

Holy Bible

Aionian Edition®

Bibla e Shenjtë
Albanian Bible

AionianBible.org

Bibla e parë e Shenjtë në botë e papërktuer
100% falas për të kopjuar dhe shtypur
e njojur edhe si “ Bibla e Purpurt ”

Holy Bible Aionian Edition ®

Bibla e Shenjtë
Albanian Bible

Creative Commons Attribution-No Derivatives 4.0, 2018-2021

Text source: eBible.org
Source copyright: Public Domain
Albanian Bible Society, 1994

Formatted by Speedata Publisher version 4.3.16 on 4/24/2021

100% Free to Copy and Print
<http://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc
<http://Nainoia-Inc.signedon.net>

We pray for a modern public domain translation in every language

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Parathënie

Shqiptar at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation!* What is an *un-translation?* Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a lexicon. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates ten additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the afterlife destinies of mankind and fallen angels.

This *un-translation* helps us to see these ten underlying words in context. The original translation is unaltered and a note is added to 63 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org and with the Android App. Why purple? King Jesus' Word is royal... and purple is the color of royalty!

Tabela e Përbajtjes

Dhjata e Vjetër

Zanafilla	11
Eksodi	38
Levitiku	60
Numrat	77
Ligji i Përtërirë	100
Jozueu	119
Gjyqtarët	132
Ruthi	145
1 i Samuelit	147
2 i Samuelit	164
1 i Mbretërve	178
2 i Mbretërve	195
1 i Kronikave	211
2 i Kronikave	226
Esdra	245
Nehemia	251
Ester	259
Jobi	264
Psalmet	278
Fjalët e urta	310
Predikuesi	322
Kantiku i Kantikëve	326
Isaia	328
Jeremia	354
Vajtimet	384
Ezekieli	387
Danieli	414
Osea	423
Joeli	427
Amosi	429
Abdia	432
Jona	433
Mikea	434
Nahumi	437
Habakuku	438
Sofonia	440
Hagai	442
Zakaria	443
Malakia	448

Dhjata e Re

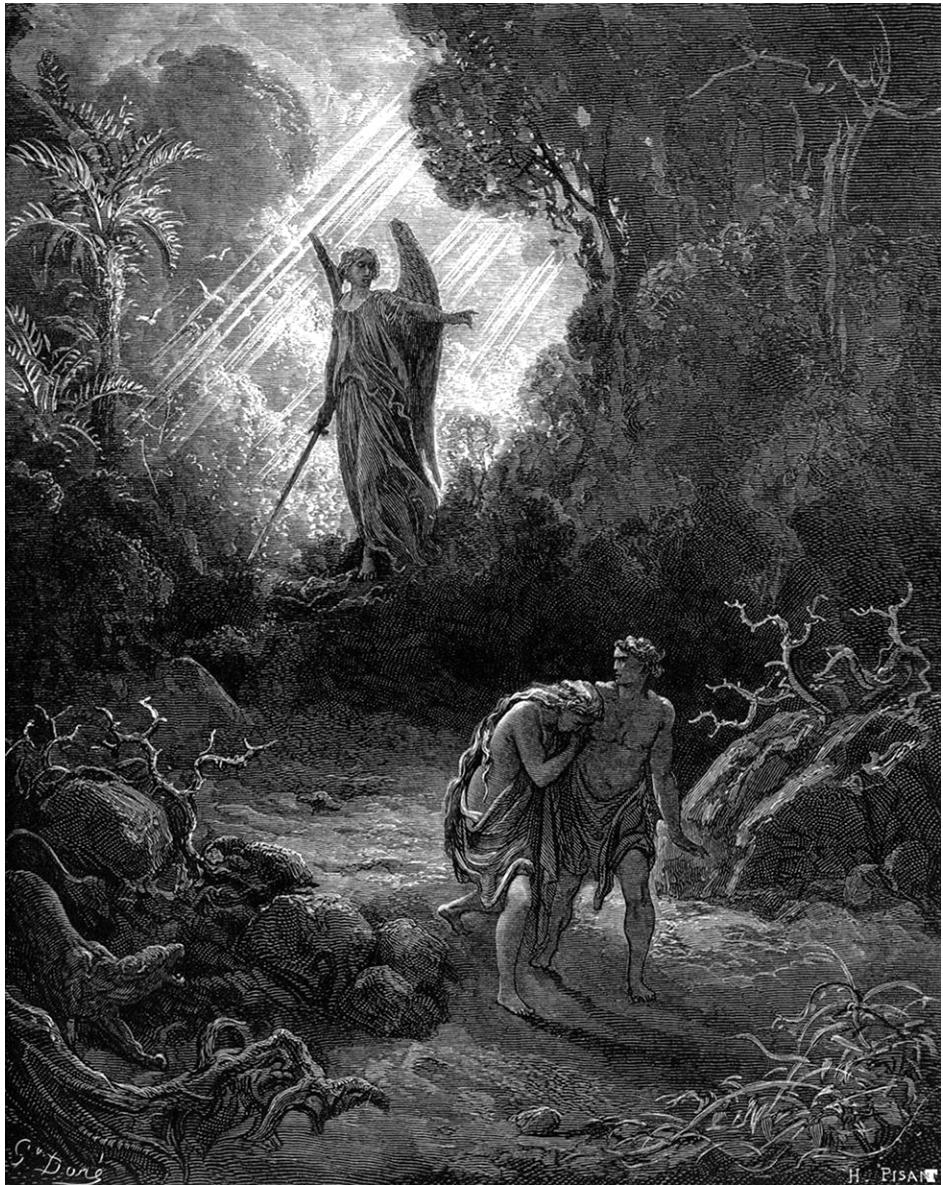
Mateu	453
Marku	470
Luka	481
Gjoni	499
Veprat e Apostujve	512
Romakëve	529
1 e Korintasve	537
2 e Korintasve	544
Galatasve	549
Efesianëve	552
Filipianëve	555
Kolosianëve	557
1 Thesalonikasve	559
2 Thesalonikasve	561
1 Timoteut	562
2 Timoteut	564
Titi	566
Filemonit	567
Hebrenjve	568
Jakobit	574
1 Pjetrit	576
2 Pjetrit	578
1 Gjonit	580
2 Gjonit	582
3 Gjonit	583
Juda	584
Zbulesa	585

SHTOJCA

Udhëzuesi i Lexuesit
Fjalor
Hartat
Ilustime, Doré

Dhjata e Vjetër

Kështu ai e dëboi njeriun; dhe vendosi në lindje të kopshtit të Edenit kerubinët që vërtisnin nga çdo anë një shpatë flakëruese pér të ruajtur rrugën e pemës së jetës.

Zanafilla 3:24

Zanafilla

1 Në fillim Perëndia krijoj qiejt dhe tokën. **2** Toka ishte pa trajtë, e zbratët dhe errësira mbulonte sipërfaqen e humnerës; dhe Fryma e Perëndisë fluturonte mbi sipërfaqen e ujërave. **3** Pastaj Perëndia tha: "U bëftë drita!". Dhe drita u bë. **4** Dhe Perëndia pa që drita ishte e mirë; dhe Perëndia e ndau dritën nga errësira. **5** Dhe Perëndia e quajti dritën "dité" dhe errësirën "natë". Kështu erdhë mbrëmja e pastaj erdhë mëngjesi: dita e parë. **6** Pastaj Perëndia tha: "Le të jetë një kupë qellore mes ujërave, që t'i ndajë ujërat nga ujërat". **7** Dhe Perëndia krijoj kupën qellore dhe ndau ujërat që ishin poshtë saj nga ujërat që ishin sipër saj. Dhe kështu u bë. **8** Dhe Perëndia e quajti kupën qellore "qell". Kështu erdhë mbrëmja, pastaj erdhë mëngjesi: dita e dytë. **9** Pastaj Perëndia tha: "Ujërat që janë nén qellin të grumbullohen në një vend të vetëm dhe të shfaqet tera". Dhe kështu u bë. **10** Dhe Perëndia e quajti terën "tokë" dhe grumbullimin e ujërave "detë". Dhe Perëndia pa që kjo ishte mirë. **11** Pastaj Perëndia tha: "Të mbijë toka gjelbërimin, barërat të nxjerrin farë dhe drurët frutorë të japid në tokë një frut që të përmbarajt farën e tij, secili simbas llojtit të tij". Dhe kështu u bë. **12** Dhe toka prodhoi gjelbërim, barërat që e bënin farën simbas llojtit të tyre dhe drurë që mbanin fruta me farën e tyre brenda, secili simbas llojtit të vet. Dhe Perëndia e pa se kjo ishte mirë. **13** Kështu erdhë mbrëmja, pastaj erdhë mëngjesi: dita e tretë. **14** Pastaj Perëndia tha: "Të ketë ndriçues në kupën qellore pér tē ndarë ditën nga nata; dhe tē shërbejnë si shenja, pér tē dalluar stinët, ditët dhe vitet; **15** dhe tē shërbejnë si ndriçues në kupën qellore pér tē ndriçuar tokën". Dhe kështu u bë. **16** Perëndia krijoj pastaj dy ndriçues të mëdhenj: ndriçuesin e madhë pér qeverisjen e ditës dhe ndriçuesin e vogël pér qeverisjen e natës; ai krijoj gjithashtu yjet. **17** Dhe Perëndia i vendosi në kupën qellore pér tē ndriçuar tokën, **18** pér tē qeverisur ditën dhe natën dhe pér ta ndarë dritën nga errësira. Dhe Perëndia e pa që kjo ishte mirë. **19** Kështu erdhë mbrëmja dhe erdhë mëngjesi: dita e katërt. **20** Pastaj Perëndia tha: "Të mbushen ujërat nga një numër i madh qeniesh të gjalla dhe tē fluturojnë zogjtë lart mbi tokë nérpér hapësirën e madhe tē kupës qellore". **21** Kështu Perëndia krijoj kafshët e mëdha ujore dhe tē gjitha gjallesat që lëvizin dhe që mbushin ujërat, secili simbas llojtit të vet, e çdo shpend fluturues simbas llojtit të vet. Dhe Perëndia e pa se kjo ishte mirë. **22** Dhe Perëndia i bekoi duke thënë: "Të jeni tē frytshëm, shumëzoni dhe mbushni ujërat e deteve, e zogjtë tē shumëzohen mbi tokë". **23** Kështu erdhë mbrëmja dhe pastaj mëngjesi: dita e pestë. **24** Pastaj Perëndia tha: "Të prodhojë toka qenie tē gjalla sipas llojtit të tyre: kafshë, rrëshqanorë dhe bisha tē tokës, simbas llojtit të tyre". Dhe kështu u bë. **25** Dhe Perëndia bëri egërësirat e tokës sipas llojtit të tyre, kafshët simbas llojtit të tyre dhe tē gjithë rrëshqanorët e tokës simbas llojtit të tyre. Dhe Perëndia e pa që kjo ishte mirë. **26** Pastaj Perëndia tha: "Ta bëjmë njeriu sipas shëmbëlltyrës sonë dhe në ngjasim me ne, dhe tē ushtrojë sundimin e tij mbi peshqit e detit, mbi zogjtë e qelliit, mbi kafshët e mbi gjithë tokën, mbi rrëshqanorët që zvarriten mbi dhe". **27** Kështu Perëndia krijoj njeriu simbas shëmbëlltyrës së vet, simbas shëmbëlltyrës së Perëndisë; Ai krijoj mashkullin e femrën. **28** Dhe Perëndia i bekoi; dhe Perëndia u tha atyre: "Të jeni tē frytshëm dhe shumëzohuni, mbushni tokën e nënshtrojeni, e sundoni mbi peshqit e detit, mbi zogjtë e qelliit dhe mbi çdo qenie që lëviz mbi tokë". **29** Dhe Perëndia tha: "Ja

unë po ju jap çdo bar që lëshon farë mbi sipërfaqen e mbarë tokës dhe çdo pemë tē ketë fruta që përbajnjë farë; kjo do t'ju shërbejë si ushqim. **30** Dhe çdo kafshe tē tokës, çdo zogu tē qelliit dhe çdo gjëje që lëviz mbi tokë dha ka në vetvete një frysme jete, unë i jap çdo bar tē gjelbër si ushqim". Dhe kështu u bë. **31** Atëherë Perëndia shikoi tē gjitha ato që kishte bërë, dhe ja, ishte shumë mirë. Kështu erdhë mbrëmja dhe pastaj erdhë mëngjesi: dita e gjashtë.

2 Kështu përfunduan qelli dhe toka si dhe tërë ushtria e tyre. **2** Ndërkaq ditën e shtatë Perëndia mbaroi veprën që kishte kryer. **3** Dhe Perëndia bekoi ditën e shtatë dhe e shenjtëroi, sepse atë ditë Perëndia u çlodh nga gjithë veprë që kishte krijuar dhe kryer. **4** Këto janë origjina e qelliit dhe e tokës kur u krijuan, ditën që Zoti Perëndi krijoj tokën dhe qellin. **5** Nuk kishte ende mbi tokë asnjë shkurrëz në fushë dhe asnjë bar nuk kishte mbirë ende në fushë, sepse Zoti Perëndi nuk kishte hedhur asnjë shi mbi tokën dhe nuk ekzistonte njeriu pér tē punuar tokën. **6** Por nga toka ngjitej një avull që ujiste tërë sipërfaqen e tokës. **7** Atëherë Zoti Perëndi formoi njeriu nga pluhuri i tokës, i fryu në vrimat e hundës një frysme jete, dhe njeriu u bë një genie e gjallë. **8** Pastaj Zoti Perëndi mballi një kopshët në Eden, në lindje, dhe vendosi në tē njeriu që kishte formuar. **9** Pastaj Zoti Perëndi bëri që tē mbijëngë nga toka lloj-lloj pemësh tē këndshme nga pamja dhe që jepnini fruta tē mira pér t'u ngrënë; në mes tē kopshët gjendeshin edhe pema e jetës dhe pema e njohjes tē së mirës dhe tē së keqes. **10** Një lumë dilte nga Edeni pér tē ujitur kopshët dhe ndahej në katër rrjedha uji. **11** Emri i lumit tē parë është Pishon; është ai që rrjedh në lindje tē Asirisë. Lumi i katërt është Eufrat. **15** Zoti Perëndi mori pra njeriu dhe e futi në kopshët e Edenit, me qëllim që ta punonte dhe ta ruante. **16** Dhe Zoti Perëndi e urdhëroi njeriu duke i thënë: "Ha bile lirisht nga çdo pemë e kopshët; **17** por mos ha nga pema e njohjes tē së mirës dhe tē së keqes, sepse ditën që do tē hash prej saj kë pér tē vdekur me siguri". **18** Pastaj Zoti Perëndi tha: "Nuk është mirë që njeriu tē jetë vetëm; unë do t'i bëj një ndihmë që i leverdis". **19** Dhe Zoti Perëndi formoi nga dheu tërë kafshët e fushës dhe tërë zogjtë e qelliit dhe i coi tē njeriu pér tē parë si do t'i quante; dhe sidon që njeriu t'i quante qenjet e gjalla, ai do tē ishte emri i tyre. **20** Dhe njeriu u vuri emra tërë bagëtisë, zogje tē qelliit dhe çdo kafshe tē fushave; por pér njeriu nuk u gjend asnjë ndihmë e përshtatshme pér tē. **21** Atëherë Zoti Perëndi e futi në një gjumë tē thellë njeriu, tē cilin e zuri gjumi; dhe mori një nga brinjët e tij dhe e mbylli mishin në atë vend. **22** Pastaj Zoti Perëndi me brinjën që i kishte hequr njeriut formoi një grua dhe e coi tē njeriu. **23** Dhe njeriu tha: "Kjo së fundi është kocka e kockave tē mia dhe mish i mishit tim. Ajo do tē quhet grua sepse është nxjerrë nga burri". **24** Pér këtë arsyë njeriu do tē braktisë babanë dhe nënën e tij dhe do tē bashkohet me gruan e tij, dhe do tē jetë një mish i vetëm. **25** Dhe burri e gruaja e tij ishin që tē dy lakuriq dhe nuk kishin turp prej kësaj.

3 Por gjarpri ishte më dinaku ndër tē gjitha bishat e fushave që Zoti Perëndi kishte krijuar, dhe i tha gruas: "A ka thënë me tē vërtetë Perëndia: "Mos hani nga tē gjitha pemët e kopshët?"". **2**

Dhe gruaja iu përgjegj gjarpit: "Nga fruti i pemëve të kopshtit mund të hamë; 3 por nga fruti i pemës që është në mes të kopshtit Perëndia ka thënë: "Mos hani dhe mos e prekni, ndryshe do të vdisni". 4 Atëherë gjarpri i tha gruas: "Ju s'keni pér të vdekur aspak; 5 por Perëndia e di që ditën që do t'i hani, sytë tuaj do të hapen dhe do t'i jeni në gjendje si Perëndia të njihni të mirën dhe të keqen". 6 Dhe gruaja pa që pema ishte e mirë pér t'u ngrënë, që ishte e këndshme pér sytë dhe që pema ishte i déshirueshme pér ta bérë të zgjuar dikë; dhe ajo mori nga fruti i saj, e hëngri dhe i dha edhe burrit të saj që ishte me të, dhe hëngri edhe ai. 7 Atëherë iu hapën sytë të dyve dhe e panë që ishin lakuriq; kështu ata qepén gjethje fiku dhe bënë breza pér t'u mbuluar. 8 Pastaj dëgjuan zérin e Zotit Perëndi që shëtiste në kopsht në filladin e ditës; dhe burri e gruaja e tij u fshehën nga prania e Zotit Perëndi midis pemëve të kopshtit. 9 Atëherë Zoti Perëndi thirri njeriun dhe i tha: "Ku je?". 10 Ai u përgjigji: "Dëgjova zérin tênd në kopsht, dhe pata frikë sepse isha lakuriq dhe u fsheha". 11 Dhe Perëndia i tha: "Kush të tregoi se ishe lakuriq? Mos vallë ke ngrënë nga pema që unë të kisha urdhëruar të mos haje?". 12 Njeriu u përgjigji: "Gruaja që ti më vure pranë më dha nga pema dhe unë e hëngra". 13 Dhe Zoti Perëndi i tha gruas: "Pse e bërë këtë?". Gruaja u përgjigji: "Gjarpri më mashtroi dhe unë hëngra prej saj". 14 Atëherë Zoti Perëndi i tha gjarpit: "Me qenë se bëre këtë gjë, qofshi i mallkuar ndër gjithë kafshët dhe tërë bishat e fushave! Ti do të ecësh mbi barkun tênd dhe do të hash pluhur gjithë ditët e jetës sate. 15 Dhe unë do të shëtie armiqësi midis teje dhe gruas, midis farës sate dhe farës së saj; fara e saj do të shtypë kokën têndë, dhe ti do të plagosësh thembrën e farës së saj". 16 Gruas i tha: "Unë do të shumëzoj në masë të madhe vuajtjet e tua dhe barrët e tua; me vuajtje do të lindësh fémijë; déshirat e tua do të drejtohen ndaj burrit tênd dhe ai do të sundojë mbi ty". 17 Pastaj i tha Adamit: "Me qenë se dégjove zérin e gruas sate dhe hëngre nga pema pér të cilën të kisha urdhëruar duke thënë: "Mos ha prej saj", toka do të jetë e mallkuar pér shkakun tênd, ti do të. 18 Ajo do të prodhojë gjemba dhe bimë gjembore, dhe ti do të hash barin e fushave; 19 do të hash bukën me djersën e ballit, deri sa të rikthehesh në dhe sepse nga ai ke dalë; sepse ti je pluhur dhe në pluhur do të rikthehesh". 20 Dhe burri i vuri gruas së tij emrin Evë, sepse ajo qe nëna e tërë të gjallëve. 21 Pastaj Zoti Perëndi i bëri Adamit dhe gruas së tij tunika prej lëkure dhe i veshi. 22 Dhe Zoti Perëndi tha: "Ja, njeriu u bë si një prej nesh, sepse njeh të mirën dhe të keqen. Dhe tani nuk duhet t'i lejohet të shtrijë dorën e tij pér të marrë edhe nga pema e jetës këshu që, duke ngrënë nga ajo, të jetojë pér gjithnjë". 23 Prandaj Zoti Perëndi e déboi njeriun nga kopshti i Edenit, me qëllim, që të punonte tokën nga e cila kishte dalë. 24 Kështu ai e déboi njeriun; dhe vendosi në lindje të kopshtit të Edenit kerubinët që vërtësniu nga çdo anë një shpatë flakëruuese pér të ruajtur rrugën e pemës së jetës.

4 Por Adamit njozu Evën, gruan e tij, e cila u ngjiz dhe lindi Kainin, dhe ai tha: "Fitova një burrë nga Zoti". 2 Pastaj lindi Abeli, vëllai i tij. Dhe Abeli u bë bari kopesh, ndërsa Kaini u bë punonjës i tokës. 3 Me kalimin e kohës, Kaini i bëri një ofertë frutash të tokës Zotit; 4 por Abeli i ofroi edhe ai të parëlidurit e kopesë së tij dhe yndyrën e tyre. Dhe Zoti e çmoi Abelin dhe dhuratën e tij, 5 por nuk çmoi Kainin dhe ofertën e tij. Dhe kështu Kaini u pezmatua shumë dhe fytyra e tij mori një pamje të dëshpëruar. 6 Atëherë Zoti i tha Kainit: "Pse je pezmatuar

dhe pse fytyra jote është dëshpëruar? 7 Në rast se bën mirë a nuk do të pranohesh? Por në qoftë se bën keq, mëkatë po të ruan te porta dhe déshirat e tij drejtohen ndaj teje; por ti duhet ta sundosh". 8 Dhe Kaini foli me të vëllanë, Abelin; kur u gjendën në fushë, Kaini u ngrit kundër vëllait të tij Abelit dhe e vran. 9 Atëherë Zoti i tha Kainit: "Ku është vëllait thy Abeli?". Ai u përgjegj: "Nuk e di; mos jam unë rojtar i vëllait tim?". 10 Zoti i tha: "Çfarë ke bërë? Zéri i gjakut të vëllait tênd më vëngon nga toka. 11 Dhe ti tani je më i mallkuar se toka që hapi gojnë pér të marrë gjakun e vëllait tênd nga dora jote. 12 Kur të punosh tokën, ajo nuk do të jepë më prodhimet e saj, dhe ti do të jesh një endacak dhe një ikanak mbi tokë". 13 Atëherë Kaini i tha Zotit; "Ndëshkimi im është tepër i madh aq sa unë nuk mund ta duroj. 14 Ja, ti po më débon sot nga facja e këtij dheu dhe do të fshihem nga fytyra jote; dhe do të bëhem endacak dhe ikanak nëpër botë dhe do të ndodhë që të më vrasë kushdo që do të më gjejë". 15 Dhe Zoti i tha: "Prandaj, kushdo qoftë të vrasë Kainin, do të dénohet shtatë herë". Dhe Zoti vuri një shenjë mbi Kainin, me qëllim që kushdo që ta gjente të mos e vriste. 16 Atëherë Kaini u largua nga prania e Zotit dhe banoi në vendin e quajtur Nod, në lindje të Edenit. 17 Dhe Kaini njozu të shoqen, e cila u ngjiz dhe lindi Enokun. Pastaj Kaini ndërkonto një qytet, të cilit i vuri emrin Enok, emri i të birit. 18 Dhe Enokut i lindi Iradit; Iradit i lindi Mehujaeli; Mehujaelit i lindi Methusaelit dhe Mathusaelit i lindi Lameku. 19 Dhe Lameku mori dy gra: emri i njërrës ishte Ada dhe emri i tjeterës Cilah. 20 Dhe Ada lindi Jabalin, që ishte babai i atyre që banojnë nën çadra dhe merren me rritjen e bagëtisë. 21 Por emri i të vëllait ishte Jubal, që ishte babai i gjithë atyre që i binin qestes dhe flautit. 22 Cilah lindi edhe ajo Tubal-kainin, krijuesi i çfarëdo lloji veglash prej bronzi dhe hekuri, dhe motra e Tubal-kainit qe Naama. 23 Pastaj Lameku u tha grave të tij: "Ada dhe Cilah, dégjoni zérin tim;gra të Lamekut, u vini re fjallëve të mia! Po, unë vrava një njeri sepse më plagosë, dhe një tê ri sepse më shkaktoi një irnim. 24 Në rast se do t'i merret hak Kainit shtatë herë, Lamekut do t'i merret hak shtatëdhjetë herë shtatë". 25 Pastaj Adamit njozu përsëri gruan e tij, që lindi një djalë dhe e quajti Seth, sepse ajo tha: "Perëndia më dha një tjetër pasardhës në vend të Abelit, që u vra nga Kaini". 26 Edhe Sethit i lindi një djalë, të cilin e quajti Enosh. Atëherë filluan të kërkojnë emrin e Zotit.

5 Ky është libri i prejardhjes së Adamit. Ditën që Perëndia krijoj njeriun e bëri të njashëm me Perëndinë. 2 Ai i krijoj mashkull dhe femër, i bekoi dhe u dha emrin njeri, ditën që u krijuan. 3 Adami jetoi njëqind e tridhjetë vjet dhe i lindi një djalë që i përgjiste, një lloj në shëmbëlltyrë të tij dhe e quajti Seth. 4 Mbas lindjes së Sethit, Adami jetoi tetëqind vjet dhe pati bij dhe bija. 5 Kështu Adami jetoi gjithsej nëntëqind e tridhjetë vjet; pastaj vdiq. 6 Sethi jetoi njëqind e pesë vjet dhe i lindi Enoshi. 7 Pas lindjes së Enoshit, Sethi jetoi tetëqind e shtatë vjet dhe pati bij e bija të tjerë. 8 Kështu tërë koha që Sethi jetoi qe nëntëqind e dymbëdhjetë vjet; pastaj vdiq. 9 Enoshi jetoi nëntëdhjetë vjet dhe i lindi Kenani. 10 Mbas lindjes së Kenanit, Enoshi jetoi tetëqind e pesëmbëdhjetë vjet dhe pati bij e bija të tjerë. 11 Kështu Enoshi jetoi gjithsej nëntëqind e pesë vjet; pastaj vdiq. 12 Kenani jetoi shtatëdhjetë vjet dhe i lindi Mahalaleeli. 13 Mbas lindjes së Mahalaleelit, Kenani jetoi tetëqind e dyzet vjet dhe pati bij e bija të tjerë. 14 Kështu Kenani jetoi gjithsej nëntëqind e dhjetë vjet; pastaj vdiq. 15 Mahalaleeli jetoi gjashtëdhjetë e pesë vjet dhe i lindi Jaredit. 16 Mbas lindjes së Jaredit, Mahalaleeli jetoi tetëqind e

tridhjetë vjet dhe pati bij e bija të tjerë. **17** Kështu Mahalaleeli jetoi gjithsej tetëqind e nëntëdhjetë e pesë vjet; pastaj vdiq. **18** Jaredi jetoi njëqind e gjashtëdhjetë e dy vjet dhe i lindi Enoku. **19** Mbas lindjes së Enokut, Jaredi jetoi tetëqind vjet dhe pati bij dhe bija të tjerë. **20** Kështu Jaredi jetoi gjithsej nëntëqind e gjashtëdhjetë e dy vjet; pastaj vdiq. **21** Enoku jetoi gjashtëdhjetë e pesë vjet dhe i lindi Methuselahu. **22** Mbas lindjes të Methuselahut, Enoku eci me Perëndinë treqind vjet dhe pati bij e bija të tjerë. **23** Kështu Enoku jetoi gjithsej treqind e gjashtëdhjetë e pesë vjet. **24** Pra Enoku eci me Perëndinë, por nuk u gjend më, sepse Perëndia e mori me vete. **25** Metuselahu jetoi njëqind e tetëdhjetë e shtatë vjet dhe i lindi Lameku. **26** Mbas lindjes së Lamekut, Metuselahu jetoi shtatëqind e tetëdhjetë e dy vjet dhe i lindën bij e bija. **27** Kështu Metuselahu jetoi gjithsej nëntëqind e gjashtëdhjetë e nëntë vjet; pastaj ai vdiq. **28** Lameku jetoi njëqind e tetëdhjetë e dy vjet dhe i lindi një bir; **29** dhe i vuri emrin Noe, duke thënë: "Ky do të na ngushellojë pér punën tonë dhe pér mundin e duarve tona, pér shkak të tokës që Zoti e ka mallkuar". **30** Pasi solli në këtë botë Noeun, Lameku jetoi pesëqind e nëntëdhjetë e pesë vjet dhe i lindën bij e bija të tjerë. **31** Kështu Lameku jetoi gjithsej shtatëqind e shtatëdhjetë e shtatë vjet, pastaj ai vdiq. **32** Noeut, në moshën pesëqind vjeç, i lindi Semi, Kami dhe Jafeti.

6 Kur njerézit filluan të shumohen mbi faqen e dheut dhe u lindën atyre vajza, **2** djemtë e Perëndisë panë që vajzat e njerëzve ishin të bukura, dhe morën pér gra të gjithja ato që i zgjodhën vetë. **3** Dhe Zoti tha: "Fryma im nuk do të hahet gjithnjë me njeriun, sepse në shturjen e tij ai nuk është veçse mish; ditët e tij do të janë, pra, njëqind e njëzet vjet". **4** Kishte gjigantë mbi tokë në ato kohë, madje edhe më vonë, kur bijtë e Perëndisë iu afroan bijave të njerëzve dhe këto u lindën atyre fémijë. Ata janë heronjtë që jetuan në kohët e lashtësisë, janë njerézit e famshëm të këtyre kohëve. **5** Dhe tani Zoti pa që ligësia e njerëzve ishte e madhe mbi tokë dhe që tërë synimet e mendimeve të zemrës së tyre nuk ishin gjë tjetër veçse e keqja në çdo kohë. **6** Dhe Zoti u pendua që kishte krijuar njeriun mbi tokë dhe u brengos pér këtë në zemër të vet. **7** Kështu Zoti tha: "Unë do të shfaros nga faqja e dheut njeriun që kam krijuar, duke filluar nga njeriu deri te kafshët, te rrëshqanorët, te zogjtë e qellit, sepse pendohem që i kam krijuar". **8** Por Noeu gjeti hir në sytë e Zotit. **9** Kjo është prejardhja e Noeut. Noeu ishte një njeri i drejtë dhe i patëmetë midis bashkëkohësve të tij. Noeu eci me Perëndinë. **10** Dhe Noeu pati tre bij: Semin, Kamin dhe Jafetin. **11** Por toka ishte e korruptuar para Perëndisë dhe plot e përplot me dhunë. **12** Tani Perëndia vështri tokën dhe ja, ajo ishte e prishur, sepse çdo mish i tokës kishte shturur sjelljen e tij. **13** Dhe Perëndia i tha Noeut: "Kam vendosur t'i jap fund çdo mish, sepse toka pér shkak të njerëzve është plot me dhunë; ja, unë do t'i zhduk bashkë me tokën. **14** Bëj një arkë prej druri; bëje arkën me dhoma dhe lyeje me bitum nga jashtë e nga brenda. **15** Por ti do ta ndërtosh në këtë mënyrë: gjatësia e arkës do të jetë treqind kubitë, gjëresia pesëdhjetë dhe lartësia tridhjetë. **16** Do ta bësh arkën me një dritarë dhe do ta mbarosh me një kubit mbulese nga sipër; anash arkës do të vendosësh derën dhe do ta bësh me tre kate, pra me katën e poshtëm, të mesëm dhe të sipër. **17** Dhe ja, unë vet kam pér të sjellë përmbytjen e ujërave mbi tokë, pér të shkatërruar nën qellin çdo mish që ka shenjë jete; çdo gjë që ndodhet mbi tokën ka pér të vdekur. **18** Por unë do të caktok besëlidhjen time me ty dhe ti do të futesh në arkën: tì, fémijët e tu, gruaja jote dhe gratë

e bijve të tu. **19** Dhe nga çdo gjë që jeton prej çdo lloj mish fut në arkë dë nga çdo lloj, pér t'i ruajtur me vete gjallë bashkë me ty; dhe të janë mashkull dhe femër. **20** Nga zogjtë, nga bagëtia dhe të gjithë rrëshqanorët e tokës simbas llojit të tyre, dë nga çdo lloj do të vijnë te ti, që të ruhen gjallë. **21** Dhe merr pér vete nga çdo ushqim që hahet, grumbulloje dhe ruaje, në mënyrë që të shërbejë si ushqim pér ty dhe pér ata". **22** Dhe Noeu veproi ashtu, bëri pikërisht të gjitha ato që Perëndia i kishte urdhëruar.

7 Atëherë Zoti i tha Noeut: "Hyrë në arkë bashkë me tërë familjen tënde, sepse pasqë se je i drejtë para meje në këtë brez. **2** Nga çdo lloj kafshë të pastër merr shtatë çifte, meshkuj e femra, si dë nga kafshët jo të pastra një çift, mashkull dhe femër; **3** edhe nga zogjtë e qellit merr shtatë çifte, meshkuj e femra, pér të ruajtur gjallë farën e tyre mbi faqen e tërë dheut; **4** sepse mbas shtatë ditëve do të bëj që të bjerë shi mbi tokë pér dyzet ditë e dyzet net me rradhë, dë do të shfaros nga faqja e dheut tërë genjet e gjalla që kam krijuar". **5** Dhe Noeu bëri pikërisht ashtu siç i kishte urdhëruar Zoti. **6** Noeut ishte gjashtëqind vjeç kur mbi tokë ndodhi përmbytja e ujërave. **7** Kështu Noeu u fut në arkë bashkë me bijtë e tij, me të shqoën dhe me gratë e bijve të tij, pér shkak të ujërave të përmbytjes. **8** Nga kafshët e pastra dhe nga kafshët jo të pastra, nga zogjtë e nga të gjitha llojet që zvarriten mbi tokë, **9** erdhën dy nga para Noeut, në arkë, një mashkull e një femër, ashtu si e kishte porositur Perëndia atë. **10** Në fund të shtatë ditëve, ujërat e përmbytjes mbuluan tokën. **11** Në vitin e gjashtëqindë të jetës së Noeut, në muajin e dytë dë në ditën e shtatëmbëdhjetë të muajit, në atë ditë tërë burimet e humnerës së madhe shpërthyen dhe kataraktet e qellit u hapën. **12** Dhe rashi mbi tokë pér dyzet ditë dë dyzet net. **13** Po atë ditë hynë në arkë Noeu dë bijtë e tij Semi, Kami dhe Jafeti, gruaja e Noeut si dë tri gratë e bijve të tij me ta; **14** ata dë të gjitha bishat simbas llojit, tërë bagëtia simbas llojit të saj, të gjithë rrëshqanorët që zvarriten mbi tokën simbas llojit të tyre, tërë zogjtë simbas llojit të tyre, tërë zogjtë e çfarëdo lloji. **15** Ata erdhën te Noeu në arkë, dë nga dy, prej çdo mish që ka frymë jete; **16** hynë, mashkull e femër, nga çdo mish, ashtu si Perëndia e kishte porositur Noeun; pastaj Zoti i mbylli brenda. **17** Dhe përmbytja ra mbi tokë pér dyzet ditë me radhë; dë ujërat u rriten dë e nrgriten arkën lart mbi tokë. **18** Ujërat u shuan dë u rriten shumë mbi tokë, arka pluskonte mbi sipërfaqen e ujërave. **19** Dhe ujërat u shuan me forcë të madhe mbi tokë; të gjitha malet e larta që ndodheshin nën tërë qellin u mbuluan. **20** Ujërat u ngritën pesëmbëdhjetë kubitet mbi to; dë malet u mbuluan prej tyre. **21** Kështu u shuan të gjitha llojet e misht që lëviznin mbi tokë: zogjtë, bagëtia, bishat, rrëshqanorët e çdo lloji që zvarriteshin mbi tokë dë tërë njerézit. **22** Vdiq çdo gjë që ishte mbi tokën e thatë dë që kishte frymë jete në vrimat e hundës. **23** Dhe të gjitha gjallesat që ishin mbi faqen e dheut e shfarosën: duke filluar nga njeriu deri te bagëtia, te gjarpërinjtë dë zogjtë e qellit; ato u shfarosën nga toka dë shpëtoi vetëm Noeu bashkë me ata që ishin me të në arkë. **24** Dhe ujërat mbuluan tokën pér njëqind e pesëdhjetë ditë.

8 Pastaj Perëndisë iu kujtua Noeu, të gjitha gjallesat dë tërë bagëtia që ishte me të në arkë; dë Perëndia bëri që të fryjë një erë mbi tokë dë ujërat e ulën lartësinë e tyre. **2** Burimet e humnerës dë kataraktet e qellit u mbyllën dë shiu nga qelli pushoi. **3** Dhe ujërat vazhduan të têrhiqeshin nga toka; dë mbas njëqind e pesëdhjetë ditësh ishin pakësuar. **4** Në muajin e shtatë, ditën e shtatëmbëdhjetë të muajit, arka u ndal në malet e Araratit.

5 Dhe ujërat vazhduan të pakësohen deri në muajin e dhjetë. Në muajin e dhjetë, ditën e parë të muajit, u dukën majat e maleve. **6** Kështu, mbas dyzet ditësh, ndodhi që Noeu hapi driraten që kishte bërë në arkë, **7** dhe nisi jashtë korbin, që vazhdoi të shkojë para dhe prapa, deri sa u thanë ujërat mbi tokë. **8** Pastaj lëshoi pëllumbin pér të parë në se ujërat ishin pakësuar mbi sipërfaqen e tokës. **9** Por pëllumbi nuk gjeti dot vendin ku të mbështeste këmbén e tij dhe u kthye përsëri në arkë, sepse kishte ende ujëra mbi sipërfaqen e téré tokës; dhe ai shtriu dorën, e kapi dhe e téréhoqi brenda arkës. **10** Priti atëherë shtatë ditë të tjera, pastaj e dérgoi përsëri pëllumbin jashtë arkës. **11** Dhe pëllumbi u kthye tek ai aty nga mbrëmja; dhe ja, ai kishte në sqep një gjethje ulliri të këputur, të njomë; kështu Noeu kuptoi se ujërat ishin tërhequr nga toka. **12** Atëherë priti shtatë ditë të tjera, pastaj e lëshoi jashtë pëllumbin, por ky nuk u kthye më tek ai. **13** Në vitin e gjashtëqindjenjtë të Noeut, gjatë muajit të parë, në ditën e parë të muajit, ujërat ishin tharë mbi tokë; dhe Noeu e zbuloi arkën, vështroi dhe ja që sipërfaqja e tokës ishte e thatë. **14** Dhe kështu në muajin e dytë, në ditën e njëzet e shtatë të tij, toka ishte e thatë. **15** Atëherë Perëndia i foli Noeut, duke thënë: **16** "Dil nga arka ti, gruaja jote, bijtë e tu dhe gratë e bijve të tu bashkë me ty. **17** Nxirr me vete téré kafshët që janë bashkë me ty, të çdo mish që tē jenë: zogj, bagëti dhe téré rrëshqanorët që zvarriten mbi tokë, me gjellim që tē riten shumë mbi tokë dhe tē jenë pjellore e të shumohen mbi tokë". **18** Kështu Noeu dolni me bijtë e tij, me gruan e tij dhe me gratë e bijve të tij. **19** Të gjitha kafshët, të gjithë rrëshqanorët, të gjithë zogjtë, gjithçka lëviz mbi tokë, simbas familjeve të tyre, dolën nga arka. **20** Atëherë Noeu ndërtói një altar pér Zotin, mori nga çdo lloj kafshësh dhe zogjish të pastër dhe ofroi fli mbi altarin. **21** Dhe Zoti ndjeu një erë të këndshme dhe ai tha në zemër të vet: "Unë nuk do ta mallkoj më tokën pér shkak të njeriut, sepse synimet e zemrës së njeriut janë të këqija qysh në fémijérinë e tij; dhe nuk do të godas më çdo gjallesë, siç kam bërë. **22** Deri sa tē jetë toka, nuk do të pushojnë kurrë së ekzistuar mbjellja dhe korrja, të ftotit dhe tē nxehtit, vera dhe dimri, dita dhe nata.

9 Pastaj Perëndia bekoi Noeun dhe bijtë e tij dhe u tha atyre: "Qofshi frytdhënës, shumëzoheni dhe mbusheni tokën. **2** Dhe frika dhe tmerri juaj do të ushtrohet mbi të gjitha kafshët e tokës, mbi të gjithë zogjtë e qiliell, mbi gjithçka që lëviz mbi tokë, si edhe mbi të gjithë peshqit e detit. Ata janë lënë në pushtetin tuaj. **3** Çdo gjë që lëviz dhe ka jetë do t'ju shërbejë si ushqim; unë ju jap téré këto gjëra; ju jap edhe barin e gelbër; **4** por nuk do ta hanë mishin me gjallérinë e tij, domethënë me gjakun e tij. **5** Unë do të kérkoj sigurisht llogari pér gjakun e jetëve tuaja dhe kétë do t'ia kérkoj çdo kafshe dhe njeriu. Do t'i kérkoj llogari pér jetën e njeriut dorës së çdo vëllai të njeriut. **6** Cilido që derdh gjakun e një njeriu, gjaku i tij do të derdhet nga një njeri, sepse Perëndia e ka krijuar njeriun simbas shëmbëlltyrës së tij. **7** Ju, pra, jini frytdhënës dhe shumëzohuni; rrithuni me të madhe në tokë dhe shumohuni në të". **8** Pastaj Perëndia i foli Noeut dhe bijve të tij që ishin bashkë me të, duke thënë: **9** "Sa pér mua, unë caktoj besëlidhjen time me ju dhe me brezin që vjen pas jush, **10** dhe me gjithë gjallesat që janë me ju: zogj, bagëti dhe téré kafshët e tokës që janë me ju, duke filluar nga téré ata që kanë dalë nga arka dhe deri te téré kafshët e tokës. **11** Unë e caktoj besëlidhjen time me ju: asnjë lloj mishi nuk do të shfaroset më nga ujërat e përmbytjes, dhe nuk do të ketë më përmbytje pér të shkatërruar tokën". **12** Pastaj

Perëndia tha: "Kjo éshtë shenja e besëlidhjes që unë përfundoj midis meje dhe jush, me të gjitha geniet e gjalla që janë me ju, me të gjithë brezat e ardhshëm. **13** Unë e vendos ylberin tim në një re, dhe do të shërbejë si shenjë pér besëlidhjen e përfunduar midis meje dhe tokës. **14** Dhe kur të sjell re mbi tokën, do të ndodhë që harku tē shfaqet në retë; **15** dhe unë do të kujtohem pér besëlidhjen time midis meje dhe jush si dhe me qdo gjallesë tē çfarëdo lloji mishi, dhe ujërat nuk do të shndërrohen më në një përmbytje pér të shkatërruar çfarëdo lloji mishi. **16** Harku, pra, do të ndodhet në retë dhe unë do ta shikoj pér të kujtuar besëlidhjen e përjetshme midis Perëndisë dë qdo gjallesë tē çfarëdo mishi që ndodhet mbi tokë". **17** Dhe Perëndia i tha Noeut: "Kjo éshtë shenja e besëlidhjes që unë kam caktuar midis meje dhe çfarëdo mishi që éshtë mbi tokë". **18** Dhe bijtë e Noeut që dolën nga arka genë Semi, Kami dhe Jafeti; Kami éshtë babai i Kanaanit. **19** Këta janë tre bijtë e Noeut, dhe ata populluan téré tokën. **20** Më vonë Noeu, që ishte bujk, filloj të mbjellë një vresh; **21** dhe piu verë e u deh, dhe u zhvesh në mes të çadrës së tij. **22** Dhe Kami, i ati i Kanaanit, pa babanë e tij lakuriq dhe vajti t'ua thotë vëllezërve të tij që ndodheshin jashtë. **23** Por Semi dhe Jafeti muarrén një mantel, e hodhën mbi shpatullat e tyre dhe, duke ecur së prapthi, mbuluan lakuriqësinë e babait të tyre; dhe, me qënë se fyrrat e tyre ishin kthyer nga ana tjetër, ata nuk e panë lakuriqësinë e babait të tyre. **24** Kur Noeu u zgjua nga dehja e tij, mësoi atë që i kishte bërë i biri më i vogël, dhe tha: **25** "I mallkuar qoftë Kanaani! Ai qoftë shërbesi i shërbëtorëve të vëllezërve të tij!". **26** Pastaj tha: "I bekuar qoftë Zoti, Perëndia i Semit, dhe Kanaani të jetë shërbëtor i tij. **27** Perëndia ta rritë Jafetin dhe ky të banojë në çadrat e Semit; Kanaani qoftë shërbesi i tij!". **28** Mbas përmbytjes, Noeu jetoi treqind e pesëdhjetë vjet. **29** Kështu Noeu jetoi gjithsej nëntëqind e pesëdhjetë vjet; pastaj vdiq.

10 Këta janë pasardhésit e bijve të Noeut: Semit, Kamit dhe Jafetit; mbas përmbytjes, atyre u lindën fémijë. **2** Jafeti pati si bij: Gomerin, Magogun, Madainin, Javanin, Tubalin, Meshekun dhe Tirasin. **3** Bijtë e Gomerit qenë: Ashkenazi, Rifathi dhe Togarmahu. **4** Bijtë e Javanit qenë: Elishami, Tarshishi, Kitimi dhe Dodanimi. **5** Prej tyre rrjedhni popujt e shpérndarë në ishujt e kombeve, në vendet e tyre të ndryshme, secili simbas gjuhës së vet, simbas familjeve të tyre dhe kombeve të tyre. **6** Bijtë e Kamit qenë: Kushi, Mitsraimi, Puti dhe Kanaani. **7** Bijtë e Kushit qenë: Seba, Havilahu, Sabtahu, Raamahu dhe Sabtekahu; dhe bijtë e Raamahut qenë: Sheba dhe Dedani. **8** Kushit i lindi Nimrodi, që filloj tē jetë një njeri i fuqishém mbi tokë. **9** Ai që një gjahtar i fuqishém para Zotit; prandaj thuhet: "Si Nimrodi, gjahtar i fuqishém para Zotit". **10** Dhe fillimi i mbretërimtë të tij që Babelli, Ereku, Akadi dhe Kalmehu në vendin e Shinarit. **11** Nga ky vend shkoi në Asiri dhe ndërtói Ninivën, Rehoboth-Irin dhe Kalahun; **12** midis Ninivës dhe Kalahut ndërtói Resenin (që éshtë qyteti i madh). **13** Mitsraimit i lindën Ludimët, Ananimët, Lehabimët, Nuftuhimët, **14** Pathrusimët, Kasluhimët (prej të cilëve dolën Filistejtë) dhe Kaftorimët. **15** Kanaanit i lindi Sidoni, i parëlinduri i tij, dhe Heti, **16** dhe Gebusejtë, Amorejtë, Girkasejtë, **17** Hivejtë, Arkejtë, Sinejtë, **18** Arvadejtë, Cemarejtë dhe Hamatheitjt. Pastaj familjet e Kanaanëve u shpérndanë. **19** Dhe kufijtë e Kanaanëve shkuan nga Sidoni, në drejtim të Gerarit, deri në Gaza; dhe në drejtim të Sodomës, Gomorës, Admës dhe Ceboimoit deri në Lesha. **20** Këta janë bijtë e Kamit, simbas familjeve të tyre, simbas gjuhëve të tyre, në vendet e tyre, në kombet e tyre. **21**

Edhe Semit, babai i të gjithë fëmijëve të Eberit dhe vëlla madhor i Jafetit, i lindën bij. 22 Blijtë e Semit qenë: Elami, Asuri, Arpakshadi, Ludi dhe Arami. 23 Blijtë e Aramit qenë: Uzi, Huli, Getheri dhe Mashì. 24 Nga Arpakshadi lindi Shelahu dhe nga Shelahu Eberi. 25 Eberit i lindën dy bij; emri i njërët prej tyre ishte Peleg, sepse në ditët e tij toka u nda, dhe emri i të vëllait ishte Joktan. 26 Nga Joktani lindën Almodadi, Shelefí, Hatsarmavethi dhe Jerahu, 27 Hadorami, Uzali, Diklahu, 28 Obali, Abimaeli, Sheba, 29 Ofiri, Havilahu dhe Jobabi. Térë kéta qenë bij të Joktanit. 30 Dhe vendbanimi i tyre qe mali lindor, nga Mesha deri në Sefar. 31 Kéta janë bijtë e Semit, simbas familjeve të tyre, simbas gjuhëve të tyre, në vendet e tyre simbas kombëve të tyre. 32 Kéta janë familjet e bijve të Noeut, simbas brezave të tyre, në kombet e tyre; dhe prej tyre dolën kombet që u shpërndanë në tokë mbas përmbytjes.

11 Por térë toka fliste të njëjtën gjuhë dhe përdorte të njëjtat fjälë. 2 Dhe ndodhi që, ndërsa po zhvendoseshin në drejtim të jugut, ata gjetën një fushë në vendin e Shinarit dhe u vendosën atje. 3 Dhe i thanë njëri tjetrit: "O burra, të bëjmë tulla dhe t'i pjekim me zjarri!". Dhe përdorën tulla në vend të gurëve dha bitum në vend të llaçit. 4 Dhe thanë: "O burra, të ndërojnë pér vete një qytet dhe një kullë majë e së cilës të arrijë deri në qill, dhe t'i bëjmë një emër vetes që të mos shpërndahemi mbi faqen e téré dheut". 5 Por Zoti zbriti pér të parë qytetin dhe kullën që bijtë e njerëzve ishin duke ndërtuar. 6 Dhe Zoti tha: "Ja, ata janë një popull i vetém dhe kanë të gjithë të njëjtën gjuhë; dhe kjo éshtë ajo që ata filluan të bëjnë; tani asgjë nuk ka përfi penguar ata të përfundojnë atë që kanë ndërmend të bëjnë. 7 O burra, të zgresim pra atje poshtë dhe të ngatërrojmë gjuhën e tyre, në mënyrë që njëri të mos kuptojë të folurën e tjetrit". 8 Kështu Zoti i shpërndau mbi faqen e téré dhe atë pushuan së ndërtuar qytetin. 9 Prandaj kétij vendi iu dha emri i Babelit, sepse Zoti aty ngatërroi gjuhën e téré dhe i shpërndau mbi téré faqen e dheut. 10 Kéta janë pasardhësit e Semit. Në moshën njëqind vjeç Semit i lindi Arpakshadi, pikërisht dy vjet pas përmbytjes. 11 Mbas lindjes të Arpakshadit, Semi jetoi pesiqind vjet dhe i lindën bij dhe bija. 12 Arpakshadi jetoi tridhjetë e pesë vjet dhe i lindi Shelahu. 13 Mbas lindjes së Shalahut, Arpakshadi jetoi katérqind e tre vjet dhe i lindën bij dhe bija. 14 Shelahu jetoi tridhjetë vjet dhe i lindi Eberi. 15 Mbas lindjes së Eberit, Shelahu jetoi katérqind e tre vjet dhe i lindën bij dhe bija. 16 Eberi jetoi tridhjetë e katër vjet dhe i lindi Pelegu. 17 Mbas lindjes së Pelegut, Eberi jetoi katérqind e tridhjetë vjet dhe i lindën bij dhe bija. 18 Pelegu jetoi tridhjetë vjet dhe i lindi Reu. 19 Mbas lindjes të Reut, Pelegu jetoi dyqind e nëntë vjet dhe i lindën bij dhe bija. 20 Reu jetoi tridhjetë e dy vjet dhe i lindi Serugu. 21 Mbas lindjes të Serugut, Reu jetoi dyqind e shtatë vjet dhe i lindën bij dhe bija. 22 Serugu jetoi tridhjetë vjet dhe i lindi Nahori; 23 mbas lindjes së Nahorit, Serugu jetoi dyqind vjet dhe i lindën bij dhe bija. 24 Nahori jetoi njëzet e nëntë vjet dhe i lindi Terahu; 25 mbas lindjes së Terahut, Nahori jetoi njëqind e nëntëmbëdhjetë vjet dhe i lindën bij dhe bija. 26 Terahu jetoi shtatëdhjetë vjet dhe i lindi Abramini, Nahori dhe Harani. 27 Kéta janë pasardhësit e Terahut. Terahut i lindi Abrami, Nahori dhe Harani; dhe Haranit i lindi Loti. 28 Harani vdiq në prani të Terahut, babait të tij, në vendlindjen e tij, në Ur të Kaldeasve. 29 Dhe Abramini dhe Nahori morën gra: emri i gruas së Abramit ishte Saraj dhe emri i gruas së Nahorit ishte Milkah, e bija e Haranit, i ati i Milkahut dhe i ati i Iskahut. 30

Por Saraj ishte shterpë, nuk kishte fëmijë. 31 Pastaj Terahu mori të birin Abram dhe Lotin, të birin e Haranit, domethënë djali i të birit, dhe Saraj nusen e tij, grua ja e dijalit të tij Abram, dhe dolën bashkë nga Ur i Kaldeasve pér të vajtur në vendin e Kanaanëve; por kur arriti në Haran, ata u vendosën aty. 32 Terahu jetoi dyqind e pesë vjet, pastaj Terahu vdiq në Haran.

12 Por Zoti i tha Abramit: "Largohu nga vendi yt, nga të afërmit e tu dhe nga shtëpia e babait tênd, dhe shko në vendin që do të tê tregoj. 2 Unë prej teje do të bëj një komb të madh, do të tê bekoj dhe do ta bëj të madh emrin tênd, dhe ti do të jesh një bekim. 3 Dhe unë do të bekoj të gjithë ata që do të tê bekoinjë dhe do të mallkoj ata që do të tê mallkojnë, te ti do të jenë të bekuara térë familjet e tokës". 4 Atëherë Abramit u nis siç i kishte thënë Zoti dhe Loti shkoi me të. Abramit ishte shtatëdhjetë e pesë vjeç kur u nis nga Harani. 5 Dhe Abramit mori me vete Sarajn, gruan e tij, dhe Lotin, birin e të vëllait, dhe të gjithë pasurinë që kishin grumbulluar dhe personat që kishin blerë në Haran, dhe u nisën pér të vajtur në vendin e Kanaanëve. Kështu ata arriti në vendin e Kanaanit. 6 Abramit e kapërcuevendi deri të lokaliteti i Sikemit, deri tek lisi i Morehut. Në atë kohë ndodheshin në atë vend Kanaanejtë. 7 Atëherë u shfaq Zoti përparr Abramit dhe i tha: "Unë do t'ja jap këtë vend pasardhësve të tu". Atëherë Abramit i ndërtoi aty një altar Zotit që i ishte shfaqur. 8 Së këtejmi u zhvendos drejt malit në lindje të Bethelit dhe ngriti çadrat e tij, duke pasur Bethelin në jug dhe Ainë në lindje; dhe ndërtoi aty një altar kushtuar Zotit dhe i bëri thirrje emrit të Zotit. 9 Pastaj Abramit filloj një udhëtim, duke vazhduar të zhvendoset në drejtim të Negevit. 10 Por në vend pati zi buke dhe Abramit zbriti në Egjipt pér të banuar, sepse në vendin e tij ishte zi e madhe buke. 11 Por ndodhi që kur po hynin në Egjipt ai i tha Sarajt, gruas së tij: "Ja, unë e di që ti je një grua e pashme; 12 dhe kështu kur Egjiptasit do të tê shohin, kanë pér të thënë: "Kjo éshtë gruaja e tij"; do të më vrasin mua, por do të lénë të gjallë ty. 13 Të lutem thuaj që je motra ime, me qëllim që mua të më trajtojnë mirë pér shkakun tênd, dhe jeta ime të shpëtojë pér hirin tênd". 14 Në fakt kur Abramit arriti në Egjipt, Egjiptasit panë që gruaja ishte shumë e bukur. 15 E panë edhe oficerët e Faraonit dhe e lavdëruan para Faraonit; dhe gruan e çuan në shtëpinë e Faraonit. 16 Dhe ai e trajtoi mirë Abramit pér shkak tê saj. Kështu Abramit i dhanë dele, buaj, gomarë, shërbyses, shërbyses, gomarica dhe deve. 17 Por Zoti e goditi Faraonin dhe shtëpinë e tij me fatkeqësira të mëdha pér shkak tê Sarajt, gruas së Abramit. 18 Atëherë Faraoni thirri Abramit dhe i tha: "C'më bëre? Pse nuk më the që ajo ishte gruaja jote? Pse më the: 19 "Éshtë motra ime"? Kësisoj unë e mora sikur tê ishte gruaja ime. Ja, pra, ku éshtë gruaja jote; merre me vete dhe nisu!". 20 Pastaj Faraoni u dha urdhër njerëzve të tij lidhur me Abramit, dhe kéta e nisën atë, gruan e tij dhe gjithçka kishte.

13 Abramit, pra, u rikthye nga Egjipti në drejtim të Negevit bashkë me gruan dhe gjithçka zotëronte. Dhe Loti ishte bashkë me të. 2 Abramit ishte shumë i pasur me bagëti, argjend dhe ar. 3 Nga Negevi ai vazhdoi udhëtimin e tij deri në Bethel, në vendin ku më parë ndodhej çadra e tij, midis Bethelit dhe Ait, 4 në vendin e altitar që kishte ndërtuar në krye, dhe aty Abramit i bëri thirrje emrit të Zotit. 5 Edhe Loti, që udhëtonte bashkë me Abramit, kishte kope bagëtish dhe çadra. 6 Dhe vendi nuk ishte në gjendje t'i mbante, po të banonin bashkë, sepse pasuritë e

tyre ishin aq tē mëdha sa nuk mund tē qëndronin bashkë. 7 Lindi kështu një mosmarrëveshje midis barinjve të bagëtisë së Abramit dhe barinjve të bagëtisë së Lotit. Në atë kohë banonin në këtë vend Kananejtë dhe Perezejtë. 8 Dhe kështu Abramit i tha Lotit: "Nuk duhet tē ketë mosmarrëveshje midis teje dhe meje, as midis barinjve të mi dhe barinjve të tu, sepse jemi vëllezër. 9 A nuk eshtë vallë tērë vendi para teje? Ndahu nga unë! Në rast se ti shkon majtas, unë kam pér tē vajtur djathtas; dhe në qoftë se ti shkon djathtas, unë kam pér tē vajtur majtas". 10 Atëherë Loti ngriti sytë dhe pa tērë fushën e Jordanit. Para se Zoti tē kishte shkatërruar Sodomën dhe Gomorën, ajo ishte e tēra e ujitur deri në Coar, si kopshiti i Zotit, si vendi i Egijpit. 11 Kështu Loti zgjodhi pér vete tērë fushën e Jordanit dhe filloi t'izhvendosë drejt lindjes çadrat e veta: Kështu u ndanë njëri nga tjetri. 12 Abramit banoi në vendin e Kanaanit dhe Loti në qytetet e fushës, duke arritur tē ngrejë çadrat e tij deri në Sodomë. 13 Por njerëzit e Sodomës ishin shumë tē korruptuar dhe mëkatarë ndaj Zotit. 14 Dhe Zoti i tha Abramit, mbas ndarjes së Lotit prej tij: "Ço tani sytë e tu dhe shiko nga vendi ku je drejt veriut e jugut; drejt lindjes dhe perëndimit. 15 Tērë vendin që sheh, unë do tē ta jap ty dhe pasardhësve tē tu, pér gjithnjë. 16 Dhe do t'i bëj pasardhësit e tu si pluhurin e tokës; prandaj në se dikush mund tē llogarisë pluhurin e tokës, do tē mund tē llogarisë edhe pasardhësit e tu. 17 Çohu në këmbë, bjeri rrëth e qark vendit, sepse unë do tē ta jap ty". 18 Atëherë Abramit i ngriti çadrat e tij dhe vajti tē banojë në liset e Mamres, që ndodhen në Hebron; dhe aty ndërtoi një altar kushtuar Zotit.

14 Por ndodhi në kohën e Amrafelit, mbret i Shinarit, e Ariokut, mbret i Elasarit e Kedorlaomerit, mbret i Elamit dhe i Tidealit, mbret i kombeve, 2 që ata i bënë luftë Beraut, mbret i Sodomës, Birshës, mbret i Gomorës, Shinabit, mbret i Admahut, Shemeberit, mbret i Ceboimt dhe mbreti tē Belës (që eshtë Coari). 3 Tērë këta tē fundit u grumbulluan në luginën e Sidimit (që eshtë Deti i Kripur). 4 Pér dymbëdhjetë vjet ata genë tē nënshtruar nga Kedorlaomeri, por vitin e trembëdhjetë ngritet krye. 5 Vitin e katërmëbëdhjetë Kedorlaomeri dhe mbretërit që ishin me tē erdhën bashkë me tē dhe i shpërndanë gjigantët në Ashter-Karnaim, Zuzimët në Ham, Emimët në Shaveh-Kiriataim 6 dhe Horejtë në malet e tyre tē Seirit deri në El-Paran, që ndodhet pranë shkretëtirës. 7 Pastaj u kthyen pas dhe erdhën në En-Mishpat (që eshtë Kadeshi), plaçkitën tērë territorin e Amalekitëve si dhe tē Amorejve që banonin në Hatsacon-Tamar. 8 Atëherë mbreti i Sodomës, mbreti i Gomorës, mbreti i Admahut, mbreti i Ceboimt dhe mbreti i Belës (që eshtë Coari) dolën dhe u rreshtuan në luftë kundëre tyre, në luginën e Sidimit; 9 kundër Kedorlaomerit mbret i Elamit, Tidealit mbret i kombeve, Amrafelit mbret i Shinarit dhe Ariokut mbret i Elasarit; katër mbretëri kundër pesë. 10 Por lugina e Sidimit ishte plot me puse bitumi; dhe mbretërit e Sodomës dhe tē Gomorës ua mbathën këmbëve dhe ranë brënda tyre; dhe ata që shpëtuan, shkuant në mal. 11 Dhe kështu fituesit shtinë në dorë tērë pasardhët e Sodomës dhe tē Gomorës dhe tērë ushqimet e tyre, dhe ikën. 12 Morën me vete edhe Lotin, djali i vëllait të Abramit, bashkë me pasurinë e tij, dhe ikën. Loti banonte në Sodomë. 13 Por njëri nga tē ikurit erdhë dhe ia tha Abram Hebreut, që banonte në lisat e Mamres, Amoreosit, vëlla i Eshkollit dhe vëlla i Anerit, që kishin lidhur aleancë me Abramit. 14 Kur Abramit mësoi se vëllai i tij ishte zënë rob, ai armatosi njerëzit e stërvitsh, shërbyes tē lindur në shtëpinë e tij,

gjithsej treqind e tetëmbëdhjetë veta dhe i ndoqi mbretërit deri në Dan. 15 Ai i ndau forcat e tij kundër tyre natën, dhe me shërbyesit e tij i sulmoi dhe i ndoqi deri në Hobah, që ndodhet në tē majtë tē Damaskut. 16 Kështu ai rimori tērë pasurinë dhe solli me vete edhe Lotin, tē vëllanë, dhe tērë pasurinë e tij, si edhe gratë dhe popullin. 17 Mbas kthimit tē tij nga disfata e Kedorlaomerit dhe tē mbretërit që ishin me tē, mbreti i Sodomës vajti ta presë nē luginën e Shavehut (që eshtë Lugina e mbretit). 18 Atëherë Melkisedeku, mbret i Salemit, i shpuri bukë dhe verë. Ai ishte prift i Shumë tē Lartit Perëndi. 19 Dhe bekoi Abramit, duke thënë: "Qoftë i bekuar Abramit nga Shumë i Larti Perëndi, sundimtar i qiejve dhe i tokës! 20 Qoftë i bekuar Shumë i Larti Perëndi, që tē ka dhënë nē dorë armiqtë e tu!". Dhe Abramit i dha një tē dhjetën e cdo gjëje. 21 Pastaj mbreti i Sodomës i tha Abramit: "Nëm personat dhe merr pér vete pasuritë". 22 Por Abramit iu përgjegj mbretit tē Sodomës: "Unë kam ngritur dorën time drejt Zotit, Perëndisë Shumë tē Lartë, zotëruesh i qiejve dhe i tokës, 23 që nuk do tē merria asgjë nga ajo që tē përket, as edhe një fije apo një lidhëse këpucësh, me qëllim që tē mos thuash: "Unë e pasurova Abramit". 24 Nuk do tē marr asgjë me vete, me përashtsim tē atyreve që kanë ngrënë tē rinjtë dhe tē pjesës që u përket njerëzve që kanë ardhur me mua: Aneri, Eshkol dhe Mamreu; lëri që këta tē marrin pjesën që u takon".

15 Mbas këtyre gjërave, fjala e Zotit iu drejtua Abramit nē vegim duke i thënë: "Mos ki frikë, Abram, unë jam mburoja jote, dhe shpërblimi yt do tē jetë shumë i madh". 2 Po Abramit i tha: "Zot, Perëndi, çfarë do tē më japësh, sepse unë jam pa fëmijë dhe trashëgimtari i shtëpisë sime eshtë Eliezeri i Damaskut?". 3 Pastaj Abramit shtoi këto fjalë: "Tí nuk më ke dhënë asnjë pasardhës; dhe ja, një i lindur nē shtëpinë time do tē jetë trashëgimtari im". 4 Atëherë fjala e Zotit iu drejtua duke i thënë: "Ai nuk do tē jetë trashëgimtari yt, por ai që ka pér tē dalë nga tē përbrendshmet e tua do tē jetë trashëgimtari yt". 5 Pastaj e çoi jashtë dhe i tha: "Vështro me kujdes qillin dhe numëro vjet, në rast se mund t'i numërosh", pastaj shtoi: "Kështu kanë pér tē genë pasardhësit e tu". 6 Dhe ai i besoi Zotit, që iu vuri nē llogari tē drejtësisë. 7 Pastaj Zoti i tha: "Unë jam Zoti që tē nxori nga Uri i Kaldeasve, pér tē ta lënë si trashëgimi këtë vend". 8 Dhe Abramit pyeti: "Zot, Perëndi, noga mund ta dij unë qđo do ta keni si trashëgim?". 9 Atëherë Zoti i tha: "Sillmë një mëshqerrë trevjeçare, një dhi trevjeçare, një dash trevjeçar, një tutull dhe një pëllumb tē ri". 10 Atëherë Abramit i shpuri tērë këto kafshë, i ndau më dysh dhe vendosi secilën gjysmë përballë tjetrës; por zoqjtë nuk i ndau. 11 Dhe disa zoqj grabitqarë zbritën mbi kafshët e vrara, por Abramit i përzuri. 12 Me perëndimin e diellit, një gjumë i rëndë e zuri Abramit; dhe ja, një llahrtari dhe një errësirë e thellë e kapluan atë. 13 Atëherë Zoti i tha Abramit: "Dije me siguri që pasardhësit e tu do tē qëndrojnë si tē huaj nē një vend që nuk do tē jetë i tyre, dhe do tē janë sklllevr dhe njerëz tē shtypur pér katërqind vjet. 14 Por unë do tē gjykoj kombin shërbyesit e tē cilit do tē kenë qënë; pas kësaj, ata do tē dalin me pasuri tē mëdha. 15 Sa pér ty, do tē shkosh nē paqe pranë prindërvë tē dhe do tē varroresh pasi tē kesh arritur një pleqëri tē bukur. 16 Por nē brezin e katërt ata do tē kthehen këtu, sepse padrejtësia e Amorejve s'ka arritur ende kulmin". 17 Por me tē perënduar dielli dhe me tē zbritur errësira, na del para syve një furreq që nxjerr tym dhe një pishtar i zjarrtë që kalon përmes kafshëve tē ndarë. 18 Po atë ditë Zoti bëri një besëlidhje me Abramit duke i thënë: "Unë u jap pasardhësve tē

tu këtë vend, nga përroi i Egjiptit deri në lumin e madh, lumin e Eufratit: **19** Kenejtë, Kenizejtë, Kadmonejtë, **20** Hitejtë, Perezejtë, Rejejtë, **21** Amorejtë, Kanaanejtë, Girkazejtë dhe Jebuzejtë”.

16 Por Saraj, gruaja e Abramit, nuk i kishte dhënë asnjë fémijë.

Ajo kishte një shérbyese egjiptase që quhej Agar. **2** Kështu Saraj i tha Abramit: “Ja, Zoti më ka ndaluar të kem fémijë; oh, futu te shérbsja ime, ndofta mund të kem fémijë prej saj”. Dhe Abramit dëgjoi zérin e Sarajt. **3** Kështu pra Saraj, gruaja e Abramit, mbasi ky i fundit kishte banuar dhjetë vjet në vendin e Kanaanëve, mori shérbyesen e saj Agarin, egjiptasen, dhe ia dha pér grua burrit të saj Abramit. **4** Dhe ai u fut tek Agari, që mbeti me barrë; por kur u bind se kishte mbetur me barrë, ajo e shkoi me pérburzje zonjën e saj. **5** Atëherë Saraj i tha Abramit: “Përgjegjësia pér fyerjen që m'u bë te bjerë mbi ty. Kam qënë unë që të hodha në krahët e shérbyeses sime; por që kur e mori vesh që është me barrë, ajo më shikon me pérburzje. Zoti le të jetë gjykates midis meje dhe teje”. **6** Abramit iu përgjegj Sarajt: “Ja, shérbyesa jote është në dorën tënde; bëj me të ç'të duash”. Atëherë Saraj e trajtoi në mënyrë të ashpër dhe ajo iku nga prania e saj. **7** Por Engjelli i Zotit e gjeti pranë një burimi uji në shkretëtirë, pranë burimit në rrugën e Shurit, **8** dhe i tha: “Agar, shérbyesa e Sarajt, nga vjen dhe ku po shkon?” Ajo u përgjigji: “Po iki nga prania e zonjës sime Saraj”. **9** Atëherë Engjelli i Zotit i tha: “Kthehu tek zonja jote dhe nënshtroju autoritetit të saj”. **10** Pastaj Engjelli i Zotit shtoi: “Unë do t'i shumëzoj fort pasardhésit e tu aq sa të mos mund të llogariten pér shkak të numrit të tyre të madh”. **11** Engjelli i Zotit i tha akoma: “Ja, ti je me barrë dhe do të lindësh një djalë dhe do ta quash Ismael, sepse Zoti mori parasysh hidhërimin tênd; **12** ai do të jetë ndërmjet njerëzve si një gomar i egër; dora e tij do të jetë kundër të gjithëve dhe dora e të gjithëve kundër tij; dhe do të banojë në prani të të gjithë vëllezërve të tij”. **13** Atëherë Agari thirri emrin e Zotit që i kishte folur: “Ti je El-Roi”, sepse tha: “A e pashë me të vërtetë atë që më shikon?”. **14** Prandaj ai pus u quajt “Pusi i Lahai-Roit”. Ja, ai ndodhet midis Kadeshit dhe Beredit. **15** Kështu Agari i lindi një djalë Abramit; dhe Abramit i vuri djalit që Agari kishte lindur emrin Ismael. **16** Abramit ishte tetëdhjetë e gjashtë vjeç, kur Agari lindi Ismaelin pér Abramin.

17 Kur Abramit u bë nëntëdhjetë e nëntë vjeç, Zoti i doli përpara dhe i tha: “Unë jam Perëndia i plotfuqishëm; ec në praninë time dhe qëndro i ndershëm; **2** dhe unë do të caktoj besëlidhjen time midis meje dhe teje dhe do të të shumoj fort”. **3** Atëherë Abramit përfull fuqyrën në tokë dhe Perëndia i foli, duke i thënë: **4** “Sa pér mua, ja unë po bëj një besëlidhje me ty; ti do të bëhesh babai i një shumice kombesh. **5** Dhe nuk do të quhesh më Abram, por emri yt do të jetë Abraham, sepse unë të bëj babanë e një shumice kombesh. **6** Do të të bëj shumë frytdhënës. Pastaj do të bëj prej teje kombe dhe prej teje kanë pér të dalë mbretër. **7** Dhe do të caktoj besëlidhjen time midis meje dhe teje, si dhe me pasardhésit e tu, nga një brez në një brez tjeter; kjo do të jetë një besëlidhje e përgjashme, me të cilën unë do të marr përsipër **8** Dhe ty dhe pasardhësve të tu pas teje, do t'u jap vendin ku ti banon si një i huaj: tërë vendin e Kanaanëve, në pronësi pér gjithnjë; dhe do jem Perëndia i tyre”. **9** Pastaj Perëndia i tha Abramit: “Nga ana jote, ti do ta respektosh besëlidhjen time, ti dhe pasardhësit e tu, nga një brez në tjetrin. **10** Kjo është besëlidhja ime që ju do të respektoni midis meje edhe jush, si dhe pasardhësve të tu pas teje: qdo mashkull që ndodhet midis jush do të rrethpritet. **11** Dhe do të rrethpriteni në mishin e prepcut tuaj;

dhe kjo do të jetë një shenjë e besëlidhjes midis meje dhe jush. **12** Në moshën tetë ditësh, qdo mashkull i uaj do të rrethpritet, dhe kjo nga një brez në tjetrin, qoftë ai i lindur në shtëpi, qoftë ai i blerë me para nga çdo i huaj që nuk është një pasardhës i yt. **13** Do të rrethpritet si ai që kai lindur në shtëpinë tënde, ashtu edhe ai që është blerë me para; besëlidhja ime në mishin tuaj do të jetë një besëlidhje e përgjashme. **14** Dhe mashkulli i parrethprerë, që nuk është rrëthprerë në mishin e prepcut të tij, do të hidhet jaشتë popullit të tij, sepse ka shkelur besëlidhjen time”. **15** Pastaj Perëndia i tha Abramit: “Përsa i pérket Sarajt, gruas sate, mos e quaj më Saraj, por emri i saj do të jetë Saraj. **16** Dhe unë do ta bekoj dhe do të bëj që ajo të t'japë edhe një bir; po, unë do ta bekoj dhe prej saj do të lindin kombe; mbretëri popujsh do të dalin prej saj”. **17** Atëherë Abrahami u shtri me fytyrën ndaj tokës dhe qeshi; dhe tha në zemër të tij: “A do të lindë vallë një fémijë nga një njeri njëqindvjeçar? Dhe do të lindë Sara që është nëntëdhjetë vjeç?”. **18** Pastaj Abrahami i tha Perëndisë: “Vaj medet, që Ismaeli të mund të jetojë para teje!”. **19** Por Perëndia u përgjegj: “Jo, por Sara gruaja jote do të lindë një bir, dhe ti do ta quash Isak; dhe unë do të caktoj besëlidhjen time me të, një besëlidhje të përgjashme me pasardhésit e tij. **20** Sa pér Ismaelin, unë ta kam plotësuar dëshirën. Ja unë do ta bekoj, do ta bëj të frytshëm dhe do ta shumoj fort. Ai do të bëhet babai i dymbëdhjetë princërve, dhe unë do të bëj prej tij një komb të madh. **21** Por besëlidhjen time do ta përfundoj me Isakun që Sara do të lindë në këtë kohë, vitin e ardhshëm”. **22** Kur mbaroi së foluri me të, Perëndia e la Abrahamin duke u ngritur lart. **23** Atëherë Abrahami mori Ismaelin, djalin e tij, të gjithë ata që kishin lindur në shtëpinë e tij dhe tërë ata që kishte blerë me paratë e veta, tërë meshkujt e shtëpisë së Abrahamin dhe, po atë ditë. **24** Por Abrahami ishte nëntëdhjetë e nëntë vjeç kur u rrëthpre në mishin e prepcut të tij. **25** Dhe Ismaeli, biri i tij, ishte trembëdhjetë vjeç kur u rrëthpre në mishin e prepcut të tij. **26** Po atë ditë u rrëthprenë Abrahami dhe Ismaeli, biri i tij. **27** Dhe tërë njerëzit e shtëpisë së tij, qoftë ata të lindur në shtëpi, qoftë ata të blerë me para nga të huajt, u rrëthprenë bashkë me të.

18 Zoti iu shfaq Abrahamin në lisat e Mamreut, ndërsa ai ishte ulur në hyrje të çadërës në zheg të ditës. **2** Abrahami ngriti sytë dhe tre burra rrinin më këmbë pranë tij. Sa i pa, vrapoi ngriti drejtim të tyre nga hyrja e çadërës, u përkul deri në tokë e pastaj tha: **3** “Zoti im, në rast se kam gjetur hir para teje, të lutem mos kalo pa u ndalur para shërbëtorit tênd! **4** Oh, lini që të sjellin pak ujë që të mund të lani këmbët tuaja, dhe çlodhuni nén kétë pemë. **5** Unë do të shkoj të marr një copë bukë, kështu do të mund të merrni zemër, pastaj të vazhdoni rrugën, sepse pér këtë keni kaluar nga shérbyesi juaj”. Ata i thanë: “Bëj sîc ka thënë”. **6** Atëherë Abrahami shkoi me ngut në çadër, te Sara, dhe i tha: “Merr shpejt tri masa majë mielli, gatuaj brumin dhe bëj me to kuleç”. **7** Pastaj Abrahami shkoi në kopenë e bagëtive, zgjodhi një viç të njomë dhe të mirë, ia dha një shérbyesi dhe nxitoi ta përgatitë. **8** Mori pastaj gjizë, qumësht dhe viçin që kishte përgatitur dhe i vuri para tyre; ndërsa ata hanin, ai qëndroi më këmbë pranë tyre poshtë pemës. **9** Pastaj ata i thanë atij: “Ku është Sara, gruaja jote?”. Abrahami u përgjegj: “Është atje në çadër”. **10** Dhe ai tha: “Do të kthhem me siguri vitin e ardhshëm te ti në po këtë kohë; dhe ja Sara, gruaja jote, do të ketë një djale”. Dhe Sara dëgjonte në hyrje të çadërës, që ishte prapa tij. **11** Por Abrahami dhe Sara ishin pleq, në moshë të kaluar, dhe

Sara nuk kishte më të përmuajshmet e grave. **12** Prandaj Sara qeshi me veten e saj, duke thënë: "Plakë si jam, a do të kem unë gjëzime të tilla, me qenë se vetë zoti im është plak!". **13** Dhe Zoti i tha Abrahamit: "Pse qeshi vallë Sara duke thënë: "A do të lind unë përmjëmend, plakë siç jam?". **14** A ka vallë diçka që është shumë e vështirë për Zotin? Në kohën e caktuar, brenda një viti, do të kthehem te ti, dhe Sara do të ketë një bir". **15** Atëherë Sara mohoi, duke thënë: "Nuk qesha", sepse pati frikë. Por ai i tha: "Përkundrazi, ke qeshur!". **16** Pastaj ata njerëz u ngriten së andejmi dhe kthyen shikimin e tyre në drejtim të Sodomës; dhe Abrahami ecte bashkë me ta për tu ndarë prej tyre. **17** Dhe Zoti tha: "A do t'ia fshehunë Abrahamit atë që kam pér të bërë, **18** mbasi Abrahami duhet të bëhet një komb i madh dhe i fuqishëm dhe tek ai do të bekohen tërë kombet e tokës? **19** Unë në fakt e kam zgjedhur, me qëllim që të urdhëroj bijtë e tij dhe shtëpinë e tij të ndjekin pas tij rrugën e Zotit, duke zbatuar drejtësinë dhe barazinë, në mënyrë që Zoti të mund të plotësojë premtimet që i ka dhënë Abrahamit". **20** Dhe Zoti tha: "Me qenë se britma që ngrihet nga Sodoma dhe Gomora është e madhe dhe me qenë se mëkat i tyre është shumë i rëndë, **21** unë do të zbras pér të parë nëse kanë bërë me të vërtetë simbas britmës që ka arritur tek unë, në rast të kundërt, do ta mësoj". **22** Pastaj këta njerëz u larguan së andejmi dhe shkuat në drejtim të Sodomës, por Abrahami mbiati ende para Zotit. **23** Atëherë Abrahami iu afroa dhe i tha: "Do të zhdukësh të drejtin së bashku me të paudhin? **24** Le ta zëmë se ka pesëdhjetë të drejtë në qytet, ti do ta shkatërruje vendin dhe nuk do t'i falje pér hir të pesëdhjetë njerëzve të drejtë që banojnë në mes të saj? **25** Mos e bëj këtë gjë, të shkaktosh vdekjen e të drejtit bashkë me atë të t'ë paudhit, kështu që i drejti të trajtohet si i paudhi. Larg teje një mendim i tillë! Gjykatësi i téré tokës a nuk ka pér të bërë drejtësi?". **26** Zoti tha: "Në rast se gjiej në qytetin e Sodomës pesëdhjetë njerëz të drejtë, unë do ta fal téré vendin pér hir të tyre". **27** Atëherë Abrahami rifilloi dhe tha: "Ja, marr guximin t'i flas Zotit, megjithëse unë nuk jam veçse pluhur dhe hi. **28** Ta zëmë se atyre pesëdhjetë të drejtëve u mungojnë pesë, a do ta shkatërruje téré qytetin pér pesë veta më pak?". Zoti u përgjigji: "Po të gjiej dyzet e pesë, nuk do ta shkatërroj". **29** Abrahami vazhdoi t'i flasë dhe tha: "Ta zëmë se në qytet ndodhen dyzet?". Zoti u përgjigji: "Nuk do ta bëj pér hir të dyzetëve". **30** Atëherë Abrahami i tha: "Oh, të mos zemërohet Zoti, dhe unë do të flas. Po sikur në qytet të ketë tridhjetë prej tyre?". Zoti u përgjigji: "Nuk do ta bëj, po të gjiej tridhjetë". **31** Dhe Abrahami i tha: "Ja, marr guximin t'i flas Zotit. Ta zëmë se në qytet gjenden njëzet?". Zoti iu përgjigji: "Nuk do ta shkatërroj pér hir të tē njëzetëve". **32** Dhe Abrahami i tha: "Oh, të mos zemërohet Zoti dhe unë do të flas edhe vetëm këtë herë. Sikur në qytet të ketë dhjetë prej tyre?". Zoti u përgjegji: "Nuk do ta shkatërroj pér hir të tē dhjetëve". **33** Sa mbaroi së foluri me Abrahamin, Zoti u largua. Dhe Abrahami u kthye në banesën e tij.

19 Por të dy engjëjt arriën në mbrëmje në Sodomë, ndërsa Loti ishte ulur te porta e Sodomës; sa i pa, ai u ngrit më këmbë pér t'u dalë përparrë dhe u shtri me fytyrën në tokë, **2** dhe tha: "Zotërinjtë e mi, ju lutem, hyni në shtëpinë e shërbëtorit tuaq, kaloni aty natën dhe lani këmbët; pastaj nesër në mëngjes mund të çoheni shpejt dhe të vazhdoni udhën tuaq". Ata u përgjigjën: "Jo; do ta kalojmë natën në sheshin". **3** Por ai nguli këmbë aq shumë sa që ata erdhën tek ai dhe hyjnë në shtëpinë e tij. Ai u përgatiti një banket dhe poqi bukë pa tharm, dhe ata hëngrën.

4 Por para se të shkonin në shtrat, njerëzit e qytetit, njerëzit e Sodomës, rrethuan shtëpinë; ishin të rinj e pleq, tërë popullsia e mbledhur nga çdo anë; **5** thirrën Lotin dhe i thanë: "Ku janë njerëzit që erdhën te ti sonte? Na i nxirr jaştë që të mund t'i njohim!". **6** Loti doli drejt atyre para portës së shtëpisë, e mylli portën pas tij dhe tha: **7** "Oh, vëllezër të mi, mos u sillni kaq keq! **8** Dëgjoni, unë kam dy vajza që nuk kanë njohur burrë; prandaj më lini që t'i nxjerr jaştë dhe bëni ç'të doni me to; por mos u bëni asgjë këtyre burrave, sepse janë nén mbrojtjen e shtëpisë sime". **9** Por ata i thanë: "Shko tutje!". Pastaj vazhduan: "Ky erdhë këtu si i huaj, dhe dëshiron të bëhet gjykatis! Tani do të sillemi më keq me ty se sa me ata!". Dhe duke e shtyrë Lotin me dhunë, u afroan pér të shpërthyer derën. **10** Por ata njerëz zgjatën duart e tyre dhe e tërhoqën Lotin brenda shtëpisë bashkë me ta, dhe myllën derën. **11** Goditën verbërisht njerëzit që ishin te dera e shtëpisë, nga më i vogli deri te më i madhi, kështu që u lodhën në orvatjen pér të gjetur derën. **12** Atëherë ata njerëz i thanë Lotit: "Kë ke tjetër këtu? Nxirr nga ky vend dhëndurët e tu, bijtë dhe bijat e tua, dhe cilindo që ke në qytet, **13** sepse ne po bëhem i gati ta shkatërrojmë këtë vend, sepse britma e banorëve të tij është e madhe përparrë Zotit dhe Zoti na dërgoi pér ta shkatërruar". **14** Atëherë Loti doli e u foli dhëndurëve të tij që ishin martuar me bijat e tij, dhe tha: "Çohuni, largohuni nga ky vend, sepse Zoti do ta shkatërroj qytetin". Por dhëndurët e tij patën përshtypjen se ai po bënte shaka. **15** Sa doli agimi, engjëjt e nxitën Lotin duke thënë: "Çohu, merr gruan dhe bijat e tua që gjinden këtu, që t'i të mos vdesësh në dënimin e këtij qyteti". **16** Duke qenë se ai po ngurronë, ata njerëz e morën pér dore atë, të shoqen dhe bijat e tij, sepse Zoti i kishte ardhur mëshirë pér të, e nxorrën jaştë dhe i shpëtuan jetën duke e çuar jaştë qytetit. **17** Ndërsa po i çonin jaştë, njëri prej tyre tha: "Ik shpejt pér të shpëtuar jetën tênde! Mos shiko prapa e mos u ndal në asnjë vend të fushës; shpëto në mal që t'i mos vdesësh!". **18** Por Loti iu përgjegj atyre: "Jo, zoti im! **19** Ja, shërbëtori yt gjeti hir para syve të tu dhe ti u tregove shpirtmadh ndaj meje, duke më shpëtuar jetën, por unë nuk do të mund të arrij malin para se të më zërë fatkeqësia dhe unë të vdes. **20** Ja, ky qytet është mjaft i afërt pér ta arritur dhe është i vogël. Më lër, pra, të iki shpejt aty (a nuk është i vogël?) dhe kështu do të shpëtój jetën". **21** Engjëlli i tha: "Unë po ta plotësoj edhe këtë kërkësë: të mos shkatërroj qytetin pér të cilin fole. **22** Shpejto, ik atje, sepse unë nuk mund të bëj asgjë para se ti të arrish atje". Për këtë arsyё ky qytet u quajt Coar. **23** Dielli po ngritej mbi tokë kur Loti arriti në Coar. **24** Atëherë Zoti bëri që nga qilli të binte squfur dhe zjarr mbi Sodomën dhe Gomorën, nga ana e Zotit. **25** Kështu ai shkatëroi ato qytete, téré fushën, téré banorët e qytetit e gjithçka mbinte mbi tokën. **26** Por gruaja e Lotit solli kryet pér të shikuar prapa dhe u bë një statujë prej kripe. **27** Abrahami u ngrit herët në mëngjes dhe shkoi në vendin ku kishte qëndruar para Zotit; **28** pastaj drejtoi shikimin nga Sodoma dhe Gomora si dhe nga téré krahina e fushës, dhe kështu pa një tym që ngrivej nga toka, si tymi i një furre. **29** Kështu ndodhi që kur Perëndia shkatërroi qytetin e fushës, Perëndisë i kujtua Abrahami dhe e largoi Lotin nga gjëma kur shkatëroi qytetet ku Loti kishte banuar. **30** Pastaj Loti doli nga Coar dhe shkoi të banojnë në mal bashkë me dy bijat e tij, sepse kishte frikë të qëndronte në Coar; dhe u vendos në një spellë bashkë me dy bijat e tij. **31** Më e madhja i tha më të voglës: "Babai ynë është plak, dhe nuk ka asnjë burrë në vend që mund të bashkohet me ne, ashtu siç ndodh mbi gjithë

tokëن. 32 Eja, t'i jipim verë babait tonë e të shtrihemi bashkë me të; kështu do të mund t'i sigurojmë pasardhës babait tonë". 33 Kështu po atë natë i dhanë verë babait të tyre dhe e madhja u shtri bashkë me të atin, por ai nuk u kujtua as kur ajo u shtri me të, as kur u ngrit. 34 Të nesërmen vajza më e madhe i tha më të voglës: "Ja, natën e kaluar unë rashë në shtrat bashkë me babanë tim; le të bëjmë që ai të pijë verë edhe sonte; pastaj ti futu dhe shtrihu me të, që të mund t'i sigurojmë pasardhës babait tonë". 35 Edhe atë natë i dhanë verë babait të tyre dhe më e vogla shkoi të shtrihet bashkë me të, dhe ai nuk u kujtua as kur u shtri, as kur u ngrit. 36 Kështu dy bijat e Lotit u ngjizën nga babai i tyre. 37 Më e madhja lindi një djalë, të cilit ia vuri emrin Moab. Ky është babai i Moabitëve, që ekzistonë deri në ditët tona. 38 Edhe më e vogla lindi një djalë, të cilit ia vuri emrin Ben-Ami. Ky është babai i Amonitëve, që ekzistonë deri në ditët tona.

20 Abrahami u zhvendos së këtejmi duke vajtur në Negev, dhe banoi në Kadesh dhe në Shur mandej u vendos në Gerar. 2 Tani Abrahami thoshtë për Sarën, gruan e tij: "Është motra ime". Kështu Abimeleku, mbreti i Gerarit, dërgoi njerëz për të marrë Sarën. 3 Por Perëndia iu shfaq Abimelekut në një endërr nate dhe i tha: "Ja, ti je duke vdekur, për shkak të gruas që ke marrë, sepse ajo është e martuar". 4 Por Abimeleku nuk i ishte afruar asaj dhe tha: "Zot, a do ta shkatërhoje një komb, edhe sikur ai të ishte i drejtë? 5 Ai nuk më ka thënë: "Është motra ime", dhe ajo vetë ka thënë: "Është vëllai im"? E bëra këtë gjë me ndershëmérinë e zemrës sime dhe me duar të pafashme". 6 Dhe Perëndia i tha në endërr: "Po, unë e di që e ke bërë këtë gjë me ndershëmérinë e zemrës sate, ndaj të ndalova të kryesh një mëkat kundër meje; ndaj nuk të lejova ta prekësh. 7 Tani ktheja gruan këtij njeriu, sepse ai është një profet; dhe do të lutet për ty dhe ti ke për të jetuar. Por, në rast se nuk ia kthen, dije që me siguri ke për të vdekur, ti dhe tërë njerëzit e tu". 8 Kështu Abimeleku u zgjua herët në mëngjes, thirri gjithë shërbëtorët e tij dhe u tregoi tërë këto gjëra. Dhe ata njerëz i zuri një frikë e madhe. 9 Pastaj Abimeleku thirri Abrahamin dhe i tha: "Ç'na bëre? Dhe çfarë kam bërë unë kundër teje që më solle një mëkat kaq të madhi si mua ashtu edhe mbretërisë sime? Ti më bëre gjëra që nuk duheshin bërë". 10 Pastaj Abimeleku i tha Abrahamin: "Çfarë mendojë të bëje duke vepruar në këtë mënyrë?". 11 Abrahami u përgjegji: "E bëra sepse thaja me veten time: "Sigurisht, në këtë vend nuk kanë frikë nga Perëndia; dhe do të më vrasin për shkak të gruas sime". 12 Përveç kësaj ajo është në të vërtëtë motra ime, bijë e babait tim, por jo bijë e nënës sime; dhe pastaj u bë gruaja ime. 13 Dhe kur Perëndia më çoi të brend larg shtëpisë së babait tim, unë i thashë: "Ky është favori që do të më bësh; kudo që të shkojmë, do të thuash për mua: Është vëllai im"". 14 Atëherë Abimeleku mori dhentë, qëtë, shërbësit dhe shërbëtorët, dhe ia dha Abrahamin; dhe i kthehu gruan e tij Sara. 15 Pastaj Abimeleku tha: "Ja, vendi im të qëndron përpëra; qëndro aty ku të pëlqen". 16 Dhe Sarës i tha: "Ja, unë i dhashë vëllait tênd njëmijë copë argjendi; kjo do të shërbejë për të mbuluar fyerjen që të është bërë para të gjithë atyre që janë me ty; kështu je e përligjur para të gjithëve". 17 Atëherë Abrahami iu lut Perëndisë dhe Perëndia shëroi Abimelekun, gruan e tij dhe shërbëset e saj, dhe ato mundën të pjellin. 18 Sepse Zoti e kishte shterpezuar plotësisht tërë shtëpinë e Abimelekut, për shkak të Sarës, gruas së Abrahamin.

21 Zoti vizitoi Sarën, siç i kishte thënë; dhe Zoti i bëri Sarës ato që i kishte premtuar. 2 Dhe Sara u ngjiz dhe lindi një djalë me Abrahamin në pleqërinë e tij, në kohën e caktuar që Perëndia i kishte thënë. 3 Dhe Abrahamin iu vuri emrin Isak birit që i kishte lindur dhe që Sara kishte pijellë. 4 Pastaj Abrahami e rrëthpreu birin e tij Isak kur ishte tetë ditësh, ashtu siç e kishte urdhëruar Perëndia. 5 Por Abrahamin ishte njëqind vjeç, kur i lindi biri i tij Isaku. 6 Dhe Sara tha: "Perëndia më ka dhënë çka duhet për të qeshur, kushdo që do ta dëgjojë ka për të qeshur bashkë me mua". 7 Dhe tha gjithashu: "Kush mund t'i thoshtë Abrahamin që Sara do të mëndët fëmijë? Sepse unë i linda një djalë në pleqërinë e tij". 8 Kështu, pra, fëmija u rrit dhe u zvordh; dhe ditën që Isaku u zvordh Abrahami shtroi një gasti të madhe. 9 Tani Sara pa që djali që i kishte lindur Abrahamin nga Agari, egjiptasja, qeshte. 10 Atëherë ajo i tha Abrahamin: "Përzëre këtë shërbysesë dhe birin e saj, sepse i biri i kësaj shërbysesë nuk duhet të jetë trashëgimtar me birin tim, me Isakun". 11 Kjo gjë s'i pëlqeu aspak Abrahamin, për shkak të djalit të tij. 12 Por Perëndia i tha Abrahamin: "Mos u hidhëro për shkak të djalit dhe të shërbysesës sate; dëgjo tërë ato që të thotë Sara, sepse nga Isaku do të dalin pasardhës që do të mbajnë emrin tênd. 13 Edhe nga djali i kësaj shërbysesës unë do të bëj një komb, sepse është një pasardhës i yt". 14 Abrahamin u ngrit herët në mëngjes, mori bukë dhe një calik ujë dha ia dha Agarin; vuri gjithçka mbi shpatullat e saj dhe e nisi bashkë me fëmijën. Kështu ajo u nis dhe filloj të brendë nëpër shkretëtirën e Beer-Shebas. 15 Kur uji i calikut mbaroi, ajo e vuri fëmijën poshtë një kaçubeje. 16 Dhe shkoi e u ul përballë tij, në një largësi sa një goditje me hark, sepse thoshte: "Nuk dua ta shoh fëmijën të vdesë!". Kështu ajo u ul përballë tij, ngriti zérin dhe qau. 17 Dhe Perëndia dëgjoi zérin e djaloshit dhe engjilli i Perëndisë thirri Agarin nga qjelli dhe i tha: "Çfarë ke, Agar? Mos ki frikë, se Perëndia ka dégjuar zérin e djaloshit aty ku ndodhet. 18 Çohu, çoje djaloshin dhe mbaje fort me dorën tênde, sepse unë do të bëj prej tij një komb të madh". 19 Atëherë Perëndia ia hapi sytë dhe ajo pa një pus uji: kështu vajti të mbushë calikun me ujë dhe i dha të pijë djaloshit. 20 Dhe Perëndia qe me djaloshin; ai u rrit, banoi në shkretëtirë dhe u bë shenjëtar harku. 21 Ai banoi në shkretëtirën e Paranit dhe nëna e tij e martoi me një grua nga Egjipi. 22 Në atë kohë Abimeleku, së bashku me Pikolin, kreu i ushtrisë së tij, i foli Abrahamin duke i thënë: "Perëndia është me ty në tërë ato që bën; 23 prandaj betohu këtu në emër të Perëndisë që ti s'ke për të gënijer as mua, as bijtë e mi, as nipërit e mi, që ti do të përdorësh ndaj meje dhe vendit ku ke banuar si i huaj po atë dashamirësi që unë kam treguar ndaj teje". 24 Abrahamin u përgjegji: "Betohem". 25 Pastaj Abrahami e qortoi Abimelekun për shkak të një pus uji që shërbyesit e Abimelekut e kishin shtënë në dorë. 26 Abimeleku tha: "Unë nuk e di se kush e ka bërë këtë gjë; ti vetë nuk ma ke njoftuar dhe unë vetëm sot dëgjova të flitet për këtë ngjarje". 27 Atëherë Abrahami mori dele dhe qe dha ia dha Abimelekut; dhe të dy lidhën aleancë. 28 Pastaj Abrahami vuri mënjanë shtatë qengja femër të kopesë. 29 Dhe Abimeleku i tha Abrahamin: "Ç'kuptim ka ajo që ke vënë shtatë qengja mënjanë?". 30 Abrahami u përgjegji: "Ti do t'i pranosh nga dora ime këto shtatë qengja, me qëllim që kjo të më vlefjë si dëshmi që unë e kam hapur këtë pus". 31 Prandaj ai e quajti këtë vend Beer-Sheba, sepse aty që të dy ishin betuar. 32 Kështu lidhën aleancë në Beer-Sheba. Pastaj Abimeleku dhe Pikoli, kreu i ushtrisë të tij, u ngriten dhe u kthyen në vendin e Filisteive. 33 Pastaj Abrahami mbollë një marinë në Beer-Sheba dhe aty thërriti

emrin e Zotit, Perëndi i përjetësisë. 34 Dhe Abrahami qëndroi si i huaj shumë kohë në vendin e Filistejeve.

22 Mbas këtyre gjërave Perëndia e vuri në provë Abrahamin dhei i tha: "Abraham!" Ai u përgjegj: "Ja ku jam". 2 Dhe Perëndia tha: "Merr tani birin tënd, birin tënd të vetëm, atë që ti do, Isakun, shko në vendin e Moriahëve dhe sakrifikojë në një nga malet që do të tregoj". 3 Kështu Abrahami u ngrit herët në mëngjes, i vuri samarin gomarit, mori me vete dy shërbyes dhe të birin Isak dhe çau dru për sakrificën; pastaj u nis drejt vendit ku i kishte thënë Perëndia të shkonte. 4 Ditën e tretë Abrahami ngriti sytë dhe pa së largu vendin. 5 Atëherë Abrahami u tha shërbyesë të tij: "Rrini këtu bashkë me gomarin; unë dhe djali do të shkojmë deri atje dhe do të adhurojmë; pastaj do të kthehem pranë jush". 6 Kështu Abrahami mori drutë e sakrificës dhei i ngarkoi mbi Isakun, birin e tij; pastaj mori në dorë të vet zjarrin dhe u nisen rrugës që të dy. 7 Dhe Isaku i foli atit të tij Abraham dhe i tha: "Ati im!". Abrahami u përgjegj: "Ja ku jam, biri im". Dhe Isaku tha: "Ja zjarri dhe druri, po ku e shëtëq qenjë për sakrificën?". 8 Abrahami u përgjegj: "Djali im, Perëndia do ta sigurojë vetë qenjën për sakrificën". Dhe vazhduan rrugën të dy bashkë. 9 Kështu arritin në vendin që Perëndia i kishte treguar dhe atje Abrahami ndërtoi altarin dhe sistemoi drutë; pastaj e lidhi Isakun, birin e tij, dhe e vendosi mbi altar sipër druve. 10 Pastaj Abrahami shtriu dorën dhe mori thikën për të vratë të birin. 11 Por Engjelli i Zotit thirri nga qelli i tij: "Abraham, Abraham!". Ai u përgjegj: "Ja ku jam". 12 Engjelli i tij: "Mos e zgjat dorën kundër djalit dhe mos i bëj asnjë të keqe. Tani e di mirë që ti i trembesh Perëndisë, se nuk më ke refuzuar birin tënd, të vetmin bir që ke". 13 Atëherë Abrahami ngriti sytë dhe shkoi; dhe ja prapa tij një dash i zënë për brirësh në një kaçube. Kështu Abrahami shkoi, mori dashin e tij dhe e ofroi si sakrificë në vend të të birit. 14 Dhe Abrahami e quajti këtë vend Jehovah Jireh. Prandaj edhe sot e kësaj dite thuhet: "Do të furnizohet mal i Zotit". 15 Engjelli i Zotit e thirri për të dytën herë Abrahamin nga qelli i tij: "16 "Unë betohem për veten time, thotë Zoti, se ti e bëre këtë dhe nuk kurseve tëtë bir, të vetmin bir që ke, 17 unë me siguri do të të bekoj fort dhe do të shumoj pasardhësit e tu si yjet e qellit dhe si rëra që ndodhet në brigjet e detit dhe trashëgimtarët e tu do të zotërojnë portat e armiqve të tij. 18 Dhe tërë kombet e tokës do të bekohen te pasardhësit e tu, sepse ti iu bindë zërit tim". 19 Pastaj Abrahami u kthe te shërbëtorët e tij, ata u ngritën dhe shkuat bashkë në Beer-Sheba. Dhe Abrahami zuri vend në Beer-Sheba. 20 Mbas këtyre gjërave i thanë Abrahamit këtë: "Ja, Milkah i ka lindur edhe ajo bij Nahirit, vëllait tênd; 21 Uzi, dhëndri i tij i parë, Buzi vëllai i tij, Kemueli babai i Aramit, 22 Kesedi, Hazoi, Pildashi, Jidlafi dhe Bethueli". 23 Dhe Bethuelit i lindi Rebeka. Këta tetë bij Milkah i lindi nga Nahir, vëllai i Abrahamit. 24 Konkubina e tij, që quhej Reumah, lindi edhe ajo Tebahun, Gahamin, Tahashin dhe Maakahun.

23 Sara jetoi njëqind e njëzet e shtatë vjet. Këto qenë vitet e jetës së Sarës. 2 Dhe Sara vdiq në Kirjath-Arba (që është Hebron), në vendin e Kanaanëve, dhe Abrahami hyri aty për të mbajtur zi për të dhe për ta vajtuar. 3 Pastaj Abrahami u ngrit më këmbë në prani të së vdekurës dhe u foli bijve të Hethit, duke u thënë: 4 "Unë jam një i huaj midis jush dhe i ardhur midis jush; më jepni pronësinë e një varri midis jush, që të mund të varros të vdekurën time dhe ta heq nga sytë e mi". 5 Dhe bijtë e Hethit iu përgjigjën Abrahamit duke i thënë: 6 "Dëgjona, o zoti im! Ti je

midis nesh një princ i Perëndisë, varrose të vdekurën tënde në më të mirën nga varrezat tonë, asnjieri prej nesh s'do të refuzojë varrin e tij, me qëllim që ti të varroshët aty të vdekurën tënde". 7 Atëherë Abrahami u ngrit, u përul para popullit të vendit, para bijve të Hethit, 8 dhe u foli atyre duke thënë: "Në rast se ju pëlqen që unë ta varros të vdekurën time duke e hequr nga sytë e mi, dëgjomëni. Ndërhyni pér mua tek Efroni, bir i Zoharit, 9 që të më japë shpellën e Makpelahut, që i përket dhe që ndodhet në skajin e arës së tij; por që të më japë në pronësi me çmimin e tij të plotë si vend varrimi midis jush". 10 Tani Efroni ndodhet në mes të bijve të Hethit; dhe Efroni, Hiteu, iu përgjegj Abrahamit në prani të bijve të Hethit, të të gjithë atyreve që hynin nëpër portën e qytetit të tij, duke thënë: 11 "Jo, zoti im, dëgjomë! Unë të fal arën dhe shpellën që ndodhet aty; po ta dhuroj në prani të bijve të popullit tim; po ta bëj dhuratë. Varrose të vdekurën tënde". 12 Atëherë Abrahami u përkul para popullit të vendit, 13 dhe i foli Efronit në prani të popullit të vendit duke thënë: "Dëgjomë, të lutem! Unë do të jap çmimin e arës, pranoje nga unë, kështu unë do të mund të varros aty të vdekurën time". 14 Efroni iu përgjegj Abrahamit, duke i thënë: 15 "Zoti im, dëgjomë! Toka vlen katërqind monedha argjendi. Ç'është kjo midis meje dhe teje? Varrose, pra, të vdekurën tënde". 16 Atëherë Abrahami zbatoi fjalën e Efronit; dhe Abrahami i peshoi Efronit çmimin që i kishte thënë në prani të bijve të Hethit: katërqind monedha argjendi, monedha që tregtarët përdornin midis tyre zakonisht. 17 Kështu ara e Efronit që gjendej në Malkpelah përballë Mamres, ara me shpellën që ishte aty dhe tërë drurët që ishin në arë dhe në të gjithë kufijtë përqark, 18 kaluan në pronësi të Abrahamit, në prani të bijve të Hethit dhe të të gjithë atyre që hynin nga porta e qytetit të Efronit. 19 Pas kësaj, Abrahami varrosi Sarën, gruan e tij, në shpellën e arës së Makpelahut përballë Mamres (që është Hebron) në vendin e Kanaanëve. 20 Kështu arë dha shpella që gjendet aty u kaluan nga bijtë e Hethit në pronë të Abrahamit, si vend varrimi.

24 Abrahami ishte tashmë plak dhe ishte në moshë të kaluar; dhe Zoti e kishte bekuar Abrahamin në çdo gjë. 2 Dhe Abrahami i tha shërbyesit më të moshuar të shtëpisë së tij që qeveriste tërë pasuritë e tij: "Vëre dorën tënde nën kofshën time; 3 dhe unë do të bëj që ti të betohesh në emër të Zotit, Perëndisë së qiejve dhe Perëndisë të tokës, që ti nuk do t'i marrësh për grua djalit tim asnjë prej bijave të Kanaanejeve në mes të të cilëve unë banoj; 4 por do të shkosh në vendin tim dhe te fisi im për të marrë një grua për djalin tim, për Isakun". 5 Shërbëtori iu përgjegj: "Ndofta ajo grua nuk dëshiron më ndjekë në këtë vend; a duhet ta coj atëherë përsëri birin tënd në vendin nga ke dalë?". 6 Atëherë Abrahami i tha: "Ruhu e mos eço birin tim atje! 7 Zoti, Perëndia i qellit, që më hoqi nga shtëpia e atit tim dhe nga vendi ku kam lindur, më foli dhe m'u betua duke thënë: "Unë do t'ua jap këtë vend passardhësve të tu", ai do të dërgojë engjellin e tij para teje dhe ti do të marrësh andej një grua për birin tim. 8 Dhe në qoftë se gruaja nuk dëshiron të të ndjekë, atëherë ti do të lirohesh nga ky betim që më ke bërë; vetëm mos e kthe tim bir atje". 9 Kështu shërbyesi e vuri dorën nën kofshën e Abrahamit, zotit të tij, dhe iu betua lidhur me këtë problem. 10 Pastaj shërbyesi mori dhjetë deve nga devetë e zotit të tij dhe u nis, duke pasur me vete çdo lloj të mirash të zotërisë së tij. Ai e nisi rrugën dhe shkoi në Mesopotami, në qytetin e Nahirit. 11 Dhe i gjunjëzoi devetë jashtë qytetit pranë

një pusi uji, aty nga mbrëmja, në kohën kur gratë dalin pér të marrë ujë, dhe tha: **12** "O Zot, Perëndia i zotërisë tim Abraham, të lutem bëj që sot të kemi mundësinë të kemi një takim të lumturi, trego dashamirësi ndaj Abrahamit, zotit tim! **13** Ja, unë po rri pranë këtij burimi ujërash, ndërsa bijat e banorëve të qytetit dalin pér të mbushur ujë. **14** Bëj që vajza së cilës do t'i them: "Ah, ule shtambën tënde që unë t'pi" dhe që do të më përgjigjet: "Pi, dhe kam pér t'u dhënë pér të pirë edhe deveve t'u", të jetë ajo që ti ka caktuar shërbyesit tênd Isak. Nga kjo unë do të kuptoj që ti ke treguar dashamirësi ndaj zotërisë tim". **15** Ai s'kishte mbaruar së foluri, kur, ja, doli Rebeka me shtambën në shpatullën e saj; ajo ishte e bija e Bethuelit, biri i Mikailit, grua e Nahorit dhe vëllai i Abrahamit. **16** Vajza ishte shumë e buruk, e virgjër dhe asnjë burrë nuk e kishte njohur kurrë. Ajo zbriti në burim, mbushi shtambën e saj dhe u ngjitet përsëri lart. **17** Atëherë shërbyesi vrapi i nё drejtum të saj dhe i tha: "Lermë të pi pak ujë nga shtamba jote". **18** Ajo u përgjegj: "Pi, zotëria im"; pastaj shpejtoi ta ulë shtambën mbi dorë dhe i dha të pijë. **19** Sapo mbaroi së dhëni ujë pér të pirë, tha: "Do të mbush ujë edhe pér devetë e tua, deri sa të ngopen me ujë". **20** Me nxitim e zbrazi shtambën e saj në koritë, vrapi përsëri te burimi pér të mbushur ujë pér të gjithë devetë e tij. **21** Ndërkqai ai njeri e sodiste në heshtje, pér të mësuar në qoftë se Zoti e kishte bëre të mbarë apo jo udhëtimin e tij. **22** Kur devetë mbaruan së piri, njeriu mori një unazë floriri pér hundën që peshonte gjysmë sikli dhe dy byzylkë me një peshë prej dhjetë siklesh ari pér kyçin e dorës së saj, dhe tha: **23** "Bijë e kujt je? Ma thuj, të lutem. A ka vend në shtëpinë e babait tënd pér ne, që ta kalojmë natën!". **24** Ajo u përgjegj: "Unë jam bijë e Bethuelit, i biri i Milkahut, që ajo i lindi në Nahor". **25** Dhe shtoi: "Tek ne ka shumë kashtë dhe forazh si dhe vend pér të kaluar natën". **26** Atëherë njeriu u përkul, adhuroi Zotin dhe tha: **27** "Qoftë i bekuar Zoti, Perëndia i Abrahamit, zotërisë tim, që nuk ka pushuar të jetë dashamirës dhe besnik ndaj zotërisë tim! Sa pér mua, gjatë udhëtimit, Zoti më coi në shtëpinë e vëllezërvë të zotërisë tim". **28** Dhe vajza vrapi pér t'i treguar këto gjëra në shtëpinë e nënës së saj. **29** Por Rebeka kishte një vëlla të quajtur Labano. Dhe Labano doli me vrap jashtë drejt burimit te ai njeri. **30** Sa pa unazën në hundë dhe byzylkët në kyçet e dorës të së motrës dhe dëgjoi fjalët që Rebeka, motra e tij, thoshte: "Kështu më foli ai njeri", iu afroa këtij njeriu, dhe ja që u gjet pranë deveve, afér burimit. **31** Dhe tha: "Hyrë, i bekuar nga Zoti! Pse rri jashtë? Unë kam përgatitur shtëpinë dhe një vend pér devetë". **32** Njeriu hyri në shtëpi, dhe Labano shkarkoi devetë, u dha kashtë dhe forazh deveve dhe solli ujë që të lante këmbët ai dhe njerëzit që ishin bashkë me të. **33** Pastaj i vunë përpëra pér të ngrënë, por ai tha: "Nuk do të ha deri sa të plotësoj porosinë që më kanë dhënë". Tjetri tha: "Fol!". **34** Atëherë ai tha: "Unë jam një shërbëtor i Abrahamit. **35** Zoti e ka bekuar shumë zotërinë tim, që éshtë bëre i madh; i ka dhënë dele dhe që, argjend dhe flori, shërbyes dhe shërbyese, deve dhe gomarë. **36** Por Sara, grua e zotërisë tim, i ka lindur në pleqërinë e saj një djalë zotërisë tim, i cili i ka dhënë atij gjithçka zotëron. **37** Dhe zotëria im më vuri të betohem duke thënë: "Nuk do të marrësh grua pér djalin tim nga bijtë e Kanaaneje, në vendin ku banoj; **38** por do të shkosh në shtëpinë e babait tim dhe tek afëria ime dhe aty do të marrësh një grua pér birin tim". **39** Atëherë unë i thashë zotërisë tim: "Ndofta grua nuk do të dojë të më ndjekë". **40** Por ai u përgjegj: "Zoti, para të cilit kam ecur, do të dérgojë engjellin e tij bashkë me ty dhe do ta bëj të mbarë udhëtimin tënd, dhe ti do të marrësh pér birin tim

një grua nga farefisi im dhe nga shtëpia e babait tim. **41** Do të lirohesh nga betimi që më ke bëre kur të shkosh tek afëria ime; dhe po të jetë se nuk duan të ta jepin, do të lirohesh nga betimi që më ke bëre". **42** Sot kam arritur te burimi dhe thashë: "O Zot, Perëndia i zotërisë tim Abraham, në rast se të pëlgën kështu, të lutem bëj të mbarë udhëtimin që kam filluar; **43** Ja, unë po ndalem pranë burimit të ujtit; bëj që vajza që ka pér të dalë pér të marrë ujë dhe së cilës do t'i them: "Lërmë të pi pak ujë nga shtamba jote", **44** dhe që do të më thotë: "Pi sa ke nevojë dhe do të marr ujë edhe pér devetë e tua", le të jetë grua që Zoti i ka caktuar djalit të zotërisë tim. **45** Para se unë të kisha mbaruar së foluri në zemrën time, doli jashtë Rebeka me shtambën e saj mbi shpatull; ajo zbriti te burimi dhe mbushi ujë. Atëherë unë i thashë: **46** "Oh, lermë të pi!". Dhe ajo shpejtoi ta ulte shtambën nga shpatulla e saj dhe u përgjegj: "Pi dhe do t'u jep të pinë edhe deveve t'u". Kështu unë piva dhe ajo u dha të pinë edhe deveve. **47** Atëherë e pyeta dhe i thashë: "Bijë e kujt je?". Ajo m'u përgjegj: "Jam bijë e Bethuelit, biri i Nahorit, që Milkah lindi". Kështu unë i vura unazën në hundë dhe byzylkët në kyçet e dorës. **48** Pastaj u përkula, adhurova Zotin dhe e bekova Zotin, Perëndinë e Abrahamit, zotërisë tim, që më ka çuar në rrugën e drejtë pér të marrë pér birin e tij bijén e vëllait të zotërisë tim. **49** Dhe tani në rast se doni të silleni me dashamirësi dhe besnikëri ndaj zotërisë tim, duhet të ma thoni; në rast se jo, ma thoni njëlloj dhe unë do të kthehem djalitas ose majtas". **50** Atëherë Labano dhe Bethueli u përgjigjën dhe thanë: "Kjo varet nga Zoti; ne nuk mund të flasim as pér mirë as pér keq. **51** Ja, Rebeka éshtë këtu para teje, merre me vete, shko dhe ajo të bëhet grua e birit të zotërisë tënd, ashtu siç ka thënë Zoti". **52** Kur shërbëtori i Abrahamit dëgjoi fjalët e tyre u përul pér tokë përpëra Zotin. **53** Shërbëtori nxori sende të argjëndta dhe të arta si dhe rroba dhe iha Rebekës; dhe u dhuroi gjithashtu sende të vlefshme vëllait dhe nënës së Rebekës. **54** Pastaj hëngrrën e pinë ai dhe njerëzit që ishin bashkë me të; u ndalën vetëm atë natë. Kur u ngriti në mëngjes, shërbëtori tha: "Më lini të kthehem te zotëria im". **55** Vëllai dhe nëna e Rebekës thanë: "Lëre që vajza të rrijë disa ditë me ne, të paktën dhjetë ditë; pastaj mund të ikë". **56** Por ai iu përgjegj atyre: "Mos më mbani, sepse Zoti e ka bëre të mbarë udhëtimin tim; më lini të iki, që unë të kthehem te zotëria im". **57** Atëherë ata i thanë: "Të thérresim vajzën dhe ta pyesim atë". **58** Atëherë thirrën Rebekën dhe i thanë: "A do të shkosh me këtë njeri?". Ajo u përgjegj: "Po, do të shkoj". **59** Kështu e lanë Rebekën, motrén e tyre, të shkojë dhe tajën e saj të shkojë me shërbëtorin dhe njerëzit e Abrahamit. **60** Dhe e bukan Rebekën dhe i thanë: "Motra Jonë, ti u bëfsh nëna e mijëra misërë njerëzish dhe pasardhësit e tu paçin në dorë portat e armiqe të tyre". **61** Atëherë Rebeka dhe shërbyeset e saj u ngriti më këmbë, hipën mbi devetë dhe shkuan pas këtij njeriu. Kështu shërbëtori mori Rebekën dhe iku. **62** Ndërkqai Isaku ishte kthyer nga pusi i Lahai-Roit, sepse banonte në krahinën e Negevit. **63** Isaku kishte dalë aty nga mbrëmja në fushë pér t'u menduar; dhe ai ngriti sytë dhe pa disa deve që po vinin. **64** Edhe Rebeka ngriti sytë dhe pa Isakun; atëherë zbriti me të shpejtë nga deveja, **65** dhe i tha shërbëtorit: "Kush éshtë ai njeri që vjen nga fusha drejt nesh?". Shërbëtori u përgjegj: "Éshtë zotëria im". Atëherë ajo mori vellon dhe u mbulua. **66** Pastaj shërbëtori i tregoi Isakut téré gjérat që kishte bëre. **67** Dhe Isaku e futi Rebekën në çadrën e Sarës, nënës së tij, dhe e mori me vete; ajo u bë grua e tij dhe ai e

dashuroi. Kështu Isaku u ngushëllua mbas vdekjes së nënës së tij.

25 Pastaj Abrahami mori një grua tjetër, që quhej Keturah.

2 Dhe kjo i lindi Zimranin, Jokshanin, Medanin, Madianin, Ishbakun dhe Shuahin. **3** Jokshani i lindi Sheba dhe Dedani. Bjtë e Dedanit ishin Asshurimi, Letushimi dhe Leumimi. **4** Bjtë e Madianit ishin Efahu, Eferi, Hanoku, Abidahu dhe Elداahu. Tërë këta ishin bjtë e Keturahut. **5** Dhe Abrahami i dha Isakut gjithçka zotëronte; **6** por bijve që Abrahami kishte pasur nga konkubinat u dha disa dhurata dhe, sa ishte ende gjallë, i dërgoi larg birrit të tij Isakut, drejt lindjes, në një vend të lindjes. **7** Këto janë vitet e jetës së Abrahamin: ai jetoi gjithsej njëqind e shtatëdhjetë e pesë vjet. **8** Pastaj Abrahami dha frymën e fundit dhe vdiq në plegjeri të mbarë, i shtyrë në moshë dhe i ngopur me ditë, dhe u bashkua me popullin e tij. **9** Dhe bjtë e tij Isaku dhe Ismaeli varrosën në shpellën e Makpelahut në arën e Efronit, biri i Zoarit, Hiteut, që ndodhet përballë Mamres, **10** arë që Abrahami u kishte blerë bijve të Hethit. Aty u varrosoën Abrahami dhe e shoqja Sara. **11** Mbas vdekjes së Abrahamin, Perëndia bekoi birin e tij Isakun; dha Isaku qëndroi pranë pusit të Lahai-Roit. **12** Tani këta janë pasardhësit e Ismaelit, bir i Abrahamin, që egjiptasja Agar, shërbëtorja e Sarës, i kishte lindur Abrahamin. **13** Këta janë emrat e bijve të Ismaelit, simbas emrit të brezave të tyre: Nebajothi, i parëlinduri i Ismaelit; pastaj Kedari, Abdeeli, Mibsam, **14** Mishma, Dumahu, Masa, **15** Hadari, Tema, Jeturi, Nafishi dhe Kedemahu. **16** Këta janë bjtë e Ismaelit dhe emrat e tyre, simbas fshatrave dhe fushimeve të tyre. Ata qenë dymbëdhjetë princërit e kombeve të tyre përkatës. **17** Por këto janë vitet e jetës së Ismaelit, gjithsej njëqind e tridhjetë e shtatë vjet; pastaj ai dha frymë dhe vdiq, dhe u bashkua me popullin e tij. **18** (Dhe bjtë e tij banuan nga Havilahu deri në Shur, që është në lindje të Egjiptit, në drejtim të Asirisë). Ai u vendos në prani të të gjithë vëllezërve të tij. **19** Këta janë pasardhësit e Isakut, birit të Abrahamin. **20** Abrahamin i lindi Isaku; dhe Isaku ishte dyzet vjeç kur mori për grua Rebekën, e bija e Bethuelit, Arameu i Paddan-Aranit dhe motra e Labanos, Arameut. **21** Isaku e luti Zotin për gruan e tij sepse ajo ishte shterpë. Zoti ia plotësoi dëshirën dhe Rebeka, gruaja e tij, u ngjiz. **22** Por fémijët shtynin njeri-tjetrin në barkun e saj dhe ajo tha: "Në qoftë se është kështu (që u përgjigj Zoti), pse gjendem unë në këto kushte?". Dhe kështu vajti të konsultohet me Zotin. **23** Dhe Zoti i tha: "Dy kombe ndodhen në barkun tênd dhe dy po popuj kanë për të dalë nga përbrendëshmet e barkut tênd. Njeri nga këta do popuj do të jetë më i fortë se tjetri, dhe më i madhi do t'i shërbëjë më të voglit". **24** Kur erdhë koha për të që të lindte, ajo kishte në bark dy binjakë. **25** Dhe i pari që doli jashtë ishte i kuq; ai ishte krejt si një mantel leshtor, prandaj i vunë emrin Esau. **26** Pastaj doli vëllai i tij, i cili me dorë mbante thembrën e këmbës të Esaut; prandaj e quajtën Jakob. Por Isaku ishte shtatëdhjetë vjeç kur Rebeka i lindi. **27** Dy fémijët u rritën dhe Esau u bë një gjahtar i sprovuari, një njeri fshatarak, ndërsa Jakobi ishte një njeri i qetë, që jetonte në çadra. **28** Por Isaku e donte Esau, sepse mishin e gjahut e pëlgente; Rebeka nga ana e saj donte Jakobin. **29** Një herë që Jakobi gatoi për vete një supë, Esau erdhë nga fusha krejt i lodhur. **30** Dhe Esau i tha Jakobit: "Të lutem, më lërë të ha pak nga kjo supë e kuqe, sepse jam i lodhur". Për këtë arësy e quajtën Edom. **31** Por Jakobi iu përgjegj: "Më shit më parë parëbirlinë tênde". **32** Esau tha: "Ja unë jam duke vdekur, c'dobi kam nga parëbirlmia?". **33** Atëherë Jakobi tha: "Më parë betomu". Dhe Esau iu betua dhe

i shiti Jakobit parëbirlinë e tij. **34** Pastaj Jakobi i dha Esaut bukë dhe supë me thjerrëza. Dhe ai hëngri dhe piu, pastaj u ngrit dhe iku. Kështu Esau shpërfilli parëbirlinë e tij.

26 Por ndodhi një mungesë ushqimesh në vend, përvèç asaj

të parës që kishte ndodhur në kohën e Abrahamin. Pastaj Isaku shkoi tek Abimeleku, mbreti i Filistejeve në Gerar. **2** Atëherë Zoti iu shfaq dhei i tha: "Mos zbitr në Egjipt, qëndro në vendin që do të të them. **3** Qëndro në këtë vend dhe unë do të jem me ty dhe do të të bekoj, sepse kam për të të dhënë ty dhe pasardhësve të tu têrë këto vende dhe do ta mbaj betimin që i kam bërë Abrahamin, babait tênd, **4** dhe do t'i shumoj pasardhësit e tu si jetet e qelli; do t'u jap atyre têrë këto vende, dhe të gjitha kombet e tokës do të bekohen te pasardhësit e tu, **5** sepse Abrahamin iu bindi vullnetit tim dhe respektokt urdhërat, urdhërimet, statutet dhe ligjet e mia". **6** Kështu Isaku qëndroi në Gerar. **7** Kur njerëzit e vendit i bënini pyjetë rreth gruas së tij, ai u përgjigj: "Është motra ime", sepse kishte frikë të thoshte: "Është gruaja ime", sepse mendonte: "Njerëzit e vendit mund të më vrasin për shkak të Rebekës, sepse ajo është e pashme". **8** Kur kishte kaluar një kohë e gjatë në atë vend, Abimeleku, mbretit të Filistejeve, i rastisi të shikojë që ndritaria dhe pa Isakun që përkëndhelte Rebekën, gruan e tij. **9** Atëherë Abimeleku thiri Isakut dhe i tha: "Ajo është me siguri gruaja jote; si bëhet që ti the: "Ajo është motra ime"?". Isaku iu përgjegj: "Sepse thoja: "Nuk do të doja të vdes për shkak të saj"". **10** Abimeleku tha: "C'është kjo që na bëre? Ndokush nga populli mund të binte lehtë në shtrat me gruan tênde dhe ti do të na kishe ngarkuar me faj të rëndë". **11** Kështu Abimeleku i dha këtë urdhë têrë popullit: "Kushdo që prek këtë njeri ose të shqoqen do të dënohet pa tjetër me vdekje". **12** Isaku mbollni në atë vend dhe po atë vit korri një prodhim njëqind herë më të madh; dhe Zoti e bekoi. **13** Ky njeri u bë i madh dhe vazhdoi të rritet deri sa u bë jashtëzakonisht i madh. **14** Ai arriti të zotërojë kope dhënhës dhe qesh dhe kishte një numër të madh shërbëtorësh. Kështu Filistejtë e patën zili, **15** dhe për këtë arësy i zunë, duke i mbushur me dhe, têrë puset që shërbëtorët e babait të tij kishin hapur në kohën e Abrahamin, atit të tij. **16** Atëherë Abimeleku i tha Isakut: "Largoju nga ne, sepse ti je shumë më i fuqishëm se ne". **17** Kështu Isaku u largua që andej dhe u vendos në luginën e Gerarit, dhe aty banoi. **18** Dhe Isaku fillo i tê hapë puse uji që ishin hapur në kohën e Abrahamin, atit të tij, dhe që Filistejtë i kishin myllur mbas vdekjes së Abrahamin, dhe u vuri po ato emra që u kishte vënë babai i tij. **19** Pastaj shërbëtorët e Isakut gërmuan në luginë dhe gjetën aty një pus me ujë të freskët. **20** Por barinjtë e Gerarit u grindën me çobanët e Isakut, duke u thënë: "Uji është yni". Dhe ai e quajti pusin Esek, sepse ata e kishin kundërshtuar. **21** Shërbëtorët hapën pastaj një pus tjetër, por ata kundërshtuan edhe për këtë. Dhe Isaku e quajti Sitnah. **22** Atëherë ai u largua që andej dhe hapi një pus tjetër për të cilin nuk pati kundërshtim. Dhe ai e quajti atë Rehoboth, sepse ai tha: "Tani Zoti na ka vënë larg dhe ne do të kemi mbarësi në këtë vend". **23** Pastaj së këtë Zoti iu shfaq po atë natë dhe i tha: "Unë jam Perëndia i Abrahamin, babait tênd; mos keni frikë, sepse unë jam me ty; do të të bekoj dhe do të shumoj pasardhësit e tu, për hir të Abrahamin, shërbëtorit tim". **25** Atëherë ai ndërttoi në atë vend një altar dhe përmendi emrin e Zotit, dhe po aty ai ngriti edhe çadrën e tij. Aty shërbëtorët e Isakut hapën një pus. **26** Pastaj Abimeleku nga Gerari shkoi tek ai bashkë me Ahucathin, mikun e tij, dhe me Pikolin, kreun e ushtrisë së

tij. 27 Dhe Isaku u tha atyre: "Pse keni ardhur tek unë, pér deri sa më urreni dhe më keni larguar prej jush?". 28 Atéherë ata u përgjigj: "Ne e pamë qartë që Zoti éshët me ty. Kështu thamë: "Le të bëjmë një betim midis nesh, midis nesh dhe teje, dhe të përfundojmë një aleancë me ty": 29 dhe kështu ti nuk do të na bësh asnjë të keqe, ashtu si ne nuk të kemi prekur, nuk të kemi bërë vëçse të mira dhe të kemi lënë të ikshë në paqe. Të je tani i bekuary i Zotit". 30 Kështu Isaku shترو pér ta një banket dhe ata hëngren e pinë. 31 Të nesërmen në mëngjes u ngritën herët dhe shkëmbjen një betim. Pastaj Isaku i përçollti dhe ata ikën në paqe. 32 Po atë ditë ndodhi që shërbëtorët e Isakut erdhën pér ta lajmëruar pér pusin që kishin hapur duke i thënë: "Kemi gjetur ujë". 33 Dhe ai e quajti atë Shihab. Pér këtë arësyte qyteti mban emrin Beer-Sheba edhe sot e kësaj dite. 34 Në moshën dyzvjetjeçare Esau mori pér grua Juditin, të bijën e Beerit, Hiteut dhe të Basemathit, bijë e Elionit, Hiteut. 35 Këto u bënë shkas pér një hidhërim të thellë të Isakut dhe të Rebekës.

27 Kur Isaku u plak dhe sytë e tij u dobësuan aq shumë sa nuk shikonte më, ai thirri të birin Esau dhe i tha: "Biri im!". 2 Esau i tha: "Ja ku jam!". Atéherë Isaku i tha: "Ja, unë jam plak dhe nuk e di në ç'ditë kam pér të vdekur. 3 Prandaj merr tanë armët e tua, kukurën dhe harkun tênd, dil nëpër fushat dhe kap pér mua kafshë gjahu; 4 pastaj më përgatit një gjellë të shijshme nga ato që më pëlqejnë dhe sillma, që unë ta ha dhe shpirti im të tē bekøjë para se të vdes". 5 Tani Rebeka rrinte duke dëgjuar, ndërsa Isaku i fliste birit të tij Esau. Kështu Esau shkoi nëpër fusha pér të gjuajtur kafshë të egra pér t'ia shpënë tē atit. 6 Atéherë Rebeka i foli Jakobit, birit të saj, dhe i tha: "Ja, unë dëgjoja babanë tênd që i fliste Esaut, vëllait tênd duke i thënë: 7 "Më sill gjah dhe më përgatit një gjellë të shijshme, që unë ta ha dhe të tē bekoj në prani të Zotit, para se të vdes". 8 Prandaj, biri im, bindju zërit tim dhe bëj atë që të urdhëroj. 9 Shko tanë në kope dhe më sill dy keca të mirë; unë do të përgatis një gjellë të shijshme pér babanë tênd, nga ato që i pëlqejnë atij. 10 Pastaj ti do t'ia çosh babait tênd që ta hajë, dhe kështu ai do të bekojë para se të vdesë". 11 Jakobi i tha Rebekës, nënës se tij: "Ja, vëllai im Esau éshët leshtor, ndërsa unë e kam lëkurën tê lëmuar. 12 Ndofta babai im më prek me dorë; do t'i dukem atij mashtrures dhe do t'i têrheq mbi vete një mallkım në vend të një bekimi". 13 Por nëna e tij iu përgjegji: "Ky mallkım le të bjerë mbi mua, biri im! Bindju vetëm asaj që të thashë dhe shko tê marrësh kecat". 14 Ai vajti pra t'i marrë dhe ia çoi nënës së tij; dhe e éma përgatiti me to një gjellë të shijshme, nga ato që i pëlqenin babait të tij. 15 Pastaj Rebeka mori rrrobat më tê bukura të Esaut, birit të saj më tê madh, që i mbante në shtëpi pranë vetes, dhe ia veshi Jakobit, birit të saj më tê vogël; 16 dhe me lëkurët e kecave veshi duart e tij dhe pjesën e lëmuar tê qafës së tij. 17 Pastaj vuri në dorë tê Jakobit, birit të saj, gjellën e shijshme dhe bukën që kishte përgatitur. 18 Atéherë ai shkoi tek i ati dhe i tha: "Ati im!". Isaku u përgjegji: "Ja ku jam; kush je ti, biri im?". 19 Atéherë Jakobi i tha babait të tij: "Jam Esau, i parëlinduri yt. Bëra siç më ke thënë. Tani çohu, ulu dhe fillo tê hash nga gjahu im, me qëllim që shpirti yt tē më bekøjë". 20 Por Isaku i tha tē birit: "Por si bëre që e gjete kaq shpejt, biri im?". Ai u përgjegji: "Sepse Zoti, Perëndia yt, bëri që tē vijë tek unë". 21 Atéherë Isaku i tha Jakobit: "Afrohu dhe lërmë tê tē prek, biri im, pér tē ditur nëse je pikërisht biri im Esau ose jo". 22 Dhe kështu Jakobi iu afroa Isakut, babait të tij; dhe mbasi ky e preku me dorë, tha: "Zéri éshët i Jakobit, por duart janë duart e

Esaut". 23 Kështu ai nuk e njohu, sepse duart e tij ishin leshtore ashtu si duart e vëllait të tij Esau; dhe e bekoi. 24 Dhe tha: "A je ti me të vërtetë biri im Esau?". Ai u përgjigji: "Po". 25 Atéherë Isaku i tha: "Më shërbe që tē ha nga gjahu i birit tim dhe shpirti im tē tē bekojë". Kështu Jakobi i shërbeu dhe Isaku hëngri. Jakobi i solli edhe verë dhe ai e piu. 26 Pastaj babai i tij Isaku i tha: "Tani afrohu dhe më puth, biri im". 27 Dhe ai u afroa dhe e puthi. Dhe Isaku ndjeu erën e rrobatë tē tij dhe e bekoi duke thënë: "Ja, era e tim biri éshët si era e një fushe, që Zoti e ka bekuar. 28 Perëndia tē dhëntë vesën e qjelli dhe pjellorinë e tokës, si edhe bollëkun e grurit dhe tē verës. 29 Të shërbefshin popujt dhe kombet u përkulshin para teje. Qofsh pronar i vëllezërvë tē tu dhe bijtë e nënës sate u përkulshin para teje. I mallkuar qoftë cilid tē mallkon, i bekuar qoftë cilid tē bekon!". 30 Dhe ndodhi që, pikërisht kur Isaku kishte mbaruar së bekuar Jakobin dhe ky apo ishte larguar nga prania e tē atit Isak, vëllai i tij Esau u kthye nga gjahu. 31 Edhe ai përgatiti një gjellë tē shijshme dhe ia shpuri babait tē tij dhe i tha: "Çohu ati im dhe ha nga gjahu i birit tênd, me qëllim që shpirti yt tē më bekojë". 32 Isaku, babai i tij, i tha: "Kush je tij?". Ai u përgjegji: "Jam Esau, biri yt i parëlindu". 33 Atéherë Isakun e zunë ca të dridhura shumë tē forta dhe i tha: "Kush éshët ai, pra, që gjuaqit gjahun dhe ma solli? Unë i hëngra të gjitha para se të vije ti dhe e bekova; dhe i bekuar ka pér tē mbetur ai". 34 Me tē dégjuar fjalët e tē atit, Esau dha një ulurimë tē fortë dhe shumë tē hidhur. Pastaj i tha tē atit: "Bekomë edhe mua, ati im!". 35 Por Isaku iu përgjigji: "Yt vëlla erdhì me mashtrim dhe mori bekimin tênd". 36 Esau i tha: "Jo më kot éshët quajtur Jakob! Ai ma zuri vendin deri tanë dy herë: më hoqi parëbininë dhe ja tanë po merr bekimin tim". Pastaj shtoi: "A nuk ke ruajtur një bekim pér mua?". 37 Atéherë Isaku u përgjegj dhe i tha Esau: "Ja, unë e bëra zotrinë tênd dhe i dhashë têrë vëllezërit e tij si shërbëtorë, dhe e pajisa me grurë dhe me verë; c'mund tê bëj pér ty, biri im?". 38 Esau i tha babait të tij: "A ke vetëm këtë bekim, ati im? Bekomë edhe mua, o ati im!". Dhe Esau ngriti zërin dhe qau. 39 Isaku, babai i tij, u përgjigj duke i thënë: "Ja, banesa jote do tē privohet nga pjelloria e tokës dhe nga vesa që zbret nga lartësia e qillit. 40 Ti do tē jetosh me shpatën tênde dhe do tē jesh shërbëtori i vëllait tênd; por do tē ndodhë që, kur do tē luftosh, do ta thyesh zgjedhën e tij nga qafa jote". 41 Kështu Esau fillo i urrej Jakobin pér shkak tē bekimit që i kishte dhënë i ati, dhe tha në zemrë tē vet: "Ditët e zisë pér babanë po afrohen; atéherë do tē vras vëllanë tim Jakobin". 42 Kur i treguan Rebekës fjalët e Esaut, birit të saj më tē madh, ajo dërgoi ta thërrasin birin e saj më tē vogël, Jakobin, dhe i tha: "Ja, Esau, yt vëlla, ngushëllohet ndaj teje, duke menduar tē tē vrasë. 43 Prandaj, biri im, bindju fjalëve që tē them: Çohu dhe ik shpejt në Haran te Labano, vëllai im; 44 dhe qëndro ca kohë me tē, deri sa t'i kalojë zemrërimi vëllait tênd, 45 deri sa mëria e vëllait tênd tē largohet prej teje dhe ati tē harrojë atë që i ke bërë; atéherë do tē dërgojë njerez që tē tē marrin prej andej. Pse duhet t'ju humbas që tē dyve brënda një dite tē vetme?". 46 Pastaj Rebeka i tha Isakut: "Jam neveritur nga jeta pér shkak tē bijave të Hethit. Në rast se Jakobi merr pér grua një nga bijat e Hethit, një grua si ato tē vendit, c'më duhet jeta?".

28 Atéherë Isaku thiri Jakobin, e bekoi, i dha këtë urdhër dhe i tha: "Mos u marto me një grua nga Kanaanët. 2 Çohu, shko në Padan-Aram, në shtëpinë e Bethuelit, i ati i nënës sate, dhe merr pér grua një nga bijat e Labanos, vëllait tē nënës sate. 3 Perëndia i plotfuqishém tē bekoftë, tē bëftë pjellor dhe

të shumoftë, në mënyrë që ti të bëhesh një kuwend popujsh, 4 dhe të dhëntë bekimin e Abrahamit ty dhe pasardhësve të tu, në mënyrë që ti të jesh zot i vendit ku banon si i huaj dhe që Perëndia ia fali Abrahamit". 5 Kështu Isaku e nisi Jakobin, që shkoi në Padan-Aram të Labano, biri i Bethuelit, Arameu, i vëllai i Rebekës, nëna e Jakobit dhe e Esaut. 6 Por Esau pa që Isaku kishte bekuar Jakobin dhe e kish nisur në Padan-Aram që të merrte atje një grua por, duke e bekuar, i kishte dhënë këtë urdhër duke thënë: "Mos merr grua nga bijat e Kanaanit"; 7 dhe Jakobi i ishte bindur të atit dhe nënës së tij, dhe ishte nisur për në Padan-Aram. 8 Kur Esau u bind se bijat e Kanaanit shiheshin me sy të keq nga Isaku, babai i tij, 9 shkoi tek Ismaeli dhe mori Mahalathin, të bijën e Ismaelit, që ishte biri i Abrahamit, dhe motër e Nebajothit, me qëllim që ajo të bëhej grua e tij, përvèç grave të tjera që kishte. 10 Dhe Jakobi u nis në Beer-Sheba dhe shkoi në drejtim të Haranit. 11 Arriti në një farë vendi dhe aty kaloi natën, sepse dielli kishte perënduar. Atëherë mori një nga gurët e atij vendi, e vuri nën krye të tij dhe aty ra në gjumë. 12 Dhe pa në èndërr një shkallë të mbështetur mbi tokë, maja e së cilës prekte qellin; dhe ja engjëjt e Perëndisë hipnin e zbrisin në të. 13 Dhe ja, Zoti ndodhej në majë të saj dhe i tha: "Unë jam Zoti, Perëndia i Abrahamit, babait tênd, dhe Perëndia i Isakut; tokën mbi të cilën je shtrirë do të ta jep ty dhe pasardhësve të tu; 14 dhe pasardhësit e tu do tëjen si pluhuri i tokës, dhe ti do të shtrihesh në perëndim dhe në lindje, në veri dhe në jug; dhe têrë familjet e tokës do të bekojen nëpërmjet teje dhe pasardhësve të tu. 15 Dhe ja, unë jam me ty dhe do të mbroj kudo që të vesh, dhe do të të sjell përsëri në këtë vend; sepse nuk do të të braktis para se të bëj atë që të kam thënë". 16 Atëherë Jakobit i doli gjumi dhe tha: "Me siguri Zoti është në këtë vend dhe unë nuk e dija". 17 Dhe pati frikë e tha: "Sa i tmerrshëm është ky vend! Kjo nuk është tjetër veçse shtëpia e Perëndisë, dhe kjo është porta e qelliit!". 18 Kështu Jakobi u ngrit herët në mëngjes, mori gurin që kishte vënë nën krye të vet, e ngriti si një përmendore dhe derdhi vaj mbi majën e saj. 19 Dhe e quajti këtë vend Bethel, kurse më parë emri i qytetit ishte Luc. 20 Pastaj Jakobi lidhi një kusht duke thënë: "Në qoftë se Perëndia do të jetë me mua dhe do të më mbrojë gjatë këtij udhëtimi që jam duke bërë, në qoftë se do të më japo bukë për të ngrënë dhe rroba për t'u mbuluar, 21 dhe do të kthehem në shtëpinë e babait tim në paqe, atëherë Zoti do të jetë Perëndia im; 22 dhe ky gur që kam ngritur si përmendore, do të jetë shtëpia e Perëndisë; dhe nga të gjitha ato që do të më japoësh, unë do të japoë të dhjetën"

29 Pastaj Jakobi u nis dhe shkoi në vendin e lindorëve. 2 Shikoi dhe pa një pus në një arë, dhe aty pranë tri kope dhensch të mbledhura tok, sepse ai pus shërbente për t'u dhënë ujë kopeve të dhenve; dhe rrasa mbi grykën e pusit ishte e madhe. 3 Aty mblidheshin zakonisht têrë kopetë; atëherë çobanët e hiqnin rrasën nga gryka e pusit dhe u jepnin ujë dhenve; pastaj e vinin përsëri rrasën në vendin e saj, në grykën e pusit. 4 Dhe Jakobi u tha atyre: "Vëllezër të mi, nga jeni?". Ata u përgjigjën: "Jemi nga Harani". 5 Atëherë ai u tha atyre: "E njihni ju Labanon, birin e Nahorit?". Ata u përgjigjën: "E njohim". 6 Ai u tha atyre: "A është mirë ai?". Ata u përgjigjën: "Është mirë; dhe ja bija e tij Rakela, e cila po vjen me delejt". 7 Ai tha: "Ja, është ende ditë për diell dhe nuk ka ardhur koha për të mbledhur bagëtinë; jepuni ujë deleve dhe pastaj i çoni të kullozin" 8 Por ata u përgjigjën: "Nuk mundemi deri sa të gjitha kopetë të mblidhen, e të kemi hequr

rrasën nga gryka e pusit; atëherë do t'u japid ujë deleve". 9 Ai po vazhdonte të fliste me ta kur arriti Rakela me delejt e të atit, sepse ajo ishte një bareshë. 10 Kur Jakobi pa Rakelën, bijën e Labanos, vëllai i nënës së tij, dhe delejt e Labanos, vëlla i nënës së tij, ai u afrau, e hoqi rrasën nga gryka e pusit, dhe i dha ujë kopesë së Labanos, vëllait të nënës së tij. 11 Atëherë Jakobi puthi Rakelën, ngriti zërin dhe qau. 12 Pastaj Jakobi e njofto Rakelën se ishte i një gjaku me të atin dhe ishte bir i Rebekës. Dhe ajo vrapi i tia trengonte të atit. 13 Sapo Labano dégjoi lajmet e Jakobit, birit të motrës së tij, vrapi drejt tij, e përqafoi, e puthi dhe e çoi në shtëpinë e tij. Dhe Jakobi i tregoi Labanos têrë ato gjëra. 14 Atëherë Labano i tha: "Ti je me të vërtetë nga mishi dhe gjaku im!". Dhe ai qëndroi një muaj me të. 15 Pastaj Labano i tha Jakobit: "Pse je fisi im duhet të më shërbesh pa marrë asgjë? Më thuaj sa duhet të jetë paga jote". 16 Tani Labano kishte dy bija: e madhja quhej Lea dhe e vogla Rakela. 17 Lea kishte sy të perënduar, por Rakela ishte e hijshme dhe e pashme. 18 Prandaj Jakobi e donte Rakelën dhe i tha Labanos: "Unë do të të shërbej shtatë vjet për Rakelën, bijën tênde më të vogël". 19 Labano iu përgjigji: "Më mirë të ta jep ty se sa një njeriu tjetër; rri me mua". 20 Kështu Jakobi shërbeu shtatë vjet për Rakelën; dhe iu dukën pak ditë sepse e dashuronte. 21 Pastaj Jakobi i tha Labanos: "Më mendoj që gruan time, sepse afati u mbush dhe lejo që të bashkohem me të". 22 Atëherë Labano mblohdhi têrë burrat e vendit dhe shtroi një banket. 23 Por, kur ra mbërëmja, ai mori bijën e tij Lea dhe e çoi te Jakobi, që hyri te ajo. 24 Përvëç kësaj Labano i dha shërbyesen e tij Zilpah si shërbyese të Leas, bijës së tij. 25 Të nesërmen në mëngjes, ai pa se ishte Lea. Atëherë Jakobi i tha Labanos: "Çfarë më bëre? A nuk të kam shërbyer për Rakelën? Pse më mashtrove?". 26 Labano u përgjigjet: "Nuk është zakon të veprohet kështu në vendin tonë, nuk mund të japoësh më të voglën para më të madhes. 27 Mbaro javën e kësaj dhe do të japid edhe tjetrën, për shërbimin që do të më bësh për shtatë vjet të tjera". 28 Atëherë Jakobi bëri si i thanë dhe mbaroi javën e Leas; pastaj Labano i dha për grua bijën e tij Rakela. 29 Përvëç kësaj Labano i dha shërbyesen e tij Bilhah si shërbyese Rakelës, bijës së tij. 30 Dhe Jakobi hyri gjithashtu te Rakela dhe e dashuroi atë më tepër se Lean; dhe shërbeu shtatë vjet të tjera te Labano. 31 Zoti, duke parë që për Lean nuk kishte dashuri, ia çeli barkun asaj, ndërsa Rakela ishte shterpë. 32 Kështu Lea u ngjiz dhe lindi një djalë që e quajti Ruben, sepse tha: "Zoti e pa trishtimin tim; prandaj tani burri im do të më dojë". 33 Pastaj u ngjiz përsëri dhe lindi një djalë dhe ajo tha: "Zoti e pa se nuk kisha dashuri, prandaj më dha edhe këtë bir". Dhe e quajti Simeon. 34 Ajo u ngjiz përsëri dhe lindi një djalë, dhe tha: "Kësaj radhe burri im do të më dojë, sepse i kam lindur tre bij". Prandaj u quajt Levi. 35 Ajo u ngjiz përsëri dhe lindi djalë dhe ajo tha: "Këtë radhë do të kremoj Zotin". Prandaj e quajti Juda. Pastaj nuk pati më fëmijë.

30 Kur Rakela pa që nuk po i bënte fëmijë Jakobit, u bë ziliqare e motrës së saj dhe i tha Jakobit: "Më bëj me fëmijë përndryshe unë po vdes". 2 Jakobi u mbush têrë inat kundër Rakelës dhe i tha: "Se mos jam unë në vend të Perëndisë që nuk të lejon të kesh fëmijë?". 3 Ajo u përgjigjet: "Ja shërbyesa ime Bilhah; hyr tek ajo, që ajo të lindë mbi gjunjët e mi; kështu nëpërmjet saj do të mund të bëhem me fëmijë". 4 Kështu ajo i dha për grua shërbyesen e vetë Bilhah dhe Jakobi hyri tek ajo. 5 Dhe Bilhah u ngjiz dhe i dha një bir Jakobit. 6 Atëherë Rakela tha: "Perëndia më dha të drejtë; ai dégjoi gjithashtu zérin tim

dhe më dha një bir". Prandaj i vuri emrin Dan. 7 Pastaj Bilhah, shërbyesa e Rakelës, u ngjiz përsëri dhe i lindi një bir të dytë Jakobit. 8 Atëherë Rakela tha: "Kam luftuar shumë me motrën time dhe kam dalë fitimtare". Prandaj e quajti djalin Neftali. 9 Por Lea, duke parë që nuk po bënte më fëmijë, mori shërbyesen e saj Zilpah dhe ia dha pér grua Jakobit 10 Kështu Zilpah, shërbyesa e Leas, i lindi një bir Jakobit. 11 dhe Lea tha: "Q'fat!". Dhe i vuri emrin Gad. 12 Pastaj Zilpah, shërbëtore e Leas, i lindi Jakobit një bir të dytë. 13 Dhe Lea tha: "Sa e lumbur jam! Sepse gratë do të më quajnjë të lumburt". Prandaj i vuri emrin Asher. 14 Në kohën e korrjes së grurit, Rubeni doli dhe gjeti në fushat mandragora dhe ia çoi nénës së tij, Leas. Atëherë Rakela i tha Leas: "Më jep edhe mua ca mandragora të birit tènd!". 15 Ajo i përgjegj: "Të duket gjë e vogël që më more burrin, dhe tanë kërkon të marrësh edhe mandragorat e djalit tim?". Rakela tha: "Mirë, pra, si shpërblim pér mandragorat e birit tènd, sonte ai do të bjerë në shtrat me ty". 16 Kur në mbërëmje Jakobi u kthye nga arat, Lea doli ta takojë dhe i tha: "Duhet të hysh tek unë, se të kam shtënë në dorë me mandragorat e birit tim". Kështu, atë natë, ai ra në shtrat me të. 17 Kështu Perëndia ia plotësoi dëshirën Leas, e cila u ngjiz dhe i lindi Jakobit birin e pestë. 18 Dhe ajo tha: "Perëndia më dha shpërbimin që më takonte, sepse i dhashë shërbyesen time burrit tim". Dhe e quajti Isakar. 19 Pastaj Lea u ngjiz përsëri dhe i dha Jakobit një bir të gjashët. 20 Atëherë Lea tha: "Perëndia më ka dhënë një dhunti të mirë; këtë radhë burri im do të banojë me mua, sepse i kam lindur gjashët bij". Dhe i vuri emrin Zabulon. 21 Pastaj lindi një bijë dhe e quajti Dina. 22 Perëndia u kujtua edhe pér Rakelën; dhe Perëndia ia plotësoi dëshirën dhe e bëri të frytshme; 23 kështu ajo u ngjiz dhe lindi një djalë, dhe tha: "Perëndia e hoqi turpin tim". 24 Dhe e quajti Jozef, duke thënë: "Zoti më shtoftë një bir tjetër". 25 Mbas lindjes së Jozefit nga Rakela, Jakobi i tha Labanos: "Më lejo të iki, që të shkoj në shtëpinë time, në vendin tim. 26 Më jep gratë e mia dhe bijtë e mi, pér të cilët të kam shërbyer dhe lermë të iki, mbasi ti e njeh mirë shërbimin që të kam bërë". 27 Por Labano i tha: "Në rast se kam gjetur hir në sytë e tu, qëndro, sepse kam prekur me dorë që Zoti më ka bekuar pér shkakun tènd". 28 Pastaj tha: "Ma cakto pagesën tènde dhe unë do të ta jap". 29 Jakobi iu përgjegj: "Ti e di si të kam shërbyer, dhe çfarë i ka ndodhur bagëtisë sate në duart e mia. 30 Sepse ajo që ti kishte para se të vija unë ishte pak, por tani eshtë rritur shumë; dhe Zoti të ka bekuar kudo që kam qënët unë. Por tani kur do të punoj edhe pér shtëpinë time?". 31 Labano tha: "Sa duhet të të jap?". Jakobi iu përgjigj: "Nuk duhet të më japësh asgjë; në qoftë se ti do të bësh atë që po të them, do të mbetem këtu pér të kullotur kopetë e tua dhe pér t'u kujdesur pér to. 32 Do të kaloj ditën e sotme në mes tërë kopeve të tua dhe do të veçoj të gjitha kafshët laramane dhe pikalarime, të gjithë qengjat e zinxh dërengjat e gjitha dhitë lara-lara ose pikë-pika. Dhe këto kafshë do të janë pagesa ime. 33 Kështu tanë e tutje ndershëmëria ime do të përgjigjet para teje pér personin tim, kur do të vish të kontrollosh pagesën time; çdo bagëti që nuk eshtë laramane a me pika midis dhive dhe çdo qengj jo i zi do të konsiderohet i vjedhur po të gjindet pranë meje". 34 Labano tha: "Mirë, le të bëhet ashtu si thua ti!". 35 dhe po atë ditë veçoi cjeptë vija-vija dhe me pika dhe të gjitha dhitë laramane dhe pikë-pika, çdo bagëti që kishte një njollë të bardhë apo çdo dele e zezë midis dheneve, dhe ua la bijve të vet. 36 Dhe Labano vendosi një distancë prej tri ditësh me këmbë midis vetes së tij dhe Jakobit; dhe Jakobi kulloste pjesën që mbeti nga kopetë e Labanos. 37

Dhe Jakobi mori disa purteka të njoma plepi, bajameje dhe rrapi; u bëri disa zhvoshkje, duke zbuluar të bardhën e purtekave. 38 Pastaj i vendosi purtekat që kishte zhvoshkur që të shikoheshin nga dhentë në koritë, domethënë në vendet ku kopetë vinin pér tē pire ujë; dhe kafshët vinin në afsh kur vinin pér tē pirë. 39 Kështu kafshët vinin në afsh përpura purtekave dhe pillin qengja vija-vija, lara-lara dhe pikë pika. 40 Pastaj Jakobi i veçonte këta qengja dhe bënte që kopetë t'i kthenin sytë nga kafshët vija-vija dhe nga téré ato të zeza në kopenë e Labanos. Ai formoi kështu kope të vecanta, që nuk i bashkoi me kopetë e Labanos. 41 Por ndodhë që sa herë kafshët e fuqishme të kopesë vinin në afsh, Jakobi i vinte purtekat në koritë para deleve, në mënyrë që këto të hyhin në afsh afér purtekave; 42 Por kur kafshët e kopesë ishin të dobëta, nuk i vinte ato; kështu që qengjat e dobëta ishin të Labanos dhe ata të shéndoshë të Jakobit. 43 Kështu ai u bë shumë i pasur dhe pati një numër të madh kopesh, shërbëtoresh, shërbëtorësh, devesh dhe gomarësh.

31 Por Jakobi dëgjoi fjalët e bijve të Labanos që thoshin: "Jakobi mori gjithçka kishte ati ynë; dhe me atë që i përkiste atit tonë, ai krijoi gjithë këtë pasur". 2 Jakobi vuri re edhe fytyrën e Labanos; dhe ja, ndaj tij nuk ishte si më parë. 3 Pastaj Zoti i tha Jakobit: "Ktheshu në vendin e etérve të tu dhe te fisi yt, dhe unë do të jem me ty". 4 Atëherë Jakobi dërgoi e thirri Rakelën dhe Lean, që të vinin në fushat pranë kopesë së tij. 5 dhe u tha atyre: "Unë e shoh që fytyra e atit tuaj ndaj meje nuk eshtë si më parë; por Perëndia i atit tim ka qenë me mua. 6 Dhe ju e dini se unë i kam shërbyer atit tuaj me téré forcën time, 7 ndërsa ati juaj më ka mashtuar dhe ka ndryshuar pagesën time dhjetë herë, por Perëndia nuk e lejoi të më bëjë të keq. 8 Në qoftë se ai thoshte: "Krerët laramane do të janë pagesa jote", e téré kopeja pilte qengja laramane; dhe po të thoshte: "Krerët vija-vija do të janë pagesa jote", téré kopeja pilte qengja vija-vija. 9 Kështu Perëndia ia hoqi bagëtinë atit tuaj dhe ma dha mua. 10 Një herë, në kohën kur kopetë hyhin në afsh, unë ngrita sytë dhe pashtë në éndërr që cjeptë që ndërzenin femrat ishin vija-vija, me pulla dhe lara-lara. 11 Dhe engjelli i Perëndisë më tha në éndërr: "Jakobi!". Unë iu përgjigja: "Ja ku jam!". 12 Atëherë ai tha: "Ço tanë sytë dhe shiko: téré deshtë që ndërzenjë femrat janë vija-vija, me pulla dhe lara-lara, sepse pashtë të gjitha ato që t'punoj Labano. 13 Unë jam Perëndia i Bethelit, ku ti ke vajosur një përmendore dhe më lidhe një kusht. Tani çohu, lëre këtë vend dhe ktheshu në vendlindjen tènde"". 14 Rakela dhe Lea iu përgjigjën dhe i thanë: "Mos kemi ndoshta ne akoma pjesë dhe trashëgimi në shtëpinë e atit tonë? 15 A nuk ka ne trajtuar si të huaja pér arësyë se na ka shitur dhe veç kësaj ka ngrënë edhe paratë tonë? 16 Të gjitha pasuritë që Perëndia i hoqi atit tonë janë tonat dhe të bijve tanë; prandaj bëj të gjitha ato që Perëndia të ka thënë". 17 Atëherë Jakobi u ngrit dhe i vuri bijtë e tij dhe gratë e tij mbi devetë, 18 dhe mori me vete téré bagëtinë e tij duke marrë me vete gjithë pasurinë që kishte vënë, bagëtinë që i përkiste dhe atë që e kishte blerë në Padam-Aram, pér tē vajturi tek Isaku, në vendin e Kanaanëve. 19 Ndërsa Labano kishte vajturi të qethë dhentë e tij, Rakela vodhi idhujt e të atit. 20 Dhe Jakobi u largua fshehuara nga Labano, Arameu, pa i thënë se kishte ndërmend të ikte. 21 Kështu ai iku me gjithçka kishte; u ngrit, kaloi lumin dhe u drejtua pér në malin e Galaadit. 22 Ditën e tretë i treguan Labanos se Jakobi kishte iku. 23 Atëherë ai mori me vete vëllezërit e tij, e ndoqi shtatë ditë rrugë dhe e arriti në malin e Galaadit. 24 Por Perëndia iu shfaq

në endërr natën Labanos, Arameut, dhe i tha: "Ruhu e mos i fol Jakobit, as pér tē mirë e as pér tē keq". 25 Labano e arriti, pra, Jakobin. Tani Jakobi e kishte ngritur çadrën e tij në mal; dhe gjithashu Labano dhe véllezërit e tij kishin ngritur çadrat e tyre mbi malin e Galaudit. 26 Atéherë Labano i tha Jakobit: "Ç'bëre duke më mashtruar në këtë ményrë dhe duke i marrë bijat e mia si robëresha lufte? 27 Pse ike dhe u largove nga unë fshehuarja, pa më lajmëruar aspak? Unë do të kisha përcjellë me gëzim dhe me këngë, me lodërz dhe qeste. 28 Dhe nuk më lejove të puth bijtë dhe bijat e mia! Ti ke vepruar pa mënd. 29 Tani unë kam në dorë t'ju bëj keq, por Perëndia i atit tënd më foli natën e kaluar, duke thënë: "Ruhu, mos t'i flasësh Jakobit as pér mirë apo pér keq". 30 Sigurisht ike, sepse kiske një dëshirë të madhe të kthehesë përsëri në shtëpinë e atit tënd; po pse vodhë perënditë e mia?". 31 Atéherë Jakobi iu përgjegj Labanos: "Unë kisha frikë, sepse mendoja që ti mund të më merrie me forcë bijat e tua. 32 Por kushdo qoftë ai të cilët do t'i gjesh perënditë e tu, ai duhet të vdesë në prani të véllezërvë tanë; kërkoi ti vetë atë që të përket tek unë dhe merre!". Jakobi nuk e dinte që ato i kishte vjedhur Rakela. 33 Kështu Labano hyri në çadrën e Jakobit, në çadrën e Leas dhe në çadrën e dy shërbyeseve, por nuk gjeti asgjë. Doli pastaj nga çadra e Leas dhe hyri në çadrën e Rakelës. 34 Por Rakela kishte marrë idhujt dhe i kishte vënë në samarin e devesë, pastaj që ulur mbi to. Labano kërkoi në tërë çadrën, por nuk gjeti asgjë. 35 Dhe ajo i tha të atit: "Mos u zemëro, zotëria im, në rast se unë nuk mund të çohem përparrë teje, sepse jam me të përmuajshmet e grave". Kështu ai kërkoi, por nuk i gjeti idhujt. 36 Atéherë Jakobi u zemërua dhe u grind me Labanon; dhe Jakobi iu përgjegj dhe i tha Labanos: "Cili eshtë fajti im, cili eshtë mëkati im, që ti të më ndjekësh me aq tèrbim? 37 Ti rrëmove në tërë gjérat e mia. Çfarë gjete nga të gjitha ato që i përkasin shtëpisë sate? Vëri këtu para véllezëvre të mi dhe véllezëvre të tu dhe le të vendosin ata midis nesh të dy! 38 Kam qenë njëzet vjet me ty; delet dhe dhittë e tua nuk kanë dështuar dhe unë nuk kamngrënë deshtë e kopesë sate. 39 Unë nuk t'i kam sjellë kurrë kafshët të shqyera nga bishat; dëmin e kam pësuar vetë; ti kërkoje me ngulm nga unë atë që ishte vjedhur ditën apo natën. 40 Ky ishte fati im; ditën më ligte vapa dhe natën të ftohit e madh, dhe gjumi më ikte nga sytë. 41 Kam qenë njëzet vjet në shtëpinë tênde; të kam shërbyer katërmëdhjetë vjet pér dy bijat e tua dhe gjashtë vjet pér kopenë tênde. Ti e ke ndryshuar dhjetë herë pagesën time. 42 Në qoftë se Perëndia i atit tim, Perëndia i Abrahamit dhe Tmerri i Isakut, nuk do të kishte qënë në favorin tim, ti me siguri do të më kiske kthyer duar bosh. Perëndia e pa trishtimin tim dhe mundin e duarve të mia, dhe mbrëmë dha vendimin e tij". 43 Atéherë Labano u përgjegj dhe tha: "Këto bija janë bijat e mia, këta bij janë bijtë e mi, këto kope janë kopotë e mia, dhe gjithçka të zë syri eshtë imja. Por çfarë mund t'u bëj sot këtyre bijave të mia apo bije që ato kanë lindur? 44 Prandaj eja të bëjmë një besëlidhie midis teje dhe meje, dhe që oja shërbeftë si dëshmi midis teje dhe meje". 45 Atéherë Jakobi mori një gur dhe e ngriti si një përmendore. 46 Pastaj Jakobi u tha véllezëvre të tij: "Mblidhi gurë". Dhe ata morën gurë dhe bënë një tog me ta, dhe hëngren bukë pranë këtij togu. 47 Labano e quajti atë tog Jegar-Sahadutha, ndërsa Jakobi e quajti Galed. 48 Dhe Labano tha: "Sot ky tog eshtë një dëshmi midis teje dhe meje". Prandaj u quajt Galed, 49 edhe Mitspah, sepse Labano tha: "Zoti të mos e ndajë syrin mua dhe ty kur do të jetë e pamundur të shohim shoqishoqin. 50 Në rast se ti keqtrajton bijat e mia ose martohesh

me gra të tjera veç bijave të mia, edhe sikur të mos ketë asnjieri me ne, kujtohu që Perëndia eshtë dëshmitar midis meje dhe teje". 51 Labano i tha gjithashu Jakobit: "Ja ky tog gurësh, dhe ja përmendorja që kam ngritur midis teje dhe meje. 52 Le të jetë ky top një dëshmi dhe le të jetë kjo përmendorje një dëshmi që unë nuk do ta kapércej këtë tog pér të bërë keq ty, dhe që ti nuk do ta kaprëcsh këtë tog dhe këtë përmendorje pér të më bërë keq mua. 53 Perëndia i Abrahamic dhe Perëndia i Nahorit, Perëndia i atit të tyre, u bëftë gjykatisë midis nesh!". Dhe Jakobi u betua pér Tmerrin e Isakut, atit të tij. 54 Pastaj Jakobi bëri një fli në mal dhe i ftoi véllezërit e tij të hanin bukë. Dhe ata hëngren bukë dhe e kaluan natën në mal. 55 Labano u ngrit herët në mëngjes, i puthi bijtë dhe bijat e tij dhe i bekoi. Pastaj Labano u nis dhe u kthye në shtëpinë e tij.

32 Ndërsa Jakobi vazhdonte rrugën e tij, i dolën përpara engjëj të Perëndisë. 2 Mbasi i pa Jakobi, tha: "Ky eshtë fushimi i Perëndisë"; dhe e quajti atë vend Mahanaim. 3 Pastaj Jakobi dërgoi para tij disa lajmëtarë vëllait të tij Esau, në vendin e Seirit, në fushën e Edomit. 4 Dhe u dha atyre këtë urdhër duke thënë: "Do t'i thoni kështu Esaut, zotërisë tim: "Kështu thotë shërbyesi yt Jakobi: Unë kam banuar pranë Labanos dhe kam qëndruar aty deri tani; 5 kam qe, gomarë, kope, shërbyes dhe shërbyese; dhe këtë po ja tregoj zotërisë tim, pér të gjetur hir në sytë e tu"". 6 Lajmëtarët u kthyen pastaj te Jakobi, duke i thënë: "Vajtëm te vëllai yt Esau; dhe tani ai po vjen vetë që të takohet me ty dhe ka me vete katërqind burra". 7 Atéherë Jakobin e zuri një frikë e madhe dhe një ankth dhe ndau dysh njerëzit që ishin me të, kopetë, bagëtinë e trashë dhe devetë, dhe tha: 8 "Në qoftë se Esau vjen kundër njerit grup dhe e sulmon, grupi që mbetet do të mund të shpëtoj". 9 Pastaj Jakobi tha: "O Perëndi i atit tim Abraham, Perëndi i atit tim Isak, o Zot, që më ke thënë: "Ktheu në vendin tênd dhe pranë fisit tênd dhe unë do të bëj të mire", 10 unë nuk jam i denjë i të gjitha mirësive dhe i gjithë besnikërisë që kë treguar ndaj shërbyesit tênd, sepse unë e kalova këtë Jordan vetëm me shkopin tim dhe tani janë bëry dë grupe. 11 Çliromë, të lutem, nga duart e vëllait tim, nga duart e Esaut, sepse unë kam frikë nga ai dhe druaj që ai të vijë pér të më sulmuar, pa kursyer as nënët as fëmijët. 12 Dhe ti the: "Pa tjetër, unë do të bëj mirë dhe do t'i bëj pasardhësit e tu si rëra e detit, që nuk mund të llogaritet se eshtë shumë e madhe". 13 Kështu Jakobi e kaloi natën në atë vend, dhe nga ato që kiske nëpér duar ai zgjodhi një dhuratë pér vëllanë e tij Esau: 14 dyqind dhi, njëzet cjeq, dyqind dele dhe njëzet desh, 15 tridhjetë deve qumështore me të vegjilët e tyre, dyzet lopë dhe dhjetë dema, njëzet gomarica dhe dhjetë mëza. 16 Pastaj ua dorëzoj shërbyesve të tij, çdo kope pér llogari të vet, dhe u tha shërbëtorëve të tij: "Kalonji para meje dhe lini një farë hapësire midis një kopeje dhe tjetrës". 17 Dhe i dha urdhër të parit: "Kur vëllai im Esau do të të takojë dhe do të pyesë: "I kujt je ti dhe ku shkon? Të kujt janë këto kafshë para teje?", 18 ti do të përgjigjesh: "Janë të shërbëtorët tênd Jakobit; eshtë një dhuratë dërguar zotërisë tim Esau; dhe ja, ai vetë po vjen mbas nesh"". 19 Ai i dha të njëjtin urdhër të dytit, të tretit dhe gjithë atyre që ndiqnin kopetë, duke u thënë: "Në këtë ményrë do t'i flisni Esaut kur do ta takoni; 20 dhe do t'i thoni: "Ja, shërbëtori yt Jakobi eshtë duke ardhur vetë pas nesh"". Sepse thoshtë: "Unë do ta qetësoj me dhuratën që më paraprin e pastaj do të shikoj fytyrën e tij; ndofta do të më presë mire". 21 Kështu dhurata shkoi para tij, por ai e kaloi natën në fushim. 22 Por atë natë ai u ngrit,

mori dy gratë e tij, dy shërbëtoret dhe të njëmbëdhjetë fëmijët e tij dhe e kaloi vaun e lumiit Jabbok. **23** I mori me vete dhe bëri që të kalonin përruan të gjitha gjérat që zotëronte. **24** Kështu Jakobi mbeti vetëm dhe një burrë luftoi me të deri në agim. **25** Kur ky burrë e pa se nuk mund ta mundte, i preku zgavrën e ijës; dhe zgavra e ijes së Jakobit u përdroh, ndërsa ai luftonte kundër tij. **26** Dhe ai tha: "Lërmë të shkoj, se po lind agimi". Por Jakobi iu përgjegj: "Nuk do të lë të shkosh, në rast se nuk më bekon më parë!". **27** Tjetri i tha: "Cili është emri yt?". Ai u përgjegj: "Jakob". **28** Atëherë ai i tha: "Emri yt nuk do të jetë më Jakob, por Israel, sepse ti ke luftuar bashkë me Perëndinë dhe me njerëzit, dhe ke fituar". **29** Jakobi i tha: "Të lutem, tregomë emrin tênd". Por ai iu përgjegj: "Pse e do emrin tim?". **30** Dhe kështu ai e bekoi. Atëherë Jakobi e quajti këtë vend Peniel, sepse tha: "E pashë Perëndinë ballë pér ballë dhe jeta ime u fal". **31** Mbasai ai kaloi Penielin, dielli po ngrivej; dhe Jakobi çalonte pér shkak të ijës. **32** Pér këtë arësy, deri në ditën e sotme, bijtë e Izraelit nuk e hanë gilcën e kofshës që kalon nëpër zgavrën e ijës, sepse ai njeri kishte prekur zgavrën e ijës së Jakobit në pikén e gilcës së kofshës.

33 Jakobi ngriti sytë, vështroi dhe pa që po vinte Esau, që kishte me vete katërqind burra. Atëherë i ndau bijtë e tij midis Leas, Rakelës dhe dy shërbyeseve të tij. **2** Në krye vuri shërbyeset dhe bijtë e tyre, pastaj Lean dhe bijtë e saj dhe së fundi Rakelen dhe Jozefin. **3** Ai vetë kaloi para tyre dhe u përkul deri në tokë shtatë herë deri sa arriti pranë vëllait të vet. **4** Atëherë Esau vrapoi drejt tij, e përaqfoi, iu hodh në qafë dhe e puthi; dhe që të dy qanë. **5** Pastaj Esau ngriti sytë, pa gratë e fëmijët dhe tha: "Kush janë këta me ty?". Jakobi iu përgjigji: "Janë bijtë që Perëndia pati mirësinë t'i japë shërbyesit tênd". **6** Atëherë u afroan shërbyeset, ato dhe bijtë e tyre, dhe u përkulën. **7** U afroan edhe Lea dhe bijtë e saj, dhe u përkulën. Pastaj u afroan Jozefi dhe Rakela, dhe u përkulën edhe ata. **8** Esau tha: "Çfarë ke ndërmend të bësh me térë atë grup që takova?". Jakobi u përgjigji: "Është pér të gjetur hir në sytë e zotërisë tim". **9** Atëherë Esau tha: "Kam mjaft pér vete, o vëllai im; mbaj pér vete atë që është jetotja". **10** Por Jakobi tha: "Jo, të lutem; në qoftë se kam gjetur hir në sytë e tu, prano dhuratët time nga dora ime, sepse kur pashë fytyrën tênde, pér mua ishte njëlljo sikur të shikoja fytyrën e Perëndisë, dhe ti më ke pritur mirë. **11** Pranoje, pra, dhuratën që të është sjellë, sepse Perëndia është treguar shumë i mirë me mua dhe unë kam gjithçka". Dhe nguli këmbë aq shumë, sa që Esau pranoi. **12** Pastaj Esau tha: "Le të nisemi, të fillojmë të ecim dhe unë do të shkoj para teje". **13** Por Jakobi u përgjigji: "Zotëria im e di që fëmijët janë në moshë të vogël dhe që kam me vete dele dhe lopë qumështore; po t'i mbajmë keq qoftë edhe një ditë të vetme, térë kafshët kanë pér të vdekur. **14** Le të kalojë zotëria im para shërbëtorit të tij, dhe unë do ta ndjek ngadalë me hapin e kafshëve që më paraprijnë dhe me hapin e fëmijëve, deri sa të arrrijë te zotëria im në Seir". **15** Atëherë Esau tha: "Më lejo të paktën të lë me ty disa nga njerëzit që janë me mua". Por Jakobi u përgjigji: "Pse ta bëjmë këtë? Mjafton që unë të gjej hir në sytë e zotërisë tim". **16** Kështu po atë ditë Esau u rikthyte në rrugën e tij drejt Seirit. **17** Jakobi u nis në drejtim të Sukothit, ndërtoi atje një shtëpi pér vete dhe kasolle pér bagëtinë; prandaj ai vend u quajt Sukoth. **18** Pastaj Jakobi, duke u kthyer nga Padan-Arami, arriti shëndoshë e mirë në qytetin e Sikemit, në vendin e Kanaanit, ku ngriti çadrat e tij pérballë qytetit. **19** Dhe bleu nga bijtë e Hamorit, at i Sikemit, pér njëqind copë paresh, pjesën e fushës ku kishte

ngritur çadrat e tij pérballë qytetit. **20** Pastaj aty ngriti një altar dhe e quajti El-Elohej-Izrael.

34 Por Dina, vajza që Lea i kishte lindur Jakobit, doli pér të parë bijat e vendit. **2** Dhe Sikemi, biri i Hamorit Hiveut, princi i vendit, sa e pa e rrëmbeu, ra në shrat me të dhe e dhunoj. **3** Dhe shpirti i tij u lidh me Dinën, të bijën e Jakobit; ai e dashuroi vajzën dhe foli zemrës së saj. **4** Pastaj i tha të atit Hamor: "Ma jep këtë vajzë pér grua". **5** Por Jakobi dégjoi që ai e kishte çnderuar bijën e tij Dina; por bijtë e tij ishin nëpër fushat me bagëtinë e tij, dhe Jakobi heshti deri sa u kthyen. **6** Atëherë Hamori, ati i Sikemit, shkoj tek Jakobi pér t'i folur. **7** Sapo dégjuan pér atë që kishte ndodhur, bijtë e Jakobit u kthyen nga fushat; ata ishin të hidhëruar dhe shumë të zemëruar, sepse ai kishte kryer një veprim të turpshëm në Izrael, duke rénë në shrat me të bijën e Jakobit, gjë që nuk duhej bërë. **8** Por Hamori u foli atyre duke thënë: "Shpirti i tim biri Sikem është lidhur me bijën tuaj, prandaj jepjani pér grua; **9** të bëjmë krushqai bashkë: na jepni bijat tuaja dhe merrni bijat tonë. **10** Kështu ju do të banoni me ne dhe vendi do të jetë në dispozicionin tuaj; banoni në të, bëni tregëti dhe blini prona". **11** Pastaj Sikemi u tha të atit dhe të vëllezërvë të Dinës: "Bëni që unë të gjej hir në sytë tuaj dhe do t'ju jap çfarëdo gjë që do të më kérkon. **12** Më taktoni madje një pajë të madhe dhe një dhuratë, dhe unë do t'ju jap sa të kérkon, por ma jepni vajzën pér grua". **13** Atëherë bijtë e Jakobit iu përgjegjën Sikemet dhe Hamorit, të atit, dhe u folën atyre me dredhi, sepse Sikemi kishte çnderuar motrën e tyre Dina, **14** dhe u thanë atyre: "Nuk mund ta bëjmë këtë gjë, domethënë ta japid motrën tonë një njeriu të parrethprerë, sepse kjo do të ishte një turp pér ne. **15** Vetëm me këtë kusht do ta pranojmë kérkesën tuaj, domethënë po të jetë se bëheni si ne, duke rrëthprerë çdo mashkull nga ju. **16** Atëherë ne do t'ju japid bijat tonë dhe do të marrim bijat tuaja, do të banojmë bashkë me ju dhe do të bëhemë një popull i vetëm. **17** Por në qoftë se nuk doni të na dégjonin dhe nuk déshironi të rrëthpriteni, ne do të marrim bijën tonë dhe do të ikim". **18** Fjalët e tyre i pëlqyen Hamorit dhe Sikemit, birit të Hamorit. **19** Dhe i riu nuk vonoi ta kryej atë gjë, sepse e donte të bijën e Jakobit dhe ishte njeriu më i nderuar në téré shtëpinë e të atit. **20** Hamori dhe Sikemi, bir i tij, erdhën në portat e qytetit të tyre dhe u folën njerëzvë të qytetit të tyre, duke thënë: **21** "Këta njerëz déshirojnë të jetojnë në paqe me ne; le të rrinë në vendin tonë dhe të merren me tregti, sepse vendi është mjaft i madh edhe pér ata. Ne do të marrim bijat e tyre pér gra dhe do t'ju japid bijat tonë. **22** Por këta njerëz do të pranojnë të banojnë me ne pér të formuar një popull të vetëm, me të vetmin kusht që çdo mashkull te ne të rrëthpritet, ashtu si rrëthpriteni ata. **23** Bagëtia e tyre, pasuria e tyre dhe kafshët e tyre a nuk do të bëhen ndofta një ditë tonat? Le të pranojmë kérkesën e tyre dhe ata do të banojnë bashkë me ne". **24** Dhe të gjithë atë që dilnin nga portat e qytetit dégjuan fjalët e Hamorit dhe të birit të tij Sikem; dhe çdo mashkull u rrëthpre, térë ata dilnin nga porta e qytetit. **25** Por ndodhi që ditën e tretë, ndërsa ata vuasin, dy nga bijtë e Jakobit, Simeoni dhe Levi, vëllezër të Dinës, morën secili shpatën e vet, u vërsulën mbi qytetin që rrinte në siguri dhe vranë téré meshkujt. **26** Vranë me shpatë edhe Hamorin dhe birin e tij Sikem, pastaj muarrën Dinën nga shtëpia e Sikemit dhe ikën. **27** Bijtë e Jakobit u vërsulën mbi të vrarët dhe plaçkitën qytetin; sepse motrën e tyre e kishin çnderuar. **28** Kështu ata morën kopetë me bagëti të imët dhe të trashë, gomarët e tyre, gjithçka që ishte në qytet dhe gjithçka që

ishte nëpër fushat, **29** dhe morën me vete si plackë tërë pasuritë e tyre, tërë fëmijët e tyre të vegjël, gratë e tyre dhe gjithçka ndodhej në shtëpitë. **30** Atëherë Jakobi i tha Simeonit dhe Levit: "Ju më keni futur në telashe duke më bërë të urryer nga banorët e vendit, Kanaanët dhe Perezejtë. Me qenë se ne jemi pakicë, ata do të grumbullohen kundër meje dhe do të më sulmojnë, dhe unë ashtu si shtëpia ime do të shfarosemi". **31** Por ata u përgjigjën: "A duhet ta trajtonte ai motrën tonë si një prostitutë?".

35 Perëndia i tha Jakobit: "Çohu, ngjitu në Bethel dhe vendosu at; dhe bëj aty një altar Perëndisë që t'u shfaq, kur ikje para vëllait tênd Esau". **2** Atëherë Jakobi i tha familjes së tij dhe gjithë atyre që ishin me të: "Hiqni nga rrathi juaj perënditë e huaja, pastrohuni dhe ndërroni rrrobat tuaja; **3** pastaj të ngrihemi dhe të shkojmë në Bethel, dhe unë do t'i bëj një altar Perëndisë që plotësoi dëshirën time ditën e fatkeqësisë sime dhe që më shoqëroi në udhëtimin që kam bërë". **4** Atëherë ata i dhanë Jakobit tërë perënditë e huaja që kishin dhe varëset që mbanin në vesh; dhe Jakobi i fshehu nën lisin që ndodhet pranë Sikemit. **5** Pastaj ata u nisën dhe tmerri i Perëndisë rabi mbi të gjitha qytetet rrëth tyre, kështu që nuk i ndoqën bijtë e Jakobit. **6** Kështu Jakobi arriti në Luc, domethënë në Bethel, që ndodhet në vendin e Kanaanit; erdhë aty me të gjithë njerëzit që ishin me të. **7** Dhe aty ndërtoi një altar dhe këtë vend e quajti El-Bethel, sepse aty i qe çfaqur Perëndia kur po ikte para vëllait të tij. **8** Atëherë vdiq Debora, taja e Rebekës, dhe e varrosën poshtë Bethelit, në këmbët e lisit që u quajt Alon-Bakuth. **9** Perëndia iu shfaq përsëri Jakobit, kur ky po vinte nga Padam-Arami dhe e bekoi. **10** Dhe Perëndia i tha: "Emri yt èshtë Jakob; ti nuk do të quhesh më Jakob, por emri yt do të jetë Izrael". Dhe i vuri emrin Izrael. **11** Pastaj Perëndia i tha: "Unë jam Perëndia i Plotfujishëm; ti bëhu i frytshém dhe shumézo; një komb, madje një tërësi kombesh do të rrijedhin prej teje, dhe disa mbretër kanë për të dalë nga ijët e tua; **12** dhe do të jep ty dhe pasardhësve të tu pas teje vendin që i dhashë Abrahamit dhe Isakut". **13** Pastaj Perëndia u ngjitet më lart nga ai, nga vendi ku i kishte folur. **14** Atëherë Jakobi ndërtoi një përmendore, një përmendore prej guri, në vendin ku Perëndia i kishte folur; mbi të hodhi pak verë dhe derdhi ca vaj sipër. **15** Dhe Jakobi e quajti Bethel vendin ku Perëndia i kishte folur. **16** Pastaj u nisën nga Betheli; kishte edhe një copë rrugë për të arritur në Efratë, kur Rakela lindi. Ajo pati një lindje të vështirë; **17** dhe gjatë lindjes së vështirë mamaia i tha: "Mos kifrikë, sepse edhe këtë herë ke një djalë". **18** Dhe ndërsa shpirti po e linte (sepse vdiq), i vuri emrin Ben-Oni, por i ati e quajti Benjamin. **19** Kështu Rakela vdiq dhe u varros në rrugën e Efratës (domethënë të Betlemit). **20** Dhe Jakobi ngriti mbi varrin e saj një përmendore. Dhe kjo përmendore ekziston ende sot e kësaj dite mbi varrin e Rakelës. **21** Pastaj Izraeli u nis dhe ngriti çadren përtej Migdal-Ederit. **22** Dhe ndodhi që, ndërsa Izraeli banonte në atë vend, Rubeni shkoi e ra në shtrat me Bilbah, konkubinën e atit të tij. Dhe Izraeli e mori vesh. **23** Biftë e Jakobit ishin dymbëdhjetë. Biftë e Leas ishin: Rubeni, i parëlinjuri i Jakobit, Simeoni, Levi, Juda, Isakari dhe Zabuloni. **24** Biftë e Rakelës ishin: Jozefi dhe Beniamini. **25** Biftë e Bilhahut, shërbëtorja e Rakelës, ishin: Dani dhe Neftali. **26** Biftë e Zilpahës, shërbëtorja e Leas, ishin: Gadi dhe Asheri. Këta janë bijtë e Jakobit që i lindën në Padan-Aram. **27** Pastaj Jakobi erdhë tek Isaku, i ati, në Marre, në Kirjath-Arba (domethënë në Hebron), ku Abrahami dhe Isaku kishin qëndruar ca kohë. **28** Isaku jetoi njëqind e tetëdhjetë vjet. **29** Kështu Isaku

dha shpirt, vdiq dhe u bashkua me popullin e tij, ishte i plakur dhe i ngopur me ditë; dhe Esau dhe Jakobi, bijtë e tij, e varrosën.

36 Këta janë pasardhësit e Esaut, që èshtë Edomi. **2** Esau i mori gratë e tij nga bijat e Kanaanëve: Adën, e bija e Elonit Hiteut, dhe Oholibamahën, e bija e Cibeonit Hiveut; **3** dhe Basemathin, e bija e Ismaelit dhe motra e Nebajothit. **4** Ada i lindi Esaut Elifazin; **5** Basemath i lindi Reuelin, kurse Oholibamahu lindi Jeushin, Jalamin dhe Korahin. Këta janë bijtë e Esaut që i lindën në vendin e Kanaanit. **6** Pastaj Esau mori gratë e tij, bijtë dhe bijat e tij, gjithë njerëzit e shtëpisë së tij, kopetë e tij, tërë bagëtinë e tij dhe tërë pasurinë që kishte blerë në vendin e Kanaanëve, dhe shkoi në një vend, larg vëllait të tij Jakob, **7** sepse pasuritë e tyre ishin tepër të mëdha, që ata të mund të banonin bashkë; vendi ku rinin nuk ishte në gjendje t'i mbante për shkak të bagëtisë së tyre. **8** Kështu Esau u vendos mbi malin e Seirit; Esau èshtë Edomi. **9** Këta janë pasardhësit e Esaut, atit të Edomitëve, në malin e Seirit. **10** Këta janë emrat e bijve të Esaut: Elifazi, i biri i Adës, gruaja e Esaut; Reueli, i biri i Bazemathës, gruaja e Esaut. **11** Biftë e Elifazit qenë: Temani, Omari, Cefoni, Gatami dhe Kenaci. **12** Timna ishte konkubina e Elifazit, i biri i Esaut. Ajo i lindi Amalekun Elifazit. Këta qenë bijtë e Adës, gruaja e Esaut. **13** Këta qenë bijtë e Reuelit: Nahathi dhe Zerahu, Shamahu dhe Micahu. Këta qenë bijtë e Basemathës, gruaja e Esaut. **14** Këta qenë bijtë e Oholibamahës, e bija e Anahut, e bija e Cibeonit, gruaja e Esaut; ajo i lindi Esaut: Jeushin, Jalamin dhe Korahut. **15** Këta qenë kërët e bijve të Esaut: bijtë e Elifazit, i parëlinjuri i Esaut; kreu Teman, kreu Omar, kreu Cefo, kreu Kenaz, **16** kreu Korah, kreu Gatam dhe kreu Amalek; këta qenë kërët e rrjedhur nga Elifazi në vendin e Edomit; ata qenë bijtë e Adës. **17** Këta qenë bijtë e Reuelit, i biri i Esaut: kreu Nahath, kreu Zerah, kreu Shamah dhe kreu Micah; këta qenë kërët e rrjedhur nga Reueli në vendin e Edomit; ata qenë bijtë e Basemathës, gruaja e Esaut. **18** Këta qenë bijtë e Oholibamahës, gruaja e Esaut, kreu Jeush; kreu Jeush, kreu Jalamin dhe kreu Korah; ata qenë kërët e rrjedhur nga Oholibamah, e bija e Anahut dhe gruaja e Esaut. **19** Këta qenë bijtë e Esaut, që èshtë Edomi, dhe këta qenë kërët e tyre. **20** Këta qenë bijtë e Seirit, Horeut, që banonin atë vend: Lotani, Shobali, Cibeoni, Anahu. **21** Dishoni, Etseri dhe Dishani. Këta qenë kërët e Horeive, bijtë e Seirit, në vendin e Edomit. **22** Biftë e Lotanit qenë: Hori dhe Hemami; dhe motra e Lotanit qe Timna. **23** Këta qenë bijtë e Shobalit: Alvani, Manahathi, Ebali, Shefo dhe Onami. **24** Këta qenë bijtë e Cibeonit: Aja dhe Anahu. Anahu èshtë ai që zbuloi në shkretëtirë ujëra të nxehta ndërsa po kulloste gomarët e Cibeonit, atit të tij. **25** Këta qenë bijtë e Anahut: Dishoni dhe Oholibamah, e bija e Anahut. **26** Këta qenë bijtë e Dishonit: Hemdani, Eshbani, Ithrani dhe Kerani. **27** Këta qenë bijtë e Etserit: Bilhani, Zaavani dhe Akani. **28** Këta qenë bijtë e Dishanit: Utsi dhe Arani. **29** Këta qenë kërët e Horeive: kreu Lothan, kreu Shobal, kreu Cibeon, kreu Anah, **30** kreu Dishon, kreu Etser, kreu Dishan. Këta qenë kërët e Horeive, kërët që ata patën në vendin e Seirit. **31** Këta qenë mbretërit që mbretëruan në vendin e Edomit, para se ndonjë mbret të sundonte mbi bijtë e Izraelit: **32** Bela, i biri i Beorit, mbretëroi në Edom, dhe emri i qytetit të tij qe Dinhabah. **33** Bela vdiq dhe në vend të tij mbretëroi Jobabi, i biri i Zerahut, nga Botsruhi. **34** Jobabi vdiq dhe në vend të tij mbretëroi Hushami, nga vendi i Temanitëve. **35** Hushami vdiq, dhe në vend të tij mbretëroi Hadabi, i biri i Bedadit, që mundi Madianitët në fushat e Moabit;

dhe emri i qyitetit tē tij qe Avith. **36** Hadadi vdiq dhe nē vend tē tij mbretēroi Samlahu, nga Masrekahu. **37** Samlahu vdiq dhe nē vend tē tij mbretēroi Sauli nga Roboth, mbi Lumē. **38** Sauli vdiq dhe nē vend tē tij mbretēroi Baal-Hanani, i biri i Akborit. **39** Baal-Hanani, i biri i Akborit, vdiq dhe nē vendin e tij mbretēroi Hadari. Emri i qyitetit tē tij qe Pau, dhe emri i gruas sē tij qe Mehetabel, e bija e Metredēs dhe e Mezahabut. **40** Këto qenē emrat e kërëvë tē Esaut, simbas familjeve tē tyre dhe territorëve tē tyre, me emrat e tyre; kreu Timnah, kreu Alvah, kreu Jetheth, **41** kreu Oholibamah, kreu Elah, kreu Pinon, **42** kreu Kenac, kreu Teman, kreu Mibcar, **43** kreu Magdiel dhe kreu Iram. Këta qenē kërët e Edomit simbas vendbanimit tē tyre, nē vendin qē zotérönin. Ky qe Esau, ati i Edomitëve.

37 Por Jakobi banoi nē vendin ku i ati kishte qëndruar, nē vendin e Kanaanëve. **2** Këta janë pasardhësit e Jakobit. Jozefi, nē moshën shtatembëdhjetëvjeçare, kulloste kopenë bashkë me vëllezërit e tij; i riu rinte me bijën e Bihlahës dhe me bijtë e Zilpahës, që ishin gratë e babat tē tij. Por Jozefi i tregoi tē atit pér namir e keq qē përhapej mbi sjelljen e tyre. **3** Por Izraeli e donte Jozefin më tepér se térrë bijtë e tij, sepse ishte biri i pleqërisë sē tij; dhe i béri një rrobe tē gjatë deri te këmbët. **4** Por vëllezërit e tij, duke parë qē i ati i tyre e donte më tepér nga tē gjithë vëllezërit e tjerë, filluan ta urejnë dhe nuk mund t'i flisin nē mënyrë miqësore. **5** Por Jozefi pa një èndërr dhe ua tregoi vëllezërvë tē tij; dhe këta e urryen edhe më tepér. **6** Ai u tha atyre: "Dëgjoni, ju lutem, èndrrën qē pashë. **7** Ne ishim duke lidhur duaj nē mes tē arës, kur papritmas duajt e mi u drejtuan dhe qëndruan drejt, kurse duajt tuaja u mblodhën dhe u përkulën përpëra duajve tē mi". **8** Atëherë vëllezërit e tij i thanë: "A duhet tē mbretërosh ti mbi ne, ose do tē na sundosh me tē vërtëtet?". Dhe e urreyn edhe më tepér pér shkak tē èndrrave tē tij dhe tē fjalëve tē tij. **9** Ai pa një èndërr tjetër dhe ua tregoi vëllezërvë tē tij, duke thënë: "Pashë një èndërr tjetër! Dhe ja, dielli, hëna dhe njëmbëdhjetë yje përkuleshin para meje". **10** Dhe ai ia tregoi këtë èndërr atit tē tij dhe vëllezërvë tē tij; i ati e qortoi dhe i tha: "Ç'kuptim ka èndra qē ke parë? A do tē duhet qē pikërisht unë, nëna jote dhe vëllezërit e tu tē vijnë e tē përkulemi deri nē tokë para teje?". **11** Dhe vëllezërit e tij e kishin zili, por i ati e mbante përbrenda këtë gjy. **12** Ndërkaj vëllezërit e Jozefit kishin vajtë pér tē kullotur kopenë e atit tē tyre nē Sikem. **13** Dhe Izraeli i tha Jozefit: "Vëllezërit e tu a nuk janë ndofta duke kullotur kopenë nē Sikem? Eja, do tē dërgoj tek ata". Ai u përgjegj: "Ja ku jam". **14** Izraeli i tha: "Shko të shikosh nē se vëllezërit e tu janë mirë dhe nē se kopeja shkon mirë, dhe kthehu tē më japhësh përgjigje". Kështu e nisi nē luginën e Hebronit dhe ai arriti nē Sikem. **15** Ndërsa ai endej nē fushë, një burrë e gjeti dhe e pyeti: "Çfarë kërkon?". **16** Ai u përgjegj: "Jam duke kërkuar vëllezërit e mi; tē lutem më trego se ku ndodhen duke kullotur bagëtinë". **17** Ai burrë i tha: "Ata kanë ikur së këtejmi, sepse i dëgjova qē thonin: "Të shkojmë nē Dothan"". Atëherë Jozefi shkoi tē kërkojë vëllezërit e tij dhe i gjeti nē Dothan. **18** Ata e panë së largu, dhe para se t'u afrohej, komplotuan kundër tij pér ta vrarë. **19** Dhe i thanë njëri tjetrit: "Ja ku po vjen èndërrues! **20** Ejani, pra, ta vrasim dhe ta hedhim nē një pus; do tē themi pastaj qē një kafshë e egër e hëngri; kështu do tē shohim se c'përfundim do tē kenë èndërrat e tij". **21** Rubeni i dëgjoi këto dhe vendosi ta shpëtójë nga duart e tyre, dhe tha: "Nuk do ta vrasim". **22** Pastaj Rubeni shtoi: "Mos dërdhni gjak, por hidheni nē këtë pus tē shkretëtërs dhe mos e goditni me

dorën tua". Thoshte kështu pér ta shpëtar nga duart e tyre dhe pér t'iа shpënë tē atit. **23** Kur Jozefi arriti pranë vëllezërvë tē tij, këta e zhveshën nga veshja e tij, nga rrobia e gjatë që i arrinte deri te këmbët: **24** pastaj e kapën dhe e hodhën nē pus. Por pus ishte bosh, nuk kishte ujë brenda. **25** Pastaj u ulën pér tē ngrënë; por, duke ngritur sytë, ata panë një karvan Ismaelitësh që vinte nga Galaaidi me devetë e tyre tē ngarkuara me erëza, balsame dhe mirrë, dhe udhëtonte pér t'i çuar nē Egjipt. **26** Atëherë Juda u tha vëllezërvë tē tij: "Ç'dobi do tē kemi po tē vrasim vëllanë tonë dhe tē fshehim gjakun e tij? **27** Ejani, t'iа shesim Ismaelitëve dhe tē mos e godasë dora jonë, sepse èshtë vëllai ynë, mishi ynë". Dhe vëllezërit e tij e dëgjuan. **28** Ndërsa po kalonin ata tregtarë Madianitë, ata e ngritën dhe e nxorën Jozefin jashtë pusit dhe ia shiten Ismaelitëve pér njëzet monedha argjendi. Dhe këta e shpunë Jozefin nē Egjipt. **29** Rubeni u kthyte te pusi, por Jozefi nuk ishte më nē pus. Atëherë ai i çorri rrobat e tij. **30** Pastaj u kthyte te vëllezërit e tij dhe tha: "Djali nuk èshtë më; po unë, ku do tē shkoj unë?". **31** Kështu ata muarën rrobën e gjatë tē Jozefit, therën një cjap dhe e futën rrobën nē gjak. **32** Pastaj e quan rrobën te babat dhe i thanë: "Kemi gjetur këtë; shiko pak nëse èshtë rrobia e birit tênd". **33** Dhe ai e njoju dhe tha: "Èshtë rrobia e tim biri, e ka ngrënë ndonjë kafshë e egër; me siguri Jozefin e kanë bërë copë e cikë". **34** Atëherë Jakobi i shqeu rrobat e tij, veshi një grathore dhe mbajti zi pér birin e tij shumë ditë. **35** Dhe tē gjithë bijtë dhe tē gjitha bijat e tij erdhën pér ta ngushëlluar, por ai nuk pranoj tē ngushëllohet dhe tha: "Unë do tē zbres nē Sheol pranë birit tim pér tē mbajtur zi". Kështu e qau i ati. (Sheol h7585) **36** Ndërkaj Madianitë e shiten Jozefin nē Egjipt dhe ia shiten Potifarit, oficer i Faraonit dhe kapiten i rojeve.

38 Por nē atë kohë ndodhi qē Juda la vëllezërit e tij dhe shkoi tē rrijë me një burrë nga Adullami, qē quhej Hirah. **2** Kur Juda pa vajzen e një burri Kananean tē quajtur Shua e mori pér grua dhe u bashkua me tē. **3** Dhe ajo u njiz dhe lindi një bir, që ajo e quajti Er. **4** Pastaj ajo u njiz dhe lindi një bir, që ai e quajti Onan. **5** Ajo u njiz përsëri dhe lindi një bir, tē cilit i vuri emrin Shelah. Juda ishte nē Kecib kur ajo lindi. **6** Pastaj Juda i dha Erit tē parëlindurit tē tij, një grua tē quajtur Tamara. **7** Por Eri, i parëlinduri i Judës, ishte i keq nē syltë e Zotit dhe Zoti e bëri tē vdesë. **8** Atëherë Juda i tha Onanit: "Shko te gruaja e vëllait tênd, martohu me tē dhe krijoj trashëgimtarë vëllait tênd". **9** Por Onani, duke ditur se këta pasardhës nuk kishin pér tē qenë tē vetët, kur bashkohej me gruan e tē vëllait, e hidhë farën e tij përtokë pér tē mos i dhënë pasardhës vëllait tē tij. **10** Kjo nuk i pëlqeu Zotit, që e bëri tē vdesë edhe atë. **11** Atëherë Juda i tha Tamarës, nuses së birit tē tij: "Rri si e ve nē shtëpinë e atit tênd, deri sa biri im Shelah tē rritet". Sepse mendonte: "Kam frikë se edhe ai ka pér tē vdekur si vëllezërit e tij". Kështu Tamara u nis dhe banoi nē shtëpinë e tē atit. **12** Mbas një kohe tē gjatë vdiq gruaja e Judës, që ishte e bija e Shuas; kur mbaroi zinë, Juda u njit tek ata që qethnin delet e tij nē Timnah bashkë me mikun e tij Hirah, i quajtur Adullamit. **13** Këtë e mori vesh Tamara dhe asaj i thanë: "Ja, vjehrrit yti po ngjitet nē Timnah pér tē qethur delet e tij". **14** Atëherë ajo hoqë rrobat e saj tē vjehrrisë, u mbulua me një velo dhe u mbështoll e téra; pastaj u ul tē porta e Enaimit, që ndodhet nē rrugën drejt Timnahut; nē fakt ajo kishte parë që Shelahu ishte rritur më nē fund, por ajo nuk i ishte dhënë pér grua. **15** Sa e pa Juda mendoi që ajo ishte prostitutë, sepse e kishte fityrën tē mbuluar. **16** Prandaj ai iu afrau asaj nē rrugë

dhe i tha: "Lërmë tê hyj te ti". Në tê vërtetë nuk e dinte se ajo ishte nusja e djalit tê tij. Ajo iu përgjegj: "Çfarë do tê më japseh për tê hyrë tek unë?". 17 Atëherë ai i tha: "Do tê tê dërgoj një kec nga kopeja ime". Ajo e pyeti: "A më jep një peng deri sa tê ma dërgosh?". 18 Ai i tha: "Çfarë pengu duhet tê tê jap?". Ajo u përgjegj: "Vulën tênde, kordonin tênd dhe bastunin që ke në dorë". Ai ia ëdhë, hyri te ajo dhe ajo u ngjiz me tê. 19 Pastaj ajo u ngrit dhe iku; hoqj velin dhe veshi përsëri rrobat e saj tê vejërës. 20 Por Juda i dërgoi kecin me anë tê mikut tê tij, Adulamitit, për tê rimarë pengun nga duart e asaj gruaje; po ai nuk e gjeti atë. 21 Atëherë pyeti njerëzit vendas duke thënë: "Ku është ajo prostitutë që rrinte në Enaim, në rrugë?". Ata u përgjigjën: "Nuk ka pasur asnjë prostitutë këtu". 22 Kështu ai u kthyte te Juda dhe i tha: "Nuk e gjeta; veç kësaj vendasit më thanë: "Nuk ka pasur asnjë prostitutë këtu"". 23 Atëherë Juda tha: "Le ta mbajë, pra, pengun që i dhashë, sepse nuk duam tê mbulohemi me turp. Ja, unë i dërgova këtë kec dhe ti nuk e gjete". 24 Tre muaj më vonë erdhën dhe i thanë Judës: "Tamara, nusja e birit tênd, është bëré prostitutë; dhe, nga ky shkak, ajo ka mbetur gjithashtu me barrë". Atëherë Juda u tha: "Nxirreni jashtë dhe digjeni!". 25 Ndërsa po e nxirrin jashtë, ajo i çoi fjalë tê vjeħħrit: "Njeriu tê cilil i pérkasın këto sende, më la me barre". Pastaj tha: "Shiko nê se mund tê dallosh tê kujt janë këto sende: vula, kordoni dhe bastuni". 26 Juda i njohu dhe i tha: "Ajo është më e drejtë se unë, se unë nuk ia dhashë Shelahut, birit tim". Dhe ai nuk pati më marréhdhenie me tê. 27 Kur edhi koha e lindjes, ajo kishte nê bark dy binjakë. 28 Ndërsa po lindte, njeri prej tyre nxori jashtë një dorë dhe mamia e kapi dhe i lidhi një fije tê kuqe flakë, duke thënë: "Ky dol i pari". 29 Por ai e tērħoqi dorën e tij, dhe ja që dol i jashtë vëllai i tij. Atëherë mamia tha: "Si ia çave rrugen vetes?". Për këtë arësye u quajt Perets. 30 Pastaj dol i vëllai i tij, që kishte rreth dorës fijen ngijr tê kuqe flakë; dhe u quajt Zeraha.

39 Ndërkaj Jozefi u çua nê Egjipt; dhe Potifari, oficeri i Faraonit dhe kapiteni i rojeve, një egjiptas, e bleu nga Ismaelitët që e kishin sjellë atje. 2 Zoti qe me Jozefin, dhe ky pasurohej dhe banonte në shtëpinë e zotërisë së tij, egjiptasit. 3 Dhe zotëria e tij e pa që Zoti qe me tê dhe që Zoti e sillte mbarë nê duart e tij gjithçka bënte. 4 Kështu Jozefi fitoi hir nê sytë e atij dhe hyri nê shërbimin personal tê Potifarit, që e emëroi kryeadministrator tê shtëpisë së tij dhe i la nê dorë gjithçka zotëronte. 5 Nga çastit që e bëri kryeadministrator tê shtëpisë së tij dhe për gjithçka që zotëronte, Zoti e bekoi shtëpinë e egjiptasit për shkak tê Jozefit; dhe bekimi i Zotit përfshiu gjithçka ai kishte nê shtëpi dhe nê fushë. 6 Kështu Potifari la gjithçka kishte nê dorë tê Jozefit dhe nuk shqetësohej më për asgjë, përveç ushqimit tê vet. Dhe Jozefi ishte i bukur nga forma dhe kishte një pamje tērheqëse. 7 Mbas gjithë këtyre gjérave, gruaja e zotërisë së tij ia vuri sytë Jozefit dhe i tha: "Bjerë e fli me mua". 8 Por ai e refuzoi dhe i tha gruas së zotërisë së tij: "Ja, zotëria ime nuk shqetësohet për ato që ka lénë nê shtëpi me mua dhe ka lénë nê duart e mia gjithçka zotëron. 9 Nuk ka asnjë më tê madh se unë nê këtë shtëpi; ai nuk më ka ndaluar asgjë veç teje, sepse je gruaja e tij. Si mund ta bëj unë këtë tê keqe tê madhe dhe tê kryej një mëkat kundër Perëndisë?". 10 Me gjithë faktin që ajo i fliste Jozefit për këtë gjë çdo ditë, ai nuk pranoi tê binte nê shtrat me tê dhe t'i jepej asaj. 11 Një ditë ndodhi që ai hyri nê shtëpi për tê bëré punën e tij, dhe nuk ndodhej nê shtëpi asnjë prej shërbëtorëve. 12 Atëherë ajo e kapi nga rrobat dhe i tha: "Eja tê shtrihesh me mua". Por ai ia la

në dorë rroben e tij, iku duke vrapuar jashtë. 13 Kur ajo pa që ai ia kishte lénë nê dorë rroben e tij dhe kishte ikur jashtë, 14 thiri shërbëtorët e vet dhe u tha: "Shikoni, ai na solli nê shtëpi një hebre për t'u tallur me ne; ai erdhi tek unë pér tê rënë me mua, por unë bërtita me tê madhe. 15 Me tê dëgjuar që unë ngrita zérin dhe fillova të bërtas, ai la rroben e tij pranë meje, iku dhe vrapoi jashtë". 16 Kështu ajo mbajti pranë saj rroben e tij, deri sa u kthyte nê shtëpi zotëria e saj. 17 Atëherë ajo i foli nê këtë ményrë: "Ai shërbëtor hebre, që tì na solle, erdhi tek unë pér tê më vénë nê lojë. 18 Por sa ngrita zérin dhe bërtita, ai la rroben pranë meje dhe iku jashtë". 19 Kështu, kur zotëria e saj dëgjoi fjalët e gruas së vet që i fliste nê këtë ményrë duke thënë: "Shërbëtori yt më ka bërë këtë gjë!", ai u inatos. 20 Atëherë zotëria e Jozefit e mori dhe e futi nê burg, nê vendin ku ishin mbyllur tê burgosurit e mbretit. Kështu ai mbeti nê atë burg. 21 Por Zoti qe me Jozefin dhe u tregua dashamirés ndaj tij, duke bérë që t'i hynte nê zemér drejtorit tê burgut. 22 Kështu drejtori i burgut i besoi Jozefit têrë tê burgosurit që ndodheshin nê burg; dhe ai ishte përgjegjës pér tê gjitha që bëheshin aty brënda. 23 Drejtori i burgut nuk kontrollonte më asgjë nga ato që i ishin besuar Jozefit, sepse Zoti ishte me té, dhe Zoti e bënte tê mbarë gjithçka që ai bënte.

40 Mbas këtyre gjérave, ndodhi që kupëmbajtësi dhe bukëpjekësi i mbretit tê Egjiptit fyen zotërinë e tyre, mbretin e Egjiptit. 2 Dhe Faraoni u zemërua me tê dy oficerët e tij, kryekupëmbajtësin dhe kryebukëpjekësin, 3 dhe i futi nê burg, nê shtëpinë e kreut tê rojeve, nê po atë burg ku ishin mbyllur Jozefi. 4 Dhe kapiteni i rojeve i la nën mbikqyrjen e Jozefit, i cili i ndihmonte. Kështu ata qéndruan nê burg pér një farë kohe. 5 Po atë natë, kupëmbajtësi dhe bukëpjekësi i mbretit tê Egjiptit, që ishin tê mbyllur nê burg, panë që tê dy një éndërr, secili éndrrën e tij, me një kuptim tê veçantë. 6 Dhe tê nesërmen nê mëngjes Jozefi erdhi tek ata dhe vuri re se ishin tê shqetësuar. 7 Atëherë ai pyeti oficerët e Faraonit, që ishin me tê nê burg, nê shtëpinë e zotërisë së tij dhe u tha: "Pse keni sot një fytyrë kaq tê trishtruar?". 8 Ata iu përgjegjën: "Kemi parë një éndërr dhe askush nuk është nê gjendje ta interpretojë". Atëherë Jozefi u tha atyre: "Interpretimet nuk i përkasin vallë Perëndisë? Më tregoni éndrrat, ju lutem". 9 Kështu kryekupëmbajtësi i tregoi Jozefit éndrrën e tij dhe i tha: "Në éndrrën time kisha përparrë një hardhi; 10 dhe nê atë hardhi kishte tri degj, tê cilat sa vunë lastarë, lulëzuan dhe dhanë vile rrushi tê pjekur. 11 Tani unë kisha nê dorë kupën e Faraonit; mora rrushin, e shtrypyha nê kupën e Faraonit dhe e vura kupën nê dorë tê Faraonit". 12 Jozefi i tha: "Ky është interpretimi i éndrrës: tri degjt janë tri ditë; 13 nê krye tê tri ditëve Faraoni do tê bëj tê ngresh përsëri kokën lart, do tê rivendosë nê detyrën tênde dhe ti do t'i japësh nê dorë kupën Faraonit, sic bëje më parë, kur ishe kupëmbajtësi i tij. 14 Por më kujto mua kur tê jesh i lumtur; tê lutem, tregu dashamirës ndaj meje, duke i folur për mua Faraonit, dhe më nxir nga kjo shtëpi; 15 sepse mua më sollën fsheherazi nga vendi i hebreje, dhe këtu s'kam bërë gjë pér t'u futur nê këtë burg tê nëndheshëm". 16 kryebukëpjekësi, duke parë se interpretimi ishte i favorshëm, i tha Jozefit: "Edhe unë nê éndrrën time kisha tri shporta me bukë tê bardhë mbi krye; 17 dhe nê shportën më tê lartë kishte çdo lloj gjellësh tê pjekura nê furrë për Faraonin; dhe zojgitë i hanin nga shporta që kisha mbi krye". 18 Atëherë Jozefi u përgjegj dhe tha: "Ky është interpretimi i éndrrës: tri shportat janë tri ditë; 19 nê krye tê tri ditëve Faraoni do tê tē heqë kokén nga shpatullat, do tê varë nê

një pemë, dhe zogjtë do të hanë mishrat e trupit tënd". 20 Tani ditën e tretë, ditën e përvjetorit të Faraonit, ndodhi që ai shroi një banket për të gjithë shërbëtorët e tij, dhe bëri që të ngrinin kokën lartë si kryekupëmbajtësi dhe kryebukëpjekësin, në mes të shërbëtorëve të tij. 21 Kështu e rivendosi kryekupëmbajtësin në detyrën e tij si kupëmbajtës që t'i jepte kupën në dorë Faraonit, 22 por bëri që ta varnin kryebukëpjekësin simbas interpretimit që Jozefi u kishte dhënë. 23 Por kryekupëmbajtësi nuk u kujtua për Jozefin, por e harroi.

41 Por ndodhi që mbas dy vitesh të plota Faraoni pa një èndërr. Ai ndodhej pranë një lumi, 2 dhe ja që ndërsa po ngjiten nga lumi shtatë lopë, të hijshme e të majme, që nisën të kullozin ndër xunkthe. 3 Pas atyre, u ngjiten nga lumi shtatë lopë të tjera të shëmtuara dhe të dobëta, dhe u ndalën pranë të parave në bregun e lumit. 4 Tani lopët e shëmtuara dhe të dobëta hëngren lopët e hijshme dhe të majme. Pastaj Faraoni u zgjua. 5 Më pas e zuri gjumi përsëri dhe pa një èndërr të dytë; dhe, ja, shtatë kallinj të trashë dhe të bukur që dilnin nga një kërcell i vetëm. 6 Pastaj, ja, shtatë kallinj të hollë dhe të tharë nga era lindore, që mbinin pas tyre. 7 Dhe kallinjtë e hollë gjelltitën shtatë kallinjtë e trashë dhe të plotë. Atëherë Faraoni u zgjua dhe, ja, ishte një èndërr. 8 Në mëngjes shpirti i tij që i trazuar, dhe dërgoi e thirri tërë magjistarët dhe të diturit e Egjiptit; pastaj Faraoni u tregoi èndrrat e tij, por asnjieri prej tyre nuk qe në gjendje t'ia interpretonte Faraonit. 9 Atëherë kryekupëmbajtësi i foli Faraonit duke i thënë: "Sot kujtoj gabimet e mia. 10 Faraoni ishte zemëruar me shërbëtorët e tij dhe më kishte futur në burg në shtëpinë e kreut të rojeve, mua dhe kryebukëpjekësin. 11 Po atë natë, unë dhe ai pamë një èndërr; secili pa një èndërr që kishte kuptimin e tij. 12 Me ne ishte edhe një hebre i ri, shërbëtor i kreut të rojeve; atij i treguan èndrrat tonë dhe ai na i interpretoi, duke i dhënë se cililit interpretimin e èndrrës së tij. 13 Dhe gjérat u zhvilluan pikërisht simbas interpretimit që na kishte dhënë ai. Faraoni më rivendosi në detyrën time dhe e vari tjetrin". 14 Atëherë Faraoni dërgoi ta thërrisin Jozefin, që e nxorrën menjëherë nga burgu nëntokësor. Kështu ai u rrua, ndërrroi rrobat dhe erdhë te Faraoni. 15 Dhe Faraoni i tha Jozefit: "Kam parë një èndërr dhe askush nuk është në gjendje ta interpretojë; por kam dëgjuar për ty se, kur ke dëgjuar një èndërr, ja në gjendje ta interpretosh". 16 Jozefi iu përgjegj Faraonit duke i thënë: "Nuk jam unë, por Perëndia do të japë një përgjigje për të mirën e Faraonit". 17 Atëherë Faraoni i tha Jozefit: "Ja, në èndrrën time unë rrija në bregun e lumit, 18 kur u ngjiten nga lumi shtatë lopë të majme dhe të hijshme, që nisën të kullosohin ndër xunkthe. 19 Pas tyre u ngjiten shtatë lopë të tjera të dobëta, shumë të shëmtuara dhe thatime; lopë të tillë aq të shëmtuara nuk kisha parë kurrrë në gjithë shtetin e Egjiptit. 20 Dhe lopët e dobëta dhe të shëmtuara i hëngren të shtatë lopët e para të majme; 21 por edhe pasi i hëngren, asnjieri nuk mund të dallonte që i kishin ngrënë, sepse ato ishin të shëmtuara si më parë. Kështu u zgjova. 22 Pastaj pashë në èndrrën time shtatë kallinj që dilnin nga një kërcell i vetëm, të plotë dhe të bukur; 23 dhe ja shtatë kallinj të tjerë të fishkur, të hollë dhe të tharë nga era lindore, që mbinin pas të parëve. 24 Pastaj shtatë kallinjtë e hollë gjelltitën shtatë kallinjtë e bukur. Këtë gjë ua tregova magjistarëve, por asnjieri prej tyre nuk qe në gjendje të më jepte një shpjegim". 25 Atëherë Jozefi i tha Faraonit: "Èndërrat e Faraonit janë një èndërr e njëjtë. Perëndia i tregoi Faraonit atë që po gatitet të bëjë. 26 Shtatë lopët e bukura janë shtatë vite dhe shtatë kallinjtë

e bukur janë shtatë vite; èshtë e njëjtë èndërr. 27 Edhe shtatë lopët e dobëta dhe të shëmtuara, që ngjiteshin pas atyre, janë shtatë vite; edhe shtatë kallinjtë bosh dhe të tharë nga era lindore janë shtatë vite zije buke. 28 Këto janë ato që i thanë Faraonit: Perëndia i tregoi Faraonit atë që po përgatitet të bëjë. 29 Ja, po vijnë shtatë vite bollëku të madh në tërë vendin e Egjiptit; 30 por pas këtyre do të vinë shtatë vite zije buke dhe gjithë a bollëk do të harrohet në vendin e Egjiptit; dhe zija do të ligëshojë vendin. 31 Dhe në vend nuk do ta kujtojnë më bollëkun e mëparshëm për shkak të zisë së bukës që do të vijë, sepse kjo do të jetë shumë e rëndë. 32 Fakti që kjo èndërr i èshtë shfaqur Faraonit dy herë do të thotë që këtë vendim e ka marrë Perëndia, dhe Perëndia do të bëjë që të ndodhë shpejt. 33 Prandaj Faraoni të kërkoj një njeri të zgjuar dhe të urtë dhe ta caktojë në krye të Egjiptit. 34 Faraoni duhet të veprojë kështu: të emërojë në vend mbikqyrës për të mbledhur një të pestën e prodhimeve të vendit të Egjiptit, gjatë shtatë viteve të bollëkut. 35 Ata të grumbullojnë të gjitha ushqimet e këtyre viteve të mbara që po vinë dhe të grumbullojnë grurin nën autoritetin e Faraonit dhe ta ruajnë përfurnizimin e qyteteve. 36 Këto ushqime do të janë një rezervë përvendin në parashikim të shtatë viteve të zisë së bukës që do të bjerë në vendin e Egjiptit; kështu vendi nuk do të humbasë nga zija". 37 Kjo gjë i pëlqeu Faraonit dhe gjithë nëpunësve të tij. 38 Dhe Faraoni u tha nëpunësve të tij: "A mund të gjejmë një njeri si ky, tek i cili të gjendet Fryma e Perëndisë?". 39 Atëherë Faraoni i tha Jozefit: "Me qënë se Perëndia të bëri të dish të gjitha këto gjëra, nuk ka asnjieri të zgjuar dhe të ditur sa ti. 40 Ti do të jesh mbi shtëpinë time dhe i tërë populli im do t'u bindet urdhërejtë t'ua; vetëm për froni unë do të jem më i madh se ti". 41 Faraoni i tha Jozefit: "Shiko, unë të emëroj mbi gjithë shtetin e Egjiptit". 42 Pastaj Faraoni hoqi unazën nga dora e vet dhe ia vuri në dorë Jozefit; e veshi me rroba krejt prej liri dhe i vari në qafë një gjerdan të artë. 43 E hipi pastaj në karron e tij të dytë, dhe para tij thërrisin: "Në gjunjë!". Kështu Faraoni e vendosi mbi tërë shtetin e Egjiptit. 44 Veç kësaj Faraoni i tha Jozefit: "Faraoni jam unë, por pa ty asnjieri nuk ka për të ngritur dorën ose këmbën në tërë shtetin e Egjiptit". 45 Dhe Faraoni e quajti Jozefin me emrin Cofnath-Paneah dhe i dha për grua Asenathin, të bijën e Potiferahut, prift i Onit. Dhe Jozefi u nis për të vizituar shtetin e Egjiptit. 46 Tani Jozefi ishte tridhjetë vjeç kur u paraqit para Faraonit, mbretit të Egjiptit. Pastaj Jozefi u largua nga Faraoni dhe i ra anembanë Egjiptit. 47 Gjatë shtatë viteve të bollëkut, toka prodhoi shumë; 48 dhe Jozefi grumbulloj i tërë ushqimet në vendin e Egjiptit gjatë atyre shtatë viteve dhe i vendosi nëpër qytetet; në çdo qytet vendosi ushqimet e territorit përreth. 49 Kështu Jozefi grumbulloj grurë, si rëra e detit, aq shumë sa pushoi së mbajturi llogari sepse sasia e grurit ishte e pallogarishme. 50 Para se të vinte viti i zisë, Jozefit i lindën dy fëmijë që Asenathi, e bija e Potiferahut, prifti i Onit, i lindi. 51 Jozefi e quajti të parëlindurin Manasi, sepse tha: "Perëndia bëri që të harroj çdo shqetësim timin dhe tërë shtëpinë e atit tim". 52 Të dytë i vuri emrin Efraim, sepse tha: "Perëndia më ka bërë frytdhënës në vendin e pikëllimit tim". 53 Shtatë vitet e bollëkut që qenë në shtetin e Egjiptit morën fund, 54 dhe filluan shtatë vitet e zisë, ashtu si kishte thënë Jozefi. Kishte mungesë ushqimesh në të tèra vendet, por në tërë vendin e Egjiptit kishte bukë. 55 Pastaj tërë vendi i Egjiptit filloj të vuajë nga uria, dhe populli e ngriti zërin për t'i kërkuar bukë Faraonit. Atëherë Faraoni u tha tërë Egjiptasve: "Shkon tek Jozefi dhe bëni si t'ju thotë ai". 56 Zija ishte përhapur mbi

si përfqafen e têrë vendit dhe Jozefi i hapi têrë depot dhe u shiti grurë Egjiptasve. Por zija u bë më e rëndë në vendin e Egjiptit. 57 Kështu njérëzit e tê gjitha vendeve vinin në Egjipt te Jozefi për tê blerë grurë, sepse zija qe shtuar mbi têrë tokën.

42 Por Jakobi, pasi mësoi se në Egjipt kishte grurë, u tha bijve tê tij: "Pse shkonit njëri-tjetrit?". 2 Pastaj tha: "Ja, dëgjova se në Egjipt ka grurë; shkonat atje poshtë për tê blerë grurë për ne, që tê mundim tê jetojnë dhe tê mos vdesim". 3 Kështu dhjetë vëllezërit e Jozefit zbritën në Egjipt për tê blerë grurë. 4 Por Jakobi nuk e dërgoi Beniaminin, vëllanë e Jozefit, me vëllezërit e tij, sepse thoshte: "Të mos i ngjasë ndonjë fatkeqësi". 5 Blijtë e Izraelit arritin aty, pra, për tê blerë grurë, në mes tê të ardhurve tê tjerë, sepse në vendin e Kanaanëve mbretëronte zija. 6 Jozefi ishte qeveritari i vendit; ai u shiste grurë têrë njërzëve të vendit; dhe vëllezërit e Jozefit erdhën dhe u përfurën para tij me fytyrën për tokë. 7 Jozefi pa vëllezërit e tij dhei i njohu, por u suall me ta si një i huaj dhe përdori fjalë të ashpra me ta, duke u thënë: "Nga vini?". Ata u përgjegjën: "Nga vendi i Kanaanit për tê blerë ushqime". 8 Kështu Jozefi njohu vëllezërit e tij, por ata nuk e njohën atë. 9 Atëherë Jozefit iu kujtuanë éndrrat që kishte parë rrëth tyre dhe tha: "Ju jeni spinuë! Keni ardhur këtu për tê parë pikat e pambrojtura të vendit!". 10 Ata iu përgjegjën: "Jo, zotëria im; shërbëtorët e tu kanë ardhur për tê blerë ushqime. 11 Jemi tê gjithë bijtë e tê njejtët njeri, jemi njérëz tê ndershëm; shërbëtorët e tu nuk janë spinuë". 12 Por ai u tha atyre: "Jo, ju keni ardhur për tê parë pikat e pambrojtura të vendit!". 13 Atëherë ata thanë: "Ne, shërbëtorët e tu, jemi dyshëdhjetë vëllezërit, bij tê tê njejtët njeri nga vendi i Kanaanit. Dhe ja, pra, më i riu éshëtë sot me atin tonë, dhe njeri prej tyre nuk éshëtë më". 14 Por Jozefi u tha atyre: "Çështja qëndron ashtu siç ju thashë: ju jeni spinuë! 15 Ja si do tê viheni në provë: ashtu siç éshëtë e vërteta që Faraoni jeton, nuk do tê dilni këtej para se vëllai juaj më i vogël tê vijë këtu. 16 Dërgoni njerin prej jush tê marrë vëllanë tuaj; dhe ju do tê qëndroni këtu në burg, që fjalët tuaja tê provohen dhe tê shihet nëse thoni tê vërtetë; për ndryshe, ashtu siç éshëtë e vërtetë që Faraoni jeton, ju jeni spinuë!". 17 Kështu i futi bashkë në burg pëtri ditë. 18 Ditën e tretë, Jozefi u tha atyre: "Bëni këtë dho tê jetoni; unë kam frikë nga Perëndia! 19 Në rast se jeni njérëz tê ndershëm, njeri nga ju vëllezërit tê rrijë i lidhur me zinxhir në burgun tonë, dhe ju shkon i'u çoni grurë familjeve tuaja që vdesin urie; 20 pastaj më sillni vëllanë tuaj më tê vogël; kështu do tê vërtetohen fjalët tuaja dhe ju nuk keni për tê vdekjur". Dhe ata vepruan kështu. 21 Atëherë i thonin njëri-tjetrit: "Ne jemi me tê vërtetë fajtorë ndaj vëllait tonë, sepse e pamë ankthin e shpirtit tê tij kur ai na lutej, por nuk ia vumë veshin! Ja pse na ra kjo fatkeqësi". 22 Rubeni iu përgjegj atyre duke thënë: "A nuk ju thoja unë: "Mos kryeni këtë mëkat kundër fëmijës!"? Por ju nuk më dëgjuat. Prandaj tani na kërkohet llogari për gjakun e tij". 23 Ata nuk e dinin që Jozefi i kuptonte, sepse midis tij dhe atyre kishte një përkthyes. 24 Atëherë ai u largua nga ata dhe qau. Pastaj u kthyte pranë tyre dhe u foli; mori Simeonin dhe vuri ta lidhni me zinxhir para syve tê tyre. 25 Pastaj Jozefi urdhëroi tê mbushnin me grurë thasët e tyre, tê vendosnin paratë e secilit në trastën e tij dhe t'u jepnin ushqime për udhëtimin. Dhe kështu u bë. 26 Ata ngarkuan, pra, grurin mbi gomarët e tyre dhe u larguan. 27 Tani, në vendin ku po kalonin natën, njëri prej tyre hapi trastën e vet për t'i dhënë ushqim gomarit tê tij dhe pa aty brenda paratë e veta, që ishin në grykë tê trastës; 28 kështu iu drejtua vëllezërvë tê tij:

"Paratë e mia m'u rikthyen; ja ku janë në trastën time". Atëherë, zemërvrarë dhe tê trembur, i thonin njëri-tjetrit: "Ç'është vallë kjo që na bëri Perëndia?". 29 Kështu arritin te Jakobi, ati i tyre, në vendin e Kanaanit dhe i treguan tê gjitha ato që kishin ndodhur, duke thënë: 30 "Njeriu, që éshëtë zot i vendit, na foli ashprë dhe na trajtoi si spinuë tê vendit. 31 Dhe n e i thamë: "Jemi njérëz tê ndershëm, nuk jemi spinuë; 32 jemi dyshëdhjetë vëllezërit, bij tê atit tonë; njëri nuk éshëtë më dhe më i riu ndodhet sot me atin tonë në vendin e Kanaanit". 33 Por ai njeri, zoti i vendit, na tha: "Nga kjo do tê provoj nëse jeni njérëz tê ndershëm: lini pranë meje një prej vëllezërvë tuaj, merrni me vete ushqime për familjen tuaj që po vdes nga uria dhe shkonit; 34 pastaj më sillni vëllanë tuaj më tê vogël. Kështu do tê provoj që nuk jeni spinuë, por njérëz tê ndershëm; unë do t'ju kthej vëllanë tuaj dhe ju do tê keni mundësi tê bëni tregëti këtu"". 35 Ndërsa ata po zbraznin trastat e tyre, ja që pakot e parave tê secilit ishin në trastën e secilit; kështu ata dhe ati i tyre i panë pakot e parave tê tyre dhe i zuri frika. 36 Atëherë Jakobi, ati i tyre, tha: "Ju më keni lënë pa bijtë e mi! Jozefi nuk éshëtë më, Simeoni nuk éshëtë më, dhe doni tê më hiqni edhe Beniaminin! E têrë kjo rëndon mbi mua!". 37 Rubeni i tha tê atit: "Po nuk ta ktheva, urdhëro tê vriten dy bijtë e mi. Besoma mua, unë do tê ta kthej". 38 Por Jakobi u përgjigji: "Biri im nuk ka për t'i zbritur me ju, sepse vëllai i tij vdiq dhe mbeti vetëm ky: po t'i ndodhë ndonjë fatkeqësi gjatë udhëtimit, do tê kallnit në varr pleqërinë time tê dhembshme". (**Sheol h7585**)

43 Por zija ishte e madhe në vend; 2 dhe kur mbaruan së ngrënë grurin që kishin sjellë nga Egjipti, i ati u tha atyre: "Kthehani për tê na blerë pak ushqime". 3 Por Juda iu përgjegj duke thënë: "Ai njeri na ka paralajmëruar haptas duke thënë: "Nuk keni për ta parë fytyrën time, në qoftë se vëllai juaj nuk do tê jetë me ju". 4 Në qoftë se ti e nis vëllanë tonë me ne, ne do të zgresim dhe do tê tê blejmë ushqime; 5 por në rast se nuk e nis, ne nuk kemi për tê zbritur, sepse ai njeri na tha: "Nuk keni për ta parë fytyrën time, në rast se vëllai juaj nuk do tê jetë me ju"". 6 Atëherë Izraeli tha: "Pse më dhatë këtë dhembje duke i thënë atij njeriu që kishit edhe një vëlla?". 7 Ata iu përgjigjën: "Ai njeri na pyeti me shumë kujdes për ne dhe farefisini tonë, duke thënë: "Gjallë éshëtë ende ati juaj? Keni ndonjë vëlla tjetër?". Dhe ne u përgjigjëm në bazë tê këtyre pyetjeve tê tij. Ku të na shkonte nga mendja që ai do tê na thoshte: "Silleni këtu vëllanë tuaj?". 8 Pastaj Juda i tha Izraelit, atit tê tij: "Lëre fémijën tê vijë me mua, dhe do tê çohemi dhe do tê shkojmë në mënyrë që të rojnjë dhe do tê vdesim, si ne ashtu dhe ti e tê vegjëlit tanë. 9 Unë bëhem garant për tê; do t'i kërkoh llogari dorës sime për atë. Në rast se nuk e rikthey dhe nuk e vë para teje, do tê jem fajtor para teje për gjithnjë. 10 Po tê mos ishim vonuar, në këtë orë do tê ishim kthyer për tê dytën herë". 11 Atëherë Izraeli, ati i tyre, u tha atyre: "Po tê jetë ashtu, veproni në këtë mënyrë: merrni në trastat tuaja disa nga prodhimet më tê mira tê vendit dhe i çoni atij njeriu një dhuratë: pak balsam, 12 Merrni me vete dyfishin e parave dhe kthejani paratë që ju vunë në grykën e trastave tuaja, ndofta ka qenë një gabim. 13 Merrni edhe vëllanë tuaj, dhe çohuni dhe kthehani tek ai njeri; 14 dhe Perëndia i plotfuqishëm t'ju bëjë tê gjeni hir para atij njeriu, kështu që ai tê lirojë vëllanë tjetër tuajin dhe Beniaminin. Sa për mua, po tê jetë se duhet të mbetem pa bijtë e mi, ashtu qoftë!". 15 Ata, pra, morën me vete dhuratën si dhe dyfishin e parave dhe Beniaminin; u ngritën dhe zbritën në Egjipt dhe u paraqitën para Jozefit. 16 Kur Jozefi pa

Benaminin bashkë me ta, i tha kryesherbëtorit të shtëpisë së tij: "Çoji këta njerëz në shtëpi, ther një kafshë dhe përgatit një banket, sepse ata do të hanë drekë bashkë me mua". 17 Dhe ai bëri ashtu siç e urdhëroi Jozefi dhe i çoi në shtëpinë e Jozefit. 18 Por ata u trembën, pér shkak se i kishin çuar në shtëpi të Jozefit dhe thanë: "Na sollën këtu pér shkak të atyre parave që na u vunë në trastat të parën herë, pér të gjetur një shkas kundër nesh, pér t'u sulur mbi ne dhe pér të na zënë sklevër bashkë me gomarët tonë". 19 Pasi iu afroan kryesherbëtorit të shtëpisë së Jozefit, folën me të te dera e shtëpisë dhe thanë: 20 "Zotëria im, ne zbritëm në të vërtetë herën e parë këtu pér të blerë ushqime; 21 dhe ndodhi që, kur arritëm në vendin ku kaluam natën, hapëm trastat dhe, ja, paratë e secilit prej nesh ndodheshin në grykë të trastës së vet; paratë tonë me peshën e tyre të saktë; tanë i kemi risjellë me vete. 22 Dhe kemi sjellë me vete para të tjera pér të blerë ushqime; ne nuk e dimë kush mund t'i ketë vënë paratë tonë në trastat tonë". 23 Por ai tha: "Qetësuhuni, mos u trembni: Perëndia juaj dhe Perëndia e atit tuaj ka vënë një thesar në trastat tuaja. Unë i pata paratë tuaja". Pastaj u solli Simeonin. 24 Ai njeri i futi në shtëpinë e Jozefit, u dha ujë që të lanin këmbët dhe ushqim pér gomarët e tyre. 25 Atëherë ata përgatitën dhuratën, duke pritur që Jozefi të vinte në mesditë, sepse kishin dëgjuar që do të rrinin pér të ngrënë në atë vend. 26 Kur Jozefi arriti në shtëpi, ata i paraqitën dhuratën që kishin sjellë me vete në shtëpi, dhe u përkulën para tij deri në tokë. 27 Ai i pyeti si ishin dhe tha: "Ati juaj, pér të cilin më keni folur, a është mirë? Është ende gjallë?". 28 Ata u përgjegjën: "Sherbëtori yt, ati ynë, është mirë; jeton ende". Dhe e nderuan duke u përkulur. 29 Pastaj Jozefi ngriti sytë, pa vëllanë e tij Benaminin, bir i nënës së tij, dhe tha: "Ky është vëllai juaj më i vogël pér të cilin më folët?". Dhe shtoi: "Perëndia të ndihmoftë, biri im!". 30 Atëherë Jozefi nxitoi të dalë jashtë, sepse ishte mallëngjyer thellë pér shkak të vëllait të tij, dhe kérkonte vend ku të qante. Hyri kështu në dhomën e tij dhe aty qau. 31 Pastaj lau ftyrën dhe dolli; dhe duke i dhënë zemër vetes, tha: "Shتروjeni drekën". 32 Dreka u shtrua veçmas pér të, veçmas pér ata dhe pér Egjiptasit që hanin veçmas nga ai, sepse Egjiptasit nuk mund të hanin bashkë me Hebrejtë; kjo do të ishte një gjë e neveritishme pér Egjiptasit. 33 Kështu ata u ulën pérpara tij: i parëlinduri simbas së drejtës së tij të parëbërnisë dhe më i riu simbas moshës së tij; dhe e shikonin njëri-tjetrin me habi. 34 Dhe Jozefi urdhëroi që t'u sillnin racione nga tryeza e vet; por racioni i Benaminit ishte pesë herë më i madh nga ai i secilit prej tyre. Dhe pinë dhe u gézuan me të.

44 Jozefi i dha këtë urdhë kryesherbëtorit të shtëpisë së tij: "Mbushi trastat e këtyre njerëzve me aq ushqime sa mund të mbajnë dhe vëri paratë e secilit në grykën e çdo traste. 2 Përveç kësaj vëre kupén time, kupén prej argjendi, në grykën e trastës të më të riut, bashkë me paratë e grurit të tij". Dhe ai bëri ashtu siç i tha Jozefi. 3 Në mëngjes, sa u bë ditë, i nisën ata njerëz me gomarët e tyre. 4 Sapo kishin dalë nga qyteti dhe nuk ishin akoma larg, kur Jozefi i tha kryesherbëtorit të shtëpisë së tij: "Çohu, ndiqi ata njerëz dhe kur t'i kesh arritur, thuaju atyre: "Pse e shpërbljet të mirën me të keqe? 5 A nuk është ajo kupa me të cilën pi zotëria im dhe që e përdor pér të parathënë të ardhmen? Keni vepruar keq duke u sjellë kështu)". 6 Ai i arriti ata dhe u tha këto fjalë. 7 Atëherë ata iu përgjegjën: "Pse zotëria im na drejton fjalë si këto? Shërbyesit e tu duhet t'i shmanget një qëndrimi të tillë! 8 Ja, pra, ne të kemi rikthyer nga vendi i

Kanaanit paratë që kishim gjetur në grykën e trastave tonë; si mund të vidxhim argjend ose flori nga shtëpia e zotërisë tënd". 9 Ai prej sherbëtorëve të tu të cilit do t'i gjendet kupa, të dënohet me vdekje; edhe gjithashtu ne do të bëhemë skllevër të zotërisë tënd". 10 Ai tha: "Mirë, pra, le të bëhet si thoni ju: ai të cilit do t'i gjendet kupa do të bëhet skllavi im dhe ju do të jeni të pafaj". 11 Kështu secili prej tyre nxitoi t'u tél pér tokë trastë e vet dhe e hapi. 12 Dhe kryesherbëtori i kontrolloi, duke filluar nga më i moshuari dhe duke mbaruar me më të riun; dhe kupa u gjet në thesin e Beniaminit. 13 Atëherë ata i shqyen rrobat e tyre, ringarkuan secili gomarin e vet dhe u kthyen në gjytet. 14 Juda dhe vëllezërit e tij arritën në shtëpinë e Jozefit, që gjendej akoma aty, dhe u shtrinë pér tokë para tij. 15 Dhe Jozefi u tha atyre: "Çfarë veprimi është ky që keni bërë? Nuk e dini që një njeri si unë është në gjendje të parathotë të ardhmen?". 16 Juda u përgjegj: "Ç'do t'i themi zotërisë tim? Çfarë fjalë do të përdorim ose si do të mund të justifikohemi? Perëndia ka rigjetur paudhësinë e sherbëtorëve të tu. Ja, jemi skllevr të zotërisë tim, si ne ashtu edhe ai në dorën e të cilit u gjet kupa". 17 Por Jozefi tha: "Larg meje një veprim i tillë! Njeriu, në dorën e të cilit u gjet kupa, do të jetë skllavi im; sa pér ju, kthethuni në paqe tek ati juaj". 18 Atëherë Juda iu afroa Jozefit dhe i tha: "Të lutem, zotëria im, lejoje sherbëtorin tênd që t'i thotë një fjalë zotërisë tim, dhe mos u zemëro me sherbëtorin tênd, sepse ti je si Faraoni. 19 Zotëria im i pyeti sherbëtorët e tij duke thënë: "A keni ju baba apo vëlla?". 20 Dhe ne i përgjegjëm zotërisë tim: "Kemi një baba që është plak me një bir të ri, që i ka lindur në pleqëri; i vëllai ka vdekur, kështu ai ka mbetur i vetmi bir i nënës së tij dhe i ati e do". 21 Atëherë ti u sherbëtorëve të tu: "Sillmani këtu që të mund ta shoh me sytë e mi". 22 Dhe ne i thamë zotërisë tim: "Fëmija nuk mund ta lërë atin e tij, sepse po t'u duhej ta linte, i ati do të vdiste". 23 Por ti u sherbëtorëve të tu: "Në rast se vëllai juaj më i ri nuk zbet bashkë me ju, ju nuk do ta shihni më fytyrën time". 24 Kështu që kur u ngjitim përsëri te sherbëtori yt, ati im, i treguam fjalët e zotërisë tim. 25 Atëherë ati ynë tha: "Kthethuni të na blini pak ushqime". 26 Ne u përgjegjëm: "Nuk mund të zgresim atje poshtë; do të zgresim vetëm në rast se vjen me ne vëllai ynë më i vogël; sepse nuk mund ta shohim fytyrën e atij njeriu po t'u jetë se vëllai ynë më i vogël nuk është me ne". 27 Dhe sherbëtori yt, ati ynë, na u përgjegj: "Ju e dini që gruaja ime më lindi dy bij; 28 njëri prej tyre më la dhe unë i thashë: Me siguri ai është bërë copë e çikë dhe nuk e kam parë më qysht atëherë; 29 dhe po t'ë ma hiqni edhe këtë dhe i ndodh ndonjë fatkeqësi, ju do të kallni në varr pleqërinë e sherbëtorit tênd, të atit tonë. (Sheol h7585) 30 Kështu, pra, kur të arrji te sherbëtori yt, ati im, në qoftë se fëmija nuk është me ne, sepse jeta e tij është e lidhur me atë të fëmijës, 31 do të ndodhë që, sa të shohë që fëmija nuk është me ne, ai ka pér të vdekur; dhe sherbëtorët e tu do ta kenë kallur në varr pleqërinë e sherbëtorit tênd, të atit tonë. (Sheol h7585) 32 Tani, me qenë se sherbëtori yt është bërë dorëzanë pér fëmijën pranë atit tím dhe i ka thënë: "Në rast se nuk do ta rikthej do të jem pér gjithnjë fajtor ndaj atit tím", 33 lejo, pra, tani që sherbëtori yt të mbetet skllav i zotërisë tim në vend të fëmijës, dhe që fëmija të kthehet me vëllezërit e tij. 34 Sepse si mund të rikthehem tek ati im në qoftë se fëmija nuk është me mua? Ah, mos e pafsha dhembjen që do të pushtonte atin tím!".

45 Atëherë Jozefi nuk e përmbarjti dot më veten para tërë të pranishmëve dhe briti: "Nxirrini jashtë të gjithë nga prania ime!". Kështu nuk mbeti asnjëri me Jozefin kur ai u tregoi

véllezérve tē tij se kush ishte. 2 Dhe qau aq fort sa qē e dëgjuan edhe vet Egjiptasit, dhe ky lajm arriti edhe nē shtëpinë e Faraonit. 3 Pastaj Jozefi u tha véllezérve tē tij: "Unë jam Jozefi, a éshëtë ende gjallë ati im?". Por véllezérët e tij nuk mund t'i përgjigjeshin, sepse ishin tē tronditur thellë nē praninë e tij. 4 Atéherë Jozefi u tha véllezérve tē tij: "Afrohuni, pra, tek unë!". Ata u afraun dhe ai u tha: "Unë jam Jozefi, véllassi juaj, që ju e shitët që ta conin nē Egjipt. 5 Por tani mos u trishtonit dhe mos t'ju vijë keq që më shítët me qëllim që tē çohesha kétu poshtë, sepse Peréndia më ka dérguar para jush pér tē ruajturi jetén tuaj. 6 Në fakt u bënë dy vjet që ra zija e bukës nē vend; dhe do tē ketë pesë vjet tē tjera gjatë tē cilave as do tē lërrohet, as do tē korret. 7 Por Peréndia më ka dérguar para jush, me qëllim që tē ruhet diçka mbi tokë dhe pér t'ju shpëtuar jetën me një çirrim tē madh. 8 Nuk jeni ju, pra, që më dérguat kétu, por éshëtë Peréndia; ai më cakttoi si atë i Faraonit, si zot i krejt shtëpisë së tij dhe si qeveritar i térë vendit tē Egjiptit. 9 Nxitonit tē riktheheni tek ati im dhe i thoni: "Kështu thotë biri yt Jozefi: Peréndia më ka caktuar si zot i gjithë Egjiptit; zbrit tek unë, mos u vono; 10 ti do tē banosh nē vendin e Goshenit dhe do jesh afér meje; ti dhe bijtë e tu, bijtë e bijve tē tu, kopetë e bagëtive tē imta e tē trasha dhe gjithçka ti zotëron. 11 Dhe atje unë do tē tushqej, sepse do tē ketë edhe pesë vjet tē tjera zije, me qëllim që tē mos katandisesh nē mjerim: ti, familja jote dhe gjithçka zotëron". 12 Dhe ja, sytë tuaja dhe sytë e vëllait tim Beniaminit shohin që éshëtë goja ime që ju flet. 13 Tregojani, pra, atit tim térë lavdinë time kétu nē Egjipt dhe gjithçka patë, shpejtoni ta sillni atin tim kétu". 14 Pastaj iu hodh nē qafë vëllait tē tij Beniamini dhe qau, dhe Beniamini qau i shtrënguar nē qafën e tij. 15 Ai puthi gjithashtu térë véllezérët e tij dhe qau i shtrënguar me ta. Pastaj véllezérët e tij filluan tē flasin me tē. 16 Jephona e kësaj ngjarije u përhap nérë shtëpinë e Faraonit dhe njerëzit thanë: "Kanë ardhur véllezérët e Jozefit". Kjo i pélque Faraonit dhe shérbëtorëve tē tij. 17 Atéherë Faraoni i tha Jozefit: "Thuaj u véllezérve tē tu: "Bëni këtë: Ngarkoni kafshët tuaja dhe shkoni; kthehuni nē vendin e Kanaanit. 18 Pastaj merrni atin tuaj dhe familjet tuaja, dhe ejani tek unë; unë do t'ju jap më tē mirat e vendit tē Egjiptit dhe do tē hani prodhimet më tē zgjedhura tē vendit". 19 Ti ke urdhérin t'u thuash atyre: "Bëni këtë: Merrni me vete nga vendi i Egjiptit qerre pér tē vegjilët tuaj dhe pér gratë tuaja; merrni atin tuaj dha ejani. 20 Dhe mos u shqetësoni pér orënditë shtëpiake, sepse sendet më tē mira që ka Egjipti do tē jenë tuajat". 21 Bijtë e Izraelit vepruan kështu, dhe Jozefi u dha atyre qerre, simbas urdhërit tē Faraonit, si edhe ushqime pér udhëtimin. 22 Të gjithëve u dha një palë rrroba pér ndërresë pér secilin, por Beniaminit i dha tregjind sikla argjendi dhe pesë ndërresa veshmbathje; 23 atit tē tij i dërgoi: dhjetë gomarë tē ngarkuar me gjerat më tē mira tē Egjiptit, dhjetë gomarica tē ngarkuara me grurë, bukë dhe ushqime pér atin e tij gjatë udhëtimit. 24 Kështu i nisi véllezérët e tij dhe, ndërsa ata po iknin, u tha: "Mos u grindni rrugës". 25 Atéherë ata u ngjitet përsëri nga Egjipti dhe arritën nē vendin e Kanaanit te Jakobi, ati i tyre. 26 Dhe i kallëzuan gjithçka, duke thënë: "Jozefi éshëtë ende gjallë dhe éshëtë qeveritar i gjithë shitet tē Egjiptit". Por zemra e atij nuk iu ngroh, sepse nuk u besonte atyre. 27 Po kur ata i treguan térë fjalët që u kishte thënë Jozefi dhe kur pa qerret që Jozefi kishte dérguar pér ta marrë atë, atéherë shpirti i Jakobit atit tē tyre, u ringjall. 28 dhe Izraeli tha: "Mjaft; djali im Jozefi éshëtë ende gjallë; unë do tē shkoj ta shoh para se tē vdes".

46 Izraeli, pra, u nis me tē gjithja ato që kishte dhe, kur arriti nē Beer-Sheba, i bëri fli Peréndisë tē atit tē tij Isak. 2 Dhe Peréndia i foli Izraelit nē vegjime nate dhe tha: "Jakob, Jakob!". Ai u përgjegj: "Ja ku jam". 3 Atéherë Peréndia tha: "Unë jam Peréndia, Peréndia i atit tênd; mos ki frikë tē zbreshët nē Egjipt, sepse aty do tē bëj një komb tē madh. 4 Unë do tē zgres bashkë me ty nē Egjipt dhe do tē bëj që sigurisht tē ktheshët, dhe Jozefi do tē t'i mbyllë sytë". 5 Atéherë Jakobi u nis nga Beer-Sheba dhe bijtë e Izraelit e hipën Jakobin, atin e tyre, fémijet e vegjel dhe gratë e tyre mbi qerret që Faraoni kishte dérguar pér t'i mbartur. 6 Kështu ata morën me vete bagëtinë dhe sendet që kishin blerë nē vendin e Kanaanit dhe erdhën nē Egjipt. Éshëtë fjala pér Jakobin me térë pasardhësit e tij. 7 Ai mori me vete nē Egjipt bijtë e tij, bijtë e bijve tē tij, bijat e tij dhe bijat e bijve tē tij dhe térë pasardhësit e tij. 8 Këta janë emrat e bijve tē Izraelit që erdhën nē Egjipt: Jakobi dhe bijtë e tij. I parëlinduri i Jakobit: Rubeni. 9 Bijtë e Rubenit: Hanoku, Pallu, Hetsroni dhe Karmi. 10 Bijtë e Simeonit: Jemueli, Jamini, Ohadi, Jakini, Tsohari dhe Sauli, biri i një Kananease. 11 Bijtë e Levit: Gershomi, Kehathi dhe Merari. 12 Bijtë e Judës: Eri, Onani, Shelahu, Peretsi dhe Zerahu; (por Eri dhe Onani vdiqën nē vendin e Kanaanit). Bijtë e Peretsit qenë: Hetsroni dhe Hamuli. 13 Bijtë e Isakarit: Tola, Puvahu, Jobi dhe Shimroni. 14 Bijtë e Zabulonit: Seredi, Eloni dhe Jahleeli. 15 Këta qenë bijtë që Lea i lindi Jakobit nē Padan-Aram, përvëç bijës së saj Dina. Bijtë dhe bijat e saj ishin gjithsej tridhjetë e tre veta. 16 Bijtë e Gadit: Tsifioni, Haxhi, Shuni, Etsboni, Eri, Arodi dhe Areli. 17 Bijtë e Asherit: Jmna, Jshua, Jshni, Beriuha dhe Serahu motra e tyre. Dhe bijtë e Beriuhat: Heberi dhe Malkieli. 18 Këta qenë bijtë e Zilpahut që Labano i kishte dhënë bijës së tij Lea; dhe ajo i lindi Jakobit: gjithsej gjashtëmbëdhjetë veta. 19 Bijtë e Rakelës, gruas së Jakobit: Jozefi dhe Beniamini. 20 Dhe Jozefi nē vendin e Egjiptit, i lindën Manasi dhe Efraimi. Nëna e tyre ishte Asenathi, e bija e Potiferahut, prift i Onit. 21 Bijtë e Beniaminit: Belahu, Bekerri, Ashbeli, Gerau, Naamani, Ehi, Roshi, Mupimi, Hupimi dhe Ardi. 22 Këta qenë bijtë e Rakelës që i lindën Jakobit: gjithsej katërbëdhjetë veta. 23 Biri i Danit: Hushimi. 24 Bijtë e Neftalisë: Jahtseeli, Guni, Jetseri dhe Shilemi. 25 Këta qenë bijtë e Bilhahut, që Labano ia kishte dhënë bijës së tij Rakela dhe që kjo ia lindi Jakobit: gjithsej shtatë veta. 26 Njerëzit që erdhën me Jakobin nē Egjipt, pasardhës tē tij, pa illogaritur gratë e bijve tē Jakobit, ishin gjithsej gjashtëdhjetë e gjashtë veta. 27 Bijtë e Jozefit, që i lindën nē Egjipt, ishin dy. Térë personat e familjes së Jakobit që erdhën nē Egjipt ishin gjithsej shtatëdhjetë veta. 28 Por Jakobi dérgoi para tij Judën me qëllim që ta fuste nē vendin e Goshenit. Dhe kështu ata arritën nē vendin e Goshenit. 29 Atéherë Jozefi e mbrehu qerren e tij dhe mori tē përpjetën pér nē Goshen që tē takonte Izraelin, atin e tij; sa e pa, iu hodh nē qafë dhe qau gjatë i shtrënguar pas tij. 30 Dhe Izraeli i tha Jozefit: "Tani le tē vdes, sepse pasqë fytyrën tênde dhe tij je akoma gjallë". 31 Atéherë Jozefi u tha véllezérve tē tij dhe familjet tē atit tē tij: "Do tē njitem pér ta njoftuar Faraonin dhe do t'i them: "Véllezérët e mi dhe familja e atit tim, që ishin nē vendin e Kanaanit, kanë ardhur tek unë. 32 Ata janë barinj, sepse kanë qenë gjithnjë ritës bagëtish, dhe kanë sjellë me vete kopetë e tyre dhe gjithçka zotërojnë". 33 Kur Faraoni do t'ju thërrasë dhe do t'ju thotë: "Me ç'punë merreni?", ju do t'i përgjigjeni: 34 "Shérbëtorët e tu kanë qenë ritës bagëtish nga fémijeria e deri sot, si ne ashtu dhe etërit tanë", që tē keni mundësi tē banoni nē vendin e Goshenit. Sepse Egjiptasit ndiejnë neveri pér térë barinjtë".

47 Jozefi shkoi, pra, të njoftojë Faraonin dhe i tha: "Ati im dhe vëllezërit e mi, me gjithë kopetë e tyre, të bagëtive të imta dhe të trasha dhe me gjithçka kanë, kanë ardhur nga vendi i Kanaanit; dhe ja, tani ndodhen në vendin e Goshenit". 2 Pastaj mori pesë nga vëllezërit e tij dhe ia paraqiti Faraonit. 3 Atëherë Faraoni u tha vëllezërve të Jozefit: "Me q'punë merreni?". Ata iu përgjigjet Faraonit: "Shërbëtorët e tu janë barinj, si ne ashtu dhe etërit tanë". 4 Pastaj i thanë Faraonit: "Kemi ardhur pér të banuar në kétë vend, sepse nuk kishte më kullota pér kopetë e shërbëtorëve të tu, sepse ka zi të madhe në vendin e Kanaanit. Lejona tani që shërbëtorët e tu të banojnë në vendin e Goshenit". 5 Atëherë Faraoni ia drejtoi fjalën Jozefit, duke i thënë: "Ati yt dhe vëllezërit e tu erdhën te ti; 6 vendi i Egjiptit është në dispozicionin tênd; bëj që ati yt dhe vëllezërit e tu të banojnë në pjesën më të mirë të vendit; le të banojnë edhe në vendin e Goshenit. Dhe në qoftë se ti di që midis tyre ka njerëz të zotë, caktojti kryeintendantë të bagëtisë sime". 7 Pastaj Jozefi e çoi Jakobin, atin e tij, te Faraoni dhe ia paraqiti. Dhe Jakobi bekoi Faraonin. 8 Atëherë Faraoni i tha Jakobit: "Sa vjet ke që jeton?". 9 Jakobi iu përgjegj Faraonit: "Vitet e shtegtimit tim janë njëqind e tridhjetë; vitet e jetës sime kanë qenë të pakta dhe të kékija, dhe nuk e kanë arritur numrin e viteve të jetës së etërvë të mi, në ditët e shtegtimit të tyre". 10 Jakobi e bekoi përsëri Faraonin dhe u largua nga prania e Faraonit. 11 Kështu Jozefi vendosi atin e tij dhe vëllezërit e tij dhe u dha atyre një pronë në vendin e Egjiptit, në pjesën më të mirë të vendit, në krahinën e Ramsesit, ashtu siç kishte urdhëruar Faraoni. 12 Dhe Jozefi e mbajti me bukë të atin, të vëllezërit dhe tërë familjen e të atit duke i furnizuar sipas numrit të bijve. 13 Ndërkaq në të gjithë vendin nuk kishte bukë, sepse zija e bukës ishte shumë e madhe; vendi i Egjiptit dhe vendi i Kanaanit vuani nga uria. 14 Jozefi mbloodi tërë paratë që gjendeshin në vendin e Egjiptit dhe në vendin e Kanaanit në këmbim të grurit që ata blinin; dhe këto para Jozefi i çoi në shtëpinë e Faraonit. 15 Por kur në vendin e Egjiptit dhe në vendin e Kanaanit nuk pati më para, tërë Egjiptasit erdhën te Jozefi dhe thanë: "Na jep bukë! Pse duhet të vdesim para syve të tu? Sepse paratë tona kanë mbaruar". 16 Jozefi tha: "Jepni bagëtinë tua; dhe unë do t'ju jep bukë në këmbim të bagëtisë suaj, në qoftë se i keni mbaruar paratë". 17 Atëherë ata i çuan Jozefit bagëtinë e tyre; dhe Jozefi u dha atyre bukë në këmbim të kuajve të tyre, të kopeve të tyre me dele, të qeve dhe të gomarëve. Kështu i furnizoi me bukë pér atë vit në këmbim të gjithë bagëtisë së tyre. 18 Mbasai kaloi ai vit, u kthyen tek ai vitin pasues dhe i thanë: "Nuk mund t'ja fshehim zotërisë tonë që, me qenë se paratë mbaruan dhe kopetë e bagëtisë sonë janë bërë pronë e zotërisë tonë, nuk mabet asnjë tjetër që zotëria ime mund të na marri veç trupave tonë dhe tokave tona. 19 Pse duhet të mbarojmë para syve të tu, ne dhe tokat tona? Blina ne dhe tokat tona në këmbim të bukës, dhe ne me tokat tona do të jemi skllëvërt të Faraonit; na jep të mbjellim që të mund të jetojmë dhe jo të vdesim, dhe toka të mos shndërrrohet në një shkretëtirë". 20 Kështu Jozefi bleu pér Faraonin tërë tokat e Egjiptit, sepse Egjiptasit shiten secili arën e vet, me që ishin goditur rëndë nga zija e bukës. Kështu vëndi u bë pronë e Faraonit. 21 Sa pér popullin, e zhvendosi nëpër qytete, në të katër anët e Egjiptit; 22 vetëm tokat e priftërinjve nuk i bleu, sepse priftërinjtë merrnin furnizime nga Faraoni dhe rronin nga furnizimet që u jepete Faraonit; pér këtë arsyse ata nuk i shiten tokat e tyre. 23 Por Jozefi i tha popullit: "Ja, sot ju bleva ju dhe tokat tuaja pér Faraonin; ja ku e keni farën; mbillni tokën; 24 në kohën

e korries, të pestën pjesë do t'ia jepni Faraonit dhe katër pjesë do të jenë tuajat pér të siguruar farën e arave, ushqimin tuaj dhe të personave të shtëpisë suaj dhe pér ushqimin e fëmijëve tuaj". 25 Dhe ata thanë: "Ti na shpëtovë jetën! Paçim hir në sytë e zotërisë tonë, dhe ne do të jemi skllëvërit e Faraonit". 26 Jozefi e bëri ligj këtë në vendin e Egjiptit, i cili vazhdon edhe sot e kësaj dite dhe sipas të cilit e pestë pjesë e korries duhet t'i jetet Faraonit. Vetëm tokat e priftërinjve nuk u bënë pronë e Faraonit. 27 Kështu Izraeli banoi në vendin e Egjiptit, në vendin e Goshenit; aty ata patën prona, qenë frytdhënës dhe u shumuan fort. 28 Jakobi jetoi në vendin e Egjiptit shtatëmbëdhjetë vjet dhe kohëzgjata e jetës së Jakobit qe njëqind e dyzet e shtatë vjet. 29 Kur koha e vdekjes po i afrohej Izraelit, ai thirri të birin Jozef dhe i tha: "Në paça qjetur hir në sytë e tu, vëre dorën tênde poshtë kofshës sime dhe sillu me mua me mirëdashje dhe besnikëri; të lutem, mos më varros në Egjipt! 30 Por kur do të pushojoj me etërit e mi, më nxirrjashtë Egjiptit dhe më varros në varrin e tyre!". Ai u përgjigj: "Do të bëj si thua ti". 31 Atëherë Jakobi tha: "Betomu". Dhe Jozefi iu betua. Pastaj Izraeli, duke u mbështetur te koka e shtratit, ra në adhurim.

48 Mbas këtyre gjërave, ndodhi që i thanë Jozefit: "Ja, ati yt është i sémurë". Kështu ai mori me vete dy bijtë e tij, Manasin dhe Efraimin. 2 Kur i thanë Jakobit: "Ja, biri yt Jozefi po vjen te ti", Izraeli mbloodi tërë forcat dhe u ul mbi shtratin e tij. 3 Atëherë Jakobi i tha Jozefit: "Perëndia i plotfuqishëm m'u shfaq në Luc, në vendin e Kanaanit, më bekoi 4 dhe më tha: "Ja, unë do të të bëj frytdhënës, do të të shumoj, do të bëj prej teje një shumicë popujsh dhe do t'u jap këtë vend pasardhësë të tu pas teje, si pronë përfjetë". 5 Tani dy bijtë e tu, që të kanë lindur në vendin e Egjiptit para se unë të viaj tek ti në Egjipt, janë të mitë. Efraimi dhe Manasi janë të mitë, ashtu si Rubeni dhe Simeoni. 6 Por bijtë që ke lindur mbas tyre do të janë të tutë; në territorin e trashëgimisë së tyre do të thirren me emrin e vëllezërvë të tyre. 7 Sa pér mua, ndërsa po kthehesha nga Padani, Rakela vdiq pranë meje gjatë udhëtimit, në vendin e Kanaanit, aty afér Efratës; dhe e varrosa atje, në rrugën e Efratës, që është Betlemi". 8 Kur Izraeli pa bijtë e Jozefit, tha: "Kush janë këta?". 9 Jozefi iu përgjegj të atit: "Janë fëmijët e mi që Perëndia më ka dhënë këtu". Atëherë ai tha: "M'i afro dhe unë do t'i bekoi". 10 Tani sytë e Izraelit ishin venitur pér shkak të mosnës dhe nuk shihne fare. Jozefi i afroi ata dhe ai i puthi dhe i përqafoi. 11 Pastaj Izraeli i tha Jozefit: "Unë nuk mendoja të shikoja përsëri fytrën tênde, por tani Perëndia më dha mundësinë të shikoj edhe pasardhësit e tu". 12 Jozefi i têrhoqi nga gjunjët e të atit dhe u pérul me fytrën në tokë. 13 Pastaj Jozefi i mori që të dy: Efraimin në të djathtë të tij dhe në të majtë të Izraelit, Manasin në të majtë të tij dhe në të djathtë të Izraelit, dhe i afroi pranë atij. 14 Atëherë Izraeli zgjati dorën e tij të djathtë dhe e vuri mbi kryet e Efraimit që ishte më i ri, dhe vuri dorën e tij të majtë mbi kryet e Manasit duke kryqëzuar duart, ndonëse Manasi ishte i parëlinduri. 15 Kështu bekoi Jozefi dhe tha: "Perëndia, para të cilil ecën etërit e mi Abrahami dhe Isaku, Perëndia që më ka ushqyer qysht prej lindjes sime deri më sot, 16 Engjelli që më ka ciruar nga çdo e keqe, le t'i bekojë këta fëmijë! Le të quhen me emrin tim dhe me emrin e etërvë të mi Abraham dhe Isak, dhe të shumohen fort mbi tokë!". 17 Kur Jozefi pa që i ati kishte vënë dorën e djathtë mbi kokën e Efraimit, kjo nuk i pëlqeu; prandaj ai kapi dorën e atit të tij pér ta hequr nga kryet e Efraimit dhe pér ta vënë mbi kryet e Manasit. 18 Pastaj Jozefi i

tha atit të tij: "Jo kështu, ati im, sepse i parëlinduri është ky këtu; vëre dorën tênde të djathtë mbi kryet e tij". **19** Por i ati refuzoi dhe tha: "E di, biri im, e di; edhe ai do të bëhet një popull, edhe ai do të jetë i madh; megjithatë, vëllai yt më i vogël do të bëhet më i madh se ai, dhe pasardhësit e tij do të bëhen një mori kombesh". **20** Dhe atë ditë i bekoi duke thënë: "Për ty Izraeli ka pér të bekuar, duke thënë: "Perëndia të t' bëj si Efraimi dhe si Manasi!"". Kështu ai e vuri Efraimin para Manasit. **21** Pastaj Izraeli i tha Jozefit: "Ja, unë kam pér të vdekur pas pak, por Perëndia do të jetë me ju dhe do t'ju çojë përsëri në vendin e etërve tuaj. **22** Veç kësaj, ty po të jep një pjesë më të madhe në kahasim me vëllezërit e tu, atë që fitova nga Amorejtë me shpatën dhe harkun tim".

49 Pastaj Jakobi thirri bijtë e tij dhe tha: "Mblidhuni që unë t'ju njoftoj çfarë do t'i ndodhë në ditët e ardhshme. **2** Mblidhuni dhe dëgjoni, o bijtë e Jakobit Dëgjoni Izraelin, atin tuaj! **3** Ruben, ti je i parëlinduri im, forca ime, filli i fuqisë sime, i dalluar pér dinjitet dhe pér forcë. **4** I rrëmbyer si uji, ti nuk do të kesh epërsinë, sepse hipe mbi shtratin e atit tênd dhe e përdhose. Ai mbi shtratin tim. **5** Simeoni dhe Levi janë vëllezërit: shpatat e tyre janë vegla dhune. **6** Mos hyftë shpirti im në mendjen e tyre, lavdia ime mos u bashkoftë me kuvendin e tyre! Sepse në mërinë e tyre kanë vratë njerëz, në kryeneçsinë e tyre u kanë prerë lejet e këmbëvë demave. **7** Mallkuar qoftë mënia e tyre, sepse ka qënë e egër, dhe tërbimi i tyre sepse ka qënë mizor! Unë do t'i ndaj te Jakobi dhe do t'i shpërndaj te Izraeli. **8** Judë, vëllezërit e tu do të t' lavdërojnë; dora jote do të jetë mbi zverkun e armiqve t' tu; bijtë e atit tênd do të përkulen para teje. **9** Juda është një luan i ri; ti zë fill nga preja, biri im; ai përkulet, struket si një luan, si një luaneshë; kush guxon ta zgjoj? **10** Skeptri nuk da t'i hiqet Judës, as bastuni i komandimit nga këmbët e tij, deri sa të vijë Shilohu; dhe atij do t'i binden popujt. **11** Ai e lidh gomarin e tij të vogël në pjergull dhe kërricin e gomaricës së tij në pjergullën më të mirë; i lan rrrobat e tij në verë dhe mantelin e tij në gjakun e rrushit. **12** Ai i ka sytë të ndritura nga vera dhe dhëmbët e bardha nga qumështi. **13** Zabuloni do të banojë në breg të deteve; dhe do të përbëjë një vendstrehim pér anijet; kufiri i tij do të zgjatet drejt Sidonit. **14** Isakari është një gomar i fuqishëm, i shtrirë nëpër vathë. **15** Ai e pa që clodhja është e mirë dhe që vendi është i këndshëm; ai përkuli kurrizin pér të mbajtur peshën dhe u bë një shërbëtor i punës së detyruar. **16** Dani do ta gjykoi popullin e tij, si një nga fiset e Izraelit. **17** Dani do të jetë një gjarpër në rruge, një nepërkë nëpër shteg, që kafshon thembrat e kalit, kështu që kalorësi rrëzohet së praphi. **18** Unë pres shpëtimin tênd, o Zot! **19** Një bandë grabitësish do t' sulmojë Gadin, por edhe ai do t'i sulmojë këmbës. **20** Nga Asheri do të vijë buka e shijshme dhe ai do të jepë kënaqësira reale. **21** Neftali është një drenushe e lënë e lirë, ai thotë fjalë të buruka. **22** Jozefi është një degë e një druri frytdhënës; një degë e një druri frytdhënës që ndodhet pranë një burimi; degët e tij shtrihen mbi murin. **23** Harkëtarët e kanë provokuar, i kanë hedhur shigjetë, e kanë ndjekur; **24** por harku i tij ka mbetur i fortë; krahët e tij janë përfocuar nga duart e të Fuqishmit të Jakobit (e atij që është bariu dhe shkëmbi i Izraelit), **25** nga Perëndia e atit tênd që do të të ndihmojë dhe nga Shumë i Larti që do të t'bekojë me bekimet e qiellit nga lart, me bekimet e humnerës që ndodhet poshtë, me bekimet e sisëve dhe gjirit të nënës. **26** Bekimet e atit tênd ua kalojnë bekimeve të të parëve të mi, deri në majat e kodrave të përvjetoshme. Ata do të jenë mbi kryet e Jozefit dhe mbi kurorën e atij që u nda nga vëllezërit e tij.

27 Beniamini është një ujk grabitqar; në mëngjes ha gjahun dhe në mbrëmje ndan prenë. **28** Tërë këta janë dymbëdhjetë fiset e Izraelit; dhe pikërisht këtë u tha ati i tyre kur i bekoi. I bekoi duke i dhënë se cilat një bekim t' veçantë. **29** Pastaj Jakobi i urdhëroi duke thënë: "Unë jam duke u ribashkuar me popullin tim; më varrosni pranë etërve të mi në shpellën që ndodhet në arën e Efron Hiteut. **30** Në shpellën që është në fushën e Makpelahut përballë Mamres, në vendin e Kanaanit, atë që Abrahami bleu në arën nga Efron Hiteu, si vendvarrim, pronë e tij. **31** Atje u varrosën Abrahami dhe Sara, gruaja e tij, aty u varrosën Isaku dhe Rebeka, e shqoja, dhe aty unë varrosa Lean. **32** Ara dhe shpella që ndodhet aty u blenë nga bijtë e Hethit". **33** Kur Jakobi mbaroi së dhëni këto urdhëra bije të tij, mblohi këmbët në shtrat dhe vdiq; dhe u bashkua me popullin e tij.

50 Atëherë Jozefi u hodh mbi fytyrën e të atit, qau mbi të dhe e puthi. **2** Pastaj Jozefi urdhëroi mjekët që ishin në shërbim të tij të balsamosnin të atin; dhe mjekët e balsamosën Izraelin. **3** U deshën dyzet ditë, sepse e tillë ishte koha e nevojshme pér balsamimin; dhe Egjiptasit e qanë shtatëdhjetë ditë. **4** Kur kaluan ditët e zisë të mbajtura pér të, Jozefi foli në shëpinë e Faraonit duke thënë: "Në qoftë se kam gjetur hirin tuaj, i thoni Faraonit këto fjalë: **5** Ati im më ka vënë të betohem dhe më ka thënë: "Ja, unë jam duke vdekur; më varros në varrin që kam gërmuar në vendin e Kanaanit". Tani, pra, më lejo të ngjitem pér të varrosur atin tim, pastaj do të kthehem". **6** Faraoni u përgjegj: "Ngjitu dhe varrose atin tênd ashtu si të ka vënë të betohesh". **7** Atëherë Jozefi u ngjitet pér të varrosur të atin; dhe me të u ngjiten têrë shërbëtorët e Faraonit, të moshuarit e shtëpisë së tij dhe têrë të moshuarit e vendit të Egjiptit, **8** dhe têrë shtëpia e Jozefit, vëllezërit e tij dhe shtëpia e të atit. Në vendin e Goshenit lanë vetëm fëmijët e tyre të vegjël, kopetë me bagëtinë e imët dhe me bagëtinë e trashë. **9** Me të u ngjiten lart gjithashu qerre dhe kalores, aq sa u formua një vargan i madh njerëzish. **10** Me të arritur në lëmin e Atadit, që është përtjej Jordanit, u dëgjuan vajtime të mëdha dhe solemine; dhe Jozefi mbajti shtatë ditë zì pér të atin. **11** Kur banorët e vendit, Kananejtë, panë zinë në lëmin e Atadit, thanë: "Kjo është një zì e madhe pér Egjiptasit!". Prandaj ai vend u quajt Abel-Mitsraim dhe ndodhet përtjej Jordanit. **12** Bijtë e tij bënë pér të atë që ai i kishte urdhëruar. **13** Bijtë e tij e bartën në vendin e Kanaanit dhe e varrosën në shpellën e fushës së Malkpelahut, përballë Mamres, që Abrahami e kishte blerë bashkë me arën nga Efron Hiteu, si vendvarrim, pronë e tij. **14** Mbasi varrosi të atin, Jozefi u kthye në Egjipt bashkë me vëllezërit e tij dhe me të gjithë ata që ishin ngjitur deri atje pér të varrosur atin e tij. **15** Vëllezërit e Jozefit kur panë se ati i tyre vdiq, thanë: "Mos vallë Jozefi na mban inat dhe merr hak pér tërë të keqen që i kemi bërë?". **16** Atëherë i quan fjalë Jozefit: "Ati yt para se të vdiste dha këtë porosi duke thënë: **17** "Kështu do t'i thoni Jozefit: "Falu vëllezërvë të tu të keqen që të kanë bërë, mëkatin e tyre, sepse të kanë bërë keq". Falu, pra, tani krimin shërbëtorëve të Perëndisë t'atit tênd". Jozefi qau kur i folën kështu. **18** Pastaj erdhën edhe vëllezërit e tij dhe u shtrinë para tij, dhe i thanë: "Ja, ne jemi shërbëtorët e tu". **19** Jozefi u tha atyre: "Mos u trembni, se mos jam unë në vend të Perëndisë? **20** Ju keni kurdisur të këqija kundër meje, por Perëndia ka dashur që t'i shërbejë së mirës, pér të kryer atë që po ndodh sot: të mbash gjallë një popull të shumtë. **21** Tani, pra, mos kini frikë; unë do të siguroj ushqimin pér ju dhe pér bijtë tuaj". Kështu u dha zemër dhe i foli zemrës së tyre me ëmbëlsi.

22 Kështu Jozefi banoi në Egjipt, ai dhe shtëpia e të atit, dhe jetoi njëqind e dhjetë vjet. **23** Jozefi pa bijtë e Efraimit deri në brezninë e tretë; edhe bijtë e Makirit, bir i Manasit, lindën mbi gjunjët e tij. **24** Pastaj Jozefi u tha vëllezërve të tij: "Unë po vdes; por Perëndia do t'ju vizitojë me siguri dhe do t'ju çojë me siguri nga ky vend në vendin që i premtoi me betim Abrahamit, Isakut dhe Jakobit". **25** Pastaj Jozefi i vuri të betohen bijtë e Izraelit, duke thënë: "Perëndia me siguri do t'ju vizitojë; atëherë ju do t'i hiqni kockat e mia që këtej". **26** Pastaj Jozefi vdiq në moshën njëqind e dhjetë vjeç; e balsamosën dhe e futën në një arkivol në Egjipt.

Eksodi

1 Këta janë emrat e bijve të Izraelit që erdhën në Egjipt me Jakobin. Secili prej tyre erdhi me familjen e tij: **2** Rubeni, Simeoni, Levi dhe Juda, **3** Isakari, Zabuloni dhe Beniamini, **4** Dani dhe Naftali, Gadi dhe Asheri. **5** Tërë njerëzit që kishin dalë nga gjaku i Jakobit arrinin shtatëdhjetë veta (Jozefi ndodhej tashmë në Egjipt). **6** Pastaj Jozefi vdiq, dhe po ashtu vdiqën tërë vëllezërit e tij dhe gjithë ai brez. **7** Dhe bijtë e Izraelit qenë frytdhënës, u shumëzuan fort dhe u bënë të shumtë, u bënë jashtëzakonisht të fortë; dhe vendi u mbush me ta. **8** Por tanë doli në Egjipt një mbret i ri, që nuk e kishte njohur Jozefin. **9** Ai i tha popullit të tij: "Ja, populli i bijve të Izraelit është më i shumtë dhe më i fortë se ne. **10** Të përdorim, pra, dinakëri ndaj tyre, me qëllim që të mos shumëzohen dhe, në rast lufte të mos bashkohen me armiqëtanë dhe të luftojnë kundër nesh, dhe pastaj të largohen nga vendi". **11** Vunë, pra, kryeintendentë të punimeve mbi ta, me qëllim që t'i shtypni me angaritë e tyre. Kështu ata i ndërtuan Faraonit qytetet-depozitë Pitom dhe Raamses. **12** Por sa më tepër i shtypni, aq më shumë shtoheshin dhe përhapeshin; prandaj Egjiptasit arritën të kenë shumë frikë nga bijtë e Izraelit, **13** dhe Egjiptasit i detyruan bijtë e Izraelit t'u shërbenin me ashpërsi, **14** dhe ua nxinë jetën me një skyllavëri të vrazhdë, duke i futur në punimin e argjilës dhe të tullave si dhe në çdo lloj pune në ara. I detyronin t'i bënин tërë këto punë me ashpërsi. **15** Mbreti i Egjiptit u foli edhe mamive hebre, nga të cilat njëra quhej Shifrah dhe tetra Puah, dhe u tha: **16** "Kur do të ndihmoni gratë hebre lindëse, dhe do t'i shihni të ulura në ndenjësenë e lindjes, në rast se fëmija është mashkull, vriteni; po të jetë femër, lëreni të jetojë". **17** Por mamiti patën frikë nga Perëndia dhe nuk bënë ashtu siç i kishte urdhëruar mbreti i Egjiptit, por i lanë gjallë fëmijët meshkuj. **18** Atëherë mbreti i Egjiptit thirri mamitë dhe u tha: "Pse e bëtë këtë dhe i latë gjallë fëmijët meshkuj?". **19** Mamiti u përgjigjén Faraonit: "Sepse gratë hebre nuk janë si gratë egjiptase, por janë të fuqishme dhe lindin para se t'u vijë mamaia pranë". **20** Dhe Perëndia u bëri të mirë këtë mamive; dhe populli u shtua dhe u bë jashtëzakonisht i fortë. **21** Kështu, duke qenë se ato mami kishin frikë nga Perëndia, ky u dha familje më vete. **22** Atëherë Faraoni i dha këtë urdhër tërë popullit të tij duke thënë: "Çdo mashkull që lind, hidheni në lumë; por lini gjallë tërë femrat".

2 Por një njeri i shtëpisë së Levit shkoi e mori për grua një bijë tē Levit. **2** Dhe gruaja u ngjiz dhe lindi një bir; dhe, duke parë që ishte i bukur, e mbajti fshehur tre muaj. **3** Por, kur nuk mundi ta mbante më tē fshehur, mori një kanistër prej xunkthi, e leu me bitum dhe katran, vendosi në të fémijën dhe e la në kallamishtën në bregun e lumit. **4** Motra e fémijës rrinte në një farë largësie pér të mësuar se çfarë do t'i ndodhë. **5** Por vajza e Faraonit zbriti pér t'u larë në lumë, ndërsa shërbëtoret e saj shëtisin buzë lumit. Ajo pa kanistrën në kallamishtë dne dérgoi shërbëtoren e saj ta marrë. **6** E hapi dhe pa fémijën; dhe ja, i vogli po qante; asaj iu dhimbs dhe tha: "Ky është një fémijë hebre". **7** Atëherë motra e fémijës i tha bijës së Faraonit: "A duhet të shkoj tē thërras një tajë nga gratë hebre që ta mëndë këtë fémijë pér ty?". **8** E bija e Faraonit iu përgjegji: "Shko". Dhe vajza shkoi tē thërras nénën e fémijës. **9** Dhe bija e Faraonit i tha: "Merre me vete këtë fémijë, mënde pér mua, dhe unë do tē tē jap pagën tênde". Kështu gruaja e mori fémijën dhe e mëndi. **10** Kur fémija u rrit,

ajo ia qoi bijës së Faraonit; ai u bë bir i saj dhe ajo e quajti Moisi, duke thënë: "Sepse unë e nxora nga uji". **11** Në ato ditë, kur Moisiu ishte rritur, ndodhi që ai doli për të gjetur vëllezërët e tij dhe vuri re se bënin punë të rënda; dhe pa një Egjiptas që po rrithet një burrë hebre, një nga vëllezërët e tij. **12** Dhe vështroi andej e këtej dhe, duke parë se nuk kishte njeri, e vrau Egjiptasin dhe e fshehu pastaj nën rrërë. **13** Ditën e nesërme doli dhe pa dy burra hebrejn që po grindeshin; ai i tha atij që kishte faj: "Pse e nrej shokun tенд"?". **14** Por ai iu përgjigj: "Kush të ka vëné prijes dhe gjiqatës mbi ne? Mos do të më vrasësh siç vrave Egjiptasin?". Atëherë Moisiu u tremb, dhe tha: "Me siguri kjo gjë dihet nga të gjithë". **15** Kur Faraoni dégjoi të flitej për ngjarjen, kérkoi të vrasë Moisiu; por Moisiu iku nga prania e Faraonit dhe u vendos në vendin e Madianit; dhe u ul afér një pus. **16** Por prifti i Madianit kishte shtatë bija; dhe ato erdhën për të mbushur ujë dhe për të mbushur koritat për t'i dhënë të pijë kopesë së atit të tyre. **17** Por erdhën disa barinj dhe i përzunë. Atëherë Moisiu u ngrit dhe u erdhi në ndihmë, duke i dhënë të pijë kopesë së tyre. **18** Kur shkuan te Reueli, ati i tyre, ai u tha: "Vallë si u kthyet kaq shpejt sot?". **19** Ato u përgjigjén: "Një Egjiptas na liroi nga duart e barinjve; përvëç kësaj mbushi ujë për ne dhe i dha të pijë kopesë". **20** Atëherë ai u tha bijave të tij: "Po ai ku éshët? Pse e latë këtë njeri? Thirreni, të vijë të hajë". **21** Dhe Moisiu pranoi të banojë tek ai njeri; dhe ai i dha Moisiut për grua bijën e tij, Seforën. **22** Pastaj ajo lindi një bir që ai e quajti Gershom, sepse tha: "Unë jam mik në dhe t'huaj". **23** Por ndodhi që, mbas një kohe të gjatë vdiq mbreti i Egjiptit, dhe bijtë e Izraelit rënkonin për shkak të skllavërisë; ata bërtiten dhe britma e tyre për shkak të skllavërisë u ngjit deri tek Perëndia. **24** Kështu Perëndia dégjoi rënkinin e tyre, dhe Perëndisë u kujtua besëlidhja që kishte përfunduar me Abrahamin, me Isakun dhe me Jakobin. **25** Dhe Perëndia shikoi bijtë e Izraelit, dhe Perëndia u kujdes për ta.

3 Ndërkq Moisiu po kulloste kopenë e Jethros, vjehrrit të tij dhe prift i Madianit; ai e çoi kopenë matanë shkretëtirës dhe arriti në malin e Perëndisë, në Horeb. **2** Dhe Engjëlli i Zotit iu shfaq në një flakë zjarri, në mes të një ferrishtjeje. Moisiu vështroi dhe ja që ferrishtja po digjeg nga zjarri, por nuk konsumohej. **3** Atëherë Moisiu tha: "Tani do të zhvendosem pér të parë këtë shfaqje madhështore; pse ferrishtja nuk po konsumohet!". **4** Zoti vuri re që ai ishte zhvendosur pér të parë, dhe Perëndia e thirri nga mesi i ferrishtes dhe i tha: "Moisi, Moisi!". Ai u përgjigji: "Ja ku jam". **5** Perëndia tha: "Mos u afro këtu: hiq sandalet nga këmbët, sepse vendi në të cilin ndodhesh éshtë vend i shenjtë". **6** Pastaj tha dhe këto fjalë: "Unë jam Perëndia i atit tênd, Perëndia i Abrahamicit, Perëndia i Isakut dhe Perëndia i Jakobit". Dhe Moisiu fshehu fytyrën e tij, sepse kishte frikë të shikonte Perëndinë. **7** Pastaj Zoti tha: "Sigurish që e kam parë pikëllimin e popullit tim që ndodhet në Egjipt dhe e kam dëgjuar britmën e tij pér shkak të shtypësve të tij, sepse i njoh vuajtjet e tij. **8** Kështu zbrita pér taç liruar nga dora e Egjiptasve dhe pér ta çuar nga ky vend në një vend të mirë dhe të hapur, në një vend ku rrjedh qumështi dhe mjalti, në vendin ku ndodhen Kananejtë, Hitejtë, Amorejtë, Perezejtë, Hivejtë dhe Jebusejtë. **9** Dhe tani, ja britma e bijve të Izraelit ka arritur deri tek unë, dhe kam parë gjithashtu se si Egjiptasit i shtypin. **10** Prandaj eja dhe unë do të dérgoj te Faraoni me qëllim që ta nxjerrésh popullin tim, bijtë e Izraelit, nga Egjipti". **11** Por Moisiu i tha Perëndisë: "Kush jam unë që të shkoj te Faraoni dhe t'i nxjerr bijtë e Izraelit nga Egjipti?". **12** Perëndia tha: "Unë do të jem me

ty, dhe kjo do tē jetē pēr ty shenja qē tē kam dërguar unë: Kur ta kesh nxjerré popullin nga Egjipti, ju do t'i shérbeni Peréndisé mbi kétē mal". **13** Atéheré Moisiu i tha Peréndisé: "Ja, kur tē shkoj te bijtē e Izraelit dhe t'u them: "Peréndia i etérve tuaj mē ka dërguar te ju", po tē jetē se ata mē thoné: "Cili éshṭe emri i tij?", c'përgjigje duhet t'u jep?". **14** Peréndia i tha Moisiut: "UNÉ JAM AI QÉ JAM". Pastaj tha: "Do t'u thuash késhtu bijve tē Izraelit: "UNÉ JAM-i mē ka dërguar tek ju"". **15** Peréndia i tha akoma Moisiut: "Do t'u thuash késhtu bijve tē Izraelit: "Zoti, Peréndia i etérve tuaj, Peréndia i Abrahamit, Peréndia i Isakut dhe Peréndia i Jakobit mē ka dërguar tek ju. Ky éshṭe emri im pérjetë. Ky ka pēr tē qené gjithnjé emri im me tē cilin do tē kujtohem nga tē gjitha breznit". **16** Shko dhe mblidh pleqtē e Izraelit dhe u thuaj atyre: "Zoti, Peréndia i etérve tuaj, Peréndia i Abrahamit, i Isakut dhe i Jakobit m'u shfaq, duke thénë: Unë patjetér ju kam vizituar dhe kam paré atē qē ju bējnë né Egjipt; **17** dhe kam thénë: Nga shtypja e Egjiptit do t'ju poj nē vendin e Kananejve, tē Hitejve, tē Amorejve, tē Perezejve, tē Hivejve dhe tē Jebusejve, nē njé vend ku rrjedh qumësht dhe mjaltë". **18** Dhe ata do t'i binden zérít tēnd; dhe ti dhe pleqtē e Izraelit do tē shkoni te mbreti i Egjiptit dhe do t'i thoni: "Zoti, Peréndia i Hebrewnje na doli pérpara; dhe tani na lér te shkojmé dhe tē bējmé tri dité rruġġé né shkretétir, qē t'i bējmé fli Zotit, Peréndisé toné". **19** Por unë e di qē mbreti i Egjiptit nuk do t'ju lejōjé tē shkoni, veç po tē jetē i sħtrēnguq njaq nē doré e fuqishme. **20** Atéheré unë do tē shtrij dorën time dhe do tē godas Egjiptin me tē gjitha mrekullit qē unë do tē bēj né mes tyre; pas késaj ai do t'ju lérē tē ikni. **21** Dhe do t'i kapti populli tē mira para syte v'Egjiptasve; dhe do tē ndodhū qē kur tē niseni, nuk do tē shkoni duarbosħ; **22** por qđo grua do t'i kérkoj f'qinjés sē saj dha gruas qē banon nē sħtēpiné e saj sende argjendi, sende ari dha rroba; dhe ju do t'uva vini nē sħtat bijve dhe bijave tuaja; késhtu do t'i zhvishni Egjiptasit".

4 Moisiu u përgjigj dhe tha: "Por ja, ata nuk do tē mē besojnē as do t'i binden zérít tim, sepse do tē thoné: "Zoti nuk tē éshṭe shfaqur"". **2** Atéheré Zoti i tha: "C'éshté ajo qē ke né doré?". Ai u përgjeġi: "Njé bastun". **3** Zoti tha: "Hidhe pēr toké". Ai e hodhi pēr toké, dhe ai u bē njé gjarpér, para tē cilil Moisiu iku me vrap. **4** Atéheré Zoti i tha Moisiut: "Zgħajt dorën dhe kape nga bisit". (Ai zgħajti dorën dhe e mori, dhe nē dorën e tij ai u bē njé bastun). **5** "Kétē ke pēr tē bérē", tha Zoti, "me qéllim qē tē besojnē se Zoti, Peréndia i etérve tē tyre, Peréndia i Abrahamit, Peréndia i Isakut dhe Peréndia i Jakobit tē éshṭe shfaqur". **6** Zoti i tha akoma: "Tani vēr dorën nē gjirin tēnd". Dhe ai vuri dorën e tij nē għi dhe pastaj e tērħoqi, dhe ja, dora isħte lebrosur, e bardhē si bora. **7** Zoti i tha akoma: "Vére përséri dorën nē gjirin tēnd". Ai e vuri përséri dorën e tij nē għi dhe pastaj e tērħoqi nga gjiri, dhe ja, ajo isħte bérē njeljø si mishi i tij. **8** "Tani ka pēr tē ndodħur qē, po tē jetē se nuk tē besojnē dhe nuk e dégħojnē zérin e shenjés sē paré, do tē besojnē zérin e shenjés sē dytē. **9** Por, nē rast se ata nuk do t'u besojnē as kētyre dy shenjave dhe nuk do t'i binden zérít tēnd, ti atéhere merr ujje nja lumi dhe derdhe mbi toké tē thaté; dhe uji qđ do tē kesh marré nja lumi do tē bēħet gjak mbi tokén e thaté". **10** Atéheré Moisiu i tha Zotit: "Mjerisħ, o Zot, unē nuk jam njeri i gojjes; nuk isha i tillé nē tē kaluarén dhe nuk jam i tillé qē kur i ke folur shérbeto tēnd, sepse jam i ngathet nē fjalé dhe kuvend". **11** Zoti i tha: "Kush e ka bérē gojjen e njeriut, ose kush e bēn njeriun tē pagoj, tē shurdhēr, me sy ose tē verbē? A nuk jam unē vallé, Zoti? **12** Dhe tani shko, unē do tē jem me gojjen

tēnde dhe do tē tē mësoj atē qđ duhet tē thuash". **13** Por Moisiu tha: "Oh! Zot, dërgo mesazhin tēnd nēpērmjet kujt tē duash!". **14** Atéheré zemérimi i Zotit u ndez kundēr Moisiut, dhe i tha: "A nuk éshṭe ndofta Aaroni vellai yt, Leviti? Uné e di qđ a flet burkur. Ja tani, ai po del tē tē takojjé; sa tē tē shohħe dō tē ndejje għezim nē zemér tē vet. **15** Ti do t'i flasħ dħo dha t'i vēsh fjalé nō gojjen e tij, dha unē do tē jem me gojjen tēnde dhe me gojjen e tij dha do t'ju mësoj atē qđ duhet tē bēni. **16** Ai do tē jetē zéddhēnési yt nē popull; késhtu ai pēr ty do tē jetē goja dhe t'i pēr tē do tē jesh si Peréndia. **17** Tani merr nē doré kétē bastun me tē cilin ke pēr tē bérē mrekullit". **18** Atéheré Moisiu iku, u kħthe te Jethro, vjehri i tij, dhe i tha: "Oh, lermé tē shkoj dha tē kħthehem te véllezxerit e mi qđ jané nē Egjipt, pēr tē paré nē se ende jané gjallé". Dhe Jethro i tha Moisiut: "Shko nē paqe". **19** Zoti i tha Moisiut nē Madian: "Shko, kħthehu nē Egjipt sepse tē gjithé ata qđ kérkonin jetēn tēnde kané vdekkur". **20** Késhtu Moisiu mori tē shoqen dha bijtē e tij, i hipu mbi gomar dha u kħthe nē vendin e Egjiptit. Dhe Moisiu mori nē doré bastunin e Peréndisé. **21** Zoti i tha pastaj Moisiut: "Kur tē jesh kħtyer nē Egjipt, do tē kujdesħet tē bēsh para Faraonit tēr mrekullit qē tē kam dhħnē pusħet tē kryesh; por unē do ta ngurtxosoj zemrén e tij dha ai nuk do ta férē popullin tē shkoj. **22** Dhe ti do t'i thuash Faraonit: "Késhtu thoté Zoti: Izraeli éshṭe biri im, i parélini im". **23** Prandaj unē tē them: Lére birin tim tē shkoj, qē tē mē shérbej; por nē qofte se ti nuk e lē tē shkoj, ja, unē do tē vras birin tēnd, tē parélini tēnd". **24** Por għajnej udh-hētim, nē vendin ku kishin fushuar, Zoti shkoj tē takojjé Moisiu dha u pērpoq ta bēnt tē vdista. **25** Atéheré Sefora mori njé strall tē mpreħt dha preu prepucin e birit tē saj dha e hodhi nē kembiet ġo Moisiut, duke thénē: "Ti pēr mua je njé dhéndér nē gjak!". **26** Késhtu Zoti e la. Atéheré ajo tha: "Ti je njé dhéndér gjakatar", pēr shħak tē rrēħprerjas. **27** Zoti i tha Aaronit: "Shko nē shkretétir tē takosh Moisiu". Dhe ai shkoj, e takoi atē nē malin e Peréndisé dha e puthi. **28** Dhe Moisiu i tregoi Aaronit tēr fjalé qđ Zoti e kishte porositur tē thosħte, dha tērē shenjat e mahniżshme qđ i kishte urchħeruar tē bēnt. **29** Atéheré Moisiu dha Aaroni shkuan dha mblodħen tēr pleqtē e bijve tē Izraelit. **30** Dhe Aaroni tregoi tēr fjalé qđ Zoti i kishte thénē Moisiut, dha béri mrekullit nē sy tē popullit. **31** Késhtu populli i besoi. Ata kuptuan qđ Zoti kishte vizituar bijtē e Izraelit dha kishte paré dēshpērimin e tyre; dha u pērkulēn dha e adħrujan.

5 Pas késaj, Moisiu dha Aaroni shkuan te Faraoni dha i thané: "Késhtu thoté Zoti, Peréndia i Izraelit: "Lére popullin tim tē shkoj, me qéllim qđ tē kremlu pēr mua njé festé nē shkretétiré""". **2** Por Faraoni u përgjigj: "Kush éshṭe Zoti qđ unē duhet t'i bindem zérít tē tij dha ta lē Izraelin tē shkoj? Uné nuk e njoh Zotin dha nuk kam pēr ta lēnē Izraelin tē shkoj". **3** Atéheré ata i thané: "Peréndia i Hebrewnje na doli pērballé; tani na lér tē ecim tri ditē me radħe nē shkretétir qđ tē bējmé njé flijim pēr Zotin, qđ éshṭe Peréndia ynē, qđ ai tē mos na godas ħe murtaej ose me shpat". **4** Mbreti i Egjiptit u tha atyre: "Pse vallé Moisiu dha Aaroni e largojnē popullin nga puna e tij? Kħeħuni nē mundimet tuaja!". **5** Faraoni tha përséri: "Ja, tani populli i vendit éshṭe i shumtē, dhe ju doni qđ ai tē ndérrpres ħe mundimet e tij". **6** Késhtu po atē ditē Faraoni i urdhéroi shtypesit e popullit dha kryeintendant tē tij, duke thénē: **7** "Mos i jepni mē kasħte popullit pēr tē bérē tulla, si mē paré; le tē shkojnej ata vetē tē mbledħin kasħten". **8** Por i detyroni tē prodhoxnē tē njéjtēn sasi tullash qđ bénin mē paré, pa asnjé pakēsim; sepse ata jané përtacé, dha

për këtë arsyet ata bërtasin, duke thënë: "Të shkojmë të bëjmë fli pér Perëndinë tonë!". 9 I mbingarkoni me punë të rendë këta njerëz, dhe ata ta kryejnë pa u vënë veshin fjalëve mashtruese". 10 Atéherë shtypsít e popullit dhe kryeintendentët e tij dolën dhe i thanë popullit: "Kështu thotë Faraoni: "Unë nuk do t'ju jap më kashtë. 11 Shkoni vetë ta gjeni kashtën ku mund të jetë, sepse puna juaj nuk do t' pakkohet aspak". 12 Kështu populli u shpérnda në të gjithë vendin e Egjiptit, pér të mbledhur kallamishte në vend të kashtës. 13 Dhe kontrollorët i nxisin duke thënë: "Përfundoni punën tuaj çdo ditë si në kohën kur kishtë kashtë!". 14 Dhe kryepunëtorët e skuadrave të bijve të Izraelit, të caktuar mbi ta nga kontrollorët e Faraonit, i rrähën dhe i pyetën: "Pse nuk e keni përfunduar, dje dhe sot si më parë, sasinë e caktuar të ullave?". 15 Atéherë kryepunëtorët e skuadrave të bijve të Izraelit erdhën pér të protestuar te Faraoni, duke thënë: "Pse sillesh kështu me shërbëtorët e tu? 16 Nuk u jepet më kashtë shërbëtorëve të tu, dhe na thuhet: "Bëni ullal!". Dhe ja, shërbëtorët e tu i rrabin, por faji eshtë i popullit tênd". 17 Atéherë ai u përgjigji: "Jeni përtacë, shumë përtacë! Pér këtë arsyet thoni: "Të bëjmë fli pér Zotin". 18 Shkoni, pra, të punoni! Nuk do t'ju jepet kashtë, por do të dorëzoni po atë sasi tulla". 19 Kryepunëtorët e skuadrave të bijve të Izraelit u bindën se i gjeti halli, sepse u thuhet: "Mos e pakësoni në asnjë mënyrë numrin e caktuar të ullave pér çdo ditë". 20 Pastaj, si dolën nga Faraoni, takuan Moisiu dhe Aaronin, që po i prisin, 21 dhe u thanë atyre: "Le t'i hedhë sytë Zoti mbi ju dhe le të gjykojë, sepse na keni bërë të urryer në sytë e Faraonit dhe në sytë e shërbëtorëve të tij duke vënë në duart e tyre sypatën pér të na vrarë". 22 Atéherë Moisiu u kthye te Zoti dhe i tha: "O Perëndi, pse e fute në halle këtë popull? Pse pra më dërgove? 23 Sepse, qysh prej ditës që vajta te Faraoni, pér t'i folur në emrin tênd, ai i ka bërë të keqë këtij populli dhe ti nuk e çlirove aspaku popullin tênd".

6 Zoti i tha Moisiut: "Tani ke pér të parë çfarë kam pér t'i bërë Faraonit; sepse i detyruar nga një dorë e fuqishme ai do t'i lërë të shkojnë; po, i detyruar nga një dorë e fuqishme do t'i dëbojë nga vendi i tij". 2 Pastaj Zoti i foli Moisiut dhe i tha: "Unë jam Zoti, 3 dhe i jam shfaqur Abrahamin, Isakut dhe Jakobit, si Perëndi i plotfuqishëm; por ata nuk më kishin njohur kurrë me emrin tui, Zoti. 4 Kam caktuar gjithashtu besëlidhjen time me ta, duke u premtuar se do t'u jap vendin e Kanaanit, vendin ku qëndron si tê huaj. 5 Dëgjova edhe kujén e bijve të Izraelit që Egjiptasit i mbajnë në skllavëri dhe m'u kujtua besëlidhja ime. 6 Prandaj u thuaj bijve të Izraelit: "Unë jam Zoti; do t'ju heq nga punët e rëndë që ju kanë imponuar Egjiptasit, do t'ju çliroi nga skllavërimi i tyre dhe do t'ju çliroi me krah të shtrirë dhe ndëshkime të mëdha. 7 Do t'ju marr si popullin tim, dhe do të jem Perëndia juaj; dhe ju do të mësoni që unë jam Zoti, Perëndia juaj, që ju heq nga punët e rëndë të imponuara nga Egjiptasit. 8 Dhe do t'ju bëj të hyni në vendin, që u betova t'i jap Abrahamin, Isakut dhe Jakobit; dhe do t'juap atë në trashëgimi. Unë jam Zoti"". 9 Kështu u foli Moisiu bijve të Izraelit; por ata nuk ia vunë veshin Moisiut, nga shkaku i ankthit dhe i skllavërisë së rëndë. 10 Zoti i foli edhe më Moisiut, duke i thënë: 11 "Shko, foli Faraonit, mbretit të Egjiptit, që të lejojë bijtë e Izraelit të dalin nga vendi i tij". 12 Por Moisiu foli përpëra Zotit dhe i tha: "Ja, bijtë e Izraelit nuk më dëgjuan; si mundet Faraoni të më dëgjojë mua, që jam i parrethprerë në buzë?". 13 Por Zoti i foli Moisiut dhe Aaronit dhe i urdhëroi të shkonin te bijtë e Izraelit dhe te Faraoni mbret i Egjiptit, me qëllim

që t'i nxirrin bijtë e Izraelit nga vendi i Egjiptit. 14 Këta janë kryetarët e familjeve të tyre. Bijtë e Rubenit, të parëlindurit të Izraelit qenë: Hanoku dhe Pallu, Hetsroni dhe Karmi. Këto qenë familjet e Rubenit. 15 Bijtë e Simeonit qenë: Jemueli, Jamini, Ohadi, Jakini, Tsohari dhe Sauli, bir i Kananeases. Këto qenë familjet e Simeonit. 16 Këta janë emrat e bijve të Levit, sipas brezave të tyre: Gershomi, Kehathi dhe Merari. Levi jetoi njëqind e tridhjetë e shtatë vjet. 17 Bijtë e Gershomit qenë: Libni dhe Shimej, bashkë me familjet e tyre. 18 Bijtë e Kehathit qenë: Amrami, Jitshari, Hebronit dhe Ucieli. Kehathi jetoi njëqind e tridhjetë e tre vjet. 19 Bijtë e Merarit qenë: Mahli dhe Mushi. Këto qenë edhe familjet e Levitëve sipas brezave të tyre. 20 Amrami mori pér grua Jokebedën, motrën e atit të tij; dhe ajo i lindi Aaronin dhe Moisiu. Amrami jetoi njëqind e tridhjetë e shtatë vjet. 21 Bijtë e Itsharit qenë: Koreu, Nefegu dhe Zikri. 22 Bijtë e Ucelit qenë: Mishaeli, Eltsafani dhe Sitri. 23 Aaroni mori pér grua Elishebën, të bijën e Aminadabit dhe motrë e Nahashonit; dhe ajo i lindi Nadabin, Abihun, Eleazarin dhe Ithamarin. 24 Bijtë e Koreut qenë: Asiri, Elkanahu dhe Abiasafi. Këto qenë familjet e Koreut. 25 Eleazar, bir i Aaronit, mori pér grua një nga bijat e Putielit; dhe ajo i lindi Fineasin. Këta qenë të parët e etërve të Levitëve në familjet e tyre. 26 Dhe këta janë vet Aaroni dhe Moisiu, të cilëve Zoti u tha: "Nxirrin bijtë e Izraelit nga vendi i Egjiptit, sipas rendit të tyre". 27 Këta janë atë që i folën Faraonit mbretit të Egjiptit pér të nxjerrë bijtë e Izraelit nga Egjipti; ata janë vetë Moisiu dhe Aaroni. 28 Por erdhì dita kur Zoti i foli Moisiut në vendin e Egjiptit, 29 kur Zoti iu drejtua Moisiut dhe i tha: "Unë jam Zoti! Thuai Faraonit, mbretit të Egjiptit, tërë ato që po të them". 30 Atéherë Moisiu u përgjigj kështu para Zotit: "Ja, unë jam i parrethprerë në buzë; prandaj si mund të më dëgjojë Faraoni?".

7 Zoti i tha Moisiut: "Shiko, unë po të bëj si perëndi pér Faraonin, dhe vëllai yt Aaroni do të jetë profeti yt. 2 Ti do tē thuash tére ato që do tē uredhëroj unë dhe vëllai yt Aaroni do t'i flasë Faraonit, që t'i lërë të shkojnë bijtë e Izraelit nga vendi i tij. 3 Por unë do ta ngurtësoj edhe më tepér zemrën e Faraonit dhe do t'i shumëzoj shenjat dhe mrekullitë e mia në vendin e Egjiptit. 4 Prandaj Faraoni nuk do t'ju vëré veshin, dhe kështu unë do ta zjegas dorën mbi Egjipt dhe do të nxjerr nga vendi i Egjiptit radhét e mia, popullin tim, bijtë e Izraelit, duke dhënë ndëshkime të mëdha. 5 Egjiptasit do tē marrin vesh atëherë që unë jam Zoti, kur do tē shtrij dorën time mbi Egjipt dhe do të nxjerr nga mesi i tyre bijtë e Izraelit". 6 Dhe Moisiu dhe Aaroni vepruan kështu; ata bënë pikërisht ashtusiq i kishte urdhëruar Zoti. 7 Kur i folën Faraonit, Moisiu ishte tetëdhjetë vjeç dhe Aaroni tetëdhjetë e tre. 8 Zoti i foli Moisiut dhe Aaronit, duke u thënë: 9 "Kur Faraoni t'ju flasë dhe t'ju thotë: "Bëni një mrekulli", ti do t'i thuash Aaronit: "Merr bastunin tênd dhe hidhe para Faraonit, që të bëhet gjarpër"". 10 Moisiu dhe Aaroni vajtën pra te Faraoni dhe vepruan ashtu, pikërisht siç i kishte urdhëruar Zoti. Aaroni e hodhi bastunin e tij përrpara Faraonit dhe shërbëtorëve të tij, dhe ai u bë gjarpër. 11 Atéherë edhe Faraoni thirri të diturit dhe yshësitet; dhe magistarët e Egjiptit me artin e tyre të fshehtë bënë edhe ata të njëjtën gjë. 12 Secili prej tyre hodhi bastunin e tij, dhe bastunët u bënë gjarpérinj; por bastuni i Aaronit i përipiu bastunët e tyre. 13 Por zemra e Faraonit u ngurtësua dhe ai nuk i dëgjoi ata, ashtu siç kishte thënë Zoti. 14 Zoti i tha Moisiut: "Zemra e Faraonit eshtë ngulmuese; 15 ai nuk pranon ta lërë popullin të shkojë. Shko te Faraoni nesër në mëngjes, kur ai ka pér të dalë

për të vajtur drejt ujit. Ti do të qëndrosh ta presësh në breg të lumit dhe do të marrësh në dorë bastunin që është shndërruar në gjarpër. **16** Dhe do t'i thuash: "Zoti, Perëndia i Hebrejnje, më ka dërguar ti që të të them: Lëre popullin tim të shkojë që të më shërbejë në shkretëtirë; por ja, deri tanë nuk ke dégjuar". **17** Kështu thotë Zoti: "Nga kjo do të kuptosh që unë jam Zoti; ja, me bastunin që kam në dorë unë do të rräh ujërat që janë në lumë, dhe ato do të shndërrohen në gjak. **18** Dhe peshqit që janë në lumë do të ngordhin, lumi do të mbajë erë të keqe, dhe Egjiptasve do t'u vijë ndot të pinë ujin e lumit". **19** Dhe Zoti i tha Moisiut: "Thuaji Aaronit: "Merr bastunin tênd dhe shtrije dorën mbi ujërat e Egjiptit, mbi lumenjtë e tij, mbi kanalet e tij, mbi pelljet e tij dhe mbi të gjitha depot e ujit; kështu ato do të bëhen gjak. Dhe do të ketë gjak në të gjithë vendin e Egjiptit, si në enët prej druri ashtu dhe në enët prej guri"". **20** Moisiu dhe Aaroni vepruan ashtu, pikërisht sîc i kishte urdhëruar Zoti. Kështu ai ngriti bastunin dhe rrahu ujërat që ndodheshin në lumë, para syve të Faraonit dhe para syve të shërbëtorëve të tij; dhe të gjitha ujërat që ishin në lumë u shndërruan në gjak. **21** Dhe peshqit që ishin në lumë ngordhën; dhe lumi u qelb, kështu që Egjiptasit nuk mund të pinin më ujët e lumit. Kështu pati gjak në tërë vendin e Egjiptit. **22** Por magjistarët e Egjiptit bënë të njëjtën gjë me artet e tyre të fshehta; dhe zemra e Faraonit u ngurtësua dhe ai nuk i dëgjoi ata, ashtu sîc kishte thënë Zoti. **23** Pas kësaj Faraoni ktheu krahët dhe u drejtua nga shtëpia e tij; dhe nuk i dha rëndësi as kësaj gjëje. **24** Dhe tërë Egjiptasit gërmuan në afersi të lumit për të kërkuar ujë të piçshëm, sepse nuk mund të pinin ujin e lumit. **25** Kaluan kështu shtatë ditë, që kur Zoti kishte rrahir lumi.

8 Pastaj Zoti i tha Moisiut: "Shko te Faraoni dhe thuaj: "Kështu thotë Zoti: Lëre popullin tim të shkojë me qëllim që të më shërbejë. **2** Dhe në qoftë se nuk pranon ta lësh të shkojë, ja, unë do ta godas gjithë vendin tênd me kamxhikun e bretkosave. **3** Kështu lumi do të mbushet me bretkosa, dhe ato do të ngjiten dhe do të hyjnë në shtëpinë tênde, në dhomën ku fle ti, mbi shtratin tênd, në shtëpitë e shërbëtorëve të tua dhe midis popullit, në furrat e tua dhe në magjet e bukës. **4** Dhe bretkosat do të vijnë kundër teje, kundër popullit tênd dhe kundër tërë shërbëtorëve të tua"". **5** Pastaj Zoti i tha Moisiut: "I thuaj Aaronit: "Shtri dorën tênde me bastunin tênd mbi lumenjtë, mbi kanalet dhe pelljet dhe bëj që të ngjiten bretkosat mbi vendin e Egjiptit". **6** Kështu Aaroni shtriu dorën e tij mbi ujërat e Egjiptit, dhe bretkosat u ngjiten dhe mbuluan vendin e Egjiptit. **7** Por magjistarët bënë të njëjtën gjë me artet e tyre të fshehta dhe i bënë bretkosat të ngjiten në vendin e Egjiptit. **8** Atëherë Faraoni thirri Moisiun dhe Aaronin dhe u tha: "Lutjuni Zotit që t'i largojë bretkosat nga unë, nga populli im, dhe unë do ta lejoj popullin të shkojë, që të bëjë fli për Zotin". **9** Moisiu i tha Faraonit: "Bëmë nderin të më thauash kur të ndërhyj për ty, për shërbëtorët e tu dhe për popullin tênd, pranë Zotit me qëllim që ai të zhdukë bretkosat që ndodhen rrëth teje dhe shtëpive të tua, dhe të mbeten vetëm në lumë". **10** Ai u përgjigji: "Nesër". Dhe Moisiu tha: "Do të bëhet sîc thua ti, kështu që ti të dish se askush nuk është si Zoti, Perëndia ynë. **11** Dhe bretkosat do të largohen nga ti, nga shtëpitë e tua, nga shërbëtorët e tu dhe nga populli yt; ato do të mbeten vetëm në lumë". **12** Moisiu dhe Aaroni dolën nga Faraoni; dhe Moisiu iu lut Zotit për bretkosat që kishte dërguar kundër Faraonit. **13** Dhe Zoti veproi sipas fjalës së Moisiut, dhe bretkosat ngordhën në shtëpitë, në oborret dhe në arat. **14** I grumbulluan pastaj në tojje

dhe vendi filloj të mbajë erë të keqe. **15** Po kur Faraoni pa që kishte pak lehtësim, e ngurtësoi zemrën e tij dhe nuk i dëgjoi më, ashtu sîc kishte thënë Zoti. **16** Pastaj Zoti i tha Moisiut: "I thuaj Aaronit: "Zgjate bastunin tênd dhe rräh pluhurin e tokës, dhe ai do të bëhet mushkonja për tërë vendin e Egjiptit"". **17** Dhe ata kështu vepruan. Aaroni shtriu dorën me bastunin e tij, rrahu pluhurin e tokës dhe njerëzit e kafshët u mbuluan nga mushkonja; tërë pluhuri i tokës u shndërrua në mushkonja në të gjithë vendin e Egjiptit. **18** Magjistarët u përpochen të bënët të njëjtën gjë me anë të arteve të tyre të fshehta për të prodhuar mushkonja, por nuk ia dolën dot. Mushkonjat mbuluan, pra, njerëzit dhe kafshët. **19** Atëherë magjistarët i thanë Faraonit: "Ky është gishti i Perëndisë". Por zemra e Faraonit u ngurtësua dhe ai nuk i dëgjoi më, ashtu si kishte thënë Zoti. **20** Pastaj Zoti i tha Moisiut: "Çohu herët në mëngjes dhe paraqitu tek Faraoni, kur ai del për të vajtur drejt ujtit; dhe i tha: "Kështu thotë Zoti: Lëre popullin tim që të mund të më shërbejë. **21** Por në rast se ti nuk e lë popullin tim të shkojë, ja unë do të dërgoj kundër teje, mbi shërbëtorët e tu, mbi popullin tênd e brenda shtëpisë të tua mori mizash; shtëpitë e Egjiptasve do të jenë plot me mori mizash, dhe kështu do të jetë toka mbi të cilën ndodhen. **22** Por atë ditë unë do ta veçoj vendin e Goshenit, ku banon populli im; dhe atje nuk do të ketë mori mizash, që ti të dish që unë jam Zoti në mes të vendit. **23** Unë do të bëj një dallim midis popullit tim dhe popullit tênd. Nesër ka për të ndodhur kjo mrekulli"". **24** Dhe Zoti ashtu veproi; erdhën grumbuj të dendur mizash në shtëpinë e Faraonit dhe në shtëpitë e shërbëtorëve të tij, dhe në gjithë vendin e Egjiptit toka u shkretua nga moria e mizave. **25** Atëherë Faraoni thirri Moisiun dhe Aaronin dhe u tha: "Shkoni, bënë fli për Perëndinë tuaj në vend". **26** Por Moisiu u përgjigji: "Kjo s'ka si bëhet, sepse do t'i bënim Zotit, Perëndisë tonë, fli që janë të neveritshmë për Egjiptasit. Ja, duke bërë para syve të tyre fli që janë të neveritshmë për Egjiptasit, a nuk do të na vrasin me gurë? **27** Do të shkojmë në shkretëtirë duke ecur tri ditë me radhë dhe do të bëjmë fli për Zotin, Perëndinë tonë, ashtu si do të na urdhërojë Ai". **28** Faraoni tha: "Unë do t'ju lë të shkoni, që të bënë fli për Zotin, Perëndinë tuaj, në shkretëtirë; vetëm, mos shkoni shumë larg. Iutuni për mua". **29** Moisiu tha: "Ja, unë po dal nga ti dhe do t'i lutem Zotit dhe nesër moria e mizave do të largohet nga Faraoni, nga shërbëtorët e tij dhe nga populli i tij; mjafton që Faraoni të mos tallet me ne, duke e penguar popullin tê shkojë e të bëjë fli për Zotin". **30** Moisiu i largua pastaj nga prania e Faraonit dhe iu lut Zotit. **31** Dhe Zoti veproi simbas fjalës së Moisiut dhe largoi morinë e mizave nga Faraoni, nga shërbëtorët e tij dhe nga populli i tij; nuk mbeti as edhe një mizë. **32** Por edhe këtë herë Faraoni i fortësoi zemrën e tij dhe nuk e la popullin tê shkojë.

9 Atëherë Zoti i tha Moisiut: "Shko te Faraoni dhe i thuaj: "Kështu thotë Zoti, Perëndia i Hebrejnje: Lëre popullin tim të shkojë, që të mund të më shërbejë. **2** Por në rast se nuk pranon ta lësh të shkojë dhe e mban akoma, **3** ja, dora e Zotit do të jetë mbi bagëtinë tênde, që është nëpër fusha, mbi kuajt, mbi gomarët, mbi devetë, mbi bagëtinë e trashë dhe të imët, dhe do të ketë gjëmë tê madhe. **4** Por Zoti do të bëjë dallim midis bagëtisë së Izraelit dhe asaj të Egjiptit; kështu asnjë ngordhje nuk do të ketë në gjithçka që u përkët bijve të Izraelit"". **5** Pastaj Zoti cakttoi një afat, duke thënë: "Nesër Zoti do ta bëjë këtë në vend". **6** Dhe Zoti e bëri atë të nesërmen, dhe tërë bagëtia e Egjiptit ngordhi; por nga bagëtia e bijve të Izraelit nuk ngordhi as edhe një kokë. **7**

Faraoni dërgoi njerëz për të parë, dhe ja asnjë kokë bagëtie e Izraelitëve s'kishte ngordhur. Por zemra e Faraonit u fortësua dhe ai nuk e la popullin të shkojë. **8** Pastaj Zoti u tha Moisiut dhe Aaronit: "Merrni ca grushte hi furre, dhe Moisiu ta shpërndajë atë drejt qillit në sytë e Faraonit. **9** Ai do të bëhet një pluhur i imët në të gjithë vendin e Egjiptit, dhe do të shkaktojë ulcera që do të përfjotjnë puçrra me qelb te njerëzit dhe te kafshët në të gjithë vendin e Egjiptit". **10** Atëherë ata morën hi furre dhe u paraqitën para Faraonit; dhe Moisiu e shpërndau drejt qillit, dhe ai shkaktoi ulcera që përfshuan puçrra te njerëzit dhe te kafshët. **11** Dhe magjistarët nuk mundën të qëndronin para Moisiut për shkak të ulcerave, sepse magjistarët dhe tërë Egjiptasit ishin prekur nga ulcerat. **12** Por Zoti e ngurtësoi zemrën e Faraonit, dhe ky nuk i dëgjoi ata, ashtu siç i kishte thënë Zoti Moisiut. **13** Pas kësaj Zoti i tha Moisiut: "Çohu herët në mëngjes, paraqitu para Faraonit dhe thuaji: "Kështu thotë Zoti, Perëndia i Hebrejnje: Lëre popullin tim të shkojë, që të ketë mundësi të më shërbejë. **14** Sepse këtë herë do t'i dërgoj tërë plagët e mia pikërisht mbi ty, mbi shërbetörët e tu dhe mbi popullin tênd, që të mësosh se nuk ka asnjë të ngjashëm me mua në gjithë dheun. **15** Në fakt, në qoftë se tanë unë do ta kisha shtrirë dorën dhe do të kisha goditur me murtajë ty dhe popullin tênd, ti do të ishe fshirë nga faqja e dheut. **16** Por, pikërisht për këtë arsy, të kam falur, për të të treguar fuqinë time dhe që emri im të shpallet në gjithë dheun. **17** Dhe ti akoma i kundërvihesh popullit tim dhe nuk e lë të shkojë? **18** Ja, nesër në këtë orë, unë do të bëj që të bjerë një breshër aq i fortë, që Egjipti nuk e ka parë prej ditës së krijimit të tij deri tanë. **19** Dhe tanë dërgo njeri që të siguroshi bagëtinë têndë dhe tërë ato që ke nëpër fusha. Sepse tërë njerëzit dhe kafshët, që ndodhen nëpër fushat dhe nuk janë çuar në shtëpi, do të goditen nga breshëri dhe do të vdesin". **20** Ndër shërbetörët e Faraonit, ata që patën frikë nga fjalët e Zotit i strehuan në shtëpitë e tyre shërbetörët dhe bagëtinë e tyre; **21** por ata që nuk i morrën parasysh fjalët e Zotit i lanë shërbetörët dhe bagëtinë e tyre në fusha. **22** Atëherë Zoti i tha Moisiut: "Shtrije dorën drejt qillit, që të bjerë breshër në tërë vendin e Egjiptit, mbi njerëzit, mbi kafshët dhe mbi çdo lloj bimësie të fushave në vendin e Egjiptit". **23** Dhe Moisiu e shtriu bastunin e tij drejt qillit; dhe Zoti dërgoi bubullimat e breshër, dhe zjarri ra duke goditur me rrufe në tokë; dhe Zoti bëri që të bjerë breshër mbi vendin e Egjiptit. **24** Kështu ra breshëri dhe pati një zjarr të përzier me breshrin; dhe ky ishte aq i fortë, sa nuk ishte parë ndonjë herë në të gjithë vendin e Egjiptit, që ditën që ishte bérë komb. **25** Dhe breshri goditi në të gjithë vendin e Egjiptit gjithçka që ishte në fushat, si njerëzit ashtu dhe kafshët; breshri goditi çdo lloj bimësie në fushat dhe bëri copë copë çdo pemë që ndodhej në fushë. **26** Vetëm në vendin e Goshenit, ku ishin bijtë e Izraelit nuk ra breshër. **27** Atëherë Faraoni dërgoi e thirri Moisiun dhe Aaronin dhe u tha atyre: "Këtë herë unë mëkatova; Zoti eshtë i drejtë, ndërsa unë dhe populli im jemi të këqiqi". **28** Lutjuni Zotit që të mbarojnë bubullimat e Perëndisë dhe breshri; unë do t'ju lë të shkoni dhe nuk do të jeni të detyruar të rriنى më këtu". **29** Moisiu i tha: "Mbasi të dal nga qyteti, do t'i shtrij duart nga Zoti; bubullimat do të pushojnë dhe nuk do të ketë më breshëri, që ti të mësosh që tokai i përkët Zotit. **30** Por unë e di që ti dhe shërbetörët e tu, nuk do të keni frikë akoma nga Zoti Perëndi". **31** Tani liri dhe elbi u prekën, sepse elbi ishte në kallë dhe liri kishte lulëzuar; **32** por gruri dhe gruri i fortë nuk u prekën, sepse janë të vonshëm. **33** Kështu Moisiu, pasi la Faraonin, doli nga qyteti dhe i shtriu duart drejt Zotit; atëherë

bubullimat dhe breshri pushuan dhe nuk ra më shi mbi tokë. **34** Kur Faraoni pa që shiu, breshri dhe bubullimat pushuan, vazhdoi të mëkatojë dhe e ngurtësoi zemrën e tij, a dhe shërbëtorët e tij.

35 Kështu zemra e Faraonit u ngurtësua dhe ai nuk i la të bijtë e Izraelit të shkojnë, ashtu si i kishte thënë Zoti nëpërmjet Moisiut.

10 Pastaj Zoti i tha Moisiut: "Shko te Faraoni; sepse e kam fortësuar zemrën e tij dhe zemrën e shërbëtorëve të tij, me qëllim që unë të mund të tregoj këto shenjat e mia në mes tyre, **2** dhe me qëllim që ti të mundësh t'u tregosh bije të tu dhe bije të bije të tu gjérat e mëdha që kam bërë, duke vënë në lojë Egjiptasit, dhe shenjat e mia që kam bërë midis tyre, që të dini se unë jam Zoti". **3** Moisiu dhe Aaroni shkuant te Faraoni dhe i thanë: "Kështu thotë Zoti, Perëndia i Hebrejnje: "Deri kur do të refuzosh të ulësh kokën para meje? Lëre popullin tim të shkojë që të mund të më shërbejë. **4** Sepse po refuzove ta lësh popullin tim të shkojë, që nesër do të sjell karkaleca në territorin tênd. **5** Dhe ato do të mbulojnë faqen e dheut, kështu që asnjeri nuk do të mund ta shohë tokën; dhe ato do të përpjijnë edhe atë që ka mbetur, atë që ju ka lënë breshri, dhe do të përpinë çdo pemë që rritet për ju në fusha. **6** Dhe do t'i mbushin shtëpitë tua, shtëpitë e tërë shërbetörëve të tu dhe shtëpitë e tërë Egjiptasit, diçka që as etërit e tu as etërit e etërvë të tu nuk e kanë parë kurrë, nga dita që qenë mbi dhe deri në këtë ditë"". Me t'i thënë këtë fjalë ktheu kurrizin dhe doli nga prania e Faraonit. **7** Pastaj shërbëtorët e Faraonit i thanë: "Deri kur ky njeri do të jetë pengesë për ne? Léri këta njerëz të ikin, që t'i shërbejnë Zotit Perëndisë të tyre! Nuk e ke kuptuar akoma që Egjipti eshtë shkatërruar?". **8** Kështu Moisiu dhe Aaroni u rikthyen te Faraoni; dhe ky u tha atyre: "Shkon, shërbejini Zotit, Perëndisë tuaj. Por kush janë ata që do të shkojnë?". Moisiu tha: **9** "Ne do të shkojmë me fëmijët tanë dhe me pleqtë tanë, me bijtë tanë dhe bijat tonë; do të shkojmë me kopetë tonë të bagëtive të imta dhe të trasha, sepse duhet të krejmojmë një festë kushtuar Zotit". **10** Faraoni u tha atyre: "Zoti qoftë me ju, kur unë do t'ju lë të ikni bashkë me fëmijët tuaj! Por kini kujdes se mos keni qëllime të këqiaj! **11** Jo, jo! Shkon ju, burra, t'i shërbeni Zotit; sepse kjo eshtë ajo që kërkoni". Dhe i débuan nga prania e Faraonit. **12** Atëherë Zoti i tha Moisiut: "Shtrije dorën têndë mbi vendin e Egjiptit për karkalecat, me qëllim që ato të ngjiten dhe të mbulojnë vendin e Egjiptit dhe të përpjijnë tërë bimësinë e vendit, tërë ato që ka lënë breshri". **13** Atëherë Moisiu zgjati bastunin e tij mbi vendin e Egjiptit; dhe Zoti ngriti një erë nga lindja mbi vendin têrë atë ditë dhe têrë natën; sa erdhë mëngjesi, era e lindjes solli karkalecat. **14** Dhe karkalecat u ngjiten në tërë vendin e Egjiptit dhe u ulën në tërë territorin e tij në numër të madh. Nuk kishte pasur kurrë një murtajë të tillë karkalecash më parë dhe nuk do të ndodhë ndonjë tjetër. **15** Ato mbuluan faqen e tërë dheut, aq sa e nxinë dheun; përpinë tërë bimësinë e vendit dhe tërë pemët e drurëve që breshri kishte lënë; dhe nuk mbeti asgjë e blertë mbi drurët dhe shkurrezat e fushës, në tërë vendin e Egjiptit. **16** Atëherë Faraoni thirri me nxitim Moisiun dhe Aaronin dhe u tha: "Unë kam mëkatuar kundër Zotit, Perëndisë tuaj, dhe kundër jush. **17** Por tanë lë lutem, falmani mëkatin edhe një herë; dhe lutjuni Zotit, Perëndisë tuaj, që të largojë nga unë këtë mynixrë vdekjeprurëse". **18** Dhe Moisiu doli nga Faraoni, dhe iu lut Zoti. **19** Pastaj Zoti ngriti një erë të kundërt, një erë nga perëndimi shumë të fortë, që i largoi karkalecat dhe i hodhi në Detin e Kuq. Nuk mbeti asnjë karkalec në tërë territorin e Egjiptit. **20** Por Zoti e

fortësoi zemrën e Faraonit dhe ai nuk i la bijtë e Izraelit të ikin. 21 Atëherë Zoti i tha Moisiut: "Shtrije dorën drejt qillit, me qëllim që të jetë errësirë në vendin e Egjiptit, errësirë që të mund të preket me dorë". 22 Dhe Moisiu shtriju dorën e tij drejt qillit, dhe u bë errësirë e madhe në tërë vendin e Egjiptit për tri ditë. 23 Njëri nuk shikonte tjetrin dhe asnjëri nuk lëvizi nga vendi ku ndodhet për tri ditë; por për të gjithë bijtë e Izraelit kishte dritë në banesat e tyre. 24 Atëherë Faraoni thirri Moisiun dhe i tha: "Shkoni, shërbejini Zotit, le të mbeten vetëm kopetë tuaja me bagëti të imët dhe të trashë; edhe fëmijët tuaj mund të vinë me ju". 25 Moisiu tha: "Ti duhet të na lejosh gjithashtu të marrim dhe disa fli dhe olokauste, që t'ia ofrojmë Zotit, Perëndisë tonë. 26 Edhe bagëtia jonë do të vijë me ne; nuk do të lëmë këtu as edhe një thua të saj, sepse do të marrim disa krerë për t'i shërbyer Zotit, Perëndisë tonë; dhe nuk e dimë me se do t'i shërbejmë Zotit, deri sa të arrijmë atje poshtë". 27 Por Zoti e fortësoi zemrën e Faraonit dhe ai nuk deshi t'i linte të shkonin. 28 Atëherë Faraoni i tha Moisiut: "Qërohu nga unë! Ruhu se më del përpara, sepse ditën që do të më dalësh përpara do të vdeshë!". 29 Moisiu iu përgjigji: "Mirë e the; unë nuk do të dal më përpara".

11 Pastaj Zoti i tha Moisiut: "Unë do të sjell edhe një plagë tjetër mbi Faraonin dhe Egjiptin; pas kësaj ai do t'ju lejojë të ikni prej këtej. Kur do t'ju lejojë të shkoni, ai do t'ju débojë përfundimisht prej këtej. 2 Tani foli popullit në mënyrë që çdo burrë t'i kérkojë fqinj të tij dhe çdo grua fqinjës së saj sende argjendi dhe ari". 3 Dhe Zoti e bëri popullin të ketë hir në sytë e Egjiptasve; edhe Moisiu gjëzonte konsideratë të madhe në vendin e Egjiptit, në sytë e shërbejtoreve të Faraonit dhe në sytë e popullit. 4 Pastaj Moisiu tha: "Kështu thotë Zoti: "Aty nga mesnata, unë do të kaloj përmes Egjiptit; 5 dhe çdo i parëlindur në vendin e Egjiptit do të vdesë, nga i parëlinduri i Faraonit që rri mbi fron, tek i parëlinduri i shërbejtoreve që rri pas mokrës, si dhe pjellja e parë e bagëtisë. 6 Atëherë në vendin e Egjiptit do të ketë një britmë të madhe, që nuk është dëgjuar kurrë më parë dhe që nuk do të dëgjohet asnjëherë tjetër. 7 Por kundër asnjërit prej bijve të Izraelit, qofshin ata njerëz apo kafshë, asnjë qen s'ka pér të lëvizur gjuhén, me qëllim që të dini se Zoti bën dallimin midis Egjiptasve dhe Izraelit. 8 Dhe tërë këta shërbejtoret e tu do të zbresin tek unë dhe do të përkulen para meje, duke thënë: "Nisu, ti dhe populli yt që të ndjek nga pas!". Mbas kësaj unë do të nisem"". Dhe Moisiu largua nga Faraoni tërë zemërim. 9 Pastaj Zoti i tha Moisiut: "Faraoni nuk do t'ju vërë veshin, me qëllim që mrekullitë e mia të shumëzohen në vendin e Egjiptit". 10 Dhe Moisiu dhe Aaroni bënë tërë ato mrekulli para Faraonit; por Zoti e ngurtësoi zemrën e Faraonit dhe ky nuk i la bijtë e Izraelit të dalin nga vendi i tij.

12 Zoti u foli Moisiut dhe Aaronit në vendin e Egjiptit, duke u thënë: 2 "Ky muaj do të jetë pér ju muaji më i rëndësishëm, do të jetë pér ju muaji i parë i vittit. 3 I thoni gjithë asamblesë së Izraelit: "Ditën e dhjetë të këtij muaji, çdo burrë të marrë pér vete një qengj, sipas madhësisë së familjes të të atit, një qengj pér shtëpi. 4 Por në qoftë se shtëpia është tepër e vogël pér një qengj, le të marrë një së bashku me fqinjin më të afërt, duke llogaritur numrin e personave; ju do t' përcaktioni sasinë e qengjit të nevojshëm, në bazë të asaj që çdonjëri mund të hajë. 5 Qengji juaj duhet të jetë pa të meta, mashkull, motak; mund të merrni një qengj ose një kec. 6 Do ta ruani deri në ditën e katërmëdhjetë të këtij muaji, dhe tërë asambleja e popullit të Izraelit do ta therë atë

në të ngrysur. 7 Pastaj do të marrin nga ai gjak dhe do ta vënë mbi dy shtalkat dhe mbi arkitraun e shtëpive ku do ta hanë. 8 Do të hanë mishin e pjkur në zjarr, po atë natë, do ta hanë atë me bukë pa maja dhe me barishte të hidhura. 9 Nuk do të hani fare mish të gjallë apo të zier në ujë, por të pjkur në zjarr me kokën, këmbët dhe të brendshmet. 10 Dhe nuk do të lini asnjë mbetje deri në mëngjes; dhe c'të mbetet deri në mëngjes, do ta digjini në zjarr. 11 Do ta hani në këtë mënyrë: ijengjeshur, sandalembathur dhe me bastunin tuaj në dorë; do të hani me nxitim: se është Pashka e Zotit. 12 Atë natë unë do të kaloj nëpër vendin e Egjiptit dhe do të godas çdo të parëlindur në vendin e Egjiptit, qoftë njeri apo kafshë, dhe do t'i jap hakun gjithë perëndive të Egjiptit. Unë jam Zoti. 13 Dhe gjaku do të jetë pér ju një shenjë mbi shtëpitë ku ndodheni; kur unë të shoh gjakun do të kaloj tutje dhe nuk do të ketë plagë mbi ju pér t'ju zhdukur, kur të godas vendin e Egjiptit. 14 Ajo ditë do të jetë pér ju një ditë pér t'u mbajtur mend dhe ta kremoni si festë kushtuar Zotit; do ta kremoni nëpër kohëra si ligj të përjetshëm. 15 Për shtatë ditë do të hani bukë të ndorme. Ditën e parë do të kujdeseni të hiqni çdo maja nga shtëpitë tuaja, sepse kushdo që do të hajë bukë të mbrujtur, nga dita e parë deri në të shtatën, do të këputet nga Izraeli. 16 Ditën e parë do të keni një mbledhje të shenjtë, dhe një mbledhje të shenjtë edhe ditën e shtatë. Të mos bëhet asnjë punë ato ditë; të përgatitet vetëm ajo që do të hajë secili dhe asnjë tjetër. 17 Do të kremoni, pra, festën e të ndormëve, sepse pikërisht në këtë ditë bëra të dalin radhët tuaja nga vendi i Egjiptit; do ta kremoni, pra, këtë ditë nëpër kohëra si ligj të përjetshëm. 18 Gjatë muajit të parë, nga dita e katërmëdhjetë e muajit, në mbrëmje, deri ditën e njëzenjetë, në mbrëmje, do të hani bukë të ndorme. 19 Për shtatë ditë të mos gjendet maja në shtëpitë tuaja, sepse kushdo që do të hajë diçka të mbrujtur, do të këputet nga asambleja e Izraelit, qoftë ai i huaj apo i lindur në vend. 20 Nuk do të hani asnjë të mbrujtur; në të gjitha banesat tuaja do të hani bukë të ndorme"". 21 Moisiu, pra, thirri gjithë pleqtë e Izraelit dhe u tha atyre: "Shkoni dhe merrni qengja pér ju dhe pér familjet tuaja, dhe flijoni Pashkët. 22 Pastaj do të merrni një tufëz hisopi, do ta ngjeni në gjakun që është në legen, dhe me gjakun që është në legen do të spërkatni arkitraun dhe të dy shtalkat e dyerve; dhe asnjë prej jush nuk do të dalë nga dera e shtëpisë së tij deri në mëngjes. 23 Sepse Zoti do të kaloj pér të goditur Egjiptasit; po, kur do të shohë gjakun mbi arkitraun dhe mbi dy shtalkat, Zoti do të kalojë më tej derës dhe nuk do ta lejojë shkatërruesin të hyjë në shtëpitë tuaja pér t'ju goditur. 24 Zbatoheni, pra, këtë si një porosi të përjetshme pér ju dhe pér bijtë tuaj. 25 Kur të hyni në vendin që do t'ju japë Zoti, siç e ka thënë, zbatoni këtë rit. 26 Kur bijtë tuaj do t'ju pyesin: "Ç'kuptim ka ky rit pér ju?", 27 ju do t'u përgjigjeni: "Kjo është flia e Pashkës së Zotit, që kaloi tej shtëpive të bijve të Izraelit në Egjip, kur goditi Egjiptasit dhe i fali shtëpitë tonë"". Dhe populli u përkul dhe adhuroi. 28 Atëherë bijtë e Izraelit shkuan dhe vepruan ashtu; ata bënë ashtu si i kishte urdhëruar Zoti Moisiu dhe Aaronin. 29 Prandaj ndodhi që në mesnatë Zoti goditi tërë të parëlindurit në vendin e Egjiptit, që nga i parëlinduri i Faraonit që rintë mbi froni e tij, deri te i parëlinduri i të burgosurit që ishte në burg, si dhe çdo pjellë e parë e bagëtive. 30 Kështu Faraoni u ngrit natën, ai me gjithë shërbejtoret e tij dhe gjithë Egjiptasit; dhe u dëgjuia një klithmë e madhe në Egjip, sepse nuk kishte shtëpi ku të mos kishte një të vdekur. 31 Atëherë ai thirri Moisiun dhe Aaronin natën dhe u tha: "Cohuni dhe largohuni nga mesi i popullit tim, ju dhe bijtë e Izraelit; dhe shkoni t'i shërbeni Zotit, siç

e keni thënë. **32** Merrni me vete kopetë e bagëtive të imta dhe të trasha, siç keni thënë, dhe shkon; dhe më bekoni edhe mua!". **33** Dhe Egjiptasit e nxisnin popullin për të shpejtuar nisjen nga vendi, sepse thonin: "Do të vdesim të gjithë". **34** Populli mori me vete brumin e bukës para se ai të vinte; i mbështollti magjet e tij me rroba trupi dhe i vuri mbi kurriz. **35** Dhe bijtë e Izraelit bënë ashtu siç i kishte thënë Moisiu dhe u kërkuau Egjiptasve sende argjendi, sende ari dhe rroba; **36** dhe Zoti bëri që Egjiptasit ta shikonin me sy të mirë popullin dhe t'i jepnini atë që kérkonte. Kështu i zhveshën Egjiptasit. **37** Bijtë e Izraelit u nisën nga Ramsesi për në Sukoth, ishin rrëth gjashtëqind mijë njerëz më këmbë, pa llogaritur fémijët. **38** Dhe me ta iku gjithashu një përzierje e madhe njerëzish, bashkë me kopetë e tyre të bagëtive të imta dhe të trasha, një numër i madh kafshësh. **39** Dhe ata e poqën brumin që kishin sjellë nga Egjipi, duke bërë kuleçë të ndormë; në fakt brumi nuk kishte maja, sepse ata u dëbuan nga Egjipi dhe nuk mundën të mënojnë, as të përgatisin rezerva për udhëtimin. **40** Koha që bijtë e Izraelit kaluan në Egjipt që katërqind e tridhjetë vjet. **41** Në fund të katërqind e tridhjetë vjetëve, pikërisht atë ditë, ndodhi që të gjitha radhët e Zotit dolën nga vendi i Egjpitit. **42** Kjo është një natë për t'u kremluar pér nder të Zotit, sepse ai i nxori nga vendi i Egjpitit; kjo natë do të jetë një kremlim solemn ndaj Zotit, pér të gjithë bijtë e Izraelit brez pas brezi. **43** Pastaj Zoti i tha Moisiut dhe Aaronit: "Ky është irregulli i Pashkëve: asnjë i huaj nuk do të hajë; **44** por qdo skllav, i blerë me para, mbasi të jetë rrëthprerë, mund të hajë. **45** Të ardhurit dhe mercenarët nuk do të hanë. **46** Qengji do të hahet vetëm në një shtëpi; asnjë pjesë të mishit të tij nuk do ta nxirri jashtë shtëpisë dhe nuk do të theyni asnjë kockë të tij. **47** Tërë asambleja e Izraelit do ta kremlojë atë. **48** Dhe kur një i huaj do të banojë me ty do të dojë të kremlojë Pashkët pér nder të Zotit, tërë meshkujt e familjes së tij duhet të rrëthpriten më parë dhe pastaj ai le të afrohet pér të kremluar këtë ditë, ai do të konsiderohet si i lindur në vend; por asnjë i parrethprerë s'ka pér të ngrënë. **49** Do të ketë një ligj të vetëm pér atë që ka lindur në vend dhe pér të huajin që banon me ju". **50** Tërë bijtë e Izraelit vepruan në këtë mënyrë; ata bënë pikërisht atë që Zoti i kishte urdhëruar Moisiut dhe Aaronit. **51** Kështu ndodhi që pikërisht atë ditë Zoti i bëri bijtë e Izraelit të dalin nga vendi i Egjpitit, simbas radhëve të tyre.

13 Zoti i foli Moisiut duke i thënë: **2** "Më shenjtëro qđo të parëlindur, ai që çel barkun ndër bijtë e Izraelit, qofshin njerëz apo kafshë; më takon mua". **3** Pastaj Moisiu i tha popullit: "Mbajnin mend këtë ditë, gjatë së cilës dolët nga Egjipi, nga shtëpia e skllavërisë; sepse Zoti ju nxori nga ky vend me dorë të fuqishme; nuk do të hahet bukë me maja. **4** Ju po dilni sot, në muajin e Abibit. **5** Atëherë pra kur Zoti do të bëjë që të hyni në vendin e Kananejeve, të Hitejve, të Amorejve, të Hivëve dhe të Jebusejve që u është betuar etërvë të tu të të japë, vend ku rrjedh qumështi dhe mjalti, do të kryesh këtë rit gjatë këtij muaji. **6** Shtatë ditë me radhë do të hash bukë të ndorme; dhe ditën e shtatë do të bëhet një festë pér Zotin. **7** Do të hahet bukë e ndorme gjatë shtatë ditëve; dhe nuk do të duket bukë me maja tek ju, as do të duket maja pranë teje, brenda tërë kufijve të tu. **8** Atë ditë do t'ia shpjegosh këtë gjë birit tënd, duke i thënë: "Veprohet kështu pér shkak të asaj që bëri Zoti pér mua kur dola nga Egjipi". **9** Dhe do të jetë pér ty si një shenjë mbi dorën tênde dhe si një kujtim ndër sytë e tu, me qëllim që ligji i Zotit të jetë në gojën tênde; sepse Zoti të bëri të dalësh nga Egjipi me dorë të

fujishme. **10** Zbatoje pra këtë rregull në kohën e caktuar, vit pas viti. **11** Kur Zoti do të ketë bërë që të hysh në vendin e Kananejeve, ashtu siç të është betuar ty dhe etërvë të tu, dhe do të ta ketë dhënë atë, **12** do t'i shenjtërosh Zotit tërë atë që çelin barkun dhe qđo pjellje të parë të bagëtisë që ti zoteron: meshkujt do t'i takojnë Zotit. **13** Kështu do të shpengos qđo pjellje të parë të gomarit me një qenq; por në qoftë se nuk dëshiron ta shpengos, atëherë theyra qafën; kështu do të shpengos qđo të parëlindur të njeriut ndër bijtë e tu. **14** Kur në të ardhmen biri yt do të të pesës, duke thënë: "Çfarë do të thotë kjo?", ti do t'i përgjigjesh: "Zoti na bëri të dalim nga Egjipi, nga shtëpia e skllavërisë, me dorë të fuqishme; **15** dhe ndodhi që, kur Faraoni ngulit këmbë të mos na linte të shkonim, Zoti vrau tërë të parëlindurit në vendin e Egjpitit, si të parëlindurit e njerëzve ashtu dhe të parëlindurit e kafshëve. Prandaj unë i bëj fli Zotit tërë meshkujt që çelin barkun, por shpengo qđo të parëlindur të bijve të mi". **16** Kjo do të jetë si një shenjë mbi dorën tênde dhe një ballore midis syve të tu, sepse Zoti na bëri të dalim nga Egjipi me dorë të fuqishme". **17** Kur Faraoni e la popullin të shkojë, Perëndia nuk e çoi nëpër rrugën e vendit të Filisteive, megjithëse kjo ishte më e shkurtëra, sepse Perëndia tha: "Që të mos pendohet populli, kur të shohë luftën, dhe të mos kthehet në Egjip". **18** Por Perëndia bëri që populli të vinte një herë përqark, nëpër rrugën e shkretëtirës, drejt Detit të Kuq. Dhe bijtë e Izraelit dolën të armatosur nga vendi i Egjpitit. **19** Dhe Moisiu mori me vete eshrat e Jozefit, sepse i kishte vënë bijtë e Izraelit të betoheshin shprehimisht, duke thënë: "Me siguri Perëndia do t'ju vizitojë; atëherë i bartni me vete eshrat e mia". **20** Kështu ata u nisën nga Sukothi dhe fushuan në Etham, buzë shkretëtirës. **21** Dhe Zoti shkonte para tyre, ditën në një kolonë resh pér t'i udhëhequr në rrugë, dhe natën në një kolonë zjarri pér t'u bërë atyre dritë, që të mund të ecnin ditën dhe natën. **22** Kolona e reve nuk tërhiqej kurrë ditën përparrapollit, as kolona e zjarrit natën.

14 Pastaj Zoti i foli Moisiut, duke i thënë: **2** "U thuaj bijve të Izraelit të kthehen prapa dhe të vendosin kampin e tyre përballë Pi-Hahirohit, midis Migdolit dhe detit, përballë Baal-Tsefonit; vendosni kampin tuaj përparrë këtij vendi pranë detit. **3** Atëherë Faraoni do të thotë pér bijtë e Izraelit: "Ata po enden si të humbur në vend; shkretëtira i mban të myllur". **4** Dhe unë do ta ngurtësoj zemrën e Faraonit, dhe ai do t'i ndjekë ata; por unë do të siguroj lavdi nga Faraoni dhe nga gjithë ushtria e tij, dhe Egjiptasit do të mësojnë që unë jam Zoti". Dhe ata ashtu vepruan. **5** Pastaj iu njoftua mbretit të Egjiptit që populli kishte ikur; dhe zemra e Faraonit dhe e shërbëtorëve të tij ndryshoi kundrejt popullit, dhe ata thanë: "Ç'bëmë që e lamë Izraelin të ikë nga shërbimi ynë?". **6** Kështu Faraoni bëri që të përgatitej qerrja e tij dhe mori me vete popullin e tij. **7** Mori dhe gjashtëqind rreth të zgjedhura dhe tërë qerret e Egjiptit, me lufëtarë në secilin prej tyre. **8** Dhe Zoti e ngurtësoi zemrën e Faraonit, mbretit të Egjpitit, dhe ai i ndoqi bijtë e Izraelit, që dilnin plot trimëri. **9** Egjiptasit i ndoqën; dhe tërë kuajt, qerret e Faraonit, kalorësit e tij dhe ushtria e tij i arritin kur kishin fushuar pranë detit, në afërsi të Pi-Hahirohit, përballë Baal-Tsefonit. **10** Ndërsa Faraoni po afrohej, bijtë e Izraelit ngriten sytë; dhe ja, Egjiptasit marshonin prapa tyre, prandaj patën shumë frikë; dhe bijtë e Izraelit i klithën Zotit, **11** dhe i thanë Moisiut: "Pse, nuk kishte varre në Egjip, që na solle të vdesim në shkretëtirë? Pse e bëre këtë gjë me ne, duke na nxjerrë nga Egjipi? **12** A nuk ishte vallë kjo pér të

cilën tē flisnim nē Egjipt, duke tē thënë: "Na lër rehat, kështu do tē mund t'u shérbejmé Egjiptasve"? Sepse pér ne do tē qe më mirë t'u shérbenim Egjiptasve se sa tē vdesim nē shkretëtirë". **13** Por Moisiu i tha popullit: "Mos kini frikë, qëndroni dhe qırımı do tē vijë nga Zoti, i cili do ta bëjë sot pér ju; sepse Egjiptasit që shihni sot, nuk do t'i shihni më kurrë. **14** Zoti do tē luftojë pér ju, dhe ju do tē rrinë tè qetë". **15** Pastaj Zoti i tha Moisiut: "Pse më bërtet mua? U thauj bijve tè Izraelit tè shkojnë pérpara. **16** Dhe tì ço lart bastunin tênd, shtrije dorën mbi det dhe ndaje atë, nê ményrë që bijtë e Izraelit tê mund tê kalojnë nê mes detit nê tê thatë. **17** Sa pér mua, unë do ta ngurtësoj zemrën e Egjiptasve, dhe këta do t'i ndjekin ata. Kështu unë do tê fitoj lavdi nga Faraoni, nga térë ushtria e tij, nga qerret dhe kalorësit e tij. **18** Dhe Egjiptasit do tê dinë që unë jam Zoti, kur unë do tê fitoj lavdi nga Faraoni, nga qerret e tij dhe nga kalorësit e tij". **19** Atëherë Engjelli i Perëndisë, që ekte pérpara kampit tè Izraelit, u zhvendos dhe shkoi e u vu prapa tyre; edhe kolona e reve lëvizi nga pérpara dhe shkoi e u vu prapa tyre. **20** Dhe kështu vajti e u vendos midis fushimit tè Egjipit dhe fushimit tè Izraelit; dhe reja prodhonte errësirë pér njérén palë, ndërsa u jepte dritë tê tjerëve natën. Kështu térë natën kurkush nuk iu afraua tjetrin. **21** Atëherë Moisiu shtriu dorën e tij mbi detin; dhe Zoti bëri që tê tériqet deti nga një erë e fortë nga lindja që fryu térë atë natë dhe e shndërroi detin nê tokë tê thatë; dhe ujërat u ndanë. **22** Kështu bijtë e Izraelit hynë nê mes tê detit nê tê thatë; dhe ujërat formonin si një mur nê tê djathtë dhe tê majtë tê tyre. **23** Dhe Egjiptasit i ndoqën; dhe térë kuajt e Faraonit, qerret e tij dhe kalorësit e tij hynë pas tyre nê mes tê detit. **24** Aty nga agimi i mëngjesit ndodhi që Zoti i hodhi sytë nê kampin e Egjiptasve nga kolona e zjarrit dhe nga reja, dhe i dha dérmën. **25** Ai bëri tê shkëputen rotat e qerreve tê tyre dhe e bëri tê vështirë pérparimin e tyre. Kështu Egjiptasit thanë: "T'a mbathim para Izraelit, sepse Zoti lufton bashkë me ta kundër Egjiptasve". **26** Pastaj Zoti i tha Moisiut: "Shtrije dorën tênd mbi detin, me qëllim që ujërat e tij tê kthehen mbi Egjiptasit, mbi qerret dhe kalorësit e tyre". **27** Atëherë Moisiu shtriu dorën e tij mbi detin; kështu nê tê gdhirë, deti u kthye nê vendin e tij tê zakonshëm; Egjiptasit ikën para tij; dhe Zoti i përlau Egjiptasit nê mes tê detit. **28** Ujërat u kthyen dhe mbuluan qerret, kalorësit dhe térë ushtrinë e Faraonit që kishin hyrë nê det pér tê ndjekur Izraelitet; dhe nuk shpëtoi asnjë prej tyre. **29** Por bijtë e Izraelit vazhduan tê ecnin nê tokë tê thatë nê mes tê detit, dhe ujërat qenë pér ta si një mur, nê tê djathtë tê tyre dhe nê tê majtë tê tyre. **30** Kështu, atë ditë, Zoti e shpëtoi Izraelin nga dora e Egjiptasve, dhe Izraeli pa mbi bregun e detit Egjiptasit e vdekur. **31** Izraeli pa fuqinë e madhe që Zoti kishte treguar kundër Egjiptasve, dhe populli pati frikë nga Zoti dhe besoi te Zoti dhe te Moisiu sherbëtor i tij.

15 Atëherë Moisiu dhe bijtë e Izraelit i kënduan kétë kantik Zotit dhe folën duke thënë: "Unë do t'i këndoj Zotit, sepse u lartësua shumë; hodhi nê det kuaj dhe kalorës. **2** Zoti éshët forca ime dhe kantiku im, ka qënë shpëtimi im. Ky éshët Perëndia im, unë do ta përlëvdoj; éshët Perëndia i atit tim, unë do ta lartësoj. **3** Zoti éshët një luftëtar, emri i tij éshët Zoti. **4** Ai hodhi nê det qerret e Faraonit dhe ushtrinë e tij, luftëtarët më tê mirë tê tij u mbytën nê Detin e Kuq. **5** Ata mbulohen nga humnëra; ranë nê fund si një gur. **6** E djathta jote, o Zoti, éshët e mrekullueshme nê fuqinë e saj. E djathta jote, o Zoti, i dérmoi armiqtë. **7** Me madhështinë e madhërisë sate, ti i përbys ata që ngrihen kundër teje; ti nxjer

jashtë zemërimin tênd, ai i prish ata sikur të ishin kallamishte. **8** Sa tē shfrysh nga vrimat e hundëve, ujërat janë grumbulluar, valët janë ngritur si një mur, dhe dallgët janë përfocuar nê zemrën e detit. **9** Armiku thoshtë: "Do t'i ndjek, do t'i arrij, do tē ndaj kufomat, lakkia ime do tê ngopet mbi ta; do tē zhvesh shpatën time, dora ime do t'i shfarosë". **10** Po tì dërgove jaştë frymën tênd dhe deti i mbuloi; u mbytën si plumbi nê ujërat e fuqishmit. **11** Kush barazohet me ty midis perëndive, o Zoti? Kush barazohet me ty, i mrekullueshëm nê shenjtëri, i madhërishëm nê lëvdata, o qidubëresës? **12** Ti shtrive dorën e djathtë, dhe toka i gjelliti. **13** Me mëshirën tênd, ke udhëhequr popullin që e ke shpenguar; me forcën tênd e ke çuat drejt banesës sate tê shenjtë. **14** Popujt e kanë dëgjuar këtë dhe dridhen. Ankthi ka mbërthyer banorët e Filistinës. **15** Që tani krerët e Edomit e kanë humbur, tê fuqishmit e Moabit i ka zënë frika, térë banorët e Kanaanit po shkrihen. **16** Frika dhe tmerri do tê bierë mbi ta. Falë forcës së krahut tênd do tê bëhen tê palëvizshëm si guri, deri sa populli yt, o Zoti, tê kalojë, deri sa tê kalojë populli që tì ke blerë. **17** Ti do t'i futësh dhe do t'i vendosësh nê malin e trashëgimisë sate, nê vendin që ke përgatitur, o Zoti, pér banesën tênd, nê shenjtëoren që duart e tua, o Perëndi, kanë vendosur. **18** Zoti do tê mbretëroj gjithnjë, pérjetë. **19** Pasi kuajt e Faraonit me qerret e tij dhe kalorësit e tij kishin hyrë nê det, dhe Zoti kishte kthyer mbi ta ujërat e detit, por bijtë e Izraelit kishin ecur nê mes tê detit, nê tê thatë. **20** Atëherë profetesha Miriam, motra e Aaronit, mori nê dorë dajren, dhe tê gjitha gratë e ndoqën nga pas me dajre dhe me valle. **21** Dhe Miriami u këndonte atyre: "Këndojini Zotit, sepse u lartësua shumë; hodhi nê det kuaj dhe kalorës". **22** Pastaj Moisiu i nisi Izraelitet nga Deti i Kuq dështë dërejtuan nga shkretëtira e Shurit; ecën tri ditë nê shkretëtirë dhe nuk gjetën ujë. **23** Kur arritin nê Mara nuk mundën tê pinë ujërat e Marës sepse ishin tê hidhura; prandaj ky vend u quajt Mara. **24** Atëherë populli murmurit kundër Moisiut, duke thënë: "Çdo tê pímë?". **25** Kështu ai i bërtiti Zotit; dhe Zoti i tregoi një dru; ai e hodhi atë nê ujë, dhe ujërat u bënë tê émpla. Atje Zoti i dha popullit një ligj dhe një dekret, dhe e vuri kështu popullin nê provë. **26** dhe tha: "Në qoftë se ti dëgjon me vëmëndje zérin e Zotit, Perëndisë tênd, dhe bën atë që éshëtë dërejtë nê sytë e tij dhe dëgjon urdhërimet e tij dhe respekton térë ligjet e tij, unë nuk do tê jap asnjë nga ato sémundje që u kam dhënë Egjiptasve, sepse unë jam Zoti që tê shëron". **27** Kështu arritin nê Elim, ku kishte dymbëdhjetë burime uji dhe shtatëdhjetë palma; dhe e ngritën kampin e tyre pranë ujërave.

16 Pastaj ata u nisën nga Elimi dhe térë asambleja e bijve tê Izraelit arriti nê shkretëtirën e Sinit, që ndodhet midis Elimit dhe Sinait, ditën e pesëmbëdhjetë tê muajit të dytë mbas nisjes së tyre nga vendi i Egjiptit. **2** Dhe térë asambleja e bijve tê Izraelit murmurit kundër Moisiut dhe Aaronit nê shkretëtirë. **3** Bijtë e Izraelit u thanë atyre: "Ah, le tê kishim vdekur nga dora e Zotit nê vendin e Egjiptit, ku uleshim pranë tenxhereve me mish dhe hanim bukë sa ngopeshim! Sepse ju na çuat nê kétë shkretëtirë që tê vdesë ngauria térë kjo asamble". **4** Zoti i tha Moisiut: "Ja, unë do tê bëj që tê bjerë manë mbi juve nga qilli; dhe populli do tê dalë çdo ditë pér tê mbledhur racionin e ditës, sepse unë dua ta vë nê provë pér tê parë nê se do tê ecë ose jo simbas ligjt tim. **5** Por ditën e gjashtë, kur do tê përgatisin nozullimin që duhet tê cojnë nê shtëpi, ai do tê jetë dyfishi i atij që mbledhin çdo dite". **6** Atëherë Moisiu dhe Aaroni u thanë gjithë bijve tê Izraelit: "Në

mbrëmje do të mësoni që Zoti është ai që ju nxori nga vendi i Egjiptit; 7 dhe në mëngjes keni për të parë lavdinë e Zotit, sepse ai i ka dëgjuar murmuritjet tuaja kundër Zotit; por ne çfarë jemi që murmurisni kundër nesh?”. 8 Moisiu tha akoma: “Kjo ka pér të ndodhur, kur Zoti do t’ju japë mish pér të ngrënë në mbrëmje dhe bukë që të ngopeni në mëngjes, sepse Zoti i dëgjoi murmuritjet tuaja kundër tij. Po ne çfarë jemi? Murmuritjet tuaja nuk janë kundër nesh, por kundër Zotit”. 9 Pastaj Moisiu i tha Aaronit: “Thuaji gjithë asamblesë sé bijve të Izraelit: “Afrohuni para Zotit, sepse ai i dëgjoi murmuritjet tuaja””. 10 Ndërsa Aaroni i fiste tërë asamblesë sé bijve të Izraelit, ata u sollën drejt shkretëtirës; dhe ja lavdia e Zotit u shfaq në re. 11 Dhe Zoti i foli Moisiut, duke i thënë: 12 “Unë i dëgjova murmuritjet e bijve të Izraelit; foli atyre, duke thënë: “Në të ngrysur do të hani mish dhe në mëngjes do të ngopeni me bukë; dhe do të mësoni që unë jam Zoti, Perëndia juaj””. 13 Dhe kështu, aty nga mbrëmja ndodhi që shkurtat u ngritën dhe mbuluan kampin; dhe në mëngjes kishte një shtrësë vese rrëth kampit. 14 Pastaj shresa e vesës u zhduk, dhe ja, mbi sipërfaqen e shkretëtirës u duk një gjë e hollë dhe e rrumbullakët, e hollë si bryma mbi tokë. 15 Kur bijtë e Izraelit e panë, i thanë njeri tjetrit: “Çfarë është”, sepse nuk e dinin se çishtë. Dhe Moisiu u tha atyre: “Kjo është buka që Zoti iu dha pér të ngrënë. 16 Ja çfarë ka urdhëruar Zoti: Secili të mbledhë aq sa i duhet pér ushqimin e tij, një omer pér frymë, sipas numrit të personave që jeni; secili nga ju t’u marrë përa ata që janë në çadren e tij”. 17 Biftë e Izraelit vepruan kështu; disa prej tyre mblohdhën më tepër dhe të tjerët më pak. 18 E matën me omerin; dhe kush kishte mbledhur shumë nuk pati tepricë; dhe kush kishte mbledhur më pak nuk pati mangut. Gjithkush mblohdhi simbas nevojës së tij pér ushqim. 19 Pastaj Moisiu u tha atyre: “Asnjeri të mos e lërë të taprojë pér nesër në mëngjes”. 20 Por ata nuk iu bindën Moisiut dhe disa prej tyre lanë teprica edhe pér të nesërmen; ajo u kalb duke prodhuar krimba dhe doli një erë e keqe; dhe Moisiu u zemërua me ta. 21 Kështu e mblidhni çdo mëngjes; secili sipas nevojës së tij pér ushqim; por kur dielli bëhej i nxehët, mana e mbledhur shkrihej. 22 Kështu ditën e gjashtë mblohdhën një racion të dyfishtë buke, dy omerë pér secilin prej tyre. Dhe të gjithë krerët e asamblesë erdhën pér t’ia referuar Moisiut. 23 Atëherë ai u tha: “Kjo është ajo që ka thënë Zoti: Nesër është një ditë solemne pushimi, një e shtunë e shenjtë pér Zotin; pikni sot atë që duhet të pikni dhe zieni atë që duhet të zieni; dhe çdo gjë që ju tepron, vëreni ménjanë dhe ruajeni deri nesëri”. 24 Ata pra e ruajtën deri të nesërmen, ashtu si kishte urdhëruar Moisiu; dhe ushqimet e ruajtura nuk lëshuan erë të keqe dhe nuk prodhuau krimba. 25 Moisiu tha: “Hajeni sot, se sot është e shtuna e shenjtë e Zotit; sot nuk do ta gjeni nëpër fushat. 26 Mblidhni gjatë gjashtë ditëve; sepse ditën e shtatë nuk do ta gjeni më”. 27 Dhe ditën e shtatë ndodhi që disa njerëz nga populli dolën përa t’mbledhur, por nuk e gjetën. 28 Atëherë Zoti i tha Moisiut: “Deri kur do të kundërshtoni të zbatoni urdhërimet e mia dhe ligjet e mia? 29 Mos harroni që Zoti ju ka dhënë të shtunën; pér këtë arësye ditën e gjashtë ju jep bukë pér ditë. Secili të qëndrojë në vendin e tij; asnjeri të mos dalë nga çadra e tij ditën e shtatë”. 30 Kështu populli pushoi ditën e shtatë. 31 Dhe shtëpia e Izraelit e quajti Mana; ajo ishte e ngjashme me farën e koriandrit, e bardhë dhe me shijen e revanisë që bëhet me mijaltë. 32 Pastaj Moisiu tha: “Kjo është ajo që Zoti ka urdhëruar: “Mbush me të një omer, me qëllim që të ruhet pér pasardhësit tuaj, që ata të shohin bukën që ju bëra të hani në shkretëtirë, kur ju nxora nga vendi i

Egjiptit”. 33 Moisiu i tha pastaj Aaronit: “Merr një enë, vër brenda saj një omer të plotë mane dhe vendose para Zotit, me qëllim që të ruhet pér pasardhësit tuaj”. 34 Ashtu si e kishte urdhëruar Zoti Moisiu, Aaroni e vendosi para Dëshmisë, që të ruhej. 35 Dhe bijtë e Izraelit hëngrën manën dyzet vjet, deri sa arritën në një vend të banuar; hëngrën manën deri sa arritën në kufirin e vendit të Kanaanit. 36 Omeri është e dhjeta pjesë e efës.

17 Pastaj tërë asambleja e bijve të Izraelit u nis nga shkretëtira e Sinit, duke marshuar me etapa sipas urdhavrave të Zotit, dhe u vendos në Redifim. Por nuk kishte ujë të pijshëm pér popullin. 2 Atëherë populli u grind me Moisiu dhe i tha: “Na jep ujë pér të pirë”. Moisiu u përgjigj: “Pse grindeni me mua? Pse tundoni Zotin?”. 3 Atje populli pati etje pér ujë dhe murmurit kundër Moisiut, duke thënë: “Pse na bëre të ikim nga Egjipti që të vdesim nga etja ne, bijtë tanë dhe bagëtia jonë?”. 4 Kështu Moisiu i thirri Zotit, duke i thënë: “Çfarë të bëj pér këtë popull? Edhe pak dhe ata do të më vrasin me gurë”. 5 Zoti i tha Moisiut: “Kalo para popullit dhe merr me vete disa pleq nga Izraeli; merr në dorë edhe bastunin me të cilin rrëna lumin, dhe nisu. 6 Ja, unë do të rri përparrja teje, atje mbi shkëmbin në Horeb; ti do të rrahësh shkëmbin, prej të cilit do të burojë ujë dhe populli do të pije”. Kështu bëri Moisiu para syve të pleqe të Izraelit. 7 Prandaj e quajti këtë vend Masa dhe Meriba pér shkak të grindjeve që pati me bijtë e Izraelit, dhe sepse kishin tunduar Zotin, duke thënë: “A është vallë Zoti në mes nesh, apo jo?”. 8 Atëherë erdhë Amaleku pér të luftuar kundër Izraelit në Refidim. 9 Dhe Moisiu i tha Jozueut: “Zgjidh pér ne disa burra dhe dil pér të luftuar kundër Amalekut; nesër do të jem në majë të kodrës me shkopin e Perëndisë në dorë”. 10 Jozue bëri ashtu siç i kishte thënë Moisiu dhe luftoi kundër Amalekut, ndërsa Moisiu, Aaroni dhe Huri u njitën në majë të kodrës. 11 Dhe ndodhi që, kur Moisiu ngrinte dorën e tij, Izraeli fitonte; përkundrazi, kur e ulte dorën, fitonte Amaleku. 12 Por duart e Moisiut ishin rënduar, kështu që ata morën një gur dhe ia vunë poshtë, ai u ul mbi të ndërsa Aaroni dhe Huri ia mbanin duart, njëri nga një krah, tjetri nga krahu tjetër; kështu duart e tij mbetën të palëvizura deri në perëndimin e diellit. 13 Prandaj Jozue mundi Amalekun dhe njerëzit e tij, duke i prerë me shpatë. 14 Pastaj Zoti i tha Moisiut: “Shkruaje këtë ngjarje në një libër, që të mos harrohet kurrë, dhe njofto Jozueun që unë do ta fshij fare kujtimin e Amalekut nën qellin”. 15 Moisiu ndërtói pastaj një altar, të cilit i vuri emrin: “Zoti është flamuri im”; dhe tha: 16 “Dora u ngrit kundër frontit të Zotit, dhe Zoti do t’i bëjë luftë Amalekut brez pas brezi”.

18 Jethro, prift i Madianit, vjehrri i Moisiut, dëgjoi të gjitha ato që Perëndia kishte bërë pér Moisiu dhe pér Izraelin popullin e tij: si e kishte nxjerrë Zoti Izraelin nga Egjipti. 2 Atëherë Jethro, vjehrri i Moisiut, mori Seforan, gruan e Moisiut, 3 e cila i ishte kthyer, dhe dy bijtë e saj, prej të cilëve njëri quhej Gershom, (sepse Moisiu kishte thënë: “Kam qenë mik në tokë të huaj”) 4 dhe tjetri Eliezer (sepse ai kishte thënë: “Perëndia i atit tim ka genë ndihmësi im dhe më ka shpëtuar nga shpatë e Faraonit”). 5 Jethro, pra, vjehrri i Moisiut, erdhë te Moisiu bashkë me bijtë e tij dhe bashkëshorten e tij, në shkretëtirë ku ishte vendosur ai, në malin e Perëndisë. 6 I kishte quar fjalë Moisiut: “Unë, Jethro, vjehrri yt, po vij te ti bashkë me gruan tênde dhe dy bijtë e saj”. 7 Kështu Moisiu doli pér të takuar vjehrini e tij, u përkul dhe e puthi; pyetën njëri tjetrin pér shëndetin e tyre, pastaj hynë në çadër. 8 Atëherë Moisiu i tregoi vjehririt të tij të gjitha ato që

Zoti u kishte bërë Faraonit dhe Egjiptasve për shkak të Izraelit, të gjitha fatkeqësitet e pësuarat gjatë udhëtimit, dhe si i kishte shpëtar Zoti. **9** Dhe Jethro u gëzua për të gjitha të mirat që Zoti i kishte bërë Izraelit, duke e shpëtar nga dora e Egjiptasve. **10** Pastaj Jethro i tha: "Bekuar qoftë Zoti, që ju çlroi nga dora e Egjiptasve dhe nga dora e Faraonit, dhe çlroi popullin nga zjedha e Egjiptasve! **11** Tani e di që Zoti është më i madhi naga téré perënditë; po, ai ua vërtetoj atyre me sa krenari, kur vepruan me kryelartësi kundër Izraelit". **12** Pastaj Jethro, vjehrri i Moisiut, mori një olokaust dhe disa fli për t'a ofruar Perëndisë; dhe Aaroni dhe téré pleqtë e Izraelit erdhën të hanë me vjehrrin e Moisiut përpara Perëndisë. **13** Por ndodhi që, të nesërmen, Moisiu u ul për të gjykuar popullin; populli u mblodhi rrëth Moisiut që nga mëngjesi deri në mbrëmje. **14** Kur vjehrri i Moisiut pa të gjitha ato që ky bënte për popullin, tha: "C'është kjo që bën ti me popullin? Pse ulesht vetëm, dhe téré populli të rri përqark nga mëngjesi deri në mbrëmje?". **15** Moisiu iu përgjigj vjehrrit të tij: "Sepse populli vjen tek unë për t'u këshilluar me Perëndinë. **16** Kur ata kanë ndonjë problem, vinë tek unë, dhe unë gjykoj njérin dhe tjetrin dhe u bëj të njohur kanunet e Perëndisë dhe ligjet e tij". **17** Por vjehrri i Moisiut i tha: "Ajo që bën ti nuk shkon mirë. **18** Do të rraskapitesh më në fund, ti dhe ky popull që është me ty, sepse detyra që ke marrë përsipër është shumë e vështirë. Nuk mund t'i dalësh në krye vetëm. **19** Tani dëgjomë; unë do të të jep një këshillë dhe Perëndia qoftë me ty: përfaqësoso ti popullin përpara Perëndisë dhe paraqitja Perëndisë problemet e tyre. **20** Mësoju atyre statutet dhe ligjet dhe tregohu rrugën nëpër të cilën duhet të ecin dhe atë që duhet të bëjnë. **21** Por zgjidh në mes të të gjithë popullit disa njerëz të aftë që kanë frikë nga Perëndia, njerëz të besuar, që e urrejnë fitimin e padrejtë dhe vendosi mbi popullin si krerë të mijërave, krerë të qindrave, krerë të pesëdhjetrave dhe krerë të dhjetrave. **22** Dhe lejo që të janë ata që do ta gjykojnë popullin në çdo kohë; ata do të parashtrojnë çdo problem me rendësi të madhe, ndërsa për probleme të vogla do të vendosin vetë. Kështu do të jetë më lehtë për ty, dhe ata do ta mbajnë peshën bashkë me ty. **23** Në qoftë se ti vepron kështu, dhe kështu të urdhëron Perëndia, mund të mbahesh; dhe téré ky popull do të arrrijë faqebardhë në vendin e caktuar për të". **24** Moisiu e dëgjoi zérin e vjehrrit të tij, dhe bëri gjithçka që i kishte thënë. **25** Kështu Moisiu zgjodhi në téré Izraelin disa njerëz të aftë dhe i vuri si krerë të popullit: krerë të mijërave, krerë të qindrave, krerë të pesëdhjetrave dhe krerë të dhjetrave. **26** Kështu ata e gjykonin popullin në çdo kohë; çështjet e vështira ia parashtronin Moisiut, por çdo problem të vogël e zgjidhnin vetë. **27** Pastaj Moisiu u nda nga vjehrrit i tij, i cili u kthye në vendin e vet.

19 Ditet e parë të muajit të tretë nga dalja prej vendit të Egjiptit, po atë ditë, bijtë e Izraelit arriten në shkretëtirën e Sinait. **2** Të nisur nga Refidimi, ata arriten në shkretëtirën e Sinait dhe fushuan aty; Izraeli e ngriti kampin e tij përballë malit. **3** Pastaj Moisiu u ngjit drejt Perëndisë; dhe Zoti i thirri nga mali, duke i thënë: "Kështu do t'i thuash shtëpisë së Jakobit dhe këtë do t'u njoftosh bijve të Izraelit: **4** "Ju e patë atë që u bëra Egjiptasve, dhe si ju solla mbi krahë shqiponje pranë meje. **5** Prandaj, në qoftë se do ta dëgjoni me vëmendje zérin tim dhe zbatoni besëlidhjen time, do të jeni thesari im i veçantë ndërmjet téré popujve, sepse gjithë toka është imja. **6** Dhe do të jeni për mua një mbretëri priftërinjsh dhe një komb i shenjtë. Këto janë këtë që do t'u thuash bijve të Izraelit". **7** Atëherë Moisiu dërgoi e

thirri pleqtë e popullit, dhe u tha téré këto fjalë që Zoti kishte urdhëruar të thoshte. **8** Dhe téré populli u përgjigj bashkë dhe tha: "Ne do të bëjmë gjithçka që ka thënë Zoti". Kështu Moisiu i raportoi Zotit fjalët e popullit. **9** Dhe Zoti i tha Moisiut: "Ja, unë do të vij te ti në një re të dendur, me qëllim që populli të dëgjojë kur unë do të flas me ty, dhe të besojë për gjithnjë". Pastaj Moisiu i tregoi Zotit fjalët e popullit. **10** Atëherë Zoti i tha Moisiut: "Shko te populli, shenjtëroje atë sot dhe nesër, dhe bëj që të lajë rrobat. **11** Dhe të janë gati për ditën e tretë, sepse ditën e tretë Zoti do të zbrsë mbi malin e Sinait para syve të téré popullit. **12** Ti do të përcaktosh rrëth e qark kufij për popullin dhe do të thuash: Ruhuni se ngjiteni në mal ose prekni skajet e tij. Kushdo që do të prekë malin do të dënohet me vdekje. **13** Asnjë dorë nuk do ta prekë, por do të vritet me gurë ose do të shpohet me shigjeta, qoftë njeri ose kafshë; nuk do të mbetet gjallë. Kur briri të dëgjojhet shtruar, atëherë të ngjiteni mbi mal". **14** Kështu Moisiu zbriti nga mali drejt popullit; shenjtëroj popullin dhe ata i lanë rrobat e tyre. **15** Pastaj i tha popullit: "Bëhuni gati brenda tri ditëve; mos iu afroni grave". **16** Ditet e tretë, sa u bë mëngjes, pati bubullima dhe vetëtima; mbi mal doli një re e dendur dhe u dëgjua një zë shumë i fortë borie; dhe téré populli që ishte në kamp u drodhi. **17** Pastaj Moisiu e nxori popullin nga kampi për ta cuar përballë Perëndisë; dhe ata qëndruan në këmbët e malit. **18** Mali i Sinait ishte téré tym, sepse Zoti kishte zbritur mbi të në zjar; tymi i tij ngrihej si tymi i një furre, dhe téré mal i dridhej fort. **19** Ndërsa zëri i borisë po bëhej gjithnjë më i fortë, Moisiu fliste, dhe Perëndia i përgjigjet me një zë gjëmues. **20** Zoti zbriti pra mbi malin e Sinait, në majë të tij; pastaj Zoti thirri Moisiun në majë të malit dhe Moisiu u ngjitet atje. **21** Dhe Zoti i tha Moisiut: "Zbrit dhe paralajmëro populin solemnisht, që të mos sulet drejt Zotit për ta parë, dhe kështu shumë prej tyre të gjejnë vdekjen. **22** Edhe priftërinjtë që do t'i afrohen Zotit të shenjtërohen, që Zoti të mos sulet kundër tyre". **23** Moisiu i tha Zottit: "Populli nuk mund të ngjitej mbi malin e Sinait, sepse ti na ke urdhëruar solemnisht, duke thënë: "Vër kufi rrëth malit dhe shenjtëroje"". **24** Por Zoti i tha: "Shko, zbrit poshtë; pastaj ngjitu, ti edhe Aaroni bashkë me ty; por priftërinjtë dhe populli të mos sulen për t'u ngjitur te Zoti, që ai të mos u sulet atyre". **25** Kështu Moisiu zbriti te populli dhe i foli atij.

20 Atëherë Perëndia shqiptoi téré këto fjalë, duke thënë: **2** "Unë jam Zoti, Perëndia yt, që të nxori nga vendi i Egjiptit, nga shtëpia e skllavërisë. **3** Nuk do të kesh perëndi të tjerë para meje. **4** Nuk do të bësh skulpturë ose shëmbëlltyrë të asnjë gjëje që ndodhet aty në qejt ose këtu poshtë në tokë ose në ujërat nën tokë. **5** Nuk do të përkulesh para tyre dhe as do t'i shërbesh, sepse unë, Zoti, Perëndia yt, jam një Perëndi xheloz që dënon padrejtësinë e etërve mbi fémijve të tyre dëri në brezin e tretë dhe të katërt të atyre që më urrejnë, **6** dhe unë përdor dashamirësi për mijëra, për ata që më duan dhe që zbatojnë urdhërimet e mia. **7** Nuk do ta përdorësh emrin e Zotit, të Perëndisë tênd, kot, sepse Zoti nuk do të lërë të pandëshkuar atë që përdor koton emrin e tij. **8** Mbaje mend ditën e shtunë për ta shenjtëruar. **9** Do të punosh gjashtë ditë dhe në ato do të bësh të gjithë punën tênde; **10** por dita e shtatë është e shtuna, e shenjtë për Zotin, Perëndinë tênd; nuk do të bësh në atë ditë asnjë punë, as ti, as biri yt, as bija jote, as shërbëtori yt, as shërbëtorja jote, as kafshët e tua, as i huaji që ndodhet brenda portave të tua; **11** sepse në gjashtë ditë Zoti krijoj qejt dhe tokën, detin dhe gjithçka që është në to, dhe ditën e shtunë ai pushoi; prandaj Zoti e ka bekuar ditën e shabatit

dhe e ka shenjteruar atë. **12** Do tē nderosh atin tēnd dhe nēnēn tēnde, me qēllim qē ditët e tua tē jenë tē gjata mbi tokën qē Zoti, Perëndia yt, po tē jep. **13** Nuk do tē vrasësh. **14** Nuk do tē shkelësh besnikérinë bashkëshortore. **15** Nuk do tē vjedhësh. **16** Nuk do tē bësh déshmi tē rreme kundër tē aférmit tēnd; **17** Nuk do tē déshirosh shtëpinë e tē aférmit tēnd; nuk do tē déshirosh gruan e tē aférmit tēnd, as shërbëtorin e tij, as shërbëtoren e tij, as lopën e tij, as gomarin e tij, as asgjë tjetër qē eshtë e tē aférmit tēnd". **18** Tani tére populli dégjonte bubullimat, tingullin e borisë dhe shihte shkreptimat dhe malin qē nxirrte tym. Para kësaj pamjeje, populli dridhej dhe qëndronte larg. **19** Prandaj ata i thanë Moisiut: "Fol ti me ne dhe ne do tē tē dëgjojmë, por tē mos na flasë Perëndia qē tē mos vdesim". **20** Moisiu i tha popullit: "Mos u trembni, sepse Perëndia erdhë qē t'ju provojë, dhe me qēllim qē frika e tij tē jetë gjithmonë para jush, dhe kështu tē mos mëkatoni". **21** Populli, pra, qëndronte larg, por Moisiu iu afrua errësirës së dendur ku ndodhej Perëndia. **22** Pastaj Zoti i tha Moisiut: "Do t'u thuash kështu bijve tē Izraelit: "Ju vetë e patë qē kam folur me ju nga qelli. **23** Nuk do tē bëni perëndi tē tjera afér meje; nuk do tē bëni perëndi prej argjendi ose prej ari. **24** Do tē bësh për mua një altar prej dhei dhe mbi tē do tē ofrosh olokaustet e tua, flitë e tua tē falënderimit, delet dhe qetë e tua; nē çdo vend ku do tē bëj qē emri im tē kujtohet, do tē vij te ti dhe do tē tē bekoi. **25** Dhe nē rast se do tē ndërtosh për mua një altar me gurë, nuk do ta ndërtosh me gurë tē latuar; sepse duke ngritur mbi to daltën do t'i ndotësh. **26** Dhe nuk do tē ngjitesh nē altarin tim me anë shkallaresh, me qēllim qē mbi tē tē mos zbulohet lakuqësia jote"".

21 "Tani këto janë ligjet që do t'u vësh para tyre: **2** Në rast se blen një skllav hebre, ai do tē tē shërbëjë gjashtë vjet; por vitin e shtatë do tē shkojë i lirë, pa paguar asgjë. **3** Në rast se ka ardhur vetëm, do tē shkojë vetëm; po tē kishte grua, e shoqja do tē shkojë bashkë me tē. **4** Në qoftë se zotëria e tij i jep grua dhe kjo i lind bij e bija, gruaja dhe fëmijët e saj do tē jenë tē zotërisë, dhe ai do tē shkojë vetëm. **5** Por nē qoftë se skllavi thotë haptazi: "Unë e dua zotërinë time, gruan time dhe fëmijët e mi, dhe nuk dua tē shkoj i lirë", **6** atëherë pronari e tij do t'i afrojë Perëndisë dhe do ta avitë te dera ose te shalka; pastaj pronari e tij do t'i shpojë veshin me një fëndyell; dhe ai do t'i shërbëjë për gjithnjë. **7** Në rast se dikush shet bijën e tij si shërbëtore, ajo nuk do tē shkojë ashtu si shkojnë skllavërit. **8** Në qoftë se ajo nuk i pëlqen zotërisë së saj, që e kishte marrë për vete, ai do t'a lërë tē shpengohet; por nuk do tē ketë tē drejtët tua shesë njerëzëve të huaj, sepse kjo do t'i ishte traftosh me mashtrim. **9** Dhe nē qoftë se e marton me birin e tij, do tā trajtojë nē bazë tē së drejtës tē tē bijave. **10** Në rast se merr një grua tjetër, ai nuk do tē pakësojë ushqimin dhe veshmbathjen e saj, as edhe bashkëbanimin e saj. **11** Në rast se nuk bën këto tri gjëra për tē, ajo do tē shkojë pa dhënë asgjë, pa paguar çmim. **12** Kush rreh një njeri dhe për këtë shkak ky vdes, do tē dënohet me vdekje. **13** Në qoftë se nuk i ka ngritur kurrrarë prite, por Perëndia ka bërë që t'i bjerë nē dorë, unë do tē caktok një vend ku ai mund tē gjejë strehë. **14** Në qoftë se ndokush vepron me paramendim kundër tē aférmit tē tij për ta vrarë me mashtrim, ti do ta shkëputësh edhe nga altari im, për tē siguruar vdekjen e tij. **15** Kush rreh atin ose nënën e tij do tē dënohet me vdekje. **16** Kush rrëmben një njeri dhe e shet, ose gjendet nē duart e tij, do tē dënohet me vdekje. **17** Kush mallkon tē atin ose tē émén do tē

dënohet me vdekje. **18** Në qoftë se dy njerëz zihen dhe njëri prej tyre godet tjetrin me gur ose me grusht dhe ky nuk vdes, por duhet tē qëndrojë nē shtrat, **19** dhe nē se pastaj ngritet dhe ecën jashtë duke u mbështetur me bastun, ai që e ka goditur do tē nxirret i pafajshém; do ta zhëdëmtojë vetëm për kohën e humbur dhe do ta kurojë deri nē shërim tē plotë. **20** Në qoftë se dikush rreh skllavin ose skllaven e tij me bastun, dhe ai ose ajo i vdesin nē dorë, zotëria do tē dënohet; **21** por nē rast se mbijeton një ose dy ditë, nuk do tē dënohet, sepse éshtë pronë e tij. **22** Në rast se disa grinden dhe rrahin një grua me barrë aq sa ajo tē dështojë, por nuk pëson dëme tē tjera, rrahësi do tē gjobitet aq sa t'i kërkojë bashkëshorti i gruas; ai do tē paguajë zhëdëmtimin simbas përcaktimit tē gjykatesve; **23** por po tē jetë se rrjedh ndonjë dëm, do tē japësh jetë për jetë, **24** sy për sy, dhëmb për dhëmb, dorë për dorë, këmbë për këmbë, **25** djegie për djegie, plagë për plagë, mbretje për mbretje. **26** Në rast se dikush godet syrin e skllavit ose tē skllaves së tij dhe ai humbet, do t'i lërë tē shkojnë tē lirë si kompensim për syrin e humbur. **27** Dhe nē rast se shkakton rënien e një dhëmbi skllavit ose skllaves së tij, do t'i lërë tē shkojnë tē lirë si kompensim për dhëmbin e humbur. **28** Në rast se një ka godet për vdekje me brirët e tij një burrë ose një grua, kau duhet tē vritet me gurë dhe mishë i tij nuk do tē hahet; por i zoti i kaut do tē konsiderohet i pafajshém. **29** Por nē qoftë se kau e kishte zakon prej kohësh tē plagoste me brirët e tij dhe i zoti ishte paralajmëruar, por nuk e kishte mbajtur tē myllur, dhe kau pastaj vret një burrë o një grua, kau do tē vritet me gurë dhe i zoti gjithashtu do tē vritet. **30** Në qoftë se i caktohen një çmim për shpengim, ai duhet tē japë për tē shpenguar jetën e tij aq sa i kanë caktuar. **31** Në qoftë se kau godet një bir ose një bijë, do tē veprohet ndaj tij sipas po këtij ligji. **32** Në qoftë se kau godet një skllav ose një skllave, i zoti i kaut do t'i paguajë tē zotit tē skllavit tridhjetë sikla argjendi dhe kau do tē vritet me gurë. **33** Në qoftë se dikush hap një gropë, ose dikush gërmón një gropë dhe nuk e mbulon, dhe një ka ose një gomar bien brenda, **34** pronari i gropës do ta paguajë zhëdëmtimin; ai do t'i paguajë me para pronarit vleftën e kafshës dhe kafsha e ngordhur do tē jetë e tij. **35** Në qoftë se kau i një njeriu godet për vdekje kaun e një tjetri, do tē shitet kau i gjallë dhe do tē ndahet çmimi i tij; edhe kau i ngordhur do tē ndahet midis tyre. **36** Por nē qoftë se dihet se ky ka e kishte zakon prej kohe tē godiste me brirët, dhe i zoti nuk e ka mbajtur tē myllur, ky do tē paguajë ka për ka dhe kafsha e ngordhur do tē jetë e tij".

22 "Në rast se ndokush vjedh një ka a një dele dhe i vret ose i shet, do tē kthejë pesë që për kaun dhe katër dele për delen. **2** Në rast se vjedhësi, i kapur kur po bën një thyerje, rihet dhe vdes, pronari nuk éshtë fajtor për vrasjen e tij. **3** Në rast se dielli ishte ngritur kur ndodhi ngjarja, ai éshtë fajtor për vrasje. Hajduti duhet ta lajë démin; dhe po tē jetë se nuk ka me se ta lajë, shitet për vjedhjen e kryer prej tij. **4** Në rast se gjëja e vjedhur, qoftë ka ose gomar ose dele, gjendet e gjallë nē duart e tij, do tē kthejë dyfishin e saj. **5** Në rast se ndokush démtion një arë ose një vresht, duke i lëshuar kafshët e tij tē kullozin nē arën e një tjetri, do ta lajë démin e bërë me atë që ka më tē mirë nē arën dhe nē vreshtin e tij. **6** Në rast se një zjarr përhapat dhe shtrihet deri te ferrat kështu që digjet gruri nē duaj ose gruri nē këmbë ose ara, ai që ka ndezur zjarrin do ta lajë démin. **7** Në rast se dikush i jep fqinjë tē vet para ose sende për ruajtje, dhe këto vidhen nga shtëpia e këtij, nē rast se gjendet vjedhësi, ai do tē

kthejë dyfishin. 8 Në rast se nuk gjendet vjedhesi, i zoti i shtëpisë do të dërgohet para Perëndisë për t'u betuar se nuk ka vënë dorë mbi pasurinë e fqinjtë të tij. 9 Për çfarëdo lloj krimi, fjalë vjen qoftë edhe për një ka, një gomar, një dele, një veshje apo çfarëdo sendi të humbur që një tjetër thotë se është i tij, çështja e të dy palëve do të shthoret para Perëndisë; ai që Perëndia do të dënojë, i t'kthejë dyfishin fqinjtë të tij. 10 Në qoftë se ndokush i jep për ruajtje fqinjtë të tij një gomar, një ka, një dele apo çfarëdo lloj tjetër kafshe, dhe kjo ngordh ose plagoset ose dhe merret pa e parë njeri. 11 Të dy palët do të bechohen para Zotit për të mësuar në se marrësi në dorëzim nuk ka vënë dorë mbi pasurinë e fqinjtë të tij. I zoti i gjësë do të pranojë betimin, dhe tjetri nuk do të jetë i detyruar të lajë dëmet. 12 Por në qoftë se gjëja i është vjedhur, ai duhet ta lajë dëmin që ka pësuar i zoti. 13 Në qoftë se kafsha është shqyer, do ta çojë si provë, dhe nuk do të jetë i detyruar të dëmshpërblerjë kafshën e shqyer. 14 Në qoftë se dikush merr hua nga fqinji i tij një kafshë, dhe kjo plagoset apo ngordh kur i zoti nuk është i pranishëm, ai duhet të dëmshpërblerjë dëmin. 15 Në qoftë se i zoti është i pranishëm, nuk do të dëmshpërblerjë dëmin; në qoftë se kafsha është marrë me qira, ajo përfshihet në çmimin e qirasë. 16 Në qoftë se dikush mashtron një vajzë ende të pafejtar dhe bie në shtrat me të, duhet të paguajë për pajën e saj dhe ta marrë për grua. 17 Në qoftë se ati refuzon prerazi i tia japë, ai do të paguajë shumën e kërkuar për pajën e vajzave të virgjëra. 18 Nuk do ta lësh të jetoje shtrigën. 19 Kush qiftëzohet me një kafshë do të dënohet me vdekje. 20 Kush i bën fljim një perëndie tjetër, veç Zotit, do të shfaroset. 21 Mos keqtrajto të huajn dhe mos e mundo, sepse edhe ju ishit të huaj në vendin e Egjiptit. 22 Nuk do të mundosh asnjë grua të ve, as asnjë jetim. 23 Në rast se i mundon ata në një farë mënyre dhe ata bërtasin në drejtimin tim, unë do ta dëgjoj pa tjetër britmën e tyre; 24 do të zemërohem dhe do t'ju vras me shpatë; gratë tuaja do të mbeten të veja dhe bijtë tuaj jetim. 25 Në rast se ti i jep para hua dikujt nga populli yt, të varfrin që është me ty, nuk do ta trajtosh si fajdexhi; nuk do t'i imponosh asnjë kamatë. 26 Në qoftë se merr peng rrobën e fqinjtë tênd, do t'ia kthesha para se të perëndoijë dielli, 27 sepse ajo është e vërmja mbulesë e tij dhe veshja me të cilën mbështjell trupin. Me se tjetër mund të flinte ai? Dhe po të ndodhë që ai të më drejtohet mua, unë do ta dëgjoj, sepse jam mëshirëplotë. 28 Mos blasfemo Perëndinë dhe mos mallko princin e popullit tênd. 29 Mos ngurro të më japësh detyrimin nga korria jote dhe nga ajo që rrjedh nga mokratat e tua. Do të më japësh të parëlindurin e bijve të tu. 30 Do të veprosh njëlljo me lopën dhe me delen tênde: pjella e tyre e parë do të rrrijë shtatë ditë pranë nënës; ditën e tetë do të ma japësh mua. 31 Ju do të jeni për mua njerëz të shenjtë; nuk do të hani mish të asnjë kafshe të shqyer në fusha; hidhuani atë qenve".

23 "Nuk do të hapësh asnjë fjälë të rrème dhe nuk do t'i japësh asnjë ndihmë të pabesit për t'u bérë déshmitar i anshëm. 2 Nuk do të shkosh pas shumicës për të bérë të keqen; dhe nuk do të dëshmosh në një çështje gjyqësore duke u radhitur nga ana e shumicës për të prishur drejtësinë. 3 Nuk do të favorizosh as të varfrin në gjyqin e tij. 4 Në rast se takon kaun e armikut tênd ose gomarin e tij që ka humbur rrugën, do t'ia kthesha atij. 5 Në rast se shesh gomarin e atij që të urren të shtrirë për tokë nën barrën, ruhu se e braktis, por ndihmo të zotin ta zgjidhë. 6 Mos shkel të drejtën e të varfrit tênd në gjyqin e tij. 7 Shmangu nga çdo pavërtëtesi; mos vrit të pafaqshmin dhe të drejtin, sepse unë nuk

do ta fal të ligun. 8 Mos prano asnjë dhuratë, sepse dhurata verbon atë që sheh dhe prapëson fjalët e njerëzve të drejtë. 9 Mos shtyp të huajin, sepse ju e njihni shpirtin e të huajit, sepse keni qenë të huaj në vendin e Egjiptit. 10 Gjashtë vjet me radhë do të mbjellësh tokën tênde dhe do të korrësh frytet e saj; 11 por vitin e shtatë do ta lësh të pushojë dhe ajo do të mbetet djerr, me qëllim që ta gjëzojë të varfrit e popullit tênd; dhe gjëja e fshatit do të hajë atë që kanë për të lënë ata. Po ashtu do të veprosh me vreshtin tênd dhe ullinjtë e tu. 12 Gjashtë ditë do të bësh punën tênde por ditën e shtatë do të pushosh, me qëllim që kauyt dhe gomari yt të mund të pushojnë, dhe biri i shërbëtore sate dhe i huaji të mund ta marrin venet. 13 Do t'u kushton kujdes têrë gjëzave që ju kam thënë dhe nuk do ta shqiptoni emrin e perëndive të tjerë; të mos dëgjohet të dalë nga goja juaj. 14 Tri herë në vit do të më kremtosh një festë. 15 Do të kremtosh festën e të ndormëve. Shtatë ditë do të hash bukë pa maja, siç të kam urdhëruar, në kohën e caktuar në muajin e Abibit, sepse në atë muaj ti dole nga Egjipti; dhe askush nuk do të paraqitet para meje duarbosh. 16 Do të kremtosh edhe festën e korries, të prodhimit të hershëm të punës sate, të asaj që ke mbjellë në ara; si dhe festën e të vjelave, në fund të vitit, kur do të mbledhësh nga arat frytet e punës sate. 17 Tri herë në vit têrë meshkujt do të paraqiten para Perëndisë, Zotit. 18 Nuk do të ofrosh gjakun e flisë sime bashkë me bukën e mbrijutur; dhe yndra e flive të festës sime nuk do të tprojë deri në mëngjes. 19 Do të çosh në shtëpinë e Zotit, Perëndisë tênd, të parat fruta të tokës. Nuk do ta ziesh kecin me qumështin e nënës së tij. 20 Ja, pra, unë po dërgoj një Engjelli para teje që të të ruajë gjatë rrugës, dhe të të futë në vendin që kam përgatitur. 21 Ki kujdes para tij dhe bindju zérít të tij; mos ngri krye kundër tij, sepse ai nuk do t'i falë shkeljet tuaja, sepse emri im gjendet në të. 22 Por në qoftë se i bindesh plotësisht zérít të tij dhe bén të gjitha ato që do të them, unë do të jem armiku i armiqve të tu dhe kundërshtari i kundërshtarëve të tu; 23 sepse Engjelli im do të shkotëj para teje dhe do të futë në vendin e Amorejeve, të Hitejve, të Perezejve, të Kananejve, të Hivejve dhe të Jebusejve, dhe unë do t'i shfaros ata. 24 Nuk do përkulesh para perëndive të tyre, dhe nuk do t'u shërbesh. Nuk do të bësh atë që bëjnë ato; por do t'i shkatërrosh plotësisht dhe do të thyesh shtyllat e tyre. 25 Shërbëjini Zotit, Perëndisë tuaj, ai do të bekojë bukën tênde dhe ujin tênd; dhe unë do të largoj sëmundjen nga ti. 26 Në vendin tênd nuk do të ketë asnjë grua që të dështojë, asnjë grua shterpë. Unë do ta plotësoj numrin e ditëve të tua. 27 Unë do të dërgoj para teje tmerrin tim dhe do t'i jap dërmën çdo populli pranë të cilët do të arrish, do të bëj që të gjithë armiqtë e tu të kthejnë kurrisin. 28 Dhe do të dërgoj para teje grerëza, që do t'i përzënë Hivejtë, Kananejtë dhe Hitejtë para syve të tu. 29 Nuk do t'i përzë ata para teje brenda një viti, me qëllim që vendi të mos kthehet në një shkrerëtirë dhe kafshët e fushave të mos shumëzohen kundër teje. 30 Do t'i përzë para teje pak e nga pak, në mënyrë që ti të rrithes në numër dhe të shtiesh në dorë vendin. 31 Dhe unë do t'i caktoj kufijtë e tu nga Deti i Kuq në detin e Filisteive dhe nga shkretëtira deri te Lumi; sepse unë do të lë në duart e tua banorët e vendit dëri do t'i dëbosh para syve të tu. 32 Nuk do të lidhësh asnjë aleancë me ta, as edhe me perënditë e tyre. 33 Ata nuk do të banojnë në vendin tênd, që të mos të bëjnë të mëkatosh kundër meje: ti do t'u shërbje perëndive të tyre, dhe kjo do të ishte një lak".

24

Pastaj Peréndia i tha Moisiut: "Ngjitu te Zoti, ti dhe Aaroni, Nadabi dhe Abihu si dhe shtatéhdhjetë nga pleqtë e Izraelit, dhe adhuroni nga larg; 2 pastaj Moisiu do t'i afrohet Zotit; por të tjerët nuk do t'i afrohen, as populli nuk ka pér t'u ngjitur bashkë me atë". 3 Atéherë Moisiu erdhë dhe i tregoi popullit téré fjalët e Zotit dhe téré ligjet. Dhe gjithë populli u përgjigj me një zë dhe tha: "Ne do të bëjmë téré gjérat që Zoti ka thënë". 4 Dhe Moisiu i shkroi téré fjalët e Zotit; pastaj u ngrit herët në mëngjes dhe ngriti në këmbët e malit një altar dhe dymbëdhjetë shylla pér të dymbëdhjetë fiset e Izraelit. 5 Pastaj dérgoi bij të rinj të Izraelit pér të ofruar olokauste dhe pér të fljuar dema të rinj si theror falënderimi ndaj Zotit. 6 Dhe Moisiu mori gjysmën e gjakut dhe e vuri në legenë; dhe gjysmën tjetër të gjakut e shpërndau mbi altar. 7 Pastaj mori librin e besëlidhjes dhe ia leksi popullit, i cili tha: "Ne do të bëjmë téré ato që ka thënë Zoti, dhe do t'i bindemi". 8 Pastaj Moisiu mori gjakun, spërktati popullin me të dhe tha: "Ja gjaku i besëlidhjes që Zoti ka lidhur me ju sipas téré këtyre fjalëve". 9 Pastaj Moisiu dhe Aaroni, Nadabi dhe Abihu dhe shtatéhdhjetë nga pleqtë e Izraelit u ngjitet, 10 dhe panë Peréndinë e Izraelit. Nën këmbët e tij ishte si një dysheme e punuar me safir, e qartë si qelli vetë. 11 Por ai nuk e shtriu dorën kundër kërreve të bijve të Izraelit; dhe ata e panë Peréndinë, dhe hëngren dhe pinë. 12 Pastaj Zoti i tha Moisiut: "Ngjitu tek unë në mal dhe qëndro aty; dhe unë do të jep disa pllaka prej guri, ligjin dhe urdhërimet që kam shkruar, me qëllim që ti t'ua mësosh atyre". 13 Pas kësaj Moisiu u ngrit bashkë me Jozueun zbatuesin e tij; dhe Moisiu u ngjit në malin e Peréndisë. 14 Por pleqve u tha: "Na prisin këtu, deri sa t' kthehem tek ju. Ja, Aaroni dhe Huri janë me ju; kushdo që ka probleme le t'u drejtohen atyre". 15 Moisiu, pra, u ngjitet në mal dhe reja e mbuloi përsëri malin. 16 Tani lavdia e Zotit mbeti në malin e Sinait dhe reja e mbuloi atë gjashtë ditë; ditën e shtatë Zoti thirri Moisiun nga mesi i resë. 17 Dhe pamja e lavdisë së Zotit dukej në sytë e bijve të Izraelit si një zjarr që digjjej në majën e malit. 18 Kështu Moisiu hyri në mes të resë dhe u ngjitet në mal; dhe Moisiu mbeti në mal dyzet ditë dhe dyzet net.

25

Zoti i foli Moisiut duke thënë: 2 "U thuaj bijve të Izraelit që të më bëjnë një ofertë; do ta pranoni ofertën nga çdo njeri që e bën i shtrë nga zemra e tij. 3 Dhe kjo është oferta që do të pranoni prej tyre: ar, argjend dhe bronzi; 4 stofa me ngjyrë vjollce, të purput, të kuqe flakë; li të holli dhe lesh dhie; 5 lëkura dashi të ngjyrosura në të kuq, lëkurë baldose dhe dru akacie; 6 vaj pér drithën e shandanit, aroma pér vajin e vajosjes dhe pér temianin erëmirë; 7 gurë oniks dhe gurë pér të ngallmuar në petkun e priftërinjive dhe në gjoksore. 8 Le të më bëjnë një shenjtërore, që unë të banoj në mes tyre. 9 Ju do ta bénit atë sipas téré asaj që unë do t'iu tregoj, si pér modelin e tabernakullit ashtu edhe pér modelin e të gjitha orendive. 10 Do të bëjnë, pra, një arkë prej druri të akacies, i gjatë dë kubitë e gjysmë, i gjëritë një kubit e gjysmë dhe i lartë një kubit e gjysmë. 11 Do ta veshësh nga brenda dhe nga jashtë; me ar safi dhe sipër do t'i bësh një kurorë ari, që të sillet përqark. 12 Do të shkrish pér të katër unaza ari dhe do t'i vesh në katër këmbët e saj: dy unaza nga një anë dhe dy unaza nga ana tjetër. 13 Do të bësh edhe disa shtiza prej druri të akacies dhe do t'i veshësh me ar. 14 Pastaj do t'i kalosh shtizat nëpër unazat e arkës, pér ta mbajtur. 15 Shtizat do të qëndrojnë në unazat e arkës; nuk do të hiqen prej asaj. 16 Dhe në arkë do të vesh Dëshminë që do të t'jap. 17 Do të bësh edhe një pajtues prej arri safi; gjatësia e tij do të jetë dë kubitë e gjysmë,

dhe gjerësia e tij një kubit e gjysmë. 18 Do të bësh pastaj dë kerubinë prej ari; këta do të punohen me çekiq në të dy skajet e pajtuesit; 19 bëje një kerubin në një nga skajet dë kubitë e gjysmë; skajin tjetër; kerubinët do t'i bëni prej një cope të vetme me pajtuesin në skajet e tij. 20 Dhe kerubinët do t'i kenë krahët e hapura me drejtum lart, në mënyrë që të mbulojnë pajtuesin me krahët e tyre; do të kenë drejtum nga njëri tjetri, ndërsa fytyrat e kerubinëve do të janë të kthyera në drejtum të pajtuesit. 21 Do të vesh pastaj pajtuesin lart, mbi arkën; dhe në arkë do të futësh Dëshminë që do të t'jap. 22 Aty unë do të t' takoj, nga lart, mbi pajtuesin, midis dë kerubinëve që janë mbi arkën e dëshmisë, do të t' njoftoj téré urdhërat që do të t'jap pér bijtë e Izraelit. 23 Do të bësh edhe një tryezë prej druri të akacies, e gjatë dë kubitë, e gjëritë një kubit dhe e lartë një kubit e gjysmë. 24 Do ta veshësh me ar safi dhe do t'i bësh rrëth e qark një kurorë prej ari. 25 Do t'i bësh rrëth e përqark një buzë të lartë një pëllëmbë dore dë reth kësaj buze një kurorë prej ari. 26 Do t'i bësh gjithashu katër unaza ari dhe do t'i vesh unazat në katër qoshet, që ndodhen në katër këmbët e tryezës. 27 Unazat do të janë pranë buzës pér të kaluar shufrat e caktuara që do ta mbajnë tryezën. 28 Shufrat do t'i bësh me dru të akacies dhe do t'i veshësh me ar; ato do të shërbijnë pér të mbajtur tryezën. 29 Do të përgatisësh edhe pjatat e tij, gotat e tij, kupat e tij dë filxhanët e tij me të cilët bëhen libacionet; dhe do t'i bësh me ar safi. 30 Dhe do të vesh mbi tryezë bukën e paraqitjes, që do të rrrijë vazhdimisht para meje. 31 Do të përgatisësh një shandan prej arri safi; shandani, këmba dhe trungu i tij do të punohen me çekiq; kupat, mollët dë lulet e tij do të janë një copë. 32 Nga anët e tij do të dalin gjashtë krahë: tre krahë nga njëra anë e shandanit dë tre krahë nga ana tjetër e tij; 33 mbi njerin krah dë të modelohen tri kupa në formë të bajames, me një mollë dë një lule, dë mbi krahun tjetër tri kupa në formë të bajames, me një mollë dë një lule. Kështu do të veprohet pér gjashtë krahët që dalin nga shandani. 34 Në trungun e shandanit do të ketë katër kupa në formë të bajames, me mollët dë lulet e tyre. 35 Do të ketë një mollë poshtë dë krahëve të parë që dalin prej tij, një mollë poshtë dë krahëve të tjerë që dalin jashtë tij, dë një mollë poshtë dë krahëve të fundit që dalin prej shandanit: kështu do të bëhet pér të gjashtë krahët që dalin nga shandani. 36 Këto mollë dë këta krahë, dë përbëjnë tërësinë, shandani do të jetë prej arri safi dë i punuar me çekiq. 37 Do të bësh edhe shtatë llambat e tij, të cilat duhet të vendosen në mënyrë që të ndriçojnë pjesën e përparme të shandanit. 38 Dhe téré veglat pér të lëvizur qiririn dë mbajtësin e tij do të janë prej arri safi. 39 Shandani dë veglat e tij do të bëhen me një talent prej arri të papérzier. 40 Dhe shiko të bësh çdo gjë simbas modelit që t'u tregua në mal".

26

"Do të bësh pastaj tabernakullin me dhjetë pëlhura prej liri të holli të përdredhur, me fije ngjyrë vjollce, të purput dë flakë të kuqe, së bashku me kerubinë të punuar artistikisht. 2 Gjatësia e çdo pëlhure do të jetë njëzet e tetë kubitë dë gjerësia e çdo pëlhure katër kubitë; të gjitha pëlhurat do të kenë po atë masë. 3 Pesë pëlhura do të bashkohen midis tyre dë pesë pëlhurat e tjerë do të bashkohen gjithashu midis tyre. 4 Do të bësh sythe ngjyrë vjollce mbi buzën e pëlhurës së jashtme të serisë së parë; të njëjtën gjë dë të bësh në buzën e pëlhurës së jashtme të serisë së dytë. 5 Do të bësh pesëdhjetë sythe mbi buzën e pëlhurës së jashtme: këto sythe do të korrespondonjë me njëri-tjetrin.

6 Dhe do tē bësh pesëdhjetë kapëse ari dhe do t'i bashkosh pëlhurat njëra me tjetrën me anë tē kapëseve, në mënyrë që tabernakulli tē formojë një tē téré. 7 Do tē bësh gjithashtu pëlhurë me lesh dhie, që tē shërbejnë si çadër mbi tabernakullin: do tē bësh njëmbëdhjetë pëlhura tē tillë. 8 Gjatësia e çdo pëlhure do tē jetë tridhjetë kubitë dhe gjerësia e çdo pëlhure katër kubitë; tē njëmbëdhjetë pëlhurat do tē kenë tē gjitha po atë masë. 9 Do tē bashkosh pesë pëlhurat midis tyre, dhe gjashtë tē tjerat midis tyre; do ta ripalosësh mbi vvetet pëlhurën e gjashtë në pjesën e përparme të çadrës. 10 Do tē bësh gjithashtu pesëdhjetë sythe mbi buzën e pëlhurës së jashqte tē serisë së parë dhe pesëdhjetë sythe në buzën e pëlhurës së jashqte tē serisë së dytë tē pëlhurave. 11 Do tē bësh edhe pesëdhjetë kapëse prej bronzi dhe do t'i futësh kapëset në sythet, duke e bashkuar kështu çadrën në mënyrë që tē formojnë një tē téré. 12 Nga pjesa që tepron nga pëlhurat e çadrës, gjysma e pëlhurës së tepërt do tē bjerë mbi pjesën e poshtme të tabernakullit; 13 dhe kubiti nga një anë dhe kubiti nga ana tjeter që janë tē tepërt në gjatësinë e pëlhurave tē çadrës, do tē bien mbi tē dy anët e tabernakullit, njëri nga një krah dhe tjeter në krahun tjeter për ta mbuluar atë. 14 Do tē bësh gjithashtu një mbulesë për çadrën me lëkura dashi tē njyrosura në të kuq, dhe mbi kétë një tjeter mbulesë me lëkura baldose. 15 Do tē bësh për tabernakullin disa dérrasa prej druri tē akacies, tē vendosura më këmbë. 16 Gjatësia e një dérrase do tē jetë dhjetë kubitë dhe gjerësia e saj një kubitet e gjysëm. 17 Çdo dérrasë do tē ketë dy kllapa për tē bashkuan një dérrasë me tjetrën; kështu do tē veprosh për tē gjitha dérrasat e tabernakullit. 18 Do tē bësh kështu dérrasat e tabernakullit, njëzet dérrasa për anën jugore. 19 Do tē vësh dyzet baza argjendi poshtë njëzet dérrasave: dy baza poshtë secilës dérrasë për tē dy kllapat e veta. 20 Do tē bësh edhe njëzet dérrasa për krahun e dytë tē tabernakullit, për anën e tij veriore, 21 dhe dyzet bazat e tyre prej argjendi, dy baza nën çdo dérrasë. 22 Për krahun e pasmë tē tabernakullit, në drejtim tē perëndimit, do tē bësh gjashtë dérrasa. 23 Do tē bësh edhe dy dérrasa për tē dy qoshet e pasme tē tabernakullit. 24 Ato do tē çiftëzohen poshtë dhe do tē bashkohen lart me një unazë. Kështu ka për tē ndodhur me tē dyja dérrasat, që ndodhen në tē dy qoshet. 25 Do tē ketë, pra, tetë dérrasa me bazat e tyre prej argjendi: gjashtëmbëdhjetë baza, dy baza poshtë çdo dérrase. 26 Do tē bësh edhe disa traversa prej druri tē akacies: pesë për dérrasat e njërsës anë tē tabernakullit, 27 pesë traversa për dérrasat e anës tjeter tē tabernakullit dhe pesë traversa për dérrasat e pjesës së pasme tē tabernakullit, në drejtim tē perëndimit. 28 Traversa qëndrore, në mes tē dérrasave, do tē kalojë nga njëra anë në tjetrën. 29 Do t'i veshësh me ar dérrasat dhe do t'i bësh prej ari unazat e tyre nëpër tē cilat do tē kalojnë traversat, dhe do t'i veshësh me ar traversat. 30 Do ta ngresh tabernakullin me trajtën e përpiktë që t'u tregua në mal. 31 Do tē bësh një vel me fije në njyrrë vjollce, tē purprt, flakë tē kuqe dhe me li tē hollë dhe tē përdredhur, tē stolisur me kerubinë tē punuar artistikisht, 32 dhe do ta varësh në katër shtylla prej akacieje tē veshura me ar, me gremçat e tyre tē arta tē vëna mbi baza argjendi. 33 Do ta varësh velin në kapëset; dhe aty, në anën e brendshme tē velit, do tē futësh arkën e déshmisë; veli do t'ju shërbejë si ndarës midis vendit tē shenjtë dhe vendit shumë tē shenjtë. 34 Pastaj do ta vësh pajtuesin mbi arkën e déshmisë në vendin shumë tē shenjtë. 35 Jashtë velit do tē vësh përkundrazi tryezën, ndërsa shandani do tē shkojë përballë tryezës në krahun jugor tē tabernakullit, dhe do

ta vendosësh tryezën në krahun verior. 36 Do tē bësh gjithashu për hyrjen e çadrës një perde me fije në njyrrë vjollce, tē purprt, flakë tē kuqe dhe prej liri tē përdredhur, puna e një qëndistari. 37 Do tē bësh gjithashtu pesë shtylla akacieje për perden dhe do t'i veshësh me ar; gremçat e tyre do tē janë prej ari dhe do tē shkrish për to pesë baza prej bronzi".

27 "Do tē bësh edhe një altar prej druri tē akacies, i gjatë pesë kubitë dhe i gjerë pesë kubitë; altari do tē jetë katror dhe do tē ketë tre kubitë lartësi. 2 Në katër qoshet e tij do tē bësh brinj, që do tē formojnë një téréshi me të; dhe do ta veshësh atë me bronz. 3 Do tē bësh edhe enët e tij për tē mbledhur hirin, lopatëzat e tij, legënët e tij, pirunjët e tij dhe mangallët e tij; tē gjitha veglat e tij do t'i bësh prej bronzi. 4 Do t'i bësh gjithashtu një grilë prej bronzi në formë rrjete dhe mbi rrjetë, në katër qoshet e tij, do tē bësh katër unaza prej bronzi; 5 dhe do ta vësh nén kornizën e altarit, në pjesën e poshtme, në mënyrë që rrjete tē ndodhet në gjysmën e lartësisë së altarit. 6 Do tē bësh edhe disa shufra për altarin, shufra me drurin e akacies, dhe do t'i veshësh me bronz. 7 Shufrat do tē kalojnë nëpër unazat; dhe shufrat do tē janë tē dy anët e altarit, kur ky do tē duhet tē bartet. 8 Do ta bësh me dérrasa dhe bosh nga brenda; duhet ta bësh ashtu siç t'u tregua në mal. 9 Do tē bësh edhe oborrin e tabernakullit; nga ana e jugut, oborri do tē ketë perde prej liri tē hollë tē përdredhur, me një gjatësi prej njëqind kubitësh nga një anë, 10 dhe njëzet shtylla me njëzet bazat e tyre prej bronzi; gremçat e shtyllës dhe shtizat e tyre do tē janë prej argjendi. 11 Kështu edhe në gjatësinë nga ana e veriut, do tē ketë perde me një gjatësi prej njëqind kubitësh, me njëzet shtylla dhe njëzet bazat e tyre prej bronzi; gremçat e shtyllave do tē janë prej argjendi. 12 Dhe për gjerësinë e oborrit nga ana e perëndimit, do tē ketë pesëdhjetë kubitë perdesh me dhjetë shtyllat dhe dhjetë bazat e tyre. 13 Nga ana lindore gjerësia e oborrit do tē jetë gjithashtu pesëdhjetë kubitë. 14 Nga një anë e portës së hyrjes do tē ketë pesëmbëdhjetë kubitë perde, me tri shtyllat dhe tri bazat e tyre; 15 dhe nga ana tjeter do tē ketë gjithashtu pesëmbëdhjetë kubitë perde me tri shtyllat dhe tri bazat e tyre. 16 Për portën e hyrjes në oborr do tē ketë një perde prej njëzet kubitësh, me fill njyrrë vjollce, tē purprt, flakë tē kuqe dhe prej liri tē hollë tē përdredhur, punë e një qëndistari, me katër shtyllat dhe katër bazat e tyre. 17 Tërë shtyllat rrëth oborrit do tē bashkohen me shtiza argjendi; gremçat e tyre do tē janë prej argjendi dhe bazat e tyre prej bronzi. 18 Gjatësia e oborrit do tē jetë njëqind kubitë, gjerësia pesëdhjetë kubitë dhe lartësia pesë kubitë, me perde prej liri tē hollë tē përdredhur dhe me bazat prej bronzi. 19 Të gjitha veglat e caktuara për shërbimin e tabernakullit, tërë kunjat e tij dhe tërë kunjat e oborrit do tē janë prej bronzi. 20 Do tē urdhërshoq bijtë e Izraelit që të sjellin vaj ulliri safi prej ullinjsh tē shtypur, për drithën e shandanit përfi t'i mbajtur vazhdimisht tē ndezura llambat. 21 Në çadrën e mbledhjes, jashtë velit që ndodhet përpëra dëshmisë, Aaroni dhe bijtë e tij do t'i mbajnë llambat tē ndezura, në mënyrë që të digjen nga mbërëmjë deri në mëngjes para Zotit. Kjo do tē jetë një rregull e përhershme midis bijve tē Izraelit përfi gjithë brezat e ardshëm".

28 "Pastaj afro pranë vetes sate Aaronin, têt vëlla, dhe bijtë e tij së bashku me të, nga gjiri i bijve tē Izraelit, që tē më shërbejnë mua si prift; e kam fjalën përfi Aaronin, Nadabin, Eleazarin dhe Ithamarin, bij tē Aaronit. 2 Dhe do t'i bësh Aaronit,

vëllait tënd, rroba të shenjta, për t'i dhënë neder e hijeshi. 3 Do të flasësh me të gjithë personat e aftë, që i kam mbushur me frymë e diturisë, dhe ata t'i bëjnë rrobat e Aaronit për ta shenjtëruar, me qëllim që të më shërbejnë mua si prift. 4 Dhe këto janë rrobat që do të bëjnë: një pektoral, një efod, një mantel, një tunikë e thurur me shtiza, një çallmë dhe një brez. Do të bëjnë, pra, rroba të shenjta për Aaronin, vëllanë tënd dhe përbijtë e tij, me qëllim që të më shërbejnë mua si prift; 5 ata do të përdorin ar dhe fill ngjyrë vjollce, të purprt, flakë të kuqe dhe li të hollë. 6 Do ta bësh efodin me ar dhe fill ngjyrë vjollce, të purprt, të kuqe flakë si dhe me fill liri të hollë dhe të përdredhur, të punuar artistikisht. 7 Në dy skajet e tij do të ketë të lidhura dy supore, me qëllim që të mbahet si një e tërë. 8 Brezi i punuar artistikisht, që ndodhet mbi efodin, do të ketë po atë punë të efodit: prej ari dhe me fije ngjyrë vjollce, të purprt, me flakë të kuqe dhe prej liri të hollë të përdredhur. 9 Pastaj do të marrësh dy gurë oniks i dhen do të gdhendësh mbi ta emrat e bijve të Izraelit: 10 gjashtë nga emrat e tyre mbi një gur dhe gjashtë emrat e tjerë mbi gurin tjetër, sipas radhës së tyre të lindjes. 11 Do të gdhendësh mbi këta gurë emrat e bijve të Izraelit ashtu siç bën prerësi i gurit në gdhendjen e një vule; do t'i futësh në rrathë ari. 12 Do t'i vësh të dy gurët mbi supet e efodit, si gurë kujtimore përbijtë e Izraelit; dhe Aaroni do t'i çojë emrat e tyre si një kujtim para Zotit mbi dy shyllat e tij. 13 Do të bësh gjithashtu rrathë ari 14 dhe dy zinxhirë prej ari safi, të thurur si një litar, dhe do të vësh në rrathët zinxhirët e thurur në këtë ményrë. 15 Do të bësh gjithashtu pektoralin e gjykimit, të punuar në ményrë artistike; do ta bësh punën si përf efodin: prej ari, me fill ngjyrë vjollce, të purprt dhe flakë të kuqe, si dhe me li të hollë të përdredhur. 16 Do të jetë kator dhe i palosur më dysh; do të jetë një pëllëmbë i gjatë dhe një pëllëmbë i gjjerë. 17 Dhe do të ngallmosh katër radhë gurësh: në radhën e parë një sardonio, një topaz dhe një smerald; 18 në radhën e dytë: një bruz, një safir dhe një diamant; 19 në radhën e tretë: një hiacint, një agat dhe një ametist; 20 në radhën e katërt: një grisolist, një oniks dhe një diaspër. Këta gurë do të ngallmohen në rrathët e tyre të artë. 21 Dhe gurët do t'u korrespondonjë emrave të bijve të Izraelit: dymbëdhjetë, simbas emrave të tyre, të gdhendur si vula, secila me emrin e fiseve të Izraelit. 22 Do të bësh gjithashtu mbi pektoral zinxhirë të vegjël prej ari safi të thurur si kordonë. 23 Pastaj do të bësh mbi pektoral dyj unaza prej ari, dhe do t'i vësh të dy unazat në dy skajet e pektoralit. 24 Pastaj do t'i fiksosh dy kordonat prej ari në dy unazat në skajet e pektoralit; 25 dhe dy majat e tjera të dy kordonëve do t'i lidhësh me të dy rrathët dhe do t'i vendosësh mbi dy supet e efodit, nga përrpara. 26 Do të bësh edhe dy unaza ari dhe do t'i vendosësh në dy skajet e pektoralit, mbi palën e tij, që ndodhet në pjesën e brendshme të efodit. 27 Do të bësh dy unaza të tjera ari dhe do t'i vendosësh mbi të dy supet e efodit poshtë, në pjesën e përparme pranë pikës së bashkimit, mbi brezin e punuar artistikisht të efodit. 28 Dhe pektoralit do të fiksohet me anë të dy unazave të tij në unazat e efodit me një kordon ngjyrë vjollce, në ményrë që pektoralit të ndodhet mbi brezin e punuar artistikisht të efodit dhe të mos shkëputet dot prej këtij të fundit. 29 Kështu Aaroni do t'i çojë emrat e bijve të Izraelit të skalitur në pektoralin e gjykimit, mbi zemrën e tij, kur do të hyjë në shenjtëronë, në kujtim të përjetshëm përrpara Zotit. 30 Do të vësh mbi pektoralin e gjykimit Urim-in dhe Thumim-in; dhe do të janë mbi zemrën e Aaronit kur të paraqitet përrpara Zotit. Kështu Aaroni do t'i çojë gjykimin e bijve të Izraelit mbi zemrën e tij para Zotit, vazhdëmisht. 31 Do të bësh edhe

mantelin e efodit, krejt në ngjyrë vjollce. 32 Në mes të tij do të ketë një hapje për të kaluar kokën; rreth e qark kësaj hapjeje do të ketë një buzë prej stofë të punuar, si hapja e një parzmoreje, me qëllim që të mos shqyhet. 33 Rreth e qark kësaj buze të mantelit do të bësh disa shegë ngjyrë vjollce, të purprt dhe flakë të kuqe, dhe rrëth tyre, zile ari; 34 një zile ari dhe një shegë, një zile ari dhe një shegë, rrëth e qark, mbi buzën e mantelit. 35 Aaroni do ta përdorë për të kryer shërbimin; dhe tingulli i saj do të dégjohet kur të hyjë në vendin e shenjtë përrpara Zotit dhe kur të dalë andej, me qëllim që ai të mos vdesë. 36 Do të bësh edhe një pllakë prej ari safi dhe mbi të do të gdhendësh, ashtu siç bëhet mbi një vulë, fjalët: SHENJTÉRI ZOTIT. 37 Do t'i lidhësh asaj një rrip ngjyrë vjollce, për ta bashkuar me çallmën; ajo duhet të ndodhet në pjesën e përparme të çallmës. 38 Kështu do të qëndrojnë mbi ballin e Aaronit, dhe Aaroni do të mbajë fajin të shoqëruar me gjërat e shenjta të paraqitura nga bijtë e Izraelit, në çdo lloj ofertash të shenjta; ajo do të rrijë vazhdëmisht mbi ballin e tij, në ményrë që ato të janë të mirëpritura nga Zoti. 39 Do të endësh gjithashtu tunikën prej liri të hollë, të punuar me shtiza; do të bësh një çallmë prej liri të hollë dhe një brez, një punë qëndistari. 40 Për bijtë e Aaronit do të bësh disa tunika, breza dhe mbulesa koke, me qëllim që t'u japësh atyre neder dhe hijeshi. 41 Me ato do të veshësh më vonë vëllanë tënd Aaronin dhe bijtë e tij bashkë me të; ti do t'i vajosësh, do t'i shugurosh dhe do t'i shenjtërosh, që të më shërbejnë si priftërinj. 42 Do t'u bësh gjithashtu disa pantallona prej liri për të mbuluar lakuriqësinë e tyre; ato do të shkojnë nga ijët deri te kofshët. 43 Aaroni dhe bijtë e tij do t'i veshin kur të hyjnë në çadrën e mbledhjeve, ose kur t'i afrohen altarit për të bërë shërbimin në vendin e shenjtë, me qëllim që mos bëhen fajtorë dhe të mos vdesin. Ky éshtë një statut i përjetshëm për të dhe për trashëgimtarët e tij.

29 “Kjo éshtë ajo që do të bësh për t'i shuguruar në ményrë që të më shërbejnë si priftërinj. Merr një dem të vogël dhe dy desh pa të meta, 2 disa bukë pa maja, émbëlsira pa maja të zëna me vaj dhe revani pa maja të lyer me vaj; (do t'i bësh me majë mielli të grunit). 3 Do t'i vësh në një shportë dhe do t'i çosh bashkë me demin e vogël dhe dy deshtë. 4 Do ta afrosh Aaronin dhe bijtë e tij në hyrjen e çadrës së mbledhjes dhe do t'i lash me ujë. 5 Pastaj do të marrësh rrobat dhe do ta riveshësh Aaronin me tunikën, me mantelin e efodit, me efodin dhe me pektoralin, dhe do t'i ngjeshësh brezin e punuar artistikisht të efodit. 6 Do t'i vësh mbi krye çallmën dhe mbi çallmën do të vësh diadëmën e shenjtë. 7 Pastaj do të marrësh vajin e vajosjes, do ta derdhësh mbi kryet e tij dhe do ta vajosësh. 8 Pastaj do t'i afrosh bijtë e tij dhe do t'u riveshësh tunikat. 9 Do t'u ngjeshësh Aaronit dhe bijve të tij brezat dhe do të vësh mbi ta mbulesa kokash; priftëria do t'u përkasë atyre për gjithë jetën. Kështu do të shugurosh Aaronin dhe bijtë e tij. 10 Pastaj do të afrosh demin e vogël para çadrës së mbledhjes; dhe Aaroni dhe bijtë e tij dë vënë duart e tyre mbi kokën e demit të vogël. 11 Dhe do ta therësh demin e vogël para Zotit, në hyrje të çadrës së mbledhjes. 12 Do të marrësh pastaj gjakun e demit të vogël dhe do ta vësh me gishtin tënd mbi brirët e altarit, dhe gjithë mbetjen e gjakut do ta derdhësh në këmbët e altarit. 13 Do të marrësh gjithashtu gjithë dhjamin që mbulon zorrët, bulën e ngjitur me mëlcinë dhe dy veshkat me dhjamin që kanë sipër, dhe do t'i tymosësh mbi altarin. 14 Por mishin e demit të vogël, lëkurën dhe fëlliqësirat e tij do t'i djegësh me zjarr jashtë kampit: ky éshtë një flim për mëkatin. 15 Pastaj

dō tē marrēsh një nga deshtë dhe Aaroni dhe bijtë e tij do tē vënë duart e tyre mbi kokën e dashit. **16** Pastaj do ta therësh dashin, do tē marrësh gjakun e tij dhe do ta spërkatësh përrreth altarit. **17** Pas kësaj do ta ndash në copa dashin, do tē lash zorrët dhe këmbët e tij, dhe do t'i vësh bashkë me copat e tij dhe me kokën e tij. **18** Pastaj do ta tymosësh tërë dashin mbi altar: ky èshtë një olokaust pér Zotin; èshtë një erë e këndshme, një flijim i bërë me anë tē zjarrit pér Zotin. **19** Pastaj do tē marrësh dashin tjetër, dhe Aaroni dhe bijtë e tij do tē vënë duart e tyre mbi kokën e dashit. **20** Do ta therësh dashin, do tē marrësh prej gjakut tē tij dhe do ta vësh mbi bulën e veshit tē djathtë tē Aaronit dhe mbi bulën e veshit tē djathtë tē bijve tē tij, mbi gishtin e madh tē dorës së tyre tē djathtë dhe mbi gishtin e trashë tē këmbës së tyre tē djathtë, dhe do ta spërkatësh gjakun rreth e qark altarit. **21** Do tē marrësh pastaj nga gjaku që èshtë mbi altar dhe nga vaji i vajosjes dhe do tē spërkatësh Aaronin dhe rrobat e tij, bijtë e tij dhe rrobat e tyre. Kështu do tē shenjtërohet ai dhe rrobat e tij, bijtë e tij dhe rrobat e tyre bashkë me tē. **22** Do tē marrësh edhe dhjamin e dashit, dhjamin e bishtit, dhjamin që mbulon zorrët, bulën e mëlçisë, dy veshkat dhe dhjamin që èshtë mbi to dhe kofshën e djathtë, (sepse èshtë një dash shenjtërimi); **23** do tē marrësh edhe një bukë, një émbëlsirë me vaj dhe një revani nga shporta e bukës së ndorme, që èshtë para Zotit, **24** dhe tē gjitha këto gjëra do t'i vësh në duart e Aaronit dhe në duart e bijve tē tij, dhe do t'i tundësh si një ofertë e bërë përpara Zotit. **25** Pastaj do t'i marrësh nga duart e tyre dhe do t'i tymosësh mbi altarin, mbi olokaustin, si një erë e këndshme përpara Zotit; èshtë një flijim i bërë me anë tē zjarrit Zotit. **26** Pas kësaj do tē marrësh gjoksin e dashit tē përdorur pér shugurimin e Aaronit dhe do t'u tundësh si një ofertë e lëvizur përpara Zotit; dhe kjo do tē jetë pjesa e jote. **27** Dhe nga dashi i përdorur pér shenjtërim do tē ruash gjoksin e ofertës së lëvizur dhe kofshën e ofertës së ngritur, që u takojnë Aaronit dhe bijve tē tij. **28** Ai do tē jetë nga ana e bijve tē Izraelit pér Aaronin dhe bijtë e tij një rregull i përhershëm, sepse èshtë një ofertë lartësimi. Do tē jetë një ofertë lartësimi nga ana e bijve tē Izraelit që èshtë marrë nga flitë e tyre tē falenderimit, oferta e tyre pér lartësim te Zoti. **29** Dhe rrobat e shenjta tē Aaronit do t'u kalojnë bijve tē tij mbas tij, me qëllim që tē vajosen dhe tē shenjtërohen tek ata. **30** Ai bir që bëhet prift në vend tē tij do t'i veshë ato pér shtatë ditë, kur do tē hyjë në çadrën e mbledhjes pér tē kryer shërbesën në vendin e shenjtë. **31** Pastaj do tē marrësh dashin e shenjtërim dhe do ta gatuash mishin e tij në një vend tē shenjtë; **32** dhe Aaroni dhe bijtë e tij do tē hanë, në hyrje tē çadrën së mbledhjes, mishin e dashit dhe bukën që èshtë në shportë. **33** Do tē hanë gjérat që kanë shërbyer pér tē bërë shlyerjen pér t'u shuguruar dhe shenjtëruar; por asnjë i huaj nuk do tē hajë prej tyre, sepse janë gjëra tē shenjta. **34** Dhe në goftë se tepron mish i shenjtërimit ose bukë deri në mëngjes, do tē djegësh atë që mbetet në zjarr; nuk do ta hahet, sepse èshtë e shenjtë. **35** Do tē bësh, pra, pér Aaronin dhe pér bijtë e tij tē gjitha ato që tē kam urdhëruar: do t'i shenjtërosh brenda shtatë ditëve. **36** Dhe çdo ditë do tē ofrosh një den tē vogël, si flijim pér mëkatin, pér tē larë fajin që ke bërë dhe do ta vajosësh pér ta shenjtëruar. **37** Pér shtatë ditë do tē bësh shlyerjen e fajit pér altarin dhe do ta shenjtërosh; altari do tē jetë një vend shumë i shenjtë: çdo gjë që do tē prekë altarin do tē jetë e shenjtë. **38** Kjo èshtë ajo që do tē ofrosh mbi altar: dy qengja motakë çdo ditë, pér gjithnjë. **39** Njërin prej qengjave do ta ofrosh në mëngjes dhe tjetrin në tē ngrysur. **40** Me qengjin e parë do tē ofrosh një tē dhjetën e efës

të majës së miellit tē brumosur me një çerek hine vajj thjesht ulliri, dhe një libacion me një çerek hine verë. **41** Qengjin e dytë do ta ofrosh në tē ngrysur; do ta shoqërosh me tē njëjtin blatim dhe me tē njëjtin libacion tē mëngjesit; èshtë një flijim parfumi tē këndshëm i ofruar nëpërmjet zjarrit pér Zotin. **42** Do tē jetë një olokaust i pérjetshëm pér gjithë brezat e ardhshëm, t'i ofruar në hyrje tē çadrën së mbledhjes, përpara Zotit, kur unë do t'u takoj pér tē folur me ty. **43** Dhe atje do tē takohem me bijtë e Izraelit; dhe çadra do tē shenjtërohet nga lavdia ime. **44** Kështu unë do tē shenjtëroj çadrën e mbledhjes dhe altarin; do tē shenjtëroj gjithashu Aaronin dhe bijtë e tij, që tē më shërbejnë si priftërinj. **45** Do tē banoj në mes tē bijve tē Izraelit dhe do tē jem Perëndia i tyre. **46** Dhe ata do tē mësojnë që unë jam Zoti, Perëndia i tyre, që i nxori nga vendi i Egjiptit pér tē banuar midis tyre. Unë jam Zoti, Perëndia i tyre”.

30 “Do tē bësh edhe një altar pér tē djegur temjanin; dhe do ta bësh prej druri tē akacies. **2** Do tē jetë një kubit i gjatë dhe një kubit i gjerë; do tē jetë katror dhe do tē ketë një lartësi dë kubitësh; brirët e tij do tē përbëjnë një pjesë tē vetme me tē. **3** Do ta veshësh me ar safi: pjesën e tij të sipërme, anët e tij rrëth e qark dhe brirët e tij; do t'i bësh edhe një kurorë ari. **4** Do t'i bësh edhe dy unaza ari nën kurorë, në tē dy krahët e tij; do t'i vësh në tē dy krahët e tij pér tē kaluar shtizat, tē cilat shërbejnë pér ta mbartur. **5** Shtizat do tē bëhen me dru të akacies dhe do t'i veshësh me ar. **6** Do ta vendosësh altarin përpara velit që ndodhet përpara arkës së dëshmisë, përballë pajtuesit që ndodhet mbi dëshminë, ku unë do tē tē takoj. **7** Mbi tē Aaroni do tē djegë temjan tē parfumuar; do ta djegë çdo mëngjes, kur rregullon llambat. **8** Kur Aaroni ndez llambat në tē ngrysur, do tē djegë temjanin: një temjan i vazhdueshëm përpara Zotit, pér brezat e ardhshëm. **9** Nuk do tē ofroni mbi tē as temjan tē huaj, as olokaust, as blatim; dhe mbi tē nuk do tē derdhni libacione. **10** Dhe Aaroni do tē bëjë një herë në vit shlyerjen e mëkatit mbi brirët e tij; me gjakun e flisë së shlyerjes së mëkatit do tē bëjë mbi tē shlyerjen një herë në vit, brez pas brezi. Do tē jetë gjë shumë e shenjtë, e shenjtë pér Zotin”. **11** Zoti i foli akoma Moisiut, duke thënë: **12** “Kur do tē bësh llogarinë e bijve tē Izraelit, pér regjistrimin e tyre, secili do t'i japë Zotit shpengimin e jetës së tij, kur do tē numërohen, me qëllim që tē mos goditen nga ndonjë plagë, kur do tē bësh regjistrimin e tyre. **13** Kjo èshtë ajo që do tē japë secili nga ata që paguajnë taksë: gjysmë sikli, simbas siklit tē shenjtërores, (sikli èshtë baras me njëzet gere), një gjysmë sikli do tē jetë oferta që duhet t'i bëhet Zoti. **14** Kushdo që do tē përfshihet nga regjistrimi, njëzet vjeç e lart, do t'i japë Zotit këtë ofertë. **15** I pasuri nuk do tē japë më tepër, as i varfëri më pak se gjysmë sikli, kur do t'i bëhet kjo ofertë Zotit pér tē shlyer fajet e jetës suaj. **16** Do tē marrësh, pra, nga djemtë e Izraelit këto tē holla tē shërbimit dhe do t'i përdorësh pér shërbimin e çadrës së mbledhjes: kjo do tē jetë pér bijtë e Izraelit një kujtim para Zotit pér tē bërë shlyerjen pér jetën tuaj”. **17** Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **18** “Do tē bësh edhe një legen prej bronzi, me bazën e tij prej bronzi, pér t'u larë; do ta vendosësh midis çadrës së mbledhjes dhe altarin dhe do tē vësh edhe ujë. **19** Dhe aty Aaroni dhe bijtë e tij do tē lajnë duart dhe këmbët. **20** Kur do tē hyjnë në çadrën e mbledhjes, do tē lahen me ujë, që tē mos vdesin; kështu edhe kur do t'i afrohen altarin pér tē shërbyer, pér tē tymosur një ofertë tē bërë Zotit me anë tē zjarrit. **21** Do tē lajnë duart dhe këmbët e tyre, që tē mos vdesin. Ky do tē

jetë një rregull i përjetshëm, për atë dhe për pasardhësit e tij, brez pas brezi". 22 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: 23 "Gjej edhe aromat më të mira; pesëqind sikla mirë të lëngët, dyqind e pesëdhjetë, domethënë gjysma, cinamon aromatik dhe dyqind e pesëdhjetë kanellë aromatike, 24 pesëqind sikla, në bazë të siklit të shenjtërores, kasicë dhe një hin vaj ulliri. 25 Me këto të përgatitësh një vaj për vajosjen e shenjtë, një parfum të prodhuar me artin e parfumierit: ky do të jetë vaji i vajosjes së shenjtë. 26 Me të do të vajosësh çadërni e mbledhjes dhe arkën e dëshmisë, 27 tryezën dhe të gjitha veglat e tij, shandanin dhe të gjitha përdorëset e tij, altarin e temjanit, 28 altarin e olokausteve dhe të gjitha përdorëset e tij, legenin dhe bazën e tij. 29 Do të shenjtërosh kështu këto gjëra dhe do të janë shumë të shenjta; të gjitha sendet që u përkasin, do të janë të shenjta. 30 Do të vajosësh edhe Aaronin dhe bijtë e tij dhe do t'i shenjtërosh, me qëllim që të më shërbejnë si priftërinj. 31 Pastaj do t'u flasësh bijve të Izraelit, duke u thënë: "Ky do të jetë për mua një vaj për vajosjen e shenjtë, brez pas brezi. 32 Nuk do ta derdhni mbi mish njeriu dhe nuk do të përgatisni tjetër po ashtu; ai është i shenjtë, do të jetë i shenjtë edhe për ju. 33 Kushdo që përgatit të njashëm, apo kushdo që e vë mbi një të huaj, do të shfaroset nga populli i tij". 34 Zoti i tha akoma Moisiut: "Gjej disa aroma, storaks, guaska erëmira, galban, aroma me temjan të kulluar, në doza të barabarta; 35 do të përgatitësh me to një parfum simbas artit të parfumierit, një parfum të kripur, të pastër dhe të shenjtë; 36 do ta kthesh një pjesë të tij në pluhur shumë të hollë dhe do të vendosësh pak nga ai përparrë dëshmisë në çadërni e mbledhjes, ku unë do të të takoj; ai do të jetë për ju një gjë shumë e shenjtë. 37 Por noga temjani që ke për të bërë, nuk do të përgatisni përveten tuaj me të njëjtën përbërje; kjo do të jetë për ty një gjë e shenjtë kushtuar Zotit. 38 Kushdo që do të përgatisë një temjan të këtij lloji, do të shfaroset nga populli i tij".

31 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: 2 "Shiko, unë e thirra me emër Betsaleelin, birin e Urit, birin e Hurit, nga fisi i Judës; 3 dhe e mbusha me Frymën e Perëndisë, me dituri, me zgjuarësi, me njohuri dhe qdo shkaktësi, 4 që të jetë i aftë të përgatitë vizatime artistike, të punojë arin, argjendin dhe bronzin, 5 për të gdhendur gurë për t'u ngallmuar, për të punuar drurin dhe për të kryer qdo lloj punimesh. 6 Dhe ja, i dhashë për shok Oholiabin, të birin e Ahisamakut, nga fisi i Danve; dhe shtiva dituri në mendjen e të gjithë njerëzve të shkathët, me qëllim që të mund të bëjnë të gjitha ato që të kam urdhëruar: 7 çadërni e mbledhjes, arkën e dëshmisë dhe pajtuesin që ndodhet mbi të, dhe të gjitha orënditë e çadërs, 8 tryezën dhe orënditë e saj, shandanin prej ari safi dhe të gjitha pjesët e tij, altarin e temjanit, 9 altarin e olokausteve dhe tërë veglat e tij, enën e madhe dhe bazën e saj, 10 dhe rrrobat e endura hollë me mjeshtëri, rrrobat e shenjta për priftin Aaron dhe rrrobat e bijve të tij për të shërbeyer si priftërinj, 11 vajin për vajosje dhe temjanin e parfumuar përvendin e shenjtë. Ata do të veprojnë simbas të gjithë urdhavrave që të kam dhënë ty". 12 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: 13 "Fol edhe me bijtë e Izraelit, duke u thënë: Tregoni kujdes të madh për të respektuar të shtuat e mia, sepse është një shenjë midis meje dhe jush për të gjithë brezat tuaj, në ményrë që të nijhni se unë jam Zoti që ju shenjtëron. 14 Do të respektoni, pra, të shtunën, sepse është për ju një ditë e shenjtë; kush e përdhos atë, do të dënohet me vdekje; kushdo që bën atë ditë ndonjë punë, do të shfaroset nga gjiri i popullit të tij. 15 Do të punohet

gjashtë ditë; por dita e shtatë është e shtuna e pushimit, e shenjtë për Zotin; kushdo që do të bëjë ndonjë punë ditën e shtunë do të dënohet me vdekje. 16 Andaj bijtë e Izraelit do ta respektojnë të shtunën, duke e kremluar atë brez pas brezi, si një besëlidhje të përjetshme. 17 Ajo është një shenjë e përjetshme midis meje dhe bijve të Izraelit, sepse në gjashtë ditë Zoti bëri qjellin dhe tokën, dhe ditën e shtatë pushoi dhe shlodh". 18 Kur Zoti mbaroi së foluri me Moisiun në malin Sinai, i dha dy pllaka të dëshmisë, pllaka guri, të shkruara me gishtin e Perëndisë.

32 Por populli, duke parë që Moisiu po vononte të zbriste nga mali, u mbodhi rrëth Aaronit dhe i tha: "Hajt tani, na bëj një perëndi të shkojë para nesh, sepse sa për Moisiun, njeriu që na nxori nga vendi i Egjiptit, nuk dimë çfarë i ka ndodhur". 2 Aaroni u përgjigj atyre: "Hiqni unazat prej ari që janë në veshët e grave tuaja, të bijve tuaj, dhe të bijave tuaja dhe m'i sillni mua". 3 Kështu tërë populli hoqi unazat prej ari që kishin në veshët dhe ia çoi Aaronit, 4 i cili i mori nga duart e tyre dhe, mbasi i modeloi me daltë, bëri një viç prej metalit të shkrirë. Atëherë ata thanë: "O Izrael, ky është perëndia yt që të nxori nga vendi i Egjiptit". 5 Kur Aaroni pa këtë, ngriti një altar përparrë tij dhe vuri kasnec që thanë: "Nesër do të jetë festë për nder të Zotit". 6 Të nesërmen ata u ngritën herët, ofruan olokauste dhe çuan fli falënderimi; populli u ll për të ngrënë e për të pirë, pastaj u ngrit për të dëfryer. 7 Atëherë Zoti i tha Moisiut: "Tani shko, zbrit, sepse populli yt, që ti nxore nga vendi i Egjiptit, është korruptuar; 8 u larguan shpejt, janë përdalë nga rruga që unë e kisha urdhëruar të ndiqte; bëri një viç prej metalit të shkrirë, u përkul para tij, i ofroi flijime dhe tha: "O Izrael, kjo është perëndia jote që të nxori nga vendi i Egjiptit". 9 Zoti i tha akoma Moisiut: "E pashë këtë popull, dhe ja, është një popull me qafë të fortë. 10 Më lër, pra, të veproj, në ményrë që zemërimi im të ndizet kundër tyre dhe t'i konsumoj; por nga ti do të bëj një komb të madh". 11 Atëherë Moisiu e lutti Zotin, Perëndinë e tij, dhe i tha: "Pse, o Zot, zemërimi yt duhet të ndizet kundër popullit tënd që e nxore nga vendi i Egjiptit me fuqi të madhe dhe me dorë të fortë? 12 Pse duhet që Egjiptasit të thonë: "Ai i nxori për t'ju bërrë të keq, që të vrten mbi malet dhe për t'i shfarosur nga faqja e dheut"? Hiq dorë nga zemërimi yt i zjarrtë dhe nga qëllimi yt për t'i bërrë keq popullit tënd. 13 Kujto Abrahamin, Isakun dhe Izraelin, shérbëtorë t'u, të cilëve u je betuar mbi veten tènde, duke u thënë atyre: "Unë do të shumëzoj pasardhësit tuaj si jyet e qjellit dhe do t'u jap pasardhësve tuaj tèrë atë vend për t'cilin t'fola, dhe ata do ta zotërojnë përfjetë". 14 Kështu Zoti ndryshoi mendim lidhur me të kegen që kishte thënë se do t'i bënte popullit të tij. 15 Atëherë Moisiu u kthye dhe zbriti nga mali me dy pllakat e dëshmisë në duar, pllaka të shkruara nga të dy anët, si përparrë ashtu edhe prapa. 16 Plakat ishin vepër e Perëndisë dhe shkrimi i tyre ishte shkrimi i Perëndisë, i gdhendur mbi pllakat. 17 Por Jozueu, duke dëgjuar britmën e popullit që bërtiste, i tha Moisiut: "Ka një zhurmë lufte në kamp". 18 Por ai u përgjigj: "Kjo nuk është as një britmë fitoreje, as një britmë humbjeje; britma që unë dëgjoj është e njerëzve që këndojnë". 19 Si iu afrau kampit, pa viçin dhe vallet; atëherë Moisiu u ndez nga zemërimi dhe ai i hodhi pllakat nga duart e tij dhe i theu në këmbët e malit. 20 Pastaj mori viçin që ata kishin bëre, e dogji në zjarr dhe e bëri pluhur; pastaj e përhapi pluhur në ujë dhe ia dha për të pirë bijve të Izraelit. 21 Pastaj Moisiu i tha Aaronit: "Çfarë të ka bërrë ky popull, të cilin e ke ngarkuar me një mëkat kaq të madh?". 22 Aaroni u përgjigj: "Zemërimi

zotërisë sime të mos ndizet, ti vetë e njeh këtë popull dhe e di që ai është i prirur ndaj së keqes. **23** Ata më kanë thënë: "Na bëj një perëndi që të shkojë para nesh, sepse Moisiut, njeriu t'që na nxori nga vendi i Egjiptit, nuk dimë se çfarë i ka ndodhur". **24** Atëherë unë u thashë atyre: "Kush ka ar të mos e mbajë me vete". Kështu ata ma dhanë mua dhe unë e hodha nje zjarr, dhe na doli ky viq". **25** Kur Moisiu pa që populli ishte pa fre (dhe Aaroni e kishte lënë të shfrenohej duke e eksposuar në turpin e armiqve të tij), **26** u ndal në hyrje të kampit dhe tha: "Kushdo që është me Zotin, le të vijë tek unë!". Dhe të gjithë bijtë e Levit u mbledhën pranë tij. **27** Dhe ai u tha atyre: "Kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit: "Secili prej jush të vërrë shpatën në krahun e tij; kaloni dhe rikaloni nga një hyrje e kampit në jetrën, secili të vrasë vëllanë e tij, mikun e tij, fqinjën e tij!"". **28** Bijtë e Levit bënë ashtu si u kishte thënë Moisiu, dhe atë ditë ranë rrëth tre mijë njerëz. **29** Pastaj Moisiu tha: "Shenjtërohuni sot Zotit, që ai t'ju japë një bekim, sepse secili prej jush ka qënë kundër birit të tij dhe vëllait të tij". **30** Të nesërmen Moisiu i tha popullit: "Ju keni bërë një mëkat të madh; por tani unë do të njëjtem tek Zoti; ndofta do të mund të bëj shlyerjen pér mëkatin tuaj". **31** Moisiu u kthyte, pra, te Zoti dhe tha: "Medet, ky popull ka kryer një mëkat të madh dhe ka bërë pér vete një perëndi prej ari. **32** Megjithatë tani, të lутем, falua mëkatin e tyre; përndryshe, më fshi nga libri yt që ke shkruar!". **33** Por Zoti iu përgjegj Moisiut: "Atë që ka bërë mëkat kundër meje, atë do ta fshij nga libri im! **34** Tani shko, çoje popullin ku të kam thënë. Ja, Engjëlli im do të shkoj para teje, por ditën që do të vij pér t'i dënuar, do t'i dënoj pér mëkatin e tyre". **35** Kështu Zoti goditi popullin, sepse kishte bërë viciq që Aaroni kishte modeluar.

33 Zoti i tha Moisiut: "Shko, ngjitu që këtej, ti sé bashku me popullin që nxore nga vendi i Egjiptit, drejt vendit, që u premtova me betim Abrahamic, Isakut dhe Jakobit, duke u thënë: "Unë do t'ua jap pasardhësve t'tu". **2** Unë do të dërgoj një Engjëlli para teje dhe do t'i dëboj Kananejtë, Amorejtë, Hitejtë, Perezejtë, Hivejtë dhe Jebusejtë. **3** Ngjitu drejt vendit ku rrjedh qumëshët dhe mjaltë, sepse unë do të njëjtem bashkë me ty, sepse je një popull me qafë të fortë, dhe nuk dua të të shfaros rrugës". **4** Kur populli dégjoi këto fjalë të kobshme, ndjeu një hidhërim të thellë, dhe askush nuk vuri stolitë e tij. **5** Në fakt Zoti i kishte thënë Moisiut: "U thuaj bijve të Izraelit: "Ju jeni një popull me qafë të fortë; në qoftë se unë do të ngjitesha edhe për një qast të vetëm në mesin tend, do të konsumoj! Prandaj tani hiqi stolitë e tua dhe kështu unë do të di çfarë duhet të bëj me ty"". **6** Kështu bijtë e Izraelit i hoqën stolitë e tyre, që nga nisia e tyre nga mali Horeb e tutje. **7** Pastaj Moisiu mori çadrenë dhe e ngriti jashtë kampit, larg tij dhe e quajti tenda e mbledhjes; kushdo që kërkonte Zotin, dilte drejt çadrës së mbledhjes, që ndodhej jashtë kampit. **8** Kur Moisiu dilte pér të shkuar në çadër, tërë populli ngríhej, dhe secili rrinte më këmbë në hyrje të çadrës së vet dhe ndiqte me sy Moisiun, deri sa ai të hynte në çadër. **9** Dhe kur Moisiu hynte në tendë, shtylla e resë zbriste dhe ndalej në hyrje të saj, dhe Zoti fliste me Moisiun. **10** Tërë populli e shihte shtyllën e resë së ndaluar në hyrjen e çadrës; kështu tërë populli ngríhej dhe secili përkulej në hyrje të çadrës së vet. **11** Kështu Zoti fliste me Moisiun ballë pér ballë, ashtu si një njeri flet me mikun e tij; pastaj Moisiu kthejë në kamp. Por Jozue, biri i Nunit, zbatuesi i tij i ri, nuk largohej nga çadra. **12** Pastaj Moisiu i tha Zotit: "Pa shiko, ti më thua: "Bëj që ky popull t'ë ngjitet". Por ti nuk më ke thënë cilin do të dërgosh me mua. Megjithatë ke thënë: "Unë t'ë

njoh personalisht dhe ke gjetur hir në sytë e mi". **13** Prandaj tani, që më ke me sy të mirë, më bëj të njohura rrugët e tua, që të kem mundësi të të njoh dhe t'fitoj hir në sytë e tu. Merr parasysh gjithashtu se ky komb është populli yt". **14** Zoti u përgjigj: "Prania ime do të shkojë me ty, dhe unë do të t'jap pushim". **15** Atëherë Moisiu i tha: "Në qoftë se prania jote nuk vjen me mua, mos na nis që këtej. **16** Si do të mund t'ë njihet tani që unë dhe populli yt, kemi gjetur hir në sytë e tu? Ndofta kjo ndodh sepse ti vjen me ne? Kështu unë dë populli yt do të dallohem i nga tërë popuj që jetonjë mbi faqen e dheut". **17** Zoti i tha Moisiut: "Do ta bëj edhe këtë gjë që ke kërkuar, sepse ti ke gjetur hir në sytë e mi dhe t'ë njoh personalisht". **18** Atëherë Moisiu tha: "Tregomë lavdinë t'ende!". **19** Zoti iu përgjigj: "Unë do të bëj që t'ë kalojë para teje gjithë mirësia ime dhe do të shpall emrin e Zotit para teje. Do të fal atë që do të fal dhe do të mëshiroj atë që do të mëshiroj". **20** Dhe tha akoma: "Ti nuk mund t'ë shikosh fytyrën time, sepse asnjë njeri nuk mund t'ë shikojë dhe t'jetoje". **21** Pastaj Zoti tha: "Ja një vend afër meje; ti do të rrish mbi shkëmbin; **22** dhe ndërsa do të kalojë lavdia ime, unë do të t'ë vë në një t'ë çarë të shkëmbit dhe do të t'ë mbuloj me dorën time, deri sa t'ë kem kaluar; **23** pastaj do ta t'ërheq dorën dhe ti do të më shikosh nga kurrizi; por fytyra ime nuk mund t'ë shihet".

34 Zoti i tha Moisiut: "Prej dy pllaka guri ashtu si t'ë parat; dhe unë do t'ë shkruaj mbi pllakat fjalët që ishin mbi pllakat e para që theve. **2** Kështu jì gati në mëngjes dhe ngjitu në mëngjes në malin Sinai, dhe qëndro aty afër meje në majë të malit. **3** Askush të mos ngjitet bashkë me ty dhe t'ë mos duket asnjeri në tërë malin; as kope me bagëti t'ë imët a t'ë trashë pérreth këtij mal". **4** Kështu Moisiu preu dy pllaka guri, si t'ë parat; u ngrit herët në mëngjes dhe u ngjitet në malin Sinai ashtu siç e kishte urdhëruar Zoti, dhe mori në dorë t'ë dyja pllakat prej guri. **5** Atëherë Zoti zbriti në renë dhe u ndal aty pranë tij, dhe shpalli emrin e Zotit. **6** Dhe Zoti kaloi pranë tij dhe thirri: "Zoti, Perëndia i përfjetshém, i mëshirshém dhe i dhembshur, i ngadalshém në zemërim, i pasur në mirësi dhe në besnikëri, **7** që përdor mëshirën pér mijëra njerëz, që fal padrjetësinë, shkeljet dhe mëkatin por nuk e lë t'ë pandëshkuar fajtorin, dhe që viziton padrjetësinë e etërve mbi bijtë dhe mbi bijtë e bijve deri në brezin e tretë dhe t'ë katërt". **8** Dhe Moisiu nxitoi t'ë përkulet deri në tokë, dhe adhuroi. **9** Pastaj tha: "O Perëndi, në rast se kam gjetur hir në sytë e tu, eja në mes nesh, sepse ky është një popull me qafë të fortë; na fal padrjetësinë tonë dhe mëkatin tonë, dhe na merr si trashëgiminë t'ende". **10** Zoti u përgjigj: "Ja, unë po bëj një besëlidhje: Do t'ë bëj para gjithë popullit mrekulli, që nuk janë bërë kurré mbi t'ë gjithë dheun dhe në asnjë komb tjetër; dhe tërë populli në mes t'ë cilit **11** Kqyr atë që po t'ë urdhëroj sot: Ja unë do t'i dëboj para teje Amorejtë, Kananejtë, Hitejtë, Perezejtë, Hivejtë dhe Jebusejtë. **12** Ruhu se bën ndonjë aleancë me banorët e vendit në t'ë cilin ke pér t'ë vajtur, me qëllim që t'ë mos jetë një grackë pér ty; **13** por rrëzo altarët e tyre, copëto shtyllat e tyre t'ë shenjta dhe rrëzo shëmbëlltyrat e tyre, **14** (sepse nuk do t'i përulesh një perëndi tjetër, sepse Zoti, emri i t'ë cilit është "Xheloz", është një Perëndi xheloz). **15** Mos bëj asnjë aleancë me banorët e vendit sepse, kur ata kurvërohen te idhujt e tyre dhe ofrojnë fli idhujve t'ë tyre, ndokush prej tyre t'ë fton dhe ti ha nga filët e tyre, **16** dhe merr nga bijat e tyre pér bijtë e tu, dhe vajzat e tyre t'ë kurvërohen te idhujt e tyre dhe t'i shqyrron bijtë e tu t'ë kurvërohen te idhujt e tyre. **17** Nuk do t'ë bësh idhull me metal t'ë shkrirë. **18** Do t'ë

kremtosh festën e tē ndormeve. Shtatë ditë me radhë do tē hash bukë pa maja, ashtu siç tē kam urdhëruar në kohën e caktuar, nē muajin e Abibit, sepse nē muajin e Abibit ti ke dalë nga Egjipti. **19** Kushdo që çel barkun éshëtë imi; éshëtë imja çdo pjellë e parë mashkull tē të gjithë bagëtisë sate, qoftë e trashë ose e imët. **20** Do tē shpengosh me një qengj pjellën e parë mashkull tē gomarit; po tē jetë se nuk do tē shpengosh, do t'i thyesh qafën. Do tē shpengosh edhe çdo tē parëlindur tē bijve tē tu. Asnjëri nuk do tē paraqitet para meje duarbosh. **21** Do tē punosh gjashtë ditë; por ditën e shtatë do tē pushosh: do tē pushosh edhe nē kohën e lërimt dhe tē korrjes. **22** Do tē kremtosh festën e javëve, domethënë, tē prodhimit tē parë tē korrjes së grutit dhe festën e tē vjelave nē fund tē vitit. **23** Tri herë nē vit do tē paraqitet çdo mashkull i juaj para Perëndisë, Zotit, Perëndisë tē Izraelit. **24** Sepse unë do tē déboj kombe para teje dhe do tē zgjeroj kufijtë e tu, dhe askush nuk do tē déshiroj vendin tēnd, kur do tē ngjitesh tri herë nē vit, pér tē dalë përparrë Zotit, Perëndisë tēnd. **25** Nuk do tē ofrosh me bukë tē mbrijturi gjakun e viktimës së fljuar pér mua; flia e festës së Pashkës nuk do tē lihet deri nē mëngjes. **26** Do tē çosh nē shtëpinë e Zotit, Perëndisë tēnd, prodhimet e para tē fryteve tē tokës sate. Nuk do ta gatuash kecin nē qumështin e nénës së tij". **27** Pastaj Zoti i tha Moisiut: "Shkruajt këto fjalë, sepse mbi bazën e këtyre fjalëve kam përfunduar një aleançë me ty dhe me Izraelin". **28** Kështu Moisiu mbeti aty me Zotin dyzet ditë dhe dyzet net; nuk hëngri bukë as piu ujë. Dhe Zoti shkroi mbi plakat fjalët e besëlidhjes, dhjetë urdhërimet. **29** Por Moisiu, kur zbritti nga mali i Sinait (duke zbritur nga mali Moisiu kishte nē dorë dë plakat e dëshmisë), nuk e dinte që lëkura e fytyrés së tij që bërë rrëzëlyese, sepse kishte qenë tē fliste me Zotin. **30** Kështu, kur Aaroni dhe tërë bijtë e Izraelit panë Moisiut, ja, që lëkura e fytyrés së tij ishte rrëzëlyese dhe ata kishin frikë t'i afroheshin atij. **31** Por Moisiu i thirri dhe Aaroni dhe tërë kerret e asamblesë u rikthyen tek ai, dhe Moisiu u foli atyre. **32** Pastaj, tërë bijtë e Izraelit u afruan, dhe ai i urdhëroi tē bënин tē gjitha ato që Zoti i kishte thënë nē malin Sinai. **33** Mbasë Moisiu mbaroi së foluri me ta, vuri një vel mbi fytyrën e tij. **34** Por kur Moisiu hynte përparrë Zotit pér tē biseduar me atë, hiqte velin deri sa tē dilte jashtë; duke dalë jashtë, u tregonte bijve tē Izraelit ato që e kishin urdhëruar tē bënte. **35** Bijtë e Izraelit, duke parë fytyrën e Moisiut, shihnin se lëkura e tij rrëzëllente; pastaj Moisiu vinte përsëri velin mbi fytyrën e tij, deri sa hynte tē fliste me Zotin.

35 Moisiu thirri asamblenë e bijve tē Izraelit dhe u tha atyre: "Këto janë gjërat që Zoti më ka urdhëruar tē bëj. **2** Do tē punohet gjashtë ditë, por dita e shtatë do tē jetë pér ju një ditë e shenjtë, një e shtunë pushimi, e shenjtëruar ndaj Zotit. Kushdo që bën ndonjë punë atë ditë do tē dënohet me vdekje. **3** Nuk do tē ndizni zjarr nē asnjë prej banesave tuaja ditën e shtunë". **4** Pastaj Moisiu i foli tërë asamblesë së bijve tē Izraelit dhe tha: "Kjo éshëtë ajo që Zoti ka urdhëruar, duke thënë: **5** "Merrni ndërmjet jush një ofertë pér Zotin; kushdo që ka zemër bujare do t'i çojë një ofertë Zotit: ar, argjend dhe bronzi, **6** stofa ngjyrë vjollce, tē purpura ose flakë tē kuqe, li tē hollë dhe lesh dhes, **7** lëkura dashi tē ngjyera nē tē kuq, lëkura baldose dhe dru tē akacies, **8** vaj pér ndricim tē shandanit dhe aroma pér vajin e vajosjes dhe pér temjanin aromatik, **9** gurë onksi dhe gurë pér t'u ngallmuar mbi efodin dhe pektoralin. **10** Kushdo ndërmjet jush që éshëtë i aftë, le tē vijë dhe tē bëjë tërë ato gjëra që Zoti ka urdhëruar: **11** tabernakullin, çadrën e tij dhe mbulesën, kapëset,

dërrasat, traversat, shtyllat dhe bazat e tij, **12** arkën, shtizat e saj, pajtuesin dhe velin e mbulesës së arkës, **13** tryezën dhe shtizat e saj, tërë veglat e saj dhe bukën e paraqitjes; **14** shandanin pér dritë dhe veglat e tij, llambat e tij dhe vajin pér ndricim tē shandanit; **15** altarin e temjanit dhe shtizat e tij, vajin e vajosjes, temjanin aromatik dhe perden e hyrjes nē tabernakull, **16** altarin e olokausteve me grilën e tij prej bronzi, shtizat dhe tërë veglat e tij, legenin dhe bazën e tij, **17** perdet e oborrit, shtyllat e tij dhe bazat e tyre, dhe perdja e hyrjes nē oborr; **18** kunjat e tabernakullit, kunjat e oborrit dhe litarët e tyre; **19** rrobat e punuara hollë pér tē bërë shërbimin nē vendin e shenjtë, rrobot e shenjta pér priftin Aaron dhe rrobot e bijve tē tij që tē shërbinej si priftërin";²⁰ Atëherë gjithë asambleja e bijve tē Izraelit u largua nga prania e Moisiut. **21** Kështu tërë ata që ishin tē shtyrë nga zemra e tyre dhe tërë ata që ishin tē shtyrë nga fryma e tyre, erdhën pér t'i sjellë ofertën e tyre Zotit pér veprën e çadrës së mbledhjes, pér tē gjitha shërbimet e tij dhe pér rrobot e shenjta. **22** Erdhën burra dhe gra, ata që kishin zemër bujare, dhe sollën me vete kapëse, vathë, unaza me vulë dhe byzlykë, lloj lloj xhevahiresh prej ari; gjithkush i solli ndonjë ofertë prej ari Zotit. **23** Dhe tē gjithë ata që kishin stofa ngjyrë vjollce, tē purpurt, flakë tē kuqe, ose li tē hollë, apo lesh dhes, ose lëkura dashi me ngjyrë tē kuqe, ose lëkurë baldose, i sollën. **24** Kushdo që mund tē bënte një ofertë prej argjendi o prej bronzi, e solli ofertën e shenjtëruar pér Zotin; dhe kushdo që kishte dru prej akacieje pér ndonjë punë tē caktuar pér shërbimin, e solli. **25** Të gjitha gratë e zonja torën me duart e tyre dhe prunë fillin ngjyrë vjollcë, tē purpurt dhe flakë tē kuqe, si dhe li tē hollë. **26** Dhe tē gjitha gratë që ishin tē shtyra nga zemra e tyre dhe kishin zhërvellësi, torën lesh dhes. **27** Kërret e popullit sollën gurë onksi dhe gurë pér t'u ngallmuar nē efodin dhe nē pektoralin, **28** aroma dhe vaj pér ndricim tē shandanit, vaj pér vajosjen dhe pér temjanin aromatik. **29** Të gjithë bijtë e Izraelit, burra e gra, që ishin tē shtyrë nga zemra pér t'i çuar diçka pér tërë veprën që Zoti kishte urdhëruar tē bënët me anë tē Moisiut, i quan Zotit oferta vullnetare. **30** Moisiu u tha bijve tē Izraelit: "Shikon, Zoti i thirri me emër Betsaleelin, birin e Urit, birin e Hurit, nga fisi i Judës, **31** dhe e mbushi me Frymën e Perëndisë, me dituri, me zguarsi, me njohuri dhe me gjithfarë aftësish, **32** që tē mund tē krijojë vizatime artistike, tē punojet arin, argjendin dhe bronzin, **33** tē gdhendë gurë pér t'u ngallmuar, pér tē punuar drurin dhe pér tē kryer çdo lloj punimi artistik. **34** I ka shtënë gjithashtu nē zemër aftësinë pér tē mësuar tē tjerët, atij dhe Oholiabit, birit tē Ahisamakut, nga fisi i Danve. **35** I mbushi me diturinë e zemrës pér tē kryer gjithfarë punimesh tē gdhendësit, tē vizatuesit, tē qëndistarit dhe tē endësít, nē ngjyrë vjollce, tē purpurt, flakë tē kuqe, dhe prej liri tē hollë, i aftë pér tē kryer çdo lloj punimi dhe pér tē krijuar vizatime artistike.

36 Tani Betsaleeli dhe Oholiabi si dhe tē gjithë njerëzit e aftë, tē cilët Zoti i ka pajisur me dituri dhe zguarsi pér tē kryer tē gjitha punimet pér shërbimin e shenjtërores, kanë pér tē vepruar sipas urdhavrave tē Zotit". **2** Moisiu thirri, pra, Betsaleelin dhe Oholiabin dhe tē gjithë njerëzit e urtë nga zemra, tē cilët shtyheshin nga zemra pér t'i hyrë punës dhe pér ta kryer atë. **3** Dhe ata morën nga Moisiu tē gjitha ofertat e sjella nga bijtë e Izraelit pér punimet pér ndërtimin e shenjtërores dhe kryerjen e tyre. Por çdo mëngjes bijtë e Izraelit vazhdonin t'i sillnin Moisiut oferta vullnetare. **4** Atëherë tē gjithë njerëzit e aftë që kryenin punime tē çfarëdo lloji nē shenjtërore, duke lënë secili punën

që bënte, erdhën 5 dhe i folën Moisiut, duke thënë: "Populli po sjell shumë më tepër nga sa nevojitet për të kryer punimet që Zoti ka urdhëruar të bëhen". 6 Atëherë Moisiu dha këtë urdhër që u shpall nëpër kamp, duke thënë: "Asnjë burrë dhe asnje grua të mos bëjë më ndonjë ofertë për shenjtëroren". Kështue ndaluan popullin të silit tjetër material. 7 Sepse materiali që kishin mijftonte për të gjitha punimet që kishin për të bëré, madje tepronite. 8 Térë njerëzit e aftë, midis atyre që punonin për ndërtimin e tabernakullit, bénë dhjetë pélhura prej liri të hollë të përdredhur dhe me fill njyrrë vjollce, të purpurt dhe flakë të kuqe; ai i bëri me kerubinë të punuar artistikisht. 9 Çdo pélhurë kishte një gjatësi dhe një gjerësi prej katër kubitësh; të gjitha pélhurat kishin të njëjtën masë. 10 Ai bashkoi pesë pélhura, dhe bashkoi gjithashtu pesë pélhurat e tjera. 11 Dhe bëri sythe njyrrë vjollce mbi buzën e pélhurës së jashtme të serisë së parë të pélhurave; bëri të njëjtën gjë në buzën e pélhurës së jashtme të serisë së dytë. 12 Ai bëri pesëdhjetë sythe mbi pélhurën e parë dhe bëri gjithashtu pesëdhjetë sythe mbi buzën e pélhurës së jashtme të serisë së dytë; sythet korrespondoni njëri me tjetrin. 13 Dhe bëri edhe pesëdhjetë kapëse ari dhe bashkoi pélhurat njérën me tjetrën me anë të kapëseve; kështu tabernakulli përbënte një të téré. 14 Ai bëri gjithashtu pélhura me leshin e dhive, që të shërbenin si çadra mbi tabernakullin; ai bëri njëmbëdhjetë nga këto pélhura. 15 Çdo pélhurë kishte një gjatësi prej tridhjetë kubitësh, dhe një gjerësi prej katër kubitësh; të njëmbëdhjetë pélhurat kishin të njëjtën masë. 16 Ai bashkoi pesë pélhura nga njëra anë dhe gjashtë pélhura nga ana tjetër. 17 Bëri gjithashtu pesëdhjetë sythe mbi buzën e pélhurës së jashtme të serisë së parë të pélhurave dhe pesëdhjetë sythe mbi buzën e perdes së jashtme të serisë së dytë. 18 Dhe bëri pesëdhjetë kapëse prej bronzi për ta bashkuar çadrën, me qëllim që të përbënte një të téré. 19 Bëri gjithashtu për çadrën një mbulesë me lëkura dashi të ngjyera me të kuq, dhe mbi të një mbulesë me lëkura baldosash. 20 Pastaj bëri për tabernakullin dérrasat prej druri të akacies, të vendosura më këmbë. 21 Gjatësia e një dérrasse ishte dhjetë kubitë dhe gjerësia e saj një kubit e gjysmë. 22 Çdo dérrasë kishte dy kllapa për të bashkuar njérën dérrasë me tjetrën; kështu ai veproi për të gjitha dérrasat e tabernakullit. 23 Pastaj ai bëri dérrasat për tabernakullin: njëzet dérrasa për krahun jugor; 24 dhe bëri dyzet baza prej argjendi nën njëzet dérrasat: dy baza poshtë çdo dérrase për të dy kllapat e veta. 25 Dhe për anën e dytë të tabernakullit, anën veriore, ai bëri njëzet dérrasa, 26 me dyzet bazat e tyre prej argjendi, dy baza nën çdo dérrasë. 27 Për pjesën e pasme të tabernakullit, në drejtim të përendimit, ai bëri gjashtë dérrasa. 28 Bëri gjithashtu dy dérrasa për të dy qoshet e pasme të tabernakullit. 29 Këto çiftoheshin poshtë dhe ishin bashkuar lart me një unazë. Kështu veproi për të dy dérrasat, që ndodheshin në të dy qoshet. 30 Kiske, pra, tetë dérrasa me bazat e tyre prej argjendi: gjashtëmbëdhjetë baza, dy baza nën çdo dérrasë. 31 Bëri gjithashtu disa traversa prej druri të akacies: pesë për dérrasat e njërit krah të tabernakullit, 32 pesë traversa për dérrasat e krahut tjetër të tabernakullit, dhe pesë traversa për dérrasat e pjesës së pasme të tabernakullit, në përendim. 33 Pastaj bëri që traversa e qendrës të kalonte në mes të dérrasave, nga njëra anë në tjetrën. 34 I veshi pastaj dérrasat me ar dhe i bëri prej ari unazat e tyre nga do të kalonin traversat, dhe i veshi me ar traversat. 35 Bëri gjithashtu velin me fill njyrrë vjollce, të purpurt dhe flakë të kuqe, dhe me li të hollë të përdredhur me kerubinë të punuar artistikisht; 36 Bëri për të katër shtylla prej

druri të akacies me grremcat e tyre prej ari; dhe shkru për shtyllat katër baza prej argjendi. 37 Dhe bëri për hyrjen e çadërs një perde prej filli njyrrë vjollce, të purpurt dhe flakë të kuqe, dhe prej liri të hollë të përdredhur, shkurt puna e një qëndistari. 38 Bëri gjithashtu pesë shtyllat e saj së bashku me grremcat e tyre i veshi me ar kapitelet dhe dérrasat e tyre; por pesë bazat e tyre ishin prej bronzi.

37 Pastaj Betsaleeli bëri arkën prej druri të akacies, ajo ishte e gjatë dy kubitë e gjysmë, e gjerë një kubit dhe e lartë një kubit e gjysmë. 2 E veshi me ar safi nga brenda dhe nga jashtë, dhe i bëri një kurorë që i vinte rrotull. 3 Shkru për këtë qëllim katër unaza prej ari dhe i vuri në katër këmbët e saj: dy unaza nga njëra anë dhe dy unaza nga ana tjetër. 4 Bëri edhe disa shtiza me dru akacieje dhe i veshi me ar. 5 Pastaj i kaloi shtizat nëpër unazat, që ishin anëve të arkës dhe që shërbenin për ta mbartur atë. 6 Bëri edhe një pajtues prej ari safi, të gjatë dy kubitë e gjysmë dhe të gjerë një kubit e gjysmë. 7 Bëri edhe dy kerubinë prej ari; këto u punuan me çekiç në të skajet e pajtuesit: 8 një kerubin në njërin skaj dhe një kerubin në skajin tjetër; kerubinët i bëri njësh me pajtuesin në të dy skajet e tij. 9 Kerubinët i kishin krahët e hapura lart, në mënyrë që të mbulonin pajtuesin me krahët e tyre; ishin kthyer njëri ndaj tjetrit, ndërsa ftyrat e kerubinëve ishin kthyer nga pajtuesi. 10 Bëri edhe tryezën me dru të akacies me gjatësi dy kubitë, gjerësi një kubit dhe një lartësi një kubit e gjysmë. 11 E veshi me ar safi dhe i bëri rrëth e rrotull një kurorë prej ari. 12 Dhe i bëri rrëth e qark një buzë të lartë sa pëllëmba e dorës dhe rrëth e rrotull kësaj buze bëri një kurorë prej ari. 13 Dhe për këtë qëllim derdhi katër unaza ari dhe i vuri unazat në të katër qoshet, që janë në katër këmbët e tryezës. 14 Unazat ishin afér buzës për të kaluar nëpër to shtizat e caktuara për të mbartur tryezën. 15 I bëri shtizat me dru të akacies dhe i veshi me ar; ato do të shërbenin për ta mbartur tryezën. 16 I bëri edhe orenditë që do të viheshin mbi tryezë prej ari safi: pjatat e tij, gotat e tij, filxhanët e tij, kupat e tij me të cilët bëhen libacionet. 17 Edhe shandanin e bëri me ar safi; e punuan me çekiç; këmbë, trungu, kupat, mollët dhe lulet e tij përbënë të gjitha një tërësi të vetme. 18 Nga anët e tij dilnin gjashtë krahë: tre krahë të shandanit nga një anë dhe tre krahë të shandanit nga ana tjetër; 19 mbi njërin krah kishte tri kupa në formë bajameje, me një mollë dhe një lule; në krahun tjetër tri kupa në formë të bajames me një mollë dhe një lule. E njëjtë gjë ndodhë për të gjashtë krahët që dilnin nga shandanini. 20 Dhe në trungun e shandanit kishte katër kupa në formë të bajames, me mollët dhe lulet e tyre. 21 Kiske një mollë poshtë dy krahëve të para që dilnin prej tij, një mollë poshtë dy krahëve të tjerë që dilnin prej tij, dhe një mollë poshtë dy krahëve të fundit që dilnin prej tij; kështu ishte për të gjashtë krahët që dilnin nga shandanini. 22 Këto mollë dhe këto krahë përbënë një të téré të vetme me shandanin; gjithçka ishte prej ari safi të punuar me çekiç. 23 Ai i bëri gjithashtu shtatë llambat e tij, zbraszët dhe mbajtësit e tyre, me ar safi. 24 Për të bërë shandanin dhe të gjitha pjesët e tij përdori një talent ari të pastër. 25 Pastaj bëri altarin e temjanit me dru të akacies; ishte i gjatë një kubit dhe i gjerë një kubit; ishte katror dhe kishte një lartësi prej dy kubitësh; brirët e tij përbënë një të téré të vetme me të. 26 E veshi me ar safi: pjesën e tij të sipërme, anët e tij rrëth e qark dhe brirët e tij; dhe i bëri rrëth e rrotull një kurorë prej ari. 27 I bëri edhe dy unaza ari, nën kurorë, në të dy krahët e tij; i vuri në të dy krahët për të kaluar shtizat. Këto shtiza shërbenin për ta mbartur

atë. **28** Dhe i bëri shtizat prej druri të akacies dhe i veshi me ar. **29** Pastaj përgatiti vajin e shenjtë për vajosjen dhe temjanin aromatik, të pastër, simbas artit të parfumierit.

38 Pastaj bëri altarin e olokausteve prej druri të akacies, i gjatë pesë kubitë dhe i gjerë po pesë kubitë; ishte katror dhe i lartë tre kubitë. **2** Në të katër qoshet e tij bëri disa brirë, që përbën një të tarrë me të, dhe e veshi me bronz. **3** Bëri gjithashut të gjitha përdorëset e altarit: enët për hirin, lopatat e vogla, legenat, mashat dhe mangallet; të gjitha veglat e tij i bëri prej bronzi. **4** Dhe bëri për altarin një grilë prej bronzi në formën e një rrjete nën kornizën, në pjesën e poshtme në ményrë që rrjeta të ndodhetë në gjysmën e lartësisë së altarit. **5** Derdhë katër unaza për të katër cepat e grilës prej bronzi, me qëllim që të kalonin shtizat. **6** Pastaj i bëri shtizat prej druri të akacies dhe i veshi me bronz. **7** Pas kësaj i kaloi shtizat nëpër unazat që ndodheshin anëve të altarit, me të cilat do të mbartej: e ndërtoi me dérrasa dhe bosh nga brenda. **8** Pastaj bëri legenen prej bronzi dhe bazën e tij prej bronzi, duke përdorur pasqyrat e grave që vinin për të bëre shërbime në hyrje të çadërës së mbledhjes. **9** Pastaj bëri oborrin: nga ana e Negevit, në drejtim të jugut, perdet e oborrit ishin prej liri të hollë të përdredhur dhe me një gjatësi prej njëqind kubitësh, **10** dhe kishin njëzet shtyllat e tyre dhe njëzet bazat e tyre prej bronzi; grremcat e shtyllave dhe shtizat e tyre ishin prej argjendi. **11** Në krahun verior kishte njëqind kubitë perde me njëzet shtyllat e tyre dhe njëzet bazat e tyre prej bronzi; grremcat e shtyllave dhe shtizat e tyre ishin prej argjendi. **12** Në krahun perëndimor kishte pesëdhjetë kubitë perde me dhjetë shtyllat dhe dhjetë bazat e tyre; grremcat e shtyllave dhe shtizat e tyre ishin prej argjendi. **13** Përpara, nga ana e lindjes, kishte pesëdhjetë kubitë: **14** nga njëri krah kishte pesëdhjetë kubitë perde, me tri shtyllat dhe tri bazat e tyre; **15** dhe nga ana jetëtë (si këtej ashtu dhe matanë portës së hyrjes në oborr) kishte pesëmbëdhjetë kubitë perde, me tri shtyllat dhe tri bazat e tyre. **16** Të gjitha perdet rrëth oborrit ishin prej liri të hollë të përdredhur; **17** bazat e shtyllave ishin prej bronzi, grremcat e shtyllave dhe shtizat e tyre ishin prej argjendi, kapitelet e shtyllave ishin të veshura me argjend dhe të gjitha shtyllat e oborrit ishin të lidhura me disa shtiza argjendi. **18** Perdja për hyrjen në oborr ishte e qëndisur, me fill njëjyre vjollce, të purprt dhe të kuq të ndezur, dhe me li të përdredhur; kishte një gjatësi prej njëzet kubitësh, një lartësi prej pesë kubitësh, dhe korrespondonte me perdet e oborrit. **19** Kishte katër shtylla me katër bazat e tyre prej bronzi; grremcat e tyre ishin prej argjendi dhe kapitelet e tyre dhe shtizat e tyre ishin të veshura me argjend. **20** Të gjitha kunjat e tabernakullit dhe të rrëthojës së oborrit ishin prej bronzi. **21** Kjo është lista e sendeve të tabernakullit, të tabernakullit të déshmisë, që u renditen me urdhër të Moisiut, për shërbimin e Levitëve, nën drejtimin e Ithamarit, birit të priftit Aaron. **22** Betsaleeli, bir i Urit, bir i Hurit, nga fisi i Judës, bëri të gjitha ato që i kishte urdhëruar Zoti Moisiut, **23** duke pasur me vete Oholiabin, birin e Ahisamakut, nga fisi i Danit, gdhendës, vizuatues dhe qëndistar i stofave njëjyre vjollcë, të purpruta, të kuqe të ndezur dhe prej liri të hollë. **24** Gjithë ari i përdorur për të gjitha punimet përvendin e shenjtë, domethënë ari i ofertave, qe njëzet e nëntë talente dhe shtatëqind e tridhjetë sikla, simbas siklit të shenjtërores. **25** Dhe argjendi, që u mblohdh me rastin e regjistrimit të asamblesë, ishte njëqind talente dhe një mijë e shtatëqind e shtatëdhjetë e pesë sikla, simbas siklit të shenjtërores: **26** një beka përfrymë,

(domethënë një gjysmë sikli, simbas siklit të shenjtërores), për çdo burrë që e kapte regjistrimi, nga mosha njëzet vjeç e lart, pra, gjashtëqind e tre mijë e pesëqind e pesëdhjetë burra. **27** Njëqind talentet prej argjendi shërbyen për të shkrirë bazat e shenjtërores dhe bazat e velit: njëqind baza për njëqind talent, një talent për bazë. **28** Dhe me një mijë e shtatëqind e shtatëdhjetë përsëlikla ai bëri grremcat për shtyllat, i veshi kapitelet e tyre dhe bëri shtizat për shtyllat. **29** Bronzi i ofertave arrinte në shtatëdhjetë talente dhe dy mijë e katërqind sikla. **30** Dhe me këtë ai bëri bazat e hyrjes së çadërës së mbledhjes, altarin prej bronzi dhe me grilën e tij dhe me të gjitha orënditë e altarit, **31** bazat e oborrit, bazat e hyrjes në oborr, të gjithë kunjat e tabernakullit dhe të gjithë kunjat e rrëthimit të oborrit.

39 Pastaj me stofa ngjyrrë vjollce, të purprt dhe flakë të kuqe, bëri rrroba të punuar mirë për të shërbyer në shenjtërore, dhe bënë rrrobat e shenjta për Aaronin, ashtu siç e kishte urdhëruar Zoti Moisiu. **2** Ai bëri efodin prej ari e me fill njëjyre vjollce, të purprt dhe flakë të kuqe, dhe me li të hollë të përdredhur. **3** Dhe e rrähën arin në peta dhe e prenë në fije, për ta endur në stofën njëjyre vjollce, të purprt dhe flakë të kuqe dhe në lirin e hollë të përdredhur: puna e një artizani të shkathët. **4** I bënë edhe supore të bashkuara; kështu efodi mbahej tok në të dy skajet e tij. **5** Dhe brezi i punuar artistikisht që ishte mbi efodin për ta lidhur kishte po atë përgatitje: me ar, me fije, ngjyrrë vjollce, të purprt dhe flakë të kuqe, dhe me li të hollë të përdredhur, ashtu si e kishte urdhëruar Zoti Moisiun. **6** Pastaj i punuan gurët e oniksit, që u ngallmuat në rrathë ari, dhe që u gdhendë, ashtu siç gdhenden vulat e vogla, me emrat e bijve të Izraelit. **7** Ai pastaj i vuri mbi suporet e efodit, si kurë për të përkujtuar bijtë e Izraelit ashtu siç e kishte urdhëruar Zoti Moisiun. **8** Pastaj ai bëri pektoralin e punuar artistikisht, ashtu si puna e efodit: me ar, me fill njëjyre vjollce, të purprt dhe flakë të kuqe, si dhe me li të hollë të përdredhur. **9** Pektoralin kishte formë katrore; e bënë të palosur më dysh, të gjatë sa pëllëmba dhe të gjerë po aq, kur ishte i palosur më dysh. **10** Dhe u ngallmuat katër radhë gurësh; në radhën e parë: një sardon, një topaz dhe një smerald; **11** në radhën e dytë: një rubin, një safir dhe një diamant; **12** në radhën e tretë: një hiacint, një agat dhe një ametist; **13** në radhën e katërt: një grizolit, një oniks dhe një diaspër. Këta kurë ishin futur në rrathët e tyre prej ari. **14** Gurët u korrespondonin emrave të bijve të Izraelit: dymbëdhjetë, simbas emrave të tyre të gdhendur si vula, secili me emrin e njërit nga dymbëdhjetë fiset. **15** Mbi pektoralin bënë gjithashut zinxhirë prej ari safi, të lidhur si kordonë. **16** Bënë edhe dy rrathë të artë dhe dy unaza të arta, dhe i vunë dy unazat në dy skajet e pektoralit. **17** Pastaj i fiksuan të dy kordonët e artë mbi të dy unazat, në skajet e pektoralit; **18** pas kësaj fiksuan dy majat e dy kordonëve në të dy rrathët dhe i vendosën mbi dy suporet e efodit, në pjesën e përparme të tij. **19** Bënë gjithashut dy unaza ari dhe i vunë në dy skajet e pektoralit, në buzën e tij, që ndodhet në pjesën e brendshme të efodit. **20** Bënë gjithashut dy unaza të tjera ari dhe i vunë mbi dy suporet e efodit poshtë, nga përpara, pranë pikës së bashkimit, mbi brezin e punuar artistikisht të efodit. **21** Pastaj i lidhën unazat e pektoralit me unazat e efodit me një kordon njëjyre vjollce, me qëllim që pektoralit të rrinte mbi brezin e punuar artistikisht të efodit, dhe të mos shkëputet prej këtij të fundit, ashtu si e kishte urdhëruar Zoti Moisiun. **22** Ai bëri gjithashut mantelin e efodit, i téri njëjyre vjollce, një punim prej endësi. **23** Në mes të mantelit kishte një hapje, për të futur kokën;

rreth e qark hapjes kishte një buzë stofi të punuar, ashtu si hapja e një parzmoreje, me qëllim që të mos shqyhej. **24** Mbi buzën e mantelit bënë disa shegë në ngjyrë vjollce, të purpurt dhe flakë të kuqe, me fill të përdredhur. **25** Dhe bënë disa zile prej ari të pastër; dhe i vunë në mes të shegëve në buzën e mantelit, rreth e qark shegëve; **26** një zile dë një shegë, një zile dë një shegë, rreth e përqark, mbi buzën e mantelit, pér të bérë shérbinin, ashtu siç e kishte urdhëruar Zoti Moisiu. **27** Ata bënë edhe tunikat prej liri të hollë; një punë prej endësi, pér Aaronin dhe bijtë e tij, **28** çallma prej liri të hollë, zbukurimin e mbulesave të kokës prej liri të hollë dhe pantallonat prej liri të hollë të përdredhur, **29** dhe brezin prej liri të hollë të përdredhur, në ngjyrë vjollce, të purpurt dhe flakë të kuqe, një punë prej qëndistari, ashtu siç e kishte urdhëruar Zoti Moisiu. **30** Pastaj bënë pllakën e diademës së shenjtë prej ari safi dhe gdhendën mbi të si mbi një vulë fjalët: SHENJTÉRI ZOTIT. **31** Dhe mbérthyen në të një kordele ngjyrë vjollce pér ta lidhur në majë të çallmës, ashtu si e kishte urdhëruar Zoti Moisiu. **32** Kështu përfundoi tërë puna e tabernakullit dhe e çadrës së mbledhjes. Bijtë e Izraelit vepruan sipas të gjitha urdhreve që Zoti i kishte dhënë Moisiut; ata vepruan në këtë ményrë. **33** Pastaj i çuan Moisiut tabernakullin, çadrën dhe téré veglat e saj, kapëset, dérrasat, traversat, shyllat dhe bazat e tyre, **34** mbulesën me lëkura dashi të ngjyera në të kuq, mbulesën me lëkura baldose dhe velin e perdes, **35** arkën e dëshmisë me shtizat e saj dhe pajtuesin, **36** tryezën me të gjitha veglat e saj dhe bukën e paraqitjes, **37** shandani prej ari safi me llambat e tij (llambat e vendosura në rregull), të gjitha orënditë e tij dhe vajin pér drithën e shandanit, **38** altarin prej ari, vajin e vajosjes, temjanin e parfumuar dhe perden pér hyrjen e çadrës, **39** altarin prej bronzi, grilën e tij prej bronzi, shtizat e tij dhe të gjitha veglat e tij, legenen me bazën e tij, **40** perdet e oborrit, shyllat e tij me gjithë bazat, perden pér hyrjen e oborrit, kordonët e oborrit, kunjat e tij dhe të gjitha veglat pér shérbinin e tabernakullit, pér çadrën e mbledhjes, **41** rrobat e punuara mirë pér të shérbyer në shenjtëore, rrobat e shenjtë pér priftin Aaron dhe rrobat e bijve të tij pér të shérbyer si priftërinj. **42** Bijtë e Izraelit e kryen téré punën, sipas të gjitha porosive që Zoti i kishte dhënë Moisiut. **43** Moisiu, pra, shqyrtoi téré punën; dhe ja, ata e kishin kryer simbas urdhreve të Zotit; ata e kishin bérë kështu. Kështu Moisiu i bekoi.

40 Pastaj Zoti i foli Moisiut, duke thënë: **2** "Ditën e parë të muajit të parë do të ngresh tabernakullin, çadrën e mbledhjes. **3** Do të vendosësh atje arkën e dëshmisë dhe do ta fshehësh arkën me një vel. **4** Do të sjellësh brenda tryezën dhe do të vendosësh mbi të gjérat që duhen; do të sjellësh gjithashu shandanin dhe do të ndezësh llambat e tij. **5** Do të vendosësh altarin e artë pér temjanin përparrë arkës së dëshmisë, dhe do të vësh perden në hyrje të tabernakullit. **6** Do ta vësh altarin e olokausteve para hyrjes së tabernakullit, të çadrës së mbledhjes. **7** Do ta vendosësh legenen midis çadrës së mbledhjes dhe altarat dhe do të vësh ujë në të. **8** Do t'i vendosësh perdet e oborrit rreth e qark dhe do të vësh një perde në hyrje të oborrit. **9** Pastaj do të marrësh vajin e vajosjes dhe do të vajosh tabernakullin dhe téré gjérat që ndodhen aty, dhe do ta shenjtërosh me të gjitha veglat e tij; dhe do të jetë i shenjtë. **10** Do të vajosh altarin e olokausteve dhe téré orënditë e tij; do të shenjtërosh kështu altarin dhe altari do të jetë shumë i shenjtë. **11** Do të vajosh edhe legenen me të gjithë bazën e tij dhe do ta shenjtërosh. **12** Pastaj do të afrosh Aaronin dhe bijtë e tij në hyrje të çadrës së mbledhjes dhe do t'i

lash me ujë. **13** Do ta veshësh Aaronin me rrobat e shenjtë, do ta vajosh dhe do ta shenjtërosh, që të më shérbejë si prift. **14** Do të afrosh edhe bijtë e tij dhe do t'i veshësh me tuniku, **15** do t'i vajosh ashtu si do të kesh vajuar atin e tyre, që të më shérbejnë si priftërinj, vajisja e tyre do t'u japë priftëri përfjetë, brez pas brezi". **16** Moisiu ashtu veproi; bëri pikërisht të gjitha ato që Zoti i kishte urdhëruar. **17** Kështu ditën e parë të muajit të parë të vitit të dytë, u ndërtua tabernakulli. **18** Moisiu e ngriti tabernakullin, hodhi bazat e tij, sistemoi dérrasat e tij, i vuri traversat e tij dhe ngriti shyllat e tij. **19** Mbi tabernakullin shtriu perden dhe mbi këtë vendosi mbulesën e çadrës, ashtu siç e kishte urdhëruar Zoti Moisiu. **20** Pastaj mori dëshminë dhe e vendosi brenda arkës, u vuri shtizat unazave të arkës, dhe e vuri pajtuesin mbi arkë; **21** e çoi arkën në tabernakull, e vari velin e perdes dhe kështu fshehu arkën e dëshmisë, ashtu si e kishte urdhëruar Zoti Moisiu. **22** Vendosi gjithashu tryezën në çadrën e mbledhjes, në krahun verior të tabernakullit, jashtë velit. **23** Vendosi sipër me rregull bukën përpara Zotit, ashtu si e kishte urdhëruar Zoti Moisiu. **24** Pastaj vuri shandanin në çadrën e mbledhjes, përballë tryezës, nga ana jugore e tabernakullit; **25** dhe ndezi llambat përparrë Zotit, ashtu si e kishte urdhëruar Zoti Moisiu. **26** Pastaj vuri altarin e artë në çadrën e mbledhjes, përparrë velit, **27** dhe mbi të dogji temjanin e parfumuar, ashtu siç e kishte urdhëruar Zoti Moisiu. **28** Vuri gjithashu perden në hyrje të tabernakullit. **29** Pastaj vendosi altarin e olokausteve në hyrje të tabernakullit, të çadrës së mbledhjes, dhe mbi të ofroi olokaustin dhe blatin, ashtu si e kishte urdhëruar Zoti Moisiu. **30** Pastaj vuri legenen midis çadrës së mbledhjes dhe altarat dhe e mbushi me ujë pér t'u larë. **31** Dhe me këtë ujë, Moisiu, Aaroni dhe bijtë e tij lanë duart dhe këmbët; **32** kur hynin në çadrën e mbledhjes dhe kur i afroheshin altarit, ata laheshin, ashtu si e kishte urdhëruar Zoti Moisiu. **33** Ndërtói gjithashu oborrin rreth tabernakullit dhe altarat dhe vuri perden në hyrje të oborrit. Kështu Moisiu e përfundoi punën e tij. **34** Atëherë reja e mbuloi çadrën e mbledhjes dhe lavdia e Zotit e mbushi tabernakullin. **35** Dhe Moisiu nuk mundi të hyjë në çadrën e mbledhjes, sepse reja e kishte mbuluar nga sipër dhe lavdia e Zotit mbushte tabernakullin. **36** Në të téra zhvendosjet e tyre, kur reja ngríhej mbi tabernakullin, bijtë e Izraelit niseshin; **37** por në rast se reja nuk ngríhej, nuk niseshin deri ditën që ajo të ngríhej. **38** Sepse reja e Zotit qëndronte mbi tabernakullin gjatë ditës, dhe natën mbi të qëndronte një zjarr, para syve të të gjithë zhvendosjeve së tyre?

Levitiku

1 Zoti thirri Moisiu dhe i foli nga çadra e mbledhjes, duke thënë: **2** "Folu bijve të Izraelit dhe u thuaj atyre: Kur dikush nga ju sjell një ofertë pér Zotin, sillni si fli tuajën një kafshë të marrë nga kopeja e bagëtisë së trashë ose të imët. **3** Në rast se oferta e tjë eshtë një olokaust i një koke bagëtie nga kopeja, le të ofrojë një mashkull pa të meta; ta çojë në hyrjen e çadrës së mbledhjes me vullnetin e tij pérpara Zotit. **4** Do të vërë pastaj dorën e tij mbi kokën e olokaustit, që do të pranohet në vend të tij, pér të shlyer dënimin në vend të tij. **5** Pastaj do të therë demin e vogël para Zotit; dhe priftërinjtë, bijtë e Aaronit, do të sjellin gjakun dhe do ta spérkatin rrëth e qark altarit, që ndodhet në hyrje të çadrës së mbledhjes; **6** do ta rrjepë olokaustin dhe do ta presë në copa. **7** Dhe bijtë e priftit Aaron do të vënë zjarr mbi altar dhe do të sistemojnë drutë mbi zjarrin. **8** Pastaj priftërinjtë, bijtë e Aaronit, do të vendosin copat, kokën dhe dhjamin mbi drutë e vëna mbi zjarrin që gjendet mbi altarin; **9** por do t'i lajnë me ujë zorrët dhe këmbët, dhe prifti do të tymosë çdo gjë mbi altar, si një olokaust, një flijim që eshtë bërë me zjarr me erë të këndshme pér Zotin. **10** Në qoftë se oferta e tij eshtë një olokaust nga kopeja: dele ose dhi, të ofrojë një mashkull pa të meta. **11** Do ta therë noga krahur verior i altarit, pérpara Zotit; dhe priftërinjtë, bijtë e Aaronit, do të spérkasin gjakun e tij rrëth e qark altarit. **12** Pastaj do ta presë në copa bashkë me kokën dhe dhjamin e tij, dhe prifti do t'i vërë mbi drutë që ndodhen mbi zjarrin që eshtë mbi altar; **13** por do t'i lajë zorrët dhe këmbët me ujë, dhe prifti do të paraqesë çdo gjë dhe do ta tymosë mbi altar. Ky eshtë një olokaust, një flijim i bërë me zjarr me erë të këndshme pér Zotin. **14** Në qoftë se ofrimi i tij pér Zotin eshtë një olokaust zogjsh, të sjellë tutuj ose pëllumbata të rinj. **15** Prifti do t'i paraqesë në altar, do t'u këpusë kokën, do t'i tymosë këto mbi altar, dhe gjaku i tij do të rrjedhë mbi një krah të altarit. **16** Pastaj do t'u heqë gushën me gjithë puplat dhe do t'i hedhë pranë altarit, në drejtim të lindjes, në vendin e hirit. **17** Do t'i theyej pastaj duke i mbajtur nga krahët, por pa i ndarë në dy pjesë, dhe prifti do t'i tymosë mbi altar, mbi drutë e vëna mbi zjarr. Ky eshtë një olokaust, një flijim i bërë me zjarr me erë të këndshme pér Zotin".

2 "Kur dikush i sjell si fli Zotit një blatim, oferta e tij të jetë nga maja e miellit; le të derdhë vaj mbi të dhe t'i vërë temjan sipër. **2** Do t'ia çojë priftërinjve, bijve të Aaronit; prifti do të marrë prej saj një grusht majë mielli dhe vajti me gjithë temjanin dhe do ta tymosë mbi altar si kujtim. Eshtë një flijim i bërë me zjarr me erë të këndshme pér Zotin. **3** Ajo që mbetet nga blatimi do të jetë pér Aaronin dhe bijtë e tij; eshtë një gjë shumë e shenjtë e bërë me zjarr pér Zotin. **4** Kur çon si fli një blatim ushqimesh të pjkura në furrë, do të jetë me kulaç prej maje mielli, pa maja, të zëna me vaj dhe me revani pa maja të lyer me vaj. **5** Por në qoftë se ofrimi jote eshtë një blatim ushqimi të pjkur në skarë, do të jetë prej majës së miellit të përzier me vaj dhe pa maja. **6** Do ta ndash në copa dhe do të derdhësh vaj mbi të; eshtë një blatim ushqimer. **7** Por në rast se flija jote eshtë një blatim ushqimi i gatuar në tigan, do të jetë prej majës së miellit me vaj. **8** Do t'i cosh Zotit blatinim ushqimer të përgatitur me këto gjëra; do t'i paraqitet priftit, që do ta çojë në altar. **9** Prifti do të marrë nga blatimi pjesën që do të shërbëjë si kujtim dhe do ta tymosë mbi altar. Eshtë një flijim i bërë me zjarr me erë të këndshme pér Zotin. **10** Ajo që mbetet nga blatimi i ushqimit do të jetë pér Aaronin dhe bijtë e tij; eshtë

një gjë shumë e shenjtë ndër flijimet e bëra me zjarr pér Zotin. **11** Çdo blatim ushqimer që do t'i çoni Zotit do të jetë pa maja, sepse nuk do të tymosni asnjë që përmban maja ose mjaltë, si flijim që bëhet me zjarr pér Zotin. **12** Mund t'ia çoni Zotit si një blatim të prodhimeve të para, por ato nuk do të vihen mbi altarin si oferta me erë të këndshme. **13** Çdo blatim ushqimer që do të ofrosh, do ta ndrqësh me kripë; nuk do ta lësh mangut kripëng nga blatimet e tua, sipas besëlidhjes me Perëndinë. Mbi të gjitha ofertat e tua do të ofrosh kripë. **14** Në rast se i ofron Zotit një blatim ushqimesh nga prodhimet e tua të para, do të ofrosh si blatim ushqimer të prodhimeve të tua të para kallinj të thekur në zjarr, kokrra gruri të shtypura nga kallinj të plotë. **15** Dhe do të vësh mbi to vaj dhe temjan; eshtë një blatim ushqimer. **16** Pas kësaj prifti do të tymosë si kujtim një pjesë të grurit dhe një pjesë të vajit, së bashku me tèrë temjanin. Eshtë një flijim i bërë me zjarr pér Zotin".

3 "Kur një njeri ofron një flijim falënderimi, po të jetë se ofron një bagëti të trashë të marrë nga kopeja, qoftë mashkull apo femër, do ta ofrojë pa të meta pérpara Zotit. **2** Do të vërë dorën mbi kokën e ofertës së tij dhe do ta therë në hyrje të çadrës së mbledhjes; pastaj priftërinjtë, bijtë e Aaronit, do të shpérndajnë gjakun rrëth e qark mbi altarin. **3** Nga ky flijim falënderimi do të paraqesë, si flijim të bërë me zjarr pér Zotin, dhjamin që mbulon zorrët dhe të gjithë dhjamin që rri ngjitur me zorrët, **4** të dy veshkat dhe dhjamin që eshtë mbi ato rrëth ijeve, por do të shkëpusë bulën me dhjamë të mëlcisë së zezë që ndodhet mbi veshkat. **5** Pas kësaj bijtë e Aaronit do ta tymosin në altarin mbi olokaustin, që ndodhet mbi drutë e vëna mbi zjarr. Eshtë një flijim i bërë me zjarr me erë të këndshme pér Zotin. **6** Në rast se oferta e tij, si flijim falënderimi pér Zotin, eshtë një bagëti e imët, qoftë mashkull apo femër, do ta ofrojë pa të meta. **7** Në rast se paraqet si flijim e tij një qengj, do ta ofrojë pérpara Zotit. **8** Do të vërë dorën e tij mbi kokën e ofertës së tij dhe do ta therë në hyrje të çadrës së mbledhjes; pastaj bijtë e Aaronit do ta shpérndajnë gjakun rrëth e qark mbi altarin. **9** Nga flijimi i falënderimit do të paraqitet, si flijim i bërë me zjarr pér Zotin, dhjami i tij; ai do të shkëpusë tèrë bishtin e majmë afér shtyllës kurizore, dhjamin që mbulon zorrët dhe të gjithë dhjamin që rri ngjitur me zorrët, **10** të dy veshkat dhe dhjamin që eshtë mbi ato rrëth ijeve, por do të shkëpusë bulën e majmë të mëlcisë mbi veshkat. **11** Pastaj prifti do ta tymosë mbi altarin si ushqim. Eshtë një ofertë e bërë me zjarr pér Zotin. **12** Në rast se oferta e tij eshtë një dhi, do ta ofrojë para Zotit. **13** Do të vërë dorën e tij mbi kokën e saj dhe do ta therë në hyrje të çadrës së mbledhjes; pastaj bijtë e Aaronit do të shpérndajnë gjakun rrëth e qark mbi altarin. **14** Prej saj do të paraqesë, si flijim të bërë me zjarr pér Zotin, dhjamin që mbulon zorrët dhe tèrë dhjamin që rri ngjitur me zorrët, **15** të dy veshkat dhe dhjamin që eshtë mbi ato rrëth ijeve, por do të shkëpusë bulën e majmë të mëlcisë mbi veshkat. **16** Pastaj prifti do t'i tymosë mbi altar si ushqim. Eshtë një ofertë e bërë me zjarr me erë të këndshme. E tèrë yndyra i përket Zotit. **17** Ky eshtë një ligj i përjetshëm pér të gjithë brezat tuaj, në të gjitha vendet ku do të banoni: nuk do të han i as yndyrë, as gjak".

4 Zoti i foli akoma Moisiut, duke thënë: **2** "Folu bijve të Izraelit dhe u thuaj atyre: Në rast se dikush kryen mëkat nga padituria kundër çfarëdo urdhërimi, duke bërë diçka që nuk duhet të bënte, **3** në rast se mëkaton prifti që ka qënë vaujar, duke e bërë kështu

popullin fajtor, t'i ofrojé Zotit pér mëkatin e kryer një dem tē vogël pa tē meta, si flijim pér mëkatin. 4 Do ta çojë demin e vogël në hyrje tē çadrës së mbledhjes pérpara Zotit; do tē vërë dorën e tij mbi kokën e demit tē vogël dhe do ta therë demin e vogël pérpara Zotit. 5 Pastaj prifti që ka qénë vajosur do tē marrë gjak nga demi i vogël dhe do ta çojë atë në çadrën e mbledhjes; 6 prifti do tē ngjyjejë gishtin e tij në gjak dhe do tē spërkasë pak nga ky gjak shtatë herë para Zotit, pérballë velit tē shenjtërores. 7 Pastaj prifti do tē vërë pak nga ai gjak mbi brirët e altarit tē temjanit të parfumuar para Zotit, që ndodhet në çadrën e mbledhjes; do tē derdhë mbetjen e gjakut tē demit tē vogël mbi bazën e altarit tē olokausteve, që ndodhet në hyrje tē çadrës së mbledhjes. 8 Do tē heqë prej tij tē dhjamin e flisë së mëkatit tē demit tē vogël: dhjamin që mbulon zorrët dhe tē dhjamin që rri ngjitur me zorrët. 9 tē dy veshkat dhe dhjamin që ndodhet mbi ta rreth ijeve, por do tē shkëputë bulën e majme tē mëlcisë mbi veshkat, 10 ashtu siç veprohet pér demin e vogël tē flijimit tē falënderimit; pastaj prifti do t'i tymosë ato mbi altarin e olokausteve. 11 Por lëkurën e demit tē vogël dhe tē dhjamin e tij, së bashku me kokën e tij, këmbët e tij, zorrët e tij dhe feliqësirat e tij, 12 gjithë demin e vogël, do ta çojë jashtë kampit, në një vend tē pastër, ku hidhet hiri; dhe do ta djegë mbi dru me zjarr; do tē digjet aty ku hidhet hiri. 13 Në rast se gjithë asambleja e Izraelit kryen mëkat nga padituria, dhe kjo gjë mbahet e fshehi nga sytë e asamblesë, ajo ka bërë diçka që Zoti e ka ndaluar tē bëhet dhe kështu éshët bërë fajtore; 14 kur mëkatit i bërë do tē bëhet i njohur, asambleja do tē ofrojë si fli pér mëkatin një dem tē vogël dhe do ta çojë pérpara çadrës së mbledhjes. 15 Pleqtë e asamblesë do tē vënë duart e tyre mbi kokën e demit tē vogël pérpara Zotit; pastaj demi i vogël do tē theret pérpara Zotit. 16 Pastaj prifti që ka qénë vaujar do tē sjellë pak gjak nga demi i vogël në çadrën e mbledhjes; 17 pas kësaj prifti do tē ngjyjejë gishtin e tij në gjak dhe do ta spërkasë atë shtatë herë pérpara Zotit, pérballë velit. 18 Do tē vërë pak nga ai gjak mbi brirët e altarit që éshët pérpara Zotit, në çadrën e mbledhjes; dhe do tē derdhë mbetjen e gjakut në bazën e altarit tē olokaustit, që éshët në hyrjen e çadrës së mbledhjes. 19 Së këtejmi do tē heqë tē dhjamin dhe do ta tymosë mbi altar. 20 Do tē veprojë me këtë dem tē vogël ashtu siç pat vepruar me demin e vogël tē ofruar pér mëkatin; dë tē bëjë tē njëjtën gjë. Kështu prifti do tē bëjë shlyerjen pér anëtarët e asamblesë dhe këta do tē jenë tē falur. 21 Pastaj do ta çojë demin e vogël jashtë kampit dhe do ta djegë ashtu siç ka djegur demin e parë tē vogël. Ky éshët flijimi i mëkatit pér asamblenë. 22 Në rast se një ndër kërët ka kryer një mëkat dhe nga padituria ka bërë një nga gjërat që Zoti, Perëndia e tij, e ka ndaluar tē bëhet, duke u bërë, pra, fajtor, 23 kur ai bëhet i vetëdijshëm pér mëkatin që ka kryer, do tē çojë si ofertë tē tij një çjap mashkull, pa tē meta. 24 Do tē vërë dorën mbi kokën e çjapit dhe do ta therë në vendin ku theren olokaustet pérpara Zotit. Éshët një flijim pér mëkatin. 25 Pastaj prifti do tē marrë me gishtin e tij pak gjak nga flijimi pér mëkatin dhe do ta vërë mbi brirët e altarit tē olokausteve, dhe do tē derdhë gjakun e çjapit mbi bazën e altarit tē olokaustit; 26 pastaj do tē tymosë tē dhjamin e tij mbi altar, si dhjamin e flijimit tē falënderimit. Kështu prifti do tē bëjë shlyerjen pér atë, dhe mëkatit do t'i falet. 27 Në rast se dikush nga populli kryen një mëkat nga padituria kundër çfarëdo urchërimi tē Zotit, duke bërë një diçka që nuk duhet tē bënte, duke u bërë, pra, fajtor, 28 kur ai bëhet i vetëdijshëm pér mëkatin që ka kryer, do tē sjellë si ofertë një dhi femër, pa tē meta, pér mëkatin e kryer. 29 Do tē vërë dorën mbi kokën e

flisë pér mëkatin dhe do ta therë flinë pér mëkatin në vendin e olokaustit. 30 Pastaj prifti do tē marrë me gishtin e tij pak nga gjaku i tij dhe do ta vërë mbi brirët e altarit tē olokaustit, dhe do tē derdhë mbetjen e gjakut tē tij mbi bazën e altarit. 31 Do tē marrë tē dhjamin e tij, ashtu si mori dhjamin nga flijimi i falënderimit; pastaj prifti do tē flijimi tē dhjamin, siç merret dhjami i qengjët tē flijimit tē falënderimit; pastaj prifti do tē tymosë mbi altar, mbi flijimet e bëra me zjarr pér Zotit. Kështu prifti do tē kryejë shlyerjen pér shkak tē mëkatit që ka kryer, dhe ai do tē jetë falur".
5 "Në qoftë se dikush kryen një mëkat, pasi tē jetë betuar botërisht se do tē dëshmojë, kur ai éshët dëshmitar, sepse e ka parë faktin ose i éshët bëré i njohur, po tē jetë se nuk e kallëzon, do tē mbajë fajin. 2 Ose kur dikush prek diçka tē papastër, qoftë edhe në mënyrë tē pandërgjegjishme, si kërmén e një kafshe tē papastër ose kërmén e një kafshe shtëpiake tē papastër apo kërmén tē një rrëshqanori tē papastër, do tē mabetet ai vetë i papastër dhe fajtor. 3 Ose kur prek një papastërti njerëzore, qoftë edhe në mënyrë tē pandërgjegjishme, çfarëdo gjë me anë tē tē cilët njeri bëhet i papastër kur e pranon, éshët fajtor. 4 Ose në se dikush në mënyrë tē pandërgjegjishme, duke folur pa u menduar thellë me buzët e tij, betohet se do tē bëjë një tē mirë apo një tē keqe, çfarëdo gjë që një njeri mund tē thotë me mëndjelehtësi me një betim, kur e pranon gabimin, éshët fajtor pér se cilën nga këto gjëra. 5 Prandaj në se dikush éshët bëré fajtor në një nga këto gjëra, do tē pranon pér mëkatit që ka kryer; 6 do t'i çojë pra Zottit, si fli tē fajit tē tij pér mëkatit që ka kryer, një femër tē kopesë, një dele apo një dhi, si flijim pér mëkatin; dhe prifti do tē bëjë pér tē shlyerjen pér shkak tē mëkatit tē tij. 7 Në qoftë se nuk ka mjetet pér tē siguruar një dele, do t'i çojë Zottit, si fli pér mëkatin e kryer, dy tutuj ose dy pëllumbë tē rinj: njërin si flijim pér mëkatin dhe tjetrin si olokaust. 8 Do t'i çojë priftit, i cili do tē ofrojë së pari atë tē mëkatit; do t'i këpusë kokën pranë qafës, por pa e ndarë plotësisht; 9 pastaj do tē spërkasë pak gjak tē flijimit pér mëkatin mbi faqen e altarit, dhe mbetja e gjakut do tē derdhet në bazën e altarit. Ky éshët një flijim pér mëkatin. 10 Me zugon tjetër do tē bëjë një olokaust, simbas normave të caktuara. Kështu prifti do tē bëjë pér atë person shlyerjen e mëkatit që ka kryer, dhe ai do t'i falet. 11 Por në rast se i mungojnë mjetet pér tē siguruar dy tutuj ose dy pëllumbë tē rinj, atëherë kush ka mëkatuar do tē sjellë si ofertë tē dhjetën pjesë tē një efe në majë mielli, si flijim pér mëkatin; nuk do tē vërë mbi tē as vaj as temjan, sepse éshët një flijim pér mëkatin. 12 Do ta çojë miellin te prifti dhe ky do tē marrë një grusht prej tij si kujtim, dhe do ta tymosë mbi altarin sipër flijimeve tē bëra me zjarr pér Zotit. Éshët një flijim pér mëkatin. 13 Kështu prifti do tē shlyejë pér tē mëkatin që ai ka kryer në një nga këto gjëra, dhe ai do t'i jetë falur. Mbetja do t'i takojë priftit, si në blatinim e ushqimit". 14 Zoti i foli akoma Moisiut, duke thënë: 15 "Në qoftë se dikush kryen ndonjë shkelje dhe mëkaton nga padituria kundër gjërave tē shenjta tē Zotit, atëherë do t'i çojë Zotit ofertën e tij pér shkeljen, një dash pa tē

meta të marrë nga kopeja, të cilin ti e çmon në sikla argjendi, simbas sikitë shenjtërores, si ofertë për shkeljen. **16** Dhe do ta lajë dëmin e shkaktuar ndaj gjësë së shenjtë, duke shtuar një të pestën e vlerës, dhe do t'ia japë priftit; kështu prifti do të bëjë për të shlyerjen me dashin e ofertës për shkeljen, dhe shkelja do t'i falet. **17** Në qoftë se dikush mëkaton dhe, në mënyrë të pandërgjegjshme, kryen një diçka që Zoti ka ndaluar të bëhet, është gjithashtu fajtor dhe i detyruar të vuajtë dënimin. **18** Ai do t'i sjellë priftit si ofertë për shkeljen, një dash pa të meta, të marrë nga kopeja, sipas vlerësimit tënd. Kështu prifti do të bëjë për të shlyerjen për mëkatin e tij nga padituria, të cilin e ka kryer në mënyrë të pandërgjegjshme dhe ky do t'i jetë falur. **19** Kjo është një ofertë për shkeljen; ai është me siguri fajtor përparrë Zotit".

6 Zoti i foli Moisiut, duke thënë: **2** "Në qoftë se dikush mëkaton dhe bën një shkelje kundër Zotit, duke u sjellë në mënyrë të gjenjeshtërt me fqinjin e tij lidhur me një depozitë, ose me një peng apo për një vjedhje, ose ka mashtruar fqinjin e tij, **3** o sepse ka gjetur një gjë të humbur dhe ka gjenjyer lidhur me të dhe është betuar në mënyrë të rreme, përfarëdo gjë njeriu mund të mëkatojë në veprimet e tij, **4** atëherë, në qoftë se ka mëkatuar dhe është fajtor, ai duhet të rikthejë atë që ka vjedhur, apo gjinë e zhvatur me mashtrim, ose depozitën që i është besuar apo sendin e humbur që ka gjetur, **5** ose të gjitha ato pér të cilat është betuar në mënyrë të rreme. Jo vetëm do t'i kthejë plotësisht, por do t'u shtojë një të pestën dhe do t'ia dorëzojë të zotit në po atë ditë të ofertës së tij për shkeljen. **6** Pastaj do t'i sjellë priftit ofertën e tij për shkeljen përparrë Zotit: një dash pa të meta, të marrë nga kopeja sipas vlerësimit tënd, si ofertë për shkeljen. **7** Kështu prifti do të bëjë shlyerjen për të përparrë Zotit, dhe do t'i falet çdo faj për të cilin është bërë fajtor". **8** Zoti i foli akoma Moisiut, duke thënë: **9** "Jepu këtë urdhër Aaronit dhe bijve të tij, dhe u thuaj atyre: Ky është ligji i olokaustit. Olokausti do të mbetet mbi mangallin sipër altarat tërë natën, deri në mëngjes; dhe zjarri i altarat do të mbahet i ndezur. **10** Prifti do të veshë tunikën e tij prej liri dhe do të veshë mbi trup pantallonat; dhe do të mbledhë hirin e olokausit, që zjarri ka konsumuar mbi altar, dhe do ta vendosë pranë altarit. **11** Pastaj do të heqë rrobat e tij dhe do të veshë të tjera, dhe do ta cojë hirin jashtë kampit në një vend të pastër. **12** Zjarri mbi altar do të mbahet i ndezur dhe nuk do të lihet të shuhet; prifti do të djegë dru mbi të çdo mëngjes, do të vendosë sipër olokaustin dhe do të tymosë sipër dhjamen e flijimeve të falënderimit. **13** Zjarri duhet të digjet vazhdimisht mbi altarin dhe nuk duhet të shuhet. **14** Ky është ligji i blatimit të ushqimit. Bijtë e Aaronit do ta paraqesin përparrë Zotit përballë altari. **15** Njëri prej tyre do të marrë nga ai një grusht maje mielli me vajin e tij dhe me gjithë temjanin që ndodhet mbi blatin e ushqimit dhe do ta tymosë mbi altar me erë të këndshme, si një kujtim për Zotin. **16** Aaroni dhe bijtë e tij do të hanë atë që ka për të mbetur; do të hahet pa maja në vend të shenjtë; ata do ta hanë në oborrin e çadrës së mbledhjes. **17** Të mos piqet me maja; është pjesa që u dhashë atyre nga flijimet e mia të bëra me zjarr. Është gjë shumë e shenjtë, ashtu si flijimi për mëkatin dhe si flijimi për shkeljen. **18** Çdo mashkull ndër bijtë e Aaronit do të mund të hajë. Është një ligji i përjetshëm për gjithë brezat tuaj, që lidhet me flijimet e bëra me zjarr për Zotin. Kushdo që prek këto gjëra duhet të jetë i shenjtë. **19** Zoti i foli akoma Moisiut, duke thënë: **20** "Kjo është oferta që Aaroni dhe bijtë e tij do t'i bëjnë Zotit ditën në të cilën janë vaujar: një e dhjeta e efës maje mielli, si blatim i zakonshëm

i ushqimit, gjysmën në mëngjes dhe gjysmën në mbrëmje. **21** Ajo do të përgatitet me vaj mbi një skarë; do ta qosh të përzier mirë dhe do të ofrosh copat e pjejkura të blatimit të ushqimit, si erë e këndshme për Zotin. **22** Prifti, njërit prej bijve të tij që është vaujar për t'i zënë vendin, do t'i bëjë këtë ofertë; sipas ligjit të përjetshëm, do të tymoset e tëra. **23** Çdo blatim i ushqimit të priftit do të tymoset i téri; ai nuk do të hahet". **24** Zoti i foli akoma Moisiut, duke thënë: **25** "Folu Aaronit dhe bijve të tij dhe u thuaj atyre: Ky është ligji i flijimit për mëkatin. Në vendin ku theret olokausti, të theret flia për mëkatin përparrë Zotit. Është gjë shumë e shenjtë. **26** Prifti që e ofron për mëkatin, do ta hajë; duhet të hahet në një vend të shenjtë, në oborrin e çadrës së mbledhjes. **27** Kushdo që prek mishin e saj bëhet i shenjtë; dhe në qoftë se pak nga gjaku i tij bie mbi një rrobe, ajo duhet të lahet në vend të shenjtë. **28** Por ena prej balte në të cilën është pjekur do të thyhet; dhe në rast se është pjekur në një enë prej bronzi, kjo do të fërkohet mirë dhe do të shpëlaltet me ujë. **29** Çdo mashkull midis priftërinjve do të mund të hajë prej tij; është gjë shumë e shenjtë. **30** Por nuk do të hahet asnjë flia për mëkatin, gjaku i së cilës është çuar në çadrën e mbledhjes për të shlyer mëkatin në shenjtërore. Ajo do të digjet me zjari".

7 "Ky është ligji i ofertës për shkeljen, (është gjë shumë e shenjtë). **2** Në vendim ku theret olokausti, do të theret flia për shkeljen; dhe gjaku i saj do të spërkatet rrëth e qark altarit. **3** Prej saj do të paraqitet tërë dhjami: do të hiqet bishti i majmë, dhjami që mbulon zorrët, **4** të dy veshkat, dhjami që është mbi to rrëth ijeve dhe bula e dhjamur e mëlcisë së zezë mbi veshkat. **5** Pastaj prifti do t'i tymosë mbi altar, si një flijim i bërë me zjarr për Zotin. Ky është një flijim për shkeljen. **6** Çdo mashkull midis priftërinjve do të mund të hajë nga ajo; do të hahet në vend të shenjtë; është gjë shumë e shenjtë. **7** Flijimi për shkeljen është si flijimi i mëkatit; i njëjtë ligji vlen për të dy rastet; flia me të cilën prifti bën shlyerjen i takon atij. **8** Dhe prifti, që ofron olokaustin e dikujt, do të marrë për vete lëkurën e olokaustit që ka ofruar. **9** Kështu çdo blatim i ushqimit i pjekur në furri, apo i përgatitur në tigan ose mbi skarë, do të jetë i priftit që e ka ofruar. **10** Dhe çdo blatim i ushqimit i përzier me vaj ose i thatë i përkert tërë bijve të Aaronit, si për njerin si për tjetrin. **11** Ky është ligji i flijimit të falënderimit, që do t'i cohet Zotit. **12** Në qoftë se dikush e ofron për dhënien hiri, do të ofrojë me flijimin e dhënies së hirit kulaç pa maja të përzier me vaj, revani pa maja të përzier me vaj dhe kulaç me majë mielli të përzier me vaj. **13** Bashkë me kulaçët e bukës pa maja, si ofertë të tij do të paraqesë, me flijimin e dhënies së hirit, flijimin e tij të falënderimit. **14** Nga çdo ofertë ai do të ofrojë një kulaç si një blatim të lartë për Zotin; ai do të jetë i priftit që ka spërkatet gjakun e flijimit të falënderimit. **15** Mishi i flijimit e dhënies së hirit i paraqitur si falënderim do të hahet po atë ditë gjatë së cilës ofrohet; nuk do të lihet asgjë prej tij deri në mëngjes. **16** Por në qoftë se flijimi që dikush ofron është një kushtim ose një ofertë spontane, do të hahet ditën në të cilën paraqitet flijimi; ajo që tepron duhet të hahet të nesërmen. **17** Por ajo që mbetet nga mishi i flijimit do të digjet me zjarr ditën e tretë. **18** Në qoftë se në ditën e tretë hahet nga mishi i flijimit të falënderimit, ai nuk do të pranohet dhe nuk do t'i llogaritet; do të jetë një veprim i neveritshëm; dhe ai që ha, do të mbajë fajin e mëkatit të tij. **19** Mishi, që prek çfarëdo gjë të papastër nuk do të hahet; do të digjet me zjarr. Sa për mishin tjetër, kushdo që është i pastër do të mund të hajë nga ai. **20** Por personi, që duke qenë i papastër,

ha mish nga flijimi i falënderimit që i përket Zotit, do të shfaroset nga populli i tij. **21** Përveç kësaj në se dikush prek çfarëdo gjë të papastër (një papastëri njerëzore, një kafshë të papastër ose çfarëdo gjë të neveritshmë dhe të ndyrë) dhe ha mish nga flijimi i falënderimit që i përket Zotit, ai do të shfaroset nga populli i tij". **22** Zoti i foli akoma Moisiut, duke thënë: **23** "Folu bijve të Izraelit dhe u thuaj atyre: Nuk do të hani asnjë yndryrë të lopës apo të deles apo të dhisë. **24** Dhjami i një kafshe që ka ngordhur në ményrë të natyrshme dhe dhjami i një kafshe të shqyer mund të shérbejë për çdo përdorim tjetër, por nuk do të hani aspak; **25** sepse kushdo që në fakt ha dhjamin e një kafshe që ofrohet si flijimi i bërë me zjarr për Zotin, ai që ha nga ky mish do të shfaroset nga populli i tij. **26** Përveç kësaj nuk do të hani asnjë gjak, as të zogje, as të katërkëmbëshve, në asnjë nga banesat tuaja. **27** Kushdo që ha çfarëdo lloj gjaku, do të shfaroset nga populli i tij". **28** Zoti i foli akoma Moisiut, duke thënë: **29** "Folu bijve të Izraelit dhe u thuaj atyre: Kush i ofron Zotit flijimin e tij të falënderimit do t'ia çojë ofertën e tij Zotit, duke e hequr nga flijimi i tij i falënderimit. **30** Do t'i çojë me duart e tij ofertat e bëra me zjarr për Zotin; do të çojë dhjamin bashkë me gjoksin, për të tundur gjoksin si ofertë e tundur përpëra Zotit. **31** Prifti do ta tymosë dhjimin mbi altar, ndërsa gjoksi do të jetë i Aaronit dhe i bijve të tij. **32** Do t'i jepni priftit gjithashtu, si një ofertë të lartë, kofshën e djathtë të flijimeve tuajtë të falënderimit. **33** Ai nga bijtë e Aaronit që ofron gjakun dhe dhjimin e flijimeve të falënderimit do të ketë, si pjesë të tij, kofshën e djathtë. **34** Sepse nga flitë e falënderimit të ofruara nga bijtë e Izraelit unë marr gjoksin e ofertës së tundur dhe kofshën e ofertës së lartë, dhe ua jap priftit Aaron dhe bijve të tij, si një detyrim i përgjithshëm nga ana e bijve të Izraelit". **35** Kjo është pjesa e caktuar e Aaronit dhe bijve të tij nga flijimet e bëra me zjarr për Zotin, ditën që do të paraqiten për t'i shérbyer Zotit si priftërinj. **36** Këtë ka urdhëruar Zoti për bijtë e Izraelit t'u jepnin atyre ditén që i vajosi, si një ligj i përgjithshëm brez pas brezi. **37** Ky është ligji i olokaustit, i blatimit të ushqimit, i flijimit për mëkatin, i flijimit për shkeljen, i shenjtërimit dhe i flijimit të falënderimit, **38** ligji që Zoti i dha Moisiut mbi malin Sinai, ditën që i urdhëroi bijtë e Izraelit t'i paraqisnin ofertat e tyre Zotit në shkretëtirën e Sinait.

8 Zoti i foli akoma Moisiut, duke thënë: **2** "Merr Aaronin dhe bijtë e tij bashkë me të, rrobat, vajin e vajosjes, demin e vogël të flijimit për mëkatin, di sheshë dhe shportën e bukëve të ndorme, **3** dhe mblidh gjithë asamblenë në hyrje të çadrës së mbledhjes". **4** Atëherë Moisiu bëri ashtu si e kishte urdhëruar Zoti, dhe asambleja u mblohdh në hyrje të çadrës së mbledhjes. **5** Dhe Moisiu i tha asamblësë: "Kjo është ajo që Zoti ka urdhëruar të bëhet". **6** Pastaj Moisiu e afroi Aaronin dhe bijtë e tij dhe i lau me ujë. **7** Pastaj i veshi Aaronit tunikën, i njegjeshi brezin, i veshi mantelin, i vendosi efodin, dhe i njegjeshi brezin e punuar artistikisht nga efodi me të cilin i fiksoi në trup efodin. **8** I vuri gjithashut pektoralin dhe mbi t'ë vendosi Urim-in dhe Thumim-in. **9** Pastaj i vuri çallmén mbi krye dhe në pjesën e përmarrme të çallmés vendosi pllakën e artë, diademën e shenjtë, ashtu siç e kishte urdhëruar Zoti Moisiun. **10** Pastaj Moisiu mori vajin e vajosjes, vajosi tabernakullin dhe të gjitha gjërat që ndodheshin aty, duke i shenjtëruar në këtë ményrë. **11** Me pak vaj spërkati shtatë herë altarin, vajosi altarin dhe tërë pajisjet e tij, si dhe legenin dhe bazën e tij, për t'i shenjtëruar. **12** Pas kësaj derdhë pak nga vaji i vajosjes mbi kokën e Aaronit dhe e vajosi për ta shenjtëruar. **13** Pastaj Moisiu i afroi bijtë e Aaronit, i veshi me

tunika, iu njegjeshi breza dhe u vuri mbulesa të kokës, ashtu si e kishte urdhëruar Zoti Moisiun. **14** Pastaj afroi demin e vogël të flijimit për mëkatin dhe Aaroni dhe bijtë e tij vunë duart e tyre mbi kokën e demit të vogël të flijimit për mëkatin. **15** Pastaj Moisiu e theri, mori gjak prej tij, e vuri me gjithë mbi brirët e alitarit rreth e qark dhe e pastroi altarin; pastaj derdhë gjakun në bazën e altarin dhe e shenjtëroi për t'ë bërë mbi të shlyerjen. **16** Pastaj mblodhi gjithë dhjimin që ishte mbi zorrët, bulën e majme të mëlcisë dhe të dy veshkat me dhjimin e tyre, dhe Moisiu i tymosi mbi altar. **17** Por demin e vogël, lëkurën e tij, mishin dhe fëlliqësirat e tij i dogji me zjarr jashtë kampit, ashtu si e kishte urdhëruar Zoti Moisiun. **18** Pastaj paraqiti dashin e olokaustit dhe Aaroni dhe bijtë e tij vunë duart e tyre mbi kokën e dashit. **19** Moisiu e theri dhe spërkati gjakun rreth e qark altarat. **20** Pastaj e preu dashin në copa dhe Moisiu tymosi kokën, copat dhe dhjimin. **21** Pasi i lau zorrët dhe këmbët me ujë, Moisiu e tymosi tërë dashin mbi altar. Ishte një olokaust me një erë të këndshme, një flijim i bërë me zjarr për Zotin, ashtu si e kishte urdhëruar Zoti Moisiun. **22** Pastaj paraqiti dashin e dytë, dashin e shenjtërimit, dhe Aaroni dhe bijtë e tij vunë duart e tyre mbi kokën e dashit. **23** Pastaj, pra, e theri, mori pak nga gjaku i tij dhe e vuri në skajin e veshit të djathtë të Aaronit dhe mbi gishtin e madh të dorës së tij të djathtë dhe mbi gishtin e madh të këmbës së tij të djathtë. **24** Pastaj Moisiu i afroi bijtë e Aaronit dhe vuri pak gjak në skajin e veshit të tyre të djathtë, mbi gishtin e madh të dorës së tyre të djathtë dhe mbi gishtin e madh të këmbës së tyre të djathtë; dhe Moisiu spërkati mbjetjen e gjakut rreth e qark mbi altar. **25** Pastaj mori dhjimin, bishtin e majmë, tërë dhjimin që ishte mbi zorrët, bulën e majme të mëlcisë, të dy veshkat dhe dhjimin e tyre, dhe kofshën e djathtë; **26** dhe nga shporta e bukëve të ndorme, që ndodhej para Zotit mori një kulaç pa maja, një kulaç buke me vaj dhe një revani, dhe i vuri mbi dhjimin dhe mbi kofshën e djathtë. **27** Pastaj i vuri tërë këto gjëra në duart e Aaronit dhe në duart të bijve të tij dhe i tundi si ofertë e tundur përpëra Zotit. **28** Pastaj Moisiu i mori nga duart e tyre dhe i tymosi mbi altarin sipër olokaustit. Ishte një flijim shenjtërimi me erë të këndshme, një flijim i bërë me zjarr për Zotin. **29** Pastaj Moisiu mori gjoksin dhe e tundi si një ofertë të tundur përpëra Zotit; kjo ishte pjesa e dashit të shenjtërimit që i takoi Moisiut, si e kishte urdhëruar Zoti Moisiun. **30** Moisiu mori pastaj ca vaj të vajosjes dhe ca gjak që ndodhej mbi altar dhe i spërkati mbi Aaronin, mbi rrobat e tij, mbi bijtë e tij dhe mbi rrobat e bijve të tij me të; kështu shenjtëroi Aaronin, rrobat e tij, bijtë e tij dhe rrobat e bijve të tij me të. **31** Pastaj Moisiu i tha Aaronit dhe bijve të tij: "Piqeni mishin në hyrje të çadrës së mbledhjes dhe hajeni aty me bukën që është në shportën e shenjtërimit, siç kam urdhëruar, duke thënë: "Aaroni dhe bijtë e tij do të hanë". **32** Atë që tepron nga mishi dhe nga buka do ta digjni me zjarr. **33** Shtatë ditë me radhë nuk do të dilni nga hyrja e çadrës së mbledhjes, deri sa të plotësohen ditët e shenjtërimit tuaj, sepse do të nevojiten shtatë ditë për të plotësuar shenjtërimin tuaj. **34** Ashtu siç është vepruar në këtë ditë, kështu ka urdhëruar Zoti të bëhet për t'ë bërë shlyerjen për ju. **35** Do të qëndroni pra shtatë ditë në hyrje të çadrës së mbledhjes, ditë e natë, dhe do të respektoni urdhërimin e Zotit, që të mos vdisni; sepse kështu më kishte qenë urdhëruar". **36** Kështu Aaroni dhe bijtë e tij bënë tërë ato gjëra që Zoti kishte urdhëruar me anë të Moisiut.

9 Ndodhi nē ditēn e tetē qē Moisius thirri Aaronin, bijtē e tij dhe pleqtē e Izraelit, 2 dhe i tha Aaronit: "Merr njē viç pēr fljimin pēr mēkatin dhe njē dash pēr njē olokaust, qē tē dy pa tē meta, dhe ofroji para Zotit. 3 Pastaj do t'u flasēsh bije tē Izraelit, duke u thēnē: Merrni njē cjp pēr fljimin pēr mēkatin, njē viç dhe njē qengj, qē tē dy motaké, pa tē meta, pēr njē olokaust, 4 njē dem tē voglē dhe njē dash pēr fljimin e falēnderimit, pēr t'i fljuar pērpara Zotit, dhe njē ofertē ushqimesh, tē pērziera me vaj, sepsot Zoti do t'ju shfaqet". 5 Dhe kēshtu ata sollén pērpara çadrēs sē mbledhjes atē qē Moisius kiske urdhēruar; dhe tērē asamblea u afrau dhe qēndroi nē kēmbē pērpara Zotit. 6 Atēherē Moisiu tha: "Kjo eshtē ajo qē Zoti ju ka urdhēruar; bējeni dhe lavdia e Zotit do t'ju shfaqet". 7 Pastaj Moisiu i tha Aaronit: "Afroju altarit; paraqit fljimin tēnd pēr mēkatin dhe olokaustin tēnd, dhe bēj shlyerjen pēr vete dhe pēr popullin; paraqit gjithashtu ofertēn e popullit dhe bēj shlyerjen pēr ata, siç ka urdhēruar Zoti". 8 Kēshtu Aaroni u afrau altarit dhe theri viçin e fljimit pēr mēkatin, qē e kiske pēr vete. 9 Pastaj bijtē e tij i paraqitēn gjakun dhe ai ngjeu gishtin e tij nē gjak dhe e vuri atē mbi brirēt e altarit, dhe derdhi mbetjen e gjakut nē bazēn e altarit; 10 por dhjamin, veshkat dhe bulēn e majme tē mēlcisē tē fljimit pēr mēkatin, i tymosi mbi altar ashtu si e kiske urdhēruar Zoti Moisiun. 11 Mishin dhe lékurēn pērkundrazi i dogji jashtē kampit. 12 Pastaj theri olokaustin; bijtē e Aaronit i dhanē gjakun dhe ai e spērktati rrēth e qark mbi altarin. 13 Pastaj i dhanē olokaustin e bērē copé-copē dhe kokēn; dhe ai i tymosi mbi altarin. 14 Lau zorrēt dhe kēmbēt dhe i tymosi bashkē me olokaustin mbi altarin. 15 Pastaj paraqiti ofertēn e popullit. Mori cjapin, qē ishte flia pēr mēkatin e popullit, e theri dhe e ofroji pēr mēkatin, si ofertē tē parē. 16 Pastaj paraqiti olokaustin dhe e ofroji sipas rregullit tē caktuar. 17 Paraqiti pas kēsaj blatimin e ushqimit; mori njē grusht prej tij dhe i tymosi mbi altarin, pērveç olokaustit tē mēngjesit. 18 Theri edhe demin e voglē dhe dashin, si fljim falēnderimi pēr popullin. Bijtē e Aaronit i dhanē gjakun dhe ai e spērktati rrēth e qark mbi altarin. 19 I paraqitēn dhjamin e kaut, tē dashit, bishtin e majmē, dhjamin qē mbulon zorrēt, veshkat dhe bulēn e majme tē mēlcisē; 20 vunē dhjamin mbi gjokset, dhe ai tymosi dhjamin mbi altarin; 21 por gjokset dhe kofshēn e djathtē Aaroni i tundi pērpara Zotit si ofertē tē tundur, sipas mēnyrés qē kiske urdhēruar Moisius. 22 Pastaj Aaroni ngriti duart e tij drejt popullit dhe e bekoi; mbasi bēri fljimin pēr mēkatin, olokaustin dhe fljimin e falēnderimit, zbriti nga altari. 23 Pastaj Moisius dhe Aaroni hynē nē çadrēn e mbledhjes; pastaj dolēn dhe bekuan popullin. Atēherē lavdia e Zotit iu shfaq tērē popullit. 24 Pastaj njē zjarr doli nga prania e Zotit dhe konsumoi mbi altarin olokaustin dhe dhjamin; tērē populli e pa, shpērtheu nē britma gézimi dhe u pērul me fytŷrē pēr tokē.

10 Pastaj Nadabi dhe Abihu, bij tē Aaronit, morrēn secili temjanicēn e vet, i vunē brenda zjarr, vendosēn mbi tē temjanin dhe ofruan para Zotit njē zjarr tē palejueshēm, qē ai nuk ua kiske urdhēruar. 2 Atēherē njē zjarr doli nga prania e Zotit dhe i pēripiu ata; dhe ata vdiqēn pērpara Zotit. 3 Prandaj Moisius i tha Aaronit: "Kjo eshtē ajo pēr tē cilēn foli Zoti, duke thēnē: "Unē do tē jem shenjēruar nga ata qē mē afrohen mua dhe do tē jem pērlavdēruar pērpara tērē popullit"". Dhe Aaroni heshti. 4 Pastaj Moisius thirri Mishaelin dhe Eltsafanin, bij tē Uzielit, ungi i Aaronit, dhe u tha atyre: "Afrohuni dhe largoni vellezērit tuaj nga pjesa e pērparme e shenjētiores, jashtē kampit". 5 Kēshtu ata u afrau dne i larguan ata tē veshur me tunikat e tyre, jashitē kampit, siç kiske thēnē Moisius. 6 Pastaj Moisius u tha Aaronit,

Eleazarit dhe Ithamarit, bij tē tij: "Mos e zbuloni kokēn tuaj dhe mos i grisin rrrobat tuaja qē tē mos vdisni, dhe qē Zoti tē mos zēmērohet kundur tērē asamblese; por vellezērit tuaj, e tērē shtēpia e Izraelit, tē mbajnē zi pēr zjarrin qē ka ndezur Zoti. 7 Mos u largoni nga hyrja e çadrēs sē mbledhjes qē tē mos vdisni, sepsot vaji i vajosjes sē Zotit eshtē mbi ju". Dhe ata bēnē ashtu si kiske thēnē Moisius. 8 Zoti i foli akoma Aaronit, duke thēnē: "Mos pini verē as pije dehēse as ti as bijtē e tu, kur do tē hyni nē çadrēn e mbledhjes, qē tē mos vdisni; do tē jetē njē ligj i pērjetshēm pēr tē gjithē brezat tuaj, 10 me qēllim qē tē mundni tē dalloni midis tē shenjēt dhe profanit, midis tē papastrit dhe tē pastrit, 11 dhe tē mundni tū mēsoni bije tē Izraelit tē gjitha ligjet, qē Zoti u ka dhēnē atyre me anē tē Moisius". 12 Pastaj Moisius i tha Aaronit, dhe Eleazarit dhe Ithamarit, bije qē i kishin mbetur Aaronit: "Merrni blatimin e ushqimit qē tepron nga fljimet e bēra me zjarr pēr Zotin dhe hajeni pa maja pranē altarit, sepsot eshtē gjē shumē e shenjēt. 13 Do ta hani nē vend tē shenjēt, sepsot eshtē pjesa qē tē pērket ty dhe bije tē tu, dhe qē ju eshtē dhēnē juve nga fljimet e falenderimit tē bije tē Izraelit. 15 Bashkē me ofertat e dhjamit tē bēra me zjarr, du tē cohēn kofsha e ofertes sē lartē dne gjoksi i ofertes sē tundur para Zotit; edhe kjo tē pērket ty dhe bije tē tu, si njē statut i pērhershēm, si ka urdhēruar Zoti". 16 Pastaj Moisius hetoi me kujdes pēr cjapin e fljimit pēr mēkatin; dhe ja, ishte djegur; prandaj u zemērua kundur Eleazarit dhe kundur Ithamarit, bijtē e Aaronit qē kishin mbetur, duke thēnē: "17 Pse nuk e hēngrétt fljimin pēr mēkatin nē vend tē shenjēt, sepsot eshtē gjē shumē e shenjēt, dhe Zoti ua ka dhēnē me qēllim qē tē sillni padrejtēsinē e asamblesē, qē tē bēni shlyerjen pēr ta pērpara Zotit? 18 Dhe ja, gjaku i flisē nuk u çua brenda vendit tē shenjēt; ju duhet ta kishit ngrēnē nē vend tē shenjēt, si kisha urdhēruar". 19 Aaroni i tha pastaj Moisius: "Ja, sot ata mē kanē ofruar fljimin e tyre pēr mēkatin dhe olokaustin e tyre pērpara Zotit, dhe mē kanē ndodhur gjera tē tilla; po tē kisha ngrēnē sot viktīmēn e fljimit pēr mēkatin, a do t'i pēlgente kjo syve tē Zotit?". 20 Kur Moisius i dēgjoi kēto, mbeti i kēnaqr.

11 Pastaj Zoti i foli Moisius dhe Aaronit, duke u thēnē atyre: 2 "Foluni bije tē Izraelit dhe u thoni: Kēto janē kafshēt qē do tē mund tē hani nga tērē kafshēt qē janē mbi tokē. 3 Mund tē hani çdo kafshē dythundrake qē e ka kēmbēn tē ndarē dne ripērtypet. 4 Por nga ripērtypēsít dhe nga dythundrakēt nuk do tē hani kēto: deveñē sepsot ripērtypet, por nuk eshtē dythundrake; pēr ju eshtē e papastēr; 5 baldosēn, sepsot ripērtypet, por nuk eshtē dythundrake; pēr ju eshtē e papastēr; 6 lepurin, sepsot ripērtypet, por nuk eshtē dythundrak; pēr ju eshtē i papastēr; 7 derrin, sepsot eshtē dythundrak dhe e ka kēmbēn tē ndarē, por nuk eshtē ripērtypēs; pēr ju eshtē i papastēr. 8 Nuk do tē hani nga mishi i tyre dhe nuk do tē prekni trupat e tyre tē pajetē; pēr ju janē tē papastēr. 9 Midis gjithē kafshēve qē ndodhēn nē ujē mund tē hani kēto: mund tē hani tē gjithē ato qē kanē pendē e luspa nē ujē, si nē dete ashtu dhe nē lumenj. 10 Por tē gjitha ato qē nuk kanē as pendē as luspa, si nē dete, ashtu dhe nē lumenj, tērē ato qē lēvizzin nē ujē dhe tē gjitha ato qē jetojnē nē ujē janē tē neveritshme pēr ju. 11 Do tē janē tē neveritshme pēr ju; nuk do tē hani mishin e tyre dhe do keni neveri pēr trupin e tyre tē

pajetë. 12 Çdo gjë që në ujë nuk ka pendë dhe luspa do të jetë e neveritshme pér ju. 13 Midis zogjive do të keni neveri këta; nuk duhet t'i hani, sepse janë të neveritshëm: shqiponjën, shqiponjën e ditit dhe fajkuant peshkatar; 14 qiftin dhe çdo lloj fajkoi; 15 çdo lloj korbi; 16 strucin, hutën, pulëbardhën dhe çdo lloj krahathatë; 17 bufin, karabullakun e detit, ibisin; 18 mjellmën, pelikanin, hutën; 19 lejlekun, çdo lloj çafke, pupzën dhe lakuriqin e natës. 20 Do të keni neveri pér çdo insekt me krahë që ecin me katër këmbë. 21 Por nga të gjitha insektet me krahë që ecin me katër këmbë, mund të hanë ato qé i kanë kofshët mbi këmbët pér të kërcyer në tokë. 22 Nga këta mund të hanë çdo lloj karkaleci, çdo lloj bulku dhe çdo lloj akridi. 23 Çdo lloj tjetër insekti me krahë qé ka katër këmbë do të jetë i neveritshëm pér ju. 24 Këto kafshë do t'ju bëjnë të papastër; kushdo qé prek trupin e tyre të pajetë do të jetë i papastër deri në mbërëmje. 25 Kushdo mbart trupat e tyre të pajetë, do të lajë rrobat dhe do të jetë i papastër deri në mbërëmje. 26 Çdo kafshë dythundrake qé nuk e ka këmbën të ndarë dhe nuk ripërtypet eshtë e papastër pér ju; kushdo qé do ta prekë do të bëhet i papastër. 27 Ndër të gjitha kafshët katérkëmbëshe, ata qé ecin mbi shputën e këmbëve janë të papastër pér ju; kushdo qé prek trupin e tyre të pajetë do të jetë i papastër deri në mbërëmje. 28 Kushdo qé transporton trupin e tyre të pajetë do të lajë rrobat e tij dhe do të jetë i papastër deri në mbërëmje. Pér ju ata janë të papastër. 29 Ndër kafshët qé zvarriten mbi tokë, këta janë të papastër pér ju: urithi, miu dhe çdo lloj hardhje, 30 gekoja, varani, hardhuca, kërmilli dhe kameleoni. 31 Këto kafshë midis tërë atyre qé zvarriten janë të papastër pér ju; kushdo qé i prek kur kanë ngordhur, do të jetë i papastër deri në mbërëmje. 32 Çdo gjë mbi të cilën një prej tyre bie kur kanë ngordhur do të jetë e papastër; qoftë kjo një vegël prej druri, apo rroba, apo lëkurë, apo thes apo çfarëdo sendi tjetër i përdorur pér punë, duhet të futet në ujë dhe do të jetë i papastër deri në mbërëmje; pastaj do të jetë i pastër. 33 Çdo enë prej argjile brenda të cilës një prej tyre bie, do ta thuyen; dhe gjithçka qé ndodhet në të do të jetë i papaster. 34 Çdo ushqim qé hahet mbi të cilin bie uji i kësaj ene do të bëhet i papastër; dhe çdo gllënjkë qé mund të merret prej tij do të jetë e papastër. 35 Çdo gjë mbi të cilën bie një pjesë e trupit të tyre të ngordhur, qoftë furra apo furnela, do të copëtohet; ata janë të papastër dhe do të konsiderohen të papastër nga ana juaj. 36 Por një burim apo një cisternë, ku mblidhet uji do të jetë i pastër, por çdo gjë qé prek trupat e tyre të pajetë do të jetë e papastër. 37 Dhe në rast se një pjesë e trupave të tyre të pajetë bie mbi çfarëdo lloj fare qé të mbillet, kjo do të mbetet e pastër; 38 por në rast se vihet ujë mbi farën dhe një pjesë e trupave të pajetë të tyre bie mbi të, ajo eshtë e papastër pér ju. 39 Në rast se ngordh një kafshë qé ju lejohet ta hani, ai qé do të prekë trupin e pajetë të saj do të jetë i papastër deri në mbërëmje. 40 Ai qé ha nga ky trup i ngordhur do të lajë rrobat e tij dhe do të jetë i papastër deri në mbërëmje; po kështu ai qé transporton këtë trup të ngordhur do të lajë rrobat e tij dhe do të jetë i papastër deri në mbërëmje. 41 Çdo gjë qé hiqet zvarrë mbi tokë eshtë një gjë e neveritshme; nuk duhet ta hani. 42 Ndër të gjitha kafshët qé hiqen zvarrë mbi tokë, nuk do të hanë asnjëren prej atyre që ecin mbi bark, qé lëvizin me katër këmbë, ose të atyre qé kanë shumë këmbë, sepse kjo eshtë e neveritshme. 43 Mos u bëni të neveritshëm me asnjë nga këto kafshë qé zvarriten; mos u bëni të papastër me to, në mënyrë qé të ndoteni. 44 Sepse unë jam Zoti, Perëndia juaj; shenjtërohuni, pra, dhe jini të shenjtë, sepse unë jam i shenjtë; mos u infektoni me asnjë prej këtyre kafshëve qé zvarriten mbi

tokë. 45 Sepse unë jam Zoti qé ju bëri të dilni nga vendi i Egjiptit, pér të qënë Perëndia juaj; jini pra të shenjtë sepse unë jam i shenjtë. 46 Ky eshtë ligji përkatës i katérkëmbëshe, zogjive dhe i çdo qenieje të gjallë qé lëviz në ujë, dhe i çdo qenieje qé hiqet zvarrë mbi tokë, 47 me qëllim qé të dini të dalloni midis asaj qé eshtë e pastër dhe asaj qé eshtë e papastër, dhe midis kafshës qé mund të hahet dhe të asaj qé nuk duhet të hahet".

12 Zoti i foli akoma Moisiut, duke thënë: 2 "Folu kështu bijve të Izraelit: Në qoftë se një grua mbetet me barrë dhe lind një mashkull, do të jetë e papastër pér shtatë ditë, do të jetë e papastër si në ditët e zakoneve të saj. 3 Ditën e tetë do të rrëthpritet mish i prepucit të djalit. 4 Pastaj ajo do të rrijë akoma tridhjetë e tre ditë pér të pastruar gjakun e saj; nuk do të prekë asnjë send të shenjtë dhe nuk do të hyjë në shenjtëoren, deri sa të plotësohen ditët e pastrimit të saj. 5 Por në rast se lind një vajzë, ajo do të jetë e papastër dy javë si në kohën e zakoneve të saj; dhe do të rrijë gjashtëdhjetë ditë pér t'u pastruar nga gjaku. 6 Kur të plotësohen ditët e pastrimit të saj, pavarësisht në se eshtë fjala pér një djalë apo vajzë, do t'i cojë priftit, në hyrje të çadërës së mbledhjes, një qengj motak si oloukaust dhe një pëllumb të ri o një tutrell, si flujim pér mëkatin. 7 Pastaj prifti do t'i ofrojë para Zotit dhe do të bëjë shlyerjen pér të; dhe ajo do të jetë pastruar nga rrjedha e gjakut të saj. Ky eshtë ligji pér gruan qé lind një mashkull apo një femër. 8 Dhe në rast se i mungojnë mjetet pér të ofruar një qengj, do të marrë dy tutuj ose dy pëllumba të rinj, njërin si oloukaust dhe tjetrin si flujimin e mëkatit. Prifti do të bëjë shlyerjen pér të, dhe ajo do të jetë e pastër".

13 Zoti i foli akoma Moisiut dhe Aaronit, duke thënë: 2 "Kur një njeri ka mbi lëkurën e trupit të tij një énjtie apo një kore ose një njollë të shndritshme, dhe bëhet mbi lëkurën e trupit të tij një shenjë e plagës së lebres, ai do t'i çohet priftit Aaron apo njërit prej bijve të tij priftërinj. 3 Prifti do të shqyrtojë plagën mbi lëkurën e trupit; në qoftë se qimja e plagës eshtë bëre e bardhë dhe plaga duket më e thelli se lëkura e trupit, kemi të bëjmë me plaqë të lebres; prifti, pasi ta shqyrtojë, do ta shpalë të papastër atë njeri. 4 Por në qoftë se njolla e shndritshme mbi lëkurën e trupit eshtë e bardhë dhe nuk duket se eshtë më e thelli se lëkura, dhe qimja e saj nuk eshtë bëre e bardhë, prifti do ta izolojë pér shtatë ditë atë qé ka plagën. 5 Ditën e shtatë, prifti do ta ekzaminojë përséri; dhe në qoftë se plaga duket se eshtë ndalur dhe nuk eshtë përhapur mbi lëkurë, prifti do ta izolojë edhe shtatë ditë të tjera. 6 Prifti do ta shqyrtojë përséri ditën e shtatë; dhe, po të shikojë qé plaga eshtë zgogëluar dhe nuk eshtë përhapur mbi lëkurë, prifti do ta shpalë të pastër: ishte vetëm një puçërr me qelb. Ai do të lajë rrobat e tij dhe do të jetë i pastër. 7 Por në rast se puçra eshtë zgjeruar mbi lëkurën pasi ai iu paraqit priftit pér t'u shpallur i pastër, ai do të kontrollohet përséri nga prifti; 8 prifti do ta kontrollojë; dhe në rast se shikon qé puçra eshtë zgjeruar mbi lëkurë, prifti do ta shpalë atë të papastër; eshtë lebër. 9 Kur te një njeri shfaqet një plaqë e lebres, ai do t'i çohet priftit. 10 Prifti do ta ekzaminojë; dhe në qoftë se énjta mbi lëkurë eshtë e bardhë dhe e ka zbardhur qimen, dhe në énjtie ka pak mish të gjallë, 11 kemi një lebër kronike mbi lëkurën e trupit të tij dhe prifti do ta shpalë atë të papastër; nuk do ta izolojë, sepse eshtë i papastër. 12 Por në qoftë se lebra përhapet edhe më mbi lëkurë në mënyrë qé të mbulojë tërë lëkurën e atij qé ka plagën, nga koka deri te këmbët, kudo qé shikon prifti, 13 prifti do ta kontrollojë; dhe në qoftë se lebra ka mbuluar tërë trupin e

tij, do ta shpallë të pastër atë që ka plagën; éshtë bërë i terti i bardhë, pra, éshtë i pastër. 14 Por ditën që do të dalë mbi të mish i gjallë, ai do të shpallet i papastër. 15 Kur prifti ka për të parë mishin e gjallë, do ta shpallë atë të papastër; mishi i gjallë éshtë i papastër; éshtë lebër. 16 Por në rast se mishi i gjallë ndryshon përsëri dhe bëhet i bardhë, ai duhet të shkojë te prifti; 17 dhe prifti do ta kontrollojë; dhe në qoftë se plaga éshtë bërë e bardhë, prifti do të shpallë të pastër atë që ka plagën; ai éshtë i pastër. 18 Kur mbi lëkurën e trupit zhvillohet një ulcerë, dhe ajo éshtë shëruar, 19 dhe në vendin e ulcerës formohet një énijje e bardhë ose një njollë e shndritshme e bardhë-kuqalashe, kjo duhet t'i tregohet priftit. 20 Prifti do ta ekzaminojë; në qoftë se njolla duket më e thellë se lëkura dhe qimja e saj éshtë bërë e bardhë, prifti do ta shpallë atë të papastër; éshtë plagë lebre që ka shpërthyer në ulcerë. 21 Por në rast se prifti, duke e ekzaminuar, sheh që në njollë nuk ka qime të bardha dhe që ajo nuk éshtë më e thellë se lëkura dhe éshtë pakësuar, ai do ta izolojë shtatë ditë. 22 Në rast se njolla zgjerohet mbi lëkurë, prifti do ta shpallë të papastër; éshtë një plagë lebre. 23 Por në rast se njolla ka mbetur në vend dhe nuk éshtë zgjeruar, ajo éshtë mbresë e ulcerës dhe prifti do ta shpallë të pastër. 24 Në rast se dikush pëson mbi lëkurën e tij një djegie të shkaktuar nga zjarri, dhe mishi i gjallë i djegies bëhet një njollë e shndritshme, e bardhë-kuqalashe, ose e bardhë, 25 prifti do ta shqyrtojë; dhe në qoftë se qimja e njollës éshtë bërë e bardhë dhe njolla duket më e thellë se lëkura, éshtë lebër që ka shpërthyer në djegien. Prifti do ta shpallë të papastër; éshtë plagë lebre. 26 Por në rast se prifti, duke shqyrtuar, sheh që nuk ka qime të bardhë në njollë dhe që kjo nuk éshtë më e thellë se lëkura, por éshtë pakësuar, prifti do ta izolojë shtatë ditë atë njeri. 27 Ditën e shtatë, prifti do ta kontrollojë; dhe në qoftë se njolla éshtë përhapur edhe më mbi lëkurë, prifti do ta shpallë të papastër; éshtë plagë lebre. 28 Në qoftë se njolla e shndritshme ka mbetur përkundrazi në të njëtin vend dhe nuk éshtë përhapur mbi lëkurë, por éshtë pakësuar, éshtë një énijje shkaktuar nga djegia; prifti do ta shpallë të pastër, sepse éshtë mbresa e djegies. 29 Kur një burrë apo një grua ka një plagë në kokë apo një mjekër, 30 prifti do të ekzaminojë plagën; në rast se duket më e thellë se lëkura dhe në të ka qime të verdha dhe të holla, prifti do ta shpallë atë të papastër; éshtë qere, domethënë lebër e kokës apo e mjekrës. 31 Në qoftë se përkundrazi prifti shqyrtan plagën e qeres, dhe kjo nuk duket më e thellë se lëkura dhe në të nuk ka qime të zeza, prifti do ta izolojë shtatë ditë atë që ka plagën e qeres. 32 Ditën e shtatë prifti do të kontrollojë plagën dhe, po të jetë se qerja nuk éshtë përhapur dhe nuk ka në të qime të verdha, dhe qerja nuk duket më e thellë se lëkura, 33 ai person do të rruhet, por nuk do të rruajë pjesën e prekur nga qerja; dhe prifti do ta izolojë shtatë ditë të tjera atë që ka qeren. 34 Ditën e shtatë prifti do të kontrollojë qeren; dhe në qoftë se qerja nuk éshtë përhapur mbi lëkurë dhe nuk duket më e thellë se lëkura, prifti do ta shpallë të pastër; ai do të lajë rrobat e tij dhe do të jetë i pastër. 35 Por në qoftë se, pasi éshtë shpallur i pastër, qerja éshtë përhapur mbi lëkurë, 36 prifti do ta kontrollojë atë; në qoftë se qerja éshtë përhapur mbi lëkurë, prifti nuk duhet të kërkojë qimen e verdhë; ai éshtë i papastër. 37 Por në qoftë se qerja duket se éshtë ndaluar dhe në të janë rritur qime të zeza, qerja éshtë shëruar; ai éshtë i pastër dhe prifti do ta shpallë të pastër. 38 Në rast se një burrë apo një grua ka mbi lëkurën e trupit të tij njolla të shndritshme, veçanërisht njolla të shndritshme bardhoshe, 39 prifti do t'i shqyrtojë; dhe në qoftë se

njollat e shndritshme mbi lëkurën e trupit të tyre kanë një ngjyrë e bardhë të zbehtë, éshtë një erupsion të lëkurës; ai éshtë i pastër. 40 Në rast se një njeriu i bien flokët e kokës, éshtë tullac, por éshtë i pastër. 41 Në rast se i bien flokët mbi ballë, éshtë tullac mbi ballë, por i pastër. 42 Por në rast se në pjesën tullace të kokës ose të ballit shfaqet një plagë e bardhë-kuqalashe, éshtë lebër, që ka shpërthyer mbi kokë apo mbi ballë. 43 Prifti do ta shqyrtojë; dhe në qoftë se énijja e plagës mbi pjesën tullace të kokës apo të ballit shfaqet një plagë e bardhë-kuqalashe, njëlljo si lebra mbi lëkurën e trupit. 44 Éshtë lebroz; éshtë i papastër, dhe prifti do ta shpallë atë të papastër, për shkak të plagës mbi kokën e tij. 45 Lebrozi, i prekuri nga kjo plagë, do të veshë rroba të grisura dhe do ta mbajë kokën të zbuluar; do të mbulojë mjekrën e tij dhe do të bërtasë: "papastër, papastër". 46 Do të jetë i papastër téré kohën që do të ketë plagën; éshtë i papastër; do të jetojë vetëm; do të banojë jashtë kampit. 47 Në qoftë se ka një plagë lebre mbi një palë rroba, qoftë rrobë leshi apo një rrobë liri, 48 një stofë o një punë me shtiza, prej liri ose leshi, në lëkurë apo në çfarëdo sendi prej lëkure, 49 në se plaga éshtë e gjelbëruar ose kuqalashe mbi rrobat apo mbi lëkurën, mbi stofin ose mbi punën e bërë me shtiza, ose mbi çfarëdo tjetër sendi të punuar me lëkurë, éshtë plagë lebre, dhe do t'i tregohet priftit. 50 Prifti do të shqyrtojë plagën dhe do të izolojë shtatë ditë atë që ka plagën. 51 Ditën e shtatë do të ekzaminojë plagën; dhe në qoftë se plaga éshtë përhapur mbi rrobat, o mbi stofën, o mbi trikotazhin, o mbi lëkurën apo mbi çfarëdo sendi të punuar me lëkurë, éshtë një plagë lebre të keqe; éshtë një gjë e papastër. 52 Ai do t'i djegë këto rroba o stofin ose trikotazhin prej leshi a prej liri ose çfarëdo sendi të bërë me lëkurë, mbi të cilin ndodhet plaga, sepse éshtë një lebër e keqe; do të digjen në zjarr. 53 Por në rast se prifti ekzaminon plagën, dhe kjo nuk éshtë përhapur mbi rrobat o mbi stofin, o mbi trikotazhin ose mbi çdo send prej lëkure, 54 prifti do të urdhërojë që të lahet sendi mbi të cilin éshtë kjo plagë, dhe do ta izolojë personin për shtatë ditë të tjera. 55 Prifti do të ekzaminojë plagën, mbasi të jetë larë; në qoftë se plaga nuk ka ndryshuar ngjyrë, edhe sikur të mos jetë përhapur, éshtë gjë e papastër; do ta djegësh në zjarr; ajo vazhdon të hajë nga brenda apo nga jashtë. 56 Në qoftë se prifti e ekzaminon dhe plaga, pasi éshtë larë, éshtë përmirësuar, do ta shkulë nga rrobat, a nga lëkura, a nga stofi apo nga trikotazhi. 57 Por në rast se duket ende mbi rrobat, stofin, trikotazhin, ose mbi çdo send tjetër prej lëkure, éshtë një e keqe që po përhapet; do të djegësh me zjarr sendin mbi të cilin ndodhet plaga. 58 Rrobat, o stofi, o trikotazhi ose çdo send tjetër i bërë me lëkurë që ke larë dhe nga i cili éshtë zhdukur plaga, do të lahet një herë të dytë dhe do të jetë i pastër. 59 Ky éshtë ligji për plagën e lebrës mbi një palë rroba leshi ose prej liri, mbi stofin apo trikotazh ose çfarëdo sendi të bërë prej lëkure, për ta shpallur të pastër apo për ta shpallur të papastër".

14 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: 2 "Ky éshtë ligji lidhur me lebrozin për ditën e pastrimit të tij. Ai do t'i çohet priftit. 3 Prifti do të dalë nga kampi dhe do ta vizitojë atë dhe në qoftë se plaga e lebrës i éshtë shëruar të lebrosurit, 4 prifti do të urdhërojë të merren për atë që do të Castrohet dy zogj të gjallë dhe të pastër, dru kedri, nga skarlati dhe hisopi. 5 Prifti do të urdhërojë që të theret një nga zogjtë në një enë prej argjili me ujë të rrjedhshëm. 6 Pastaj do të marrë zugun e gjallë, drurin e kredit, skarlatin dhe hisopin, dhe do t'i zhytë, me zugun e gjallë, në gjakun e zugut të therur në ujë të rrjedhshëm. 7 Do ta spërkatë

pastaj shtatë herë mbi atë që duhet të pastrohet nga lebra; do ta shpallë atë të pastër dhe do ta lërë të shkojë të lirë zogun e gjallë nëpër fusha. 8 Ai që duhet të pastrohet do të lajë rrobat e tij, do të rrugë tërë qimet e tij, do të lahet në ujë dhe do të jetë i pastër. Pas kësaj mund të hyjë në kamp, por do të qëndrojë shtatë ditë jashtë çadërës së tij. 9 Ditën e shtatë do të rrugë tërë qimet e kokës së tij, të mjkërs së tij dhe të vetullave të tij; do të rrugë shkurt të gjitha qimet e tij. Do të lajë rrobat e tij dhe do të lajë trupin e tij në ujë dhe do të jetë i pastër. 10 Ditën e tetë do të marrë dy qengja pa të meta, një qengj femër njëvjeçar pa të meta, tri të dhjeta efe majë mielli, të përziera me vaj, si një ofertë ushqimi, dhe një log vaji; 11 dhe prifti që kryen pastrimin do të paraqesë atë që duhet të pastrohet dhe të gjitha këto gjëra para Zotit në hyrje të çadërës së mbledhjes. 12 Pastaj prifti do të marrë një qengj dhe do ta ofrojë si flijim riparimi, me logun e vajit, dhe do t'i tundë si një ofertë e tundur para Zotit. 13 Do ta therë pastaj qengjin në vendin ku theren flijimet pér mëkatin dhe olokaustet, në vendin e shenjtë, sepse si flijim riparimi i përket priftit, kështu është flijimi pér mëkatin; është gjë shumë e shenjtë. 14 Prifti do të marrë pak gjak nga flijimi i riparimit dhe do ta vëré në skajin e veshit të djathëtë të atij që duhet të pastrohet, mbi gishtin e madh të dorës së tij të djathëtë dhe mbi gishtin e madh të këmbës së tij të djathëtë. 15 Pastaj prifti do të marrë pak vaj nga logu dhe do ta derdhë mbi pëllëmbën e dorës së tij të majtë; 16 pastaj prifti do të ngjyjejë gishtin e dorës së tij të djathëtë në vajin që ka në dorën e majtë dhe me gishtin do të spërkatë shtatë herë pak vaj përpëra Zotit. 17 Dhe nga mbetja e vajit që ka në dorë, prifti do të vëré pak në skajin e veshit të djathëtë të atij që duhet të pastrohet, mbi gishtin e madh të dorës së tij të djathëtë dhe mbi gishtin e madh të këmbës së tij të djathëtë, në vendin ku ka vënë gjakun e flijimit të riparimit. 18 Mbetjen e vajit që ka në dorë, prifti do ta vëré mbi kokën e atij që duhet të pastrohet; kështu prifti do të bëjë pér të shlyerjen përpëra Zotit. 19 Pastaj prifti do të ofrojë flijimin pér mëkatin dhe do të bëjë shlyerjen pér atë që do të pastrohet nga papastërtia e tij; pas kësaj do të therë olokaustin. 20 Prifti do të ofrojë olokaustin dhe blatin e ushqimit mbi altar; kështu ai do të ketë mundësi të bëjë pér të shlyerjen dhe ai do të jetë i pastër. 21 Në rast se ky person është i varfër dhe nuk mund t'i sigurojë këto gjëra, do të marrë vetëm një qengj pér ta ofruar si flijim pér shkeljen e kryer, si një ofertë të tundur, pér të bërë shlyerjen 22 dhe dy turtuj apo dy pëllumbata të rinj, sipas mundësive të tij; njëri do të jetë pér flijimin pér mëkatin dhe tjetri pér olokaustin. 23 Ditën e tetë do t'i çojë, pér pastrimin e tij, këto gjëra priftit në hyrje të çadërës së mbledhjes përpëra Zotit. 24 Dhe prifti do të marrë qengjin e flijimit pér shkeljen dhe logun e vajit, dhe do t'i tundë si një ofertë e tundur përpëra Zotit. 25 Pastaj do të therë qengjin e flijimit pér shkeljen e kryer. Prifti do të marrë pak gjak nga flijimi pér shkeljen dhe do ta vëré në skajin e veshit të djathëtë të atij që do të pastrohet mbi gishtin e madh të dorës së tij të djathëtë dhe mbi gishtin e madh të këmbës së tij të djathëtë. 26 Prifti do të derdhë pak vaj mbi pëllëmbën e dorës së tij të majtë. 27 Dhe me gishtin e dorës së tij të djathëtë, prifti do të spërka shtatë herë pak nga vaj që ka në dorën e tij të majtë përpëra Zotit. 28 Pastaj prifti do të vëré pak nga vaj që ka në dorë mbi skajin e veshit të djathëtë të atij që duhet të pastrohet, mbi gishtin e tij të madh të dorës së djathëtë dhe mbi gishtin e madh të këmbës së tij të djathëtë, në vendin ku ka vënë gjakun e flijimit të shkeljes. 29 Mbetjen e vajit që ka në dorë, prifti do ta vëré mbi kokën e atij që do të pastrohet, pér të bërë

shlyerjen pér atë pérpara Zotit. **30** Pastaj do tē ofrojë një nga turtujt a një nga tē dy pellumbat e rinj, sipas mundësive të tij; **31** do tē ofrojë atë që ka mundur tē sigurojë, njérin si flijim pér mëkatin dhe tjetrin si olokaust, bashkë me blatimin e ushqimit; kështu prifti do tē bëjë shlyerjen pérpara Zotit pér atë që do tē pastrohet. **32** Ky éshëtë ligji pér atë që éshëtë prekur nga plaga e lebrës dhe nuk ka mjetet pér tē siguruar atë që kërkohet pér pastrimin e tij". **33** Zoti u foli akoma Moisut dhe Aaronit, duke thënë: "Kur do tē hyni në vendin e Kanaanit që unë ju jep në pronësi, në rast se dërgoj plagën e lebrës në një shtëpi tē vendit që éshëtë prona juaj, **35** i zoti i shtëpisë do tē shkojë t'ia deklarojë priftit, duke thënë: "Më duket se ka një farë plage në shtëpinë time". **36** Atëherë prifti do tē urdhërojë që tē zbratz shtëpi para se ai tē hyjë pér tē shqyrtuar plagën, me qyllim që gjithçka që ndodhet në shtëpi tē mos bëhet e papastër. Pastaj prifti do tē hyjë pér tē ekzaminuar shtëpinë. **37** Do tē ekzaminojë pastaj plagën; në qoftë se plaga që ndodhet mbi muret e shtëpisë ka disa zgavrë tē gjelbëra apo tē kuqërrreme që duken më tē thella se sipërfaqja e mureve, **38** prifti do tē dalë nga shtëpi, te porta dhe do ta mbylli shtëpinë pér shtatë ditë. **39** Ditën e shtatë prifti do tē kthehet dhe do ta ekzaminojë shtëpinë; në rast se plaga éshëtë pérhapur në muret e shtëpisë, **40** prifti do tē urdhërojë që tē hiqen gurët mbi tē cilët ndodhet plaga dhe t'i hedhin në një vend tē papastër jashtë qytetit. **41** Pastaj do tē urdhërojë që tē kruhet pjesa e brendshme e shtëpisë rreth e qark, dhe do ta hedhin suvanë që kanë rrëzuar jashtë qytetit, në vend tē papastër. **42** Pastaj do tē marrin gurë tē tjerë dhe do t'i vënë në vendin e tē parëve, dhe do tē marrin gjelqër tjetër pér tē suvatuar shtëpinë. **43** Por në rast se plaga shprëthen përsëri në shtëpi, mbasi janë hequr gurët dhe mbasi shtëpia éshëtë kruar dhe éshëtë suvatuar përsëri, **44** prifti do tē hyjë pér tē kontrolluar shtëpinë; në qoftë se plaga éshëtë e pérhapur në shtëpi, kemi një lebër tē keqe në shtëpi; kjo éshëtë e papastër. **45** Prandaj do ta shëmbë shtëpinë dhe do t'i çojë gurët, lëndën e drurit dhe suvanë jashtë qytetit, në një vend tē papastër. **46** Përvëç kësaj kushdo që hyn në shtëpi gjatë gjithë kohës që mbeti e mbyllur, do tē jetë i papastër deri në mbrëmje. **47** Kush fle në shtëpi, do tē lajë rrrobat e tij; po kështu ai që ha në shtëpi do tē lajë rrrobat e tij. **48** Por në qoftë se prifti hyn në shtëpi dhe e kontrollon, dhe plaga nuk éshëtë pérhapur në shtëpi pasi éshëtë suvatuar, prifti do ta shpallë atë tē pastër, sepse plaga éshëtë shëruar. **49** Pastaj, pér tē pastruar shtëpinë, do tē marrë dy zogj, dru kedri, skarlat dhe hisop; **50** do tē therë pastaj një nga zogjtë në një enë argjili me ujë tē rrjedhshëm; **51** dhe do tē marrë drurin e kredit, hisopin, skarlatin dhe zugon e gjallë, dhe do t'i zhytë në gjakun e zogut tē therur dhe në ujë tē rrjedhshëm, dhe do ta spërkatë shtëpinë shtatë herë. **52** Kështu do ta pastrojë shtëpinë me gjakun e zogut, me ujin e rrjedhshëm, me zugon e gjallë, me drurin e kredit, me hisopin dhe me skarlatin; **53** por do ta lërë zugon tē ikë i lirë jashtë qytetit, nëpër fusha; kështu do tē bëjë shlyerjen, pér shtëpinë, dhe kjo do tē jetë e pastër. **54** Ky éshëtë ligji pér çdo plagë tē lebrës dhe tē qeres, **55** pér lebrën e rrrobat e dhë tē shtëpisë, **56** pér énjetjet, puçrat me qelb dhe njollat e shndritshme, **57** pér tē mësuar kur një gjë éshëtë e papastër dhe kur éshëtë e pastër. Ky éshëtë ligji pér lebrën".

15 Zoti u foli akoma Moisiut dhe Aaronit, duke u thënë: 2 "Foluni bijve të Izraelit dhe u thoni atyre: Kushdo që ka një fluks nga trupi i tij, ky fluks është i papastër. 3 Papastërtia e tij është produhuar nga fluksi; ai është i papastër për sa kohë fluksi i

trupit tē tij ēshtë ende nē veprim, ashtu edhe kur fluksi nē trupin e tij ēshtë ndaluar. 4 Çdo shtrat mbi tē cilin shtrihet ai qē ka fluksin do tē jetē i papastēr; po ashtu do tē jetē e papastēr çdo gjë mbi tē cilén ai ulët. 5 Kushdo qē prek shtratin e tij do tē lajë rrobat e tij dhe do tē lahet me ujë, dhe ka pér tē qénë i papastēr deri nē mbërëmje. 6 Kushdo qē prek çfarëdo gjëje mbi tē cilén ēshtë ulur ai qē ka fluksin, do tē lajë rrobat e tij dhe veten me ujë, dhe do tē jetē i papastēr deri nē mbërëmje. 7 Kushdo qē prek shtratin e atij qē ka fluksin, do tē lajë rrobat e tij dhe do tē lahet nē ujë, dhe do tē jetē i papastēr deri nē mbërëmje. 8 Né goftë se ai qē ka fluksin pëshbyn mbi dikë qē ēshtë i pastër, ky do tē lajë rrobat e tij dhe do tē lahet nē ujë, dhe do tē jetē i papastēr deri nē mbërëmje. 9 Çdo shalë mbi tē cilén hipën ai qē ka fluksin do tē jetë e papastēr. 10 Kushdo qē prek çfarëdo gjëje qē ka genë nën tē, do tē jetë i papastēr deri nē mbërëmje. Kushdo qē trasporton këto sende do tē lajë rrobat e tij dhe do tē lahet me ujë, dhe do tē jetë i papastēr deri nē mbërëmje. 11 Kushdo qē prek atë qē ka fluksin, pa i larë duart, duhet tē lajë rrobat e tij dhe tē lahet nē ujë, dhe do tē jetë i papastēr deri nē mbërëmje. 12 Ena prej balte, e prekur nga ai qē ka fluksin, do tē thyhet; dhe çdo enë prej druri do tē lahet nē ujë. 13 Kur ai qē ka fluksin ēshtë pastruar nga fluksi i tij, do tē numérojë shtatë ditë pér pastrimin e tij; pastaj do tē lajë rrobat e tij dhe do tē lajë trupin e tij nē ujë tē rrjedhshëm, dhe do tē jetë i pastër. 14 Ditën e tetë do tē marrë dy turtuj ose dy pëllumba të rinj dhe do tē vjë përrapa Zotit nē hyrje tē çadrës së mbledhjes, dhe do t'a japë priftit. 15 Prifti do t'i ofrojë: njérin si flijim pér mëkatin dhe tjeteri olokaust; kështu prifti do tē bëjë shlyerjen pér tē përrapa Zotit, pér shkak të fluksit tē tij. 16 Né rast se një njeri ka një lëshim fare, ai do tē lajë téré trupin e tij nē ujë, dhe do tē jetë i papastēr deri nē mbërëmje. 17 Çdo rrobë dhe çdo lëkurë mbi tē cilat ka farë do tē lahet me ujë, dhe do tē jetë e papastēr deri nē mbërëmje. 18 Né rast se një burrë bie nē shtrat me një grua dhe ka një lëshim fare, do tē lahen qē tē dy me ujë dhe do tē jenë tē papastēr deri nē mbërëmje. 19 Né goftë se një grua ka një fluks nē trupin e saj, dhe ky ēshtë një fluks gjaku, papastërtia e saj do tē zgjasë shtatë ditë; kushdo qē e prek atë do tē jetë i papastēr deri nē mbërëmje. 20 Çfarëdo gjë mbi tē cilén ajo shtrihet gjatë papastërtisë së saj, do tē jetë e papastēr; çfarëdo gjë mbi tē cilén ulët, do tē jetë e papastēr. 21 Kushdo qē prek shtratin e saj do tē lajë rrobat e tij dhe do tē lahet nē ujë, dhe do tē jetë i papastēr deri nē mbërëmje. 22 Kushdo qē prek çfarëdo gjë mbi tē cilén ajo ēshtë ulur, do tē lajë rrobat e tij dhe do tē lahet nē ujë; do tē jetë i papastēr deri nē mbërëmje. 23 Kur ajo ēshtë ulur mbi shtrat ose mbi çfarëdo gjë tjeter, kur dikush e prek atë do tē jetë i papastēr deri nē mbërëmje. 24 Né rast se një burrë bie nē shtrat me tē, papastërtia e saj kalon mbi tē dhe ai do tē jetë i papastēr pér shtatë ditë; dhe çdo shtrat mbi tē cilin ai shtrihet, do tē jetë i papastēr. 25 Né goftë se një grua ka një fluks gjaku prej disa ditësh jaشتë kohës së papastërtisë së zakoneve, ose fluksi vazhdon tej kohës së duhur, ajo do tē jetë e papastēr pér gjithë ditët e fluksit tē papastēr, ashtu si ēshtë nē ditët e papastërtisë së saj tē zakoneve. 26 Çdo shtrat mbi tē cilin shtrihet gjatë ditëve të fluksit tē saj, do tē jetë pér tē si shtrati i zakoneve tē saj; dhe çdo gjë mbi tē cilén ajo ulët do tē ketë po atë papastërti tē zakoneve tē saj. 27 Kushdo qē prek këto gjëra do tē jetë i papastēr; do tē lajë rrobat e tij dhe do tē lahet nē ujë; do tē jetë i papastēr deri nē mbërëmje. 28 Por pas pastrimit tē saj nga fluksi, do tē numérojë shtatë ditë, dhe pastaj do tē jetë e pastër. 29 Ditën e tetë do tē marrë dy turtuj ose dy pëllumba të rinj dhe do t'a çojë priftit në

hyrje tē çadrës së mbledhjes. 30 Prifti do ta ofrojë njérin prej tyre së flijim pér mëkatin dhe tjetrin si olokaust; prifti do tē kryejë pér tē shlyerjen, përrapa Zotit, tē fluksit qē e bënte tē papastēr. 31 Kështu do t'i mbani tē ndarë bijtë e Izraelit nga ajo qē i ndot, qē tē mos vdesin pér shkak tē papastërtisë së tyre, duke ndotur tabernakullin tim qē ndodhet midis tyre. 32 Ky ēshtë ligji pér atë qē ka një flus dhe pér atë qē ka një lëshim fare, gjë qē e bën tē papastēr, 33 dhe pér gruan qē vuan pér shkak tē zakoneve tē saja periodike, pér burrin ose gruan qē ka një flus dhe pér burrin qē bie nē shtrat me një grua tē papastēr".

16 Zoti i foli Moisiut mbas vdekjes së dy bijve tē Aaronit, qē vdiqën kur u paraqitën para Zotit me zjarr tē ndaluar. 2 Zoti i tha Moisiut: "Foli Aaronit, vëllait tênd, dhe thuaji tē mos hyjë nē çfarëdo kohe nē shenjtërore, përtej perdes, përrapa pajtuesit qē ndodhet mbi arkë, qē tē mos vdesë, sepse unë do tē shfaqem nē renë mbi pajtuesin. 3 Aaroni do tē hyjë nē shenjtërore nē këtë mënyrë; do tē marrë një dem tē vogël pér flijimin pér mëkatin dhe një dash pér olokaustin. 4 Do tē veshë tunikën e shenjtë prej liri dhe do tē mbajë mbi trupin e tij pantallona prej liri; do tē ngjesë brezin prej liri dhe do tē vêrë mbi kokë çallmën prej liri. Këto janë veshjet e shenjta; ai do t'i veshë pasi ta ketë larë dy trupin me ujë. 5 Nga asambla je bijve tē Izraelit do tē marrë dy cjepr pér flijimin e mëkatit dhe një dash pér olokaustin. 6 Aaroni do tē ofrojë demin e vogël pér flijimin e mëkatit, qē e ka pér vete, dhe do tē bëjë shlyerjen pér vete dhe pér shtëpinë e tij. 7 Pastaj do t'i marrë tē dy cjepte dhe do t'i paraqesë përrapa Zotit nē hyrje tē çadrës së mbledhjes. 8 Aaroni do t'i hedhë nē short dy cjepte: njéri prej tyre do tē caktuhet pér Zotin dhe tjetri do tē shérbejë si cjak pér shlyerjen e fajit. 9 Aaroni do tē afrojë cjakin e caktuar pér Zotin dhe do ta ofrojë si flijim pér mëkatin; 10 por cjak i caktuar si cjak fajshlyes do tē paraqitet i gjallë para Zotit, me qëllim qē mbi tē bëhet shlyerja dhe pér ta çuar pastaj nē shkretëtirë si cjak fajshlyes. 11 Aaroni do tē ofrojë, pra, demin e vogël tē flijimit pér mëkatin dhe do tē bëjë shlyerjen pér vete dhe pér shtëpinë e tij; dhe do ta therë demin e vogël tē flijimit pér mëkatin pér vete. 12 Pastaj do tē marrë një temjanicë plot me qymyrë tē ndezur tē marrë nga altari përrapa Zotit dhe do t'i ketë duart e tij tē mbushura me temjan tē parfumuar nē pluhur, dhe do tē çojë çdo gjë matanë velit. 13 Do ta vêrë temjanin mbi zjarr përrapa Zotit, me qëllim qē reja e temjanit tē mbulojë pajtuesin qē ēshtë mbi dëshminë; kështu ai nuk do tē vdesë. 14 Pastaj do tē marrë ca gjak tē demit tē vogël dhe do ta spërkatë me gishtin e tij mbi pajtuesin nga ana lindore, do tē spërkatë shtatë herë edhe pak gjak me gishtin e tij përrapa pajtuesit. 15 Pastaj do tē therë cjakin e flijimit pér mëkatin, qē ēshtë pér popullin, dhe do tē çojë gjakun e tij matanë velit; dhe do tē bëjë me këtë gjak atë qē ka bërë me gjakun e demit tē vogël; do ta spërkatë mbi pajtuesin dhe para pajtuesit. 16 Kështu do tē bëjë shlyerjen pér shenjtëroren, pér shkak tē papastërtive tē bijve tē Izraelit, tē shkeljeve tē tyre dhe tē tē gjitha mëkateve tē tyre. Do tē veprojë nē tē njëjtën mënyrë pér çadrën e mbledhjes, qē mbetet midis tyre, nē mes tē papastërtive tē tyre. 17 Né çadrën e mbledhjes, kur ai do tē hyjë nē shenjtëroren pér tē bërë shlyerjen, nuk do tē ketë njeri, deri sa ai tē ketë dalë dhe tē ketë bërë shlyerjen pér veten, pér shtëpinë e tij dhe pér téré asamblenë e Izraelit. 18 Ai do tē dalë drejt altarit qē ndodhet para Zotit dhe do tē bëjë shlyerjen pér tē: do tē marrë ca gjak nga demi i vogël dhe ca gjak nga cjakpi dhe do ta vêrë mbi brirët e altarit rrëth e qark. 19 Pastaj do tē

spärkätë ca gjak mbi tē me gishtin e tij shtatë herë me radhë; kështu do ta pastrojë dhe do ta shenjtërojë nga papastërtitë e bije të Izraelit. **20** Kur tē ketë mbaruar së kyeri shlyerjen pér shenjtëronen, pér çadrën e mbledhjes dhe pér altarin, do tē afrojë cjanin e gjallë. **21** Aaroni do tē vendosé tē dyja duart e tij mbi kokén e cjakip tē gjallë dhe do tē rrëfejë mbi tē téré padrejtësitë e bije të Izraelit, tē gjitha shkeljet e tyre, téré mëkatet e tyre, dhe do t'i vërë mbi kokén e cjakip; pastaj do ta cojë në shkretëtirë me anë tē një njeriu tē zgjedhur enkas. **22** Cjapi do tē mbartë mbi vete në tokë tē vëtmuar tē gjitha padrejtësitë e tyre dhe ai njeri do ta lérë tē shkojë në shkretëtirë. **23** Pastaj Aaroni do tē hyjë në çadrën e mbledhjes, do tē zhveshë rrobat e tij prej liri që kishte veshur pér tē hyrë në shenjtërore dhe do t'i lérë aty. **24** Do tē lajë trupin e tij me ujë në një vend tē shenjtë, do tē veshë rrobat e tij dhe do tē dalë pér tē ofruar olokaustin e tij dhe olokaustin e popullit, dhe do tē bëjë shlyerjen pér vete dhe pér popullin. **25** Pastaj do tē tymosë mbi altar dhjamin e flijimit pér mëkatin. **26** Ai që e ka lëshuar cjanin, e zgjedhur si cjak fajshlyes, do tē lajë rrobat e tij dhe trupin e tij me ujë dhe, mbas kësaj mund tē kthehet në kamp. **27** Do tē çohen pas kësaj Jashtë kampit demë i vogël i flijimit pér mëkatin dhe cjakpi i flijimit pér mëkatin, gjaku i tē cilët eshtë çuar në shenjtërore pér tē bërë shlyerjen; dhe do tē djegin në zjarr lëkurët, mishin dhe ndyrësitet e tyre. **28** Pastaj ai që i djeg do tē lajë rrobat dhe trupin e tij me ujë; pas kësaj, ai mund tē kthehet në kamp. **29** Ky do tē jetë pér ju një ligj i pérjetshém: në muajin e shtatë, ditën e dhjetë tē muajit, do tē pérulni shpirrat tuaj dhe nuk do tē kryeni asnjë punë, as ai që ka lindur në vend as i huaji që banon midis jush. **30** Sepse atë ditë prifti do tē bëjë shlyerjen pér ju, pér t'ju pastruar, me qëllim që tē jeni tē pastruar nga tērë mëkatet tuaja përrapa Zotit. **31** Eshtë pér ju një e shtunë madhështore pushimi dhe ju do tē pérulni shpirrat tuaj; eshtë një ligj i pérjetshém. **32** Prifti, që eshtë vajosur dhe që eshtë shenjtëuar pér tē shérbyer si prift në vend tē atit tē tij, do tē bëjë shlyerjen dhe do tē veshë rrobat prej liri, rrobat e shenjta. **33** Ai do tē bëjë shlyerjen pér shenjtëronen e shenjtë; do tē bëjë shlyerjen pér çadrën e mbledhjes dhe pér altarin, do tē bëjë njekohësisht shlyerjen pér priftërinjtë dhe pér téré popullin e asamblesë. **34** Ky do tē jetë pér ju një ligj i pérjetshém, pér tē shlyer mëkatet e bijve të Izraelit pér tē gjitha mëkatet e tyre, një herë në vit". Dhe Moisiu bëri ashtu siç e kishte urdhëruar Zoti.

17 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **2** "Foli Aaronit, bijve tē tij dhe tē gjithë bijve të Izraelit dhe u thuaj atyre: Kjo eshtë ajo që Zoti ka urdhëruar, duke thënë: **3** Kushdo nga shtëpia e Izraelit ther një ka ose një qengj apo një dhi brenda kampit, ose Jashtë kampit, **4** dhe nuk e çon në hyrjen e çadrës së mbledhjes pér ta paraqituri si një ofertë pér Zotin përrpara tabernakullit tē Zotit, do tē mbahet si fajtor gjaku; ka derdhur gjak dhe ky njeri do tē shfaroset në mes tē popullit tē tij; **5** dhe kjo me qëllim që bijtë e Izraelit, në vend që tē flijojnë flítë e tyre në fusha, t'a cojnë Zotit në hyrje tē çadrës së mbledhjes, priftit, dhe t'ia ofrojnë Zotit si flijim falënderimi. **6** Prifti do tē spärkäs gjakun mbi altarin e Zotit, në hyrje tē çadrës së mbledhjes, dhe do tē tymosë dhjamin me erë shumë tē këndshme pér Zotin. **7** Ata nuk do t'i ofrojnë më flijimet e tyre demonëve, prapa tē cilëve janë poshtëruar. Ky do tē jetë pér ta një ligj i pérjetshém, pér gjithë brezat e tyre. **8** U thuaj akoma: "Cilido burré i shtëpisë së Izraelit ose nga tē huajt që banojnë midis jush tē ofrojë një olokaust apo një flijim, **9** dhe po tē mos e çojë në hyrjen e çadrës së mbledhjes pér t'ia ofruar

Zotit, ky njeri do tē shfaroset në mes tē popullit tē tij. **10** Në rast se dikush nga shtëpia e Izraelit apo nga tē huajt që banojnë midis jush ha çfarëdo lloj gjaku, unë do ta kthej fytyrën time kundër atij që ha gjak dhe do ta shfaros në mes tē popullit tē tij. **11** Sepse jeta e mishit eshtë në gjak. Prandaj ju kam urdhëruar ta vini mbi altar pér tē bërë shlyerjen pér jetën tuaj, sepse eshtë gjaku që bën shlyerjen e fajit pér jetën. **12** Prandaj u kam thënë bijve të Izraelit: asnjëri prej jush nuk ka pér tē ngrënë gjak; as i huajt që banon midis jush nuk ka pér tē ngrënë gjak". **13** Dhe në qoftë se ndonjë prej bijve të Izraelit ose tē huajve që banojnë midis jush zë në gjah një kafshë ose një zog që mund tē hahet, do tē derdhë gjakun e tij dhe do ta mbulojë me dhe; **14** sepse eshtëjeta e çdo mishi; gjaku i tij mban jetën e tij. Prandaj u kam thënë bijve të Izraelit: "Nuk do tē hani gjakun e asnjë mishi, sepse jeta e çdo mishi eshtë gjaku i tij; kushdo që do ta hajë do tē shfaroset". **15** Dhe çfarëdo personi, qoftë i lindur në vend apo i huaj, që ha një kafshë tē ngordhur në mënyrë natyrale apo tē shqyer, do tē lajë rrobat dhe do tē lahet vetë me ujë, dhe ka pér tē qenë i papastëri deri në mbrëmje; pastaj do tē jetë i pastër. **16** Por në rast se nuk lan rrobat e tij dhe nuk lan trupin e tij, do tē mbajë fajin e paudhësisë së tij".

18 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **2** "Foli bijve të Izraelit dhe u thuaj atyre: Unë jam Zoti, Perëndia juaj. **3** Nuk do tē bëni siç bëjnë në vendin e Egjiptit, ku keni banuar, dhe nuk do tē bëni siç bëjnë në vendin e Kanaanit ku po ju coj; ju nuk do tē ndiqni zakonet e tyre. **4** Do tē zbatoni dekretet e mia dhe do tē respektoni statutet e mia, duke iu përbajtj atyre. Unë jam Zoti, Perëndia juaj. **5** Do tē respektoni statutet dhe dekretet e mia, me anën e tē cilave, kushdo që i zbaton në praktikë, ka pér tē jetuar. Unë jam Zoti. **6** Asnjë nga ju nuk do t'i afrohet ndonjë tē afërmë nga gjaku pér tē zbuluar lakuriqësinë e tij. Unë jam Zoti. **7** Nuk do tē zbulosh lakuriqësinë e atit tēnd apo lakuriqësinë e nënës sate; ajo eshtë nëna jote; nuk do tē zbulosh lakuriqësinë e saj. **8** Nuk do tē zbulosh lakuriqësinë e gruas së atit tēnd; ajo eshtë lakuriqësia e atit tēnd. **9** Nuk do tē zbulosh lakuriqësinë e motrës sate, bijë e atit tēnd ose bijë e nënës sate, qoftë e lindur në shtëpi ose Jashtë saj. **10** Nuk do tē zbulosh lakuriqësinë e bijës së birit tēnd apo tē bijës së bijës sate, sepse lakuriqësia e tyre eshtë vetë lakuriqësia jote. **11** Nuk do tē zbulosh lakuriqësinë e bijës së gruas tē atit tēnd, e lindur nga ati tē, eshtë motra jote; mos zbulo lakuriqësinë e saj. **12** Nuk do tē zbulosh lakuriqësinë e motrës së atit tēnd; eshtë një e afërmë e ngushtë e atit tēnd. **13** Nuk do tē zbulosh lakuriqësinë e motrës së nënës sate, sepse eshtë një e afërmë e ngushtë e nënës sate. **14** Nuk do tē zbulosh lakuriqësinë e vëllait tē atit tēnd; nuk do t'i afrohesh gruas së tij; ajo eshtë halla jote. **15** Nuk do tē zbulosh lakuriqësinë e nuses së birit tēnd; ajo eshtë gruaja e djalit tēnd; mos zbulo lakuriqësinë e saj. **16** Nuk do tē zbulosh lakuriqësinë e gruas së vëllait tēnd; eshtë lakuriqësia e vëllait tēnd. **17** Nuk do tē zbulosh lakuriqësinë e një gruaje dhe tē bijës së saj; nuk do tē marrësh bijën e birit tē saj, as bijën e bijës së saj pér tē zbuluar lakuriqësinë; janë tē afërmë tē ngushtë tē saj; eshtë një incest. **18** Nuk do tē marrësh një grua bashkë me tē motrën pér ta bërë shemër, duke zbuluar lakuriqësinë e saj ndërsa tjetra eshtë akoma gjallë. **19** Nuk do t'i afrohesh një gruaje pér tē zbuluar lakuriqësinë e saj në periudhën e papastërtisë së saj tē shkaktuar nga zakonet. **20** Nuk do tē kesh marrëdhënie seksuale me gruan e fqinjitet tēnd pér t'u ndotur me tē. **21** Nuk do tē lejosh që asnjë prej trashëgimtarëve tē tu t'i

ofrohet Molekut; dhe nuk do tē përdhosësh emrin e Perëndisë tēnd. Unë jam Zoti. 22 Nuk do tē kesh marrëdhënie seksuale me një burrë, ashtu si bëhet me një grua; eshtë një gjë e neveritshme. 23 Nuk do tē bashkohesh me asnjë kafshë duke u ndotur me tē; gjithashtu asnjë grua tē mos i afrohet një kafshë për t'u bashkuar me tē; eshtë një degjenerim i neveritshëm. 24 Mos u ndotni me asnjë nga këto gjëra, sepse me gjithë këto gjëra janë ndotur kombet që po bëhem gati t'i përzë përpara jush. 25 Vendì eshtë ndotur; prandaj unë do ta dénoj pér paudhésiné e tij, dhe vendi do tē vjellë banorët e tij. 26 Ju, pra, do tē respektoni statutet dhe dekretet e mia dhe nuk do tē kryeni asnjë nga ato gjëra tē neveritshme, as ai që ka lindur në vend ashtu edhe i huaji që banon midis jush, 27 (sepse tē gjithë këto gjëra tē neveritshme i kanë bërë banorët e vendit që ishin para jush, dhe vendi eshtë ndotur), 28 që edhe ju, po tē jetë se e ndotni, vendi tē mos ju vjellë ashtu si ka vjellë kombin që ishte para jush. 29 Sepse cilido që kryen ndonjë prej këtyre gjërvave tē neveritshme, personat që i kryejnë do tē shfarosen në mes tē tyre. 30 Do tē respektoni, pra, urdhërimet e mia, nuk do tē ndiqni asnjë nga zakonet e neveritshme që janë para jush dhe nuk do tē ndoteni me to. Unë jam Zoti, Perëndia juaj.

19 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: 2 "Foli tērë asamblesë së bijve tē Izraelit dhe u thuaj atyre: Jini tē shenjtë, sepse unë Zoti, Perëndia juaj, jam i shenjtë. 3 Secili prej jush tē respektojë nënën dhe atin e tij, po kështu tē respektojë tē shtunat e mia. Unë jam Zoti Perëndia juaj. 4 Mos iu drejtoni idhujve dhe mos bëni perëndi me metal të shkrirë. Unë jam Zoti, Perëndia juaj. 5 Kur t'i ofroni një fljimi falënderimi Zotit, do ta ofroni në ményrë që tē pëlqehet. 6 Do tē hahet po atë ditë që e ofroni dhe ditën vijuese; dhe në rast se mbetet diçka deri në ditën e tretë, do ta digjni me zjarr. 7 Në rast se hahet ndonjë pjesë e tij ditën e tretë eshtë një gjë e neveritshme; fljimi nuk do tē pëlqehet. 8 Prandaj kushdo që e ha do tē rëndohet me fajin e paudhésisë së tij, sepse ka përdhosur atë që eshtë e shenjtë pér Zotin; ky njeri do tē shfaroset në mes tē popullit tē tij. 9 Kur do tē korrini tokat tuaja, nuk do tē korriß deri në cepat e arës sate dhe nuk do tē mbledhësh kallinjtë që kanë mbetur pas korrijes sate; 10 dhe në vreshtin tēnd nuk do tē ktheshësh prapë, as do tē mbledhësh bistakët e mbetur nga vreshti yt; do t'i lësh pér tē varfrin dhe pér tē huajin. Unë jam Zoti, Perëndia juaj. 11 Nuk do tē vidhni, nuk do tē gjenjeni dhe nuk do tē mashtroni njéri-tjetrin. 12 Nuk do tē bëni betim tē rremë në emrin tim, nuk do tē përdhosni emrin e Perëndisë tuaj. Unë jam Zoti. 13 Nuk do tē mundosh fqinjin tēnd dhe as do ta vjedhësh; mëditjen e punëtorit mos e mbaj te t'i deri në mëngjesin vijues. 14 Nuk do tē mallkosh të shurdhërin dhe nuk do tē vësh asnjë pengesë para tē verbit, por do tē kesh frikë nga Perëndia yt. Unë jam Zoti. 15 Nuk do tē bësh padrejtësi gjatë gjykimit; nuk do tē tregohesh i anshëm me tē varférin as do tē nderosh personat e fuqishëm; por do tē gjykosha tē aférmin tēnd me drejtësi. 16 Nuk do tē shkosh e tē sillesh duke shpifur nëpër popullin tēnd, as do tē mbash qëndrim kundër jetës tē tē aférmit tēnd. Unë jam Zoti. 17 Nuk do tē urresh vëllanë tēnd në zemrën tēnde; qorto gjithashtu fqinjin tēnd, por mos u ngarko me asnjë mëkat pér shkak tē tij. 18 Nuk do tē hakmerresh dhe nuk do tē mbash mëri kundër bijve tē popullit tēnd, por do ta duash tē aférmin tēnd si veten tēnde. Unë jam Zoti. 19 Tē respektoni statutet e mia. Nuk do tē bashkosh kafshë tē llojeve tē ndryshme; nuk do tē mbjellësh arën tēnde me illoje tē ndryshme farérash,

nuk do tē veshësh asnjë palë rroba tē endura me materiale tē ndryshme. 20 Në qoftë se dikush ka marrëdhënie seksuale me një grua që eshtë skllave e premtuar një njeriu, por që nuk eshtë shpenguar dhe nuk ka fituar lirinë, do tē dénohen që tē dy, por nuk do tē dénohen me vdekje, sepse ajo nuk ishte e lirë. 21 Burri do t'i çojë Zotit, në hyrje të çadrës së mbledhës, një dash si fli pér shkeljen; 22 dhe me dashin e fljimti pér shkeljen prifti do tē bëjë pér tē shlyerjen përparrë Zotit pér mëkatin që ai ka kryer; dhe mëkati që ai ka kryer do t'i falet. 23 Kur tē hyni në vendin tuaj dhe tē keni mbjellë lloj-lloj drurësh frutorë, do t'i konsideroni frutat e tyre si tē parrethprera; pér tre vjet do tē janë pér ju si tē parrethprera; prandaj nuk duhet tē hahen. 24 Por vitin e katërt tē gjitha frutat e tyre do tē janë tē shenjtëruara, do tē janë pér lavdinë e Zotit. 25 Vitin e pestë do tē hani frutat e tyre, me qëllim që prodhimi i tyre tē mund tē rritet. Unë jam Zoti, Perëndia juaj. 26 Nuk do tē hani asnjë që përbën gjak. Nuk do tē zbatoni asnjë lloj shortarie ose magjije. 27 Nuk do t'i prisni rrumbullak flokët anëve të kokës, as do tē shkurtosh fundin e mjekrés sate. 28 Nuk do tē bëni asnjë prerje në mishin tuaj pér një tē vdekur, nuk do tē bëni asnjë tatuazh mbi trupin tuaj. Unë jam Zoti. 29 Mos e ndot bijén tēnde duke e bërë kurvë, që vendi tē mos jepet pas kurvërisë dhe tē mos mbushet me prapësi. 30 Tē respektoni tē shtunat e mia dhe do tē keni respekt pér shenjtëronen time. Unë jam Zoti. 31 Mos iu drejtoni mediumeve dhe magjistarëve; mos u konsultonit pér tē mos u ndotur me anë tē tyre. Unë jam Zoti, Perëndia juaj. 32 Çohu në këmbë para atij që ka kokën tē zbardhur, nderoje plakun dhe ki frikë nga Perëndia yt. Unë jam Zoti. 33 Kur një i huaj banon bashkë me ju në vendin tuaj, mos e trajtoni keq. 34 Tē huajin që banon midis jush ta trajtoni njëlljo si ai që ka lindur midis jush; ti do ta duash si veten tēnde, sepse edhe ju ishit tē huaj në vendin e Egjiptit. Unë jam Zoti, Perëndia juaj. 35 Nuk do tē bëni padrejtësi në gjykime, përsa u pérket masave tē gjatësisë, tē peshës dhe tē kapacitetit. 36 Do tē keni peshore tē saktë, pesha tē saktë, efa tē saktë, hin tē saktë. Unë jam Zoti, Perëndia juaj që ju nxori nga vendi i Egjiptit. 37 Do tē respektoni, pra, tē gjitha statutet dhe dekretet e mia dhe do t'i vini në zbatim. Unë jam Zoti.

20 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: 2 "Do t'u thuash bijve tē Izraelit: Cilid nga bijtë e Izraelit ose nga tē huajt që banonjë në Izrael do që t'i japë Molekut ndonjë nga trashëgimtarët e tij, do tē dénohet me vdekje; populli i vendit do ta vrasë me gurë. 3 Unë vet do ta kthej fytyrën time kundër këtij njeriu dhe do ta shfaros në mes tē popullit tē tij, sepse i ka dhënë Molekut disa nga trashëgimtarët e tij pér tē ndotur shenjtëronen time dhe pér tē përdhosur emrin tim tē shenjtë. 4 Dhe në rast se populli i vendit mbyll sytë para këtij njeriu, kur ai i jep trashëgimtarët e tij Molekut, dhe nuk e dénon me vdekje, 5 do tē jem unë që do ta kthej fytyrën time kundër këtij njeriu dhe kundër familjes së tij, do ta shfaros në mes tē popullit tē tij atë dhe tērë ata që kurvërohen me tē, duke u shitur para Molekut. 6 Dhe në rast se një person u drejtohet mediumeve dhe magjistarëve pér t'u kurvëruar pas tyre, unë do ta kthej fytyrën time kundër këtij personi dhe do ta shfaros në mes tē popullit tē tij. 7 Shenjtërohuni, pra, dhe qofshi tē shenjtë, sepse unë jam Zoti, Perëndia juaj. 8 Respektoni statutet e mia dhe i vini në zbatim. Unë jam Zoti që ju shenjtëron. 9 Kushdo që mallkon tē atin ose tē émén, do tē dénohet me vdekje, sepse ka mallkuar tē atin o tē émén; gjaku i tij do tē bjerë mbi tē. 10 Në rast se ndonjëri shkel kurorën me gruan e një tjetri,

në qoftë se shkel kurorën me gruan e fqinjitet tij, shkelësi dhe shkelësja e kurorës do të dënohen me vdekje. **11** Në qoftë se dikush bie në shtrat me gruan e atit tij, ai zbulon lakuriqësinë e të atit; prandaj që të dy do të dënohen pa tjetër me vdekje; gjaku i tyre do të bjerë mbi ta. **12** Në rast se dikush bie në shtrat me nusen e birit tij, që të dy do të dënohen me vdekje; kanë kryer një degjenerim të neveritshëm; gjaku i tyre do të bjerë mbi ta. **13** Në qoftë se dikush ka marrëdhëniet seksuale me një burrë ashtu si ato që bëhen me një grua, që të dy kanë kryer një degjenerim të neveritshëm, do të dënohen pa tjetër me vdekje; gjaku i tyre do të bjerë mbi ta. **14** Në qoftë se dikush merr për grua bijën dhe nënën e saj, kemi një incest; do të digjen në zjari si ai ashtu dhe ato, me qëllim që të mos ketë incest midis jush. **15** Në rast se një burrë bashkohet me një kafshë, ai do të dënohet me vdekje; do të vritet edhe kafsha. **16** Në rast se një grua i afrohet një kafshe për t'u bashkuar me të, do të vrasësh gruan dhe kafshën; do të dënohen pa tjetër me vdekje; gjaku i tyre do të bjerë mbi ta. **17** Në qoftë se dikush merr motrën e vet, bijën e atit tij ose bijën e nënës së tij dhe sheh lakuriqësinë e saj dhe ajo sheh lakuriqësinë e tij, ky është një turp; të dy do të shfarosen në sytë e bijve të popullit të tyre; ai ka zbuluar lakuriqësinë e motrës së vet; do të mbajë dënimin e paudhësishë së tij. **18** Në rast se dikush bie në shtrat me një grua gjatë kohës së zakoneve të saj dhe zbulon lakuriqësinë e saj, ai ka zbuluar fluksin e saj dhe ajo ka zbuluar fluksin e gjakut të vet; që të dy do të shfarosen në mes të popullit të tyre. **19** Nuk do të zbulosh lakuriqësinë e motrës së nënës sate ose të motrës së atit tënd, sepse në këtë ményrë zbulohet lakuriqësia e një të afërmë të një gjaku; që të dy do të mbajnë dënimin e paudhësishë së tyre. **20** Në qoftë se dikush bie në shtrat me gruan e ungjitet tij, ai zbulon lakuriqësinë e ungjitet tij; që të dy do të mbajnë dënimin pér mëkatin e tyre; do të vëdesin pa fëmijë. **21** Në qoftë se dikush merr gruan e vëllait të tij, kjo është një gjë e papastër; ai ka zbuluar lakuriqësinë e vëllait të tij; nuk do të kenë fémijë. **22** Do të respektoni, pra, të gjitha statutet dhe dekretet e mia dhe do t'i vini në zbatim, me qëllim që vendi ku po ju coj të banoni të mos ju vjellë jashtë. **23** Dhe nuk do të ndiqni zakonet e kombeve që unë po bëhem gati t'i përzë përparrë jush; ata i kanë bërë tërë këto gjëra, prandaj unë i urrej. **24** Por juve ju thashë: Ju do të shtini në dorë vendin e tyre; do t'ju jap si pronë; është një vend ku rrjedh qumësht dhe mjaltë. Unë jam Zoti, Perëndia juaj, që ju ka ndarë nga popujt e tjerë. **25** Do të dalloni, pra, kafshët e pastra nga ato të papastrë, zogjtë e pastër nga ata të papastër, dhe nuk do bëheni të neveritshëm duke ngrënë kafshë, zogj o qfarëdo gjë që hiqet zvarrë mbi tokë dhe që unë i kam veçuar për ju si të papastrë. **26** Dhe do të jeni të shenjtë përmua, sepse unë, Zoti, jam i shenjtë, dhe ju kam ndarë nga popujt e tjerë me qëllim që të jeni të mitë. **27** Në qoftë se një burrë apo një grua është medium apo magjistar, ata do të dënohen pa tjetër me vdekje; do t'i vrissni me gurë; gjaku i tyre do të bjerë mbi ta".

21 Zoti i tha akoma Moisiut: "Folu priftërinjve, bijve të Aaronit, dhe u thuaj: Asnjë prift të mos ndotet pér një të vdekjur në mes të popullit të tij, 2 vezë se po të jetë një i afërm i tij i një gjaku: nëna, ati, biri, bija, vëllai. **3** dhe motra e tij ende e virgjër që jeton me të, dhe që nuk është martuar ende; për atë mund të ndotet. **4** Duke qënë një udhëheqës në mes të popullit të tij, nuk do të ndotet duke përdhosur veten e tij. **5** Priftërinjtë nuk do të bëjnë tonsurën mbi kokën e tyre, nuk do të rruajnë mjekrën e tyre dhe nuk do të bëjnë prerje mbi mishin e tyre. **6** Do të janë

të shenjtë pér Perëndinë e tyre dhe nuk do të përdhosin emrin e Perëndisë së tyre, sepse i ofrojnë flujme Zotit, të përgatitura me zjarr dhe bukën Perëndisë së tyre; prandaj do të janë të shenjtë. **7** Nuk do të marrin pér grua një kurvë, as edhe një grua faqenxirë; nuk do të marrin një grua të ndarë nga burri, sepse janë të shenjtë ndaj Perëndisë së tyre. **8** Ti do ta konsiderosh priftin të shenjtë, sepse ai i ofron bukën Perëndisë tënd; ai ka pér të qénë i shenjtë pér ty, sepse unë, Zoti që ju shenjtëroj, jam i shenjtë. **9** Në rast se bija e një prifti humb nderin duke u bërë kurvë, ajo turpérion të atin: ajo do të digjet me zjarr. **10** Por ai që është kryeprift midis véllezérve të tij, mbi kokën e të cilil është vénë vajji i vajosjes dhe që është shenjtëruar pér të veshur rrobat e shenjta, nuk do të zbulojë kokën dhe nuk do të shqyjejë rrobat. **11** Nuk do t'i afrohet asnjë kufofë; nuk do të ndotet as pér të atin, as pér të ëmén. **12** Nuk do të dalë nga shenjtërorja dhe nuk do të përdhosë shenjtëoren e Perëndisë së tij, sepse shenjtërimi i vajosjes nga ana e Perëndisë është mbi tē. Unë jam Zoti. **13** Do të marrë pér grua një virgjëreshë. **14** Nuk do të marrë as grua të ve, as të ndarë nga burri, as grua faqenxirë, as kurvë; por do të marrë pér grua një virgjëreshë nga populli i tij. **15** Nuk do të turpërojë trashëgimtarët e tij në mes të popullit; sepse unë jam Zoti që ju shenjtëron". **16** Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **17** "Foli Aaronit dhe i thuaji: Në brezat e ardhshëm asnjë burrë nga fisi yt, që ka ndonjë gjymtim, nuk do të mund të afrohet pér të ofruar bukën e Perëndisë së tij; **18** sepse asnjë njeri që ka ndonjë gjymtim nuk do të mund të afrohet: as i verbri, as i cali as ai që ka një fytyrë të përcudnuar, ose ka një gjymtryrë të deformuar, **19** një thyerje të këmbës apo të dorës, **20** as gungaçi as shkurtabiqi as ai që ka një njollë në sy apo një ekzemë, a zgjeben apo herdhët të shtypura. **21** Asnjë burrë nga fisi i priftit Aaron që ka ndonjë gjymtim nuk do të afrohet pér t'i ofruar flujmet e bëra me zjarr Zotit. Ka një gjymtim; tē mos afrohet pér tē ofruar bukën e Perëndisë së tij. **22** Ai do të mund të hajë bukën e Perëndisë së tij, gjëra shumë të shenjta dhe gjëra të shenjta; **23** nuk do t'i afrohet velit as edhe altarit, sepse ka një gjymtim. Nuk do të përdhosë vendet e mia të shenjta, sepse unë jam Zoti që i shenjtëron". **24** Dhe Moisiu ia tha këto gjëra Aaronit, bijve të tij dhe gjithë bijve të Izraelit.

22 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **2** "Foli Aaronit dhe bijve të tij që të heqin dorë nga gjërat e shenjta që më janë shenjtëruar nga bijtë e Izraelit dhe të mos përdhosin emrin tim të shenjtë. Unë jam Zoti. **3** U thuaj atyre: "Cilio burrë i fisit tuaj që në brezat e ardhshme do t'u afrohet në gjendje papastërtie gjëra të shenjta, që bijtë e Izraelit ia kanë shenjtëruar Zotit, do të shfaroset nga prania ime. Unë jam Zoti. **4** Asnjë burrë nga fisi i Aaronit, i sëmurrë nga lebra ose me fluks qoftë, nuk do të hajë gjëra të shenjta deri sa të bëhet i pastër. Gjithashtu ai që prek qfarëdo gjë që është bërë e papastër nga kontakti me një kufomë, apo ai që ka pasur një lëshim fare, **5** ose ai që ka prekur një zvarranik që e ka bërë të papastër, ose një njeri që i ka komunikuar një papastërti të qfarëdo lloji, **6** personi që ka prekur këto gjëra do të jetë i papastërt deri në mbrëmje dhe nuk ka pér të ngrënë gjëra të shenjta para se të ketë larë trupin e tij me ujë; **7** mbas perëndimit të diellit do të jetë i pastër dhe do të mund të hajë gjëra të shenjta, sepse janë ushqimi i tij. **8** Prifti nuk do të hajë mish kafshe të ngordhur në ményrë të natyrshme apo të shqyer, pér tē mos u bërë i papastër. Unë jam Zoti. **9** Priftërinjtë do të respektojnë, pra, atë që kam urdhëruar, përndryshe do të

mbajnë dënimin e mëkatit të tyre dhe do të vdesin sepse kanë përdhosur gjérat e shenjta. Unë jam Zoti që i shenjtëroj. **10** Asnjë i huaj nuk do të hajë gjëra të shenjta; as një mik i priftit, as një rrrogtar nuk do të mund të hajë gjérat e shenjta. **11** Por në rast se prifti ble një person me paratë e tij, ky do të mund të hajë nga ky ushqim ashtu si edhe ata që kanë lindur në shtëpinë e tij, këtë mund të hanë nga ushqimi i tij. **12** Bija e priftit që éshtë martuar me një të huaj nuk do të hajë gjëra të shenjta të ofruara pér ngritje. **13** Por në qoftë se bija e priftit ka mbetur e ve, apo éshtë ndarë nga burri dhe nuk ka fémijë, dhe éshtë kthyer të rrijë me të atin ashtu si kur ishte e re, do të mund të hajë nga buka e atit të saj; po asnjë i huaj nuk do ta hajë atë. **14** Në qoftë se dikush ha gabimisht një gjë të shenjtë, do t'i japë priftit gjënë e shenjtë, duke i shtuar një të pestën. **15** Priftërini të nuk do të përdhosin, pra, gjérat e shenjta të bijve të Izraelit, që ata i ofrojnë Zotit pér ngritje, **16** dhe nuk do të bëjnë që ata të mbajnë dënimin e mëkatit pér të cilin do të bëheshin fajtorë, duke ngrënë gjérat e tyre të shenjta; sepse unë, Zoti, i shenjtëroj". **17** Zoti i foli akoma Moisiut duke i thënë: **18** "Folu Aaronit, bijve të tij dhe gjithë bijve të Izraelit dhe u thuaj atyre: Kushdo nga shtëpia e Izraelit ose nga té huajt né Izrael, që paraqet si olokaust pér Zotin një ofertë pér çfarëdo kushti ose çfarëdo dhurate sipas dëshirës; **19** pér të qénë i mirëpritur, do të ofrojë një mashkull, pa të meta, të marrë nga qetë, nga dhentë apo nga dhiti. **20** Nuk do të ofroni asgjë që ka një të metë, sepse nuk do të ishte e pëlqyer. **21** Kur dikush i ofron Zotit një flijim falënderimi, që éshtë marrë nga kopeja apo nga tufa, qoftë pér të përbushur një kusht, qoftë si ofertë vullnetare, viktima pér t'u pëlqyer duhet të jetë e përsosur; nuk duhet të ketë asnjë të metë. **22** Nuk do t'i ofroni Zotit një viktimë të verbër, të çalë apo të gjymtuar, apo që ka ulcera, ekzemë ose zgjebë; dhe nuk do të bëni mbi altar flijime me zjarr pér Zotin. **23** Do të mund të paraqesësh si ofertë vullnetare një ka ose një dele që ka një këmbë shumë të gjetë apo shumë të shkurtër; por si kusht nuk do të ishte i mirëpritur. **24** Nuk do t'i ofrosh Zotit asnjë kafshë me herdhe të vrara, a të shtypura, të këputura apo të prera; flijime të tillë nuk do të bëni né vendin tuaj. **25** Nuk do pranoni nga i huaji asnjë nga këto viktima pér ta ofruar si bukë të Peréndisë tuaj, sepse né to ka gjymtime dhe të meta; nuk do të pëlqeheshin pér ju. **26** Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **27** "Kur do të lindë një viç, a një qengj a një kec, do ta lini shtatë ditë me të ëmën; nga dita e tetë e tutje do të pëlqehet si flijim i bërrë me zjarr pér Zotin. **28** Nuk do të therni një lopë apo një dele me gjithë të voglin e saj né të njëjtën ditë. **29** Kur do t'i ofroni Zotit një flijim falënderimi, paraqiteni né ményrë që të pëlqehet. **30** Viktima do të hahet po atë ditë; nuk do të lini asgjë deri né mëngjes. Unë jam Zoti. **31** Do të respektoni, pra, urdhërimet e mia dhe do t'i vini né zbatim. Unë jam Zoti. **32** Nuk do të përdhosni emrin tim të shenjtë, por do të shenjtërohem né mes të bijve të Izraelit. Unë jam Zoti që ju shenjtëron, **33** që ju nxori nga vendi i Egjiptit pér të qénë Peréndia juaj. Unë jam Zoti".

23 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **2** "Folu bijve të Izraelit dhe u thuaj atyre: Ja festat e Zotit, që ju do t'i shpallni si mbledhje të shenjta. Festat e mia janë këto: **3** Do të punohet gjashëtë ditë, por dita e shtatë éshtë një e shtunë pushimi dhe mbledhjeje të shenjtë. Atë ditë nuk do të bëni asnjë punë; éshtë e shtuna e shenjtëruar Zotit në të tèra vendet ku do të banoni. **4** Këto janë festat e Zotit, mbledhjet e shenjta që ju do t'i shpallni në kohën e tyre. **5** Muajin e parë, ditën e katërmëbdhjetë të muajit, midis dy mbrëmjeve, bien Pashkët e Zotit; **6** dhe ditën e

pesëmbëdhjetë të po atij muaji bie festa e bukës së ndorme pér nder të Zotit; pér shtatë ditë do të hani bukë të ndorme. **7** Ditën e parë do të bëni një mbledhje të shenjtë; nuk do të bëni atë ditë asnjë punë të rendë; **8** dhe pér shtatë ditë do t'i ofroni Zotit flijime të bëra me zjarr. Ditën e shtatë do të bëhet një mbledhje e shenjtë; gjatë asaj dite nuk do të bëni asnjë punë të rendë". **9** Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **10** "Folu bijve të Izraelit dhe u thuaj: Kur do të hyni né vendin qé unë po ju jap dhe do të kryeni të korrat, do t'i çoni priftit një demet si prodhim i parë i korries suaj; **11** Ai do ta tundë demetin përpara Zotit pér ju, me qëllim që të pëlqehet; prifti do ta tundë një ditë pas së shtunës. **12** Ditën gjetë së cilës do të tundni demetin, do t'i ofroni një qengj motak, pa të meta, si olokaust pér Zotin. **13** Blatimi i ushqimit që do ta shoqërojë do të jetë dy të dhjeta të efës majë mielli të përzier me vaj, si flijim i bërrë me zjarr, me një erë të këndshme pér Zotin; libacioni do të jetë një çerek hin verë. **14** Nuk do të hani as bukë, as grurë të pjekur, as kallëza të freskëta, deri né atë ditë, deri sa të mos keni çuar ofertën e Peréndisë tuaj. Ky éshtë një ligj i pérjetshëm pér të gjithë brezat tuaja, né të gjitha vendet ku do të banoni. **15** Nga dita pas së shtunës, domethënë nga dita që keni çuar demetin e ofertës së tundur, do të numéroni shtatë të shtuna të plota. **16** Do të numéroni pesëdhjetë ditë deri né ditën pas së shtunës së shtatë, pastaj do t'i ofroni Zotit një blatim të ri ushqimi. **17** Do të çoni né banesat tuaja dy bukë pér një ofertë të tundur prej dy të dhjeta të efës majë mielli; ato do të jetë pjekur me maja, si prodhime të para të ofruara pér Zotin. **18** Së bashku me këto bukë do të ofroni shtatë qengja motakë pa të meta, një dem të vogël dhe dy desh; ato do të jetë një olokaust pér Zotin së bashku me blatimet e tyre ushqimore dhe me libacionet e tyre; do të jetë një flijim me erë të këndshme i bërrë me zjarr pér Zotin. **19** Pastaj do t'i ofroni një cjak si fli pér mëkatin dhe dy qengja motakë si flijim falënderimi. **20** Prifti do t'i tundë bashkë me bukën e prodhimit të parë dhe me dy qengjat, si ofertë e tundur përpara Zotit; ata do t'i shenjtërohen Zotit dhe do t'i takojnë priftit. **21** Po atë ditë do të shpallni një mbledhje të shenjtë, nuk do të bëni atë ditë asnjë punë të rendë. Éshtë një ligj i pérjetshëm pér të gjithë brezat tuaj, né të gjitha vendet ku do të banoni. **22** Kur do të korrni të mbjellat e tokës suaj, nuk do të korrni deri né cepat e arës sate dhe nuk do të mblidhni kallinjë që kanë mbetur pas; do t'i lini pér të varfrin dhe pér të huajin. Unë jam Zoti, Peréndia juaj". **23** Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **24** "Folu bijve të Izraelit dhe u thuaj: Në muajin e shtatë, ditën e parë të muajit do të bëni një pushim solemn, një kremitim festiv të njoftuar me buri, një mbledhje të shenjtë. **25** Nuk do të bëni né atë ditë asnjë punë të rendë dhe do t'i ofroni Zotit disa flijime të bëra me zjarr". **26** Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **27** "Dita e dhjetë e këtij muajti të shtatë do të jetë dita e shlyerjes së mëkateve. Do të ketë pér ju një mbledhje të shenjtë; do të përulni shpirtin tuaj dhe do t'i ofroni Zotit një flijim të bërrë me zjarr. **28** Gjatë kësaj dite nuk do kryeni asnjë punë, sepse éshtë dita e shlyerjes pér ju përpara Zotit, Peréndisë tuaj. **29** Sepse çdo njeri që né këtë ditë nuk përulet, do të shfaroset né mes tē popullit të tij. **30** Dhe çdo person që gjatë kësaj dite do të bëjë çfarëdo pune, unë, këtë person do ta shfaros né mes tē popullit të tij. **31** Nuk do të kryeni asnjë punë. Éshtë një ligj i pérjetshëm pér të gjithë brezat tuaj, né të gjitha vendet ku do të banoni. **32** Do të jetë pér ju një e shtunë pushimi, gjatë së cilës do të përulni shpirtin tuaj; ditën e nëntë të muajit, nga mbrëmja deri né mbrëmjen vijuese, do të kremitoni të shtunën tuaj". **33** Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **34** "Folu bijve të Izraelit dhe u

thuaj atyre: Dita e pesëmbëdhjetë e këtij muaji të shtatë do të jetë festa e kasolleve për shtatë ditë, pér nder të Zotit. **35** Ditën e parë do të bëhet një mbledhje e shenjtë; nuk do të bëni gjatë kësaj dite asnjë punë të rëndë. **36** Shtatë ditë me radhë do t'i ofroni Zotit një flijim të bërë me zjarr. Ditën e tetë do të keni një mbledhje të shenjtë dhe do t'i ofroni Zotit një flijim të bërë me zjarr. Éshtë dita e kuvenit madhështor, nuk do të bëni gjatë kësaj dite asnjë punë të rëndë. **37** Këto janë festat e Zotit që ju do t'i shpallni si mbledhje të shenjtë, pér t'i ofruar Zotit një flijim të bërë me zjarr, një olokaust dhe një blatim ushqimi, një viktimitë dhe libacione, çdo gjë në ditën e caktuar, **38** përvëc të shtunave të Zotit, përvëc dhuratave dhe kushteve tuaja sipas dëshirës që do t'i paraqisni Zotit. **39** Përvëc kësaj ditën e pesëmbëdhjetë të muajit të shtatë, kur të keni vjelur prodhimet e tokës, do të kremoni një festë pér Zotin shtatë ditë me radhë; dita e parë do të jetë një ditë pushimi dhe dita e tetë do të jetë gjithashtu një ditë pushimi. **40** Ditën e parë do të mblidhni frutat e drurëve madhështorë: degë palme, degë me gjethë të dendura dhe shelgje pérrenjish, dhe do të gëzoheni përparrë Zotit, Perëndisë tuaj, shtatë ditë me radhë. **41** Do ta kremoni këtë festë pér nder të Zotit shtatë ditë pér çdo vit. Éshtë një ligj i përjetshém pér të gjithë brezat tuaj. Do ta kremoni muajin e shtatë. **42** Do të banoni në kasolle shtatë ditë me radhë; të gjithë ata që kanë lindur në Izrael do të banojnë në kasolle, **43** me qëllim që pasardhësit tuaj të dinë që unë i kam detyruar bijtë e Izraelit të banojnë në kasolle, kur i nxora nga vendi i Egjiptit. Unë jam Zoti, Perëndia juaj". **44** Kështu Moisiu u njoftoi bijve të Izraelit festat e Zotit.

24 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **2** "Urdhëro bijtë e Izraelit të të sjellin vaj të pastër ullinjsh të shtypur pér drithën e shandanit, pér t'i mbajtur llambat vazhdimi shët të ndezura. **3** Në çadrén e mbledhjes, jashtë velit që éshtë përparrë dëshmisë, Aaroni do të kujdeset pér vazhdiminin nga mbërëmja deri në mëngjes para Zotit. Éshtë një ligj i përjetshém pér të gjithë brezat tuaj. **4** Ai do të kujdeset pér llambat e shandanit prej florës të pastër që janë para Zotit, pér vazhdiminin. **5** Do të marrësh majë mielli dhe me të do të pjkësh dymbëdhjetë kulaç; çdo kulaç do të jetë dy të dhjetat e efës. **6** Do t'i vendosësh në dy radhë, gjashtë në çdo radhë, mbi tryezën prej ari të pastër, përparrë Zotit. **7** Dhe në çdo radhë do të vësh temjan të pastër, i cili ka pér të qenë një kujtim mbi bukën, si një flijim i bërë me zjarr pér Zotit. **8** Çdo të shtunë ai do t'i vendosë bukët përparrë Zotit, në vazhdiminë; ato do të merren nga bijtë e Izraelit; kjo éshtë një besëlidhje e përjetshme. **9** Bukët i përkasin Aaronit dhe bijve të tij, dhe këta do t'i hanë në një vend të shenjtë, sepse do të janë një gjë shumë e shenjtë për atë midis flijimeve të bëra me zjarr para Zotit. Éshtë një ligj i përjetshém". **10** Ndërkaoq biri i një gruaje izraelite dhe i një egjiptias doli në mes të bijve të Izraelit; dhe ndërmjet djalit të gruas izraelite dhe një izraeliti plasi një grindje. **11** Biri i izraelites blasfemoi emrin e Zotit dhe e mallkoi atë; kështu e çuan te Moisiu. (Nëna e tij quhej Shelomith, ishte e bija e Dibrit, nga fisi i Danve). **12** E futën në burg, deri sa t'u tregohej vullneti i Zotit. **13** Dhe Zoti i foli Moisiut, duke i thënë: **14** "Çoje atë blasfemues jashtë kampit; të gjithë ata që e kanë dégjuar të vénë duart e tyre mbi kokén e tij dhe gjithë asambleja ta vrasë me gurë. **15** Pastaj folu bijve të Izraelit dhe u thuaj atyre: "Kushdo që mallkon Perëndinë e tij, do të mbajë fajin e mëkatit të tij. **16** Dhe kushdo që e shan emrin e Zotit do të dënohet me vdekje; tërë asambleja do ta vrasë me gurë. I huaj apo i lindur në

vend, ai që blasfemon emrin e Zotit do të dënohet me vdekje. **17** Kush ia heq jetën një njeriu, do të vritet. **18** Kush rreh pér vdekje një kafshë, do ta paguajë; jetë pér jetë. **19** Kur dikush i shkakton një démtim fqinjët të tij, ai do të pësojë po atë që i ka bérë tjetrit; **20** thyerje pér thyerje, sy pér sy, dhëmb pér dhëmb; ai do të pësojë po atë gjymtim që u ka shkaktuar të tjerëve. **21** Kush rreh pér vdekje një kafshë, do ta paguajë; por ai që ia heq jetën një njeriu do të vritet. **22** Do të keni të njëjtin ligj pér të huajin dhe pér atë që ka lindur në vend; sepse unë jam Zoti, Perëndia juaj". **23** Pastaj Moisiu u foli bijve të Izraelit, të cilët e çuan jashtë kampit atë blasfemues dhe e vrancë me gurë. Kështu bijtë e Izraelit vepruan ashtu si e kishte urdhëruar Zoti Moisiu.

25 Zoti i foli akoma Moisiut në malin Sinai, duke i thënë: **2** "Folu bijve të Izraelit dhe u thuaj atyre: Kur do të hyni në vendin që unë po ju jap, toka do të respektojë një të shtunë pushimi pér Zotin. **3** Gjashtë vjet me radhë do të mbjellësh arën tënde, gjashtë vjet me radhë do të krasitësh vreshtin tënd dhe do të mbledhësh prodhimet; **4** por viti i shtatë do të jetë një e shtunë pushimi pér tokën, një e shtunë pér nder të Zotit; nuk do të mbjellësh as arën tënde, as do të krasitësh vreshtin tënd. **5** Nuk do të korrësh atë që rritet vetviteti në prodhimin tënd dhe nuk do të vjelësh rrushin e vreshtit të pakrasitur; do të jetë një vit pushimi pér tokën. **6** Atë që toka do të prodhojë gjatë pushimit të saj do të shërbejë si ushqim pér ty, pér sherbëtorin ose sherbëtoren, pér punëtorin tënd dhe pér të huajin, me një fjalë pér ata që banojnë me ty, **7** pér bagëtinë dhe kafshët që ndodhen në vendin tënd; téré prodhimi i saj do të shërbejë si ushqim i tyre. **8** Gjithashtu do të llogaritësh pér vete shtatë të shtuna vitesh: shtatë herë shtatë vjet; këto shtatë javë vitesh do të bëjnë pér ty një periudhë prej dyzet e nëntë vjetesh. **9** Ditën e dhjetë të muajit të shtatë do t'i biesh burisë; ditën e shlyerjes do të bëni që të bjerë buria në të gjithë vendin. **10** Dhe do të shenjtëroni vitin e pesëdhjetë dhe do shpallni në vend lirinë pér të gjithë banorët e tij. Do të jetë pér ju një jubile; secili prej jush do të kthehet në pronën e vet dhe secili prej jush do të kthehet në familjen e vet. **11** Viti i pesëdhjetë do të jetë pér ju një jubile; nuk do të mbillni dhe nuk do të korri atë që rritet veti duhe nuk do të vilni vreshtat e pakrasit. **12** Sepse éshtë jubileu; ai do të jetë i shenjtë pér ju; do të hani prodhimet që ju japid arat. **13** Në këtë vit të jubileut secili do të kthehet në pronën e vet. **14** Në rast se i shisni diçka fqinjët tuaj, ose blini diçka nga fqinji juaj, nuk do t'i bëni asnjë të padrejtë njëri tjetrit. **15** Do t' blesh nga fqinji yt në bazë të numrit të viteve që kanë kaluar mbas jubileut, dhe ai do të shesë në bazë të numrit të viteve të korrijes. **16** Sa më tepër vite mbeten, aq më tepër do ta ngresh çmimin; sa më pak vite mbeten, aq më shumë do ta ulësh çmimin; sepse ai të shet në bazë të numrit të korrjeve. **17** Asnjë nga ju t'ë mos démotëj fqinjin e tij, por të keni frikë nga Perëndia juaj; sepse unë jam Zoti, Perëndia juaj. **18** Ju do të vini në zbatim statutet e mia, do të respektoni dekretet e mia dhe do t'i zbatoni; kështu do të banoni të sigurt në vendin tuaj. **19** Toka do të prodhojë frytet e saj dhe ju do t'i hani sa të ngopeni, dhe do të banoni të sigurt në të. **20** Por në rast se thoni: "Çfarë do të hamë vitin e shtatë, po nuk mbollëm dhe nuk korrëm prodhimet tonë?". **21** Unë kam urdhëruar që bekimi im të vijë mbi ju vitin e gjashtë, dhe ai do t'ju japë një korri që do të mjaftojë pér tre vjet. **22** Kështu vitin e tetë do të mbillni dhe do të hani nga korria e vjetër deri në vitin e nëntë; do të hani nga korria e vjetër deri sa të vijë e reja. **23** Tokat nuk do të

shiten pér gjithnjë, sepse toka është imja; sepse ju jeni tē huaj dhe qiramarrës tek unë. **24** Prandaj nē tē gjithë vendin që keni pronë do tē jepni tē drejtën e shpengimit tē tokës. **25** Në qoftë se yt vëlla bëhet i varfër dhe shet një pjesë tē pronës së tij, ai që ka tē drejtën e shpengimit, i afërti i tij më i ngushtë, do tē vijë dhe do tē shpengojoj atë që vëllëni i tij ka shitur. **26** Dhe nē qoftë se dikush nuk ka njeri që tē mund ta shpengoje pronën e tij, por arrin tē gjejë vetë shumén e nevojsime pér shpengimin, **27** do tē numrerojë vitet që kaluan dhe do t'i japë blerësit shumén e viteve që mbeten akoma, dhe do tē rifitojë kështu pronën e tij. **28** Por nē qoftë se nuk është nē gjëndje ta shpengoje pronën e tij, ajo që ka shitur do tē mbeten nē dorë tē blerësit deri nē vitin e jubileut; atë vit do tē shpengohet dhe do tē kthehet nē zotërim tē tij. **29** Në rast se dikush shet një shtëpi nē një qytet tē rrrethuar me mure, ai ka tē drejtë ta shpengoje gjatë një vit tē tërë mbas shitjes se sraj; e drejta e riblerjes zgjat një vit tē tërë. **30** Por nē qoftë se shtëpia që ndodhet nē qytetin e rrrethuar me mure nuk është riblerë para se tē ketë kaluar një vit i tërë, ajo do tē mbeten pér gjithnjë pronë e blerësit dhe e trashëgimtarëve tē tij; nuk do tē shpengohet me rastin e jubileut. **31** Shtëpitë e fshatrave tē parrethuara me mure do tē konsiderohen përkundrazi si tokë bujqësore; mund tē shpengohen dhe me rastin e jubileut do tējen tē shpenguara. **32** Përsa u përket qyteteve të Levitëve, Levitët do tē mund tē riblejë gjithnjë shtëpitë e qyteteve që ishin pronë e tyre. **33** Në rast se pastaj dikush ble një shtëpi nga Levitët, shtëpia e shitura nē qytet që është pronë e tyre do tē shpengohet vitin e jubileut, sepse shtëpitë e qyteteve të Levitëve janë pronë e tyre, nē mes tē bijve të Izraelit. **34** Por tokat e kullotës tē qyteteve tē tyre nuk mund tē shiten, sepse janë pronë e përfjetshme e tyre. **35** Në rast se vëllai yt varfërohet dhe ndodhet ngushtë nē mes tuaj, ti do ta përkrahësh si tē huaj dhe si mik që tē mund tē jetojë pranë teje. **36** Mos nxirr nga ai asnjë përfitim ose dobi; por kifkë nga Perëndia yt, dhe vëllai yt do tē jetojë pranë teje. **37** Nuk do t'i japësh hua paratë e tua me kamatë, as do t'i japësh ushqimet e tua pér tē nxjerrë ndonjë përfitim. **38** Unë jam Zoti, Perëndia juaj, që ju nxori nga vendi i Egjiptit që t'ju jap vendin e Kanaanit dhe që tē jem Perëndia juaj. **39** Në rast se vëllai yt që jeton pranë teje bëhet i varfër dhe shitet te ti, nuk do ta detyrosh tē tē shérbejë si skllav, **40** por do tē rrijë pranë teje si argat dhe si mik; do tē tē shérbejë deri nē vitin e jubileut. **41** Atëherë do tē largohet prej teje, ai dhe bijtë e tij, dhe do tē kthehet nē familjen e tij; kështu do tē rifitojë pronën e etërvë tē tij. **42** Sepse ata janë shérbejët e mi, që unë i kam nxjerrë nga vendi i Egjiptit; nuk duhet, pra, tē shiten si shiten skllevërit. **43** Nuk do ta sundosh me ashpërsi, por tē kesh frikë Perëndinë tенд. **44** Sa pér skllavin dhe sklavën që mund tē kesh, do t'i marrësh nga kombet që ju rrrethojnë; prej tyre do tē blini skllavin dhe skllaven. **45** Mund tē blini gjithashtu skllevër ndër bijtë e tē huajve që jetojnë midis jush dhe midis familjeve tē tyre që gjenden midis jush dhe që kanë lindur nē vendin tuaj; ata do tējen pronë e juaj. **46** Dhe mund t'uaj lini si trashëgim bijve tuaj pas jush, si pronë e tyre; mund t'i shfrytëzonni si skllevër pér gjithnjë; por, sa pér vëllezërit tuaj, bijtë e tē huaj, askush nuk do tē sundoje mbi tjetrin me ashpërsi. **47** Në rast se një i huaj që jeton pranë teje pasurohet dhe vëllai yt që jeton pranë tij varfërohet, dhe i shitet tē huajt ose mikut që ndodhet pranë teje, ose dikujt nga familja e tē huajt, **48** pas shitjes së tij, mund tē blihet përsëri; mund ta riblejë një nga vëllezërit e tij. **49** Mund ta riblejë ungji i tij ose biri i ungjit tē tij; mund tē riblilihët nga një i afërt i po atij gjaku; ose po tē ketë mjetet, mund tē

shpengohet vet. **50** Do tē bëjë llogarinë me blerësin e tij, qysh prej vitit që iu shit atij deri nē vitin e jubileut; dhe çmimi që do tē paguhet do tē llogaritet nē bazë tē numrit tē viteve, duke i vlerësuar ditët e tij si ato tē një argati. **51** Në qoftë se mbeten akoma shumë vjet, do ta paguajë shpengimin e tij nē bazë tē numrit tē vite dhe çmimit me tē cilin që blerë; **52** po tē jetë se mbeten vetëm pak vite pér tē arritur nē jubile, do tē bëjë llogarinë me blerësin e tij dhe do ta paguajë çmimin e shpengimit tē tij nē bazë tē pak viteve që kanë mbetur. **53** Si argat le tē mbeten bashkë me tē zotin një vit pas tjetrit, por ky nuk do ta trajtojë me ashpërsi përrpara syte tē tua. **54** Dhe po nuk u shpengua me asnjë nga këto mënyra, do tē lihet i lirë nē vitin e jubileut, ai dhe bijtë e tij. **55** Sepse bijtë e Izraelit janë shérbejët e mi; janë shérbejët e mi, që i nxora nga vendi i Egjiptit. Unë jam Zoti, Perëndia juaj".

26 "Nuk do tē bëni idhuj, nuk do tē ngrini figura tē gdhendura ose ndonjë kolonë dhe nuk do tē vendosni nē vendin tuaj asnjë gur tē stolisur me figura, me qëllim që tē përulen para tij; sepse unë jam Zoti, Perëndia juaj. **2** Do tē respektoni tē shtunat e mia dhe do tē respektioni shenjtëron time. Unë jam Zoti. **3** Në rast se silleni simbas statuteve tē mia, nē se respektioni urdhrat e mia dhe i zbatoni nē praktikë, **4** unë do t'ju jap shirat simbas stinëve, toka do tē japë prodhimin e saj dhe drurët e fshatit do tē japid frytet e tyre. **5** Tē shirat do tē vazhdojnë deri nē kohën e vjeljës sē rrushit dhe vjelja e rrushit do tē vazhdojnë deri nē kohën e mbjelljeve; do tē hani bukën tuaj sa tē ngopeni dhe do tē banoni tē sigurt nē vendin tuaj. **6** Unë do tē bëj që tē mbretërojë paqja nē vend; do tē bini nē shtrat dhe askush nuk ka pér t'ju trembur; do tē zhduk nga vendi juaj kafshët e këqia dhe shpata nuk ka pér tē kaluar nëpër vendin tuaj. **7** Ju do t'i ndiqni armiqtë tuaj dhe ata do tē bien para jush tē shpuar tej pér tej nga shpata. **8** Pesë prej jush do tē ndjekin njëqind prej tyre, dhe njëqind prej jush do tē ndjekin dhjetë mijë prej tyre, dhe armiqtë tuaj do tē bien para jush tē shpuar tej pér tej nga shpata. **9** Unë do tē kthehem nga ju, do t'ju bëj pjellorë dhe do t'ju shumzoj, dhe kështu do tē vërtetoj besëlidhjen time me ju. **10** Ju do tē hani nga prodhimi i vjetër, i ruajtur pér një kohë tē gjatë dhe do ta hiqni atë pér t'i bérë vend prodhimit tē ri. **11** Unë do ta vendos banesën time midis jush dhe nuk do t'ju përzë. **12** Do tē eci midis jush dhe do tē jem Perëndia juaj, dhe ju do tējeni populli im. **13** Unë jam Zoti, Perëndia juaj, që ju nxori nga vendi i Egjiptit, që tē mos ishit më sklevërit e tij; e kam thyer zgjedhën tuaj dhe kam bérë që tē ecni me kokën lart. **14** Por nē rast se nuk më dégjoni dhe nuk zbatoni nē praktikë tē gjitha urdhërimet e mia, **15** nē rast se përcëmoni statutet e mia dhe shpirti juaj hedh poshtë dekretet e mia, duke mos zbatuar nē praktikë tē gjithë urdhërimet e mia, duke shkelur besëlidhjen time, **16** edhe unë do ta bëj këtë pér ju: do tē çoj kundër jush tmerrin, ligështimin dhe ethet, tē cilët do tē konsumojnë sytë tuaj dhe do ta bëj jetën tuaj tē meket; dhe do ta mbillni kot farén tuaj, sepse do ta hanë armiqtë tuaj. **17** Do ta kthej fytyrën time kundër jush dhe armiqtë tuaj do t'ju mundin; do tē sundohemi prej atyre që juurrejnë dhe do t'uaj mbathni këmbëve pa qenë tē ndjekur nga askush. **18** Dhe nē qoftë se edhe mbas kësaj nuk më dégjoni, unë do t'ju dënoj shtatë herë më tepër pér mëkatet tuaja. **19** Do ta thyej kryelartësinë e forcës suaj, do ta bëj qjellin tuaj si hekur dhe tokën tuaj si bakër. **20** Forca juaj do tē konsumohet më kot, sepse toka juaj nuk do tē japë më prodhimet e saj, dhe drurët e fushës nuk do tē japid më frutat e tyre. **21** Dhe nē rast se silleni si

armiq tē mi dhe nuk doni tē mē dëgjoni, unē do t'ju godas shtatē herë mē tepér me plagë, simbas mëkateve tuaja. **22** Do tē dërgoj kundér jush bishat e fushës, që do tē rrëmbejnë fëmijët tuaj, do tē shfarosin bagëtinë tuaj, do t'ju pakësojnë shumë dhe do t'i bëjnë tē shkretta rruqët tuaja. **23** Dhe nē se, me gjithë këto gjëra, nuk do tē ndreqeni pér t'u kthyer tek unë, por me sjelljen tuaj. **24** Silleni si armiq tē mi, edhe unë do tē bëhem armiku juaj, dhe do t'ju godas shtatë herë më tepér pér mëkatef tuaja. **25** Dhe do tē sjell kundér jush shpatën që do tē kryejë hakmarrjen e besëlidhjes sime; ju do tē mblidheni nē qytetet tuaja, por unë do tē dërgoj nē mes jush murtajën dhe do tē bini nē duart e armikut. **26** Kur do t'ju heq bukën e gojës, dhjetë gra do tē pjezin bukën tuaj nē tē njëjtën furrë dhe do tē racionojnë bukën tuaj, duke e shpërndarë me peshë; ju do tē hani, por nuk do tē ngopeni. **27** Dhe nē se, me gjithë këtë nuk do tē më dëgjoni, por do tē silleni si armiq tē mi, **28** edhe unë do tē bëhem armiku i juaj plot mëri dhe do t'ju dënoj shtatë herë më shumë pér mëkatef tuaja. **29** Do tē hani mishin e bijve tuaj dhe do tē hani mishin e bijave tuaja. **30** Unë do tē shkatërroj vendet tuaja tē larta, do tē rrëzoj idhujtë tuaj dhe do t'i hedh kufomat tuaja mbi gërmadhat pa jetë tē idhujve tuaj; dhe do t'ju urrej. **31** Do t'i katandis qytetet tuaja nē shkretëtira, do tē shkretet vendet tuaja tē shenjta dhe nuk do tē thith më erën e këndshme tē parfumeve tuaja. **32** Do tē shkretet vendin; dhe armiqte tuaj që banojnë nē tē do tē mbeten tē habitur. **33** Do t'ju shpërndaj midis kombeve dhe do tē nxjerr shpatën kundér jush; vendi juaj do tē shkretet dhe qytetet tuaja do tē jenë tē shkretuara. **34** Atëherë toka do tē gézojë tē shtunat e saj pér gjithë kohën që do tē jetë e shkretuar dhe ju do tē jeni nē vendin e armiqve tuaj; kështu toka do tē pushojë dhe do tē gézojë tē shtunat e saj. **35** Pér gjithë kohën që do tē mbetet e shkretuar do tē gézojë pushimin që nuk pati nē tē shtunat tuaja, kur banonit nē tē. **36** Atyre prej jush që do tē shpëtijnë do t'u kall nē zemër tmerrin nē vendin e armiqve tē tyre; férferima e një gjithi që lëviz do t'i bëjë që t'ua mbathin këmbëvë; do tē turren ashtu siç iket pérpara shpatës dhe do tē bien pa i ndjekur askush. **37** Do tē pérplasen njéri me tjetrin, ashtu si pérpara shpatës, pa i ndjekur askush; dhe nuk do tē mund tē qëndroni pérpara armiqve tuaj. **38** Do tē shuheni midis kombeve dhe vendi i armiqve tuaj do t'ju gjelltisë. **39** Ata prej jush që do tē mbijetojnë do tē përgjërohen pér shkak tē paudhësisë së tyre nē vendin e armiqve; edhe do tē përgjërohen gjithashtu pér shkak tē paudhësisë së etërve tē tyre. **40** Por nē se do tē pranojnë paudhësinë e tyre dhe paudhësinë e etërve tē tyre nē shkeljet që kanë kryer kundér meje dhe gjithashtu sepse janë sjellë si armiq tē mi, **41** sa që mē kanë shtryr tē bëhem armik i tyre dhe t'i poj nē vendin e armiqve tē tyre; nē rast se zemra e tyre e parrethprerë do tē pérrulet dhe do tē pranojë ndëshkimin e paudhësisë së tyre, **42** atëherë unë do tē kujtohem pér besëlidhjen time tē lidhur me Jakobin, do tē kujtohem pér besëlidhjen time tē lidhur me Isakun dhe pér besëlidhjen time me Abrahamin dhe do tē kujtohem pér vendin; **43** sepse vendi do tē braktiset prej tyre dhe do tē gézojë tē shtunat e tij, ndërsa do tē jetë i shkretuar pa ta; kështu ata do tē pranojnë ndëshkimin e paudhësisë së tyre pér faktin se kanë pérqmuar dekreteret e mia dhe kanë kundërshtuar statutet e mia. **44** Megjithatë kur do tē ndodhen nē vendin e armiqve tē tyre, unë nuk do t'i pérçmoj dhe nuk do t'i urrej aq sa t'i asgjësoj krejt dhe tē prish besëlidhjen time që kam lidhur me ta; unë jam Zoti, Perëndia i tyre; **45** por pér dashuri ndaj tyre do tē kujtohem pér besëlidhjen e lidhur me stërgjyshërit e tyre, që i nxora nga vendi i

Egyptit para syve tē kombeve pér tē qënë Perëndia i tyre. Unë jam Zoti". **46** Këto janë statutet, dekreteret dhe ligjet që Zoti vendosi midis tij dhe bijve tē Izraelit, mbi malin Sinai me anë tē Moisiut.

27 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **2** "Folu bijve tē Izraelit dhe u thuaj atyre: Kur një njeri lidh një kusht tē rëndësishém pér t'i shenjtëruar Zotit një person dhe mendon t'i japë një baravslërë, **3** nē rast se vlerësimi yt ka tē bëjë me një mashkull njëzet vjeç e lart, deri nē gjashëtdhjetë vjeç, atëherë vlerësimi yt do tē jetë pesëdhjetë sikla argjendi, simbas siklit tē shenjtërores. **4** Po tē jetë se ka tē bëjë me një grua, vlerësimi yt do tē jetë tridhjetë sikla. **5** Pér ata që janë pesë vjeç e lart, deri njëzet vjeç, vlerësimi yt do tē jetë njëzet sikla pér një mashkull dhe dhjetë sikla pér një femër. **6** Nga një muajsh e lart deri nē pesë vjeç, vlerësimi yt do tē jetë pesë sikla argjendi pér një mashkull dhe tri sikla argjendi pér një femër. **7** Nga gjashëtdhjetë vjeç e lart vlerësimi yt do tē jetë pesëmbëdhjetë sikla pér një mashkull dhe dhjetë sikla pér një femër. **8** Por nē se ai eshtë tepër i varfér pér tē paguar shumën e kërkuar nga vlerësimi yt, atëherë do tē paraqitet para priftit dhe ky do tē bëjë vlerësimin. Prifti do ta bëjë vlerësimin duke pasur parasysh mjetet që ka ai që ka lidhur kukshtin. **9** Në rast se eshtë puna pér kafshë që mund t'i paraqiten si ofertë Zotit, çdo kafshë e ofruar Zotit do tē jetë gjë e shenjtë. **10** Ai nuk do tē mund as ta zéwendësoj, as ta këmbëj, as një tē mirë me një tē keqe, as një tē keqe me një tē mirë; por, edhe sikur tē këmbente një kafshë me një tjetër, që tē dyja do tē jenë gjë e shenjtë. **11** Por nē qoftë se eshtë puna pér një kafshë tē papastër, që mund t'i ofrohet Zotit, atëherë ai do tē paraqesë kafshën para priftit; **12** dhe prifti do tē bëjë vlerësimin, qoftë kafsha e mirë apo e keqe; çfarëdo vlerësimi tē bëjë prifti, ai do tē vlejë. **13** Por nē qoftë se dikush dëshiron ta shpengoje, duhet tē shtojet një tē pestën e vlerësimit. **14** Në rast se dikush shenjtëron shtëpinë e tij pér ta bërë gjë tē shenjtë pér Zotin, prifti do tē bëjë vlerësimin, qoftë ajo e mirë apo e keqe; çfarëdo vlerësimi tē bëjë prifti ai do tē vlejë. **15** Dhe nē se ai që ka shenjtëruar shtëpinë e tij dëshiron ta shpengoje, duhet t'i shtojet një tē pestën e vlerësimit dhe ajo do tē bëhet e tij. **16** Në qoftë se dikush i shenjtëron Zotit një arë, pronë e tij, vlerësimi i saj do tē bëhet nē bazë tē farës së nevojishme pér tē: pesëdhjetë sikla argjendi pér një omer farë elbi. **17** Në rast se e shenjtëron arën e tij nga viti i jubileut, qëmimi do tē mbetet ai i caktuar nga vlerësimi yt; **18** por nē rast se e shenjtëron arën e tij pas jubileut, prifti do tē vlerësoj çmimin e saj duke llogaritur vitet që mbeten deri në jubile, duke pasur parasysh vlerësimin tênd. **19** Dhe nē qoftë se ai që ka shenjtëruar arën do tē shpengoje, duhet t'i shtojet një tē pestën vlerësimit tênd dhe ajo do tē mbetet e tij. **20** Por nē rast se nuk dëshiron ta shpengoje arën e tij ose ia ka shitura një tjetri, nuk do tē mund ta shpengoje më; **21** dhe ara, kur shpengohet nē jubile, do tē jetë e shenjtë pér Zotin si një arë që i eshtë caktuar Perëndisë, dhe do tē bëhet pronë e priftit. **22** Në rast se dikush i shenjtëron Zotit një arë tēblerë prej tij dhe që nuk bën pjesë nē pronën e tij, **23** prifti do tē caktøjë vlerësimin e tij pér tē deri nē vitin e jubileut, dhe ai person do tē paguajë po atë ditë çmimin e caktuar, si një gjë tē shenjtë pér Zotin. **24** Vitin e jubileut ara do t'i kthehet atij që i qeblerë dhe pasurisë së cilës ajo bënte pjesë. **25** Të gjitha vlerësimet e tua do tē bëhen nē sikla tē shenjtërores; një sikël vlen njëzet gere. **26** Por asnjieri nuk mund t'i shenjtërojë pljelljet e para tē bagëtisë, sepse si tē parëlindur i përkasin Zotit; qoftë ka apo qengj, ai i takon Zotit. **27** Në rast se eshtë puna pér një kafshë tē papastër,

do ta shpengojoë simbas çmimit të caktuar nga vlerësimi yt, duke i shtuar një të pestën; në rast se nuk shpengohet, do të shitet me çmimin e caktuar simbas vlerësimit tënd. **28** Megjithatë nuk do të mund të shitet a të shpengohet asnjë nga ato që i janë caktuar Zotit dhe që dikush ka caktuar për Zotin, midis tërë gjérave që i përkasin, qoftë një person, një kafshë o një copë toke nga pasuria e tij; çdo gjë e caktuar Perëndisë është një gjë shumë e shenjtë për Zotin. **29** Asnjë person i caktuar të shfaroset nuk mund të shpengohet; ai duhet të vritet. **30** Çdo e dhjetë e tokës, qoftë nga prodhimet e tokës, qoftë nga pemët e drurëve, i takon Zotit; është një gjë e shenjtëruar Zotit. **31** Në se dikush do të shpengojoë një pjesë të së dhjetës së vet, do t'i shtojë një të pestën. **32** Dhe për të dhjetën e bagëtive të trasha dhe të imta, koka e dhjetë e të gjitha kafshëve që kalojnë nën shufrrën do t'i shenjtërohet Zotit. **33** Nuk do të bëjë dallim midis së mirës dhe të keqes, as do të bëjë këmbime; dhe po të këmbejë njëren me tjetrën, të dyja do tëjenë gjë e shenjtë; nuk do të mund të shpengohen. **34** Këto janë urdhërimet që Zoti i dha Moisiut për bijtë e Izraelit në malin Sinai.

Numrat

1 Zoti i foli akoma Moisiut nē shkretētirēn e Sinait, nē çadrēn e mbledhjes, ditēn e parē tē muajit tē dytē, gjatē vitit tē dytē nga dalja e tyre nga vendi i Egijiptit, dhe i tha: **2** "Bēni regjistrimin e gjithë asamblesë sē bijve tē Izraelit nē bazē tē familjeve tē tyre dhe tē shtëpive tē etërve tē tyre, duke numëruar një pér një emrat e çdo mashkulli. **3** Nga mosha njëzet vjeç e lart, tē gjithë ata që nē Izrael mund tē shkojnë nē luftë: t i dhe Aaroni do t'i regjistroni, grup pas grupi. **4** Dhe me ju do tē jetë një burrë pér çdo fis, një që tē jetë i pari i shtëpisë sē atit tē tij. **5** Kéta janë emrat e burrave që do tē jenë me ju, nga Ruben, Elitsur, bir i Shedeurit; **6** nga Simeoni, Shelumieli, bir i Tsurishadait; **7** nga Juda, Nahshoni, bir i Aminadabit; **8** nga Isakari, Nethaneeli, bir i Tsuarit; **9** nga Zabuloni, Eliabi, bir i Hélonit; **10** nga bijtë e Jozefit, pér Efraimin, Elishama, bir i Amihudit; pér Manasën, Gamalieli, bir i Pedahtsurit; **11** nga Beniamini, Abidani, bir i Gideonit; **12** nga Dani, Ahiezeri, bir i Amishadaudit; **13** nga Asheri, Pagiel, bir i Okranit; **14** nga Gadi, Eliasafi, bir i Deuelit; **15** nga Neftali, Ahira, bir i Enanit". **16** Kéta janë ata që u zgjodhën nga asambleja, prijësit e fiseve tē etërve tē tyre, krerët e divizioneve tē Izraelit. **17** Moisiu dhe Aaroni morën, pra, kéta burra që ishin caktuar me emër, **18** dhe thirrën tērë asamblenë, ditēn e parë tē muajit tē dytë; atu a treguan fisin e tyre, nē bazë tē familjeve tē tyre dhe tē shtëpive tē etërve tē tyre, duke numëruar personat me moshë njëzet vjeç e lart, një pér një, nga mosha njëzet vjeç e lart, tērë ata që ishin tē aftë tē shkonin nē luftë: **21** ata që u regjistruan nga fisi i Rubenit ishin dyzet e gjashtë mijë e pesëqind. **22** Nga bijtë e Simeonit, trashëgimtarët e tyre nē bazë tē familjeve tē tyre dhe tē shtëpive tē etërve tē tyre, ata që u regjistruan duke numëruar emrat e tē gjithë meshkujve, një pér një, nga mosha njëzet vjeç e lart, tē gjithë ata që ishin tē aftë tē shkonin nē luftë: **23** ata që u regjistruan nga fisi i Simeonit ishin pesëdhjetë e nëntë mijë e treqind. **24** Nga bijtë e Gadit, trashëgimtarët e tyre nē bazë tē familjeve tē tyre dhe tē shtëpive tē etërve tē tyre, duke numëruar emrat e atyre që ishin njëzet vjeç e lart, tē gjithë ata që ishin tē aftë tē shkonin nē luftë: **25** ata që u regjistruan nga fisi i Gadit ishin dyzet e pesë mijë e gjashtëqind e pesëdhjetë. **26** Nga bijtë e Judës, trashëgimtarët e tyre nē bazë tē familjeve tē tyre dhe tē shtëpive tē etërve tē tyre, duke i numëruar emrat e tyre nga njëzet vjeç e lart, tē gjithë ata që ishin tē aftë tē shkonin nē luftë: **27** ata që u regjistruan nga fisi i Judës ishin shtatëdhjetë e katër mijë e gjashtëqind. **28** Nga bijtë e Isakarit, trashëgimtarët e tyre nē bazë tē familjeve tē tyre dhe tē shtëpive tē etërve tē tyre, duke i numëruar emrat nga mosha njëzet vjeç e lart, tē gjithë ata që ishin tē aftë tē shkonin nē luftë: **29** ata që u regjistruan nga fisi i Isakarit ishin pesëdhjetë e katër mijë e katërqind. **30** Nga bijtë e Zabulonit, trashëgimtarët e tyre nē bazë tē familjeve dhe tē shtëpive tē etërve tē tyre duke i numëruar nga mosha njëzet vjeç e lart, tē gjithë ata që ishin tē aftë tē shkonin nē luftë: **31** ata që u regjistruan nga fisi i Zabulonit ishin pesëdhjetë e shtatë mijë e katërqind. **32** Ndér bijtë e Jozefit: nga bijtë e Efraimit, trashëgimtarët e tyre nē bazë tē familjeve dhe tē shtëpive tē etërve tē tyre, duke i numëruar emrat nga mosha

njëzet vjeç e lart, tē gjithë ata që ishin tē aftë pér tē shkuar nē luftë: **33** ata që u regjistruan nga fisi i Efraimit ishin dyzet mijë e pesëqind. **34** Nga bijtë e Manasit, trashëgimtarët e tyre nē bazë tē familjeve dhe tē shtëpive tē etërve tē tyre, duke i numëruar emrat nga mosha njëzet vjeç e lart, tē gjithë ata që ishin tē aftë tē shkonin nē luftë: **35** ata që u regjistruan nga fisi i Manasit ishin tridhjetë e dy mijë e dyqind. **36** Nga bijtë e Beniaminit, trashëgimtarët e tyre nē bazë tē familjeve tē tyre dhe tē etërve tē tyre, duke i numëruar emrat nga mosha njëzet vjeç e lart, tē gjithë ata që ishin tē aftë tē shkonin nē luftë: **37** ata që u regjistruan nga fisi i Beniaminit ishin tridhjetë e pesë mijë e katërqind. **38** Nga bijtë e Danit, trashëgimtarët e tyre nē bazë tē familjeve dhe tē shtëpive tē etërve tē tyre, duke i numëruar emrat nga mosha njëzet vjeç e lart, tē gjithë ata që ishin tē aftë tē shkonin nē luftë: **39** ata që u regjistruan nga fisi i Danit ishin gjashtëdhjetë e dy mijë e shtatëqind. **40** Nga bijtë e Asherit, trashëgimtarët e tyre nē bazë tē familjeve tē tyre dhe tē shtëpive tē etërve tē tyre, duke i numëruar emrat nga mosha njëzet vjeç e lart, tē gjithë ata që ishin tē aftë tē shkonin nē luftë: **41** ata që u regjistruan nga fisi i Asherit ishin dyzet e një mijë e pesëqind. **42** Nga bijtë e Neftalit, trashëgimtarët e tyre nē bazë tē familjeve tē tyre dhe tē shtëpive tē etërve tē tyre, duke i numëruar emrat nga mosha njëzet vjeç e lart, tē gjithë ata që ishin tē aftë tē shkonin nē luftë: **43** ata që u regjistruan nga fisi i Neftalit ishin pesëdhjetë e tre mijë e katërqind. **44** Kéta ishin tē regjistruarit nga Moisiu dhe Aaroni, së bashku me dymbëdhjetë burrat, prijës tē Izraelit, secili përfaqësues i shtëpisë sē atit tē tij. **45** Kështu tērë bijtë e Izraelit që u regjistruan nē bazë tē shtëpive tē etërve tē tyre, nga mosha njëzet vjeç e lart, domethënë tērë njerëzit që nē Izrael ishin tē aftë tē shkonin nē luftë, **46** tē gjithë ata që u regjistruan ishin gjashtëqind e tre mijë e pesëqind e pesëdhjetë. **47** Por Levitët nuk u regjistruan bashkë me tē tjerët, simbas fisit tē etërve tē tyre, **48** sepse Zoti i kishte folur Moisiut, duke i thënë: **49** "Vetem nē fisin e Levit nuk do tē bësh regjistrimin dhe nuk do tē llogaritësh numrin e tyre me bijtë e Izraelit; **50** por besoju Levitëve kujdesin pér tabernakullin e dëshmisë, pér tē gjitha orënditë e tij dhe pér çdo gjë që i përket. Ata do tē mbartin tabernakullin dhe tērë orënditë e tij, do tē bëjnë shërbimin dhe do tē fushojnë rrëth tabernakullit. **51** Kur tabernakulli duhet tē zhvendoset, Levitët do ta bëjnë pjesë-pjesë; kur tabernakulli duhet tē ndalet, ata do ta ngrenë; dhe i huaj që do tē afrohet do tē dënohet me vdekje. **52** Bijtë e Izraelit do t'i ngrenë çadrat e tyre secili nē kampin e vet, secili pranë flamurit tē vet, simbas renditjes sē tyre. **53** Por Levitët do t'i ngrenë çadrat e tyre rrëth tabenakullit tē dëshmisë me qëllim që mëria ime tē mos bjerë mbi asamblenë e bijve tē Izraelit; kështu Levitët do tē kujdesen pér tabernakullin e dëshmisë". **54** Bijtë e Izraelit iu binden gjithçkaje që Zoti kishte urdhëruar Moisiun, dhe kështu bënë.

2 Zoti i foli akoma Moisiut dhe Aaronit, duke u thënë: **2** "Bijtë e Izraelit do tē vendosen secili pranë flamurit tē vet nën shenjat e shtëpisë sē etërve tē tyre; do tē vendosen rrëth e rrotull çadrës sē mbledhjes, por nē një farë largësie prej saj. **3** Në krahun lindor, ndaj diellit që po ngrihet, do tē vendosen flamuri i kampit tē Judës simbas renditjes sē tij; prijësi i bijve tē Efraimit eshtë Nashoni, bir i Aminadabit; **4** ata që u regjistruan nē divizionin e tij ishin shtatëdhjetë e katër mijë e gjashtëqind. **5** Pranë tij do tē vendosen fisi i Isakarit; prijësi i bijve tē Isakarit eshtë Nethaneeli, bir i Tsuarit; **6** ata që u regjistruan nē divizionin e tij ishin pesëqind

e katér mijë e katérqind. **7** Pastaj do të vijë fisi i Zabulonit; prijësi i bijve të Zabulonit eshtë Eliabi, bir i Helonit; **8** ata që u regjistruan në divizionin e tij ishin pesëdhjetë e shtatë mijë e katérqind. **9** Të gjithë ata që u regjistruan në kampin e Judës, simbas ndarjeve të tij, ishin njëqind e tetëdhjetë e gjashtë mijë e katérqind. Ata do ta fillojnë marshimin të parët. **10** Në krahun jugor do të vihet flamuri i kampit të Rubenit simbas renditjes së ushtarëve të tij; dhe prijësi i bijve të Rubenit eshtë Elitsuri, bir i Shedeurit; **11** dhe ata që u regjistruan në divizionin e tij ishin dyzet e gjashtë mijë e pesëqind. **12** Pranë tij do të vendoset fisi i Simeonit; dhe prijësi i bijve të Simeonit eshtë Shelumjeli, bir i Tsurishadait; **13** ata që u regjistruan në divizionin e tij ishin pesëdhjetë e nëntë mijë e treqind. **14** Pastaj do të vijë fisi i Gadit; prijësi i bijve të Gadit eshtë Eliasafi, bir i Reuelit, **15** ata që u regjistruan në divizionin e tij ishin dyzet e pesë mijë e gjashtëqind e pesëdhjetë. **16** Tërë ata që janë regjistruar në kampin e Rubenit, simbas divizioneve të tyre, ishin njëqind e pesëdhjetë e një mijë e katérqind e pesëdhjetë. Këta do ta fillojnë marshimin të dytët. **17** Pastaj do të niset përmes të kampit të Rubenit, simbas renditjes së ushtarëve të tij, dhe prijësi i bijve të Rubenit eshtë Elitsuri, bir i Shedeurit; **18** dherë atë që janë regjistruar në kampin e Rubenit, simbas divizioneve të tyre, ishin njëqind e pesëdhjetë e një mijë e katérqind e pesëdhjetë. Këta do ta fillojnë marshimin të tjerë. Do ta fillojnë marshimin në po atë rend të sistemimit të tyre, duke qëndruar secili në vendin e tij, pranë flamurit të vet. **19** Në krahun perëndimor do të jetë flamuri i kampit të Efraimit simbas renditjes së tij, prijësi i bijve të Efraimit eshtë Elishama, bir i Amihudit; **20** ata që u regjistruan në divizionin e tij ishin dyzet mijë e pesëqind. **21** Pranë tij do të zërë vend fisi i Manasit; prijësi i bijve të Manasit eshtë Gamalieli, bir i Pedahtsurit; **22** ata që u regjistruan në divizionin e tij ishin tridhjetë e dy mijë e dyqind. **23** Pastaj do të vijë fisi i Beniaminit; prijësi i bijve të Beniaminit eshtë Abidan, bir i Gideonit; **24** ata që u regjistruan në divizionin e tij ishin tridhjetë e pesë mijë e katérqind. **25** Të gjithë ata që janë regjistruar në kampin e Efraimit, simbas divizioneve të tyre, ishin njëqind e tetë mijë e njëqind. Këta do ta fillojnë marshimin të tretët. **26** Në krahun perëndimor do të jetë flamuri i kampit të Danit simbas renditjes së tij; prijësi i bijve të Danit eshtë Ahiezeri, bir i Amishadait; **27** ata që u regjistruan në divizionin e tij ishin gjashtëdhjetë e dy mijë e shtatëqind. **28** Pranë tij do të zërë vend fisi i Asherit; prijësi i bijve të Asherit eshtë Pagili, bir i Okranit; **29** ata që u regjistruan në divizionin e tij ishin dyzet e një mijë e pesëqind. **30** Pastaj do të vijë fisi i Neftalit; prijësi i bijve të Neftalit eshtë Ahira, bir i Enanit; **31** ata që u regjistruan në divizionin e tij ishin pesëdhjetë e tre mijë e katérqind. **32** Të gjithë ata që u regjistruan në divizionin e Danit, ishin njëqind e pesëdhjetë e shtatë mijë e gjashtëqind. Ata do ta nisen përmes të kampit të fundit, pranë flamurive të tyre". **33** Këta janë bijtë e Izraelit që u regjistruan në bazë të shtëpive të etërve të tyre. Të gjithë ata që u regjistruan në kampet e ndryshme simbas divizioneve të tyre ishin gjashtëqind e tre mijë e pesëqind e pesëdhjetë. **34** Por Levitët nuk u regjistruan me bijtë e Izraelit, sepse kështu e kishte urdhëruar Zoti Moisiut. **35** Bijtë e Izraelit iu bindën të gjithë urdhavrave që Zoti i kishte dhënë Moisiut: kështu ata fushuan pranë flamurëve të tyre dhe kështu e nisnin marshimin, secili simbas familjes së tij dhe simbas shtëpisë së etërve të tij.

3 Këta janë pasardhësit e Aaronit dhe të Moisiut në kohën kur Zoti i foli Moisiut në malin Sinai. **2** Këta janë emrat e bijve të Aaronit: Nadabi, i parëlinduri, Abihu, Eleazari dhe Ithamari. **3** Këta janë emrat e bijve të Aaronit, të vajosur si priftërinj, që ai i shenjtëroj përmes shërbimit si priftërinj. **4** Nadabi dhe Abihu vdiqën para Zotit, kur ofruan një zjarr të palejueshëm para Zotit

në shkretëtirën e Sinait; ata nuk patën bij. Kështu Eleazari dhe Ithamari shërbyen si priftërinj në prani të Aaronit, atit të tyre. **5** Pastaj Zoti i foli Moisiut, duke i thënë: "Afro fisin e Levitëve dhe paraqite para priftit Aaron, që të vihet në shërbim të tij. **6** Ata do të zbatojnë të gjitha udhëzimet e tij dhe do të kryejnë të gjitha detyrat që lidhen me tërë asamblenë para çadrës së mbledhjes, duke kryer shërbimin e tabernakullit. **7** Do të kujdesen përmes të gjitha orënditë e çadrës së mbledhjes dhe do të përbushin të gjitha detyrimet e bijve të Izraelit, duke kryer shërbimin e tabernakullit. **8** Levitët do t'uapështë Aaronit dhe bijve të tij; ata duhet t'u jepen plotësisht nga gjiri i bijve të Izraelit. **9** Ti do të vendosësh Aaronin dhe bijtë e tij në mënyrë që ata të kryejnë funksionet e priftërisë së tyre; por çdo i huaj tjetër që afrohet do të dënohet me vdekje". **10** Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: "Ja, unë i mora Levitët nga gjiri i bijve të Izraelit në vend të çdo të parëlindur që çel barkun e nënës midis bijve të Izraelit; prandaj Levitët do të janë të mitë, **11** sepse çdo i parëlindur eshtë imi; ditën që godita të gjithë të parëlindurit në vendin e Egjiptit, unë ia shenjtërova vetvetes të gjithë të parëlindurit në Izrael, qoftë të njerëzve, qoftë të kafshëve; ata do të janë të mitë. Unë jam Zoti. **12** Ja, unë i mora Levitët nga gjiri i bijve të Izraelit në vend të çdo të parëlindur që çel barkun e nënës midis bijve të Izraelit; prandaj Levitët do të janë të mitë, **13** sepse çdo i parëlindur eshtë imi; ditën që godita të gjithë të parëlindurit në vendin e Egjiptit, unë ia shenjtërova vetvetes të gjithë të parëlindurit në Izrael, qoftë të njerëzve, qoftë të kafshëve; ata do të janë të mitë. Unë jam Zoti. **14** Pastaj Zoti i foli Moisiut në shkretëtirën e Sinait, duke i thënë: "Bëj regjistrimin e bijve të Levit në bazë të shtëpive të etërve të tyre dhe të familjeve të tyre; do të bësh regjistrimin e të gjithë meshkujve një muajsh e lart". **15** Kështu Moisiu bëri regjistrimin simbas urdhërit të Zotit ashtu siç ishte urdhëruar. **16** Këta janë bijtë e Levit, simbas emrave të tyre: Gershon, Kehat dhe Merari. **17** Këta janë emrat e bijve të Gershonit, simbas familjeve të tyre: Libni dhe Shime; **18** bijtë e Kehathit, simbas familjeve të tyre, ishin Amrami, Itsehari, Hebroni dhe Uzieli; **19** bijtë e Merarit, simbas familjeve të tyre, ishin Mahli dhe Mushi. Këto janë familjet e Levitëve, në bazë të shtëpive të etërve të tyre. **20** Nga Gershoni rrjedhni familja e Libnitëve dhe familja e Shimetëve; këto janë familjet e Gershonitëve. **21** Ata që u regjistruan, duke numëruar tërë meshkujt e moshës një muajsh e lart, ishin shtatë mijë e pesëqind. **22** Familjet e Gershonitëve duhet të zinin vend prapa tabernakullit, në drejtim të perëndimit. **23** I pari i shtëpisë së etërve të Gershonitëve ishte Eliasafi, bir i Laelit. **24** Detyrat e bijve të Gershonitëve në çadrën e mbledhjes kishin të bënин me tabernakullin, me çadrën dhe mbulesën e saj, me perden e hyrjes në çadrën e mbledhjes, **25** me perdet e oborrit, me perden në hyrjen e oborrit rrëth tabernakullit dhe rrëth altarit dhe litarët e tij përmes shërbimin që u takonte. **26** Nga Kehathi rrjedhni familja e Amramitëve, familja e Itseharit, familja e Hebronitëve dhe familja e Uzelitëve; këto janë familjet e Kehathitëve. **27** Duke numëruar tërë meshkujt që ishin në moshë një muajsh e lart, kishte tetë mijë e gjashtëqind vetë, që kujdeseshin përmes shtëpisë së etërve të Kehathit ishte Elitsafani, bir i Uzielit. **28** Detyrat e tyre kishin të bënин me arkén, me tryezën, me shandanin, me altarët dhe me orënditë e shenjtërores me të cilat ata kryenin shërbimin, me velin dhe gjithë punën që lidhet me këto gjëra. **29** Princi i princave të Levitëve ishte Eleazari, bir i priftit Aaron; ai mbikyrtë ata që kujdeseshin përmes shtëpisë së etërve të Kehathit ishte Elitsafani, bir i Uzielit. **30** Detyrat e tyre kishin të bënин me arkén, me tryezën, me shandanin, me altarët dhe me orënditë e shenjtërores me të cilat ata kryenin shërbimin, me velin dhe gjithë punën që lidhet me këto gjëra. **31** Princi i princave të Levitëve ishte Eleazari, bir i priftit Aaron; ai mbikyrtë ata që kujdeseshin përmes shtëpisë së etërve të Kehathit ishte Elitsafani, bir i Uzielit. **32** Detyrat e tyre kishin të bënин me arkén, me tryezën, me shandanin, me altarët dhe me orënditë e shenjtërores me të cilat ata kryenin shërbimin, me velin dhe gjithë punën që lidhet me këto gjëra. **33** Nga Merari rrjedhni familja e Mahlitëve dhe familja e Moshitëve; këto janë familjet e Merarit. **34** Ata që u regjistruan, duke numëruar tërë meshkujt nga mosha një muajsh e lart, ishin gjashtë mijë e dyqind. **35** Prijësi i shtëpisë së etërve të familjeve të Merarit ishte Tsurieli, bir i Abihailit. Ata duhet të zinin vend në krahun verior të tabernakullit. **36** Detyrat

e caktuara pér bijtë e Merarit kishin tē bénin me dérrasat e tabernakullit, me traversat e tij, me shtyllat dhe bazat e tyre, me tērē veglat e tij dhe tērē punën qé ka tē bëjë me këto gjëra, 37 me shtyllat e oborrit rreth e qark, me bazat e tyre, me kunjat dhe me litarët e tyre. 38 Përpara tabernakullit, në krahun e tij lindor, pérballë çadrës së mbledhjes, nga ana lindjes së diellit, duhet tē zinin vend Moisiu, Aaroni dhe bijtë e tij; ata kujdeseshin pér shenjtëroren duke plotësuar detyrat e bijve tē Izraelit; por çdo i huaj tjetër qé do tē afrohej, do tē dénohej me vdekje. 39 Térë Levitët e regjistruar nga Moisiu dhe Aaroni në bazë tē familjeve tē tyre simbas urdhrit tē Zotit, tē gjithë meshkujt qé nga mosha një muajsh e lart ishin njëzet mijë. 40 Pastaj Zoti i tha Moisiut: "Bëj regjistrimin e tē gjithë tē parëlindurve meshkuj ndër bijtë e Izraelit nga mosha një muajsh e lart dhe illogarit edhe emrat e tyre. 41 Do t'i marrësh Levitët pér mua, unë jam Zoti, në vend tē tē gjithë tē parëlindurve ndër bijtë e Izraelit dhe bagëtinë e Levitëve në vend tē tē parëlindurve ndër bagëtinë e bijve tē Izraelit". 42 Kështu Moisiu bëri regjistrimin e tē gjithë tē parëlindurve ndër bijtë e Izraelit, ashtu siç e kishte urdhëruar Zoti. 43 Të gjithë tē parëlindurit meshkuj qé u regjistruan duke numëruar emrat e tyre nga mosha një muajsh e lart, ishin njëzet e dy mijë e dyqind e shtatëdhjetë e tre. 44 Pastaj Zoti i foli Moisiut, duke i thënë: 45 "Merr Levitët në vend tē tē gjithë tē parëlindurve tē Izraelit, dhe bagëtinë e Levitëve në vend tē bagëtisë së tyre; Levitët do tē janë tē mitë. Unë jam Zoti. 46 Pér shpengimin e dyqind e shtatëdhjetë e tre tē parëlindur tē Izraelit qé e kalojnë numrin e Levitëve, 47 do tē marrësh pesë sikla pér frymë, simbas siklit tē shenjtërores; sikli ka njëzet gere. 48 Paratë do t'i japësh Aaronit dhe bijve tē tij pér tē shpenguar ata qé e kalojnë numrin e tyre". 49 Kështu Moisiu mori paratë e shpengimit nga ata qé e kalonin numrin e tē parëlindurve tē shpenguar nga Levitët; 50 mori paratë e tē parëlindurve tē bijve tē Izraelit; një mijë e treqind e gjashtëdhjetë e pesë sikla, simbas siklit tē shenjtërores. 51 Pastaj Moisiu paratë e atyre qé ishin shpenguar ia dha Aaronit dhe bijve tē tij, simbas urdhërit tē Zotit, ashtu si e kishte urdhëruar Zoti Moisiun.

4 Zoti i foli akoma Moisiut dhe Aaronit, duke i thënë: 2 "Numëroni bijtë e Kehathit, midis bijve tē Levit, në bazë tē familjeve tē tyre dhe tē shtëpive tē etërve tē tyre, 3 nga mosha tridhjetë vjeç e lart deri në moshën pesëdhjetë vjeç, tē tē gjithë atyre qé hyjnë në shërbim pér tē punuar në çadrën e mbledhjes. 4 Ky është shërbimi i bijve tē Kehathit në çadrën e mbledhjes, qé ka tē bëjë me gjérat shumë tē shenjtë. 5 Kur kampi duhet lëvizur, Aaroni dhe bijtë e tij do tē vinë pér tē hequr velin e ndarjes dhe do tē mbulojnë me tē arkën e dëshmisë; 6 pastaj do tē vënë mbi tē një mbulesë prej lëkure tē baldosës, do tē shtrijnë mbi tē një cohë krejt njyrrë vjollce dhe do tē fusin në tē shtizat e saj. 7 Do tē shtrijnë një cohë njyrrë vjollce mbi tryezën e bukëve tē paraqitjes dhe do tē vënë mbi tē pjatat, gotat, legenët dhe kupat e libacioneve; mbi tē do tē jetë edhe buka e përgjetshme. 8 Mbi këto gjëra do tē shtrijnë një cohë tē kuqe tē ndezur dhe mbi tē një mbulesë prej lëkure tē baldosës, dhe do tē fusin në tē shtizat. 9 Pastaj do tē marrin një mbulesë njyrrë vjollce, me tē cilën do tē mbulojnë shandanin e ndricimit, llambat e tij dhe gëershërt e tij, tē gjitha enët e vajit tē caktuara pér shërbimin; 10 pastaj do tē vënë shandanin me tē gjithë veglat e tij në një mbulesë prej lëkure tē baldosës dhe do tē vendosin mbi një bartinë. 11 Do tē shtrijnë mbi altarin prej ari një pëlhurë njyrrë vjollce dhe mbi tē një mbulesë prej lëkure tē baldosës dhe do tē futin në tē shtizat. 12 Pastaj do

tē marrin tē gjitha veglat e shërbimit qé përdoren në shenjtëroren, do t'i fusin në një cohë njyrrë vjollce, do t'i mbështjellin me një mbulesë prej lëkure tē baldosës dhe do t'i vendosin mbi një bartinë. 13 Pastaj do tē heqin hirin nga altari dhe do tē shtrijnë mbi tē një cohë tē kuqe; 14 mbi tē do tē vendosin tē gjitha veglat qé përdoren pér shërbimin e tij, mangallet, mashat, lopatëzat, legenat, tē gjitha veglat e altarit; do tē shtrijnë mbi tē një mbulesë prej lëkure tē baldosës dhe do tē futin në tē shtizat. 15 Pasi qé Aaroni dhe bijtë e tij tē kenë mbaruar së mbuluar shenjtëroren dhe tērë orenditë e saj, kur kampi është bërë gati tē niset, bijtë e Kehathit do tē vijnë pér t'i mbartur, por ata nuk do tē prekin gjërat e shenjtë, qé tē mos vdesin. Këto janë gjërat nga çadra e mbledhjes tē cilat bijtë e Kehathit duhet tē trasportojnë. 16 Eleazari, bir i priftit Aaron, do tē ngarkohet me vajin e shandanit, me temjanin aromatik, me ofertën e përgjetshme tē ushqimt dhe tē vajit tē vajosjes; ai do tē ngarkohet edhe me tērë tabernakullin dhe tērë gjërat qé përmban ai, me shenjtëroren dhe pajisjet e saj". 17 Pastaj Zoti u foli Moisiut dhe Aaronit, duke i thënë: 18 "Kini kujdes qé klani i familjeve tē Kehathitëve tē mos shfaroset në mes tē Levitëve; 19 bëni, pra, këtë pér ta, me qëllim qé ata tē jetojnë dhe tē mos vdesin kur u afrohen gjérave shumë tē shenjtë: Aaroni dhe bijtë e tij do tē hyjnë dhe do t'i caktojnë secilit shërbimin e tij dhe detyrën e tij. 20 Por ata nuk do tē hyjnë pér tē parë në kohën kur gjërat e shenjtë po mbulohen, qé tē mos vdesin". 21 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: 22 "Numéro edhe bijtë e Gershonit, në bazë tē shtëpive tē etërve tē tyre dhe tē familjeve tē tyre. 23 Do tē bësh regjistrimin nga mosha tridhjetë vjeç e lart, deri në moshën pesëdhjetë vjeç tē tē gjithë atyre qé hyjnë pér tē bërë shërbimin, pér tē punuar në çadrën e mbledhjes. 24 Kjo është detyra e familjeve tē Gershonitëve, shërbimi qé duhet tē kryejnë dhe gjërat qé duhet tē sjellin: 25 do tē bartin pëlhurat e tabernakullit dhe çadrën e mbledhjes, mbulesën e saj, mbulesën prej lëkure tē baldosës qé është sipër dhe perden në hyrje tē çadrës së mbledhjes, 26 perdet e oborrit me perden pér hyrjen në oborr, perdet qé janë rreth tabernakullit dhe altarat, litarët e tyre dhe tē gjitha veglat e caktuara pér shërbimin e tyre; c'të jetë e nevojshme tē bëhet ata do tē bëjnë. 27 Térë shërbimi i bijve tē Gershonitëve, tē gjitha gjërat qé duhet tē bartin dhe tē gjitha gjërat qé duhet tē kryejnë, do tē bëhen me urdhër tē Aaronit dhe tē bijve tē tij; ju do t'u ngarkoni atyre përgjegjësinë pér tērë gjërat qé duhet tē bartin. 28 Ky është shërbimi i familjeve tē Gershonitëve në çadrën e mbledhjes; detyrat e tyre do t'i kryejnë nën urdhrat e Ithamarit, birit tē priftit Aaron. 29 Do tē bësh regjistrimin e bijve tē Merarit në bazë tē familjeve tē tyre dhe tē shtëpive tē etërve tē tyre; 30 do tē bësh regjistrimin nga mosha tridhjetë vjeç e lart, deri në moshën pesëdhjetë vjeç tē tē gjithë atyre qé hyjnë në çadrën e mbledhjes pér tē kryer shërbime. 31 Kjo është ajo qé tē është besuar përgjegjësisë së tyre në pajtim me gjithë shërbimin e tyre në çadrën e mbledhjes; dërrasat e tabernakullit, traversat, shtyllat dhe bazat e tij, 32 shtyllat qé ndodhen rreth e rrullot oborrit, bazat e tyre, kunjat e tyre, litarët e tyre, me tē gjitha veglat e tyre dhe tērë shërbimet qé këto gjëra përbmajnë; dhe do t'i caktioni secilit personalist objektet qé duhet tē mbajë. 33 Ky është shërbimi i familjeve tē bijve tē Merarit, nën pajtim me detyrat e tyre në çadrën e mbledhjes, nën urdhërat e Ithamarit, birit tē priftit Aaron". 34 Moisiu, Aaroni dhe prijësit e asambleës kryen, pra, regjistrimin e bijve tē Kehathitëve në bazë tē familjeve tē tyre dhe tē shtëpive tē etërve tē tyre, 35 e tē gjithë atyre qé nga mosha tridhjetë vjeç e lart, deri pesëdhjetë vjeç hynin pér tē

shérbyer nē çadrén e mbledhjes. **36** Ata qē u regjistruan simbas familjeve tē tyre ishin dy mijē e shtatéqind e pesédhjeté. **37** Kéta qené ata qē u regjistruan nga familjet e Kehathitivé, tē gjithé ata qē shérbenin nē çadrén e mbledhjes; Moisiu dhe Aaroni bënë regjistrimin e tyre simbas urdhrit qē Zoti kiske dhénë me anë tē Moisiut. **38** Ata qē u regjistruan nga bijtë e Gershonit nē bazë tē familjeve tē tyre dhe tē shtépive tē etérve tē tyre, **39** nga mosha tridhjeté vjeç e lart, deri nē moshén pesédhjeté vjeç, tērë ata qē hynin pér tē shérbyer nē çadrén e mbledhjes; **40** ata qē u regjistruan nē bazë tē familjeve tē tyre dhe tē shtépive tē etérve tē tyre, ishin dy mijē e gjashtéqind e tridhjeté. **41** Kéta qené ata qē u regjistruan nga familjet e Gershonit, tē gjithé ata qē bënin shérbin nē çadrén e mbledhjes; Moisiu dhe Aaroni kryen regjistrimin e tyre simbas urdhrit tē Zotit. **42** Ata qē u regjistruan nga familjet e bijve tē Merarit nē bazë tē familjeve tē tyre dhe tē shtépive tē etérve tē tyre, **43** nga mosha tridhjeté vjeç e lart, deri nē moshén pesédhjeté vjeç, tērë ata qē hynin pér tē shérbyer nē çadrén e mbledhjes; **44** ata qē u regjistruan simbas familjeve tē tyre ishin tre mijē e dyqind. **45** Kéta janë ata qē u regjistruan nga familjet e bijve tē Merarit; ata qē u regjistruan nga Moisiu dhe Aaroni, simbas urdhrit tē Zotit tē dhénë me anë tē Moisiut. **46** Tē gjithé ata qē u regjistruan nga Levítet, qē Moisiu, Aaroni dhe prijésit e Izraelit i regjistruan, nē bazë tē familjeve tē tyre dhe tē shtépive tē etérve tē tyre, **47** nga mosha tridhjeté vjeç e lart deri nē moshén pesédhjeté vjeç, tērë ata qē hynin pér tē shérbyer dhe pér tē mbajtur pesha nē çadrén e mbledhjes; **48** ata qē u regjistruan ishin tetë mijē e peséqind e tetédhjeté. **49** Ata u regjistruan, simbas urdhrit tē Zotit pér Moisiun, secili nē bazë tē shérbitit qē duhet tē bënte dhe tē asaj qē duhet tē mbante. Késhtu ata u regjistruan nga ai, ashtu siç e kiske urdhëruar Zoti Moisiun.

5 Pastaj Zoti i foli Moisiut, duke i thënë: **2** "Urdhéro bijtë e Izraelit tē nxjerrin jashté kampit çdo lebroz, këdo qē ka një fluks ose éshëti i papastér nga kontakti qē ka pasur me një trup tē vdekur. **3** Déboni jashté kampit qoftë meshkujt, qoftë femrat; do t'i déboni jashté kampit pér tē mos ndotur kampin nē mes tē tē cilët unë banjo". **4** Dhe bijtë e Izraelit vepruan ashtu dhe i nxorën jashté kampit. Ashtu si i kiske folur Zoti Moisiut, kështu vepruan bijtë e Izraelit. **5** Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **6** "Thuajju bijve tē Izraelit: Kur një burrë apo një grua bën çfarëdo lloj fyerje kundër një njeriu, duke vepruar kështu kryen një mëkat kundër Zotit, dhe ky person bëhet fajtor; **7** ai do ta njohë fyerjen qē ka bërë dhe do tē shpérblej plötësish démin e bërë, duke i shtuar një tē pestën dhe duke ia dhénë personit qē ka fyer. **8** Por nē rast se ky nuk ka ndonjë tē afërm person tē një gjaku tē cilët mund t'i bëhet shpérblimi pér fyerjen e kryer, shpérblimi do t'i shkojé Zotit pér priftin, veç dashit fajhlyes, me të cilin do tē bëhet shlyerja pér tē. **9** Çdo ofertë e ngritur e çfarëdo gjëje tē shenjtëruar qē bijtë e Izraelit i paraqesin priftit, do t'i përkasë këtij. **10** Sendet qē dikush shenjtëron do tē jenë tē priftit; atë qē dikush i jep priftit, do t'i përkasë këtij". **11** Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **12** "Folu bijve tē Izraelit dhe u thuaj atyre: Në qoftë se një grua i dredhon burrit tē saj dhe kryen një pabesi kundrejt tij, **13** dhe një burrë ka marrédhënie seksuale me tē, por kjo gjë éshëtë bërë fshehurazi nga burri i saj; kur fëlliqësia e saj mbetet e fshehtë, sepse nuk ka asnjë déshmitar kundër saj dhe nuk éshëtë kapur nē flagrancë, **14** nē qoftë se një ndjenjë zilie e zë dhe bëhet xheloz pér gruan e tij qē éshëtë fëlliqur; ose nē qoftë se një ndjenjë zilie e zë dhe ai bëhet xheloz pér gruan e tij edhe sikur

ajo tē mos jetë fëlliqur, **15** burri do ta çojë gruan e tij te prifti dhe do t'i japë atij një ofertë pér atë: një tē dhjetën e një efe miell elbi; nuk do t'i derdhë sipér vaj ulliri as do t'i vëré sipér temjan, sepse éshëtë një blatim ushqimor pér xheloz, një blatim përkujtimor, i caktuar pér tē kujtar një faj. **16** Prifti do ta afrojë gruan dhe do ta mbajë më këmbë përparrë Zotit. **17** Pastaj prifti do tē marrë ujë tē shenjtë nga një enë prej dheu; do tē marrë gjithashtu ca pluhur qē ndodhet mbi dyshemén e tabernakullit dhe do ta hedhë nē ujë. **18** pastaj prifti do ta mbajë nē këmbë gruan para Zotit, do t'i zbulojé kokën dhe do tē vëré nē duart e saja blatinin përkujtimor, qē éshëtë blatimi ushqimor pér xhelozinë, ndërsa prifti do tē mbajë nē dorë ujin e hidhur që sjell mallkimin. **19** Pastaj prifti do ta vëré gruan tē betohet dhe do t'i thotë: "Në qoftë se asnjë burrë s'ka rënë nē shtrat me ty dhe nuk je larguar nga rruga e drejtë pér t'u fëlliqur, ndërsa ishe e martuar me burrin tënd, je e përashtuar nga çdo efekt i dëmshëm i këtij uji tē hidhur që sjell mallkimin. **20** Por nē se ti je shthurur, ndërsa ishe e martuar me burrin tënd, dhe je fëlliqur me një burrë që nuk éshëtë bashkëshorti yt ka pasur marrédhënie seksuale me ty", **21** atëherë prifti do ta vëré gruan tē betohet me një betim mallkimi dhe do t'i thotë: "Zoti tē bëftë objekt mallkimi dhe nême midis popullit tënd, kur do tē bëjë tē dobësohen ijët dhe tē fryhet barku yt; **22** dhe ky ujë që sjell mallkimin hyftë nē zorrët e tua, tē bëftë tē fryhet barku yt dhe dobësoftë ijët e tua!". Dhe gruaja do tē thotë: "Amen! Amen!". **23** Pastaj prifti do t'i shkruarjé këto mallkime mbi një rrotull dhe do t'i zhdukë nē ujin e hidhur. **24** Pas kësaj do t'i japë gruas pér tē pirë ujë tē hidhur që sjell mallkimin dhe ky ujë që sjell mallkimin do tē hyjë nē tē pér tē prodhuar hidhërim; **25** pastaj prifti do tē marrë nga duart e gruas blatinin e ushqimit pér xhelozinë, do ta tundë blatinin para Zotit dhe do t'iа ofrojë nē altar; **26** prifti do tē marrë nga duart e gruas një grusht tē blatinim ushqimor si kujtim dhe do ta tymosë mbi altar; pastaj do t'i japë gruas ujë pér tē pirë. **27** Mbas pírjes së ujtit, do tē ndodhë që, nē se ajo éshëtë fëlliqur dhe ka kryer një pabesi ndaj burrit tē saj, uj që sjell mallkimin do tē hyjë nē trupin e saj pér tē prodhuar hidhërim; barku i saj do tē fryhet, ijët e saj do tē dobësohen dhe ajo grua do tē bëhet një mallkimi nē mes tē popullit tē saj. **28** Por nē qoftë se gruaja nuk éshëtë fëlliqur dhe éshëtë e pastër, ajo do tē njihet si e pafajshme dhe do tē ketë fémijë. **29** Ky éshëtë ligji pér xhelozinë, nē rastin kur gruaja, duke qené e martuar me një burrë, merr rrugë tē keqe dhe fëlliqet, **30** ose nē rastin kur ndjenja e xhelozisë e zë një burrë dhe ky bëhet xheloz pér gruan e tij; ai do ta paraqesë gruan e tij para Zotit dhe prifti do tē zbatojë me tē plötësish tē këtë ligj. **31** Bashkëshorti nuk do tē ketë asnjë faj, por e shoqja do tē marrë dénimin e paudhësisë së saj".

6 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **2** "Folu bijve tē Izraelit dhe u thuaj atyre: Kur një burrë a një grua do tē lidhin një kusht tē veçantë, kushtin e nazireatit, pér t'i shenjtëruar Zotit, **3** do tē heqin dorë nga vera dhe nga piye tē tjera qē tē dehin, nuk do tē pinë uthull tē bërë nga vera, as uthull tē përgatitur me piye dehëse; nuk do tē pinë asnjë lëng rrushi dhe nuk do tē hanë rrush, as tē freskët as tē thatë. **4** Gjatë gjithë kohës së shenjtërimt tē tij, ai nuk do tē hajë asnjë prodhim tē vreshtit, as kokrrat as lëkurén e rrushit. **5** Gjatë gjithë kohës së kushtit tē shenjtërimt, brisku nuk do tē kalojë mbi kokën e tij; deri sa tē mbushen ditët pér tē cilët iu shenjtërua Zotit do tē jetë i shenjtë; do t'i lëre flokët e tij tē rriten tē gjatë mbi kokën e tij. **6** Pér gjithë kohën qē i éshëtë shenjtëruar Zotit nuk do t'i afrohet ndonjë trupi tē

vdekur; 7 as sikur tē ishte i ati apo e ēma, i vellai ose e motra, ai nuk do tē ndotet pēr ta kur vdesin, sepse mban mbi krye shenjēn e shenjtērimit tē tij Perēndisē. 8 Pēr gjithē kohēn e shenjtērimit tē tij, ai do tē jetē i shenjtē pēr Zotin. 9 Nē rast se dikush vdes papritmas afér tij dhe koka e tij e shenjtēruar mbetet e ndotur, ai do ta rruaej kōkēn ditēn e pastrimit tē tij; do ta rruaej ditēn e shtatē; 10 ditēn e tetē do t'i cojē dy tutuj ose dy pēllumbā tē rīnj prifit, nē hyrje tē çadrēs sē mbledhjes. 11 Prifti do t'i ofrojē njērin prej tyre si flijim pēr mēkatin dhe tetriji si olokaust dhe do tē bējē shlyerjen pēr tē, sepse ka mēkatuar pēr shkak tē trupit tē vdekur; dhe po atē ditē do tē shenjtērojē kokēn e tij. 12 Do t'i shenjtērojē pērsēri Zotit ditēt e nazireatit tē tij dhe do tē cojē njē qengj motak si fli shlyerjeje; por ditēt e mēparshme nuk do tē llogariten mē, sepse nazireati i tij ēshtē ndotur. 13 Ky ēshtē ligji i nazireatit: kur ditēt e shenjtērimit tē tij do tē plotēsohen, atē njeri do ta sjellin nē hyrjen e çadrēs sē mbledhjes; 14 dhe ai do t'ia paraqesē ofertēn e tij Zotit: njē qengj mashkull motak pa tē meta pēr olokaustin, njē qengj femēr motak pa tē meta pēr flijimin pēr mēkatin dhe njē dash pa tē meta pēr flijimin e falēnderimit; 15 njē shportē me bukē tē ndorme tē pērgatitura me majē mielli, me kuleç tē zēna me vaj, njē revani pa maja tē lyer me vaj, me ofertat e tyre ushqimore dhe libacionet e tyre. 16 Prifti do t'i paraqesē kēto gjera pērpara Zotit dhe do tē ofrojē flijimin e tij pēr mēkatin dhe olokaustin e tij; 17 do tē ofrojē dashin si flijim falēnderimi ndaj Zottit, bashkē me shportēn e bukēve tē ndorme; prifti do tē ofrojē gjithashtu blatimin e tij ushqimor dhe libacionin e tij. 18 Nazireu do tē rruaej kokēn e tij tē shenjtēruar nē hyrje tē çadrēs sē mbledhjes dhe do tē marrē flokēt e kokēs sē tij tē shenjtēruar dhe do t'i vērē mbi zjarrin qē ēshtē nē flijimin e falēnderimit. 19 Prifti do tē marrē shpatullēn e pjekur tē dashit, njē kulaç pa maja nga shporta dhe njē revani pa maja dhe do tē vērē nē dorē tē nazireut, mbasi ky tē ketē rruar kokēn e tij tē shenjtēruar. 20 Prifti do t'i tundē si oferta para Zotit: ēshtē njē gjē e shenjtē qē i pērket priftit, bashkē me gjoksin e ofertēs sē tundur dhe me kofshēn e ofertēs sēngritur. Pas kēsaj nazireu do tē mund tē pijē verē. 21 Ky ēshtē ligji pēr nazireun qē i ka premtua Zotit njē ofertē pēr shenjtērimin e tij, veç atyre qē mjetet e tij do t'i lejojnē tē bējē. Nē bazē tē kushtit tē lidhur, ai duhet tē sillet nē pajtim me ligjin e shenjtērimit tē tij". 22 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thēnē: 23 "Folu Aaronit dhe bijve tē tij, dhe u thuaj atyre: Ju do t'i bekoni kēshtu bijtē e Izraelit, duke u thēnē: 24 "Zoti tē bekojē dhe tē tē ruajē! 25 Zoti tē bējē qē tē shkēlqeje fytyra e tij mbi trupin tēnd dhe tē tregohet i mbarē me ty! 26 Zoti tē kthejē fytyrēn e tij mbi ty dhe tē tē sjellē paqe!". 27 Kēshtu do ta vēnē emrin tim mbi bijtē e Izraelit dhe unē do t'i bekoj".

7 Kur Moisiu mbaroi ndértimin e tabernakullit, e vajosi dhe e shenjtēroi me gjithē pajisjet e tij, ai vajosi gjithashtu altarin dhe tē gjitha orenditē e tij; kēshtu ai i vajosi dhe i shenjtēroi. 2 Pastaj prijēsit e Izraelit, tē parēt e shtēpive tē etērve tē tyre, qē ishin prijēsit e fiseve dhe ishin nē krye tē atyre qē u regjistruan, paraqitēn njē ofertē 3 dhe e çuan ofertēn e tyre para Zotit: gjashtē qerre tē mbuluara dhe dymbēdhjetē qē, njē qerre pēr çdo dy prijēs dhe njē ka pēr secilin prej tyre; dhe i ofruan para tabernakullit. 4 Atēherē Zoti i foli Moisiut, duke i thēnē: 5 "Prano kēto gjera prej tyre pēr t'i pērdorur nē shērbim tē çadrēs sē mbledhjes, dhe do t'ua japēsh Levitēve, secilit simbas shērbimit qē ka". 6 Moisiu mori, pra, qerret dhe qetē dhe ua dha Levitēve. 7 Dy qerre dhe katēr qe ua dha bijve tē Gershonit simbas shērbimit tē tyre; 8 katēr qerre dhe tetē qe ua dha bijve tē Merarit simbas shērbimit

tē tyre, nēn mbikqyrjen e Ithamarit, birit tē priftit Aaron; 9 por bijve tē Kehathit nuk u dha asqjē, sepse ishin ngarkuar me shērbimin e objekteve tē shenjta, qē ata i mbanin mbi shpatulla. 10 Prijēsit e paraqitēn ofertēn e tyre pēr kushtimin e altarit, ditēn kur u vajos; kēshtu prijēsit paraqitēn ofertēn e tyre para altarit. 11 Pastaj Zoti i tha Moisiut: "Prijēsit do ta paraqesin ofertēn e tyre njē nē ditē pēr kushtimin e altarit". 12 Ai qē e paraqiti ofertēn e tij ditēn e parē ishte Nahshoni, bir i Aminadabít, nga fisí i Judēs; 13 ai ofroi njē pjatē argjendi me njē peshē prej njēqind e tridhjetē siklash dhe njē legen argjendi prej shtatēdhjetē siklash, simbas siklit tē shenjtērores, qē tē dy tē mbushur me majē mielli tē pērzier me vaj, si blatim ushqimor, 14 njē kupē ari prej dhjetē siklash e mbushur me temjan, 15 njē dem tē vogēl, njē dash, njē qengj motak si olokaust, 16 njē dhi si flijim pēr mēkatin 17 dhe, si flijim falēnderimi, dy qe, pesē desh, pesē cjepl dhe pesē qengja motakē. Kjo qe oferta e Nahshonit, djalit tē Aminadabít. 18 Ditēn e dytē erdi oferta e Nethaneelit, birit tē Tsuarit, princit tē Isakarit. 19 Ai paraqiti si ofertē tē tij njē pjatē argjendi me njē peshē prej njēqind e tridhjetē siklash dhe njē legen argjendi prej shtatēdhjetē siklash, simbas siklit tē shenjtērores; qē tē dy tē mbushur me majē mielli tē pērzier me vaj, si blatim ushqimor, 20 njē kupē ari prej dhjetē siklash e mbushur me temjan, 21 njē dem i vogēl, njē dash dhe njē qengj motak si olokaust, 22 njē kec si flijim pēr mēkatin 23 dhe, si flijim falēnderimi dy qe, pesē desh, pesē cjepl dhe pesē qengja motakē. Kjo ishte oferta e Nethaneelit, birit tē Tsuarit. 24 Ditēn e tretē ishte radha e Eliabit, birit tē Helonit, prijēsit tē bijve tē Zabulonit. 25 Oferta e tij qe njē pjatē argjendi me njē peshē prej njēqind e tridhjetē siklash dhe njē legen i vogēl shtatēdhjetē siklash, simbas siklit tē shenjtērores, qē tē dy tē mbushur me majē mielli tē pērzier me vaj, si blatim i ushqimor, 26 njē kupē ari prej dhjetē siklash e mbushur me temjan, 27 njē dem tē vogēl, njē dash dhe njē qengj motak si olokaust, 28 njē kec si flijim pēr mēkatin 29 dhe, si flijim falēnderimi, dy qe, pesē desh, pesē cjepl dhe pesē qengja motakē. Kjo qe oferta e Eliabit, birit tē Helonit. 30 Ditēn e katērt ishte radha e Elitsurit, birit tē Rubenit. 31 Ai ofroi njē pjatē argjendi me njē peshē prej njēqind e tridhjetē siklash dhe njē legen argjendi me njē peshē prej shtatēdhjetē siklash, simbas siklit tē shenjtērores, qē tē dy tē mbushur me majē mielli tē pērzier me vaj, si blatim ushqimor, 32 njē kupē ari prej dhjetē siklash tē mbushur me temjan, 33 njē dem tē vogēl, njē dash dhe njē qengj motak si olokaust, 34 dhe njē kec si flijim pēr mēkatin 35 dhe, si flijim falēnderimi, dy qe, pesē desh, pesē cjepl dhe pesē qengja motakē. Kjo qe oferta e paraqitūr nga Elitsuri, bir i Shedeurit. 36 Ditēn e pestē qe radha e Shelumieliit, birit tē Tsurishadait, prijēsit tē bijve tē Simeonit. 37 Ai ofroi njē pjatē argjendi me njē peshē prej njēqind e tridhjetē siklash dhe njē legen argjendi prej shtatēdhjetē siklash, simbas siklit tē shenjtērores, qē tē dy tē mbushur me majē mielli tē pērzier me vaj, si blatim ushqimor, 38 njē kupē ari prej dhjetē siklash tē mbushur me temjan, 39 njē dem tē vogēl, njē dash dhe njē qengj motak si olokaust, 40 njē kec si flijim pēr mēkatin 41 dhe, si flijim falēnderimi, dy qe, pesē desh, pesē cjepl dhe pesē qengja motakē. Kjo ishte oferta e bērē nga Shelumieli, bir i Curishadait. 42 Ditēn e gjashtē ishte radha e Eliasafit, bir i Deuelit, prijēsit tē bijve tē Gadit. 43 Ai ofroi njē pjatē argjendi me njē peshē prej njēqind e tridhjetē siklash dhe njē legen prej shtatēdhjetē siklash, simbas siklit tē shenjtērores; si pjata ashtu dhe legeni ishin mbushur me majē mielli tē pērzier me vaj, si blatim i ushqimor, 44 njē kupē ari prej dhjetē siklash e mbushur me temjan, 45 njē dem i vogēl, njē

dash dhe një qengj motak si olokaust, **46** një kec si flijim përmëkatin **47** dhe, si flijim falënderimi, dy qe, pesë desh, pesë cjepl dhe pesë qengja motakë. Kjo qe oferta e bërë nga Eliasafi, bir i Deuelit. **48** Ditën e shtatë qe radha e Elishamit, birit të Amihudit, prijësit të bijve të Efraimit. **49** Ai ofroi një pjatë argjendi me një peshë prej njëqind e tridhjetë siklash dhe një legen me një peshë prej shtatëdhjetë siklash, simbas siklit të shenjtërores, që të dy të mbushur me majë mielli të përzier me vaj, si blatim i ushqimit, **50** një kupë ari prej dhjetë siklash, simbas siklit të shenjtërores, që të dy të mbushur me temjan, **51** një dem i vogël, një dash dhe një qengj motak si olokaust, **52** një kec si flijim përmëkatin, **53** dhe, si flijim falënderimi, dy qe, pesë desh, pesë cjepl dhe pesë qengja motakë. Kjo qe oferta e bërë nga Elishama, bir i Amihudit. **54** Ditën e tetë ishte radha e Gamalielit, birit të Pedahtsurit, prijësit të bijve të Manasit. **55** Oferta e tij ishte një pjatë argjendi me një peshë prej njëqind e tridhjetë siklash dhe një legen argjendi prej shtatëdhjetë siklash, simbas siklit të shenjtërores, që të dy të mbushur me majë mielli të përzier me vaj, si blatim i ushqimit, **56** një kupë ari prej dhjetë siklash e mbushur me temjan, **57** një dem të vogël, një dash dhe një qengj motak si olokaust, **58** një kec si flijim përmëkatin **59** dhe, si flijim falënderimi, dy qe, pesë desh, pesë cjepl dhe pesë qengja motakë. Kjo qe oferta e bërë nga Gamalieli, bir i Pedahtsurit. **60** Ditën e nëntë i erdhi radha Abidanit, birit të Gideonit, prijësit të Beniaminit. **61** Oferta e tij ishte një pjatë argjendi me një peshë prej njëqind e tridhjetë siklash dhe një legen argjendi me një peshë prej shtatëdhjetë siklash, simbas siklave të shenjtërores, që të dy të mbushur me majë mielli të përzier me vaj, si blatim i ushqimit, **62** një kupë ari prej dhjetë siklash të mbushur me temjan, **63** një dem i vogël, një dash dhe një qengj motak si olokaust, **64** një kec si flijim përmëkatin **65** dhe, si flijim falënderimi, dy qe, pesë desh, pesë cjepl dhe pesë qengja motakë. Kjo qe oferta e Abidanit, birit të Amishadait, prijësit të bijve të Danit. **66** Ditën e dhjetë i erdhi radha Ahiezerit, birit të Amishadait, prijësit të bijve të Danit. **67** Oferta e tij ishte një pjatë argjendi me një peshë prej njëqind e tridhjetë siklash dhe një legen argjendi prej shtatëdhjetë siklash, simbas siklit të shenjtërores; që të dy i shin mbushur me majë mielli të përzier me vaj, si blatim i ushqimit, **68** një kupë ari prej dhjetë siklash e mbushur me temjan, **69** një dem i vogël, një dash dhe një qengj motak si olokaust, **70** një kec si flijim përmëkatin **71** dhe, si flijim falënderimi, dy qe, pesë desh, pesë cjepl dhe pesë qengja motakë. Kjo qe oferta e Ahiezerit, birit të Amishadait. **72** Ditën e njëmbëdhjetë i erdhi radha Pagielit, birit të Okranit, prijësit të bijve të Asherit. **73** Oferta e tij ishte një pjatë argjendi prej njëqind e tridhjetë siklash dhe një legen argjendi prej shtatëdhjetë siklash, simbas siklit të shenjtërores; që të dy i shin mbushur me majë mielli të përzier me vaj, si blatim i ushqimit, **74** një kupë ari prej dhjetë siklash mbushur me temjan, **75** një dem të vogël, një dash dhe një qengj motak si olokaust, **76** një kec si flijim përmëkatin **77** dhe, si flijim falënderimi, dy qe, pesë desh, pesë cjepl dhe pesë qengja motakë. Kjo qe oferta e Pagielit, birit të Okranit. **78** Ditën e dymbëdhjetë i erdhi radha Ahirit, birit të Enanit, prijësit të bijve të Neftalit. **79** Ai ofroi një pjatë argjendi me një peshë prej njëqind e tridhjetë siklash dhe një legen argjendi shtatëdhjetë siklash, simbas siklit të shenjtërores, që të dy i shin mbushur me majë mielli të përzier me vaj, si blatim i ushqimit, **80** një kupë ari prej dhjetë siklash e mbushur me temjan, **81** një dem të vogël, një dash dhe një qengj motak si olokaust, **82** një kec si flijim përmëkatin **83** dhe, si flijim falënderimi, dy qe, pesë desh, pesë cjepl dhe pesë

qengja motakë. Kjo qe oferta e Ahirit, birit të Enanit. **84** Këto ishin dhuratat pér kushtimin e altarit që u bënë nga prijësit e Izraelit kur altari u vajos: dymbëdhjetë pjata argjendi, dymbëdhjetë legena argjendi, dymbëdhjetë kupa ari; **85** çdo pjatë argjendi peshonte njëqind e tridhjetë sikla dhe çdo legen argjendi shtatëdhjetë sikla; shuma e argjendit që përmbanin enët arrinte dy mijë e katërqind sikla, simbas siklit të shenjtërores; **86** të dymbëdhjetë kupat prej ari të mbushura me parfum peshonin dhjetë sikla secila, simbas siklit të shenjtërores; gjithë ari i kupave peshonte njëqind e njëzet sikla. **87** Shuma e kafshëve pér olokaustin ishte dymbëdhjetë dema të vegjël, dymbëdhjetë desh, dymbëdhjetë qengja motakë bashkë me blatimet e ushqimit dhe dymbëdhjetë keca si flijim përmëkatin. **88** Shuma e kafshëve si flijim falënderimi ishte njëzet e katëra dema të vegjël, gjashtëdhjetë desh, gjashtëdhjetë cjepl dhe gjashtëdhjetë qengja motakë. Këto ishin dhuratat pér kushtimin e altarit pas vajosjes së tij. **89** Dhe kur Moisiu hynte në çadrën e mbledhjes pér të folur me Zotin, dëgjonte zërin e tij që i fliste nga pjesa e sipërme e pajtuesit që ndodhet mbi arkën e déshmisë midis dy kerubinëve; kështu i fliste Zoti.

8 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **2** "Foli Aaronit dhe i thuaj: Kur do të vendosësh llambat, shtatë llambat duhet të ndriçojnë pjesën e përparme të shandanit". **3** Dhe Aaroni veproi kështu: i vendosi llambat në mënyrë që të ndriçonin pjesën e përparme të shandanit, ashtu siç e kishte urdhëruar Zoti Moisiu. **4** Shandani ishte ndërtuar kështu: ishte prej ari të rrahur; ishte punuar me çekiqi nga këmba e tij deri tek lulet e tij. Moisiu e kishte bërë shandanin simbas modelit që i kishte treguar Zoti. **5** Pastaj Zoti i foli Moisiut, duke i thënë: **6** "Merr Levitét ndër bijtë e Izraelit dhe pastroji. **7** Do të veprosht kështu pér t'i pastruar: do të spërkatësh ujë mbi ta pér t'i pastruar; pastaj do të heqin një brisk mbi tèrë trupin e tyre, do të lajnë rrrobat e tyre dhe do të pastrohen. **8** Pastaj do të marrin një dem të vogël me blatinin e ushqimit prej majë mielli të përzier me vaj ndërsa ti do të marrësh një dem tjetër si flijim përmëkatin. **9** Do t'i afrosh Levitét përpara çadrës së mbledhjes dhe do të thërrasësh tèrë asamblënë e bijve të Izraelit. **10** Kështu do t'i afrosh Levitét përpara Zotit dhe bijtë e Izraelit do të vënë duart e tyre mbi Levitét; **11** pastaj Aaroni do t'i paraqesë Levitét si ofertë të tundur para Zotit nga ana e bijve të Izraelit, me qëllim që të kryejnë shërbimin e Zotit. **12** Pastaj Levitét do të vënë duart e tyre mbi kokën e demave të vegjël, dhe ti do të ofrosh njérin prej tyre si flijim përmëkatin dhe jetrin si olokaust pér Zotin, pér të bërë shlyerjen pér Levitét. **13** Do t'i mbash më këmbë Levitét përpara Aaronit dhe para bijve të tij dhe do t'i paraqitësh si një ofertë të tundur pér Zotin. **14** Kështu do t'i ndash Levitét nga gjiri i bijve të Izraelit dhe Levitét do të jenë të mitë. **15** Pas kësaj Levitét do të hyjnë në çadrën e mbledhjes pér të kryer shërbimin; kështu ti do t'i pastrosh dhe do t'i paraqitësh si një ofertë të tundur, **16** sepse më janë dhënë plotësisht nga gjiri i bijve të Izraelit; unë i mora pér vete, në vend të tij gjithë atyre që çelin barkun e nénës, në vend të tij parëlindurve të tij gjithë bijve të Izraelit. **17** Sepse të gjithë të parëlindurit e bijve të Izraelit, si të njerëzve ashtu dhe të kafshëve, më takojnë mua; i shenjtërova pér vete ditën që godita tèrë të parëlindurit në vendin e Egjiptit. **18** Mora Levitét në vend të tij gjithë të parëlindurve të bijve të Izraelit. **19** Dhe i dhurova Aaronit dhe bijve tij Levitét nga gjiri i bijve të Izraelit me qëllim që të kryejnë shërbimin e bijve të Izraelit në çadrën e mbledhjes dhe që të bëjnë shlyerjen pér bijtë e Izraelit, që të mos ndodhë asnjë fatkeqësi midis bijve të

Izraelit kur i afrohen shenjtërores". 20 Kështu vepruan Moisiu, Aaroni dhe tërë asambleja e bijve të Izraelit me Levitet; bijtë e Izraelit u bënë Levitetë të gjitha ato që Zoti i kishte urdhëruar Moisiut lidhur me ta. 21 Dhe Levitet u pastruan dhe i lanë robat e tyre; pastaj Aaroni i paraqiti si një ofertë të tundur përparrë Zotit dhe bëri shlyerjen për ta, për t'i pastruar. 22 Pas kësaj Levitet hynë në çadrenë e mbledhjes për të bërë shërbimin e tyre në prani të Aaront dhe të bijve të tij. Ata u bënë Levitetë atë që Zoti i kishte urdhëruar Moisiut lidhur me ta. 23 Pastaj Zoti i foli Moisiut duke i thënë: 24 "Kjo është ajo që u takon Levitetë; nga mosha njëzet e pesë vjeç e lart Leviti do të hyjë në çadrenë e mbledhjes për të kryer shërbimet e rastit; 25 në moshën pesëdhjetë vjeç do ta ndërpresë këtë shërbim dhe nuk do të shërbujej më. 26 Do të mund të ndihmojë vëllezërit e tij në çadrenë e mbledhjes, ndërsa këta kryejnë detyrat e tyre; por ai vetë nuk do të kryejë asnje shërbim. Kështu do të veprosh me Levitet lidhur me detyrat e tyre".

9 Zoti i foli akoma Moisiut, në shkretëtirën e Sinait, muajin e parë të vitit të dytë që kur kishin dalë nga vendi i Egjiptit, duke i thënë: 2 "Bijtë e Izraelit do ta festojnë Pashkën në kohën e caktuar. 3 Do ta kremoni në kohën e caktuar, ditën e katërmëbëdhjetë të këtij muaji, në të ngrysur; do ta kremoni simbas të gjitha statuteve dhe dekreteve të saj". 4 Kështu Moisiu u foli bijve të Izraelit me qëllim që të kremonin Pashkën 5 ditën e katërmëbëdhjetë të muajit të parë në të ngrysur, në shkretëtirën e Sinait; bijtë e Izraelit vepruan simbas urdhavrave të dhëna Moisiut nga Zoti. 6 Por kishte disa njerëz që ishin të papastër sepse kishin prekur trupin e vdekur të një personi dhe nuk mund ta kremonin Pashkën atë ditë. Por këta njerëz u paraqitën po atë ditë përparrë Moisiut dhe Aaronit, 7 dhe i thanë Moisiut: "Ne jemi të papastër sepse kemi prekur trupin e vdekur të një personi; pse vallë na pengohet të paraqesim ofertën e Zotit në kohën e duhur, në mes të bijve të Izraelit?". 8 Moisiu iu përgjegj atyre: "Prisni që të dégjoj çfarë do të urdhërojë Zoti lidhur me ju". 9 Dhe Zoti i foli Moisiut, duke thënë: 10 "Folu bijve të Izraelit dhe u thuaj atyre: Në rast se dikush nga ju ose nga trashëgimtarët tuaj është i papastër për shkak të një trupi të vdekur, apo gjendet larg në udhëtim, do ta kremonjë njëloj Pashkën për nder Zotit. 11 Do ta kremonjë ditën e katërmëbëdhjetë të muajit të dytë në të ngrysur; do të hanë bukë të ndorme dhe barishtë të dhidhura; 12 nuk do të lënë asnijë tepricë deri në mëngjes dhe nuk do të thyenjë asnijë kockë. Do ta kremonjë simbas të gjitha statuteve të Pashkës. 13 Por ai që është i pastër dhe nuk është në udhëtim, në rast se nuk e kremon Pashkën, do të shfaroset në mes të popullit të tij, sepse nuk i paraqiti ofertën në kohën e duhur Zotit; ky njeri do të mbajë dénimin e mëkatit të tij. 14 Në rast se një i huaj që banon në mes jush kremon Pashkën e Zotit, ai duhet ta bëjë mbas statuteve dhe dekreteve të Pashkës. Ju do të keni një statut të vetëm për të huajin dhe për atë që ka lindur në vend". 15 Por ditën në të cilën tabernakulli u ngrit, reja mbuloi tabernakullin, perden e dëshmisë; dhe që nga mbrëmja deri në mëngjes reja mbi tabernakullin kishte marrë një pamje zjarri. 16 Kështu ndodhë gjithnjë: reja e mbulonte tabernakullin gjatë ditës dhe natën kishte pamjen e një zjarri. 17 Sa herë që reja ngríhej mbi çadrenë, bijtë e Izraelit niseshin për rrugë pas kësaj; dhe aty ku ndalej reja, aty bijtë e Izraelit vendosnin kampin e tyre. 18 Me urdhër të Zotit bijtë e Izraelit nisnin ecjen e tyre dhe me urdhër të tij fushonin; rrinin në kampin e tyre aq kohë sa

qëndronte reja mbi tabernakull. 19 Kur reja qëndronte për shumë ditë mbi tabernakullin, bijtë e Izraelit respektonin urdhrin e Zotit dhe nuk lëviznin. 20 Por në rast se reja ndalej vetëm pak ditë mbi tabernakullin, me urdhër të Zotit ata qëndronin në kampin e tyre dhe me urdhër të Zotit niseshin për rrugë. 21 Në rast se reja ndalej vetëm nga mbrëmja deri në mëngjes, kur ajo ngríhej në mëngjes, ata niseshin për rrugë; si ditën ashtu dhe natën, kur reja ngríhej, ata viheshin në lëvizje. 22 Në qoftë se reja qëndronte e palëvizhshme mbi tabernakullin dy ditë, një muaj apo një vit, bijtë e Izraelit qëndronin në kampin e tyre dhe nuk lëviznin; por kur ajo ngríhej, ata nisnin udhëtimin. 23 Me urdhër të Zotit fushonin dhe me urdhër të tij viheshin në lëvizje; respektonin urdhrin e Zotit, simbas asaj që ai kishte urdhëruar me anë të Moisiut.

10 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë 2 "Bëj dy bori prej argjendi; do t'i bësh me argjend të rrahir, do t'i përdorësh për të thirr asamblenë dhe për të lëvizur fushimet. 3 Nën tingullin e të dyjave gjithë asambleja do të mblidhet pranë teje, në hyrje të çadërs së mbledhjes. 4 Nën tingullin e njerës bori, prijësit, kërët e divizioneve të Izraelit do të mblidhen pranë teje. 5 Kur do t'i bini alarmit për herë të parë, ata që janë në lindje do të vihen në lëvizje. 6 Kur do t'i bini alarmit për herë të dytë, ata që janë në jug do të vihen në lëvizje; duhet t'i bini alarmit që të vihen në lëvizje. 7 Kur duhet të mblidhet asambleja do t'i bini borisë, pa i rënë alarmit. 8 Do t'u bien borive bijtë e Aaronit, priftërinjtë; ky do të jetë një statut i përfjetshëm për ju dhe për trashëgimtarët tuaj. 9 Kur në vendin tuaj do të shkoni në luftë kundër armikut që ju shtyp, do t'i bini alarmit me boritë; kështu do t'ku kujtoheni përparrë Zotit Perëndisë tuaj, dhe do të çlironeni nga armiqët tuaj. 10 Po kështu në ditët tuaja të gëzimit, në festat tuaja të caktuara dhe në fillim të muajve tuaj të parë, do t'u bini borive me rastin e olokausteve dhe të fljimeve tuaja të falënderimit; dhe kështu ato do të bëjnë që të kujtoheni përparrë Perëndisë tuaj. Unë jam Zoti, Perëndia juaj". 11 Por ndodhi që në vitin e dytë, në muajin e dytë, ditën e njëzetë të muajit, reja u ngrit mbi tabernakullin e dëshmisë. 12 Dhe bijtë e Izraelit u nisën për rrugë, duke lënë shkretëtirën e Sinait; pastaj reja u ndal në shkretëtirën e Paranit. 13 Kështu u nisën për rrugë herën e parë simbas urdhrit që Zoti kishte dhënë me anë të Moisiut. 14 I pari lëviz flamuri i kampit të bijve të Judës, i ndarë simbas formacioneve të tij. Divizionin e Judës e komandonte Nahshoni, bir i Aminadabit. 15 Nethaneeli, bir i Tsarit, komandonte divizionin e fisit të bijve të Isakarit, 16 ndërsa Eliabi, bir i Helonit, komandonte divizionin e fisit të bijve të Zabulonit. 17 Pastaj u çmontua tabernakulli dhe bijtë e Merarit dhe të Gershonit u nisën për rrugë, duke transportuar tabernakullin. 18 Pastaj u vu në lëvizje flamuri i kampit të Rubenit, i ndarë simbas formacioneve të tij. Divizionin e Rubenit e komandonte Elitsuri, bir i Shedeurit. 19 Shelumieli, bir i Tsurishadit, komandonte divizionin e fisit të bijve të Simeonit, 20 ndërsa Eliasafi, bir i Deuelit, komandonte divizionin e fisit të bijve të Gadit. 21 Pastaj u vunë në lëvizje Kehathitë, duke transportuar sendet e shenjta; ata do ta ngrin tabernakullin para ardhjes së tyre. 22 Pas kësaj u nis flamuri i kampit të bijve të Efraimit, i ndarë simbas formacioneve të tij. Divizionin e Efraimit e komandonte Elishama, bir i Amihudit. 23 Gamalieli, bir i Pedahtsurit, komandonte divizionin e fisit të bijve të Manasit, 24 ndërsa Abidani, bir i Gideonit, komandonte divizionin e fisit të bijve të Beniaminit. 25 Pastaj filloj të lëvizë flamuri i kampit të bijve të Danit, i ndarë simbas formacioneve të tij, që përbënte praparojën

e të gjitha kampeve. Divizioni i Danit komandohej nga Ahiezieri, bir i Amishadait. 26 Pagieli, bir i Okranit, komandonte divizionin e fisit të bijve të Asherit, 27 ndërsa Ahira, bir i Enanit, komandonte divizionin e fisit të bijve të Neftalit. 28 Kjo ishte radha e marshimtë bijve të Izraelit, simbas divizioneve të tyre. Kështu u vunë në lëvizje. 29 Por Moisiu i tha Hobabit, birit të Reuelit, Madianitit, vjehri i Moisit: "Ne po vihemi në marshim drejt vendit për të cilin Zoti ka thënë "Unë do t'ju jap". Eja me ne dhe do të bëjmë të mira, 30 Hobabi iu përgjegj: "Unë nuk do të vij, por do të kthehem në vendin tim te të afërmit e mi". 31 Atëherë Moisiu i tha: "Mos na lëré, sepse ti e di ku duhet të fushojmë në shkretëtirë dhe ti do të jesh si sytë për ne. 32 Në qoftë se vjen me ne, çdo të mirë që do të na bëjë Zoti, ne do të ta bëjmë ty". 33 Kështu u nisën nga mali i Zotit dhe ecën tri ditë; dhe arka e besëlidhjes së Zotit shkoi para tyre gjatë një udhëtimi prej tri ditësh, për të gjetur një vend ku ata të pushonin. 34 Dhe reja e Zotit qëndronte mbi ta gjatë ditës, kur niseshin nga kampi. 35 Kur nisej arka, Moisiu thoshte; "Çohu, o Zot, me qëllim që të shkatërrohen armiqëtë e tu dhe të ikin me vrap para teje ata që të urrejnë!". 36 Dhe kur ndalej, thoshte: "Kthahu, o Zot, pranë morisë së madhe të njerëzve të Izraelit!".

11 Por populli u ankua dhe kjo nuk tingëlloi mirë në veshët e Zotit; sa e dégjoi, Zoti u zemërua, dhe zjarri i tij shpërtheu midis tyre dhe shkatërrroi skajin e kampit. 2 Atëherë populli i bërtiti Moisiut; Moisiu iu lut Zotit dhe zjarri u shua. 3 Kështu ky vend u quajt Taberah, sepse zjarri i Zotit ishte ndezur midis tyre. 4 Dhe fundërinën heterogjene që ishte midis popullit e pushtoi një lakmi e madhe; edhe bijtë e Izraelit filluan të ankohen dhe të thonë: "Kush do të na japë mish për të ngrënë? 5 Nuk i harrojmë peshqit që i hanim falas në Egjipt, kastravecat, pjeprat, preshtë, qepët dhe hudhrat. 6 Por tani e tërë qenia jonë ka shteruar; para syve tanë nuk ka asgjë tjetër veç kësaj mane". 7 Mana i ngjante farës së koriandrit dhe kishte pamjen e bdelit. 8 Populli shkonte rrëth e rrötull për ta mbledhur; pastaj e bënte miell me mokrat ose e shtypte në havan, e zinte në një tenxhere ose përgatiste kuleç, të cilët kishin shijen e kuleçëve me vaj. 9 Kur binte vesa mbi kamp natën, binte mbi të edhe mana. 10 Por Moisiu dégjoi popullin që ankohej, në të gjitha familjet e tij, secili në hyrje të çadrës së vet; zemërimi i Zotit shpërtheu me të madhe dhe kjo nuk i pëlqeu aspak edhe Moisiut. 11 Atëherë Moisiu i tha Zotit: "Pse e trajtove kaq keq shërbëtorin tênd? Pse nuk gjeta hir para syve të tu për ta vënë barrën e gjithë këtij populli mbi mua? 12 Mos vallë unë e kam gjeneruar têrë këtë popull? Mos vallë kam qenë unë që e kam nxjerrë në drithë, që ti të më thuash: "Mbaje në prehrin tênd, ashtu si taja mban fëmijën që pi sisë, deri në vendin që ti u ke premtuar me betim etërvë të tij"? 13 Ku mund të gjej mish për t'i dhënë têrë këtij populli? Sepse vazhdon të qajë para meje, duke thënë: "Na jep mish për të ngrënë!". 14 Unë nuk mund ta mbaj vëtëm têrë këtë popull; éshtë një barrë shumë e rëndë për mua. 15 Në qoftë se kjo eshtë mënyra me të cilën ti déshiron të më trajtosh, të lutem, më vrit menjëherë po të këm gjetur hir para syve të tu; por mos lejo që unë të shoh fatkeqësinë time!". 16 Atëherë Zoti i tha Moisit: "Mblidhmë shtatëdhjetë njerëz nga pleqtë e Izraelit, që ti i njeh si pleq të popullit dhe funksionarë të tij; sillë në çadrën e mbledhjes dhe të rrinë aty me ty. 17 Unë do të zgres dhe aty do të flas me ty; do të marr pastaj nga Fryma që eshtë mbi ty dhe do t'ua kaloj atyre, me qëllim që ta mbajnë bashkë me ty barrën e popullit, dhe të mos e mbash ti vëtëm. 18 Pastaj do t'i thuash popullit: Shenjtërohuni për nesër, dhe do të

hani mish, sepse keni qarë në veshët e Zotit, duke thënë: "Kush do të na japë mish për të ngrënë? Ishim kaq mirë në Egjipt!". Prandaj Zoti do t'ju japë mish dhe ju do ta hani. 19 Dhe do ta hani jo për një ditë, jo për dy ditë, jo për pesë ditë, jo për dhjetë ditë, jo për njëzet ditë, 20 por për një muaj të tërë, deri sa t'ju dalë nga hunda dhe t'ju shkaktojë neveri, sepse keni hedhur poshtë Zotin dhe keni qarë para tij, duke thënë: "Pse vallë dolëm nga Egjipt?". 21 Atëherë Moisiu tha: "Ky popull, në mes të të cilit ndodhem, ka gjashtëqind mijë të ritur, dhe ti ke thënë: "Unë do t'u jap mish dhe ata do të hanë mish një muaj të tërë!". 22 Mos duhen therur kope të tëra bagëtish të trasha dhe të imta që të kenë mjafth mish? Apo duhet mbledhur për ta gjithë peshku i detit që ta kanë një sasi të mjautueshme?". 23 Zoti i përgjegj Moisiut: "Krahu i Zotit eshtë shkurtuar ndofta? Tani do të shikosh në se fjalime do të shkojë në vend apo jo". 24 Pastaj Moisiu doli dhe i njoftoi popullit fjalët e Zotit; mblođhi pastaj shtatëdhjetë njerëz pleq të popullit dhe i vendosi rrëth e qark çadrës së mbledhjes. 25 Atëherë Zoti zbriti në renë dhe i foli atij, mori nga Fryma që qëndronte mbi të dhe e çoi mbi të shtatëdhjetë pleqtë; por kur Fryma u vu mbi ta, ata bënë profeci, me gjithë se më vonë nuk bënë më. 26 Por dy njerëz, njëri quhej Eldad dhe tjetri Medad, kishin mbetur në kamp; dhe Fryma u vu edhe mbi ta; këta ishin ndër të regjistruarit, por nuk kishin dalë për të shkuar në çadër; megjithatë bënë profeci në kamp. 27 Një djali shkoi me vrap t'ia referojë këtë gjë Moisiut dhe i tha: "Eldadi dhe Medadi po bëjnë profeci në kamp". 28 Atëherë Jozueu, bir i Nunit dhe shërbëtor i Moisit, një nga të rinxjtë e tij, filloj të thotë: "Moisi, imzot, bëji që të heqin dorë!". 29 Por Moisiu iu përgjegj: "Ndofta je xheloz për mua? Ah, le të ishin të gjithë profetët në popullin e Zotit dhe dhëntë Zoti që Fryma e tij të vihet mbi ta!". 30 Pastaj Moisiu u kthye në kamp bashkë me pleqtë e Izraelit. 31 Atëherë u ngrit një erë me urdhër të Zotit dhe solli shkurt nga ana e detit, dhe i la të binin pranë kampit, një ditë ecjeje nga një anë dhe një ditë ecjeje nga ana tjetër rrëth e qark kampit, me 32 Populli mbeti në këmbë gjithë atë ditë, têrë natën dhe têrë ditën vijuese, dhe mblođhi shkurtat. (Ai që mblođhi më pak pati dhjetë Homer); dhe i shtrinë rrëth e qark kampit. 33 Kishin akoma mishin ndër dhëmbë dhe nuk e kishin përtypur akoma, kur zemërimi i Zotit kundër popullit u ndez dhe ai e goditi popullin me një plagë shumë të rëndë. 34 Kështu ky vend u quajt Kibroth-Hataavah sepse aty u varrosën njerëzit që ishin dhënë pas epsheve. 35 Nga Kibroth-Hataavau populli u nis për në Haltseroth dhe u ndal në këtë vend.

12 Miriami dhe Aaron iu kundërvunë Moisiut me fjalë për shkak të gruas etiopase me të cilën që martuar; në fakt ai që martuar me një grua etiopase. 2 Dhe i thanë: "Mos vallë Zoti ka folur vetëm me anë të Moisit? A nuk ka folur ai edhe nëpërmjet nesh?". Dhe Zoti dégjoi. 3 (Sepse Moisiu ishte një njeri shumë zemërbutë, më tepër se kushdo mbi faqen e dheut). 4 Zoti u tha menjëherë Moisiut, Aaronit dhe Miriamit: "Ju të tre dilni dhe shkonë në çadrën e mbledhjes". Kështu ata të tre dolën. 5 Atëherë Zoti zbriti në një kolonë reje, u ndal në hyrjen e çadrës dhe thirri Aaronin dhe Miriamin; që të dy i erdhën përpëra. 6 Pastaj Zoti tha: "Dëgjoni tani fjalët e mia! Në se ka një profet midis jush, unë, Zoti i bëhem i njohur atij në vegim, flas me të në ëndërr. 7 Por nuk veproj kështu me shërbëtorin tim Moisi, që eshtë besnik në têrë shtëpinë time. 8 Me të unë flas sy për sy, duke bërë që ai të më shohë, dhe jo me shprehje të errëta; dhe ai sodit dukjen e Zotit. Pse nuk keni pasur frikë të flisni kundër

sherbëtorit tim, kundër Moisiut?". 9 Kështu zemërimi i Zotit u ndez kundër tyre, pastaj ai u largua. 10 Kur reja u tërroq nga pjesa e sipërme e çadrës, Miriami ishte bëri lebroze e bardhë si bora; Aaroni e shikoi Miriamin, dhe ja, ajo ishte lebroze. 11 Aaroni i tha Moisiut: "O zoti im, mos na ngarko me fajin që kemi kryer nga budallallku dhe mëkatin që kemi bërë. 12 Mos lejo që ajo të jetë si një e vdekur, mish i së cilës është gjysmë i konsumuar kur del nga barku i nënës së saj!". 13 Kështu Moisiu i thirri Zotit, duke i thënë: "Shëroje, o Perëndi, të lutem!". 14 Atëherë Zoti iu përgjegj Moisiut: "Po ta kishte pëshytëri i ati në fytyrë, nuk do të ishte ndofta e turpëruar shtatë ditë? Izolojeni, pra, jashtë kampit shtatë ditë; pastaj pranojeni përsëri". 15 Miriamin e izoluan jashtë kampit për shtatë ditë; dhe populli nuk e filloj marshimin e tij deri sa Miriami të ripranohej në kamp. 16 Pastaj populli u nis nga Hatserothi dhe ngriti kampin e tij në Paran.

13 Zoti i foli Moisiut, duke i thënë: 2 "Dërgo njerëz të kqyrin vendin e Kanaanit që unë po u jep bijve të Izraelit. Do të dërgoni një nga çdo fis i etërve të tyre; të gjithë janë nga princat e tyre". 3 Kështu Moisiu i nisi nga shkretëtira e Paranit, simbas urdhrit të Zotit; të gjithë këta ishin kërë të bijve të Izraelit. 4 Këta ishin emrat e tyre: Shamua, bir i Zakurit, përfisin e Rubenit; 5 Shafati, bir i Horit, përfisin e Simeonit; 6 Kalebi, bir i Jefunehut, përfisin e Judës; 7 Igali, bir i Jozefit, përfisin e Isakarit; 8 Hoshea, bir i Nunit, përfisin e Efraimit; 9 Palti, bir i Rafut, përfisin e Beniaminit; 10 Gadieli, bir i Sodit, përfisin e Zabulonit; 11 Gadi, bir i Susit, përfisin e Jozefit, domethënë përfisin e Manasit; 12 Amieli, bir i Gemalit, përfisin e Danit; 13 Seturi, bir i Mikaelit, përfisin e Asherit; 14 Nahbi, bir i Vofsit, përfisin e Neftalit; 15 Geueli, bir i Makit, përfisin e Gadit. 16 Këto janë emrat e personave që Moisiu dërgoi përfi të vëzhguar vendin. Moisiu i vuri Hosheas, birit të Nunit, emrin e Jozueut. 17 Moisiu, pra, i dërgoi përfi të vëzhguar vendin e Kanaanit dhe u tha atyre: "Ngjitet që këtej në Negev dhe pastaj në krahinën malore, 18 përfi të parë si është vendi, në qoftë se populli që banon aty është i fortë apo i dobët, i pakët në numër apo i shumtë; 19 si është vendi ku banon, i mirë apo i keq, si janë qytetet në të cilat jeton, a ka kampe ose vende të fortifikuara; 20 dhe si është toka, pjellore apo e varfër, në rast se ka pemë ose jo. Bëhuni trima dhe sillni frytet nga ky vend". Ishte koha kur kishte filluar të piqej rrushi. 21 Ata u ngjitet, pra, dhe vëzhguan vendin e Tsinit deri në Rehob, duke hyrë në të nga ana e Hamathit. 22 U ngjitet përmes Negevit dhe shkuan deri në Hebron, ku ishin Ahimani, Sheshai dhe Talmai, pasardhës të Anakut. (Hebronin e kishin ndërtuar shtatë vjet para Tsoanit në Egjipt). 23 Arriten pastaj deri në lugini e Eshkolit, ku prenë një degë me një vile rrushi, që e mbanin që të dy me një purtekë; dhe morën gjithashtu shegë dhe fiq. 24 Ky vend u quajt lugina e Eshkolit, përk shkak të viles së rrushit që bijtë e Izraelit prenë aty. 25 Mbas dyzet ditësh ata u kthyen nga vëzhgimi i vendit, 26 dhe shkuan të takojnë Moisiun, Aaronin dhe tërë asamblenë e bijve të Izraelit në shkretëtirën e Paranit, në Kadesh; para tyre dhe tërë asamblesë paraqitën një raport dhe u treguan pemët e vendit. 27 Kështu para tij reportuan duke thënë: "Ne arrihem në vendin ku na dërgove; aty rrjedh me të vërtetë qumësht dhe mjaltë, dhe këto janë pemët e tij. 28 Por populli që banon në këtë vend është i fortë, qytetet janë të fortifikuara dhe shumë të mëdha; dhe aty pamë edhe pasardhësit e Anakut. 29 Amalekitët banojnë në krahinën e Negevit; Hitejtë, Gebusejtë dhe Amorejtë banojnë përkundrazi në krahinën malore, ndërsa Kananejtë banojnë pranë

detit dhe gjatë Jordanit". 30 Atëherë Kalebi e qetësoi popullin që murmuriste kundër Moisiut dhe tha: "Le të njigjeti menjëherë dhe ta pushojmë vendin, sepse këtë mund ta bëjmë me siguri". 31 Por njerëzit që kishin shkuar me të thanë: "Nuk mund të suliemi kundër këtij populli, sepse është më i fortë se ne". 32 Kështu i paraqitën një informacion të keq përvendos që kishin vëzhguar duke thënë: "Vendi që kemi përshkuar për ta vëzhguar është një vend që i ha banorët e tij; dhe të gjithë njerëzit që kemi parë në të janë njerëz me shtatë të lartë. 33 Përveç kësaj aty pamë gjigantë (pasardhësit e Anakut rrjedhin nga gjigantët), përballë të cilëve na dukej se ishim karkaleca, dhe kështu duhet t'u dukeshim atyre".

14 Atëherë tërë asambleja ngriti zërin dhe filloj të bërtasë; dhe atë natë populli qau. 2 Dhe të gjithë bijtë e Izraelit murmurisnin kundër Moisiut dhe kundër Aaronit dhe tërë asambleja u tha atyre: "Sikur të kishim vdekur në vendin e Egjiptit ose të kishim vdekur në këtë shkretëtirë! 3 Pse Zoti na çon në këtë vend që të biem nga goditja e shpatave? Gratë dhe fémijet tanë do të bëhen pre e armikut. A nuk do të ishte më mirë për ne të kthehem i në Egjipt?". 4 Dhe i thanë njëri tjetrit: "Të zgjedhim një kryetar dhe të kthehem i në Egjipt!". 5 Atëherë Moisiu dhe Aaroni ranë përmbyss përrpara tërë asamblesë së mbledhur të bijve të Izraelit. 6 Jozueu, bir i Nunit, dhe Kalebi, bir i Jenufehut, që ishin ndër ata që kishin vëzhguar vendin, grisen rrrobat e tyre, 7 dhe i folën kështu asamblesë së bijve të Izraelit: "Vendi që kemi përshkuar për ta vëzhguar është një vend i mirë, shumë i mirë. 8 Në rast se Zoti kënaqet me ne, do të na çojë në këtë vend dhe do të na jepë neve, "një vend ku rrjedh qumësht dhe mjaltë". 9 Vetëm mos ngrini krye kundër Zotit dhe mos kini frikë nga populli i vendit, sepse ai do të jetë ushqimi ynë; mbrojtja e tyre është larguar nga ata dhe Zoti është me ne; mos kini frikë nga ata". 10 Atëherë tërë asambleja foli për t'i vrarë me gurë; por lavdia e Zotit iu shfaq që çadrën e mbledhjes tërë bijve të Izraelit. 11 Pastaj Zoti i tha Moisiut: "Deri kur do të më përcëmjoj ky popull? Dhe deri kur do të refuzojnë të besojnë pas gjithë atyre mrekullive që kam bërë në mes të tyre? 12 Unë do ta godas me murtajë dhe do ta shkatërroj, por do të bëj prej teje një komb më të madh dhe më të fuqishëm se ai". 13 Moisiu i tha Zotit: "Por do ta dégjojnë Egjiptasit, nga mesi i të cilëve e ke ngritur këtë popull përfuqinë tênde, 14 dhe do t'iash vështirë dështim. 15 Tani në se e bën këtë popull të vdesë si një njeri të vetëm, kombet që kanë dégjuar namin tênd do të flasin, duke thënë: "Me genë se Zoti nuk ka qenë i zotit që futë këtë popull në vendin që ishte betuar t'i jepte, e vrau në shkretëtirë". 16 Por tani, të lutem, le të shfaqet fuqia e Zotit tim në madhështinë e saj, ashtu si fole duke thënë: 18 "Zoti është i ngadaltë në zemërim dhe i madh në mësirë; ai fal padrejtësinë dhe mëkatin, por nuk lë pa ndëshkuar fajtorin, duke dënuar paudhësinë e etërve te bijtë, deri në brezin e tretë ose të katërt". 19 Fale paudhësinë e këtij populli, me madhështinë e mësirës sate, ashtu siç e ke falur këtë popull nga Egjipti deri këtu". 20 Atëherë Zoti tha: "Unë fal, ashtu si kérkove ti; 21 por, ashtu siç është e vërtetë që unë jetoj, e gjithë toka do të jetë plot me lavdinë e Zotit, 22 dhe tërë këta njerëz që kanë parë lavdinë time dhe mrekullitë që kam bërë në Egjipt e në shkretëtirë, dhe më kanë tunduar dhjetë herë dhe nuk e kanë dégjuar zërin tim, 23 me siguri nuk kanë përfi ta parë

vendin që u betova t'u jap etërve të tyre. Askush nga ata që më kanë përqmuar nuk ka për ta parë; 24 por shërbëtorin tim Caleb, duke qenë se veproi i shtyrë nga një frysë jetër e më ka ndjekur plotësisht, unë do ta fus në vendin ku ka shkuar; dhe pasardhësit e tij do ta zotërojnë. 25 Amalekitët dhe Kananejtë banojnë në luginë, nesër kthehuni prapa dhe nisuni drejt shkretëtirës, në drejtim të Detit të Kuq". 26 Zoti u foli akoma Moisiut dhe Aaronit, duke u thënë: "Deri kur do të duroj këtë asamble të keqe që murmurit kundër meje? Unë dégjova murmuritet që bëjnë bijtë e Izraelit kundër meje. 28 U thuaj atyre: Ashtu siç éshët e vërtetë që unë jeto, thotë Zoti, unë do t'ju bëj atë që kam dëgjuar prej jush. 29 Kufomat tuaja do të bien në këtë shkretëtirë; ju të gjithë që jeni regjistruar, nga mosha njëzet vjeç e lart, dhe që keni murmuritur kundër meje, 30 nuk do të hyni me siguri në vendin ku u betova se do të banoni, me përashtim të Kalebit, birit të Jefunehut, dhe të Jozueut, birit të Nunit. 31 Të vegjilat tuaj përkundrazi, që ju thatë se do të ishin viktima të armiqve, do t'i fus; dhe ata do të njohin vendin që ju keni përqmuar. 32 Por sa për ju, kufomat tuaja do të bien në këtë shkretëtirë. 33 Dhe bijtë tuaj do të kullozin kopetë në shkretëtirë dyzet vjet me radhë dhe do të mbajnë ndëshkimin pér pabesitë tuaja, deri sa të treten kufomat tuaja në shkretëtirë. 34 Né bazë të numrit të ditëve që keni përdorur pér të vëzhguar vendin, domethënë dyzet ditë, pér çdo ditë do të mban fajin tuaj një vit, gjithsej, pra, dyzet vjet; dhe kështu do të kuptoni se ç'do të thotë që unë jam tërhequ nga ju. 35 Unë, Zoti, fola; me siguri, kështu do të veproj kundër gjithë kësaj asambleje të keqe që u mblohdh kundër meje; në këtë shkretëtirë do të treten dhe këtu do të vdesin". 36 Njerëzit që Moisiu kishte dërguar pér të vëzhguar vendin, mbas kthimit të tyre e kishin shtyrë tërë asamblënë të murmuriste kundër tij, duke paraqitjet një raport të keq pér vendin, 37 ata njerëz, që kishin përpiluar raportin e keq pér vendin, vdiqën nga një plagë përrapa Zotit. 38 Por Jozueu, bir i Nunit, dhe Kaleb, bir i Jefunehut, mbetën të gjallë midis gjithë atyre që kishin shkuar të vëzhgonin vendin. 39 Atëherë Moisiu u njoftoi këto fjalë tërë bijve të Izraelit, dhe populli ndjeu një dhimbje të thellë. 40 U ngritën herët në mëngjes dhe u ngjitën në majë të malit, duke thënë: "Ja ku jemi; ne do të ngjitemi në vendin pér të cilin na foli Zoti, sepse kemi mëkatuar". 41 Por Moisiu tha: "Pse e shkelni urdhrin e Zotit? Nuk ka pér t'ju dalë mbarë. 42 Mos u ngjiti, sepse do t'ju mundin armitqë tuaj, Zoti nuk éshët në mes jush. 43 Para jush në fakt ndodhen Amalekitët dhe Kananejtë, dhe ju do të rrëzohen nga shpatat e tyre; sepse jeni larguar nga rruga e Zotit, Zoti nuk do të jetë me ju". 44 Me gjithë atë ata patën guxmin të ngjiten në majë të malit; por arka e besëlidhjes së Zotit dhe Moisiu nuk lëvizën nga mesi i kampit. 45 Atëherë Amalekitët dhe Kananejtë, që banonin mbi këtë mal, zbritën poshtë, i thyen dhe i vunë përrapa deri në Hormah.

15 Pastaj Zoti i foli Moisiut, duke i thënë: 2 "Folu bijve të Izraelit dhe u thuaj: Kur do të hyni në vendin ku duhet të banoni dhe që unë ju jap, 3 do t'i ofroni Zotit një fljim të bërë me zjarr, një olokaust apo një fljim pér kryerjen e një kushti apo si ofertë vullnetare ose në festat tuaja të caktuara, pér t'i bërë një erë të këndshme Zotit me një kafshë, të marrë nga kopeja e kafshëve të trasha e të imta, 4 ai që do të paraqesë ofertën e tij Zotit, do të ofrojë si blatim ushqimor një të dhjetën e fasë majë mielli të përzier me një çerek hini vaji; 5 gjithashtu do t'i çosh një libacion prej një çerek hini verë së bashku me olokaustin ose fljimin, pér çdo qengj. 6 Në qoftë se bëhet fjalë pér një dash, do

të çosh si blatim ushqimi dy të dhjeta efe majë mielli të përzier me një të tretë hini vaji, 7 dhe do të bësh një libacion vere prej një të tretë hini si një ofertë me erë të këndshme pér Zotin. 8 Por në rast se në vend të olokaustit ose të fljimit çon një dem të vogël, pér kryerjen e një kushti apo të një fljimi falënderimi pér Zotin, 9 së bashku me demin e vogël do të ofrohet, si blatim i ushqimit, majë mielli në një sasi tre të dhjata të efas i përzier me gjysmë hini vaji; 10 dhe do të çosh si libacion gjysmë hini verë; éshët një fljim që bëhet me zjarr, me një erë të këndshme pér Zotin. 11 Kështu do të veprohet pér çdo dem të vogël, pér çdo dash, pér çdo qengj ose kec, simbas numrit që përgatitni. 12 Do të veproni kështu pér çdo kafshë që do të sillni. 13 Të gjithë ata që kanë lindur në vend do veprojnë kështu, kur do t'i ofrojnë një fljim me zjarr, me erë të këndshme Zotit. 14 Dhe në se një i huaj që banon me ju ose kushdo tjeter që të ndodhet me ju në brezat e ardhhëm, dëshiron të ofrojë një fljim të bërë me zjarr, me erë të këndshme pér Zotin, do të veprojë si ju. 15 Do të ketë një statut të vetëm pér gjithë asamblenë, pér ju dhe pér të huajin që banon midis jush; do të jetë një statut i përjetshëm pér gjithë brezat tuaj; ashtu siç jeni ju, ashtu do të jetë edhe i huaj përrapa Zotit. 16 Do të jetë po ai ligj dhe po ai dekret pér ju dhe pér të huajin që banon me ju". 17 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: 18 "Folu bijve të Izraelit dhe u thuaj atyre: Kur do të arrini në vendin ku po ju poj unë, 19 dhe do të hanë bukën e vendit, do t'i paraqisni Zotit një ofertë të lartë. 20 Nga prodhimi i parë i brumit tuaj do të paraqisni një kulaç si ofertë e lartë; do ta paraqisni si një ofertë e lartë e lëmit. 21 Nga prodhimi i parë i brumit tuaj do t'i jepni Zotit një ofertë të lartë pér gjithë brezat tuaj. 22 Në qoftë se keni kryer një mëkat nga padituria dhe nuk keni respektuar të gjitha këto urdhërimë që Zoti i ka dhënë Moisiut, 23 të gjitha ato që Zoti ka urdhëruar me anë të Moisiut, nga dita që Zoti ju ka dhënë urdhra dhe më vonë pér të gjitha brezat tuaj, 24 në qoftë se mëkatë éshët kryer nga padituria, pa u marrë vesh nga asambleja, gjithë asambleja do të ofrojë një dem të vogël si olokaust me erë të këndshme pér Zotin së bashku me blatin e tij të ushqimit dhe libacionin e tij simbas asaj që éshët dekretuar, si dhe një kec si fljim pér mëkatin. 25 Kështu prifti do të bëjë shlyerjen pér të gjithë asamblenë e bijve të Izraelit dhe ky mëkat do t'u falet, sepse éshët një mëkat i kryer nga padituria, dhe ata kanë sjellë ofertën e tyre, një fljim i bërë me zjarr pér Zotin, dhe fljimi i tyre pér mëkatin, pér mëkatin e tyre nga padituria përrapa Zotit. 26 Do t'i falet tërë asamblesë së bijve të Izraelit dhe të huajt që banon midis tyre, sepse tërë populli e kreu këtë mëkat nga padituria. 27 Në qoftë se éshët një person i vetëm që kryen mëkatin nga padituria, ai t'ë ofrojë një dhi motake si fljim pér mëkatin. 28 Dhe prifti do të bëjë shlyerjen përrapa Zotit pér personin që ka mëkatuar nga padituria, kur e ka bërë pa njojhen e duhur; prifti do të bëjë shlyerjen pér të është mëkat do t'i falet. 29 Si për ata që kanë lindur në vend midis bijve të Izraelit ose pér një të huaj që banon midis jush, do të keni një ligj të vetëm pér atë që mëkaton nga padituria. 30 Por ai që kryen një mëkat me qëllim, qoftë i lindur në vend apo i huaj, fyen Zotin; ky njeri do të shfaroset në mes të popullit të tij. 31 Sepse ka përqmuar fjalët e Zotit dhe ka dhunuar urdhërimet e tij; ky njeri duhet të shfaroset, do të mbajë barrën e paudhësë së tij". 32 Ndërsa bijtë e Izraelit ishin në shkretëtirë, gjetën një njeri që mbildhë dru ditën e shtunë. 33 Ata që e gjetën duke mbledhur dru, e cuan te Moisiu, tek Aaronit dhe para tërë asamblesë. 34 Dhe e futën në burg, sepse nuk ishte përcaktuar akoma se ç'duhet t'i bënin. 35

Pastaj Zoti i tha Moisiut: "Ky njeri duhet tē vritet; e tērë asambleja do ta vrasë me gurë jashtë kampit". 36 Kështu tērë asambleja e coi jashtë kampit dhe e vrau me gurë; dhe ai vdiq, ashtu si e kishte urdhëruar Zoti Moisiun. Qëllimi i thekëve nē rrobat 37 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: 38 "Folu bijve të Izraelit dhe u thuaj atyre që tē bëjnë brez pas brezi thekë nē cepat e rrobave tē tyre dhe tē vénë nē çdo cep një kordon nē ngjyrr manushaqeje. 39 Do tē jetë një thek tē cilin do ta shikoni pér tē kujtuar tē gjitha urdhërimet e Zotit dhe pér t'i zbatuar, dhe jo pér tē ndjekur zemrën tuaj dhe sytë tuaja që ju cojnë nē kurvërim. 40 Kështu do tē kujtoni tē gjitha urdhërimet e mia dhe do t'i zbatoni nē praktikë, dhe do tē jeni tē shenjtë pér Perëndinë tuaj. 41 Unë jam Zoti, Perëndia juaj që ju nxori nga vendi i Egjiptit pér tē qenë Perëndia juaj. Unë jam Zoti, Perëndia juaj".

16 Koreu, bir i Itsharit, bir i Kehathit, bir i Levit, tok me Dathanin dhe Abiramin, birin e Eliabit, dhe me Onin, birin e Pelethit, bij tē Rubenit, 2 u ngritën para Moisiut, së bashku me disa bij tē tjerë tē Izraelit, dyqind e pesëdhjetë prijës tē asamblesë, anëtarë tē emëruar tē këshillit, njerëz që u shkonte fjala. 3 Ata u mblohdhën kundër Moisiut dhe Aaronit, dhe u thanë: "Mjaft më me ju, sepse tērë asambleja eshtë e shenjtë, secili nga anëtarët e tij, dhe Zoti eshtë nē mes tyre; pse, pra, ngriheni mbi asamblenë e Zotit?". 4 Me tē dégjuar këto fjalë, Moisiu ra përbys me fytyrën pér tokë, 5 pastaj i foli Koreut dhe gjithë njerëzve tē tij, duke u thënë: "Nesër nē mëngjes Zoti do tē tregojë kush eshtë i tij dhe kush eshtë i shenjtë, dhe ai do ta afrojë pranë vetes; do tē afrojë pranë vetes atë që ai ka zgjedhur. 6 Bëni kështu: merrni temjanica, ti Kore, dhe gjithë njerëzit e tu; 7 nesër i mbushni me zjarr dhe u hidhni sipër temjan para Zotit; dhe ai që Zoti do tē ketë zgjedhur do tē jetë i shenjtë. E kaluat masën, o bij tē Levit!". 8 Pastaj Moisiu i tha Koreut: "Tani dégjoni, o bij tē Levit! 9 A eshtë gjë e vogël pér ju që Perëndia i Izraelit ju ka ndarë nga asambleja e Izraelit dhe ju ka afruar ndaj vetes që tē kryeni shërbimin e tabernakullit tē Zotit dhe që tē rrini përpëra asamblesë dhe t'u shërbuni atyre? 10 Ai ju ka afruar ndaj vetes ty dhe tē gjithë vëllezërit e tu, bij tē Levit bashkë me ty. Po tani kërkon tē kesh edhe priftërinë? 11 Për këtë arsy te edhe tērë njerëzit e tu jeni mbledhur kundër Zotit. Dhe kush eshtë Aaroni që tē murmurisni kundër tij?". 12 Atëherë Moisiu dërgoi tē thërrasin Datanin dhe Abiramin, bij tē Eliabit; por ata thanë: "Ne nuk do tē njigjeti. 13 A eshtë vallë gjë e vogël që na nxore nga një vend ku rrjedh qumësht dhe mjaltë, pér tē na lënë tē vdesim nē shkretëtirë, me qëllim që t'i sundosh mbi ne? 14 Përveç kësaj nuk na çove nē një vend ku rrjedh qumësht dhe mjaltë dhe nuk na ke lënë si trashëgim fusha dhe vreshta! Dëshiron ti t'u nxjerrësh sytë këtyre njerëzve? Nuk do tē njigjeti". 15 Atëherë Moisiu u zemërua shumë dhe i tha Zotit: "Mos prano blatinin e tyre; unë nuk kam marrë prej tyre as edhe një gomar dhe nuk u kam bërë atyre asnjë padrejtësi". 16 Pastaj Moisiu i tha Koreut: "Ti dhe gjithë njerëzit e tu paraqituni nesër para Zotit, ti dhe ata bashkë me Aaronin; 17 dhe secili prej jush tē marrë temjanicën e tij, t'i shtjerë temjan dhe secili tē sjellë temjanicën e tij para Zotit; do tējenë dyqind e pesëdhjetë temjanica. Edhe ti dhe Aaroni do tē merrni secili temjanicën e tij". 18 Dhe kështu secili mori temjanicën e tij, e mbushi me zjarr, vuri përsipër temjan dhe qëndroi nē hyrjen e çadrës së mbledhjes bashkë me Moisiun dhe Aaronin. 19 Koreu thirri tērë asamblenë kundër tyre nē hyrje tē çadrës së mbledhjes; dhe lavdia e Zotit u shfaq para tērë asamblesë. 20 Atëherë Zoti u foli Moisiut dhe Aaronit, duke u

thënë: 21 "Ndahuni nga kjo asamble dhe unë do t'i zhduk nē një çast". 22 Por ata ranë përbys me fytyrën pér tokë dhe thanë: "O Perëndi, Perëndia i frymëve tē çdo mish! Sepse një njeri i vetëm ka mëkatuar, a duhet tē zemëroheshi t'i më gjithë asamblenë?". 23 Atëherë Zoti i foli Moisiut, duke i thënë: 24 "Foli asamblesë dhe u thuaj: "Largohuni nga afërsia e banesës së Koreut, tē Dathanit dhe tē Abiramit"". 25 Pastaj Moisiu u ngrit dhe shkoi te Datani dhe Abirami; atë e ndoqën pleqtë e Izraelit. 26 Pas kësaj i foli asamblesë duke thënë: "Largohuni nga çadrat e këtyre njerëzve tē këqij, dhe mos prekni asjgjë që u përket atyre që tē mos treteni nē tē gjitha mëkatet e tyre". 27 Kështu ata u larguan nga afërsia e banesës së Koreut, tē Datanit dhe tē Abiramit. Datani dhe Abirami dolën dhe u ndalën nē hyrje tē çadrave tē tyre bashkë me gratë e tyre, me bijtë e tyre dhe me tē vegjilët e tyre. 28 Atëherë Moisiu tha: "Nga kjo do tē mësoni që Zoti më ka dërguar pér tē bërë tērë këto vepra dhe se nuk kam vepruar me kokën time. 29 Në qoftë se këta njerëz vdesin si vdesin gjithë njerëzit, në qoftë se fati i tyre eshtë fati i përbashkët i tē gjithë njerëzve, Zoti nuk më ka dërguar; 30 por në qoftë se Zoti bën diçka tē re, në qoftë se toka hap gojën e saj dhe gëlltit ata dhe çdo gjë që ata kanë, dhe ata zbsrin tē gjallë nē Sheol, atëherë do tē pranonit që këta njerëz kanë përcmuar Zotin. (Sheol h7585) 31 Por ndodhi që, posa mbaroi shqiptimi i këtyre fjalëve, dheu u çà poshtë tyre, 32 toka hapi gojën e saj dhe i gjelliti me gjithë familjet e tyre, me tē gjithë njerëzit që mbanin anën e Koreut, me tē gjitha pasuritë e tyre. 33 Kështu zbritën tē gjallë nē Sheol; toka u mbyll mbi ta dha ata u zhdukën nga asambleja. (Sheol h7585) 34 Tërë Izraeli që ndodhej rrëth tyre, duke dégjuar brimat e tyre ua mbathhi këmbëvë, sepse thoshte: "Të mos na gjellësë toka edhe ne!". 35 Dhe një zjarr doli nga prania e Zotit dhe gjelliti dyqind e pesëdhjetë veta që ofronin temjanin. 36 Pastaj Zoti i foli Moisiut, duke i thënë: 37 "I thuaj Eleazarit, birit tē priftit Aaron, tē nxjerrë jashtë temjanicat nga zjarri, sepse ato janë tē shenjta dhe ta hedhë zjarrin larg; 38 dhe nga temjanicat e atyre që kanë kryer mëkate duke vënë nē rrezik jetën e tyre, tē bëhen aq petëza tē rratura pér tē veshur altarin, sepse i kanë paraqitur para Zotit dhe pér këtë arësye janë tē shenjta; dhe do tē shërbejnë si një qortim pér bijtë e Izraelit". 39 Kështu prifti Eleazar mori temjanicat prej bronzi tē paraqitura prej atyre që ishin djegur, dhe bëri petëza pér tē veshur altarin, 40 me qëllim që t'u shërbën si kujtim bijve tē Izraelit, dhe asnjë i huaj që nuk ishte nga fis i Aaronit tē afrohej pér tē ofruar temjan para Zotit dhe tē mos pësonte fatin e Koreut dhe tē njerëzve tē tij, ashtu si Zoti i kishte thënë me anë tē Moisiut. 41 Tē nesërmen gjithë asambleja e bijve tē Izraelit murmuriti kundër Moisiut dhe Aaronit, duke thënë: "Ju keni bërë tē vdesë populli t Zotit". 42 Por ndodhi që, ndërsa asambleja po mblidhj kundër Moisiut dhe Aaronit, ata u kthyen nga çadra e mbledhjes; dhe ja, reja e mbulonte atë dhe u shfaq lavdia e Zotit. 43 Atëherë Moisiu dhe Aaroni shkuant përpëra çadrës së mbledhjes. 44 Dhe Zoti i foli Moisiut, duke i thënë: 45 "Largohuni nga kjo asamble dhe unë do t'i zhduk nē një çast". Dhe ata ranë përbys me fytyrën pér tokë. 46 Kështu Moisiu i tha Aaronit: "Merr temjanicën, vërt brenda saj zjarr tē marri ngħalti, vendos mbi tē temjan dhe coje shpejt nē mes tē asamblesë, dhe bēj shlyerjen e fajit pér ta, sepse ka shpërthyer zemërimi i Zotit, dhe plaga ka filluar". 47 Atëherë Aaroni mori temjanicën, ashtu siç kishte thënë Moisiu, dhe vrapoi nē mes tē asamblesë; dhe ja, fatkeqësia kishte filluar nē mes tē popullit; kështu ai vuri temjanin nē temjanicën dhe bëri shlyerjen pér popullin. 48 Dhe u ndal midis tē gjallëve dhe tē vdekurve,

dhe fatkeqësia u ndal. **49** Ata që vdiqën nga fatkeqësia ishin katërmëbëdhjetë mijë e shtatëqind veta, përvëç atyre që kishin vdekur për ngjarjet e Koreut. **50** Kështu Aaroni u kthye te Moisiu në hyrje të çadrës së mbledhjes, sepse fatkeqësia ishte ndalur.

17 Pastaj Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **2** "Folu bijve të Izraelit dhe bëj që të jep shufra, një pér çdo shtëpi të etërve të tyre, domethënë dymbëdhjetë shufra nga të gjithë prijësit e tyre simbas shtëpive të etërve të tyre; do të shkruash emrin e secilit mbi shufrën e tij; **3** dhe do të shkruash emrin e Aaronit mbi shufrën e Levit, sepse do të ketë një shufër pér çdo kryetar të shtëpive të etërve të tyre. **4** Pastaj do t'i vësh në çadrën e mbledhjes, përparrë dëshmisë, ku unë takohem me ju. **5** Dhe do të ndodhë që shufra e njeriut që unë zgjedh, do të lulëzojë dhe unë do të bëj që t'pushojnë murmuritjet e bijve të Izraelit kundër jush". **6** Kështu Moisiu i foli bijve të Izraelit dhe të gjithë prijësit e tyre i dhanë secili një shufër, simbas shtëpive të etërve të tyre, domethënë dymbëdhjetë shufra; dhe shufra e Aaronit ishte midis shufrave të tyre. **7** Pastaj Moisiu i vuri këto shufra përparrë Zotit në çadrën e dëshmisë. **8** Të nesërmen Moisiu hyri në çadrën e dëshmisë; dhe ja, shufra e Aaronit pér shtëpinë e Levit kishte lulëzuar; kishte nxjerrë lastarë, kishte çelur lule dhe kishte prodhuar bajame. **9** Atëherë nxori téré shufrat jashtë pranisë së Zotit, përparrë të gjithë bijve të Izraelit; dhe ata i panë dhe secili mori shufrën e vet. **10** Pastaj Zoti i tha Moisiut: "Ktheja shufrën Aaronit përparrë çadrës së dëshmisë, me qëllim që të ruhet si një shenjë qortimi pér rebelët, me qëllim që të marrin fund murmuritjet e tyre kundër meje dhe ata të mos vdesin". **11** Moisiu veproi ashtu siç e kishte urdhëruar Zoti. **12** Bjtë e Izraelit i folën pastaj Moisiut, duke i thënë: "Ja, po vdesim, kemi marrë fund, të gjithë kemi marrë fund! **13** Kushdo që i afrohet tabernakullit të Zotit, vdes; duhet të vdesim të gjithë?".

18 Pastaj Zoti i tha Aaronit: "Ti, bjtë e tu, dhe shtëpia e atit tênd bashkë me ty, do të mban barrën e paudhësive të kryera kundër shenjtërores, dhe ti e bjtë e tu do të mban barrën e paudhësive të kryera gjatë ushtrimit të priftërisë suaj. **2** Do të afrosh gjithashtu vëllezërit e tu, fisin e Levit, fisin e atit tênd, me qëllim që të bashkohen me ty dhe të shërbijnë, kur ti dhe bjtë e tu do të jeni para çadrës së dëshmisë. **3** Ata do të të shërbijnë ty dhe do të kryejnë téré detyrat e çadrës; por nuk do t'u afrohen orendive të shenjtërores dhe altarit, përndryshe do të vdisni së bashku, ti dhe ata. **4** Ata do të bashkohen me ty dhe do të kryejnë të gjitha detyrat e çadrës së mbledhjes që lidhen me punën në çadër, por asnjë i huaj nuk do t'ju afrohet juve. **5** Ju do të kryeni, pra, shërbimin e shenjtërores dhe të altarat, që të mos ketë më zemërim kundër bijve të Izraelit. **6** Ja, unë vetë mora vëllezërit tuaj, Levitët, nga mesi i bijve të Izraelit; ata ju janë dhënë dhuratë nga Zoti pér të kryer shërbimet e çadrës së mbledhjes. **7** Por ti dhe bjtë e tu do të ushtroni priftërinë tuaj pér të gjitha gjérat që kanë të bëjnë me altarin dhe që ndodhen matanë velit; dhe do të kryeni shërbimin tuaj. Unë ju jep priftërinë tuaj si një dhuratë pér shërbimin, por i huaji që do të afrohet do të vritet". **8** Zoti i foli akoma Aaronit, duke i thënë: "Ja, unë të besoj kujdesin e ofertave të mia të larta, të të gjitha gjérave të shenjtëruara të bijve të Izraelit; t'i jep ty dhe bijve të tu si një statut të përjetshëm pér shkak të vajosjes suaj. **9** Kjo do të të takojë nga gjérat shumë të shenjta të pakonsumuara në zjarr; të gjitha ofertat e tyre, domethënë çdo blatim ushqimor, çdo flijim pér mëkatin dhe çdo flijim pér shkeljen e bërrë që do të më paraqesin,

janë gjëra shumë të shenjta që të përkasin ty dhe bijve të tu. **10** Do t'i hash në vend shumë të shenjtë; do t'i hajë çdo mashkull; do të jenë pér ty gjëra të shenjta. **11** Do të të përkasin ty edhe këto: dhuratat që bjtë e Izraelit do të paraqesin pér nrigitë dhe të gjitha ofertat e tyre të tundura; unë t'i jep ty, bijve të tu dhe bijave të tua, si një statut i përjetshëm. Kushdo që është i pastër në shtëpinë tënde mund t'i hajë. **12** Pjesa më e mirë e vajit, e mushtit dhe e grurit, prodhimet e para që i jep Zotit, unë t'i jep ty. **13** Prodhimet e para të të gjitha gjérave që prodhon tokë dhe që ata i paraqesin Zotit, do të jenë tuajat. Kushdo që është i pastër në shtëpinë tënde mund t'i hajë. **14** Çdo gjë e shenjtëruar në Izrael do të jetë jotja. **15** Çdo pjellje e parë e çdo mishë që ata do t'i ofrojnë Zotit, qoftë të njerëzëve ashtu dhe të kafshëve, do të jetë jotja; por me siguri do të shpengosh të parëlindurin e njeriut dhe do të shpengosh pjelljen e parë të kafshëve të papastrë. **16** Dhe ata që duhet të shpengosh, do t'i shpengosh në moshën një muajsh, simbas vlerësimt tênd, pér pesë sikla argjendi, simbas siklit të shenjtërores, që është njëzet gere. **17** Por nuk do të shpengosh pjelljen e parë të lopës, të deles dhe të dhisë; janë gjëra të shenjta; do të spërkatësh gjakun e tyre mbi altarin dhe do të tymosësh dhjamin e tyre si flijim i bërë me zjarr, me erë të këndshme pér Zotin. **18** Mishi i tyre do të jetë yti; do të jetë yti si gjoksi i ofertës së tundur ashtu dhe kofsha e djathtë. **19** Unë të jep ty, bijve dhe bijave të tua bashkë me ty, si statut të përjetshëm, të gjitha ofertat e larta të gjërave të shenjta që bjtë e Izraelit i paraqesin Zotit. Është një besëlidhje e kripës dhe e përjetshme përparrë Zotit, pér ty dhe pér pasardhësin e tu". **20** Zoti i tha akoma Aaronit: "Ti nuk do të kesh asnjë trashëgimi në vendin e tyre dhe nuk do të kesh pjesë në mes tyre; unë jam pjesa jote dhe trashëgimia jote në mes të bijve të Izraelit. **21** Ja, bijve të Levit unë u lë si trashëgim të gjitha të dhjetat në Izrael në këmbim të shërbimit që kryejnë, shërbimin e çadrës së mbledhjes. **22** Dhe bjtë e Izraelit nuk do t'i afrohen më çadrës së mbledhjes, përndryshe do të ngarkoheshin me një mëkat dhe do të vdisnin. **23** Shërbimin në çadrën e mbledhjes do ta bëjnë vetëm Levitët; dhe këta do të mbajnë barrën e paudhësive të tyre; do të jetë një statut i përjetshëm pér gjithë brezat tuaj; dhe nuk do të kenë asnjë trashëgimi midis bijve të Izraelit; **24** sepse unë u jep si trashëgimi Levitëve të dhjetat që bjtë e Izraelit do t'i paraqesin Zotit si një ofertë të lartë; prandaj u thashë atyre: "Nuk do të kenë asnjë trashëgimi midis bijve të Izraelit". **25** Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **26** "Folu Levitëve dhe u thuaj atyre: Kur do të merrni nga bjtë e Izraelit të dhjetat që unë ju jep nga ana e tyre si trashëgiminë tuaj, do t'i bëni një ofertë të lartë Zotit, një të dhjetën e së dhjetës; **27** dhe oferta juaj e lartë do t'ju llogaritet si gruri që vjen nga lëmi dhe si bollëku i mushtit të butit. **28** Kështu edhe ju do t'i bëni një ofertë të lartë Zotit nga të gjitha të dhjetat që do të merrni nga bjtë e Izraelit, dhe nga ato do të jepni ofertën e lartë të Zotit priftit Aaron. **29** Nga të gjitha gjérat që ju kanë dhuruar, do t'i ofroni ofertën e lartë Zotit, nga pjesa më e mirë, pjesën e shenjtëruar. **30** Prandaj do t'u thuash atyre: "Kur të keni ofruar më të mirën, ajo që mbetet do t'u llogaritet Levitëve si prodhim i lëmit dhe si prodhim i mushtit të butit. **31** Mund ta hanë në çfarëdo vend, ju dhe familja juaj, sepse është shpërbëlimi juaj pér shërbimin tuaj në çadrën e mbledhjes. **32** Kështu nuk do të jeni faktorë të asnjë mëkat, sepse keni ofruar gjérat më të mira; por nuk do t'përdhosni gjérat e shenjta të bijve të Izraelit, përndryshe do të vdisni!".

19

Zoti u foli akoma Moisiut dhe Aaronit, duke u thënë: 2 "Ky
është statuti i ligit që Zoti ka urdhëruar, duke thënë: "U
thuaj bijve të Izraelit që të sjellin një mëshqerrë të kuqe, pa të
meta dha mbi të cilën nuk është vënë asnjë zgjedhë. 3 Do t'ia
jepni priftit Eleazar, që do ta çoju jashtë kampit dhe do ta therë në
praninë tuaj. 4 Prifti Eleazar do të marrë me gisht pak gjak të saj
dhe do ta spërkarë shtatë herë përparrë çadrës së mbledhjes; 5
pastaj do t'i vihet zjarri mëshqerrës para syve të tij; lëkura e saj,
mishi i saj, gjaku i saj dhe ndyrësirat e saj do të digjen. 6 Pastaj
prifti do të marrë dru kedri, hisopët dhe copëtë kuqëremtë dhe
do t'i hedhë në mes të zjarrit që po djeg mëshqerrën. 7 Pastaj
prifti do të lajë rrobat e tij dhe trupin me ujë dhe do të kthehet në
kamp; prifti do të jetë i papastër deri në mbrëmje. 8 Edhe ai që ka
djegur mëshqerrën do të lajë rrobat e tij dhe trupin me ujë, dhe
do të jetë i papastër deri në mbrëmje. 9 Një njeri i pastër do të
mbledhë hirin e mëshqerrës dhe do ta depozitojë jashtë kampit
në një vend të pastër, ku do të ruhet për asamblejen e bijve të
Izraelit si një pastrim: shërben për t'u pastruar nga mëkatë. 10
Dhe ai që ka grumbulluar hirin e mëshqerrës, duhet të lajë rrobat
e tij dhe do të jetë i papastër deri në mbrëmje. Ky do të jetë një
statut i përjetshëm përfitës i Izraelit dhe përfitës i huaj që banon
midis tyre. 11 Kush prek një trup të vdekur të çfarëdo personi
do të jetë i papastër shtatë ditë. 12 Ai do të pastrohet me atë
ujë ditën e tretë dhe të shtatë, dhe do të jetë i pastër; por në
rast se nuk pastrohet ditën e tretë dhe të shtatë, nuk do të jetë i
pastër. 13 Kushdo që prek trupin e një personi të vdekur dhe nuk
pastrohet, ndot banesën e Zotit, ky person do të shfarojet nga
gjiri i Izraelit. Me qenë se uji i pastrimit nuk u spërkat mbi të, ai
është i papastër; papastërtia e tij është akoma mbi të. 14 Ky
është një ligj përfitës që vdes në një çadër: kushdo që hyn në
çadër dhe kushdo që është në çadër do të jenë të papastër për
shtatë ditë. 15 Dhe çdo enë e hapur, mbi të cilën nuk është vënë
kapaku, do të jetë e papastër. 16 Kushdo që nuk fushë prek një
person të vrarë me shpatë ose që ka pësuar vdekje të natyrshme,
ose prek një kockë njeriu ose një varr, do të jetë i papastër për
shtatë ditë. 17 Dhe përfitës person të papastër do të merret hiri i
viktimit së djegur përfitës pastruar nga mëkatë dhe nga një enë do
të derdhet mbi të ujë i rrjedhshëm; 18 pastaj një njeri i pastër do
të marrë hisop, do ta fusë në ujë dhe do të spërkatë çadrën, të
gjitha veglat, tërë personat që ndodhen aty dhe atë që ka prekur
një kockë, ose të vrarin ose të vdekur nga vdekja e natyrshme
ose varrin. 19 Njeriu i pastër do të spërkatë të papastrin ditën e
tretë dhe ditën e shtatë; ditën e shtatë njeriu i pastër do të
pastrohet; do të lajë rrobat dhe veten e tij me ujë, dhe në
mbrëmje do të jetë i pastër. 20 Por ai që është i papastër dënu
pastrohet, do të shfarojet në mes të asamblesë, sepse ka ndotur
shenjtëoren e Zotit; uji i pastrimit nuk është spërkatur mbi të; ai
është i papastër. 21 Ky do të jetë një statut i përjetshëm. Ai që
spërkat ujin e pastrimit do të lajë rrobat e tij, dhe ai që prek ujin e
pastrimit do të jetë i papastër deri në mbrëmje. 22 Çdo gjë që
prek personi i papastër do të jetë e papastër; dhe personi që prek
atë do të jetë i pastër deri në mbrëmje"".

20

Pastaj tërë asambleja e bijve të Izraelit arriti në shkretëtirën
e Sinit në muajin e parë dhe populli qëndroi në Kadesh. Këtu
vdiq dhe u varros Miriami. 2 Por mungonte uji përfitës asamblejen,
prandaj u mbledhën kundër Moisiut dhe Aaronit. 3 Kështu populli
u grind me Moisiun dhe i foli, duke i thënë: "Të kishim vdekur kur
vdiqën vëllezërit tanë para Zotit! 4 Pse e çuat asamblejen e Zotit

në këtë shkretëtirë që të vdesim, ne dhe bagëtia jonë? 5 Dhe pse
na bëtë të dalim nga Egjipti përfitës na sjellë në këtë vend të keq?
Nuk është një vend që prodhon grurë, fiq, rrush ose shegë dhe
mungon uji përfitës". 6 Atëherë Moisiu dhe Aaroni u larguan
nga asambleja përfitës vajtur në hyrje të çadrës së mbledhjes dhe
ranë përbëmës me fytyrën përfitës tokë; dhe lavdia e Zotit iu shfaq
atyre. 7 Pastaj Zoti i foli Moisiut, duke i thënë: 8 "Merr bastunin; ti
dhe vëllai yt Aaron thirrni asamblejen e përfitës tyre i flisni
shkëmbit, dhe ai do të japo ujin e tij; kështu do të nxjerrësh përfitës
u jé shkëmbi dhe do t'u japo përfitës pinë njerëzve dhe bagëtisë
së tyre". 9 Moisiu mori, pra, bastunin që ishte përparrë Zotit,
ashtu si e kishte urdhëruar Zoti. 10 Kështu Moisiu dhe Aaroni
thirrën asamblejen e përfitës shkëmbit dhe Moisiu u tha atyre: "Tani
dëgjoni, o rebelë; a duhet të nxjerrim ujë përfitës ju nga ky shkëmb?".
11 Pastaj Moisiu ngriti dorën, goditi shkëmbin me bastunin e tij
dy herë dhe prej tij doli ujë me bollëk; kështu asambleja dhe
bagëtia përfitës ujë. 12 Atëherë Zoti u tha Moisiut dhe Aaronit: "Me
qenë se nuk më besuat përfitës më mbuluar me lavdi para syve të
bijve të Izraelit, ju nuk do ta futni këtë asambleje në vendin që
unë u dhashë atyre". 13 Këto janë ujërat e Meribës ku bijtë e
Izraelit u grindën me Zotin, dhe ky u tregua i Shenjtë në mes tyre.
14 Pastaj Moisiu dërgoi lajmëtarë në Kadesh te mbreti i Edomit
përfitës t'i thënë: "Kështu thotë Izraeli, vëllai yt: Ti i njeh të gjitha
fatkedjësitë që kemi pësuar, 15 si zbritën etërit tanë në Egjipët dhe
ne qëndruam një kohë të gjatë në atë vend, dhe Egjiptasit na
keqtrajtuan ne dha etërit tanë. 16 Por, kur i thirrëm Zotit, ai e
dëgjoi zérin tonë dhe dërgoi një Engjell dhe na nxori nga Egjipi;
dhe tani jemi në Kadesh, një qytet në afersi të kufijve tuaj. 17
Po na lejo të kalojmë nëpër vendin tênd; ne nuk do të shkelim
as arat as vreshtat tuaja, nuk do të pijnë ujin e puseve; do të
ndjekim rrugën mbretërore, pa u kthyer as djathas as majtas,
deri sa të kalojmë kufijtë e tu". 18 Por Edomi iu përgjigji: "Ti nuk
do të kalosh nëpër territorin tim, përndryshe do të kundërvihem
me shpatë". 19 Bijtë e Izraelit i thanë: "Ne do të njjitemi nga
rruga kryesore; dhe në rast se ne dhe bagëtia jonë do të pimë
nga uji yt, do të ta paguajmë; na lejo vetëm të kalojmë më këmbë
dhe asgjë më tepër". 20 Por ai i përgjigji: "Nuk do të kaloni!". 21
aaa part missing Dhe Edomi refuzoi të lejojë kalimin e Izraelit
nëpër territorin e tij; kështu Izraeli u largua prej tij. 22 Atëherë
bijtë e Izraelit, tërë asambleja u nisën nga Kadeshi dhe arritën në
malin Hor. 23 Dhe Zoti i foli Moisiut dhe Aaronit në malin Hor, në
kufijtë e vendit të Edomit, duke thënë: 24 "Aaroni po bashkohet
me popullin e tij, dhe nuk ka përfitës hyrë në vendin që u kam
dhënë bijve të Izraelit, sepse keni ngritur krye kundër urdhrit tim
në ujërat e Meribës. 25 Merr Aaronin dhe Eleazarin, birin e tij,
dhe çoju lart, në malin e Horit. 26 Zhvishe Aaronin nga rrobat e tij
dhe vishja të birit, Eleazarit; dhe aty Aaroni do të bashkohet me
popullin e tij dhe do të vdesë". 27 Moisiu bëri ashtu siç e kishte
urdhëruar Zoti; dhe ata hiqën mbi malin e Horit para syve të tij
qëndrës asamblesë. 28 Moisiu ia zhveshi rrobat Aaronit dhe ia veshi
Eleazarit, birit të tij; dhe Aaroni vdiq aty, në majë të malit. Pastaj
Moisiu dhe Eleazarit zbritën nga mal. 29 Kur tërë asambleja pa
që Aaroni kishte vdekur, e tërë shtëpia e Izraelit e quai Aaronin
përfitës atë.

21

Kur mbreti Kananeas i Aradit, që banonte në Negev, dëgjoi
që Izraeli po vinte nga rruga e Atharimit, lutoi kundër
Izraelit dhe zuri disa rrobë. 2 Atëherë Izraeli i lidhi një kusht
Zotit dhe tha: "Në rast se ti ma shtie në dorë këtë popull, unë

do të shkatërroj tërësisht qytetet e tyre". 3 Zoti e dëgjoi zërin e Izraelit dhe ia shiu në dorë Kananejtë; dhe ai i shkatërroi plotësisht ata bashkë me qytetet e tyre, dhe ky vend u quajt Hormah. 4 Pastaj bijtë e Izraelit u nisën nga mali i Horit, dhe u drejtuan nga Deti i Kuq, për t'i ardhur qark vendit të Edomit; dhe populli u dëshpërua për shkak të rrugës. 5 Populli, pra, foli kundër Perëndisë kundër Moisiut, duke thënë: "Pse na nxorët nga Egjipti që të vdesim në këtë shkretëtirë? Sepse këtu nuk ka as bukë as ujë, na vjen neveri për këtë ushqim të keq". 6 Atëherë Zoti dërgoi midis popullit gjarpérinj flakérues, të cilët kafshonin njerëzit, dhe shumë Izraelitë vdiqën. 7 Dhe kështu populli shkoi te Moisiu dhe i tha: "Kemi mëkatuar, sepse kemi folur kundër Zotit dhe kundër teje; lutju Zotit që të largojë nga ne këta gjarpérin" Dhe Moisiu u lut për popullin. 8 Pastaj Zoti i tha Moisiut: "Bëj një gjarpër flakérues dhe vëre mbi një shtizë; kështu çdo njeri që do të kafshohet prej tij dhe do ta shikojë, ka për të jetuar". 9 Moisiu bëri atëherë një gjarpër prej bronzi dhe e vuri mbi një shtizë, dhe ndodhë që, kur një gjarpër kafshonte dikë, në rast se ky shikonte gjarprin prej bronzi, ai vazhdonte të jetonte. 10 Pastaj bijtë e Izraelit u nisën dhe u vendosën në Oboth. 11 Pasi u nisën nga Obothi, u strehuan në Ije-Abarim, në shkretëtirën përballë Moabit, nga ana ku lind dielli. 12 U nisën që këtë dhe u vendosën në luginën e Zeredit. 13 Pastaj u nisën që këtë dhe u vendosën në krahun tjeter të Arnonit, që rrjetët në shkretëtirë dhe vjen nga kufijtë e Amorejve; sepse Arnoni është kufiri i Moabit, midis Moabit dhe Amorejve. 14 Për këtë në Librin e Luftrave të Zotit thuhet: "Vaheb në Sufah, luginat e Arnonit 15 dhe tatpjëtëra e luginave që shkon deri në banesat e Arit dhe që mbështetet në kufirin e Moabit". 16 Dhe që këtë shkuan në Beer, që është pusi për të cilin Zoti i pat thënë Moisiut: "Mblidhe popullin dhe unë do t'i jep ujë". 17 Atëherë Izraeli këndoi këtë himn: "Buro o pus! I këndoni atij! 18 Pusit, ujin e të cilit princët e kanë kërkuar dhe fisnikët e popullit e kanë gërmuar, duke u mbështetur në fjalën e ligjvénësve, me bastunët e tyre". Pastaj nga shkretëtira shkuan në Matanah; 19 nga Matanahu në Nahaniel; dhe nga Nahanieli në Bamoth, 20 dhe nga Bamothi në luginën që ndodhet në fushën e Moabit, në drejtim të lartësisë së Pisgahut që sundon shkretëtirën. 21 Pastaj Izraeli dërgoi lajmëtarë të tij te Sihoni, mbret i Amorejve, për t'i thënë: 22 "Na lejoni të kalojmë nëpër vendin tënd; ne nuk do të hyjmë nëpër arat ose nëpër vreshtat, nuk do pimë ujin e puseve; do të ndjekim rrugën Mbretërore deri sa t'i kalojmë kufijtë e tu". 23 Por Sihoni nuk e lejoi Izraelin të kalonte nëpër territorin e tij; për më tepër Sihoni mblodhi njerëzit e tij dhe doli kundër Izraelit në shkretëtirë; arriti në Jahats dhe luftoi kundër Izraelit. 24 Izraeli mundi, duke e kaluar në majën e shpatës, dhe pushtoi vendin e tij nga Arnoni deri në Jakob, deri në kufijtë e bije të Armonit, sepse kufiri i bijve të Armonit ishte i fortë. 25 Kështu Izraeli pushtoi tërë ato qytete dhe banoi në të gjitha qytetet e Amorejve, në Heshbon dhe në të gjitha qytetet e territorit të tyre, 26 sepse Heshboni ishte qyteti i Sihonit, mbretit të Amorejve, i cili i kishte bërë luftë mbretit të mëparshëm të Moabit dhe i kishte hequr nga dora tërë vendin e tij deri në Arnon. 27 Prandaj poëtët thonë: "Ejani në Heshbon! Qyteti i Sihonit duhet të rindërtohet dhe të fortifikohet! 28 Sepse një zjarr ka dalë nga Heshboni, një flakë nga qyteti i Sihonit; kjo ka pëpirë Arin e Moabit, zotërit e lartësive të Arnonit. 29 Mjerë tи, o Moab! Je i humbur, o popull i Kemoshit! Bijtë e tij kanë marrë arratinë dhe bijat e tij i janë dhënë si skllave Sihonit, mbretit të Amorejve. 30 Por ne i qëlluam me shigjeta; Heshboni është shkatërruar deri në

Dibon. Kemi shkretuar gjithshka deri në Nofah, që ndodhet pranë Medebas". 31 Kështu Izraeli u vendos në vendin e Amorejve. 32 Pastaj Moisiu dërgoi njerëz për të vëzhguar Jaazerin, dhe kështu Izraelitët pushtuan qytetet e territorit të tij dhe përzunë Amorejtë që ndodheshin aty. 33 Pastaj ndryshuan drejtim dhe u ngjiten në rrugën e Bashanit; dhe Ogu, mbreti i Bashanit, doli kundër tyre me gjithë njerëzit e tij për t'u ndeshur në Edrej. 34 Por Zoti i tha Moisiut: "Mos ki frikë nga ai, sepse unë e lë në duart e tua me gjithë njerëzit e tij dhe vendin e tij; trajtoje ashtu siç ke trajtuar Sihonin, mbretin e Amorejve që banonte në Heshbon. 35 Kështu Izraelitët e mundën atë, bijtë e tij dhe tërë popullin e tij, deri sa nuk mbeti asnjë i gjallë, dhe pushtuan vendin e tij.

22 Pastaj bijtë e Izraelit u nisën dhe ngriten kampin e tyre në fushat e Moabit, matanë Jordanit, në bregun e kundërt të Jerikos. 2 Por Balaku, bir i Tsiporit, pa të gjitha ato që Izraeli u kishte bërë Amorejve; 3 dhe Moabi pati një frikë të madhe nga ky popull, që ishte kaq i madh; Moabin e zuri një frikë e madhe për shkak të bijve të Izraelit. 4 Kështu Moabi u tha pleqe të Madianit: "Tani kjo turnë do të gjallbërojë gjithçka që kemi rreth nesh, ashtu si kau përlan barin e fushave". Balaku, bir i Tsiporit, ishte në atë kohë mbreti i Moabit. 5 Ai i dërgoi lajmëtarë Balaamit, birit të Beorit, në Pethori që është pranë Lumit, në vendin e bijve të popullit të tij, për ta thirrur dhe për t'i thënë: "Ja, një popull ka dalë nga Egjipti; ai mbulon faqen e dheut dhe është vendosur përballë meje. 6 Eja, pra, të lutem, dhe mallkoje për mua këtë popull, sepse është tepër i fuqishëm për mua; ndofta do t'ia dal ta mund dhe ta dëboj nga vendi im; sepse unë e di mirë që ai që ti bekon është i bekuar dhe ai që ti mallkon është i mallkuar". 7 Atëherë pleqtë e Moabit dhe pleqtë e Madianit u nisën duke mbajtur në dorë shpërblimin e shortarit dhe, kur arritin te Balaami, i treguan fjalët e Balakut. 8 Por Balaami u tha atyre: "Kalojeni natën këtu dhe do t'ju njoftoj përgjigjen që Zoti do të më japë". Kështu princët e Moabit mbetën me Balaamin. 9 Atëherë Perëndia i shkoi Balaamit dhe i tha: "Ç'janë këta njerëz që janë me ty?". 10 Dhe Balaami u përgjegj Perëndisë: "Balaku, bir i Tsiporit, mbret i Moabit, më ka çuar fjalë: 11 "Ja, populli që ka dalë nga Egjipti mbulon faqen e dheut; prandaj eja dhe mallkoje për mua; ndofta do t'ia dal ta mund dhe ta dëboj"". 12 Dhe Perëndia i tha Balaamit: "Ti nuk do të shkosh me ta, nuk do ta mallkosh atë popull, se është një popull i bekuar". 13 Kështu Balaami u ngrit në mëngjes dhe u tha princërvë të Balakut: "Kthehuni në vendin tuaj, sepse Zoti nuk më dha leje të vij me ju". 14 Pas kësaj princët e Moabit u ngriten, u kthyen te Balaku dhe thanë: "Balaami nuk pranoi të vijë me ne". 15 Atëherë Balaku dërgoi përsëri disa princa, në një numër më të madh dhe më të rëndësishëm në krahasim me të parët. 16 Ata erdhën te Balaami dhe i thanë: "Kështu thotë Balaku, bir i Tsiporit: "Asgjë nuk duhet të të ndalë të vish tek unë, 17 sepse unë do të të mbush me nderime dhe do të bëj të gjitha ato që do të më thuash ti; eja, pra, të lutem, dhe mallkoje këtë popull për mua"". 18 Por Balaami u përgjegj dhe u tha shërbëtorëve të Balakut: "Edhe sikur Balaku të më jepte shtëpinë e tij të mbushur me argjend dhe me ar, nuk mund të shkel urdrin e Zotit, Perëndisë tim, për të kryer veprime të vogla apo të mëdha. 19 Prandaj, ju lutem, rrini këtu këtë natë, në mënyrë që të mësoj çfarë do të më thotë tjetër Zoti". 20 Dhe Perëndia i shkoi atë natë Balaamit dhe i tha: "Në rast se këta njerëz kanë ardhur të thérresin, çohu dhe shko me ta; por do të bësh vetëm ato gjéra që unë do të them". 21 Kështu Balaami u

çua në mëngjes, shaloi gomaricën e tij dhe shkoi bashkë me princat e Moabit. 22 Por zemërimi i Perëndisë u ndez sepse ai ishte nisur; dhe Engjelli i Zotit i doli rrugës si armik kundër tij. Ai i kishte hipur gomaricës së tij dhe kishte me vete dy shërbëtorë. 23 Gomarica pa Engjellin e Zotit që rrinte në rrugë me shpatën e tij të zhveshur në dorë, doli nga rruga dhe hyri nëpër ara. Atëherë Balaami i rrahu gomaricën për ta kthyer përsëri në rrugë. 24 Por Engjelli i Zotit u ndal në një shteg të ngushtë midis vreshtave, ku kishte një mur nga një anë dhe një mur nga ana tjetër. 25 Kur gomarica pa Engjellin e Zotit, u shtrëngua pas murit dhe e shtypi këmbën e Balaamit pas murit; kështu Balaami i rrahu përsëri. 26 Atëherë Engjelli i Zotit shkoi tutje dhe u ndal në një vend të ngushtë, ku nuk mund të lëvizje as djathtas as majtas. 27 Gomarica pa Engjellin e Zotit dhe u shtri nën Balaamin; zemërimi i Balaamit u shtua dhe ai rrahu gomaricën me bastunin e tij. 28 Atëherë Zoti ia çeli gojën gomaricës që i tha Balaamit: "Çfarë të kam bërë që më rreh në këtë mënyrë tri herë me radhë?". 29 Dhe Balaami iu përgjegj gomaricës: "Pse je tallur me mua; sikur të kisha një shpatë në dorë, tani do të të vrissja". 30 Gomarica i tha Balaamit: "A nuk jam vallë gomarica me të cilën ke udhëtuar gjithnjë deri më sot? Mos vallë jam mësuar të sillem kështu me ty?". Ai u përgjegj: "Jo". 31 Atëherë Zoti ia hapi sytë Balaamit dhe ai pa Engjellin e Zotit që rrinte në rrugë me shpatën e tij të zhveshur në dorë. Dhe Balaami u përkul dhe ra përmbyss me fytyrën për tokë. 32 Engjelli i Zotit i tha: "Pse e rrahe plot tri herë gomaricën tënë? Ja, unë kam dalë si armiku yt, sepse rruga që ndjek ti nuk pajtohet me vullnetin tim; 33 gomarica më pa dhe më ka evituar plot tri herë; në rast se nuk do të më kishte evituar, me siguri do të të kisha vrarë duke e lënë atë të gjallë". 34 Atëherë Balaami i tha Engjellit të Zotit: "Unë kam bërë mëkat, sepse nuk e dija që ti rrije në rrugë kundër meje; prandaj tani, në se ajo që po bëj nuk të pëlgën, atëherë unë do të kthehem prapa". 35 Por Engjelli i Zotit i tha Balaamit: "Shko, pra, me këta njerëz; por do të thuash vetëm ato gjëra që do të të them unë". Kështu Balaami shkoi me princat e Balakut. 36 Kur Balaku dëgjoi që Balaami po vinte, shkoi ta takojë në qytetin e Moabit që ndodhet në kufirin e shënuar nga Arnoni, në skajin e fundit të territorit të tij. 37 Kështu Balaku i tha Balaamit: "A nuk të kisha dërguar të të thërrisia me urgjencë? Pse nuk erdhe tek unë? A nuk jam vallë në gjendje të të nderoj?". 38 Balaami iu përgjegj Balakut: "Ja, erdha te ti; por tani a mund të them diçka? Fjalën që Perëndia do të më vërë në gojën time, atë do të them unë". 39 Balaami shkoi bashkë me Balakun dhe arritën në Kirjath-Hutsot. 40 Pastaj Balaku flloj qe dhe dele dhe u dërgoi disa prej tyre Balaamit dhe prijësve që ishin me të. 41 Në mëngjes Balaku mori Balaamin dhe u njift në Bamoth Baal, dhe këtë ai pa pjesën skajore të popullit.

23 Pastaj Balaami i tha Balakut: "Më ndërto këtu shtatë altarë dhe më përgatit këtu shtatë dema dhe shtatë desh". 2 Balaku bëri ashtu siç i kishte thënë Balaami, pastaj Balaku dhe Balaami ofruan një dem të vogël dhe një dash mbi secilin altar. 3 Pastaj Balaami i tha Balakut: "Qëndro pranë olokaustit tênd dhe unë do të shkoi; ndofta Zoti do të vijë të takohet me mua; dhe atë që ka për të më treguar do të ta njotjoj". Kështu ai shkoi në një bregore të zhveshur. 4 Dhe Perëndia i doli përpara Balaamit, dhe Balaami i tha: "Unë kam përgatitur shtatë altarë dhe kam ofruar nga një dem të vogël dhe nga një dash për çdo altar". 5 Atëherë Zoti i vuri një mesazh në gojë Balaamit dhe i tha: "Kthehu te Balaku dhe foli kështu". 6 U kthyte tek ai, dhe ja, ai qëndronte

pranë olokaustit, ai dhe të gjithë prijësit e Moabit. 7 Atëherë Balaami shqiptoi orakullin e tij dhe tha: "Balaku, mbret i Moabit, më ka sjellë nga Arami, nga malet e Lindjes: "Eja, mallko për mua Jakobin, eja dhe padit Izraelini!". 8 Si mund të mallkoj atë që Zoti nuk e ka mallkuar? Si mund të padis atë që Zoti nuk e ka paditur? 9 Unë e shoh nga maja e shkëmbinjve dhe e sodis nga lartësitë; ja, është një popull që qëndron vetëm dhe nuk është përfshirë në gjirin e kombeve. 10 Kush mund të llogarisë pluhurin e Jakobit apo të numrōjë çerekun e Izraelit? Vdeksha unë si njerëzit e drejtë dhe qoftë fundi im i njëllotjë me atë të tyren!". 11 Atëherë Balaku i tha Balaamit: "Ç'më bëre? Të mora që të mallkosh armiqqtë e mi, kurse ti i bekove me të madhe". 12 Por ai u përgjigj dhe tha: "A nuk duhet të kujdesem unë të them me të shpejtë atë që Zoti më vë në gojë?". 13 Pastaj Balaku i tha: "Eja, pra, me mua në një vend tjetër, prej ku mund ta shikosh, megjithëse ke për të parë vetëm skajin e tij dhe nuk e ke për ta parë të téré, dhe që andej do ta mallkosh për mua". 14 Kështu e çoi në kampin e Tsofimit, në majë të Pisgahut; aty ndërtoi shtatë altarë dhe ofroi një dem të vogël dhe një dash mbi çdo altar. 15 Balaami i tha pastaj Balakut: "Qëndro këtu pranë olokaustit tênd dhe unë do të shkoj të takohem me Zotin atje lar". 16 Dhe Zoti i doli përpara Balaamit, i vuri një mesazh në gojë dhe i tha: "Kthehu te Balaku dhe foli kështu". 17 Kështu u kthyte tek ai, dhe ja, që ai rrinte pranë olokaustit të tij me prijësit e Moabit. Balaku i tha: "Çfarë ka thënë Zoti?". 18 Atëherë Balaami shqiptoi orakullin e tij dhe tha: "Çohu, Balak, dhe dëgjo! Rri veshngrejur, bir i Tsiporit! 19 Perëndia nuk është një njeri, që mund të gjenjëj, as edhe bir njeriu që mund të pendohet. Kur ka thënë një gjë, nuk do ta bëjë? Ose kur ka shpallur një gjë, nuk do ta kryejë? 20 Ja, unë mora urdhrin që të bekoj; po, ai ka bekuar dhe unë nuk do ta heq bekimin e tij. 21 Ai nuk ka vërejtur paudhësi te Jakobi dhe nuk ka parë përdhosje tek Izraeli. Zoti, Perëndia i tij, është me të, dhe klithma e një mbreti është midis tyre. 22 Perëndia, që e nxori nga Egjipti, është për të si brirët e fuqishëm të buallit. 23 Nuk ka magji kundër Jakobit, nuk ka shortari kundër Izraelit. Tani duhet të themi ç'ka bërë Perëndia me Jakobin dhe Izraelin. 24 Ja, një popull do të ngritet si një luaneshë dhe si një luan; dhe nuk do të mblidhet para se të ketë gjelltitor prenë dhe të ketë pirë gjakun e atyre që ka vrarë". 25 Atëherë Balaku i tha Balaamit: "Mos e mallko aspak, por as mos e beko". 26 Por Balaami iu përgjigj dhe i tha Balakut: "A nuk të kam thënë vallë që unë do të bëj téré ato që do të thoshtë Zoti?". 27 Pastaj Balaku i tha Balaamit: "Eja me mua, unë do të të çoj në një vend tjetër; ndofta do t'i pëlqejë Perëndisë që ti ta mallkosh për mua që andej". 28 Kështu Balaku e çoi Balaamin në majë të Peorit, që sundon shkretëtirën. 29 Dhe Balaami i tha Balakut: "Më ndërto këtu shtatë altarë dhe më përgatit këtu shtatë dema të vegjël dhe shtatë desh". 30 Dhe Balaku bëri ashtu siç i kishte thënë Balaami, dhe ofroi një dem të vogël dhe një dash mbi çdo altar.

24 Kur Balaami u bind se në sytë e Zotit ishte një gjë e mirë të bekoje Izraelin, nuk përdori si herët e tjera magjinë, por ktheu fytyrën nga shkretëtira. 2 Dhe, me sytë e ngritur, Balaami pa Izraelin që kishte fushuar sipas fiseve, dhe Fryma e Perëndisë e mbuloi atë. 3 Atëherë shqiptoi orakullin e tij dhe tha: "Kështu thotë Balaami, bir i Beorit, kështu thotë njeriu, sytë e të cilët janë hapur, 4 kështu thotë ai që dëgjon fjalët e Perëndisë, ai që kundron vizionin e të Plotfuqishmit, ai që rrëzohet, por syçelë: 5 "Sa të bukura janë çadrat e tua, o Jakob, banesat e tua o Izrael!"

6 Ato shtrihen si lugina, si kopshët gjatë një lumi, si aloe që Zoti ka mbjellë, si keda pranë ujërave. **7** Do të derdhë ujë nga kovat e tij, pasardhësit e tij do të banorjë pranë ujërave të shumta, mbreti i tij do të ngrihet më lart se Agagu dhe mbretëria e tij do të lartësohet. **8** Perëndia, që e nxori nga Egjipti, éshët për të si brirët e fuqishëm të buallit. Ai do të gëlltisë kombet armike për të, do të coptojë kockat e tyre dhe do t'i shpojë tej për tej me shigjetat e tij. **9** Ai përkulet, mblidhet kruspull si një luan dhe si një luaneshë; kush do të guxojë ta çojë? Qoftë i bekuar ai që të bekon dhe qoftë i mallkuar ai që të mallkon!”. **10** Atëherë zemërimi i Balakut u ndez kundër Balaamit; kështu ai rrahu duart dhe Balaku i tha Balaamit: “Unë të thirra për të mallkuar armiqtë e mi, kurse ti i bekoje tri herë me radhë. **11** Tani ik në shtëpinë tënë! Kisha thënë se do të mbushja me nderime; por ja, Zoti nuk ka lejuar t'i marrësh”. **12** Balaami iu përgjigj kështu Balakut: “A nuk u kisha folur lajmëtarëve që më kishe dërguar, duke u thënë: **13** “Edhe sikur Balaku të më jepet shtëpinë e tij plot me argjend dhe me ar, nuk mund të shkel urdhrat e Zotit për të bérë të mirë ose të keq me nismën time, por duhet të them atë që Zoti do të thotë?”. **14** Dhe ja, tani do të kthehem te populli im; eja, unë do të njoftoj atë që ky popull do t'i bëjë popullit tënd në ditët e fundit”. **15** Atëherë ai shqiptoi orakullin e tij dha tha: “Kështu thotë Balaami, bir i Beorit; kështu thotë njëriu sytë e të cilët janë hapur, **16** kështu thotë ai që dëgjon fjalët e Zotit, që njeh shkencën e të Lartit, që sodit vizionin e të Plotfugjishmit, ai që bie por syçelë: **17** E shoh, por jo tani; e sodis, por jo afër: një yll do të dalë nga Jakobi dhe një skeptër do të ngrihet nga Izraeli, i cili do ta shtypë Moabin fund e krye dhe do të rrëzojë tërë bijtë e Shethit. **18** Edomi do të bëhet pronë e tij, po ashtu edhe Seiri, armiku i tij, do të bëhet pronë e tij; Izraeli do të kryejë trimëritë. **19** Nga Jakobi do të dalë një sundes që do të shfarosë ata qytetarë që kanë mbijetuar. **20** Pastaj shkoi nga ana e Amalekut dhe shqiptoi orakullin e tij, duke thënë: “Amaleku ishte i pari i kombeve, por fundi i tij do të kulmojë në shkatërrim”. **21** Shkoi edhe nga Kenejtë dhe shqiptoi orakullin e tij, duke thënë: “Banesa jote éshët e fortë dhe foletë jote éshët vendosur në shkëmb; **22** megjithatë Keneu do të shkretohet, për deri sa Asiri do të të çojë në robëri”. **23** Pastaj shqiptoi orakullin e tij dha tha: “Medet! Kush do të mbetet gjallë kur Zoti ta ketë kryer këtë? **24** Por anije do të vinë nga Kitimi, do të poshtërojnë Asurin dhe Eberin, dhe ai do të shkatërrrohet gjithashtu”. **25** Pastaj Balaami u ngrit, u nis dhe u kthye në shtëpinë e tij; edhe Balaku iku në rrugën e tij. e Moabit

25 Ndërsa Izraeli ndodhej në Shitim, populli filloj të shthurret me bijat e Moabit. **2** Ato e ftuan popullin të kryejë fljime për perënditë e tyre dhe populli hëngri dhe ra përbys përparrë perëndive të tyre. **3** Kështu Izraeli u bashkua me Baal-Peorin, dhe zemërimi i Zotit u ndez kundër Izraelit. **4** Pastaj Zoti i tha Moisiut: “Merr të gjithë kerët e popullit, vriti e vari para Zotit përisjas, në diell me qëllim që zemërimi i zjarrtë i Zotit të largohet nga Izraeli”. **5** Kështu u foli Moisiu gjykatzëve të Izraelit: “Secili nga ju të vrasë ata njerz të tij që janë bashkuar me Baal-Peorin”. **6** Dhe ja, që një nga bijtë e Izraelit erdhë dhe u paraqiti vëllezërve të tij një gruanianite, para syve të Moisiut dhe tërë asamblesë së bijve të Izraelit, ndërsa këta po qanin në hyrjen e çadrës së mbledhjes. **7** Duke parë këtë skenë, Finehasi, bir i Eleazarit, që ishte bir i priftit Aaron, u ngrit në mes të asamblesë dhe mori në dorë një shtizë, **8** ndoqi pastaj burrin e Izraelit në alkovën e tij dhe i shpoi që të dy, burrin e Izraelit dhe gruan, në pjesën e poshtme të

barkut. Kështu u ndal fatkeqësia në mes të bijve të Izraelit. **9** Nga kjo fatkeqësi vdiqën njëzet e katër mijë veta. **10** Atëherë Zoti i foli Moisiut, duke i thënë: **11** “Finehasi, bir i Eleazarit, që ishte bir i priftit Aaron, e largoi zemërimin tim nga bijtë e Izraelit, sepse ai ishte i frymëzuar nga po ajo xhelozia ime; kështu në xhelozinë time nuk i kam shfarosur bijtë e Izraelit. **12** Prandaj i thua: “Ja, unë po lidh një aleancë paqeje me të, **13** që do të jetë për të dëhe për pasardhësit pas tij besëlidhja e një priftërie të përjetshme, sepse éshët treguar i zellshëm për Perëndinë e tij dhe ka kryer shlyerjen e fajt për bijtë e Izraelit”. **14** Burri i Izraelit, që u vra bashkë me gruan madianite, quhej Zimri, bir i Salut, i pari i një shtëpie patriarchale të Simeonitëve. **15** Dhe gruaja që u vra, Madianitja, quhej Kozbi, bijë e Tsurit, që ishte i pari i një shtëpie patriarchale në Madian. **16** Pastaj Zoti i foli Moisiut duke i thënë: **17** “Bjeruni Madianitëve dhe i sulmoni, **18** sepse ju kanë rënë më qafë me dredhët e tyre dhe ju kanë mashtruar në rastin e Peorit dhe në atë të Kozbit, bijë e një princi të Madianit, motër e tyre, që u vra ditën e fatkeqësisë për çështjen e Peorit”.

26 Pas fatkeqësisë, ndodhi që Zoti u foli Moisiut dhe Eleazarit, birit të priftit Aaron, duke u thënë: **2** “Béni regjistrimin e tërë popullsisë së bijve të Izraelit, nga mosha njëzet e një vjeç e lart, në bazë të shtëpisë të etërve të tyre, të të gjithë atyre që në Izrael mund të shkijnë në lufte”. **3** Kështu Moisiu dhe prifti Eleazar u folën atyre në fushat e Moabit, pranë Jordanit, në bregun e kundërt të Jerikos, duke u thënë: **4** “Të bëhet regjistrimi i njëreza nga mosha njëzet e një vjeç e lart ashtu si e ka uredhëruar Zoti Moisiu dhe bijtë e Izraelit, kur dolën nga vendi i Egjiptit”. **5** Rubeni ishte i parëlinduri i Izraelit. Bijtë e tij qenë: Hanoku, prej të cilët rrjedh familja e Hanokitëve; Palu, prej të cilët rrjedh familja e Paluitëve; **6** Hetsroni, prej të cilët rrjedh familja e Hetsronitëve; Karmi, prej të cilët rrjedh familja e Karmitëve. **7** Këto janë familjet e Rubenitëve; ata që u regjistruan në radhët e tyre qenë dyzët e tre mijë e shtatëqind e tridhjetë veta. **8** I biri i Palus ishte Eliabi. **9** Djemtë e Eliabit qenë Nemueli, Dathani dhe Abiram. Këta janë po ai Dathan dhe ai Abiram, anëtarë të këshillit, që ngritën krye kundër Moisiut dhe Aaronit së bashku me njerëzit e Koreut, kur ngritën krye kundër Zotit; **10** dhe toka hapi gojën e saj dhe i gjellti bashkë me Koreun, kur këta njerzë vdiqën dhe zjarri përiplu dyqind e pesëdhjetë njerëz në shenjë qortimi. **11** Por bijtë e Koreut nuk vdiqën. **12** Bijtë e Simeonit simbas familjeve të tyre qenë: nga Nemueli, familja e Nemuelitëve; nga Jamini, familja e Jaminitëve; nga Jakini, familja e Jakinitëve; **13** nga Zerahu, familja e Zerahitëve; nga Sauli, familja e Saulitëve. **14** Këto janë familjet e Simeonitëve: njëzet e dy mijë e dyqind veta. **15** Bijtë e Gadit simbas familjeve të tyre qenë: nga Tsefoni, familja e Tsefonitëve; nga Hagi, familja e Hagitëve; nga Shuni, familja e Shunitëve; **16** nga Ozni, familja e Oznitëve; nga Eri, familja e Eritëve; **17** nga Arodi, familja e Aroditëve; nga Areli, familja e Arelitëve. **18** Këto janë familjet e bijve të Gadit, në bazë të regjistrimit: dyzët mijë e pesëqind veta. **19** Bijtë e Judës ishin: Eri dhe Onani; por Eri dhe Onani vdiqën në vendin e Kanaanit. **20** Bijtë e Judës simbas familjeve të tyre qenë: nga Shelahu, familja e Shelanitëve; nga Peretsi, familja e Peretsitëve; nga Zerahu, familja e Zerahitëve. **21** Bijtë e Peretsit qenë: nga Hetsroni, familja e Hetsronitëve; nga Hamuli, familja e Hamilitëve. **22** Këto janë familjet e Judës në bazë të regjistrimit: shtatëdhjetë e gjashtë mijë e pesëqind veta. **23** Bijtë e Isakarit simbas familjeve të tyre ishin: nga Tola, familja e Tolaitëve; nga Puvahu, familja e Puvitëve; **24** nga Jashubi, familja

e Jashubitëve; nga Shimroni, familja e Shimronitëve. 25 Këto janë familjet e Isakarit në bazë të regjistrimit: gjithsej gjashtëdhjetë e katër mijë e treqind. 26 Bjtë e Zabulonit simbas familjeve të tyre qenë: nga Seredi, familja e Sarditëve; nga Eloni, familja e Elonitëve; nga Jahleeli, familja e Jahleeliteve. 27 Këto janë familjet e Zabulonitëve në bazë të regjistrimit: gjithsej gjashtëdhjetë mijë e pesëqind. 28 Bjtë e Jozefit simbas familjeve të tyre qenë: Manasi dhe Efraimi. 29 Bjtë e Manasit qenë: nga Makiri, familja e Makiritëve. Makirit i lindi Galaadi; nga Galaadi rrondhi familia e Galaaditëve. 30 Këta janë bijtë e Galaadit: nga Jezeri, familja e Jezeritëve; nga Heleku, familja e Helekitëve; 31 nga Asrieli, familja e Asrielitëve; nga Shekemi, familja e Shekemitetëve; 32 nga Shemida, familja e Shemidaitëve; nga Heferi, familja e Heferitëve. 33 Por Tselofehadi, bir i Heferit, nuk pati meshkuj, por vetëm vajza; dhe emrat e vajzave të Tselihadit qenë: Mahlah, Noah, Hoglah, Milkah dhe Thirtsah. 34 Këto janë familjet e Manasit; ata që u regjistruan qenë pesëdhjetë e dy mijë e shtatëqind. 35 Këto janë bijtë e Efraimit simbas familjeve të tyre; nga Shuthelahu, familja e Shuthelahitëve; nga Bekeri, familja e Bekeritëve; nga Tahani, familja e Tahanitëve. 36 Këto janë bijtë e Shuthelahut: nga Efrani, familja e Efranitëve. 37 Këto janë familjet e bijve të Efraimit në bazë të regjistrimit: gjithsej tridhjetë e dy mijë e pesëqind. Këta janë bijtë e Jozefit simbas familjeve të tyre. 38 Bjtë e Beniaminit simbas familjeve të tyre qenë: nga Bela, familja e Belaitëve; nga Ashbeli, familja e Ashbelitetëve; nga Ahiram, familja e Ahiramitetëve; 39 nga Shufami, familja e Shufamitetëve; nga Hufami, familja e Hufamitetëve. 40 Bjtë e Belas qenë: Ardi dhe Naaman; nga Ardi rrjedh familia e Arditëve; nga Naamani, familja e Naamitetëve. 41 Këta janë bijtë e Beniaminit simbas familjeve të tyre. Ata që u regjistruan ishin dyzet e pesë mijë e gjashtëqind. 42 Këta janë bijtë e Danit simbas familjeve të tyre: nga Shuhami, familja e Shuhamitetëve. Këta janë bijtë e Danit simbas familjeve të tyre. 43 Shuma e familjeve të Shuhamitetëve në bazë të regjistrimit ishte gjashtëdhjetë e katër mijë e katërqind. 44 Bjtë e Asherit simbas familjeve të tyre qenë: nga Jimna, familja e Jimnitëve; nga Jishvi, familja e Jishvitëve; nga Beriahu, familja e Beriahitetëve. 45 Nga bijtë e Beriahat: nga Heberi, familja e Heberitëve; nga Malkiel, familja e Malkialitetëve. 46 Bija e Asherit quhej Serah. 47 Këto janë familjet e bijve të Asherit në bazë të regjistrimit: pesëdhjetë e tre mijë e katërqind. 48 Bjtë e Neftalit simbas familjeve të tyre qenë: nga Jahtseeli, familja e Jahtseelitetëve; nga Guni, familja e Gunitëve; 49 nga Jetseri, familja e Jetseritetëve; nga Shilemi, familja e Shilemitëve. 50 Këto janë familjet e Neftalit simbas familjeve të tyre. Ata që u regjistruan qenë dyzet e pesë mijë e katërqind. 51 Ata që u regjistruan nga bijtë e Izraelit qenë: gjashtëqind e një mijë e shtatëqind e tridhjetë veta. 52 Atëherë Zoti i foli Moisiut, duke i thënë: 53 "Vendi do të ndahet midis tyre si trashëgimi, simbas numrit të personave. 54 Atyre që janë më të shumtë do t'u japësh në trashëgimi një pjesë më të madhe; atyre që janë në numr më të vogël do t'u japësh një pjesë më të vogël; secili do të marrë pjesën e tij në bazë të regjistrimit. 55 Por ndarja e vendit do të bëhet me short; ata do të marrin trashëgiminë e tyre në bazë të emrave të fiseve atëre. 56 Ndarja e trashëgimisë do të bëhet me short midis të gjitha fiseve të mëdha ose të vogla. 57 Dhe këta qenë ata që u regjistruan nga Levitët, simbas familjeve të tyre: nga Gershoni, familja e Gershonitetëve; nga Kohathi, familja e Kohathitetëve; nga Merari, familja e Meraritetëve. 58 Këto janë familjet e Levit: familja e Libnitëve, familja e Hebronitëve, familja e Mahlitetëve, familja e Mushitetëve, familja e Korahitetëve. Dhe Kohathit

i lindi Amrami. 59 Gruaja e Amramit quhej Jokebed; ishte bijë e Levit dhe i kishte lindur Levit në Egjipt; në Amram ajo lindi Aaronin, Moisiun dhe Miriamin, motrën e tyre. 60 Aaronit i lindën Nadabi dhe Abihuri, Eleazar dhe Ithamar. 61 Por Nadabi dhe Abihu vdiqën kur i paraqitën Zotit një zjarr të palejueshém. 62 Ata që u regjistruan në radhët e tyre qenë njëzet e tre mijë veta; të gjithë ishin meshkuj me moshë një muajsh e lart. Ata nuk u regjistruan bashkë me bijtë e tjerë të Izraelit, sepse atyre nuk iu dha asnjë trashëgimi midis bijve të Izraelit. 63 Këta janë ata që u regjistruan nga Moisiu dhe nga prifti Eleazar, që regjistruan bijtë e Izraelit në fushat e Moabit, pranë Jordanit, në bregun përballë Jerikos. 64 Midis tyre nuk kishte asnjë nga ata që u regjistruan nga Moisiu dhe nga prifti Aaron, kur ata regjistruan bijtë e Izraelit në shkretëtirën e Sinait, 65 sepse Zoti pat thënë për ata: "Ata do të vdesin, do të vdesin në shkretëtirë". Dhe prej tyre nuk mbeti as edhe një, me përjashtim të Kalebit, birit të Jenufehut, dhe të Jozueut, birit të Nunit.

27 Pastaj u afraun bijat e Tselofehadit, birit të Heferit, bir i Galaadit, bir i Makirit, bir i Manasit, i familjeve të Manasit, birit të Jozefit; dhe këto janë emrat e bijave: Mahlah, Noah, Hoglah, Milkah dhe Thirtsah, 2 dhe ato u paraqitën para Moisiut, para priftit Eleazar, prijësve dhe tërë asamblesë në hyrje të çadërs së mbledhjes dhe thanë: 3 "Ati ynë vdiq në shkretëtirë, por nuk bënte pjesë në grupin e atyre që u mblodhën kundër Zotit, në grupin e Koreut, por vdiq për shkak të mëkatit të tij pa patur bij. 4 Pse duhet të humbasë emri i atit tonë në mes të familjes së tij nga që nuk pati bij? Na jep, pra, një pronë në mes të vëllezërve të atit tonë". 5 Atëherë Moisiu e shtroi rastin e tyre para Zotit. 6 Dhe Zoti i foli Moisiut duke i thënë: 7 "Bijat e Tselofehadit kanë hak. Po, do t'u japësh atyre si trashëgimi një pronë midis vëllezërve të atit të tyre dhe do t'u kalosh atyre trashëgiminë e atit të tyre. 8 Do t'u flasësh gjithashtu bijve të Izraelit dhe do t'u thuash: "Kur një njeri vdes pa lénë ndonjë bir, trashëgiminë e tij do t'ia kaloni bijës së tij. 9 Në qoftë se nuk ka asnjë bijë, trashëgiminë e tij do t'ua jepni vëllezërve të tij. 10 Në rast se nuk ka vëllezër, trashëgiminë e tij do t'ua jepni vëllezërve të atit të tij. 11 Dhe në rast se ai nuk ka asnjë vëlla, trashëgiminë e tij do t'ia jepni fisit më të afërt të familjes së tij; dhe ai do ta zotërojë". Kjo do të jetë për bijtë e Izraelit një formë e së drejtës, ashtu si e ka urdhëruar Zoti Moisiu. 12 Pastaj Zoti i tha Moisiut: "Ngjitu mbi malin e Abarimit dhe sodit vendin që unë po ju jep bijve të Izraelit. 13 Mbasi ta kesh parë, edhe ti do të bashkohesh me popullin tênd, ashtu siç u bashkua Aaroni, vëllai yt, 14 sepse ngritët krye kundër urdhrit tim në shkretëtirën e Tsinit kur asambleja kundërshtoi, dhe nuk më shenjtëruat në ujërat para syve të tyre". (Këto janë ujërat e Meribës në Kadesh, në shkretëtirën e Sinit). 15 Pastaj Moisiu i foli Zotit, duke i thënë: 16 "Zoti, Perëndia i frymëve të çdo mishi, le të caktojë mbi këtë asamble një njeri. 17 që të hyjë dhe të dalë para tyre, dhe t'i bëjë të hyjnë e të dalin, në mënyrë që asambleja e Zotit të mos jetë si një kope pa bari". 18 Atëherë Zoti i tha Moisiut: "Merr Jozueun, djalin e Nunit, njeriu brenda të cilës është Fryma, dhe vërrë dorën tênde mbi të; 19 pastaj do ta paraqitësh para priftit Eleazar dhe para tërë asamblesë dhe do t'i japësh disa urdhra në prani të tyre, 20 dhe do ta bësh pjesëmarrës të autoritetit tênd me qëllim që tërë asambleja e bijve të Izraelit t'i bindet. 21 Ai do të paraqitet përpëra priftit Eleazar, i cili do të kérkojë për të mendimin e shprehur nga Urimi përpëra Zotit; me urdhër të tij do të hyjnë dhe do të dalin, ai dhe tërë bijtë e Izraelit,

tërë asambleja". 22 Moisiu, pra, bëri ashtu si e kishte urdhëruar Zoti; mori Jozueun dhe e paraqiti përpëra priftit Eleazar dhe tërë asamblesë; 23 pastaj vuri duart e tij mbi të dhe i dha urdhra ashtu si kishte urdhëruar Zoti me anë të Moisiut.

28 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: 2 "Jepu këtë urdhër bijve të Izraelit dhe u thuash atyre: Do të kujdeseni të më paraqisni në kohën e caktuar ofertën time, me ushqimin e flijimeve të mia të përgatitura me zjarr, me erë të këndshme pér mua. 3 Dhe do t'u thuash atyre: Ky është flijimi i bërë me zjarr, që do t'i ofroni Zotit: dy qengja motakë pa të meta, si olokaust i përjetshëm. 4 Një qengji do ta ofrosh në mëngjes, ndërsa qengjin jetër në të ngrysur; 5 dhe, si blatin i ushqimit, një të dhjetë efe majë mielli të përzier me një çerek hini vajti të papërzier. 6 Është një olokaust i përjetshëm, i vendosur në malin Sinai, një flijim i bërë me zjarr dhe me erë të këndshme pér Zotin. 7 Libacioni i tij do të jetë një çerek hini pér çdo qengji; do t'ia derdhësh libacionin e pijeve dehëse Zotit në vendin e shenjtë. 8 Qengjin jetër do ta ofrosh në të ngrysur; do ta ofrosh si blatinin e ushqimit të mëngjesit dhe libacionin; është një flijim i bërë me zjarr, me erë të këndshme pér Zotin. 9 Ditën e shtunë do të ofroni dy qengja motakë, pa të meta dhe, si blatin i ushqimit, dy të dhjeta majë mielli të përziera me vaj bashkë me libacionin. 10 Është olokausti i së shtunës, pér çdo të shtunë, përvëç olokaustit të përjetshëm dhe libacionit. 11 Në fillim të muajve tuaj do t'i ofroni si olokaust Zotit dy dema të vegjël, një dash, shtatë qengja motakë pa të meta. 12 Dhe tre të dhjeta majë mielli të përzier me vaj, si blatin i ushqimit pér çdo dem të vogël, dy të dhjeta lule mielli të përzier me vaj, si blatin i ushqimit pér dashin, 13 dhe një të dhjetë majë mielli të përzier me vaj si blatin i ushqimit pér çdo qengji. Është një olokaust me erë të këndshme, një flijim i bërë me zjarr pér Zotin. 14 Libacionet do të jenë gjysmë hin vere pér çdo dem të vogël, një e treta e hinit pér çdo dash dhe një e katërtë e hinit pér çdo qengji. Ky është olokausti i çdo muaji, pér të gjithë muajt e vitit. 15 Dhe do t'i ofrohet Zotit një kec si flijim pér mëkatin, përvëç olokaustit të përjetshëm dhe libacionit. 16 Ditën e katërmëbëdhjetë të muajt të parë do të jetë Pashka pér nder të Zotit. 17 Dhe ditën e pesëmbëdhjetë të atij muaji do të jetë festë. Shtatë ditë me radhë do të hahet bukë e ndorme. 18 Ditën e parë do të mbahet një mbledhje e shenjtë; nuk do të bëni asnjë punë të rëndë; 19 por do t'i ofroni si flijim të bërë me zjarr një olokaust Zotit: dy dema të vegjël, një dash dhe shtatë qengja motakë, të cilët nuk duhet të kenë të meta, 20 së bashku me blatinin e ushqimit me majë mielli të përzier me vaj; do të ofroni tre të dhjeta pér çdo dem të vogël dhe dy të dhjeta pér një dash; 21 Do të ofroni një të dhjetë pér secilin nga shtatë qengjat, 22 dhe do të ofroni një cjak si flijim pér mëkatin, pér të bërë shlyerjen pér ju. 23 Do të ofroni këto flijime përvëç olokaustit të mëngjesit, që është një olokaust i përjetshëm. 24 Kështu do të ofroni çdo ditë, pér shtatë ditë me radhë, ushqimin e flijimit të përgatitur me zjarr, me një erë të këndshme pér Zotin. Do të ofrohet, përvëç olokaustit të përjetshëm, bashkë me blatinin e tij. 25 Ditën e shtatë do të keni një mbledhje të shenjtë; nuk do të bëni asnjë punë të rëndë. 26 Ditën e marrjes së prodhimit të parë, kur do t'i paraqisni Zotit një blatin të ri ushqimor, në festën tuaj të javëve, do bëni një mbledhje të shenjtë; nuk do të kryeni asnjë punë të rëndë. 27 Atëherë do të ofroni si olokaust me erë të këndshme pér Zotin dy dema të vegjël, një dash dhe shtatë qengja motakë, 28 me blatinin e tyre ushqimor të përbërë nga majë mielli të përzier me

vaj; tre të dhjeta pér çdo dem të vogël, dy të dhjeta pér dashin, 29 dhe një të dhjetë pér secilin nga shtatë qengjat; 30 do të ofroni edhe një kec pér të kryer shlyerjen pér ju. 31 Do të ofroni këto flijime, veç olokaustit të përjetshëm me blatinin e tyre të ushqimit dhe libacionet e tyre. Duhet të jenë kafshë pa të meta.

29 Në muajin e shtatë, ditën e parë të muajit do të keni një mbledhje të shenjtë; nuk do të bëni asnjë punë të rëndë; do të jetë pér ju dita e rënies së borive. 2 Do të ofroni si olokaust, me erë të këndshme pér Zotin, një dem të vogël, një dash dhe shtatë qengja motakë pa të meta, 3 bashkë me blatinin e tyre ushqimor prej majë mielli të përzier me vaj; tri të dhjeta pér demin e vogël, dy të dhjeta pér dashin, 4 dhe një të dhjetë pér secilin nga shtatë qengjat; 5 dhe një kec, si flijim pér mëkatin, pér të bërë shlyerjen pér ju, 6 përvëç olokaustit mujor me blatinin e tij ushqimor, olokaustit të përjetshëm me blatinin e tij ushqimor, simbas normave të caktuara. Do të jetë një flijim i bërë me zjarr, me erë të këndshme pér Zotin. 7 Ditën e dhjetë të këtij muajit të shtatë do të keni një mbledhje të shenjtë dhe do të përulni shpirtërat tuaja; nuk do të bëni asnjë punë, 8 dhe do të ofroni si olokaust me erë të këndshme pér Zotin një dem të vogël, një dash dhe shtatë qengja motakë, që duhet të jenë pa të meta, 9 me blatinin e tyre ushqimor prej majë mielli të përzier me vaj; tre të dhjeta pér demin e vogël, dy të dhjeta pér dashin, 10 një të dhjetë pér secilin nga të shtatë qengjat, 11 dhe një kec si flijim pér mëkatin, pér të përjetshëm me blatinin e tij dhe libacionet e tyre. 12 Ditën e pesëmbëdhjetë të muajit të shtatë do të keni një mbledhje të shenjtë; nuk do të bëni asnjë punë të rëndë dhe do të kremoni një festë pér Zotin shtatë ditë me radhë. 13 Do të ofroni si olokaust, me erë të këndshme pér Zotin, një dem të vogël, një dash dhe shtatë qengja motakë, që nuk duhet të kenë të meta; 14 me blatinin e tyre ushqimor prej majë mielli të përzier me vaj; tre të dhjeta pér secilin nga trembëdhjetë demat e vegjël, dy të dhjeta pér secilin nga dy deshtë, 15 një të dhjetë pér secilin nga katërmëbëdhjetë qengjat, 16 dhe një kec si flijim pér mëkatin, përvëç olokaustit të përjetshëm, blatinin të tij dhe libacionit. 17 Ditën e dyte do të ofroni dymbëdhjetë dema të vegjël, dy desh dhe katërmëbëdhjetë qengja motakë pa të meta, 18 me blatinin e tyre ushqimor dhe libacionet e tyre pér demat e vegjël, pér deshtë dhe pér qengjat në bazë të numrit të tyre, simbas normave të caktuara, 19 dhe një kec si flijim pér mëkatin, përvëç olokaustit të përjetshëm, blatinin të tij ushqimor dhe libacioneve të tyre. 20 Ditën e tretë do të ofroni njëmbëdhjetë dema të vegjël, dy desh dhe katërmëbëdhjetë qengja motakë, pa të meta, 21 bashkë me blatinet e tyre ushqimore dhe libacionet pér demat e vegjël, pér deshtë dhe pér qengjat, në bazë të numrit të tyre simbas normave të caktuara, 22 dhe një cjak si flijim pér mëkatin, përvëç olokaustit të përjetshëm, blatinin të tij ushqimor dhe libacionit të tij. 23 Ditën e katërtë do të ofroni dhjetë dema të vegjël, dy desh dhe katërmëbëdhjetë qengja motakë, pa të meta, 24 bashkë me blatinin e tyre të ushqimit dhe të libacioneve pér demat e vegjël, pér deshtë dhe pér qengjat, në bazë të numrit të tyre simbas normave të caktuara, 25 dhe një kec, si flijim pér mëkatin, përvëç olokaustit të përjetshëm, blatinin të tij ushqimor dhe libacionit të tij. 26 Ditën e pestë do të ofroni njëntë dema të vegjël, dy desh dhe katërmëbëdhjetë qengja motakë, pa të meta, 27 me blatinin e tyre ushqimor dhe libacionet e tyre pér demat e vegjël, pér deshtë dhe pér qengjat, në bazë të numrit të tyre, simbas

normave të caktuara, **28** dhe një cajp, si flijim për mëkatin, përvëç olokaustit të përjetshëm, blatimit të ushqimit dhe të libacionit të tij. **29** Ditën e gjashë do të ofroni tetë dema të vegjël, dy desh dhe katërmëbëdhjetë qengja pa të meta, **30** me blatimet e tyre të ushqimit dhe me libacionet e tyre për demat e vegjël, për deshtë dhe për qengjat, në bazë të numrit të tyre, simbas normave të caktuara, **31** dhe një cajp, si flijim për mëkatin, përvëç olokaustit të përjetshëm, blatimit të tij të ushqimor dhe libacionit të tij. **32** Ditën e shtatë do të ofroni shtatë dema të vegjël, dy desh dhe katërmëbëdhjetë qengja motakë, pa të meta, **33** bashkë me blatimin e ushqimit dhe të libacioneve të tyre për demat e vegjël, për deshtë dhe për qengjat, në bazë të numrit të tyre, simbas normave të caktuara, **34** dhe një cajp, si flijim për mëkatin, përvëç olokaustit të përjetshëm, blatimit të tij të ushqimit dhe libacionit të tij. **35** Ditën e tetë do të keni një asamble soleme; nuk do të kryeni atë ditë asnjë punë të rëndë, **36** dhe do të ofroni si olokaust, si flijim të përjetshëm të bërë me zjarr me erë të këndshme për Zotin, një dem të vogël, një dash dhe shtatë qengja motakë, pa të meta, **37** me blatin e tyre të ushqimit dhe me libacionet e tyre për demin e vogël, për dashin dhe për qengjat, në bazë të numrit të tyre, simbas normave të caktuara, **38** dhe një cajp, si flijim për mëkatin, përvëç olokaustit të përjetshëm, blatimit ushqimor të tij dhe libacionit të tij. **39** Këto janë flijimet që do t'i ofroni Zotit në festat tuaja të caktuara (përvëç ofertave për kushtet tuaja dhe ofertave tuaja vullnetare), si olokaustet dhe blatimet tuaja dhe si libacione dhe flijime tuaja të falënderimit". **40** Dhe Moisiu i referoi bijve të Izraelit të gjitha ato që Zoti i kishte urdhëruar.

30 Pastaj Moisiu u foli prijesve të fiseve të bijve të Izraelit, duke u thënë: "Kjo eshtë ajo që Zoti ka urdhëruar: **2** "Kur dikush lidh një kusht me Zotin ose lidh një detyrim duke u betuar, nuk do ta shkelë fjälën e tij, por do të bëjë gjithçka ka dalë nga goja e tij. **3** Kur një femër lidh një kusht me Zotin dhe lidh një detyrim ndërsa eshtë ende në shtëpinë e të atit, gjatë rinisë së saj, **4** në qoftë se i ati, duke mësuar kushtin e saj dhe detyrimin me të cilin eshtë lidhur, nuk thotë asgjë lidhur me këtë, tërë kushtet e saj do të jenë të vlefshme dhe do të mbeten të vlefshme tërë detyrimet me të cilat eshtë lidhur. **5** Por në qoftë se i ati, ditën që e mëson, i kundërvihet asaj, të gjitha kushtet e saj dhe të gjitha detyrimet me të cilat eshtë lidhur, nuk do të jenë të vlefshme; dhe Zoti do ta falë, sepse i ati u kundërvu. **6** Por në qoftë se ajo martohet ndërsa eshtë e lidhur me kushte ose ka një detyrim të lidhur në mënyrë të paarsyeshme me buzët e saj, **7** dhe në qoftë se bashkëshorti i saj e di dhe ditën që e merr vesh nuk thotë asgjë lidhur me të, kushtet e saj do të mbeten të vlefshme njëlljo si detyrimet me të cilat ajo eshtë lidhur. **8** Por në qoftë se bashkëshorti i saj, ditën që e mëson, i kundërvihet, ai do të anulojë kushtin që ajo ka lidhur dhe detyrimin që ka marrë në mënyrë të paarsyeshme me buzët e saj; dhe Zoti do ta falë. **9** Por kushti i një gruaje të ve ose e një gruaje të ndarë, cilid qoftë detyrimi me të cilin eshtë lidhur, do të mbeten i vlefshëm. **10** Në qoftë se ajo lidh një kusht në shtëpinë e bashkëshortit të saj, ose merr përsipër një detyrim me betim, **11** dhe i shoqi e ka marrë vesh, në qoftë se i shoqi nuk thotë asgjë lidhur me këtë dhe nuk i kundërvihet, të gjitha kushtet e saj do të mbeten të vlefshme ashtu si edhe detyrimet që ka marrë përsipër. **12** Por në qoftë se i shoqi i anulon ditën që i ka marrë vesh të gjitha ato që kanë dalë nga buzët e saj, qofshin kushte apo detyrimet me të cilat eshtë lidhur; këto nuk do të jenë të vlefshme, bashkëshorti i saj i ka

anuluar dhe Zoti do ta falë. **13** Bashkëshorti mund të konfirmojë dhe të anulojë çfarëdo kushti dhe çfarëdo betimi që lidh gruan e tij, që synon ta mundojë personin e saj. **14** Por në qoftë se bashkëshorti, qdo ditë që kalon, nuk thotë asgjë lidhur me këtë, ai konfirmon në këtë mënyrë tërë kushtet dhe detyrimet me të cilat ajo eshtë lidhur; i konfirmon se pse nuk ka thënë asgjë lidhur me të ditën që i ka marrë vesh. **15** Por në qoftë se i anulon mbasi i ka marrë vesh, do të mbajë peshën e mëkatit të bashkëshortes së tij". **16** Këto janë statutet që Zoti i ka dhënë me porosi Moisiut lidhur me marrëdhëniet, midis bashkëshortit dhe bashkëshortes, midis atit dhe bijës, kur ajo eshtë akoma vajzë në shtëpinë e atit të saj.

31 Pastaj Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: "Merrua hakun bijve të Izraelit kundër Madianitëve; **2** pas kësaj do të bashkohesh me popullin tënd". **3** Atëherë Moisiu i foli popullit, duke thënë: "Disa njerëz ndër ju të armatosen përfundit dhe të marsojnë kundër Madianit përfundit kryer hakmarrjen e Zotit mbi Madianin. **4** Do të dërgoni në luftë një mijë burra nga çdo fis, nga të gjitha fiset e Izraelit". **5** Kështu u rekrutuan ndër divizionet e Izraelit një mijë burra nga çdo fis, domethënë dymbëdhjetë mijë burra, të armatosur përfundit. **6** Pastaj Moisiu i nisi përfundit, njëmijë njerëz nga çdo fis, së bashku me Finehasin, birin e priftit Eleazar, që kishte në dorë veglat e shenjtë dhe boritë e alarmit. **7** Dhe luftuan kundër Madianit, ashtu si e kishte urdhëruar Zoti Moisiu, dhe vranë tërë meshkujt. **8** Bashkë me viktimat që ata bënë, ata vranë edhe mbretërit e Madianit: Evin, Rekemin, Tsurin, Hurin dhe Reban, pesë mbretërit e Madianit; vranë gjithashtu me shpatë Balaamin, birin e Beorit. **9** Bijtë e Izraelit zunë robinja edhe të gjitha gratë e Madianit dhe fëmijët e tyre, rrëmbyen tërë bagëtinë e tyre, tërë kopetë e tyre dhe tërë pasuritë e tyre; **10** pastaj u vunë zjarrin të gjitha qyteteve ku ata banonin dhe të gjitha kalave të tyre, **11** dhe morën gjithë plaçkën e luftës dhe tërë prenë, njerëz dhe kafshë: **12** pastaj i quan të burgosurit, prenë dhe plaçkën e luftës Moisiut, priftit Eleazar dhe asamblesë së bijve të Izraelit, që ishin vendosur në fushat e Moabit, pranë Jordani, në bregun përballë Jerikos. **13** Moisiu, prifti Eleazar dhe të gjithë prijesit e asamblesë dolën përfundit të t'i takuar jashtë kampit. **14** Por Moisiu u zemërua me komandantët e ushtrisë, me krerët e mijësheve dhe të qindësheve, që po ktheshin nga kjo fushatë luftë. **15** Moisiu u tha atyre: "Keni lënë gjallë të gjitha gratë? **16** Të nxitura nga Balaami, ato i shqynë bijtë e Izraelit të mëkatojnë kundër Zotit, në ngjarjen e Peorit, kur shpërtheu fatkeqësia në asambllenë e Zotit. **17** Prandaj vrisni çdo mashkull nga fëmijët dhe vrisni çdo grua që ka marrëdhënienë seksuale me një burrë, **18** por ruajini të gjallë përfundit të gjitha vajzat që nuk kanë pasur marrëdhënienë seksuale me burra. **19** Ju do të qëndroni jashtë kampit shtatë ditë; kushdo që ka vrarë dikë dhe kushdo që ka prekur një person të vrarë, do të pastrohet ditën e tretë dhe ditën e shtatë; ky rregull vlen si përfundit të gjitha vajzat që nuk kanë pasur marrëdhënienë seksuale me burra. **20** Do të pastroni gjithashtu çdo rrobë, çdo send prej lëkure, çdo punë të bërë me leshin e dhisë dhe çdo vegël prej druri". **21** Pastaj prifti Eleazar u tha ushtarëve që kishin shkuan në luftë: "Kjo eshtë rregull e ligjit që Zoti i ka përcaktuar Moisiut: **22** vetëm arin, argjendin, bronzin, hekurin, kallajin dhe plumbin, **23** çdo gjë që i reziston zjarrit, do ta kaloni nëpër zjarr dhe do të bëhet i pastër; por do të pastrohen edhe me ujin e pastrimit kundër papastërtisë; ndërsa tërë gjérat që nuk mund t'i rezistojnë zjarrit, do t'i trajtoni me ujë. **24** Dhe ditën e shtatë do të lani rrobat tuaja dhe do të

jeni tē pastër; pas kësaj mund tē hyni nē kamp". 25 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: 26 "Tì, me gjithë priftin Eleazar dhe me kryefamiljarët e asamblesë, llogarite tërë plaçkën e zënë, njerëzit dhe bagëtinë; 27 dhe ndaje plaçkën midis atyre që kanë marrë pjesë në luftë dhe që kanë vajtur të luftojnë dhe gjithë asamblesë. 28 Do tē marrësh nga luftëtarët që kanë vajtur të luftojnë një haraq pér Zotin; domethënë një tē pesëqindjtë e personave, tē bagëtive tē imta dhe tē trasha dhe tē gomarëve. 29 Do tē marrësh nga gjysma e tyre dhe do t'a japësh prifti Eleazar si një ofertë pér Zotin. 30 Dhe nga gjysma që u takon bijve të Izraelit do tē marrësh një tē pesëdhjetë e personave, tē bagëtisë së imët dhe tē trashë dhe nga gomarët do t'u japësh Levitëve, që kanë përgjegjësinë e tabernakullit të Zotit". 31 Dhe Moisiu e prifti Eleazar vepruan ashtu si e kishte urdhëruar Zoti Moisiun. 32 Dhe plaçka që mbetej nga plaçkitja e kryer nga luftëtarët perbëhej nga gjashtëqind e shtatëdhjetë e pesë mijë dele, 33 shtatëdhjetë e dy mijë lopë, 34 gjashtëdhjetë e një mijë gomarë, 35 dhe tridhjetë e dy mijë persona gjithsej, domethënë gra që nuk kishin pasur marrëdhëniet seksuale me burra. 36 Gjysma, domethënë pjesa pér ata që kishin shkuar në luftë, ishte treqind e tridhjetë e shtatë mijë e pesëqind dele, 37 nga tē cilat gjashtëqind e shtatëdhjetë e pesë pér haraqin e Zotit; 38 tridhjetë e gjashtë mijë lopë, nga tē cilat shtatëdhjetë e dy pér haraqin e Zotit; 39 tridhjetë mijë e pesëqind gomarë, nga tē cilët gjashtëdhjetë e një pér haraqin e Zotit; 40 dhe gjashtëmbëdhjetë mijë persona, nga tē cilët tridhjetë e dy pér haraqin e Zotit. 41 Kështu Moisiu i dha haraqin, që ishte oferta e ngritur e Zotit, priftit Eleazar, ashtu si e kishte urdhëruar Zoti. 42 Gjysma që u përkiste bijve të Izraelit, që Moisiu kishte ndarë nga pjesa që u takonte njerëzve që kishin shkuar në luftë, 43 gjysma që i përkiste asamblesë, ishte treqind e tridhjetë e shtatë mijë e pesëqind dele, 44 tridhjetë e gjashtë mijë lopë, 45 tridhjetë mijë e pesëqind gomarë, 46 dhe gjashtëmbëdhjetë mijë persona. 47 Nga gjysma që u përkiste bijve të Izraelit, Moisiu mori një tē pesëdhjetën e njerëzve dhe tē kafshëve, dhe ua dha Levitëve tē cilët kanë përgjegjësinë e tabernakullit të Zotit, ashtu si e kishte urdhëruar Zoti Moisiun. 48 Komendantët e mijësheve tē ushtrisë, kërët e mijësheve dhe tē qindësheve, iu afroan Moisiut; 49 dhe ata i thanë Moisiut: "Shërbëtorët e tu kanë bërë llogarinë e luftëtarëve që ishin nën urdhrat tona, dhe nuk mungonte asnjëri prej tyre. 50 Prandaj ne po sjellim, si ofertë pér Zotin, sendet e arit që secili ka gjetur: zinxhirë, byzylykë, unaza, vathë dhe gjerdanë pér tē bërë shlyerjen pér ne përrpara Zotit. 51 Kështu Moisiu dhe prifti Eleazar morën nga duart e tyre téré objektet e punuara. 52 Téré ari i ofertës që ata i paraqitën Zotit nga ana e kërëvë tē mijësheve dhe nga ana e kërëvë tē qindësheve, peshonte gjashtëmbëdhjetë mijë e shtatëqind e pesëdhjetë sikla. 53 (Njerëzit e ushtrisë mbajtën pér vete plaçkën që kishin siguruar). 54 Moisiu dhe prifti Eleazar morën pastaj arin nga kërët e mijësheve dhe tē qindësheve dhe e çuan në çadrën e mbledhjes, si kujtim i bijve të Izraelit përrpara Zotit.

32 Bijtë e Rubenit dhe bijtë e Gadit kishin një sasi jashtëzakonisht tē madhe bagëtish; dhe kur panë që vendi i Jazerit dhe vendi i Galaadit ishin një tokë e përshtatshme pér tē rritur bagëti, 2 bijtë e Gadit dhe bijtë e Rubenit erdhën pér tē folur me Moisiun, me priftin Eleazar dhe me prijësit e asamblesë, dhe thanë: 3 "Atarothi, Diboni, Jaazeri, Nimrah, Heshboni, Elealehu, Sebami, Nebo dhe Beoni, 4 vendi që Zoti ka goditur para asamblesë së Izraelit, eshtë një vend i përshtatshëm pér tē rritur bagëti, dhe shërbëtorët e tu kanë bagëti". 5 Ata

thanë akoma: "Në rast se kemi gjetur hirin tēnd, jepua këtë vend shërbëtorëve tē tu në pronësi dhe mos na bëj tē kalojmë Jordanin". 6 Por Moisiu iu përgjegj bijve tē Gadit dhe bijve të Rubenit: "A duhet tē shkojnë në luftë véllezérir tuaj, ndërsa ju po rri ni këtu? 7 Pse duhet tē demoralizoni zemrat e bijve tē Izraelit që tē hyjnë në vendin që u ka dhënë Zoti? 8 Kështu vepruan etërit tuaj kur i nisa nga Kadesh-Barneu pér ta vëzhguar vendin. 9 U ngjitet deri në luginën e Eshkolit; dhe, pasi e panë vendin, i demoralizuan zemrat e bijve tē Izraelit, dhe kështu këta nuk hynë në vendin që Zoti u kishte dhënë. 10 Kështu zemërimi i Zotit u ndez atë ditë dhe ai u betua, duke thënë: 11 "Me siguri asnjë nga njerëzit, që kanë ardhur nga vendi i Egjiptit në moshën njëzet e një vjeç e lart nuk do ta shohë kurër vendin që jam betuar t'u jap Abrahamit, Isaut dhe Jakobit, sepse ata nuk më kanë ndjekur plotësisht, 12 me përjashtim tē Kalebit, birit tē Jenufeut, i quajtur Kenizeu, dhe tē Jozueut, birit tē Nunit, sepse këta e kanë ndjekur plotësisht Zotin". 13 Kështu zemërimi i Zotit u ndez kundër Izraelit; dhe ai bëri tē enden dyzet vjet në shkretëtirë, deri sa mbaroi gjithë brezi që kishte bërë tē këqia para Zotit. 14 Dhe ja, ju po zini vendin e etërve tuaj, një farë mëkatarësh, pér tē rritur edhe më zemërimin e zjarrë tē Zotit kundër Izraelit. 15 Sepse, po tē refuzoni tē shkoni pas tij, ai do tē vazhdojë ta lërë Izraelin në shkretëtirë, dhe ju do tē shkaktoni humbjen e téré këtij populli". 16 Atéherë ata iu afroan Moisiut dhe i thanë: "Ne do tē ndërtojmë këtu vathë pér bagëtinë tonë dhe qytetet pér tē vegjlit tanë; 17 por ne jemi gati tē marshojmë me armë në krye tē bijve të Izraelit, deri sa t'i cojmë në vendin e tyre; ndërkatë që vegjlit tanë do tē banorjnë në qytetet e fortifikura pér shkak të banorëve tē vendit. 18 Nuk do tē kthehem i nё shtëpitë tona derisa secili nga bijtë e Izraelit tē ketë shtënë në dorë trashëgiminë e tij, 19 sepse nuk do tē pranojë asnjë trashëgimi bashkë me ta matanë Jordanit dhe më tutje, sepse trashëgimia jonë na ra nga kjo anë e Jordanit, në drejtim tē lindjes". 20 Atéherë Moisiu u tha atyre: "Në rast se bëni këtë, në rast se armatoseni pér luftë para Zotit, 21 dhe téré njerëzit e armatosur kalojnë Jordanin para Zotit, deri sa ai t'i ketë dëbuar armiqtë e tij nga prania e tij. 22 dhe toka tē jetë nënshtruar para Zotit dhe mbas kësaj ju ktheheni prapa, atéherë nuk do tē jeni fajtorë para Zotit dhe para Izraelit, dhe ky vend do tē jetë prona juaj para Zotit. 23 Dhe në goftë se nuk vepronit kështu, atéherë do tē mëkatoni kundër Zotit; dhe tē jeni tē sigurtë që mëkatit juaj do t'ju gjejë. 24 Ndërtoni qytetet pér tē vegjlit tuaj dhe vathë pér kopetë tuaja, dhe bëni atë që goja juaj ka thënë". 25 Dhe bijtë e Gadit dhe bijtë e Rubenit i folën Moisiut duke i thënë: "Shërbëtorët e tu do tē bëjnë ashtu si urdhëron zotëria im. 26 Té vegjlit tanë, bashkëshortet tona, kopetë tona dhe téré bagëtia jonë do tē mbeten këtu në qytetet e GalAADIT; 27 por shërbëtorët e tu, téré njerëzit e armatosur pér luftë, do ta kalojnë Jordanin pér tē luftuar para Zotit ashtu si thotë zotëria ime". 28 Atéherë Moisiu i dha porosi pér ta priftit Eleazar, Jozueut, birit tē Nunit, dhe kryefamiljarëve tē fiseve tē bijve tē Izraelit. 29 Moisiu u tha atyre: "Në rast se bijtë e Gadit dhe bijtë e Rubenit e kalojnë Jordanin bashkë me ju, téré njerëzit e armatosur pér tē luftuar para Zotit, dhe vendi do tē nënshtrohet para jush, do t'u jepni atyre si pronë vendin e GalAADIT. 30 Por në rast se nuk e kalojnë Jordanin tē armatosur bashkë me ju, do t'kenë prona në mes jush në vendin e Kanaanit". 31 Atéherë bijtë e Gadit dhe bijtë e Rubenit u përgjigjën duke thënë: "Do tē veprojmë ashtu si u ka thënë Zoti shërbëtorëve tē tu. 32 Do ta kalojmë Jordanin tē armatosur para Zotit në vendin e Kanaanit, me qëllim që zotërimi

i trashëgimisë sonë të mbetet nga kjo anë e Jordanit". 33 Moisiu u dha kështu bijve të Gadit, bijve të Rubenit dhe gjysmës së fisit të Manasit, birit të Jozefit, mbretërinë e Sihonit, mbretit të Amorejeve, dhe mbretërinë e Ogut, mbretit të Bashabit, vendin me qytetet përreth. 34 Kështu bijtë e Gadit ndërtuan Dibonin, Atarothin, Aroerin, 35 Atroth-Shofanin, Jaazerin, Jogbehuhun, 36 Beth-Nimrahun dhe Beth-Aranin, qytete të fortifikura, dhe vathë pér kopetë e bagëtive. 37 Biftë e Rubenit ndërtuan Heshbonin, Elealehun, Kirjathaimin, 38 Neboh dhe Baal-Meonin (emrat e tyre janë ndryshuar) dhe Sibmahun; dhe u vunë emra të tjerë qyteteve që ndërtuan. 39 Dhe bijtë e Makirit, birit të Manasit, shkuan në vendin e Galaudit, e pushtuan dhe shpronësuan Amorejtë që banonin aty. 40 Kështu Moisiu i dha Galaadin Makirit, birit të Manasit, i cili u vendos aty. 41 Jairi, bir i Manasit, shkoi dhepushtoi fshatrat e tyre dhe i quajti Havoth-Jair. 42 Nobahu përkundrazi shkoi dhe pushtoi Kenathin me lagjet e tij të jashtme; dhe e quajti Nobah simbas emrit të tij.

33 Këto janë etapat e bijve të Izraelit që dolën nga vendi i Egjiptit, simbas formacioneve të tyre, nën udhëheqjen e Moisiut dhe të Aaronit. 2 Moisiu shënoi me shkrim vendet e tyre të nisjes, pér çdo etapë, sipas urdhreve të Zotit; dhe këto janë etapat e tyre, në bazë të vendnisjeve të tyre. 3 U nisën nga Ramesesi në muajin e parë, ditën e pesëmbëdhjetë të muajit të parë. Një ditë pas Pashkës bijtë e Izraelit u nisën me plot vetëbesim, para syve të të gjithë Egjiptasve, 4 ndërsa Egjiptasit varroasin tërë të parëlindurit e tyre që Zoti kishte goditur midis tyre. Zoti kishte zbatuar gjykimin e tij edhe mbi perënditë e tyre. 5 Kështu, pra, bijtë e Izraelit u nisën nga Ramesesi dhe e ngritën kampin e tyre në Sukoth. 6 U nisën nga Sukothi dhe fushuan në Etham, që ndodhet në skaj të shkretëtirës. 7 U nisën nga Ethamit dhe u kthyen në drejtum të Pi-Hahirohit që ndodhet përballë Baal-Tsefonit, dhe e ngritën kampin përpara Migdolit. 8 U nisën nga Hahirothi, kaluan detin në drejtum të shkretëtirës, ecën tri ditë në shkretëtirën e Ethamit dhe e ngritën kampin e tyre në Mara. 9 U nisën nga Mara dhe arritën në Elim; në Elim kishte dybëdhjetë burime ujë dhe shtatëdhjetë palma; dhe fushuan aty. 10 U nisën nga Elimi dhe fushuan pranë Detit të Kuq. 11 U nisën nga Deti i Kuq dhe fushuan në shkretëtirën e Sinit. 12 U nisën nga shkretëtira e Sinit dhe ngritën kampin e tyre në Dofkah. 13 U nisën nga Dofkahu dhe fushuan në Alush. 14 U nisën nga Alushi dhe e ngritën kampin e tyre në Refidim, ku nuk kishte ujë pér të pirë pér popullin. 15 U nisën nga Refidimi dhe fushuan në shkretëtirën e Sinait. 16 U nisën nga shkretëtira e Sinait dhe u vendosën në Kibroth-Hataavah. 17 U nisën nga Kibroth-Hataavahu dhe fushuan në Hatseroth. 18 U nisën nga Hatserothi dhe fushuan në Rithmah. 19 U nisën nga Rithmahu dhe fushuan në Rimon-Perets. 20 U nisën nga Rimon-Peretsi dhe fushuan në Libnah. 21 U nisën nga Libnahu dhe fushuan në Risah. 22 U nisën nga Risahu dhe fushuan në Kehelathah. 23 U nisën nga Kehelathahu dhe fushuan në malin Shefer. 24 U nisën nga malii Shefer dhe fushuan në Haradah. 25 U nisën nga malii i Haradahut dhe fushuan në Makeloth. 26 U nisën nga Makelothi dhe fushuan në Tahath. 27 U nisën nga Tahahu dhe fushuan në Terah. 28 U nisën nga Terahu dhe fushuan në Mithkah. 29 U nisën nga Mithkahu dhe fushuan në Hashmonah. 30 U nisën nga Hashmonahu dhe fushuan në Mozeroth. 31 U nisën nga Mozerothi dhe fushuan nga Bene-Jaakan. 32 U nisën nga Bene-Jaakani dhe fushuan në Hor-Hagidgad. 33 U nisën nga Hor-

Hagidgadi dhe fushuan në Jotbathah. 34 U nisën nga Jotbathahu dhe fushuan në Abronah. 35 U nisën nga Abronahu dhe fushuan në Etsion-Geber. 36 U nisën nga Etsion-Geberi dhe fushuan në shkretëtirën e Sinit, domethënë në Kadeshi. 37 Pastaj u nisën nga Kadeshi dhe fushuan në malin Hor, në kufi të vendit të Edomit. 38 Pastaj prifti Aaron u ngjit në malin Hor me urdhër të Zotit dhe vdiq aty në vitin e dyzetë prej kohës kur bijtë e Izraelit kishin dëgjoi se arritin bijtë e Izraelit. 41 Kështu ata u nisën nga malin Hor dhe fushuan në Tsalmorah. 42 U nisën nga Tsalmorahu dhe fushuan në Punon. 43 U nisën nga Punoni dhe fushuan në Oboth. 44 U nisën nga Obothi dhe fushuan në Ije-Abarim, në kufi me Moabin. 45 U nisën nga Ije-Abarimi dhe fushuan në Dibon-Gad. 46 U nisën nga Dibon-Gadi dhe fushuan në Almon-Diblathaim. 47 U nisën nga Almon-Diblathaimi dhe fushuan në malet e Abarimit, përballë Nebit. 48 U nisën nga malet e Abarimit dhe fushuan në fushat e Moabit, pranë Jordanit, mbi bregun përballë Jerikos. 49 Fushuan pranë Jordanit, nga Beth-Jeshimoth deri në Abel-Shitim, në fushat e Moabit. 50 Pastaj Zoti i foli Moisiut, në fushat e Moabit, pranë Jordanit mbi bregun përballë Jerikos, dhe i tha: 51 "Folu bijve të Izraelit dhe u thuaj atyre: Kur të kaloni Jordanin, pér të hyrë në vendin e Kanaanit, 52 do të déboni të gjithë banorët e vendit, do të shkatërroni të gjitha figurat e tyre dhe të tèra statujat e tyre prej metalit të shkrirë, do të rrënoni të gjitha vendet e larta të tyre. 53 Do ta shtiny në dorë vendin dhe do të vendoseni në të, sepse juam kam dhënë në pronësi. 54 Do ta ndani me short vendin, simbas familjeve tuaaja. Familjeve më të mëdha do t'u jepni një pjesë më të madhe, dhe më të voglave një pjesë më të vogël. Secili do të marrë atë që do t'i bjerë me short; ndarjet do të bëhen në bazë të fiseve të etërve tuaq. 55 Por në rast se nuk i déboni banorët e vendit, ata që do të linj do të jenë si hala në sy dhe do t'ju shqetësojnë në vendin që do të banoni. 56 Dhe do të ndodhë që unë t'ju trajtoj ashtu siç kisha menduar t'i trajtoj ata".

34 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: 2 "Urdhëro bijtë e Izraelit dhe u thuaj atyre: Kur do të hyni në vendin e Kanaanit, ky është vendi që ju takoni si trashëgimi, vendi i Kanaanit me këta kufij të veçantë: 3 Kufiri juaj jugor do të fillojë në shkretëtirën e Tsinit, gjatë kufirit të Edomit; kështu kufiri juaj do të shtrihet nga skaji i Detit të Kripur në drejtum të lindjes; 4 kufiri juaj do të shkojë pastaj nga e përpjeta e Akrabimit, do të kalojë nëpër Tsin dhe do të shtrihet në jug të Kadesh-Barneas; do të vazhdojë pastaj në drejtum të Hatsar-Adarit dhe do të kalojë nëpër Atsmoni. 5 Nga Atsmoni kufiri do të kthejë deri në përhoen e Egjiptit dhe do të përfundojë në det. 6 Kufiri juaj në perëndim do të jetë Deti i Madh; ky do të jetë kufiri juaj perëndimor. 7 Ky do të jetë kufiri juaj verior: duke u nisur nga Deti i Madh do të caktioni kufirin tuaj deri në malin Hor; 8 nga malii Hor do të caktioni kufirin tuaj deri në hyrje të Hamathit, dhe skaji i kufirit do të jetë në Tsedad; 9 kufiri do të vazhdojë pastaj deri në Zifron dhe do të mbarojë në Hatsar-Enan; ky do të jetë kufiri juaj verior. 10 Do ta vijëzoni kufirin tuaj lindor nga Hatsar-Enani deri në Shefam; 11 kufiri do të zbrësë nga Shefami në drejtum të Riblahut, në lindje të Ainit; pastaj kufiri do të zbrësë dhe do të shtrihet deri sa të arrrijë bregun lindor të detit të Kinerethit; 12 pastaj kufiri do të zbrësë në drejtum të Jordanit, pér të arritur deri në Detin e Kripur. Ky do të jetë vendi juaj me kufijtë e tij rrëth e qark". 13 Kështu Moisiu u njotoi këtë

urdhër bijve të Izraelit dhe u tha atyre: "Ky është vendi që do të merrni si trashëgimi duke hedhur short, dhe që Zoti ka urdhëruar t'u jepet nëntë fiseve e gjysmë, **14** sepse fisi i bijve të Rubenit, në bazë të shtëpive të etërve të tyre, dhe fisi i bijve të Gadit, në bazë të shtëpive të etërve të tyre, dhe gjysma e fisit të Manasit e kanë marrë trashëgiminë e tyre. **15** Këto dy fise e gjysmë e kanë marrë trashëgiminë e tyre në lindje të Jordanit, mbi bregun përballë Jerikos, në drejtim të lindjes". **16** Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: **17** "Këta janë emrat e burrave që do të kryejnë ndarjen e vendit midis jush: prifti Eleazar dhe Jozueu, bir i Nunit. **18** Do të merrni edhe një prijës nga çdo fis, për të bërë ndarjen e vendit. **19** Këta janë emrat e burrave: Kalebl, bir i Jefunehut, nga fisi i Judës; **20** Shemueli, bir i Amihudit, nga fisi i bijve të Simeonit; **21** Elidadi, bir i Kislionit, nga fisi i Beniaminit; **22** prijësi Buki, bir i Joglit, nga fisi i bijve të Danit; **23** prijësi Haniel, bir i Efodit, përbijtë e Jozefit, nga fisi i bijve të Manasit; **24** prijësi Kemuel, bir i Shiftanit, përfisin e bijve të Efraimit; **25** prijësi Elitsafan, bir i Parnakut, përfisin e bijve të Zabulonit; **26** prijësi Paltiel, bir i Azanit, përfisin e bijve të Isakarit; **27** prijësi Ahihud, bir i Shelomit, përfisin e bijve të Asherit; **28** dhe prijësi Pedahel, bir i Amihudit, përfisin e bijve të Neftalit". **29** Këta janë burrat të cilët Zoti i urdhëroi t'u jepnin trashëgiminë bijve të Izraelit në vendin e Kananit.

35 Zoti i foli akoma Moisiut në fushat e Moabit pranë Jordanit, në bregun përballë Jerikos, dhe i tha: **2** "Urdhëro bijtë e Izraelit që, nga trashëgimia që do të zotërojnë, t'u japid Levitëve disa qytete për të banuar, do t'u jepni gjithashtu kullota rreth qyteteve. **3** Dhe ata do të kenë qytete për të banuar, ndërsa kullotat do t'u shërbejnë për bagëtinë e tyre dhe për të gjitha kafshët e tyre. **4** Kullotat e qyteteve që do t'u jepni Levitëve do të shtrihen nga muret e qyteteve e tutje, një mijë kubitë, rreth e qark. **5** Do të masni, pra, jashtë qytetit dy mijë kubitë nga ana e lindjes, dy mijë kubitë nga ana e jugut, dy mijë kubitë nga ana perëndimore dhe dy mijë kubitë nga ana veriore; qyteti do të ndodhet në mes. Këto janë tokat për kullotë rreth qyteteve që do t'u përkasin Levitëve. **6** Ndër qyetet që do t'u jepni Levitëve do të caktoni qytete strehimi, në të cilat mund të gjiejë strehim ai që ka vrarë dikë; dhe këtyre qyteteve do t'u shtonit dyzet e dy qytete të tjera. **7** Gjithsej qytetet që do t'u jepni Levitëve do të janë, pra, dyzet e tetë bashkë me tokat për kullotë. **8** Qytetet që do t'u jepni Levitëve do të rrjedhin nga pronësia e bijve të Izraelit; nga fiset më të mëdha do të merrni më shumë, nga fiset më të vogla do të merrni më pak; çdo fis do t'u japsed Levitëve ndonjë nga qytetet e tij, në përpjeksim me trashëgiminë që do t'i takojë". **9** Pastaj Zoti i foli Moisiut, duke i thënë: **10** "Folu bijve të Izraelit dhe u thuaq atyre: Kur të kaloni Jordanin për të hyrë në vendin e Kanaanit, **11** do të caktoni disa qytete që do të janë për ju qytete strehimi, ku mund të ikë vrasësi që ka vrarë dikë pa dashje. **12** Këto qytete do t'ju shërbejnë si vende strehimi kundër hakmarrësve, që vrasësi të mos vritet para se të ketë dalë në gjyq përpara asamblesë. **13** Nga qytetet që do të jepni, gjashtë do të janë, pra, qytete strehimi. **14** Do të jepni trije qytete në pjesën në lindje të Jordanit dhe trije qytete në vendin e Kanaanit; këto do të janë qytete strehimi. **15** Këto gjashtë qytete do të shërbejnë si vende strehimi përbijtë e Izraelit, për të huajin dhe për atë që banon midis jush, me qëllim që ai që ka vrarë dikë pa dashje të mund të strehohet. **16** Por në rast se dikush godet një tjetër me një vegël hekuri dhe ky vdes, ai person është vrasës dhe si i tillë do të vritet. **17** Dhe në rast se e godet me një gur që kishte në

dorë, që mund të shkaktojë vdekjen, dhe i godituri vdes, ai person është vrasës; vrasësi do të vritet. **18** Ose në rast se godet me një vegël druri që kishte në dorë, dhe që mund të shkaktojë vdekjen, dhe i godituri vdes, ky person është vrasës; vrasësi do të vritet. **19** Do të jetë vetë hakmarrësi i gjakut ai që do ta vrasë vrasësin; kur do ta takojë, do ta vrasë. **20** Në rast se dikush i jep një të shtrë një personi tjetër sepse e urren apo e qëllon me diçka me dashje, dhe ai vdes, **21** ose e godet përmes armiqësive me dorën e vet dhe ai vdes, ai që ka goditur do të vritet; ai është vrasës; hakmarrësi i gjakut do ta vrasë vrasësin kur do ta takojë. **22** Por në rast se në një moment i jep një të shtrë pa armiqësi, ose e qëllon me diçka, por pa dashje, **23** ose, pa e parë, shkakton që t'i bjerë mbi trup një gur që mund të shkaktojë vdekjen, dhe ai vdes, pa qenë ai armiku i tij ose që kérkon të keqen e tij, **24** atëherë asambleja do të gjykohë midis atij që ka goditur dhe hakmarrësit të gjakut në bazë të këtyre rregullave. **25** Asambleja do ta lirojë vrasësin nga dora e hakmarrësit të gjakut dhe do ta lejojë të shkojë në qytetin e strehimit ku kishte ikur, dhe ai do të banojë atje deri sa të vdesë kryeprifti që është vajosur me vaj të shenjtëruar. **26** Por në rast se vrasësi në çfarëdo kohe del jashtë kufijve të qytetit të strehimit ku kishte ikur, **27** dhe hakmarrësi i gjakut e gjen vrasësin jashtë kufijve të qytetit të strehimit dhe e vret, hakmarrësi i gjakut nuk do të jetë faktor përgjakun e derdhur, **28** sepse vrasësi duhet të kishte mbetur në qytetin e tij të strehimit deri sa të vdile kryeprifti; mbas vdekjes së kryepriftit, vrasësi mund të kthehet në tokën që është pronë e tij. **29** Këto le t'ju shërbejnë si rregulla të së drejtës për të gjithë brezat tuaja, kudo që të banoni. **30** Në qoftë se dikush vret një person, vrasësi do të vritet në bazë të deponimit të dëshmitarëve; por nuk do të dënohet askush në bazë të deponimit të një dëshmitar të vëtet. **31** Nuk do të pranoni asnjë çmim përmes shpëngimin e jetës së një vrasësi që është dënuar me vdekje, sepse ai duhet të vritet. **32** Nuk do të pranoni asnjë çmim përmes shpëngimin e një vrasësi që ka ikur në qytetin e tij të strehimit, me qëllim që të kthehet të banojë në tokën e tij para vdekjes së kryepriftit. **33** Nuk do të ndotni vendin ku jetoni, sepse gjaku ndot vendin; nuk mund të bëhet asnjë shlyerje përvendin, përgjakun që është derdhur në të veçse me anë të gjakut të atij që e ka derdhur. **34** Nuk do të ndotni, pra, vendin ku banoni, dhe në mes të të cilit banoj edhe unë, sepse unë jam Zoti që banon midis bijve të Izraelit.

36 Kryefamiljarët e bijve të Galaadit, birit të Makielit, bir i Manasit, të familjeve të bijve të Jozefit, u ngritën më këmbë dhe i dolën përrpara Moisiut dhe prijësve, kryefamiljarëve të bijve të Izraelit, **2** dhe thanë: "Zoti ka urdhëruar zotërinë time t'u japse në trashëgimi me short vendin e bijve të Izraelit; zotëria ime ka marrë gjithashtu urdhërin e Zotit t'u japse trashëgiminë e vëllait tonë Tselofehad bijave të tij. **3** Në qoftë se ato martohen me një nga bijtë e fisëve të tjera të Izraelit, trashëgimia e tyre do të hiqet nga trashëgimia e etërve tanë dhe do t'i shtohet trashëgimisë së fisit në të cilin do të hyjnë; kështu do të hiqet nga trashëgimia që na ra në short. **4** Kur të vijë jubileu i bijve të Izraelit, trashëgimia e tyre do t'i shtohet trashëgimisë së fisit të cilin i përkasin tani; kështu trashëgimia e tyre do të hiqet nga trashëgimia e fisit të etërve tanë". **5** Atëherë Moisiu urdhëroi bijtë e Izraelit simbas porosisë që kishte nga Zoti, duke thënë: "Fisi i bijve të Jozefit e ka mirë. **6** Kjo është ajo që Zoti urdhëron lidhur me bijat e Tselofehadit: "Ato mund të martohen me cilindro që u duket i përshtatshëm, mjafton që të martohen në një familje që bën pjesë

në fisin e etërve të tyre". **7** Kështu trashëgimia e bijve të Izraelit nuk do të kalojë nga një fis në tjetrit, sepse çdo bir i Izraelit do të mbetet i lidhur me trashëgiminë e fisit të etërve të tij. **8** Dhe çdo vajzë që zotëron një trashëgimi në një nga fiset e bijve të Izraelit, do të martohet me një burrë që i përket një familjeje të fisit të atit të saj; kështu çdo bir i Izraelit do të ruajë trashëgiminë e etërve të tij. **9** Në këtë mënyrë asnjë trashëgimi nuk do të kalojë nga një fis në tjetrit, por secili fis i bijve të Izraelit do të mbetet i lidhur me trashëgiminë e tij". **10** Bijat e Tselofehadit vepruan ashtu si e kishte urdhëruar Zoti Moisiun. **11** Mahlah, Thirtsah, Hoglah, Milkah dhe Noah, bija të Tselofehadit, u martuan me bijtë e ungjërvë të tyre; **12** u martuan në familjet e bijve të Manasit, birit të Jozefit, dhe trashëgimia e tyre mbeti në fisin e familjes së tyre. **13** Këto janë urdhërimet dhe dekretet që Zoti u dha bijve të Izraelit me anë të Moisiut në fushat e Moabit pranë Jordanit, në bregun përballë Jerikos.

Ligji i Përtërirë

1 Këto janë fjalët që Moisiu i drejtoi Izraelit matanë Jordanit, në shkretëtirë, në Arabah, përballë Sufit, midis Paranit, Tofelit, Labanit, Hatserothit dhe Zahabit. **2** Ka njëmbëdhjetë ditë rrugë nga malii Horeb, duke ndjekur rrugën e malit Seir, deri në Kadesh-Barnea. **3** Në vitin e dyzetë në muajin e njëmbëdhjetë, ditën e parë të muajit, Moisiu u foli bijve të Izraelit, simbas porosive që i kishte dhënë Zoti, **4** mbas mundjes së Shironit, mbretit të Amorejeve që banonte në Heshbon, dhe të Ogut, mbretit të Bashanit që banonte në Ashtaroth dhe në Edrej. **5** Matanë Jordanit, në vendin e Moabit, Moisiu filloi ta shpjegojë këtë ligj, duke thënë: **6** "Zoti, Perëndia ynë, na foli në Horeb dhe na tha: "Ju keni ndenjur mjaft afër këtij mali; **7** çoni çadrat, vihuni në lëvizje dhe shkoni në drejtin të krahinës malore të Amorejeve dhe në drejtin të tij gjitha vendeve të afërta me Arabahun, në krahinë malore dhe në ultësirën, në Negev e në bregun e detit, në vendin e Kananejeve dhe në Liban, deri në lumin e madh, në lumin e Eufratit". **8** Ja, unë e vura vendin para jush; hymi dhe shqipëri në dorë vendin që Zoti ishte betuar t'ua jepet etërve tuaj, Abrahamic, Isakut dhe Jakobit, atyre dhe pasardhësve të tyre mbas tyre". **9** "Në atë kohë unë ju foli dhe ju thashë: "Unë nuk mund ta mbaj i vetëm barrën që përfaqësoni ju të tèrë. **10** Zoti, Perëndia juaj, ju ka shumuar, dhe ja, sot jeni në numër të madh si yjet e qellit. **11** Zoti, Perëndia i etërve tuaj, ju bëftë njëmijë herë më të shumtë, dhe ju bekofte ashtu si ju ka premtuar! **12** Por si mundem unë, duke qenë i vetëm, t'ebaj barrën tuaj, peshën tuaj dhe grindjet tuaja? **13** Zgjidhni nga fiset tuaja burra të urtë, me gjykim e me përvjobj, dhe unë do t'i bëj prijës tuaj". **14** Dhe ju m'u përgjigjet, duke thënë: "Ajo që ti propozon të bësh eshtë e mirë". **15** Atëherë mora prijësit e fiseve tuaja, njerëz të urtë dhe me përvjobj, dhe i caktova si prijës tuaj, prijës të mijërave, të qindrave të pesëdhjetëve, të dhjetrave, dhe oficerë të fiseve tuaja. **16** Në atë kohë u dhashë këtë urdhër gjykatesve tuaj, duke u thënë: "Dëgjoni dhe gjykon me drejtësi grindjet midis vëllëzërve tuaj, midis një njeriu dhe të vëllait ose të huajt që ndodhet pranë tij. **17** Në gjykimet tuaja nuk do të keni konsiderata personale; do të dëgjoni si të madhin ashtu edhe të voglin; nuk do të keni frikë nga asnjieri, sepse gjykim i përket Perëndisë; çështjen që eshtë shumë e vështirë për ju do të ma paraqisni mua, dhe unë do ta dëgjoj". **18** Në atë kohë unë ju urdhërova të gjitha gjérat që duhet të bénit". **19** "Pastaj u nisëm nga malii i Horebit dhe pëershkuam gjithë atë shkretëtirë të madhe dhe të tmerrshme që keni parë, duke u drejtuar nga krahina malore e Amorejeve, ashtu si na kishte urdhëruar Zoti, Perëndia ynë, dhe arritëm në Kadesh-Barnea. **20** Atëherë ju thashë: "Keni arritur në krahinë malore të Amorejeve, që Zoti, Perëndia ynë, na jep. **21** Ja, Zoti, Perëndia ynë, e ka vënë vendin para teje, ngjitu dhe shfjire në dorë, ashtu si të ka thënë Zoti, Perëndia i etërve të tu; mos k'frikë dhe mos u ligështo". **22** Atëherë ju, të gjithë ju, u afroaut pranë meje dhe më thatë: "Të dërgojmë disa njerëz para nesh që të vëzhgojnë vendin për ne dhe të na tregojnë rrugën nëpër të cilin ne duhet të ngjitemi dhe qytetet në të cilat duhet të hyjmë". **23** Ky propozim më pëlqeu, kështu mora dymbëdhjetë njerëz nga radhët tuaja, një për çdo fis. **24** Dhe ata u nisën, u ngjiten drejt maleve, arritën në luginën e Eshkolit dhe vëzhguan vendin. **25** Morën me vete disa fruta të vendit, na i sollën dhe na paraqitën raportin e tyre, duke thënë: "Vendi që po na jep Zoti, Perëndia ynë, eshtë i mirë"". **26**

"Por ju nuk deshët të njiteni dhe ngritët krye kundër urdhërit të Zotit, Perëndisë tuaj; **27** dhe murmuritët në çadrat tuaja dhe thatë: "Zoti na urem, për këtë arsy me nxori nga vendi i Egjiptit për të na dorëzuar në duart e Amorejeve dhe për të na shkatërruar. **28** Ku mund të shkojmë? Vëlezërit tonë na pezmatuan zemrën duke na thënë: Eshtë një popull më i madh dhe më shtatërtë se ne; qytetet janë të mëdha dhe të fortifikura deri në qjell; pamë bile edhe bijtë e Anakimit". **29** Atëherë unë ju thashë: "Mos u trembni dhe mos kini frikë nga ata. **30** Zoti, Perëndia juaj, që shkon para jush, do të luftojë ai vetë për ju, ashtu si ka bërë para syve tuaj në Egjipt. **31** dhe në shkretëtirë, ku ke parë se si Zoti, Perëndia yt, të ka shpërë ashti si një njeri çon fëmijën e tij, gjatë gjithë rrugës që keni përshkuar deri sa arritet në këtë vend". **32** Megjithatë ju nuk patët besim tek Zoti, Perëndia juaj, **33** që shkonte në rrugë para jush për t'ju gjetur një vend ku të ngrinit çadrat, me zjarrin e natës dhe me renë e ditës, për t'ju treguar cilën rrugë duhet të ndiqnit. **34** "Kështu Zoti dëgjoi fjalët tuaja, u zemërua dhe u betua duke thënë: **35** Me siguri, asnjë nga njerëzit e këtij brezi të keq nuk do ta shohë vendin e mirë që jam betuar t'u jap etërve tuaj, **36** me përashtim të Kalebit, birit të Jenufehut. Ai do ta shohë; atij dhe bijve të tij do t'u jap tokën që ai ka shkelur, sepse i ka shkuar pas Zotit plotësish". **37** Edhe kundër meje Zoti u zemërua përfajin tuaj dhe tha: "As ti nuk ke për të hyrë; **38** por Jozue, bir i Nunit, që qëndron para teje, ka për të hyrë; përforcoje, se ai do ta bëjë Izraelin ta zotërojë vendin. **39** Fëmijët tuaj, që ju thatë se do të bëhen pre e armiqve, që sot nuk njohin as të mirën as të keqen, janë ata që do të hyjnë; do t'juja atyre vendin dhe ata do ta zotërojnë. **40** Ju kthehuni prapa dhe shkon nga shkretëtira, në drejtim të Detit të Kuq". **41** Atëherë ju u përgjigjet, duke më thënë: "Kemi mëkatarund kundër Zotit. Ne do të ngjitemi dhe do të luftojmë pikërisht ashtu si ka thënë Zoti, Perëndia ynë". Dhe secili prej jush ngjeshi armët dhe fillloj me guxim të ngjitet në drejtim të krahinës malore. **42** Dhe Zoti më tha: "U thuaq atyre: Mos u ngjitet dhe mos luftoni, sepse unë nuk jam midis jush, dhe ju do të mundeni nga armiqëtë tuaj". **43** Unë tua thashë, por ju nuk më dëgjuuat; bille ngritët krye kundër urdhrit të Zotit, u sollët me mendjemandhësi dhe u ngjitet drejt krahinës malore. **44** Atëherë Amorejtë, që banojnë në këtë krahinë malore, dolën kundër jush, ju ndoqën si bëjnë bletët dhe ju prapsën nga Seiri deri në Hormah. **45** Pastaj ju u kthyet dhe filluat të qani përpara Zotit; por Zoti nuk mori parasysh ankimet tuaja dhe nuk ju dëgjoi. **46** Kështu mbetët shumë ditë në Kadesh, gjithë kohën që qëndruat atje".

2 "Pastaj u kthyem prapa dhe u nisëm nëpër shkretëtirë në drejtim të Detit të Kuq, ashtu si më pati thënë Zoti, dhe u sollëm reth malit Seir për një kohë të gjatë. **2** Pastaj Zoti më foli duke thënë: **3** "Jeni sjellë mjaft reth këtij mali; kthehuni nga veriu. **4** Dhe urdhëron popullin duke i thënë: Jeni duke kaluar kufirin e bijve të Ezaut, vëllezërvë tuaj, që banojnë në Seir; ata do të kenë frikë nga ju; prandaj hapni sytë; **5** mos i provokoni, sepse nuk do t'ju jap asgjë nga vendi i tyre, as që sa mund të shkelë një këmbë, sepse malin e Seirit ia kam dhënë Ezaut, si pronë të tij. **6** Do të blini me para prej tyre ushqimet që do të hani dhe do të blini gjithashtu me para ujin që do të pini. **7** Sepse Zoti, Perëndia yt, të ka bekuar në gjithë punën e duarve të tua; eshtë kujdesur përdhëtimin tënd nëpër shkretëtirën e madhe. Zoti, Perëndia yt, ka qenë me ty gjatë këtyre dyzet viteve dhe asgjë nuk t'ka munguar". **8** Kështu kaluan përfjet bijve të Ezaut, vëllezërvë tanë, që banonin në Seir dhe, duke evituar rrugën e Arabahut, si dhe

Eliathin dhe Etsion-Geberin, u têrhopqem dhe vazhduam duke kaluar nêpér shkretetirêne Moabit. 9 Pastaj Zoti më tha: "Mos sulmo Moabin dhe mos lufto kundér tij, sepse nuk do tê tê jap asnjë pjesë tê vendit tê tyre si trashégimi, duke qenê se u kam dhêne Arin si pronê pasardhésve tê Lotit. 10 (Nê kohêt e kaluara kêtû banonîn Emimêt, një popull i madh, i shumtë dhe trupmadh si Anakimêt. 11 Edhe kêtä konsideroheshin gjigantë, ashtu si Anakimêt; por Moabitêt i quanîn Emimê. 12 Seiri banohej nê fillim nga Horejtê; por pasardhésit e Ezaut i débuan, i shkatêruan dhe u vendosën nê vendin e tyre, ashtu si ka bêrê Izraeli nê vendin qê zotêron dhe qê i ka dhêne Zoti). 13 Tani çohuni dhe kaloni pêrroin e Zeredit". Kêshtu ne kapercyem pêrroin e Zeredit. 14 Koha e nevojshme pêr tê arritur nga Kadesh-Barnea deri nê kalimin e pêrroit tê Zeredit, ishte tridhjetê e tetê vjet, deri sa têrê brezi i luftetarêve tê zhdukej plotësish ngâ kampi, ashtu si u qe betuar atyre Zoti. 15 Nê fakt dora e Zotit qe kundér tyre pêr t'i asgjësuar nga kampi, deri sa tê zhdukeshin. 16 Kêshtu, kur luftetari i fundit vdiq nê mes tê populit, 17 Zoti më foli duke thêne: 18 "Sot ti po bêhesh gati tê kalosh kufirin e Moabit nê Ar; 19 por duke iu afruar bijve tê Amonit, mos i sulmo dhe mos u shpall luftë, sepse unë nuk do tê jap asnjë pjesë tê vendit tê bijve tê Amonit si trashégimi, sepse ua kam dhêne bijve tê Lotit si pronê tê tyre". 20 (Edhe konsideroheshin si një vend gjigantësh; nê kohêrat e kaluara kêtû banonîn gjigantë; por Amonitêt i quanîn Zamzumimê, 21 një popull i madh, i shumtë dhe shtatlartë si Anakimêt; por Zoti i shkatêrroi para Amonitêve, qê i débuan dhe u vendosën nê vendin e tyre, 22 ashtu si kishte vepruar Zoti me pasardhésit e Ezaut qê banonîn nê Seir, kur shkatêrroi Horejtê pêrpara tyre. Ata i débuan dhe u vendosën nê vendin e tyre deri nê ditêt tonâ. 23 Edhe Avejtê, qê banonîn nê fshatrat deri nê Gaza, u shkatêruan ngâ Kaftorejtê, qê kidîn ardhur nga Kaftori, tê cilêt u vendosën nê vendin e tyre). 24 "Çohuni, vihuni nê marshim dhe kaloni pêrroin Arnon; ja, unë po e kaloj nén pushtetin tênd Sihonîn, Amoreun, mbretin e Heshbonit, dhe vendin e tij; fillo ta shtiesh atê nê dorë dhe shpalli luftë. 25 Sot do tê filloj t'u kall frikên dhe terrorin tênd popujve nén têrê qiej, tê cilêt do tê dêrgojnê tê flitet pêr ty, do tê dridhen dhe do t'i zêrê ankthi nga shkaku yt. 26 Atêherê nga shkretetira E Kedemothit i dêrgova lajmëtarë Sihonîn, mbretit tê Heshbonit, me propozime paqësore, pêr t'i thêne: 27 Lërmë tê kaloj nêpér vendin tênd; unë do tê shkoj nêpér rrugën Mbretêre, pa u kthyer as djathtas as majtas. 28 Ti do tê më shesêsh me para ushqimet qê do tê ha dhe do tê më japêsh me para ujin qê do tê pi; më lejo vetêm tê kaloj me kembê 29 (ashtu si kanê bêrê pêr mua pasardhésit e Ezaut qê banonjê nê Seir dhe Moabitêt qê banonjê nê Ar), deri sa unë tê kem kaluar Jordanin pêr tê hyrê nê vendin qê Zoti, Perêndia ynë, na dha". 30 Por Sihoni, mbret i Heshbonit, nuk deshi tê na linte tê kalonim nêpér territorin e tij, sepse Zoti, Perêndia yt, i kishte ngurtësuar frysëm dhe e kishte bêrê kryeneç, pêr tê ta dhêne nê duart e tua, siç eshtë pikérish sot. 31 Dhe Zoti më tha: "Shiko, kam filluar tê kaloj nén pushtetin tênd Sihonîn dhe vendin e tij; fillo ta pushtosh, qê tê tê bêhesh zotëresi i vendit tê tij". 32 Atêherê Sihoni doli kundér nesh me gjithë njerëzit e tij, pêr t'u ndeshur nê Jahats. 33 Por Zoti, Perêndia ynë, na e dha nê dorë, dhe ne e mundém atê, bijtë e tij dhe têrê njerëzit e tij. 34 Nê atê kohêt pushtuam têrê qytetet e tij dhe shfaroşem burrat, grâtë dhe fêmijët e çdo qyteti; nuk lamë gjallë asnjë. 35 Morëm si plaçkë vetêm bagëtinê dhe plaçkën e qyteteve qê kishim pushtuar. 36 Nga Aroeri, qê ndodhet nê brigjet e pêrroit Arnon dhe nga qyteti qê eshtë nê luginë, deri nê

Galaad, nuk pati asnjë qytet qê tê ishte shumë i fortë pêr ne; Zoti Perêndia ynë, na i dha tê gjitha nê dorën tonë. 37 Por nuk iu afrove vendit tê bijve tê Amonit, dhe asnjë vendi anës pêrroit Jabok, as qyteteve tê vendit malor dhe têrê qendrave qê Zoti, Perêndiai ynë, na kishte ndaluar tê sulmonim.

3 "Pastaj u kthyem dhe u ngjithem nêpér rrugën e Bashanit; 1 dhe Ogu, mbret i Bashanit, me gjithë njerëzit e tij, na doli kundér pêr t'u ndeshur nê Edrej. 2 Por Zoti më tha: "Mos ki frikë nga ai, sepse unë do ta jap atë nê duart e tua, têrê njerëzit e tij dhe vendin e tij; do t'i bêsh atij atë qê i bêre Sihonit, mbretit tê Amorejve, qê banonte nê Heshbon". 3 Kêshtu Zoti, Perêndia ynë, na dha nê dorë edhe Ogun, mbretin e Bashanit, me gjithë njerëzit e tij; dhe ne e mundüm atë pa lénë gjallë asnjë. 4 Nê atê kohë pushtuam têrê qytetet e tij; nuk pati qytet qê nuk ra nê dorën tonë: gjashëdhijetë qytetet, têrê krahina e Argobit, mbretëria e Ougut nê Bashan. 5 Têrê kêtä qytete ishin tê fortifikasiura me mure tê larta, porta dhe shufra hekuri, pa llogaritur një numër tê madh fshatash. 6 Ne vendosën t'i shfarosim, ashtu si kishim vepruar me Sihonîn, mbretin e Heshbonit, duke shkatêruar plotësishit têrê qytetet, duke shfarosur burrat, grâtë dhe fêmijët. 7 Por mbajtëm si plaçkë têrê bagëtinë dhe plaçkât e qyteteve tê tyre. 8 Nê atê kohë, pra, morëm nga duart e dy mbretërvê tê Amorejve vendin qê ndodhet matanê Jordanit, nga pêrroi i Armonit deri nê malin e Hermonit, 9 (Hermoni quhet Sirion nga Sidonët dhe Senir nga Amorejtë), 10 tê gjitha qytetet e fushës, têrê Galaadin, têrê Bashanin deri nê Salkah dhe nê Edrej, qytete tê mbretërisë së Ougut nê Bashan. 11 Sepse Ogu, mbret i Bashanit, ishte i vërti qê kishte mbetur gjallë nga fisi i gjigantëve. Ja, shtratin i tij ishte një shtrat prej hekuri (a nuk ndodhet sot ndofta nê Rabah tê Amonitêve?). Ai eshtë i gjatë nêntë kubitë dhe i gjerë katër kubitë, simbas kubitit tê njeriut. 12 Nê atê kohë ne pushtuam kêtë vend; unë u dhashë Rubenitêve dhe Gaditêve territorin e Aroerit, gjatë pêrroit Arnon deri nê gjysmën e krahinës malore tê Galaadit së bashku me qytetet e tij; 13 dhe i dhashë gjysmës së fisit tê Manasit mbetjen e Galaadit dhe têrê Bashanin, mbretërië e Ougut (têrê krahinën e Argobit me gjithë Bashanin, qê quhej vendi i gjigantëve. 14 Jairi, bir i Manasit, mori têrê krahinën e Argobit, deri nê kufijtë e Geshuritêve dhe tê Maakathitêve; dhe u vuri emrin e tij lagjeve tê Bashanit, qê edhe sot quhen qytetet i Jairit). 15 Dhe i dhashë Makirin Galaadit. 16 Rubenitêve dhe Gaditêve u dhashë territorin e Galaadit deri nê pêrroin e Armonit, bashkë me gjysmën e lumi tê shérben si kufi, dhe deri nê lumin Jabok, qê eshtë kufiri i bijve tê Amonit, 17 dhe Arabahun, me Jordanin si kufi, nga Kinerethi deri nê bregun lindor tê detit tê Arabahut poshtë shpatëve tê Pisaghut. 18 Nê atê kohë unë ju dhashë kêtë urdhër, duke thêne: "Zoti, Perêndia juaj, ju ka dhêne kêtë vend qê ta zotëroni. Ju tê gjithë, njerëz trima, do tê kaloni Jordanin tê armatosur, nê krye tê bijve tê Izraelit, tê vêllezërvê tuaj. 19 Por bashkëshortet tuaja, tê vegjelit dhe bagëtia juaj (e di qê keni shumë bagëti) do tê mbeten nê qytetet qê ju kam dhêne, 20 pêr deri sa Zoti t'i lërê vêllezërit tuaj tê clodhen, ashtu siç bêri me juve, dhe tê shtien edhe ata nê dorë vendin qê Zoti, Perêndia juaj, u jep atyre matanê Jordanit. Pastaj secili ka pêr t'u kthyer nê trashégiminë qê ju dhashë". 21 Nê atê kohë urdhërova gjithashu Jozueun, duke thêne: "Sytë e tu kanê parë tê gjitha ato qê Zoti, Perêndia juaj, u ka bêrê këtyre dy mbretërvê; nê tê njëjtën ményrë do tê veprojë Zoti nê tê gjitha mbretëritë qê do tê pêrshkosh. 22 Mos kini frikë prej tyre, sepse Zoti, Perêndia juaj, ka pêr tê luftuar ai vetë pêr ju". 23 Nê tê

njëjtën kohë unë i luta Zotit, duke i thënë: **24** O Zot, O Zot, ti ke filluar t'i tregosh shërbëtorit tënd madhështinë tënde dhe dorën e fuqishme që ke; sepse cila është perëndia në qell apo në tokë që mund të kryejë veprat dhe mrekulli si ato që bën ti? **25** Prandaj më ler të kaloj Jordanin për të parë vendin e buruk që është matanë tij, krahinën e buruk malore dhe Libanin". **26** Por Zoti u zemërua me mua, për shkakun tuaj, dhe nuk e plotësoi dëshirën time. Kështu Zoti më tha: "Mjaft me kaq; mos më fol më për këtë gjë. **27** Ngjitu në majën e Pisgahut, hidh sytë nga perëndimi, nga veriu, nga jugu dhe nga lindja dhe sodit me sytë e tu, sepse ti nuk do ta kalosh këtë Jordan. **28** Por jepi urdhër Jozueut, përforcoje dhe jepi zemër, sepse ai do ta kalojë Jordanin në krye të këtij populli dhe do ta bëjë Izraelin zot të vendit që ke për të pare". **29** Kështu u ndalënë lugine përballe Beth-Peorit".

4 "Tani, pra, o Izrael, dëgjo statutet dhe dekreteret që po ju mësoj, që t'i zbatoni në praktikë, të jetoni dhe të shtini në dorë vendin që Zoti, Perëndia i etërv tuaj, ju jep. **2** Nuk do t'i shtoni asgjë atyre që unë ju urdhërto dhe nuk do t'u higni asgjë, por zotohuni të zbatoni urdhrat e Zotit, Perëndisë tuaj, që unë ju porosis. **3** Sytë tuaj panë atë që Zoti bëri në Baal-Por; sepse Zoti, Perëndia juaj, shkatërrroi para jush të gjithë ata që kishin shkuan pas Baal-Porit; **4** por ju që i qëndruat besnikë Zotit, Perëndisë tuaj, sot jeni të gjithë të gjallë. **5** Ja, unë ju mësova statutet dhe dekreteret, ashtu si Zoti, Perëndia im, më ka urdhëruar, me qëllim që t'i zbatoni në vendin në të cilin po hyni për ta shtënë në dorë. **6** Do t'i respektoni, pra, dhe do t'i zbatoni në praktikë; sepse kjo do të jetë dituria dhe zgjuarsia juaj në sytë e popujve, të cilët, duke dëgjuar të flitet për të gjitha këto statute, kanë për të thënë: "Ky komb i madh është një popull i ditur dhe i zgjuari!". **7** Cili komb i madh ka në fakt Perëndinë aq pranë vetes, si Zotin Perëndinë tonë, që është pranë nesh sa herë e kërkojmë? **8** Cili komb i madh ka statute dhe dekrete të drejta si gjithë ky ligj që po ju vë përpara sot? **9** Vetëm kini kujdes për veten tuaj dhe tregohuni të zellshëm për shpirtin tuaj, në mënyrë që të mos harroni gjérat që sytë tuaj kanë parë dëko të mos largohen nga zemra juaj për të gjitha ditët e jetës suaj. Por ua mësoni bijve tuaj dhe bijve të bijve tuaj, **10** veçanërisht për ditën gjatë së cilës jeni paraqitur para Zotit, Perëndisë tuaj në Horeb, kur Zoti më tha: "Më mblihdh popullin dhe ai të dëgjojë fjalët e mia, që të mësojnë të më kenë frikë gjatë të gjitha ditëve që do të jetojnë mbi tokë dhe t'u mësojnë bijve të tyre". **11** Atëherë ju u afroat dhe u ndalët në këmbët e malit; dhe mali digej nga flakët që ngriheshin në mes të qillit, dhe ishte rrëthuar nga terrina, nga re dhe nga një errësirë e dëndur. **12** Dhe Zoti ju foli nga mesi i zjarrit; ju dëgjuat tingëllimin e fjalëve, por nuk patë asnjë figurë; dëgjuat vetëm një zë. **13** Kështu ai ju shpalli besëlidhjen e tij, që ju porositi të respektoni, domethënë të dhjetë urdhërimet; dhe i shkroi mbi dy pllaka prej guri. **14** Dhe mua, në atë kohë, Zoti më urdhëroi t'ju mësoj statutet dhe dekreteret, që t'i zbatoni në vendin ku jeni duke hyrë për t'u bërë zotë të tij. **15** Me qenë, pra se nuk patë asnjë figurë ditën që Zoti ju foli në Horeb nga mesi i zjarrit, tregoni kujdes të veçantë për shpirtërat tuaja, **16** me qëllim që të mos shthuren dhe të mos gdhendni ndonjë shëmbëlltyrë, në trajtën e ndonjë figure: paraqiten e një burri apo të një gruaje, **17** paraqiten e një kafshë që është mbi tokë, paraqiten e një zogu që fluturon në qell, **18** paraqiten e çdo gjëje që zvarritet mbi dhe, paraqiten e një peshku që noton në ujërat poshtë tokës; **19** sepse duke ngritur sytë në qell dhe duke parë diellin, hënën, yjet, të tëra, domethënë tërë ushtrinë qelloren,

ti të mos nxitesh të biesh përmbyss përpara këtyre gjërave dhe t'u shërbesh, gjërave që Zoti, Perëndia yt, u ka dhënë tërë popujve që ndodhen nën të gjithë qjetë; **20** por Zoti ju mori dhe ju nxori nga furra e hekurt, nga Egjipti, për të qenë populli i tij, trashëgimia e tij, ashtu siç jeni sot. **21** Zoti u zemërua me mua për shkakun tuaj, dhe u betua që nuk do ta kaloja Jordanin dhe nuk do të hyja në vendin e mirë që Zoti, Perëndia yt, të jep si trashëgimi. **22** Kështu unë do të vdes në këtë vend pa kaluar Jordanin; ju do ta kaloni dhe do të shtini në dorë atë vend të mirë. **23** Ruhuni se harroni besëlidhjen që Zoti, Perëndia juaj, ka lidhur me ju, dhe bëni ndonjë shëmbëlltyrë të gdhendur në trajtën e çfarëdo gjëje që Zoti, Perëndia yt, e ka ndaluar. **24** Sepse Zoti, Perëndia yt, është një zjarr që të konsumon, një Zot ziliqar. **25** Kur të kesh pjellë bij dhe bijë të tu, dhe të keni banuar për një kohë të gjatë në atë vend, në rast se shthuren dhe sajoni shëmbëlltyra të gdhendura në trajtën e çfarëdo gjëje, dhe bëni të keqen në sytë e Zotit, Perëndisë tuaj, për ta ngacmuar, **26** unë thérres sot për të dëshmuar kundër jush qjellin dhe tokën, se ju do të zhdukeni shpejt plotësisht nga vendi ku shkonit për t'u bërë zotë të tij, duke kaluar Jordanin. Ju atje nuk do t'i zgjatni ditët tuaja, por do të shkatërroheni plotësisht. **27** Dhe Zoti do t'ju shpërndajë midis popujve, dhe nuk do të mbetet nga ju veçse një numër i vogël njerëzish midis kombeve ku do t'ju cojë Zoti. **28** Dhe atje do t'u shërbeni perëndive prej druri e prej guri, të bëra nga dora e njeriut, që nuk shohin, nuk dëgjojnë, nuk hanë dhe nuk nuhasin. **29** Por aty do të kërkosh Zotin, Perëndinë tënd; dhe do ta gjesht, në rast se do ta kërkosh me gjithë zemër dhe me gjithë shpirt. **30** Kur do të jesh në ankth dhe do të kenë ndodhur tërë këto gjëra, në kohën e fundit, do të kthehesh tek Zoti, Perëndia yt, dhe do ta dëgjosh zérin e tij; **31** (sepse Zoti, Perëndia yt, është një Zot mëshirëplotë); ai nuk të ka braktisur dhe nuk do të shkatërrojë, nuk do të harrojë besëlidhjen për të cilën iu betua etërv të tu. **32** Pyet gjithashtu kohërat e lashta, që kanë qenë para teje, nga dita që Perëndia krijoj njeriun në tokë, dhe pyet nga një anë e qillit në tjetrën në se ka pasur ndonjë herë një gjë aq të madhe si kjo ose në se është dëgjuar një gjë e tillë si kjo. **33** A ka pasur vallë ndonjë popull që të ketë dëgjuar zérin e Perëndisë të flasë nga mesi i zjarrit, siç e dëgjove ti, dhe të ketë mbetur gjallë? **34** A ka pasur vallë ndonjë Perëndi që ka provuar të shkojë e të marrë për vete një komb në mes të një kombi tjeter me anë provash, shenjash, mrekullish dhe betejash, me dorë të fuqishme, me krahë të shtrirë dhe me ankthë të mëdha terrori, siç bëri për ju Zoti, Perëndia juaj, në Egjipt para syve tuaj? **35** Të tëra këto të janë treguar, në mënyrë që të pranosh se Zoti është Perëndi dhe që nuk ka asnjë tjetër vëc tij. **36** Nga qillë bëri që të dëgjosh zérin e tij që të mësojë; dhe mbi tokë të bëri të shikosh zjarrin e tij të madh dhe dëgjove fjalët e tij në mes të zjarrit. **37** Dhe nga që i deshi etërit e tu, ai zgjodhi pasardhësit e tyre dhe i nxori nga Egjipti në prani të tij, me anë të fuqisë së tij të madhe. **38** duke dëbuar para teje kombe më të mëdha dhe më të fuqishme se ti, me qëllim që ti të hyje dhe ta merrie si trashëgimi vendin e tyre. **39** Mëso, pra, sonte dhe mbaje në zemrën tënde që Zoti është Perëndi atje lart në qjetë dhe këtu poshtë në tokë, dhe se nuk ka asnjë tjetër. **40** Respektuo pra statutet dhe urdhërimet e tij që unë po të jep sot, që të jetosh në begati ti dhe bijtë e tu mbas teje dhe të zgjatësh ditët e tua në vendin që Zoti, Perëndia yt, po të jep për gjithnjë". **41** Atëherë Moisiu vëgoi tri qytete matanë Jordanit, në drejtim të lindjes, **42** në të cilët mund të strehohet vrasësi që kishte vrarë të afërmin e tij padashur, pa e urryer më parë, dhe

me qëllim që tē ruante jetën e tij duke u strehuar në njerin prej këtyre qyteteve: **43** Betseri në shkretëtirën e krahinës fushore pér Rubenitet, Ramothi në Galaad pér Gaditët dhe Golani në Bashan pér Manasitë. **44** Ky eshtë ligji që Moisiu i paraqiti bijve tē Izraelit. **45** Këto janë regullat, statutet dhe dekretet që Moisiu i dha bijve tē Izraelit kur dolën nga Egjipti, **46** matanë Jordanit, në lugrinë pérballë Beth-Peorit, në vendin e Sionit, mbretit të Amorejve, që banonte në Heshbon, dhe që Moisiu dhe bijtë e Izraelit i mundën kur dolën nga Egjipti. **47** Ata shtinë nē dorë vendin e tij dhe vendin e Ogut, mbretit të Balshanit, dy mbretër të Amorejve, që banonin matanë Jordanit, në drejtum tē lindjes, **48** nga Aroreri, që ndodhet në brigjet e përrroit Arnon, deri në malin Sion, (domethënë mali i Hermonit), **49** bashkë me gjithë fushën matanë Jordanit, në drejtum tē lindjes, deri nē detin e Arabahut, poshtë shpateve tē Pisgahut.

5 Moisiu mblohti tērë Izraelin dhe i tha: "Dëgjo, Izrael, statutet dhe dekretet që unë shpall sot nē veshët e tu me qëllim që t'i mësosh dhe tē zotohesh t'i zbatosh. **2** Zoti, Perëndia ynë, lidhi një besëlidhje me nē Horeb. **3** Zoti e lidhi këtë besëlidhje jo me etërit tanë, por me ne që jemi këtu tē gjithë tē gjallë. **4** Zoti ju foli nē sy nē mal, nga mesi i zjarrit. **5** Unë ndodhesha atëherë midis Zotit dhe jush pér t'ju referuar fjalën e tij, sepse ju patët frikë nga zjarri dhe nuk u ngjitet nē mal. Ai tha: **6** "Unë jam Zoti, Perëndia yt, që tē ka nxjerrë nga vendi i Egjiptit, nga shtëpia e skllavërisë. **7** Nuk do tē kesh perëndi tē tjera përrpara meje. **8** Nuk do tē bësh asnjë skulpturë apo shëmbëltyrë tē gjérave që janë atje lart nē qjell, këtu poshtë nē tokë apo nē ujërat poshtë tokës. **9** Nuk do tē biesh përbys para tyre dhe nuk do t'u shërbesh, sepse unë, Zoti, Perëndia yt, jam një Perëndi xhelos që dënon paudhësinë e etërvë ndaj bijve deri nē brezin e tretë dhe tē katërt tē atyre që më urrejnë, **10** por tregohem i dashur ndaj mijëra njerëzish që nē duan dhe respekojnë urchërimet e mia. **11** Nuk do ta përdorësh më kot emrin e Zotit, Perëndisë tênd, sepse Zoti nuk ka pér ta lënë tē padënuar atë që përdor emrin e tij kot. **12** Respekto ditën e shtunë pér tē shenjëruar, ashtu siç tē ka porositur Zoti, Perëndia yt. **13** Do tē punosh gjashtë ditë dhe gjatë këtyre ditëve do tē bësh qđo punë tênde, **14** por dita e shtatë eshtë e shtuna, e shenjëtë pér Zotin, Perëndinë tênde; nuk do tē bësh gjatë kësaj dite asnjë punë, as ti, as biri yt, as bija jote, as shërbëtori, as shërbëtorja, as kau, as gomari, asnjë nga kafshët e tua, dhe tē huajt që ndodhen brenda portave të shtëpisë sate, me qëllim që shërbëtori dhe shërbëtorja jote tē çlodhen si ti. **15** Dhe mos harro që ke qenë skllav nē vendin e Egjiptit dhe që Zoti, Perëndia yt, tē nxori që andej me një dorë tē fuqishme dhe vepruese; prandaj Zoti, Perëndia yt, tē urchëron tē respektosh ditën e shtunë. **16** Do tē nderosh atin dhe nénën tênde ashtu si tē ka urchëruar Zoti, Perëndia yt, që tē jetosh gjatë dhe tē gézosh begatinë nē tokën që Zoti, Perëndia yt, po tē jep. **17** Nuk do tē vrasësh. **18** Nuk do tē shkelësh besnikérinë bashkëshortore. **19** Nuk do tē vjedhësh. **20** Nuk do tē bësh déshmi tē rreme kundér tē aférmit tênde. **21** Nuk do tē déshirosh gruan e tē aférmit tênd, nuk do tē déshirosh shtëpinë tē aférmit tênd, as arën, as shërbëtorin, as shërbëtoren, as kaun, as gomarin dhe asnjë send që janë pronë e tij". **22** Këto fjalë tha Zoti përrpara tērë asamblesë tuaj, nga mesi i zjarrit, tē resë dhe tē errësirës së dendur, me zë tē fortë; dhe nuk shtoi tjetër. I shkroi mbi dy pllaka prej guri dhe mi dha mua. **23** Kur ju dëgjuat zérin nē mes tē errësirës, ndërsa mali ishte tērë flakë, ju m'u afrodat, gjithë prijësit e fiseve dhe pleqtë tuaj, **24** dhe

thatë: "Ja, Zoti, Perëndia ynë, na tregoi lavdinë dhe madhërinë e tij, dhe ne dëgjuam zérin e tij nga mesi i zjarrit; sot kemi parë që Perëndia mund tē flasë me njeriun dhe ky tē mbetet i gjallë. **25** Po pse duhet tē vdesim? Ky zjarr i madh nē tē vërtetë do tē na gillabërojë; nē rast se vazhdojmë tē dëgjojmë akoma zérin e Zotit, tē Perëndisë tonë, ne kemi pér tē vdrekur. **26** Sepse, midis gjithë njerëzve, kush eshtë ai që, si ne, ka dëgjuar zérin e Perëndisë tē gjallë tē flasë nē mes tē zjarrit dhe ka mbetur i gjallë? **27** Afrohu ti dhe dëgjo tē gjitha ato që Zoti, Perëndia ynë, do tē thotë, dhe ne do ta dëgjojmë dhe do tē bëjmë ato që kérkon ai". **28** Zoti dëgjoi tingullin e fjalëve tuaja ndërsa më flisnit; kështu Zoti më tha: "Unë dëgjova tingullin e fjalëve që ky popull tē drejtoi; qđo gjë që ata thanë eshtë mirë. **29** Ah, sikur tē kishin gjithnjë një zemër tē tillë, tē më kishin frikë dhe tē respektoton tērë urchërimet e mia, që tē rronin gjithnjë nē begati ata dhe bijtë e tyre! **30** Shko dhe u thuaj: Ktheħuni nē ċädrat tuaja. **31** Por ti qëndro këtu me mua dhe unë do tē tētregoj tērē urchërimet, tērē statutet dhe dekretet që do t'u mësosh atyre, me qëllim që t'i zbatojnë nē vendin që unë po u jap si trashëgimi". **32** Kini pra kujdes tē bëni atë që Zoti, Perëndia juaj, ju ka urchëruar; mos u shmagħni as djaħħtas, as majtas; **33** ecni tē tērē nē rruġġen që Zoti, Perëndia juaj, ju ka caktuar, që tē jetoni, tē keni mbarési dhe tē zgħajnej tit-tu uż-żebbu nē vendin që do tē pushton!".

6 Ky eshtë urchërimi, statutet dhe dekretet që Zoti, Perëndia juaj, ka urchëruar tju mësoj, pér t'i zbatuar nē vendin nē tē cilin po hy ni pér ta marré nē zotérim; **2** me qëllim që tē kesh frikë nga Zoti, Perëndia yt, tē respektosh gjatë gjithë ditëve tē jetës sate, ti, yt bir dhe djali i birit tēnd, tē tēra statutet dhe tē gjitha urchërimet e tij që unë po tē jip, dhe me qëllim që ditët e jetës sate tē zgħajjen. **3** Dëgjo, pra, Izrael, dhe ki kujdes t'i zbatosh nē praktikë, me qëllim që tē njohësh begatinë dhe tē shumézohesh me tē madhe nē vendin ku rijedh qumësħt dhe mjalt, asħu si tē ka thénne Zoti, Perëndia i etërvë tē tu. **4** Dëgjo, Izrael, Zoti, Perëndia ynë, eshtë një i vetem. **5** Ti do ta duash, pra, Zotin, Perëndinë tēnd, me gjithë zemér, me gjithë shpir dhe me tērē forçen tēnde. **6** Dhe këto fjalë qđi sot po tē urchëroj do tē mbeten nē zemrén tēnde; **7** do t'u ngulitħesh bijve tē tu, do tē flasħesh pér to kur rri ulur nē shtëpinë tēnde, kur ecen rruġġes, kur ke rēn nē shtrat dhe kur ċohesh. **8** Do t'i liddhesh si një shenjë nē dorë, do tē jenē si shirita midis syve, **9** dhe do t'i shkrūħaq mbi plakat e shtëpisë sate dhe mbi portat e tua. **10** Kur pastaj Zoti, Perëndia yt, do tē fusé nē vendin pér tē cilin iu betua etërvë tē tu, Abrahamit, Isakut dhe Jakobit, tē tē jip̄ qytete tē mēdha dhe tē bukura qđi t'i nuk i ke ndértuar, **11** dhe shtëpi plot me tē mira qđi t'i nuk i ke mbushur, puse tē celur qđi t'i nuk i ke gērmuar, vreshta dhe ullishtu qđi t'i nuk i ke mbjell; kur tē kesh ngrēn dhe tē jesh ngopur, **12** ki kujdes tē mos harrosh Zotin qđi tē nxori nga vendi i Egjiptit, nga shtëpia e skllavërisë. **13** Do tē kesh frikë nga Zoti, Perëndia yt, do t'i sherbesh dhe do tē betohesh pér emrin e tij. **14** Nuk do tē shkoni pas perëndive tē tjera midis perëndive tē popujve qđi ju rrēthojnë, **15** (sepse Zoti, Perëndia yt, qđi ndodhet nē mes teje, eshtë një Perëndi ziliqar); pērñdryshe zemérini i Zotit, Perëndisë tēnde, do tē ndizej kundér teje dhe do tē bënte qđi tē zhdukesha qagħha e dheut. **16** Nuk do tē tundoni Zotin, ashtu si u pērpoqjt nē Masa. **17** Do tē respektoni me kujdes urchërimet e Zotit, Perëndisë tuaj, rregullat dhe statutet e tij qđi ai ju ka urchëruar. **18** Prandaj do tē bësh atë qđi eshtë e drejtë dhe e mirë nē sytē e Zotit, qđi tē pērparosh dhe tē hysh e

të pushtosh vendin e mirë që Zoti iu betua t'u japë etërve të tu, **19** duke débuar tërë armiqtë e tu, ashtu siç kishte premtuar Zoti. **20** Kur në të ardhmen biri yt do të ty pyesë: "Çfarë kuptimi kanë këto rregulla, statute dhe dekrete, që Zoti, Perëndia ynë, ju ka urdhëruar?", **21** ti do t'i përgjigjesh birit tënd: "Ishim skllevër të Faraonit në Egjipt dhe Zoti na nxori nga Egjipti me një dorë të fuqishme **22** Përveç kësaj Zoti veproi para syve tona, kreunrekulli të mëdha dhe të tmerrshme kundër Egjipit, Faraonit dhe gjithë shtëpisë së tij. **23** Dhe na nxori që andej për të na quar në vendin që u ishte betuar t'u jepte etërve tanë. **24** Kështu Zoti na urdhëroi të zbatonim në praktikë të gjitha këto statute duke pasur fikri nga Zoti, Perëndia ynë, që të kemi gjithnjë mirëqënie dhe që ai të na mbante të gjallë, siç po ndodh tanë. **25** Dhe kjo do të jetë drejtësia jonë në rast se kujdesemi të zbatojmë në praktikë tërë urdhërimet e Zotit, Perëndisë tonë, ashtu siç na ka urdhëruar"".

7 "Kur Zoti, Perëndia yt, do tē tē fusé nē vendin ku ti po hym
pér ta zotéruar até, dhe kur tē keté débuar para teje shumë
kombe: Hitejté, Gargashejté, Amorejté, Kananejté, Perezejté,
Hivejté dhe Gebusejté, 2 dhe kur Zoti, Perëndia yt, t'i keté lénë nē
pushtetin tēnd, ti do t'i mundësh dhe do tē vendosésh shfarosjen
e tyre, nuk do tē bësh asnjé aleancé me ta dhe nuk do tē tregosh
asnjé mëshirë ndaj tyre. 3 Nuk do tē lidhësh martesé me ta. Nuk
do t'u japësh bijat e tua bije té tyre dhe nuk do tē marrësh bijat e
tyre pér bijtë e tu, 4 sepse do t'i largonin bijtë e tu nga unë pér
t'u shërbyer perëndive té tjera, dhe zemërimi i Zotit do tē ndizej,
kundrë jush dhe do t'ju shkatërronte menjëherë. 5 Por me ta do
tē silleni kështu: do tē shkatërroni altarët e tyre, do tē copëtoni
kolonat e tyre të shenjta, do tē rrëzoni Asherimet e tyre dhe do t'u
vini flaknën shëmbëlltyrave të tyre tē gdhendura. 6 Me qenë se ti je
një popull që je shenjëruar tek Zoti, Perëndia yt; Zoti, Perëndia yt,
të ka zgjedhur pér tē qenë thesari i tij i veçantë midis tēr popujve
që ndodhen mbi faqen e dhet. 7 Zoti nuk e ka vënë dashurinë e
tij mbi ju, as nuk ju ka zgjedhur, sepse nuk ishit më tē shumtë nga
asnjë popull tjetër; ju ishit nē fakt më i vogli i tē gjithë popujve; 8
por sepse Zoti ju do dhe ka dashuri tē mbajë betimin që u ka bërë
etërve tuaj, ai ju nxori me një dorë tē fuqishme dhe ju shpëtoi nga
shtëpia e skllavërisë, nga dora e Faraonit, mbretit të Egjiptit. 9
Prano, pra, që Zoti, Perëndia yt, éshtë Perëndia, Perëndia besnik
që respekton besëlidhjen e tij dhe tregohet i mbarë deri nē brezin
e njëmijtë ndaj atyre që e duan dhe që zbatojnë urdhërimet e tij,
10 por u përgjigjet menjëherë atyre që eurrejnë, duke i zhdukur;
ai nuk vonon, por do t'u përgjigjet menjëherë atyre që eurrejnë.
11 Prandaj respektu urdhërimet, statutet dhe dekreteret që po tē jap-
sot, duke i zbatuar nē praktikë. **12** Kështu, nē rast se ju keni
parasysh këto ligje, i respektioni dhe i zbatoni nē praktikë, Zoti,
Perëndia juaj, do ta mbajë besëlidhjen me ju dha dashamirësinë
pér tē cilën u éshtë betuar etërve tuaj. **13** Ai do tē dojë, do tē tē
bekojë dhe do tē tē shumëzojë, do tē bekojë frytin e gjith tēnd
dhe frytin e tokës sate, grurin tēnd, mushthin dhe vajin tēnd, pjelljet
e lopëve dhe tē deleve tē tua nē vendin që u betua t'u japë etërve
tē tu. **14** Ti do tē jesh më i bekuar i tē gjithë popujve dhe nuk do
tē ketë midis teje asnjë burrë apo grua shterpë, as edhe midis
bagëtisë sate. **15** Zoti do tē largojë nga ti çfarëdo illoj sémundje,
nuk do tē dérgojë mbi ty asnjë tē keqë vdékjeprurëse té Egjiptit
që ke njohur, por do t'i dérgojë mbi tē gjithë ata që tē urejnë. **16**
Do tē shfarosësh, pra, tē gjithë popuj që Zoti, Perëndia yt, po tē
jep nē pushtetin tēnd; syri yt nuk duhet tē ketë mëshirë pér ta dhe
mos u shërbe perëndive té tyre, sepse ky do tē ishte një kurth pér

17 Në zemrën tënde mund të thuash: "Këta kombe janë më të mëdhenj se unë, si do të arrij unë t'i déboj?". 18 Mos ki frikë prej tyre, por kujto atë që Zoti, Perëndia yt, i bëri Faraonit dhe të gjithë Egjiptasve; 19 kujto provat e mëdha që pe me sytë e tu, shenjat dhe mrekullitë e dorës së fuqishme dhe të krahut të shtrirë me të cilët Zoti, Perëndia yt, të nxori nga Egjipti; kështu do të veprojë Zoti, Perëndia yt, me të gjithë popujt nga të cilët ke frikë. 20 Përveç kësaj, Zoti, Perëndia yt, do të cojë kundër tyre grerat, deri sa ata që kanë mbetur dhe ata që janë fshehur nga frika jote të kenë vdekur. 21 Mos ki frikë prej tyre, sepse Zoti, Perëndia yt, është në mes jush, një Perëndi i madh dhe i tmerrshëm. 22 Zoti, Perëndia yt, do t'i débojë pak e nga pak këto kombe para teje; ti nuk do të arrish t'i zhdukësh menjëherë, sepse përndryshe bishat e fushës do të shtoheshin shumë kundër teje; 23 por Zoti, Perëndia yt, do t'i vërë nën pushtetin tënd, dhe do t'i hutojë shumë deri sa të shfarosen. 24 Do të japë në duart e tua mbretërit e tyre dhe ti do të zhdukësh emrat e tyre nën qiejtë; askush nuk mund të rezistojë para teje, deri sa t'i kesh shfarosur. 25 Do t'u vësh flakén shëmbëlltyrave të gdhendura të perëndive të tyre; nuk do të déshirosh arin dhe argjendin që ndodhet mbi to dhe nuk do ta marrësh pér vite, përndryshe do të biesh në kurth, sepse kjo është një gjë e neveritshmë pér Zotin, Perëndinë tënd; 26 dhe nuk do të futësh gjëra të neveritshmë në shtëpinë tënde, sepse do të dënohesh me shkatërrim ashtu si ato gjëra; do ta urresh dhe do ta kesh neveri plotësisht, sepse është një gjë e caktuar pér t'u shkatërruar".

8 "Kini kujdes tē zbatoni nē praktikē tē gjitha urdhērimet qē po ju
jap sot, me qellim qē tē jetoni, tē shumézoheni dhe tē pushtonî
vendin qē Zoti u betua t'u japē etérve tuaj. 2 Kujto gjithë rrugën
qē Zoti, Peréndia yt, tē ka bérë tē pëershkosh nē kétë dyzet vjet
nē shkretétirë qē ti tē ulësh kokén dhe tē vihesh nē provë, pér tē
ditur çfarë kishte nē zemrén tênde dhe nē se do tē respektajo
apo jo urdhērimet e tij. 3 Késhtu, pra, ai tē béri tē ulesh kokén,
tē provosh urinë, pastaj tē ka ushqyer me manna qē ti nuk e
njihje dhe as etérít e tu s'e kishin njohur kurré, me qellim qē ti té
kuptosh se njeriu nuk rron vetém me bukë, por rron me qđo fjalë
qē del nga goja e Zotit. 4 Petkat e tua nuk tē janë konsumuar mbi
trup dhe këmba jote nuk eshtë enjtur gjatë këtyre dyzet viteve. 5
Prano, pra, nē zemrén tênde se, ashtu si njeriu korigjon birin
e vet, ashtu Zoti Peréndia, yt, tē korigjon ty. 6 Prandaj zbato
urdhërimet e Peréndisë, tē Zotit tênd, duke ecur në rrugët e tij
dhe duke ia pasur frikën; 7 sepse, Zoti Peréndia yt, po tē bén tē
hysh nē një vend tē mirä, një vend me rjedha uji e me burime që
dalin nga luginat dhe nga malet; 8 një vend me grurë dhe elb, me
vreshta, me fiq dhe shégë, një vend me ulljin që japid vaj dhe me
mjaltë; 9 një vend ku do tē hash bukë sa tē duash, ku nuk do tē
tē mungojë kurrgjë; një vend ku gurët janë hekur dhe ku do tē
rrëmosh bakér nga malet. 10 Do tē hash, pra, dhe do tē ngopesh,
dhe do tē bekosh, Zotin Peréndinë tênd, pér shkak tē vendit
tē bukur qē tē ka dhënë. 11 Ruhu mirë tē mos harrosh Zotin,
Peréndinë tênd, duke shtuar pér tē mos zbatuar urdhërimet e tij,
dekreket e tij, statutet e tij që sot do tē japë; 12 E tē mos ndodhë
qē, pasi tē kesh ngrënë deri sa tē ngopesh dhe tē kesh ndërtuar
dhe banuar shtëpi tē bukura, 13 pasi tē kesh parë tē shtohet
bagëtia jote e trashë dhe e imët tē shtohet, argjendi dhe ari yt,
dhe tē rriten têrë tē mirat e tua, 14 zemra jote tē lartohet dhe ti tē
harrosh Zotin, Peréndinë tênd, që tē nxori nga vendi i Egjiptit, nga
shtëpia e skllavërisë; 15 që tē ka sjellë nérpër kétë shkretétirë tē

madhe dhe tē tmerrshme, vend gjarpriñjsh veprues dhe akrepash, tokë e thatë pa ujë; që nxori ujë pér ty nga shkëmbijtë shumë tē fortë; **16** dhe që nē shkretëtirë tē ka ushqyer me manë tē cilën etërët e tu nuk e njihni, pér tē tē pérular dhe pér tē tē vénë nē provë dhe së fundi pér tē tē bëre tē mirë. **17** Ruhu, pra, tē thauash nē zemrën tēnde: "Forca ime dhe fuqia e dorës sime m'i kanë siguruar këto pasuri". **18** Por kujto Zotit, Peréndinë tēnd, sepse ai tē jep forcën pér tē fituar pasuri, pér tē ruajtur besëlidhjen pér tē cilën Ai iu betua etërve tē tu, ashtu siç éshët nē fuqi sot. **19** Por nē qoftë se ti harron Zotin, Peréndinë tēnd, pér tē shkuar pas peréndive tē tjera dhe pér t'u shërbyer dhe pér tē rënë pérmbys para tyre, unë sot shpall solemnisht para jush se do tē vdsni me siguri. **20** Do tē vdsni si kombet që Zoti zhduk para jush, sepse nuk e keni dëgjuar zérin e Zotit, Peréndisë tuaj".

9 "Dëgio, o Izrael! Sot ti do tē kalosh Jordanin pér tē hyrë dhe pér tē pushtuar kombe më tē mëdha dhe më tē fuqishme se ti, qytete tē mëdha dhe tē fortifikuara deri nē qjell, **2** një popull tē madh dhe me shtat tē lartë, pasardhésit e Anakimëve që ti i njeh, dhe pér tē cilët ke dégjuar tē thonë: "Kush mund t'i pérballojë pasardhésit e Anakut?". **3** Dije, pra, që sot Zoti, Peréndia yt, éshët ai që do tē marshojë para teje si një zjarr gllabérues; ai do t'i shkatërrojë dhe do t'i rrëzojë para teje; kështu ti do t'i pérzësh dhe do t'i vrasësh shpejt, ashtu si tē ka thënë Zoti. **4** Kur Zoti, Peréndia yt, do t'i ketë dëbuar para teje, mos thuaj nē zemrën tēnde: "Éshët pér shkak tē drejtësisë sime që Zoti më dha nē zotërim këtë vend". Éshët pérkundrazi ligësia e këtyre kombeve që e shtyu Zotin t'i dëbojë para teje. **5** Jo, nuk éshët as nga drejtësia jote as nga ndershëmëria e zemrës sate, që ti hyn pér tē pushtuar vendin e tyre, por nga ligësia e këtyre kombeve që Zoti, Peréndia yt, po i débon para teje, dhe pér tē mbajtur fjalën e dhënët etërve tē tu, Abrahamic, Isakut dhe Jakobit. **6** Dije, pra, që nuk éshët pér shkak tē drejtësisë sate që Zoti, Peréndia yt, tē jep nē zotërim këtë vend tē mirë, sepse ti je një popull kokëfortë. **7** Kujtohu dhe mos harro si e ke provokuar zemrënmin e Zotit, Peréndisë tēnd, nē shkretëtirë. Prej ditës që keni dalë nga vendi i Egjiptit, deri nē arritjen nē këtë vend, keni mbajtur një qëndrim prej rebeli, ndaj Zotit. **8** Edhe nē Horeb provokuat zemrënmin e Zotit; dhe Zoti u zemrëua kundër jush aq sa donte t'ju shkatërronte. **9** Kur u ngjita nē mal pér tē marrë pllakat prej guri, pllakat e besëlidhjes që Zoti kishte lidhur me ju, unë mbata nē mal dyzet ditë dhe dyzet net, pa ngrënë bukë dhe pa píré ujë, **10** dhe Zoti më dha dy pllaka guri, tē shkruara me gishtin e Peréndisë, mbi tē cilat ishin téréf fjalët që Zoti ju kishte thënë nē mal, nē mes tē zjarrit, ditën e asamblesë. **11** Dhe pas dyzet ditëve dhe dyzet netve Zoti më dha dy pllaka prej guri, pllakat e besëlidhjes. **12** Pastaj Zoti më tha: "Çohu, zbrit me tē shpejtë që këtej, sepse populli yt që ti nxore nga Egjipti éshët shthurur; kanë deviuar shpejt nga rruga që unë u kisha urdhëruar atyre tē ndiqnin dhe kanë kriuar një shëmbëlltyrë prej metali të shkrirë". **13** Zoti më foli akoma, duke thënë: "Unë e pashë këtë popull; ja ai éshët një popull kokëfortë; **14** lë që ta shkatërroj dhe tē fshij emrin e tij nén qiej, dhe do tē tē bëj ty një komb më tē fuqishém dhe më tē madh se ai". **15** Kështu u ktheva dhe zbrita nga mali, ndërsa mali digej nga zjarri; dhe dy pllakat e besëlidhjes ishin nē duart e mia. **16** Shikova, dhe ja, ju kishit mëkatuar kundër Zotit, Peréndisë tuaj, dhe kishit bëre një viç prej metali të shkrirë. Kishit lënë shumë shpejt rugën që Zoti ju kishte urdhëruar tē ndiqnit. **17** Atëherë i kapa dy pllakat, i flaka me duart e mia dhe i copëtova

para syve tuaja. **18** Pastaj u shtriva pérpara Zotit, si herën e parë, dyzet ditë dhe dyzet net me radhë; nuk hëngja bukë as piva ujë pér shkak tē mëkateve që kishit kryer, duke bëre atë që éshët e keqe pér sytë e Zotit, pér tē provokuar zemrënmin e tij. **19** Sepse unë kisha frikë nga zemrënimi dhe nga tèrbimi me tē cilët Zoti ishte ndezur kundër jush, aq sa dëshëronte shkatërrimin tuaj. Por Zoti edhe këtë herë më dëgjoj. **20** Dhe Zoti u zemrëua shumë gjithashtu kundër Aaronit, aq sa donte ta shkatërronte atë; kështu atë herë unë u luta edhe pér Aaronin. **21** Pastaj mora objektin e mëkatit tuaj, viçin që kishit bëre, e dogja nē zjarr, e copëtova dhe e thërmova nē copa shumë tē vogla, deri sa e katandisa nē pluhur tē hollë, dhe e hodha pluhurin nē pérruan që zbret nga mali. **22** Edhe nē Taberah, nē Masa dhe nē Kibroth-Atavah ju provokuat zemrënmin e Zotit. **23** Kur pastaj Zoti ju nisi jashtë Kadesh-Barneas duke thënë: "Ngjiteti dhe shtini nē dorë vendin që ju dhashë", ju ngritet krye kundër Zotit, Peréndisë tuaj, nuk i besuat dhe nuk iu bindët zérit tē tij. **24** U bëtë rebelë kundër Zotit, qysh nga dita që ju kam njohur. **25** Kështu mbeta pérmbys para Zotit dyzet ditë dhe dyzet net; dhe e bëra këtë sepse Zoti kishte thënë se donte t'ju shkatërronte. **26** Dhe iu luta Zotit, dhe i thashë: "O Zot, o Zot, mos e shkatërruo popullin tēnd dhe trashëgiminë tēnde, që i ke çliruar me madhështinë tēnde, qì i nxore nga Egjipti me një dorë tē fuqishme. **27** Kujto shërbëtorët e tu: Abrahamic, Isakun dhe Jakobin; mos shiko kokëfortësinë e këtij populli, ligësinë ose mëkatin e tij, **28** me qëllim që vendi prej ku i nxore tē mos thotë: Me qenë se Zoti nuk ishte nē gjendje t'i fuste nē tokën që u kishte premtuar dhe me genë se i urrente, i nxori që tē vdesin nē shkretëtirë. **29** Megjithatë ata janë populli yt dhe trashëgimia jote, që ti nxore nga Egjipti me fuqinë tēnde tē madhe dhe me krahun tēnd tē shtrirë".

10 "Në atë kohë Zoti më tha: "Pre dy pllaka prej guri tē njëllotja me tē parat dhe ngjitu tek unë nē mal; bëj një arkë prej druri. **2** Unë do tē shkruaj mbi pllakat fjalët që ishin mbi pllakat e para që ti copëtovë, dhe ti do t'i vësh nē arkë". **3** Kështu bëra një arkë prej dru akacieje dhe preva dy pllaka prej guri tē njëllotja me tē parat; pastaj u ngjita nē mal me dy pllakat nē dorë. **4** Dhe Zoti shkroi mbi pllakat atë që kishte shkruar herën e parë, domethënë dhjetë urdhërimet që Zoti kishte shpallur pér ju nē mal, nē mes tē zjarrit, ditën e asamblesë. Pastaj Zoti m'i dorëzoi mua. **5** Atëherë u ktheva dhe zbrita nga mali; i vura pllakat nē arkën që kisha bërë; dhe ato ndodhen aty, ashtu si më kishte urdhëruar Zoti. **6** (Bijtë e Izraelit u nisën nga puset e bijve tē Jakaanit nē drejtëm tē Moserahut. Aty vdiq Aaroni dhe aty u varros; dhe Eleazar i tij, u bë prift nē vend tē tij. **7** Që andej u nisën nē drejtëm tē Gudgodahut dhe nga Gudgodahu pér nē Jobathah, vendi me rrjedha ujore. **8** Në atë kohë Zoti veçoi fisin e Levit pér ta mbartur arkën e besëlidhjes së Zotit, pér tē qenë pérpara Zotit dhe pér t'i shërbyer, si dhe pér tē bekuar nē emër tē tij deri ditën e sotme. **9** Prandaj Levi nuk ka pjesë, as trashëgimi me vëllezerit e tij; Zoti éshët trashëgimia e tij, ashtu si Zoti, Peréndia yt, u kishte premtuar). **10** Unë mbeta nē mal dyzet ditë dhe dyzet net me radhë si herën e parë; Zoti më dëgjoj edhe këtë herë dhe nuk pranoi tē shkatërrojë. **11** Atëherë Zoti më tha: "Çohu, nis rrugën nē krye tē popullit, që ata tē futen e tē pushtojnë vendin që jam betuar t'u jap etërve tē tyre". **12** Dhe tani, o Izrael, çfarë kërkon nga ti Zoti, Peréndia yt? Të kesh frikë nga Zoti, Peréndia yt, tē ecësh nē téré rrugët e tij, ta duash dhe t'i shërbesh Zotit, Peréndisë tēnd, me gjithë zemër e me gjithë shpirt, **13** dhe tē respektosh pér tē mirën

tënde të gjitha urdhërimet dhe statutet e Zotit që sot të urdhëroj. **14** Ja, Zoti, Perëndisë tênd, i përkasin qiejtë, qiejtë e qiejve, toka dhe gjithçka ajo përmban; **15** por Zoti u fali dashurinë e tij vetëm etërve të tu dhe i deshi ata; dhe mbas tyre midis têr popujve zgjodhi pasardhësit e tyre, domethënë ju, ashtu siç po ndodh sot. **16** Prandaj do të rrethpitni prepucin e zemrës saj dhe nuk do ta fortëson më qafën tuaj; **17** sepse Zoti, Perëndia juaj, është Perëndia i perëndive, Zotëria i zotërive, Perëndia i madh, i fortë dhe i tmerrshëm që nuk është fare i anshém dhe nuk pranon dhurata, **18** që u siguron drejtësi jetimëve dhe të vejave, që e do të huajin dhe i jep bukë dhe veshje. **19** Duajeni, pra, të huajin, sepse edhe ju ishit të huaj në vendin e Egjiptit. **20** Do të kesh frikë nga Zoti, Perëndia yt, do t'i shërbesh atij, do të jesh lidhur ngushtë me të dhe do të betohesh me emrin e tij. **21** Ai është lavdia jote, ai është Perëndia yt, që ka bërë pér ty ato gjëra të mëdha dhe të tmershme që sytë e tua i kanë parë. **22** Etërit e tu zbritën në Egjipt në një numër që nuk i kapërxente të shtatëdhjetë personat; dhe tanë Zoti, Perëndia yt, të ka shumëzuar si yjet e qillit".

11 "Duaje, pra, Zoti, Perëndinë tênd, dhe respekto gjithnjë rregullat e tij, statutet e tij, dekreteret e tij dhe urdhërimet e tij. **2** Pranoni sot (sepse nuk u flas bijve tuaj që nuk e kanë njohur as e kanë parë disiplinën e Zotit, Perëndisë tuaj), madhështinë e tij, dorën e tij të fuqishme dhe krahun e shtrirë, **3** shenjat e tij dhe veprat e tij që ka bërë në Egjipt kundër Faraonit, mbretit të Egjiptit, dhe kundër vendit të tij, **4** atë që u bëri ushtrisë së Egjiptit, kuajve të saj dhe qerreve të saj, duke derdhur mbi të ujërat e Detit të Kuq ndërsa ata po ju ndiqnin, dhe si i shkatërrroi Zoti pér gjithnjë; **5** atë që bëri pér ju në shkretëtirë, deri sa të arrinit në këtë vend; **6** dhe atë që u bëri Dathanit dhe Abiramit, bijve të Eliabit, birit të Rubenit; si e hapi gojën toka dhe i gëlltit me gjithë familjet e tyre, me çadrat e tyre dhe me çdo gjë të gjallë që i pasonte, në mes të gjithë Izraelit. **7** Por sytë tuaja panë gjérat e mëdha që Zoti ka kryer. **8** Respektioni, pra, têrë urdhërimet që unë po ju sapot, që të jeni të fortë dhe të mundni të pushton vendin që po bëheni gati të zotëroni, **9** dhe me qëllim t'i zgjatni ditët tuaja në vendin që Zoti u betua t'u japoë etërve tuaj dhe pasardhësve të tyre, një vend ku rrjedh qumësht dhe mjaltë. **10** Mbasi vendi në të cilin jeni duke hyrë pér ta pushtuar nuk është si vendi i Egjiptit prej të cilët keni dalë, ku mbillnit farën tuaj dhe pastaj e vaditnit me këmbën tuaj si një kopst perimesh; **11** por vendi ku jeni duke hyrë pér ta pushtuar është një vend me male dhe lugina, që thith ujin e shiut që vjen nga qjelli; **12** një vend pér të cilin Zoti, Perëndia yt, ka kujdes dhe mbi të cilin i janë drejtuar vazhdimisht sytë e Zotit, Perëndisë tênd, fillimi i vittit deri në mbarim të tij. **13** Por në rast se do t'i vendit me kujdes urdhërimeve të mia që ju sapot, duke dashur Zoti, Perëndinë tuaj, dhe duke i shërbyer me gjithë zemër dhe me gjithë shpirt, **14** do të ndodhë që unë do t'i sapot vendit tuaj shiu në kohën e duhur, shiu e parë dhe shiu e fundit, që ti të mbledhësh grurin, verën dhe vajin tênd; **15** dhe do të bëj që të rritet edhe bari në fushat e tua pér bagëtinë tênde, dhe ti do të hash dhe do të ngopesh. **16** Kini kujdes që zemra juaj të mos mashtrohet dhe të mos largoheni nga rruga e drejtë, duke shërbyer dhe u pérulur para perëndive të tjera; **17** sepse në këtë rast do të ndizet zemërimi i Zotit dhe ai do të mbyllë qiejtë dhe nuk do të ketë më shi, toka nuk do të japoë prodhimet e saj dhe ju do të vdisni shpejt në vendin e mirë që Zoti po ju jep. **18** Do t'i shtinyi këto fjale në zemrën dhe në mëndjen tuaj, do t'i lidhni si një shenjë në

dorë dhe do të jenë si ballore midis syve; **19** do t'u mësosh bijve tuaj, duke u folur pér to kur rri ulur në shtëpinë tênde, kur echeni rrugës, kur rri shtrirë dhe kur çohesh; **20** do t'i shkruash në shtalkat e shtëpi tênde dhe mbi portat e tua, **21** me qëllim që ditët tuaja dhe ditët e bijve tuaj, në vendin që Zoti është betuar t'u japoë etërve tuaj, të jenë të shumta si ditët e qillit mbi tokë. **22** Sepse, duke respektoar me kujdes të gjitha urdhërimet që unë ju urdhëroj të zbatoni në praktikë, duke dashur Zoti, Perëndinë tuaj, duke ecur në të gjitha udhët e tij dhe duke qenë të lidhur ngushtë me të, **23** Zoti do të débojë para jush të gjitha kombet dhe ju do të shtinyi në dorë kombe më të mëdha dhe më të fuqishme se ju. **24** Çdo vend që do të shkelë këmba juaj, do t'i jetë juaj; kufijtë tuaj do të shtrihen nga shkretëtira deri në Liban, dhe nga lumi, lumi Eufrat, deri në detin perëndimor. **25** Askush nuk do të jetë në gjendje t'ju bëj ballë; Zoti, Perëndia juaj, ashtu siç ju tha, do të pérhapë frikën dhe tmerrin pér ju në të gjithë vendin që ju do të shkelni. **26** Shikoni, unë vë sot para jush bekimin dhe mallkimin; **27** bekimin në rast se u bindeni urdhërimeve të Zotit, Perëndisë tuaj, që sot ju përcaktoj; **28** mallkimin, në rast se nuk u bindeni urdhërimeve të Zotit, Perëndisë tuaj, dhe largoheni nga rruga që ju përcaktoj sot, pér të ndjekur perëndi të tjerë që nuk i keni njohur kurrë. **29** Dhe kur Zoti, Perëndia juaj do të ketë futur në vendin që ti shkon të pushtosh, ti do ta vësh bekimin në malin Gerizim dhe mallkimin në malin Ebal. **30** A nuk janë ata matanë Jordanit, në perëndim të rrugës ku dielli perëndon; në vendin e Kananeje që banojnë në Arabah, përballë Gilgalit, pranë lisit të Morehut? **31** Sepse ju po gatiten të kaloni Jordanin pér të hyrë dhe pér të pushtuar vendin që Zoti, Perëndia juaj, po ju jep; ju do ta zotëroni dhe do të banoni në të. **32** Kini kujdes, pra, të zbatoni të gjitha statutet dhe dekreteret, që unë shtroj sot para jush".

12 "Këto janë statutet dhe dekreteret që duhet të keni kujdes të respektioni në vendin që Zoti, Perëndia i etërve të tu, të ka dhënë si trashëgimi pér të gjitha ditët që do të jetoni mbi tokë. **2** Do të shkatërroni têrësisht të gjitha vendet ku kombet që jetoni duke pérzënë u shërbejnë perëndive të tyre; mbi malet e larta, mbi kodrat dhe nën çdo pemë që gjelbëron. **3** Do të rrënoni altaratë e tyre, do të copëtoni kolonat e tyre të shenjta, do t'u vini flakën Asherimëve të tyre, do të rrëzoni shëmbëlltyrat dëgħidhendura të perëndive të tyre, do të zdhukni emrin e tyre nga këto vende. **4** Nuk do të veproni kështu me Zoti, Perëndinë tuaj, **5** por do ta kérkonî në vendin që Zoti, Perëndia juaj, do të zgjedhë midis têrë fiseve tuaj, pér t'iuv vénë emrin e tij si banesë e tij; dhe aty do t'i shkon; **6** aty do tê çoni olokaustet dhe flijimet tuaja, të dhjetat tuaja, ofertat e larta të duarve tuaja, ofertat tuaja të kushtimit dhe ofertat vullmetare, si dhe tê parëlindurit e bagëtive të trasha dhe tê imta; **7** dhe aty do tê hanë përrapa Zoti, Perëndisë tuaj, dhe do tê gézoheni, ju dhe familjet tuaja, pér të gjitha ato që keni shtënë në dorë dhe pér tê cilat Zoti, Perëndia juaj, do t'ju bekojë. **8** Nuk do tê veproni ashtu siç veprojmë sot këtu, ku secili bën të gjitha ato që i duken të drejta në sytë e tij, **9** sepse nuk keni hyrë akoma në pushimin dhe në trashëgiminë që Zoti, Perëndia juaj, ju jep. **10** Por ju do tê kaloni Jordanin dhe do tê banoni në vendin që Zoti, Perëndia juaj, ju jep në trashëgimi; dhe ai do t'ju sapot nga të gjithë armiqët tuaj që ju rrethojnë dhe ju do tê keni një banim të sigurt. **11** Atëherë do tê ketë një vend ku Zoti, Perëndia juaj, do tê zgjedhë pér tê venduar emrin e tij dhe aty do tê çoni têrë ato që unë ju urdhëroj: olokaustet tuaja, flijimet tuaja, të dhjetat tuaja, ofertat e larta të duarve tuaja dhe të gjitha ofertat e zgjedhura që i

keni premtuar si kusht Zotit. **12** Dhe do tē gėzoheni pérpara Zotit, Prëndisë tuaj, ju, bijtë dhe bijat tuaja, shërbëtorët dhe shërbëtoret tuaja, dhe Leviti që do tē banojë brenda portave tuaja, sepse ai nuk ka as pjesë, as trashëgimi midis jush. **13** Ki kujdes tē mos ofrosh olokaustet e tua nē çdo vend që sheh; **14** por nē vendin që Zoti do tē zgjedhë nē një nga fiset e tua, atje do tē ofrosh olokaustet e tua dhe aty do tē bësh çdo gjë që unë tē urdhëroj. **15** Por sa herë që tē duash, mund tē vrasësh kafshë dhe tē hash mishin e tyre nē tē gjitha qytetet, simbas bekimit që tē ka bërë Zoti; atë mund ta hanë sì i papastri, ashtu dhe i pastri, siç bëhet me mishin e gazelës dhe tē drerit; **16** por nuk do tē hani gjakun e tyre; do ta derdhni mbi tokë siç derdhet uji. **17** Brenda qyteteve tē tua nuk mund tē hash tē dhjetat e grurit tēnd, tē mushtit tēnd, tē vajit tēnd, as pjellën e parë tē bagëtive tē tua tē trasha dhe tē imta, as atë që ke premtuar si zotim as nē ofertat e tua vullnetare, as nē ofertat e larta tē duarve tē tua. **18** Por do tē hash pérpara Zotit, Perëndisë tēnd, nē vendin që Zoti, Perëndia yt, ka pér tē zgjedhur, ti, biri yt dhe bija jote, shërbëtori yt dhe shërbëtorja jote, dhe Leviti që do tē banojë brenda portave tē tua; dhe do tē gėzosh pérpara Zotit, Perëndisë tēnd, çdo gjë mbi tē cilën tē vë dorë. **19** Ki kujdes tē mos shpërfillësh Levitin, deri sa tē jetosh nē atë vend. **20** Kur Zoti, Perëndia yt, do tē zgjerojë kufijtë e tu, ashtu si tē ka premtuar, dhe ti do tē thuash: "Do tē ha mish", sepse ke dëshirë tē hash mish, do tē mund tē hash mish sa herë që e dëshiron. **21** Në qoftë se vendi që Zoti, Perëndia yt, ka zgjedhur pér tē venduar emrin e tij do tē jetë larg teje, mund tē vrasësh kafshë nga bagëtia e trashë dhe e imët, ashtu si tē kam urdhëruar; dhe mund tē hash brenda portave tē tua sa herë tē duash. **22** Vetém do ta hash ashtu siç hahet mishin i gazelës dhe i drerit; do tē mundë ta hajë sì i papastri ashtu edhe i pastri. **23** Por ruhu se ha gjakun, sepse gjaku éshët jeta; dhe ti nuk do ta hash jetën bashkë me mishin. **24** Nuk do ta hash, por do ta derdhësh pér tokë ashtu siç bëhet me ujin. **25** Nuk do ta hash me qëllim që tē përparosh tih bijtë e tu mbas teje, pse keni bërë një gjë që éshët e drejtë nē sytë e Zotit. **26** Por gjérat e shenja që ke pér tē ofruar dhe ato tē premtuara si kusht, do tē marrësh dhe do tē shkosh nē vendin që ka zgjedhur Zoti, **27** dhe do tē ofrosh olokaustet e tua, tē plota, mishin dhe gjakun mbi altarin e Zotit, Perëndisë tēnd; gjaku i fljimeve tē tua përkundrazi do tē shpërndahet mbi altarin e Zotit, Perëndisë tēnd, dhe ti do tē hash mishin e tyre. **28** Ki kjes dhe bindju tē gjitha fjalëve që tē urdhëroj, që tē përparosh tih bijtë e tu pas teje, pse keni bërë atë që éshët e mirë dhe e drejtë nē sytë e Zotit, Perëndisë tēnd. **29** Kur Zoti, Perëndia yt, do tē ketë shfatosur para teje kombet që ti shkon pér t'i shpronësuar, dhe kur t'i kesh shpronësuar dhe tē banosh nē vendin e tyre, **30** ruhu tē mos biesh nē kurthiin e ngritur, duke ndjekur shembullin e tyre, pasi ata janë shkatërruar para teje, dhe tē informohesh mbi perënditë e tyre, duke thënë: "Si u shërbenin këto kombe perëndive tē tyre? Edhe unë do tē veaproj kështu". **31** Ti nuk do tē veprosh kështu me Zotin, me Perëndinë tēnd, sepse ata me perënditë e tyre kanë bërë téré ato gjëra të neveritshme pér Zotin dhe që ai i urren; kanë djequr madje nē zjarr bijtë dhe bijat e tyre pér nder tē perëndive tē tyre. **32** Do tē kujdeseni tē zbatoni nē praktikë téré gjérat që ju urdhëroj; nuk do t'u shtonii as do t'u hiqni asgjé".

13 "Në rasat se midis jush del një profet apo një èndërrimtar dhe ju propozon një shenjë apo një mrekulli, **2** dhe shenja apo mrekullia pér tē cilën ju foli realizohet dhe ai thotë: "Le tē

shkojmë pas perëndive tē tjera që ti nuk i ke njohur kurrë dhe le t'u shërbejmë", **3** ti nuk do tē dëgjosh fjalët e këtij profeti apo tē këtij èndërrimtar, sepse Zoti, Perëndia juaj, ju vë në provë pér tē ditur nē se e doni Zotin, Perëndinë tuaj, me gjithë zemër dhe me gjithë shpirt. **4** Do tē shkonai pas Zotit, Perëndisë tuaj, do tē keni frikë nga ai, do tē respektokni urdhërimet e tij, do t'i bindeni zérít tē tij, do t'i shërbeni dhe do tē jeni tē lidhur ngushtë me tē. **5** Por ai profet ose ai èndërrimtar do tē vritet, sepse ka folur nē ményrë që t'ju largojë nga Zoti, Perëndia juaj, që ju nxori nga vendi i Egjipt dhe ju cliroj nga shtëpia e skllavërisë, pér t'ju çuar jashtë rrugës nē tē cilën Zoti, Perëndia yt, tē ka urdhëruar tē ecësh. Në këtë ményrë do tē shkulësh tē keqen nga gjiri yt. **6** Në rast se vëllai yt, bir i nënës sate, biri yt ose bija jote, gruaja që prehet mbi gjirin tēnd apo shoku që ti e do si shpirtin tēnd tē nxit fshehtazi, duke thënë: "Shkojmë t'u shërbejmë perëndive **7** hyjnive tē popujve që ju rrethojnë, që janë pranë apo larg teje, nga një skaj i tokës deri nē skajin tjetër tē tokës, **8** mos iu nënshtro atij dhe mos e dëgjo; syri yt nuk duhet tē ketë mëshirë pér tē; mos e kurse, mos e fsheh. **9** Por ti duhet ta vrasësh; dora jote tē jetë e para që tē ngritet kundër tij, pér ta vrarë; pastaj le tē vijë dora e gjithë populit. **10** Ti do ta vrasësh me gurë dhe ai do tē vdesë, sepse ka kërkuar tē tē largojë nga Zoti, Perëndia yt, që tē nxori nga Egjipt, nga shtëpia e skllavërisë. **11** Kështu téré Izraeli do ta dëgjojë këtë njarje dhe do tē ketë frikë, e nuk ka pér tē kryer më asnjë veprim tē keq si ky nē gjirin tēnd. **12** Në qoftë se një ndër qytetet e tua që Zoti, Perëndia yt, tē jep pér tē banuar, dëgjon tē thuhet **13** që njeréz tē çoroditur kanë dalë nga gjiri juaj dhe kanë mashtruar banorët e qytetit tē tyre duke thënë: "Shkojmë t'u shërbejmë perëndive tē tjera", që ju nuk i keni njohur kurrë, **14** ti do tē bësh hetime, kërkime dhe do tē marrësh me kujdes nē pyetje; dhe nē qoftë se éshët e vërtetë dhe e sigurt që ky veprim i neveritshém éshët kryer me tē vërtetë nē gjirin tēnd, **15** atëherë do tē vrasësh me shpatén tênde banorët e atij qyteti, duke vendosur shfarosjen e tij dhe gjithçka që ndodhet nē tē; do tē vrasësh edhe bagëtinë e tij. **16** Pastaj do tē mbledhësh téré plaçkën e tij nē mes tē sheshit dhe do ta djegësh me zjarr qytetin dhe téré plaçkën e tij pérpara Zotit, Perëndisë tuaj; ajo do tē mbetet një grumbull gërmadhash pér gjithnjë dhe nuk do tē rindërhohet më kurrë. **17** Prandaj asgjë nga ato që janë caktuar tē shkatërrohen tē mos ju ngjitet nē dorë, me qëllim që Zoti tē heqë dorë nga zjarri i zemërimt tē tij dhe tē tregohet i dhimshur t'i vijë keq pér ty dhe tē shumëzojë, ashtu siç u éshët betuar etërvë tuaj, **18** sepse ti e dëgjove zérin e Zotit, Perëndisë tēnd, duke respektuar tē gjitha urdhërimet e tij që po tē përcakton sot duke bërë atë që éshët e drejtë nē sytë e Zotit, Perëndisë tuaj".

14 "Ju jeni bijtë e Zotit, Perëndisë tuaj; nuk do tē bëni asnjë prerje dhe nuk do tē rruehi midis syve pér një tē vdekur; **2** sepse ti je një popull i shenjtë pér Zotin, Perëndinë tēnd, dhe Zoti tē ka zgjedhur pér tē qenë një popull i tij, një thesar i veçantë ndër tē gjithë popujt që janë mbi faqen e dheut. **3** Nuk do tē hash asgjë tē neveritshme. **4** Këto janë kafshët që mund tē hani: lopa, delja, dhia, **5** dreri, gazela, dhia e egër, stambuku, antilopa dhe kaprolli. **6** Mund tē hani çdo kafshë që e ka thundrën tē ndarë, dhe që përtypet midis kafshëve. **7** Por nga ato që vëtém përtypen dhe që kanë vëtém thundrën tē ndarë nuk do tē hani deveñë, lepurin dhe baldosën, që përtypen por nuk e kanë thundrën tē ndarë; pér ju janë tē papastri; **8** edhe derri, që e ka thundrën tē ndarë por nuk përtypet, éshëtë i papastër pér ju. Nuk do tē hani

mishin e tyre dhe nuk do të prekni trupat e tyre të vdekur. **9** Ndër të gjitha kafshët që rrojnë në ujë, mund të hani të gjitha ato që kanë pendë dhe luspa; **10** por nuk do të hani asnjë nga ato që nuk kanë pendë dhe luspa; janë të papastrë për ju. **11** Mund të hani çdo zog të pastër; **12** por nuk do të hani këto: shqiponjën, shqiponjën e detit dhe fajkuant e detit, **13** qiftin, fajkuant dhe çdo lloj zhgabë, **14** çdo lloj korbi, **15** strucin, kukuvajkën mjekroshe, pulëbardhën dhe çdo lloj krahathatë, **16** bufin, ibisin, mjellmén, **17** pelikanin, martin peshkatarin, kormoranin, **18** lejlekun, çdo lloj gate, pupézën dhe lakuriqin e natës. **19** Çdo insekt që fluturon éshët i papastër për ju; nuk do ta hani. **20** Por mund të hani çdo zog që éshëtë i pastër. **21** Nuk do të hani asnjë kafshë që ka ngordhur në ménryr të natyrshme; mund t'ua jepni të huajve që janë brenda portave tuaja që t'i hanë ose mund t'ua shisni një të huaji, sepse ti je një popull që i je shenjtëruar Zotit, Peréndisë tênd. Nuk do ta gatuash kecin bashkë në qumështin e nënës së tij. **22** Do të zotoshesh të japësh të dhjetën e asaj që mbjell dhe që të prodhon ara çdo vit. **23** Do të hash përrpara Zotit, Peréndisë tênd, në vendin që ai ka zgjedhur si vendbanim për emrin e tij, të dhjetën e grurit tênd, të mushtit tênd, të vajit tênd, dhe pjelljen e parë të tufave të bagëtive të trasha dhe të imta, në ménryr që ti tê mësosh tê kesh gjithnjë frikë nga Zoti, Peréndia yt. **24** Por në rast se rruga éshëtë shumë e gjatë për ty dhe nuk mund t'i çosht deri atje të dhjetat, sepse vendi që Zoti, Peréndia yt, ka caktuar për të vendosur emrin e tij éshëtë shumë larg nga ty, kur Zoti, Peréndia yt, do t'ë ketë bekuar, **25** atëherë do t'i këmbesh ato me para dhe me paratë në dorë do t'ë shkosh në vendin që ka zgjedhur Zoti, Peréndia yt; **26** dhe do t'i përdorësh këto para për të blerë të gjitha ato që déshiron zemra jote: lopë, dele, verë, pije dehëse, ose çfarëdo gjë që déshiron zemra jote; dhe aty do të hash përrpara Zotit, Peréndisë tênd, dhe do të gëzohesh ti bashkë me familjen tênde. **27** Përvëç kësaj nuk do të lesh pas dore Levitin, që banon brenda portave të tua, sepse ai nuk ka pjesë as trashëgimi me ty. **28** Në fund të çdo tre viteve, do të vësh mënjanë të gjitha të dhjetat e prodhimeve të tua të vinit të tretë, dhe do t'i vendosësh brenda portave të tua; **29** dhe Leviti, që nuk ka pjesë as trashëgimi me ty, dhe i huaji, jetimi dhe e veja që gjenden brenda portave të tua, do të vinë, do të hanë dhe do të ngopen, me qëllim që Zoti, Peréndia yt, të të bekojë në çdo punë që do të zërë dora”.

15 “Në mbarim të çdo shtatë viteve do të bësh faljen e borxheve. **2** Dhe kjo do të jetë forma e faljes: Çdo huadhënës do të falë atë që i ka dhënë hua të afërmit t'ë tij; nuk do të kérkojë kthimin e saj nga i afërmë dhe nga vëllai i tij, sepse éshëtë shpallur falja e borxheve nga Zoti. **3** Mund ta kérkosh borxhin nga i huaji; por do t'i falësh vëllait tênd atë që ai t'ë ka marrë hua. **4** Nuk do të ketë asnjë nevojtar midis jush, sepse Zoti do të të bekojë me të madhe në vendin që Zoti, Peréndia yt, po t'ë jep si trashgimi, që t'i ta zotërosh, **5** por vetëm me kusht që ti t'i bindesh me zell zérít t'ë Zotit, Peréndisë tênd, duke pasur kujdes të zbatosh në praktikë të gjitha këta urdhërimet, që sot t'ë cakton. **6** Sepse Zoti, Peréndia yt, do t'ë bekojë siç t'ë ka premtuar; atëherë do t'u japësh hua shumë kombeve, por ti nuk do të kérkosh hua; do të sundosh mbi shumë kombe, por ato nuk do të sundojnë mbi ty. **7** Në rast se ke ndonjë vëlla nevojtar midis jush, midis ndonjë prej qyteteve që Zoti, Peréndia yt, po t'ë jep, nuk do t'ë fortësosh zemrën dhe nuk do t'ë mylliësh dorën para vëllait tênd nevojtar; **8** por do t'i hapësh me zemërgjerësi dorën

tënde dhe do t'i japësh hua aq sa i nevojitet për të përballuar nevojat që ka. **9** Ki kujdes që të mos ketë asnjë mendim të keq në zemrën tênde, i cili të të bëjë t'ë thuash: “Viti i shtatë, viti i familjes, éshëtë afër”, dhe ta shikosh me sy të keq vëllanë tênd nevojtar dhe të mos i japësh asgjë; ai do t'ë bërtiste kundër teje para Zotit dhi do t'ë mëkatoje. **10** Jepi me bujari dhe zemra jote të mos trishthohet kur i jep, sepse pikërisht për këtë Zoti, Peréndia yt, do t'ë bekojë në çdo punë tênd dhe në çdo gjë që do t'ë zërë dora. **11** Sepse nevojtarët nuk do t'ë mungojnë kurrë në vend, prandaj unë po t'ë jep këtë urdhërim tênd dhe t'ë them: “Hapja me bujari dorën tênde vëllait tênd, t'ë varfërit tênd dhe nevojtarit në vendin tua”. **12** Në rast se një vëlla apo një motër hebre shitet te ti, do t'ë të shërbejë gjashtë vjet; por vitin e shtatë do ta lësh të ikë i lirë. **13** Dhe kur do ta lësh të ikë i lirë, nuk do ta lësh të shkoyë duarbosh; **14** do t'i japësh bujarisht dhurata nga kopeja jote, nga lëmi dhe nga hambari yt; do ta bësh pjestar të bekimeve me të cilat Zoti, Peréndia yt, t'ë ka mbushur; **15** dhe nuk do t'ë harrosh se ke qenë skllav në vendin e Egjiptit dhe se Zoti, Peréndia yt, t'ë ka liruar; prandaj sot t'ë urdhëroj këtë. **16** Por në rast se ai t'ë thotë: “Nuk dua t'ë largohem prej teje”, sepse t'ë do t'ë dëshpërinë tênde, sepse ka mbarësi bashkë me ty, **17** atëherë do t'ë marrësh një fëndyell, do t'i shpash veshin kundër portës dhe ai do t'ë jetë skllavi yt për gjithnjë. Po ashtu do t'ë veprosh me skllaven tênde. **18** Nuk duhet t'ë duket e vështirë t'ë nisësh të lirë, sepse t'ë ka shërbyer gjashtë vjet me gjysmën e pagës së një argati; dhe Zoti, Peréndia yt, do t'ë bekojë t'ë gjitha veprimet e tua. **19** Do t'i shenjtërosh Zotit, Peréndisë tênd, t'ëre pjelljet e para meshkuj të bagëtive të tua të trasha dhe t'ë imta. Nuk do t'ë bësh asnjë punë me pjelljen e parë t'ë lopës sate dhe nuk do t'ë qethësh pjelljen e parë t'ë deles sate. **20** Do t'i hash çdo vit, t'ë familia jote, përrpara Zotit, Peréndisë tênd, në vendin që Zoti ka zgjedhur. **21** Por në qoftë se kafsha ka ndonjë t'ë metë, në rast se éshëtë e çalë, e verbër, apo ka ndonjë t'ë metë tjetër t'ë rëndë, nuk do t'ia fillojsh Zotit, Peréndisë tênd; **22** do ta hash brenda portave të tua; t'ë papastrin dhe t'ë pastrin mund ta hanë njëlljo sikur t'ë ishte një gazelë apo një dre. **23** Por nuk do t'ë hash gjakun e tyre; do ta derdhësh në tokë si uji”.

16 “Respekto muajin e Abibit dhe kremlto Pashkën për nder t'ë Zotit, Peréndisë tênd, sepse në muajin e Abibit Zoti, Peréndia yt, t'ë nxori nga Egjipti, gjatë natës. **2** Do t'i bësh fli, pra, Pashkën e Zotit, Peréndisë tênd, me bagëti të trasha dhe t'ë imta, në vendin që Zoti ka zgjedhur për t'ë ruajtur emrin e tij. **3** Dhe nuk do t'ë hash bashkë me të bukë t'ë mbrijtjur; shtatë ditë të t'ë hash bukë t'ë ndorme (sepse dole me nxitim nga vendi i Egjiptit), me qëllim që ta kujtosh ditën që dole nga Egjipti t'ërë ditët e jetës sate. **4** Nuk do t'ë shihet maja pranë teje, brenda t'ëre kufijve të tua, për shtatë ditë me radhë; dhe nuk do t'ë mbetet asgjë nga misqi që fllojve mbrëmjen e ditës së parë për gjithë natën deri në mëngjes. **5** Nuk do t'ë mund ta fillojsh Pashkën në çfarëdo qyteti që Zoti, Peréndia yt, t'ë jep, **6** por do ta fillojsh Pashkën vetëm në vendin që Zoti, Peréndia yt, ka zgjedhur për t'ë ruajtur emrin e tij; do ta fillojsh në mbrëmje, në perëndim t'ë diellit, në orën që dole nga Egjipti. **7** Do ta pjkësh viktimin dhe do ta hash në vendin që Zoti, Peréndia yt, ka zgjedhur; dhe në mëngjes do t'ë largohesh dhe do t'ë kthehesë në çadrat e tua. **8** Gjashtë ditë me radhë do t'ë hash bukë t'ë ndorme; dhe ditën e shtatë do t'ë mbahet një asamble solemne për nder t'ë Zotit, Peréndisë tênd; t'ë nuk do t'ë bësh gjatë kësaj dite asnjë punë. **9**

Do tē numérosh shtatē javē; fillo tē numérosh shtatē javē nga koha qē fillon tē korrësh grurin; **10** pastaj do ta kremtosh festën e Javëve pér nder tē Zotit, Perëndisë tēnd, duke bérë ofertat e tua vullnetare dhe kjo nē masén qē Zoti, Perëndia yt, tē bekon. **11** Dhe do tē gëzosh pérpara Zotit, Perëndisë tēnd, ti, biri yt dhe bija jote, shérbëtori yt dhe shérbëtorja jote, Leviti qē ndodhet brenda portave tē tua, dhe i huaji, jetimi dhe e veja qē ndodhen nē mes teje, nē vendin qē Zoti, Perëndia yt, ka zgjedhur pér tē ruajtur emrin e tij. **12** Do tē kujtosh qē ke qené skllav nē Egjipt dhe do tē kujdesesh t'i zbatosh nē praktikë kétó statute. **13** Do tē kremtosh festën e Kasolleve shtatë ditë me radhë, mbasi tē kesh mbledhur prodhimin e lëmit dhe tē fushës sate; **14** dhe do tē gëzohesh nē festën tēnde, ti, biri yt dhe bija jote, shérbëtori yt dhe shérbëtorja jote, dhe Leviti, i huaji, jetimi dhe e veja qē ndodhen brenda portave tē tua. **15** Do tē kremtosh një festë pér shtatë ditë me radhë pér nder tē Zotit, Perëndisë tēnd, nē vendin qē Zoti ka zgjedhur, sepse Zoti, Perëndia yt, do tē bekojë tē gjitha tē korrat e tua dhe tērë punën e duarve tē tua, dhe ti do tē jesh shumë i kënaqur. **16** Tri herë nē vit qđo mashkull i yt do t'i paraqitet Zotit, Perëndisë tēnd, nē vendin qē ai ka zgjedhur, nē festën e bukëve nē festën tē ndorme, nē festën tē Javëve dhe tē Kasolleve; asnjeri prej tyre nuk do tē paraqitet para Zotit duarbosh. **17** Por secili do tē japë nga pjesa e tij simbas bekimit qē Zoti, Perëndia yt, tē ka dhëni. **18** Do tē caktosh gjykates dhe zyrtarë brenda portave tē tua pér qđo fis tēndin, nē tē gjitha qytetet qē Zoti, Perëndia yt, tē jep; dhe ata do ta gjykojnë popullin me vendime tē drejta. **19** Nuk do ta prishësh drejtësinë, nuk do tē tregohesh i anshëm dhe nuk do tē pranosh dhurata, sepse dhurata i verbon sytë e njerëzve tē urtë dhe korrupton fjalët e njerëzve tē drejtë. **20** Do tē zbatosh plotësisht drejtësinë, nē mënyrë qē t'i tē jetosh dhe tē zotërosh vendin qē Zoti, Perëndia yt, po tē jep. **21** Nuk do tē ngresh pér ty asnjë Asherah, me asnjë Iloj druri pranë altarit qē do t'i ndërtosh Zotit, Perëndisë tēnd; **22** dhe nuk do tē ngresh asnjë shtyllë tē shenjtë, qē Zoti, Perëndia yt, urren".

17 "Nuk do t'i flijosh Zotit, Perëndisë tēnd, ka, dele ose dhi qē kanë ndonjë tē metë ose gjymtim, sepse kjo do t'ishte një gjë e neveritshme pér Zotin, Perëndinë tēnd. **2** Në rast se gjendet midis teje, nē një nga qytetet qē Zoti, Perëndia yt, po tē jep, një burrë apo një grua qē bën atë qē eshtë e keqe pér sytë e Zotit, Perëndisë tēnd, duke shkelur besëlidhjen e tij, **3** dhe qē shkon t'u shérbej perëndive tē tjera dhe bie pérmbys para tyre, para diellit, hënës apo tērë ushtrisë qjellore, gjë qē unë nuk tē kam urdhëruar, **4** dhe qē tē eshtë referuar dhe qē ke dégjuar tē flitet pér tē, atëherë hejtoje me kujdes; dhe nē qoftë se eshtë e vërtetë dhe e sigurtë se ky akt i neveritshëm eshtë kryer nē Izrael, **5** do ta çosh nē portat e qytetit tēnd atë burrë ose grua qē ka kryer kétë veprim tē keq, dhe do ta vrasësh me gurë atë burrë ose atë grua; dhe kështu ata do tē vdesin. **6** Ai qē duhet tē vdesë do tē dënohet me vdekje me deponimin e dy apo tri dëshmitarëve, por nuk do tē dënohet me vdekje askush me deponimin e një dëshmitari tē vetëm. **7** Dora e dëshmitarëve do tē jetë e para qē do tē ngrihet kundër tij pér t'i shkaktuar vdekjen; pastaj do tē ngrihet dora e tē gjithë popullit; kështu do tē çrrënjosësh tē keqen nga gjiri yt. **8** Në rast se tē paraqitet një rast shumë i vështirë pér t'u gjykuar, midis vrasësve, midis një padie e tjetrës, midis një plagosjeje e tjetrës, grindje brenda portave tē shtëpisë sate, atëherë do tē **9** dhe do tē takohesh me priftërinjtë levitikë dhe me gjykatesit nē funksion nē atë kohë dhe do tē këshillohesh

me ta; atëherë ata do tē shpallin vendimin e gjyqit; **10** dhe ti do t'i përbahesh vendimit qē ata tē kanë treguar nē vendin ku Zoti ka zgjedhur dhe do tē kujdesesh tē bësh tē gjitha ato qē tē kanë mësuar. **11** Do t'i përbahesh ligjt qē tē kanë mësuar dhe vendimit qē tē kanë deklaruar; nuk do tē shmangesh nga vendimi qē tē kanë treguar as djathas, as majtas. **12** Por njeriu qē do tē veprojë me mendjemadhësi dhe nuk do ta dégjoi përfit qē ndodhet aty pér t'i shërbyer Zotit, Perëndisë tēnd, ose gjykatesit, ky njeri ka pér tē vdekur; kështu do tē shkulësh tē keqen nga Izraeli; **13** téré populli do tē mësojë késisoj atë qē ndodhi, do tē ketë frikë dhe nuk do tē veprojë me mendjemadhësi. **14** Kur do tē hysh nē vendin qē Zoti, Perëndia yt, po tē jep dhe do ta shtiesh nē dorë dhe do tē banosh atje, nē rast se do tē thuash: "Dua tē caktoj mbi mua një mbret ashtu si téré komet qē më rrrethojnë", **15** do tē caktosh mbi ty mbretin qē Zoti, Perëndia yt, ka pér tē zgjedhur. Do tē caktosh mbi ty një mbret tē zgjedhur midis vëllezërvë tē tu; nuk mund tē caktosh mbi ty një tē huaj qē tē mos jetë vëllai yt. **16** Por ai nuk duhet tē ketë një numër tē madh kuajsh, as ta kthejë popullin nē Egjipt pér tē shtënë nē dorë një numër tē madh kuajsh, sepse Zoti ju ka thënë: "Nuk do tē ktheheni më nē atë rrugë". **17** Nuk duhet tē ketë një numër tē madh grash, me qëllim qē zemra e tij tē mos shtuhet; dhe nuk duhet tē grumbullojë pér vete një sasi tē madhe argjendi dhe ari. **18** Përveç kësaj, kur tē ulet mbi fronin e mbretërisë së tij, do tē shkruarjë pér veten e tij nē një libër një kopje tē kétij ligji, simbas kopjes së priftërinjve levitikë. **19** Do ta mbajë pranë vetes kétë libër dhe do tē lexojë çdo ditë tē jetës së tij, qē tē mësojë tē ketë frikë nga Zoti, Perëndia i tij, dhe tē zbatojë nē praktikë tē gjitha fjalët e kétij ligji dhe tē këtyre statuteve, **20** me qëllim qē zemra e tij tē mos ngrihet mbi vëllezërit e tij dhe tē mos shmanget nga ky urdhërim as djathas, as majtas, dhe tē zgjasë kështu ditët e mbretërimt tē tij, ai vetë dhe bijtë e tij, nē mes tē Izraelit".

18 "Téré priftërinjtë levitë, téré fisi i Levit, nuk do tē kenë pjesë as trashëgimi nē Izrael; do tē jetojnë me fljimet e bëra me zjarr pér Zotin, trashëgimi e tij. **2** Nuk do tē kenë asnjë trashëgimi nga vëllezërit e tyre; sepse Zoti është trashëgimia e tyre, ashtu siç ua ka thënë. **3** Kjo është ajo qē i detyrohet priftit populli, ata qē ofrojnë një flijim, qoftë një lopë, një dele apo një dhi; ata do t'i japid priftit shpatullat, nofullat dhe plëndësin. **4** Do t'i japid prodhimin e parë tē grurit tēnd, tē mushit tēnd dhe tē vajit tēnd, si dhe qethjen e parë tē dhenev tē tua; **5** sepse Zoti, Perëndia yt, e ka zgjedhur midis gjithë fiseve tē tu pér tē kryer shérbinin nē emër tē Zotit, atë vetë dhe bijtë e tij pér gjithnjë. **6** Por nē rast se një Levit, qē ka ardhur nga një prej qyteteve tē tua tē tē gjithë Izraelit, ku ai banonte, vjen me gjithë dëshirën e zemrës së tij nē vendin e zgjedhur nga Zoti, **7** atëherë ai do tē mund tē shérbejë nē emër tē Zotit, Perëndisë së tij, ashtu si gjithë vëllezërit e tij Levitë qē ndodhen aty pérpara Zotit. **8** Ata do tē marrin pér mbajten e tyre pjesë tē barabarta, pérveç parave nga shitja e pasurisë së tyre. **9** Kur do tē hysh nē vendin qē Zoti, Perëndia yt, po tē jep, nuk do tē mësosh tē shkosh pas veprave tē neveritshme tē këtyre kombeve. **10** Të mos gjendet midis teje ndonjë qē e kalon birin ose bijén e vet nérpér zjarr, as ndonjë qē praktikon shortarinë, bén parashikime, interpreton shenjat dhe merret me magji, **11** as ai që përdor yshjtë, as mediume qē konsultojnë frymat, as magjistarë, as ai që ndjell tē vdekurit, **12** sepse tē gjithë ata qē merren me kétë punë neveritën nga Zoti; dhe pér shkak tē kësaj neverie, Zoti është duke i pérzënë para

teje. 13 Ti do tē jesh i përkryer para Zotit, Perëndisë tēnd; 14 sepse kombet, që ti do tē dëbosh, i kanë dëgjuar shortarët dëmagjistarët; kurse ty, Zoti, Perëndia yt, nuk tē ka lejuar tē veprosh kështu. 15 Zoti, Perëndia yt, do tē krijojë për ty një profet si unë në mes teje dëvellezërvë tē tu; atë keni për ta dégjur, 16 në bazë tē gjithë atyre gjérave që i kërkove Zoti, Perëndinë tēnd, në Horeb, ditën e asamblesë, kur the: "Të mos dégoj më zërin e Zoti, Perëndisë tim, dhe tē mos shoh më këtë zjarr tē madh, që unë tē mos vdes". 17 Dhe Zoti më tha: "Atë që thanë, éshët mirë; 18 unë do tē nxjerr për ta një profet nga gjiri i vellezërvë tē tyre dëve do tē vë në gojën e tij fjalët e mia, dëve ai do t'u thotë atyre tē gjithë ato që unë do t'i urdhëroj. 19 Dhe do tē ndodhë që në se dikush nuk i dëgjon fjalët e mia që ai thotë në emrin tim, unë do t'i kërkoi llogari. 20 Por profeti që pretendon tē thotë në emrin tim një gjë për tē cilën unë e kam urdhëruar ta thotë ose që flet në emër tē perëndive tē tjera, ai profet do tē vritet". 21 Dhe në se ti thua në zemrën tēnde: "Si do tē bëjmë për tē dalluar fjalën që Zoti nuk ka thënë?". 22 Kur profeti flet në emër tē Zoti dëve kjo gjë nuk ndodh dhe nuk realizohet, kemi tē bëjmë me një gjë që Zoti nuk e ka thënë; e ka thënë profeti me mendjemadhësi; mos keni frikë.

19 "Kur Zoti, Perëndia yt, tē ketë shfarosur kombet e vendeve që tē jep dëve t'i kesh débuar dëve tē banosh në qytetet dështipëtë tē tyre, 2 do tē veçosh tri qytete, në mes tē vendit, që Zoti, Perëndia yt, tē jep si trashëgimi. 3 Do tē përgatësë rrugë dëve do ta ndash në tri pjesë vendin që Zoti, Perëndia yt, tē jep si trashëgimi, me qëllim që çdo vrasës tē mund tē strehohet në tē. 4 Dhe ky éshët irregulli për vrasësin që strehohet aty, që tē shpëtojë jetën e tij: kushdo që ka vrarë tē aférmin e tij pa dashje, pa e urryer më parë. 5 Kështu, kur dikush shkon me shokun e tij në pyll për tē prerë dru dëve, ndërsa i bie një druri me sëpatë, sëpata del nga bishtë dëve godet shokun që pastaj vdes, ai person do tē strehohet në një nga këto qytetet dëve do ta shpëtojë jetën; 6 sepse hakmarrësi i gjakut, ndërsa zemërimi i vlon në zemër, tē mos e ndjekë vrasësin dëve ta arrijë, kur rruga éshët shumë e gjatë, dëve ta vrasë edhe pse nuk e meriton vdekjen, sepse në tē kaluarën nuk e kishte urryer shokun e tij. 7 Prandaj tē urdhëroj në këtë mënyrë: "Veço tri qytete". 8 Në rast se më pas Zoti, Perëndia yt, zgjeron kufijtë e tu, ashtu si u éshët betuar etërvë tē tu dëve ta jep tērë vendin që u kishte premtur t'u japte etërvë tē tu, 9 në rast se ti respekton këto urdhra që unë tē jep sot, duke e dashur Zoti, Perëndinë tēnd, duke ecur gjithnjë në rrugët e tij, atëherë do t'u shtosh tri qytete tē tjera tri tē parave, 10 me qëllim që tē mos derdhet gjak i pafajshëm në mes tē vendit që Zoti, Perëndia yt, tē jep si trashëgimi dëve t'i tē mos bëhesh fajtor për vrasje. 11 Por në rast se një njeri urren tē aférmin e tij, i zë pritë, e sulmon dëve e plagos për vdekje, dëve pastaj strehohet në një nga këto qytetet, 12 pleqtë e qytetet tē tij do tē dërgojnë tē marrin që andej dëve do t'i dorëzojnë hakmarrësit tē gjakut që tē vritet. 13 Syri yt nuk do tē ketë mëshirë për tē, por do t'i heqësh Izraelit fajin që ka derdhur gjak i pafajshëm, dëve kështu do tē kesh mbarësi. 14 Nuk do tē lëvizësh kufijtë e tē aférmit tēnd, tē vendosura nga pasardhësit në trashëgiminë që do tē gëzosh në vendin që Zoti, Perëndia yt, tē jep në zotërim. 15 Një dëshmitar i vetëm nuk mjafton për tē akuzuar dikë për çfarëdo krimi apo mëkatë tē kryer; fakti do tē përcaktohet me deponimin e dy ose tre dëshmitarëve. 16 Në rast se kundër dikujt ngrihet një dëshmitar i rremë dëve e akuzon për një krim, 17 atëherë dëve

njerëzit midis tē cilëve zhvillohet mosmarrëveshja do tē paraqiten përparrë Zoti, përparrë priftërinjve dëve gjykatesve në funksion ato ditë. 18 Gjykatesi do tē hetojë me kujdes çështjen; dëve në rast se del që ai dëshmitar éshët një dëshmitar i rremë, që ka deponuar gënjeshtra kundër vëllait, 19 atëherë do t'i bëni atij atë që kishte ndër mënd t'i bënte vëllait tē tij. Kështu do tē shkulni tē keqen nga mesi juaj. 20 Të tjerët do tē mësojnë dëve do tē trëmben, dëve qyshtë atëherë nuk do tē kryhet më në mes tuaj një veprim aq i keq. 21 Syri yt nuk do tē ketë mëshirë, por do t'i përmbarbat rregullit jetë për jetë, sy për sy, dhëmb për dhëmb, dorë për dorë, këmbë për këmbë".

20 "Kur tē shkosh në luftë kundër armiqve tē tu dëve tē shikosh kuaj, qerre dëve njerëz në një numër më tē madh se ato që ke ti, mos keni frikë prej tyre, sepse Zoti, Perëndia yt, që tē bëri tē gjyqtesh nga vendi i Egjiptit, éshët me ty. 2 Kështu, në çastin kur do tē jeni duke filluar betejën, prifti do tē dalë përparrë dëve do t'i flasë popullit 3 dëve do t'i thotë: "Dëgio, Izrael! Sot jeni gatitur për t'u ndeshur me armiqëtuaj; zemra juaj tē mos ju ligështohet; mos keni frikë, mos e humbni dëve mos tē trembi para tyre, 4 sepse Zoti, Perëndia juaj, éshët ai që ecën me ju për tē luftuar për ju kundër armiqve tuaj dëve për t'u shpëtuar". 5 Pastaj oficerët do t'i flasë popullit, duke thënë: "A ka njeri që ka ndërtuar tē një shtëpi tē re dëve ende nuk e ka përruruar? Le tē shkojë dëve tē kthethet në shtëpinë e tij, që tē mos vdesë gjatë betejës dëve një tjetër tē përujë shtëpinë e tij. 6 A ka njeri tē ketë mbjellë një vresht dëve tē mos ketë shijuar akoma frutet e tij? Le tē shkojë e tē kthethet në shtëpi tē tij, që tē mos vdesë gjatë betejës dëve një tjetër tē gëzojë fryshtet e tij. 7 A ka njeri që éshët fejuar me një femër dëve nuk e ka marrë akoma me vete? Le tē shkojë dëve tē kthethet në shtëpi tē tij, që tē mos vdesë në betejë dëve një tjetër tē marrë atë". 8 Pastaj oficerët do t'i flasë akoma popullit, duke i thënë: "A ka ndonjë që ka frikë dëve tē cilit i mungon guximi? Le tē shkojë dëve tē kthethet në shtëpi tē tij, që guximi i vellezërvë tē tij tē mos mehet ashtu si i ndodhi atij". 9 Kur oficerët tē kenë mbaruar së foluri popullit, dëve tē caktoknjë komandanjtë tē trupave tē popullit. 10 Kur t'i afrohesh një qytet për tē sulmuar, do t'i ofrosh së pari paqen. 11 Në qoftë se pranon ofertën tēnde tē pages dëve t'i hap dyert e tij, téré populli që ndodhet aty ka për tē paguar haraçin dëve do tē tē shërbuej. 12 Por në rast se nuk do tē bëjë paqe me tē dëve kërkon luftë kundër teje, atëherë tē do tē rrëthosh. 13 Kur më vonë Zoti, Perëndia yt, do tē tē ja për në dorë, do tē vrasësh me shpatë téré meshkujt e tij; 14 por gratë, fémijët, bagëtinë dëve tē gjithë ato që ndodhen në qytetet, téré prenë e tij, do t'i marrësh si plaqëtë tēnde; dëve do tē hash plaqëtë e armiqve tē tu që Zoti, Perëndia yt, tē ka dhënë. 15 Kështu do tē veprosh në tē gjithë qytetet që janë shumë larg nga tē dëve që nuk janë qytet tē këtyre kombeve. 16 Por nga qytetet e këtyre popujve që Zoti, Perëndia yt, tē jep si trashëgimi, nuk ke për tē lénë asgjë që merr frymë; 17 por do tē vendosësh shfarosjen e plotë tē tyre, domethënë tē Hitejve, tē Amorejve, tē Kananejve, tē Perezejve, tē Hivejve dëve tē Jebusejve, ashtu si tē ka urdhëruar Zoti, Perëndia yt, 18 me qëllim që ata tē mos ju mësojnë tē imitonit téré ndyrësirat që bëjnë për perënditë tē tyre, dëve ju tē mos mëkatoni kundër Zoti, Perëndisë tuaj. 19 Kur tē rrëthosh një qytet për një kohë tē gjatë, duke luftuar kundër tij, për tē shtëpëtë në dorë, nuk do tē shkatërrosh drurët frutorë me goditje tē sëpatës, dëve tē hash frutat tē tyre dëve nuk do t'i rrëzosh; sepse vallë druri i fushës a éshët njeri që tē ka përdorësh në rrëthimin? 20 Por mund tē shkatërrosh

dhe tē rrëzosh gjithë drurët që ti e di që nuk janë frutorë, pér tē ndërtuar vepra rrethimi kundër qytetit që tē lufton, deri sa ai tē bjerë".

21 "Në rast se nē vendin që Zoti, Perëndia yt, éshëtë duke tē dhënë, gjindet një i vrarë, i shtrirë nē një fushë, dhe nuk dihet se kush e ka vrarë, 2 pleqtë dhe gjykatesit e tu do tē dalin dhe do tē masin largësinë midis tē vrarit dhe qyteteve që ndodhen rrëth e rotull. 3 Pastaj pleqtë e qytetit më tē afert me tē vrarin do tē marrin një mëshqerrë që nuk ka punuar akoma dhe as nuk éshëtë mbrehur. 4 Pleqtë e atij qyteti do ta zgresin mëshqerrën pranë një rrjedhe uji, nē një vend as tē lëruar as tē mbjellë, dhe aty afér rrjedhës së ujit do t'a thyejnë qafën mëshqerrës. 5 Pastaj do tē afrohen priftërinjtë, bij tē Levit, sepse Zoti, Perëndia yt, i ka zgjedhur pér tē shërbyer dhe pér tē dhënë bekimin nē emrë tē Zotit, dhe fjala e tyre duhet tē zgjidhë çdo mosmarrëveshje dhe çdo dëmtim trupor. 6 Atëherë téré pleqtë e qytetit, që éshëtë më afér me tē vrarin, do tē lajnë duart mbi mëshqerrën së cilës i éshëtë thyer qafa pranë rrjedhës së ujit; 7 dhe, duke marrë fjalën, do tē thonë: "Duart tona nuk e kanë derdhur kétë gjak, as sytë tona s'ë kanë parë. 8 O Zot, fale popullin tēnd Izrael që tì keçiruar, dhe mos i ngarko fajin e gjakut tē pafajshém popullit tēnd Izrael". Dhe ai gjak do t'u falet atyre. 9 Kështu tì do tē heqësh nga vetja jote fajin e gjakut tē pafajshém, duke bérat atë që éshëtë e drejtë nē sytë e Zotit. 10 Kur tē shkosh nē lufte kundër armiqe tē tu dhe Zoti, Perëndia yt, tē t'i japë nē dorë dhe t'i t'ë zhë robër, 11 nē rast se shesh midis robërvë një grua tē pashme dhe tē pëlqen aq sa tē duash ta bësh bashkëshorten tēnde, 12 do ta çosh nē shtëpinë tēnde, dhe ajo do tē rruajë kokën dhe do tē presë thonjtë, 13 do tē heqë rrobat e robinjës, do tē banojë nē shtëpinë tēnde dhe do tē mbajë zì një muaj tē téré pér tē atin dhe pér tē emën, pastaj tì do tē hysh te ajo dhe do tē jesh bashkëshorti i saj dhe ajo do tē jetë bashkëshortja jote. 14 Në qoftë se më vonë nuk tē pëlqen më, do ta lësh tē shkojë ku tē dojë, por nuk mund ta shesësh pér para as ta trajtosh si skllave, sepse tì e ke poshtëruar. 15 Në qoftë se një burrë ka dy gra, dhe njerén e dashuron dhe tjetrën e urren, dhe si e dashuruara ashtu dhe ajo e uryryera i kanë lindur fémijë, nē rast se i parëlinduri éshëtë fémija e gruas së uryryer, 16 ditën që u lë me testament pasurinë që zotëron bijve, nuk mund t'i shënojë tē drejtëne e paralindjes djalit tē gruas që dashuron duke e preferuar nga djali i gruas që urren që éshëtë i parëlinduri; 17 por do tē njohë së tē parëlindur djalin e gruas së uryryer, duke i dhënë një pjesë tē dyfishtë tē gjitha atyre që zotëron; sepse ai éshëtë prodhimi i parë i fuqisë së tij dhe atij i përkët e drejta e paralindjes. 18 Në qoftë se një burrë ka një fémijë kokëfortë dhe rebel që nuk i bindet as zërit tē babait, as atij tē nënës dhe me gjithëse e kanë ndëshkuan, nuk u bindet atyre, 19 i ati dhe e éma do ta marrin dhe do ta çojnë te pleqtë e qytetit tē tij, nē portën e vendit ku banon, 20 dhe do t'u thonë pleqve tē qytetit: "Ky biri ynë éshëtë kokëfortë dhe rebel; nuk do t'i bindet zërit tonë; éshëtë grykës dhe pjanec". 21 Atëherë téré banorët e qytetit tē tij do ta vrasin me gurë dhe ai ka pér tē vdekur; kështu do tē shrrënjosësh tē keqen nga mesi yt, téré Izraeli do ta mësojë dhe do tē ketë frikë. 22 Në rast se dikush ka kryer një krim që meriton vdekjen dhe ka pësuar vdekjen, dhe ti e ke varur nē një dru, 23 kufoma e tij nuk do tē rrrijë téré natën mbi pemën, por do ta varrosh po atë ditë; sepse ai që rri varur éshëtë i mallkuar nga Perëndia, dhe tì nuk do ta ndotësh tokën që Zoti, Perëndia yt, tē jep si trashëgimi".

22 "Në qoftë se shikon kaun ose delen e vëllait tēnd që e kanë humbur rrugën, tì nuk do tē bësh sikur nuk i ke parë, por do ta marrësh përsipër t'a çosh përsëri vëllait tēnd. 2 Dhe nē qoftë se vëllai yt nuk banon afér teje dhe tì nuk e njeh, do ta çosh kafshën nē shtëpinë tēnde deri sa yt vëlla tē fillojë ta kérkojë; dhe atëherë do t'a tħish. 3 Në tē njéjtën ményré do tē vepros me gomarin, rrobat dhe çfarédo send tjetër që yt vëlla ka humbur dhe ti ke gjetur; tì nuk do tē bësh sikur nuk i ke parë. 4 Në qoftë se ti shikon gomarin e vëllait tēnd apo kaun e tij tē rrëzuar gjatë rrugës, tì nuk do tē bësh sikur nuk i ke parë, por do tē ndihmosh tēt vëlla pér t'i ngritur. 5 Gruaja nuk do tē veshë rroba burrash, as burri nuk ka pér tē veshur rroba grash, sepse kushdo që bén gjéra tē tilla neveritet nga Zoti, Perëndia yt. 6 Në rast se rrugës tē rastis tē gjesh mbi një dru ose pér tokë një folë zogu me gjithë tē vegjilët ose me vezët dhe nënën që ngroh tē vegjilët apo vezët, nuk ke pér tē marrë nënën me tē vegjilët; 7 do tē lesh nënën tē ikë dhe do tē marrësh pér vete tē vegjilët, që ti tē kesh mbarësi dhe tē zgjatësh ditët e tua. 8 Kur tē ndërtosh një shtëpi tē re do tē ngresh një parapet rrëth çatisë së saj pér tē mos tērhequr një faj gjaku mbi shtëpinë tēnde, nē rast se dikush rrëzohet nga çatia. 9 Nuk do tē mbjellësh nē vreshtin tēnd farëra tē llojeve tē ndryshme, me qëllim që prodhimi i asaj që ke mbjellë dhe renta e vreshtit tē mos preken. 10 Nuk do tē punosh njëkohësisht me një ka dhe një gomar. 11 Nuk do tē veshësh rroba tē bëra me një stof tē përzierë lesi dhe liri. 12 Nuk do tē vësh theka nē katër cepat e mantelit me tē cilin mbulohesh. 13 Në qoftë se një burrë martohet me një grua, hyn tek ajo dhe pastaj fillon ta urrejë, 14 dhe e padit pér gjéra tē turpshme dhe i nxjerr një nam tē keq, duke thënë: "Mora kétë grua, por kur iu afrova nuk gjeta tek ajo shenjat e virgjérissé", 15 babai dhe nëna e së resë do tē marrin shenjat e virgjérissé së saj dhe do t'u tregojnë pleqve tē qytetit, te porta; 16 dhe babai i së resë do t'u thotë pleqve: "Uné ia dhashë time bijë pér grua kétij burri, por ai fillo iu urrejë, 17 dhe tan i e akuzon pér gjéra tē turpshme, duke thënë: Nuk gjeta tek jote bijë shenjat e virgjérissé; por këto janë shenjat e virgjérissé tē bijës sime". Dhe do tē shpalosin çarçafin përparrapleqve tē qytetit. 18 Atëherë pleqtë e atij qyteti do tē marrin bashkëshortin dhe do tē dënojnë me rrahje; 19 dhe duke qenë se i ka hapur një nam tē keq një virgjérishes tē Izraelit, do t'i vënë një gjobë prej njëqind siklash argjendi, që do t'a japid tē atit tē së resë; kështu ajo do tē mabet bashkëshorte e tij dhe ai nuk do tē mund ta përzëre deri sa tē rrojë. 20 Por nē qoftë se vërtetohet fakti dhe tek e reja nuk janë gjetur shenjat e virgjérissé, 21 atëherë do ta nxjerrin tē renë tē pragu i shtëpisë së babait tē saj dhe njerézit e qytetit tē saj do ta vrasin me gurë, dhe ajo ka pér tē vdekur, sepse ka kryer një vepër tē turpshme nē Izrael, duke u bérë kurvë nē shtëpinë e atit tē saj. Kështu do tē shkulësh tē keqen nga gjiri juaj. 22 Në rast se një burrë gjindet nē shtrat me një grua tē martuar, do tē vriten që tē dy, si burri që ka rënë me gruan dhe gruaja. Kështu do tē shkulësh tē keqen nga gjiri i Izraelit. 23 Kur një vajzë e virgjér eshtë e fejuar, dhe një burrë e gjen nē qytet dhe bie nē shtrat me tē, 24 që tē dy do t'i çoni nē portën e atij qyteti dhe do t'i vritin me gurë, dhe ata do tē vdesin: vajza sepse, ndonëse ishte nē qytet, nuk bërtiti, dhe burri sepse ka çnderuar gruan e tē aférmit tē tij. Kështu do ta shkulësh tē keqen nga gjiri yt. 25 Por nē rast se burri gjen një vajzë tē fejuar, nē arë, e dhunon dhe shtrihet me tē, atëherë do tē vritet vëtem burri që éshëtë shtrirë me tē; 26 por nuk do t'i bësh asgië vajzës; kjo nuk ka asnjë mëkat që meriton vdekjen, sepse ky rast éshëtë si ai kur një njeri ngrihet kundër tē

afërmít tē tij dhe e vret; 27 nē fakt ai e gjeti nē arë; vajza e fejuar ka bërtitur, por nuk kishte njeri që ta shpëtonte. 28 Në rast se një burrë gjen një vajzë të virgjër që nuk është e fejuar, e merr dhe bie në shtrat me tē, dhe kapen në flagrancë, 29 burri që është shtrirë me tē do t'i japë atit të vajzës pesëdhjetë sikla argjedhi dhe ajo do tē bëhet bashkëshortja e tij, sepse e ka çnderuar dhe nuk mund ta përzëre sa tē jetë gjallë. 30 Asnjëri nuk ka pér tē marrë gruan e atit tē tij, as ka pér tē ngritur skajin e mbulesës së atit tē tij.

23 "Ai që është tredhur me anë tē shtypjes apo tē gjymtimit, nuk ka pér tē hyrë në asamblënë e Zotit. 2 Një kopil nuk do tē hyjë në asamblënë e Zotit; asnjë nga pasardhësit e tij, qoftë edhe ata tē brezit tē dhjetë, s'ka pér tē hyrë në asamblënë e Zotit. 3 Amoniti dhe Moabiti nuk do tē hyjnë në asamblënë e Zotit, asnjë nga pasardhësit e tyre, as edhe në brezin e dhjetë, nuk kanë pér tē hyrë kurrë në asamblënë e Zotit, 4 sepse nuk ju pritën në rrugë me bukë dhe me ujë kur dolët nga Egjipti dhe sepse rekrutuan kundër jush Balaamin, birin e Beorit nga Pethori i Mesopotamisë, pér t'ju mallkuar. 5 Megjithatë Zoti, Perëndia yt, nuk deshi tē dégojë Balaamin; por Zoti, Perëndia yt, e ndërroi pér ty mallkimin në bekim, sepse Zoti, Perëndia yt, tē do. 6 Nuk do t'u kërkosh kurrë as paqen, as begatinë e tyre deri sa tē jetosh. 7 Nuk do tē urresh Idumeon, sepse ai është vëllai yt; nuk do tē urresh Egjiptasin, sepse ti ishe i huaj në vendin e tij, 8 bijtë që do t'u lindin atyre, në brezin e tretë, do tē mund tē hyjnë në asamblënë e Zotit. 9 Kur tē dalësh me ushtrinë kundër armiqve të tu, ruhu nga çdo gjë e keqe. 10 Në rast se dikush në mes teje është i papastër nga një ngjarje e natës, ka pér tē dalë nga kampi dhe nuk do tē kthehet më; 11 në mbërëmje do tē lahet me ujë dhe pas perëndimit tē diellit do tē mund tē kthehet në kamp. 12 Do tē kesh edhe një vend jashtë kampit, dhe do tē shkosh atje pér nevojat e tua; 13 dhe midis veglave të tua do tē kesh edhe një kunj dhe kuri tē shkosh pér t'u mbledhur kruspull përashtesa, me tē do tē gërmosh një gropë dhe pastaj do tē mbulosh jashtëqitjet e tua. 14 Me qenë se Zoti, Perëndia yt, ecën në mes tē kampit tēnd që tē bëjë tē lirë dhe që tē tajpë në dorë armiqët e tu; prandaj kampi yt do tē jetë i shenjtë që Zoti tē mos shohë në gjirin tēnd asnjë paturpësi dhe tē largohet prej teje. 15 Nuk do t'i dorëzosh pronarit tē tij skllavin që i ka ikur pér t'u strehuar pranë teje. 16 Ai do tē banojë me ty, në mes jush, në vendin që ka zgjedhur, në atë qytetin tēnd që do t'i duket më i mirë; dhe nuk do ta ngacmosh. 17 Nuk do tē ketë asnjë grua që tē merret me kurvëri midis bijave të Izraelit, nuk do tē ketë asnjë burrë që tē merret me kurvëri midis bijve të Izraelit. 18 Në shtëpinë e Zotit, Perëndisë tēnd, nuk do tē qosh shpërbilimin e një kurve as qëmimin e një qeni, pér asnjë kusht, sepse këto dy gjëra janë një ndyrësi pér Zotin, Perëndinë tēnd. 19 Vëllait tēnd nuk do t'i japësh hua me kamatë: interes pér tē holla, interes pér ushqime ose qfarëdo gjë tjetër që huazohet me interes. 20 Të huajit mund t'i japësh hua me kamatë, por jo vëllait tēnd, me qëllim që Zoti, Perëndia yt, tē tē bekojë në tē gjitha gjërat mbi tē cilat do tē vësh dorë në vendin ku je duke hyrë pér ta pushtuar. 21 Kur lidh një kusht me Zotin, Perëndinë tēnd, nuk do tē vonosh ta kryesh, sepse i Zoti, Perëndia yt, do tē tē kérkojë me siguri llogari dhe ti do tē ishe fajtor; 22 por në rast se ti nuk lidh kushte, nuk kryen mëkat. 23 Mbaje fjälën që ka dalë nga goja jote, sepse ke marrë përsipër në mënyrë tē neveritshmë përparrë Zotit, Perëndisë tēnd, atë që ke premtuar me gojën tēnde. 24 Kur hyn në vreshtin e tē afërmít

tēnd, mund tē hash rrush sa tē ngopesh, por nuk do vësh rrush në shportën tēnde. 25 Kur hyn në arën e grurit tē afërmít tēnd, mund tē mbjellësh kallinj; por nuk do tē përdorësh drapërin në arën e grurit tē afërmít tēnd".

24 "Kur një njeri merr një grua dhe martohet me tē, dhe më vonë ndodh që ajo nuk e kënaq më, sepse ai ka gjetur në tē diçka tē turpshme, le tē shkruajë një shkresë ndarjeje, t'ia japë në dorë dhe ta débojë nga shtëpia e saj; 2 në qoftë se ajo del nga shtëpia e saj dhe bëhet bashkëshorte e një burri tjetër, 3 në rast se bashkëshorti i fundit fillon ta urejë, ai shkruan pér tē një shkresë ndarjeje, ia jep në dorë dhe e débon nga shtëpia e tij, ose në se bashkëshorti i fundit që e kishte marrë pér grua vdes, 4 burri i parë që e kishte débuar nuk do tē mund ta marrë përsëri pér grua, pasi ajo është ndotur, sepse kemi tē bëjmë me një akt tē neveritshmë në sityë e Zotit; dhe ti nuk do ta njollosësh me mëkat vendin që Zoti, Perëndia yt, tē jep si trashëgimi. 5 Në qoftë se një njeri është i porsamartuar, ai nuk do tē shkojë në luftë dhe nuk do t'i ngarkohen detyra; ai do tē jetë i lirë në shtëpinë e tij pér tē një vit dhe do tē bëjë tē lumtur gruan me tē cilën është martuar. 6 Asnjëri nuk do tē marrë pengurin e mokrës së poshtme apo atë tē sipërme, sepse do tē ishte njëlljo siur tē merrte peng jetën e dikujt. 7 Në rast se kapet një njeri duke rrëmbyer një nga vëllezërit e tij ndër bijtë e Izraelit, dhe e trajton keq dhe e shet, ai rrëmbyes do tē vritet; kështu do ta shkulësh tē keqen nga gjiri yt. 8 Në raste lebre trego kujdes tē madh dhe bëj gjithçka t'ju mësojnë priftërinjtë levitë; do tē keni kujdes tē veproni ashu siç i kam urdhëruar. 9 Mbaj mend atë që Zoti, Perëndia yt, i bëri Miriamit gjatë udhëtimit, mbas daljes suaj nga Egjipti. 10 Kur i jep hua diçka tē afërmít tēnd nuk do tē hysh në shtëpinë e tij pér tē marrë pengun e tij; 11 do tē irish jashtë saj, dhe njeriu tē cilit i ke dhënë hua do tē ta sjellë jashtë pengun. 12 Dhe në rast se ai njeri është i varfér, nuk do tē shkosh tē flesh duke pasur akoma pengun e tij. 13 Duhet t'ia kthesh pengun në perëndim tē diellit, në mënyrë që ai tē flerë në mantelin e tij dhe tē tē bekojë; dhe kjo do tē vihet në llogarinë e drejtësisë para syte të Zotit, Perëndisë tēnd. 14 Nuk do t'i hash hakun argatit tē varfér dhe nevojtar, qoftë ai një nga vëllezërit e tu apo një nga tē huajt që banojnë në vendin tēnd, brenda portave të tua; 15 do t'i japësh pagën e tij po atë ditë, para se tē perëndojojë dielli, sepse ai është i varfér dhe kjo është dëshira e tij; kështu ai nuk do tē bërtasë kundër teje para Zotit dhe ti nuk do tē kesh mëkat. 16 Nuk do tē dënohen me vdekje etërit pér bijtë e tyre, as do tē vriten bijtë pér etërit e tyre; scili do tē dënohet me vdekje pér mëkatin e vet. 17 Nuk do tē cënoch tē drejtén e tē huajt o tē jetimit dhe nuk do tē marrësh peng rrrobat e gruas së ve; 18 por do tē kujtosh se ke qenë skllav në Egjipt dhe se tē ka liruar Zoti, Perëndia yt; prandaj tē veprosh në këtë mënyrë. 19 Kur korr në arën tēnde dhe harron aty një demet, nuk do tē kthehesh prapa pér ta marrë; do tē jetë pér tē huajin, pér jetimin dhe gruan e ve, me qëllim që Zoti, Perëndia yt, tē tē bekojë në tērë veprën e duarve të tua. 20 Kur do tē shkundësh kokrrat e ullinjve të tua, nuk do tē kthehesh në degët e tyre; ullinjtë që kanë mbetur do tējenë pér tē huajin, pér jetimin dhe pér gruan e ve. 21 Kur tē vjelësh vreshtin tēnd, nuk do tē kalosh një herë tē dytë; vilet e mbetur do tējenë pér tē huajin, pér jetimin dhe pér gruan e ve. 22 Dhe do tē kujtosh se ke qenë skllav në vendin e Egjiptit; prandaj tē urdhëroj tē veprosh në këtë mënyrë".

25 "Në rast se fillon një grindje midis burrave dhe ata paraqiten në gjyq, gjykatesit do t'i gjykojnë duke i dhënë pafajësinë të pafajshmit dhe duke dënuar fajtorin. 2 Pastaj në se fajtori meriton të rrihet, gjykatesi do t'i urdhërojë që ta shtrijnë për tokë dhe ta rrabin në prani të tij, me një numër goditjesh simbas shkallës së fajt të tij. 3 Mund t'i jepen dyzet goditje, por jo më tepër, sepse, duke e kaluar këtë masë dhe duke e rrahur me një numër më të madh goditjesh, yt vëlla të mos përcëmohet në sytë e tu. 4 Nuk do t'i vësh turizën kaut që shin grurin. 5 Në rast se disa vëlezër banojnë bashkë dhe njeri prej tyre vdes pa lënë fémijë, grua ja e të ndjerit nuk do të martohet me një të huaj jashtë familjes; i kunati do të hyjë tek ajo dhe do ta marrë 6 dhe i parëlinduri që ajo do të lindë do të marrë emrin e vëllait të vdekur, me qëllim që emri i tij të mos fsihet në Izrael. 7 Por në rast se ai burrë nuk dëshiron të marrë të kunatën, kjo do të ngjitet në portën e pleqve dhe do të thotë: "Im kunat nuk pranon ta ngrerë emrin e vëllait të tij në Izrael; ai nuk dëshiron të kryejë ndaj meje detyrën e kunatit". 8 Atëherë pleqtë e qytetit të tij do ta thërrasin dhe do t'i flasin; dhe në qoftë se ai ngul këmbët dhe thotë: "Nuk dua ta marr", 9 atëherë kunata e tij do t'i afrohet në prani të pleqve do t'i heqë sandalën nga këmba, do ta péshtyjë në fytyrë dhe do t'i thotë: "Këtë do të pësosjë ai që nuk dëshiron të ndërtotë shtëpinë e vëllait të tij". 10 Dhe emri i tij në Izrael do të jetë: "Shtëpia e atij të cilët i është hequr sandalja". 11 Në rast se dy burra kanë një grindje midis tyre, dhe grua ja e njerit afrohet për t'liuruar të shoqin nga duart e atij që e rreh, shtrin dorën dhe e kap nga organet gjenitale, asaj do t'i pritet dora; 12 syri yt nuk do t' ketë mëshirë për të. 13 Nuk do të kesh në thesin tënd dy pesha, një të madhe dhe një të vogël. 14 Nuk do të kesh në shtëpi dy masa, një të madhe dhe një të vogël. 15 Do të kesh një peshë të saktë dhe të drejtë, do të kesh një masë të saktë dhe të drejtë, me qëllim që ditët e tua të zgjaten në vendin që Zoti, Perëndia yt, po t' jep. 16 Sepse të gjithë ata që kryejnë veprime të tilla, të gjithë ata që sillen në mënyrë jo të drejtë, urrehen nga Zoti, Perëndia yt. 17 Kujto atë që të bëri Amaleku gjatë rrugës, kur dolët nga Egjipti; 18 ai të doli përballë rrugës, duke sulmuar nga prapa tërë të dobëtit që ishin të fundit, kur ti ishe i lodhur dhe i mbaruar, dhe nuk pati fare frikë nga Perëndia. 19 Kur, pra, Zoti, Perëndia yt, do të sigurojë qetësi nga armiqjtë e tu rreth e përqark vendit që Zoti, Perëndia yt, të jep si trashëgimi për ta pushtuar, do të fshish kujtimin e Amalekut nën qjellin; mos e harro!".

26 "Kur të hysh në vendin që Zoti, Perëndia yt, të jep si trashëgimi, dhe ta shtiesh në dorë dhe të banosh në të, 2 do të marrësh disa nga prodhimet e para të të gjitha prodhimeve të tokës të mbledhura nga ti në vendin që Zoti, Perëndia yt, po t' jep, do t'i vësh në një shportë dhe do të shkosh në vendin që Zoti, Perëndia yt, ka zgjedhur për t'ruajtur emrin e tij. 3 Pastaj do t'i paraqitesh priftit në funksion ato ditë dhe do t'i thuash: "Unë i deklaroj sot Zotit, Perëndisë tênd, që kam hyrë në vendin që Zoti u betua t'u japë etërvë tanë". 4 Atëherë prifti do të marrë shportën nga duart e tua dhe do ta vërtë përpëra altarit të Zotit, Perëndisë tênd; 5 dhe ti do të përgjigjesh duke thënë para Zotit, Perëndisë tênd: "Ati im ishte një Arameo para se të vdesë; ai zbriti në Egjipt dhe banoi aty si i huaj me pak njerzë; aty u bë një komb i madh, i fuqishëm dhe i shumtë. 6 Por Egjiptasit na trajtuan keq, na shtypën dhe na imponuan një skllavëri të rendë. 7 Atëherë bëritimt dhe Zoti, Perëndia i etërvë tanë, e dëgjoi zërin tonë, pa dëshpërimin tonë, punën tonë të rendë dhe shtypjen

tonë. 8 Kështu Zoti na nxori nga Egjipti me një dorë të fuqishme dhe me krah të shtrirë, me gjëra të tmerrshme e me mrekulli dhe me shenja; 9 pastaj na solli këtu dhe na dha këtë vend, ku rrjedh qumësht dhe mjaltë. 10 Dhe ja tani unë solla prodhimet e para të tokës që t'i, o Zot, më ke dhënë!". Do t'i vendosësh para Zotit, Perëndisë tênd, dhe do të biesh përmbyss përpëra Zotit, Perëndisë tênd; 11 dhe do të gëzoheni, ti, Leviti dhe i huaj që ndodhet në radhët e tua për të mirat që Zoti, Perëndia yt, të ka dhënë t'i dëshpërisë sate. 12 Kur të kesh mbaruar së dhëni téré të dhjetat e të ardhurave të tua në vitin e tretë, viti i të dhjetave, dhe ua ke dhënë Levitit, të huajt, jetimit dhe gruas së ve, me qëllim që t'i hanë brenda portave të tua dhe të ngopen, 13 do të thuash përpëra Zotit, Perëndisë tênd: "Unë kam hequr nga shtëpia ime atë që është shenjtëruar dhe ua kam dhënë Levitit, të huajt, jetimit dhe gruas së ve, në bazë të të gjitha gjërave që më ke urdhëruar; nuk kam shkelur as kam harruar asnjë nga urdhrat e tua. 14 Nuk i hëngra gjatë zisë sime, nuk mora prej tyre kur isha i papastër dhe nuk ua ofrova të vdekurve; iu binda zërit të Zotit, Perëndisë tim, dhe veprova në bazë të të gjitha gjërave që më ke urdhërar. 15 Kthe ndaj nesh vështrimin tênd nga banesa jote e shenjtë, nga qielii, dhe beko popullin tênd të Izraelit dhe vendin që na ke dhënë, siç iu betove etërvë tanë, një vend ku rrjedh qumësht e mjaltë. 16 Sot Zoti, Perëndia yt, të urdhëron të zbatosh në praktikë këto statute dhe dekrete; ki kujdes që t'i zbatosh me gjithë zemër dhe me gjithë shpirt. 17 Ti sot deklarove që Zoti është Perëndia yt, që do të ecësh në rrugët e tij dhe do të respektosh statutet, urdhërimet dhe dekretet e tij, dhe do t'i bindesh zërit të tij. 18 Sot Zoti ka deklaruar gjithashu që ti je popull i tij, një thesar i veçantë, siç të ka thënë, me qëllim që ti të respektosh të gjitha urdhërimet e tij, 19 dhe ti të mund të lartësoshesh mbi të gjitha kombet që ai ka bërë për lavdi, famë dhe zulmë dhe që t' të jesh një popull i shenjtëruar për Zotin, Perëndinë tênd, ashtu siç e ka thënë ai".

27 Atëherë Moisiu dhe pleqtë e Izraelit i dhanë popullit këtë urdhër: "Respektoni të gjitha urdhërimet që po ju caktoj sot. 2 Ditën që do të kapërceni Jordanin për t' hyrë në vendin që Zoti, Perëndia juaj, ju jep, do t' ngresh për vete gurë të mëdhenj dhe do t'i lyesh me gëlgqere. 3 Pastaj do të shkrush mbi ta téré fjalët e këtij ligji, kur të kapërcesh Jordanin për t' hyrë në vendin që Zoti, Perëndia yt, të jep, një vend ku rrjedh qumësht dhe mjaltë, ashtu si të ka thënë Zoti, Perëndia i etërvë të tu. 4 Kështu, pra, kur të kaloni Jordanin, do të ngrini në malin Ebal këta gurë, që sot ju urdhëroj, dhe do t'i lyeni me gëlgqere. 5 Aty do t'i ngresh edhe një altar Zotit, Perëndisë tênd, një altar gurësh, mbi të cilët nuk do të përdorësh vegël hekuri. 6 Do të ndërtosh altarin e Zotit, Perëndisë tênd, me gurë të pacënuar, dhe mbi të do t'i ofrosh olokauste Zotit, Perëndisë tênd. 7 Do të ofrosh flijime falenderimi, dhe aty do të hash dhe do t' gëzohesh përpëra Zotit, Perëndisë tênd. 8 Dhe do të shkrush mbi këta gurë téré fjalët e këtij ligji me gërma shumë të qarta". 9 Pastaj Moisiu dhe priftërinxh levitë i folën téré Izraelit, duke thënë: "Mbaj qetësi dhe dëgoj, o Izrael! Sot je bëre populli i Zotit, Perëndisë tênd. 10 Do t'i bindesh, pra, zërit të Zotit, Perëndisë tênd, dhe do t'i zbatosh në praktikë urdhërimet dhe ligjet që sot t' urdhëroj". 11 Po atë ditë Moisiu i dha këtë urdhër popullit, duke i thënë: 12 "Ja ata do t' rrjinë në malin Gerizim për t' bekuar popullin kur të keni kapërcyer Jordanin: Simeoni, Levi, Juda, Isakari, Jozefi dhe Beniamini; 13 dhe ja ata që do t' rrjinë në malin Ebal për t' shqiptuar mallkimin:

Rubeni, Gadi, Asheri, Zabuloni, Dani dhe Neftali. **14** Levitët do të flasin dhe do t'u thonë me zë të lartë gjithë burrave të Izraelit: **15** "Mallkuar qoftë ai njeri që bën një shëmbellitëryr të gdhendur o prej metali të shkrirë, gjë e neveritshme pér Zotin, vepër e duarve të një artizani, dhe e vendos në një vend sekret!". Dhe tërë populli do të përgjigjet dhe do të thotë: "Amen". **16** "Mallkuar qoftë ai që pérmon atin ose nënën e tij!". Dhe tërë populli do të thotë: "Amen". **17** "Mallkuar qoftë ai që zhvendos kufijtë e të afërmit të tij!". Dhe tërë populli do të thotë: "Amen". **18** "Mallkuar qoftë ai që i humb rrugën të verbërit!". Dhe tërë populli do të thotë: "Amen". **19** "Mallkuar qoftë ai që cënon të drejtën e të huajt, të jetimit dhe të grusas së ve!". Dhe tërë populli do të thotë: "Amen". **20** "Mallkuar qoftë ai që bie në shtrat me gruan e atit të tij; sepse ka ngritur cepin e mbulesës së atit të tij!". Dhe tërë populli do të thotë: "Amen". **21** "Mallkuar qoftë ai që bie në shtrat me çfarëdo kafshë!". Dhe tërë populli do të thotë: "Amen". **22** "Mallkuar qoftë ai që bie në shtrat me motrën e tij, me bijën e atit të tij ose me bijën e nënës së tij!". Dhe tërë populli do të thotë: "Amen". **23** "Mallkuar qoftë ai që bie në shtrat me vjehrrën e tij!". Dhe tërë populli do të thotë: "Amen". **24** "Mallkuar qoftë ai që vret të afërmin e tij në ményrë të fshehtë!". Dhe tërë populli do të thotë: "Amen". **25** "Mallkuar qoftë ai që pranon një dhuratë pér të goditur pér vdekje një të pafajshëm!". Dhe tërë populli do të thotë: "Amen". **26** "Mallkuar qoftë ai që nuk u përbahet fjalëve të këtitj ligjë pér t'i zbatuar në praktikë!". Tërë populli do të thotë: "Amen".

28 "Tani, në rast se ti i bindesh me zell zërít të Zotit, Perëndisë tênd, duke pasur kujdes të zbatosh têrë urdhërimet e tij që sot unë po të urdhëroj, do të ndodhë që Zoti, Perëndia yt, do të tê lartësosjë mbi të gjitha kombet e dheut; **2** të gjitha këto bekime do të bien mbi ty dhe do të tê zënë, në rast se dëgjon zërin e Zotit, Perëndisë tênd; **3** Do të jesh i bekuar në qytete dhe në fshatra. **4** I bekuar do të jetë edhe fryti i barkut tênd, fryti i tokës dhe i bagëtisë sate, pjelljet e lopëve të tua dhe fryti i deleve të tua. **5** Të bekuara do të janë shporta dhe magjija jote. **6** Do të jesh i bekuar kur hyn dhe i bekuar kur del. **7** Zoti do të veprojë në ményrë që armiqtë e tu, që ngrihen kundër teje, të munden para teje; do të dalin kundër teje nëpër një rrugë, por do të ikin para teje nëpër shtatë rrugë. **8** Dhe Zoti do ta urdhërojë bekimin tê ndodhet mbi ty në hambaret e tua dhe mbi të gjitha ato gjëra ku ti do të vësh dorë; dhe do të tê bekojë në vendin që Zoti, Perëndia yt, tê jep. **9** Zoti do të tê vendosë në ményrë që të jesh pér tê një popull i shenjtë, ashtu si të është betuar, në qoftë se do të respektosh urdhërimet e Zotit, Perëndisë tênd, dhe do të ecësh në rrugët e tij; **10** kështu têrë popujt e dheut do të shohin që ti je i thirrur me emrin e Zotit, dhe do të kenë frikë prej teje. **11** Zoti, Perëndia yt, do të tê mbushë me të mira, me frytin e barkut tênd, me frytin e bagëtisë sate dhe me frytin e tokës sate në vendin që Zoti u betua t'u japë etërve të tu. **12** Zoti do të hapë pér ty qellin, thesinar e tij tê mirë, pér t' dihënë tokës sate shiu në kohën e duhur dhe pér tê bekuar veprën e duarve të tua; ti do t'u japësh hua shumë kombeve, por nuk do të marrësh asnjë hua. **13** Zoti do të bejë që të jesh koka dhe jo bishti, dhe do të jesh gjithnjë lart dhe kurrë poshtë, në rast se u bindesh urdhërimeve të Zotit, Perëndisë tênd, që sot tê urdhëron t'i respektosh dhe t'i zbatosh në praktikë. **14** Kështu nuk do të shmangesh as djathtas, as majtas nga asnjë prej fjalëve që sot ju urdhëroj, pér tê shkuar pas perëndive të tjera dhe pér t'u shërbyer atyre. **15** Por në rast se nuk i bindesh zërít të Zotit, Perëndisë tênd, pér tê respektuar me

kujdes të gjitha urdhërimet dhe të gjitha statutet e tij që sot të urdhëroj, do të ndodhë që të gjitha këto mallkime do të bien mbi ty dhe do të të gjejnë. **16** Do të jesh i mallkuar në qytet dhe do të jesh i mallkuar në fshat. **17** Të mallkuara do të janë shporta jote dhe magjija jote. **18** I mallkuar do të jetë fryti i barkut tênd, fryti i tokës sate, pjelljet e lopëve të tua dhe fryti i deleve të tua. **19** Do të jesh i mallkuar kur hyn dhe i mallkuar kur del. **20** Zoti do të dérgojë kundër teje mallkimin, rrëmujën dhe mosmiratimin pér çdo gjë mbi të cilën do të vësh dorë dhe që do të bësh, deri sa ti të shkatërrohen dhe të vdesësh shpejt, pér shkak të ligësisë së veprimeve të tua në të cilat më kohë braktisur. **21** Zoti do të bëjë që të të zërit murtaja, deri sa të konsumohesh prej saj në vendin ku je duke hyrë pér ta pushtuar. **22** Zoti do të godasë me ligështim, me ethe, me mahisje, me vapë djegëse, me shpatë, me plasje dhe vrug, që do të ndjekin deri në shkatërrimin tênd. **23** Qielli mbi kokën tênde do të jetë prej bakri dhe toka poshtë tejo do të jetë prej hekurri. **24** Zoti do ta kthejë shiun e vendit tênd në rërë dhe pluhur, që do të bien mbi ty deri sa të shkatërrohen. **25** Zoti do të të braktisë në disfatë dhe në masakër para armiqe të tu; do të dalësh kundër tyre nga një rrugë dhe do të largohesh prej tyre duke ua mbathur nëpër shtatë rrugë; dhe kështu do të bëhesh një objekt urejjeje nga ana e të gjitha mbretërive të dheut. **26** Kufomat e tua do t'u shërbejnë si ushqim têrë zogjive të qiellit dhe kafshëve të tokës, dhe askush nuk ka pér t'i përzënë. **27** Zoti do të godasë me ulcerën e Egjiptit, me hemorroïdet, me zgjebjen dhe me qerren, sémundje nga të cilat nuk do të mund të shërohen. **28** Zoti do të godasë me marrëzinë, me verbërinë dhe me shushatjen e zemrës; **29** dhe do të ecësh me tahmin në mes të dites, ashtu si ecën i verbëri në errësirë; nuk do të kesh mbarësi në rrugët e tua, por do të jesh vetëm i shtypur dhe i zhveshur vazhdimisht pa pasur ndihmën e askujt. **30** Do të fejohesh me një femër, por një burrë tjetër do të bjerë në shtrat me të; do të ndërtosh një shtëpi, por nuk do të banosh në të; do të mbjellësh një vresh, por nuk do të mblehdhësh rrushin e tij. **31** Kau yti do të vritet para syve të tu, por ti nuk do të hash mishin e tij; gomarin tênd do të ta marrin në praninë tênde dhe nuk do të ta kthejnë; delet e tua do t'ua japidh armiqe të tu dhe askush nuk do të ndihmojë. **32** Blijët e tu dhe bijat e tua do t'i jepen një popull tjetër; sytë e tu do të shikojnë dhe do të përgjerojen têrë ditën nga déshira pér t'i parë, dhe dora jote do të jetë pa fuqi. **33** Një popull që ti nuk e ke njohur, do të hajë frytin e tokës sate dhe të gjithë mundit tênd, dhe pa tjetër do të jesh i shtypur dhe i dërmuar vazhdimisht. **34** Do të çmëndesh para pamjes që do të shohin sytë e tu. **35** Zoti do të godasë në gjunjët dhe në kofshët me një ulcer të keqe, nga e cila nuk do të mund të shërohen, nga tabani i këmbëve deri në majë të kokës. **36** Zoti do të tëçojë ty dhe mbretin tênd, që e ke vënë mbi ty, në një komb që as ti, as etërit e tu, nuk e keni njohur; dhe atje do t'u shërbeni perëndive të tjera prej druri dhe prej guri; **37** dhe do të bëhesh objekt habie, proverbi dhe tallaje në mes têrë popujve pranë të cilëve do të tëçojë Zoti. **38** Do të çosh shumë farë në arë por do të korrësh pak, sepse karkaleci do ta gllabërojë. **39** Do të mbjellësh vreshta, do t'i punosh, por nuk do të pish verë as do të mblehdhësh rrush, sepse krimbi do t'i hajë. **40** Do të kesh ulljin në të gjithë territorin tênd, por nuk do të lyesh me vaj, sepse ullinjët e tu do të bien. **41** Do të të lindin bij dhe bija, por nuk do të janë të tutë, sepse do të shkojnë në skllavëri. **42** Tërë pemët e tua dhe frytet e tokës sate do të janë pre nga karkalecit. **43** I huaji që ndodhet në mes teje do të norihet gjithnjë e më lart mbi ty dhe ti do të bieß gjithnjë e

më poshtë. 44 Ai do të tē japë hua, por ti nuk do t'i japësh hua atij; ai do tē jetë koka dhe ti bishti. 45 Të gjitha këto mallkime do të bien mbi ty, do tē tē ndjekin dhe do tē tē zënë deri sa tē shkatërrrohesh, sepse nuk u binde zërít të Zotit, Perëndisë tênd, duke respektuar urdhërimet dhe statutet që ai tē ka urdhëruar. 46 Ato do tējenë si një shenjë dhe si një mrekulli për ty dhe pasardhësit e tu, përgjithnjë. 47 Sepse nuk i ke shërbyer Zotit, Perëndisë tênd, me gëzim dhe hare në zemër për bollëkun në çdo gjë, 48 do t'u shérbeshi armiqve të tu që Zoti do tē dérgojë kundr teje, në një gjendje urje, etjeje, lakuqësies dhe mungesë të çdo gjëje; dhe ai do tē vërvë një zgjedhë të hekurt rreth qafës sate deri sa tē shkatërrojë. 49 Zoti do tē sjellë kundër teje nga larg, nga skajet e dheut, një komb tē shpejtë, si shqiponja që fluturon, një komb gjuhën e tē cilët ti nuk do ta kuptosh. 50 një komb me një pamje tē egër që nuk do tē respektojë plakun dhe nuk do tē ketë mëshirë për tē voglin. 51 Dhe do tē hajë frytin e bagëtisë sate dhe prodhimin e tokës sate, deri sa tē shkatërrrohesh; dhe nuk do tē lërë as grurë, as musht, as vaj as pjelljet e lopëve të tua ose pjelljet e deleve të tua, deri sa tē tē ketë shkatërruar. 52 Dhe do tē rrëthojë në tē gjitha qytetet e tua, deri sa tē rrëzohen në tē gjithë vendin muret e larta dhe tē fortifikuara te tē cilat kishte besim. Do tē rrëthojë në tē gjitha qytetet e tua, në tē gjithë vendin që Zoti, Perëndia yt, tē ka dhënë. 53 Përveç kësaj gjatë rrëthimit dhe në fatkeqësinë në tē cilën do tē katandisë armiku yt, do tē hash frytin e barkut tênd, mishin e bijve dhe tē bijave të tua, që Zoti, Perëndia yt, tē ka dhënë. 54 Njeriu më zemërbutë dhe më delikat do tē ketë një zemër kaq keqdashëse ndaj vëllait të tij, ndaj gruas që pushon mbi kraharonin e tij e ndaj fëmijëve që ka akoma, 55 sa tē mos i japë asnjerit prej tyre mishin e bijve të tij, që ai do tē hajë për vete, sepse nuk do t'i mbetet asgjë gjatë rrëthimit dhe në mjerimin në tē cilin do ta katandisin armiqtë e tu në tē gjitha qytetet e tua. 56 Gruaja më zemërbutë dhe delikate midis jush, që për delikatesën dhe elegancën e saj do tē kishte guxuar tē vendoste tabanin e këmbës në tokë, do tē ketë një zemër keqbërëse ndaj burrit që pushon mbi gjirin e saj, ndaj djalit dhe vajzës së saj, 57 ndaj placentës që del nga barku i saj dhe ndaj fëmijëve që lind, sepse ajo do t'i hajë fsheherazi, për shkak se çdo gjë mungon gjatë rrëthimit dhe për shkak tē mjerimit të madh që do tē pësosh nga armiqtë e tu në tē gjitha qytetet e tua. 58 Po tē mos kesh kujdes tē zbatosh në praktikë tē gjitha fjalët e këtij ligji, që janë shkruar në këtë libër, duke pasur frikë nga ky emër i lavdishëm dhe i tmerrshëm, Zoti, Perëndia yt, 59 atëherë Zoti do tē lëshojë mbi ty dhe mbi pasardhësit e tu mjerime të papërshkrueshme, tē mëdha dhe tē zgjatura, si dhe sëmundje të këqija dhe tē qëndrueshme; 60 përveç kësaj do tē kthejë mbi ty tē gjitha sëmundjet e Egjiptit, nga tē cilat kishe frikë, dhe ato do tē tē ngjiten. 61 Edhe tē gjitha sëmundjet dhe tērë fatkeqësitet e pashkruara në librin e këtij ligji, Zoti do t'i sjellë mbi ty, deri sa tē shkatërrrohesh. 62 Kështu do tē mbeteni pak, mbasë keni qenë shumë si yjet e qilljet, sepse nuk i je bindur zërít të Zotit, Perëndisë tênd. 63 Dhe do tē ndodhë që, ashtu si Zoti ndjente kënaqësi tju bënte tē mirë dhe t'ju shumëzonte, po kështu Zoti do tē ndjejë kënaqësi duke ju zhdukur dhe shkatërruar; dhe do t'ju rrëmbejnë nga vendi ku po hyni për ta pushtuar. 64 Zoti do tē tē shpërndajë midis têrë popujve, nga njeri skaj i tokës në tjetrin; dhe atje ti do t'u shérbeshi perëndive të tjetra, që as ti as etërit e tu nuk i keni njohur kurrë, perëndi prej druri dhe prej guri. 65 Dhe midis atyre kombeve nuk do tē gjesh prehje dhe vend ku tē pushojnë tabanët e këmbëve të tua; aty Zoti do tē tē japë një zemër të

drithëruar, sy përgjërues dhe ankth në shpirt. 66 Jeta jote do tē qëndrojë përparrë pezull në pasiguri; do tē dridhesh natën dhe ditën dhe nuk do tē kesh asnjë siguri për qenien tênde. 67 Në mëngjes do tē thuash: "Ah, tē ishte mëngjes!", për shkak tē llahatarës që do tē mbushë zemrën tênde dhe tē pamjes që do tē shohin sytë e tu. 68 Dhe Zoti do tē tē kthejë në Egjipt me anije, nëpër rugën që tē pata thënë: "Nuk do ta shohësh më kurrë!". Dhe aty do t'ju ofrojnë armiqve tuaq përtju shitur si sklllevr dhe si skllave, por askush nuk do t'ju blejë.

29 Këto janë fjalët e besëlidhjes që Zoti i urdhëroi Moisiut të përfundonte me bijtë e Izraelit në vendin e Moabit, përveç besëlidhjes që kishte bëré me ta në malin Horeb. 2 Moisiu thirri têrë Izraelin dhe u tha atyre: "Ju keni parë tē gjitha ato që i ka bëré Zoti në Egjipt para syve tuaj Faraonit, tē gjithë shërbëtorëve të tij dhe têrë vendit; 3 sytë tuaj kanë parë mjerimet e mëdha, shenjat dhe mrekullitë e mëdha; 4 por deri sot Zoti nuk ju ka dhënë zemër për tē kuptuar, sy përtë parë dhe veshë për tē dëgjuar. 5 Unë ju kam udhëhequr dyzet vjet në shkretëti; rrobat tuaja nuk ju janë prishur në trup, sandalet tuaja nuk iu janë konsumuar në këmbët tuaja. 6 Nuk keni ngrënë bukë dhe nuk keni pirë verë as pije dehëse, me qëllim që të njihnit që unë jam Zoti, Perëndia juaj. 7 Kur arritët në këtë vend, Shihoni, mbret i Heshbonit, dhe Ogu, mbret i Bashanit, dolën kundër nesh për tē luftuar, por ne i mundëm, 8 pushtuam vendin e tyre dhe ia dhamë në trashëgimi Rubenitëve, Gaditëve dhe gjysmës së fisit të Manasit. 9 Respektoni, pra, fjalët e kësaj besëlidhje dhe zbatojeni në praktikë, me qëllim që tē keni mbarësi në çdo gjë që bëni. 10 Sot tē gjithë ju ndodheni para Zotit, Perëndisë tuaj: kërët tuaj, fiset tuaja, pleqtë tuaj, zyrtarët tuaj, têrë njerëzit e Izraelit, 11 fëmijët tuaj, gratë tuaja dhe i huaji që ndodhet në mes tē kampit tênd, duke filluar nga ai që çan drutë deri tek ai që nxjerr ujin tênd, 12 përtë hyrë në besëlidhjen e Zotit, Perëndisë tênd, dhe në betimin e tij që Zoti, Perëndia yt, bën sot me ty, 13 përtë tē vendosur sot si popull tē tij dhe përtë qënë Perëndia yt, ashtu si tē tha dhe si iu betua etërve tē tu, Abrahamic, Isakut dhe Jakobit. 14 Unë e bëj këtë besëlidhje dhe këtë betim jo vetëm me ju, 15 por edhe me ata që janë sot para Zotit, Perëndisë tonë, dhe me ata që sot nuk janë këtu me ne. 16 (Sepse ju e dini që kemi banuar në vendin e Egjiptit dhe kemi kaluar në mes tē kombeve, që u keni rënë mes për mes; 17 dhe keni parë gjërat e tyre tē neveritshmë, idhujt e tyre prej druri, guri, argjendi dhe ari, që ndodhen në mes tyre). 18 Të mos ketë midis jush burrë a grua, familje a fis zemra e tē cilët tē largohet nga Zoti, Perëndia ynë, dhe tē shkojë t'u shérbejë perëndive të këtyre kombeve, nuk duhet tē ketë midis jush asnjë rrënje që prodhon helmin dhe pelinin; 19 dhe tē mos ndodhë që dikush, duke dëgjuar fjalët e këtij betimi, tē vëtëbekohet në zemër tē tij, duke thënë: "Do tē kem paqe, edhe sikur tē eci me kokëfortësinë e zemrës sime", ashtu si i dehuri tē mund tē përfshihej tē përkorin. 20 Por Zoti nuk mund ta falë kurrë; por në këtë rast zemërimi i Zotit dhe zilia e tij do tē ndizen kundër tij dhe tē gjitha mallkimet që janë shkruar në këtë libër do tē bien mbi tē, dhe Zoti do ta fshijë emrin e tij poshtë qillit; 21 Zoti do ta veçojë përtë ta shkatërruar nga tē gjitha fiset e Izraelit, simbas tē gjitha mallkimeve të besëlidhjes së shkruar në këtë libër tē ligji. 22 Kështu brezi i ardhshëm i bijve tuaj që do tē dalë pas jush dhe i huaji që do tē vijë nga një vend i largët, duke parë mjerimet dhe lëngatat që Zoti u ka dhënë, do tē thonë: 23 "Tërë

toka éshtë squfur, kripë, zjarmi; nuk éshtë mbjellë, nuk prodhon më asnjë dhe në të nuk rritet asnjë bar, ashtu si pas shkatërrimit të Sodomës, të Gomorres, të Admahut dhe të Tseboimit, që Zoti shkatërrroi gjatë zemërimit dhe tèrbimit të tij". 24 Po, të gjitha kombet do të thonë: "Pse Zoti e trajtoi kështu këtë vend? Pse ky zemërim kaq i madh?". 25 Atëherë do të përgjigjen: "Sepse kanë braktisur besëlidhjen e Zotit, Perëndisë së etërëve të tyre, që ai lidhi me ta kur i nxori nga vendi i Egjiptit; 26 sepse ata shkuan t'u shërbejnë perëndive të tjera dhe ranë përbysë përparrë tyre, perëndi që ata nuk i njihni dhe që Zoti nuk u kishte dhënë atyre. 27 Për këtë arësy u ndez zemërimi i Zotit kundër këtij vendi, me qëllim që të gjitha mallkimet e shkruara në këtë libër të binin mbi të; 28 dhe Zoti i shkëputi nga vendi i tyre me zemërim, me tèrbim dhe me indinjatë të madhe dhe i hodhi në një vend tjetër, siç po ndodh sot". 29 Gjérat e fshehta i përkasin Zotit, Perëndisë tonë, por gjérat e shfaqura janë për ne dhe për bijtë tanë për gjithnjë, me qëllim që të zbatojmë në praktikë tèrë fjalët e këtij ligji".

30 "Kështu, kur të të kenë rënë në kurriz tèrë këto gjëra, bekimi dhe mallkimi që unë të kam vënë përparrë, dhe ti do t'u kujtosh të gjitha kombeve në mes të të cilëve Zoti, Perëndia yt, do të të ketë dëbuar, 2 dhe kur të kthehesë tek Zoti, Perëndia yt, dhe t'i bindesh zërit të tij, ti dhe bijtë e tu, me gjithë zemër e më gjithë shpirt, duke respektuar tèrë ato që po të urdhëroj sot, 3 Zoti, Perëndia yt, do të të kthejë nga sklavëria, do të ketë mëshirë për ty dhe do të të mbledhë përsëri nga radhët e të gjithë popujve, ndër të cilët Zoti, Perëndia yt, të kishte shpërndarë. 4 Edhe sikur të kesh qenë përzënë në skajin e qjellit, Zoti, Perëndia yt, do të të mbledhë dhe do të marrë që andej. 5 Zoti, Perëndia yt, do të të rikthejë në vendin që etërit e tu kanë zotëruar dhe ti do ta zotërosh atë; dhe ai do të të bëjë të mira dhe do të të shumëzojë më tepër se etërit e tu. 6 Zoti, Perëndia yt, do ta rrëthpresë zemrën tênde dhe zemrën e pasardhësve të tu, që ti ta duash Zotin, Perëndinë tênd, me gjithë zemër e me gjithë shpirt, dhe kështu ti të jetosh. 7 Dhe Zoti, Perëndia yt, do t'i lëshojë tèrë këto mallkime mbi armiqët e tu dhe mbi tèrë ata që të urrejnë dhe të kanë persekuitor. 8 Ti përkundrazi do të kthehesë dhe do t'i bindesh zërit të Zotit dho të zbatosh në praktikë të gjitha urdhërimet që të porosit sot. 9 Zoti, Perëndia yt, do të sjellë shumë mbarësi në gjithë veprën e duarve të tua, në frytin e barkut tênd, në frytin e bagëtisë sate dne në frytin e tokës sate; sepse Zoti do të kënaqet përsëri duke të bërë të mirën, ashtu si u kënaq kur ua bëri etërvë të tu, 10 sepse do t'i bindesh zërit të Zotit, Perëndisë tênd, duke respektuar urdhërimet dhe statutet e tij që janë shkruar në këtë libër të ligji, sepse do të jesh rikthyer tek Zoti. Perëndia yt, me gjithë zemër dhe me gjithë shpirt. 11 Ky urdhërim që të jap sot nuk éshtë shumë i vështirë për ty, as shumë larg teje. 12 Nuk éshtë në qjell, që ti të thuash: "Kush do të ngjitet në qjell që të na e sjellë dhe ta dëgjojmë, me qëllim që ta zbatojmë në praktikë?". 13 Dhe nuk éshtë matanë detit që ti të thuash: "Kush do të kalojë për ne matanë detit që të na e sjellë dhe ta dëgjojmë, në mënyrë që ta zbatojmë në praktikë?". 14 Por fala éshtë shumë afër teje; éshtë në gojën tênde dhe në zemrën tênde, që ti ta zbatosh në praktikë. 15 Shiko, unë vë sot para teje jetën dhe të mirën, vdekjen dhe të keqen; 16 prandaj unë të urdhëroj ta duash Zotin, Perëndinë tênd, të ecësh në rrugët e tij, të respektosh urdhërimet, statutet dhe dekretet e tij, që ti të jetosh dhe të shumëzohesh; dhe Zoti, Perëndia yt, do të të bekojë në vendin që ti po shkon për ta pushtuar. 17 Por në qoftë se

zemra jote shikon gjetiu dhe ti nuk bindesh dhe e lë veten të biesh përbysë para perëndive të tjera dhe t'u shërbesh atyre, 18 unë ju deklaroj sot që me siguri keni për t'u zhdukur, që nuk do t'i zgjatni ditët tuaja në vendin ku po gatiten të hyni për ta pushtuar, duke kaluar Jordanin. 19 Unë marr sot si dëshmitar kundër teje qjellin dhe tokën, që unë të kam vënë përparrë jetës dhe vdekjes, bekimit dhe mallkimit; zgjidh, pra, jetën që të mund të jetoni ti dhe pasardhësit e tu, 20 dho të mund ta duash Zotin, Perëndinë tênd, t'i bindesh zërit të tij dhe të qendrosh i lidhur ngushtë me të, sepse ai éshtë jeta jote dhe gjatësia e ditëve të tua, kështu që të mund të jetosh në vendin që Zoti u betua t'u japë etërvë të tu: Abrahamit, Isakut dhe Jakobit".

31 Moisiu shkoi dhe u drejttoi edhe këto fjalë tèrë Izraelit, 2 dhe u tha banorëve të tij: "Unë jam sot njëqind e njëzet vjeç, nuk mundem më të hyj dhe të dal; përvëc kësaj Zoti më ka thënë: "Ti nuk do ta kalosh Jordanin". 3 Zoti, Perëndia yt, do të kalojë ai vetë para teje, dhe do të shkatërrojë para teje këto kombe, dhe ti do t'i shpronësosh; vetë Jozueu do të kalojë para teje, siç e ka thënë Zoti. 4 Dhe Zoti do t'u bëjë atyre atë që u bëri Sihonit dhe Ogut, mbretit të Amorejeve, dhe vendit të tyre, kur i shkatërroi. 5 Zoti do t'i kalojë në pushtetin tuaj dhe ju do t'i trajtoni sipas të gjitha urdhërave që ju kam dhënë. 6 Tregohuni të fortë dhe trima, mos kini frikë, mos u trembeni prej tyre, sepse Zoti, Perëndia yt, éshtë ai vetë që ecën me ty; ai nuk do të të lërë dhe nuk ka për të të braktisur". 7 Pastaj Moisiu thirri Jozueun dhe i tha në prani të të gjithë Izraelit: "Qofsh i fortë dhe trim, sepse ti do të hysh bashkë me këtë popull në vendin që Zoti u betua t'u japë etërvë të tyre, dhe ti do t'u japës atyre si trashëgimi. 8 Përvëc kësaj Zoti vetë ecën para teje; ai do të jetë me ty; nuk do të të lërë dhe s'ka për të të braktisur; mos u tremb dhe mos u tmerro". 9 Kështu Moisiu e shkrojti këtë ligj dhe ia dorëzoj priftërinjve, bijve të Levit, që mbajnë arkën e besëlidhjes të Zotit dhe të gjithë pleqve të Izraelit. 10 Pastaj Moisiu i urdhëroi ata, duke thënë: "Në fund të çdo shtatë vjetve, në kohën e caktuar si vit i faljes, në festën e Kasolleve, 11 kur tèrë Izraeli do të vijë të paraqitet përparrë Zotit, Perëndisë tênd, në vendin që ai ka zjedhur, do të lexosh këtë ligj para tèrë Izraelit, në veshët e tèrë izraelitëve. 12 Do të mbledhësh popullin, burra, gra, fémijë dhe të huajin që ndodhet brenda portave të tua, që të dëgjojnë dhe të mësojnë të kenë frikë nga Zoti, Perëndia juaj, dhe të kenë kujdes të zbatojnë në praktikë tèrë fjalët e këtij ligji, 13 kështu që bijtë e tyre që akoma nuk e njohin, të dëgjojnë Zotin, Perëndinë tuaj, dhe të kenë frikë prej tij, për të gjithë kohën që do të jetoni në vendin që ju po hyni ta pushtonit, duke kaluar Jordanin". 14 Pastaj Zoti i tha Moisiut: "Ja, dita e vdekjes sate po afrohet; thirri Jozueun dhe paraqituni në çadrën e mbledhjes me qëllim që të mund t'i jap urdhrat e mia". Moisiu dhe Jozueu shkuan, pra, të paraqiten në çadrën e mbledhjes. 15 Dhe Zoti u paraqit në çadër në një shtylli reje; dhe shtylla e resë u ndal në hyrjen e çadrës. 16 Dhe Zoti i tha Moisiut: "Ja, ti do të shkosh të flesh bashkë me etërit e tu; dhe ky popull do të cohët dhe do të kurvërohet duke shkuar pas perëndive të huaja të vendit në mes të cilët po shkon; dhe do të më braktisë mua dhe do të shkelë besëlidhjen që kam lidhur me të. 17 Dhe atë ditë zemërimi im do të ndizet kundër tyre; unë do t'i braktis dhe do t'u fsheh fytyrën time, dhe do të përpilen. Shumë të këqia dhe fatkeqësi do t'u bien përsipër; dhe atë ditë ata do të thonë: "Këto të këqia na kanë zënë ndofta sepse Perëndia ynë nuk éshtë në mes nesh?". 18 Atë ditë unë do

ta fsheh me siguri fytyrën time pér shkak tē tērē tē këqiae që ata kanë bërë, duke iu drejtuar perëndive tē tjerë. **19** Tani shkrurajeni pér ju këtë kantik dhe mësojuani bije tē Izraelit; vëreni në gojën e tyre, me qëllim që ky kantik tē më shérbejë si dëshmi kundër bije tē Izraelit. **20** Kur t'i kem futur në vendin, që u premtova etërve tē tyre me betim, aty ku rrjedh qumësht dhe mijaltë, dhe ata tē kenë ngrënë, tē jenë ngopur dhe tē kenë vénë dhjamë, atëherë do t'u drejtohen perëndive tē tjerë pér t'i shérbyer, dhe do tē pérçmojnë dhe do tē shkelin besëlidhjen time. **21** Atëherë do tē nododh që kur shumë tē këqia dhe fatkeqësi do t'u kenë zënë, ky himn fetar do tē dëshmojë kundër tyre, sepse ai nuk do tē harrohet dhe do tē mbetet mbi buzët e pasardhësve tē tyre; unë njoh në fakt qëllimet e tyre, edhe para se t'i kem futur në vendin që u kam premtuar me betim". **22** Kështu Moisiu e shkrojti atë ditë këtë kantik dhe ua mësoi bije tē Izraelit. **23** Pastaj i dha urdhérat e tij Jozueut, birit tē Nunit dhe i tha: "Të jesh i fortë dhe trim, sepse ti do t'i futësh bijtë e Izraelit në vendin që u kam premtuar me betim; dhe unë do tē jem me ty". **24** Kur Moisiu mbaroi së shkrurai në një libër tërë fjalët e këtij ligji, **25** u dha këtë urdhër Levitëve që mbanin arkën e besëlidhjes tē Zotit, duke thënë: **26** "Merreni këtë libër tē ligjit dhe vendoseni në arkën e besëlidhjes tē Zotit, Perëndisë tuaj, me qëllim që tē mbetet si një dëshmi kundër teje; **27** sepse unë e njoh frymën tëndë rebele dhe fortësinë e qafës sate. Ja, sot kur akoma jam i gjallë midis jush, ju u bëtë rebelë kundër Zotit; aq më tepër do tē bëheni mbas vdekjes sime! **28** Mblidhni pranë meje tē gjithë pleqtë e fiseve tuaja dhe zyrtarët tuaj, me qëllim që tē dëgjojnë këto fjalë dhe unë tē thërras tē dëshmojnë kundër tyre qillin dhe tokën. **29** Sepse unë e di që, mbas vdekjes sime, do tē korruptoheni plotësisht dhe do tē largoheni nga rruga që ju kam urdhëruar, dhe ditët e fundit do tē goditeni nga fatkeqësia, sepse keni pér tē bërë atë që éshtë e keqe pér sytë e Zotit, duke provokuar indirjanët e tij me veprën e duarve tuaja". **30** Kështu Moisiu, në veshët e tē gjithë asamblesë së Izraelit, shqiptoi fjalët e këtij kantiku deri në fund.

32 "Dëgjoni, o qiej, dhe unë do tē flas; dhe dëgjo, o tokë, fjalët e gojës sime. **2** Mësimi im do tē zbresë si shiu, fjalë imo do tē pikojë si vesë, si shiu i imët mbi barin e njomë dhe si një rrebesch mbi drurët e vegjël, **3** sepse unë shpalë emrin e Zotit. Lëvdoni Perëndinë tonë! **4** Ai éshtë Shkëmbi, vepra e tij éshtë e përsosur, sepse në tē gjithja rrugët e tij ka drejtësi. Éshtë një Perëndi që nuk e njeh padrejtësinë; ai éshtë i drejtë dhe i mirë. **5** Por ata janë korruptuar; nuk janë bij tē tij, pér shkak tē fajt tē tyre, janë një brez i shtrëmbër dhe i degjeneruar. **6** Kështu doni ta shpërbleni Zotin, o popull i pamend dhe i marrë? A nuk éshtë ai ati yt që tē ka blerë? A nuk éshtë ai që tē ka bërë dhe tē ka vendosur? **7** Kujto ditët e lashtësë, ki parasysh vitet e shumë kohërave tē shkuara, pyet atin tënd, dhe ai do tē ta tregojë, pyet pleqtë e tu dhe ata do tē ta thonë. **8** Kur Shumë i Larti u dha kombeve trashëgiminë e tyre, kur ndau bijtë e Adamit, ai përcaktoi kufijtë e popujve, në bazë tē numrit të bijve tē Izraelit. **9** Me genë se pjesa e Zotit éshtë populli i tij, Jakobi éshtë pjesa e trashëgimisë së tij. **10** Ai e gjeti në një tokë tē shkretë, në një vetmi tē helmuar dhe tē mjerë. Ai e rrethoi, u kujdes pér tē dhe e ruajti si bebjë e syrit tē tij. **11** Ashtu si një shqiponjë nxit zojtitë e saj, fluturon mbi tē vegjëlit e saj, shtrri krahët e saj, i merr dhe i mbart mbi krahët e saj, **12** Zoti e drejtoi vetë, dhe asnjë perëndi e huaj nuk ishte me tē. **13** Ai e bëri tē ngasë me kalë mbi lartësitet e

tokës, me qëllim që tē hante prodhimin e fushave; e bëri tē thithë mjaltin nga shkëmbi dhe vajin nga shkëmbi i strallit, **14** ajkën e lopëve dhe qumështin e deleve me gjithë yndyrën e qengjave, deshtë e Bashanit dhe cjeptë me majën e miellit tē grurit; dhe tē ke pirë verën, gjakun e rrushit. **15** Por Jeshuruni u majm dhe kundërshtoi (je bërë i majmë, i trashë dhe i dhjamur); braktisi Perëndinë që e ka bërë dhe pérçmoi Shkëmbin e shpëtimit tē tij. **16** Ata nxitën smirën e tij me perëndi tē huaja, provokuan zemërimin e tij me veprime tē neveritishme. **17** U kanë bërë flijime demonëve që nuk janë Perëndi, perëndive që nuk njihin, perëndive tē reja, tē shfaqura kohët e fundit, që etërit tuaj nuk ua kishin frikën. **18** Ke lënë pas dore Shkëmbin që tē ka pjellë dhe ke harruat Perëndinë që tē ka formuar. **19** Por Zoti e pa këtë dhe i hodhi poshtë, pér shkak tē provokimit tē bijve tē tij dhe tē bijave tē tij, **20** dhe tha: "Unë do t'u fsheh atyre fytyrën time dhe do tē shoh cili do tē jetë fundi i tyre, sepse janë një brez i degjeneruar, bij tek tē cilët nuk ka fare besnikéri. **21** Ata më kanë bërë ziliqar me atë që nuk éshtë Perëndi, kanë provokuar zemërimin tim me idhujt e tyre tē kotë; dhe unë do t'i bëj ziliqarë me njerëz që nuk janë një popull, do tē ngacmoj smirën e tyre me një komb që s'është në vete. **22** Sepse një zjarr éshtë ndezur gjatë zemërimit tim dhe ka pér tē djegur pjesët më tē thella tē Sheolit; do tē gllabërojë tokën dhe prodhimet e saj dhe do t'u vërvë zjarrin themeleve tē maleve. (*Sheol h7585*) **23** Uhë do tē mblesh mbi ta mjerime, do t'i mbaroj shigjetat e mia kundër tyre. **24** Ata do tē veniten nga uria, do tē përpilen nga një vapë djegëse dhe nga një murtagjë e tmerrshme; dërgoj kundër tyre dhëmbët e kafshëve tē egra, me helmin e gjarpërinjve që hijen zharrë nérpër pluhur. **25** Nga janëtë shpata do t'i privojë nga fëmijët, nga brenda terrori, duke shkaktuar njëkohësisht vdekjen e tē riut dhe tē virgjëreshës, tē foshnjës së gjirit dhe tē plakut tē thinjur. **26** Unë kam thënë: "Do t'i fshij një herë e mirë, do tē zhduk kujtimin e tyre në mes tē njerëzve", **27** por i trembem provokimit tē armikut, sepse kundërshtarët e tyre, duke interpretuar keq situatën, mund tē thonë: "Triumfoi dora jonë dhe jo Zoti i cili ka bërë tërë këto gjëra!". **28** Sepse janë një komb që ka humbur gjykimin dhe nuk ka në ta asnjë zgjuarësi. **29** Po tē ishin tē urtë do ta kuptonin këtë, do tē merrnin parasysh fundin që i pret. **30** Si do tē mundte një person i vetëm tē ndiqte një mijë e dyqind veta dhe, dy persona tē bënët tē iknini dhjetë mijë veta, po tē mos i kishte shitur Shkëmbi dhe po tē mos i kishte dorëzuar Zoti tek armiku? **31** Sepse shkëmbi i tyre nuk éshtë si Shkëmbi ynë; vetë armiqtë tanë janë gjykatësit e tyre; **32** por hardhia e tyre vjen nga hardhia e Sodomës dhe nga fushat e Gomorës; rrushi i tyre éshtë i helmatës dhe vilet e rrushit tē tyre janë tē hidhura; **33** vera e tyre éshtë një helm gjarpërinjsh, një helm mizor gjarpërinjsh helmonjës. **34** E tërë kjo a nuk éshtë ruajtur vallë pranë meje, e vulosur në thesaret e mia? **35** Mua më përket hakmarrja dhe shpërblimi; do tē vijë koha dhe do t'u merren këmbët! Sepse dita e gjëmës së tyre éshtë e afërt, dhe gjërat e përgatitura pér ta shpejtohen tē vijnë. **36** Po, Zoti do tē gjykojë popullin e tij, por do t'i vijë keq pér shérbëtorët e tij kur tē shohë që fuqia e tyre éshtë zhdukur dështë nuk mbetet më asnjieri, as skllav as i lirë. **37** Atëherë ai do tē thotë: "Ku janë perëndë e tyre, shkëmbi në tē cilin gjenin strehë, **38** që hanin yndyrën e flijimeve tē tyre dhe pinin verën e libacioneve tē tyre? Le të ngrinen pér t'i ndihmuar dhe pér tē qenë strehimi juaj!". **39** Tani e shikoni që unë jam Ai dhe që nuk ka Perëndi tjetër përbri meje. Unë tē bëj që tē vdesësh dhe tē jetosh, unë tē plagos dhe tē shëroj, dhe nuk ka njeri që mund tē lirojë nga dora ime. **40** Po,

unë ngrë dorën time në drejtum të qjellit dhe them: Unë jetoj për gjithnjë, **41** kur të mpreh shpatën time dhe dora ime të përgatitet të gjykoj, do të hakmerrem me armiqë e mi dhe do të shpërblej atë që më urrejnë. **42** Do t'i deh me gjak shigjetat e mia dhe shpata ime do të gjëltisë mishin, bashkë me gjakun e të vrarëve dhe të rorëve, të kërçevë florëgjatë të armikut. **43** Gëzohuni, o kombe, bashkë me popullin e tij, sepse Zoti merr hak për gjakun e shërbëtorëve të tij, merr hak kundër kundërshtarëve të tij, por do të ketë mëshirë pér tokën dhe pér popullin e tij". **44** Kështu Moisiu erdh bashkë me Jozueun, birin e Nunit, dhe shqiptoi téré fjälët e këtij kantiku në veshët e popullit. **45** Kur Moisiu mbaroi së shqiptari téré këto fjälë para téré Izraelit, **46** u tha atyre: "Merrini me zemër téré fjälët me të cilat kam dëshmuar sot kundër jush. Do t'ua lini porosi bijve, që ata të kenë kujdes të zbatojnë në praktikë téré fjälët e këtij ligji. **47** Sepse kjo nuk është një fjälë pa vlerë pér ju, por ështëjeta juaj; dhe me këtë fjälë do të zgjasni ditët tuaja në vendin ku po hyni pér ta pushtuar, duke kapercyer Jordanin". **48** Po atë ditë Zoti i foli Moisiut, duke i thënë: **49** "Ngjitu mbi malin e Abarimëve, mbi malin e Nebos, që ndodhet në vendin e Moabit, në bregun e kundërt të Jerikos, dhe vështron vendin e Kanaanit, që unë ju jap bijve të Izraelit. **50** Ti ke pér të vdekur në malin mbi të cilin po njitesh dhe do të bashkohesh me popullin tënd, ashtu si Aaroni, vellai yt, ka vdeku mbi malin e Horit dhe u bashkua me popullin e tij. **51** sepse u treguat tē pabesë me mua në mes të bijve të Izraelit, në ujërat e Meribës në Kadesh, në shkretëtirën e Tsinit, dhe sepse nuk më shenjtëruat në mes të bijve të Izraelit. **52** Ti do ta shikosh vendin para teje, por atje, në vendin që unë ju jap bijve të Izraelit, ti nuk ke pér të hyrë".

33 Ky është bekimi me të cilin Moisiu, njeri i Perëndisë, bekoi bijtë e Izraelit, para se të vdiste. **2** Dhe u tha: "Zoti erdh nga Sinai dhe u ngrit mbi ta në Seir; u paraqit në madhështinë e tij nga mali Paran, arriti nga mesi i një morie shenjtëresh; nga e djathta e tyre dilte pér ta një ligj i zjarrtë. **3** Me siguri ai i do popujt; të gjithë shenjtërorët e tij janë në duart e tua; ata janë ulur në këmbët e tua, secili i dëgjon fjälët e tua. **4** Moisiu na ka urdhëruar një ligj, një trashëgimi të asamblesë së Jakobit. **5** Ai ka qenë mbret në Jeshuruni, kur mblidheshin kërët e popullit, téré fiset e Izraelit tok. **6** Rroftë Rubeni dhe mos vdektë; por njerëzit e tij mbetshin pak". **7** Judës përkundrazi i tha këto: "Dëgjo, o Zot, zérin e Judës dhe ktheje tek populli i tij; dora e tij lufton pér çështjen e tij; bëhu ti një ndihmës i tij kundër armiqve të tij. **8** Pastaj pér Levin tha: "Thumimët dhe Urimët e tu i përkasin njeriut tенд besimtar, që ti provoqe në Masa dhe me të cilin je grindur në ujërat e Meribës. **9** Ai thotë pér të atin dhe pér të emën: "Unë nuk i kam parë"; ai nuk i njohu vëllëzerit e tij dhe nuk njohu bijtë; sepse Levitët kanë respektuar fjälën tênde dhe kanë raujtur besëlidhjen tênde. **10** Ata u mësojën dekretet e tua Jakobit dhe ligjin tênd Izraelit; vénë temjanin para teje dhe téré olokaustin mbi altarin tênd. **11** O Zot, beko forcën e tij dhe prano veprën e duarve tê tij. Shpo tej e përtjetë ata që ngrejnë krye kundër atij dhe që e urrejnë, me qëllim që të mos ngrinen më". **12** Përsa i përket Beniaminit, ai tha: "I dashuri i Zotit do të banojë me siguri pranë tij. Zoti do ta mbrojë vazhdimisht dhe do të banojë në krahët e tij". **13** Përsa i përket Jozefit, ai tha: "Vendi i tij qoftë i bekuar nga Zoti me dhurata të çmuara të qjellit, me vesën, me ujërat e humnerës që ndodhet poshtë, **14** me frytet e çmuara të diellit, me prodhimet e çmuara të çdo muaji, **15** me prodhimet më të mira të maleve të lashta, me dhuratat e çmuara

të kodrave të përjetshme, **16** me dhuratat e çmuara të tokës dhe të të gjitha gjëra e që ajo përmban. Favori i atij që ishte në ferrishtë të bjerë mbi kryet e Jozefit, mbi majën e kokës së atij që është zgjedhur ndërmjet vëllezërve të tij! **17** Madhështia e tij është si ajo e demit të tij të parëlindur, brirët e tij janë si brirët e një balli. Me to të shpojë téré popujt, deri në skajet e heut. Këto janë moritë e Efraimit. Këto janë mijërat e Manasit". **18** Përsa i përket Zabulonit, ai tha: "Gëzoje, Zabulon, daljen tênde, dhe ti Isakar, ndejtjen në çadrat e tua! **19** Ata do të thërrasin popujt në mal dhe aty do të ofrojnë flimje drejtësie; sepse ata do të thithin bollëkun e detrave dhe thesaret e fshehura në rrëre". **20** Përsa i përket Gadit, ai tha: "Ibekuar qoftë ai që e shtrin Gadin. Ai rri shtrire si një luaneshë dhe copëton krahe dhe kafkë. **21** Ai shtie në dor pjesën e parë pér veten e tij, sepse aty ishte pjesa e parë e rezervuar e udhëheqësит; ai erdh me kërët e popullit dhe zbatoi drejtësinë e Zotit dhe dekretet e tij me Izraelin". **22** Përsa i përket Danit, ai tha: "Dani është një luan i vogël, që hidhet nga Bashani". **23** Përsa i përket Neftalit, ai tha: "O Neftali, i ngopur me favore dhe i mbushur me bekime të Zotit, pushto përendimin dhe jugun". **24** Përsa i përket Asherit, ai tha: "Më i bekuari nga téré bijtë qoftë Asheri! Le tē jetë i preferuar i vëllezërve të tij dhe tē zhysë këmbën e tij në vaj. **25** Sandalet e tij të janë prej hekuri dhe prej bronzi, dhe forca jote tē vazhdojë sa janë ditët e tua. **26** Askush nuk është barabar me Perëndinë e Jeshurunit, që shkon me kalë nëpër qiejtnë në ndihmën tênde dhe shkon mbi retë me madhështinë e tij. **27** Perëndia i kohëve të lashta është strehë jote dhe poshtë teje ndodhen krahët e tij të përjetshëm. Ai do të dëbojë armikun para teje dhe do të thotë: "Shkatërrojet!". **28** Atëherë Izraeli do ta ndiejtë veten tē sigurt, në një vend gruri dhe mushti; dhe qelli i tij dëtë japë vesë. **29** Ti je i lumtur, o Izrael! Kush është barabar me ty, o popull i shpëtar nga Zoti? Ai është mburoja që të ndihmon dhe shpata e lavdisë sate. Armiqët e tu do tē tē nénshترون dhe tì do tē shkelësh vendet e tyre tē larta".

34 Pastaj Moisiu i ngjit nga fusha e Moabit në Malin Nebo, në majën e Pisgahut, që ndodhet në bregun e kundërt të Jerikos. Dhe Zoti i tregoi téré vendin e Galaadit deri në Dan, **2** téré Naftalin, vendin e Efraimit dhe Manasit, téré vendin e Judës deri në detin perëndimor, **3** Negevin dhe fushën e luginës tē Jerikos, qytet i palmave, deri në Tsoar. **4** Zoti tha: "Ky është vendi që u premtova me betim Abrahamat, Isakut dhe Jakobit, duke u thënë: "Unë do t'ua jap pasardhësve tua". Ti e pe me sytë e tua, por nuk do të hysh në tē". **5** Kështu Moisiu, shërbëtori i Zoit, vdiq aty, në vendin e Moabit, simbas fjälës së Zotit. **6** Dhe Zoti e varrosi në luginën e vendit të Moabit, përballë Beth-Peorit; dhe askush nuk e ka mësuar deri më sot vendin e varrit të tij. **7** Moisiu ishte njëqind e njëzet vjeç kur vdiq; shikimi i tij nuk ishte dobësuar dhe fuqia e tij nuk i që mpakur. **8** Blijtë e Izraelit e qanë në fushat e Moabit tridhjetë ditë; pastaj ditët e zisë dhe tē vajtimi pér Moisiun morën fund. **9** Atëherë Jozueu, bir i Nunit, u mbush me frymën e diturisë, sepse Moisiu kishte vénë duart mbi tē; kështu bijtë e Izraelit iu bindën atij dhe vepruan ashtu si e kishte urdhëruar Moisiun Zoti. **10** Nuk doli më në Izrael një profet i ngjashëm me Moisiun, me tē cilin Zoti fliste sy pér sy, **11** në tē gjitha shenjat dhe mrekullitë që Zoti e dërgoi tē bënte në vendin e Egjiptit para Faraonit, para téré shërbëtorëve të tij dhe téré vendit tē tij, **12** në tē gjithë madhështinë e fuqisë dhe në tē gjitha gjérat e mëdha dhe tē tmerrshme që Moisiu kreu përpara syve tē tē gjithë Izraelit.

Jozueu

1 Mbas vdekjes së Moisiut, shërbëtorit të Zotit, ndodhi që Zoti i foli Jozueut, djalit të Nunit, që i shërbente Moisiut, dhe i tha: **2** "Moisiu, shërbëtori im, vdiq; prandaj çohu, kalo Jordanin, ti dhe gjithë ky popull, dhe shko në atë vend që unë u jap atyre, bijve të Izraelit. **3** Unë ju kam dhënë çdo vend që tabani i këmbës suaj ka për të shkelur, siç i thashë Moisiut. **4** Territorri yt do të shtrihet nga shkretëtira dhe nga Libani deri në lumin e madh, në lumin e Eufratit, nga tërë vendi i Hiteve deri në Detin e Madh, në perëndim. **5** Askush nuk do të mund të kundërshtojë gjatë tërë ditëve të jetës sate; ashtu siç kam qenë me Moisiun, kështu do të jem me ty; nuk do të të lë, as nuk do të të braktis. **6** Ji i fortë dhe trim, sepse ti do të bësh që ky popull të zotërojë vendin që u betova tu u jep etërvë të tyre. **7** Vetëm tregohu i fortë dhe shumë trim, duke u përpjekur të veprosh simbas tërë ligjit që Moisiu, shërbëtori im, të ka urdhëruar; mos u shmang prej tij as djathatas, as majtas, që të kesh mbarësi kudo që të shkosh. **8** Ky libër i ligjit mos u ndafët kurrë nga goja jote, por mendhu për të ditë e natë, duke kërkuar të veprosh simbas të gjitha atyre që janë shkruar, sepse atëherë do të kesh sukses në veprimet e tua, atëherë do të përparosh. **9** A nuk të urdhërova unë? Ji i fortë dhe trim; mos kifrikë dhe mos u thyej, sepse Zoti, Perëndia yt, èshtë me ty kudo që të shkosh". **10** Atëherë Jozueu urdhëroi oficerët e popullit, duke u thënë: **11** "Kalonji përmes kampit dhe jepini popullit këtë urdhë, duke i thënë: Siguron rezerva ushqimore, sepse brenda tri ditëve do të kaloni Jordanin pér të vajturi të pushtonit vendin që Zoti, Perëndia juaj, ju jep si trashëgimi". **12** Jozueu u foli gjithashtu Rubenitëve, Gaditëve dhe gjysmës së fisit të Manasit, duke u thënë: **13** "Mbani mend fjalën që Moisiu, shërbëtori i Zotit, ju urdhëroi kur ju tha: "Zoti, Perëndia juaj, ju ka dhënë pushim dhe ju ka dhënë këtë vend. **14** Gratë tuaja, të vegjël tuaj, dhe bagëtia juaj do të mbeten në vendin që Moisiu ju ka dhënë nga kjo anë e Jordanit; por ju, tërë luftëtarët tuaj trima do të kaloni të armatosur para vëllëzërve tuaj dhe do t'i ndihmoni, **15** derisa Zoti u ketë dhënë pushim vëllëzërve tuaj ashtu si juve, dhe ta kenë shtënë në dorë vendin që Zoti, Perëndia juaj, u jep atyre. Atëherë mund të ktheheni për të pushtuar vendin që ju përket, dhe që Moisiu, shërbëtor i Zotit, ju ka dhënë këtej Jordanit në drejtim të Lindjes". **16** Atëherë ata iu përgjigjën Jozueut, duke i thënë: "Ne do të bëjmë të gjitha ato që ti na urdhëron dhe do të shkojmë kudo që të na çosh. **17** Ashtu siç i jemi bindur pér çdo gjë Moisiut, kështu do të të bindemi ty. Vetëm me ty qoftë Zoti, Perëndia yt, ashtu siç ka qenë me Moisiun! **18** Kushdo që ngre krye kundër urdhërave të tua, dhe nuk u bindet fjalëve të tua, do të vritet. Vetëm ji i fortë dhe trim!".

2 Jozueu, bir i Nunit, dërgoi dy burra te Shitimi pér të vëzhguar fsheherazi, duke u thënë: "Shkon, kontrolloni vendin dhe Jerikon". Kështu ata shkuan dhe hynë në shtëpinë e një prostitute, të quajtur Rahab, dhe aty banuan. **2** Këtë gjë ia referuan mbretit të Jerikos, duke i thënë: "Ja, disa bij të Izraelit erdhën këtu sonte natën pér të vëzhguar vendin". **3** Atëherë mbreti i Jerikos dërgoi t'i thotë Rahabit: "Nxirri jashtë njerëzit që kanë ardhur te ti dhe kanë hyrë në shtëpinë tênde, sepse ata kanë ardhur pér të vëzhguar têrë vendin". **4** Por gruaia i mori dy burrat dhe i fshehu; pastaj tha: "Èshtë e vërtetë, këta njerëz erdhën tek unë, por nuk dija nga ishin. **5** Në çastin kur mbyllej porta e qytetit, kur ishte errësuar, ata burra dolën; nuk e di se ku shkuan; ndiqini menjëherë, sepse

mund t'i arrini". **6** (Ajo përkundrazi i kishte hipur mbi çati dhe i kishte fsheher midis kërceje të lirit, që i kishte shtrirë mbi shtrat). **7** Atëherë ata i ndoqën nërugën e Jordanit, në drejtim të vahut të lumit; dhe sapo dolën ndjekësít, porta u mbyll. **8** Por para se t'i zinte gjumi spinët, Rahabi u ngjit pranë tyre në çati, **9** dhe u tha atyre burrave: "Unë e di që Zoti ju ka dhënë vendin, që tmerri juaj na ka zënë, dhe që të gjithë banorë e vendit dridhen nga frika para jush. **10** Sepse ne kemi dëgjuar si i thau ujërat e Detit të Kuq Zoti përpara jush kur dolët nga Egjipti, dhe atë që ju u bëtë dy mbretërve të Amorejve, matanë Jordanit, Sihonit dhe Ogut, që vendosët t'i shfarosni. **11** Duke dëgjuar këto gjëra zemra jonë u mpak, për shkakun tuaj askujt nuk i mbeti asnjë fije trimërie, sepse Zoti, Perëndia juaj, èshtë Perëndi atje lart në qiejt dhe këtu poshtë në tokë. **12** Prandaj, ju lutem, betohuni në emër të Zotit që, ashtu si kam treguar dhembshuri ndaj jush, edhe ju do të tregoni po atë dhembshuri ndaj shtëpisë së atit tim; më jepni, pra, një shenjë të sigurt, **13** që do t'i lini të gjallë atin tim, nënën time, vëllezërit dhe motrat e mia dhe të gjitha gjérat që u përkasin atyre, dhe që do të shpëtoni jetën tonë nga vdekja". **14** Ata burra iu përgjigjën: "Jeta jonë pér atë tuajën, mjart që të mos e tregoni çështjen tonë; dhe kur Zoti do të na japë vendin, ne do të trajtojëm me mëshirë dhe me shpirtlirësi". **15** Atëherë ajo i zbriti nga dritarja me një litar, sepse shtëpia e saj ndodhej mbi muret e qytetit, dhe ajo banonte mbi muret. **16** Dhe u tha atyre: "Shkon i në drejtim të malit, që ndjekësít tuaj të mos ju gjejnë; dhe qëndroni tri ditë të fsheher atje, deri sa të kthehen ndjekësít tuaj; pastaj do të vazhdoni rrugën tuaj". **17** Atëherë ata burra i thënë: "Ne do të çlirohem i nga betimi që na detyroje të bëjmë, **18** po të jetë se, kur të hyjmë në këtë vend, ti nuk ngjit në dritaren nga e cila po na zbret këtë kordon të hollë me ngjyrë të kuqerreme dhe po nuk mblođhe në shtëpinë tênde atin tênd, nënën tênde vëllezërit e tu dhe têrë familjen e atit tênd. **19** Por në rast se dikush del jashtë pragut të shtëpisë sate, gjaku i tij do të bjerë mbi krye të vet, dhe ne nuk do të kemi faj pér këtë; por gjaku i kujtdo qoftë që do të jetë me ty në shtëpi do të bjerë mbi kokën tonë, në qoftë se dikush i prek me dorë. **20** Por në rast se ti tregon punën tonë, ne do të çlirohem i nga betimi që na ke detyruar të bëjmë". **21** Ajo tha: "U bëftë ashtu si thatë ju". Pastaj u nda me ta dhe ata ikën. Ajo lidhi në dritare kordonin e hollë të kuqerremë. **22** Ata ikën, pra, dhe shkuat në mal ku ndenjën tri ditë, deri sa u kthyen ndjekësít; ndjekësít i kishin kërkuar gjatë gjithë rrugës, por pa i gjetur dot. **23** Kështu të dy burrat u kthyen, zbritën nga mal, kaluan Jordanin dhe erdhën te Jozueu, bir i Nunit, dhe i treguan të gjitha ato që kishin kaluar. **24** Dhe i thanë Jozueut: "Me siguri Zoti na e ka lënë në duart tona têrë vendin; që tani têrë banorët e vendit dridhen nga frika para nesh".

3 Jozueu u ngrit herët në mëngjes; ai dhe têrë bijtë e Izraelit u nisën pastaj nga Shitimi dhe arriën në Jordan; u ndalën aty para se ta kalojnë. **2** Mbas tri ditëve, oficerët kaluan nëpër têrë kampin, **3** dhe i dhanë popullit këtë urdhë, duke i thënë: "Kur të shihni arkën e besëlidhjes të Zotit, Perëndisë tuaj, të mbajtur nga priftërinjtë levitë, do të niseni nga vendi juaj dhe do ta ndiqni. **4** Midis jush dhe arkës do të ketë një largësi prej rrëth dy mijë kubitësh. Mos iu afroni asaj, me qëllim që të njihni rrugën nëpër të cilën duhet të shkon, sepse deri tani nuk keni kaluar kurrë nëpër këtë rrugë". **5** Dhe Jozueu i tha popullit: "Shenjtërohuni, sepse nesër Zoti ka pér të bëré mrekulli midis jush". **6** Pastaj Jozueu u foli priftërinjve, duke u thënë: "Merrni arkën e besëlidhjes dhe

kaloni përpara popullit". Kështu ata morën arkën e besëlidhjes dhe ecën para popullit. 7 Atëherë Zoti i tha Jozueut: "Sot do të filloj të bëj të madh në sytë e të gjithë Izraelit, me qëllim që të kuptojnë se ashtu siç kam qenë me Moisiu, kështu do të jem edhe me ty. 8 Prandaj ti jepu këtë urdhër priftérinje që mbajnë arkën e besëlidhjes, duke u thënë: "Kur të arrini në breg të Jordanit, do t'ndalen në Jordan"". 9 Jozueu u tha atëherë bijve të Izraelit: "Afrohuni dhe dëgjioni fjalët e Zotit, Perëndisë tuaj". 10 Pastaj Jozueu tha: "Nga kjo do të njihni që Zoti i gjallë éshtë midis jush dhe që me siguri ka pér të débuar para jush Kananejtë, Hitejtë, Hivejtë, Perezejtë, Girkasejtë, Amorejtë dhe Jebusejtë. 11 ja, arka e besëlidhjes së Zotit të t' gjithë dheut po bëhet gati të kalojë para jush në lumin Jordan. 12 Merrni, pra, dymbëdhjetë burra nga fiset e Izraelit, një pér çdo fis. 13 Dhe ka pér të ndodhur qé, porsa tabanët e këmbëve të priftérinje që mbajnë arkën e Zotit, Zoti i gjithë tokës, do t' takojnë në ujërat e Jordanit, ujërat e Jordanit do t' ndahen, dhe ujërat që zbrsin nga lart do t' ndalen tok". 14 Kështu, kur populli ngriti çadrat pér të kaluar Jordanin, priftérinjtë që mbanin arkën e besëlidhjes ecnin përpara popullit. 15 Sapo ata që mbanin arkën arriën në Jordan dhe këmbët e priftérinje që trasportonin arkën u zhytën në ujërat e bregut të tij (Jordan i éshtë i mbushur plot deri në brigjet e tij qytatë téré kohës së korries), 16 ujërat që zbrisnin nga sipër u ndalën dhe u ngritën tok shumë më lart se Adami, qyjeti që ndodhet pranë Tsartanit; kështu që ujërat që zbrisnin në drejtum të detit të Arabahut, Detit të Kripur, u ndanë térérisht prej tyre; dhe populli i kaloi përballë Jerikos. 17 Priftérinjtë që mbanin arkën e besëlidhjes të Zotit u ndalën në vend të thatë në mes të Jordanit, ndërsa téré Izraeli po kalonte në të thatë, deri sa téré populli mbaroi së kapërcyeri Jordanin.

4 Kur téré populli mbaroi së kapërcyeri Jordanin, Zoti i foli Jozueut, duke i thënë: 2 "Merrni nga radhët e popullit dymbëdhjetë burra, një pér çdo fis, 3 dhe u jepni këtë urdhër, duke thënë: "Merrni dymbëdhjetë gurë qé këtej, në mes të Jordanit, pikërisht në vendin ku u ndalën këmbét e priftérinje, i merrni, me vete matanë lumi t dhe i vendosni në vendin ku do t' strehoheni sonte"". 4 Atëherë Jozueu thirri dymbëdhjetë burrat që kishte zgjedhur ndëri bijtë e Izraelit, një pér çdo fis, 5 dhe u tha atyre: "Kalon para arkës së Zotit, Perëndisë tuaj, në mes të Jordanit, dhe secili prej jush të mbajë në kuriz një gur, simbas numrit të fiseve të bijve të Izraelit, 6 me qëllim që kjo të jetë një shenjë midis jush. Kur në t té ardhmen bijtë tuaj do t'ju pyesin, duke thënë: "Ç'janë pér ju këta gurë?", 7 ju do t'u përgjigjeni kështu: "Ujërat e Jordanit u ndanë para arkës së besëlidhjes të Zotit; kur ajo kaloi Jordanin, ujërat e tij u ndanë dhe këta gurë do t'jenë pér bijtë e Izraelit një kujtim pér jetë"". 8 Bijtë e Izraelit bénë pikërisht ashtu si i kishte urdhëruar Jozueu: morën dymbëdhjetë gurë në mes të Jordanit, ashtu si e kishte porositur Zoti Jozueun, në bazë të numrit të fiseve të Izraelit, dhe i morën me vete matanë lumi në vendin ku do t' kalonin natën, dhe i vendosën aty. 9 Jozueu ngriti gjithashut dymbëdhjetë gurë në mes të Jordanit, në vendin ku ishin ndalur këmbét e priftérinje që mbanin arkën e besëlidhjes; dhe aty kanë mabetur deri më sot. 10 Priftérinjtë që mbanin arkën u ndalën në mes të Jordanit deri sa u plotësua térérisht ajo që i kishte urdhëruar Zoti Jozueut t'i thoshte popullit, në bazë të t' gjitha atyre që Moisiu i kishte urdhëruar 11 Kur téré populli mbaroi së kaluar, arka e Zotit dhe priftérinjtë kaluan në prani të popullit. 12 Bijtë e Rubenit, bijtë e Gadit dhe gjysma e fisit të Manasit

kaluan të armatosur në krye të bijve të Izraelit, ashtu siç u kishte thënë Moisiu. 13 Rreth dyzet mijë njerz me veshje lufte kaluan para Zotit në fushat e Jerikos, gati pér të luftuar. 14 Po atë ditë, Zoti e bëri të madh Jozueun në sytë e téré Izraelit, dhe banorët e tij patën frikë nga ai ashtu si patën frikë nga Moisiu gjatë gjithë ditëve të jetës së tij. 15 Pastaj Zoti i foli Jozueut dhe i tha: 16 "Urdhëro priftérinjtë që mbajnë arkën e Dëshmisë të dalin në Jordani". 17 Atëherë Jozueu urdhëroi priftérinjtë duke u thënë: "Dilni nga Jordani". 18 Dhe ndodhi që kur priftérinjtë që mbanin arkën e besëlidhjes së Zotit, dolën nga Jordani dhe tabanët e këmbëve të tyre shkelën tokën e thatë, ujërat e Jordanit u kthyen në vendin e tyre dhe filluan të rrjedhin si më parë në lartësinë e brigjeve të tij. 19 Populli doli nga Jordani ditën e dhjetë të muajit të parë dhe ngriti kampin e tij në Gilgal, në skajin lindor të Jerikos. 20 Ata dymbëdhjetë gurë që i kishin marrë nga Jordani, Jozueu i çoi në Gilgal. 21 Pastaj i foli bijve të Izraelit dhe u tha atyre: "Kur në t' ardhmen bijtë tuaj do t'i pyesin etërit e tyre duke thënë: "Ç'janë këta gurë?", 22 ju do t'ua bëni të ditur bijve tuaj, duke thënë: "Izraeli e kaloi këtë Jordan në t' thatë, 23 sepse Zoti, Perëndia juaj, i thau ujërat e Jordanit para jush deri sa t' kalonit, ashtu si Zoti, Perëndia juaj, veproni në Detin e Kuq, të cilin e thau para nesh deri sa t' kalonim, 24 me qëllim që téré popujt e tokës t' pranojnë që Zoti ka dorë t' fuqishme, dhe që ju t' keni gjithnjë frikë nga Zoti, Perëndia juaj""". i Pashkës

5 Kur t' gjithë mbretërit e Amorejeve që ndodheshin matanë Jordanit në drejtum t' perëndimit dhe téré mbretërit e Kananejeve që ishin pranë detit mësuan që Zoti kishte tharë ujërat e Jordanit para bijve 2 Në atë kohë Zoti i tha Jozueut: "Bëj thika prej guri dhe fillo përsëri t' rrëthpresësh bijtë e Izraelit". 3 Kështu Jozueu bëri thika prej guri dhe rrëthpreu bijtë e Izraelit mbi kodrinën e Haaralothit. 4 Kjo qe arsyja pér t' cilin Jozueu i rrëthpreu; i téré populli që kishte dalë nga Egjipti, meshkujt, téré burrat luftëtarë, kishin vdekur në shkretëtirë gjatë rrugës, mbasi kishin dalë nga Egjipti. 5 Ndërsa téré populli që kishte dalë nga Egjipti ishte rrëthprerë, téré populli që kishte lindur në shkretëtirë gjatë rrugës mbas daljes nga Egjipti, nuk ishte rrëthprerë. 6 Në fakt bijtë e Izraelit kishin ecur dyzet vjet nëpér shkretëtirë deri sa téré populli, domethënë luftëtarët që kishin dalë nga Egjipti, u shkatërruan, sepse nuk i ishin bindur zërit të Zotit. Atyre Zoti u ishte betuar që nuk do t'u tregonte vendin që do t'u jepët etërvë t' tyre, një vend ku rjedh qumësht dhe mjaltë. 7 Kështu Jozueu i rrëthpreu bijtë e tyre, që Perëndia i kishte vënë në vend t' tyre, sepse ishin t' parrethprerë, sepse nuk i ishin rrëthprerë gjatë rrugës. 8 Kur mbaroi rrëthprerja e téré meshkujve, ata qëndruan atje ku ishin, në kamp, deri sa u shëruan. 9 Atëherë Zoti i tha Jozueut: "Sot ju hoqja turpërimin e Egjiptit", dhe ai vend u quajt Gilgal deri në ditët e sotme. 10 Bijtë e Izraelit e ngritet kampin e tyre në Gilgal dhe e kremituan Pashkén ditën e katërbëdhjetë t' muajit, në t' ngrysur, në fushat e Jerikos. 11 Të nesërmen e Pashkës hëngrën prodhime t' vendit, bukë t' ndorme dhe grurë t' pjekur po atë ditë. 12 Të nesërmen hëngrën prodhime t' vendit, mana mbaroi; kështu bijtë e Izraelit nuk patën më manë, por atë vit hëngrën frytet e vendit t' Kanaanit. 13 Por ndodhi që, ndërsa Jozueu ishte afër Jerikos, ngriti sytë dhe shikoi, dhe ja, një njeri i qëndronte përpara, me në dorë një shpatë t' zhveshur. Jozueu i doli përballë dhe i tha: "A je t' pér ne o pér armiqtë tanë?". 14 Ai u përgjigji: "Jo, unë jam kreu i ushtrisë së Zotit; sapo kam arritur në këtë çast". Atëherë Jozueu ra përmbyss para tij dhe i tha: "Çfarë

dëshiron t'i thotë Zotëria ime shërbëtorit të tij?". 15 Kreu i ushtrisë së Zotit i tha Jozueut: "Zbath sandalet, sepse vendi ku je eshtë i Shenjtë". Dhe Jozueu veproi ashtu.

6 Jeriko ishte i mbyllur dhe i mbrojtur mirë nga frika e bijve të Izraelit; askush nuk dilte dhe askush nuk hynte në të. 2 Zoti i tha Jozueut: "Shiko, unë të kam dhënë në dorë Jerikon, mbretin e tij dhe luftëtarët e tij trima. 3 Ju të gjithë, luftëtarët, do të marshoni rrëth qytetit, do të silleni një herë rrëth tij. Kështu do të bëni gjashtë ditë me radhë. 4 Shtatë priftërinj do të cojnë përparrë arkës shtatë borë prej briri të dashit; por ditën e shtatë do të silleni rrëth qytetit shtatë herë dhe priftërinjtë do t'u bien borive. 5 Kur atë t'u bien pa pushim brirëve të dashit dhe ju të dégjoni zérin e borisë, tërë populli do të bëjë një ulurimë të madhe; atëherë muret e qytetit do të shemben dhe populli do të ngjitet, gjithsekush drejt, përparrë. 6 Kështu Jozueu, bir i Nuriut, thirri priftërinjtë dhe u tha atyre: "Mermi arkën e besëlidhjes dhe shtatë priftërinj të mbajnë shtatë borë prej briri të dashit përparrë arkës së Zotit". 7 Pastaj i tha popullit: "Shkonë përparrë dhe marshoni rrëth qytetit, njerëzit e armatosur të ecin përparrë arkës së Zotit". 8 Kështu, kur Jozueu mbaroi së foluri popullit, shtatë priftërinjtë që mbanin shtatë borë prej briri të dashit përparrë Zotit nisen të marshojnë dhe u ranë borive; dhe arka e besëlidhjes së Zotit i ndiqte nga pas. 9 Njerëzit e armatosur marshonin përparrë priftërinjtë që u binin borive, kurse praparoja vinte pas arkës; gjatë marshimit priftërinjtë u binin borive. 10 Jozueu kishte urdhëruar popullin, duke i thënë: "Mos bërtitni, të mos dëgjohet as zëri juaj dhe të mos dalë asnjë fjalë nga goja juaj, deri ditën kur do t'ju them: "Bërtisni!". Atëherë do të bërtisni". 11 Kështu arka e Zotit u soll rrëth qytetit një herë; pastaj u kthyen në kamp dhe aty e kaluan natën. 12 Jozueu u ngrit herët në mëngjes, dhe priftërinjtë morën arkën e Zotit. 13 Shtatë priftërinjtë, që mbanin shtatë boritë prej briri të dashit përparrë arkës së Zotit, shkonin përparrë dhe u binin borive. Njerëzit e armatosur marshonin para tyre, kurse praparoja vinte mbas arkës së Zotit; gjatë marshimit priftërinjtë u binin borive. 14 Ditën e dytë marshuan vetëm një herë rrëth qytetit dhe pastaj u kthyen në kamp. Kështu vepruan gjashtë ditë me radhë. 15 Por ditën e shtatë u ngriten herët, në agim, dhe marshuan rrëth qytetit në të njëjtën mënyrë shtatë herë; vetëm atë ditë marshuan shtatë herë rrëth qytetit. 16 Herën e shtatë, kur priftërinjtë u ranë borive, Jozueu i tha popullit: "Bërtisni, sepse Zoti ju dha qytetin! 17 Qyteti do të shfaroset, ai dhe qdo gjë që eshtë në të. Vetëm prostituta Rehab do të shpëtoj, ajo dhe gjithë ata që janë bashkë me të në shtëpi, sepse ajo fshehu vëzhguqesit që ne kishim dërguar. 18 Por ju kini shumë kuidjes lidhur me atë që eshtë caktuar të shfaroset, që të mosjeni ju vetë të mallkuar, duke marrë diçka që eshtë caktuar të shfaroset, dhe ta bëni kështu kampin e Izraelit të mallkuar, duke têrhequr mbi të fatkeqësi. 19 Por i gjithë argjendi, ari dhe sendet prej bronzi dhe hekuri i shenjtërohen Zotit; do të hyjnë në thesarin e Zotit". 20 Populli, pra, bërtiti kur priftërinjtë u ranë borive; dhe ndodhi që, kur populli dëgjoi tingullin e borive, nxori një britmë të madhe dhe muret u rrëzuan duke u shëmbur. Populli u ngjit në qytet, secili drejt, përparrë, dhe e shtiu në dorë atë. 21 Dhe shfarosën gjithçka ishte në qytet, duke vrarë me shpatë burra e gra, fëmijë dhe pleq e madje qe, dele dhe gomarë. 22 Pastaj Jozueu u tha dy burrave që kishin vëzhguar vendin: "Shkonë në shtëpinë e asaj prostitute dhe nxirri jaشتë gruan dhe tërë ato gjëra që i përkasin asaj, siç i jeni betuar". 23 Atëherë të rinjtë që kishin vëzhguar vendin shkuan dhe nxorën jaشتë

Rahabin, të atin, të ëmën, të vëllezërit dhe gjithçka i përkiste asaj; kështu nxorën jaشتë të gjithë të afërmit e saj dhe i lanë jaشتë kampit të Izraelit. 24 Pastaj i vunë zjarrin qytetit dhe tërë gjërave që ai përbambante; morën vetëm argjendin, ari dhe sendet prej bronzi e hekuri, që i vunë në thesarin e shtëpisë së Zotit. 25 Por Jozueu e la të gjallë prostitutën Rehab, familjen e atit të saj dhe gjithçka që i përkiste; kështu që ajo banoi në mes të Izraelit deri sot, sepse ajo kishte fsheher zbuluesit që Jozueu kishte dërguar për të vëzhguar Jerikon. 26 Atë ditë Jozueu u betua duke thënë: "Qoftë i mallkuar para Zotit ai njeri që do të ngrihet të rindërtojë qytetin e Jerikos! Ai do të hedhë themelit mbi të parëlindurin e tij, dhe do t'i lartojë portat mbi birin e tij më të vogël". 27 Zoti ishte me Jozueun, dhe fama e tij u përhap në të gjithë vendin.

7 Por bijtë e Izraelit kryen një shkelje rrëth gjërave të caktuara për shfarosje, sepse Akani, djatë i Karmit, i Zabdiut, birit të Zerahut, nga fisi i Judës, mori disa sende të caktuara për shfarosje, 2 Ndërkaq Jozueu dërgoi njerëz nga Jeriko në Ai, që eshtë afër Beth-Avenit, i cili ndodhet në lindje të Bethelit, dhe u tha atyre: "Ngjitet për të vëzhguar vendin". Kështu njerëzit u ngjitet për të vëzhguar Ain. 3 Pastaj u kthyen tek Jozueu dhe i thanë: "Nuk eshtë e nevojshme të ngjitet tërë populli; por le të ngjiten dy mijë e tre mijë burra për të sulmuar Ain; mos e lodh tërë popullin, sepse ata të Ait janë të paktë në numër". 4 Kështu u ngjitet rrëth tre mijë burra të zgjedhur nga radhët e popullit, por para burrave të Ait, ua mbathën këmbëvë. 5 Dhe burrat e Ait vranë rrëth tridhjetë e gjashtë prej tyre; i ndoqën nga porta e qytetit deri në Shebarim, duke i goditur në tatëpjetë. Dhe zemra e popullit u ligështua, u bë si uji. 6 Jozueu i grisi atëherë rrobat e tij dhe ra përmbyss me fytyrë për tokë, përparrë arkës së Zotit deri në mbrëmje, ai dhe pleqtë e Izraelit, dhe hodhën pluhur mbi kokën e tyre. 7 Pastaj Jozueu tha: "O Zot, o Zot, pse bëre që ky popull të kalojë Jordani dhe të bjerë në duart e Amoreje për t'u vrarë? Ah, sikur të ishim kënaqur duke qëndruar këtej Jordanit! 8 O Zot, ç'mund të them pasi Izraeli i ktheu kurrizin armikut të tij? 9 Kananejtë dhe tërë banorët e vendit do ta marrin vesh, do të na rrënojnë dhe do të zhdukin emrin tonë nga faqja e dheut; çfarë do të bësh ti atëherë për emrin tënd të madh?". 10 Por Zoti i tha Jozueut: "Çohu! Pse rri përmbyss me fytyrë për tokë? 11 Izraeli ka mëkatuar; ata kanë shkelur besëlidhjen që u kisha porositur; kanë marrë madje gjëra të caktuara që të shfarosen, kanë vjedhur dhe kanë gënjer; dhe pastaj i kanë vënë midis plaçkave të tyre. 12 Prandaj bijtë e Izraelit nuk mund t'iu bëjnë ballë armiqve të tyre, dhe kanë kthyer kurrizin para tyre, sepse janë bërë ata vetë të mallkuar. Unë nuk do të jem më me ju, në rast se nuk shkatërroni gjérat e caktuara që të shfarosen midis jush. 13 Çohu, shenjtëro popullin dhe i thuaj: "Shenjtërohuni për nesëri, sepse kështu ka thënë Zoti, Perëndia i Izraelit: "O Izrael, në gjirin tënd ka gjëra të caktuara për t'u shkatërruar. Ti nuk do të mund t'u bësh ballë armiqve të tu, për deri sa nuk ke hequr gjérat e caktuara për shkatërrim midis jush. 14 Nesëri në mëngjes, pra, do të paraqiteni, fis më fis, dhe fisi, që Zoti do të caktojë do të paraqitet, familje më familje, dhe familja që Zoti do të caktojë do të shkojë shtëpi më shtëpi, dhe shtëpia që Zoti do të caktojë ka për t'u paraqitur me të gjithë njerëzit e saj. 15 Dhe atij që do t'i gjenden gjëra të caktuara të shfarosen do t'i vihet flaka, atij vet dhe gjithçka që i përket, sepse ka shkelur besëlidhjen e Zotit dhe ka kryer një gjë të keqe në Izrael!"". 16 Jozueu, pra, u ngrit herët në mëngjes dhe e renditi Izraelin simbas fiseve të tij; dhe u caktua fisi i Judës. 17 Pastaj

afroi familjet e Judës, dhe u caktua familia e Zarhitëve. Pastaj afroi familjen e Zarhitëve, person mbas personi, dhe u caktua Zabdi. **18** Pastaj afroi shtëpinë e Zabdit, person për person, dhe u caktua Akani, bir i Karmit, i Zabdit, birit të Zerahut, nga fis i Judës. **19** Atëherë Jozueu i tha Akanit: "Biri im, të lutem, mbushe me lavdi Zotin, Perëndinë e Izraelit, rrëfejti atij dhe më thuaj atë që ke bërë; mos ma fshih". **20** Akani iu përgjigji Jozueut dhe i tha: "Në të vërtët jam unë që kam mëkatuar kundër Zotit, Perëndisë së Izraelit, dhe ja ç'kam bërë. **21** Kur pashë midis plaçkës një mantel të bukur të Shinarit, dyqind sikla argjendi dhe një shufër arri që peshon pesëdhjetë sikla, pata një dëshirë të madhe për to dhe i mora; dhe ja, i kam fshehur në tokë në mes të çadrës sime; dhe argjendi është poshtë". **22** Atëherë Jozueu dérgoi lajmëtarë që vrapuan në çadër; dhe ja, plaçka ishte fshehur në çadrën e tij, dhe argjendi ndodhej poshtë. **23** Ata e morën nga çadra, ia çuan Jozueut dhe tërë bijve të Izraelit, dhe e vendosën përparrë Zotit. **24** Atëherë Jozueu, dhe tërë Izraeli bashkë me të, mori Akanin, birin e Zerahut, argjendin, mantelin, shufrën prej ari, bijtë dhe bijat e tij, qetë e tij, gomarët e tij, delet e tij dhe të gjitha gjérat që i përkisnin, dhe i ngjiti në luginën e Akorit. **25** Dhe Jozueu tha: "Pse na vure në telashe? Zoti do të të vërë në telashe ty sot". Dhe i tërë Izraeli e vrau me gurë; dhe mbasi e vranë me gurë, e dogjën në zjarr. **26** Pastaj ngritet mbi të një grumbull të madh gurësh, që ekziston edhe sot. Kështu Zoti u qetësua nga rrëmbimi i zemërimit të tij. Prandaj ky vend quhet edhe sot lugina e Akorit.

8 Pastaj Zoti i tha Jozueut: "Mos ki frikë dhe mos u tmerro. Merr të gjithë luftëtarët e tu dhe nisu dhe sulmo Ain. Shiko, unë po të jep në dorë mbretin e Ait, popullin e tij, qytetin e tij dhe vendin e tij. **2** Dhe do t'u bësh Ait dhe mbretit të tij ato që u ke bërë Jerikos dhe mbretit të tij; do të merrni për vete vetëm plaçkën dhe bagëtinë e tij. Zéri një pritë qytetit në pjesën e prapme të tij. **3** Kështu Jozueu dhe të gjithë luftëtarët e tij u ngriten më këmbë për të sulmuar Ain. Ai zgjodhi tridhjetë mijë njerëz, luftëtarë tripla, dhe i nisi natën, **4** duke u dhënë këtë urdhë: "Ja, ju do të rrini në pritë kundër qytetit, duke qëndruar prapa tij; mos u largoni shumë nga qyteti, por rrini gjithnjë në gatishmëri. **5** Pastaj unë dhe tërë njerëzit që janë me mua do t'i afrohemë qytetit; dhe kur ata do të dalin kundër nesh si herën e parë, ne do të ikim para tyre. **6** Ata do të dalin për të na ndjekur deri sa t'i kemi tërhequr larg qytetit, sepse do të thonë: "Ikin me vrap para nesh si herën e parë". Dhe, ndërsa ne do të ikim me vrap para tyre, **7** ju do të dilni nga prita dhe do të pushton qytetin, sepse Zoti, Perëndia juaj, do ta japë në duart tuaja. **8** Me ta pushtuar qytetin, do t'i vini flakën; do të bëni atë që ka urdhëruar Zoti. Kini mendjen, ky është urdhri që ju jep". **9** Kështu Jozueu i nisi; ata shkuan në vendin e pritës dhe u ndalën midis Bethelit dhe Ait, në krahun perëndimor të Ait; por Jozueu mbeti atë natë në mes të popullit. **10** Jozueu u ngrit herët në mëngjes, kaloi në paradë popullin dhe u ngjit bashkë me pleqtë e Izraelit në krye të popullit kundër Ait. **11** Tërë luftëtarët që ishin me të u ngjiten dhe u afraun; kështu arritën përballë qytetit dhe fushuan në veri të Ait. Midis tyre dhe Ait kishte një luginë. **12** Atëherë ai mori rrëth pesëmijë njerëz dhe i vuri në pritë midis Bethelit dhe Ait, në perëndim të qytetit. **13** Pasi populli zuri pozicion, kampi qendror ishte në pritë në perëndim të qytetit, Jozueu atë natë përparoi në mes të luginës. **14** Kur mbreti i Ait pa këtë gjë, njerëzit e qytetit u ngritet herët me ngut në mëngjes dhe dolën për të luftuar kundër Izraelit: mbreti dhe tërë populli i tij, në pozicionin e caktuar përballë Arabahut; por mbreti nuk e dinte që

i kishin zënë pritë në pjesën prapa qytetit. **15** Atëherë Jozueu dhe i tërë Izraeli, duke u shtrirur sikur ishin mundur para tyre, ua mbathën këmbëvë në drejtim të shkretëtirës. **16** I tërë populli që ndodhej në qytet u thirr të mblidhej për t'i ndjekur, kështu e ndoqën Jozueun dhe shkuan larg qytetit. **17** S'imbeti burrë në Ai dhe në Bethel pa dalë pas Izraelit. E lanë kështu qytetin të hapur dhe iu vunë pas Izraelit. **18** Atëherë Zoti i tha Jozueut: "Shtrije shtizën që ke në dorë në drejtim të Ait, sepse unë do të ta dorëzoj në dorë". Dhe Jozueu e shtriu shtizën që kishte në dorë në drejtim të qytetit. **19** Me të shtrirë dorën, burrat që ishin në pritë u ngriten me të shpejtë nga vendi i tyre, hynë në qytet, e zunë dhe nxituan t'i vënë flakën. **20** Kur njerëzit e Ait shkuan prapa, ja, ata panë tymin e qytetit që ngjitej në quell; dhe nuk patën asnjë mundësi të ikrin as nga një anë, as nga ana tjetër, sepse populli që ikte me vrap në drejtim të shkretëtirës u kthyte kundër atyre që e ndiqnin. **21** Kështu, kur Jozueu dhe i tërë Izraeli panë që njerëzit e pritës e kishte pushtuar qytetin dhe që tysi i tij ngrivej lart, u kthyen prapa dhe mundën njerëzit e Ait. **22** Edhe të tjerët dolën nga qyteti kundër tyre; kështu ata të Ait u gjendën të zënë në kurth në mes të forcave të Izraelit, duke pasur nga një anë njérën palë, nga ana tjetër palën tjetër; dhe i mundën deri sa nuk mbeti asnjë i gjallë apo ikanak. **23** Por mbretin e Ait e zunë të gjallë dhe e çuan tek Jozueu. **24** Kur Izraeli mbaroi së vranë tërë banorët e Ait në fushë dhe në shkretëtirë ku ata e kishte ndjekur, dhe u therën të gjithë deri sa u shfarosën të tërë, gjithë Izraeli u kthye në drejtim të Ait dhe i ra me shpatë. **25** Tërë atë që u vranë atë ditë, burra dhe gra, ishin dymbëdhjetë mijë veta, të gjithë banorë të Ait. **26** Jozueu nuk e uli dorën që mbante shtizën, deri sa i shfarosë të gjithë banorët e Ait. **27** Izraeli mori për vete vetëm bagëtinë dhe plaçkën e atij qyteti, simbas urdhrit që Zoti i kishte dhënë Jozueut. **28** Kështu Jozueu i vuri flakën Ait dhe e katandisi në një grumbull gërmadhash për gjithnjë, një vend të shkretuar deri ditën e sotme. **29** Pastaj e vari mbretin e Ait në një dru dhe e la atje deri në mbrëmje, në perëndim të diellit, Jozueu urdhëroi që kufoma e tij të ulej nga druri, të hidhej në hyrje të portës së qytetit dhe mblodhën mbi të një numër të madh gurësh, që shihen edhe sot. **30** Atëherë Jozueu ndërtoi një altar për Zotin, Perëndinë e Izraelit, në malin Ebal, **31** ashtu si Moisiu, shërbëtor i Zotit, u kishte urdhëruar bijve të Izraelit, siç shkruhet në librin e ligjit të Moisiut, u ngrit një altar gurësh të palatuar mbi të cilët askush nuk kish kaluar, ndonjë vegël të hekurt; pastaj mbi të bënë olokauste për Zotin dhe flijime falënderimi. **32** Aty Jozueu shkroi mbi gurë një kopje të ligjit, që Moisiu pati shkruar në prani të bijve të Izraelit. **33** I tërë Izraeli, si të huajt ashtu edhe ata që kishte lindur izraelitë, pleqtë, oficerët dhe gjykatesit e tij, rrinë më këmbë në të dyja anët e arkës, përballë priftërinjve levitë që mbartnin arkën e besëlidhjes së Zotit, gjysma përballë malit Gerizim dhe gjysma tjetër përballë malit Ebal, ashtu si Moisiu, shërbëtor i Zotit, kishte urdhëruar më parë, për të bekuar popullin e Izraelit. **34** Pas kësaj, Jozueu lexoi tërë fjalët e ligjit, bekimet dhe mallkimet, ashtu si shkruhet në librin e ligjit. **35** Nga të gjitha ato që kishte urdhëruar Moisiu, Jozueu nuk la pa lexuar asnjë fjalë përparrë gjithë asamblesë së Izraelit, duke përfshirë gratë, fémijët dhe të huajt që banonin në mes tyre.

9 Me të mësuar këto gjëra, tërë mbretërit që ndodheshin këtej Jordanit, në krahinën malore, në fushat dhe gjatë bregut të Detit të Madh në drejtim të Libanit, Hiteu, Amoreu, Kananeu, Perezeu, Hiveu dhe Jebuseu, **2** u mblodhën bashkë në besëlidhje

midis tyre pér tē luftuar kundér Jozueut dhe Izraelit. 3 Por kur banorët e Gabaonit mësuan atë që Jozueu kishte bërë në Jeriko dhe në Ai, 4 vepruan me dinakëri dhe u nisën gjoja si ambasadorë; ata ngarkuan mbi gomarët e tyre thasë tē vjetra tē konsumuara dhe kacekë tē vjetër tē shqyer dhe tē arnuar pér tē transportuar verën, 5 dhe mbathën sandale tē vjetra dhe tē grisura dhe veshën trupin me rroba tē përdorura; dhe e gjithë buka e tyre ishte e fortë dhe e thërmuar. 6 U paraqitën kështu para Jozueut në kampin e Gigalit dhe i thanë atij dhe téré njerëzve tē Izraelit: "Ne kemi ardhur nga një vend i largët; prandaj bëni aleancë me ne". 7 Por njerëzit e Izraelit iu përgjigjën kështu Hivejve: "Ndoshta banoni në mes nesh; si mund të lidhim aleancë me ju?". 8 Ata i thanë Jozueut: "Ne jemi shërbëtorë tē tu!". Jozueu u tha atyre: "Kush jeni dhe nga vini?". 9 Atëherë ata u përgjigjën: "Shërbëtorët e tu kanë ardhur nga një vend shumë i largët, pér shkak tē emrit tē Zotit, Perëndisë tënd, sepse kemi dëgjuar tē flitet pér tē dhe pér tē gjitha ato që ka bërë në Egjipt, 10 ashtu edhe pér tē gjitha ato që u ka bërë dy mbretërvë tē Amorejve matanë Jordanit, Sihonit, mbretit tē Heshbonit, dhe Ogut, mbretit tē Bashanit, që banonte në Ashtaroth. 11 Prandaj pleqtë tanë dhe tē gjithë banorët e vendit tonë na thanë: Merrni nozullime me vete pér udhëtimin, u dilni përparrë dhe u thoni: "Ne jemi shërbëtorët tuaj; bëni, pra, aleancë me ne". 12 Kjo éshtë buka janë që morën tē ngrënët me vete si rezervë nga shtëpitë tonë ditën që u nisëm pér tē ardhur tek ju, dhe tani éshtë bërë e fortë dhe e thërmuar; 13 dhe këta janë calikët e verës që ishin tē rinj kur i mbushëm dhe ja, ku janë prishur; dhe ja, rrobat dhe sandalet tonë, që janë ngrënë pér shkak tē udhëtimit shumë tē gjatë". 14 Atëherë njerëzit e Izraelit morën disa nga nozullimet e tyre, por pa u konsultuar me Zotin. 15 Kështu Jozueu lidhi paqe me ta dhe nënshkroi një besëlidhje në bazë tē së cilës ata mbeteshin tē gjallë; dhe kërët e asamblesë u detyruan tē betohen pér këto gjëra. 16 Por t'i ditë pas nënshkrimit të besëlidhjes mësuan se ata ishin fqinj tē tyre dhe banonin në mes tyre. 17 Atëherë bijtë e Izraelit u nisën dhe ditën e tretë arritën në qytetet e tyre; qytetet e tyre ishin Gabaoni, Kefirahu, Beerothi dhe Kiriath-Jearimi. 18 Por bijtë e Izraelit nuk i vranë, sepse kërët e asamblesë u ishin betuar atyre në emër tē Zotit, Perëndisë së Izraelit. Mirëpo téré asambleja murmuriti kundér kërëvë. 19 Atëherë kërët i thanë téré asamblesë: "Ne u jemi betuar atyre në emër tē Zotit, Perëndisë së Izraelit; prandaj nuk mund t'i ngasim. 20 Këtë do t'u bëjmë atyre: do t'i lëmë tē gjallë që tē mos têrheqim zemërimin e Zotit, pér shkak tē betimit që u kemi bërë atyre". 21 Kërët u thanë atyre: "Le tē jetojnë, pra, por do tē punojnë si druvaret dhe do tē bartin ujë pér gjithë asamblenë, siç u kishin thënë kërët". 22 Pastaj Jozueu i thirri dhe foli me ta, duke thënë: "Pse na gënjet duke thënë: "Ne banojnë shumë larg nga ju, kurse ju banoni në mes nesh?". 23 Prandaj tani jeni tē mallkuar, dhe do tē jeni gjithnjë skllevër, druvaret o bartës tē ujti pér shtëpinë e Perëndisë tim". 24 Atëherë ata iu përgjigjën Jozueut dhe thanë: "Shërbëtorëve tē tu u qe thënë qartë që Perëndia yt, Zoti, kishte urdhëruar shërbëtorin e tij Moisiun t'ju jepte téré vendin dhe tē shfaroste para jush téré banorët e tij. Prandaj ne na hyri një frikë e madhe pér jetën tonë nga shkaku juaj, dhe kemi vepruar në këtë mënyrë. 25 Dhe ja, tani jemi në dorën tënde; bëna atë që tē duket e mirë dhe e drejtë". 26 Jozueu i trajtoi, pra, në këtë mënyrë: i liroi nga duart e bijve tē Izraelit, me qëllim që këta tē mos i vrisnin; 27 por po atë ditë i caktoi që tē janë druvaret dhe bartës tē ujti pér asamblenë dhe pér altarin e Zotit, në vendin që ai do tē zgjidhte deri në ditën e sotme.

10 Kur Adoni-Tsedeck, mbret i Jeruzalemit, mësoi që Jozueu kishte pushtuar Ain dhe kishte vendosur shfarosjen e tij, dhe kishte bërë në Ai dhe kundër mbretit tē tij po atë që kishte bërë në Jeriko kundër 2 u frikësu shumë, sepse Gabaoni ishte një qytet i madh, si një qytet mbretëror dhe ishte më i madh se Ai; téré banorët e tij ishin trima. 3 Prandaj Adoni-Tsedeck, mbret i Jeruzalemit, ërgoi t'u thotë sa vijon Hohamit, mbretit tē Hebronit, Pramit, mbretit tē Jarmuthit, Jafias, mbretit tē Lakishit dhe Debirit, mbretit tē Eglonit: 4 "Ngjiteti tek unë dhe më ndihmoni tē sulmoj Gabaonin, sepse ka bërë paqe me Jozueun dhe me bijtë e Izraelit". 5 Kështu pesë mbretërit e Amorejve, mbreti i Jeruzalemit, mbreti i Herbonit, mbreti i Jarmuthit, mbreti i Lakishit dhe mbreti i Eglonit, u mbledhën, u ngjiteti me tē gjithë ushtritë e tyre, ngriten kampin e tyre përballë Gabaonit dhe e sulmuani. 6 Atëherë Gabaonitët i çuan fjalë Jozueut, që ndodhej në kampin e Gilgalit: "Mos u moho ndihmën shërbëtorëve tē tu; nxito tē ngjitesh te ne, na shpëto dhe na ndihmo, sepse tē gjithë mbretërit e Amorejve që banojnë në krahinën malore janë mbledhur kundër nesh". 7 Kështu Jozueu u ngjit në Gilgal, ai vetë me gjithë luftëtarët, tē gjithë luftëtarët trima. 8 Zoti i tha Jozueut: "Mos ki frikë nga ata, sepse i kam lénë në duart e tua; asnjë prej tyre nuk do tē jetë në gjendje tē tē rezistojë". 9 Kështu Jozueu u lëshua mbi ta papritmas, sepse kishte marshuar téré natën nga Gilgali. 10 Kështu Zoti i theu para Izraelit, u shkaktoi një disfatë tē madhe pranë Gabaonit, i ndoqi nëpër rrugën që ngjitet në Beth-Horon dhe i mundi deri në Azekah dhe Makedah. 11 Ndërsa iknini përparrë Izraelit dhe ndodheshin në tatëpjetën e Beth-Horonit, Zoti hodhi kundër tyre nga qelli Gurë tē mëdhenj deri në Azekah, dhe ata vdiqën; ata që vdiqën nga breshëri i Gurëve ishin më shumë se ata që bijtë e Izraelit vranë me shpatë. 12 Ditën që Zoti i dorëzoi Amorejtë në duat e bijve tē Izraelit, Jozueu i foli Zoti dhe në prani tē Izraelit tha: "O Diell, ndalu mbi Gabaonin, dhe ti, hënë, në luginën e Ajalonit!". 13 Kështu dielli u ndal dhe hëna qëndroi në vend deri sa mbaroi hakmarrja e popullit kundër armiqte tē tij. A nuk éshtë shkruar kjo në librin e tē Drejtit? Kështu dielli u ndal në mes tē qillit dhe nuk u nxitura tē perëndoje pothuajse një ditë tē téré. 14 Dhe nuk pati kurrë, as më parë dhe as më vonë, një ditë si ajo kur Zoti plotësoi déshirën e zërit tē një njeriu, pse Zoti luftoi pér Izraelin. 15 Pastaj Jozueu dhe i téré Izraeli bashkë me tē u kthyen në kampin e Gilgalit. 16 Por ata pesë mbretërit kishin ikur me vrap dhe ishin fshehur në shpellën e Makedahut. 17 Këtë ia thanë Jozueut: "Pesë mbretërit u gjetën tē fshehur në shpellën e Makedahut". 18 Atëherë Jozueu tha: "Rrukullisni gurë tē mëdhenj te hyrja e shpellës dhe vini njerëz që t'i ruajnë. 19 Ju ndërkaq mos u ndalni, por ndiqni armiqtë tuaj dhe goditni prapavijat e tij; mos i lejonj tē hyjnë në qytetet e tyre, sepse Zoti, Perëndia juaj, i ka lénë në duart tuaja". 20 Kur Jozueu dhe bijtë e Izraelit mbaruan së shfarosuri armiqtë e tyre me një kërdi tē madhë deri sa i zhdukën krejt, dhe ata që shpëtuan kërkuan strehë në qytetet e fortifikura, 21 téré populli u kthye shëndoshë e mirë pranë Jozueut në kampin e Makedahut. Askush nuk guxoi tē flasë kundër ndonjërit prej bijve tē Izraelit. 22 Atëherë Jozueu tha: "Hapni hyrjen e shpellës, nxirri jashët saj tē pesë mbretërit dhe m'i sillni". 23 Kështu vepruan; nxorën nga shpella tē pesë mbretërit dhe i çuan tek ai, domethënë mbreti i Jeruzalemit, mbreti i Hebronit, mbreti i Jarmuthit, mbreti i Lakishit dhe mbreti i Eglonit. 24 Kur u nxorën jashtë këta mbretër dhe u çuan tek Jozueu, ky thirri téré njerëzit e Izraelit dhe u tha kërëvë tē luftëtarëve që kishin shkuar bashkë me tē: "Afrohuni dhe vini këmbët tuaja mbi

qafën e këtyre mbretërvë". Ata u afraun dhe vunë këmbët e tyre mbi qafën e tyre. **25** Pastaj Jozueu u tha: "Mos kini frikë, mos u tmerroni, tregonuni të fortë dhe trima, sepse kështu do të veprojë Zoti me të gjithë armiqët tuaj kundër të cilëve duhet të luftoni". **26** Pas kësaj Jozueu i rrahu dhe i bëri të vdesin, pastaj i vari në pesë pemë, ku mbetën të varur deri në mbrëmje. **27** Në perëndim të diellit, Jozueu urdhëroi i' ulin nga drurët dhe t'i hidhni në shpellën ku ishin fshehur; pastaj në hyrje të shpellës vunë gurë të mëdhenj, që kanë mbetur aty deri sot. **28** Po atë ditë Jozueu mori Makedahun dhe i vrau me shpatë të gjithë bashkë me mbretin e tij; vendosi t'i shfarosë të gjithë personat që gjendeshin aty; nuk la asnjë të gjallë dhe e trajtoi mbretin e **29** Pastaj Jozueu dhe tërë Izraeli bashkë me të kaluan nga Makedahu në Libnah dhe e sulmuani këtë vend. **30** Zoti e dha edhe këtë qytet me gjithë mbretin e tij në duart e Izraelit; dhe Jozueu i vrau me shpatë të gjithë banorët e tij; nuk la asnjë njeri të gjallë dhe e trajtoi mbretin ashtu si kishte trajtuar mbretin e Jerikos. **31** Pastaj Jozueu, dhe tërë Izraeli bashkë me të, kaloi nga Libnahu në Lakish; vendosi kampin e vet kundër tij dhe e sulmoi. **32** Dhe Zoti e dha Lakishin në duart e Izraelit, që e pushtoi ditën e dytë dhe vrau me shpatë të gjithë personat që gjendeshin aty, pikërisht ashtu si kishte vepruar në Libnah. **33** Atëherë Horami, mbreti i Gezerit, shkoi në ndihmë të Lakishi; por Jozueu e mundi atë dhe popullin e tij dhe nuk la asnjë të gjallë. **34** Pastaj Jozueu dhe tërë Izraeli bashkë me të kaluan nga Lakishi në Eglon; e ngritën kampin e tyre kundër tij dhe e sulmuani. **35** E pushtuan po atë ditë dhe i vranë banorët me shpatë. Po atë ditë Jozueu vendosi të vrthesin gjithë personat që gjendeshin në vend, ashtu si kishte vepruar në Lakish. **36** Pastaj Jozueu dhe tërë Izraeli bashkë me të kaluan nga Egloni në Hebron dhe e sulmuani këtë. **37** E pushtuan dhe vranë me shpatë mbretin e tij, të gjithë qytetet dhe tërë personat që gjendeshin aty, nuk lanë asnjë njeri të gjallë, pikërisht ashtu si kishin vepruar në Eglon; por aty vendosi të shfarosen të gjithë personat që gjendeshin në vend. **38** Pastaj Jozueu dhe i tërë Izraeli bashkë me të u kthyen në drejtim të Debirit dhe e sulmuani. **39** Shtinë në dorë mbretin dhe të gjithë qytetet e tij; i vranë me shpatë dhe shfarosën të gjithë njëzet që gjendeshin në vend; nuk mbeti asnjë i gjallë. Ai e trajtoi Debirin dhe mbretin e tij ashtu si kishte trajtuar Hebronin, Libnahun dhe mbretin e tij. **40** Jozueu goditi, pra, gjithë vendin, krahinën malore, Negevin, ultësirén, shpatet e maleve, gjithë mbretërit e tyre; vendosi të shfarosë çdo gjë të gjallë, ashtu si kishte urdhëruar Zoti, Perëndia i Izraelit. **41** Kështu Jozueu i mundi nga Kades-Barnea deri në Gaza dhe nga tërë vendi i Gosenit deri në Gabaon. **42** Në një herë të vetme Jozueu kapi tërë ata mbretër dhe vendet e tyre, sepse Zoti, Perëndia i Izraelit, luftonte për Izraelin. **43** Pastaj Jozueu dhe tërë Izraeli bashkë me të u kthyen në kampin e Gilgalit.

11 Kur Jabini, mbret i Hatsorit, i mësoi këto njojarje, u dërgoi lajmëtarë Johabit, mbretit të Madonit, mbretit të Shimronit dhe atij të Akshafit, **2** mbretërvë që ndodheshin në veri të zonës malore, në Arabah, në jug të Kinerethit, në ultësirén dhe mbi lartësitë e Dorit, në perëndim, **3** Kananeje që ishin në lindje dhe në perëndim, Amorejive, Hitejive, Perezejive dhe Jebusejive në krahinën malore, Hivejve në këmbët e malit Hermon në vendin e Mitspahut. **4** Kështu ata dolën, ata vetë me tërë ushtritë e tyre, një turmë shumë e madhe si rrëra që është mbi bregun e detit dhe me kuaj e qerre në një numër shumë të madh. **5** Kështu tërë këta mbretër u bashkuan dhe erdhën në afersitë e ujërave të Meromit

për të ngritur një kamp të përbashkët dhe për të luftuar kundër Izraelit. **6** Por Zoti i tha Jozueut: "Mos u tremb nga ata, sepse nesër në këtë orë ke për t'i parë të gjithë të vrrarë para Izraelit. Do të presësh lejet e këmbëve të kuajve të tyre dhe do të djegësh qerret e tyre". **7** Jozueu, pra, dhe gjithë luftëtarët bashkë me të, marshuan papritmas kundër tyre afér ujërave të Meromit dhe i sulmuani; **8** dhe Zoti i dha në duart e Izraelitëve, të cilët i mundën dhi e ndoqën deri në Sidonin e madh, deri në ujërat e Misrefothit dhe në luginën e Mitspahut, në drejtim të lindjes; i mundën deri në atë pikë sa nuk lanë të gjallë asnjë prej tyre. **9** Jozueu i trajtoi si i kishte thënë Zoti preu lejet e këmbëve të kuajve të tyre dhe ua dogji qerret. **10** Në po atë periudhë Jozueu u kthye dhe pushtoi Hatsorin, vrau mbretin e tij me shpatë, sepse në të kaluarën Hatsori kishte genë kryeqyteti i tërë këtyre mbretërive. **11** Vrau me shpatë tërë njerëzit që gjendeshin aty, duke vendosur shfarosjen e tyre; pastaj i vuri flakën Hatsorit. **12** Kështu Jozueu pushtoi tërë qytetet e këtyre mbretërive, zuri mbretërit e tyre dhe i vrau me shpatë, duke vendosur shfarosjen e tyre, ashtu si kishte urdhëruar Moisiu, shërbëtori i Zotit. **13** Por Izraeli nuk u vuri flakën asnjërit prej qyteteve që ngriheshin në kodrinat, me përashtim të Hatsorit, i vetmi qytet që Jozueu dogji. **14** Blijë e Izraelit morën për vete tërë plaçkën e këtyre qyteteve dhe bagëtinë, por vranë tërë njerëzit dhe nuk lanë shprtë të gjallë. **15** Ashti si i kishte urdhëruar Zoti Moisiu, shërbëtorin e tij, kështu Moisiu urdhëroi Jozueun, dhe ky nuk la pas dore asgjë nga tërë ato që Zoti i kishte urdhëruar Moisiut. **16** Kështu Jozueu shtiu në dorë tërë atë vend, krahinën malore, tërë Negevin, tërë vendin e Goshenit, ultësirén, Arabahun, krahinën malore të Izraelit dhe ultësirat e tij, **17** nga mal i Holak, që ngrihet në drejtim të Seirit, deri në Baal-Gad në luginën e Libanit në këmbët e malit Hermon; zuri tërë mbretërit e tyre, i goditi dhei i vrau. **18** Jozueu luftoi gjatë kundër të gjithë këtyre mbretërive. **19** Nuk pati qytet që të bënte paqe me bijtë e Izraelit, me përashtim të Hivejve që banonin në Gabaon; i pushtuan të gjitha me luftë. **20** Në fakt ishte Zoti vetë që fortësonte zemrën e tyre që të bënë luftë kundër Izraelit, me qëllim që Izraeli të vendoste shfarosjen e tyre pa asnjë mëshirë për ta, por t'i zhdukte nga facja e dheut ashtu si e kishte urdhëruar Zoti Moisiun. **21** Po në këtë periudhë Jozueu u nis në marshim dhe shfarosi Anakitët e krahinës malore, ata të Hebronit, të Debirit, të Anabit, të të gjithë krahinës malore të Judës dhe të gjithë krahinës malore të Izraelit; Jozueu vendosi shfarosjen e tyre të plotë bashkë me qytetet e tyre. **22** Nuk mbetën më Anakitë në vendin e bijve të Izraelit; mbetën disa prej tyre vetëm në Gaza, në Gath dhe në Ashod. **23** Kështu Jozueu shtiu në dorë tërë vendin, pikërisht ashtu siç i kishte thënë Zoti Moisiut; Jozueu ia la pastaj si trashëgim Izraelit, simbas ndarjeve të tyre në fise. Dhe kështu vendi pati një pushim nga lufta.

12 Këta janë mbretërit e vendit të mundur nga bijtë e Izraelit, që pushtuan territorin e tyre matanë Jordanit, në drejtim të lindjes, nga përröi Arnon deri në malin Hermon dhe tërë Arabahun lindor; **2** Sihoni, mbret i Amorejive, që banonte në Heshbon dhe sundonte nga Aroeri, oë gjendet mbi brigjet e lumit të Harnonit, nga gjysma e lumit dhe nga gjysma e Galaadit deri në lumin Jakob, që është kufi me bijtë e Anonit; **3** dhe në pjesën lindore të Arabahut nga deti i Kinerethit deri në detin e Arabahut, nga Deti i Kripur deri në Beth-Jeshimoth, dhe në jug deri në shpatet e Pisgahut. **4** Pastaj territori i Ogut, mbretit të Bashanit, një nga gjigantët që kishin shpëtuar dhe që banonte në Ashtaroth dhe në

Edrej, 5 dhe që sundonte mbi malin Hermon, mbi Salkahun, mbi tërë Bashanin deri në kufirin e Geshuritëve dhe Maakathitëve, dhe mbi gjysmën e Galaadit deri në kufirin e Sihonit, mbretit të Heshbonit. 6 Moisiu, shërbëtori i Zotit, dhe bijtë e Izraelit i mundën; pastaj Moisiu, shërbëtori i Zotit ua dha në zotërim vendin e tyre Rubenitëve, Gaditëve dhe gjysmës së fisit të Manasit. 7 Këta janë përkundrazi mbretërit e vendit që Jozueu dhe bijtë e Izraelit i mundën këtë Jordanit, në perëndim, nga Baal-Gadi në luginën e Libanit deri në malin Halak që ngritet mbi Seir, vend që Jozueu 8 në krahinën malore, në ultësirën, në Arabah, në shpatet e maleve, në shkretëtirë dhe në Negev; vendi i Hitejive, i Amorejeve, i Kananejeve, i Perezejive, i Hivejve dhe i Jebusejive; 9 mbretëri i Jerikos, një; mbretëri i Ait, afér Bethelit, një; 10 mbretëri i Jeruzalemit, një; mbretëri i Hebronit, një; 11 mbretëri i Jarmuthit, një; mbretëri i Lakishit, një; 12 mbretëri i Eglonit, një; mbretëri i Gezerit, një; 13 mbretëri i Debirit, një; mbretëri i Gederit, një; 14 mbretëri i Hormahut, një; mbretëri i Aradit, një; 15 mbretëri i Libnahut, një; mbretëri i Adulamit, një; 16 mbretëri i Makedahut, një; mbretëri i Bethelit, një; 17 mbretëri i Tapuahut, një; mbretëri i Heferit, një; 18 mbretëri i Afekut, një; mbretëri i Sharonit, një; 19 mbretëri i Madonit, një; mbretëri i Hatsorit, një; 20 mbretëri i Shirom-Meronit, një; mbretëri i Akshafit, një; 21 mbretëri i Taanakut, një; mbretëri i Megidos, një; 22 mbretëri i Kedeshit, një; mbretëri i Jokneamit, në Karmel, një; 23 mbretëri i Dorit, mbi lartësinë e Dorit, një; mbretëri i popujve të Gilgalit, një; 24 mbretëri i Tirtsahut, një. Gjithsej tridhjetë e një mbretëri.

13 Por Jozueu ishte plak dhe në moshë të shtyrë; dhe Zoti i tha: "Ti je plak dhe i shtyrë në moshë, dhe të mbetet një pjesë shumë e madhe e vendit për të pushtuar. 2 Ky është vendi që mbetet akoma: tërë territori i Filistejeve dhe gjithë ai i Geshuritëve, 3 nga Shikori që rrjedh në lindje të Egjiptit, deri në kufirin e Ekroneit nga veriu (krahinë që konsiderohet kananease), tokat e pesë princave të Filistejeve, domethënë të Gazës, të Ashdodit, të Ashkalonit, të Gathit, të Ekroneit dhe të Avejve gjithashtu, 4 në jug, tërë vendi i Kananejeve, dhe Mearahu që u përket Sidonëve deri në Afek, deri në kufirin e Amorejeve; 5 vendi i Giblithëve dhe tërë Libani në drejtëm të lindjes, nga Baal-Gadi në këmbët e malit Hermon deri në hyrje të Hamathit; 6 tërë banorët e krahinës malore të Libanit deri në ejrat e Misrefotit, dhe gjithë Sidonit. Unë do t'i dëboj para bijve të Izraelit; ti ndërkqëndraje me short vendin midis Izraelitëve si trashëgimi, ashtu si të kam urdhëruar. 7 Ndaje, pra, këtë vend si trashëgimi midis néntë fiseve dhe gjysmës së fisit të Manasit". 8 Rubenitët dhe Gaditët, bashkë me gjysmën e fisit tjetër, kanë marrë trashëgiminë e tyre, që Moisiu u dha atyre matanë Jordanit, në lindje, ashtu siç ua kishte dhënë Moisiu, shërbëtor i Zotit; 9 nga Aroeri që ndodhet në brigjet e përruit Arnon dhe nga qyteti që është në mes të luginës, tërë rrafshnaltën e Medebas deri në Dibon; 10 tërë qytetet e Sihonit, mbretit të Amorejeve, që mbretëronte në Heshbon, deri në kufirin e bijve të Amonit; 11 Galaadin, territorin e Geshuritëve dhe të Maakathitëve, tërë malin Hermon dhe tërë Bashanin deri në Salkah; 12 tërë mbretërinë e Ogu, në Bashan, që mbretëronte në Ashtaroth dhe në Edrei dhe ishte i vetmi gjigant i mbetur gjallë. Në fakt Moisiu i kishte mundur dhe dëbuar. 13 Por bijtë e Izraelit nuk i përzunë Geshuritët dhe Maakathitët; kjo është arësyeja pse Geshuritët dhe Maakathitët banojnë në mes të Izraelit deri në ditët e sotme. 14 Vetëm fisit të Levit, Moisiu nuk i kishte dhënë asnjë trashëgimi; flajmet e bëra me zjarr për ndër të Zotit, Perëndisë së Izraelit, përfaqësonin trashëgiminë e tij,

ashtu si i kishte thënë ai. 15 Kështu Moisiu i kishte dhënë fisit ashtu si i kishte thënë ai. 15 Kështu Moisiu i kishte dhënë fisit të bijve të Rubenit pjesën që u përkiste, simbas familjeve të tyre; 16 territori i tyre niste nga Aroeri që ndodhet mbi brigjet e përruit Arnon dhe nga qyteti që gjendet në mes të luginës, tërë rrafshnaltëna pranë Medebës, 17 Heshboni dhe tërë qytetet e tij që ndodhen në rrafshnaltëna: Diboni, Bamoth-Baal, Beth-Baal-Meoni, 18 Jahtsahu, Kedemothi, Mefaaathi, 19 Kirjathaimi, Sibmahu, Tsereth-Hashahari mbi malin e luginës, 20 Beth-Peori, shpatet e Pisgahut dhe Beth-Jeshimothi; 21 të gjitha qytetet e rrafshnaltës dhe tërë mbretëria e Sihonit, mbretit të Amorejeve që mbretëronte në Heshbon, të cilin Moisiu e mundi me princat e Madianit: Evi, Rekem, Tsur, Hur dhe Reba, princa vasalë të Sihonit, që banonin në atë vend. 22 Bijtë e Izraelit vranë gjithashtu me shpatë Balaamin, birin e Beorit, shortarin, bashkë me të tjerët që u vranë në radhët e Madianitëve. 23 Territori i bijve të Rubenit kufizohet me Jordanin. Kjo ishte trashëgimia e bijve të Rubenit në bazë të familjeve të tyre, së bashku me qytetet dhe fshatrat e tyre. 24 Moisiu i kishte dhënë gjithashtu fisit të Gadit, bijve të Gadit, pjesën e tyre, simbas familjeve të tyre. 25 Territori i tyre përfshinte Jazerin, të gjitha qytetet e Galaadit, gjysmën e vendit të bijve të Amonit deri në Aroer, që ngritet përballë Rabahut, 26 dhe nga Heshboni deri në Ramath-Mitspah dhe Betonim, dhe nga Mahanaimi deri në kufirin e Debirit, 27 dhe në luginë, Beth-Harami, Beth-Nimrahi, Sukothi dhe Tsafoni, pjesa që mbeti nga mbretëria e Sihonit, mbretit të Heshbonit, që ka Jordanit përfshinë, deri në skajin e Detit të Kinerethit, matanë Jordanit, në drejtim të lindjes. 28 Kjo qe trashëgimia e bijve të Gadit, simbas familjeve të tyre, me qytetet dhe fshatrat e tyre. 29 Moisiu i kishte dhënë gjithashtu gjysmës së fisit të Manasit, bijve të Manasit, pjesën e tyre, simbas familjeve të tyre. 30 Territori i tyre përfshinte Mahanaimin, tërë Bashanin, tërë mbretërinë e Ogu, mbretit të Bashanit, tërë fshatrat e Jairit që ndodhen në Bashan, gjithsej shtatëdhjetë qytete. 31 Gjysma e Galaadit, Ashtarothit dhe Edreit, qytete të mbretërisë së Ogu në Bashan, kaluan në dorë të bijve të Makirit, birin të Manasit, simbas familjeve të tyre. 32 Këto janë pjesët që Moisiu i kishte ndarë si trashëgimi në fushat e Moabit, matanë Jordanit, në bregun përballë Jerikos, në lindje. 33 Por fisit të Levit Moisiu nuk i la asnjë trashëgimi; Zoti, Perëndia i Izraelit, ishte trashëgimia e tij, ashtu siç u kishte thënë ai vetë.

14 Këto janë territorët që bijtë e Izraelit morën si trashëgimi në vendin e Kanaanit, dhe që prifti Eleazar, Jozueu, bir i Nunit, dhe kryetarët e familjeve të fiseve të bijve të Izraelit u ndanë atyreve si trashëgimi. 2 Trashëgimia e tyre u vendos me short, ashtu si i kishte urdhëruar Zoti me anë të Moisit, që ndërtë fiseve dhe gjysmës së fisit, 3 sepse dy fiseve të tjera dhe gjysmës së fisit, Moisiu u kishte dhënë trashëgiminë e tyre matanë Jordanit; por nuk u kishte dhënë asnjë trashëgimi Levitëve, 4 sepse bijtë e Jozefit formonin dy fise, atë të Manasit dhe atë të Efraimit; Levitëve nuk iu dha asnjë pjesë në vend, por vetëm disa qytete për të banuar bashkë me kullota për bagëtinë e tyre dhe pasuritë që kishin. 5 Bikitë e Izraelit vepruan ashtu si i kishte urdhëruar Zoti Moisiu dhe e ndanë vendin. 6 Atëherë bijtë e Judës u paraqitën para Jozueut në Gilgal; dhe Kalebi, bir i Jefunehut, Kenizeu, i tha: "Ti e di atë që Zoti i tha Moisiut, njeriut të Perëndisë, lidhur me mua dhe me ty në Kadesh-Barnea. 7 Unë isha dyzet vjeç kur Moisiu, shërbëtori i Zotit, më dërgoi në Kadesh-Barnea për të vëzhguar vendin; unë i paraqita një raport ashtu si ma thoshte zemra. 8 Ndërsa véllezërit e mi që kishin ardhur me mua e

shkurajuan popullin, unë ndoqa plotësish Zotin, Perëndinë tim. 9 Atë ditë Moisiu bëri këtë betim: "Toka që ke shkelur me këmbë do të jetë trashëgimia jote dhe e bijve të tu për gjithnjë, sepse ke ndjekur plotësish Zotin, Perëndinë tim". 10 Dhe ja, tani Zoti më ka ruajtur të gjallë, siç e kishte thënë, këto dyzet e pesë vjet që kur Zoti i tha këto fjalë Moisiut, ndërsa Izraeli endej nëpër shkretëtirë; dhe ja, sot u bëra tetëdhjetë e pesë vjeç. 11 Por sot jam akoma i fortë si ditën që Moisiu më nisi; po atë fuqi që kisha atëherë e kam edhe tani, qoftë për të luftuar, qoftë për të shkuar dhe për të ardhur. 12 Prandaj ma jep këtë mal pér të cilin foli Zoti atë ditë; sepse ti vetë e dëgjoje atë ditë që aty ishin Anakimët dhe kishte qytete të mëdha dhe të fortifikura. Në rast se Zoti do të jetë me mua, unë do t'i dëboj, ashtu si ka thënë Zoti". 13 Atëherë Jozueu ebekoi dhe i dha si trashëgimi Hebronin Kalebit, djalit të Jefunehut. 14 Për këtë arësyte Hebron ka mbetur pronë e Kalebit, birit të Jefunehut, Kenizeu, deri në ditën e sotme, sepse ai ka ndjekur plotësish Zotin, Perëndinë e Izraelit. 15 Më parë Hebron quhej Kirjath-Arba, Arba pati qenë njeriu më i madh në radhët e Anakimëve. Dhe vendi nuk pati më luftë.

15 Pjesa që iu dha me short fisit të bijve të Judës, simbas familjeve të tyre, shtrihej deri në kufirin e Edomit, në shkretëtirën e Tsinit, në skajin jugor. 2 Kufiri i tyre jugor fillonte në skajin e Detit të Kripur, nga këpi që drejtohet në jug, 3 dhe zgjatej në jug në drejtëm të përpjetës së Akrabimit, kalonte nëpër Tsin, pastaj njijtej në drejtëm të Adarit dhe kthente nga ana e Karkasë; 4 kalonte pastaj nga Atsmoni dhe vazhdonte deri në përruan e Egjiptit, dhe mbaronte në det. "Ky do të jetë", tha Jozueu, "kufiri juaj në jug". 5 Kufiri në lindje ishte Deti i Kripur deri në grykëderdhjen e Jordanit. Kufiri verior fillonte me mëngën e detit pranë grykëderdhjes së Jordanit; 6 pastaj kufiri njijtej në drejtëm të Beth-Oglahut, kalonte në veri të Beth-Arabahut dhe njijtej deri në gurin e Bohanit, birit të Rubenit. 7 Pastaj nga Lugina e Akorit kufiri njijtej në Debir, kthehej prapa në veri në drejtëm të Gilgalit, që ndodhet përballë së përpjetës të Adumumit, në jug të luginës; pastaj kufiri kalonte në ujërat e En-Shemeshit dhe mbaronte në En-Roguel. 8 Kufiri pas kësaj njijtej nëpër luginën e birit të Hinonit deri te shpatet jugore të qytetit të Jebuseje (që është Jeruzalemi). Pastaj kufiri njijtej deri në majën e malit që ndodhet përballë luginës së Hinomit në perëndim, që mbetet në skajin e luginës të Refaimit në veri. 9 Ngå maja e malit kufiri shtrihej deri në burimin e ujërave të Neftoahut, vazhdonte në drejtëm të qyteteve të malit Efron dhe pastaj kthente deri në Baalah, që është Kirjath-Jearimi. 10 Nga Baalah kufiri kthente pastaj në perëndim të malit Seir, kalonte mbi faqen veriore të malit Jearim (që është Kesalon), zbriste në Beth-Shemesh dhe kalonte nëpër Timah. 11 Pastaj kufiri arrinte anën veriore të Ekroneit, kthente nga Shikroni, kalonte nëpër malin e Baalahut, shtrihej deri në Jabneel dhe mbaronte në det. 12 Kufiri në perëndim ishte Deti i Madh. Këta ishin rreth e qark kufijtë e bijve të Judës simbas familjeve të tyre. 13 Kalebit, birit të Jefunehut, Jozueu i dha një pjesë në mes të bijve të Judës, ashtu siç e kishte porositur Zoti; Kirjath-Arba, që është Hebronii (Arba ishte ati i Anakut). 14 Dhe Kalebi déboi që andej tre djemtë e Anakut, Sheshain, Ahimanin dhe Talmain, pasardhës të Anakut; 15 Që këtë ai u ngrit kundër banorëve të Debirit (që më parë quhej Kirjath-Sefer). 16 Dhe Kalebi tha: "Atij që do të sulmojë Kirjath-Seferin dhe do ta shtjerë në dorë, unë do t'i jap për grua vajzën time Aksah". 17 Atëherë Othnieli, bir i Kenazit, vëllai i Kalebit, e shtiu në dorë, dhe Kalebi i

dha për grua bijën e tij Aksah. 18 Kur ajo erdhë të banojë me të, i mbushi mendjen Othnielit t'i kërkonte atit të saj një fushë. Atëherë ajo zbriti nga gomari dhe Kalebi i tha: "Çfarë do?". 19 Ajo i përgjigji: "Më bëj një dhuratë; mbasi më ke dhënë tokë në Negev, më jep edhe burime ujore". Kështu ai i dhuroi burimet e sipërme dhe burimet e poshtme. 20 Kjo që trashëgimia e fisit të bijve të Judës, simbas familjeve të tyre; 21 qytetet e vendosura në skajin e fisit të bijve të Judës, në drejtëm të kufirit të Edomit, në Negev ishin: Kabtseeli, Ederi dhe Jaguri, 22 Kinahu, Dimonahu, Adadahu, 23 Kadeshi, Hatsori, Ithnami, 24 Zifi, Telemi, Bealothi, 25 Hatsor-Hadattahu, Kerioth-Hetsroni (domethënë në Hatsori), 26 Amami, Shema, Moladahu, 27 Hatsar-Gadahu, Heshmoni, Beth-Peleti, 28 Hatsar-Shuali, Beer-Sheba, Bizjotjhahu, 29 Baala, Ijimi, Etsemi, 30 Eltoladi, Kesili, Hormahu, 31 Tsiklagu, Madmanahu, Sansanahu, 32 Lebaothi, Shilhimi, Aini, Rimoni; gjithsej njëzet e nëntë qytete me fshatrat e tyre. 33 Në ultësirë: Eshaoli, Tsoreahu, Ashnahu, 34 Zanoahu, En-Ganimi, Tapuahu, Enami; 35 Jarmuthi, Adulami, Sosohu, Azekahu, 36 Shaaraimi, Adithaimi, Gederahu dhe Gederothaimi: katërmëbdhjetë qytete me gjithë fshatrat e tyre; 37 Tsenani, Hadashahu, Migdal-Gadi, 38 Dileani, Mitspahu, Joktheeli, 39 Lakishi, Bokskathi, Egloni, 40 Kaboni, Lahmasi, Kitlishi, 41 Gederothi, Beth-Dagoni, Naamahu dhe Makedahu; gjashtëmbëdhjetë qytete me gjithë fshatrat e tyre; 42 Libnahu, Etheri, Ashani; 43 Jiftahu, Ashna, Netsibi; 44 Kejlahu, Akzibi dhe Mareshahu: nëntë qytete me fshatrat e tyre; 45 Ekroni me qytetet dhe fshatrat e tij; 46 nga Ekroni deri në det, çdo gjë që ishte afër Ashdotit me fshatrat e tyre; 47 Ashdoti me gjithë qytetet dhe fshatrat e tij; Gaza me qytetet dhe fshatrat e tij deri në përruin e Egjiptit dhe në detin e Madh me bregun e tij. 48 Në zonën malore: Shanoiri, Jatiri dhe Sokohu, 49 Danahu, Kirjath-Sanahu, domethënë Debiri, 50 Anabi, Esthemothi, Animi, 51 Gosheni, Holoni dhe Gilohu: njëmbëdhjetë qytete bashkë me fshatrat e tyre; 52 Arabi, Dumahu, Esheani, 53 Janumi, Beth-Tapuahu, Afekahu, 54 Humtahu, Kirjath-Arba (domethënë Hebron) dhe Tsiori: nëntë qytete me gjithë fshatrat e tyre; 55 Maoni, Karmeli, Zifi dhe Jutahu, 56 Jizreeli, Jokdeami, Zanoahu, 57 Kaini, Gibeahu dhe Timnahu: dhjetë qytete me fshatrat e tyre; 58 Halluli, Beth-Tsuri, Gedori, 59 Maarathi, Beth-Anothi dhe Eltekoni: gjashtë qytete me fshatrat e tyre; 60 Kirjath-Baal (domethënë Kirjath-Jearimi) dhe Rabahu: dy qytete bashkë me fshatrat e tyre. 61 Në shkretëtirë: Beth-Arabahu, Midini, Sekakahu, 62 Nibshani, qyteti i kripës dhe Engedi: gjashtë qytete me fshatrat e tyre. 63 Përsa u përket Jebuseje që banonin në Jeruzalem, bijtë e Judës nuk mundën t'i débojnë; kështu që Jebusëjtë kanë banuar në Jeruzalem bashkë me bijtë e Judës deri në ditën e sotme.

16 Pjesa që iu dha me short bijve të Jozefit shtrihej nga Jordani pranë Jerikos, në drejtëm të ujërave të Jerikos në lindje, deri në shkretëtirën që njijet nga Jeriko në Bethel nëpër krahinën malore. 2 Kufiri vijonte pastaj nga Betheli në Luc dhe kalonte në Ataroth nëpër kufirin e Arkejeve, 3 dhe zbriste në perëndim në drejtëm të kufirit të Jafletejeve deri në kufirin e Beth-Horonit të poshtëm dhe deri në Gezer, duke mbaruar në det. 4 Kështu bijtë e Jozefit, Manasi dhe Efraimi, patën secili trashëgiminë e vet. 5 Këto qenë kufijtë e bijve të Efraimit, simbas familjeve të tyre. Kufiri i trashëgimisë së tyre, në lindje, ishte Atrothi deri në Beth-Horonin e sipër; 6 kufiri shtrihej deri në det në veri të Mikmethathit, pastaj kthente nga Indja deri në Tanaath-Shiloh dhe i kalonte përpara në lindje të Janoahut. 7 Nga Janoahu zbriste pastaj në

Ataroth dhe Naarah dhe zgjatej deri në Jeriko, për të mbaruar në Jordan. **8** Nga Tapuan kufiri shtrihej në perëndim deri në përruan Kanah dhe mbaronte në det. Kjo qe trashëgimia e fisit të Efraimit, simbas familjeve të tyre, **9** bashkë me qytetet e rezervuara përbijtë e Efraimit në mes të trashëgimisë së bijve të Manasit, të gjithë qytetet bashkë me fshatrat e tyre. **10** Por ata nuk i débuan Kananejtë që banonin në Gezer; kështu Kananejtë kanë banuar në mes të Efraimit deri ditën e sotme, por u bënë sklevëv.

17 Kjo qe pjesa që i ra me short fisit të Manasit, sepse ai ishte i parëlinduri i Jozefit, Maikrit, të parëlindurit të Manasit dhe atë i Galaudit, iu caktua Galaadi dhe Bashani, sepse ishte luftëtar. **2** Ju dha me short gjithashu një pjesë bijve të tjerë të Manasit, simbas familjeve të tyre: bijve të Abiezzerit, bijve të Helekut, bijve të Asrielit, bijve të Heferit, bijve të Shemidit. Këta ishin fëmijët meshkuj të Manasit, birit të Jozefit, simbas familjeve të tyre. **3** Tselofehadi, bir i Heferit, bir i Galaudit, bir i Makirit, bir i Manasit, nuk pati djem, por vetëm vajza, të cilat quhen Mahlah, Noah, Higlah, Milkah dhe Tirtsah. **4** Ato u paraqitën para priftit Eleazar, para Jozueut, birit të Nunit, dhe para princiave, duke thënë: "Zoti urdhëroi Moisiun që të na japë një trashëgimi në mes të vëllezërve tanë". Dhe Jozueu u dha një trashëgimi në mes të vëllezërve të atit të tyre, simbas urdhrit të Zotit. **5** Kështu i ranë dhjetë pjesë Manasit, përvëc vendit të Galaudit dhe të Bashanit që ndodheshin matanë Jordanit; **6** në fakt bijat e Manasit morën një trashëgimi në mes të bijve të tij, dhe vendi i Galaudit iu caktua bijve të tjerë të Manasit. **7** Kufiri i Manasit shtrihej nga Asheri në Mikmethsah, që ndodheshin përballë Sïkemit, pastaj kthente nga e djaththa në drejtim të banorëve të En-Tapuahut. **8** Vend i Tapuahut i përkiste Manasit; por Tapuahu në kufi të Manasit ishte pronë e bijve të Efraimit. **9** Pastaj kufiri zbriste në përruan Kanah, në jug të përrro; këto qytete që ishin pronë e Efraimit ngriheshin në mes të qyteteve të Manasit; por kufiri i Manasit ndodhej në krahun verior të përrro dhe mbaronte në det. **10** Territori në jug i përkiste Efraimit, kurse ai në veri ishte pronë e Manasit, dhe deti ishte kufiri i tyre; në veri kufizoheshin me Asherin dhe në lindje me Isakarin. **11** Përveç kësaj, në territorin e Isakarit dhe në atë të Asherit Manasi zotëronte: Beth-Shean me fshatrat e tij, Ibleam me fshatrat e tij, banorët e Dorit me fshatrat e tij, banorët e En-Dorit me fshatrat e tij, banorët e Tanaakut me fshatrat e tij, banorët e Megidos me fshatrat e tij, tri krahina kodrinore. **12** Por bijtë e Manasit nuk mundën t'i pushtojnë ato qytete, sepse Kananejtë ishin të vendosur të rrinin në atë vend. **13** Por bijtë e Izraelit u bënë të fortë, nënshtruan Kananejtë dhe i robëruan, por nuk i débuan krejt. **14** Atëherë bijtë e Jozefit i folën Jozueut dhe i thanë: "Pse na dhe si trashëgimi vetëm një pjesë, vetëm një hise, kur ne jemi një popull i madh që Zoti e ka bekuar deri sot?". **15** Jozueu u tha atyre: "Në rast se jeni një popull i madh në numër, shkoni në pyll dhe hapni tokë të re që të keni tokë në vendin e Perezejeve dhe të gjigantëve, sepse krahina malore e Efraimit është tepër e paktë për ju". **16** Por bijtë e Jozefit iu përgjigjën: "Krahina malore nuk na mjafton; dhe të gjithë Kananejtë që banojnë në krahinën fushore kanë qerre të hekurta, si ata që janë në Beth-Shean dhe në fshatrat e tij, ashtu dhe ata që banojnë në luginën e Jizreelit". **17** Atëherë Jozueu i foli shtëpisë së Jozefit, Efraimit dhe Manasit, dhe tha: "Ti je një popull i madh në numër dhe ke një forcë të madhe; nuk do të kesh vetëm një pjesë, **18** por edhe krahina malore do të jetë jotja; ndonëse është pyll, ti do ta shpyllëzosh dhe do të jetë jotja deri

në skajet e tij më të largëta, sepse ti do t'i débosh Kananejtë megjithëse kanë qerre të hekurta dhe janë të forte".

18 Pastaj tërë asambleja e bijve të Izraelit u mblohdh në Shiloh, dhe aty ngritën çadrën e mbledhjes. Vendi u ishte nënshtruar atyre. **2** Por kishte midis bijve të Izraelit shtatë fise, që nuk e kishin marrë akoma trashëgiminë e tyre. **3** Kështu Jozueu u tha bijve të Izraelit: "Deri kur nuk do të kujdeseni të shkoni të merrni vendin që Zoti, Perëndia i etërvë tuaj, ju ka dhënë? **4** Zgjidhni midis jush tre burra për çdo fis dhe unë do t'i nis. Ata do të ngrinen, do ta përshtojnë vendin, do të bëjnë përshkrimin e tij në bazë të pjesës së tyre të trashëgimisë dhe pastaj do të kthehen tek unë. **5** Ata do ta ndanë në shtatë pjesë: Juda do të mbetet në territorin e tij në jug dhe shtëpia e Jozefit në territorin e tij në veri. **6** Ju do të bëni, pra, përshkrimin e vendit në shtatë pjesë; do ta sillni tek unë dhe unë do të hedh shortin për ju këtu, para Zotit, Perëndisë tonë. **7** Por Levitët nuk duhet të kenë asnjë pjesë në mes tuaj, sepse priftëria e Zotit është trashëgimia e tyre; dhe Gadi, Rubeni dhe gjysma e fisit të Manasit kanë marrë trashëgiminë e tyre matanë Jordanit në lindje, që Moisiu, shërbëtori i Zotit, u ka dhënë atyre". **8** Ata njerëz, pra, u ngriten dhe u nisën; dhe Jozueu i urdhëroi ata që niseshin për të përshkruar vendin, duke u thënë: "Shkoni, përshkoni vendin dhe bëni përshkrimin e tij; pastaj kthehuni tek unë, dhe këtu unë do të hedh shortin për ju para Zotit në Shiloh". **9** Kështu ata njerëz u nisën, e përshkuan vendin dhe bënë në një libër përshkrimin e shtatë pjesëve të tij simbas qyteteve; pastaj u kthyen tek Jozueu në kampin e Shilohut. **10** Atëherë Jozueu hodhi shortin për ta në Shiloh para Zotit dhe e ndau vendin midis bijve të Izraelit, simbas ndarjeve të tyre. **11** U hodh në short pjesa e fisit të bijve të Beniaminit, simbas familjeve të tyre; territori që u ra në short kishte kufijtë e tij midis bijve të Judës dhe bijve të Jozefit. **12** Nga ana veriore kufiri i tyre fillonte me Jordanin, ngjitej në shpatin në veri të Jerikos, kalonte krahinën malore në drejtim të perëndimit dhe mbaronte në shkretëtirën e Beth-Avenit. **13** Që andej kufiri ngjitej në Luc, mbi shpatin në jug të Lucit (që është Bethell); pastaj zbriste në Ataroth-Adar, pranë malit që ndodhet në jug të Beth-Horonit të poshtém. **14** Pastaj kufiri shtrihej, duke kthyer në krahun perëndimor drejt jugut të malit që ngríej përballë Beth-Horonit, në jug, dhe mbaronte në Kirjath-Baal (që është Kiriath-Jearimi), qytet i bijve të Judës. Ky ishte krahun perëndimor. **15** Ana jugore fillonte në skajin e Kiriath-Jearimit. Kufiri zgjatej në drejtim të perëndimit deri sa prekte burimin e ujërave të Neftoahut; **16** pastaj kufiri zbriste në skajin e malit që ndodhet përballë luginjës së birit të Hinomit, që është në luginët e gjigantëve, në veri, dhe zbriste nëpër luginët e Hinomit, në anën jugore të qytetit të Jebuzejve, deri në En-Rogel. **17** Pastaj kthente në drejtim të veriut dhe arrinte në En-Shemesh; shtrihej në drejtim të Gellolit, që ndodhet përballë së përpjetës të Adumimit, dhe zbriste në gurin e Bohanit, birit të Rubenit; **18** pas kësaj kalonte në shpatin verior përballë Arabahut dhe zbriste në drejtim të tij. **19** Kufiri kalonte pastaj nga shpati verior i Beth-Hoglahut dhe mbaronte në kepin verior të Detit të Kripur, në skajin jugor të Jordanit. Ky ishte kufiri në jug. **20** Jordani shërbente si kufi nga ana lindore. Kjo ishte trashëgimia e bijve të Beniaminit në bazë të kufive rrëth e qark, simbas familjeve të tyre. **21** Qytetet e fiseve të bijve të Beniaminit, simbas familjeve të tyre, ishin Jeriko, Beth-Hoglahu, Emek-Ketsitsi, **22** Beth-Arabahu, Tsemaraimi, Betheli, **23** Avimi, Parahu, Ofrahu, **24**

Kefar-Haamoni, Ofni dhe Geba: dymbëdhjetë qytete me fshatrat e tyre; **25** Gabaoni, Ramahu, Beerothi, **26** Mitspehu, Kefirahu, Motsahu, **27** Rekemi, Irpeeli, Taralahu, **28** Tselahu, Efeli, Gebusi (që éshëtë Jeruzalem), Gibeathi dhe Kirjathi: katërmëbëdhjetë qytete me gjithë fshatrat e tyre. Kjo që trashëgimia e bijve të Beniaminit, simbas familjeve të tyre.

19 Pjesa e dytë që u hodh me short i takoi Simeonit, fisit të bijve të Simeonit simbas familjeve të tyre. Trashëgimia e tyre ndodhej në mes të trashëgimisë së bijve të Judës. **2** Trashëgimia e tyre përfshinte Beer-Sheban (Sheban), Moladahun, **3** Hatsar-Shualin, Balahun, Etsem, **4** Etoladin, Bethulin, Hormahun, **5** Tsiklagun, Beth-Markabothin, Hatsar-Susahin, **6** Beth-Lebaothin dhe Sharuhenin: trembëdhjetë qytete me fshatrat e tyre; **7** Ainin, Rimonin, Etherin dhe Ashanin: katër qytete me fshatrat e tyre, **8** dë të gjitha fshatrat që ndodhenin rrëthi këtyre qyteteve, deri në Baalath-Beer, Ramah të Negevit. Kjo përfaqësonte trashëgiminë e fisit të bijve të Simeonit, simbas familjeve të tyre. **9** Trashëgiminë e bijve të Simeonit e morën bijtë e Judës, sepse pjesa e bijve të Judës ishte tepër e madhe për ata; kështu bijtë e Simeonit e patën trashëgiminë e tyre në mes të trashëgimisë së bijve të Judës. **10** Pjesa e tretë që u hodh me short u ra bijve të Zabulonit, simbas familjeve të tyre. Territori i trashëgimisë së tyre shtrihej deri në Sarid. **11** Kufiri i tyre ngjitej në perëndim në drejtim të Maralahut dhe arrinte në Dabesheth dhe pastaj në përruan që rrjedh përballë Jokneamit. **12** Nga Saridi kthente në lindje në drejtim të lindjës, deri në kufirin e Flakëve të Taborit, pastaj shtrihej në drejtim të Daberathit, duke arritur deri në Jafia. **13** Që këtë kalonte në lindje deri në Gath-Hefer dhe Eth-Katsin, pastaj shtrihej deri në Rimon dhe arrinte në Neath. **14** Pas kësaj kufiri kthente në drejtim të veriut nga ana e Hananthonit dhe mbaronte në luginën e Jiftah-Elit. **15** Ai përfshinte gjithashtu Katahun, Nahalalin, Shimronin, Idalahin dhe Betlemin: dymbëdhjetë qytete me fshatrat e tyre. **16** Kjo qe trashëgimia e bijve të Zabulonit, simbas familjeve të tyre, këto qytete bashkë me fshatrat e tyre. **17** Pjesa e katërt që u hodh me short i ra Isakarit, bijve të Isakarit, simbas familjeve të tyre. **18** Territori i tyre shkonte deri në Jezreel, Kesulloth, Shunem, **19** Hafaraim, Shion, Anaharath, **20** Rabith, Kishion, Abets, **21** Remeth, En-Ganim, En-Hadah dhe Beth-Patssets. **22** Pastaj kufiri arrinte deri në Tabor, Shahatsimah dhe Beth-Shemesh, dhe mbaronte në Jordan: gjashëmbëdhjetë qytete me fshatrat e tyre. **23** Kjo qe trashëgimia e fisit të bijve të Isakarit, simbas familjeve të tyre, qytetet bashkë me fshatrat e tyre. **24** Pjesa e pestë që u hodh me short u ra bijve të Asherit, simbas familjeve të tyre. **25** Ky territor përfshinte Helkathin, Halin, Betenin, Akshafin, **26** Alamelekun, Amadin dhe Mishalin. Kufiri i tyre arrinte, në drejtim të perëndimit, malin Karmel dhe Shihor-Libnathin. **27** Pastaj kthente nga lindja, në drejtim të Beth-Dagonit, arrinte në Zabulon dhe në luginën e Jiftah-Elit në veri të Beth-Emekut dhe të Nejelit, dë zgjatej në drejtim të Kabulit në të majtë, **28** dë në drejtim të Ebronit, Rehobit, Hamonit dhe Kanahut deri në Sidonin e Madh. **29** Pastaj kufiri kthente në drejtim të Ramahut deri në qytetin e fortifikuar të Tirit, kthente nga ana e Hosas dhe mbaronte në det nga ana e territorit të Akzibit. **30** Ai përfshinte gjithashtu Umahun, Afekun dhe Rehobin: njëzet e dy qytete me fshatrat e tyre. **31** Kjo qe trashëgimia e fisit të bijve të Aasherit, simbas familjeve të tyre, këto qytete bashkë me fshatrat e tyre. **32** Pjesa e gjashtë që u hodh me short u ra bijve të Neftalit, simbas familjeve të tyre. **33** Kufiri i tyre shtrihej nga Helefi, nga lisi në Zaananim, nga Adami-

Nekebi dhe Jabneeli deri në Lakum dhe mbaronte në Jordan. **34** Pastaj kufiri kthente në perëndim në drejtim të Aznoth-Taborit, dë që këtë vazhdonte deri në Hukok; arrinte në Zabulon nga ana e jugut, në Asher nga perëndimi dhe në Juda të Jordanit nga ana e lindjes. **35** Qytetet e fortifikuarë ishin: Tsidimi, Tseri, Hamathi, Rakathi, Kinerethi, **36** Adamahu, Ramahu, Hatsori, **37** Kedeshi, Edrei, En-Hatsori, **38** Jironi, Migdal-Eli, Horemi, Beth-Anathi dhe Beth-Shemeshi: nëntëmbëdhjetë qytete bashkë me fshatrat e tyre. **39** Kjo qe trashëgimia e fisit të bijve të Neftalit, simbas familjeve të tyre, qytetet me fshatrat e tyre. **40** Pjesa e shtatë që u hodh me short i ra fisit të bijve të Danit, simbas familjeve të tyre. **41** Territori i trashëgimisë së tyre përfshinte Tsorahun, Eshtaolin, Ir-Shemeshin, **42** Shaalabinin, Ajalonin, Jithlahun, **43** Elonin, Timnathahun, Ekronin, **44** Eltekehun, Gibethonin, Baalathin, **45** Jehudin, Bene-Berakun, Gath-Rimonin, **46** Me-Jarkon dhe Rakonin me territorin që shtrihet përparrë Jafos. **47** Por territori i bijve të Danit u shtrii matanë këtyre kufijve, sepse bijtë e Danit shkuan për të luftuar kundër Leshemit; e pushtuan dhe vranë me shpatë banorët e tij; kështu e pushtuan, u vendosën aty dë i vunë emrin Dan, nga emri i atit të tyre. **48** Kjo qe trashëgimia e fisit të bijve të Danit, simbas familjeve të tyre, këto qytete me fshatrat e tyre. **49** Kur bijtë e Izraelit përfunduan ndarjen e trashëgimisë së vendit simbas kufijve të tij, i dhanë Jozueut, birit të Nunit, një trashëgimi në mes të tyre. **50** Simbas urdhrit të Zotit, i dhanë qytetin që ai kërkoi, Timnath-Serahun, në krahinën malore të Efraimit. Ai ndërtoi qytetin dhe banoi në të. **51** Këto janë trashëgimitë që prifti Eleazar, Jozue, bir i Nunit, dhe kryetarët e familjeve të fiseve të bijve të Izraelit ndarë me short në Shiloh, përparrë Zotit, në hyrje të çadrës së mbledhjes. Kështu atë përfunduan ndarjen e vendit.

20 Pastaj Zoti i foli Jozueut, duke i thënë: **2** "Folu bijve të Izraelit dë i thuaj atyre: "Vendosuni në qytetet e strehimit, për të cilat ju fola me anë të Moisiut, **3** me qëllim që të mund të strehohet vrasësi që ka vrarë dikë pa dashje dhe pa paramendim; ato do të shërbejnë si vend strehimi për t'i shpëtuar hakmarrësit të gjakut. **4** Kur vrasësi do të ikë në një nga këto qytete, do të ndalet në hyrje të portës së qytetit dë i dha t'ua parashtrojë rastin e tij pleqe të atij qyteti; këta do ta presin në qytetin e tyre, do t'i gjejnë vend dë i do të banojë me ta. **5** Në rast se hakmarrësi i gjakut do ta ndjekë, ata nuk do t'ia dorezojnë vrasësin, sepse ai ka vrarë të afërmën e tij pa paramendim, pa e uryrë më parë. **6** Vrasësi do të qëndrojë në atë qytet deri sa, me vdekjen e kryepërfitit që do të jetë në funksion ato ditë, do të dalë në gjyq para asamblesë. Atëherë vrasësi mund të kthehet dë t'i hyjë në qytetin e tij dë në shtëpinë e tij, në qytetin nga i cili kishte iku". **7** Ata, pra, caktuan Kedeshin në Galile, në zonën malore të Neftalit, Sïkemin në krahinën malore të Efraimit dhe Kiriath-Arbën (që éshëtë Hebronii), në krahinën malore të Judës. **8** Dhe matanë Jordanit, në lindje të Jerikos, caktuan Betserin në shkretëtirën e rrafshnaltës të fisit të Rubenit, Ramothin në Galaad të fisit të Gadit dhe Golani në Bashan të fisit të Manasit. **9** Këto ishin qytetet që iu caktuan tërë bijve të Izraelit dë t'i huajt që banonte midis tyre, në mënyrë që kushdo që kishte vrarë dikë pa dashje të mund të strehohet dë t'i mos vritej nga hakmarrësi i gjakut, para se t'i dilte përparrë asamblesë.

21 Kryetarët e familjeve të Levitëve u paraqitën para priftit Eleazar, Jozueut, birit të Nunit, dhe kryetarëve të familjeve të fiseve të bijve të Izraelit, **2** dë u folën në Shilon, në vendin e

Kanaanit, duke u thënë: "Zoti urdhëroi, me anë të Moisiut, që të na jepeshin disa qytete për të banuar me kullota për bagëtinë tonë". 3 Kështu bijtë e Izraelit u dhanë Levitëve, duke i marrë nga trashëgimia e tyre, qytetet që vijojnë bashkë me toka për kullotë, simbas urdhrit të Zotit. 4 U hodh shorti për familjet e Kehathitëve; dhe bijve të priftit Aaron, që ishin Levitë, u ranë në short trembëdhjetë qytete nga fisi i Judës, nga fisi i Simeonit dhe nga fisi i Beniaminit. 5 Bijve të tjerë të Kehathit u ranë në short dhjetë qytete nga familjet e fisisit të Efraimit, nga fisi i Danit dhe nga gjysma e fisisit të Manasit. 6 Bijve të Gershonit u ranë në short trembëdhjetë qytete nga fisi i Isakarit, nga fisi i Neftalit dhe nga gjysmë fisi i Manasit në Bashan. 7 Bijve të Merarit, simbas familjeve të tyre, u ranë dymbëdhjetë qytete nga fisi i Rubenit, nga fisi i Gadit dhe nga fisi i Zabulonit. 8 Bijtë e Izraelit ua dhanë, pra, me short këto qytete me gjithë kullotat e tyre Levitëve, ashtu si kishte urdhëruar Zoti me anë të Moisiut. 9 Kështu ata dhanë, duke i marrë nga fisi i bijve të Judës dhe nga fisi i bijve të Simeonit, qytetet e përmendura këtu, 10 që ranë në dorë të bijve të Aaronit që u përkisnin familjeve të Kehathitëve, bij të Levit, sepse hiseja e parë që u hodh me short u ra atyre. 11 Ata morën, pra, Kirjath-Arbën, domethënë Hebronin (Arba ishte ati i Anakut), në krahinën malore të Judës, me tokat e saj për kullotë rreth e qark; 12 por territorin e qytetet dhe fshatrat e tij ia dhanë Tsalebit, birit të Jenufehut, si pronë të tij. 13 Përveç kësaj u dhanë bijve të priftit Aaron Hebronin (si qytet strehimi për vrasësin) me të gjitha tokat për kullotë, Libnahun me tokat për kullotë, 14 Jatirin me tokat për kullotë, Eshtemoan me tokat për kullotë, 15 Holonin me tokat për kullotë, Debirin me tokat për kullotë, 16 Ainin me tokat e tij për kullotë, Jutahun me tokat e tij për kullotë dhe Beth-Shemeshin me tokat e tij për kullotë: nëntë qytete që u morën nga këto dy fise. 17 Nga fisi i Beniaminit, Gabaonin me tokat e tij për kullotë, Gebën me tokat e tij për kullotë, 18 Anatothin me tokat e tij për kullotë dhe Almonin me tokat e tij për kullotë: katër qytete. 19 Shuma e qytetet e përfitërinjve, bij të Aaronit, ishte trembëdhjetë qytete me tokat e tyre për kullotë. 20 Familjeve të bijve të Kehathëve, domethënë Levitëve që mbeteshin, bij të Kehathit, u ranë qytete që u morën nga fisi i Efraimit. 21 Atyre iu dha Sikemi (si qytet për strehimin e vrasësit) me gjithë tokat për kullotë në krahinën malore të Efraimit, Gezeri me gjithë tokat për kullotë, 22 Kibtsaimi me tokat e tij për kullotë dhe Beth-Horoni me tokat e tij për kullotë: katër qytete. 23 Nga fisi i Danit: Eltekehu me tokat për kullotë, Gibethoni me gjithë tokat për kullotë, 24 Ajalonji me gjithë tokat për kullotë, Gath-Rimoni me gjithë tokat për kullotë: katër qytete. 25 Nga gjysma e fisisit të Manasit: Taanaku me tokat e tij për kullotë, Gath-Rimoni me tokat e tij për kullotë: dy qytete. 26 Të gjitha këto dhjetë qytete me tokat e tyre për kullotë u ranë familjeve të bijve të tjerë të Kehathit. 27 Bijve të Gershonit, që u përkisnin familjeve të Levitëve, u dhanë, duke i marrë nga gjysma e fisisit të Manasit, Golaniin në Bashan (si qytet për strehimin e vrasësit), me gjithë tokat për kullotë, dhe Beeshterahun me tokat e tij për kullotë: dy qytete; 28 nga fisi i Isakarit, Kishionin me tokat e tij për kullotë, Daberathin me tokat e tij për kullotë, 29 Jarmuthin me tokat e tij për kullotë, En-Ganimin me tokat e tij për kullotë: katër qytete; 30 nga fisi i Asherit, Mishalin me tokat e tij për kullotë, Abdonin me tokat e tij për kullotë, 31 Helkathin me tokat e tij për kullotë dhe Rehobin, me tokat e tij për kullotë: katër qytete; 32 dhe nga fisi i Neftalit, Kadeshin në Galile (si qytet strehimi për vrasësin), me gjithë tokat e tij për kullotë, Hamoth-Dorin me tokat e tij për kullotë, dhe Kartanin me tokat e tij për kullotë: tri qytete.

33 Shuma e qytetetë të Gershonitëve, simbas familjeve të tyre, ishte trembëdhjetë qytete me tokat e tyre për kullotë. 34 Familjeve të bijve të Merarit, domethënë Levitëve të tjerë, u dhanë, duke i marrë nga fisi i Zabulonit, Jokneamin me tokat e tij për kullotë, Kartahin me tokat e tij për kullotë, 35 Dimnahun me tokat e tij për kullotë dhe Nahalalin me tokat e tij për kullotë: katër qytete; 36 nga fisi i Rubenit, Betserin me tokat e tij për kullotë, Tatsahun me tokat e tij për kullotë, 37 Kedmothin me tokat e tij për kullotë dhe Mefaaithin me tokat e tij për kullotë: katër qytete; 38 dhe nga fisi i Gadit, Ramothin në Galaad (si qytet strehimi për vrasësin), me tokat e tij për kullotë, Mahanaimin me tokat e tij për kullotë, 39 Heshbonin me tokat e tij për kullotë dhe Jazerin me tokat e tij për kullotë: gjithsej katër qytete. 40 Shuma e qytetetë që iu dhanë me short bijve të Merarit, simbas familjeve të tyre që përbënë familjet e Levitëve të tjerë, ishin dymbëdhjetë qytete. 41 Shuma e qytetetë të Levitëve në mes të zotërimeve të bijve të Izraelit ishte dyzë qytete me tokat e tyre për kullotë. 42 Secili nga këto qytete kishte rrëth e qark toka për kullotë; e njëjtë gjë ishte në çdo qytet. 43 Kështu Zoti i dha Izraelit téré vendin që ishte betuar t'ua jepte etërvë të tyre, dhe bijtë e Izraelit e pushtuan dhe banuan në të. 44 Zoti u siguroi pushim rrëth e qark, siç u ishte betuar etërvë të tyre; asnjë nga armiqtë e tyre nuk mundi t'u bëjë ballë; Zoti i dorëzoi téré armiqtë në duart e tyre. 45 Nuk ra për tokë asnjë nga faljet që Zoti i pati thënë shtëpisë së Izraelit; të téra u vërtetuan.

22 Pastaj Jozueu thirri Rubenitë, Gaditët dhe gjysmën e fisisit të Manasit dhe u tha atyre: 2 "Ju keni zbatuar të gjitha ato që Moisiu, shërbëtori i Zotit, ju kishte urdhëruar dhe ijeni bindur zérir tim lidhur me ato që ju kam porositur. 3 Ju nuk keni braktisur vëllezërit tuaj gjatë kësaj kohe të gjatë deri më sot dhe keni zbatuar urdhrat që Zoti, Peréndia juaj, ju ka porositur. 4 Dhe tanë që Zoti, Peréndia juaj, i ka lënë të pushojnë vëllezërit tuaj, ashtu siç u kishte premtuar, kthehuni dhe shkoni në çadrat tuaja në vendin që ju përket, dhe që Moisiu, shërbëtori i Zotit, ju ka caktuar matanë Jordanit. 5 Vëtëm kini kujdes të zbatoni urdhërimet dhe ligjin që Moisiu, shërbëtori i Zotit, ju ka dhënë, duke e dashur Zotin, Peréndinë tuaj, duke ecur në të gjitha rrugët e tij, duke zbatuar të gjitha urdhërimet e tij, duke qendruar sa më afér tij dhe duke i shërbyer me gjithë zemër dhe me gjithë shpirt". 6 Pastaj Jozueu i bekoi dhe u dha urdhër të largohen, dhe ata u kthyen në çadrat e tyre. 7 Moisiu i kishte dhënë gjysmës së fisit të Manasit një trashëgimi në Bashan, kurse Jozueu i dha gjysmës tjetër një trashëgimi midis vëllezërvë të tyre, nga kjo anë e Jordanit, në perëndim. Kështu, kur Jozueu i ktheu në çadrat e tyre, i bekoi, 8 dhe u foli atyre, duke thënë: "Ju po kthenehi në çadrat tuaja me pasuri të mëdha, me një numër të madh bagëtish, me argjend, me flori, me bronzi, me hekur e një numër të madh rrobas; ndani me vëllezërit plaqëtë e armiqve tuaj". 9 Kështu bijtë e Rubenit, bijtë e Gadit dhe gjysma e fisisit të Manasit u kthyen, duke i lënë bijtë e Izraelit në Shilon, në vendin e Kanaanit, për të shkuar në vendin e Galaadit, pronë e tyre dhe që e kishin marrë simbas urdhrit të dhënë nga Zoti me anë të Moisiut. 10 Pasi arritën në brigjet e Jordanit që ndodhet në vendin e Kanaanit, bijtë e Rubenit, bijtë e Gadit dhe gjysma e fisisit të Manasit ndërtuan një altar, pranë Jordanit, një altar me pamje të madhërishme. 11 Bijtë e Izraelit dégjuan se thuhej: "Ja, bijtë e Rubenit, bijtë e Gadit dhe gjysma e fisisit të Manasit kanë ndërtuar një altar në kufijtë e vendit të Kanaanit, në brigjet e Jordanit, në anën e pushtuar nga bijtë e Izraelit". 12 Kur bijtë e Izraelit e mësuan këtë gjë, téré asambleja

e bijve tē Izraelit u mblohd nē Shilon pēr tē bērē luftē kundēr tyre. **13** Atéherē bijtē e Izraelit u dërguan bijve tē Rubenit, bijve tē Gadit dhe gjysmēs sē fisit tē Manasit, nē vendin e Galaadit, Finehasin, birin e prifit Eleazar, **14** dhe bashkē me tē dhjetē princa, njé princ pēr çdo shtépi atérōre tē fiseve tē ndryshme tē Izraelit; seculi prej tyre ishte kreu i njé shtépie atérōre midis ndarjeve tē Izraelit. **15** Ata shkuu te bijtē e Rubenit, te bijtē e Gadit dhe te gjysma e fisit tē Manasit nē vendin e Galaadit dhe folēn me ta, duke thénē: **16** "Késhut thotē tērē asambleja e Zotit: "C'éshté kjo shkelje qé keni kryer kundēr Peréndisē sē Izraelit, duke mos e ndjekur mē sot Zotit, duke ndértuar njé altar pēr tē ngritur krye sot kundēr Zotit? **17** Mos qe vallé gjé e vogël paudhésia e Peorit, nga e cila nuk jemi laré ende deri mē sot dhe qé solli njé fatkeqési mbi asamblenē e Zotit, **18** qé ju shtyn sot tē mos e ndiqni Zotin? Sepse, po tē jetē se sot ngreni krye kundēr Zotit, nesér ai do tē zemérohet kundēr tērē asamblesē sē Izraelit. **19** Né qofté se e konsideroni tē papastér vendin qé zotéroni, mund tē kaloni nē vendin qé ésh्तe proné e Zotit, ku ndodhet tabernakulli i Zotit, dhe tē banoni midis nesh; por mos ngrini krye kundēr Zotit dhe kundēr nesh, duke ndértuar njé altar pērveç atij tē Zotit, Peréndisē toné. **20** Kur Akani, bir i Zerahut, kreu njé shkelje nē gjérat e caktuara tē shfaren, a nuk térhoqi vallé zemérimin e Zotit mbi gjithé asamblenē e Izraelit? Dhe ai njeri nuk qe i vetrni qé gjeti vdekjen nē paudhésiné e tij". **21** Atéherē bijtē e Rubenit, bijtē e Gadit dhe gjysma e fisit tē Manasit u përgjegjén dhe u thanē kreréve tē ndarjeve tē Izraelit: **22** "Zoti Peréndia i peréndive, Zoti Peréndia i peréndive! Ai e di, bile edhe Izraeli do ta mësojé. Né qofté se e bémē pér rebelim ose pér mosbesnikéri ndaj Zotit, mos na kursemi nē kétē dité. **23** Né rast se kemi ndértuar njé altar pér tē mos e ndjekur mē Zotin ose pér tē ofruar mbi tē oloukaustet apo blatime ushqimore, ose pér tē bérē mbi tē flijime falénderimi, le tē na kérkojé llogari veté Zoti! **24** Por nē té vërtéte ne e bémē kétē me friké, pér njé arësy, duke menduar qé nē tē ardhmen pasardhésit tuaj mund t'u thonin pasardhésve tané: "C'faré ju lidh me Zotin, Peréndia e Izraelit? **25** Zoti e ka vénë Jordanin si kufi midis jush dhe nesh, o bij tē Rubenit, o bij tē Gadit; ju nuk keni asnjé pjesë te Zoti". Késhut pasardhésit tuaj mund t'i largojnë pasardhésit tané nga frika e Zotit. **26** Prandaj thamé: "Le tē ndértomjé njé altar, jo pér oloukauste as pér flijime, **27** por qé tē shérbejé si déshmi midis jush dhe nesh dhe midis pasardhésve tané pas nesh, nē ményré qé tē mund tē kryejmë shérbinim e Zotit pérpara tij, me oloukaustet tona, flijimet tona dhe ofertat tona tē falénderimit, me qéllim qé pasardhésit tuaj tē mos u thoné njé dité pasardhésve tané: Ju nuk keni asnjé pjesë tek Zoti". **28** Prandaj thamé: Né rast se ndodh qé njé dité tē na thoné kétē neve ose pasardhésve tané, atéheré do tē përgjigjemi: Shikoni formën e altarit tē Zotit qé ndértuar etérít tané, jo pér oloukauste as pér flijime, por qé tē shérbejé si déshmitar midis nesh dhe jush. **29** Nuk na ka shkuu mendja tē ngremë krye kundēr Zotit dhe as tē heqim doré nga bindja ndaj Zotit, duke ndértuar njé altar pér oloukaustet, pér blatimet e ushqimit ose pér flijimet, pérveç altarit tē Zotit, Peréndisē toné, qé ndodhet pérpara tabernakullit tē tij". **30** Kur prifti Finehas dhe pricat e asamblesë, krerét e ndarjeve tē Izraelit qé ishin me tē, dëgjuan fjalqt qé thanē bijtē e Rubenit, bijtē e Gadit dhe bijtē e Manasit, mbetén tē kénraqur. **31** Atéheré Finehasi, bir i prifit Eleazar, u tha bijve tē Rubenit, tē Gadit dhe tē Manasit: "Sot pranojmë qé Zoti ésh्तe midis nesh, sepse ju nuk keni kryer kétē shkelje ndaj Zotit; késhtu i keni shpëtar bijtē e Izraelit nga dora e Zotit". **32** Pastaj Finehasi, bir i

priftit Eleazar dhe pricat i lanë bijtē e Rubenit dhe tē Gadit, dhe vendin e Galaadit, dhe u kthyen nē vendin e Kanaanit pranë bijve tē Izraelit, tē cilëve u treguan ngjarjen. **33** Kjo gjé u pëlqeу bijve tē Izraelit, dhe bijtē e Izraelit bekuan Peréndiné, dhe nuk folën më tē shkojnë pér tē luftuar kundēr bijve tē Rubenit dhe tē Gadit dhe tē shkatërronin vendin nē tē cilin ata banonin. **34** Dhe bijtē e Rubenit dhe tē Gadit e quajtén "Dëshmitar" kétē altar, sepse thanë: "Ai ésh्तe dëshmitar midis nesh qé Zoti ésh्तe Peréndia".

23 Shumë kohë mbas pushimit qé Zoti i kishte siguruar Izraelit nga tē gjithé armiqté qé e rrënonin, Jozueu, tanimë i plakur dhe me moshë tē shtyri, **2** mblohdhi tērē Izraelin, pleqtë e tij, krerét, gjykatesh dhe oficerët e tij, dhe u tha: "Unë jam plak dhe i shtyri nē moshë, **3** Ju i patë tē gjitha ato qé Zoti, Peréndia juaj, u ka bérë tē gjitha kombeve, pér shkakun tuaj, sepse ka genë vetë Zoti, Peréndia juaj, qé ka luftuar pér ju. **4** Dhe ja, unë kam ndarë midis jush me short, si trashëgimi pér fiset tuaja, kombet qé mbeten, bashkë me tērē komet qé kam shfarsosur, nga Jordani deri nē Detin e Madh, nē peréndim. **5** Dhe Zoti, Peréndia juaj, do t'i débojë ai vetë para jush; késhtu ju do tē shtitni nē dorë vendin e tyre, ashtu si ju ka premtuar Zoti, Peréndia juaj. **6** Jini, pra, shumë tē vendosur nē zbatimin dhe vénien nē praktikë tē ligjt tē Moisiut, pa u shmangur as djathas as majtas, **7** pa u pérzier me komet qé mbeten midis jush; nuk do tē përmendni as emrin e peréndive tē tyre dhe nuk do tē betoheni pér ta; nuk do t'i shérbeni dhe nuk do tē bini pérmbys para tyre; **8** por do tē lidheni ngshtë me Zotin, Peréndiné tuaj, siç keni bérë deri sot. **9** Né fakt Zoti ka débuar para jush kombe tē mëdhenj dhe tē fugishëm; dhe askush nuk ka mundur t'ju bëjë ballë deri më sot. **10** Njé i vetëm nga ju do tē ndjekjé njémijë prej tyre, sepse Zoti, Peréndia juaj, ésh्तe ai qé lufton pér ju, siç e ka premtuar. **11** Tregoni, pra, kujdes tē madh pér shpirtat tuaj, pér ta dashur Zotin, Peréndiné tuaj. **12** Por nē rast se i shmangeni dhe bashkoheni me mbeturinat e kétyle kombeve qé kané mbetur midis jush dhe bashkoheni me anë martesash me ta dhe pérziheni me ta dhe ata me ju, **13** dijeni me siguri qé Zoti, Peréndia juaj, nuk ka pér tē vazhduar t'i débojë kétó kombe para jush; por ata do tē bëhen pér ju njé kurth, njé kamzhik nē ijët tuaja dhe hala nē sýtë tuaja, deri sa ju tē zhdukeni nga ky vend in mirë qé Zoti, Peréndia juaj, ju ka dhënë. **14** Dhe ja, unë po iki sot nē rrugën e gjithë botës; pranoni, pra, me gjithë zemër e me gjithë shpirt qé nuk ka rënë pér tokë asnjë nga fjalët e mira qé Zoti, Peréndia juaj, ka thénë lidhur me ju; tē téra u vërtetuan pér ju; as edhe njé nuk ra pér tokë. **15** Dhe ka pér tē ndodhur qé, ashtu si pér tē gjitha gjérat e mira qé Zoti, Peréndia juaj, ju kishte premtuar ju kané dalë, késhtu Zoti do tē sjellë mbi ju tērë fatkeqésit, deri sa t'ju zhdukë nga ky vend in mirë qé Peréndia juaj, Zoti ju ka dhënë. **16** Né rast se shkelni besélidhjen qé Zoti, Peréndia juaj, ju ka urdhëruar, dhe shkoni t'u shérbeni peréndive tē tjera dhe bini pérmbys para tyre, atéheré zemérimi i Zotit do tē ndizet kundēr jush dhe ju do tē zhdukeni shpejt nga vendi i mirë qé Ai ju ka dhënë".

24 Pastaj Jozueu mblohdhi tē gjitha fiset e Izraelit nē Sikem, dhe thirri pleqtë e Izraelit, krerét, gjykatesh dhe oficerët e tij, qé u paraqitén pérpara Peréndisë. **2** Dhe Jozueu i tha tērē populit: "Késhtu flet Zoti, Peréndia i Izraelit: "Né kohérat e kalarua, etérít tuaj, si Terahu, ati i Abrahamit dhe i Nahorit, banonin matanë lumiit dhe u shérbenin peréndive tē tjera. **3** Unë mora atin tuaj Abrahamin nga ana tjetër e lumiit, e béra tē kalojë nérpë gjithë vendin e Kanaanit, shumézova pasardhésit e tij dhe i

dhashë Isakun. 4 Isakut i dhashë Jakobin dhe Esaun; Esaut i dhashë si trashëgimi malin e Seirit; por Jakobi dhe bijtë e tij zbritën në Egjipt. 5 Pastaj dërgova Moisiun dhe Aaronin dhe godita Egjiptin me atë që bëra në mes të tij; pastaj ju nxora jashtë. 6 Kështu nxora nga Egjipti etërit tuaj, dhe ju arritët në det. Egjiptasit i ndoqën etërit tuaj me qerre dhe me kalorës deri në Detin e Kuq. 7 Por ata i kthithen Zotit, dhe ai vendosi një errësirë të dendur midis jush dhe Egjiptasve; pastaj hodha mbi ta detin, që i mbuloi; dhe sytë tuaj panë atë që u bëra Egjiptasve. Pastaj qëndruat për një kohë të gjatë në shkretëtirë. 8 Unë ju çova në vendin e Amorejve, që banonin matanë Jordanit; ata luftuan kundër jush dhe unë jua dhashë në dorë; ju pushuat vendin e tyre dhe unë i shpartallova para jush. 9 Pastaj Balaku, bir i Tsiporit, mbret i Moabit, u ngrit për të luftuar Izraelin; dhe dërgoi të thërrasë Balaamin, djalin e Beorit, që tju mallkonte; 10 por unë nuk desha të dëgjoj Balaamin; prandaj ai ju bekoi me të madhe, dhe ju çlirova nga duart e Balakut. 11 Kaluat pastaj Jordanin dhe arritët në Jeriko; banorët e Jerikos luftuan kundër jush; kështu bënë Amorejtë, Perezjtë, Kananejtë, Hitejtë, Girkasejtë, Hivejtë dhe Jebusejtë; por unë jua dorëzova në dorë. 12 Dhe çova para jush grerézat, që i bënë të ikin para jush, ashtu si kishte ndodhur me dy mbretërit e Amorejve; por kjo nuk ishte meritë e shpatës ose e harkut tënd. 13 Dhe ju dhashë një tokë për të cilën nuk kishit punuar dhe qytetë që nuk i kishit ndërtuar, dhe ju banuat në to; dhe tanë hani frytin e vreshtave dhe të ullishteve që nuk keni mbjellë". 14 Prandaj tani t'a kini frikën Zotit dhe shërbjeni me ndershëmëri dhe besnikëri; hiqni perënditë të cilëve u shërbyen etërit tuaj matanë lumi dhe në Egjipt, dhe vihuni në shërbim të Zotit. 15 Dhe në rast se ju duket një gjë e keqe t'i shërbeni Zotit, zgjidhni sot kujt doni t'i shërbeni, o perënditë të cilëve u shërbyen etërit tuaj matanë lumi, o perënditë e Amorejve, në vendin e të cilëve 16 Atëherë populli u përgjigj dhe tha: "Larg qoftë që ne të braktisim Zotin për t'u shërbyer perëndive të tjera! 17 Sepse Zoti, Perëndia ynë, është ai që na nxori ne dhe etërit tanë nga vendi i Egjipit, nga shtëpia e skllavërisë, që ka bërë mrekullira të mëdha para syve tanë dhe që na ka mbrojtur gjatë gjithë rrugës që bëmë dhe midis gjithë popujve në mes të të cilëve kemi kaluar; 18 dhe Zoti ka dëbuar para nesh tërë popujt dhe Amorejtë që banonin në këtë vend; prandaj ne do t'i shërbejmë Zotit, sepse ai është Perëndia ynë". 19 Por Jozueu i tha popullit: "Ju nuk mund t'i shërbeni Zotit, sepse ai është një Perëndi i shenjtë, një Perëndi ziliqar; ai nuk do t'i falë shkeljet dhe mëkatet tuaja. 20 Kur ta braktisni Zotin dhe t'u shërbeni perëndive të huaja, ai do të kthehet për t'ju bërë keq dhe për t'ju konsumuar pas aq të mirave që ju ka bërë". 21 Dhe populli i tha Jozueut: "Jo, ne do t'i shërbejmë Zotit". 22 Atëherë Jozueu i tha popullit: "Jujeni dëshmitarë kundër vvetes, pse keni zqjedhur për vete Zotin për t'i shërbyer!". Ata iu përgjigj: "Jemi dëshmitarë!". 23 Jozueu tha: "Hiqni, pra, perënditë e huaja që janë në mes tuaj dhe përulenit zemrën tuaj Zotit, Perëndisë së Izraelit!". 24 Populli iu përgjigj Jozueut: "Ne do t'i shërbejmë Zotit, Perëndisë tonë, dhe do t'i bindemi zërit të tij". 25 Kështu Jozueu lidhi atë ditë një besëlidhje me popullin, dhe i dha statutet dhe dekretet në Sikem. 26 Pastaj Jozueu shkroi këto gjëra në librin e ligjit të Perëndisë; dhe mori një gur të madh dhe e vendosi aty, poshtë lisit, pranë shenjtërores së Zotit. 27 Jozueu i tha pastaj tërë popullit: "Ja, ky gur do të jetë një dëshmitar kundër nesh, sepse ai i dëgjoi tërë fjalët që na tha Zoti; ai, pra, do të shërbejë si dëshmitar kundër jush, me qëllim që të mos e mohoni Perëndinë tuaj". 28 Pastaj Jozueu e ktheu

popullin në vendin ku ishte më parë, secili në trashëgiminë e vet. 29 Pas këtyre gjërave Jozue, bir i Nunit dhe shërbëtor i Zotit, vdiq në moshën njëqind e dhjetë vjeç, 30 dhe e varrosën në territorin e pronës së tij në Timnath-Serah, që ndodhet në krahinën malore të Efraimit, në veri të malit Gaash. 31 Izraeli i shërbuei Zotit gjatë gjithë jetës së Jozueut dhe gjatë gjithë jetës së pleqve që jetuan pas Jozueut dhe që dinin tërë veprat që Zoti kishte bërë për Izraelin. 32 Eshtrat e Jozefit, që bijtë e Izraelit kishin sjellë nga Egjipti, i varrosën në Sikem, në pjesën e arës që Jakobi ua kishte blerë bijve të Hamorit, atit të Sikemit, për njëqind pjesë argjendi, dhe që ishte pronë e bijve të Jozefit. 33 Pastaj vdiq edhe Eleazar, bir i Aaronit, dhe e varrosën në malin, që ishte pronë e birit të tij Finehas dhe që ia kishin dhënë në krahinën malore të Efraimit.

Gjyqtarët

1 Mbas vdekjes së Jozueut, bijtë e Izraelit konsultuan Zotin, duke thënë: "Kush prej nesh ka për të vajturi pari të luftojë kundër Kananejeve?". 2 Zoti u përgjegj: "Do të shkojë Juda; ja, vendin ia kam dhënë në duart e tij". 3 Atëherë Juda i tha Simeonit, vëllait të tij: "Eja me mua në vendin që më ra me short dhe do të luftojmë kundër Kananejeve; pastaj edhe unë do të vij në vendin që të ra ty me short". Dhe Simeoni u nis me të. 4 Juda, shkoi, pra, dhe Zoti u la në dorë Kananejtë dhe Perezejtë; dhe në Bezek vranë dhjetë mijë burra. 5 Dhe në Bezek gjetën Adoni-Bezukun dhe e sulmuant; mundën Kananejtë dhe Perezejtë. 6 Adoni-Bezuku ia mbathi, por ata e ndoqën e zunë dhe i prenë gishtërinjtë e mëdhenj të duarve dhe të këmbëve. 7 Atëherë Adoni-Bezuku tha: "Shtatëdhjetë mbretëri me gishtërinjtë e mëdhenj të duarve dhe të këmbëve të prerë mblidhnin ato që mbeteshin në tryezën time. Perëndia më ktheu atë që kam bërë". E quan pastaj në Jeruzalem ku vdiq. 8 Bijtë e Judës sulmuant Jeruzalemin dhe e morën; i vranë me shpatë banorët e tij dhe i vunë flakën qytetit. 9 Pastaj bijtë e Judës zbritën të luftojnë Kananejtë, që banonin në krahinën malore, në Negev dhe në ultësirë. 10 Juda marshoi pastaj kundër Kananjeve që banonin në Hebron (emri i të cilit më parë ishte Kirjath-Arba) dhe mundi Seshain, Ahimanin dhe Talmain. 11 Që këtej marshoi kundër banorëve të Debirit (që më parë quhej Kirjath-Sfer). 12 Atëherë Kalebti tha: "Atij që do të sulmojë Kirjath-Seferin dhe do ta shtjerë në dorë, unë do t'i jap për grua bijën time Aksah". 13 E pushtoi Othnieli, bir i Kenazit, vëllai i vogël i Kalebbit, dhe ky i dha për grua bijën e tij Aksah. 14 Kur ajo erdhë të banojë me të, e bindi t'i kërkojë të atit të saj një fushë. Sapo ajo zbriti nga gomari, Kalebti e pyeti: "Çfarë kérkon?". 15 Ajo u përgjegj: "Më bëj një dhuratë, me qenë se ti më dhe toka në Negev, më jep edhe disa burime ujore". Atëherë ai i dhuroi burimet e sipërme dhe ato të poshtme. 16 Atëherë bijtë e Keneos, vjehrrit të Moisiut, shkuant nga qyteti i palmave bashkë me bijtë e Judës në shkretëtirën e Judës, që ndodhet në Negev, afër Aradit; shkuant dhe u vendosën midis popullit. 17 Pastaj Juda u nis bashkë me vëllanë e tij Simeon dhe mundi Kananejtë që banonin në Tsefath dhe vendosën shfarosjen e tyre; për këtë arsy qyteti u quajt Hormah. 18 Juda mori edhe Gazën me territorin e saj, Askalonin me territorin e tij dhe Ekrônin me territorin e tij. 19 Kështu Zoti mbajti anën e Judës, që dëboi banorët e krahinës malore, por nuk mundi të dëbojë banorët e fushës, sepse kishin qerre të hekurta. 20 Pastaj i dhanë Hebronin Kalebbit, ashtu si kishte thënë Moisiu; dhe ai i dëboi tre bijtë e Anakut. 21 Bijtë e Beniaminit nuk arritën t'i dëbojnë Jebusejtë që banonin në Jeruzalem; kështu Jebusejtë kanë banuar bashkë me bijtë e Beniaminit në Jeruzalem deri në ditën e sotme. 22 Edhe shtëpia e Jozefit u ngrit gjithashtu kundër Bethelit, dhe Zoti që me ta. 23 Shtëpia e Jozefit dérgoi njerzë për të vêzhanguar në Bethel (qytet që më parë qyhej Luc). 24 Zbuluesit panë një burrë që dilte nga qyteti dhe i thanë: "Tregona rrugën për të hyrë në qytet dhe ne do të tregohemi të mëshirshëm me ty". 25 Ai u tregoi rrugën për të hyrë në qytet, dhe ata i vranë me shpatë banorët e qytetit, por e lanë të shkojë atë burrë me gjithë familjen e tij. 26 Ai shkoi në vendin e Hitejve dhe ndërtoi aty një qytet që e quajti Luc, emër që mban edhe sot e kësaj dite. 27 Manasi përkundrazi nuk i dëboi banorët e Beth-Sheanit dhe të fshatrave të tij kufitarë, as banorët e Dorit dhe e Tanaakut dhe të fshatrave të tij kufitarë, as banorët e Dorit dhe

të fshatrave të tij kufitarë, as banorët e Ibleamit dhe të fshatrave të tij kufitarë, as banorët e Megidos dhe të fshatrave të tij kufitarë, sepse Kananejtë ishin të vendosur të qëndronin në atë vend. 28 Më vonë, kur Izraeli u bë i fortë, i nënshtroi Kananejtë dhe i bëri skllevër, por nuk i dëboji krejt. 29 As Efraimti nuk i dëboi Kananejtë që banonin në Gezer; kështu Kananejtë banuan në Gezer në mes të tyre. 30 As Zabuloni nuk i dëboi banorët e Kitronit dhe ata të Nahalolit; kështu Kananejtë banuan në mes të tyre, por i nënshtruan sklavërisë. 31 As Asheri nuk i dëboi banorët e Akosit, as banorët të Sidonit, as ata të Ahlabit, të Akzibit, të Helbahut, të Afikut dhe të Rehobit; 32 kështu bijtë e Asherit u vendosën në mes të Kananejeve që banonin në këtë vend, sepse nuk i dëbuani. 33 As Neftalsi nuk i dëboi banorët e Beth-Shemeshit dhe ata të Beth-Anathit, dhe u vendos në mes të Kananejeve që banonin në këtë vend; por banorët e Beth-Shemeshit dhe të Beth-Anathit iu nënshtruan sklavërisë. 34 Amorejtë i detyruan bijtë e Danit të qëndronin në krahinën malore dhe nuk i lanë të zbresin në luginë. 35 Amorejtë ishin të vendosur të qëndronin në malin Heres, në Ajalon dhe në Shaal-Bim; por kur dora e shtëpisë së Jozefit u fuqizua, ata iu nënshtruan sklavërisë. 36 Kufiri i Amorejeve shrihej nga e përpjeta e Akrabit, nga Sela e lart.

2 Por Engjelli i Zotit u ngjit nga Gilgali në Bokim dhe tha: "Unë ju nxora nga Egjipti dhe ju çova në vendin që isha betuar t'u jepja etërve tuaj. Kisha thënë gjithashu: "Nuk do ta prish kurrë besëlidhjen time me ju. 2 Por ju nuk do të lidhni asnjë aleancë me banorët e këtij vendi dhe do të shembni altarët e tyre". Por ju nuk iu bindët zërit tim. Pse e bëtë këtë? 3 Kështu unë po ju them tani: Unë nuk do t'i dëboj para jush; por ata do të janë si gjemba në ijet tuaja, dhe perënditë e tyre do të janë për ju si një lak". 4 Sapo Engjelli i Zotit mbaroi së thënë këto fjalë tërë bijve të Izraelit, populli ngriti zërin dhe filloi të qajë. 5 Prandaj ky vend u quajt Bokim dhe u bënë fljime për Zotin. 6 Jozueu i dha urdhër popullit të largohet dhe bijtë e Izraelit shkuan secili në trashëgiminë e tij për të marrë në zotërim vendin. 7 Populli i shërbuej Zotit gjatë gjithë jetës së Jozueut dhe gjatë gjithë jetës së pleqve që jetuan pas Jozueut, dhe që kishin parë të gjitha veprat e mëdha që Zoti kishte bërë për Izraelin. 8 Pastaj Jozueu, bir i Nunit dhe shërbëtor i Zotit, vdiq në moshën njëqind e dhjetë vjeç, 9 dhe e varrosën në territorin e trashëgimisë së tij në Timath-Heres, në krahinën malore të Efraimit, në veri të malit Gaash. 10 Kur tërë ai brez u bashkua me etërit e vet, mbas atij doli një brez i ri që nuk e njihet Zotin, as veprat që kishite bërë për Izraelin. 11 Bijtë e Izraelit bënë atë që ishte keq në sytë e Zotit dhe u vunë në shërbim të Baalit; 12 ata braktisën Zotin, Perëndinë e etërve të tyre, i cili i kishte nxjerrë nga Egjipti, dhe adhuruan perëndi të tjera ndërmjet perëndive të popujve që i rrëthonin, ranë përbys para tyre dëshirë qark, të cilëve nuk qenë më në gjendje t'u bénin ballë. 15 Kudo që shkonin dora e Zotit ishte kundër tyre dhe u sillte mjerime, ashtu si kishte thënë Zoti, ashtu siç u ishte betuar ai; dhe u hidhëruan shumë. 16 Pastaj Zoti nxirri gjyqtarë, që i lironin nga duart e atyre që i zhvishnin. 17 Mjerisht ata nuk i dëgjonin as gjyqtarët e tyre, por kur vëroheshin përpëra perëndive të tjera dëshirë qark, të cilëve nuk qenë më në gjendje t'u bénin ballë. 18 Kudo që shkonin dora e Zotit ishte kundër tyre dhe u sillte mjerime, ashtu si kishte thënë Zoti, ashtu siç u ishte betuar ai; dhe u hidhëruan shumë. 19 Pastaj Zoti nxirri gjyqtarë, që i lironin nga duart e atyre që i zhvishnin. 20 Mjerisht ata nuk i dëgjonin as gjyqtarët e tyre, por kur vëroheshin përpëra perëndive të tjera dëshirë qark, të cilëve nuk qenë më në gjendje t'u bénin ballë. 21 Kudo që shkonin dora e Zotit ishte kundër tyre dhe u sillte mjerime, ashtu si kishte thënë Zoti, ashtu siç u ishte betuar ai; dhe u hidhëruan shumë. 22 Pastaj Zoti nxirri gjyqtarë, që i lironin nga duart e atyre që i zhvishnin. 23 Mjerisht ata nuk i dëgjonin as gjyqtarët e tyre, por kur vëroheshin përpëra perëndive të tjera dëshirë qark, të cilëve nuk qenë më në gjendje t'u bénin ballë. 24 Kudo që shkonin dora e Zotit ishte kundër tyre dhe u sillte mjerime, ashtu si kishte thënë Zoti, ashtu siç u ishte betuar ai; dhe u hidhëruan shumë. 25 Pastaj Zoti nxirri gjyqtarë, që i lironin nga duart e atyre që i zhvishnin. 26 Mjerisht ata nuk i dëgjonin as gjyqtarët e tyre, por kur vëroheshin përpëra perëndive të tjera dëshirë qark, të cilëve nuk qenë më në gjendje t'u bénin ballë. 27 Kudo që shkonin dora e Zotit ishte kundër tyre dhe u sillte mjerime, ashtu si kishte thënë Zoti, ashtu siç u ishte betuar ai; dhe u hidhëruan shumë. 28 Pastaj Zoti nxirri gjyqtarë, që i lironin nga duart e atyre që i zhvishnin. 29 Mjerisht ata nuk i dëgjonin as gjyqtarët e tyre, por kur vëroheshin përpëra perëndive të tjera dëshirë qark, të cilëve nuk qenë më në gjendje t'u bénin ballë. 30 Kudo që shkonin dora e Zotit ishte kundër tyre dhe u sillte mjerime, ashtu si kishte thënë Zoti, ashtu siç u ishte betuar ai; dhe u hidhëruan shumë. 31 Pastaj Zoti nxirri gjyqtarë, që i lironin nga duart e atyre që i zhvishnin. 32 Mjerisht ata nuk i dëgjonin as gjyqtarët e tyre, por kur vëroheshin përpëra perëndive të tjera dëshirë qark, të cilëve nuk qenë më në gjendje t'u bénin ballë. 33 Kudo që shkonin dora e Zotit ishte kundër tyre dhe u sillte mjerime, ashtu si kishte thënë Zoti, ashtu siç u ishte betuar ai; dhe u hidhëruan shumë. 34 Pastaj Zoti nxirri gjyqtarë, që i lironin nga duart e atyre që i zhvishnin. 35 Mjerisht ata nuk i dëgjonin as gjyqtarët e tyre, por kur vëroheshin përpëra perëndive të tjera dëshirë qark, të cilëve nuk qenë më në gjendje t'u bénin ballë. 36 Kudo që shkonin dora e Zotit ishte kundër tyre dhe u sillte mjerime, ashtu si kishte thënë Zoti, ashtu siç u ishte betuar ai; dhe u hidhëruan shumë. 37 Pastaj Zoti nxirri gjyqtarë, që i lironin nga duart e atyre që i zhvishnin. 38 Mjerisht ata nuk i dëgjonin as gjyqtarët e tyre, por kur vëroheshin përpëra perëndive të tjera dëshirë qark, të cilëve nuk qenë më në gjendje t'u bénin ballë. 39 Kudo që shkonin dora e Zotit ishte kundër tyre dhe u sillte mjerime, ashtu si kishte thënë Zoti, ashtu siç u ishte betuar ai; dhe u hidhëruan shumë. 40 Pastaj Zoti nxirri gjyqtarë, që i lironin nga duart e atyre që i zhvishnin. 41 Mjerisht ata nuk i dëgjonin as gjyqtarët e tyre, por kur vëroheshin përpëra perëndive të tjera dëshirë qark, të cilëve nuk qenë më në gjendje t'u bénin ballë. 42 Kudo që shkonin dora e Zotit ishte kundër tyre dhe u sillte mjerime, ashtu si kishte thënë Zoti, ashtu siç u ishte betuar ai; dhe u hidhëruan shumë. 43 Pastaj Zoti nxirri gjyqtarë, që i lironin nga duart e atyre që i zhvishnin. 44 Mjerisht ata nuk i dëgjonin as gjyqtarët e tyre, por kur vëroheshin përpëra perëndive të tjera dëshirë qark, të cilëve nuk qenë më në gjendje t'u bénin ballë. 45 Kudo që shkonin dora e Zotit ishte kundër tyre dhe u sillte mjerime, ashtu si kishte thënë Zoti, ashtu siç u ishte betuar ai; dhe u hidhëruan shumë. 46 Pastaj Zoti nxirri gjyqtarë, që i lironin nga duart e atyre që i zhvishnin. 47 Mjerisht ata nuk i dëgjonin as gjyqtarët e tyre, por kur vëroheshin përpëra perëndive të tjera dëshirë qark, të cilëve nuk qenë më në gjendje t'u bénin ballë. 48 Kudo që shkonin dora e Zotit ishte kundër tyre dhe u sillte mjerime, ashtu si kishte thënë Zoti, ashtu siç u ishte betuar ai; dhe u hidhëruan shumë. 49 Pastaj Zoti nxirri gjyqtarë, që i lironin nga duart e atyre që i zhvishnin. 50 Mjerisht ata nuk i dëgjonin as gjyqtarët e tyre, por kur vëroheshin përpëra perëndive të tjera dëshirë qark, të cilëve nuk qenë më në gjendje t'u bénin ballë. 51 Kudo që shkonin dora e Zotit ishte kundër tyre dhe u sillte mjerime, ashtu si kishte thënë Zoti, ashtu siç u ishte betuar ai; dhe u hidhëruan shumë. 52 Pastaj Zoti nxirri gjyqtarë, që i lironin nga duart e atyre që i zhvishnin. 53 Mjerisht ata nuk i dëgjonin as gjyqtarët e tyre, por kur vëroheshin përpëra perëndive të tjera dëshirë qark, të cilëve nuk qenë më në gjendje t'u bénin ballë. 54 Kudo që shkonin dora e Zotit ishte kundër tyre dhe u sillte mjerime, ashtu si kishte thënë Zoti, ashtu siç u ishte betuar ai; dhe u hidhëruan shumë. 55 Pastaj Zoti nxirri gjyqtarë, që i lironin nga duart e atyre që i zhvishnin. 56 Mjerisht ata nuk i dëgjonin as gjyqtarët e tyre, por kur vëroheshin përpëra perëndive të tjera dëshirë qark, të cilëve nuk qenë më në gjendje t'u bénin ballë. 57 Kudo që shkonin dora e Zotit ishte kundër tyre dhe u sillte mjerime, ashtu si kishte thënë Zoti, ashtu siç u ishte betuar ai; dhe u hidhëruan shumë. 58 Pastaj Zoti nxirri gjyqtarë, që i lironin nga duart e atyre që i zhvishnin. 59 Mjerisht ata nuk i dëgjonin as gjyqtarët e tyre, por kur vëroheshin përpëra perëndive të tjera dëshirë qark, të cilëve nuk qenë më në gjendje t'u bénin ballë. 60 Kudo që shkonin dora e Zotit ishte kundër tyre dhe u sillte mjerime, ashtu si kishte thënë Zoti, ashtu siç u ishte betuar ai; dhe u hidhëruan shumë. 61 Pastaj Zoti nxirri gjyqtarë, që i lironin nga duart e atyre që i zhvishnin. 62 Mjerisht ata nuk i dëgjonin as gjyqtarët e tyre, por kur vëroheshin përpëra perëndive të tjera dëshirë qark, të cilëve nuk qenë më në gjendje t'u bénin ballë. 63 Kudo që shkonin dora e Zotit ishte kundër tyre dhe u sillte mjerime, ashtu si kishte thënë Zoti, ashtu siç u ishte betuar ai; dhe u hidhëruan shumë. 64 Pastaj Zoti nxirri gjyqtarë, që i lironin nga duart e atyre që i zhvishnin. 65 Mjerisht ata nuk i dëgjonin as gjyqtarët e tyre, por kur vëroheshin përpëra perëndive të tjera dëshirë qark, të cilëve nuk qenë më në gjendje t'u bénin ballë. 66 Kudo që shkonin dora e Zotit ishte kundër tyre dhe u sillte mjerime, ashtu si kishte thënë Zoti, ashtu siç u ishte betuar ai; dhe u hidhëruan shumë. 67 Pastaj Zoti nxirri gjyqtarë, që i lironin nga duart e atyre që i zhvishnin. 68 Mjerisht ata nuk i dëgjonin as gjyqtarët e tyre, por kur vëroheshin përpëra perëndive të tjera dëshirë qark, të cilëve nuk qenë më në gjendje t'u bénin ballë. 69 Kudo që shkonin dora e Zotit ishte kundër tyre dhe u sillte mjerime, ashtu si kishte thënë Zoti, ashtu siç u ishte betuar ai; dhe u hidhëruan shumë. 70 Pastaj Zoti nxirri gjyqtarë, që i lironin nga duart e atyre që i zhvishnin. 71 Mjerisht ata nuk i dëgjonin as gjyqtarët e tyre, por kur vëroheshin përpëra perëndive të tjera dëshirë qark, të cilëve nuk qenë më në gjendje t'u bénin ballë. 72 Kudo që shkonin dora e Zotit ishte kundër tyre dhe u sillte mjerime, ashtu si kishte thënë Zoti, ashtu siç u ishte betuar ai; dhe u hidhëruan shumë. 73 Pastaj Zoti nxirri gjyqtarë, që i lironin nga duart e atyre që i zhvishnin. 74 Mjerisht ata nuk i dëgjonin as gjyqtarët e tyre, por kur vëroheshin përpëra perëndive të tjera dëshirë qark, të cilëve nuk qenë më në gjendje t'u bénin ballë. 75 Kudo që shkonin dora e Zotit ishte kundër tyre dhe u sillte mjerime, ashtu si kishte thënë Zoti, ashtu siç u ishte betuar ai; dhe u hidhëruan shumë. 76 Pastaj Zoti nxirri gjyqtarë, që i lironin nga duart e atyre që i zhvishnin. 77 Mjerisht ata nuk i dëgjonin as gjyqtarët e tyre, por kur vëroheshin përpëra perëndive të tjera dëshirë qark, të cilëve nuk qenë më në gjendje t'u bénin ballë. 78 Kudo që shkonin dora e Zotit ishte kundër tyre dhe u sillte mjerime, ashtu si kishte thënë Zoti, ashtu siç u ishte betuar ai; dhe u hidhëruan shumë. 79 Pastaj Zoti nxirri gjyqtarë, që i lironin nga duart e atyre që i zhvishnin. 80 Mjerisht ata nuk i dëgjonin as gjyqtarët e tyre, por kur vëroheshin përpëra perëndive të tjera dëshirë qark, të cilëve nuk qenë më në gjendje t'u bénin ballë. 81 Kudo që shkonin dora e Zotit ishte kundër tyre dhe u sillte mjerime, ashtu si kishte thënë Zoti, ashtu siç u ishte betuar ai; dhe u hidhëruan shumë. 82 Pastaj Zoti nxirri gjyqtarë, që i lironin nga duart e atyre që i zhvishnin. 83 Mjerisht ata nuk i dëgjonin as gjyqtarët e tyre, por kur vëroheshin përpëra perëndive të tjera dëshirë qark, të cilëve nuk qenë më në gjendje t'u bénin ballë. 84 Kudo që shkonin dora e Zotit ishte kundër tyre dhe u sillte mjerime, ashtu si kishte thënë Zoti, ashtu siç u ishte betuar ai; dhe u hidhëruan shumë. 85 Pastaj Zoti nxirri gjyqtarë, që i lironin nga duart e atyre që i zhvishnin. 86 Mjerisht ata nuk i dëgjonin as gjyqtarët e tyre, por kur vëroheshin përpëra perëndive të tjera dëshirë qark, të cilëve nuk qenë më në gjendje t'u bénin ballë. 87 Kudo që shkonin dora e Zotit ishte kundër tyre dhe u sillte mjerime, ashtu si kishte thënë Zoti, ashtu siç u ishte betuar ai; dhe u hidhëruan shumë. 88 Pastaj Zoti nxirri gjyqtarë, që i lironin nga duart e atyre që i zhvishnin. 89 Mjerisht ata nuk i dëgjonin as gjyqtarët e tyre, por kur vëroheshin përpëra perëndive të tjera dëshirë qark, të cilëve nuk qenë më në gjendje t'u bénin ballë. 90 Kudo që shkonin dora e Zotit ishte kundër tyre dhe u sillte mjerime, ashtu si kishte thënë Zoti, ashtu siç u ishte betuar ai; dhe u hidhëruan shumë. 91 Pastaj Zoti nxirri gjyqtarë, që i lironin nga duart e atyre që i zhvishnin. 92 Mjerisht ata nuk i dëgjonin as gjyqtarët e tyre, por kur vëroheshin përpëra perëndive të tjera dëshirë qark, të cilëve nuk qenë më në gjendje t'u bénin ballë. 93 Kudo që shkonin dora e Zotit ishte kundër tyre dhe u sillte mjerime, ashtu si kishte thënë Zoti, ashtu siç u ishte betuar ai; dhe u hidhëruan shumë. 94 Pastaj Zoti nxirri gjyqtarë, që i lironin nga duart e atyre që i zhvishnin. 95 Mjerisht ata nuk i dëgjonin as gjyqtarët e tyre, por kur vëroheshin përpëra perëndive të tjera dëshirë qark, të cilëve nuk qenë më në gjendje t'u bénin ballë. 96 Kudo që shkonin dora e Zotit ishte kundër tyre dhe u sillte mjerime, ashtu si kishte thënë Zoti, ashtu siç u ishte betuar ai; dhe u hidhëruan shumë. 97 Pastaj Zoti nxirri gjyqtarë, që i lironin nga duart e atyre që i zhvishnin. 98 Mjerisht ata nuk i dëgjonin as gjyqtarët e tyre, por kur vëroheshin përpëra perëndive të tjera dëshirë qark, të cilëve nuk qenë më në gjendje t'u bénin ballë. 99 Kudo që shkonin dora e Zotit ishte kundër tyre dhe u sillte mjerime, ashtu si kishte thënë Zoti, ashtu siç u ishte betuar ai; dhe u hidhëruan shumë. 100 Pastaj Zoti nxirri gjyqtarë, që i lironin nga duart e atyre që i zhvishnin. 101 Mjerisht ata nuk i dëgjonin as gjyqtarët e tyre, por kur vëroheshin përpëra perëndive të tjera dëshirë qark, të cilëve nuk qenë më në gjendje t'u bénin ballë. 102 Kudo që shkonin dora e Zotit ishte kundër tyre dhe u sillte mjerime, ashtu si kishte thënë Zoti, ashtu siç u ishte betuar ai; dhe u hidhëruan shumë. 103 Pastaj Zoti nxirri gjyqtarë, që i lironin nga duart e atyre që i zhvishnin. 104 Mjerisht ata nuk i dëgjonin as gjyqtarët e tyre, por kur vëroheshin përpëra perëndive të tjera dëshirë qark, të cilëve nuk qenë më në gjendje t'u bénin ballë. 105 Kudo që shkonin dora e Zotit ishte kundër tyre dhe u sillte mjerime, ashtu si kishte thënë Zoti, ashtu siç u ishte betuar ai; dhe u hidhëruan shumë. 106 Pastaj Zoti nxirri gjyqtarë, që i lironin nga duart e atyre që i zhvishnin. 107 Mjerisht ata nuk i dëgjonin as gjyqtarët e tyre, por kur vëroheshin përpëra perëndive të tjera dëshirë qark, të cilëve nuk qenë më në gjendje t'u bénin ballë. 108 Kudo që shkonin dora e Zotit ishte kundër tyre dhe u sillte mjerime, ashtu si kishte thënë Zoti, ashtu siç u ishte betuar ai; dhe u hidhëruan shumë. 109 Pastaj Zoti nxirri gjyqtarë, që i lironin nga duart e atyre që i zhvishnin. 110 Mjerisht ata nuk i dëgjonin as gjyqtarët e tyre, por kur vëroheshin përpëra perëndive të tjera dëshirë qark, të cilëve nuk qenë më në gjendje t'u bénin ballë. 111 Kudo që shkonin dora e Zotit ishte kundër tyre dhe u sillte mjerime, ashtu si kishte thënë Zoti, ashtu siç u ishte betuar ai; dhe u hidhëruan shumë. 112 Pastaj Zoti nxirri gjyqtarë, që i lironin nga duart e atyre që i zhvishnin. 113 Mjerisht ata nuk i dëgjonin as gjyqtarët e tyre, por kur vëroheshin përpëra perëndive të tjera dëshirë qark, të cilëve nuk qenë më në gjendje t'u bénin ballë. 114 Kudo që shkonin dora e Zotit ishte kundër tyre dhe u sillte mjerime, ashtu si kishte thënë Zoti, ashtu siç u ishte betuar ai; dhe u hidhëruan shumë. 115 Pastaj Zoti nxirri gjyqtarë, që i lironin nga duart e atyre që i zhvishnin. 116 Mjerisht ata nuk i dëgjonin as gjyqtarët e tyre, por kur vëroheshin përpëra perëndive të tjera dëshirë qark, të cilëve nuk qenë më në gjendje t'u bénin ballë. 117 Kudo që shkonin dora e Zotit ishte kundër tyre dhe u sillte mjerime, ashtu si kishte thënë Zoti, ashtu siç u ishte betuar ai; dhe u hidhëruan shumë. 118 Pastaj Zoti nxirri gjyqtarë, që i lironin nga duart e atyre që i zhvishnin. 119 Mjerisht ata nuk i dëgjonin as gjyqtarët e tyre, por kur vëroheshin përpëra perëndive të tjera dëshirë qark, të cilëve nuk qenë më në gjendje t'u bénin ballë. 120 Kudo që shkonin dora e Zotit ishte kundër tyre dhe u sillte mjerime, ashtu si kishte thënë Zoti, ashtu siç u ishte betuar ai; dhe u hidhëruan shumë. 121 Pastaj Zoti nxirri gjyqtarë, që i lironin nga duart e atyre që i zhvishnin. 122 Mjerisht ata nuk i dëgjonin as gjyqtarët e tyre, por kur vëroheshin përpëra perëndive të tjera dëshirë qark, të cilëve nuk qenë më në gjendje t'u bénin ballë. 123 Kudo që shkonin dora e Zotit ishte kundër tyre dhe u sillte mjerime, ashtu si kishte thënë Zoti, ashtu siç u ishte betuar ai; dhe u hidhëruan shumë. 124 Pastaj Zoti nxirri gjyqtarë, që i lironin nga duart e atyre që i zhvishnin. 125 Mjerisht ata nuk i dëgjonin as gjyqtarët e tyre, por kur vëroheshin përpëra perëndive të tjera dëshirë qark, të cilëve nuk qenë më në gjendje t'u bénin ballë. 126 Kudo që shkonin dora e Zotit ishte kundër tyre dhe u sillte mjerime, ashtu si kishte thënë Zoti, ashtu siç u ishte betuar ai; dhe u hidhëruan shumë. 127 Pastaj Zoti nxirri gjyqtarë, që i lironin nga duart e atyre që i zhvishnin. 128 Mjerisht ata nuk i dëgjonin as gjyqtarët e tyre, por kur vëroheshin përpëra perëndive të tjera dëshirë qark, të cilëve nuk qenë më në gjendje t'u bénin ballë. 129 Kudo që shkonin dora e Zotit ishte kundër tyre dhe u sillte mjerime, ashtu si kishte thënë Zoti, ashtu siç u ishte betuar ai; dhe u hidhëruan shumë. 130 Pastaj Zoti nxirri gjyqtarë, që i lironin nga duart e atyre që i zhvishnin. 131 Mjerisht ata nuk i dëgjonin as gjyqtarët e tyre, por kur vëroheshin përpëra perëndive të tjera dëshirë qark, të cilëve nuk qenë më në gjendje t'u bénin ballë. 132 Kudo që shkonin dora e Zotit ishte kundër tyre dhe u sillte mjerime, ashtu si kishte thënë Zoti, ashtu siç u ishte betuar ai; dhe u hidhëruan shumë. 133 Pastaj Zoti nxirri gjyqtarë, që i lironin nga duart e atyre që i zhvishnin. 134 Mjerisht ata nuk i dëgjonin as gjyqtarët e tyre, por kur vëroheshin përpëra perëndive të tjera dëshirë qark, të cilëve nuk qenë më në gjendje t'u bénin ballë. 135 Kudo që shkonin dora e Zotit ishte kundër tyre dhe u sillte mjerime, ashtu si kishte thënë Zoti, ashtu siç u ishte betuar ai; dhe u hidhëruan shumë. 136 Pastaj Zoti nxirri gjyqtarë, që i lironin nga duart e atyre që i zhvishnin. 137 Mjerisht ata nuk i dëgjonin as gjyqtarët e tyre, por kur vëroheshin përpëra perëndive të tjera dëshirë qark, të cilëve nuk qenë më në gjendje t'u bénin ballë. 138 Kudo që shkonin dora e Zotit ishte kundër tyre dhe u sillte mjerime, ashtu si kishte thënë Zoti, ashtu siç u ishte betuar ai; dhe u hidhëruan shumë. 139 Pastaj Zoti nxirri gjyqtarë, që i lironin nga duart e atyre që i zhvishnin. 140 Mjerisht ata nuk i dëgjonin as gjyqtarët e tyre, por kur vëroheshin përpëra perëndive të tjera dëshirë qark, të cilëve nuk qenë më në gjendje t'u bénin ballë. 141 Kudo që shkonin dora e Zotit ishte kundër tyre dhe u sillte mjerime, ashtu si kishte thënë Zoti, ashtu siç u ishte betuar ai; dhe u hidhëruan shumë. 142 Pastaj Zoti nxirri gjyqtarë, që i lironin nga duart e atyre që i zhvishnin. 143 Mjerisht ata nuk i dëgjonin as gjyqtarët e tyre, por kur vëroheshin përpëra perëndive të tjera dëshirë qark, të cilëve nuk qenë më në gjendje t'u bénin ballë. 144 Kudo që shkonin dora e Zotit ishte kundër tyre dhe u sillte mjerime, ashtu si kishte thënë Zoti, ashtu siç u ishte betuar ai; dhe u hidhëruan shumë. 145 Pastaj Zoti nxirri gjyqtarë, që i lironin nga duart e atyre që i zhvishnin. 146 Mjerisht ata nuk i dëgjonin as gjyqtarët e tyre, por kur vëroheshin përpëra perëndive të tjera dëshirë qark, të cilëve nuk qenë më në gjendje t'u bénin ballë. 147 Kudo që shkonin dora e Zotit ishte kundër tyre dhe u sillte mjerime, ashtu si kishte thënë Zoti, ashtu siç u ishte betuar ai; dhe u hidhëruan shumë. 148 Pastaj Zoti nxirri gjyqtarë, që i lironin nga duart e atyre që i zhvishnin. 149 Mjerisht ata nuk i dëgjonin as gjyqtarët e tyre, por kur vëroheshin përpëra perëndive të tjera dëshirë qark, të cilëve nuk qenë më në gjendje t'u bénin ballë. 150 Kudo që shkonin dora e Zotit ishte kundër tyre dhe u sillte mjerime, ashtu si kishte thënë Zoti, ashtu siç u ishte betuar ai; dhe u hidhëruan shumë. 151 Pastaj Zoti nxirri gjyqtarë, që i lironin nga duart e atyre që i zhvishnin. 152 Mjerisht ata nuk i dëgjonin as gjyqtarët e tyre, por kur vëroheshin përpëra perëndive të tjera dëshirë qark, të cilëve nuk qenë më në gjendje t'u bénin ballë. 153 Kudo që shkonin dora e Zotit ishte kundër tyre dhe u sillte mjerime, ashtu si kishte thënë Zoti, ashtu siç u ishte betuar ai; dhe u hidhëruan shumë. 154 Pastaj Zoti nxirri gjyqtarë, që i lironin nga duart e atyre që i zhvishnin. 155 Mjerisht ata nuk i dëgjonin as gjyqtarët e tyre, por kur vëroheshin përpëra perëndive të tjera dëshirë qark, të cilëve nuk qenë më në gjendje t'u bénin ballë. 156 Kudo që shkonin dora e Zotit ishte kundër tyre dhe u sillte mjerime, ashtu si kishte thënë Zoti, ashtu siç u ishte betuar ai; dhe u hidhëruan shumë. 157 Pastaj Zoti nxirri gjyqtarë, që i lironin nga duart e atyre që i zhvishnin. 158 Mjerisht ata nuk i dëgjonin as gjyqtarët e tyre, por kur vëroheshin përpëra perëndive të tjera dëshirë qark, të cilëve nuk qenë më në gjendje t'u bénin ballë. 159 Kudo që shkonin dora e Zotit ishte kundër tyre dhe u sillte mjerime, ashtu si kishte thënë Zoti, ashtu siç u ishte betuar ai; dhe u hidhëruan shumë. 160 Pastaj Zoti nxirri gjyqtarë, që i lironin nga duart e atyre që i zhvishnin. 161 Mjerisht ata nuk i dëgjonin as gjyqtarët e tyre, por kur vëroheshin përpëra perëndive të tjera dëshirë qark, të cilëve nuk qenë më në gjendje t'u bénin ballë. 162 Kudo që shkonin dora e Zotit ishte kundër tyre dhe u sillte mjerime, ashtu si kishte thënë Zoti, ashtu siç u ishte betuar ai; dhe u hidhëruan shumë. 163 Pastaj Zoti nxirri gjyqtarë, që i lironin nga duart e atyre që i zhvishnin. 164 Mjerisht ata nuk i dëgjonin as gjyqtarët e tyre, por kur vëroheshin përpëra perëndive të tjera dëshirë qark, të cilëve nuk qenë më në gjendje t'u bénin ballë. 165 Kudo që shkonin dora e Zotit ishte kundër tyre dhe u sillte mjerime, ashtu si kishte thënë Zoti, ashtu siç u ishte betuar ai; dhe u hidhëruan shum

nuk vepruan ashtu. **18** Kur Zoti u nxirre gjyqtarë, Zoti ishte me gjyqtarin dhe i lironë nga dora e armiqve të tyre gjatë gjithë jetës së gjyqtari; sepse Zoti prekej nga vajimet e tyre të shkaktuara nga ata që shtypnir dhe i mundonin. **19** Por kur gjyqtari vdiste, ata vazhdonin të korruptoheshin më shumë se etërit e tyre, duke ndjekur perëndi të tjera dhe duke rënë përbmys para tyre; dhe nuk hiqin dorë aspak nga veprat e tyre dhe nga sjellja e tyre kokëforte. **20** Prandaj mëria e Zotit u ndez kundër Izraelit, dhe ai tha: "Duke qenë se ky komb ka shkelur besëlidhjen që unë kisha përfunduar me etërit e tyre dhe ata nuk i janë bindur zërit tim, **21** edhe unë nuk do të dëboj më para tyre asnjë prej kombeve që Jozueu la kur vdiq; **22** kështu me anë tyre do të vë në provë Izraelin pér të parë në se do t'i përbahen rugës së Zotit dhe do të ecin në të siç bënë etërit e tyre, ose jo". **23** Prandaj Zoti i la këto kombe të qëndrojnë aty pa i dëbuar menjëherë, dhe nuk i dha në duart e Jozueut.

3 Këto janë kombet që Zoti la me qëllim që me anë të tyre të vinte në provë Izraelin, domethënë tërë ata që nuk kishin njohur luftërat e Kanaanit: **2** (kjo kishte si qëllim të vetëm t'u bënte të njohur dhe t'u mësonte bijve të Izraelit lutftën, të paktën atyre që nuk e kishin njohur më parë) **3** pesë prinçat e Filistejeve, tërë Kananejtë, Sidonitët dhe Hivejtë që banonin në malin e Libanit, nga mal i Baal-Hermonit deri në hyrje të Hamathit. **4** Këto kombe u lanë pér të vénë në provë Izraelin, pér të parë në se ata do t'u bindeshin urdhërimeve që Zoti u kishte dhënë etërve të tyre me anë të Moisiut. **5** Kështu bijtë e Izraelit banuan në mes të Kananeive, të Hitejve, të Amorejve, të Perezejve, të Hivejve dhe të Jebusejve; **6** u martuan me bijat e tyre dhe u dhanë bijat e veta pér gra bijve të tyre, dhe u shérbyen perëndive të tyre. **7** Kështu bijtë e Izraelit bënë atë që éshët e keqe në sytë e Zotit; e harruan Zotin, Perëndinë e tyre, dhe i shérbyen Baalit dhe Asherothit. **8** Prandaj zemërimi i Zotit u ndez kundër Izraelit, dhe ai i dorëzoi në duart e Kushan-Rishathaimit pér tetë vjet me radhë. **9** Pastaj bijtë e Izraelit i klithën Zotit dhe Zoti u dha një çlirimtar, Othnielin, birin e Kenazit, vëllai i vogël i Kaleb-it; dhe ky i çlroi. **10** Fryma e Zotit ishte mbi të, dhe ai ishte gjyqtar i Izraelit; doli pér të luftuar dhe Zoti i dha në dorë Kushan-Rishathaimin, mbretin e Mesopotamisë, dhe dora e tij qe e fuqishme kundër Kushan-Rishathaimit. **11** Vend i pati paqe pér dyzet vjet me radhë; pastaj Othnieli, bir i Kenazit, vdiq. **12** Por bijtë e Izraelit filluan përsëri të bëjnë atë që éshët e keqe në sytë e Zotit; atëherë Zoti e bëri të fortë Eglonin, mbretin e Moabit, kundër Izraelit, sepse ata kishin bërë atë që ishte e keqe në sytë e Zotit. **13** Egloni mblodhi rrëth vetes bijtë e Amonit dhe të Amalekut, dhe u nis e mundi Izraelin; dhe pushtoi qytetin e palmave. **14** Kështu bijtë e Izraelit u bënë shérbertorë të Eglonit, mbretit të Moabit, pér tetëmbëdhjetë vjet. **15** Por bijtë e Izraelit i klithën Zotit dhe Zoti u dha atyre një çlirimtar, Ehudin, birin e Gerit, Beniaminitin, që ishte mëngjash. Bijtë e Izraelit i dërguan nëpërmjet tij haraçin e tyre Eglonit, mbretit të Moabit. **16** Ehudi bëri një shpatë me dy tehe, të gjatë një kubitë; e ngjeshi në brez poshtë veshjes, në krahan e djathtë. **17** Pastaj i çoi haraçin Eglonit, mbretit të Moabit, që ishte një njeri shumë i trashë. **18** Kur mbaroi paraqitja e haraçit, ai ktheu në shtëpi njerëzit që kishin sjellë haraçin. **19** Por ai vetë, nga vendi i idhujve pranë Gilgalit, u kthye prapa dhe tha: "O mbret, kam diçka që dua të të them fshehuaz". Mbreti i tha: "Heshtni!". Dhe të gjithë ata që e shoqëronin dolën jashtë. **20** Atëherë Ehudi iu afrau mbretit (që ishte ulur vetëm në fresk, në

sallën lart). Ehudi i tha: "Kam një falje pér të të thënë nga ana e Zotit". Kështu mbreti u ngrit nga froni i tij; **21** atëherë Ehudi zgjati dorën e majtë, nxori shpatën nga krahu i djathtë dhe ia futi në bark. **22** Edhe doreza e shpatës u pas presës dhe dhjami u mbylli pas presës sepse ai nuk e tërroqi shpatën nga barku i mbretit; dhe zorrët e tij dolën jashtë. **23** Pastaj Ehudi dolli në portik, dhe mbylli me çelës dyert e sallës së sipërme. **24** Kur doli; erdhën shérbertorët pér të parë, dhe ja, dyert e sallës së sipërme ishin mbyllur me çelës; kështu ata thanë: "Me siguri ai bën nevojën e tij në dhomézën e sallës së freskët". **25** Dhe pritën aq sa e ndjenë veten të shushatur; por duke qenë se nuk po hapeshin portat e sallës, ata muarrën çelsin dhe hapën; dhe ja, zotëria e tyre rrinte shtrirët në tokë: ai kishte vdekur. **26** Ndërsa ata ngurronin, Ehudi pati kohë të ikte, kaloi matanë vendit të idhujve dhe shpëtoi duke arritur në Seirah. **27** Me të arritur, i ra borisë në krahinën malore të Efraimit, dhe bijtë e Izraelit zbritën bashkë me të nga krahina malore, dhe ai u vu në krye të tyre. **28** Dhe u tha atyre: "Ejani pas meje, sepse Zoti ju ka dhënë në dorë Moabitët, armiqtë tuaj". Ata zbritën pas tij, zunë vatë e Jordanit që cojnë në Moab, dhe nuk lanë të kalojë asjni. **29** Në atë kohë mundën rrëth dhjetë mijë Moabitë, të gjithë të fortë dhe trima; nuk shpëtoi as edhe një. **30** Kështu atë ditë Moabi u poshtërua nga dora e Izraelit, dhe vendi pati paqe tetëdhjetë vjet me radhë. **31** Mbës Ehudit, erdhë Shangari, bir i Anathit. Ai mundi gjashëqind Filistej me një hosten qesh; edhe ai çlroi Izraelin.

4 Pas vdekjes së Ehudit, bijtë e Izraelit rifilluan të bëjnë atë që ishte e keqe në sytë e Zotit. **2** Dhe Zoti i dha në duart e Jabinit, mbretit të Kanaanit, që mbretëronte në Hatsor. Komandanti i ushtrisë së tij ishte Sisera, që banonte në Harosheth të kombeve. **3** Dhe bijtë e Izraelit i klithën Zotit, sepse Jabini kishte nëntëqind qerre të hekurta dhe prej njëzet vjetve shtypte rëndë bijtë e Izraelit. **4** Në atë kohë gjyqtare e Izraelit ishte një profete, Debora, gruaja e Lapidothit. **5** Ajo e kishte zakon të ulej nën palmën e Deboras, midis Ramahut dhe Bethelit, në krahinën malore të Efraimit, dhe bijtë e Izraelit vinin tek ajo pér të kërkuar të drejtën. **6** Ajo dërgoi të thërrasë Barakun, birin e Abinoamit, nga Kedeshi i Neftalit, dhe i tha: "A nuk të ka urdhëruar Zoti, Perëndia i Izraelit: "Shko, marsho mbi malin Tabor dhe merr me vete dhjetë mijë burra nga bijtë e Neftalit dhe të Zabulonit. **7** Unë do të têrheq në drejtimin tênd, në përruan Kishon, Siseran, komandanit e ushtrisë së Jabinit, me gjithë qerret dhe trupat e tij të shumta, dhe do të ta dorëzoj në dorën tênde"?". **8** Baraku iu përgjegj: "Në rast se vjen me mua, unë do të shkoj; por n'qoftë se ti nuk vjen me mua, nuk kam pér të shkuar". **9** Ajo tha: "Do të vij me siguri me ty; megjithatë në rrugën që je duke ndërmarrë nuk ke pér të siguruar asnjë lavdi pér vete, sepse Zoti do ta dorëzojë Siseran në duart e një gruaje". Pastaj Debora u ngrit dhe shkoi me Barakun në Kadesh. **10** Baraku thirri Zabulonin dhe Neftalin në Kedeshi; ai lëvizti në krye të dhjetë mijë burrave, dhe Debora shkoi bashkë me të. **11** Heberi, Keneu, ishte ndarë nga Kenejtë, pasardhës të Hobabit, vjehrit të Moisiut, dhe i kishte ngritur çadrat e tij në lisin e Tsaanaimit, që ndodhet pranë Kedeshit. **12** Siseras i thanë që Baraku, bir i Abinoamit, ishte njigjitur në malin Tabor. **13** Kështu Sisera rrështoi tërë qerret e tij, njëqind qerre të hekurta, dhe tërë njerëzit që ishin me të, nga Haroshethi i kombeve deri në përruan e Kishonit. **14** Atëherë Debora i tha Barakut: "Çohu, sepse kjo éshët dita që Zoti e dorëzoi Siseran në dorën tênde. A nuk ka dalë vallë, Zoti para teje?". Kështu Baraku zbriti nga malin Tabor, i

pasuar nga dhjetë mijë burra. **15** Zoti e mundi Siseran, tē gjitha qerret dhe tērē ushtrinē e tij, që u shfaros me shpatë përparrë Barakut; por Sisera zbriti nga qerrja dhe iku me këmbë. **16** Por Baraku i ndoqi qerret dhe ushtrinë deri në Harosheth të kombeve; dhe tērē ushtria e Siseras u shkatërrua nga goditjet me shpatë; nuk shpëtoi as edhe një njeri. **17** Ndérkaq Sisera kishte iku më këmbë në drejtum të çadrës së Jaelës, gruas së Heberit, Keneut, sepsë mbretëronte paqja midis Jabinit, mbretit të Hatosrit, dhe shtëpisë së Heberit, Keneut. **18** Atëherë Jaela doli pér të pritur Siseran dhe i tha: "Hyrë, zotëria ime, hyrë tek unë; mos ki frikë". Kështu ai hyri tek ajo në çadër, dhe ajo e mbuloi me një mbulesë. **19** Pastaj ai i tha: "Më jep pak ujë pér të pirë se kam etje". Kështu ajo hapi calikun e qumështit dhe i dha pér të pirë; pastaj e mbuloi. **20** Ai i tha: "Qëndro në hyrje të çadrës; dhe në rast se vjen dikush dhe të pyet: "A ka njeri këtu?", ti do të thuash: "Nuk ka njeri"". **21** Atëherë Jaela, gruaja e Heberit, mori një kunj të çadrës dhe një çekiqi, iu afroua ngadalë atij dhe i nguli në témth kunjin, që u fut në tokë. Atë e kishte zënë një gjumë i thellë; ishte i sfilitur; dhe kështu vdiq. **22** Por ja, ndërsa Baraku ndiqte Siseran, Jaela doli pér ta takuar dhe i tha: "Eja me mua dhe do të tē tregojë njeriun qé kérkon". Ai hyri në çadrén e saj dhe ja, Sisera dergjë i vdekur me kunjin në témthat. **23** Kshtu atë ditë Perëndia e poshtëroi Jabin, mbretin e Kanaanit, përrpara bijve të Izraelit. **24** Dora e bijve të Izraelit u bë gjithnjë më e rendë mbi Jabin, mbretin e Kanaanit, deri sa arritën ta shkatërronin plotësisht Jabin, mbretin e Kanaanit.

5 Atë ditë Debora këndoi këtë kantik me Barakun, birin e Abinoamit, duke thënë: **2** "Me qenë se kërët kanë marrë komandën në Izrael, me qenë se populli éshëtë ofruar spontanisht, bekoni Zotin! **3** Dëgjoni, o mbretëri! Vini veshë, o princa! Unë, pikërisht unë, do t'i këndozi Zotit, do të këndozi lavdinë e Zotit, Perëndisë së Izraelit. **4** O Zot, kur dole nga Seiri, kur po kapérceje fushat e Edomit, toka u drodh dhe pikoi nga qejtë; po, pikoi ujë nga retë. **5** Malet u shkrinë para Zotit, vetë Sinai u drodh para Zotit, Perëndisë të Izraelit. **6** Në kohën e Shamgarit, birit të Anathit, në kohën e Jaelës rrugët ishin të shkreta, dhe kalimtarët ndiqnin shtigje dredha-dredha. **7** Mungonin kreiët në Izrael; po, mungonin, deri sa nuk dola unë, Debora, si nënët në Izrael. **8** Ata zgjidhni perëndi të tjera, kur lufta ishte te pragu. Nuk shihej asnjë mburojë apo shtizë midis dyzet mijë burrave të Izraelit. **9** Zemra ime éshëtë me ata udhëheqës të Izraelit që u ofruan spontanisht në mes të popullit. Bekoni Zotin! **10** Ju që shkoni hipur mbi gomarë të bardha, ju që rini ulur mbi qilima të shtronjtë, dhe ju që ecni nëpër rrugë, këndon! **11** Larg britmave të harkëtarëve, larg koritave, të kremitojnë veprat e drejta të Zotit, veprat e drejta pér kërret e tij në Izrael! Atëherë populli i Zotit zbriti në portat. **12** Zgjohu, zgjohu, o Debora! Zgjohu, zgjohu, dhe merrijë një këngë! Çohu, o Barak, dhe çoji larg robërit e tu, o bir i Abinoamit! **13** Atëherë iu dha qeverimi mbi fisnikët e popullit atyre që kishin mbetur; Zoti ma dha mua qeverimin midis të fuqishmëve. **14** Nga Efraimi erdhën ata që i kishin rrënjet tek Amaleku; në suitën tënde, Benjamin, midis njerëzve të tu; nga Makir i zbritën disa kërë dhe nga Zabuloni ata që mbajnë shkopin e komandimit. **15** Princat e Isakarit erdhën me Deboran; ashtu siç ishte Isakari, kështu qe edhe Baraku; ata u hodhën në luginë në gjurmët e saj. Ndér divizionet e Rubenit, të mëdha ishin vendimet e zemrës! **16** Pse mbete ti midis të ngujuarve pér të dégjuar fyellin e barinjve? Midis divizioneve të Rubenit, të mëdha ishin vendimet e zemrës!

17 Galaadi ndaloj matanë Jordanit; po Dani pse mbeti mbi anijet? Asheri u vendos pranë bregut të detit dhe mbeti në portet e tij. **18** Zabuloni éshëtë një popull që ka vënë në rezik jetën e tij deri në vdekje, po kështu edhe Neftali në zonat e larta të fushës. **19** Mbretërit erdhën dhe luftuan; atëherë luftuan mbretërit e Kanaanit dhe të Taanakit, pranë ujërave të Megidos; por nuk suallën asnjë plaqë prej argjendi. **20** Nga qili llftuan yjet, gjatë lëvizjes së tyre luftuan kundër Siseras. **21** Përoi Kishon i përbysë, përoi i vjetër, përoi i Kishonit. Shpirti im, vepro me forcë! **22** Atëherë thundrat e kuajve trokëlinin me forcë në galop, në galopin e pitokëve të tyre. **23** "Mallkoni Merozin", tha Engjëlli i Zotit, "mallkoni, mallkoni banorët e tij, sepsë nuk i shkuan në ndihmë Zotit, në ndihmë të Zotit në mes të trimave të tij!". **24** E bekuar qoftë midis grave Jaela, gruaja e Heberit, Keneut! Qoftë e bekuar midis grave që banojnë në çadra! **25** Ai kërkoi ujë dhe ajo i dha qumësht; në një kupë princash i ofroi ajkë. **26** Me një dorë kapi kunjin dhe me dorën e djathtë çekicin e artizanëve; e goditi Siseran, i çau kokën dhe ia shpofi tejpërtëj témthat. **27** Te këmbët e saj ai u këput, ra dhe u dergj pa shpirt; në këmbët e saj u këput dhe ra; aty ku u këput, aty ra i vdekur. **28** E éma e Siseras shikoi nga dritarja dhe thirri nga hekurat e saj: "Pse qerrja jote po vonon aq shumë të vijë? Pse ecin kaq ngadalë qerret e tij?". **29** Gratë e saj më të urta iu përgjegjën, dhe ajo përsëriti me vete fjalët e saj: **30** "Ata kanë jetur plaqë dhe janë duke e ndarë në pjesë. Për çdo burrë një ose po vajza; për Siseran një plaqë me roba shumëngjyrëshe, një plaqë me roba shumëngjyrëshe dhe të qëndisura, me roba shumëngjyrëshe dhe të qëndisura nga të dy anët pér shpatullat e atyre që bartin tutje plaqkën". **31** Kështu u zhdukshin të gjithë armiqët e tu, o Zot! Por ata që të duan qofshin si dielli, kur lind me gjithë forcën e tij!". Pastaj vendi pati qetësi pér dyzet vjet me radhë.

6 Bjtë e Izraelit bënë atë që éshëtë e keqe në sytë e Zotit dhe Zotit i dha në duart e Madianit shtatë vjet me radhë. **2** Dora e Madianit u bë e fortë kundër Izraelit; nga frika e Madianitëve, bjtë e Izraelit bënë shpellë në male, si dhe guva dhe fortesa. **3** Kur Izraeli mbaronte së mbjelluri, Madianitët bashkë me Amalekitët dhe bjtë e lindjes niseshin kundër tij, **4** e ngrinin kampin e tyre kundër Izraelitëve, shkatërronin të gjitha prodhimet e vendit deri në Gaza dhe nuk linin në Izrael as mijete jetese, as dhen, as lopë, as gomarë. **5** Sepse niseshin me bagëtinë e tyre dhe me qadrat e tyre, dhe arrin në shumtë si karkalecat; ata dhe devetë e tyre ishin të panumërt dhe vinin në vend pér ta shkatërruar. **6** Kështu Izraeli u katandis në një varfëri të madhe pér shkak të Madianit, dhe bjtë e Izraelit i klithën Zotit. **7** Kur bjtë e Izraelit e thirrën Zotin pér shkak të Madianit, **8** Zoti u dérgoi bijve të Izraelit një profet, që u tha atyre: "Kështu flet Zoti, Perëndia i Izraelit: Unë ju nxora nga Egjipti dhe nga shtëpia e skllavërisë; **9** ju çlirova nga dora e Egjiptasve dhe nga dora e të gjithë atyre që ju shtypnin; i dëbova para jush dhe ju dhashë vendin e tyre, **10** dhe ju thashë: "Unë jam Zoti, Perëndia i juaj; mos kini frikë nga perënditë e Amorejeve në vendin e të cilëve banonit"; por ju nuk ma keni dégjuar fjalën". **11** Pastaj erdhë Engjëlli i Zotit dhe u ul nën lisin e Ofrahut, që i përkiste Joashit, Abiezerit, ndërsa biri tij Gedeoni shtinte grurin në një vend të ngushtë pér ta shpëtar nga Madianitët. **12** Engjëlli i Zotit iu shfaq dhe i tha: "Zoti éshëtë me ty, o luftëtar trimi!". **13** Gedeoni i përgjegj: "Imzot, në rast se Zoti éshëtë me ne, atëherë pse na ndodhën téré këto? Ku janë mrekullitë që na kanë treguar etërit tanë duke thënë:

"A nuk na nxori Zoti nga Egjipti?". Por tani Zoti na ka braktisur dhe na ka lénë nё duart e Madianit". **14** Atéherë Zoti iu drejtua atij dhe i tha: "Shko me këtë fuqi qё ke dhe shpëtoje Izraelin nga dora e Madianit. A nuk jam unё qё po të dërgoj?". **15** Ai iu përgjegj: "O Imzot, si mund ta shpëtoj Izraelin? Ja, familja ime ёshtë mё e dobëta e Manasit, dhe unё jam mё i vogli nё shtëpinё e atit tim". **16** Zoti i tha: "Por unё do të jem me ty dhe ti ke pёr t'i mundur Madianitët sikur ata tё ishin njё njeri i vetëm". **17** Atéherë Gedeoni i tha: "Nё rast se kam gjetur hirin tёnd, mё jep njё shenjё se je ti ai qё flet me mua. **18** Mos u largo, pra, qё këtej para se tё kthehem te ti, tё tё sjell blatimin e ushqimit dhe tё ta vë përrapa". Zoti tha: "Do tё pres sa tё kthehesht ti". **19** Atéherë Gedeoni hyri nё shtëpi dhe përgatiti njё kec dhe kuleç pa maja me njё efa miell; e vuri mishin nё njё shportë dhe lëngun nё njё kusi, ia coi atij nёn lisin dhe ia ofroi. **20** Engjëlli i Zotit i tha: "Merre mishin dhe kuleçt pa maja, vendosi mbi këtë shkëmb dhe derdh mbi to lëngun e mishit". Dhe ai veproi kështu. **21** Atéherë Engjëlli i Zotit shtriu majën e bastunit qё kishte nё dorë dhe preku mishin dhe kuleçt pa maja; e nga shkëmbi u ngrit njё flakë qё dogji mishin dhe kuleçt pa maja; pastaj Engjëlli i Zotit u zhduk nga sytё e tij. **22** Kështu Gedeoni i kuptoi se kishte tё bёnte me Engjëllin e Zotit dhe tha: "Vaj medet, o Zot, o Zot! Sepse e pashe Engjëllin e Zotit sy nё sy!". **23** Zoti i tha: "Paqja qoftë me ty, mos ki frikë, s'ke pёr tё vdekur!". **24** Atéherë Gedeoni ndёrtoi njё altar pёr Zotin dhe e quajti "Jehovah Shalom". Ai gjendet edhe sot nё Ofrahun e Abiezteritё. **25** Po atё natё Zoti i tha: "Merr demin e atit tёnd dhe demin e dytё shtatëvjeçar, shemb altarin e Baalit qё i pёrket atit tёnd, dhe rrёzo Asherahun qё i qendron afёr; **26** pastaj ndёrti njё altar pёr Zotin, Peréndinё tёnd, nё majë tё kitetj shkëmbi simbas rregullit tё caktuar; pastaj merr demin e dytё dhe ofroje si olokaust mbi lёndën e drurit tё Asherahut qё do tё kesh rrёzuar". **27** Atéherë Gedeoni mori dhjetë burra nё mes tё shérbëtorëve tё tij dhe veproi ashtu siç i kishte thёni Zoti; por me qenё se kishte frikë nga shtëpia e atit tё tij dhe nga njerëzit e qytetit, nё vend qё ta bёnte këtë punë ditën, e bёri natёn. **28** Kur tё nesërmen nё mëngjes njerëzit e qytetit u ngriten, panë qё altari i Baalit ishte shembur, qё Asherahu qё ndodhet pranë tij ishte rrёzuar dhe qё demi i dytё ishte ofruar si olokaust mbi altarin qё ishte ndërtuar. **29** Dhe i thanë njeri tjetrit: "Kush e bёri këtё?". Kur pastaj u informuan dhe pyetën, atyre u thanë: "Gedeoni, bir i Joashit, e bёri këtё". **30** Atéherë njerëzit e qytetit i thanë Joashit: "Nxirr jashtë birin tёnd dhe tё dёnohet me vdekje se ka shembur altarin e Baalit dhe ka rrёzuar Asherahun qё ndodhet pranë tij". **31** Joashi iu përgjegj tё gjithë atyre qё ishin ngritur kundёr tij: "Ju doni ta mbrojnё çështjen e Baalit ose ta ndihmoni atë? Ai qё do tё kérkojë tё mbrojë çështjen e tij do tё vritet para mëngjesit tё ditës sё nesërmë. Nё rast se ai ёshtë zoti, le ta mbrojë vetë çështjen e tij, sepse i kanë shembur altarin e tij". **32** Prandaj atё ditë Gedeoni u mbiquajt Jerubaal, sepse u tha: "Le tё jetë Baali qё tё luftojë kundёr tij, sepse ai ia ka shembur atij altarin". **33** Tёrё Madianitët, Amalekitët dhe bijtё e lindjes u mblodhën, kaluan Jordanin dhe ngritën kampin e tyre nё luginёn e Jizreelit. **34** Por Fryma e Zotit depertoi te Gedeoni qё i ra borisë; dhe Abiezteritë u thirrën qё t'i shkonin pas. **35** Ai dërgoi lajmëtarë edhe nё tёrё Manasin, i cili u thirr gjithashtu qё t'i shkonte pas; dërgoi lajmëtarë edhe te fiset e Asherit, tё Zabulonit dhe tё Neftalit, tё cilët u nisën pёr tё takuar tё tjerët. **36** Pastaj Gedeoni i tha Peréndisë: "Nё rast se ke ndёr mend ta shpëtosh Izraelin me dorën time, siç ke thёni, **37** ja, unё do tё vë njё gëzof me lesh te lëmi: nё rast se do

tё ketë vesë vetëm mbi gjëzofin dhe gjithë vendi rreth e qark do tё mbetet i thatë, atéherë do tё kuptoj se ke ndёrmend ta shpëtosh Izraelin me dorën time, ashtu si ke thёni". **38** Dhe kështu ndodhi. Tё nesërmen nё mëngjes Gedeoni u ngrit herët, shtrydi gjëzofin dhe prej tij dol i njё kupë plot me ujё. **39** Por Gedeoni i tha akoma Peréndisë: Mos u ndeztë zemërimi yt herët meje; unё do tё flas edhe njё herë. Mё lёr ta bёj provënd edhe njё herë tjetër vetëm. Le tё mbetet i thatë vetëm gjëzofi dhe tё ketë vesë mbi tё gjithë vendin rreth e qark". **40** Dhe Peréndia veproi ashtu atё natё; vetëm gjëzofi mbeti i thatë, dhe pati vesë mbi tё gjithë tokën rreth e qark.

7 Jerubaali, pra, (domethënë Gedeoni) dhe gjithë njerëzit qё ishin me tё u ngritën herët nё mëngjes dhe fushuan pranë burimit tё Harodit. Kampi i Madianit ndodhet nё veri tё tyre, pranë kodrës së Morehut, nё luginё. **2** Atéherë Zoti i tha Gedeonit: "Pёr mua njerëzia qё ёshtë me ty ёshtë tepër e madhe, qё unё tё jap Madianin nё duart e tij; Izraeli do tё mund tё mburrej para meje duke thёni: "Ёshtë dora imë qё mё ka shpëtuar". **3** Prandaj shpallit tёrё popullit, duke i thёni: "Ai qё ka frikë dhe dridhet, le tё kthehet prapa dhe tё largohet nga mali i Galaadit"". Atéherë u kthyen prapa njёzet e dy mijё burra dhe mbetën nё vend dhjetë mijё. **4** Zoti i tha Gedeonit: "Njerëzit janë pёrsёri shumë; bёjti tё zbrresin nё ujё dhe atje do t'i vë nё provë pёr ty. Ai pёr tё cilin do tё them: "Ky tё vijë me ty", ka pёr tё ardhur me ty; dhe ai pёr tё cilin do tё them: "Ky mos tё vijë me ty, nuk ka pёr tё ardhur". **5** Gedeoni i vuri njerëzit tё zbrisnin nё ujё; dhe Zoti tha: "Tёrё ata qё do tё lëpjinё ujin me gjuhë, ashtu siç e lëpinё geni, do t'i vësh mënjanë; dhe kështu do tё veprosh edhe me tё gjithë ata qё do tё gjunjёzohen pёr tё pirë ujё". **6** Numri i atyre qё lëpinё ujin duke e çuar nё gojë me dorë arriti nё treqind veta; gjithë tё tjerët u gjunjёzuan pёr tё pirë ujё. **7** Atéherë Zoti i tha Gedeonit: "Me anë tё treqind burrave qё lëpinё ujin unё do t'ju shpëtøj dhe do t'i jap Madianitët nё duart e tua. Gjithë tё tjerat le tё kthehen nё shtëpitë e tyre". **8** Atéherë treqind burrat morën nё duart e tyre ushqimet dhe boritë e tyre; kështu Gedeoni i ktheu tёrё burrat e tjerët tё Izraelit, secilin nё çadrën e tij, por mbajti me vete treqind burrat. Kampi i Madianit gjendej poshtë tij, nё luginё. **9** Po atё natё Zoti i tha Gedeonit: "Çohu dhe bjeri kampit, sepse unё ta kam lёni tё nё dorë. **10** Por nё rast se ke frikë ta bësh, zbrit nё kamp me Purahun, shérbëtorin tёnd, **11** dhe do tё dëgjosh çfarë thonë; mbas kësaj, duart e tua do tё forcohen dhe do tё jesh nё gjendje tё sulmosh kampin". Ai zbriti, pra, deri nё pozicionet e pёrparuara tё kampit bashkё me Purahun, shérbëtorin e tij. **12** Por Madianitët, Amalekitët dhe tёrё bijtё e lindjes ishin shpërndarë nё luginё si njё mori karkalecash dhe devetë e tyre tё panumërtë ishin si rёra qё ndodhet mbi bregun e detit. **13** Kur arriti Gedeoni, njё burrë po i tregonte njё shoku tё vet njё éndërr qё kishte parë dhe thoshtë: "Sapo pashe njё éndërr; mё dukej sikur kisha pёrparsa njё bukë prej elbi qё rrokuillisej nё drejtum tё kampit tё Madianit, arrinte nё çadër dhe e godiste duke e pёrmbysur dhe duke e rrёzuar". **14** Atéherë shoku i tij iu përgjegj dhe i tha: "Kjo nuk ёshtë tjetër veçse shpata e Gedeonit, birit tё Joashit, burrë i Izraelit; nё duart e tij Peréndia e ka lénë Madianin dhe tёrё kampin". **15** Mbasi dëgjoi tregimin e éndrrës dhe interpretimin e saj, Gedeoni ra pёrmbys nё shenjё adhurimi; pastaj u kthyen nё kampin e Izraelit dhe tha: "Çohuni se Zoti ka dhënë nё duart tuaja kampin e Madianit!". **16** Pastaj i ndau tё treqind burrat nё tre grupe dhe i dorëzoi secilit prej tyre bori dhe enë boshe me nga njё pishtar brenda; **17** dhe u

tha: "Shikoméni mua dhe veproni ashtu si do tē veproj unë; kur tē kem arritur nē kufijtē e kampit, ju do tē veproni pikërisht si unë. **18** Kur do t'i bie borisë, unë dhe tē gjithë ata që janë me mua, edhe ju do t'i bini borive rrëth e qark gjithë kampit dhe do tē bërtismi: "Për Zotin dhe pér Gedeonin". **19** Gedeoni dhe njëqind burrat që ishin me tē arritin nē buzë tē kampit nē prag të mesnatës, fill pas ndërimit tē rojeve. Ata u ranë borive dhe theyn enët që mbanin nē dorë. **20** Atëherë tē tre grupimet u ranë borive dhe theyn enët duke mbajtur me dorën e majtë pishtarët dhe me atë tē djathtë boritë, dhe filluan tē bërtisin: "Shpata e Zottit dhe e Gedeonit". **21** Secili prej tyre qëndroi nē vendin e tij rrëth kampit; e tërë ushtria armike përkundrazi fillo i rendë, tē bërtasë dhe tē ikë me vrap. **22** Ndërsa treqind burrat u binin borive, Zoti e ktheu shpatën e secilit kundër shokut tē tij nē tërë kampin. Ushtria armike ia mbathi nē Beth-Shitah nē drejtum tē Tserahut, deri nē buzë tē Abel-Meholahut pranë Tabathit. **23** Atëherë Izraelitët e Neftalit, tē Asherit dhe tē tërë Manasit u mblohdhën dhe i ndoqën Madianitët. **24** Gedeoni dërgoi pastaj lajmëtarë nē tē gjithë krahinën malore tē Efraimit pér tē thënë: "Zbrisni kundër Madianitëve dhe shtini nē dorë vatë e lumenjve deri nē Beth-Barah dhe nē Jordan". Kështu tërë burrat e Efraimit u mblohdhën dhe zunë vatë e lumenjve deri nē Beth-Barah dhe nē Jordan. **25** Dhe zunë dy princë tē Madianit, Orebbin dhe Zeebin; Orebbin e vranë nē shkëmbin e Orebit dhe Zeebin në grykën e Zeebit. I ndoqën Madianitët dhe ia çuan kokat e Orebit dhe tē Zeebit Gedeonit nē krahun tjeter tē Jordanit.

8 Burrat e Efraimit i thanë Gedeonit: "Pse je sjellë nē këtë ményrë me ne, duke mos na thirrur kur shkove tē luftosh kundër Madianit?". Dhe patën një grindje tē ashpér me tē. **2** Ai iu përgjegj atyre: "Por çfarë kam bërë unë kundër jush? Qëmtimi i Efraimit nuk vlen vallë më tepër se sjellja e Abiezirit? **3** Perëndia ju dha nē dorë pricnat e Madianit, Orebbin dhe Zeebin; çfarë mund tē bëja pér ju?". Kur tha këto fjalë, zemërimi i tyre kundër tij u fashit. **4** Gedeoni arriti pastaj nē Jordan dhe e kaloi atë me tē treqind burrat që ishin me tē; megjithëse tē lodhur ata vazhdonin ta ndiqnin armikun. **5** Atyre tē Sukothit u tha: "Ju lutem, u jepni bukë njerëzve që më vijnë pas, sepse janë tē lodhur, dhe unë jam duke ndjekur Zebahun dhe Tsalmunain, mbretër tē Madianit". **6** Por kërret e Sukothit u përgjegjën: "Mos vallë Zebahu dhe Tsalmunai janë nē dorën tēnde, që ne tē duhet t'i japidim bukë ushtrisë tēnde?". **7** Atëherë Gedeoni tha: "Për këtë, kur Zoti tē më japë nē dorë Zebahun dhe Tsalmunain, do tē copëtoj trupin tuaj me gjembat dhe me ferrat e shkretëtirës. **8** Që anej shkoi nē Penuel dhe u foli nē tē njëjtën ményrë banorëve tē tij; burrat e Penuelit iu përgjigjën nē tē njëjtën ményrë si atë tē Sukothit. **9** Kështu ai u foli edhe burrave tē Penuelit, duke u thënë: "Kur tē kthehem nē paqe, do tē rrëzoj këtë kala". **10** Zebahu dhe Tsalmunai ndodheshin nē Karkor me gjithë ushtrinë e tyre prej rrëth pesëmbëdhjetë mijë burrash, ajo që mbetet nga tërë ushtria e bijve tē lindjes, sepse njëqind e njëzet mijë njerëz që mbanin shpatë i kishin vrarë. **11** Gedeoni shkoi nëpër rrugët e atyre që banonin nē çadra, nē lindje tē Nobahut dhe tē Jogbehahut, dhe mundi ushtrinë që e pandehte veten nē siguri. **12** Dhe Zebahu dhe Tsalmunai ikën me vrap; por ai i ndoqi dhe i zuri tē dy mbretërit e Madianit, Zebahun dhe Tsalmunain, dhe e shpartalloi tërë ushtrinë. **13** Pastaj Gedeoni, bir i Joashit, u kthye nē fushën e betejës nérpët tē përpjetën e Heresit. **14** Kapi një tē ri nga njerëzit e Sukothit dhe e mori nē pyetje, dhe ky i dha me shkrim emrat e krerëve dhe tē pleqve tē Sukothit, gjithsej shtatëdhjetë e shtatë

burra. **15** Pastaj shkoi te njerëzit e Sukothit dhe tha: "Ja, Zebahu dhe Tsalmunai, nē lidhje me tē cilët jeni tallur me mua, duke thënë: "Mos vallë Zebahu dhe Tsalmunai janë nē dorën tēnde, që ne tē duhet t'u japidim bukë njerëzve tē tu tē lodhur?"". **16** Mori pastaj pleqtë e qytetit dhe me gjembat dhe ferrat e shkretëtirës u dha një mësim burrave tē Sukothit. **17** Rrëzoji gjithashtu kanalë e Penuelit dhe vrau njerëzit e qytetit. **18** Pastaj u tha Zebahun dhe Tsalmunait: "Si ishin njerëzit që keni vrarë nē Tabor?". Ata u përgjigjën: "Ishin si ti; secili prej tyre kishte pamjen e birit tē një mbreti". **19** Ai vazhdoi: "Ishin vëlezërit e mi, bij tē nënës sime; ashtu siç eshtë e vërtetë që Zoti rron, po tē mos i kishit vrarë, unë nuk do tju vrisja!". **20** Pastaj i tha Jetherit, birit tē tij tē parë: "Çohu dhe vriti!". Por i riu nuk e nxori shpatën, sepse kishte frikë, ishte ende i ri. **21** Atëherë Zebahu dhe Tsalmunai thanë: "Çohu ti vetë dhe na godit, sepse si tē jetë burri ashtu eshtë edhe forca e tij". Kështu Gedeoni u ngrit dhe vrau Zebahun dhe Tsalmunain, dhe shtiu nē dorë gjysmëhënët që devetë e tyre mbanin nē qafë. **22** Atëherë burrat e Izraelit i thanë Gedeonit: "Mbretëro mbi ne tui, biri yt dhe i biri i birit tēnd, sepse na ke çliruar nga sundimi i Madianit". **23** Por Gedeoni u përgjegj: "Unë nuk do tē mbretëro mbi ju, as edhe biri im!". **24** Pastaj Gedeoni u tha: "Por dua t'ju kérkoj diçka: secili prej jush tē më japë vathët e plaçkës së tij". Ata kishin vathët prej ari sepse ishin Ismaelitë. **25** Ata u përgjigjën: "Ne i japidim me gjithë qejf". Kështu ata shtrinë një mantel dhe secili hodhi vathët e plaçkës së tij. **26** Pesha e vathëve prej ari që ai kishte kërkuar ishte njëmijë e shtatëqind sikla ari, përveç gjysmëhënëzave, varëseve dhe rroba e purputa që vishnin mbretërit e Madianit, përveç qaforeve që devetë e tyre mbanin nē qafë. **27** Pastaj Gedeoni me to bëri një efod, dhe e vendosi në Ofrah, nē qytetin e tij, tërë Izraeli shkoi atje dhe u kurvura me tē dhe kështu u shndërrua nē një lak pér Gedeonin dhe shtëpinë e tij. **28** Kështu Madiani u poshtërua përpara bijve tē Izraelit dhe nuk ngriti më kokë; dhe vendi pati paqe dyzet vjet me radhë, gjatë gjithë jetës së Gedeonit. **29** Pastaj Jerubaali, bir i Joashit, u kthye tē banojë nē shtëpinë e tij. **30** Gedeoni pati shtatëdhjetë fëmijë që dolën nga ijet e tij, sepse pati shumë gra. **31** Por konkubina e tij që banonte nē Sikem, i lindi edhe ajo një djalë, tē cilët i vuri emrin Abimelek. **32** Pastaj Gedeoni, bir i Joashit, vdiq nē pleqëri tē mbarë dhe u varros nē varrin e Joashit, tē atit tē tij, nē Ofrah tē Abieziritëve. **33** Pas vdekjes së Gedeonit, bijtë e Izraelit filluan përsëri tē kurvërohen përpara Baalit dhe zgjodhën Baal-Berithin si zot tē tyre. **34** Bijtë e Izraelit nuk u kujtuan fare pér Zotin, Perëndinë e tyre, që i kishte çliruar nga tē gjithë armiqtë që i rrënonin, **35** dhe nuk u treguan fare mirlénjohës ndaj shtëpisë së Jerubaalit (domethënë tē Gedeonit) pér gjithë ato tē mira që i kishte bërë Izraelit.

9 Abimeleku, bir i Jerubaalit, shkoi nē Sikem te vëlezërit e nënës së tij dhe foli me ta dhe me gjithë familjen e atit tē nënës së tij, duke thënë: **2** "U thoni gjithë banorëve tē Sikemit: "Ç'është më e mirë pér ju, që tē gjithë shtatëdhjetë bijtë e Jerubaalit tē mbretërojnë mbi ju, apo tē mbretërojë mbi ju vetëm një?". Dhe mos harroni që unë rrjedh nga kocka dhe mishì juaj". **3** Vëlezërit e nënës së tij i përhapën këto fjalë tē tij tërë banorëve tē Sikemit; dhe zemra e tyre anoi nē dobi tē Abimeleket, sepse thanë: "Është vëllai ynë". **4** Kështu i dhanë shtatëdhjetë sikla argjendi, që i tërroqën nga tempulli i Baal-Berithit, me tē cilat Abimeleku rekrutoi njerëz pa kurrrafë vlere, por trima; dhe ata i shkuan pas. **5** Pastaj ai shkoi nē shtëpinë e atit tē tij nē Ofrah

dhe vrau mbi po atë gur véllezérít e tij, tē shtatédhjetë bijtë e Jerubaalit. Por Jothami biri më i vogël i Jerubaalit, shpëtoi sepse ishte fshehur. **6** Atéherë téré banorët e Sikemit dhe téré shtëpia e Milos u mblohdhén dhe shkuan ta shpallin mbret Abimelekun, pranë lisit tē monument që gjendet në Sikem. **7** Kur Jothami u informua pér këtë gjë, shkoi dhe zuri në majën e malit Gerezim dhe, duke ngritur zérin, thirri: "Dégjomëni, banorë tē Sikemit, dhe Peréndia tē mund t'ju dégjojë! **8** Një ditë drurët u nisën pér tē vajosur një mbret që tē mbretëronte mbi ta; dhe i thanë ullirit: "Mbretëro mbi ne". **9** Por ulliri u përgjegj me këto fjalë: "A duhet tē heq dorë nga vaj im metë cilin Peréndia dhe njerëzit nderohen, dhe tē shkoj tē shqetësohem pér drurët?". **10** Atéherë drurët i thanë fikut: "Eja ti tē mbretërosh mbi ne". **11** Por fiku i përgjegj atyre: "A duhet tē heq dorë nga émbëlsia ime dhe nga fruti im shumë i shijs'hëm dhe tē shkoj tē shqetësohem pér drurët?". **12** Atéherë drurët iu drejtuan hardhisë: "Eja ti tē mbretërosh mbi ne". **13** Por hardhia u përgjegj kështu: "A duhet tē heq dorë nga vera ime e émbël që gézon Peréndinë dhe njerëzit, dhe tē shkoj tē shqetësohem pér drurët?". **14** Atéherë téré drurët i thanë ferrës: "Eja ti tē mbretërosh mbi ne". **15** Ferra iu përgjegj me këto fjalë drurëve: "Në rast se doni me të vërtetë tē më vajosni si mbret pér tē sunduar mbi ju, ejani tē strehoheni nën hijen time; pérndryshe daltë një zjarr nga ferra dhe përpiftë kedrat e Libanit!". **16** Por ju nuk u suallët me besnikëri dhe me ndershmëri duke e shpallur mbret Abimelekun, nuk mbajtët një qëndrim të mirë ndaj Jerubaalit dhe shtëpisë së tij dhe nuk e keni trajtuar siç e meritonte, **17** sepse im atë ka luftuar pér ju, ka rezikuar jetën e vet dhe ju ka çliruar nga sundimi i Madianit. **18** Kurse sot ju keni ngritur krye kundër shtëpisë së atit tim, keni vrarë tē shtatédhjetë bijtë e tij mbi po atë gur dhen keni shpallur mbret të Sikemitëve Abimelekun, birin e shérbëtore, sepse éshëtë vellai juaj. **19** Në rast se sot keni vepruar me besnikëri dhe ndershmëri ndaj Jerubaalit dhe shtëpisë së tij, atéherë e gézofshi Abimelekun dhe ai u gézofte me ju! **20** Por në rast se punët nuk janë kështu, le tē dalë nga Abimeleku një zjarr që tē gllabërojë banorët e Sikemit dhe shtëpinë e Milos, dhe le tē dalë nga banorët e Sikemit dhe nga shtëpitë e Milos një zjarr që tē gllabërojë Abimelekun". **21** Pastaj Jothemi iku, ia mbathi dhe shkoi tē banojë né Beer nga frika e vellat tē tij Abimelek. **22** Abimeleku sundoi tre vjet mbi Izraelin. **23** Pastaj Peréndia dérgoi një frymë tē keq midis Abimelekut dhe banorëve tē Sikemit, dhe banorët e Sikemit e tradhtuan Abimelekun, **24** me qëllim që dhuna e ushtruar kundër tē shtatédhjetë bijve tē Jerubaalit tē zgjidhej dhe gjaku i tyre tē binte mbi vëllanë e tyre Abimelek, që i kishte vrarë dhe mbi banorët e Sikemit, që e kishin ndihmuar tē vriste véllezérít e tij. **25** Banorët e Sikemit vunë njerëz në pritë kundër tij në majën e maleve, dhe këta plaçkitën téré ata që kalonin në rrugë afér tyre. Abimeleku u informua pér këtë. **26** Pastaj Gaali, bir i Ebedit, dhe véllezérít e tij erdhën dhe u transferuan në Sikem, dhe banorët e Sikemit krijuan besim tek ai. **27** Ata dolën në ara, mblohdhën rrushin në vreshtat e tyre, e shtypën dhe bënë festë. Pastaj hynë në shtëpinë e zotit të tyre, hëngrën, pinë dhe mallkuan Abimelekun. **28** Gaali, bir i Ebedit, tha: "Kush éshëtë Abimeleku dhe çfarë përfaqëson Sikem, pse duhet t'i shérbejmë? A nuk éshëtë vallë bir i Jerubaalit, dhe a nuk éshëtë Zebuli mëkëmbësi i tij? Më mirë u shérbeni njerëzve tē Hamorit atit tē Sikemit! Po pse u dashka që ne t'i shérbejmë këtij njeriu? **29** Po ta kisha këtë popull nën urdhrat e mia, unë do ta kisha dëbuar Abimelekun!". Pastaj i tha Abimelekut: "Forcoje ushtrinë tënde dhe më dil përpara!". **30** Kur Zebuli, qeveritar i

qytetit, dëgjoi këto fjalë tē Gaalit, birit tē Ebedit, u zemrëua shumë, **31** dhe i dérgoi fshehurazi lajmëtarë Abimelekut pér t'i thënë: "Ja, Gaali, bir i Ebedit, dhe véllezérít e tij kanë ardhur në Sikem; ata po e ngrenë qytetin kundër teje. **32** Prandaj çohu natën, tì dhe njerëzit tì, dhe zérù pritë në fushë; **33** dhe nesër në mëngjes, sa të lindë dielli do tē ngrishet dhe do t'i sulesh qytetit. Kur pastaj Gaali me gjithë njerëzit që janë me të do tē dalë kundër teje, tì do t'i bësh atë që beson se éshëtë më e përshtatshme". **34** Abimeleku dhe téré njerëzit që ishin me të u ngriten natën dhe zunë një pritë kundër Sikemit, të ndarët në katér grupe. **35** Kur Gaali, bir i Ebedit, doli dhe u ndal në hyrjen e portës së qytetit, Abimeleku doli nga prita me gjithë njerëzit që ishin me të. **36** Duke i parë ata njerëz, Gaali i tha Zebulit: "Ja, disa njerëz që zbresin nga maja e maleve". Por Zebuli iu përgjegj: "Hijet e maleve tē duken ty si njerëz". **37** Gaali nisi përséri tē flasë, duke thënë: "Shiko, ka njerëz që zbresin nga majat e lartësive tē vendit, dhe një grup tjetër po vjen nga rruga e lisit tē shortarëve". **38** Atéherë Zebuli i tha: "Ku e ke kapadaillékun, kur thoje: "Kush éshëtë Abimeleku, pse duhet t'i shérbejmë?". A nuk éshëtë ky popull që t'i përçmoje? Dil, pra, përrapa dhe lufto kundër tij!". **39** Atéherë Gaali doli në krye tē banorëve tē Sikemit dhe i nisi betején kundër Abimelekut. **40** Por Abimeleku e ndoqi dhe ai iku me vrap para tij; shumë njerëz ranë pér tokë tē plagosur pér vdekje deri në hyrje tē portës. **41** Abimeleku u ndal pastaj në Arumah, dhe Zebuli dëboi Gaalin dhe véllezérít e tij, që nuk qëndruan dot më në Sikem. **42** Të nesërmen populli i Sikemit doli nëpër fusha; Abimeleku u informua pér këtë. **43** Atéherë ai mori njerëzit e tij, i ndau në tre grupe dhe zuri pritë në fusha; kur pa që populli po dlite nga qyteti, ai u hodh kundër tij dhe bëri kërdinë. **44** Pastaj Abimeleku dhe njerëzit që ishin me të u sulën përrapa dhe zunë hyrjen e portës së qytetit, kurse dy grupet e tjera u sulën mbi téré atë që ishin nëpër fusha dhe bënë kërdinë. **45** Abimeleku e pushtoi me sulm po atë ditë qytetin dhe vrau popullin që gjendej në të; pastaj e sheshoi qytetin dhe aty hodhi kripë. **46** Kur t'i gjithë banorët e kalaşë së Sikemit dëgjuan këtë ngjarje, u têrroqën në kullën kryesore tē tempullit tē perëndisë Berith. **47** Kështu i thanë Abimelekut që téré banorët e kalaşë së Sikemit ishin mbledhu bashkë. **48** Atéherë Abimeleku u ngjit në malin Tsalmon, ai vetë bashkë me njerëzit e tij; pastaj Abimeleku kapi një sépatë, preu degën e një druri, e ngriti dhe e vuri mbi shpatullat e tij; padstaj u tha njerëzve që ishin me të: "Atë që patë që unë bëra, bëjeni shpejt edhe ju!". **49** Kështu secili prej tyre preu një degë dhe shkoi pas Abimeleku; i vendosën degët pérballë kullës kryesore dhe e dogjën atë. Kështu gjetën vdekjen gjithë njerëzit e kalaşë së Sikemit, pothuajse një mijë veta, gra e burra. **50** Pastaj Abimeleku shkoi në Thëbets, e rrethoi dhe e pushtoi. **51** Në mes të qytetit kishte një kullë tē fortifikuar, ku ishin strehuar téré njerëzit e qytetit, gra e burra; u mbyllën brenda dhe hipën mbi çatinë e kullës. **52** Kështu Abimeleku arriti në këmbët e kalaşë dhe e sulmoi; u afrau pastaj portës së kalaşë pér t'i vënë flakën. **53** Por një grua hodhi poshtë pjesën e sipërme tē një mokre mbi kokën e Abimelekut dhe i theu kafkën. **54** Ai thirri menjëherë të riun që i mbante armët dhe i tha: "Nxirre shpatën dhe më vrit, që të mos tonë: "E vrau një grua!"". Kështu i riu e shpoj tejembanë dhe ai vdiq. **55** Kur Izraelitët panë që Abimeleku kishte vdekur, secili u kthye në shtëpinë e tij. **56** Kështu Peréndia ia shkarkoi Abimelekut tē kegen që kishte bëré kundër atit tē tij, duke vratë shtatédhjetë véllezérít e tij. **57** Peréndia bëri që tē binte mbi kokën e njerëzve tē Sikemit téré e keqja e bëré; kështu kundër tyre u realizua mallkimi i Jothamit, birit tē Jerubaalit.

10 Pas Abimeleuk doli pér tē shpētuar Izraelin, Tola, bir i

Puahut, biri i Dodit, njeri i Isakarit. Ai banonte né Shamir, né krahiné malore tē Efraimit; 2 qe gjyqtar i Izraelit pér njézet e tre vjet me radhë; pastaj vdiq dhe e varrosen né Shamir. 3 Mbas tij doli Jairi, Galaadit, qé qe gjyqtar i Izraelit njézet e dy vjet me radhë. 4 Ai kishte tridhjetë bij qé u hipnin tridhjetë gomaricave dhe kishin tridhjetë qytete, qé quhen edhe sot fshatrat e Jairit dhe ndodhen né vendin e Galaadit. 5 Pastaj Jairi vdiq dhe u varros né Kamon. 6 Pastaj bijtë e Izraelit filluan pérseri tē bénjë atë qé ésstë e keqe pér sytë e Zotit dhe u shérbyen Baalit dhe Ashtarothit, perëndive tē Sirisë, perëndive tē Sidonit, perëndive tē Moabit, perëndive 7 Kështu zemërimi i Zotit kundër Izraelit u ndez dhe ai i dorëzoi né duart e Filistejeve dhe né duart e bijve tē Amonit. 8 Atë vit ata u ranë më qafë dhe shtypën bijtë e Izraelit; gjatë tetëmbëdhjetë vjetve me radhë ata shtypën téré bijtë e Izraelit qé ndodheshin matanë Jordanit, né vendin e Amorejve, né Galaad. 9 Pastaj bijtë e Amonit kaluan Jordanin pér tē luftuar edhe kundër Judës, kundër Beniaminit dhe kundër shtëpisë së Efraimit; dhe Izraeli u ndodh né një situatë shumë fatkeqe. 10 Atëherë bijtë e Izraelit i klithën Zotit, duke i thënë: "Kemi mëkatuar ndaj teje, sepse kemi braktisur Perëndiné tonë dhe i kemi shérbyer Baalit". 11 Zoti u tha bijve tē Izraelit: "A nuk ju çlirova unë nga Egjiptasit, nga Amorejtë, nga bijtë e Amonit dhe nga Filistejtë? 12 Kur ata tē Sidonit, Amalekitët dhe Maonitet ju shtypni dhe ju bëti thirrje, a nuk ju çlirova nga duart e tyre? 13 Megjithatë ju më braktisët dhe u vutë në shërbim tē perëndive tē tjera; prandaj unë nuk do t'ju çliroj më. 14 Shkoni, pra, t'u thërrisni perëndive qé keni zgjedhet; le t'ju shpëtojnë ato né kohën e fatkeqësive tuaja!". 15 Bijtë e Izraelit i thanë Zotit: "Kemi mëkatuar; bëna çfarë tē duash, por na çliro sot, tē lutemi shumë". 16 Atëherë hoqën nga mijedisi i tyre perënditë e huaja dhe i shérbyen Zotit qé u trishtua pér vuajtet e Izraelit. 17 Pastaj bijtë e Amonit u mblohdhën dhe ngritën kampin e tyre né Galaad dhe bijtë e Izraelit u mblohdhën dhe ngritën kampin e tyre né Mitspah. 18 Populli, domethënë princat e Galaadit i thanë njeri tjetrit: "Kush do tē jetë njeriu qé do tē fillojë tē luftojë kundër bijve tē Amonit? Ai do tē jetë kreu i tē gjithë banorëve tē Galaadit".

11 Jefteu, Galaaditi, ishte një njeri i fortë dhe trim, bir i një prostitute dhe i Galaadit. 2 Bashkëshortja e Galaadit i lindi bij tē tjerë; kur bijtë e gruas së tij arritën né moshën madhore, ata e débuan Jefteun dhe i thanë: "Ti nuk do tē kesh trashëgimi né shtëpinë e atit tonë, sepse je biri i një gruaje tjetër". 3 Atëherë Jefteu iku larg véllezërvë tē tij dhe u vendos né vendin e Tobit. Reth Jefteut e mblohdhën njerëz pa asnjë vlerë, qé kryenin sulme bashkë me tē. 4 Pas një farë kohe bijtë e Amonit i shpallën luftë Izraelit. 5 Kur bijtë e Amonit filluan luftën kundër Izraelit, pleqtë e Galaadit shkuhan t'kérkjona Jefteun né vendin e Tobit; 6 dhe i thanë Jefteut: "Eja me ne dhe bëhu kapidan i ynë, pér tē luftuar kundër bijve tē Amonit". 7 Por Jefteu iu përgjegj pleqe tē Galaadit duke thënë: "A nuk më keni urreyer dhe débuar nga shtëpia e atit tim? Pse vini tani tek unë kur jini keq?". 8 Pleqtë e Galaadit i thanë Jefteut: "Pikërisht pér këtë jemi kthyer tani te ti, me qëllim qé ti tē vish me ne pér tē luftuar kundër bijve tē Amonit, dhe tē vihesh né krye tē gjithë banorëve tē Galaadit". 9 Atëherë Jefteu iu përgjegj pleqe tē Galaadit: "Në qoftë se më ktheni tek ju pér tē luftuar kundër bijve tē Amonit, dhe Zoti i lë né pushtetin tim, unë do tē bëhem komandanti juaj". 10 Pleqtë e Galaadit i thanë Jefteut: "Zoti le tē jetë déshmitar midis nesh,

në rast se nuk veprojmë ashtu si ke thënë ti". 11 Pastaj Jefteu shkoi tek pleqtë e Galaadit dhe populli e zgjodhi komandant dhe udhëheqës tē tij, dhe Jefteu përsëriti para Zotit né Mitspah téré fjalët qé pati thënë më parë. 12 Pastaj Jefteu i dërgoi lajmëtarë mbretit tē bijve tē Amonit pér t'i thënë: "Çfarë ka midis teje dhe meje, qé ti tē vish e tē bësh luftë né vendin tim?". 13 Mbreti i bijve tē Amonit iu përgjegj me këto fjalë lajmëtarëve tē Jefteut: "Sepse, kur Izraeli doli nga Egjipti, ai pushtoi vendin tim, nga Arnoni deri né Jabok dhe né Jordan. Tani, pra, m'i kthe këto tokë më menyrë miqësore". 14 Jefteu i dërgoi përsëri lajmëtarë mbretit tē bijve tē Amonit pér t'i thënë: 15 "Kështu thotë Jefteu: Izraeli nuk shtu né dorë as vendin e Moabit, as vendin e bijve tē Amonit; 16 por kur Izraeli doli nga Egjipti dhe kapërcue shkretëtirë deri né Detin e Kuq dhe arriti né Kadesh, 17 i dërgoi lajmëtarë mbretit tē Edomit pér t'i thënë: "Të lutem më lér tē kaloj nëpër vendin tênd"; por mbreti i Edomit nuk pranoi. I dërgoi lajmëtarë edhe mbretit tē Moabit, por edhe ky nuk pranoi. Kështu Izraeli mbeti né Kadesh. 18 Duke ecur pastaj nëpër shkretëtirë, shkoi rrëth vendit tē Edomit dhe vendit tē Moabit e arriti né lindje tē vendit tē Moabit; dhe ngriti kampin e tij matanë Arnonit, pa hyrë tē territorin e Moabit, sepse Arnoni përfaqëson kufirin e Moabit. 19 Pastaj Izraeli i dërgoi lajmëtarë Sihonit, mbretit tē Amorejve, dhe tē Heshbonit, dhe i tha: "Të lutemi, na lér tē kalojmë nëpër vendin tênd pér tē arritur në tonin". 20 Por Sihoni nuk pati besim ta lérë tē kalojë Izraelin nëpër territorin e tij; përkundrazi Sihoni i mblohdhi gjithë njerëzit e tij të cilët u vendosën né Jahats dhe luftoi kundër Izraelit. 21 Por Zoti, Perëndia i Izraelit e dha Sihonin dhe gjithë njerëzit e tij né duart e Izraelit, qé i mundi; kështu Izraeli pushtoi téré vendin e Amorejve, qé banonin né atë krahinë; 22 pushtoi téré territorin e Amorejve, nga Arnoni né Jabok dhe nga shkretëtira deri né Jordan. 23 Dhe tani qé Zoti, Perëndia i Izraelit, ka débuar Amorejtë përparrë popullit tē Izraelit, tì déshérion tē zotërosh vendin e tyre? 24 A nuk zotëron tì atë qé Kemoshi, zoti yt, të ka dhënë né zotërim? Kështu edhe ne do tē zotërojmë vendin e atyre qé Zoti ka débuar para nesh. 25 Mos je ti, vallë, më i mirë se Balaku, bir i Tsiporit dhe mbret i Moabit? A pati ndofta mosmarrëveshje me Izraelin, apo i bëri luftë? 26 Kaluan treqind vjet qé Izraeli banon né Heshbon dhe né fshatrat e tij përreth, né Aroer dhe né fshatrat e tij përreth dhe né tē gjitha qytetet mbi brigjet e Arnonit; pse nuk ja keni marrë gjatë kësaj kohe? 27 Prandaj unë nuk tē kam bëré asnjë padrejtësi dhe ti sillesh keq me mua duke më bëré luftë. Zoti, gjyqtari, le tē vendosë sot drejtësinë midis bijve tē Izraelit dhe bijve tē Amonit!. 28 Por mbreti i bijve tē Amonit nuk mori parasysh fjalë qé Jefteu i kishte dërguar. 29 Atëherë Fryma e Zotit erdhë mbi Jefteun dhe ai kaloi nëpër Galaadin dhe Manasin, arriti né Mitspah tē Galaadit dhe që këtej lëvizi kundër bijve tē Amonit. 30 Jefteu lidhi një kusht me Zotin dhe tha: "Në rast se ti më jep né duart e mia bijtë e Amonit, 31 çfarë tē dalë nga dyert e shtëpisë sime pér tē më pitur kur tē kthetime fitimtar nga bijtë e Amonit, do t'i përkasë Zotit dhe unë do t'ia ofroj si olokaust". 32 Këshu Jefteu marshoi kundër bijve tē Amonit pér t'u bëré luftë, dhe Zoti ia dha né dorë. 33 Ai i mundi duke bëré një masakér tē madhe, nga Aroeri deri né drejtim tē Minithit (duke u marrë njézet qytete) dhe deri né Abel-Keramim. Këshu bijtë e Amonit u poshtëruan përparrë bijve tē Izraelit. 34 Pastaj Jefteu i kthye né shtëpinë e tij, né Mitspah; dhe ja qé i doli pér ta pitur e bija me dajre dhe valle. Ajo ishte bija e vetme e tij, sepse ai nuk kishte djem ose vajza tē tjera. 35 Sa e pa, grisi rrobat e tij dhe tha: "Oh, bija ime, ti po më bën shumë fatkeq, ti po

më sjell mjerim! Unë i kam dhënë fjalën Zotit dhe nuk mund të têrhiqem". 36 Ajo i tha: "O atë, në rast se i ke dhënë fjalën Zotit, vepro me mua simbas fjalëve që kanë dalë nga goja jote, sepse Zoti ta mori hakun me armiqte e tu, bijtë e Amonit". 37 Pastaj i tha të atit: "Të më lejohet kjo e drejtë: lermë të lirë dy muaj, në ményrë që të sillem nérpër male duke qarë virgjérinë time me shoqet e mia". 38 Ai iu përgjegji: "Shko!". Dhe e la të shkonte për dy muaj. Kështu ajo shkoi me shoqet e saj dhe qau ndër male virgjérinë e saj. 39 Mbas dy muajsh ajo u kthye tek i ati; dhe ai veproi me të simbas kushtit që kishte lidhur. Ajo nuk kishte njohur burrë. Kështu u bë zakon në Izrael. 40 që bijat e Izraelit të shkoinjë çdo vit e të qajnë bijën e Jefteut, Galaaditit, katër ditë me radhë.

12 Njerëzit e Efraimit u mblohdhën, kaluan në Tsafon dhe i thanë Jefteut: "Pse shkove të luftosh kundër bijve të Amonit dhe nuk na thirre të vinin bashkë me ty? Ne do ti' vërmë zjarrin shtëpisë sate bashkë me ty brenda". 2 Jefteu iu përgjegj atyre: "Unë dhe populli im kemi pasur një grindje të madhe me bijtë e Amonit; dhe kur ju kërkova ndihmë nuk më liruat njo duart e tyre. 3 Kështu, duke parë se nuk më vinit në ndihmë, vura në rrezik jetën time dhe marshova kundër bijve të Amonit, dhe Zoti m'i dha në duart e mia. Pse, pra, jeni ngritur sot kundër meje pér të më luftuar?". 4 Pastaj Jefteu mblohdhi téré njerëzit e Galaadit dhe u ndesh me Efraimin; dhe njerëzit e Galaadit e mundën Efraimin, sepse këta thonin: "Ju Galaaditët jeni ikanakë të Efraimit në mes të Efraimit dhe në mes të Manasit". 5 Njerëzit e Galaadit zunë vatë e Jordanit para se të arrinin ata të Efraimit; kështu kur ndonje nga ikanakët e Efraimit thoshte: "M lini t'ë kaloj", njerëzit e Galaadit e pyesnin: "A je ti një Efraimit?". Në rast se ai përgjigjet: "Jo", Galaaditët i thonin: 6 "Atëherë thuaj Shibleth; në rast se ai thoshte "Shibleth", sepse nuk mund ta shqiptonte si duhet, e kapnin dhe e vrissin pranë vaut të Jordanit. Në atë kohë u vranë në këtë ményrë dyzet e dy mijë njerëz të Efraimit. 7 Jefteu ushtroi funksionin e gjyqtarit gjashtë vjet me radhë. Pastaj Jefteu, Galaaditi, vdiq dhe u varros në një nga qytetet e Galaadit. 8 Mbas tij gjyqtar i Izraelit u bë Ibtansi nga Betlemi. 9 Ai pati tridhjetë bij; martoi tridhjetë bijat e tij dhe solli nga Jashtë tridhjetë vajza pér bijtë e tij. Qe gjyqtar i Izraelit shtatë vjet me radhë. 10 Pastaj Ibtansi vdiq dhe u varros në Betlem. 11 Mbas tij gjyqtar i Izraelit u bë Eloni, Zabulonit; qe gjyqtar i Izraelit dhjetë vjet me radhë. 12 Pastaj Eloni, Zabulonit, vdiq dhe e varrosën në Ajalon, në vendin e Zabulonit. 13 Mbas tij qe gjyqtar i Izraelit Abdoni, bir i Hilelit, Pirathonit. 14 Ai pati dyzet bij dhe tridhjetë nipa, që u hipnin shtatëdhjetë gomarëve të vegjël. Ai qe gjyqtar i Izraelit tetë vjet me radhë. 15 Pastaj Abdoni, bir i Hilelit, Pirathonit, vdiq dhe e varrosën në Pirathon, në vendin e Efraimit, në krahinën malore të Amalekut.

13 Biftë e Izraelit filluan përsëri të bëjnë atë që është e keqe pér sytë e Zotit, dhe Zoti i dha në duart e Filisteive pér dyzet vjet. 2 Ishte një njeri nga Tsorahu, prej familjes sé Danitëve, që quhej Manoah; gruaja e tij ishte shterpë dhe nuk kishte fémijë. 3 Engjelli i Zotit iu shfaq kësaj gruaje dhe i tha: "Ja, ti je shterpë dhe nuk ke fémijë, por ke pér të mbetur me barrë dhe do të pjellësh një fémijë. 4 Prandaj ruhu se pi verë o pije dehëse, dhe mos ha asnjë gjë të papastër. 5 Sepse ti do të mbetesh me barrë dhe do të pjellësh një djalë, mbi kokën e të cilit nuk do të kalojë brisku, sepse fémija do të jetë një Nazireo kushtuar Perëndisë që në barkun e nënës së tij; ai do të fillojë ta çlirojë Izraelin nga duart e Filisteive". 6 Atëherë gruaja shkoi t'i thotë bashkëshortit të

saj: "Një njeri i Perëndisë erdhi tek unë; pamja e tij ishte si ajo e Engjelli të Perëndisë, me të vërtetë e frikshme. Unë nuk e pyeta se nga vinte, dhe ai nuk më tha emrin e tij; 7 por më tha: "Ja, ti do të mbetesh me barrë dhe do të pjellësh një djalë; prandaj tanë mos pi verë as pije dehëse, dhe mos ha asjqi të papastër, sepse fémija do të jetë një Nazireo i kushtuar Perëndisë që në barkun e nënës së tij deri në ditën e vdekjes së tij)". 8 Atëherë Manoahu iu lut me të madhe Zotit dhe i tha: "O Zot, të lutem që njeriu i Perëndisë i dérguar prej teje të kthehet përsëri pranë nesh dhe të na mësojë se çfarë duhet të bëjmë me fémijën që ka pér të lindur". 9 Perëndia e dëgjoi zérin e Manoahut; dhe Engjelli i Perëndisë u kthye përsëri te gruaja, ndërsa ajo ndodhej në arë, por burri i saj Manoah nuk ishte me të. 10 Dhe gruaja me të shpejtë shkoi të informojë bashkëshortin e saj dhe i tha: "Ja, m'u shfaq ai burrë, që erdhi tek unë pardje". 11 Atëherë Manoahu u ngrit dhe ndoqi gruan e tij dhe, kur arritin tek ai njeri, i tha: "Ti je ai njeri që i foli kësaj gruaja?". Ai u përgjegji: "Jam unë". 12 Por Manoahu tha: "Kur të realizohet fjala jote, cili duhet të jetë stili i jetës së djalit dhe ç'duhet të bëjë?". 13 Engjelli i Zotit iu përgjegj Manoahut: "Gruaja duhet të ketë kujdes pér të gjitha ato që i thashë. 14 Të mos hajë asnjë nga prodhimet e rrushit, të mos pijë verë a pije dehëse, dhe të mos hajë asnjë gjë të papastër; të ketë parasysh të gjitha porositë që i kam urdhëruar". 15 Atëherë Manoahu i tha Engjelli të Zotit: "Na lejo të t'ë mbajmë dhe të t'ë përgatisim një kec!". 16 Engjelli i Zotit iu përgjegj Manoahut me këto fjalë: "Edhe sikur të më mbash nuk do ta ha ushqimin tênd; por në rast se ti déshiron të bësh një olokaust, ofroja Zotit". (Manoahu nuk e dinte se ai ishte Engjelli i Zotit). 17 Pastaj Manoahu i tha Engjelli të Zotit: "Cili është emri yt që t'ë realizohen fjalët e tua, ne t'ë kemi mundësi të t'ë nderojmë?". 18 Engjelli i Zotit iu përgjegj: "Pse vallë këron t'ë mësosh emrin tim? Ai është i mrekullueshëm". 19 Kështu Manoahu mori kecin dhe blatinim e ushqimit dhe ia ofroi Zotit mbi gurin. Atëherë Engjelli bëri një mrekulli, ndërsa Manoahu dhe e shoja shikonin; 20 ashtu si flaka njitej nga altari në qjell, Engjelli i Zotit u ngjit me flakën e altarat. Duke parë këtë, Manoahu bashkë me gruan e tij ranë përbys pér tokë. 21 Engjelli i Zotit nuk iu shfaq më as Manoahut, as bashkëshortes së tij. Atëherë Manoahu kuptoi se ai ishte Engjelli i Zotit. 22 Manoahu i tha pastaj bashkëshortes së tij: "Ne me siguri do të vdesim, sepse pamë Perëndinë". 23 Por e shoqja i tha: "Po t'ë kishte dashur me të vërtetë vdekjen tonë, Zoti nuk do t'ë kishte pranuar nga duart tonë olokaustin dhe blatinim e ushqimit, as do t'ë na kishte treguar téré këto gjëra, dhe tani nuk do t'ë bënte që t'ë dëgjonim gjëra si këto". 24 Pastaj gruaja lindi një djalë t'ë cilit ia vunë emrin Sanson. Fémija u rrit dhe Zoti e bekoi. 25 Fryma e Zotit fillojë t'ë lëvizë mbi t'ë në kampin e Danit, midis Tsrorahut dhe Eshtaolit.

14 Sansoni zbriti në Timnah dhe aty pa një grua midis bijave të Filisteive. 2 Kur u kthye në shtëpi, foli pér t'ë me t'ë atin dhe t'ë emën, duke u thënë: "Pashë në Timnah një femër midis bijave të Filisteive; ma merrni pér grua". 3 Babai dhe néné e tij i thanë: "A nuk ka vallë një grua midis bijave të véllezérve të tu në gjithë popullin tonë, që ti t'ë shkosh të marrësh një grua midis Filisteive t'ë parrethprerë?". Por Sansoni iu përgjegj atit të tij me këto fjalë: "Merrma atë, sepse më pëlgjen". 4 Por i ati dhe e éma nuk e dinin se kjo vinte nga Zoti dhe që Sansoni kërkonte një rast kundër Filisteive. Në atë kohë, Filisteitë sundonin në Izrael. 5 Pastaj Sansoni zbriti me t'ë atin dhe me t'ë emën në Timnah; sapo arritin në vreshtat e Timnahut, një luan i vogël u doli përparrë duke

uléritur. 6 Atéherë Fryma e Zotit zbriti në mënyrë të fuqishme mbi të dhe ai, pa pasur asgjë në dorë, e shqeu luanin, ashtu si shqyhet një kec; por nuk i tha asgjë atit dhe nënës së tij për atë që kishte bërë. 7 Pastaj zbriti dhe i foli gruas, dhe ajo i pëlqeu Sansonit. 8 Mbas disa ditësh ai u ktheje për ta marrë me vete dhe doli nga rruga për të parë skeletin e luanit; dhe ja, në trupin e luanit kishte një mori bletësh dhe mjalte. 9 Ai mori pak mjalte në dorë dhe filloi ta hajë ndërsa po ecte; kur arriti tek i ati dhe tek e éma, u dha edhe atyre dhe ata e hëngrenë; por nuk u tha që e kishte marrë mjalte nga trupi i luanit. 10 Pastaj i ati zbriti tek ajo grua, dhe aty Sansoni shtroi një gasti siç e kishin zakon të rinjtë. 11 Dhe ndodhi që, kur njérëzit e panë vendit, ata morën tridhjetë shokë, që të rrinë bashkë me të. 12 Sansoni u tha atyre: "Unë do t'ju propozoj një gjëzë; në rast se ju arrini të gjeni shpjegimin e saj të ma njofftoni brenda shtatë ditëve të gostisë, do t'ju jep tridhjetë tunika dhe tridhjetë ndërresa rrobash; 13 por në rast se nuk mund të ma shpjegoni, do të më jepni mua tridhjetë tunika dhe tridhjetë ndërresa rrobash". 14 Ata iu përgjegj: "Propozo gjëzën tënde, që ta dégojmë". Ai u tha atyre: "Nga gllabëresi doli ushqimi, dhe nga i forti doli e émbla". Tri ditë me radhë ata nuk arritën ta shpjegojnë gjëzën. 15 Ditën e shtatë i thanë bashkëshortes së Sansonit: "Mbushja mendjen burrit tênd që të na shpjegojë gjëzën; ndryshe do të të gjegim ty dhe do t'i vëmë flakën shtëpisë së atit tênd. A na keni ftuar për tê na zhveshur? Vallë a s'është ashtu?". 16 Gruaja e Sansonit qau para tij dhe i tha: "Ti ke vetëm urrejtje ndaj meje dhe nuk më do; ti u propozove një gjëzë bijve të popullit tim, por nuk ia shpjegova as atit tim; as nënës sime, pse duhet të ta shpjegoj ty?". 17 Ajo qau para tij gjatë shtatë ditëve të festës. Kështu ditën e shtatë Sansoni ia shpjegoi, sepse e mërziste; pastaj ua shpjegoi gjëzën bijve të popullit tê saj. 18 Njerëzit qytetit, ditën e shtatë, para se të perëndonte dita, i thanë Sansonit: "A ka gjë më të émbel se mjalti? A ka gjë më të fortë se luanit?". Dhe ai iu përgjegj atyre: "Po të mos kishit lëruar me mëshqerrën time, nuk do ta kishit zgjidhur gjëzën time". 19 Atéherë Fryma e Zotit erdhë mbi të mënyrë të fuqishme, dhe ai zbriti deri në Ashkelon, vrau tridhjetë njerëz nga ata, mori plaçkat e tyre dhe u dha ndërresat e rrobaive atyre që e kishin shpjeguar gjëzën. Kështu zemërimi i tij u ndez; pastaj ai u ngjit përsëri në shtëpinë e të atit. 20 Por gruan e Sansonit ia dhanë shokut tê tij, që kishte qenë shoku i tij më i mirë.

15 Mbas një farë kohe, kur korret gruri, Sansoni shkoi të vizitojë të shqoën, duke pasur me vete një kec, dhe tha: "Dua tê hyj në dhomë te gruaja ime". Por i ati i saj nuk e lejoi të hyjë. 2 dhe i tha: "Mendoja pikérish që ti e urren, prandaj ia dhashë shokut tênd; a nuk éshtë më e bukur motra e saj më e vogël? Merre, pra, në vend të saj". 3 Sansoni iu përgjegj atyre: "Këtë herë nuk do të kem asnjë faj ndaj Filistejeve në rast se do t'u bëj ndonjë të keqe". 4 Kështu Sansoni shkoi dhe kapi treqind dhelpra; pastaj mori pishtarë, i ktheu dhelprat bisht më bisht dhe i vuri nga një pishtar midis dy bishtave. 5 Pastaj ndezi pishtarët dhe i la dhelprat të iknin nëpër fushat e grurit të Filistejeve, dhe dogji demetet dhe grurin akoma në këmbë madje edhe vreshtat dhe ullishtat. 6 Atéherë Filistejtë pyetën: "Kush e bëri këtë?". Muarrën këtë përgjigje: "Sansoni, dhëndri i burrit të Timnahut, sepse ky mori gruan dhe ia dha si bashkëshorte shokut tê tij". Kështu Filistejtë u ngriten dhe i vunë flakën asaj dhe atit tê saj. 7 Sansoni u tha atyre: "Me qenë se keni bëri këtë gjë, unë do të hakmerrem sigurisht kundër jush dhe pastaj do të rri". 8 Kështu i

goditi në mënyrë të pamëshirshme, duke bërë kërdi të madhe. Pastaj zbriti dhe qendroi në shpellën e shkëmbit të Etamit. 9 Atéherë Filistejtë dolën, ngriten kampin e tyre në Juda dhe u shtrinë deri në Lehi. 10 Njerëzit e Judës u thanë atyre: "Pse dolët kundër nesh?". Ata iu përgjigj: "Dolém për të kapur Sansonin dhe për t'i bërrë atij atë që ai na ka bërë neve". 11 Atéherë tre mijë burra të Judës zbritën në shpellën e shkëmbit të Etamit dë i thanë Sansonit: "Nuk e di që Filistejtë na sundojnë? Çfarë na bëre kështu?". Ai u përgjegj kështu: "Atë që më bënë mua, unë ua bëra atyre". 12 Ata i thanë: "Ne kemi zbritur që të kapim dhe të të dorëzojmë në duart e Filistejeve". Sansoni u përgjegj: "Betoħuni që ju nuk do të më vrismi". 13 Atéherë ata i folën duke thënë: "Jo, vetëm do të të lidhim dhe do të të dorëzojmë në duart e tyre; por me siguri nuk do të të vrasisim". Kështu e lidhën me dy litarë të rinj dhe e nxorën nga shpella. 14 Kur arriti në Lehi, Filistejtë i dolën përpara me klithma gëzimi; por Fryma e Zotit erdhë fuqishëm mbi të dhe litarët që kishte në krahë u bënë si fije liri që digjen; dhe lidhjet i ranë nga duart. 15 Gjeti pastaj një nofull gomari akoma të freskët, shtriu dorën dhe e kapi; me të vrau një mijë njerëz. 16 Atéherë Sansoni tha: "Me një nofull gomari, pиргje mbi pиргje! Me një nofull gomari vrava një mijë njerëz". 17 Kur mbaroi së foluri hodhi nofullën dhe e quajti atë vend Ramath-Lehi. 18 Pastaj pati një etje të madhe dhe kërkoi ndihmën e Zotit, duke thënë: "Ti lejove këtë çlirim të madh me dorën e shërbëtorit tênd, por a duhet të vdes unë tani nga etja dhe të bie në duart e atyre që nuk janë rrerhprerë?". 19 Atéherë Perëndia çau shkëmbin e lugët që ndodhet në Lehi dhe doli ujë prej tij. Ai piu ujë, fryma i tij u gjallërua dhe ai mori jetë. Prandaj e quajti këtë burim En-Hakore; ajo ekziston në Lehi edhe sot. 20 Sansoni që gjyqtar i Izraelit përi njëzet vjet në kohën e Filistejeve.

16 Pastaj Sansoni shkoi në Gaza dhe aty pa një prostitutë, dhe hyri tek ajo. 2 Kur u thanë atyre të Gazës: "Sansoni erdhë këtu", ata rrëthuan vendin dhe qëndruan në pritë tërë natën pranë portës së qytetit, duke mbajtur heshtje të plotë, dhe thanë: "Në të gdhirë do ta vrasisim". 3 Sansoni ndejeti shtrirë deri në mesnatë; pastaj në mesnatë u ngrit, kapi kanatet e portës së qytetit dhe dy shtalkat e saj i shkuli nga vendi bashkë me shufrat prej hekurë, i ngarkoi mbi kurriz dhei i coi në majë të malit që ndodhet përballë Hebronit. 4 Mbas kësaj ra në dashuri me një grua nga lugina e Sorekut, që quhej Delilah. 5 Atéherë princat e Filistejeve shkuan tek ajo dhe i thanë: "Bëje për vete dhe zbuloi ku qëndron têrë ajo forcë e madhe e tij, në mënyrë që ta mosposhit për ta lidhur dhe për ta nënshtruar; pastaj do tê të japid secili një mijë e njëqind sikla argjendi". 6 Kështu Delilah i tha Sansonit: "Më thuaj të lutem, ku qëndron forca jote e madhe dhe në çfarë mënyre mund të tê lidhin që të tê nënshtronë". 7 Sansoni iu përgjegj: "Në rast se më lidhin me shtatë tela të freskëta, jo akoma të thara, të harkut, unë do të bëhem i dobët dhe do tê jem si gjithë burrat e tjerë". 8 Atéherë princat e Filistejeve i suallën shtatë tela të freskëta harku, jo akoma të thata, dhe ajo e lidhi me këto tela. 9 Mirëpo kishte njerëz që rrinin në pritë pranë saj, në një dhomë të brëndshme. Ajo i tha: "Sansone, Filistejtë i ke mbi kokë!". Por ai i këputi litarët, ashtu si këputet një fije shtupe kur ndjenj zjarrin. Kështu e fshehta e forcës së tij mbeti e panjohur. 10 Pastaj Delilah i tha Sansonit: "Ja, je tallur me mua dhe më ke treguar gënjeshtra; por tani, të lutem, më thuaj se me çfarë gjë mund të lidhesh". 11 Ai iu përgjegj: "Në qoftë se më lidhin me litarë të rinj që nuk kanë qenë përdorur kurrë, unë do të bëhem i dobët dhe do tê jem si çfarëdo

burrë tjetër". 12 Prandaj Delilah mori litarë të rinj, e lidhi dhe i tha: "Sanson, Filistejtë i ke mbi kokë". Dhe kishte njerëz në pritë në dhomën e brendshme. Ai i këpüti litarët që kishte në krahë si të ishin penj. 13 Atëherë Delilah i tha Sansonit: "Deri tanë je tallur me mua dhe më ke thënë gjenjeshtra; tregomë me se mund të lidhesh". Dhe ai u përgjegj: "Mjafton të thurësh shtatë gërshtetat e kokës sime me majën e tezgjahut". 14 Ajo i thuri dhe i fiksoi si shulin e tezgjahut pastaj i tha: "Sanson, Filistejtë i ke mbi kokë". Por ai u zgjua nga gjumi dhe shkuli shulin nga tezgjahu dhe nga maja. 15 Atëherë ajo i tha: "Si mund të më thuash: "Të dua", kur zemra jote nuk është me mua? Tri herë me radhë je tallur me mua dhe nuk më ke treguar ku qëndron forca jote e madhe". 16 Tani, me qenë se ajo e bezdiste çdo ditë me fjalët e saj dhe e nxiste me ngulm, ai u zemrëua përvdekje, 17 dhe ia çeli asaj tërë zemrën, duke i thënë: "Kurrë nuk ka kaluar brisku mbi kokën time, sepse jam një Nazireo i Perëndisë, qysh në barkun e nënës sime; po të rruhesha, forca ime do të ikte, do të bëhesha i dobët dhe i njëllotjë si gjithë burrat e tjere". 18 Kur Delilah u bind që ai ia kishte çelur plotësisht zemrën, dërgoi të thërrasin pricat e Filistejeve dhe u dërgoi këto fjalë: "Ejani lart këtë radhë se ai ma hapi tërë zemrën e tij". Atëherë pricat 19 Pastaj ajo e vuri në gjumë mbi gjunjët e saj, thirri një njeri që i rrovi të shtatë gërshtetat të kokës së Sansonit; pastaj filloi ta trajtoj keq, dhe fugia e tij e la. 20 Atëherë ajo i tha: "Sanson, Filistejtë i ke mbi kokë". Ai u zgjua nga gjumi dhe tha: "Unë do t'ia dal si herët e tjerë, do të shpengohem". Por nuk e dinte që Zoti e kishte braktisur. 21 Dhe Filistejtë e zunë dhe i nxorën sytë; e zbritën në Gaza dhe e lidhën me zinxhirë prej bronzi. Dhe e vunë të trottullojë mokrën në burg. 22 Ndëkaj flokët e kokës, mbasi u rruan, filluan përsëri të rriten. 23 Pricat e Filistejeve u mblodhën për t'i paraqitur një flimj të madh Dagonit, perëndisë së tyre, dhe për t'u gëzuar. Ata thonin: "Perëndia ynë na ka dhënë në dorë Sansonin, armikun tonë". 24 Kur populli e pa, filloj i lavdërojë perëndinë e vet dhe të thotë: "Perëndia ynë na dha në dorë armikun tonë, atë që shkatërronte vendin tonë dhe që ka vrarë aq shumë njerëz tanë". 25 Kështu në gjëzimin e zemrës së tyre, ata thanë: "Silleni Sansonin që të dëfrehemi me të!". E nxorrën Sansonin nga burgu dhe ai bëri karagjozllëqe para tyre. Pastaj e vunë midis shtyllave. 26 Atëherë Sansoni i tha fëmijës, që e mbante prej dore: "Lërmë të prek shtyllat mbi të cilat qendron shtëpia, 27 që të mund të mbështetem në to". Shtëpia ishte pot me burra dhe gra; aty ndodheshin tërë pricat e Filistejeve, dhe mbi çati tre mijë veta, burra e gra, që shikonin Sansonin ndërsa ky bënte palaçon. 28 Atëherë Sansoni kërkoi ndihmën e Zotit dhe tha: "O Zot, o Zot, të lutem mos më harro! Më jep forcën e nevojshtme për këtë herë vetëm, o Perëndi që të hakmerrem me Filistejtë me një goditje të vetme, për shkak të humbjes së dy syve të mi". 29 Pastaj Sansoni kapi dy shtyllat qendrore, që mbanin tempullin, dhe u mbështet tek ato, tek njera me dorën e djathtë dhe tek tjera me dorën e majtë; 30 pastaj Sansoni tha: "Le të vdes bashkë me Filistejtë!". U përkul pastaj me të gjithë forcën e tij, dhe shtëpia u shemb mbi pricat dhe mbi gjithë popullin që ndodhej brenda; dhe qenë më shumë atë që ai vrua duke vdekur se ata që kishte vrarë kur që gjallë. 31 Pastaj vëllezërit e tij dhe tërë shtëpia e atit të tij zbritën dhe e morën; dhe e çuan ta varrosin midis Tsorahut dhe Eshtaolit, në varrin e Manoahut, të atit të tij. Ai që gjyqtari i Izraelit njëzet vjet me radhë.

17 Në krahinën malore të Efraimit ishte një njeri që quhej Mikah. 2 Ai i tha nënës së tij: "Një mijë e njëqind siklat prej

argjendi që të kanë marrë dhe për të cilat ke thënë një mallkim, që e dëgjova me veshët e mi, ja, i kam unë; ato para i kisha marrë unë". Nëna e tij tha: "Im bir qoftë i bekuar nga Zoti!". 3 Kështu ai ia ktheu nënës së tij të një mijë e njëqind siklat prej argjendi dhe e éma tha: "Unë ka shenjtëroj plotësisht nga dora ime këtë argjend Zotit për biren tim, për ta bërrë një shëmbelltyrë të gdhendur dhe një figurë me derdhje prandaj po ta kthej tanë". 4 Pas kthimit të argjendit nënës së tij, e éma mori dyqind sikla argjendi dhe ia dha shkrirësít, i cili bëri një shëmbelltyrë të gdhendur dhe një figurë me derdhje metalli; dhe këto u vendosën në shtëpinë e Mikahut. 5 Kështu ky njeri, Mikahu, pati një shtëpi perëndish; bëri një efod dhe një shtëpi idhujsh, dhe shenjtëroi një nga bijtë e tij që i shërbente ai prift. 6 Në atë kohë nuk kishte mbret në Izrael; secili bënte atë që i dukej e drejtë në sytë e tij. 7 Ishte një i ri nga Betlemi i Judës, nga familja e Judës, i cili ishte Levit dhe banonte në atë vend si i huaj. 8 Ky njeri u nis nga qyteti i Betlemit të Judës përvendosur aty ku mund të gjente një vend; duke ecur arriti në krahinën malore të Efraimit, në shtëpinë e Mikahut. 9 Mikahu e pyeti: "Nga po vjen?". Ai u përgjegj: "Jam një Levit nga Betlemi i Judës dhe jam duke kérkuar një vend ku mund të vendosem". 10 Mikahu i tha: "Rri me mua, dhe bëhu ati dhe priftim; do të jep dhjetë sikla argjendi çdo vit, rroba dhe ushqim". Atëherë Leviti hyri. 11 Kështu Leviti pranoi të rrinte me atë njeri, që e trajtoi të riun sikur të ishte një nga bijtë e tij. 12 Mikahu e shenjtëroi Levitin; i ri u shërbeu si prift dhe u vendos në shtëpinë e Mikahut. 13 Pastaj Mikahu i tha: "Tani e di që Zoti do të më bëjë të mira, sepse kam një Levit që më shërbeni si prift".

18 Në atë kohë nuk kishte mbret në Izrael; po në këtë kohë fisi i Danitëve kërkonte përvete një territor përvendosur, sepse deri në ato ditë nuk i ishte caktuar asnjë trashëgimi midis fiseve të Izraelit. 2 Bajtë e Danit dérguan, pra, te Tsorahu dhe te Eshtaoli pesë burra trima, që përfaqësonin tërë fisin e tyre, përtë vëzhguar dhe përtë kontrolluar vendin; dhe u thanë atyre: "Shkonit të vëzhgoni vendin!". Kështu ata arritën në krahinën malore të Efraimit, në shtëpinë e Mikahut, dhe e kaluan natën aty. 3 Ndërsa ishin pranë shtëpisë së Mikahut, njohën zërin e të riut Levit; atëherë ata hynë në shtëpi dhe e pyetën: "Kush të solli këtu? Çfarë bën në këtë vend? Çfarë ke ti këtu?". 4 Ai u përgjegj: "Mikahu më ka bërrë këtë dhe atë; më mori në shërbim të tij dhe unë jam prifti i tij". 5 Atëherë ata i thanë: "Pyet, pra, Perëndinë që të dimë në se rruga që kemi nisur do të jetë e mbarë". 6 Prifti iu përgjegj: "Shkonit në paqe; rruga që bëni kryhet në shikimin e Zotit". 7 Kështu të pesë burrat u nisën dhe arritën në Laish, panë që populli që banonte aty bënte një jetë të sigurt, simbas zakoneve të atyre të Sidonit, një jetë të qetë dhe të sigurt, sepse nuk kishte njeri. 8 Pastaj u kthyen te vëllezërit e tyre në Tsorah dhe në Eshtaol; dhe vëllezërit i pyetën ata: "Çfarë thoni?". 9 Ata u përgjigjën: "Le të ngrihemi dhe të sulemi kundër atyre njerëzve, sepse kemi parë vendin dhe është me të vërtetë i mrekullueshmë. Pse mbanin një qëndrim jo aktiv? Mos nguroni të lëvizni për ta pushtuar vendin! 10 Kur të arrini, keni përtë qjetur një popull të sigurt dhe një vend të gjirë, sepse Perëndiae ka dhënë në duart tuaja; është një vend ku nuk mungon asgjë nga ajo që është mbi tokë". 11 Atëherë gjashtëqind burra të familjes së Danitëve u nisën nga Tsorahu dhe nga Eshtaoli, të armatosur mirë përluftë. 12 Ata u ngjitet dhe ngriten kampin e tyre në Kirath-Jearim, në Jude; (prandaj ky vend, që ndodhet prapa Kiriath-Jearimit, quhet edhe sot e kësaj dite kampi i Danit).

13 Që këtë kaluan në krahinën malore të Efraimit dhe arritën në shtëpinë e Mikahut. **14** Atëherë të pesë burrat, që kishin shkuar të vëzhgonin vendin e Laishit, filluan t'u thonë vëllezërvë të tyre: "A e dini ju që në këto shtëpi ka një efod, një shtëpi idhujsh, një shëmbëlltyrë të gdhendur". **15** Kështu ata u drejtuan nga ajo anë, arritin në shtëpinë e Levitit të ri, në banesën e Mikahut, dhe e përsërhetën. **16** Ndërsa të gjashtëqind burrat e bijve të Danit, të armatosur mirë pér luftë, rrinin para portës, **17** pesë burrat që kishin vajtur të vëzhgonin vendin u ngjithen lart, hynë në shtëpi, morën shëmbëlltyrën e gdhendur, efodin, shtëpinë e idhujve dhe figurën prej metali të shkrirë. Prifti rrinte para portës bashkë me gjashtëqind njerëzit e armatosur mirë pér luftë. **18** Kur këta hynë në shtëpinë e Mikahut dhe morën shëmbëlltyrën e gdhendur, efodin, shtëpinë e idhujve dhe figurën prej metali të shkrirë, prifti u tha atyre: "Ç'po bëni kështu?". **19** Ata iu përgjegj: "Hesht, vëre dorën mbi gojë, eja me ne, dhe do të jesh pér ne një atë dhe një prift. Ç'është më mirë pér ty, të jesh prifti i shtëpisë së një njeriu të vetëm apo të jesh prifti i një fisi ose të një familjeje në Izrael?". **20** Kështu prifti ndjeu një gëzim në zemrën e tij; mori efodin, shtëpinë e idhujve dhe shëmbëlltyrën e gdhendur dhe u bashkua me ata njerëz. **21** Atëherë rifilluan marshimin, duke vënë para fémijët, bagëtinë dhe orënditë. **22** Kur ishin larguar nga shtëpia e Mikahut, burrat që banonin në shtëpitë afér asaj të Mikahut u mbledhën dhe ndoqën bijtë e Danit. **23** U bëritën pastaj bijve të Danit. Këta u kthyen dhe i thanë Mikahut: "Çfarë ke që ke mbledhur këta njerëz?". **24** Ai u përgjegj: "Morët me vete perënditë që i kisha bërë unë dhe priftin, dhe ikët. Tani ç'më mbetet? Si mund të më thoni: "Çfarë ke?". **25** Brijtë e Danit i thanë: "Bëj që zéri yt të mos dëgjohet më prapa nesh, sepse njerëz të zemëruar mund të hidhen mbi ju, dhe ti do të humbje jetën tênde dhe atë të familjes sate!". **26** Brijtë e Danit e vazhduan rrugën e tyre; dhe Mikahu, kur pa se ata ishin më të fortë se ai, u kthyte dhe shkoi në shtëpinë e tij. **27** Kështu ata, mbasi morën gjérat që kishte bërë Mikahu dhe priftin që kishte në shërbim të tij, arritën në Laish, ku jetonte një popull që rinte i qetë dhe i sigurtë; e vranë me shpatë dhe i vunë flakën qytetit. **28** Nuk pati asnjë që ta çlironte, sepse ndodhej larg Sidonit, dhe banorët e tij nuk mbanin marrëdhënie me njerëz të tjerë. Ai ndodhej në luginën që zgjatej në drejtim të Beth-Rehobit. Pastaj Danitët e rindërtuan qytetin dhe banuan në të, **29** e quajtën Dan, nga emri i Danit, ati i tyre, që ishte bir i Izraelit; por më parë qyteti quhej Laish. **30** Pastaj bijtë e Danit ngritën pér vete shëmbëlltyrën e gdhendur; dhe Jonathan, bir i Gershomit, bir i Manasit, dhe bijtë e tij u bënë priftërinj të fiseve të Danitëve deri ditén e robërimit të banorëve të vendit. **31** Kështu ngritën pér vete shëmbëlltyrën e gdhendur nga Mikahu, gjatë gjithë kohës që shtëpia e Perëndisë mbeti në Shiloh.

19 Në atë kohë, kur nuk kishte mbret në Izrael, një Levit, që banonte në pjesën më të lartë të krahinës malore të Efraimit, mori si konkubinë një grua nga Betlemi i Judës. **2** Kjo konkubinë kreu një shkelje të kurorës kundër tij dhe e la pér t'u kthyer në shtëpinë e atit të saj në Betlem të Judës, ku qendroi katër muaj. **3** Burri i saj u ngrit dhe shkoi te ajo pér t'i folur zemrës së saj dhe pér ta kthyer në shtëpi. Ai kishte marrë me vete shërbëtorin e tij dhe dy gomarë. Kështu ajo e coi në shtëpinë e atit të saj; sa e pa, i ati i së resë e priti têrë gëzim. **4** Vjehri i tij, i ati i së resë, e mbajti dhe ai qëndroi tri ditë me të; kështu hëngrën e pinë, dhe e kaluan natën aty. **5** Ditetë e katërt u ngritën herët në mëngjes dhe Leviti po bëhej gati të nisej, por i ati i vajzës së re i

tha dhëndrit të tij: "Ha diçka që të mbahesh, pastaj shkon!". **6** Kështu u ulën bashkë, hëngrën dhe pinë njeri afér tjetrit. Pastaj i ati së resë i tha burrit të saj: "Të lutem, prano ta kalosh natën këtu, dhe zemra jote të gëzohet". **7** Ai u ngrit pér të ikur, por i vjehri i ngulli këmbë aq shumë sa që ai vendosi ta kalojë natën aty. **8** Ditetë e pestë ai u ngrit herët në mëngjes që të ikte; dhe i ati i së resë i tha: "Të lutem, ngrohe zemrën". Kështu u ndalën deri në pasdite dhe që të dy hëngrën. **9** Kur ai njeri u ngrit pér të ikur bashkë me konkubinën e tij dhë shërbëtorin e tij, i vjehri, i ati i së resë, i tha: "Ja, ka filluar të erret; të lutem kaloje natën këtu; shiko, dita është duke mbaruar; kaloje këtu natën dhe zemra jote të gëzohet; nesër do të niseni herët dhe do të arrini në shtëpi". **10** Por ai njeri nuk deshi ta kalojë natën aty; kështu u ngrit, u nis dhe arriti përballë Jebusit, që është Jeruzalemi, me dy gomarët e tij të shaluar dhe me konkubinën e tij. **11** Kur arritën pranë Jebusit, dita kishte kaluar tërësisht; shërbëtori i tha zotit të tij: "Eja, të lutem, të hyjmë në këtë qytet të Jebuseve dhe ta kalojmë natën aty". **12** I zoti iu përgjegj: "Jo, nuk do të hyjmë në një qytet të huajsh që nuk janë bij të Izraelit, por do të shkojmë deri në Gibeah". **13** Pastaj i tha shërbëtorit të tij: "Eja, të arrijmë në një nga këto vende dhe ta kalojmë natën në Gibeah ose në Ramah". **14** Kështu shkuan tutje dhe e vazhduan udhëtimin; dhe dielli perëndoii mbi ta pranë Gibeahut, që është pronë e Beniaminit. **15** Aty u kthyen pér të hyrë dhe pér të kaluar natën në Gibeah. Kështu Leviti hyri dhe u ndal në sheshin e qytetit; por askush nuk i priti pér të kaluar natën në shtëpinë e tij. **16** Pikërisht në atë kohe një plak po kthehej në mbrëmje nga puna e tij në ara; ai ishte nga krahina malore e Efraimit dhe banonte si i huaj në Gibeah, por njerëzit e vendit ishin Beniaminitë. **17** Me të ngritur sytë, pa kalmtarin në sheshin e qytetit. Plaku i tha: "Ku po shkon dhe nga po vjen?". **18** Leviti iu përgjegj: "Po shkojmë nga Betlemi i Judës në drejtim të pjesës më të largët të krahinës malore të Efraimit. Unë jam që andej dhe kisha vajtur në Betlem të Judës; tani po shkoj në shtëpinë e Zotit, por nuk ka njeri që të më presë në shtëpinë e tij. **19** Megjithatë ne kemi kashtë dhe bar pér gomarët tanë dhe bukë e verë pér mua, pér shërbëtoren tênde dhe pér djalin që është bashkë me shërbëtorin tênd; nuk na mungon asgjë". **20** Plaku i tha: "Pacja qoftë me ty! Megjithatë më lejo të kujdesem pér çdo nevojë që ke; por ti nuk duhet ta kalosh natën në shesh". **21** Kështu e çoi në shtëpinë e tij dhe u dha ushqim gomarëve; udhëtarët lanë këmbët, pastaj hëngrën dhe pinë. **22** Ndërsa po kënaqeshin, disa njerëz të qytetit, njerëz të këqij rrëthuan shtëpinë i ranë portës dhe i thanë të zotit plak të shtëpisë: "Nxirre jashtë atë njeri që ka hyrë në shtëpinë tênde, sepse duam ta njohim!". **23** Por i zoti i shtëpisë me të dalë jashtë, u tha atyre: "Jo, vëllezërit e mi, mos u sillni në mënyrë kaq të keqe; ky njeri erdhë në shtëpinë time, prandaj mos kryeni një poshtërsi të tillë! **24** Ja ku janë këtu vajza ime e virgjër dhe konkubina e këtij njeriu; unë do t'i nxjerr jashtë, poshtërojini dhe bënë atë që mendoni; por mos kryeni kundër këtij njeriu një turp të tillë!". **25** Por ata njerëz nuk e dégjuan. Atëherë ai burrë mori konkubinën e tij dhe ua nxori atyre; ata e njohën dhe e përdorën têrë natën deri në mëngjes; e lanë të ikë vetëm kur filloj zebardhët. **26** Ndai të gdhiri kjo grua erdhë e u rrëzua para portës së shtëpisë të njeriut pranë të cilët rrinte burri i saj dhe mbeti aty deri sa u bë ditë. **27** Në mëngjes burri i saj u ngrit, hapi portën e shtëpisë dhe dol pér të vazhduar udhëtimin e tij; dhe ja, konkubina e tij rrinte shtrirë te porta e shtëpisë me duart në pragun e saj. **28** Ai i tha: "Çohu dhe eja të shkojmë!". Por nuk mori asnjë përgjigje. Atëherë burri e ngarkoi mbi gomarin dhe u

nisen pér t'u kthyer nē shtépiné e vet. **29** Me tē arritur nē shtépi, kapi një thikë, mori konkubinën e tij dhe e preu, gjymtyrë pér gjymtyrë, nē dymbëdhjetë copa, që i shpérndau nē gjithë territorin e Izraelit. **30** Kushdo që e pa kétë tha: "Nuk ka ndodhur kurrë dhe nuk eshtë parë asnjë herë një gjë e tillë, qysh prej kohës që bijtë e Izraelit dolën nga vendi i Egjiptit e deri sot! Mbajeni parasysh kétë gjë; këshillohuni dhe flisni".

20 Atéherë téré bijtë e Izraelit lëvizën, nga Dani deri nē Beersheba dhe nē vendin e Galaadit, dhe asambleja u mblodhi si një njeri i vetëm pérpara Zotit nē Mitspah. **2** Kërët e téré popullit, e gjithë fiseve të Izraelit u paraqitën pérpara asamblesë së popullit të Perëndisë; ishin katërqind mijë këmbësorë, tē aftë tē pérdomrin shpatën. **3** (Dhe bijtë e Beniaminit dégjuan që bijtë e Izraelit ishin njigjitur nē Mitspah). Atéherë bijtë e Izraelit thanë: "Na tregoni, si u krye ky krim?". **4** Atéherë Leviti, burri i gruas që ishte vrarë, u përgjegj: "Unë kisha hyrë bashkë me konkubinën time nē Gibeah të Beniaminit pér tē kaluar natën. **5** Por banorët e Gibeahut u ngritën kundër meje dhe rethuan natën shtëpinë nē tē cilën ndodhesha, dhe kjo pér tē më vrarë; por ata dhunuan pérkundrazi konkubinën time dhe ajo vdiq. **6** Kështu unë mora konkubinën time, e preva copë-copë, dhe e dërgova nëpër gjithë territorin e trashëgimisë së Izraelit, sepse këta kryen një krim dhe një poshtërsi nē Izrael. **7** Dhe ja, tanë téré ju, o bij t'ë Izraelit, jepni mendimin dhe këshillën tuaj". **8** Atéherë téré populli u ngrit si një njeri i vetëm, duke thënë: "Asnjë prej nesh nuk do tē kthehet nē çadrën e tij, asnjë prej nesh nuk do tē kthehet nē shtëpinë e tij. **9** Dhe tanë, ja se q'do t'i bëjmë Gibeahut: do tē shkojmë kundër tij duke hedhur me short, **10** dhe do tē marrim nga tē gjitha fiset e Izraelit dhjetë njerzë mbi njëqind, njëqind mbi një mijë dhe një mijë mbi dhjetë mijë, tē cilët do tē shkojnë tē kërkijnë ushqime pér popullin, me qëllim që duke shkuar kundër Gibeahut të Beniaminit tē mund t'ia lajmë të gjitha poshtërsit që ka kryer nē Izrael". **11** Kështu téré burrat e Izraelit u mblodhën kundër atij qyteti, tē bashkuar si një njeri i vetëm. **12** Fiset e Izraelit dërguan pastaj njerzë nē gjithë fisin e Beniaminit pér t'i thënë: "C'është ky krim që eshtë kryer ndër ju? **13** Prandaj na dorëzoni ata njerzë, ata kriminel që janë nē Gibeah, që t'i vrasim dhe tē heqim tē keqen nga Izraeli". Por bijtë e Beniaminit nuk pranuan tē dëgjojnë zërin e vëllezërvë të tyre, tē bijve t'ë Izraelit. **14** Bijtë e Beniaminit madje u mblodhën nga qytetet e tyre nē Gibeah pér tē luftuar kundër bijve t'ë Izraelit. **15** Atë ditë bijtë e Beniaminit të thirrur nga qytetet e tyre pér t'u mbledhur ishin njëzet e gjashtë mijë burra tē aftë pér tē përdorur shpatën, pa llogarit banorët e Gibeahut, që arrin në shtatëqind burra tē zgjedhur. **16** Midis téré këtyre njerzëve kishte shtatëqind burra tē zgjedhur, që ishin mëngjarashë. Téré këta ishin tē aftë tē hidhniq një gur me hoben kundër një fije floku, pa gabuar goditjen. **17** Njerzët e Izraelit tē thirrur pér t'u mbledhur, pa përfshirë ata tē Beniaminit, ishin katërqind mijë burra tē aftë pér tē përdorur shpatën, tē gjithë luftëtarë. **18** Kështu bijtë e Izraelit lëvizën, u ngritën nē Bethel dhe konsultuan Perëndinë, duke thënë: "Kush prej nesh do tē nisë i pari luftën kundër bijve t'ë Beniaminit?". Zoti u përgjegj: "Juda do tē fillojë i pari". **19** Të nesërmen nē mëngjes bijtë e Izraelit u nisën dhe e ngritën kampin e tyre kundër Gibeahut. **20** Njerzët e Izraelit dolën kështu pér tē luftuar kundër Beniaminit dhe u rreshtuan pér betejë kundër luftëtarëve të tij pranë Gibeahut. **21** Atéherë bijtë e Beniaminit dolën nga Gibeahu dhe po atë ditë shtrinë tē vdekur pér tokë njëzet e dy mijë burra t'ë Izraelit. **22** Por populli, burrat e

Izraelit, morën zemër përsëri dhe u rreshtuan përsëri pér betejë nē po atë vend ku ishin rreshtuar ditën e parë. **23** Atéherë bijtë e Izraelit shkuat dhe qanë pérpara Zotit deri nē mbërmeje, dhe u konsultuan me Zotin, duke thënë: "A duhet ta vazhdoj luftën kundër bijve t'ë Beniaminit, vëllait tim?". Zoti u përgjegj: "Suluni kundër tyre". **24** Bijtë e Izraelit u ndeshën pér herë tē dytë me bijtë e Beniaminit. **25** Beniaminit dolën pér herë tē dytë nga Gibeahu kundër tyre dhe shtrinë pér tokë tetëmbëdhjetë mijë burra t'ë tjerë nga bijtë e Izraelit, tē gjithë tē aftë tē pérdomrin shpatën. **26** Atéherë téré bijtë e Izraelit, domethënë téré populli, u ngjitet nē Bethel dhe qanë; mbetën aty pérpara Zotit dhe agjéruan atë ditë deri nē mbërmeje, dhe ofruan olokauste dhe flijime falenderimi pérpara Zotit. **27** Pastaj bijtë e Izraelit u konsultuan me Zotin (arka e besëlidhjes së Perëndisë ndodhej aty nē atë kohë, **28** dhe Finehasi, bir i Eleazarit, bir i Aaronit, shërbente nē atë kohë para saj) dhe thanë: "A duhet të vazhdojë akoma tē dal pér tē luftuar kundër bijve t'ë Beniaminit, vëllait tim, apo duhet tē heq dorë nga një gjë e tillë?". Zoti u përgjegj: "Suluni, sepse nesër do t'i jap nē duart tuaja". **29** Kështu Izraeli zuri një pritë reth e rrötull Gibeahut. **30** Bijtë e Izraelit u vërsulën pér tē tretën herë kundër bijve t'ë Beniaminit, dhe u rreshtuan pér betejë nē afersi tē Gibeahut si herët e tjera. **31** Bijtë e Beniaminit dolën kundër popullit dhe armiqtë e tyre i tërhoqën larg qytetit; dhe filluan tē godasin dhe tē vrasin, si herët e tjera, disa nga populli i Izraelit nëpër rruqët (nga tē cilat njera shkon nē Bethel dhe tetra nē Gibeah), dhe në fshatrat; ata vranë reth tridhjetë veta. **32** Kështu bijtë e Beniaminit thanë: "Ja ku janë, tē mundur para syve toni si herët e parë!". Por bijtë e Izraelit thanë: "Të ikim dhe t'i têrheqim larg qytetit, mbi rruqët krysesore!". **33** Atéherë téré njerzët e Izraelit lëvizën nga pozicionet e tyre dhe u rreshtuan pér betejë nē Baal-Thamar; ndërkqaj njerzët e Izraelit që ishin nē pritë dolën nga vëndet e tyre tē fshehta nē fushën e Gibeahut. **34** Dhjetë mijë burra tē zgjedhur nē tē gjithë Izraelin u vërsulën kundër Gibeahut; Beteja qe e ashpër, por Beniaminitët nuk e shihnin katastrofën që po u afrohej. **35** Kështu Zoti mundi Beniaminin para Izraelit; dhe bijtë e Izraelit vranë atë ditë njëzet e pesë mijë e njëqind burra tē Beniaminit, tē gjithë tē zotë tē pérdomrin shpatën. **36** Kështu bijtë e Beniaminit e kuptuan se ishin mundur. Izraelitët i kishin lëshuar terren Beniaminit, sepse kishin besim te njerzët që kishin zënë pritë nē afersi tē Gibeahut. **37** Njerzët e pritës u hodhën menjëherë mbi Gibeahun; ata ecën pérpara dhe vranë me shpatë gjithë banorët e qytetit. **38** Midis njerzëve t'ë Izraelit dhe atyre që kishin ngritur pritën ishte caktuar një sinjal; këta tē fundit duhet tē bënin që tē ngrinej një re e madhe tymi nga qyteti. **39** Njerzët e Izraelit, pra, kishin kthyer krahët gjatë lutimit; dhe ata tē Beniaminit kishin filluar tē godisnin dhe tē vrisnin reth tridhjetë njerzë t'ë Izraelit. Në fakt ata thonin: "Me siguri ata janë plotësisht tē mundur para nesh si nē betejën e parë!". **40** Por kur sinjal i kolonës së timit filloi tē ngrihet nga qyteti, ata tē Beniaminit u kthyen prapa dhe ja, téré qyteti ishte pushtuar nga flaka që po ngrinej në qjell. **41** Atéherë njerzët e Izraelit u kthyen dhe njerzët e Beniaminit i zuri një frikë e madhe, duke parë gjémén e madhe që u kishte rënë. **42** Prandaj filluan tē ikim pérpara njerzëve t'ë Izraelit nē drejtim tē shkretëtirës, por a arritur t'i shmanget betejës; dhe ata që dilnin nga qyteti u vërsulën nē mes tyre dhe i masakruan. **43** I rrethuan Beniaminitët, i ndoqën pa pushim dhe i luftuan deri përballë Gibeahut nga ana lindore. **44** Beniaminitët humbën tetëmbëdhjetë mijë njerzë, tē gjithë burra trima. **45** Ata që mbetën gjallë kthyen kurrizin dhe ua mbathën nē drejtum tē

shkretetirës, të shkëmbit të Rimonit; dhe ata zunë rrugës pesë mijë prej tyre i ndoqën deri në Gidon dhe vranë dy mijë të tjerë. **46** Kështu numri i përgjithshëm i Beniaminitëve që u vranë atë ditë ishte njëzet e pesë mijë veta, të gjithë të zotë të përdornin shpatin, tërë njerëz trima. **47** Gjashtëqind burra, që kishin kthyen kurrizin dhe kishin ikur në shkretetirët në drejtum të shkëmbit të Rimonit, mbetën aty katër muaj. **48** Pastaj Izraelit u kthyen kundër bijve të Beniaminit dhe vranë me shpatë tërë banorët e qytetit, duke përfshirë edhe bagëtinë e gjithçka gjenin; u vunë flakën edhe tërë qyteteve që u dilnin përrpara.

21 Por njerëzit e Izraelit ishin betuar në Mitspah, duke thënë: "Asnjë nga ne nuk do t'ja japë bijën e tij pér grua një Beniaminit". **2** Pastaj populli erdhë në Bethel, ku qëndroi deri në mbrëmje përrpara Perëndisë; dhe ngriti zërin dhe qau me të madhe, **3** duke thënë: "O Zot, Perëndi i Izraelit, pse ndodhi kjo në Izrael, që sot të mungojë një fis në Izrael?". **4** Të nesërmën populli u ngrit herët në mëngjes, ndërtoi në atë vend një altar dhe ofroi olokauste dhe flijime falenderimi. **5** Pastaj bijtë e Izraelit thanë: "Cili nga fiset e Izraelit nuk ka dalë në asamble para Zotit?". Sepse kishin bërë një betim solemn kundër kujtdo që nuk kishte dalë përrpara Zotit në Mitspah, duke thënë: "Ai njeri do të vritet". **6** Biftë e Izraelit ishin të hidhëruar pér Beniaminin, vëllanë e tyre, dhe thonin: "Sot u zhduk një fis i Izraelit. **7** Si do të bëjmë t'u gjejmë gra atyre që shpëtuan, sepse jemi betuar në emër të Zotit të mos u japidim atyre pér grua asnjë prej vajzave tonë?". **8** Pastaj thanë: "Cili është midis fiseve të Izraelit ai që nuk ka dalë para Zotit në Mitspah?". Dhe ja që asnjëri nga Jabesi i Galaadit nuk kishte ardhur në kamp pér asamblenë; **9** në fakt u kalua në revistë populli, u vu re që në gjirin e tij nuk kishte asnjë nga banorët e Jabesit të Galaadit. **10** Atëherë asambleja dërgoi atje dymbëdhjetë mijë burra nga më trimat dhe u dha këtë urdhë, duke thënë: "Shkonit dhe vrisni me shpatë banorët e Jabesit të Galasadit, duke përfshirë gratë dhe fëmijët. **11** Do të veproni kështu: do të shfarosni çdo mashkull dhe çdo grua që ka pasur marrëdhënie seksuale me një burrë". **12** Ata gjetën midis banoëve të Jabesit të Galaadit katërqind vajza që nuk kishin pasur marrëdhënie seksuale me burra, dhe i çuan në kamp, në Shilon, që ndodhet në vendin e Kanaanit. **13** Atëherë tërë asambleja dërgoi lajmëtarë pér të folur me bijtë e Beniaminit, që ndodheshin në shkëmbin e Rimonit, dhe për t'u shpallur paqen. **14** Kështu Beniaminitët u kthyen dhe muarrën ato gra që nuk ishin vrarë në Jabes të Galaadit; por nuk pati mjaft pér të gjithë. **15** Populli ishte i hidhëruar pér ato që i kish bërë Beniaminit, sepse Zoti kishte hapur një të çarë midis fiseve të Izraelit. **16** Atëherë pleqtë e asamblesë thanë: "Si do të bëjmë t'u gjejmë gra atyre që kanë mbetur gjallë, mbasi gratë beniaminate janë vrarë?". **17** Pastaj thanë: "Njerëzit e Beniaminit që kanë mbetur gjallë duhet të kenë një trashëgimi, me qëllim që të mos zhduket një fis në Izrael. **18** Por ne nuk mund t'u japidim atyre pér bashkëshorte bijat tonë", me qenë se bijtë e Izraelit ishin betuar, duke thënë: "I mallkuar qoftë ai që do t'i japë një grua Beniaminit!". **19** Atëherë thanë: "Ja, çdo vit bëhet një festë pérnder të Zotit në Shiloh, që ndodhet në veri të Bethelit, në lindje të rrugës që ngjitej nga Betheli në Sikem, dhe në jug të Lebonahut". **20** Kështu u dhanë këtë urdhë bijve të Beniaminit, duke u thënë: "Shkonit dhe fshihuni në vreshtat, **21** dhe rrini e shikoni; kur vajzat e Shilohut do të dalin pér të hedhur valle në kor, ju do të dilni nga vreshtat, dhe secili do të rrëmbejë gruan e tij midis vajzave të Shilohut; pastaj do të shkoni

në vendin e Beniaminit. **22** Kur etërit o vëllezërit e tyre do të vinë te ne pér të protestuar, ne do t'u themi: "Na i jepni, ju lutem, sepse në këtë luftë nuk kemi zënë një grua pér secilin prej tyre; por në rast se nuk ua jepni atyre as në këtë rast, ju do të jeni fajtorë"". **23** Biftë e Beniaminit vepruan kështu: morën gra simbas numrit të tyre, midis valltareve; i rrëmbyen, pastaj u nisën dhe u kthyen në trashëgiminë e tyre, i rindërtuan qytetet dhe banuan në to. **24** Në të njëjtën kohë bijtë e Izraelit u nisën që andej, secili shkoi në fisin dhe në familjen e tij, e që andej secili u kthye në trashëgiminë e tij. **25** Në atë kohë nuk kishte asnjë mbret në Izrael; secili bënte atë që i dukej e drejtë në sytë e tij.

Ruthi

1 Në kohën kur qeverisnin gjyqtarët, vendin e pllakosi zia, dhe një njeri nga Betlemi i Judës shkoi të banojë në vendin e Moabit me gjithë gruan dhe dy bijtë e tij. **2** Emri i burrit ishte Elimelek, emri i gruas së tij Naomi dhe emri i dy bijve të tij Mahlon dhe Kilion, Efratej nga Betlemi i Judës. Ata shkuat në vendin e Moabit dhe u vendosën aty. **3** Pastaj Elimeku, burri i Naomit, vdiq dhe ajo mbeti me dy bijtë e saj. **4** Këta u martuan me gra moabite, nga të cilat njëra quhej Orpah dhe tjetra Ruth; dhe banuan aty rrëth dhjetë vjet. **5** Pastaj edhe Mahloni dhe Kiloni vdiqën që të dy, dhe kështu ajo grua mbeti pa dy djemtë e saj dhe pa burrin. **6** Atëherë u ngrit me gjithë nuset e saj për t'u kthyer nga vendi Moabit, sepse kishte dëgjuar të thuhet që Zoti e kishte vizituar popullin e vet dhe i kishte dhënë bukë. **7** Ajo u nis, pra, me të dy nuset e saj nga vendi në të cilin rinte, dhe filloj të ecë për t'u kthyer në vendin e Judës. **8** Por Naomi u tha dy nuseve të saj: "Shkon, kthehu qdo njëra në shtëpinë e nënes së saj; Zoti qoftë i mirë me ju, ashtu si ju keni genë të mira me ata që kanë vdekur dhe me mua! **9** Zoti ju bëftë të gjeni qetësi qdo njëra në shtëpinë e burrit të sajë!". Pastaj ajo i puthi dhe ato filluan të qajnë me zë të lartë, **10** dhe i thanë: "Jo, ne do të kthehem me ty pranë popullit tênd". **11** Por Naomi u përgjegj: "Kthehuni bijat e mijë! Pse të vini me mua? Mos kam në barkun tim fémijë që mund të bëhen bashkëshortët tua? **12** Kthehuni mbrapa, bijat e mijë, shkon, sepse unë jam shumë e vjetër për t'u martuar prapë; edhe sikur të thoja: "Kam akoma shpresë"; edhe sikur të martohesha sonte dhe të lindja djem, **13** a do të prisnit ju sa të rriteshin? A do të hiqnit dorë nga martesa për këtë shkak? Jo, bijat e mijë, sepse kushtet në të cilat ndodhem janë më të hidhura nga tuajat, sepse dora e Zotit eshtë shtrirë kundër meje". **14** Atëherë ato e ngritën zérin dhe qanë përsëri; pastaj Orpahu puthi vjehrën, por Ruthi nuk i ndahej asaj. **15** Atëherë Naomi i tha Ruthit: "Ja, kunata jote u kthyte te populli i vet dhe te perënditë e saj; ktheu mbrapa edhe ti, ashtu si kunata jote!". **16** Por Ruthi u përgjegj: "Mos ngul këmbë me mua që unë të braktis dhe të mos të të ndjek më, sepse kudo që të shkosh ti do të shkoj edhe unë, dhe kudo që të rrish ti do të rri edhe unë; populli yt do të jetë populli im, Perëndia yt do të jetë edhe Perëndia im; **17** aty ku t' u vdesësh ti do të vdes edhe unë, dhe atje do të më varrozin. Kështu të veprój me mua Zoti, bile edhe më keq, në rast se veç vdekjes ndonjë gjë tjetër do të më ndajë prej teje!". **18** Kur Naomi e kuptoi që Ruthi ishte e vendosur ta ndiqte, nuk foli më. **19** Kështu e bënë rrugën bashkë deri sa arritën në Betlem. Kur arritin në Betlem, tërë qyteti ziente për shkak të tyre. Gratë thonin: "Kjo eshtë Naomi?". **20** Ajo iu përgjegj atyre: "Mos më quani Naomi; thirrmëni Mara, sepse i Plotfuqishimi më ka mbushur me hidhërim. **21** Unë u nisa në bollëk dhe Zoti më ktheu në shtëpi të zhveshur nga çdo gjë. Pse të më quani Naomi, kur Zoti ka déshmuar kundër meje dhe i Plotfuqishimi më ka bërë fatkeqe?". **22** Kështu Naomi u kthyte bashkë me Ruthin, nusen e saj, që kishte ardhur nga vendi i Moabit. Ato arritën në Betlem kur kishte filluar korria e elbit.

2 Naomi kishte një fis të burrit të saj, një njeri të fuqishëm dhe të pasur, nga familja e Elimelekut, që quhej Boaz. **2** Ruthi, Moabitja, i tha Naomit: "Lermë të shkoj nëpër ara e të mbledh kallinj prapa atij në sytë e të cilit do të gjejë hir". Ajo iu përgjegj: "Shko, bija ime". **3** Kështu Ruthi shkoi dhe nisi të mbledhë kallinj të prapa korrësve; dhe i rastisi të ndodhej në pjesën e arës që ishte

pronë e Boazit, i cili i përkiste familjes së Elimelekut. **4** Por ja, që Boazi erdhi në Betlehem dhe u tha korrësve: "Zoti qoftë me ju!". Ata iu përgjigj: "Zoti tëbekofte!". **5** Pastaj Boazi i tha shërbëtorit të tij të caktuar të mbikqyrë korrisët: "E kujt eshtë kjo vajzë?". **6** Shërbëtori i caktuar të mbikqyrë korrisët përgjigj: "Eshtë një vajzë moabite, që eshtë kthyer me Naomin nga vendi i Moabit. **7** Ajo na tha: "Ju lutem, më linj të mbledh kallinjtë midis demeteve prapa korrësve". Kështu ajo erdhi dhe qëndroi nga mëngjesi deri tanë; pushoi vetëm një çast në shtëpi". **8** Atëherë Bozai i tha Ruthit: "Dëgjo, bija ime, mos shko në ndonjë arë tjetër për të mbledhur kallinjtë që kanë mbetur, mos u largo që këtë, por rri me shërbëtoret e mia. **9** Mbaj sytë në arën që po korrin dhe shko prapa korrësve. A nuk i kam urdhëruar shërbyesit e mi të mos të të bezdisin? Kur ke etje, shko atje ku janë shtambat, për të pirë ujin që kanë nxjerrë shërbëtorit". **10** Atëherë Ruthi u shtrit përdhe, duke rënë përmbyss me fytyrën për tokë dhe i tha: "Për çfarë arësy kam gjetur kaq hir në sytë e tu, sa ti të kujdesesh për mua që jam një e huaj?". **11** Boazi iu përgjegj duke thënë: "Më kanë treguar të gjitha ato që ti ke bërë për vjehrrën tënde mbas vdekjes së burrit tênd, dhe si ke lénat atin tênd, nénën tênde dhe vendlindjen tênde, për të jetuar me një popull që nuk e njihje më parë. **12** Zoti të shpérbleftë për ato që ke bërë dhe shpérblimi yt të jetë i plotë nga ana e Zotit, Perëndisë së Izraelit, nén krahët e të cilët erdhe të strehoshesh!". **13** Ajo i tha: "Le të arrji të më shikosh me sy të mirë, o imzot, sepse ti më ke ngushëlluar dhe i ke folur zemrës së shërbëtore sate, megjithëse unë nuk jam as sa një nga shërbëtoret e tua". **14** Në kohën e drekës Boazi i tha: "Eja këtu, ha bukë dëgjiye kafshatën tênde në uthull". Kështu ajo u ul midis korrësve. Boazi i ofroi grurë të pjejkur, dhe ajo hëngri sa u ngop dhe vuri mënjanë tepricat. **15** Pastaj u ngrit për të vazduhar mbledhjen e kallinjë që kishin mbetur, dhe Boazi u dha këtë urdhër shërbëtorëve të tij duke thënë: "Lëreni të vazhdojë të mbledhë kallinjtë edhe midis duajve dhe mos e qortoni; **16** përvëç kësaj linj që të bien për të kallinj nga dorëza dhe mos i merrni, me qëllim që t'i mbledhë ajo, dhe mos i bërtismi". **17** Pastaj ajo vazhdoi të mbledhë kallinj në arë deri në mbrëmje, pastaj shiu atë që kishte mbledhur dhe siguroi pothuaj një efë elbi. **18** E ngarkoi në kurriz, hyri në qytet dhe e vjehrra pa atë që kishte mbledhur. Pastaj Ruthi nxori atë që kishte tepruar nga ushqimi pasi ajo ishte ngopur dhe ia dha. **19** E vjehrra e pyeti: "Ku i ke mbledhur kallinjtë sot? Ku ke punuar? Bekuar qoftë ai që tregoi kujdes për ty!". Kështu Ruthi i tregoi së vjehrrës pranë kujt kishte punuar dhe shtoi: "Njeriu pranë të cilit punova sot quhet Boaz". **20** Naomi i tha nuses: "Qoftë i bekuar nga Zoti ai që nuk e ka hequr mirësinë e tij nga të gjallët dhe të vdékurit". Dhe shtoi: "Ky njeri eshtë një i afërti ynë i ngushtë, një njeri që ka të drejtë të na shpengoje". **21** Atëherë Ruthi, Moabitja, tha: "Më tha edhe: "Rri me shërbëtorët e mi, deri sa të kenë mbaruar korriren time"". **22** Naomi i tha Ruthit, nuses së saj: "E mira eshtë që t'i të shkosh, bija ime, me shërbëtoret e tij dhe mos të të gjejnë në një arë tjetër". **23** Kështu ajo mbeti duke mbledhur kallinj me shërbëtoret e Boazit deri në fund të korrijes së elbit dhe të grurit. Dhe banonte bashkë me të vjehrrën.

3 Pastaj Naomi, e vjehrra, i tha: "Bija ime, a nuk do të kérkoj unë një vend paqeje për ty, që ti të jesh e lumtur? **2** Boazi, me shërbëtoret e të cilët i ke qenë, a nuk eshtë vallë fisi ynë? Ja, sonte ai duhet të shohë elbin në lémë. **3** Prandaj lahu, lyeu me vaj, vish rrrobat më të mira që ke dhe zbrit në lémë; por bëj që ai

të mos të njohë deri sa të ketë mbaruar së ngrënë e së piri. **4** Kur të shkojë të shtrihet, kqyr vendin ku shtrihet; pastaj shko aty, zbulo këmbët e tij dhe shtriu edhe ti. Dhe ai do të thotë atë që duhet të bësh". **5** Ruthi iu përgjegj: "Do të bëj të gjitha ato që më the". **6** Kështu zbriti në lëmë dhe bëri të gjitha ato që i kishte porositur e vjeħħra. **7** Boazi hēngri e pui dhe me zmér tē għejzuar shkoi tē shtrihet pran grumbullit tē grurit. Atéheré ajo erdhì ngadalé, i zbuloi këmbët dhe u shtri. **8** Aty nga mesnata ai u zgħua pērnjéheresh dhe u kħye; ja, njé grua isħte shtriré te kēmbët e tij. **9** "Kush je ti?", i tha. Ajo u pērgjigj: "Jam Ruthi, sherbötora jote; shtrije skajin e mantelit tēnd mbi sherbötoren tēnd, sepse ti ġeżon tē drejtēn e shpengimit". **10** Ai tha: "Qofsh e bekuar nga Zoti bija ime! Mirésia që tregove këtē heré tē fundit ia kalon sē parës, sepse nuk ke rendur pas tē rinxje, tē varfér a tē pasur. **11** Prandaj tanī mos ki frikë, bija ime; uné do tē bēj pér ty gjithqà që mē kérkon, sepse tē gjithé njerézit e qyetit tim e diné që ti je njé grua e virtytshme. **12** Éshté e vèrteté që uné għejzo tē drejtēn e shpengimit; por ēshté njé që ēshté fis mē i afert se uné. **13** Kaloje kētu natēn; dhe nesér nē mēngjes, nē rast se ai do tē kérkoj tē drejtēn e tij ndaj teje, miré, pra le ta bējé; por nē rast se nuk e kérkon tē drejtēn e tij mbi ty, uné do tē kérkoj qē tē vlejje e drejta ime dhe do tē shpengoj asħtu siċċ ēshté e vèrteté që Zoti rron! Rri shtriré deri nē mēngjes". **14** Kështu ajo qəndroi shtriré nē kēmbët e tij deri nē mēngjes; por u ngrit përrapa se njé njeri tē njohé tjetrin, sepse ai i kishte thēn: "Asnjeri nuk duhet ta dijx qē kjo grua erdhì nē lēmē!". **15** Pastaj shtoi: "Sill mantelin qē ke veshur dhe mbaje". Ajo e mbajti dhe ai derdhì mbi tē għasjté masa elbi, pastaj ia vuri mbi kurriż; pas késaj ajo u kħye né qyet. **16** Kështu u kħye tek e vjeħħra, qē i tha: "Ti je bija e ime?". Atéheré ajo i tregoi tē gjitha ato qē ai burrē kishte bérē pér tē, **17** dhe shtoi: "Mē dha edhe kēto għasjté masa elbi, sepse mē tha: "Nuk duhet tē ktheħesh te vjeħħra jote duar bosh"". **18** Naomi i tha: "Qəndro kētu, o bija ime, deri sa tē mēsosh si ka pér tē mbaruar kjo cħeştje, sepse ai burrē nuk do tē rrijiż deri sa ta ketē sistemuar sot cħeştjen".

4 Boazi shkoi te porta e qyetit dhe u ul aty. Dhe ja, po kalonte ai qē kishte tē drejtēn e shpengimit dhe pér tē cilin Boazi kishte folur. Boazi i tha: "O ti biri i filanit, afrohu dhe ulu kētu". Ai u afrua dhe u ul. **2** Boazi mori atéheré dhjeté burra nga pleqté e qyetit dhe u tha atyre: "Uluni kētu". Ata u ulén. **3** Pastaj Boazi i tha atij qē kishte tē drejtēn e shpengimit: "Naomi, qē u kħye nga vendi i Moabit, ka shitur pjesen e tokës qē i pērkiste vellall tonē Elimelek. **4** Mendova tē tē informoj dhe tē them: "Blije nē prani tē banorévé tē vendit dhe tē pleqve tē popullit tim. Nē rast se do ta shpengosh, shpengoj; por nē rast se nuk ke ndér mend ta shpengosh, ma thuaj qē ta id edhe uné; sepse asnjeri veċ teje nuk ġeżon tē drejtēn e shpengimit, dhe pas teje vij uné"". Ai u përgjegj: "Do tē kérkoj tē drejtēn time". **5** Atéheré Boazi tha: "Ditēn qē do ta blesh arën nga dora e Naomit, ti do ta blesh edhe nga Ruthi, Moabitja, bashkëshortja e tē ndjerit, pér ta ringjallur emrin e tē ndjerit nē trashéġiminé e tij". **6** Ai qē għażont tē drejtēn e shpengimit u përgjegj: "Uné nuk mund ta shpengoj pér vete, sepse do tē shkatērroj trashéġiminé time; shpengo ti atē qē duhet tē shpengoja uné, sepse uné nuk mund ta shpengoj". **7** Ky isħte zakoni nē kohērat e kaluara nē Izrael lidħur me tē drejtēn e shpengimit dhe tē ndryshimit tē pronēsisé: personi hiq tie sandalun dhe ja jepte tjetrit; kjo isħte mēnnyra e dëshmisé nē Izrael. **8** Kështu ai qē għażont tē drejtēn e shpengimit i tha

Boazit: "Blije ti vetē", dhe hoqi sandalen. **9** Atéheré Boazi u tha pleqve dhe tērē popullit: "Ju sot jeni dëshmitaré qē uné bleva sot nē duart e Naomit tē gjitha ato qē isħin proné e Elimelekut, tē Killion dhe tē Mahlonit. **10** Għijsashtu bleva pér grua Ruthin, Moabit, bashkëshorten e Mahlonit, pér ta ringjallur emrin e tē ndjerit nē trashéġiminé e tij, me qđelli qē emri i tē ndjerit tē mos shuhet midis velleż-żerwe tē tij dhe nē porten e qyetit tē tij. Ju sot jeni dëshmitaré tē kétij fakti. **11** Atéheré tērē populi qē nnodhej te porta dhe pleqté u pērgjigjien: "Ne jemi dëshmitaré tē késaj ngjarje. Zoti i běft gruan qē hyn nē sħtepiné tēnde si Rakelēn dhe si Lean, dy gratē qē ngritén sħtepiné e Izraelit. Paç pushet nē Efrathah dhe u běfsh i famshém nē Betlem. **12** Sħtepija jote u běfti si sħtepija e Peretsit, qē Tamara i lindi Judēs, pér shħak tē pasardhésve qē Zoti do tē tē japé nge kjo e re". **13** Kështu Boazi e mori Ruthin, qē u bē bashkëshortja e tij. Ai hyri tek ajo dhe Zoti i dha mundesiné tē lindē, dhe ajo lindi njé djalē. **14** Atéheré gratē i thané Naomit: "Bekuar qofté Zoti, qē sot nuk tē la pa njé shpētimtar. Emri i tij u běfti i famshém nē Izrael! **15** Pastē mundesi ai tē rimékembé jetēn tēnde dhe u běfti mbēshtetta e pleqrisé sate, sepse e ka lindur nusja jote qē tē do dhe qē vlen pér ty mē teprē se sħtatē bij". **16** Pastaj Naomi e mori fēmijen, e vuri nē gjirin e saj dhe u bē taja e saj. **17** Fejnjiżiet i vuné njé emr dhe thonin: "I lindi njé djalē Naomit!". E quajtēn Obed. Ai qe ati i Isait, ati i Davidit. **18** Ja pasardhésit e Peretsit: Peretsit i lindi Hetsroni; **19** Hetsronit i lindi Rami; Ramit i lindi Aminadabi; **20** Aminadabit i lindi Nahshoni; Nahshonit i lindi Salmoni; **21** Salmonit i lindi Boazi; Boazit i lindi Obedi; **22** Obedit i lindi Isai dhe Isait i lindi Davidi.

1 i Samuelit

1 Ishte një njeri nga Ramathaim-Tsotini, nga zona malore e Efraimit, që quhej Elkanah; ishte bir i Jerohamit, bir i Elihit, bir i Tohut dhe bir i Efraimitit Tsuf. **2** Ai kishte dy gra: e para quhej Ana dhe tjetra Penina. Penina kishte fëmijë, kurse Ana nuk kishte. **3** Çdo vit ky njeri nisej nga qyteti i tij pér të adhuruar dhe pér t'i ofruar flijime Zotit të ushtërvire në Shiloh, ku gjendeshin dy bijtë e Efraimit, Hofni dhe Finehasi, priftërini të Zotit. **4** Kur i vinte dita Elkanahut të ofronte flijimin, ai kishte zakon t'u jepte pjesën që u takonte gruas së tij Penina dhe pjesët gjithë bijve dhe bijave të tij; **5** por Anës i jepte një pjesë të dyfishtë, sepse e donte Anën, megjithëse Zoti ia kishte mbyllur barkun. **6** Por shemra e saj e ngacmonte vazhdimisht pér ta zémëruar, sepse Zoti ia kishte mbyllur barkun. **7** Kështu ndodhite çdo vit; sa herë që Ana ngjitej në shtëpinë e Zotit, Penina e ngacmonte; prandaj ajo qante dhe nuk hante më. **8** Atëherë burri i saj Elkanahu i tha: "Ana, pes qan? Pse nuk ha? Pse éshëtë trishtuar zemra jote? A nuk jam unë pér ty më i mirë se dhjetë fëmijë?". **9** Pasi hëngrën dhe pinë në Shiloh, Ana u ngriti. Prifti Eli ishte ulur mbi ndenjësen që ndodhet në hyrje të tabernakullit të Zotit. **10** Në trishtimin e shpirtit të saj i lutej Zotit duke qarë me dënesë. **11** Pastaj lidhi një kusht, duke thënë: "O Zot i ushtrive, në se vërtetë interesohesh pér fatkeqësinë që i ka rënë shërbëtores sate, në se ti më mban mend mua dhe nuk e harron shërbëtoren tende, por déshiron t'i japësh shërbëtores sate një fëmijë mashkull, unë do t'ja jap Zotit pér të gjitha ditët e jetës së tij dhe brisku nuk ka pér të kaluar mbi kokën e tij". **12** Ndërsa ajo e zgjaste lutjen e saj përparrë Zotit, Eli shikonte me kujdes gojën e saj. **13** Ana fliste në zemër të saj; vetëm buzët i lëviznin, por zëri saj nuk dëgjohej; pikërisht pér këtë Eli mendonte që ishte e dehur. **14** Kështu Eli i tha: "Deri kur do të jesh e dehur? Të daltë pija!". **15** Por Ana u përgjegj dhe tha: "Jo, imzot, unë jam një grua e vrarë në frym dhe nuk kam pirë as verë, as pije të tjera dehëse, por isha duke hapur zemrën time para Zotit. **16** Mos mendo se shërbëtorja jote éshëtë një grua e çorodit, sepse ka qénë dhëmbja dhe hidhërimi i pamasë që më shtynë të flas deri tanë". **17** Atëherë Eli iu përgjegj: "Shko në paqe dhe Perëndia i Izraelit të dhëntë atë që i kërkove". **18** Ajo u përgjegj: "Shërbëtorja jote pastë gjetur hirin në sytë e tu". Kështu gruaja iku në rrugën e saj, nisi të ushqehet dhe pamja e saj nuk ishte më e trishtuar. **19** Ata u ngritën herët në mëngjes dhe ranë përbëys përparrë Zotit; pastaj u nisën dhe u kthyen në shtëpinë e tyre në Ramah. Elkanahu njohu Anën, bashkëshorten e tij, dhe Zoti u kujtua pér të. **20** Në kohën e caktuar, Ana mbeti me barrë dhe lindi një djalë të cilat ia vunë emrin Samuel, duke thënë: "Sepse ia kërkova Zotit". **21** Atëherë burri i saj Elkanahu u ngjiti me gjithë familjen e tij pér t'i ofruar Zotit flijimin vjetor dhe pér të plotësuar kushtin e lidhur. **22** Por Ana nuk u ngjiti, sepse i tha burrit të saj: "Unë nuk do të ngjitem deri sa fémija të jetë zvjerdhur; atëherë do ta coj me qellin që ta paraqes para Zotit dhe të mbetet pranë tij pér gjithnjë". **23** Burri i saj, Elkanahu, u përgjegj: "Bëj si të të duket më mirë; qëndro deri sa të të jetë zvjerdhur, mjaft që Zoti ta mbajë fjallën!". Kështu gruaja mbeti në shtëpi dhe i dha gjë birit të saj deri sa ky u zvordh. **24** Mbasi e zvordhi e mori me vete, bashkë me tri dema të vegjël, një efë mielli dhe një calik verë; dhe i çoi në shtëpinë e Zotit në Shiloh. Djali ishte akoma shumë i vogël. **25** Pastaj ata flijuan një dem dhe ia çuan djalin Elit. **26** Ana i tha: "Imzot! Ashtu siç éshëtë e

vërtetë që jeton shpirti yt, o imzot, unë jam ajo grua që rrinte këtu, afër teje, dhe i lutej Zotit. **27** Jam lutar pér të pasur këtë djalë, dhe Zoti më dha atë që i kisha kërkuar. **28** Prandaj edhe unë ia fal Zotit; deri sa të rrojë, ai do t'i kushtohet Zotit". Dhe aty ranë përbëys para Zotit.

2 Atëherë Ana u lut dhe tha: "Zemra ime ngazëllohet në Zoti, forca ime ngritet tek i Zoti; goja ime hapet kundër armiqve të mi, sepse gjëzohem nga shpëtimi yt. **2** Nuk ka asnëj të shenjtë si Zoti, sepse nuk ka asnëj tjetër vëç teje, nuk ka asnëj shkëmb si Perëndia ynë. **3** Mos vazhdoni të flisni me aq mburrej; të mos dalin fjalë arrogante nga goja juaj, sepse Zoti éshëtë Perëndia i njobjes dhe ai i peshon veprimet. **4** Dhe harqet e të fuqishëmve theyn, ndërsa të dobëtit janë pajisur me forcë. **5** Ata që ishin të ngopur shkojnë si punëtorë ditorë pér një copë bukë, ndërsa ata që ishin të uritur nuk vuajnë më nga uria. Madje edhe ajo që ishte shterpë, ka pjellë shtatë herë, ndërsa ajo që ka shumë fëmijë éshëtë dobësuar. **6** Zoti të bën të vdeshë dhe të bën të jetosh; të zbret në Sheol dhe të ngjitet që andej. (**Sheol h7585**) **7** Zoti të varférion dhe të pasuron, ai të poshteron dhe ai të lartëson. **8** Ai e ngre të mjerin nga pluhuri dhe e heq të varférin nga plehrat, në mënyrë që të ulet me pricat dhe të trashëgojnë një fron lavdie; sepse shtyllat e dheut i përkasin Zotit, dhe mbi to ai ka mbështetur botën. **9** Ai ruan rrugën që bëjnë shenjtorët e tij, por të pafetë do të vdesin në errësirë, sepse njeriu nuk do të mbizotërojë me anë të forcës. **10** Kundërshtarët e Zotit do të copëtohen; ai do të gjëmojë kundër tyre nga qielli. Zoti do të gjykojë popujt deri në skajet e tokës, do t'i japë forcë mbretit të tij dhe do ta lartojë forcën e të vajosurit të tij". **11** Pastaj Elkanahu u kthye në shtëpinë e tij në Ramah, dhe fëmija qendroi që t'i shërbëjë Zoti në prani të priftit Eli. **12** Bikitë e Elit ishin njerëz të këqij; nuk e njihin Zotin. **13** Dhe ja si silleshin këta priftërinj me popullin; kur dikush ofronë një flijim, shërbëtori i priftit vinte, kur mishi ziente, me një pirun me tri maja në dorë, **14** dhe e fuste në tenxhere, në kazan apo në kusi, dhe tërë atë që piruni i madh tërhïqte sipër prifti e mbante pér vete. Kështu vepronin me tërë Izraelitët që shkonin në Shiloh. **15** Edhe para se të digjinin dhjamin, shërbëtori i priftit vinte dhe thoshtë atij që bënte flijimin: "Më jep mish pér ta pjekur pér priftin, sepse ai nuk do të pranojë prej teje mish të pjekur, por mish të gjallë". **16** Dhe në qoftë se njeriu i thoshtë: "Më parë të tymoset dhjami, pastaj të marrësh sa të duash", ai përgjigjej: "Jo, duhet të ma japhësh tanë; pérndryshe do ta marr me forcë". **17** Prandaj mëkatit i dy të rinxje ishte shumë i madh përparrë Zotit, sepse ata përcëmonin ofertat që i bëhenzin Zotit. **18** Por Samuelli kryente shërbimin para Zotit, megjithëse akoma fëmijë, dhe ishte mbështjellë me një efod prej liri. **19** E ëma i përgatiste një veshje të vogël dhe ia çonte çdo vit kur ngjitej me burrin e saj pér të ofruar flijimin vjetor. **20** Atëherë Eli bekonte Elkanahun dhe bashkëshorten e tij, duke thënë: "Zoti të dhëntë fëmijë të tjerë nga kjo grua, me kërkësen që ajo i ka bërë Zotit!". Pastaj ata ktheheshin në shtëpinë e tyre. **21** Kështu Zoti vizitoi Anën, dhe kjo mbeti me barrë dhe lindi tre djem dhe dy vajza. Ndërkëq djali Samuelli po rritje pranë Zotit. **22** Por Eli ishte shumë plak dhe dégjoi të gjitha ato që bijtë e tij i bënин gjithë Izraelit dhe si ata binin në shtrat me gratë që kryenin shërbimin në hyrje të çadrës së mbledhjes; **23** dhe u tha atyre: "Pse bëni gjëra të tillë? Sepse dégjoj nga tërë populli pér veprimet tuaja të këqija. **24** Mos, bijtë e mi, sepse zërat që dégjoj pér ju nuk janë aspak të mira; ju e shtyni popullin e Zotit të mëkatojë. **25**

Në rast se një njeri mëkaton kundër një njeriu tjeter, Perëndia e gjykon, por në rast se një njeri mëkaton kundër Zotit, kush do të ndërhjy për të? Por ata nuk e dëgjuan zërin e atit të tyre, sepse Zoti dëshironë t'vdisnin. **26** Ndërkaj fëmija Samuel po rrjetë në shtat dhe në mirëdashjen e Zotit dhe të njerëzve. **27** Një njeri i Perëndisë erdhë tek Eli dhe i tha: "Kështu flet Zoti: A nuk u shfaqë në shtëpinë e atit tënd, kur në Egjipt ata ishin sklevër të shtëpisë së Faraonit? **28** Nuk e kam zgjedhur unë midis gjithë fiseve të Izraelit, që të jetë prifti im, të ngjitet te altari im, të djegë temjanin dhe të veshë efodin para meje? Dhe a nuk kam qenë unë ai që i dha shtëpisë së atit tënd, kur në Egjipt ata ishin sklevër të shtëpisë së Faraonit? **29** Pse pra i përcmoni fijimet dhe blatimet e mia që kam urdhëruar të bëhen në banesën time, dhe pse nderoni më tepër fëmijët tuaj se mua, duke u trashur me pjesën më të mirë të blitimeve të Izraelit, të popullit tim? **30** Prandaj kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit: Unë kisha shpallur që shtëpia jote dhe shtëpia e atit tënd do të kishin ecur gjithnjë para meje, por tanë Zoti thotë: Qoftë larg meje kjo gjë; sepse unë nderoj ata që më nderojnë, por ata që më përcmojnë do të përmohën gjithashtu nga ana ime. **31** Ja, po vijnë ditët kur unë do të shkatërroj forcën tênde dhe forcën e shtëpisë së atit tênd në mënyrë që të mos ketë më asnjë plak në shtëpinë tênde. **32** Dhe ke pér të parë mjerimin e banesës sime, ndonëse dhe Perëndia i ka bërrë aq të mira Izraelit, nuk do të ketë kurrë më asnjë plak në shtëpinë tênde. **33** Por ai nga të tutë që nuk kam pér të hequr nga altari im do të konsumojë sytë e tu dho do ta mbushë me trishtrim zemrën tênde; dhe tërë pasardhësit e shtëpisë sate do të vdesin në lulen e rinisë. **34** Do të shërbëj si shenjë ajo që ka pér t'u ndodhur dy bije të tu, Hofnit dhe Finehasit; që tê dy do të vdesin në të njëjtën ditë. **35** Por unë do të zgjedh pér vete një prift besnik, që ka pér të vepruar simbas asaj që ndej në zemrën dhe në shpirtin tim; unë do t'i ndërtoj një shtëpi të qendrueshme, dhe ai ka pér të ecur gjithmonë para të vajosurit tim. **36** Dhe kushdo që ka pér të mbetur në shtëpinë tênde do të vijë të përulet para tij pér një monedhë argjendi dhe një copë buke, dhe do të thotë: "Më prano, të lutem, në një nga detyrat priftërore, që të mund të ha një copë bukë"".

3 Samueli i ri i shërbente Zotit në prani të Eliut. Fjala e Zotit ishte e rrallë në ato ditë, dhe nuk kishte ndonjë zbulesë të gjerë. **2** Në atë kohë Eli rrinte shtrirë në vendin e tij të zakonshëm (tani shikimi i tij kishte filluar të errësohej dhe ai nuk mund të shikonte). **3** Llampa e Perëndisë nuk ishte shuar akoma dhe Samueli ishte shtrirë në tabernakullin e Zotit, ku gjendej edhe arka e Perëndisë. **4** Atëherë Zoti thirri Samuelin që u përgjegj: "Ja ku jam!". **5** Pastaj vrapi i tek Eli dhe i tha: "Ja ku jam, se ti më thirre". Ai u përgjegj: "Unë nuk të kam thirrur, shko të flesh". Kështu ai vajti të flerë. **6** Zoti e thirri përsëri Samuelin. Dhe Samueli u ngrit, shkoi tek Eli dhe i tha: "Ja ku jam, se ti më thirre". Por ai u përgjegj: "Biri im, unë nuk të kam thirrur; shko të flesh". **7** (Por Samueli nuk e njihet akoma Zotin, dhe fjala e tij nuk i ishte shfaqur akoma). **8** Zoti e thirri përsëri pér të tretén herë Samuelin. Kështu ai u ngrit, shkoi tek Eli dhe i tha: "Ja ku jam, se ti më thirre". Atëherë Eli kuptoi që Zoti e thërriste të riun. **9** Prandaj Eli i tha Samuelit: "Shko e bjer dhe, në qoftë se të thërrer prapë, do të thuash: "Folë, o Zot, sepse shërbëtori yt të dëgjon"". Kështu Samueli vajti të shtrihet në vendin e tij. **10** Pastaj Zoti erdhë, u vendos aty afér dhe thirri si herët e tjera: "Samuel, Samuel!". Samueli u përgjegj: "Folë, sepse shërbëtori yt të dëgjon". **11** Atëherë Zoti i tha Samuelit: "Ja, jam

duke bërrë në Izrael një gjë që do të shungullojë veshët e kujtdo që ka pér ta dëgjuar. **12** Atë ditë unë do të kryej kundër Eliut të gjitha ato që thashë lidhur me shtëpinë e tij, nga fillimi deri në fund. **13** Po i deklaroj që jam bërrë gati të ndëshkoj shtëpinë e tij pér gjithnjë, pér shkak të paudhësisë që e karakterizon, sepse bijtë e tij janë bërrë të neveritshëm dhe ai nuk i ka frenuar. **14** Prandaj unë i betohem shtëpisë së Eliut që paudhësia e shtëpisë së Eliut nuk do të shlyhet kurrë me flijime dhe me blatime". **15** Samueli mbeti i shtrirë deri në mëngjes, pastaj hapi dyert e shtëpisë së Zoti. Ai kishte frikë t'i tregonte Eliut vegjimin e tij. **16** Por Eli thirri Samuelin, duke thënë: "Samuel, biri im!". Ai u përgjegj: "Ja ku jam". **17** Ai tha: "Çfarë të tha? Të lutem, mos më fsihni asgjë. Perëndia veproftë ashtu me ty, madje edhe më keq, në rast se ti më fsheh diçka nga të gjitha ato që të tha". **18** Samueli ia tregoi atëherë të gjitha, pa i fshehur asgjë. Dhe Eli tha: "Ai eshtë Zoti; le të bëjë atë që i pëlqen atij". **19** Ndërkaj Samueli rrjetë; dhe Zoti ishte me të dhe nuk la të shkonin kot asnjë nga fjalët e tij. **20** Tërë Izraeli, nga Dani deri tek Beer-Sheba, mësoi që Samueli ishte bërrë profet i Zotit. **21** Zoti vazhdonte t'i shfaqej në Shiloh, sepse në Shiloh Zoti i shfaqej Samuelit me anë të fjalës së vet.

4 Fjala e Samuelit i drejtëhej tërë Izraelit. Izraeli doli të luftojë kundër Filisteive dhe ngriti kampin e tij pranë Eben-Ezerit, ndërsa Filistejtë u vendosën pranë Afekut. **2** Pastaj Filistejtë u renditën pér betejë kundër Izraelit; filloj një betejë e madhe, por Izraeli u mund nga Filistejtë, të cilët vranë në fushën e betejës rrëth katër mijë veta. **3** Kur populli u kthyte në kamp, pleqtë e Izraelit thanë: "Pse Zoti na mundi sot përparrë Filisteje? Të shkojmë të marrim në Shiloh arkën e besëlidhjes së Zotit, në mënyrë që të ndodhet në mes nesh dhe të na shpëtojë nga duart e armiqve tanë!". **4** Kështu populli dërgoi në Shiloh njerëz që të merrnin që andej arkën e besëlidhjes së Zotit të ushtërive, që ulët midis kerubinëve; dhe dy bijtër e Eliut, Hofni dhe Finehasi, ishin aty me arkën e besëlidhjes së Perëndisë. **5** Kur arka e besëlidhjes së Zotit hyri në kamp, i gjithë Izraeli shpërtheu në një britmë gëzimi aq të fuqishme sa vetë toka e drodh. **6** Filistejtë, duke dëgjuar buçimën e asaj britme, thanë: "Çfarë kuptimi ka buçima e kësaj britme të madhe në kampin e Hebrejnje?". Pastaj mësuan që arka e Zotit kishte arritur në kamp. **7** Kështu Filistejtë u trembën, sepse thonin: "Perëndia erdhë në kamp". Dhe thirrën: "Mjerë ne! Një gjë e tillë nuk ka ndodhur kurrë më parë. **8** Mjerë ne! Kush do të na shpëtojë nga duart e këtyre perëndive të fuqishme? Këto janë perënditë që i goditën Egjiptasit me Iloj Iloj plagësh në shkretëtirë. **9** Qëndroni të fortë dhe silluni si burra, o Filistej, që të mos bëheni sklevër të Hebrejnje, ashtu si ata qenë sklevërit tuaj. Silluni si burra dhe luftoni!". **10** Kështu Filistejtë luftuan dhe Izraeli u mund; dhe gjithkush vrapi i te cadrat e vet. Masakra qe me të vërtetë e madhe; Izraeli humbi tridhjetë mijë këmbësorë. **11** Edhe arka e Perëndisë u morr dhe dy djemtë e Eliut, Hofni dhe Finehasi, vdiqën. **12** Një njeri i Beniaminit vrapi nga fusha e betejës dhe arriti po atë ditë në Shiloh, me rroba të grisura dhe kokën të mbuluar me dhe. **13** Kur arriti, ja, Eli ishte ulur mbi ndenjësen e tij në anë të rrugës, duke shikuar, sepse zemra e tij dridhej pér arkën e Perëndisë. Sapo ai njeri hyri në qytet dhe njoftoi pér atë që kishte ndodhur, një britmë u ngrit nga tërë qyteti. **14** Kur dëgjoi zhurmë e britmave, Eli tha: "Ç'kuptim ka zhurma e kësaj rrëmuje?". Pastaj ai njeri erdhë me të shpejtë pér t'i treguar Eliut atë që kishte ndodhur. **15** Eli ishte nëntëdhjetë e tetë vjeç; shikimi i tij qe errësuar aq sa që ai nuk shikonte më.

16 Njeriu i tha Eliit: "Jam ai që ka ardhur nga fusha e betejës. Sot kam ikur me vrap nga fusha e betejës". Eli tha: "Si vajtën punët, biri im?". **17** Atéherë lajmëtarë u përgjegj dhe tha: "Iezraeli ia mbathi përparrë Filisteive dhe u bë një masakër e madhe në popull; edhe dy djemtë e tu, Hofni dhe Finehasi, vdiqën, dhe arkë e Perëndisë u morr". **18** Sa u zu në gojë arkë e Perëndisë, Eli ra nga ndenjësja prapa, përbri derës, theu qafën dhe vdiq, sepse ishte plak dhe i rënduar. Qe gjyqtar i Izraelit dyzet vjet me radhë. **19** E reja e tij, gruaja e Finehasit, ishte me barrë dhe në prag të lindjes; kur dégjoi lajmën që arkë e Perëndisë ishte kapur dhe vjehrë i saj dhe i shqo kishin vdekur, u kërrus dhe lindi, sepse e zunë dhimbjet. **20** Në çastin kur ishte duke vdekur, gratë që kujdeseshin për të i thanë: "Mos u tremb, sepse ke lindur një djalë". Por ajo nuk u përgjegj dhe nuk u kushtoi vëmëndje fjalëve të tyre, **21** por ia vuri emrin Iacob fémijës, duke thënë: "Lavdia u largua nga Izraeli", sepse arkë e Perëndisë ishte marr për shkak të vjehrët të saj dhe të burrit të saj. **22** Ajo tha: "Lavdia eshtë larguar nga Izraeli, sepse arkë e Perëndisë eshtë marr".

5 Atéherë Filistejtë e morën arkën e Perëndisë dhe e mbartën nga Eben-Ezeriu në Ashdod; **2** pastaj Filistejtë e morën arkën e Perëndisë, e çuan në tempullin e Dagonit dhe e vendosën pranë Dagonit. **3** Të nesërmen banorët e Ashdodit u ngritën herët, por Dagoni qe rrëzuar me fytyrë për tokë përparrë arkës së Zotit. Kështu e morën Dagonin dhe e vunë përsëri në vendin e tij. **4** Të nesërmen u ngritën herët, dhe ja Dagoni qe rrëzuar përsëri me fytyrën për tokë përparrë arkës së Zotit, kurse koka e Dagonit dhe të dy pëllëmbët e duarve të tij u gjetën të prera mbi prag; nga Dagoni kishte mbetur vetëm trungu. **5** Prandaj, deri ditën e sotme, priftërinjtë e Dagonit dhe tërë ata që hyjnë në tempullin e Dagonit nuk vënë këmbë mbi pragun e Dagonit në Ashdod. **6** Pastaj dora e Zotit rëndoi mbi banorët e Ashdodit dhe i shkretoi, i goditi me hemoroide Ashdodin dhe territorin e tij. **7** Kur banorët e Ashdodit panë që punët shkonin në atë ményrë, ata thanë: "Arka e Perëndisë të Izraelit nuk duhet të mbetet në mes nesh, sepse dora e tij ka qenë e rëndë me ne dhe me Dagonin, perëndinë tonë". **8** Kështu ata mblohdhën pranë tyre tërë princat e Filisteive dhe thanë: "Çfarë duhet të bëjmë me arkën e Perëndisë të Izraelit?". Princat u përgjegjën: "Të mbartet arkë e Perëndisë të Izraelit në Gatha". **9** Kështu arkë e Perëndisë të Izraelit u mbart aty. Por mbas transportimit të saj, dora e Zotit u ktheye kundër atij qyteti, duke i shkaktuar një lemeri të madhe; dhe Zoti i goditi njerëzit e qytetit, të mëdhenj e të vegjël, me një epidemi hemoroidesh. **10** Atéherë arkën e Perëndisë e dërguan në Ekron. Por, sapo arkë e Perëndisë arriti në Ekron, banorët e Ekronit protestuan duke thënë: "Kanë sjellë arkën e Perëndisë të Izraelit te ne, që të vdesim ne dhe populli ynë!". **11** Kështu mblohdhën tërë pincat e Filisteive dhe u thanë: "Largojeni arkën e Perëndisë të Izraelit; ajo të kthehet në vendin e saj, që të mos shkaktojë vdekjen tonë dhe të popullit tonë!". Në fakt ishte përhapur një lemeri vdekjeprurëse në të gjithë qytetin, sepse dora e Perëndisë rëndonte shumë mbi të. **12** Ata që nuk vdisnin prekeshin nga hemoroidet, dhe britmat e qytetit ngjiteshin deri në qjell.

6 Arka e Zotit mbeti shtatë muaj në vendin e Filisteive. **2** Pastaj Filistejtë mblohdhën priftërinjtë dhe shortarët dhe thanë: "Çduhet të bëjmë me arkën e Zotit? Na trego ményrën që duhet të përdorim për ta ktheyer përsëri në vendin e saj". **3** Atéherë ata u përgjegjën: "Në qoftë se e ktheni arkën e Perëndisë së Izraelit, mos e ktheni bosh, por dërgoni me të të paktën një ofertë

zhdëmtimi; atéherë dë të shëroheni dhe do të mësoni pse dora e tij nuk ju ndahej". **4** Ata pyetën: "Çfarë oferte zhdëmtimi do ti dërgojmë neve?". Ata u përgjegjën: "Pesë hemorroide ari dhe pesë minj ari simbas numrit të princave të Filisteive, sepse e njëjtë plagë ka goditur ju dhe pricat tuaj. **5** Bëni, pra, disa figura të hemorroideve dhe të minjave tuaj që shkatërronjë vendin, dhe i thurni lavdi Perëndisë së Izraelit; ndofta ai do ta zbusë dorën e tij mbi ju, mbi perënditë tuaj dhe mbi vendin tuaj. **6** Pse, vallë, e ngurtësoni zemrën tuaj ashtu si Egjiptasit dhe Faraoni ngurtësuan zemrën e tyre? Kur kreu gjëra të fuqishme midis tyre, nuk i lanë të shkojnë, dhe kështu ata mundën të shkojnë? **7** Bëni, pra, një qerre të re, pastaj merrni dy lopë qumëshlore mbi të cilat nuk eshtë vënë kurrë zgjedha dhe i mbrizioni lopët në qerre, por i çoni viçat e tyre në stallë larg tyre. **8** Pastaj merrni arkën e Zotit dhe vendoseni mbi qerre; dhe punimet prej ari që i çoni Zotit si ofertë zhdëmtimi i vini në një shportë pranë saj. **9** Dhe rrini e shikoni, në rast se njëjtët nëpër rrugën që të çon në territorin e tij, në Beth-Shemesh, eshtë Zoti që na ka bërë këtë të keqë të madhe; ndryshe do të të mësojmë që nuk ka qenë dora e tij që na ka goditur, por kjo ka ndodhur rastësisht". **10** Ata, pra, vepruan kështu: morën dy lopë qumëshlore, i mbrehën në qerre dhe mbyllën viçat në stallë. **11** Pastaj vendosën mbi qerre arkën e Zotit dhe shportën me minjtë prej ari dhe figurat e hemorroideve. **12** Atéherë lopët u nisën pikërisht në drejtim të Beth-Shemeshit, duke ndjekur gjithnjë atë rrugë dhe duke pëllitur ndërsa po ecnin, pa u ktheyer as djathas, as majtas. Princat e Filisteive i ndoqën deri në kufirin e Beth-Shemeshit. **13** Banorët e Beth-Shemeshit ishin duke korrur grurin në luginë; duke ngritur sytë, panë arkën dhe u gëzuan qe e panë. **14** Qerria, pasi arriti në kampin e Jozueut në Beth-Shemesh, u ndal aty. Aty kishte një gur të madh; kështu ata çanë lëndën e drurit të qerres dhe i ofruan lopët si olokauste të Zotit. **15** Levitët hoqën arkën e Zotit dhe shportën që i rrinte pranë dhe në të cilën gjendeshin sendet prej ari, dhe i vendosëm mbi një gur të madh. Po atë ditë njerëzit e Beth-Shemeshit ofruan dhe i bënë flimje Zotit. **16** Mbasi pesë princat e Filisteive panë këtë gjë, po atë ditë u ktheyen në Ekron. **17** Këto janë hemoroïdet prej ari që Filistejtë i dërguan Zotit si ofertë zhdëmtimi; një për Ashdodin, një për Gazën, një për Askalonin, një për Gathin, një për Ekonin; **18** dhe minjtë prej ari simbas numrit të të gjitha qyteteve të Filisteive që u përkisnin pesë princëve, nga qytetet e fortifikuara deri në fshatrat e fushës, deri në gurin e madh e mbi të cilin u vendos arkë e Zotit dhe që qëndron deri në ditën e sotme në fushën e Jozueut, Bethshemshit. **19** Zoti goditi disa njerëz të Beth-Shemeshit, sepse kishin shikuar brenda arkës së Zotit; ai goditi shtatëdhjetë njerëz të popullit. Populli mbajti zi për ta, sepse Zoti e kishte prekur me një fatkeqësi të madhe. **20** Njerëzit e Beth-Shemeshit thanë: "Kush mund të rezistojë përparrë Zotit, këtij Perëndie të shenjtë? Nga kush do të ngjitet arkë, kur të niset nga ne?". **21** Kështu u dërguan lajmëtarë banorëve të Kiriath-Jearimit për t'u thënë: "Filistejtë e kanë ktheyer arkën e Zotit; zbrisni dhe çojeni lart te ju".

7 Atéherë njerëzit e Kiriath-Jearimit erdhën, e quan lart arkën e Zotit dhe e vendosën në shtëpinë e Abinadadit në kodër, dhe shenjtëruan të birin Eleazarin që të ruante arkën e Zotit. **2** Shumë kohë kishte kaluar nga dita që arkë ishte vendosur në Kiriath-Jearim; kishin kaluar njëzet vjet dhe tërë shtëpia e Izraelit i ankohej Zotit. **3** Atéherë Samueli i foli tërë shtëpisë së Izraelit, duke thënë: "Në rast se ktheheni tek Zoti me gjithë zemër, hiqni

nga gjiri juaj perënditë e huaja dhe Ashtarithin dhe mban zemrën tuaj tek Zoti dhe **4** Kështu bijtë e Izraelit hoqën mënjanë Baalët dhe Ashtarothët dhe i shërbyen vetëm Zotit. **5** Pastaj Samuelli tha: "Mblidhni tërë Izraelin në Mitspah dhe unë do t'i lutem Zotit pér jet". **6** Kështu ata u mblodhën në Mitspah, morën ujë dhe e derdhën përparrë Zotit; pastaj po atë ditë agjëruan dhe atje thanë: "Kemi mëkattuar kundër Zotit". Samuelli i gjykoj bijtë e Izraelit në Mitspah. **7** Kur Filistejtë mësuan që bijtë e Izraelit ishin mbledhur në Mitspah, pricat e Filistejeve u nisën kundër Izraelit. Kur bijtë e Izraelit dégjuan kétë patén frikë nga Filistejtë. **8** Atëherë bijtë e Izraelit i thanë Samuellt: "Mos e ndërpër klithmën tênde pér neve tek Zoti, që ai të na shpëtojë nga duart e Filistejeve". **9** Kështu Samuelli mori një qengj pirës dhe e ofroi tërësisht si olokaust Zotit; Samuelli i thirri Zotit pér Izraelin dhe Zoti ia plotësoi kërkësën. **10** Ndërsa Samuelli ofronte olokaustin, Filistejtë u afroan pér të sulmuar Izraelin; por Zoti bubulloj me buçimë të madhe kundër Filistejeve dhe i ngatërhoi deri në atë pikë sa u mundën para Izraelit. **11** Njerëzit e Izraelit dolën nga Mitspahu, i ndoqën Filistejtë dhe i mundën deri poshtë Beth-Karit. **12** Atherë Samuelli mori një gur e ngriti midis Mitspahut dhe Shenit dhe e quajti Eben-Ezer, duke thënë: "Deri këtu Zoti na ka ndihmuar". **13** Kështu Filistejtë u poshtëruan dhe nuk u kthyen më të shkelin territorin e Izraelit; dhe dora e Zotit u ngrit kundër Filistejeve gjatë gjithë kohës së Samuellt. **14** Edhe qytetet që Filistejtë i kishin marrë Izraelit iu kthyen Izraelit, nga Ekroni deri në Gath. Izraeli çlroi territorin e tij nga duart e Filistejeve. Dhe u vendos paqja midis Izraelit dhe Amoreje. **15** Samuelli që gjykatës i Izraelit gjatë gjithë jetës së tij. **16** Çdo vit ai i binte përqark Bethelit, Gilgalit dhe Mitspahut dhe ushtronje funksionin e gjyqtarit të Izraelit mbi tërë këto vende. **17** Pastaj kthehet në Ramah, sepse aty ishte shtëpia e tij. Aty e gjykonte Izraelin dhe po aty ngriti një altar pér Zotin.

8 Kur Samuelli u plak emëroi bijtë e tij si gjyqtarë të Izraelit. **2** I parëllinduri i tij quhej Joel dhe i dyti Abiah; ata ushtronin funksionin e gjyqtarit në Beer-Sheba. **3** Por bijtë e tij nuk ndoqën shembëllin e tij, u larguan nga rruga e drejtë duke siguruar fitime të palejueshme, pranuan dhurata dhe e prishnin drejtësinë. **4** Atëherë tërë pleqtë e Izraelit u mblodhën, erdhën te Samuelli në Ramah, **5** dhe i thanë: "Ja, ti tanë je plakur dhe bijtë e tu nuk ndjekin gjurmët e tua; prandaj caktuo mbi ne një mbret që të na qeverisë ashtu siç ndodh në të gjitha kombet". **6** Por kjo nuk i pëlqeu Samuellt, sepse ata kishin thënë: "Na jep një mbret që të na qeverisë". Prandaj Samuelli iu lut Zotit. **7** Dhe Zoti i tha Samuellt: "Dëgjo zérin e popullit pér të gjitha ato që të thotë, sepse ata nuk tē kanë hedhur poshtë ty, por kanë hedhur poshtë mua, me qëllim që unë tē mos mbretëroj mbi ta". **8** Sillen me ty, ashtu siç kanë bërë gjithnjë nga dita që i nxora nga Egjipti e deri më sot: më kanë braktisur pér t'u shërbyer perëndive të tjera. **9** Tani, pra, dëgjo kërkësën e tyre, por lajmëroi solemnisht dhe shpallju të drejtat e mbretit që do tē sundojë mbi ta". **10** Kështu Samuelli i tregoi tërë fjalët e Zotit drejtuar popullit që i kërkonte një mbret. **11** Dhe tha: "Këto do tējenë të drejtat e mbretit që do tē mbretëroj mbi ju. Ai do t'i marrë bijtë tuaj dhe do t'i caktojë në qerret e tij, me qëllim që tē bëhen kalorës tē tij dhe tē vrapojnë përparrë qerreve; **12** pér t'i bërë ata kapidanë të mijëshëve dhe të pesëdhetëshëve, pér t'i vënët ata t'i lërojnë arat, t'i korrin të lashtat, t'i prodhojnë armë lufte dhe vegla pér qerret e tij. **13** Do tē marrë bijtë tuaja pér t'i bërë parfumiere, gjellbërëse dhe furtare. **14** Do tē marrë arat tuaja, vreshtat dhe ullishtet tuaja; më tē mirat

që keni, pér t'uaj dhënë eunukëve dhe shërbëtorëve tē tij. **15** Do tē marrë tē dhjetën e farërave dhe tē vreshtave tuaja pér t'uaj dhënë eunukëve dhe shërbëtorëve tē tij. **16** Do tē marrë shërbëtorët, shërbëtoret, të rinxjtë tuaj më tē mirë dhe gomarët që keni pér t'i përdorur në punimet e tij. **17** Do tē marrë edhe tē dhjetën e kopeve tuaja, dhe ju do tē jeni skllavët e tij. **18** Atë ditë ju do tē ulërini pér shkak të mbretit që keni pér vete, por Zoti nuk do t'ju përgjigjet". **19** Me gjithatë populli nuk deshi t'i dëgjojë fjalët e Samuellt dhe tha: "Jo, do tē kemi një mbret mbi ne. **20** Kështu do tē jemi edhe ne si gjithë kombet; mbreti ynë do tē na qeverisë, do tē na dalë në krye dhe do tē luftojë në bëtejat tonë". **21** Samuelli i dëgjoi tërë fjalët e popullit dhe ia tregoi Zotit. **22** Zoti i tha Samuellt: "Dëgjoje kërkësën e tyre dhe caktuo një mbret mbi ta". Atëherë Samuelli u tha njerëzve të Izraelit: "Secili tē kthehet në qytetin e tij".

9 Kishte një njeri tē Beniaminit, që quhej Kish, ishte bir i Abielit, bir i Tserorit, bir i Bekorathit, bir i Afiahut, bir i një Beniaminiti, një njeri i fortë dhe trim. **2** Ai kishte një djalë të quajtur Saul, i ri është i bukur, ndër bijtë e Izraelit nuk kishte asnjë më të bukur se ai; që nga supet e lart, ai ua kalonte, pér shtat, gjithë njerëzve të tjerë. **3** Gomarët e Kishit, atit të Saulit, kishin humbur; Kishi i tha tē birit, Saulit: "merr me vete një nga shërbëtorët, çohu dhe shko të kërkosh gomarët". **4** Kështu ai kaloi njëpër krahinën malore të Efraimit dhe përshkoi vendin e Shalishas, pa i gjetur; pastaj kaloi njëpër vendin e Shaalimit, por nuk ishin as aty; përshkuan pastaj vendin e Beniaminitëve, por nuk i gjetën as aty. **5** Kur arriti në vendin e Tsufit, Sauli i tha shërbëtorit tē tij që ishte me tē: "Çohu, tē kthehem, që tē mos ndodhë që im atë tē heqë mendjen nga gomaret dhe tē fillojë tē shqetësohet pér ne". **6** Shërbëtori i tha: "Ja, në këtë qytet jeton një njeri i Perëndisë, që e nderojnë shumë; tērë ato që ai thotë, realizohen pa tjetër. Tani le tē shkojmë atje; ndofta do tē na tregojë rrugën që duhet tē ndjekim". **7** Sauli i tha shërbëtorit tē tij: "Por ja, në qoftë se shkojmë, çfarë t'i çojmë njeriut tē Perëndisë? Sepse buka e tha së tanë ka mbaruar dhe nuk kemi asnjë dhuratë pér t'i çuar njeriut tē Perëndisë. Çfarë kemi me vete?". **8** Dhe shërbëtori iu përgjegj Saulit, duke thënë: "Ja, unë kam në dorë një çerek sikli prej argjendi; do t'ia jap njeriut tē Perëndisë dhe ai do tē na tregojë rrugën që duhet tē ndjekim". **9** (Në tē kaluarën në Izrael, kur dikush shkonte pér t'u keshilluar me Perëndinë, thoshte: "Çohu tē shkojmë te shikuesi", sepse profeti i sotëm në tē kaluarën quhej shikues). **10** Atëherë Sauli i tha shërbëtorit tē tij: "Mirë e the. Çohu tē shkojmë!". Dhe e drejtuan nga qyteti ku gjendje njeriu i Perëndisë. **11** Ndërsa merrnin tē përpjekën që tē çon në qytet, takuan rrugës dy vajza që kishin dalë pér tē mbushur ujë dhe i pyetën ato: "Këtu është shikues?". **12** Ata u përgjigjën duke thënë: "Po, ja ku është pak përparrja jush, nxitonit. Sot erdhni në qytet, sepse sot populli duhet tē bëj një flujm në vendin e lartë. **13** Sa tē hyni në qytet, do ta gjeni me siguri para se tē ngjitet në vendin e lartë pér tē ngrënë. Populli nuk do tē hajë deri sa ai tē mbërrijë, sepse ai ka pér tē bekuar flujmin; pastaj tē ftuarit do tē fillojnë tē hanë. Prandaj ngjitet i lart, sepse tani do ta gjeni". **14** Kështu u ngjitet në qytet; ndërsa ata hyjnë në qytet, Samuelli dilte në drejtim tē tyre pér t'u ngjitur në vendin e lartë. **15** Por një ditë para arritjes së Saulit, Zoti i kishte lajmëruar Samuellt duke thënë: **16** "Nesër në këtë orë do tē dërgoj një njeri nga vendi i Beniaminit, dhe ti do ta vajosësh si udhëheqës tē popullit tim tē Izraelit. Ai do ta shpëtojë popullin tim nga duart e Filistejeve, sepse pashë mjerimin e popullit tim, sepse

britmat e tij arritën deri tek unë". 17 Kur Samueli pa Saulin, Zoti i tha: "Ky eshtë njeriu pér të cilin të folat; ai do të mbretërojë mbi popullin tim". 18 Pastaj Sauli iu afrou Samuelit në mes të portës dhe i tha: "Tregomë të lutem, ku eshtë shtëpia e shikuesit". 19 Samueli iu përgjegj Saulit dhe i tha: "Jam unë shikuesi. Ngjitu para meje në kodër; sot do të hani me mua. Nesër në mëngjes do të lë të shkosh dhe do të tregoj têrë ato që ke në zemër". 20 Përsa u përket gomarëve të tu që të kanë humbur tri ditë më parë, mos u mérzit se i kanë gjetur. E kujt i drejtohen gjithë déshira e Izraelit, veçse ty dhe tértë shtëpisë së atit tênd?". 21 Sauli, duke u përgjegjur, tha: "A nuk jam unë një Beniaminit, një nga fiset më të vogla të Izraelit? Dhe familja ime a nuk eshtë, vallë më e vogla e gjithë familjeve të fisit të Beniaminit? Pse më flet, pra, në këtë mënyrë?". 22 Atëherë Samueli mori Saulin dhe shërbëtorin e tij, i futi në sallë dhe i uli në krye të tryezës të të ftuarve që ishin rrëth tridhjetë e pesë veta. 23 Pastaj Samueli i tha gjellëbërësit: "Sill pjesën që të dhashë dhe pér të cilën tē thashë: "Vëre mënjanë"". 24 Gjellëbërësi mori atëherë kofshën dhe atë që i nqitej asaj, dhe ia vuri përrpara Saulit. Pastaj Samueli tha: "Ja, ajo që u mbajt rezervë, u vu mënjanë pér ty; haje se eshtë ruajtur apostafat pér ty kur ftova popullin". Kështu atë ditë Sauli hëngri bashkë me Samuelin. 25 Pastaj zbritën nga vendi i lartë në qytet dhe Samueli foli me Saulin mbi taracë. 26 Të nesërmen u ngritën herët, në të gdhirë. Samueli e thirri Saulin në taracë, duke i thënë: "Çohu, dhe unë do të lë të shkosh". Sauli u ngrit dhe që të dy, ai dhe Samueli, dolën jashtë. 27 Kur zbritën në periferi të qytetit, Samueli i tha Saulit: "Thuaji shërbëtorit të kalojë para nesh dhe të shkojë përrpara, por ti ndal njiqë çast, në mënyrë që të kemi mundësi të të njoftoj fjalën e Perëndisë".

10 Atëherë Samueli mori një enë të vogël me vaj dhe e derdhi mbi kokën e tij; pastaj e puthi dhe tha: "A nuk të ka vajosur Zoti si kreu i trashëgimisë së tij? 2 Sot, kur të ikësh nga unë, do të gjesht dy njerëz pranë varrit të Rakelës në kufirin e Beniaminit, në Tseltsah. Ata do të thonë: Gomaret që shkove të kërkosh u gjetën; tani yt atë nuk shqetësohet pér gomaret, por pér ju, dhe thotë: "Çfarë duhet tē bëj pér birin tim?". 3 Pastaj ti do ta kalosh atë vend dhe do tē arrish nē lisin e Taborit; aty do tē takosh tre njerëz që shkojnë pér tē adhuruar Perëndinë në Bethel: njëri do tē mbajë tre keca, tjetri tri bukë dhe i treti një calik me verë. 4 Ata do tē përshtëndetin dhe do tē tē japid dy bukë, që do t'i marrësh nga duart e tyre. 5 Pastaj ti do tē arrish nē kodrinën e Perëndisë, ku gjendet garnizoni i Filisteive; dhe këtu, duke arritur në qytet, do tē takosh një grup profetësh që do tē zbresin nga vendi i lartë, tē paraprirë nga një harpë, një dajre, një fyell dhe një qeste, dhe që do tē bëjnë profeci. 6 Atëherë Fryma e Zotit do tē ngarkojë tē bësh profeci me ta, dhe do tē shndërrohesh në një njeri tjetër. 7 Kur këto shenja do tē realizohen, bëj atë që rasti kërkon, sepse Perëndia eshtë me ty. 8 Pastaj ti do tē zbresësh para meje në Gilgal: dhe ja, unë do tē zbres te t'i pér tē ofruar olokauste dhe pér tē kryer fljime falenderimi. Ti do tē presësh shtatë ditë deri sa unë tē vij te t'i dñe tē them çfarë duhet tē bësh". 9 Sapo ktheu kurrizin pér tē lënë Samuelin, Perëndia ia ndërrroi zemrën në një tjetër, dhe tērë ato shenja u realizuan po atë ditë. 10 Sapo arritën atje në kodër, një grup profetësh i doli përrpara; atëherë ai u ngarkua nga Fryma e Perëndisë dhe filloj tē bëjë profeci në mes tyre. 11 Atëherë tērë ata që e kishin njohur më parë, duke parë që profetizonte bashkë me profetët, i thonin njerë tjetrit: "Çfarë i ka ndodhur birit të Kishit? Eshtë edhe

Sauli midis profetëve?". 12 Pastaj një vendas u përgjegj, duke thënë: "Po kush eshtë ati i tyre?". Pér këtë arësye u bë proverb thënë: "Eshtë edhe Sauli midis prefetëve?". 13 Me tē mbaruar profecitë, Sauli u drejtua në vendin e lartë. 14 Pastaj ungji i Saulit e pyeti atë dhe shërbëtorin e tij: "Ku keni vajturi?". Ai u përgjegj: "Të kërkojmë gomaret, por, duke parë se nuk ishin, shkuam te Samueli". 15 Ungji i Saulit shtoi: "Më trego, tē lutem, çfarë ju tha Samueli". 16 Kështu iu përgjegj Sauli ungjtit të tij: "Ai na siguroi që gomaret i kishin gjetur". Por nuk tha asgjë lidhur me atë që Samueli kishte thënë pér mbretërinë. 17 Pastaj Samueli mblodhi popullin para Zotit në Mitspah, 18 dhe u tha bijve tē Izraelit: "Kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelin: "Unë e nxora Izraelin nga Egjipti dhe ju çirova nga duart e Egjiptasve dhe nga duart e të gjitha mbretërvë që ju shtypnin". 19 Por sot ju keni hedhur poshtë Perëndinë tuaj që ju ka shpëtuar nga fatkeqësitetë dhe mundimet tuaja dhe i thoni: "Cakto një mbret mbi nel!". Prandaj paraqituni para Zotit sipas fiseve dhe sipas mijëshëve". 20 Pastaj Samueli afroi tērë fiset e Izraelit, dhe u zgjodh fisi i Beniaminit. 21 Pas kësaj afroi fisin e Beniaminit sipas familjeve të tij dhe u zgjodh familja e Matrit. Pastaj u zgjodh Sauli, bir i Kishit; e kërkuan, por nuk e gjetën. 22 Atëherë u këshilluan përsëri me Zotin: "A ndodhet tanimë këtu?". Zoti u përgjegj: "Ja ku eshtë fshehur midis bagazhevë". 23 Vrapuan ta nxjerrin që andej; kështu ai u paraqit para popullit, dhe ishte më i lartë se gjithë njerëzit nga supi e lart. 24 Pastaj Samueli i tha tērë popullit: "E shihni atë që ka zgjedhur Zoti? Nuk ka asnjë si ai në tērë popullin. Kështu tērë populli lëshoi britma gjëzimi dhe thirri: "Rroftë mbreti!". 25 Atëherë Samueli i paraqiti popullit të drejtë e mbretërisë dhe i shkroi në një libër, që vendosi përrpara Zotit. Pas kësaj Samueli ktheu tērë popullin, secili shkoi në shtëpinë e tij. 26 Edhe Samueli shkoi në shtëpinë e tij në Gibeah, dhe me tē shkuan njerëz trima, tē cilëve Perëndia u kish prekur zemrën. 27 Por disa njerëz që nuk vlenin asgjë thanë: "Si mund tē na shpëtøjë ky njeri?". Kështu e përcruan dhe nuk i bënë asnjë dhuratë. Por ai nuk tha asnjë fjalë.

11 Pastaj Amoniti Nahash shkoi tē ngrejë kampin kundër Jabeshit tē Galaadit. Atëherë tērë ata tē Jabeshit i thanë Nahashit: "Lidh aleancë me ne dhe ne do tē tē shérbejmë". 2 Amoniti Nahash iu përgjegj kështu: "Unë do tē bëj aleancë me ju me këtë kusht: t'ju nxjerr syrin e djathët tē gjithëve pér tē poshtëruar tērë Izraelin. 3 Pleqtë e Jabeshit i thanë: "Na jep shtatë ditë kohë që tē dërgojmë lajmëtarë në tērë territorin e Izraelit; dhe nō qoftë se nuk vjen asnjeri pér tē na shpëtuar, do tē dorëzohemi nē duart e tua". 4 Kështu lajmëtarët arritën në Gibeah tē Saulit dhe i njoftuan këto fjalë para popullit; atëherë tērë populli ngriti zërin dhe qau. 5 Ndërkaq Sauli po kthehej nga fshati pas qeve tē tij. Dhe Sauli tha: "Çfarë ka populli që qan?". I njoftoi atëherë fjalët e njerëzve tē Jabeshit. 6 Me tē dëgjuar këto fjalë, Fryma e Perëndisë përfshiu Saulin, zemërimi i tē cilut i rrit me tē madhe. 7 Ai mori një pendë qesh, i preu qetë copë-copë dhe i dërgoi nē tē gjithë territorin e Izraelit me anë tē lajmëtarëve, duke thënë: "Kështu do tē trajtohen qetë, e atij që nuk do tē ndjekë Saulin dhe Samuelin". Tmerri i Zotit zuri popullin dhe ai u ngrit si një njeri i vetém. 8 Sauli i kaloi nē revistë nē Bezek, dhe ishin treqind mijë bij tē Izraelit dhe tridhjetë mijë burra tē Judës. 9 Pastaj u thanë lajmëtarëve që kishin ardhur: "Kështu do t'u thoni njerëzve tē Jabeshit nga Galaadi: "Nesër, kur dielli tē fillojë tē ngrohë, do tē çiroheni"". Lajmëtarët shkuam t'uaj njoftojnë këtë njerëzve tē Jabeshit, tē cilët u gjëzuan. 10

Atëherë njerëzit e Jabeshit u thanë Amonitëve: "Nesër do të vimë tek ju dhe do të bëni ç'të doni me ne". **11** Të nesëmen, Sauli e ndau popullin në tre grupe, të cilët hynë në mes të kampit armik para mëngjesit dhe i grinë Amonitët deri në zheg të ditës. Ata që shpëtuan u shpërndanë dhe nuk mbetën as dy veta bashkë. **12** Populli i tha atëherë Samuelit: "Kush ka thënë: "A duhet të mbretërojë Sauli mbi ne?". Na i jepni këta njerëz dhe ne do t'i vrasim". **13** Por Sauli u përgjegji: "Asnjeri nuk do të vritet në këtë ditë, sepse sot Zoti ka realizuar një çlirim të madh në Izrael". **14** Pastaj Samueli i tha popullit: "Ejani, shkojmë në Gilgal dhe aty ta përtërijmë mbretërinë". **15** Kështu tërë populli shkoi në Gilgal dhe aty përpara Zotit në Gilgal e caktuan Saulin mbret. Aty përpara Zotit ofruan flijime falenderimi; dhe po aty Sauli dhe tërë njerëzit e Izraelit u gjëzuan shumë.

12 Atëherë Samueli i tha tërë Izraelit: "Ja, unë ju dégjova për të gjitha ato që më thatë dhe vura një mbret mbi ju. **2** Dhe tani ja, mbreti që do të shkojë para jush. Unë tashmë jam plak dhe i thinjur, dhe bijtë e mij janë midis jush, unë kam ecur para jush qysh nga rinia ime deri më sot. **3** Ja ku jam, dëshmoni kundër meje përpara Zotit dhe përpara atij që éshtë vajosur: Kujt i kam marrë kaun? Kujt i kam marrë gomarin? Kujt i kam ngrënë hakun? Cilin kam shtypur? Nga duart e kujt kam pranuar ndonjë dhuratë që më ka zënë sytë? Unë do t'juaj kthej". **4** Ata iu përgjegjën: "Ti nuk na ke ngrënë hakun, nuk na ke shtypur dhe nuk ke marrë asgjë nga duart e askuji". **5** Ai u tha atyre: "Zoti éshtë dëshmitar kundër jush dhe i vajosuri i tij éshtë dëshmitar në këtë ditë, që nuk gjetët asgjë në duart e mia". Ata iu përgjegjën: "Po, ai éshtë dëshmitari!". **6** Atëherë Samueli i tha popullit: "Éshtë Zoti që i vendosi Moisiu dhe Aaronin, dhe që i nxori etërit tuaj nga Egjipti. **7** Prandaj paraqituni që unë të kem mundësi para Zotit të vë në dukje bashkë me ju veprat e drejtë që Zoti ka kryer për ju dhe për etërit tuaj. **8** Pas vajtjes së Jakobit në Egjipt dhe mbas thirrjeve të etërve tuaj drejtuar Zotit, Zoti dërgoi Moisiun dhe Aaronin që i nxorën etërit tuaj nga Egjipti dhe i bëri të banojnë në këtë vend. **9** Por ata e harruan Zotin, Perëndinë e tyre, dhe ai i shiti në duart e Siseras, komandantit të ushtriës së Hatosrit, dhe në pushtetin e Filisteive dhe të mbretit të Moabit, të cilët u shpallën luftë atyre. **10** Atëherë i thirrën Zotit dhe i thanë: "Kemi mëkatuar, sepse kemi braktisur Zotin dhe u kemi shërbyer Baalëve dhe Ashtarothëve; por tani na çliro nga duart e armiqve tanë dhe ne do të të shërbëjmë ty". **11** Dhe kështu Zoti dërgoi Jerubaalin, Bedanin, Jeftin dhe Samuelin, dhe ju çliroi nga duart e armiqve tuaj që ndodheshin rreth e rrötull, dhe ju jetuat në siguri. **12** Por kur patë që Nabashi, mbret i bijve të Amonit, filloi të lëvizë kundër jush, më thatë: "Jo, një mbret duhet të sundojë mbi ne", pikërisht kur Zoti, Perëndia juaj, ishte mbreti juaj. **13** Ky éshtë, pra, mbreti që keni zgjedhur dhe keni kërkuar; ja, Zoti ka vënë një mbret mbi ju. **14** Në qoftë se keni frikë nga Zoti, i shërbeni dhe dégjoni zérin e tij, dhe nuk ngrini krye kundër urdhërimeve të Zotit, atëherë ju dhe mbreti që mbretëron mbi ju do të ndiqni Zotin, Perëndinë tuaj. **15** Por në rast se nuk i bindeni zërit të Zotit dhe kundërshtoni urdhërimet e tij, atëherë dora e Zotit do të ngrihet kundër jush, ashtu si éshtë ngritur kundër etërve tuaj. **16** Prandaj tani ndaluni dhe shikoni këtë gjë të madhe që Zoti do të bëjë para syve tuaj, **17** A nuk jemi vallë në kohën e korries së grurit? Unë do të kërkoi ndihmën e Zotit dhe ai do të dërgojë bubullima dhe shi; kështu do të kuptoni dhe do të shihni se e keqja që keni bërë duke kërkuar një mbret për ju, éshtë e madhe në sytë e Zotit". **18** Atëherë

Samueli kërkoi ndihmën e Zotit dhe ai dërgoi atë ditë bubullima dhe shi; dhe tërë populli pati një frikë të madhe nga Zoti dhe nga Samueli. **19** Pastaj tërë populli i tha Samuelit: "Lutju Zotit, Perëndisë tënd, për shërbëtorët e tu, që të mos vdesin, sepse tërë mëkateve tonë u kemi shtuar të keqen e kërkimit të një mbreti për ne". **20** Samueli iu përgjegj popullit: "Mos u frikësoni; edhe se keni bërë gjithë këtë të keqe, mos linj së ndjekuri Zotin, por shërbëjini Zotit me të gjithë zemrën tuaj. **21** Mos u largoni për të ndjekur gjëra të kota, që nuk vlefjnë as çlirojnë, sepse janë gjëra të kota. **22** Sepse Zoti nuk do ta braktisë popullin e tij, për hir të tij të madh, sepse i pëlqeu Zotit t'ju bëjë popullin e vet. **23** Sa për mua, mos ndodhët kurrë që unë të mëkatoj kundër Zotit duke hequr dorë nga lutjet për ju; përkundrazi, do t'ju tregoj rrugën e mirë dhe të drejtë. **24** Vetëm kini frikë nga Zoti dhe i shërbeni besnikërisht me gjithë zemrën; mban parasysh gjërat e mëdha që ka bërë për ju. **25** Por në rast se vazhdoni të bëni të keqen, si ju ashtu dhe mbreti juaj do të flakeni tutje".

13 Sauli ishte tridhjetë vjeç kur filloj të mbretëroj; dhe mbasi mbretëri dy vjet mbi Izraelin, **2** ai zgjodhi tre mijë ushtarë të Izraelit: dy mijë rrinin me të në Mikmash dhe në krahinën malore të Betelit; dhe një mijë me Jonathanin në Gibeah të Beniaminit; e ktheu prapa pjesën tjeter të popullit, secili shkoi në çadren e vet. **3** Jonathani e mundi garnizonin e Filisteive që ndodhej në Geba, dhe Filistejtë e mësuant këtë ngjarje; Atëherë Sauli urdhëroi që t'u binin borive në tërë vendin, duke thënë: "Le ta dinjë Hebrenjtë!". **4** Dhe në tëtë Izraelin filluan të thonë: "Sauli mundi garnizonin e Filisteive dhe Izraeli tani urrehet nga Filistejtë". Kështu populli u thirr në Gilgal për të shkuar pas Saulit. **5** Edhe Filistejtë u mblohdhën për të luftuar kundër Izraelit, me tridhjetë mijë qerre, gjashtë mijë kalorës dhe shumë njerëz, si rrëra në bregun e detit. Ata u nisën pra, dhe u vendosën në Mikmash, në lindje të Beth-Avenit. **6** Kur Izraelitët e panë se ishin në rrezik (pse populli u gjend ngushtë), u fshehën në shpellë, në gëmuša, ndër shkëmbinj, në guva dhe në hauze. **7** Disa Hebrenj kaluan Jordanin për të vajtun në vendin e Gadit dhe të Galaadit. Sauli ishte akoma në Gilgal dhe tërë populli shkonte pas tij duke u dridhur. **8** Ai priti shtatë ditë simbas kohës së caktuar nga Samueli; por Samueli nuk po vinte në Gilgal dhe populli kishte filluar të shpërndahet larg tij. **9** Atëherë Sauli tha: "Më sillni olokaustin dhe flijimet e falenderimit". Pastaj ofroi olokaustin. **10** Sapo kishte mbaruar së ofruari olokaustin, kur erdhì Samueli; dhe Sauli i doli përparrë për ta përshtëdetur. **11** Por Samueli i tha: "Çfarë bëre kështu?". Sauli u përgjegji: "Kur pasqë populli po shpërndahet larg meje, që ti nuk kishe arritur ditën e caktuar dëqë Filistejtë po mblidheshin në Mikmash, thashë me vete: **12** "Tani Filistejtë do të më sulen në Gilgal dhe unë akoma nuk i jam lutar Zotit". Prandaj e mblohdha veten dhe ofrova olokaustin". **13** Atëherë Samueli i tha Saulit: "Ti ke vepruar pa mend; nuk ke respektuar urdhërimin që Zoti, Perëndia yt, të kishte dhënë. Në fakt Zoti do të vendoste për gjithnjë mbretërinë tënde mbi Izraelin. **14** Tani përkundrazi mbretëria jote nuk ka për të vazhduar, Zoti ka kërkuar një njeri simbas zemrës së tij, dhe Zoti e ka caktuar princ të populli të tij, sepse ti nuk ke respektuar atë që Zoti të pati urdhëruar". **15** Pastaj Samueli u ngrit dhe u ngjiti nga Gilgal në Gibeah të Beniaminit, dhe Sauli kaloi në revistë popullin që gjendej me të; ishin rreth gjashtë qind veta. **16** Sauli, Jonathani, bir i tij, dhe njerëzit që mbetën me ta qëndruan në Gibeah të Beniaminit, ndërsa Filistejtë ishin vendosur në Mikmash. **17** Pastaj

nga kampi i Filisteive dolën disa cuba, të ndarë në tri grupe: njeri grup mori udhën në drejtim të Ofrahut, drejt vendit të Shualit; **18** një grup tjetër u fut në rrugën e Beth-Horonit; grupi i tretë mori rrugën e kufirit që sundon luginën e Tseboimit, në drejtim të shkretëtirës. **19** Në tërë vendin e Izraelit nuk gjeje as edhe një kovaç, sepse Filistejtë thonin: "Hebrejtë të mos prodhonë shpatë ose shtiza". **20** Kështu tërë Izraelitët shkonin te Filistejtë pér të mprehur kush plorin, kush sépatën, kush belin. **21** Çmimi pér mprehje ishte një pim pér belin, pér sépatën, pér sfurkin, pér rregullimin e hostenëve. **22** Kështu ditën e betejës nuk shihje as shpatë, as shtizë në duart e tërë njëzëve që ishin me Saulin dhe me Jonathanin, ato i kishin vetëm Sauli dhe Jonathani, bir i tij. **23** Garnizoni i Filisteive doli pastaj dhe u drejtua nga qafa e Mikmashit.

14 Një ditë ndodhi që Jonathani, bir i Saulit, i tha shqyrtarit të tij të ri: "Eja, shkojmë drejt pozicioneve të Filisteive, që ndodhen në anën tjetër". Por nuk i tha asgjë të atit. **2** Sauli rrinte atëherë në skajin e Gibeahut nén shegën që éshëtë në Migron, dhe njerézit që ishin me të arrinin në rrëth gjashtë qind veta. **3** Ahijahu, bir i Ahitubit, vëllai i Ikbabudit, birit të Finehasit, birit të Elit, prift i Zotit, në Shiloh kishte veshur efodin. Por populli nuk e dinte që Jonathani kishte ikur. **4** Ndërmjet kalimeve nëpër të cilat Jonathani kérkonte të arrinte në pozicionin e Filisteive, kishte një shkëmb që ngríhej nga një anë dhe një shkëmb që ngríhej nga ana tjetër; njéri quhej Botsets dhe tjetri Seneh. **5** Njeri nga shkëmbinjtë ngríhej në veri, përballë Mikmashit dhe tjetri në jug, përballë Gibeahut. **6** Jonathani i tha shqyrtarit të ri: "Eja, shkojmë drejt pozicioneve të këtyre të parrethprerëve; ndofte Zoti ka pér të vepruar në favorin tonë, sepse asgjë nuk e pengon Zotin të sigurojë shpëtimin me shumë ose me pak njeréz". **7** Shqyrtari i tij iu përgjegj: "Bëj ç'ke pér zemër; shko përrpara; jam gati të shkoj me ty ku ta dëshirojë zemra jote". **8** Atëherë Jonathani tha: "Ja, ne do të shkojmë drejt atyre njerëzve dhe do t'i bëjmë që të na shohin. **9** Po të na thonë: "Ndaluni deri sa t'ju arrjmë", ne do të qëndrojmë në vend dhe nuk do të shkojmë tek ata; **10** por në rast se na thonë: "Ejani te ne", ne do të shkojmë, sepse Zoti i ka dhënë në duart tonë; dhe kjo do të na shérbejë si shenjë". **11** Kështu të dy u panë nga garnizoni i Filisteive; dhe Filistejtë thanë: "Ja Hebrejtë që po dalin nga shpellat ku ishin fshehuri!". **12** Pastaj njerézit e garnizonit iu kthyen Jonathanit dhe shqyrtarit të tij dhe thanë: "Ejani te ne se kemi diçka pér t'ju thënë". Atëherë Jonathani i tha shqyrtarit të tij: "Eja pas meje, sepse Zoti i ka dhënë në duart e Izraelit". **13** Jonathani u ngjit duke u kacavarur me duar dhe me këmbë, i ndjekur nga shqyrtari i tij. Filistejtë binin përrpara Jonathanit, dhe shqyrtari pas tij i vriste. **14** Kjo që masakra e parë e kryer nga Jonathani dhe nga shqyrtari i tij; në të humbën jetën rrëth njëzet veta, në një sipërfaqe prej rrëth gjysmë jugeri tokë. **15** Tmerri u përhap në kamp, në fshatra dhe në gjithë popullin; edhe garnizoni dhe cubat trembën gjithashtu; bile edhe toka u drodh dhe u shndërrua kështu në një llahtarë të Perëndisë. **16** Rojet e Saulit në Gibeah të Benjaminit vështruan dhe panë që turma po shpërndaja dhe po iktë sa anej këtej. **17** Atëherë Sauli u tha njerëzve që ishin me të: "Bëni apelin pér të parë se kush ka ikur nga ne". U bë apeli, dhe ja, mungonin Jonathani dhe shqyrtari i tij. **18** Atëherë Sauli i tha Ahijaut: "Afreje arkën e Perëndisë!" (sepse në atë kohë arka e Perëndisë ishte me bijtë e Izraelit). **19** Ndërsa Sauli fliste me priftin, rrëmuja në kampin e Filisteive vazhdonte të shtohej; kështu Sauli i tha

priftit: "Hiqe dorën tënde!". **20** Pastaj Sauli dhe tërë populli që ishte me të u mblohdën dhe lëvizën drejt vendit të betejës; dhe ja që shpatë e secilit drejtorej kundër shokut të tij dhe rrëmuja ishte shumë e madhe. **21** Vetë Hebrejtë, të cilët prej pak kohe gjendeshin me Filistejtë dhe ishin ngjitur bashkë me ta në kamp nga krahina përreth, u bashkuan me Izraelitët që ishin me Saulin dhe Jonathanin. **22** Po kështu tërë Izraelitët që ishin fshehur në zonën malore të Efraimit, kur mësuan që Filistejtë po ia mbathnin, filluan edhe ata t'i ndjekin duke marrë pjesë në betejë. **23** Kështu atë ditë Zoti e shpëtoi Izraelin dhe beteja u shtri deri në Beth-Aven. **24** Por atë ditë njerézit e Izraelit ishin të rraskapit, sepse Sauli e kishte vënë popullin të betohej: "I mallkuar qoftë ai që do të prekë ushqim para mbrëmjes, para se të hakmerrem me armiqtë e mi". **25** Tërë populli hyri në një pyll, ku kishte mjaltë pér tokë. **26** Me të hyrë populli në pyll, ai pa mjalit që kullonte; por askush nuk e çoi dorën në gojë, sepse populli kishte frikë nga betimi që kishte bërë. **27** Por Jonathani nuk e kishte dëgjuar atin e tij kur ai e kishte vënë popullin të betohej; prandaj zgjati majën e bastunit që kishte në dorë, e ngjue në hojet e mjaltit dhe e çoi në gojë; kështu shikimi i tij u bë më i qartë. **28** Njeri nga populli mori fjalën dhe tha: "Ati yt e ka vënë enkas popullin ta bëjë këtë betim, duke thënë: "Mallkuar qoftë ai njeri që do të prekë ushqim sot", megjithëse populli ishte i rraskapit". **29** Atëherë Jonathani tha: "Ati im i solli dëm vendit; unë shijoja pak nga ky mjaltë dhe shikimi im u bë më i qartë. **30** Sa më mirë do të kishte qenë sikur populli të kishte ngrënë sot lirisht plaçkën që gjeti te armiqtë! A nuk do të kishte pasur një masakër më të madhe të Filisteive?". **31** Po atë ditë ata i mundën Filistejtë nga Mikmashi deri në Ajalon, por populli ishte tepër i lodhur. **32** Kështu populli u hodh mbi plaçkën, rrëmebu dele, lopë dhe viça dhe i theri pér tokë; dhe populli i hëngri me gjithë gjakun e tyre. **33** Këtë ia treguan Saulit dhe i thanë: "Ja, populli po mëkaton kundër Zotit duke ngrënë mish me gjithë gjakun". Ai tha: "Ju keni kryer një shkelje; rrulkullisni menjëherë një gur të madh pranë meje". **34** Pastaj Sauli urdhëroi: "Shpërndahuni midis popullit dhe i thoni: "Secili të sjellë këtu tek unë lopën dhe delen e tij; i thermi këtu dhe pastaj i hanë, por mos mëkatoni ndaj Zotit, duke ngrënë mish me gjithë gjakun e tij!". Kështu gjithkush nga populli solli me vete lopën e tij dhe e theri në atë vend. **35** Sauli ndërtoi pastaj një altar kushtuar Zotit; ky ishte altar i parë që ai i ndërtói Zotit. **36** Pastaj Sauli tha: "Të zgresim natën pér të ndjekur Filistejtë dhe t'i zhveshim deri në dritën e mëngjesit; dhe të mos lëmë asnjë prej tyre të gjallë". Populli u përgjegj: "Vepro si të të duket më". **37** Kështu Sauli e pyeti Perëndinë: "A duhet të zgres dëshira pér të ndjekur Filistejtë? A do t'i lësh në duart e Izraelit?". Por Perëndia nuk dha asnjë përgjigje. **38** Atëherë Sauli tha: "Afrohuni këtu, ju gjithë kreër të popullit, pranoni dhe shikoni mëkatin e kryer sot, **39** sepse, ashu siç éshëtë e vërtetë që Zoti, shpëtimtari i Izraelit, jeton edhe sikur të gjendej te Jonathani, biri im, ai duhet të vdesë". Por asnjieri nga tërë populli nuk iu përgjegj atij. **40** Atëherë ai i tha gjithë Izraelit: "Ju qëndroni në një anë, dhe unë dhe biri im Jonathon do të qëndrojmë nga ana tjetër". Populli u përgjegj Saulit: "Bëj atë që të duket më mirë". **41** Prandaj Sauli i tha Zotit: "O Perëndi i Izraelit, na jep përgjigjen e drejtë". Kështu u caktuan Jonathani dhe Sauli dhe populli jo. **42** Pastaj Sauli tha: "Hidni short midis meje dhe Jonathanit, birit tim". Kështu u caktua Jonathani. **43** Atëherë Sauli i tha Jonathonit: "Më trevo që kisha në dorë; ja, ku jam, kam pér të vdekur!". **44**

Sauli tha: "Perëndia e bëftë këtë dhe bile më keq, sepse ti ke për të vdekur me siguri, o Jonathan!". 45 Po populli i tha Saulit: "A duhet të vdesë Jonathani që ka sjellë këtë çlirim të madh në Izrael? Mos ndodhët kurrë! Ashtu siç është e vërtetë që Zoti jeton, nuk ka për të rënë në tokë as edhe një fije floku nga koka e tij, sepse sot ai ka vepruar bashkë me Perëndinë". Kështu populli e shpëtoi Jonathanin dhe ai nuk vdiq. 46 Pastaj Sauli u kthye nga ndjekja e Filisteive dhe Filistejtë u kthyen në vendin e tyre. 47 Kështu Sauli e forcoi mbretërini e Izraelit dhe luftoi kundër gjithë armiqve që ndodheshin rrëth e qark: Moabit, bijve të Amonit, Edomit, mbretërvë të Tsobahut dhe Filisteive; ai korri fitore nga çdo anë që të kthehej. 48 Kreu veprat trimërie, mundi Amalekitët dhe çliroi nga duart e atyre që e placëtin. 49 Blijtë e Saulit ishin Jonathani, Jishuji dhe Malkishuahu; dy bijat e tij quhen Merab, më e madhja, dhe Mikal më e vogla. 50 E shoqja e Saulit quhej Ahinoam, ishe bija e Ahimaazit; emri i komandantit të ushtrisë së tij ishte Abner, bir i Nerit, ungji i Saulit. 51 Kishi, ati i Saulit, dhe Neri, ati i Abnerit, ishin bijtë e Abielit. 52 Gjatë gjithë jetës së Saulit pati një luftë të pamëshirshme kundër Filisteive; çdo njeri të fortë dhe çdo të ri trim që Sauli shikonte, i merrete me vete.

15 Pastaj Samueli i tha Saulit: "Zoti më ka dërguar që të të vajos mbret mbi popullin tênd, mbi Izraelin; tanë dëgjo fjalët e Zotit. 2 Kështu thotë Zoti i ushtrive: Unë do ta dënoj Amalekun pér atë që i bëri Izraelit kur i preu rrujën, ndërsa po dilte nga Egjipti. 3 Tani shko, godit Amalekun dhe caktok shfarojen e të gjitha gjëra e që ai ka pa pasur fare mëshirë pér të, por vrit burra dhe gra, fëmijë dhe foshnja gjiri, lopë e dhen, deve dhe gomarë". 4 Sauli thirri popullin dhe kaloi në parakalim në Telaim; dyqind mijë këmbësorë dhe dhjetë mijë njerëz të Judës. 5 Sauli erdhë në qytetin e Amalekut dhe zuri pritë në luginë. 6 pastaj Sauli u tha Keneje: "Shkon, tëriquni, dilni jashtë Amalekitëve, që të mos ju shkatërrojë bashkë me ta, sepse ju u treguat të mëshirshëm me të gjithë bijtë e Izraelit kur po dilnin nga Egjipti". Kështu Kenejtë u tërhoqën nga radhët e Amalekitëve. 7 Sauli i mundi Amalekitët nga Havilahu deri në Shur, që ndodhet përballe Egjiptit. 8 Ai e zuri të gjallë Agagun, mbretin e Amalekitëve, dhe vendosi shfarojen e të gjithë popullit, duke i vratë me shpatë. 9 Por Sauli dhe populli kursyen Agagun dhe pjesën më të mirë të deleve dhe të lopëve, të kafshëve të majme, të qengjave dhe të kafshëve më të mira, duke mos vendosur shkatërimin e tyre; por vendosën zhdukjen e tërë sendeve që ishin të një cilësie të dobët dhe pa asnjë vlerë. 10 Atëherë fjala e Zotit iu drejtua Samuelit, duke i thënë: 11 "Unë jam penduar që e kam bërë Saulin mbret, sepse ai është larguar nga unë dhe kati që zbatuar urdhërat e mia". Samueli u trishthua dhe i klithi tërë natën Zotit. 12 Në mëngjes herët Samueli u ngrit pér t'i dalë përpëra Saulit; por erdhën t'i thonë Samuelit: "Sauli ka shkuar në Karmel, dhe i ka ngritur vetes një monument; pastaj është kthyer duke kaluar tutje dhe ka zbritur në Gilgal". 13 Atëherë Samueli shkoi te Sauli dhe ky i tha: "Qofsha i bekuar nga Zoti! Unë e kam zbatuar urdhrin e Zotit". 14 Por Samueli tha: "Q'është kjo bleqërimë dhensch që më vjen në vesh dhe kjo pëllitje lopësh që po dëgjoj?". 15 Sauli u përgjegji: "Këto janë kafshë që ua kemi marrë Amalekitëve, sepse populli kurseu pjesën më të mirë të deleve dhe të lopëve pér t'i ofruar si flijime Zotit, Perëndisë tênd; por pjesën tjetër e kemi caktuar të shfaroset". 16 Atëherë Samueli i tha Saulit: "Mjaft! Unë do të të tregoj atë që më tha Zoti sonte!". Sauli i tha "Folë". 17 Kështu Samueli tha: "A nuk është vallë e vërtetë që kur ishe i

vogël në shtë e tu ishe bërë kreu i fisive të Izraelit, dhe që Zoti të ka vajosur mbret të Izraelit? 18 Zoti të kishte ngarkuar një mision, duke thënë: "Shko, vendos shfarojen e mëkatarëve Amalekitë dhe lufto kundër tyre deri sa të shfarojen". 19 Pse, pra, nuk iu bindë zërit të Zotit, por u hodhe mbi plaçkën dhe bëre atë që është e keqe në shtë e Zotit?". 20 Sauli i tha Samuelit: "Por unë iu bindë zërit të Zotit, plotësova misionin që Zoti më kishte ngarkuar, solla Agagun, mbretin e Amalekut, dhe caktova pér shfaroje Amalekitët. 21 Por populli mori gjérat më të mira që duhet të ishin shfaroosur, pér t'i bërë flijime Zotit, Perëndisë tênd, në Gilgal". 22 Samueli i tha: "Ndoshta i pëlqejnë Zotit olokaustet dhe flijimet si bindje ndaj zërit të Zotit? Ja, bindja është më e mirë se flijimi; dhe të dëgjosh me kujdes është më mirë se dhjami i deshve. 23 Sepse rebelimi është si mëkatë i shortarisë dhe kryeneçsia është si kulti i idhujve dhe i perëndive shtëpiake. Duke qenë se ke hedhur poshtë fjalën e Zotit, edhe ai të ka hedhur poshtë si mbret". 24 Atëherë Sauli i tha Samuelit: "Kam mëkatuar sepse kam shkelur urdhrin e Zotit dhe fjalët e tua, dhe kjo sepse kisha frikë nga populli dhe dëgjova zërin e tij. 25 Por tanë, të lutem, falma mëkatin tim dhe kthehu me mua, që unë të mund të bie përmbyss para Zotit". 26 Por Samueli iu përgjegj Saulit: "Unë nuk do të kthehem me ty, sepse ke hedhur poshtë fjalën e Zotit dhe Zoti të ka hedhur poshtë ty, që ti të mos jesh më mbret mbi Izraelin". 27 Ndërsa Samueli po kthehej pér të ikur, Sauli i kapi skajin e mantelit të tij që u grisi. 28 Atëherë Samueli i tha: "Zoti hoqi sot nga duart e tua mbretërinë e Izraelit dhe ia dhja një tetri, që është më i mirë se ti. 29 Lavdia e Izraelit nuk do të gjenjëjë, dhe nuk do të pendohet, sepse ai nuk është njeri që pendohet". 30 Atëherë Sauli tha: "Kam mëkatuar, por tanë më ndero, të lutem, para pleqve të popullit tim dhe përpëra Izraelit; kthehu me mua, që të bie përmbyss përpëra Zotit, Perëndisë tênd". 31 Kështu Samueli u kthy me Saulin, dhe Sauli ra përmbyss përpëra Zotit. 32 Pastaj Samueli tha: "Më sillni Agagun, mbretin e Amalekitëve". Agagu shkoi tek ai me qejf. Agagu thoshte: "Me siguri hidhërimi i vdekjes ka kaluar". 33 Samueli i tha: "Ashtu si shpata i la pa fëmijë gratë, kështu edhe nëna jote do të mbetet pa të birin midis grave". Pastaj Samueli e preu copë-copë Agagun përpëra Zotit në Gilgal. 34 Pastaj Samueli shkoi në Ramah dhe Sauli shkoi në shtëpinë e tij, në Gibeahun e tij. 35 Samueli nuk shkoi pér ta parë më Saulin deri ditën e vdekjes së tij, sepse Samueli mbante zi pér Saulin; dhe Zoti u pendua që e kishte bërë Saulin mbret të Izraelit.

16 Zoti i tha Samuelit: "Deri kur do të mbash zi pér Saulin, kurse unë e kam hedhur poshtë që mos mbretërojë mbi Izrael? Mbuse me vaj bririn tênd dhe nisu; po tê dërgoj tek Isai, Betlemi, sepse kam zgjedhur një mbret midis bijve të tij". 2 Samueli u përgjigji: "Si mund të shkoi? Sauli ka pér ta mësuar dhe do tê më vrasë". Zoti tha: "Do të marësh me vete një mëshqerre dhe do të thuash: "Kam ardhur pér t'i ofruar një flijim Zotit". 3 Do të ftoş Isain në ceremoninë e flijimit, unë në të tregoj atë që duhet të bësh, dhe ti ke pér të vajosur atë që do të them unë". 4 Kështu Samueli bëri atë që i kishte thënë Zoti dhe shkoi në Betlem; pleqtë e qytetit i dolën përpëra duke u dridhur dhe i thanë: "Po na vjen në mënyrë paqësore?". 5 Ai u përgjegj "Vij në mënyrë paqësore; kam ardhur pér t'i ofruar një flijim Zotit; pastrohuni dhe ejani me mua në flijim". Vuri të pastrohen edhe Isain dhe bijtë e tij dhe i ftoi në flijim. 6 Kur ata arritën, ai ia vuri syrin Eliabit dhe tha: "Me siguri i vajosuri i Zotit është para tij". 7

Por Zoti i tha Samuelit: "Mos ia shiko as pamjen as shtatqatjesinë, sepse unë e kam refuzuar, sepse Zoti nuk shikon si shikon njeriu, njeriu shikon pamjen, kurse Zoti shikon zemrën". **8** Atëherë Isai thirri Abinadabin dhe e bëri të kalojë përparrë Samuelit; por Samueli tha: "Zoti nuk zgjodhi as këtë". **9** Pastaj Isai bëri të kalojë Shamahu, por Samueli tha: "Zoti nuk zgjodhi as këtë". **10** Kështu Isai bëri të kalojnë shtatë nga bijtë e tij përparrë Samuelit; por Samueli i tha Isait: "Zoti nuk zgjodhi asnjë prej tyre". **11** Pastaj Samueli i tha Isait: "A janë këtu tërë bijtë e tu?". Ai u përgjigji: "Mungon më i riu që tanë eshtë duke kullotur dele". Samueli i tha Isait: "Dërgo ta sjellin, sepse nuk do të shtrohem i në tryezë para se ai të vijë këtë". **12** Atëherë ai dërgoi njerëz ta marrin. Davidi ishte kuqalash, me sy të burk dhe pamje të hijshme. Dhe Zoti tha: "Ngrihu, vajose se ai eshtë". **13** Atëherë Samueli mori bririn e vajit dhe e vajosi para vëllezërve të tij; që nga ajo ditë Fryma e Zotit zbriti te Davidi. Pastaj Samueli u ngrit dhe shkoi në Ramah. **14** Fryma e Zotit ishte larguar nga Sauli dhe një frym i keq e terrorizonte nga ana e Zotit. **15** Shërbëtorët e Saulit i thanë "Ja, një frym i keq të shqetëson nga ana e Perëndisë". **16** Zoti ynë të urdhëroj, pra, që shërbëtorët e tu që rrinë përparrë teje të gjejnë një njeri që i bie mirë harpës; kur pastaj fryma e keq nga ana e Perëndisë do të të zotëroj, ai do t'i bjerë harpës dhe ti do ta ndjesh veten mirë". **17** Sauli u tha shërbëtorëve të tij: "Më gjeni një njeri që i bie mirë dhe ma silini". **18** Atëherë një nga shërbëtorët filloj të thotë: Ja, unë pashë një nga bijtë e Isait, Betlemit, që i bie mirë dhe që eshtë një njeri i fortë dhe trim, i shkathët në luftim, gojëtar i hijshëm; dhe Zoti eshtë me të". **19** Sauli, pra, i dërgoi lajmëtarë Isait për t'i thënë: "Më dërgo birin tënd Davidin, që eshtë me kopënë". **20** Atëherë Isai mori një gomar të ngarkuar me bukë, një calik me verë, një kec dhe ia dërgoi Saulit me anë të Davidit, birit të tij. **21** Davidi arriti te Sauli dhe hyri në shërbim të tij; Saulit i hyri në zemrë dhe e bëri shqyrtar të tij. **22** Sauli dërgoi pastaj t'i thonë Isait: "Të lutem, lëre Davidin në shërbimin tim, sepse ai gjëzon hirin tim". **23** Kur fryma e keq nga ana e Perëndisë sundonte mbi Saulin, Davidi merrte harpën dhe i binte; atëherë Sauli e njentë veten të qetësuar dhe më mirë dhe fryma e keqe largohej prej tij.

17 Filistejtë i mblohdhën trupat e tyre për luftë; u mblohdhën në Sokoh, që eshtë pronë e Judës, dhe e ngritet kampin e tyre në Efes-Damim midis Sokohut dhe Azekahut. **2** Edhe Sauli dhe njerëzit e Izraelit u mblohdhën dhe e ngritet kampin e tyre në luginën e Terebintos, dhe u rreshtuan për betejë kundër Filisteive. **3** Filistejtë ndodheshin në mal nga një anë dhe Izraeli ishte në mal nga anajetë, dhe midis tyre ndodhej lugina. **4** Nga kampi i Filisteive doli një kampion i quajtur Goliath, nga Gathi, i lartë gjashtë kubitë dhe një pëllëmbë. **5** Kishte në kokë një helmetë prej bronzi, ishte veshur me një parzmore, pesha e të cilët ishte pesë mijë sikla bronzi; **6** në këmbë kishte këmbore prej bronzi dhe mbi sup mbante një ushtë prej hekurë. **7** Maja e ushtës së tij ishte si shuli i një endësi dhe peshonte gjashtë qind sikla argjendi: para tij ecte shqytari i tij. **8** Ai u ndal dhe u thirri grupeve të ushtarëve të Izraelit: "Pse keni dalë për t'u radhitur në formacion beteje? A nuk jam unë një Filiste dhe ju shërbëtorë të Saulit? Zgjidhni një burrë që të dalë kundër meje". **9** Në rast se do të jetë në gjendje të luftojë me mua dhe të më vrasë, ne do të jemi shërbëtorët tuaj; por në rast se dal unë fitues dhe e vras, atëherë ju do tëjen shërbëtorët tanë dhe do të na shërbeni". **10** Pastaj Filisteu shtoi: "Unë sot po sfidoj

trupat e Izraelit: "Më jepni një burrë dhe do të luftojmë!". **11** Kur Sauli dhe tërë Izraeli dëgjuan këto fjalë të Filisteut, mbetën të shtangur dhe u hyri një frikë e madhe. **12** Davidi ishte biri i atij Efrateut të Betlemit të Judës, që mbante emrin Isai dhe kishte tetë bij. Në kohën e Saulit, ky njeri ishte i plakur dhe i shtrëvë moshë. **13** Tre bijtë më të mëdhenj të Isait kishin shkuar në luftë me Saulin: emrat e tre bijve të tij që kishin shkuar në luftë ishin: Eliabi, i parëlinduri, Abinadabi i dyti dhe Shamahu i treti. **14** Davidi ishte më i riu dhe tre më të mëdhenjtë kishin shkuar pas Saulit. **15** Davidi përkundrazi shkonte dëshirë nga Sauli për të kullotur kopenë e atit të tij në Betlem. **16** Filisteu u dilte përparrë në mëngjes dhe në mbërëmje, dhe vazhdoi të dalë dyzet ditë me radhë. **17** Isai i tha Davidit, birit të tij: "Merr për vëllezërit e tu një efë nga ky grurë i pjejkur dhe dhjetë bukë dhe çoqi shpejt vëllezërvë të tu në kamp. **18** Dërgo edhe këto dhjetë forma djathi komandanit të mijëshes së tyre; shiko si janë vëllezërit e tu dhe më sill një peng nga ana e tyre. **19** Sauli me gjithë vëllezërit e tu dhe gjithë burrat e Izraelit janë në luginën e Terebintit për të luftuar Filistejtë". **20** Kështu Davidi u ngrit herët në mëngjes, ia la delet e tij një rojtari, mori ngarkesën e tij dhe u nis ashtu siç e kishte urdhëruar Isai. Arriti në kampin e qerreve, kur ushtria po dilte për t'u radhitur në formacion beteje dhe lëshonte britma luftë. **21** Izraelitët dhe Filistejtë ishin radhitur për betejë, një ushtri kundër tjetrës. **22** Davidi, pasi la ngarkesën e tij në duart e rojtarit të bagazheve, vrapi një drejtum të grupimeve të betejës; me të arritur në vend, pyeti vëllezërit e tij si ishin. **23** Ndërsa po fliste me ata, ja ku doli nga radhët e Filisteive ai kampion, Filisteu i Gathit, që mbante emrin Goliath dhe përsëriti po ato fjalë; dhe Davidi i dëgjoi. **24** Tërë njerëzit e Izraelit, me ta parë atë njeri, ikën para tij dhe u hyri një frikë e madhe. **25** Njerëzit e Izraelit thonin: "E keni parë këtë njeri që shkon përparrë? Ai shkon përparrë për të vënët në provë sedrën e Izraelit. Ai që do ta vrasë, kushdo qoftë, do të shpërblehet me pasuri të mëdha nga mbrëti, ky do t'i japë për grua të bijën dhe do të përjashtojë nga çdo haraqë shtëpinë e atit të tij në Izrael". **26** Atëherë Davidi, duke iu drejtuar njerëzve që ishin pranë tij, tha: "Qfarë do t'i bëjnë atij burri që do të vrasë këtë Filiste dhe do ta largoje turpin nga Izraeli? Po kush eshtë ky Filiste, i parrethprerë, që guxon të poshtëroj ushtrinë e Perëndisë të gjallë?". **27** Njerëzit iu përgjegjën me po ato fjalë, duke thënë: "Kështu do të bëhet me atë që do ta vrasë". **28** Eliabi, vëllai i tij më i madh, dëgjoi ndërsa fliste me ata njerëz; kështu Eliabi u zemërua me Davidin dhe tha: "Pse erdhe këtu? Kujt ia le ato pak dele në shkretëtirë? Unë e njoh krenarinë tënde dhe ligësinë e zemrës sate, ke zbritur këtu për të parë betejën?". **29** Davidi u përgjigjet: "Ç'kam bërë unë tan? Nuk ishte veçse një pyetje e thjeshtë!". **30** Duke u larguar prej tij, iu drejtua një tjetri dhe i bëri po atë pyetje; dhe njerëzit i dhanë po atë përgjigje të mëparshme. **31** Sa dëgjuan fjalët që Davidi kishte thënë, ia treguan Saulit dhe ky dërgoi njerëz që ta thërrësin. **32** Davidi i tha Saulit: "Asnjeri të mos ligështohet për shkak të tij! Shërbëtori yt do të shkojë të luftojë me këtë Filiste". **33** Sauli i tha Davidit: "Ti nuk mund të shkosh të luftosh kundër këtij Filiste, sepse ti je akoma djalosh, ndërsa ai eshtë një luftëtar qysh në të ritë e tij". **34** Por Davidi iu përgjegj Saulit: "Shërbëtori yt kulloste kopenë e atit të tij; kur një luan ose një ari vinte për të rrëmbyer një dele nga kopeja, **35** unë e ndiqja, e godisja dhe ia rrëmbeja nga goja; në qoftë se ai kthehet kundër meje, unë e kapja nga krifa, e godisja dhe e vrisja. **36** Po, shërbëtori yt ka vrarë luanin dhe ariun; dhe ky Filiste i parrethprerë do të pësojë të njëjtin fat, sepse ka fyer ushtrinë e

Perëndisë të gjallë". 37 Davidi shtoi: "Zoti që më shpëtoi nga kthetrat e luanit dhe nga panxha e arriut, do të më shpëtöjë edhe nga dora e këtij Filisteut". Atëherë Sauli i tha Davidit: "Shko dhe Zoti qoftë me ty". 38 Pastaj Sauli e veshi Davidin me armaturën e tij, i vuri në kokë një përkrenare prej bronzi dhe i veshi parzmoren. 39 Pastaj Davidi ngjeshi shpatën e Saulit mbi armaturën dhe u përpooq të ecë, sepse nuk ishte mësuar. Por Davidi i tha Saulit: "Unë nuk mund të eci me këtë armaturë, sepse nuk jam mësuar me të". Dhe kështu Davidi e hoqi nga trupi i tij. 40 Pastaj mori në dorë shkopin e tij, zgjodhi pesë gurë të lëmuar në përrua, i vuri në torbën e bariut, në një thes të vogël që kishte me vete; pastaj me hobenë në dorë u nis kundër Filisteut. 41 Edhe Filisteu përparoi duke iu afruar gjithnjë e më tepër Davidit, ndërsa shqyrtari i tij e paraprinte. 42 Filisteu shkonte me kujdes dhe, me të parë Davidin, e përcëmoi sepse ishte vetëm një i ri, kuqalash dhe i hijshëm. 43 Filisteu i tha Davidit: "Mos jam vallë një qen që po del kundër meje me shkop në dorë?". Dhe Filisteu e mallkoi Davidin në emër të perëndive të tij. 44 Pastaj Filisteu i tha Davidit: "Eja këtu, dhe unë do t'ia jap mishin tënd shpendëve të qelliut dhe kafshëve të fushave". 45 Atëherë Davidi iu përgjegj Filisteut: "Ti po më vjen me shpatë, me shtizë dhe me ushtë; kurse unë po të dal në emër të Zotit të ushtërive, Perëndisë të ushtrisë së Izraelit që ti ke fyer. 46 Pikerisht sot Zoti do të të dorëzojë në duart e mia; dhe unë do të të rrëzoj, do të pres kokën tënde dhe do t'u jap pikërisht sot kufomat e ushtrisë së Filistejeve shpendëve të qelliut dhe bishave të tokës, me qëllim që gjithë dheu të mësojë se ka një Perëndi në Izrael. 47 Atëherë gjithë kjo turmë do të mësojë që Zoti nuk të shpëton me anë të shpatës as me anë të shtizës; sepse përfundimi i betejës varet nga Zoti, dhe ai do t'ju dorëzojë në duart tona". 48 Kur Filisteu lëvizi dhe shkoi përpara pér t'u ndeshur me Davidin, edhe Davidi nxitoi menjherë drejt menjdanit, ballë Filisteut; 49 vuri dorën në thes, nxori prej tij një gur, e hodhi me hobenë dhe e goditi në ballë Filisteun; guri iu fut në ballë dhe ai ra me fytyrë pér tokë. 50 Kështu Davidi me një hobe dhe një gur mundi Filisteun; e goditi dhe e vrau, megjithëse Davidi nuk kishte asnjë shpatë në dorë. 51 Pastaj Davidi vrapi, u hodh mbi Filisteun, ia mori shpatën dhe e vrau duke i prerë me të kokën. Kur Filistejtë e panë që heroi i tyre vdiq, ikën me vrap. 52 Atëherë njerëzit e Izraelit dha të Judës u ngritën, duke lëshuar britma lufte, dhe i ndoqën Filistejtë deri në hyrjen e luginës dhe në portat e Ekrone. Filistejtë e plagosur pér vdekje ranë në rrujën e Shaarimit, deri në Gath dhe në Ekon. 53 Kur bijtë e Izraelit u kthyen nga ndjekja e Filistejeve, plaçkitën kampin e tyre. 54 Pas kësaj Davidi mori kokën e Filisteut dhe e çoi në Jeruzalem, por armët e tij i vendosi në qadriën e tij. 55 Kur Sauli kishte parë Davidin që po dilte kundër Filisteut, kishte pyetur komandanit e ushtrisë së tij, Abnerin: "Abner, bir i kujtështë ky i ri?". Abneri iu përgjegj: "Ashtu siç është e vërtetë që ti rron, o mbret, nuk e di". 56 Atëherë mbreti tha: "Merr informata mbi prindërit e këtij djaloshi". 57 Kur Davidi u kthye nga vrasja e Filisteut, Abneri e mori dhe e çoi përparea Saulit, ndërsa ai mbante akoma në dorë kokën e Filisteut. 58 Sauli i tha: "O i ri, bir i kujt je?". Davidi u përgjegj: Jam bir i shërbëtorit tënd, Betlemit Isa".

18 Kur mbaroi së foluri me Saulin, shpirti i Jonathanit mbeti i lidhur me shpirtin e Davidit, dhe Jonathani e deshi si shpirtin e vet. 2 Po atë ditë Sauli e mori me vete dhe nuk e lejoi të kthehet në shtëpinë e atit të tij. 3 Kështu Jonathani lidhi një besolidhje me Davidin, sepse e donte si shpirtin e vet. 4 Pastaj

Jonathani hoqi mantelin që kishte veshur dhe ia dha Davidit, dhe i shtoi gjithashtu rrobat, shpatën, harkun dhe brezin e tij. 5 Davidi shkonte kudo që Sauli e dërgonte dhe dilte me sukses. Kështu Sauli e vuri në krye të luftëtarëve dhe shihej me sy të mirë nga gjithë populli, madje edhe nga shërbëtorët e Saulit. 6 Gjatë kthimit të tyre, kur Davidi po kthehej nga vrasja e Filisteut, gratë e të gjitha qyteteve të Izraelit i dolën para mbretit Saul, duke kënduar dhe hedhur valle me dajre, me thirrje gëzimi dhe me vegla muzikore. 7 Kështu gratë u përgjigjeshin njera tjetrës duke kënduar, dhe thoshtin: "Sauli vrau mijëshët e tij dhe Davidi dhjetëmijëshët e tij. 8 Kjo gjë e pezmatoi shumë Saulin dhe këto fjalë nuk i pëlqyen; ai tha: "Davidit i njohin dhjetë mijë dhe mua vetëm një mijë. Tani nuk i mungon veçse mbretëria!". 9 Kështu nga ajo ditë Sauli e shkoi me zili Davidin. 10 Të nesëermen një frym i keq nga ana e Perëndisë e zotëroi Saulin që silljet si një i marrë në mes të shtëpisë, kurse Davidi i binte harpës me dorën e tij si ditët e tjera dhe Sauli mbante në dorë shtizën. 11 Kështu Sauli e vërtiti shtizën, duke thënë: "Do ta gozhdoj Davidin në mur!". Por Davidi iu shmang goditjes dy herë. 12 Sauli kishte frikë nga Davidi, sepse Zoti ishte me të dhe e kishte braktisur Saulin. 13 Prandaj Sauli largoi nga vetja dhe e bëri komandant të një mijë njerëzve; dhe ai shkonte e vinte në krye të popullit. 14 Davidit i shkonin mbarë të gjitha veprat, dhe Zoti ishte me të. 15 Sauli, duke parë që atij i shkonte shumë mbarë çdo gjë, kishte frikë prej tij; 16 por tërë Izraeli dhe Juda e donin Davidin, sepse shkonte e vinte në krye të tyre. 17 Pastaj Sauli i tha Davidit: "Ja Merabi, bija ime më e madhe; do të ta jap pér grua; u bëfsh pér mua një brim dhe març pjesë në betejat e Zotit". Sauli mendonte kështu: "Të mos jetë dora ime ta godasë, por dora e Filisejve". 18 Por Davidi iu përgjegj Saulit: "Kush jam unë dhe çfarë është jeta ime dhe familja e atit tim në Izrael, që unë të bëhem dhëndri i mbretit?". 19 Kur erdhı çasti pér t'ia dhëné Davidit Merabin, bijën e Saulit, atë iu dhanë pér grua Meholathit Adriel. 20 Por Mikal, bija e Saulit, e dashuronte Davidin; këtë iu njoftuan Saulit dhe kjo gjë i pëlqeu. 21 Kështu Sauli mendoi: "Do t'ia jap, në mënyrë që ky të jetë një lak pér të dhe ai të bjerë në duart e Filistejeve". 22 Pas kësaj Sauli i urdhëroi shërbëtorët e tij: "Bisedoni fshehuazi me Davidin dhe i thoni: "Ja, mbreti është kënaqur nga ti dhe të gjithë shërbëtorët e tij të duan, prandaj bëhu dhëndri i mbretit". 23 Shërbëtorët e Saulit ia çuan këto fjalë Davidit. Por Davidi u përgjegj: "Ju duket gjë e vogël të bëhesh dhëndri i mbretit? Unë jam një njeri i varfër dhe nga shtresë e ulët". 24 Shërbëtorët i njoftuan Saulit: "Davidi u përgjegj në këtë mënyrë". 25 Atëherë Sauli tha: "Do t'i thoni kështu Davidit: "Mbreti nuk dëshiron asnjë prikë, por njëqind lafsha të Filisejve pér t'u hakmarrë me armiqët e mbretit"". Sauli kurdistë komplotë pér të shkaktuar vdekjen e Davidit me anë të Filistejeve. 26 Kur shërbëtorët i njoftuan Davidit këto fjalë, Davidit iu duk gjë e mirë të bëhej dhëndër i mbretit. Ditët e caktuara nuk kishin kaluar akoma, 27 kur Davidi u ngrit dhe iku me njerëzit e tij, dhe vrau dyqind veta nga Filistejtë. Pastaj Davidi solli lafhat e tyre dhe dorëzoi mbretit këtë sasi të saktë pér t'u bërë dhëndër i tij. Atëherë Sauli i dha të bijën Mikal pér grua. 28 Kështu Sauli e pa dhe e kuptoi që Zoti ishte me Davidin; dhe Mikal, bija e Saulit, e donte. 29 Sauli pati edhe më tepër frikë nga Davidi dhe mbeti armiku i tij gjatë gjithë ditëve që jetoi. 30 Pastaj princat e Filistejeve dolën pér të luftuar por, sa herë që dilnin, Davidi ia dilte më mirë se të gjithë shërbëtorët e Saulit; kështu emri i tij u bë shumë i famshëm.

19 Sauli i foli birit të tij Jonathan dhe të gjithë shërbëtorëve të tij që të vritej Davidi. Por Jonathani, bir i Saulit, ndiente një dashuri të madhe për Davidin. **2** Kështu Jonathani e informoi Davidin, duke i thënë: "Sauli, ati im, kërkon të shkaktojë vdekjen tende; prandaj nesër në mëngjes ruhu, rri në një vend të fshehtë dhe fshiu. **3** Unë do të dal dhe do të qëndroj pranë atit tim në fushën ku ndodhesh ti, dhe do t'i flas për ty atit tim. Do të shoh ç'ka për të ndodhur dhe do të njofto". **4** Kështu Jonathani i foli Saulit, atit të tij, në favor të Davidit dhe i tha: "Mbreti të mos bëj mëkat në dëm të shërbëtorit të tij, në dëm të Davidit, sepse ai nuk ka kryer mëkate kundër teje, dhe veprat e tij kanë qenë shumë të vlefshme. **5** Ai ka vënë në rreziq jetën e tij, kur vrau Filisteun, dhe Zoti ka kryer një çlirim të madh për gjithë Izraelin. Ti e ke parë dhe je gëzuar; pse duhet të mëkatosh kundër gjakut të pafajshëm, duke shkaktuar vdekjen e Davidit pa shkak?". **6** Sauli dégjoi zérin e Jonathant dhe u betua: "Siç është e vërtetë që Zoti rron, ai nuk ka për të vdekur!". **7** Atëherë Jonathani thirri Davidin dhe i njoftoi tërë këto gjëra. Pastaj Jonathani e shpuri përsëri Davidin te Sauli dhe ai qëndroi në shërbim të tij si më parë. **8** Filloj përsëri lufta; kështu Davidi doli të luftojë kundër Filisteve dhe i mundi keq; ata ia mbathën para tij. **9** Por një frym i keq nga ana e Zotit e pushtoi Saulin, ndërsa rrinte në shtëpinë e tij me shtizë në dorë dhe Davidi i binte harpës. **10** Sauli u orvat të gozhdonte Davidin në mur me shtizën e tij, por Davidi i shmang Saulit, dhe ky e nguli shtizën e tij në mur. Davidi iku po atë natë dhe shpëtoi nga reziku. **11** Atëherë Sauli dérgoi lajmëtarët në shtëpi të Davidit për ta përgjuar dhe për ta vararë të nesërmen në mëngjes; por Mikal, bashkëshortja e Davidit, e njoftoi për këtë gjë, duke thënë: "Në rast se sonte **12** Kështu Mikal e zbriti Davidin nga dritarja dhe ai iku; ia mbathi me vrap dhe shpëtoi. **13** Pastaj Mikal mori idhullin e shtëpisë dhe e vuri në shtrat, në vend të kokës vuri një mbulesë prej leshi të dhisë dhe e mbuloi me një pëlhurë. **14** Kur Sauli dérgoi lajmëtarët e tij për të marrë Davidin, ajo tha: "Është i sémurë". **15** Atëherë Sauli dérgoi përsëri lajmëtarët për të parë Davidin dhe u tha atyre: "Ma sillni me shtratin e tij që unë të shkaktoj vdekjen e tij". **16** Kur arritin lajmëtarët, në shtrat ishte idhulli i shtëpisë, me një mbulesë prej leshi të dhisë në vend të kokës. **17** Atëherë Sauli i tha Mikalit: "Pse më mashtrove në këtë mënyrë dhe bëre të ikë armiku im, duke e lejuar të shpëtojë?". Mikal iu përgjegj Saulit: "Ai më tha: "Lermë të ikj, përndryshe të vrava"". **18** Davidi iku, pra, dhe shpëtoi kokën; shkoi te Samuellit në Ramah dhe i tregoi të gjitha ato që i kishte bërë Sauli. Pas kësaj ai dhe Samuellit vajtën të banojnë në Najoth. **19** Këtë gjë ia njoftuan Saulit, i cili tha: "Davidi është në Najoth të Ramahut". **20** Atëherë dérgoi lajmëtarët për të marrë Davidin; por kur këta panë asamblenë e profetëve që profetizonin, nën kryesinë e Samuelit, Fryma e Perëndisë i përshkoi lajmëtarët e Saulit që filluan edhe ata të bëjnë profeci. **21** Këtë ngjarje ia njoftuan Saulit që dérgoi lajmëtarët të tjerë, të cilët gjithashtu filluan të bëjnë profeci. Sauli dérgoi përsëri lajmëtarët për të tretën herë, por edhe këta filluan të bëjnë profeci. **22** Atëherë shkoi vetë në Ramah dhe, kur arritin në hauzin e madh që ndodhet në Seku, pyeti: "Ku janë Samuellit dhe Davidi?". Dikush iu përgjegj: "Ja, ndodhen në Najoth të Ramahut". **23** Kështu ai shkoi vetë atje, në Najoth të Ramahut, por edhe ai u përshkua nga Fryma e Perëndisë, dhe e vazhdoi udhëtimin e tij duke bërë profeci deri sa arriti në Najoth të Ramahut. **24** Edhe ai i hodhi rrobat e tij dhe bëri profeci përparrë Samuelit, dhe qendroi i shtrirë lakuq për tokë tërë atë ditë dhe tërë atë natë. Prandaj thuhet: "Edhe Sauli figuron midis profetëve?".

20 Davidi iku nga Najothi i Ramahut, shkoi te Jonathani dhe i tha: "Qfarë kam bërë? Cili është faj i dhe cili është mëkatë im kundër atit tënd, që ai kërkon jetën time?". **2** Jonathani iu përgjegj: "Mos ndodhët kurrë! Ti nuk ke për të vdekur; ja im atë nuk bën asnjë veprim të madh apo të vogël pa ma njoftuar mu. Pse im atë të më fshihi këtë gjë? Nuk është e mundur". **3** Davidi u betua përsëri dhe tha: "Yt atë e di me siguri që unë gëzoj hirin tênd dhe do të ketë thënë: "Jonathani të mos e dijë këtë, që të mos hidhërohet". Por siç është e vërtetë që Zoti jeton, dhe që rron shpirti yt, mua nuk më ndan nga vdekja vecse një hap". **4** Jonathani i tha Davidit: "Qfarëdo gjë që të më kërkosh, unë do ta bëj për ty". **5** Davidi iu përgjegj Jonathani: "Ja, nesër fillon hëna e re dhe unë duhet të ulem në tryezë me mbretin, por të më lër të shkoj dhe unë do të fshihem në fshatrat deri në mbrëmjen e ditë së tretë. **6** Në qoftë se atit tênd i bie në sy mungesa ime, ti do t'i thuash: "Davidi më është lutur me insistim të hidhet për pak kohë deri në Betlem, në qytetin e tij, sepse aty kremitohet fljimi për tërë familjen e tij". **7** Në qoftë se thotë: "Mirë", shërbëtori yt ka për të shpëtar. Por në rast se zemërohet, dije se ka vendosur të ma bëjë të keqen. **8** Tregohu, pra, i mëshirshëm me shërbëtorin tênd, sepse e ke bërë të lidhet në një besëlidhje të Zotit me ty; por në rast se kam ndonjë faj, vritmë ti. Pse duhet të më çosh tek ati yt?". **9** Jonathani tha "Larg qoftë ky mendim! Po ta dija që im atë ka vendosur të ta bëjë të keqen, nuk do të ta tregoj tu?". **10** Davidi i tha Jonathani: "Kush do të më njoftojë në se yt atë të përgjigjet rëndë?". **11** Jonathani i tha Davidit: "Eja, të dalim ndër fusha!". Kështu që të dy dolën jashtë, në fushë. **12** Atëherë Jonathani i tha Davidit: "Paça dëshmitar Zotin, Perëndinë e Izraelit! Nesër ose pasnesër, në këtë orë, do të hetoj qëllimet e atit tim, për të parë në se ai e shikon me sy të mirë Davidin, dhe po të mos dérgoj njeri të njoftojë, **13** Zoti le t'i bëjë këtë gjë Jonathantan, madje edhe më keq. Në qoftë se përkundrazi im atë ka ndërmend të të bëjë një të keqe, unë do të të njoftoj dhe do të lë të shkosh me qëllim që ti të shkosh në paqe; dhe Zoti qoftë me ty, ashtu siç ka qenë me atin tim! **14** Deri sa të jem gjallë, a nuk do të përdorësh ndaj meje mirësinë e Zotit, me qëllim që mos vritem?". **15** Por nuk do të heqësh dorë kurrë të përdorësh mirësinë ndaj shtëpisë sime, as atëherë kur Zoti të ketë shfarosur nga faqja e dheut tërë armiqjtë e Davidit". **16** Kështu Jonathani lidhi një besëlidhje me shtëpinë e Davidit, duke thënë: "Zoti t'u kërkojë illogari armiqve të Davidit për gjakun!". **17** Për hir të dashurisë që kishte për të, Jonathani e vuri përsëri Davidin të betohet, sepse ai e donte si shpirtin e vet. **18** Pastaj Jonathani i tha: "Nesër fillon hëna e re dhe mungesa jote do të bjerë në sy, sepse vendi yt do të mbetet bosh. **19** Do të lësh të kalojmë tri ditë, pastaj do të zbesësh me të shpejtë dhe do të shkosh në vendin ku u fsuhej ditën e ngjarjes, dhe do të rrish pranë gurit të Ezelit. **20** Unë do të hedh tri shigjeta përbëri gurit sikur të gjuaja në shenjë. **21** Pastaj do të dérgoj një djalosh, duke i thënë: "Shko të kërkosh shigjetja". Në rast se i them djaloshit: "Shiko, shigjetat janë nga ana jote, prandaj merri!" atëherë eja sepse, ashtu si Zoti jeton, punët të ecin mbarë ty dhe nuk ka asnjë rrezik. **22** Në qoftë se përkundrazi i them djaloshit: "Shiko, shigjetat janë matanë teje", atëherë shko, sepse Zoti të bën të ikësh. **23** Sa për gjérat për të cilat kemi folur midis nesh, ja, Zoti qoftë dëshmitar midis teje dhe meje për gjithnjë". **24** Kështu Davidi u fsheh nëpër ara; kur filloj hëna e re, mbreti u ul për të ngrënë. **25** Mbreti u ul në karrigen e tij, si herët e tjera, në karrigen pranë murit; Jonathani u ul përballë tij. Abneri u ul pranë Saulit, por vendi i Davidit mbeti bosh. **26**

Megjithatë Sauli nuk tha asgjë atë ditë, sepse mendonte: "Do t'i ketë ndodhur diçka; nuk do të jetë i pastër; me siguri ai nuk është i pastër". 27 Por të nesërmën, ditën e dytë të hënës së re, vendi i Davidit ishte akoma bosh. Atëherë Sauli i tha Jonathanit, birit të tij: "Pse biri i Isait nuk erdhë pér të ngrënë as dje, as sot?". 28 Jonathan i përgjegj Saulit: "Davidi më kërkoi me insistim ta lë të shkojë në Betlem"; 29 dhe tha: "Të lutem lermë të shkoj, sepse kemi në qytet një flijim në familje, dhe vellai im më ka detyruar të marr pjesë në të; tani, pra, po të gëzoj hirin tênd, të lutem, lermë të hidhem shpejt pér të parë vëllezëritë e mi". Pér këtë arësyte nuk erdhë në tryezën e mbretit". 30 Atëherë zemërimi i Saulit u ndez kundër Jonathanit dhe i tha: "O bir i çoroditur dhe rebel, vallë nuk e di unë që ti mban anën e birit të Isait, pér turpin tênd dhe pér turpin e lakuriqësisë të nënës sate? 31 Sepse pér deri sa biri i Isait do të jetojë mbi tokë, nuk do të ketë qëndrueshmëri as pér ty, as pér mbretërinë tênde. Prandaj dërgo ta marrin dhe sille tek unë, sepse ai duhet të vdesë. 32 Jonathan i përgjegj Saulit, atit të tij duke i thënë: "Pse duhet të vdesë? Çfarë ka bërë?". 33 Atëherë Sauli e vërtiti ushtën kundër tij pér ta vrarë. Jonathani e kuptoi që vrasja e Davidit ishte diçka e vendosur nga ana e të atit. 34 Kështu Jonathani u ngrit i zemëruar nga tryeza dhe nuk hëngri gjë as ditën e dytë të hënës së re, mbasi ishte i hidhëruar pér Davidin, sepse i ati e kishte trajtuar në mënyrë të turpshme. 35 Të nesërmën në mëngjes, Jonathani doli në fushë në vendin e caktuar me Davidin, duke pasur me vete një djalosh. 36 Ai i tha djaloshit: "Vrapo të më sjellësh shigjetat që unë gjuaj". Ndërsa djaloshi vraponte, ai hodhi një shigjet që kaloi përtëj tij. 37 Kur djaloshi arriti në vendin ku ndodhej shigjeta që Jonathani kishte hedhur, Jonathani i bërtiti nga prapa: "Shigjeta, vallë ka rënë matanë teje?". 38 Pastaj Jonathani i bërtiti akoma djaloshit: "Vrapo shpejt, mbaro punë, mos u ndal!". Kështu djaloshi i Jonathanit mblodhi shigjetat dhe u kthye tek i zoti. 39 Por djaloshi nuk e dinte asgjë; vetëm Jonathani dhe Davidi e dinin si qëndronte çështja. 40 Pastaj Jonathani ia dha armët e tij djaloshit dhe i tha: "Nisu, çoji në qytet". 41 Me t'u nisur djaloshi, Davidi u ngrit nga krahu jugor, ra përbys tri herë me fytyrë pér tokë; pastaj të dy puthen me njeri tjetrin dhe qanë bashkë; por Davidi qau më tepër. 42 Pastaj Jonathani i tha Davidit: "Shko në paqe, tani që ne të dy jemi betuar në emër të Zotit; Zoti le të jetë përgjithmonë dëshmitar midis meje dhe teje dhe ndërmjet pasardhësve të tu dhe pasardhësve të mi". Pastaj Davidi u ngrit dhe iku; dhe Jonathani u kthye në qytet.

21 Pastaj Davidi shkoi në Nob tek prifti Ahimelek; Ahimeleku i doli përpëra Davidit duke u dridhur dhe i tha: "Pse je vetëm dhe nuk ka njeri me ty?". 2 Davidi iu përgjegj priftit Ahimelek: "Mbreti më urdhëroi diçka dhe më tha: "Asnjeri të mos dijë kurrigjë pér çështjen pér të cilën po të dërgoj dhe pér atë që të kam urdhëruar". Njerëzti e mi i kam drejtuar në filan vend. 3 Dhe tani çfarë ke në dorë? Më jep pesë bukë ose çfarë të kesh". 4 Prifti iu përgjegj Davidit, duke thënë: "Nuk kam bukë të zakonshme, ka vetëm bukë të shenjtëruar, me kusht që burrat e tu t'u janë përbajtjat së paku kontaktave me gratë". 5 Davidi iu përgjegj priftit: "Kemi mbetur pa gra, qysh se jemi nisur, tri ditë më parë; enët e njerëzve të mi janë të pastra; në fakt edhe buka është e zakonshme, megjithëse sot është shenjtëruar në enët". 6 Kështu prifti i dha bukën e shenjtëruar, sepse aty nuk kishte tjetër bukë veç asaj të paraqites, që ishte hequr nga prania e Zotit, pér ta zëvendësuar me bukë të ngrohtë në çastin kur hiqet. 7

Atë ditë ndodhej aty një nga shërbëtorët e Saulit, që qëndronte para Zotit; quhej Doeg, Edomiti, kryebariu i Saulit. 8 Davidi i tha Ahimelekut: "Mos ke rastësish pér kolaj ndonjë shtizë a një shpatë? Mbasi unë nuk kam marrë me vete as shpatën, as armët e mia, sepse detyra e ngarkuar nga mbreti ishte urgjente". 9 Prifti u përgjegj: "Është shpata e Goliathit, Filisteut, që ti vrave në lugjinët e Terebintos; është aty prapa efodit, e mbështjellë me një pélhurë; në rast se e do, merre, sepse këtu nuk kemi tjetër veç kësaj". Davidi tha: "Asnjë nuk ia kalon asaj; nëma!". 10 Atë ditë Davidi u ngrit dhe iku nga prania e Saulit; ai shkoi në Akishi, te mbreti i Gathit. 11 Shërbëtorët e Akishi t'i thanë: "A nuk është ky Davidi, mbret i vendit? A nuk këndonin në kor pér të në valle, duke thënë: "Sauli ka vrarë një mijë të tij dhe Davidi dhjetë mijë të tij"?". 12 Davidi i mbajti në zemër këto fjalë dhe pati frikë të madhe nga Akishi, mbret i Gathit. 13 Kështu ndërrroi mënyrën e sjelljes së tij para tye dhe e hiqte veten si të marrë në duart e tyre; bënte shkaravina mbi kanatet e dyerve dhe lëshonte jargë mbi mjekrën e tij. 14 Atëherë Akishi u tha shërbëtorëve të tij: "Ja, e shikoni, ky është i marrë; pse ma keni sjellë? 15 Mos vallë më mungojnë të marrët, dhe ju më sillni këtë pér të bërë të marrin në praninë time? Ai nuk ka pér të hyrë në shtëpinë time!".

22 Pastaj Davidi u nis që andej dhe u strehua në shpellën e Adulamit; kur vëllezërit e tij dhe téré shtëpia e atit të tij e mësuant, zbritën aty poshtë tek ai. 2 Dhe téré ata që hasnin vështirësi, që kishin borxhe o që ishin të pakënaqur u mblohdhën pranë tij dhe ai u bë kreu i tyre. Ishin me të rrëth katërqind veta. 3 Që andej Davidi shkoi në Mitspah të Moabit dhe i tha mbretit të Moabit: "Lejo që ati dhe néné ime të vijnë dhe të banojnë me ju, deri sa unë të mësoj se çfarë do të bëjë Perëndia pér mua". 4 Kështu ai i çoi para mbretit të Moabit, dhe ata qëndruan me të téré kohën që Davidi ndodhej në fortesë. 5 Pastaj profeti Gad i tha Davidit: "Mos qëndro më në fortesë, por nisu dhe shko në vendin e Judës". Atëherë Davidi u nis dhe shkoi në pyllin e Herethit. 6 Kur Sauli mësoi që Davidi dhe njerëzit që ishin me tē genë zbuluar (Sauli ndodhej atëherë në Gibeah poshtë nén drurin e marinës në Ramah, me ushtën e tij në dorë dhe të gjithë shërbëtorët e tij e rrerthonin). 7 Sauli u tha shërbëtorëve që i rinin rrëth e qark: "Më dégjoni tani, Beniaminit! Biri i Isait do t'ju japë juve ara dhe vreshta. Do t'ju bëjë të gjithëve komandantë të mijëshëve dhe qindëshëve? 8 Të gjithë ju keni komplotuar, dhe asnjë nga ju nuk më ka informuar pér besëlidhjen, që im bir ka lidhur me birin e Isait; dhe nuk ka asnjë prej jush që t'i vijë keq pér mua dhe të më njoftojë që im bir ka ngritur kundër meje shërbëtorin tim që të më kurdisë kurthe siç bën sot?". 9 U përgjegj atëherë Idumei Doeg, që rrinte në krye të shërbëtorëve të Saulit, dhe tha: "Unë e pashë birin e Isait kur erdhë në Nob tek Ahimeleku, bir i Ahitubit; 10 ky është këshilluar me Zotin lidhur me të, i dha ushqime dhe i dorëzoi shpatën e Filisteut Goliath". 11 Atëherë mbreti dërgoi të thërrasin priftin Ahimelek, birin e Ahitubit, dhe téré shtëpinë e atit të tij, priftërinjtë që ishin në Nob; dhe ata erdhën të gjithë te mbreti. 12 Sauli tha: "Tani dégio, o bir i Ahitubit!". Ai u përgjegj: Ja ku jam, o imzo!. 13 Sauli i tha: "Pse ti dhe biri i Isait keni komplotuar kundër meje, duke i dhënë bukë dhe një shpatë, dhe je këshilluar me Perëndinë lidhur me të, me qëllim që të ngrihet kundër meje dhe të më kurdisë kurthe siç bën sot?". 14 Atëherë Ahimeleku iu përgjegj mbretit, duke thënë: "Po midis gjithë shërbëtorëve të tu kush është besnik si Davidi, dhëndër i mbretit, i gatshëm nén urdhrat e tua dhe i nderuar

në shtëpinë tënde? **15** Vallë sot kam filluar të këshillohem me Perëndinë për të? Mos qoftë kurrë, që mbreti të akuzojë për gjëra të tilla shërbëtorin e tij apo dikë nga shtëpia e atit tim, sepse shërbëtori yt nuk dinte asgjë nga tërë kjo, as pak e as shumë". **16** Mbreti tha: "Ti me siguri ke për të vdekur, Ahimelek, ti dhe tërë shtëpia e atit tênd!". **17** Atëherë mbreti urdhëroi rojet që e rrëthonin: "Kthehu dhe vrithi priftërinjtë e Zotit, sepse edhe ata mbajnë anën Davidit dhe e dinin që ai kishte ikur, por nuk më njoftuan". Por shërbëtorët e mbretit nuk deshën të zgjatnin duart për të goditur priftërinjtë e Zotit. **18** Atëherë mbreti i tha Doegut: "Kthehu ti dhe godit priftërinjtë!". Kështu Idumeti Doeg u kthyte dhe goditi priftërinjtë; atë ditë vrua tetëdhjetë e pesë persona që mbanin efodin prej liri. **19** Sauli goditi gjithashtu me shpatë Nobin, qytetin e priftërinjve, burrat, gratë, të vegjilët, foshnjat e gjirrit, lopët, gomarët dhe deleti; i vrua të gjithë me shpatë. **20** Megjithatë një nga bijtë e Ahimelekut, bir i Ahitubit, i quajtur Abiathar, shpëtoi dhe u strehua pranë Davidit. **21** Abiathari i njoftoi Davidit që Sauli kishte vrrarë priftërinjtë e Zotit. **22** Davidi i tha Abiatharit: "Unë e dija mirë atë ditë që Idumeu Doeg, i cili ndodhej aty, pa dyshim do ta lajmëronte Saulin. Unë jam shkaktari i vdekjes të të gjithë personave të shtëpisë së atit tênd. **23** Rri me mua, mos ki frikë; ai që kérkon jetën time kérkon edhe tênden; por me mua do të jesh i sigurt.

23 Pastaj i thanë Davidit: "Ja, Filistejtë janë duke luftuar kundër Kejlahut dhe po plaçksin lëmenjtë". **2** Kështu Davidi u këshillua me Zotin, duke thënë: "Të shkoj unë t'i mund këta Filistejtë". Zoti iu përgjegj me këto fjalë Davidit: "Shko, mundi Filistejtë dhe shpëto Kejlahun". **3** Por njerëzit e Davidit i thanë: "Ja, ne na ka zënë frika që këtu në Jude, si do të bëhet pastaj në rast se shkojmë në Kejlah kundër trupave të Filisteje?". **4** Davidi u këshillua përsëri me Zotin dhe Zoti iu përgjegj dhe i tha: "Çohu, zbrit në Kejlah, sepse unë do t'i jap Filistejtë në duart e tua". **5** Atëherë Davidi shkoi me njerëzit e tij në Kejlah, luftoi kundër Filisteje, ua mori bagëtinë dhe bëri kërdi të madhe në radhët e tyre. Kështu Davidi çlroji banorët e Kejlahut. **6** Kur Abiathari, bir i Ahimelekut, u strehua pranë Davidit në Kejlah, solli me vete edhe efodin. **7** Sauli e njoftuan që Davidi kishte arritur në Kejlah. Atëherë Sauli tha: "Perëndia e ka dorëzuar në duart e mia, sepse vajti të mybllet në një qytet që ka porta dhe shule". **8** Sauli mblodhi tërë popullin për lufë, për të zbritur në Kejlah dhe për të rrëthuar Davidin dhe njerëzit e tij. **9** Kur Davidi mësoi që Sauli po kurdiste të keqen kundër tij, i tha priftit Abiathar: "Sille këtu efodin". **10** Pastaj Davidi tha: "O Zot, Perëndi i Izraelit, shërbëtori yt e ka kuptuar qartë që Sauli kérkon të vijë në Kejlah për ta shkatërruar qytetin për shkakun tim. **11** Kërret e Kejlahut a do të më dorëzojnë në duart e tij? A do të zbesë Sauli si ka dëgjuar shërbëtori yt? O Zot, Perëndi i Izraelit, bëja të ditur shërbëtorit tênd!". Zoti i përgjegj: "Ka për të zbritur". **12** Davidi pyeti akoma: "Kërret e Kejlahut a do të më dorëzojnë mua dhe njerëzit e mi në duart e Saulit?". Zoti i përgjegj: "Do t'ju dorëzojnë". **13** Atëherë Davidi dhe njerëzit e tij, rrëth gjashtëqind veta, dolën nga Kejlahu dhe brodhën sa andej e këtej. Kur Sauli u njoftu që Davidi kishte ikur nga Kejlahu, ai hoqi dorë nga fushata e tij. **14** Davidi banoi në fortesa të shkretëtirës dhe qëndroi në krahinën malore të shkretëtirës së Zifit. Sauli e kërkonte vazhdimisht, por Perëndia nuk ia dorëzoi në dorë. **15** Davidi, duke ditur që Sauli ishte nisur për ta vrrarë, mbeti në shkretëtirën e Zifit, në pyll. **16** Atëherë Jonathani, bir i Saulit, u ngrit dhe shkoi te Davidi në pyll; dhe e

ndihmoi të gjejë forcë te Perëndia. **17** Pastaj i tha: "Mos ki frikë, sepse Sauli, ati im, nuk do të arrijë të të shtjerë në dorë; ti do të mbretërosh mbi Izraelin dhe unë do të jem i dyti pas teje. Vëtë Sauli, ati im, e di këtë". **18** Kështu të dy bënë një besëlidhje para Zotit; pas kësaj Davidi mbeti në pyll, kurse Jonathani shkoi në shtëpinë e tij. **19** Pastaj Zifejtë shkuan te Sauli në Gibeah dhe i thanë: "A nuk rri Davidi i fshehur në fortesa në pyll, mbi kodrën e Hakilahut që ndodhet në jug të shkretëtirës? **20** Prandaj, o mbret, zbrit, sepse gjithë déshira e shpiritit tê është të zbesrës; do të mendojmë ne ta dorëzojmë në duart e mbretit". **21** Sauli tha: "Qofshi të bekuar nga Zoti, sepse ju ka ardhur keq për mua! **22** Shkoni, ju lutem, dhe sigurohuni më mirë për të njohur dhe për të parë vendin ku strehohet, dhe kush e ka parë atje, sepse më thonë që ai është shumë dinak. **23** Përpinquni të njihni të gjitha vendet e fshehta ku strehohet; pastaj kthehu tek unë me lajme të sigurta dhe unë do të vij me ju. Kështu, në qoftë se ai është në atë vend, unë do ta kërkoj midis të gjithë mijërave të Judës". **24** Atëherë ata u ngritën dhe shkuan në Zif, përpara Saulit; por Davidi dhe njerëzit e tij ishin në shkretëtirën e Maonit, në Arabah, në jug të shkretëtirës. **25** Kur Sauli dhe njerëzit e tij shkuan ta kérkojnë, Davidin e kishin lajmëruar; prandaj ai zbriti te shkëmbi dhe mbeti në shkretëtirën e Maonit. Kur e mori vesh Sauli, e ndoqi Davidin në shkretëtirën e Maonit. **26** Sauli ecte mbi një anë të malit, ndërsa Davidi me gjithë njerëzit e tij ecnin në anën tjetër. Kur Davidi po shpejtonte marshimin e tij për t'i shpëtuar Saulit, ndërsa Sauli dhe njerëzit e tij ishin duke rrëthuar Davidin dhe njerëzit e tij për t'i kapur, **27** arriti te Sauli një lajmëtar që tha: "Shpejtohu të vish, sepse Filistejtë kanë pushtuar vendin". **28** Kështu Sauli nuk e ndoqi më Davidin dhe shkoi të përballojë Filistejtë; prandaj ky vend u quajt "shkëmbi i ndarjes". **29** Pastaj që andej Davidi shkoi për t'u vendosur në fortesat e En-Gedit.

24 Kur Sauli u kthyte nga ndjekja e Filistejeve, i njoftu sa vijon: "Ja, Davidi është në shkretëtirën e En-Gedit". **2** Atëherë Sauli mori tre mijë njerëz të zgjedhur nga tërë Izraeli dhe shkoi të kérkojë Davidin dhe njerëzit e tij përballë shkëmbinjve të dhive të egra. **3** Me të arritur në vathët e deleve gjatë rrugës, ku ndodhej një shpellë, Sauli hyri brenda saj për të bërë një nevojë natyrare. (Davidi dhe njerëzit e tij ishin në fund të shpellës). **4** Njerëzit e Davidit i thanë: "Kjo është dita gjatë së cilës Zoti të thotë: "Ja, unë po ta dorëzoj në dorën tënde armikun tênd; bëj me të ç'të duash"". Atëherë Davidi u ngrit dhe pa u diktuar preu një cep të mantelit të Saulit. **5** Por pas kësaj Davidit i rahu zemra, sepse i kishte prerë cepin e mantelit Saulit. **6** Kështu u tha njerëzve të tij: "Të më ruajë Zoti nga kryerja e një veprimi të tillë kundër zotërisë sime, kundër të vajosurit të Zotit, nga shtrirja e dorës sime kundër tij, sepse është i vajosuri i Zotit". **7** Me këto fjalë Davidi i ndali njerëzit e tij dhe nuk i la të hidhen kundër Saulit. Pastaj Sauli u ngrit, doli nga shpella dhe vazhdoi rrugën e tij. **8** Pas kësaj edhe Davidi u ngrit, doli nga shpella dhe i thirri Saulit, duke thënë: "O mbret, o imzot!". Atëherë Sauli u kthyte, dhe Davidi uli fytyrën për tokë dhe u përul. **9** Davidi i tha Saulit: "Pse dëgjon fjalët e njerëzve që thonë: "Davidi kérkon të të bëj keq?". **10** Ja, sot sytë e tu panë që sot Zoti të kishte dorëzuar në duart e mia në atë shpellë; dikush më tha të vras, por unë të kurseva dhe thashë: "Nuk do ta shtrij dorën kundër zotërisë tim, sepse është i vajosuri i Zotit". **11** Veç kësaj, o ati im, shiko në dorën time cepin e mantelit tênd. Në rast se kam prerë cepin e mantelit tênd dhe nuk të kam vrarë, mund të kuptosh dhe të bindesh që nuk ka

në veprimet e mia ligësi, as rebelim dhe se nuk kam mëkatuar kundër teje; por ti po më kurdis gracka për të më hequr jetën! **12** Zoti le të vendosë midis teje dhe meje dhe Zoti le të më marrë hakun kundër teje; sepse unë nuk do ta ngre dorën kundër teje. **13** Ashtu si thotë proverbi i lashtë: "Ligësia vjen nga të liqtë". Por unë nuk do ta shtrij dorën time kundër teje. **14** Kundër kujt ka dalë mbreti i Izraelit? Cilin je duke persekutuar? Një gen që ngordhur, një plesht? **15** Zoti le të jetë gjykatës dhe le të sigurojë drejtësi midis meje dhe teje; të ketë mundësinë të shohë dhe të mbrojë çështjen time, të më japë hak, duke më liruar nga duart e tua". **16** Kur Davidi mbaroi së thënë këto fjalë Saulit, ky i tha: "Ky éshët zëri yt, biri im David?". Dhe Sauli ngriti zërin dhe filloi të qajë. **17** Pastaj i tha Davidit: "Ti je më i drejtë se unë, sepse më ke bërë të mira, kurse unë të kam bërë të këqija. **18** Ti sot tregove qe je sjellë mirë me mua, sepse Zoti më kishte lënë në duart e tua, por ti nuk më vrave. **19** Kur, pra, një njeri takon armikun e tij dhe e lë të shkojë në paqe? Zoti të dhëntë të mira për atë që më ke bërë sot. **20** Tani e di me siguri që ti do të mbretërosh dhe që mbretëria e Izraelit do të jetë e qëndrueshme në duart e tua. **21** Prandaj betomu në emër të Zotit që nuk do t'i vrasësh pasardhësit e mi pas meje dhe nuk do ta fshish emrin tim nga shtëpia e atit tim". **22** Davidi iu betua Saulit. Pastaj Sauli shkoi në shtëpinë e tij, ndërsa Davidi dhe njerëzit e tij u ngjithën në fortësë.

25 Pastaj Samuelli vdiq, dhe tërë Izraeli u mblohdh dhe e quau, e varrosën në shtëpinë e tij në Ramah. Atëherë Davidi u ngrit dhe zbriti në shkretëtirën e Paranit. **2** Në Maon jetonte një njeri pronat e të cilin ndodheshin në Karmel; ky njeri ishte shumë i pasur; kishte tre mijë dele dhe një mijë dhi, dhe ndodhej në Karmel për të qethur delet e tij. **3** Ky njeri quhej Nabal dhe gruaja e tij Abigail; ajo ishte një grua me gjykim të shëndoshë dhe e hijshme, por burri i saj ishte i ashpër dhe i keq në veprimet e tij; ai rriddhe nga Kalebi. **4** Kur Davidi mësoi në shkretëtirë që Nabali ishte duke qethur delet e tij, **5** dërgoi dhjetë të rinx; Davidi u tha të rinjve: "Ngjituni në Karmel, shkon tek Nabali dhe pyeten nga ana ime në se éshët mirë. **6** dhe i thoni kështu: "Shëndet! Paqe ty, paqe shtëpisë sate dhe paqe qdo gjëje që të përklet! **7** Mësova që te ti ndodhen qethësit; kur barinjtë e tu ndodheshin te ne, nuk u kemi bërë asnjë të keqe, dhe nuk u ka munguar gjë gjatë kohës që kanë qenë në Karmel. **8** Pyet shërbëtorët e tu dhe do të ta thonë. Paçin hirin tënd këta të rinx, sepse kemi ardhur në një ditë gjëzimi; jepu, të lutem, shërbëtorëve të tu dhe birit tê David ç'te kesh mundësi". **9** Kështu të rinjtë e Davidit shkuan dhe i njoftuan Nabalin têrë këto fjalë në emër të Davidit, pastaj pritën. **10** Por Nabali iu përgjegj shërbëtorëve të Davidit, duke thënë: "Kush éshët Davidi dhe kush éshët biri i Isait? Sot ka shumë shërbëtorë që largohen nga zotérinjtë e tyre. **11** Do të marr, pra, bukën time, ujin tim dhe mishin e kafshëve që kam vrarë për qethësit e mi, për t'uua dhënë njerëzve që unë nuk di se nga vijnë?". **12** Kështu të rinjtë e Davidit morën përsëri rrugën e tyre, u kthyen dhe shkuan të njoftojnë têrë këto fjalë. **13** Atëherë Davidi u tha njerëzve të tij: "Secili do të ngjesh shpatën". Kështu secili ngjeshti shpatën e tij dhe Davidi ngjeshi të vetën; rreth katërqind veta shkuan pas Davidit dhe dyqind mbetën me plaçkat. **14** Por një nga shërbëtorët e lajmëroi Abigailin, gruan e Nabalin, duke thënë: "Ja, Davidi ka dërguar lajmëtarë nga shkretëtira për të pëershëndetet zotin tonë, por ai i ka fyer. **15** Mirëpo këta njerëz janë sjellë shumë mirë me ne, nuk na kanë bërë asnjë të keqe dhe nuk ka munguar asnjë në kohën që kemi bredhur bashkë

me ta nëpër fusha. **16** Ata kanë qenë për ne një mur mbrojtjeje natën e ditën për gjithë kohën që kemi kullotur bashkë me ta kopenë tonë. **17** Dije dhe shiko atë që duhet të bësh, sepse ka për t'i ngjarë ndonjë fatkeqësi zotit tonë dhe tërë shtëpisë së tij; ai éshët një njeri aq i keq, sa nuk mund t'i flasësh". **18** Atëherë Abigaili mori me nxitim dyqind bukë, dy calikë verë, pesë dele të gatuara, pesë masa gruri të pjekur, njëqind vle rrush të thatë dhe dyqind bukë fiku dhe i ngarkoi mbi gomarë. **19** Pastaj u tha shërbëtorëve të saj: "Shkon para meje, unë do t'ju ndjek". Por nuk i tha asnjë Nabalit, burrit të saj. **20** Ndërsa ajo po zbriste hipur mbi gomari dhe ra përmbyss me fytyrën për tokë përparrë Davidit. **21** Kështu u shtri në këmbët e tij dhe tha: "O imzot, mbi mua, vetëm mbi mua bie faj! Por lejo shërbëtoren tênde të flasë, dhe ti dëgjo fjalët e saj. **25** Të lutem, mos ia vërt re atij njeriu të neveritshëm, Nabalin, sepse ai éshët pikërisht ashtu si e ka emrin, ai quhet Nabal dhe karakterizohet nga budallallëku; por unë, shërbëtoria jote, nuk i kam parë të rinjtë e dërguar nga zotëria im. **26** Kështu, pra, imzot, ashtu siç éshët e vërtetë që Zoti rron dhe që shpirti yt jeton, Zoti të ka penguar të derdhësh gjak dhe të vendosësh drejtësi me duart e tua. Armiqtë e tu dhe ata që duan t'i bëjnë keq zotërisë sime qofshin si Nabali! **27** Dhe tani kjo dhuratë që shërbyesja jote i ka sjellë zotërisë sime, t'u jepet të rinjve që ndjekin zotërinë tim. **28** Por falja fajin shërbëtore-sate; me siguri Zoti do ta bëjë të qëndrueshme shëtipinë e zotërisë tim, sepse zotëria im lufton në betejat e Zotit, dhe gjatë tërë kohës së jetës sate nuk éshët gjetur asnjë e keqe te ti. **29** Në rast se del dikush që të përsekutojë dhe të kërkojë jetën tênde,jeta e zotërisë sim do të ruhet në peshtafin e jetës pranë Zotit, Perëndisë tênd, ndërsa jetën e armiqve të tu Zoti do ta flakë si nga zgavra e një hobëje. **30** Kështu, kur Zoti t'i ketë bërë zotërisë tim të mirat që i ka premtuar dhe të të ketë vënë në krye të Izraelit, **31** kjo gjë nuk do të jetë dhimbje për ty, as edhe një brejtje e ndërgjegjes së zotërisë tim; domethënë të ketë derdhur gjak pa shkak dhe të ketë marrë hak me vetëgjyqësi. Por kur Zoti do t'i bëjë të mira zotërisë tim, kujto shërbëtoren tênde". **32** Atëherë Davidi i tha Abigailit: "Qoftë i bekuar Zoti, Perëndia i Izraelit, që sot të dërgoi ballë meje! **33** E bekuar qoftë këshilla jote dhe e bekuar qofsh ti që më pengove sot të derdh gjak dhe të vendos drejtësinë me duart e mia! **34** Sepse, sigurisht, ashtu siç éshët e vërtetë që rron Zoti, Perëndia i Izraelit, që më ka penguar të të bëjë të keqen, po të mos ishe nxituar të më dilje përrpara, në të gdhirë të ditës Nabalin nuk do t'i kishte mbetur asnjë njeri i gjallë". **35** Kështu Davidi mori nga duart e saj ato që ajo kishte sjellë dhe i tha: "Kthehu në paqe në shtëpinë tênde; shiko, unë dëgjova zërin tênd dhe pata respekt për personin tênd". **36** Abigaili u kthyte pastaj te Nabali; ai kishte shtruar banket në shtëpinë e tij, një banket prej mbreti. Nabali e kishte zemrën të gëzuar, ishte i dehur xurxull; prandaj ajo nuk i tha asnjë, as pak as shumë, deri sa gdhii. **37** Por të nesëmen në mëngjes, kur efekti i verës kishte kaluar, gruaja i tregoi Nabalin këto gjëra; atëherë zemra iu ligështua dhe ai mbeti si një gur. **38** Rreth dhjetë ditë më

vonë Zoti e goditi Nabalin dhe ai vdiq. **39** Kur mësoi që Nabali kishte vdekur, Davidi tha: "Qoftë i bekuar Zoti, që më dha hak për fyerjen e rëndë të Nabalin dhe nuk e lejoi shërbëtorin e tij të kryejë ndonjë të keqe! Zoti bëri që të bjerë mbi kokën e tij ligësia e Nabait". Pastaj Davidi dërgoi një njeri të flasë me Abigailin, me qëllim që ajo të bëhej bashkëshortja e tij. **40** Shërbëtorët e Davidit erdhën te Abigaili në Karmel dhe i folën kështu, duke thënë: "Davidi na ka dërguar te ti, sepse dëshiron të marrë përgjithësia". **41** Atëherë ajo u ngrit në këmbë, ra përmbyss me fytyrën pér tokë dhe tha: "Ja, t'u bëftë shërbëtorja jote sklavë, që t'u lajë këmbët shërbëtorëve të zotërisë tim". **42** Pastaj Abigaili u ngrit me nxitim, hipi mbi një gomar dhe, e ndihmuar nga pesë vajza, ndoqi lajmëtarët e Davidit dhe u bë bashkëshortja e tij. **43** Davidi mori edhe Ahinoamin e Jezreelit, dhe që të dyja u bënë bashkëshorte të tij. **44** Por Sauli ia kishte dhënë vajzën e tij Mikal, që ishte gruaja e Davidit, Paltit, birit të Lashit, që ishte nga Galimi.

26 Zifejtë erdhën te Sauli në Gibeah dhe i thanë: "Mos éshëtë fshehur Davidi në kodrén e Hakilahut në kufi me shkretëtirën?". **2** Atëherë Sauli u ngrit dhe zbriti në drejtim të shkretëtirës së Zifit, duke pasur me vete tre mijë njerëz të zgjedhur të Izraelit, pér të kérkuar Davidin në shkretëtirën e Zifit. **3** Sauli e ngriti kampin e tij në kodrën e Hakilahut, që ndodhet në kufi me shkretëtirën pranë rrugës, ndërsa Davidi gjendej në shkretëtirë. Kur e kuptoi që Sauli vinte pér ta kérkuar në shkretëtirë. **4** Davidi dërgoi disa spinë dhe mësoi që Sauli kishte arritur me të vërtetë. **5** Atëherë Davidi u ngrit dhe shkoi në vendin ku Sauli kishte ngritur kampin. Davidi vrojtoi vendin ku ishin shtrirë Sauli dhe Abneri, bir i Nerit, komandant i ushtrisë së tij. Sauli ishte shtrirë në kampin e qerreve dhe njerëzit e tij ishin rrëth tij. **6** Davidi iu drejtua pastaj Hiteut Alimelek dhe Abishait, birit të Tserujahut dhe vëlla i Joabit; dhe u tha atyre: "Kush do të vijë me mua te Sauli në kamp?". Abidhai u përgjegj: "Do të vij unë bashkë me ty". **7** Kështu Davidi dhe Abishai arritin natën te këta njerëz; dhe ja që Sauli rrinte shtrirë i përgjumur në kampin e qerreve, me shtizën e tij të ngulur në tokë, nga ana e kokës, kurse Abneri dhe njerëzit e tij po flinë rrëth tij. **8** Atëherë Abishai i tha Davidit: "Sot Perëndia të ka dhënë në dorë armikun tênd; prandaj, të lутем, më lejo ta godas me shtizë dhe ta mbërrithej në tokë me një të rënë të vetme; nuk do të ketë nevojë pér një goditje të dytë". **9** Por Davidi i tha Abishait: "Mos e vrit; kush me të vërtetë mund të ngrejë dorën kundër të vajosurit të Zotit pa u bërë fajtor?". **10** Pastaj Davidi shtoi: "Ashtu siç éshëtë e vërtetë që Zoti rron, vetëm Zoti do ta godasë; o sepse do t'i vijë dita dhe ka pér të vdekur, o sepse do të shkojë të luftojë dhe do të vritet. **11** Zoti t'ë më ruajë që të mos e shtyjë dorën kundër të vajosurit të Zotit! Tani, të lutem merre shtizën që éshëtë pranë kokës së tij dhe enët e ujtit dhe të ikim". **12** Kështu Davidi mori shtizën dhe kanën e ujtit që ishte pranë kokës së Saulit dhe iku. Asnjeri nuk pa gjë, asnjieri nuk vuri re, asnjieri nuk u zgjuja; të gjithë flinin, sepse një gjumë i thellë i dërguar nga Zoti i kishte zënë. **13** Pastaj Davidi kaloi në krahun e kundërt dhe u ndal larg, në majën e malit; kishte një lartësi të madhe midis tyre. **14** Atëherë Davidi u thirri njerëzvë të Saulit dhe të Abnerit, birit të Nerit, dhe u tha: "Abner, nuk po përgjigjesh?". Abneri u përgjegj dhe tha: "Kush je ti që po i bërtet mbretit?". **15** Davidi i tha kështu Abnerit: "A nuk je një njeri trim? Dhe kush éshëtë baraz me ty në Izrael? Pse, pra, nuk e ruajte mirë mbretin, zotërinë tênde? Njëri nga populli erdhë në fakt pér të vrarë mbretin, zotërinë tênde. **16** Ajo që ke bërë nuk éshëtë

aspak e mirë. Ashtu siç éshëtë e vërtetë që Zoti rron, ju meriton i vdekjen, sepse nuk e keni ruajtur mirë zotërinë tuaj, të vajosurin e Zotit! Dhe tanë Shiko ku éshëtë shtiza e mbretit dhe kana e ujti që ishte pranë kokës së tij!". **17** Sauli njohu zérin e Davidit dhe tha: "A éshëtë zéri yt, o biri im David?". Davidi u përgjegj: "Éshëtë zéri im, o mbret, o imzot!". **18** Pastaj shtoi: "Pse zotëria im e persekuton shërbëtorin e tij? C'kam bërë? C'farë të keqe kam kryer? **19** Prandaj tani, të lutem, dëgjo, o mbret, o imzot, fjalët e shërbëtorit tênd. Në rast se Zoti të nxit kundër meje, ai le të pranojë një blatim! Por në rast se janë njerëz, qofshin të mallkuar përpara Zotit, sepse sot më kanë përzënë që të më pengonin të merria pjesën në trashëgiminë e Zotit, duke më thënë: "Shko t'u shërbesh perëndive të tjera". **20** Tani, pra, gjaku im mos rëntë në tokë larg pranisë të Zotit! Sepse mbreti i Izraelit doli pér të kérkuar një plesht, ashtu si gjuanjë një thëllëzë nëpër male". **21** Atëherë Sauli tha: "Kam mëkatuar; ktheu, biri im David, sepse nuk do të bëj më asnjë të keqe, sot jeta ime ishte e çmuar në sytë e tua; ja, kam vepruar si një budalla dhe kam gabuar rëndë". **22** Davidi u përgjegj: "Ja, shtiza e mbretit; le të vijë këtu një nga të rinjtë e ta marrë. **23** Zoti do t'i japë secilit simbas drejtësisë dhe besnikërisë së tij; sot në fakt Zoti të kishte dhënë në duart e mia, por unë nuk desha të shtrija dorën time kundër të vajosurit të Zotit. **24** Ashtu si sot jeta jote ka qenë e çmuar në sytë e mi, kështu ka pér të qenë e çmuar jeta ime në sytë e Zotit; dhe ai të më largojë çdo fatkeqësi". **25** Atëherë Sauli i tha Davidit: "Qofsh i bekuar, biri im David. Ti do të bësh vepra të mëdha dhe ke pér të dalë me siguri fitimtar". Kështu Davidi vazhdoi rrugën e tij dhe Sauli u ktheu në shtëpinë e vet.

27 Davidi tha në zemër të tij: "Një ditë ose një tjetër unë do të vritem nga dora e Saulit; prandaj nuk ka asgjë më të mirë pér mua se sa të shpëtoj kokën në vendin e Filisteive; kështu Sauli do të heqë **2** Prandaj Davidi u ngrit dhe shkoi, bashkë me gjashtëqind njerëzit që kishte me vete, te Akishi, bir i Maokut, mbret i Gathit. **3** Kështu Davidi qëndroi me Akishin në Gath, ai vetë dhe njerëzit e tij, secili me familjen e vet; Davidi me dy bashkëshortet e tij: Jezreelitja Ahinoama dhe Karmelitja Abigail, që kishte qenë gruaja e Nabalit. **4** Pastaj i njoftuan Saulit që Davidi kishte ikur në Gath, dhe ai nuk e kérkoi më. **5** Davidi i tha Akishit: "Në rast se gëzoj hirin tênd, të më jepet një vend në një qytet të fushës ku unë të mund të banoj. Pse duhet që shërbëtorit të tê banojë me ty në qytetin mbretëror?". **6** Kështu atë ditë Akishi i dha Tsiklagun; pér këtë arësyte Tsiklagu u ka përkitur mbretërvë të Judës deri ditën e sotme. **7** Davidi qëndroi në vendin e Filisteive një vit e katër muaj. **8** Davidi dhe njerëzit e tij niseshin dhe bénin plaçkitje në vendin e Geshuritëve, të Girzitëve dhe të Amalekitëve; këto popullata banonin prej kohëve të vjetra në këtë vend duke u shtrirë nga Shuri deri në vendin e Egjiptit. **9** Davidi e shkretonte vendin dhe nuk linte gjallë as burra as gra; pastaj merrte dele, lopë, gomarë, deve dhe rroba, dhe kthehej dhe shkonte tek Akishi. **10** Kur Akishi e pyeste: "Ku keni plaçkitur sot?", Davidi i përgjigjej: "Kundër jugut të Judës, kundër jugut të Kenejeve". **11** Davidi nuk linte gjallë as burra as gra, sepse mund të çonin lajme, dhe thoshte: "Mund të japijn njoftime mbi ne dhe të thonë: "Kështu ka bërë David"". Kështu veproi ai gjatë gjithë kohës që qëndroi në vendin e Filisteive. **12** Kështu Akishi i besonte Davidit dhe thoshte: "Ai u bë i urrejtshëm nga populli i Izraelit dhe kështu do të jetë gjithmonë shërbëtori im".

Ato ditë Filistejtë mblohdhën ushtrinë e tyre pér tē luftuar Izraelin. Atéheré Akishi i tha Davidit: "Dije mirë që duhet tē dalësh tē luftosh bashkë me mua, ti dhe njerëzit e tu". 2 Davidi iu përgjegj Akishit: "Ti me siguri ke pér tē parë atë që do tē bëjë shërbëtori yt". Atéheré Akishi i tha Davidit: "Mirë, pra, unë do tē tē bëhem roje personale pér gjithnjë". 3 Samueli kishte vdekur dhe gjithë Izraeli e kishte qarë, e kishin varrosur në Ramah, në qytetin e tij. Dhe Sauli kishte përzënë nga vendi mediumet dhe shortarët. 4 Kështu Filistejtë u mblohdhën dhe erdhën tē fushojnë në Shunem, ndërsa Sauli mblohdhi téré Izraelin dhe fushoi në Gilboa. 5 Kur Sauli pa ushtrinë e Filistejeve pati frikë dhe zemra e tij u drodh fortë. 6 Kështu Sauli i kërkoi këshillë Zotit dhe Zoti nuk iu përgjegj as me anë tē èndrrave, as nëpërmjet Urimit dhe as me anë tē profetëve. 7 Atéheré Sauli u tha shërbëtorëve të tij: "Më gjeni një grua që tē jetë mediume, me qëllim që unë tē mund tē shkoj tek ajo pér t'u këshilluar". Shërbëtorët e tij i thanë: "Ja, në En-Dor ka një grua që èshtë mediume". 8 Kështu Sauli u vesh ndryshe pér tē mos u njohur dhe u nis me dy burra. Arritën tek ajo grua natën dhe Sauli i tha: "Bëj një shortari pér mua, tē lutem, me një seancë spiritizmi dhe më thirr atë që do tē tē them". 9 Gruaja iu përgjegj: "Ja, ti e di ç'ka bérë Sauli; ai i ka shfarosur nga vendi mediumet dhe shortarët. Pse i ngrë jetës sime, pér tē shkaktuar vdekjen time?". 10 Atéheré Sauli iu betua në emër tē Zotit, duke thënë: "Ashtu siç èshtë e vërtetë që Zoti rron, asnjë ndëshkim nuk do tē kesh pér këtë!". 11 Gruaja i tha: "Cilin duhet tē tē nxjerr?". Ai i tha: "Më nxirr Samuelin". 12 Kur pa Samuelin, gruaja bërtiti me zë tē lartë; dhe gruaja i tha Saulit: "Pse më mashtrove? Ti je Sauli!". 13 Mbreti iu përgjegj: "Mos ki frikë; çfarë shikon?". Gruaja i tha Saulit: "Shoh një qenie mbinjerezore që ngrihet nga toka". 14 Ai e pyeti: "Q'formë ka?". Ajo u përgjegj: "Èshtë një plak që po nqjitet dhe èshtë mbëshqellje me një mantel". Atéheré Sauli kuptoi se ishte Samueli, u pérul me fytyréni pér tokë dhe ra përbëmis. 15 Samueli i tha Saulit: "Pse më shqetësove duke bérë që tē dal?". Sauli iu përgjegj: "Ndonhem në një ankth tē madh, sepse Filistejtë më luftojnë dhe Perëndia èshtë larguar nga unë, dhe nuk më përgjigjet 16 Samueli i tha: "Pse këshillohesh me mua, në qoftë se Zoti èshtë larguar nga ti dhe èshtë bérë armiku yt? 17 Zoti veproi ashtu siç kishte thënë nëpërmjet meje. Zoti e shkëputi mbretërinë nga duart e tua dhe ia dha një tjetri, Davidit, 18 sepse nuk iu bindë zërit tē Zotit dhe nuk zbatove në jetë zemërimin e thellë tē tij kundër Amalekut; pér këtë arsyë Zoti tē bëri sot këtë gjë. 19 Zoti do ta japë edhe Izraelin bashkë me ty në duart e Filistejeve; nesër t'i dhe bijtë e tu do tē jeni me mua. Zoti do tē japë gjithashtu ushtrinë e Izraelit në duart e Filistejeve. 20 Atéheré Sauli ra menjëherë pér së gjati pér tokë, sepse ishte trembur shumë nga fjalët e Samuelli; ai kishte qenë edhe më parë pa fuqi, sepse nuk kishte ngrënë tērë atë ditë dhe tērë atë natë. 21 Gruaja iu afraua Saulit dhe duke e parë tē tmerruar fare, i tha: "Ja, shërbëtorja jote iu bind zërit tēnd; unë vura në rezik jetën time pér t'iu bindur fjalëve që më the. 22 Prandaj dégjo edhe ti zërin e shërbëtores sate dhe lermë tē vë para teje një copë buke; ha, sepse kështu do tē marrësh fuqi pér ta rifilluar rrugën". 23 Por ai refuzoi dhe tha: "Nuk do tē hë". Por shërbëtorët e tij bashkë me gruan ngulën këmbë dhe ai i dégjoi; kështu u ngrit nga toka dhe u ul në shtrat. 24 Gruaja kishte në shtëpi një viç tē majmë; e theri shpejt e shpejt, pastaj mori miellin, gatoi brumin dhe përgatiti disa bukë pa maja. 25 I vuri këto ushqime Saulit dhe shërbëtorëve të tij, dhe ata i hëngren; pastaj u ngritën dhe u nisën po atë natë.

Filistejtë i mblohdhën téré forcat e tyre në Afek, ndërsa Izralitët e ngritën kampin e tyre pranë burimit tē Jezreelit. 2 Princat e Filistejeve ecnin me qindëshet dhe mijëshet e tyre, ndërsa Davidi dhe njerëzit e tij ecnin në praparoje me Akishin. 3 Atéheré kërët e Filistejeve thanë: "Çfarë po bëjnë kështu këta Hebrej?". Akishi iu përgjegj kërëve të Filistejeve: "A nuk èshtë ky Davidi, shërbëtori i Saulit, i mbretit të Izraelit, që ka genë me mua këto ditë o këto vite? Tek ai nuk kam gjetur asnjë tē metë tē madhe nga dita e dezertimit të tij e deri më sot". 4 Por kërët e Filistejeve u zemëruan me tē dhe i thanë: "Ktheje prapa atë njeri me qëllim që tē kthethet në vendin që i ke caktuar. Të mos vijë tē luftojë me ne që tē mos na bëhet armiku ynë gjatë betejës. Si mund ta rifitojë ai favorin e zotërisë së tij, veçse me kokën e këtyre njerëzve? 5 Nuk èshtë ky Davidi pér tē cilin këndonin në kor në vallet, duke thënë: "Sauli ka vrarë mijëshen e tij dhe Davidi dhjetë mijëshen e tij?". 6 Atéheré Akishi thirri Davidin dhe i tha: "Ashtu siç èshtë e vërtetë që Zoti rron, ti je një njeri i drejtë dhe shoh me kënaqësi ecejakun tënd me mua në ushtri, sepse nuk kam gjetur asjgj tē keqe që 7 Prandaj kthetu prapa dhe shko në paqe, mos bëj asjgj që nuk u pëlqen princave të Filistejeve. 8 Davidi i tha Akishi: "Çfarë kam bérë dhe çfarë ke gjetur te shërbëtori yt prej ditës që erdha me ty e deri më sot, që tē më pengojnë tē luftoj kundër armiqve të mbretit, zotërisë tim?". 9 Akishi iu përgjegj Davidit, duke thënë: "E kupton që pér sytë e mi ti je i këndshëm si një engjëll i Perëndisë; por princat e Filistejeve kanë thënë: "Ai nuk duhet tē marrë pjesë me ne në betejë!". 10 aaa see Prandaj çohu herët nesër në mëngjes bashkë me shërbëtorët e zotërisë tënd që kanë ardhur bashkë me ty; çohuni në mëngjes herët dhe nisuni në tē gdhire". 11 Kështu Davidi dhe njerëzit e tij u ngritën herët në mëngjes pér t'u nisur dhe pér t'u kthyer në vendin e Filistejeve. Filistejtë përkundrazi shkuan në Jezreel.

Kur Davidi dhe njerëzit e tij arritin në Tsiklag ditën e tretë, Amalekitët kishin kryer një plaçkitje në Negev dhe në Tsiklag; kishin pushtuar Tsiklagun dhe i kishin vënë zjarrin; 2 kishin zënë robër gratë dhe tērë ata që ndodheshin aty, tē vegjël a tē ritur; nuk kishin vrarë asnjeri, por i kishin marrë me vete dhe kishin shkuar. 3 Kur Davidi dhe njerëzit e tij arritin në qytet, ja, qyteti ishte shkatërruar nga zjarri, dhe gratë, bijtë dhe bijat e tyre i kishin marrë me vete si robër. 4 Atéheré Davidi dhe tērë ata që ishin me tē ngritën zërin dhe qanë, deri sa nuk patën forcë tē qajnë. 5 Dy bashkëshortet e Davidit, Jezreelitja Ahinoama dhe Karmelitja Abigail, e cila kishte qenë bashkëshore e Nabalit, figuronin gjithashtu midis robërvë. 6 Davidi ishte shqetësuar shumë se njerëzit flisnin pér ta vrarë atë me gurë, sepse tē gjithë e kishin shpirtin tē trishtuar pér shkkak tē bijve dhe tē bijave tē tyre; por Davidi u forcuat tek Zoti, Perëndia i tij. 7 Pastaj Davidi i tha priftit Abiathar, birit tē Ahimelekut: "Të lutem, më sill efodin". Abiathari i solli efodin Davidit. 8 Kështu Davidi u këshillua me Zotin dhe e pyeti: "A duhet ta ndjek këtë bandë? Do ta arrij?". Zoti iu përgjegj: "Ndiqe, sepse do ta arrish me siguri dhe do tē rimarrësh pa tjetër çdo gjë". 9 Kështu Davidi u nis me gjashtëqind njerëzit që kishte me vete dhe arriti në përruan Besor, ku n ndalën ata që kishin mbetur prapa; 10 por Davidi vazhdoi ndjekjen me katërqind njerëz, kurse dyqind mbetën prapa, sepse ishin tepër tē lodhur pér tē kapërcyer përuan e Besorit. 11 Gjetën në fushë një Egjiptas dhe ia quan Davidit. I dhanë bukë pér tē ngrënë dhe ujë pér tē pirë; 12 i dhanë gjithashtu një copë bukë fiku dhe vile rrushi. Pasi hëngri, ai e mblohdhi veten, sepse nuk kishte

ngrënë bukë as nuk kishte pirë ujë tri ditë e tri netë me radhë. **13** Davidi e pyeti: "Ti kujt i përket dhe nga vjen?". Ai u përgjegj: "Jam një egjipi i ri, shërbëtor i një Amalekiti; pronari im më braktisi, sepse tri ditë më parë u sëmura. **14** Kemi bërë një plaçkjtë në jug të Kerethejve, në territorin e Judës dhe në jug të Tsalebit, dhe i kemi vënë zjarrin Tsiklagut". **15** Davidi i tha: "A mund të më qosh poshtë ku ndodhet kjo bandë?". Ai u përgjegj: "Betomu në emër të Perëndisë që nuk do të më vrashësh dhe nuk do të më dorëzosh në duart e pronarit tim, dhe unë do të çoj poshtë, aty ku gjendet kjo bandë". **16** Dhe e çoi poshtë; dhe ja Amalekitët ishin shpërndarë në të gjithë vendin; hanin, pinin dhe bënin festë për plaçkën e madhe që kishin sjellë nga vendi i Filistejeve dhe nga vendi u Judës. **17** Davidi i sulmoi nga muzgu deri në mbërëmjen e ditës tjetër; asnjeri prej tyre nuk shpëtoi, përvëç katërqind të rinjve që u hipën deveve dhe ia mbathën. **18** Kështu Davidi rimori të gjitha ato që Amalekitët kishin marrë me vete; Davidi gjeti edhe dy gratë e tij. **19** Kështu ata nuk humbën asgjë, as të vegjilit as të rriturit, as bijtë as bijat, as plaçkat dhe as ndonjë gjë tjetër që u kishin marrë. Davidi i rimori të gjitha. **20** Kështu Davidi shiu në dorë kopetë e bagëtisë së imët dhe tufat e bagëtisë së trashë; dhe ata që ecnën para bagëtive thonin: "Kjo është plaçka e Davidit!". **21** Pastaj Davidi arriti te dyqind njerëzit që kishin qenë tepër të lodhur për të shkuar pas Davidit që ai i kishte lënë në përruan e Besorit. Këta i dolën para Davidit dhe njerëzve që ishin me të. Kështu Davidi iu afroa atyre dhe i përshtendeti. **22** Atëherë tërë njerëzit e këqij dhe të poshtër që kishin shkuar me Davdin filluan të thonë: "Me qenë se këta nuk erdhën me ne; nuk do t'u japo asgjë nga plaçka që kemi shtënë në dorë, përvëç grave dhe fëmijve të secilit; t'i marrin dhe të ikin!". **23** Por Davidi tha: "Mos u sillni kështu, o vëllezërit e mi, me atë që Zoti na ka dhënë duke na mbrojtur dhe duke vënë në duart tonë bandën që kishte ardhur kundër nesh. **24** Po kush do t'ju dégjojë në këtë propozim? E njëjtë ka pér të qenë pjesa e atij që shkon pér të luftuar dhe e atij që rri pranë plaçkave; do t'i ndajmë pjesët bashkë". **25** Qysht prej asaj dite u veprua kështu; Davidi e bëri atë statut dhe normë pér Izraelin deri në ditën e sotme. **26** Kur Davidi u kthye në Tsiklag, një pjesë të plaçkës ua dërgoi pleqe të Judës, miq të tij, duke thënë: "Ja një dhuratë e ardhur nga plaçka që u morëm armiqve të Zotit". **27** U dërgoi atyre të Bethelit, të Ramothit të Negevit dhe atyre të Jatirit, **28** atyre të Areorit, atyre të Sifmothit, atyre të Eshtemoas, **29** atyre të Rakalit, atyre të qyteteve të Jerameelitëve dhe atyre të qyteteve të Kenejve, **30** atyre të Hormahut, atyre të Kor-Ashanit, atyre të Athakut, **31** atyre të Hebronit dhe atyre të të gjithë vendeve nga kishte kaluar Davidi me njerëzit e tij.

31 Filistejtë u ndeshën me Izraelin dhe Izraelitët ua mbathën para Filistejeve, dhe ranë të vrarë në malin Gilboa. **2** Filistejtë ndoqën me furi Saulin dhe bijtë e tij; kështu Filistejtë vranë Jonathanin, Abinadabin dhe Malkishuhun, bij të Saulit. **3** Beteja u ashpersua kundër Saulit; harkëtarët e arritën dhe ai u plagos rëndë prej tyre. **4** Sauli i tha shërbëtorëve të tij: "Nxirre shpatën tënde dhe më shpo me të; të mos vinë këta të parrethprerë të më shpojnë dhe të tallen me mua". Por shqyrta i tij nuk deshi ta kryejë këtë veprim, sepse e kishte zënë një frikë e madhe. Atëherë Sauli mori shpatën dhe u hodh mbi të. **5** Kur shqyrta pa se Sauli kishte vdekur, edhe ai u hosh mbi shpatën e vet dhe vdiq me të. **6** Kështu po atë ditë vdiqën bashkë Sauli, tre bijtë e tij, shqyrta dhe tërë njerëzit e tij. **7** Kur Izraelitët që ndodheshin matanë luginës dhe matanë Jordanit panë që njerëzit e Izraelit ua

kishin mbathur me vrap dhe që Sauli dhe bijtë e tij kishin vdekur, braktisën qytetet dhe ua mbathën. Atëherë erdhën Filistejtë dhe u vendosën aty. **8** Të nesërmen Filistejtë erdhën për të zhveshur të vrarët dhe gjetën Saulin dhe tre bijtë e tij të rënë në malin Gilboa. **9** I prenë kokën Saulit, e zhveshën nga armatimi i tij dhe dérguan lajmëtarët në téré vendin e Filistejeve përa çuar lajmin në tempullin e idhujve të tyre dhe popullit. **10** E vendosën pastaj armaturën e tij në tempullin e Ashtarothit dhe e varën kufomën e tij në muret e Beth-Shanit. **11** Por kur banorët e Jabeshit të Galaadit mësuan atë që Filistejtë i kishin bërë Saulit, **12** téré njerëzit trima u ngritën, ecën téré natën dhe hoqën nga muret e Beth-Shanit kufomën e Saulit dhe kufomat e bijve të tij; pastaj u kthyen në Jabesh dhe këtu i dogjën ato. **13** Pastaj muarren kockat e tyre, i varrosën poshtë marinës në Jabesh dhe agjëruan shtatë ditë me radhë.

2 i Samuelit

1 Pas vdekjes së Saulit, Davidi u kthye nga masakra e Amalekitëve dhe u ndal dy ditë në Tsiklag. **2** Ditën e tretë arriu në kampin e Saulit një burrë me rroba të grisura dhe me kokën me dhe. Sa arriti pranë Davidit, ai ra për tokë dhe u përkul. **3** Davidi e pyeti: "Nga vjen?". Ai iu përgjigji: "Kam ikur nga kampi i Izraelit". **4** Davidi i tha: "Si u bë? Të lutem, më trego". Ai iu përgjigji: "Populli iku nga fusha e betejës dhe shumë njerëz ranë dhe vdiqën; edhe Sauli dhe biri i tij Jonatan kanë vdekur". **5** Atëherë Davidi e pyeti të riun që i tregonte ngjarjen: "Si e di ti që Sauli dhe biri i tij Jonatan kanë vdekur?". **6** I ri që i tregonte ngjarjen tha: "Ndodhesha rastësish në malin Gilboa, kur pashë Saulin të mbështetur në shtizën e tij, ndërsa qerret dhe kalorësit e ndiqnin nga atër. **7** Ai u kthye, më pa dhe më thirri. Unë iu përgjigja: "Ja ku jam". **8** Ai më pyeti: "Kush je ti?". Unë iu përgjigja: "Jam një Amalekit". **9** Atëherë ai më tha: "Afrohu tek unë dhe më vrit, sepse një ankth i madh më ka pushuar, por jeta është e tëra akoma tek unë". **10** Kështu iu afrova atij dhe e vrava, sepse e kuptoja që ai nuk do të mund të jetonte mbas rënies së tij. Pastaj mora diadëmën që kishte mbi kokë dhe byzylykun që mbante në krah, dhe i solla këtu te zotëria im". **11** Atëherë Davidi kapi rrobat e veta dhe i grisi; po kështu vepruan tërë njerëzit që ishin me të. **12** Kështu mbajtën zi, qanë dhe agjeron deri në mbërëmje pér Saulin, pér Jonatanin, birin e tij, pér popullin e Zotit dhe pér shtëpinë e Izraelit, sepse kishin rënë nga shpata. **13** Pastaj Davidi e pyeti të riun që i kishte treguar ngjarjen: "Nga c'vend je?". Ai u përgjigji: "Jam biri i një të huaj, i një Amalekiti". **14** Atëherë Davidi i tha: "Si nuk pate frikë të shtrish dorën pér të vrarë të vajosurin e Zotit". **15** Pastaj thirri një nga njerëzit e tij dhe i tha: "Afrohu dhe hidhu mbi tê!". Ai e goditi dhe Amalekiti vdiq. **16** Pas kësaj Davidi tha: "Gjaku yt rëntë mbi kokën tênde, sepse me gojën tênde ke dëshmuar kundër vetes sate, duke thënë: "Unë kam vrarë të vajosurin e Zotit"". **17** Atëherë Davidi ia mori këtij vajtimi pér Saulin dhe Jonatanin, birin e tij, **18** dhe urdhëroi t'u mësonin bijve të Judës këngën e harkut. Ja, ajo gjendet e shkruar në librin e të Drejtit. **19** "Madhështia e Izraelit qëndron e vratë në lartësitet e tua! Si është e mundur që ranë trimat? **20** Mos ia njoftoni Gathit, mos e bëni të ditur nëpër rrugët e Ashkalonit, që të mos gëzohen bijat e Filisteive, që të mos ngazëllohen bijat e të parrethprerëve. **21** O male të Gilboas, mos rëntë më as vesë as shiu mbi ju, mos pastë as fusha ofertash; sepse aty u hodh mburoja e trimave, mburoja e Saulit, sikur ky të mos ishte i vajosur. **22** Nga gjaku i të vrarëve, nga dhjami i trimave, harku i Jonatanit nuk u tërhoq kurrë dhe shpata e Saulit nuk u vërtit kurrë bosh. **23** Sauli dhe Jonatan; aq të dashur dhe të përzemërt në jetë, nuk u ndanë në vdekjen e tyre. Ishin më të shpejtë se shqiponjat, më të fortë se luanët. **24** Bija të Izraelit, vajtoni Saulin që ju vishtë në luks me rroba flakë të kuqe, që i zbuluronte me ar veshjet tuaja. **25** Vallë, si ranë trimat në mes të betejës, si u vra Jonathani në lartësitet e tua? **26** Unë jam në ankth pér ty, o vëllai im Jonatan; ti ishe shumë i dashur pér mua, dashuria jote pér mua ishte më e mrekullueshme se dashuria e grave. **27** Vallë, si ranë trimat dhe si u shkatërruan armët e luftës?".

2 Mbas kësaj, Davidi u këshillua me Zotin, duke thënë: "A duhet të shkoj në ndonjë nga qytetet e Judës?". Zoti iu përgjigji: "Shko". Davidi e pyeti: "Ku të shkoj?". Zoti u përgjigji: "Në Hebron". **2** Kështu Davidi shkoi atje me dy gratë e tij, Jezreeliten Ahinoam

dhe Karmeliten Abigail, që kishte qenë gruaja e Nabalit. **3** Davidi çoi edhe njerëzit që ishin me të, secili me familjen e tij, dhe u vendosën në qytetet e Hebronit. **4** Pastaj erdhën njerëzit e Judës dhe e vajosën Davidin mbret të shtëpisë së Judës. Pas kësaj i thanë Davidit se genë njerëzit e Jabeshit të Galaadit ata që kishin varrosur Saulin. **5** Atëherë Davidi u dërgoi lajmëtarë njerëzve të Jabeshit të Galaadit pér t'u thënë: "Qofshi të bekur nga Zoti pér mirësinë që treguat ndaj Saulit, zotërisë suaj, duke e varrosur! **6** Tani Zoti tregotë mirësi dhe besnikëri ndaj jush. Edhe unë do t'ju bëj të mirë, sepse keni bërë një gjë të tillë. **7** Prandaj le të marrin forcë duart tuaja dhe qofshi trima, sepse Sauli, zotëria juaj, vdiq, por shtëpia e Judës më ka vajosur mbret të saj". **8** Ndërkohë Abneri, bir i Nerit, komandant i ushtrisë së Saulit, mori Ish-Boshethin, birin e Saulit, dhe e çoi në Mahanaim; **9** dhe e bëri mbret të Galaadit, të Ashuritëve, të Jezreelit, të Efraimit, të Beniaminit dhe të tërë Izraelit. **10** Ish-Boshethi, bir i Saulit, ishte dyzet vjeç kur filloj të mbretërojë mbi Izrael dhe mbretërimi i tij vazhdoi dy vjet. Por shtëpia e Judës shkonte pas Davidit. **11** Koha që Davidi mbretëroi në Hebron mbi shtëpinë e Judës ishte shtatë vjet e gjashtë muaj. **12** Ndërkohë Abneri, bir i Nerit, dhe shërbëtorët e Ish-Boshethit, birit të Saulit, lëvizën nga Mahanaim në drejtim të Gabaonit. **13** Edhe Joabi, biri i Tserujahut dhe shërbëtorët e Davidit lëvizën dhe i takuan pranë hauzit të Gabaonit. Kështu u ndalën njera palë nga njera anë e hauzit dhe tetra nga ana tjeter. **14** Atëherë Abneri i tha Joabit: "Le të çohen të rinjtë dhe të dalin para nesh". Joabi u përgjigji: "Po, le të çohen". **15** Kështu u ngritën dhe dolën përparrë në numr të barabartë: dymbëdhjetë për Beniaminin dhe pér Ish-Boshethin, birin e Saulit, dhe dymbëdhjetë nga shërbëtorët e Davidit. **16** Secili kapi kundërshtarin e tij nga koka dhe i futi shpaten në ije; kështu ranë të gjithë bashkë. Ky vend u quajt pér këtë arësy fusha e njerëzve të fortë; gjendet në Gabaon. **17** Po atë ditë u zhvillua një betejë shumë e ashpër në të cilën Abneri me njerëzit e Izraelit u mund nga shërbëtorët e Davidit. **18** Dhe aty ishin tre djemtë e Tserujahut: Joabi, Abishai dhe Asaheli; dhe Asaheli ishte i shpejtë si një gazelë fushe. **19** Asaheli filloj të ndiqte Abnerin pa u kthyer as djathtas, as majtas pas Abnerit. **20** Pastaj Abneri u kthyre prapa dhe tha: "Je ti, Asahel?". Ai u përgjigji: "Jam unë". **21** Abneri i tha: "Kthehu djathtas ose majtas, kap një nga të rinjtë dhe merrijë armët!". Por Asaheli nuk deshi të hiqte dorë nga ndjekja e tij. **22** Abneri i tha përséri Asahelit: "Hiq dorë nga ndjekja. Pse më detyron të të shtrij pér tokë? Si do të mund ta shikoj atëherë në fytyrë velljanë tënd Joab?". **23** Por ai nuk pranoi të ndërrrojë rrugë; prandaj Abneri me pjesën e prasme të shtizës e goditi në pjesën e poshtme të barkut dhe shtiza i doli nga pas; ai ra pér tokë dhe vdiq në vend; dhe tërë ata që kalonin nga vendi ku Asaheli kishte rënë dhe kishte vdekur ndaleshin. **24** Por Joabi dhe Abishai e ndoqën Abnerin; kur perëndoi dielli ata arritin në qafën e Amahut, që ndodhet përballë Giahut, në rrugën e shkretëtirës së Gabaonit. **25** Biftë e Beniamnit u mblodhën pas duke formuar një grup të vetëm dhe u ndalën në majë të një kodre. **26** Atëherë Abneri thirri Joabin dhe tha: "Shpata, vallë duhet të gllabërojë gjithnjë! Nuk e di ti që në fund do të ketë hidhërim? Vallë, kur do ta urdhërosh popullin të mos ndjekë më vëllezërit e tij?". **27** Joabi u përgjigji: "Ashtu siç është e vërtetë që Perëndia jeton, po të mos kishte folur ti, populli nuk do të kishte hequr dorë nga ndjekja e vëllezërvore të tij deri në mëngjes". **28** Atëherë Joabi i ra borisë dhe tërë populli u ndal, nuk e ndoqi më Izraelin dhe hoqi dorë nga luftimi. **29** Abneri dhe njerëzit e tij

ecën gjithë atë natë nëpër Abrahun, kapërcyen Jordanin, kaluan tërë Bithronin dhe arritën në Mahanaim. **30** Edhe Joabi u kthye nga ndjekja e shërbëtorëve të Abnerit dhe mbledhi tërë popullin; Davidit i mungonin nëntëmbëdhjetë veta dhe Asaheli. **31** Por shërbëtorët e Davidit kishin vrarë treqind e gjashtëdhjetë veta të Beniaminit dhe Abnerit. **32** Pastaj cuan Asahelin dhe e varrosën në varrin e atit të tij, që ndodhet në Betlem. Pas kësaj Joabi dhe njerëzit e tij ecën tërë natën dhe arritën në Hebron në të gdhirë.

3 Lufta midis shtëpisë së Saulit dhe shtëpisë së Davidit qe e gjatë. Davidi bëhej gjithnjë më i fortë, ndërsa shtëpia e Saulit dobësohej gjithnjë e më shumë. **2** Në Hebron Davidit i lindën disa djem. I parëlinduri i tij qe Amnoni, që ia lindi Jezreelitja Ahinoam; **3** i dyti qe Kileabi, ia lindi Karmelitja Abigail, diku bashkëshorte e Nabalit; i treti qe Absalom, bir i Maakahut, e bija e Talmait, mbret i Geshurit; **4** i katërti qe Adonijahu, bir i Hagithit; i pesti qe Shefatiyah, bir i Abitalit, **5** dhe i gjashti qe Ithreami, bir i Eglahit, bashkëshorte e Davidit. Këta fëmijë i lindën Davidit në Hebron. **6** Gjatë luftës midis shtëpisë së Davidit dhe shtëpisë së Saulit, Abneri qëndroi i lidhur fort me shtëpinë e Saulit. **7** Sauli kishte pasur një konkubinë të quajtur Ritspah, bijë e Ajahut; dhe Ish-Boshethi i tha Abnerit: "Pse ke hyrë te konkubina e atit tim?". **8** Abneri u zemërua shumë nga fjälët e Ish-Boshethit dhe iu përgjigji: "Mos vallë jam një kokë qeni i Judës? Deri më sot jam treguar besnik i shtëpisë së Saulit, atit tënd, i vellezërvë dhe i miqve të saj dhe nuk të kam dorëzuar në duart e Davidit, dhe pikërisht sot ti më qorton përfajin që kam kryer me këtë grual! **9** Perëndia t'i bëjë Abnerit këtë dhe më keq né rast se nuk i bëj Davidit atë që Zoti i është betuar: **10** ta kaloj mbretërinë nga shtëpia e Saulit dhe të vendosë froni i Davidit mbi Izrael dhe mbi Judën, nga Dani deri në Beer-Sheba". **11** Ish-Boshethi nuk iu përgjigj dot as edhe me një fjälë të vetme Abnerit, sepse ia kishte frikën. **12** Atëherë Abneri i dërgoi në emër të tij lajmëtarë Davidit pér t'i thënë: "Kujt i përket vendi? Bëj aleancë me mua dhe dora ime do të jetë me ty pér të ta sjellë tërë Izraelin". **13** Davidi iu përgjigji: "Kam diçka pér të të kërkuar: Unë do të bëj aleancë me ty, por ti nuk do të ma shohësh fytyrën po nuk më solle më parë Mikalin, bijën e Saulit, kur të vish të më shikosh". **14** Kështu Davidi i dërgoi lajmëtarë Ish-Boshethit, birit të Saulit, pér t'i thënë: "Ma kthe bashkëshorten time Mikal, me të cilën u fejova pér njëqind lafsha të Filisteje". **15** Ish-Boshethi dërgoi ta marrin te burri i saj Paltiel, bir i Laishit. **16** Burri i saj shkoi me tde dhe e ndoqi duke qarë deri në Bahurim. Pastaj Abneri i tha: "Shko, kthehu prapa!". Dhe ai u kthye. **17** Pastaj Abneri u drejtoi fjälën pleqe të Izraelit, duke thënë: "Prej shumë kohe kërkoni Davidin si mbretin tuaj. **18** Tani erdhë koha të veprojmë, sepse Zoti ka folur pér Davidin, duke thënë: "Me anë të Davidit, shërbëtorit tim, unë do të shpëtoj popullin tim të Izraelit nga duart e Filisteje dhe nga tërë armiqëtë e tij". **19** Abneri foli edhe me ata të Beniaminit. Pastaj Abneri shkoi te Davidi në Hebron pér t'i njoftuar tërë ato që iu dukën të mira Izraelit dhe gjithë shtëpisë së Beniaminit. **20** Kështu Abneri arriti te Davidi në Hebron me njëzet njerëz, dhe Davidi shtroi një banket pér Abnerin dhe pér njerëzit që ishin me të. **21** Pastaj Abneri i tha Davidit: "Unë do të ngrihem dhe do të shkoj të mbledh tërë Izraelin rrëth mbretit, zotërisë tim, me qëllim që të lidhin aleancë me ty dhe ti të mund të mbretërosh mbi gjithçka déshéron zemra jote". Pastaj Davidi u nda me Abnerin, që u largua në paqe. **22** Por ja, shërbëtorët e Davidit dhe Joabi po ktheheshin nga një plaçkitje, duke sjellë me

vete një plaçkë të madhe; por Abneri nuk ishte më me Davidin në Hebron, sepse ky ishte ndarë me të dhe ai kishte ikur në paqe. **23** Kur mbërritën Joabi dhe tërë ushtarët që ishin me të, dikush ia tregoi ngjarjen Joabit, duke thënë: "Erdhi Abneri, bir i Nerit, te mbreti; ky u nda me të dhe ai iku në paqe". **24** Atëherë Joabi shkoi te mbreti dhe i tha: "Ç'bëre ashtu? Ja, Abneri të erdhë; pse u ndave me të dhe ai u largua? **25** Ti e di që Abneri, bir i Nerit, erdhë që të mashtroj, që të njohë lëvizjet e tua dhe për të mësuar tërë ato që bën t". **26** Pasi u largua nga Davidi, Joabi dërgoi lajmëtarë pas Abnerit, të cilët e kthyen prapa nga hauzi i Sirahut pa e ditur Davidi. **27** Kur Abneri u kthye në Hebron, Joabi e mori mënjanë në mes të portës, gjoja pér t'i folur fshehtazi, dhe këtu e goditi në bark dhe e vraudh pér të marrë hakun e gjakut të Asahelit, vëllait të tij. **28** Më vonë Davidi e mësoi këtë ngjarje dhe tha: "Unë dhe mbretëria ime jemi përfjetë të pafajshëm përparrë Zotit pér gjakun e Abnerit, birit të Nerit. **29** Ky gjak rëntë mbi kryet e Joabit dhe mbi tërë shtëpinë e atit të tij; mos iu ndafshin kurrë shtëpisë së Joabit ata që vuajnë nga fluksi apo nga lebra, ata që duhet të mbështeten me shkop, që vdesin nga shpatia o që janë pa bukë!". **30** Kështu Joabi dhe Abishai, vëllai i tij, vranë Abnerin, sepse ky kishte vrarë Asahelin, vëllanë e tyre në Gabaon gjatë betejës. **31** Pastaj Davidi i tha Joabit dhe tërë popullit që ishte me të: "Grisni robat e trupit, mbështilluni me thasë dhe mbanzi zi pér vdekjen e Abnerit". Edhe mbreti David shkoi pas arkivolit. **32** Kështu e varrosën Abnerin në Hebron, dhe mbreti ngriti zërin dhe qau përparrë varrit të Abnerit; edhe tërë populli qau. **33** Mbreti ia mori një vajtimi për Abnerin dhe tha: "A duhet të vdisë Abneri si vdes një budalla? **34** Duart e tua nuk ishin të lidhura, as këmbët e tua nuk ishin të shtrënguara me zinxhirë prej bronzi! Ti re para keqbërësve". **35** Pastaj tërë populli erdhë pér t'fuar Davidin që të hante, sa ishte akoma ditë; por Davidi u betua duke thënë: "Kështu ma bëftë Perëndia madje më keq, po futë në gojë bukë apo ndonjë gjë tjetër para se të perëndojej dielli". **36** Tërë populli e kuptoi dhe e miratoi këtë gjë; çdo gjë që bënte mbreti miratohej nga tërë populli. **37** Kështu tërë populli dhe tërë Izraeli e kuptuan që qëllimi i mbretit nuk ishte aspak ta vriste atë ditë Abnerin, birin e Nerit. **38** Pastaj mbreti u tha shërbëtorëve të tij: "Nuk e dini që një princ dhe një njeri i madh humbi sot jetën në Izrael? **39** Megjithëse jam vajosur mbret, unë jam ende i dobët, ndërsa këta njerëz, bijtë e Tserajahut, janë shumë më të fortë se unë. E shpagoftë Zoti keqbërësin simbas të këqijave që ka bërë".

4 Kur Ish-Boshethi, bir i Saulit, mësoi që Abneri kishte vdekur në Hebron, i ranë krahët dhe i tërë Izraeli u trondit rëndë. **2** I biri i Saulit kishte dy njerëz që ishin udhëheqës ushtarakë; njeri quhej Baanah dhe tjetri Rekab; ishin bij të Rimonit prej Beerothit, nga fisi i Beniaminit. (Sepse edhe Beerothi konsiderohet si pjesë e Beniaminit, **3** megjithëse Beerothit kanë mërguar në Githaim, ku kanë qëndruar deri ditën e sotme). **4** Por Jonathani, bir i Saulit, kishte një djalë sakat nga këmbët; ai ishte pesë vjeç kur erdhë nga Jezreeli lajmi i vdekjes së Saulit dhe të Jonathanit. Taja e tij e mori dhe ikën, por, duke ikur me nxitim, fëmija u rrëzua dhe mbeti i çalë. Emri i tij ishte Mefibosheth. **5** Biftë e Rimon Beerothit, Rekabi dhe Baanahu, u nisën dhe arritën në kohë të zhegut në shtëpinë e Ish-Boshethit, ndërsa ai po bënte pushimin e tij të mbasditës. **6** Hynë brenda shtëpisë sikur do të merrnin grurë dhe e goditën në bark. Pastaj Rekabi dhe vëllai i tij Baanahu ua mbathën këmbëve. **7** Kur hynë në shtëpi, Ish-Boshethi rrinte shtrirë në shtrat në dhomën e tij; e goditën, e

vranë dhe i prenë kokën; pastaj pasi e morën kokën, ecën tërë natën duke ndjekur rrugën në drejtim të Arabahut. **8** Kështu ia çuan kokën e Ish-Boshethit Davidit në Hebron dhe i thanë mbretit: "Ja koka e Ish-Boshethit, birit të Saulit, i cili kërkonte jetën tênde; sot Zoti i ka dhënë mbretit zotërisë tim, hakmarrjen mbi Saulin dhe mbi pasardhësit e tij". **9** Por Davidi u përgjigji Rekabit dhe Baanahut, vëllait të tij, bij të Rimon Beerothitit, dhe u tha atyre: "Ashtu siç është e vërtetë që rron Zoti, i cili më ka liruar nga çdo fatkeqësi, **10** në rast se kam kapur dhe kam bërë që të vritet në Tsiklag atë që solli lajmën: "Ja, Sauli vdiq", megjithëse ai pandehte se më kishte sjellë një lajm të mirë dhe priste të merrete një shpërbirim, **11** aq më tepër tanë që disa kriminelë kanë vratë një njeri të drejtë në shtëpinë e tij, në shtratin e tij, a nuk duhet t'ju kërkoj llogari për gjakun e tij nga duart tuaja dhe t'ju zhduk nga faqja e dheut". **12** Kështu Davidi u dha urdhër të rinje të tij dhe këta i vranë; ua prenë duart dhe këmbët, pastaj i varën pranë hauzit të Hebronit. Pas kësaj morën kokën e Ish-Boshethit dhe e varrosën në Hebron.

5 Atëherë tërë fiset e Izraelit erdhën te Davidi në Hebron dhe i thanë: "Ne jemi kocka dhe mishi yt. **2** Edhe në të kaluarën, kur Sauli mbretëronte mbi ne, ishte ti që udhëhiqje dhe e çoje në rrugë të drejtë Izraelin. Zoti tek ka thënë: "Ti do të ushqesh popullin tim, Izraelin, ti do të jesh princ që do të sundojë mbi Izraelin". **3** Kështu tërë pleqtë e Izraelit erdhën te mbreti në Hebron dhe mbreti David lidhi një aleancë me ta në Hebron para Zotit, dhe ata e vajosën Davidin mbret të Izraelit. **4** Davidi ishte tridhjetë vjeç kur filloj të mbretërojë dhe mbretëroi dyzet vjet. **5** Në Hebron mbretëroi shtatë vjet e gjashtë muaj mbi Judën; dhe në Jeruzalem mbretëroi tridhjetë e tre vjet mbi gjithë Izraelin dhe Judën. **6** Mbreti me njerëzit e tij u nis në drejtim të Jeruzalemit kundër Jebusejve, që banonin në atë vend. Këta i thanë Davidit: Nuk do të hysh këtu, sepse të verbërët dhe çalamanët do të të sprapsin!", duke **7** Por Davidi e pushtoi qytetin e fortifikuar të Sionit (që është qyteti i Davidit). **8** Davidi tha atë ditë: "Kushdo që i mund Jebusejtë, të arrijë deri në kanal dhe t'i zmrapsë çalamanët dhe të verbërët që i urren Davidi". Prandaj thonë: "I verbi dhe çalamani nuk do të hyjnë në Shtëpi". **9** Kështu Davidi u vendos në qytetin e fortifikuar dhe e quajti Qyteti i Davidit. Pastaj Davidi filloj të ndërtojë rreth e qark duke nisur nga Milo dhe në drejtim të pjesës së brëndshme. **10** Davidi bëhej gjithnjë më i madh Dhezoti, Perëndia i ushtrive, ishte me të. **11** Pastaj Hirami, mbret i Tiros, i dérgoi Davidi lajmëtarë, dru kedri, zdrukturë dë muratorë, që i ndërtuan një shtëpi Davidit. **12** Atëherë Davidi u bind se Zoti po e vendoste si mbret të Izraelit dhe e lartësonte mbretërinë e tij për dashurinë që kishte për popullin e Izraelit. **13** Pas arritjes së tij nga Hebroni, Davidi mori konkubina dhe bashkëshortë të tjera nga Jeruzalemi dhe kështu i lindën bij dhe bija të tjera. **14** Këta janë emrat e bijve që i lindën në Jeruzalem: Shamua, Shobab, Nathan, Salomon, **15** Ibhar, Elishua, Nefeg, Jafia, **16** Elishama, Eliada, Elifelet. **17** Kur Filistejtë mësuan që Davidi ishte vajosur mbret i Izraelit, tërë Filistejtë dolën në kërkim të Davidit. Sa e mësoi këtë, Davidi zbriti në qytetin e fortifikuar. **18** Filistejtë arritën dhe u përrapën në luginën e Refaimit. **19** Atëherë Davidi u këshillua me Zotin duke i thënë: "A duhet të dal kundër Filistejeve? A do m'i lësh në duart e mia? Zoti i dha këtë përgjigje Davidit: "Dil, sepse pa tjetër do t'i lë Filistejtë në duart e tua". **20** Kështu Davidi shkoi në Baal-Peratsim, ku i mundi, dhe tha: "Zoti ka krijuar një të çarë midis armiqve të mi përparrë meje,

si një e çarë e hapur nga ujërat". **21** Filistejtë i braktisën atje idhujt e tyre dhe Davidi dhe njerëzit e tij i morën me vete. **22** Më vonë Filistejtë dolën përsëri dhe u përrapën në luginën e Refaimëve. **23** Kur Davidi u këshillua me Zotin, ai i tha: "Mos u dili përballë; merrua krahët, hidhu mbi t'përballë Balsamit. **24** Kur të dëgjosh një zhurmë hapash në majat e Balsamit, hidhu menjëherë në sulm, sepse atëherë Zoti do të dalë para teje pér të mundur ushtrinë e Filistejeve". **25** Davidi veproi pikërisht ashtu si kishte urdhëruar Zoti dë i mundi Filistejtë që nga Geba deri në Gezer

6 Davidi i mblodhi përsëri gjithë burrat më të zgjedhur të Izraelit, gjithsej tridhjetë mijë veta. **2** Pastaj u ngrit dhe shkoi me gjithë popullin që ishte me të nga Baale e Judës, pér të transportuar që anej arkén e Perëndisë me vete emrin e Zotit të ushtrive, që rri midis kerubinëve. **3** Dhe e vendosën arkén e Perëndisë mbi një qerre të re dhe e hoqën nga shtëpia e Abinadablit që ishte mbi kodër; Uzahu dhe Ahio, bij të Abinadabit, ngisnin qerren e re. **4** Kështu e hoqën arkén e Perëndisë nga shtëpia e Abinadablit që ishte mbi kodër, dhe Ahio ece përparrë arkës. **5** Davidi dë téré shtëpia e Izraelit u binin para Zotit Iloj Iloj veglash prej druri të selvisë, qesteve, harpave, dajreve, sistrave dhe cembaleve. **6** Kur arritin te lëmi i Nakonit, Uzahu zgjati dorën drejt arkës së Perëndisë dhe e mbajti atë, sepse qetë u penguan. **7** Atëherë zemërimi i Zotit u ndez kundër Uzahut, dhe Perëndia e goditi pér fajin e tij; ai vdiq në atë vend pranë arkës së Perëndisë. **8** Davidi u trishtra shumë sepse Zoti kishte hapur një të çarë në popull, duke goditur Uzahun. Kështu ai vend u quajt Perets-Uzah edhe sot e kësaj dite. **9** Davidi pati frikë atë ditë nga Zoti dë tha: "Si mund të vijë tek unë arka e të Zotit?". **10** Kështu Davidi nuk deshi ta mbartë arkén e Zotit pranë vetes së tij në qytetin e Davidit, por e transferoi në shtëpinë e Obed-Edomit nga Gathi. **11** Arka e Zotit mbeti tre muaj në shtëpinë e Obed-Edomit nga Gathi, dë Zoti bekoi Obed-Edomin dë téré shtëpinë e tij. **12** Atëherë i thanë mbretit David: "Zoti ka bekuar shtëpinë e Obed-Edomit dë gjithshka që është pronë e tij, pér shkak të arkës së Perëndisë". Atëherë Davidi shkoi dë e mbarti me gjëzin arkén e Perëndisë. **13** Kur ata që mbartnin arkén e Zotit bënë gjashtë hapa, ai flijoi një kë dë hne një viç të majmë. **14** Davidi hidhë valle me gjithë forcat e tija përparrë Zotit, duke veshur një efod prej liri. **15** Kështu Davidi dë téré shtëpia e Izraelit mbartën arkén e të Zotit me thirje gjëzimi dë duke u rënë borive. **16** Por ndodhi që, ndërsa arka e Zotit po hynte në qytetin e Davidit, Mikal, bija e Saulit, duke shikuar nga dritarja, pa mbretin David që po hidhej dë kércente përparrë Zotit dë e përcmoi në zemrën e saj. **17** Kështu, sollën arkén e Zotit dë e vendosën në vendin e saj, në mesin e çadërs që Davidi kishte ngritur pér të. Pastaj Davidi ofroi olokauste dë flijime falenderimi përparrë Zotit. **18** Kur mbaroi së ofruari olokaustet dë flijimet e falenderimit, Davidi bekoi popullin në emër të Zotit të ushtrive, **19** dë i shpérndau téré popullit, gjithë turmës së Izraelit, burra dë gra, secilit prej tyre nga një kulaç, nga një racion mishi dë një sasi rrush të thatë. **20** Ndërsa Davidi po kthej pér të bekuar familjen e tij, Mikal, bija e Saulit, i doli përparrë Davidit dë tha: "Sa i nderuar ka qënë sot mbreti i Izraelit që u zbulua para syve të shërbëtoreve të. **21** Atëherë Davidi u përgjigji Mikalit: "E bëra përparrë Zotit që më ka zgjedhur në vend të atit tênd dë téré shtëpisë së tij pér të më vendosur princ të Izraelit, të popullit të Zotit; prandaj bëra festë përparrë Zotit. **22** Prandaj do ta ul veten edhe më poshtë dë do të bëhem më i pavlerë në sytë e mi; por lidhur me shërbëtoret pér të cilat

më folë, unë do të nderohem pikërisht prej tyre". 23 Mikal, bija e Saulit, nuk pati fëmijë deri ditën e vdekjes së saj.

7 Ndonhi që, kur mbreti u vendos në shtëpinë e tij dhe Zoti i siguroi paqe nga të gjithë armiqtë që e rrerthonin, 2 mbreti i tha profetit Nathan: "Shiko, unë banoj në një shtëpi prej kedri, por arka e Perëndisë ndodhet poshtë një çadre". 3 Nathani iu përgjigji mbretit: "Shko, bëj gjithçka ke në zemër, sepse Zoti është me ty". 4 Por po atë natë fjala e Zotit iu drejtua Nathanit në këtë mënyrë: 5 "Shko t'i thuash shërbëtorit tim David: Kështu thotë Zoti: "A do të më ndërtosh një shtëpi, që unë të banoj në të". 6 Sepse nuk kam banuar në një shtëpi nga dita që kam nxjerrë bijtë e Izraelit nga Egjiptit e deri më sot, por kam bredhur nën një çadër dhe në një tabernakull. 7 Kudo që kam shkuan në mes të të gjithë bijve të Izraelit, a i kam folur vallë ndonjë fisë të cilin e kisha urdhëruar të ushqente popullin tim të Izraelit, duke i thënë: Pse nuk më ndërtoni një shtëpi prej kedri?". 8 Tani do t'i thuash kështu shërbëtorit tim David; Kështu thotë Zoti i ushtrive: "Unë të mora nga vatha, ndërsa shkoje me dele, që ti të bëheshe udhëheqës i Izraelit, i popullit tim. 9 Kam qenë pranë teje kudo që ke shkuar, kam shfarosur tërë armiqtë e tu para teje dhe e bëra emrin tênd të madh si ai i të mëdhenjve që janë mbi dhe. 10 Do t'i caktoj një vend Izraelit, popullit tim, dhe do ta ngulit që ai të banojë në shtëpinë e tij dhe të mos e shqetësojë më, që njerëzit e këqinj të mos vazhdojnë ta shtypin si në të kaluarën, 11 nga dita që kam vendosur gjyqtarë mbi popullin tim të Izraelit. Do të të siguroj paqe nga tërë armiqtë e tu. Përveç kësaj Zoti të shpall se ka për të të ndërtuar një shtëpi. 12 Kur t'i kesh mbushur ditët e tua dhe të jesh duke pushuar bashkë me etërit e tu, unë do të ngrëmbas teje pasardhësit e tu që do të dalin nga barku yt dhe do të vendos mbretërinë tênde. 13 Ai do të ndërtojë një shtëpi në emrin tim dhe unë do ta bëj të qëndrueshmë për gjithnjë fronin e mbretërisë së tij. 14 Unë do të jem për të një baba dhe ai një djalë përmirësuar; kur do të bëjë ndonjë të keqe, unë do ta dënoj me shufra njeriu dhe me goditje të bijve të njerëzve, 15 por mëshira ime do të largohet, ashtu siç ia kam hequr Saulit, që e kam hequr nga detyra para teje. 16 Shtëpia jote dhe mbretëria jote do të bëhen të qëndrueshme për gjithnjë para meje, dhe froni yt do të jetë i qëndrueshmë për gjithnjë". 17 Nathani i foli Davidit duke iu përbajtj këtyre fjalëve dhe simbas vegimit të tij. 18 Atëherë mbreti David shkoi dhe u lë përparrë Zotit dhe tha: "Kush jam unë, o Zot, o Zot, dhe çfarë është shtëpia ime që më bëri të vij deri këtu? 19 Por kjo ishte akoma një gjë e vogël në sytë e tu, o Zot, o Zot, sepse ti ke folur edhe për shtëpinë e shërbëtorit tênd për një të ardhme tê largët; dëshironi që është ligji i njeriut, o Zot, o Zot. 20 Çfarë mund tê thoshtë më tepër Davidi? Ti e njeh shërbëtorin tênd, o Zot, o Zot! 21 Për dashurinë e fjalës sate dhe simbas zemrës sate ke bërë têrë këto gjëra të mëdha, me qëllim që t'ia bësh të njohur shërbëtorit tênd. 22 Për këtë je i madh, o Zot, o Perëndi. Asnjëri nuk është si ti dhe nuk ka jetët Perëndi veç teje, me sa kemi dëgjuar me veshët tonë. 23 Dhe kush është si populli yt, si Izraeli, i vetmi komb mbi dhe që Perëndia erdhë ta shpengoje për vete si popullin e tij për të bëré emër dhe për të kryer për ty vepra tê mëdha dhe tê tmerrshme për tokën tênde përparrë popullit tênd, të cilin e ke shpenguar për vete nga Egjipti, nga kombet e perëndive të tyre? 24 Dhe ti ke vendosur për vete që populli yt i Izraelit, tê jetë populli yt për gjithnjë; dëshironi që është njohur shërbëtorit tênd. 25 Dhe tani, o Zot, o Perëndi, fjalëni që ke thënë lidhur me shërbëtorin tênd

dhe me shtëpinë e tij mbaje tê qëndrueshme për gjithnjë dhe vepro ashtu si ke thënë, 26 me qëllim që emri yt të lavdërohet përfjetë dhe tê thuhet: "Zoti i ushtrive është Perëndia i Izraelit". Dhe shtëpia e shërbëtorit tênd David u bëftë e qëndrueshme para teje! 27 Sepse ti, o Zot i ushtrive, Perëndia i Izraelit, ia ke treguar këtë shërbëtorit tênd, duke i thënë: "Unë do të ndërtож një shtëpi për ty". Prandaj shërbëtori yt pati guximin tê të drejtëj këtë lutje. 28 Dhe tani, o Zot, o Zot, ti je Perëndia, fjalët e tua janë të vërteta, dhe i ke premtuar këto gjëra të bukurë shërbëtorit tênd. 29 Prandaj tani prano tê bekosh shtëpinë e shërbëtorit tênd, në mënyrë që ajo tê qëndrojë gjithnjë para teje, sepse ti, o Zot, o Zot, ke folur, dhe si pasojë e bekimit tênd shtëpia e shërbëtorit tênd do të jetë e bekuar përfjetë!".

8 Pas këtyre gjëra, Davidi i mundi Filistejtë, i poshtëroi dhe u hoqi nga dora qytetin e tyre më tê rëndësishëm. 2 Mundi edhe Moabitët dhe i mati me litar, mbasi i shtrui për tokë. Me dy litarë mati ata që duhet tê vritheshin dhe me një litar tê plotë ata që do tê mbeteshin tê gjallë. Kështu Moabitët u bënë nënshatas dhe taksapagues tê Davidit. 3 Davidi mundi edhe Hadadezerin, birin e Rehobit, mbret të Tsobahut, ndërsa ai shkonte tê rivendoste sundimin e tij gjatë lumit Eufrat. 4 Davidi i mori njëmijë e gjashtëqind kalorës dhe njëzet mijë këmbësorë. Ai u preu gjithashu leget e këmbëve têrë kuajve, por la mjaft prej tyre për njëqind qerre. 5 Kur Sirët e Damaskut erdhën për tê ndihmuar Hadadezerin, mbretin e Tsobahut, Davidi vrau njëzet e dy mijë prej tyre. 6 Pastaj Davidi vendosi garnizone në Sirinë e Damaskut dhe Sirët u bënë nënshatas dhe taksapagues tê Davidit; Zoti e mbronte Davidin kudo që shkonte. 7 Davidi mori monedhat prej ari që shërbëtorët e Hadadezerit kishin me vete dhe i coi në Jeruzalem. 8 Mbreti David mori edhe një sai të madhe bronzi në Betah dhe në Berothai, qytete tê Hadadezerit. 9 Kur Toi, mbret i Hamathit, mësoi që Davidi kishte mundur têrë ushtrinë e Hadadezerit, 10 i dërgoi mbretit David të birin Joram, për ta përshtëndetur dhe për ta bekuar, sepse i kishte bërë luftë Hadadezerit dhe e kishte mundur. Në fakt Hadadezeri ishte gjithnjë në luftë me Toin; Joram kishte me vete enë argjendi, ari dhe bronzi. 11 Mbreti David ia shenjtëroi edhe këto Zotit, ashtu siç i kishte shenjtëruar atij argjendin dhe arin që vinte nga komet që kishte nënshtruar: 12 nga Sirët, nga Moabitët, nga Amonitët, nga Filistejtë nga Amalekitët dhe nga plaçka e Hadadezerit, birit tê Rehobit, mbret i Tsobahut. 13 Davidi i bëri emër vetes kur u kthyte, mbasi kishte mundur tetëmbëdhjetë mijë Sirët në luginën e Kripës. 14 Vendosi garnizone edhe në Idumea; kështu têrë Idumea dhe têrë Edomitët u bënë nënshatas tê Davidit; dhe Zoti e mbronte Davidin kudo që shkonte. 15 Kështu Davidi mbretëroi mbi têrë Izraelin, duke dhënë vendime dhe duke administruar drejtësinë têrë popullit tê tij. 16 Joabi, bir i Tserujahut, ishte komendant i ushtrisë; Jozafat, bir i Ahiludit, ishte arkivist; 17 Tsadoku, bir i Ahitubit, dhe Ahimeleku, bir i Abietharit, ishin priftërinj; Serajahu ushtronte funksionin e sekretarit; 18 Benayahu, bir i Jehojadit, ishte kreu i Kerethejve dhe i Pelethejve, dhe bijtë e Davidit ishin ministra.

9 Davidi tha: "A ka mbetur akoma ndonjë nga shtëpia e Saulit, ndaj tê cilil mund tê sillem mirë për hir tê Jonathanit?". 2 Kishte një shërbëtor në shtëpinë e Saulit, që quhej Tsiba, dhe atë e quanë tê Davidi. Mbreti i tha: "Ti je Tsiba?". Ai u përgjigji: "Jam shërbëtori yt". 3 Pastaj mbreti pyeti: "A ka njeri tjetër tê shtëpisë së Saulit, të cilil mund t'i kushtoj mirësinë e Perëndisë?".

Tsiba iu përgjigj mbretit: "Éshtë akoma një djalë i Jonatanit, që éshtë sakat nga këmbët". 4 Mbreti i tha: "Ku éshtë?". Tsiba iu përgjigj mbretit: "Éshtë në shtëpinë e Makirit, birit të Amielit, në Lodebar". 5 Atëherë mbreti David dërgoi ta marrë nga shtëpia e Makirit, birit të Amielit, në Lodebar. 6 Kështu Mefiboshethi, bir i Jonatanit, bir i Saulit erdhë te Davidi, ra përbmsby me fytyrën pér tokë. Davidi i tha: "Mefibosheth!". Ai u përgjigji: "ja shërbëtori yt!". 7 Davidi i tha: "Mos kifrikë, sepse kam ndër mend të sillem mirë me ty pér dashurinë që kisha pér Jonatanin, atin tênd; do tê tê kthej têrë tokat e Saulit, tê parit tênd, dhe ti do tê hash gjithnjë në tryezën time". 8 Mefiboshethi ra përbmsby dhe tha: "C'është shërbëtori yt, që ti tê përfillësh një qen tê ngordhur si unë?". 9 Atëherë mbreti thirri Tsiban, shërbëtorin e Saulit, dhe i tha: "Têrë ato që i përkisnin Saulit dhe têrë shtëpisë së tij, po ia jap birit tê zotërisë tênd. 10 Kështu, pra, bashkë me bijtë dhe shërbëtorët e tu, do tê punosh tokën pér tê dhe do tê mbledhësh prodhimet e saj, me qëllim që i biri i zotërisë tênd tê ketë bukë pér tê ngrënë; por Mefiboshethi, bir i zotërisë tênd do tê hajë gjithnjë në tryezën time". Tsiba kishte pesëmbëdhjetë bij dhe njëzet shërbëtorë. 11 Tsiba i tha mbretit: "Shërbëtori yt do tê bëjë tê gjitha ato që mbreti, zotëria im, i urdhëron shërbëtorit tê tij". Kështu Mefiboshethi hante në tryezën e Davidit si një nga bijtë e mbretit. 12 Mefiboshethi kishte një djalë tê vogël që quhej Mika; dhe têrë ata që rrin në shtëpinë e Tsibas ishin shërbëtorë tê Mefiboshethit. 13 Mefiboshethi banonte në Jeruzalem, sepse hante gjithnjë në tryezën e mbretit. Ishte sakat nga tê dy këmbët.

10 Mbas këtyre gjëra, mbreti i bijve tê Amonit vdiq dhe biri i tij Hanuri mbretëroi në vend tê tij. 2 Davidi tha: "Unë dua tê sillem me Hanunin, birin e Nahashit, me po atë dashamirësi që i ati tregoi ndaj meje". Kështu Davidi dërgoi shërbëtorët e tij pér ta ngushëlluar pér humbjen e atit. Por kur shërbëtorët e Davidit arritën në vendin e bijve tê Amonit, 3 kërët e bijve tê Amonit i thanë Hanunit, zotërisë së tyre: "Beson me tê vërtetë që Davidi tê ka dërguar njeréz pér ngushëllim pér tê nderuar atin tênd? A nuk tê ka dërguar përkundrazi shërbëtorët e tij pér tê vëzhguar qytetin, pér tê spiunuar dhe pér tê shkatërruar atë?". 4 Atëherë Hanuni i zuri shërbëtorët e Davidit, i detyroj tê rruajnë gjysmën e mjekrës dhe tê presin pér gjysmë rrobat e tyre deri në vithe, pastaj i la tê shkojnë. 5 I informuar pér këtë ngjarje, Davidi dërgoi disa persona pér t'i takuar, sepse këta njeréz e ndjenin veten shumë tê turpëruar. Mbreti dërgoi t'u thonë: "Rini në Jeriko sa t'ju rritet mjekra, pastaj do tê ktheheni". 6 Kur bijtë Amonit e kuptuan që ishin bërë tê urreyer pér Davidin, dërguan tê rekrutojnë njëzet mijë këmbësorë te Sirët e Beth-Rehobit dhe te Sirët e Tsobas, një mijë njeréz tê mbretit të Maakahut dhe dymbëdhjetë mijë nga njerézit e Tobit. 7 Me tê dëgjuar këtë lajm, Davidi dërgoi kundër tyre Joabin me gjithë ushtrinë e njerëzve trima. 8 Bijtë e Amonit dolën dhe u renditën pér betejë në hyrjen e portës së qytetit, ndërsa Sirët e Tsobas dhe tê Rehobit, dhe njerëzit e Tobit dhe tê Maakahut u rreshtuan në fushë tê hapur. 9 Kur Joabi e kuptoi se kundër tij ishin dy fronte beteje, njeri nga përpresa dhe tjetri nga prapa, ai zgjodhi disa nga njerëzit më tê mirë tê Izraelit dhe i renditi pér betejë kundër Sirëve; 10 Pjesën tjetër tê njerëzve e la në duart e vëllait tê tij Abishai pér t'i renditur kundër bijve tê Amonit. 11 Pastaj i tha: "Në qoftë se Sirët janë më tê fortë se unë, ti do tê më vish në ndihmë; por në qoftë se bijtë e Amonit janë më tê fortë se ti, atëherë unë do tê tê vij në ndihmë. 12 Tregohu guximtar dhe tê jemi tê fortë pér tê

mbrojtur popullin tonë dhe qytetet e Perëndisë tonë; dhe Zoti të bëjë atë që i pëlqen". 13 Pastaj Joabi me gjithë njerëzit e tij ecën përpresa pér tê luftuar kundër Sirëve; por këta ikën para tij. 14 Kur bijtë e Amonit panë që Sirët kishin ikur, ua mbathën edhe ata para Abishait dhe hynë përsëri në qytet. Atëherë Joabi i kthye nga ekspedita kundër bijve tê Amonit dhe erdhë në Jeruzalem. 15 Kur Sirët panë që ishin mundur nga Izraeli, u mblodhën tê têrë. 16 Hadadezeri dërgoi lajmëtarë pér tê sjellë Sirët që ishin matanë Lumit. Ata arritën në Helam, me komandantin e ushtrisë tê Hadezerit, Shobakun, në krye. 17 Kur Davidi u njofua pér këtë gjë, mblodhi têrë Izraelin, kaloi Jordanin dhe arriti në Helam. Sirët u radhitën kundër Davidit dhe nisën betejën. 18 Por Sirët ua mbathën përpresa Izraelit; dhe Davidi vrua nga Sirët njerëzit e shtatëqind qerreve dhe dyzet mijë kalorës, goditi Shobakun, komandantin e ushtrisë së tyre, i cili vdiq në atë vend. 19 Kur têrë mbretërit vasalë tê Hadadezerit e panë që ishin mundur nga Izraeli, bënë paqe me Izraelin dhe iu nënshtruan atij. Kështu Sirët patën frikë tê ndihmonin akoma bijtë e Amonit.

11 Me fillimin e vitit të ri, në kohën kur mbretërit shkojnë tê luftojnë, Davidi dërgoi Joabin me shërbëtorët e tij dhe me têrë Izraelin pér tê shkatërruar vendin e bijve tê Amonit dhe pér tê rrethuar Rabahun; por Davidi mbeti në Jeruzalem. 2 Një mbrëmje u ngrit nga shtrati i tij dhe filloj tê shëtisë në taracën e pallatit mbretëror. Nga taraca pa një grua që po bënte banjo; dhe gruaja ishte shumë e bukur. 3 Kështu Davidi dërgoi tê kërkøjë informata pér gruan; dhe i thanë: "Éshtë Bath-Sheba, bija e Eliamit, bashkëshortja e Hiteut Uriah". 4 Davidi dërgoi lajmëtarë pér ta marrë; kështu ajo erdhë tek ai dhe ajo ra në shtrat me tê; pastaj u pastrua nga papastërtia e saj dhe u kthye në shtëpinë e vet. 5 Gruaja mbeti me barrë dhe ia njoftoi Davidit, duke i thënë: "Jam me barrë". 6 Atëherë Davidi dërgoi t'i thotë Joabit: "Dërgomë Hiteun Uriah". Dhe Joabi dërgoi Uriahun te Davidi. 7 Kur Uriahu arriti tek ai, Davidi e pyeti pér gjendjen shëndetsore tê Joabit dhe tê popullit, dhe si shkonte lufta. 8 Pastaj Davidi i tha Uriahut: "Zbir në shtëpinë tênde dhe laji këmbët". Uriahu doli nga shtëpia e mbretit dhe i nisën një dhuratë nga ana e mbretit. 9 Por Uriahu fjeti te porta e shtëpisë së mbretit bashkë me têrë shërbëtorët e zotërisë së tij dhe nuk zbriti në shtëpinë e tij. 10 Kur e njoftuand Davidin pér këtë gjë dhe i thanë: "Uriahu nuk zbriti në shtëpinë e tij". Davidi i tha Uriahut: "A nuk vjen vallë noga një udhëtim? Pse, pra, nuk zbrite në shtëpinë tênde?". 11 Uriahu iu përgjigj Davidit: "Arka, Izraeli dhe Juda banojnë në çadra, zotëria im Joab dhe shërbëtorët e zotërisë tim e kanë ngritur kampin e tyre në fushë tê hapur. Si mund tê hyj unë në shtëpinë time pér tê ngrënë dhe pér tê pirë? Ashtu siç éshtë e vërtetë që ti rron dhe që rron shpirti yt, unë nuk do ta bëj këtë gjë!". 12 Atëherë Davidi i tha Uriahut: "Qëndro edhe sot këtu, nesër do tê tê lë tê shkosh". Kështu Uriahu qëndroi në Jeruzalem atë ditë dhe ditën tjetër. 13 Davidi e ftoi pastaj tê hajë e tê pijë bashkë me tê dhe e dehu. Por në mbrëmje Uriahu doli pér tê shkuar në shtrojën e tij bashkë me shërbëtorët e zotërisë së tij dhe nuk zbriti në shtëpinë e tij. 14 Të nesërmën në mëngjes, Davidi i shkroi një letër Joabit dhe ia dërgoi me anë tê Uriahut. 15 Në letër kishte shkruar kështu: "Vendoseni Uriahun në vijë tê parë, ku beteja éshtë më e ashpër, pastaj têrhiquni nga ai, me qëllim që tê goditet dhe tê vdesë". 16 Ndërsa rrethonte qytetin, Joabi e vuri Uriahun në vendin ku e dinte se kishte njerëz trima. 17 Banoret e qytetit bënë një dalje dhe sulmuani Joabin, disa nga shërbëtorët e Davidit ranë dhe vdiq

edhe Hiteu Uriah. 18 Atéherë Joabi dërgoi një lajmëtar pér t'i njoftuar Davidit téré ngjarjet e luftës, 19 dhe i dha lajmëtarit kétë urdhër: "Kur të kesh mbaruar së treguar mbretit téré ngjarjet e luftës, 20 në qoftë se ai zemërhet dhe të thotë: "Pse iu afrojt qytetit pér të luftuar? A nuk e dinit që do të gjuanin nga muret lart? 21 Kush e vrua Abimelekun, birin e Jerubeshethit? A nuk qe një grua që i hodhi një gur nga muret, dhe kështu ai vdij në Thebets? Sepse ju jeni afrojtu te mürët?", atéherë ti do të thuash: "Vdiq edhe shërbëtori yt Hiteu Uriah"". 22 Kështu lajmëtarit u nis dhe, kur arriti, i tregoi Davidit të gjitha ato që Joabi e kishte ngarkuar të thoshtë. 23 Lajmëtarit i tha Davidit: "Armiqtë patën epërsi mbi ne dhe bënë një dalje kundër nesh në fushë të hapur, por ne i sprapsëm deni në hyrjen e portës; 24 atéherë harkëtarët gjaujtën mbi shërbëtorët e tu nga lartësia e mureve dhe disa shërbëtorë të mbretit vdiqen, dhe vdiq edhe shërbëtori yt, Hiteu Uriah". 25 Atéherë Davidi i tha lajmëtarit: "Do t'i thuash kështu Joabit: "Mos u hidhëro pér këtë gjë, sepse shpata ha o njerin o tjetrin; lufto me forcë më të madhe kundër qytetit dhe shkatërröje". Dhe ti jepi zemëri". 26 Kur gruaja e Uriahut dëgjoi që burri i saj kishte vdekur, ajo mbafti zi pér bashkëshortin e saj. 27 Me të mbaruar zija, Davidi dërgoi ta marrë dhe e priti në shtëpinë e tij. Ajo u bë gruaja e tij dhe i lindi një djalë. Por ajo që Davidi kishte bërë nuk i pëlqeu Zotit.

12 Pastaj Zoti i dërgoi Nathanin Davidit; dhe Nathani shkoi tek ai dhe i tha: "Na ishin dy njerz në të njëjtin qytet, njeri i pasur dhe tjetri i varfér. 2 I pasuri kishte një numër të madh kopesh me bagëti të imët dhe të trashë; 3 por i varféri nuk kishte asgjë, veçse një qengj femër që e kishte blerë dhe ushqyer; ai ishte rritur bashkë me të dhe me fémijët e tij, duke ngrënë ushqimin e tij, duke pirë në kupën e tij dhe duke fjetur mbi gjirin e tij; ishte pér të si bija e tij. 4 Një udhëtar arrit në shtëpinë e njeriut të pasur; ky refuzoi të merrte ndonjë bagëti nga kopetë e tij pér t'i përgatitur pér të ngrënë udhëtarit që kishte ardhur tek ai, por mori manarin e njeriut të varfér dhe e gatoi pér njeriun që i kishte ardhur" 5 Atéherë zemërimi i Davidit u rrit me të madhe kundër këtij njeriut dhe i tha Nathanit: "Ashtu siç është e vërtetë që Zoti rron, ai që ka bërë këtë gjë meriton të vdesë! 6 Ai do t'a paguajë katërfish vlerën e manarit, sepse ka bërë një gjë të tillë dhe nuk ka pasur mëshirë". 7 Atéherë Nathani i tha Davidit: "Ti je ai njeri! Kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit: "Unë të kam vajosur mbret të Izraelit dhe të kam cilruar nga duart e Saulit. 8 Të kam dhënë shtëpinë e zotërisë sate, të kam vénë né krahët e tua gratë e zotërisë tënd dhe të kam dhënë shtëpinë e Izraelit dhe të Judës; dhe në qoftë se kjo ishte shumë pak, unë do të të kisha dhënë shumë gjëra të tjera. 9 Pse, pra, ke përmuar fjalën e Zotit, duke bërë atë që është e keqe pér sytë e tij? Ti ke bërë të vdesë me shpatë Hiteun Uriah, more përi grua bashkëshorten e tij dhe e vrave me shpatën e bijve të Amonit. 10 Kështu, pra, shpata nuk do të largohet kurrë nga shtëpia jote, sepse ti më ke përmuar dhe ke marrë gruan e Hiteut Uriah si bashkëshorten tênde". 11 Kështu thotë Zoti: "Ja, unë do të sjell kundër teje fatkeqësinë nga vetë shtëpia jote, dhe do t'i marrë gratë e tua para syve të tu pér t'ia dhënë një tjeteri, që do të bashkohet me to ditën. 12 Sepse ti e ke bërë këtë gjë fshehurazi, kurse unë do ta bëj përpëra téré Izraelit në drithën e diellit". 13 Atéherë Davidi i tha Nathanit: "Kam mëkatuar kundër Zotit". Nathani iu përgjigj Davidit: "Zoti e ka hequr mëkatin tênd; ti nuk ke pér të vdekur. 14 Megjithatë, duke genë se më këto veprime u ke dhënë rastin armiqve tē

Zotit të blasfemojnë, djali që ka lindur duhet të vdesë". 15 Pastaj Nathani u kthye në shtëpinë e vet. Kështu Zoti goditi fémijën që bashkëshortja e Uriahut i kishte lindur Davidit, dhe ai u sëmur. 16 Atéherë Davidi iu lut Perëndisë pér fémijën dhe agjëroi; pastaj hyri në shtëpi dhe e kaloi natën i shtrirë pér tokë. 17 Pleqtë e shtëpisë së tij ngulën këmbë që ai të ngrivej nga toka, por ai nuk deshi dhe nuk pranoj të hante me ta. 18 Ditën e shtatë fémija vdiq dhe shërbëtorët e Davidit kishin frikë t'i njofton që fémija kishte vdekur, sepse thonin: "Ja, kur fémija ishte akoma i gjallë, ne i kemi folur, por ai nuk i dëgjonë fjalët tona. Si të bëjmë tanë pér t'i thënë se fémija ka vdekur? Kjo mund t'i shkaktojë ndonjë të keqe". 19 Kur Davidi pa që shërbëtorët e tij flisin me zë të ulët, e kuptoi se fémija kishte vdekur; prandaj Davidi u tha shërbëtorëve të tij: "Ka vdekur fémija?". Ata u përgjigjën: "Ka vdekur". 20 Atéherë Davidi u ngrit nga toka, u la, u vajos dhe ndërrroi rrobat; pastaj shkoi në shtëpinë e Zotit dhe ra përmbyss; pastaj u kthye në shtëpinë e tij dhe kérkoi t'i sillnin ushqim dhe hëngri. 21 Shërbëtorët e tij i thanë: "Ç'bëre? Kur fémija ishte akoma gjallë tì ke agjëruar dhe ke qarë; mbas vdekjes së fémijës, u ngrite dhe hëngre". 22 Ai u përgjigji: "Kur fémija ishte akoma gjallë, unë agjëronja dhe qaja, sepse thoha: "Kushedi Zotit mund t'i vijë keq pér muat dhe e lë fémijën të jetojë?". Por tanë ai ka vdekur. Pse duhet të agjëroj? 23 Vallë, a kam mundësi ta kthej? Unë do të shkoj tek ai, por ai nuk do të kthehet tek unë!". 24 Pastaj Davidi ngushëlloi Bath-Shebën, bashkëshorten e tij, hyri tek ajo dhe ra në shtrat me të; kështu ajo lindi një djalë, që ai e quajti Solomon; dhe Zoti e deshi. 25 Pastaj dërgoi një mesazh me anë të profetit Nathan që i vuri emrin Jedidiah, pér shkak të dashurisë të Zotit. 26 Ndërkaq Joabi lufonte kundër Rabahut të bijve të Amonit dhe pushtoi qytetin mbretëror. 27 Pastaj Joabi i dërgoi lajmëtarë Davidit pér t'i thënë: "Kam sulmuar Rabahun dhe kam shtënë në dorë rezervat e tij të ujti. 28 Prandaj tanë mblidh popullin që ka mbetur, vendos kampin tênd përballë qytetin dhe shtjere atë në dorë, përndryshe do ta marr unë qytetin dhe ai do të mbajë emrin tim". 29 Atéherë Davidi mbloodi téré popullin, shkoi në Rabah, e sulmoi dhe e pushtoi. 30 Hoqi pastaj kurorën nga koka e mbretit të tyre; ajo peshonte një talent ari dhe kishte gurë të çmuar; ajo u vu mbi kokën e Davidit. Ai mori me vete gjithashut nga qyteti një plaqë të madhe. 31 I nxori banorët që ishin në qytet dhe i vuri të punonin me sharra, me lesa dhe më sépata prej hekuri, i futi të punojnë në furrat e tullave; kështu bëri në të gjitha qytetet e bijve të Amonit. Pastaj Davidi u kthye në Jeruzalem bashkë me téré popullin.

13 Pastaj ndodhi që Absalomi, bir i Davidit, kishte një motër shumë të burkur që quhej Tamara; por Amnoni, bir i Davidit, u dashurua me të. 2 Amnoni u dashurua me aq pasion me motrën e tij Tamara sa ra i sëmurë, sepse ajo ishte e virgjër; dhe Amnonit i dukej e vështirë t'i bënte gjë. 3 Amnoni kishte një shok, që quhej Jonadab, bir i Shimeahut, vëllait të Davidit; Jonadabi ishte një njeri shumë dinak. 4 Ky i tha: "Pse, o bir i mbretit, vazhdon tē dobësoshesh çdo ditë që kalon? Nuk déshiron tē ma thuash?". Amnoni iu përgjigj: "Kam rënë në dashuri me Tamarën, motrën e vëllait tim Absalom". 5 Atéherë Jonadabi i tha: "Rri në shtrat dhe bëj sikur je i sëmurë; kur të vijë yt atë të të shikojë, thuaji: "Bëj, të lutem, që motra ime Tamara të vijë të më japë të ha dhe ta përgatisë ushqimin në praninë time, në mënyrë që unë ta shikoj dhe ta marr nga duart e saj"". 6 Kështu Amnoni ra në shtrat dhe u shti i sëmurë; kur më vonë erdhë mbreti ta shikojë, Amnoni i tha: "Lër, të lutem, që motra ime Tamara të vijë dhe të më përgatisë

nja dy kuleç nē praninē time; kështu do tē marr ushqim nga duart e saj". 7 Atéherë Davidi dërgoi njeri nē shtëpinë e Tamarës pér t'i thënë: "Shko nē shtëpinë e vëllait tênd Amnon dhe përgatitë diçka pér tē ngrënë". 8 Tamara shkoi nē shtëpinë e vëllait tē saj Amnon, që rrinte shtrirë nē shtrat. Pastaj mori pak miell, e brumosi, përgatitë disa kuleç para syte tē tij dhe i poqi. 9 Pastaj mori një enë me bisht dhe i derdhë kuleçt para tij, por Amnoni nuk pranoi t'i hajë dhe tha: "Nxirriu jashtë që këtë téré njerëzit". Téré sa ishin dolën jashtë. 10 Atéherë Amnoni i tha Tamarës: "Ma ço ushqimin nē dhomën time dhe do ta marr nga duart e tua". Kështu Tamara i mori kuleçt që kishte përgatitur dhe i çoj nē dhomën e Amnonit, vëllait tē saj. 11 Ndërsa po ia jepet pér tē ngrënë, ai e kapi dhe i tha: "Eja, shtrihu me mua, motra ime". 12 Ajo iu përgjigji: "Jo, vëllai im, mos më poshtëro kështu; kjo nuk bëhet nē Izrael; mos kryej një poshtërsi tē tillë! 13 Po unë ku ta çoj turpin tim? Kurse ti do tē konsiderohesh si keqbërës nē Izrael. Tani, tē lutem, foli mbretit dhe ai nuk ka pér tē më refuzuar ndaj teje". 14 Por ai nuk deshi ta dégjojë dhe, duke genë më i fortë se ajo, e dhunoi dhe ra në shrat me tē. 15 Pastaj Amnoni filloi ta urrejë me një urejtje shumë tē madhe, kështu që urejtja që ndjente pér tē ishte më e madhe se dashuria me tē cilén e kishte dashuruar më parë. Kështu Amnoni i tha: "Çohu, shko!". 16 Por ajo iu përgjigji: "Oh, jo! Dëmi që do tē më bëje duke më përzënë do tē ishte më i madh se ai që më ka bëré deri tanë". Por ai nuk deshi ta dégjojë. 17 Thirri, pra, shërbëtorin që e ndihmonte dhe i tha: "Largoje këtë larg meje dhe mbyllë portën prapa saj". 18 Ajo kishte veshur një tunikë me mëngë, sepse kështu visheshin vajzat e mbretit akoma tē virgjëra. Kështu shërbëtori i Amnonit e nxori jashtë dhe mbylli derën prapa saj. 19 Tamara atéherë hodhi mbi kryet e saj, grisi tunikën më mëngë që kishte veshur, vuri dorën mbi kokë dhe iku duke ulëritur. 20 Absalom, vëllai, i tha: "Ndofta vëllai yt Amnon ka qenë me ty? Tani pér tanë hesht, motra ime; ai eshtë yt vëlla; mos e lësho veten pér këtë". Kështu Tamara mbeti e déshpëruar nē shtëpinë e Absalomit, vëllait tē saj. 21 Kur mbreti David i mësoi tē gjitha këto, u zemërua shumë. 22 Por Absalom nuk i drejtoi asnjë fjalë Amnonit, as pér tē mirë as pér tē keq, sepse eurrente Amnonin se kishte poshtëruar motrën e tij Tamara. 23 Dy vjet më vonë, kur Absalom kishte qethësit e bagëtive nē Baal-Hatsroit pranë Efraimit, ftoi tē gjithë bijtë e mbretit. 24 Absalom shkoi tē takohet me mbretin dhe i tha: "Shërbëtori yt ka qethësit; tē lutem tē vijë edhe mbreti me gjithë shërbëtorët e tij nē shtëpinë e shërbëtorit tênd!". 25 Por mbreti i tha Absalomit: "Jo, biri im, nuk po vijmë tanë tē gjithë, që tē mos tē tē rëndojojë". Megjithëse ai nguli këmbë, mbreti nuk desh tē shkonte, por i dha bekimin e tij. 26 Atéherë Absalom i tha: "Në rast se nuk do tē vish ti, tē lutem, lejo Amnonin, vëllanë tim, tē vijë me ne". Mbreti iu përgjigji: "Pse duhet tē vijë me ty?". 27 Por Absalom nguli këmbë aq shumë sa që Davidi lejoi tē shkojnë bashkë me tē Amnonin dhe gjithë bijtë e mbretit. 28 Absalom u kishte dhënë këtë urdhër shërbëtorëve tē tij, duke thënë: "Hapni sytë, kur Amnoni té jetë dehur nga vera dhe unë t'ju them: "Goditeni Amnonin!", ju vriteni dhe mos kini frikë. A nuk jam unë që ju urdhëroj? Bëhuni trima dhe tregohuni tē fortë!". 29 Kështu shërbëtorët e Absalomit vepruan kundër Amnonit, ashtu si kishte urdhëruar Absalom. Atéherë téré bijtë e mbretit u ngritën, hipën secili mbi mushkën e vet dhe ua mbathën. 30 Ndërsa ishin akoma rrugës, Davidit i arriti ky lajm: "Absalom ka vrarë téré bijtë e mbretit dhe nuk ka shpëtuar asnjëri prej tyre". 31 Atéherë mbreti u ngrit, grisi robat e tij dhe u shtri pér tokë; dhe tē gjithë shërbëtorët e tij, i rrinin rrotull, me robat e grisura.

32 Por Jonadabi, bir i Shimeahut dhe vëlla i Davidit, tha: "Të mos mendojë zotëria im që téré tē rintjtë, bijtë e mbretit, u vranë; Amnoni eshtë i vëmti që vdiq. Me urdhër tē Absalomit kjo gjë u vendos që ditën që Amnoni poshtëroi motrën e tij Tamara. 33 Prandaj mbreti, zotëria im, tē mos hidhërohet duke menduar se tē gjithë bijtë e mbretit kanë vdekur; vetëm Amnoni ka vdekur, 34 dhe Absalom ka ikur". Ndërkaoq i riu që bënte roje ngriti sytë, shkoi, dhe ja, një turmë e madhe njerëzish vinte nga rruga prapa tij, nga ana e malit. 35 Jonadabi i tha mbretit: "Ja bijtë e mbretit që po vijnë! Gjendja eshtë pikërisht ashtu siç tha shërbëtori yt". 36 Sa e mbaroi fjalën, arritën bijtë e mbretit, tē cilët e ngritën zérin dhe filluan të qajnë; edhe mbreti dhe téré shërbëtorët e tij filluan të qajnë me tē madhe. 37 Absalon kishte ikur dhe kishte shkuan te Talmai, bir i Amihudit, mbret i Geshurit. Davidi mbante zi çdo ditë pér birin e tij. 38 Kështu Absalomia mbathi dhe shkoi nē Geshur, ku qëndroi tre vjet. 39 Mbreti David dëshironte tē shkonte te Absalom, sepse ishte ngushulluar tanimë nga vdekja e Amnonit.

14 Joabi, bir i Tserujahut, vuri re që zemra e mbretit ishte e shqetësuar pér Absalomin. 2 Kështu Joabi dërgoi dikë nē Tekoa dhe solli që andej një grua tē urtë, së cilës i tha: "Bëj sikur mban zi dhe vish një palë rroba zije; mos u lyej me vaj, por sillu si një grua që qan prej kohe një tē vdekur. 3 Shko pra te mbreti dhe foli nē këtë mënyrë". Dhe Joabi e mësoi se q'duhet tē thoshte. 4 Gruaja e Tekoas shkoi tē flasë me mbretin, u hodh me fytyrën pér tokë, u përul dhe tha: "Ndihmomë, o mbreti!". 5 Mbreti i tha: "Çfarë ke?". Ajo u përgjigji: "Mjerësish jam e ve dhe burri më ka vdekur. 6 Shërbëtorja jote kishte dy djem, por këta patën një grindje midis tyre nē arë, dhe, me qenë se nuk kishte njeri t'i ndante, njeri gioditi tjetrin dhe e vraq. 7 Tani téré farë e fis eshtë ngritur kundër shërbëtores sate, duke thënë: "Na dorëzo atë që vraq vëllanë, që ta bëjmë tē vdesë pér jetën e vëllait që ai ka vraqar dhe pér tē shfarosur edhe trashëgimtarin". Në këtë mënyrë do tē shuhet e vëtmja urë zjarri që më ka mbetur dhe nuk kanë pér t'i lënë burrit tim as emër as pasardhës mbi faqen e dheut". 8 Mbreti i tha gruas: "Shko nē shtëpinë tênde; unë do tē jap urdhrat pér çështjen tênde". 9 Gruaja e Tekoas i tha mbretit: "O mbret, zotëria ime, faji tē bjerë mbi mua dhe mbi shtëpinë e atit tim, por mbreti dhe froni i tij tē janë tē pafaj". 10 Mbreti tha: "Në qoftë se dikush tē thotë diçka, sille tek unë dhe ka pér tē parë që nuk do tē tē bjerë më në qafë". 11 Atéherë ajo tha: "Të mos e harrojë mbreti, tē lutem, Zotin, Peréndinë tênd, në mënyrë që hakmarrësi i gjakut tē mos vazhdojë tē shkatërrojë dhe biri im tē mos shfaroset". Ai u përgjigji: "Ashtu siç eshtë e vërtetë që Zoti rron, birit tênd, nuk do t'i bjerë në tokë asnjë qime floku!". 12 Atéherë gruaja i tha: "Lejoje shërbëtoren tênde t'i thotë akoma një fjalë mbretit!". Ai u përgjigji: "Thuaje, pra". 13 Gruaja ia rifilloi: "Pse ke menduar një gjë tē tillë kundër popullit tē Peréndisë? Duke folur nē këtë mënyrë nē fakt mbreti eshtë deri diku fajtor, sepse mbreti nuk e kthen atë që eshtë në mërgim. 14 Ne duhet tē vdesim dhe jemi si ujët që derdhet mbi tokë, që nuk mund tē mblidhet; por Peréndia nuk tē heq jetën, por gjen mënyrën që ai që eshtë në mërgim tē mos qëndrojë larg tij. 15 Dhe tani kam ardhur tē flas pér këtë gjë me mbretin, me zotérinë time, sepse populli më ka trembur; dhe shërbëtorja jote ka thënë: "Dua tē flas me mbretin; ndofta mbreti do tē bëjë atë që shërbëtorja e tij do t'i thotë. 16 Mbreti do tē dégjojë shërbëtoren e tij dhe do ta cilrojë nga duart e atye që duan tē më heqin mua dhe birin tim nga trashëgimia e Peréndisë". 17 Shërbëtorja jote thoshte: "Oh,

fjala e mbretit, e tim zoti, më ngushëlloftë, sepse mbreti, zotëria ime, eshtë si një engjëlli i Perëndisë që di të dallojë të mirën dhe të keqen". Zoti, Perëndia yt, qoftë me ty". **18** Mbreti u përgjigji dhe i tha gruas: "Të lumen, mos më fshih asgjë nga ato që do të pyes. Gruaja i tha: "Le të flasë mbreti, Zotëria ime". **19** Atëherë mbreti tha: "Auk nuk eshtë ndoshta dora e Joabit me ty në tërë këtë çështje?". Gruaja u përgjigji: "Ashtu siç eshtë e vërtetë që ti rron, o mbret, zotëria im, çështja eshtë pak a shumë ashtu siç e ka thënë mbreti, zotëria im; ka qenë në fakt shërbëtori yt Joabi ai që ka dhënë këto urdhëra dhe ka vénë tërë këto fjalë në gojën e shërbëtores sate. **20** Shërbëtori yt Joab e bëri këtë gjë për të sjellë një ndryshim në gjendjen e tanishme; por zotëria ime ka po atë dituri të një engjëlli të Perëndisë për të kuptuar tërë ato që ndodhin mbi dhe". **21** Atëherë mbreti i tha Joabit: "Ja, do të bëj pikërisht këtë. Shko, pra, dhe bëj që të kthehet i riu Absalom. **22** Atëherë Joabi u shtri me fytyrën për tokë, u përul dhe e bekoi mbretin. Pastaj Joabi tha: "Sot shërbëtori yt kupton se ka gjetur hirin tênd, o mbret, o imzot, sepse mbreti bëri atë që shërbëtori kishte kërkuar". **23** Kështu Joabi u ngrit dhe shkoi në Geshur, dhe e solli Absalomin në Jeruzalem. **24** Por mbreti tha: "Të mblidhet në shtëpinë e tij dhe të mos e shohë fytyrën time!". Kështu Absalomi u têrhoq në shtëpinë e tij dhe nuk e pa fytyrën e mbretit. **25** Në të gjithë Izraelin nuk kishte njeri që ta lavdérionin më tepër për bukur se sa Absalomit; nga tabanët e këmbëve deri në majën e kokës nuk kishte asnjë të metë tek ai. **26** Kur priste flokët (dhe këtë e bënte qdo vit sepse flokët i rëndonin shumë), ai i peshon flokët e kokës së tij; ato peshonin dyqind sikla simbas masave të caktuara nga mbreti. **27** Absalomit i lindën tre djem dhe një vajzë e quajtur Tamara, që ishte e hijshme. **28** Absalomi banoi dy vjet në Jeruzalem, pa e parë fytyrën e mbretit. **29** Pastaj Absalomi thrilli Joabin për ta dérguar te mbreti, por ai nuk deshi të vinte; e dérgoi ta thérriste një herë të dytë, por ai nuk deshi të vinte. **30** Atëherë Absalomi u tha shërbëtorëve të tij: "Ja, ara e Joabit eshtë pranë arës sime dhe aty ka elb; shkon i t'i vini zjarrin!". Kështu shërbëtorët e Absalomit i vunë zjarrin arës. **31** Atëherë Joabi u ngrit, shkoi në shtëpinë e Absalomit dhe i tha: "Pse shërbëtorët e tu i vunë zjarrin arës sime?". **32** Absalomi iu përgjigji Joabit: "Unë të kisha dérguar fjalë: "Eja këtu, që të kem mundësi të të dérgoj te mbreti për t'i thënë: Pse jam kthyer nga Geshuri? Do të kishte qenë më mirë për mua të kisha mbetur atje". Tani më lejo të shoh fytyrën e mbretit. Në rast se tek unë ka ndonjë paudhësi, ai të shkaktojë vdekjen time". **33** Joabi shkoi atëherë te mbreti dhe ia tregoi çështjen. Ky thirri Absalomin që shkoi te mbreti dhe ra përmbyss me fytyrën për tokë përparrë tij, dhe mbreti e puthi Absalomin.

15 Mbas kësaj Absalomi gjeti një karrocë, disa kuaj dhe pesëdhjetë njerz që të vraponin para tij. **2** Absalomi ngrivej herët në mëngjes dhe rrinte anës rrugës që të konte te porta e qytetit. Kështu, në qoftë se dikush kishte ndonjë gjyq dhe shkonte te mbreti për të siguruar drejtësi, Absalomi e thërriste dhe i thoshte: "Nga cili qytet je?". Tjetri i përgjigj: "Shërbëtori yt eshtë nga filan fis i Izraelit". **3** Atëherë Absalomi i thoshte: "Shif, argumentat e tua janë të mira dhe të drejta, por nuk ka njeri nga ana mbretit që të dégojë". **4** Pastaj Absalomi shonte: "Sikur të më bënин mua gjyqtar të vendit, kushdo që të kishte një proçes apo një çështje do të vinte tek unë dhe unë do t'i siguroja drejtësi". **5** Kur dikush afrohej për të rënë përmbyss përparrë tij, ai shtrichte dorën, e merrte dhe e puthte. **6** Absalomi sillej kështu me të gjithë

ata të Izraelit që vinin te mbreti për të kërkuar drejtësi; në këtë mënyrë Absalomi fitoi zemrën e njerëzve të Izraelit. **7** Ndodhi që, pas katër vjetve, Absalomi i tha mbretit: "Të lutem, lermë të shkoj në Hebron për të përmbrushur një kusht që kam lidhur me Zotin. **8** Sepse gjatë qëndrimit të tij në Geshur të Sirisë, shërbëtori yt ka lidhur një kusht duke thënë: "Në rast se Zoti më kthen në Jeruzalem, unë do t'i shërbejë Zotit!". **9** Mbreti i tha: "Shko në paqe!". Atëherë ai u ngrit dhe vajti në Hebron. **10** Pastaj Absalomi dérgoi emisarë ndër të gjitha fiset e Izraelit për të thënë: "Kur të dégjoni tingullin e borisë, do të thoni: "Absalomi u shpall mbret në Hebron!". **11** Me Absalomin u nisen nga Jeruzalem dyqind njerz si të ftuar; ata shkuan pa të keq, pa ditur gjë. **12** Absalomi, ndërsa ofronte fljimet, dérgoi të thërrasë nga qyteti i tij Gjiloh Ahithofelin, Gilonitin, këshilltarin e Davidit. Kështu komloti bëhej më i fortë, sepse populli shtohej rreth Absalomit. **13** Pastaj arriti te Davidi një lajmëtar për të thënë: "Zemra e njerëzve të Izraelit ndjek Absalomin". **14** Atëherë Davidi u tha gjithë shërbëtorëve të tij që ishin me të në Jeruzalem: "Çohuni dhe t'i mbathim; përndryshe asnjeri prej nesh nuk ka për të shpëtar nga duart e Absalomit. Nxitonit t'i ikni, që të mos na kapët në befasi dhe të bjerë mbi ne shkatërrimi, dhe të mos godasë qytetin me majën e shpatës". **15** Shërbëtorët e mbretit i thanë: "Ja, shërbëtorët e tu janë gati të bëjnë gjithçka që i pëlqen mbretit, zotërisë tonë". **16** Kështu mbreti u nis, i ndjekur nga tërë shtëpia e tij, por la dhjetë konkubina për të ruajtur pallatin. **17** Mbreti u nis, i ndjekur nga tërë populli, që u ndal te shtëpia e fundit. **18** Tërë shërbëtorët e mbretit kalonin përparrë dhe pranë tij; tërë Kerethejtë, tërë Pelethejtë dhe tërë Gitejtë, gjithsej gjashqetëqind veta që e kishin ndjekur nga Gathi, ecnën para mbretit. **19** Atëherë mbreti i tha Itait që Gathi: "Pse vjen edhe ti me ne? Kthehu dhe rri me mbretin, sepse t'i je i huaj dhe për më tepër i mërguar nga atdheu yt. **20** Ti ke arritur vetëm dje dhe sot do të të duhej të endesh sa andej e këtej, kur unë vetë nuk e di se ku po shkoj? Kthehu prapa dhe kthe me vëllezërit e tu në mirësi dhe në besnikëri". **21** Por Itai iu përgjigji mbretit duke thënë: "Ashtu siç eshtë e vërtetë që Zoti rron dhe që jeton mbreti, zotëria im, në qdo vend që të jetë mbreti, zotëria im, për të vdekur ose për të jetuar, aty do të jetë edhe shërbëtori yt". **22** Atëherë Davidi i tha Itait: "Shko përparrë dhe vazhdo". Kështu Itai, Giteu, shkoi tutje me gjithë njerëzit e tij dhe tërë fémijet që ishin me të. **23** Tërë banorët e vendit qanin me zë të lartë, ndërsa tërë populli kalonte. Mbreti kapërcue përruan e Kidronit dhe tërë populli kaloi në drejtëm të shkretëtirës. **24** Dhe ja po vinte edhe Tsadoku me tërë Levitët, të cilët mbanin arkën e besëlidhjes së Perëndisë Ata e vendosën arkën e Perëndisë dhe Abiathari ofroi fljime, deri sa tërë populli mbaroi daljen nga qyteti. **25** Pastaj mbreti i tha Tsadokut: "Çoje në qytet arkën e Perëndisë! Po të kem gjetur hirin e Zotit, ai do të më kthejë dhe do të bëj që ta shoh përsëri qytetin bashkë me banasën e tij. **26** Por në rast se thotë: "Nuk t' pëlqej", ja ku jam, le të më bëj atë që i pëlqen". **27** Mbreti i tha akoma priftit Tsadok: "A nuk ti shikues? Kthehu në paqe në qytet me dy bijtë tuaj: Ahimaatsin, birin tênd, dhe me Jonathain, birin e Abiatharit. **28** Shikoni, unë do t' pres në fushat e shkretëtirës, deri sa të më vijë nga ana juaj ndonjë fjalë për të më njoftuar". **29** Kështu Tsadoku dhe Abiathari e quan përsëri në Jeruzalem arkën e Perëndisë dhe qëndruan aty. **30** Davidi mori të përpjetën e malit të Ullinjve dhe, duke u ngjitur, qante; ecte kokëmbuluar dhe këmbëzbathur. Dhe tërë njerëzit që ishin me të ishin kokëmbuluar dhe qanin duke u ngjitur. **31** Dikush erdhë t'i thotë Davidit: "Ahithofeli figuron me Absalomin në

mes tē komplotistëve". Davidi tha: "O Zot, tē lutem, bëji tē kota këshillat e Ahithofelit!". 32 Kur Davidi arriti nē majë tē malit; ku adhuroi Perëndinë, ja që doli përpara Hushai, Arkiti, me roba tē grisura dhe kokën tē mbuluar me dhe. 33 Davidi i tha: "Po tē jetë se vazhdon rrugën me mua, do tē më bëhesh barrë; 34 por nē rast se kthehesh nē qytet dhe i thua Absalomit: "Unë do tē jem shërbëtori yt, o mbret; ashtu si kam genë shërbëtor i atit tēnd nē tē kaluarën, kështu do tē jem shërbëtori yt"; ti do ta bësh tē kotë nē favorin tim këshillën e Ahithofelit. 35 Nuk do tē kesh atje pranë teje priftërinjtë Tsadok dhe Abiathar? Të gjitha ato që do tē dégjosh që tē thuhen nga ana e shtëpisë së mbretit, do t'ua bësh tē njohura priftërinjve Tsadok dhe Abiathar. 36 Ja, ata kanë atje me vete dy bijtë e tyre, Ahimats, birin e Tsadokut, dhe Jonathanin, birin e Abiatharit; me anë tē tyre do tē më njoftoni tē gjitha ato që do tē dégjoni". 37 Kështu Hushai, miku i Davidit, u kthyte nē qytet dhe Absalomit hyri nē Jeruzalem.

16 Davidi sapo e kishte kaluar majën e malit; kur ja, Tsiba, shërbëtor i Mefiboshethit, i doli përpara me gomarë me samar dhe tē ngarkuar me dyqind bukë, njëqind vite rrushi tē thatë, njëqind fruta vere dhe një calik me verë. 2 Mbreti i tha Tsibas: "Ç'ke ndërmënd tē bësh me këto gjëra?". Tsiba iu përgjigj: "Gomarët do t'i shërbejnë shtëpisë së mbretit pér të hipur; buka dhe frutat e verës do tē përdoren pér tē ushqyer tē rinjtë, dhe vera do tē pihet nga ata që do tē janë tē lodhur nē shkretëtirë". 3 Mbreti tha: "Ku éshëtë biri i zotërisë tēnd?". Tsiba iu përgjigj mbretit: "Ja, mbeti nē Jeruzalem, sepse tha: "Sot shtëpia e Izraelit do tē më kthejë mbretërinë e atit tim"". 4 Atëherë mbreti i tha Tsibas: "Ja, tē gjitha ato që janë pronë e Mefiboshethit janë tē tua". Tsiba iu përgjigj: "Unë po bie përbys para teje. Paça hirin tēnd, o mbret, o imzoti!". 5 Kur mbreti David arriti nē Bahurim, që andej doli një njeri që ishte i fisit tē shtëpisë së Saulit, ai quhej Shimei dhe ishte bir i Gerit. Ai po dilte duke shqiptuar mallkime, 6 dhe hidhët gurë kundër Davidit dhe gjithë shërbëtorëve tē mbretit David, ndërsa tērë populli dhe tērë trimat ishin radhitur nē tē djathëtë dhe nē tē majtë tē mbretit. 7 Ndërsa malkonte, Shimei thoshte: "Shko, pra, shko, njeri gjakat dhe i kobs'hém! 8 Zoti ka bërrë që mbi kokën tēnde tē bjerë gjaku i shtëpisë së Saulit, nē vend tē cilit tē mbretëruar; dhe Zoti e ka dhënë mbretërinë nē duart e Absalomit, birit tēnd; dhe ja, tani je bërrë rob i vetë ligësishë sate, sepse je njeri gjakatar". 9 Atëherë Abishai, bir i Tserajahut, i tha mbretit: "Pse ky qen i ngordhur duhet tē mallkojë mbretin, zotërinë time? Të lutem, më lér tē shkoj t'i pres kokën!". 10 Por mbreti iu përgjigj: "Ç'kam tē bëj unë me ju, bijtë e Tserajahut; Prandaj lëreni tē mallkojë, sepse Zoti i ka thënë: "Mallko Davidini!". Dhe kush mund tē thotë: "Pse silleni kështu?" 11 Pastaj Davidi i tha Abishait dhe tērë shërbëorëve tē tij: "Ja, im bir, që ka dalë nga barku im, kérkon tē më heqë jetën aq më shumë dhe ky Beniaminit! Lëreni tē rrijë dhe tē mallkojë, sepse ia ka urdhëruar Zoti. 12 Ndoshta Zoti do ta shohë hidhërimin tim dhe do tē më bëjë tē mira nē vend tē mallkimeve që më drejtton sot". 13 Kështu Davidi dhe njerëzit e tij e vazhduan rrugën e tyre; edhe Shimei ecte anës së malit, përballë Davidit, dhe rrugës e malkontë atë, i hidhët gurë dhe pluhur. 14 Mbreti dhe tērë njerëzit që ishin me tē arritin nē vendin e caktuar tē lodhur, dhe aty e morën veten. 15 Ndërkohë Absalomit dhe tērë populli, njerëzit e Izraelit, kishin hyrë nē Jeruzalem; Ahithofeli ishte me tē. 16 Kur Hushai, Arkiti, miku i Davidit, arriti tek Absalomit, Hushai i tha Absalomit: "Rroftë mbreti! Rroftë mbreti!". 17 Absalom i tha Hushait: "Kjo éshëtë dashuria që

ke pér mikun tēnd? Pse nuk shkove me mikun tēnd?". 18 Hushai iu përgjigj Absalomit: "Jo, unë do tē jem me atë që Zoti, gjithë ky popull dhe tērë njerëzit e Izraelit kanë zgjedhur, dhe do tē mbetem me tē. 19 A nuk duhet vallë, tē vihem nē shërbim tē birit tē tij? Ashtu si i kam shërbyer atit tēnd, nē tē njëjtën ménryë do tē tē shërbëj edhe ty". 20 Atëherë Absalomit i tha Ahithofelit: "Jepni këshill tuaj! Ç'duhet tē bëjmë?". 21 Ahithofeli iu përgjigj kështu Absalomit: "Hyrët e konkubinat e atit tēnd që ai ka lënë pér tē ruajtar shtëpinë, kështu tērë Izraeli do tē mësojë që je bërrë i urryer pér atin tēnd dhe ata që janë me ty do tē marrin guxim". 22 Ngriten pastaj një çadër mbi taracën pér Absalomin, dhe Absalomit hyri te konkubinat e atit tē tij nē sytë e tērë Izraelit. 23 Në ato ditë, këshilla e dhënë nga Ahithofeli kishte po atë vlerë tē atij që kishte konsultuar fjalën e Perëndisë. Këtë vlerë kishte çdo këshillë e Ahithofelit si pér Davidin ashtu dhe pér Absalomin.

17 Pastaj Ahithofeli i tha Absalomit: "Lermë tē zgjedh dymbëdhjetë mijë njerëz, dhe tē nisem që sonte e ta ndjek Davidin; 2 duke e sulmuar sa éshëtë i lodhur dhe i dobët; do ta tremb dhe gjithë njerëzit që janë me tē do tē ikin; kështu do tē mund tē godas vetëm mbretin, 3 dhe tērë popullin do ta kthej te ti. Vdekja e njeriut që ti kérkon do tē favorizojë kthimin e tē gjithëve; kështu tērë populli do tē jetë nē paqe". 4 Ky propozim u pëlqeu Absalomit dhe tē gjithë pleqe tē Izraelit. 5 Megjithatë Absalomit tha: "Thirri edhe Arkitin Hushai dhe tē dégojmë çfarë ka pér tē thënë pér këtë çështje". 6 Kur Hushai erdi tek Absalomit, ky i tha: "Ahithofeli ka folur nē këtë ménryë; a duhet tē veprojmë si ka thënë ai? Përndryshe, bëj një propozim til!". 7 Hushai iu përgjigj Absalomit: "Këtë radhë këshilla e dhënë nga Ahithofeli nuk éshëtë e mirë". 8 Hushai shtoi: "Ti e njeh atin tēnd dhe njerëzit e tij që janë trima dhe tē egërsuar nē kulm, si një arushë nē fushë së cilës ia kanë marrë këlyshët; përvëç kësaj ati tē éshëtë një luftëtar dhe nuk ka pér ta kaluar natën me popullin. 9 Me siguri nē këtë orë ai éshëtë fshehur nē ndonjë vrimë ose nē ndonjë vend tjetër; nē qoftë se nē fillim do tē hidhet mbi disa nga njerëzit e tu, kushdo që do ta mësojë ka pér tē thënë: "Midis njerëzve që ndiqnin Absalomin ndodhi një masakër". 10 Atëherë edhe më trimi, edhe sikur tē kishte zemër luani, do tē déshpérohej shumë, sepse tērë Izraeli e di që yt atë éshëtë trim dhe që njerëzit që e shoqërojnë janë trima. 11 Prandaj këshilloj që i tērë Izraeli nga Dani deri nē Beer-Sheba të mblidhet rreth teje, i shumtë si rëra që ndodhet nē bregun e detit, dhe që ti tē marrësh pjesë personalist nē betejë. 12 Kështu do ta arrijmë nē çdo vend që tē ndodhet dhe do tē biem mbi tē ashtu si vesa bie mbi tokë; dhe nga gjithë njerëzit që janë me tuk ka pér tē shpëtuar as edhe një. 13 Në rast se têrhiqet nē ndonjë qytet, tērë Izraeli do t'i cojë litarë atij qyteti dhe ne do tē têrheqim nē përrua, deri sa aty tē mos mbetet asnjë gur". 14 Absalomit dhe tērë njerëzit e Izraelit thanë: "Këshilla e Arkitit Hushai éshëtë më e mirë se ajo e Ahithofelit". Në tē vërtëtë Zoti kishte vendosur ta bënte tē kotë këshillën e mirë tē Ahithofelit pér tē shkatërruar Absalomit. 15 Atëherë Hushai u tha priftërinjve Tsadok dhe Abiathar: "Ahithofeli ka këshilluar Absalomit dhe pleqtë e Izraelit kështu e kështu, ndërsa unë i këshillova nē këtë dhe atë ménryë. 16 Prandaj tani dërgoni me nxitim njeri që tē informoni Davidin dhe i thoni: "Mos kalo natën nē fushat e shkretëtirës, por pa tjetër shko më tutje, me qëllim që mbreti dhe gjithë njerëzit që janë me tē tē mos shfarosen". 17 Por Jonathani dhe Ahimaatsi mbetën nē En-Rogel, sepse nuk mund tē dukeshin që hynin nē qytet; kështu një shërbëtor do tē

shkonte për t'i informuar, dhe ata do të shkonin për të njoftuar mbretin David. **18** Por një djalë i pa dhe njoftoi Absalomin. Të dy u nisën atëherë me nxitim dhe arritin në Bahurim në shtëpinë e një njeriu që kishte në oborr një sternë dhe zbritën në të. **19** Pastaj gruaja mori një mbulesë, e shtriu mbi grykën e sternës dhe shpërndau mbi të grurë të bluar, pa u vënë re nga njeri. **20** Kur shërbejtëtor e Absalomit shkuan në shtëpinë e gruas dhe pyetën: "Ku janë Ahimatsi dhe Jonathan?", gruaja u përgjigji: "Ata e kaluan rrëkenë". Ata filluan t'i kérkojnë, por nuk i gjetën dhe u kthyen në Jeruzalem. **21** Pas njisjes së këtyre të fundit, të dy dolën nga sterna dhe shkuan të njoftojnë mbretin David. Dhe i thanë Davidit: "Shpejtoni dhe kaloni menjëherë lumin, sepse kjo është ajo që Ahithofeli ka këshilluar kundër jush". **22** Atëherë Davidi u ngrit me gjithë njerëzit që ishin me të dhe kaloi Jordanin. Në të gdhirë nuk kishte mbetur as edhe një pa e kaluar Jordanin. **23** Kur Ahithofeli pa që këshilla e tij nuk ishte ndjekur, shaloj gomarin dhe shkoi në shtëpinë e vet në qytetin e tij. Vuri në rregull gjérat e shtëpisë dhe vari veten. Kështu vdiq dhe u varros në varrin e të atit. **24** Pastaj Davidi arriti në Mahanaim; dhe Absalom kaloi Jordanin me gjithë njerëzit e Izraelit. **25** Absalom kishte vënë në krye të ushtrisë Amasan në vend të Joabit. Amasan ishte bir i një burri të quajtur Jithra Izraeliti, i cili kishte pasur marrëdhënie seksuale me Abigailin, bijën e Nahashit, motër e Tserujahut, nënë e Joabit. **26** Kështu Izraeli dhe Absalom e ngritën kampin e tyre në vendin e Galaudit. **27** Kur Davidi arriti në Mahanaim, Shobi, bir i Nahashit nga Rabahu dhe i bijve të Amonit, Makiri, bir i Amelit nga Lodebaru dhe Barzilai, Galaaditët nga Rogelimi, **28** sollën shtretër, legena, enë prej dhei, grurë, elb, miell, grurë të pjejkur, bathë, thjerrëza, perime të pjejkura, **29** miell, gjalpë, dele dhe djathë lope për Davidin dhe për njerëzit që ishin me të, me qëllim që të hanin, sepse thonin: "Këta njerëz kanë vuajtur nga uria, nga lodhja dhe nga etja në shkretëtirë".

18 Davidi kaloi në revistë njerëzit që ishin me të dhe cakttoi mbi ta komandantë të mijëshëve dhe të qindshëve. **2** Pastaj Davidi nisi përrpara një të tretën e njerëzve të tij nën komandën e Joabit, një të tretën nën komandën e Abishait birit të Tserujahut, vëlla i Joabit, dhe një të tretën nën komandën e Itait të Gathit. Pastaj mbreti i tha popullit: "Dua të vij edhe unë me ju!". **3** Por populli u përgjigji: "Ti nuk duhet të vish, sepse po të na vënë përrpara, nuk do të na jepnin rëndësi; edhe po të vdiste gjysma jonë, nuk do të na jepnin rëndësi; por ti vlen sa dijetë mijë nga ne; éshtë më mirë të rrish gati të na ndihmosh nga qyteti". **4** Mbreti iu përgjigji me këto fjalë: "Do të bëj atë që ju duket më mirë". Kështu mbreti mbeti pranë portës së qytetit, ndërsa tërë populli dilte në formacion nga njëqind dhe nga një mijë veta. **5** Mbreti u dha këtë uredhër Joabit, Abishait dhe Itait: "Për hirin tim, silluni me kujdes me të riun Absalom!". Tërë populli e dëgjoi kur mbreti e dha këtë uredhër të gjithë komandantëve lidhur me Absalonin. **6** Kështu ushtria doli në fushë kundër Izraelit dhe beteja u zhvillua në pyllin e Efraimit. **7** Populli i Izraelit u mund atje nga shërbëtorët e Davidit; dhe në atë vend masakra qe e madhe; atë ditë ranë njëzet mijë njerëz. **8** Beteja u shtrit në të gjithë krahinën; dhe pylli gjallbëroi më tepër njerëz nga sa kishte gjallbëruar shpatë. **9** Pastaj Absalom u ndesh me njerëzit e Davidit. Absalom i kishte hipur një mushke, e cila u fut poshtë degëve të dendura të një lisë të madh dhe koka e Absalomit mbeti e kapur në lis, dhe ai mbeti **10** Një njeri e pa këtë gjë dhe lajmëroi Joabin, duke thënë: "E pashë Absalomin të varur në një

lis". **11** Atëherë Joabi iu përgjigji njeriut që e kishte informuar: "Ja, ti e pe? Po pse nuk e shtrive menjëherë të vdekur në tokë? Unë do të të kisha dhënë dhjetë sikla argjendi dhe një brez". **12** Por ai njeri i tha Joabit: "Edhe sikur të më jepnin në dorë një mijë sikla argjendi, unë nuk do ta shtrija dorën kundër birit të mbretit, sepse ne e kemi dëgjuar urdhrin që mbreti të ka dhënë ty, Abishait dhe Itait, duke thënë: "Kini kujdes të mos i bëni asnjë të keqe të riut Absalom". **13** Në fakt do të kisha vepruar në mënyrë jo të ndershme kundër vetë jetës sime, sepse asgjë nuk i mbahet e fshehur mbretit; edhe ti vetë do të ishe kundër meje". **14** Atëherë Joabi tha: "Nuk dua të humb kohën me ty në këtë mënyrë". Kështu mori në dorë tri shtiza dhe i futi në zemrën e Absalomit, që ishte akoma gjallë në pjesën e dendur të lisit. **15** Pastaj dhjetë shqyrtarë të rinx të Joabit e rrëthuan Absalomin, e goditën akoma dhe e mbaruan. **16** Atëherë Joabi urdhëroi që ti binin borisë, populli nuk e ndoqi më Izraelin sepse nuk e lejoi Joabi. **17** Pas kësaj e morën Absalomin, e hodhën në një gropë të madhe në pyll dhe hodhën mbi të një sasi të madhe gurësh; pastaj tërë Izraelitët ikën, secili në çadrën e vet. **18** Absalom, sa që gjallë, i kishte ngritur vetes një monumet në Luginën e Mbretit, sepse thoshte: "Unë nuk kam djalë që të ruajë kujtimin e emrit tim". Kështu i dha emrin e tij këtij monumenti, që edhe sot quhet "monumenti i Absalomit". **19** Ahimatsi, bir i Tsadokut, i tha Joabit: "Lermë të shkoj me vrap dhe t'i çoj mbretit lajmin që Zoti i siguroi drejtësi kundër armiqve të tij". **20** Joabi iu përgjigji: "Ti nuk do ta çosh lajmin sot; do ta çosh një ditë tjeter; nuk do ta çosh lajmin sot, sepse biri i mbretit ka vdekur". **21** Pastaj Joabi i tha Etiopasit: "Shko dhe treg'o mbretit atë që ke parë". Etiopasi u përul para Joabit dhe iku me vrap. **22** Ahimatsi, bir i Tsadokut, i tha prapë Joabit: "Sido që të ndodhë, të lutem, më lejo të fugoj prapa Etiopasit". Joabi i tha: "Po pse déshiron të fushoj, biri im? Sidoqoftë nuk do të kesh asnjë shpërblim për lajmin qëçon". **23** Dhe tjetri tha: "Sido që të ndodhë, dua të vrapoj". Joabi i tha: "Vrapo!". Atëherë Ahimatsi filloj të vrapojë nëpër rrugën e fushës dhe e kaloi Etiopasin. **24** Davidi ishte ulur midis dy profetëve; roja hipi në çatinë e portës pranë mureve; ngriti sytë dhe shikoi, dhe ja, një njeri vraponte krejt vetëm. **25** Roja bërtiti dhe njoftoi mbretin. Mbreti tha: "Në rast se éshtë vetëm, sjell lajme". Dhe ai po afrohej gjithnjë e më tepër. **26** Pastaj roja pa një njeri tjetër që vraponte dhe i thirri rojes së portës: "Ja një tjetër njeri që vrapon vetëm!". Mbreti tha: "Edhe ky sjell lajme". **27** Roja shtoi: "Mënyra e të vrapuarit të të parit më duket si ajo e Ahimatsit, e birit të Tsadokut!". Mbreti tha: "Éshtë një njeri i mirë dhe vjen me lajme të bukurë". **28** Ahimatsi i bërtiti mbretit dhe tha: "Paqe!". Pastaj u shtri përrpara mbretit me fytrén pëtë tokë dhe tha: "I bekuar qoftë Zoti, Perëndia yt, që ka lënë në pushtetin tënd njerëzit që kishin ngritur duart kundër mbretit, zotërisë tim!". **29** Mbreti tha: "A éshtë mirë i riu Absalom?". Ahimatsi u përgjigji: "Kur Joabi dërgoi shërbëtorin e mbretit dhe mua, shërbëtorin tënd, pasë një rrëmujë të madhe, por nuk e di përsë bëhej fjalë". **30** Mbreti i tha: "Kthehu dhe qëndro këtu". Dhe ai u kthyte dhe mbeti aty. **31** Pikërisht në atë çast arriti Etiopasi, i cili tha: "Lajme të mira, o mbret, o imzot. Zoti të ka siguruar sot drejtësi, duke të cilruar nga duart e të gjithë atyre që kishin ngritur krye kundër teje". **32** Mbreti i tha Etiopasit: "A éshtë mirë i riu Absalom?". Etiopasi u përgjigji: "Armiqtë e mbretit, zotërisë tim, dhe tërë ata që ngriheshin kundër teje për të të bërrë të keqe qofshin si ai i ri!". **33** Atëherë mbreti, duke u dridhur i téri, u ngjit në dhomën që ishte mbi portën dhe

qau; dhe thoshte: "O biri im Absalom; biri im, biri im Absalom! Të kisha vdekur unë në vendin tënd, o Absalom, biri im, biri im!".

19 Pastaj i thanë Joabit:

"Ja, mbreti qan dhe mban zi për Absalomin". 2 Kështu fitorja atë ditë u shndërrua në zì përtë gjithë popullin, sepse populli dëgjoi atë ditë të thuhet: "Mbreti është i dëshpëruar për shkak të birit të tij". 3 Atë ditë populli hyri fsheheruzi në qytet, ashtu si largohen fsheheruzi dhe tërë turp ata që ia mbathin gjatë betejës. 4 Mbreti kishte mbuluar fytyrën dhe bërtiste me zë të lartë: "O biri im Absalom, o Absalom, biri im, biri im!". 5 Atëherë Joabi hyri në shtëpi të mbretit dhe tha: "Ti sot mbulon me turp fytyrën e të gjithë njerëve që në këtë ditë shpëtuan jetën tënde, atë të bijve dhe të bijave të tua, jetën e bashkëshortes dhe të konkubinate të tua, 6 sepse ti dashuron atë që të urrejnë dhe urren ata që të duan; sot ke treguar qartë që komandantët dhe ushtarët nuk kanë asnjë vlerë për ty; dhe tani kuptoj se, po të ishte gjallë Absalomi dhe ne të ishim këtë ditë të terti të vdekur, atëherë do të ishe i kënaqur. 7 Tani, pra, cohу dil dhe foli zemrës së shërbëtorëve të tua, sepse betohem në emër të Zoti se, po nuk dole, asnjeri nuk do të qëndrojë me ty këtë natë; dhe kjo do të ishte fatkeqësia më e madhe që të ka rënë që kur ishe i ri e deri më sot". 8 Atëherë mbreti u ngrit dhe u ul te porta; dhe kjo iu njoftu tërë popullit, duke thënë: "Ja, mbreti është ulur te porta". Kështu tërë populli dol i prani të mbretit. Ndërkëq atë Izraelit kishin ikur secili në çadrën e vet. 9 Në të gjitha fiset e Izraelit populli i terti diskutonte dhe thoshte: "Mbreti na çlroi nga duart e armiqe tanë dhe na shpëtoi nga duart e Elistjeive; dhe tani i është dashur të ikë nga vendi për shkak të Absalomit. 10 Por Absalomi, të cilin ne e kishim vajosur mbret mbi ne, vdiq në betejë. Dhe tani pse nuk flisni për kthimin e mbretit?". 11 Atëherë mbreti David dërgoi t'u thotë priftërinje Tsadok dhe Abiathar: "Foluni pleqve të Judës dhe u thoni atyre: "Pse ju duhet të jeni të fundit për kthimin e mbretit në shtëpinë e tij, sepse bisedat e terti Izraelit kanë arritur deri te mbreti, pikërisht në këtë shtëpi? 12 Ju jeni vëllëzër të mi, ju jeni kocka dhe mishi im. Pse duhet të jeni të fundit në kthimin e mbretit?". 13 Dhe i thoni Amasas: "A nuk je ti kocka dhe mishi im? Këtë më bëftë Perëndia, madje edhe më keq, në rast se ti nuk bëhesh për gjithnjë komandanti i ushtrisë në vend të Joabit". 14 Kështu Davidi anoi zemrën e të gjithë njerëzve të Judës, sikur të ishte zemra e një njeriu të vetëm; prandaj ata i dërguan t'i thonë mbretit: "Kthehu ti me gjithë shërbëtorët e tui". 15 Atëherë mbreti u kthye dhe arriti në Jordan; dhe ata të Judës erdhën në Gilgal përfundimisht përparrë mbretit dhe përfundimisht siguruar kalimin e Jordanit. 16 Beniaminiti Shimej, bir i Geras, që ishte nga Bahurimi, nxitoi me njerëzit e Judës t'i dalë përparrë Davidit. 17 Ai kishte me vete një mijë njerëz të Beniaminit dhe Tsibani, shërbëtorët e shtëpisë së Saulit, me pesëmbëdhjetë bijtë e tij dhe njëzet shërbëtorët e tij. Ata e kaluan Jordanin para mbretit. 18 Ata kaluan me trap përtë qarri matanë familjen e mbretit dhe përtë bérë atë që u dukej e mirë për mbretin. Ndërkëq Shimej, bir i Geras, ra përmbyt përparrë mbretit, në çastin kur ai kalonte Jordanin, 19 Dhe i tha mbretit: "Mos më ngarko me asnjë faj, imzot, dhe harro të keqen që shërbëtori yt ka bérë ditën që mbreti, zotëria im, dilte nga Jeruzalem; mbreti të mos e ketë parasysh. 20 Sepse shërbëtori yt pranon se ka mëkatuar. Dhe ja, sot kam qenë i pari i terti shtëpisë së Jozefit që i dal përparrë mbretit, zotërisë tim". 21 Por Abishai, bir i Tserujahut, filloj të thotë: A nuk duhet të dënohet me vdekje Shimej, sepse ka mallkuar njeriun e vajosur nga Zoti?". 22 Davidi tha: "Ç'marrëdhëniet kam unë me ju,

bijtë e Tserujahut, që sot u treguat kundërshtarë të mi? A mund ta dënosh sot me vdekje dikë në Izrael? A nuk e di, vallë që sot jam mbret i Izraelit?". 23 Pastaj mbreti i tha Shimeit: "Ti nuk ke përtë vdekjur!". Dhe mbreti iu betua atij për këtë. 24 Edhe Mefiboshethi, nip i Saulit, i doli përparrë mbretit. Ai nuk i kishte mjekuar këmbët, nuk e kishte rruar mjekrën dhe nuk i kishte larë rrobat nga dita që kishte ikur mbreti deri në kthimin e tij në paqe. 25 Kur arriti nga Jeruzalemi përtë takuar mbretin, ky i tha: "Pse nuk erdhe me mua, Mefibosheth?". 26 Ai u përgjigji: "O mbret, imzot, shërbëtori im më mashtroi, sepse shërbëtori yt kishte thënë: "Unë do të shaloj gomarin, do të hip mbi të dhe do të shkoj me mbretin", sepse shërbëtori yt është çalaman. 27 Përveç kësaj, ai ka shpifur kundër shërbëtorit tênd pranë mbretit, zotërisë sime; por mbreti, zotëria im, është si një engjëll i Perëndisë; bëj, pra, atë që do të t' pëlqej. 28 Në fakt têrë ata të shtëpisë së atit tim nuk meritojnë tjetër gjë veç vdekjes përparrë mbretit, zotërisë tim; megjithatë ti e kishe caktuar shërbëtorin tênd ndër ata që hanin në tryezën tënde. Prandaj çfarë të drejtë tjetër do të kisha përti bërtitur mbretit?". 29 Mbreti i tha: "Nuk është nevoja të shtosh fjalë të tjera. Unë kam vendosur; Ti dhe Tsiba ndajini tokat". 30 Atëherë Mefiboshethi iu përgjigji mbretit: "Le t'i marrë të gjitha, sepse mbreti, zotëria im, u kthye në paqe në shtëpinë e tij". 31 Edhe Galaaditët Barzilaj zbriti nga Rogelimi dhe kaloi Jordanin bashkë me mbretin, përtë shqojuar matanë Jordanit. 32 Barzilaj ishte shumë i vjetër, tetëdhjetë vjeç; ai e kishte furnizuar me ushqime mbretin kur ky ndodhej në Mahanaim, sepse ishte shumë i pasur. 33 Mbreti i tha Barzilait: "Eja me mua matanë lumi i dha unë do të kujdesem për ushqimin tênd pranë meje në Jeruzalem". 34 Por Barzilaj iu përgjigji mbretit: "Sa vjet jetë më kanë mbetur akoma që unë të shkoj me mbretin në Jeruzalem? 35 Tani unë jam tetëdhjetë vjeç; a mund të dalloj akoma atë që është e mirë nga ajo që është e keqe? A mund ta shijojë akoma shërbëtori yt atë që ha o atë që përi? A mund të dëgjojë unë akoma zérin e këngëtarëve dhe të këngëtarëve. Pse shërbëtori yt duhet t'i bëhet barrë mbretit, zotërisë tim? 36 Shërbëtori yt do të shkojë me mbretin matanë Jordanit për një copë rrugë; po pse mbreti duhet të ma lajë me një shpërbirim të tillë? 37 Por lëre shërbëtorin tênd tê kthetet prapa dhe që unë të mund të vdes në qytetin tim pranë varrit të atit dhe të nënës sime! Por ja shërbëtori yt Kimham; le të vijë ai me mbretin, zotërinë tim, dhe bëj përtë atë që do të pëlqej". 38 Mbreti u përgjigji: "Kimhami do të vijë me mua dhe unë do të bëj përtë atë që do të pëlqej; ty; po, unë do të bëj përtë të gjitha ato që më kérkon". 39 Kështu tërë populli kaloi Jordanin dhe e kaloi edhe mbreti. Pastaj mbreti e puthi Barzilain dhe e bekoi, dhe ai u kthye në shtëpinë e vet. 40 Mbreti vazhdoi rrugën në drejtim të Gilgalit, i shqojuar nga Kimhami. Tërë populli i Judës e përcollti mbretin dhe kështu bëri edhe gjysma e popullit të Izraelit. 41 Atëherë tërë Izraelitet erdhën te mbreti dhe i thanë: "Pse vëllëzërit tanë, njerëzit e Judës, të kanë marrë fsheheruzi dhe kanë bérë të kalojnë Jordanin mbreti, familia e tij dhe të gjithë njerëzit e Davidit?". 42 Tërë njerëzit e Judës iu përgjigjën njerëzve të Izraelit: "Sepse mbreti është fisi ynë i afërt. Pse zemrëheni përtë? Mos kemi ngrënë, vallë me shpenzimet e mbretit, ose na ka dhënë ndonjëherë dhurata?". 43 Por njerëzit e Izraelit iu përgjigjën njerëzve të Judës, duke thënë: "Ne na takojnë dhjetë pjesë të mbretit, prandaj Davidi është më tepër yni se sa juaji; përfarë arësyse na keni përcëmuar? Nuk kemi qenë ne të parët që propozuam kthimin e mbretit tonë?". Por fjalë e njerëzve të Judës ishte më e ashpër se ajo e njerëzve të Izraelit.

20

Nodhoej aty një keqbërés i quajtur Sheba, bir i Bikrit, një Beniaminit, i cili i ra borisë dhe tha: "Nuk kemi asnë pjesë me Davidin dhe asnjë trashëgimi me birin e Isait! O Izraelitë, secili të shkojë në çadrën e vet". 2 Kështu tërë njerëzit e Izraelit e braktisën Davidin pér të ndjekur Shebin, birin e Bikrit. Por njerëzit e Judës mbetën të bashkuar me mbretin e tyre dhe e shoqëruan nga Jordani deri në Jeruzalem. 3 Kur mbreti David hyri në shtëpinë e tij në Jeruzalem, i mori të dhjetë konkubinat që kishte lénë pér të ruajtur shtëpinë dhe i vendosi në një banesë të mbikqyrur; ai i mbante ato, por nuk hynte te ato; kështu ato mbetën të mybllura deri ditën e vdekjes së tyre, në një gjendje vejërie. 4 Pastaj mbreti i tha Amasas: "Më mblidh njerëzit e Judës brenda tri ditëve dhe ti vetë të jesh këtu". 5 Amasa u nis, pra, pér të mbledhur njerëzit e Judës, por vonoi tej afatit të caktuar. 6 Atëherë Davidi i tha Abishait: "Sheba, biri i Bikrit, do të na bëjë më keq se Absalom; merr shërbëtorët e zotërisë tënd dhe ndiqe që të mos shtjerë në dorë qytete të fortifikuara dhe të na shpëtoj". 7 Nën komandën e tij shkuan njerëzit e Joabit: Kerethejtë, Pelethejtë dhe tërë njerëzit më trima; dolën nga Jeruzalemi pér të ndjekur Sheban, birin e Bikrit. 8 Kur ata arritën pranë gurit të madh që është në Gabaon, Amasa u doli përpara. Joabi kishte veshur një uniformë ushtarake, mbi të cilën kishte brezin me një shpatë në këllëfin e ngritur me ijet; ndërsa po ecte përpara, shpatia i ra. 9 Joabi i tha Amasas: "A je mirë, vëllai im?". Pastaj Joabi me dorën e djathë e kapi Amasan nga mjekra pér ta puthur. 10 Amasa nuk vuri re shpatën që Joabi kishte në dorën tjetër; me të ai e goditi në bark dhe pérberëndësat e barkut u përhapën pér tokë pa e goditur pér së dyti, dhe ai vdiq. Pastaj Joabi dhe i vëllai Abishai filluan të ndiqnin Sheban, birin e Bikrit. 11 Ndërkaq njeri prej të rinxje të Joabit kishte mbetur pranë Amasas dhe thoshte: "Kush e do Joabin dhe kush është pér Davidin le të shkojnë pas Joabit!". 12 Por Amasa po përpelítet në gjak, në mes të rrugës. Kur ai njeri vuri re që tërë populli po ndalej, e tërhoqi zvarrë Amasan jashtë rrugës në një fushë dhe i hodhi sipër një mantel, sepse të gjithë ata që i afroheshin ndaleshin. 13 Kur u hoq nga rruga, të gjithë vazhduan pas Joabit pér të ndjekur Sheban, birin e Bikrit. 14 Joabi kaloi në të gjitha fiset e Izraelit deri në Abel dhe në Beth-Makah. Të gjithë Berejtë u mblohdhën dhe i shkuant pas. 15 Shkuant pastaj të rrethojnë Sheban në Abel të Beth-Makahut dhe ndërtuan kundër qytetit një ledh prej dheu që ngrijej pranë mureve; tërë njerëzit që ishin me Joabin përpinqeshin të dëmtonin muret pér t'i rrëzuar. 16 Atëherë një grua e urtë thirri nga qyteti: "Dëgjoni, dëgjoni! Ju lutem, i thoni Joabit të afrohet, sepse dua t'i flas!". 17 Kur iu afraua, gruaaja e pyeti: "A je ti Joabi?". Ai u përgjigji: "Jam unë". Atëherë ajo i tha: "Dëgio fjalët e shërbëtores sate". Ai u përgjigji: "Po dëgoj". 18 Ajo vazhdoi: "Dikur e kishin zakon të thonin: 'Do t'i kërkojmë këshillë Abeli', sepse kështu problemi ishte i zgjidhur. 19 Jemi në një nga qytetet më paqësore e më besnikë të Izraelit; dhe ti kérkon të shkatërosh një qytet që është një nënë në Izrael. Pse kérkon të shkatërosh trashëgiminë e Zotit?". 20 Joabi u përgjigji: "Qoftë larg, larg meje mendimi i shkatërrimit dhe i shkretimit. 21 Punët nuk qëndrojnë kështu; një njeri nga krahina malore e Efraimit i quajtur Sheba, bir i Bikrit, ka ngritur dorën kundër mbretit, kundër Davidit. Më dorëzoni vetëm atë dhe unë do të largohem nga qyteti". Gruaaja i tha Joabit: "Ja, koka e tij do të hidhet nga muri". 22 Atëherë gruaaja; me urtësinë e saj, iu drejtua tërë popullit; kështu ia prenë kokën Shebas, birin e Bikrit, dhe ia hodhën Joabit. Ky urdhëroi t'i bien borisë dhe të gjithë u

languan nga qyteti dhe secili shkoi në çadrën e vet. Pastaj Joabi u kthye në Jeruzalem pranë mbretit. 23 Joabi ishte në krye të gjithë ushtrisë së Izraelit; Benajahu, bir i Jehojadit, nodhoej në krye të Kerethejve dhe të Pelethejve. 24 Adorami merrej me haraçet; Jozafati, bir i Ahiludit, ushtronke funksionin e kançelierit; 25 Sheva ishte sekretar; Tsadoku dhe Abiathari ishin priftërinj; 26 dhe Ira i Jairit ishte kryeministri i Davidit.

21

Në kohën e Davidit pati zi buke pér tre vjet me radhë; Davidi kerkoi fytyrën e Zotit dhe Zoti i tha: "Kjo ndodh pér shkak të Saulit dhe të shtëpisë së tij gjakatare, sepse ai i ka bërë të vdesin Gabaonitë". 2 Atëherë mbreti thirri Gabaonitë dhe u foli atyre. (Gabaonitë nuk u përkisin bije të Izraelit, por ishin mbeturina të Amoreje; bijtë e Izraelit ishin betuar se do t'i kursenin, por Sauli, në zellin e tij të madh pér bijtë e Izraelit dhe të Judës, ishte orvatur t'i shfaroste). 3 Atherë Davidi u tha Gabaonitëve: "Çfarë duhet të bëj pér ju dhe në qëményrë duhet të veproj pér të ndreçur gabimin e bérë, me qëllim që ju të bekoni trashëgiminë e Zotit?". 4 Gabaonitë u përgjigjën: "Ne nuk na intereson të kemi ar apo arjedng nga Sauli apo nga shtëpia e tij, as duhet të vrissni pér ne ndonjë njeri në Izrael". Mbreti tha: "Atë që kérkon, unë do ta bëj pér ju". 5 Ata iu përgjigjën mbretit: "Për njeriu që na ka konsumuar dhe që ka menduar të na shfarosë pér të na zhdukur nga tërë territori i Izraelit, 6 të na dorëzohun shtatë burra nga trashëgimtarët e tij dhe ne do t'i varim përpara Zotit në Gibeah të Saulit, që është i zgjedhuri i Zotit". Mbreti tha: "Do t'ju dorëzo". 7 Mbreti e kurseu Mefoboshethin, birin e Jonatanit, bir të Saulit, pér shkak të bekitit të Zotit që ekzistonte midis tyre, midis Davidit dhe Jonathanit, birit të Saulit. 8 Por mbreti mori dy bijtë që Ritspah, bija e Ajahut, i kishte lindur Saulit, Armonin dhe Mefiboshethin, dhe pesë bijtë që Mikal, e bija e Saulit, i kishte lindur Adrielit nga Mehola, birit të Barzilait, 9 dhe ua dorëzoi Gabaonitëve, që i varën në mal, përpara Zotit. Kështu u vranë në ditët e para të korrijeve, kur filloj korrja e elbit. 10 Ritspah, e bija e Ajahut, mori një mbulesë të ashpër dhe e shtriu mbi shkëmb, duke qendruar aty nga fillimi i korrjes deri sa mbi ta ra shi nga qjelli. Ajo nuk i lejoi shpendët e qiellit të zbrisin. 11 Kur i treguan Davidit atë që kishte bërë Ritspah, bija e Ajahut, konkubinë e Saulit, 12 Davidi shkoi të marrë eshtrat e Saulit dhe ato të Jonathanit, birit të tij, nga banorët e Jabesit të Galaudit, që i kishin marrë me vete nga sheshi i Beth-Shanit, ku Filistejt i kishin varur kur kishin mundur Saulin në Gilboa. 13 Ai solli që andej eshtrat e Saulit dhe ato të birit të tij, Jonatanit, dhe u mblohdhën edhe eshtrat e atyre që ishin varur. 14 Eshtrat e Saulit dhe të Jonatanit, birit të tij, u varrosën në vendin e Beniaminit, në Tselah, në varret e Kishit, atit të Saulit. Kështu bënë të gjitha ato që mbreti kishte urdhëruar. Pas kësaj Perëndia dëgjoi lutjen që u bë pér vendin. 15 Filistejtë i shpallën përséri lutët Izraelit dhe Davidi zbriti me gjithë shërbëtorët e tij pér të luftuar kundër Filistejeve; dhe Davidi u lodh; 16 Ishbi-Benobi, një nga pasardhësit e gjigantëve që kishte një shtizë që peshonte treqind sikla bronzi dhe mbante në brez një shpatë të re, kishte ndër mend të vriste Davidin; 17 por Abishai, bir i Tserujahut, shkoi në ndihmë të mbretit, goditi Filisteun dhe e vrau. Atëherë njerëzit e Davidit u betuan: "Të nuk do të dalësh më me ne pér të luftuar dhe nuk do ta shuash llambën e Izraelit". 18 Pas kësaj u bë një betejë tjetër me Filistejtë në Gob; atëherë Hushathiti Sibekai vrau Safin, një nga pasardhësit e gjigantëve. 19 U bë një betejë tjetër me Filistejtë në Gob; dhe Elhanani, bir i Jaare-Oregimit nga Betlemi, vrau vëllanë e Goliathit nga Gathi; shkopi i shtizës së tij

ishte shuli i vegjës së endësít. 20 U bë një betejë tjetër në Gath, ku ishte një njeri me shtat të lartë, i cili kishte gjashtë gishtërinj në qdo dorë dhe gjashtë gishtërinj në qdo këmbë, gjithsej njëzet e katër gishtërinj; edhe ai ishte një pasardhës i gjigantëve. 21 Ai e fyu Izraelin, por Jonathani, bir i Shimeahut, vëlla i Davidit, e vrau. 22 Këta të katër ishin pasardhësit e gjigantëve në Gath. Ata u vranë nga dora e Davidit dhe e shërbëtorëve të tij.

22 Davidi i drejtoi Zotit fjalët e këtij kantiku ditën që Zoti e çlroi nga duart e të gjithë armiqve të tij dhe nga dora e Saulit. Ai tha: 2 "Zoti është fortesa ime, kalaja ime dhe çlirimitari im, 3 Perëndia im, shkëmbi në të cilin strehohem, mburoja ime, fuqia e shpëtimit tim, strehimi im i lartë, streha ime. O shpëtimtari im, ti më shpëton nga dhuna! 4 Unë i kérkoj ndihmë Zotit që meriton të lavdërohet, dhe kështu më shpëtoi nga duart e armiqve të mi. 5 Valët e vdekjes më kishin rrëthuar dhe përenjëtë e shkatërrimit më kishin tmerruar. 6 Dhimbjet e Sheolit më kishin zënë dhe lakin e vdekjes e kisha para syve. (Sheol h7585) 7 Në ankthim tim i kérkova ndihmë Zotit dhe i klitha Perëndisë tim. Ai e dégjoi zërin tim nga tempulli ku ndodhej dhe klithma ime arriti në veshët e tij. 8 Atëherë toka u trondit dhe u drodh, themelet e qiejeve u lëkundën dhe u shkundën, sepse ai ishte tërë zemërim. 9 Një tym ngjitej nga fejzat e hundës së tij dhe një zjarr përvëlues i dilte nga goja; prej tij dilni thëngjii. 10 Ai i uli qiejët dhe zbriti me një mijegull të dendur poshtë këmbëve të tij. 11 Ai rrinte kaluar mbi një kerubin, fluturonte dhe dukej mbi flatrat e erës. 12 Si shatorre rrëth vetes kishte vënë terrin, errësirën e ujërave dhe retë e dendura të qelliit. 13 Nga shkëlqimi që i priste dilni thëngjii. 14 Zoti gjëmoi në qiejt dhe Më i Larti bëri të dégjohet zëri i tij. 15 Hodhi shigjeta dhe shpérndau armiqtë, hodhi shigjetat e tij dhe i shpérndau. 16 Atëherë doli shtrati i detit dhe themelet e botës u zbuluan, me qortimin e Zotit, me erën që shfrynë, fejzat e hundës së tij. 17 Ai nga lart shtrui dorën dhe më kapi, më nxori nga ujërat e mëdha. 18 Më çlroi nga armiku im i fuqishëm dhe nga ata që më urrenin, sepse ishin më të fortë se unë. 19 Ata ishin ngritur kundër meje ditën e mjerimit tim, por Zoti qe përkrahësi im, 20 ai më çoi larg tyre; ai më shpëtoi sepse i pëlqej. 21 Zoti më ka shpërbyler simbas së drejtës sime dhe më ka dhënë simbas pastërtisë së duarve të mia, 22 sepse kam ndjekur rrugët e Zotit dhe nuk jam larguar pabesish nga Perëndia im. 23 Sepse kam mbajtur para vetes të gjitha ligjet e tij dhe nuk jam larguar nga statutet e tij. 24 Kam qenë i ndershëm me të dhe i jam ruajtur paudhësisë. 25 Prandaj Zoti më ka dhënë simbas së drejtës sime, simbas pastërtisë sime përparrë syve të tij. 26 Ti tregohesh i mëshirshëm me njeriun e përsphirtshëm dhe i drejtë me njeriun e drejtë; 27 ti tregohesh i pastër me njeriun e pastër dhe dinak me njeriun e çorodit. 28 Ti shpëton njerëzit e hidhëruar, por shikimi yt ndalet mbi kryelartët për t'i ulur. 29 Po, ti je drita ime, o Zot; Zoti ndriçon terrin tim. 30 Me ty mund të sulmoj një grup, me Perëndinë tim mund të kapërcej një mur. 31 Rruga e Zotit është e përsosur; fjalë e Zotit është purifikuar me zjarrin. Ai është mburoja e të gjithë atyre që kanë shpresë tek ai. 32 Në fakt kush është Perëndi përvëç Zotit? Dhe kush është Kalaja përvëç Perëndisë tonë? 33 Zoti është kalaja ime e fuqishme, ai e bën të përsosur rrugën time. 34 Ai i bën këmbët e mia si ato të drerit dhe më bën të mbahem mirë në vendet e mia të larta. 35 Ai i mëson duart e mia për betejë dhe krahët e mia mund të tendosin një hark prej bronzi. 36 Ti më ke dhënë edhe mburojnë e shpëtimit tënd dhe mirësia jote më ka bërë të madh. 37 Ti i ke zgjedhur hapat e mia

dhe këmbët e mia nuk kanë nguruar në këtë rast. 38 Unë i kam ndjekur armiqtë e mi dhe i kam shkatërruar, nuk jam kthyer prapa para se t'i shfarosja. 39 I kam shkatërruar dhe shtypur, dhe ata nuk kanë mundur më të ngrihen kundër meje; ata kanë rënë nën këmbët e mia. 40 Ti më ke dhënë forcë në betejë, dhe bëre që të më përfuren atë që ngrimeshin kundër meje; 41 bëre që të më kthenin kurrizin armiqtë e mi pëprama meje, dhe unë zhduka atë që më urrenin. 42 Ata shikuan, por nuk pati njeri që t'i shpëtonte; i klichën Zotit, por ai nuk iu përgjigji atyre. 43 Unë i thërmova si pluhuri i tokës, i copëtova dhe i shkela si balta e rrujëve. 44 Ti më ke çliruar nga mosmarrëveshjet e popullit tim, më ke ruajtur si udhëheqës i kombeve; një popull që nuk e njihja më ka shërbyer. 45 Biftë e të huajve më nënshtronen mua; sa më dégjojnë, më binden. 46 Biftë e të huajve kanë humbur guximin, kanë dalë duke u dridhur nga fortesat e tyre. 47 Rroftë Zoti! Qoftë e bekuar Fortesa ime! U lartësoftë në qjell Perëndia, Fortesa e shpëtimit tim! 48 Është Perëndia që hakmerret për mua, që më nënshtron popujt, 49 dhe më liron nga armiqtë e mi. Ti më larton mbi ata që ngrihen kundër meje dhe më çliron nga njeriu i furishém. 50 Prandaj, o Zot, do të të kretoj midis kombeve dhe do të këndoje lavdinë e emrit tênd. 51 Lirime të mëdha i siguron mbretit të tij, sillet dashamirës me të vajosurin, me Davidin dhe me pasardhësit e tij përfjetë".

23 Këto janë fjalët e fundit të Davidit. Kështu thotë Davidi, bir i Isait, kështu thotë njeriu që u ngrit lart, i vajosuri i Perëndisë së Jakobit, këngëtar i ëmbël i Izraelit: 2 "Fryma e Zotit ka folur nëpërmjet meje dhe fjala e tij ka qenë mbi buzët e mia. 3 Perëndia i Izraelit ka folur, Kalaja e Izraelit më ka thënë: "Ai që mbretëron me drejtësi mbi njerëzit, ai që mbretëron në frikën e Perëndisë, 4 është si drita e mëngjesit në të dalë të diellit, në një mëngjes pa re, ashtu si shkëlqimi mbas shiut, që bën të mbijë bari i njomë nga dheu". 5 A nuk është valle kështu shtëpia ime përparrë Perëndisë? Sepse ai ka lidhur me mua një besëlidhje të përjetshme që parashikon qđo gjë dhe që është e sigurt. A nuk do të bëjë ai të lulëzojë shpëtimi im i plotë dhe të gjitha ato që unë dëshiroj? 6 Njerëzit e kobshëm do të hidhen tej të gjithë si gjembar, sepse nuk mund të kafen me duar. 7 Kush i prek duhet të armatoset me një hekur ose me shkopin e një ushte; ato digjen plotësisht në vend me zjarr". 8 Këto janë emrat e luftëtarëve trima që ishin në shërbim të Davidit: Josheb-Bashshebethi, Tahkemoniti, prijes i oficerëve kryesorë. Atë e quajtën Etseniti Adino; sepse kishte vrarë tetëqind njerëz në një herë të vetme. 9 Pas tij vinte Eleazari, bir i Dodas, që ishte bir i Ahohit, një ndër tre luftëtarët trima që ishin me Davidin, kur sfiduan Filistejtë e mbledhur për të luftuar, ndërsa Izraelitët ishin tërhequr. 10 Ai u ngrit dhe i goditi Filistejtë, deri sa dora e tij e rraskapitir i ngriu me shpatën. Atë ditë Zoti korri një fitore të madhe dhe populli shkoi pas tij vetëm për të bërë plaçkë. 11 Prapa tij vinte Shamahu, bir i Agesë, Hararitit. Filisejtë ishin mbledhur në një numër të madh në një fushë të mbjellë me thjerrëza. Populli ia kishte mbathur përparrë Filistejeve, 12 por Shamahu, ishte vendosur në mes të kampit dhe e mbrojtë atë, dhe bëri kërdinë në radhët e Filistejeve. Kështu Zoti korri një fitore të madhe. 13 Tre nga tridhjetë krerët zbriten në kohën e korrijes dhe erdhën te Davidi në shpellën e Adullamit, ndërsa një grup Filistejsh kishte ngritur kampin e tij në luginën e gjigantëve. 14 Davidi ndodhjej atëherë në kala dhe kishte një garnizon Filistejsh në Betlem. 15 Davidi pati një dëshirë të madhe dhe tha: "Ah,

sikur dikush tē mē jepte tē pija ujē nga pusi i Betlemit, qē eshtë afér portës". 16 Tē tre trimat çanë nē mes tē kampit tē Filisteje dhe morën ujē nga pusi i Betlemit, pranë portës; pastaj e morën me vete dhe ia çuan Davidit. Por ai nuk desh ta pinte, por e derdhë përparrë Zotit, 17 duke thënë: "Larg qoftë pér mua, o Zot, një veprim i tillë! A nuk u vu, vallë gjaku i njerëzve, jeta e tyre nē rrezik?". Dhe nuk deshi ta pinte, Kështu vepruan ata tre trima. 18 Abishai, vëlla i Joabit dhe biri Tserujahut, ishte prijes i një treshe tjetër. Ngriti ushtën e tij kundër treqind njerëzve dhe i vrua; kështu u bë i famshëm nē mes tē treve. 19 Ishte më i dëgjuari i treshe; prandaj u bë dhe kryetari i tyre, por nuk arriti tē barazohet me tre tē parët. 20 Benajahu, bir i Jehojadit, bir i një trimi nga Kabitseeli, bëri trimëri tē mëdha. Vrau dy heronj tē Moabit, që ishin si luanë. Zbriti edhe nē mes tē një sterne ku vrua një luan, një ditë që binte borë. 21 Ai vrua gjithashtu një Egjiptas gjigand që kishte nē dorë një shtizë; por Benajahu i doli përballë me një bastun, i hoqi nga dora shtizën dhe e vrua me shtizën e tij. 22 Këto gjëra bëri Benajahu, bir i Jehojadit, dhe u bë i famshëm ndër tē tre trima. 23 Ishte më i dëgjuari i tē tridhjetëve, por nuk arriti tē barazohet me treshen e parë. Davidi e bëri shef tē truprojës së tij. 24 Pastaj vinin: Asaheli, vëlla i Joabit, njeri nga tridhjetë; Elhanani, bir i Dodos, nga Betlemi; 25 Shamahu nga Harodi; Elika nga Harodi; 26 Heleci nga Paliti; Ira, bir i Ikeshit, nga Tekoa; 27 Abiezéri nga Anathothi; Mebunai nga Husha; 28 Tsalmoni nga Ahoahu; Maharai nga Netofa; 29 Helebi, bir i Baanahut (nga Netofa); 30 Benajahu nga Pirathoni; Hidai nga përrrenjtë e Gaashit; 31 Abi-Alboni nga Arbathi; Azmavethi nga Barhumi; 32 Eliahba nga Shaalboni (nga bijtë e Jasenit), Jonathan; 33 Shamahu nga Harari; Ahiami, bir i Shararit, nga Harari; 34 Elifeleti, bir i Ahasbait, bir i një Maakatheu; Eliami, bir i Ahitophelit, nga Gilo; 35 Hetsrai nga Karmeli; Paarai nga Arabi; 36 Igali, bir i Nathanit, nga Tsobahu; Bani nga Gadi; 37 Tseleku, Amoniti; Naharai nga Beerothi (shqyrtar i Joabit, birit tē Tserujahut); 38 Ira nga Jetheri; Garedi nga Jetheri; 39 Uriahu, Hiteu. Gjithsej tridhjetë e shtatë veta.

24 Zemërimi i Zotit u ndez përsëri dhe ai nxiti Davidin kundër popullit, duke i thënë: "Shko tē bësh regjistrimin e Izraelit dhe tē Judës". 2 Kështu mbreti i tha Joabit, komandanit të ushtrisë që ishte me tē: "Shko nëpër tē gjitha fiset e Izraelit, nga Dani deri në Beer-Sheba, dhe bëni regjistrimin e popullisë që unë tē di numrin e saj". 3 Joabi i përgjigj mbretit: "Zoti, Perëndia yt, ta shumëzojë popullin njëqind herë më tepër nga çështë dhe sytë e mbretit, tē zotërisë tim, tē mund ta shohin këtë gjë. Po pse mbreti, zotëria im, e déshiron një gjë tē tillë?". 4 Megjithatë urdhëri i mbretit iu imponua Joabit dhe kererëve të ushtrisë. Kështu Joabi dhe kererët e ushtrisë u larguan nga mbreti dhe shkuan tē bëjnë regjistrimin e popullisë së Izraelit. 5 Ata kaluan Jordanin dhe ngritën kampin e tyre nē Aroer, nē tē djathtë tē qytetit që ishte nē mes tē luginës së Gadit dhe nē drejtim tē Jezerit. 6 Pastaj shkuan nē Galaad dhe nē vendin e Tahtim-Hodshit; pastaj vajtën nē Dan-Jaan dhe nē rrëthinat e Sidonit. 7 Shkuan edhe nē kalanë e Tiros dhe nē tē gjitha qytetet e Hivejve dhe tē Kananejve, dhe arritën nē jug tē Judës, deri nē Beer-Sheba. 8 Kështu përshkuan tërë vendin dhe mbas nëntë muajsh e njëzet ditë u kthyen përsëri nē Jeruzalem. 9 Joabi i dorëzoi mbretit shfrén e regjistrimit të popullisë: kishte nē Izrael tetëqind mijë njerëz tē fortë, tē aftë pér tē përdorur shpatën, por njerëzit e Judës ishin pesëqind mijë. 10 Por, mbasi bëri regjistrimin e

popullsisë, zemra e Davidit e qortoi shumë rëndë atë dhe ai i tha Zotit: "Kam kryer një mëkat shumë tē rëndë duke vepruar nē këtë mënyrë; por tani, o Zot, shlyej paudhësinë 11 Kur nē mëngjes Davidi u ngrit, fjala e Zotit iu drejtua profetit Gad, shikuesit të Davidit, duke thënë: 12 "Shko e i thuaj Davidit: Kështu thotë i Zoti: "Unë tē propozoj tri gjëra; zgjidh njerëzen prej tyre dhe unë do ta bëj atë pér ty"". 13 Kështu Gadi shkoi te Davidi pér t'i njoftrat njairjan dhe i tha: "A do që tē vijnë pér ty shtatë vjet zi buke nē vendin tênd, apo tē vjet arratisje përparrë armiqve që tē ndjekin, apo t'i dritë murtajët nē vendin tênd? Tani mendohu dhe shiko pak se çfarë përgjigje duhet t'i jap atij që më ka dërguar". 14 Davidi i tha Gadit: "Gjendem nē një situatë tërë ankth! Le tē bie edhe nē duart e Zotit, sepse dhembshuria e tij eshtë e madhe, por mos rënca nē duart e njerëzve!". 15 Kështu Zoti dërgoi murtajën nē Izrael, nga ai mëngjes deri nē kohën e caktuar. Shtatëdhjetë mijë veta tē popullit vdiqën nga Dani deri nē Beer-Sheba. 16 Ndërsa engjelli e shrirte dorën mbi Jeruzalem pér ta shkatërruar, Zotit i erdhia keq pér këtë fatkeqësi dhe i tha engjellit që shfaroste popullin: "Mjaft! Tani têrhiqe dorën!". Engjelli i Zoti ndodhej afér lëmit të Araunahut, Gebuseitit. 17 Kur Davidi pa engjellin që godiste popullin, i tha Zotit: "Ja, unë kam kryer një mëkat, kam vepruar nē mënyrë tē padrejtë, por këto dele ç'kanë bërë? Prandaj dora jote tē drejtotohet kundër meje dhe kundër shtëpisë së atit tim!". 18 Atë ditë Gadi erdhë te Davidi dhe i tha: "Shko dëndërtë një altar pér Zotin nē lëmin e Araunahut, Gebuseitit". 19 Kështu Davidi shkoi, simbas fjalës së Gadit, ashtu si kishte urdhëruar Zoti. 20 Araunahu shkoi dhe dalloj mbretin dhe shërbëtorët e tij që drejtoheshin nga ai; atëherë ai doli dhe u shtrit para mbretit me fytyrën pér tokë. 21 Pastaj Araunau tha: "Pse mbreti, zotëria im, ka ardhur te shërbëtori i tij?". Davidi u përgjigj: "Pér tē blerë nái tē këtë lëmë dhe pér tē ndërtuar mbi tē një altar pér Zotin, me qëllim që mjerimi tē largohet nga populli". 22 Araunahu i tha Davidit: "Mbreti, zotëria im, le tē marrë dhe tē ofrojë atë që i pëlgjen! Ja qetë e olokaustit; veglat e shirjes dhe zgjedha e qeve do tē shërbëjë si dru. 23 O mbret, tē gjitha këto gjëra Araunahu ia fal mbretit". Pastaj Araunahu i tha mbretit: "Zoti, Perëndia yt, tē qoftë i mbarë!". 24 Por mbreti iu përgjigj Araunahut: "Jo, unë do t'i blej këto gjëra nga ti me çmimin që kushtojnë, dhe nuk do t'i ofrojë Zotit, Perëndisë tim, olokauste që nuk më kushtojnë asgjë". Kështu Davidi bleu lëmin dhe qetë pér pesëdhjetë sikla argjendi. 25 Pastaj Davidi ndërtoi nē atë vend një altar pér Zotin dhe ofroi olokauste dhe fljime falenderimi. Kështu Zoti mori parasysh lutjen e bërë nga vendi dhe mjerimi u largua nga populli i Izraelit.

1 i Mbretërvé

1 Tani mbreti David ishte plak dhe i shtyrë në moshë dhe, megjithëse e mbulonin me rroba, nuk ngrohej dot. **2** Prandaj shërbëtorët e tij thanë: "Të kërkohet pér mbretin, zotërinë tonë, një vajzë e virgjër që ta ndihmojë atë, të kujdeset pér të dhe të flerë mbi gjirin e tij; kështu mbreti, zotëria jonë, do të mund të ngrohet. **3** Atëherë kërkuan në të gjithë territorin e Izraelit një vajzë të bukur dhe gjetën Abishagin, Shunamiten, dhe e çuan te mbreti. **4** Vajza ishte shumë e bukur, kujdesej pér mbretin dhe i shërbente; por mbreti nuk e njohu. **5** Adonijahut, birit të Hagithit, i qe rritur mendja, dhe thoshte: "Do të jem unë mbret!". Dhe gjeti qerre, kalorës dhe pesëdhjetë njerz që të vraponin para tij. **6** (I ati i tij nuk e kishte qortuar kurrë në jetën e tij, duke i thënë: "Pse bën këshut?". Edhe Adonijahu ishte shumë i bukur dhe kishte lindur mbas Absalomit). **7** Ai u mor vesh me Joabin, birin e Tserujahut, dhe me priftin Abiathar, të cilët i vajtën pas Adonijahut dhe e ndihmuani. **8** Por prifti Tsadok, Benajathi, bir i Jehojadit, profeti Nathan, Shimeji, Rei dhe trimat e Davitit nuk ishin me Adonijahun. **9** Adonijahu fllojoi dele, qe dhe viçë të majmë pranë shkëmbit të Zohaletit, që ndodhet afër kroit të Rogelit dhe ftoi të gjithë vëllezerit e tij, bij të mbretit, dhe të gjithë njerzit e Judës që ishin në shërbim të mbretit. **10** Por nuk ftoi profetin Nathan, as Banajahun, as trimat, as Salomonin, vëllanë e tij. **11** Atëherë Nathani i foli Bath-Shebës, nénës së Salomonit, dhe i tha: "Nuk ke dëgjuar që Adonijahu, bir i Hagithit, éshët bérë mbret, dhe Davidi, zotëria ynë, nuk e di aspak? **12** Prandaj më lejo të të jap një keshillë, që të shpëtosh jetën tënde dhe atë të birit tënd, Salomonit. **13** Shko, hyr te mbreti David dhe i thua: "O mbret, o imzot, a nuk i je betuar vallë shërbëtore sate duke thënë: Biri yt Salomoni ka pér të mbretëruar pas meje dhe do të ulet mbi froni tim? Pse, pra, u bë mbret Adonijahu?". **14** Pastaj, ndërsa ti do të jesh akoma duke folur me mbretin, unë do të hyj pas teje dhe do të mbështes fjalët e tua". **15** Kështu Bath-Sheba hyri në dhomën e mbretit. (Mbreti ishte shumë plak dhe shërbehej nga Shunamita, Abishagai). **16** Bath-Sheba u pérul dhe ra përbysë përrapa mbretit. Mbreti i tha: "Çfarë do?". **17** Ajo iu përgjigj: "O imzot, ti i je betuar shërbëtore sate në emër të Zottit, Perëndisë tënd, duke thënë: "Biri yt Salomoni ka pér të mbretëruar pas meje dhe do të ulet mbi froni tim". **18** Tani përkundrazi Adonijahu éshët bérë mbret dhi t, o mbret, o imzot as nuk e di fare. **19** Ai ka fljuar një numër të madh qesh, viçash të majmë dhe delesh; ka ftuar tërë bijat e mbretit, priftin Abiathar dhe Joabin, komandanit e ushtrisë, por nuk ka ftuar Salomonin, shërbëtorin tënd. **20** Tani sytë e tërë Izraelit janë kthyer nga ti o mbret, o imzot, që ti t'u tregosh atyre kush do të ulet në froni e mbretit, zotit tim, mbas tij. **21** Përndryshe ka pér të ndodhur që kur mbreti, zotëria ime, do të flerë me gjithë etërit e tij, unë dhe biri im Salomon do të trajtohem si faktorë". **22** Ndërsa ajo fliste akoma me mbretin, arriti profeti Nathan. **23** Atëherë ia njoftuan mbretit ngjarjen, duke thënë: "Ja profeti Nathan!". Ky hyri në prani të mbretit dhe u shtria para tij me fytyrën pér tokë. **24** Nathani tha: "O mbret, o imzot, ndofta ke thënë: "Adonijahu do të mbretërojë pas meje dhe do të ulet mbi froni tim"? **25** Në fakt sot ai zbriti dhe fllojti një numër të madh qesh, viçash të majmë dhe delesh, ftoi tërë bijtë e mbretit, kërët e ushtrisë dhe priftin Abiathar; dhe ja tani ata po hanë e pinë përrapa tij dhe thonë: "Rroftë mbreti Adonijah". **26** Por anuk më ka ftuar mua, shërbëtorin tënd, as priftin Tsadok, as

Benajahun, birin e Jehojadit, as Salomonin, shërbëtorin tënd. **27** Kjo, a u bë pikërisht nga mbreti, zoti im, pa i njoftuar shërbëtorit tënd kush do të ulet në froni e mbretit, të zotit tim, mbas tij?". **28** Mbreti David, duke u përgjigjur, tha: "Thirrmëni Bath-Shebën". Ajo hyri te mbreti duke qëndroi më këmbë para tij. **29** Mbreti u betua dhe tha: "Ashtu siç éshët e vërtetë që rron Zoti, i cili ka liruar jetën time nga çdo fatkeqësi, **30** unë do të bëj sot pikërisht atë që të jam betuar pér Zotin, Perëndinë e Izraelit, duke thënë: "Biri yt Salomon ka pér të mbretëruar pas meje dhe do të ulet mbi froni tim në vendin tim"". **31** Bath-Sheba u pérul me fytyrën pér tokë, ra përbysë para mbretit dhe tha: "O Zot, bëj që mbreti David të jetojë pérjetë". **32** Pastaj mbreti David tha: "Thirrmëni priftin Tsadok, profetin Nathan dhe Benajahun, birin e Jehojadit". Ata erdhën në prani të mbretit. **33** Mbreti u tha atyre: "Merrni me vete shërbëtorët e zotit tuaj, e hipeni birin tim Salomon mbi mushkën time dhe e zbrisni në Gihon. **34** Atje prifti Tsadok dhe profeti Nathan ta vajosin mbret të Izraelit. Pastaj i bini borisë dhe thoni: "Rroftë mbreti Salomon!". **35** Do të shkonit, pra, pas tij dhe ai do të vijë të ulet mbi froni tim dhe do të mbretërojë në vendin tim, sepse e kam bërë princ të Izraelit dhe të Judës". **36** Benajahu, bir i Jehojadit, iu përgjigji mbretit duke thënë: "Amen! Kjo éshët edhe dëshira e Zottit, Perëndisë së mbretit zotit tim! **37** Ashti si qenë Zoti me mbretin, zotin tim, kështu qoftë me Salomonin dhe e bëftë froni tim më të madh se froni i mbretit David, i zotit tim!". **38** Atëherë prifti Tsadok, profeti Nathan, Benajahu, bir i Jehojadit, Kerethejtë dhe Pelethejtë, dolën e hipën Salomonin mbi mushkën e mbretit David dhe e çuan në Gihon. **39** Prifti Tsadok mori birrin e vajit nga tabernakulli dhe vajosi Salomonin. Pastaj i ranë borisë dhe tërë populli tha: "Rroftë mbreti Salomon!". **40** Pastaj tërë populli shkoi pas tij, duke u rënë fyejve dhe duke ndjerë një gëzim të madh aq sa toka dukej se po çohej nga brohoritjet e tyre. **41** Adonijahu dhe tërë të ftuarit e tij, ndërsa po mbaronin së ngrënë, dégjujan zhurmë; dhe kur Joabi dégjoi zérin e borisë, ai tha: "Ç'ëshët kjo zhurmë e madhe që vjen nga qyteti?". **42** Ndërsa vazhdonte të fliste, ja që arriti Jonathani, bir i priftit Abiathar. Adonijahu i tha: "Hyr, ti je një trim dhe me siguri sjell lajme të mira". **43** Jonathani iu përgjigji Adonijahut dhe tha: "Aspak! Mbret Davidi, zoti ynë, bëri mbret Salomonin. **44** Ai nisi me të priftin Tsadok, profetin Nathan, Benajahun, birin e Jehojadës, Kerethejtë dhe Pelethejtë, që e hipën mbi mushkën e mbretit. **45** Kështu prifti Tsadok dhe profeti Nathan e vajosën mbret në Gibon, dhe që andej janë nisur të gjithë tërë gëzim dhe tërë qyteti po zien. Kjo éshët zhurma që keni dégjuar. **46** Përvëc kësaj Salomoni éshët ulur në froni e mbetërisë. **47** Dhe shërbëtorët e mbretit kanë vajtur të urojnë mbretin David, zotërinë tonë, duke thënë: "Perëndia yt e bëftë froni e tij më të madh se yti!". Pastaj mbreti ra përbysë mbi shtrat, **48** dhe tha gjithashtu: "Qoftë i bekuar Zoti, Perëndia i Izraelit, që sot uli një njeri mbi froni tim, duke u lejuar syve të mi ta shikojnë"". **49** Atëherë tërë të ftuarve të Adonijahut u hyri tmerri, ata u ngriten dhe ikën secili në rrugën e tij. **50** Adonijahu, duke pasur frikë nga Salomoni, u ngrit dhe shkoi të kapet në brirët e altarit. **51** Këtë ia thanë Salomonit: "Ja, Adonijahu ka frikë nga mbreti Salomon dhe éshët kapur te brirët e altarit, duke thënë: "Mbreti Salomon té më betohet sot që nuk do bëjë të vdesë nga shpata shërbëtorin e tij"". **52** Salomoni u përgjigji: "Në qoftë se tregohet njeri i drejtë, nuk do t'i bjerë në tokë as edhe një fije floku, por në rast se tek ai gjendet ndonjë ligësi, ai ka pér të vdekur". **53** Kështu mbreti Salomon dërgoi njerëz

ta zbrisnin nga altari. Ai erdhia pastaj tē bjerē pērmbys pērpara mbretit Salomon dhe ky i tha: "Shko nē shtēpinē tēnde".

2 Duke iu afruar Davidit dita e vdekjes, ai urdhëroi tē birin Salomon, duke i thënë: **2** "Unë jam duke shkuar atje ku shkojnë tērë banorët e tokës; prandaj tregohu i fortë dhe sillu si burrë! **3** Respektu urdhrat e Zotit, Perëndisë tēnd, duke ecur nē rrugët e tij, duke zbatuar nē praktikë statutet e tij, urdhërimet e tij, dekretet e tij dhe porositë e tij, ashtu siç éshëtë shkuar nē ligjin e Moisiut, me qëllim që ti t'ia dalësh mbanë nē tē gjitha gjérat që do tē bësh dhe nga çdo anë që tē kthehes, **4** dhe me qëllim që Zoti ta plotësojë premtimin që më ka bërë kur tha: "Në qoftë se bijtë e tu do tē kujdesen pér tē ecur para meje me tē vërtetë me gjithë zemër e me gjithë shpir, nuk do tē mungojë kurrë dikush mbi fronin e Izraelit". **5** Edhe ti e di ç'më ka bërë mua Joabi, bir i Tserujahut, dhe ç'u ka bërë dy krerëve të ushtrive të Izraelit, Abnerit, birit tē Nerit, dhe Amas, birit tē Jetherit, që ai i vrau; në kohë paqeje ka derdhur gjak lufte dhe ka njollosur me gjak lufte brezin që mbante nē mes dha sandalet që mbante nē këmbë. **6** Vepro, pra me urti dhi mes lejo që flokët e tij tē bardha tē zgresin nē paqe nē Sheol. (**Sheol h7585**) **7** Por trego mirësi me bijtë e Galaudit Barzilai dha ata tē jenë ndër ata që hanë nē tryezën tēnde, sepse me një mirësi tē njëllotë ata erdhën tek unë kur po ikja me vrap para Absalomit, vëllait tēnd. **8** Ja, pranë teje éshëtë edhe Shimei, bir i Beniaminitit Gera, nga Bahurimi. Ai shqiptoi një mallkim tē tmerrshëm ditën që shkoja nē Mahanaim, por pastaj zbriti tē më takojë nē Jordan dhe unë iu betova nē emër tē Zotit: "Nuk do tē bëj tē vdesësh nga shpata". **9** Tani, pra, mos e lër tē pandëshkuar, sepse ti je njeri i urtë dhi di atë që duhet tē bësh. Bëj që flokët e tij tē bardha tē zgresin tē lyera me gjak nē Sheol". (**Sheol h7585**) **10** Kështu Davidin e zuri gjumi me etërit e tij dhe u varros nē qytetin e Davidit. **11** Davidi mbretëroi mbi Izrael dyzet vjet, shtatë vjet nē Hebron dhe tridhjetë e tre vjet nē Jeruzalem. **12** Pastaj Salomoni u ul mbi fronin e Davidit, atit tē tij, dhe mbretëria e tij u vendos nē ményrë tē qëndrueshme. **13** Adonijahu, bir i Hagithit, shkoi te Bath-Sheba, nëna e Salomonit. Kjo i tha: "A vjen me qëllime paqësore?". Ai u përgjigji: "Po, paqësore". **14** Pastaj shtoi: "Kam diçka pér tē tē thënë". Ajo u përgjigji: "Thuaje, pra". **15** Kështu ai tha: "Ti e di që mbretëria më takonte mua dhe që tērë Izraeli priste që unë tē mbretëroja. Por mbretëria m'u hoq dne kaloi në duart e vëllait tim, sepse atij ia dha Zoti. **16** Tani do tē tē bëj një kërkësë, mos ma hidh poshtë". Ajo u përgjigji: "Thuaje, pra". **17** Atëherë ai tha: "Të lutem, thuaji mbretit Salomon, i cili nuk tē refuzon asgjë, që tē më japë pér grua Shunamiten Abishaga". **18** Bath-Sheba iu përgjigji: "Mirë! Do t'i flas mbretit nē favorin tēnd". **19** Bath-Sheba shkoi, pra, te mbreti Salomon pér t'i folur nē favor tē Adonijahut. Mbreti u ngrit pér t'i dalë përpëra, u përul përpëra saj, pastaj u ul nē froni e tij dhe urdhëroi që tē vinin një fron tjetëri pér nénën e mbretit, dhe ajo u ul nē tē djathtë tē tij. **20** Ajo tha: "Kam një kërkësë tē vogël, mos ma refuzo". Mbreti iu përgjigji: "Bëje, pra, kërkësën tēnde, o nëna ime; unë nuk do ta refuzo". **21** Atëherë ajo i tha: "Shunamitja Abishag t'i jepet si grua vëllait tēnd Adonijah". **22** Mbreti Salomon iu përgjigji nënës së tij, duke i thënë: "Pse kérkon Shunamiten Abishag pér Adonijahun? Kérko pér tē edhe mbretërinë, sepse ai éshëtë vëllai im madhor; kërkoje pér tē, pér priftin Abiathar dhe pér Joabin, birin e Tserujahut!". **23** Atëherë mbreti Salomon u betua nē emër tē Zotit, duke thënë: "Perëndia ma bëftë këtë edhe më keq nē rast

se Adonijahu nuk e ka thënë këtë fjalë duke vënë nē rrezik jetën e tij! **24** Prandaj, tani, ashtu siç éshëtë e vërtetë që rron Zoti, i cili më ka caktuar, ka vendosur tē ulem nē fronin e atit tim David dhe më ka themeluar një shtëpi ashtu siç kishte premtuar, sot Adonijahu do tē ekzekutohet!". **25** Kështu mbreti Salomon dërgoi Benajahun, birin e Jehojadit, që u hodh mbi Adonijahun dhe që vdiq. **26** Pastaj mbreti i tha priftit Abiathar: "Shko nē Anathoth nē arat e tua, sepse ti meriton vdekjen; por unë nuk do tē tē bëj që tē vdesësh sot, sepse ke i çuar arkën e Perëndisë, Zotit, përpara atit **27** Kështu Salomoni largoi Abiatharin nga funksioni i priftit tē Zotit me qëllim që tē shkonte nē vend fjala që Zoti kishte shqiptuar lidhur me shtëpinë e Elit nē Shiloh. **28** Ndërkaj lajmë i kishte vajtur Joabit, sepse Joabi kishte ndjekur Adonijahun por nuk kishte ndjekur Absalomin. Prandaj ai u strehua nē tabernakullin e Zotit dhe u kap pas brirëve tē altarit. **29** Pastaj i thanë mbretit Salomon: "Joabi éshëtë strehuar nē tabernakullin e Zotit dhe ndodhet pranë altarit". Atëherë Salomoni dërgoi Benajahun, birin e Jehojadit, duke i thënë: "Shko, godit!". **30** Kështu Benajahu hyri nē tabernakullin e Zotit dhe i tha Joabit: "Dil jashtë!". Ai u përgjigji: "Jo, dua tē vdesësh këtu!". Benajahu iu njoftoj ngjarjen mbretit, duke thënë: "Kështu foli Joabi dhe kështu m'u përgjigji". **31** Atëherë mbreti tha: "Bëj ashtu si tē ka thënë ai: godite dhe varrose; kështu do tē largosh prej meje dhe prej shtëpisë së atit tim gjakun që Joabi derdhë pa shkak. **32** Kështu Zoti do tē hedhë mbi kokën e tij gjakun që ka derdhur, duke goditur dy njerëzit më tē mirë dhe më tē drejtë se ai dhe që i vrau me shpatë, pa dijeninë e atit tim David; éshëtë fjala pér Abnerin, birin e Nerit, komandanit ushtrisë së Izraelit, dhe pér Amasan, birin e Jetherit, komandanit ushtrisë së Judës. **33** Gjaku i tyre do tē bjerë mbi kokën e Joabit dhe mbi kokën e pasardhësë tē tij përfjetë, por do tē ketë paqe pér gjithmonë nga ana e Zotit pér Davidin, pér pasardhësit e tij, pér shtëpinë e tij dhe pér fronin e tij". **34** Atëherë Benajahu, bir i Jehojadit, shkoi, e goditi dhe e vrau: dhe Joabi u varros nē shtëpinë e tij, nē shkretëtirë. **35** Në vend tē tij mbreti caktoi si komandanit tē ushtrisë Benajahun, birin e Jehojadit, dhe vuri priftin Tsadok nē vend tē Abiatharit. **36** Pastaj mbreti dërgoi tē thërrasin Shimein dhi i tha: "Ndërto një shtëpi nē Jeruzalem dhe atje do tē banosh, nuk do tē dalësh më pér tē shkuar andej këtej. **37** Ditën që ke pér tē dalë dhe ke pér tē kaluar përruan Kidron, dije me siguri që ke pér tē vdekur; gjaku yt do tē bjerë mbi kokën tēnde". **38** Shimein iu përgjigji kështu mbretit: "Mirë! sherbëtori yt do tē bëjë ashtu si ka thënë mbreti, zotëria ime. Kështu Shimein qëndroi nē Jeruzalem pér një kohë tē gjatë. **39** Por pas tre vjetëve ndodhi që dy sherbëtorë tē Shimeit ikën pranë Akishit, birit tē Makaahut, mbretit tē Gathit. Këtë gjë ia njoftuan Shimeit dhi i thanë: "Ja, sherbëtorët e tu janë nē Gath". **40** Atëherë Shimein u ngrit, shaloi gomarin e tij dhe shkoi nē Gath pér tē kërkuar sherbëtorët e tij; Shimein shkoi atje dhi i ktheu sherbëtorët e tij nga Gathi. **41** Salomonit i thanë që Shimein kishte vajtur nga Jeruzalemi nē Gath dhe se që kthyer. **42** Atëherë mbreti dërgoi e thriri Shimein dhi i tha: "A nuk tē vura tē betohesës nē emër tē Zotit dhe tē kisha paralajmëruar solemnisht, duke tē thënë: "Dije me siguri që ditën që do tē dalësh andej këtej, ke pér tē vdekur". Dhe ti m'u përgjigje: "Fjala që dégjova më shkon mbarë". **43** Pse, pra, nuk e respektovë betimin që i bëre Zotit dhe urdhrin që tē kishte dhënë?". **44** Mbreti i tha gjithashu Shimeit: "Ti e di gjithë tē keqen që i ke bërë Davidit, atit tim, dhe zemra jote éshëtë e ndërgjegjshme pér këtë, prandaj Zoti do tē bëjë që tē bjerë mbi kokën tēnde ligësia jote, **45** por mbreti Salomon ka pér tē qënë

i bekuar dhe froni i Davidit do të jetë i qëndrueshmë përpara Zotit përfjetë". 46 Pastraj mbreti i dha urdhër Benajahut, birit të Jehojadit, që doli e goditi Shimen dhe ky vdiq. Kështu mbeti e patundur mbretëria në duart e Salomonit.

3 Pastaj Salomoni bëri krushqi me Faraonin, mbretin e Egjiptit.

U martua me të bijën e Faraonit dhe e çoi në qytetin e Davidit, deri sa të mbaronte së ndërtuar shtëpinë e tij, shtëpinë e Zotit dhe muret rrithesë të Jeruzalemit. 2 Populli ofronte flijime në vendet e larta, sepse deri në atë ditë nuk ishte ndërtuar akoma një tempull në emër të Zotit. 3 Salomoni e donte Zotin dhe respektonte statutet e Davidit, atit të tij; megjithatë ofronte flijime dhe digjite temjan në vendet e larta. 4 Mbreti shkoi në Gabaon përtë ofruar flijime, sepse ky ishte vendi i lartë më i rëndësishëm; dhe mbi këtë altar Salomoni ofroi një mijë olokauste. 5 Në Gabaon, Zoti i dol i në èndërr natën Salomonit. Perëndia i tha: "Kërkoh c' të duash dhe unë do ta jep". 6 Salamoni u përgjigj: "Ti ke treguar një dashamirësi të madhe ndaj shërbëtorit tënd David, atit tim, sepse ai e cte para teje me besnikëri, me drejtësi dhe me zemër të pastër ndaj teje; ti ke vazhduar të shfaqësh ndaj tij këtë dashamirësi të madhe dhe i ke dhënë një bir që të ulet mbi froni e tij, siç po ndodh sot. 7 Tani, o Zot, Perëndia im, ti ke bërë të mbretërojë shërbëtori yt në vend të Davidit, atit tim, por unë jam veçse një fëmijë dhe nuk di si të sillem. 8 Përveç kësaj shërbëtori yt èshtë në mes të popullit që ti ke zgjedhur, një popull i madh, tepër i shumtë përtu numëruar dhe llogaritur. 9 Jepi, pra, shërbëtorit tënd një zemër të zgjuar, në mënyrë që të administrojë drejtësinë për popullin tënd dhe të dallojë të mirën nga e kecja. Kush në fakt mund të administrojë drejtësinë për popullin tënd kaq të madh?". 10 I pëlqeu Perëndisë që Salomoni bëri këtë kérkesë. 11 Atëherë Perëndia i tha: "Me qenë se kërkove këtë dhe nuk kërkove përvete as jetë të gjatë, as pasuri, as vdekjen e armiqe të tu, por ke kërkuar zgjuarsi përtëkuar atë që èshtë e drejtë. 12 Ja, unë po bëj atë që ti ke kërkuar: po të jep një zemër të urtë dhe të zgjuar, sa nuk ka pasur asnjëri para teje dhe nuk ka përtë dalë askush si ti mbas teje. 13 Po të jep edhe atë që nuk ke kërkuar: pasuri dhe lavdi, kështu që midis mbretëreve nuk do të ketë asnjë si ti, përtë gjitha ditët e jetës sate. 14 Në rast se ti ecën në rruget e mia duke iu bindur statutet dhe urdhërimet e mia, ashtu si bëri Davidi, ati yt, unë kam përti t'i zgjatur ditët e tua". 15 Salomoni u zgjua, dhe ja, ishte në èndërr. Atëherë ai u kthye në Jeruzalem, u paraqit para arkës së besëlidhjes të Zotit, ofroi olokauste dhe flijime falënderimi, dhe shtroi një banket përtë tërë shërbëtorët e tij. 16 Pastaj erdhën te mbreti pyrstita dhe u paraqitën para tij. 17 Një nga të dy gratë tha: "O imzot, kjo grua dhe unë banojmë në të njëjtën shtëpi; unë linda kur ajo ishte akoma në shtëpi". 18 Tri ditë pasi linda unë, lindi edhe kjo grua; dhe nuk kishte njeri jetët në shtëpi përveç ne të dyjave. 19 Djali i kësaj gruaje vdiq natën, sepse ajo kishte rënë në shtrat sipër tij. 20 Atëherë ajo u ngrit në mes të natës, mori djalin tim nga krahu im, ndërsa shërbëtorja jote po flinte, dhe e vuri mbi gjirin e saj, dhe mbi gjirin tim vendosi djalin e saj të vdekur. 21 Kur në mëngjes u ngrita përti dhënë gji djalin tim, pasqë që kishte vdekur; por kur e kqyra me kujdes në mëngjes, pasqë që nuk ishte djali që kisha lindur". 22 Atëherë gruaja tjetër tha: "Nuk èshtë e vërtetë; djali im èshtë ai që jeton, dhe ytì èshtë ai i vdekur". Por e para nguli këmbë: "Nuk èshtë e vërtetë; yt bir èshtë ai i vdekur dhe imi èshtë ai i gjallë". Kështu grindeshin përpara mbretit. 23 Atëherë mbreti tha: "Njëra thotë: "Ai i gjallë èshtë djali im dhe ai i vdekur èshtë ytì". Dhe

tjetra thotë: "Nuk èshtë e vërtetë; ai i vdekur èshtë djali yt dhe ai i gjallë èshtë imi"". 24 Atëherë mbreti urdhëroi: "Më sillni një shpatë!". Kështu sollën një shpatë para mbretit. 25 Pastaj mbreti urdhëroi: "Ndajeni fëmijën e gjallë në dy pjesë dhe jepini gjysmën njërsës dhe gjysmën tjetrës". 26 Atëherë gruaja e fëmijës së gjallë, që e donte shumë fëmijën e vet, i tha mbretit: "Imzot, jepjani asaj fëmijën e gjallë, por mos e vrissni". Tjetra përkundrazi thoshte: "Të mos jetë as imi, as ytì; por ndaheni!". 27 Atëherë mbreti u përgjigj duke thënë: "Jepini së parës fëmijën e gjallë dhe mos e vrissni, sepse ajo èshtë nëna e fëmijës". 28 Tërë Izraeli e mësoi vendimin që u dha nga mbreti dhe patën frikë nga mbreti sepse shihnin që dituria e Perëndisë ishte tek ai përtë ushtruar drejtësinë.

4 Mbreti Salomon mbretëronte mbi tërë Izraelin. 2 Këta ishin funksionarët e tij të lartë: Azariahu, bir i priftit Tsadok, 3 Eilihorefi dhe Ahijahu, bijë të Shishas, ishin sekretarë; Jozafati, bir i Ahiludit, ishte kancelier; 4 Benajahu, bir i Jehojadit, ishte komandant i ushtrisë; Tsadoku dhe Abiathari ishin priftërinjtë; 5 Azariahu, bir i Nathanit, ishte kryetar i prefektëve; Zubadi, bir i Nathanit, ishte prift dhe këshilltar personal i mbretit. 6 Ahišari ishte maxhordom dhe Adinorami, bir i Abdas, ishte caktuar për haraçet. 7 Salomoni kishte dymbëdhjetë prefektë në të gjithë Izraelin, të cilët kujdeseshin përmajtjen e mbretit dhe të shtëpisë së tij; secili prej tyre ishte ngarkuar përtu kujdesur përti një muaj në vit. 8 Këto janë emrat e tyre: Ben-Hur në krahinën malore të Efraimit; 9 Ben-Dekjer në Makats, Shaalbim, Beth-Shemesh dhe Elon të Beth-Hananit; 10 Ben-Hesed në Aruboth; Sokothi dhe tërë vendi i Heferit ishin pronë e tij; 11 Ben-Abinabadi, në gjithë krahinën e Dorit; Tafatha, bijë e Salomonit, ishte gruaja e tij; 12 Baana, bir i Ahiludit, kishte Taanakun, Megidon dhe tërë Beth-Shenin, që èshtë pranë Tsarethanit, poshtë Jizreelit, dhe që shtrihet nga Beth-Sheani deri në Abel-Meholahu dhe matanë Jokneamit. 13 Ben-Geber, në Ramoth të Galaudit, kishte fshatrat e Jairit, birit të Manasit, në Galaad, si edhe Argobin në Bashan, qashtëdhjetë qytete të mëdha me mure dhe shule prej bronzi; 14 Ahinadabi, bir i Idos, në Mahanaim; 15 Ahimatsi, në Neftali; edhe ai kishte përmbrëtje Basmethin, një nga bijat e Salomonit; 16 Banahun, bir i Hushait, në Asher dhe në Aloth; 17 Jozafati, bir i Parnahut, në Isakar; 18 Shimei, bir i Elahut, në Beniamin; 19 Geberi, bir i Urit, në vendin e Galaudit, në vendin e Sihonit, mbretit të Amorejeve, dhe të Ougut, mbretit të Bashanit; ai ishte i vetmi prefekt që ishte në vend. 20 Juda dhe Izraeli ishin të shumtë si rëra që èshtë në bregun e detit. Ata hanin të pinin me gaz. 21 Kështu Salomoni sundone mbi gjithë mbretërinë nga Lumi deri në vendin e Filisteive dhe në kufijtë e Egjiptit. Këta i sillnin haraçë dhe i shërbyen tërë ditët e jetës së tij. 22 Furnizimi ditor i ushqimeve për Salomonin përbëhet nga tridhjetë kore lule dielli dhe qashtëdhjetë kore mielli të zakonshëm, 23 dhjetë që të majmë, njëzet që të kullotës dhe njëqind dele pa llogaritur drerët, gazelat, kapronjtë dhe shpendët e majmë. 24 Ai sundonte gjithë vendin nga kjo anë e Lumin, nga Tifshahu deri në Gaza, mbi tërë mbretërit nga kjo anë e Lumin, dhe jetonte në paqe me të gjithë shtetet kufitare që ishin rrëth e qark. 25 Juda dhe Izraeli, nga Dani deri në Beer-Sheba, jetuan të sigurtë, secili nën pjergullën dhe fikun e tij, tërë kohën që mbretëroi Salomoni. 26 Salomoni kishte gjithashtu dyzet mijë stalla kuajsh për qerret e tij dhe dymbëdhjetë mijë kalorës. 27 Këta prefektë, secili në muajin e tij, merreshin me mbajtjen e mbretit Salomon dhe të gjithë atyre që pranoheshin në tryezën e tij; dhe nuk linin tu mungonte asgjë.

28 Sillnin edhe elbin dhe kashtën për kuajt dhe mushkat në vendin e duhur, secili sipas urdhrove që kishte marrë. **29** Perëndia i dha Salomonit dituri, zgjuarsi të madhe dhe një mëndje të hollë si rëra që është në bregun e detit. **30** Dhe dituria e Salomonit ia kaloi diturisë të të gjithë bijve të Lindjes dhe tërë diturisë të Egjiptasë. **31** Ai ishte më i ditur se çdo njeri tjetër: më tepër se Ezrahiti Ethan; më tepër se Hemani, se Kakoli dhe se Darda, bijtë e Maholit; dhe fama e tij u përhap në të gjitha kombet e afërtë. **32** Shqiptoi tre mijë proverba dhe kantikët e tij qenë një mijë e pesëqind. **33** Foli edhe për drurët, nga kedri i Libanit deri në isopin që mbin nga muri; foli gjithashu për kafshët, për zogjtë, për rrëshqanorët dhe për peshqit. **34** Nga të gjithë popujt vinin njerëz për të dégjuar diturinë e Salomonit; ata ishin të dérguar nga tërë mbretërit e dheut që kishin dégjuar të flitej për diturinë e tij.

5 Kur Hirami, mbret i Tiros, mësoi që Salomoni ishte vajosur mbret në vend të atit të tij, dérgoi shérbëtorët e tij, sepse Hirami kishte genë gjithnjë mik i Davidit. **2** Atëherë Salomoni dérgoi t'i thotë Hiramit: **3** "Ti e di që ati im David nuk ka mundur të ndërtoj një tempull në emër të Zotit, Perëndisë të tij, për shkak të lufrave të ndërmarrja nga çdo anë kundër tij, deri sa Zoti i vuri armiqët e tij nën shputën e këmbëve të tij. **4** Por tanë Zoti, Perëndia im, më ka dhënë paqe rreth e qark; dhe nuk kam më kundërshtarë, as ndonjë fatkeqësi. **5** Prandaj tanë kam ndërmend të ndërtoj një tempull në emër të Zotit, Perëndisë tim, sipas premtimit që i bëri Zoti atit tim David, kur i tha: "Yt bir, që unë do të vendos mbi fronin tënd, ka për të qënë ai që do të ndërtoj një tempull në emrin tim". **6** Jep urdhër, pra, që të priten përmua kedrat e Libanit. Shérbëtorët e mi do të punojnë me shérbëtorët e tu, dhe si pagë unë do t'u jap shérbëtorëve të tu tërë ato që do të më kërkosh ti. Ti e di mirë që ndër ne nuk ka njeri që di t'i presë drurët si ata të Sidonit". **7** Kur Hirami i dégjoi fjalët e Salomonit, u gëzua së tepërmë i tha: "Qoftë i bekuar sot Zoti, që i ka dhënë Davidit një bir të urtë përmbrëuar mbi këtë popul të madh". **8** Pastaj Hirami dérgoi t'i thotë Salomonit: "E shqyrtova me kujdes mesazhin që më çove. Unë do të bëj të gjitha ato që dëshiron ti lidhur me lëndën e kredit dhe qiparisit. Shérbëtorët e mi do t'i sjellin nga Libani deri në det dhe do t'i transportojnë që andej me trap deri në vendin që ti do t' më tregosh; pastaj do t'i shkarkojnë atje dhe ti do t'i qosh tutje. Si shpërbirim, ti do t'i plotësosh dëshirën time, duke furnizuar me ushqime shtëpinë time". **10** Kështu Hirami e furnizoit Salomonin me tërë lëndën e kredit dhe të qiparisit që ai kishte nevojë. **11** Salomoni nga ana e tij e furnizoit Hiramin me njëzet mijë kore gruri për të mbajtur shtëpinë e tij dhe njëzet kore vaj të pastër ulliri; Salomoni i jepete Hiramit çdo vit tërë këto gjëra. **12** Zoti i dha dituri Salomonit, ashtu siç ia kishte premtuar; kështu mbretëroi pacja midis Hiramit dhe Salomonit, dhe të dy bënë aleancë. **13** Mbreti Salomon rekrutoi njerëz përmunë të detyruar në tërë Izraelin, dhe ata që u caktuan përmunë të detyruar ishin tridhjetë mijë njerëz. **14** I dérgonte me turne në Liban nga dhjetëmijë në muaj; kalonin një muaj në Liban dhe dy muaj në shtëpitë e tyre; Adoniramis ishte drejtuesi i punimeve të detyruara. **15** Salomoni kishte gjithashu shtatëdhjetë mijë njerëz që transporton ngarkesa dhe tetëdhjetë mijë gurgdhëndës në male, **16** pa llogaritur tremijë e treqind përgjegjës të caktuar nga Salomoni për veprimitaritë e ndryshme dhe përmbligjura personat e caktuar në punimet. **17** Mbreti urdhëroi të nxirreshin gurë të mëdhenj, gurë me vlerë dhe gurë katërkëndësh për të bërrë themelët e tempullit. **18** Kështu punëtorët e Salomonit dhe

punëtorët e Hiramit dhe Giblejtë nxorën gurët, dhe përgatitën lëndën e drurit dhe gurët për ndërtimin e tempullit.

6 Në vitin katërqind e tetëdhjetë mbas daljes së bijve të Izraelit nga vendi i Egjiptit, në vitin e katërt të mbretërimit të tij mbi Izrael, në muajin e Zivit, që është muaji i dytë, Salomoni filloi të ndërtoj shtëpinë e Zotit. **2** Tempulli që ndërtoi mbreti Salomon për Zotin ishte gjasa të dhjetë kubitë i gjatë, njëzet i gjërë dhe tridhjetë i lartë. **3** Portiku përpëra tempullit ishte njëzet kubitë i gjatë, i barabartë, pra, me gjerësinë e tempullit, dhe gjerësia e tij shtrihet dhjetë kubitë nga fasada e tempullit. **4** Në tempulli vuri dritare me hekura. **5** Pranë murit të tempullit ai ndërtoi dhoma që rrënonin tërë murin e tempullit, si vendin e shenjtë ashtu dhe vendin shumë të shenjtë; kështu ai bëri dhoma anësore rrëth e qark. **6** Dhomat e katit të parë ishin të gjera pesë kubitë, ato të katit të mesëm gjashtë kubitë dhe ato të katit të tretë shtatë kubitë; në fakt ai kishte ndërtuar dalje rreth e rrotull mureve të tempullit, në mënyrë që trarët e mbështetjetës të mos futeshin në muret e tempullit. **7** Për ndërtimin e tempullit u përdorën gurë që ishin latuar në gurore; kështu gjatë ndërtimit të tempullit nuk u dégjuja zhurma e çekicët, e sépatës ose e ndonjë vegle tjetër prej hekurë. **8** Hyrja e katit të parë gjendej në krahun e djathtë të tempullit; kështu me anë të një shkallë në trajtë spirale hipje në katin e mesëm, dhe nga kati i mesëm në të tretin. **9** Mbasi përfundoi ndërtimin e tempullit, Salomoni e mbuloi me trarë dhe me dérrasa kedri. **10** Ndërtoi katet anësore me dhoma rreth e qark tempullit, secili i lartë pesë kubitë, dhe i lidhi me tempullin me trarë kedri. **11** Fjala e Zotit iu drejtua Salomonit, duke i thënë: **12** "Për këtë tempull që po më ndëront, në qoftë se ti u përmbahesh statuteve të mia, zbaton në praktikë dekretet e mia dhe u bind të gjitha urdhërimet e mia duke ecur në to unë do të përbush me ty premtimin që i dhashë Davidit, atit tënd: **13** do të banoj në mes të bijve të Izraelit dhe nuk do ta braktis popullin tim të Izraelit". **14** Kështu Salomoni ndërtoi tempullin dhe e përfundoi. **15** Pastaj ndërtoi muret ndarës të tempullit me dérrasa të kredit; dhe nga dyshemeja e tempullit deri në tavan e veshi nga brenda me dru; pastaj e mbuloi dyshemenë e tempullit me dérrasa qiparisit. **16** Veshi gjithashu me dérrasa kedri një hapësirë prej njëzet kubitësh në fund të tempullit, nga dyshemeja deri në tavan; dhe këtë hapësirë të brendshme e rezervoi si shenjtërore, si një vend shumë të shenjtë. **17** Shtëpia, domethënë tempulli, përpëra vendit shumë të shenjtë ishte e gjatë dyzet kubitë. **18** Pjesa e brendshme e tempullit ishte prej kedri të gdhendur me sfera dhe me lule të celura; çdo gjë ishte prej kedri dhe nuk dukej asnjë gur. **19** Salomoni e përgatiti vendin shumë të shenjtë në pjesën e brendshme të tempullit, për të vënë aty arkën e besëlidhjes të Zotit. **20** Vendit shumë i shenjtë ishte njëzet kubitë i gjatë, njëzet kubitë i gjërë dhe njëzet kubitë i lartë. Salomoni e veshi me ar të kulluar; dhe e veshi altarin me këdë. **21** Kështu Salomoni e veshi pjesën e brendshme të tempullit me ar të kulluar, shtriu zinxhira arë përpëra vendit shumë të shenjtë dhe e veshi me ar. **22** Veshi me ar tërë tempullin deri sa mbaroi së ndërtuar dhe e veshi me ar gjithashu tërë altarin që i takonte vendit shumë të shenjtë. **23** Në pjesën e brendshme të vendit shumë të shenjtë bëri dy kerubinë me dru ulliri, që ishin dhjetë kubitë të lartë. **24** Krahë i një kerubini ishte pesë kubitë dhe tjetri ishte gjithashu pesë kubitë; kishte, pra, dhjetë kubitë nga maja e një krahë deri te maja e tjetrit. **25** Edhe kerubini tjetër ishte dhjetë kubitësh; të dy kerubinët kishin po ato përmasa dhe po atë formë. **26** Lartësia e një kerubini ishte

dhjetë kubitë po kështu edhe ajo e kerubinit tjetër. **27** Salomoni i vendosi kerubinët në mes të vendit shumë të shenjtë. kerubinët i kishin krahët të hapur; krahu i të parit prekte njërin mur ndarës dhe krahu i të dytit prekte murin tjetër; krahët e tyre të brendshme takoheshin në mes të shtëpisë. **28** Pastaj i veshi me ar kerubinët. **29** Pastaj riprohdoi mbi të gjitha muret ndarës të tempullit, rreth e qark, figura në relief kerubinësh, palma dhe lule të çelurë, si brenda ashtu dhe jashtë. **30** Pastaj veshi me ar dyshemën e tempullit, si nga brenda ashtu dhe nga jashtë. **31** Për të hyrë në vendin tepër të shenjtë bëri një portë me dy kanate me dru ulliri; arkitravi dhe shtalkat zinin një të katërtën e murit. **32** Të dy kanatet ishin me dru ulliri. Mbi to gdhendi figura kerubinësh, palma dhe lulesh të çelura, i veshi me ar duke e shtrirë arin mbi kerubinët dhe mbi palmash. **33** Për portën e tempullit bëri gjithashtu shtalka me dru ulliri, që zinin një të katërtën e gjerësisë së murit, **34** dhe dy kanate me dru qiparisi; çdo kanat përbëhej nga dy pjesë që hapeshin dhe mbylleshin. **35** Mbi to gdhendi kerubinë, palma dhe lule të çelura dhe i veshi me ar, që e shtriu me saktësi mbi skulpturat. **36** Pastaj ndërtoi oborrin e brendshëm me tri radhë gurësh katërkëndësh dhe një radhë trarësh kedri. **37** Vitin e katërt, në muajin e Zivit, u hodhën themelet e shtëpisë të Zotit; **38** vitin e njëmbëdhjetë, në muajin e Bulit, që është muaji i tetë, tempulli u mbarua në të gjitha pjesët e tij, sipas vizatimeve të dhëna. Kështu Salomonit iu deshën shtatë vjet për ta ndërtuar.

7 Por Salomonit iu deshën trembëdhjetë vjet për të ndërtuar shtëpinë e tij; kështu ai përfundoi téré shtëpinë e tij. **2** Ai ndërtoi shtëpinë e "Pyllit të Libanit", e gjatë njëqind kubitë, e gjerë pesëdhjetë e lartë tridhjetë; ajo mbështetetë mbi katër radhë shtyllash kedri, mbi të cilat mbështeteshin trarët e kredit. **3** Një tavan prej kredri mbulonte dhomat që mbështeteshin mbi shtyllat, dhe që ishin gjithashtu dyzet e pesë, pesëmbëdhjetë për çdo radhë. **4** Kishte tri radhë dritaresh, të kundërvëna njëra me tjetrën në tri plane të ndryshme. **5** Të gjitha portat me shtalkat e tyre dhe arkitrarët e tyre ishin katërkëndëshe dhe dritaret i kundërviheshin njëra tjetërs në tre plane të ndryshme. **6** Ai ndërtoi edhe portikun e shtyllave, i gjatë pesëdhjetë kubitë dhe i gjerë tridhjetë; në pjesën e përparme kishte një hajat, me shtylla dhe që ishte i mbuluar me çati. **7** Pastaj ndërtoi portikun e frontit ku adminstrontronte drejtësia, i quajtur "Portiku i gjykitimit"; dhe e mbuloi me kedër nga dyshemëja në tavan. **8** Shtëpia ku ai banonte, e ndërtuar në të njëjtën mënyrë, kishte përkundrazi një oborr tjetër në pjesën e brendshme të portikut. Salomoni bëri gjithashtu një shtëpi me një portik të ngjashëm me këtë për bijën e Faraonit, që kishte marrë për grua. **9** Të gjitha ndërtimet ishin me gurë të zgjedhur, të prerë sipas masës me sharrë nga brenda dhe nga jashtë nga themelet deri në kornizat, dhe nga jashtë deri në oborrin më të madh. **10** Edhe themelit ishin me gurë të zgjedhur, me gurë të mëdhenj, disa dhjetë kubitësh dhe të tjerë të tjetë kubitësh. **11** Mbi to kishte gurë të zgjedhur, të prerë me masë, dhe dru kedri. **12** Oborri i madh kishte rreth e qark tri radhë gurësh të latuar dhe një radhë trarësh prej kredri, ashtu si oborri i brendshëm i shtëpisë të Zotit dhe si portiku i tempullit. **13** Mbreti Salomon solli nga Tiro Hiramin, **14** birin e një të veje nga fisi i Neftalit; i ati ishte nga Tiro dhe punonte bronzin; ishte téré dituri, zgjuarsi dhe shkathësia për të kryer çdo punim bronzi. Ai vajti te mbreti Salomon dhe kreu të gjitha punimet që i caktuan. **15** Derdhë dy shtylla prej bronzi. Secila kishte një lartësi prej tetëmbëdhjetë kubitësh dhe një rreth prej dymbëdhjetë kubitësh. **16** Bëri edhe dy kapitele prej

bronzi të derdhur për t'i vënë në majë të shtyllave; një kapitel ishte i lartë pesë kubitë dhe pesë kubitë ishte gjithashtu lartësia e kapitelit të dytë. **17** Pastaj bëri një rrjetëz me kurora në formë të zinxhirësh për kapitelet që ishin në majë të shtyllave, shtatë për një kapitel dhe shtatë për kapitelin tjetër. **18** Kështu bëri shtyllat e dy radhëve të shegës rreth e qark rrjetëzës, për të mbuluar kapitelet që ishin në majë e shtyllave; bëri të njëjtën gjë për secilin nga kapitelet. **19** Kapitelet që ishin në majë të shtyllave në portik kishin formën e zambakut dhe qenë katër kubitësh. **20** Përveç kësaj mbi kapitelet në majë të dy kolonave, mbi pjesën e mysët afër rrjetëzës, kishte dyqind shegë të vëna me radhë rreth e qark. **21** Pastaj vendosi shtyllat në portikun e tempullit; vendosi shtyllën në të djathtë dhe e quajti Jakin, pastaj vendosi shtyllën në të majtë dhe e quajti Boaz. **22** Në majë të shtyllave kishte një punim në formë zambaku. Kështu mbaroi punimi i shtyllave. **23** Pastaj bëri detin me metal të shkrirë, në formë rrethore, që nga një buzë në buzën tjetër kishte një gjatësi prej dhjetë kubitësh; lartësia e tij ishte pesë kubitë dhe rrathi ishte tridhjetë kubitë. **24** Nën buzë dhe rreth e qark detit kishte kolokuintide zbukuruese, dhjetë në çdo kubit; kolokuintidet zbukuruese ishin vendosur në dy radhë dhe ishin bërë me derdhje. **25** Deti mbështetetë mbi dymbëdhjetë qe, prej të cilëve tre shikonin nga veriu, tre nga perëndimi, tre nga jugu dhe tre nga lindja; deti ishte vënë mbi ta dhe pjesët e tyre të prapme ishin të kthyerë nga brenda. **26** Ai kishte trashësinë e një pëllëmbe; buza e tij ishte si buza e një kupe, si lulja e një zambaku: ai përmante dy mijë bate. **27** Bëri gjithashtu dhjetë qerrëza prej bronzi, secila e gjatë katër kubitë, e gjerë katër kubitë dhe e lartë tre kubitë, **28** qerrëzat ishin ndërtuar si vijon: kishin panele anësore dhe këto mbylleshin me anë të kornizave. **29** Mbi panelet, që ishin midis kornizave, ishin përfyrtyruar luanë, qe dhe kerubinë. Mbi kornizat mbështetetë një piedestal, ndërsa sipër dhe poshtë luanëve dhe qe kishte kurora në formë vargjesh zbukurues. **30** Çdo qerre e vogël kishte katër rrota prej bronzi me boshtet gjithashtu prej bronzi; katër këmbët e tyre kishin disa spaleta poshtë vazos, dhe spaletat ishin bërë me derdhje, me kurora në anët e secilës prej tyre. **31** Hapja e saj, në pjesën e brendshme të kurorës dhe në pjesën e saj të lartë, ishte e rrumbullakët; ishte e thellë një kubit, kishte formën e një piedestali dhe një diametër prej një kubit e gjysmë; edhe rrëth hapjes kishte skulptura, por panelet ishin katorrë dhe jo të rrumbullakët. **32** Katër rrotat ishin nën panelet dhe boshtet e rrotave ishin fiksuar në bazë. Lartësia e çdo rote ishte një kubit e gjysmë. **33** Punimi i rrotave ishte si ai i një qerreje. Boshtet, rrathët, rreget dhe bucetal ishin të gjitha prej bronzi të derdhur. **34** Në të katër qoshet e çdo qerreje kishte katër spaleta, që përbënët një të téré me vetë qerren. **35** Në majë të qerres kishte një mbajtëse të rrumbullakët, e cila ishte gjysmë kubit e lartë; dhe në majë të qerres, kornizat dhe panelet e saj përbënët një térési me të. **36** Mbi sipërfaqen e kornizave dhe të paneleve të saj, Hirami gdhendi kerubinë, luanë dhe palma, sipas hapësirave të lira, dhe kurora rreth e qark. **37** Kështu ai veproi me të dhjetë qerret, që u derdhën të gjitha njëlloj me po ato madhësi dhe po atë formë. **38** Pastaj përgatit dhjetë enë prej bronzi, secila prej tyre përbante dyzet bate dhe ishte katër kubitësh; dhe çdo enë mbështetetë mbi njëren nga dhjetë qerret. **39** Ai i vendosi qerret pesë nga ana e djathtë e tempullit dhe pesë nga ana e majtë e tij, dhe e vuri detin në krahun e djathtë të tempullit, nga ana jug-lindore. **40** Hirami bëri enët, lopatëzat dhe kupat. Kështu Hirami përfundoi çdo punë që duhet të bënte për mbretin Salomon në shtëpinë e

Zotit: 41 dy shtylla, dy kapitele me vazo në majë të shtyllave, dy rrjetëza për të mbuluar dy kapitele me vazo në majë të shtyllave, 42 katërqind shegë për dy rrjetëzat (dy radhë shegësh për qdo rrjetëz për të mbuluar dy kapitelet me vazo në majë të shtyllave), 43 dhjetë qerrëza, dhjetë enë mbi qerret, 44 deti, një i vetm, dhe dy mbëdhjetë qe poshtë detit, 45 vazot, lopatëzat, enët. Të gjitha këto vegla, që Salomoni vuri Hiramin i' bëjë për shtëpinë e Zotit, ishin prej bronzi të lëmuar. 46 Mbreti i shkrua në fushën e Jordanit në një tokë argjilore, midis Sukohtit dhe Tsarethanit. 47 Salomoni nuk u kujdes t'i peshojt téré këto vegla, sepse ishin shumë; pesha e bronzit nuk u përcaktua. 48 Salomoni bëri që të prodhohen téré orenditë e shtëpisë të Zotit: altari prej ari, tryzeza prej ari mbi të cilën viheshin bukët e paraqitjes; 49 shandanët prej ari të kulluar, pesë në të djathtë dhe pesë në të majtë përpara vendit shumë të shenjtë, me lulët, me llambat dhe me gërshtërit prej ari; 50 kupat, thikat, vazot e mëdha, lugët dhe mangallët prej ari të kulluar; dhe menteshat prej ari të portave të shtëpisë së brendshme (domethënë të vendit shumë të shenjtë) dhe portat në hyrje të vetë tempullit. 51 Kështu përfundoi téré puna që mbreti Salomon kishte bërë për shtëpinë e Zotit. Pastaj Salomoni solli argjendin, arin dhe veglat, të cilat i kishte shenjtëruar Davidi, ati i tij, dhe i vendosi në thesaret e shtëpisë të Zotit.

8 Atëherë Salomoni mblohdhi në prani të tij në Jeruzalem pleqtë e Izraelit dhe téré krerët e fiseve, prijësit e familjeve të Izraelit, për të çuar arkën e besëlidhjes të Zotit në qytetin e Davidit, domethënë në Sion. 2 Téré burrat e Izraelit u mblohdhën rreth e qark mbretit Salomon për festën në muajin e Ethanimit, që është muaji i shtatë. 3 Kështu téré pleqtë e Izraelit erdhën dhe priftërinjtë morën arkën; 4 dhe çuan lart arkën e Zotit, qadrën e mbledhjeve dhe téré orenditë e shenjtë që ishin në çadër. Priftërinjtë dhe Levitët i mbartën këto gjëra. 5 Mbreti Salomon dhe téré asambleja e Izraelit, e mbledhur rreth tij, u mblohdhën bashkë me të përrpara arkës dhe fljujan një numër aq të madh delesh dhe qesh, që nuk mund të numëroheshin as të llogariteshin. 6 Pastaj priftërinjtë e çuan arkën e besëlidhjes të Zotit në vendin e saj, në shenjtëronen e tempullit, në vendin shumë të shenjtë, nën krahët e kerubinëve. 7 Në fakt kerubinët i shtrin krahët e tyre mbi vendin e arkës dhe mbulonin nga lart arkën dhe shufrat e saj. 8 Shufrat ishin aq të gjata sa që skajet e tyre dukeshin nga vendi i shenjtë, përrpara shenjtërores, por nuk dukeshin nga jashtë. Ato kanë mbetur atje deri në ditën e sotme. 9 Në arkë nuk kishte asnjë tjetër veç dy pllakave prej guri që Moisiu kishte depozituar në malin Horeb, kur Zoti bëri një besëlidhje me bijtë e Izraelit, pas daljes së tyre nga vendi i Egjiptit. 10 Por ndodhi që, ndërsa priftërinjtë po dilnin nga vendi i shenjtë, reja e mbushi shtëpinë e Zotit, 11 dhe priftërinjtë nuk mundën të qëndrojnë për të shërbyer për shkak të resë, sepse ladvia e Zotit mbushte shtëpinë e tij. 12 Atëherë Salomoni tha: "Zoti ka thënë se do të banojë në një re të dendur. 13 Unë kam ndërtuar për ty një shtëpi madhështore, një vend ku ti do të banosh për gjithnjë". 14 Pastaj mbreti u kthyte dhe bekoi téré asamblenë e Izraelit, ndërsa téré asambleja e Izraelit rrinte në këmbë. 15 Dhe tha: "I bukur qoftë Zoti, Perëndia i Izraelit, që i ka premtuar me gojën e tij atit tim David dhe që e ka mbajtur premtimin e dhënë me anë të fuqisë së tij, duke thënë: 16 "Nga dita që nxora popullin tim të Izraelit nga Egjipti, unë nuk kam zgjedhur asnjë qytet midis téré fiseve të Izraelit për të ndërtuar një shtëpi, ku emri im të qëndronte, por kam zgjedhur Davidin që të mbretërojë mbi popullin tim të

Izraelit". 17 Por Davidi, ati im, e kishte në zemër të ndërtonte një shtëpi në emër të Zotit, Perëndisë të Izraelit; 18 por Zoti i tha Davidit, atit tim: "Të ke pasur në zemër të ndërtosh një shtëpi në emrin tim, dhe bëre mirë të kesh një gjë të tillë në zemër; 19 por nuk do të jesh ti që do të ndërtosh tempullin, do të jetë përkundrazi biri yt që do të dalë nga barku yt; do të jetë ai që do të ndërtojë tempullin në emrin tim". 20 Kështu Zoti e mbajti fjalën që kishte thënë; dhe unë zura vendin e Davidit, atit tim, u ula mbi froni e Izraelit, ashtu si kishte thënë Zoti, dhe ndërtova tempullin në emër të Zotit, Perëndisë të Izraelit. 21 Atje kam përgatitur një vend për arkën, në të cilën ndodhet besëlidhja e Zotit, që ai lidhi me etërit tanë kur i nxori nga vendi i Egjiptit". 22 Pastaj Salomoni u vendos para altarit të Zotit, përballë téré asamblesë së Izraelit, shtriu duart në drejtë të qilljet 23 dhe tha: "O Zot, Perëndia i Izraelit, nuk ka asnjë Perëndi të ngjashëm me ty as atje lart në qilljet, as këtu poshtë në tokë! Ti e ruan besëlidhjen dhe tregohesh Shpirtmadh me shërbëtorët e tu që ecin para teje me gjithë zemër. 24 Ndaj shërbëtorit tënd David, atit tim, ti mbajte atë që i kishe premtuar; po, sot ke kryer me dorën tênde atë që kishe premtuar me gojën tênde. 25 Tani, pra, o Zot, Perëndi i Izraelit, mbaje premtimin që i kishe bërë Davidit, atit tim, duke thënë: "Ty nuk do të mungojë asnjëri nga ata që ulen para teje mbi froni e Izraelit, nëqoftëse bijtë e tu të kenë kujdes sjelljen e tyre dhe të ecin para meje si ke ecur ti". 26 Prandaj të lutem tanë, o Perëndi i Izraelit, të plotësosh fjalën që i ke thënë shërbëtorit tënd David, atit tim! 27 Po a është e vërtetë që Perëndia banon mbi tokë? Ja, qiejt dhe qiejt e qiejve nuk mund të të nxënë dhe aq më pak ky tempull që kam ndërtuar! 28 Megjithatë o Zot, Perëndia im, dëgjo me vëmendje lutjen e shërbëtorit tênde dhe kërkësen e tij, duke dëgjuar thirrjen dhe lutjen që shërbëtori yt larton sot para teje. 29 Sytë e tu u drejtofshin natë e ditë në këtë tempull, drejt vendit për të cilin ke thënë: "Aty do të jetë emri im", për të dëgjuar lutjen që shërbëtori yt do të bëjë duke t'u drejtuar nga ky vend. 30 Dëgjo lutjen e shërbëtorit tênd dhe të popullit tênd të Izraelit kur do të luten duke t'u drejtuar nga ky vend. Dëgjo nga vendi ku ti banon në qiejt; dëgjo dhe fal. 31 Në qoftë se dikush mëkaton kundër të afërmitt të tij dhe, duke qenë i detyruar të betohet, vjen të betohet para altarit tênd në këtë tempull, 32 ti dëgjoje nga qilli, ndërhy dhe gjyko shërbëtorët e tu; dëno fajtorin, duke bërë që të bjerë mbi kokën e tij sjellja e tij dhe shpalë të drejtë të pafajshmin duke i dhënë atë që i takon sipas së drejtës së tij. 33 Kur populli yt i Izraelit do të mundet para armikut sepse ka mëkatuar kundër teje, në rast se kthehet te ti dhe lavdëron emrin tênd, në rast se të lutet dhe të stërlitet në këtë tempull, 34 ti dëgjoje nga qilli dhe fale mëkatin e popullit tênd të Izraelit, dhe ktheje në vendin që u ke dhënë etëre të tyre. 35 Kur qilli do të myllbet dhe nuk do të ketë më shi sepse kanë mëkatuar kundër teje, në qoftë se luten duke t'u drejtuar nga ky vend, në qoftë se lavdëronjë emrin tênd dhe heqin dorë nga mëkatit i tyre sepse i ke dëshpëruar shumë, 36 ti dëgjoji nga qilli, fale mëkatin e shërbëtorëve të tu dhe të popullit tênd të Izraelit, duke u treguar rrugën e mirë nëpër të cilën duhet të ecin, dhe dërgo shiu mbi tokën që i ke dhënë si trashëgimi popullit tênd. 37 Kur vendi të preket nga zia e bukës ose murtaja, nga ndryshku apo nga bloza, nga një dyndje karkalecash dhe krimbash, kur armiku ta rrethojë popullin tênd në vendin e qyteteve tê tua, kur tê pëllcasës një fatkeqësi apo një epidemi çfarëdo, 38 qdo lutje, çdo kërkës që do të drejtohet nga çfarëdo personi apo nga téré populli yt i Izraelit, kur secili të ketë pranuar plagën e zemrës së tij dhe të ketë shtrirë duart në

drejtum të këtij tempulli, **39** ti dëgjoje nga qelli, nga vendbanimi yt, dhe fal, ndërhy dhe jepi seçilit sipas sjelljes së tij, ti që njeh zemrën e secilit; (në të vërtetë vetëm ti ua njeh zemrën gjithë bijve të njerëzve), **40** me qëllim që ata të kenë frikë prej teje tërë kohën që do të jetojnë në vendin që u ke dhënë etërve tanë. **41** Edhe i huaj, që nuk i përkert popullit tënd të Izraelit, kur të vijë nga një vend i largët për shkak të emrit tënd, **42** (sepse do të dëgjojet të flitet për emrin tënd të madh, për dorën tënde të fuqishme dhe për krahun tënd të shtrirë) kur të vijë të të lutet duke t'u drejtuar nga ky tempull, **43** ti dëgjo nga qelli, nga vendbanimi yt, dhe jepi të hujat tërë ato që kërkon, me qëllim që tërë popujt e dheut të njohin emrin tënd dhe këshu të kenë frikë prej teje, ashtu siç bën populli yt i Izraelit, dhe të dinë që emri yt përmëndet në këtë tempull që kam ndërtuar. **44** Kur populli yt të dalë në luftë kundër armikut të tij, duke ndjekur rrugën që i tregove, në rast se i luten Zotit dhe duke iu drejtuar qytetit të zgjedhur prej teje dhe tempullit që ndërtova në emrin tënd, **45** dëgjo nga qelli lutjen dhe kërkësën e tyre dhe përkrahe çështjen e tyre. **46** Kur të mëkatojnë kundër teje (sepse nuk ka njeri që nuk mëkaton) dhe ti, i zemruar me ta, do t'i braktisësh në dorë të armikut dhe ai do t'i shpërndulë në vendin e tij, afér apo larg, **47** në rast se në vendin ku janë shpërndulur vijnë në vete, në rast se kthehen te ti dhe të luten nga vendi ku i kanë prurë si robër dhe thonë: "Kemi mëkatur, kemi vepruar në mënyrë të padrjetë, kemi bërë të keqen", **48** në rast se kthehen nga ana jote me gjithë zemër dhe me gjithë shpirt në vendin e armiqve që i kanë shpërndulur dhe të luten duke u kthyer nga vendi që ti u ke dhënë etërve të tyre, nga qyteti që ti ke zgjedhur dhe nga tempulli që unë kam ndërtuar në emrin tënd, **49** ti dëgjo nga qelli, nga vendbanimi yt, lutjen dhe kërkësën e tyre dhe përkraha çështjen e tyre, **50** dhe pale popullin tënd që ka mëkatur kundër teje për të gjitha shkeljet që ka bërë kundër teje dhe bëj që të gjjejnë mësirë pranë atyre që i kanë shpërndulur, me qëllim që këta të fundit të tregohen të mësirëshëm me ta, **51** (sepse ata janë populli yt dhe trashëgimia jote, ata që nxore nga Egjipti, nga një furre hekuri). **52** Mbajti sytë e hapur ndaj lutjes së shërbëtorit tënd dhe lutjes së popullit tënd të Izraelit, në mënyrë që të plotësosh tërësisht gjithë ato që të kërkojnë, **53** sepse ti i ke veçuar nga të gjithë popujt e tokës që të janë trashëgimia jote, sipas atyre që ke shpallur me anë të shërbëtorit tënd Moisi, ku nxore nga Egjipti etërit tanë, o Zot, o Zot!". **54** Kur Salomoni mbaroi së drejtuar Zotit tërë këtë lutje dhe kërkësë, ai u ngrit para altarit të Zotit ku ishte gjunjëzuar me duart e shtrira në drejtim të qelliit. **55** Pastaj u ngrit dhe bekoi tërë asamblënë e Izraelit me zë të lartë, duke thënë: **56** "I bekuar qoftë Zoti, që i dha paqe popullit të Izraelit, sipas gjithë atyre premtimeve që kishte bërë; as edhe një fjalë e vetme nuk mbeti pa u zbatuar nga të gjitha premtimet e bëra prej tij me anë të shërbëtorit të tij Moisi. **57** Zoti, Perëndia ynë, qoftë me ne ashtu siç ka qenë me etërit tanë; mos na lëntë dhe mos na braktistë, **58** por t'i kthejë zemrat tonë nga ai, me qëllim që ne të ecim në të gjitha rrugët e tij dhe t'u bindeni urdhërimet e tij, statutet e tij dhe dekretet e tij që u ka parashtruar etërve tanë. **59** Këto fjalë, që i kam drejtuar si lutje Zotit, mbetshin pranë Zotit, Perëndisë tonë, ditë e natë, me qëllim që Ai të përkrahë çështjen e shërbëtorit të tij dhe çështjen e popullit të tij, sipas nevojës së përditshme, **60** me qëllim që tërë popujt e dheut të pranojnë që Zoti është Perëndia dhe nuk ka asnjë tjeter veç tij. **61** Le të jetë, pra, zemra juaj e dhënë plotësisht Zotit, Perëndisë tonë, për të ndjekur statutet e tij dhe për të respektuar urdhërimet e tij, si po

bëni sot!". **62** Pastaj mbreti dhe tërë Izraeli bashkë me të ofruan fljime përpara Zotit. **63** Salomoni flloj i fljim falënderimi, që ai i ofroi Zotit, njëzet e dy mijë lopë dhe njëqind e njëzet mijë dele. Kështu mbreti dhe tërë bijtë e Izraelit ia kushtuan shtëpinë e Zotit. **64** Po atë ditë mbreti shenjtëroi pjesën qendore të oborrit, që ndodhet përpara shtëpisë të Zotit; në fakt atje ai ofroi olokauste, blatimet ushqimore dhe dhjameni e fljimeve të falënderimit, sepse altari prej bronzi, që ndodhet përpara Zotit, ishte tepër i vogël për të nxënë olokaustet, blatimet e ushqimit dhe dhjameni e fljimeve të falënderimit. **65** Në atë kohë Salomoni kremitoi një festë përpara Zotit, Perëndisë tonë, dhe tërë Izraeli që bashkë me të. Me të u bashkua një kuvend i madh njerëzish, të ardhur nga rrëthet e Hamathit deri në përruan e Egjiptit, për shtatë ditë dhe për shtatë ditë të tjera, gjithsej për katërmëbëdhjetë ditë. **66** Ditën e tetë ai e shpërndau popullin, dhe ata që ishin mbledhur e bekuan mbretin dhe u kthyen në çadrat e tyre të gëzuar dhe me zemër të kënaqur për tétë të mirat që Zoti u kishte bërë shërbëtorit të tij David dhe Izraelit, popullit të tij.

9 Mbas përfundimit nga ana e Salomonit të ndërtimit të shtëpisë të Zotit, të pallatit mbretëror dhe të gjitha gjëratë që Salomoni dëshironë dhe kishte ndërmend të bënte, **2** Zoti iu shfaq një herë të dytë Salomonit, ashtu siç i qe shfaqur në Gabaon, **3** dhe Zoti i tha: "Unë e përmbusha lutjen tënde dhe kërkësën që bëre para meje; kam shenjtëruar këtë tempull që ti ke ndërtuar për t'i vënë emrin tim për gjithnjë; aty do të janë për gjithnjë sytë dhe zemra ime. **4** Sa për ty, në qoftë se do të ecësh para meje ashtu si ka ecur Davidi, ati yt, me ndershmëri zemre dhe me drejtësi, duke bërë tërë gjërat që të kam urdhëruar, dhe në rast se do të respektosh statutet dhe dekretet e mia, **5** unë do ta bëj të qëndrueshëm froni e mbretërisë sate mbi Izrael për gjithnjë, ashtu siç ia kisha premtuar Davidit, atit tënd, duke thënë: "Nuk tek përmbyss para tyre, **6** unë do ta zhduk Izaelin nga faqja e vendit që i kam dhënë dhe nuk do të jem i pranishëm në tempullin që kam shenjtëruar në emrin tim; kështu Izraeli do të bëhet gazi dhe tallja e tërë popujve. **8** Dhe ky tempull, megjithëse kaq i madhërishëm, do të jetë një vend i shkretë; kushto që do t'i kalojë afér do të mbetet i habitur dhe do të fërshëllejë, dhe ka për të thënë: "Pse Zoti e ka trajtuar kështu këtë vend dhe këtë tempull?". **9** Atëherë do t'i përgjigjen: "Sepse kanë braktisur Zotin, Perëndinë e tyre, që i nxori etërit e tyre nga vendi i Egjiptit dhe janë dhënë pas përendive të tjera, janë përkulur para tyre dhe u kanë shërbyer; për këtë arsyet Zoti ka sjellë mbi ta tërë këtë fatkeqësi". **10** Njëzet vjet pasi Salomoni kishte ndërtuar dy ndërtesar, shtëpinë e Zotit dhe pallatin mbretëror, **11** (Hirami, mbret i Tiro, e kishte furnizuar Salomonin me gjithë drurin e kredit dhe t'i qiparisit dhe me arin që dëshironte), mbreti Salomon i dha Hiramat njëzet qytete në vendin e Galileosë. **12** Hirami erdhia nga Tiro për të parë qytet që i kishte dhënë Salomonin, por nuk i pëqyen; **13** dhe tha: "C'qytete janë këto që më ke dhënë, o vëllai im?". Dhe i quajti "vendi i Kabullit", emr që përdoret edhe sot e kësaj dite. **14** Pastaj Hirami i dérgoi mbretin njëqind e njëzet talente ari. **15** Ky është rapporti i punës së detyruar që mbreti Salomon rekrutoi për të ndërtuar shtëpinë e Zotit, shtëpinë e tij, Milon, muret e Jeruzalemit, Hatsorin, Megidon dhe Gezerin. **16**

(Faraoni, mbret i Egjiptit, kishte dalaë dhe kishte pushtuar Gezerin, i kishte vënë flakën dhe kishte vrarë Kananejtë që banonin në qytete; pastaj ia kishte dhënë si prikë vajzës së tij, bashkëshortes së Salomonit). 17 Pastaj Salomoni rindërtoi Gezerin, Beth-Horonin e poshtëm, 18 Baalathin dhe Tadmorin në pjesën e shkretë të vendit, 19 të gjitha qytetet e furnizimit që i përkisin Salomonit, qytetet për qerret e tij, qytetet për kalarësit e tij, të gjitha atë që i pëlqyen Salomonit të ndërtojë në Jeruzalem, në Liban dhe në tërë vendin ku sundonte. 20 Tërë njerëzit që mbetën nga Amorejtë, Hitejtë, Perezejtë, Hivejtë dhe Jebusejtë, që nuk ishin bij të Izraelit, 21 domethënë pasardhësit e tyre që kishin mbetur pas tyre në vend dhe që Izraelitët nuk kishin arritur t'i shfarosnin, Salomoni i rekrutoi për punë të detyruar deri në ditën e sotme. 22 Por nga bijtë e Izraelit, Salomoni nuk përdori asnjë për punë të detyruar; ata ishin përkundrazi luftëtarët e tij, shërbëtorët e tij, ministrat e tij, prindërit e tij, kapedanët e tij, komandantët e kerreve dhe e kalorësve të tij. 23 Shefat e nepunësve që drejtoton punimet e Salmonit ishin pesëqind e pesëdhjetë veta; ata mbikqyrnin njerëzit që kryen punimet. 24 Mbas kalimit të vajzës së Faraonit nga qyteti i Davidit në shtëpinë që Salomoni i kishte ndërtuar, ky u mor me ndërtimin e Milos. 25 Tri herë në vit Salomoni ofronte olokauste dhe flijime falënderimi mbi altarin që kishte ndërtuar për Zotin dhe digjite temjat mbi altarin që ndodhej para Zotit. Kështu e mbaroi tempullin. 26 Mbreti Salomon ndërtoi edhe një flotë në Etsion-Geber, në afersë të Elathit, mbi bregun e Detit të Kuq, në vendin e Edomit. 27 Hirami dërgoi mbi anijet e flotës shërbëtorët e tij, marinarë që e njihnin detin, me qëllim që të punonin me shërbëtorët e Salomonit. 28 Ata shkuan në Ofir, ku morën katërqind e njëzet talente ari dhe ia sollën Salomonit.

10 Kur mbretëresha e Shebës dégjoi të flitet për diturinë e Salomonit për shkak të emrit të Zotit, erdhia vërvë në provë me anë pyetjesh të vështira. 2 Ajo arriti në Jeruzalem me një suitë shumë të madhe, me deve të ngarkuara me aroma dhe me një sasi të madhe ari dhe gurësh të çmuara; pastaj shkoi te Salomoni dhe i foli atij për të gjitha gjérat që kishte në zemër. 3 Salomoni iu përgjigj të gjitha pyetjeve të saj, dhe nuk pati asgjë që të ishte e fshehtë për mbretin dhe që ky të mos ishte në gjendje ta shpjegonte. 4 Kur mbretëresha e Shebës pa gjithë diturinë e Salomonit, shtëpinë që ai kishte ndërtuar, 5 gjellët e tryezës së tij, banesat e shërbëtorëve të tij, shërbimin e kamarierëve të tij dhe rrobat e tyre, kupëmbajtësit e tij dhe olokaustet që ai ofronte në shtëpinë e Zotit, ajo mbeti pa fjalë. 6 Pastaj i tha mbretit: "Ishte e vërtetë, pra, ajo që kisha dégjuar në vendin tim përfjalët e tua dhe diturinë tënde. 7 Por nuk u besova këtyre gjérave deri sa nuk erdha vetë dhe nuk i pashë me sytë e mi; e mirë, pra, as gjysmën e tyre nuk më kishin thënë. Ditura dhe begatia jote tejkalojnë famën për të cilën me kishin folur. 8 Lum njerëzit e tu, lum shërbëtorët e tu që rrinë gjithnjë përpresa teje dëgjojnë diturinë tënde! 9 Qoftë i bekuar Zoti, Perëndia yt, që pati mirësinë të të vërvë mbi froni e Izraelit! Për shkak të dashurisë së tij të përjetshme për Izraelin, Zoti të ka vënë mbret për të ushtuar arsyen dhe drejtësinë". 10 Pastaj ajo i fali mbretit njëqind e njëzet talente ari dhe një sasi të madhe aromash dhe gurësh të çmuar. Nuk u çuan më aq aroma sa i dha mbretëresha Sheba mbretit Salomon. 11 (Flota e Hiramit që transporon flori nga Ofiri, solli që andej një sasi të madhe dru santali dhe gurësh të çmuar; 12 me durin e santalit mbreti bëri mbështetëse për shtëpinë e Perëndisë dhe për pallatin mbretëror si edhe qeste dhe harpa për

këngëtarët. Dru santali nuk sollën më dhe nuk është parë më deri më sot). 13 Mbreti Salomon i dha mbretëreshës Sheba të gjitha gjërat që ajo i kërkoi; përvëç këtyre, Salomoni i dhe asaj shumë gjëra me bujarinë e tij të madhe mbretërore. Pastaj ajo mori përsëri rrugën dhe u kthye në vendin e saj bashkë me shërbëtorët e vet. 14 Pesha e arit që Salomoni merre cdo vit ishte gjashtëqind e gjashtëdhjetë e gjashtë talent ari, 15 përvëç atij që vinte nga tregtarët, nga lëvizja e mallrave, nga gjithë mbretërit e Arabisë dhe nga qeveritarët e vendit. 16 Mbreti Salomon dha urdhër të përgatiteshin dyqind mburoja të médha me flori të rrahur, duke përdorur për secilin prej tyre gjashtëqind sikla ari, 17 dhe treqind mburoja prej ari të rrahur, duke përdorur për secilën prej tyre tri mina ari; mbreti i vendosi në pallatin e "Pyllit të Libanit". 18 Gjithashtu mbreti bëri një fron të madh prej fildishi të veshur me ar të kulluar. 19 Froni kishte shtatë shkallëza dhe maja e tij ishte e rrumbullakët në pjesën e prapme; kishte dy krahe në anët e karriges dhe pranë dy kraheve rrinin dy luanë. 20 Dymbëdhjetë luanë qëndronin në të dy skajet e gjashtë shkallareve. Asnjë gjë e tillë nuk ishte bërë në ndonjë mbretëri. 21 Të gjitha kupat e pijeve të mbretit Salomon ishin prej ari, dhe të gjitha kupat e pallatit "Pylli i Libanit" ishin prej ari të kulluar. Asnjëra nuk ishte prej argjendi, sepse në kohën e Salomonit argjendi nuk vlente asgjë. 22 Në fakt mbreti kishte në det Flotën e Tarshishit bashkë me flotën e Hiramit; çdo tre vjet flota e Tarshishit silte ar, argjend, fildish, majmunë dhe pallonj. 23 Kështu mbreti Salomon ua kaloi në pasuri dhe dituri tërë mbretërvë të tokës. 24 Dhe tëtë bota kërkonte praninë e Salomonit për të dégjuar diturinë që Perëndia kishte vënë në zemrën e tij. 25 Dhe secili silite dhuratën e tij; enë argjendi, enë ari, veshje, armë, aroma, kuaj dhe mushka, një farë sasie çdo vit. 26 Salomoni grumbulloj qerre dhe kalorës; ai pati një mijë e katërqind qerre dhe dyembëdhjetë mijë kalorës, që i ndau njëpër qytetet sipas qerreve dhe në Jeruzalem afër tij. 27 Përvëç kësaj mbreti në Jeruzalem e bëri argjendin të rëndonte si guरët dhe i bëri kedrat të shumtë si fiku egjiptian i fushës. 28 Kuajt e Salomonit importoheshin nga Egjipti dhe nga Kue; tregtarët e mbretit shkonin e i merrnin në Kue me një çmim të caktuar. 29 Një qerre importohej nga Egjipti për gjashtëqind sikla argjendi dhe një kalë njëqind e pesëdhjetë. Kështu, me anë të këtyre tregtarëve, ua eksportonin gjithë mbretërvë të Hiteve dhe mbretërvë të Sirisë.

11 Por mbreti Salomon, veç bijës së Faraonit, dashuori shumë gra të huaja, moabite, amonite, idumeje, sidonie dhe hiteje, 2 që u përkisin popujve për të cilët Zoti u kishte thënë bijve të Izraelit: "Ju nuk do të lidhni martesë me ta, as ata me ju, sepse ata do ta kthejnë me siguri zemrën tuaj nga perënditë e tyre". Por Salomoni u bashkua me këto gra nga dashuria. 3 Ai pati si bashkëshorte shtatëqind princesha dhe treqind konkubina; dhe bashkëshortet e tij ia çoroditën zemrën. 4 Kështu, kur Salomoni u plak, bashkëshortet e tij ia kthyen zemrën në drejtim të perëndive të tjera; dhe zemra e tij nuk i përkiste plotësisht Zotit, Perëndisë të tij, ashti si zemra e Davidit, atit të tij. 5 Salomoni ndoqi, pra, Ashtorethin, perëndeshën e Sidonëve, dhe Milkomin, të neveritshmin e Amonitëve. 6 Kështu Salomoni bëri atë që ishtë e keqe në sytë e Zotit dhe nuk e ndoqi tërësisht Zotin, ashti si kishte bërë i ati David. 7 Atëherë Salomoni ndërtoi mbi malin përballë Jeruzalemit një vend të lartë për Kemoshin, të neveritshmin e Moabit, dhe për Molekun, të neveritshmin e bijve të Amonit. 8 Kështu bëri për të gjitha bashkëshortet e huaja të tij

që digjinin temjan dhe u orfonin fljime perëndive të tyre. **9** Prandaj Zoti u zemërúa me Solomonin, sepse zemra e tij qe larguar nga Zoti, Perëndia i Izraelit, që i ishte shfaqur dy herë, **10** dhe lidhur me këtë e kishte urdhëruar të mos shkonte pas perëndive të tjera; por ai nuk respektoi atë që Zoti e kishte urdhëruar. **11** Prandaj Zoti i tha Salomonit: "Me qenë se kë bërrë këtë gjë dhe nuk ke respektuar besëlidhjen time dhe statutet e mia që të kisha urdhëruar, unë do të ta heq mbretërinë nga dora dhe do t'ja jap shërbëtorit tênd. **12** Megjithatë, pér dashurinë që ndiej pér Davidin, atin tênd, këtë nuk do ta bëj gjatë jetës sate, por do ta heq nga duart e birit tênd. **13** Por nuk do t'i marr têrë mbretërinë, do t'i lë birit tênd një fis, pér dashurinë që ndiej pér Davidin, shërbëtorin tim, dhe pér hir të Jeruzalemit që kam zgjedhur". **14** Zoti ngriti kundër Salomonit një armik, Hadadin, Idumeon, që ishte një pasardhës i mbretit të Edomit. **15** Kur Davidi kishte vajtur të luftonte në Edom, dhe kur Joabi, komendant i ushtrisë, kishte dalë pér të varrosur të vdekurit, mbasi kishte vrarë têrë meshkujt që ishin në Edom, **16** (Joabi, pra, me të gjithë Izraelin kishte mbetur atje gjashtë muaj deri sa i shfarosi gjithë meshkujt në Edom), **17** ndodhi që Hadadi arriti të ikë bashkë me disa Idumej në shërbim të atit të tij, pér të vajturi në Egjipt. Atëherë Hadadi ishte djalosh. **18** Ata u nisën nga Madiani dhe shkuani në Paran; morën pastaj me vete njerëz nga Parani dhe arritin në Egjipt te Faraoni, mbret i Egjiptit, i cili i dha Hadadit një shtëpi, i siguroi ushqim dhe i dha madje edhe toka. **19** Hadadi ia fitoi zemrën Faraonit deri në atë pikë sa ai i dha pér grua motrën e bashkëshortes së tij, motrën e mbretëreshës Tahpenes. **20** Motra e Tahpenes i lindi djalin Genubath, që Tahpenes rriti në shtëpinë e Faraonit; dhe Genubathi mbeti në shtëpinë e Faraonit midis bijve të Faraonit. **21** Kur Hadadi në Egjipt mësoi që Davidi ishte shtrirë pranë etërve të tij në një gjumë të rëndë dhe që Joabi, komendant i ushtrisë kishte vdekur, Hadadi i tha Faraonit: "Më ler të iki, dhe të shkoj në vendin tim". **22** Faraoni iu përgjigj: "Çfarë të munagon tek unë që kërkon të shkosh në vendin tênd?". Ai i tha: "Asgjë, megjithatë më lër të shkoj". **23** Perëndia ngriti kundër Salomonit një armik tjetër, Rezonin, birin e Eliadahut, që kishte ikur nga zotëria e tij, Hadadezeri, mbret i Tsobahut. **24** Ai mblodhi rrëth tij disa njerëz dhe u bë kryetar i një bande grabitësish, kur Davidi kishte masakruar ata të Tsobahut. Pastaj ata shkuani në Damask, u vendosën atje dhe mbretëruan në Damask. **25** Rezoni qe armik i Izraelit gjatë gjithë kohës së Salomonit (përveç së keqes që bëri Hadadi). Kishte neveri pér Izraelin dhe mbretëroi në Siri. **26** Edhe Jeroboami, shërbëtor i Salomonit, ngriti krye kundër mbretit. Ai ishte bir i Nebatit, Efrateut të Tseredës, dhe kishte nënë një të ve me emrin Tseruah. **27** Arsyja pse ngriti krye kundër mbretit ishte kjo: Salomon, duke ndërtuar Milon, kishte myllur të çarën e qytetit të Davidit, atit të tij. **28** Jeroboami ishte një njeri i fortë dhe trim; dhe Salomoni, duke parë se si punonite ky i ri, i besoi mbikqyrjen e të gjithë atyre që merreshin me punimet e shtëpisë së Jozefit. **29** Në atë kohë, ndërsa Jeroboami po dilte nga Jeruzalemi, profeti Ahijah nga Shilohu, që kishte veshur një mantel të ri, e takoi rrugës; dhe ishin ata të dy vetëm në fushë. **30** Ahijahu mori mantelin e ri që vishtë dhe e grisi në dymbëdhjetë pjesë; **31** pastaj i tha Jeroboamit: "Merr pér vete dhjetë pjesë, sepse kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit: "Ja, unë do ta heq mbretërinë nga duart e Salomonit dhe do të t'ja pér dhjetë fisë, **32** (por atij do t'i mbetet një fis pér hir të Davidit, shërbëtorit tim, dhe pér hir të Jeruzalemit, pér qytetin që kam zgjedhur midis gjithë fiseve të Izraelit), **33** sepse ata

më kanë braktisur dhe kanë rënë përmbyss përparrë Ashtorethit, perëndeshës së Sidonitëve, përparrë Kemoshit, perëndisë së Moabit, dhe përparrë Milkomit, perëndisë së bijve të Amonit, dhe nuk kanë ecur në rruget e mia pér të bërrë atë që është e drejtë në sytë e mi dhe pér të respektuar statutet dhe dekreteret e mia, ashtu si bëri ati i tij, Davidi. **34** Megjithatë nuk do të heq nga duart e tij têrë mbretërinë, sepse e kam caktuar princ pér të gjithë kohën e jetës së tij, pér dashurinë që ndjej pér Davidin, shërbëtorin tim, që unë kam zgjedhur dhe që ka respektuar urdhërimet dhe statutet e mia. **35** Por do të heq mbretërinë nga duart e të birit, dhe do të t'ja pér dhjetë fisë; **36** birit të tij do t'i lë një fis, me qellim që Davidi, shërbëtori im, të ketë gjithmonë një llambë para meje në Jeruzalem, qytet që kam zgjedhur pér t'i vënë emrin tim. **37** Kështu do të marr ty dhe ti do të mbretërosh mbi gjithçka dëshiron zemra jote, dhe do të jesh mbret i Izraelit. **38** Në rast se dégjon me kujdes të gjitha ato që po të urdhëroj dhe ecën në rruget e mia, dhe bën atë që është e drejtë në sytë e mi, duke respektuar statutet dhe urdhërimet e mia, ashtu siç veproi Davidi, shërbëtori im, unë do të jem me ty dhe do të t'ndërtoj një shtëpi të qëndrueshme, ashtu si ja ndërtova Davidit, dhe do të t'ja pér Izzelin; **39** pér këtë do të poshtëroj pasardhësit e Davidit, por jo pér gjithnjë". **40** Prandaj Salomoni kërkoi të shkaktonte vdekjen e Jeroboamit; por Jeroboami u ngrit dhe iku në Egjipt pranë Shishakut, mbreti të Egjiptit, dhe qëndroi në Egjipt deri sa vdiq Salomoni. **41** Pjesa tjeter e bëmave të Salomonit, gjithë ato që bëri dhe dituria e tij a nuk janë vallë të shkrura në librin e bëmave të Salomonit? **42** Salomoni mbretëroi në Jeruzalem mbi të gjithë Izraelin dyzet vjet. **43** Pastaj Salomonin e zuri gjumi me tërët e tij dhe u varros në qytetin e Davidit, atit të tij; në vënd të tij mbretëroi i biri, Roboami.

12 Roboami shkoi në Sikem, sepse têrë Izraeli kishte ardhur aty pér ta bërrë mbret. **2** Kur Jeroboami, bir i Nebatit, e mësoi këtë (ai ishte në Egjipt, ku kishte ikur larg pranisë së mbretit Salomon), dhe Jeroboami jetonte në Egjipt. **3** Atëherë dërguan ta thërasin. Kështu Jeroboami dhe têrë asambleja e Izraelit erdhën t'i flasin Roboamit dhe i thanë: **4** "Yt atë e ka bërrë zgjedhën tonë të rënde; tani ti lehtëso skllavërinë e ashpér të atit tênd dhe zgjedhën e rëndë që na ka imponuar dhe ne do të të shërbejmë". **5** Ai iu përgjigj atyre: "Shkonë dhe kthehuni tek unë pas tri ditëve". Dhe populli iku. **6** Atëherë mbreti Roboam u këshillua me pleqtë që kishin qenë në shërbim të atit të tij, Salomonit, kur ishte i gjallë, dhe u tha: "Çfarë më këshilloni t'i përgjigjem këtij populli?". **7** Ata u përgjigjën, duke thënë: "Në rast se sot ti do të bëhesh shërbëtor i këtij populli dhe do t'i shërbesh, në rast se do të tregohesh mirëdashës me ta dhe do t'u thuash fjälë të mira, ata do të jenë shërbëtorë të tu pérjetë". **8** Por Roboami hodhi poshtë këshillën që i dhanë pleqtë dhe u këshillua me të rinjtë që ishin rritur me të dhe ishin në shërbim të tij, **9** dhe u tha atyre: "Çfarë më këshilloni t'i përgjigjem këtij populli që më foli, duke më thënë: "Lehtëso zgjedhën që na ka vënë yt atë"?". **10** Atëherë të rinjtë që ishin rritur me të iu përgjigjën, duke thënë: "Kështu do t'i përgjigjesh këtij populli që të është drejtuar ty duke të thënë: "Yt atë e ka bërrë të rëndë zgjedhën tonë; tani ti lehtësoje atë". Kështu do t'u thuash atyre: "Gishti im i vogël është më i trashë nga brinjët e atit tim; **11** prandaj, në qoftë se im atë ju ka ngarkuar me një zgjedhë të rëndë, unë do ta bëj atë edhe më të rëndë; në qoftë se im atë ju ka dënuar me fshikull, unë do t'ju dënoj me kamxhik"". **12** Tri ditë më vonë Jeroboami dhe têrë populli

erdhën te Roboami, ashtu si kishte urdhëruar mbreti, duke thënë: "Kthehuni tek unë pas tri ditëve". **13** Mbreti iu përgjigj ashpër popullit, duke mos pranuar këshillën që i kishin dhënë pleqtë; **14** përkundrazi i foli popullit sipas këshillës së të rinje, duke thënë: "Im atë e ka bërë të rëndë zgjedhën tuaj; por unë do ta bëj edhe më të rëndë; im atë ju ka dënuar me fshikull, kurse unë do t'ju dënoj me kamxhik". **15** Kështu mbreti nuk mori parasysh kërkosha e popullit, sepse rrjedha e ngjarjeve varej nga Zoti, në mënyrë që të përmbushej fjala që Zoti i kishte drejtuar Jeroboamit, birit të Nebatit, me anë të Ahijahut nga Shiloh. **16** Kur tërë Izraeli pa që mbreti nuk e dëgjonte, iu përgjigj atij duke i thënë: "Çfarë pjese kemi ne me Davidin? Nuk kemi asnjë trashëgimi me të birin e Isait! Në çadrat e tua, o Izrael! Tani kujdesohu **17** Por mbi bijtë e Izraelit që banonin në qytetet e Judës mbretëronte Roboami. **18** Mbreti Roboam dërgoi Adoramin, të ngarkuarin me haraçet, por tërë Izraeli e qëlloi me gurë dhe ai vdiq. Atëherë mbreti Roboam shpejtoi të hipë mbi një qerre pér të ikur në Jeruzalem. **19** Kështu Izraeli ngriti krye kundër shtëpisë së Davidit deri në ditën e sotme. **20** Kur tërë Izraeli dërgoi që Jeroboami ishte kthyer, dërgoi ta thërrasë dhe të paraqitej përpëra asamblesë dhe, e bëri mbret mbi tërë Izraelin. Asnjeri nuk e ndoqi shtëpinë e Davidit, me përjashtim të të vetmit fis të Judës. **21** Roboami, me të arritur në Jeruzalem, mblodhi tërë shtëpinë e Judës dhe fisin e Beniaminit, njëqind et tetëdhjetë mijë luftetarë të zgjedhur pér të lutfuar kundër shtëpisë së Izraelit dhe pér t'i kthyer kështu mbretërinë Roboamit, birit të Salomonit. **22** Por fjalë e Perëndisë iu drejtua Shemajahut, njeriu i Perëndisë, duke i thënë: **23** "Folë me Roboamin, birin e Salomonit, mbret të Judës, me tërë shtëpinë e Judës dhe të Beniaminit dhe pjesës tjetër të popullit, dhe u thuaj atyre: **24** Kështu flet Zoti: "Mos dilni të luftoni kundër vëllezërve tuaj, bijve të Izraelit! Secili të kthehet në shtëpinë e tij, sepse kjo gjë vjen nga und". Ata iu bindën fjalës të Zotit dhe u kthyen prapa, sipas fjalës të Zotit. **25** Pastaj Jeroboami ndërtoi Sikemin në zonën malore të Efraimit dhe u vendos aty; pastaj doli që andej dhe ndërtói Penuelin. **26** Jeroboami tha në zemër të vët: "Tani mbretëria do ti kthehet me sa duket shtëpisë së Davidit. **27** Në rast se ky popull shkon në Jeruzalem pér t'ë ofruar fljime në shtëpinë e Zotit, zemra e këtij populli do të kthehet përsëri nga zotëria e tij, nga Roboami, mbret i Judës; kështu do të më vrasin dhe do të kthehen nga Roboami, mbret i Judës". **28** Mbasi u këshillua, mbreti bëri dy viça prej ari dhe i tha popullit: "Éshtë shumë pér ju të shkoni deri në Jeruzalem! O Izrael, ja ku janë perënditë e tua që të kanë nxjerrë nga vendi i Egjiptit!". **29** Pastaj vendosi njerin prej tyre në Bethel dhe tjetrin në Dan. **30** Ky ishte shkaku i mëkatit, sepse populli shkonte deri në Dan pér t'ë rënë përbysë përpëra një viçi. **31** Ai ndërtoi edhe tempuj mbi vendet e larta dhe bëri priftërinj duke i marrë nga të gjitha shtresat, por që nuk ishin bij të Levit. **32** Jeroboami caktoi një festë në muajin e tetë, ditën e pesëmbëdhjetë të muajit, të njëllotë me festën që kremltohej në Judë dhe ofroi fljime mbi altarin. Kështu veproi në Bethel pér t'ë fljuar viçat që a kishte bërë; dhe në Bethel vendosi priftërinjë e vendeve të larta që kishte ngritur. **33** Ditën e pesëmbëdhjetë të muajit të tetë, muaj i zgjedhur nga ai vetë, Jeroboami u ngjit në altarin që kishte ndërtuar në Bethel; caktoi një festë pér bijtë e Izraelit dhe u ngjit në altar pér t'ë djegur temjan.

13 Dhe ja, një njeri i Perëndisë arri nga Juda në Bethel me urdhër të Zotit, ndërsa Jeroboami qëndronte pranë altarit pér t'ë djegur temjan. **2** Me urdhër të Zotit klithi kundër altarit

dhe tha: "Altar, altar, kështu thotë Zoti: "Ja, në shtëpinë e Davidit do të lindë një djalë, i quajtur Jozia, i cili ka pér t'ë fliuar mbi ty priftërinjë e vendeve të larta dhe do të djegë mbi ty kocka njerëzore"". **3** Po atë ditë dha një shenjë të mrekullueshme, duke thënë: "Kjo është shenja pér t'i cilën foli Zoti; ja, altari që çahet dhe hiri që është mbi të do të shpërndahet". **4** Kur mbreti Jeroboam dëgjoi fjalët që njeriu i Perëndisë kishte shqiptuar kundër altarat në Bethel, shtriu dorën nga altari dhe tha: "Kapeni!". Por dora që Jeroboami kishte shtrirë kundër tij u tha dhe nuk mundi më ta têrheqë. **5** Përveç kësaj, altari u çà dhe hiri i tij u shpërndë, sipas shenjës që njeriu i Perëndisë kishte dhënë me urdhër të Zotit. **6** Atëherë mbreti iu drejtua njerut të Zotit dhe i tha: Oh, lutju shumë Zotit, Perëndisë tënd, dhe lutu pér mua, deri sa të më ripërtërihet dora". Njeriu i Perëndisë iu lut shumë Zotit dhe mbretit iu ripërtëri dora, ashtu siç ishte më parë. **7** Atëherë mbreti i tha njerut të Perëndisë: "Eja në shtëpi bashkë me mua që ta marrësh veten; do të të bëj edhe një dhuratë". **8** Por njeriu i Perëndisë iu përgjigj mbretit: "Edhe sikur të më jepje gjysmën e shtëpisë sate, unë nuk do të vija me ty dhe as do të haja bukë e as do të pijà ujë në këtë vend, **9** sepse kështu më ka urdhëruar Zoti: "Ti nuk do të hash bukë as do të pish ujë dhe nuk do të kthehesh nga rruga që ke përshkuar kur shkove". **10** Kështu ai shkoi nëpër një rrugë tjetër dhe nuk u kthyne nëpër rrugën që kishte përshkuar kur vajti në Bethel. **11** Në Bethel banonte një profet plak; bijtë e tij shkuan e treguan tërë atë që njeriu i Perëndisë kishte bërë atë ditë në Bethel dhe i treguan atit të tyre fjalët që ai i kishte thënë mbretit. **12** I ati i pyeti ata: "Nëpër çfarë rrugeiku?". Çështë e vërteta, bijtë e tij e kishin parë nëpër çfarë rruge kishte shkuan njeriu i Perëndisë i ardhur nga Juda. **13** Atëherë ai u tha bijte të tij: "Më shaluan gomarin". I shaluan gomarin dhe ai hipi mbi të; **14** e ndoqi njerun e Perëndisë dhe e gjitet ulur nën një lis dhe i tha: "A je ti njeriu i Perëndisë që ka ardhur nga Juda?". Ai iu përgjigj: "Jam unë". **15** Atëherë profeti plak i tha: "Eja në shtëpinë time pér t'ë ngrënë diçka". **16** Por ai u përgjigj: "Nuk mund të kthehem prapa as të vij me ty, nuk mund të ha bukë dhe tè pi ujë me ty në këtë vend, **17** sepse Zoti më ka thënë: "Ti atje nuk do të hash bukë as do të pish ujë, dhe nuk do të kthehesh nëpër rrugën e përshkuar kur shkove". **18** Tjetri i tha: "Edhe unë jam profet si ti; dhe një engjëll më ka folur nga ana e Zotit, duke thënë: "Merre me vete në shtëpinë tênde që të hajë bukë dhe të pi jetë". Por ai gjennjente. **19** Kështu njeriu i Perëndisë u kthyne prapa bashkë me të dhe hëngri bukë në shtëpinë e atij dhe piu ujë. **20** Ndërsa ishin ulur në tryezë, fjalë e Zotit iu drejtua profetit që e kishte kthyer prapa; **21** dhe ai i thirri njerut të Perëndisë të ardhur nga Juda, duke thënë: "Kështu flet Zoti: "Me qenë se nuk iu bindë urdhërit të Zotit dhe nuk respektovë porosinë e Zotit, Perëndisë tënd, që të kishte dhënë, **22** por u ktheve prapa dhe hëngre bukë e pive ujë në vendin që Zoti të pati thënë: "Mos ha bukë e mos pi ujë", kufoma jote nuk ka pér t'ë hyrë në varret e prindërvë të tu". **23** Kur mbaroi së ngrëni dhe së piri, profeti që e kishte kthyer prapa i shaloi gomarin. **24** Kështu ai u nis, por një luan i doli rrugës dhe e vrau. Kufoma e tij u hodh në mes të rrugës, ndërsa gomari qëndronte afër dhe vetë luani mbeti pranë kufomës. **25** Disa njerëz kaluan andej dhe panë kufomën tê hedhur në rrugë dhe luani që rrinte afër kufomës; ata shkuan dhe e treguan këtë gjë në qytetin ku banonte profeti plak. **26** Sa e dëgjoi profeti që e kishte kthyer prapa, ai tha: "Éshtë njeriu i Perëndisë, që nuk iu bind urdhërit të Zotit; pér këtë arësyte Zoti e ka lënë në kthetrat e një luani,

që e ka shqer dhe vrarë, sipas fjalës që kishte thënë Zoti". 27 Pastaj u drejtua bijve të tij dhe u tha: "Më shalonji gomarin". Ata ia shaluan. 28 Kështu ai u nis dhe e gjeti kufomën të hedhur në mes të rrugës, ndërësia gomari dhe luani rrinj afër kufomës; luani nuk e kishte ngrënë kufomën as kishte shqyer gomarin. 29 Profeti mori kufomën e njeriut të Perëndisë, ngarkoi mbi gomarin dhe u kthye; kështu profeti plak u kthye në qytet për ta vajtuar dhe për ta varrosur. 30 E vendosi kufomën në varrin e tij; dhe filluan ta qajnë, duke thënë: "Oh, vëllai im!". 31 Mbas varrimit, profeti plak u tha bijve të tij: "Kur të vdes unë, më varroshi në varrin e njeriut të Perëndisë; m'i vini kockat pranë kockave të tij. 32 Sepse me siguri do të vërtetohet fjala e thënë prej tij me urdhër të Zotit kundër altarit të Bethelit dhe kundër tërë shenjtërorëve të vendeve të larta në qytetet e Samarisë". 33 Mbas kësaj ngjarjeje, Jeroboami nuk u tërhoq nga rruga e tij e keqe, por bëri priftërinj të tjerë për vendet e larta, duke i marrë nga çdo shtresë personash; kushdo që e dëshironte, shenjtërohej prej tij dhe bëhej prift i vendeve të larta. 34 Ky qe mëkatë i shtëpisë së Jeroboamit, që shkaktoi shkatërrimin e saj dhe shfarosjen e saj nga faqja e dheut.

14 Në atë kohë Abijahu, bir i Jeroboamit, u sëmru. 2 Jeroboami i tha bashkëshortes së vet: "Çohu, të lutem, ndërrro petkat që të mos dihet se je gruaja e Jeroboamit, dhe shko në Shiloh. Ajoë eshtë profeti Ahijah, që ka parashikuar se unë do të bëhensha mbret e këtij populli. 3 Merr me vete dhjetë bukë, disa kuleç dhe një enë me mijaltë dhe shko tek ai; ai do të thotë se ç'ka për të ndodhur me fëmijën". 4 Gruaja e Jeroboamit veproi në këtë mënyrë: u ngrit, shkoi në Shiloh dhe arriti në shtëpinë e Ahijahut. Ahijahu nuk shikonte dot sepse sytë i qenë errur nga plegjëria. 5 Zoti i kishte thënë Abijahut: "Ja, gruaja e Jeroboamit eshtë duke ardhur për t'u këshilluar me ty për të birin që eshtë i sëmurë. Ti do t'i thuash kështu e kështu. Kur do të hyjë, ajo do të shtihet se eshtë një grua tjeter". 6 Sapo Ahijahu dëgjoi zhurmën e hapave të saj kur po hynte nga porta, ai tha: "Hyr, o bashkëshorte e Jeroboamit. Pse bën sikur je një person tjeter? Unë duhet të t'jap lajmë të këqija. 7 Shko dhe i thuaj Jeroboamit: "Kështu flet Zoti, Perëndia i Izraelit: Unë të kam ngritur nga gjiri i popullit dhe të kam bërë princ të popullit tim të Izraelit, 8 e rrëmbeva mbretërinë nga duart e shtëpisë së Davidit dhe ta dhashë ty, por ti nuk ke qenë si shërbëtori im Davidi që ka respektuar urdhërimet e mia dhe më ka ndjekur me gjithë zemër, duke bërë ato që ishin të drejta në sytë e mia; 9 ti ke vepruar më keq nga të gjithë ata që qenë para teje, sepse ke arritur të sajosh perëndi të tjetra dhe shërbëltira me derdhje për të provokuar zemërimin tim, dhe më ke hedhur prapa krahëve. 10 Prandaj, ja, unë do të dërgoj fatkeqësinë mbi shtëpinë e Jeroboamit dhe do të shfaros nga shtëpia e tij çdo mashkull në Izrael, qoftë skllav apo i lirë, dhe do ta fshij plotësisht shtëpinë e Jeroboamit, ashtu si fshiheni plehrat deri sa të zhduken tërësisht. 11 Ata të shtëpisë së Jeroboamit që do të vdesin në qytet do t'i hanë qentë; dhe ata që do të vdesin nëpër ara, do t'i hanë shpendët e qellit; sepse kështu ka folur Zoti. 12 Prandaj çohu dhe shko në shtëpinë tênde; sa të hysh në qytet, fëmija ka për të vdekur. 13 Tërë Izraeli do ta vajtojë dhe do ta varrosë. Ai do të jetë i vetmi nga shtëpia e Jeroboamit që do të varroset, sepse eshtë i vetmi nga shtëpia e Jeroboamit tek i cili u gjet diçka e mirë dhe që i pëlqen Zotit, Perëndisë të Izraelit. 14 Zoti do të vendosë mbi Izraelin mbretin e tij, që po atë ditë do të shfarosë shtëpinë e Jeroboamit. Ç'po them kështu. Kjo po ndodh që tani. 15 Zoti do të shfryjë mbi Izraelin si mbi

kallamishtet e ujtit, do ta shrrënjosë Izraelin nga kjo tokë e mirë që u kishte dhënë etërve të tij dhe do t'i shkoqë ata matanë Lumit, sepse kanë bërë Asherimët e tyre, duke shkaktuar zemërimin e Zotit. 16 Ai do ta braktisë Izraelin për shkak të mëkateve të Jeroboamit, sepse ai ka kryer mëkatë dhe ka bërë që të mëkatojë edhe Izraeli". 17 Pastaj gruaja e Jeroboamit u ngrit dhe u nis, arriti në Tirtsah; me të arritur në pragun e shtëpisë, fëmija i vdiq. 18 E varroson dhe tërë Izraeli e qau, sipas fjalës që Zoti kishte thënë me anë të profiteti Ahijah, shërbëtorit të tij. 19 Bëmat e tjetra të Jeroboamit, si luftoi dhe si mbretëroi, janë shkruar në librin e Kronikave të mbretërvë të Izraelit. 20 Kohëvazhdimi i mbretërisë së Jeroboamit që njëzet e dy vjet; pastaj atë e zuri gjumi bashkë me etër të tij dhe në vend të tij mbretëroi i biri, Nadabi. 21 Roboami, bir i Salomonit, mbretëroi në Judë. Ai ishte dyzët e një vjeç kur u bë mbret dhe mbretëroi shtatëmbëdhjetë vjet në Jeruzalem, në qytetin që Zoti kishte zgjedhur nga tërë fiset e Izraelit. 22 Ata të Judës bënë atë që është e keqe në sytë e Zotit; dhe me mëkatë që bënë shkaktuan xhelozinë e Zotit më tepër nga ç'kishin bërë etër të tyre. 23 Edhe ata ndërtuan vende të larta, shtylla dhe Asherime në të gjitha kodrat e larta dhe poshtë çdo druri të gjelbër. 24 Përveç kësaj, kishte në vend njerëz që jepeshin mbas kurvërisë së shenjtë. Ata merreshin me të gjitha gjërat e neveritshme të kombeve që Zoti kishte dëbuar përpëra bijve të Izraelit. 25 Në vitin e pestë të mbretit Roboam, mbreti i Egjiptit Sishak dolli kundër Jeruzalemit, 26 dhe mori me vete thesaret e shtëpisë të Zotit dhe thesaret e pallatit mbretëror; mori me vete çdo gjë, duke përfshirë shqyqtat e arta që Salomoni kishte bërë. 27 Në vend të tyre mbreti Roboam dha urdhër të bëhenxin shqyta prej bronzi dhe ua dorëzoj komandantëve të rojeve që ruanin hyrjen e pallatit mbretëror. 28 Sa herë që mbreti hynte në shtëpinë e Zotit, rojet i çonin në sallën e rojeve. 29 Pjesa tjeter e bëmave të Roboamit dhe të gjitha ato që ai bëri a nuk janë të shkruara vallë në Kronikat e mbretërvë të Judës? 30 U bë një lufte e pandërprerë midis Roboamit dhe Jeroboamit. 31 Pastaj Roboamin e zuri gjumi me etër të tij dhe u varros me ta në qytetin e Davidit. E éma quhej Naamaha, ishte Amonite. Në vend të tij mbretëroi i biri, Abijami.

15 Në vitin e tetëmbëdhjetë të mbretërisë së Jeroboamit, birit të Nebatit, Abijami filloj të mbretërojë mbi Judën. 2 Ai mbretëroi tre vjet në Jeruzalem. E éma quhej Maakah dhe ishte bijë e Abishalomit. 3 Ai kreu mëkatet që i ati kishte bërë para tij dë zemra e tij nuk iu shenjtërua plotësisht Zotit, Perëndisë të tij, ashtu si zemra e Davidit, atit të tij. 4 Megjithatë për dashurinë që ushqente për Davidin, Zoti, Perëndia i tij, i la një llambë në Jeruzalem, dhe e ngriti të birin mbas tij dhe e bëri të qendrueshëm Jeruzalemin, 5 sepse Davidi kishte bërë atë që eshtë e drejtë në sytë e Zotit dhe nuk ishte larguar nga ajo që Zoti i kishte urdhëruar të bënte gjatë gjithë kohës së jetës së tij, me përasjësim të rastit të Uriahut, Hiteut. 6 Midis Roboamit dhe Jeroboamit pati lufte sa që gjallë Roboami. 7 Pjesa tjeter e bëmave të Abijamit dhe të gjitha ato që ai bëri a nuk janë të shkruara vallë në librin e Kronikave të mbretërvë të Judës? Pati lufte midis Abijamit dhe Jeroboamit. 8 Pastaj Abijamin e zuri gjumi bashkë me etër të tij dhe e varrosën në qytetin e Davidit. Në vend të tij mbretëroi i biri, Asa. 9 Në vitin e njëzet të mbretërisë së Jeroboamit, mbretit të Izraelit, Asa filloj të mbretërojë në Judë. 10 Ai mbretëroi dyzët e një vjet në Jeruzalem. E éma quhej Maakah dhe ishte bijë e Abishalomit. 11 Asa bëri atë që eshtë e drejtë në sytë e Zotit,

ashtu si i ati Davidi. **12** Eliminoi nga vendi ata që merreshin me kurvëri të shenjtë dhe tërë idhujtë e krijuar nga etërit e tij. **13** Hoqi nga posti i mbretëreshës nënën e tij Maakah, sepse ajo kishte bërë një idhull të neveritshëm të Asherahut; Asa e rrëzoj atë idhull të neveritshëm dhe e dogji pranë përroit Kidron. **14** Por vendet e larta nuk u eliminuan; megjithatë zemra e Asas mbeti plotësisht e shenjtëruar Zotit gjatë gjithë jetës së tij. **15** Ai solli në shtëpinë e Zotit gjérat e shenjtëruara nga i ati dhe gjérat që ai vetë i kishte shenjtëruar: argjendin, arin dhe enët. **16** Pati luftë midis Asas dhe Baashas, mbretit të Izraelit, gjatë gjithë jetës së tyre. **17** Baasha, mbret i Izraelit, doli kundër Judës dhe ndërtoi Ramahun, me qëllim që të pengonte këdo që të shkonte ose të vinte nga Asa, mbret i Judës. **18** Atëherë Asa mori tërë argjendin dhe arin që kishte mbetur në thesaret e shtëpisë të Zotit dhe thesaret e pallatit mbretëror dhe ua dorëzoi shërbëtorëve të tij; mbreti Asa i dërgoi pastaj te Ben-Hadadi, bir i Tabrimonit, që ishte bir i Hezionit, mbretit të Sirisë, që banonte në Damask, për t'i thënë: **19** "Le të ketë aleancë midis teje dhe meje ashtu si ka pasur midis atit tim dhe atit tënd. Ja, unë po të dërgoj një dhuratë ari dhe argjendi; shko dhe prishe aleancën tënde me Baasham, mbretin e Izraelit, me qëllim që ai të tériqet nga unë". **20** Ben-Hadadi dëgjoi këshillat e mbretit Asa dhe dërgoi komendantët e ushtrisë së tij kundër qytetit të Izraelit; pushtoi Ijoin, Danin, Abel-Beth-Maakahun dhe tërë krahi nën Kinerothit me gjithë vendin e Neftalit. **21** Sapo Baasha e mësoi këtë lajm, ndërpren ndërtimin e Ramahut dhe qëndroi në Tirtsah. **22** Atëherë mbreti Asa thirri tërë ata të Judës, pa përashtuar asnjë; ata morën nga Ramahu gurët dhe lëndën që Baasha kishte përdorur për të ndërtuar, dhe me këto materiale mbreti Asa ndërtoi Geban e Beniaminit dhe Mitsphahn. **23** Pjesën tjeter të bëmave të Asas, të gjitha trimëritë e tij, të gjitha ato që bëri dhe qytetit që ndërtoi a nuk janë vallë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërvë të Judës? Por në pleqëri ai vuante nga një dhimbje të këmbët. **24** Pastaj e zuri gjumi me etërit e tij dhe e varroshën bashkë me ta në qytetin e Davidit, atit të tij. Në vendin e tij mbretëroi i biri, Jozafati. **25** Nadabi, bir i Jeroboamit, fillo i mbretërojë mbi Izrael vitin e dytë të Asas, mbretit të Judës, dhe mbretëroi në Izrael dy vjet. **26** Ai bëri atë që është e keqe në shtëpi e Zotit dhe ndoqi rrugët e atit të tij dhe mëkatin në të cilin e kishte futur Izraelin. **27** Pastaj Baasha, bir i Ahijahut, nga shtëpia e Isakarit, komplotoi kundër tij dhe e vau në Gibethon që u përkiste Filisteive, ndërsa Nadabi dhe tërë Izraeli kishin rrethuar Gibethonin. **28** Baasha e vau në vitin e tretë të Asas, mbretit të Judës, dhe mbretëroi në vend të tij. **29** Me t'u bërë mbret, ai shfarosi tërë shtëpinë e Jeroboamit; nga Jeroboami s'la të gjallë asnjë, për e shfarosi krejt shtëpinë e tij, sipas fjalës që kishte thënë Zot me anë të shërbëtorit të tij Ahijah, Shilonitit, **30** për shkak të mëkateve të Jeroboamit, të kryera nga ai dhe që Izraeli i kreu me nxitjen e tij, duke shkaktuar zemërimin e Zotit, Perëndisë të Izraelit. **31** Pjesa tjeter e bëmave të Nadabit dhe të gjitha atë që ai bëri a nuk janë vallë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërvë të Izraelit? **32** Pati luftë midis Asas dhe Baashas, mbretit të Izraelit, gjatë gjithë kohës së jetës së tyre. **33** Vitin e tretë të sundimit të Asas, mbretit të Judës, Baasha, bir i Ahijahut, fillo i mbretërojë mbi tërë Izraelin në Tirtsah; dhe mbretëroi njëzet e katër vjet. **34** Ai bëri atë që është e keqe në shtëpi e Zotit dhe vazhdoi rrugët e Jeroboamit dhe mëkatin që ky e kishte shtyrë Izraelin të kryente.

16

Pastaj fjalë e Zotit iu drejtua Jehuhit, birit të Hananit, kundër Baashas, duke thënë: **2** "Të kam ngritur nga pluhuri dhe të kam bërë princ të popullit tim Izraelit, por ti ke ndjekur rrugën e Jeroboamit dhe ke bërë të mëkatojë popullin tim të Izraelit, duke provkuar zemërimin tim me mëkatet e tij; **3** prandaj do të zhduk Baashan dhe shtëpinë e tij dhe do ta bëj me shtëpinë tënde atë që kam bërë me shtëpinë e Jeroboamit, birit të Nebatit. **4** Ata të Baashas që do të vdesin në qytet do t'i hanë qentë, dhe ata që do të vdesin në ara do t'i hanë shpendët e qillit". **5** Pjesa tjeter e bëmave dhe të trimërive a nuk janë vallë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërvë të Izraelit? **6** Pastaj Baasha e zuri gjumi me etërit e tij dhe e varroshën në Tirtsah. Në vend të tij mbretëroi i biri, Elahu. **7** Përveç kësaj fjalë e Zotit iu drejtua me anë të profiteti Jehu, birit të Hananit, kundër Baashas dhe kundër shtëpisë së tij për gjithë të këqijat që Baasha kishte bërë në shtëpi e Zotit, duke shkaktuar zemërimin e tij me veprat e kryera nga dora e tij, duke u bërë si shtëpia e Jeroboamit, edhe sepse e kishte vrarë atë. **8** Në vitin e njëzet e gjashtë të Asas, mbretit të Judës, Elahu, bir i Baashas, fillo i mbretërojë mbi Izraelin në Tirtsah dhe qëndroi në fron dy vjet. **9** Zimri, shërbëtori i tij, komandant i gjysmës së qerreve të tij, komplotoi kundër tij. Ndërsa ai ndodhej në Tirtsah, duke pirë dhe duke u dehu në shtëpinë e Artsas, prefektit të pallatit të Tirtsahut, **10** Zimri hyri, e goditi dhe e vrau në vitin e njëzet e shtatë të Asas, mbretit të Judës, dhe mbretëroi në vend të tij. **11** Kur fillo i mbretërojë, sapo u ul në fron, shkatërrroi tërë shtëpinë e Baashas; nuk la të gjallë as edhe një mashkull midis kushërinjve të afërt të tij dhe miqve. **12** Kështu Zimri shfarosi tërë shtëpinë e Baashas, sipas fjalës së Zotit të drejtuar kundër Baashas me anë të profiteti Jehu, **13** për shkak të mëkateve të Baashas dhe të mëkateve të birit të tij Elah, që ata vetë kishin kryer dhe që kishin bërë t'i kryente Izraeli, duke nxitur zemërimin e Zotit, Perëndisë të Izraelit, me idhujt e tyre. **14** Pjesa tjeter e bëmave të Elahut dhe tërë atë që ai bëri a nuk janë vallë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërvë të Izraelit? **15** Në vitin e njëzet e shtatë të Asas, mbretit të Judës, Zimri mbretëroi shtatë ditë në Tirtsah. Populli kishte fushuar kundër Gibethonit, që u përkiste Filisteive. **16** Kështu populli që kishte ngritur kampin dëgjoi të thuhet: "Zimri ka komplotuar, madje ka vrarë mbretin!". Po atë ditë në kamp tërë Izraeli bëri mbretit të Izraelit, Omrin, komandantin e ushtrisë. **17** Pastaj Omri u nis nga Gibethoni dhe rrëthoi Tirtsahun. **18** Kur Zimri pa që qyteti ishte pushtuar, u tërhoq në kullën e pallatit mbretëror, i vuri zjarrin pallatit mbretëror që ndodhej mbi të dhe kështu vdiq, **19** për shkak të mëkateve që kishte kryer, duke bërë aq që është e keqe në shtëpi e Zotit, duke ndjekur rrugën e Jeroboamit dhe duke kryer mëkatin që ky kishte bërë duke e nxitur Izraelin të mëkatojë. **20** Pjesa tjeter e bëmave të Zimrit dhe komploti që ai thuri a nuk janë vallë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërvë të Izraelit? **21** Atëherë populli i Izraelit u nda në dy pjesë: gjysma e popullit shkonte pas Tibnit, birit të Ginathit, për t'a bërë mbret; gjysma tjeter shkonte pas Omrit. **22** Por populli që shkonte pas Omrit pati epërsi mbi popullin që ndiqte Tibnin, birin e Ginathit. Tibni vdiq dhe mbretëroi Omri. **23** Në vitin e tridhjetë e njëjtë të Asas, mbretit të Judës, Omri fillo i mbretërojë mbi Izraelin dhe mbretëroi dymbëdhjetë vjet. Gjashtë vjet mbretëroi në Tirtsah, **24** pastaj bleu nga Shemerit malin e Samarisë për dy talentë argjendi; ndërtoi në mal një qytet të cilin e quajti Samaria, nga emri i Shemerit, zotëria i malit. **25** Omri bëri atë që është e keqe përsytë e Zotit dhe u suall më keq se të gjithë paraardhësit e tij; **26**

ndoqi tërësisht rrugën e Jeroboamit, birit të Nebatit, dhe mëkatet që ky kishte detyuar Izraelin t'i kryejë, duke shkaktuar zemërimin e Zotit, Perëndisë të Izraelit, me idhujt e tij. 27 Pjesa tjeterë e bëmave të kryera nga Omri dhe trimëritë e tij a nuk janë vallë të shkuara në librin e Kronikave të mbretërve të Izraelit? 28 Pastaj Omrin e zuri gjumi me etërit e tij dhe e varrosën në Samari. Në vend të tij mbretëroi i biri, Ashabi. 29 Ashabi, bir i Omrit, fillo të mbretërojë mbi Izraelin në vitin e tridhjetë e tetë të Asas, mbretit të Judës; dhe Ashabi, bir i Omrit, mbretëroi në Samari mbi Izraelin njëzet e dy vjet. 30 Ashabi, bir i Omrit bëri ato gjëra që shihen me sy të keq nga Zoti më tepër se ata që e kishin paraprirë. 31 Përvec kësaj, sikur të ishte për të një gjë e vogël ndjekja e mëkateve të Jeroboamit; birit të Nebatit mori për grua Jezebelën, bijën e Ethbaalit, mbretit të Sidonitëve, dhe shkoi t'i shërbejë Baalit dhe t'ë bjerë përbys para tij. 32 I ngriti pastaj një altar Baalit, në tempullin e Baalit, që kishte ndërtuar në Samari. 33 Ashabi bëri edhe një Asherah; Ashabi provokoi zemërimin e Zotit, Perëndisë të Izraelit, më tepër se gjithë etërit e Izraelit që e kishin paraprirë. 34 Gjatë ditëve të sundimit të tij, Hieli nga Betheli rindërttoi Jerikon; hodhi themelet e tij mbi Abiramin, të parëlindurin e tij, dhe ngriti portat mbi Segubin, më të riun nga bijtë e tij, sipas fjalës që Zoti kishte thënë me anë të Jozueut, birit të Nunit.

17 Elia, Tishbiti, një nga banorët e Galaadit i tha Ashabit: "Ashtu siç është e vërtetë që rron Zoti, Perëndia i Izraelit, në prani të të cilit unë ndodhem, nuk do të ketë as vesë as shi gjatë këtyre viteve, veçse me fjalën time". 2 Pastaj fjalë e Zotit iu drejtua atij, duke thënë: 3 "Largohu që këtej, ktheu nga lindja dhe fshihu pranë përrito Kerith, që ndodhet në lindje të Jordanit. 4 Do të pish ujë në përrua dhe unë i kam urdhëruar korbat që të t'ë japid të hash atje". 5 Kështu ai u nis dhe veproi sipas fjalës të Zotit; shkoi dhe u vendos pranë përrito Kerith, që ndodhet në lindje të Jordanit. 6 Korbat i sillnin bukë e mish në mëngjes dhe bukë e mish në mbrëmje, dhe pinte ujë në përrua. 7 Mbas një farë kohe përrroi shteroi, sepse nuk binte shi mbi vendin. 8 Atëherë Zoti i foli, duke thënë: 9 "Çohu dhe shko të vendosësh në Sarepta të Sidonëve, sepse atje kam urdhëruar një grua të ve të të sigurojë ushqimin". 10 Ai u ngrit, pra, dhe shkoi në Sarepta; sapo arriti në portën e qytetit, ai pa një të ve që mblidhë dru. Ai e thirri dhe i tha: "Shko dhe më merr pak ujë në një enë që të mund të pi". 11 Ndërsa ajo po shkonte pér t'ë marrë ujin, ai e thirri dhe i tha: "Më sill edhe një copë buke". 12 Ajo u përgjigji: "Ashtu siç është e vërtetë që rron Zoti, Perëndia yt, bukë nuk kam, por kam vëtëm një dorë miell në një enë dhe pak vaj në një qyp; dhe tanë po mbledh dy copa dru pér t'i përgatitur pér vete dhe pér djalin tim; do t'i hamë dhe pastaj kemi pér të vdekur". 13 Elia i tha: "Mos ki frikë; shko dhe bëj si the; por më parë bëj një kulaç të vogël pér mua dhe sillma; pastaj ta bësh pér vete dhe pér djalin tënd". 14 Sepse kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit: "Ena e miellit nuk do të mbarojë dhe qypi i vajit nuk do të pakësitet deri ditën, që Zoti të dërgojë shiu mbi tokë". 15 Kështu ajo shkoi dhe veproi sipas fjalës së Elias; dhe kështu hëngrrën ajo, Elia dhe gjithë familja e saj pér një kohë të gjatë. 16 Ena e miellit nuk mbaroi dhe qypi i vajit nuk u pakësua, sipas fjalës që Zoti kishte shqiptuar me anë të Elias. 17 Mbas këtyre ngjarjeve, biri i gruas, që ishte e zonja e shtëpisë, u sëmur, sëmundja e tij që aq e rëndë, sa nuk i mbeti më frysë jete. 18 Atëherë ajo i tha Elias: "Çfarë lidhje kam me ty, o njeri i Perëndisë? Ndofta ke ardhur tek unë pér të më kujtuar mëkatin që kam bërë dhe pér të vrarë djalin

tim?". 19 Ai u përgjigji: "Më jep djalin tënd". Kështu ia mori nga gjiri i saj, e çoi në dhomën lart dhe e shtriu në shtratin e tij. 20 Pastaj i kërkoi ndihmë Zotit dhe tha: "O Zot, Perëndia im, mos ke goditur me fatkeqësi edhe këtë grua të ve, që më strehon, duke bërë t'i vdesë i biri?". 21 U shtrua pastaj tri herë mbi fëmijën dhe kërkoi ndihmën e Zotit, duke thënë: "O Zot, Perëndia im, të lutem bëj që t'i kthehet shpirti kësaj fëmijë". 22 Zoti e plotësoi dëshirin e shprehur në zérin e Elias; shpirti i fëmijës u kthye tek ai dhe ai mori jetë përsëri. 23 Atëherë Elia mori fëmijën, e zbriti nga dhoma e sipërme e shtëpisë dhe ia dha nénës së tij, duke i thënë: "Shiko, fëmija jote është gjallë!". 24 Atëherë gruaja i tha Elias: "Tani pranoj që ti je një njeri i Perëndisë dhe që fjala e Zotit në gojnë tênde është e vërtetë".

18 Shumë kohë më vonë, gjatë vitit të tretë, fjalë e Zotit iu drejtua Elias, duke i thënë: "Shko dhe paraqitu te Ashabi dhe unë do të dërgoj shiu mbi vendin". 2 Elia shkoi të paraqitet te Ashabi. Atëherë në Samari kishte pllakosur një zi e madhe e bukës. 3 Ashabi dërgoi të thërrasë Abdian, që ishte mekhordomi i tij. (Abdia kishte frikë të madhe nga Zoti; 4 kështu, kur Jezebeli shfaroste profetët e Zotit, Abdia mori njëqind profetë dhe fshehu pesëdhjetë prej tyre në një shpellë, duke i furnizuar me bukë dhe ujë). 5 Ashabi i tha Abdias: "Shko nëpër vendin në drejtim të të gjitha burimeve dhe rrijedhave ujore; ndofta do të gjemjë bar të mjaftueshëm pér të mbajtur gjallë kuajt dhe mushkat dhe nuk do të detyrohem i të vrasisim asnjë nga kafshët tonë". 6 Kështu e ndanë vendin që do të përshkohej; Ashabi shkoi vetëm nga një anë dhe Abdia vetëm nga ana tjeter. 7 Ndërsa Abdia po udhëtonte, ja ku doli përrpara Elia; Abdiu e njuhur dhe u shtria me fytyrë pér tokë përrpara tij, duke thënë: "Ti je zotëria im Elia?". 8 Ai u përgjigji: "Jam unë; shko e i thuaj zotërisë sate: Elia është këtu". 9 Por Abdia u përgjigji: Çfarë mëkatit kam kryer që ti dorëzon shërbëtorin tênd në duart e Ashabit që ai të shkaktojë vdekjen time? 10 Ashtu siç është e vërtetë që Zoti, Perëndia yt, rron, nuk ka komb dhe mbretëri në të cilin zotit im nuk ka dërguar njerëz të të kërkoinj; dhe kur thonin: "Nuk është këtu", ai i vinte të betoheshin mbretërinë dhe kombin që nuk kishin mundur të të gjenin. 11 Dhe tani ti tha: "Shko t'i thuash zotërisë sate: Elia është këtu!". 12 Por do të ndodh që sapo të largohem prej teje, Fryma e Zotit do të të çojë në një vend të panjohur nga unë; kështu unë do të shkoj t'ia njoftoj Ashabit, dhe ky, duke mos të gjetur, do të më vrasë. Dhe shërbëtori yt i druhet Zotit që i ri! 13 A nuk i kanë njoftuar zotërisë sime atë që unë kam bërë kur Jezebeli vriste profetët e Zotit? Si fsheha njëqind nga këta profetë të Zotit, pesëdhjetë në një shpellë dhe pesëdhjetë në një tjetër, duke i furnizuar me bukë dhe me ujë? 14 Dhe tani ti tha: "Shko t'i thuash zotërisë sate: Elia është këtu!". Por ai do të më vrasë". 15 Atëherë Elia u përgjigji: "Ashtu siç është e vërtetë që rron Zoti i ushtrive në prani të të cilin ndodhem, sot do të paraqitem te Ashabi". 16 Abdia, pra, shkoi të kërkojë Ashabin dhe i njoftoi çështjen, dhe Ashabi i doli përrpara Elias. 17 Me ta parë Elian i tha: "Ti je pikërisht ai që e bën rrëmujej Izraelin?". 18 Elia u përgjigji: "Nuk jam unë që e bëj rrëmujej Izraelin, por ti dhe shtëpia e atit tênd, sepse keni braktisur urdhërimet e Zotit dhe ti ke shkuan pas Baalëve. 19 Prandaj dërgo tani të thërrasin têrë Izraelin pranë meje në malin Karmel, bashkë me katërqind e pesëdhjetë profetët e Baalit dhe katërqind profetët e Asherahut që hanë në tryezën e Jezebelit". 20 Kështu Ashabi dërgoi e thirri têrë bijtë e Izraelit dhe i mblođhi profetët në malin Karmel. 21 Atëherë

Elia iu afrau tèrë popullit dhe tha: "Deri kur do tè lëkundeni midis dy mendimeve? Në qoftë se Zoti eshtë Perëndia, shkon pas tij; por në qoftë se përkundrazi eshtë Baalit, atëherë ndiqni atë". Populli nuk tha asnjë fjalë. **22** Atëherë Elia i tha popullit: "Kam mbetur vetëm unë nga profetët e Zotit, ndërsa profetët e Baalit janë katërqind e pesëdhjetë. **23** Le tè na jepen dy dema tè rinj; ata tè zgjedhin një dem pér veten e tyre, le ta copëtojnë dhe ta vënë mbi drutë pa i ndezur ato; unë do tè përgatitë demin tjetër dhe do ta vendos mbi drutë pa i ndezur ato. **24** Ju do t'i bëni thirrje perëndisë suaj dhe unë do tè thërrës Zotin; perëndia që do tè përgjigjet me anë tè zjarrit eshtë Perëndia". Tèrë populli u përgjigj dhe tha: "E the bukur!". **25** Atëherë Elia u tha profetëve të Baalit: "Zgjidhni një dem tè ri dhe përgatiteni të parët sepsejeni më shumë; pastaj kërkoni ndihmën e perëndisë suaj, pa e ndezur zjarrin". **26** Kështu ata morën demin që u dhanë dhe e përgatitën; pastaj përmendën emrin e Baalit nga mëngjesi deri në drekë, duke thënë: "O Baal, na u përgjigji!". Por nuk u dëgjuva asnjë zë dhe asjni deri nuk u përgjigji; ndërkao ata kërcenin rrëth altarit që kishin ndërtuar. **27** Në mesditë Elia filloj tè tallet me ta dhe tha: "Ulërini më fort sepse ai eshtë zoti; ndofta eshtë duke menduar thellë, ose eshtë i zënë me punë ose udhëton, ose ka rënë në gjumë e duhet zgjuar". **28** Dhe kështu ata filluan të ulërjnë më fort dhe tè priten me shpata dhe shtiza sipas zakoneve që kishin, deri sa tè kullonin gjak. **29** Me tè kaluar mesdita, ata bënë profeci deri në kohën që ofrohej blatimi; por nuk u dëgjuva asnjë zë, asjni deri nuk u përgjigj dhe askush nuk ua vuri veshin. **30** Atëherë Elia i tha tèrë popullit: "Afrohuni pranë meje!". Kështu tèrë populli iu afrau dhe ai ndrejt altarin e Zotit që e kishin prishur. **31** Pastaj Elia mori dymbëdhjetë gurë, sipas numrit të fiseve të bijve të Jakobit, tè cilit Zoti i kishte thënë: "Emri yt do tè jetë Izrael". **32** Me gurët ndërtoi një altar në emër të Zotit dhe hapi një gropë rrëth tij me një kapacitet prej dy masash gruri. **33** Pastaj regulloi drutë, copëtoi demin dhe e vuri mbi drutë. Dhe tha: "Mbushni katër enë me ujë dhe i derdhni mbi olokaustin dhe mbi drutë". **34** Përsëri tha: "Bëjeni një herë tè dytë". Dhe ata e bënë një herë tè dytë. Ai tha akoma: "Bëjeni pér tè tretën herë". Dhe ata e bënë pér tè tretën herë. **35** Uji rridhete rrëth altarit dhe ai mbushi me ujë edhe gropën. **36** Në orën që ofrohej blatimi, profeti Elia u afrau dhe tha: "O Zot, Perëndia i Abrahamit, i Isakut dhe i Izraelit, vepro në mënyrë të tillë që tè dihet që ti je Perëndi në Izrael, që unë jam shërbëtori yt që i bëra tèrë këto gjëra me urdhrit tènd. **37** Përgjigjmu, o Zot, përgjigjmu, që ky popull tè pranojë që ti, o Zot, je Perëndia, dhe ke bérë tè kthehen te ti zemrat e tyre". **38** Atëherë ra zjarri i Tzotit dhe konsumoi olokaustin, drutë, gurët dhe pluhurin, si dhe thanu ujin që ishte në gropë. **39** Para kësaj pamjeje tèrë populli u shtri me fytyrën pér tokë dhe tha: "Zoti eshtë Perëndia! **40** Pastaj Elia u tha atyre: "Zini Profetët e Baalit; mos lini t'ju ikë as edhe një!". Kështu ata i kapën dhe Elia i zbriti në përruan Kishon, ku i theri. **41** Pastaj Elia i tha Ashabit: "Ngjitu, ha dhe pi, sepse dëgjohet që tani zhurmaja e një shiu tè madh". **42** Kështu Ashabi u ngjit pér tè ngrënë dhe pér tè pirë; por Elia u ngjit në majë të Karmelt, në përkul deri në tokë dhe vuri fytyrën midis gjunjëve, **43** dhe i tha shërbëtorit tè tij: "Tani ngjitu dhe shiko nga ana e detit!". Ai u ngjit, shkoi dhe tha: Nuk ka asgjë". Elia i tha: "Kthehu tè shikosh, shtatë herë". **44** Herën e shtatë shërbëtori tha: "Eshtë një re e vogël, e madhe si pëllëmba e një dore që ngjitet nga deti". Atëherë Elia tha: "Shko dhe i thuaj Ashabit: "Lidhi kuajt në qerre dhe zbrit para se tè të zërë shiu". **45** Brenda një kohe tè shkurtër qelli u errësua pér shkak tè reve e

të erës, dhe ra një shi i madh. Kështu Ashabi hipi mbi qerre dhe shkoi në Jezreel. **46** Dora e Zotit ishte mbi Elian, që shtrëngoi ijët dhe vrapi para Ashabit deri në hyrje tè Jezreelit.

19 Ashabi i njoftoi Jezebelit tèrë ato gjëra që Elia kishte bërë dhe si kisht vrarë me shpatë tèrë profetët. **2** Atëherë Jezebeli i dërgoi një lajmëtar Elias pér t'i thënë: "Perënditë të më bëjnë kështu dhe më keq, në rast se nesër në këtë orë nuk do të të kem bërë ty si një nga ata". **3** Kur dëgjoi këto fjalë, Elia u ngrit dhe iku pér tè shpëtuar. Arriti në Beer-Sheba, që i përket Judës, dhe la aty shërbëtorin e tij. **4** Përkundrazi u fut në shkretëtirë një ditë rrugë, shkoi tè ulet poshtë një gjinestre dhe kërkoi tè vdesë, duke thënë: "Tani mjaft, o Zot! Merr jetën time, se unë nuk jam më i mirë se etërit e mi". **5** Pastaj u shtri dhe e zuri gjumi poshtë gjinestrës, por ja që një engjëll e preku dhe i tha: "Cohu dhe ha". **6** Ai shkoi dhe pa pranë kokës së tij një kulaç tè pjejur mbi gurë të nxehët dhe një enë me ujë. Ai hëngri dhe piu, pastaj përsëri u shtri. **7** Engjëlli i Zotit u kthye pér herë të dytë, e preku dhe i tha: "Cohu dhe ha, sepse rruga eshtë tepër e gjatë pér ty". **8** Ai u ngrit, hëngri dhe piu; pastaj me forcën që i dha ai ushqim eci dyzet ditë dhe dyzet netë deri sa arriti në malin e Perëndisë, në Horeb. **9** Atje hyri në një shpellë dhe aty kaloi natën. Dhe ja, fjalë e Zotit iu drejtua dhe i tha: "Ç'bën këtu Elia?". **10** Ai u përgjigj: "Më nxiti një zili e madhe pér Zotin, Perëndinë e ushtrive, sepse bijtë e Izraelit e kanë braktisur besëlidhjen tènde, kanë prishur altarët e tu dhe kanë vrarë me shpatë profetët e tu. Kam mbetur vetëm unë dhe ata kërkojnë tè më vrasin". **11** Perëndia i tha: "Dil dhe ndalu mbi malin përparrë Zotit". Dhe ja, po kalonte Zoti. Një erë e fortë dhe e furishme çante malet dhe thyente shkëmbinjtë përparrë Zotit, por Zoti nuk ishte në erë. Mbas erës ra një tèrmet, por Zoti nuk ishte në tèrmet. **12** Mbas tèrmetit ra një zjarr, por Zoti nuk ishte në zjarr. Mbas zjarrit u dëgjuva një zë, si një shushuritje e èmbël. **13** Sa e dëgjoi këtë, Elia e mbuloi fytyrën me mantelin, doli dhe u ndal në hyrje tè shpellës; dhe ja, një zë i tha: Ç'bën aty Elia?". **14** Ai u përgjigj: "U nxita nga një zili e madhe pér Zotin, pér Perëndinë e ushtrive, sepse bijtë e Izraelit kanë braktisur besëlidhjen tènde, kanë prishur altarët dhe kanë vrarë me shpatë profetët e tu. Kam mbetur vetëm unë dhe ata përpiken tè më vrasin". **15** Zoti i tha: "Shko, merr përsëri rrugën e kthimit deri në shkretëtirën e Damaskut; kur tè arrish aty, do ta vajosësh Hazaelin mbret tè Sirisë. **16** Do tè vajosësh gjithashu Jehun, birin e Nimshit, mbret tè Izraelit; do tè vajosësh pastaj Eliseun, birin e Shafatit nga Abel-Melohu, si profet në vendin tènd. **17** Kështu që ai që do tè shpëtójë nga shpata e Hazaelit, do tè vritet nga Jehu; dhe ai që do tè shpëtójë nga shpata e Jehut, do tè vritet nga Eliseu. **18** Por kam lénë në Izrael një tepricë prej shtatë mijë njerézish; tè gjithë nuk janë gjunjëzuar përparrë Baalit dhe nuk e kanë putur me buzët e tyre". **19** Elia u nis që andej dhe gjeti Eliseun, birin e Shafatit, ndërsa lëronte me dymbëdhjetë pendë që para tij, dhe ai vetë gjendej me pendën e dymbëdhjetë. Elia i kaloi afér dhe i hodhi sipër mantelin e tij. **20** Atëherë Eliseu la qetë dhe vrapi pas Elias, duke thënë: "Të lutem, më lër tè shkoi tè puth atin tim dhe nënën time, pastaj do tè të ndjek". Elia iu përgjigji: "Shko dhe kthehu, sepse ç'të kam bërë?". **21** Me t'u larguar nga ai, Eliseu mori një pendë që dhe i ofroi si fljim; me veglat e qeve poqji mishin dhe ua dhe njerézve, që e hëngrën. Pastaj u ngrit, shkoi pas Elias dhe u vu në shërbim tè tij.

20 Ben-Hadadi, mbret i Sirisë, mblodhi tèrë ushtrinë e tij; me tè ishin tridhjetë e dy mbretër me kuaj dhe qerre; pastaj u

nis, rrerhoi Samarinë dhe e sulmoi. 2 Pastaj i dërgoi lajmëtarët në qytet Ashabit, mbretit të Izraelit, për t'i thënë: 3 "Kështu thotë Ben-Hadadi: "Argjendi dhe ari yt janë të mitë, po kështu bashkëshortet e tua dhe bijtë e tu më të mirë janë të mitë". 4 Mbreti i Izraelit u përgjigji: "Éshtë ashtu si thua ti, o mbret, o imzot; unë dhe tërë ato që kam jemi të tutë". 5 Lajmëtarët e kthyen përsëri dhe thanë: "Kështu flet Ben-Hadadi: "Unë të çova fjalë se duhet të më japësh argjendin dhe arin tënd, gratë e tua dhe bijtë e tu; 6 por nesër, në këtë orë, do të dërgoj te ti shërbëtorët e mi, të cilët do të bastisin shtëpinë tënde dhe shtëpinë e shërbëtorëve të tu; ata do të marrin të gjitha gjérat që janë me të shtrenjtë për ty". 7 Atëherë mbreti i Izraelit thirri tërë pleqtë e vendit dhe u tha: "Shikoni, ju lutem, se si ky njeri kérkon shkatërrimin tonë, sepse më ka dërguar të kérkojë gratë e mia dhe bijtë e mi, argjendin dhe arin tim, dhe unë nuk i kam refuzuar asgjë". 8 Tërë pleqtë dhe tërë populli thanë: "Mos e dégjo dhe mos prano". 9 Ashabi iu përgjigj pastaj lajmëtarëve të Ben-Hadadit: "I thoni mbretit, zotit time: "Të gjitha gjérat që i kërkova shërbëtorit tënd herën e parë do t'i bëj, por këtë nuk mund ta bëj)". Kështu lajmëtarët shkuan t'i njoftonjë përgjigjen Ben-Hadadit. 10 Atëherë Ben-Hadadi i çoi fjalë Ashabit: "Perénditë të më bénjë kështu dhe më keq në rast se pluhuri i Samarisë do të mjaftoj që të mbushin grushtat tërë njerëzit që më pasojnë". 11 Mbreti i Izraelit u përgjigji: "I thoni: "Ai që ka armaturën në trup të mos lavdërohet si ai që e heq"". 12 Kur Ben-Hadadi mori këtë përgjigje, ai ndodhej bashkë me mbretërit duke pirë në çadrat, dhe u tha shërbëtorëve të tij: "Bëhuni gati për mësimjë!". Kështu ata u përgatitën për të sulmuar qytetin. 13 Por ja që një profet iu afroa Ashabit, mbretit të Izraelit, dhe i tha: "Kështu thotë Zoti: "E shikon këtë turmë të madhe? Ja, që sot unë do ta lë në dorën tënde dhe kështu do të mësosh që unë jam Zoti"". 14 Ashabi i tha: "Me anë të kujt?". Ai u përgjigji: "Kështu thotë Zoti: "Me anë të të rinjve në shërbim të kërëve të krahinave"". Ashabi tha: "Kush do ta fillojë betejën?". Profeti u përgjigji: "Ti". 15 Atëherë Ashabi kaloi në revistë të rinjtë që ishin në shërbim të kërëve të krahinave; ata ishin dyqind e tridhjetë e dy veta. Pastaj kaloi në revistë tërë popullin, tërë bijtë e Izraelit; ishin shtatë mijë veta. 16 Në mesditë bënë një dalje, ndërsa Ben-Hadadi ishte duke pirë dhe duke u dehur bashkë me tridhjetë e dy mbretërit që i kishin ardhur në ndihmë. 17 Të rinjtë në shërbim të kërëve të krahinave dolën të parët. Ben-Hadadi dërgoi njerëz për të parë dhe ata i njoftu: "Nga Samaria kanë dalë disa njerëz". 18 Mbreti tha: "Në rast se kanë dalë me qëllime paqësore, i zini të gjallë; në qoftë se kanë dalë për të luftuar, i zini gjithashtu të gjallë". 19 Kështu të rinjtë në shërbim të kërëve të krahinave dolën nga qyteti bashkë me ushtrinë që i pasonte, 20 dhe secili prej tyre vrau nga një njeri. Kështu Sirët ua mbathën këmbëve dhe Izraelitët i ndoqën; dhe Ben-Hadadi, mbreti i Sirisë, iku me kalë bashkë me disa kalorës. 21 Edhe mbreti i Izraelit mori pjesë në luftimet, shkatërrroi kuaj dhe qerre dhe u shkaktoi Sirëve një disfatë të madhe. 22 Atëherë profeti iu afroa mbretit të Izraelit dhe i tha: "Shko, përforcohu dhe mendo mirë atë që duhet të bësh, sepse mbas një viti mbreti i Sirisë do të të sulmojë". 23 Shërbëtorët e mbretit të Sirisë i thanë: "Peréndia i tyre éshtë Peréndia i maleve; prandaj ata qenë më të fortë se ne; por në rast se ndeshemi në fushë, ne do të jemi me siguri më të fortë. 24 Prandaj vepro kështu: tërë mbretërvë hiqua komandën që kanë dhe në vend të tyre cakto kapedanë. 25 Mblidh një ushtri baras me atë që ke humbur, me po aq kuaj dhe qerre; pastaj do të ndeshemi në fushë dhe me siguri do të

jemi më të fortë se ata". Ai pranoi këshillën e tyre dhe veproi ashtu siç i thanë. 26 Pas një viti Ben-Hadadi kaloi në revistë Sirët dhe doli në drejtim të Afekut për të luftuar Izraelin. 27 Edhe bijtë e Izraelit u thirrën për t'u mbledhur dhe u furnizuan me ushqime; pastaj u nisën kundër Sirëve dhe ngrënët kampin e tyre përballë tyre; dukeshin si dy kope të vogla dhish, ndërsa Sirët e kishin mbushur vendin. 28 Atëherë një njeri i Peréndisë iu afroa mbretit të Izraelit dhe i tha: "Kështu thotë Zoti: "Me qenë se Sirët kanë thënë: Zoti éshtë Peréndia i maleve dhe nuk éshtë Peréndia i luginave unë do të jep në duart e tua téré këtë misëri të madhe; dhe ju do të mësoni që unë jam Zoti"". 29 Shtatë ditë me radhë qëndruan në kampet e tyre njeri përballë tjetrit, por ditën e shtatë filloj beteja dhe bijtë e Izraelit vranë brenda një dite të vetme njëqind mijë këmbësorë sirë. 30 Ata që shpëtuan ikën në qytetin e Afekut, ku muret ranë mbi njëzet e shtatë mijë prej tyre. Edhe Ben-Hadadi iku dhe shkoi në qytet përtu fshehor në një dhomë të brendshme. 31 Shërbëtorët e tij i thanë: "Ja, kemi dégjuar të thuhet që mbretërit e shtëpisë së Izraelit janë zemërbutë; prandaj të veshim thasë dhe të vëmë litarë në qafë dhe të dalim të presim mbretin e Izraelit; ndofta ai ka për të na lénë të gjallë". 32 Kështu ata u veshën me thasë dhe vunë litarë në qafë, shkuan te mbreti i Izraelit dhe i thanë: "Shërbëtori yt Ben-Hadadi thotë: "Të lutem, lërmë të gjallë"". Ashabi u përgjigji: "Éshtë ende gjallë? Ai éshtë vëllai im". 33 Këta njerëz e muarrën këtë si shenjë të mbarë dhe nxituan të kérkonin vërtetimin e kësaj thënë, duke thënë: "Ben-Hadadi éshtë, pra, vëllai yt!". Ai u përgjigji: "Shkoni ta merrni". Kështu Ben-Hadadi shkoi te Ashabi, që e hipë në qerren e tij. 34 Atëherë Ben-Hadadi i tha: "Unë do të t'kthej qytetet që ati im i hoqi atit tënd; dhe kështu ti do të vendosësh tregje në Damask, ashtu si kishte bërë im atë në Samari". Ashabi i tha: "Me këtë kusht do të lë të ikësh"; kështu Ashabi lidhi një besëlidhje me të dhe e la të ikë. 35 Atëherë një nga bijtë e profetëve i tha shokut të tij me urdhër të Zotit: "Më godit!". Por ky nuk pranoi ta godasë. 36 Atëherë i pari i tha: "Me qenë se nuk iu bindë zërit të Zotit, sapo të largohesh nga unë një luan do të të vrasë". Kështu, me t'u larguar nga ai, doli një luan dhe e vrou. 37 Pastaj profeti gjeti një njeri dhe i tha: "Më godit!". Ky e rrahu dhe e plagosë. 38 Atëherë profeti shkoi ta presë mbretin në rrugë, duke u maskuar me një rryp pëlhure mbi sytë. 39 Kur po kalonte mbreti, i thirri dhe i tha: "Shërbëtori yt u fut në mes të betejës, kur dikush u têrhoq mënjanë dhe më solli një njeri, duke më thënë: "Ruaje këtë njeri; në rast se vritet, do ta paguash me jetën tënë ose do të paguash një talent argjindi". 40 Ndërsa shërbëtori yt ishte i zënë sa andej e këtej, ai person u zhduk". Mbreti i Izraelit i tha: "Ja vendimi yt; e ke shqiptuar ti vete". 41 Atëherë ai hoqi me nxitim nga sytë ripin e përlhurës dhe mbreti i Izraelit e pa që ishte një nga profetët. 42 Pastaj profeti i tha mbretit: "Kështu thotë Zoti: "Me qenë se e le të shpëtöjë nga dora njeriun që kisha caktuar të shfarosej, jeta jote ka për ta paguar për të tijën dhe populli yt për populin e tij". 43 Kështu mbreti i Izraelit u kthyte në shtëpinë e tij i hidhëruar dhe i zemëruar, dhe shkoi në Samari.

21 Mbas këtyre ngjarjeve, ndodhi që Nabothi i Jezreelit kishte një vresht në Jezreel, afër pallatit të Ashabit, mbretit të Samarisë. 2 Kështu Ashabi i foli Nabothit dhe i tha: "Më jep vreshtin që ta bëj kopsht perimesh, sepse ndodhet afër shtëpisë sime. Në këmbim do të jep një vresht më të mirë ose, po të pëlqejë më tepër, baravyslerën në të holla". 3 Por Nabothi iu përgjigji Ashabit: "Të më ruajë Zoti të të lë trashëgiminë e

etërve të mi". 4 Prandaj Ashabi u kthye në shtëpi i trishtuar dhe i zemrëuar për përgjigjen që Nabothi i Jezreelit i kishte dhënë: "Nuk do të jap trashëgiminë e etërve të mi". Ra mbi shtratin e tij, ktheu kokën mënjanë dhe nuk deshi të hante. 5 Atëherë Jezebeli, bashkëshortja e tij, iu afrau dhe i tha: "Pse e ke frymën kaq të trishtuar dhe nuk ha?". 6 Ai iu përgjigj: "Sepse folë me Nabothin e Jezreelit dhi i thashë: "Më jep me para vreshtin tênd ose, po tê pëlqejet më shumë, tê të jap një vresht tjetër si këmbim". Por ai m'u përgjigj: "Nuk do të të jap vreshtin tim!"". 7 Atëherë gruaja e tij Jezebel i tha: "A nuk je ti që mbretëron tanë mbi Izrael? Çohu, ha dhe zemra jote të gëzohet; vreshtin e Nabothit në Jezreel do të ta jap unë". 8 Kështu ajo shkroi disa letra në emër të Ashabit, i vulosi me vulën e këtij dhe ua dërgoi pleqve dhe parisë që banonin në po atë qytet me Nabothin. 9 Në letrat ajo shkruante kështu: "Shpallni agjërimin dhe e ulni Nabothin në reshtin e parë përparrë popullit; 10 i vini përballë dy njerëz të poshtër që të deponojnë kundër tij, duke thënë: "Ti ke blasfemuar Perëndinë dhe mbretin"; pastaj çojeni jashtë, goditeni me gurë dhe kështu të vdes". 11 Njerëzit e qytetit të Nabothit, pleqtë dhe paria që banonin në qytetin e tij verpuan ashtu si Jezebeli kishte dérguar t'u thoshte, siç ishte shkruar në letrat që u kishte drejtuar. 12 Shpallën agjërimin dhe e ulën Nabothin përparrë popullit. 13 Pastaj erdhën dy njerëz të poshtër që u ulën përballë tij; dhe këta dy të poshtër deponuan kundër Nabothit përparrë popullit, duke thënë: "Nabothi ka mallkuar Perëndinë dhe mbretin". Pastaj e çuan jashtë qytetit dhe e vrancë me gurë; kështu ai vdiq. 14 Pas kësaj i çuan fjalë Jezebelit: "Nabothi u vra me gurë dhe vdiq". 15 Kur Jezebeli mësoi që Nabothi ishte vratë me gurë dhe kishte vdekur, i tha Ashabit: "Çohu dhe shtjere në dorë vreshtin e Nabothit në Jezreel, që ai nuk pranoi tê të japë me para, sepse Nabothi nuk jeton më, por ka vdekur". 16 Me të dégjuar Ashabi që Nabothi kishte vdekur, u ngrit dhe u nis përtë shtënë né dorë vreshtin e Nabothit në Jezreel. 17 Atëherë fjala e Zotit iu drejtua Elias, Tishbitit, me këto fjalë, duke i thënë: 18 "Çohu dhe dil para Ashabit, mbretit të Izraelit, që banon në Samari; Ja, ai eshtë në vreshtin e Nabothit, ku ka shkuar përtë shtënë né dorë. 19 Do t'i flasësh kështu: Kështu thotë Zoti: "Në fillim vrave një njeri dhe pastaj i rrëmbeve pronën". Pastaj t'i thuash: Kështu thotë Zoti: "Po në atë vend ku qentë kanë lëpirë gjakun e Nabothit, ata kanë pér të lëpirë edhe gjakun tênd!"". 20 Ashabi i tha Elias: "Më gjete pra, o armiku im?". Elia u përgjigj: "Po, të gjeta, sepse je shitur pér të bérë atë që eshtë e keq né sytë e Zotit. 21 Ja, unë do të sjell mbi ty fatkeqësinë, do t'i zhduk têrë pasardhësit e tu dhe do të shfaros nga shtëpia e Ashabit çdo mashkull, skllav apo i lirë në Izrael. 22 Do ta bëj shtëpinë tênde si shtëpinë e Jeroboamit, birit të Nabatit, dhe si shtëpinë e Baashas, birit të Ahijahut, sepse ti ke nxur zemërimin tim dhe e ke bérë Izraelin tê mëkatojë. 23 Edhe pér sa i përkert Jezebelit, Zoti flet dhe thotë: "Qentë do ta hanë Jezebelin poshtë mureve të Jezreelit". 24 Ata të Ashabit që do të vdesin në qytet do t'i hanë qentë, ata që do të vdesin përkundrazi në ardo t'i hanë shpendët e qjellit". 25 Në të vërtetë nuk pati kurrë ndonjë njeri që u shit pér të bérë atë që eshtë e keq né sytë e Zotit si Ashabi, sepse ishte i shtyrë nga gruaja e tij Jezebeli. 26 Ai u suall në ményrë të neveritshme duke u dhënë pas idhujve, ashtu si kishin bérë Amoretjt që Zoti i kishte débuar përparrë bijve të Izraelit. 27 Kur Ashabi dégjoi këto fjalë, grisi rrobat e tij, e mbuloi trupin me një thes dhe agjeroi; binte në shtrat i mbështjellë me thesin dhe ecte si i përvuajtur. 28 Atëherë fjala e Zotit iu drejtua Elias,

Tishbitit, duke i thënë: 29 "A e pe si u poshtërua Ashabi para meje? Duke qenë se u poshtërua para meje, unë nuk do ta godas me fatkeqësinë sa eshtë i gjallë, por do të dërgoj fatkeqësinë mbi shtëpinë e tij gjatë jetës së birit të tij".

22 Kaluan tre vjet pa luftë midis Sirisë dhe Izraelit. 2 Por në vitin e tretë Jozafati, mbreti i Judës, zbriti të takohet me mbretin e Izraelit. 3 Mbreti i Izraelit u kishte thënë shërbëtorëve të tij: "Ju nuk e dini që Ramothi i Galaadit eshtë yni dhe ne po rrimë të qetë përi e rimarrë nga duart e mbretit të Sirisë?". 4 Pastaj i tha Jozafatit: "A nuk do të vije të luftoje me mua në Ramoth të Galaadit?". Jozafati iu përgjigj mbretit të Izraelit me këto fjalë: "Ki besim tek unë ashtu si te vetja jote, te njerëzit e mi si te njerëzit e tu, mbi kuajt e mi ashtu si ke besim te kuajt e tu". 5 Jozafati i tha gjithashtu mbretit të Izraelit: "Të lutem këshillohu po sot me Zotin". 6 Atëherë mbreti i Izraelit thirri profetët që ishin rrëth katërqind, dhe iu tha: "A duhet të shkoj të luftoj kundër Ramothit të Galaadit, apo të heq dorë nga kjo?". Ata iu përgjigjën: "Shko, sepse Perëndia do ta japë në duart e mbretit". 7 Por Jozafatit tha: "A nuk ka këtu ndonjë profet tjetër të Zotit, me të cilin mund të këshillohem". 8 Mbreti i Izraelit iu përgjigj Jozafatit: "Ka akoma një njeri, Mikajahu, bir i Imlahut, me anë të të cilit mund të këshillohesh me Zotin; por unë e urrej sepse nuk profetizon kurrë asgjë të mirë lidhur me mua, por vetëm të keqen". Jozafati u përgjigj: "Mbreti nuk duhet të flasë kështu!". 9 Atëherë mbreti i Izraelit thirri një eunuk dhe i tha: "Sill menjëherë Mikajahun, birin e Imlahut". 10 Mbreti i Izraelit dhe Jozafati, mbret i Judës, ishin ulur secili në froni e tij, të veshur me rrobat e tyre mbretërore, në lëmin që ndodhet në hyrje të portës së Samarisë; dhe têrë profetët profetizonin para tyre. 11 Sedekia, bir i Kenaanahut, që i kishte bërë vetes brirë prej hekuri, tha: "Kështu thotë Zoti: "Me këta brirë do të shposh tejpërtej Sirët deri sa t'i shkatërrosh plotësisht!"". 12 Tërë profetët bënин profeci tê njollojtë dhe thonin: "Shko kundër Ramothit të Galaadit dhe do t'i dalësh, sepse Zoti do ta japë në duart e mbretit". 13 Lajmetari që kishte shkuan të thërriste Mikajahun i foli kështu dhe tha: "Ja, fjalët e profetëve përputhen duke shpallur gjëra të mira pér mbretin; të lutem, fjala jote tê jetë si ajo e secilit prej tyre, dhe shpall edhe ti gjëra të mira". 14 Por Mikajahu u përgjigj: "Ashtu siç eshtë e vërtetë që Zoti rron, unë do them ato që dë tê majtë Zoti". 15 Si ariti para mbretit, mbreti i tha: "Mikajah, a duhet të shkojmë të luftojmë kundër Ramothit të Galaadit, apo duhet të heqim dorë?". Ai u përgjigj: "Shko, t'i do t'i dalësh, sepse Zoti do ta japë në duart e mbretit". 16 Atëherë mbreti i tha: "Sa herë jam përgjëruar të më thuash vetëm të vërtetën né emrë të Zotit?". 17 Mikajahu u përgjigj: "Pashë têrë Izraelin tê shpërndarë nëpër male, sikur të ishin dhen pa bari; dhe Zoti ka thënë: "Ata nuk kanë më zot; secili të kthehet në paqe në shtëpinë e vet!"". 18 Mbreti i Izraelit i tha Jozafatit: "A nuk të kisha thënë unë që në lidhje me mua, ai nuk do të profetizonte asgjë të mirë, por vetëm të keqë?". 19 Atëherë Mikajahu tha: "Prandaj dégio fjalën e Zoti. Unë e kam parë Zotin tê ulur mbi froni e tij, ndërsa têrë ushtria e qjellit i rrinte përqark në të djathëtë dhe në tê majtë. 20 Zoti tha: "Kush do t'i prishë mendjen Ashabit që të dalë dhe të vritet në Ramoth të Galaadit?". Tani dikush përgjigjet në një ményrë dhe dikush në një tjetër. 21 Atëherë doli një frymë, që u paraqit përparrë Zotit dhe tha: "Do t'i prish mendjen unë". 22 Zoti i tha: "Në çfarë ményre?". Ai u përgjigj: "Do të dal dhe do të jem fryma e gjëneshtës në gojnë e têrë profetëve të tij". Zoti i tha: "Do t'i dalësh me siguri ta

mashtrosh; dil dhe vepro ashtu". **23** Prandaj Zoti ka vënë një frysë gjenjeshtrë në gojën e të gjithë profetëve të tu; por Zoti parashikoni fatkeqësira kundër teje". **24** Atëherë Sedekia, bir i Kenaanahut, u afrau dhe i ra me një shpullë Mikajahut, duke i thënë: "Nga kaloi Fryma e Zotit kur doli nga unë pér të folur me ty". **25** Mikajahu u përgjigji: "Do ta shohësh ditën që do të shkosh, në një dhomë të brendshme pér t'u fshehur". **26** Atëherë mbreti i Izraelit tha: "Merre Mikajahun dhe çoje tek Amoni, guvernatori i qytetit dhe tek Joasi, bir i mbretit, dhe u thuaj atyre: **27** Kështu thotë mbreti: "Futeni këtë në burg dhe ushqeheni me bukë dhe me ujë hidhërimi, deri sa të kthehem shëndoshë e mirë". **28** Atëherë Mikajahu tha: "Në rasat se ti kthehesh shëndoshë e mirë, kjo do të thotë se Zoti nuk ka folur nëpërmjet meje". Dhe shtoi: "Dëgjoni, o popuj të terti!". **29** Mbreti i Izraelit dhe Jozafati, mbret i Judës, dolën, pra, kundër Ramothit të Galaudit. **30** Mbreti i Izraelit i tha Jozafatit: "Unë do të ndërroj petkat që të mos njihem dhe pastaj do të shkoj të luftoj; por ti vish rrrobat e tua mbretërore". Kështu mbreti i Izraelit u vesh me rroba të tjera dhe shkoi të luftojë. **31** Mbreti i Sirisë u kishte dhënë këtë urdhër tridhjetë e dy kapitenëve të qerreve të tij, duke thënë: "Mos luftoni kundër askujt, i madh apo i vogël qoftë; por vetëm kundër mbretit të Izraelit". **32** Kështu, kur kapitenët e qerreve panë Jozafatin, ata thanë: "Ky është me siguri mbreti i Izraelit". Dhe u kthyen nga ai për ta sulmuar; por Jozafati lëshoi një ulërimë. **33** Kur kapitenët e qerreve e kuptuan që nuk ishte mbreti i Izraelit, hoqën dorë nga ndjekja. **34** Por një njeri lëshoi rastësisht shigjetë me harkun e tij dhe goditi mbretin e Izraelit midis sythave të parzmores të tij; prandaj mbreti i tha karrocierit: "Ktheshu dhe më ço jashtë rrëmujës, sepse jam i plagosur". **35** Por beteja qe aq e ashpër atë ditë, sa që mbreti u detyrua të qëndrojë në qerren e tij përpara Sirëve, dhe vdiq aty nga mbrëmja; gjaku i plagës kishte rjedhur në fund të qerres. **36** Kur po ngrysej, një ulërimë pëershkoi radhët e ushtrisë: "Secili të kthehet në qytetin e vet, secili në fshatin e tij!". **37** Kështu mbreti vdiq dhe u qua në Samari; pastaj u bë varrimi i mbretit në Samari. **38** Pas kësaj lanë qerren dhe armët në një hauz të Samarisëc dhe qentë lëpinë gjakun e tij, sipas fjalës që kishte thënë Zoti. **39** Pjesa tjetër e bëmave të Ashabit, të gjitha ato që ai bëri, shtëpia e fildishtë që ndërtói dhe terti qytetet që ngriti a nuk janë të shkruara vallë në librin e Kronikave të mbretërvë të Izraelit? **40** Kështu Ashabin e zuri gjumi me etërit e tij. Në vend të tij mbretëroi Ashaziahu, i biri. **41** Jozafati, bir i Asas, filloj të mbretërojë mbi Judën vitin e katërt të Ashabit, mbret i Izraelit. **42** Jozafati ishte tridhjetë e pesë vjeç kur filloj të mbretërojë, dhe mbretëroi njëzet e pesë vjet në Jeruzalem. E éma quhej Azubah dhe ishte bijë e Shilhit. **43** Ai ndoqi terti rrugët e Asas, atit të tij, dhe nuk u largua prej tyre, duke bërë atë që është e drejtë në sytë e Zotit. Megjithatë vendet e larta nuk u hoqën; kështu populli vazhdonte të ofronte flijime dhe të digjite temjan në vendet e larta. **44** Dhe Jozafati jetonte në paqe me mbretin e Izraelit. **45** Pjesa tjetër e bëmave të Jozafatit, trimëritë e tij dhe luftrat e tij a nuk janë vallë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërvë të Judës? **46** Ai zhduku nga vendi mbeturinat e atyre që merreshin me kurvëri dhe, që kishin mbetur nga koha e Asas, atit të tij. **47** Në atë kohë nuk kishte asnjë mbret në Edom, por vetëm një përfaqësues i mbretit. **48** Jozafati bëri që të ndërtohen anije në Tarshish pér të vajtur në Ofir, që të kérkohej ar, por anijet nuk arritën kurrë të dalin në det, sepse u shkatërruan në Etsion-Geber. **49** Atëherë Ashaziahu, bir i Ashabit, i tha Jozafatit: "Lejo që shërbëtorët e mi të hipin mbi anijet bashkë me shërbëtorët e

tu". Por Jozafati nuk pranoi. **50** Jozafatin e zuri gjumi bashkë me etërit e tij dhe u varros bashkë me ta në qytetin e Davidit, atit të tij. Në vend të tij mbretëroi i biri Jehoram. **51** Ashaziahu, bir i Ashabit, filloj të mbretërojë mbi Izraelin në Samari vitin e shtatëmbëdhjetë të Jozafatit, mbretit të Judës, dhe mbretëroi dy vjet mbi Izraelin. **52** Ai bëri atë që është e keqe në sytë e Zotit dhe ndoqi rrugën e atit të tij, të nënës së tij dhe atë të Jeroboamit, birit të Nebathit, që e kishte bërë Izraelin të kryente mëkate. **53** U vu në shërbim të Baalit dhe ra përbys përparrë tij, duke shkaktuar zemërimin e Zotit, Perëndisë të Izraelit, pikërisht ashtu si kishte vepruar i ati.

2 i Mbretërve

1 Mbas vdekjes së Ashabit, Moabi u rebelua kundër Izraelit. **2** Ashaziahu ra nga dritarja e katit të sipërm në Samari dhe u dëmtua. Atëherë dërgoi lajmëtarë të cilëve u tha: "Shkoni të konsulton Baal-Zebubin, perëndinë e Ekonit, pér të ditur në se do ta marr veteri nga kjo fatkeqësi". **3** Por një engjëll i Zotit i tha Tishbitit Elia: "Çohu dhe u dil pérpara lajmëtarëve të mbretit të Samarisë dhe u thuaj atyre: "Mos vallë nuk ka Perëndi në Izrael, që ju shkoni të konsultoheni me Baal-Zebubin, perëndinë e Ekonit? **4** Prandaj kështu thotë Zoti: "Ti nuk do të zgresësh më nga shtrati në të cilin ke hipur, por me siguri ke pér të vdekur"". Pastaj Elia u largua. **5** Lajmëtarët u kthyen te Ashaziahu, që i pyeti ata: "Pse u kthyhet?". **6** Ata u përgjigjën: "Një njeri na doli pérpara dhe na tha: "Shkoni te mbreti që ju ka dërguar dhe i thoni: Kështu thotë Zoti: Mos vallë nuk ka asnë Perëndi në Izrael që ti dërgon njerëz pér tu konsultuar me Baal-Zebubin, perëndinë e Ekonit? Prandaj nuk do të zgresësh nga shtrati mbi të cilin ke hipur, por me siguri ke pér të vdekur"". **7** Atëherë mbreti i pyeti ata: "Si ishte njeriu që ju doli pérpara dhe ju tha këto fjalë?". **8** Ata u përgjigjën: "Ishte një njeri i veshur me rroba leshti dhe me një brez prej lëkure rreth ijeve"; Ashaziahu tha: "Eshtë Elia, Tishbiti!". **9** Atëherë mbreti dërgoi tek Elia një kapiten pesëdhjetësheje me pesëdhjetë njerëzit e tij; ai u ngjit tek ai dhe e gjetit Elian të ulur në majë të malit. Kapiteni i tha: "O njeriu i Perëndisë, mbreti të urdhëron të zgresësh!". **10** Elia u përgjigj dhe i tha kapitenit të pesëdhjetëshes: "Në rast se jam një njeri i Perëndisë, të zgresë zjarr nga qelli dhe të zhdukë ty dhe të pesëdhjetë njerëzit që janë me ty!". Dhe nga qelli zbriti një zjarr, që zhduku atë dhe të pesëdhjetë njerëzit e tij. **11** Atëherë mbreti i dërgoi një kapiten tjetër pesëdhjetësheje me pesëdhjetë njerëzit e tij, që iu drejtua Elias dhe i tha: "O njeriu i Perëndisë, mbreti të urdhëron të zgresësh menjëherë". **12** Elia u përgjigj dhe u tha atyre: "Në qoftë se jam një njeri i Perëndisë, le të zgresë zjarr nga qelli dhe të zhdukë ty dhe pesëdhjetë njerëzit e tu". Dhe nga qelli zbriti zjarr i Perëndisë që zhduku atë dhe të pesëdhjetë njerëzit e tij. **13** Mbreti dërgoi edhe një kapiten të tretë pesëdhjetësheje me pesëdhjetë njerëzit e tij. Ky kapiten i tretë pesëdhjetësheje u ngjit dhe shkoi e u shtri para Elias, duke e lutar: "O njeriu i Perëndisë, të lutem, jeta ime e këtyre pesëdhjetë shërbëtorëve të tu qofshin të qmuara në sytë e tu! **14** Ja, një zjarr zbriti nga qelli dhe zhduku dy kapitenët e parë të pesëdhjetëshes me pesëdhjetë njerëzit e tyre; por tani jeta ime qoftë e qmuar në sytë e tu". **15** Engjelli i Zotit i tha Elias: "Zbrit me të dhe mos kë frikë prej tij". Prandaj Elia u ngrit dhe zbriti bashkë me të te mbreti, **16** dhe i tha: "Kështu thotë Zoti: "Pse nuk paska në Izrael asnë Perëndi, me fjalën e të cilët më mund të këshillohesh, që ti dërgove lajmëtarë te Baal-Zebubi, perëndi e Ekonit? Pér kétë arësyte ti nuk do të zgresësh nga shtrati në të cilin ke hipur, por ke pér të vdekur me siguri!". **17** Kështu Ashaziahu vdiq, sipas fjalës së Zotit, të cilën e shqiptoi Elia. Me qenë se nuk kishte bij, Jerohami fillo i mbretërojë në vend të tij, gjatë vitit të dytë të Jerohamit, birit të Jozafatit, mbretit të Judës. **18** Pjesa tjetër e bëmave të kryera nga Ashaziahu a nuk eshtë e shkruar vallë në librin e Kronikave të mbretërvë të Izraelit?

2 Kur Zoti deshi ta konte në qell Elian në një shakullinë, Elia u nis nga Gilgali bashkë me Eliseun. **2** Atëherë Elia i tha Eliseut: "Ndalu këtu, të lutem, sepse Zoti më dërgoi deri në Bethel". Por

Eliseu u përgjigji: "Ashtu siç eshtë e vërtetë që Zoti rron dhe që edhe ti vetë rron, unë nuk do të lë". Kështu zbritën në Bethel. **3** Dishepujt e profetëve që ishin në Bethel shkuan pastaj ta takojnë Eliseun dhe i thanë: A e di që Zoti do ta çojë sot zotin tênde përbimi ty?". Ai u përgjigji: "Po, e di; heshtni!". **4** Pastaj Elia i tha: "Elise, ndalu këtu, të lutem, sepse Zoti më dërgon në Jeriko". Ai u përgjigji: "Ashtu siç eshtë e vërtetë që Zoti rron dhe që ti vetë rron, unë nuk do të lë". Kështu zbritën në Jeriko. **5** Atëherë dishepujt e profetëve që ishin në Jeriko iu afraun Eliseut dhe i thanë: "A e di që Zoti do ta çojë sot zotin tênd përbimi ty?". Ai u përgjigji: "Po, e di; heshtni!". **6** Pastaj Elia i tha: "Ndalu këtu, të lutem, sepse Zoti më çon në Jordan". Ai u përgjigji: "Ashtu siç eshtë e vërtetë që Zoti rron dhe që edhe ti rron, unë nuk do të lë". Kështu e vazhduan rrugën bashkë. **7** Pesëdhjetë veta nga radhët e dishepujve të profetëve shkuan pas tyre dhe u ndalën përballë tyre, nga larg, ndërsa Elia dhe Eliseu u ndalën në bregun e Jordanit. **8** Atëherë Elia mori mantelin e tij, e mbështollti dhe rahu me të ujërat, që u ndanë andej dhe këndej; kështu kaluan që të dy në të thatë. **9** Mbas kalimit, Elia i tha Eliseut: "Kërk çfarë do që unë të bëj, pér ty, para se të më largojnë prej teje". Eliseu u përgjigji: "Të lutem, bëj që një pjesë e dyfishtë e frymës tênde të vijë mbi mua". **10** Elia tha: "Ti ke kërkuar një gjë të vështirë; megjithatë, po të më shohësh kur do të më largojnë prej teje, kjo do të të jetet, përndryshe nuk do ta kesh". **11** Ndërsa ecnin duke folur, ata u ndanë nga njeri tjetri nga një qerre e zjartë dhe nga kuaj të zjartë, dhe Elia u ngjit në qjell në një shakullinë. **12** Eliseu e pa këtë dhe fillo i të bërtasë: "O ati im, o ati im, qerre e Izraelit dhe kalorësia e tij". Pastaj nuk e pa më. Atëherë kapi rrobat e tij dhe i grisi më dysh. **13** Mblodhi pastaj mantelin e Elias që i kishte rënë nga trupi, u kthye prapa dhe u ndal në bregun e Jordanit. **14** Pastaj mori mantelin e Elias që i kishte rënë nga trupi, rrahu ujërat me të dhe tha: "Ku eshtë Zoti, Perëndia i Elias?". Kur edhe ai rrahu ujërat, këto u ndanë sa andej edhe këtej dhe Eliseu kaloi. **15** Kur dishepujt e profetëve që ishin në Jeriko dhe ndodheshin kështu përballë Jordanit e panë Eliseun, ata thanë: "Fryma e Elias eshtë vendosur mbi Eliseun". Pastaj i dolën pérpara, u përkulen deri në tokë pérpara tij. **16** dhe i thanë: "Ja, ka midis shërbëtorëve të tu pesëdhjetë njerëz të fuqishëm; léri të shkojnë e të kérkojnë zotin tênde se mos Fryma e Zotit e ka marrë dhe e ka hedhur mbi ndonjë mal apo në ndonjë luginë". Eliseu u përgjigji: "Mos dërgoni njeri". **17** Por ata ngulën këmbë aq shumë sa ai mbeti i hutuar dhe tha: "Çojini". Atëherë ata dërguan pesëdhjetë njerëz pér të kërkuar Elian tri ditë me radhë, por nuk e gjetën. **18** Kur ata u kthyen tek Eliseu, që ishte ndalur në Jeriko, ai u tha atyre: "A nuk ju kisha thënë: Mos shkoni?". **19** banorët e qyjeti i thanë Eliseut: "Ja, qëndrimi në këtë qyjet eshtë i këndshëm, siç mund ta vërrë re zoti jonë, por ujërat janë të këqija dhe vendi jopjellor. **20** Ai tha: "Më sillni një pjatë të re dhe mbusheni me kripë". Ata ia sollën. **21** Ai shkoi te burimi i ujërave, hodhi aty kripë dhe tha: "Kështu thotë Zoti: "Unë do ti bëj të mbara këto ujëra, ato nuk do të shkaktojnë më as vdekje, as shterpësi"". **22** Kështu ujërat kanë mbetur të mbara deri më sot, sipas fjalës që Eliseu kishte shqiptuar. **23** Që andej Eliseu u ngjit në Bethel. Ndërsa po njigjet nëpër rrugë dolën nga qyjeti disa të rinx dhe filluan të tallen me të, duke thënë: "Ngjitu, o kokë tullic! Ngjitu, o kokë tullic!". **24** Ai u kthye, i pa dhe i mallkoi në emër të Zotit, atëherë dolën nga pylli dy arinj, që i bënë copë-copë dyzet e dy nga këta të rinx. **25** Që këtë Eliseu shkoi në malin Karmel dhe që andej u kthye pastaj në Samari.

3 Jehorami, bir i Ashabit, fillo i mbretërojë mbi Izraelin në Samari vitin e tetëmbëdhjetë të Jozafatit, mbretit të Judës, dhe mbretëroi dymbëdhjetë vjet me radhë. **2** Ai bëri atë që është e keqe pér sytë e Zotit, por jo si i ati i tij dhe nëna e tij, sepse hoqi shtyllën e Baalit, të ndërtuar nga i ati. **3** Megjithatë ai mbeti i lidhur me mëkata e Jeroboamit, birit të Nebatit, që e kishte bërë Izraelin të mëkatojë, dhe nuk u shkëput nga ato. **4** Mesha, mbret i Moabit, ishte një rritës dhensh dhe i paguante mbretit të Izraelit një haraqë prej njëqind mijë qengjash dhe leshin e njëqind mijë deshve. **5** Por me vdekjen e Ashabit, mbretit të Moabit u rebelua kundër mbretit të Izraelit. **6** Atëherë mbreti Jehoram doli nga Samaria dhe kërkoi të mblidhet téré Izraeli; **7** pastaj u nis dhe i çoi fjalë Jozafatit, mbretit të Judës: "Mbreti i Moabit ka ngritur krye kundër meje; a do tē vish me mua pér tē luftuar kundër Moabit?". Ai u përgjigji: "Do tē vij, ki besim tek unë ashtu si ke besim tek vetja jote, te populli im ashtu si te populli yt, te kuajt e mi ashtu si te kuajt e tu". **8** Pastaj pyeti: "Népér çfarë rruge do tē shkojmë?". Jehorami u përgjigji: "Nga rruga e shkretëtirës së Edomit". **9** Kështu mbreti i Izraelit, mbreti i Judës dhe mbreti i Edomit filluan marshimin; mbasi ecën pérqark shkretëtirës shtatë ditë, fillo i t'i mungojë uji ushtrisë dhe kafshëve që e ndiqnin. **10** Atëherë mbreti i Izraelit tha: "Sa keq! Zoti i ka thirrur bashkë këta tre mbretër pér t'i dorëzuar në duart e Moabit!". **11** Por Jozafati pyeti: "A ka këtu ndonjë profet të Zotit me anë tē tē cilin mund tē këshillohem me Zotin?". Njëri nga sherbëtorët e mbretit të Izraelit u përgjigj dhe tha: "Kemi këtu Eliseun, birin e Shafatit, i cili derdhet ujë mbi duart e Elias". **12** Jozafati tha: "Fjala e Zotit është me të". Kështu mbreti i Izraelit, Jozafati dhe mbreti i Edomit zbritën drejt tij. **13** Por Eliseu i tha mbretit të Izraelit: "Ç'punë kam unë me ty? Shko te profetët e atit tênd dhe tē tënës sate!". Mbreti i Izraelit iu përgjigji: "Jo, sepse Zoti i ka thirrur bashkë të këta tre mbretër pér t'i dorëzuar në duart e Moabit". **14** Atëherë Eliseu tha: "Ashtu siç është e vërtetë që rron Zoti i ushtrive, në prani të tē cilin ndodhem unë, po tē mos ishte pér respektin që kam pér Jozafatin, mbretin e Judës, nuk do tē isha kujdesur aspak pér ty dhe nuk do tē tē kisha begenisur as edhe me një shikim. **15** Por tani më sillni një muzikant". Por ndodhi që, ndërsa muzikanti i binte harpës, dora e Zotit u ndodh mbi Eliseun. **16** Atëherë ai tha: "Kështu flet Zoti: "Gërmoni shumë gropë në këtë luginë". **17** Sepse kështu thotë Zoti: "Ju nuk do tē shihni as erë, as shi; megjithatë kjo luginë do tē mbushet me ujë; dhe do tē pini ju, bagëtia juaj dhe kafshët tuaja tē transportit. **18** Por kjo është akoma pak në sytë e Zotit, sepse ai do t'ju japë në dorë edhe Moabin. **19** Ju do tē shkatërroni të gjitha qytetet e fortifikuara dhe të gjitha qytetet më të mira, do tē rrëzoni të gjithë drurët e mirë, do tē zini të gjitha burimet e ujit dhe do tē shkatërroni me gurë të gjitha parcelat e mira të tokës!". **20** Të nesërmen, në orën në të cilën ofrohet blatimi i ushqimit, ja që erdhë uji nga ana e Edomit dhe vendi u mbush plot me ujë. **21** Tërë Moabitët, që mësuant që këta mbretër kishin dalë pér tē bërë luftë, mblodhën téré atë që ishin në gjendje të mbanin armë, të rinj dhe pleq, dhe u rreshputur në kufi. **22** Kur u ngritet në mëngjes herët, dielli shndriste mbi ujërat; atëherë Moabitët panë para tyre ujërat tē kuqë si gjak; **23** dhe thanë: "Po ky është gjak! Me siguri këta mbretër janë përlëshur dhe kanë vrarë njeri jetrin. Kështu, pra, o Moab, tē bëjmë plaqë!". **24** Kështu u sulën drejt kampit të Izraelit; por Izraelit u ngriti dhe i vunë përparrë Moabitët, që ia mbathën para tyre. Hynë pastaj në vend dhe vazhduan t'i vrasin Moabitët. **25** Shkatëruan qytetet; çdo copë tokë tē mirë e mbushën me gurë,

duke hedhur secili gurin e tij; i zunë tē gjitha burimet e ujit dhe prenë téré drurët e mirë. Në Kir-Hareset mbetën vetëm gurët, por hobetarët e rrethuan dhe e sulman. **26** Mbreti i Moabit, duke parë që beteja ishte tepër e fortë pér të, mori me vete shtatëqind veta që vringëllonin shpatat, pér tē çarë rrugën deri te mbreti i Edomit; por nuk mundën. **27** Atëherë ai mori tē parëlindurin e tij që do tē mbretëronte në vend tē tij, dhe e ofroi si olokaust mbi muret. Pati atëherë një zemërim të madh kundër atyre Izraelitëve që u larguan nga ai dhe u kthyen në vendin e tyre.

4 Një grua, bashkëshortja e një dishepulli të profetëve, i thirri Eliseut duke i thënë: "Sherbëtori yt, burri im, vdiq, dhe ti e di që sherbëtori yt kishte frikë nga Zoti; tanë huadhënësi ka ardhur 2 Eliseu i tha: "Ç'duhet tē bëj pér ty? Më thuaj, çfarë ke në shtëpi?". Ajo u përgjigji: Sherbëtorja jote nuk ka asgjë në shtëpi pérveç një ene tē vogël me vaj". **3** Atëherë ai i tha: "Shko dhe kërkoi hua nga gjithë fqinjët e tu disa enë boshe; dhe mos u kërko pak. **4** Kur tē kthesh, mbyll portën prapa teje dhe bijve tē tu, pastaj derdh vajin në téré enët, duke vénë mënjanë ato që do tē mbushen". **5** Ajo u largua prej tij dhe mbylli portën pas vetes dhe tē bijve; këta i sillnin enët dhe ajo derdhite vajin në to. **6** Kur enët u mbushën, ajo i tha tē birit: "Sillmë edhe një enë". Por ai u përgjigji: "Nuk ka më enë". Dhe vaji u ndal. **7** Atëherë ajo shkoi t'ia njoftojë ngjarjen njeriut të Perëndisë, që i tha: "Shko tē sheshësh vajin dhe paguaj borxhin tënd; me atë që do teprojë, ke pér tē jetuar ti dhe bijtë e tu". **8** Ndonjë që një ditë Eliseu shkoi në Shunem, ku banonte një grua e pasur, dhe kjo e detyroi tē hante pak ushqim. Kështu sa herë që ai kalonte andej, shkonte tē hante tek ajo. **9** Ajo i tha burrit tē saj: "Ja, unë jam e sigurt që ai që kalon gjithnjë te neve është një njeri i shenjtë i Perëndisë. **10** Të lutem, tē ndërtojmë një dhomë tē vogël me mur në katin e sipërm dhe tē vémë pér tē një shtrat, një tryezë, një karrige dhe një shandan; kështu, kur té vijë te ne, mund tē rrijë në atë dhome". **11** Një ditë që Eliseu po kalonte andej shkoi në dhomën lart dhe u shtri. **12** Pastaj i tha Gehazit, sherbëtorit tē tij: "Thirre këtë Shunamite". Ai e thirri dhe ajo u paraqit përparrë tij. **13** Pastaj Eliseu i tha sherbëtorit tē tij: "I thuaj kështu: "Ja, ti ke treguar një kujdes të veçantë pér ne; çfarë mund tē bëj pér ty? A déshiron t'i them diçka nё emrin tênd mbretit apo komandantit të ushtrisë?". Ajo u përgjigji: **14** "Unë jetoj në mes të popullit tim". Atëherë Eliseu i tha: "Çfarë mund tē bëj pér tē?". Gehazi u përgjigji: "Të thuash tē vërtetën, ajo nuk ka fëmijë dhe burri i saj është i vjetër". **15** Eliseu i tha: "Thirre!". Ai e thirri dhe ajo u ndal te porta. **16** Atëherë Eliseu i tha: "Në këtë stinë, mot, ti do tē përqafosh një bir". Ajo u përgjigji: "Jo, imzot; o njeri i Perëndisë, mos e gënje sherbëtoren tênd!". **17** Gruaja mbeti me barrë dhe lindi një djalë vitin tjeter, në po atë stinë siç i kishte thënë Eliseu. **18** Fëmija u rrit; një ditë që kishte vajtur tek i ati bashkë me korrisët, **19** i tha tē atit: "Koka ime, koka ime!". I ati urdhëroi sherbëtorin e tij: "Çoje tek e éma!". **20** Ky e mori dhe e çoi tek e éma. Fëmija qëndroi në prehrin e saj deri në mesditë, pastaj vdiq. **21** Atëherë ajo u ngjitet, u shtri në shtratin e njeriut të Perëndisë, mbylli portën prapa tij dhe dolli. **22** Pastaj thirri burrin e saj dhe i tha: "Të lutem, më dërgo një nga sherbëtorët e tu dhe një gomare; po vrapij te njeriu i Perëndisë dhe po kthehem". **23** Ai e pyeti: "Pse déshiron tē shkosh tek ai pikërisht sot? Nuk është as dita e hënës së re, as e shtuna". Ajo u përgjigji: "Çdo gjë do tē shkojë mbarë!". **24** Pastaj vuri t'i shalojnë gomaren dhe urdhroi sherbëtorin e vet: "Më udhëhiq dhe shko përparrë; mos e ngadalëso hapin pér mua, veçse po ta urdhërova unë". **25**

Kështu ajo u nis dhe shkoi te njeriu i Perëndisë, në malin Karmel. Sa e pa njeriu i Perëndisë nga larg, i tha Gehazit, shërbëtor tè tij: "Ja, Shunamitja! 26 Të lutem, shko ta takosh dhe i thuaj: "A je mirë? A është mirë burri yt? Dhe fëmija e është mirë?". Ajo u përgjigji: "Janë mirë". 27 Kur arriti te njeriu i Perëndisë në mal, i përaqoqi këmbët. Gehazi u afrau për ta larguar, por njeriu i Perëndisë i tha: "Lëre të qetë, sepse e ka shpirtin tè trishtuar, dhe Zoti ma ka fshehur dhe nuk ma ka treguar". 28 Ajo tha: "A i kisha kërkuar, vallë një bir zotit tim? A nuk të kisha thënë vallë: "Mos më gënje?". 29 Atëherë Eliseu i tha Gehazit: "Ngjeshe brezin, merr në dorë bastunin tim dhe nisu. Në qoftë se takon ndonjë njeri, mos e përshtëdet; dhe në qoftë se dikush tè përshtëdet, mos iu përgjigji: do ta vendosësh bastunin tim mbi ftyrën e fëmijës". 30 E ëma e fëmijës i tha Eliseut: "Ashtu siç është e vërtetë që Zoti rron dhe që edhe ti rron, unë nuk do të të lë". Kështu Eliseu u ngrit dhe i shkoi pas. 31 Gehazi i kishte paraprirë dhe kishte vënë bastunin mbi ftyrën e fëmijës, por nuk pati as zë as përgjigje. Prandaj ai u kthye të takohet me Eliseun dhe i tregoi atë që i kishte ndodhur, duke i thënë: "Fëmija nuk u zgjua". 32 Kur Eliseu hyri në shtëpi, e pa fëmijën tè vdekjen dhe të shtrirë në shtratin e tij. 33 Atréherë ai hyri, mylli derën pas atyre tè dyve dhe iu lut Zotit. 34 Pastaj hipi mbi shtratin dhe u shtri mbi fëmijën; vuri gojnë e vet mbi gojnë e tij, duart e veta mbi duart e tij; u shtri mbi tè dhe mish i fëmijës filloj të ngrohet. 35 Pastaj Eliseu u tërhoq prapa dhe shkoi sa andej e këtej nëpër shtëpi; pas kësaj u ngjit përsëri dhe u shtri mbi fëmijën; fëmija teshtiu shtatë herë dhe hapi sytë. 36 Atëherë ai thirri Gehazin dhe i tha: "Thirre Shunamiten". Ai e thirri; kur ajo arriti tek Eliseu, ky i tha: "Merre djalin tènd". 37 Ajo hyri dhe u hosh në këmbët e tij, duke u shtrirë pér tokë; pastaj mori djalin e saj dhe doli. 38 Pasta Eliseu u kthye në Gilgal; kishte rënë zia e bukës në vend. Ndërsa dishepujt e profetëve ishin ular përparrë tij, ai i tha shërbëtorit tè tij: "Vér mbi zjarr kusinë e madhe dhe përgatit një supë pér dishepujt e profetit". 39 Njeri prej tyre që kishte dalë ndër fusha pér tè mbledhur barëra, gjeti një bimë tè egër kacavarëse, prej së cilës mblodhi kolokuintidet dhe mbushi veshjen e tij me to; pastaj u kthye dhe i copëtoi në kusinë e supës, megjithëse nuk e dinte se çishin. 40 Pastaj ua zbrazën supën burrave që ta hanin, por ata e provuan dhe thanë: "Vdekja është në kusi, o njeri i Perëndisë", dhe nuk mundën ta hanë. 41 Eliseu urdhëroi atëherë: "Më sillni miell". E hodhi në kusi, pastaj tha: "Ua zbrazni njerëzve që ta hanë". Dhe nuk kishte më asgjë të keqë në kusi. 42 Erdhi pastaj një njeri nga Baal-Shalila, që i solli njeriut tè Perëndisë bukë nga korrra e parë; njëzet bukë prej elbi dhe disa kallinj gruri. Eliseu tha: "Jepjuja njerëzve që ta hanë". 43 Por shërbëtori i tij u përgjigji: "Si mund ta shtroj këtë përparrë njëqind vetave?". Eliseu urdhëroi përsëri: "Jepjuja njerëzve që ta hanë, sepse kështu thotë Zoti: "Do të hanë dhe ka pér të tepruar"". 44 Kështu ai e shtroi para njerëzve, që hëngriën dhe teproi sipas fjalës së Zotit.

5 Naamani, komendant i ushtrisë së mbretit të Sirisë, ishte një njeri i madh dhe shumë i çmuar në sytë e zotit tè tij, sepse nëpërmjet tij Zoti i kishte dhënë fitoren Sirisë; por ky njeri i madh dhe trim ishte lebroz. 2 Disa banda tè Sirisë gjatë një sulmi pér plaçkitje kishin marrë me vete nga vendi i Izraelit, si robinjë, një vajzë të vogël që kishte përfunduar si shërbëtore e gruas së Naamanit. 3 Ajo i tha zonjës së saj: "Po të mundte tè shkonte zoti im te profeti që është në Samari, me siguri ky do ta shëronte nga lebra". 4 Kështu Naamani shkoi tek zoti e tij

dhe ia tregoi çështjen, duke thënë: "Vajza nga vendi i Izraelit ka thënë kështu e kështu". 5 Atëherë mbreti i Sirisë tha: "Shko, pra, unë do t'i dërgoj një letër mbretit të Izraelit". Ai, pra, u nis duke marrë me vete dhjetë talente argjendi, gjashtë mijë sikla ari dhe dhjetë palë ndërresash. 6 I coi mbretit të Izraelit gjithashtu letrën, në të cilën thuhet: "Kur të tē arrijë kjo letër, dije që po të dërgoj shërbëtorin tim Naaman, që ta shërosh nga lebra". 7 Mësori lexoi letrën, mbreti i Izraelit grisi rrobat e tij dhe tha: "A jam unë Perëndia, i pajisur me fuqinë të shkaktojë vdekjen dhe njalljen, që ai më dérgon një njeri pér ta shëruar nga lebra? Prandaj shikoni, që ai tanë kérkon pretekse kundër meje". 8 Kur Eliseu, njeriu i Perëndisë, mësoi që mbreti i Izraelit kishte grisur rrobat e tij, dërgoi t'i thotë mbretit: "Pse i grise rrobat? Le të vijë ai njeri tek unë dhe do të mësojë që ka një profet në Izrael". 9 Kështu Naamani erdhi me kuajt dhe me qerret e tij dhe u ndal te porta e shtëpisë së Eliseut. 10 Atëherë Eliseu i dërgoi një lajmëtar pér t'i thënë: "Shko të lahesh shtatë herë në Jordan dhe mishi yt do të kthehet si më parë dhe do të jesh i pastër". 11 Por Naamani u zemërua dhe iku, duke thënë: "Ja, unë mendoja: "Ai ka pér të dalë me siguri pérballë meje, do të ndalet, do të përmëndë emrin e Zotit, Perëndisë së tij, do të lëvizë dorën mbi pjesët e sémura dhe do të më shërojë nga lebra". 12 Lumenjtë e Damaskut, Abanahu dhe Farpari, a nuk janë më të mirë se tërë ujërat e Izraelit? Nuk mund të lahesha në tò dhe të bëhem i pastër?". Kështu u kthye dhe iku tèrë inat. 13 Por shërbëtorët e tij iu afroan dhe i folën, duke i thënë: "Ati ynë, në qoftë se profeti do të kishte urdhëruar një gjë të madhe, ti a do ta kiske bërë? Aq më teperf tani që të ka thënë: "Lahu dhe do të pastrohesh"?". 14 Atëherë ai zbriti dhe u zhyt shtatë herë në Jordan, sipas fjalës së njeriut tè Perëndisë, mish i tij u bë si mish i një fëmije të vogël dhe ai pa pastrua. 15 Pastaj u kthye me gjithë suitën e tij te njeriu i Perëndisë, shkoi e u paraqit para tij dhe tha: "Tani e pranoj që nuk ka asnjë Perëndi në gjithë dheun, përvëc se në Izrael. Prandaj tani prano një dhuratë, tè lutem, nga shërbëtori yt". 16 Por ai u përgjigji: "Ashtu siç është e vërtetë që rron Zoti, në prani tè të cilin ndodhem, nuk kam pér të pranuar asgjë". Naamani ngulte këmbë që të pranonte, por ai refuzonte. 17 Atëherë Naamani tha: "Me qenë se ti nuk do, lejo që t'i jepet shërbëtorit tènd aq tokë sa mund të mbajnë dy mushka, sepse shërbëtori yt nuk do t'u ofrojë më olokauste as fljime perëndive të tjera, por vetëm Zotit. 18 Megjithatë Zoti ta falë shërbëtorin e tij pér këtë gjë: kur zoti im shkon në tempullin e Rimonit pér të adhuruar dhe mbështetet në krahun tim, edhe do të bie përbysë në tempullin e Rimonit; Zoti ta falë shërbëtorin e tij pér këtë gjë, kur unë do të bie përbysë në tempullin e Rimonit". 19 Profeti i tha: "Shko i qetë!". Kështu u nda prej tij dhe bëri një copë rrugë të mirë. 20 Por Gehazi, shërbëtori i Eliseut, njeriut tè Perëndisë, tha me veten e tij: "Ja, zoti im është sjellë teperf mirë me Naamanin, me këtë Sirian, duke mos pranuar nga dora e tij atë që ai kishte sjellë; 21 Kështu Gehazi ndoqi Naamanin; kur Naamani pa që ai vraponte prapa tij, u hodh nga qerrja pér t'i dalë pérballë dhe i tha: "A shkon çdo gjë mirë?". 22 Ai u përgjigji: "Çdo gjë mirë. Zoti im më dérgon të të them: "Ja, pikërisht tani kanë adhur këtë unë nga krahina malore e Efraimit dy të rinj nga dishepujt e profetëve; të lutem, jepu atyre një talent argjendi dhe dy palë roba"". 23 Atëherë Naamani tha: "Të lutem, prano dy talenta!", dhe insistoi me të. Pastaj lidhi dy talenta prej argjendi, në dy thaçët me dy palë roba dhe ua dorëzoj dy prej shërbëtorëve të tij, që i bartën para tij. 24 Kur arriti në kodër, mori thaçët nga duart e tyre, i rivendosi në shtëpi; pastaj i ktheu prapa

njerëzit, që ikën. **25** Pastaj shkoi të paraqitet përpara zotit të tij, Eliseu i tha: "Ku ke vajtur, Gehazi?". Ai u përgjigji: "Shërbëtori yt nuk ka vajtur asgjekundi". **26** Por Eliseu i tha: "Fryma ime, vallë a nuk të ka ndjekur, kur ai njeri u kthyep prapa nga qerrja e tij që të të dalë përpëra? Vallë, tanë është çasti për të marrë para, për të marrë rroba, ullishte dhe vreshta, dele dhe lopë, sklevër dhe skllave? **27** Prandaj lebra e Naamanit do të të njojitet ty dhe pasardhësve të tu pérjetë". Kështu Gehazi doli nga prania e Eliseut lebroz i téri, i bardhë si bora.

6 Dishepujt e profetëve i thanë Eliseut: "Ja, vendi ku ne banojmë me ty është tepër i vogël për ne. **2** Na lër të shkojmë deni në Jordan: atje secili prej nesh do të gjejë një tra dhe do të bëjmë një vend pér të banuar". Eliseu u përgjigji: "Shkoni!". **3** Njëri prej tyre tha: "Të lutem, prano të vish edhe me shërbëtorët e tu". Ai u përgjigji: "Do të vij". **4** Kështu ai shkoi me ata. Kur arritin në Jordan, filluan të presin disa drurë. **5** Ndërsa njeri prej tyre po i binte një trungu, hekur i sëpatisë i ra nën ujë. Ai filloj të bërtasë dhe tha: "Oh, o imzot, këtë e kisha marrëhua". **6** Njeri i Perëndisë pyeti: "Ku ka rënë?". Ai i tregoi vendin. Atëherë Eliseu preu një copë druri, e hodhi në atë pikë dhe nxorri në sipërfaqe hekurin. **7** Pastaj tha: "Merre". Kështu ai shtriu dorën dhe e mori. **8** Ndërsa mbreti i Sirisë ishte në luftë kundër Izraelit, duke u këshilluar me shërbëtorët e tij, ai tha: "Kampi im do të jetë në filan vend". **9** Atëherë njeri i Perëndisë dërgoi t'i thotë mbretit të Izraelit: "Mos trego pakujdesi pér filan vend, sepse aty po zbrresin Sirët". **10** Prandaj mbreti i Izraelit dërgoi njerëz në vendin që njeriu i Perëndisë i kishte treguar dhe e kishte paralajmëruar të tregohej i kujdeshëm. Kështu ai u tregua vigjilent ndaj këtij vendi dhe kjo ndodhi jo vetëm një a dy herë. **11** Shumë i tronditit në zemër të tij pér këtë gjë, mbreti i Sirisë mblodhi shërbëtorët e tij dhe u tha: "A dini të më thoni se kush nga tanët mban anën e mbretit të Izraelit?". **12** Një nga shërbëtorët e tij u përgjigji: "Asnjeri, o mbret, imzot, por Eliseu, profeti që ndodhet në Izrael, i bën të njohur mbretit të Izraelit bile edhe fjälët që ti thua në dhomën e gjumit". **13** Atëherë mbreti tha: "Shkoni të shihni se ku është, që të mund të dërgoj njerëz për ta marrë". I bënë këtë njoftim: "Ja, ndodhet në Dothan". **14** Kështu mbreti dërgoi aty kuaj, qerre dhe një ushtri të madhe; këta arritin natën dhe rrethuan qytetin. **15** Të nesërmen shërbëtori i njeriut të Perëndisë u ngrit në mëngjes dhe dol; dhe ja, qyteti ishte rrethuar nga një ushtri me kuaj dhe kalorës. Atëherë shërbëtori i tij i tha: "Oh, ç'do të bëjmë, imzot?". **16** Ai u përgjigji: "Mos kë frikë, sepse ata që janë me ne, janë më të shumtë se ata që janë me ta". **17** Pastaj Eliseu u lut dhe tha: "O Zot, të lutem, hap sytë e tij që të mund të shohë". Atëherë Zoti ia hapi sytë të riut dhe ai pa; dhe ja, mal i ishte plot me kuaj dhe me qerre të zjarrta rreth e qark Eliseut. **18** Ndërsa Sirët po zbrisnin në drejtim të Eliseut, ky iu lut Zotit dhe i tha: "Të lutem, goditi këta njerëz me verbëri". Dhe ai i verboi sipas fjala së Eliseut. **19** Atëherë Eliseu u tha atyre: "Nuk është kjo rruga dhe nuk është ky qyteti; ejani pas meje dhe unë do t'ju çoj te njeriu që kërkoni". I çoi pastaj në Samari. **20** Kur arritin në Samari, Eliseu tha: "O Zot, hapua sytë që të shohin". Zoti ua hapi sytë dhe ata panë; ja, ndodheshin brenda në Samari. **21** Kur mbreti i Izraelit i pa, i tha Eliseut: "O ati im, duhet t'i vras? A duhet t'i vras? **22** Ai u përgjigji: "Mos i vrit! A do të vrissje, vallë ata që ke zënë robëri me shpatën dhe me harkun tënd? Vëru përpëra bukë dhe ujë, që të hanë dhe të pinë dhe pastaj të kthehen te zotit të tyre". **23** Atëherë ai përgatiti për ta një banket të madh. Pasi hëngrën dhe

pinë, u ndame ta dhe ata u kthyen përsëri te zotit të tyre. Kështu bandat e Sirëve nuk erdhën më të bëjnë sulme në territorin e Izraelit. **24** Mbas këtyre njëtarjeve ndodhi që Ben Haddadi, mbret i Sirisë, mblodhi tërë ushtrinë e tij dhe u nis kundër Samarisë pér ta rrethuar. **25** Në Samari ra një zi e madhe; rrethimi i Sirëve që aq i fortë sa një kokë gomari shitej tetëdhjetë sikla argjendi dhe një cerek kabi glasash pëllumbi pesë sikla argjendi. **26** Kur mbreti i Izraelit po kalonte mbi muret, një grua i bërtiti dhe i tha: "Ndihmë, o mbret, o imzot!". **27** Ai u përgjigji: "Në rast se nuk të ndihmon Zoti, ku mund ta gjej unë ndihmën pér ty? Mos vallë me prodhimet e lëmit dhe të troullit?". **28** Pastaj mbreti shtoi: "Çfarë ke?". Ajo u përgjigji: "Kjo grua më tha: "Më jep djalin tënd që ta hamë sot; djalin tim do ta hamë nesër". **29** Kështu e gatuam djalin tim dhe e hëngrem. Të nesërmen i thashë: "Më jep djalin tënd që ta hamë". Por ajo e fshehu djalin e saj". **30** Kur mbreti dëgjoi këto fjalë të gruas, grisi rrobat e tij. Ndërsa kalonte mbi muret, populli shkoi, dhe ja, ai kishte një grathore mbi lëkurë. **31** Atëherë mbreti tha: "Perëndia të më bëjë këtë dhe më keq, në qoftë se sot koka e Eliseut, birit të Shafatit, ka pér të mbetur akoma mbi supet e tij!". **32** Eliseu po rrinte ulur në shtëpinë e tij dhe me të ishin ulur pleqtë. Mbreti dërgoi para tij një njeri; por para se lajmëtarë të arrinte tek ai, ai u tha pleqve: "A e shikoni se ky bir vrasësi ka dërguar një person pér të më prerë kokën? Kini kujdes, kur të arrijë lajmëtarë, mbyllni portën dhe blllokoheni te porta. A nuk dëgjohet prapa tij vallë, zhurma e hapave të zotit të tij?". **33** Ndërsa ai vazhdonte të fliste akoma me ta, ja ku zbriti tek ai lajmëtarë. Atëherë mbreti tha: "Ja, kjo fatkeqësi vjen nga Zoti; çfarë mund të shpresoj akoma unë nga Zoti?".

7 Atëherë Eliseu tha: "Dëgjoni fjalën e Zotit! Kështu thotë Zoti: "Nesër në këtë orë, në portën e Samarisë një masë maje mielli do të kushtojë një sikël dhe dy masa elbi do të kushtojnë gjithashtu një sikël!". **2** Por Kapiteni, në krahun e të cilët mbështetej mbreti, iu përgjigji njeriut të Perëndisë: "Ja, edhe sikur Zoti të bënte dritare në qjell, a do të ndodhë, vallë një gjë e tillë?". Eliseu u përgjigji: "Mirë, pra, ke pér ta parë me sytë e tu, por nuk do t'i hash!". **3** Kishte katër lebrozë në hyrje të portës, të cilët i thanë njeri tjetrit: "Pse po rrímë ulur këtu duke pritur vdekjen? **4** Në rast se themi: "Le të hyjmë në qytet", atje sundon uria dhe aty kemi pér të vdekur; në rast se mbetemi këtu, do të vdesim njëlloj. Prandaj ejani, të shkojmë të paraqitemi te kampi i Sirëve; po të jetë se na lénë të gjallë, do të jetojmë; po të jetë se na vrasin, do të vdesim!". **5** Në muzg u ngritën pér të vajturi në kampin e Sirëve; kur arritin në skajin e kampit të Sirëve, atje nuk kishte njeri. **6** Perëndia në të vërtetë kishte bërë që ushtria e Sirëve të dëgjonte një zhurmë qerresh dhe kuajsh, zhurmën e një ushtrie të madhe, dhe ata i kishin thënë njeri tjetrit: "Ja, mbreti i Izraelit ka retrukturuar kundër hess mbretin e Hitejve dhe mbretin e Egjiptasve pér të na sulmuar". **7** Prandaj ata, në muzg, ishin ngritur dhe kishin ikur duke braktisur çadrat, kuajt dhe gomarët e tyre, tërë kampin sic ishte; kishin ikur kështu pér të shpëtuar kokën. **8** Kur arritin në skajin e kampit, këta lebrozë hyjnë në një çadër, ku hëngrën e pinë; morën me vete argjend, ar dhe rroba, dhe shkuant t'i fshehin. Pastaj u kthyen dhe hyjnë në një çadër tjetër; edhe andej morën shumë gjëra dhe shkuant t'i fshehin. **9** Pastaj thanë midis tyre: "Nuk veprojmë mirë kështu; kjo është ditë siharicë, por ne nuk hapim as gojën. Në rast se presim deri në mëngjes, mund të pësojmë ndonjë ndëshkim. Prandaj tani të nxitojmë dhe të shkojmë të njoftojmë shtëpinë e mbretit". **10**

Kështu shkuan dhe thirrën rojet e qytetit, juaj njoftuan gjendjen duke thënë: "Kemi shkuar në kampin e Sirëve dhe ja, nuk kishte njeri dhe as nuk dëgjojeh zë njeriu; aty kishte vetëm kuaj dhe gomarë të lidhur dhe çadra të paprekura". 11 Atëherë rojet thirrën dhe e çuan lajmin brenda shtëpisë së mbretit. 12 Kështu mbreti u ngrit natën dhe u tha shërbëtorëve të tij: "Do t'ju them unë ç'na kanë bërë Sirët. Duke ditur që ne jemi të uritur dolën nga kampi pér t'u fshehur në fushë, duke thënë: "Si të dalim 13 Një nga shërbëtorët e tij iu përgjigji: "Të lutem, lejo që disa njerz të marrin pesë nga kuajt që akoma mbeten në qytet. Ja, ata do të janë e shumta si shumica e Izraelit që ka mbetur në qytet, ose si shumica e Izraezit që tashmë ka vdekur; t'i cojmë, pra, të shohin". 14 Morën, pra, dy qerre me kuajt e tyre dhe mbreti i dërgoi në gjurmët e ushtrisë së Sirëve, duke thënë: "Shkoni dhe shikoni". 15 Kështu ata shkuan prapa tyre deri në Jordan; por ja, téré rruga ishte plot me rroba dhe me armë që sirët i kishin hedhur rrugës gjatë ikjes së tyre të nxituar. Pastaj lajmëtarët u kthyen dhe ia njoftuan gjendjen mbretit. 16 Atëherë populli doli Jashtë dhe plaçkiti kampin e Sirëve; një masë maje mielli kushtonte një sikël, dhe dy masa elbi kushtonin gjithashtu një sikël, sipas fjalës së Zotit. 17 Mbreti kishte vénë si roje të portës kapitenin në krahun e të cilët mbështetë; por populli e shkeli pranë portës dhe ai vdiq, ashtu si kishte thënë njeriu i Perëndisë, kur i foli mbretit që kishte zbritur pér ta takuar. 18 Ndodhi pikërisht ashtu siç i kishte folur mbretit njeriu i Perëndisë, duke i thënë: "Nesër, në këtë orë, në portën e Samarisë dy masa elbi do të kushtojnë një sikël dhe një masë maje mielli do të kushtojë gjithashtu një sikël". 19 Kapiteni i ishte përgjigjur pastaj njeriut të Perëndisë, duke i thënë: "Ja, edhe sikur Zoti të hapë dritare në qjell, a ka pér të ndodhur një gjë e tillë?". Eliseu i kishte dhënë këtë përgjigje: "Mirë, pra, do ta shohësh me sytë e tua, por nuk do të hash". 20 I ndodhi pikërisht kjo: populli e shkeli me këmbë pranë portës dhe ai vdiq.

8 Eliseu i tha gruas, djalin e së cilës e kishte ringjallur: "Çohu dhe shko Jashtë, ti me gjithë familjen tende, pér të banuar ku të mundesh, sepse Zoti ka vendosur të plakosë zia, që do të zgjasë shtatë vjet në vend". 2 Kështu gruaja u ngrit dhe veproi sipas fjalës së njeriut të Perëndisë;iku me familjen e saj dhe banoi në vendin e Filisteive shtatë vjet. 3 Si kaluan shtatë vjet, gruaja u kthyte nga vendi i Filisteive dhe shkoi te mbreti pér t'i kërkuar shtëpinë dhe tokat e veta. 4 Mbreti ishte duke folur me Gehazin, shërbëtorin e njeriut të Perëndisë, dhe i thoshte: "Tregomë, të lutem, téré veprat e mëdha që ka bërë Eliseu". 5 Pikërisht, ndërsa ai i tregonte mbretit se si Eliseu e kishte ringjallur të vdekurin, ja ku u paraqit gruaja, së cilës ai i kishte ringjallur të birin, pér t'i kërkuar mbretit shtëpinë dhe tokat e veta. Atëherë Gehazi tha: "O mbret, o imzot, kjo eshtë gruaja dhe ky eshtë biri që Eliseu ka ringjallur". 6 Mbreti e pyeti gruan dhe ajo i tregoi ngjarjen; atëherë mbreti ngarkoi një funksionar, të cilët i tha: "Ktheja téré atë që i përkasin dhe të gjitha të ardhurat e tokave, nga dita e largimit të saj nga vendi ynë deri më tanë". 7 Pastaj Eliseu shkoi në Damask. Ben-Hadadi, mbret i Sirisë, ishte i sémurë dhe e njoftuan: "Njeriu i Perëndisë ka ardhur deri këtu". 8 Atëherë mbreti i tha Hazalet: "Merr me vete një dhuratë dhe shko të takosh njeriun e Perëndisë, dhe këshillohu nëpërmjet tij me Zotin, duke thënë: "A do të shërohem nga kjo sëmundje?"". 9 Kështu Hazaeli shkoi të takohet me Eliseun duke sjellë si dhuratë gjërat më të mira të Damaskut: një ngarkesë prej dyzet devesh. Pastaj ai vajti, u paraqit tek ai dhe i tha: "Biri yt

Ben-Hadadi, mbret i Sirisë, më ka dërguar te ti pér të pyetur: "A do të shërohem nga kjo sëmundje?". 10 Eliseu iu përgjigji: "Shko t'i thuash: "Do të shërohesh me siguri". Por Zoti më bën të shoh se ai ka pér të vdekur me siguri". 11 Pastaj ai e ngurtësoi fytyrën me një shikim të ngulët deri sa u skuq; pastaj njeriu i Perëndisë filloi të qajë. 12 Atëherë Hazaeli pyeti: "Pse po qan zoti im?". Ai u përgjigji: "Sepse e di të keqen që do t'u bësh bijve të Izraelit: do t'u vësh flakën fortësave të tyre, do të vrasësh me shpatë të rinjtë e tyre, do t'i bësh copë-copë fëmijët e tyre dhe do t'i çash barkun grave me barrë". 13 Hazaeli tha: "Por qështë, vallë shërbëtori yt, një gen, që të bëj këtë hata?". Eliseu u përgjigji: "Zoti më bën të shoh që ti do të bëshesh mbret i Sirisë". 14 Pastaj Hazaeli u largua nga Eliseu dhe u kthyte te zoti e tij, që e pyeti: "Çfarë të tha Eliseu?". Ai u përgjigji: "Më tha që do të shërohesh me siguri". 15 Të nesëmen Hazaeli mori një batani e zhyti në ujë dhe e shtriu mbi fytyrën e mbretit që vdiq. Kështu Hazaeli mbretëroi në vend të tij. 16 Vitin e pestë të Joramit, birit të Ashabit, mbret i Izraelit, Jehorami, bir i Jozafatit, mbret i Judës, fillo i mbretërojë mbi Judën. 17 Ai ishte tridhjetë e dy vjeç kur fillo i mbretërojë, dhe mbretëroi tetë vjet në Jeruzalem. 18 Ndoqi rrugën e mbretërvë të Izraelit, ashtu si kishte bërë shtëpia e Ashabit, sepse gruaja e tij ishte një bije e Ashabit, dhe bëri atë që eshtë e keqe në shtëpia e Zotit. 19 Megjithatë Zoti nuk deshi ta shkatërronte Judën, pér hir të dashurisë që kishte pér Davidin, shërbëtorin e tij, sepse i kishte premtuar t'u jepje një llambë pér gjithnjë atij dhe bijve të tij. 20 Gjatë ditëve të mbretërimit të tij, Edomi ngriti krye kundër pushtetit të Judës dhe zgjodhi edhe një mbret. 21 Atëherë Jorami shkoi në Tsai me gjithë qerret e tij; pastaj natën u ngrit dhe mundi Edomit që e kishin rrethuar dhe kapitenët e qerreve, ndërsa njerzëzit mundën të ikin në çadrat e tyre. 22 Kështu Edomi ka qenë i panënshtruar ndaj pushtetit të Judës deri më ditën e sotme. Në atë kohë edhe Libnana ngriti krye. 23 Pjesa tjeter e bëmavë të Joramit dhe të gjitha ato që bëri a nuk janë të shkrura në librin e Kronikave të mbretërvë të Judës? 24 Kështu Joramin e zuri gjumi bashkë me etërit e tij dhe u varros bashkë me ta në qytetin e Davidit. Në vend të tij mbretëroi i biri, Ashaziahu. 25 Në vitin e dyembëdhjetë të Joramit, birit të Ashabit, mbreti i Izraelit, fillo i mbretërojë Ashaziahu, bir i Jerohamit, si mbret i Judës. 26 Ashaziahu ishte njëzet e dy vjeç kur fillo i mbretërojë, dhe mbretëroi një vit në Jeruzalem. E éma quhej Athaliah, ishte mbesa e Omrit, mbretit të Izraelit. 27 Ai vazhdoi rrugën e shtëpisë së Ashabit dhe bëri atë që eshtë e keqe në shtëpia e Zotit, ashtu si shtëpia e Ashabit, sepse ishte i lidhur me marrëdhënie krushqje me shtëpinë e Ashabit. 28 Me Joramit, birin e Ashabit, ai shkoi të luftojë kundër Hazaletit, mbretit të Sirisë, në Ramoth të Galaadit; por Sirët plagosën Joramit; 29 atëherë mbreti Joram u kthyte në Jezreel pér të mjekuar plagët që ktheja marrë nga Sirët në Ramah, kur luftontë kundër Hazaletit, mbretit të Sirisë. Dhe Ashaziahu, bir i Jerohamit mbret i Judës, zbriti në Jezreel pér të parë Joramin, birin e Ashabit, sepse ky ishte i sémurë.

9 Atëherë profeti Eliseu thirri një nga dishepujt e profetëve dhe i tha: "Ngjesh brezin, merr me vete këtë enë të vogël me vaj dhe shko në Ramoth të Galaadit. 2 Kur të arrish aty, kërko të takosh Jehun, birin e Jozafatit, që eshtë bir i Nimshit; hyrë në dhomë, merre nga mesi i vëllezërvë të tij dhe çoje në një dhomë të veçantë. 3 Do të marrësh pastaj enën e vogël me vaj dhë do ta derdhësh mbi kokën e tij, duke thënë: Kështu thotë

Zoti: "Unë tē vajos mbret tē Izraelit". Pastaj hape portën dhe mbathja pa humbur kohë". 4 Atéherë i riu, shërbëtori i profetit, u nis pér në Ramoth tē Galaadit. 5 Kur arriti aty, i gjeti kapitenët e ushtarët të ulur bashkë dhe tha: "Kam një kumtesë pér ty, o kapiten". Jehu e pyeti: "Për cilin prej nesh?". Ai u përgjigji: "Për ty, kapiten". 6 Atéherë u ngrit dhe hyri në shtëpi; i riu i derdhia vajin mbi kryet, duke i thënë: "Kështu thotë Zoti, Periendia i Izraelit: "Unë tē vajos mbret tē popullit tē Zotit, tē Izraelit. 7 Ti do tē godasësh shtëpinë e Ashabit, zotit sate, kështu do tē marr hak pér gjakun qé kanë derdhur profetët, shërbëtorë tē mi, dhe pér gjakun e téré shërbëtorëve tē Zotit, qé éshëtë derdhur nga dora e Jezebelit. 8 Téré shtëpia e Ashabit do tē shuhet dhe unë do tē shfaros nga kjo shtëpi téré meshkujt, sklllevér apo tē lirë, qé janë në Izrael. 9 Kështu do ta katandis shtëpinë e Ashabit si shtëpinë e Joreboamit, birit tē Nebatit, dhe si atë tē Baashas, birit tē Ahijahut. 10 Qentë do tē hanë Jezebelin në fushën e Jezreelit, dhe nuk do tē ketë njeri qé ta varrosë"". Pastaj i riu hapi portën dhe iku me vrap. 11 Kur Jehu doli nga shërbëtorët e zotit tē tij, një nga këta e pyeti: "A shkon çdo gjë mirë? Pse ai i marrë erdhë te ty?". Ai u përgjigji: "Ju e njihni njeriun dhe fjalët e tij!". 12 Por ata thanë: "S'është e vërtetë! Na e thuaj, pra!". Jehu u përgjigji: "Ai më tha kështu e ashtu, duke deklaruar: Kështu thotë Zoti: "Unë tē vajos mbret tē Izraelit""". 13 Atéherë ata shpejtuan tē merrnin secili mantelin e tij dhe ta shtrijnë poshtë tij në po ato shkallëza; pastaj i ranë borisë dhe thanë: "Jehu éshëtë mbret!". 14 Kështu Jehu, bir i Josafatit, që ishte i biri i Nimshit, kurdisi një komplot kundër Joramit. (Por Jorami, me téré Izraelin, ishte duke mbrojtur Ramothin e Galaadi kundër Hazaelit, mbretit tē Sirisë; 15 pastaj mbreti Joram ishte kthyer nga Jezreeli pér tē shpëtuar plagët që i kishin shkaktuar Sirët ndërsa luftonte kundër Hazaelit, mbretit tē Sirisë). Jehu tha: "Në rast se mendoni në tē njëjtën ményrë, asnjieri tē mos dalë nga qyteti pér tē njoftuar Jezreelin". 16 Pastaj Jehu hipi mbi një qerre dhe u nis pér në Jezreel, sepse aty ndodhet i sémurë Jorami, dhe Ashaziahu, mbret i Judës, kishte zbritur pér tē vizituar Joramit. 17 Roja që rrinte mbi kullën e Jezreelit vuri re ushtrinë e madhe tē Jehut që vinte dhe tha: "Shoh një grumbull tē madh!". Jorami urdhëroi: "Merr një kalorës dhe çoje t'i takojë pér t'i pyetur: "A sillni paqen?"". 18 Atéherë një njeri i hipur mbi kalë u dol përpëra dhe u tha: "Kështu pyet mbreti: "A sillni paqen?"". Jehu u përgjigji: "Ç'të hyn në punë paqja? Kalo prapa dhe ndiqmë". Roja njoftoi duke thënë: "Lajmëtarai arriti tek ata, por nuk po kthehet. Ményrë e tē ngarit tē qerres éshëtë ajo e Jehut, birit tē Nimshit, sepse e nget si i qmëndur". 21 Atéherë Jorami tha: "Përgatitni qerren!". Kështu i përgatitin qerren. Pastaj Jorami, mbret i Izraelit dhe Ashaziahu, mbret i Judës, dolën secili me qerren e vet pér t'i dalë përpëra Jehut dhe e gjetën në fushën e Nabothit të Jezreelit. 22 Kur Jorami pa Jehun, i tha: "A sjell paqen, Jehu?". Jehu u përgjigji: "Ç'paqe mund tē ketë deri sa vazhdojnë kurvëritë e nénës sate Jezebel dhe magjitet e shumta tē saj?". 23 Atéherë Jorami e ktheu drejtimin e qerres dhe iku me vrap duke i thënë Ashaziahat: "Tradhëti, Ashaziah!". 24 Por Jehu e ndau harkun me tê gjithë forcën e tij dhe e goditi Joramit midis shpatullave; shigjetia i shpofi zemrën dhe ai u plandoi në qerren e tij. 25 Pastaj Jehu i tha Bidkarit, ndihmësit tē tij: "Merre dhe hidhe në kampin e Nabothit tē Jezreelit sepse më kujtohet, kur ti dhe

unë shkonim me kalë bashkë me suitën e Ashabit, atit tē tij, Zoti shqiptoi kundër tij këtë orakulli: 26 "Dje me siguri pasqë gjakun e Nabothit dhe gjakun e bijve tē tij", thotë Zoti, "dhe unë do tē tē shpërblej në po këtë fushë", thotë Zoti! Kape, pra, dhe hidhe në fushë, sipas fjalës së Zotit". 27 Duke parë këtë, Ashaziahu, mbret i Judës, iku me vrap nëpër rrugën e shtëpisë me kopsht, por Jehu, iu ndjek prapa dhe tha: "Bjerini, edhe atij me qerre". Dhe e gjuajtën në tē përpjjetën e Gurit, që éshtë afër Ibleamit. Por ai iku në Megido, ku vdiq. 28 Atéherë shërbëtorët e tij e çuan mbi një qerre në Jeruzalem dhe e varrosën në varrin e tij bashkë me etërit e tij, në qytetin e Davidit. 29 Ashaziahu kishte filluar tē mbretëronte mbi Judë, vitin e dymbëdhjetë tē Joramit, birit tē Ashabit. 30 Kur Jehu arriti në Jezreel, Jezebeli e mori vesh. Atéherë filloj tē zbukurojë sytë, rregulloj flokët doli në dritare pér tē parë. 31 Ndërsa Jehu po hynte në portë, ajo i tha: "A sjell paqen, Zimri, vrasës i zotit sate?". 32 Jehu ngriti sytë nga dritaria dhe tha: "Kush éshëtë me mua? Kush?". Dy ose tre eunikë dolën në dritare duke shikuar nga ai. 33 Ai tha: "Hidheni poshtë!". Ata e hodhën poshtë, dhe pak gjak i saj ra mbi murin dhe mbi kuajt; dhe Jehu kaloi mbi tē. 34 Pastaj hyri brenda, hëngri dhe piu; në fund tha: "Shkoni tē shihni atë grua tē mallkuar dhe varrosoni, sepse éshëtë bijë mbreti". 35 Shkuan, pra, ta varroson, por gjetën prej saj vetëm kafkën, këmbët dhe pëllëmbët e duarave. 36 U kthyon t'i tregonin gjendjen Jehut, që tha: "Kjo éshëtë fjala e Zotit e shqiptuar me anë tē shërbëtorit tē tij Elia. Tishbitit, kur tha: "Qentë kanë pér tē nrgrënë mishin e Jezebelit në fushën e Jezreelit; 37 kuformë e Jezebelit do tē jetë në fushën e Jezreelit si pleh në sipërfaqen e tokës; kështu nuk do tē mundin tē thonë: Këtu prehet Jezebeli"".

10 Ashabi kishte në Samari shtatëdhjetë bij. Jehu shkroi letra dhe ua dërgoi në Samari krerëve tē qytetit, pleqve dhe tutorëve tē bijve tē Ashabit; në to thoshte: 2 "Sa t'ju arrijë kjo letër, me qenë se keni me vete bijtë e zotit suaj dhe keni qerre dhe kuaj, një qytet tē fortifikuar dhe armë, 3 zgjidhni birin më tē mirë dhe më tē përshtatshëm tē zotit suaj, vendoseni mbi froni e atit tē tij dhe luftoni pér shtëpinë e zotit suaj". 4 Por ata patën shumë frikë dhe thanë: "Ja, dy mbretëru nuk mundën ta përballojnë; si mund ta përballojmë ne?". 5 Prandaj prefekti i pallatit, qeveritari i qytetit, pleqtë dhe tutorët e bijve tē Ashabit dërguan t'i thonë Jehut: "Ne jemi shërbëtorët e tu dhe do tē bëjmë tē gjitha ato që do tē na urdhërosh; nuk do tē zgjedhim asnjë mbret; bëj atë që tē duket më e mirë". 6 Atéherë ai u shkroi një letër tē dytë, në tē cilën thoshte: "Në rast se mbanan anën time dhe doni t'i bindeni zërit tim, merrni kokat e atyre njerëzë, tē bijve tē zotit suaj dhe ejani tek unë në Jezreel, nesër në këtë orë". Bijtë e mbretit, gjithsej shtatëdhjetë, rrinin me fisnikët e qytetit, që i edukon. 7 Me tē marrë letrën, ata morën bijtë e mbretit dhe i therën tē shtatëdhjetët; pastaj i vunë në shporta kockat e tyre dhe ia çuan Jehut në Jezreel. 8 Kështu erdhë një lajmëtar pér t'i njoftuar ngjarjen dhe i tha: "Kanë sjellë kokat e bijve tē mbretit". Jehu u përgjigji: "Vendosini në dy grumbuj në hyrje tē portës deri nesër në ménçjes". 9 Të nesërmen ai doli dhe, duke qëndruar në këmbë, i tha téré popullit: "Ju jeni tē drejtë; ja, unë kam komplotuar kundër zotërisë sime dhe e kam vrarë; po kush i ka vrarë téré këta? 10 Pranoni, pra, që nuk ka rënë pér tokë asnjë nga fjalët e Zotit që ky ka shqiptuar kundër shtëpisë tē Ashabit; Zoti në tē vërtetë ka kryer atë që kishte thënë me anë tē shërbëtorit tē tij Elia". 11 Kështu Jehu bëri që tē vdesin téré ata që kishin mbetur nga shtëpia e Ashabit në Jezreel, téré tē

mëdhenjët, miqtë dhe priftërini të tij, pa lënë asnjë prej tyre. **12** Pastaj u ngrit dhe shkoi në Samari. Gjatë rrugës, me të arritur në Beth-Eked, **13** Jehu takoi vëllezërit e Ashaziahut, mbretit të Judës, dhe tha: "Kush jeni?". Ata u përgjigjën: "Jemi vëllezërit e Ashaziahut dhe po zgresim për të përshëndetur bijtë e mbretit dje bijtë e mbretëreshës". **14** Atëherë ai urdhëroi: "Kapini të gjallë!". Kështu i zunë të gjallë dhe i therën pranë pusit të Beth-Ekedit, gjithsej dyzet e dy veta; nuk kursyen as edhe një. **15** U nis që andej dhe gjeti Jehonadabin, birin e Rekabit, që iu kishte dalë para; e përshëndeti dhe i tha: "A është zemra jote e drejtë ashtu siç është imja ndaj teje?". Jehonadabi u përgjigj: "Është". **16** "Eja me mua dhe do të shohësh zellin tim për Zotin!". Pastaj e mori me vete në qerren e tij. **17** Me të arritur në Samari, vrau tërë ata që kishin mbetur nga shtëpia e Ashabit në Samari, deri në shkatërimin e plotë të saj, sipas fjalës që Zoti i kishte thënë Elias. **18** Pastaj Jehu mblohdhi tërë popullin dhe i tha: "Ashabi i ka shërbyer pak Baalit, por Jehu do t'i shërbejë shumë më tepër. **19** Tani thirri pranë meje tërë profetët e Baalit, tërë sherbëtorët dhe priftërini të tij; të mos mungojë asnjë prej tyre, sepse duhet t'i bëj një flijim të madh Baalit; ai që do të mungojë, nuk do mbetet i gjallë". Por Jehu vepronte me mashtrin pér të shkatërruar adhuruesit e Baalit. **20** Pastaj Jehu urdhëroi: "Shpalni një festë soleme pér ndër të Baalit!". Festa u shpall. **21** Pastaj Jehu dërgoi lajmëtarë nëpër gjithë Izraelin; kështu tërë adhuruesit e Baalit erdhën dhe nuk mungoi asnjë prej tyre; hymë në tempullin e Baalit dhe tempulli u mbush plot nga një anë në anën tjeter. **22** Jehu i tha rojtarit të rrobatë: "Nxirri Jashtë rrobat pér të gjithë adhuruesit e Baalit". Kështu ai i nxori rrobat pér ta. **23** Atëherë Jehu, bashkë me Jehonadabin, birin e Rekabit, hyri në tempullin e Baalit dhe u tha adhuruesve të Baalit: "Kërkoni mirë dhe shikoni që këtu të mos ketë asnjë sherbëtor të Zotit, por vetëm adhurues të Baalit". **24** Kështu ata hymë pér të ofruar flijime dhe olokauste. Jehu kishte vënë Jashtë tempullit tetëdhjetë burra, të cilëve u kishte thënë: "Në rast se dikush lë të ikë një njeri të vetëm nga njerëzit që kam lënë në duart tuaja, do ta paguajë me jetën e tij jetën e atij që ka ikur". **25** Kështu, sa mbaroi oferta e olokaustit, Jehu u dha këtë urdhërojeve dhe kapitenëve: "Hyni, vritni dhe mos lini që asnjë t'ju ikël". Prandaj ata i kaluan në majë të shpatës, pastaj rojet dhe kapitenët i hodhën Jashtë dhe depërtuan në pjesën e brendshme të tempullit të Baalit; **26** pastaj çuan Jashtë shtyllat e shenjtë të tempullit të Baalit dhe i dogjën. **27** Pastaj shkatërruan statujën e Baalit dhe shembën tempullin e tij, duke e katansdisur në një vend ku grumbullohen plehrat e kështu mbetet edhe sot e kësaj dite. **28** Kështu Jehu bëri që të zhduket Baali nga Izraeli; **29** megjithatë ai nuk u térhoq nga mëkatet e Jerobomit, birit të Nebatit, me të cilët e kishte bërë të kryente mëkate Izraelin, domethënë nga viçat e artë që ishin në Bethel dhe në Dan. **30** Prandaj Zoti i tha Jehut: "Me qenë se ke vrupar mirë, duke bërë atë që është e drejtë një sytë e mi, dhe i ke bërë shtëpisë së Ashabit të gjitha atë që kisha në zemër, bijtë e tu du të ulen mbi fronin e Izraelit deri në brezin e katërt". **31** Por Jehu nuk u kujdesua të ndiqte me gjithë zemër ligjin e Zotit, Perëndisë së Izraelit; në fakt ai nuk u largua nga mëkatet e Jerobomit, me të cilat e kishte bërë Izraelin të mëkatonte. **32** Në atë kohë Zoti filloj t'i presë disa pjesë të Izraelit; në fakt Hazaeli i mundi Izraelitët gjatë gjithë kufirit të tyre: **33** nga Jordani drejt lindjes, pushtoi tërë vendin e Galaudit, Gaditët, Rubnitët dhe Manasitet; nga Aroeri, që është afër përroit të Amonit, deri në Galaad dhe Bashan. **34** Pjesa jetër e bëmave të Jehut, tërë ato që bëri dhe të gjitha trimëritë e

tij a nuk janë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërvë të Izraelit? **35** Pastaj Jehun e zuri gjumi bashkë me etëri e tij dhe e varrosën në Samari. Në vend të tij mbretëroi i biri Jehoahazi. **36** Jehu mbretëroi mbi Izraelin në Samari njëzet e tetë vjet.

11 Kur Athaliah, e éma e Ashaziahut, pa që i biri kishte vdekur, u ngrit dhe zhduku tërë pasardhësit mbretërorë. **2** Por Jehosheba, bija e mbretit Joram dhe e motra e Ashaziahut, mori Joasin, birin e Ashaziahut, e nxorri fshehurazi nga mesi i bijve të mbretit që ishin vrarë dhe e vuri me tajën në dhomën e shtretërvë; kështu ia fshehën Athaliahut dhe nuk u vira. **3** Mbeti, pra, i fshehur gjashtë vjet në shtëpinë e Zotit me të, ndërsa Athaliah mbretëronte mbi vendin. **4** Vitin e shtatë Jehoajada dërgoi të thërrasë komandantët e qindsheve të rojeve personale dhe të rojeve dhe i solli pranë vetes në shtëpinë e Zotit; ai lidhi një besëlidhje me ta, i vuri të betohen në shtëpinë e Zotit dhe u tregoi birin e mbretit. **5** Pastaj i urdhëroi, duke thënë: "Kjo është ajo që ju do të bënë: një e treta e atyre prej push që hyjnë në shërbim ditën e shtunë, ka pér të ruajtur shtëpinë e mbretit; **6** një e treta portën e Surit dhe një e treta portën prapa rojeve. Ju do të ruani shtëpinë, duke ndaluar hyrjen në të. **7** Dy pjesët e tjera prej push, domethënë tërë ata që e lënë shërbimin ditën e shtunë, kanë pér të ruajtur shtëpinë e Zotit rrëth mbretit. **8** Ju do të viheni rrëth mbretit, secili me armët e tij në dorë; dhe kushdo që do të kërkojë të futet në radhët tuaja, do të vritet. Ju do të jeni me mbretin qoftë kur del, qoftë kur hyn". **9** Kështu komandantët e qindsheve vepruan pikërisht ashtu si kishte urdhëruar prifti Jehoajada. Secili mori njerëzit e tij, ata që hynin në shërbim ditën e shtunë dhe ata që linin shërbimin ditën e shtunë, dhe shkuan te prifti Jehoajada. **10** Prifti u dha komandantëve të qindshëve shtizat dhe mburojat që i kishte pasur mbreti David dhe që ishin në shtëpinë e Zotit. **11** Rojet, secili me armët e tij në dorë, u vendosën në krahun jugor të tempullit deri në krahun e tij verior, pranë altarit dhe tempullit, rrëth mbretit. **12** Pastaj Jehoajada e çoi Jashtë birin e mbretit, i vuri mbi kokë diademën dhe i dorëzoi ligjin. E shpallën mbret dhe e vajosën; pastaj duartrokëtin dhe thirrën: "Rroftë mbreti!". **13** Kur Athaliahu dëgjoi zhurmën e rojeve dhe të popullit, shkoi në drejtim të popullit në shtëpinë e Zotit. **14** Vështroi dhe e pa mbretin në këmbë mbi podiumin, sipas zakonit; kapitenët dhe borianët ishin afër mbretit, ndërsa tërë populli i vendit ishte në festë dhe u binte borive. Atëherë Athaliahu grisi rrobat e saj dhe bërtiti: "Tradhëti, tradhëti!". **15** Por prifti Jehoajada urdhëroi komandantët e qindshëve, që komandonin ushtrinë, dhe u tha atyre: "Nxirreni Jashtë nga rreshtat dhe kushdo që i shkon pas të vritet me shpatë!". Në fakt prifti kishte thënë: "Mos lejoni që ajo të vritet në shtëpinë e Zotit". **16** Kështu e kapën dhe, sa po arriti në shtëpinë e mbretit nëpër rrugën e portës së kuajve, aty e vranë. **17** Pastaj Jehoajada bëri një besëlidhje midis Zotit, mbretit dhe popullit, me qëllim që Izraeli të ishte populli i Zotit; lidhi gjithashtu një besëlidhje midis mbretit dhe popullit. **18** Atëherë tërë populli i vendit shkoi në tempullin e Baalit dhe e shkatërrroi; i bëri copë-copë tërë altarët dhe shëmbëlltyrat e tij, vrau para altarëve Matanin, priftin e Baalit. Pastaj prifti Jehoajada vendosi roje rrëth shtëpisë së Zotit. **19** Pastaj mori komandantët e qindsheve të rojeve personale të mbretit dhe të rojeve dhe tërë popullin e vendit; këta bënë që mbreti të zblesë nga shtëpia e Zotit dhe, duke ndjekur rrugën e portës së rojeve e çuan në shtëpinë e mbretit, ku ai u ul në fronin e mbretërvë. **20** Kështu populli i vendit bëri festë dhe qyteti mbeti i qetë, sepse kishin

vrarë me shpatë Athaliahun në shtëpinë e mbretit. **21** Joasi ishte shtatë vjeç kur filloj të mbretërojë.

12 Në vitin e shtatë të Jehut, Joasi filloj të mbetërojë dhe mbretëroi dyzet vjet në Jeruzalem. Nëna e tij quhej Tsibiah, ishte nga Beer-Sheba. **2** Joasi bëri atë që ishte e drejtë në syltë e Zotit për tërë kohën që udhëhiqej nga prifti Jehoajada. **3** Megjithatë vendet e larta nuk u ndryshuan; populli vazhdonte të bënte fljime dhe të digjite temjan në vendet e larta. **4** Joasi u tha priftërinjve: "Tërë paratë e gjërave të shenjtëruara që çohen në shtëpinë e Zotit, paratë e vëna mënjanë, paratë e caktuara për shpengimin e vetes dhe tërë paratë që secili e ndjen në zemër t'a çojë shtëpisë së Zotit, **5** t'i marrin priftërinjtë, secili nga i njohuri i tij, dhe të ndreqin démtimet që ka pasur tempulli kudo që të ndodhen". **6** Por në vitin e njëzetetretë të mbretit Joas priftërinjtë nuk kishin ndrecurr akoma démtimet e tempullit. **7** Atëherë mbreti Joas thirri priftin Jehoajada dhe priftërinjtë e tjerë dhe u tha: "Pse nuk i keni ndrecurr démtimet e tempullit? Prandaj mos merrni më para nga të njohurit tuaj, por u jepni për të ndrecurr démtimet e tempullit". **8** Priftërinjtë pruanut të mos merrnin më para nga populli, as edhe të ndreqin démtimet e tempullit. **9** Pastaj prifti Jehoajada mori një arkë, hapi një vrimë në kapakun e saj dhe e vendosi përbëri altarit, në krahun e djathtë të atij që hyn në shtëpinë e Zotit; priftërinjtë që ruanin hyrjen vendosën aty tërë paratë e sjella në shtëpinë e Zotit. **10** Kur ata shihin që në arkë kishte shumë para, atëherë vinin sekretari i mbretit dhe kryepërfiti që i vinin paratë në qese dhe numëronin paratë e gjetura në shtëpinë e Zotit. **11** Pastaj paratë që ishin peshuar i dorëzonin në duart e atyre që kryenin punë, të cilëve u ishte besuar mbikqyrja e shtëpisë së Zotit; dhe këta ua kalonin marangozëve dhe ndërtuesve që punonin në shtëpinë e Zotit, **12** muratorëve dhe gdhëndësve, për të blerë dru dhe gurë të latuar, të nevojshëm për të ndrecurr démtimet e shtëpisë së Zotit dhe për të mbuluar të gjitha shpenzimet e bëra për ndreqjen e tempullit. **13** Por me paratë e sjella në shtëpinë e Zotit nuk u bënë, për shtëpinë e Zotit, as kupa prej argjendi, as pastrues, as enë, as bori, asnjë send ari ose asnjë send argjendi; **14** paratë u jepeshin vetëm atyre që kryenin punimet, të cilët i përdorin për të restauruar shtëpinë e Zotit. **15** Përveç kësaj nuk u kërkojë asnjë illogari atyre që u ishin dorëzuar paratë, të cilat duhet t'u jepeshin zbatuesve të punimeve, sepse këta punonin me përpikmëri. **16** Paratë e fljimeve të shlyjerës dhe ato të fljimeve përmëkatet nuk çoheshin në shtëpinë e Zotit; ato ishin për priftërinjtë. **17** Në atë kohë Hazaeli, mbret i Sirisë, doli për të luftuar kundër Gathit dhe e pushtoi; pastaj Hazaeli u përgjegj të sulmonte Jeruzalemin. **18** Atëherë Joasi, mbret i Judës, mori tërë sendet e Shenjta që etërit e tij Jozafati, Jehorami dhe Ashaziahu, mbretëri të Judës kishin shenjtëruar, ato që kishte shenjtëruar ai vetë dhe tërë arin që gjendje në thesarat e shtëpisë së Zotit dhe në shtëpinë e mbretit, dhe i dërgoi të gjitha Hazaelit, mbretit të Sirisë, që u têrhoq në Jeruzalem. **19** Pjesa tjeterë e bëmave të Joasit dhe tërë ato që bëri a nuk janë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërvë të Judës? **20** Shërbëtorët e Joasit ngritet krye, kurdisën një komplot dhe e vrancë në shtëpinë e Milos, në tatëpjetën në drejtim të Silas. **21** Jozakari, bir i Shimeathit, dhe Jehozabadi, bir i Shomerit, shërbëtorë të tij, e goditën dhe ai vdiq. E varroson pastaj bashkë me etërit e tij në qytetin e Davidit. Në vend të tij mbretëroi i biri, Amatsiah.

13 Në vitin e njëzetetretë të Joasit, birit të Ashaziahu, mbret i Judës, Jehohazi, bir i Jehut, filloj të mbretërojë mbi Izrael

në Samari, dhe mbretëroi shtatëmbëdhjetë vjet. **2** Ai bëri atë që është e keqe në syltë e Zotit dhe vjoi mëkatet e Jeroboamit, birit të Nebatit, me të cilët e kishte bërë Izraelin të kryente mëkatet, dhe nuk u largua nga kjo rrugë. **3** Atëherë zemërimi i Zotit shpërtheu kundër Izraelit dhe i dorëzoi në duart e Hazaelit, mbretit të Sirisë, dhe në duart e Ben-Hadadit, birit të Hazaelit, për tërë atë kohë. **4** Por Jehohazi iu lut Zotit dhe Zoti e kënaqë, sepse pa shtypjen e Izraelit dhe se si mbreti i Sirisë i shtypte. **5** Prandaj Zoti i dha një clirues Izraelit, dëshku banorët e tij mundën t'i shpëtojnë pushtetit të Sirëve; kështu bijtë e Izraelit mundën të banojnë në çadrat e tyre si në të kaluarën. **6** Megjithatë nuk u larguan nga mëkatet e shtëpisë së Jeroboamit me të cilat e kishtin bërë të kryente mëkatet Izraelin, por vazhduan në këtë rrugë; bile edhe Asherahu mbeti më këmbë në Samari. **7** Nga të gjitha trupat e Jehoahazit Zoti la vetëm pesëdhjetë kalorës, dhjetë qerre dhe dhjetë mijë këmbësorë, sepse mbreti i Sirisë i kishte shkatëruar dhe katandisur në pluhur për t'u shkelur. **8** Pjesa tjeterë e bëmave të Jehoahazit, tërë atë që bëri dhe tërë trimëritë e tij a nuk janë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërvë të Izraelit. **9** Kështu Jehoahazin e zuri gjumi me etërit e tij dhe u varros në Samari. Në vend të tij mbretëroi i biri, Joasi. **10** Në vitin e tridhjetë e shtatë të Joasit, mbretit të Judës, bir i Jehoahazit, filloj të mbretërojë mbi Izraelin në Samari, dhe mbretëroi gjashëtëmbëdhjetë vjet. **11** Ai bëri atë që është e keqe në syltë e Zotit dhe nuk u largua nga mëkatet e Jeroboamit, birit të Nebatit, me të cilat e kishtë bërë të kryente mëkatet Izraelin, por vazhdoi në këtë rrugë. **12** Pjesa tjeterë e bëmave të Joasit, tërë atë që bëri dhe trimëria me të cilën luftoi kundër Amatsiahut, mbretit të Judës, a nuk janë të shkruarë në librin e Kronikave të mbretërvë të Izraelit? **13** Kështu Joasin e zuri gjumi me etërit e tij dhe Jeroboami u ul mbi froni e tij. Pastaj Joasi u varros në Samari me mbretërit e Izraelit. **14** Eliseu u sëmur nga ajo sëmundje prej së cilës duhet të vdisë; prandaj Joasi, mbret i Izraelit, erdhë ta shohë dhe qau mbi të, duke thënë: "O ati im, o ati im, qerrja e Izraelit dhe kalorësia e tij!". **15** Atëherë Eliseu i tha: "Merr një hark dhe disa shigjeta", ai mori një hark dhe disa shigjeta. **16** Eliseu i tha pastaj mbretit të Izraelit: "Rroke harkun"; ai e rroku dhe Eliseu vuri duart e tij mbi duart e mbretit. **17** Pastaj tha: "Hape dritaren nga lindja!". Ai e hapi. Atëherë Eliseu tha: "Gjuaj!". Ai gjuajti. Pas kësaj Eliseu i tha: "Shigjeta e fitores së Zotit dhe shigjeta e fitores kundër Sirëve, sepse ti do t'i mundësh Sirët në Afek deri sa t'i shfarosësh". **18** Pastaj tha: "Merri shigjetat!", dhe ai i mori. Eliseu i tha pastaj mbretit të Izraelit: "Rihe tokën"; ai e rrahu tri herë dhe pastaj u ndal. **19** Por njeriu i Perëndisë u zemërua me të dhe i tha "Duhet ta kishe rrahir pesë ose gjashëtë herë; atëherë do t'i kishe mundur Sirët deri sa t'i zhdukje fare; tani përkundrazi do t'i mundësh Sirët vetëm tri herë". **20** Pastaj Eliseu vdiq dhe e varroson. Në fillim të viti vjues disa banda Moabitësh pushtuan vendin. **21** Por ndodhi që, ndërsa disa varrosonin një njeri, parë një bandë plaqitësish; kështu e hodhën njeriun në varrin e Eliseut. Sa arriti ai të prekë kockat e Eliseut, e ringjall dhe u ngrit më këmbë. **22** Hazaeli, mbret i Sirisë, e shtypi Izraelin gjatë tërë jetës së Jehoahazit; **23** por Zoti i fali ata, i erdhë keq dhe u kthye me ta për shkak të besëlidhjes që kishte me Abrahamin, me Isakun dhe me Jakobin; dhe këtë radhë nuk deshi t'i shkatërojë apo t'i largojë nga prania e tij. **24** Pastaj vdiq Hazaeli, mbret i Sirisë, dhe në vend të tij mbretëroi i biri, Ben-Hadadi. **25** Atëherë Joasi, bir i Jehoahazit rimori nga duart e Ben-Hadadit, birit të Hazaelit, qytetet që ai

kiske marrë me luftë kundër Jehoahazit, atit të tij. Tri herë të mira Joasi e mundi dhe ripushtoi kështu qytetet e Izraelit.

14 Vitin e dytë të Joasit, birit të Jehoahazit, mbret i Izraelit, filloj të mbretërojë Amatsiahu, bir i Joasit, mbret i Judës. **2** Kur filloj të mbretërojë ishte njëzet e pesë vjeç, dhe mbretëroi njëzet e nëntë vjet në Jeruzalem. E éma quhej Jehoadan, ishte nga Jeruzalemi. **3** Ai bëri atë që éshtë e drejtë në sytë e Zotit, por jo si Davidi, ati i tij; bëri gjithçka ashtu siç kishte vepruar Joasi, ati i tij. **4** Megjithatë vendet e larta nuk u hoqën; populli vazhdonte të bënte flijime dhe të digjte temjan në vendet e larta. **5** Sa filloj të ushtrojë një kontroll të repte mbi mbretërinë, ai i vau shërbëtorët e tij që kishin vrarë të atin, mbretin; **6** por nuk vau bïjtë e vrasësve, sipas asaj që éshtë shkruar në librin e ligjit të Moisiut, në të cilin Zoti ka urdhëruar duke thënë: "Etërit nuk do të dënohen me vdekje për bïjtë e tyre, as bïjtë nuk do të vriten për etërit e tyre; secili do të dënohet me vdekje për mëkatin e vet". **7** Ai vau dhjetë mijë Idumej në luginën e Kripës; dhe me luftë pushtoi Selën dhe i vuri emrin Joktheel, që ka mbetur deri më sot. **8** Atëherë Amatsiahu i dërgoi lajmëtarë Joasit, birit të Jehoahazit, birit të Jehut, mbret i Izraelit, për t'i thënë: "Eja, të ndeshemi njeri me tjetrin në betejë". **9** Joasi, mbret i Izraelit, dërgoi t'i thonë Amatsiahus, mbretit të Judës: "Gjembë i Libanit i dërgoi fjalë kredit të Libanit: "Jepi tët bisjë për grua birit tim". Por andej kaloi një kafshë e egër e Libanit dhe e shkeli gjembin. **10** Të ke mundur Edomin dhe zemra jote të ka bërë krenar. Lavdërou megjithatë, por rri në shtëpinë tênde. Pse dëshiron një fatkeqësi, duke marrë më qafë veten dhe Judën bashkë me ty?". **11** Por Amatsiahus nuk e dëgjoi. Kështu Joasi mbret i Izraelit, doli; prandaj ai dhe Amatsiahus, mbret i Judës, u ndeshën njeri me tjetrin në Beth-Shemesh, që ishte pronë e Judës. **12** Juda u mund nga Izraeli, dhe secili prej tyre iku në çadrën e vet. **13** Në Beth-Shemesh Joasi, mbret i Izraelit, kapi Amatsiahus, mbretin e Judës, birin e Joasit, që ishte bir i Ashaziahut. Pastaj shkoi në Jeruzalem ku bëri një të çarë prej katërqind kubitësh në muret e Jeruzalemit, nga porta e Efraimit deri te porta e Qoshes. **14** Gjithashtu mori têrë arin dhe argjendin dhe têrë sendet që ndodheshin në shtëpinë e Zotit dhe në thesaret e shtëpisë sé mbretit, bashkë me njerëzit peng, dhe u kthyte në Samari. **15** Pjesa tjetër e bëmave të Joasit, trimëria e tij dhe si luftoi kundër Amatsiahus mbretit të Judës, a nuk janë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërive të Izraelit? **16** Kështu Joasin e zuri gjumi bashkë me etërit e tij dhe u varros në Samari me mbretërit e Izraelit. Në vend të tij mbretëroi i biri, Jeroboami. **17** Amatsiahu, bir i Joasit dhe mbret i Judës, jetoi edhe pesëmbëdhjetë vjet mbas vdekjes së Joasit, birit të Jehoahazit dhe mbret i Izraelit. **18** Pjesa tjetër e bëmave të Amatsiahus a nuk éshtë e shkruar në librin e Kronikave të mbretërive të Judës? **19** Kundër tij u kurdis një komplot në Jeruzalem dhe ai iku në Lakish; por e ndoqën deri në Lakish, ku e vranë. **20** Pastaj e mbartën me kuaj dhe e varrosën në Jeruzalem bashkë me etërit e tij, ai rindërttoi Elathin dhe ripushtoi Judën. **21** Në vitin e pesëmbëdhjetë të Amatsiahus, birit të Joasit dhe mbret i Judës, filloj të mbretërojë në Samari Jeroboami, bir i Joasit, mbret i Izraelit, dhe e mbajti froni dyzet e një vjet. **24** Ai bëri atë që éshtë e keqe për sytë e Zotit; nuk u largua nga asnjë prej mëkateve të Jeroboamit, birit të Nebatit, që kishte bërë të

kryente mëkate Izraelin. **25** Ai rivendosi kufijtë e Izraelit nga hyrja e Hamathit në detin e Arahahut, sipas fjalës të Zotit, Perëndisë të Izraelit, të shqiptuar nga profeti Jona, birit të Amitait, që ishte nga Gath-Heferi. **26** Në fakt Zoti kishte parë që dëshpërimi i Izraelit ishte shumë i thellë; nuk kishte më as skllevër as të lirë, dhe nuk kishte as edhe një që t'i vinte në ndihmë Izraelit. **27** Zoti nuk kishte thënë akoma të zhdukej emri i Izraelin poshtë qiellit; prandaj e shpëtoi me anë të Jeroboamit, birit të Joasit. **28** Pjesa tjetër e bëmave të Jeroboamit, têrë atë që kreu, trimëria e tij në luftë dhe si i ripushtoi Izraelit Damaskun dhe Hamathin që kishin qenë pronë e Judës, a nuk janë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërvë të Izraelit? **29** Kështu Jeroboamin e zuri gjumi me etërit e tij, mbretërit e Izraelit. Në vend të tij mbretëroi i biri, Zakaria.

15 Në vitin e njëzeteshtatë të Jeroboamit, mbretit të Izraelit, filloj të mbretërojë Azariahu, bir i Amatsiahus dhe mbret i Judës. **2** Ishte gjashtëmbëdhjetë vjeç kur filloj të mbretërojë, dhe mbretëroi pesëdhjetë e dy vjet në Jeruzalem. E éma quhej Jekolah dhe ishte nga Jeruzalemi. **3** Ai bëri atë që éshtë e drejtë në sytë e Zotit, pikërisht ashtu si kishte vepruar i ati, Amatsiahus. **4** Megjithatë vendet e larta nuk u hoqën nga vendi, populli vazhdonte të bënte flijime dhe të digjte temjan në vendet e larta. **5** Pastaj Zoti goditi mbretin, që u bë lebroz deri në ditën e vdekjes së tij dhe banoi në një shtëpi të izoluar; Jothami, bir i mbretit ishte mbikqyrësi i pallatit mbretëror dhe i siguronte drejtësinë popullit të vendit. **6** Pjesa tjetër e bëmave të Azariahus dhe têrë ato që bëri a nuk janë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërvë të Judës? **7** Kështu Azariahus e zuri gjumi me etërit e tij dhe e varrosën bashkë me etërit e tij në qytetin e Davidit. Në vend të tij mbretëroi i biri, Jotham. **8** Vitin e tridhjetëtë të Azariahus, mbretit të Judës, Zakaria, bir i Jeroboamit, filloj të mbretërojë mbi Izraelin në Samari, dhe e mbajti froni gjashë muaj. **9** Ai bëri atë që éshtë e keqe në sytë e Zotit, ashtu si kishin bërrë etërit e tij; nuk u largua nga mëkata e Jeroboamit, birit të Nebatit, që e kishte çuar në mëkat Izraelin. **10** Pastaj Shalumi, bir i Jabeshit, kurdisi një komplot kundër tij, e goditi dhe e vau përpara popullit, dhe mbretëroi në vend të tij. **11** Pjesa tjetër e bëmave të Zakarisë a nuk éshtë shkruar në librin e Kronikave të mbretërvë të Izraelit? **12** Kjo ishte fjala e Zotit që i kishte thënë Jehut: "Bijë e tu do të ulen në froni e Izraelit deri në brezin e katërt". Dhe kështu ndodhi. **13** Shalumi, bir i Jabeshit, filloj të mbretërojë vitin e tridhjetëtë të Uziahut, mbretit të Judës, dhe mbretëroi plot një muaj në Samari. **14** Pastaj Menahemi, bir i Gadit, doli nga Tirtsahu dhe hyri në Samari; në Samaria goditi Shalumin, birin e Jabeshit, e vau dhe mbretëroi në vend të tij. **15** Pjesa tjetër e bëmave të Shalumit dhe komploti që ai kurdisi a nuk janë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërvë të Izraelit? **16** Pastaj Menahemi, duke u nisur nga Tirtsahu, goditi Tifsaħun, têrë ata që gjendeshin aty dhe territorin e tij, sepse nuk i kishin hapur portat; kështu i goditi dhe u çau barkun grave me barrë. **17** Vitin e tridhjetëtë të mbretërisë së Azariahus, mbretit të Judës, Menahemi, bir i Gadit, filloj të mbretërojë mbi Izraelin, dhe e mbajti froni dhjetë vjet në Samari. **18** Ai bëri atë që éshtë e keqe për sytë e Zotit; nuk u largua nga mëkata e Jeroboamit, birit të Nebatit, që e kishte bërrë Izraelin të kryente mëkate. **19** Puli, mbret i Sirisë, erdhë kundër vendit. Atëherë Menahemi i dha Pulit një mijë talenta argjendi me qëllim që ta ndihmonte për ta bërrë më të qëndrueshme mbretërinë në duart e tij. **20** Menahemi bëri që këto

të Holla të paguheshin nga Izraeli, nga të gjithë njerëzit e pasur, në masën pesëdhjetë sikla argjendi për frysë, për t'ia dhënë mbretit të Asirisë. Kështu mbreti i Asirisë u kthye dhe nuk qëndroi në vend. **21** Pjesa tjeter e bëmave të Menahemit dhe tërë ato që bëri a nuk janë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërve të Izraelit? **22** Kështu Menahemini e zuri gjumi me etërit e tij. Në vend të tij mbretëroi i biri, Pekahiu. **23** Në vitin e pesëdhjetë të Azariahut, mbretit të Judës, Pekahiu, bir i Menahemit, fillo i mbretërojë mbi Izraelin në Samari; dhe mbretëroi dy vjet. **24** Ai bëri atë që është e keqe në sytë e Zotit; nuk u largua nga mëkatet e Jeroboamit, birit të Nebatit, që e kishin bërë Izraelin të kryente mëkate. **25** Pastaj Pekahiu, bir i Remaliahut, kapitenit të tij, kurdisi një komplot kundër tij dhe e goditi në Samari, në kullën e pallatit mbretëror, bashkë me Argobin dhe Ariejun, duke pasur me vete pesëdhjetë burra të Galaadit. Ai vraqe dhe mbretëroi në vend të tij. **26** Pjesa tjeter e bëmave të Pekahiahut dhe tërë ato që bëri a nuk janë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërve të Izraelit? **27** Vitin e pesëdhjetë dytë të Azariahut, mbretit të Judës, Pekahiu, bir i Remaliahut, fillo i mbretërojë mbi Izraelin në Samari, dhe mbretëroi njëzet vjet. **28** Ai bëri atë që është e keqe në sytë e Zotit; nuk u largua nga mëkatet e Jeroboamit, birit të Nebatit, që e kishte bërë Izraelin të kryente mëkate. **29** Në kohën e Pekahiahut, mbretit të Izraelit erdhë Tiglath-Pileseri, mbret i Asirisë, dhe pushtoi Ijonin, Abel-Keth-Maakahun, Janoahun, Kedeshin, Hatsorin, GalAADIN, Galilénë dhe tërë vendin e Neftalit; dhe i internoi tërë banorët e tyre në Asiri. **30** Pastaj Hosea, bir i Elahut, kurdisi një komplot kundër Pekahut, birit të Remaliahut, e goditi dhe e vraqe, kështu mbretëroi në vendin e tij, vitin e njëzetë të mbretërimit të Jothamit, birit të Uziahut. **31** Pjesa tjeter e bëmave të Pekahut dhe tërë ato që bëri a nuk janë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërve të Izraelit? **32** Vitin e dytë të mbretërisë së Pekahut, birit të Remaliahut, mbret i Izraelit, fillo i mbretërojë Jothami, bir i Uziahut, mbret i Judës. **33** Kur fillo i mbretërojë ishte njëzet e pesë vjeç, dhe mbajti froni gjashtëmbëdhjetë vjet në Jeruzalem. E éma quhej Jerusha; ishte bijë e Tsadokut. **34** Ai bëri atë që është e drejtë në sytë e Zotit; ashtu si kishte vepruar Uziah, i ati. **35** Megjithatë vendet e larta nuk u hoqën nga vendi; populli vazhdonte të bënte fljime dhe të digjite temjan në vendet e larta. Ai ndërtoi portën e sipërme të shtëpisë të Zotit. **36** Pjesa tjeter e bëmave të Jothmit dhe tërë ato që bëri a nuk janë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërve të Judës? **37** Në atë kohë Zoti dërgoi kundër Judës, Retsinini, mbretin e Sirisë dhe Pekahun, birin e Remaliahut. **38** Kështu Jothamin e zuri gjumi me etërit e tij dhe u varros me ta në qytetin e Davitit, atit të tij. Në vend të tij mbretëroi i biri, Ashazi.

16 Në vitin e shtatëmbëdhjetë të Pekahiahut, birit të Remaliahut, fillo i mbretërojë Ashazi, biri i Jothamit, mbret i Judës. **2** Kur fillo i mbretërojë, Ashazi ishte njëzet vjeç dhe qëndroi në fron gjashtëmbëdhjetë vjet në Jeruzalem. Ai nuk bëri atë që është e drejtë në sytë e Zotit, Perëndisë të tij, ashtu si kishte bëret Davidi, ati i tij; **3** por ndoqi rrugën e mbretërve të Izraelit dhe bëri madje të kalojë nëpër zjarr edhe të birin, sipas riteve të neveritshme të kombeve që Zoti kishte dëbuar para bijve të Izraelit; **4** përveç kësaj bënte fljime dhe digjite temjan në vendet e larta, në kodrat dhe poshtë drurëve që gjelbëronin. **5** Atëherë Retsini, mbret i Sirisë, dhe Pekahiu, bir i Remaliahut, dolën për të luftuar kundër Jeruzalemit; rrëthuan aty Ashazin, por nuk arritin ta mundin. **6** Në atë kohë Retsini, mbret i Sirisë, ripushtoi

Elathin dhe përzuri Judenjtë nga Elathi; kështu Sirët hynë në Elath dhe kanë mbetur atje deri ditën e sotme. **7** Ashazi i dërgoi lajmëtarë Tiglath-Pileserit, mbretit të Asirëve, për t'i thënë: "Unë jam shërbëtori dhe biri yt; dil më çliro nga duart e mbretit të Sirisë dhe të mbretit të Izraelit, që janë ngritur kundër meje". **8** Ashazi mori pastaj argjendin dhe arin që ndodhej në shtëpinë e Zotit dhe në thesaret e pallatit mbretëror dhe ia dërgoi si dhuratë mbretit të Asirisë. **9** Atëherë mbreti i Asirisë e dëgjoj; pastaj mbreti i Asirisë doli kundër Damaskut, e pushtoi dhe internoi banorët e tij në Kir, dhe vraqe Retsinini. **10** Atëherë mbreti Ashaz shkoi në Damask për të takuar Tiglath-Pleserit, mbretin e Asirisë; pasi pa altarin që ishte në Damask, mbreti Ashaz i dërgoi priftit Uria vizatimin dhe modelin e altarit, me gjitha hollësitë për ndërtimin e tij. **11** Kështu prifti Uria ndërtoi një altar, sipas porosive që mbreti Ashaz i kishte dërguar nga Damasku; prifti Uria e ndërtoi para se mbreti Ashaz të kthejë nga Damasku. **12** Kur u kthye nga Damasku, mbreti pa altarin; pastaj mbreti iu afrua altarat dhe ofroi fljime mbi të. **13** Pastaj dogji mbi të olokaustin e tij dhe ofertën e tij ushqimore, derdhi libacionin e tij dhe spërkati mbi altarin gjakun e fljimeve të tij të falenderimit. **14** Sa për altarin prej bronzi që ishte përballë Zotit, e hoqi nga vendi i tij përballë tempullit midis altarat dhe shtëpisë të Zotit dhe e vendosi në veri të altarit. **15** Pastaj mbreti Ashaz urdhëroi priftin Uria dhe i tha: "Bëj që të tymoset mbi altat olokausti i madhi i mëngjesit dhe blatimi ushqimor i mbërëmjes, olokausti i mbretit dhe blatimi i tij ushqimor, olokaustet e tërë popullit të vendit dhe libacionet e tij; dhe do të spërkastë mbi to tërë gjakun e olokausteve dhe tërë gjakun e fljimeve; sa për altarin prej bronzi, do të merrem unë me të". **16** Kështu prifti Uria bëri tërë ato që mbreti Ashaz i kishte urdhëruar. **17** Mbreti Ashaz hoqi gjithashtu panelet nga qerret dhe enët e vogla, hoqi detin nga demat prej bronzi që e mbanin dhe e vendosi mbi një dyshemë prej gurësh. **18** Për shkak të mbretit të Asirisë, ai hoqi portikun e së shtunës, që kishin ndërtuar në tempull, edhe nga shtëpija e Zotit hoqi gjithashtu hyrjen e jashme të mbretit. **19** Pjesa tjeter e bëmave të kryera nga Ashazi a nuk është vallë e shkruar në librin e Kronikave të mbretërve të Judës? **20** Kështu Ashazin e zuri gjumi me etërit e tij dhe u varros me ta në qytetin e Davidit. Në vend të tij mbretëroi i biri, Ezekia.

17 Në vitin e dymbëdhjetë të Ashazit, mbretit të Judës, Hosea, bir i Elahut, fillo i mbretërojë mbi Izraelin dhe e mbajti froni nëntë vjet. **2** Ai bëri atë që është e keqe në sytë e Zotit, por jo si mbretërit e Izraelit që qenë para tij. **3** Shalmaneseri, mbret i Asirisë, doli kundër tij; Hosea u bë kështu shërbëtor i tij dhe i paguante një haraq. **4** Por mbreti i Asirisë zbuloi një komplot te Hosea, sepse kishte dërguar lajmëtarë te So, mbret i Egjiptit dhe nuk i sillte më haraqin mbretit të Asirisë, siç bënte zakonishë çdo vit. Prandaj mbreti i Asirisë e futi në burg dhe e mbante të lidhur. **5** Pastaj mbreti i Asirisë pushtoi tërë vendin, doli kundër Samarisë dhe e rrëthoi gjatë tre vjetve. **6** Në vitin e nëntë të Hoseas, mbreti i Asirisë pushtoi Samarinë, i shpërndigj Izraelitët në Asiri dhe i vendosi në Halah dhe mbi Haborin, lumë i Gozanit, si dhe në qytetet e Medit. **7** Kjo ndodhi sepse bijtë e Izraelit kishin kryer mëkate kundër Zotit, Perëndisë të tyre, që i kishte nxjerrë nga vendi i Egjiptit duke i çliruar nga pushteti i Faraonit, mbretit të Egjiptit, dhe kishin nderuar perëndi të tjera; **8** kështu ata kishin ndjekur zakonet e kombeve që Zoti i kishte dëbuar përparrë bijve të Izraelit dhe ato të futura nga mbretërit e Izraelit. **9** Bijtë e Izraelit kishin kryer gjithashtu në mënyrë të fshehtë kundër

Zotit, Peréndisë tē tyre, gjëra jo tē drejta dhe kishin ndërtuar vende të larta në tē gjitha qytetet e tyre, nga kullat e rojes deri në qytetet e fortifikuara. **10** Kishin ndërtuar pér veten e tyre shtylla tē shenjta dhe Asherime mbi çdo kodër tē lartë dhe poshtë çdo druri gjelbëres; **11** dhe aty, në tërë vendet e larta, kishin djegur temjan, ashtu si kishin bërë kombet që Zoti kishte débuar pérpara tyre, dhe kishin kryer veprime tē liga, duke shkaktuar zemrimin e Zotit; **12** u kishin shërbyer gjithashtu idhujve, pér tē cilët Zoti u pat thënë: "Mos bënì një gjë tē tillë!". **13** Megjithatë Zoti e kishte paralajméruar Izraelin dhe Judén me anë tē të gjithë profetëve dhe tē shikuesve, duke thënë: "Kthehuni prapa nga rrugët tuaja tē këqija dhe respektioni urdhërimet dhe statutet e mia, sipas tërë ligjt që u caktova etërve tuaj dhe që ju dërgova me anë tē shërbëtorëve tē mi, profetëve". **14** Por ata nuk dëgjuan çfarë thuhej dhe u bënë edhe më kokëfortë, si kishin vepruar etërit e tyre, që nuk patën besim tek Zoti, Peréndia i tyre. **15** Dhe hodhën poshtë statutet dhe besëlidhjen që ai kishte lidhur me etërit e tyre dhe paralajmérimet që u kishte dhënë. Prandaj ndoqën gjëra tē kota duke u bërë ata vetë mendjelehtë dhe shkuan pas kombeve që i rrëthonin, që Zoti i kishte ndaluar t'i imitonin. **16** Kështu ata braktisën téré urdhërimet e Zotit, Peréndisë tē tyre; bënë dy viçë prej metali të shkrirë, bënë një Asherah, adhuruan téré ushtrinë e qjellit dhe u vunë në shërbim tē Baalit; **17** kaluan nëpër zjarr bijtë dhe bijat e tyre, praktikan shortarinië, interpretuan shenjat e këqija dhe bënë atë që është e keqe në sytë e Zotit, duke shkaktuar zemrimin e tij. **18** Prandaj Zoti u zemërua shumë me Izraelin dhe e largoi nga prania e tij; mbeti vetëm fisi i Judës. **19** As Juda nuk i respektoi urdhërimet e Zotit, Peréndisë tē tij, por ndoqi zakonet e futura nga Izraeli. **20** Prandaj Zoti hodhi poshtë téré fisin e Izraelit, i poshtëroi dhei i braktisi në duart e cubave, deri sa i përzuri nga prania e tij. **21** Kur ai e shkëputi Izraelin nga shtëpia e Davidit, ata shpallën mbretin Jeroboamin, birin e Nebatit; pastaj Jeroboami e shmangu Izraelin nga rruga e Zotit dhe e bëri tē kryente një mëkat tē madh. **22** Kështu bijtë e Izraelit ndoqën téré mëkatet e kryera prej Jeroboamit dhe nuk u larguan prej tyre, **23** deri sa Zoti e largoi Izraelin nga prania e tij, ashtu si kishte thënë me anë tē tërë profetëve tē tij, shërbëtorëve tē tij; dhe Izraeli u shpërgul kështu me dhunë në vendin e Asirisë, ku ndodhet sot e kësaj dite. **24** Pastaj mbreti i Asirisë solli njerëz nga Babilonia, nga Kuthahu, nga Ava, nga Hamathit dhe nga Sefarvaimi dhe i vendosi në qytetet e Samarisë në vend tē bijve tē Izraelit; kështu ata futën në dorë Samarinë dhe banuan në qytetet e saj. **25** Por në fillim tē ngulimit tē tyre atje, ata nuk kishin frikë nga Zoti; prandaj Zoti dërgoi në mes tē tyre, disa luanë, tē cilët vranë disa banorë. **26** Atëherë i thanë mbretit tē Asirisë: "Njerëzit që ti i ke kaluar dhe vendosur në Samari nuk njohin ligjin e Peréndisë tē vendit; prandaj ai ka dërguar në mes tyre luanë që i vrasin ata, sepse nuk njohin ligjin e Peréndisë tē vendit". **27** Atëherë mbreti i Asirisë dha këtë urdhë, duke thënë: "Bënì që tē kthehet një nga priftérinjtë që keni internuar që andej; ai tē shkojë tē vendoset pranë tyre dhe t'u mësoj ligjin e Peréndisë tē vendit". **28** Kështu një nga priftérinjtë, që ishin internuar nga Samaria, shkoi dhe u vendos në Bethel dhe u mësoi atyre si duhet t'i druheshin Zotit. **29** Megjithatë, tërë këto kombe vazhduan tē bëjnë perënditë e tyre dhe i vendosën në tempujt e vendeve të larta që kishin ndërtuar Samaritanët, çdo komb në qytetin ku banonte. **30** Ata tē Babilonisë bënë Sukoth-Benothin, ata tē Kuthit Nergalin, ata tē Hamathit Ashiman; **31** ata tē Avas bënë Nibhazin dhe Tartakun; dhe ata tē Sefarvaimit i digjnjn bijtë e tyre pér nder

të Adramelekut dhe tē Anamelekut, perëndi tē Sefarvaimit. **32** Ata kishin frikë nga Zoti, por zgjodhën priftérinj tē vendeve të larta tē ardhur nga çdo klasë dhe që ofronin fljimë pér ta në tempujt e vendeve të larta. **33** Kështu ata kishin frikë nga Zoti dhe u shërbën perëndive tē tyre, sipas zakoneve të kombeve nga tē cilat qenë shpërngulur. **34** Edhe sot e kësaj dite vazhdojnë tē ndjekin zakonet e vjetra; nuk kanë frikë nga Zoti dhe nuk veprojnë sipas statuteve dhe urdhërimeve tē tij dhe as sipas ligjeve dhe urdhërimeve që Zoti u kishte dhënë bijve tē Jakobit, tē quajtur prej tij Israël. **35** Me ta në fakt Zoti kishte vendosur dhe u kishte urdhëruar: "Mos kini frikë nga perëndi tē tjera, mos bini përmbyss para tyre, mos u shërbeni dhe mos u ofroni fljime, **36** por kini frikë nga Zoti, që ju bëri tē dilni nga vendi i Egjiptit me fuqi tē madhe dhe me krahun e tij tē shtrirë; para tij bini përmbyss dhe atij i ofroni fljime. **37** Kini kujdes tē zbatoni gjithnjë statutet, dekretet, ligjin dhe urdhërimet që ai shkroi pér ju; por mos kini frikë nga perënditë e tjera. **38** Mos harroni besëlidhjen që kam lidhur me ju dhe mos kini frikë nga perëndi tē tjera; **39** por kini frikë nga Zoti, Peréndia juaj, dhe ai do t'ju çlirojë nga duart e téré armiqve tuaj". **40** Por ata nuk e dëgjuan dhe vazhduan përkundrazi tē ndjekin zakonet e tyre tē lashta. **41** Kështu këto kombe kishin frikë nga Zoti dhe u shërbën idhujve tē tyre. Edhe bijtë e tyre dhe bijtë e bijve tē tyre kanë vazhduar tē veprojnë deri më sot siç kanë vepruar etërit e tyre.

18 Në vitin e tretë tē Hoseas, birit tē Elahut, mbret i Izraelit, fillo i mbretërojë Ezeqia, bir i Ashazit, mbret i Judës. **2** Ishte njëzet e pesë vjet kur fillo i mbretërojë, dhe mbretëroi njëzet e nëntë vjet në Jeruzalem. E éma quhej Abi; ishte bijë e Zakarias. **3** Ai bëri atë që ishte e drejtë në sytë e Zotit, sipas tërë atyre që kishte bërë Davidi, ati i tij. **4** I hoqi nga vendi vendet e larta, bëri copë-copë shtyllat e shenjta, rëzoj Asherahun dhe bëri copë-copë gjarpërin prej bronzi që e pat bërë Moisiu, sepse deri në atë kohë bijtë e Izraelit i kishin ofruar temjan dhe e quajti Nehushtan. **5** Ai pati besim tek Zoti, Peréndia i Izraelit; dhe mbas tij, midis téré mbretërvë tē Judës, nuk pati asnjë si ai, as edhe midis atyre që kishin qenë para tij. **6** Mbeti i lidhur me Zotin, nuk pushoi së ndjekuri gjurmët e tij dhe respektoi urdhërimet që Zoti i kishte dhënë Moisit. **7** Kështu Zoti mbeti pranë tij, dhe atij i dilnih mbarë tē gjitha ndërmarrjet e tij. Ngriti krye kundër mbretit tē Asirisë dhe nuk iu nënshtrua më; **8** mundi Filistejtë deri në Gaza dhe aty ku arrinte territori i tyre, nga kulla e rojes deri në qytetin e fortifikuar. **9** Vitin e katërt tē mbretit Ezeqia, që ishte viti i shtatë i Hoseas, birit tē Elahut, mbret i Izraelit, Shalmaneser, mbret i Asirisë, doli kundër Samarisë dhe e rethoi. **10** Dhe pas tre vjetve e pushtoi; vitin e gjashtë tē Ezeqias, që ishte viti i nëntë i Hoseut, mbretit tē Izraelit, Samaria u pushtua me forcë. **11** Mbreti i Asirisë i shpërguli pastaj Izraelitët në Asiri dhe i vendosi në Halah dhe mbi Haborin, lumë i Gozanit, dhe në qytetet e Medasve, **12** sepse nuk i ishin bindur zërit tē Zotit, Peréndisë tē tyre, dhe kishin shkelur besëlidhjen e tij; téré ato që Moisiu, shërbëtor i Zotit, kishte urdhëruar ata as e kishin dëgjuar, as e kishin vënë në praktikë. **13** Vitin e katërmëbëdhjetë tē mbretit Ezeqia, Senasheribi, mbret i Asirisë, doli kundër téré qyteteve tē fortifikuara tē Judës dhe i pushtoi. **14** Atëherë Ezeqia, mbret i Judës, dërgoi t'i thotë mbretit tē Asirisë në Lakish: "Kam mëkatuar; têrhiqу prej meje dhe kam pér tē pranuar tē gjitha ato që do të më caktosh". Mbreti i Asirisë i caktoi Ezeqias, mbretit tē Judës, treqind talenta argjendi dhe tridhjetë talenta ari. **15**

Kështu Ezekia dha tërë argjendin që gjendej në shtëpinë e Zotit dhe në thesaret e pallatit të mbretit. **16** Në atë kohë Ezekia hoqi nga portat e tempullit të Zotit dha nga shtalkat arin me të cilin Ezekia, mbret i Judës, i kishte veshur dhe ia dha mbretit të Asirisë. **17** Atëherë mbreti i Asirisë i dërgoi Ezekias, nga Lakishi në Jeruzalem, Tartanin, Rabsarisin dhe Rabshakehun me një ushtri të madhe. Ata dolën dhe arritën në Jeruzalem. Kur arritin në Jeruzalem, shkuan **18** Kur thërritën mbretin, u ndalën përballë Eliakimi, bir i Hilkiahut, prefekti i pallatit, Shebna, sekretari, dhe Joahu, bir i Asafit, arkivist. **19** Atëherë Rabshakehun u tha atyre: "Shkoni t'i thoni Ezekias: Kështu thotë i madhi, mbret i Asirisë: Ku e gjen gjithë këtë besim? **20** A mendon vallë që këshilla dhe forca për të bërë lufte janë vetëm fjalë të kota? Te kush ke besim kur ke ngritur krye kundër meje? **21** Ja tani, ti ke besim në përkrahjen e këtij kallami të thyer, që është Egjipti, që çan dorën e atij që mbështetet në të dhe e shpon. I tillë është pikërisht Faraoni, mbreti i Egjiptit, për tërë ata që kanë besim tek ai. **22** Ndofta do të më thoni: "Ne kemi besim tek Zoti, Perëndia ynë". A nuk është, vallë, po ai pér të cilin Ezekia ka hequr vendet e larta dhe altarët, duke i thënë Judës dhe Jeruzalem: "Ju do të adhuroni vetëm përpëra këtij altari në Jeruzalem"? **23** Tani vër një bast me zotërinë tim, mbretin e Asirisë! Unë do të jap dy mijë kuaj, në rast se ti je një gjendje të gjesh kalorësit që u hipin. **24** Si mund ta bësh të têrhiqet qoftë edhe një kapiten të vetëm midis shërbëtorëve më të vegjël të zotërsime? Megjithatë ke besim tek Egjipti për të pasur qerre dhe kalorës. **25** Tani, a kam dalë, vallë, pa Zotin kundër këtij vendi pér ta shkatërruar? Zoti më ka thënë: "Dil kundër këtij vendi dhe shkatërroje". **26** Atëherë Eliakimi, bir i Hilkiahut, Shebna dhe Joashi i thanë Rabshakehet: "Të lutem, folu shërbëtorëve të tu në gjuhën aramaike, se ne e kuptojmë; por mos na fol në gjuhën hebraike, sepse populli që është mbi muret dëgjon". **27** Por Rabshakehu iu përgjigj atyre në këtë mënyrë: "A më ka dërguar vallë zotëria im t'i them këto gjëra zotërsë sate dhe ty, apo më tepër njerëzve që qëndrojnë mbi muret, të dënuar të hanë jashtëqitjet e tyre dhe të pinë shurrën e tyre bashkë me ju?". **28** Atëherë Rabshakehu u ngrit dhe bërtiti me zë të lartë në gjuhën hebraishtë, duke thënë: "Dëgjoni fjalën e të madhit, mbretit të Asirisë! **29** Kështu thotë mbreti: "Mos u mashtroi nga Ezekia, sepse ai nuk mund t'ju shpëtøjë nga duart e mia; **30** të mos ju shtyjë Ezekia të keni besim tek Zoti, duke thënë: Me siguri Zoti do të na çlirojë dhe ky qytet nuk do t'i dorëzohet mbretit të Asirisë". **31** Mos dëgjoni Ezekian, sepse kështu thotë mbreti i Asirisë: "Bëni paqe me mua dhe dorëzohuni në duart e mia, kështu secili do të hajë frutat e vreshtit dëfikut të tij dhe do të pijë ujin e sternës së tij, **32** deri sa të vijë unë dhe t'ju poj në një vend të njashëm me vendin tuaj, një vend që jep grurë dhe verë, një vend që ka bukë dhe vreshta, një vend me ullin, vaj dhe mjaltë; dhe ju do të jeton dhe nuk do të vdisni". Mos dëgjoni fjalët e Ezekias, që kërkon t'ju mashtroi, duke thënë: "Zoti do të na çlirojë". **33** A ka çliruar ndonjë prej perëndive të fiseve vendin e tij nga duart e mbretit të Asirisë? **34** Ku janë perënditë e Hamathit dhe të Arpadit? Ku janë perënditë e Sefarvaimit, të Henas dhe të Ivhut? E kanë çliruar ata vallë Samarinë nga duart e mia? **35** Kush midis tërë perëndive të këtyre vendeve ka çliruar vendin e tij nga duart e mia, që Zoti të çlirojë Jeruzalemin nga duart e mia?". **36** Por populli heshtë dhe nuk u përgjigj as edhe një fjalë, sepse urdhri i mbretit ishte: "Mos i jepni përgjigje". **37** Atëherë Eliakimi, bir i Hilkiahut, prefekt i pallatit, Shebna, sekretari, dhe Joahu, bir

i Asafit, arkivist, shkuan tek Ezekia me rroba të grisura dhe i referuan fjalët e Rabshekahut.

19 Kur mbreti Ezekia dëgjoi këto gjëra, grisë rrobat e tij, u mbulua me një thes dhe hyri në shtëpinë e Zotit. **2** Pastaj dërgoi Eliakimin, prefektin e pallatit, Shebnan, sekretarin, dhe pleqtë e priftërinjve, të mbuluar me thasë, te profeti Isaia, bir i Amotsit. **3** Ata i thanë: "Kështu thotë Ezekia: "Kjo është një ditë ankthi, ndëshkimesh dhe turpi, sepse bijtë janë duke lindur, por nuk ka forcë pér t'i pjellë. **4** Ndofta Zoti, Perëndia yt, ka dëgjuar tërë fjalët e Rabshakehut, që mbreti i Asirisë, zotëria e tij, ka dërguar pér të fyer Perëndinë e gjallë, dhe do ta dënojë pér shkak të fjalëve që Zoti, Perëndia yt, ka dëgjuar. Larto, pra, një lutje pér atë që mbetet akoma"". **5** Kështu shërbëtorët e mbretit Ezekia shkuan tek Isaia. **6** Dhe Isaia u tha atyre: "Këtë do t'i thoni zotërsë suaj: Kështu thotë Zoti: "Mos u tremb nga fjalët që dëgjove, me të cilat shërbëtorët e mbretit të Asirisë më kanë fyer. **7** Ja, unë do të dërgoj mbi të një frymë dhe sa të dëgjojë ndonjë lajm, do të kthehet në vendin e tij; dhe në vendin e tij unë do ta bëj që të bjerë nga shpata""'. **8** Kështu Rabshakehu i kthye dhe e gjeti mbretin e Asirisë që rrethonte Libnahun, sepse kishte mësuar që ai qe nisur nga Lakishi. **9** Por ai mori lajme nga Tirhakahu, mbret i Etiopisë, të cilat thonin: "Ja, ai lëviz i pér të luftuar kundër teje". Atëherë i dërgoi përsëri lajmëtarë Ezekias, duke i thënë: **10** "Do t'i flisi kështu Ezekias, mbretit të Judës, duke i thënë: "Mos e lër që Perëndia yt, tek i cili ke besim, të të mashtrojë duke thënë: Jeruzalemi nuk do të jepet në duart e mbretit të Asirisë. **11** Ja, ti ke dëgjuar atë që mbretërit e Asirisë u kanë bërë tërë vendeve, duke vendosur shkatërrimin e tyre. A do të shpëtoje ti vetëm? **12** A i kanë çliruar, vallë perënditë e kombeve ata që etëri e mi kanë shkatërruar: Gozanin, Haranin, Retsefin dhe bijtë e Edenit që ishin në Telasar? **13** Ku janë mbreti i Hamathit, mbret i Arpadit dhe mbreti i qytetit të Sefarvaimit, të Henas dhe të Ivhut?". **14** Ezekia e mori letrën nga duart e lajmëtarëve dhe e lexoi; pastaj shkoi në shtëpinë e Zotit dhe e shtriu para Zotit. **15** Pastaj Ezekia filloj të lutet para Zotit duke thënë: "O Zot, Perëndia i Izraelit, që uesthë mbi kerubinët, ti je Perëndia, i vërti, i të téra mbretëritë të tokës. Ti ke bërë qjetë dhe tokën". **16** Vër veshin, o Zot, dhe dëgjo; hap sytë, o Zot, dhe shiko! Dëgjo fjalët e Senakeribit, që ka dërguar këtë njeri pér të fyer Perëndinë e gjallë! **17** Është e vërtetë, o Zot, që mbretërit e Asirisë kanë shkatërruar kombet dhe vendet e larta, **18** kanë hedhur në zjarr perënditë e tyre, sepse ato ishin perëndi, por veprë e duarve të njerëzve, dru dhe gur; prandaj i shkatërruan. **19** Por tani, o Zot, na shpëto, të lutem, nga duart e tij, me qëllim që tërë mbretëritë e tokës të dinë që ti vetëm, o Zot, je Perëndia". **20** Atëherë Isaia, bir i Amotsit, dërgoi t'i thotë Ezekias: "Kështu flet Zoti, Perëndi i Izraelit: "Dëgjova lutjen që ti me drejtovë pér Senakeribin, mbretin e Asirisë. **21** Kjo është fjalë që Zoti ka shqiptuar kundër atij: Bija e virgjér e Sionit të përbuz dhe tallet me ty; bija e Jeruzalemit tund kokën prapa teje. **22** Cilin ke fyer dhe poshtëruar? Kundër kujt ke ngritur zérin dhe sytë me arogancë? Kundër të Shenjtit të Izraelit! **23** Me anë të lajmëtarëve të tu ke fyer Zotin dhe ke thënë: "Me morinë e qerreve të mia kam hipur në majë të maleve në skutat e Libanit. Do të rrëzoj kerdat e tij më të larta dhe qiparisat e tij më të bukur; do të arrij në strehimin e tij më të thellë, në pjesën më të harlisur të pylli. **24** Unë kam gërmuar dhe kam pirë ujëra të huaja; me shputën e këmbëve të mia kam tharë tërë lumenjtë e Egjiptit". **25** A nuk ke dëgjuar, vallë, që prej një kohe të gjatë kam përgatitur

këtë gjë dhe prej kohërave të lashta e kam hartuar planin? Dhe tani e solla punën që të ndodhë kjo: që ti t'i katandisësh në një grumbull gërmadhash qytetet e fortifikuar. **26** Prandaj banorët e tyre të cilëve u mungonte forca, ishin tmerruar dhe e kishin humbur torruan; ishin si bari i fushave, si bari i blertë, si bari mbi çatitë, që digjet para se të rritet. **27** Por unë e di se si ulesh, si del dhe si hyn dhe bile tërbimin tênd kundër meje. **28** Me qenë se tërbimi yt kundër meje dhe arroganca jote kanë arritur në veshët e mi, do të të vunazën time në fejzat e hundës, frerin tim te goja, dhe do të të kthej në rrugën nérpët të cilën ke ardhur". **29** Kjo ka për të qenë shenja për ty: Sivjet do të hani atë që rritet vetë, vitin e dytë atë që prodhon ai; por vitin e tretë do të mbillni dhe do të korri, do të mbillni vreshta dhe do të hani frytin e tyre. **30** Pjesa tjetër e bëmave e shtëpisë së Judës që do të shpëtojë, ka për të vazhduar të lëshojë rrënjen poshtë dhe të prodhojë fryte lart. **31** Sepse nga Jeruzalemi ka për të dalë një pakicë dhe nga mali i Sionit ata që kanë shpëtuar. Zelli i Zotit të ushtrive do ta bëjë këtë. **32** Prandaj kështu thotë Zoti për mbretin e Asirisë: "Ai nuk ka për të hyrë në këtë qytet as ka për të hedhur shigjeta, nuk ka për t'i dalë përpara me mburoja as ka për të ndërtuar ndonjë ledh kundër tij. **33** Ai do të kthehet nérpër rrugën që ndoqi kur erdhi dhe nuk ka për të hyrë në këtë qytet, thotë Zoti. **34** Unë do ta mbroj këtë qytet për ta shpëtuar, për dashurinë që kam ndaj vetes dhe për dashurinë e Davidit, shërbëtorit tim". **35** Atë natë ndodhi që engjelli i Zotit doli dhe vrau në kampin e Asirëve njëqind e tetëdhjetë e pesë mijë njerëz; kur njerëzit u ngritën në mëngjes, ja të gjithë ishin bérë kufoma. **36** Atëherë Senakeribi, mbret i Asirisë, ngriti qafrat, u nis e u kthye në shtëpi, dhe mbeti në Ninivë. **37** Dhe ndodhi që, ndërsa ai po adhuronte në shtëpinë e perëndisë së tij Nisrok, bëjtë e tij Adrameleku dhe Sharetseri e vrancë me goditje të shpatës; pastaj u strehuan në vendin e Araratit. Në vend të tij mbretëroi i biri, Esarhadoni.

20 Në ato ditë Ezekia u sémur për vdekje. Atëherë profeti Isaia, bir i Amotsit, shkoi tek ai dhe i tha: "Kështu flet Zoti: "Rregullo shtëpinë tênde, sepse ke për të vdekur dhe nuk ke për tu shérut". **2** Atëherë ai ktheu ftyrrën nga muri dha iu lut Zotit, duke thënë: **3** "Të lutem shumë, o Zoti, mos harro si kam ecur para teje me besnikëri dhe me zemër të pastër, duke bérë atë që eshtë e mirë për sytë e tu". Pastaj Ezekia shpërtheu në vaj. **4** Isaia nuk kishte arritur akoma në oborrin qendror, kur fjala e Zotit iu drejtua, duke i thënë: **5** "Kthehu prapa dhe i thuaj Ezekias, princit të popullit tim: "Kështu flet Zoti, Perëndia i Davidit, atit tênd: Kam dégjuar lutjen tênde dhe kam parë lotët e tu; ja, unë po të shëroj; ditën e tretë do të ngjitesh në shtëpinë e Zotit. **6** Do t'i shtoj pesëmbdhjetë vjet jetës sate, do të të ciliroj ty dhe këtë qytet nga duart e mbretit të Asirisë dhe do ta mbroj këtë qytet për dashurinë që kam ndaj vetes dhe ndaj Davidit, shërbëtorit tim". **7** Pastaj Isaia tha: "Merrni një jaki fiqsh". Kështu ata e morën dhe e vunë mbi ulçerën, dhe mbreti u shërua. **8** Por Ezekia i tha Isaït: Cila eshtë shenja që Zoti do të më shërojë dhe që ditën e tretë do të ngjitem në shtëpinë e Zotit?". **9** Atëherë Isaia iu përgjigji: "Kjo eshtë për ty shenja nga ana e Zotit që Zoti do të plotësojë atë që ka thënë: A déshiron që hieja të shkojë përpara dhjetë shkallëza ose të kthehet prapa dhjetë shkallëza?". **10** Ezekia u përgjigji: "Eshtë lehtë për hijen të shkojë përpara dhjetë shkallëza. Jo! Më mirë hieja të shkojë prapa dhjetë shkallëza". **11** Atëherë profeti Isa i kërkoi ndihmën e Zotit, që bëri hijen të kthehet prapa dhjetë shkallëzat që i kishte zënë në shkallën e Ashazit. **12** Në atë kohë

Berod-Balandani, bir i Baladanit, mbret i Babilonisë, i dërgoi letra dhe një dhuratë Ezekias, sepse kishte dëgjuar që Ezekia kishte qenë i sémurë. **13** Ezekia priti në audience të dërguarit dhe u tregoi têrë shtëpinë e thesarit të tij: argjendin, arin, aromat, vajrat shumë të mira, arsenalin e tij dhe të gjitha gjérat që ndodheshin në magazinat e tij. Nuk pati asgjë në shtëpinë e tij dhe në të gjitha pronat e tij që Ezekia nuk ua tregoi atyre. **14** Atëherë profeti Isaia shkoi te mbreti Ezekia dhe i tha: "Çfarë thanë ata njerëz dhe nga kanë ardhur te ti?". Ezekia iu përgjigji: "Kanë ardhur nga një vend i largët, nga Babilonia". **15** Isaia i tha: "Çfarë kanë parë në shtëpinë tênde?". Ezekia u përgjigji: "Kanë parë të gjitha ato që ka shtëpia ime; u tregova edhe ato gjëra që janë në magazinat e mia". **16** Atëherë Isaia i tha Ezekias: "Dëgio fjalën e Zotit: **17** "Ja, do të vijnë ditët, kur têrë ato që ka shtëpia jote dhe têrë ato që etërit e tu kanë grumbulluar deri më sot, do të çohen në Babiloni; asgjë nuk do të lihet, thotë Zoti. **18** Përveç kësaj, disa nga bijtë e tu, që kanë dalë nga t'i dhe që të kanë lindur, do të bëhen eunukë në pallatin e mbretit të Babilonisë". **19** Ezekia iu përgjigji pastaj Isaia: "Fjala e Zotit që ti ke shqiptuar eshtë e mirë". Në fakt ai mendonte: "A nuk eshtë një gjë e bukur që të ketë paqe dhe siguri gjatë jetës sime?". **20** Pjesa tjetër e bëmave të Ezekias dhe të gjitha trimëritë e tij, ndërtimi i rezervuarit dhe i ujësjellësit, me anën e të cilëve pruri ujin në qytet, a nuk janë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërvëre të Judës? **21** Pastaj Ezekian e zuri gjumi me etërit e tij dhe në vend të tij mbretëroi i biri, Manasi.

21 Manasi ishte dymbëdhjetë vjeç kur filloj të mbretëroj, dhe mbajti froni pesëdhjetë e pesë vjet në Jeruzalem. E éma quhej Eftsbah. **2** Ai bëri atë që ishte e keqe në sytë e Zotit, sipas zakoneve të neveritshme të kombeve që Zoti kishte dëbuar para bijve të Izraelit. **3** Ai rindërtói vende të larta që Ezekia, i ati, kishte shkatërruar; ngriti altarin e Baalit, bëri një Asherah ashtu si kishte bérë Ashabi, mbret i Izraelit; dhe adhuroi têrë ushtrinë e qilljet dhe u vu në shërbim tê tij. **4** Ai ngriti gjithashtu altare në shtëpinë e Zotit, lidhur me të cilën Zoti kishte thënë: "Në Jeruzalem do të vë emrin tim". **5** I ngriti altare têrë ushtrisë së qilljet në dy oborret e shtëpisë të Zotit. **6** Kaloi edhe nérpër zjarr të birin, u muarr me magji dhe shortari dhe u këshillua me mediume dhe magjistarë. Bëri atë që eshtë plotësish e keqe në sytë e Zotit, duke shkaktuar zemërimin e tij. **7** Vuri madje një shëmbëlltyrë të gdhendur të Asherahut, që kishte bérë, në tempull, lidhur me të cilin Zoti i kishte thënë Davidit dhe Salomonit, birit të tij: "Në këtë tempull dhe në Jeruzalem, që kam zgjedhur ndër gjithë fiset e Izraelit, do të vendos emrin tim përfjetë; **8** dhe nuk do të bëj që këmba e Izraelit të endet larg vendit që u kam dhënë etërvë të tyre, me kusht që ata të kujdesen të zbatojnë në praktikë atë që kam urdhëruar dhe gjithë ligjin që Moisiu, shërbëtori im, u ka urdhëruar". **9** Por ata nuk e dégjuan dhe Manasi i shtyu të vepronin më keq se komet që Zoti kishte shkatërruar para bijve të Izraelit. **10** Atëherë Zoti foli me anë të shërbëtorëve të tij, profetëve, duke thënë: **11** "Meqenëse Manasi, mbret i Judës, ka kryer këto gjëra të neveritshme (ka bérë një të keqe më të madhe se ajo që kanë bérë Amorejtë, që ishin para tij, dhe me anë të idhujve të tij e ka bérë edhe Judën të kryejë mëkate), **12** kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit: "Ja, unë do të sjell mbi Jeruzalemin dhe mbi Judën një fatkeqësi të tillë, sa që kushdo që ta dëgjojë do t'i tronditen veshët. **13** Do të zgjas mbi Jeruzalem ripin matës të Samarisë dhe plumbçen e shtëpisë së Ashabit, dhe do ta pastrojë Jeruzalemin si pastrohet një pjatë e cila,

pasi tē jetë pastruar, kthehet përmbyss. 14 Kështu do tē braktis mabetjen e trashëgimisë sime dhe do ta jap nē duart e armiqve tē tyre, dhe ata do tē bëhen preja dhe plaçka e gjithë armiqve tē tyre, 15 sepse kanë bërë atë që është e keqe nē sytë e mi dhe kanë shkaktuar zemërimin tim nga dita që etërit e tyre dolën nga Egjipi i deri më sot". 16 Manasi derdhë gjithashtu shumë gjak tē pafajshëm, duke e mbushur Jeruzalemmin nga njeri skaj nē tjetrin, përvëç mëkatit tē tij që e shtyu Judën tē mëkatojë, duke bërë atë që është e keqe nē sytë e Zotit. 17 Pjesa tjetër e veprave tē Manasit, téré ato që kreu dhe mëkatet që bëri a nuk janë tē shkruara nē librin e Kronikave tē mbretërvë të Judës? 18 Kështu Manasin e zuri gjumi me etërit e tij dhe e varrosën nē kopshtin e pallatit tē tij, nē kopshtin e Uzas. Në vend tē tij mbretëroi i biri, Amoni. 19 Amoni ishte njëzet e dy vjeç kur filloj tē mbretërojë, dhe mbajti fronin dy vjet nē Jeruzalem. E éma quhej Meshulemeth, ishte e bija e Harutsit nga Jotbahu. 20 Ai bëri atë që është e keqe nē sytë e Zotit, ashtu si kishte vepruar i ati, Manasi. 21 Ndoqi plotësisht rrugën e ndjekur nga i ati, u shërbue idhujve tē cilëve u kishte shërbyer i ati dhe i adhuroi. 22 Braktisi Zotin, Perëndinë e etërve tē tij, dhe nuk eci nē rrugën e Zotit. 23 Shërbëtorët e Amonit kurdisën një komplot kundër tij dhe e vranë mbretin nē pallatin e tij. 24 Por populli i vendit vras téré atë që kishin marrë pjesë nē komplot kundër mbretit Amon dhe nē vend tē tij u bë mbret i biri, Josia. 25 Pjesa tjetër e bëmave tē kryera nga Amoni a nuk janë tē shkruara nē librin e Kronikave tē mbretërvë të Judës? 26 aaa add Ai u varros nē varrin e tij, nē kopshtin e Uzas. Në vendin e tij mbretëroi i biri, Josia.

22 Josia ishte tetë vjeç kur filloj tē mbretërojë, dhe mbajti fronin e tij tridhjetë vjet nē Jeruzalem. E éma quhej Jedidah, ishte e bija e Adajahut nga Botskathi. 2 Ai bëri atë që ishte e drejtë nē sytë e Zotit dhe vazhdoi tërësish rrugën e Davidit, atit tē tij, duke mos devijuar as më tē djathtë as më tē majtë. 3 Në vitin e tetëmbëdhjetë tē mbretit Josia, mbreti dërgoi nē shtëpinë e Zotit Shafanin, sekretarin, birin e Atsaliahut, që ishte bir i Meshulamit, duke thënë: 4 "Shko te kryeprifti Hilkiah dhe i thuaj që tē mbledh paratë që kanë sjellë nē shtëpinë e Zotit dhe ato që derëtarët kanë mbedhur nga populli. 5 T'u jepet nē dorë atyre që kryejnë punën, që u është besuar mbikqyrja e shtëpisë tē Zotit; dhe këta t'ua japid punëtorëve që ndodhen nē shtëpinë e Zotit pér tē meremetuar démitimet e tempullit; 6 marangozave, ndërtuesve dhe muratorëve, pér tē blerë lëndën e drurit dhe gurë tē latuar, tē cilat nevojiten pér tē ndreqr tempullin. 7 Por mos kérkon fare llogari pér paratë e dorëzuar nē duart e tyre, sepse ata veprojnë me ndershëmëri". 8 Atëherë kryeprifti Hilkiah i tha Shafanit, sekretarin: "Gjata nē shtëpinë e Zotit librin e ligjit". Hilkiahu ia dha pastaj librin Shafanit që e lexoi. 9 Kështu Shafani, sekretari, shkoi te mbreti pér t'i njoftuar ngjarjen, duke i thënë: "Shërbëtorët e tu kanë mbledhur paratë e gjetura nē tempull dhe i kanë dorëzuar nē duart e atyre që bëjnë punën, tē cilëve u është besuar mbikqyrja e shtëpisë tē Zotit". 10 Shafani, sekretari, i tha gjithashtu mbretit: "Prifti Hilkiah më ka dhënë një libër". Dhe Shafani e lexoi nē prani tē mbretit. 11 Kur mbreti dëgjoi fjalët e ligjit, ai grisi rrobat e tij. 12 Pastaj mbreti urdhëroi priftin Hilkiah, Ahikamin, birin e Shafanit, Agborin, birin e Mikajahut, Shafanin, sekretarin, dhe Asajahun, shërbëtorin e mbretit: 13 "Shkoni dhe konsultohuni me Zotin përi mua pér popullin dhe pér téré Judën, lidhur me fjalët e këtij libri që u gjet; sepse i madh është zemërimi i Zotit kundër nesh, sepse etërit tanë nuk iu bindën fjalëve tē

këtij libri dhe nuk kanë vepruar nē përshtatje me tē gjitha ato që janë shkruar pér ne". 14 Atëherë prifti Hilkiah, Ahikami, Akbori, Shafani dhe Asajahu shkuan te profetesha Huldah, bashkëshorte e Shalumit të Tikvahut, që ishte i biri i Harahsit, ruajtësit të rrobave, (ajo banonte nē Jeruzalem, nē lagjen e dytë) dhe folën me tē. 15 Ajo u përgjigji: "Kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit: njoftojani atij që ju dërgoi tek unë: 16 "Kështu thotë Zoti: Ja, unë do tē sjell një fatkeqësi mbi këtë vend dhe mbi banorët e tij, téré fjalët e librit që mbreti i Judës ka lexuar. 17 sepse ata më kanë braktisur dhe u kanë djegur temjan perëndive tē tjera pér tē më zemëruar me tē gjitha veprat e duarve tē tyre. Prandaj zemërimi im u ndez kundër këtij vendi dhe nuk do tē shuhet". 18 Por mbretit tē Judës, që ju ka dërguar pér t'u konsultuar me Zotin, do t'i thoni kështu: "Kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit, lidhur me fjalët që ti ke dégjuar, 19 sepse zemra jote u mallëngjye dhe ti u pérulle përpara Zotit kur dëgjove atë që kam thënë kundër këtij vendi dhe banorëve tē tij, që do tē bëheshin një dëshpërim dhe një mallkim, dhe grise rrobat dhe qave përpara meje, edhe unë tē dëgjova", tha Zoti. 20 "Prandaj, ja, unë do tē tē bashkoj me etërit e tu dhe ty do tē tē vendosin nē paqe nē varrin tенд; dhe sytë e tu nuk kanë pér tē parë téré tē keqen që unë do t'i sjell këtij vendi"". Dhe ata ia njofuan mbretit këtë mesazh.

23 Atëherë mbreti dërgoi njerëz pér tē mbledhur pranë vetes téré pleqtë e Judës dhe tē Jeruzalemit. 2 Mbreti u ngjitet pastaj nē shtëpinë e Zotit dhe me tē u ngjitet téré njerëzit e Judës, téré banorët e Jeruzalemit, priftërinjtë, profetët dhe téré populli, nga më i madhi deri te më i vogli; dhe ai leksi nē prani tē tyre téré fjalët e librit tē besëlidhjes, që ishte gjetur nē shtëpinë e Zotit. 3 Pastaj mbreti, duke qëndruar më këmbë mbi podium, lidhi një besëlidhje përpara Zotit, duke u zotuar tē ndiqte Zotin, tē respektonte porositë dhe statutet e tij me gjithë zemër dhe me gjithë shpirt, pér tē zbatuar nē praktikë fjalët e kësaj besëlidhje, të shkruara nē atë libër. Téré populli e pranoi besëlidhjen. 4 Mbreti urdhëroi pastaj kryepriftin Hilkiah, priftërinjtë e rangut tē dytë dhe derëtarët tē çonin jashtë tempullit tē Zotit objektet që ishin ndërtuar pér Baalin, pér Asherahun dhe pér ushtrinë e qillit; 5 Ai zhduku gjithashtu priftërinjtë idhujtarë që mbretërit e Judës kishin caktuar pér tē djegur temjan nē vendet e larta tē qyteteve tē Judës e nē rrethinat e Jeruzalemit, dhe ata që i digjinin temjan Baalit, diellit, hënës, shenjave tē zodiakut dhe gjithë ushtrisë së qillit. 6 E çoi Asherahun nga shtëpia e Zotit jashtë Jeruzalemit nē përruan e Kidronit; e dogji pranë përroit Kidron, e bëri hi dhe hirin e tij e hodhi mbi varret e njerëzve tē popullit. 7 Shembi edhe shtëpitë e njerëzve që merreshin me kurvérinë e shenjtë dhe që ndodheshin nē shtëpinë e Zotit, ku gratë endrin çadra pér Asherahun. 8 Solli téré priftërinjtë nga qytetet e Judës dhe përdhosni vendet e larta ku priftërinjtë kishin djegur temjan, nga Geba deri nē Beer-Sheba. Rrëzoj gjithashtu vendet e larta tē portave, që ishin nē hyrje tē portës së Jozueut guvernator i qytetit, që ishin nē tē majtë tē atij që hyn nē portën e qytetit. 9 Megjithatë priftërinjtë e vendeve tē larta nuk iu ngjitet nē altarin e Zotit nē Jeruzalem, por hëngrën bukë tē ndorme nē mes tē vëllezërvë tē tyre. 10 Përvëç kësaj ai përdhosni Tofethin, që ndodhej nē luginën e bijve tē Hinomit, me qëllim që asnjëri tē mos kalonte birin apo bijën e tij nëpër zjarr pér nder tē Molekut. 11 Pastaj ai hoq i kuajt që mbretërit e Judës i kishin kushtuar diellit në hyrje tē shtëpisë tē Zotit, pranë dhomës së eunekut Nethan-Melek, që ndodhej nē oborr; dhe u vuri flakën qerreve tē

diellit. 12 Mbreti shembi altarët që ishin mbi terracën e dhomës së sipërme të Ashazit dhe që mbretërit e Judës kishin ndërtuar, si dhe altarët që Manasi kishte bërë në dy oborret e shtëpisë të Zotit, i bëri copë-copë dhe hodhi pluhurin e tyre në përruan e Kidronit. 13 Mbreti përdhoshi gjithashtu vendet e larta që ishin përballë Jeruzalemit; në jug të malit të korruptimit, që Salomon, mbret i Izraelit, kishte ndërtuar pér Ashtorethin, tē neveritshmin e Sidonitëve, pér Kemoshin, tē neveritshmin e Moabit dhe pér Milkomin, tē neveritshmin e bijve të Amonit. 14 Ai i bëri copë-copë edhe shtyllat e shenjta, rrëzoi Asherimet dhe mbushi vendet e tyre me kocka njerëzore. 15 Rrëzoi gjithashtu altarin që ishte në Bethel dhe vendin e lartë të ndërtuar nga Jeroboami, bir i Nebatit që e kishte bërë Izraelin tē mëkatonte; e dogji vendin e lartë sa e bëri pluhur; dogji edhe Asherahun. 16 Ndërsa Josia po kthehet, pa varrezat që ishin atje mbi mal; atëherë ai dërgoi njerëz që të merrnin kockat nga varrezat dhe i dogji mbi altar, duke e ndotur, sipas fjalës të Zotit, tē shqiptuar nga njeriu i Perëndisë, që kishte paralajmëruar këto gjëra. 17 Pastaj tha: "Çfarë monumenti është ai që po shoh?". Njerëzit e qytetit iu përgjigjën: "Është varri i njeriut të Perëndisë që erdhi nga Juda dhe që shpalli kundër altarat të Bethelit këto gjëra që ti ke bërë". 18 Ai tha: "Léreni; asnjeri tē mos prekë kockat e tij!". Kështu ata i lanë kockat e tij së bashkë me kockat e profetit që kishte ardhur nga Samaria. 19 Josia hoqi gjithashtu tërë tempujt e vendeve të larta që ishin në qytetin e Samarisë dhe që mbretërit e Izraelit kishin ndërtuar pér tē nxitur zemërimin e Zotit. Ai u bëri pikërisht atë që kishte bërë në Bethel. 20 Flloji mbi altarët tërë priftërinjtë e vendeve të larta që ishin aty dhe dogji aty kocka njerëzore. Pastaj u kthye në Jeruzalem. 21 Mbreti i dha tërë popullit këtë urdhë: "Kremtoni Pashkën pér nder të Zotit, Perëndisë tuaj, ashtu siç është shkruar në këtë libër të besëlidhjes". 22 Me siguri një Pashkë e tillë nuk ishte kremluar kështu nga koha e gjyqtarëve që e kishin qeverisur Izraelin, dhe as në tërë kohën e mbretërvë të Izraelit dhe të mbretërvë të Judës. 23 Por në vitin e tetëmbëdhjetë të mbretit Josia kjo Pashkë u kremlua pér nder të Zotit në Jeruzalem. 24 Josia eliminoi edhe mediumët dhe magjistarët, hyjnëtë familjare dhe idhujt, si dhe të gjitha shkeljet e neveritshme që shiheshin në vendin e Judës dhe në Jeruzalem, pér tē zbatuar në praktikë fjalët e ligjit, të shkruara në librin që prifti Hilkiyah kishte gjetur në shtëpinë e Zotit. 25 Para tij nuk pati asnëj mbret që, si ai, t'i ishte kthyer Zotit me gjithë zemër, me gjithë shpirt dhe me gjithë forcën, sipas tërë ligjit të Moisiut; as pas tij nuk ka dalë ndonjë si ai. 26 Megjithatë Zoti nuk e fashiti zemërimin e tij të zjarrtë që e kishte përfshirë kundër Judës, pér shkak të gjithë provokimeve të kryera nga Manasi. 27 Kështu Zoti tha: "Do ta largoj edhe Judën nga prania ime, ashtu si largova Izraelin, dhe do ta flak këtë qytet, Jeruzalemin, që e unë kisha zgjedhur, dhe tempullin pér të cilin kisha thënë: "Aty do të jetë emri im"". 28 Pjesa tjetër e bëmave të Josias dhe tërë ato që ka bërë a nuk janë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërvë të Judës? 29 Gjatë mbretërisë së tij, Faraoni Neko, mbret i Egjiptit, doli kundër mbretit të Asirisë në lumin Eufrat. Mbreti Josia marshoi kundër tij, por Faraoni e vrau në Meghido që në ndeshjen e parë. 30 Atëherë shërbëtorët e tij e çuan tē vdekur mbi një nerre që Meghido deri në Jeruzalem, ku e varrosën në varrin e tij. Pastaj populli i vendit mori Jehoahazin, birin e Josias, e vajosi dhe e bëri mbret në vend të atit të tij. 31 Jehoahazi ishte njëzet e tre vjeç kur filloj tē mbretërojë dhe e mbajti froni tre muaj në Jeruzalem. E éma quhej Hamutal, ishte bija e Jeremias nga Libnahu. 32 Ai bëri atë që është e keqe në

sytë e Zotit, në të gjitha ashtu si kishin vepruar etërit e tij. 33 Faraoni Neko e lidhi me zinxhira në Riblah, në vendin e Hamathit, që tē mos mbretëronte më në Jeruzalem, dhe i imponoi vendit një haraq prej njëqind talentesh argjedh dhe një talent ari. 34 Pastaj Faraoni Neko bëri mbret Eliakimin, birin e Josias, në vend të atit të tij Josia, dhe e ndërrroi emrin e tij në Jehoakimi. Pastaj mori Jehoahazin dhe shkoi në Egjipt, ku vdiq. 35 Jehoakimi i dha Faraonit argjendin dhe arin; por pér tē paguar paratë sipas urdhrit të Faraonit i vuri taksa vendit. Pér tē paguar Faraonit Neko, ai mblodhi argjendin dhe arin nga populli i vendit nga secili në bazë të vlerësimit të pronave të tij. 36 Jehoakimi ishte njëzet e pesë vjeç kur filloj tē mbretërojë dhe mbretëroi njëmbëdhjetë vjet në Jeruzalem. E éma quhej Zebidah, ishte bija e Pedajahut të Rumahut. 37 Ai bëri atë që është e keqe në sytë e Zotit në të gjitha ashtu si kishin vepruar etërit e tij.

24 Gjatë mbretërimit të tij erdhi Nebukadnetsari, mbret i Babilonisë, dhe Jehoakimi u bë shërbëtor i tij pér tre vjet; pastaj ngriti krye kundër tij. 2 Atëherë Zoti dërgoi kundër tij banda Kaldeash, Sirësh, Moabitësh dhe Amonitësh; i dërgoi kundër Judës pér ta shkatërruar, sipas fjalës që Zoti kishte shqiptuar me anë të shërbëtorëve të tij, profetëve. 3 Kjo ndodhi në Judë vetëm me urdhër të Zotit, që donte ta largonte nga prania e tij pér shkak të mëkevave të Manasit, pér të gjitha ato që kishte bërë, 4 por edhe pér shkak të gjakut tē pafajshém të derdhur prej tij, sepse ai e kishte mbushur Jeruzalemin me gjak tē pafajshém. Pér këtë arësye Zoti nuk deshi ta falë. 5 Pjesa tjetër e bëmave të Jehoakimit dhe tërë atë që bëri a nuk janë të shkruara në librin e Kronikave të mbretërvë të Judës? 6 Kështu Jehoakimin e zuri gjumi me etërit e tij dhe në vend tē tij mbretëroi i biri, Jehojakini. 7 Por mbreti i Egjiptit nuk doli më nga vendi i tij, sepse e mbreti i Babilonisë kishte shtënë në dorë tërë ato që ishin pronë e mbretit të Egjiptit, nga përroi i Egjiptit deri në lumin Eufrat. 8 Jehojakini ishte tetëmbëdhjetë vjeç kur filloj tē mbretërojë, dhe mbretëroi tre muaj në Jeruzalem. E éma quhej Nehushta, ishte bija e Elnathanit nga Jeruzalemi. 9 Ai bëri atë që është e keqe në sytë e Zotit, në të gjitha, ashtu si kishte vepruar ati i tij. 10 Në atë kohë shërbëtorët e Nebukadnetsarit, mbretit të Babilonisë, u vërsulën kundër Jeruzalemit dhe qyteti mbeti i rrethuar. 11 Nebukadnetsari, mbret i Babilonisë, arriti para qytetit ndërsa shërbëtorët e tij po e rrerthonin. 12 Atëherë Jehojakini, mbret i Judës, i doli përparrë mbretit të Babilonisë bashkë me nënën e tij, me shërbëtorët, me krerët dhe me eunukët e tij. Kështu mbreti i Babilonisë e bëri rob vitin e tetë tē mbretërimit të tij. 13 Pastaj, ashtu siç e kishte thënë Zoti, mori që andej tërë thesaret e shtëpisë të Zotit dhe thesaret e pallatit mbretëror, i bëri copë-copë të gjitha veglat prej ari që Salomon, mbret i Izraelit, kishte bërë pér tempullin e Zotit. 14 Internoi pastaj tërë Jeruzalemin, tërë krerët, tërë njerëzit trima, gjithsej dhjetë mijë robër, si dhe të gjithë artizanët dhe farkëtarët; mbetën vetëm njerëzit më të varfër të vendit. 15 Kështu ai internoi Jehojakinin në Babiloni; coi gjithashtu në robëri nga Jeruzalemi në Babiloni nënën e mbretit, bashkëshortet e tija, eunukët e tij dhe fisknikët e vendit, 16 gjithë njerëzit e aftë që ishin shtatë mijë veta, artizanët dhe farkëtarët, një mijë veta, tërë njerëzit trima dhe të aftë pér luftë. Mbreti i Babilonisë i internoi në Babiloni. 17 Në vendin e Jehojakinit, mbreti i Babilonisë, bëri mbret Mataniahun, ungjin e tij, të cilin i ndërrroi emrin në Sedekia. 18 Sedekia ishte njëzet e një vjeç kur filloj tē mbretërojë dhe e mbajti froni në Jeruzalem njëmbëdhjetë vjet. E éma quhej Hamutal, ishte bija e

Jeremias nga Libnahu. **19** Ai bëri atë që është e keqe në sytë e Zotit, në të gjitha, ashtu si kishte vepruar Jehoakimi. **20** Kjo ndodhi në Jeruzalem dhe në Judë pér shkak të zemërimit të Zotit, i cili në fund i dëboi nga prania e tij. Më vonë Sedekia ngriti krye kundër mbretit të Babilonisë.

25 Vitin e nëntë të mbretërisë së tij në muajin e dhjetë, më dhjetë të muajit, ndodhi që Nebukadnetsari, mbret i Babilonisë, erdh me gjithë ushtrinë e tij kundër Jeruzalemit, ngriti kampin e tij kundër tij dhe ndërtoi përrreth vepra rethonjëse. **2** Kështu qyteti mbeti i rrethuar deri në vitin e njëmbëdhjetë të mbretit Sedekia. **3** Ditën e nëntë të muajit të katërt, uria ishte aq e madhe në qytet sa që nuk kishte bukë pér popullin e vendit. **4** Atëherë u hap një e çarë në muret e qytetit dhe tërë luftëtarët ikën natën, nhëpërrugën e portës midis dy mureve, që ndodhej pranë kopshit të mbretit, megjithëse Kaldeasit ishin rrëth qytetit. Kështu mbreti mori rrugën e Arabahut. **5** Por ushria e Kaldeasve e ndoqi mbretin dhe e arriti në fushën e Jerikos, ndërsa tërë ushtria e tij shpërndahet larg tij. **6** Kështu ata e zunë mbretin dhe e çuan te mbreti i Babilonisë në Riblah, ku u shqiptua vendimi kundër tij. **7** Vranë pastaj bijtë e Sedekiasë në sytë e tij; pastaj i nxorën sytë Sedekiasë, e lidhën me zinxhira prej bronzi dhe e çuan në Babiloni. **8** Ditën e shtatë të muajit të pestë (ishte viti i nëntëmbëdhjetë i Nebukadnetsarit, mbretit të Babilonisë) arriti në Jeruzalem Nebuzaradani, kapiteni i rojes personale, shërbëtor i mbretit të Babalonisë. **9** Ai dogji shtëpinë e Zotit dhe pallatin mbretëror, i vuri flakën tërë shtëpive të Jeruzalemit, domethënë tërë shtëpive të fisnikëve. **10** Kështu tërë ushtria e Kaldeasve, që ishte me kapitenin e rojeve, shembi muret që rrerthonin Jeruzalemin. **11** Pastaj Nebuzaradani, kapiteni i rojeve, internoi pjesën tjeter të populit që kishte mbetur në qytet, dezertorët që ishin hedhur nga ana e mbretit të Babilonisë dhe ata që mbeten nga turma. **12** Por kapiteni i rojeve la disa nga më të varfërit e vendit të merreshin me punimin e vreshtave dhe të arave. **13** Kaldeasit i bënë copë-copë shtyllat prej bronzi që ishin në shtëpinë e Zotit, qerret dhe detin prej bronzi që ishin në shtëpinë e Zotit, dhe e çuan bronzin në Babiloni. **14** Ata muarrën edhe tiganët, lopatëzat, thikat, kupat dhe të gjitha veglat prej bronzi, që përdoreshin gjatë shërbimit të tempullit. **15** Kapiteni i rojes mori gjithashtu mangallët dhe kupat, ato gjëra që ishin prej ari dhe argjendi të pastër. **16** Sa pér dy shtyllat, detin dhe qerret që Salomoni kishte ndërtuar pér shtëpinë e Zotit, bronzi i tërë këtyre objekteve kishte një peshë që nuk mund të llogaritej. **17** Lartësia e një shtylle ishte tetëmbëdhjetë kubitë; mbi të kishte një kapitel prej bronzi. Lartësia e kapitelit ishte tre kubitë; rrëth e qark kapitelit kishte një rrjetëz dhe disa shegë tërësisht prej bronzi. Shtylla tjetër, me rrjetëzën ishte njëlloj si kjo. **18** Kapiteni i rojes mori Serajahun, kryepriftin, Sofonien, priftin e dytë dhe tre derëtarët. **19** Nga qyteti mori edhe një eunuk që komandonte luftëtarët; pesë nga këshilltarët personalë të mbretit që i gjetën në qytet; sekretarin e komandantit të ushtrisë që rekrutonte popullin e vendit, dhe gjashtëdhjetë veta nga populli i vendit që u gjetën në qytet. **20** Kështu Nebuzaradani, kapiteni i rojes, i mori dhe i çoi te mbreti i Babilonisë në Riblah; **21** dhe mbreti i Babilonisë urdhëroi që të vriten në Riblah, në vendin e Hamathit. Kështu Juda u internua larg vendit të tij. **22** Sa pér popullin që mbeti në vendin e Judës, që e kishte lënë Nebukadnetsari, mbret i Babilonisë, ky vuri në krye të tij Gedaliahun, birin e Ahikamit, që ishte bir i Shafanit. **23** Kur tërë kapitenët e trupave dhe njerëzit e

tre dëgjuan që mbreti i Babilonisë kishte caktuar Gedaliahun si qeveritar, shkuan te Gedaliahu në Mitspah; ata ishin Ishmaeli, bir i Nethaniahut, Johanani, bir i Kareahut, Serajahu, bir i Tanhumethit nga Netofahu, Jaazaniahu, bir i një Maakathitit, së bashkë me njerëzit e tyre. **24** Gedaliahu iu betua atyre dhe njerëzve të tyre, duke thënë: "Mos kini frikë nga shërbëtorët e Kaldeasë; qëndroni në vend, i shërbeni mbretit të Babilonisë dhe do ta ndjeni veten mirë". **25** Por muajin e shtatë, Ishmaeli, bir i Nethaniahut, që ishte bir i Elishamat, nga familia mbretërore, erdh bashkë me dhjetë njerëz; këta goditën dhe vranë Gedaliahun si edhe Judejtë dhe Kaldeasit që ishin me të në Mitspah. **26** Atëherë tërë populli, nga më i vogli deri te më i madhi, dhe kapitenët e trupave u ngritën dhe shkuan në Egjipt, sepse kishin frikë nga Kaldeasit. **27** Në vitin e tridhjetë e shtatë të robërisë së Jehoakinit, mbretit të Judës, në muajin e dymbëdhjetë, ditën e njëzeteshtatë të muajit, Evilmerodaku, mbret i Babilonisë, pikërisht vitin që filloi të mbretërojë, fali Johajakinin, mbretin e Judës, dhe e nxori nga burgu. **28** I foli me dashamirësi dhe i ofroi një fron më të lartë se ata që kishin mbretërit që ishin me të në Babiloni. **29** Kështu Jehoakini ndërroi rrrobat e tij prej të burgosurit dhe hëngri gjithnjë në prani të mbretit pér të gjithë ditët e jetës së tij. **30** Ushqimi i tij ishte siguruar rregullisht nga mbreti, një racion në ditë, pér të gjitha ditët e jetës së tij.

1 i Kronikave

1 Adami, Sethi, Enoshi, **2** Kenani, Mahalaleeli, Jaredi, **3** Enoku, Methusalehu, Lameku, **4** Noeu, Semi, Kami dhe Jafeti. **5** Blijtë e Jafetit ishin Gomeri, Magogu, Madai, Javani, Tubali, Mesheku dhe Tirasi. **6** Blijtë e Gomerit ishin Ashkenazi, Rifathi dhe Togarmahu. **7** Blijtë e Javanit ishin Elishami, Tarshishi, Kitimi dhe Dodanimi. **8** Blijtë e Kamit ishin Kushi, Mitsraimi, Puti dhe Kanaani. **9** Blijtë e Kushit ishin Seba, Havilahu, Sabtahu, Raamahu dhe Sabtekahu. Blijtë e Raamahut ishin Sheba dhe Dedani. **10** Kushit i lindi Nimrodi, që fillo i jetë një njeri i fuqishém mbi tokë. **11** Mitsraimit i lindën: Ludimét, Ananimét, Lehabimét, Naftuhimét, **12** Pathrusimét, Kasluhimét (prej të cilëve dolën Filistejtë) dhe Kaftorimét. **13** Kanaanit i lindi Sidoni, i parëlinduri i tij, dhe Hethi, **14** Gebusejtë, Amorejtë, Girkasjtë, **15** Hivejtë, Arkejtë, Sinejtë, **16** Arvadejtë, Tsemarejtë dhe Hamathjtë. **17** Blijtë e Semit ishin Elami, Asuri, Arpakshadi, Ludi dhe Arami, Uzi, Huli, Getheri dhe Mesheku. **18** Arpakshadit i lindi Shelahu dhe Shelahut i lindi Eberi. **19** Eberit i lindën dy bij: njeri quhej Peleg, sepse në ditët e tij toka u nda, dhe i vëllai quhej Joktan. **20** Joktanit i lindi Almodali, Shelefí, Hatsarmavethi, Jerahu, **21** Hadoram, Uzali, Diklahu, **22** Ebali, Abimaeli, Sheba, **23** Ofiri, Havilahu dhe Jobabi. Të térë këta ishin bijtë e Joktanit. **24** Semi, Arpakshadi, Shelahu, **25** Eberi, Pelegu, Reu, **26** Serugu, Nahori, Terahu, **27** Abrami, që éshjtë Abrahami. **28** Blijtë e Abrahamicit ishin Isaku dhe Ismaeli. **29** Këta janë pasardhësit e tyre: i parëlinduri i Ismaelit ishte Nebajothi; pastaj viniñ Kedari, Abdeeli, Mibsam, **30** Mishma, Dumahu, Masa, Hadadi, Tema, **31** Jeturi, Nafishi dhe Kedemahu. Këta ishin bijtë e Ismaelit. **32** Blijtë e Keturahës, konkubinës së Abrahamicit: ajo lindi Zimramin, Jokshanin, Medarin, Madianin, Ishbakun dhe Shuahun. Blijtë e Jokshanit ishin Sheba dhe Dedani. **33** Blijtë e Madianit ishin Efahu, Eferi, Hanoku, Abidahu dhe Elداahu. Të térë këta ishin bijtë e Keturahut. **34** Abrahamicit i lindi Isaku. Blijtë e Isakut ishin Esau dhe Izraeli. **35** Blijtë e Esaut ishin Elifazi, Reuell, Jeushi, Jalami dhe Korahu. **36** Blijtë e Elifazit ishin Temani, Omari, Tsefoi, Gatami, Kenazi, Timna dhe Amaleku. **37** Blijtë e Reuelit ishin Nahathi, Zerahu, Shamahu dhe Mizahu. **38** Blijtë e Seirit ishin Lotani, Shobali, Tsibeoni, Anahu, Dishoni, Etseri dhe Dishani. **39** Blijtë e Lotanit ishin Hori dhe Hemani; Timna quhej e motra e Lotanit. **40** Blijtë e Shobalit ishin Aliani, Manahathi, Ebali, Shefi dhe Onami. Ajahu dhe Anahu ishin bij të Tsibeonit. **41** Dishoni ishte bir i Anahut. Blijtë e Dishonit ishin Hemdani, Eshbani, Ithrani dhe Kerani. **42** Blijtë e Etserit ishin Bilhani, Zaavani dhe Akani. Blijtë e Dishanit ishin Utsi dhe Arani. **43** Këta janë mbretërit që mbretëruan në vendin e Edomit para se ndonjë mbret të mbretëronte mbi bijtë e Izraelit: Bela, bir i Beorit; emri i qyjetit të tij ishte Dinhabah. **44** Kur vdiq Bela, në vend të tij mbretëroi Jobabi, bir i Zerahut nga Botsrahu. **45** Kur vdiq Jobabi, në vend të tij mbretëroi Hushami nga vendi i Temanitëve. **46** Kur vdiq Hushami, në vend të tij mbretëroi Hadadi, bir i Bedadit, që mundi Madianitët në fushat e Moabit; qyjeti i tij quhej Avith. **47** Kur vdiq Hadadi, në vend të tij mbretëroi Samlahu nga Masre Kahu. **48** Kur vdiq Samlahu, në vend të tij mbretëroi Sauli nga Rehobothi mbi Lum. **49** Kur vdiq Sauli, në vend të tij mbretëroi Baal-Hanani, bir i Akborit. **50** Kur vdiq Baal-Hanani, në vend të tij mbretëroi Hadabi. Emri i qyjetit të tij ishte Pan dhe e shoqja quhej Mehetaobel; ishte bijë e Matredit, që ishte e bija e Mezahabit. **51** Pastaj vdiq Hadabi. Krerët e Edomit ishin: shefi Timnah, shefi

Avh, shefi Jetheth, **52** shefi Oholibamah, shefi Elah, shefi Pinon, **53** shefi Kenaz, shefi Teman, shefi Mibtsar, **54** shefi Magdiel, shefi Iram. Këta ishin shefat e Edomit.

2 Këta genë bijtë e Izraelit: Rubeni, Simeoni, Levi, Juda, Isakari, Zabuloni, **2** Dani, Jozefi, Beniamini, Neftali, Gadi dhe Asheri. **3** Blijtë e Judës ishin Eri, Onani dhe Shelahu; këta të tre i lindi e bija e Shuas, Kananejasia. Eri, i parëlinduri i Judës, ishte i keq në sytë e Zotit, i cili e bëri të vdesë. **4** Tamara, nusja e të birit, i lindi Peretsin dhe Zerahun. Juda pati gjithsej pesë bij. **5** Hetsroni dhe Hamuli ishin bijtë e Peresit. **6** Zimri, Ethan, Hemani, Kalkoli dhe Dara ishin bijtë e Zerahut; gjithsej pesë. **7** I biri i Karmit, Akani, vuri në rrezik Izraelin, duke kryer një shkelje rrëth gjérave të caktuara të zhdukeshin. **8** Ethanit i lindi Arariahu. **9** Blijtë që i lindën Hetsronit quhenj Jerahmeel, Ram dhe Kelubai. **10** Ramit i lindi Aminadabi, Aminadabiti i lindi Nahshoni, princi i bijve të Judës; **11** Nahshonit i lindi Salma; Salmas i lindi Boazi, Boazit i lindi Obedi. **12** Obedit i lindi Isai. **13** Isait i lindi Eliabi, i parëlinduri i tij, Abinadabi i dyti, Shemiahu i treti, **14** Nethaneeli, i katërti, Radai i pesti, **15** Otsemi i gjashti, dhe Davidi i shtati. **16** Motrat e tyre ishin Tserujah dhe Abigail. Abishai, Joabi dhe Asaheli ishin bij të Tserujahës; gjithsej tre. **17** Abigaili lindi Amasan, atë i të cilët ishte Jetheri, Ismaeliti. **18** Kalebi, bir i Hetsronit, pati fëmijë nga gruaja e tij Azubah dhe nga Jeriotha. Blijtë e saj quhenj Jesher, Shobab dhe Ardon. **19** Pas vdekjes së Azabahut, Kaleb i martua me Efrathin që i lindi Hurin. **20** Hurit i lindi Uri dhe Urit i lindi Betsaleeli. **21** Pastaj Hetsronit hyri tek e bija e Makirit, atit të Galaadit, me të cilën që martuar kur ishte shtatëdhjetë vjeç; dhe ajo i lindi Segubin. **22** Segubit i lindi Jairi, të cilin do t'i përkisnin njëzet e tre qytete në vendin e Galaadit. **23** (Geshuri dhe Arami u morën atyre fsharat e Jairit, Kenathin dhe fsharat përreth, gjashëdhjetë qytete). Térë këto ishin pronë e bijve të Makirit, atit të Galaadit. **24** Mbas vdekjes së Hetsronit në Kaleb-Efrathah, Abiah, gruaja e Hetsronit i lindi Ashurin, atin e Tekoas. **25** Blijtë e Jerahmeelit, të parëlindurit të Hetsronit, ishin Rami, i parëlinduri, Bunahu, Oreni, Otsemi dhe Ahijahu. **26** Jerahmeeli pati një grua tjetër, që quhej Atarah, që u bë nëna e Onamit. **27** Blijtë e Ramit, të parëlindurit të Jerahmeelit, genë Maatsi, Jamini dhe Ekeri. **28** Blijtë e Onamit ishin Shamai dhe Jada. Blijtë e Shamait ishin Nadabi dhe Abishuri. **29** Gruaja e Abishurit quhej Abihail dhe i lindi Ahibanin dhe Molidin. **30** Blijtë e Nadabitet ishin Seledi dhe Apaimi. Seledi vdiq pa lénë fëmijë. **31** I biri i Apaimit ishte Ishi; i biri i Ishit ishte Sheshani; i biri i Sheshanit ishte Ahli. **32** Blijtë e Jadait, vëllait të Shamait, ishin Jetheri dhe Jonathan. Jetheri vdiq pa lénë fëmijë. **33** Pelehti dhe Zaza ishin bijtë e Jonathanit. Këta ishin bijtë e Jerahmeelit. **34** Seshani nuk pati djem por vetëm vajza. Por Seshani kishte një skllav egijpas të quajtur Jarha. **35** Seshani e martoi të bijën me Jarhén, skllavin e tij, dhe ajo i lindi Atain. **36** Atait i lindi Nathani dhe Nathanit i lindi Zabadi. **37** Zabadit i lindi Eflali; Eflalit i lindi Obedi; **38** Obedit i lindi Jehu; Jehut i lindi Azariahu; **39** Azariahut i lindi Heletsit; Heletsit i lindi Eleasahu; **40** Eleasahut i lindi Sismai; Sismait i lindi Shallumi; **41** Shallumit i lindi Jekamiahut dhe Jekamiahut i lindi Elishama. **42** Blijtë e Kalebit, vëllait të Jerahmeelit, ishin Mesha, i parëlinduri që ishte ati i Zifit, dhe bijtë e Maresahut, ati i Hebronit. **43** Blijtë e Hebronit ishin Korahu, Tapuahu, Rekemi dhe Shema. **44** Shemas i lindi Rahami, ati i Jorkeamit, dhe Rekemit i lindi Shamai. **45** Shamai pati si djälë Maonin, i cili ishte ati i Beth-Tsurit. **46** Efah, konkubina e Kalebit, i lindi Haranin,

Motsan dhe Gazezin. Haranit i lindi Gazezin. **47** Blijtë e Jahdait ishin Regemi, Jothami, Geshani, Peleti, Efahu dhe Shaafi. **48** Maakah, konkubina e Kalebit, lindi Sheberin dhe Tirhanahun. **49** Ajo lindi Shaafin, atin e Madmanahut, Shevan, atin e Makbenës dhe të Gibeut. Vajza e Kalebit quhej Aksaha. **50** Këta qenë bijtë e Kalebit: i biri i Hurit, të parëlindurit të Efratahut, Shobali, ati i Kirjath-Jearim. **51** Salma, ati i Betlemit, dhe Harefi, ati i Beth-Gaderit. **52** Shobali, ati i Kirjath-Jearim, pati si fëmijë: Haroehin dhe gjysmën e Memuhothit. **53** Familjet e Kirjath-Jearimit ishin Ithrejtë, Puthejtë, Sumatheitë dhe Misharaejetë; prej tyre rrjedhin Tsorathitët dhe Eshtaolitë. **54** Blijtë e Salmës ishin Betlemit dhe Netofathei, Atroth-Beth-Joabi, gjysme e Menatheiye, Tsorejtë, **55** dhe familjet e shkruesve që banonin në Jabets ishin Tiratheitë, Shimeatheitë dhe Sukatheitë. Këta ishin Kenejtë që rrjedhin nga Hamathi, ati i shtëpisë së Rekabit.

3 Këta ishin bijtë e Davidit, që i lindën në Hebron; i parëlinduri ishte Amnoni, nga Ahinoami, Jezreelitja; i dyti ishte Danieli, nga Abigail, Karmelitja; **2** i treti ishte Absalom, bir i Maakahut, e bija e Talmait, mbret i Geshurit; i katërthi ishte Adonijahu, bir i Haghitit; **3** i pesti ishte Shefatihu nga Abitali; i gjashti ishte Ithreami, nga Eglaui, bashkëshortja e tij. **4** Këta të gjashtë i lindën në Hebron. Ai mbretëroi atje shtatë vjet e gjashtë muaj, kurse në Jeruzalem mbretëroi tridhjetë e tre vjet. **5** Këta përkundrazi i lindën në Jeruzalem; Shimea, Shobabi, Nathani dhe Salomon, domethënë katër fëmijë të lindur nga Bath-Sheba, e bija e Amielit. **6** Iшин përvëc tyre Ibhari, Elishama, Elifeleti, **7** Nogahu, Nefugu, Jafia, **8** Elishama, Eliada dhe Elifeleti, gjithsej nëntë. **9** Tërë këta ishin bijtë e Davidit, pa illogaritur bijtë e konkubinate të tij. Tamara ishte motra e tyre. **10** I biri i Salomonit ishte Roboami, bir i të cilët ishte Abijahu, bir i të cilët ishte Asa, bir i të cilët ishte Jozafati, **11** bir i të cilët ishte Joram, bir i të cilët ishte Ahazahu, bir i të cilët ishte Joasi, **12** bir i të cilët ishte Amatsiahu, bir i të cilët ishte Azariahu, bir i të cilët ishte Jothami, **13** bir i të cilët ishte Ashazi, bir i të cilët ishte Ezekia, bir i të cilët ishte Manasi, **14** bir i të cilët ishte Amoni, bir i të cilët ishte Josia. **15** Blijtë e Josias ishin Johnani, i parëlinduri, i dyti Jehojakimi, i treti Sedekia dhe i katërthi Shalumi. **16** Blijtë e Jehojakimit ishin djali i tij Jekoniahu, bir i të cilët ishte Sedekia. **17** Blijtë e Jekoniahut, të të burgosurit, ishin i biri Shealteli, **18** dhe Malkirami, Pedajahu, Shenatsari, Jekamiah, Hoshama dhe Nedabiah. **19** Blijtë e Pedajahut ishin Zorobabeli dhe Shimei. Blijtë e Zorobabelit ishin Meshulami, Hananiahu dhe Shelomith, motra e tyre; **20** pastaj vinin Hashubahu, Oheli, Berekiah, Hasadiahu dhe Jushab-Hasedi, gjithsej pesë. **21** Blijtë e Hananiahut ishin Pelatisahu dhe Jeshajahu, bijtë e Refajahut, bijtë e Arnanit, bijtë e Obadiahut, bijtë e Shekaniahut. **22** Biri i Shakaniahut ishte Shemajahu. Blijtë e Shemajahut ishin Hatushi, Igali, Bariahu, Neraiahu dhe Shafati, gjithsej gjashtë. **23** Blijtë e Neariahut ishin Elioenai, Ezekia dhe Azrikami, gjithsej tre. **24** Blijtë e Elioenait ishin Hodaviahu, Eliashibi, Pelajahu, Akubi, Johanani, Delajahu dhe Anani, gjithsej shtatë.

4 Blijtë e Judës ishin Peretsi, Hetsroni, Karmi, Huri dhe Shobali. **2** Reajahut, birit të Shobalit, i lindën Ahumai dhe Lahadi. Këto ishin familjet e Tsoratheiye; **3** Këta ishin bijtë e atit të Etamit: Jezreeli, Ishma dhe Idbashi; motra e tyre quhej Hatselelponi. **4** Penueli ishte ati i Gedorit; Ezeri ishte ati i Hushahut. Këta ishin bijtë e Hurit, të parëlindurit të Efratahut, atit të Betlemit. **5** Ashuri, ati i Tekoas, pati dy bashkëshorte, Helahën dhe Naarahën. **6** Naaraha i lindi Ahuzamin, Heferin, Tememin dhe Ahashtarin. Këta

ishin bijtë e Naarahës. **7** Blijtë e Helahës ishin Tserethi, Tsohari dhe Ethnani. **8** Kotzit i lindën Anubi, Cobe-Tsobebahu dhe familjet e Aharhelit, birit të Harumit. **9** Jabetsin e nderonin më tepër se vëllezërit; e éma i kishte vënë emrin Jabets, sepse thoshte: "E polla me dhimbje". **10** Jabetsi kérkoi ndihmën e Perëndisë të Izraelit, duke thënë: "Oh, sikur të më bekoje dhe zgjeroje kufijet e mi, dhe dora jote të ishte me mua dhe të më ruante noga e keqja që të mos vuaj!". Dhe Perëndia i dha atë që kishte kérkuar. **11** Kelubit, vëllait të Shulahut, i lindi Mehiti, që ishte ati i Eshtonit. **12** Eshtonit i lindën Beth-Rafa, Paseahu dhe Tehinahu, ati i Ir-Nahashit. Këta ishin burrat e Rehabut. **13** Blijtë e Kenazit ishin Othnieli dhe Serajahu. Blijtë e Othnielit ishin Hathathi, **14** dhe Meonathai prej të cilët i lindi Ofrahu. Serajahut i lindi Joabi, ati i banorëve të lugjnës së artizanëve, sepse ishin artizanë. **15** Blijtë e Kalebit, bir i Jefunehut, ishin Iru, Elahu dhe Naami. Kenazi ishte bir i Elahut. **16** Blijtë e Jehalelelit ishin Zifi, Zifahu, Tiria dhe Asareeli. **17** Blijtë e Ezrahut ishin Jetheri, Meredi, Eferi dhe Jaloni. Bashkëshortja e Meredit i lindi Miriamin, Shamain dhe Ishbahun, atin e Eshtemoas. **18** (Gruaja e tij Jehudijah i lindi Jeredin, atin e Gedorit, Heberin, atin e Sokohit dhe Jekuthielin, atin e Zanoahut). Këta qenë bijtë e Bithiahut, e bijës së Faraonit, që Meredi kishte marrë për grua. **19** Blijtë e gruas së Hodihajut, motër e Nahamit, ishin ati i Keliahut, Garmeui, dhe Eshtemoa, Maakatheu. **20** Blijtë e Shimonit ishin Amoni, Rinahu, Benhamani dhe Tiloni. Blijtë e Ishit ishin Zohethi dhe Ben-Zohethi. **21** Blijtë e Shelahut, birit të Judës, ishin Eri, ati i Lekahut, Laadahu, ati i Mareshahut, dhe familjet e shtëpisë së punonjësve të endjes së lirët të Beth-Ashbeas. **22** Jokimi dhe njerzëja e Kozebës, Joasi dhe Safari, që sunduan në Moab, dhe Jashubi-Lehem. Por këto fakte janë të vjetra. **23** Ata ishin poçarë dhe banonin në Netaim dhe në Gederah; banonin aty bashkë me mbretin dhe ishin në shërbim të tij. **24** Blijtë e Simeonit ishin Jemueli, Jamini, Jaribi, Zerahu dhe Shauli, **25** bir i të cilët ishte Shalumi, bir i të cilët ishte Mibsam, bir i të cilët ishte Mishma. **26** Blijtë e Mishmas ishin i biri Hamuel, bir i të cilët ishte Zakuri, bir i të cilët ishte Shimei. **27** Shimei pati gjashtëmbëdhjetë djem e gjashtë vajza; por vëllezërit e tij nuk patën shumë fëmijë; dhe fisi i tyre nuk u shtrua si ai i bijve të Judës. **28** Ata u vendosën në Beer-Sheba, në Moladah, në Hatsar-Shual, **29** në Bilbah, në Etsem, në Tolad, **30** në Bethuel, në Hormah, në Tsiklag, **31** në Beth-Markaboth, në Hatsar-Susim, në Beth-Biri dhe në Shaaraim. Këto ishin qytetet e tyre, deri në mbretërinë e Davidit. **32** Fshatrat e tyre ishin Etami, Aini, Rimoni, Tokeni dhe Ashani: pesë qytete, **33** si dhe tërë fshatrat që ishin rrëth këtyre qyteteve, deri në Baal. Këto ishin banesat e tyre, dhe ata ruajtën gjenealogjinë e tyre; **34** Meshobabi, Jamleku, Joshahi, bir i Amatsiahut, **35** Joeli dhe Jehu, bir i Joshibiahut, bir i Serajahut, bir i Asielit, **36** Elioneai, Jaakobahu, Jeshohajai, Asajahu, Adieli, Jesimieli dhe Benajahu, **37** Ziza, bir i Shifit, bir i Alonit, bir i Jedajahut, bir i Shimrit, bir i Shemajahut. **38** Këta, që u përmendën në emër, ishin princiçë në familjet e tyre dhe shtëpitë e tyre atërorë u rritën shumë. **39** Shkuan drejt hyrjes së Gedorit deri në perëndim të lugjnës për të kérkuar kullota për kopetë e tyre. **40** Gjetén kullota të bollshme dhe të mira, dhe vendi ishte i gjérë, i qetë, sepse më parë banonin aty pasuesit e Kamit. **41** Ata që u përmendën me emër, në kohën e Ezekias, mbretit të Judës, erdhën dhe i sulmuani çadrat e tyre dhe Menuitët, që gjendeshin aty, dhe i shfarosën krejt deri në ditën e sotme; pastaj u vendosën në vendin e tyre, sepse aty kishte kullota për kopetë e tyre. **42** Pastaj disa prej tyre, pesëqind burra nga bijtë e Simeonit, shkuan në malin Seir të udhëhequr

nga Pelatihu, Nearahu dhe Uzieli, bij tē Ishit. **43** Pastaj ata vranë mbeturinat e Amalekitëve që kishin shpëtar dhe banuar deri ditën e sotme atje.

5 Blijtë e Rubenit, të parëlindurit të Izraelit. Ai ishte me tē vërtetë i parëlinduri, por me qenë se kishte përdhosur shtratin e tē atit, parëbirnia iu dha bijve tē Jozefit, birit tē Izraelit; kështu gjenealogjia nuk jepet në bazë të parëbirnisë. **2** Ndonëse Juda mbizotëroi mbi vëllezërët e tij dhe nga ai rrohi një shef, e drejtë e parëbirnisë i takonte Jozefit. **3** Blijtë e Rubenit, të parëlindurit të Izraelit, ishin Hanoku, Pallu, Hetsroni dhe Karmi. **4** Blijtë e Joelit ishin Shemejahu, bir i tē cilët ishte Gogu, bir i tē cilët ishte Shimei, **5** bir i tē cilët ishte Mikahu, bir i tē cilët ishte Reajahi, bir i tē cilët ishte Baali, **6** bir i tē cilët ishte Beerahu, që u çua në robëri nga Tilgath-Pilneseri, mbret i Asirisë. Ai ishte princ i Rubenitëve. **7** Vëllezërët e tij, sipas familjeve të tyre, ashtu siq janë rreshtuar në gjenealogjinë sipas brezave të tyre, ishin i pari Jejeli, pastaj Zakaria, **8** Bela, bir i Azazit, birit tē Shemas, i cilët ishte bir i Joelit, që banonte në Aroer dhe deri në Nebo dhe në Baal-Meon. **9** Dhe ata u vendosën në perëndim duke arritur deri në fillim të shkretëtirës, nga kjo anë e lumi Eufrat, sepse bagëtia e tyre ishte shumëzuar në vendin e Galaudit. **10** Në kohën e Saulit ata u shpallën luftë Hagarenëve, të cilët i mundën; pastaj u vendosën në çadrat e tyre, të ngritura në térit pjesën në perëndim të Galaudit. **11** Blijtë e Gadit banonin përballë tyre në vendin e Bashanit, deri në Salkah. **12** Joeli ishte i pari i tyre, i dyti ishte Shafami, pastaj vinin Janai dhe Shafati në Bashan. **13** Vëllezërët e tyre, sipas shtëpive atëreorë të tyre, ishin: Mikaeli, Meshulami, Sheba, Jorai, Jakani, Zia dhe Eberi, gjithsej shtatë. **14** Ata ishin bij tē Abihailit, birit tē Hurit, birit tē Jaroahut, birit tē Galaudit, birit tē Mikaelit, birit tē Jesishait, birit tē Jahdos, birit tē Buzit; **15** Ahi, bir i Abdielit, birit tē Gunit, ishte i pari i shtëpisë së tyre prindërore. **16** Ata banonin në Galaad dhe në Bashan, në fshatrat e tij dhe në tē gjitha tokat pér kullotë të Sharonit deri atje ku shtriheshin. **17** Tē gjitha këto toka u regjistruan në listat gjenealogjike të përpiluara në kohën e Jothamit, mbretit të Judës, dhe në kohën e Jeroboamit, mbretit të Izraelit. **18** Blijtë e Rubenit, Gaditët dhe gjysma e fisit të Manasit kishin dyzet e katër mijë e shtatëqind e gjashtëdhjetë njerzë trima, njerzë që mbanin mburoja dhe shpatë, përdornin harkun dhe ishin të stërvitur. **19** Ata u shpallën luftë Hagarenëve, Jeturëve, Nafishëve dhe Nodabëve. **20** Ata u ndihmuani kundër tyre, sepse gjatë betejës i thirrën Perëndisë, që e dégjoi lutjen e tyre, sepse atë kishin pasur besim tek ai; kështu Hagarenët dhe tèrët at që ishin bashkë me ta u dorëzuan në duart e tyre. **21** Pastaj ata muarën bagëtinë e tyre: pesëdhjetë mijë deve, dyqind e pesëdhjetë mijë dele, dy mijë gomarë dhe njëqind mijë njerzë. **22** Në tē vërtetë shumë njerzë ranë tē vrarë, sepse këtë luftë e kishte dashur Perëndia. Ata u vendosën pastaj në vendin e tyre deri sa ranë në robëri. **23** Kështu bijtë e gjysmës së fisit të Manasit banuan në vend; ata u shtrinë nga Bashani deri në Baal-Heron, në Senir dhe në malin Hermon. **24** Këta ishin kërët e shtëpive të tyre atëre: Eferi, Ishi, Elieli, Azrieli, Jeremia, Hodavia dhe Jahdieli, njerzë tē fortë dhe trima, njerzë tē famshëm, kërë tē shtëpive tē tyre atëre. **25** Por ata u treguan jobesnikë ndaj Perëndisë tē etërve të tyre dhe u kurvëruan, duke shkuar pas perëndive tē popujve tē vendit që Perëndia kishte shkatërruar para tyre. **26** Prandaj Perëndia i Izraelit nxiti frymën e Pulin, mbretit të Asirisë, domethënë frymën e Tilgath-Pilniserit, mbretit të Asirisë, që internoi Rubenitet, Gaditët

dhe gjysmën e fisit tē Manasit, dhe i vendosi në Halah, në Habor, në Hara dhe pranë lumit tē Gozanit, ku gjenden edhe sot.

6 Blijtë e Levit ishin Gershomi, Kehathi dhe Merari. **2** Blijtë e Kehathit ishin Amrami, Itshari, Hebronit dhe Uzieli. **3** Blijtë e Amramit ishin Aaroni, Moisiu dhe Miriami. Blijtë e Aaronit ishin Nadabi, Abihu, Eleazar dhe Ithamari. **4** Eleazarit i lindi Finehasi; Finehasit i lindi Abishua; **5** Abihuas i lindi Buki; Buki i lindi Uzi. **6** Uzit i lindi Zerahiah; Zerahiahut i lindi Merajothi; **7** Merajothit i lindi Amariahu; Amariahut i lindi Ahitubi; **8** Ahitubit i lindi Tsadoku; Tsadokut i lindi Ahimaatsi. **9** Ahimaatsit i lindi Azariahu; Azariahut i lindi Johanani. **10** Johananit i lindi Azariahu (ai shërbeu si prift në tempullin që Salomoni ndërtoi në Jeruzalem); **11** Azariahut i lindi Amariahu; Amariahut i lindi Ahitubi; **12** Ahitubit i lindi Tsadoku; Tsadokut i lindi Shalumi; **13** Shalumit i lindi Hilkiahu; Hilkiahut i lindi Azariahu; **14** Azariahut i lindi Serajahu; Serajahut i lindi Jehotsadaku; **15** Jehotsadaku shkoi në mërgim, kur Zoti çoi në robëri Judën dhe Jeruzalem me anë të Nebukadnetsarit. **16** Blijtë e Levit ishin Gershomi, Kehathi dhe Merari. **17** Këta janë emrat e bijve të Gershomit: Libni dhe Shimej. **18** Blijtë e Kehathit ishin Amrami, Itshari, Hebronit dhe Uzieli. **19** Blijtë e Merarit ishin Mahli dhe Mushi. Këto janë familjet e Levit, sipas etërve të tyre. **20** Gershomi pati së djälë Libnin, bir i tē cilët ishte Jahathi, bir i tē cilët ishte Zimahu, **21** bir i tē cilët ishte Joabi, bir i tē cilët ishte Ido, bir i tē cilët ishte Zerahu, bir i tē cilët ishte Jeatherai. **22** Blijtë e Kehathit ishin Aminadabi, bir i tē cilët ishte Koreu, bir i tē cilët ishte Asiri, **23** bir i tē cilët ishte Elkanahu, bir i tē cilët ishte Ebiasaf, bir i tē cilët ishte Asiri, **24** bir i tē cilët ishte Tahathi, bir i tē cilët ishte Uriel, bir i tē cilët ishte Uziahu, bir i tē cilët ishte Shauli. **25** Blijtë e Elkanahut ishin Amasai dhe Ahimothi, **26** bir i tē cilët ishte Elkanah, bir i tē cilët ishte Cofaj, bir i tē cilët ishte Nahathi, **27** bir i tē cilët ishte Eliab, bir i tē cilët ishte Jerohami, bir i tē cilët ishte Elkanahu. **28** Blijtë e Samuelit ishin Joeli, i parëlinduri, dhe Abia, i dyti. **29** Blijtë e Merarit ishin Mahli, bir i tē cilët ishte Libni, bir i tē cilët ishte Shimej, bir i tē cilët ishte Uzahu, **30** bir i tē cilët ishte Shimea, bir i tē cilët ishte Haghiah, bir i tē cilët ishte Asajahu. **31** Këta janë ata që Davidi cakttoi pér shërbimin e këngës në shtëpinë e Zotit, mbasi iu gjet një vend prejheje arkës. **32** Ata ushtruan shërbimin e tyre me këngë përparrë tabernakullit të çadrës së mbledhjes, deri sa Salomoni ndërtoi shtëpinë e Zotit në Jeruzalem; dhe shërbënin sipas rregullores që u ishte caktuar. **33** Këta janë atë që kryein shërbimin dhe këta bijtë e tyre: Nga bijtë e Kehathit ishte Hemani, këngëtarë, bir i Joelit, bir i Samuelit, **34** bir i Elkanahut, bir i Jerohamit, bir i Elielit, bir i Toahut, **35** deri i Tsufit, bir i Elkanahut, bir i Mahathit, bir i Amasait, **36** bir i Elkanahut, bir i Joelit, bir i Azariahut, bir i Sofonias, **37** bir i Tahathit, bir i Asirit, bir i Ebiasafit, bir i Koreut, **38** bir i Itsharit, bir i Kehathit, bir i Levit, bir i Izraelit. **39** Pastaj vinte i vëllai Asaf, që rintre në tē djathtë tē tij; Asafi, bir i Berekiahut, bir i Shimeut, **40** bir i Mikaelit, bir i Baasejahut, bir i Malkijahut, **41** bir i Ethnit, bir i Zerahut, bir i Adajahut, **42** bir i Ethanit, bir i Zimahut, bir i Shimeit, **43** bir i Jahathit, bir i Ghershomit, bir i Levit. **44** Blijtë e Merarit, vëllezërët e tyre, qëndronin në tē majtë dhe ishin Ethsani, bir i Kishit, bir i Abdiut, bir i Mallukut, **45** bir i Hadshabiahut, bir i Amatsiahut, bir i Hilkiahut, **46** bir i Amtsit, bir i Banit, bir i Shemerit, **47** bir i Mahlit, bir i Mushit, bir i Merarit, bir i Levit. **48** Vëllezërët e tyre, Levitët, ishin caktuar pér çdo lloj shërbimi në tabernakullin e shtëpisë së Perëndisë. **49** Por Aaroni dhe bijtë e tij ofronin flajime mbi altarin e olokausteve dhe mbi altarin e temjanit,

duke e bërë gjithë shërbimin në vendin shumë të shenjtë, dhe pér të bërë shlyerjen pér Izraelin, sipas gjithë atyre që kishte urdhëruar Moisiu, shërbëtor i Perëndisë. **50** Këta ishin bijtë e Aaronit: Eleazari, bir i të cilin ishte Finehasi, bir i të cilin ishte Abishua, **51** bir i të cilin ishte Buki, bir i të cilin ishte Uzi, bir i të cilin ishte Zerahiah, **52** bir i të cilin ishte Merajothi, bir i të cilin ishte Amariahu, bir i të cilin ishte Ahitubi, **53** bir i të cilin ishte Tsadoku, bir i të cilin ishte Ahimaatsi. **54** Këto ishin vendet e banesave të tyre, sipas ngulimeve të tyre në territorët e tyre, që iu dhanë me short bijve të Aaronit të familjes së Kehathitëve; **55** atyre iu dha Hebronit në vendin e Judës me tokat pérreth pér të kullotur; **56** por arat e qyteti dhe fshatrat e tij iu dhanë Kalebit, birit të Jefunehut. **57** Bijnë të Aaronit iu dha Hebronit, një ndër qytetet e strehimit, Libnahu me tokat e tij pér kullotë, Jatiri, Eshtemoa me tokat e tij pér kullotë, **58** Hileni me tokat e tij pér kullotë, Debiri me tokat e tij pér kullotë, **59** Ashani me tokat e tij pér kullotë, Beth-Semeshu me tokat e tij pér kullotë. **60** Nga fisi i Beniaminëve morën Gebén me tokat e tij pér kullotë, Alemethin me tokat e tij pér kullotë dhe Anathothin me tokat e tij pér kullotë. Të gjitha qytetet që u ndanë midis familjeve të tyre ishin gjithsej trembëdhjetë. **61** Pjesës jetër të bijve të Kehathit iu dhanë me short dhjetë qytete nga ana e familjes së fisit, që iu morën gjysmës së fisit, domethënë nga gjysma e fisit të Manasit. **62** Bijnë të Gheršomit, sipas familjeve të tyre, iu dhanë trembëdhjetë qytete, që iu morën fisit të Isakar, nga fisi i Asherit, fisit të Neftalit dhe fisit të Manasët në Bashanit. **63** Bijnë të Merarit, sipas familjeve të tyre, iu dhanë me short dyembëdhjetë qytete, që iu morën fisit të Rubenit, fisit të Gadit dhe fisit të Zabulonit. **64** Kështu bijtë e Izraelit u dhanë Levitëve këto qytete bashkë me toket e tyre pér kullotë. **65** Ata ua dhanë me short këto qytete, që janë përmëndur me emrin dhe që u janë marrë fisit të bijve të Judës, fisit të bijve të Simeonit dhe fisit të bijve të Beniaminit. **66** Disa familje të bijve të Kehathit patën qytete në territorin që iu caktua atyre dhe që u morën nga fisi i Efraimit. **67** Ata u dhanë atyre edhe Sikemin, një ndër qytetet e strehimit, me tokat e tij pér kullotë në krahinën malore të Efraimit, dhe Ghezerin me tokat e tij pér kullotë, **68** Jokmeamin me tokat e tij pér kullotë, Beth-Horonin me tokat e tij pér kullotë, **69** Ajalonin me tokat e tij pér kullotë, Gath-Rimonin me tokat e tij pér kullotë. **70** Dhe nga gjysma e fisit të Manasit, Anerin me tokat e tij pér kullotë, Bileamin me tokat e tij pér kullotë iu dha pjesës jetër së familjes së bijve të Kehathit. **71** Bijnë të Gheršonit iu dhanë, duke i marrë nga familja e gjysmës së fisit të Manasit, Golanin në Bashan me tokat e tij pér kullotë dhe Ashtarothin me tokat e tij pér kullotë. **72** Nga fisi i Isakarit: Kedeshi me tokat e tij pér kullotë, Daberathi me tokat e tij pér kullotë, **73** Ramothi me tokat e tij pér kullotë dhe Anemi me tokat e tij pér kullotë. **74** Nga fisi i Asherit: Mashalin me tokat e tij pér kullotë, Abdonin me tokat e tij pér kullotë, **75** Hukokun me tokat e tij pér kullotë dhe Rehobin me tokat e tij pér kullotë. **76** Nga fisi i Neftalit: Kedeshin në Galile me tokat e tij pér kullotë, Hamonin me tokat e tij pér kullotë dhe Kirjathaimin me tokat e tij pér kullotë. **77** Bijnë të tjerë të Merarit iu dhanë, nga fisi i Zabulonit, Rimonin me tokat e tij pér kullotë dhe Taborin me tokat e tij pér kullotë. **78** Matanë Jordanit, pranë Jerikos, në lindje të Jordanit, nga fisi i Rubenit: Betserin në shkretëtirë me tokat e tij pér kullotë dhe Jahatsahu me tokat e tij pér kullotë, **79** Kedemothi me tokat e tij pér kullotë dhe Mefaathi me tokat e tij pér kullotë. **80** Nga fisi i Gadit: Ramothi në Galaad me tokat e tij pér kullotë, Mahanbim me tokat e tij pér kullotë, **81**

Heshboni me tokat e tij pér kullotë dhe Jazeri me tokat e tij pér kullotë.

7 Tola, Puvahu, Jashubi, dhe Shimroni, gjithsej katër, ishin bijtë e Isakarit. **2** Biftë e Tolit ishin Uzi, Refajahu, Jerieli, Jahmai, Jibsami dhe Shemueli, të parët e shtëpive të tyre atërorë. Biftë e Tolit ishin njerëz të fortë dhe trima në brezat e tyre, numri i tyre, në kohën e Davidit, arriti në njëzet e dy mijë e gjashtëqind veta. **3** Biri i Uzit ishte Izrahiahu, bijtë e Izrahiahu ishin Mikaeli, Obadiahu, Joeli dhe Ishiahu; që të pesë ishin të parë. **4** Kishin me vete, sipas brezave të tyre dhe në bazë të shtëpive atërorë ushtri gati pér luftë dhe që arrinte në tridhjetë e gjashtë mijë ushtarë, sepse kishin një numër të madh bashkëshortesh dhe fëmijësh. **5** Vëllezërit e tyre, që u përkisnin të gjitha familjeve të ndryshme të Isakarit dhe që ishin regjistruar në gjenealogjinë e tyre, ishin gjithsej tetëdhjetë e gjashtë mijë njerëz të fortë dhe trima. **6** Biftë e Beniaminit ishin Belahu, Bekerri dhe Jediaeli, gjithsej tre. **7** Biftë e Belahut ishin Etsboni, Uzi, Uzieli, Jerimothi dhe Iri, pesë të parë të shtëpive të tyre atërorë, njerëz të fortë dhe trima dhe ishin të regjistruar në gjenealogjitetë në një numër prej njëzet e dy mijë e tridhjetë e katër vetash. **8** Biftë e Bekerit ishin Zemirahu, Joashi, Eliezeri, Elioneai, Omri, Jeremothi, Abijahu, Anathothi dhe Alemethi. Të gjithë këta ishin bijtë e Bekerit; **9** Ata ishin të regjistruar në gjenealogjitetë sipas brezave të tyre, si të parë të shtëpive të tyre atërorë, njerëz të fortë dhe trima, gjithsej njëzet mijë e dyqind veta. **10** Biri i Jediaelit ishte Bilhani. Biftë e Bilhanit ishin Jeushi, Beniamini, Ehudi, Kenaanahu, Zethani, Tarshishi dhe Ahishahari. **11** Tërë këta ishin bijtë e Jediaelit, të parë të shtëpive të tyre atërorë, njerëz të fortë dhe trima, gjithsej njëzet mijë e dyqind veta. **12** Shupimi dhe Hupimi ishin bijtë Irit; Hushimi ishte bir i Aherit. **13** Biftë e Neftalit ishin Jahtsiei, Guni, Jetseri, Shalumi, bijtë e Bilhahut. **14** Biftë e Manasit ishin Asrieli, që konkubina e tij siriane i lindi bashkë me Makirin, atin e Galaadit; **15** Makiri mori një grua pér Hupimin dhe Shupimin; emri i motrës së tij ishte Maakah dhe emri i së dytës ishte Zelofehad; Zelofehad lindi vetëm vajza. **16** (Maakah, gruaja e Makirit, lindi një djalë, të cilin i vuri emrin Peresh; vëllai i tij përkundrazi quhej Sheresh dhe bijtë e tij Ulam dhe Rekem. **17** Bedani qe bir i Ulamit. Këta genë bijtë e Galaadit, birit të Makirit, bir i Manasit. **18** Motra e tij Hamolekethi lindi Ishodin, Ablezerin dhe Mahlahun. **19** Biftë e Shemidas ishin Ahiani, Shekemi, Likhi dhe Aniami. **20** Biftë e Efraimit ishin Shuthelahu, bir i të cilin ishte Beredi, bir i të cilin ishte Tahathi, bir i të cilin ishte Eladahu, bir i të cilin ishte Tahathi, **21** bir i të cilin ishte Zabadi, bijtë i të cilin ishte Shuthekahu, Ezeri, Eleadi, që u vranë nga njerëzit e Gathit, të lindur në vend, sepse kishin dalë pér të plaçkitur bagëtinë e tyre. **22** Ati i tyre Efraim i quai pér një kohë të gjatë dhe vëllezërit e tij erdhën pér ta ngushëlluar. **23** Pastaj hyri te bashkëshortja e tij, që mbeti me barrë dhe i lindi një djalë; dhe ai e quajti Beriah, sepse shtëpia e tij ishte goditur nga fatkeqësia. **24** Ai pati si vajzë Sheerahën që ndërtoi Beth-Horonin e poshtëm dhe të sipërm si edhe Uzen-Sheerahun. **25** I biri ishte Refahu, bashkë me Rescefin, i cili pati si djalë Telahun, që pati si bir Tahanin, **26** bir i të cilin ishte Ladani, bir i të cilin ishte Amihudi, bir i të cilin ishte Elishami, **27** bir i të cilin ishte Nuni, bir i të cilin ishte Jozueu. **28** Pronat dhe banesat e tyre ishin Betheli dhe fshatrat e tij pérreth: në lindje Naarani, në perëndim Gezeri me fshatrat e tij pérreth dhe Sikemi me fshatrat e tij pérreth deri në Gaza me fshatrat e tij pérreth. **29** Gjatë kufijve të Manasit ishin:

Beth-Sheani me fshatrat e tij pérreth, Taanaku me fshatrat e tij pérreth, Megidou me fshatrat e tij pérreth dhe Dor me fshatrat e tij pérreth. Në këto vende banuan bijtë e Jozefit, birit të Izraelit. **30** Bijtë e Asherit ishin Jimnahu, Ishvahu, Ishvi, Beriah dhe motra e tyre Serah. **31** Bijtë e Beriahut ishin Heberi dhe Malkeli, që ishte ati i Birzavithit. **32** Heberit i lindi Jafleti, Shomeri, Hothami dhe motra e tyre Shua. **33** Bijtë e Jafletit ishin Pasaku, Bimhalhi dhe Ashvathi. Këta ishin bijtë e Jefletit. **34** Bijtë e Shemerit ishin Ahi, Rohagahu, Jebuhahu dhe Arami. **35** Bijtë e vëllait të tij Helem ishin Tsafahu, Imna, Sheleshi dhe Amali. **36** Bijtë e Tsafahut ishin Suahu, Harmeferi, Shuali, Beri, Imrahu, **37** Betseri, Hodi, Shama, Shilshahu, Jithrani dhe Beera. **38** Bijtë e Jetherit ishin Jefuneu, Pispahu dhe Ara. **39** Bijtë e Ula ishin Arahu, Anieli dhe Ritsa. **40** Tërë këta ishin bijtë e Aserit, të parët e shtëpive të tyre atërore, njerëz të zgjedhur, të fortë dhe trima, të parë midis princëve. Ata ishin të regjistruar sipas gjenealogjisë në shërbimin ushtarak për të shkuar në luftë; numri i tyre arrinte në njëzet e gjashtë mijë veta.

8 Beniaminit i lindi Balahu, djali i tij i parë, Ashbeli, i dyti, Anbarahu, i treti, **2** Nohahu, i katërti dhe Rafa i pesti. **3** Bijtë e Belahut ishin Adari, Gheri, Abihudi, **4** Abishua, Naamani, Ahoahu, **5** Ghera, Sheufani dhe Hurami. **6** Këta ishin bijtë e Ehudit (që ishin të parët e shtëpive atërore të banorëve të Gebës që u internuan në Manahath): **7** Naamani, Ahijahu dhe Ghera, që i internoi; atij i lindën Uza dhe Ahihudhi. **8** Shaharaimit i lindën fëmijë në tokën e Moabit, mbasi u nda nga bashkëshortja e tij, **9** lindi Jobabi, Tsibia, Mesha, Malkami, **10** Jeutsi, Shakia dhe Mirmah. Këta ishin bijtë e tij, të parët e shtëpive të tyre atërore. **11** Nga Hushimi lindën Abitubi dhe Elpaali. **12** Bijtë e Elpaalit ishin Eberi, Mishami, Shemedi, që ndërtoi Onon, Lodin dhe fshatrat pérreth, **13** Beria dhe Shema, që ishin të parët e shtëpive atërore të banorëve të Ajalonit dhe që i bënë të ikin me vrap banorët e Gathit. **14** Ahio, Shashaku, Jeremothi, **15** Zebadiahu, Aradi, Ederi, **16** Mikaeli, Ishpahu, Joha ishin bijtë e Beriahut. **17** Zebadiahu, Meshulami, Hizki, Heberi, **18** Ishmerai, Jizliahu dhe Jobabi ishin bijtë e Elpaalit, **19** Jakimi, Zikri, Zabdi, **20** Elianai, Tsilethaj, Elieli, **21** Adajahu, Berajahu dhe Shimrath i ishin bijtë e Shimeit. **22** Ishpani, Eberi, Elieli, **23** Abdoni, Zikri, Hanani, **24** Hananiahu, Elami, Anthothijahu, **25** Ifdejahu dhe Penueli ishin bijtë e Shashakut. **26** Shamshera, Shehariahu, Athaliahu, **27** Jaareshiahu, Elijahu dhe Zikri ishin bijtë e Jerohamit. **28** Këta ishin të parët më të rëndësishëm të shtëpive atërore në brezat e tyre; ata banonin në Jeruzalem. **29** I ati i Gabaonit banonte në Gabaon dhe gruaja e tij quhej Maakah. **30** I parëlindu i tij ishte Abdoni; pastaj i lindën Tsuri, Kishi, Baali dhe Nadabi, **31** Gedori, Ahio, Zekeri, **32** dhe Miklohi të cilët i lindi Shimeahu. Edhe këta banuan përballë vëllezërvë të tyre në Jeruzalem bashkë me vëllezërit e tyre. **33** Nerit i lindi Kishi; Kishit i lindi Sauli, Saulit i lindi Jonathani, Malkishua, Abinadabi dhe Eshbaali. **34** I biri i Jonathanit ishte Merib-Baali. Merib-Baalit i lindi Mikahu. **35** Bijtë e Mikahut ishin Pitoni, Meleku, Taarea dhe Ashazi. **36** Ashazit i lindi Jeoadahu; Jeoadahut i lindën Amekethi, Azmavethi dhe Zimri; Zimrit i lindi Motsa. **37** Motsas i lindi Binea, bir i të cilët ishte Rafahu, bir i të cilët ishte Eleasahu, bir i të cilët ishte Atseli. **38** Atseli pati gjashtë bij, emrat e të cilëve ishin: Azrikam, Bokeru, Ishmael, Sheariah, Obadiah dhe Hanan. Tërë këta ishin bij të Atselit. **39** Bijtë e Eshekut, vëllait të tij, ishin Ulami, djali i parë, Jeushi i dyti, dhe Elifeleti, i treti. **40** Bijtë e Ulamat ishin njerëz të fortë dhe trima, harktarë të mirë; ata patën shumë bij e nipër, njëqind e pesëdhjetë. Tërë këta ishin trashëgimtarë të Beniaminit.

9 Kështu tërë Izraelitët u regjistruan sipas gjenealogjive dhe u shkruan në librin e mbretërvë të Izraelit. Por Juda u internua në Babiloni për shkak të mosbesnikërisë së tij. **2** Tani banorët e parë që u vendosën rishtas në pronat e tyre, në qytetet e tyre, ishin Izraelitët, priftërinj, Levitë dhe Nethinej. **3** Në Jeruzalem u vendosën disa nga bijtë e Judës, nga bijtë e Beniaminit dhe nga bijtë e Efraimit dhe të Manasit: **4** Uthai, bir i Amihudit, bir i Omrit, bir i Imrit, bir i Banit nga pasardhësit e Peretsit, birit të Judës. **5** Nga Shilonitët: Asajahu, djali i parë dë bijtë e tij. **6** Nga bijtë e Zerahut: Jeueli dë vëllezërit e tij, gjithsej gjashtëqind e nëntëdhjetë veta. **7** Nga bijtë e Beniaminit: Salu, bir i Meshulamit, birit të Hodavias, birit të Hasenahit; **8** Ibnejahu, bir i Jerohamit, Elahu, bir i Uzit, birit të Mikrit, dhe Meshulamit, bir i Shefatihut, birit të Reuelit, që ishte bir i Ibnijahut; **9** vëllezërit e tyre, sipas brezave të tyre, ishin nëntëqind e pesëdhjetë e gjashtë veta. Tërë këta ishin të parë të një shtëpie atërore në shtëpitë e tyre atërore. **10** Nga priftërinjtë: Jedajahu, Jehojaribi dhe Jakini, **11** Azariahu, bir i Hilkiyahut, bir i Meshullamit, bir i Tsadokut, bir i Merajothit, bir i Ahitubit, që ishte oficer në krye të shtëpisë së Perëndisë, **12** Adajahu, bir i Jerohamit, bir i Pashurit, bir i Malkijahut; Maasi, bir i Adielit, bir i Jahzerahut, bir i Meshulamit, bir i Meshillemitit, bir i Imerit; **13** dë vëllezërit e tyre të parë të shtëpive të tyre atërore, një mijë e shtatëqind e gjashtëdhjetë veta, njerëz shumë të shkathët në shërbim të shtëpisë së Perëndisë. **14** Nga Levitët: Shemajahu, bir i Hasshubit, bir i Azrikamit, bir i Hashabiahut, të bijve të Merarit; **15** Bakbakari, Hereshi, Galali, Mataniahu, bir i Mikahut, bir i Zikrit, bir i Asafit; **16** Obadiahu, bir i Shemajahut, bir i Galalit, bir i Jeduthunit; Berakiahu, bir i Asas, bir i Elkanahut, që banonte në fshatrat e Netofathitëve. **17** Derëtarët ishin Shallumi, Akubi, Talmoni, Ahimani dhe vëllezërit e tyre; Shalumi ishte i pari i tyre. **18** Ata kanë mbetur deri tani derëtarë të kampit të bijve të Levit në portën e mbretit, në drejtim të lindjes. **19** Shalumi, bir i Koreut, bir i Ebiasafit, bir i Korahut, dhe vëllezërit e tij, Korahitet, nga shtëpia e atit të tij, ishin të ngarkuar me punën e shërbimit, si derëtarë të tabernakullit; etërit e tyre ishin caktuar në kampin e Zotit si derëtarë. **20** Finehasi, bir i Eleazarit, kishte genë në të kaluarën i pari i tyre; dhe Zotit ishte me të. **21** Zakaria, bir i Meshleheimahut, ishte derëtar në hyrjen e çadërsë së mbledhjeve. **22** Tërë ata që u zgjodhën si derëtarë ishin dyqind e dymbëdhjetë veta; ata ishin të regjistruar sipas gjenealogjive në fshatrat e tyre. Davidin dhe Samuelin shikuesi i kishte vendosur në zyrën e tyre. **23** Ata dë bijtë e tyre mbanin përgjegjësinë e ruajtjes së portave të shtëpisë së Zotit, domethënë të shtëpisë së tabernakullit, si derëtarë. **24** Kishte derëtarë në të katër pikat e horizontit: në lindje, në perëndim, në veri dhe në jug. **25** Vëllezërit e tyre, që banonin në fshatrat e tyre, duhet të vixin herë pas here për të qëndruar me ta shtatë ditë, **26** sepse katër derëtarët kresorë, që ishin Levitë, ishin gjithnjë në detyrë. Ata merreshin gjithashtu me mbikqyrjen e dhomave dhe të thesarëve të shtëpisë së Perëndisë; **27** banonin në afersët e shtëpisë së Perëndisë, sepse atyre u ishte besuar ruajtja e saj, si dhe hapja e saj çdo mëngjes. **28** Disa prej tyre ishin përgjegjës për objektet që përdoreshin në shërbimin e tempullit, dë atë i numëronin kur i çonin brenda dhe kur i çonin jashtë. **29** Të tjerë përkundrazi ishin ngarkuar me ruajtjen e mobiljeve, të gjithë veglave, të majës së miellit, të verës, të vajit, të temjanit dhe të aromave. **30** Disa bij të

priftërinje përgatisnin melhemin e aromave. **31** Matithiah, një prej Levitëve, i parëlinduri i Shalumit, Korahiti, ishte përgjegjës për gjérat që gatuheshin në tigane. **32** Disa nga vëllezërit e tyre midis Kehathitëve ishin të ngarkuar përkundrazi të përgatisnin çdo të shtunë bukët dhe paraqitjes. **33** Këta ishin këngëtarë, të parë të shtëpive atëreore të Levitëve, që banonin në dhomat e tempullit; ata ishin të përjashtuar nga çdo shërbim tjetër, sepse ishin të zënë ditë e natë me punën e tyre. **34** Këta ishin të parët e shtëpive atëreore të Levitëve, të parë sipas brezave të tyre; ata banonin në Jeruzalem. **35** Në Gabaon banonin Jejell, ati i Gabaonit, gruaja e të cilët quhej Maakah. **36** I parëlinduri i tij ishte Abdoni, pastaj erdhën Tsuri, Kishi, Baali, Neri, Nadabi, **37** Gedori, Ahio, Zakaria dhe Miklothi. **38** Miklothit i lindi Shimeami. Edhe këta banonin përballë vëllezërvë të tyre në Jeruzalem së bashku me vëllezërit e tyre. **39** Nerit i lindi Kishi, Kishit i lindi Sauli dhe Saulit i lindën Jonathan, Malkishua, Abinadabi dhe Eshbaali. **40** Biri i Jonathanit ishte Merib-Baali dhe Merib-Baalit i lindi Mikahu. **41** Bjtë e Mikahut ishin Pitoni, Meleku, Tahrea dhe Ashazi. **42** Ashazit i lindi Jarahu; Jarahut i lindën Alemethi, Azmavethi dhe Zimri, Zimrit i lindi Motsa. **43** Motsas i lindi Binea, bir i të cilët ishte Refaihu, bir i të cilët ishte Eleasahu, bir i të cilët ishte Atseli. **44** Atseli pati qjashtë djem, dhe këta ishin emrat e tyre: Azriksani, Bokeru, Ismaeli, Sheariahu, Obadiahu dhe Hanani. Këta qenë bijtë e Atselit.

10 Filistejtë luftuan kundër Izraelit dhe Izraelitët ikën me vrap para Filistejeve dhe ranë të vrarë në malin Gilboa. **2** Filistejtë ndoqën nga afër Saulin dhe bijtë e tij dhe vranë Jonathanin, Abinadabin dhe Malkishuan, bij të Saulit. **3** Beteja u bë e ashpër kundër Saulit, harkëtarët e goditën dhe ai u plagos rëndë. **4** Atëherë Sauli i tha shqyrtarit të tij: "Nxirr shpatën tênde dhe më shpo me atë, që këta të parrethprerë të mos vijnë e të tallen me mua". Por shqyrtari i tij nuk deshi ta bënte, sepse ishte trembur shumë. Atëherë Sauli mori shpatën dhe u hodh mbi të. **5** Kur shqyrtari e tij pa që Sauli kishte vdekur, edhe ai u hodh mbi shpatën e tij dhe vdiq. **6** Kështu vdiq Sauli me tre bijtë e tij; tërë shtëpia e tij u shua tok. **7** Kur të gjithë Izraelitët që banonin në këtë luginë panë që të tyret kishin iku dhe që Sauli dhe bijtë e tij kishin vdekur, ata braktisën qytetet e tyre dhe këtë me vrap. Atëherë erdhën Filistejtë dhe u vendosën në vendin e tyre. **8** Të nesërmënen Filistejtë erdhën për të zhveshur të vrarët dhe gjetën Saulin dhe bijtë e tij të rënë mbi malin Gilboa. **9** E zhveshën Saulin, i morën kokën dhe armaturën dhe çuan lajmëtarët në të gjithë vendin e Filistejeve për të njoftuar lajmin në tempullin e idhujve të tyre dhe gjithë populilit. **10** E vendosën pastaj armaturën e tij në tempullin e perëndive të tyre dhe gozhduan kokën e tij në tempullin e Dagonit. **11** Kur tërë banorët e Jabeshit të Galaadit mësuan tërë atë që Filistejtë i kishin bërë Saulit, **12** tërë njerëzit trima u ngriten më këmbë, morën kufomën e Saulit dhe kufomat e bijve të tij dhe i quan në Jabesh; pastaj i varrosën kockat e tyre nén brukën e Jabeshit dhe agjeruan shtatë ditë. **13** Kështu Sauli vdiq për shkak, të mosbensikërisë së tij ndaj Zotit, sepse nuk kishte respektuar fjalën e Zotit dhe njëkohësisht kishte konsultuar një medium për të marrë këshilla prej saj. **14** dhe nuk ishte këshilluar përkundrazi me Zotin. Prandaj Zoti e bëri të vdesë dhe ia kaloi mbretërinë Davidit, birit të Isait.

11 Atëherë tërë Izraeli u mbledh rreth Davidit në Hebron dhe i tha: "Ja, ne jemi kocka dhe mishë yt". **2** Edhe në të kaluarën, kur ishte mbret Sauli, ti ishe ai që udhëhiqet dhe

kthente pas Izraelin; dhe Zoti, Perëndia yt, të pati thënë: "Ti do të ushqesh popullin tim të Izraelit, ti do të jesh princ mbi popullin tim të Izraelit". **3** Kështu tërë pleqtë e Izraelit erdhën te mbreti në Hebron, dhe Davidi lidhi me ta një aleancë në Hebron përparrë Zotit; pastaj ata e vajosën Davidin mbret të Izraelit, sipas fjalës së shqiptuar nga Zoti me anë të Samuelit. **4** Davidi së bashku me tërë Izraelin dol kundër Jeruzalem, që është Jebusi, ku ndodheshin Jebusejtë, banorë të vendit. **5** Atëherë banorët e Jebusit i thanë Davidit: "Nuk do të hysh këtu". Por Davidi pushtoi qytetin e fortifikuar të Sionit, që është qyteti i Davidit. **6** Davidi kishte thënë: "Ai që do t'i mundë i pari Jebusejtë do të bëhet kryetar dhe princ". Doli i pari Joabi, bir i Tserujahut, që u bë kështu kryetar. **7** Davidi u vendos pastaj në kalanë që u quajt për këtë arsy "qyteti i Davidit". **8** Pastaj ai bëri ndërtimë përreth qytetit nga Milo dhe në gjithë perimetrin e tij; Joabi meremetoj pjesën tjeter të qytetit. **9** Kështu Davidi bëhej gjithnjë e më i madh dhe Zoti i ushtrive ishte me të. **10** Këta janë komandanët e luftëtarëve trima që ishin në shërbim të Davidit dhe që i dhanë përkrahje të madhe me gjithë Izraelin në mbretërinë e tij për ta bërë mbret sipas fjalës të Zotit lidhur me Izraelin. **11** Kjo është lista e luftëtarëve trima që ishin në shërbim të Davidit: Jashobeami, bir i një Hakmoniti, komandan i tridhjetë kapetanëve; ai rroku ushtën kundër treqind njerëzve, që i vrau në një ndeshje të vetme. **12** Mbas tij vinte Eleazar, bir i Dodos, Ahohitit; ishte një nga tre luftëtarët trima. **13** Ai ishte me Davidin në Pas-Damim, ku ishin mbledhur Filistejtë për të luftuar dhe ku kishte një arë plotë me elb. Populli iku me vrap përparrë Filisteje, **14** por ata u vendosën në mes të arës, e mbrojtën dhe i mundën Filistejtë; kështu Zoti realizoi fitore të madhe. **15** Tre nga të treqind kapetanët zbritën te shkëmbi drejt Davidit, në shpellën e Adulamit, ndërësa ushtën e Filistejeve kishte fushuar në luginën e Refaimit. **16** Davidi ndodhej atëherë në kala, kurse në Betlem kishte një garnizon Filistejs. **17** Davidi pati një déshirë të madhe dhe tha: "Ah, sikur dikush të më jepet të pijà ujë nga pusi i Betlemit që është pranë portës!". **18** Kështu këta të tre çanë nëpër kampin e Filistejeve dhe mbushën ujë nga pusi i Betlemit që ndodhej te porta; pastaj e morën dhe ia çuan Davidit. Por Davidi nuk deshi ta pinte, por e derdhi si libacion përparrë Zotit, **19** duke thënë: "Të më ruajë Perëndia nga kryerja e një gjëje të tillë! A mund ta pij unë gjakun e këtyre njerëzve, që kanë rrrezikuar jetën e tyre? Sepse e kanë sjellë duke rrrezikuar jetën e tyre". Dhe nuk deshi ta pinte. Kështu vepruan këta tre trima. **20** Abishai, vëllai i Joabit, ishte i pari i tre të tjerëve. Ai drejtoi ushtën e tij kundër treqind njerëzve dhe i vrau; kështu u bë i famshëm midis të treve. **21** U bë më i njohur midis të treve dhe për këtë arësy e bë i pari i tyre, por nuk arriti të barazohet me tre të parët. **22** Benayahu, bir i Jehojadit, birit të një trimi nga Kabtseeli, bëri trimëri të madhe. Ai vrau dy heronjtë e Moabit, që ishin si luan. Zbriti edhe në mes të një sterne, ku vrau një luan një ditë që biinte borë. **23** Vrau edhe një Egijptas vigan, i lartë pesë kubitë, që kishte në dorë një shtizë të njashme me shulin e një endësi; por Benayahu i doli kundra me një bastun, i rrëmbeu me forcë nga duart Egijptasit shtizën dhe e vrau me shtizën e tij. **24** Këto gjëra bëri Benayahu, bir i Jehojadit, dhe u bë i famshëm midis tre trimave. **25** Ishte më i shquari i të tridhjetëve, por nuk arriti të barazoht me tre të parët. Davidi e vuri në krye të rojeve të tij personale. **26** Njerëz të tjerë të fortë dhe trima ishin: Asaheli, vëllai i Joabit, Elhanani, bir i Dodos, nga Betlemi, **27** Shamothi nga Harori, Heleti nga Peloni, **28** Ira, bir i ikeshit nga Tekoa, Abiezeli nga Anathothi, **29** Sibekai nga Husha, Ilai, nga

Ahoa, **30** Mahara i nga Netofa, Heledi, bir i Baanahut nga Netofa; **31** Ithai, bir i Ribait, i Gibeahut tē bijve tē Beniaminit, Benajahu nga Pirathoni, **32** Hurai nga Nahale-Gaashi, Abiel i Arbathi, **33** Azmavethi nga Baharumi, Eliahba i Shaalboni. **34** Bijtē e Hashemit nga Gizoni, Jonathani, bir i Shageut nga Harari, **35** Haiami, bir i Sakarit, nga Harari; Elifali, bir i Urit, **36** Heferi nga Mekrea, Ahijahu i Paloni, **37** Hetsro i Karmeli, Naarai, bir i Ezbait, **38** Joeli, vällai i Nathanit, Mibhari, bir i Hagrit, **39** Amoniti Tselek, Naharai i Berothi (shqytar i Joabit, birit tē Tserujahut), **40** Ira i nga Jetheri, Garebi nge Jetheri, **41** Uria, Hiteu, Zabadi, bir i Ahlait, **42** Adina, bir i Shizës, Rubenit (i pari i Rubenitëve) dhe tridhjetë tē tjerë bashkë me tē, **43** Hanani, bir i Maakahut, Joshafati nga Mithni; **44** Uzia i nga Ashtarothi, Shama dhe Jejeli, bij tē Hothamit nga Aroeri, **45** Jediaeli, bir i Shimrit dhe Titsiti Joha, vällai i tij, **46** Elieli i Mahavimi, Jeribai dhe Joshaviahu, bij tē Elhaamit, dhe Ithmah, Moabit, **47** Elieli, Obedi dhe Jaasieli, Metlobati.

12 Kéta janë njerézit që erdhën te Davidi në Tsiklag, kur ai qendronte larg pranisë së Saulit, birit tē Kisht: ata ishin një pjesë e trimave që e ndihmuant në luftë; 2 ishin tē armatosur me harqe dhe mund tē përdorin si dorën e djathtë ashtu edhe atë tē majtë pér tē hedhur gurë dhe pér tē gjuajtur shigjeta me hark; i përkisin fitit tē Beniaminit, vëllezër tē Saulit. **3** I pari i tyre ishte Ahiezeri, pastaj Joasi, bij tē Shemaahut, nga Giberahu; Jezieli dhe Peleti, bij tē Azmavethit; Berakahu dhe Jehu nga Anathothi; **4** Ishmajahu i Gabaoni, trim midis tē tridhjetëve dhe i pari i tyre; Jeremia, Jahazieli, Johanani, Jozabadi i Gedera **5** Eluzai, Jerimothi, Bealiahu, Shemariahu, Shefatiahu i Harufi; **6** Elkanahu, Jishshahu, Azareli, Joezeri dhe Jashobeami, Koraiti; **7** Joelahu dhe Zebadiahu, bij tē Jerohamit nga Gedori. **8** Ndëri Gaditét disa njeréz vendosën tē bashkohen me Davidin në kalanë e shkretetirës; ishin njeréz tē fortë dhe trima, tē stërvitur pér luftë, tē shkathët në përdorimin e mburojës dhe tē shtizës; fytyrat e tyre ishin si fytyrat e luanëve dhe në malet ishin tē shpejtë si gazelat. **9** Ezeri ishte i pari i tyre, Obadiahu vinte i dyti dhe Eliabi i treti, **10** Mishmanahu i katërti, Jeremia i pesti. **11** Atai i gjashti, Elieli i shtati, **12** Johanani i teti, Elzabadi i nënti, **13** Jeremia i dhjeti, Makbanai i njëmbëdhjeti. **14** Kéta Gaditë ishin komandantë tē ushtrisë; më i vogli komandonte njëqind ushtarë, më i madhi një mijë. **15** Kéta janë ata që kaluan Jordanin në muajin e parë kur ky lumë kishte dalë nga shtrati i tij, dhe i bënë tē ikin me vrap téré banorët e luginave, në lindje dhe në perëndim. **16** Edhe disa nga bijtë e Beniaminit e tē Judës shkuan te Davidi në kala. **17** Davidi u doli pérpara dhe, duke marrë fjalën, tha: "Në rast se keni ardhur tek unë me qëllime paqësore pér tē më ndihmuar, jam gati tē bashkohem me juve, por në se keni ardhur pér tē më tradhëtuar dhe pér tē më dorëzuar në duart e kundërshtarëve tē mi, megjithëse unë nuk kam përdorur fare dhunën, Perëndia i etërve tanë le tē shohë dhe le tē dënojë". **18** Atëherë Fryma e pëershkoj Amasain, tē parin e tē tridhjetëve, që thirri: "Ne jemi me ty, David; jemi me ty, o biri i Isait! Paqe, paqe ty dhe paqe atij që tē ndihmon, sepse Perëndia yt tē ndihmon". Atëherë Davidi i priti dhe i bëri komandantë tē trupave. **19** Edhe nga Manasi disa kaluan me Davidin, kur ky vajti me Filistejtë pér tē luftuar kundër Saulit; por kéta nuk i dhanë asnjë ndihmë Filisteje, sepse princat e Filisteje, mbasi u konsultuan, e kthyen prapa Davidin, duke thënë: "Ai ka pér tē kaluar me zotërinë e tij Saul duke vënë në rrezik kokat tonë". **20** Ndërsa shkonte në Tsiklag, ata

të Manasit që kaluan me tē ishin Adnahu, Jozbadi, Jediaeli, Mikaeli, Jozabadi, Elihu, Tsillethai, komandantë tē mijësheve që i përkisin Manasit. **21** Kéta e ndihmuant Davidin kundër bandave tē plaçkitësve, sepse ishin tē gjithë njerëz tē fortë dhe trima dhe u bënë komandantë në ushtrit. **22** Në atë kohë, në tē vërtetë, çdo ditë disa vinin te Davidi pér ta ndihmuar deri sa formoi një ushtri tē madhe si ushtria e Perëndisë. **23** Ky éshët numri i kërre tē armatosur pér luftë, që shkuan te Davidi në Hebron pér t'i kaluar atij mbretërinë e Saulit, sipas fjalës së Zotit. **24** Brijtë e Judës, që mbanin mburoja dhe shtiza ishin gjashtë mijë e tetëqind veta, tē armatosur pér luftë. **25** Nga bijtë e Simeonit, njerëz tē fortë dhe trima në luftë, ishin shtatë mijë e njëqind veta. **26** Nga bijtë e Levit, katër mijë e gjashtëqind veta; **27** përvëç Jehojadit, princit të familjes së Aaronit, që kishte tre mijë e shtatëqind veta, **28** dhe Tsadoku, një i ri i fortë dhe trima, me njëzet e dy kërre tē shtëpisë së tij atërorë. **29** Nga bijtë e Beniaminit, vëllezër tē Saulit, tre mijë (sepse pjesa më e madhe e tyre i kishte qëndruar besnikë deri atëherë shtëpisë së Saulit). **30** Nga bijtë e Efraimit, njëzet mijë e tetëqind veta, njerëz tē fortë dhe trima, njerëz tē famshëm, sipas shtëpive tē tyre atërorë. **31** Nga gjysma e fisit tē Manasit, tetëmbëdhjetë mijë veta, që u zgjodhën individualist pér t'i vajtur dhe pér ta shpallur mbret Davidin. **32** Nga bijtë e Isakarit, që i kuptionin kohrat dhe dinin kështu çfarë duhet tē bënte Izraeli: dyqind kërre dhe téré vëllezërit e tyre në urdhrat e tyre. **33** Nga Zabuloni, pesëdhjetë mijë, që shkonin tē luftonin, tē shkathët pér tu vendosur në rend beteje me tē gjitha armët e luftës dhe tē zotë tē mbanin pozicionin e tyre me zemër tē vendosur. **34** Nga Neftali, një mijë kërre dhe me ta tridhjetë e shtatë mijë njerëz me mburoja dhe shtiza. **35** Nga Danitët, tē shkathët pér t'u radhitur në rend beteje, njëzet e tetë mijë e gjashtëqind veta. **36** Nga Asheri, dyzet mijë, që shkonin tē luftonin dhe që ishin tē shkathët pér t'u vendosur në rend beteje. **37** Nga ana tjetër e Jordanit, nga Rubenitet, nga Gaditët dhe nga gjysma e fisit tē Manasit, njëqind e njëzet mijë veta, tē pajisur me tē gjitha armët pér tē luftuar. **38** Téré kéta luftëtarë, tē zotë tē mbanin pozicionin e tyre me zemër tē vendosur, erdhën në Hebron pér ta shpallur Davidin mbret mbi téré Izraelin; edhe pjesa tjetër e Izraelit ishte në një mëndje pér ta bërë mbret Davidin. **39** Ata qëndruan atje tri ditë me Davidin, duke ngrënë dhe duke pirë, sepse vëllezërit e tyre kishin siguruar ushqim pér ta. **40** Edhe nga ata që banonin afër tyre, madje edhe nga Isakari, nga Zabuloni dhe nga Neftali sillnin ushqime me gomarë, me deve, me mushka dhe me qe, furnizime tē mëdha: miell, bukëfiqe dhe rrush tē thatë, verë, vaj, lopë dhe dele me bollëk; sepse Izraeli ishte shend e verë.

13 Davidi u këshillua me komandantët e mijëshëve e dhe tē qindëshëve dhe me tē gjithë princat. **2** Pastaj Davidi i tha téré asamblese së Izraelit: "Në qoftë se kjo ju duket e mirë dhe në se na vjen nga Zoti, Perëndia ynë, t'u çojmë fjalë vëllezërvë tanë që kanë mbetur në tē gjitha krahinat e Izraelit, dhe me ta edhe priftërinje dhe Levitëve në qytetet e tyre dhe tokat pér kullotë tē mblidhen pranë nesh, **3** dhe ta sjellim përsëri arkën e Perëndisë tonë tē ne, sepse nuk e kemi kërkuar në kohën e Saulit". **4** Téré asambleja pranoi tē vepronte kështu, sepse kjo gjë dukej e drejtë në sytë e téré popullit. **5** Atëherë mblohti téré Izraelin nga Shihori i Egjiptit, deri në hyrje tē Hamathit, pér ta sjellë përsëri arkën e Perëndisë nga Kiriath-Jearimi. **6** Pastaj Davidi me téré Izraelin u nis në drejtim tē Baalahut, domethënëtë në drejtim tē Kirjath-Jearimit që ishte pronë e Judës, pér tē mbartur që andej arkën e

Perëndisë, të Zotit, që rri mbi kerubinët, ku përmëndet emri i tij. 7 Nga shtëpia e Abinadabit e transportuan arkën e Perëndisë mbi një qerre të re. Uza dhe Ahio e ngjishin qerren. 8 Davidi dhe tërë Izraeli e kremonin këtë ngjarje përparrë Perëndisë me tërë forcat e tyre, me këngë dhe qeste, me harpe, dajre, cembale dhe borë. 9 Kur arritin në lëmin e Kidonit, Uza shtriu dorën për të mbajtur arkën, sepse qetë ishin penguar. 10 Atëherë zemërimi i Zotit shpërtheu kundër Uzës dhe e goditi, sepse kishte shtrirë dorën e tij mbi arkë; ai vdiq atje përparrë Perëndisë. 11 Davidi u hidhërua shumë sepse Zoti kishte hapur një të çarë në popull duke goditur Uzën. Prandaj ky vend quhet edhe sot e Çara e Uzës. 12 Atë ditë Davidi pati frikë nga Perëndia dhe tha: "Si mund ta transportoj arkën e Perëndisë në shtëpinë time?". 13 Kështu Davidi nuk deshi ta kishte arkën pranë vetes në qytetin e Davidit, por e kaloi në shtëpinë e Obed-Edomit nga Gathi. 14 Arka e Perëndisë mbeti tre muaj pranë familjes së Obed-Edomit në shtëpinë e saj; dhe Zoti bekoi shtëpinë e Obed-Edomit dhe gjithshka që ishte pronë e tij.

14 Hirami, mbret i Tiros, i dërgoi Davidit lajmëtarë, dru kedri, muratorë, dhe marangozë për t'i ndërtuar një shtëpi. 2 Atëherë Davidi e pranoi që Zoti e kishte vendosur mbret të Izraelit, sepse mbretëria e tij qe lavdëruar shumë për shkak të popullit të tij, Izraelit. 3 Davidi u martua me gra të tjera në Jeruzalem dhe i lindën djem e vajza. 4 Këto janë emrat e bijve që i lindën në Jeruzalem: Shamuë, Shohabi, Salomoni, 5 Ibhari, Elishua, Elpeleti, 6 Nagahu, Nefegu, Jafia, 7 Elishama, Beelida dhe Elifeleti. 8 Kur Filistejtë mësuan që Davidi ishte vajosur mbret i tërë Izraelit, dolën të gjithë në kërkim të Davidit. Sa e mësoi këtë, Davidi u doli përballë. 9 Filistejtë arritin dhe u përhapën në luginën e Refaimit. 10 Atëherë Davidi u këshillua me Perëndinë, duke thënë: A duhet të dal kundër Filistejeve? A do të m'i japësh në duart e mia?". Zoti u përgjigj: "Dil dhe unë do t'i jap në duart e tua". 11 Ata dolën në Baal-Peratsim, ku Davidi i mundi dhe tha: "Perëndia ka hapur me duart e mia një kalim midis armiqe të mi, si një kalim i hapur nga ujërat". Prandaj i vunë këtij vendi emrin e Baal-Peratsimit. 12 Filistejtë braktisën aty perënditë e tyre dhe Davidi urdhëroi që të digjeshin në zjarr. 13 Më vonë Filistejtë filluan të shpërduhanë nëpër luginë. 14 Davidi u këshillua përsëri me Perëndinë, dhe Perëndia i tha: "Mos u dil prapa, por merru krahët dhe suni mbi ta përbëll ballsameve. 15 Kur të dëgjosh një zhurmë hapanë në majat e ballsameve, hidhu menjëherë në sulm, sepse Perëndia do të të dalë përparrë për të mundur ushtrinë e Filistejeve". 16 Davidi bëri ashtu siç e kishte urdhëruar Perëndia, dhe ata mundën ushtrinë e Filistejeve nga Gabaonit deri në Gezer. 17 Kështu fama e Davidit u përhap në të gjitha vendet, dhe Zoti solli tmerrin e tij mbi të gjitha kombet.

15 Davidi ndërtói disa shtëpi në qytetin e Davidit, përgatiti një vend për arkën e Perëndisë dhe ngriti një çadër për atë. 2 Atëherë Davidi tha: "Asnjeri nuk duhet të mbartë arkën e Zotit përvëç Levitëve, sepse Zoti ka zgjedhur ata për ta mbajtur arkën e Perëndisë dhe për t'i shërbyer atij përfjetë". 3 Davidi mblodhi tërë Izraelin në Jeruzalem për ta çuar arkën e Zotit në vendin që i kishte përgatitur. 4 Davidi mblodhi edhe bijtë e Aaronit dhe Levitët. 5 Nga bijtë e Kehathit, Urielin, të parin, dhe njëqind e njëzet vëllezërit e tij; 6 nga bijtë e Merarit, Asajahun, të parin, dhe dyqind e njëzet vëllezërit e tij; 7 nga bijtë e Gershonit, Joelin, të parin, dhe njëqind e tridhjetë vëllezërit e tij; 8 nga bijtë e Elitsafanit, Shemajahun, të parin, dhe dyqind vëllezërit e tij; 9 nga bijtë e Hebronit, Elielin, të parin, dhe tetëdhjetë vëllezërit

e tij; 10 nga bijtë e Uzelit, Aminadabin, të parin, dhe njëqind e dymbëdhjetë vëllezërit e tij. 11 Pastaj Davidi thirri priftërinjtë Tsadok dhe Abiathar, dhe Levitët Uriel, Asajahu, Joel, Shemajahu, Eliel dhe Aminadab, 12 dhe u tha atyre: "Ju jeni të parët e shtëpive atërorë të Levitëve; shenjtërohuni, ju dhe vëllezërit tuaj, që të mund të transportojnë arkën e Zotit, Perëndisë të Izraelit, në vendin që i kam përgatitur. 13 Sepse Herët e parë ju nuk ishit dhe Zoti, Perëndia ynë, hapi një të çarë midis nesh, sepse nuk e kishim kërkuar sipas rregullave të caktuara". 14 Kështu priftërinjtë dhe Levitët u shenjtëruan për të transportuar arkën e Zotit, Perëndisë të Izraelit. 15 Bikitë e Levitëve e mbajtin arkën e Perëndisë mbi shpatullat e tyre me anë të shufrave, ashtu si kishte urdhëruar Moisiu sipas fjalës të Zotit. 16 Pastaj Davidi urdhëroi kërët e Levitëve të caktuin vëllezërit e tyre këngëtarë me vegla muzikore, harpa, qeste dhe cembale për të pasur tinguj gëzimi. 17 Prandaj Levitët caktuan Hemanin, birin e Joelit, midis vëllezërvë të tij, Asafin, birin e Berakiahut, dhe midis bijve të Merarit, vëllezërit e tyre, Ethanin, birin e Kushajahut. 18 Me ta ishin vëllezërit e tyre të klasës së dytë: Zakaria, Beni, Jaazieli, Semiramothi, Jehieli, Uni, Eliabi, Benajahu, Maasejahu, Matithiahu, Elifalehu, Miknejahu, Obed-Edomi dhe Jeeli, që ishin derëtarë. 19 Këngëtarët Heman, Asaf dhe Ethan përdorin cembale prej bronzi; 20 Zakaria, Azieli, Shemiramothi, Jehieli, Uni, Eliabi, Maasejahu dhe Benajahu u binin harpave për zëra sopranoje; 21 Matithiahu, Elifalehu, Miknejahu, Obed-Edomi, Jejeli dhe Azaziahu u binin qesteve në oktavë për të udhëhequr këngën; 22 Kenaiahu, i pari i Levitëve, ishte i ngarkuar me këngën; ai drejtonte këngën, sepse ishte kompetent në këtë fushë. 23 Berekiahu dhe Elkanahu ishin derëtarë pranë arkës. 24 Priftërinjtë Shebarniahu, Joshatati, Nethaneel, Amasai, Zakaria, Benayah dhe Elezieri u binin përpara arkës së Perëndisë, kurse Obed-Edomi dhe Jehijahu kryenin detyrën e derëtarit afér arkës. 25 Atëherë Davidi, pleqtë e Izraelit dhe komandantët e mijëshëve vepruan me gëzim në transportimin e arkës së besëlidhjes të Zotit nga shtëpia e Obed-Edomit. 26 Kështu, sepse Perëndia i ndihmoi Levitët që mbanin arkën e besëlidhjes të Zotit, u ofruan si fljime shtatë dema dhe shtatë desh. 27 Davidi kishte veshur një mantel prej liri të hollë, ashtu si tërë Levitët që mbanin arkën, këngëtarët dhe Kenianahu, drejtuesi i këngës së bashku me këngëtarët; Davidi kishte veshur gjithashtu një efod prej liri. 28 Kështu tërë Izraeli e çoi lart arkën e besëlidhjes të Zotit me kthitha gëzimi nën tinguj e burive, brirëve, cembaleve, qesteve dhe harpave. 29 Por ndodhi që, ndërsa arka e besëlidhjes të Zotit arriti në qytetin e Davidit, Mikal, e bija e Saulit, duke shikuar nga dritarja, pa mbretin David që kërcente dhe hidhej përpjetë, dhe e përcëmoi në zemër të saj.

16 Kështu e prunë arkën e Perëndisë dhe e vendosën në mes të tabernakullit që Davidi kishte ngritur për të; pastaj ofruan olokauste dhe fljime falenderimi përparrë Perëndisë. 2 Kur Davidi mbaroi së ofruari olokaustet dhe fljimet e falenderimit, ai bekoi popullin në emër të Zotit; 3 pastaj u ndau tërë Izraelitëve, burra dhe gra, seclit prej tyre një bukë, një racion mish dhe një sasi rrushi të thatë. 4 Pastaj vendosi përparrë arkës të Zotit disa Levitë për të kryer shërbimin për të kujtuar, për të falenderuar dhe për të lëvduar Zotin, Perëndinë e Izraelit; 5 Asafi, i pari, Zakaria i dyti mbas tij, pastaj Jejeli, Shemiramothi, Jehieli, Matithiahu, Eliabi, Benajahu, Obed-Edomi dhe Jejeli. Ata u binin harpave dhe qesteve, ndërsa Asafi u binte cembaleve. 6 Priftërinjtë Benajah dhe Jahaziel përkundrazi i binin trombës vazhdimisht përparrë

arkës së besëlidhjes së Perëndisë. 7 Atë ditë Davidi u besoi për herë të parë Asafit dhe vëllezërve të tij detyrën që të këndonin lëvdata Zotit. 8 Kremoni Zotin, kujtoni emrin e tij, bëjini të njohura veprat e tij midis popuve. 9 Këndojni atij, lëvdoheni, mendoni të gjitha mrekullitë e tij. 10 Lëvdohuni me emrin e tij të shenjtë; u gëzofshin zemrat e të gjithë atyre që kërkojnë Zotin. 11 Kërkoni Zotin dhe forcën e tij, kërkoni vazhdimisht ftyrën e tij. 12 Kujtoni mrekullitë që ka bërë, çuditë e tij dhe gjykimet që kanë dalë nga goja e tij. 13 Ju, o stermpa të Izraelit, shërbëtorit të tij, o bij të Jakobit, të zgjedhurit e tij! 14 Ai është Zoti, Perëndia ynë; gjykimet e tij i gjemjë mbi të gjithë tokën. 15 Mos harroni kurrë besëlidhjen e tij, fjalen e tij të urdhëruar për një mijë breza, 16 besëlidhjen e lidhur me Abrahamin, betimin që i ka bërë Isakut, 17 që ia konfirmoi Jakobit si një statut dhe Izraelit si një besëlidhje të përjetshme, 18 duke thënë: "Unë do t'ju jap vendin e Kanaanit si pjesë e trashëgimisë suaj". 19 kur nuk ishin veçse një numër i vogël, fare i pakët dhe të huaj në vend. 20 Kur shkonin nga një komb në një tjetër, nga një mbretëri në një popull tjetër, 21 ai nuk lejo që ndokush t'i shptyte; përkundrazi dënoi disa mbretëri për dashurinë që ushqente për ta, 22 duke thënë: "Mos preknit të vajosurit e mi dhe mos u bëni asnjë të keqë profetëve të më". 23 Këndojni Zotit, o banorë të të gjithë tokës, lajmëroni çdo ditë shpëtimin e tij! 24 Shpalnini lavdinë e tij midis kombeve dhe mrekullitë e tij midis tërë popuve! 25 Sepse Zoti është i madh dhe i denjë të lëvdohet në kulm; ai është me friksuësi nga tërë perënditë. 26 Sepse tërë perënditë e kombeve janë idhuj, kurse Zoti ka krijuar qiejtë. 27 Shkëlqimi dhe madhëria janë para tij, forca dhe gjëzimi ndodhen në banesën e tij. 28 Jepini Zotit, o familje të popuve, jepini Zotit lavdi dhe forcë. 29 Jepini Zotit zulmin që i takon emrit të tij, çojini oferta dhe ejani para tij. Bini përbys para Zotit në shkëlqimin e shenjtërisë së tij; 30 dridhuni para tij, o banorë të të gjithë tokës! Po, bota është e qëndrueshme dhe nuk do të tundet. 31 Le të gjëzohen qiejtë dhe toka, dhe le të thonë kombet: "Zoti mbretëron". 32 Le të gjëmojë deti dhe tërë ato që janë në të; 33 atëherë tërë drurët e pyllit do të lëshojnë britma gjëzimi përparrë Zotit, sepse ai vjen të gjykojë tokën. 34 Kremoni Zotit, sepse ai është i mirë, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë. 35 Thoni: "Shpëtona, o Perëndi i shpëtimit tone! Na mblidh dhe na çliro nga kombet, me qëllim që të kretnojmë emrin tënd të shenjtë dhe të mburremi se të kemi lëvduar". 36 I bekuar qoftë Zotit, Perëndia i Izraelit, nga amshimi në amshim! Dhe tërë populli tha: "Amen", dhe lëvdoi Zotin. 37 Kështu Davidi la Asafin dhe vëllezërit e tij atje përparrë arkës së besëlidhjes të Zotit, me qëllim që të shërbenin vazhdimisht përparrë arkës, sipas nevojave të çdo dite, 38 la edhe Obed-Edomin dhe të gjashtëdhjetë e tetë vëllezërit e tij (Obed-Edomi, bir i Jeduthunit dhe Hosahu si derëtarë), 39 dhe priftin Tsadok dhe priftërinjtë vëllezërit të tij përparrë tabernakullit të Zotit, në vendin e lartë që ishte në Gabaon, 40 me qëllim që ata t'i ofronin Zotit olokauste mbi altarin e olokausteve, vazhdimisht në mëngjes e në mbrëmje, sipas tërë atyre që janë shkruar në ligjin e Zotit, që ai ia kishte imponuar Izraelit. 41 Dhe me ta ishin Hemani, Jeduthuni dhe të tjerët që ishin zgjedhur dhe caktuar me emër për të lëvduar Zotin, sepse mirësia e tij është e përfjetshme. 42 Me ta ishin gjithashu Hemani dhe Jeduthuni me bori dhe cembale, për ata që do t'u binin veglave, dhe me vegla muzikore për të shqëruar këngët e Perëndisë. Bjtë e Jeduthunit duhet të rrinin te porta. 43 Më në fund tërë populli u kthye, secili në shtëpinë e vet, dhe Davidi u kthye për të bekuar shtëpinë e vet.

17 Ndodhi që Davidi, mbasi u vendos në shtëpinë e vet, i tha profetit Nathan: "Ja, unë banoj në një shtëpi prej kedi, ndërsa arka e besëlidhjes të Zotit ndodhet nën një çadër". 2 Nathani iu përgjegj Davidit: "Bëj të gjitha ato që ke në zemër, sepse Perëndia është me ty". 3 Por po atë natë fjala e Perëndisë iu drejtua Nathanit, duke i thënë: 4 "Shko t'i thuash shërbëtorit tim David: "Kështu thotë Zoti: Nuk do të jesh ti ai që do të më ndërtojë një shtëpi në të cilën unë të mund të banoj. 5 Në fakt nuk kam banuar kurrë në një shtëpi nga dita që kam nxjerrë Izraelin nga Egjipti deri më sot; por kam shkuan nga një çadër te tetra dhe nga një banesë te tetra. 6 Kudo kam shkuan me gjithë Izraelin, a i kam folur vallë ndonjërit prej gjyqtarëve të Izraelit, të cilët i kisha urdhëruar të ushqenin popullin tim, duke thënë: "Pse nuk më ndërtoni një shtëpi me dru kedi?". 7 Tani do t'i flasësh kështu shërbëtorit tim David: "Kështu thotë Zoti i ushtrive: Unë të mora nga vatha, kur po shkoje pas deleve, dhe të bëra princ mbi popullin tim, Izraelin. 8 Kam qenë me ty kudo ku ke vajtur, kam shfarosur përparrë teje tërë armiqtë e tu dhe e kam bërë emrin tënd si atë të njerzve të mëdhenj që janë mbi dhe. 9 Përveç kësaj do t'i jap popullit tim të Izraelit një vend ku të banojë në shtëpinë e tij dhe të mos e lëvizin më, dhe të këqijtë të mos vazhdojnë ta shkrojnë si më parë, 10 qysh prej kohës që kam vendos gjyqtarët mbi popullin tim të Izraelit. Do të poshtëroj edhe tërë armiqtë e tu. Të njoftoj gjithashu që Zoti do të ndërtojë një shtëpi. 11 Kur të mbushten ditët e tua dhe të shkosh të bashkohesh me etërit e tu, unë do të nxjerrë një pasardhësin tënd, që do të jetë një nga bijtë e tu, dhe do ta konsolidoj mbretërinë e tij. 12 Ai do të më ndërtojë një shtëpi dhe unë do ta bëj të qëndrueshém froni e tij përgjithnjë. 13 Unë do të jem për të një atë dhe ai për mua një bir; dhe nuk do t'ia heq përkrahjen time ashtu siç ia kam hequr atij që tă ka paraprirë. 14 Unë do ta bëj të qëndrueshém për gjithnjë në shtëpinë time dhe në mbretërinë time, dhe froni i tij do të jetë i qëndrueshém gjithnjë""". 15 Nathani i foli Davidit duke përdorur tërë këto fjalë dhe sipas gjithë vizionit të tij. 16 Atëherë mbreti David hyri, u ul përballë Zotit dhe tha: "Kush jam unë, o Zot Perëndi, cështë shtëpia ime, që ti më bëre të arrij deri këtu? 17 Megjithatë kjo t'u duk një gjë e vogël para syve të tu, o Perëndi; ti folë edhe për shtëpinë e shërbëtorit tënd për një të ardhme të largët dhe më konsiderove sikur të isha një njeri i rangut të lartë, o Zot Perëndi. 18 Çfarë mund të thotë akoma Davidi për nderin që i ke bërë shërbëtorit tënd? Ti e njeh në të vërtetë shërbëtorin tënd. 19 O Zot, për dashurinë e shërbëtorit tënd dhe sipas zemrës sate, ti ke kryer gjithë këto veprat që fuqishme për t'i bërë të njohura tërë këto gjëra të mëdha. 20 O Zot, askush nuk është i njashëm me ty dhe nuk ka tjetër Perëndi veç teje, sipas tërë ato që kemi dëgjuar me veshët tonë. 21 Dhe kush është si populli yt i Izraelit, i vetmi komb mbi tokë që Perëndia erdhë për ta cliruar dhe për ta bërë popullin e tij, për të dhëni një emër me gjëra të mëdha dhe të tmerrshë, duke i dëbuar kombet përparrë popullit tënd që ti ke cliruar nga Egjipti? 22 Ti e ke bërë popullin e Izraelit popullin tënd për gjithnjë; dhe ti, o Zot, që bërë Perëndia i tyre. 23 Prandaj fjalë që ke shqiptuar, o Zot, përsa i përk shërbëtorit tënd dhe shtëpisë së tij, të ruajtë vlerën e saj për gjithnjë! Bëj siç ke thënë! 24 Po, të mbetet e vlefshme, me qëllim që emri yt të shkëlqejë për gjithnjë dhe të kemi mundësinë të themi: "Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit, është me të vërtetë Perëndia për Izraelin"; dhe shtëpia e shërbëtorit tënd David u bëftë e qëndrueshme para teje! 25 Ti vetë, o Perëndia im, i ke treguar shërbëtorit tënd se

do t'i ndértoje një shtëpi. Prandaj shërbëtori yt pati guximin të lutet në praninë tënde. **26** Dhe tanj, o Zot, ti je Perëndia dhe i ke premtar këtë të mirë shërbëtorit tënd. **27** Ndërkao le të të pëlqejë të bekosh shtëpinë e shërbëtorit tënd, me qëllim që ajo të qëndrojë gjithnjë para teje, sepse atë që bekon ti, o Zot, është e bekuar pér gjithnjë".

18 Mbas këtyre ngjarjeve, Davidi mundi Filistejtë dhe i poshtëroi, duke u hequr nga dora Gathin dhe fshatrat perrëthi tij. **2** Ai mundi gjithashtu Moabitët; dhe Moabitët u bënë nënshtetas dhe haraçpagues të Davidit. **3** Davidi mundi përvëç tyre Hadarezerin, mbretin e Tsobahut, deri në Hamath, ndërsa ai shkonte pér të vendosur sundimin e tij gjatë lumit Eufrat. **4** Davidi i mori një mijë qerre, i kapi shtatë mijë kalorës dhe njëzet mijë këmbësorë. Davidi preu gjithashtu kërcinjtë e téré kuajve, por kurseu mjaft pér njëqind qerre. **5** Kur Sirët e Damaskut erdhën pér të ndihmuar Hadarezerin, mbretin e Tsobahut, Davidi vrau njëzet e dy mijë Sirë. **6** Pastaj Davidi vendosi garnizone në Sirinë e Damaskut, dhe Sirët u bënë nënshtetas dhe haraçpagues të Davidit; dhe Zoti e përkrahte Davidin kudo që ai shkonte. **7** Davidi mori mburojat e arta që shërbëtorët e Hadarezerit kishin me vete dhe i çoi në Jeruzalem. **8** Davidi mori edhe një sasi të madhe bronzi në Tibath dhe në Kun, qytete të Hadarezerit. Me të Salomoni ndërtói detin prej bronzi, shyllat dhe veglat prej bronzi. **9** Kur Tou, mbret i Hamathit, mësoi që Davidi kishte mundur téré ushtrinë e Hadarezerit, mbretit të Tsobahut, **10** i dérgoi mbretit David Hadoramin, birin e tij, pér ta përshtëdetur dhe pér ta bekuar, sepse kishte luftuar kundër Hadarezerit dhe e kishte mundur (Hadarezeri ishte gjithnjë në luftë me Toun); dhe Hadorami pruri me vete lloj-lloj enësh ari, argjendi dhe bronzi. **11** Mbreti David ia shenjtëroi edhe këto Zotit, ashtu si kishte bërë me argjendin dhe me arin që u kishte marrë téré kombeve, domethënë Edomitëve, Moabitëve, Amonitëve, Filistejve dhe Amalekitëve. **12** Përvëç kësaj Abishai, bir i Tserujahut, mundi tetëmbëdhjetë mijë Edomitë në luginën e Kripës. **13** Vendosi garnizone edhe në Idumea dhe téré Edomitë u bënë nënshtetas të Davidit; dhe Zoti e përkrahte Davidin kudo që shkonte. **14** Kështu Davidi mbretëroi mbi téré Izraelin, duke shqiptuar gjykime dhe duke administruar drejtësinë téré populit të tij. **15** Joabi, bir i Tserujahut, ishte komandant i ushtrisë; Jozafati, bir i Ahikudit, ishte arkivist; **16** Tsadoku, bir i Ahitubit, dhe Abimeleku, bir i Abiatharit, ishin priftërinj; Shavsha ishte sekretar; **17** Benajahu, bir i Jehojadait, ishte kryetari i Kerethejve dhe i Pelethejve; bijtë e Davidit ishin të parët në krah të mbretit.

19 Mbas këtyre ngjarjeve ndodhi që Nahashi, mbret i bijve të Amonit, vdiq dhe i biri mbretëroi në vend të tij. **2** Davidi tha: "Unë dua të përdor me Hanunin, birin e Nahashit, po atë dashamirësi që i ati ka treguar ndaj meje". Kështu Davidi dérgoi lajmëtarë pér ta ngushëlluar pér humbjen e atit të tij. Por kur shërbëtorët e Davidit arritën ne vendin e bijve të Amonit te Hanuni pér ta ngushëlluar, **3** krerët e bijve të Amonit i thanë Hanunit: "Ti beson që Davidi të ka dërguar ngushëllues pér të nderuar atin tënd? Shërbëtorët e tij a nuk kanë ardhur vallë pér të vëzghuar, pér të shkatërruar dhe pér të spinuar vendin?". **4** Atëherë Hanuni mori shërbëtorët e Davidit, i detyroi të rrulen dhe të presin robat pér gjysmë deri në mollaqet, pastaj i la të shkonin. **5** Ndërkao disa shkuan të njoftojnë Davidin pér atë që u kishte ndodhur këtyre njerëzve; atëherë Davidi dérgoi njerëz

pér t'i takuar, sepse ata ishin krejt të turpëruar. Mbreti porositi që t'u thonë atyre: "Qëndroni në Jeriko sa tju rritet mjekra, pastaj do të ktheheni". **6** Kur bijtë e Amonit e kuptuan se kishin shkaktuar urrejtjen e Davidit, Hanuni dhe Amonitet dërguan një mijë talenta argjendi pér të rekrutuar në shërbimin e tyre qerre dhe kalorës nga Mesopotamia, nga Sirët e Maakahut dhe nga Tsobahu. **7** Rekrutuan gjithashtu tridhjetë e dy mijë qerre dhe mbretin e Maakahut me gjithë popullin tij, që fushuan përballë Medebas. Ndërkao bijtë e Amonit ishin mbledhur nga qytetit e tyre pér tē marrë pjesë në luftë. **8** Kur Davidi e dégjoi këtë, dérgoi kundër tyre Joabin dhe téré ushtrinë e njerëzve trima. **9** Bijtë e Amonit dolën dhe u renditën pér betejë në portën e qytetit, ndërsa mbretërit që kishin ardhur në ndihmë të tyre rrinin mënjanë në fushë. **10** Kur Joabi e kuptoi që kishte kundër tij dy fronte beteje, njeri pëpara dhe tjetri prapa, zgjodhi nga njerëzit më të mirë të Izraelit dhe i vendosi në rend beteje kundër Sirëve; **11** pjesën tjetër të popullit e vendosi nën urdhrat e vëllait të tij Abishai; këta u renditën kundër bijve të Amonit; **12** pastaj i tha: "Në rast se Sirët janë më të fortë se unë, ti do të më vish në ndihmë; por në rast se bijtë e Amonit janë më të fortë se ti, atëherë do të vij unë të të ndihmoj. **13** Tregohu trim dhe të jemi të fortë pér popullin tonë dhe pér qytetet e Perëndisë tonë; dhe Zoti të bëjë atë që i pëlqen". **14** Pastaj Joabi me njerëzit që kishte me vete shkoi përpëra pér t'u nedshur me Sirët; por këta ikën para tij. **15** Kur bijtë e Amonit panë që Sirët kishin ikur, edhe ata ua mbathën para Abishait, vëllait të Joabit, dhe u ktheyen në qytet. Atëherë Joabi i ktheye në Jeruzalem. **16** Sirët, duke qenë se ishin mundur nga Izraeli, dérguan lajmëtarë dhe prunë Sirët që ishin matanë lumit. Në krye të tyre ishte Shofaku, komandanti i ushtrisë të Hadarezerit. **17** Kur Davidi u njofta pér këtë gjë, mblođhi téré Izraelin, kaloi Jordanin, marshoi kundër tyre dhe u vendos në rend beteje kundër tyre. Sapo Davidi u rreshtua në rend beteje kundër Sirëve, këta e filluan menjëherë betejën. **18** Por Sirët ua mbathën para Izraelit; dhe Davidi vrau shtatë mijë kalorës dhe dyzet mijë këmbësorë Sirë; vrau gjithashtu Shofakun, komandantin e ushtrisë. **19** Kur shërbëtorët e Hadarezerit panë se ishin mundur nga Izraeli, bënë paqe me Davidin dhe iu nënshtruan atij. Kështu Sirët nuk deshën më t'u vinin në ndihmë bijve të Amonit.

20 Me fillimin e vitit të ri, në kohën kur mbretërit shkojnë të luftojnë, Joabi u vu në krye të një ushtrie të fuqishme dhe shkrettoi vendin e bijve të Amonit: pastaj shkoi të rrrethoje Rabahun, ndërsa **2** Atëherë Davidi i hoqi kurorën nga koka e mbretit të tyre dhe pa që ajo peshonte një talent ari, dhe në të kishte gurë të çmuar; ajo pastaj u vu mbi kryet e Davidit. Përvëç kësaj nga ai qytet ai mori një plaçkë shumë të madhe. **3** I nxori banorët që ishin në qytet dhe i vuri të punojnë me sharra, me lesa prej hekurit dhe me sëpata. Kështu veproi Davidi në të gjitha qytetet e bijve të Amonit. Pastaj Davidi u ktheye në Jeruzalem me téré popullin. **4** Mbas këtyre ngjarjeve u bë në Gezer një betejë me Filistejtë; atëherë Sibekai nga Hushahu vrau Sipain, një nga pasardhësit e gjigantëve, dhe kështu Filistejtë u poshtëruan. **5** U bë një betejë tjetër me Filistejtë; Elhanani, bir i Jairit, vrau Lahmin, vëllanë e Goliathit nga Gathi, që e kishte shtizën sa një shul endësi. **6** U bë edhe një betejë tjetër në Gath, ku kishte një njeri me shtat të madh, me gjashtë gishtërinj në secilën dorë dhe gjashtë gishtërinj në secilën këmbë, gjithsej njëzet e katër gishtërinj; edhe ai ishte një pasardhës i gjigantëve. **7** Ai e fyu Izraelin dhe Jonathani, bir i Shimeahut dhe vëlla i Davidit, e vrau.

8 Këta kishin lindur nga gjigantët e Gathit. Ata i zhduku dora e Davidit dhe ajo e shërbëtorëve të tij.

21 Por Satanai u ngrit kundër Izraelit dhe e nxiti Davidin të bënte regjistrimin e popullit të Izraelit. **2** Kështu Davidi i tha Joabit dhe krerëve të popullit: "Shkoni dhe bëni regjistrimin e Izraelitëve nga Beer-Sheba deri në Dan; pastaj më paraqitni raportin që unë të dij numrin e tyre". **3** Joabi i përgjigji: "Zoti e shumëzofte popullin e tij njëqind herë aq. Por, o mbret, o imzot, a nuk janë vallë të gjithë shërbëtorë të zortërisë sime? Pse zoti im kërkon një gjë të tillë? Pse e bën fajtor Izraelin?". **4** Por kërkesa e mbretit mbizotëroi mbi atë të Joabit. Prandaj Joabi u nis, e përshkoi tërë Izraelin dhe u kthye pastaj në Jeruzalem. **5** Joabi i dérgoi Davidit shifrat e regjistrimit të popullsisë; në të gjithë Izraelin kishte një milion e njëqind mijë njerëz të aftë pér të përdorur shpatën dhe në Judë katërqind e shtatëdhjetë mijë njerëz të aftë pér të përdorur shpatën. **6** Por në regjistrimin e këtyre Joabi nuk përfshiu Levin dhe Beniaminin, sepse pér të kërkesa e mbretit ishte e neveritshme. **7** Kjo gjë nuk i pëlqeu Perëndisë, prandaj e goditi Izraelin. **8** Kështu Davidi i tha Perëndisë: "Kam bërë një mëkat shumë të madh duke bërë këtë gjë; por tani, të lutem, hijqa paudhësinë shërbëtorit tênd, sepse unë kam vepruar shumë pa mend". **9** Atëherë Zoti i foli Gadit, shikuesit të Davidit, duke i thënë: **10** "Shko e i thuai Davidit: "Kështu thotë Zoti: Unë të propozoj tri gjëra: zgjidh njerëz nga këto dhe unë do ta kryej pér ty"". **11** Gadi shkoi te Davidi dhe i tha: "Kështu thotë Zoti: Zgjidh **12** ose tre vjet zi buke, ose tre muaj shkatërimesh përpara kundërshtarëve të tu, gjatë të cilave shpata e armiqve të tu do të t'zi zëré, ose tri ditë shpate të Zotit, me fjalë të tjera murtaja në vend, gjatë të cilave engjelli i Zotit do të t'zi sjellë shkatërim në të gjithë territorin e Izraelit. Tani më bëj të ditur përgjigjen që duhet t'i jap atij që më ka dërguar". **13** Davidi i tha Gadit: "Unë jam në një ankth të madh! Oh, më mirë unë të bija në duart e Zotit sepse éshtë shumë i mëshirshëm, por të mos bija në duart e njerëzve!". **14** Kështu Zoti dérgoi murtajën në Izrael dhe vdiqén shtatëdhjetë mijë Izraelitë. **15** Perëndia dérgoi gjithashtu një engjelli në Jeruzalem pér ta shkatërruar; por kur po përgatitej të fillonte shkatërimin, Zoti ktheu shikimin, u pendua pér fatkeqësinë e caktuar dhe i tha engjelli që shkatërronte: "Tani mjaft! Mbaje dorën!". Engjelli i Zotit qëndronte më këmbë pranë lëmit të Ornanit, Jebuseut. **16** Davidi me sytë e ngritur, pa engjellin e Zotit që rrinte midis tokës dhe qellit me në dorë një shpatë të zhveshor dhe të drejtuar mbi Jeruzalem. Atëherë Davidi dhe pleqtë, të veshur me thesë, ranë përmbyss me fytyrë pér tokë. **17** Davidi i tha Perëndisë: "A nuk kam qenë unë, vallë, ai që urdhëroi regjistrimin e popullsisë? Kam qenë unë që kam mëkatuar dhe që kam bërë të keqen; por këta, kopeja, çfarë kanë bërë? Të lutem, o Zot, Perëndia im, drejtoje dorën tênde kundër meje dhe kundër shtëpisë së atit tim, por mos e godit popullin tênd me këtë fatkeqësi". **18** Atëherë engjelli i Zotit urdhëroi Gadit t'i thotë Davidit që ky të dalë dhe t'i ngrejë një altar Zotit në lëmin e Ornanit, Jebuseut. **19** Kështu Davidi doli sipas fjalës që Gadi kishte shqiptuar në emër të Zotit. **20** Ornani u kthye dhe pa engjellin; prandaj të katër bijtë e tij që ishin me të u fshehën, por Ornani vazhdoi të shijë grurin. **21** Kur Davidi arriti pranë Ornanit, ky e shikoi dhe e njohu Davidin; doli pastaj nga lëmi dhe ra përmbyss para Davidit me fytyrë pér tokë. **22** Atëherë Davidi i tha Ornanit: "Më jep sipërfaqen e lëmit; që të ndërtojë një altar pér Zotin; ma jep pér gjithë vlerën e saj, me qëllim që

fatkeqësia të mos godasë më popullin". **23** Ornani i tha Davidit: "Merre; dhe mbreti, zoti im, të bëjë atë që i duket më e mirë; ja, unë po të jap edhe qëtë e olokaustit, veglat e shirës pér dru dhe grurin pér blatinim e ushqimit; po t'i jap të gjitha". **24** Por mbreti David i tha Ornanit: "Jol! Unë dua ta ble pér vlerën e saj të plotë, sepse nuk ka pér të marrë pér Zotin atë që éshtë prona jote dhe nuk kam pér të ofruar një olokaust që nuk më kushton asgjë". **25** Kështu Davidi i dha Ornanit si çmim të tokës peshën e gjashtëqind sklavë ari. **26** Pastaj Davidi ndërtoi aty një altar pér Zotin, ofroi olokauste dhe fljime falenderimi dhe kërkoi ndihmën e Zotit, që iu përgjigji me zjarrin që zbriti nga qielli mbi altarin e olokaustit. **27** Atëherë Zoti urdhëroi engjellin ta fusë përsëri shpatën e tij në myll. **28** Në atë kohë Davidi, duke parë që Zoti ia kishte plotësuar dëshirën në lëmin e Ornanit, Jebuseut, ofroi aty fljime. **29** Në fakt tabernakulli i Zotit që Moisiu kishte ndërtuar në shkretëtirë dhe altari i olokausteve ndodheshin atëherë në vendin e lartë të Gabaonit. **30** Por Davidi nuk mund të shkonte përparrat atij altari pér t'u këshilluar me Perëndinë, sepse ishte trembur përparrë shpatës së engjellit të Zotit.

22 Pastaj Davidi tha: "Kjo éshtë shtëpia e Zotit Perëndi dhe ky éshtë altari i olokausteve pér Izraelin". **2** Atëherë Davidi dha urdhër të grumbullohesin të huajt që ishin në vendin e Izraelit dhe i ngarkoi gurguhendësit të latonin gurë pér ndërtimin e shtëpisë së Perëndisë. **3** Davidi përgatiti gjithashtu hekur me bollék pér gozhatat e kanavat e dyerive dhe pér kanxhët, një sasi bronzi me peshë të pallogaritshme, **4** dhe dru kedri që nuk mund t'li llogaritet, sepse Sidonit dhe Tirët i kishin sjellë Davidit dru kedri me bollék. **5** Davidi thoshte: "Salomoni, biri im, éshtë i ri dhe i mungon përvuja; shtëpia që do t'i ndërtohet Zoti ka pér të qenë jashtëzakonisht madhështore dhe do të fitojë famë e lavdi në të gjitha vendet; prandaj kam pér të bërë përgatitjet e duhura pér t'ë". Kështu Davidi, para se të vdiste, bëri përgatitje të mëdha. **6** Pastaj thirri birin e tij Salomonin dhe e urdhëroi të ndërtonte një shtëpi pér Zotin, Perëndinë e Izraelit. **7** Davidi i tha Salomonit: "Biri im, unë vetë kisha në zemër të ndërtova një shtëpi në emër të Zotit, Perëndisë tim; **8** por fjala e Zotit m'u drejtua, duke më thënë: "Ti ke derdhur shumë gjak dhe ke bërë shumë luftëra; prandaj nuk do të ndërtosh një shtëpi në emrin tim, sepse ke derdhur shumë gjak mbi tokë para meje. **9** Por ja, do të t'li lindë një djalë, që do të jetë paqedashës dhe unë do ta lë t' shlodhet nga ana e tij gjithë armiqe të tij që ndodhen rrëth e qark. Ai do të quhet Salomon dhe gjatë ditëve të tij do t'i siguro paqe dhe qetësi Izraelit. **10** Ai do t' ndërtojë një shtëpi në emrin tim; ai do t' jetë pér mua një djalë dhe unë do t' jem pér t' një baba; dhe do ta bëj të qëndrueshëm pér gjithnjë froni e mbretërisë së tij mbi Izraelin". **11** Tani, biri im, Zoti qoftë me ty, në mënyrë që t'i t' përparosh dhe të ndërtosh shtëpinë e Zotit, Perëndisë tênd, ashtu si ka thënë ai pér ty. **12** Vetëm Zoti të dhëntë dituri dhe zgjuarësi, të besoftë përgjegjësinë mbi Izraelin, pér të respektuar ligjin, e Zotit, Perëndisë tênd. **13** Atëherë do t' kesh mbarësi, po të jetë se kujdesesh të zbatosh statutet dhe dekretet që Zoti i ka caktuar Moisiut pér Izraelin. Ji i fortë dhe trim, mos k'frikë dhe mos u trondit. **14** Ja, unë jam preokupuar të përgatis pér shtëpinë e Zotit njëqind mijë talenta ari, një milion talenta argjendi dhe një sasi të tillë bronzi dhe hekuri sa nuk peshohet dot. Kam përgatitur gjithashtu lëndë druri dhe gurë; dhe ti mund t'i shtosh edhe më. **15** Përveç kësaj ke me vete shumë punëtorë: gdhëndës, punëtorë të gurit dhe të drurit dhe çdo lloj teknikësh pér çfarëdo lloj punimi.

16 Ka një sasi të pallogaritshme ari, argjendi, bronzi dhe hekuri. Çohu, pra, dhe futju punës, dhe Zoti goftë me ty!". **17** Davidi u dha gjithashtu urdhër tërë krerëve të Izraelit të ndihmonin Salomonin, birin e tij, dhe u tha atyre: **18** "A nuk është vallë Zoti, Perëndia juaj, me ju, dhe a nuk ju ka dhënë paqe rreth e qark? Në fakt ai i ka lënë banorët e vendit në duart e mia, dhe vendi është nënshtruar para Zotit dhe para popullit të tij. **19** Prandaj tanë bënë që zemra dhe shpirti juaj të kërkojnë Zotin, Perëndinë tuaj; pastaj çohuni dhe ndëtoni shenjtëroren e Zotit, Perëndisë tuaj, për të transferuar arkën e besëlidhjes të Zotit dhe sendet që ia keni shenjtëruar Perëndisë në tempullin që do të ndërtohet në emër të Zotit".

23 Davidi, tanimë i plakur dhe i velur me ditë, vendosi si mbret mbi Izraelin birin e tij Salomon. **2** Ai mblodhi tërë krerët e Izraelit së bashku me priftërinjtë dhe me Levitët. **3** U llogaritën Levitët tridhjetë vjeç e lart; dhe numri i individëve ishte tridhjetë e tetë mijë. **4** Nga këta, njëzet e katër mijë u caktuan për të drejtuar punimet në shtëpinë e Zotit, qashtë mijë ishin magjistratë dhe qyqartarë, **5** katër mijë ishin derëtarë dhe katër mijë duhet të lëvdonin Zotin me veglat që Davidi kishte bërë për ta kremtuar. **6** Davidi i ndau në klasa, sipas bijve të Levit: Gershomi, Kehathi dhe Merari. **7** Nga Gershonitë: Ladanji dhe Shimeji. **8** Bijtë e Ladanit: Jejeli, i pari, Zethami dhe Joeli; tre gjithsej. **9** Bijtë e Shimeit: Shelomithi, Hazieli dhe Harani; gjithsej tre. Këta ishin të parët e shtëpive atëreore të Ladanit. **10** Bijtë e Shimeit: Jahathi, Zina, Jeushi dhe Beriahu. Këta ishin katër bijtë e Shimeit. **11** Jahathi ishte i pari, pas tij vinte Zina; Jeushi dhe Beriahu nuk patën shumë fëmijë, prandaj në regjistrimin përbënин një shtëpi të vetme atëreore. **12** Bijtë e Kehathit: Amrami, Itshari, Hebronji dhe Uzili; gjithsej katër. **13** Bijtë e Amramit: Aaroni dhe Moisiu. Aaroni u nda veç për të shenjtëruar gjérat e shenjta, ai dhe bijtë e tij përfjetë, për të djegur temjan përparrë Zotit, për t'i shërbyer dhe për të bekuar emrin e tij përfjetë. **14** Sa për Moisiun, njeriun e Perëndisë, bijtë e tij u llogaritën në fisin e Levit. **15** Bijtë e Moisiut ishin Gershomi dhe Eleizeri. **16** Nga bijtë e Gershomit, Shebueli ishte i pari. **17** Nga bijtë e Eliezerit, Rehabiahu ishte i pari. Eliezeri nuk pati fëmijë të tjerë, por bijtë e Rehabiahat ishin të shumët. **18** Nga bijtë e Itsharit, Shelomithi ishte i pari. **19** Nga bijtë e Hebroit, Jeriјahu ishte i pari, Amariahu i dyti, Jahazieli i treti dhe Jekaneami i katërt. **20** Nga bijtë e Uzilit, Mikahu ishte i pari dhe Ishshiahu i dyti. **21** Bijtë e Merarit ishin Mahli dhe Mushi. Bijtë e Mahlit ishin Eleazarji dhe Kishi. **22** Eleazarji vdiq dhe nuk la djem, por vetëm vajzat që u martuan me bijtë e Kishi, vëllëzër të tyre. **23** Bijtë e Mushit ishin Mahli, Ederi dhe Jerimothi; gjithsej tre. **24** Këta ishin bijtë e Levit sipas shtëpisë të tyre atëreore, të parët e shtëpive atëreore sipas regjistrimit të popullsisë, që u bë duke i numëruar emrat një për një. Këta ishin të ngarkuar me shërbimin e shtëpisë të Zotit njëzet vjeç e lart. **25** Sepse Davidi kishte thënë: "Zoti, Perëndia i Izraelit, i ka dhënë paqe popullit të tij, në mënyrë që ai të mund të banonte në Jeruzalem përfjetë. **26** Kështu Levitët nuk do ta mbartin më tabernakullin dhe tërë objektet e shërbimit të tij". **27** sipas porosive të fundit të Davidit u bë regjistrimi i bijve të Levit, njëzet vjeç e lart. **28** Sepse detyra e tyre ishte që të ndihmonin bijtë e Aaronit në shërbimin e shtëpisë së Zotit në oborret, në dhomat, në pastrimin e të gjitha gjérave të shenjta, në punën e shërbimit të shtëpisë së Perëndisë, **29** me bukët e paraqitjes, me majën e miellit për ofertën e ushqimit, me kuleçët e ndorme; me gjérat që gatuhen në tigan, me atë që

është përzier me vaj dhe me të gjitha masat dhe dimensionet. **30** Përveç kësaj ata duhet të paraqiteshin qdo mëngjes për të kremluar dhe për të lëvduar Zotin, dhe kështu edhe qdo mbërjmë, **31** si dhe për të ofruar vazhdimish para Zotit tërë olokaustet, sipas numrit të caktuar nga ligji ditët e shtuna, kur fillon hëna e re dëne festat soleme. **32** Ata duhet të kryenin gjithashut detyrat e çadërës së mbledhjeve dhe të shenjtërores, si dhe të ndihmonin bijtë e Aaronit, vëllezërit e tyre, në shërbimin e shtëpisë të Zotit.

24 Klasat e bijve të Aaronit ishin këto. Bijtë e Aaronit ishin Nadabi, Abihu, Eleazar dhe Ithamari. **2** Nadabi dhe Abihu vdiqën para atit të tyre dhe nuk lanë fëmijë; prandaj ushtruan detyrën e priftit Eleazarit dhe Ithamari. **3** Pastaj Davidi, së bashku me Tsadokun, nga bijtë e Eleazarit, dhe me Ahimelekun, nga bijtë e Ithamarit, i ndau sipas detyrave të shërbimit të tyre. **4** Me qenë se kishte më tepër familjarë midis bijve të Eleazarit sesa midis bijve të Ithamarit, ata u ndanë në këtë mënyrë: për bijtë e Eleazarit, qashtëmbëdhjetë të parë të shtëpisë atëreore dhe për bijtë e Ithamarit, tetë të parë sipas shtëpive të tyre atëreore. **5** Ata u ndanë me short, si njera palë ashtu dhe pala tjetër, sepse kishte princë të shenjtërores dhe princë të Perëndisë qoftë midis bijve të Eleazarit, qoftë midis bijve të Ithamarit. **6** Shkruesi Shemajahu, bir i Nathaneelit, një Levit i regjistroi në prani të mbretit, të princave, të priftit Tsadok, të Ahimelekut, birit të Abiathsarit, dhe të të parëve të shtëpive atëreore të priftërinjve dhe të Levitëve. U hodh në short një shtëpi atëreore për Eleazarin dhe një tjetër për Ithamarin. **7** I pari i caktuar nga shorti ishte Jehojaribi, i dyti Jedajahu, **8** i treti Harimi, i katërti Seorimi, **9** i pesti Malkijahu, i qashti Mijamimi, **10** i shtati Hakotsi, i teti Abijahu, **11** i nënti Jeshua, i dhjeti Shekanjahu, **12** i njëmbëdhjeti Eliashibi, i dymbëdhjeti Jakimi, **13** i trembëdhjeti Hupahu, i katërbëdhjeti Jeshebeabi, **14** i pesëmbëdhjeti Bilgahu, i qashtëmbëdhjeti Imeri, **15** i shtatëmbëdhjeti Heziri, i tetëmbëdhjeti Hapitsesi, **16** i nëntëmbëdhjeti Pethahiah, i njëzeti Jehezekeli, **17** i njëzetënjeti Jakini, i njëzetedyti Gamuli, **18** i njëzetetreti Delajahu, i njëzetekatërti Maaziahu. **19** Këto ishin turnet për shërbimin e tyre kur hyhin në shtëpinë e Zotit, sipas normave të caktuara nga Aaroni, ati i tyre, duke u përbajur urdhavrave të Zotit, Perëndisë të Izraelit. **20** Sa për pjesën tjetër të bijve të Levit, të bijve të Amramit, Shubaeli; të bijve të Shubaeliit, Jehdia. **21** Për Rehabiahan, bijve të Rehabiahat, ata kishin si të parë Ishshiahun. **22** Për Itsharitët, ata kishin si të parë Shelomothin: bijtë e Shelomothit kishin Jahathin. **23** Bijtë e Hebronit patën si të parë Jeriahun, si të dytë Amariahun, të tretë Jahazielin dhe të katërt Jekomeamin. **24** Nga bijtë e Uzilit të parë kishin Mikahun; nga bijtë e Mikahut, Shamirin; **25** i vëllai i Mikahut, Ishshiahu; nga bijtë e Ishshiahut, Zakarian. **26** Nga bijtë e Merarit ishin Mahli dhe Mushi; biri i Jaaziahut, Beno. **27** Bijtë e Merarit me anë të Jaaziahut ishin Beno, Shohami, Zakuri dhe Ibri. **28** Nga Mahli kemi Eleazarin, që nuk pati fëmijë. **29** Nga Kishi, birin e Kishi, Jerahmeelin. **30** Bijtë e Mushit ishin Mahli, Ederi dhe Jerimothi. Këta ishin bijtë e Levitëve sipas shtëpive të tyre atëreore. **31** Edhe këta, ashtu si bijtë e Aaronit, vëllezërit të tyre, hodhën në short në prani të mbretit David, të Tsadokut, të Ahimelekut dhe të të parëve të shtëpive atëreore të priftërinjve dhe të Levitëve. Të parët e shtëpive atëreore u trajtuan në të njëjtën mënyrë si vëllezërit e tyre të rinj.

25 Pastaj Davidi dhe komandantët e ushtrisë shkëputën nga shërbimi disa nga bijtë e Asafit, të Hemanit dhe të

Jeduthunit që të këndonin me frysëzim me qeste, me harpa dhe me cembale. Numri i njerëzve që kryenin këtë shërbim ishte: 2 nga bijtë e Asafit: Zakuri, Josefi, Nethaniali, Asarelahu, bijtë e Asafit ishin nën drejtimin e Asafit, që i këndonte himnet me frysëzim në bazë të urdhreve të mbretit. 3 Nga Jeduthuni, bijtë e Jeduthunit: Gedaliahu, Tseri, Jeshajahu, Shimej, Hashabiahu dhe Matithiahu, gjashtë, nën drejtimin e atit të tyre Jezuduthun, që këndonte himne me frysëzim për të kremltar dhe lëvduar Zotin. 4 Nga Hemani, bijtë e Hemanit: Bukiahu, Mataniali, Uzieli, Shebuelli, Jerimothi, Hanariahu, Hanani, Eliathahu, Gidalti, Romamit-Ezeri, Joshbekashahu, Malothi, Hothiri dhe Mahaziothi. 5 Tërë këta ishin bijtë e Hemanit, shikuesit të mbretit sipas fjalës së Perëndisë për të ngritur në qjell fuqinë e tij. Në fakt Perëndia i kishte dhënë Hemanit katërmëbëdhjetë bijtë dhe tri bija. 6 Tërë këta ishin nën drejtimin e atit të tyre për të kënduar në shtëpinë e Zotit me cembale, dhe me harpa dhe me qeste, për shërbimin në shtëpinë e Perëndisë. Asafi, Jeduthuni dhe Hemani ishin nën urdhrat e mbretit. 7 Numri i tyre, së bashku me vëllezërit e tyre të ushtruar për t'i kënduar Zotit, të gjithë me të vërtetë të aftë, ishte dyqnd e tetëdhjetë e tetë veta. 8 Për të caktuar turnin e shërbimit të tyre si të vegjilët ashtu dhe të mëdhenjtë, mjeshturat dhe dishepujt, hoqën me short. 9 I pari i caktuar me short për Asafin ishte Josefi; i dyti Gedaliahu, me vëllezërit dë bijtë e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; 10 i treti ishte Zakuri, me bijtë dë vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; 11 i katërti ishte Jitsri, me bijtë dë vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; 12 i pesti ishte Nethaniali, me bijtë dë vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; 13 i gjashti ishte Bukiahu, me bijtë dë vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; 14 i shtati ishte Jesharelahu, me bijtë dë vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; 15 i terti ishte Jeshajahu, me bijtë dë vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; 16 i nënti ishte Mataniali, me bijtë dë vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; 17 i dhjeti ishte Shimej, me bijtë dë vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; 18 i njëmbëdhjeti ishte Azarelli, me bijtë dë vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; 19 i dymbëdhjeti ishte Hashabiahu, me bijtë dë vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; 20 i trembëdhjeti ishte Shubaeli, me bijtë dë vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; 21 i katërmëbëdhjeti ishte Matithiahu, me bijtë dë vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; 22 i pesëmbëdhjeti ishte Jerimothi, me bijtë dë vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; 23 i gjashtëmbëdhjeti ishte Hanainahu, me bijtë dë vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; 24 i shtatëmbëdhjeti ishte Joshbekashahu, me bijtë dë vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; 25 i tetëmbëdhjeti ishte Hanani, me bijtë dë vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; 26 i nëntëmbëdhjeti ishte Malothi, me bijtë dë vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; 27 i njëzeteti ishte Eliathahu, me bijtë dë vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; 28 i njëzenetenjëtë ishte Hothiri, me bijtë dë vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; 29 i njëzetedyti ishte Gidalti, me bijtë dë vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; 30 i njëzetreteti ishte Mahaziothi, me bijtë dë vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta; 31 i njëzetekatërti ishte Romamit-Ezeri, me bijtë dë vëllezërit e tij, gjithsej dymbëdhjetë veta.

26 Për klasat e derëtarëve: të Korahitëve, Meshëlemitë, bir i Koreut, nga bijtë e Asafit. 2 Bijtë e Meshëlemitë ishin Zakaria, djali i parë, Jediaeli i dyti, Zebadiahu i treti, Jathnieli i katërti, 3 Eliami, i pesti, Jehohanani, i gjashti, Eljehoenai i shtati. 4 Bijtë e Obed-Edomit ishin Shemajahu, djali i parë, Jehozabadi i

dyti, Joahu i treti, Sakari i katërti, Nethaneli i pesti, 5 Amiel i gjashti, Isakari i shtati, Peulthai i teti, sepse Perëndia e kishte bekuar. 6 Shemajahut, birit të tij, i lindën bij që sundonin në shtëpitë e tyre atëre, sepse ishin njerëz të fortë dhe trima. 7 Bijtë e Shemajahut ishin Otni, Rafaeli, Obedi dhe Elzabadi, vëllezërit e të cilëve Eliuhu dhe Semakiahu ishin njerëz trima. 8 Tërë këta ishin bijtë Obed-Edomit; ata, bijtë e tyre dë vëllezërit e tyre, ishin njerëz të zotë, të fuqishëm dhe të aftë të kryenin shërbimin: gjashtëdhjetë pasardhës të Obed-Edomit. 9 Meshëlemitë pati bij dë vëllezërit, tetëmbëdhjetë trima. 10 Hosahu, nga bijtë e Merarit, pati si bij: Shimrin, i pari (megjithëse nuk ishte i parëlinduri, i ati e caktoj të parë), 11 Hilkiyahun i dyti, Tebaliahun i treti, Zakarian i katërti; të marrë së bashku bijtë dë vëllezërit e Hosahut ishin trembëdhjetë. 12 Këtyre klasave të derëtarëve, nëpërmjet të parëve të tyre, por edhe nëpërmjet vëllezërvë të tyre, iu besuan shërbimi në shtëpinë e Zotit. 13 U hodh në short për çdo portë, qoftë të vegjilit apo të mëdhenjtë, sipas shtëpive atëre. 14 Për portën lindore shorti i ra Shelemiahut. Pastaj u hodh shorti për portën veriore, e cila i ra birit të tij Zakaria, një këshilltar me mend. 15 Porta jugore i ra Obed-Edomit dhe magazinat bije të tij, 16 Shupimit dhe Osahut i ra në perëndim, me portén e Shalekethit, në rrugën përpjekjet, një postë roje përballë tjetërs. 17 Në krahun lindor qëndronin gjithnjë gjashtë Levitë çdo ditë, në krahun jugor katër çdo ditë, dhe në magazinat nga dy për secilën prej tyre. 18 Në Parbar, në krahun perëndimor, ishin caktuar katér veta për rrugën dhe dy për Parbarin. 19 Këto ishin klasat e derëtarëve të zgjedhur midis bijve të Koreut dhe bijve të Merarit. 20 Nga Levitë, Ahijahu ishte caktuar për ruajtjen e thesareve të shtëpisë së Perëndisë dhe të thesareve të gjëra e shenjtëruara. 21 Bijtë e Ladanit, bijtë e Gershonitëve që rridhnikin është Ladanji, të parët e shtëpive atëre të Ladanit, Gershonit, domethënë Jehieli. 22 Bijtë e Jehielit, Zethami dhe i vellai Joelji, ishin caktuar për ruajtjen e thesareve të shtëpisë të Zotit. 23 Midis Amramitëve, Jitsharitë, Hebronitët dhe Uzelitët, 24 Shebuelli, bir i Gershonit, që ishte bir i Moisiut, ishte kryeintendant i thesareve. 25 Vëllezërit e tij, me anë të Eliezerit, ishin i biri i Rehabiahu, bir i të cilin ishte Jeshajahu, bir i të cilin ishte Joram, bir i të cilin ishte Zikri, bir i të cilin ishte Shelomithi. 26 Ky Shelomith dë vëllezërit e tij ishin caktuar për ruajtjen e të gjitha thesareve të gjëra e shenjtë që mbreti David, të parët e shtëpive atëre dë komandantët e ushtrisë kishin shenjtëruar. 27 Ata kishin shenjtëruar një pjesë të plaqës që kishin shtënë në dorë gjatë luftës për të mbajtur shtëpinë e Zotit. 28 Përveç kësaj të gjitha ato që ishin shenjtëruar nga Samuelei, shikuesi, nga Sauli, bir i Kishit, nga Abneri, bir i Nerit dhe nga Joabi, bir i Tserujahut, dë çdo gjë tjetër e shenjtëruar nga cilidi qoftë ishte nën përgjegjësinë e Shelomithit dë vëllezërvë të tij. 29 Ndër Jitsharitë, Kenajahu dhe bijtë e tij ishin të ngarkuar me punët e jashtme të Izraelit, në cilësinë e tyre si magjistrarë dhe si gjyqtarë. 30 Ndër Hebronitë, Hashabiahu dë vëllezërit e tij, një mijë e shtatëqind trima, u caktuan të mbikqyrin Izraelin, këndejej Jordanit, në perëndim, në të tërë çështjet e Zotit dë të shërbimit të mbretit. 31 Jerijahu ishte i pari i Hebronitëve, sipas brezave të shtëpive të tyre atëre. Në vitin e dytë të mbretërimit të Davidit u bënë kërkime dhe u jetën midis tyre njerëz të fortë dhe trima në Jazer të Galaadit. 32 Vëllezërit e tij ishin dy mijë e shtatëqind trima, të parë të shtëpive atëre. Mbreti David u besoi atyre mbikqyrjen e Rubenitëve, të Gaditëve, të gjysmës së fisit të Manasit për të gjitha gjërat që kishin të bënin me Perëndinë dë me punët e mbretit.

27

Dhe tani ja, bijtë e Izraelit, sipas numrit të tyre, të parëve të shtëpive atëreore, komandantëve të mijësheve dhe të qindësheve dhe të oficerëve të tyre në shërbim të mbretit për të gjitha ato që **2** Në krye të divizionit të parë, gjatë muajit të parë, ishte Jashobeami, bir i Zabdielit, dhe divizioni i tij përbëhej nga njëzet e katër mijë burra. **3** Ai ishte nga bijtë e Peretis dhe komandant i të gjithë oficerëve të ushtrisë gjatë muajit të parë. **4** Në krye të divizionit të muajit të dytë ishte Dodai, Ahohiti; në divisionin e tij oficeri më i rëndësishëm ishte Miklothi; divizioni i tij përbëhej nga njëzet e katër mijë burra. **5** Komandanti i divizionit të tretë për muajin e tretë ishte Benajahu, bir i priftit Jehojada; ai ishte komandant dhe divizioni i tij përbëhej nga njëzet e katër mijë burra. **6** Benajahu ishte një trim midis të tridhjetëve dhe ishte i pari i të tridhjetëve; në divisionin e tij ndodhej edhe i biri i tij Amizabadi. **7** Komandanti i katërt për muajin e katërt ishte Asaheli, vëllai i Joabit: pas tij vinte i biri, Zebadiah; divizioni i tij përbëhej nga njëzet e katër mijë burra. **8** Komandanti i pestë për muajin e pestë ishte komandanti Shamhuth, Izrahiti; divizioni i tij përbëhej nga njëzet e katër mijë burra. **9** Komandanti i gjashtë për muajin e gjashtë ishte Ira, bir i Ikeshit, Tekoitit; divizioni i tij përbëhej nga njëzet e katër mijë burra. **10** Komandanti i shtatë për muajin e shtatë ishte Heletsi, Peloniti, nga bijtë e Efraimit; divizioni i tij përbëhej nga njëzet e katër mijë burra. **11** Komandanti i tetë për muajin e tetë ishte Sibekai, Hushathiti, nga Zarhitët; divizioni i tij përbëhej nga njëzet e katër mijë burra. **12** Komandanti i nëntë për muajin e nëntë ishte Abiezeri nga Anatothi, një Beniaminit; divizioni i tij përbëhej nga njëzet e katër mijë burra. **13** Komandanti i njëmbëdhjetë për muajin e njëmbëdhjetë ishte Banajahu nga Pirathoni, një nga bijtë e Efraimit; divizioni i tij përbëhej nga njëzet e katër mijë burra. **15** Komandanti i dumbëdhjetë për muajin e dumbëdhjetë ishte Heldai nga Netofa, prej familjes së Otnielit; divizioni i tij përbëhej nga njëzet e katër mijë burra. **16** Përveç këtyre, të parët e fiseve të Izraelit ishin këta që vijojnë: i pari i Rubenitëve ishte Eliezeri, bir i Zikrit; i pari i Simeonitëve, Shefatiahu, bir i Maakahut; **17** i pari i Levitëve, Hashabiahu, bir i Kemuelit; i pari i Aaronit, Tsadoku; **18** i pari i Judës, Elihu, një ndër vëllezërët e Davidit, i pari i Isakarit, Omri, bir i Mikaelit; **19** i pari i Zabulonit, Ismajahu, bir i Obadiahut, i pari i Neftalit, Jerimothi, bir i Azrielit; **20** i pari i bijve të Efraimit, Hoshea, bir i Azariahut, i pari i gjysmës së fisit të Manasit, Joel, bir i Pedajahut; **21** i pari i gjysmës së fisit të Manasit në Galaad, Ido, bir i Zakarias; i pari i Beniaminit, Jaasieli, bir i Abnerit; **22** i pari i Danit, Azareeli, bir i Jerohamit. Këta ishin të parët e fiseve të Izraelit. **23** Por Davidi nuk bëri regjistrimin e atyre që ishin më pak se njëzet vjeç, sepse Zoti i kishte thënë që do ta shumëzonte Izraelin si yjet e quillët. **24** Joabi, bir i Tserujahut, kishte filluar regjistrimin e popullsisë por nuk e kishte përfunduar, prandaj zëmërimi i Zotit goditi Izraelin dhe numri i të regjistruarve nuk u përfshin në Kronikat e mbretit David. **25** Azmavethi, bir i Adielit, ishte ngarkuar me thesaret e mbretit; Jonathanhi, bir i Uziahut, ishte ngarkuar me thesaret që ndodheshin në fshatrat, në qytetet dhe në kalatë; **26** Ezri, bir i Kelubit, ishte caktuar për punonjësit që punonin tokën; **27** Shimej nga Ramahu ishte caktuar për vreshtat; Zabdihu i Sefamit ishte caktuar për prodhimin e vreshtave që depozitohej në kantina; **28** Baal-Hanani nga Gederi ishte caktuar për ullishtet dhe për fiqtë e egjipit që ndodheshin në fushë; Joashi ishte caktuar për depozitat e vajit; **29** Shitrai nga Sharoni

ishte caktuar për kopetë që kullotnin në Sharon; Shafati, bir i Adlait, ishte caktuar për kopetë që ndodheshin në luginat; **30** Obili, Ismaeliti, ishte caktuar pér devetë; Jehdejahu nga Merenothi merrej me gomarët; **31** Jazizi, Hagariti, ishte caktuar me kopetë e bagëtive të imta. Térë këta ishin administratorë të pasurive të mbretit David. **32** Jonathanhi, ungji i Davidit, ishte këshilltar, njeri i zgjaur dhe shkrues; Jeheli, bir i Hakmonit, rrinte me bijtë e mbretit; **33** Ahitofeli ishte këshilltar i mbretit; Hushai, Arkiti, ishte mik i mbretit; **34** Ahitofelit i zunë vendin Jehojada, bir i Benajahut, dhe Abiathari; komandant i ushtrisë së mbretit ishte Joabi.

28

Davidi mblodhi në Jeruzalem téré krerët e Izraelit, të parët e fiseve, komandantët e divizioneve që ishin në shërbim të mbretit, komandantët e mijëshëve, komandantët e qindëshëve, administratorët **2** Pastaj mbreti David u ngrit në këmbë dhe tha: "Më dëgjoni, o vëllezër të mi dhe o populli im! Unë kisha në zemër të ndërtoja një shtëpi paqeje pér arkën e besëlidhjes të Zotit, pér mbështetësen e këmbëve të Perëndisë tonë, dhe kisha bëre përgatitje pér ta ndërtuar. **3** Por Perëndia më tha: "Tì nuk do të ndërtosh një shtëpi në emrin tim, sepse ka genë një njeri lufte dhe ke derdhus gjak". **4** Megjithatë Zoti, Perëndia i Izraelit, më ka zgjedhur mua nga téré shtëpia e atit tim, që të bëhem mbret i Izraelit përfjetë. Në fakt ai ka zgjedhur Judën si princ, dhe në shtëpinë e Judës shtëpinë e atit tim dhe midis bijve të atit tim i ka pëlqyer të më bëjë mua mbret të të gjithë Izraelit. **5** Midis téré bijve të mi (sepse Zoti më ka dhënë shumë fëmijë) ai ka zgjedhur birin tim Salomon, që të ulet në fronin e mbretërisë të Zotit mbi Izraelin. **6** Ai më tha: "Do të jetë biri yt Salomon ai që ka pér të ndërtuar shtëpinë time dhe oborret e mia, sepse kam zgjedhur atë si djalin tim, dhe unë do të jem pér atë si një baba. **7** Do ta bëj të qëndrueshme përfjetë mbretërinë e tij në rast se u përmbahet në mënyrë të vendosur urdhërimëve dhe dekreteve të mia, ashtu si po bën sot". **8** Kështu, pra, përparrë téré Izraelit, asamblesë së Zotit, dhe përparrë Perëndisë tonë që na dëgjon, zbatoni dhe kérkon téré urdhërimet e Zotit, Perëndisë tuaj, me qëllim që të mund ta zotëroni këtë vend të mirë dhe t'ia lini si trashëgimi bijve tuaj mbas jush, përfjetë. **9** Ti Salomon, biri im njihe Perëndinë e atit tênd dhe shërbej me gjithë zemër dhe me shpirt vullnetmirë, sepse Zoti heton të gjitha zemrat dhe kupton téré qëllimet e mendimeve. Në rast se ti e kérkon, ai do të lërë ta gjesh; por në rast se ti e braktis, ai do të hedhë poshtë përfjetë. **10** Tani ki parasysh që Zoti të ka zgjedhur pér të ndërtuar një shtëpi si shenjtërore; tregohu i fortë dhe futju punës!". **11** Atëherë Davidi i dha birët të tij Salomonit projektin e portikut të tempullit, të godinave të tij, të dhomave të tij, të thesareve të tij, të dhomave të sipërme, të dhomave të brendshme dhe të vendit të pajutesit, **12** si dhe projektin e të gjitha gjërvave që kishte në mendje pér Frymén lidhur me oborret e shtëpisë të Zotit, me të gjitha dhomat anësore, me thesaret e shtëpisë së Perëndisë dhe me thesaret e sendeve të shenjtëruara, **13** me klasat e priftërinjve dhe të Levitëve, me téré punën lidhur me shërbimin e shtëpisë të Zotit dhe me të gjitha veglat e nevojshtme pér shërbimin e shtëpisë të Zotit. **14** I dha arin duke treguar peshën e sendeve prej ari, pér të gjitha veglat që përdoren në çdo lloj shërbimi, dhe argjendin duke treguar peshën e të gjitha veglave prej argjendi, pér të gjitha veglat që përdoren në çdo lloj shërbimi. **15** I dha gjithashtu peshën e arit pér shandanët prej ari dhe pér llambat e tyre prej ari, duke treguar peshën e çdo shandani dhe tē llambave të tij,

dhe peshën e argjendit pér shandanët prej argjendi, duke treguar peshën e çdo shandani dhe të llambave të tij, sipas përdorimit të çdo shandani. **16** I dha gjithashtu, duke treguar peshën, arin pér tryezat e bukëve të paraqitjes, pér çdo tryezë, dhe argjendin pér tryezat prej argjendi, **17** dhe arin e kulluar pér pirunët e mëdhenj, pér legenët e vegjël dhe pér kupat, dhe arin, duke treguar peshën pér kupat prej ari, pér çdo kupë, dhe argjendin, duke treguar peshën pér kupat prej argjendi, pér çdo kupë. **18** I dha gjithashtu ar të kulluar pér altarin e temjanit, duke treguar peshën, dhe pér modelin e qerres, domethënë, kerubinët prej ari që hapnin krahët dhe mbulonin arkën e besëlidhjës të Zotit. **19** "Térë kjo", tha Davidi, "m'u dha e shkruan nga dora e Zotit, që më bëri të kuptoj téré punimet e këtij projekti". **20** Davidi i tha pastaj të birit Salomon: "Ji i fortë dhe trim, përvishju punës, mos ki frikë dhe mos u trondit, sepse Zoti Perëndi, Perëndia im, do të jetë me ty. Ai nuk do të lërë dhe nuk do të braktisë deri sa të mbarosh téré punën pér shërbimin e shtëpisë të Zotit. **21** Dhe ja klasat e priftërinjeve dhe të Levitëve pér téré shërbimin e shtëpisë së Perëndisë; përvëç kësaj, pér çdo punë do të kesh në dispozicion lloj lloj specialistësh vullnetmirë, në çdo veprimitari; edhe kërët edhe téré populli do të jenë plotësisht nén urdhrat e tua".

29

Pastaj mbreti David i tha téré asamblesë: "Salomoni, biri im, i vetmi që Perëndia ka zgjedhur, éshëtë akoma i ri dhe i pa përvojë, ndërsa vepra éshëtë e madhe, sepse ky pallat nuk i éshëtë caktuar një njeriu, por Zotit Perëndi. **2** Me të gjitha mundësitet e mia kam përgatitur pér shtëpinë e Perëndisë tim ar pér sendet prej ari, argjend pér sendet prej argjendi, bronzi pér sendet prej bronzi, hekur pér sendet prej hekuri, dru pér sendet prej druri, gurë oniski dhe gurë pér t'u ngallmuar, gurë brillanti dhe me ngjyra të ndryshme, lloj lloj gurësh të çmuar dhe mermer në një sasi të madhe. **3** Përvëç kësaj, duke qenë se e kam vendosur dashurinë time mbi shtëpinë e Perëndisë tim, përvëç asaj që kam përgatitur pér shtëpinë e shenjtërores, i dhuroj shtëpisë së Perëndisë tim thesarin tim personal prej ari dhe argjendi: **4** tre mijë talenta ari, nga ari i Ofirit, dhe shtatë mijë talenta argjendi të kulluar pér të veshur muret e shenjtërores, **5** arri pér sendet prej ari, argjendi pér sendet prej argjendi dhe pér të gjitha punimet që duhet të kryhen nga zejtarë të shkathët. Kush éshëtë sot i gatshëm ta mbushë dorën e tij pér t'ia kushtuar Zotit?". **6** Atëherë të parët e shtëpive atërorë, kërët e fiseve të Izraelit, komandantët e mijëshëvë dhe të qindëshëvë, administratorët e punëve të mbretit bënë oferta vullnetare, **7** dhe dhanë pér punimin e shtëpisë së Perëndisë pesë mijë talenta ari, dhjetë mijë darika ari, dhjetë mijë talenta argjendi, tetëmbëdhjetë talenta prej bronzi dhe njëzqind mijë talenta prej hekuri. **8** Kushdo që zotëronte gurë të çmuar, i dorëzoit në duart e Jehielit, Gershonitit, me qëllim që të hyjnë në thesarin e shtëpisë të Zotit. **9** Populli u gëzua nga ofertat e tyre vullnetare, sepse i kishin bërë këto oferta Zotit me gjithë zemër; edhe mbreti David u gëzua shumë. **10** Kështu Davidi bekoi Zotin përpara téré asamblesë dhe tha: "I bekuar je ti, o Zot, Perëndi i Izraelit, ati ynë, pér gjithë amshimin. **11** Jotja, o Zot, éshëtë madhështia, fuqja, lavdia, shkëlqimi, madhëria, sepse gjithshka që éshëtë në qilli dhe mbi tokë éshëtë jotja. E jotja o Zot éshëtë mbretëria, dhe ti ngrihesh sovran mbi gjithshka. **12** Nga ti vijnë pasuria dhe lavdia; ti sundon mbi gjithçka; në dorën tënde janë forca dhe fuqja, dhe ti ke fuqinë pér të bërë të madh dhe pér t'u dhënë forcë të gjithëve. **13** Prandaj ne, o Perëndia ynë, të falenderojmë dhe kretnojmë emrin tênd të lavdishëm. **14** Po kush jam unë dhe kush éshëtë

populli im që jemi në gjendje të të ofrojmë gjithçka në mënyrë spontane? Në të vërtetë të gjitha gjërat vijnë nga ti, dhe ne të kemi kthyer thjesht atë që kemi marrë nga dora jote. **15** Sepse ne jemi të huaj dhe shtegtarë përparrë teje ashtu si qenë etërit tanë. Ditët tonë mbi tokë janë si një hije dhe nuk ka shpresë. **16** O Zot, Perëndia ynë, téré ky bollëk gjërash që kemi përgatitur pér të ndërtuar një tempull ty, në emrin tênd të shenjtë, vjen nga dora jote, éshëtë e téra jojta. **17** Unë e di, o Perëndia im, që ti provon zemrën dhe gézohesh kur sheh sjelljen e drejtë. Prandaj në drejtësinë e zemrës sime të kam ofruar në mënyrë spontane téré këto gjëra; dhe tanë shoh me gjëzim që populli yt, që éshëtë këtu i pranishëm, bën ofertat e tij në mënyrë spontane. **18** O Zot, Perëndi i Abrahamit, i Isakut dhe i Izraelit, i etërve tanë, ruaj gjithnjë këto prije dhe mendime në zemrën e popullit tênd dhe drejto zemrat e tyre nga ti; **19** dhe jepi Salomonit, birit tim, një zemër të ndershme, që ai të respektojë urchërimet, porositë dhe statutet e tua, që të bëjë téré këto gjëra dhe të ndërtojë tempullin pér të cilin kam bërë përgatitet". **20** Pastaj Davidi i tha téré asamblesë: "Tani bekoni Zotin, Perëndinë tuaj". Atëherë téré asambleja bekoi Zotin, Perëndinë e etërve të tyre; u përkulën dhe ranë përmbyss përparrë Zotit dhe mbretit. **21** Té nesërmén bënë fljime pér Zotin dhe i ofruan olokauste: një mijë dema të vegjël, një mijë desh, një mijë qengja me libacionet përkatëse dhe fljime të shumta pér téré Izraelin. **22** Atë ditë hëngreni dhe pinë me gjëzim të madh para Zotit; dhe pér herë të dyte e shpallën mbret Salomonin, birin e Davudit dhe e vajosën përparrë Zotit që të ishte princ, dhe Tsadokun që të ishte prift. **23** Pastaj Salomoni u li në froni e Zotit si mbret në vend të Davudit, atit të tij; ai pati mbarësi dhe téré Izraeli iu bind. **24** Gjithë kërët, trimat dhe téré bijtë e mbretit David iu nënshtruan mbretit Salomon. **25** Kështu Zoti e bëri shumë të madh Salomonin përparrë téré Izraelit dhe i dha një madhështi mbretërore që asnjë mbret para tij në Izrael nuk e kishte pasur kurrë. **26** Davidi, bir i Isait, mbretëronte mbi téré Izraelin. **27** Ai mbretëroi dyzet vjet mbi Izraelin: shitatë vjet në Hebron dhe tridhjet e tre vjet në Jeuzalem. **28** Vdiq shumë plak, i ngopur me ditë, me pasuri dhe lavdi. Në vend të tij mbretëroi i biri, Salomoni. **29** Trimëritë e mbretit David, si të parat ashtu dhe të fundit, janë shkruar në librin e shikuesit Samuel, në librin e profetit Nathan dhe në librin e shikuesit Gad, **30** me të gjitha ato gjëra që kanë të bëjnë me mbretërinë e tij, me fuqinë e tij dhe me të gjitha ngjarjet që i ndodhën atij, Izraelit dhe téré mbretëritë vendeve të tjera.

2 i Kronikave

1 Salomoni, bir i Davidit, u forcua shumë në mbretërini e tij, dhe Zoti, Perëndia i tij, qe me të dhe e bëri jashtëzakonisht të madh. **2** Salomoni i foli tërë Izraelit, komandantëve të mijeshevë dhe të qindsheve, gjyqtarëve, tërë princave të të gjithë Izraelit, të parëve të shtëpive atëre. **3** Pastaj Salomoni bashkë me tërë asamblenë shkoi në vendin e lartë, që ishte në Gabaon, sepse aty ndodhej çadra e mbledhjes së Perëndisë që Moisiu, shërbëtori i Zotit, kishte ndërtuar në shkretëtirë. **4** Arkën e Perëndisë, përkundrazi, Davidi e kishte mbartur nga Kirjath-Jearimi në vendin që kishte përgatitur pér të; në të vëretë ai kishte ngritur pér të një çadër në Jeruzalem. **5** Altarin prej bronzi, që e kishte bërë Betsaleeli, bir i Urit, që ishte bir i Urit, e vendosi përparrë tabernakullit të Zotit. Salomoni dhe asambleja shkuan pér të kërkuar Zotin. **6** Atje Salomoni u ngjit në altarin prej bronzi përparrë Zotit, që ishte në çadrenë e mbledhjes, dhe mbi të ofroi një mijë olokauste. **7** Atë natë Perëndia iu shfaq Salomonit dhe i tha: "Më kërkoi atë që do dhe unë do të ta jap". **8** Salomoni iu përgjigj Perëndisë: "Ti je treguar shumë dashamirës me Davidin, atin tim, dhe më ke bërë mua të mbretëroj në vend të tij. **9** Tani, o Zot Perëndi, u reallofitë premtimi yt që i ke bërë Davidit, atit tim, sepse ti me ke bërë mbret mbi një popull të madh si pluhuri i tokës! **10** Më jep, pra, dituri dhe zgjuarsi, që të mund të hyj dhe të dal para këtij populli, sepse kush mund ta qeverisë, vallë, këtë popull të madh tëndin?". **11** Perëndia i tha Salomonit: "Me qenë se kjo ishte gjëja që kiske në zemër dhe nuk më ke kërkuar as pasuri, as mall, as lavdi, as jetën e armiqe të tu dhe as jetë të gjatë, por kërkove pér vete diturin dhe zgjuarsin që të mund të qeverisësh popullin tim mbi të cilin të vura mbret, **12** dituria dhe zgjuarsia të janë dhënë. Përveç tyre do të të jap pasuri, mall dhe lavdi, të cilat nuk i ka pasur asnjë mbret para teje dhe nuk do t'i ketë asnjë pas teje". **13** Salomoni u kthyte pastaj nga vendi i lartë që ishte në Gabaon, nga çadra e mbledhjes, në Jeruzalem, dhe mbretëroi mbi Izraelin. **14** Salomoni grumbulloj qerre dhe kalorës, dhe pati një mijë e katërqind qerre dhe dympbëdhjetë mijë kalorës, të cilët i vendosi në qytetet e qerreve dhe pranë mbretit në Jeruzalem. **15** Mbreti veproi gjithashu në mënyrë të tillë që në Jeruzalem argjendi dhe ari të ishin të rëndomtë si gurët, dhe këdrat të bollshëm si fiku i Egjiptit në fushë. **16** Kuajt e Salomonit importoheshin nga Egjipti dhe nga Kue; tregtarët e mbretit shkonin t'i merrnin në Kue me një çmim të caktuar. **17** Ata sillnin dhe importonin nga Egjipti një qerre pér gjashtëqind sikla argjendi dhe një kalë pér njëqind e pesëdhjetë. Kështu, me anë të këtyre tregtarëve, ua eksportonin tërë mbretërvë të Hitejve dhe të Sirisë.

2 Pastaj Salomoni vendosi të ndërtojë një tempull në emër të Zotit dhe një pallat pér vete. **2** Salomoni rekrutoi shtatëdhjetë mijë burra që të mbartnin pesha, tetëdhjetë mijë të nxirrin Gurë në malet dhe tre mijë e gjashtëqind veta pér t'i mbikqyrur. **3** Pastaj Salomoni i çoi fjalë Hiramit, mbretit të Tiros: "Ashtu si ke bërë me Davidin, atin tim, të cilat i dërgove keda pér të ndërtuar një shtëpi në të cilën të banonte, bëj të njëjtën gjë me mua. **4** Ja unë jam duke ndërtuar një tempull në emër të Zotit, Perëndisë tim, pér t'ia kushtuar atij, pér të djegur para tij temjan erëmirë, pér të ekspozuar vazhdimit bukët e paraqitjes dhe pér të ofruar olokauste në mëngjes dhe në mbrëmje, të shtunave, kur të ketë hënë të re dhë në festat e caktuara nga Zoti, Perëndia ynë. Ky eshtë një ligj i përfjetshëm pér Izraelin. **5** Tempulli që unë do

të ndërtjoj do të jetë i madh, sepse Perëndia ynë eshtë më i madh se tërë perënditë e tjera. **6** Po kush do të jetë në gjendje t'i ndërtojë një tempull me qenë se qiejtë dhe qiejtë e qiejeve nuk janë në gjendje ta nxenë? E kush jam unë që t'i ndërtoj një tempull, qoftë edhe vetëm pér të djegur temjan para tij? **7** Prandaj dërgomë tanë një njeri të shkathët që di të punojë arin, argjendin, bronzin, hekurin, purpurin, të kuqen flakë, ngjyrë vjollcën dhe që të dijë të bëjë çdo lloj prerjesh, duke punuar bashkë me specialistët që janë pranë meje në Judë dhe në Jeruzalem, dhe që ati im David ka përgatitur. **8** Dërgomë edhe nga Libani dru kedi, qiparisi dhe santali, sepse e di që shërbëtorët e tu janë të aftë të presin drurin e Libanit; dhe ja, shërbëtorët e mi do të punojnë bashkë me shërbëtorët e tu, **9** pér të më përgatitur lëndë druri me shumicë, sepse tempulli që do të ndërtoj do të jetë i madh dhe i mrekullueshëm. **10** Dhe shërbëtorëve të tu që do të rrëzojnë dhe do të presin drurët unë do t'u jap njëzet mijë kore gruri, njëzet mijë kore elbi, njëzet mijë bate verë dhe njëzet mijë bate vaji". **11** Dhe Hirami, mbret i Tiros, u përgjigj me një shkrim, që i dërgoi Salomonit: "Me qenë se Zoti i do popullin e tij, të ka caktuar mbret mbi të". **12** Hirami thoshte gjithashtu: "I bekuar qoftë Zoti, Perëndia i Izraelit, që ka bërë qiejtë dhe tokën, sepse i ka dhënë mbretit David një bir të urtë, shumë të zgjuar dhe të aftë, që do të ndërtojë një tempull pér Zotin dhe një pallat mbretëror pér vete! **13** Unë po të dërgoj një njeri të shkathët dhe të ditur të atit tim Hiram, që eshtë **14** bir i një gruaje nga bijat e Danit, ndërsa i ati ishte një njeri nga Tiro. Ai di të punojë arin, bronzin, hekurin, gurin, drurin, purpurin dhe ngjyrë vjollcën, të kuqe flakë, pëlhurën e hellë dhe di të bëjë çdo prejre dhe çdo lloj vizitimi që i besohet. Ai do të punojë me specialistët e tu dhe me specialistët e zotit tim David, atit tënd. **15** Tani, pra, imzot le t'u dërgojë shërbëtorëve të tij grurin, elbin, vajin dhe verën, që u ka premtuar; **16** dhe ne do të presim tërë drurët e Libanit pér të cilat ke nevojë; do t'i sjellim me trap nëpër det deri në Jafo dhe ti do t'i mbartesh në Jeruzalem". **17** Salomoni regjistroi tërë të huajt që ndodheshin në vendin e Izraelit, mbas regjistrimit që kishte bërë Davidi, i ati; ata ishin njëqind e pesëdhjetë e tre mijë e gjashtëqind veta, **18** dhe mori shtatëdhjetë mijë prej tyre pér të mbartur pesha, tetëdhjetë mijë pér të prerë gurë në mal dhe tre mijë e gjashtëqind mbikqyrës që ta bënin popullin të punonte.

3 Salomoni filloj pastaj ndërtimin e shtëpisë të Zotit, në Jeruzalem mbi malin Moriah, aty ku Zoti i ishte shfaqur Davidit, atit të tij, në vendin që Davidi kishte përgatitur në lëmin e Ornanit, Jebuseut. **2** Ai filloj të ndërtojë ditën e dytë të muajit të dytë të vitit të katërt të mbretërimit të tij. **3** Këto janë përmasat e themelive që hodhi Salomoni pér ndërtimin e shtëpisë së Perëndisë. Gjatësia ishte gjashtëdhjetë kubitë (në kubitë të masës së vjetër) dhe gjersia njëzet kubitë. **4** Portiku përparrë tempullit ishte njëzet kubitë i gjatë, duke barazuar kështu gjatësinë e tempullit, dhe ishte i lartë njëqind e njëzet kubitë. Ai e veshi nga brenda me ar të kulluar. **5** E veshi sallën e madhe me dru qiparisi, pastaj e veshi me ar të kulluar dhe mbi të gdhëndi degë palme dhe zinxhirë të vegjël. **6** Përveç kësaj e zbukuroi sallën me gurë të çmuar si ornament; dhe ari ishte ai i Parvaimit. **7** Veshi gjithashtu me ar tempullin, trarët, pragjet, muret dhe portat; dhe mbi muret gdhëndi kerubinë. **8** Pastaj ndërtoi vendin shumë të shenjtë. Ky ishte njëzet kubitë i gjatë, duke barazuar kështu gjersinë e tempullit, dhe njëzet kubitë i gjerë. E veshi me ar të kulluar me një vlerë prej gjashtëqind talentash. **9** Pesha e arit pér gozhat

ishte pesëdhjetë sikla. Veshi me ar edhe dhomat e sipërme. 10 Në vendin shumë të shenjtë bëri dy kerubinë të gdhëndur dhe i veshi me ar. 11 hapësira e krahëve të kerubinëve ishte njëzet kubitë; një krah i një kerubini, i gjatë pesë kubitë, prekte murin e tempullit, ndërsa krahut tjetër, gjithashtu i gjatë pesë kubitë, prekte krahun e kerubinit të dytë. 12 Njeri krah i kerubinit të dytë, i gjatë pesë kubitë, prekte murin e tempullit, ndërsa tjetri i gjatë gjithashtu pesë kubitë, prekte krahun e kerubinit tjetër. 13 Krahët e hapur të këtyre kerubinëve ishin njëzet kubitë të gjatë. Ata qëndronin drejt në këmbë me fytyrë të kthyer nga pjesa e brendshme e tempullit. 14 Ai bëri gjithashtu velin me fill njigjyrë vjollcë të purpurt, të kuqe flakë dhe me pëlhurë të hollë, dhe mbi to qëndisën kerubinë. 15 Përparrë tempullit bëri dy shtylla të larta tridhjetë e pesë kubitë; kapiteli në majë të qdo shtylle ishte pesë kubitë. 16 Bëri gjithashtu zinxhira të vegjël, si ato që ishin në shenjtërore dhe i vendosi në majë të shtyllave; pastaj bëri një mijë shegë dhe i vuri mbi zinxhirët e vegjël. 17 Pastaj ngriti shtyllat përparrë tempullit, njerën në të djathtë dhe tjetrën në të majtë; të djathtën e quajti Jakin dhe të majtën Boaz.

4 Pastaj bëri një altar prej bronzi të gjatë njëzet kubitë, të gjerë njëzet kubitë dhe të lartë dhjetë kubitë. 2 Bëri gjithashtu një det prej metali të shkrirë, në formë rrethi, që nga një cep në cepin tjetër ishte dhjetë kubitë; lartësia e tij ishte pesë kubitë dhe rrethi i tij tridhjetë kubitë. 3 Poshtë buzës kishte figura të ngjashme me qetë, dhjetë pér qdo kubit, që rrëthonin detin nga qdo anë. Qetë, të vendosur në dy radhë, ishin derdhur bashkë me detin. 4 Ky mbështetë mbi dymbëdhjetë qe, nga të cilët tre shikonin nga veriu, tre nga perëndimi, tre nga jugu dhe tre nga lindja. Deti ishte vendosur mbi ta dhe pjesët e tyre të pasme ishin kthyer nga ana e brendshme. 5 Ai kishte trashësinë e një pëllëmbe; buza e tij ishte bërë si buza e një kupe, si lulja e një zambaku; deti mund të përbante deri tre mijë bate. 6 Bëri edhe dhjetë enë pér pastrim dhe i vendosi pesë në të djathtë dhe pesë në të majtë; në to laheshin gjérat që i përkisnin olokaustit; në det laheshin përkundrazi priftërinjtë. 7 Bëri dhjetë shandane prej ari, sipas normave të caktuara, dhe i vendosi në tempull, pesë në të djathtë dhe pesë në të majtë. 8 Bëri dhjetë tryzea dhe i vendosi në tempull pesë në të djathtë dhe pesë në të majtë. Bëri gjithashtu njëqind kupa prej ari. 9 Pastaj bëri oborin e priftërinjve dhe oborin e madh me portat e tij të veshura me bronz. 10 Pas kësaj e vendosi detin nga krahut i djathtë, në drejtim të juglindjes. 11 Hirami bëri gjithashtu enët, lopatëzat dhe legenët e vegjël. Kështu Hirami përfundoi punën që duhet të bënte pér mbretin Salomon në shtëpinë e Perëndisë; 12 dy shtyllat, dy kapitelet me vazo në majë të shtyllave, dy rrjetëzat pér të mbuluar dy kapitelet me vazo në majë të shtyllave, 13 katërqind shegë pér dy rrjetëzat (dy radhë shqegjësh pér qdo rrjetëz me qëllim që të mbulohen dy kapitelet me vazo në majë të shtyllave). 14 Bëri edhe rrerzat dhe enët e mëdha mbi qerrëzat, 15 detin, një të vetëm, dhe dymbëdhjetë qetë nén detin, 16 si edhe enët, lopatëzat, pirunët dhe të gjitha sendet e tyre, që mjeshtri Hiram i bëri prej bronzi të shndritshëm pér mbretin Salomon, pér shtëpinë e Zotit. 17 Mbreti i shkrua në fushën e Jordanit, në një tokë argjilore, midis Sukothit dhe Tseredahut. 18 Salomoni i bëri këto vegla në një sasi kaq të madhe, sa që pesha e bronzit nuk u përcaktua dot. 19 Kështu Salomoni përgatiti të gjitha orënditë pér shtëpinë e Perëndisë; altarin prej ari dhe tryezat mbi të cilat vendoseshin bukët e paraqitjes, 20 shandanët me llambat e tyre prej ari të

kulluar që duhet të ndizeshin sipas normës së caktuar para shenjtërores; 21 lulet, llambat dhe veglat në formë gërshtëre prej ari; ishin prej ari shumë të kulluar; 22 thikat, legenët, kupat dhe mangallët prej ari të kulluar. Sa pér hyrjen e tempullit, portat e brendshme që të çonin në vendin shumë të shenjtë dhe portat që të futnin në anijatën e tempullit ishin prej ari.

5 Kështu u përfundua tërë puna që Salomoni kishte urdhëruar pér shtëpinë e Zotit. Atëherë Salomoni solli tërë gjérat që i ati kishte shenjtëruar: argjendin, arin dhe të gjitha veglat, dhe i futi në thesaret e shtëpisë së Perëndisë. 2 Atëherë Salomoni mblodhi në Jeruzalem pleqtë e Izraelit dhe të gjithë kërët e fiseve, princat e familjeve atërorë të bijve të Izraelit, pér ta çuar lart arkën e besëlidhjes të Zotit nga qyteti i Davidit, domethënë nga Sioni. 3 Tërë burrat e Izraelit u mbledhën rrëth mbretit pér festën që binte në muajin e shtatë. 4 Kështu tërë pleqtë e Izraelit erdhën dhe Levitët morën arkën. 5 Ata e çuan lart arkën, qâdrën e mbledhjes dhe të gjitha përdorëset e shenjta që ndodheshin në çadër. Këto gjëra i mbartën priftërinjtë dhe Levitët. 6 Mbreti Salomon dhe tërë asambleja e Izraelit, e mbledhur rrëth tij, u grumbulluan rrëth arkës dhe flíjan një sasi kaq të madhe dhënhsh dhe lopësh që nuk mund të numëroheshin as të llogariteshin. 7 Priftërinjtë e çuan pastaj arkën e besëlidhjes të Zotit në vendin e vet, në shenjtëronët e tempullit, në vendin shumë të shenjtë, nën krahët e kerubinëve. 8 Në fakt kerubinët i shtrin krahët mbi vendin e arkës dhe mbulonin nga lart arkën dhe shufrat e saj. 9 Shufrat ishin aq të gjata sa që skajet e tyre në arkë mund të shiheshin përballë vendit shumë të shenjtë, por nuk dukeshin nga jashtë. Ato kanë mbetur atje deri ditën e sotme. 10 Në arkë nuk kishte asgjë tjetër veç dy pllakave që Moisiu kishte vendosur në malin Horeb, kur Zoti lidhi një besëlidhje me bijtë e Izraelit, kur këta kishin dalë nga Egjipti. 11 Tani, ndërsa priftërinjtë dilnin nga vendi i shenjtë (tërë priftërinjtë e pranishëm në të vërtëtë ishin shenjtëruar pa respektuar rendin e klasave, 12 dhe tërë Levitët këngëtarë, Asafi, Hemani, Jeduthuni, bijtë dhe vëllezerit e tyre, të veshur me li të bardhë, me cembale, harpa dhe qeste në dorë rrin më këmbë në lindje të altarat, dhe bashkë me ta njëqind e njëzet priftërinjtë që u binin borive) 13 dhe kur trumbetarët dhe këngëtarët si një njeri i vetëm bënë të dégjohet bashkarisht zëri i tyre pér të lëvduar dhe pér të kremluar Zotin dhe e ngriten zërin në tingullin e borive, të cembaleve dhe të veglavë të tjera muzikore dhe lëvduan Zotin: "Sepse është i mirë, sepse mirësia e tij vazhdon në përfjetësi", ndodhi që shtëpia, shtëpia e Zotit, u mbush me një re, 14 dhe priftërinjtë nuk mundën të rrinin pér të shërbyer pér shkkat të resë, sepse lavdia e Zotit mbushte shtëpinë e Perëndisë.

6 Atëherë Salomoni tha: "Zoti ka shpallur se do të banojë në renë e dëndur. 2 Dhe unë kam ndërtuar pér ty një shtëpi të madhërishme, në vendin ku do të banosh përfjetë". 3 Pastaj mbreti u kthye dhe bekoi tërë asamblenë e Izraelit, ndërsa tërë asambleja e Izraelit qëndronte më këmbë. 4 Pastaj tha: "I bekuar qoftë Zoti, Perëndia i Izraelit, që ka kryer me fuqinë e tij atë që i kishte premtuar me gojën e vet atit tim David, duke thënë: 5 "Nga dita që nxora popullin tim të Izraelit nga vendi i Egjiptit, unë nuk kam zgjedhur asnjë qytet ndër të gjitha fiset e Izraelit pér të ndërtuar një shtëpi, ku emri im të mbetej, dhe nuk kam zgjedhur njeri që të bëhet princ mbi popullin tim të Izraelit, 6 por kam zgjedhur Jeruzalem, që emri im të mbetet aty, dhe kam zgjedhur Davidin që të mbretërojë mbi popullin tim të Izraelit". 7

Davidi, ati im, kiskeste nē zemér tē ndértonte njē tempull, nē emer tē Zotit, Peréndisē tē Izraelit, 8 por Zoti i tha Davidit, atit tim: "Ti ke pasur nē zemér tē ndértosh njē tempull nē emrin tim, dhe ke bérē miré qē ke pasur njē gjë tē tillē nē zemér; 9 por nuk do tē jesh ti qē do ta ndértosh tempullin, por biri yt qē ka pér tē dalē nga ijét e tua, do tē jeté ai qē do ta ndértøjé tempullin nē emrin tim". 10 Késhtu Zoti e mbajti fjalén qē kiskeste shajput, dhe uné zura vendin e Davidit, atit tim dhe u ula mbi fronin e Izraelit, ashtu si kiskeste premtuar Zoti, dhe ndértova tempullin nē emrin e Zotiit, Peréndisē tē Izraelit. 11 Aty vendosa arkén, nē tē cilén ndodhet besélidhja e Zotiit, qē ai ka bérē me bijtē e Izraelit" 12 Pastaj Salomoni zuri vend para altarat tē Zotiit, pérballé asamblésé sē Izraelit dhe shtrui duart 13 (Salomoni nē fakt kiskeste ndértuar njē tribuné prej bronzi, tē gjaté pesé kubité, tē gjeré pesé kubité dhe tē larté tre kubité, dhe e kiskeste vendosur nē mes tē oborrit; ai hipi nē tē, u gjunjézua para tére asamblésé sē Izraelit, zgjati duart nē drejtim tē qjellit), 14 dhe tha: "O Zot, o Peréndi i Izraelit, nuk ka asnjé Peréndi tē njashém me ty as nē qjell, as nē toké. Ti i pérmbahesh besélidhjes dhe mëshirés nadj shérbétoréve tē tu qē ecin pérpara teje me gjithé zemér. 15 Ti me shérbétorin tēnd David, atin tim, e mbajte atē qē i kiskeste premtuar; po, sot ke kryer me dorén tēnd atē qē kiskeste premtuar me gojén tēnd. 16 Prandaj tani o Zot, Peréndi i Izraelit, mbaje me shérbétorin tēnd David, atin tim, atē qē i ke premtuar duke théné: "Ty nuk do tē tē mungojo asnjé nga ata qē ulen nē fronin e Izraelit, me kusht qē bijtē e tu tē kujdesen pér sjelljen e tyre dhe tē ecin sipas ligjt tim ashtu si ke ecur ti pérpara meje". 17 Tani, pra, o Zot, Peréndi i Izraelit, u bëfté fjalá qē i ke théné shérbétorit tēnd David! 18 Por a éshthé nē fakt e vërteté qē Peréndia banon me njerezit nē toké? Ja, qiejté dhe qiejté e qiejvé nuk mund tē tē nxéné, aq mē pak ky tempull qē uné kam ndértuar! 19 Megjithaté, o Zot, Peréndia im, kushtojo vëmendje lutjes sē shérbétorit tēnd dhe kérkesés sē tij, duke dégjuar britmén dhe lutjen qē shérbétorit tēnd dhe drejton ty. 20 Systé e tu jané drejtar dité e naté nadj kétij tempulli, nē drejtim tē vendit qē ke théné: "Atje do tē jeté emri im", pér tē dégjuar lutjet qē shérbétorit tēnd dhe popullit tēnd tē Izraelit kur do tē luten tē kthyer nga ky vend. Dégo nga vendi i banesés sate, nga qiejté; dégo dhe fali. 22 Né qofté se ndokush kryen njē mëkat kundér tē aférmit tē tij dhe, i detyruar tē betohet, vjen tē betohet pérpara altarat tēnd nē kétē tempull, 23 ti dégo nga qjelli, ndérhy dhe gjyko shérbétorét e tu; dëno fajtorin, duke bérē qē tē bjeré mbi kokén e tij sjellja e tij, dhe shpalte tē drejté tē pafajshmin duke i dhéné hak. 24 Kur populli yt i Izraelit do tē mundet nga armiku sepse ka mëkatuar kundér teje, nē rast se kthehet te i dhe lëvdon emrin tēnd, nē rast se tē lutet dhe tē stërlutet nē kétē tempull, 25 dégo nga qjelli dhe fale mëkatin e popullit tēnd tē Izraelit, dhe bëje tē kthehet nē vendin qē i ke dhéné atij dhe etérne tē tij. 26 Kur qjelli do tē jeté i mybillyur dhe nuk do tē keté shi sepsé kané mëkatuar kundér teje, nē qofté se ata luten tē drejtar nga ky vend, nē qofté se lavdërojnë emrin tēnd dhe heqin doré noga mëkatin i tyre sepsé i ke pérulur, 27 ti dégo nga qjelli, fale mëkatin e shérbétoréve tē tu dhe tē popullit tēnd, tē Izraelit, duke u mësuar rrugén e miré nēpér tē cilén duhet tē ecin, dhe dérgo shiun mbi tokén qē i ke dhéné si trashégimi popullit tēnd. 28 Kur nē vend do tē keté zi buke apo murtagjé, ndryshk ose blozé, dyndje karkalecash dhe krimbash, kur armiku do tē rrethojé nē vendin e tyre, o nē qytetet e tyre, kur do tē pëlcasé njē fatkeqesi ose njē epidemi çfarëdo, 29 çdo lutje,

çdo kérkesé pér falje qē do tē tē drejtohet nga çfarëdo individ apo nga tērē populli yt i Izraelit, kur secili ka pranuar plagén e tij dhe dhimbjen e tij dhe ka zgjatur duart e tij ndaj kétij tempulli, 30 ti dégo nga qjelli, vend i banesés sate, dhe fali; dhe jepi secilit sipas sjelljes sē vet, ti qē njeh zemrén e secilit (vetém ti nē tē vërteté njeh zemrén e bijve tē njerézve), 31 me qéllim qē ata tē kené friké dhe tē ecin nē rrugét e tua pér gjithé kohén qđ do tē jetojnē nē vendin qē u ke dhéné etérve tané. 32 Kur i huaji, qē nuk i pérket popullit tē Izraelit, do tē vijé nga njē vend i largét pér shkak tē emrit tēnd tē madh, tē dorés sate tē fuqishme dhe tē krahut tēnd tē shtriré, kur do tē vijé tē tē lutet duke u kthyer nga ky tempull, 33 ti dégo nga qjelli, nga vendi i banesés sate, dhe jepi tē huajit ato qē tē kérkon, me qéllim qē tērē popujt e tokés tē njohin emrin tēnd dhe tē kené friké nga ti, ashtu si bën populli yt i Izraelit, dhe tē diné qē emri yt pérmandet nē kétē tempull qē kam ndértuar. 34 Kur populli yt do tē hyjé nē luftë kundér armiqve tē tij duke ndjekur rrugén nēpér tē cilén e dérgove, nē rast se tē luten duke u drejtar nadj kétij qyteti qē ti ke zgjedhur dhe ndaj tempullit qē uné kam ndértuar nē emrin tēnd, 35 dégo nga qjelli lutjen dhe kérkesén pér falje dhe pérkrah çështjen e tyre. 36 Kur do tē kryejné mëkate kundér teje (sepse nuk ka njeri qē tē mos kryejé mëkate) dhe ti, i zeméruar kundér tyre, do t'i braktisësh nē doré tē armiqve qē do t'i internojnē nē njē vend tē largët ose tē afért, 37 nē qofté se nē vendin ku jané internuar vijné nē vete, kthehen ndaj teje dhe tē luten fort nē vendin e robërisé sē tyre, duke théné: "Kemi kryer mëkate, kemi vepruar padrejtësish, kemi bérë tē kegen", 38 nē rast se kthehen me gjithé zemér dhe me tērē shprt nē vendin e robërisé sē tyre ku jané shpëngulur dhe tē luten duke u drejtar nadj vendit tē tyre, nadj qytetit qē ti ke zgjedhur dhe tempullit qē kam ndértuar nē emrin tēnd, 39 dégo nga qjelli, vend i banesés sate, lutjen dhe stërlutjen e tyre, pérkrah çështjen e tyre dhe fale popullin tēnd qē ka mëkatuar kundér teje! 40 Tani, o Peréndia im, mbaj sytē hapur dhe dégo me vëmendje lutjen qē bëhet nē kétē vend! 41 Tani, pra, çohu, o Zot Peréndi, dhe ejá nē vendin e shlodhjes sate, ti dhe arka e forcës sate. Qofshin priftérinjtë e tu, o Zot Peréndi, tē veshur me shpëtimin dhe u ngazëllofshin nē mirësi shenjorët e tu. 42 O Zot Peréndi, mos e kthe fytyréen e tē vajosurit tēnd; mbaj mend favoret qē i ke bérë Davidit, shérbétorit tēnd!".

7 Kur Salomoni mbaroi sē luturi, nga qjelli ra njé zjarr qē konsumoi olokaustin dhe fljjimet dha lavdia e Zotiit mbushi tempullin. 2 Priftérinjtë nuk mund tē hynin nē shtëpiné e Zotiit, sepse lavdia e Zotiit mbushte shtëpiné e Zotiit. 3 Tērē bijtē e Izraelit, kur pané qē zjari po zbriste dhe lavdia e Zotiit po vendosej mbi tempullin, rané pérmbys me fytyré mbi dyshem, duke adhuruar dhe lëvduar Zotin, "sepse éshthé i miré, sepse mirësia e tij vazhdon nē pérjeti". 4 Pastaj mbreti dhe tērē populli ofruan fljjime pérpara Zotiit, 5 mbreti Salomon ofroi si fljjim njézett e dy mijé lopé dhe njéqind e njézett mijé dele. Késhtu mbreti dhe tērē populli shenjteruan shtëpiné e Peréndisë. 6 Priftérinjtë kryen detyrat e tyre, po késhtu Levítet me veglat e tyre muzikore tē kushtuara Zotiit, qē mbreti David kiskeste bérë pér tē lëvduar Zotin, "sepse mirësia e tij éshthé e pérjetshme", sa heré qē Davidi lëvdonte me ané tē tyre. Priftérinjtë u binin borive para tyre, ndérsa tērē Izraeli qéndronte nē këmbé. 7 Salomoni shenjteroi pjesén qéndrone tē oborrit qē ishte pérballé shtëpisé tē Zotiit; aty pikérishofroi olokauste dhe dhjamiin e fljjimeve tē falenderimit, sepse altari prej bronzi qē Salomoni kiskeste bérë nuk

i zinte dot olokaustet, blatimet e ushqimit dhe dhjamin. 8 Në atë kohë Salomoni kremit festën shtatë ditë dhe tërë Izraeli bashkë me të. Me Salomonin u bashkua një mori e madhe njerëzish të ardhur nga rrithinat e Hamathit deri në përroin e Egjiptit. 9 Ditën e tetë bënë një mbledhje solemne, sepse kishin kremituar kushtimin e altarit shtatë ditë dhe festën shtatë ditë të tjera. 10 Ditën e njëzetetretë të muajtë të shtatë ai e ktheu në çadrat e tij popullin tërë qejf dhe të gëzuar pér të mirën që Zoti i kishte bërë Davidit, Salomonit dhe Izraelit, popullit të tij. 11 Kështu Salomoni përfundoi shtëpinë e Zotit dhe pallatin mbretëror të tij, dhe arriti të mbarojë gjithshka që kishte në zemër pér shtëpinë e Zotit dhe pér shtëpinë e vet. 12 Pastaj Zoti iu shfqaq natën Salomonit dhe i tha: "E plotësova lutjen tênde dhe zgjodha këtë vend pér vete si shtëpi fljimesh. 13 Kur do të mbyll qjellin dhe nuk do të ketë më shi, kur do të urdhëroj që karkalecat të gllabërojnë vendin, kur do t'i dërgoj murtajën popullit tim, 14 në qoftë se populli im, i cili thirret me emrin tim, përulet, lutet, kérkon fytyrën time dhe kthehet prapa nga rrugët e kékqja, unë do ta dëgjoj nga qjelli, do t'i fal mëkatin e tij dhe do ta shëroj vendin e tij. 15 Tani sytë e mi do të janë të hapur dhe veshët e mi të vëmendshém pér lutjen e bérë në këtë vend, 16 sepse tanë kam zgjedhur dhe shenjtëruar këtë tempull, që emri im të mbetet aty pérjetë; sytë dhe zemra ime do të janë gjithnjë aty. 17 Sa pér ty, në qoftë se do të ecësh para meje ashtu si ka ecur Davidi, ati yt, duke kryer të gjitha ato që të kam urdhëruar, dhe në rast se do të respektosh statutet dhe dekreteret e mia, 18 do ta bëj të qëndrueshëm froni e mbretërisë sate, ashtu siç jam marrë vesh me Davidin, atin tênd, duke thënë: "Nuk do të mungojë kurrë një njeri që të mbetërojë mbi Izraelin". 19 Por në rast se do të drejtoheni gjitet dhe do të braktisni statutet dhe urdhërimet e mia që ju kam vënë përpara dhe do të shkonit t'u shërbeni perëndive të tjerë dhe të bini përmbyss përpara tyre, 20 atëherë do t'ju çrrënjos nga vendi im që ju kam dhënë dhe nuk do të jem më i pranishém në këtë tempull që ia shenjtërova emrit tim, duke e bérë gazin dhe lojën e të gjithë popujve. 21 Kushdo që do të kalojë pranë këtij tempulli aq të madhërishém do të habitat dhe do të thotë: "Pse Zoti e ka trajtuar kështu këtë vend dhe këtë tempull?". 22 Atëherë do t'i përgjigjen: "Sepse kanë braktisur Zotin, Perëndinë e etërve të tyre që i nxori nga vendi i Egjiptit, kanë pranuar perëndi të tjera, kanë rënë përmbyss para tyre dhe u kanë shërbyer; prandaj Zoti ka sjellë mbi ta tërë këtë fatkeqësi"”.

8 Njëzet vjet pasi Salomoni ndërtói shtëpinë e Zotit dhe pallatin mbretëror të tij, 2 Salomoni rindërtói qytetet që Hirami i kishte dhënë Salomonit dhe bëri që të banojnë në to bijtë e Izraelit. 3 Salomoni marroi pastaj kundër Hamath-Tsobahut dhe e pushtoi. 4 Përveç kësaj rindërtói Tadmorin në shkrëtëritë dhe të gjitha qytetet e furnizimit që kishte ndërtuar në Hamath. 5 Rindërtói Beth-Horonin e sipërm dhe Beth-Horonin e poshtëm, qytete të fortifikuara me mure, porta dhe shufra, 6 si edhe Baalathin dhe tërë qytetet e furnizimit që i përkisnin Salomonit, të gjitha qytetet e qerreve, qytetet e kalorësise, me një fjalë të gjitha ato që i pëlqyen të ndërtojë në Jeruzalem, në Liban dhe në tërë vendin që ndodhej nën sundimin e tij. 7 Tërë njerëzit e mbetur nga Hitejtë, nga Amorejtë, nga Perezejtë, nga Hivejtë dhe nga Jebusejtë, që nuk ishin nga Izraeli, 8 (domethënë pasardhësit e tyre që kishin mbetur pas tyre në vend dhe që Izraelitët nuk kishin mundur t'i shkatërronin) Salomoni i rekrutoi pér punë të detyrueshme deri ditën e sotme. 9 Por nga bijtë e Izraelit Salomoni nuk përdori asnjë si shërbëtor pér punimet e tij; këta ishin përkundrazi njerëzit

e tij të luftës, kërret e udhëheqësve të tij dhe komandanët e qerreve dhe të kalorësise së tij. 10 Shefat e nënpunësve të mbretit Salomon që kontrollonin popullin ishin dyqнд pësëdhjetë. 11 Por Salomoni bëri që vajza e Faraonit të ngjitej nga qyteti i Davidit në shtëpinë që kishte ndërtuar pér të, sepse mendonte: "bashkëshortja ime nuk duhet të banjoj në shtëpinë e Davidit, mbretit të Izraelit, sepse vendet ku ka hyrë arka e Zotit janë të shenjta". 12 Atëherë Salomoni i ofroi olokauste Zotit mbi altarin e Zotit, që ai kishte ndërtuar përparrë portikut të tempullit; 13 dhe e bënte këtë në bazë të numrit që kërkohet çdo ditë, duke i ofruar sipas urdhërimeve të Moisiut, të shtunave, kur kishte hënë të re dhe gjatë festave solemne, tri herë në vit, domethënë në festat e bukëve të ndorme, në festat e javëve dhe në festën e kasolleve. 14 Duke iu përmbajtur normave të Davidit, atit të tij, ai vendosi klasat e priftërinjve pér shërbimin e tyre, Levitët në funksionet e tyre (të lëvdojnë Zotin dhe të shërbijnë para priftërinjve) sipas detyrave të përditshme, dhe derëtarët sipas klasave të tyre në çdo portë, sepse kështu kishte urdhëruar Davidi, njeriu i Perëndisë. 15 Ata nuk u larguan nga urdhëri i mbretit, që u ishte dhënë priftërinjve dhe Levitëve, pér çdo gjë dhe pér thesaret. 16 Tërë puna e Salomonit ishte e organizuar mirë nga dita që u hodhën themelët e shtëpisë të Zotit deri sa kjo mbaroi. Kështu shtëpia e Zotit u përfundua. 17 Atëherë mbreti Salomon shkoi në Etsion-Geber dhe në Elath mbi bregun e detit, në vendin e Edomit. 18 Hirami me anë të shërbëtorëve të tij i dërgoi anije dhe shërbëtore që njihnin detin. Këta shkuan me shërbëtorët e Salomonit në Ofir, morën aty katërqind e pesëdhjetë talenta ari dha ia quan mbretit Salomon.

9 Kur mbretëresha e Shebës dëgjoi të flitet pér famën e Salomonit, ajo vajti në Jeruzalem pér ta vënë në provë Salomonin me pyetje të vështira, e shoqëruar nga shumë njerëz, me deve të ngarkuara me 2 Salomoni iu përgjigj të gjitha pyetjeve të saj, dhe nuk pati asnjë gjë të fshehur pér Salomonin që ai nuk dinte ta shpjegonte. 3 Kur mbretëresha e Shebës pa diturinë e Salomonit dhe shtëpinë që kishte ndërtuar, 4 gjellërat e tryezës së tij, banesat e shërbëtorëve të tij, shërbimin e kamerierëve të tij dhe rrobat e tyre, kupëmbajtësit e tij dhe rrobat e tyre, si dhe olokaustet që ai ofronte në shtëpinë e Zotit, ajo mbeti e mahnitur. 5 Pastaj i tha mbretit: "Ishte, pra, e vërtëtë ajo që kisha dëgjuar në vendin tim përsa u përket fjalëve të tua dhe diturisë sate. 6 Por nuk u besova këtyre gjërave deri sa erdha vetë dhe i pashë me sytë e mi; e mirë, pra, nuk më kishin thënë as gjysmën e vëllimit të diturisë sate. Ti e kalon famën që kisha dëgjuar të flitet. 7 Lum njerëzit e tu, lum këta shërbëtorë të tu që rinë gjithnjë para teje dëgjojnë diturinë tênde! 8 Qoftë i bekuar Zoti, Perëndia yt, që të deshi, dhe të vuri mbi froni e tij si mbret pér Zotin, Perëndinë tênd! Duke qenë se Perëndia yt e do i Izraelin dhe do ta bëj të qëndrueshëm pérjetë, të ka vendosur si mbret mbi të që të ushtrosh gjykime dhe drejtësi". 9 Pastaj ajo i fali mbretit njëqind e njëzet talenta ari dhe një sasi të madhe aromash dhe gurësh të çmuar. Nuk pati kurrë më aroma si ato që mbretëresha e Shebës i dha mbretit Salomon. 10 Shërbëtorët e Hiramat dhe shërbëtorët e Salomonit që mbartnin ar nga Ofiri, suallën edhe dru santali dhe gurë të çmuar; 11 me drurin e santalit mbreti bëri shkallë pér shtëpinë e Zotit dhe pér pallatin mbretëror të tij; ai bëri gjithashtu qeste dhe harpa pér këngëtarët. Asnjë vegël si këto nuk ishte parë më përparrë në vendin e Judës. 12 Mbreti Salomon i dha mbretëreshës së Shebas të gjithë gjërat e déshiruara që ajo

kérkoi, shumë më tepër nga ato që ajo i kishte sjellë mbretit. Pastaj ajo u kthy, duke shkuar me shërbëtorët e saj në vendin e vet. **13** Pesha e arit që Salomoni merre çdo vit ishte gjashtëqind e gjashtëdhjetë e gjashtë talenta ari, **14** përvëç atij që merre nga tregtarët; edhe téré mbretërit e Arabisë dhe qeveritarët e vendit i sillnin Salomonit ar dhe argjend. **15** Mbreti Salomon urdhëroi të bëhen dyqind mburoja të mëdha prej ari të rrahu, duke përdorur pér secilën prej tyre gjashtëqind sikla ari të rrahu, **16** dhe treqind mburoja prej ari të rrahu, pér secilën prej tyre përdori treqind sikla ari; pastaj mbreti i vendosi në pallatin e pyllit të Libanit. **17** Mbreti bëri gjithashtu një fron të madh prej fildishi, që e veshi me ar të kulluar. **18** Froni kishte shtatë shkallëza dhe një stol prej ari, që ishin të lidhura me fronin; kishte krahë në anët e frontit dhe dy luanë rrinin pranë krahëve. **19** Dymbëdhjetë luanë rrinin në të dy anët e skajeve të gjashtë shkallëzave. Asgjë e tillë nuk ishte bëre në një mbretëri tjetër. **20** Të gjitha kupat pér pijet e mbretit Salomon ishin prej ari, madje edhe ato të pallatit të pyllit të Libanit ishin prej ari të kulluar. Në kohën e Salomonit argjendi në të vërtetë nuk kishte asnjë vlerë. **21** Sepse anijet e mbretit shkonin në Tarshish me shërbëtorët e Hiramat; dhe një herë çdo tre vjet vini anijet e Tarshishit, duke sjellë ar, argjend, fildish, majmunë dhe pallonj. **22** Kështu mbreti Salomon ua kaloi pér pasuri dhe dituri téré mbretërvë të dhet. **23** Téré mbretërit e dhet kérkonin pranië e Salomonit pér të dëgjuar diturinë që Perëndia i kishte vënë në zemër. **24** Secili prej tyre i çonte dhuratën e vet: sende argjendi, sende ari, rroba, armë, aroma, kuaj dhe mushka, një sasi të caktuar çdo vit. **25** Salomoni kishte katër mijë stalla pér kuajt dhe pér qerret dhe dymbëdhjetë mijë kalorës, që i shpërndau në qytetet pér qerret dhe në Jeruzalem pranë tij. **26** Kështu ai sundoi mbi téré mbretërit nga Lumi deri në vendin e Filisteve dhe në kufi me Egjiptin. **27** Mbreti veproi në ménçyr të tillë që në Jeruzalem argjendi të ishte i rëndomtë si gurët dhe kedadat të bollshém si fiku i Egjiptit në fusha. **28** Salomonit i sillnin kuaj nga Egjipti dhe nga të gjitha vendet. **29** Pjesa tjetër e bëmave të Salomonit, nga të parat deri në të fundit, a nuk janë vallë të shkruara në librin e Nathanit, profetit, në profecinë e Ahijahut nga Shilohu dhe në vegimet e Idos, shikuesit, mbi Jeroboamin, birin e Nebatit? **30** Salomoni mbretëroi në Jeruzalem mbi téré Izraelin dyzet vjet. **31** Pastaj Salomoni pushoi bashkë me etërit e tij dhe e varrosën në qytetin e Davidit, atit të tij. Në vend të tij mbretëroi i biri, Roboami.

10 Roboami shkoi në Sikem, sepse téré Izraeli kishte ardhur në Sikem pér ta bërrë mbret. **2** Kur Jeroboami, bir i Nebatit, e mësoi këtë (ai ishte akoma në Egjipt ku kishte ikur larg pranisë sé mbretit Salomon), Jeroboami u kthyte nga Egjipti. **3** Prandaj dérguan ta thërasin. Kështu Jeroboami dhe téré Izraeli erdhën t'i flasin Roboamit dhe i thanë: **4** "Ati yt e ka bërrë zgjedhën tonë të rendë; tani ti lehtësoje robërinë e fortë të atit tënd dhe zgjedhën e rendë që ai na ka imponuar, dhe ne do të të shërbjmë". **5** Ai u përgjigj kështu: "Kthehuni tek unë pas tri ditësh". Pastaj populli iku. **6** Atëherë mbreti Roboam u këshillua me pleqtë që kishin qenë në shërbim të atit të tij, Salomonit, kur ishte i gjallë, dhe i tha: "Çfarë më këshilloni t'i them këtij populli?". **7** Ata i folën duke thënë: "Në rast se tregohesh dashamirës me këtë popull dhe e kënaq, duke u dhënë atyre një përgjigje të favorshme, ata do të jenë shërbëtorë të tu përgjithmon". **8** Por Roboami hodhi poshtë këshillën e dhënë nga pleqtë dhe u konsultua me të rintjtë që ishin rritur me të dhe ishin në shërbim të tij, **9** dhe u tha atyre: "Çfarë më këshilloni t'i përgjigjem këtij populli që më foli duke thënë:

"Lehtësoje zgjedhën e vënë nga ati yt?". **10** Atëherë të rintjtë që ishin rritur me të i folën, duke thënë: "Kështu do t'i përgjigjesh këtij populli që të eshtë drejtuar ty duke thënë: "Ati yt e ka bërrë të rendë zgjedhën tonë; tani lehtësoje atë". Kështu do t'u thash atyre: "Gishti im i vogëlështë më i trashë se sa ijet e atit tim; **11** prandaj në qoftë se ati im ju ka vënë një zgjedhë të rendë, unë do ta bëj atë edhe më të rendë; në qoftë se ati im ju ka ndëshkuar me fshikull, unë do t'ju dënoj me kamxhik"! **12** Pas tri ditëve, Jeroboami dhe téré populli erdhën te Roboami, ashtu si kishte urdhëruar mbreti, duke thënë: "Kthehuni tek unë pas tri ditësh". **13** Mbreti iu përgjigj atyre rëndë: kështu mbreti Roboam, duke hedhur poshtë këshillën e dhënë nga pleqtë, **14** u foli atyre sipas këshillës së dhënë nga të rintjtë, duke thënë: "Ati im e ka bërrë të rendë zgjedhën tuaj, por unë do ta bëj edhe më të rendë; ati im ju ka ndëshkuar me fshikull, unë do t'ju dënoj me kamxhik". **15** Kështu mbreti nuk e dëgjonte, iu përgjigj mbretit duke thënë: "Çfarë pjese kemi ne nga Davidi? Nuk kemi asnjë trashëgimi nga biri i Isait! Secili në çadrën e vet, o Izrael! Tani kujdesohu për shtëpinë tënde, o David!". Kështu téré Izraeli shkoi në çadrat e veta. **17** Por mbi bijtë e Izraelit që banonin në qytetin e Judës mbretëroi Roboami. **18** Mbreti Roboam dërgoi Hadoramin, të ngarkuarin me haraçet, por bijtë e Izraelit e vrancë me gurë dhe ai vdiq. Atëherë mbreti Roboam u shpejtua të hipë mbi një qerre pér të ikur me vrap në Jeruzalem. **19** Kështu Izraeli ka qenë rebel ndaj shtëpisë sé Davidit deri ditën e sotme.

11 Roboami, me të arritur në Jeruzalem, thirri shtëpinë e Judës dhe të Beniaminit, njëqind e tetëdhjetë mijë luftëtarë të zgjedhur, pér të luftuar kundër Izraelit dhe pér t'i kthyer kështu mbretërinë Roboamit. **2** Por fjalë e Zotit iu drejtua kështu Shemajahut, njeriu i Perëndisë, duke thënë: **3** "Foli Roboamit, birit të Salomonit, mbretit të Judës, dhe téré Izraelit në Judë dhe në Benamin, dhe u thuaj atyre: **4** Kështu flet Zoti: "Mos dilni të luftoni kundër véllezérve tuaj. Secili të kthehet në shtëpinë e vet, sepse kjo gjë vjen nga unë!". Atëherë ata iu bindën fjalës të Zotit dhe u kthyen prapa pa dalë kundër Jeroboamit. **5** Roboami banoi në Jeruzalem dhe ndërtoi disa qytete pér mbrojtje në Judë. **6** Ai ndërtoi Betlemin, Etamin, Tekoan, **7** Beth-Tsurin, Sokon, Adulamin, **8** Gathin, Mareshahun, Zifin, **9** Adoraimin, Lakishin, Azkahun, **10** Tsorahun, Ajalonin dhe Hebronin, që u bënë qytete të fortifikuar në Judë dhe në Benamin. **11** Përforcoi fortesat dhe vendosi komandantë dhe depo ushqimesh, vaji dhe vere. **12** Në çdo qytet vendosi mburoja dhe shtiza dhe i bëri jashtëzakonisht të fortë. Kështu ai pati me vete Judën dhe Benaminin. **13** Përvëç kësaj nga të gjitha territoritet e tyre priftërinjë dhe Levitë e téré Izraelit morën anën e tij. **14** Në të vërtetë Levitë braktisën tokat e tyre pér kullotë dhe pronat e tyre dhe shkuan në Judë dhe në Jeruzalem, sepse Jeroboami me bijtë e tij i kishte përzënë nga shërbimi si priftërinj të Zotit, **15** dhe kishte caktuar priftërinj pér vendet e larta, pér demonët dhe pér viçat që kishte bëré. **16** Mbas Levitëve ata nga gjithë fiset e Izraelit që kishin vendosur në zemër të tyre të kérkonin Zotin, Perëndinë e Izraelit, vajtën në Jeruzalem pér t'i ofruar flijime Zotit, Perëndisë të etërve të tyre. **17** Kështu e përforcuan mbretërinë e Judës dhe e bënë të qëndrushém pér tre vjet Roboamin, birin e Salomonit, sepse pér tre vjet ndoqën

rugën e Davidit dhe të Salomonit. **18** Roboami mori për grua Mahalathën, bijën e Jerimothit, birit të Davidit dhe i Abihajlit, bijës së Eliabit që ishte bir i Isait. **19** Ajo i lindi fëmijët Jeush, Shemariah dhe Zaaham. **20** Mbas asaj mori për grua Maakahën, bijën e Absalomit, e cila i lindi Abijahun, Atain, Zizan dhe Shemolithin. **21** Roboami e donte Maakahën, bijën e Absalomit, më tepër se të gjitha bashkëshortet e konkubinat e tij (ai mori tetëmbëdhjetë bashkëshorte dhe shtatëdhjetë konkubina dhe i lindën njëzet e tetë djem dhe gjashtëdhjetë vajza). **22** Roboami e caktoi Abijahun, birit e Maakahës, si të parë që të ishte princ midis vëllezërve të tij, sepse mendonte ta bënte mbret. **23** Ai veproi me zgjuarsi dhe i shpërndau disa nga bijtë e tij në të gjitha vendet e Judës dhe të Beniaminit, në të gjitha qytetet e fortifikuara; u dha atyre ushqime me shumicë dhe kërkoi për ta shumë bashkëshorte.

12 Mbas forcimit të mbretërisë dhe të pushtetit të tij, Roboami braktisi ligjin e Zotit bashkë me tërë Izraelin. **2** Në vitin e pestë të mbretit Roboami, Shishaku, mbret i Egjiptit, doli kundër Jeruzalemit (sepse ata kishin kryer mëkate kundër Zotit), **3** me njëmijë e dyqind qerre dhe gjashtëdhjetë mijë kalorës; dhe bashkë me të erdhë nga Egjipti një popull i pallogaritshëm: Libianë, Sukej dhe Etiopias. **4** Ai pushtoi qytetet e fortifikuara që ishin pronë e Judës dhe arriti deri në Jeruzalem. **5** Atëherë profeti Shemayah shkoi te Roboami dhe te kërret e Judës, që ishin mbledhur në Jeruzalem nga frika e Shishakut, dhe u tha atyre: "Kështu thotë Zoti: "Ju më kini braktisur, prandaj edhe unë ju braktis në duart e Shishakut"". **6** Atëherë princat e Izraelit dhe mbreti u përulën dhe thanë: "Zoti eshtë i drejtë". **7** Kur Zoti pa që ata ishin përulur, fjala e Zotit iu drejtua Shemayahut, duke i thënë: "Me qenë se ata u përulën, unë nuk do t'i shkatërroj, por do t'ju jap pas pak çlirimin dhe zemërimi im nuk do të kthehet kundër Jeruzalemit nëpërmjet Shishakut. **8** Megjithatë do t'i nënshtrohen atij, kështu do të njohin nga përvjaja ç'do të thotë të më shërbesh mua dhe t'u shërbesh mbretëritë të kombeve". **9** Kështu Shishaku, mbret i Egjiptit, u sul kundër Jeruzalemit dhe mori me vete thesaret e shtëpisë të Zotit dhe thesaret e pallatit mbretëror; mori me vete qdo gjë; mori edhe mburojat prej ari që kishte bërë Salomoni. **10** Dhe në vend të tyre mbreti Roboam bëri mburoja prej bronzi dhe ua besoi ruajtjen e tyre kapitenëve të rojeve që ruanin portën e shtëpisë së mbretit. **11** Sa herë që mbreti hynte në shtëpinë e Zotit, rojet shkonin dhe i merrnin dhe pastaj i conin përsëri në sallën e rojeve. **12** Me qenë se Roboami ishte përulur, zemërimi i Zotit u hoq nga ai dhe nuk e shkatërroi plotësisht; në Judë kishte akoma gjëra të mira. **13** Kështu mbreti Roboam u përforcua në Jeruzalem dhe vazhdoi të mbretëroj. Kur filloj të mbretërojë, Roboami ishte dyzet e një vjeç, dhe mbretëroi shtatëmbëdhjetë vjet në Jeruzalem, qyteti që Zoti. **14** Ai veproi keq, sepse nuk u vu me zemrën e tij në kërkim të Zotit. **15** Bëmat e Roboamit, nga të parat deri në të fundit, a nuk janë vallë të shkruara në analet e profetit Shemayah dhe të shikuesit Ido, sipas gjenealogjive? Pati lufta të vazhdueshme midis Roboamit dhe Jeroboamit. **16** Pastaj Roboami pushoi bashkë me etërit e tij dhe u varros në qytetin e Davidit. Në vend të tij mbretëroi i biri, Abijahu.

13 Në vitin e tetëmbëdhjetë të mbretërisë së Jeroboamit, Abijahu filloj të mbretërojë në Judë. **2** Ai mbretëroi tre vjet në Jeruzalem. E éma qeuh Mikajah; ishte bija e Urielit nga Gibeahu. Pati luftë midis Abijahut dhe Jeroboamit. **3** Abijahu u përgatit për betejën me një ushtri me luftëtarë trima, katërqind mijë njerëz të zgjedhur; edhe Jeroboami u radhit në rend beteje

kundër tij me tetëqind mijë burra të zgjedhur, njerëz të fortë dhe trima. **4** Duke qëndruar në malin e Tsemaramit, që ndodhet në krahinën malore të Efraimit, Abijahu tha: "Më dëgjoni, Jeroboamo dhe tërë Izraeli! **5** A nuk e dini vallë që Zoti, Perëndia i Izraelit, ia ka dhënë për gjithnjë Davidit mbretërimin mbi Izrael, atij dhe bijve të tij, me një besëlidhje kripe? **6** Megjithatë Jeroboami, bir i Nebatit, shërbëtor i Salomonit, birit të Davidit, u ngrit dhe u rebelua kundër zotërisë së tij. **7** Rreth tij ishin mbledhur njerëz të neveritshëm dhe horra, që ishin bërë të fortë kundër Roboamit, birit të Salomonit, kur Roboami ishte i ri dhe pa përvojë, dhe nuk ishte mjaf i fortë sa t'u rezistonte atyre. **8** Tani ju mendoni të mund t'i rezistoni mbretërisë të Zotit, që eshtë në duart e bijve të Davidit, sepse jeni një shumicë e madhe dhe keni me vete viçat e artë që Jeroboami ka bërë për ju si perënditë tuaja. **9** A nuk keni débuar vallë priftërinjë e Zotit, bij të Aaronit, dhe Levitët dhe nuk jeni bërë priftërinj si popuj e vendeve të tjera? Kështu kushdo që vjen me një dem të vogël dhe me shtatë desh për t'u shenjtëruar, mund të bëhet prift i atyre që nuk janë perëndi. **10** Sa për ne, Zoti eshtë Perëndia ynë dhe ne nuk e kemi braktisur; priftërinjë që i shërbejnë Zotit janë bij të Aaronit, ndërsa Levitët kryejnë detyrat e tyre. **11** Çdo mëngjes e çdo mbrëmje ata i ofrojnë Zotit olokauste dhe temjan erëmirë; për më tepër ata i vendosin bukët e paraqitjes në një tryezë të pastër, dhe çdo mbrëmje ndezin shandanin e arte me llambat e tij, sepse ne respektojmë urdhrin e Zotit, Perëndisë tonë, por ju e keni braktisur. **12** Dhe ja, vet Perëndia eshtë me ne, mbi kryet tonë dhe priftërinjë me buri kumbonjëse janë duke i rënë alarmit kundër jush. O bij të Izraelit, mos luftoni kundër Zotit, Perëndisë të etërvë tuaj, sepse nuk do të keni sukses". **13** Ndërkqë Jeroboami me një pritë u mori krahët për t'i sulmar; kështu ndërsa ai ishte radhitur para Judës, ata të pritës ndodheshin prapa tyre. **14** Kur ata të Judës u kthyen, vunë re që beteja i priste si nga përpura ashtu dhe nga prapa. Atëherë i klithën Zotit dhe priftërinjë u ranë borive. **15** Pastaj njerëzit e Judës lëshuan një britmë dhe, ndërsa njerëzit e Judës ulërinin, ndodhi që Perëndia goditi Jeroboamin dhe tërë Izraelin përpëra Abijahut dhe Judës. **16** Kështu bijtë e Izraelit ikën përpëra Judës, dhe Perëndia i dorëzoj në duart e tij. **17** Abijahu dhe njerëzit e tij i mundën keq; nga radhët e Izraelitëve ranë të vdekur pesëqind mijë luftëtarë të zgjedhur. **18** Kështu në atë kohë bijtë e Izraelit u poshtëruan, ndërsa bijtë e Judës u përforcuan sepse ishin mbështetur tek Zoti, Perëndia i etërvë të tyre. **19** Abijahu e ndoqi Jeroboamin dhe i mori qytetet që vijojnë: Bethelin me fshatrat pérreth, Jeshanahun me fshatrat pérreth dhe Efraimin me fshatrat pérreth. **20** Kështu gjatë jetës së Abijahut, Jeroboami nuk e mblođhi më veten; pastaj Zoti e goditi dhe ai vdiq. **21** Abijahu përkundrazi u bë i fuqishëm, mori katërbëdhjetë gra dhe pati njëzet e dy djem dhe gjashtëmbëdhjetë vajza. **22** Pjesa tjetër e bëmave të Abijahut, sjellja dhe fjalët e tija janë pëershruar në kronikat e profetit Ido.

14 Pastaj Abijahun pushoi bashkë me etërit e tij dhe e varrosën në qytetin e Davidit. Në vend të tij mbretëroi i biri, Asa. Në kohën e tij vendi që i qetë dhjetë vjet. **2** Asa bëri atë që ishtë e mirë dhe e drejtë në sylt e Zotit, Perëndisë të tij. **3** Ai hoqi nga vendi altarët e perëndive të huaj dhe vendet e larta, shkatërroi shtyllat e shenjta dhe i bëri copë-copë Asherimët. **4** Përveç kësaj urdhëroi Judën të kërkojë Zotin, Perëndinë e etërvë të tyre, dhe të zbatojë në praktikë ligjin dhe urdhërimet. **5** Hoqi gjithashu nga të gjitha qytetet e Judës vendet e larta dhe idhujt; dhe me

të mbretëria njojtu një periudhë qetësie. **6** Ai ndërttoi qytete të fortifikuara në Judë, sepse vendi ishte i qetë. Në ato vite nuk pati asnjë lufjtë kundër tij, sepse Zoti i kishte dhënë qetësi. **7** Ai u thoshte atyre të Judës: "Le t'i ndërtojmë këto qytete dhe t'i rrethojmë me mure, me kulla, me porta dhe shufra. Vendit është akoma në dispozicion tonë, sepse kemi kërkuar Zotin, Perëndinë tonë; ne e kemi kërkuar dhe ai na ka dhënë paqe rreth e qark". Kështu ata iu vunë ndërtimit dhe u begatuan. **8** Asa kishte një ushtri prej treqindmijë njerëzish nga Juda që mbanin ushtra dhe mburoja, si dhe dyqind e tetëdhjetë mijë nga Beniamini që mbanin mburoja dhe gjuanin me hark; tërë këta ishin burra të fortë dhe trima. **9** Kundër tyre doli Zerahu, Etiopasi, me një ushtri prej një milion burrash dhe me treqind qerre dhe arriti deri në Mareshah. **10** Asa doli atëherë kundër tij dhe u vendosën në rend beteje në luginën e Tsefathahut pranë Mareshahut. **11** Atëherë Asa i klihi Zotit, Perëndisë të tij, dhe tha: "O Zot, nuk ka njeri veç teje që mund të ndihmojë në luftimet midis një të fuqishmi dhe atij që i mungon forca. Na ndihmo, o Zot, Perëndia ynë, sepse ne mbështetemi te ti dhe dalim kundër kësaj shumice në emrin tënd. O Zot, ti je Perëndia ynë; mos lejo që njeriu të ta kalojë ty!". **12** Kështu Zoti goditi Etiopasit përpëra Asas dhe përpëra Judës, dhe Etiopasit ua mbathën këmbëve. **13** Atëherë Asa dhe njerëzit që ishin me të i ndoqën deri në Gherar. Prandaj Etiopasit u mundën, prej tyre nuk mbeti asnjë i gjallë, sepse ata u shkatërruan përpëra Zotit dhe ushtrisë së tij. Dhe ata morën një plaçkë shumë të madhe. **14** Pastaj sulmuani tërë qytetet rreth e qark Gherarit, sepse tmeri i Zotit i kishte zënë, dhe ata plaçkitën tërë qytetet në të cilat kishte plaçkë të madhe. **15** Sulmuani gjithashtu vathët e bagëtive dhe morën me vete një numër të madh dhensch dhe devesh. Pastaj u kthyen në Jeruzalem.

15 Atëherë Fryma e Perëndisë erdhi mbi Azarisahun, birin i Odedit, 2 që doli të takojë Asan dhe i tha: "Asa, dhe ju të gjithë nga Juda dhe nga Beniamini, më dégjon! Zoti është me ju, kur ju jeni me të. Në rast se e kérkon, ai do të vijë tek ju, por në rast se e braktisni, edhe ai do t'ju braktisë. **3** Për një kohë të gjatë Izraeli ka qenë pa Perëndinë e vërtetë, pa priftërinj që të jepnin mësim dhe pa ligj. **4** Por në fatkeqësinë e tyre ata u rikthyen tek Zoti, Perëndia i Izraelit, e kërkuan dhe ai i la ta gjenin. **5** Në atë kohë nuk kishte siguri për atë që shkonin e vinin, sepse të gjithë banorët e vendove ishin shumë të shqetësuar. **6** Një komb shtypet nga një tjetër, një qytet nga një tjetër, sepse Perëndia i hidhëronte me fatkeqësira të çdo lloji. **7** Por ju jeni të fortë dhe mos lini që krahët tuaja të dobësohen, sepse puna juaj do të shpërblehet. **8** Kur Asa dégjoi këto fjalë dhe profecinë e profetit Oded, mori zemër dhe hodhi idhujt e neveritshém nga tërë vendi i Judës dhe i Beniaminit si dhe nga qytetet që kishte pushtuar në zonën malore të. **9** Pastaj mblodhi tërë Judën dhe Beniaminin dhe ata të Efraimit, të Manasit dhe të Simeonit që banonin bashkë me ta; në fakt kishin ardhur tek ai në numër të madh nga Izraeli, kur kishin parë që Zoti, Perëndia i tyre, ishte me të. **10** Kështu u mblodhën në Jeruzalem në muajin e tretë të vitit të pesëmbëdhjetë të mbretërisë së Asas. **11** Në atë kohë fljuan për Zotin plaçka që kishin marrë, shtatëqind lopë dhe shtatë mijë dele. **12** Pastaj u zotuan me një besëlidhje të kërkoinjë Zotin, Perëndinë e etërve të tyre, me gjithë zemër dhe me gjithë shpirtin e tyre. **13** Kushdo që nuk e kishte kërkuar Zotin, Perëndinë e Izraelit, do të dënohej me vdekje, qoftë i madh apo i vogël, burrë apo grua. **14** Përveç kësaj iu betuan Zotit me zë të lartë dhe

me britma gjëzimi, të shoqëruar me boritë dhe briët. **15** Tërë Juda u gëzua nga betimi, sepse ishin betuar me gjithë zemër dhe kishin kërkuar Zotin me gjithë vullnetin e tyre, dhe ai i kishte lënë ta gjejnë. Kështu Zoti u dha paqe rreth e qark. **16** Ai hoqi nga pozita që kishte si mbretëreshë edhe Maakahën, nënën e mbretit Asa, sepse ajo kishte bërë një shëmbelltyrë të neveritshëm të Asherahut. Pastaj Asa e shkatëroi shëmbelltyrën, e bëri copëcopë dhe e dogji pranë përrito Kidron. **17** Por vendet e larta nuk u zhdukën në Izrael, megjithëse zemra e Asas mbeti e ndershme gjatë gjithë jetës së tij. **18** Ai bëri që të sillen në shtëpinë e Perëndisë gjérat e shenjtëruara nga i ati dhe gjérat e shenjtëruara nga ai vetë: argjendin, arin dhe enët. **19** Dhe nuk pati më lufte deri në vitin e tridhjetë e pestë të mbretërisë së Asas.

16 Në vitin e tridhjetë e gjashtë të mbretërisë së Asas, Baasha, mbret i Izraelit, doli kundër Judës dhe ndërtoi Ramahun pér të penguar që dikush të hynte apo të dilte nga Asa, mbret i Judës. **2** Atëherë Asa nxori nga thesaret e shtëpisë të Zotit dhe të pallatit mbretëror argjend dhe ar dhe ia dérgoi Ben-Hadadit, mbretit të Sirisë, që banonte në Damask, duke thënë: **3** "Le të ketë aleancë midis teje dhe meje, ashtu si kishte midis atit tim dhe atit tënd. Ja, unë po të dérgoj argjend dhe ar: prandaj, prishe aleancën me Baashan, mbretin e Izraelit me qëllim që ai të tertiqet nga unë". **4** Ben-Hadadi e dëgjoi mbretin Asa dhe dérgoi komandantët e ushtrisë së tij kundër qyteteve të Izraelit. Këta sulmuani Ijonin, Danin, Abel-Maimin dhe të gjitha qytetet-depozitë të Neftalit. **5** Kur Baasha e mësoi këtë, e ndërpren ndërtimin e Ramahut dhe pezulloi punimet e tij. **6** Atëherë mbreti Asa mori të gjithë ata të Judës, që morën gurët dhe lëndën e drurit që Baasha kishte përdorur pér të ndërtuar Ramahun dhe me to ndërtoi Geban dhe Mitsphahun. **7** Në atë kohë shikuesi Hanani shkoi tek Asa, mbret i Judës, dhe i tha: "Me qenë se u mbështete mbreti i Sirisë dhe nuk u mbështete tek Zoti, Perëndia yt, ushtria e mbretit të Sirisë të shpëtoi nga dora. **8** A nuk ishin vallë Etiopasit dhe Libianët një ushtri e pamasë me një numër shumë të madh qerresh dhe kalorësish? Megjithatë, me qenë se ishe mbështetur tek Zoti ai i dha në duart e tua. **9** Në të vërtetë Zoti me shtyje e tij shikon përpëra dhe mbrapa tërë dheun pér të treguar forcën e tij ndaj atyre që kanë një zemër të ndershme ndaj tij. Në këtë ti ke vepruar si një i pamend; prandaj tani e tutje do të kesh luftrë". **10** Asa u indinuan dha e futi në burg, sepse ishte zemëruar me të pér këto gjëra. Në këtë kohë Asa u suall egërsisht edhe me disa njerëz nga populli. **11** Por ja, bëmat e Asait nga të parat deri në ato të fundit, i gjejmë të shkrura në librin e mbretit të Judës dhe të Izraelit. **12** Në vitin e tridhjetë e nëntë të mbretërimit të tij Asa u sémur nga këmbët, dhe sëmundja e tij ishte shumë e rëndë, por gjatë sëmundjes së tij Ai nuk kérkoi Zotin, por iu drejtua mjekëve. **13** Kështu Asa pushoi bashkë me etërit e tij dhe vdiq në vitin e dyzetenjëtë të mbretërisë së tij. **14** E varrosën në varrin që i kishte hapur vetes në qytetin e Davidit, e vendosën mbi një shrat plot me aroma dhe melheme të ndryshme të parfumuara, të përgatitura sipas artit të parfumierit, dhe dogjën një sasi të madhe prej tyre pér nder të tij.

17 Në vend të tij mbretëroi i biri Jozafat, që u fortifikua kundër Izraelit. **2** Ai vendosi trupa në tërë qytetet e fortifikuar të Judës dhe garnizone në vendin e Judës dhe në qytetin e Efraimit, që ati i tij kishte pushtuar. **3** Zoti ishte me Jozafatin, sepse ai eci në rrugët e para të Davidit, atit të tij. Ai nuk kérkoi Baalin, **4** por kérkoi Perëndinë e atit të tij dhe eci sipas urdhërimeve të tij dhe

jo sipas bëmave të Izraelit. 5 Prandaj Zoti e përforcoi mbretërinë në duart e tij. Tërë Juda i konte dhurata Jozafatit, dhe ai pati me shumicë pasuri dhe lavdi. 6 Zemra e tij u forcuia në rrugët e Zotit dhe ai hoqi përsëri vendet e larta dhe Asherimët nga Juda. 7 Vitin e tretë të mbretërisë së tij ai i dërgoi krerët e tij Ben-Hail, Obadiah, Zakaria, Nethaneel dhe Mikaja që të jepnin mësimë në qytetin e Judës; 8 dhe me ta dërgoi Levitët Shemajah, Nethanjah, Zebadjah, Asahel, Shemiramoth, Jonathan, Adonijah, Tobijah dhe Tobadonijah, dhe bashkë me këta edhe priftërinjtë Elishama dhe Jehoram. 9 Kështu ata dhanë mësimë në Judë, duke pasur me vete librin e ligjit të Zotit; ata kaluan nëpër téré qytetet e Judës, duke e mësuar popullin. 10 Tmerri i Zotit zuri të gjitha mbretëritë e vendeve që ishin rreth e qark Judës, dhe kështu ato nuk i shpallën luftë Jozafatit. 11 Disa nga Filistejtë i quan Jozafatit dhurata dhe një haraqë në argjend; edhe Arabët i sollën bagëti të imta: shtatë mijë e shtatëqind desh dhe shtatë mijë e shtatëqind cjejpë. 12 Kështu Jozafati u bë gjithnjë e më i madh dhe ndërtoi në Judë fortesa dhe qytete-depozitë. 13 Kreu shumë punime në qytetet e Judës, dhe në Jeruzalem mbante luftëtarë, burra të fortë dhe trima. 14 Ky èshtë regjistrimi i tyre, sipas shtëpive të tyre atërorë. Nga Juda, komendantët e mijëshëve ishin Adnahu, si prijës, dhe bashkë me të treqind mijë burra të fortë dhe trima; 15 pas tij vinin Jehohanani, siprijs, me dyqind e tetëdhjetë mijë burra; 16 pas tij ishte Amasiahu, bir i Zikrit, që i ishte kushtuar vullnetarisht Zotit, dhe me të dyqind mijë burra të fortë dhe trima. 17 Nga Beniamini ishte Eliada, burrë i fortë dhe trim, dhe me të dyqind mijë burra të armatosur me harqe dhe me mburoja; 18 pas tij vinte Jehozabadi, dhe me të njëqind e shtatëdhjetë mijë burra gati për të marrë pjesë në luftë. 19 Tërë këta ishin në shërbim të mbretit, përvëc atyre që ai kishte vendosur në qytetet e fortifikuara të të gjithë Judës.

18 Jozafati pati pasuri të mëdha dhe lavdi; ai bëri krushqi me Ashabin. 2 Mbas disa vjetësh ai zbriti në Samari tek Ashabi. Atëherë Ashabi theri pér të dhe përi njerëzit që ishin me të një numër të madh delesh dhe lopësh dhe e bindi të dilte bashkë me të kundër Ramothit nga Galaadi. 3 Kështu Ashabi, mbret i Izraelit, i tha Jozafatit, mbretit të Judës: "A do të vish me mua kundër Ramothit nga Galaadi?". Jozafati i përgjigji: "Ki besim tek unë si te vetja jote, te njerëzit e mi si te njerëzit e tu; do të vijnë në luftë bashkë me ty". 4 Pastaj Jozafati i tha mbretit të Izraelit: "Të lutem, konsulto po sot fjalën e Zotit". 5 Atëherë mbreti i Izraelit thirri profetët, katërqind veta, dhe u tha atyre: "A duhet të shkojmë të luftojmë kundër Ramothit nga Galaadi, apo duhet të heq dorë nga ky veprim?". Ata iu përgjigj: "Shko, pra, sepse Perëndia do ta japë atë në duart e mbretit". 6 Por Jozafati tha: "Nuk ka këtu ndonjë profet tjetër të Zotit me të cilin mund të këshillohem?". 7 Mbreti i Izraelit iu përgjigji Jozafatit: "Èshtë edhe një njeri, Mikajahu, bir i Imlas, me anë të të cilët mund të këshillohem me Zotin; por unë e urej, sepse nuk profetizon kurë ndonjë gjë të mirë pér mua, por vetëm të keqen". Jozafati tha: "Mbreti të mos flasë kështu". 8 Atëherë mbreti i Izraelit thirri një eunuk dhe i tha: "Sille shpejt Mikajahun, birin e Imlas". 9 Mbreti i Izraelit dhe Jozafati, mbret i Judës, ishin ulur secili në froni e vet, të veshur me rrrobat e tyre mbretërore; ishin ulur në lëmin që èshtë te hyrja e portës së Samarisë; dhe tërë profetët bënë profeci përpëra tyre. 10 Sedekia, bir i Kenaanahut, që kishte bërë brirë prej hekuri, tha: "Kështu thotë Zoti: "Me këta briр do të shposh tejperëjt Sirët deri sa t'i shkatërrosh plotësisht"". 11 Tërë

profetët profetizuan në të njëjtën mënyrë, duke thënë: "Dil kundër Ramothit nga Galaadi dhe do t'ia dalësh, sepse Zoti do ta japë atë në duart e mbretit". 12 Lajmetari, që kishte shkuar të therriste Mikajahun, i foli duke i thënë: "Ja, fjalët e profetëve përpunën duke thënë gjëra të mira pér mbretin. Prandaj të lutem që fjala jote të jetë si fjala e secilit prej tyre; edhe ti thuaj gjëra të mira". 13 Por Mikajahu u përgjigji: "Ashtu siç èshtë e vërtetë që Zoti rron, çdo gjë që Perëndia im do të thotë unë do ta shpal". 14 Si arriti para mbretit, mbreti i tha: "Mikajah, a duhet të shkojmë të luftojmë kundër Ramothit të Galaadit, apo duhet të heq dorë?". Ai u përgjigji: "Shkon, pra, dhe do t'ju dalë mbarë, sepse ata do të jepen në duart tuaja". 15 Atëherë mbreti i tha: "Sa herë duhet të përgjërohem që të më thuash vetëm të vërtetë në emër të Zotit?". 16 Mikajahu u përgjigji: "E pashë tërë Izraelin të shpërndarë në malet, ashtu si dhentë që janë pa bari; dhe Zoti tha: "Ata nuk kanë më zot; le të kthehet secili në paqe në shtëpinë e vet)". 17 Mbreti i Izraelit i tha Jozafatit: "A nuk të kisha thënë se lidhur me mua ai nuk do të profetizonte asqjë të mirë, por vetëm të keqen?". 18 Atëherë Mikajahu i tha: "Prandaj dëgjo fjalën e Zotit. Unë e kam parë Zotin të ulur mbi froni e tij, ndërsa tërë ushtria qellore rrinte në të djathtë dhe në të majtë të tij. 19 Zoti tha: "Kush do ta mashtrojë Ashabin, mbretin e Izraelit, që ai të dalë dhe të vdesë në Ramoth të Galaadit?". Dikush u përgjigj në një mënyrë, dikush në mënyrë tjetër. 20 Atëherë doli përpëra një frymë që u paraqit para Zotit dhe tha: "Unë do t'ia mbush mendjen". Zoti i tha: "Në çfarë mënyre?". 21 Ai u përgjigji: "Unë do të dal dhe do të jem një frymë i gjenjeshtës në gojnë e të gjithë profetëve të tij". Zoti i tha: "Me siguri do t'arrish ta bësh pér vete, shko dhe vepro kështu". 22 Prandaj ja, Zoti ka vënë një frymë gjenjeshtëre në gojnë e këtyre profetëve të tu, por Zoti shpal fatkeqësi kundër teje". 23 Atëherë Sedekia, bir i Kenaanahut, u afrau dhe goditi me një shpallë Mikajahun, dhe tha: "Nga kaloi Fryma e Zotit kur doli nga unë që të flasë me ty". 24 Mikajahu u përgjigji: "Ja, do ta shohësh ditën në të cilën do të shkosh në një dhomë të brendshme pér t'u fshehur!". 25 Atëherë mbreti i Izraelit tha: "Merreni Mikajahun dhe çojeni tek Amoni, qeveritar i qytetit, dhe tek Joasi, bir i mbretit, 26 dhe u thoni atyre: Kështu thotë mbreti: "Futeni këtë në burg dhe ushqejeni me bukë dhe me ujë hidhërimi, deri sa unë të kthehem shëndoshë e mirë)". 27 Mikajahu tha: "Në rast se ti kthehesh me të vërtetë shëndoshë e mirë, kjo do të thotë që Zoti nuk ka folur nëpërmjet meje". Dhe shtoi: "Dëgjoni, o ju popuj të gjithë!". 28 Mbreti i Izraelit dhe Jozafati, mbret i Judës, dolën, pra, kundër Ramothit nga Galaadi. 29 Mbreti i Izraelit i tha Jozafatit: "Unë do të vishem ndryshe dhe pastaj do të shkoj të luftoj, por ti vish rrrobat e tua mbretërore". Kështu mbreti i Izraelit ndërroi rrabat dhe shkuat të luftojnë. 30 Mbreti i Sirisë kishte dhënë këtë urdhë kapitenëve të qerreve të tij duke thënë: "Mos luftoni kundër askujt, të madh apo të vogël, por vetëm kundër mbretit të Izraelit". 31 Kështu, kur kapitenët e qerreve panë Jozafatin, ata thënë: "Ai èshtë mbreti i Izraelit". Pastaj e rrethuan pér ta sulmuar; por Jozafati lëshoi një britmë dhe Zoti i vajti në ndihmë; Perëndia i shtyu të largoheshin prej tij. 32 Kur kapitenët e qerreve e kuptuan se nuk ishte mbreti i Izraelit, hoqën dorë nga ndjekja. 33 Por një njeri hodhi rastësisht një shigjetë me harkun e tij dhe e goditi mbretin e Izraelit midis lidhjeve të parzmores së tij; prandaj mbreti i tha shqytarit të tij: "Kthehu dhe më ço larg përlëshjes, sepse jam plagosur". 34 Por beteja ishte aq e ashpër atë ditë sa që mbreti u detyrua të

qëndrojë mbi qerren e tij përballë Sirëve deri në mbrëmje, dhe kur perëndoi dielli ai vdiq.

19 Jozafati, mbret i Judës, u khye shëndoshë e mirë në shtëpinë e tij në Jeruzalem. **2** Por shikuesi Jehu, bir i Hananit, i doli përparrë dhe i tha mbretit Jozafat: "A duhet të ndihmoje ti një të pafe dhe të doje ata që urrenin Zotin? Prandaj mëria e Zotit është mbi ty. **3** Megjithatë janë gjetur te ti gjëra të mira, sepse kë hequr nga vendi Asherothët dhe zemra jote është përpjekur për të kërkuar Perëndinë". **4** Kështu Jozafati banoi në Jeruzalem; pastaj shkoi përsëri midis popullit, nga Beer-Sheba në krahinën malore të Efraimit, dhe i solli ata përsëri te Zoti, Perëndia i etërve të tij. **5** Pastaj ai emroi gjyqtarë në vend, në të tërë qytetet e fortifikura të Judës, qytet pas qyteti, **6** dhe u tha gjyqtarëve: "Kini kujdes pér atë që bëni, sepse nuk gjykoni pér njeriun por pér Zotin, që do të jetë me ju kur do të administroni drejtësinë. **7** Prandaj tani frika e Zotit qoftë mbi ju. Tregoni kujdes pér atë që bëni, sepse tek Zoti, Perëndia ynë, nuk ka asnjë padrejtësi, as anësi, as pranim dhuratash. **8** Edhe në Jeruzalem Jozafati vendosi disa Levitë priftirëni dhe të parë të shtëpive atëreorë të Izraelit pér gjykimin e Zotit dhe pér grindjet e ndryshme; këta banonin në Jeruzalem. **9** I urdhëroi ata duke thënë: "Ju do të veproni duke pasur frikë nga Zoti, me besnikëri dhe me zemër të pastër. **10** Në çdo grindje që do t'ju parashrohet para jush që ana e vëllezërve tuaj që banojnë në qytetet e tyre, qoftë pér gjak të derdhur ose pér shkelje të ligjit apo të një urdhërimi, kundër statuteve ose dekreteve, lajmërojnë që të mos bëhen faktorë përparrë Zotit, dhe zemërimi të mos bjerë mbi ju dhe mbi vëllezërit tuaj. Veproni kështu dhe nuk do të bëheni faktorë. **11** Dhe ja, prifti më i lartë Amariah do të caktohet mbi ju pér çdo çështje që i përkët Zotit, ndërsa Zebadiah, bir i Ismaelit, i pari i shtëpisë së Judës, do të jetë pér çdo çështje që ka të bëjë me mbretin; edhe Levitët do tëjenë në dispozicionin tuaj si gjyqtarë. Tregohuni të fortë dhe i hyni punës, dhe Zoti do të jetë me njeriun e drejtë".

20 Mbas këtyreve ngjarjeve ndodhi që bijtë e Moabit, bijtë e Amonit dhe të tjerë me ta së bashku me Amonitét erdhën të luftojnë kundër Jozafatit. **2** Kështu erdhën disa të informonin Jozafatin, duke thënë: "Një shumicë e madhe është nisur kundër teje që përtet detit, nga Siria; ja, tani ata janë në Hatsatson-Thamar" (që është En-Gedi). **3** Atëherë Jozafati u trëmb dhe filloj të kërkojë Zotin, dhe shpalli një agjërim në gjithë Judën. **4** Kështu ata të Judës u mblohdhën pér të kërkuar ndihmën e Zotit, dhe nga të gjitha qytetet e Judës vinin pér të kërkuar Zotin. **5** Pastaj Jozafati u ngrit më këmbë në mes të asamblesë së Judës dhe të Jeruzalemit në shtëpinë e Zotit përparrë oborrit të ri. **6** Dhe tha: "O Zot, Perëndia i etërve tanë, a nuk je ti Perëndia që është në qill? Po, ti sundon mbi të gjitha mbretëritë e kombeve, në duart e tua janë forca dhe fuqia dhe nuk ka njeri që mund të të rezistojë. **7** A nuk ke qenë ti, Perëndia ynë, që ke débuar banorët e këtij vendi përparrë popullit tënd të Izraelit dhe ia ke dhënë pér gjithnjë pasardhësve të mikut tënd Abraham? **8** Ata kanë banuar aty dhe kanë ndërtuar një shenjtërore pér emrin tënd, duke thënë: "Në rast se na godet një fatkeqësi, shpatë, gjykimi apo murtaja ose zia e bukës, ne do të paraqitemi përparrë këtij tempulli dhe përparrë teje (sepse emri yt është në këtë tempull), do të të klithim ty nga fatkeqësia jonë, ti do të na dégjosh dhe do të na vish në ndihmë". **10** Dhe ja, tani bijtë e Amonit, të Moabit dhe ata të malit Seir, në territorin e të cilëve nuk e lejove Izraelin të hynte kur ata po dilnin nga Egjipti (prandaj ata qëndruan larg

tyre dhe nuk i shkatërruan), **11** dhe ja, tani ata na shpërblejnë, duke ardhur të na dëbojnë nga trashëgimia jote që na ke dhënë në zotërim. **12** O Perëndia ynë, a nuk do ti dënoш atë? Sepse ne jemi pa forcë përparrë kësaj shumice të madhe që vjen kundër nesh; nuk dimë çfarë të bëjmë, por sytë tonë janë drejtuar te ti". **13** Tani tërë burrat e Judës, me fémijët, bashkëshortet dhe bijtë e tyre, rrinë më këmbë përparrë Zotit. **14** Atëherë në mes të asamblesë Fryma e Zotit përfshiu Jahzielin, birin e Zakarias, bir i Benajahut, bir i Jejelit, bir i Mataniahit, një Levit nga bijtë e Asafit. **15** Dhe ky tha: "Dëgjoni, ju të gjithë nga Juda, ju banorë të Jeruzalemit dhe ti, o mbret Jozafat! Kështu ju thotë Zoti: "Mos kini frikë, mos u tronditni pér shkak të kësaj shumice të madhe, sepse beteja nuk është juaja, por e Perëndisë. **16** Nesër hidhuni kundër tyre; ja, ata do të ngjiten nëpër të përpjjetën e Tsitsit, dhe ju do ti gjeni në skajin e luginës përballë shkretëtirës së Jeruelit. **17** Nuk do të jeni ju që do të luftoni në këtë betejë; zini pozicion, qëndroni pa lëvizur dhe do të shihni lirimin e Zotit, që është me ju. O Judë, o Jeruzalem, mos kini frikë dhe mos u tronditni; nesër do të dilni kundër tyre, sepse Zoti është me ju"". **18** Atëherë Jozafati uli pér tokë fytrën e tij, dhe tërë Juda dhe banorët e Jeruzalemit ranë përmbyss përparrë Zotit dhe e adhuruan. **19** Pastaj Levitët, bijtë e Kehathitëve dhe të Korahitëve, u ngritën pér të lëvduar me zë të lartë Zotin, Perëndinë e Izraelit. **20** Mëngjesin vijues u çuan shtypet dhe u nisën pér në shkretëtirën e Tekoas; ndërsa po viheshin pér rrugë, Jozafati, duke qëndruar në këmbë, tha: "Dëgjomëni, o Judë, dhe ju banorë të Jeruzalemit! Besoni **21** Pastaj, pasi u këshillua me popullin, caktoj atë që duhet t'i këndonin Zotit dhe duhet ta lëvdonin pér shkëlqimin e shenjtërisë së tij, ndërsa ecnën përparrë ushtrisë dhe thonin: "Kremtoni Zotin, sepse mirësia e tij zgjat përfjetë". **22** Kur ata filluan të këndojnë dë të lëvdonjë, Zoti ngriti një pritë kundër bijve të Amonit dhe të Moabit dhe atyre të malit të Seirit që kishin ardhur kundër Judës, dhe mbetën të mundur. **23** Blijtë e Amonit dhe të Moabit u ngritën kundër banorëve të malit të Seirit pér të realizuar shfarosjen dhe shkatërrimin e tyre; mbasi kryen shfarosjen e banorëve të Seirit, ndihmuant njeri-tjetrin pér të shkatërruar veten e tyre. **24** Kështu kur ata të Judës arritën në lartësinë prej nga mund të kqyreq shkretëtira, u kthyen nga turma, dhe ja, nuk kishte veçse kufoma të shtrira pér tokë, asnjë nuk kishte shpëtar. **25** Atëherë Jozafati dhe njerëzit e tij shkuan pér të marrë plaçkën e luftës; midis tyre gjetën një sasi të madhe pasurish mbi kufomat e tyre dhe sende me vlerë; morën pér vete më tepër se sa mund t'i mbartnin; iu deshën tri ditë pér të marrë plaçkën, aq e shumtë ishte ajo. **26** Ditën e katërt u mblohdhën në Luginën e Bekimit, ku bekuan Zotin; prandaj ky vend quhet Lugina e Bekimit edhe sot. **27** Pastaj tërë njerëzit e Judës dhe të Jeruzalemit, me Jozafatin në krye, u nisën me gjësim pér t'u kthyer në Jeruzalem, sepse Zoti u kishte dhënë shkas të gjëzohen mbi armiqtë e tyre. **28** Kështu hyjnë në Jeruzalem me harpa, me qeste dhe me borë dhe u drejtuan nga shtëpia e Zotit. **29** Tmerri i Zotit ra mbi të gjitha mbretëritë e vendeve të tjera, kur mësuant që Zoti kishte luftuar kundër armiqve të Izraelit. **30** Mbretëria e Jozafatit qe e qetë; Perëndia i tij i dha paqe rrëth e qark. **31** Kështu Jozafati mbretëroi mbi Judë. Ai ishte tridhjetë e pesë vjeç kur filloj të mbretërojë, dhe mbretëroi njëzet e pesë vjet në Jeruzalem; e éma quhej Azubah dhe ishte bija e Shihilit. **32** Ai ndoqi kudo rrugët e atit të tij, Asa, dhe nuk u largua prej tyre, duke bërë atë që ishtë e drejtë në sytë e Zotit. **33** Megjithatë vendet e larta nuk u hoqën, sepse populli nuk e kishte akoma zemrën të kthyer në

mënyrë të qëndrueshme nga Perëndia i etërve të tyre. 34 Pjesa tjetër e bëmave të Jozafatit, nga e para deri në atë të fundit, janë të shkruara në analët e Jehut, birit të Hananit, që përfshihen në librin e mbretërve të Izraelit. 35 Pas kësaj Jozafati, mbret i Judës, u lidh me Ashaziahun, mbretin e Izraelit, që vepronte me paudhësi; 36 ai u lidh me të për të ndërtuar anije që të shkonin në Tarshish, i pajisën anijet në Etsion-Geber. 37 Atëherë Eliezeri, bir i Dodavahut nga Mareshah, profetizo kundër Jozafatit, duke thënë: "Nga që je bashkuar me Ashaziahun, Zoti ka shkatërruar veprat e tua". Kështu anijet u shkatërruan dhe nuk arritën dot në Tarshish.

21 Pastaj Jozafati pushoi bashkë me etërit e tij dhe e varrosën me ta në qytetin e Davidit. Në vendin e tij mbretëroi i biri, Jehoram. 2 Ai kishte vëllezër, bij të Jozafatit: Azariahun, Jehielin, Zakarian, Azariahun, Mikaelin dhe Shefatiahun; tërë këta ishin bij të Jozafatit, mbretit të Izraelit. 3 I ati u bëri atyre dhurata të mëdha prej argjendi, ari dhe sende të çmueshme, bashkë me qytete të fortifikuara në Judë, por ia dha mbretërinë Jehoramit, sepse ishte i parëliduri. 4 Por kur Jehoram shtu në dorë mbretërinë e atit të tij dhe u përforca, vrau me shpatë tërë vëllezërit e tij dhe disa kërte të Izraelit. 5 Jehoram ishte tridhjetë e dy vjeç kur filloj të mbretëroj, dhe mbretëroi tetë vjet në Jeruzalem. 6 Ai ndoqi rrugën e mbretërvë të Izraelit ashtu si kishte bërë shtëpia e Ashabit, sepse grua ja e tish ishte një bijë e Ashabit, dhe bëri atë që është e keqe në shtëpia e Zotit. 7 Megjithatë Zoti nuk deshi ta shkatërrojë shtëpinë e Davidit, për shkak të besëlidhjes që kishte bërë me Davidin dhe sepse i kishte premtuar t'i jepje atij dhe bije të tij një llambë përgjithmonë. 8 Gjatë ditëve të mbretërisë së tij, Edomi ngriti krye kundër pushtitet të Judës dhe zgjodhi një mbret. 9 Atëherë Jehoramit u nis me komandantët e tij dhe me të gjitha qerret e tij; u ngrit, pra, natën dhe i mundi Edomitët, që e kishin rrethuar atë dhe komandanjtët e qerreve të tij. 10 Kështu Edomi nuk iu nënshtrua pushtitet të Judës deri ditën e sotme. Në atë kohë edhe Libnahu ngriti krye kundër pushtitet të tij, sepse Jehoramit kishte braktisur Zotin, Perëndinë e etërve të tij. 11 Edhe Jehoramit ndërtói vende të larta në malet e Judës, i shtyu banorët e Jeruzalemit në rrugën e kurvërimit dhe largoi Judën. 12 Atëherë i erdhí një shkrim nga profeti Elia, në të cilën thuhej: "Kështu i thotë Zoti, Perëndia i Davditi, atit tênd: "Meqë nuk ke ndjekur rrugët e Jozafatit, atit tênd, dhe rrugët e Asas, mbretit të Judës, 13 por ke ndjekur rrugët e mbretërvë të Izraelit dhe ke shtyrë në rrugën e kurvërimit Judën dhe banorët e Jeruzalemit, ashtu si ka vepruar shtëpia e Ashabit, dhe ke vrarë vëllezërit e tu, vetë familjen e atit tênd, që ishin më të mirë se ti, 14 ja, Zoti do të godasë me një fatkeqësi të madhe popullin tênd, fëmijët e tu, bashkëshortet e tua dhe gjithçka që ti zotëron; 15 ti vetë do të goditesh nga sémundje shumë të rënda, nga një sémundje e zorrëve që do të t' nxjerrë cdo ditë pak e nga pak zorrët". 16 Përveç kësaj Zoti zgjoi kundër Jehoramit frymën e Filisteive dhe të Arabëve, që banonjë pranë Etiopasve; 17 dhe këta dolën kundër Judës, e pushtuan dhe morën me vete têrë pasuritë që gjetën në pallatin mbretëror, duke përfshirë bijtë e gratë e tij; kështu nuk i mbeti asnjë bir përveç Jehoahazit, më i vogli prej bijve të tij. 18 Mbas têrë kësaj Zoti e goditi në zorrët me një sémundje të pashërueshme. 19 Kështu, me kalimin e kohës, në fund të vitit të dytë, nga shkaku i sémundjes, zorrët i dolën jashtë dhe vdiq duke hequr mundime të tmerrshme. Populli i tij nuk dogji parfume për nder të tij, ashtu si kishte bërë për etërit e tij. 20 Ai ishte tridhjetë e dy vjeç kur filloj të mbretëroj, dhe mbretëroi tetë

vjet në Jeruzalem. Iku pa lënë keqardhje; e varrosën në qytetin e Davidit, por jo në varret e mbretërve.

22 Banorët e Jezrualemit shpallën mbret birin e tij më të vogël Ashaziahun, në vend të tij, sepse têrë bijtë më të mëdhenj ishin vrarë nga banda që kishte hyrë në kamp bashkë me Arabët. Kështu mbretëroi Ashaziahu, bir i Jehoramit, mbret i Judës. 2 Ashaziahu ishte dyzet e dy vjeç kur filloj të mbretëroj, dhe mbretëroi një vjet në Jeruzalem. E éma quhej Athaliah; ishte bij e Omrit. 3 Edhe ai ndoqi rrugët e ndjekura nga shtëpia e Ashabit, sepse e éma e këshillonte të vepronët në mënyrë të paudhë. 4 Prandaj ai bëri atë që është e keqe në shtëpia e Zotit, ashtu si vepronin ata të shtëpisë së Ashabit, sepse mbas vdekjes së atit të tij këta qenë, për shkatërimin e tij, këshilltarët e tij. 5 Duke ndjekur këshillén e tyre, ai shkoi me Jehoramit, birin e Ashabit, mbretit të Izraelit të luftojë kundër Hazaëlit, mbretit të Sirisë, në Ramoth të Galaadit; dhe Sirët e plagosën Jehoramit. 6 Kështu ai i kthye në Jezreel për të mjekuar plagët që kishte marrë në Ramah, duke luftuar kundër Hazaëlit, mbretit të Sirisë. Ashaziahu, bir i Jehoramit, mbret i Judës, zbirri për të parët Jehoramit, birin e Ashabit, në Jezreel, sepse ky ishte i sëmurrë. 7 Vizita që i bëri Ashaziahu Jehoramit ishte vendosur nga Perëndia për shkatërimin e tij. Kur arriti në të vërtëtë, ai doli me Jehoramit kundër Jehut, birit të Nimshit, që Zoti kishte vajosur për të shfarosur shtëpinë e Ashabit. 8 Ndodhi që, ndërsa Jehu vendoste drejtësi në shtëpinë e Ashabit, u takua me kërët e Judës dhe me bijtë e vëllezërvë të Ashaziahut që ishin në shërbim të Ashaziahut dhe i vrau. 9 Urdhëroi gjithashtu ta kërkojnë Ashaziahun dhe e kapën (ai ishte fshehur në Samari); e çuan pastaj tek Jehu që e vrau. Pastaj e varrosën, sepse thonin: "Është bir i Jozafatit, që e kërkonte Zotin me gjithë zemër". Kështu në shtëpinë e Ashaziahut nuk mbeti më njeri në gjendje të mbretëroj. 10 Kur Athaliah, nëna e Ashaziahut, pa që i biri kishte vdekur, u ngrit dhe vrau têrë pasardhësit mbretërorë të shtëpisë së Judës. 11 Por Jehoshabeath, bija e mbretit mori Joasin, birin e Ashaziahut, e mori tinëz midis bijve të mbretit që ishin vrarë dhe e vendosi bashkë me tajën në dhomën e saj. Kështu Jehoshabeath, bija e mbretit Jehoram, bashkëshortja e priftit Jehoada (ishte motra e Ashaziahut), e fshehu nga Athaliahu që nuk e vrau. 12 Kështu mbeti i fshehur me ta në shtëpinë e Perëndisë gjashtë vjet, ndërsa Athaliah mbretëronte mbi vendin.

23 Vitin e shtatë Jehoada mori kurajo, mori komandanjtë e qindëshëve, domethënë Azariahun, birin e Jerohamit, Ismaelin, birin e Jehohanamit, Azariahun, birin e Obedit, Maasejahun, birin e Adajahut dhe 2 Pastaj ata përshkuan Judën, mblodhën Levitët nga të gjitha qytetet e Judës dhe të parët e shtëpive atërorë të Izraelit dhe erdhën në Jeruzalem. 3 Kështu têrë asambleja lidhi një aleancë me mbretin në shtëpinë e Perëndisë. Pastaj Jehoada u tha atyre: "Ja, biri i mbretit do të mbretëroj, si ka thënë Zoti për bijtë e Davidit. 4 Ja çfarë do të bëni ju: një e treta nga ju, priftërinj dhe Levitë, që marrin shërbimin ditën e shtunë, do të caktohen në portat e tempullit; 5 një e treta tjetër do të rrijë në pallatin e mbretit, dhe e treta tjetër në portën e themelimit, ndërsa têrë populli do të rrijë në oborrin e shtëpisë të Zotit. 6 Por askush nuk do të hyjë në shtëpinë e Zotit, përveç priftërinjve dhe Levitëve të shërbimit; këta mund të hyjnë sepse janë të shenjtëruar; por têrë populli do t'i përmbarët urdhrit të Zotit. 7 Levitët do ta rrethojnë mbretin nga çdo anë,

secili me armën e tij në dorë; kushdo që hyn në tempull do të vritet; ju përkundrazi do të qëndroni me mbretin, kur të hyjë dhe të dalë".⁸ Levitët dhe tërë Juda bënë pikërisht ashtu si kishte urdhëruar prifti Jehojada; secili mori njërezit e tij, ata e merrnin shërbimin të shtunën dhe ata që e linin shërbimin të shtunën, sepse prifti Jehojada nuk kishte liruar nga puna klasat që dilnin.⁹ Prifti Jehojada u dha komandantëve të qindëshëve ushtat dhe mburojat e vogla e të mëdha që qenë të mbretit David dhe që ndodheshin në shtëpinë e Perëndisë.¹⁰ Pastaj vendosi tërë popullin, secili me armën e tij në dorë, nga krahui i djathë deri në krahun e majtë të tempullit; gjatë altarat dhe pranë tempullit, rrullt mbretit.¹¹ Atëherë nxorën birin e mbretit, i vunë mbi kokë kurorën, i dorëzuan ligjin dhe e shpallën mbret; pastaj Jehojada dhe bijtë e tij e vajosën dhe thirrën: "Rroftë mbreti!".¹² Kur Athaliaj dëgjoi zhurmën e popullit që vinte duke brohoritur për mbretin, ajo shkoi drejt popullit, në drejtim të shtëpisë të Zotit.¹³ Shikoi, dhe ja, mbreti qëndronte më këmbë në podiumin e tij në hyrje, kapitenët dhe borzanët ishin pranë mbretit, tërë populli i vendit ishte i gëzuar dhe u binte borive dhe këngëtarët me veglat e tyre musikore udhëhiqin lavdërimin. Atëherë Athaliaj grisi rrobat e saj dhe bërtiti: "Tradheti, tradheti!".¹⁴ Por prifti Jehojada nxori komandantët e qindëshëve që komandonin ushtrinë dhe u tha: "Nxirreni nga rreshtat dhe kushdo që i shkon pas të vritet me shpatë!". Prifti në të vërtetë kishte thënë: "Mos lejoni që të vritet në shtëpinë e Zotit".¹⁵ Kështu e mbërthyen dhe, sa arriti në shtëpinë e mbretit nëpër rrugën e portës së kuajve, aty e vranë.¹⁶ Pastaj Jehojada bëri një besëlidhje ndërmjet vetes, tërë popullit dhe mbretit, me qëllim që Izraeli të ishte populli i Zotit.¹⁷ Atëherë tërë populli shkoi në tempullin e Baalit dhe e shkatërrroi: copëtoj plotësisht altarët e tij dhe shëmbëlltyrat dhe vranë përparrat altarëve Matanin, priftin e Baalit.¹⁸ Pastaj Jehojada ua besoi mbikqyrjen e shtëpisë të Zotit priftërinjve levitë, që Davidi kishte vendosur në shtëpinë e Zotit për t'i ofruar olokaustet Zotit siç është shkruar në ligjin e Moisiut, me gëzim dhe këngë, ashtu si kishte urdhëruar Davidi.¹⁹ Vendosi gjithashtu derëtarë në portat e shtëpisë të Zotit, me qëllim që të mos hynte askush që të ishte në një farë mënyre i papastër.²⁰ Mori pastaj komandantët e qindësheve, parinë, ata që kishin autoritet mbi popullin dhe tërë popullin e vendit dhe bëri që mbreti të zbresë nga shtëpia e Zotit; duke kaluar pastaj nga porta e sipërme, arritën në pallatin mbretëror dhe e ulën mbretin mbi fronin mbretëror.²¹ Kështu tërë populli i vendit ishte në festë dhe qyteti mbeti i qetë, kur Athaliaj u vra me shpatë.

24 Joasi ishte shtatë vjeç kur filloj të mbretëroj, dhe mbretëroi dyzet vjet në Jeruzalem. E éma quhej Tsibiah dhe ishte nga Beer-Sheba.² Joasi bëri atë që éshtë e drejtë në sytë e Zotit gjatë gjithë kohës që jetoi prifti Jehojada.³ Jehojada i zgjodhi pér të dy bashkëshorte dhe Joasit i lindën djem dhe vajza.⁴ Mbas kësaj e shtyu zemra Joasin të ndreqë shtëpinë e Zotit.⁵ Prandaj mblohdhi priftërinjtë dhe Levitët dhe u tha atyre: "Shkon në qytetet e Judës dhe mblidhni vit për vit nga gjithë Izraeli paratë që nevojiten pér të restauruar shtëpinë e Perëndisë tuaj; përpikuni ta kryeni shpejt këtë punë". Por Levitët nuk treguan asnjë nxitim.⁶ Atëherë mbreti thirri kryepriftin Jehojada dhe i tha: "Pse nuk u kërkove Levitëve që të sillnin nga Juda dhe nga Jeruzalemi taksën e caktuar nga Moisiu, shërbëtor i Zotit, dhe nga asambleja e Izraelit pér çadrën e déshmisë?".⁷ Në të vërtetë bijtë e Athaliahës, të kësaj gruaje të keqe, kishin plaçkitur shtëpinë e

Perëndisë dhe kishin përdorur madje gjithë gjërat e shenjtëruara të shtëpisë të Zotit pér Baalët.⁸ Me urdhër të mbretit bënë një arkë dhe e vunë jashtë, te porta e shtëpisë të Zotit.⁹ Pastaj bënë një shpallje në Judë dhe në Jeruzalem, me qëllim që t'i çohej Zotit taksa që Moisiu, shërbëtori i Perëndisë, i kishte vënë Izraelit në shkretëtirë.¹⁰ Tërë kërret dhe tërë populli u gëzuan dhe sollën paratë, duke i hedhur në arkë deri sa e mbushën.¹¹ Kur arka çohej nga Levitët tek inspektori i mbretit, sepse shihnin se kishte në të shumë para, sekretari i mbretit dhe i ngarkuar nga kryeprifti viniñ pér të zbrazur arkën; pastaj e merrnin dhe e conin përsëri në vendin e saj. Kështu vepronin çdo ditë; në këtë mënyrë grumbullonin një sasi të madhe parash.¹² Pastaj mbreti dhe Jehojada ua jepnën këto atyre që bënин shërbimin në shtëpinë e Zotit; dhe ata paguanin gurgdhëndësit dhe marangozët pér të restauruar shtëpinë e Zotit, si edhe punëtorët e hekurit dhe të bronxit që merreshin me shtëpinë e Zotit.¹³ Kështu punëtorët i kryen me kujdes punimet dhe me anë të tyre ndreqjet shkuan mbarë; ata e kthyen përsëri shtëpinë e Perëndisë në gjendejn e saj origjinale dhe e përforcan atë.¹⁴ Kur kishin mbaruar, paratë që mbetën i çuan para mbretit dhe Jehojadës dhe me to bënë orendi pér shtëpinë e Zotit, orendi pér shërbimin dhe pér olokaustet, kupa dhe vegla të tjera prej ari ose argjendi. Deri sa jetoi Jehojada, u ofruan vazhdimi i olokauste në shtëpinë e Zotit.¹⁵ Por Jehojada, tanimë i plakur dhe i ngopur me ditë, vdiq; ai ishte njëqind e tridhjetë vjeç kur vdiq;¹⁶ e varrosën në qytetin e Davitit bashkë me mbretërit, sepse kishte bërë të mira në Izrael, ndaj Perëndisë dhe ndaj shtëpisë së tij.¹⁷ Mbas vdekjes së Jehojadës, kërret e Judës shkuat dhe ranë përbëys përpëra mbretit; dhe mbreti i dëgjoi.¹⁸ Pastaj ata braktisën shtëpinë e Zotit, Perëndisë të etërve të tyre, dhe u shërbyen Asherimëve dhe idhujve; pér shkak të këtij mëkatë, zemërimi i Perëndisë ra mbi Judën dhe mbi Jeruzalemin.¹⁹ Zoti u dërgoi atyre profetë pér t'i bérë të kthehen tek ai; këta déshmuani kundër tyre, por ata nuk deshën t'i dëgjojnë.²⁰ Atëherë Fryma e Perëndisë erdhë mbi Zakarian, birin e priftit Jehojada, që u ngrit përpëra popullit dhe tha: "Kështu thotë Perëndia: Pse shkelni urdhërimet e Zotit dhe nuk keni mbarësi? Mëqe e keni braktisur Zotin edhe ai do t'ju braktisë".²¹ Por ata komplotuan kundër tij dhe me urdhër të mbretit, e vranë me gurë në oborrin e shtëpisë të Zotit.²² Kështu mbreti Joas nuk e kujtoi mirësinë që Jehojada, ati i Zakarias, kishte treguar ndaj tij dhe ia vranë të birin, i cili duke vdekur tha: "Zoti e shikoftë dhe të kërkoftë llogari!²³ Kështu ndodhi që, në fillim të vitit të ri, ushtria e Sirëve doli kundër Joasit. Ata erdhën në Judë dhe në Jeruzalem dëshmuani nga populli tërë kërret; dhe tërë plaçkën ia çuan mbretit të Damaskut.²⁴ Megjithëse ushtria e Sirëve kishte ardhur me pak veta, Zoti u dha në dorë një ushtri shumë të madhe, sepse kishin braktisur Zotin, Perëndinë e etërve të tyre. Kështu ata e gjykuan Joasin.²⁵ Kur Sirët u têrhoqën nga ai (sepse e kishin lënë shumë të sëmure), shërbëtorët e tij kurdisën një komplot kundër tij, pér shkak të vrasjes së bijve të priftit Jehojada, dhe e vranë në shtratin e tij. Kështu ai vdiq dhe e varrosën në qytetin e Davitit, por jo në varrezat e mbretërvës.²⁶ aaa add Këta janë atë që komplotuan kundër tij: Zabadi, bir i Shimeathit, Amonitja, dhe Jehozbad, bir i Shimritit, Moabitja.²⁷ aaa add Përsa u përket bijve të tij, profecitë e shumta të thëna kundër tij dhe meremetimi i shtëpisë së Perëndisë, ja, këto gjëra janë shkruar në historinë e librit të mbretërvës. Në vend të tij mbretëroi i biri, Amatsiahu.

25 Amatsiahu ishte njëzet e pesë vjeç kur fillo i mbretërojë, dhe mbretëroi njëzet e nëntë vjet në Jeruzalem. E ëma quhej Jehoadan dhe ishte nga Jeruzalemi. 2 Ai bëri atë që është e drejtë në sytë e Zotit, por jo me gjithë zemr. 3 Mbasi përforcoi mbretërinë e tij, ai vrau shérbëtorët e tij që kishin vrarë mbretin, atin e tij. 4 Megjithatë ai nuk i vriste bijtë e tyre, por vepro siç është shkuan në ligj në librin e Moisiat, të cilin Zoti e urdhëroi duke thënë: "Etër nuk do të vriten pér fajin e bijve të tyre, dhe as bijtë e tyre nuk do të vriten pér fajin e etërve; por secili do të dénohet me vdekje pér mëkatin e vet". 5 Përveç kësaj Amatsiahu mbledhi ata të Judës dhe caktoi mbi ta komandantët e mijëshëve dhe të qindëshëve sipas shtëpive të tyre atëre, pér tërë Judën dhe Beniaminin; pastaj bëri regjistrimin nga njëzet vjeç e lart dhe doli që ishin treqind mijë burra të zgjedhur, të aftë pér luftë dhe të zotë të përdorin ushtën dhe mburojën. 6 Rekrutoi gjithashtu me para njëqind mijë burra nga Izraeli, të fortë dhe trima, pér njëqind talenta argjendi. 7 Por një njeriu i Perëndisë erdhi tek ai dhe i tha: "O mbret, ushtria e Izraelit të mos vijë me ty, sepse Zoti nuk është me Izraelin, as me ndonjë nga bijtë e Efraimit! 8 Por në rast se déshiron të shkosh, shko megjithatë; edhe po të tregohesh trim në betejë, Perëndia do të bëjë të biesh para armikut, sepse Perëndia ka pushet të ndihmojë dhe të të bëjë që të bieshi". 9 Amatsiahu i tha atëherë njeriut të Perëndisë: "Por çdo t'i bëj njëqind talentat që ia dhashtë ushtrisë së Izraelit?". Njeriu i Perëndisë u përgjigji: "Zoti mund të të japë më tepër se aq". 10 Atëherë Amatsiahu e shpërndau ushtrinë që kishte ardhur tek ai nga Efraimi, me qëllim që të kthehej në shtëpi të saj; por zemërimi i pjesëtarëve të saj u rrit shumë kundër Judës dhe ata u ktheyen në shtëpi me një zemërim të madh. 11 Pastaj Amatsiahu, mbasi mori zemër, u vu në krye të popullit të tij, shkoi në Luginën e Kripës dhe vrau dhjetë mijë njerz të Seirit. 12 Bijtë e Judës kapén gjallë dhjetë mijë të tjerë dhe i quan në majë të shkëmbit, prej ku i hodhën poshtë; dhe të téré u bënë copë-copë. 13 Por burrat e ushtrisë, që Amatsiahu kishte shpërndarë që të mos vinin me të pér të luftuar, u vërsulën mbi qytetet e Judës, nga Samaria deri në Beth-Horon, duke vrarë tre mijë banorë dhe duke marrë një plaçkë të madhe. 14 Pas kthimit të tij nga masakra e Edomitëve, Amatsiahu urdhëroi që t'i sillnin perënditë e bijve të Seirit, i vendosi si perëndi të tij, ra përbys përparrë tyre dhe u ofroj temjan. 15 Prandaj zemërimi i Zotit u ndez kundër Amatsiahu dhe i dérgoi një profet pér t'i thënë: "Pse kërkove perënditë e këtij populli, që nuk kanë qenë të zotë të çlirojnë popullin e tyre nga dora jote?". 16 Ndërsa vazhdonte të fliste akoma me të, mbreti i tha: "A të kemi bërë vallë këshilltar të mbretit? Pusho! Pse kérkon të vrithesh?". Atëherë profeti nuk foli më, por tha: "Unë e di që Perëndia ka vendosur të shkatërrojë, sepse ke bërë këtë dhe nuk more parasysh këshillën time". 17 Atëherë Amatsiahu, mbret i Judës, pasi u këshilla, dérgoi t'i thotë Joasit, birit të Jehoahazit, birit të Jehut, mbret i Izraelit: "Eja të ballafaqohemi njeri me tjetrit në betejë". 18 Por Joasi, mbret i Izraelit, dérgoi t'i thotë Amatsiahu, mbretit të Judës: "Gjembë i Libanit i çoi fjalë kredit të Libanit: "Jepi vajzën tênde pér grua birit tim". Por një kafshë e egër e Libanit kaloi andej dhe e shkeli gjembin. 19 Ti ke thënë: "Ja, unë kam mundur Edomin", dhe zemra jote të ka bërë krenar aq sa të mburresh. Rri në shtëpinë tênde. Pse kérkon të shkaktosh fatkeqësi, duke shkatërruar veten tênde dhe Judën bashkë me ty?". 20 Por Amatsiahu nuk e dégjoi; kjo gjë vinte në të vërtetë nga Perëndia, me qëllim që të jepeshin në dorën e armikut, sepse kishin kérkuar perënditë e Edomit.

21 Kështu Joasi, mbret i Izraelit, doli kundër Judës; dhe ai dhe Amatsiahu, mbret i Judës, u ndeshën me njeri-tjetrin në Beth-Shemesh që i përkiste Judës. 22 Juda u mund nga Izraeli, dhe secili ia mbathi në çadërën e vet. 23 Joasi, mbret i Izraelit, zuri në Beth-Shemesh Amatsiahus, mbretin e Judës, birin e Joasit, bir i Jehoahazit, e coi në Jeruzalem dhe bëri një të çarë prej katërqind kubitësh në muret e Jeruzalemit që nga porta Efraimit deri te porta e Qoshes. 24 Mori tërë arin dhe argjedin dhe të gjitha sendet që gjendeshin në shtëpinë e Perëndisë, që i ishin besuar Obed-Edomit, thesaret e pallatit mbretëror dhe disa pengje, pastaj u kthyte përsëri në Samari. 25 Amatsiahu, bir i Joasit, mbretit të Judës, jetoi edhe pesëmbëdhjetë vjet mbas vdekjes së Joasit, birit të Jehoahazit, mbret i Izraelit. 26 Pjesa tjeter e bëmave të Amatsiahat, nga të parat gjer në ato të fundit, a nuk janë të shkruara vallë, në librin e mbretërvë të Judës dhe të Izraelit? 27 Mbasi largimit të Amatsiahat nga Zoti, u kurdis kundër tij një komplot në Jeruzalem; ai iku në Lakish, por e ndoqën deri në Lakish dhe aty e vranë. 28 E ngarkuan pastaj mbi kuaj dhe e varrosën bashkë me etërit e tij në qytetin e Judës.

26 Pastaj tërë populli i Judës mori Uziahun, që ishte atëherë gjashtëmbëdhjetë vjeç dhe e bëri mbret në vend të atit të tij, Amatsiahat. 2 Ai ndërtói Elathin dhe ia ripushtoi Judës, mbasi mbretin e pushoi bashkë me etërit e tij. 3 Uziahu ishte gjashtëmbëdhjetë vjeç kur fillo i mbretërojë dhe mbretëroj pesëdhjetë e dy vjet në Jeruzalem. E ëma quhej Jekoliah dhe ishte nga Jeruzalem. 4 Ai bëri atë që është e drejtë në sytë e Zotit, pikërisht ashtu si kishte bërë Amatsiahu, i ati. 5 Ai kérkoi Perëndinë gjatë jetës së Zakarias, që kuptonte vizionet e Perëndisë; dhe pér deri sa kérkoi Zotin, Perëndia e begatoi. 6 Ai doli dhe luftoi kundër Filistejeve, rrëzoit muret e Gathit, muret e Jabneut dhe muret e Ashdodit, dhe ndërtoi qytete në afërsi të Ashdotit dhe midis Filistejeve. 7 Perëndia e ndihmoi kundër Filistejeve, kundër Arabëve që banonin në Gur-Baal dhe kundër Meunitëve. 8 Amonitet i paguanin Uziahut një haraq; fama e tij që pérhapur deri në kufijtë e Egjiptit; sepse ishte bërë shumë i fuqishëm. 9 Uziahu ndërtói gjithashtu kulla në Jeruzalem në portën e Qoshes, në portën e Luginës dhe mbi Qoshen e mureve dhe i fortifikoi këto. 10 Ai ndërtói kulla edhe në shkretëtirë dhe gërmoi shumë puse, sepse kishte një numër të madh bagëtish, si në pjesën e poshtme të vendit ashtu dhe në fushë; kishte gjithashtu bujqë dhe vreshtarë në malet dhe në Karmel, sepse e donte tokën. 11 Uziahu kishte gjithashtu një ushtri luftëtarësh që shkonte në luftë në formacion, sipas numrit të regjistruar nga sekretari Jejel dhe nga komisiari Maasejah nën urdhërat e Hananiahit, një nga kapitenët e mbretit. 12 Numri i përgjithshëm i të parëve të shtëpive atëre, njerzëvë të fortë dhe trima, ishte dy mijë e gjashtëqind veta. 13 Nën komandën e tyre ndodhej një ushtri prej treqind e shtatë mijë e pesëqind njerz të aftë të luftojnë me trimëri të madhe, pér të ndihmuar mbretin kundër armikut. 14 Uziahu i furnizoi ata, domethënë tërë ushtrinë, me mburoja, ushta, përkrenare, parzmore, harqe dhe hobe pér të hedhur gurë. 15 Në Jeruzalem specialistët i ndërtuan gjithashtu disa makina të cilat ai i vendosi mbi kullat dhe në qoshet, pér të hedhur shigjetë dhe gurë të mëdhenj. Fama e tij u përhap larg, sepse u ndihmuva në mënyrë të mrekullueshme deri sa u bë i fuqishëm. 16 Por, mbasi u bë i fuqishëm, zemra e tij u bë krenare aq sa u korruptua dhe ai mëkatoi kundër Zotit, duke hyrë në tempullin e Zotit pér të djegur temjan në altarin e temjanit. 17 Pas

tij hyri prifti Azariah me tetëdhjetë priftërinjë të Zotit, njerëz trima. **18** Ata iu kundërvunë mbretit Uziah dhe i thanë: "Nuk të takon ty, o Uziah, t'i ofrosh temjan Zotit, por priftërinjve, bijve të Aaronit, që janë shenjtëruar pér të ofruar temjan. Dil nga vendi i shenjtë, sepse ke kryer mëkat! Kjo nuk do të sjellë asnjë ndër nga ana e Zotit Perëndi". **19** Atëherë Uziahu, që kishte në dorë një temjanisë pér të ofruar temjanin, u zemërua; por ndërsa po u hakërrohej priftërinjve, mbi ballin e tij shpërtheu lebra, përrpara priftërinjve, në shtëpinë e Zotit, pranë altarit të temjanit. **20** Kryeprifti Azariah dhe téré priftërinjët e tjerë u kthyen ndaj tij, dhe ja, mbi ballin e tij dukeshin shenjat e lebrës. Kështu e nxorën me të shpejtë dhe ai vetë nxitoi të dalë sepse Zoti e kishte goditur. **21** Mbreti Uziah mbeti lebroz deri ditën e vdekjes së tij dhe banoi në një shtëpi të izoluar, sepse ishte lebroz dhe ishte përjashtuar nga shtëpia e Zotit; dhe i biri Jotham ishte kryeintendant i pallatit mbretëror dhe administronte drejtësinë e popullit të vendit. **22** Pjesa tjeterë e bëmave të Uziahut, nga të parat deri në të fundit, janë shkruar nga profeti Isaia, bir i Amotsit. **23** Kështu Uziahu pushoi bashkë me etërit e tij dhe e varrosën bashkë me etërit e tij në fushën e varrimit që u takonte mbretërve, sepse thuhej: "E ka zënë lebra". Në vend të tij mbretëroi i biri, Jothami.

27 Jothami ishte njëzet e pesë vjeç kur filloj të mbretërojë dhe mbretëroi gjashtëmbëdhjetë vjet në Jeruzalem. E éma quhej Jerushah; ishte bija e Tsadokut. **2** Ai béri atë që éshtë e drejtë në sytë e Zotit, pikërisht ashtu si kishte vepruar i ati, Uziahu; (megjithëse nuk hyri në tempullin e Zotit), por populli i tij vazhdonte të korruptohej. **3** Ai ndërtói portën e sipërmë të shtëpisë të Zotit dhe bëri shumë punime në muret e Ofelit. **4** Përveç kësaj ndërtói qytete në krahinën malore të Judës dhe kala dhe kulla ndër pyje. **5** I shpalli gjithashu luftë mbretit të bijve të Amonit dhe i mundi ata. Bijtë e Amonit i dhanë atë vit njëqind talenta argjendi, dhjetë mijë kore gruri dhe dhjetë mijë elbi. Po kjo sasi iu dorëzua nga bijtë e Amonit vitin e dytë dhe të tretë. **6** Kështu Jothami u bë i fuqishëm, sepse rregulloi ecjen e tij përrpara Zotit, Perëndisë të tij. **7** Pjesa tjeterë e bëmave të Jothamit, téré luftërat dhe ndërmarrjet e tij janë shkruar në librin e mbretërvë të Izraelit dhe të Judës. **8** Ai ishte njëzet e pesë vjeç kur filloj të mbretërojë, dhe mbretëroi gjashtëmbëdhjetë vjet në Jeruzalem. **9** Pastaj Jothamin pushoi bashkë me etërit e tij dhe e varrosën në qytetin e Davidit. Në vend të tij mbretëroi i biri, Ashazi.

28 Ashazi ishte njëzet vjeç kur filloj të mbretërojë, dhe mbretëroi gjashtëmbëdhjetë vjet në Jeruzalem. Ai nuk bëri atë që éshtë e drejtë në sytë e Zotit, siç kishte bërë Davidi, i ati; **2** por ndoqi rrugët e mbretërvë të Izraelit, madje bëri shëmbëlltyra prej metalit të shkrirë pér Baalët. **3** Ai dogji temjan në luginën e Birit të Hinomit dhe dogji në zjarr bijtë e tij, duke ndjekur veprimet e neveritshmë të kombeve që Zoti kishte dëbuar përrpara bijve të Izraelit; **4** përveç kësaj bënte fljime dhe dogji temjan mbi vendet e larta, mbi kodrat dhe nën çdo pemë të gjetjëruar. **5** Prandaj Zoti, Perëndia i tij, ia dha në dorë mbretit të Sirisë; ky i mundi dhe zuri një numër të madh robërish që i quan në Damask. U dha gjithashu në dorë të mbretit të Izraelit, që i shkaktoi një humbje të madhe. **6** Në të vërtetë Pekahu, bir i Remaliahut, brenda një dite vrau njëqind e njëzet mijë burra në Judë, téré trima, sepse kishin braktisur Zotin, Perëndinë e etërvë të tyre. **7** Zikri, një trim nga Efraimi, vrau Maasejahun, birin e mbretit, Azrikam, prefektin e pallatit, dhe Elkanahun, që zinte vendin e dytë pas mbretit. **8**

Bijtë e Izraelit quan robër, midis véllezërve të tyre, dyqind mijë gra, bij dhe bija; u morën atyre edhe një plaçkë të madhe, që e quan në Samari. **9** Por aty ishte një profet i Zotit, që quhej Obed. Ai doli para ushtrisë që po kthehej në Samari dhe tha: "Ja, me qenë se Zoti, Perëndia i etërvë tuaj, ishte i zemëruar me Judën, ju dha ata në duart tuaja, por ju i vratë me tibrim, që arriti deri në qjell. **10** Dhe tani doni t'i nënshtron, si sklevërit tuaj dhe skillavet tuaja, bijtë dhe bijat e Judës dhe të Jeruzalem. Por në realitet a nuk jeni fajtorë ju vetë përrpara Zotit, Perëndisë tuaj? **11** Dégjomëni, pra, dhe kthejini robërit që keni zënë midis véllezërve tuaj, sepse përndryshe zemërimi i zjarrtë i Zotit do të bjerë mbi ju". **12** Atëherë disa nga krerét e bijve të Efraimit, Azariahu, bir i Johananit, Berekiahu, bir i Meshilemothit, Ezekia, bir i Shalumit, dhe Amasa, bir i Hadlait, u ngriten kundër atyre që ktheheshin nga lufta, **13** dhe u thanë: "Ju nuk do ti sillni këtu robërit, sepse mbi ne rëndon tanimë një faj kundër Zotit; ajo që keni ndër mend të bëni do t'i shtojë edhe më tepër mëkatet dhe fajin tonë, sepse fajti ynë éshtë mjaft i madh dhe një zemërim i zjarrtë i kercénohet Izraelit". **14** Atëherë ushtarët i lanë robërit dhe plaçkën përrpara komendantëve dhe téré asamblesë. **15** Pastaj disa njerz të thirrur me emér u ngriten dhe morën robërit dhe me rrobat e plaçkës veshnë téré ata që ishin lakuriq; u dhanë rroba dhe sandale, pér t'egrënë dhe pér t'pirë dhe i vajosën; pastaj i mbartën téré të dobëtit mbi gomarë dhe i quan në Jeriko, qyteti i palmave, pranë véllezërve të tyre, pastaj u kthyen në Samari. **16** Në atë kohë mbreti Ashaz shkoi t'i kérkojë ndihmë mbretit të Asirisë. **17** Edomit kishin ardhur përsëri, kishin mundur Judën dhe kishin marrë me vete robërit. **18** Filistejtë kishin pushtuar edhe qytetet e fushës dhe të Negevit të Judës dhe kishin marrë Beth-Shemeshin, Ajalonin, Gederion, Sokon me fshatrat e tij, Timnahun me fshatrat e tij, Gimzon me fshatrat e tij, dhe ishin vendosur aty. **19** Zoti në fakt kishte poshtëtar Judën pér shkak të Ashazit, mbretit të Izraelit, që kishte nxitur rënen morale në Judë dhe kishte kryer mëkatë të rënda kundër Zotit. **20** Kështu Tilgath-Pilneseri, mbret i Asirisë, doli kundër tij dhe e shtypi në vend që ta ndihmonte, **21** megjithatë Ashazi kishte marrë një pjesë të thesareve të shtëpisë të Zotit, të pallatit të mbretit dhe të kërreve, dhe ia kishte dhënë të gjitha mbretit të Asirisë; megjithatë kjo nuk i vlejti fare. **22** Edhe kur ishte i shtypur, mbreti Ashaz mëkatoi edhe më shumë kundër Zotit. **23** U ofroi fljime perëndive të Damaskut që e kishin mundur, duke thënë: "Me qenë se perënditë e mbretit të Sirisë i ndihmojnë ata, unë do t'i ofroj atyre fljime që të më ndimojnë edhe mua". Por qenë pikërisht ata që shkaktuan shkatërrimin e tij dhe atë të gjithë Izraelit. **24** Ashazi mblođhi gjithë veglat e shtëpisë së Perëndisë, i bëri ato copë-copë, mbylli portat e shtëpisë të Zotit, ndërtoi altare në çdo kënd të Jeruzalemit, **25** dhe në çdo qytet të Judës vendosi vende të larta pér t'u djegur temjan perëndive të tjerë, duke shkaktuar kështu zemërimin e Zotit, Perëndisë të etërvë të tij. **26** Pjesa tjeterë e bëmave të tij dhe téré sjelljet e tij, nga e para në të fundit, janë shkruar në librin e mbretërvë të Judës dhe të Izraelit. **27** Pastaj Ashazin pushoi bashkë me etërit e tij dhe e varrosën në qytet, në Jeruzalem, por nuk deshën ta vénë në varrezat e mbretërvë të Izraelit. Në vend të tij mbretëroi i biri, Ezekia.

29 Ezekia ishte njëzet e pesë vjeç kur filloj të mbretërojë dhe mbretëroi njëzet e nëntë vjet në Jeruzalem. E éma quhej Abijah; ishte bija e Zakarias. **2** Ai bëri atë që ishte e drejtë në sytë e Zotit, pikërisht ashtu si kishte vepruar Davidi, i ati. **3** Në

vitin e parë të mbretërimit të tij, në muajin e parë, ai hapi portat e shtëpisë të Zotit dhe i restauroi. **4** Pastaj solli priftërinjtë dhe Levitët, dhe i mblodhi në sheshin lindor, **5** dhe u tha: "Më dégjoni, o Levit! Tani shenjtërohuni dhe shenjtëroni shtëpinë e Zotit, Perëndisë të etërve tuaj, dhe nxirni nga vendi i shenjtë çdo gjë të papastër. **6** Sepse etërit tanë kanë kryer mëkate dhe kanë bërë atë që është e keqe në sytë e Zotit, Perëndisë tonë dhe e kanë braktisur, duke i hequr ftyrat e tyre nga banesa e Zotit dhe duke i kthyer krahët. **7** Ata madje kanë mbyllur portat e portikut, kanë shuar llambat dhe nuk kanë djegur më temjan as nuk kanë ofruar olokauste në vendin e shenjtë të Perëndisë të Izraelit. **8** Prandaj zemërimi i Zotit ra mbi Judën dhe Jeruzalemin, dhe ai i ka braktisur në telashe, në shkretim dhe në përbuzje, siç mund ta shihni me sytë tuaj. **9** Dhe ja, për shkak të kësaj, etërit tanë ranë nga goditjet e shpatës, dhe bijtë tanë, bijat tonë dhe gratë tona janë në robëri. **10** Tani kam në zemër të bëj një besëlidhje me Zotin, Perëndinë e Izraelit, me qëllim që zjarri i zemërimit të tij të largohet prej nesh. **11** Bij të mij, mos u tregoni të shkujdesur tani, sepse Zoti ju ka zgjedhur që t'i shërbeni atij, që të jemi shërbëtorët e tij dhe që t'i ofroni temjan". **12** Atëherë Levitët u ngritën: Mahathi, bir i Amasait, Joeli, bir i Azariahit, nga bijtë e Kehathit. Nga bijtë e Merarit, Kishi, bir i Abdiut dhe Azariahit, bir i Jehalelëtit. Nga Gherzonitët, Joahu, bir i Zimahut dhe Edeni, bir i Joahut. **13** Nga bijtë e Eltsafanit, Shimri dhe Jeieli. Nga bijtë e Asafit, Zakaria dhe Mataniahu. **14** Nga bijtë e Hemanit, Jehieli dhe Shimeji. Nga bijtë e Jeduthunit, Shemajahu dhe Uzeli. **15** Ata mblodhën vëllezërit e tyre dhe u shenjtëruan; pastaj hynë në shtëpinë e Zotit për ta pastruar, sipas urdhrit të mbretit, në përputje me fjalët e Zotit. **16** Kështu priftërinjtë hynë brënda shtëpisë të Zotit për ta pastruar dhe nxorën jashtë, në oborrin e shtëpisë të Zotit, të gjitha sendet e papasta që gjetën në tempullin e Zotit; Levitët i morën për t'i cuar jashtë në përruin e Kidronit. **17** Filluan të shenjtërohen ditën e parë të muajit; ditën e tetë të muajit hynë në portikun e Zotit; brenda tetë ditëve pastruan shtëpinë e Zotit dhe e përfunduan ditën e gjashtëmbëdhjetë të muajit të parë. **18** Pastaj hynë në pallatin e mbretit Ezekia dhe i thanë: "Kemi pastruar tërë shtëpinë e Zotit, altarin e olokausteve me të gjitha veglat e tij dhe tryezën e bukëve të paraqitjes me gjithë veglat e saj. **19** Përveç kësaj kemi vënë përsëri në vend dhe kemi pastruar të gjitha përdorëset që mbreti Ashaz në mëkatin e tij kishte flakur tej gjatë mbretërimit të tij; dhe ja, tani janë përparrë altarat të Zotit". **20** Atëherë mbreti Ezekia u ngrit shpejt, mblodhi parinë e qytetit dhe u ngjit në shtëpinë e Zotit. **21** Ata sollën shtatë dema, shtatë desh, shtatë qengja dhe shtatë cjetë, si flijim përmëkatin përmbrëtinë, për shenjtëroren dhe për Judën. Pastaj mbreti urdhëroi priftërinjtë, bijtë e Aaronit, t'i ofronin në altarin e Zotit. **22** Kështu therën demat, dhe priftërinjtë mblodhën gjakun e tyre dhe spërkatën altarin me të; në të njëjtët mënyrë therën deshtë dhe spërkatën gjakun e tyre mbi altarin; pastaj therën qengjat dhe spërkatën me gjakun e tyre altarin. **23** Pastaj i paraqitën mbretit dhe asamblesë cjetët e flijimit përmëkatin, dhe ata vunë mbi to duart e tyre. **24** Priftërinjtë i therën dhe ofruan gjakun e tyre mbi altarin si flijim përmëkatin, si shlyerje e fajt për tërë Izraelin, sepse mbreti kishte urdhëruar të ofronin olokaustin dhe flijimin përmëkatin, për tërë Izraelin. **25** Mbreti vendosi gjithashtu Levitët në shtëpinë e Zotit me cembale, me harpa dhe me qeste, sipas urdhrit të Davidit, të Gadit, shikuesi i mbretit, dhe të profetit Nathan, sepse urdhri ishte dhënë nga Zoti me anë të profetëve të tij. **26** Kështu Levitët zunë vend me veglat

e Davidit, dhe priftërinjtë me boritë. **27** Atëherë Ezekia urdhëroi që olokausti të ofrohej mbi altar; dhe në çastin që filloj olokausti, filloj gjithashtu kënga e Zotit me boritë dhe me shqërimin e veglave të Davidit, mbretit të Izraelit. **28** Atëherë tërë asambleja u përul, ndërsa këngëtarët këndonin dhe trumbetierët u binin veglave të tyre; e tërë kjo vazhdoi deri në fund të olokaustit. **29** Me të mbaroi olokausti, mbreti dhe tërë ata që ishin me të u përkulën dhe adhuruan. **30** Pastaj mbreti Ezekia dhe paria urdhëruan Levitët të lëvdonin Zotin me fjalët e Davidit dhe të shikuesit Asaf; ata e lëvduan me gézim, pastaj u përkulën dhe e adhuruan. **31** Atëherë Ezekia mori fjalën dhe tha: "Tani që i jeni shenjtëruar Zotit, afrohuni dhe sillni flijime dhe oferta falënderimi në shtëpinë e Zotit". Kështu asambleja solli flijime dhe oferta falenderimi; dhe të gjithë ata që ua donte zemra sollën olokauste. **32** Numri i olokausteve që solli asambleja ishte shtatëdhjetë dema, njëqind desh dhe dyqind qengja; të tëra këto ishin olokauste për Zotin. **33** Kafshët e shenjtëruara ishin gjashtëqind lopë dhe tre mijë dele. **34** Por priftërinjtë ishin shumë të pakët dhe nuk mund të rripnin tërë olokaustet; prandaj vëllezërit e tyre, Levitët, i ndihmuani deri sa mbaroi tërë puna dhe deri sa të shenjtëroheshin priftërinjtë e tjerë, sepse Levitët e kishin zemrën më të pastër në shenjtërimin e priftërinjve. **35** Pati një numër të madh olokaustesh së bashku me dhjamicë flijimeve të falënderimit dhe me blatimet e olokausteve. Kështu u rivendos shërbimë i shtëpisë të Zotit. **36** Ezekia dhe tërë populli u gëzua që Perëndia e kishte përgatitur popullin; në të vërtetë kjo gjë u bë shpejt.

30 Pastaj Ezekia i dërgoi lajmëtarë tërë Izraelit dhe Judës dhe i shkroi gjithashtu letra Efraimit dhe Manasit që të vinin në shtëpinë e Zotit në Jeruzalem për të festuar Pashkën pér nder të Zotit, Perëndisë të Izraelit. **2** Mbreti, paria dhe tërë asambleja në Jeruzalem vendosën ta kremonjë Pashkën në muajin e dytë; **3** në të vërtetë nuk kishin mundur ta kremonin në kohën e caktuar, sepse priftërinjtë nuk ishin shenjtëruar në numër të mjaftueshmë dhe populli nuk ishte mbledhur në Jeruzalem. **4** Kjo gjë i pëlqeu mbretit dhe tërë asamblesë. **5** Vendosën kështu të shpallin në tërë Izraelin, një njoftim nga Beer-Sheba deri në Dan, që të vijnë në Jeruzalem për të kremon Pashkën pér nder të Zotit, Perëndisë të Izraelit, sepse prej shumë vitesh nuk e kishin rikthehet në mënyrën e paracaktuar. **6** Korrierët, pra, shkuan në gjithë Izraelin dhe në Judën me letrat e mbretit dhe të parisë së tij, duke shpallur sipas urdhrit të mbretit: "Bij të Izraelit, kthethuni tek Zoti, Perëndia i Abrahamit, i Isakut dhe i Izraelit, me qëllim që ai të rikthehet pranë asaj që iu ka mbetur dhe që ka shpëtuar nga duart e mbretërvë të Asirisë. **7** Mos jini si etërit tuaj dhe vëllezërit tuaj, që kanë mëkatuar kundër Zotit, Perëndisë të etërve të tyre, i cili për këtë shkak i ka braktisur dhe i ka lënë në pikëllim, siç e shihni. **8** Tani mos e fortësoni zverkun si etërit tuaj, por jepini dorën Zotit, ejani në shenjtëoren e tij që ai ka shenjtëruar përfjetë dhe i shërbeni Zotit, Perëndisë tuaj, me qëllim që zjarri i zemërimit të tij të largohet nga ju. **9** Sepse, në rast se kthetheni tek Zoti, vëllezërit tuaj dhe bijtë tuaj do të trajtohen me dhembshuri nga ata që i kanë internuar dhe do të kthehen në këtë vend, sepse Zoti, Perëndia juaj, është i mëshirshëm dhe zemërmadh dhe nuk do ta heqë ftyrën prej jush, në rast se kthetheni tek ai". **10** Dhe korrierët kaluan nga një qytet në tjetrin në vendin e Efraimit dhe të Manasit deri në Zabulon; por njerëzit i përqeshnë dhe taleshin me ta. **11** Megjithatë disa burra nga Asheri, nga Zabuloni dhe nga Manasi u përulën dhe erdhën në Jeruzalem. **12** Por në Judë dora

e Perëndisë veproi duke u dhënë atyre një zemër të njëllojtë për të kryer urdhriin e mbretit dhe të parisë, sipas fjalës të Zotit. **13** Një turnë e madhe u mblodh në Jeuzalem për të kremluar festën e të Ndormëve gjatë muajit të dytë; ishte një kuwend shumë i madh. **14** U ngriten dhe zhdukën altarët që ishin në Jeruzalem; zhdukën gjithashtu tërë altarët e temjanit dhe i hodhën në përruin e Kidronit. **15** Pastaj fljuan Pashkën, ditën e katërmëbëdhjetë të muajit të dytë. Priftërinjtë dhe Levitët, plot turp, u shenjtëruan dhe ofruan olokauste në shtëpinë e Zotit. **16** Ata zunë vendet që u përkisnin sipas normave të pëershkrura nga ligji i Moisit, njeriut të Perëndisë. Priftërinjtë spërkatnin gjakun, që merrnin nga duart e Levitëve. **17** Duke qenë se shumë njerzë të asamblesë nuk ishin shenjtëruar, Levitët kishin për detyrë t'i flionin qengjat e Pashkës për tërë ata që nuk ishin të pastër, për t'a shenjtëruar Zotit. **18** Në të vërtetë një pjesë e madhe e popullit, shumë nga Efraimi, nga Manasi, nga Isakari dhe nga Zabuloni nuk ishin pastruar, dhe e hëngren njëlljo Pashkën, duke vepruar ndryshe nga sa ishte shkruar. Por Ezekia u lut për ata, duke thënë: "Zoti, që është i mirë, të falë cilindë **19** që ia ka kushtuar zemrën e tij të kérkojë Perëndinë, Zotin, Perëndinë e etërve të tij, edhe pa pastrimin që kérkon shenjtërorja". **20** Dhe Zoti dégjoi Ezekian dhe shëroi popullin. **21** Kështu bijtë e Izraelit, që ishin në Jeruzalem, kremluan festën e të Ndormëve shtatë ditë me radhë në një atmosferë gjëzimi të madh, kurse Levitët dhe priftërinjtë lëvdonin çdo ditë Zotin, duke i kënduar me vegla tingëllonjëse Zotit. **22** Ezekia i foli zemrës të të gjithë Levitëve që tregonin njohje të mirë të gjërave të Zotit. Kështu ata hëngrën për shtatë ditët e caktuara të festës, duke ofruar flujme falenderimi dhe duke lëvduar Zotin, Perëndinë e etërve të tyre. **23** Pastaj tërë kuvendi vendosi ta kremltojë festën shtatë ditë të tjera; kështu e kremluan shtatë ditë të tjera me gjëzim. **24** Në fakt Ezekia, mbret i Judës, i kishte falur kuvendit një mijë dema të vegjël dhe shtatë mijë dele; edhe paria i kishte dhuruar kuvendit një mijë dema të vegjël dhe dhjetë mijë dele; dhe një numër i madh priftërinjsh ishte shenjtëruar. **25** Tërë asambleja e Judës kremluan festën bashkë me priftërinjtë, me Levitët, me tërë asamblenë e atyre që erdhën nga Izraeli dhe me të huajt që kishin mbërritur nga vendin e Izraelit ose që banonin në Judë. **26** Kështu pati një gjëzim të madh në Jeruzalem. Nga koha e Salomonit, birit të Davidit, mbret i Izraelit, nuk kishte ndodhur asgjë e tillë në Jeruzalem. **27** Pastaj priftërinjtë Levitë u ngriten dhe bekuan popullin; zëri i tyre u dëgjuau dhe lutja e tyre arriti deri në banesën e shenjtë të Zotit në qill.

31 Mbasi mbaruan tërë këtë punë, Izraelitët e pranishëm u nisën për në qytetet e Judës, për të thyer kollonat e shenjta, për të shembur Ashermët dhe për të shkatëruar vendet e larta dhe altarët në **2** Ezekia rindërtói klasat e priftërinjve dhe të Levitëve në bazë të klasave të tyre, secila sipas shërbimit të tij, priftërinjtë dhe Levitët për olokaustet dhe flujmet e falenderimit për të shërbyer, për të falenderuar dhe për lëvduar në portat e kampeve të Zotit. **3** Mbretnët e kakttoi edhe pjesën e pasurive të tij, që do t'i caktoheshin për olokauste; olokaustet e mëngjesit dhe të mbërëmjes, olokaustet e të shtunave, të ditëve të hënës së re dhe të festave solemne, ashtu siç është shkruar në ligjin e Zotit. **4** Gjithashtu urdhëroi popullin, ata që banonin në Jeruzalem, t'u jepnini priftërinjve dhe Levitëve pjesën që u takonte, me qëllim që të tregoheshin të vendosur në ligjin e Zotit. **5** Sa u përhap ky urdhë, bijtë e Izraelit dhanë me shumicë prodhimet e para të grurit, të verës, të vajit, të mjaltit dhe të të gjitha prodhimeve të

arave; dhe çuan një të dhjetë të bollshme nga çdo gjë. **6** Blijtë e Izraelit dhe të Judës që banonin në qytetet e Judës çuan edhe ata të dhjetën e lopëve dhe të deleve, po kështu edhe të dhjetën e gjërave të shenjta të shenjtëruara Zotit, Perëndisë të tyre, dhe krijuan me to shumë grumbuj. **7** Filluan t'i bëjnë grumbujt në muajin e tretë dhe e përfunduan këtë punë në muajin e shtatë. **8** Kur Ezekia dhe kërët erdhën për të parë grumbujt, bekuan Zotin dhe popullin e tij të Izraelit. **9** Pastaj Ezekia pyeti priftërinjtë dhe Levitët për grumbujt; **10** kryeprifti Azariah, nga shtëpia e Tsadokut, iu përgjigji: "Që kur filloj prurja e ofertave në shtëpinë e Zotit, kemi ngrënë sa jemi ngopur dhe kanë mbetur gjëra me shumicë, sepse Zoti ka bekuar popullin e tij; dhe kjo është sasia e madhe që ka tepruar". **11** Atëherë Ezekia i urdhëroi ata të përgatisnin disa dhoma në shtëpinë e Zotit. Ata i përgatitën, **12** dhe sollën aty me besnikëri ofertat, të dhjetën dhe gjërat e shenjtëruara. Levitit Konaniahu iu besua kryeintendencia dhe mbas tij vinte i vëllai, Shimei. **13** Jehieli, Ahaziahu, Nahathi, Asahelli, Jerimothi, Jozabadi, Elieli, Ismaikahu, Mahathi dhe Benajahu ishin mbikqyrës nën urdhurat e Konaniahut dhe të vëllait të tij Shimei, me porosi të mbretit Ezekia dhe të Azariahut, kreu i shtëpisë së Perëndisë. **14** Leviti Kore, bir i Imnahut, rojë e portës lindore, ishte caktuar për ofertat vullnetare që i bëheneshin Perëndisë për të shpërndarë ofertat e larta të Zotit dhe gjërat shumë të shenjta. **15** Nën urdhurat e tij ishin Edeni, Miniamini, Jeshua, Shemajahu, Amariahu, Shekaniahu në qytetet e priftërinjve, që duhet t'u bënë me përpikmëri shpërndarjen vëllëzërve të tyre, të mëdhenj apo të vegjël, sipas klasave të tyre; **16** me përjashtim të meshkujve që ishin regjistruar në gjenealogjitet e tyre nga mosha tre vjeç e lart, ata u shpërndanin të gjithë atyre që hyjnë në shtëpinë e Zotit racionin e tyre të përditshëm për shërbimin e tyre, sipas funksioneve të tyre dhe në bazë të klasës së cilës i përkisnin, **17** priftërinjtë të regjistruar në gjenealogjitetë sipas shtëpisë atëreore dhe Levitëve me moshë njëzet vjeç e lart, sipas detyrave të tyre dhe klasave të cilave u përkisnin, **18** dhe gjithë atyre që ishin regjistruar në gjenealogjinë, domethënë fëmijët e tyre të vegjël, bashkëshortet e tyre bijtë e tyre dhe bijat e tyre si anëtarë të të gjithë asamblesë; sepse në funksionin që u ishte caktuar ata u shenjtëruan në shenjtëri. **19** Edhe për priftërinjtë, bijtë e Aaronit, që banonin në fshat, në zonat rrëth qyteteve, kishte në çdo qytet njerzë të caktuar me emër për të ndarë racionet çdo mashkulli midis priftërinjve dhe tërë Levitëve të regjistruar në gjenealogjitet. **20** Ezekia veproi kështu në të gjithë Judën; bëri atë që është e mirë, e drejtë dhe e vërtetë përrpara Zotit, Perëndisë të tij. **21** Çdo punë që ndërmori për shërbimin e shtëpisë të Perëndisë, për ligjin dhe për urdhërimet, për të kérkuar Perëndinë e tij, ai e bëri me gjithë zemër; prandaj ai pati mbarësi.

32 Mbas këtyre gjërave dhe këtyre veprimeve besnikërie të Ezekias, Senasheribi, mbret i Asirisë, erdh, hyri në Judë dhe rrëthoi qytetet e fortifikura, me qëllim që t'i pushtonte. **2** Kur Ezekia pa që Senasheribi kishte ardhur me qëllim që të sulmonte Jeruzalemin, **3** vendosi me komandantët e tij dhe me trimat e tij të myllin ujërat e burimeve që ndodheshin jashtë qytetit; dhe ata e ndihmuani në këtë punë. **4** Kështu u mblodh një numër i madh njerzish, të cilët i zunë të gjitha burimet dhe përrroin që rridhët nëpër vend, duke thënë: "Pse mbreti i Asirisë duhet të vijë dhe të gjejë ujë me shumicë?". **5** Atëherë Ezekia mori guxim, rindërtói të gjitha muret e rrëzuara, ngriti kulla dhe përjashta ndërtói një mur të jashtëm; gjithashu ai fortifikoit Milon në qytetin

e Davidit dhe urdhëroi të bëheshin shumë ushta dhe mburoja. 6 Caktoi komandantë ushtarakë mbi popullin, i mblodhi rrëth vetes në sheshin e qytetit dhe i foli zemrës së tyre, duke thënë: 7 "Tregohuni të fortë dhe trima! Mos kini frikë dhe mos u tronditni para mbretit të Asirisë dhe para morisë që éshtë me të, sepse me ne éshtë një më i madh nga ai që ndodhet me të. 8 Me të éshtë një krah prej mishi, por me ne éshtë Zoti, Perëndia ynë, përtë na në ndihmuar dhe përtë luftuar nël betejat tonë". Populli u qetësuai nga fjalët e Ezekias, mbretit të Judës. 9 Mbas kësaj Senasheribi, mbret i Asirisë, ndërsa ndodhej me të gjitha forcat e tij përballë Lakishit, dërgoi shërbëtorët e tij në Jeruzalem përtë thënë Ezekias, mbretit të Judës, dhe të gjithë atyre të Judës që ndodheshin në Jeruzalem: 10 "Kështu flet Senasheribi, mbret i Asirëve: Ku e mbëshitetni besimin që qëndroni të rrethuar në Jeruzalem? 11 A nuk po ju gjenën Ezekia me qellim që të vdisni nga uria dhe nga etja, duke thënë: "Zoti, Perëndia ynë, do të na çlrojë nga duart e mbretit të Asirisë"? 12 A nuk i ka hequr vallë vetë Ezekia vendet e tij të larta dhe altarët e tij, duke i thënë Judës dhe Jeruzalemit: "Ju do të adhuroni përparrë një altari të vetëm dhe mbi të do të ofroni temjan"? 13 A nuk e dini ju çfarë u kemi bërë unë dhe etërit e mi gjithë popujve të vendeve të tjera? A kanë qenë të aftë perënditë e kombeve të këtyre vendeve të çlrojnë në një farë mënyre vendet e tyre nga duart e mia? 14 Midis tërë perëndive të këtyre kombeve që etërit e mi kanë caktuar përfshirje, kush, pra, ka mundur të çlrojë popullin e tij nga dora ime? Si do të mund t'ju çlrojë Perëndia juaj, pra, nga dora ime? 15 Prandaj tanë mos e lini Ezekian t'ju gjenjë dhe t'ju mashtrojë në këtë mënyrë; mos i zini besë! Duke qenë se asnjë perëndi i ndonjë kombi o mbrëtërie, nuk ka mundur të çlrojë popullin e tij nga dora ime apo nga dora e etërvë të mi, aq më pak Perëndia juaj do të mund t'ju çlrojë nga dora ime!". 16 Shërbëtorët e tij flissnin akoma kundër Zotit Perëndi dhe kundër shërbëtorit të tij Ezekia. 17 Senasheribi shkroi gjithashtu letra përtë sharë Zotit, Perëndinë e Izraelit, dhe përtë folur kundër tij, duke thënë: "Ashtu si perënditë e kombeve të vendeve të tjera nuk i kanë çliruar popujt e tyre nga dora ime, kështu as Perëndia i Ezekias nuk do ta çlrojë popullin e tij nga dora ime". 18 Ata bërtitën me zë të lartë në gjuhën judaikë duke iu drejtuar popullit të Jeruzalemit që rrinte mbi muret, përtë trembur dhe përtë tmerruar, dhe kështu të shtuin në dorë qytetin. 19 Ata folën kundër Perëndisë të Jeruzalemit ashtu si kundër perëndive të popujve të tokës, që janë vepër e dorës së njeriut. 20 Por mbreti Ezekia dhe profeti Isaia, bir i Amotsit, u lutën me këtë rast dhe kthitën në drejtëm të qillit. 21 Atëherë Zoti dërgoi një engjëll që shfarosi gjithë burrat e fortë dhe trima, princat dhe komandantët në kampin e mbretit të Asirisë. Ky u kthye në vendin e tij i mbuluar me turp; pastaj hyri në tempullin e perëndisë së tij, ku vetë bijtë e tij e vrancë me shpatë. 22 Kështu Zoti shpëtoi Ezekian dhe banorët e Jeruzalemit nga dora e Senasheribit, mbretit të Asirisë, dhe nga dora e gjithë të tjerëve dhe i mbrojtë rrëth e qark. 23 Një numër i madh njerëzish i çuan ofertë Zotit në Jeruzalem dhe sende të çmuara Ezekias, mbretit të Judës, i cili qysh atëherë u madhërua në shtëpi e tërë kombeve. 24 Në ato ditë Ezekia u sémur përvdekte. Ai iu lut Zotit, që i foli dhe i dha një shenjë. 25 Por Ezekia nuk iu përgjigji mirësisë që iu bë atij, sepse zemra e tij ishte bërë krenare; prandaj mbi të, mbi Judën dhe mbi Jeruzalemin ra zemërimi i Zotit. 26 Pastaj Ezekia e përuni krenarinë e zemrës së tij, ai dhe banorët e Jeruzalemit; prandaj zemërimi i Zotit nuk erdhë mbi ta gjatë jetës së Ezekias.

27 Ezekia pati pasuri shumë të mëdha dhe nader. Ai bëri depozita për argjendin, arin, gurët e çmuar, aromat, mburojat, dhe për çdo lloj objektesh të çmuara, 28 magazina përdhithërat, verën e vajin, stalla për çdo lloj gjedhi dhe vathë për dele. 29 Vec këtyre ndërtói qytetet dhe pati një numër të madh kopesh dhe bagetish të trasha, sepse Perëndia i kishte dhënë pasuri shumë të mëdha. 30 Ishte Ezekia vetë që mybilli burimin e sipërm të ujratë të Gihonit dhe i kanalizoi poshtë në anën perëndimore të qytetit të Davidit. Ezekia ia doli mbanë në të gjitha veprat e tij. 31 Por kur kërët e Babilonisë i dërguan lajmëtarët përtë tu informuar përmekullinë që kishte ndodhur në vend, Perëndia e braktisi përtë ta vënë në provë e përtë njohur gjithçka që ishte në zemrën e tij. 32 Pjesa tjetër e bëmave të Ezekias dhe veprat e tij të mira janë shkruar në vizionin e profetit Isaia, bir i Amotsit, dhe në librin e mbretërvë të Judës e të Izraelit. 33 Pastaj Ezekia pushoi bashkë me etërit e tij dhe u varros në shpalin e varreve të bijve të Davidit; në vdekjen e tij gjithë Juda dhe banorët e Jeruzalemit i bënë nderime. Në vend të tij mbretëroi biri i tij Manasi.

33 Manasi ishte dymbëdhjetë vjeç kur filloj të mbretërojë, dhe mbretëroi pesëdhjetë e pesë vjet në Jeruzalem. 2 Ai bëri atë që éshtë e keqe në sytë e Zotit, duke ndjekur gjérat e neveritshme të kombeve që Zoti kishte dëbuar përparrë bijve të Izraelit. 3 Ai rindërtói vendet e larta që Ezekia, i ati, kishte shkatërruar, ngriti altarë për Baalët, bëri Asherimët dhe ra përmbyss përparrë tërë ushtrisë së qjellit dhe u vu në shërbim të saj. 4 Ngriti gjithashtu altarë në shtëpinë e Zotit, përtë cilën Zoti kishte thënë: "Emri im do të mbetet përfjetë në Jeruzalem". 5 Ndërtoi altarë për gjithë ushtrinë e qjellit në të dy oborret e shtëpisë të Zotit. 6 I kaloi bijtë e tij nëpër zjarr në luginën e birit të Hinomit; përdori magjinë, shortarinë, dhe strigjérinë, dhe konsultoi mediumet dhe magjistarët. Bëri plotësisht atë që éshtë e keqe në sytë e Zotit, duke provokuar zemërimin e tij. 7 Vuri madje një shëmbellitë të gdhendur, idhullin që kishte bërë, në shtëpinë e Perëndisë dhe përtë cilën Perëndia i kishte thënë Davidit dhe Salomonit, birit të tij: "Në këtë shtëpi dhe në Jeruzalem, që kam zgjedhur midis tërë fisive të Izraelit, do të vë emrin tim përfjetë; 8 dhe nuk do të bëj që të endet më këmba e Izraelit larg vendit që u kam dhënë etërvë të tyre, me kusht që të kujdesen të zbatojnë në praktikë gjithçka që kam urdhëruar, sipas tërë ligjit, statuteve dhe dekreteve të dhëna me anë të Moisiut". 9 Por Manasi iu shmag Judës dhe banorët e Jeruzalemit duke i shtrypnët përvaponin më keq se kombet që Zoti kishte shkatërruar para bijve të Izraelit. 10 Zoti i foli Manasit dhe popullit të tij, por ata nuk ia vurën veshin. 11 Atëherë Zoti solli kundër tyre komandanët e ushtrisë së mbretit të Asirisë, që e zunë Manasin me çengela në hundë, e lidhën me zinxhira prej bronzi dhe e çuan në Babiloni. 12 Kur u gjend në hall, iu lut shumë Zotit, Perëndisë të tij, dhe u përul thellë përparrë Perëndisë të etërvë të tij. 13 Pastaj iu fal dhe iu lut shumë dhe Perëndia e dégjoi lutjen e tij dhe e çoi përsëri në Jeruzalem, në mbretërinë e tij. Atëherë Manasi njohu që Zoti éshtë Perëndia. 14 Pas kësaj, Manasi ndërtói një mur jashtë qytetit të Davidit, në perëndim të Gihonit, në luginë, deri te porta e peshqve; muri i vinte përreth Ofelit, dhe e bëri shumë të lartë. Pastaj vendosi komandanët ushtarakë në të gjitha qytetet e fortifikuarat e Judës. 15 Përveç kësaj hoqi nga shtëpia e Zotit perënditë e huaja dhe idhullin, së bashku me të gjithë altarët që kishte ndërtuar mbi malin e shtëpisë të Zotit dhe në Jeruzalem, dhe i hodhi jashtë qytetit. 16 Pastaj restauroi altarin e Zotit dhe mbi të ofroi fljime

falenderimi dhe lëvdimi, si dhe urdhëroi Judën t'i shërbente Zotit, Perëndisë të Izraelit. 17 Megjithatë populli vazhdonte të ofronte flijimë në vendet e larta, por vetëm Zotit, Perëndisë të tij. 18 Pjesa tjeter e bëmave të Manasit, lutja që i drejtoi Perëndisë të tij dhe fjalët e shikuesve që i folën në emër të Zotit, janë të shkruara në librin e mbretërvë të Izraelit. 19 Përkundrazi lutja e tij dhe mënyra si Perëndia e dégjoi, tërë mëkateq i tij dhe tërë pabesitë e tij, vendet ku ndërtoi vendet e larta dhe ngriti Asherimët dhe shëmbëlltyrat e gdhendura, para se të përulej, janë të shkruara në librin e Hozait. 20 Pastaj Manasi pushoi bashkë me etërit e tij dhe e varrosën në shtëpinë e tij. Në vend të tij mbretëroi i biri, Amoni. 21 Amoni ishte njëzet e dy vjeç kur filloj të mbretëroj, dhe mbretëroi dy vjet në Jeruzalem. 22 Ai bëri atë që është e keqe në sytë e Zotit, ashtu si kishte bërë Manasi, ati i tij; në fakt Amoni u ofronte flijimë tërë shëmbëlltyrave të gdhendura që kishte bërë i ati, Manasi, dhe u shërbente. 23 Ai nuk u përul përparrë Zotit, siq ishte përulur Manasi, i ati; Amoni madje mëkatoi gjithnjë e më shumë. 24 Pastaj shërbëtorët e tij kurdisën një komplot kundër tij dhe e vrancë në shtëpinë e tij. 25 Por populli i vendit i dënoi me vdekje tërë ata që kishin komplotuar kundër mbretit Amon; pas kësaj populli bëri mbret në vend të tij, të birin, Josia.

34 Josia ishte tetë vjeç kur filloj të mbretëroj, dhe mbretëroi tridhjetë e një vjet në Jeruzalem. 2 Ai bëri atë që është e drejtë në sytë e Zotit dhe ndoqi rrugët e Davidit, atit të tij, pa u shmanjur as në të djathët as në të majtë. 3 Në vitin e tetë të mbretërimit të tij, kur ende ishte djalosh, filloj të kërkojë Perëndinë e Davidit, atit të tij, dhe në vitin e dyshëmbëdhjetë filloj ta pastrojë Judën dhe Jeruzalemin nga vendet e larta, nga Asherimët, nga shëmbëlltyrat e gdhendura dhe nga shëmbëlltyrat prej metali të shkrirë. 4 Para tij u shembën altaret e Baalit; përvëç tyre shembi altaret e temjanit që ishin mbi ta, bëri copë-copë Asherimët, shëmbëlltyrat e gdhendura dhe shëmbëlltyrat prej metali të shkrirë dhe i bëri pluhur, të cilin e shpërndau mbi varret e atyre që u kishin ofruar flijime. 5 Pastaj dogji kockat e priftërinjve mbi altaret e tyre, dhe kështu pastroi Judën dhe Jeruzalemin. 6 Të njëjtën gjë bëri në qytetet e Manasit, të Efraimit dhe të Simeonit deri në Neftali, me sëpatat e tyre reth e qark. 7 Kështu ai shkatërrroi altarat dhe Asherimët, i bëri pluhur shëmbëlltyrat e gdhendura dhe rrëzoit tërë altarat e temjanit në gjithë vendin e Izraelit, pastaj u kthye në Jeruzalem. 8 Në vitin e tetëmbëdhjetë të mbretërimit të tij, mbasi pastroi vendin dhe tempullin, dërgoi Shafanin, birin e Atsaliahut, Maasejahun, qeveritarin e qytetit, dhe Joahun, birin e Joahazit, arkivistin, 9 Ata shkuan te kryeprifti Hilkiah dhe dorëzuan paratë që kishin sjellë në shtëpinë e Perëndisë, që derëtarët Levitë kishin mbledhur nga Manasi, nga Efraimi dhe tërë pjesa tjeter e Izraelit, nga tërë Juda dhe Beniamini dhe nga banorët e Jeruzalemit. 10 Pastaj ua dorëzuan punëtorëve të ngarkuar me mbikqyrjen e shtëpisë të Zotit, të cilët ua dhanë punëtorëve që punonin në shtëpinë e Zotit për ta ripuar dhe për të restauruar tempullin. 11 Ua dorëzuan marangozëve dhe ndërtuesve për të blerë gurë të latuar dhe lëndë druri për armaturat dhe trarët e shtëpive që mbretërit e Judës kishin shkatërruar. 12 Këta njerëz e bënин punën e tyre me besnikëri. Mbikqyrësit e tyre ishin Jahathi dhe Obadiah, Levitë nga bijtë e Merarit, dhe Zakaria dhe Meshullami nga bijtë e Kehathit, dhe tërë Levitë që ishin specialistë të veglave muzikore. 13 Këta mbikqyrin gjithashtu mbartësít e peshave dhe drejtonin tërë ata që kryenin punime të çfarëdo lloji; përvëç kësaj, disa Levitë ishin shkrues, inspektorë dhe derëtarë. 14 Ndërsa po

tërhiqeshin paratë që ishin quar në shtëpinë e Zotit, prifti Hilkiah gjeti librin e Ligjit të Zotit, që ishte dhënë nëpërmjet Moisiut. 15 Atëherë Hilkiahu e mori fjalën dhe i tha sekretarit Shafan: "Kam gjetur në shtëpinë e Zotit librin e ligjit". Pastaj Hilkiahu ia dha librin Shafanit. 16 Shafani ia çoi librin mbretit dhe i tha gjithashtu: "Shërbëtorët e tu po bëjnë atë që u është urdhëruar të bëjnë. 17 Kanë mbledhur paratë e gjetura në shtëpinë e Zotit dhe i kanë dorëzuar në duart e mbikqyrësve dhe të punëtorëve". 18 Shafani, sekretari, i tha gjithashtu mbretit: "Prifti Hilkiah më dha një libër". Pastaj Shafani e lexoi në prani të mbretit. 19 Por ndodhi që, kur mbreti dégjoi fjalët e ligjit, ai grisi rrobat e trupit. 20 Pastaj mbreti i dha këtë urdhëri Hilkiahut, Ahikamat, birit të Shafanit, Abdonit, birit të Mikahut, Shafanit, sekretarit, dhe Asajahut, shërbëtorët të mbretit, duke thënë: 21 "Shkoni të konsultoheni Zotin për mua dhe për ata që kanë mbetur në Izrael dhe në Judë, lidhur me fjalët e Librit që u gjet; i madh, pra, është zemërimi i Zotit që ra mbi ne, sepse etërit tanë nuk kanë ndjekur fjalën e Zotit, duke vepruar plotësisht sipas asaj që është shkruar në këtë libër". 22 Kështu Hilkiahu dhe ata që mbreti kishte caktuar shkuan te profetesha Huldah, bashkëshorte e Shallumit, birit të Tokhathit, bir i Hasrathit, ruajtësi i rrobatë; (ajo banonte në Jeruzalem në lagjen e dytë), dhe i folën lidhur me këtë çështje. 23 Ajo u përgjigj: "Kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit: Njoftoni atë që ju ka dërguar tek unë: 24 Kështu thotë Zoti: "Ja, unë do të sjell një fatkeqësi mbi këtë vend dhe mbi banorët e tij, të gjitha mallkimet që janë shkruar në librin, të cilin e kanë lexuar përparrë mbretit të Judës. 25 Duke qenë se më kanë braktisur dhe u kanë ofruar temjan perëndive të tjerë për të provokuar zemërimin tim me të gjitha veprat e duarve të tyre, zemërimi im do të bjerë mbi këtë vend dhe nuk do të shuhet". 26 Ndërsa mbretit të Judës që ju ka dërguar të këshilloheni me Zotin, njoftojini sa vijon: Kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit, lidhur me fjalët që kë dëgjuar. 27 "Duke qenë se zemra jote është mallëngjyer, sepse je përulur përparrë Perëndisë duke dëgjuar fjalët e tij kundër këtij vendi dhe kundër banorëve të tij, je përulur para meje, ke grisur rrobat e tua dhe ke qarë para meje, edhe unë të dëgjoja", thotë Zoti. 28 "Ja, unë do të të bashkoj me etërit e tu, dhe do të të shhten në paqe në varrin tênd; sytë e tu nuk do të shohin tërë të keqen që unë do t'i sjell këtij vendi dhe banorëve të tij". Ata ia njoftojan mesazhin mbretit. 29 Atëherë mbreti urdhëroi të mblidhen pranë tij tërë pleqtë e Judës dhe të Jeruzalemit. 30 Pastaj mbreti u ngjitet në shtëpinë e Zotit me të gjithë burrat e Judës, me të gjithë banorët e Jeruzalemit, me priftërinjtë, me Levitët dhe me tërë popullin, nga më i vogli gjér te më i madhi, dhe këndoi në prani të tyre të gjitha fjalët e librit të besëlidjës, që ishte gjetur në shtëpinë e Zotit. 31 Pastaj mbreti, duke qëndruar më këmbë mbi podium, bëri një besëlidhje përparrë Zotit, duke u zotuar të ndjekë Zotin, të zbatojë urdhërimet e tij, porositë e tij dhe statutet e tij me gjithë zemër dhe me gjithë shpirt, për të vënë në praktikë fjalët e besëlidhjes së shkruar në atë libër. 32 Dhe bëri që të përfshihen besëlidhje tërë ata që ndodheshin në Jeruzalem dhe në Beniamin; banorët e Jeruzalemit vepruan sipas besëlidhjes së Perëndisë, Perëndisë të etërve të tyre. 33 Kështu Josia zhduki tërë gjérat e neveritshme nga të gjitha vendet që u përkisnin bijve të Izraelit dhe i detyroj tërë ata që ishin në Izrael t'i shërbenin Zotit, Perëndisë të tyre. Gjatë gjithë jetës së tij ata nuk hoqën dorë së ndjekuri Zotin, Perëndinë e etërve të tyre.

35 Josia kremitoi në Jeruzalem Pashkën për nder të Zotit; Pashka u kremitua ditën e katërbëdhjetë të muajit të parë.

2 Ai i caktoi priftérinjtë në detyrat e tyre dhe i nxiti në shërbimin e shtëpisë të Zotit. **3** Pastaj u tha Levitëve që udhëzonin téré Izraelin dhe që i ishin shenjtëruar Zotit: "Vendoseni arkën e shenjtë në tempullin e ndërtuar nga Salomoni, bir i Davidit, mbret i Izraelit; ajo nuk do të jetë më barrë pér shpatullat tuaja. Tani shërbejni Zotit, Perëndisë tuaj, dhe popullit të tij të Izraelit. **4** Vendosuni sipas shtëpisë tuaja atërorë, sipas klasave tuaja, në bazë të udhëzimeve të shkruara të Davidit, mbretit të Izraelit, dhe të Salomonit, birit të tij; **5** qëndroni në shenjtëre të sipas ndarjeve të shtëpisë atërorë të vëllezërvore tuaj, bij të popullit, dhe pjesa e shtëpisë atërorë të Levitëve. **6** Flijoni Pashkën, shenjtërohuni dhe vihuni në dispozicion të vëllezërvore tuaj, duke ndjekur fjalën e Zotit të transmetuar me anë të Moisiut". **7** Pastaj Josia u dha njerëzve të popullit, gjithë atyre që ishin të pranishëm, bagëti të imta, qengja dhe keca, gjithsej tridhjetë mijë kokë, të tëra pér Pashkët, si edhe tre mijë qe; kjo vinte nga pasuria e mbretit. **8** Edhe princat i bënë një dhuratë spontane popullit, priftérinje dëshira e shtëpisë atërorë të Levitëve. Hilkiahu, Zakaria dhe Jehieli, drejtues të shtëpisë së Perëndisë, u dhanë priftérinje pér flajmet e Pashkës dy mijë e gjashtëqind qengja dhe keca si edhe treqind qe. **9** Përveç kësaj Konaniahu, bashkë me vëllezërit e tij Shemajah dhe Nethaneel, dhe Hashabiahu, Jejeli dhe Jozabadi, kërët të Levitëve, u dhanë Levitëve pér flajmet e Pashkës pesë mijë qengja dhe keca si edhe pesëqind qe. **10** Sa u përgatit shërbimi, priftérinjtë zunë vendet e tyre, dhe Levitët sipas klasave të tyre, në bazë të urdhrit të dhënë nga mbreti. **11** Pastaj fljuan Pashkën; priftérinjtë e spërkatrin gjakun me duart e tyre, ndërsa Levitët ripnën kafshët. **12** Kështu vunë mënjänë olokaustet pér t'ua shpërndarë bijve të popullit, sipas ndarjeve të shtëpisë atërorë, me qëllim që t'ia ofronin Zotit, siqështë shkuar në librin e Moisiut. Vepruan njëlljo me qetë. **13** Pastaj poqén qengjat e Pashkës mbi zjarr sipas normave të përcaktura; por ofertat e tjera të shenjtëruara i gatuan në tenxhere, në kazanë dhe në tiganë dhe ua shpërndanë menjëherë téré bijve të popullit. **14** Pastaj përgatitën racione pér vete dhe për priftérinjtë, sepse priftérinjtë, bijtë e Aaronit, ishin të zënë deri në mbrëmje pér të ofruar olokaustet dhe pjesët me dhjamë; kështu Levitët përgatitën racione pér vete dhe për priftérinjtë, bij të Aaronit. **15** Këngëtarët, bij të Asafit, ishin në vendin e tyre, sipas urdhrit të Davidit, të Asafit, të Hemanit dhe të Jeduthunit, shikuesit të mbretit. Në qdo portë kishte derëtarë, këta nuk patën nevojë të largoheshin nga shërbimi i tyre, sepse Levitët, vëllezërit e tyre, kishin përgatitur racione pér ata. **16** Kështu atë ditë téré shërbimi i Zotit u përgatit pér të kremluar Pashkën dhe pér të ofruar olokauste mbi altarin e Zotit, sipas urdhrit të mbretit Josia. **17** Bijtë e Izraelit, që ishin të pranishëm, e kremluan atëherë festën e Pashkës dhe festën e të ndormëve shtatë ditë me radhë. **18** Në Izrael nuk ishte kremluar një Pashkë si ajo që nga koha e profetit Samuel. Asnjë nga mbretërit e Izraelit nuk kishte kremluar ndonjëherë një Pashkë si ajo që u kremlua nga Josia, me pjesëmarrien e priftérinje, të Levitëve, të gjithë Judës dhe të Izraelit, të pranishëm bashkë me banorët e Jeruzalemit. **19** Kjo Pashkë u kremlua në vitin e tetëmbëdhjetë të mbretërit të Josias. **20** Mbasi gjithë këtyre gjérave, kur Josia e vuri në irregull tempullin, Neko, mbret i Egjiptit, doli në Karkemish mbi Eufrat pér të luftuar; dhe Josia u ngrit kundër tij. **21** Por Neko i dérgoi lajmëtarët pér t'i thënë: "Çfarë ka midis meje dhe teje, o mbret i Judës? Këtë herë unë nuk kam ardhur kundër teje, por kundër një shtëpi me të cilën ndodhem në lufte; Perëndia më ka urdhëruar të shpejtohem; mos e kundërshto, pra, Perëndinë që

është me mua, që ai të mos të të shkatarrojë". **22** Por Josia nuk deshi të tertiqet nga ai; por për të luftuar kundër tij u vesh me rroba të tjera që të mos nijhej dhe nuk i dégjoi fjalët e Nekos, që vinin nga goja e Perëndisë. Kështu doli të ndeshet në luginën e Megidos. **23** Por disa harkëtarë gjaujtin kundër mbretit Josia; atëherë mbreti u tha shërbëtorëve të tij: "Më largoni që këtej, sepse jam plagosur rënëdë". **24** Shërbëtorët e tij e hoqën nga qerrja e tij, e vunë në një qerre të dytë që ai kishte dhe e çuan në Jeruzalem. Kështu ai vdiq dhe u varros në varrezat e etërve të tij. Téré Juda dhe Jeruzalemi mbajtin zi pér Josian. **25** Jeremia kompozoi një vajtim pér Josian; téré këngëtarët dhe këngëtarët në vajtimet e tyre kanë folur pér Josian deri në ditën e sotme; dhe këto janë bërë një zakon në Izrael; dhe ja, ata janë shkruar në Vajtimet. **26** Pjesa tjetër e bëmave të Josias, veprat e tij të mira sipas asaj që është shkruar në ligjin e Zotit, **27** veprimet e tij, nga të parat deri në të fundit janë të shkruara në librin e mbretërvë të Izraelit dhe të Judës.

36 Atëherë populli i vendit mori Jehoahazin, birin e Josias, dhe e bëri mbret në Jeruzalem në vend të atit të tij. **2** Jehoahazi ishte njëzet e tre vjeç kur fillo i mbretëroj, dhe mbretëroi tre muaj në Jeruzalem. **3** Mbreti i Egjiptit e hoqi nga froni në Jeruzalem dhe i vuri vendit një gjybë njëqind talentash argjendi dhe një talent ari. **4** Pastaj mbreti i Egjiptit bëri mbret të Judës dhe të Jeruzalemit vëllanë e tij Eliakimin, të cilin ia ndërrroi emrin dhe e quajti Jehoakim. Neko përkundrazi mori vëllanë e tij Jehoahaz dhe e çoi në Egjipt. **5** Jehoakimi ishte njëzet e pesë vjeç kur fillo i mbretëroj, dhe mbretëroi njëmbëdhjetë vjet në Jeruzalem. Ai bëri atë që është e keqe në sytë e Zotit, Perëndisë të tij. **6** Nebukadnetsari, mbret i Babilonisë, doli kundër tij dhe e lidhi me zinxhira prej bronzi pér ta çuar në Babiloni. **7** Nebukadnetsari çoi gjithashtu në Babiloni një pjesë të sendeve të shtëpisë të Zotit dhe i vuri në pallatin e tij në Babiloni. **8** Pjesa tjetër e bëmave të Jehoakimit, gjérat e neveritshme që kreu dhe të gjitha ato që u gjetën kundër tij, ja, janë të shkruara në librin e mbretërvë të Izraelit dhe të Judës. në vend të tij mbretëroi i biri, Jehoakini. **9** Jehoakini ishte tetë vjeç kur fillo i mbretëroj, dhe mbretëroi tre muaj dhe dhjetë ditë në Jeruzalem. Ai bëri atë që është e keqe në sytë e Zotit. **10** Në fillim të vitit të ri mbreti Nebukadnetsars dérgoi ta marrë dhe e çoi në Babiloni me gjérat e çmuara të shtëpisë të Zotit. Pastaj bëri mbret të Judës dhe të Jeruzalemit Sedekian, vëllanë e Jehoakinit. **11** Sedekia ishte njëzet vjeç kur fillo i mbretëroj, dhe mbretëroi njëmbëdhjetë vjet në Jeruzalem. **12** Edhe ai bëri atë që është e keqe në sytë e Zotit, Perëndisë të tij, dhe nuk u përfur përparr profetit Jeremia, që fliste nga ana e Zotit. **13** Ai ngriti krye gjithashtu kundër mbretit Nebukadnetsar, që e kishte vënë të betohej në emr të Perëndisë por ai e mbiu zverkun e tij dhe ngurtësoi zemrën e tij, duke mos pranuar të kthejek tek Zoti, Perëndia i Izraelit. **14** Edhe téré kerët e priftérinje dhe populli mëkatuan gjithnjë e më tepër duke ndjekur të gjitha gjérat e neveritshme të kombeve dhe e ndotën shtëpinë se Zoti, që ai u kishte shenjtëruar në Jeruzalem. **15** Zoti, Perëndia i etërve të tyre, u dérgoi atyre, që në fillim dhe me këmbëngulje, paralajmërimë me anë të lajmëtarëve të tij, sepse donte ta shpëtonte popullin e tij dhe banesën e tij. **16** Por ata u tallën me lajmëtarët e Perëndisë, përmuan fjalët e tij dhe vunë në lojë profetët e tij, deri sa zemërimi i Zotit kundër popullit të tij arriti një pikë në të cilën nuk kishte rrugëdalje. **17** Atëherë ai bëri që të dalin kundër tyre mbreti i Kaldeasve, që vau me

shpatë të rinjtë e tyre në shtëpinë e shenjtërores së tyre, pa pasur mëshirë për të riun, për virgjreshën, për plakun ose për flokëthinjurin. Zoti i dha të gjithë në duart e tij. **18** Nebukadnetsari solli në Babiloni të gjitha sendet e shtëpisë së Perëndisë, të mëdha ose të vogla, thesaret e shtëpisë të Zotit dhe thesaret e mbretit dhe të parisë së tij. **19** Pastaj i vunë zjarrin shtëpisë të Perëndisë, rrëzuan muret e Jeruzalemit, u vunë flakén të gjitha pallateve të tij dhe shkatërruan të gjitha sendet me vlerë. **20** Përveç kësaj Nebukadnetsari internoi në Babiloni ata që i kishin shpëtar shpatës; këta u bënë shërbëtorë të tij dhe të bijve të tij deri në ardhjen e mbretërisë së Persisë, **21** që kështu të realizohej fjala e Zotit që u shqiptua nga goja e Jeremias, deri sa vendi të kremlonte të shtunat e tij. Në fakt ai kremltoi të shtunën për gjithë kohën e shkretimit të tij deri sa u mbushën të shtatëdhjetë vjetët. **22** Në vitin e parë të Kirit, mbretit të Persisë, me qëllim që të realizohej fjala e Zotit që u shqiptua nga goja e Jeremias, Zoti e nxiti frymën e Kirit, mbret të Persisë, që të nxirre një dekret për **23** "Kështu thotë Kiri, mbret i Persisë: Zoti, Perëndia i qiejve, më ka dhënë tèrë mbretëritë e dheut. Ai më ka urdhëruar t'i ndërtoj një shtëpi në Jeruzalem, që është në Judë. Kush nga ju i përket popullit të tij? Zoti, Perëndia i tij, qoftë me të dhe le të niset!".

Esdra

1 Në vitin e parë të Kirit, mbretit të Persisë, me qëllim që të realizohej fjala e Zotit që u shqiptua nga goja e Jeremias, Zoti nxiti fryshtën e Kirit, mbretit të Persisë, të nxirrte një dekret për të 2 "Kështu thotë Kiri, mbret i Persisë: Zoti, Perëndia i qiejve, më ka dhënë tërë mbretëritë e dheut. Ai më ka urdhëruar t'i ndërtoj një shtëpi në Jeruzalem, që është në Judë. 3 Kush nga ju i përket popullit të tij? Zoti, Perëndia i tij, qoftë me të; le të shkojë në Jeruzalem, që ndodhet në Judë, dhe të rindërtojë shtëpinë e Zotit, Perëndisë të Izraelit, Perëndia që është në Jeruzalem. 4 Njerëzia e çdo vendi, ku ndonjë jude që ka shpëtuar banon ende, ta furnizojë atë me argjend, me ar, me të mira dhe me bagëti përvrëc ofertave vullnetare për shtëpinë e Perëndisë që është në Jeruzalem". 5 Atëherë krytarët e familjeve të Judës dhe të Beniaminit, priftërinjtë dhe Levitët, bashkë me ata të cilëve Perëndia u kishte zgjuar fryshtën, u ngritën për të shkuan të rindërtojnë shtëpinë e Zotit që është në Jeruzalem. 6 Tërë fqinjët e tyre i ndihmuani me sende argjendi, ari, me të mira, me bagëti dhe me gjëra të çmuara përvrëc gjithë ofertave vullnetare. 7 Edhe mbreti Kir nxorri jashtë veglat e shtëpisë të Zotit që Nebukadnetsari kishte marrë me vete nga Jeruzalemi dëi i kishte vënë në tempullin e perëndisë të tij. 8 Kiri, mbret i Persisë, i nxorri jashtë me anë të Mithredathit, përgjegjësit të thesarit, dhe i numëroi përrapa Sheshbatsarit, princit të Judës. 9 Ja numri i tyre: tridhjetë legena prej ari, një mijë legena prej argjendi, njëzet e nëntë thika, 10 tridhjetë kupa ari, katërqind e dhjetë kupa argjendi të dorës së dytë dhe një mijë veglat të tjera. 11 Tërë sendet prej ari dhe argjendi ishin pesë mijë e katërqind. Sheshbatsari i solli të gjitha, bashkë me të mërguarit që u kthyen nga Babilonia në Jeruzalem.

2 Këta janë njerëzit e provincës që u kthyen nga robëria, midis atyre që Nebukadnetsari, mbret i Babilonisë, kishte çuar në robëri në Babiloni, dhe që u kthyen në Jeruzalem dhe në Judë, secili në qytetin e tij. 2 Ata që erdhën me Zorobabelin ishin Jeshua, Nehemia, Serajahu, Relajahu, Mardoeko, Bilshani, Mispari, Bigvai, Rehum i Baanahu. 3 Blijtë e Paroshit, dy mijë e njëqind e shtatëdhjetë e dy. 4 Blijtë e Shefatiahit, treqind e shtatëdhjetë e dy. 5 Blijtë e Arahut, shtatëqind e shtatëdhjetë e pesë. 6 Blijtë e Pahath-Moabit, pasardhës të Jeshuas dhe të Joabit, dy mijë e tetëqind e dymbëdhjetë. 7 Blijtë e Elamat, një mijë e dyqind e pesëdhjetë e katër. 8 Blijtë e Zatuit, nëntëqind e dyzet e pesë. 9 Blijtë e Zakait, shtatëqind e gjashtëdhjetë. 10 Blijtë e Banit, gjashtëqind e dyzet e dy. 11 Blijtë e Bebait, gjashtëqind e njëzet e tre. 12 Blijtë e Azgadit, një mijë e dyqind e njëzet e dy. 13 Blijtë e Adonikamit, gjashtëqind e gjashtëdhjetë e gjashtë. 14 Blijtë e Bigvait, dy mijë e pesëdhjetë e gjashtë. 15 Blijtë e Adinit, katërqind e pesëdhjetë e katër. 16 Blijtë e Aterit, domethënë të Ezekias, nëntëdhjetë e tetë. 17 Blijtë e Betsait, treqind e njëzet e tre. 18 Blijtë e Jorahut, njëqind e dymbëdhjetë. 19 Blijtë e Hashumit, dyqind e njëzet e tre. 20 Blijtë e Gibarit, nëntëdhjetë e pesë. 21 Blijtë e Betlemnit, njëqind e njëzet e tre. 22 Burrat e Netofahut, pesëdhjetë e gjashtë. 23 Burrat e Anathothit, njëqind e njëzet e tetë. 24 Burrat e Azmavethit, dyzet e dy. 25 Burrat e Kirjath-Arimit, të Kefirahut dhe të Beerothit, shtatëqind e dyzet e tre. 26 Burrat e Ramahut dhe të Gebës, gjashtëqind e njëzet e një. 27 Burrat e Mikmasit, njëqind e njëzet e dy. 28 Burrat e Bethelit dhe

të Ait, dyqind e njëzet e tre. 29 Blijtë e Nebos, pesëdhjetë e dy. 30 Blijtë e Magbishit, njëqind e pesëdhjetë e gjashtë. 31 Blijtë e një Elami tjetër, një mijë e dyqind e pesëdhjetë e katër. 32 Blijtë e Harimit, treqind e njëzet. 33 Blijtë e Lodit, të Hadidit dhe të Onos, shtatëqind e njëzet e pesë. 34 Blijtë e Jerikos, treqind e dyzet e pesë. 35 Blijtë e Senaahut, tre mijë e gjashtëqind e tridhjetë. 36 Priftërinjtë: blijtë e Jedajahut, nga shtëpia e Jeshuas, nëntëqind e shtatëdhjetë e tre. 37 Blijtë e Imerit, një mijë e pesëdhjetë e dy. 38 Blijtë e Pashurit, një mijë e dyqind e dyzet e shtatë. 39 Blijtë e Harimit, një mijë e shtatëmbëdhjetë. 40 Levitë: blijtë e Jeshuas dhe të Kadmielit, pasardhës të Hodavahut, shtatëdhjetë e katër. 41 Këngëtarët: blijtë e Asafit, njëqind e njëzet e tetë. 42 Blijtë e derëtarëve: blijtë e Shalumit, blijtë e Aterit, blijtë e Talmonit, blijtë e Akubit, blijtë e Hatitas, blijtë e Shobait, gjithsej njëqind e tridhjetë e nëntë. 43 Nethinejtë: blijtë e Tsias, blijtë e Hasufas, blijtë e Tabaothit, 44 blijtë e Kerosit, blijtë e Siahas, blijtë e Padonit, 45 blijtë e Leabanahut, blijtë e Hagabahut, blijtë e Akubit, 46 blijtë e Hagabit, blijtë e Shamlait, blijtë e Hananit, 47 blijtë e Gidelit, blijtë e Gaharit, blijtë e Reajahut, 48 blijtë e Retsinit, blijtë e Nekodas, blijtë e Gazamat, 49 blijtë e Uzas, blijtë e Paseahut, blijtë e Besait, 50 blijtë e Asnahut, blijtë e Mehunimit, blijtë e Nefusimit, 51 blijtë e Bakbukut, blijtë e Hakufas, blijtë e Harhurit, 52 blijtë e Batsluthit, blijtë e Mehidas, blijtë e Harshas, 53 blijtë e Barkosit, blijtë e Siseras, blijtë e Thamahut, 54 blijtë e Netsiahut, blijtë e Hatifas, 55 blijtë e shërbëtorëve të Salomonit; blijtë e Sotait, blijtë e Soferethit, blijtë e Perudas, 56 blijtë e Jaalas, blijtë e Darkonit, blijtë e Gidelit, 57 blijtë e Shefatiahit, blijtë e Hatilit, blijtë e Pokereth-Hatsebaimit, blijtë e Amit. 58 Tërë Nethinejtë dhe blijtë e shërbëtorëve të Salomonit ishin treqind e nëntëdhjetë e dy. 59 Këta qenë ata që u kthyen nga Tel-Melahu, nga Tel-Harsha, nga Kerub-Adani dhe nga Imeri; por ata nuk qenë në gjendje të tregonin shtëpinë e tyre atërorë dhe pasardhësit e tyre, për të provuar në se ishin nga Izraeli; 60 blijtë e Delajahut, blijtë e Tobiahut, blijtë e Nekodas, gjithsej gjashtëqind e pesëdhjetë e dy. 61 Midis bijve të priftërinjve: blijtë e Habajahut, blijtë e Hakotsit, blijtë e Barzilait, që kishte për grua një nga bijat e Barzilait, Galaaditit, dhe që u quajt me emrin e tyre. 62 Këta kërkuan listën e tyre midis atyre të regjistruar në gjenealogjitet, por nuk e gjetën; prandaj u përjashtuan nga priftëria si të papastër. 63 Qeveritarit i urdhëroj ata të mos hanin asgjë nga gjërat shumë të shenjta deri sa të mos paraqitej një prift me Urim dhe Thummim. 64 Tërë asambleja përbëhej nga dyzet e mijë e treqind e gjashtëdhjetë veta. 65 Pa illogaritur shërbëtorët dhe shërbëtoret e tyre, që arrin shtatë mijë e treqind e tridhjetë e shtatë; midis tyre kishte gjithashtu dyqind këngëtarë dhe këngëtarë. 66 Ata kishin shtatëqind e tridhjetë e gjashtë kuaj, dyqind e dyzet e pesë mushka, 67 katërqind e tridhjetë e pesë deve dhe gjashtë mijë e shtatëqind e njëzet gomarë. 68 Disa të parë të shtëpive atërorë, kur arritin në shtëpinë e Zotit që është në Jeruzalem, dhanë bujarijt dhurata për shtëpinë e Perëndisë, në mënyrë që ajo të ngrinjë përsëri në vendin e mëparshëm. 69 I dhanë thesarit të veprës, sipas mjeteve të tyre, gjashtëdhjetë e mijë mijë darikë ari, pesë mijë mina argjendi dhe njëqind veshje prifti. 70 Kështu priftërinjtë, Levitë, njerëzit e popullit, këngëtarët, derëtarët dhe Nethinejtë, u vendosën në qytetet e tyre, dhe gjithë Izraelitët në qytetet e tyre.

3 Sa arriti muaji i shtatë dhe blijtë e Izraelit ishin në qytetet e tyre, populli u mblodh si një njeri i vetëm në Jeruzalem. 2 Atëherë Jeshua, bir i Jotsadakut, bashkë me vëllezërit e tij

priftérinj dhe me Zorobabelin, birin e Shealtielit me gjithë véllezérin e tij, u ngriten dhe ndértuan altarin e Peréndisë të Izraelit, pér t'i ofruar olokauste, siç éshtë shkruar në ligjin e Moisiut, njeriu t'ë Peréndisë. 3 E rivendosén altarin mbi themelet e tij, meqjithëse kishin frikë nga popujt e tokave t'ë aférta, dhe mbi t'ë ofruan olokaustet Zotit, olokaustet e mënqjesit dhe t'ë mbërjmës. 4 Kremtuan gjithashtu festën e Kasolleve, ashtu siç éshtë shkruar, dhe ofruan çdo ditë olokauste, në bazë të numrit që kérkoohet pér çdo ditë. 5 Pastaj ofruan olokaustin e pérjetshém, olokaustet e hénës së re dhe t'ë gjitha festave t'ë pérçaktuara nga Zoti, dhe ato t'ë cilitdo që i bënte një ofertë vullnetare Zotit. 6 Nga dita e parë e muajit t'ë shtatë filluan t'i ofrojnë olokaustet Zotit, por themelet e tempullit të Zotit nuk ishin hedhur ende. 7 Pastaj u dhanë para gurëgdhendësve dhe marangozëve, si dhe ushqime, pije dhe vaj atyre t'ë Sidonit dhe t'ë Tiroq që t'ë sillnin dru kedri nga Libani në bazë t'ë koncesionit që kishte marrë Kiri, mbret i Persisë. 8 Në muajin e dytë t'ë vitit t'ë dytë t'ë arritjes së tyre në shtëpinë e Peréndisë në Jeruzalem, Zorobabeli, bir i Shealtielit, Jeshua, bir i Jotsadakut, véllezérin e tjerë t'ë tyre priftérinj dhe Levitët. 9 Atéherë Jeshua me bijtë e tij dhe véllezérin e tij, Kadmieli me bijtë e tij dhe bijtë e Judës u ngriten si një njeri i vetém pér t'ë drejtuar ata që punonin në shtëpinë e Peréndisë; po kështu vepruan bijtë e Henadudit me bijtë e tyre dhe véllezérin e tyre, Levitët. 10 Kur ndértuesit hodhën themelet e tempullit të Zotit, ishin t'ë pranishém priftérinjtë t'ë veshur me rrobat e tyre dhe me bori dhe Levitët, bijtë e Asafit, me cembale pér t'ë lëvduar Zotin sipas udhëzimeve t'ë Davidit, mbretit të Izraelit. 11 Ata këndonin, kremonin dhe lëvdonin Zotin, "Sepse ai éshtë i mirë, sepse mirësia e tij ndaj Izraelit éshtë e pérjetshemë". Térë populli lëshonte britma t'ë forta gjëzimi, duke lëvduar Zotin, sepse ishin hedhur themelet e shtëpisë së Zotit. 12 Shumë priftérinj, Levitët dhe krer t'ë shtëpive atërorë, pleq, që kishin parë tempullin e parë, qanin me zë t'ë lartë kur hidheshin themelet e këtij tempulli para syve t'ë tyre. Shumë t'ë tjerë pérkundrazi bërtisin fort nga gjëzimi, 13 kështu që njerëzit nuk mund t'ë dallonin zhurmën e britmave t'ë gjëzimit nga ajo e vajit t'ë popullit, sepse populli lëshonte britma t'ë forta, dhe zhurma e tyre dëgjohej nga larg.

4 Kur armiqtë e Judës dhe t'ë Beniaminit dégjuan që ata që kishin qenë në robëri po rindértonin tempullin e Zotit, Peréndisë të Izraelit, 2 iu afroan Zorobabelit dhe krerëve t'ë shtëpive atërorë dhe u thanë atyre: "Na lejoni t'ë ndértojmë bashkë me ju, sepse edhe ne kérkojmë Peréndinë tuaj, ashtu si ju; i kemi ofruar fljime atij nga koha e Esar-Hadonit, mbretit të Asirisë, që na solli këtu". 3 Por Zorobabeli, Jeshua dhe krerit e tjerë t'ë shtëpive atërorë t'ë Izraelit iu përgjigjën atyre: "Nuk keni asnjë t'ë drejtë t'ë ndértioni me ne një shtëpi, Peréndisë tonë, por ne vetë do t'ë ndértojmë Zotit, Peréndisë së Izraelit, ashtu si na ka urdhëruar mbreti Kir, mbret i Persisë". 4 Atéherë njerëzit e vendit filluan ta shkruajnë popullin e Judës dhe ta trëmbin, me qëllim që t'ë mos ndérontin. 5 Përveç kësaj rekrutuan disa këshilltarë kundër tyre pér t'ë hedhur poshtë qëllimin e tyre, dhe kétë e bënë gjatë gjithë kohës së Kirit, mbretit të Persisë, deri në mbretërimin e Darit, mbretit të Persisë. 6 Gjatë mbretërimit të Asueros, në fillim t'ë mbretërimit t'ë tij, ata shkruan një letër meakuza kundër banorëve t'ë Judës dhe t'ë Jeruzalemit. 7 Më vonë, në kohën e Artasersit, Bishlami, Mithredathi, Tabeeili dhe kolegët e tjerë t'ë tyre t'ë shkruan Artasersit, mbretit të Persisë. Letra ishte shkruar me shkronja aramaike dhe ishte përkthyer në gjuhën aramaike. 8 Rehumi, qeveritari, dhe Shimshai, sekretari,

i shkruan mbretit Artasers një letër kundër Jeruzalemit me kétë përbajje: 9 "Rehumi, qeveritari, Shimshai, sekretari, dhe kolegët e tyre t'ë tjerë, Dinaitët, Afarsathkitët, Tarpetitë, Afaresitë, Arkevitët, Babilonasit, Shushankitët, Dehavitët, Elamitët, 10 dhe popujt e tjerë që i madhi dhe i famshmi Osnapar ka internuar ka vendosur në qytetin e Samarisë dhe në pjesën tjetër t'ë krahinës matanë Lumin, e t'ë tjetra". 11 Ja kopja e letrës që ata i dërguan: "Mbretit Artasers, nga shërbëtorët e tu, njerëzit e krahinës matanë Lumin, e t'ë tjetra. 12 T'i njoffohet mbretit që Judejtë, që ikën nga ti dhe kanë ardhur pranë nesh në Jeruzalem, janë duke rindërtuar qytetin rebel t'ë keq, po rindërtojnë muret dhe po ndreqlin themelet. 13 Tani t'i bëhet e njohur mbretit që në rast se ky qytet rindërtohet dhe muret e tij përfundohen, ata nuk do t'ë paguajnë asnjë haraqë, tatin ose takës pér kalim, dhe thesari i mbretit do t'ë ketë pasoja. 14 Tani, duke qenë se ne marrim ushqime nga pallati dhe nuk na duket e drejtë t'ë shohim çnderimin e mbretit, prandaj i dërgojmë kétë njoffim mbretit. 15 Me qëllim që t'ë bëhen kérkime në librin e kujtimeve t'ë etërve t'ë tu; dhe në librin e kujtimeve do t'ë gjesh dhe do t'ë mësosh që ky qytet éshtë një qytet rebel, shumë i rezikshém pér mbretërit dhe pér provinçat, dhe se aty nxiten rebelime që nga kohët e lashta. Pér kétë arësyte qyteti u shkatërrua. 16 Ne i bëjmë t'ë ditur mbretit, që në qoftë se ky qytet rindërtohet dhe muret e tij përfundohen, nuk do t'ë mbetet asnjë zotërim në krahinës matanë Lumin". 17 Mbreti dërgoi kétë përgjigje: "Rehumit, qeveritarit, Shimshait, sekretarit, dhe pjesës tjetër t'ë kolegëve t'ë tyre që banonin në Samaria dhe pjesës tjetër t'ë krahinës matanë Lumin: Pérshëndetje, e t'ë tjetra. 18 Letra që na dërguat u lexua me kujdes pérpara meje. 19 Unë dhashë urdhër t'ë bëhen kérkime, dhe u gjet që ky qytet qysht prej kohësh t'ë lashta éshtë ngritur kundër mbretërve dhe që në t'ë kanë ndodhur rebelime dhe kryengritje. 20 Në Jeruzalem ka pasur mbretërit t'ë fuqishém që kanë sunduar mbi gjithë vendin matanë Lumin, dhe t'ë cilëve u paguheshin haraqë, tatime dhe taksa kalimi. 21 Prandaj jepni urdhër që këta njerëz t'ë pezullojnë punimet dhe ky qytet t'ë mos rindërtohet deri sa t'ë jetë dhënë nga unë urdhëri përkatës. 22 Tregohuni t'ë kujdeshëm tani dhe mos e lini pas dore kétë punë. Pse, pra, dëmi duhet t'ë shtohet në kurir t'ë mbretit?". 23 Sapo kopja e letrës së mbretit Artasers u lexua pérpara Rehumit, Shimshait, sekretarit, dhe kolegëve t'ë tyre, ata shkuan me nxitim në Jeruzalem tek Judejtë dhe i detyruan t'ë pezullojnë punimet me forcën e armëve. 24 Kështu u pezullua puna e shtëpisë së Peréndisë që éshtë në Jeruzalem, dhe mbeti pezzull deri në vitin e dytë t'ë mbretërimit t'ë Darius, mbretit t'ë Persisë.

5 Por profetët Axhe dhe Zakaria, bir i Idos, u profetizuan Judeje që ishin në Judë dhe në Jeruzalem në emër t'ë Peréndisë t'ë Izraelit që ishte mbi ta. 2 Atéherë Zorobabeli, bir i Shealtielit, dhe Jeshua, bir i Jotsadakut, u ngriten dhe nisën t'ë ndértojnë shtëpinë e Peréndisë në Jeruzalem; dhe me ta ishin profetët e Peréndisë, që i ndihmonin. 3 Në atë kohë erdhën tek ata Tatenai, qeveritar i krahinës matanë Lumin, Shethar-Bozna dhe kolegët e tyre dhe u folën kështu: "Kush ju dha urdhër t'ë ndértioni kétë tempull dhe t'ë rindërtioni këto mure?". 4 Pastaj ne u treguam atyre emrat e njerëzve që ndérontin kétë godinë. 5 Por pleqtë e Judeje i ruante syri i Peréndisë t'ë tyre; dhe ata nuk mundën t'ë bëjnë t'ë ndéprisnin punën deri sa t'ë dërgohej një raport Darit dhe t'ë vinte një përgjigje pér kétë çështje. 6 Kjo éshtë një kopje e letrës që iu dërgua mbretit Dari nga Tatenai, qeveritar i krahinës matanë Lumin, nga Shethar-Bozna dhe nga kolegët

e tij, Afarsekitët, që ishin matanë Lumin. **7** I dërguan një letër të shkruar në këtë mënyrë: "Mbrejt Dari, shëndet të plotë! **8** I bëjmë të njohur mbretit që ne kemi vajtur në krahinën e Judës, në tempullin e Perëndisë të madh. Ai po ndërtohet me gurë të mëdhenj dhe po vihet lëndë druri për ndarëset e tij. Kjo punë po kryhet me kujdes dhe po ecën mirë në duart e tyre. **9** Ne kemi pyetur ata pleq dhe u kemi folur kështu: "Kush ju ka dhënë urdhër të ndërtioni këtë tempull dhe të ndërtioni këto mure?". **10** U kemi kërkuar edhe emrat e tyre, me qëllim që të vinim me shkrim emrat e njerëzve që janë në krye të tyre, dhe pastaj t'i bënim të njohur. **11** Dhe ata na janë përgjigjur kështu, duke thënë: "Ne jemi shërbëtorët e Perëndisë të qillit dhe të dheut dhe rindërtojmë tempullin që ishte ndërtuar shumë vjet më parë; një mbret i madh i Izraelit e kishte ndërtuar dhe mbaruar. **12** Duke qenë se etërit tanë kanë provokuar zemërimin e Perëndisë të qillit, ai i dha në duart e Nebukadnetsarit, mbretit të Babilonisë, Kaldeasit, i cili e shkatërroi këtë tempull dhe e internoi popullin në Babiloni. **13** Por në vitin e parë të Kirit, mbretit të Babilonisë, mbreti Kir dha urdhër t'i ndërtohej kjo shtëpi Perëndisë. **14** Përveç kësaj mbreti Kir nxori jashtë nga tempulli i Babilonisë përdorëset prej ari dhe argjendi të shtëpisë së Perëndisë, që Nebukadnetsari kishte hequr nga tempulli i Jeruzalemit dhe i kishte çuar në tempullin e Babilonisë, dhe ia dorëzoj njërit që quhej Sheshbatsar, që ai e kishte bërë qeveritar, **15** duke i thënë: "Merri këto veglat dhe shko t'i vësh përsëri në tempullin që është në Jeruzalem; dhe shtëpia e Perëndisë të rindërtohet në vendin e saj. **16** Atëherë vetë Sheshbatsari erdhë dhe hodhi themelit e shtëpisë së Perëndisë që është në Jeruzalem; që nga kjo kohë e deri më sot ajo është në ndërtim, dhe nuk ka mbaruar akoma". **17** Prandaj tanë, në rast se kjo i pëlqen mbretit, të bëhen kërkime në shtëpinë e thesareve të mbretit që është në Babiloni, për të parë nëse mbreti Kir ka dhënë me të vërtetë një urdhër për të ndërtuar këtë shtëpi të Perëndisë në Jeruzalem; dhe mbreti të na çojë vendimin e tij lidhur me këtë gjë".

6 Atëherë mbreti Dar urdhëroi që të bëheshin kërkime në shtëpinë e arkivave ku ruheshin thesaret në Babiloni; **2** dhe në Ahmetha, në kështjellën që është në provincën e Medisë, u gjet një rrotull, dhe në të një dokument të shkruar kështu: **3** "Në vitin e parë të mbretit Kir, mbreti Kir u shpall një urdhëresë lidhur me shtëpinë e Perëndisë në Jeruzalem: "Të rindërtohet tempulli, vendi ku ofrohen flijime. Të hidhen mirë themelit e tij. Të ketë një lartësi prej gjashtëdhjetë kubitësh dhe një gjerësi prej gjashtëdhjetë kubitësh, **4** me tri radhë gurësh të mëdhenj dhe një radhë lëndë të re druri; dhe shpenzimet të paguhen nga pallati mbretëror. **5** Përveç kësaj, veglat prej ari dhe prej argjendi të shtëpisë së Perëndisë, që Nebukadnetsari ka hequr nga tempulli që është në Jeruzalem dhe i ka çuar në Babiloni, të rikthehen dhe të çohen në tempullin që është në Jeruzalem; dhe secila të vihet në vendin e vet në shtëpinë e Perëndisë". **6** Tani, pra, Tatënai, qeveritar i krahinës matanë Lumin, Shethar-Boznai dhe kolegët tuaj, Afarsekitët, që ndodhen matanë Lumin, irini larg këtij vendi! **7** Lini që të vazhdojë puna për këtë shtëpi të Perëndisë; qeveritar i Judejeve dhe pleqtë e Judejeve ta rindërtojnë këtë shtëpi të Perëndisë në vendin e saj. **8** Përveç kësaj po lëshoj një urdhër për atë që duhet të bëni për pleqtë e Judejeve në rindërtimin e kësaj shtëpie të Perëndisë; këtyre njerëzve t'u paguhen tërë shpenzimet nga të ardhurat e mbretit që vijnë nga taksat e mbledhura matanë Lumin, me qëllim që punimet të mos

ndërpriten. **9** Gjërat e nevojshme për olokaustet e Perëndisë së qillit: demat, deshtë, qengjat, bashkë me grurin, kripën, verën, vajin, duhet të dorëzohen çdo ditë, pa mosplotësuar kurre kérkesat e priftërinjve që janë në Jeruzalem, **10** me qëllim që t'i ofrojnë flijime me erë të këndshme Perëndisë së qillit dhe të luten për jetën e mbretit dhe të bije të tij. **11** Kam dhënë gjithashtu urdhër që në qoftë se dikush e shtrëmbëron këtë dekret, t'i hiqet një tra shtëpisë së tij, të ngritet dhe ai të varet tek ai; dhe shtëpia e tij të katandiset në një plehërishtë për shkak të veprimit të tij. **12** Perëndia që e ka bërë emrin e tij të banojë atje shkatërroftë çdo mbret dhe çdo popull që guxon të shtrijë dorën e tij për ta ndryshuar këtë ose për të shkatërruar shtëpinë e Perëndisë që është në Jeruzalem! Unë, Darius, e kam nxjerrë këtë dekret; të zbatohet me përpikmëri". **13** Atëherë Tatënai, qeveritar i krahinës matanë Lumin, Shethar-Boznai dhe kolegët e tyre vepruan pikërisht ashtu siç i kishte porositur mbreti Dar. **14** Kështu pleqtë e Judejeve vazhduan të ndërtojnë dhe të bëjnë përparime, të nxitur nga fjalët e frymëzuarat e profetit Axhe dhe të Zakarias, birit të Idos. Ata e mbaruan ndërtimin sipas urdhërit të Perëndisë të Izraelit dhe sipas rregullit të Kirit, të Darit dhe të Artasërit, mbretit të Persisë. **15** Tempulli u përfundua ditën e tretë të muajit të Adarit, që ishte viti i gjashëtë i mbretërimit të Darit. **16** Atëherë bijtë e Izraelit, priftërinjtë, Levitët dhe të kthyerit e tjerë nga robëria e kremluan me gëzim kushtimin e kësaj shtëpie të Perëndisë. **17** Për kushtimin e kësaj shtëpie të Perëndisë ata ofruan njëqind dema, dyqind desh, katërqind qengja dhe dymbëdhjetë cjeq, sipas numrit të fiseve të Izraelit, si flijime përmekatin për gjithë Izraelin. **18** Pastaj vendosën priftërinjtë sipas klasave të tyre dhe Levitët sipas ndarjeve të tyre, për shérbinin e Perëndisë në Jeruzalem, ashtu siç është shkruar në librin e Moisiut. **19** Të kthyerit nga robëria e kremluan Pashkën ditën e katërmëbdhjetë të muajit të parë, **20** sepse priftërinjtë dhe Levitët ishin pastruar bashkarisht; të gjithë ishin të pastër. Atëherë e flijuan Pashkën për të gjithë të kthyerit nga robëria, për véllezérin e tyre priftërinj dhe për veten e tyre. **21** Kështu bijtë e Izraelit që ishin kthyer nga robëria e hëngrën Pashkën bashkë me tèrë ata që ishin ndarë nga papastërtia e popujve të vendit dhe që ishin bashkuar me ta për të kërkuar Zotin, Perëndinë e Izraelit. **22** Dhe kremluan me gëzim shtatë ditë me radhë festën e të Ndormëve, sepse Zoti i kishte mbushur me gëzim, duke përkulur në favor të tyre zemrën e mbretit të Asirisë, kështu që t'i bënte më të fuqishme duart e tyre për ndërtimin e shtëpisë së Perëndisë, Perëndisë të Izraelit.

7 Mbas këtyre gjërave, nën mbretërimin e Artasërit, mbretit të Persisë, Ezdra, bir i Serajahut, bir i Azarias, bir i Hilkiahut, **2** bir i Shalumit, biri i Tsadokut, bir i Ahitubit, **3** bir i Amariahut, bir i Azarias, bir i Merajothit, **4** bir i Zerajahut, bir i Uzit, bir i Bikit, **5** bir i Abishuas, bir i Finehasit, bir i Eleazarit, bir i Aaront, kryeprift; **6** ky Ezdra vinte nga Babilonia. Ishte një shkruar kompetent në ligjin e Moisiut të dhënë nga Zoti, Perëndia i Izraelit. Mbreti i dha të gjitha ato që ai kërkoi, sepse dora e Zotit, Perëndisë të tij, ishte mbi të. **7** Në vitin e shtatë të mbretit Artasërit, ngjithë gjithashtu në Jeruzalem disa nga bijtë e Izraelit dhe të priftërinjve, Levitë, këngëtarë, derëtarë dhe Nethinej. **8** Ezdra arriti në Jeruzalem në muajin e pestë, që ishte viti i shtatë të mbretit. **9** Ai e filloj udhëtimin e tij nga Babilonia ditën e parë të muajit të pestë, sepse dora mirëbërëse e Perëndisë të tij ishte mbi të. **10** Në të vërtetë Ezdra i ishte

kushtur me gjithë zemër të studjonte ligjin e Zotit, ta zbatonte në praktikë dhe të mësonte në Izrael statutet dhe dekretet. **11** Ja kopja e letërë që mbreti Artasers i dorëzoi priftit Ezdra, shkruesit, një shkrues kompetent në urdhërimet e Zotit dhe në statutet e tij e dhëna Izraelit. **12** "Artasersi, mbret i mbretërve, priftit Ezdra, shkruesit kompetent në ligjin e Perëndisë të qjellit. Përshëndetje, e të tjera. **13** Unë kam nxjerr një dekret sipas të cilës kushdo nga populli i Izraelit dhe nga priftërinjtë e tij dhe nga Letërit e mbretërisë sime që ka vendosur lirishët të shkojë në Jeruzalem, mund të vijë me ty. **14** Në të vërtetë ti je dérguar nga ana e mbretit dhe nga shtatë këshilltarët e tij për të bérë hulumtime në Judë dhe në Jeruzalem mbi ligjin e Perëndisë tенд, që éshtë në duart e tua, **15** dhe për t'i çuar argjendin dhe arin që mbreti dhe këshilltarët e tij ia kanë ofruar spontanisht Perëndisë të Izraelit, banesa e të cilës éshtë në Jeruzalem, **16** dhe tèrë argjendin dhe arin që mund të gjesh në tèrë krahinën e Babilonisë, së bashku me ofertën vullnetare, që bëhen në mënyrë spontane nga populli dhe nga priftërinjtë për shtëpinë e Perëndisë të tyre në Jeruzalem. **17** Prandaj me këto para ti do të kujdesesh të blesh dema, desh dhe qengja me ofertat e tyre të ushqimit dhe të libacioneve, dhe do t'i ofrosh mbi altarin e shtëpisë së Perëndisë tuaj që éshtë në Jeruzalem. **18** Sa për pjesën tjeter të argjendit dhe të arit, do të bëni atë që të duket e mirë ty dhe vëllezërvë tè tu, sipas vullnetit të Perëndisë tuaj. **19** Edhe veglat që të janë dhënë për shërbimin e shtëpisë së Perëndisë tенд, vendosi përsëri përparrë Perëndisë të Jeruzalem. **20** Për çfarëdo lloj nevoje tjeter të shtëpisë së Perëndisë tенд që të takon ty ta plotësosh, do ta plotësosh me shpenzimet e thesarisat mbretëror. **21** Unë, mbreti Artasers, urdhëroj të gjithë arkëtarët e krahinës matanë Lumit: gjithçka që do të kérkojë prifti Ezdra, shkruesi i ligjit të Perëndisë të qjellit, t'i plotësohen menjéherë, **22** deri në njëqind talenta argjendi, njëqind kore gruri, njëqind bate vere dhe njëqind bate vajj dhe kripë në sasi të pakufizuar. **23** Tërë ato që janë urdhëruar nga Perëndia i qjellit të zbatohen me zell për shtëpinë e Perëndisë të qjellit. Pse zemërimi duhet të bjerë mbi mbretërinë e mbretit dhe të bijve të tij? **24** Përveç kësaj ju njoftojmë se nuk éshtë e lejueshme të merren haraqë, tatime ose taksa kalimi nga asnjë prej priftërinjve, Levitëve, këngëtarëve, derëtarëve, Nethinejve dhe shërbëtorëve të kësaj shtëpie të Perëndisë. **25** Dhe ti, o Ezdra, sipas diturisë së Perëndisë tенд që ti zotëron, cakto zyrtarë dhe gjyqtarë që t'i sigurojnë drejtësinë tèrë popullit që ndodhet në krahinën matanë Lumit, gjithë atyre që njohin ligjet e Perëndisë tенд; dhe ua mëso atyre që nuk i njohin. **26** Dhe ai që nuk respekton ligjin e Perëndisë tенд dhe ligjin e mbretit t'i jepet menjéherë gjyqt, ose me vdekje, ose me débim ose me konfiskimin e pasurisë ose me burgim". **27** I bekuar qoftë Zoti, Perëndia i etërve tanë, që i ka shtënë një gjë të tillë zemrës së mbretit, që të zburykojë shtëpinë e Zotit që éshtë në Jeruzalem, **28** dhe më bëri të gjëzoj favoret te mbreti, këshilltarët e tij dhe të tèrë pricnat e fuqishëm mbretëror. Kështu e ndjeva veten të trimëruar, sepse dora e Zotit, Perëndisë tim, ishte mbi mua, dhe mblodha kërët e Izraelit që të niseshin me mua.

8 Këta janë kërët e shtëpive atëre dhe lista gjenealogjike e atyre që u kthyen me mua nga Babilonia, nën mbretërimin e Artasersit. **2** Nga bijtë e Finehasit, Gershomi; nga bijtë e Ithamarit, Danieli; nga bijtë e Davidit, Hatushi. **3** Nga bijtë e Shekaniahut: nga bijtë e Paroshit, Zakaria, dhe bashkë me të u regjistruan njëqind e pesëdhjetë meshkuj. **4** Nga bijtë e Pahath-

Moabit, Elihoenai, bir i Zerahiahut, dhe me të dyqind meshkuj. **5** Nga bijtë e Shekaniahut, i biri i Jahazielit dhe bashkë me të treqind meshkuj. **6** Nga bijtë e Adinit, Ebedi, bir i Jonathanit, dhe bashkë me të pesëdhjetë meshkuj. **7** Nga bijtë e Elamit, Isai, bir i Athaliahut, dhe bashkë me të shtatëdhjetë meshkuj. **8** Nga bijtë e Shefatiahut, Zebadiahu, bir i Mikaelit, dhe bashkë me të tetëdhjetë meshkuj. **9** Nga bijtë e Joabit, Obadiahu, bir i Jehielit, dhe bashkë me të dyqind e tetëmbëdhjetë meshkuj. **10** Nga bijtë e Shelomithit, bir i Josifiahut dhe bashkë me të njëqind e gjashtëdhjetë meshkuj. **11** Nga bijtë e Bebait, Zakaria, bir i Bebait, dhe bashkë me të njëzet e tetë meshkuj. **12** Nga bijtë e Azgadit, Johanani, bir i Hakatas, dhe bashkë me të njëqind e dhjetë meshkuj. **13** Nga bijtë e Adonikamit, të fundit, emrat e të cilëve ishin: Elifelet, Jehiel dhe Shemajah, dhe bashkë me ta gjashtëdhjetë meshkuj. **14** Nga bijtë e Bigvait, Uthai dhe Zabudi, dhe bashkë me ta shtatëdhjetë meshkuj. **15** Unë i mblodha pranë lumit që rrjedh në drejtëm të Ahavës, dhe fushuam aty tri ditë. Kur kalova në revistë popullin dhe priftërinjtë, nuk gjeta asnjë bir Leviti. **16** Atëherë dërgova të thërrasë Eliezerin, Arielin, Shemajahun, Elathanin, Jaribin, Elnathanin, Nathanin, Zakarian dhe Meshulamin, që ishin të parë, si edhe Jojaribin dhe Elnathanin që ishin njerëz të urtë, **17** dhe i urdhërova të shkonin tek Ido, kreu i lokalitetit të Kasifias, dhe u vura në gojë fjall që duhet t'i thonin Idos dhe vëllezërvë të tij, Nethinejve në lokalitetin e Kasifias, që të na dërgonin njerëz që të kryen shërbimin në shtëpinë e Perëndisë tonë. **18** Me qenë se dora mirëbërëse e Perëndisë tonë ishte mbi më ne, ata na dërguan Sherebiahun, një njeri me mend, nga bijtë e Mahlit, birit të Levit, bir i Izraelit, bashkë me bijtë e vëllezërit e tij, gjithsej tetëmbëdhjetë; **19** dhe Hashabiahun, dhe me të Isai nga bijtë e Merarit, vëllezërit dhe bijtë e tyre, gjithsej njëzet; **20** dhe nga Nethinej, që Davidi dhe kërët kishin caktuar në shërbim të Levitëve, dyqind e njëzet Nethinej, të gjithë të caktuar me emër. **21** Aty, pranë lumit Ahava, unë shpalla një agjerim për t'u përlur përparrë Perëndisë tonë, për t'i kérkuar një udhëtim të sigurt për ne, përfëmijët tanë dhe për të gjitha pasuritë tona. **22** Në fakt unë kisha turp t'i kérkoja mbretit një roje ushtarësh dhe kalorësish që të na mbronte nga armiku gjatë udhëtimit, sepse i kishim thënë mbretit: "Dora e Perëndisë tonë éshtë mbi të gjithë ata që kérkojnë për të mirën e tyre, por fuqia e tij dhe zemërimi i tij janë kundër të gjithë atyre që e braktisin". **23** Kështu ne agjeruam dhe iu lutëm Perëndisë tonë për këtë arësy, dhe ai e dëgjoi lutjen tonë. **24** Atëherë unë zgjodha dymbëdhjetë nga kërët e priftërinjve: Sherebiahun, Hashabiahun dhe bashkë me ta dhjetë nga vëllezërit e tyre, **25** dhe u peshova atyre argjendin, arin, veglat, që ishin oferta e bérë për shtëpinë e Perëndisë tonë nga mbreti, nga këshilltarët dhe nga paria e tij, dhe nga të gjithë Izraelitët që ndodheshin atje. **26** Në duart e tyre peshova gjithashtu gjashtëqind e pesëdhjetë talenta argjendi, vegla prej argjendi me një vlerë prej njëqind talentash, njëqind talenta ari, **27** njëzet kupa ari me një vlerë prej një mijë darikë, dë enë prej bronzi të hollë dhe të shndritshëm, i çmueshëm si ari. **28** Pastaj u thashë atyre: "Ju i jeni shenjtëruar Zotit; edhe përdorëset janë të shenjtë, dhe argjendi dhe ari janë një ofertë vullnetare për Zotin, Perëndinë e etërve tuaj. **29** Kini kujdes dhe ruajni deri sa t'i peshoni përparrë kërëve të priftërinjve, Levitëve dhe të parëve të shtëpive atëre dë Izraelit në Jeruzalem, në dhomat e shtëpisë të Zotit". **30** Kështu priftërinjtë dhe Levitët morën argjendin, arin dhe veglat që u peshuan atëherë, për t'i çuar në Jeruzalem në shtëpinë e Perëndisë tonë. **31** Ditën e dyembëdhjetë të muajit të

parë u nisëm nga lumi Ahava pér tē shkuan në Jeruzalem; dora e Perëndisë tonë ishte mbi ne dhe gjatë udhëtimit na liroi nga armiku dhe nga pritat e tij. **32** Arritëm kështu në Jeruzalem dhe qëndruam tri ditë atje. **33** Ditën e katërt në shtëpinë e Perëndisë tonë, u peshuan argjendi, ari dhe veglat në duart e Meremothit, birit tē priftit Uriah, me të cilin ishte Eleazari, bir i Finehasit, dhe me ta Levitët Jozabad, bir i Jeshuas, dhe Noadiah, bir i Binuit. **34** U njëhsua dhe u peshua çdo gjë; dhe pesha e të gjitha gjërat e vu me shkrim. **35** Të mërguarit që u kthyen nga robëria, i ofruan si olokauste Perëndisë të Izraelit dymbëdhjetë dema pér tērë Izraelin, nëntëdhjetë e gjashtë desh, shtatëdhjetë e shtatë qengja dhe dymbëdhjetë cypj si flimj pér mëkatin, e tērë kjo si olokaust pér Zotin. **36** Pastaj ua dorëzuan dekretet e mbretit satrapëve të mbretit dhe qeveritarëve të krahinës matanë Lumin, dhe këta ndihmuani popullin dhe shtëpinë e Perëndisë.

9 Mbasë përfunduan këto gjëra, kërret erdhën tek unë, duke thënë: "Populli i Izraelit, priftërinjtë dhe Levitët nuk janë ndarë nga popujt e këtyre vendave, pér gjérat e neveritshme të Kananejeve, tē **2** Në fakt ata kanë marrë si bashkëshore disa nga bijat e tyre për vete dhe pér bijtë e tyre, duke përzier kështu fisin e shenjtë me popujt e këtyre vendave. Mjerisht gjyqtarët kanë qenë tē parët që e kryen këtë mëkat". **3** Kur dëgjoja këtë gjë, grisa rrobat dhe mantelin, shkula flokët e kokës dhe mjekrën, dhe u ula i shtangur. **4** Atëherë tērë ata që dridheshin nga fjalët e Perëndisë të Izraelit u mblodhën rreth meje pér shkak tē mëkatit tē atyre që ishin kthyer nga robëria; dhe unë mbeta i ulur dhe i shtangur deri në blatin e mbrëmjes. **5** Në blatin e mbrëmjes u ngrita nga agjerimi, me rrobat dhe mantelin të grisor; pastaj rashë në gjunjë dhe shtriva duart nga Zoti, Perëndia im, **6** dhe thashë: "O Perëndia im, unë jam i pështjelluar dhe më vjen turp tē ngre fytyrën time ndaj teje, o Perëndia im, sepse paudhësitë tona janë shumëzuar deri mbi kokën tonë, dhe faji ynë ka arritur deri në quell. **7** Nga ditët e etërve tanë deri në ditën e sotme kemi qenë shumë fajtorë, dhe pér shkak tē paudhësive tona ne, mbretërit tanë dhe priftërinjtë tanë u lamë në duart e mbretërvë të kombeve tē huaja, nén kanosjen e shpatës, tē internimit, tē plaçkitjes dhe tē turpit, ashtu si po ndodh tani. **8** Por tani Zoti, Perëndia ynë, na ka dhënë hir pér një çast të shkurtër, duke na lénë një mbetje dhe duke na dhënë një strehë në vendin e tij të shenjtë, dhe kështu Perëndia ynë i ka ndriçuar syltë tanë dhe na ka dhënë një rizgjim tē vogël në skllavërinë tonë. **9** Në tē vërtetë ne ishim skllavë, megjithatë Perëndia ynë nuk na braktisi në skllavërinë tonë, por na siguroi mirëdashjen e mbretërvës të Persisë, duke na rizgjuar pér tē ngritur përsëri shtëpinë e Perëndisë tonë, duke restauruar rrënojat e saj dhe pér tē na dhënë një mur mbrojteje në Judë dhe Jeruzalem. **10** Por tani, o Perëndia ynë, çfarë do tē themi pas kësaj? Sepse i kemi braktisur urdhërimet e tua, **11** që na kishe urdhëruar me anë tē shërbëtorëve tē tu, profetëve, duke thënë: "Vendi në tē cilin po hyni pér ta shtënët në dorë éshtë një vend i papastër pér shkak tē papastëritisë së popujve tē këtyre vendave, pér shkak tē gjërate të neveritshme me tē cilat e kanë mbushur fund e krye me ndotjet e tyre. **12** Prandaj tani mos u jepni bijat tuaja bijve tē tyre dhe mos merrni bijat e tyre pér bijtë tuaj; mos kërkoni kurrë begatinë e tyre, as mireqënien e tyre, sepse kështu do tē bëheni tē fortë, do tē hani prodhimet më tē mira tē vendit dhe do t'u lini atë në trashëgimi bijve tuaj pérjetë". **13** Por mbas gjithë asaj që na ra mbi krye pér shkak tē veprimeve tona tē këqija dhe tē fajeve tona tē mëdha, duke qenë se ti, o Perëndia

ynë, na dënone më pak nga sa e meritonin fajet tona dhe na le një pikë si kjo, **14** a do tē kthehemë përsëri tē shkelim urdhërimet e tua dhe tē bashkohemi me martesë me popujt që kryejnë këto gjëra tē neveritshme? A nuk do tē zemëroheshe kundër nesh deri sa tē shkatërrje po lënë asnëjë tē mbetur ose tē shpëtar? **15** O Zot, Perëndia i Izraelit, ti je i drejtë, prandaj ne kemi mbetur sot, një mbetje njerëzish që kanë shpëtar. Ja ku jemi para teje me fajin tonë, megjithëse pér shkak tē tij asnëjë nuk mund tē qëndrojë para teje!".

10 Ndërsa Ezdra lutej dhe bënte këtë rrëfim, duke qarë dhe duke rënë përbysë përparrë shtëpisë së Perëndisë, rreth tij u mblodh një mori e madhe nga Izraeli: burra, gra, dhe fëmijë; dë populli qante me tē madhe. **2** Atëherë Shekanahu, bir i Jehielit, një nga bijtë e Elamat, fillo i t'i thotë Ezdras: "Ne kemi mëkatuar kundër Perëndisë tonë, duke u martuar me gra tē huaja që i kemi marrë nga popujt e këtij vendi; megjithëkëtë mbetet ende një shpresë pér Izraelin. **3** Prandaj tē bëjmë një besëlidhje me Perëndinë tonë, t'i kthejmë tērë këto gra dhe bijtë që kanë lindur prej tyre, sipas këshillës së Perëndisë dhe tē atyre që dridhen përparrë urdhërit të Perëndisë tonë. Dhe tē veprohet sipas ligjit. **4** Çohu sepse kjo tē përket ty; ne do tē jemi me ty. Merr guxim dhe vepro!". **5** Atëherë Ezdra u ngrit dhe i vuri tē betohen krerë e priftërinje, Levitët dhe tērë Izraelin se do tē vepronin ashtu siç ishte thënë. Dhe ata u betuan. **6** Pastaj Ezdra u ngrit përparrë shtëpisë së Perëndisë dhe shkoi në dhomën e Jehohanant, birit tē Eliashabit. Sa qëndroi aty, ai nuk hëngri bukë as piu ujë, sepse mbante zi pér mëkatin e atyre që ishin kthyer nga robëria. **7** Edhe u bë një shpalje një Judë dhe në Jeruzalem pér tē gjithë tē kthyerit nga robëria, me qëllim që tē mblidheshin në Jeruzalem; **8** në rast se dikush nuk do tē vinte brenda tri ditëve sipas këshillës së kërreve dhe tē pleqve, tērë pasuritë e tij do tē konfiskoheshin dhe ai vetë do tē përashtohej nga asambleja e tē kthyerve nga robëria. **9** Kështu gjithë burrat e Judës dhe tē Beniaminit u mblodhën në Jeruzalem brenda tri ditëve. Ishte dita e njëzet e muajit tē nëntë. Tērë populli zuri vend në sheshin e shtëpisë së Perëndisë, duke u dridhur nga shkaku i kësaj gjëje dhe nga shiu i fortë. **10** Atëherë prifti Ezdra u ngrit dhe u tha atyre: "Ju keni mëkatuar duke u martuar me gra tē huaja dhe kështu e keni shtuar fajin e Izraelit. **11** Por tani rrëfuhuni te Zoti, Perëndia i etërve tuaj, dhe bëni vullnetin e tij, duke u ndarë nga popujt e këtij vendi dhe nga gratë e huaja!". **12** Atëherë tērë asambleja u përgjigj dhe tha me zë të lartë: "Po, duhet tē bëjmë ashtu siç thua tili! **13** Por populli éshtë i madh në numër dhe éshtë stina e shirave tē mëdha; nuk éshtë, pra, i mundur qëndrimi jashtë. Nuk éshtë me siguri puna e një dite ose dy ditëve, sepse jemi tē shumtë që kemi mëkatuar në këtë çështje. **14** Të mbeten këtu, pra, kërret tanë në vend tē tērë asamblese dhe tē gjithë ata që në qytetet tona janë martuar me gra tē huaja tē vijnë në kohë tē caktuara bashkë me pleqtë dhe me gjyqtarët e çdo qyteti, deri sa tē largohet prej nesh zemërimi i zjarrtë i Perëndisë tonë pér shkak tē kësaj gjëje. **15** Vetëm Jonathani, bir i Asahelit, dhe Jazihu, bir i Tikvahut, e kundërshtuan këtë propozim, tē përkrahur nga Meshulami dhe nga Leviti Shabethai. **16** Kështu tē kthyerit nga robëria vepruan siç ishte thënë dhe u zgjodhën prifti Ezdra dhe disa kryefamiljarë sipas shtëpisë tē tyre patriarchale, tē tērë tē caktuar me emr; ata filluan mbledhjet ditën e parë tē muajit tē dñjetë pér tē shqyrtauar rastet e ndryshme. **17** Ditën e parë tē muajit tē parë përfunduan tērë rastet e burrave që ishin martuar

me gra tē huaja. **18** Midis bijve tē priftërinjve që ishin martuar me gra tē huaja figuronin: nga bijtë e Jeshuas, biri i Jotsadakut, dhe midis vëllezërve tē tij: Maasejahu, Eliezeri, Jaribi dhe Gedaliahu. **19** Ata u zotuan t'i ndanin gratë e tyre; pastaj, pér shkak tē fajit tē tyre, secili paraqiti një dash pér tē shlyer mëkatin e tij. **20** Nga bijtë e Imerit: Hanani dhe Zebadiahu. **21** Nga bijtë e Harimit: Maasejahu, Elia, Shemajahu, Jehiel i Uziahu. **22** Nga bijtë e Pashurit: Elioenai, Maasejahu, Ishmaeli, Nethaneeli, Jozabadi dhe Elasahu. **23** Nga Levitët: Jozabadi, Shime, Kelajahu, domethënë Kelita, Pethajahu, Juda dhe Eliezeri. **24** Nga këngëtarët: Eliashibi. Nga derëtarët: Shallumi, Telemi dhe Uri. **25** Midis Izraelitëve: bijtë e Paroshit: Ramiahu, Iziahu, Malkiahu, Mijamini, Eleazari, Malkiahu dhe Benajahu. **26** Nga bijtë e Elamit: Mataniahu, Zakaria, Jehiel, Abdi, Jeremothi dhe Elia. **27** Nga bijtë e Zatuit: Elioenai, Eliashibi, Mataniahu, Jeremothi, Zabadi dhe Aziza. **28** Nga bijtë e Bebait: Jehohanani, Hananiahu, Zabai dhe Athlai. **29** Nga bijtë e Banit: Meshulami, Maluku, Adajahu, Jashubi, Sheali dhe Ramothi. **30** Nga bijtë e Pahath-Moabit: Adnai, Kelali, Benajahu, Maasejahu, Mataniahu, Betsaleeli, Binui dhe Manasi. **31** Nga bijtë e Harimit: Eliezeri, Ishshijahu, Malkiahu, Shemajahu, Simeoni, **32** Beniamini, Mallku dhe Shemariahu. **33** Nga bijtë e Hashumit: Matenai, Matatahu, Zabadi, Elifeleti, Jeremai, Manasi dhe Shime. **34** Nga bijtë e Banit: Maadai, Amrami, Ueli, **35** Benajahu, Bedejahu, Keluhi, **36** Vaniahu, Meremothi, Eliashibi, **37** Mataniahu, Matenai, Jaasai, **38** Bani, Binui, Shime, **39** Shelemiahu, Nathani, Adajahu, **40** Maknadbai, Shashai, Sharai, **41** Azareli, Shelemiahu, Shemariahu, **42** Shalumi, Amariahu dhe Jozefi. **43** Nga bijtë e Nebos: Jejeli, Matithiahu, Zabadi, Zebina, Jadai, Joeli dhe Benajahu. **44** Tërë këta ishin martuar me gra tē huaja; dhe disa nga këta kishin pasur fëmijë nga këto gra.

Nehemia

1 Fjalët e Nehemias, birit të Hakaliahut. Ndodhi që në muajin e Kisleut, në vitin e njëzetë, ndërsa unë ndodhesha në kalanë e Suzës, 2 arri i në Judë Hanani, një nga vëllezërit e mi, bashkë me disa burra të tjerë. Unë i pyeta lidhur me Judejtë që kishin shpëtuar, që ishin kthyer gjallë nga robëria, dhe lidhur me Jeruzalemin. 3 Ata më thanë: "Ata që kanë shpëtuar nga robëria janë atje poshtë në krahinë, në një varfëri të madhe dhe me faqe të zezë; përvëç kësaj muret e Jeruzalemit janë plot me të çara dhe portat e tij janë konsumuar nga zjarri". 4 Sa i dëgjova këto fjalë, u ula dhe qava; pastaj mbajta zi disa ditë me radhë, agjerova dhe u luta përparrë Perëndisë të qellit. 5 Dhe thashë: "Të lutem shumë, o Zot, Perëndia i qellit, Perëndi i madh dhe i tmerrshëm, që i qëndron besnik besëlidhjes dhe ke mëshirë për ata që të duan dhe respektojnë urdhërimet e tua, 6 qofshin veshët e tua të vëmëndshëm dhe sytë e tu të hapur për të dëgjuar lutjen e shërbëtorit tend që tani ta drejton ty ditën dhe natën për bijtë e Izraelit, shërbëtorët të tu, duke rrëfyer mëkatet e bijve të Izraelit, që në kemi kryer kundër teje. Po, unë dhu shtëpia e atit tim kemi mëkatuar. 7 Jemi sjellë shumë keq me ty dhe nuk kemi respektuar urdhërimet, statutet dhe dekreteret që ti i ke urdhëruar Moisiut, shërbëtorit tend. 8 Mbaje mend fjalën që i urdhërova Moisiut, shërbëtorit tend, duke i thënë: "Në qoftë se do të mëkatoni, unë do t'ju shpërndaj midis popujve; 9 por në rast se do të ktheheni tek unë dhe do të respektoni urdhërimet e mia, dhe do t'i zbatoni në praktikë, edhe sikur njerëzit tuaj të shpërndarë të jenë në kufijtë e qellit, unë do t'i mbledh që andej dhe do t'i sjell përsëri në vendin që kam zgjedhur ku të banojë emri im". 10 Tani këta janë shërbëtorët e tu dhe populli yt, që ti i ke ciruar me fuqinë tënde të madhe dhe me dorën tënde të fortë. 11 O Zot, të lutem, qofshin veshët e tu të vëmëndshëm ndaj lutjes së shërbëtorit tend dhe lutjes së shërbëtorëve të tu që ndjejnë kënaqësi kur kanë frikë prej emrit tend; jepi, madje sot të lutem, një sukses të mirë shërbëtorit tend, duke bërë që ai të gjejë zemërbutësi në sytë e këtij njeriu". Unë atëherë isha küpembajtësi i mbretit.

2 Në muajin e Nisanit, vitin e njëzetë të mbretit Artakserks, sapo e solliën verën para tij, unë e mora verën dhe ia zjataj atij. Unë nuk kisha qenë i trishtuar kurrë në prani të tij. 2 Prandaj mbreti më tha: "Pse ke pamje të trishtuar, ndonëse nuk je i sëmurë? Kjo nuk mund të jetë veçse një trishtim i zemrës". Atëherë më zuri një frikë shumë e madhe, 3 dhe i thashë mbretit: "Rroftë mbreti përfjet! Si mund të mos jetë ftyra ime e trishtuar kur qyteti ku janë varrosur etërit e mi është shkatërruar dhe portat e tij janë konsumuar nga zjarri?". 4 Mbreti më tha: "Çfarë kérkon?". Atëherë unë iu luta Perëndisë të qellit 5 dhe pastaj u përgjigja mbretit: "Në qoftë se kjo i pëlqen mbretit dhe shërbëtori yt ka gjetur mirëdashje në sytë e tu, më lejo të shkoj në Judë, në qytetin e varreve të etërve të mi, që ta rindërtoj atë". 6 Mbreti më tha (mbretëresha i rrinte ulur në krah): "Sa do të zgjasë udhëtimi dhe kur do të kthehesë?". Kështu i pëlqeu mbretit të më lërë të shkoj dhe unë i tregova një afat kohe. 7 Pastaj i thashë mbretit: "Në rast se kështu i pëlqen mbretit, të më jepen letra për qeveritarët e krahinës matanë Lumit që të më japid lejen e kalimit deri sa të arrjë në Judë, 8 dhe një letër për Asafin, mbikëqyrësin e pyllit të mbretit, që të më japë lëndën e drurit për të ndërtuar portat e qytezës së bashkuar me tempullin, për muret e qytetit dhe për shtëpinë në të cilin do të

shkoj të banoj". Mbreti më dha letrat, sepse dora mirëdashëse e Perëndisë tim ishte mbi mua. 9 Arita kështu te qeveritarët e krahinës matanë Lumit dhe u dhashë atyre letrat e mbretit. Me mua mbreti kishte dërguar një trup përcjellës të përbërë nga komandanët të ushtrisë dhe nga kalorës. 10 Por kur Sanballati, Horoniti dhe Tobiahu, shërbëtori i Amonit, e mësuan këtë gjë, u shqetësuani shumë, sepse kishte ardhur një burr që kërkonte të mirën e bijve të Izraelit. 11 Kështu arrita në Jeruzalem dhe qëndrova atje tri ditë. 12 Pastaj u ngriti natën me pak burra të tjerë, por nuk i thashë gjë asnjëriut nga ato që Perëndia im më kishte vënë në zemër të bëja për Jeruzalem. Nuk kisha me vete asnjë kafshë tjetër, barre, veç asaj së cilës i kisha hipur. 13 Dola natën nga porta e Luginës, në drejtim të burimit të Dragoit dhe të portës së Plehut, duke kontrolluar kështu muret e Jeruzalemit që ishin plot me të çara dhe portat e tij të konsumuara nga zjarri. 14 Vazhdova pastaj me portën e Burimit dhe pishinën e Mbretit, por nuk kishte vend nga të kalonte kafsha mbi të cilën kisha hipur. 15 Atëherë iu nxitja natën Luginës, duke inspektuar gjithnjë muret; më në fund u ktheva prapa, duke hyrë nga porta e Luginës, dhe kështu u ktheva. 16 Zyrtarët nuk dinin se ku kisha shkuar dhe as me se isha marrë. Deri në atë çast nuk u kisha thënë asgjë Judejve, priftërinje, parisë, zyrtarëve dhe as atyre që merreshin me punimet. 17 Atëherë u thashë atyre: "Ju e shikonit gjendjen e mjeruar në të cilat ndodhemi: Jeruzalemë është shkatërruar dhe portat e tij janë konsumuar nga zjarri! Ejani, t'i rindërtojmë muret e Jeruzalemit, dhe kështu nuk do të jemi më të turpëruar!". 18 U tregova pastaj atyre si dora bamirëse e Perëndisë tim kishte genë mbi mua si dhe fjalët që mbreti më kishte thënë. Atëherë ata thanë: "Të ngrihemi dhe t'i vihemë ndërtimit!". Kështu morën kurajo për t'i forcuar duart e tyre për këtë punë të rëndësishme. 19 Por kur Sanballati, Horoniti dhe Tobiahu, shërbëtori Amonit, dhe Geshemi, Arabi, e mësuan këtë gjë, filluan të tallen dhe të na përbuzin, duke thënë: "Çfarë po bëni? Mos doni, vallë, të ngrini krye kundër mbretit?". 20 Atëherë unë u përgjigja dhe u thashë atyre: "Do të jetë vetë Perëndia i qellit që do të na sigurojë suksesin. Ne, shërbëtorët e tij, do të fillojme ndërtimin, por për ju nuk do të ketë as pjesë, as të drejtë, as kujtim në Jeruzalem".

3 Eliashibi, kryeprifti, u ngrit atëherë bashkë me vëllezërit e tij priftërinj dhe ndërtuan portën e Delevë; e shenjtëruan dhe ia vunë kanatet. Vazhduan të ndërtojnë deri në kullën e Meahut, që pastaj 2 Pranë Eliashabit ndërtuan njerëzit e Jerikos dhe pranë tyre ndërtoi Zakuri, bir i Imrit. 3 Bajtë e Senaahut ndërtuan portën e Peshqve, bënë kasën dhe vunë kanatet e saj, bravat dhe shufrat. 4 Pranë tyre punonë për riparimet Meremothi, bir i Urias, që ishte bir i Kotsits; pranë tyre për riparimet punonë Meshullami, bir i Berekahut, që ishte bir i Meshezabeelit; pranë tyre punonë për riparimet Tsadoku, bir i Baanas; 5 pranë tyre për riparimet punonin Tekoitët; por fisknikët midis tyre nuk e ulën qafën për të bërë punën e Zotit të tyre. 6 Jehojada, bir i Paseahut, dhe Meshullami, bir i Besodejahut, restauruan portën e Vjetër; bënë kasën dhe vunë kanatet e saj, bravat dhe shufrat. 7 Pranë tyre punonin për riparimin e selisë së qeveritarit të krahinës matanë Lumit Melatiahu, Gaboniti, Jadoni Meronithi dhe njerëzit e Gabaonit dhe të Mitspahut. 8 Pranë tyre punonë për riparimet Uzieli, bir i Harhajahut, një ndër argjendarët; pranë tij punonë për riparimet Hananiahu, një nga parfumierët. Ata e përforuan Jeruzalem dheri në Murin e Gjerë. 9 Pranë tyre punoi për riparimet Refajahu, bir i Hurit, kryetar i gjysmës së rrethit të Jeruzalemit. 10 Pranë

tyre punonte pér riparimet, pérballë shtëpisë së tij, Jedajahu, bir i Harumafit; pranë tij punonin pér riparimet Hatushi, bir i Hashabnejahut. **11** Malkijahu, bir i Harimit, dhe Hashshubi, bir i Pahath-Moabit, ndreqén një pjesë tjeter të mureve dhe kullén e Furrave. **12** Pranë tij punonte pér riparimet, bashkë me bijat e tij, Shalumi, bir i Haloheshit, krytar i gjysmës së rrethit të Jeruzalemit. **13** Hanuni dhe banorët e Zanoahit ndreqén portën e Luginës; e ndërtuan dhe i vunë kanatet, bravat dhe shufrat. Përveç kësaj ndreqén një mijë kubitë muri deri në portën e Plehut. **14** Malkijahu, bir i Rekabit, krytar i rrëthit të Beth-Hakeremit, ndreqi portën e Plehut; e ndërtoi, dhe i vuri kanatet, bravat dhe shufrat. **15** Shalumi, bir i Kol-Hezeut, krytar i rrëthit të Mitsaphut, ndreqi portën e Burimit; e ndërtoi, e mbuloi dhe i vuri kanatet, bravat dhe shufrat. Ndreqi gjithashtu murin e pishinës të Siloes, pranë kopshtit të mbretit, deri në shkallëzat që zgresin nga qyteti i Davidit. **16** Pas tij Nehemia, bir i Azbukut, krytar i gjysmës së rrëthit të Beth-Zurit, punoi pér riparimet deri përpëra varreve të Davidit, deri te pishina artificiale dhe deri te shtëpia e Trimave. **17** Pas tij punuan pér riparimet Levitët, nën drejtimin e Rehumit, birit të Banit; pranë tij punonte pér riparimet pér rrëthin e tij Hashabia, krytar i gjysmës së rrëthit të Keilahut. **18** Pas tij punuan pér riparimet vëllezërit e tyre, nën mbikëqyrjen e Bavait, birit të Henadat, krytar i gjysmës tjeter të rrëthit të Keilahut. **19** Pranë tij Ezeri, bir i Jeshuas, krytar i Mitsaphut, ndreqi një pjesë tjeter të mureve, pérballë të përpjetës së arsenalit, në qoshe. **20** Mbas tij Baruku, bir i Zabait, riparoi me zell të madh një pjesë tjeter të mureve, nga qoshja deri te porta e shtëpisë së Eliashhibit, kryeprrit. **21** Mbas tij Meremothi, bir i Urias, që ishte bir i Kotsit, ndreqi një pjesë tjeter të mureve, nga porta e shtëpisë së Eliashhibit deri në skajin e shtëpisë së Eliashhibit. **22** Mbas tij punuan pér riparimet priftërinjtë që banonin pérreth. **23** Mbas tyre Beniamini dhe Hashubi punuan pér riparimet pérballë shtëpisë së tyre. Mbas tyre Azaria, bir i Maasejahut, që ishte bir i Ananiahut, punoi pér riparimet afér shtëpisë së tij. **24** Mbas tij Binui, bir i Henadadit, ndreqi një pjesë tjeter të mureve, nga shtëpia e Azarias deri në kthesë, domethënë në qoshe. **25** Palali, bir i Uzait, bëri riparime pérballë kthesës dhe kullës që spikat nga shtëpia e epërme e mbretit, që ishte pranë oborrit të burgut. Mbas tij bëri riparime Pedajahu, bir i Paroshit. **26** Nethinejtë, që banonin mbi Ofelin, bënë riparime deri përpëra portës së Ujérave, në drejtim të lindjes, dhe pérballë kullës që spikaste. **27** Mbas tyre Tekoitët riparuan një pjesë tjeter të mureve, pérballë kalasë së madhe që spikaste dhe deri në murin e Ofelit. **28** Mbi portën e Kuajve, priftërinjtë punuan në riparimet, secili pérballë shtëpisë së vet. **29** Mbas tyre Tsadoku, bir i Imerit, punoi pér riparimet pérballë shtëpisë së tij. Mbas tij punoi Shemajahu, bir i Shekaniahut, që ishte rojtar i portës lindore. **30** Mbas tij Hananiahut, bir i Sheleemiahut, dhe Hanuni, biri i gjashët i Tsalafit, riparuan një pjesë tjeter të mureve. Mbas tyre Meshullami, bir i Berekiahut, punoi pér riparimet pérballë banesës së tij. **31** Mbas tij Malkijahu, një nga argjendarët, mori pjesë në riparimet deri në shtëpitë e Nethineje dhe të tregtarëve, pérballë portës së Mifkadit dhe deri në të përpjetën e qoshes. **32** Midis së përpjetës së qoshes dhe portës së Deleve punuan pér riparimet argjendarët dhe tregtarët.

4 Kur Sanballati dégjoi që ne po rindërtionim muret, u zemërua, u revoltua thellë dhe fillo i tallet me Judejtë, **2** dhe u tha përpëra vëllezërvë të tij dhe ushtarëve të Samarisë: "Çfarë po

bëjnë këta Judej matufë? Do të fortifikohen? Do të ofrojnë fljime? A do të mbarojnë brenda një dite? Mos vallë do të ringjallin gurët e konsumuar nga zjarri i togjeve të rrënojave?". **3** Tobiahu, Amoniti, që i rrinte pranë, tha: "Le të ndërtojnë! Por në rast se një dhëpër hipën sipër, do ta rrëzojë murin e tyre prej guri!". **4** Dëgjo, o Perëndia ynë, sepse na pérçmojnë! Bëj që të bjerë mbi kokën e tyre fyerja e tyre dhe braktisi në përbuzje në një vend robërie! **5** Mos e mbulo paudhësinë e tyre dhe mos lejo që mëkatë i tyre të fshihet para teje, sepse kanë provokuar zemërimin tênd para ndërtuesve". **6** Ne, pra, i rindërtuan muret që u bashkuan deri në gjysmën e lartësisë së tyre; populli e kishte marrë me zemër punën. **7** Por kur Sanballati, Tobiahu, Arabët, Amonitët dhe Asdodejtë mësuan që riparimi i mureve të Jeruzalemit po përparonte dhe të çarat kishin filluar të mylleshin, ata u zemëruan shumë, **8** dhe të gjithë së bashku komplotuan pér të ardhur në Jeruzalem dhe pér të krijuar trazira në të. **9** Por ne iu lutëm Perëndisë tonë dhe pér shkak të tyre vumë roje natë e ditë kundër tyre. **10** Por ata të Judës thonin: "Forcat e mbartësve të peshave vijnë duke u pakësuar dhe gërmadhat janë aq të shumta sa nuk do të arrjmë të ndërtojmë muret! **11** Përveç kësaj kundërshtarët tanë thonin: "Ata nuk do të dinë dhe nuk do të shohin asnjë, deri sa ne do të sulemi në mes të tyre dhe do t'i vrasim; kështu do të bëjmë që të ndërpriten punimet". **12** Por kur Judejtë që banonin pranë tyre ardhën dhjetë herë rrjesht pér të na thënë: "Ngado që të ktheheni, do të na sulen". **13** Unë vendosa njerëz të armatosur në vendet më të ulta prapa mureve; e vendosa popullin sipas familjeve, me shpatat e tyre, shtizat e tyre dhe harqet e tyre. **14** Mbasi e shqyrtova situatën u ngrita dhe u thashë parisë, gjyqtarëve dhe pjesës tjeter të popullit: "Mos kini frikë nga ata! Kujtoni Zotin e madh dhe të tmerrshëm dhe luftoni pér vëllezërit tuaj, pér bijtë dhe bijat tuaja, pér bashkëshortet tuaja dhe pér shtëpitë tuaja!". **15** Kur armiqëtanë mësuan që ne ishim të informuar mbi këtë gjë dhe që Perëndia e kishte bërë të dështonte plani i tyre, ne të gjithë u kthyem tek muret, secili në punën e tij. **16** Qysh prej asaj dite, gjysma e shërbëtorëve të mi merrej me punët, ndërsa gjysma tjeter kishte rrokr shtizat, mburojat, harqet dhe kishte veshur parzmoret; komandantët qëndronin prapa tërë shtëpisë së Judës. **17** Por ata që ndërtonin muret dhe ata që mbartnin o ngarkonin peshat, me një dorë merreshin me punimet dhe me dorën tjetër mbanin armën e tyre. **18** Tërë ndërtuesit, duke punuar, mbanin secili shpatën e njësueshur në jet, ndërsa borizani rrinte pranë meje. **19** Atëherë unë u thashë parisë, zyrtarëve dhe pjesës tjeter të popullit: "Puna éshtë e madhe dhe e shtrirë, dhe ne jemi të shpërndarë mbi muret, larg njeri tjetrit. **20** Kudo që të dëgjoni tingullin e borisë, atje mbledhuni pranë nesh; Perëndia ynë dë luftojë pér ne". **21** Kështu e vazhdonim punën, ndërsa gjysma e njerëzve kishte rrokr shtizën që në agim e deri sa dilin yjet. **22** Në të njëjtën kohë i thashë gjithashtu popullit: "Secili nga ju të rrijë me shërbëtorin e tij brenda kështu i tashës, pér të na raujtur natën dhe pér të punuar pastaj ditën". **23** Kështu as unë, as vëllezërit e mi, as shërbëtorët e mi, as njerëzit e rojes që më ndiqnin, nuk i hiqnim rrabot; por secili kishte armën e tij me ujë.

5 Ndërkaoq u ngrit një ankesë e madhe prej popullit dhe bashkëshorteve të tyre kundër Judejeve, vëllezërvë të tyre. **2** Disa thonin: "Ne, bijtë tanë dhe bijat tona jemi shumë; prandaj të gjejmë grurë që të mund të hamë dhe të jetojmë!". **3** Të tjerë thonin: "Kemi hipotekuar arat tona, vreshtat tona dhe shtëpitë

tona pér tē blerë grurë gjatë zisë!". 4 Disa tē tjerë akoma thonin: "Kemi marrë para hua pér tē paguar haraçin e mbretit mbi arat ton a vreshtat tona. 5 Ndonëse mishi ynë éshëtë si mishi i véllezërvë tanë dhe bijtë tanë janë si bijtë e tyre, në realitet jemi tē detyruar t'i kthejmë në sklevrë bijtë tanë dhe bijt tona; disa nga bijat tona janë katandisur që tani në skllavëri dhe nuk kemi asnjë mundësi i shpengojmë, sepse arat tona dhe vreshtat tona janë në dorë tē tē tjerëve". 6 Kur dëgjova ankimet e tyre dhe këto fjalë, u indinjova shumë. 7 Mbasi u mendova mirë pér këtë gjë, qortova parinë dhe gjyqtarët dhe u thashë atyre: "Secili prej jush kërkon një kamatë prej fajdexhiu nga vëllai i vet". Kështu mblohdha kundër tyre një asamble tē madhe 8 dhe u thashë: "Simbas mundësive tona ne kemi shpenguar véllezërit tanë Judej që u ishin shitur kombeve; por tani a do t'i shisnit véllezërit tuaj, apo duhet që ata tē na shiten neve?". Atëherë ata heshtën me qenë se nuk gjenin fjalë pér tē thënë. 9 Dhe unë shtova: "Ajo që po bëni nuk éshëtë e mirë. A nuk duhet përkundrazi tē ecni duke pasur frikë nga Perëndia ynë pér tē shmangur démin nga kombet që i kemi armiq? 10 Edhe unë, véllezërit e mi dhe shërbëtorët e mi u kemi dhënë hua para dhe grurë. Ju lutem, tē mos kérkojmë më kamatë pér këtë! 11 Ua ktheni që sot arat e tyre, vreshtat e tyre, ullishtat e tyre dhe shtëpitë e tyre, dhe tē njëqindtën pjesë tē parave, tē grurit, tē verës dhe tē vajit që u keni kërkuar". 12 Ata u përgjigjën: "Do t'i kthejmë dhe nuk do tē kérkojmë më asnjë prej tyre; do tē veprojmë ashtu si thua ti". Atëherë thirra priftërinjtë dhe i vura tē beethoven përparrë atyre se do tē vepronin sipas këtij premtimi. 13 Shkunda pastaj palën e rrobave tē mia dhe thashë: "Kështu Perëndia ta shkundë nga shtëpia e tij dhe nga pasuria e tij cilindro që nuk do ta mbajë këtë premtim! Kështu tē shkundet dhe tē zbraset ai nga tē gjitha!". Atëherë tërë asambleja tha: "Amen!", dhe lavdëruan Zotin. Populli veproi sipas atij premtimi. 14 Përveç kësaj qysh prej ditës që u caktova tē jem qeveritar i tyre në vendin e Judës, nga viti i njëzetë deri në vitin e tridhjetë të mbretit Artakserks, gjatë dymbëdhjetë vjetëve, unë dhe véllezërit 15 Ndërsa qeveritarët e mëparshëm që më kishin paraprirë e kishin rënduar popullin duke marrë bukë dhe verë, dhe përveç kësaj dyzet sikla argjendi. Madje edhe shërbëtorët e tyre silleshin si zotër me popullin, por unë nuk veprova kështu, sepse kisha frikë nga Perëndia. 16 Përkundrazi i hyra me tē madhe punës së riparimit tē këtyre mureve dhe nuk kemi bërë blerje toke; përveç kësaj tërë shërbëtorët e mi u mblohdhen atje pér tē punuar. 17 Kisha gjithashtu në mencën time njëqind e pesëdhjetë Judej dhe zyrtarë, përveç atyre që vinin nga kombet fqinje. 18 Çdo ditë përgatitej një ka dhe gjashtë kërri tē zgjedhur që merreshin nga kopeja; pér mua gatuheshin edhe zogj, dhe çdo dhjetë ditë bëhej furnizimi me lloj lloj vere me shumicë; por me gjithë këtë, nuk e kam kërkuar kurë kuotën e qeveritarit, sepse mbi këtë popull rëndonte tashmë shërbimi. 19 Më kujto, o Perëndia im, pér tërë të mirat që i kam bërë këtij populli.

6 Kur Sanballati, Tobiahut dhe Geshem Arabi dhe armiqtë tanë tē tjerë mësuan që unë kisha rindërtuar muret dhe që nuk kishte mabetur asnjë e çarë në to (megjithëse atëherë nuk i kisha vënë akoma kanatet e portave), 2 Sanballati dhe Geshem i më çuan pér tē thënë: "Eja dhe takohemi bashkë me një nga fshatrat e luginës së Onos". Por ata mendonin tē ma punonin. 3 Kështu unë u dërgova atyre lajmëtarët pér t'u thënë: "Jam duke bërë një punë tē madhe dhe nuk mund tē zgres. Pse duhet ta ndërpresim punën, kur unë po e lë pér tē zbritur tek ju?". 4 Plot katër herë ata

më çuan njerëz pér tē thënë tē njëjtën gjë, dhe unë u përgjigjja në tē njëjtën ményrë. 5 Atëherë Sanballati më dërgoi shërbëtorin e tij që tē më thotë po atë gjë pér tē pestën herë me një letër tē hapur në dorë, 6 në tē cilën ishte shkruar: "Éshëtë përhapur fjala midis kombeve, dhe Gashmu e pohon këtë, që t'i dhe Judejtë po kurdisni një rebelim; prandaj, sipas këtyre zérave, t'i po rindërtun muret, pér t'u bërë mbreti i tyre, 7 dhe ke caktuar madje profetë pér tē bërë shpalljen tēndë në Jeruzalem, duke thënë: "Ka një mbret në Jûdë!". Tani, këto gjëra do t'i njoffohen mbretit. Prandaj eja dhe tē këshillohemë bashkë". 8 Por unë i çova pér tē thënë: "Punët nuk janë ashtu si thua ti, por t'i shpik në mendjen tēndë". 9 Tërë këta njerëz në fakt donin tē na trembin dhe thonin: "Duart e tyre do ta lënë punën që do tē mbetet e papërfunduar". Prandaj tani, o Perëndi, forco duart e mia! 10 Atëherë unë shkova në shtëpinë e Shemajahut, birit tē Delajahut, që ishte bir i Mehetabeelit, që ishte mybillyr aty brenda; ai më tha: "Takohemi bashkë në shtëpinë e Perëndisë, brenda tempullit, dhe 11 Por unë u përgjigja: "A mundet një njeri si unë tē marrë arratinë? A mundet një njeri si unë tē hyjë në tempull pér tē shpëtar jetën? Jo, unë nuk do tē hyj". 12 Kuptova pastaj që Perëndia nuk e kishte dërguar, por kishte shqiptuar atë profeci kundër meje, sepse Tobiahut dhe Sanballati e kishin paguar. 13 Ishte paguar pikërisht pér këtë: pér tē më trembur dhe pér tē më shtyrë tē veproj në atë ményrë dhe tē mëkatoj, dhe kështu tē më dilte një nam i keq dhe tē mbulohesha me turp. 14 O Perëndia im, kujtoje Tobiahut dhe Sanbalatin, pér këto vepra tē tyre, si edhe profetesën Noadiah dhe profetët e tjerë që kanë kërkuar tē më trembin! 15 Muret u përfunduan ditën e njëzetëpëste tē muajit Elul, brenda pesëdhjetë e dy ditëve. 16 Kur tërë armiqtë tanë e mësuan këtë gjë dhe tërë kombet që na rrëthonin e panë, e ndjenë veten shumë tē dëshpëruar, sepse e kuptuan që kjo vepër ishte kryer me ndihmën e Perëndisë tonë. 17 Në ato ditë edhe paria e Judës i dërgonte shpesh letra Tobiahut dhe merrte letra prej Tobiahut. 18 Shumë në Judë ishin në fakt tē lidhur me tē me anë tē betimit, sepse ai ishte dhëndër i Shekanijahut, birit tē Arahut, dhe biri i tij Jehohanan ishte martuar me bijën e Meshulamit, birit tē Berekiahut. 19 Edhe në praninë time ata flisnin mirë pér tē dhe ia njoffotonin fjalët e mia. Dhe Tobiahut dërgonte letra pér tē më trembur.

7 Kur muret përfunduan dhe unë vura në vend portat, dhe derëtarët, këngëtarët dhe Levitët u caktuan në funksionet e tyre, 2 komandën e Jeruzalemit ia dhashë Hananit, vëllait tim, dhe Hananiahut, qeveritarit të fortësës, sepse ishte njeri besnik dhe kishte frikë nga Perëndia më tepër se shumë tē tjerë. 3 Dhe u thashë atyre: "Portat e Jeruzalemit nuk duhet tē hapen deri sa tē fillojë tē djegë dielli; dhe ndërsa rojet janë akoma në vendroje, portat tē mbahen tē mybillyra dhe me shufra. Të vendos roje nga banorët e Jeruzalemit, disa në vendin e tyre mbi muret dhe tē tjerë përparrë shtëpisë së tyre". 4 Qyteti ishte i madh dhe i gjërë, por brenda tij kishte pak njerëz dhe nuk ndërtohesin shtëpi. 5 Atëherë Perëndia im më vuri në zemër detyrën tē mbledh parinë, gjyqtarët dhe popullin, pér t'i regjistruar sipas gjenealogjive tē tyre. Dhe gjeta regjistrin gjenealogjik tē atyre që ishin kthyer nga 6 Këta janë ata tē krahinës që u kthyen nga robëria, ata që Nebukadnetsari, mbret i Babilonisë, kishte internuar dhe që ishin kthyer në Jeruzalem dhe në Jûdë, secili në qytetin e tij. 7 Këta janë ata që u kthyen me Zorobabelin, Jeshuan, Nehemian, Azarian, Raamiahun, Nahamanin, Mardocheon, Bilshanin, Misperethin, Bigvain, Nehumin dhe Banaahun. Numri i njerëzve tē popullit

të Izraelit: 8 bijtë e Paroshit, dy mijë e njëqind shtatëdhjetë e dy veta. 9 Bjtë e Shefatiahut, treqind e shtatëdhjetë e dy veta. 10 Bjtë e Arahut, gjashtëqind e pesëdhjetë e dy veta. 11 Bjtë e Pahath-Moabit, bijtë e Jeshuas dhe të Joabit, dy mijë e tetëqind e tetëmbëdhjetë veta. 12 Bjtë e Elamit, një mijë e dyqind e pesëdhjetë e katër veta. 13 Bjtë e Zatuuit, tetëqind e dyzët e pesë veta. 14 Bjtë e Zakait, shtatëqind e gjashtëdhjetë veta. 15 Bjtë e Binuit, gjashtëqind e dyzët e tetë veta. 16 Bjtë e Bebait, gjashtëqind e njëzet e tetë veta. 17 Bjtë e Azgadit, dy mijë e treqind e njëzet e dy veta. 18 Bjtë e Adonikamit, gjashtëqind e gjashtëdhjetë e shtatë veta. 19 Bjtë e Bigvait, dy mijë e gjashtëdhjetë e shtatë veta. 20 Bjtë e Adinit, gjashtëqind e pesëdhjetë e pesë veta. 21 Bjtë e Aterit, nga familja e Ezekias, nëntëdhjetë e tetë veta. 22 Bjtë e Hashumit, treqind e njëzet e tetë veta. 23 Bjtë e Bezait, treqind e njëzet e katër veta. 24 Bjtë e Harifit, njëqind e dymbëdhjetë veta. 25 Bjtë e Gabaonit, nëntëdhjetë e pesë veta. 26 Burrat e Betlemit dhe të Netofahut, njëqind e tetëdhjetë e tetë veta. 27 Burrat e Anathothit, njëqind e njëzet e tetë veta. 28 Burrat e Beth-Azmavethit, dyzët e dy veta. 29 Burrat e Kirjath-Jearimit, të Kefirahut dhe të Beerothit, shtatëqind e dyzët e tre veta. 30 Burrat e Ramahut dhe të Gebës, gjashtëqind e njëzet e një veta. 31 Burrat e Mikmasit, njëqind e njëzet e dy veta. 32 Burrat e Bethelit dhe të Ait, njëqind e njëzet e tre veta. 33 Burrat e një Nebos tjetër, pesëdhjetë e dy veta. 34 Bjtë e një Elami tjetër, një mijë e dyqind e pesëdhjetë e katër veta. 35 Bjtë e Harimit, treqind e njëzet veta. 36 Bjtë e Jerikos, treqind e dyzët e pesë veta. 37 Bjtë e Lodit, të Hadidit dhe të Onos, shtatëqind e njëzet e një veta. 38 Bjtë e Senaahut, tre mijë e nëntëqind e tridhjetë veta. 39 Priftërinjtë: bijtë e Jedajahut, nga shtëpia e Jeshuas, nëntëqind e gjashtëdhjetë e tre veta. 40 Bjtë e Imerit, një mijë e pesëdhjetë e dy veta. 41 Bjtë e Pashurit, një mijë e dyqind e dyzët e shtatë veta. 42 Bjtë e Harimit, një mijë e shtatëmbëdhjetë veta. 43 Levitë: bijtë e Jeshuas, nga familja e Kadmielit, bijtë e Hodevahut, shtatëdhjetë e katër veta. 44 Këngëtarët: bijtë e Asafit, njëqind e dyzët e tetë veta. 45 Derëtarët: bijtë e Shalumit, bijtë e Aterit, bijtë e Talmonit, bijtë e Akubit, bijtë e Hatitas, bijtë e Shobait, njëqind e tridhjetë e tetë veta. 46 Nethinejtë: bijtë e Tsahas, bijtë e Hasufas, bijtë e Taboathit, 47 bijtë e Keros, bijtë e Sias, bijtë e Padonit, 48 bijtë e Lebanas, bijtë e Hagabas, bijtë e Salmait, 49 bijtë e Hananit, bijtë e Gidelit, bijtë e Gaharit, 50 bijtë e Reajahut, bijtë e Retsinit, bijtë e Nekodës, 51 bijtë e Gazamit, bijtë e Uzas, bijtë e Paseahut, 52 bijtë e Besait, bijtë e Meunimit, bijtë e Nefishesimit, 53 bijtë e Bakbukut, bijtë e Hakufas, bijtë e Harhurit, 54 bijtë e Bazlithit, bijtë e Mehidas, bijtë e Harshas, 55 bijtë e Barkos, bijtë e Siseras, bijtë e Tamahut, 56 bijtë e Netsiahun, bijtë e Hatifas. 57 Bjtë e shërbëtorëve të Salomonit, bijtë e Sotait, bijtë e Soferethit, bijtë e Peridas, 58 bijtë e Jaalas, bijtë e Darkonit, bijtë e Gidelit, 59 bijtë e Shefatiahut, bijtë e Hatilit, bijtë e Pokerethit nga Tsebaimi, bijtë e Amonit. 60 Shuma e Nethinejve dhe bijve të shërbëtorëve të Salomonit, treqind e nëntëdhjetë e dy veta. 61 Këta janë ata që u kthyen nga Tel-Melahu, nga Tel-Harsha, nga Kerubi, nga Adoni dhe nga Imeri, dhe që nuk qenë një gjendje të përcaktionin shtëpinë e tyre atëreore ose pasardhjen e tyre, për të vërtetuar që i përkisnin Izraelit; 62 bijtë e Delajahut, bijtë e Tobiahut, bijtë e Nekodas, gjashtëqind e dyzët e dy veta. 63 Midis priftërinjve: bijtë e Habajahut, bijtë e Kotsit, bijtë e Barzilait; i cili ishte martuar me një nga bijat e Barzilajit, Galaaditit, dhe mori emrin e tyre. 64 Këta kërkuan listat e tyre midis atyre që ishin regjistruar në

gjenealogjitet, por nuk i gjetën; prandaj u përsjash tuan nga priftëria si të papastër; 65 qeveritar i urdhëroi që të mos hanin gjëra shumë të shenjta deri sa të paraqitej një prift me Urimin dhe me Thumimin. 66 E terti asambleja kishte gjithsej dyzet e dy mijë e treqind e gjashtëdhjetë veta, 67 përvëç shërbëtorëve të tyre dëshërbëtoreve të tyre, që ishin shtatë mijë e treqind e tridhjetë e shtatë veta. Kishin gjithashtu dyqind e dyzët e pesë këngëtarë dhe këngëtarë. 68 Kishin shtatëqind e tridhjetë e gjashtë kuaj, dyqind e dyzët e pesë mushka, 69 katërqind e tridhjetë e pesë deve dëshërbëtoreve të tyre, që ishin shtatë mijë e shtatëqind e njëzet gomarë. 70 Disa të parë të shtëpive atëreore bënë dhurata për punën e ndërtimit. Qeveritar i dha thesarit një mijë darikë ari, pesëdhjetë kupa, pesëqind e tridhjetë rroba priftërinjsh. 71 Disa të parë të shtëpive atëreore i dhanë thesarit për punën e ndërtimit njëzet mijë darikë ari dhe dy mijë mina argjendi. 72 Pjesa tjetër e popullit dha njëzet mijë darikë ari, dy mijë mina argjendi dhe gjashtëdhjetë e shtatë rroba priftërinjsh. 73 Kështu priftërinjtë, Levitët, derëtarët, këngëtarët, disa nga populli, Nethinejtë dhe tertië Izraelitët u vendosën në qytetet e tyre. Kur arriti muaji i shtatë, bijtë e Izraelit ishin në qytetet e tyre.

8 Atëherë tertië populli u mblohdhi si një njeri i vetëm në sheshin që ishte përrpara portës së Ujërave; i thanë pastaj shkruesit Ezdra të silte librin e ligjit të Moisiut, që Zoti i kishte dhënë Izraelit. 2 Ditën e parë të muajit të shtatë, prifti Ezdra solli ligjin para asamblesë së burrave, të grave dhe të gjithë atyre që ishin të aftë të kuptonin. 3 Pastaj e lexoi në sheshin që ndodhet përrpara portës së Ujërave, nga agimi deri në mesditë përrpara burrave, grave dhe atyre që ishin të aftë të kuptonin; dhe veshët e të gjithë popullit ndiqnin me vërmendje librin e ligjit. 4 Shkruesi Ezdra qëndronte mbi një tribunë prej druri që kishin bërë për këtë rast. Pranë tij ishin në të djathtë Matithiahu, Shema, Ananiahu, Uria, Hilkiahu dhe Maasejahu; në të majtë Pedajahu, Mishaeli, Malkijahu, Hashumi, Hashbadana, Zakaria dhe Meshulami. 5 Ezdra e hapi librin në prani të të gjithë popullit, sepse rrinte më lart se tertië populli; sa e hapi, tertië populli u ngrit në këmbë. 6 Ezdra bekoi Zotin, Perëndinë i madh, dhe tertië populli u përgjigj: "Amen, amen", duke ngritur duart; pastaj u përkulën dhe ranë përmbyss me fytyrë për tokë përrpara Zotit. 7 Jeshua, Bani, Sherebiahu, Jamini, Akubi, Shabethai, Hodijahu, Maasejahu, Kelita, Azaria, Jozabadi, Hanani, Pelajahu dhe Levitët e ndihmonin popullin të kuptonte ligjin, ndërsa populli rrinte në këmbë në vendin e tij. 8 Ata lexonin në librin e ligjit të Perëndisë në mënyrë të qartë, duke shpjeguar domethënien e tij, me qëllim që të kuptonin atë që lexo atë. 9 Nehemia, që ishte qeveritar, Ezdra, prift dhe shkrues, dhe Levitët që e mësonin popullin i thanë tertië popullit: "Kjo ditë i shenjërohet Zotit, Perëndisë tuaj; mos mbanzi dhe mos qani!". Tertië populli 10 Pastaj Nehemia u tha atyre: "Shkonit, hani, ushqime shumë të shijshme dhe pini verëra të émbla, dhe u çoni racione atyre që nuk kanë përgatitur asgjë, sepse kjo ditë i éshtë shenjëruar Zotit tonë. Mos u trishton, sepse gëzimi i Zotit éshtë fuqia juaj". 11 Levitët e mbanin në heshtje tertië popullin, duke thënë: "Heshtni, sepse kjo ditë éshtë e shenjëtë. Mos u trishton!". 12 Atëherë tertië populli shkoi të hajë, të pijë, t'u dërgojë racione të varfërve dhe të kremltojë me hare të madhe, sepse ata i kishin kuptuar fjalët që u ishin shpjeguar. 13 Ditën e dytë, kërret e shtëpive atëreore të të gjithë popullit, priftërinjtë dhe Levitët u mblohdhën pranë Ezdras, shkruesit, për të dëgjuar fjalët e ligjit. 14 Gjetën të shkruar në ligj që Zoti kishte urdhëruar me anë të Moisiut që bijtë e Izraelit duhet

të banonin në kasolle gjatë festës së muajit të shtatë, **15** dhe në të gjitha qytetet e tyre dhe në Jeruzalem duhet të përhapnin dhe të shpallin një njotim në të cilin të thuhet: "Shkonë në mal dhe sillni andej degë ulliri, degë ullastre, degë mërsine, degë palme dhe degë me gjethje të dendura, për të bërë kasolle, siç është shkruar". **16** Atëherë populli shkoi jashtë dhe solli degët, dhe i ndërtoi kasollet, kush mbi çatinë e shtëpisë së tij, kush në oborrin e tij, të tjerë në oborret e shtëpisë së Perëndisë, në sheshin e portës të Ujërave dhe në sheshin e portës së Efraimit. **17** Kështu tërë asambleja e atyre që ishin kthyer nga robëria ndërtoi kasolle dhe banoi në to. Nga koha e Jozueut, birit të Nunit, e deri në atë ditë, bijtë e Izraelit nuk kishin bërë asgjë të tillë. Dhe qe një gëzim shumë i madh. **18** Ezdra lexoi librin e ligjit të Perëndisë çdo ditë, nga dita e parë deri në ditën e fundit. E kremluan festën shtatë ditë; ditën e tetë pati një asamble solemne, siç e kérkon ligji.

9 Ditën e njëzetekatërt të po atij muaji, bijtë e Izraelit të veshur me thasë dhe të mbuluar me dhe, u mbledhën për një agjerim. **2** Ata që i përkisnin fisit të Izraelit u ndanë nga gjithë të huajt dhe u paraqitën për të rrëfyer mëkatevet e tyre dhe paudhësitet e etëreve të tyre. **3** Pastaj u ngritën në këmbë në vendin e tyre dhe lexuan librin e ligjit të Zotit, Perëndisë të tyre, për një të katërtën pjesë të ditës; dhe për një të katër tjetër të ditës bënë rrëfimin e mëkateve që kishin bërë dhe ranë përmys përpëra Zotit, Perëndisë të tyre. **4** Pastaj Jeshua, Bani, Kadmieli, Shebaniahu, Buni, Sherebiahu, Bani dhe Kenani u ngjithën mbi tribunën e Levitëve dhe i klithën me zë të lartë Zotit, Perëndisë të tyre. **5** Levitët Jeshua, Kadmiel, Bani, Hashabnejahu, Sherebiahu, Hodijahu, Shebanjahu dhe Pethahiahu thanë: "Çohuni dhe bekoni Zotin, Perëndinë tuaj, nga përfjetësia në përfjetësi! Qoftë i bekuar emri yt i lavdishëm, që lartësohet mbi çdo bekim dhe lëvdim! **6** Vetëm ti je Zoti! Ti ke bërë qiejtë, qiejtë e qieje dhe tërë ushtrinë e tyre, dheun dhe tërë ato që qëndrojnë mbi të, detet dhe gjithçka që është në ta. Ti i mban gjallë tërë këto gjëra dhe ushtria e qieje të adhuron. **7** Ti je Zoti, Perëndia që ka zgjedhur Abramini; e nxore nga Uri i Kaldeasve dhe i dhe emrin Abraham. **8** Ti e gjete zemrën e tij besnikë para teje dhe bëre një besëlidhje me të për t'u dhënë pasardhësve të tij vendin e Kananejeve, të Hitejve, të Amorejve, të Perezave, të Jebusejve dhe të Girkasejve; ti e mbajte fjalën tënde; sepse je i drejtë. **9** Ti ke parë hidhërimin e etëreve tanë në Egjipt dhe ke dégjuar britmën e tyre pranë Detit të Kuq. **10** Ke bërë mrekulli dhe çudi kundër Faraonit, kundër tërë shërbëtorëve të tij dha kundër tërë popullit të vendit të tij, sepse e dije që ata ishin sjellë me paturpësi me etërit tonë. Kështu i bëre një emër vetes që mbetet edhe sot. **11** Ti ke ndarë detin para tyre, dhe ana kaluan në mes të detit në të thatë, ndërsa ti i hidhje në humnerë ndjekësit e tyre si një gur në ujëra të furishme. **12** Ti i ke udhëhequr ditën me një kallonë reje dhe natën me një kolloni zjarri për t'i ndriçuar rrujën në të cilin do të ecnin. **13** Zbrite gjithashut mbi malin Sinai, u fole nga qelli dhe u dhe dekrete të drejta dhe ligje të së vërtetës, statute dhe urdhërimë të mira. **14** U bëre të njohur të shtunën tënde të shenjtë dhe u dhe urdhërimë, statute dhe një ligj me anë të Moisiut, shërbëtorit tënd. **15** Ti gjithashut u dhe bukë nga qelli kur ishin të uritur dhe u bëre që të buronte ujë nga shkëmbi kur kishin etje; dhe i urdhërove ata të shkonin të merrnin në zotërim vendin që ishe betuar t'u jepje. **16** Por ata dhe etërit tanë u sollën me mendjemadhësi, e fortësan zverkun e tyre dhe nuk iu bindën urdhërimëve të tua. **17** Kundërshtuan të bindeshin dhe nuk kujtuan mrekullitë që ti kishe

bërë midis tyre; ngurtësuan përkundrazi zverkun e tyre dhe në rebelimin e tyre zgjodhën një krytar për t'u kthyer në skllavërinë e tyre. Por ti je një Perëndi i gatshëm që të falë, shpirtmadh, plot mëshirë, i ngadalshëm në zemrëm dhe plot mirësi. Ti nuk i ke braktisur, **18** as atëherë kur bënë një viç prej metali të shkrirë dhe thanë: "Ky është perëndia yt që të nxori nga Egjipti"; kështu bënë një gjë blasfeme. **19** Megjithatë në shpirtmadhësinë tënde të madhe nuk i ke braktisur në shkretëtirë; kollona e resë nuk u largua prej tyre gjatë ditës për t'i udhëhequr ata në ecje, dhe kollona e zjarrit gjatë natës për t'u ndriçuar atyre rrujën nëpër të cilin do të ecnin. **20** Ke dhënë Frymën tënde të mirë për t'i mësuar; nuk ua ke refuzuar manën tënde gojëve të tyre dhe u ke dhënë ujë kur ishin të etur. **21** Për dyzet vjet i ke ushqyer në shkretëtirë, dhe nuk u ka munguar asgjë; rrrobat e tyre nuk u prishën dhe këmbët e tyre nuk u ënjten. **22** U dhe gjithashtu mbretëri dhe popuj, duke u caktuar krahinat më të largëta; kështu ata shtinë në dorë vendin e Sihonit, vendin e mbretit të Heshbonit dhe vendin e O gut, mbretit të Bashanit. **23** I shumëzove bijtë e tyre si jet qellit dhe i fute në vendin në të cilin u kishe thënë etërvë të tyre të hynin për ta shtënë në dorë. **24** Kështu bijtë e tyre hynë dhe zotëruan vendin; ti ke poshtëruar para tyre banorët e vendit, Kananejtë, dhe i dhe në duart e tyre bashkë me mbretërit e tyre dhe me popujt e vendit, me qëllim që ata të bënë çfarë t'u përlente. **25** Ata pushtuani qytete të fortifikura dhe një tokë pjellore dhe hyjnë në zotërim të shtëpisë plot me të mira, të sternave të gatshme, të vreshtave, të ullishteve dhe të pemëve frutore me bollëk; ata hëngren, u ngopën, u majmén dhe jetuan në gëzim për shkak të mirësise sate të madhe. **26** Megjithatë ata u treguan të pabindur, u rebeluan kundër teje, e hodhën ligjin tënd prapa krahëve, vranë profetët e tu që u bënën thirrje të riktheshin ti dë kryen gjëra blasfeme. **27** Prandaj ti i dhe në duart e armiqe të tyre, që i shtypën; por në kohën e fatkeqësisë së tyre ata klithën te ti, dhe ti i dëgjoive nga qelli, dhe ti, me dhembshurinë tënde të madhe, u dhe atyre disa clirimtarë që i shpëtuan nga duart e armiqe të tyre. **28** Por kur ata kishin paqe, fillonin përsëri të bënë në keqen përpëra teje; prandaj ti i braktise në duart e armiqe të tyre, që i sundonin; megjithatë, kur përsëri këlthitnin, ti i dëgjoje nga qelli, kështu që në shpirtmadhësinë tënde i ke cliruar shumë herë. **29** Ti i nxisje të ktheshin në ligjin tënd, por ata bëheneshin krenarë dhe nuk u bindeshin urdhërimëve të tua, dhe mëkatonin kundër dekreteve të tua me anën e të cilëve, në qoftë se dikush i zbaton në praktikë, shpëton jetën; hiqnin shpatullat e tyre nga zgjedha, e fortësonin zverkun e tyre dhe kundërshtonin të bindeshin. **30** Pate durim me ta shumë vjet me radhë, duke i nxitur me Frymën tënde dhe me gojën e profetëve të tu, por ata nuk deshën të të dégojnë; atëherë ti i dhe në duart e popujve të vendeve të ndryshme. **31** Por në mëshirën tënde të madhe nuk i shkatërrrove plotësisht dhe nuk i braktise, sepse je një Perëndi mësirëbut dhe i mëshirshëm. **32** Tani pra, o Perëndia ynë, Perëndia i madh, i fuqishëm dhe i tmerrshëm, që respektikon besëlidhjen dhe mëshirën të mos të duket para teje si gjë e vogël fatkeqësia që ka rënë mbi ne, mbi mbretërit tanë, mbi kërët tanë, mbi priftërinjë tanë, mbi profetët tanë, mbi prindërit tanë dhe mbi tërë popullin tënd, nga koha e mbretërvë të Asirisë e deri në ditën e sotme. **33** Megjithatë ti ke qenë i drejtë në të gjitha gjërat që na kanë ndodhur, sepse ti ke vepruar me besnikëri, ndërsa ne kemi vepruar me pabesi. **34** Mbretërit tanë, kërët tanë, priftërinjë tanë dhe etërit tanë nuk kanë zbatuar në praktikë ligjin tënd dhe as që u janë bindur urdhërimëve dhe porosive

me të cilat i nxitje. **35** Edhe kur të gjendeshin në mbretërinë e tyre, në mirëqenien e madhe që ti u kiske siguruar atyre dhe në vendin e gjerë dhe njëllor që ti u kiske vënë në dispozicion, nuk të shërbyen dhe nuk i braktisën veprimet e tyre të këqija. **36** Dhe ja, sot jemi skllevër! jemi skllevër në vendin që u kiske dhënët e tjerë tanë, që të hanin frytet e tij dhe të gëzonin të mirat. **37** Këshitu prodhimet e bollshme të tij u shkojnë mbretit që ti ke vendosur mbi ne për shkak të mëkateve tonë; ata sundojnë trupat tonë dhe mbi bagëtinë tonë ashtu si duan; dhe ne ndodhimi në ankh të madh. **38** Për shkak të gjithë kësaj, ne marrim një zotim të vendosur dhe e vëmë me të shkruar; dhe kërët tanë, Levitët tanë dhe priftërinjtë tanë do të vënë vulën e tyre mbi të.

10 Ata që vunë vulën e tyre mbi dokumentin ishin: Nehemia, qeveritar, bir i Hakaliahut, dhe Sedekia, **2** Serajahu, Azaria, Jeremia, **3** Pashuhuri, Amariahu, Malkija, **4** Hatushi, Shebaniahu, Maluku, **5** Harimi, Meremothi, Obadiahu, **6** Danieli, Ginethoni, Baruku, **7** Meshulami, Abijahu, Mijamini, **8** Maaziahu, Bilgai, Shemajahu. Këta ishin priftërinj. **9** Levitët: Jeshua, bir i Azaniahut, Binui nga bijtë e Henadadit dhe Kadmieli, **10** dhe vëllezërit e tyre Shebaniahu, Hodijahu, Kelita, Pelajahu, Hanani, **11** Mika, Rehobi, Hashabiahu, **12** Zakuri, Sherebiahu, Shebaniahu, **13** Hodijahu, Bani dhe Beninu. **14** Kërët e popullit: Paroshi, Pahath-Moabi, Elami, Zatu, Bani, **15** Buni, Azgabi, Bebai, **16** Adonijahu, Bigvai, Adini, **17** Ateri, Ezekia, Azuri, **18** Hodijahu, Hashumi, Betsai, **19** Harifi, Anatothi, Nebai, **20** Magpiashi, Meshulami, Heziri, **21** Meshezabeeeli, Tsadoku, Jadua, **22** Pelatiahu, Hanani, Anajahu, **23** Hoshea, Hananiahu, Hasshubi, **24** Halloheshi, Pilha, Shobeku, **25** Rehum, Hashabnahu, Maasejahu, **26** Ahijahu, Hanani, Anani, **27** Maluku, Harimi dhe Baanahu. **28** Pjesa tjeter e popullit, priftërinjtë, Levitët, derëtarët, këngëtarët, Nethinejtë dhe tërë ata që ishin ndarë nga popujt e vendeve të huaja për të ndjekur ligjin e Perëndisë, bashkëshortet e tyre, bijtë e tyre dhe bijat e tyre, domethënë tërë ata që kishin njohuri dhe zgjuarësi, **29** u bashkuan me vëllezërit e tyre, me më të shqarit, dhe u zotuan me mallkim dhe betim se do të ecmi në rrugën e caktuar nga ligji i Perëndisë, që ishte dhënë me anë të Moisiut, shërbëtorit të Perëndisë, dhe të respektonin e të zbatonin në praktikë të gjitha urdhërimet e Zotit, Zotit tonë, dekretet e tij dhe statutet e tij, **30** të mos u japid bijat tona popujve të vendit dhe të mos marrim bijat e tyre për bijtë tanë, **31** të mos blejmë asnjë ditën e shtunë ose në një ditë tjeter të shenjtë nga popuj që çojnë për të shitur ditën e shtunë çfarëdo lloj mallrash dhe drithrëash, ta lëmë tokën të pushojë çdo vit të shtatë dhe të mos vjelim asnjë borxh. **32** U zotuan prerazi të paguajmë çdo vit një të tretën e një silki për shërbimin e shtëpisë së Perëndisë tonë, **33** përbukët e paraqitjes, përblatimin e përjetshém të ushqimit, përolokaustin e përjetshém të të shtunave, të ditëve të hënës së re, të festave të caktuara, përgjérat e shenjtëruara, përfertat e bëra përmëkatin, përslyherjen e fajt të Izraelit, dhe për çdo punë të kryer në shtëpinë e Perëndisë tonë. **34** Përveç kësaj hodhëm short midis priftërinjve, Levitëve dhe popullit përfertë e druve që duhet të cohën në shtëpinë e Perëndisë tonë, çdo vit në afate të caktuara, sipas shtëpive tona atërorë, me qëllim që të digjen në altarin e Zotit, Perëndisë tonë, ashtu siç është shkruar në ligj. **35** U zotuan gjithashtu të çojmë çdo vit në shtëpinë e Zotit prodhimet e para të tokës sonë dhe frytat e para të çdo peme, **36** dhe të parëlindurit e bijve tanë dhe të bagëtisë sonë, ashtu siç është shkruar në ligj, dhe me të pjelljen e parë të bagëtive tona të

trasha dhe të imta për t'ua paraqitur në shtëpinë e Perëndisë tonë priftërinjve që kryejnë shërbim në shtëpinë e Perëndisë tonë. **37** Përveç kësaj u zotuan t'u çojmë priftërinjve në dhomat e shtëpisë së Perëndisë tonë prodhimet e para të brumit tonë, ofertat tona, frutat e çdo peme, mushthin dhe vajin, dhe Levitëve të dhjetën e tokës sonë; vetë Levitët do të marrin të dhjetën pjesë në të gjitha qytetet ku ne punojmë. **38** Një prift, pasardhës i Aaronit, do të jetë me Levitët kur ata do të marrin të dhjetat; dhe Levitët do ta çojnë të dhjetën e së dhjetës në shtëpinë e Perëndisë tonë, në dhomat e thesarit, **39** sepse në këto dhoma bijtë e Izraelit dhe bijtë e Levit do të sjellin ofertat e grurit, të mushtit dhe të vajit; këtu janë veglat e shenjtërores, priftërinjtë që kryejnë shërbimin, derëtarët dhe këngëtarët. Ne nuk do ta braktisim shtëpinë e Perëndisë tonë.

11 Kërët e popullit u vendosën në Jeruzalem; pjesa tjeter e popullit hodhi me short që një në çdo dhjetë veta të vinte të banonte në Jerualem, në qytetin e shenjtë; nëntë të dhjetat e tjerë duhet të qëndronin përkundrazi në qytetet e tjera. **2** Populli bekoi tërë ata që spontanish u ofruan të banojnë në Jeruzalem. **3** Këta janë kërët e provincës që u vendosën në Jeruzalem, (por në qytetet e Judës secili u vendos në pronën e vet, në qytetin e vet: Izraelitë, priftërinjtë, Levitët, Nethinejtë, dhe bijtë e shërbëtorëve të Salomonit). **4** Në Jeruzalem u vendosën një pjesë e bijve të Judës dhe të Beniaminit. Nga bijtë e Judës: Atahiahu, bir i Uziahut, bir i Zakarias, bir i Amariahut, bir i Shefatiahut, bir i Mahalaleelit, nga bijtë e Peretsit, **5** dhe Maaseja, bir i Barukut, bir i Kol-Hozehut, bir i Hazajahut, bir i Adajahut, bir i Jojaribit, bir i Zakarias, bir i Shilonitit. **6** Shuma e bijve të Peretsit që u vendosën në Jeruzalem: katërqind e gjashtëdhjetë e tetë trima. **7** Këta janë bijtë e Beniaminit: Salu, bir i Mashulamit, bir i Joedit, bir i Pedajahut, bir i Kolajahut, bir i Maasejahut, bir i Ithielit, bir i Isaias; **8** mbas tij, Gabai dhe Sallai; gjithsej, nëntëqind e njëzet e tetë. **9** Joeli, bir i Zikrit, ishte i pari i tyre, dhe Juda, bir i Senuahut, ishte shefi i dytë i qytetit. **10** Nga priftërinjtë: Jedajahu, bir i Jojaribit dhe Jakini, **11** Serajahu, bir i Hilkiyahut, bir i Meshullamit, bir i Tsadokut, bir i Merajothit, bir i Ahitubit, ishte i pari i shtëpisë së Perëndisë, **12** vëllezërit e tyre të caktuar me punë në tempull ishin tetëqind e njëzet e dy veta; dhe Adajahu, biri Jerohamit, bir i Pelajahut, bir i Amstit, bir i Zakarias, bir i Pashhurit, bir i Malkjahut **13** dhe vëllezërit e tij, të parët e shtëpive atërorë, ishin gjithsej dyqind e dyzët e dy veta; dhe Amasha, bir i Azarelit, bir i Ahzait, bir i Meshilemothit, bir i Imerit, **14** dhe vëllezërit e tyre, burra trima, ishin njëqind e njëzet e tetë veta. Zabdieli, bir i Gedolimit, ishte i pari i tyre. **15** Nga Levitët: Shemajahu, bir i Hashshubit, bir i Hazrikamit, bir i Hashabiahut, bir i Bunit, **16** Shabethai dhe Jozabadi, të caktuar në shërbimin e jashtëm të shtëpisë së Perëndisë, midis kërëve të Levitëve; **17** dhe Mataniahu, bir i Mikas, bir i Zabdiut, bir i Asafit, që fillonte lëvdimet gjatë lutjes, i pari dhe Bakbukiahut, i dyti ndër vëllezërit e tij, dhe Abda, bir i Shamuas, bir i Galalit, bir i Jeduthunit. **18** Shuma e Levitëve në qytetin e shenjtë: dyqind e tetëdhjetë e katër veta. **19** Derëtarët: Akubi, Talmoni dhe vëllezërit e tyre, rojtarë të portave: njëqind e shtatëdhjetë e dy veta. **20** Pjesa tjeter e Izraelit, e priftërinjve dhe e Levitëve u vendosën në të gjitha qytetet e Judës, secili në pronën e vet. **21** Nethinejtë u vendosën mbi Ofelin; Tsiha dhe Gishpa ishin në krye të Nethinejeve. **22** Kryetari i Levitëve në Jeruzalem ishte Uzi, bir i Banit, bir i Hashabiahut, bir i Mataniahut, bir i Mikas, nga bijtë e Asafit, që ishin këngëtarët e caktuar për shërbimin e shtëpisë së Perëndisë. **23** Përsa u përket atyre, në

fakt mbreti kishte dhënë urdhër që çdo ditë t'i jepej këngëtarëve një furnizim i caktuar **24** Pethahiahu, bir i Meshezabeelit, nga bijtë e Zerahut, birit të Judës, ishte i deleguari i mbretit për të gjitha punët e popullit. **25** Përsë u përket fshatrave me fushat e tyre, disa nga bijtë e Judës u vendosën në Kirjath-Arba dhe në fshatrat e tij, në Dibon dhe në fshatrat e tij, **26** në Jekabseel dhe në fshatrat e tij, **26** në Jeshua, në Moladah, në Beth-Pelet, **27** në Atsar-Shual, në Beer-Sheba dhe në fshatrat e tij, **28** në Tsiklag, në Mekona dhe në fshatrat e tij, **29** në En-Rimon, në Tsurah, në Jarmuth, **30** në Zanoah, në Adullam dhe në fshatrat e tyre, në Lakish dhe në fushat e tij, në Azekah dhe në fshatrat e tij. U vendosën në Beer-Sheba deri në lugjnën e Hinomit. **31** Bijtë e Beniaminit u vendosën në Geba, në Mikmash, në Ajah, në Bethel dhe në fshatrat e tyre, **32** në Anathoth, në Nob, në Ananiah, **33** në Atsor, në Ramah, në Gitaim, **34** në Hadid, në Tseboim, në Nebalat, **35** në Lod dhe në Ono, në lugjnën e artizanëve. **36** Disa divizione të Levitëve të Judës u bashkuan në Beniamin.

12 Këta janë priftërinjtë dhe Levitët që u kthyen me Zorobabelin, bërin e Shealthielit, dhe me Jeshuan: Serajahu, Jeremias, Ezdra, **2** Amariahu, Malluku, Hatushi, **3** Shekaniahu, Rehum, Meremothi, **4** Ido, Ginethoi, Abijahu, **5** Mijamini, Maadiahu, Bilgahu, **6** Shemajahu, Jojaribi, Jedajahu, **7** Sallu, Amoku, Hilkiahu dhe Jedajahu. Këta ishin kërët e priftërinjve dhe të vëllezërve të tyre në kohën e Jeshuas. **8** Levitët përfqajësosheshin nga Jeshua, Binu, Kamieli, Sherebiahu, Juda dhe Mataniahu, që ishte caktuar bashkë me vëllezërit e tij në këngën e falenderimit. **9** Bakbukiahu dhe Uni, vëllezëri të tyre, rrinin përballë tyre sipas funksioneve të tyre. **10** Jeshuas i lindi Jojakimi; Jojakimit i lindi Eliashibi; Eliashhibit i lindi Jojada, **11** Jojadadas i lindi Jonathani; Joathanit i lindi Jadua. **12** Në kohën e Jojakimit, priftërinjtë të parët e shtëpive atërore ishin si vijon: nga shtëpia e Serajahut, Merajahu; nga ajo e Jeremias, Hananiahu; **13** nga ajo e Ezdras, Meshulami; nga ajo e Amariahut, Jehohanani; **14** nga ajo e Melikut, Jonathani; nga ajo e Shebaniahu, Jozefi; **15** nga ajo e Harimit, Adna; nga ajo e Merajothit, Helkai; **16** nga ajo e Idos, Zakaria; nga ajo e Ginethonit, Meshulami; **17** nga ajo e Abijahut, Zikri; nga ajo e Miniamin dhe e Moadahut, Piltai; **18** nga ajo e Bilgahut, Shamua; nga ajo e Shemajahut, Jonathani; **19** nga ajo e Jojaribit, Matenai; nga ajo e Jedajahut, Uzi; **20** nga ajo e Sallait, Kallai; nga ajo e Amokut, Eberi; **21** nga ajo e Hilkiyahut, Hashabiahu dhe nga ajo e Jedajahut, Nethaneeli. **22** Gjatë mbretërimit të Darit, Persianit, u regjistruan bashkë me priftërinjtë, Levitët që ishin të parë të shtëpive atërore në kohën e Eliashhibit, të Jojadadas, të Johananit dhe të Jaduas. **23** Brijtë e Levit, që ishin të parë të shtëpive atërore, u regjistruan përkundrazi në librin e Kronikave deri në kohën e Johananit, birit të Eliashhibit. **24** Kërët e Levitëve Hashabiahu, Sherabiahu dhe Jeshua, bir i Kadmielit, bashkë me vëllezërit e tyre, që rrinin përballë tyre, këndonin himne lëvdimi dhe falenderimi me grupe të alternuara, sipas urdhrit të Davidit, njeriu të Perëndisë. **25** Mataniahu, Bakbukiahu, Obadiahu, Meshulami, Talmoni dhe Akubi ishin derëtarë dhe ruanin magazinat e portave. **26** Këta jetonin në kohën e Jojakimit, birit të Jeshuas, bir i Jotsadakut, dhe në kohën e Nehemias, qeveritarit, dhe të Ezdras, që ishte prift dhe shkrues. **27** Për kushtimin e mureve të Jeruzalemit dérguan të kërkojnë Levitë nga tërë vendet e tyre, për t'i sjellë në Jeruzalem që të kremonin kushtimin me gézim, me lavderime dhe me këngë, me cembale, me harpa dhe me qeste. **28** Dhe

bijtë e këngëtarëve u mblohdhën nga krahina përreth Jeruzalemit, nga fshatrat e Netofathitëve, **29** nga Beth-Gilgali, nga fusha e Gebas dhe të Azmavethit, sepse këngëtarët kishin ndërtuar fshatra përreth Jeruzalemit. **30** Priftërinjtë dhe Levitët u pastruan vetë dhe pastruan popullin, portat dhe muret. **31** Pastaj unë bëra të hipnin mbi muret kërët e Judës dhe formova kështu dy kore të mëdha lëvdimi. I pari u nis në të djathët, mbi muret, në drejtim të portës së Plehut; **32** prapa tij ecnin Hoshajahu, gjysma e kërëve të Judës, **33** Azaria, Ezdra, Meshulami, **34** Juda, Beniamini, Shemajahu, Jeremias, **35** dhe disa nga bijtë e priftërinjve me boritë e tyre: Zakaria, bir i Jonathanit, bir i Shemajahut, bir i Mataniahut, bir i Mikajahut, bir i Zakurit, bir i Asafit, **36** dhe vëllezërit e tij Shemajahu, Azareeli, Milalai; Gilalaji, Maai, Nethaneeli, Juda dhe Hanani, me veglat muzikore të Davidit, njeriu të Perëndisë. Ezdra, shkruesi, ecte në krye të tyre. **37** Kur arritin te porta e Burimit u ngjitet drejtëpërdrejtë nëpër shkallët e qytetit të Davidit, ku muret lartohen mbi shtëpinë e Davidit, deri te porta e Ujërave, në lindje. **38** Kori i dytë i lëvdimit mori drejtimin e kundërt; unë e ndiqja me gjysmën e popullit, mbi muret, mbi kullén e Furrave, deri te muri i Gjerë, **39** pastaj mbi portën e Efraimit, mbi portën e Vjetër, mbi portën e Pesqve, mbi kullén e Hananeelit, mbi kullén e Meahut, deri te porta e Deleve; kori u ndal te porta e Burgut. **40** Dy koret e lëvdimit u ndalën te shtëpia e Perëndisë; kështu bëra edhe unë me gjysmën e gjyqtarëve që ishin me muat, **41** dhe priftërinjtë Eliakim, Maasejah, Minialin, Mikajah, Elionai, Zakaria, Hananiahu me boritë, **42** dhe Maasejahu, Shemajahu, Eleazar, Uzi, Jehohanani, Milkijahu, Elami dhe Ezetri. Këngëtarët kënduan me zë të lartë nën drejtimin e Jezrahiyahut. **43** Atë ditë ofruan flimi me mëdha dhe u gëzuan sepse Perëndia i kishte mbushur me një gëzim të madh. Edhe gratë dhe fëmijët u gëzuan; dhe gëzimi i Jeruzalemit dëgjohej nga larg. **44** Në atë kohë disa njerëz u caktuan pér dhomat që shërbimin si magazina pér ofertat, pér prodhimet e para dhe pér të dhjetat, pér të mbledhur aty nga arat e qyteteve pjesët e caktuara nga ligji pér **45** Ata e kryenin shërbimin e Perëndisë të tyre dhe shërbimin e pastrimit, bashkë me këngëtarët dhe me derëtarët, sipas urdhrit të Davidit dhe të Salomonit, që ishte biri i tij. **46** Në lashtësi, në kohën e Davidit dhe të Asafit, kishte në të vërtetë drejtues këngëtarësh dhe këngë lëvdimi dhe falenderimi drejtuar Perëndisë. **47** Në kohën e Zerubabelit dhe të Nehemias, gjithë Izraeli u jepet çdo ditë racionet e caktuara këngëtarëve dhe derëtarëve; vinte gjithashtu mënjanë racionin pér Levitët, dhe Levitët vinin mënjanë racionin e shenjtëruar pér bijtë e Aaronit.

13 po atë ditë u lexua në prani të popullit libri i Moisiut, dhe aty u gjet e shkuar që Amoniti dhe Moabit nuk duhet të hynin kurrë në asamblenë e Perëndisë, **2** sepse nuk i kishin pritur me bukë e me ujë bijtë e Izraelit dhe kishin rekrutuar kundër tyre me para Balaamin pér t'i mallkuar; por Perëndia ynë e ndëroi mallkimin në bekim. **3** Sa e dëgjuan ligjin, ata ndanë nga Izraeli tërë njerëzit e huaj që ishin përzier me ta. **4** Para kësaj, prifti Eliashib, që ishte caktuar në dhomat e shtëpisë të Perëndisë tonë dhe kishte lidhur krushqi me Tobiahun, **5** kishte përgatitur pér këtë një dhomë të madhe, ku vinin më parë ofertat, temjanin, përdorëset, të dhjetat e grurit, të verës dhe të vajit, tërë ato që me ligj u përkisnin Levitëve, këngëtarëve, derëtarëve, si edhe ofertat e mbledhura pér priftërinjtë. **6** Por gjatë kësaj kohe unë nuk isha në Jeruzalem, sepse në vitin e tridhjetë e dytë të Artakserksit, mbretit të Babilonisë, isha kthyer pranë mbretit. Pas një farë kohe

mora leje nga mbreti **7** dhe u ktheva në Jeruzalem; kështu pashë të keqen që Eliashibi kishte bërë për të favorizuar Tobiahun, duke përgatitur për të një dhomë në oborret e shtëpisë së Perëndisë. **8** Më erdhi shumë keq për këtë gjë dhe kështu hodha jashtë dhomës tërë orenditë shtëpiakë që i përkisnin Tobiahut; **9** pastaj urdhërova që të pastroheshin ato dhoma dhe të rivendoseshin përdorëset e shtëpisë së Perëndisë, ofertat dhe temjani. **10** Pastaj mësova gjithashtu që racionet që u detyrohen Levitëve nuk u ishin dhënë atyre dhe që Levitët dhe këngëtarët, që kryenin shërbimin, kishin ikur secili në tokën e vet. **11** Atëherë qortova gjyqtarët dhe u thashë atyre: "Pse shtëpia e Perëndisë është braktisur?". Pastaj i mblohdha dhe i vura përsëri në funksionet e tyre. **12** Tërë Juda solli pastaj në magazinat të dhjetat e grurit, të mushtit dhe të vajit. **13** Mbikëqyrjen e magazinave ia besova priftit Shelemiah, shkruesit Tsadok dhe Pedajahut, një nga Levitët; si ndihmësa të tyre, zgjodha Hananin, birin e Zakurit, bir i Mataniahit, sepse këta konsideroheshin si njerëz besnikë. Atyre u takonte detyra të bënin ndarjet midis vëllezërvë të tyre. **14** Për këtë më kujto mua, o Perëndia im, dhe mos i fshij veprat e mira që kam bërë për shtëpinë e Perëndisë tim dhe për ruajtjen e saj. **15** Në ato ditë vura re në Judë disa që shtrydhni rrushin ditën e shtunë dhe mbartnini thaçë gruri, duke i ngakuar mbi gomarët, bashkë me verën, rrushin, fiqtë dhe gjithfarë ngarkesash të tjera që sillnin. **16** Përveç kësaj disa jérëz të Tiros, që banonin në Jeruzalem, importonin peshk dhe lloj-lloj mallrash dhe ua shisnin bijve të Judës ditën e shtunë dhe në Jeruzalem. **17** Atëherë qortova parinë e Judës dhe i thashë: "Ç'është kjo e keqe që kryeni duke përdhosur ditën e shtunë? **18** A nuk vepruan njëlloj etërit tonë? A nuk bëri Perëndia ynë të plakosë mbi ne dhe mbi qytetin tonë tërë kjo fatkeqësi? Por ju po sillni një zemërim më të madh mbi Izraelin, duke përdhosur të shtunën!". **19** Kështu, sapo portat e Jeruzalemit filluan të jenë në terr, para se të fillonte e shtuna, unë urdhërova që portat të ishin myllur dhe të mos hapeshin deri pas së shtunës; vendosa madje disa shërbëtorë të mi te portat, me qëllim që asnjë ngarkesë të mos hynte në qytet gjatë ditës së shtunë. **20** Por tregëtarët dhe shitësit e çdo lloj malli e kaluan natën jashtë Jeruzalemit një ose dy herë. **21** Atëherë unë i qortova dhe u thashë: "Pse e kaloni natën para mureve? Po ta bëni një herë tjetër, do të veproj kundër jush". Qysht prej atij çasti ata nuk erdhën më ditën e shtunë. **22** Urdhërova gjithashtu Levitët që të pastroheshin dhe të vinin të ruanin portat për të shenjtëruar ditën e shtunë. Edhe për këtë më kujto mua, o Perëndia im, dhe ki mëshirë për mua sipas madhësisë së dhembshurisë sate! **23** Në ato ditë pashë gjithashtu disa Judej që ishin martuar me gra të Ashdodit, të Amonit dhe të Moabit, **24** gjysma e bijve të tyre fliste gjuhën e Ashdodit dhe nuk dinte të fliste gjuhën judaikë, por fliste vetëm gjuhën e këtij apo atij populli. **25** Atëherë unë i qortova, i mallkova, rraha disa prej tyre, iu shkula flokët; pastaj i vura që te betohen në emër të Perëndisë se nuk do t'i ia jeprin bijat e veta bijve të atyre dhe nuk do të merrnin bijat e tyre për bijtë e vet, as për vete. **26** Dhe thashë: "A nuk mëkatoi, vallë, Salomoni, mbret i Izraelit, për këto gjëra? Megjithatë midis kaq kombeve nuk pati një mbret si ai; e donte Perëndia i tij, dhe Perëndia e kishte vendosur mbret mbi tërë Izraelin; por gratë e huaja e bënë edhe atë të mëkatojë. **27** A duhet, pra, të dégjojmë për ju se kryeni këtë të keqe të madhe, se mëkatoni kundër Perëndisë tonë, duke u martuar me gra të huaja?". **28** Njeri nga bijtë e Joadas, birit të Elishhibit, kryerifit, ishte dhëndër i Sanballatit, Horoniit; unë e përzura larg vetes. **29** Mbaji mend ata, o Perëndia im, sepse kanë

ndotur priftërinë dhe besëlidhjen e priftërisë dhe të Levitëve! **30** Kështu unë i pastrova nga çdo person i huaj dhe caktova detyrat e priftërinjve dhe të Levitëve, secili në detyren e vet. **31** Dhashë gjithashtu dispozita lidhur me ofertën e druve në kohë të caktuara dhe lidhur me prodhimet e para. Më kujto, o Perëndia im, për të më bërë të mira!

Ester

1 Në kohën e Asueros, (ai Asuero që mbretëronte nga Indija deri në Etiopi mbi njëqind e njëzet e shtatë krahina), **2** në atë kohë, kur mbreti Asuero rrinte në froni e mbretërisë së tij që ishte në kështjellën e Suzës, **3** në vitin e tretë të mbretërimit të tij shtri një banket pér të gjithë princat dhe shërbëtorët e tij; komandantët e ushtrisë së Persisë dhe të Medisë, fisnikët dhe princat e krahinave u mblodhën para tij. **4** Atëherë ai tregoi pasuritë dhe lavdinë e mbretërisë së tij, madhështinë dhe epërsinë e saj pér shumë ditë, njëqind e tetëdhjetë ditë. **5** Mbasi kaluan këto ditë, mbreti shtri një banket tjetër prej shtatë ditësh, në oborrin e kopshit të pallatit mbretëror, pér tërë popullin që ndodhej në kështjellën e Suzës, nga më i madhi deri te më i vogli. **6** Kishte çadra të bardha dhe ngjyrë vjollce, që vareshin me kordonë të kuq flakë në unaza prej argjendi dhe në shtylla prej mermeri. Kishte divanë prej ari dhe prej argjendi mbi një dysheme prej mermeri të kuq dhe të bardhë, prej sedefi dhe alabastri. **7** Jepje pér të pirë në enë ari, njëra e ndryshme nga tjetera, dhe kishte verë mbretërore me shumicë pér hir të bujarisë së mbretit. **8** Në bazë të ligjit, askush nuk ishte i detyruar të pinte; në fakt mbreti kishte udhëruar tërë funksionarët e shtëpisë së tij t'i shërbenin secilit atë që dëshironë. **9** Edhe mbretëresha Vashti shtri një banket pér gratë në pallatin e mbretit Asuero. **10** Ditën e shtatë, kur zemra e mbretit ishte e gëzuar pér shkak të verës, ai urdhëroi Mehumanin, Bizthan, Harbonan, Bigthan, Abagthan, Zetharin dhe Karkasin, të shtatë eunukët që shërbënin në prani të mbretit Asuero, **11** të sillnin para mbretit mbretëreshën Vashti me kurorën mbretërore, pér t'i treguar popullit dhe princave bukurinë e saj; në të vërtetë ajo kishte një pamje të hijshme. **12** Por mbretëresha Vashti nuk pranoi të vinte sipas urdhrit të mbretit që iu njoftua me anë të eunukëve; mbreti u pezmatua shumë dhe zemërimi i tij i ziente përbrenda. **13** Atëherë mbreti pyeti dijetarët që njihnin kohërat (kjo ishte në fakt mënyra e veprimit të mbretit me gjithë ata që njihni ligjin dhe drejtësinë; **14** me të afërt pér të ishin Karshena, Shethari, Admatha, Tarshishi, Meresi, Marsena dhe Memukani, shtatë princa të Persisë dhe të Medisë që pranohen nën rrinin para mbretit dhe zinin postet e para në mbretëri): **15** "Simbas ligjt çfarë duhet t'i bëhet mbretëreshës Vashti, që nuk zbatoi urdhrin e mbretit Asuero që iu transmetua me anë të eunukëve?". **16** Memukami u përgjigji para mbretit dhe princave: "Mbretëresha Vashti nuk ka vepruar drejt vetëm ndaj mbretit, por edhe ndaj gjithë princave dhe tërë popujve që janë në të gjitha krahinat e mbretit Asuero. **17** Sjellja e mbretëreshës do të merret vesh nga të gjitha gratë që do të nxiten të përcëmoinj burrat e tyre dhe të thonë: "Mbreti Asuero kishte urdhëruar që të sillnin para tij mbretëreshën Vashti, por ajo nuk i vajti". **18** Madje që sot prineshat e Persisë dhe të Medisë që kanë marrë vesh sjelljen e mbretëreshës, do t'u flasin gjithë princave të mbretit dhe nga kjo do të lindë shumë përcëmim dhe zemërim. **19** Në qoftë se mbretit i duket me vend, le të nxjerrë ai një udhëresë mbretërore që të përfshihet në ligjet e Persisë dhe të Medisë dhe të jetë e parevokueshme, në bazë të së cilës Vashti të mos dalë më në prani të mbretit Asuero; mbreti ti jepë pastaj pozitën e saj mbretërore një tjetre më të mirë se ajo. **20** Kur urdhëresa e nxjerrë nga mbreti do të njoftohet në tërë mbretërinë e tij, që është e gjerë, tërë gratë do të nderojnë bashkëshortët e tyre, nga më i madhi deri te më i vogli". **21** Ky propozim i pëlqeu mbretit

dhe princave, dhe mbreti bëri ashtu si kishte thënë Memukani; **22** dërgoi letra në të gjitha krahinat e mbretërisë, çdo krahine sipas shkrimit të saj dhe, çdo populli sipas gjuhës së tij, në mënyrë që çdo burrrë të ishte zot në shtëpinë e tij dhe të fliste gjuhën e popullit të tij.

2 Mbas këtyre ngjarjeve, kur zemërimi i mbretit Asuero u qëtësua, atij iu kujtua Vashti, atë që kishte bërë ajo dhe çfarë kishte vendosur lidhur me të. **2** Atëherë shërbëtorët e mbretit që ishin në shërbim të tij i thanë: "Të kërkohen pér mbretin vajza të virgjera dhe të hijshme; **3** mbreti le të caktojë në tërë krahinat e mbretërisë së tij komisarë, të cilët të mbledhin tërë vajzat e virgjera të hijshme në qytetin e Suzës, në shtëpinë e grave nën mbikqyrjen e Hegait, eunukut të mbretit dhe rojtarit e grave, që do t'u jepë atyre melhemet pér t'u pastruar. **4** Vajza që do t'i pëlqejë mbretit të bëhet mbretëreshë në vend të Vashtit". Ky propozim u pëlqye nga mbreti dhe kështu u veprua. **5** Në qytetin e Suzës ishte një jude i quajtur Mardoke, bir i Jairit, bir i Shimeit, bir i Kishit, një Beniaminit, **6** që e kishin internuar nga Jeruzalemi bashkë me mërgimtarët e sjellë në robëri me Jekoniahun, mbretin e Judës, nga Nebukadnetsari, mbreti i Babilonisë. **7** Ai e kishte ritur Hadasahun, domethënë Esterin, bijen e ungjitet të tij, sepse ajo nuk kishte as baba as nënë. Vajza ishte e hijshme dhe kishte trup të buruk; pas vdekjes së atit dhe të nënës së saj, Mardokeu e mori si bijen e tij. **8** Kur urdhëri i mbretit dhe dekreti i tij u përhapën, dhe shumë vajza u mblodhën në qytetin e Suzës nën mbikqyrjen e Hegait, edhe Esterin e çuan në pallatin e mbretit nën mbikëqyrjen e Hegait, rojtarit të grave. **9** Vajza i pëlqeu dhe fitoi simpatinë e tij; kështu ai u shpejtua t'i jepë melhemet pér pastrimin dhe ushqimin e saj; i dha gjithashu shtatë vajza të reja të zgjedhura në pallatin e mbretit dhe e zhvendosi bashkë me to në apartamentin më të mirë të shtëpisë së grave. **10** Esteri nuk kishte treguar asnjë as pér popullin e saj as pér vendin e prejardhjes së saj, sepse Mardokeu e kishte urdhëruar të mos tregonë. **11** Çdo ditë Mardokeu shëtisë përpëra oborrit të shtëpisë së grave pér të marrë vesh si ishte Esteri dhe ç'po bëhej me të. **12** Kur i vinte radha qdo vajzë të hynte te mbreti Asuero, mbasi kishte bërë dymbëdhjetë muaj përgatitjesh, sipas rregulloreve të grave, sepse kështu plotësoshezin ditët e pastrimit të tyre; gjashtë muaj pér t'u lyer me vaj të mirrës dhe gjashtë muaj me aroma dhe melheme të grave pér t'u pastruar, **13** vajza shkonte te mbreti; i lejohej të merrete me vete nga shtëpia e grave në pallatin e mbretit tërë ato që donte. **14** Atje ajo shkonte në mbrëmje dhe të nesërmën në mëngjes kalonte në shtëpinë e dytë të grave, nën mbikëqyrjen e Shaashgazit, eunukut të mbretit dhe rojtarit i konkubinate. Ajo nuk kthehej më te mbreti, veçse po ta kërkonte mbreti dhe ta thërrisin me emër. **15** Kur i erdi radha pér të shkuar te mbreti Esterit, bijës së Abihailit, ungji i Mardokeut, që e kishte marrë me vete si bijen e tij, ajo nuk kërkoi asnjë veç asaj që i tregoi Hegai, eunuku i mbretit, rojtarit e grave. Dhe Esteri fitoi simpatinë e të gjithë atyre që e shihnin. **16** Esterin e çuan te mbreti Asuero në pallatin e tij mbretëror muajin e dhjetë, domethënë në muajin e Tebethit, në vitin e shtatë të mbretërimit të tij. **17** Mbreti e dashuroi Esterin më tepër se gjithë gratë e tjera, dhe ajo gjeti hir dhe mirëdashje në sytë e tij më tepër se téré vajzat e tjera. Kështu ai i vuri mbi kokë kurorën mbretërore dhe e bëri mbretëreshë në vend të Vashtit. **18** Pastaj mbreti shtri një banket të madh pér tërë princat dhe shërbëtorët e tij, banketin e Esterit; përvèç kësaj ai u dha një ditë pushimi krahinave dhe bëri

dhurata me bujari mbretërore. 19 Kur vajzat u mblohdën herën e dytë, Mardokeu rrinte ulur te porta e mbretit. 20 Esteri, sipas urdhrit që Mardokeu i kishte dhënë, nuk kishte treguar asqjë as për vendin e prejardhjes së saj, as për popullin e saj. Në të vërtetë Esteri zbatonte urdhëratin e Mardokeut, ashtu si në kohën kur ishte nën kujdestarinë e tij. 21 Në ato ditë, ndërsa Mardokeu rrinte ulur te porta e mbretit, Bigtani dhe Tereshi, dy eunukë të mbretit dhe rojtarë të pragut, u zemëruan dhe kërkuan të shtrinin dorën kundër mbretit Asuero. 22 I njoftuar për këtë gjë, Mardokeu lajmëroi mbretëreshën Ester, dhe Esteri informoi mbretin në emër të Mardokeut. 23 U bënn hetime dhe u provua se gjëja ishte e vërtetë, të dy eunukët u varën në trekëmbësh; pastaj kjo ngjarje u regjistrua në librin e Kronikave, në prani të mbretit.

3 Mbës këtyre ngjarjeve, mbreti Asuero e gradio Hamanin, birin e Hamedathas, Agagitit, e ngriti në rang dhe e vuri karrigen e tij mbi atë të të gjithë princave që ishin me të. 2 Tërë shërbëtorët e mbretit që rrinin te porta e mbretit përkuleshin dhe binin përmbyss para Hamanit, sepse kështu kishte urdhëruar mbreti për të. Por Mardokeu as përkulej, as binte përmbyss. 3 Atëherë shërbëtorët e mbretit që rrinin te porta e tij i thanë Mardokeut: "Pse e shkel urdhrin e mbretit?". 4 Por, me gjithë se ia përsërsnin çdo ditë këtë urdhër, ai nuk i dëgjonte; prandaj ata ia njoftuan këtë gjë Hamanit, për të parë në se Mardokeu do të ngulte këmbë në qëndrimin e tij. Ai në fakt u kishte thënë atyre së ishte jude. 5 Kur Hamani pa që Mardokeu nuk përkulej as binte përmbyss para tij, u zemërua shumë; 6 por nuk denjoi të shtrijë dorën e tij vetëm kundër Mardokeut, sepse e kishtë njoftuar cilit popull i përkiste Mardokeu; kështu Hamani vendosi të shkatërrojë tërë Judejtë, popullin e Mardokeut, që gjendeshin në tërë mbretërinë e Asueros. 7 Në muajin e parë, që është muaji i Nisanit, në vitin e dympëdhjetë të mbretit Asuero, në prani të Hamanit, u hodh Puri (domethënë u hodh shorti), për të vendosur ditën dhe muajin; dhe shorti ra mbi 8 Atëherë Hamani i tha mbretit Asuero: "Ka një popull të shpërndarë dhe të veçuar nga popujt e të gjitha krahinave të mbretërisë sate, ligjet e të cilit ndryshojnë nga ato të cilidit popullit jetët dhe që nuk respektion ligjet e mbretit; prandaj mbreti nuk ka asnjë përfitim i t'i lërë të gjallë. 9 Në rast se kjo i pëllqen mbretit, të përpilohet një dekret për shkatërrimin e tyre; dhe unë do të paguaj dhjetë mijë talenta argjendi në duart e atyre që kryejnë punën, me qëllim që të derdhen nën thesaret e mbretit". 10 Atëherë mbreti hoqi nga dora unazën me vulën dhe ia dha Hamanit, Agagitit, birit të Hamedathas dhe armikut të Judeeve. 11 Pastaj mbreti i tha Hamanit: "Paratë t'u dhanë, po kështu të jetet populli; bëj me të çfarë të duash". 12 Ditën e trembëdhjetë të muajit të parë u thirrën sekretarët e mbretit dhe u redaktua një dekret, në bazë të të gjitha gjërave që kishte urdhëruar Hamani, për t'uua dërguar satrapëve të mbretit, qeveritarëve të çdo krahine dhe kërreve të çdo populli, çdo krahine sipas shkrimit të saj dhe çdo populli sipas gjuhës së tij. Dekreti u redaktua në emër të mbretit Asuero dhe u vulos me vulën e mbretit. 13 Këto dokumente u dërguan me anë korierësh në të gjitha krahinat e mbretit, me qëllim që të shkatërroheshin, të vriteshin dhe të shfaroseshin tërë Judejtë, të rinj dhe pleq, fëmijë dhe gra, në një ditë të vetme, më trembëdhjetë të muajit të dympëdhjetë, që është muaji i Adarit, dhe të plaçkiteshin pasuritë e tyre. 14 Një kopje e dekretit duhet të nxirrej si ligj në çdo krahinë dhe të shpaljej për të gjithë popujt, me qëllim që të ishin gati për atë ditë. 15 Korierët u nisën me të shpejtë sipas urdhrit të mbretit,

dhe dekreti u shpall në qytetin e Suzës. Mbreti dhe Hamani ishin ulur dhe pinin, por qyteti i Suzës ishte tmerruar.

4 Kur Mardokeu mësoi të gjitha ato që kishin ndodhur, grisi rrobat e tij, u mbulua me një thes dhe me hi dhe doli nëpër qytet, duke lëshuar britma të forta dhe plot hidhërim; 2 dhe arri deri te porta e mbretit, sepse nuk lejojë që asnjeri i mbuluar me thes të hynte te porta e mbretit. 3 Në çdo krahinë, ku arriten urdhëri i mbretit dhe dekreti i tij, pati një keqardhje të madhe për Judejtë, me agjerime, me të qara dhe vajtime; dhe shumë njerëz u mbuluan me një thes dhe me hi. 4 Vajzat e Esterit dhe eunukët e saj erdhën t'ia njofojnë ngjarjen, dhe mbretëresha u angështua shumë; pastaj i dërgoi rroba Mardokeut, që t'i vishtë dhe të hiqte nga trupi i tij thesin, por ai nuk i pranoi. 5 Atëherë Esteri thirri Hathakun, njerin nga eunukët e mbretit të caktuar prej tij i shërbenin asaj dhe e urdhëroi të shkonte me Mardokeu për të mësuar se qfarë gjë e brengoste dhe për çarësy. 6 Kështu Hathaku shkoi te Mardokeu në sheshin e qytetit, që ndodhej përballë portës së mbretit. 7 Mardokeu i tregoi tërë ato që i kishin ndodhur dhe përmëndi gjithashtu shumën e parave që Hamani kishte premtuar të derdhët në thesarin mbretëror për të siguruar shkatërrimin e Judeve; 8 i dha gjithashtu një kopje të tekstit të dekretit që ishte shpallur në Suzë për shfarosjen e tyre, me qëllim që t'i thregonte Esterit, t'ia shpigonte asaj dhe ta urdhëronte të shkonte te mbreti për ta lutur me të madhe dhe për të ndërhyrë pranë tij në favor të popullit të tij. 9 Kështu Hathaku u kthye tek Esteri dhe i njofoi fjalët e Mardokeut. 10 Atëherë Esteri i foli Hathakut dhe e urdhëroi të shkonte e t'i thoshte Mardokeut: 11 "Tërë shërbëtorët e mbretit dhe populli i krahinave të tij e dinë që cilid burrë ose grua që hyn në oborrin e brendshëm për të shkuar te mbreti, pa qenë i thirrur, duhet të dënohet me vdekje, në bazë të një ligji të veçantë, veç po të jetë se mbreti shtrin ndaj tij skeptrin e tij prej ari; vetëm kështu ai do të shpëtojë jetën e tij. Dhe kaluan tanimë tridhjetë ditë që nuk jam thirrur për të shkuar te mbreti". 12 Kështu ia njoftuan Mardokeut fjalët e Esterit, 13 dhe Mardokeu iu përgjigji Esterit: "Mos mendo se do të shpëtosh vetëm ti nga gjithë Judejtë, sepse ndodhesh në pallatin e mbretit. 14 Sepse po të jetë se ti hesht në këtë moment, ndihma dhe çirimi do të vijnë për Judejtë nga një anë tjetër; por ti dhe shtëpia e atit tënd do të shuheni. Përvëç kësaj, kush e di nëse është pikërisht për një kohë të tillë që ti kë arriut në pozitë mbretëreore?". 15 Atëherë Esteri urdhëroi t'i përgjigjeshin Mardokeut kështu: 16 "Shko, mblidh tërë Judejtë që ndodhen në Suzë, dhe agjeroni për mua; rrini pa ngrënë dhe pa pirë tri ditë, natë e ditë. Edhe unë me vajzat e mia do të agjerojmë në të njëjtën mënyrë; pastaj do të hyj te mbreti; megjithëse një gjë e tillë është kundër ligjit; dhe në qoftë se duhet të vdes, do të vdes". 17 Mardokeu iku dhe bëri të gjitha gjërat që Esteri kishte urdhëruar.

5 Ditën e tretë, Esteri veshi rrrobën mbretërore dhe u paraqit në oborrin e brendshëm të pallatit të mbretit, përballë apartamentin të mbretit. Mbreti ishte ulur mbi froni mbretëror në pallatin mbretëror, përballë hyrjes së pallatit. 2 Sa e pa mbreti mbretëreshën Ester më këmbë në oborr, ajo fitoi simpatinë e tij. Kështu mbreti zgjati në drejtim të Esterit skeptrin prej ari që mbante në dorë, dhe Esteri u afra dhe preku majën e skeptrit. 3 Atëherë mbreti i tha: "Çfarë do, mbretëreshë Ester? Cila është kërkesa jote? Edhe sikur të jetë gjysma e mbretërisë sime, do të jetë jetep". 4 Esteri u përgjigji: "Në qoftë se kështu i pëllqen mbretit, le të vijë sot mbreti me Hamanin në bankentin që i kam përgatitur".

5 Atëherë mbreti tha: "Silleni shpejt Hamanin, që të bëhet c'ka thënë Esteri". Kështu mbreti dhe Hamani shkuan në banketin që Esteri kishte përgatitur. **6** Ndërsa po shërbehej vera gjatë bankitetit, mbreti i tha Esterit: "Cila éshëtë kërkesa jote? Do të të plotësohet. Çfarë kërkon? Qoftë edhe gjysma e mbretërisë sime, do të bëhet". **7** Esteri u përgjigj dhe tha: "Ja, kërkesa ime ajo që po kërkoi". **8** Në qoftë se kam gjetur hir në sytë e mbretit dhe në qoftë se mbretit i pëlqen të plotësojë kërkësën time dhe të më japë atë që kërkoi, le të vijë mbreti me Hamanin në banketin që unë do t'u përgatis atyre, dhe nesër kam pér të bérë ashtu si ka thënë mbreti". **9** Atë ditë Hamani doli gjithë qejf dhe me zemër të kënaqr, por kur Hamani në portën e mbretit pa Mardokeun që as ngrivej as lëvizte para tij, u zemërua shumë me të. **10** Megjithatë Hamani e mbajti veten, shkoi në shtëpi dhe dërgoi të thërrasin miqtë e tij dhe Zereshin, bashkëshorten e tij. **11** Pastaj Hamani u foli atyre mbi shkëlqimin e pasurive të tij, mbi numrin e madh të bijve të tij, mbi të gjitha gjërat me të cilat mbreti e kishte nderuar, dhe si e kishte ngritur mbi pricat dhe shërbëtorët e mbretit. **12** Hamani shtoi gjithashtu: "Edhe mbretëresha Ester nuk ka sjellë bashkë me mbretin në banket askënd tjetër veç meje; edhe nesër më ka ftuar ajo bashkë me mbretin. **13** Por téré kjo nuk më mjaftron deri sa do të shoh Mardokeun Judeun të ulur para portës së mbretit". **14** Aëherë bashkëshortja e tij Zeresh dhe téré miqtë e tij i thanë: "Të përgatitet një trekëmbësh i lartë pesëdhjetë kubitë; nesër në mëngjes i thuaj mbretit që aty të varet Mardokeu; pastaj shko i kënaqr në banket me mbretin". Kjo gjë i pëlqeua Hamanit, që bëri të përgatitet trekëmbëshi.

6 Atë natë mbretin nuk e zinte gjumi. Atëherë urdhëroi që t'i sillnin librin e ngjarjeve pér t'u mbajtur mend, Kronikat; dhe u lexua para mbretit. **2** U gjet e shkruar që Mardokeu kishte denoncuar Bigthan dhe Tereshin, dy eunukët e mbretit midis derëtarëve, që kishin kërkuar të shrinrin dorën kundër mbretit Asuero. **3** Atëherë mbreti pyeti: "Çfarë nderimi dhe shpërblimi iu dha Mardokeu pér këtë?". Shërbëtorët e mbretit që i shërbenin u përgjigjën: "Nuk u bë asgjë pér të". **4** Atëherë mbreti tha: "Kush éshëtë në oborr?". (Hamani sapo kishte hyrë në oborrin e jashtëm të pallatit të mbretit, pér t'i kërkuar mbretit që ta varte Mardokeun në trekëmbëshin që kishte përgatitur pér të). **5** Shërbëtorët e mbretit iu përgjigjën: "Ja, Hamani éshëtë në oborr". Mbreti tha: "Lëreni të hyjë". **6** Atëherë Hamani hyri dhe mbreti i tha: "Çfarë duhet t'i bëhet një njeriu që mbreti dëshiron të nderojë?". Hamani mendoi në zemër të vet: "Cilin do të donte të nderonte mbretin më shumë se mua?". **7** Hamani iu përgjigji mbretit: "Pér njeriun që mbreti dëshiron të nderojë, **8** të merret rroba mbretërore që ka veshur mbreti dhe kali mbi të cilin ka hipur dhe të vihet mbi kokën e tij një kurorë mbretërore. **9** T'i dorëzohet rrobyja dhe kali njerit prej princave më fisnikë të mbretit dhe t'i vishen rrobat njeriut që mbreti dëshiron të nderojë; pastaj të cohët me kalë nëpër rrugët e qytetit dhe të shpallet para tij: "Kështu veprohet me njeriun që mbreti dëshëron të nderojë!"". **10** Atëherë mbreti i tha Hamanit: "Shpejto, merr rroben dhe kalin, siç e the, dhe vepro kështu me Judeun Mardoke, që rri ulur pranë portës së mbretit, mos lër pa kryer asgjë nga ato që ke thënë". **11** Hamani mori, pra, rroben dhe kalin, ia veshi Mardokeut rroben dhe e çoi me kalë nëpër rrugët e qytetit, duke shpallur para tij: "Kështu veprohet me njeriun që mbreti dëshëron të nderojë!". **12** Pastaj Mardokeu u kthyte te porta e mbretit, por Hamani nxito të kthehet në shtëpinë e vet, i pikëlluar dhe kokëmbuluar. **13** Hamani i tregoi

bashkëshortes së tij Zeresh dhe gjithë miqve të tij të gjitha sa i kishin ngjarë. Atëherë njerëzit e urtë dhe gruaja e tij Zeresh i thanë: "Në qoftë se Mardokeu para të cilët ke filluar të biesh éshëtë nga fisi i Judeve, ti nuk do të arrish të fitosh kundër tij, por do të rrëzohesh plotësish para tij". **14** Ata po flisnin akoma me të, kur arritin eunukët e mbretit, të cilët nxituan ta çonin Hamanin në banketin që Ester i kishte përgatitur.

7 Mbreti dhe Hamani shkuan, pra, në banketin bashkë me mbretëreshën Ester. **2** Edhe ditën e dytë, ndërsa gjatë bankitet po shërbehej vera, mbreti i tha Esterit: "Cila éshëtë kërkesa jote, o mbretëreshë Ester? Do të të plotësohet. Çfarë kërkon? Edhe sikur të jetë gjysma e mbretërisë sime, do të bëhet". **3** Atëherë mbretëresha Ester u përgjigj: "Në rast se kam gjetur hir në sytë e tu, o mbret, dhe në qoftë se kështu i pëlqen mbretit, kërkesa ime éshëtë që të më jepet jetë; dhe kërkoi që populli im të falet. **4** Sepse unë dhe populli im kemi qenë të shitura pér t'u prishur, pér t'u vrarë dhe pér t'u shfaroosur. Po të ishim shitura pér t'u bërë skllevër dhe skllave do të kisha heshtur; por armiku nuk mund ta kompensojë kurrë démin që do t'i shkaktohej mbretit". **5** Mbreti Asuero i tha mbretëreshës Ester: "Kush éshëtë dhu ku ndodhet ai që ka guximin të bëjë një gjë të tillë?". **6** Esteri u përgjigj: Armiku dhe kundërshtari éshëtë ai i keqi Haman". Atëherë Hamanit i hyri tmerri në prani të mbretit dhe të mbretëreshës. **7** Mbreti u ngrit shumë i zemëruar nga banketi në të cilin shërbehej vera dhe shkoi në kopshtin e pallatit, ndërsa Hamani qëndroi pér t'u lutur me të madhe mbretëreshës Ester pér jetën e tij, sepse **8** Pastaj mbreti u kthyte nga kopshti i pallatit, në vendin e bankitet ku shërbehej vera; ndërkaq Hamani kishte rënë mbi divanin në të cilin rrinte Esteri. Atëherë mbreti thirri: "Dashke gjithashtu të dhunosh mbretëreshën, ndërsa unë vetë jam në shtëpi?". Sa dolën këto fjalë nga goja e mbretit, ia mbuluan fytyrën Hamanit. **9** Pastaj Harbonahu, një nga eunukët, tha përrapa mbretit: "Ja, në shtëpinë e vetë Hamanit éshëtë ngritur një trekëmbësh, i lartë pesëdhjetë kubitë, që Hamani kishte përgatitur pér Mardokeun, i cili kishte folur pér të mirën e mbretit". Mbreti tha: "Vareni aty këtë!". **10** Kështu Hamanit e varën në trekëmbëshin që kishte përgatitur pér Mardokeun. Dhe zemërimi i mbretit u qetësua.

8 Po atë ditë mbreti Asuero i dha mbretëreshës Ester shtëpinë e Hamanit, armikut të Judeve; dhe Mardokeu erdhë para mbretit, të cilin Esteri i kishte shpjeguar se ç'shite ai pér të. **2** Kështu mbreti hoqi unazën që i kishte rimarrë Hamanit dhe ia dhe Mardokeut. Pastaj Esteri e caktoi Mardokeun mbi shtëpinë e Hamanit. **3** Esteri foli akoma para mbretit, ra në këmbët e tij dhe iu lut me lot ndër sy që të pengonte komplotin e keq të Hamanit, Agagitit, dhe planin që ai kishte menduar kundër Judeve. **4** Atëherë mbreti zgjati skeprin prej ari në drejtim të Esterit; kështu Esteri u ngrit, mbeti në këmbë para mbretit **5** dhe tha: "Në se i duket mirë mbretit, në rast se kam gjetur hir në sytë e tij, në rast se çështja i duket gjithashtu e drejtë mbretit dhe në rast se gjej pëlqim nga sytë e tij, të shkruehet pér të revokuar dokumentet e hartuara nga Hamani, bir i Hamedathas, Agagitit, që ai shkroi pér të shkatërruar Judejtë që janë në të gjitha krahinat e mbretit. **6** Si do të mund të rezistoja në fakt duke parë fatkeqësinë që do të godiste popullin tim? Ose si do të mund të rezistoja duke parë shkatërrimin e fisit tim?". **7** Atëherë mbreti Asuero i tha mbretëreshës Ester dhe Judeut Mardoke: "Ja, unë i dhashë Esterit shtëpinë e Hamanit, dhe këtë e varën në trekëmbësh, sepse kishte dashur të shtrinte dorën e tij mbi Judejtë. **8** Ju vetë

shkruani një dekret në favor të Judejve në emër të mbretit, si t'ju duket më mirë, dhe vuloseni me unazën mbretërore, sepse vendimi i shkruar në emër të mbretit dhe i vulosur me unazën mbretërore éshtë i prerë". 9 Atëherë, më njëzet e tre të muajit të tretë, që éshtë muaji i Sivanit, u thirrën sekretarët e mbretit dhe sipas gjithë atyre që Mardokeu kishte urdhëruar, u dërguan shkrime Judejve, satrapëve, qeveritarëve dhe kreterë të njëqind e njëzet e shtatë krahinave, nga India deri në Etiopi, qđo krahine sipas shkrimit të saj, qđo populli sipas gjuhës së tij, dhe Judeje sipas shkrimit dhe gjuhës së tyre. 10 Kështu ai shkroi në emër të mbretit Asuero, duke vënë vulën me unazën mbretërore, dhe i dërgoi dokumentet me anë të korierëve që ngisnin kuaj të shpejtë, të lindur nga kuaj të racës. 11 Me anë të këtyre dokumenteve u jepet Judejve, në çfarëdo qyteti që të ndodheshin, e drejta të bashkoheshin dhe të mbronin jetën e tyre, duke shkatërruar, duke vrarë dhe duke shfarosur tërë njerëzit e armatosur të çfarëdo populli o krahine që t'i sulmonin, duke përfshirë fémijët dhe gratë, dhe të plaçkisnin pasuritë e tyre, 12 në një ditë të vetme, në të gjitha krahinat e mbretit Asuero: ditën e trembëdhjetë të muajit të dymbëdhjetë, që éshtë muaji i Adarit. 13 Një kopje e dekretit, i shpallur si ligj në qđo krahinë, duhet të nxirrej pér të gjithë popujt, me qëllim që Judejtë të ishin gati pér atë ditë të hakmerreshin kundër armiqve të tyre. 14 Kështu korierët të hipur mbi kuaj të shpejti u nisen të nxitur dhe të shtypur nga urdhri i mbretit; dhe dekreti u nxuar në qytetin e Suzës. 15 Mardokeu doli nga prania e mbretit me një rrobe mbretërore të purpurë dhe prej liri të bardhë, me një kurorë të madhe prej ari dhe një mantel prej pëlhure liri në ngjyrë të kuqe flakë; në qytetin 16 Për Judejtë ishte drítë, gjëzim, gaz dhe lavdi. 17 Në qđo krahinë dhe në qđo qytet, kudo që arrinte urdhri i mbretit dhe dekreti i tij, pér Judejtë kishte gjëzim dhe ngazëllim, bankete dhe ditë të lumturta. Dhe shumë nga pjestarët e popujve të vendit u bënë Judej, sepse tmerri i Judejve i kishte zënë.

9 Muajin e dymbëdhjetë, që éshtë muaji i Adarit, ditën e trembëdhjetë të muajit, kur duhet të zbatheshin urdhri dhe dekreti i mbretit, dita në të cilën armiqtë e Judejve shpresonin të sundonin mbi 2 Judejtë u mblohdhën në qytetet e tyre, në të gjitha krahinat e mbretit Asuero, pér të shtrirë dorën kundër atyre që kërkonin t'u bënë keq; dhe askush nuk mundi t'u rezistonte atyre, sepse tmerri i Judejve i kishte zënë tërë popujt. 3 Tërë kreterë e krahinave, satrapët, qeveritarët dhe ata që merreshin me punët e mbretit i përkrahën Judejtë, sepse tmerri i Mardokeut i kishte zënë. 4 Në fakt Mardokeu ishte i madh në pallatin e mbretit, dhe fama e tij përhapej në të gjitha krahinat, sepse ky njeri, Mardokeu, bëhej gjithnjë më i madh. 5 Kështu Judejtë goditën tërë armiqtë e tyre, duke i kaluar në tehun e shpatës dhe duke kryer një kërdi dhe një shkatërrim të madh; u sollën si deshën me armiqtë e tyre. 6 Në qytetin e Suzës Judejtë vranë dhe shfarosën pesëqind njerëz; 7 vranë edhe Parshandathan, Dalfonin, Aspathan, 8 Porathan, Adalian, Aridathan, 9 Parmashthan, Arisain, Aridain dhe Vajezathan, 10 dhjetë bijtë e Hamani, birit të Hamedathas, armiku i Judejve, por nuk u dhanë pas plaçkitjes. 11 Po atë ditë numri i atyre që ishin vrarë në qytetin e Suzës iu njoftua mbretit. 12 Mbreti i tha atëherë mbretëreshës Ester: "Në qytetin e Suzës Judejtë kanë vrarë dhe shfarosur pesëqind njerëz dhe dhjetë bijtë Hamani; çfarë kanë bërë vallë në krahinat e tjera të mbretit? Tani cila éshtë kërkesa jote? Do të të plotësohet. Çfarë tjetër kërkon? Do të bëhet". 13 Atëherë Esteri tha: "Në qoftë se kështu i

pëlqen mbretit, le të lejohen Judejtë që janë në Suzë të bëjnë edhe nesër atë që éshtë dekretuar pér sot; dhe të varen në trekëmbësh të dhjetë bijtë e Hamani". 14 Mbreti urdhëroi që të veprohej pikërisht kështu. Dekreti u nxuarr në Suza dhe dhjetë bijtë e Hamani u varën në trekëmbësh. 15 Judejtë që ishin në Suza u mblohdhën edhe ditën e katërbëdhjetë të muajit të Adarit dhe vranë në Suza tregind njerëz; por nuk u dhanë pas plaçkitjes. 16 Edhe Judejtë e tjerë që ishin në krahinat e mbretit u mblohdhën, pér të mbrojtur jetën e tyre dhe pér të qenë të sigurt nga sulmet e armiqve të tyre; vranë shtatëdhjetë e pesë mijë nga ata që i urrenin, por nuk u dhanë pas plaçkitjes. 17 Kjo ndodhi ditën e trembëdhjetë të muajit të Adarit; ditën e katërbëdhjetë u çlodhën, dhe e kthyen në një ditë banketi e gjëzimi. 18 Judejtë që ishin në Suza u grumbulluan përkundrazi ditën e trembëdhjetë dhe të katërbëdhjetë; ditën e pesëmbëdhjetë të muajit u çlodhën, e bënë ditë banketi dhe gjëzimi. 19 Pér kétë arësyje Judejtë e fushës, që banojnë në qytete pa mure, e kanë bërë ditën e katërbëdhjetë të muajit të Adarit një ditë gjëzimi, banketesh dhe feste, dhe në kétë ditë i dërgojnë dhurata njeri-tjetrit. 20 Mardokeu i shkroi téré këto gjëra dhe u dërgoi letra téré Judejve që ishin në të gjitha krahinat e mbretit Asuero, afér dhe larg, 21 pér t'i urdhëruar të kremonin qđo vit ditën e katërbëdhjetë dhe të pesëmbëdhjetë të muajit të Adarit, 22 si ditët gjatë të cilave Judejtë patën pushim nga sulmet e armiqve të tyre, dhe si muajti në të cilin dhembja e tyre u kthye në gjëzim dhe zia në festë, dhe kështu ato t'i bënë ditë banketi e gjëzimi, gjatë të cilave t'i dërgonin dhurata njeri-tjetrit dhe t'u bénin dhurata të varfërve. 23 Judejtë u zotuan të respektoton atë që kishin filluar t'bénin, ashtu si u kishte shkruar atyre Mardokeu. 24 Në fakt Hamani, bir i Hamedathas, Agagitit, armiku i të gjithë Judejve, kishte komplotuar kundër Judejve pér t'i shkatërruar dhe kishte hedhur Purin (domethënë kishte hedhur shortin), pér t'i shfarosur dhe pér t'i shkatërruar. 25 Por kur Esteri u paraqit para mbretit, ky urdhëroi me shkrim që komploti i keq që Hamani kishte kurdisur kundër Judejve të binte mbi kryet e tij dhe që ai dhe bijtë e tij të vareshin në trekëmbësh. 26 Prandaj ato ditë u quajtën Purim, nga fjala Pur. Në përshtatje, pra, me të gjitha ato që ishin shkruar në atë letër, me të gjitha ato që kishin parë lidhur me këtë dhe me ato që kishin ndodhur, 27 Judejtë vendosën të zotoheshin pa iu shmangur pér vete, pér pasardhësit e tyre dhe pér të gjithë ato që do të bashkoheshin me ta, të kremonin qđo vit këto dy ditë sipas udhëzimeve të shkruara dhe kohës së caktuar. 28 Ato ditë duhet të kujtoheshin dhe të kremonin brez pas brezi, në qđo familje, në qđo krahinë, në qđo qytet; në asnjë mënyrë Judejtë nuk duhet të hiqni dorë nga kremitimi i këtyre ditëve të Purimit, dhe kujtimi i tyre nuk duhet të zhdukej te pasardhësit e tyre. 29 Mbretëresha Ester, bijë e Abihailit, dhe Judeu Mardoke shkruan me autoritet të plotë letren e tyre të dytë lidhur me Purimin. 30 Mardokeu u dërgoi letra téré Judejve në njëqind e njëzet e shtatë krahina të mbretërisë së Asueros, me fjale paqeje dhe të së vërtetës. 31 pér t'i vendosur ato ditë të Purimit në kohën e caktuar, siç i kishin vendosur atyre Judeu Mardoke dhe mbretëresha Ester ashtu si kishin vendosura atë vetë pér vete dhe pér pasardhësit e tyre me rastin e agjerimit të tyre dhe të britmës së tyre. 32 Kështu dekreti i Esterit fiksoi caktimin e Purimit dhe u shkrua në një libër.

10 Mbreti Asuero i vuri një haraç vendit dhe ishuje të detit. 2 Gjithë faktet e forcës dhe fuqisë së tij dhe pëershkrimi i kujdeshsëm i Mardokeut, i cili u ngrit nga mbreti, a nuk janë vallë

të shkruara në librin e Kronikave të mbretërve të Medisë dhe të Persisë? 3 Judeu Mardoke vinte i dyti në fakt mbas mbretit Asuero, i madh midis Judejeve dhe i dashur nga moria e vëllezëreve të tij; ai kërkonte të mirën e popullit të tij dhe kishte fjalë paqeje për gjithë fisin e tij.

Jobi

1 Në vendin e Uzit ishte një njeri i quajtur Job. Ky njeri ishte i ndershëm dhe i drejtë, kishtë frikë nga Perëndia dhe i largohej së keqes. **2** I kishin lindur shtatë bij dhe tri bija. **3** Veç kësaj zotëronte shtatë mijë dele, tre mijë deve, pesëqind pendë qe, pesëqind gomarë dhe një numër shumë të madh shërbëtorësh. Kështu ky njeri ishte më i madhi ndër të gjithë njerëzit e Lindjes. **4** Bijtë e tij kishin zakon të shkonin pér banket në shtëpinë e seclitit diten e cakuar; dhe dérgonin të thërrisin tri motrat e tyre, që të vinin të hanin dhe të pinin bashkë me ta. **5** Kur mbaronte seria e ditëve të banketit, Jobi i thërriste pér t'i pastruar; ngrivej herët në mënjos dhe ofronte olokauste sipas numrit të gjithë atyre, sepse Jobi mendonte: "Ndofta bijtë e mi kanë mëkatuar dhe e kanë blasfemuar Perëndinë në zemrën e tyre". Kështu bënte Jobi çdo herë. **6** Një ditë ndodhi që bijtë e Perëndisë shkuant të paraqiten para Zotit, dhe ndër ta shkoi edhe Satanai. **7** Zoti i tha Satanait: "Nga vjen?". Satanai iu përgjigj Zotit dhe tha: "Nga ecejaket mbi dheun duke e përshtkuar lart e poshtë". **8** Zoti i tha Satanait: "E ke vënë re shërbëtorin tim Job? Sepse mbi dhe nuk ka asnë jetët si ai që të jetë i ndershëm, i drejtë, të ketë frikë nga Perëndia dhe t'i largohet së keqes". **9** Atëherë Satanai iu përgjigj Zotit dhe tha: "Vallë më kot Jobi ka frikë nga Perëndia". **10** A nuk ke vënë ti një mbrojtje rrëth tij, rrëth shtëpisë së tij dhe të gjitha gjërat që ai zotëron? Ti ke bukur veprën e duarve të tij dhe bagëtia e tij éshtë shtuar shumë në vend. **11** Por shtri dorën tënde dhe preki të gjitha ato që ai zotëron dhe ke pér të parë po nuk të mallkoi ai haptazi". **12** Zoti i tha Satanait: "Ja, të gjitha ato që ai zotëron janë në pushtetin tênd, por mos e shtri dorën mbi personin e tij". Kështu Satanai u largua nga prania e Zotit. **13** Kështu një ditë ndodhi që, ndërsa bijtë e tij dhe bijat e tij hanin e pinin verë në shtëpinë e vëllait të tyre më të madh, erdhë nga Jobi një lajmëtar pér t'u thënë: **14** Qetë po lëronin dhe gomarët po kullotnin aty afër, **15** kur Sabejtë u sulën mbi ta, i morën me vete dhe vranë me shpatë shërbëtorët. Vetëm unë shpëtova pér të ardhur të ta them". **16** Ai ishte duke folur ende, kur arriti një jetët dhe tha: "Zjarri i Perëndisë ra nga qjelli, zuri delet dhe shërbëtorët dhe i ka përpirë. Vetëm unë shpëtova pér të ardhur të ta them". **17** Ai ishte duke folur, ende, kur arriti një jetët dhe tha: "Kaldeasit kanë formuar tri banda, u sulën mbi devetë dhe i morën me vete, vranë me shpatë shërbëtorët. Vetëm unë shpëtova pér të ardhur të ta them". **18** Ai ishte duke folur, ende, kur arriti një jetët dhe tha: "Bijtë e tu dhe bijat e tua ishin duke ngrënë dhe duke pirë verë në shtëpinë e vëlliat të tyre më të madh, **19** kur papirut një erë e furishme, që vinte nga shkretëtira, ra në të katër qoshet e shtëpisë e cila u shemb mbi të rintjet, dhe ata vidiqën. Vetëm unë shpëtova dhe erdhë të ta them". **20** Atëherë Jobi u ngrit, grisi mantelin e tij dhe rroi kokën; pastaj ra pëmbys dhe adhuroi, **21** dhe tha: "Lakuriq dolla nga barku i nénës sime dhe lakuriq do të kthehem. Zoti ka dhënë dhe Zoti ka marrë. Qoftë i bekuar emri i Zotit". **22** Në të gjitha këto Jobi nuk mëkatoi dhe nuk paditi Perëndinë pér ndonjë padrejtësi.

2 Një ditë ndodhi që bijtë e Perëndisë shkuant të paraqiten përrapa Zotit, dhe midis tyre shkoi edhe Satanai pér t'u paraqitur përrapa Zotit. **2** Zoti i tha Satanait: "Nga vjen?". Satanai iu përgjigj Zotit: "Nga ecejaket mbi dheun duke e përshtkuar lart e poshtë". Zoti i tha Satanait: **3** "A e vure re shërbëtorin tim Job? Sepse mbi dhe nuk ka asnë jetët si ai që të jetë i ndershëm, i

drejtë, të ketë frikë nga Perëndia dhe t'i largohet së keqes. Ai qëndron i patundur në ndershëmërën e tij, megjithëse ti më ke nxitur kundër tij pér ta shkatërruar pa asnjë shkak". **4** Atëherë Satanai iu përgjigj Zotit dhe tha: "Lëkurë pér lëkurë! Gjithçka që zotëron, njeriu éshtë gati ta japë pér jetën e tij. **5** Por shtri dorën tënde dhe preki kockat e tij dhe mishin e tij dhe ke pér të parë po nuk të mallkoi haptazi". **6** Zoti i tha Satanait: "Ja ai, éshtë në pushtetin tênd, por mos ia merr jetën". **7** Kështu Satanai u largua nga prania e Zotit dhe e goditi Jobin me një ulcerë të keqe nga majat e këmbëve deri në pjesën e sipërme të kokës. **8** Jobi mori një copë balte pér t'u kruar dhe rrinte ulur në mes të hirit. **9** Atëherë gruaja e tij i tha: "Qëndron ende në ndershëmërën tênde? Mailko Perëndinë dhe vdis!". **10** Por ai i tha asaj: "Ti flet si një grua pa mend. Në rast se pranojmë të mirën nga Perëndia, pse nuk duhet të pranojmë edhe të keqen?". Në të gjitha këto Jobi nuk mëkatoi me buzët e tij. **11** Kur tre miq të Jobit mësuan tëre këto fatkeqësi që kishin rënë mbi të, erdhën secili nga vendi i vet, Elifazi nga Temani, Bildadi nga Shuahu dhe Tsafari nga Naamathi; ata në të vërtëtë ishin marrë **12** I ngritën sytë nga larg, por nuk e njojën dot; atëherë filluan të qajnë me zë të lartë, dhe secili grisi rrobat e tij dhe qiti mbi kryet e tij pluhur duke e hedhur në drejtim të qellit. **13** Pastaj u ulën pranë tij pér shtatë ditë e shtatë net, dhe asnë nuk i drejtoi qoftë një fjallë të vetme, sepse e shikonin se dhembja e tij ishte shumë e madhe.

3 Atëherë Jobi hapi gojën dhe mallkoi ditën e lindjes së tij. **2** Kështu Jobi mori fjallë dhe tha: **3** "Humbtë dita në të cilën linda dhe nata që tha: "U ngjiz një mashkull!". **4** Ajo ditë u bëftë terr, mos u kujdesofte pér të Perëndia nga lart, dhe mos shkëlqeftë mbi të drita! **5** E marrshin përsëri terri dhe hija e vdekjes, qëndroftë mbi të një re, furtuna e ditës e tmerroftë! **6** Atë natë e marrtë terri, mos hyftë në ditët e vitit, mos hyftë në illogaritjen e muajve! **7** Po, ajo natë qoftë natë shterpe, mos depërtftë në të asnë britmë gëzimi. **8** E mallkofshin ata që mallkojnë ditën, ata që janë gati të zgjognë Leviathanin. **9** U errësosfshin yjet e muzgut të tij, le të presë dritën; por mos e pastë fare dhe mos paftë ditën që agon, **10** sepse nuk e mylli portën e barkut të nénës sime dhe nuk ua fshehu dhembjen syte të mi. **11** Pse nuk vdiqë në barkun e nénës sime? Pse nuk vdiqë sapo dola nga barku i saj? **12** Pse vallë më kanë pritur gjunjët, dhe sisët pér të pire? **13** Po, tani do të dergjesha i qetë, do të fljia dhe do të pushoja, **14** bashkë me mbretërit dhe me këshilltarët e dheut, që kanë ndërtuar pér vete rrënoja të shkretuara, **15** ose bashkë me princat që kishin ar ose që mbushën me argjend pallatet e tyre. **16** Ose pse nuk qeshë si një dështim i fshehur, si fëmijët që nuk e kanë parë kurrë ditën? **17** Atje poshtë të këqinjtë nuk brengosen më, atje poshtë çlodhen të lodhurit. **18** Atje poshtë të burgosur janë të qetë bashkë, dhe nuk e dëgjojnë më zérin e xhelatit. **19** Atje poshtë ka të vegjël dhe të mëdhenj, dhe sklavë éshtë i lirë nga pronari i tij. **20** Pse t'i japësh dritë fatkeqit dhe jetën atij që ka shpirtin në hidhërim, **21** të cilët presin vdekjen që nuk vjen, dhe e kërkojnë më tepër se thesaret e fshehura; **22** gëzohen shumë dhe ngazellojnë kur gjejnë varrin? **23** Pse të lindë një njeri rruga e të cilët éshtë fshehur, dhe që Perëndia e ka rrëthuar nga çdo anë? **24** Në vend që të ushqehem, unë psherëtij, dhe rënkimet e mia burojnë si uji. **25** Sepse ajo që më tremb më shumë më bie mbi krye, dhe ajo që më tmerron më ndodh. **26** Nuk kam qetësi, nuk kam prehje, por më pushton shqetësimi".

4 Atéheré Elifazi nga Temani u përgjigji dhe tha: 2 "A do të të bezdiste ndokush në rast se do të provonte të të fliste? Por kush mund t'i ndalë fjalët? 3 Ja ti ke mësuar shumë prej tyre dhe ua ke fortësuar duart e lodhura; 4 fjalët e tua u kanë dhënë zemër të lëkundurve dhe kanë forcuar gjunjët që gjunjëzohen. 5 Por tani që e keqja të zuri ty, nuk je në gjendje të veprosh; të ka goditur ty, dhe ti e ke humbur fare. 6 Mëshira jote a nuk është vallë besimi yt, dhe ndershëmëria e sjelljes sate, shpresa jote? 7 Mbaje mend: cili i pafajmë është zhdukur vallë, dhe a janë shkatërruar vallë njerëzit e ndershëm? 8 Ashtu siç e kam parë unë vetë, ata që lërojnë paudhësinë dhe mbjellin mjerimin, vjelin frytet e tyre. 9 Me frymien e Perëndisë ata vdesin, era e zemërimit të tij i tret ata. 10 Vrumbullima e luanit, zëri i luanit të egër dhe dhëmbët e luanëve të vegjël janë thyer. 11 Luani vdes pér mungesë gjahu dhe të vegjilit e luaneshës shpërndahan. 12 Një fjalë më ka ardhur fshehurazi dhe veshi im ka zënë pëshpëritjen e saj. 13 Midis mendimeve të vizioneve të natës, kur një gjumë i rëndë bie mbi njerëzit, 14 më pushtoi një llahrtari e madhe dhe një rrëqethje që bëri të dridhen gjithë kockat e mia. 15 Një frymë më kaloi përpara, dhe m'u nrirën përpjekjet qimet e trupit. 16 Ai u ndal, por nuk munda ta dalloj pamjen e tij; një figurë më rrinte para syve; kishte heshtje, pastaj dégjova një zë që thoshte: 17 "A mund të jetë një i vdekshëm më i drejtë se Perëndia? A mund të jetë një njeri më i pastë se Krijuesi i tij? 18 Ja, ai nuk u zë besë as shërbëtorëve të tij, dhe gjen madje të meta edhe tek engjëjt e tij; 19 aq më tepër tek ata që banojnë në shtëpi prej argjile, themellet e të cilave janë në pluhur, dhe shtypen si një tenjë. 20 Nga mëngjesi deri në mbrëmje shkatërrohen; zhduken pér fare, dhe asnjeri nuk i vë re. 21 Litarin e çadrës së tyre vallë a nuk ua këpusin? Ata vdesin, por pa dituri".

5 "Bërtit, pra! A ka vallë ndonjë që të përgjigjet? Kujt prej shenjtorëve do t'i drejtoshesh? 2 Zemërimi në fakt e vret të pamandin dhe zilia e vret budallanë. 3 E kam parë të pamandin të lëshojë rrënjen, por shumë shpejt e mallkova banesën e tij. 4 Bjtë e tij nuk kanë asnjë siguri, janë të shtypur te porta, dhe nuk ka njeri që t'i mbrojë. 5 I urituri përpin të korrat e tij, ia merr edhe sikur të janë midis gjembave, dhe një lak përpin pasurinë e tij. 6 Sepse shpirtligësia nuk del nga pluhuri dhe mundimi nuk mbini nga toka; 7 por njeriu lind pér të vuajtur, ashti si shkëndija pér t'u ngjitur lart. 8 Por unë do të kërkoja Perëndinë, dhe Perëndisë do t'i besoja çështjen time, 9 atij që bën gjëra të mëdha dhe që nuk mund të njihen; mrekulli të panumërtë, 10 që i jep shiu tokës dërgon ujin në fushat; 11 që ngre të varfrit dhe vë në siguri lart ata që vuajnë. 12 I bën të kota synimet e dinakëve, dhe kështu duart e tyre nuk mund të realizojnë planet e tyre; 13 i merr të urtët në dredhinë e tyre, dhe kështu këshilla e të pandershëmive shpejt bëhet tym. 14 Gjatë ditës ata hasin në errësirë, bash në mesditë ecin me tahmin sikur të ishte natë; 15 por Perëndia e shpëton nevojtarin nga shpata, nga goja e të fuqishmëve dhe nga duart e tyre. 16 Kështu ka shpresë pér të mjerin, por padrejtësia ia mbyll gojën atij. 17 Ja, lum njeriu që Perëndia dënon; prandaj ti mos e përbuz ndëshkimin e të Plotfuqishmit; 18 sepse ai e bën plagën, dhe pastaj e fashon, plagos, por duart e tij shërojnë. 19 Nga gjashtë fatkeqësi ai do të të çlirojë, po, në të shtatën e keqja nuk do të të prekë. 20 Në kohë zie do të të shpëtojë nga vdekja, në kohë luftë nga forca e shpatës. 21 Do t'i shpëtosh fshikullit të gjuhës, nuk do të trembesh kur të vijë shkatërrimi. 22 Do të qeshësh me shkatërrimin dhe me zinë, dhe nuk do të kesh frikë

në bishat e dheut; 23 sepse do të kesh një besëlidhje me gurët e dheut, dhe kafshët e fushave do të janë në paqe me ty. 24 Do të dish që çadra jote është e siguruar; do të vizitosh kullotat e tua dhe do të shikosh që nuk mungon asgjë. 25 Do të kuptosh që pasardhësit e tu janë të shumtë dhe të vegjlit e tu si bari i fushave. 26 Do të zbresësh në varr në moshë të shkuar, ashtu si në stinën e vet mblidhet një tog duaish. 27 Ja ç'kemi gjetur; kështu është. Dëgjoje dhe përfito".

6 Atéheré Jobi u përgjigji dhe tha: 2 "Ah, sikur dhembja ime të ishte peshuar têrësisht, dhe fatkeqësia ime të vihë bashkë mbi peshoren, 3 do të ishte me siguri më e rëndë se rëra e detit! Për këtë arsy fjalët e mia nuk u përfillën. 4 Duke qenë se shigjetat e të Plotfuqishmit janë brenda meje, shpirti im ua pi vrerin; tmerrete Perëndisë janë renditur kundër meje. 5 Gomari i egër a pëllët vallë përpëra barit, ose kau a buluron para forazhit të tij? 6 A hahet vallë një ushqim i amëshit pa kripë, apo ka ndonjë farë shije në të bardhën e vezës? 7 Shpirti im nuk pranon të prekë gjëra të tillë, ato pér mua janë si një ushqim i neveritshëm. 8 Ah sikur të mund të kisha atë që kërkoi, dhe Perëndia të më jepte atë që shpresoi! 9 Dashtë Perëndia të më shtypë, të shtrijë dorën e tij dhe të më shkatërrjo! 10 Kam megjithatë këtë ngushëllim dhe ngazëllehem në dhembjet që nuk po më kursehen, sepse nuk i kam fshehur fjalët e të Shenjtit. 11 Cila është forca ime që ende të mund të shpresoj, dhe cili është fundi im që të mund ta zgjas jetën time? 12 Forca ime a është vallë ajo e gurëve, ose mishi im është prej bronzi? 13 A s'jam fare pa ndihmë në veten time, dhe a nuk është larguar nga unë dituria? 14 Për atë që është i pikëlluar, miku duhet të tregojë dhembshuri, edhe në qoftë se ai braktis frikën e të Plotfuqishmit. 15 Por vëllezërit e mi më kanë zhgënyjer si një përrua, si ujërat e përrenjve që zhduken. 16 Ato turbullohen pér shkak të akullit dhe në to fshihet bora, 17 por gjatë stinës së nxehjtë ato zhduken; me vapën e verës ato nuk duken më në vendin e tyre. 18 Ato gjarpërojnë në shtigjet e shtrëtërvë të tyre; futen në shketëtirë dhe mbarojnë. 19 Karvanet e Temas i kërkojnë me kujdes, udhëtarët e Shebës kanë shpresa tek ata, 20 por ata mbeten të zhgënyjer meqjithë shpresat e tyre; kur arrinë aty mbeten të hutuar. 21 Tani pér mua ju jeni e njëjtë gjë, shikoni tronditjen time të thellë dhe keni frikë. 22 A ju kam thënë vallë: "Më jepni diçka" o "më bëni një dhuratë nga pasuria juaj", 23 osë "i liromëni nga duart e armikut", ose "më shpëgoni nga duart e personave që përdorin dhunën"? 24 Më udhëzonit, dhe do të hesht; më bëni të kuptoj ku kam gabuar. 25 Sa të frytshme janë fjalët e drejta! Por çfarë provojnë argumentet tuaja? 26 Mos keni ndërmend vallë të qortoni ashpër fjalët e mia dhe fjalimet e një të déshpëruari, që janë si era? 27 Ju do të hidhni në short edhe një jetim dhe do të hapnit një gropë pér mikun tuaj. 28 Por tani pranoni të më shikoni, sepse nuk do të gënjej para jush. 29 Ndërroni mendim, ju lutem, që të mos bëhet padrejtësi! Po, ndërroni mendim, sepse bëhet fjalë pér drejtësinë time. 30 A ka vallë paudhësi në gjuhën time apo qielza ime nuk i dallon më ligësitet?".

7 "A nuk kryen vallë një punë të rëndë njeriu mbi tokë dhe ditët e tij a nuk janë si ditët e një argati? 2 Ashtu si skllavi déshiron fort hijen dhe ashti si argati pret mëditjen e tij, 3 kështu edhe më ranë muaj fatkeqësie dhe m'u caktuan net me dhembje. 4 Sa shtrihem, them: "Kur do të ngrihem?". Por nata është e gjatë dhe jam vazhdimisht i shqetësuar deri në agim. 5 Mishi im është i mbuluar me krimba dhe me buca dheu, lëkura ime plasaritet dhe

është bërë e pështirë. 6 Ditët e mia janë më të shpejta se masuri i një endësi dhe po harxhohen pa shpresë. 7 Kujto që jeta ime është një frysë; syri im nuk do të shohë më të mirën. 8 Syri i atij që më shikon nuk do të më shohë më; sëtye e tu do të jenë mbi mua, por unë nuk do të jem më. 9 Ashtu si reja davaritet dhe nuk duket më, kështu ai që zbetet në Sheol nuk kthehet më; (**Sheol h7585**) 10 nuk do të kthehet më në shtëpinë e tij, dhe banesa e tij nuk do ta njohë më. 11 Prandaj nuk do ta mbaj gojën të mybllur do të flas në ankthin e frysë time; do të ankohem në hidhërimin e shpirrit tim. 12 A jam vallë deti apo një përbindësh i detit që ti më ruan me një roje? 13 Kur unë them: "Shtrati im do të më japë një lehtësim, shtroja ime do ta zbusë dhembjen time", 14 ti më tremb me èndrra dhe më tmerron me vegime; 15 kështu shpirrit tim i parapëlqen të mbyetet dhe të vdesë se sa të bëjë këtë jetë. 16 Unë po shpërbëhem; nuk kam për të jetuar gjithnjë; lërmë të qetë; ditët e mia nuk janë veçse një frysë. 17 Çështë njeriu që ti ta bësh të madh dhe të kujdesesh për të, 18 dhe ta vizitosh çdo mëngjes duke e vënë në provë në çdo çast? 19 Kur do ta heqësh shikimin tënd nga unë dhe do të më lësh të përcjell pështymën time? 20 Në rast se kam mëkatuar, çfarë të kam bërë ty, o rojtar i njerëzve? Pse më ke bërë objekt të goditjeve të tua, aq sa i jam bërë barrë vetes sime? 21 Pse nuk i fal shkeljet e mia dhe nuk e kapërcën paudhësinë time? Sepse shpejt do të jem pluhur; ti do të më kërkosh, por unë nuk do të jem më".

8 Atëherë Bildadi nga Shuahu u përgjigj dhe tha: 2 "Deri kur do të flasësh në këtë ményrë, dhe fjalët e gojës sate do të jenë si një erë e furishme? 3 A mundet Perëndia të shtrëmbërojë gjykimin dhe i Potufqishmi të përbysë drejtësinë? 4 Në rast se bijtë e tu kanë mëkatuar kundër tij, ai i ka braktisur në prapësinë e tyre. 5 Por në rast se ti e kërkon Perëndinë dhe i lutesh fort të Plotufqishmit, 6 në rast se je i pastër dhe i ndershëm, me siguri ai do të ngrihet në favorin tënd dhe do të rivendosë selinë e drejtësisë sate. 7 Ndorëse gjendja jote e kaluar ka qenë një gjë e vogël, 8 e ardhma jote do të jetë e madhe. Pyet, pra, brezat që shkuan dhe shqyrto gjérat e zbuluara nga etërit e tyre; 9 ne në të vërtetë i përkasim së djeshmes dhe nuk dimë asgjë, sepse ditët tona mbi tokë janë si një hije. 10 A nuk do të mësojnë vallë ata dhe nuk do të flasin, duke nxjerrë fjalë nga zemra e tyre? 11 A mund të rritet papirusi Jashtë moqalit dhe a mund të zhvillohet xunkthi pa ujë? 12 Ndërsa është ende i gjelbër, pa qenë prerë, ai thahet para çdo bari tjetër. 13 Këto janë rrugët e të gjithë atyre që harrojnë Perëndinë; kështu shpresa e të paudhit tretet. 14 Besimi i tij do të pritet dhe sigurimi i tij është si një pëlhurë merimangë. 15 Ai mbështetet se shtrëpia e tij, ajo nuk qëndron; kapet te ajo, por ajo nuk mban. 16 Ai është krejt i gjelbër në diell dhe degët e tij zgjaten mbi kopshtin e tij; 17 dhe rrënjet e tij pleksen rreth një grumbulli gurësh dhe depërtojnë midis gurëve të shtëpisë. 18 Por në rast se shkëputet nga vendi i tij, ky e mohon, duke thënë: "Nuk të kam parë kurrë!". 19 Ja, ky është gëzimi i ményrës së tij të jetuarit, ndërsa të tjerët do të dalin nga pluhuri. 20 Ja, Perëndia nuk e flak njeriun e ndershëm, as i ndihmon keqbërësit. 21 Ai do t'i japë edhe më buzëgeshje gojës sate dhe këngë gëzimi buzëve të tua. 22 Ata që të urrejnë do të mbulohen me turp dhe çadra e të paudhëve do të zhduket".

9 Atëherë Jobi u përgjigj dhe tha: 2 "Po, unë e di që është kështu, por si mund të jetë i drejtë njeriu përparrë Perëndisë? 3 Në rast se dikush dëshiron të diskutojë me të, nuk mund t'i përgjigjet veçse një herë mbi një mijë. 4 Perëndia është i urtë

nga zemra dhe i fuqishëm nga forca, kush, pra, u fortësua kundër tij dhe i shkoi mbarë. 5 Ai vendos malet dhe ato nuk e dijnë që ai i përbysë në zemërimin e tij. 6 Ai e tund dheun nga vendi i tij, dhe kollonat e tij dridhen. 7 Urdhëron diellin, dhe ai nuk lind, dhe vulos yjet. 8 I vetëm shpalos qiejt dhe ecën mbi valët e larta të detit. 9 Ka bërë Arushën dhe Orionin, Plejadat dhe krahinat e jugut. 10 Ai bën gjëra të mëdha dhe që nuk mund të hetohen, po, mrekulli të panumërtë. 11 Ja, më kalon afër dhe nuk e shoh, kalon tutje dhe nuk e kuptoj. 12 Ja, ai kap gjahun dhe kush mund t'a rimarrë? Kush mund t'i thotë: "Çfarë po bën?". 13 Perëndia nuk e tërheq zemërimin e tij; poshtë tij përkulen ndihmësit e Rahabit. 14 Si mund t'i përgjigjem, pra, dhe të zgjedh fjalët e mia për të diskutuar me të? 15 Edhe sikur të kisha të drejtë, nuk do të kisha mundësi t'i përgjigjem, por do t'i kërkova mëshirë gjyqtarit tim. 16 Në rast se unë e thërrës dhe ai më përgjigjet, nuk mund të besoj akoma se e ka dëgjuar zërin tim, 17 ai, që më godet me furtunën, dhe i shumëzon plagët e mia pa shkak. 18 Nuk më lë të marr frysë, përkundrazi më mbush me hidhërimë. 19 Edhe në qoftë se bëhet fjalë përfocën, ja, ai është i fuqishëm; por sa përgjykim, kush do të më caktokë një ditë përf t'u paraqitur? 20 Edhe sikur të isha i drejtë, vetë të folurit tim do të më dénononte; edhe sikur të isha i ndershëm, ai do të provonte se jam i çorodit. 21 Jam i ndershëm, por nuk e qmoj fare veten time dhe e përcjoj jetën time. 22 Është e njëjtë gjë, prandaj them: "Ai shkatërron njeriun e ndershëm dhe të keqin". 23 Në qoftë se një fatkeqësi mbjell papritur vdekjen, ai qesh me vuajtjen e të pafajmëve. 24 Toka u është dhënë në dorë të këqijve; ai u vesh sytë gjyqtarëve të saj; po të mos jetë ai, kush mund të ishte, pra? 25 Tani ditët e mia kalonjë më shpejt se një vravupes, ikin pa parë asnjë të mirë. 26 Ikin shpejt si anjet prej xunkthi, si shqiponja që sulet mbi gjahun e vet. 27 Në qoftë se them: "Dua ta harroj vajtimin, ta lë pamjen time të trishtuar dhe të tregohem i gjëzuar", 28 më hyr frika për të gjitha dhembjet e mia; e di mirë që ti nuk do të më konsiderosh të pafajshëm. 29 Në qoftë se jam i dënuar tanimë, pse të lodhem më kot? 30 Edhe sikur të lahesha me borë dhe të pastroja duart e mia me sodë, 31 ti do të më hidhje në baltën e një gropë, edhe vetë rrobat e mia do të më kishin lemeri. 32 Në të vërtetë ai nuk është një njeri si unë, të cilin mund t'i përgjigjemi dhe të dalim në gjyq bashkë. 33 Nuk ka asnjë arbitër midis nesh, që të vëré dorën mbi ne të dy. 34 Le të largojë nga unë shkopin e tij, tmerri i tij të mos më trembë. 35 Atëherë do të mund të flas pa pasur frikë prej tij, sepse nuk jam kështu me veten time.

10 "Jam neveritur nga jeta ime; do të shfryj lirisht vajtimin tim, duke folur në trishtimin e shpirrit tim! 2 Do t'i them Perëndisë: "Mos më déno! Bëmë të ditur pse grindesh me mua. 3 A të duket mirë të shtypësh, të përmosh veprën e duarve të tua dhe të tregohesh në favor të qëllimeve të njerëzve të këqij? 4 A ke sy prej mish, apo shikon edhe ti si shikon njeri? 5 A janë vallë ditët e tua si ditët e një të vdekuash, vitet e tua si ditët e një njeri, 6 sepse ti duhet të hetosh lidhur me fajin tim dhe të kërkosh mëkatin tim, 7 megjithëse e di që nuk jam faktor dhe që nuk ka njeri që mund të më çlirojë nga dora jote? 8 Duart e tua më kanë bërë dhe më kanë dhënë trajtë por tani ti kërkon të më zhdukësh. 9 Mbaj mend, të lutem, që më ke modeluar si argjila, dhe do të më bësh të kthehem në pluhur! 10 A nuk më ke derdhur vallë si qumështi dhe më ke piksur si dzhathi? 11 Ti më ke veshur me lëkurë dhe me mish, më ke thurur me kocka dhe me nerva. 12 Më ke dhënë jetë dhe dashamirësi, dhe providanca jote është

kujdesur pér fymen time, 13 por këto qjera i fshihje në zemrën tènde; tani unë e di që ti mendoje një gjë të tillë. 14 Në qoftë se mëkatoj, ti më ndjek me sy dhe nuk më lë të pandëshkuar pér fajin tim. 15 Në qoftë se jam i keq, mjerë unë! Edhe sikur të jam i drejtë, nuk do të guxoja të ngrija kokën, i ngopur siç jam nga poshtësira dhe duke parë mjerimin tim. 16 Në rast se ngre kryet, ti më ndjek si unë, duke kryer përsëri mrekulli kundër meje. 17 Ti i përtërin dëshmitarët kundër meje, e shton zemrëmin tënd kundër meje dhe trupa gjithnjë të reja më sulmojnë. 18 Pse, pra, më nxore nga barku? Të kisha vdekur, pa më parë sy njeriu! 19 Do të kisha qenë sikur të mos kisha ekzistuar kurrë, i mbartur nga barku në varr. 20 A nuk janë vallë të pakta ditët e mia? Jepi fund, pra, lërmë të qetë që të mund ta mbledh pak veten; 21 para se të shkoj pér të mos u kthyer më, drejt vendit të errësirës dhe të hijes së vdekjes, 22 të vendit të territ dhe të errësirës së madhe të hijes së vdekjes, ku ka vetëm pështjellim, ku madje edhe drita eshtë si errësira".

11 Atëherë Zofari nga Naamathi u përgjigj dhe tha: 2 "Një mori e tillë fjalësh a do të mbetet pa përgjigje? A duhet të ketë të drejtë një njeri fjalëshumë? 3 Llafet e tua a do t'uua myllin gojën njerëzve? Ti do të tallesh dhe asnjë mos të bëjë me turp? 4 Ti ke thënë: "Doktrina ime eshtë e pastër dhe jam i pakritikueshém para teje". 5 Por po të donte Perëndia të fliste dhe të hapte gojën e tij kundër teje, 6 pér të treguar të fshehat e diturisë, sepse dituria e vërtetë eshtë e shumëtrajtishme, atëherë do të mësoje se Perëndia harron një pjesë të fajit tënd. 7 A mundesh ti të hulumtosh thellësitet e Perëndisë? A mund të depërtosh në përsosmérinë e tij Plotfugishmit? 8 Janë më të larta se qelli; çfarë mund të bësh? janë më të thella se Sheoli: çfarë mund të dish? (Sheol h7585) 9 Madhësia e tyre eshtë më e gjatë se toka dhe më e gjerë se deti. 10 Në rast se Perëndia kalon, burgos dhe nxjerr në gjyq, kush mund t'ia pengojë këtë veprim? 11 Sepse ai i njeh njerëzit e rremë; e sheh padrëjësinë dhe e kqyr. 12 Njeriu i pamend do të bëhet i urtë, kur kérriçi i gomares së egër të bëhet njeri. 13 Në rast se e përgatit zemrën tènde dhe shtrin ndaj saj duart e tua, 14 në rast se largon padrëjësinë që eshtë në duart e tua dhe nuk lejon që çoroditja të zërë vend në çadrat e tua, 15 atëherë do të mund të lartosh ballin tënd pa njollë, do të jesh i patundur dhe nuk do të kesh frikë, 16 sepse do të harrosh hallet e tua, do t'i kujtosh si uji që ka rijedhur; 17 jeta jote do të jetë më e ndritur se mesdita, edhe errësira për ty do të ishte si mëngjesi. 18 Do të jesh i sigurt sepse ka shpresë; do të shikosh rreth e qark dhe do të pushosh në siguri. 19 Do të biesh të flesh dhe nuk do të ketë njeri që të trembë dhe shumë persona do të kérkojnë favorin tënd. 20 Por sytë e të pabesëve do të treten; çdo shpëtim do t'u pritet, dhe shpresa e tyre do të jetë grahma e fundit".

12 Atëherë Jobi u përgjigj dhe tha: 2 "Pa dyshim ju jeni njerëz të urtë, dhe dituria do të marrë fund me ju. 3 Edhe unë kam mendje si ju, dhe nuk bie më poshtë se ju; përvëc kësaj, kush nuk i di gjërat si këto? 4 Jam bërrë gazi i miqve të mi; unë, të cilët Perëndia i përgjigjej kur i drejtoshësha; të drejtin, të ndershmin, e kanë vënë në lojë. 5 Një llambë, e përcmuar në mendimet e atyre që jetojnë në mes të të mirave, eshtë përgatitur pér ata të cilëve u merren këmbët. 6 Çadrat e cubave përkundrazi janë të qeta dhe e ndjejnë veten të sigurt ata që provokojnë Perëndinë dhe që e hyjnizojnë forcën e tyre. 7 Por pyeti tani kafshët dhe do të të mësojnë, zogjtë e qjellit dhe do të ta thonë, 8 ose foli tokës, dhe ajo do të të mësojë, dhe peshqit e detit do të ta tregonjë. 9

Midis tërë këtyre kriesave, cila nuk e di që dora e Zotit i ka bërë këto? 10 Ai ka në dorë të tij jetën e çdo gjallese dhe fymen e çdo genjeje njerëzore. 11 Veshi a nuk i shqyrtón vallë fjalët, ashtu si i shijon qjellza ushqimet? 12 Ndër pleqtë gjemjë diturinë, dhe gjatësia e ditëve u jep edhe gjykimin. 13 Por tek ai gjemjë diturinë dhe forcën, atij i përkasin mendja dhe gjykimi. 14 Në rast se ai shkatëron, askush nuk mund të rindërtøjë; në rast se fut në buri dikë, askush nuk mund t'ia hapë. 15 Në rast se i ndal ujërat, çdo gjë thahet; po t'i lërë të lira, përmbytin tokën. 16 Ai zotérön forcën dhe diturinë; prej tij varen ai që mashtrohet dhe ai që mashton. 17 Ai i bën këshilltarët të ecin zbathur, i bën gjyqtarët të pamend. 18 Këpüt verigat e imponuara nga mbretërit dhe lidh me zinxhirë ijet e tyre. 19 I bën që të ecin zbathur priftërinjtë dhe përbysë të fuqishmit. 20 I lë pa gojë ata tek të cilët ka besim dhe i lë pa mend pleqtë. 21 Zbrasz përcëmimin mbi fisnikët dhe ua liron brezin të fortëve. 22 Zbulon gjérat e thella të fshehura në terr dhe sjell në dritë hijen e vdekjes. 23 I bën të mëdha kombet dhe pastaj i shkatërron, i zgjeron kombet dhe pastaj i mërgon. 24 U heq arsyen sundimtarëve të tokës dhe i bën të enden në vende të shkreta pa rrugë. 25 Ecin verbërisht në terr pa dritë dhe i bën të ecin si të dehur".

13 "Ja, tërë këtë syri im e pa dhe veshi im e dëgjoi dhe e kuptoi. 2 Atë që ju dinë e di edhe unë; nuk vij pas jush. 3 Por do të dëshiroja tê flas me tê Plotfugishmin, do të më pëlqente tê diskutoja me Perëndinë; 4 sepse ju jeni trillues gënjestrash, jeni tê gjithë mjkë pa asnjë vlerë. 5 Oh, sikur të heshtnit fare, kjo do të ishte dituria juaj. 6 Dëgjoni tani mbrojtjen time dhe vini re deklaratat e buzëve të mia. 7 A doni vallë të flisni në mënyrë të mbrrapshtë në mbrotje të Perëndisë dhe të flisni në favor të tij me mashtime? 8 A doni të përdorni anësi me të ose të mbroni një kauzë të Perëndisë? 9 Do të ishte më mirë pér ju që ai t'ju hetonte, apo talleni me të ashti si talleni me një njeri? 10 Me siguri ai do t'ju qortojë, në rast se fshehurazi veproni me anësi. 11 Madhëria e tij vallë a nuk do t'ju kallë frikë dhe tmerri i tij a nuk do të bjerë mbi ju? 12 Thëniet tuaja moralizuese janë proverba prej hiri, argumentet tuaja më të mira nuk janë veçse argumete prej argjila. 13 Heshtni dhe më lini mua tê flas, pastaj le të më ndodhë çfarë të dojë. 14 Pse duhet ta mbaj mishin tim me dhëmbët dhe ta vë jetën time në duart e mia? 15 Ja, ai do të më vrasë, nuk kam më shpresë; sidofqitë, do të mbroj para tij qëndrimin tim. 16 Ai do të jetë edhe shpëtimi im, sepse një i pabesë nuk do të guxonte tê paraqitej para tij. 17 Dëgjoni me vëmendje fjalimin tim dhe deklaratat e mia me veshët tuaj. 18 Ja, unë e kam përgatitur kauzën time; e di që do të njihemi si i drejtë. 19 Kush kérkon, pra, të hahet me mua? Sepse atëherë do të heshtja dhe do të vdisja. 20 Vetëm mos bëj dy gjëra me mua, dhe nuk do t'i fshihem pranisë sate; 21 largoje dorën nga unë dhe tmerri yt të mos më kallë më frikë. 22 Pastaj mund edhe të më thërrasësh edhe unë do të përgjigjem, ose do të flas unë, dhe ti do të përgjigjesh. 23 Sa janë fajet e mia dhe mëkatet e mia? Më bëj të ditur shkeljet e mia dhe mëkatin tim! 24 Pse më fsheh fytyrën tënde dhe më konsideron si armikun tënd? 25 Mos do vallë të trembësh një gjethje të shtyrë sa andej dhe këndej dhe të ndjekësh ca kashtë të thatë? 26 Pse shkruan kundër meje gjëra të hidhura dhe bën që të rëndoje mbi mua trashëgimia e fajeve të rinisë sime? 27 Ti i vë këmbët e mia në pranga dhe kqyr me kujdes rrugët e mia; ti vendos një cak pér tabanin e këmbëvë të mia, 28 Ndërkëq trupi im po shpërbëhet si një send i kalbur, si një rrobë që e ka grirë mola".

14 "Njeriu i lindur nga një grua jeton pak ditë dhe eshtë plot shqetësimi. 2 Mbin si një lule, pastaj pritet; ikën me vrap si një hije dhe nuk e ka të gjatë. 3 Mbi një qenie të tillë ti i mbani sytë të hapur, dhe më bën që të dal në gjyq bashkë me ty. 4 Kush mund të nxjerrë një gjë të pastër nga një gjë e papastër? Askush. 5 Sepse ditët e saj janë të caktuara, numri i muajve të saj varet nga ti, dhe ti i ke vendosur kufij që nuk mund t'i kapércejë. 6 Hiqe shikimin nga ai dhe lëre të qetë, deri sa të mbarojë ditën e tij si një argat. 7 Të paktën pér drurin ka shpresë; né rast se pritet, rritet pérseri dhe vazhdon të mugullojë. 8 Edhe sikur rrënjet e tij të plaken nën tokë dhe trungu i tij të vdesë nën dhe, 9 me të ndjerë ujin, mugullon pérseri dhe lëshon degë si një bimë. 10 Njeriu pérkundrazi vdes dhe mbetet i shtrirë pér dhe; kur eshtë duke nxjerrë frysni e fundit, ku eshtë, pra? 11 Mund të mungojnë ujërat né det dhe një lumë të meket dhe të thahet, 12 por njeriu që dergjet nuk ngrihet më; sa të mos ketë më qiej, nuk do të zgjohet dhe nuk do të çohet më nga gjumi i tij. 13 Ah sikur të doje të më fshijhe në Sheol, të më mbaje të fshehur sa të kalonte zemërimi yt, të më caktoje një afat dhe të më kutojte! (Sheol h7585) 14 Né qoftë se njeriu vdes, a mund të kthehet pérseri né jetë? Do të prisja qđo ditë të shërbimit tim të rendë, deri sa të arrinte ora e ndryshimit tim. 15 Do të më thërrisje dhe unë do të të përgjigjesha; ti do të kiske një dëshirë të madhe pér veprën e duarve të tua. 16 Atëherë ti do të më numëroje hapat, por nuk do të vije re mëkatet e mia; 17 do ta vulosje né një thes mëkatin tim dho e do ta mbuloje fajin tim. 18 Por ashu si një mal rrëzohet dhe thërmohet, ashu si një shkëmb luan nga vendi i tij, 19 ashu si ujërat gërryejnë gurët dhe vërshtim marrin me vete dheun, kështu ti shkatërron shpresën e njeriut. 20 Ti e vë përfund pér gjithnjë, dhe ai shkon; ti ia prish fytyrën dhe e débon. 21 Né rast se bijtë e tij janë të nderuar, ai nuk e di; po të jetë të pérbuzur, ai nuk e vë re. 22 Ai ndjen vetëm dhembjen e madhe të mishit të tij dhe pikëllohen pér veten e tij.

15 Atëherë Elifazi nga Temani u përgjigji dhe tha: 2 "Një njeri i urtë a përgjigjet vallë me njohuri të kota, dhe a mbushet me erëra lindore? 3 Diskuton vallë me ligjëratë boshe dhe me fjalë që nuk shërbijnë pér asgjë? 4 Po, ti heq mëshirën dhe eliminon lutjen pérpara Perëndisë. 5 Sepse prapësia jote t'i sugjeron fjalët dhe ti po zgjedh gjuhën e dinakëve. 6 Jo unë, por vetë goja jote të dënon, dhe vetë buzët e tua dëshmojnë kundër teje. 7 A je ti vallë i pari njeri që ka lindur apo je formuar pérpara kodrave? 8 A e dëgjuar ti këshillën sekrete të Perëndisë apo vetëm ti zotëroke diturinë? 9 Çfarë di ti që ne nuk e dimë, ose çfarë kupton ti që nuk e kuptojmë edhe ne? 10 Midis nesh ka njerëz flokëbardhë dhe pleq më të thinjur se ati yt. 11 Të duken gjëra të vogla pérdélliimet e Perëndisë dhe fjalët e ëmbla që të drejton ty? 12 Pse, pra, zemra jote të çon larg dhe pse sytë e tu vetëtjnjë, 13 duke e drejtar zemërimin tênd kundër Perëndisë dhe duke nxjerrë nga goja jote fjalë të tilla?". 14 "Cështë njeriu që ta konsiderojë veten të pastër dhe i linduri nga një grua pér të qenë i drejtë? 15 Ja, Perëndia nuk u zë besë as shenjtorëve të tij dhe qiejt nuk janë të pastër në sytë e tij; 16 aq më pak një qenie e neveritishme dhe e korruptuar, njeriu, që e pi paudhësinë sikur të ishte ujë! 17 Dua të tē flas, më dëgjo; do tē tē trejgo atë që kam parë, 18 atë që tē urtit trejgnë pa fshehur asgjë nga sa kanë dëgjuar prej etërve të tyre, 19 tē cilëve vetëm iu dha ky vend dhe pa praninë e asnjë të huaj né radhët e tyre. 20 I keqi heq dhembje têrë jetën e tij dhe vitet e caktuara pér tiranin janë të numëruara. 21 Zhurma të llahtarshme

arrijnë né veshët e tij, dhe né kohën e bollëkut i sulet rrënesi. 22 Nuk ka shpresë kthimi nga errësira, dhe shpatë e pret. 23 Endet e kérkon bukë, po ku mund ta gjejë? Ai e di se dita e territ eshtë përgatitur në krah të tij. 24 Fatkeqësia dhe ankthi i shthen frikë, e sulmojnë si një mbret gati pér betejë, 25 sepse ka shtrirë dorën e tij kundër Perëndisë, ka sfiduar të Plotfuqishmin, 26 duke u hedhur me kokëfortësi kundër tij me mbrojat e tij të zbukuruara me tokëza. 27 Ndonëse fytyra e tij eshtë e mbuluar me dhjamë dhe ijet e tij janë fryrë nga shëndoshja e tepert; 28 ai banon né qytete të shkretuara, né shtëpi të pabanuara qé do të katandisen né grumbuj gërmadhash. 29 Ai nuk do të pasurohet dhe fati i tij nuk ka pér të vazhduar, as edhe pasuria e tij nuk do të shtohet mbi tokë. 30 Nuk do të arrije të çlrohet nga terri, flaka do të thajë lastarët e tij, dhe do të çohet larg nga fryma e gojës së tij. 31 Të mos mbështetet te kotësia; duke gënijyer veten, sepse kotësia ka pér të genë shpérblimi i tij. 32 Do të kryhet para kohe, dhe degët e tij nuk do të gjelbërojnë më. 33 Do të jetë si një hardhi nga e cila merret rrushi ende i papjekur, si ulliri nga i cili shkundet lulja. 34 Sepse familja e hipokritëve do të jetë shterpë dhe zjarri do të përpjijë çadrat e njeriut të korruptuar. 35 Ata sajognë paudhësinë dhe shkaktojnë shkatërrimin; né gjirin e tyre bluhet mashtrimi.

16 Atëherë Jobi u përgjigji dhe tha: 2 "Gjëra të tilla kam dëgjuar shumë! Të gjithë ju jeni ngushëllues të mërzitshëm! 3 Kur do të marrin fund fjalimet tuaja boshe? Ose çfarë të shtyn të përgjigjesh? 4 Edhe unë mund të flisja si ju, po tē ishit ju né vendin tim; do të mund të radhitja fjalë kundër jush duke tundur kokën time kundër jush. 5 Por do t'ju jepja kurajo me gojën time dhe ngushëllimi i buzëve të mia do ta lehtësonte dhembjen tuaj. 6 Né rast se flas, dhembja ime nuk pakësitet, né qoftë se nuk flas më, çfarë lehtësimi kam? 7 Por tani ai më ka çuar né pikën e fundit të forcave të mia. Ti ke shkatërruar têrë familjen time; 8 më ke mbuluar me rrudha dhe kjo dëshmon kundër meje, dobësia ime ngrihet dhe dëshmon kundër meje. 9 Zemërimi i tij më grin dhe më pérndjek, kérçellin dhëmbét kundër meje; Armiku im mpresh shikimin mbi mua. 10 Duke hapur gojën e tyre kundër meje, ata më godasin me përcëmim mbi faqet, mblidhen tok kundër meje. 11 Perëndia më ka dhënë né duart e tē pabesëve, më ka dorëzuar në duart e njerëzve të këqij. 12 Jetoja i qetë, por ai më shkatërrroi, më kapi pér qafe dhe më bëri copë-copë, dhe më shndërroi në objekt goditjeje. 13 Harkëtarët e tij më rrethojnë né çdo anë, më shpon pa mëshirë veshkën, derdh pér tokë verin tim. 14 Ai më sulmon vazhdimisht me forcë, më sulet si një luftëtar. 15 Kam qepur një grathore mbi lëkurën time, e kam ulur ballin tim në pluhur, 16 Fytyra ime eshtë e kuqe nga tē qarat dhe mbi qepallat e mia po zë vend hija e vdekjes, 17 megjithëse nuk ka asnjë dhunë né duart e mia, dhe lutja ime eshtë e pastër. 18 O tokë, mos e mbulo gjakun tim, dhe britma ime mos gjefte asnjë vend qetësimi. 19 Që tani, ja, dëshmitari im eshtë né qjell, garanti im eshtë lart. 20 Shokët e mi më përqeshin, por sytë e mi derdhin lotë pérpara Perëndisë. 21 Le tē pérkrahë ai arsyetimet e njeriut pranë Perëndisë, ashu si bën njeriu me fqinjin e tij. 22 Do të kalojnë né tē vërtetë edhe pak vjet akoma dhe unë do tē shkoj pastaj rrej një rrugë pa kthim.

17 "Fryma ime u copëtua, ditët po më shuhën, varri po më pret. 2 A nuk jam i rrëthuar nga njerëz që më përqeshin. Syri im ndalet mbi fyerjet e tyre. 3 Më jep, pra, një peng pranë teje, pérndryshe kush do tē më shtrëngonte dorën si garant? 4 Nga që i ke penguar mendjet e tyre të kuptojnë, prandaj nuk do t'i bësh tē

triumfojnë. 5 Kush i tradhton miqtë deri sa t'i grabisë, ka për t'i parë më pak sytë e fëmijëve të tij. 6 Por unë prej tij jam bërë gazi i popujve dhe jam katandisur në një njeri të cilin e pështyjnë në fytyr. 7 Syri më erret për shkak të dhembjes dhe tërë gjymtyrët e mia nuk janë veçse hije. 8 Njerëzit e drejtë habiten nga kjo, dhe i pafajmi ngrihet kundër të pabesit. 9 Megjithatë i drejtë mbetet i lidhur fort me rrugën e tij, dhe ai që i ka duart e pastra fortësohet gjithnjë e më tepër. 10 Sa për ju të gjithë, kthehuni, ejani, pra, sepse midis jush nuk po gjej asnjë njeri të urtë. 11 Ditet e mia shkuant dhe planet e mia u prishën, pikërisht ato déshira që unë ushqëja në zemër. 12 Ata e ndërrojnë natën në ditë, "drita është afër", thonë, për shkak të errësirës. 13 Në rast se e pres Sheolin si shtëpinë time në rast se e shtrij shtrojen time në terr, (**Sheol h7585**) 14 në rast se i them vendvarrit: "Ti je ati im", dhe krimbave: "Jeni nëna ime dhe motra ime", 15 ku është, pra, shpresë ime? Kush mund të dallojë ndonjë shpresë për mua? 16 A do të zbras vallë në portat e Sheolit, kur do të gjejmë bashkë prehje në pluhur?". (**Sheol h7585**)

18 Atëherë Bildadi nga Shuahu u përgjigj dhe tha: 2 "Kur do t'u japësh fund fjalëve? Bëhu i zgjuar dhe pastaj flasim. 3 Pse jemi konsideruar si kafshë dhe jemi konsideruar të përcmuar në sytë e tu? 4 Ti që ha veten nga zemërimi, a duhet të braktiset toka për shkakun tënd apo shkëmbi të luajë nga vendi i tij? 5 Po, drita e të keqit shuhet dhe flaka e zjarrit të tij nuk ndrit më. 6 Drita në çadrën e tij po meket dhe llamba e tij mbi të po shuhet. 7 Hapat e tij të fuqishëm shkurtohen dhe vetë planet e tij po e çojnë në greminë. 8 Sepse këmbët e tij e shtyjnë në rrjetë dhe ai do të bjerë në ndonjë lak. 9 Një çark e kap nga thembra dhe një lak e mban fort. 10 Për të ka një lak të fshehur në tokë dhe një çark të vënë në shteg. 11 Gjëra të tmerrshme e trembin nga çdo anë dhe e ndjekin në çdo hap. 12 Forca e tij pakësot për shkak të urisë dhe shkatërrimi është gati ta godasë anash. 13 Gëllit copa të lëkurës së tij; i parëlinduri i vdekjes gjallberon gjymtyrët e tij. 14 Atë e rrëmbejnë nga çadra tij që e dinte të sigurt dhe e çojnë para mbretit të tmerrit. 15 Në çadrën e tij banon ai që nuk është nga të vetët, dhe mbi shtëpinë e tij hedhin squrfit. 16 Rrënijët poshtë thahen dhe degët lart priten. 17 Kujtimi i tij zhduket nga toka dhe emri i tij nuk do të përmendet më nëpër rrugë. 18 Ai shtyhet nga drita në terr dhe atë e përzënë nga bota. 19 Nuk ka as bij, as pasardhës në popullin e tij dhe asnjë që të mbijetojë në banesën e tij. 20 Fundi i tij i lë habitur ata që e kanë ndjekur dhe mbeten të tmerruar ata që e kanë pararendur. 21 Pikërisht kështu janë banesat e njerézve të këqij, dhe ky është vendi i atij që nuk e njeh Perëndinë". Përgjigja e pestë e Jobit; ai e ndjen veten të përqeshur; gjithçka është kundër tij

19 Atëherë Jobi u përgjigj dhe tha: 2 "Deri kur do të hidhëroni shpirtin tim dhe do të më mundoni me ligjëratat tuaja? 3 U bënë dhjetë herë që më përqeshni dhe nuk keni turp që më fyeni. 4 Edhe sikur të ishte e vërtetë që kam gabuar, gabimi im më përkert vetëm mua. 5 Por në rast se doni pikërisht të bëheni kryelartë me mua duke më qortuar për objektin e turpit tim, 6 mësoni atëherë që Perëndia më ka trajtuar në mënyrë të padrejtë dhe më ka zënë në rrjetat e tij. 7 Ja, unë bërtas: "Dhunë!", por nuk kam asnjë përgjigje; bërtas për ndihmë, por drejtësi nuk ka! 8 Më ka prerë rrugën dhe kështu nuk mund të kaloj; përhapi terrin në rrugën time. 9 Më ka zhveshur nga nderi im dhe më ka hequr nga koka kurorën. 10 Më ka shkatërruar nga të gjitha anët dhe unë po shkoj; e ka shkulur si një dru shpresën time. 11 Zemërimi

i tij kundër meje është, ndezur dhe më konsideron si armik të tij. 12 Ushtarët e tij kanë ardhur të gjithë së bashku dhe kanë ndërtuar rrugën e tyre kundër meje; kanë ngritur kampin e tyre rrëth çadërë sime. 13 Ai ka larguar nga unë vëllezërit e mi, dhe të njohurit e mi janë bërë plotësisht të huaj me mua. 14 Farefisi im më ka braktisur dhe miqtë e mi të ngushtë më kanë harruar. 15 Shërbëtorët dësherbëtoret e mi më trajtojnë si një njeri të huaj, në sytë e tyre jam një i huaj. 16 Thërras shërbëtorin tim, por ai nuk përgjigjet; duhet t'i lutem me gojën time. 17 Fryma ime është e neveritshme për gruan time, dhe jam i neveritshëm edhe për fëmijët e barkut tim. 18 Edhe fëmijët më përcmojnë; në rast se provoj të ngrihem, flasin kundër meje. 19 Tërë miqtë më të ngushtë kanë lemeri prej meje, edhe ata që doja janë ngritur kundër meje. 20 Kockat e mia i ngjiten lëkurës sime dhe mishit tim dhe nuk më ka mbetur veç se lëkura e dhëmbëvë. 21 Mësimori, mësimori, të paktën ju, miqtë e mi, sepse dora e Perëndisë më ka goditur. 22 Pse më persekutoni si bën Perëndia dhe nuk ngopeni kurrë me mishin tim? 23 Ah sikur fjalët e mia të ishin të shkruara; ah sikur të kishin zënë vend në një libër; 24 sikur të ishin të għidhendra pérjetë mbi një shkēmb me një stil prej hekuri dhe me plumb! 25 Por unë e di që Shpëtimtar im jeton dhe që në fund do të ngrihet mbi tokë. 26 Mbas shkatërrimit të lëkurës sime, në mishin tim do të shoh Perëndinë. 27 Do ta shoh unë vete; sytë e mi do ta sodisim, dhe jo një tjetër. Po më shkrijet zemra. 28 Në rast se thoni: "Pse e persekutojmë?"; kur rrënja e këtyre të këqijave ndodhet tek unë, 29 ju druani për veten tuaj shpatën, sepse zemërimi sjell ndëshkimin e shpatës, me qëllim që të dini që ekziston një gjykim".

20 Atëherë Zofari nga Naamathi u përgjigji dhe tha: 2 "Për këtë mendimet e mia më shtyjnë të përgjigjem, për shkak të shqetësimit që ndjej brenda vetes sime. 3 Kam dëgjuar një qortim që më turperon, por fryma ime më shtyn të përgjigjem ashtu si e gjykoj. 4 A nuk e di ti që gjithnjë, qysh prej kohës që njeriu u vu mbi tokë, 5 triumfi i të këqijve zgjat pak dhe gëzimi i të pabesëve zgjat vetëm një çast? 6 Edhe sikur madhështia e tij të arrinte deri në qill dhe koka e tij të prekte retë, 7 ai do të vdesë për gjithmonë si jashtëqitjet e tij; ata që e kanë parë do të thonë: "Ku është?". 8 Do të fluturojë si një éndërr dhe nuk do të gjendet më; do të zhduket si një vegim nate. 9 Syri që e shihte, nuk do ta dallojë më; edhe banesa e tij nuk do ta shohë më. 10 Blijtë e tij do të kerkojnë të fitojnë favorin e të varfërve dhe duart e tij do të rivendosin pasurinë e tij. 11 Forca rinore që i mbushtë kockat do të dergjet në pluhur bashkë me të. 12 Edhe sikur e këqja të jetë e ëmbël në gojën e tij, ai e fsheh atë nën gjuhë. 13 Nun lejon që të dalë që andej por vazhdon ta mbajë në gojë. 14 Por ushqimi i tij, që është në zorrët e veta transformohet dhe bëhet një helm gjarpéri brenda tij. 15 Ai do të vjellë pasuritë që ka gjelltit; vetë Perëndia do t'ia nxjerrë nga barku. 16 Ai ka thithur helm gjarpéri, gjuha e një nepërke do ta vrasë. 17 Nuk ka përfëtë më lumjen as pérrenj që rrjedhin me mjaltë dhe gjalpë. 18 Do të kthejë atë për të cilën është lodhur pa e vënë aspak në gojë; nuk do të ketë asnjë gjëzim nga përfitimet e tregtisë së tij. 19 Sepse ka shtypur dhe braktisur të varfrin, ka shtënë në dorë me forcë një shtëpi që nuk e kishte ndërtuar. 20 Duke qenë se lakmia e tij nuk ka njohur kurrë qetësi, ai nuk do të shpëtojë asgjë nga gjërat që déshironte aq shumë. 21 Asgjë nuk do t'i shpëtojë pangopësies së tij, prandaj mirëqënia e tij nuk do të zgjasë. 22 Kur të jetë në kulmin e bollëkut do të gjendet ngushtë; dora e

të gjithë atyre që vuajnë do të ngrihet kundër tij. **23** Kur të jetë bërë gati për të mbushur barkun, Perëndia do të dërgojë mbi të zjarrin e zemërimit të tij, që do të bjerë mbi të kur të jetë duke ngrënë. **24** Ai mund të shpëtojë nga një armë prej hekuri, por atë do ta shpojë një hark prej bronzi. **25** Nxirret shigjet që del nga trupi i tij, maja e shndritshme del nga vleri i tij, atë e pushton tmerri. **26** Errësirë e plotë është caktuar për thesaret e tij; do ta konsumojë një zjarr jo i nxitur; ata që kanë mbetur në çadrën e tij do të jenë në ankth. **27** Qelli do të zbulojë paudhësinë e tij dhe toka do të ngrihet kundër tij. **28** Të ardhurat e shtëpisë së tij do t'i merren, do t'i marrin në ditën e zemërimit të tij. **29** Ky është fati që Perëndia i cakton njeriut të keq, trashëgimi që i është dhënë nga Perëndia.

21 Atëherë Jobi u përgjigj dhe tha: **2** "Dëgjoni me kujdes atë që kam për të thënë, dhe kjo të jetë kënaqësia që më jepni. **3** Kini durim me mua dhe më lini të flas dhe, kur të kem folur, edhe talluni me mua. **4** A ankohem vallë për një njeri? Dhe pse fryma ime nuk duhet të trishthohet? **5** Shikomëni dhe habituni, dhe vini dorën mbi gojë. **6** Kur e mendoj, më zë frika dhe mish i fillon të dridhet. **7** Pse, pra, jetojnë të pabesët dhe pse plakën dhe shtojnë pasuritë e tyre? **8** Pasardhësit e tyre fuqizohen bashkë me ta nën vështrimet e tyre dhe fëmijët e tyre lulëzojnë në sytë e tyre. **9** Shtëpitë e tyre janë në siguri, pa tmerre, dhe fshikulli i Perëndisë nuk rëndon mbi ta. **10** Demi i tyre mbars dhe nuk gabon, lopa e tyre pjell pa dështuar. **11** Dërgojnë jashtë si një kope të vegjlit e tyre dhe bijtë e tyre hedhin valle. **12** Këndojnë në tingujt e timpanit dhe të qestes dhe kënaqen me zërin e flautit. **13** I kalojnë në mirëqënie ditët e tyre, pastaj një çast zgresin në Sheol. (Sheol h7585) **14** Megjithatë i thonin Perëndisë: "Largohu nga ne, sepse nuk dëshirojmë aspak të njohim rrugët e tua. **15** Kush është i Plotfuqishmi të cilët duhet t'i shërbejmë? C'përfitojmë veç kësaj kur e lusim?". **16** Ja, begatia e tyre a nuk është vallë në duart e tyre? Këshilla e të pabesëve është mjaft larg meje. **17** Sa herë shuhet llamba e të këqive ose shkatërrimi bie mbi ta, vuajtjet që Perëndia cakton në zemërimin e tij? **18** A janë ata si kashta përparrë erës ose si byku që e merr me vete stuhia? **19** Ju thoni se Perëndia ruan dënimin e paudhësinë së dikujt për bijtë e tij. Ta shpaguajë Perëndia, që ai të mund ta kuptojë. **20** Të shohë me sytë e tij shkatërrimi e vet dëhe të pije nga zemërimi i të Plotfuqishmit! **21** Çfarë i hyt në punë në fakt shtëpia e tij mbas vdekjes, kur numri i muajve të tij është mbushur? **22** A mundet ndokush t'i mësojë Perëndisë njohuri, atij që gjykon ata që ndodhen atje lart? **23** Dikush vdes kur ka plot fuqi, i qetë dhe i sigurt; **24** ka kovat plot me qumësht dhe palca e kockave të tij është e freskët. **25** Një tjetër përkundrazi vdes me shpijtë të hidhëruar, pa pasë shjujar kurrë të mirën. **26** Që të dy dergjen bashkë në pluhur dhe krimbat i mbulojnë. **27** Ja, unë i njoh mendimet tuaja dhe planet me të cilat doni të ushtroni dhunën kundër meje. **28** Në fakt ju thoni: "Ku është shtëpia e princit, dhe ku është çadra, banesa e njerëzve të këqij?". **29** Nuk i keni pyetur ata që udhëtojnë dhe nuk i njihni shenjat e tyre? **30** Njerëzit e këqij në fakt shpëtojnë ditën e shkatërrimit dhe çohen në shpëtim ditën e zemërimit. **31** Kush e qorton për sjelljen e tij dhe kush i jep shpagim për atë që ka bërë? **32** Atë e çojnë në varr dhe i bëjnë roje varrit të tij. **33** Plisat e luginës do të jenë të ëmbël për të; tërë njerëzja do ta ndjekë, ndërsa një mori pa fund i shkon para. **34** Si mund të më ngushëlloni pra, me fjalë të kota, kur nga fjalët tuaja nuk mbetet veçse gjënjeshtra?".

22 Atëherë Elifazi nga Temani u përgjigj dhe tha: **2** "A mundet vallë njeriu t'i sigurojë ndonjë përfitim Perëndisë? Me siguri i urti i sjell të mirë vvetves. **3** Çfarë kënaqësie ka prej saj i Plotfuqishimi, në rast se ti je i drejtë, ose çfarë përfitim ka në qoftë se ti ke një sjellje të ndershme? **4** Mos vallë nga frika që ka prej teje ai ndëshkon dhe hyn në gjyq me ty? **5** Apo ka gjasë më shumë se kjo ka si shkak ligësinë tê madhe dhe fajet e tua të shumta? **6** Pa arsyenë fakt ti merrie pengje nga vllëzërit e tui dhe i zhvishje të zhveshurit nga rrobat e tyre. **7** Nuk i jepje ujë të lodhurit dhe i refuzoje bukën të uriturit. **8** Toka i përkiste njeriut të fuqishëm dhe banonte në të njeriu i nderuar. **9** E ktheje gruan e ve me duar bosh, dhe krahët e jetimëve ishin të këputur. **10** Ja pse je rrëthuar kudo nga leqe dhe drithma të papritura të turbullojnë, **11** ose një errësirë nuk të lejon të shikosh dhe një vërshim uji të përmbyt. **12** A nuk është Perëndia lart në qiej? Shiko yjet e larta, sa lart ndodhen! **13** Dhe ti thua: "Çfarë di Perëndia? A mund të gjykojë nëpërmjet territ të dendur? **14** Re të dendura e mbulojnë dhe kështu nuk mund të shikojë, dhe shëtit mbi kupën e qiejve". **15** A dëshiron ti të ndjekësh rrugën e lashtë të përshkruar prej kohe nga njerëzit e këqij, **16** që e çuan larg para kohe, dhe themelin e të cilëve e mori një lum që vërvshonte? **17** Ata i thonin Perëndisë: "Largohu nga ne! Çfarë mund të na bëjë i Plotfuqishmi?". **18** Megjithatë Perëndia ua kishte mbushur shtëpitë me të mira. Por unë u rri larg këshillave të pabesëve. **19** Të drejtët e shohin këtë dhe gëzohen, dhe i pafajmi tallet me ta; **20** po, me siguri, armiqtë tanë po shkatërrohen, dhe zjarri po përpin atë që mbetet. **21** Pajtahu, pra, me Perëndinë dhe do të kesh siguri; kështu do të kesh mirëqënde. **22** Prano udhëzime nga goja e tij dëhe shtjeri fjalët e tij në zemrën tênde. **23** Në rast se kthehesht tek i Plotfuqishimi, do të rimëkëmbesh; në qoftë se largon paudhësinë nga çadrat e tua. **24** dhe u hedh arin në pluhur dhe arin e Ofirit ndër gurët e përoit, **25** atëherë i Plotfuqishimi do të jetë ari yt, thesari yt prej argjendi. **26** Sepse atëherë do të gjesh kënaqësinë tênde tek i Plotfuqishimi dhe do të ngresh fytyrën në drejtim të Perëndisë. **27** Do t'i lutesh dhe ai do të të plotësosjë dëshirën dhe ti do të realizosh kushtet që ke lidhur. **28** Do të vendosësh një gjë dhe ajo do të dalë mbarë, dhe mbi udhën tênde do të shkëlqejë drita. **29** Kur do të poshterojnë, ti do të thuash: "Ngritja do të vijë". Ai do të përkrahë të përlurulin **30** dhe do të çlrojë edhe atë që nuk është i pafajmë; po, ai do të çlrohet nga shkaku i pastëtisë së duarve të tua".

23 Atëherë Jobi u përgjigj dhe tha: **2** "Edhe sot vajtimi im është i dhimbshëm; dora ime është e dobët për shkak të rënkimit tim. **3** Ah, sikur të dija ku ta gjeja, që të mund të arrija deri në froni e tij! **4** Do ta parashtroja çështjen time para tij, do ta mbushja gojën time me argumente. **5** Do të dija fjalët me të cilat do të më përgjigjej, dhe do të kuptoja atë që kishte për të më thënë. **6** A do të më kundërshtonte me forcë të madhe? Jo, përkundrazi do të më kushtonte vëmendje. **7** Atje njeriu i drejtë do të mund të diskutonte me të, kështu gjyqtari im do të më shpalte të pafajshëm përfjetë. **8** Ja, po shkoj në lindje, por aty nuk është; në perëndim, por nuk e shoh; **9** vepron në veri, por nuk e shoh; kthehet nga jugu, por nuk arrij ta shkoj. **10** Por ai e njeh rrugën që unë kam marrë; sikur të më provonte, do të dilja si ari. **11** Këmbla ime ka ndjekur me përipikmëri gjurmët e tij, i jam përbajtur rrugës së tij pa devijuar; **12** nuk jan larguar nga urdhërimet e buzëve të tij, përfitova shumë nga fjalët që kanë dalë prej gojës së tij më tepër se nga racioni tim i ushqimit. **13** Por atij

nuk i gjendet shoku, kush, pra, mund ta ndryshojë? Atë që do, ai e bën, **14** kështu ai do të realizojë plotësisht atë që ka dekretuar kundër meje, dhe plane të tillë ka mjaft të tjera. **15** Prandaj në prani të tij e ndjej veten të tmerruar; kur e mendoj këtë, ia kam frikën atij. **16** Perëndia ma ligështon zemrën, i Plotfuqishmi më tmerron. **17** Sepse nuk u asgjësova përrpara territ; dhe ai nuk e fshehu terrin e dendar nga fytura ime".

24 "Pse vallë i Plotfuqishmi nuk i rezervon vetes kohëra dhe ata që e njohin nuk shohin ditët e tij? **2** Disa zhvendosin kufijtë, marrin me forcë kopetë dhe i cojnë në kullotë; **3** u marrin gomarin jetimëve dhe marrin peng kaun e gruas së ve; **4** i shtyjnë jashtë rruge nevojtarët, kështu téré të varfrit e vendit janë të detyruar të fshihen. **5** Ja ku janë, si gomarë të egypti në shkretëtirë dalin në punën e tyre herët në mëngjes pér të kërkuar ushqim; shkretëtira jep ushqim pér ta dhe pér bijtë e tyre. **6** Mbledhin forazhin e tyre në fushat dhe mbledhin vilet e pavjela në vreshtin e të pabesit. **7** E Kalojnë natën lakuriq, pa rroba, dhe nuk kanë me se të mbulohen nga të ftotit. **8** Të lagur nga rebeshet që vijnë nga malet, pér mungesë strehe shtrëngohen pas shkëmbinjve. **9** Të tjerë e rrëmbejnë nga gjiri jetimin dhe marrin pengje nga të varfrit. **10** E detyrojnë të varfrin të shkojë pa rroba dhe u marrin duajt të uriturve. **11** Bëjnë vaj midis mureve të të pabesëve, e shtrydhin rrushin në trokull, por kanë etje. **12** Vajtimi i atyre që po vdesin ngritet nga qyteti, shpirti i të plagosurve kérkon ndihmë, por Perëndia nuk i vë mend të keqes që u ka bërë. **13** Të tjerë janë armiq të drithës, nuk njohin rrugët e saj dhe nuk qëndrojnë në shtigjet e saj. **14** Vrasësi ngritet në të gdhirë, pér të vrarë të varfrin dhe nevojtarin; natën përkundrazi sillet si vjedhësi. **15** Syri i shkelësit të kurorës bashkëshortore pret muzgun duke menduar: "Askush nuk do të më shohë", dhe vë një vel mbi fytërën e tij. **16** Natën depërtojnë nëpër shtëpitë; ditën rrinë myllur; nuk e njohin drithën. **17** Mëngjesi eshtë pér ta si hija e vdekjes, sepse ata i njohin mirë tmerret e hijes së vdekjes. **18** Kalojnë shpejt mbi sipërfaqen e ujërave, pjesa e tyre eshtë e mallkuar mbi tokë, dhe askush nuk do të hynte më në vreshtat e tyre. **19** Ashtu si thatësia dhe vapa tretin ujërat e déborës, kështu bën edhe Sheoli me atë që ka mëkatuar. (**Sheol h7585**) **20** Gjiri i nënës e harron, krimbat e hanë duke e shijuar; atë nuk do ta kujtojnë më; i keqi do të pritet si një dru. **21** Ai gjelltës gruan shterpë që nuk ka fëmijë dhe nuk i bënte asnjë të mirë gruas së ve! **22** Por Perëndia me forcën e tij tërheq tutje të fuqishmit dhe, në qoftë se shfaqen përsëri, asnjeri nuk mund të jetë i sigurt pér jetën e tij. **23** Uj siguri dhe ata i besojnë asaj; megjithatë sytë e tij kundrojnë rrugët e tyre. **24** Ngrinen pér pak kohë, por pastaj nuk janë më; rrëzohen dhe çohen tutje si gjithë të tjerët; priten si kokat e kallinjve të grurit. **25** Në qoftë se nuk eshtë kështu, kush mund të më përgjengjet shtrrojë dhe të shfuqizojë vlerën e fjalëve të mia?".

25 Atëherë Bildadi nga Shuahu u përgjigj dhe tha: **2** "Atij i përkasin sundimi dhe terrori: ai sjell paqen në vendet e tij shumë të larta. **3** A mund të llogariten vallë ushtritë e tij? Dhe mbi kë nuk del drita e tij? **4** Si mund të jetë, pra, njeriu i drejtë përrpara Perëndisë, ose si mund të jetë i pastër një i lindur nga një grua? **5** Dhe në se edhe hëna nuk shkëlqen dhe yjet nuk janë të pastër në sytë e tij, **6** aq më pak njeriu, që eshtë një vemje, biri i njeriut që eshtë një krimbi!".

26 Atëherë Jobi u përgjigj dhe tha: "Si e ke ndihmuar të dobëtin, **2** ose si e ke ndihmuar krahun pa forcë? **3** Si e

ke këshilluar atë që nuk ka dituri, dhe çfarë njohurish të mëdha i ke komunikuar? **4** Kujt ia ke drejtuar fjalët e tua, dhe e kujt eshtë fryma që ka dalë prej teje? **5** Të vdekurit dridhen nën ujërat, dhe kështu bëjnë edhe banorët e tyre. **6** Para atij Sheoli eshtë i zbuluar, Abadoni eshtë pa vel. (**Sheol h7585**) **7** Ai shtrin veriun në zbrazëti dhe e mban tokën pezzull mbi hiçin. **8** I myll ujërat në retë e tij, por ato nuk çahen nën peshën e tyre. **9** E mbulon pamjen e frontit të tij, duke shtrirë mbi të retë e tij. **10** Ka shënuar një kufi të veçantë mbi sipërfaqen e ujërave, në kufirin e drithës me terrin. **11** Kollonat e qelliit dridhen dhe habiten nga kércenimi i tij. **12** Me forcën e tij getëson detin, me zguarsinë tij ka rrëzuar Rahabin. **13** Me Frymën e tij ka zburuar qiejt, dora e tij ka shpuar tejpërtej gjarpërin dredharak. **14** Ja, këto janë vetëm thekët e veprave të tij. Ç'murmurimë të lehtë të tij arrijmë të dëgjojmë! Por vallë kush do të arrijë të kuptojë gjëmimin e fuqisë së tij?

27 Jobi e mori fjalën përsëri dhe tha: **2** "Ashtu si rron Perëndia që më ka hequr të drejtën time dhe i Plotfuqishmi që më ka hidhëruar shpirtin, **3** deri sa të ketë një frymë jete tek unë dhe të jetë fryma e Perëndisë në flegrat e hundës sime, **4** buzët e mia nuk do të thonë asnjë ligësi, as gjuha ime nuk ka pér të shqiptuar asnjë gjë të rreme. **5** Nuk do të pranoj që ju keni të drejtë; deri në regëtimat e fundit nuk do të heq dorë nga ndershmëria ime. **6** Do të qëndroj i patundur në drejtësinë time, pa bérë lëshime; zemra nuk më qorton asnjë nga ditët e mia. **7** Armiku im qoftë si njeriu i keq, dhe ai që ngritet kundër meje ashtu si njeriu i padrejtë. **8** Çfarë shprese mund të ketë në fakt i pabesi, edhe sikur të arrijë të sigurojë fitime, kur Perëndia i heq jetën? **9** A do ta dëgjojë Perëndia britmën e tij, kur mbi të do të bjerë fatkeqësia? **10** A do t'i vërë kënaqësitetë e tij vallë tek i Plotfuqishmi dhe do të kërkoi ndihmën e Perëndisë në qdo kohë? **11** Do t'ju jap mësimë mbi fuqinë e Perëndisë, nuk do t'ju fsheh qëllimet e të Plotfuqishmit. **12** Por ju të gjithë i keni vënë re këto gjëra, pse, pra, silleni në ményrë kaq të kotë? **13** Ky eshtë fati që Perëndia i rezervon njeriut të keq, trashëgimia që njerizit që përdorin dhunën marrin nga i Plotfuqishmi. **14** Në rast se ka një numër të madh bijsh, këta i destinohen shpatës, dhe trashëgimtarët e tij nuk do të kenë bukë pér tu ngopur. **15** Ata që do të mbijetojnë pas tij do të varrosen nga vdekja dhe të vejat e tyre nuk do të qajnë. **16** Në rast se grumbullon argjend si pluhur dhe mbledh robe si battë, **17** ai i grumbullon, por do t'i veshë i drejtë, dhe argjendin do ta ndajë i pafajmi. **18** Ai ndërtón shtëpinë e tij si një mole, si një kasolle që e ka bërë një rojtar. **19** I pasur bie në shtrat, por nuk do të bashkohet me njerzit e tij; hap sytë dhe nuk eshtë më. **20** Tmerri e kap në befasi si ujërat; në mes të natës një furtunë e rrëmben tinëzisht. **21** Era e lindjes e merr me vete dhe ai ikën, e fshin nga vendi i tij si një vorbull. **22** Ajo sulet kundër tij pa mëshirë, ndërsa ai kérkon në ményrë të dëshpëruar të shpëtojë nga ajo dorë, **23** njerëzia duartrokët në ményrë tallëse pér të dhe fërshëllen kundër tij nga vendi ku ndodhet".

28 "Me siguri ka një minierë pér argjendin dhe një vend ku bëhet rafinimi i arit. **2** Hekuri nxirret nga toka dhe guri i shkrirë jep bakrin. **3** Njeriu i jep fund territ dhe hulumton thëllësitetë më të mëdha në kërkim të gurëve të varrosur në terr dhe në hijen e vdekjes. **4** Ai çel një pus larg vendbanimit, në vende të harruara nga këmbësorët; janë pezzull dhe lëkunden larg njerëzve. **5** Sa pér tokën, prej asaj del buka, por nga poshtë eshtë e trazuar nga zjarri. **6** Gurët e saj janë banesa e safirëve dhe përmbytë pluhur

ari. 7 Shpendi grabitqar nuk e njeh shtegun dhe as syri i skifterit nuk e ka parë kurrë. 8 Bishat e egra nuk e kanë përshkruar dhe as luani nuk ka kaluar kurrë andej. 9 Njeriu vë dorë mbi strallin dhe i rrëzon malet nga rrënjet. 10 Hap galeri ndër shkëmbinj dhe syri i tij sheh gjithçka që është e çmuar. 11 Zë rrjedhat ujore që të mos rrjedhin, dhe nxjerr në dritë gjérat e fshehura. 12 Po ku mund ta gjesht diturinë, dhe ku është vendi i zgjuarsisë. 13 Njeriu nuk ua di vlerën dhe ajo nuk gjendet mbi tokën e të gjallëve. 14 Humnra thotë: "Nuk është tek unë", deti thotë: "Nuk qëndron pranë meje". 15 Nuk përfrohet duke e shkëmbyer me ar të rafinuar as bilihet duke peshuar argjend. 16 Nuk shtihet në dorë me arin e Ofirit, me oniksin e çmuar ose me safirin. 17 Ari dhe kristali nuk mund të barazohen me të dhe nuk këmbehet me enë ari të kulluar. 18 Korali dhe kristali as që meritojnë të përmenden; vlera e diturisë është më e madhe se margaritarët. 19 Topazi i Etiopisë nuk mund të barazohet dhe nuk mund të vlerësohet me ar të kulluar. 20 Por atëherë nga rrjedh dituria dhe ku e ka selinë zgjuarsia? 21 Ajo u fshihet syte të çdo të gjallë, është e mbuluar për zogjtë e qjellit. 22 Abadoni dhe vdekja thonë: "Kemi dëgjuar të fitet për të me veshët tonë". 23 Vetëm Perëndia njeh rruġġen e saj, vetëm ai e di ku ndodhet, 24 sepse ai vë re skajet e tokës dhe sheh tèrë ato që ndodhen nén qiej. 25 Kur cakttoi peshën e erës dhe u cakttoi ujërave një masë, 26 kur bëri një ligj për shiun dhe një rruġġe për vëtëtimë e bubullimave, 27 atëherë pa dhe e tregoi, e vendosi dhe madje e hetoi, 28 dhe i tha njeriut: "Ja, të kesh frikë nga Zoti, kjo është dituri, dhe t'i largohesh së keqes është zgjuarsi!".

29 Jobi e rifilloi ligjjeratën e tij dhe tha: 2 "Ah, sikur të isha si në muajt e së kaluarës, si në ditët kur Perëndia më mbronte, 3 kur llamba e tij shkëlgente mbi kokën time dhe me dritën e saj ecja në mes të errësirës; 4 siç isha në ditët e pjejkurisë sime, kur mendja e fshehtë e Perëndisë kujdesej për çadrën time, 5 kur i Plotfuqishmi ishte akoma me mua dhe bijtë e mi më rrinin përqark; 6 kur laja këmbët e mia në gjalpë dhe shkëmbi derdhë për mua rrëke vaji. 7 Kur dilja ne drejtum të portës së qytetit dhe ngrija froni tim në shesh, 8 të rrinjtë, duke më parë, hiqeshin ménjanë, pleqtë ngriheshin dhe qëndronin më këmbë; 9 princat ndërprisin bisedat dherinin dorën mbi gojë; 10 zëri i krerëve bëhej më i dobët dher gjuha e tyre ngjitej te qellza. 11 veshi që më dëgjonë, më shpalte të lumbur, dhe syri që më shihë, dëshmonte për mua, 12 sepse çiroja të varfrin që klithë për ndihmë, dhe jetimin që nuk kishte njeri që ta ndihmonte. 13 Bekimi i atij që ishte duke vdekur zbriste mbi mua dhe unë e gézoja zemrén e gruas së ve. 14 Isha i veshur me drejtësi dhe ajo më mbulonte; drejtësia ime më shërbente si mantel dhe si çallmë. 15 Isha sy për të verbërin dhe këmbë për çalamannin; 16 isha një baba për të varfrit dhe hetoja rastin që nuk njihja. 17 I theyea nofullat njeriut të keq dhe rrëmbeja gjahun nga dhëmbët e tij. 18 Dhe mendoja: "Kam për të vdekur në folenë time dhe do të shumézoj ditët e mia si rëra; 19 rrënjet e mia do të zgjaten në drejtum të ujërave, vesa do të qëndrojë tèrë natën në degën time; 20 lavdia ime do të jetë gjithnjë e re tek unë dhe harku im do të fitojë forcë të re në dorën time". 21 Të pranishmit më dëgjonin duke pritur dhe heshtnin për të dëgjuar këshillën time. 22 Mbas fjalës sime ata nuk përgjigjeshin, dhe fjalët e mia binin mbi ta si pikë vese. 23 Më prisnin ashtu si pritet shiu dhe hapnin gojën e tyre si për shiun e fundit. 24 Unë u buzëqeshja kur kishin humbur besimin, dhe nuk mund ta pakësonin dritën e fytyrés sime. 25 Kur shkoja tek ata,

ulesha si kryetar dhe rrija si një mbret midis trupave të tij, si një që ngushëllon të dëshpëruarit.

30 "Tani përkundrazi më të rinjtë se unë më përqeshin, ata që etërit e tyre nuk do të kishin pranuar t'i vija midis qenve të kopesë sime. 2 Fundja, për çfarë do të më shërbente forca e duarve të tyre? Fuqia e tyre është shkatërruar. 3 Të sfilitor nga mizerja dhe nga uria, ikin natën në shketëtirën e shkretuar dhe shterpë, 4 duke shkulur bar të hidhur pranë gëmushave dhe rrënjet gjineshtre për ushqimin e tyre. 5 Janë përzënë nga mjediset prej njerëzve që ulërijnë prapa tyre si të ishin vjedhës. 6 Janë të detyruar të jetojnë në skërkat e luginave, në shpellat e tokës dhe midis shkëmbinjve; 7 ulërijnë midis kaçubeve dhe shtrëngohen bashkë nén ferrishtat; 8 njerz budallenj, po, njerz pa vlerë, të débuar nga vendi i tyre. 9 Tani jam bérë kënga e tyre e talljes, po, jam bérë gazi i tyre. 10 Kanë tmerr nga unë, rinë larg meje dhe nuk ngurrojnë të më pështyjnë në fytyrë. 11 Meqenëse Perëndia ka lëshuar disi litarin e çadrës sime dhe më ka poshtëruar, ata kanë thyer çdo fre para meje. 12 Këta zuzarë çohen në të djahtën time, i shtynjë larg këmbët e mia dhe përgatitit kundër meje rrugët që të më shkatërrojnë. 13 Prishin rruġġen time, keqësijnë fatkeqësinë time, megjithëse askush nik u ndihmon. 14 Afrohen si nëpërmjet një të çare të madhe, sulen kundër meje si një stuhi. 15 Më sulmojnë tmerre; gjuajnjë nderin tim si era, dhe begatia ime zhavaritet si një re. 16 Unë shkrihem përbrenda, dhe ditët e hidhërimit më kanë pushtuar. Natën ndej sikur më shpojnë kockat, dhe dhembjet më brejnë pa pushim. 18 Nga dhuna e madhe rrobat e mia deformohen, më shtrëngojnë përreth si jaka e mantelit tim. 19 Ai më ka hedhur në baltë dhe jam bérë si pluhuri dhe hiri, 20 Unë të bërtas ty, dhe ti nuk më përgjigjesh; të rri përpara, por ti rri duke më shikuar. 21 Je bérë mizor me mua; më pérndjek me fuqinë e dorës sate. 22 Më ngre lart mbi erën, bén që të eci kaluar mbi të dhe më zhduk nén stuhi. 23 E di në të vërtetë që ti më çon në vdekje, në shtëpinë ku mblidhen gjithë të gjallët. 24 me siguri nuk do ta shtrijë dorën e tij te varri, megjithëse në fatkeqësinë e tij bërtet për të kërkuar ndihmë. 25 A nuk kam qaré vallë për atë që ishte në fatkeqësi, dhe a nuk jam hidhëruar për të varfrin? 26 Kur prisja të mirén, erdhë e keqja; kur prisja dritën, erdhë errësira. 27 Zorrët e mia ziejnë pa pushim, kanë ardhur për mua ditë vuajtjes. 28 Shkoj rrëth e qark i nxirë, krejt, por jo nga dielli; ngrihem në kuvend dhe bërtas për të kërkuar ndihmë. 29 Jam bérë vëlla me çakallin dhe shok me strucin. 30 Lékura ime që më mbulon është nxirë dhe kockat e mia digjen nga nxehësia. 31 Qestja ime shërbën vetëm përvajtime dhe flauti im përtinguq vajtues.

31 "Unë kisha bérë një besëlidhje me sytë e mi; si mund ta fiksoja, pra, shikimin mbi një virgjëresh? 2 Cili është fati që më ka caktuar Perëndia nga atje lart dhe trashëgimia e të Plotfuqishmit nga vendet e larta? 3 A nuk është vallë fatkeqësia për njeriun e çorodit dhe mjerimi për atë që kryen të keqen? 4 Nuk i shikon ai tèrë rrugët e mia dhe nuk i numrón të gjitha hapat që bëj? 5 Në rast se kam vepruar me falsitet, ose në rast se këmba ime është shpejtuar të ndjekë mashtrimin, 6 le të më peshojë me një peshore të saktë, dhe Perëndia do ta njohë ndershëmérinë time. 7 Në qoftë se hapat e mia kanë dalë nga rruga e drejtë, dhe në qoftë se zemra ime ka ndjekur sytë e mi, apo në se ndonjë njollë u është ngjitur duarve të mia, 8 le të mbjell unë dhe një tjetër të hajë, dhe pasardhësit e mi u

çrrënjojshin. 9 Në rast se zemra ime është mashtruar nga një grua dhe kam përgjuar në portën e të afërmit tim, 10 gruaja ime le të bluaqë për një tjetër dhe të tjerë u përkulshin mbi të. 11 Sepse kjo do të ishte një mbrapshti, një faj që duhet të dënohet nga gjyqtarët, 12 një zjarr që konsumon deri në Abodon, dhe do të kishte shkatërruar deri në rrënje gjithë të korrat e mia. 13 Në rast se kam hedhur poshtë të drejtëne e shërbëtorit tim dhe të shërbëtore sime, kur po grindeshin me mua, 14 çfarë do të bëja kur Peréndia të ngritë kundër meje, dhe si do ti' përgjigjesha kur të më kérkonte llogari? 15 Ai që më ka bërë mua në barkun e nënës, a nuk e ka bërë edhe atë? A nuk ka qenë po ai Peréndi që na ka krijuar në bark? 16 Në rast se u kam refuzuar të varfërve atë që dëshironin dhe bëra të veniten sytë e gruas së ve, 17 në rast se e hëngra vetëm copën e bukës pa i dhënë një pjesë jetimit, 18 (por që në rininë time unë e rrita si një baba, dhe që në bark të nënës sime e kam ndihmuar gruan e ve) 19 në rast se kam parë dikë të vdesë përmungesë rrobasht ose një të varfër që nuk kishte me se të mbulohej, 20 në rast se ijet e tij nuk më kanë bekuar, dhe nuk është ngrohur me leshin e qengjave të mi, 21 në qoftë se kam ngritur dorën kundër jetimit, sepse e dija që do të ndihmohesh tek porta, 22 supi im u ndaftë nga shpatulla, krahim u theftë në berryl! 23 Sepse fatkeqësia që vjen nga Peréndia më kall drithma, dhe për shkak të madhështisë së tij nuk mund të bëj asnjë. 24 Në qoftë se kam pasur besim tek ari, dhe arit të kulluar i kam thënë: "Ti je shpresë ime", 25 në rast se jam gëzuar sepse pasuritë e mia ishin të mëdha, dhe sepse dora ime ka grumbulluar shumë pasuri, 26 në qoftë se kam shkuar diellin kur shkëlqen ose hënën që shkonte përpëra duke ndritur, dhe zemra ime u mashtua tinëz dhe goja ime puthi dorën time; 27 edhe ky do të ishte një faj që duhet të dënohet nga gjyqtarët, sepse do të kisha mohuar Peréndinë që rri aty lart. 28 Në rast se jam gëzuar përfatkeqësinë e armikut tim dhe u ngrita, sepse e kishte goditur fakteqësia. 29 (por unë nuk e lejova gojën time të mëkatonte, duke i uruar të vdesë me një mallkim); 30 në qoftë se njerëzit e çadrës sime nuk kanë thënë: "Kush mund të gjejë një që nuk është ngopur me mishin e tij?". 31 (përveç kësaj asnjë i huaj nuk e kalonte natën jashtë, sepse i hapja portat e mia udhëtarit); 32 në rast se i kam mbuluar mëkatet e mia si Adami, duke e fshehur fajin tim në gji, 33 sepse kisha frikë nga turma e madhe dhe përbuzja e familjeve më tmerronte, kështu që rrjai i heshtur pa dalë nga shtëpia. 34 Ah, sikur të kisha një që të më dégjonte! Ja firma ime! I Plotfuqishmi të më përgjigjet! Kundërshtari im të shkruarë një dokument, 35 dhe unë do ta mbaja me siguri mbi shpatullat e mia, dhe do ta mbaja si një diademë. 36 do ti' jepja llogari përtë gjitha hapat e mia, duke iu paraqitur si një princ. 37 Në qoftë se toka ime bërtet kundër meje dhe brazdat e saj qajnë bashkë me të, 38 në rast se kam ngrënë frytin e saj pa paguar, në rast se u kam nxjerrë fryshten e fundit zotërve të saj, 39 në vend të gruri u rritshin ferra dhe barëra të këqija në vend të elbit". 40 Këtu mbarojnë fjalët e Jobit.

32 Atëherë këta tre njerëz nuk iu përgjigjën më Jobit, sepse ai e ndjente veten të drejtë. 2 Por zemërimi i Elihit, birit të Barakelit, Buzitit, nga fisë i Ramit, u ndez kundër Jobit; zemërimi i tij u ndez, sepse ai e quante veten e tij të drejtë më tepër se Peréndia. 3 Zemërimi i tij u ndez edhe kundër tre mique të tij, sepse nuk kishin gjetur përgjigjen e drejtë, megjithëse e dënonin Jobin. 4 Elihu kishte pritur përti folur Jobit, sepse ata ishin më të moshuar se ai. 5 Por kur Elihu u bind që në gojën e këtyre tre njerëzve nuk kishte më përgjigje, ai u zemërua. 6 Kështu Elihu,

bir i Barakelit, Buzitit, mori fjalën dhe tha: "Unë jam akoma i ri me moshë dhe ju jeni pleq; prandaj ngurrova dhe pata frikë t'ju parashtroj mendimin tim. 7 Thoja: "Do të flasë mosha dhe numri i madh i viteve do t'u mësojë diturinë". 8 Por te njeriu ka një frymë, dhe është fryma i të Plotfuqishmit që i jep zgjuarsinë. 9 Nuk janë detyrimi shëtë mëdhenjë që kanë diturinë ose pleqtë që kuptojnë drejtësinë. 10 Prandaj them: Dëgjomëni, do të shtroj edhe unë mendimin tim. 11 Ja, prita fjalimet tua, dëgjova argumentat tua, ndërsa kérkonit të thonit diçka. 12 Ju kam ndjekur me vémendje, dhe ja, asnjëri prej jush nuk e bindi Jobin ose nuk iu përgjigji fjalëve të tij. 13 Mos thoni, pra: "Kemi gjetur diturinë; vetëm Peréndia mund ta mundë plotësisht, por jo njeriul!". 14 Ai nuk i ka drejtuar fjalimet e tij kundër meje, prandaj nuk do ti' përgjigjem me fjalët tua. 15 Janë hutuar, nuk përgjigjen më, nuk gjejnë fjalë. 16 Duhet të pres akoma, sepse nuk flasin më, rrinë aty pa dhënë asnjë përgjigje. 17 Do të paraqes edhe unë pjesën time, do të shtroj edhe unë mendimin tim. 18 Sepse kam plot fjalë dhe fryma përbrenda më detyron. 19 Ja, gjiri im është si vera që nuk ka një shfrim, si shakuje e rinj, gati përtë plasur. 20 Do të flas, pra, përtë pasur një lehtësim të vogël, do të hap buzët dhe do të përgjigjem. 21 Tani më lejonit të flas pa treguar anësi me asnjë dhe pa i bërë lajka kurkujt; 22 sepse unë nuk di të bëj lajka, përndryshe Krijuesi im do të më hiqte shpejt nga mesi".

33 "Tani pra, Job, dëgjo atë që kam përtë thënë dhe vëru veshin gjithë fjalëve të mia! 2 Ja, unë po hap gojën dhe gjuhja ime flet në gojën time. 3 Fjalët e mia burojnë nga një zemër e drejtë, buzët e mia do të thonë njohuri të pastra. 4 Fryma e Peréndisë më ka krijuar dhe fryma e të Plotfuqishmit më jep jetë. 5 Në rast se mundesh, m'u përgjigj; përgatit gjithashtu të mbrosh pozitat e tua. 6 Ja, unë jam i barabartë me ty përpëra Peréndisë; edhe unë jam formuar nga argjili. 7 Ja, asnjë frikë nga unë nuk duhet të të lemerisë, dhe dora ime nuk do të rëndoje mbi ty. 8 Por ti u ke thënë veshëve të mi dhe dëgjova tingullin e fjalëve të tua, që thonin: 9 "Una jam i pastër, pa mëkat; jam i pafajmë, nuk ka asnjë faj tek unë. 10 Por Peréndia gjen kundër meje shkaqe armiqësie dhe më konsideron armikun e tij; 11 i fu këmbët e mia në pranga dhe kqyr gjithë hapat e mia". 12 Mirë, pra, unë të them se këtu nuk ke të drejtë, sepse Peréndia është më i madh se njeriu. 13 Pse hahesh me të, kur ai nuk jep llogari përsasnë nga veprimet e tij? 14 Në fakt Peréndia flet në një ményrë apo në një tjetër por njeriu nuk e vë re: 15 në një éndërr, në një vegim të natës, kur një gjumë i rëndë i zë njerëzit, kur dreminin në shtratin e tyre. 16 Atëherë ai hap veshët e njerëzve dhe vulos paralajmërimet që u bën, 17 përtë ta larguar njeriu nga veprimet e tij dhe përtë ta mbajtur larg nga kryelartësia, 18 përtë gjithë shpirtin e tij nga gropë dhe përtë penguar qëjeta e tij të mbarojë nga shpatata. 19 Njeriu paralajmërohet gjithashtu me dhembjen në shtratin e vet dhe me torturën e pandërrer të kockave të tij, 20 aq sa i neveritet buka dhe madje edhe ushqimet më të shishjme. 21 Mishu konsumohet sa mylli e hap sytë, ndërsa kockat e tij, që më parë nuk dukeshin, tani dalin jashtë; 22 kështu shpirti i tij i afrohet gropës dhejeta e tij atyre që sjellin vdekjen. 23 Por në rast se pranë tij ka një engjell, një interpret, një i vetëm ndër një mijë, që t'i tregojë njeriut detyren e tij. 24 Peréndisë i vjen keq përtë dhe thotë: "Kurseje që të mos zbesë në gropë; gjeta shpëngimin përtë". 25 Atëherë mishu i tij do të bëhet më i freskët se kur ishte fëmijë dhe ai do të kthehet në ditët e riniës së tij. 26 Do t'i lutet fort Peréndisë, do të gjejë hir pranë tij dhe do të

mund tē sodisë ftyrën e tij me gözim, sepse Perëndia do ta ketë rivendosur njeriu nē drejtësinë e tij. 27 Duke iu drejtuar njerëzve, do tē thotë: "Kam mëkatuar dhe kam shkelur drejtësinë, dhe nuk u ndëshkova siç e meritoja. 28 Perëndia i ka shpenguar shpirtin tim, që tē mos zbriste nē gropë dhe jeta ime mund tē shohë drithën". 29 Ja, Perëndia e bën këtë dy herë, tri herë me njeriu, 30 pér tē shpëtuar shpirtin e tij nga gropat dhe pér ta ndriçuar me drithën e jetës. 31 Ki kujdes, Jobi, dëgjomë; rri nē heshtje, dhe unë do tē flas. 32 Në qoftë se ke diçka pér tē thënë, përgjigjmu, folë, sepse do tē déshiroja tē tē jepja tē drejtë. 33 Përndryshe dëgjomë; hesht dhe unë do tē mësot diturinë".

34 Elihu nisi përséri tē flasë dhe tha: 2 "Dëgjoni, o njerëz tē urtë, fjalët e mia, dhe ju, njerëz tē ditur, ma vini veshin! 3 Sepse veshi i shqyrtion fjalët, ashtu si qjellza i shijon ushqimet. 4 Le tē zgjedhim ne vetë atë që éshtë e drejtë tē pranomjë midis nesh atë që éshtë e mirë. 5 Sepse Jobi ka thënë: "Jam i drejtë, por Perëndia më ka hequr drejtësinë time. 6 A duhet tē gënjej kundër drejtësisë sime? Plaga ime éshtë e pashërueshme, megjithëse jam pa mëkat". 7 Kush éshtë si Jobi, që e pi përqeshjen si ujin, 8 që ecën bashkë me keqbëresit dhe shkon bashkë me njerëzit e këqij? 9 Sepse ka thënë: "Nuk i vlen fare njeriut tē vendosë kënaqësinë e tij te Perëndia". 10 Më dëgjoni, pra, o njerëz me mend! Qoftë larg Perëndisë paudhësia dhe ligësia qoftë larg tē Plotfuqishmit! 11 Sepse ai ia kthen njeriut sipas veprave tē tij dhe secilin e bën tē gjejë shpërbirimin pér sjelljen e tij. 12 Sigurisht Perëndia nuk kryen tē keqen dhe i Plotfuqishmi nuk shtrembëron drejtësinë. 13 Kush i ka besuar kujdesin pér tokën, ose kush e ka vendosur mbi téré botën? 14 Në qoftë se Perëndia duhet tē vendoste nē zemër tē vet tē tèrhiqet mbi vete Frymën e tij dhe frymën e tij, 15 qđo mish do tē shkatërrroj njëkohësish, dhe njeriu do tē kthejë nē pluhur. 16 Në qoftë se ke mend, dëgojo këtë, vër veshin pér tē dégjuar atë që po tē them. 17 A mund tē qeverisë ai që urren drejtësinë? A guxon ti tē dënohet tē Drejtin, tē Fuqishmin? 18 Ai që i thotë një mbreti: "Je pér t'u përbuzur" dhe princave: "Jeni tē këqij". 19 Por ai nuk bën asnjë anësi me tē mëdhenjtë dhe as e konsideron tē pasurin më tepér se tē varfrin, sepse tē gjithë janë vepra e duarve tē tij. 20 Në një çast ata vdesin; nē mesin e natës njerëzia tronditet dhe zhduket, tē fuqishmit çohen tutje pa dorë njeriu. 21 Sepse ai i mban sytë te rrugët e njeriut, dhe shikon téré hapat e tij. 22 Nuk ka terr as hije vdekjeje, ku mund tē fsiheni njerëzit e këqij. 23 Në fakt Perëndia nuk ka nevojë ta kqyrë gjatë një njeri para se ta nxjerrë pér gjykim para tij. 24 Ai i ligështon tē fuqishmit pa bérë hetim dhe vë tē tjerë nē vendin e tyre. 25 Duke genë se i njeh veprat e tyre, i rrëzon natën dha ata shkatërrohen; 26 i godet si njerëz tē këqij para syve tē tē gjithëve, 27 sepse janë larguar nga ai pa u kujdesur pér rrugët e tij, 28 deri sa tē arrijë tek ai britma e tē varfrit, sepse ai dégjon britmën e tē pikelluarve. 29 Kur Perëndia jep qetësinë, kush do ta dénojë? Kur fsheh ftyrën e tij, kush do tē mund ta shikojë, qoftë kundër një kombi tē téré ose kundër një njeriu tē vetëm, 30 pér tē penguar që i pabesi tē mbretërojë dhe që populli tē zihet ndër leqe? 31 Dikush mund t'i thotë Perëndisë: "Unë e mbart fajin tim, po nuk do ta bëj më tē keqen; 32 tregonë atë që nuk arrij tē shikoj; nē rast se kam kryer ndonjë paudhësi, nuk do ta bëj më"? 33 A duhet tē tē shpërbilejë ai nē bazë tē konditave tē tua, sepse tì nuk pranon gjykimin e tij? Ti duhet tē zgjedhësh dhe jo unë; prandaj thuaj atë që di. 34 Njerëzit me mend; si qđo njeri i urtë që më dëgjon, do tē më thonë: 35 "Jobi

flet pa mend, fjalët e tij nuk kanë dituri". 36 Le tē provohet Jobi deri nē fund, sepse përgjigjet e tij janë si ato tē njerëzve tē këqij, 37 sepse i shton mëkatit tē tij revoltën, rrënh duart mes nesh dhe i shumëzon fjalët e tij kundër Perëndisë".

35 Elihu vazhdoi tē flasë dhe tha: 2 "A tē duket një gjë e drejtë kur thua: "Jam më i drejtë se Perëndia"? 3 Në fakt ke thënë: "Ç' doli ke? Çfarë dobie do tē kisha nga mëkatim?". 4 Do tē tē përgjigjem ty dhe miqve tē tu bashkë me ty. 5 Sodite qjellin dhe shiko me kujdes; shih retë, që ndodhen më lart se ti. 6 Në qoftë se ti mëkaton, çfarë efekti ka mbi tē? Në qoftë se ti i shumëzon prapësiti e tua çfarë dëmi i shkaktion? 7 Në rast se je i drejtë, çfarë i jep, ose çfarë merr ai nga dora jote? 8 Ligësia jote mund tē dëmtojt vetëm një njeri si t, dhe drejtësia jote mundet t'i sjellët vetëm dobi birit tē një njeriu. 9 Ngrijet zëri pér numrin e madh tē shtypjeve, ngrijhet zëri pér tē kërkuar ndihmë pér shkak tē dhunës së tē fuqishmëve; 10 por asnjeri nuk thotë: "Ku éshtë Perëndia, krijuesi im, që natën tē jep këngë gëzimi, 11 që na mëson më tepér gjëra se sa kafshëve tē fushave dhe na bën më tē urtë se zogjtë e qelliit?" 12 Kështu ngrinen zëra, por ai nuk përgjigjet pér shkak tē krenarisë së njerëzve tē këqij. 13 Me siguri Perëndia nuk ka pér t'i dégjuar ligjëratat boshe dhe i Plotfuqishmi nuk do t'juva vërvë veshin. 14 Edhe sikur ti tē thuash se nuk e shikon atë, çështja jote qëndron para tij, dhe ti duhet tē presësh. 15 Por tanë, duke qenë se nē zemërimin e tij ai nuk dënon dhe nuk u jep shumë rëndësi shkeljeve, 16 Jobi hap kot buzët dhe mbledh fjalë që nuk kanë arsyë".

36 Elihu vazhdoi edhe më, duke thënë: 2 "Prit edhe pak dhe do tē tē tregoj që ka ende gjëra pér tē thënë nga ana e Perëndisë. 3 Do ta sjell larg atë që di dhe do t'i jap hak atij që më ka krijuar. 4 Sigurisht fjalët e mia nuk janë tē rreme; para teje ke një njeri me njohuri tē përsosur. 5 Ja, Perëndia éshtë i fuqishmë, por nuk përcmon njeri; éshtë i fuqishmë nē forcën e diturisë së tij. 6 Ai nuk e lë tē jetojë njeriun e keq dhe u siguron drejtësinë tē shtypurve. 7 Nuk i heq sytë nga tē drejtët, por bën që tē ulen pér gjithnjë me mbretërit mbi fronin; kështu ata rinë lart. 8 Por nē rast se janë tē lidhur me zinxhira dhe tē mbajtur me veriga pikellimi, 9 atëherë u tregon veprat e tyre dhe shkeljet e tyre, sepse u éshtë rritur mendja. 10 Kështu ai ua hap veshët pér t'u ndrecurr dhe i nxit tē largohen nga e keqja. 11 Në rast se ata e dégjojnë dhe nënshtrohen, do t'i mbarojnë ditët e tyre nē mirëqënie dhe vitet e tyre nē gëzime; 12 por, nē rast se nuk e dégjojnë, do tē vdesin nga shpata, do tē vdesin pa ardhus nē vete. 13 Por tē pabesët nga zemra mbledhë zemërimin, nuk bërtasin pér tē kërkuar ndihmë, 14 kështu ata vdesin ende tē rinj, dhe jeta e tyre mbaron midis Sodomitëve. 15 Perëndia çliron tē pikelluarit me anë tē pikellimit tē tyre dhe u hapsëhet me anë tē fatkeqësisë. 16 Ai déshiron tē tē largojë edhe ty nga kafshimi i fatkeqësisë, që tē tē cojë nē një vend tē gjerë pa kufizim, me një tryezë tē shtruar me ushqime tē shijshme. 17 Por ti je mbushur me mendimin e njeriut tē keq, dhe gjykim i drejtësia do tē tē kapin. 18 Në rast se ekziston zemërimi, ki kujdes që ai tē mos tē fshijë me një goditje tē vetme, sepse tì kështu atë qëndron para dëgjim. 19 Vallë a do t'i çmojë pasuritë e tua, kur ai ka ar dhe tē gjitha burimet e fuqisë? 20 Mos déshiro natën, gjatë së cilës njerëzia cohet larg nga vendi i saj. 21 Ki kujdes tē mos anosh nga paudhësia, sepse tì ke preferuar këtë pikellim. 22 Ja, Perëndia ka shkëlqyer nē fuqinë e tij; kush mund tē na mësojë si ai? 23 Vallë, kush mund t'i imponojë rrugën që duhet

ndjekur dhe kush mund t'i thotë: "Ti ke bërë keq?" 24 Kujtohu të lartësosh veprat e tij, që njerëzit i kanë kënduar; 25 tërë njerëzit i admirojnë, vdekatar mund t'i soditë nga larg. 26 Po, Perëndia është i madh, por ne nuk e njohim, dënumri i viteve të tij është i panjohshëm. 27 Ai tërheq atje lart pikat e ujtit në formë avulli, i cili dëndësohenet pastaj në shi, 28 që retë zbrazin dhe lëshojnë mbi njeriun në sasi të madhe. 29 Kush mund të kuptojtë shtjellimin e reve, shungullimën që shpërthen në çadrën e tij? 30 Ja, ai përhap rreth vetes dritën e tij dhe mbulon thellësitë e detit. 31 Me anë të tyre dénon popujt dhe jep ushqime me shumicë. 32 Mbulon duart me rrufetë dhe i urdhëron ato të godasin shenjën. 33 Bubullima flet për të, edhe bagëtia e ndjen furtunën që po vjen.

37 Prandaj zemra ime dridhet dhe brof jashtë vendit të saj. 2 Dëgjoni me vëmendje shungullimën e zërit të saj, gjërimin që del nga goja e saj! 3 Ai lëshon vetëtimën e tij nën gjithë qjellin dhe deri në skajet e tokës. 4 Prapati një zë vrumbullon; ai gjëmon me zërin e tij madhështor; ai nuk i përmban kur dégjohet zëri i tij. 5 Perëndia gjëmon në mënryrë të mrekullueshme me zërin e tij dhe bën gjëra të mëdha që nuk mund t'i kuptojmë. 6 I thotë në fakt borës: "Bjerë mbi tokë", ia thotë si shirave të lehta ashtu dhe shirave të rrebeschta. 7 Ai ndal dorën e çdo njeriu, me qëllim që të gjithë vdekatarët të mund të njohin veprat e tij. 8 Bishat hyjnë në strukat e tyre dhe rrinë në strofkat e tyre. 9 Nga vendet më të largëta të jugut vjen stuhia dhe të ftohtit nga erërat e acarta të veriut. 10 Me frymën e Perëndisë formohet akulli dhe shtrirja e ujërave tërhiqet. 11 I ngarkon retë e dendura me lagështirë dhe i shpërndan larg retë e tij dritëplota. 12 Ato enden në qell kudo, duke ndryshuar drejtimin në bazë të drejtimit të tij, për të kryer çfarëdo gjë që ai urdhëron mbi faqen e tokës së banuar. 13 I dërgon o pér dënim, o pér tokën e tij o pér mirësi. 14 Dégoj këtë, o Job, ndalu dhe merr parasysh mrekullitë e Perëndisë! 15 A e di ti si i drejtont Perëndia dhe si bën të shkëqeje shkrepëtima ereve të tij? 16 A e di ti si rinë pezull retë në ajër, mrekullitë e atij që i di të gjitha? 17 A e di ti përsë rrobat e tua janë të ngrohta, kur toka pushon pér shkak të erës së jugut? 18 Vallë a e ke shtrirë ti bashkë me të kupën qjellore, duke e bërë të fortë si një pasqyrë prej metali të shkrirë? 19 Na mëso se çfarë duhet t'i themi, sepse ne nuk mund të përgatishim shkakun tonë pér errësirën. 20 A mund t'i thuhet vallë se unë dua të flas? Në rast se një njeri duhet të fliste, do të shkatërrohej me siguri. 21 Edhe tani askush nuk mund ta shikojë diellin me ngulm kur shkëlqen në qill, mbas kalimit të erës që e ka bërë pa re. 22 Koha e buruk vjen nga veriu, por rreth Perëndisë kemi një madhështi të hatashme. 23 Të Plotfuqishmin ne nuk mund ta arrijmë. Ai është i madhërishtë pér nga fuqia, nga ndershëmëria dhe nga drejtësia; ai nuk shtyp asnjeri. 24 Prandaj njerëzit e kanë frikë; por ai nuk e përfill atë që e quan veten të ditur".

38 Atëherë Zoti iu përgjigji Jobit në mes të furtunës dhe i tha: 2 "Kush është ai që e errëson planin tim me fjalë që nuk kanë kuptim? 3 Mirë, pra, ngjishe brezin si një trim; unë do të të pyes dhe ti do të më përgjigjesh. 4 Ku ishe kur unë hidhja themelet e tokës? Thuaqe, në rast se ke aq zgjuarsi. 5 Kush ka vendos përmasat e saj, në rast se e di, ose kush ka vënë mbi të litarin pér ta matur? 6 Ku janë vendosur themelet e saj, ose kush ia vuri gurin qoshes, 7 kur yjet e mëngjesit këndonin të gjithë së bashku dhe tërë bijtë e Perëndisë lëshonin britma gjëzimi? 8 Kush e mylli me porta detin kur shpërtheu duke dalë nga gjiri i nënës, 9 kur i dhashë retë pér rroba dhe terrin pér pelena? 10

Kur i caktova një kufi dhe i vendosa shufra hekuri dhe porta, 11 dhe thashë: "Ti do të arrish deri këtu, por jo më tutje; këtu do të ndalen valët e tua krenare!"? 12 Që kur se ti jeton a ke dhënë urchra në mëngjes ose i ke treguar vendin agimit, 13 që ai të kapë skajet e tokës dhe të tronditë njerëzit e këqij? 14 Ndërron trajtë si argjila nën vulë dhe shquhet si një veshje. 15 Njerëzve të këqij u mohohet drita dhe krahu i ngritur u copëtohet. 16 A ke arritur vallë deri në burimet e detit ose a ke vajtur vallë në kërkim të thellësirave të humnerës? 17 Të janë treguar portat e vdekjes, apo ke parë vallë portat e hijes së vdekjes? 18 A e ke vënë re gjerësinë e tokës. Thuaje, në rast se i di të gjitha këto! 19 Ku është rruga që të çon në banesën e dritës? Dhe terri, ku është vendi i tij, 20 që ti të mund t'i çosh në vendin e tij, dhe të mund të njohësh shtigjet që të cojnë në shtëpinë e tij? 21 Ti e di, sepse atëherë kishe lindur, dhe numri i ditëve të tua është i madh. 22 Vallë, a ke hyrë ndonjë herë në depozitat e borës ose a ke parë vallë depozitat e breshërit 23 që unë i mbaj në ruajtje pér kohërat e fatkeqësive, pér dritën e betejeës dhe të luftës? 24 Nëpër çfarë rruge përhapet drita ose përhapet era e lindjes mbi tokë? 25 Kush ka hapur një kanal pér ujërat që vërhojnjë dhe rrugën pér bubullimën e rrufeve, 26 që të bjerë shi mbi tokë të pabanuar, mbi një shkretëtirë, ku nuk ka asnjë njeri, 27 pér të shuar etjen e shkretëtirave të mjeruara, pér të bërë që të mbijë dne të rritet bar? 28 Shiu, vallë, a ka një baba? Ose kush i prodhon pikat e vesës? 29 Nga gjiri i kujt del akulli dhe kush e krijon brymën e qiellit? 30 Ujërat ngurtësohen si guri dhe sipërfaca e humnerës ngrin. 31 A mund t'i bashkosh li lidhjet e Plejadave, apo të zgjidhësh vargjet e Orionit? 32 A i bën ti të duken yllësitë në kohën e tyre, apo e drejtont li Arushën e Madhe me të vegjlit e saj? 33 A i njeh ti ligjet e qiellit, ose a mund të vendosësh ti sundimin e tyre mbi tokë? 34 A mund ta çosh zérin tënd deri në retë me qëllim që të mbulohesh nga shiu i bollshëm? 35 Mos je ti ai që hedh rruftetë atje ku duhet të shkojnë, duke thënë: "Ja ku jam?". 36 Kush e ka vënë diturinë në mendje, ose kush i ka dhënë gjykim zemrës? 37 Kush numëron retë me anë të diturisë, dhe kush derdh shakujt e qiellit 38 kur pluhuri shkrihet në një masë dhe plisat bashkohen midis tyre? 39 A mund ta gjuash ti gjahun pér luashëm apo të ngopësh të vegjilit e uritur të luanit, 40 kur struken në strofkat e tyre apo rrinë në pritet në strukën e tyre? 41 Kush i siguron korbit ushqimin e tij, kur zogjtë e tij i thërrasin Perëndisë dhe enden pa ushqim?

39 A e di kohën kur pjellin dhitë e malit apo ke vërejtur vallë pjelljen e drenushave? 2 A di ti të numërosh muajt kur merr fund barra e tyre, apo njeh ti kohën kur duhet të pjellin? 3 Mblidhen dhe pjellin të vegjilit e tyre, duke u dhënë fund kështu dhembjeve të tyre. 4 Të vegjilit e tyre bëhen të fortë, riten jashtë, shkëputen dhe nuk kthehen më pranë tyre. 5 Kush lë të lirë gomarin e egër, kush e ka zgjidhur gomarin e egër, 6 të cilin i kam caktuar të rrijë në shkretëtirë dhe tokën e kripur si banesë? 7 Ai përçmon zhurmën e qytetit dhe nuk dëgjon britmat e asnjë zotërie. 8 Hapësirat e gjera të maleve janë kullota e tij, dhe ai shkon dhe kërkon çdo gjë që është e gjelbër. 9 Bualli vallë a pranon të shërbëjë ose të kalojë natën pranë grazhdit tênd? 10 A mund ta lidhësh vallë buallin me litar që të lërojë tokën në hulli, ose të lesojë luginat pas teje? 11 A do t'i kesh besim atij, sepse forca e tij është e madhe, ose do t'ia lësh atij punën tênde? 12 A do të mbështetesh tek ai pér të çuar në shtëpi grurin dhe pér ta mbledhur në lëmë? 13 Krahët e strucit rrabin têr gaz, por ato

nuk janë me siguri krahët dhe pendët e lejlekut. 14 Ai në fakt i braktis vezët e tij për tokë dhe i lë të ngrohen në pluhur. 15 duke harruar që një këmbë mund t'i shtypë ose një kafshë e fushave mund t'i shkelë. 16 I trajton ashpër t'ë vegjilit e tij, sikur të mos ishin të vetët; por lodhja e tij pa asnjë interesështë e kotë, 17 sepse Perëndia e ka lënë pa dituri dhe nuk i ka dhënë zguarsi. 18 Por kur ngritet më këmbë për të ikur, tallet me kalin dhe me kalorësin e tij. 19 A je ti ai që i ke dhënë forcën kalit dhe ia ke veshur qafën me jele që valëviten? 20 A je ti ai që e bën të kércejë si një karkalec? Hingëllima e tij krenare të kall tmerr. 21 Çukërmor në luginë duke u kënaqur nga forca e tij; sulet në mes të kacafytjes me armë. 22 Përbuz frikën dhe nuk trembet, as zembrapset përpara shpatës. 23 Mbi të kërcet këllëfi i shigjetave, shtiza që vetëtin dhe ushta. 24 Me zjarr dhe vrulli i zhduk distancat dhe nuk qëndron në vend kur bie buria. 25 Që në dégjimin e parë të burisë, ai thotë: "Aha!", dhe e nuhat nga larg betejën, zërin kumbues të kapitenëve dhe britmën e luftës. 26 Mos vallë për shkak të zguarsisë sate ngritet e futuron krahathati dhe i hap krahët e tij drejt jugut? 27 Éshtë vallë nén komandën tënde që shqiponja ngritet lart dhe e bën folenë e saj në vende të larta? 28 Banon mbi shkëmbinj dhe qëndron mbi krepa të rrëpirta. 29 Nga lart ajo përgjon gjahun dhe sytë e saj vrojtojnë larg. 30 Të vegjilit e saj thithin gjak dhe, ku ka të vrarë, atje ndodhet ajo".

40 Zoti vazhdoi t'i përgjigjet Jobit dhe tha: 2 "Ai që kundërshton të Plotfuqishmin, a dëshiron vallë ta korrigojë? Ai që qorton Perëndinë, t'i përgjigjet kësaj pyetje". 3 Atëherë Jobi iu përgjigj Zotit dhe i tha: 4 "Ja, jam shpirtvogël, çfarë mund të të përgjigjem? E vë dorën mbi gojën time. 5 Kam folur një herë, por nuk do të flas më; po, dy herë, por nuk do të shtoj asgjë". 6 Atëherë Zoti iu përgjigj Jobit në mes të furtunës dhe i tha: 7 "Çohu, ngjishe brezin si një trim; unë do të të pyes dhe ti do të më përgjigjesh. 8 A dëshiron pikërisht të anulosh gjykimin tim, të më dënoш mua për të justifikuar vetvenet? 9 A ke ti një krah si ai i Perëndisë dhe a mund të gjëmojë zëri sa zëri i tij? 10 Stolisu, pra, me madhështi dhe madhëri, vishu me lavdi dhe me shkëlqim. 11 Jepu rrugë tërbimeve të zemërimit tënd; shiko tërë mendjéméhenjtë dhe uli, 12 shiko tërë kryelartët dhe poshtëroji, dhe shtypi njerëzit e këqij kudo që të ndodhen. 13 Varrosi të tërë në pluhur, mbylli në vende të fshehta. 14 Atëherë edhe unë do të lëvdoj, sepse dora jote e djathët të ka siguruar fitore. 15 Shiko behemothin që e kam bërë njëlljo si t'i; ai ha barin si kau. 16 Ja, forca e tij qëndron në ijët dhe fuqia e tij në muskujt e barkut të tij. 17 E lëkund bishtin e tij si një kedër; nervat e kofshëve të tij janë të thurura mirë. 18 Kockat e tij janë si tuba prej bronzi; kockat e tij janë si shufra hekuri. 19 Ai éshtë e para nga veprat e Perëndisë; vetëm ai që e bëri mund t'i afrohet atij me shpatën e tij. 20 Ndionëse malet prodhojnë ushqim për të, dhe aty tërë kafshët e fushave dëfrehen, 21 ai shtrihet nën bimët e lotusit, në vende të fshehura në kallamishtë dhe në moçale. 22 Bimët e lotusit e mbulojnë me hijen e tyre, sheljet e përroit e rrethojnë. 23 Lumi mund të dalë nga shtrati i tij, por ai nuk ka frikë; éshtë i sigurt nga vetja e tij, edhe sikur Jordani të suljë kundër gojës së tij. 24 Kush, pra, mund ta zërë nga sytë apo t'i shpojë flegrat e hundës me gremçanë?

41 A mund ta nxjerrësh Leviathanin me grep ose të mbash t'ë palévizur gjuhën e tij me një litar? 2 A mund t'i vësh një xunkth në flegrat e hundës ose t'i shposh nofullën me një çengel? 3 A do të të lutet ai së tepërmë apo do të të drejtojë fjalë të émbla? 4 A do të lidhë një besëlidhje me ty, që ti ta marrësh si shërbëtor

për gjithnjë? 5 A do të lozësh me të si me një zog apo do ta mbash lidhur për vajzat e tua? 6 Miqtë e tu do të bëjnë me të takime të mrekullueshme apo do ta ndajnë vallë midis tregtarëve? 7 A mund të mbulosh lëkurën e tij me shigjetëa dhe kokën e tij me fuzhnja? 8 Véri duart mbi trupin e tij; do të të kujtohet luftimi dhe nuk ke për ta rifilluar. 9 Ja, shpresa e atij që e sulmon éshtë e rreme; mjaftron ta shikosh dhe të zë tmerri. 10 Askush nuk ka aq guxim sa ta provokojë. Kush, pra, éshtë në gjendje të qëndrojë i fortë para meje? 11 Kush më ka bërë një shërbim i pari që unë duhet ta shpérblej? Çdo gjë nén qiejt éshtë imja. 12 Nuk do t'i kaloj në heshtje gjymtyrët e tij, forcën e tij të madhe dhe bukurinë e armaturës së tij. 13 Kush mund ta zhveshë nga parzmorja e tij dhe kush mund t'i afrohet me një fre të dyfishtë? 14 Kush mund të hapë portat e gojës së tij, e rrerhuar siç éshtë nga tmerri i dhëmbëve të tij? 15 Shumë të bucura janë rreshtat e mburojave të tij, të salduara fort si prej një vule. 16 Ato janë aq afër njëratjetrës sa nuk kalon as ajri midis tyre. 17 Janë të ngjiturja njëra me tjetren, të bashkuara fort midis tyre, dhe nuk mund të ndahan. 18 Teshtimat e tij japon shkrepima drite dhe sytë e tij janë si qepallat e agimit. 19 Nga goja e tij dalin flakë, dalin shkëndija zjarri. 20 Nga flegrat e hundës së tij del tym, si nga një enë që vlon ose nga një kazan. 21 Fryma e tij i vë zjarrin qomyrit dhe nga goja e tij del flakë. 22 Forca qëndron te qafa e tij dhe para tij hedh valle tmerri. 23 Pjesët e flashkëta të mishtit të tij janë fort kompakte, janë mjaft të ngjeshura mbi të dhe nuk lëvizin. 24 Zemra e tij éshtë e fortë si një gur, e fortë si pjesa e poshtme e mokrës. 25 Kur ngritet, të fuqishmit kanë frikë, dhe nga tmerri mbeten të huutar. 26 Shpata që arrin nuk i bën asgjë, e njëjtë gjë ndodh me ushten, shigjetën dhe shtizën. 27 E quan hekurin si kashtë dhe bronzin si dru të brejtur nga krimbi. 28 Shigjeta nuk e bën të ikë; gurët e hobesë për të janë si kallamishte. 29 Topuzi i duket sikur éshtë kashtë, ai tallet me vringëllimën e ushtës. 30 Poshtë ka maja të mprehta dhe lë gjurmë si të lesës mbi baltë. 31 E bën të ziej humnerën si ndonjë kazan dhe e bën detin si të ishte një enë me melhem. 32 Lë pas vetes një vazhdë drite dhe humnera duket si e mbuluar nga thinjat. 33 Mbi tokë nuk ka asgjë që t'i ngjajë, që të jetë bërë pa pasur fare frikë. 34 Shiko në fytyrë tërë njerëzit mendjéméhenj; ai éshtë mbret mbi të gjitha bishat më madhështore".

42 Atëherë Jobi iu përgjigj Zotit dhe tha: 2 "E pranoj që mund t'ë bësh gjithçka, dhe që asnjë nga planet e tua nuk mund t'ë pengohet. 3 Kush éshtë ai që, pa pasur gjykim, errónson mendjen tënde? Prandaj thashë gjëra që nuk i kuptoja, gjëra shumë të larta për mua që nuk i njihja. 4 Dëgjomë, pra, dhe unë do të flas; unë do të bëj pyetje dhe ti do të më përgjigjesh. 5 Veshi im kishte dégjuar të flitej për ty por tani syri im të sheh. 6 Prandaj ndjej neveri ndaj vetes dhe pendohem mbi pluhurin dhe hirin". 7 Mbasi këtyre fjalëve që Zoti i drejtoi Jobit, Zoti i tha Elifazit nga Temani: "Zemërimi im u ndez kundër teje dhe kundër dy miqve të tu, sepse nuk keni folur drejt për mua, ashtu si ka bërë shërbëtori im Job. 8 Tani, pra, merrni me vete shtatë dema dhe shtatë desh, shkonit se shërbëtori im Job dhe ofroni një olokaust përveten tuaj. Dhe shërbëtori im Jobi do të lutet për ju; dhe kështu për respektin që kam për të nuk do t'ju trajtoj sipas marrëzisë suaj, sepse nuk keni folur drejt për mua, si ka bërë shërbëtori im Job". 9 Elifazi nga Temani, Bildadi nga Shuahu dhe Tsafari nga Naamathi shkuan dhe vepruan ashtu si kishte urdhëruar Zoti; dhe Zoti tregoi kujdes për Jobin. 10 Mbasi Jobi u lut për miqtë e tij,

Zoti e ktheu në gjendjen e mëparshme; kështu Zoti i dha Jobit dyfishin e tërë atyre që kishte zotëruar. **11** Tërë vëllezërit e tij, tërë motrat e tij dhe tërë të njojurit e tij të mëparshëm erdhën ta takonin; hëngrën bashkë me të në shtëpinë e tij; i dhanë zemër dhe e ngushëlluan pér të gjitha fatkeqësitë që Zoti kishte dérguar mbi të; pastaj secili prej tyre i dha një monedhë argjendi dhe një unazë ari. **12** Zoti i bekoi vitet e fundit të Jobit më tepër se vitet e para, sepse ai pati katërmëbhjetë mijë dele, gjashtë mijë deve, një mijë pendë qe dhe një mijë gomarë. **13** Pati gjithashu shtatë bij dhe tri bija; **14** e quajti të parén Jemimah, të dytën Ketsiah dhe të tretën Keren-Hapuk. **15** Në tërë vendin nuk kishte gra aq të bucura sa bijat e Jobit; dhe i ati u la atyre një trashëgimi midis vëllezërve të tyre. **16** Mbas kësaj Jobi jetoi njëqind e dyzet vjet dhe i pa bijtë e tij dhe bijtë e bijve të tij pér katër breza. **17** Pastaj Jobi vdiq plak dhe i ngopur me ditë.

Psalmet

1 Lum njeriu që nuk ecën sipas këshillës të të pabesëve, që nuk ndalet në rrugën e mëkatarëve dhe nuk ulet bashkë me tallësit, **2** por që gjen kënaqësinë e tij në ligjin e Zotit, dhe që mendon thellë ditë e natë mbi ligjin e tij. **3** Ai do të jetë si një pemë e mbjellë gjatë brigjeve të ujit, që jep frytin e tij në stinën e tij dhe të cilin gjethet nuk i fishken; dhe gjithçka bën do të ketë mbarësi. **4** Të tillë nuk janë të pabesët; janë si byku që era e shpérndan. **5** Prandaj të pabesët nuk do të përballojnë gjykimin, as mëkatarët në kuvendin e të drejtëve. **6** Sepse Zoti njeh rrugët të drejtëve, por rruga e të pabesëve të çon në shkatërrim.

2 Pse ziejnë kombet dhe pse popujt kurdisin gjëra të kota? **2** Mbretërit e dheut mblidhen dhe princat këshillohen bashkë kundër Zotit dhe të vajosurit të tij, **3** duke thënë: "Le t'i këputim prangat e tyre dhe t'i heqim qafe litarët e tyre". **4** Ai që ulet në qiejtë do t'qeshë, Zoti do t'allet me ta. **5** Atëherë do t'u flasë në zemërëmin e tij dhe do t'i trembë në indinjatën e tij të madhe, **6** dhe do t' thotë: "E vendosa mbretin tim mbi Sion, malin tim të shenjti. **7** Do të shpallë dekrethin e Zotit. Ai më ka thënë: "Ti je biri im, sot më linde. **8** Më kërkoi dhe unë do të jap kombet si trashëgimi për ty dhe mbarë dheun si zotërim tëndin. **9** Ti do t'i copëtosh me një shufër hekuri, do t'i bësh copë-copë si një enë prej argjilë". **10** Tani, pra, o mbretëri, tregohuni të urtë; pranoni ndreqjen, o gjyqtarë të dheut. **11** Shërbeni me frikë Zotin dhe gëzohuni me drithma. **12** Nënshtrohuni Birit, që të mos zemëröhët dhe të mos vdëni rrugës, sepse zemërëmi i tij mund të ndizet në një çast. Lum ata që gjejnë strehë tek ai.

3 O Zot, sa të shumtë janë armiqëtë e mi! Shumë ngrihen kundër meje. **2** Shumë thonë përmua: "Nuk ka shpëtim për të pranë Perëndisë". (Sela) **3** Por ti, o Zot, je një mburoje rreth meje; ti je lavdia ime dhe ai më larton kokën. **4** Me zërin tim i thirra Zotit dhe ai m'u përgjigji nga mali i tij i shenjti. (Sela) **5** Unë rashi e fjetë; pastaj u zgjova, sepse Zoti më përkrah. **6** Unë do të kem frikë nga mizëri njerézish që kanë fushuar rreth e qark kundër meje. **7** Çohu, o Zot, më shpëto, o Perëndia im; sepse ti i ke goditur tërë armiqëtë e mi nënofull; u ke thyer dhëmbët të pabesëve. **8** Shpëtimi i përket Zotit, bekimi yt qoftë mbi popullin tënd. (Sela)

4 Kur thërras, përgjigjmu, o Perëndi i drejtësisë sime; kur isha në fatkeqësi, ti më ke ndihmuar; ki mëshirë përmua dhe plotësoje lutjen time. **2** Deri kur, o bij të njerëzve, do të fyhet rëndë lavdia ime? Deri kur do të jepeni pas katësisë dhe do të shkoni pas gjenjeshtës? (Sela) **3** Por dijeni se Zoti ka zgjedhur një që është i shenjti; Zoti do të më plotësojë dëshirën kur do t'i thërras atij. **4** Zemërohuni dho mos mëkatoni; në shtratin tuaj mendohuni shumë në zemër tuaj dhe qëndroni në heshtje. (Sela) **5** Ofroni flijimë drejtësisë dhe kini besim te Zoti. **6** Shumë thonë: "Kush do të na tregojë të mirën?". O Zot, bëj që të shkëlqejë drita e fytyrës sate mbi ne. **7** Ti më ke shtënët në zemër më tepër gëzim nga sa ndjejnë ata, kur kanë grurë dhe musth me shumicë. **8** Në paqe do të bie dhe në paqe do të fle, sepse ti vetëm, o Zot, më mban në siguri.

5 Vëru veshin fjalëve të mia, o Zot; dëgjo me vëmendje ankimin tim. **2** Dëgjo zërin e britmës sime, o mbreti im dhe Perëndia im, sepse ty të drejtoj lutjen time. **3** O Zot, ti në mëngjes dëgjon zërin tim; në mëngjes do ta lartoj drejt teje lutjen time dhe do të

pres, **4** sepse ti nuk je një Perëndi që kënaqet në pabesinë; te ti nuk mund të zëri vend e kecja. **5** Ata që lëvdojnë vëtveten, nuk do të mund të qëndrojnë para syve të tua; ti i urren të gjithë ata që kryejnë padrejtësi. **6** Ti do të zhdukësh gjithë ata që thonë gjenjeshtra; Zoti urren njerëzit gjakatarë dhe mashtrees. **7** Por unë, për shkak të mirësisë sate të madhe, duke u drejtuar në tempullin tënd të shenjti. **8** O Zot, më udhëhiq për drejtësisë tênde, për shkak të armiqëtë mi; bëjë të drejtë para meje rrugën tênde, **9** sepse në gojën e tyre nuk ka asnjë drejtësi; zemra e tyre nuk mendon gjë tjetër veç shkatërrimit; gryka e tyre është një varr i hapur; me gjuhën e tyre bëjnë lajka. **10** Dënoji ata, o Perëndi; mos u realizofshin synimet e tyre; përsëri për të këqijat e shumta që kanë kryer sepse kanë ngritur krye kundër teje. **11** Por le të gëzohen têrë ata që kanë strehë te ti, le të nxjerrin klithma gëzimi përijetë, sepse ti i mbron; le të ngazëllenata që duan emrin tênd, **12** sepse ti, o Zot, do të bekosh të drejtin; do ta rrethosh me hirin tênd si me mburojë.

6 O Zot, mos më ndreq në zemërëmin tênd dhe mos më dëno në zjarrin e indinjatës sate. **2** Ki mëshirë përmua, o Zot; sepse jam i sfilitur nga e kecja; shëromë, o Zot, sepse kockat e mia po vuajnë. **3** Edhe shpirti im po vuan shumë; po ti, o Zot, deri kur? **4** Sillu nga unë, o Zot, çliroje shpirtin tim; shpëtomë, për hir të mirësisë sate. **5** Sepse në vdekje nuk do të kujtoj njeri; kush do të të kremonjë në Sheol? (Sheol h7585) **6** Unë jam sfilitur duke psherëtirë; çdo natë e lag shtratin me vajin tim dhe bëj që të rrjedhin lotë mbi shtrojen time. **7** Syri im ligështohet nga dhembja dhe plaket për shkak têrë armiqëtë mi. **8** Largohuni nga unë, ju të gjithë shkaktarë të padrejtësisë, sepse Zoti ka dëgjuar zérin e vajit tim. **9** Zoti ka dëgjuar lutjen time; Zoti e ka pranuar lutjen time. **10** Têrë armiqëtë e mi do të shushaten dhe do të hutohen; do t' kthejnë krahët dhe do të shushaten në çast.

7 O Zot, Perëndia im, po kërkoi strehim te ti; shpëtomë nga têrë ata që më përndjekin dhe çlironë, **2** që armiku të mos e shqyejë shpirtin tim si një luan, duke copëtuar pa mundur njeri tê më çlironjë. **3** O Zot, Perëndia im, në rast se e kam bërë kêtë, në qoftë se ka ligësi në duart e mia, **4** në rast se së mirës i jam përgjigjur me të keqen atij që jetonte në paqe me mua, ose në rast se e kam zhveshur armikun tim pa arësy, **5** le tê më përndjekë armiku dhe tê më arrijë, le ta marrë nëpër këmbë jetën time dhe ta zvarritë në pluhur lavdinë time. (Sela) **6** Çohu, o Zot, në zemërëmin tênd; çohu kundër tërbimit të armiqëtë mi dhe në favorin tim; ti ke vendosu gjykimin. **7** Kuvendi i popujve do të të rrëthojet; kthehu mbi tê një vend të ngritur. **8** Zoti do të gjykojë popujt; gjykomë, o Zot, sipas drejtësisë sime dhe ndershëmërisë sime. **9** Jepi fund ligësisë së njerëzve të këqij, por vendos njeriun e drejtë, sepse ti je Perëndia i drejtë, që provon zemrat dhe mendjet. **10** Mburoja ime është te Perëndia, që shpëton ata që janë të drejtë nga zemra. **11** Perëndia është një gjykatës i drejtë dhe një Perëndi që zemëröhët çdo ditë me keqbëresit. **12** Në qoftë se keqbëresi nuk ndryshon, ai do të mprehë shpatën e tij; e ka shtrirë harkun e tij dhe e ka përgatitur kundër tij armë vdekjeprurëse, i mban gati shigjetat e tij të zjarrita. **14** Ja, keqbëresi lind padrejtësinë; ai ka konceptuar ligësinë dhe ka për të pjellë mashtrimin. **15** Ai gërmön një gropë dhe e bën të thellë, por bie vetë në gropën që ka bërë. **16** Ligësia e tij do të kthehet mbi kryet e vet dhe dhuna e tij do të bjerë mbi çafkën e

kokës. 17 Unë do ta falenderoj Zotin pér drejtësinë e tij, dhe do të këndoj lëvdime në emër të Zotit, Shumë të Lartit.

8 Sa i mrekullueshëm është emri yt mbi gjithë rruzullin, o Zot, Zoti ynë, që vure madhështinë tënde mbi qiejtë! 2 Nga goja e të vegjëlve dhe foshnjave në gji ke vendosur lëvdimin pér shkak të armiqë të tu, pér t'i myllur gojën armikut dhe hakmarrësit. 3 Kur mendoj qiejtë e tu, që janë vepër e gishtërinje të tu, hënën dhe yjet që ti ke vendosur, 4 çfarë është njeriu, që ta mbash mend, dhe biri i njeriut, që ta vizitosh? 5 Megjithatë ti e bëre pak më të ulët se Perëndia, dhe e kurorëzove me lavdi dhe me ndër. 6 E bëre të mbretërojë mbi veprat e duarve të tua dhe vure çdo gjë nën këmbët e tij! 7 Dhentë dhe bagëtitë e tjera, madje bishat e egra, 8 zogjitet e qiliit dhe peshqit e detit, tërë ato që kalojnë nëpër shtigjet e detit. 9 O Zot, Zoti ynë, sa i mrekullueshëm është emri yt në të gjithë dheun!

9 Unë do të të kremitoj, o Zot, me gjithë zemër, do të tregoj tërë mrekullitë e tua. 2 Unë do të gjëzohem dhe do të kënaqem me ty; do t'i këndoj lëvdime në emrin tênd, o Shumë i Larti. 3 Sepse armiqëtë e mi tërhiqen, bien dhe vdesin para teje. 4 Ti në fakt ke përkrahur ndershëmër time dhe çështjen time; je ulur mbi fronin si një gjyqtar i drejtë. 5 Ke qortuar komet, ke shkatërruar të pabesin, ke fshirë emrat e tyre pér gjithnjë. 6 Armiku është zhdukur, i kapur nga një pikëllim i përfjetshëm! Dhe qyteteve që ti ke shkatërruar i është zhdukur edhe kujtimi. 7 Por Zoti mbetet përfjetë; ai ka vendosur froni e tij pér të gjykuar. 8 Ai do ta gjykojë botën me drejtësi, do t'i gjykojë popujt me paanësi. 9 Zoti do të jetë strehim i papushtueshëm pér të shtypurin, një strehim i papushtueshëm në kohë ngushtice. 10 Dhe ata që e njohin emrin tênd do të kenë besim te ti, sepse ti, o Zot, nuk i braktis ata që të kérkojnë. 11 Këndojini lavde Zotit që banon në Sion; u njoftoni popujve veprat e tij. 12 Sepse ai që kérkon arësyen e gjakut i mban mënd ata; ai nuk e harron britmën e të pikëlluarve. 13 Ki mëshirë pér mua, o Zot, ti që më ke rilartuar nga portat e vdekjes, shiko pikëllimin që më shkaktojnë ata që më urrenjë, 14 me qëllim që unë të kem mundësi të tregoj të gjitha lavdet e tua dhe në portat e bijës së Sionit të mund të kremitoj pér çlirimin tênd. 15 Komet janë zhytur në gropën që kishin hapur; këmbë e tyre është kapur në rrjetën që kishin fshehur. 16 Zoti u bë i njohur me anë të gjykitim që ka dhënë; i pabesi u kap në lakan e veprës së duarve të tij. (Interlud, Sela) 17 Të pabesët do të zbrresin në Sheol; po, të gjitha komet që harrojnë Perëndinë. (**Sheol h7585**) 18 Sepse nevojtarë nuk do të harrohet përfjetë; shpresë e të shtypurë nuk do të zhduket përfjetë. 19 Çohu, o Zot, mos lejo që vdekatarë të ketë epërsi; komet të gjykojen para teje. 20 O Zot, kallu frikën; bëj që komet të pranojnë se janë vetëm vdekatarë. (Sela)

10 O Zot, pse qëndron larg? Pse fshihesh në kohë fatkeqësish? 2 I pabesi me kryelartësinë e tij ndjek me dhunë të mjerin; ata do të kafen nga vetë kurthet që ata kanë kurdisur, 3 sepse i pabesi mburret me dëshirat e shpirtin të tij, bekon grabitqarin dhe përbuz Zotin. 4 I pabesi, me arrogancën e fytyrës së tij, nuk e kérkon Zotin; tërë mendimet e tij janë: "Perëndia nuk ekziston". 5 Rrugët e tij lulëzojnë në çdo kohë; gjykimet e tua pér të janë shumë të larta, larg kuptimit të tyre nga ana e tij; ai përqesh gjithë armiqëtë e tij. 6 Ai thotë në zemër të tij: "Mua askush nuk më tund dot kurrë; nuk do të më ndodhë kurrë ndonjë e keqe". 7 Goja e tij është plot mallkime, hile dhe mashrime; nën gjuhën

e tij ka ligësi dhe paudhësi. 8 Ai rri në pritë në fshatra, vret të pafajshmin në vende të fshehta; sytë e tij përgjoijnë fatkeqin. 9 Ai rri në pritë në vende të fshehta si luani në strofkën e tij; rri në pritë pér të kapur të mjerin; ai e rrëmbej të mjerin duke e tërhequr në rrjetën e tij. 10 Ai rri i struktur dhe i mbledhur, dhe fatzintjtë imposhten para forcës së tij. 11 Ai thotë në zemër të tij: "Perëndia harron, fsheh fytyrën e tij, nuk do ta shohë kurrë". 12 Çohu, o Zot; o Perëndi, ngre dorën tênde; mos i harro të mjerët. 13 Pse i pabesi përmçnon Perëndinë? Ai thotë në zemër të tij: "Ti nuk do t'i kérkosh llogari". 14 Por ti e ke parë, sepse ti vërën me kujdes ligësinë dhe pikëllimin, pér ta larë më pas me dorën tênde; fatkeq i ka shpresat te tij; ti je ai që ndihmon jetimin. 15 Thyeja krahun të pabesit dhe të ligut; në rast se ti do të kérkosh ligësinë e tij, nuk do ta gjesh më. 16 Zoti është mbret përfjetë; komet janë zhdukur nga toka e tij. 17 O Zot, ti dëgjon dëshirën e njerëzve të përlur; ti e fortëson zemrën e tyre, veshët e tu janë të vëmendshëm, 18 pér t'i dhëne të drejtë jetimit dhe të pikëlluarit, me qëllim që njeriu i krijuar nga dheu të mos kallë më tmerr.

11 Unë gjej strehë të Zoti; si mund t'i thoni shpirtit tim: "Ik námal tênd, si një zog i vogël"? 2 Sepse ja, të pabesët nderin harkun e tyre, rregullojnë shigjetat mbi kordhëz, pér t'i gjua uitur në errësirë kundër atyre që kanë të drejtë nga zemra. 3 Kur themelat janë shkatërruar, çfarë mund të bëjë i drejtë? 4 Zoti është në tempullin e tij të shenjtë; Zoti ka fronin e tij në qiejtë; sytë e tij shohin, qepallat e tij vëzhgojnë bijtë e njerëzve, 5 Zoti vë në provë të drejtin, por shpirti i tij urren të pabesin dhe atë që do dhunën. 6 Ai do të bëjë që të bien mbi të pabesët leqe, zjarr, squfur dhe erëra zhuritëse; kjo do të jetë pjesa nga kupa e tyre. 7 Sepse Zoti është i drejtë; ai e do drejtësinë; njerëzit e drejtë do të sodisin fytyrën e tij.

12 Na shpëto, o Zot, sepse njerëz të devotshëm ka më pak, dhe ata që thonë të vërtetë janë zhdukur në mes të bijve të njerëzve. 2 Secili gënjën të aférmin e tij dhe flet me buzë lajkatare dhe me zemër të zhdyzuar. 3 Zoti i preftë të gjitha buzët lajkatare dhe gjuhën që flet me krenari, 4 të atyre që thonë: "Me gjuhën tonë do të sundojmë; buzët tonë na përkasin neve; kush është zot mbi ne?". 5 "Për shkak të shtypjes së të mjerëve dhe të britmës së nevojtarëve, tanë do të çohem", thotë Zoti, "dhe do t'i shpëtoj nga ata që u zënë pusi". 6 Fjalët e Zotit janë fjalë të pastra, si argjed i rafinuar në një furrë prej dheu, i pastruar shtatë herë. 7 Ti, o Zot, do t'i mbrosh dhe do t'i ruash, duke filluar nga ky brez përfjetë. 8 Të pabesët sillen pa u ndëshkuan kudo, kur midis bijve të njerëzve lavdërohet e keqja.

13 Deri kur do të më harrosh, o Zot? Vallë kështu do të jetë përfjetë? Deri kur do të më fshehësh fytyrën tênde? 2 Deri kur do të marr vendime në shpirtin tim dhe do të kem pikëllim në zemrën time tërë ditën? Deri kur do të ngrihet armiku im mbi mua? 3 Shiko me vëmendje dhe përgjigjmu, o Zot, Perëndia im, ndriço sytë e mi, që të mos më zërë gjumi në gjumin e vdekjes, 4 dhe armiku im të mos thotë: "E munda", dhe armiqëtë e mi të mos gëzohen kur unë lëkundem. 5 Por unë kam besim në mirësinë tênde dhe zemra ime do të ngazëllojë në çlirimin tênd; 6 unë do t'i këndoj Zotit, sepse ai më ka trajtuar me shumë shpirtmadhësi.

14 I pamendi ka thënë në zemër të tij: "Nuk ka Perëndi". Janë të korruptuar, bëjnë gjëra të neveritshme; nuk ka asnjë që të bëjë të mirën. 2 Zoti shikon nga qelli bijtë e njerëzve pér të parë në se ndonjeri prej tyre ka arsyë dhe kérkon Perëndinë. 3 Të

gjithë kanë deviuar, janë korruptuar; asnjeri nuk bën të mirën, as edhe një. 4 Nuk kanë fare arsyé të gjithë ata që kryejnë paudhësi, që hanë popullin tim si të hanin bukë dhe nuk kërkojnë ndihmën e Zotit? 5 Atje do t'i zërë një frikë e madhe, sepse Perëndia éshët me njerëzit e drejtë. 6 Ju kérkonit të prishni planet e të mjerit, sepse Zoti éshët streha e tij. 7 Oh! Le të vijë, pra, nga Sioni shpëtimi i Izraelit! Kur Zoti do ta kthejë popullin e tij nga robëria, Jakobi do të ngazellojë, Izraeli do të gëzohet.

15 O Zot, kush do të banojë në çadrën tënde? Kush do të banojë në malin tênd të shenjtë? 2 Ai që ecën me ndershëmëri dhe bën atë që éshët e drejtë dhe thotë të vërtetët që ka në zemër, 3 që nuk shan me gjuhën e tij, nuk i bën asnjë të keqë shokut të tij, dhe nuk shpif të afërmin e tij. 4 Në sytë e tij përcmohet njeriu pa vlerë, por ai ndërton ata që kanë frikë nga Zoti; edhe sikur të jetë betuar në dëm të tij, ai nuk térfiqet; 5 nuk i jep paratë e tij me kamatë dhe nuk pranon dhurata kundër të pafajshmit. Ai që bën këto gjëra nuk do të hiqet kurrë.

16 Më mbro, o Perëndi, sepse unë po kérkoj strehë te ti. 2 I thashë Zotit: "Ti je Zoti im; nuk kam asnjë të mirë veç teje". 3 Gjithë dashuria ime éshët vendosur te njerëzit e shenjtë dhe të nderuar që janë mbi tokë. 4 Dhembjet e atyre që turren pas perëndive të tjera do të shumëzohen; unë nuk do t'i derdh libacionet e tyre të gjakut dhe nuk do të shqiptoj me buzët e mia emrat e tyre. 5 Zoti éshët pjesa ime nga trashëgimia dhe kupa ime; ti, o Zot, ruaje fort atë që më ka rënë në short. 6 Mua fati më ka rënë në vende të këndshme; po, një trashëgimi e bukur më ka rënë. 7 Unë do të bekjo Zotin që më këshillon; zemra ime më mésion edhe natën. 8 Unë e kam vënë vazhdimisht Zotin përpëra syve të mi; duke qenë se ai rri në të djathën time, unë nuk do të hiqem kurrë nga vendi. 9 Prandaj zemra ime gëzohet dhe shpirti im ngazëllon për lavdinë e trashëgimisë sime; edhe mishi im do të qëndrojë téré besim dhe në siguri, 10 sepse ti nuk do ta lësh shpirtin tim në Sheol dhe nuk do të lejosh që i Shenjtë yt të shohë korruptimin. (Sheol h7585) 11 Ti do të më tregosh shtegun e jetës; ka shumë gëzim në praninë tënde; në të djathën tënde ka kënaqësi në përfjetësi.

17 O Zot, dëgjo një çështje të drejtë, dëgjo me vëmendej britmén time, dëgjo lutjen time, që nuk vjen nga buzë mashtruese. 2 Ardhëtë mbrojtja ime nga prania jote; sytë e tu pafshin atë që éshët e drejtë. 3 Ti e ke hetuar zemrën time, e ke vizituar natën; më ke vënë në provë dhe nuk ke gjetur asgjë; kam vendosur të mos mëkatoj me gojën time. 4 Përsa u përket veprave të njerëzve, përfjalën e buzëve të tua, jam ruajtur nga rrugët e njerëzve të furishém. 5 Hapat e mia kanë qëndruar të sigurt në shtigjet e tua dhe këmbët e mia nuk janë lëkundur. 6 Unë të drejtohem ty, o Perëndi, sepse ti m'i plotëson, zgjat veshët e tu ndaj meje, dëgjo fjälët e mia. 7 Tregomë mirësinë tënde të mrekullueshme, ti, që me të djathën tënde i shpëton nga kundërshtarët e tyre ata që gjejnë strehë pranë teje. 8 Më ruaj si beben e syrit; më mbulo, nén hijen e krahëve të tu, 9 nga të pabesët që më shtypin dhe nga armiqtë për vdekje që më rrethojnë. 10 Zemrat e tyre janë fortësuar, goja e tyre flet me arrogancë. 11 Tani në kanë rrëthuar, ndjekin hapat tonë; na ngulin sytë e tyre pér të na rrëzuar. 12 Armiku im i përrngjan një luani që digjet nga dëshira që të shqyejë, dhe të një luani të vogël që rri në pritë në vënde të fshehta. 13 Çohu, o Zot, përballoje, rrëzoje; çliro shpirtin tim nga i pabesi me shpatën tënde. 14 O Zot, më

çliro me dorën tënde nga njerëzit, nga njerëzit e kësaj bote që bën pjesë në këtë jetë, dhe barkun e të cilëve ti e mbush me thesaret e tua të fshehta; bijtë e tyre ngopen dhe u lënë fëmijëve të tyre ato që mbetet nga pasuritë e tyre. 15 Sa pér mua, pér hir të drejtësisë do të shoh fytyrën tënde; do të ngopem nga prania jote kur të zgjohem.

18 "Të dua, o Zot, forca ime. 2 Zoti éshët kështjella ime, fortesa ime dhe çliruesi im, Perëndia im, shkëmbim ku gjej strehë, mburoja ime, fuqia e shpëtimit tim, strehë ime e i lartë. 3 Unë i kérkoj ndihmë Zotit, që éshët i denjë pér t'u lëvduar, dhe kështu shpëtoj nga armiqtë e mi. 4 Dhembje vdekjeje më kishin pushtuar dhe përrrenj njerëzish të kobshëm më kishin tmerruar. 5 Ankthet e Sheolit më kishin rrethuar dhe leqet e vdekjes më rrinë përpëra. (Sheol h7585) 6 Në ankthi tim kérkova Zotin dhe i klitha Perëndisë tim; ai e dégjoi zérin tim nga tempulli i tij dhe zéri im arriti para tij, në veshët e tij. 7 Atëherë dheu u trondit dhe u drodh; edhe themelet e maleve luajtën dhe ranë, sepse ai ishte zemëruar shumë. 8 Një tym i dilte nga flegrat e tij dhe një zjarr shkatërimtar dilte nga goja e tij; nga ai shpërthenin thëngjij. 9 Ai i uli qiejtë dhe zbriti me një mjegull të dendur poshtë këmbëve të tij; 10 i kishte hipur një kerubini dhe fluturonte; fluturonte shpejt mbi krahët e erës. 11 Me terrin ai kishte bërë velin e tij dhe si shatorre rrëth vetes kishte vënë errësirën e ujërave dhe retë e dendura të qelliit. 12 Nga shkëlkimi që e paraprinë dilnin re të dendura, brësher dhe thëngjij. 13 Zoti gjëmoi në qiejtë dhe Shumë i Larti bëri që të dégjohet zéri i tij me breshér dhe me thëngjij. 14 Hodhi shigjetat e tij dhe i shpërndau armiqtë; lëshoi një numër të madh rrufesh dhe i bëri të ikin me vrap. 15 Në qortimin tênd, o Zot, në shfryrjen e erës nga flegrat e tua, shtretërit e lumenjve u dukën dhe themelet e botës u zbuluan. 16 Ai nga lart shtriu dorën, më mori dhe më nxori jashtë ujërave të shumta. 17 Më çlroi nga armiku im i fugjishëm dhe nga ata që më urrenin, sepse ishin më të fortë se unë. 18 Ata u vërsulën kundër meje ditën e fatkeqësisë sime, por Zoti mbajti anën time, 19 dhe më nxori jashtë, larg; më çlroi sepse më do. 20 Zoti më ka shpërblyer sipas drejtësisë sime dhe më ka dhënë sipas pastërtisë së duarve të mia, 21 sepse kam ndjekur rrugët e Zotit dhe nuk jam larguar pabesish nga Perëndia im, 22 sepse kam mbajtur para meje têrë ligjet e tij dhe nuk i jam shmangur statuteve të tij. 23 Kam qenë i ndershëm me të dhe i jam ruajtur paudhësisë. 24 Sepse Zoti më ka dhënë sipas drejtësisë sime, sipas pastërtisë së duarve të mia përpëra syve të tij. 25 Ti tregohesh i dhimbshëm ndaj njeriut besimtar dhe i drejtë me njeriun e drejtë. 26 Ti tregohesh i pastër me atë që éshët i pastër dhe i dinak me të ligun, 27 sepse ti je ai që shpëton njerëzit e pikëlluar dhe ul sytë që janë krenarë; 28 ti je në fakt je ai që bën të shkëlqejë llambën time; o Zot, Perëndia im, ti ndriçon errësirën time, 29 sepse me ty mund të sulmox një aradhe dhe me Perëndinë tim mund të kércej mbi një mur. 30 Rruga e Perëndisë éshët e përsosur; fjala e Zotit éshët pastruar me anë të zjarrit; ai éshët mburoja e të gjithë atyre që gjejnë strehë tek ai. 31 Në fakt kush éshët Perëndi përvëç Zotit? Kush éshët kështjellë përvëç Perëndisë tim? 32 Perëndia éshët ai që më rrethon me forcë dhe që e bën jetën time të përsosur. 33 Ai i bën këmbët e mia të ngjashme me ato të sutave dhe më bën të fortë në vendet e mia të larta; 34 ai i mëson duart e mia pér betejë, dhe me krahët e mi mund të nderë një hark prej bakri. 35 Ti më ke dhënë gjithashtu mburojën e shpëtimit tênd; dora jote e djathtë më ka mbajtur dhe mirësia jote më ka bërë të madh. 36 Ti

ke zgjerauar hapat e mi nën veten time dhe këmbët e mia nuk janë penguar. 37 I kam ndjekur armiqtë e mi dhe i kam arritur, nuk jam kthyer prapa para se t'i shkatërroj. 38 I kam goditur vazhdimisht dhe ata nuk kanë mundur të ngrihen përsëri; ata kanë rënë nën këmbët e mia. 39 Ti më ke dhënë forcë për betejën dhe ke bërë të përuelen ata që ngriheshin kundër meje; 40 ti ke bërë të kthejnë kurrizin armiqtë e mi, dhe unë kam shkatërruar ata që më urennin. 41 Ata klithën, por nuk pati njeri që t'i shpëtonte; ata i klithën Zotit, por ai nuk u dha përgjigje. 42 I kam shkelur deri sa i bëra si pluhuri para erës; i kam fshirë si balta e rrugëve. 43 Ti më ke ciliaruar nga grindjet e popullit; ti më ke bërë udhëheqës të kombeve; një popull që nuk e njihja më ka shërbyer. 44 Me të dëgjuar emrin tim, ata më dëgjuan dhe m'u bindën; të huajt m'u nënshtruan. 45 Të huajt u ligështuan dhe dolën duke u dridhur nga fortesat e tyre. 46 Rroftë Zoti, qoftë e bekuar Kështjella ime dhe lëvduar qoftë Perëndia i shpëtimit tim! 47 Ai eshtë Perëndia që hakmerret përmua dhe që më nënshtron popujt; 48 ai më çliron nga armiqtë e mi. Ti më larton mbi ata që ngrihen kundër meje dhe më çliron nga njeriu që përdor dhunën. 49 Prandaj, o Zot, unë do ta kretnoj midis kombeve emrin tênd me këngë. 50 Çlirime të mëdha ai i jep mbretit të tij dhe tregohet dashamirës me Davidin, të vajosurin e tij, dhe me fisin e tij përfjetë”.

19 Qiejtë tregojnë lavidinë e Perëndisë dhe kupa qellore shpall veprën e duarve të tij. 2 Një ditë i flet ditës tjetër dhe një natë ia tregon tjetërs. 3 Nuk kanë gojë, as fjalë; zëri i tyre nuk dëgjohet; 4 por harmonia e tyre përhapet mbi gjithë dheun dhe mesazhi i tyre arrin deri në skajin e botës; në qiejtë Perëndia ka vënë një çadër për diellin; 5 dhe ai eshtë si një dhëndër që del nga dhoma e tij e martesës; ngazëllon si një trim që përshkon rrugën e tij. 6 Ai del nga një skaj i qiejve dhe rrotullimi e tij arrin deri në skajin tjetër; asgjë nuk mund t'i fshihet nxehësisë së tij. 7 Ligji i Zotit eshtë i përsosur, ai e përtërin shpirtin; déshmia e Zotit eshtë e vërtetë dhe e bën të ditur njeriun e thjeshtë. 8 Porositë e Zotit janë të dreja dhe e gjëzojnë zemrën; urdhërimet e Zotit janë te pastra dhe ndriçojnë sytë. 9 Frika e Zotit eshtë e pastër, mbetet përfjetë; gjykimet e Zotit janë të vërteta, të gjitha janë të dreja; 10 janë më të dëshirueshme se ari, po, më tepër se shumë ari i kulluar; janë më të èmbla se mjalti, nga ai që del nga hojet. 11 Edhe shërbëtori yt mëson prej tyre; ke një shpërbirim të madh duke i parë. 12 Kush i njeh gabimet e tij? Pastromë nga ato që nuk i shoh. 13 Përveç kësaj ruaje shërbëtorin tênd nga mëkatet e vullnetit, dhe bëj që ato të mos më sundojnë mua; atëherë unë do të jem i ndershëm dhe i pastër nga shkelje të mëdha. 14 U miratofshin para teje fjalët e gojës sime dhe përsiatjet e zemrës sime, o Zot, kështjella ime dhe shpëtimtari im.

20 Zoti të dhënte përgjigje ditën e fatkeqësisë; emri i Perëndisë të Jakobit të mbroftë me siguri lart. 2 Të dërgoftë ndihmë nga shenjtërorja dhe të dhëntë përkrahje nga Sioni; 3 Mos i harroftë të gjitha ofertat e tua dhe pranofftë olokaustin tênd. (Sela) 4 Të dhëntë atë që zemra jote dëshëron dhe plotësoftë të gjitha planet e tua. 5 Ne do të këndojmë tërë gaz në çlirimin tênd dhe do të lartojmë flamuret tonë në emër të Perëndisë tonë. Zoti i plotësoftë të gjitha kërkuesat e tua. 6 Tani e di që Zoti shpëton të vajosurin e tij; do t'i përgjigjet nga qelli i tij i shenjtë me forcën shpëtimtare të dorës së tij të djathtë. 7 Disa kanë besim te qerret dhe të tjerë te kuajt, por ne do të kujtojmë emrin e Zotit, Perëndisë tonë. 8 Ata u përkulën dhe ranë; por ne u ngritëm përsëri dhe

mbahemi në këmbë. 9 Shpëtomë, o Zot; mbreti le të na përgjigjet ditën në të cilën do të këlthasim.

21 O Zot, mbreti do të gëzohet me forcën tënde dhe do të ngazëllojë për shpëtimin tênd! 2 Ti i plotësove dëshirën e zemrës së tij dhe nuk hodhe poshtë kërkuesin e buzëve të tij. (Sela) 3 Sepse ti i dole para me bekime begatje, i vure mbi kokë një kurorë prej ari shumë të kulluar. 4 Ai të kishte kërkuar jetë dhe ti i dhe ditë të gjata në përfjetësi. 5 E madhe eshtë lavdia e tij për shpëtimin tênd; ti i dhe madhështi dhe lavdi, 6 sepse ti e bën shumë të bekuar përfjetë, e mbush me gëzim në praninë tënde. 7 Duke qenë se mbreti ka besim te Zoti dhe në mirësinë e Shumë të Lartit, ai nuk do të hiqet kurrë. 8 Dora jote do të arrijë têrë armiqtë e tu, dora jote e djathtë do të veprojë kundër atyre që të urrejnë. 9 Ti do t'i bësh si një furrë të zjarrët kur do të dukesh i zemruar; në zemrëmin e tij Zoti do t'i hedhë në humnerë dhe zjarri do t'i përpjijë. 10 Ti do të zhdukësh frytin e tyre nga toka dhe pasardhësit e tyre midis bijve të njerëzve, 11 sepse kanë kurdisur të kejen kundër teje dhe kanë përgatitur plane të këqija, por nuk do t'ia dalin. 12 Sepse ti do të bësh që ata të kthejnë kurrizin dhe do të drejtosh shigjetat e harkut tênd kundër fytyrës së tyre. 13 Çohu, o Zot, me forcën tënde; ne do të këndojmë dhe do të kretnojmë lëvdimet e fuqisë sate.

22 Perëndia im, Perëndia im, pse më ke braktisur? Pse më rri kaq larg dhe nuk vjen të më çirosh, duke dëgjuar fjalët e ofshamës sime? 2 O Perëndia im, unë bërtas ditën, por ti nuk përgjigjesh, edhe natën unë nuk rri në heshtje. 3 Megjithatë ti je i Shenjti, që banon në lëvdimet e Izraelit. 4 Etërit tonë kanë pasur besim te ti; kanë pasur besim te ti dhe nuk u zhgënijen. 5 Të klithën ty dhe u ciliaruan; patën besim te ti dhe nuk u zhgënijen. 6 Por unë jam një krimb dhe jo një njeri; turpi i njerëzve dhe përcimimi i popullit. 7 Tërë ata që më shohin më përqeshin, zgjatin buzën dhe tundin kokën, 8 duke thënë: “Ai i ka besuar Zotit; le ta çirojë, pra, ta ndihmojë, mbasi e do”. 9 Me siguri ti je ai që më nxori nga barku i nënës; bëre që të kemb besim te ti qysħ nga koha kur pushoja mbi sisët e nënës sime. 10 Unë u braktisa te qysħ nga lindja ime; ti je Perëndia im qysħ nga barku i nënës sime. 11 Mos u largo nga unë, sepse ankthi eshtë i afërt, dhe nuk ka asnjë që të më ndihmojë. 12 Dema të mëdhenj më kanë rethruar, dema të fuqishëm të Bashanit më rrinë përqark; 13 ata hapin gojén e tyre kundër meje, si një luan grabitqar që vrumbullit. 14 Më derdhin si ujë dhe tërë kockat e mia janë të ndrydhura; zemra ime eshtë si dylli që shkrikhet në mes të zorrëve të mia. 15 Forca ime eshtë thařar si një enë balte dhe gjuhu ime eshtë ngjitur te qelli; ti më ke vënë në pluhurin e vdekjes. 16 Sepse qentë më kanë rethuar, një grup keqbëreshish më rri rrotull; më kanë shpuar duart dhe këmbët. 17 Unë mund t'i numëroj gjithë kockat e mia; ato më shikojnë dhe më këqyrin. 18 Ndajnë midis tyre rrobat e mia dhe hedhin në short tunikën time. 19 Por ti, o Zot, mos u largo; ti që je forca ime, nxito të më ndihmosh. 20 Çiroje jetën time nga shpata, jetën time të vetme nga këmba e qenit. 21 Shpëtomë nga gryka e luanit dhe nga brirët e buajve. Ti m'u përgjigje. 22 Unë do t'u njoffoj emrin tênd vëllëzërvë të mi, do të lëvdoj në mes të kuvendit. 23 Ju që keni frikë nga Zoti, lëvdoveni; dhe ju të gjithë, pasardhës të Jakobit, përlëvdojeni; dhe ju të gjithë, o fis i Izraelit, kini frikë nga ai. 24 Sepse ai nuk ka përcmuar as nuk ka hedhur poshtë vuajjen e të pikëlluarit, dhe nuk i ka fshehur fytyrën e tij; por kur i ka klithur atij, ai e ka kënaqur. 25 Shkaku i lëvdimit tim

në kuvendin e madh je ti; unë do t'i plotësoj zotimet e mia në prani të të gjithë atyre që kanë frikë nga ti. **26** Nevojtarët do të hanë dhe do të ngopen; ata që kërkojnë Zotin do ta lëvdojnë; zemra juaj do të jetojë pérjetë. **27** Të gjitha skajet e tokës do ta mbajnë mend Zotin dhe do të kthehen tek ai; dhe të gjitha familjet e kombeve do të adhurojnë përparrë teje. **28** Sepse Zotit i përkët mbretëria dhe ai sundon mbi kombet. **29** Gjithë të pasurit e dheut do të hanë dhe do të të adhurojnë; të gjithë ata që zbresin në pluhur dhe që nuk arrinë të mbahen gjallë do të përkulen para teje. **30** Pasardhësit do t'i shërbejnë; do t'i flitet për Zotin brezit të ardhshëm. **31** Ata do të vijnë dhe do t'i shpallin drejtësinë e tij një populli që nuk ka lindur akoma, dhe që ai vetë e ka krijuar.

23 Zoti është bariu im, asgjë nuk do të më mungojë. **2** Ai më çon në kullota me bar të njomë, më drejton pranë ujërave që të çlodhin. **3** Ai ma përtërin shpirtin, më çon nëpër shtigjet e drejtësisë, nga dashuria që ka përmirësimi e tij. **4** Edhe sikur të ecja në luginën e hijes së dedekjes, nuk do të kisha frikë nga asnjë e keqe, sepse ti je me mua; shkopi yt dhe thupra jote janë ato që më japid zemër. **5** Ti shtron para meje tryezën në prani të armiqë të mi; ti vajos kokën time me vaj; kupa ime po derdhet. **6** Me siguri pasuri dhe mirësi do të më shoqërojnë në gjithë ditët e jetës ime; dhe unë do të banoj në shtëpinë e Zotit ditë të gjata.

24 Zotit i përkët toka dhe të gjitha gjërat që janë mbi të, bota dhe banorët e saj. **2** Sepse ai e ka themeluar mbi detet dhe e ka vendosur mbi lumenjtë. **3** Kush do t'i ngjitet malit të Zotit? Kush do të qëndrojë në vendin e tij të shenjtë? **4** Njeriu i pafajshëm nga duart dhe i pastër nga zemra, që nuk e ngre shpirtin përfundur dhe nuk betohet në ményrë të rrème. **5** Ai do të marrë bekimet e Zotit dhe drejtësinë nga Perëndia e shpëtimit të tij. **6** I tillë është brezi i atyre që e kërkojnë, që kërkojnë ftyrrën tênde, o Perëndi e Jakobit. (Sela) **7** O ju porta, çoni kokat tuaja; dhe ju, porta të përjetshme, hapuni krejt dhe Mbreti i lavdisë do të hyjë. **8** Kush është ky Mbret i lavdisë? Është Zoti i fortë dhe i fuqishëm, Zoti i fortë në betejë. **9** O porta, çoni kokat tuaja; hapuni krejt, o porta të përjetshme, dhe Mbreti i lavdisë do të hyjë. **10** Kush është ky Mbret i lavdisë? Është Zoti i ushtrive; ai është Mbreti i lavdisë. (Sela)

25 Te ti, o Zot, e lartoj shpirtin tim. **2** O Perëndia im, kam besim te ti; bëj që të mos mbetem i zhgënjer dhe që armiqëtë e mi të mos triumfojnë mbi mua. **3** Po, bëj që asnjë nga ata që kanë besim te ti të mos zhgënjehet; u turpërofshin ata që sillen pabesishat pa shkak. **4** O Zot, më trego rrugët e tua, më mëso shtigjet e tua. **5** Më udhëhiq në të vërtetën tênde dhe më mëso, sepse ti je Perëndia i shpëtimit tim; unë shpresoj shumë te ti gjatë gjithë ditës. **6** Kujto, o Zot, mështirë tênde dhe miresinë tênde, sepse janë të përhershme. **7** Mos i kujto mëkaten e rinisë sime, as shkeljet e mia; por në dashamirësinë tênde më kujto, o Zot, përfundur tê mirësise sate. **8** Zoti është i mirë dhe i drejtë, prandaj ai do t'u mësojë rrugën mëkatarëve. **9** Ai do të udhëheqë njerëzit zemërbutë në drejtësi dhe do t'u mësojë të përlururve rrugën e tij. **10** Të gjitha rrugët e Zotit janë mirësi dhe vërtetësi për ata që respektojnë besëlidhjen e tij dhe porositë e tij. **11** Përfundur tê emrit tênd, o Zot, fale paudhësinë time, sepse ajo është e madhe. **12** Kush është njeriu që ka frikë nga Zoti? Ai do t'i tregojë rrugën që duhet tê zgjedhë. **13** Ai do t'i jetojë në bollëk dhe pasardhësit e tij do të trashëgojnë tokën. **14** Sekreti i Zotit u tregohet atyre që kanë frikë prej tij, dhe ai u bën tê njohur atyre

besëlidhjen e tij. **15** Sytë e mi drejtohen vazhdimit te Zoti, sepse ai do të m' i nxjerrë këmbët nga rrjeta. **16** Kthehu nga unë dhe ki mështirë përmua, sepse jam vetëm dhe i dëshpëruar. **17** Ankthet e zemrës sime janë shtuar; më çliro nga fatkeqësítë e mia. **18** Shiko pikëllimin tim dhe ankthin tim, dhe fali të gjitha mëkaten e mia. **19** Këqyr armiqëtë e mi, sepse janë të shumtë dhe më urrejnë me një urrejje plot dhunë. **20** Ruaje jetën time dhe më çliro; bëj që të mos jemi pështjelluar, sepse unë po gjej strehë te ti. **21** Pastërtia dhe ndershmëria më mbrofshin, sepse unë shpresoj te ti. **22** O Perëndi, liroje Izraelin nga të gjitha mundimet e tij.

26 Siguromë drejtësi, o Zot, sepse kam ecur në ndershmërinë time dhe kam pasur besim te Zoti pa u lëkundur. **2** Më heto, o Zot, dhe më vër në provë; pastro me zjarr trurin dhe zemrën time. **3** Sepse mirësia jote më rri përparrë syve dhe unë po eci në vërtetësinë tênde. **4** Nuk ulem me njerëz gjenjeshtarë dhe nuk shoqërohem me njerëz hipokritë. **5** Unë urej tubimin e njerëzve të këqij dhe nuk bashkohem me të pabesët. **6** Unë i laj duart e mia në çiltërsi dhe i shkoi rrötull altarit tênd, o Zot, **7** përfundur me zë të lartë lavdinë tênde dhe përfundur tere mrekullitë e tua. **8** O Zot, unë e dua selinë e shtëpisë sate dhe vendin ku qëndron lavdia jote. **9** Mos e vërt shpirtin tim bashkë me atë të mëkatarëve dhe mos më bashko me njerëzit gjakatarë, **10** sepse ata kanë në duart e tyre plane të këqija dhe dora e tyre e djathtë është plot dhurata. **11** Por unë do t'eci në ndershmërinë time; më shpengoj dhe ki mështirë përmua. **12** Këmba ime është e qëndrueshme në vënd të sheshtë. Në kuvende unë do të bekoj Zotin.

27 Zoti është drita ime dhe shpëtimi im; nga kush do të kem frikë? Zoti është kështjella e jetës sime; nga kush do të kem frikë? **2** Kur njerëzit e këqii, armiqëtë dhe kundërshtarët e mi më sulmuam përfundur tê ngërëni mislin tim, ata vëtë u lëkundur dhe ranë. **3** Edhe sikur një ushtri tê dilte kundër meje, zemra ime nuk do t'kishte frikë; edhe sikur një luftë tê pëlciste kundër meje, edhe atëherë do t'kisha besim. **4** Një gjë i kërkova Zoti dëjatë kërkoi; të banoj në shtëpinë e Zotit tere ditët e jetës sime, përfundur bukurinë e Zotit dhe përfundur tempullin e tij. **5** Sepse ditën e fatkeqësítës ai do të më fshehë në çadrën e tij, do të më fshehë në një vend sekret të banesës së tij, do të më lartojë mbi një shkëmb. **6** Dhe tanj koka ime do të ngrijhet mbi armiqëtë e mi që më rrëtrojnjë, dhe do të ofroj në banesën e tij flijime me britma gjëzimi; do të këndo dhe do të kremitoj lëvdimet e Zotit. **7** O Zot, dëgjo zérin tim, kur të këlthas ty; ki mështirë përmua dhe përgjigjmu. **8** Zemra ime më thotë nga ana jote: "Kërkoni ftyrrën time". Unë kërkoi ftyrrën tênde, o Zot. **9** Mos ma fshih ftyrrën tênde, mos e hidh poshtë me zemërim shërbëtorin tênd; ti ke qenë ndihma ime; mos më lër dhe mos më braktis, o Perëndi e shpëtimit tim. **10** Edhe sikur babai im dhe nëna ime të më kishin braktisur, Zoti do të më pranonte. **11** O Zot, më mëso rrugën tênde dhe më udhëhiq në një shqipëtështë, përfundur tênd; të armiqëtë tê mi. **12** Mos më braktis në dëshirat e armiqëtë tê mi, sepse kanë dalë kundër meje dëshirat tê rremë, njerëz që duan dhunën. **13** Oh, sikur të mos isha i sigurt tê shoh miresinë e Zotit në dheun e tê gjallëve! **14** Ki besim tê madh te Zoti; ji i fortë, ki zemër; ki besim tê madh te Zoti.

28 Ty tê këlthas, o Zot, o kështjella ime; mos rri në heshtje, sepse po të mos flasësh ti, unë bëhem njëlljo si ata që zbresin në gropë. **2** Dëgjo zérin e lutjeve tê mia kur tê këlthas

ty për ndihmë, kur ngre duart në drejtim të vendit tënd shumë të shenjtë. 3 Mos më têriq bashkë me tê pabesët dhe ata që kryejnë paudhësi, tê cilët flasin për paqe me tê afërmit e tyre, por kanë shpirtligësi në zemër. 4 Jepu atyre sipas veprave që kanë kryer dhe sipas ligësisë së veprimeve të tyre; jepu atyre sipas veprës së duarve të tyre; jepu atyre hakun që meritojnë. 5 Duke qenë se ata nuk i çmojnë veprat e Zotit dhe atë që duart e tij kanë bërë, ai do t'i imposhtë dhe nuk do t'i lërë të begatohen. 6 I bekuar qoftë Zoti, sepse ka dégjuar zérin e lutjeve të mia. 7 Zoti éshëtë forca ime dhe mburoja ime; zemra ime ka pasur besim tek ai dhe unë do ta kremtoj këtë me këngën time. 8 Zoti éshëtë forca e popullit të tij, dhe strehë e shpëtimit për të vajosurin e tij. 9 Shpëto popullin tënd dhe beko trashëgiminë tënde; ushqesi dhe përkrahi përfjetë.

29 I jepni Zotit, o bij tê të fuqishmëve, i jepni Zotit lavdi dhe forcë. 2 I jepni Zotit lavdinë që i përket emrit të tij; adhuroni Zotin në shkëlqimin e shenjtërisë së tij. 3 Zéri i Zotit éshëtë mbi ujérat; Peréndia i lavdisë gjemon; Zoti éshëtë mbi ujérat e mëdha. 4 Zéri i Zotit éshëtë i fuqishém, zéri i Zotit éshëtë i madhérishém. 5 Zéri i Zotit theyen kedrat; po, Zoti theyen kedrat e Libanit; 6 i bën të hidhen si një viç, Libanin dhe Sirionin, si një buall i ri. 7 Zéri i Zotit çan flakët e zjarrit. 8 Zéri i Zotit e bën shkretëtirën të dridhet; Zoti bën që të dridhet shkretëtira e Kadeshit. 9 Zéri i Zotit bën që të lindin sutat dhe i lë pyjet pa gjethë; dhe në tempullin e tij çdo gjë thotë: "Lavdi!". 10 Zoti rrinte ulur në fron përmbi përbyrjen; po, Zoti rri ulur si mbret në përfjetësi. 11 Zoti do t'i japë forcë popullit të tij; Zoti do të bekojë popullin e tij me paqe.

30 Do të të lëvdoj, o Zot, sepse ti më ngrite lart, dhe nuk i lejove armiqtë e mi të tallen me mua. 2 O Zot, Peréndia im, unë të kam klithur ty, dhe ti më ke shëruar. 3 O Zot, ti e ke nxjerré shpirtin tim jashtë Sheolit, më ke mbajtur gjallë që të mos zbrisja në gropë. (**Sheol h7585**) 4 I këndoni lavde Zotit, ju, shenjtore të tij, dhe kremoni shenjtërinë e tij, 5 sepse zemërimi im mban vetëm një cast, por mirësia e tij mban një jetë të tèrë. Të qarat mund të vazhdojnë një natë, por në mëngjes shpérthen një britmë gëzimi. 6 Kur kisha bollëk thoja: "Unë nuk do të prekem kurrë". 7 O Zot, pér hirin tênd e kishe fortësuar malin tim, ti e fshehe fytyrën tênde, dhe unë mbeta i trembur. 8 Unë të klitha ty, o Zot, iu luta fort Zotit, 9 duke thënë: "Çfarë dobie do të kesh nga gjaku im po të jetë se zbres në gropë? A mundet pluhuri tê të kremonj? A mundet ai të shpallë tê vërtetën tênde? 10 Dëgjo, o Zot, dhe ki mëshirë pér mua, o Zot, bëhu ti ndihma ime". 11 Ti e ke kthyer vajtimin tim në valle; ma ke hequ grethoren dhe më ke mbushur me gëzim, 12 me qëllim që shpirti im të mund të të këndoje lavdi pa pushim. O Zot, Peréndia im, unë do të të kremonj përfjetë.

31 Gjeta strehë te ti, o Zot; bëj që unë të mos ngatérrohem i kurri; çliromë pér drejtësinë tênde. 2 Ma vér veshin, nxito të më çirosh; bëhu pér mua një kështjellë e fortë dhe një vend i fortifikuar që të më shpëtosh. 3 Sepse ti je kështjella ime dhe kalaja ime; pér hir tê emrit tênd më udhëhiq dhe tregomë udhén. 4 Nxirrëm jashtë rrjetës që më kanë ngritur fshehurazi, sepse ti je kështjella ime. 5 Në duart e tua unë e besoj frysmin time; ti më shpengove, o Zot, Peréndi e së vërtetës. 6 Unë i urrej ata që kanë dëshirë pér t'u dukur, por kam besim te Zoti. 7 Unë do të ngazëlljo dhe do të kënaqem me mirësinë tênde, sepse ti ke parë pikëllimin tim dhe i ke kuptuar ankthet e shpirtit tim, 8 dhe nuk më dorëzove në duart e armikut, por m'i vure këmbët në një vend tê gjerë. 9 Ki mëshirë pér mua, o Zot, sepse jam me

ankth; syri im, shpirti im dhe tê përbrendshmet e mia po treten nga dhembja, 10 sepse jeta ime po mpaket nga pikëllimi dhe vitet e mia nga tê qarat; forca ime po mpaket pér shkak tê mëkatit tim dhe kockat e mia po treten. 11 Jam bërrë një turp pér tê armiqtë e mi, veçanërisht pér tê afërmit e mi dhe një tmer pér tê njohurit e mi; ata që më shohin rrugës, ikin larg meje. 12 Zemra e tyre më ka harruar si tê isha një njeri i vdekur; i përgjaj një vazoje të thyer. 13 Sepse dégjoi shpifjet e shumë njerëzve; rreth e qark sundon tmerr, ndërsa ata këshillohen midis tyre kundër meje dhe kurdilis komplotë pér tê më zhdukur. 14 Por unë kam besim te ti, o Zot; kam thënë: "Tî je Peréndia im". 15 Ditët e mia janë në dorën têndë; çliromë nga duart e armiqve të mi dhe tê atyre që më pérndjekin. 16 Bëj që të shkelqejë fytyra jote mbi shërbëtorin tênd; shpëtomë pér hir tê mirësia sate. 17 O Zot, bëj që unë tê mos jem i pështjelluar, pse tê kam kërkuar; u pështjellofshin tê pabesët dhe rënçin në heshtje në Sheol. (**Sheol h7585**) 18 Mbeçin pa fjalë buzët gënjeshtare, që flasin pa turp kundër tê drejtit, me mëndjemadhesi dhe pérçnim. 19 Sa e madhe éshëtë mirësia jote që ti u rezervon atyre që kanë frikë nga ti, dhe që ti përdor në prani tê bijve tê njerëzve ndaj atyre që gjajnë strehë te ti! 20 Ti i fsheh në strehën e fshehëtë tê pranisë sate nga grackat e njerëzve, ti i ruan në një çadër tê mbrojtur nga grindjet me fjalë. 21 Qoftë i bekuar Zoti, sepse më éshëtë treguar shumë dashamirës, duke më vendosur si një vend të fortifikuar. 22 Kurse unë, në hutimin tim, thoja: "Më kanë larguar nga prania jote"; por ti dëgjove zérin e lutjeve të mia kur tê klitha ty. 23 Duajeni Zotin, ju, gjithë shenjtore tê tij; Zoti i mbron besnikët dhe i shpaguan gjerësishat që veprojnë me kryelartësi. 24 Qofshi tê fortë, mbarë ju që shpresoni tek Zoti, dhe ai do ta bëjë tê patundur zemrën tuaj.

32 Lum ai të cilit i kanë falur shkeljen, ai të cilit i kanë mbuluar mëkatin! 2 Lum ai njeri të cilin Zoti nuk e padit pér paudhësi dhe në frysmin e të cilit nuk ka vend mashtrimi. 3 Ndërsa po heshtja, kockat e mia treteshin midis rënkimive që kisha têrë ditën. 4 Sepse ditë e natë dora jote rëndonte mbi mua, fuqia ime i përgjante thatësisë së verës. (Sela) 5 Para teje pranova mëkatin tim, nuk e fsheha paudhësinë time. Thashë: "Do t'ia rrëfej shkeljet e mia Zotit", dhe ti e ke falur paudhësinë e mëkatit tim. (Sela) 6 Prandaj çdo njeri i pérshpirtshëm do të të thërrase në kohën që mund të gjendesh; edhe sikur ujérat e mëdha tê vërshojnë, ato nuk do të arrinjë deri tek ai. 7 Ti je vendi im i strehimit, ti do të më ruash nga fatkeqësia, ti do të më rrethosh me këngë çlirimë. (Sela) 8 Unë do të edukoj dhe do të mësoj rrugën, nëpër tê cilën duhet tê ecësh; unë do të tê këshilloj dhe do ta mbaj syrin tim mbi ty. 9 Mos u bëni si kali dhe si mushka që nuk kane mend, goja e tê cilëve duhet tê mbahet me fre dhe me kapistër, pérndryshe nga tê afrohen. 10 Të shumta janë dhembjet e tê pabesit, por ai që ka besim tek Zoti do të rrethohet nga mirësia e tij. 11 Gézhouni tek Zoti dhe ngazëlloni, o njerëz tê drejtë; lëshoni britma gëzimi, ju tê gjithë, o njerëz me zemër tê drejtë.

33 Ngazëlloni, o njerëz tê drejtë, tek Zoti; lëvdimi u shkon pér shat njerëzve tê drejtë. 2 Kremonj Zotin me qeste; këndojini atij me harpén me dhjetë tela. 3 Këndojini një kantik tê ri, bjerini me mjeshtëri veglës dhe brohoritni. 4 Sepse fjala e Zotit éshëtë e drejtë dhe tê gjithë veprat e tij janë bërrë me saktësi. 5 Ai e do drejtësinë dhe barazinë; toka éshëtë e mbushur nga mirësia e Zotit. 6 Qiejtë u bëni me anë tê fjalës së Zotit dhe têrë ushtria e tyre me anë tê frysës së gojës së tij. 7 Ai mblodhi ujérat në një tog dhe vendosi thellësitetë e tyre tê mëdha si rezervuare. 8 Tërë

toka le të ketë frikë nga Zoti dhe le të dridhen para tij të banorët e botës. **9** Sepse ai foli dhe gjëja u bë; ai udhëroi dhe gjëja u shfaq. **10** Zoti e bën të dëshjojë planin e kombeve dhe asgjeson synimet e popujve. **11** Plani i Zotit mbetet përfjetë dhe qëllimet e zemrës së tij për çdo brez. **12** Lum ai komb që ka Perëndinë Zotin; lum populli që ai ka zgjedhur për trashëgim të tij. **13** Zoti shikon nga qilli; ai shikon tërë bijtë e njerëzve. **14** Nga vend i banimit të tij ai këqyr tërë banorët e tokës. **15** Ai e ka formuar zemrën e të gjithëve, që kuption tërë veprat e tyre. **16** Mbreti nuk shpëtohet nga një ushtri e madhe; trimi nuk shpëton për shkak të forcës së tij të madhe. **17** Kali eshtë një shpresë e kotë shpëtimi, dhe me forcën e tij të madhe nuk mund të shpëtojë asnjieri nga rreziku. **18** Ja, syri i Zotit eshtë mbi ata që kanë frikë para tij, mbi ata që shpresojnë në mirësinë e tij, **19** për ta cjuruar shpirtin e tyre nga vdekja dhe për t'i mbajtur të gjallë në kohë urie. **20** Shpirti ynë pret Zotin; ai eshtë ndihma jonë dhe mburoja jonë. **21** Po, zemra jonë do të gëzohet tek ai, sepse kemi besim, në emrin e tij të shenjtë. **22** Mirësia jote qoftë mbi ne, o Zot, sepse kemi pasur shpreshë te ti.

34 Unë do ta bekoj Zotin në çdo kohë; lëvdimi i tij do të jetë gjithnjë në gojën time. **2** Shpirti im do të krenohet me Zotin, njerëzit & përluror do ta dëgjojnë dhe do të gëzohen. **3** Lartojeni Zotin bashkë me mua, dhe të lëvdojnë të gjithë emrin e tij. **4** Unë e kërkova Zotin, dhe ai m'u përgjigj dhe më çliroi nga të gjitha tmerret e mia. **5** Ata e shikuan atë dhe u ndriçuan, dhe ftyrat e tyre nuk u turpëruan. **6** Ky i pikelluar klithi dhe Zoti e plotësoi, e shpëtoi nga të gjitha fatkeqësítë e tij. **7** Engjelli i Zotit zë vend rrëth atyre që kanë frikë prej tij dhe i çliron. **8** Provogeni dhe shihni sa i miрë eshtë Zoti; lum ai njeri që gjen strehë tek ai. **9** Kini frikë nga Zoti, ju shenjtorë të tij, sepse asgjë nuk u mungon atyre që kanë frikë prej tij. **10** Luanët e vegjël vuajnë nga mungesa e madhe dhe nga uria, por atyre që kërkojnë Zotin nuk u mungon asgjë. **11** Ejani, o bij, dégjomëni; unë do t'ju mësoj frikën e Zotit. **12** Cili eshtë ai njeri që dëshiron jetën dhe do ditë të gjata për të parë të mirën? **13** Mbaje gjuhën tênde larg së keqes dhe buzët e tua të mos thonë gjenjeshtra. **14** Largohu nga e keqja dhe bëj të mirën, kérko paqen dhe siguroje. **15** Sytë e Zotit janë mbi të drejtët dhe veshët e tij janë të vëmendshëm të kapin britmën e tyre. **16** Fytyra e Zotit eshtë kundër atyre që sillen keq, për të çrrënjosur kujtimin e tyre nga faqja e dhëut. **17** Të drejtët bërtasin dhe Zoti i dëgjon dhe i çliron nga të gjitha fatkeqësítë e tyre. **18** Zoti qëndron afër atyre që e kanë zemrën të thyer dhe shpëton ata që e kanë frymën të dërmuar. **19** Të shumta janë vuajtjet e njeriut të drejtë, por Zoti e çliron nga të gjitha. **20** Ai i ruan tërë kockat e tij, dhe asnjë prej tyre nuk copëtohet. **21** Ligësia do të vrasë të keqin, dhe ata që urrejnë të drejtin do të shkatërrohen. **22** Zoti shpengon jetën e shërbëtorëve të tij, dhe asnjë nga ata që gjiejnë strehë te ai nuk do të shkatërohet.

35 O Zot, përlleshu me ata që përlleshën me mua; lufto me ata që luftojnë kundër meje. **2** Merr mburojnë dhe parzmoren dhe çohu të më ndihmosh. **3** Nxirre shtizën dhe zëru rrugën atyre që më përndjekin; thuaji shpirtit tim: "Unë jam shpëtimi yt". **4** Mbëtshin të shushatur dhe të turpëruar ata që kërkojnë jetën time; ktheshtin kurrizin dhe mbëtshin të shushatur ata që kurdisin të keqen kundër meje. **5** U shpërndafshin si byku nga era dhe engjelli i Zotit i débottë. **6** Qoftë rruga e tyre e errët dhe me shkarje, dhe Engjelli i Zotit i përndiktë. **7** Sepse pa pasur arsyë

më kanë ngritur fsheherazi rrjetën e tyre; pa pasur arsyë ma kanë hapur gropën. **8** Një shkatërrim i papritur u rëntë mbi krye, i zëntë rrjeta që kanë fsheher dhe rënçin në gropën që kanë përgatitur për shkatërimin tim. **9** Atëherë shpirti im do të ngazellejë tek Zoti dhe do të gëzohet për shpëtimin e tij. **10** Të gjitha kockat e mia do të thonë: "O Zot, kush eshtë si ti, që e çliron të mjerin nga ai që eshtë më i fortë se ai, të mjerin dhe nevojitarin nga ai që plaçkit?". **11** Dëshmitarë të pamëshirshëm ngristen kundër meje dhe më pyesin për gjëra për të cilat unë nuk di asgjë. **12** Të mirén e shpërblyejnë me të keqen, duke e lënë kështu të pangushëlluar jetën time. **13** Megjithatë, kur ishin të sëmurë, unë vesha grathoren dhe e mundova shpirtin tim me agjerim, dhe lutesha me kokën e përkulur mbi gjoks. **14** Shkoja rrëth e rrotull, sikur të ishte fjala për një shok o për vëllanë tim; shkoja fort i kërrusur nga dhembja, ashtu si një njeri që mban zi për të emën. **15** Por kur u pengova, ata u gjëzuan dhe u mblohdhë bashkë; u mblohdhë kundër meje disa shpifës, të cilët nuk i njihja; më kanë shqyer pa pushim. **16** Bashkë me disa palaço zemërkatranë kërcëlljinë dhëmbët kundër meje. **17** O Zot, deri kur do të vazhdosh të shikosh? Shpëto jetën time nga shkatërrimet e kurdisura prej tyre, të vetmen pasuri që kam nga dhëmbët e luanëve. **18** Unë do të kremtoj në kuvendin e madh, do të lavdëroj në mes të një populli të shumtë. **19** Mos u gjëzofshin me mua ata që pa hak më janë bërë armiq, mos e shkelishin syrin ata që më urrejnë pa arsy, **20** sepse nuk flasin kurrë për paqe, por kurdisin mashtime kundër njerëzve paqësorë të vendit. **21** Po, e hapin gojën e tyre kundër meje dhe thonë: "Ah, ah! E kemi parë me sytë tanë". **22** O Zot, ti i ke parë këto gjëra, mos hesht; o Zot, mos u largo nga unë. **23** Zgjohu dhe çohu, për të më siguruar drejtësi dhe për të mbrojtur çështjen time, o Perëndi dhe Zoti im. **24** Gjykomë sipas drejtësisë sate, o Zot, Perëndia im, dhe bëj ata të mos kënaqen me mua, **25** dhe të mos thonë në zemër të tyre: "Ah, pikërisht ashtu siç e donim"; dhe të mos thonë: "E gjalltitëm". **26** U turpërofshin dhe u pështjellofshin gjithë ata që gezohen nga e keqja ime; u mbulofshin me turp dhe me fyerje ata që ekzaltohen kundër meje. **27** Këndofshin dhe gjëzofshin ata që kanë në zemër çështjen time të drejtë dhe thënçin vazhdimisht: "Lëvduar qoftë Zoti, që e do paqen e shërbëtorit të tij". **28** Gjuha ime do të kremojë drejtësinë tênde dhe do të këndoje lëvdimin têndë têrë ditën.

36 Mëkati i të pabesit i thotë zemrës sime: "Nuk ekziston asnjë frikë nga Perëndia përparrë syve të tij. **2** Sepse ai gjënien veten e tij në kérkimin e fajit që ka kryer në urrejtjen ndaj tij. **3** Fjalët e gojës së tij janë paudhësi dhe mashtrim; ai ka pushuar së qeni i urtë dhe nuk bën më të mira. **4** Ai thur paudhësi në shtratin e tij; vihet në një rrugë që nuk eshtë e mirë dhe që nuk e dënon të keqen". **5** O Zot, mirësia jote arrin deri në qjell dhe besnikëria jote deri te retë. **6** Drejtësia jote eshtë si malet e Perëndisë, dhe gjykimet e tua janë si një humnerë e madhe. O Zot, ti ruan njerëz dhe kafshë. **7** O Perëndi, sa e çmuar eshtë mirësia jote! Prandaj bijtë e njerëzve gjajnjë strehë nën hijen e krahëve të tu; **8** ata ngopen me bollëkun e shtëpisë sate, dhe ti u heq etjen në përruin e kënaqësive të tua. **9** Sepse pranë teje eshtë burimi i jetës, dhe me anë të dritës sate ne shohim dritën. **10** Zgjate mirësinë tênde ndaj atyre që të njojin dhe drejtësinë tênde ndaj atyre që janë të drejtë nga zemra. **11** Mos më vëntë këmbën kryelarti dhe dora e të pabesit mos më marrtë me vete. **12** Ja, ata që kryejnë

paudhësi kanë rënë; i kanë rrëzuar pér tokë dhe nuk mund tē ringjallen përsëri.

37 Mos u dëshpéro pér shkak tē njerëzve tē këqij; mos ki smirë ata që veprojnë me ligësi, 2 sepse ata shpejt do tē kositen si bari dhe do tē thahen si bari i blertë. 3 Ki besim tek Zoti dhe bëj tē mira; banu vendin dhe shto besnikérinë. 4 Gjej kënaqësinë tēnde në Zotin dhe ai do tē plotësojë dëshirat e zemrës sate. 5 Vendose fatin tēnd tek Zoti, ki besim tek ai dhe ai ka pér tē vepruar. 6 Ai do tē bëjë tē shkëlqejetë drejtësia jote si drita dhe ndershmëria e saj si mesdita. 7 Rri nē heshtje para Zotit dhe prite atë; mos u hidhëro pér atë që i shkojnë mbarë punët e veta, pér njeriu që ndjek planet e këqija tē tij. 8 Hiq dorë nga zemërimi dhe lëre përbuzjen; mos u dëshpéro; kjo do tē tē çonte edhe ty tē bëjë tē keqen. 9 Sepse njerëzit e këqij do tē shfarosen, por ata që shpresojnë tek Zoti do tē bëhen zotër tē tokës. 10 Edhe pak dhe i pabesi nuk do tē jetë më; po, ti do tē kërkosh me kujdes vendin e tij dhe ai nuk do tē jetë më. 11 Por zemërbutët do tē zoterojnë tokën dhe do tē gëzojnë një paqe tē madhe. 12 I pabesi komploton kundër tē drejtët dhe kërcellin dhëmbët kundër tij. 13 Zoti qesh me tē, sepse e sheh që vjen dita e tij. 14 Të pabesët kanë nxjerrë shpaten dhe kanë nderur harkun e tyre pér tē rrëzuar tē mjerin dhe nevojtarin, pér tē vrarë ata që ecën drejt nē rrugën e tyre. 15 Shpata e tyre do tē hyjë nē zemrën e tyre dhe harqet e tyre do tē thyhen. 16 Vlen më tepër e pakta e tē drejtët se sa bollëku i shumë tē pabesëve. 17 Sepse krahët e tē pabesëve do tē thyhen, por Zoti i pérkrah tē drejtët. 18 Zoti i njeh ditët e njerëzve tē ndershëm dhe trashëgimia e tyre do tē vazhdojë pérjëtë. 19 Ata nuk do tē ngatërrohen nē kohën e fatkeqësisë dhe nē ditët e zisë do tē ngopen. 20 Por tē pabesët do tē vdesin dhe armiqëtë Zotit do tē konsumohen dhe do tē bëhen tym si dhjami i qengjave. 21 I pabesi merr hua dhe nuk e kthen, por i drejti ka mëshirë dhe dhuron. 22 Sepse tē bekuarit nga Zoti do tē trashëgojnë tokën, por ata që janë mallkuar prej tij do tē shfarosen. 23 Hapat e njeriu i drejton Zoti, kur atij i pëlqejnë rrugët e tij. 24 Por kur njeriu rrëzohet, nuk shtrihet pér tokë, sepse Zoti e mban pér dore. 25 Unë kam qenë fëmijë dhe tanë jam plakur, por nuk e kam parë kurrë tē drejtin tē braktisur dhe pasardhësit e tij tē lypin bukë. 26 Ai ka mëshirë dhe jep kurdoherëhua; dhe pasardhësit e tij janë nē bekim. 27 Largohu nga e këdja dhe bëj tē mirën, dhe do tē kesh një banesë tē pérjetishme. 28 Sepse Zoti e do drejtësinë dhe nuk ka pér t'i braktisur kurrë Shenjtorët e tij; ata do tē ruhen pérjëtë, ndërsa pasardhësit e tē pabesëve do tē shfarosen. 29 Të drejtët do tē trashëgojnë tokën dhe do tē banojnë gjithnjë mbi tē. 30 Nga goja e tē drejtit del dituri dhe gjuha e tij flet pér drejtësi. 31 Ligji i Perëndisë tē tij eshtë nē zemrën e tij; hapat e tij nuk do tē lëkunden. 32 I pabesi spiunon tē drejtin dhe pérpiqet ta vrasë. 33 Zoti nuk do ta lërë nē duart e tij dhe nuk do tē lejojë që tē dénohet, kur tē gjykohet. 34 Ki shpresë tē patundur tek Zoti dhe ndiq rrugën tij, dhe ai do tē tē lartojë me qëllim që tē trashëgosh tokën; kur tē pabesët tē janë tē shfarosur, ti do ta shikosh. 35 E pashë njeriu e pushtetshëm dhe tē furishëm tē begatohet si një pemë e gjelbër nē tokën e tij tē lindjes, 36 por pastaj u zhduk; dhe ja, nuk eshtë më; e kërkova, por nuk e gjeta më. 37 Ki kujdes pér njeriu e ndershëm dhe këqyr njeriu e drejtë, sepse e ardhmja e këtij njeriu do tē jetë paqja. 38 Por shkelësít do tē shkatërrohen tē gjithë; nē fund tē pabesët do tē dërrmohen. 39 Por shpëtimi i tē drejtëve vjen nga Zoti; ai eshtë kështjella e tyre nē kohën e

fatkeqësisë. 40 Dhe Zoti i ndihmon dhe i çliron; i çliron nga tē pabesët dhe i shpëton, sepse kanë gjetur strehë tek ai.

38 O Zot, mos më shaj nē indinjatën tēnde dhe mos më déno nē zemërimin tēnd. 2 Sepse shigjet e tua më kanë shpuar dhe dora jote më shtyp. 3 Nuk ka asgjë tē shëndoshë nē mishin tim pér shkak tē zemërimit tēnd; nuk ka qetësi nē kockat e mia pér shkak tē mëkatit tim. 4 Paudhësitet e mia e kalojnë nē fakt kohën time, janë si një barrë e madhe, shumë e rëndë pér mua. 5 Plagët e mia janë tē fëlliçura dhe tē qelbëzuara nga marrëzia ime. 6 Jam krejt i kërrusur dhe i dëshpëruar; sillem téré ditën rrëth e qark duke mbajtur zi, 7 sepse ijet e mia janë tē pezmatuara dhe nuk ka asgjë tē shëndoshë nē mishin tim. 8 Jam i sfilitur dhe i vrarë; vrumbulloj nga drithma e zemrës sime. 9 O Zot, çdo dëshirë që kam eshtë para teje dhe psherëtimat e mia nuk tē janë fshëher. 10 Zemra ime rreh, fuqia po më lë; vetë drita e syve tē mi ka ikur. 11 Miqtë e mi dhe shokët e mi rrinë larg plagës sime, dhe fqinjët e mi ndalojnë larg meje. 12 Ata që kërkojnë jetën time më ngrejnë kurthe dha ata që duan tē më bëjnë tē keqen flasin pér shkatërrimin dhe mendojnë mashtime téré ditën. 13 Por unë jam si një i shurdhër që nuk dëgjon dhe një memec që nuk e hap gojën. 14 Po, jam si një njeri që nuk dëgjon dha që nuk mund tē përgjigjet me gojën e tij. 15 Sepse shpreso te ti, o Zot, ti do tē përgjigjesh, o Zot, Perëndia im. 16 Sepse kam thënë: "U gëzofshin me mua, dhe kur këmba ime pengohet, mos u çofshin kundër meje". 17 Ndërsa jam duke rënë dhe dhembja ime eshtë vazhdilimt para meje, 18 ndërsa rrëfjet mëkatin tim dhe jam tepër i shqetësuar pér mëkatin, 19 armiqëtë e mi janë téré gjallëri dhe janë tē fortë, dhe ata që më urrejnë pa shkak shumohen. 20 Edhe ata që ma shpërblyenë tē mirën me tē keqen më përndjekin, sepse unë ndjek rrugën e së mirës. 21 O Zot, mos më braktis; Perëndia im, mos u largo nga unë. 22 Nxito tē më ndihmosh, o Zot, o shpëtimi im.

39 Unë thoha: "Do tē kujdesem pér sjelljen time që tē mos kryej mëkate me gjuhën time; do t'i vë një fre gojës sime, sa kohë që i pabesi rri para meje". 2 Kam qëndruar i heshtur dhe i qetë, i jam përmbytjor pikërisht së mirës, dhe dhembja ime eshtë ashpërsuar. 3 Zemra më digjë përbrenda; ndërsa mendohesh, një zjarr u ndez; atëherë fola me gjuhën time: 4 "O Zot, bëmë tē njohur fundin tim dhe cila eshtë masa e ditëve tē mia; vepro nē mënyrë që unë tē di sa i brishtë jam. 5 Ja, ti i ke pakësuar ditët e mia aq sa eshtë e gjatë një pëllëmbë, dhe zqajtat e jetës sime eshtë si asgjë para teje; po, çdo njeri nē gjendjen e tij më tē mirë nuk eshtë veçse avull. (Sela) 6 Po, njeriu sillet rrëth e qark si një hije; po më kot lodhen tē gjithë dhe grumbullojnë pasuri pa ditur kush do t'i mbledhë! 7 Por tanë, o Zot, çfarë pres? Shpresa ime eshtë te ti. 8 Çlromë nga tē gjitha fajet e mia; bëj që tē mos jem objekt i talljes nga njeriu pa mend. 9 Do tē qëndroj nē heshtje, nuk kam pér tē hapur gojën, sepse ti je ai që vepron. 10 Largo nga unë fshikullin tēnd; unë po marr fund nën goditjet e dorës sate. 11 Ti e korrigjon njeriu duke dënuar mëkatin e tij dhe konsumon si një krimb atë që pér tē eshtë e çmuar. Po, çdo njeri nuk eshtë veçse kotësi. (Sela) 12 O Zot, dëgjo lutjen time dhe vëri veshin britmës sime; mos u tregoj i shurdhër ndaj lotëve tē mi, sepse para teje unë jam një i huaj dhe një shtegtar si tē gjithë etërit e mi. 13 Hiqe shikimin tēnd nga unë, me qëllim që unë tē marr përsëri fuqi para se tē iki dhe tē mos jem më".

40 Unë kam pritur me ngulm dhe me durim Zotin, dhe ai u përkul mbi mua dhe dëgjoi britmën time. 2 Më nxorri jashtë një gropë shkatërrimi, nga balta e moçalit, i vendosi këmbët e mia mbi një shkëmb dhe i ka bërë të qëndrueshme hapat e mia. 3 Ai vuri në gojnë time një kantik të ri për të lëvduar Perëndinë tonë; shumë njerëz kanë për ta parë këtë, do të dridhen dhe do t'i besojnë Zotit. 4 Lum ai njeri që i beson Zotit dhe nuk u drejtohet krenarëve dhe as atyre që marrin rrugë të keqë duke u dhënë pas gjenjeshtrës. 5 O Zot, Perëndia im, të shumta janë mrekullitë që ke bërë, dhe askush nuk mund të numërojë gjérat që ke menduar për ne. Po të duhej t'i shpallja dhe t'i tregoj, do të ishin tepër për t'i radhitur. 6 Ti nuk kënaqesh as me flijime as me oferta; më ke shpuar veshët. Ti nuk ke kërkuar as olokauste as flijime për mëkatin. 7 Atëherë unë thashë: "Ja, po vij. Në rrotullin e librit shkrurat për mua. 8 Perëndia im, unë gëzohem kur zbatoj vullnetin tënd dhe ligji yt éshëtë në zemrën time". 9 E shpalla drejtësinë tënde në kuwendin e madh; ja, unë nuk i mbaj buzët të mbyllura, o Zot, ti e di këtë. 10 Nuk e kam fshehur drejtësinë tënde në zemrën time; kam shpallur besnikérinë tënde dhe shpëtimin tënd; nuk e kam fshehur mirësinë tënde as të vërtetën tënde para kuwendit të madh. 11 Mos më moho, o Zot, mëshirén zemërbutë; mirësia jote dhe e vërteta jote më mbrofshin gjithnjë. 12 Sepse të këqija të panumërtë më rrrethojnë; paudhësitë e mia më kanë zënë dhe nuk mund të shikoj; janë më të shumta se flokët e kokës sime, dhe zemra po më ligështohet. 13 Prano, o Zot, të më çlirosh. O Zot, nxito të më ndihmosh. 14 U turpërofshin dhe u pështjellofshin ata që duan të shkatarrojnë jetën time. Rënçin poshtë të mbuluar nga turpi ata që gjëzohen me fatkeqësitë e mia. 15 U trëmbshin për turp të tyre ata që më thonë: "Ah, ah...!". 16 U gjëzofshin dhe ngazëllofshin te ti të gjithë ata që të kërkojnë, ata që duan shpëtimin tënd thënçin: "Lëvduar qoftë Zoti". 17 Sa për mua, unë jam i varfér dhe nevojar, por Zoti kujdeset për mua. Ti je mbështetja ime dhe çlirimtarë im; Perëndia im, mos u vono.

41 Lum ai që kujdeset për të varférin; Zoti do ta çlirojë ditën e fatkeqësisë. 2 Zoti do ta ruajë dhe do ta mbajë të gjallë; ai do të jetë i lumtur mbi tokë dhe ti nuk do ta lësh në duart e armiqve të tij. 3 Zoti do ta ndihmojë në shtratin e sëmundjes; gjatë sëmundjes së tij, o Zot, ti do ta transformosh plotësisht shtratin e tij. 4 Unë kam thënë: "O Zot, ki mëshirë për mua, ma shëro shpirtin, sepse kam mëkatuar kundër teje". 5 Armiqtë e mi ndjellin të keqen, duke thënë: "Kur do të vdesë dhe kur do të zhduket emri i tij?". 6 Në rast se dikush prej tyre vjen të më shikojë, gënjen, ndërsa zemra e tij mbledh paudhësi; pastaj del jashtë dhe e përhap rreth e rrottul. 7 Të gjithë ata që më urejnjë, pëshpëritin bashkë kundër meje; kundër meje kurdisin të keqen, 8 duke thënë: "Një e keqe e tmerrshme e ka zënë dhe ai nuk do të ngritet kurrë më nga vendi ku dergjet". 9 Madje edhe miku im i ngushtë, tek i cili kisha besim dhe që hante bukën time, ka ngritur kundër meje thembrën e tij. 10 Por ti, o Zot, ki mëshirë për mua dhe më ço në këmbë që të mund t'ua shpaguaj. 11 Nga kjo e di që ti më pëlqen, në rast se armiku im nuk triumfon mbi mua. 12 Sa për mua, më ke përkrahur në ndershëmër time dhe më ke vendosur në praninë tënde për gjithnjë. 13 Qoftë i bekuar Zoti, Perëndia i Izraelit, përfjetë. Amen, amen.

42 Ashtu si suta ka një dëshirë të madhe për rrëketë e ujit, kështu shpirti im ka një dëshirë të zjarrë për ty, o Perëndi. 2 Shpirti im ka një etje të madhe për Perëndinë, për Perëndinë e gjallë. Kur do të vij dhe do të paraqitem para Perëndisë? 3

Lotët e mia janë bërë ushqimi im ditë e natë, ndërsa më thonë vazhdimish: "Ku éshëtë Perëndia yt?". 4 Duke kujtuar këto gjëra, brenda vetes sime i jap shfrim të lirë shpirtit tim, sepse kisha zakon të shkoja me turmën, duke e udhëhequr në shtëpinë e Perëndisë, në mes të këngëve të gëzimit dhe të lëvdimit të një turme në festë. 5 Pse ligështohesh, o shpirti im, pse vajton brënda trupit tim? Shpreso te Perëndia, sepse unë do ta kremitoj akoma për çlirimin e pranisë së tij. 6 O Perëndia im, shpirti më éshëtë ligështuar përbrenda; prandaj më kujtoshesh ti që vendi i Jordanit dhe nga majat e Hermonit, nga malii i Mitsarit. 7 Një hon thëret një hon tjetër në zhurmën e ujërave të tua; të gjitha dallgët e tua dhe valët e tua kanë kaluar përmbi mua. 8 Ditet Zoti më jep mirësinë e tij, dhe natën i ngrë atij një kantik, një lutje Perëndisë të jetës sime. 9 Unë do t'i them Perëndisë, kështjellës sime: "Pse më harrove? Pse endem i veshur me rroba zie për shkak të shtypjes nga ana e armikut?". 10 Kockat e mia po vuajnë përvdekje për shkak të fyerjeve nga ana e arrive të mi, që më thonë vazhdimish: "Ku éshëtë Perëndia yt?". 11 Pse ligështohesh, shpirti im, pse rënkon përbrenda meje? Shpreso te Perëndia, sepse unë do ta kremitoj akoma; ai éshëtë shpëtimi im dhe Perëndia im.

43 Siguromë drejtësi, o Perëndi, dhe mbro çështjen time nga njerëzit e këqij; më çliro nga njeriu i rremë dhe i lig. 2 Mbasi ti je Perëndia që më jep forcë, pse më ke kthyer? Pse shkoj i veshur me rroba zie për shkak të shtypjes nga ana e armikut? 3 Dërgo dritën tënde dhe të vërtetën tënde; këto le të më udhëheqin dhe të më cojnë në malin tënd të shenjtë dhe në vendin e banesës sate. 4 Atëherë un do të vij tek altari i Perëndisë, te Perëndia, që éshëtë gëzimi im dhe kënaqësia ime; do të të kremitoj me qeste, o Perëndi, Perëndia im. 5 Pse ligështohesh, shpirti im, pse rënkon brenda meje? Ki shpresë te Perëndia, sepse unë do ta kremitoj akoma, sepse ai éshëtë shpëtimi im dhe Perëndia im.

44 O Perëndi, e kemi dëgjuar me veshët tona, etërit tanë na kanë treguar veprën që ti ke bërë në ditët e tyre në kohërat e lashta. 2 Për t'i vendosur me dorën tënde ti ke shpronësuar kombet, ke çrrënjosur popuj për t'u bërë vend atyre. Në fakt nuk e pushtuan vendin me shpatën e tyre dhe nuk qe krahu i tyre që i shpëtoi, por ishte dora jote e djathët, krahu yt dhe drita e fytyr 3 ës sate, sepse të pëlqenin. 4 Ti je mbreti im, o Perëndi, që vendos fitoret për Jakobin. 5 Me anën tënde do të përbësimi armiqtë tanë; në emr tënd do të shkelim ata që ngrihen kundër nesh. 6 Sepse nuk kam besim tek harku im dhe nuk do të jetë shpata ime ajo që do të më shpëtojë. 7 Por je ti ai që na shpëton nga armiqtë tanë dhe që i mbulon me turp ata që na urrejnë. 8 Ne do të lëvdojmë çdo ditë Perëndinë dhe do të kremitojmë emrin tënd përfjetë. (Sela) 9 Por ti na dëbove dhe na mbulove me turp, dhe nuk del më me ushtritë tona. 10 Ti ke bërë të kthejmë kurrizin përpëra armikut, dhe ata që na urejnjë na kanë grabitur. 11 Ti na ke dhënë si dele për therje dhe na ke shpërndarë midis kombeve. 12 Ti e ke shitur popullin tënd për asgjë dhe nuk ke nxjerrë asnjë fitim nga shitja e tij. 13 Ti na bëre për turp me fqinjët tanë, u bëmë gazi dhe tallja e atyre që rrijnë rreth nesh. 14 Ti na ke bërë të jemi gazi i kombëve; përsa na përket neve, popujt tundin kokën. 15 Turpi im më rri gjithmonë përpëra, dhe fytyra ime éshëtë e mbuluar nga turpi, 16 për shkak të atij që më fyen dhe më poshtëron, për shkak të armikut dhe atij që kërkon hakmarrije. 17 Të téra këto na kanë rënë mbi kurriz, por ne nuk kemi harruar dhe nuk kemi tradhëtuar besëlidhjen tënde. 18 Zemra jonë nuk

është kthyer prapa dhe hapat tona nuk janë larguar nga rruga jote, 19 por ti na ke copëtuar, duke na futur në vendë çakejsh dhe duke na mbuluar me hijen e vdekjes. 20 Po të kishim harruar emrin e Perëndisë tonë dhe po t'i kishim shtrirë duart tona drejt një perëndie të huaj, 21 a nuk do ta kishte zbuluar Perëndia këtë gjë? Në fakt ai i njeh sekretet e zemrës. 22 Po, për shkakun tënd ne vritemi çdo ditë dhe konsiderohemi si dele. 23 Zgjohu! Pse fle, o Zot? Çohu, mos na kthe për gjithnjë. 24 Pse e fsheh fytyrën tënde, dhe harron pikëllimin tonë dhe shtypjen tonë? 25 Sepse shpirtërat tona janë ulur deri te pluhuri dhe trupi ynë i është ngjitur tokës. 26 Çohu të na ndihmosh dhe na shpëto për hir të mirësisë sate.

45 Më burojnë nga zemra fjalë shumë të embla; unë i këndoj mbretit poemën time. Gjuha ime do të jetë si pena e një shkruesi të shpejtë. 2 Ti je shumë i buruk ndër të gjithë bijtë e njerëzve; buzët e tua janë plot nur, prandaj Perëndia të ka bekuar në përfjetësi. 3 Ngjeshe shpatën në brezin tënd, o trim, i rrëthuar nga shkëlqimi yt dhe nga madhështia jote, 4 dhe në madhështinë tênde shko përrpara mbi qerren fitimitare për çështjen e së vërtetës, të shpirtmadhësishë dhe të drejtësishë, dhe dora jote e djathtë do të të tregojë vepra të tmerrshme. 5 Shigjetat e tua janë të mprehta; popujt do të bien poshtë teje; ato do të hyjnë në zemërën e armiqe të mbretit. 6 Froni yt, o Perëndi, vazhdon në përfjetësi; skeptri i mbretërisë sate është një skeptër drejtësie. 7 Ti e do drejtësinë dhe urren mbrapshtinë; prandaj Perëndia, Perëndia yt, të ka vajosur me vaj gjëzimi përbashi shokët e tu. 8 Tërë rrobot e tua mbajnë erë mirre, aloe dhe kasie; nga pallatet e fildishta veglat muzikore me tela të gjoznjë. 9 Midis zonjave të nderit që të rrëthojnë ka bija mbretërish; në të djathtën tênde është mbretëresha, e zbukuruar me ar Ofiri. 10 Dëgjo, vashë, shiko dhe vër veshin; harro populin tênd dhe shtëpinë e atit tênd, 11 dhe mbreti do të déshirojë me të madhe bukurinë tênde; bjer përbys para tij, sepse ai është Zoti yt. 12 Bija e Tiros do të të sjellë disa dhurata dhe të pasurit e popullit do të kérkojnë favorët e tua. 13 Tërë shkëlqim është brenda e bija e mbretit; rrobot e saj janë të qëndisura me ar. 14 Atë do ta çojnë te mbreti me roba të qëndisur, të shoqëruar nga virgjëresha shoqe të saj, që do të të paraqiten ty. 15 Ato do t'i çojnë me gjësim dhe hare dhe do të hyjnë në pallatin e mbretit. 16 Bijtë e tu do të zënë vendin e etërvë të tu; ti do t'i bësh princa për tërë tokën. 17 Unë do të shpall kujtimin e emrit tênd për të gjitha brezat; prandaj popujt do të kremtojnë në përfjetësim, përfjetë.

46 Perëndia është për ne një streh dhe një forcë, një ndihmë gjithnjë e gatshme në fatkeqësi. 2 Prandaj ne nuk do të kemi frikë edhe sikur toka të luajë dhe malet të hidhen në mes të detit, 3 dhe ujërat e tij të têrbohen dhe të shkumojnë, dhe malet të dridhen në fryerjen e tij. (Sela) 4 Është një lumë brigjet e të cilët mbushin me gjësim qytetin e Perëndisë, vendin e shenjtë ku banon shumë i Larti. 5 Perëndia është në mes të tij, ai nuk do të luajë nga vendi; Perëndia do ta ndihmojë në dritat e para të mëngjesit. 6 Kombet do të ziejnë, mbretëritë do të tronditen; ai dërgoi jaشتë zërin e tij, toka u shkri. 7 Zoti i ushtrive është me ne; Perëndia i Jakobit është streha jonë. (Sela) 8 Ejani dhe admironi veprat e Zotit, që ka bërë mrekulli mbi tokë. 9 Ai bën që të pushojnë luftërat deri në skajet e tokës; ai prish harqet dhe thyen shitizat, dhe djeg qerret me zjarr. 10 Ndaluni dhe pranon që jam Perëndi; do të ngrihem lart midis kombeve, do të ngrihem lart

mbi tokë. 11 Zoti i ushtrive është me ne; Perëndia i Jakobit është streha jonë. (Sela)

47 Duartrokisni, o popuj; kremtojeni Perëndinë me britma triumfi. 2 Sepse Zoti, Shumë i Larti, është i tmerrshëm, një mbret i madh mbi gjithë dheun. 3 Ai do të na nënshtrojë popujt dhe kombet do t'i vërtë nën këmbët tona. 4 Ai do të zgjedhë për ne trashëgiminë tonë, lavdinë e Jakobit që ai e do. (Sela) 5 Perëndia është ngritur në mes brohoritjesh gjëzimi, Zoti me tinguit e borive. 6 Këndojini lavde Perëndisë tonë, këndojini lavde! Këndojini lavde mbretit tonë, këndojini lavde! 7 Sepse Perëndia është mbreti i gjithë dheut, këndojini lavde me zotësi. 8 Perëndia mbretëron mbi kombet; Perëndia ulet mbi froni e tij të shenjtë. 9 Princat e popujve, populli i Perëndisë të Abrahamat, janë mbledhur bashkë; sepsë Perëndisë i përkasin mburojet e tokës; atë e lëvdojnë me të madhe.

48 I madh është Zoti dhe meriton të lëvdohet në kulm në qytetin e Perëndisë tonë, në malin e tij të shenjtë. 2 I buruk për nga lartësia e tij, gjëzimi i gjithë dheut është mali i Sionit, nga ana e veriut, qyteti i Mbretit të madh. 3 Në pallatet e tij Perëndia u bë i njohur si një kala e papushtueshme. 4 Ja, mbretërit ishin mbledhur dhe shikonin përrpara bashkarisht, 5 por sa e panë, mbetën të shushatur dhe ikën të tmerruar. 6 Atje i zunë drithmat dhe si të prerat e lindjes, 7 në të njëjtën mënyrë si era e lindjes që i bën copë-copë anjet e Tarshishit. 8 Siç e kishim dëgjuar, ashu pamë në qytetin e Zotit disa ushtri, në qytetin e Perëndisë tonë; Perëndia do ta bëjë të qëndrueshëm përfjetë. 9 Në tempullin tênd, o Perëndi, ne kemi rënë në mendime mbi mirësinë tênde. 10 Ashtu si emri yt, o Perëndi, kështu lëvdimi yt arrin deri në skajet e tokës; dora jote e djathtë është tërë drejtësi. 11 Le të gjëzohet mali Sion, le të ngazëllojnë vajzat e Judës për gjykimet e tua. 12 I binri rrotull Sionit, vizitoheni, numëroni kullat e tij, 13 këqyri fortesat e tij, admironi pallatet e tij, me qëllim që të mund t'ia tregoni brezave që do të vijnë. 14 Sepse ky Perëndi është Perëndia ynë në përfjetësi, përfjetë, gjithnjë; ai do të jetë udhëheqësi ynë deri në vdekje.

49 Dëgjoni gjithë popujt, vini veshin, o banorë të botës, 2 qofshin njerëz të popullit dhe fisnikë, të pasur dhe të varfertok. 3 Nga goja ime do të dalin fjalë diturie dhe kredhja në mendime e zemrës sime do të sjellë mirëkuptim. 4 Unë do ta ndjek një proverb, do ta paraqes enigmën time me harpë. 5 Pse duhet të kem frikë nga ditët e fatkeqësisë, kur më rrethon ligësia e kundërshtarëve të mi, 6 ata që kanë besim në pasuritë e tyre dhe mbururen me bollëkun e pasurisë së tyre? 7 Asnjëri nuk mund të shpengojë kurrsesi vëllanë e tij, as t'i japë Perëndisë çmimin e shpengimit të tij, 8 sepse shpengimi i shpirtit të tij është shumë i shtrenjtë, dhe çmimi i saj nuk do të mjaftonte kurrë, 9 për të bërrë që ai të jetojë përfjetë dhe të mos shohë gropën. 10 Në fakt të gjithë shohin që njerëzit e urtë vdesin dhe që po në atë mënyrë vdesin njerëzit e pamend a mendjeshkurtër, duke ua lënë të tjerëve pasuritë e tyre. 11 Me mendjen e tyre ata pandehin se shtëpitë e tyre do të qëndrojnë për gjithnjë, që banesat e tyre janë të përfjetshme; dhe kështu u vënë tokave emrin e tyre. 12 Megjithatë edhe njeriu që jeton në mes të pasurive nuk e ka të gjatë; ai është njëlljo si kafshët që mbarojnë. 13 Kjo është sjellja e njerëzve pa mend dhe e atyre që u shkojnë dhe miratojnë fjalimet e tyre. (Sela) 14 Shtyhen si dele në drejtim të Sheolit; vdekja do t'i përpjekë dhe në mëngjes njerëzit e drejtë do të sundojnë mbi ta.

Luksi i tyre do tē marrē fund nē Sheol, larg banesës së tyre. (Sheol h7585) 15 Por Perëndia im do ta shpengojë shpirtin tim nga pushitet i Sheoil, sepse ai do tē mē pranojë. (Sela) (Sheol h7585) 16 Mos kij frikë kur dikush pasurohet, kur lavdia e shtëpisë së tij ritet, 17 sepse kur do tē vdesë, nuk do tē marrë asgjë me vete; lavdia e tij nuk do tē zbrësë pas tij. 18 Edhe nē se nē jetë e njedjet veten tē luntur (në fakt njerëzja tē lavdëron kur pasurohesh), 19 ai do tē arrijë brezin e etërve tē tij, që nuk do ta shohin kurrë më dritën. 20 Njeriu që jeton nē mes tē pasurive pa pasur gjykim éshtë njëlljo si kafshët që zhduken.

50 Perëndia i plotfuqishëm, Zoti ka folur dhe ka thirrur nē mbledhje gjithë dheun, nga lindja nē perëndim. 2 Nga Sioni, përsosmëri e bukurisë, Perëndia shkëlqen. 3 Perëndia ynë do tē vijë dhe nuk do tē riqë nē heshtje; do tē paraprihet nga një zjarr shkatërrimtar dhe rrëth tij do tē ketë një furtunë tē madhe. 4 Ai do tē thérresë qiejtë nga lart dhe tokën pér tē gjykuar popullin e tij, 5 dhe do tē thotë: "Mblidhni shenjtorët e mi, që kanë lidhur një besëlidhje me mua me anë tē flijimit". 6 Dhe qiejtë do tē shpallin drejtësinë e tij, sepse vetë Perëndia éshtë gjykatesi. (Sela) 7 "Dëgjo, o populli im, dhe unë do tē flas; dëgjo, o Izrael, dhe unë do tē dëshmoj kundër teje. Unë jam Perëndia, Perëndia yt. 8 Nuk do tē qortoj pér flijimet e tua as pér olokaustet e tua që më ririjnë gjithnjë pérpara. 9 Nuk do tē marr asnjë dem naga shtëpia jote dhe asnjë cjak qoga vathët e tua. 10 Të mia janë nē fakt tē kafshët e pyllit; imja éshtë bagëtia që ndodhet me mijëra ndër male. 11 I njohim téré zojtitë e maleve; dhe tē gjitha ato që lëvizin nē fushat janë tē miat. 12 Po tē kisha ur, nuk do ta thoja; sepse bota dhe sa ajo përmban janë tē miat. 13 A ha unë vallë mish demi ose a pi gjak cjak? 14 Dhuroji Perëndisë flijime lëvdimi dhe plotëso zotimet e tua që i ke bérë Shumë tē Lartit. 15 Kërkomë ditën e fatkeqësisë, unë do tē tē çliroj dhe ti do tē më lëvdosh". 16 Por tē pabesit Perëndia i thotë: "Çfarë tē drejtë ke ti tē përmëndësh statutet e mia dhe tē kesh mbi buzët e tua besëlidhjen time, 17 ti që e urren korrigimin dhe i hedh pas kurrit fjälët e mia? 18 Në rast se sheh një vjedhës, bashkohesh me tē me gjithë qejf, dhe bëhesh shok i atyre që shkelin kurorën. 19 Ti gojën ia lë së keqes dhe gjuha jote kurdës mashtimesh. 20 Ti ulesh, flet kundër vëllait tênd dhe shpif kundër birit tē nénës sate. 21 Ti i ke bérë këto gjëra dhe unë kam heshtur; ti ke menduar që unë jam krejt i njashëm me ty. Por unë do tē tē përgjigjem dhe do tē vë cdo gjë para syve tē tu. 22 Tani kuptioni këtë gjë ju që harroni Perëndinë, që unë tē mos ju bëjë copë-copë dhe askush tē mos ju çlirojë dot. 23 Ai që ofron flijime lëvdimi më përlëvdon dhe atij që sillet drejt do t'i tregoj shpëtimin e Perëndisë".

51 Ki mëshirë pér mua, o Perëndi, sipas mirësisë sate; pér dhembushurinë e madhe që ke fshiji tē ligat që kam bérë. 2 Më pastro térësisht nga paudhësia ime dhe më pastro nga mëkatim, 3 Sepse i pranoj tē ligat që kam bérë, dhe mëkatim më rri gjithnjë pérpara. 4 Kam mëkatuar kundër teje, vetëm kundër teje, dhe kam bérë atë që éshtë e keqe pér sytë e tu, me qëllim që t'i njihesh i drejtë kur flet dhe i ndershëm kur gjykon. 5 Ja, unë jam mbrujtj nē paudhësi, dhe nëna ime më ka lindur nē mëkat. 6 Por ty tē pëlqen e vërteta që qëndron në thelb, dhe më mëson diturinë nē sekretin e zemrës. 7 Më pastro me hisop dhe do tē jem i pastruar; më laj dhe do tē jem më i bardhë se bora. 8 Bëj që tē ndjej gézim dhe ngazëllim; bëj që kockat që ke thyer tē kremitojnë edhe ato. 9 Fshih fytyrën

tënde nga mëkatet e mia dhe fshi tē tèra paudhësitë e mia. 10 O Perëndi, krijo tek unë një zemër tē pastër dhe përtëri tek unë një frysë tē patundur. 11 Mos më largo nga prania jote dhe mos më hiq Frymën tënde tē shenjtë. 12 Kthemë gëzimin e shpëtimit dhe përkahmë me frysë dashamirës. 13 Atëherë do t'u mësoj rrugët e tua shkelësve dhe mëkatarët do tē kthehen drejt teje. 14 Çlironë nga gjaku i derdhur, o Perëndi, Perëndi i shpëtimit tim, dhe gjuha ime do tē kremitojë téré gaz drejtësinë tënde. 15 O Zot, hap buzët e mia, dhe goja ime do tē shpallë lëvdimin tênd. 16 Ti nē fakt nuk ndjen ndonjë kënaqësi nē flijim, pérndryshe do ta ofroja, nuk tē pëlqen as olokausti. 17 Flijimet e Perëndisë janë frysë e thyer; o Perëndi, ti nuk e përcmon zemrën e thyer dhe tē penduar. 18 Bëj tē mirën Sionit pér dashamirësinë tënde, ndërtó muret e Jeruzalemit. 19 Atëherë do tē gëzohesh nē flijimet e drejtësisë, nē olokaustet dhe në ofertat që digjen térësisht; atëherë do tē ofrohen dema tē rinj mbi altarin tênd.

52 Pse mburresh me tē keqen, o njeri i fuqishëm? Mirësia e Perëndisë éshtë e përjetshme. 2 Gjuha jote shkakton rrënëm; ajo éshtë si një brisk i mpreshur, o veprues mashtimesh. 3 Ty tē pëlqen e keqja ndaj së mirës, gënjeshtra më tepér se e folura drejt. (Sela) 4 Ty tē pëlqen çdo fjälë shkatërrimi, o gjuhë hileqare. 5 Prandaj Perëndia do tē tē shkatërrojë pér gjithnjë; ai do tē tē kapë, do tē tē hegë nga çadra jote dhe do tē tē shkulë nga toka e tē gjallëve. (Sela) 6 Të drejtët do ta shohin, do tē kenë frikë dhe do ta përqeshin atë, duke thënë: 7 "Ky éshtë njeriu që nuk e kishte bérë Perëndinë kështjellë tij; por kishte besim nē bollëkun e pasurive tē tij dhe bëhej i fortë nga ligësia e tij". 8 Por unë jam si një dru ulliri që gjelbëron nē shtëpinë e Perëndisë; kam besim gjithnjë nē mirësinë e Perëndisë. 9 Do tē tē kremitoj gjithnjë pér sa ke bérë, dhe në prani tē shenjtorëve tē tu do tē kem shpresë tē patundur nē emrin tênd, sepse ai éshtë i mirë.

53 Njeriu i pamend nē zemër tē vet ka thënë: "Perëndi nuk ka". Janë tē korruptuar, bëjnë gjëra tē neveritshme; s'ka njeri që tē bëjë tē mirën. 2 Perëndia shikon nga qjelli bijtë e njerëzve, pér tē parë nē se ndonjë prej tyre ka mend dhe kërkon Perëndinë. 3 Të gjithë janë shmangur, të gjithë janë prishur; nuk ka njeri që tē bëjë tē mirën, as edhe një. 4 Nuk kanë asnjë dije këta veprues tē paudhësisë që gjallërojnë popullin tim sikur tē hanin bukë, dhe nuk kërkojnë Perëndinë? 5 Sepse i ka zënë një frikë e madhe, aty kur nuk kishte arsy pér frikë, sepse Perëndia i ka shpërndarë eshtrat e atyre që ngrihen kundër teje. Ti e mbulove me turp, sepse Perëndia i ka hedhur poshtë. 6 Kush do tē dérgojë nga Sioni shpëtimin e Izraelit? Kur Perëndia do tē rivendosë fatin e popullit tē tij nē robëri, Jakobi do tē ngazëllojë, Izraeli do tē gëzohet.

54 O Perëndia im, më shpëto me emrin tênd dhe siguromë drejtësi me fuqinë tênde. 2 O Perëndia im, dégjo lutjen time dhe vëru veshin fjalëve tē gojës sime. 3 Sepse disa tē huaj janë ngritur kundër meje dhe njerëz tē furishëm kërkojnë jetën time, njerëz që nuk e kanë Perëndinë para syve tē tyre. (Sela) 4 Ja, Perëndia éshtë ndihma ime, Zoti e përkrah jetën time. 5 Ai do t'i ndëshkojë armiqtë e mi pér tē keqen që më kanë bérë; në besnikërinë tênde shkatërroji. 6 Me gjithë zemër do tē ofro flijime; do tē kremitoj emrin tênd, o Zot, sepse éshtë i mirë; 7 sepse më ke cliruar nga çdo ankth, sytë e mi kanë parë mbi armiqtë e mi atë që unë dëshiroja.

55 O Perëndi, vëri veshin lutjes sime dhe ki parasysh kërkesën time. 2 Dëgjo kërkesën time dhe përgjigjmu; ankohem vazhdimish dhe rënkoj, 3 për zërin e armikut, për shtypjen e të pabesit; sepse më bien mbi kurrisa fatkeqësi dhe në zemërimin e tyre më ndjekin këmba këmbës. 4 Zemra ime është e shqetësuar në trupin tim dhe tmerri që shkaktojnë vdekjen kanë rënë mbi mua. 5 Frika dhe të drithma më kanë sulmuar dhe tmerri më ka mposhtur. 6 Prandaj kam thënë: "Ah, sikur të kisha krahë si një pëllumb! Do të fluturoja larg për të gjetur prejhe. 7 Ja, do të ikja larg dhe do të qëndroja në shkretëtirë. (Sela) 8 Do të shpejtoja për të gjetur një strehë nga era e furishme dhe nga furtuna". 9 Shkatërroji, o Zot, ngatërrro gjuhët e tyre, sepse kam parë dhunë dhe kacafytje në qytet. 10 Ditën dhe natën sillen mbi muret e tij; brenda tij sundojnë e keqja dhe çoroditja. 11 Në mes të tij është lakmia; shtypja dhe gjenjeshtra janë të zakonshme në rrugët e tij. 12 Sepse nuk ka qenë një armiku im që tallej me mua, përndryshe do ta kisha duruar; nuk ka qenë një që më urrente ai që u ngrit kundër meje, ndryshe do t'i isha fshehur atij. 13 Por ke qenë ti, një njeri si unë, shoku im dhe miku im i ngushtë. 14 Bënim bashkë biseda të këndshme dhe shkonim bashkë në shtëpinë e Perëndisë. 15 I zëntë befas vdekja, u ulshin të gjallë në Sheol, sepse në banesat e tyre dhe në mes tyre nuk ka veçse ligësi. (Sheol h7585) 16 Sa për mua, do t'i kërkoj ndihmë Perëndisë, dhe Zoti do të më shpëtoj. 17 Në mbrëmje, në mëngjes dhe në mësditë do të ankohem dhe do të rënkoj, dhe ai do të dëgjojë zërin tim. 18 Ai do ta shpengoj jetën time dhe do ta sigurojë nga lufta që bëhet kundër meje, sepse janë të shumtë ata që janë ngritur kundër meje. 19 Perëndia do të më dëgjojë dhe ka për t'i poshtëruar, ai që ulet si sovran gjithnjë, sepse ata nuk ndryshojnë dhe nuk kanë frikë nga Perëndia. (Sela) 20 Ai ka shtrirë duart kundër atyre që jetonin në paqe me të, ka shkelur besëlidhjen e tij. 21 Goja e tij ishte më eëmbël se gjalpi, por në zemër ai kishte lufthin; fjalët e tij ishin më të buta se vaj, por ishin shpata të zhveshura. 22 Hidhi mbi Zotin barrën tënde, dha ai do të të mbajë; ai nuk do të lejojë kurrë që i drejtë të lëkundet. 23 Por ti, o Perëndi, do t'i zgresësh këta në pusin e humbjes; njerëzit gjakatarë dhe hileqarë nuk do të arrinë në gjysmën e ditëve të tyre; por unë do të kem besim te ti.

56 Ki mëshirë për mua, o Perëndi, sepse njerëzit do të donin të më përpjnjë, më luftojnë vazhdimish me sulmet e tyre. 2 Armiqtë e mi do të domin vazhdimish të më përpjnjë. Po, janë të shumtë ata që më luftojnë në kryelartësinë e tyre. 3 Kur të kemi frikë, do të mbështetem te ti. 4 Me ndihmën e Perëndisë do të kremitoj fjalën e tij; kam vënë besimin tim te Perëndia, nuk do të kem frikë. Çfarë mund të më bëjë njeriu? 5 Ata i shtrëmbërojnë vazhdimisht fjalët e mia; gjithë mendimet e tyre synojnë të më bëjnë të keq. 6 Mblidhen tok, rrinë në pritë; ruajnë hepat e mia, në pritje që të më marrin jatën. 7 Ata mendojnë të shpëtijnë me anë të ligësisë; në zemërimin tênd, o Perëndi, hidhi për tokë popujt. 8 Ti i ke numëruar hapat e bredhjes sime; vendosi lotët e mia në calikun tênd; a nuk i ke regjistruar në librin tênd? 9 Ditën që do të të thërrasë ty, armiqtë e mi do të kthejnë krahët. Këtë e di, sepse Perëndia është për mua. 10 Me ndihmën e Perëndisë do të kremitoj fjalën e tij; me ndihmën e Zotit do të kremitoj fjalën e tij. 11 Kam vënë besimin tim te Perëndia, nuk do të kem frikë. Çfarë mund të më bëjë njeriu? 12 Kushtet që kam lidhur me ty, o Perëndi, më detyrojnë. Do të të lëvdoj. 13 Sepse ti ke çiluar

shpirtin tim nga vdekja dhe ke ruajtur këmbët e mia nga rënia, në mënyrë që unë të eci përparrë Perëndisë në dritën e të gjallëve.

57 Ki mëshirë për mua, o Perëndi, ki mëshirë për mua, sepse shpirti im gjen strehë te ti; gjej strehë në hijen e krahëve të tu deri sa të kalojnë fatkeqësitë. 2 Unë do t'i thërras Perëndisë, Shumë të Lartit, Perëndisë që kryen çdo gjë për mua. 3 Ai do të dërgojë nga qielli për të më shpëtuar, ai qorton ashpër atë që dëshiron të më përpjijë. (Sela) Perëndia do të dërgoj mirësinë e tij dhe të vërtetën e tij. 4 Shpirti im është si në mes të luanëve; banoj midis njerëzve që vjellin zjarr, midis njerëzve dhëmbët e të cilëve janë shtiza dhe shigjeta, dhe gjahu e tyre është një shpatë e mprehur mirë. 5 U lartofsh mbi qiejtë, o Perëndi; shkëlqeftë lavdia jote mbi të gjithë tokën. 6 Ata kanë shtrirë një rrjetë mbi hapat e mia; unë jam i téri i kérurusur; kanë hapur një gropë para meje, por ata vetë ranë brenda. (Sela) 7 Zemra ime është e prirur mirë, o Perëndi, zemra ime është e prirur mirë; unë do të këndo dhe do të lëvdoj. 8 Rizgjohu, fryma ime; rizgjohuni, psaltir dhe qeste; unë do të rizgjoi agimin. 9 Do të të kremitoj midis popujve, o Zot, do të këndo lavdet e tua midis kombeve, 10 sepse e madhe deri në qill është mirësia jote, dhe e vërteta jote arrin deri në retë. 11 U lartofsh mbi qiejtë, o Perëndi; lavdia jote shkëlqeftë mbi të gjithë tokën.

58 A flisni pikërisht sipas drejtësisë ju, o të fuqishém? A gjykonju drejt, o bij të njerëzve? 2 Në zemrën tuaj ju bluanë përkundrazi të keqen; duart tuaja përhapin dhunën mbi tokë. 3 Këta të pabesë janë prishur që në barkun e nënës; këta gjenjeshtarë kanë marrë rrugë të keqe që në lindje. 4 Helmi i tyre i ngjan helmit të gjarprit; janë si gjarprja helmues i shurdhër që i zë veshët e vet, 5 për të mos dëgjuar zërin e magjistarëve apo të atij që është i aftë të bëjë magji. 6 O Perëndi, thyej dhëmbët e tyre në gojë; o Zot, thyej dhëmbët e luanëve. 7 U shkrifshin si uji që rrjedh. Kur gjuan shigjetat e tij, ato u bëfshin si shigjeta pa majë. 8 U bëfshin si kërmilli që shkrihet ndërsa po shkon; si dështimi i gruas mos pafshin diellin. 9 Para se tenxherit tuaja të ndjejnë zjarin e ferrishteve, qofshin këto të blerta apo të ndezura, ai do t'i heqë tutje si një vorbull. 10 I drejti do të gëzohet duke parë hakmarrien; do të lajë këmbët në gjakun e të pabesit. 11 Dhe njerëzia do të thotë: "Me siguri ka një shpërblim për të drejtin; me siguri ka një Perëndi që gjykon mbi tokë".

59 Më çliro nga armiqtë e mi, o Perëndia im; më vër në një vend të sigurt aty lart, larg atyre që ngrinen kundër meje. 2 Më çliro nga ata që bëjnë paudhësi dhe më shpëto nga njerëzit gjakatarë. 3 Sepse, ja, ata më ngrejnë prita; njerëz të fuqishém mblidhen kundër meje pa ekzistuar, o Zot, ndonjë faj apo mëkat nga ana ime. 4 Megjithëse nuk ekziston ndonjë gabim nga ana ime, ata nxitojnë dhe përgatiten; zgjohu që të më vish në ndihmë dhe shiko. 5 Prandaj, o Zot, Perëndia i ushtrive, Perëndia i Izraelit, zgjohu, për të ndëshkuar téré kombet; mos fal asnjë prej atyre që veprojnë në mënyrë të pabesë. (Sela) 6 Ata kthehen në mbrëmje, ulërijnë si qentë dhe sillen nérp qytet. 7 Ja, ato nxjerrin fyrej nga goja e tyre; kanë shpata mbi buzët e tyre dhe thonë: "Kush na dégjon?". 8 Por ti, o Zot, do të qeshësh me ta; do të tallesh me të gjitha kombet. 9 O forca ime, do të shikoj ty, sepse Perëndia është kështjella ime. 10 Perëndia im i dhembshur do të më dalë përballë; Perëndia im do të më bëjë të shoh atë që dëshiroj mbi armiqtë e mi. 11 Mos i vrit, që populli im të mos harroj; në sajë të fuqisë sate léri të enden dhe rrëzoji, o

Zot, mburoja jonë. **12** Për mëkatin e gojës së tyre dhe për fjalët e buzëve të tyre i zëntë laku i kryelartësishë së tyre, për shkak të mallkimeve dhe të gënjeshtave që thonë. **13** Asgjesoji në zemërimin tënd, asgjesoji dha mos qofshin më; dhe le të dinë që Perëndia mbretërôn te Jakobi dhe deri në kufijtë e tokës. (*Sela*) **14** Në mbrëmje ata kthehen, ulërijnë si qentë dhe sillen nëpër qytet. **15** Enden për të kërkuar ushqim dhe po të jetë se nuk e gjejnë për të ngrënë, e kalojnë natën duke u ankuar. **16** Por unë do të kremitoj fuqinë tënde dhe në mëngjes do të lëvdoj me zë të lartë mirësinë tënde, sepse ti ke qenë për mua një kështjellë dhe një strehë ditën e fatkeqësisë. **17** O forca ime, ty do të këndoja lavdet, sepse ti, o Perëndi, je kështjella ime, Perëndia që ka mëshirë për mua.

60 O Perëndi, ti na ke prapsur, na ke shpërndarë, je zemëruar; tanë na rivendos. **2** Ti ke bërë që të dridhet toka, e ke çarë; shëro thyerjet e saj, sepse ajo lëkundet. **3** Ti e ngarkuar popullin tênd me gjëra të rënda; na ke dhënë të pimë verë që të trullo. **4** Por tanë u ke dhënë atyre që të kanë frikë një flamar, që ta ngrënë në favor të së vërtetës. (*Sela*) **5** Shpëto me dorën tënde të djathtë dhe përgjigjmu, me qëllim që ata që ti i do të çliron. **6** Perëndia ka folur në shenjtërinë e tij: "Unë do të triumfoj, do të ndaj Sikemin dhe do të mas luginën e Sukothit. **7** Imi eshtë Galaadi, imi eshtë Manasi, Efraimi eshtë forca e kokës sime, Juda eshtë ligjëvënësi im; **8** Moabi eshtë legeni në të cilin lahem; mbi Edomin do të hedh sandalin tim; mbi Filistejtë do të ngre britma fitoreje". **9** Kush do të më çojë në qytetin e fortë? Kush do të më çojë deri në Edom? **10** A nuk do të jesh pikërisht ti, o Perëndi, që na ke prapsur? Nuk do të dalësh më, o Perëndi, me ushtritë tonë? **11** Na ndihmo kundër armikut, sepse eshtë e kotë ndihma e njeriut. **12** Me Perëndinë do të kryejmë trimëri, dhe ai do të shkelë armiqëtanë.

61 O Perëndi, dëgio britmën time; dëgio me vëmendje lutjen time. **2** Nga skaj i tokës unë të bërtas ty, ndërsa zemra ime po shkrihet; më ço në shkëmbin që eshtë më i lartë se unë, **3** sepse ti ke qenë një strehë për mua dhe një kështjellë e fortifikuar para armikut. **4** Unë do të banoj në çadrën tënde për gjithnjë, do të kërkoi strehë në hijen e krahëve të tu. (*Sela*) **5** Sepse ti, o Perëndi, ke plotësuar kérkesat e mia, më ke dhënë trashëgiminë e atyre që kanë frikë nga emri yt. **6** Ti do t'i shtosh ditë të tjera jetës së mbretit; vitet e tij vazhdofshin për shumë breza. **7** Ai do të qëndroj për gjithnjë në prani të Perëndisë; jepi urdhër mirësisë dhe së vërtetës ta ruajnë. **8** Kështu do t'i këndoja përfjetë lavde emrit tënd dhe do t'i plotësoj zotimet e mia ditë për ditë.

62 Shpirti im gjen prehje vetëm te Perëndia; nga ai vjen shpëtimi im. **2** Vetëm ai eshtë kështjella ime dhe shpëtimi im, ai eshtë streha ime e lartë; unë nuk do të luaj kurrë. **3** Deri kur do të vërtiteni kundër një njeriu, për të kërkuar të gjithë së bashku ta vrissni, ashtu si bëhet me një mur që bën bark dhe një gardh që lëkundet? **4** Ata mendojnë vetëm ta rrëzojnë nga lartësia e tij, gjejnë kënaqësi në gënjeshtë, bekoinjë me gojën e tyre, por në zemrat e tyre mallkojnë. (*Sela*) **5** Shpirti im, gjej prehje vetëm te Perëndia, sepse shpresa ime vjen nga ai. **6** Vetëm ai eshtë kështjella ime dhe shpëtimi im; ai eshtë streha ime e lartë; unë nuk do të luaj kurrë. **7** Te Perëndia eshtë shpëtimi im dhe lavdia ime; kështjella ime e fortë dhe streha ime janë te Perëndia. **8** Ki besim tek ai vazhdimisht, o popull, hap zemrën tënde para tij; Perëndia eshtë streha jonë. (*Sela*) **9** Me siguri,

njerëzit e shtresës së ulët nuk janë veçse avull dhe njerëzit e shtresës së lartë nuk janë veçse gënjeshtarë; po t'i vësh mbi peshore të gjithë së bashku janë më të lehtë se vetë avulli. **10** Mos kini besim te zhvatja dhe mos ushqeni shpresa të kota te grabitja; mos shkoni mbas kotësisë; në rast se pasuritë janë të bollshme, mos u kushton zemrën. **11** Perëndia ka folur një herë; dy herë kam dëgjuar këtë, që fuqia i përket Perëndisë; **12** edhe ty, o Zot, të përkert mirësia, sepse do të shpërblesh cilindro sipas veprave të tij.

63 O Perëndi, ti je Perëndia im, unë të kërkoj në mëngjes; shpirti im eshtë i etur për ty; ty të dëshiron mishim në tokë të thatë dhe të djejur, pa ujë. **2** Kështu të admirova në shenjtërore, duke soditur forcën tënde dhe lavdinë tënde. **3** Me qenë se mirësia jote vlen më tepër se jeta, buzët e mia do të të lëvdojnë. **4** Kështu do të bekoi deri sa të jetoj dhe në emrin tënd do të ngre duart e mia. **5** Shpirti im do të ngopet si të kishte ngrënë palcë dhe dhjamë, dhe goja ime do të të lëvdojë me buzë të gëzuara. **6** Të kujtoj në shtratin tim, të mendoj kur rri zgjuar natën. **7** Duke qenë se ti ke qenë ndihma ime, unë këndoja tërë gëzim në hijen e krahëve të tu. **8** Shpirti im mbahet ngushtë te ti; dora jote e djathtë më mban. **9** Por ata që kërkojnë jetën time për ta shkatërruar, do të zgresin në pjesët më të ulta të tokës. **10** Ata do t'i dorëzohen pushtitet të shpatës dhe do të bëhen pre e çakejve. **11** Por mbreti do të gëzohet te Perëndia; kushdo që betohet për të do të përlëvdohet, sepse goja e gënjeshtave do të detyrohet të myllitet.

64 Dëgio zérin tim, o Perëndi, në vajtimin që të drejtoj ty; ruaje jetën time nga tmerri i armikut. **2** Më fshih nga dredhitë e njerëzve të këqij dhe nga turma zhurmëmadhe e atyre që kryejnë paudhësi. **3** Kéta e mprehin gjuhën e tyre si një shpatë, dhe në vend të shigjetave lëshojnë fjalë të hidhra. **4** Për të goditur fshehura dhe zemra e njeriut janë të panjohëshme. **5** I japin zemër njeri tjetrit në veprime të liga; flasin si të na vënë kurthe dhe thonë: "Kush ka për t'i parë?". **6** Kurdisin gjëra të këqija dhe thonë: "Kemi përgatitur një plan të përsosur". Mendimet e fshehura dhe zemra e njeriut janë të panjohëshme. **7** Por Perëndia do të hedhë kundër tyre shigjetat e tij dhe ata do të rrëzohen papritur. **8** Ata do të bien dhe e keqja që kanë bërë gjuhët e tyre do të bjerë mbi ta; kushdo që ka për t'i parë do të tundë kokën. **9** Atëherë tërë njerëzit do të kenë frikë dhe do të tregojnë veprën e Perëndisë, dhe do të njohin atë që ai ka bërë. **10** I drejti do të gëzohet tek Zoti dhe do të kërkojë strehë tek ai, dhe të gjihë të drejtë nga zemra do të përlëvdohen.

65 Ty, o Perëndi, të përkert lëvdimi në Sion; dhe do të kryhen zotimet para teje. **2** Te ti, që plotëson lutjen, do të vijë çdo krijës. **3** Mëkatet më kishin mundur, por ti siguron faljen për shkeljet tonë. **4** Lum ai njeri që ti e zgjedh dhe e afroj pranë vetes, që të banojë në oborret e tua; ne do të ngopemi me të mirat e shtëpisë sate, me gjérat e shenjtë të tempullit tënd. **5** Në drejtësinë tënde, ti na përgjigjesh me vepra të tmerrshme, o Perëndia i shpëtimit tonë, ti që je shpresa e skajeve të tokës dhe e deteve të largëta. **6** Me fuqinë tënde i ke bërë malet të patundshëm dhe i ke ngjeshur me forcë. **7** Ti qetëson zhurmën e deteve, zhurmën e valëve të tyre dhe trazirën e popujve. **8** Dhe ata që banojnë në skajet e tokës kanë frikë nga mrekullitë e tua; ti bën që të shpërthejnë britma gëzimi nga lindja dhe nga perëndimi. **9** Ti e viziton tokën dhe bën që ajo të prodhojë më tepër, e

pasuron nē një masë tē madhe; lumi i Perëndisë është plot ujë; ti u siguron njerëzve grurin e tyre, mbasi e ke përgatitur tokën. 10 Tì i mbush me ujë brazdat e saj, sheshon plisat, e zbut me shirat dhe bekon filizat. 11 Tì e kurorëzon motin me bujarinë tènde tē madhe dhe gjurmët e tua dallohen me bollëkun e tē mirave. 12 Kullotat e shkretëtirës janë plot me ujë, dhe kodrinat janë mbuluar me gëzim. 13 Kullotat mbulohen me kope dhe luginat mbulohen me grurë; ato lëshojnë britma gëzimi dhe këndojnë.

66 Lëshoni klithma gëzimi Perëndisë, ju tē gjithë banorë tē tokës; 2 i këndoni himne lavdisë së emrit tē tij; bëjeni zulmëmadh lëvdimin e tij. 3 I thoni Perëndisë: "Sa tē tmerrshme janë veprat e tua! Për shkak tē madhështisë së fuqisë sate armiqët e tu do tē tē nënshten hy. 4 Tërë toka do tē tē adhurojë dhe do tē këndoje për ty, do tē këndoje lëvdimet e emrit tēnd. (Sela) 5 Ejani dhe admironi atë që Perëndia ka bëri; ai është i tmerrshëm nē veprat tij pér bijtë e njerëzve. 6 Ai e ndryshoi detin nē tokë tē thatë; populli i tij e kaloi lumin me këmbë tē thata; le tē gëzohemi, pra, bashkë me tē. 7 Me fuqinë e tij ai mbretëron nē përfjetësi; sytë e tij këqyrin kombet. Mos lejoni që rebelët tē ngrenë krye. (Sela) 8 Ju o popuj, bekonit Perëndinë tonë; dhe shpallni me zë tē lartë lëvdimin e tij. 9 Ai na mban gjallë dhe nuk lejoni që këmbët tonë tē pengohen. 10 Sepse ti na ke vénë nē provë, o Perëndi, na ke pastruar ashtu si pastrrohet argjendi. 11 Na ke bëri tē biem nē rritjet, ke vénë një barrë tē rendë mbi kurritet tonë. 12 Ke bëri që njerëzit tē ecin me kalë mbi kokën tonë; kemi kaluar nëpër zjarr dhe nëpër ujë, por ti na ke nxjerrë jashtë nē një vend tē freskët. 13 Unë do tē hyj nē shtëpinë tēnde me olokauste; do tē plotësoj zotimet e mia, 14 që buzët e mia kanë formuluar dhe që goja ime ka shqiptuar kur kaloja fatkeqësi. 15 Do tē tē ofroj olokauste kafshësh tē majme, me erën e këndshme tē deshevë; do tē flijoi që dhe cjepl. (Sela) 16 Ejani dhe dégjoni, ju tē gjithë që i trëmbeni Perëndisë, dhe unë do t'ju tregoj atë që ai bëri pér shpirtin tim. 17 I thirra atij me gojën time dhe e përlëvdova me gjuhën time. 18 Po tē kisha ruajtur tē kegen nē zemrën time, Zoti nuk do tē më kishte dégjuar. 19 Por Perëndia më dégjoi dhe i kushtoi kujdes zërit tē lutjes sime. 20 Qoftë i bekuar Perëndia, që nuk e hodhi poshtë lutjen time dhe nuk më mohoi mirësinë e tij.

67 Perëndia pastë mëshirë pér ne dhe na bekofte; Perëndia e bëftë ftyriën e tij tē shkëlqejë mbi ne, (Sela) 2 me qëllim që mbi tokë tē njihet rruga jote dhe shpëtimi yt midis gjithë kombeve. 3 Popujt do tē tē kretnojnë, o Perëndi, tē gjithë popujt do tē tē kretnojnë. 4 Kombet do tē gëzohen dhe do tē ngazëllojnë, sepse ti do t'i gjykkosh drejt popujt dhe do t'i udhëheqësh kombet mbi tokë. (Sela) 5 Le tē tē lëvdojnë popujt, o Perëndi, le tē tē lëvdojnë tērë popujt. 6 Toka do tē prodhojë frytin e vet; Perëndia, Perëndia ynë, do tē na bekojë. 7 Perëndia do tē na bekojë dhe tērë skajet e tokës do ta kenë frikë.

68 Perëndia u çoftë dhe u shpërndafshin armiqët e tij, dhe ata që eurrejnë ikshin para tij. 2 Ti do t'i shpërndash ashtu si zhdavaritet tymi, ashtu si shkrihet dylli para zjarrar; kështu do tē vdesin tē pabesët pérpara Perëndisë. 3 Por tē drejtët do tē gëzohen, do tē ngazëllohen pérpara Perëndisë dhe do tē galdojnë me këngë gëzimi. 4 Këndojni Perëndisë, këndojni lavde emrit e tij; pëgatitini rrugën atij që kalon me kalë nē shkretëtirë; emri i tij është Zoti; ngazëlloni para tij. 5 Perëndia nē banesën e tij tē shenjtë është babai i jetimëve dhe mbrojtësi i tē vejave. 6 Perëndia bën që i vëtmuari tē banojë nē një familje, çliron tē

burgosurit dhe siguron begatinë; por rebelët mbeten nē tokë tē djegur. 7 O Perëndi, kur dole pérpara popullit tēnd, kur marshove nëpër shkretëtirë. (Sela) 8 tokë u drodh; edhe qiejtë lëshuan ujë nē prani tē Perëndisë, vetë Sinai u drodh nē prani tē Perëndisë, Perëndisë tē Izraelit. 9 Ti ke derdhur një shi tē bollshëm, o Perëndi, dhe i ke dhënë përsëri fuqi trashëgimisë sate. 10 Kopeja jote qjeti një banesë dhe nē mirësinë tēnde, o Perëndi, je kujdeset pér tē varfërit. 11 Zoti shpalli fjalën dhe i madh ishte numri i atyre që e kanë shpallur. 12 "Mbretërit e ushtrive ikin me ngut, ndërsa kush ka mbetur nē shtëpi ndan plaçkën. 13 Edhe nē se keni mbetur pér tē pushuar ndër vatha, ju jeni si krahët e pëllumbashës tē mbuluara me argjend dhe si pendët e saj tē arta që shkëlqejn". 14 Kur i Plotfuqishmi i shpérndau mbretërit nē vend, Tsalmoni u mbulua me borë. 15 Një mal i Perëndisë është mali i Bashanit, një mal me shumë maja është mali i Bashanit. 16 O male me shumë maja pse shikoni me zili malin që Perëndia ka zgjedhur pér banesë tē tij? Po, Zoti do tē banojë atje përfjetë. 17 Qerret e Perëndisë janë një mori, mijëra e mijëra, Zoti është midis tyre ashtu si nē Sinai, nē shenjtërinë e tij. 18 Ti je ngjitur lart, ke burgosur robërinë, ke marrë dhurata nga njerëzit edhe nga rebelët, me qëllim që ti, o Zoti Perëndi tē mund tē qëndrosh atje. 19 I bekuar qoftë Zoti, që pér ditë mbart barrat tonë; ai është Perëndia i shpëtimit tonë. (Sela) 20 Perëndia është pér ne Perëndia që çliron, dhe Zotit, Zotit, i pérket çlirim nga vdekja. 21 Po, Perëndia do tē shtypë kokën e armiqve tē tij, kokën me flokë tē gjata tē atyre që ecin nē mëkat tē tij. 22 Zoti ka thënë: "Do t'i kthej nga Bashani, do t'i kthej nga humnerat et ditët, 23 me qëllim që ti tē dërrmosh armiqët e tu, duke futur thellë këmbën tēnde nē gjakun e tyre, dhe gjuha e qenve tē tu tē ketë pjesën që i takon". 24 Ata kanë parë varganin tēnd, o Perëndi, varganin e Perëndisë tim, e Mbretit tim nē shenjtërore. 25 Këngëtarët ecin pérpara, ata që u binin veglave vinin nē fund, dhe nē mes qëndronin vajzat që u binin dajreve. 26 Bekoni Perëndinë nē kuvendet; bekonit Zotin ju që jeni nga gurra e Izraelit. 27 Ja, Beniamini, më i vogli, por udhëheqësi i tyre, princat e Judës me trupat e tyre, princat e Zabulonit, princat e Neftalit. 28 Perëndia yt ka vendosur forcën tēnde; forco, o Perëndi, sa ke bëri pér ne. 29 Pér shkak tē tempullit tēnd nē Jeruzalem, mbretërit do tē tē sjellin dhurata. 30 Shaj kafshën e kallamishteve, tufën e demave me viçat e popujve, deri sa tē poshtërohen duke sjellë shufra argjendi; shpérndaji popujt që kënaqen duke bërrë luftë. 31 Nga Egjipti do tē sjellin metal që shkëlqen, Etiopia do tē nxitojë t'i shtrijë Perëndisë duart e saj. 32 O mbretëri tē tokës, këndojni Perëndisë; këndojni lavde Zotit, (Sela) 33 atij që shkon me kalë mbi qiejtë e qiejve tē përjetshme, ai nxjerr zérin e tij, një zë tē fuqishëm. 34 Pranoni fuqinë e Perëndisë, madhështia e tij qëndron mbi Izraelin dhe fuqia e tij është nē qiejtë. 35 O Perëndi, ti je i tmerrshëm nga shenjtoria jote; Perëndia i Izraelit është ai që i jep forcë dhe fuqi popullit. I bekuar qoftë Perëndia!

69 Shpëtomë, o Perëndi, se ujërat më kanë arritur deri nē grykë. 2 Jam zhytur nē një batak tē thellë dhe nuk gjej asnjë pikë mbështetjeje; kam arritur nē ujëra tē thella dhe rryma më rrëmben me vete. 3 Jam lodhur duke bërtitur, gryka më është tharë; sytë e mi konsumohen nē pritje tē Perëndisë tim. 4 Ata që më urejnë pa shkak janë më tē shumtë se flokët e mi; janë tē fuqishëm ata që duan tē më shkatërojnë dhe që janë pa tē drejtë armiq tē mi; jam i detyruar tē kthej atë që nuk kam vjedhur. 5 O Perëndi, ti e di marrëzinë time dhe fajet e mia nuk tē janë fshehur.

6 Mos u ngatérrofshin pér shkakun tim ata qé kané shpresë te ti, o Zot, Zoti i ushtrive; mos u turpérofshin pér shkakun tim ata qé tē kérkojnë, o Peréndi i Izraelit. **7** Pér hir tē dashurisë sate unë po heq një poshtërim dhe turpi më mbulon ftyrén. **8** Unë jam i bérli një i huaj pér vellezërit e mi dhe pér bijtë e nénës sime. **9** Sepse zelli i shtëpisë sate më ka pérpirë dhe fyerjet e rënda tē atij qé tē fyen kanë rënë mbi mua. **10** Kam qarë duke pikëlluar shpirtin tim me agjërim, por kjo më ka sjellë çnderim. **11** Kam veshur madje si rroba një thes, por u béra pér ta objekt talljeje. **12** Ata qé ulen te porta flasin pér mua, dhe u béra kënga e pijanecëve. **13** Por sa pér mua, o Zot, lutja ime tē drejtohet ty, o Zot, në kohë tē pranueshme; në dhembshurinë tênde tē madhe përgjigjimu, o Peréndi, në shpëtimin tênd tē siguruar. **14** Më nxirr nga bataku qé tē mos fundosem në tē, dhe bëj qé tē çlirohem nga ata qé mëurrejnë dhe nga ujérat e thella. **15** Mos më mbuloftë rryma e ujérave, mos më përpiftë humnera dhe mos u mybillytë gryka e pusit mbi mua. **16** Përgjigjimu, o Zot, sepse mirësia jote eshtë e çmuar; në dhembshuritë e tua tē mëdha sillu nga unë. **17** Mos e fshih ftyrén tênde nga shërbëtori yt, sepse jam në ankth; nxito tē më përgjigjesh. **18** Afrohu te unë dhe më shpjego; çlironë nga armiqté e mi. **19** Ti e njeh poshtërisinë time, turpin tim dhe çnderimin tim; armiqté e mi janë tē gjithë para teje. **20** Fyerja e rëndë më ka copëtuar zemërën dhe jam plot hidhërimë; prita dikë qé tē më përdëllentë por më kot; prita dikë qé tē më ngushëllonte, por nuk u paraqit asnjë. **21** Më dhanë përkundrazi vrer në vend tē ushqimit dhe pér tē ma shuar etjen më dhanë pér tē pирë uthull. **22** U bëftë tryeza e tyre një lak para tyre, dhe begatia e tyre një kurth. **23** Ju errshin sytë atyre kështu qé tē mos shohin më, dhe bëj qé ijët e tyre tē lëkunden vazhdimisht. **24** Zbras mbi ta zemërimin tênde dhe i zëntë zjarri i indinjatës sate. **25** Banesa e tyre u shkretotë dhe askush mos banofitë në çadrat e tyre, **26** sepse përndjekin atë qé tì ke goditur dhe flasin me kënaqësi pér dhembjen e atyre qé tì ke plagosur. **27** Shto kétë faj fajit tē tyre dhe mos arrifshin kurrë tē kenë pjesë në drejtësinë tênde. **28** U shofshin nga libri i jetës dhe mos u shkrofshin midis tē drejtëve. **29** Tani jam i hidhëruar dhe i dëshpëruar; shpëtimi yt, o Peréndi, më lartotë. **30** Unë do ta kremitoj emrin e Peréndisë me një këngë, dhe do ta madhështoj me lavde. **31** Dhe kjo do t'i pëlqejë Zotit më tepér se një ka o një dem me briré dhe thonj. **32** Njerëzit e përlur do tē shohin dhe do tē gézohen; dhe pér ju qé kérkon Peréndinë, u përtëritë zemra juaj. **33** Sepse Zoti kënaq nevojtarët dhe nuk pérçmon robërit e tij. **34** E mburrshin qiejtë dhe toka, detet dhe gjithçka lëviz në to. **35** Sepse Peréndia do tē shpëtojë Sionin dhe do tē rindértojë qytetet e Judës; atëherë ata do tē banojnë në to dhe do t'i zotërojnë. **36** Dhe pasardhësit e shërbëtorëve tē tij do tē kenë trashëgiminë dhe ata qé e duan emrin e tij do tē banojnë aty.

70 O Peréndi, nxito tē më çlirosh. O Zot, nxito tē më ndihmosh. **2** U turpérofshin dhe u hutofshin ata qé kérkojnë jetën time; kthefshin kurrizin dhe u mbulofshin me turp ata qé kérkojnë tē keqen time. **3** Kthefshin kurrizin pér shkak tē turpit tē tyre ata qé thonë: "Ah, ah!". **4** U gëzofshin dhe ngazëllofshin te ti tē gjithë ata qé tē kérkojnë, dhe ata qé duan shpëtimin tênd thënçin vazhdimisht: "U përlëvdotë Peréndia!". **5** Por unë jam i varfër dhe nevojtar; o Peréndi, nxito tē më vish në ndihmë; ti je ndihma ime dhe çlirimtari im; o Zot, mos vono.

71 Unë po gjej strehë te ti, o Zot, bëj qé tē mos hutohem kurrë. **2** Në emër tē drejtësisë sate, më çliro dhe më shpëto;

zgjate veshin tênd ndaj meje dhe më shpëto. **3** Ti je pér mua një kështjellë shpëtimi, ku unë mund tē shkoj gjithnjë; ti ke urdhëruar shpëtimin tim, sepse je shkëmbi dhe kështjella ime. **4** Peréndia im, më çliro nga dora e të pabesit, nga dora e të çoroditrit dhe tē atij qé pérord dhunën. **5** Sepse ti je shpresa ime, o Zot, o Zot, besimi im qé kurse isha fëmijë. **6** Ti ke qenë përkrahja ime qysht në bark tē nénës sime; ti më nxore nga barku i nénës sime; ty do tē drejtohet gjithnjë lëvdimi im. **7** Jam bérli pér shumë njerëz si një mrekulli, por ti je streha e fortë. **8** Goja ime eshtë plot me lëvdimet e tua dhe shpall lavdinë tênde téré ditën. **9** Mos më hidh poshtë në kohën e pleqërisë; mos më braktis kur forca ime po pakësohet. **10** Sepse armiqté e mi flasin kundër meje, dhe ata qé kanë ngritur pusi kundër jetës sime thurrin komplotë bashkë, **11** duke thënë: "Peréndia e ka braktisur; ndiqeni dhe kapani, sepse nuk ka njeri qé ta çlirojë". **12** O Peréndi, mos u largo nga unë; Peréndia im, nxito tē më ndihmosh. **13** U ngatérrofshin dhe u asjesofshin kundërshtarët e jetës sime; u mbulofshin me poshtësi dhe me turp ata qé dëshërojnë tē më bëjnë tē keqen. **14** Por unë do tē kem shpresa gjithnjë dhe do tē tē lëvdjoj gjithnjë e më tepér. **15** Goja ime do tē tregojë téré ditën drejtësinë tênde dhe çlirimet e tua, sepse nuk njoh numrin e tyre. **16** Do tē thellohem në veprat e fuqishme tē Zotit, tē Zotit, dhe do tē kujtoj drejtësinë tênde, vetëm tênden. **17** O Peréndi, ti më ke mësuar qé në fëmiji; dhe deri më sot unë kam shpallur mrekullitë e tua. **18** Edhe tani qé jam plakur dhe jam thinjur, o Peréndi, mos më braktis deri sa t'i kem treguar këtij brezi fuqinë tênde dhe mrekullitë e tua gjithë atyre qé do tē vijnë. **19** Edhe drejtësia jote, o Peréndi, arrin deri në lartësitë e qiejve; ti ke bëri gjëra tē mëdha. O Peréndi, kush tē përmnjani ty? **20** Ti, qé më bëre tē provoj shumë fatkeqësira, tē rënda, do tē më japësh përsëri jetën dhe do tē më bësh tē ngrihem lart nga humnerat e tokës. **21** Ti do tē rrithesh madhështinë time dhe do tē kthethesh tē më ngushëllosh. **22** Dhe unë do tē lëvdjoj me harpe pér besnikérinë tênde, o Peréndia im, dhe do tē këndojo lavdet e tua me qeste, o i Shenjti i Izraelit. **23** Buzët e mia do tē ngazëllojnë kur do tē këndojo lavdet e tua bashkë me shpirtin tim, qé tì ke shpenguar. **24** Edhe gjuha ime do tē flasë téré ditën pér drejtësinë tênde, sepse janë turpëruar dhe janë hutuar ata qé kérkonin tē më bënin tē keqen.

72 O Peréndi, paraqit mendimet e tua mbretit dhe drejtësinë tênde birit tē mbretit, **2** dhe ai do tē gjykøjë popullin tênd me drejtësi dhe tē pikëlluarit e tu me saktësi. **3** Malet do t'i sjellin paqen popullit dhe kodrat drejtësinë. **4** Ai do t'i sigurojë drejtësi tē pikëlluarve tē popullit, do tē shpëtojë bijtë e nevojtarëve dhe do tē dërrmojë shtypësin. **5** Ata do tē tē kenë frikë deri sa tē ketë diell dhe hënë, pér tē gjitha brezat. **6** Ai do tē zbresë si shiu mbi barin e kositur, si një rrebesch qé vadit tokën. **7** Në ditët e tij i drejti do tē lulëzojë dhe ka pér tē patur shumë pagë deri sa tē mos ketë më hënë. **8** Ai do tē mbretërojë nga një det te tjetri dhe nga lumi deri në skajet e tokës. **9** Banorët e shkretëtërisë do tē përkulen para tij, dhe armiqté e tij do tē lëpjinë pluhurin. **10** Mbretërit e Tarshishit dhe tē ishujve do t'i paguajnë haraçin, mbretërit e Shebas dhe ai i Sabas do t'i ofrojnë dhurata. **11** Po, gjithë mbretërit do ta adhurojnë dhe gjithë komet do t'i shërbijnë. **12** Sepse ai do ta çlirojë nevojtarin qé bëret dhe tē mjerin qé nuk ka se kush ta ndihmojë. **13** Atij do t'i vijë keq pér tē dobëtin dhe pér nevojtarin dhe do tē shpëtojë jetën e nevojtarëve. **14** Ai do tē çlirojë jetën e tyre nga shtypja dhe nga dhuna, dhe gjaku i tyre do tē jetë i çmuar para syve tē tij. **15** Dhe ai do tē

jetojë; dhe do t'i jepet ari i Shebas, do të bëhen vazhdimisht lutje pér të dhe do të bekohet tërë ditën. **16** Do të ketë bollëk gruri mbi tokë, në majat e maleve; kallinjtë e tij do të valëviten si drurët e Libanit, dhe banorët e qyteteve do të lulëzojnë si bari i tokës. **17** Emri i tij do të vazhdojë pérjetë, emri i tij do të pérhapet deri sa të ketë diell; dhe tërë kometb do të bekojen në të dhe do ta shpallin të lumtur. **18** I bekuar qoftë Zoti Perëndia, Perëndia i Izraelit; vetëm ai bën mrekulli. **19** Qoftë i bekuar pérjetë emri i tij i lavdishëm, dhe tërë toka qoftë e mbushur me lavdinë e tij. Amen, amen. **20** Këtu mbarojnë lutjet e Davidit, birit të Isait.

73 Me siguri Perëndia éshët i mirë me Izraelin, me ata që janë të pastër nga zemra. **2** Por, sa pér mua, gati gati po më pengoheshin këmbët dhe pér pak hapat e mia do të shkisnin. **3** Sepse i kisha zili mburravecët, duke parë mirëqenien e njerzëve të këqij. **4** Sepse nuk ka dhembje në vdekjen e tyre, dhe trupi i tyre éshët i majmë. **5** Ata nuk po heqin si vdekatarët e tjerë, as pësojnë goditje si njerzëzit e tjerë. **6** Prandaj kryelartësia i rrëthon si një gjerdan dhe dhuna i mbështjell si një rrobe. **7** Sytë u dalin jashtë nga dhiami dhe përfytyrimet e çoroditura të zemrës së tyre vërshojnë. **8** Ata tallen dhe kurdisin me pabesi shtypjen, flasin me arrogancë. **9** E drejtognë gojën e tyre kundër qelliut dhe gjuha e tyre pëershkon tokën. **10** Prandaj njerzëzit e tyre kthehen nga ajo anë dhe pijnë me të madhe ujërat e tyre, **11** dhe thonë: "Si éshët e mundur që Perëndia të dijë çdo gjë dhe të ketë njohur te Shumë i Larti?". **12** Ja, këta janë të pabesë; megjithatë janë gjithnjë të qetë dhe i shtojnë pasuritë e tyre. **13** Më kot, pra, pastrova zemrén time dhe i lava duart në pafajësinë time. **14** Sepse jam goditur tërë ditën dhe jam ndëshkuar çdo mëngjes. **15** Sikur të kisha thënë: "Do të flas edhe unë kështu", ja, do të kisha mohuar brezin e bijve të tu. **16** Atëherë kërkova ta kuptoj këtë gjë, por ajo m'u duk shumë e vështirë. **17** Deri sa hyra në shenjtoren e Perëndisë dhe mora parasysh fundin e tyre. **18** Me siguri, ti i vë në vënde të rrëshqitshme dhe kështu i bën që të bien në shkatërrim. **19** Si u shkatërruan në një çast! Ata vdiqën të konsumuar nga tmerri! **20** Ashtu si në një éndërr, kur zgjohesh, kështu edhe ti, o Zot, kur të zgjohesh, do të përbuzësh pamjen e tyre të kotë. **21** Kur zemra ime acarohet dhe e ndjeja veten sikur më shponin nga brenda, **22** unë isha pa mend dhe pa kuptim; para teje isha si një kafshë. **23** Por megjithatë unë jam gjithnjë me ty; ti më ke kapur nga dora e djathtë. **24** Ti do të më udhëheqësh me këshillën tênde dhe do të më çosh pastaj në lavdi. **25** Cilin kam në qjell veç teje? Dhe mbi tokë nuk dëshiroj tjetër njeri veç teje. **26** Mishi im dhe zemra ime nuk mund të ligështohen, por Perëndia éshët këshjtëlla e zemrës sime dhe pjesa ime në pérjetësi. **27** Sepse ja, ata që largohen prej teje do të vdesin; ti shkatërron têrë ata që, duke kurvëuar, largohen prej teje. **28** Por sa pér mua, e mira éshët i afrohem Perëndisë; e kam bërë Zotin tim, Zotin, strehën time, pér të treguar gjithë veprat e tua.

74 O Perëndi, pse na ke hedhur poshtë pér gjithnjë? Pse vlon zemrimi yt kundër kopesë së kullotës sate? **2** Kujto popullin tênd, që dikur e more, që ti e shpengove që të ishte fisi i trashëgimisë sate, të këtij mali të Sionit, mbi të cilin ke banuar. **3** Drejto hapat e tua në këto rrënoja të pandreqshme; armiku i ka prishur të gjitha në shenjtërore. **4** Armiqtë e tu vrumbullojnë në vendin e kuveneve të tua; kanë vënë aty shenjat e tyre si flamuj. **5** Dukej sikur godisnin me sépata në pjesën e dëndur të një pylli. **6** Dhe tanë me sqeparë dhe çekane po prishin têrë skulpturat

e tij. **7** I kanë vënë zjarrin shenjtërores sate; kanë përdhosur banesën që mban emrin tênd, duke e hedhur poshtë. **8** Kanë thënë në zemër tê tyre: "Ti shkatërrojmë të gjithë"; kanë djegur tê qendrat e kuveneve të shenjta në vend. **9** Ne nuk i shohim më shenjat tonë; nuk ka më profet dhe midis nesh nuk ka asnjë që tê dijë deri kur. **10** Deri kur, o Perëndi, kundërshtari do të fyej? Armiku vallë, do ta përmojë emrin tênd pérjetë? **11** Pse e têrheq dorën tênde, pikërisht të djathët? Nxirre nga gjiri yt dhe shkatërroji. **12** Por Perëndia éshët mbreti im qysħ prej kohëve të lashta; ai sjell shpëtimin mbi tokë. **13** Me forcën tênde ndave detin dhe shtype kokën e përbindëshve të detit në ujërat. **14** Copëtov koka e Levitanëve dhe ia dhe pér të ngrënë popullit të shkretëtirës. **15** Bëre që tê dalin burime dhe përrenj dhe thave lumenj tê përhershëm. **16** Jotja éshët dita, jotja éshët edhe nata; ti ke vendosur dritën dhe diellin. **17** Ti ke caktuar têrë kufijtë e tokës dhe ke bërë verën dhe dimrin. **18** Mbaje mend këtë, o Zot, që armiku tê ka fyer dhe që një popull i pamend ka përbuzur emrin tênd. **19** Mos ia braktis bishave jetën e tutulleshës sate; mos harro pérjetë jetën e tê përvuajturë tê tu. **20** Respekto besëlidhjen, sepse vendet e errëta tê tokës janë plot me strofka dhune. **21** Mos lejo që i shtypuri tê kthehet i turpëruar; bëj që i përvuajturi dhe nevojtarë tê lëvdojnë emrin tênd. **22** Çohu o Perëndi, mbro kauzën tênde! Mos harro që i pamendi tê fyen têrë ditën. **23** Mos harro britmën e armiqve tê tu; zhurma e tyre që ngrihen kundër teje ngjitet vazhdimisht në quell.

75 Na tê lëvdojmë, o Perëndi, na tê lëvdojmë, sepse emri yt na éshët i afërt; njeriu tregon mrekullitë e tua. **2** Kur do të vijë koha e caktuar, unë do të gjykoj me drejtësi. **3** Toka dhe têrë banorët e saj shkrihen, por unë i bëj tê qëndrueshme shtyllat e saj. (Sela) **4** U kam thënë fodullëve: "Mos u mburri!", dhe tê pabesëve: "Mos u bëni hundëpérjetë! **5** Mos e ngrini lart kokën, mos flisni me qafë tê fortë". **6** Sepse lëvdimi nuk vjen as nga lindja, as nga perëndimi, as edhe nga shkretëtira. **7** Sepse Perëndia éshët ai që gjykon; ai ul njerin dhe ngrë jetrin. **8** Sepse Zoti ka në dorë një kupë vere që shkumon dhe plot me erëza, që ai e zbraz. Me siguri têrë tê pabesët e dheut do ta kullojnë dhe do tê pinë deri llumin. **9** Por unë do të shpall pérjetë dhe do t'i këndoja lavde Perëndisë tê Jakobit. **10** Dhe do tê dërrmoj têrë fuqinë e tê pabesëve, por fuqia e tê drejtëve do tê përlëvdohet.

76 Perëndia njihet mirë në Judë, emri i tij éshët i madh në Izrael. **2** Tabernakulli i tij éshët në Salem dhe ai banon në Sion. **3** Këtu ai ka copëtuar shigjetat e zjarra të harkut, mburojën dhe shpatën e luftës. (Sela) **4** Ti dukesh i lavdishëm dhe i fuqishëm mbi malet e presë. **5** Trimat i kanë zhveshur, i ka zënë gjumi, dhe asnjë prej atyre trimave nuk ka mundur tê përdorë duart e tij. **6** Mbas qortimit tênd, o Perëndia i Jakobit, qerret dhe kuajt mbetën tê shushatur. **7** Nga ti, pikërisht nga ti, duhet të kenë frikë; dhe kush mund tê rezistojë para teje kur zemërohesh? **8** Ti ke bërë që tê dégjohet nga qelli vendimi yt, tokën e zuri frika dhe heshti, **9** kur Perëndia u ngrit pér të gjykuar, pér tê cliruar têrë nevojtarët e tokës. (Sela) **10** Edhe zemrimi i njerzëve do tê shndrohet në lavdi pér ty, dhe t'i do tê rrethohesh me vetë mbeturinat e zemrimi tê tyre. **11** Bëjini zotime Zotit, Perëndisë tuaj, dhe plotësojini; têrë ata që rinë reth tij t'i cojnë dhurata tê Tmerrshmit. **12** Ai u heq fryshten qeveritarëve, nga ai druhen mbretërit e tokës.

77 Zëri im lartohet te Perëndia dhe unë bërtas; zëri im lartohet te Perëndia dhe ai ka për të më dëgjtar. **2** Ditën e fatkeqësisë sime kërkova Zotin; gjatë natës dora ime mbeti e nderur pa u lodhur dhe shpirti im nuk pranoi të ngushëllohet. **3** Më kujtohet Perëndia dhe rrënkoj; vajtoj dhe fryma ime dobësohet. (Sela) **4** Ti m'i mban të hapura qepallat; jam aq i turbulluar sa nuk mund të flas. **5** Sjell ndërmbënd përsëri ditët e lashta, vitet e kohëve të shkuara. **6** Gjatë natës më kthehet në mendje këngë ime, mendoj thellë në zemrën time dhe fryma ime bën kërkime. **7** A do të më hedhë poshtë përgjithnjë Zot? E nuk do të më pëlqejë më kurrrë? **8** Dhe mirësia e tij ka marrë fund përgjithnjë dhe falja e tij ka munguar përbrezat e ardhshme? **9** Vallë Perëndia e ka harruar mëshirën dhe në zemërimin e tij u ka dhënë fund dhembshurive të tij? (Sela) **10** Unë kam thënë: "Shkaku i hidhërimit tim është se dora e djathtë e Shumë të Lartit ka ndryshuar". **11** Do t'i kujtoj veprat e Zotit; po, do të kujtoj mrekullitë e tua të kohëve të kaluara, **12** do të mendohem thellë përgjithnjë veprat e tua dhe do të kem parasysh bëmat e tua. **13** O Perëndi, jeta jote është e shenjtë; cili Perëndi është i madh si Perëndia? **14** Ti je Perëndia që kryen mrekulli; ti ke bërë të njihet forca jote midis popujve. **15** Me krahun tênd ke shpenguar popullin tênd, bijtë e Jakobit dhe të Jozefit. (Sela) **16** Ujërat të panë, o Perëndi, ujërat të panë dhe u trëmbën; edhe humnerat u drithuan. **17** Retë derdhën përmbytje uji, qjetë gjëmuani dhe shigjetat e tua vepruan. **18** Gjëmimi i bubullimës sate ishte në vorbullën, vetëtimat ndriçuan botën dhe toka u tund dhe u drodh. **19** Ti e hape rrugën tênde në mes të detit, shtegun tênd në mes të ujërave të mëdha, dhe gjurmët e tua nuk u njojhën. **20** Ti e udhëheq popullin tênd si një kope me dorën e Moisiut dhe të Aaronit.

78 Kushtoju kujdes, o populli im, ligjit tim; dëgjo fjalët e gojës sime. **2** Do të hap gojën time për të thënë shëmbëltýra, dhe kam për të paraqitur misteret e kohërave të lashta. **3** Atë që ne kemi dëgjuar dhe kemi njojur, dhe që etërit tanë na kanë treguar, **4** nuk do t'uа fshehim bijve të tyre, por do t'i tregojmë brezit të ardhshëm lavdet e Zotit, fuqinë e tij dhe mrekullinë që ai ka bërë. **5** Ai ka vendosur një dëshmi te Jakobi dhe ka vënë një ligj në Izrael, dhe ka urdhëruar etërit tanë që t'uа bëjnë të njojura bijve të tyre, **6** me qëllim që brezi i ardhshëm i njohë së bashku me bijtë që do të lindin; dhe këta nga ana e tyre t'uа tregojnë bijve të tyre, **7** dhe të vendosin te Perëndia besimin e tyre dhe të mos harrojnë veprat e Perëndisë, por të respektojnë urdhërimet e tij; **8** dhe të mos janë si etërit e tyre, një brez kokëfortë dhe rebel, një brez me zemër të pagëndrueshme dhe me një frymë jo besnikë ndaj Perëndisë. **9** Bijtë e Efraimit, njerëz të luftës, harkëtarë të zotit, kthyen shpinën ditën e betejës, **10** nuk respektuan besëlidhjen e Perëndisë dhe nuk pranuan të ecnin sipas ligjt të tij, **11** harruan veprat e tij dhe mrekullitë që u kishte treguar. **12** Ai bëri mrekulli në prani të etërvë të tyre, në vendin e Egjiptit dhe në fushën e Tsoanit. **13** Ai e ndau detin dhe i bëri të kalojnë në mes të tij, dhe i mblođhi ujërat si një grumbull. **14** Ditën drejtoi me anë të resë dhe tërë natën me një dritë zjarri. **15** I çau shkëmbinjtë në shkretëtirë dhe i bëri të pijnë boll, si të ishte uji i humnerës së madhe. **16** Nxori rrëket nga shkëmbi dhe bëri që të rridhnin ujëra si lumenj. **17** Por ata vazhduan të mëkatojnë kundër tij dhe të ngrejnë krye kundër Shumë të Lartit në shkretëtirë, **18** dhe e tunduan Perëndinë në zemër të tyre, duke kërkuar ushqim sipas dëshirave të tyre. **19** Dhe folën kundër

Perëndisë, duke thënë: "A mund të shtrojë Perëndia një sofër në shkretëtirë? **20** Ja, ai e goditi shkëmbin dhe prej tij dolën ujëra dhe vërsuan përenj. A mund t'i japë bukë dhe mish popullit të tij? **21** Dhe kështu Zoti i dëgjoi dhe u zemërua fort, dhe një zjarr u ndez kundër Jakobit dhe zemërimi kundër Izraelit u ndez, **22** sepse nuk i kishin besuar Perëndisë dhe nuk kishin pasur besim në shpëtimin prej tij. **23** Megjithatë ai i urdhëroi retë e sipërme dhe hapi dyert e qillit, **24** dhe bëri që mbi ta të binte mana për t' ngrënë dhe u dha atyre grurin e qillit. **25** Njeri hëngri bukën e engjëjve; ai u dërgoi atyre ushqime sa të ngopeshin. **26** Ai bëri të ngrihet në qill era e lindjes dhe në sajë të fuqisë së tij bëri të ngrihet era e jugut, **27** bëri të binin mbi ta mish si pluhuri dhe zogj si rëra e detit. **28** Bëri që këto të binin në mes të kampit të tyre, rrëth çadrave të tyre. **29** Kështu ata hëngrën sa u ngopën, sepse Perëndia u kishte siguruar atyre atë që ata kishin dëshiruar. **30** Ata nuk kishin akoma kënaqur pangopësinë e tyre dhe kishin akoma ushqim në gojë, **31** kur zemërimi i Perëndisë shpërtheu kundër tyre, vrau më të fuqishmit prej tyre dhe rrëzoj më të mirët e Izraelit. **32** Megjithatë ata vazhduan të mëkatojnë dhe nuk u besuan mrekullive të tij. **33** Atëherë ai harxhoi ditët e tyre në kotësi dhe vitet e tyre në tmerre të papritura. **34** Kur i vriste, ata e kërkonin dhe kthetheshin të kërkonin Perëndinë me zell. **35** Kujtoheshin që Perëndia ishte Kështjella e tyre dhe që Perëndia shumë i larti ishte Shpëtimtari i tyre. **36** Por ata e mashtronin me gojën e tyre dhe e gënjenin me gjuhën e tyre. **37** Në fakt zemra e tyre nuk ishte e qëndrueshme ndaj tij dhe ata nuk ishin besnikë ndaj besëlidhjes së tij. **38** Por ai, që është i mëshirshëm, ua fali paudhësinë e tyre dhe nuk i shkatërroi, dhe shumë herë përbajti zemërimin e tij dhe nuk e la indinjatën e tij të shpërthejë, **39** duke mbajtur mend që ata ishin mish, një frymë që kalon dhe nuk kthehet më. **40** Sa herë provokuan indinjatën e tij në shkretëtirë dhe e hidhëruar në vetmi! **41** Po, ata iu drejtuan Perëndisë shumë herë dhe përsëri e provokuan të Shenjtin e Izraelit. **42** Nuk e kujtuan më fuqinë e tij as ditën që i kishte qiruar nga armiku, **43** kur ai kishte bëré mrekullitë e tij në Egjipt dhe në fushën e Tsoanit; **44** i kishte shndërruar lumenjtë dhe rrjedhat e ujtit të Egjiptasë në gjak, me qëllim që të mos pinin dot. **45** Kishte dërguar kundër tyre mizëri mizash që t'i hanin dhe bretkosa që t'i shkatërron. **46** Ua kishte dhënë të korrat e tyre krimbave dhe frytin e mundit të tyre karkalecave. **47** I kishte shkatërruar vreshtat e tyre me breshér dhe fitqëtë e tyre të Egjiptit me ngrica. **48** Kishte braktisur bagëtinë e tyre në mëshirë të breshér dhe kopetë e tyre në mëshirë të rrufeve. **49** Kishte lëshuar mbi ta zjarrin e zemërimit të tij, indinjatën, inatin dhe fatkeqësinë, një turmë lajmëtarësh të fatkeqësisë. **50** I kishte hapur udhën zemërimit të tij dhe nuk i kishte kursyer nga vdekja, por ia kishte braktisut jetën e tyre murtajes. **51** I kishte goditur në Egjipt gjithë të parëlindurit dhe prodhimet e para në çadrat e Kamit. **52** Por e kishte bëré popullin e tij të ikte si bagëtia dhe e kishte çuar nëpër shkretëtirë sikur të ishte një kope. **53** I kishte udhëhequr me siguri dhe ata nuk patën frikë, por deti i kishte përpjirë armiqët e tyre. **54** Dhe ai i solli kështu në tokën e tij të shenjtë, në malin që dora e djathtë e tij kishte pushtuar. **55** I déboj kombet para tyre dhe u caktoj atyre me short trashëgiminë, dhe bëri që fiset e Izraelit të banonin në çadrat e tyre. **56** Por ata u orvatën dhe provokuan indinjatën e Perëndisë shumë të lartë dhe nuk respektuan statutet e tij. **57** U tërhogën madje prapa dhe u suallën në mënyrë të pabesë ashtu si etërit e tyre, dhe devijuan si një hark që gabon; **58** provokuan zemërimin e tij me

vetet e tyre tē larta dhe e bënë ziliqar me skulpturat e tyre. **59** Peréndia dëgjoi dhe u zemërua, dhe ndjeu një neveri tē madhe pér Izraelin. **60** Kështu ai braktisi tabernakullin e Shilohut, çadrën që kishte ngritur midis njerëzve; **61** dhe e la forcën e tij tē bjerë rob dhe lavdinë e tij në dorë tē armikut. **62** La braktisi popullin e tij shpatës dhe u zemërua shumë kundër trashëgimisë së tij. **63** Zjarri i konsumoi tē rinitë e tyre dhe virgjëreshat e tyre nuk patën asnjë këngë dasme. **64** Priftérinjtë e tyre u vrarë nga shpatëa dhe gratë e reja nuk mbajtën zi. **65** Pastaj Zoti u zgjua si nga gjumi, ashtu si një trim që bërtet nën ndikimin e verës. **66** I goditi armiqtë e tij në kurriz dhe i mbuloi me një turp tē pérjetshëm. **67** Hodhi poshtë çadrën e Jozefit dhe nuk zgjodhi fisin e Efraimit, **68** por zgjodhi fisin e Judës, malin e Sionit, që ai e do. **69** Ndërtoi shenjtëoren e tij, ashtu si vëndet shumë tē larta, ashtu si tokat që ka krijuar pérjetë. **70** Dhe zgjodhi Davidin, shërbëtorin e tij, dhe e mori nga vatha e dhene, **71** dhe e mori nga delet që mëndnin pér tē kullotur Jakobin, popullin e tij dhe Izraelin, trashëgiminë e tij. **72** Dhe ai bëri që tē kullozin me ndershëmrinë e zemrës së tyre dhe i udhëhoqi me shkathësinë e duarve tē tij.

79 O Peréndi, kombet kanë hyrë në trashëgiminë tē, kanë pérthosur tempullin tēd tē shenjtë, e kanë katandisur Jeruzalem në një grumbull gërmadhash. **2** Trupat e vdekur tē shërbëtorëve tō tu ua dhanë pér tē ngrënë shpendëve të qellit dhe mishin e shenjtëtëve tē tu bishave të fushave. **3** Kanë derdhur gjakun e tyre si ujë reth Jeruzalemit, në ményrë që asjni si tē mos i varroste. **4** Jemi bérë një turp pér fqinjët tanë, tallja dhe gazi i atyre që na rrinë rreth e qark. **5** Deri kur, o Zot? A do tē jesh i zemëruar pérjetë? A do tē flakërojë smira jote si një zjarr? **6** Lësho zemërimin tēnd mbi kombet që nuk tē njohin dhe mbi mbretërit që nuk përmendin emrin tēnd, **7** sepse kanë gllabëruar Jakobin dhe kanë shkretuar banesën e tij. **8** Mos kujto kundër nesh fajet e tē pabesëve tanë; nxito tē na dalësh para me dhembshuritë e tua, sepse jemi shumë tē vuajtur. **9** Na ndihmo, o Peréndi i shpëtimit, pér lavdinë e emrit tēnd, dhe na çliro dhe na fal mëkatet tonë pér hir tē emrit tēnd. **10** Sepse kombet do tē thonin: "Ku eshtë Peréndia i tyre?". Para syve tona bëju tē njohur kombeve hakmarjen e gjakut tē derdhur tē shërbëtorëve tē tu. **11** Le tē arrijë deri tek ti rrënkimi i robërvë; sipas fuqisë së krahut tēnd, shpëto ata që janë tē dënuar me vdekle. **12** Dhe ktheju fqinjëve tonë shtatëfish tē zezën që tē kanë bérë o Zot. **13** Dhe ne populli yt dhe kopeja e kullotës sate, do tē tē kretnojmë pérjetë dhe do tē shpallim lavdinë tēnd brez pas brezi.

80 Dëgjo, o bari i Izraelit, që udhëheq Jozefin si një kope; ti që rrin mbi Kerubinët, shkëlqe në lavdinë tēnd. **2** Rizgojo fuqinë tēnd pérpara Efraimit, Beniaminit dhe Manasit, dhe eja tē na çlirosh. **3** O Peréndi, na përtëri fuqitë, bëje fytyrën tēnd tē shkëlqeje dhe ne do tē shpëtjmë. **4** O Zot, Peréndi i ushtrive, deri kur do tē jesh i zemëruar kundër lutjes së popullit tēnd? **5** Ti u ke dhënë pér tē ngrënë bukë tē njomur me lot, dhe u ke dhënë pér tē pirë lot me shumicë. **6** Ti na ke bérë objekt mosmarëveshjeje pér fqinjët tanë, dhe armiqtë tanë qeshin njeri me tjetrin. **7** O Peréndi i ushtrive, na përtëri forcat tonë; bëje fytyrën tēnd tē shkëlqeje përsëri dhe do tē shpëtjmë. **8** Ti çove jashtë Egjiptit një hardhi; i dëbove komet dhe e mbolle. **9** Ti e pastrove dheun para saj dhe ajo lëshoi rrënje dhe e mbushi dheun. **10** Malet u mbuluan nga hija e saj dhe këdrat e Peréndisë me degët e saj. **11** I zgjati degët e saj deri në det dhe llastarët deri te lumi. **12** Pse i prishe gjerdhet e saj dhe kështu tērë kalimtarët kanë mundësi tē

korrin frytet e saj? **13** Derri i egër i pyllit e shkreton dhe egërsirat e fushës kullotin aty. **14** O Peréndi i ushtrive, tē lutemi kthehu; shiko nga qjelli, vështro dhe vizito këtë vresht **15** dhe drurë që mbolli e djaththa jote dhe filizin që e ke forcuar pér ty. **16** Ajo u dogj nga zjarri dhe eshtë prerë; ata vdesin para kërcënimit tē fytyrës sate. **17** Dora jote qoftë mbi njeriu e tē djaththë tēnd, mbi njeriu që tē këtë fortë pér ty. **18** Kështu ne nuk do tē largohemi më prej teje. Na ngjall dhe ne do tē kërkojmë emrin tēnd. **19** O Zot, Peréndia i ushtrive, na përtëri; bëje fytyrën tēnd tē shkëlqeje dhe do tē shpëtjmë.

81 I këndoni me gézim Peréndisë, forcës sonë; lëshoni britma gézimi pér Peréndinë e Jakobit. **2** Kartoni një këngë dhe i bini dajres, harpës melodieze bashkë me lirën. **3** I bini borisë ditën e hënës së re, ditën e hënës së plotë, ditën e festës sonë. **4** Sepse ky eshtë një statut pér Izraelin, një ligj i Peréndisë tē Jakobit. **5** Ai e caktói si një dëshmi tē Jozefi, kur doli kundër vendit tē Egjiptit. Atëherë unë dëgjoja një gjuhë që nuk e kuptoja; **6** "O Izrael, unë e hoq barrën nga shpatullat e tua; duart e tua e kanë lënë shportën. **7** Kur ishe keq tē më kilithe mua dhe unë tē çlirova; t'u përgjigja i fshehu në bubullimë, tē vura në provë në ujërat e Meribas. (Sela) **8** Dëgjo, o populli im, dhe unë do tē qortoj. O Izrael, sikur ti tē më dëgjoje! **9** Mos pastë në mesin tēnd asnjë perëndi tē huaj dhe mos adhuro asnjë perëndi tē huaj. **10** Unë jam Zoti, Peréndia yt, që tē nxori nga vendi i Egjiptit; hap gojnë tēnd dhe unë do tē ta mbush. **11** Por populli im nuk e ka dëgjuar zërin tim dhe Izraeli nuk më eshtë bindur. **12** Prandaj i braktisa në ashpërsinë e zemrës së tyre, me qëllim që tē ecnë sipas bindjeve tē tyre. **13** Ah, sikur populli im tē më dëgjonte, sikur Izraeli tē ecte në rrugët e mia! **14** Do tē poshtëroja menjëherë armiqtë e tij dhe do tē ktheja dorën time kundër kundërshtarëve tē tij. **15** Ata që urrejnë Zotin do t'i nënshtroheshin dhe fati i tyre do tē caktuhej pérjetë. **16** Dhe unë do ta ushqëja (Izraelin) me grurin më tē mirë dhe do ta ngopja me mjaltin që pikon nga shkëmbi".

82 Peréndia rri në kuvenden e Peréndisë, ai gjykon në mes tē perëndive. **2** Deri kur do tē gjykonai padrjetësish dhe do tē mbani anët e tē pabesëve? (Sela) **3** Mbroni tē dobëtin dhe jetimin, sigurojini drejtësi tē vuajturit dhe tē varfërit. **4** Çlironi tē mjerin dhe nevojtarin; shpëtojeni nga dora e tē pabesit. **5** Ata nuk dinë asgjë dhe nuk kuptojnë asgjë, dhe ecin në terr; tē gjitha themeleet e tokës po luajnë. **6** Unë kam thënë: "Ju jeni perëndi, jeni tē gjithë bijtë e Shumë tē Lartit. **7** Megjithatë ju do tē vdissni si njerëzit e tjerë dhe do tē bini si çdo i fuqishëm tjetë". **8** Çohu, o Peréndi, gjyko tokën, sepse ti do tē trashëgosh téré komet.

83 O Peréndi, mos rri në heshtje! Mos mbyll gojën, mos rri i qetë, o Peréndi! **2** Sepse, ja, armiqtë e tu po ziejnë dhe ata që tē urrejnë ngrenë kokën. **3** Thurrin gracka kundër popullit tēnd dhe bëjnë komplot kundër atyre që tē mbron. **4** Ata thonë: "Ejani t'i shkatërrojmë si komb, emri i Izraelit tē mos kujtohet më". **5** Sepse kanë komplotuar së bashku me një mendje dhe kanë lidhur një besëlidhje kundër teje. **6** Çadrat e Edomit dhe Ismaelitët, Moabi dhe Hagarenët, **7** Gebali, Amoni dhe Amaleku, Filistia me banorët e Tiro; **8** dhe Asiria eshtë bashkuar me ta pér tē ndihmuar bijtë e Lotit. (Sela) **9** Vepro me ta ashtu si bérë me Madianin, me Siseran dhe me Jabinin pranë përoit tē Kishonit, **10** tē cilët u shkatëruan në Endor dhe u bënë si pleh pér tokën. **11** Bëj që kererë e tyre tē jenë si Orebi dhe Zeebi, dhe téré princat e tyre si Zebahu dhe Tsalmuna, **12** sepse ata thanë: "Të shtiem

në dorë kullotat e Perëndisë". 13 O Perëndia im, bëji njëloj si pluhuri i vorbullës, si kashta në mëshirë të erës. 14 Ashtu si zjarri diçg pyllin dhe flaka gllabëron malet, 15 kështu ndiqi me furtunën tënde dhe trëmbi me uraganin tënd. 16 Mbulo fytyrat e tyre me turp, me qëllim që të kërkojnë emrin tênd, o Zot. 17 U turpërofshin dhe u tmerrofshin pérjetë, u ngatërofshin dhe vdekshin; 18 dhe ta dijnë se ti vëtëm, që quhen Zot, je Shumë i Larti mbi gjithë dheun.

84 Oh, sa të dashura janë banesat e tua, o Zot i ushtrive! 2 Shpirti im déshiron me zjarr dhe shkrihet pér oborret e Zotit; zemra ime dhe miishi im i dérgojnë britma gëzimi Perëndisë të gjallë. 3 Edhe rabecka gjen një shtëpi dhe dallëndyshja një fole, ku të vërtë të vegjilitët e saj pranë altarëve të tu, o Zot i ushtrive, Mbreti im dhe Perëndia im. 4 Lum ata që banonë në shtëpinë tënde dhe të lëvdojnë vazhdimi. (Sela) 5 Lum ata që e vënë forcën e tyre te ti dhe kanë në zemër rrugët e tua! 6 Kur kalojnë luginën e Bakas, e shndërrojnë atë në një vend burimesh, dhe shiu i parë e mbulon me bekime. 7 Ata kalojnë nga një forcë te tetra dhe në fund paraqiten para Perëndisë në Sion. 8 O Zot, Perëndi i ushtrive, dëgjo lutjen time; véri veshin, o Perëndi i Jakobit. (Sela) 9 Shiko, o Perëndi, mburojën tonë, dhe shiko fytyrën e të vajosurit tênd. 10 Po, një ditë në oborret e tua vlen më tepër se një mijë gjitet; mua më pëlqen më tepër të qëndroj në pragun e shtëpisë së Perëndisë tim, se sa të banoj në çadrat e të pabesëve. 11 Sepse Zoti Perëndi eshtë diell dhe mburojë; Zoti do të japoë hir dhe lavdi; ai nuk u refuzon asnjë të mirë atyre që ecin drejt. 12 O Zot i ushtrive, lum njeriu që ka besim te ti!

85 O Zot, ti ke qenë i mbarë pér tokën tënde dhe e ke kthyer Jakobin nga robëria. 2 Ti ke falur paudhësinë e popullit tënd dhe ke mbuluar tèrë mëkatet e tyre. (Sela) 3 Ti ke larguar gjithë indinjatën tënde dhe ke lënë mënjanë zemërimin tênd të zjarrtë. 4 Na përtëri, o Perëndi i shpëtimit tonë, dhe jepi fund indinjatës sate kundër nesh. 5 A do të mbetesh i zemëruar me ne pérjetë? A do ta vazhdosh zemërimin tênd brez pas brezi? 6 A nuk do të na japësh përsëri jetën, me qëllim që populli yt të mund të gézohet te ti? 7 Tregonë, o Zot, mirësinë tënde dhe falna shpëtimin tênd. 8 Una kam pér të dëgjuar atë që Perëndia, Zoti, ka pér të thënë; me siguri ai do t'i flasë pér paqe popullit të tij dhe shenjtorëve të tij, por nuk do të lejojë që ata të jetojnë përsëri si njerëz pa mend. 9 Me siguri shpëtimi i tij eshtë afër atyre që kanë frikë prej tij, sepse lavdia e tij mund të banojë në vendin tonë. 10 Mirësia dhe e vërteta u takuan; drejtësia dhe paqja janë puthur njera me tjetrën. 11 E vërteta do të mbijë nga toka dhe drejtësia do të shikojë nga qilli. 12 Po, Zoti do të japoë atë që eshtë e mirë, dhe toka jonë do të prodhojë frytin e saj. 13 Drejtësia do të ecë para tij dhe do të përgatisë udhën pér hapat e tij.

86 Véri veshin, o Zot, dhe përgjigjmu, sepse jam i dëshpëruar dhe nevojtar. 2 Ruaje jetën time sepse jam i shenjtë; ti je Perëndia im; shpëtoje shërbëtorin tênd që ka besim te ti. 3 Ki mëshirë pér mua, o Zot, sepse të këlthas ty têrë ditën. 4 Gëzoje shërbëtorin tênd, sepse te ti, o Zot e lartoj shpirtin tim. 5 Sepse ti, o Zot, je i mirë dhe i gatshëm të falësh, dhe tregon mirësi të madhe ndaj gjithë atyre që të kërkojnë. 6 Véri veshin, o Zot, lutjes time, dhe trego kujdes pér britmën e përgjérimeve të mia. 7 Unë të kërkoj në ditën e fatkeqësisë sime, sepse ti do të më përgjigjesh. 8 Nuk ka asnjë të barabartë me ty midis perëndive, o

Zot, as ka vepra të njëllojta me të tuat. 9 Tërë kombet që ti ke krijuar do të vinë të bien përmbyss para teje, o Zot, dhe do të përlëvdojnë emrin tênd. 10 Sepse ti je i madh dhe kryen mrekulli; vetëm ti je Perëndia. 11 Mësimë rrugën tênde, o Zot, dhe unë do të ec në të vërtetën tênde; bashkoje zemrën time me friken e emrit tênd. 12 Unë do të të lëvdoj, o Zot, Perëndia im, me gjithë zemër, dhe do ta përlëvdoj emrin tênd pérjetë. 13 Sepse e madhe eshtë mirësia jote ndaj meje; ti ke shpëtuar shpirtin tim nga Sheoli. (Sheol h7585) 14 O Perëndi, njerëz kryelartë kanë dalë kundër meje dhe një turmë njerëzish të dhunës kërkojnë jetën time dhe nuk të vëty para syve të tyre. 15 Por ti, o Zot, je një Perëndi i mëshirshëm dhe i dhembshur që zemërohet ngadalë dhe që ka shumë mirësi dhe të vërtetë. 16 Kthehu nga unë dhe ki mëshirë pér mua; jepi forcën tênde shërbëtorit tênd dhe shpëto birin e shërbëtores sate. 17 Tregomë një shenjë të dashamirësise sate, me qëllim që ata që më urrejnë ta shohin dhe të mbeten të shushatur, duke parë që ti, o Zot, më ke ndihmuar dhe më ke ngushëlluar.

87 Ai i vuri themeli e tij mbi malet e shenjta. 2 Zoti i do portat e Sionit më tepër se të gjitha banesat e Jakobit. 3 Gjëra të lavdishme thuhën pér ty, o qytet i Perëndisë. (Sela) 4 Do të përmend Egjiptin dhe Babiloninë ndër ata që më njohin. Ja Filistia dhe Tiro, së bashku me Etiopinë: "Ky ka lindur atje". 5 Dhe do të thuhet pér Sionin: "Ky dhe ai kanë lindur tek ai; dhe vetë Shumë i Larti do ta bëjë të qëndrueshëm". 6 Zoti duke shqyrtau popujt, do të regjistroj: "Ky ka lindur atje". (Sela) 7 Dhe këngëtarët dhe ata që u bien veglave do të thonë: "Të gjitha burimet e mia të jetës dhe të gjëzimit janë te ti".

88 O Zot, Perëndi i shpëtimit tim, unë bërtas ditë e natë para teje. 2 Arritë deri te ti lutja ime, véri veshin britmës time, 3 sepse shpirti im eshtë ngopur me të keqen, dhe jeta ime ka arritur deri në Sheol. (Sheol h7585) 4 Tanimë përfshihem ndër ata që do të zgresin në gropë, jam si një njeri që nuk ka më forcë. 5 Jam braktisur midis të vdekurve ashtu si të vrarët që janë në varr, të cilët ti nuk i mban mend dhe që janë prerë e janë larguar nga dora jote. 6 Ti më ke shtënë në gropën më të thellë, në vënde të errëta, në humnerat. 7 Mbi mua ka shpërthyer zemërimi yt, dhe ti më ke marrë me vete megjithë valët tua. (Sela) 8 Ti më ke lënë pa miqtë e mi; më ke bërë pér ta një objekt të neveritshëm; jam myllur dhe nuk mund të dal. 9 Syri im venitet nga dhembja; të kërkoi çdo ditë, o Zot, dhe i zgjat drejt teje duart e mia. 10 A do të bësh vallë mrekulli pér të vdekurit? A do të ringjallen të vdekurit pér të të lëvduar? (Sela) 11 A do të kremitohet mirësia jote në varr dhe besnikëria jote në vendin e shkatërrimit? 12 A do të njihen mrekullitë e tua në terr dhe drejtësia jote mbi tokën e harresës? 13 Por unë të këlthas ty, o Zot, dhe lutja ime të drejtohet në mëngjes. 14 Pse më refuzon, o Zot, pse më fsheh fytyrën tênde? 15 Kam qenë i pikëlluar dhe duke vdekur qysht në rini; kam vuajtur nga tmerret e tua dhe e kam humbur. 16 Mbi mua ka kaluar zemërimi yt i zjarrtë; tmerret e tua më kanë asqjesuar, 17 më kanë rrethuar si ujërat gjatë gjithë ditës dhe të gjitha së bashku më kanë mbytur. 18 Ke larguar nga unë miqtë dhe të njohurit e mi; miku im më i ngushtë eshtë errësira.

89 Unë do të këndo pérjetë mirësitet e Zotit, me gojën time do t'u shpall besnikërinë tênde të gjitha brezave. 2 Sepse kam thënë: "Mirësia jote do të ekzistoj pérjetë, ti do të vendosësh besnikërinë tênde në vetë qiejte". 3 "Unë kam lidhur një besëlidhje

me tē zgjedhurim tim, i jam betuar Davidit, sherbëtorit tim, duke thënë: **4** "Do t'i vendos pasardhésit e tu pérjeté dhe do tē ndértoj froni tēnd pér tē gjitha brezat". (Sela) **5** Dhe qiejtē do tē kremtojnë mrekullité e tua, o Zot, dhe besnikérinë tēnde nē kuvendin e shenjtorëve. **6** Sepse kush mund tē krahasohet nē qill me Zotin? Dhe kush éshët i njeljojtë me Zotin midis bijve tē tē Fuqishmit? **7** Peréndisë ia kanë frikén shumë nē kuvendin e shenjtorëve, dhe respektohet thellë nga tére ata qē e rrethojnë. **8** O Zot, Peréndi i ushtrive, kush éshët i fuqishém si ti, o Zot? Besnikéría jote tē rrerthon kudo. **9** Ti e sundon térbimi e detit; kur valët e tij ngrihen, ti i qetëson. **10** Ti e ke bérë copë-copë Egjiptin, duke e plagosur pér vdekje; me krah tē fuqishém ke shpérndarë armiqtë e tu. **11** Qiejtē janë tē tutë, edhe toka éshët jotja; ti e krijuar botën dhe tē gjitha atë qē janë nē tē. **12** Ti ke krijuar veriun dhe jugun; Tabori dhe Hermoni lëshojnë britma gëzimi kur dégjojnë emrin tēnd. **13** Ti ke krah tē fuqishém; dora jote éshët e fortë, e djathta jote ngrihet nē qill. **14** Drejtësia dhe e drejta pérbëjnë bazën e froni tēnd; mirësia dhe e vërteta shkojnë pérpara fytyrés sate. **15** Lum ai popull qē njeh britmén e gëzimit, o Zot, sepse ai do tē ecë nē dritén e fytyrés sate; **16** do tē ngazëlloj téré ditén me emrin tēnd dhe do tē gézohet shumë nē drejtësinë tēnd. **17** Po, ti je mburrja e forcës së tyre, dhe me favorin tēnd ti e shton fuqinë tonë. **18** Sepse mburoja janë i pérket Zotit dhe mbreti ynë tē Shenjtit të Izraelit. **19** Ti i fole atëherë nē vegim tē dashurit tēnd dhe the: "Ndihmova një tē fuqishém, pérlevdova një tē zgjedhur nga populli. **20** Gjeta Davidin, sherbëtorin tim, dhe e vajosa me vajin tē tē shenjët. **21** Dora imo do ta pérkrahë me vendosméri dhe krahim im do ta forcojë. **22** Armiku nuk do ta shtypë dhe i ligu nuk do ta pikellojë. **23** Do tē asjesoj para tij armiqtë e tij dhe do tē godas ata qē eurrejnë. **24** Besnikéría ime dhe mirësia ime do tē jenë me tē, dhe me emrin tim do tē bëhet i fuqishém. **25** Do ta shtrij dorën e tij mbi detin dhe dorën e djathtë tē tij mbi lumenjët. **26** Ai do tē kérkojë ndihmén time, duke thënë: "Ti je Atti im, Peréndia im dhe Kështjella ime e shpëtimit". **27** Do ta bëj gjithashtu tē parëlindurin tim, më tē shkëlqyerin ndër mbretërit e dheut. **28** Do tē pérdror mirësi ndaj tij pérjetë, dhe besëlidhja ime me tē do tē mbetet e qëndrueshme. **29** Do t'i bëj gjithashtu pasardhésit e tij tē pérjetshem dhe froni e tij si ditët e qiejve. **30** Në rast se bijtë e tij braktisin ligjin tim dhe nuk ecin, sipas urdhërimeve tē mia, **31** nē rast se shkelin statutet e mia dhe nuk respektojnë urdhërimet e mia, **32** unë do ta dënoj shkeljen e tyre me shufër dhe paudhësinë e tyre me tē rrähura, **33** por nuk do ta heq mirësinë time prej tij dhe nuk do tē lë që besnikéría ime tē jetë e mangët. **34** Nuk do tē shkel besëlidhjen time dhe nuk do t'i ndryshoj fjälët qē kanë dalë nga goja ime. **35** Jam betuar një herë pér shenjterinë time dhe nuk do ta gënjej Davidin; **36** pasardhésit e tij do tē jenë pérjetë dhe froni i tij do tē jetë si dielli para meje, **37** do tē jenë tē qëndrueshém si hëna, dhe dëshëmtari nē qill éshët besnik". (Sela) **38** Por ti na ke braktisur dhe na ke kthyer; je zemëruar shumë kundër tē vajosurin tēnd. **39** Ti ke pérçmuar besëlidhjen e lidhur me sherbëtorin tēnd dhe ke pérhosur kurorën e tij, duke bérë qē tē bjerë pér tokë. **40** Ke shembur gjithë mbrojtë e tij dhe i ke katandisur nē gërmadha kalatë e tij. **41** Téré kalmartarët e kanë plaçkitur dhe ai éshët bérë gazi i fqinjëve tē tij. **42** Ke lavdëruar dorën e djathtë tē kundërshtarëve tē tij dhe ke bérë tē gézohen téré armiqtë e tu. **43** Ke prishur teuhn e shpatës së tij dhe nuk e ke ndihmuar nē betejë. **44** I ke dhënë fund madhështisë së tij dhe ke hedhur pér tokë froni e tij. **45** Ke shkurtuar ditët e rinisë së tij

dhe e ke mbuluar me turp. (Sela) **46** Deri kur, o Zot? A do tē fshihesh ti pérjetë? A do tē flakërojë si zjarr zemërimi yt? **47** Kujto sa e shkurtér éshët jeta ime. Pér çfarë kotësie ke krijuar gjithë bijtë e njerëzve? **48** Cili éshët njeru qē jeton, pa parë vdekjen dhe qē mund ta shkëputë jetën e tij nga pushteti Sheolit? (Sela) (**Sheol h7585**) **49** Ku janë, o Zot, mirësitë e tua tē lashta, pér tē cilat iu betove Davidit nē besnikérinë tēnd? **50** Kujto, o Zot, fyren qē iu bë sherbëtorëve tē tu, dhe si unë mbaj nē zemër fyren e rëndë tē tē gjitha kombeve, **51** me tē cilén armiqtë e tu kanë fyer, o Zot, me tē cilén kanë fyer hapat e tē vajosurit tēnd. **52** I bekuar goftë Zoti pérjetë. Amen, po, amen!

90 O Zot, ti ke qenë pér ne një strehë brez pas brezi. **2** Para tē kishin lindur malet dhe para se tē tē kishe formuar tokën dhe botën, madje nga mot dhe pérjetë ti je Peréndia. **3** Ti e kthen njeriun nē pluhur dhe tha: "Kthehuni, o bij tē njerëzve". **4** Sepse një mijë vjet nē sytë e tu janë si dita e djeshme qē ka kaluar, ose sikur tē gdhish një natë. **5** Ti i përlan si një përmbytje. Ato janë si një éndërr, janë si barr qē gjelbëron nē mëngjes. **6** Në mëngjes iu lulëzon dhe gjelbëron, nē mbërëmje kositet dhe thahet. **7** Sepse jemi tē konsumuar nga zemërimi yt dhe jemi tē tmerruar nga tērbimi yt. **8** Ti i vëfajet tonë para teje, mëkatetona tē fshehta nē dritën e fytyrés sate. **9** Sepse téré ditët tonë zhduken nē zemërimin tēnd; ne po i mbarojmë vitet tonë si një psherëtimë. **10** Ditët e vitezë tonë shkojnë deri nē shtatëdhjetë vjet dhe pér më tē fortët nē tetëdhjetë, por ajo qē pérbën krenarinë e tyre nuk éshët veçse mundim dhe dëshirë pér t'u dukur, sepse kalon me tē shpejtë dhe ne fluturojmë tutje. **11** Kush e njeh forcën e zemërimit tēnd dhe mërinë tēnde sipas frikës qē duhet pasur prej teje? **12** Na mëso, pra, tē numëromjë ditët tonë pér tē pasur një zemër tē urtë. **13** Kthehu, o Zot! Deri kur? Dhe ki mëshirë pér sherbëtorët e tu. **14** Na ngop nē mëngjes me mirësinë tēnde, dhe ne do tē ngazëllojmë dhe do tē kënaqemi nē tē gjitha ditët tonë. **15** Na gëzo nē pérpjestim me ditët qē na ke pikelluar dhe nē kompensim tē vitezë qē kemi vuajtur nga fatkeqësitet. **16** Qoftë e qartë veprë jote sherbëtorëve tē tu dhe lavdia jote bijve tē tyre. **17** Hiri i Zotit Peréndisë tonë qoftë mbi ne dhe e bëftë tē qëndrueshme veprën e duarve tonë; po, bëje tē qëndrueshme veprën e duarve tonë.

91 Kush banon nē strehën e Shumë tē Lartit, pushon nē hijen e tē Plotfuqishmit. **2** Unë i them Zotit: "Ti je streha ime dhe kështjella ime, Peréndia im, tē cilit i besoj". **3** Me siguri ai do tē tē çirojë nga laku i gjuetarit tē shpendëve dhe nga murtaja vdekjeprurëse. **4** Ai do tē tē mbulojë me pendët e tij dhe do tē gjesh strehë nēn krahët e tij; besnikéría e tij do tē tē shérbejë si mburojë dhe parzmore. **5** Ti nuk do tē kesh frikë nga tmerri i natës, sa nga shigjeta qē fluturon ditën, **6** as nga murtaja qē endet nē terr, as nga shfarosja qē bën kérdinë nē mesditë. **7** Një mijë do tē bien nē krahun tēnd dhe dhjetë mijë nē tē djathtën tēnde, por aty nuk do tē afrohet. **8** Mjafton qē tē tē këqyrësh me sytë e ty dhe do tē shikosh shpérblimin e tē pabesëve. **9** Duke qenë se ke thënë: "O Zot, ti je streha ime, dhe e ke bérë Shumë tē Lartin strehën tēnde, **10** nuk do tē tē gjejë asnjë e keqe, asnjë plagë nuk do t'i afrohet çadrës sate. **11** Sepse ai do tē urdhëroi Engjëjt e tij tē tē ruajnë nē tē gjitha rrugët e tua. **12** Ata do tē tē mbajnë nē duart e tyre, me qëllim qē këmba jote tē mos pengohet nga ndonjë gur. **13** Ti do tē ecësh mbi luanin dhe gjarpérin helmuës, do tē shkelësh luanin e vogël dhe kuçedrën. **14** Duke qenë se ai ka vénë mbi mua dashurinë e tij, unë do ta çiroj dhe do ta coj lart nē vend tē sigurt, sepse ai njeh emrin tim.

15 Ai do tē mē kérkøj dhe unē do t'i përgjigjem; do tē jem me tē nē fatkeqesi; do ta çlıroj dhe do ta përlëvdjoj. **16** Do ta ngop me jetë tē gjatë dhe do t'i tregoj shpëtimin tim.

92 Éshtë bukur tē kremtosh Zotin, dhe tē këndosh lavdet nē emrin tēnd, o Shumë i Larti; **2** tē shpallësh nē mëngjes mirësinë tēnde dhe qdo natë besnikérinë tēnde, **3** me një harp me dhjetë tela, me lirën dhe me melodinë e qestes. **4** Duke qenë se ti mē ke gëzuar me atë që ke bërë, unë ngazëllohem pér veprat e duarve tē tua. **5** Sa tē mëdha janë veprat e tua, o Zot, sa tē thella janë mendimet e tua! **6** Njeriu pa mend nuk i njeh dhe budallai nuk kupton kétë: **7** që tē pabesët mbijnë si bari, dhe gjithë ata që kryejnë paudhësi lulëzojnë pér t'u shkatërruar përfjetë. **8** Por ti, o Zot, mbetesh i Shkëlqyeri përfjetë. **9** Sepse ja, armiqtë e tu, o Zot, sepse ja armiqtë e tu do tē vdesin dhe gjithë ata që kryejnë paudhësi do tē shpërndahen. **10** Por ti më ke dhënë forcë tē barabartë me atë tē bualit, ti me ke vajosur me vaj tē freskët. **11** Dhe sytë e mi kanë pér tē parë disfatën e armiqte tē mi dhe veshët e mi kanë pér tē dégjuar disfatën e njerëzve tē këqij që ngrihen kundër meje. **12** I drejtë do tē lulëzojë si palma, do tē rritet si kedi i Libanit. **13** Ata që janë mbjellë nē shtëpinë e Zotit do tē lulëzojnë nē kopshet e Perëndisë tonë. **14** Do tē japid fryte edhe nē pleqëri, do tē janë tē lulëzuar dhe tē blertë, **15** pér tē shpallur që Zoti éshtë i drejtë; ai éshtë Këshfjella ime dhe nuk ka asnjë padrejtësi tek ai.

93 Zoti mbretëron; ai éshtë veshur me madhështi; Zoti éshtë mbuluar me mantel, éshtë njegjeshur me forca. Po, bota éshtë e qëndrueshme nuk do tē tundet kurrë. **2** Froni yt éshtë nga përfjetësia i qëndrueshëm; ti je i tillë nga përfjetësia. **3** Lumenjtë kanë ngritur, o Zot, lumenjtë kanë ngritur zérin e tyre; lumenjtë kanë ngritur valët e tyre plot zhurmë; **4** por Zoti nē vëndet shumë tē larta éshtë më i fuqishëm së zérat e ujërave tē mëdha, më i fuqishëm se baticat e detit. **5** Statutet e tua janë jashtëzakonisht tē qëndrueshme. Shenjtëria i shkon shtëpisë sate, o Zot, përfjetë.

94 O Perëndi i hakmarrjes, o Zot, Perëndi i hakmarrjeve, shkëlqe. **2** Çohu, o gjykates i tokës, dhe jepu shpërblimin mëndjermëdhenjve. **3** Deri kur tē pabesët, o Zot, deri kur tē pabesët do tē triumfojnë? **4** Ata vjellin fjalë dhe mbajnë fjalime tē paturpshme; tē gjithë ata që kryejnë paudhësi flasin me arrogancë. **5** Ata marrin nëpër këmbë popullin tēnd, o Zot, dhe shtypin trashëgiminë tēnde. **6** Vrasin gruan e ve dhe tē huajin, dhe vrasin jetimët, **7** dhe thonë: "Zoti nuk shikon, Perëndia i Jakobit nuk kupton". **8** Kérkonit tē kuptioni, o njerëz tē pamend midis popullit; dhe ju budallenji, kur do tē bëheni tē zgjuar? **9** Ai që ka vënë veshin, a nuk dégjon? Ai që ka formuar syrin, a nuk shikon? **10** Ai që ndreq komet, a nuk do t'i dënojë ata, ai që i mésion diturinë njeriut? **11** Zoti i njeh mendimet e njeriut dhe e di që nuk janë veçse kotësi. **12** Lum ai njeri që t'i ndreq, o Zot, dhe që t'i mésion sipas ligjt tēnd, **13** pér t'i dhënë prejhe nē ditët e fatkeqësisë, deri sa t'i hapet gropë tē pabesit. **14** Sepse Zoti nuk ka pér tē hedhur poshtë popullin e tij dhe nuk ka pér tē braktisur trashëgiminë e tij. **15** Gjykim i do tē mbështetet përsëri mbi drejtësinë, dhe tērë ata që janë tē drejtë nga zemra do t'i shkojnë pas. **16** Kush do tē ngrihet nē favorin tim kundër njerëzve tē këqij? Kush do tē më dalë krah kundër atyre që kryejnë paudhësi? **17** Në qoftë se Zoti nuk do tē më kishë ndihmuar, do tē kisha përfunduar shpejt nē vendin e heshtjes. **18** Kur thashë: "Këmbë ime ngurron", mirësia jote, o Zot, më ka përkrahur. **19** Kur një numër i madh shqetësimesh

më mbysnin, përdëllimet e tua më jepnin zemër. **20** Do tē jetë vallë aleati yt gjykata e padrejtë, që thur padrejtësi nē emër tē ligjt? **21** Ata mblidhen tok kundër tē drejtët dhe dënojnë gjakun e pafajshëm. **22** Por Zoti éshtë kështjella ime dhe Perëndia im éshtë kalaja në tē cilën gjej strehë. **23** Ai do tē lëshojë mbi ta ligësinë e tyre dhe do t'i bëjë tē vdesin pér shkak tē paudhësë së tyre; Zoti, Perëndia ynë, do t'i shkatërrojë.

95 Ejani, t'i këndojmë me gëzim Zotit; t'i dërgojmë britma gëzimi kalasë së shpëtimit tonë. **2** Le tē shkojmë nē prani tē tij me lavde, ta kretnojmë me këngë. **3** Sepse Zoti éshtë një Perëndi i madh dhe një Mbret i madh mbi gjithë perënditë. **4** Në duart e tij janë thellësítë e tokës dhe tē tijat janë majat e larta tē maleve. **5** I tij éshtë deti, sepse ai e ka bërë, dhe dheu i thatë që duart e tij kanë modeluar. **6** Ejani, tē adhurojmë dhe tē perkulemi; tē gjunjëzohemi përparrë Zotit që na ka bërë. **7** Sepse ai éshtë Perëndia ynë dhe ne jemi populli i kullotës së tij dhe kopeja pér tē cilën ai kujdeset. Sot, po tē jetë se dégjoni zérin e tij, **8** "mos e fortësoni zemrën tuaj si nē Meriba, si ditën e Masas nē shkretëri, **9** ku etërit tuaj më tunduan dhe më vurnë nē provë, edhe pse i kishin parë veprat e mia. **10** Pér dyzet vjet e mata neveri atë brez dhe thashë: "Janë një popull me zemër tē përdalë dhe nuk i njohin rrugët e mia. **11** Prandaj u betova nē zemërimin tim: Nuk do tē hyjnë nē prehjen time".

96 Këndojini Zotit një këngë tē re, këndojini Zotit, o banorë tē tē gjithë tokës! **2** Këndojini Zotit, bekoni emin e tij, lajmëroni qdo ditë shpëtimin e tij. **3** Shpallni lavdinë e tij midis kombeve dhe mekulitë e tij midis téré popujve. **4** Sepse Zoti éshtë i madh dhe i denjë pér levdimin më tē lartë; nga ai duhet tē kemi frikë përmbi gjithë perënditë e tjera. **5** Sepse gjithë perënditë e kombeve janë idhuj, por Zoti ka bërë qiejtë. **6** Shkëlqimi dhe madhështia janë para tij, forca dhe bukuria janë në shenjtëroren e tij. **7** Jepini Zotit, o familje të popujve, jepini Zotit lavdi dhe forcë. **8** Jepini Zotit lavdinë që i takon emrit tē tij, çojini oferta dhe ejani nē oborret e tij. **9** Bini përbys përparrë Zotit në shkëlqimin e shenjtërisë së tij, dridhuni para tij, o banorë tē tē gjithë tokës. **10** U thoni gjithë kombeve: "Zoti mbretëron; bota éshtë vendosur mirë dhe nuk do tē luajë nga vendi; ai do t'i gjykojë popujt me drejtësi". **11** Le tē gëzohen qiejtë dhe tē gëzohet tokë; le tē zhurmojë deti dhe gjithçka gjindet nē tē. **12** Le tē ngazëllohet fusha dhe gjithçka gjindet nē tē. Atëherë téré drurët e pyllit do tē lëshojnë britma gëzimi përparrë Zotit, **13** sepse ai vjen, vjen pér tē gjykuar tokën. Ai do ta gjykojë botën me drejtësi dhe popujt nē besnikérinë e tij.

97 Zoti mbretëron; le tē gëzohet tokë dhe le tē ngazëllohen ishujt e mëdhenj. **2** Re dhe terr e mbështjellin; drejtësia dhe e drejtë janë në themel tē fronit tē tij. **3** Një zjarr i shkon përparrë dhe i zhduk armiqtë e tij rrëth e qark. **4** Vetëtimat e tij ndriçojnë botën, toka i shikon dhe dridhet. **5** Malet shkrihen si dylli përparrë Zotit, përparrë Zotit tē tē gjithë tokës. **6** Qiejtë shpallin drejtësinë e tij dhe tērë popujt shohin lavdinë e tij. **7** U ngatërofshin tē gjithë ata që u shërbijnë skulpturave dhe ata që mburren me idhujt, rënqin përbys përparrë atij tē gjithë perënditë. **8** Sioni ka dégjuar dhe éshtë gëzuar pér tō, dhe bijat e Judës janë gëzuar me gjykimet e tua, o Zot. **9** Sepse ti, o Zot, je Shumë i Larti mbi tērë tokën, tē përlëvdojmë mbi gjithë perënditë e tjera. **10** Ju që e doni Zotin urreni tē keqen! Ai ruan jetën e shenjtörëve tē tij dhe i çliron nga dora e tē pabesëve. **11** Drita ka dalë pér tē drejtin dhe

gëzimi pér ata që janë tē drejtë nga zemra. 12 Ngazëllouuni tek Zoti, o njerëz tē drejtë, dhe lëvdoni emrin e tij tē shenjtë.

98 Këndojini Zotit një himn tē ri sepse ka bërë mrekulli; dora e tij e djathtë dhe kruhu i tij i shenjtë i kanë siguruar shpëtimin. 2 Zoti ka bërë tē rjohur shpëtimin e tij dhe ka shprehur drejtësinë e tij përpara kombeve. 3 Ai ka mbajtur mend mirësinë e tij dhe besnikérinë e tij pér shtëpinë e Izraelit; tē téra skajet e tokës kanë parë shpëtimin e Peréndisë tonë. 4 Dërgojini britma gëzimi Zotit, o banorë tē tē gjithë tokës, shpërtheni në këngë gëzimi, ngazëlloni dhe këndoni lavde. 5 Këndojini lavde Zotit me qestë, me qesten dhe me zërin e këngës. 6 Dërgoni britma gëzimi me boritë dhe me zërin e bririt përpara Zotit, Mbretit. 7 Le tē zhurmojë deti dhe gjithçka ndodhet në tē, bota dhe banorët e saj. 8 Lumenjtë le tē rrahin duart dhe malet le tē ngazëllenon tok nga gëzimi përpara Zotit, 9 sepse ai vjen tē gjykojë tokën; ai do tē gjykojë botën me drejtësi dhe popujt me paanësi.

99 Zoti mbretëron, popujt le tē dridhen. Ai éshët ulur mbi Kerubinët, toka le tē dridhet. 2 Zoti éshët i madh në Sion dhe i shkëlqyeshëm mbi tē gjithë popujt. 3 Ata do tē kretnojnë emrin tēnd tē madh dhe tē tmerrshëm. Ai éshët i shenjtë. 4 Mbreti éshët i fuqishëm dhe e do drejtësinë. Ti e vendosur tē drejtën dhe e ushtrove Jakobin né gjykim dhe drejtësi. 5 Përlëvdoni Zotin, Peréndinë tonë, dhe bini përbys përpara stolit tē këmbëve tē tij. Ai éshët i shenjtë. 6 Moisiu dhe Aaroni qenë ndër priftërinjtë e tij, dhe Samueli ndër ata që përmendën emrin e tij; ata iu drejtuan Zotit dhe ai iu përgjigj atyre. 7 Ai u foli atyre nga kolona e resë, dhe ata respektuan dëshmitë e tij dhe statutet që u dha atyre. 8 Ti plotësove dëshirën e tyre, o Zoti, Peréndia ynë. Ti ishe pér ata një Peréndi që fal, dhe kur dënon prapësitë e tyre. 9 Përlëvdoni Zotin, Peréndinë tonë, dhe adhurojeni në malin e tij të shenjtë, sepse Zoti, Peréndia ynë, éshët i shenjtë.

100 Dërgojini klithma gëzimi Zotit, o banorë tē tē gjithë tokës! 2 I shërbeni Zotit me gaz, ejani para tij me këngë gëzimi. 3 Pranoni që Zoti éshët Peréndia; na ka bërë ai dhe jo ne vetë; ne jemi populli i tij dhe kopeja e kullotës së tij. 4 Hyni në portat e tij me falenderim dhe në oborret e tij me lavde; kretnojni, bekoni emrin e tij. 5 Sepse Zoti éshët i mirë; mirësia e tij éshët e përfjetshme dhe besnikéría e tij vlen pér tē gjitha brezat.

101 Unë do tē këndojoj mirësinë tēnde dhe drejtësinë tēnde; do tē këndojoj lavdet e tua, o Zoti. 2 Do tē kujdesem tē bëj një jetë tē ndershme. Kur do tē vish tek unë? Do tē ec me zemër tē pastër brenda shtëpisë sime. 3 Nuk do tē vë para syve tē mi asgjë tē keqe; unë e urrej sjelljen e atyre që dénojnë; nuk do lejoj tē bëhem si ata. 4 Zemra e çoroditudo tē largohet nga unë; nuk dua t'ia dë pér tē keqen. 5 Do tē shfaros atë që shpif tinëz kundër tē afërmit; nuk do tē duroj njeriu hundëpërpjetë dhe zemërkrenar. 6 Sytë e mi do tē janë mbi besnikët e vendit dhe do t'i mbaj afër vetes; ai që do tē ecë me ndershëmëri do tē jetë sherbëtori im. 7 Kush vepron me mashtrim, nuk ka pér tē banuar në shtëpinë time; kush thotë gënjeshtra nuk do tē qëndrojë para syve tē mi. 8 Çdo mëngjes do tē asgjesoj gjithë tē pabesët e vendit, pér tē çrrënjosur nga qyteti i Zotit tē gjithë ata që kryejnë paudhësi.

102 O Zoti, dëgjo lutjen time dhe britma ime arriftë tek ty. 2 Mos ma fshih fytyrën tēnde ditën e fatkeqësisë sime. Zgjate ndaj meje veshin tēnd; kur unë tē kérkoj, nxito tē më

përgjigjesh. 3 Sepse ditët e mia davariten si tymi dhe kockat e mia digjen si urë zjarri. 4 Zemra ime éshët goditur dhe thahet si bari, dhe unë harroj madje tē ha ushqim. 5 Duke vajtar vazhdimisht, lëku imë po u ngjitet kockave tē mia. 6 I ngjaj pelikanit të shketëtirës dhe jam bërë si bufi i vendve të shkretuara. 7 Jam pa gjumë dhe si harabeli i vetmuar mbi çati. 8 Armiqtë e mi tallen me mua tërë ditën; ata që më përqeshin flasin kundër meje. 9 Sepse e ha hirin si buka dhe përzjek lotët me atë që pi. 10 Po, pér shkak të indinjatës sate dhe tē zemërimt tēnd, më ngrite dhe më hodhe larg. 11 Ditët e mia janë si hija që zgjatet, dhe unë po thahem si bari. 12 Por tij, o Zoti, mbetesh përfjetë, dhe kujtimi yt zgjat brez pas brezi. 13 Ti do tē ngrihesh dhe do tē tē vijë keq pér Sionin, sepse erdh koha tē tregosh dhembshuri ndaj tij; dhe koha e caktuar erdh. 14 Sepse shërbëtorët e tu i duan edhe gurët e tij dhe u vjen keq pér pluhurin e tij. 15 Po, kombet do tē kenë frikë nga emri i Zotit dhe gjithë mbretërit e dheut nga lavdia jote, 16 kur Zoti do tē rindërtøjë Sionin dhe do tē duket në lavdinë e tij. 17 Ai do tē dëgjojë lutjen e njerëzve tē braktisur dhe nuk do tē përbuzë lutjen e tyre. 18 Kjo do tē shkruhet pér brezin e ardhshëm, dhe populli që do tē krijohet do tē lëvdjë Zotin, 19 sepse ai shikon nga lartësia e shenjtërores së tij; nga qelli Zoti këqyr dheun, 20 pér tē dëgjuar vajtimin e robërvë, pér tē cliruar tē dënuarit me vdekje; 21 me qëllim që né Sion tē shpallin emrin e Zotit dhe në Jeruzalem lavdinë e tij, 22 kur popujt dhe mbretëritë do tē mblidhen bashkë pér t'i shërbyper Zoti. 23 Rugës ai ka pakësuar fuqinë time dhe ka shkurtuar ditët e mia. 24 Kam thënë: "O Peréndia im, mos më merr në mes tē ditëve tē mia. Vitet e tua zgjasin brez pas brezi. 25 Së lashti ti ke vendosur tokën dhe qiejte janë veprë e duarve tē tua; 26 ata do tē zhduken, por ti do tē mbetesh; do tē konsumohen tē gjithë si një robe; ti do t'i ndërrrosh si një robe dhe ata do tē ndryshohen. 27 Por ti je gjithnjë po ai dhe vitet e tua nuk do tē kenë kurrë fund. 28 Blijtë e sherbëtorëve tē tu do tē kenë një vendbanim dhe pasardhësit e tyre do tē janë tē qëndrueshëm para teje".

103 Beko, shpirti im, Zotin, dhe tē gjitha ato që janë tek unë tē bekijnë emrin e tij të shenjtë. 2 Beko, shpirti im, Zotin dhe mos harro asnjë nga tē mirat që ka bërë. 3 Ai fal tē gjitha paudhësitë e tua dhe shëron tē gjitha sëmundjet e tua, 4 shpengon jetën tēnde nga shkatërimi dhe tē kurorezon me mirësi dhe dhembshuri; 5 ai ngop me tē mira gojën tēnde dhe tē bën tē ri si shqiponja. 6 Zoti vepron me drejtësi dhe mbron çështjen e tē shtypurve. 7 Ai i tregon Moisiut rrugët e tij dhe bijve të Izraelit veprat e tij. 8 Zoti éshët i mëshirshëm dhe zemërbutë, i ngadalshëm në zemërim dhe i madh në mirësi. 9 Ai nuk grindet përfjetë dhe nuk e ruan zemërimin gjithnjë. 10 Ai nuk na trajton siç e meritojnë mëkatet tona dhe nuk na dënon në bazë tē fajeve tona. 11 Sepse sa tē lartë janë qiejte mbi tokën, aq e madhe éshët mirësia e tij ndaj atyre që kanë frikë prej tij. 12 Sa larg éshët lindja nga perëndimi, aq shumë ai ka larguar nga ne fajet tona. 13 Ashtu si një baba éshët i mëshirshëm me bijtë e tij, kështu éshët i mëshirshëm Zoti me ata që kanë frikë prej tij. 14 Sepse ai e njeh natyrën tonë dhe nuk harron që ne jemi pluhur. 15 Ditët e njeriut janë si bari; ai lulëzon si lulja e fushës; 16 në goftë se era i kalon sipër, ai nuk éshët më dhe vendi i tij nuk njihet më. 17 Por mirësia e Zotit vazhdon nga përfjetësia në përfjetësi pér ata që kanë frikë prej tij, dhe drejtësia e tij pér bijtë e bijve, 18 pér ata që respektojnë besëlidhjen e tij dhe mbajnë në mendje urdhërimet e tij pér t'i zbatuar në praktikë. 19 Zoti e ka vendosur

fronin e tij në qiejtë, dhe mbretërimi i tij sundon mbi gjithçka. 20 Bekoni Zotin ju, engjëj të tij të pushtetshëm dhe të fortë, që bëni atë që thotë ai, duke iu bindur zërët të fjalës së tij. 21 Bekoni Zotin, ju, tërë ushtritë e tij, ju, tërë ministrat e tij, që zbatoni vullnetin e tij. 22 Bekoni Zotin, ju, të gjitha veprat e tij, në të tëra vendet e sundimit të tij. Shpirti im, beko Zotin!

104 Beko, o shpirti im, Zotin! O Zot, Perëndia im, ti je jashtëzakonisht i madh; je veshur me shkëlqim dhe madhështi. 2 Ai të mbështjell me drithë si të ishte një mantel dhe i shtrin qiejtë si një çadër; 3 ai ndërtón mbi ujërat dhomat e tij të larta, i bën retë si qerren e tij dhe ecën mbi krahët erës. 4 I bën erërat lajmëtarët të tij dhe flakët e zjarrit shërbëtorët të tij. 5 Ai e ka krijuar tokën mbi themeleat e saj; kjo nuk do të luajë kurrë përfjetë. 6 Ti e kishe mbuluar me humnerë si me një rröbe; ujërat ishin ndalur mbi malet. 7 Në qortimin tend ato ikén, në zérin e gjëmimit tend u larguan me nxitim. 8 Dolën malet dhe luginat u ulën në vendin që ti kishe caktuar për to. 9 Ti u vure ujërave një kufi që nuk duhet ta kapërxezin; ato nuk do të kthehen më të mbulojnë tokën. 10 Ai bën që të dalin burime në luginat; ato rrjedhin midis maleve, 11 dhe u japid pér të pirë tërë kafshëve të fushës; gomarët e egër shuajnjë etjen e tyre. 12 Pranë tyre banojnë shpendët e qillit; midis gjelbërimeve lartojnë këngën e tyre. 13 Nga dhomat e sipërme të tij ai u jep ujë maleve; tokët që ngopet me frytin e veprave të tua. 14 Ai bën që të rritet bari pér bagëtinë dhe bimësia në shërbim të njeriut, duke nxjerrë nga toka ushqimin e tij, 15 dhe verën që gézon zemrën e njeriut, vajin që bën të shkëlqejë fytyra tij dhe bukën që i jep forcë zemrës së njeriut. 16 Kështu ngopen drurët e Zotit dhe kedadat Libanit që ai ka mbjellë; 17 aty bëjnë folenë e tyre zogjtë, ndërsa lejleku bën nëpër selvitë banesën e tij. 18 Malet e larta janë pér dhitë e egra, shkëmbinjtë janë streha e lepujve. 19 Ai ka bérë hënën pér stinët, dielli e di orën e perëndimit të tij. 20 Ti dërgon terrin dhe bëhet natë; gjatë asaj shkojnë rrëth e qark gjithë kafshët e pyllit. 21 Luanët e vegjël vrumbullojnë duke kërkuar gjahun dhe i kërkojnë Perëndisë ushqimin e tyre. 22 Por, kur lind dielli, ata tërhiqen dhe rrinë në strofkat e tyre. 23 Atëherë njeriu del pér të punuar dhe punon deri në mbrëmje. 24 Sa të shumta janë veprat e tua, o Zot! Ti i ke bérë të gjitha me dituri; toka është plot me pasuritë e tua. 25 Ja deti, i madh dhe i gjerë, ku gëlojnë kriesa të panumërt; 26 e përshkojnë anjet dhe Leviathanit, që ti ke formuar pér t'u tallur në të. 27 Të gjithë presin që ti t'u japësh ushqimin në kohën e duhur. 28 Ti ua jep atyre dhe ata e mbledhin; ti hap dorën dhe ngopen në të mira. 29 Ti fsheh fytyrën tendë dhe ata e humbasin fare; ti heq frymën, dhe ata vdesin duke u ktheyer përsëri në pluhurin e tyre. 30 Ti dërgon frymën tendë dhe ata krijohen, kështu ti ripërtërin faqen e dheut. 31 Lavdia e Zotit të rrojë përfjetë; le të gézohet Zoti me veprat e tij; 32 ai shikon tokën dhe kjo dridhet; ai prek malet dhe ato nxjerrin tyn. 33 Unë do t'i këndojo Zotit deri sa të kem jetë; do t'i këndojo lavde Perëndisë tim deri sa të jem. 34 Le të jetë mendimi im i pëlqyer prej tij; unë do të ngazëllohem tek Zoti. 35 Le të zhduken mëkataratët nga toka dhe të pabesët mos qofshin më. Shpirti im, bekoje Zotin! Aleluja.

105 Kremltoni Zotin, lutjuni pér ndihmë emrit të tij, bëni të njohura veprat e tij midis popujve. 2 Këndojini atij, këndojini lavde atij, mendoni thellë tërë mrekullitë e tij. 3 Mburuni me emrin e tij të shenjtë; le të kënaqet zemra e tërë atyre që kërkojnë Zotin. 4 Kérkonit Zotin dhe forcën e tij; kérkonit

vazhdimisht ftyrën e tij. 5 Mbani mend çuditë që ai ka bërë, mrekullitë dhe gjykimet e gojës së tij, 6 ju, o pasardhës së Abrahamit, shërbëtorit të tij, o bij të Jakobit, të zgjedhur të tij. 7 Ai është Zoti, Perëndia ynë; gjykimet e tij janë mbi gjithë tokën. 8 Ai mban mend përfjetë besëlidhjen e tij dhe pér një mijë breza fjalën e komanduar prej tij, 9 besëlidhjen që lidhi me Abrahamin dhe betimin që i bëri Isakut, 10 që i konfirmoi Jakobit si statut të tij dhe Izraelit si një besëlidhje të përfjetshme, 11 duke thënë: "Unë do të jep vendin e Kanaanit si pjesë e trashëgimi së suaj", 12 kur nuk ishin veçse një numër i vogël, shumë të pakët dhe të huaj në vend, 13 dhe shkonin nga një komb te tjetri, nga një mbretëri te një popull tjetër. 14 Ai nuk lejoi që t'i shptyte njeri; përkundrazi ndëshkoi disa mbretëri pér hir të tyre, 15 dhe tha: "Mos prekni të vajosurit e mi dhe mos bëni asnjë të keqe profetëve të më". 16 Pastaj solli zinë e bukës në vend dhe shkatërrroi çdo burim ushqimesh. 17 Dërgoi para tyre një njeri, Jozefin, që u shit si skllav. 18 I shtrënguan këmbët me pranga dhe u rëndua me zinxhirë hekuri. 19 Fjala e Zotit e vuri në provë, deri sa u plotësua ajo që kishte thënë. 20 Atëherë mbreti dërgoi ta zgjidhnin, sunduesi i popujve dërgoi ta çlironin, 21 dhe e bëri zot të shtëpisë së tij dhe qeveritar mbi të gjitha pasuritë e tij, 22 pér t'i lidhur pricat e tij me gjykimin e tij dhe pér t'u mësuar pleqve të tij diturinë. 23 Edhe Izraeli erdhë në Egjipt dhe Jakobi qëndroi pér ca kohë në vendin e Kamit. 24 Dhe Perëndia e shumëzoi shumë popullin e tij dhe e bëri më të fuqishëm se armiqtë e tij. 25 Pastaj ndryshoi zemrën e tyre, me qëllim që të urrenin popullin e tij dhe të kurdisni mashtime kundër shërbëtorëve të tij. 26 Atëherë ai dërgoi Moisiun, shërbëtorin e tij, dhe Aaronin që ai kishte zgjedhur. 27 Ata kryen midis tyre mrekullitë e urdhëruara prej tij dhe bënë çudira në tokën e Kamit. 28 Dërgoi terrin dhe e bëri vendin të binte në errësirë, dhe ata nuk kundërshtuan fjalën e tij. 29 I ndryshoi ujërat e tij në gjak dhe bëri që të ngordhnin peshqit e tij. 30 Vendit i tyre u mbush me bretkosa të cilat hynë deri në dhomat e mbretërvë të tyre. 31 Me fjalen e tij erdhën një shumicë e madhe insektash dhe mushkonjash në të gjithë territorin e tyre. 32 U dërgoi breshër në vend të shiut dhe flakë zjarri në vendin e tyre; 33 goditi edhe vreshtat e tyre dhe drurët e fikut, shkatërrroi drurët e territorit të tyre. 34 Ai foli, dhe erdhën karkaleca dhe vemje në numër të madh, 35 që përpinë tërë bimësinë e vendit të tyre dhe hëngren frytin e tokës së tyre. 36 Ai goditi edhe të gjithë të parëlindurit në vendin e tyre, prodhimet e para në tërë fuqinë e tyre; 37 dhe e nxori popullin e tij me argjend dhe me ar, dhe nuk pati asnjëri ndër fiset e tij që të tronditej. 38 Egjiptasit u gëzuan nga ikja e tyre, sepse tmerri i Izraelit kishte rënë mbi ta. 39 Ai shpalosi një re pér t'i mbuluar dhe ndezi një zjarr pér t'i ndriçuar natën. 40 Me kërkësën e tyre ai solli shkurtat dhe i ngopi me bukën e qillit. 41 Cau shkëmbin dhe dolën prej tij ujëra; këto rridhnik në shketëtirë si një lumë. 42 Sepse atij iu kujtua premtimi i shenjtë që i kishte bérë Abrahamit, shërbëtorit të tij; 43 pastaj nxori popullin e tij me gëzim dhe njerëzit e tij të zgjedhur me britma gëzimi, 44 dhe u dha atyre vendet e kombeve, dhe ata trashëguan frytin e mundit të popujve, 45 me qëllim që të respektokin statutet e tij dhe t'u bindeshin ligjeve të tij. Aleluja.

106 Aleluja. Kremltoni Zotin, sepse ai është i mirë, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë. 2 Kush mund të përshkruar bëmat e Zotit ose të shpallë tërë lavdinë e tij? 3 Lum ata që respektojnë drejtësinë, që bëjnë atë që është e drejtë në çdo kohë. 4 Mos më harro mua, o Zot, sipas mirësise sate që tregon

ndaj popullit tênd, dhe më vizito me shpëtimin tênd, 5 me qëllim që tê shoh mirëqenien e të zgjedhurve të tu, të kënaqem në gjëzimin e kombit tênd dhe tê mbushem me lavdi pér trashëgiminë tênde. 6 Ne dhe etër të tanë kemi mëkatuar, kemi bérë paudhësi dhe tê këqija. 7 Etër të tanë në Egjipt nuk i kuptuan mrekullitë e tua, nuk kujtuan numrin e madh tê mirësive të tua dhe ngritën krye pranë detit, Deti i Kuq. 8 Megjithatë Zoti i shpëtoi pér hir të emrit tê tij, pér tê bérë tê njohur fuqinë e tij. 9 I bërtiti Detit të Kuq dhe ai u tha, dhe i udhëhoqi nëpër humnerat si nëpër një shkretëtirë. 10 I shpëtoi nga dora e atij që i urrente dhe i shpengoi nga dora e armikut. 11 Dhe ujërat i mbuluan armiqëte e tyre, dhe nuk shpëtoi as edhe një prej tyre. 12 Atëherë u besuan fjalëve të tij dhe kënduan lavdinë e tij. 13 Por shpejt i harruan veprat e tij dhe nuk pritën me besim plotësimin e planit të tij. 14 U ndezën nga lakmia në shkretëtirë dhe e tunduan Perëndinë në vetmi. 15 Dhe ai u dha atyre sa i kërkonin, por dërgoi midis tyre një lëngatë që pakësoi numrin e tyre. 16 Kur në kamp patën smirë Moisiun dhe Aaronin, i shenjti i Zotit, 17 toka u hap dhe përpri Dathanin dhe proposi grupin e Abiramit. 18 Një zjarr shpërtheu në mes tê tyre dhe flaka i përpri tê pabesët. 19 Bënnë një viç në Horeb dhe adhuruan një shëmbëltyrë prej metali tê shkrirë, 20 dhe e ndërruan lavdinë e tyre me shëmbëllytrën e një kau që ha bar. 21 Harruan Perëndinë, Shpëtimtarin e tyre, që kishte bérë gjëra të mëdha në Egjipt, 22 mrekullitë në vendin e Kamit, gjëra të tmerrshme në Detin e Kuq. 23 Prandaj ai foli t'i shfarosë, por Moisiu, i zgjedhuri i tij, u paraqit mbi tê çarën përpëra tij pér tê penguar që zemërimi i tij t'i shkatërronte. 24 Ata e përcmuant akoma vendin e mrekullueshëm, nuk i besuan fjalës së tij, 25 por murmuritën në çadrat e tyre dhe nuk dégjuan zérin e Zotit. 26 Prandaj ai ngriti dorën kundër tyre, duke u betuar se do t'i rrëzonte në shkretëtirë, 27 dhe se do t'i zhdukte pasardhësit e tyre midis kombeve dhe se do t'i shpërndante në të gjitha vendet. 28 Ata i shërbyen edhe Baal-Peorit dhe hëngrrën flijimet e të vdekurve. 29 E zemëruan Perëndinë me veprimet e tyre dhe në mes tyre plasi murtaja. 30 Por Finehasi u ngrit dhe bëri drejtësi; dhe murtaja pushoi. 31 Dhe kjo iu vu në llogari tê drejtësisë, brez pas brezi, pérjetë. 32 Ata e provokuan përsëri në ujërat e Meribas, dhe Moisiu pësoi tê keqen pér shkak tê tyre, 33 sepse e ashpërsoi frymën e tij (të Moisiut) dhe ai foli pa u menduar me buzët e tij. 34 Ata nuk shkatërruan popujt, siç i kishte porositur Zoti; 35 por u pérzien midis popujve dhe mësuan veprat e tyre; 36 u shërbyen idhujve tê tyre, dhe këta u bënë një lak pér ta; 37 ua flijuan demonëve bijtë dhe bijat e tyre, 38 dhe derdhën gjak tê pafajshëm, gjakun e bijve tê tyre dhe tê bijave tê tyre, që u flijuan pér idhujtë e Kanaanit; dhe vendi u ndot nga gjaku i derdhur. 39 Kështu ata u ndotën me veprat e tyre dhe u kurvéruan me aktet e tyre. 40 Dhe zemërimi i Zotit u ndez kundër popullit tê tij, dhe ai ndjeu një neveri pér trashëgiminë e tij. 41 I la në dore tê kombeve, dhe u sunduan nga ata që i urrenin. 42 Armiqtë e tyre i shtypën dhe ata iu nénshtruan pushtetit tê tyre. 43 Ai i çlroi shumë herë, por ata vazhduan tê ngrënë krye dhe tê zhyten në paudhësinë e tyre. 44 Megjithatë ai i kushtoi kujdes ankthit tê tyre, kur dégjoi britmat e tyre, 45 dhe iu kujtua besëlidhja e lidhur me ta dhe në dhemshurinë e madhe tê tij u qëtësua. 46 Bëri që ata tê fitojnë pérkrahje ndër të gjithë ata që i kishin quar në robëri. 47 Na shpëto, o Zot, Perëndia ynë, dhe na mbledhi midis kombeve, me qëllim që tê kretnojmë emrin tênd tê shenjët dhe tê lumburohemi duke tê lëvduar. 48 I bekuar qoftë Zoti, Perëndia i

Izraelit, nga pérjetësia në pérjetësi. Dhe têrë populli le tê thotë: "Amen". Aleluja.

107 Kretnoni Zotin, sepse ai eshtë i mirë, sepse mirësia e tij vazhdon pérjetë. 2 Kështu thonë tê shpënguarit prej Zotit që ai i ka çliruar nga dora e kundërshtarit, 3 add dhe që ka mbledhur nga vende tê ndryshme, nga lindja dhe perëndimi, nga veriu dhe nga jugu. 4 Ata endeshin nëpër shkretëtirë, në vënde tê shkretuara, dhe nuk gjenin asnjë qytet ku tê banonin. 5 Të uritur e tê etur, jeta e tyre po ligështohej. 6 Por në fatkeqësitet e tyre ata i thirrën Zotit dhe ai i çlroi nga ankthet e tyre; 7 dhe i çoi në rrugën e drejtë, me qëllim që tê arrin në një qytet ku tê banonin. 8 Le tê kretnojmë Zotin pér mirësinë e tij dhe pér mrekullitë e tij në dobi tê bijve tê njerëzve. 9 Sepse ai ka ngopur shpirtin e etur dhe e ka mbushur me tê mira shpirtin e uritur. 10 Të tjerë rrinin në terr dhe në hijen e vdekjes, robëri tê pikelluar dhe në zinxhira, 11 sepse ishin rebeluar kundër fjalëve të Perëndisë dhe i kishin përcmuar këshillat e Shumë të Lartit; 12 prandaj ai rrëzoit zemrën e tyre me shqetësimë; ata ranë poshtë dhe asnjeri nuk u vajti në ndihmë. 13 Por në fatkeqësinë e tyre ata i thirrën Zotit, dhe ai i shpëtoi nga ankthet e tyre, 14 i nxori nga terri dhe nga hija e vdekjes dhe i këputi lidhjet e tyre. 15 Le tê kretnojmë Zotin pér mirësinë e tij dhe pér mrekullitë e tij në dobi tê bijve tê njerëzve, 16 sepse ai ka shembur portat prej bronzi dhe ka këputur shufrat prej hekur. 17 Disa njerëz pa mend vuanin pér sjelljen e tyre rebele dhe pér mëkatet e tyre; 18 ata urrenin qđo ushqim dhe kishin arritur në prag tê vdekjes, 19 por në fatkeqësinë e tyre i thirrën Zotit, dhe ai i shpëtoi nga ankthet e tyre. 20 Ai dërgoi fjalën e tij dhe i shëroi, i shpëtoi nga gropë. 21 Le ta kretnojmë Zotin pér mirësinë e tij dhe pér mrekullitë e tij në dobi tê bijve tê njerëzve; 22 le tê ofrojnë flijimi lëvdimi dhe le tê tregojnë veprat e tij me këngë gëzimi. 23 Ata që zbresin në det me anije dhe që bëjnë tregëtë mbi ujërat e mëdha, 24 shohin veprat e Zotit dhe mrekullitë e tij në humnerat e detit. 25 Sepse ai urdhëron dhe shkaktion një erë furtune, që i ngre pérjetë valët e detit. 26 Ata ngjiten deri në qill dhe bien në humnera; shpirti i tyre ligështohet nga ankthi. 27 Atyre u merren këmbët dhe lëkunden si tê dehur, dhe nuk dinë më ç'të bëjnë. 28 Por në fatkeqësitet e tyre i këlthasin Zotit, dhe ai i shpëton nga ankthet e tyre. 29 Ai e fashit furtunën në një murmurim dhe valët e saj pushojnë. 30 Kur ato qetësohen, ata gëzohen, dhe ai i çon në portin e dëshiruar prej tyre. 31 Le tê kretnojmë Zotin pér mirësinë e tij dhe pér mrekullitë që bën në dobi tê bijve tê njerëzve; 32 le ta lëvdojnë në kuvendin e popullit dhe le ta lavdojnë në këshillin e pleqve. 33 Ai i shndërroni lumenjtë në shkretëtirë dhe burimet e ujët në vendë të thata; 34 tokën pjellore në vend të thatë pér shkak tê sjelljes së keqe tê banorëve të saj. 35 Ai e shndërron shkretëtirën në liqen dhe tokën e thatë në burime uji. 36 Atje ai strehon tê uritur, dhe këta ndëtrojnë një qytet pér tê banuar, 37 mbjellin arat dhe kultivojnë vreshta që prodhojnë një korjje të bollshme. 38 Ai i bekon dhe ata shumëzohën fort, dhe ai nuk e pakëson bagëtinë e tyre. 39 Por pastaj pakësohen në një numër tê vogël dhe dobësohen pér shkak tê shtypjes, tê fatkeqësitet dhe tê ankthit. 40 Ai hedh përbuzjen mbi princat dhe i bën që tê enden nëpër vende tê shkreta, ku nuk ekziston asnjë rrugë. 41 Por e ngre nevojtarin nga varfëria dhe i shton familjet e tyre si një kope. 42 Njerëzit e drejtë e shohin këtë dhe kënaqen, por têrë njerëzit e këqijë e mbajnë gojën tê myllur. 43 Ai që është i urtë le t'i këqyrë këto gjëra dhe le tê çmobjë mirësinë e Zotit.

108 Zemra ime eshtë e prirur pér mirë, o Perëndi, unë do tē këndoj dhe do tē kremitoj lëvdimet e tua me gjithë forcën time. 2 Zgjohuni, o harpa dhe qeste, unë dua tē zgjoi agimin. 3 Unë do tē kremitoj midis popujve, o Zot, dhe do tē këndoj lëvdimet e tua midis kombeve. 4 Sepse mirësia jote eshtë e madhe, arrin deri mbi qiejtë, dhe e vërteta jote deri te retë. 5 Qofsh i përlëvduar, o Perëndi, përmbi qiejtë dhe lavdia jote shkëlqeftë mbi gjithë tokën, 6 me qëllim që tē dashurit e tu tē çlironen; shpëtomë me tē djathën tēnde dhe përgjigjmu. 7 Perëndia ka folur në shenjtërinë e tij: "Unë do tē triumfoj, do ta ndaj Sikemin dhe do tē mas luginën e Sukothit. 8 Imi eshtë Galaadi, imi eshtë Manasi, Efraimi eshtë forca e kokës sime, Juda eshtë ligjvënësi im; 9 Moabi eshtë legeni ku unë lahem; mbi Edomin do tē hedh sandalen time, mbi Filisti do tē dërgoj britma triumfi". 10 Kush do tē më çojë në qytetin e fortë? Kush do tē më çojë deri në Edom? 11 A nuk je ti, o Perëndi, që na ke kthyer, dhe nuk del më, o Perëndi, me ushtritë tonë? 12 Na ndihmo ti kundër kundërshtarëve, sepse ndihma e njeriu eshtë e kotë. 13 Me Perëndinë do tē kryejmë trimëri, dhe do tē jetë ai që do t'i shtypë armiqëtanë.

109 O Perëndi i lëvdimit tim, mos hesht, 2 sepse njerëz tē pabesë dhe tē pandershëm kanë hapur gojën e tyre kundër meje dhe kanë folur kundër meje me një gjuhë gjenjeshtare; 3 më kanë sulmuar me fjalë urrejtjeje dhe më kanë luftuar pa shkak. 4 Në këmbim tē dashurisë sime më akuzojnë, por unë i drejtohem lutjes. 5 Ata më kanë larë tē mirën me tē keqen dhe dashurinë time me urrejtje. 6 Vendos një njeri tē keq mbi tē dhe një akuzes le tē jetë në tē djathët tē tij. 7 Kur tē gjykohet, bëj që tē gjendet fajtor dhe lutja e tij tē bëhet mëkat. 8 Qofshin tē pakta ditët e tij dhe një tjetër zëntë vendin e tij. 9 Bijtë e tij mbetshin jetimë dhe gruaja e tij e ve. 10 U bëfshin endacakë dhe lysparë bijtë e tij dhe e kërkofshin ushqimin larg shtëpive të tyre tē rrënuara. 11 Fajdhexiu i marrrë tē gjitha pasuritë e tij dhe tē huajtë i vjedhshin frytin e mundit tē tij. 12 Askush mos pastë mëshirë pér tē dhe askujt mos i ardhët keq pér jetimët e tij. 13 U shkatërrofshin pasardhësit e tij; në brezin e dytë emri i tyre u shoftë. 14 U kujtottë para Zotit paudhësia e etërve tē tij dhe mëkatë i nënës së tij mos u shoftë. 15 U dalshin gjithnjë mëkatet e tyre para Zotit, me qëllim që ai tē zhdukë nga toka kujtimin e tyre. 16 Sepse atij nuk i shkoi ndër mend tē kishte dhëmshuri, por e ka përndekur tē varférin, nevojtarin dhe atë që ishte zemërthery deri sa t'u shkaktonte vdekjen. 17 Mbasi e ka dashur mallkimin, rëntë ai mbi tē; dhe mbasi nuk eshtë kënaqur me bekimin, ky u largofte prej tij. 18 Mbasi u mbulua me mallkim si me një robe, i hyftë ai si ujë në trupin e tij dhe si vaj në kockat e tij; 19 Qoftë pér tē si një robe që e mbulon dhe si një brez që e lidh pérjetë. 20 Qoftë ky nga ana e Zotit shpërbëlimi pér kundërshtarët e mi dhe pér ata që flasin keq kundër meje. 21 Por ti, o Zot, o Zot, vepro në favorin tim pér hir tē emrit tēnd, qëliromë me dhëmshurinë dhe mirësinë tēnde, 22 sepse unë jam i varfér dhe nevojtar, dhe zemra ime eshtë plagosur brenda meje. 23 Unë iki si një hije që zgjatet, jam i tronditur si një karkalec. 24 Gjunjët e mi dridhen nga tē pangrënët dhe trupi im eshtë dobësuar pér mungesë tē dhjamit. 25 Jam bërë një faqezë pér ta; kur më shohin, tundin kokén. 26 Ndihmomë, o Zot, Perëndia im, shpëtomë pér dhëmshurinë tēnde, 27 dhe ta dinë që kjo eshtë vepër e duarve tē tua, dhe që ti, o Zot, e ke bërë. 28 Ata do tē mallkojnë, por ti do tē bekosh; kur tē ngrihen, do tē mbeten tē hutuar, por shërbëtori yt do tē gëzohet. 29 U

mbulofshin me turp kundërshtarët e mi dhe u mbëshqellshin me turp si me mantel, 30 Unë do tē kremitoj me tē madhe Zotin me gojën time dhe do ta lëvdoj në mes tē një turme tē madhe, 31 sepse ai rri në tē djathtë tē varfér pér ta shpëtar nga ata që e dënojnë me vdekje.

110 Zoti i thotë Zotërisë time: "Ulu në tē djathën time deri sa t'i bëj armiqët e tu stol tē këmbëvë tē tua". 2 Zoti do ta shtrijë nga Sioni skeptrin e fuqisë sate. Ai sundon në mes tē armiqët tē tu. 3 Populli yt do tē afrohet vullnetarisht ditën e pushtitet tēnd; në madhështinë e shenjtërisë, nga gjiri i agimit, ti do tē kesh vesën e rinisë sate. 4 Zoti eshtë betuar dhe nuk do tē pendohen: "Ti je prift përfjetë sipas urdhërit të Melkisedekut". 5 Zoti eshtë në tē djathën tēnde. Ai ka pér tē zhdukur disa mbretër ditën e zemërimit tē tij. 6 Ai do tē gjykojë kombet, do t'i mbushë me kufoma dhe do tē zhdukë qeveritarët e pjesës më tē madhe tē tokës. 7 Rrugës do tē pijë ujë nga pérroi dhe si pasojë do tē ngrerë kokën.

111 Aleluja. Unë do tē kremitoj Zotin me gjithë zemër në këshillën e tē drejtëve dhe në kuvend. 2 Të mëdha janë veprat e Zotit, tē kerkuara nga tē gjithë ata që kënaqen me to. 3 Veprat e tij janë madhështore dhe drejtësia e tij vazhdon pérjetë. 4 Ai bën që mrekullitë e tij tē kujtohen; Zoti eshtë i dhëmshur dhe plot mëshirë. 5 Ai u jep ushqime atyre që kanë frikë prej tij dho do ta mbajë mend gjithnjë besëlidhjen e tij. 6 Ai i tregoi popullit tē tij fuqinë e veprave tē tij, duke i dhënë trashëgiminë e kombeve. 7 Veprat e duarve tē tij janë e vërteta dhe drejtësia; tērë urdhërimet e tij janë tē qëndrueshme, 8 tē patundura pérjetë, pér gjithnjë, tē kryera me vërtetësi dhe drejtësi. 9 Ai i dërgoi popullit tē tij shpëtimin, ka vendosur besëlidhjen e tij pérjetë; i shenjtë dhe i tmerrshëm eshtë emri i tij. 10 Frika e Zoti eshtë zanafilla e diturisë; kanë dituri tē madhe ata që zbatojnë në praktikë urdhërimet e tij; lëvdimi i tij vazhdon në pérjetësi.

112 Aleluja. Lum njeriu që ka frikë nga Zoti dhe gjen një gjësim tē madh në urdhërimet e tij. 2 Pasardhësit e tij do tē janë tē fuqishëm mbi tokë, brezat e njerëzve tē drejtë do tē janë tē bekuar. 3 Në shtëpinë e tij ka bollék dhe pasuri dhe drejtësia e tij vazhdon pérjetë. 4 Drita lind në terr pér ata që janë tē drejtë, pér njeriun e dhëmshur, tē mëshirshëm dhe tē drejtë. 5 Do tē jetë i lumtur njeriu që ka dhëmshuri dhe jephua, dhe i drejton punët e tij me drejtësi, 6 sepse nuk do tē lëvizet kurrë; i drejti do tē kujtohet gjithnjë. 7 Ai nuk do t'u trëmbet lajmeve tē këqia; zemra e tij eshtë e fortë, me besim tek Zoti. 8 Zemra e tij eshtë e sigurt; ai nuk do tē ketë fare frikë, deri sa tē mos shikojë triumfues mbi armiqët e tij. 9 Ai ka shpërndarë lirisht, u ka dhënë nevojtarëve, drejtësia e tij vazhdon pérjetë dhe fuqia e tij do tē ngrihet në lavdi. 10 I pabesi do t' shohë dhe do tē zemëröhët, do tē kërcëlijët dhëmbët dhe do tē konsumohet; dëshira e tē pabesëve nuk do tē realizohet kurrë.

113 Aleluja. Lëvdoni, o shërbëtorë tē Zotit, lëvdoni emrin e Zotit. 2 Qoftë i bekuar emri i Zotit tanë dhe pérjetë. 3 Nga lindja e diellit deri në perëndim tē tij u lëvdoftë emri i Zotit. 4 Zoti shkëlqen mbi tērë kombet, lavdia e tij ndodhet përmbi qiejtë. 5 Kush i përgjani Zotit, Perëndisë tonë, që banon në vende shumë tē larta, 6 kush ulet pér tē parë gjërat që ndodhen në qiejtë dhe mbi tokë? 7 Ai e ngre tē mjerin nga pluhuri dhe nevojtarin nga plehrat, 8 pér ta bërë tē ulet me prinçat, me prinçat, me popullit tē

tij. 9 Ai bën që grua ja shterpe të banojë në familje, si nënë e lummur e fëmijëve. Aleluja.

114 Kur Izraeli doli nga Egjipti dhe shtëpia e Jakobit nga një popull që fliste një gjuhë të huaj. 2 Juda u bë shenjitorja e tij dhe Izraeli zotërimi i tij. 3 Deti e pa dhe iku, Jordani u kthye prapa. 4 Malet u hodhën si desh dhe kodrat si qengja. 5 C'pate ti, o det, që ike, dhe ti, o Jordan, që u ktheve prapa? 6 Dhe ju, o male, që u hodhët si desh, dhe ju, o kodra, si qengja? 7 Dridhu, o tokë, në prani të Zotit, në prani të Perëndisë të Jakobit, 8 që e shndërroj shkëmbin në lijen, shkrepin në një burim uji.

115 Jo neve, o Zot, jo neve, por emrit tênd jepi lavdi, pér mirësinë tênde dhe pér besnikërinë tênde. 2 Sepse do të thonë komet: "Ku është tani Perëndia i tyre?". 3 Por Perëndia ynë është në qejjtë dhe bën têrë atë që i pëlqejnë. 4 Idhujt e tyre janë argjend dhe ar, vepër e duarve të njeriut. 5 Kanë gojë por nuk flasin, kanë sy por nuk shohin, 6 kanë veshë por nuk dëgjojnë, kanë hundë por nuk nuhasin, 7 kanë duar por nuk prekin, kanë këmbë por nuk ecin; me grykën e tyre nuk nxjerrin asnjë zë. 8 Njëlloj si ata janë ata që i bëjnë, têrë ata që u besojnë atyre. 9 O Izrael, ki besim tek Zoti! Ai është ndihma e tyre dhe mburoja e tyre. 10 O shtëpi e Aaronit, ki besim tek Zoti! Ai është ndihma e tyre dhe mburoja e tyre. 11 O ju që keni frikë nga Zoti; kini besim tek Zoti! Ai është ndihma e tyre dhe mburoja e tyre. 12 Zoti na kujtoi dhe do të na bekojë; po, ai do të bekojë shtëpinë e Izraelit dhe do të bekojë shtëpinë e Aaronit. 13 Ai do të bekojë ata që kanë frikë nga Zoti, të vegjël dhe të mëdhenj. 14 Zoti ju bëftë të rriteni, ju dhe bijtë tuaj. 15 Qofshin të bekuar nga Zoti, që ka bërë qejjtë dhe tokën. 16 Qejjtë janë qejjtë e Zotit, por tokën ai ua ka dhënë bijve të njerëzve. 17 Nuk janë të vdekurit ata që lëvdojnë të Zotit, as ata që zbresin në vendin e heshtjes. 18 Por ne do ta bekojmë Zotin, tani dhe pérjetë. Aleluja.

116 Unë e dua Zotin, sepse ai dëgjoi zérin tim dhe lutjet e mia. 2 Duke qenë se e ka kthyer ndaj meje veshin e tij, unë do ta kérkoj në gjithë ditët e jetës sime. 3 Vargonjtë e vdekjes më kishin rrethuar dhe ankthet e Sheolit më kishin pushtuar; fatkeqësia dhe dhembja më kishin vënë përfund. (**Sheol h7585**) 4 Atëherë i kérkova ndihmë Zotit: "O Zot, të lutem, më shpëto". 5 Zoti është i dhemshur dhe i drejtë, Perëndia ynë është i mëshirshëm. 6 Zoti mbron njerëzit e thjeshtë; unë isha katandisur në një gjendje të mjeruar, dhe ai më shpëtoi. 7 Kthehu, o shpirti im, në prehjen tênde, sepse Zoti të mbushi me të mira. 8 Po, sepse ti ke ciliarur jetën time nga vdekja, sytë e mi dhe lotët dhe këmbët e mia nga rrëzimi. 9 Unë do të eci në prani të Zotit në tokën e të gjallëve. 10 Unë kam besuar dhe prandaj flas. Unë isha shumë i pikëlluar, 11 dhe thoja gjatë përhumbjes sime: "Çdo njeri është gjenjeshtar". 12 Ç'do t'i jep Zotit në këmbim të të gjitha të mirave që më ka bërë? 13 Unë do të ngre kùpën e shpëtimit dhe do të thérres emrin e Zotit. 14 Do të plotësoj zotimet e mia ndaj Zotit në prani të të gjithë popullit të tij. 15 Është e çmueshme në sytë e Zotit vdekja e të shenjtëve të tij. 16 Unë jam me të vërtetë shérbëtori yt, o Zot, jam shérbëtori yt, bir i shérbëtore sate; ti i këpûte lidhjet e mia. 17 Unë do të ofroj një flijim falenderimi dhe do të përmend emrin e Zotit. 18 Do t'i plotësoj zotimet e mia Zotit në prani të të gjithë popullit të tij, 19 në oborret e shtëpisë së Zotit, në mesin tênd, o Jeruzalem. Aleluja.

117 Lëvdoni Zotin, ju gjithë komet! Kretnojini, ju gjithë popujt! 2 Sepse e madhe është dhemshuria e tij ndaj nesh, dhe besnikëria e Zotit vazhdon pérjetë. Aleluja.

118 Kretnojeni Zotin sepse ai është i mirë, sepse mirësia e tij vazhdon pérjetë. 2 Po, Izraeli le të thotë tani: "Dhemshuria e tij vazhdon pérjetë". 3 Po, tani shtëpia e Aaronit le të thotë: "Dhemshuria e tij vazhdon pérjetë". 4 Po, le të thonë tani ata që kanë frikë nga Zoti: "Dhemshuria e tij vazhdon pérjetë". 5 Në ankh kérkova Zotin, dhe Zoti m'u përgjigj dhe më çoi larg. 6 Zoti është pér mua; unë nuk do të kem fare frikë; çfarë mund të më bëjë njeriu? 7 Zoti është pér mua nga ata që më ndihmojnë, dhe unë do t'i shikoj triumfues armiqtë e mi. 8 Është më mirë të gjesh strehë tek Zoti se sa t'i kesh besim njeriut. 9 Është më mirë të gjesh strehë tek Zoti se sa t'u kesh besim princave. 10 Tërë komet më kishin rrethuar, por në emër të Zotit unë do t'i zhduk ato. 11 Më kishin rrethuar, po, më kishin rrethuar, por në emër të Zotit unë do t'i shkatërroj. 12 Më kishin rrethuar si bleta, por u shuan si zjarr ferrishtash; në emër të Zotit unë do t'i shkatërroj. 13 Ti më kisha shtryp me dhunë pér të më rrëzuar, por Zoti më ndihmoi. 14 Zoti është forca ime dhe kënga ime, ai ka qenë shpëtimi im. 15 Një britmë gézimi dhe fitoreje jehon në çadrat e të drejtëve; dora e djathtë e Zotit bén çudi. 16 E djathta e Zotit u ngrit; e djathta e Zotit bén çudi. 17 Unë nuk do të vdes, por do të jetoj dhe do të tregoj veprat e Zotit. 18 Zoti më ka ndëshkuar rëndë, por nuk më ka lënë në dorë të vdekjes. 19 Më hapni portat e drejtësies; unë do të hyj dhe do të kretnoj Zotin. 20 Kjo është porta e Zotit, të drejtët do të kalojnë nëpër të. 21 Unë do të t'kretnoj, sepse më je përgjigjur dhe ke qenë shpëtimi im. 22 Guri, që ndërtuesit kishin hedhur, u bë guri i qoshes. 23 Kjo është vepër e Zotit, dhe është një gjë e mrekullueshme në sytë tona. 24 Kjo është dita që Zoti ka bërë; le të gézohemi dhe të ngazëllojmë në të. 25 O Zot, na ndihmo tani; o Zot, bëj që tani të kemi mbarësi. 26 I bekuar qoftë ai që vjen në emër të Zotit; ne ju bekojmë nga shtëpia e Zotit. 27 Zoti është Perëndia dhe ka bërë që mbi ne të shkëlqejë drita e tij; lidheni viktimin e flijimit në briret e altarit. 28 Tí je Perëndia im, unë do të t'kretnoj; ti je Perëndia im, unë do të t'përlëvdoj. 29 Kretnoni Zotin, sepse ai është i mirë, sepse mirësia e tij vazhdon pérjetë.

119 Lum ata që kanë një rrugë pa njollë dhe që ecin me ligjin e Zotit. 2 Lum ata që respektojnë mësimet e tij, që e kérkojnë me gjithë zemër 3 dhe nuk kryejnë të keqen, por ecin në rrugët e tij. 4 Ti na ke urdhëruar të respektojmë urdhërimet e tua me kujdes. 5 Oh, rrugët e mia qofshin të qëndrueshme në respektimin e statuteve të tua. 6 Atëherë nuk do të turpërohem, kur të kem parasysh të gjitha urdhërimet e tua. 7 Do të t'kretnoj me zemër të drejtë ndërsa mësoj dekretet e tua të drejta. 8 Do të respektoj statutet e tua, mos më braktis plotësisht. 9 Si mundet një i ri të bëjë rrugën e tij të pastër? Duke e ruajtur me fjalën tênde. 10 Të kam kérkuar me gjithë zemër; mos më lër të devijoj nga urdhërimet e tua. 11 E kam ruajtur fjalën tênde në zemrën time, që të mos mëkatoj kundër teje. 12 Ti je i bekuar, o Zot, më mësoj statutet e tua. 13 Me buzët e mia kam numëruar të gjitha dekretet e gojës sate. 14 Gézohem duke ndjekur porositë e tua, ashtu sikur të zotëroja têrë pasuritë. 15 Do të mendoj thellë mbi urdhërimet e tua dhe do të marrë në konsideratë shtitjet e tua. 16 Do t'kënaqem me statutet e tua dhe nuk do ta harroj fjalën tênde. 17 Bëji të mirë shérbëtorit tênd, dhe unë do të jetoj dhe do të respektoj fjalën tênde. 18 Hapi sytë e mi dhe unë do të sodit

mrekullitë e ligjit tênd. **19** Unë jam i huaji mbi dhe; mos m'i fshih urdhërimet e tua. **20** Shpirti im tretet nga dëshira e dekreteve të tua në çdo kohë. **21** Ti i qorton kryelartët, që janë të mallkuar, sepse largohen nga urdhërimet e tua. **22** Hiq prej meje turpin dhe përbuzjen, sepse unë i kam respektuar porositë e tua. **23** Edhe sikur pricat të ulen dhe të flasin kundër teje, shërbëtori yt do të mendohet thellë mbi ligjet e tua. **24** Porositë e tua janë gëzimi im dhe këshilltarët e mi. **25** Unë bie përmbyss në pluhur; më ringjall sipas fjalës sate. **26** Të kam treguar rrugët e mia, dhe ti më je përgjigjur; më mëso statutet e tua. **27** Më bëj që të kuptoj rrugën e urdhërimeve të tua, dhe unë do të mendohem thellë mbi mrekullitë e tua. **28** Jeta ime tretet në dhimbje; më jep forcë sipas fjalës sate. **29** Mbamë larg nga gjënjeshtra dhe, në hirin tênd, bëmë të njohur ligjin tênd. **30** Kam zgjedhur rrugën e besnikërisë; i kam vënë dekretet e tua para vetes. **31** Jam i lidhur me porositë e tua; o Zot, mos lejo që unë të hutohem. **32** Do të veproj në rrugën e urdhërimeve të tua, sepse ti do të më zgjerosh zemrën. **33** Më mëso, o Zot, rrugën e statuteve të tu dhe unë do ta ndjek deri në fund. **34** Më jep mënçuri dhe unë do ta ruaj ligjin tênd; po, do ta respektoj me gjithë zemrën. **35** Më bëj të ec në rrugën e urdhërimeve të tua, sepse nö to gjej kënaqësinë time. **36** Përkule zemrën time parimeve të tua dhe jo laksimë. **37** Largoji sytë e mi nga gjërat e kota dhe gjallëromë në rrugët e tua. **38** Mbaje fjalën tênde shërbëtorit tênd, që ka frikë nga ty. **39** Largo nga unë fyerjet e rënda, që më trëmbin, sepse dekretet e tua janë të mira. **40** Ja, unë dëshiroj me zjarr urdhërimet e tua; gjallëromë në drejtësinë tênde. **41** Le tê më arrijë shpirtmadhësia jote, o Zot, dhe shpëtimi yt sipas fjalës sate. **42** Kështu do të mund t'i përgjigjem atij që më fyen, sepse kam besim te fjala jote. **43** Mos hiq plotësisht nga goja ime fjalen e së vërtetës, sepse unë kam shpresë te dekretet e tua. **44** Kështu do të respektoj ligjin tênd vazhdimit, përfjetë. **45** Do të ec në liri, sepse kérkoj urdhërimet e tua. **46** Do të flas pér porositë e tua para mbretërve dhe nuk do të turpërohem. **47** Do të kënaqem me urdhërimet e tua, sepse i dua. **48** Do të ngre duart e mia drejt urdhërimeve të tua, sepse i dua, dhe do të mendohem thellë mbi statutet e tua. **49** Mbaje mend fjalën që i ke dhënë shërbëtorit tênd, me të cilën me kë bërrë të kem shpresa. **50** Ky eshtë përdëllimi im në pikëllim, që fjala jote më ka dhënë jetë. **51** Kryelartët më mbulojnë me tallje, por unë nuk largohem nga ligji yt. **52** Mbaj mend dekretet e tua të lashta, o Zot, dhe kjo më ngushëllon. **53** Një indinjatë e madhe më pushton pér shkak tê tê pabesëve që braktisin ligjin tênd. **54** Statutet e tua kanë qenë kantikët e mi në shtëpinë e shtegëtitim tim. **55** O Zot, unë kujtoj emrin tênd natën dhe respektoj ligjin tênd. **56** Kjo ndodh sepse respektoj urdhërimet e tua. **57** Ti je pjesa ime, o Zot, kam premtuar tê respektoj fjalët e tua. **58** Të jam lutur shumë, me gjithë zemrën; ki mështirë pér mua sipas fjalës sate. **59** Kam shqyrtuar rrugët e mia dhe i kam kthyer hapat e mia ndaj urdhërave të tua. **60** Pa asnjë mëdyshje nxitova tê respektoj urdhërimet e tua. **61** Litarët e tê pabesëve më kanë mbështjellë, por unë nuk e kam harruar ligjin tênd. **62** Në mes të natës ngrihem që tê të kremit, pér shkak të dekreteve të tua të drejtë. **63** Unë jam shok i gjithë atyre që kanë frikë prej teje dhe i atyre që respektojnë urdhërimet e tua. **64** O Zot, toka eshtë e mbushur me mirësinë tênde; më mëso statutet e tua. **65** Ti i ke bërrë të mira shërbëtorit tênd, o Zot, sipas fjalës sate. **66** Më mëso tê gjykoj drejt dhe tê kem njohje, sepse u besoj urdhërimeve të tua. **67** Para se tê pikëllohem endesha sa andej e këndejej, por tanë ndjek fjalën tênde. **68** Ti je i mirë dhe bën tê mira; më mëso statutet e tua. **69** Kryelartët kanë

trilluar kundër meje, por unë do të respektoj urdhërimet e tua me gjithë zemrën. **70** Zemra e tyre eshtë e pandjeshme si dhjami; por unë kënaqem me ligjin tênd. **71** Ka genë një e mirë pér mua tê jem pikëlluar, që kështu tê mësaja statutet e tua. **72** Ligji i gojës sate pér mua eshtë më i çmuar se mijëra monedha ari dhe argjendi. **73** Duart e tua më kanë bërrë dhe më kanë dhënë trajtë; më jep zgjuarësi që të mund tê mësosj urdhërimet e tua. **74** Ata që kanë frikë prej teje do të më shohin dhe do tê kënaqen, sepse pata shpresë në fjalën tênde. **75** Unë e di, o Zot, që dekretet e tua janë tê drejta, dhe që ti më ke hidhëruar në besnikërinë tênde. **76** Mirësia jote qoftë përdëllimi im, sipas fjalës që i ke dhënë shërbëtorit tênd. **77** Ardëshin tek unë dhemshuritë e tua të mëdha dhe kështu paça mundësi tê jetoj, sepse ligji yt eshtë kënaqësia ime. **78** U ngatërofshin mëndjémëdhenjtë, sepse më trajtonjë në ményrë tê padrejtë dhe pa arsy; por unë mendohem shumë mbi urdhërimet e tua. **79** Le tê drejtohen tek unë ata që kanë frikë nga ti dhe ata që njohin urdhërat e tua. **80** Le tê jetë zemra ime e paqortueshme lidhur me statutet e tua, me qëllim që unë tê mos ngatërohem. **81** Shpirti im shkrihet nga dëshira e zjarritë e shpëtimit tênd; unë kam shpresë në fjalën tênde. **82** Sytë e mi dobësohen duke pritur tê shkojë në vend fjala jote, ndërsa them: "Kur do të më ngushëllosh?". **83** Ndonëse jam bërrë si një calik i ekspozuar në tym, nuk i kam harruar statutet e tua. **84** Sa janë ditët e shërbëtorit tênd? Kur do t'u vish hakut atyre që më ndjekin? **85** Mëndjémëdhenjtë kanë hapur gropat pér mua; ata nuk veprojnë sipas ligjit tênd. **86** Tërë urdhërimet e tua meritojnë besim; më përndjekin pa tê drejtë; ndihmomë. **87** Më kanë eliminuar gati gati nga toka, por unë nuk i kam braktisur urdhërimet e tua. **88** Gjallëromë sipas mirësise sate, dhe unë do tê respektoj porositë e gojës sate. **89** Gjithnjë, o Zot, fjala jote eshtë e qëndrueshme në qiejtë. **90** Besnikëria jote vazhdon brez pas brezi; ti e ve vendosur tokën dhe ajo ekziston. **91** Qielli dhe toka ekzistojnë deri në ditën e sotme, sepse çdo gjë eshtë në shërbimin tênd. **92** Në qoftë se ligji yt nuk do të kishte qenë kënaqësia ime, do tê isha zhdukur në pikëllimin tim. **93** Nuk do t'i harroj kurrë urdhërimet e tua, sepse me anë tê tyre ti më ke dhënë jetën. **94** Unë jam yti; shpëtomë, sepse kam kérkuar urdhërimet e tua. **95** Të pabetesët më zënë pusi që unë tê vdes, por unë do tê mbështetem në parimet e tua. **96** Pashë caqet e çdo gjëje tê përsour, por urdhërimi yt nuk ka asnjë cak. **97** Oh, sa shumë e dua ligjin tênd! Ai eshtë përsiatja ime gjithë ditën. **98** Urdhërimet e tua më bëjnë më tê urtë se armiqtë e mi, sepse janë gjithnjë me mua. **99** Kuptoj më shumë se tê gjithë mësuesit e mi, sepse urdhërimet e tua janë përsiatja ime. **100** Kam më tepër zgjuarësi se pleqtë, sepse respektoj urdhërimet e tua. **101** Kam përbajtjatur hapat e mia nga çdo shteg i keq, pér tê respektuar fjalën tênde. **102** Nuk jam larguar nga dekretet e tua, sepse ti vetë më ke mësuar. **103** Sa tê ëmbla janë fjalët e tua në gojën time! Janë më tê ëmbla se mijalti në gojën time. **104** Me anë tê urdhërimeve të tua unë përfitoj zgjuarësinë; prandaj urrej çdo shteg falsiteti. **105** Fjala jote eshtë një llambë në këmbën time dhe një drithë në shtegun tim. **106** Unë jam betuar dhe do ta mbajtimin që tê respektoj dekretet e tua të drejta. **107** Unë jam shumë i pikëlluar, gjallëromë, o Zot, sipas fjalës sate. **108** O Zot, prano ofertat spontane të gojës sime dhe mësomesi dekretet e tua. **109** Ndonëse e kam gjithnjë shpirtin në pëllëmbë tê dorës, nuk e harroj ligjin tênd. **110** Të pabetesët më kanë ngritur kurthe, por unë nuk jam larguar nga urdhërimet e tua. **111** Porositë e tua janë trashëgimia ime përfjetë; ato janë gëzimi i zemrës sime. **112**

Jam zotuar me gjithë zemër pér t'i zbatuar në praktikë statutet e tua pérjetë, deri në fund. **113** Unë iurrej njerëzit që gënjejnë, por e dua ligjin tênd. **114** Ti je streha ime dhe mburoja ime; unë shpresoj né fjalën tênd. **115** Largohuni, o njerëz t'këqij, sepse unë dua tē respektoj urdhërimet Perëndisë tim. **116** Më ndihmo sipas fjalës sate, që unë tē jetoj, dhe tē mos lejoj tē ketë hutim né shpresën time. **117** Përforcomë dhe unë do tē shpëtoj, dhe do t'i kem gjithnjë statutet e tua pérpara syve tē mi. **118** Ti i hedh poshtë tē gjithë ata që largohen nga statutet e tua, sepse mashtrimi i tyre éshëtë gënjeshtë. **119** Ti zhduk si funderrina têrë tē pabesët e tokës; prandaj unë i dua porositë e tua. **120** Mishi im dridhet i téri nga frika jote, dhe unë kam frikë nga dekretet e tua. **121** Unë kam bërë atë që éshëtë e ndershme dhe e drejtë; mos më braktis né duart e shtypësve tē mi. **122** Jepi siguri dhe mbarësi shërbëtorit tênd, dhe mos lejo që mëndjemëdhenjtë tē më shtypin. **123** Sytë e mi dobësohen duke kërkuar shpëtimin tênd dhe fjalën e drejtësisë sate. **124** Kujdesu pér shërbëtorin tênd sipas mirësisë sate dhe mësomë statutet e tua. **125** Unë jam shërbëtori yt; më jep mendje, që tē mund tē njoh porositë e tua. **126** Éshëtë koha, o Zot, që tē vaprosht; ata kanë anuluar ligjin tênd. **127** Pér kétë arësyte unë i dua urdhërimet e tua më tepér se ari; po, më tepér se ari i kulluar. **128** Pér kétë arësyte i konsideroj tē drejta urdhërimet e tua dhe unërr jeto çdo shqegjë tē gënjeshtës. **129** Porositë e tua janë tē mrekullueshme, prandaj shpirti im i respektion. **130** Zbulimi i fjalëve tē tua ndriçon dhe u jep mendje njerëzve tē thjeshtë. **131** Unë hap gojën time dhe psherëtij, nga dëshira e madhe e porosive tē tua. **132** Kthehu nga unë dhe ki mëshirë pér tua, ashtu si bën me ata që e duan emrin tênd. **133** Stabilizoi hapat e mia sipas fjalëve tē tua dhe mos lejo që asnjë paudhësi tē më sundoj. **134** Më çliro nga shtypja e njerëzve dhe unë do tē respektoj urdhërimet e tua. **135** Bëj që tē shkëlqejë fytyra jote mbi shërbëtorin tênd dhe më mëso statutet e tua. **136** Rërke lötësh zbresin nga sytë e mi, sepse nuk respektuhet ligji yt. **137** Ti je i drejtë, o Zot, dhe dekretet e tua janë tē drejta. **138** Ti i ke përcaktuar porositë e tua me drejtësi dhe me besnikëri tē madhe. **139** Zelli im tē tret, sepse armiqtë e mi kanë harruar fjalët e tua. **140** Fjala jote éshëtë e pastër nga çdo zgjyrë; prandaj shërbëtori yt e do. **141** Jam i vogël dhe i përbuzur, por nuk i harroi urdhërimet e tua. **142** Drejtësia jote éshëtë një drejtësi e përfjetshme dhe ligji yt éshëtë i vërtetë. **143** Ankthi dhe shqetësimi më kanë pushtuar, por urdhërimet e tua janë gëzimi im. **144** Porositë e tua janë tē drejta pérjetë; më jep mendje dhe unë do tē jetoj. **145** Unë bërtas me gjithë zemër; përgjigjmu, o Zot, dhe unë do tē respektoj statutet e tua. **146** Unë tē kérkoj; shpëtomë, dhe do tē respektoj porositë e tua. **147** Unë zgjohem para agimit dhe bërtas; unë kam shpresë te fjala jote. **148** Sytë e mi paraprijnë natën pér tē menduar thellë fjalën tênd. **149** Dëgjo zérin tim sipas mirësisë sate; o Zot, gjallëromë sipas dekretit tênd tē drejtë. **150** Kam afér vetes ata që ndjekin tē keqen, por ata janë larg ligjt tênd. **151** Ti je afér, o Zot, dhe tē gjitha urdhërimet e tua janë tē vërteta. **152** Prej shumë kohe kam mësuar urdhërimet e tua, tē cilat i ke vendosur pérjetë. **153** Merr parasysh pikëllimin tim dhe më çliro, sepse nuk e kam harruar ligjin tênd. **154** Mbro çështjen time dhe më shpengo; më gjallëro sipas fjalës sate. **155** Shpëtimi éshëtë larg nga tē pabesët, sepse ata nuk kérkojnë statutet e tua. **156** Dhemshuritë e tua janë tē mëdha, o Zot; më gjallëro sipas dekreteve tē tua tē drejta. **157** Persekutesit e mi dhe armiqtë e mi janë tē shumtë; por unë nuk largohem nga porositë e tua. **158** I pashë tē pabesët dhe iurrej, sepse nuk respektojnë fjalën tênd.

159 Ki parasysh sa i dua urdhërimet e tua! O Zot, gjallëromë sipas mirësisë sate. **160** Shuma e fjalës sate éshëtë e vërteta; dhe tē gjitha dekretet e tua tē drejta qëndrojnë pérjetë. **161** Princat më pérndjekin pa arësyte, por zemra ime ka shumë frikë nga fjala jote. **162** Unë ndjej një gëzim tē madh në fjalën tênd, ashtu si ai që gjen një plaçkë tē madhe. **163** Urrej dhe s'e shoh dot me sy gënjeshtë, por e dua ligjin tênd. **164** Të lëvdoj shtatë herë në ditë pér dekretet e tua tē drejta. **165** Paqe tē madhe kanë ata që e duan ligjin tênd, dhe nuk ka asgjë që mund t'i rrëzojë. **166** O Zot, unë shpresoj né shpëtimin tênd dhe i zbatoj né praktikë urdhërimet e tua. **167** Unë kam respektuar porositë e tua dhe i dua me tē madhe. **168** Kam respektuar urdhërimet e tua dhe porositë e tua, sepse tē gjitha rruqët janë para teje. **169** Le tē arrijë deri te ti britma ime, o Zot; me jep mendja sipas fjalës sate. **170** Le tē arrijë deri te ti lutja ime, çlironë sipas fjalës sate. **171** Buzët e mia do tē përhapin lavde, me qëllim që ti tē më mësosh statutet e tua. **172** Gjuha ime do tē shpallë fjalën tênd, sepse têrë urdhërimet e tua janë tē drejta. **173** Dora jote më ndihmoftë, sepse unë kam zgjedhur urdhërimet e tua. **174** Unë déshiroj me zjarr shpëtimin tênd, o Zot, dhe ligji yt éshëtë gëzimi im. **175** Le tē kem mundësi tē jetoj që tē lëvdoj, dhe le tē më ndihmojnë dekretet e tua. **176** Unë po endem si një dele e humbur. Kérko shërbëtorin tênd, sepse unë nuk i harroi urdhërimet e tua.

120 Në ankthin tim i klitha Zotit, dhe ai m'u përgjigji. **2** O Zot, më çliro nga buzët gënjeshtare dhe nga gjuha mashtruese. **3** Çfarë do tē tē japid ose çfarë do tē tē shtojnë, o gjuhë gënjeshtare? **4** Shigjeta tē mprehta tē një trimi, me qymyr déllinje. **5** I mjeri unë, që banoj né Meshek dhe që strehohem né çadrat e Kedarit! **6** Tepér gjatë kam banuar me ata që e urejnjë paqen. **7** Unë jam pér paqen; ata përkundrazi, kur unë flas, janë pér luftën.

121 Unë i ngre sytë nga malet; nga do tē më vijë ndihma? **2** Ndhima me vjen nga Zoti, që ka bërë qiejtë dhe tokën. **3** Ai nuk do tē lejoj që tē tē merren këmbët, ai që tē mbron nuk do tē dremitë. **4** Ja, ai që mbron Izraelin nuk dremit dhe nuk fle. **5** Zoti éshëtë ai që tē mbron, Zoti éshëtë hija jote, ai ndodhet në tē djathën tênd. **6** Dielli nuk ka pér tē goditur ditén, as hëna natën. **7** Zoti do tē tē ruajë nga çdo e keqe; ai do tē ruajë jetën tênd. **8** Zoti do tē ruajë daljet dhe hyrjet e tua, tani dhe pérjetë.

122 U gëzova kur më thanë: "Shkojmë né shtëpinë e Zotit". **2** Këmbët tona u ndalën brenda portave tē tua, o Jeruzalem. **3** Jeruzalemi éshëtë ndërtuar si një qytet i bashkuar mirë, **4** ku ngjiten fiset, fiset e Zotit, pér tē kremluar emrin e Zotit. **5** Sepse aty janë vënë fronet pér gjykimin, fronet e shtëpisë së Davidit. **6** Lutuni pér paqen e Jeruzalemit, le tē begatohen ata që tē duan. **7** Pastë paqe brenda mureve tē tua dhe begati në pallatet e tua. **8** Pér hir tē vëllezërvë tē mi dhe tē miqve tē mi tani do tē them: "Paqja qoftë te ti". **9** Pér hir tē shtëpisë së Zotit, Perëndisë tonë, unë do tē kérkoj tē mirën tênd.

123 Drejt teje i ngre sytë e mi, drejt teje që je ulur në qiejtë. **2** Ja, ashtu si sytë e shërbëtorëve drejtohen te dora e zotërve tē tyre dhe sytë e shërbëtorës te dora e zonjës së saj, kështu sytë tona drejtohen te Zoti, Perëndia ynë deri sa ai tē ketë mëshirë pér ne. **3** Ki mëshirë pér ne, o Zot, ki mëshirë pér ne, sepse jemi velur jashtë mase me përqëmimin. **4** Shpirti ynë éshëtë velur jashtë mase me taljen e arrogantëve dhe me përqëmimin e krenarëve.

124 Në qoftë se Zoti nuk do të kishte mbajtur anën tonë, le të thotë Izraeli: 2 "Në qoftë se Zoti nuk do të kishte mbajtur anën tonë, kur njerëzit u ngritën kundër nesh, 3 ata do të na kishin përpjirë të gjallë, aq shumë shpërtheu zémérrimi i tyre kundër nesh; 4 atëherë ujërat do të na kishin mbuluar dhe përrroi do të kishte kaluar mbi ne, 5 atëherë ujërat e fryra do të kishin kaluar mbi ne". 6 Bekuar qoftë Zoti, që nuk na la si pre të dhëmbëve të tyre. 7 Shpirti ynë shpëtoi si zogu nga laku i gjuetarit; laku u këput dhe ne shpëtuam. 8 Ndihamë janë éshëtë te emri i Zotit, që ka krijuar qiejtë dhe tokën.

125 Ata që kanë besim tek Zoti janë si mali i Sionit, që nuk mund të lëvizet, por qëndron përfjetë. 2 Ashtu si Jeruzalemi éshëtë rrrethuar nga male, kështu Zoti rri pérreth popullit të tij, tanë dhe përfjetë. 3 Sepse skeptri i të pabesëve nuk do të pushojë përfjetë mbi trashëgiminë e të drejtëve, që të drejtët të mos i shtyjnë duart e tyre pér të bérë të kegen. 4 O Zot, bëju të mirë njerëzve të mirë dhe atyre që kanë zemër të ndershme. 5 Por ata që ndjekin rrugë dredha-dredha, Zoti do t'i bëjë që të ecin bashkë me ata që bëjnë paudhësi. Paqja qoftë mbi Izrael.

126 Kur Zoti i bëri robërit e Sionit të kthehen, na u duk si éndërr. 2 Atëherë goja janë u mbush me qeshje dhe gjuha janë me këngë gézimi, atëherë thuhej midis kombeve: "Zoti ka bërë gjëra të mëdha pér ta". 3 Zoti ka bërë gjëra të mëdha pér ne, dhe jemi tèrë gézim. 4 Bëj të rikthehen robërit tanë, o Zot, ashtu si përrenjtë në jug. 5 Ata që mbjellin me lotë, do të korrin me këngë gézimi. 6 Vértetë ecën duke qarë ai që mban farën që do të mbillet, por ai do të kthehet më këngë gézimi duke sjellë duajt e tij.

127 Në qoftë se Zoti nuk ndërton shtëpinë, me kot lodhen ndërtuesit; në qoftë se Zoti nuk ruan qytetin, më kot e ruanë rojet. 2 Éshtë e kote që ju të çoheni herët dhe të shkonit vonë pér të pushuar dhe pér të ngrënë bukën e nxjerrë me punë të rëndë, sepse ai u jep pushim atyre që do. 3 Ja, bijtë janë një trashëgimi që vjen nga Zoti; fryti i barkut éshëtë një shpërbim. 4 Si shigjeta në duart e një trimi, kështu janë bijtë e rinisë. 5 Lum ai njeri që ka kukurën e tij plot! Ata nuk do të ngatërohen kur të diskutojnë me armiqtë e tyre te porta.

128 Lum kushdo që ka frikë nga Zoti dhe që ecën në rrugët tij. 2 Atëherë ti do të hash me mundin e duarve të tua, do të jesh i lumtur dhe do të gëzosh begatinë. 3 Gruaja jote do të jetë si një hardhi prohimitare në intimitetin e shtëpisë sate, bijtë e tu si drurë ulliri rreth tryezës sate! 4 Ja, kështu do të bekohet njeriu që ka frikë nga Zoti. 5 Zoti të bekoftë nga Sioni dhe ti pafsh begatinë e Jeruzalem-it tèrë ditët e jetës sate. 6 Po, pafsh bijtë e bijve të tu. Paqja qoftë mbi Izraelin.

129 Shumë më kanë shtypur që në rininë time, le ta thotë Izraeli: 2 "Shumë më kanë shtypur qysj prej rinisë sime, por nuk kanë mundur të më mposhtin. 3 Lëruesit kanë lëruar mbi kurrizin tim dhe kanë bërrë aty brazda të gjata". 4 Zoti éshëtë i drejtë; ai i preu litarët e të pabesëve. 5 U turpërofshin të gjithë dhe ktheshtin krahët ata që urrejnë Sionin! 6 U bëfshin si barri i çative, që thahet para se të rritet; 7 nuk ia mbush dorën korrisët, as krahët atyre që lidhin duajt; 8 dhe kalimtarët mos thënçin: "Bekimi i Zotit qoftë mbi ju; ne ju bekojmë në emër të Zotit".

130 Nga vënde të thella unë të këllhas ty, o Zot. 2 O Zot, dëgio klithmën time; veshët e tu dëgjojshin me vëmendje

zërin e lutjeve të mia. 3 Në rast se ti do të merrie parasysht fajet, o Zot, kush mund të resistonte, o Zot? 4 Por te ti ka falje, me qëllim që të kenë frikë prej teje. 5 Unë pres Zotin, shpirti im e pret; unë kam shpresë në fjalën e tij. 6 Shpirti im pret Zotin, më tepër se rojet mëngjesin; po, më tepër se rojet mëngjesin. 7 O Izrael, mbaj shpresa tek Zoti, sepse pranë tij ka dhemshuri dhe shpëtim të plotë. 8 Ai do ta çlrojë Izraelin nga të gjitha paudhësitë e tij.

131 O Zot, zemra ime nuk éshëtë mendjemadhe dhe sytë e mi nuk janë krenarë, dhe unë nuk merrem me gjëra tepër të mëdha dhe tepër të larta pér mua. 2 E kam qetësuar dhe e kam tulatur me të vërtetë shpirtin tim, si një fëmijë i zvjerdhur në gjirin e nénes së tij; shpirti im brenda meje éshëtë si një foshnje e zvjerdhur. 3 O Izrael, shpreso tek Zoti, tani dhe përfjetë.

132 Mbaje mend, o Zot, Davidin dhe të gjitha mundimet e tij, 2 ashtu si ai iu betua Zotit dhe lidhi kusht me të Fuqishmin e Jakobit, duke thënë: 3 "Nuk do të hyj në çadrën e shtëpisë sime, nuk do të hipni mbi shtratin tim; 4 nuk do t'i jap gjumë syve të mi as pushim qepallave të mia, 5 deri sa të kem gjetur një vend pér Zotin, një banesë pér të Fuqishmin e Jakobit". 6 Ja, dëgjuam të flitet pér të në Efratah, e gjetëm në fushat e Jaarit. 7 Le të shkojmë në banesën e tij, le ta adhurojmë përparrë frontit të këmbëve të tij. 8 Çohu, o Zot, dhe eja në vendin ku pushon ti dhe arka e forcës sate. 9 Priftërinjtë e tu le të vishen me drejtësi, dhe le të këndojnë nga gézimi shenjtorët e tu. 10 Pér hir të Davidit, shërbëtorit tênd, mos e dëbo fytrën e tê vajosurit tênd. 11 Zoti iu betua Davidit në të vërtetë dhe nuk do të ndryshojë: "Unë do të vë mbi froni tênd një fryt tê përbrendëshmëve të tua. 12 Në rast se bijtë e tu do të respektojnë besëlidhjen time dhe porositë e mia, që unë do t'u mësojë atyre, edhe bijtë e tyre do të ulen përfjetë mbi froni tênd". 13 Duke qenë se Zoti e ka zgjedhur Sionin, ai e ka dashur atë pér banesën e tij: 14 "Ky éshëtë vendi im i pushimit përfjetë; këtu do të banoj, sepse e kam dashur. 15 Do të bekoj fort zahiretë e tij, do t'i ngop me bukë të varfërit e tij; 16 do t'i vedh priftërinjtë e tij me shpëtim, do të ngazëllojnë shenjtorët e tij me britma gézimi. 17 Këtu do ta ris fuqinë e Davidit dhe do t'i jap një llambë tê vajosurit tim. 18 Do t'i mbuloj me turp armiqtë e tij, por mbi tê do të lulëzojë kurora e tij".

133 Ja, sa e mirë dhe e kënaqshme éshëtë që vëllezërit të banojnë bashkë në unitet! 2 Éshtë si vaj i çmuar i shpërndarë mbi krye, që zbret mbi mjekrën e Aaronit, që zbret deri në cep të rrobave të tij. 3 Éshtë si vesa e Hermonit, që zbret mbi malet e Sionit, sepse atje Zoti ka vënë bekimin, jetën në përfjetësi.

134 Ja, bekoni Zotin, ju, të gjithë shërbëtorët e Zotit, që e kaloni natën në shtëpinë e Zotit. 2 Ngrini duart në drejtim të shenjtorës dhe bekoni Zotin. 3 Të bekoftë Zoti nga Sioni, ai që ka krijuar qiejtë dhe tokën.

135 Aleluja. Lëvdoni emrin e Zotit, lëvdojeni, o shërbëtorë të Zotit, 2 që rrini në shtëpinë e Zotit, në oborret e shtëpisë së Peréndisë tonë. 3 Lëvdoni Zotin, sepse Zoti éshëtë i mirë; i këndoni lavde emrit të tij, sepse ai éshëtë i dashur. 4 Sepse Zoti ka zgjedhur pér vete Jakobin, dhe Izraelin si thesar të tij të veçantë. 5 Po, unë pranoj që Zoti éshëtë i madh dhe që Zoti ynë éshëtë përmbi të gjitha perënditë. 6 Zoti bën ç'të dojë në qill dhe në tokë, në dete dhe në të gjitha humnerat. 7 Ai i larton avujt nga skajet e tokës, prodhon vetëtimat pér shiu, e nxjerr

erën nga depozitat e tij. 8 Ai i goditi të parëlindurit e Egjiptit, si të njerëzve ashtu edhe të kafshëve, 9 dërgoi shenja dhe mrekulli në mes teje, o Egjipt, mbi Faraonin dhe mbi të gjithë shërbëtorët e tij. 10 Ai goditi kombe të mëdha dhe vrau mbretër të fuqishëm: 11 Sionin, mbretin e Amorejve, Ogun, mbretin e Bashanit, dhe tërë mbretëritë e Kanaanit. 12 Dhe vendet e tyre ua dhe në trashëgimi, në trashëgimi Izraelit, popullit të tij. 13 O Zot, emri yt rron përfjetë; kujtimi yt, o Zot, brez pas brezi. 14 Sepse Zoti do t'i sigurojë drejtësinë popullit të tij dhe do të ketë mëshirë pér shërbëtorët e tij. 15 Idhujt e kombeve janë argjendi dhe ari, veprat e dorës së njeriut; 16 kanë gojë por nuk flasin, kanë sy por nuk shohin, 17 kanë veshë por nuk dégjojnë; nuk kanë frymë në gojën e tyre. 18 Të njashëm me ta janë ata që i bëjnë, kushdo që ka besim tek ata. 19 Shtëpi e Izraelit, bekoje Zotin; shtëpi e Aaronit, bekoje Zotin. 20 Shtëpi e Levit, bekoje Zotin; ju që keni frikë nga Zoti, bekojeni Zotin. 21 Nga Sioni u bekofte Zoti, që banon në Jeruzalem. Aleluja.

136 Kremtonti Zotin, sepse ai është i mirë dhe mirësia e tij vazhdon përfjetë. 2 Kremtonti Perëndinë e perëndive, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë. 3 Kremtonti Zotin e zotërive, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë, 4 atë që vetëm bën mrekulli të mëdha, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë, 5 atë që ka bërë qiejtë me dituri, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë, 6 atë që ka shtrirë tokën mbi ujërat, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë, 7 atë që ka bërë ndriçuesit e mëdhenj, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë, 8 diellin pér të sunduar mbi ditën, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë, 9 hënën dhe yjet pér të sunduar mbi natën, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë. 10 Ai që goditi Egjiptasit në parëbirnitë e tyre, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë, 11 dhe e nxori Izraelin nga mjedisi i tyre, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë, 12 me dorë të fuqishme dhe krah të shtrirë, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë. 13 Atë që ndau Detin e Kuq në dy pjesë, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë, 14 dhe e bërë Izraelin të kalojë në mes të tij, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë, 15 por fshiu Faraonin dhe ushtrinë e tij në Detin e Kuq, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë. 16 Atë që e çoi popullin e tij nëpër shkretëtirë, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë, 17 atë që goditi mbretërit të mëdhenj, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë, 18 dhe vrau mbretërit të fuqishëm, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë; 19 Sionin, mbretin e Amorejve, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë, 20 dhe Ogun, mbretin e Bashanit, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë. 21 Dhe u dha atyre si trashëgimi vendin e tyre, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë, 22 në trashëgimi Izraelit, shërbëtorit të tij, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë. 23 Ai u kujtua pér ne në kushtet tona të këqija, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë, 24 dhe na çlroi nga armiqtë tanë, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë. 25 Ai i jep ushqin qđo krijese, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë. 26 Kremtonti Perëndinë e qillit, sepse mirësia e tij vazhdon përfjetë.

137 Atje, pranë lumenjive të Babilonisë, rrnim ulur dhe qanim, duke kujtuar Sionin; 2 mbi shelqjet e kësaj toke kishim varur qestet tona. 3 Atje, ata që na kishin çuar në robëri, na kërkoni fjalët e një këngë, po, ata që na shtypnën kërkoni këngë gëzimi, duke thënë: "Na këndonin një këngë të Sionit". 4 Si mund të këndonim këngët e Zotit në një vend të huaj? 5 Në rast se të harroj ty, o Jeruzalem, e harroftë dora ime e djathtë qđo shkathësi; 6 m'u lidhët gjuha me qielzën, në rast se nuk të kujtoj ty, në rast se nuk e vë Jeruzalemin pérmbi gëzimin tim më të madh. 7 Mbaji mënd, o Zot, bijtë e Edomit, që ditën e Jeruzalemit

thonin: "Shkatërrojni, shkatërrojni që nga themelët". 8 O bijë e Babilonisë, që duhet të shkatërrohesh, lum ai që do ta lajë të keqen që na ke bërë! 9 Lum ai që merr foshnjët e tua dhe i pérplas kundër shkëmbit!

138 Unë do të të kremtoj me gjithë zemër, përparrë perëndive do të këndoju lavdet e tua. 2 Do të adhuroj i kthyer nga tempulli yt i shenjtë dhe do të kremtoj emrin tênd pér mërisinë tênde dhe vërtetësinë tênde, sepse ti ke përlëvduar fjalën tênde dhe emrin tênd pérmbi qđo gjë tjetër. 3 Ditën në të cilën të kërkova, ti m'u përgjigje dhe e rrite fuginë e shpirtit tim. 4 Tërë mbretërit e tokës do të të kremtojnë, o Zot, kur të dégjojnë fjalët e gojës sate, 5 dhe do të këndoju rrugët e Zotit, sepse e madhe është lavdia e Zotit. 6 Ndionë Zoti është i shkëlqyeshëm, ai tregon kujdes pér njerëzit e thjeshtë, por mëndjemadhin e njeh noga larg. 7 Edhe sikur unë të eci në mes të fatkeqësisë, ti do të më ruash të gjallë; ti do të zgjatësh dorën kundër zemërimit të armiqve të mi, dhe dora jote e djathtë do të më shpëtojë. 8 Zoti do të kryejë veprën e tij tek unë; o Zot, mirësia jote vazhdon përfjetë; mos i braktis veprat e duarve të tua.

139 Ti më ke hetuar, o Zot, dhe më njeh. 2 Ti e di kur ulem dhe kur ngrihem, ti e kuption nga larg mendimin tim. 3 Ti e shqyrton me kujdes ecjen time dhe pushimin tim dhe i njeh thellë të gjitha rrugët e mia. 4 Sepse, edhe para se të jetë fjala mbi gojën time ti, o Zot, e di atë plotësish. 5 Ti më rrethon nga pas dhe përparrë dhe vë dorën tênde mbi mua. 6 Njohja jote është shumë e mrekullueshme pér mua, aq e lartë sa unë nuk mund ta arrij. 7 Ku do të mund të shkoja larg Frymës sate, ose ku do të mund të ikja larg pranisë sate? 8 Në rast se njitem në qilli, ti je atje; në rast se shtrij shtratin tim në Sheol, ti je edhe aty. (Sheol h7585) 9 Në rast se marr krahët e agimt dhe shkoj të banoj në skajin e detit, 10 edhe aty dora jote do të më udhëheqë dhe dora jote e djathtë do të më kapë. 11 Po të them: "Me siguri terri do të më fshehë", madje edhe nata do të bëhet drtitë rreth meje: 12 terri vetë nuk mund të fshehë asqjë, madje nata shkëldën si dita; terri dhe drita janë të barabarta pér ty. 13 Po, ti ke formuar të pérbrëndëshmet e mia, ti më ke endur në barkun e nënësime. 14 Unë do të të kremtoj, sepse jam krijuar në mënyrë të mrekulluar; veprat e tua janë të mrekullueshme, dhe unë e di shumë mirë këtë gjë. 15 Kockat e mia nuk ishin një e fshehë pér ty, kur u formova në fshehtësi duke u endur në thellësitë e tokës. 16 Dhe sytë e tu panë masën pa trajtë të trupit tim, dhe në librin tênd ishin shkruar ditët që ishin caktuar pér mua, megjithëse asnjë prej tyre nuk ekzistonte ende. 17 Oh, sa të çmuara janë pér mua mendimet e tua, o Perëndi! Sa i madh është gjithë numri i tyre! 18 Po të doja t'i numëroja, do të ishin më të shumtë se rrëra; kur zgjohem jam ende me ty. 19 Me siguri, ti do vrasësh të pabesin, o Perëndi; prandaj ju, njerëz gjakatarë largohuni nga unë. 20 Ata flasin me pabesi kundër teje; armiqtë e tu përdorin më kot emrin tênd. 21 A nuk i urrej vallë ata që të urrejnë, o Zot, dhe a nuk i urrej ata që ngrihen kundër teje? 22 Unë i urrej me një urrejtje të përsosur; ata janë bërë armiqtë e mi. 23 Më heto, o Perëndi, dhe njihë zemërin time; më provo dhe njihë mendimet e mia. 24 dhe shiko në se ka tek unë ndonjë rrugë të keqe dhe më udhëhiq népërrrugën e përfjetshme.

140 Më çliro, o Zot, nga njerëzit e këqij; më mbro nga njerëzit e furishëm, 2 që thurrin ligësi në zemër të tyre; ata mblidhen vazhdimisht pér të bërë luftë. 3 Mprehin gjuhën e tyre si

gjarpëri dhe kanë helm gjarpëri nën buzët e tyre. (Sela) 4 Më mbro, o Zot, nga duart e të pabesit dhe më mbro nga njeriu i dhunës, që komplotojnë për të më rrëzuar. 5 Kryelartët kanë fshehur për mua një lak dhe litarë, më kanë ngritur një rrjetë buzë shtegut, kanë vënë kurthe për mua. (Sela) 6 Unë i thashë Zotit: "Ti je Perëndia im; dëgjo, o Zot, britmén e lutjeve të mia. 7 O Zot Perëndi, ti je forca e shpëtimit tim, ti e ke mbuluar kokën time ditën e betejës. 8 O Zot, mos u jep të pabesëve atë që déshirojnë; mos favorizo planet e tyre, që të mos lavdërohen. (Sela) 9 Bëj që koka e atyre që më rrethojnë të mbulohet nga çoroditja e vetë buzëve të tyre. 10 Rënçin mbi ta qymyre të ndezur; i hedhshin në zjarr, në gropë të thella, nga ku të mos mund të ngrihen. 11 Njeriu gojëkeq mos qoftë i qëndrueshëm mbi tokë; fatkeqësia përndjekëtë njeriun e dhunës deri në shkatërrim". 12 Unë e di që Zoti do të mbrojë çështjen e të pikëlluarit dhe do t'i sigurojë drejtësi të varfërit. 13 Sigurisht të drejtët do të kretnojnë emrin tênd, dhe njerézit e ndershëm do të banojnë të praninë tênde.

141 O Zot, unë të këlthas ty; nxito të më përgjigjesh. Vëri veshin zërít tim, kur të këlthas ty. 2 Le të arrijë lutja ime para teje si temjani, ngritura e duarve të mia si flijimi i mbrëmjes. 3 O Zot, vërt një roje para gojës sime. 4 Mos lejo që zemra ime të priret nga asgjë e keqe dhe kështu të kryejë veprime të këqija bashkë me ata që bëjnë paudhësi; dhe bëj që unë të mos ha ushqimet e tyre të shijshme. 5 Le të më rrähë madje i drejti, do të jetë një mirësjellje nga ana e tij; le të më qortojë ai, do të jetë si vajji mbi kokë; koka ime nuk ka për ta refuzuar. Por lutja ime vazhdon të jetë kundër veprimeve të tyre të këqija. 6 Princat e tyre i hodhën nga skërkat dhe ata do t'i dégjojnë fjalët e mia, sepse ato janë të këndshme. 7 Ashtu si ai që lëron dhe çan tokën, kështu kockat tonë janë të përhapura në hyrje të Sheolit. (*Sheol h7585*) 8 Por sytë e mia janë drejtuar te ti, o Zot, Zoti im; unë strehohem te ti, mos më lër të pambrojtur. 9 Më ruaj nga laku që më kanë përgatitur dhe nga kurthet e njerézve që kryejnë paudhësi. 10 Të pabesët rënçin vetë në rrjetat e tyre, ndërsa unë do të kaloj tutje.

142 Unë i këlthas me zërin tim Zotit; me zërin tim i lutem Zotit. 2 Para tij paraqes vajtimin tim, para tij parashtroj fatkeqësinë time. 3 Kur fryma po më dobësohej, ti e dije ecjen time. Ata kanë përgatitur një lak për mua te shtegu që po kaloja. 4 Vështroj në të djathtën time dhe ja: nuk ka njeri që të më njoħe; çdo rrugë shpëtimi eshtë e myllur; asjni nuk kujdeset për jetën time. 5 Unë të këlthas ty, o Zot, dhe të them: "Ti je strehë ime, pjesa ime në tokën e të gjallëve. 6 Dëgjo me vëmendje këlimen time, sepse jam katandisur si mos më keq; më çliro nga përndjekësit e mi, sepse janë më të fortë se unë. 7 Më nxirr nga burgu që të mund të kretnoj emrin tênd. Të drejtët do të mblidhen tok reth meje, sepse ti do të më mbushësh me të mira".

143 Dëgjo lutjen time, o Zot, vëru veshin lutjeve të mia; përgjigjmu me besnikérinë dhe drejtësinë tênde. 2 Dhe mos hyr në gjyq me sherbëtorin tênd, sepse asnjë i gjallë nuk do të jetë i drejtë para teje. 3 Sepse armiku më përndjek, ai e ka rrëzuar deri për tokë jetën time; më detyron të banoj në vendë të errëta, ashtu si ata që kanë vdekur prej një kohe të gjatë. 4 Prandaj fryma ime dobësohet brenda meje, dhe zemra ime e ka humbur krejt brenda trupit tim. 5 Kujtoj ditët e lashta; bie në mendime tê thella mbi têrë veprat e tua; reflektoj mbi gjëra që kanë bërë duart e tua. 6 I zgjas duart e mia drejt teje; shpirti

im eshtë i etur për ty, si një tokë e thatë. (Sela) 7 Nxito të më përgjigjesh, o Zot, fryma ime po dobësohet; mos më fshih fytyrën tênde, që të mos bëhem i njashëm me ata që zgresin në gropë. 8 Më bëj të ndjej mirësinë tênde në mëngjes, sepse unë kam besim te ti; më trego rrugën nëpër të cilën duhet të eci, sepse unë e lartoj shpirtin tim drejt teje. 9 Më çliro nga armiqtë e mi, o Zot, te ti unë fshihni. 10 Më mëso so ta plotësoj vullnetin tênd, sepse ti je Perëndia im; Fryma jote e mirë le të më udhëheqë në tokë tê shenjtë. 11 Gjallëromë, o Zot, për hir tê emrit tênd; me drejtësinë tênde më shpëto nga fatkeqësia. 12 Në mirësinë tênde shkatërru armiqtë e mi dhe zhduki têrë ata që e pikëllojnë shpirtin tim, sepse unë jam sherbëtori yt.

144 Bekuar qoftë Zoti, kështjella ime, që i mëson duart e mia për luftë dhe gishtërinjtë e mi për betejë. 2 Ai eshtë hiri im dhe kështjella ime, strehë ime e lartë dhe çliruesi im, mburopa ime në tê cilën gjej strehë, ai që ma nënshtron mua popullin tim. 3 O Zot, çfarë eshtë njeriu që ti të kujdesesh për të, ose biri i njeriut që ti ta përfillësh? 4 Njeriu eshtë si një frymë dhe ditët e tij janë si hija që kalon. 5 Uli qjetë e tu, o Zot, dhe zbrit, dhe ata do të nxjerrin tym. 6 Hidh rruftet dhe shpérndaji, lësho shigjetat e tua dhe bëj të ikin. 7 Shtrije dorën tênde nga lart, më shpëto dhe më çliro nga ujërat e mëdha dhe nga dora e të huajve, 8 goja e të cilëve thotë gënjeshtra dhe dora e djathtë e tyre eshtë një e djathtë mashtimi. 9 O Perëndi, do të këndojo një kantik tê ri, do të këndojo lavdet e tua me një harpë me dhjetë tela. 10 Ti, që u jep fitoren mbretërvë dhe që çliron sherbëtorin tênd David nga shpata e kobshme, 11 më shpëto dhe më çliro nga dora e të huajve, goja e të cilëve thotë gënjeshtra dhe dora e djathtë e tyre eshtë një e djathtë mashtimi. 12 Bijtë tanë në riniñ e tyre qofshin si një bimë e harlisur, dhe bijat tonë qofshin si shtylla qosheje, tê gdhendura mirë për të zbukuruar një pallat. 13 Hambaret tonë qofshin plot dhe paçin nga tê gjitha tê mirat; kopetë tonë u shtofshin me mijéra dhe dhjetra mijéra në fushat tonë; 14 qetë tanë têrheqshin ngarkesa tê rénda dhe mos pastë asnjë sulm tê papritur, dalje tê papritur as britmë në sheshet tonë. 15 Lum ai popull që eshtë në gjendje tê tillë, lum ai popull që ka për Perëndi Zotin.

145 Unë do të tê përlëvdoj, o Perëndia im dhe Mbreti im, dhe do të bekoj emrin tênd përjetë. 2 Do të tê bekoj çdo ditë dhe do të lëvdoj emrin tênd përjetë. 3 Zoti eshtë i madh dhe i denjë për lëvdimin më tê lartë dhe madhështia e tij eshtë e panjohshme. 4 Një brez do t'i shpallë lëvdimet e veprave tê tua tjetrit dhe do t'i njoftojë mrekullitë e tua. 5 Do të mendohem thellë mbi shkëlqimin e lavdishëm tê madhështisë sate dhe mbi veprat e tua tê mrekullueshme. 6 Këto do të flasin përfuqinë e veprave tê tua tê tmerrshme, dhe unë do të tregoj madhështinë tênde. 7 Ata do të shpallin kujtimin e mirësisë sate tê madhe dhe do të këndojnë me gëzim drejtësinë tênde. 8 Zoti eshtë i dhemshur dhe mëshirplot, i ngadalshëm në zemërim dhe i madh në mirësi. 9 Zoti eshtë i mirë me tê gjithë dhe plot dhemshuri për tê gjitha veprat e tij. 10 Têrë veprat e tua do të tê kretnojnë, o Zot, dhe shenitorët e tua do të tê bekojnë. 11 Ata do të flasin përfavdinë e mbretërisë sate dhe do të tregoj përfuqinë tênde, 12 për t'u bërë tê njohura bijve tê njerëzve mrekullitë e tua dhe shkëlqimin e madhërishëm tê mbretërisë sate. 13 Mbretëria jote eshtë një mbretëri përjet dhe sundimi yt vazhdon brez pas brezi. 14 Zoti përkrah têrë ata që rrëzojn dhe ngre përsëri në këmbë têrë ata që janë rrëzuar. 15 Sytë e tê gjithëve shikojnë drejt teje duke pritur, dhe ti u jep atyre ushqimin në kohën e duhur. 16 Ti e hap

dörën tände dhe plotëson dëshirën e çdo qenieje të gjallë. **17** Zoti eshtë i drejtë në të gjitha rrugët e tij dhe dashamirës në të gjitha veprat e tij. **18** Zoti eshtë pranë gjithë atyre që kërkojnë, pranë gjithë atyre që e kërkojnë në të vërtetë. **19** Ai kënaq dëshirën e atyre që kanë frikë prej tij, dëgjon britmën dhe i shpëton. **20** Zoti mbron të gjithë ata që e duan dhe të shkatërronjë të gjithë të pabesët. **21** Goja ime do të trejgoj lëvdimin e Zotit, dhe çdo qenie do të bekojë emrin e tij të shenjtë përjetë.

146 Aleluja. Shpirti im, lëvdo Zotin. **2** Unë do ta lëvdoj Zotin deri sa të kem jetë, do të këndoj lavde për Perëndinë tim gjatë gjithë jetës sime. **3** Mos kini besim te princat dhe as te ndonjë bjeriu, që nuk mund të shpëtojë. **4** Kur fryma e tij ikën, ai kthehet përsëri në tokë dhe po atë ditë planet e tij zhduken. **5** Lum ai që ka Perëndinë e Jakobit si ndihmë, shpresë e të cilët eshtë tek Zoti, Perëndia i tij, **6** që ka krijuar qiejtë dhe tokën, detin dhe gjithçka eshtë në to, që ruan besnikérinë përjetë, **7** që u jep të drejtë të shtypurve dhe ushqim të uriturve. Zoti çiron të burgosurit. **8** Zoti u hap sytë të verbërve, Zoti ngre ata që janë rrëzuar, Zoti i do të drejtë. **9** Zoti mbron të huajt, ndihmon jetimin dhe gruan e ve, por përmbyss udhën e të pabesëve. **10** Zoti mbretëron përjetë, Perëndia yt, o Sion, brez pas brezi. Aleluja.

147 Lëvdoni Zotin, sepse eshtë një gjë e mirë t'i këndosh lavde Perëndisë tonë, sepse eshtë e kënaqshme dhe e leverdishme ta lëvdosh. **2** Zoti ndërtzon Jeruzalemin, dhe mbledh të humburit e Izraelit. **3** Ai shëron ata që e kanë zemrën të thyer dhe lidh plagët e tyre. **4** Llogarit numrin e yjeve dhe i thërrët të gjitha sipas emrit të tyre. **5** I madh eshtë Zoti ynë, e pamasë eshtë fuqia e tij dhe e pafund zgjuarësia e tij. **6** Zoti larton njerëzit e përulur, por ul deri në tokë njerëzit e këqij. **7** Këndojini Zotit me falenderim, këndojini me qeste lavde Perëndisë tonë, **8** që mbulon qellin me re, përgatit shiun për tokën dhe bën që të rritet bari në malet. **9** Ai i jep ushqime bagëtisë dhe zogjive të korbeve që thërrësin. **10** Ai nuk kënaqet në forcën e kalit, dhe nuk gjen ndonjë gëzim në këmbët e njeriut. **11** Zoti kënaqet me ata që kanë frikë prej tij, me ata që shpresojnë në miresinë e tij. **12** Lëvdo Zotin, o Jeruzalem, kremito Perëndinë tënd, o Sion. **13** Sepse ai ka përforçuar shufrat e portave të tua dhe ka bekuar bijtë e tu në mes teje. **14** Ai e ruan paqen brenda kufijve të tu dhe të ngop me grurin më të mirë. **15** Dërgon mbi tokë urdhërin e tij, fjala e tij merr dheun. **16** Dërgon borën si lesh dhe përhap brymën si hi. **17** Hedh breshërin e tij si me copa; kush mund t'i bëjë ballë të ftohtit të tij? **18** Dërgon fjalën e tij dhe i shkrin ato; bën që të fryjë era e tij, dhe Izraelit statutet e tij dhe dekretet e tij. **19** Ai nuk e ka bërë këtë me asnjë komb tjetër; dhe ato nuk i njohin dekretet e tij. Aleluja.

148 Aleluja. Lëvdoni Zotin nga qiejtë, lëvdojeni në vendet shumë të larta. **2** Lëvdojeni, ju të gjithë engjëjt e tij, lëvdojeni ju mbarë ushtritë e tij. **3** Lëvdojeni, o diell dhe hënë, lëvdojeni, ju mbarë yje të ndritshme. **4** Lëvdojeni, ju qiej të qejve, dhe ju ujëra përmbi qiejtë. **5** Tërë këto gjëra le të lëvdojnë emrin e Zotit, sepse ai dha urdhër dhe ato u krijuan. **6** Ai i ka vendosur përjetë, në përjetësi; por ka bërë një statut që nuk do të kalojë kurrë. **7** Lëvdojeni Zotin nga toka, ju përbindësh të detit dhe mbarë oqeane, **8** zjarr dhe breshë, borë dhe re, ajër i shtrëngatës që zbaton urdhërat e tij, **9** mbarë male dhe kodra, mbarë dru frutorë dhe kedra; **10** ju mbarë kafshë të egra dhe shtëpiakë,

rrëshqanorë dhe zoj me krahë; **11** ju mbretër të dheut dhe mbarë popuj, princë dhe gjyqtarë të tokës; **12** të rinj dhe vajza, pleq dhe fëmijë. **13** Le të lëvdojnë emrin e Zotit, sepse vetëm emri i tij përlëvdohet. Lavdia e tij qëndron përmbi tokën dhe qiejtë. **14** Ai e ka rritur forcën e popullit të tij, një arsy qjo lëvdimi për të gjithë shenjtorët e tij, për bijtë e Izraelit, një popull i afërt për të. Aleluja.

149 Aleluja. Këndojni Zotit një këngë të re, këndonai lavdinë e tij në kuvendin e shenjtore. **2** Le të ngazëllohen Izraeli tek ai që e ka bërë, le të ngazëllohen bijtë e Sionit te Mbreti i tyre. **3** Le të lëvdojnë emrin e tij me valle, të këndojnë lavdet e tij me dajre dhe me qeste, **4** sepse Zoti kënaqet me popullin e tij; ai i kurorëzon me shpëtim njerëzit e përulur. **5** Le të ngazëllohen shenjtorët në lavdi, le të këndojnë nga gëzimi mbi shtrëtërit e tyre. **6** Le të kenë në gojën e tyre lavdet e Perëndisë dhe në dorën e tyre një shpatë që pret nga të dy anët; **7** për t'u hakmarrë me kombet dhe për t'u dhënë ndëshkime popujve, **8** për t'i lidhur mbretërit e tyre me zinxhirë dhe fisnikët e tyre me pranga hekuri, **9** për të zbatuar mbi ta gjykimin e shkruar. Ky eshtë nderi që u rezervohet mbarë shenjtore të tij. Aleluja.

150 Aleluja, lëvdoni Perëndinë në shenjtoren e tij, lëvdojeni në kupën qellore të pushtetit të tij. **2** Lëvdojeni përmrekullitë e tij, lëvdojeni sipas madhështisë e tij. **3** Lëvdojeni me tingullin e burive, lëvdojeni me tingullin e harpës dhe me qeste. **4** Lëvdojeni me dajre dhe me valle, lëvdojeni me vegla me tela dhe me frymë. **5** Lëvdojeni me cembale tingëlluese, lëvdojeni me cembale kumbuese. **6** Çdo gjë që merr frymë le të lëvdojë Zotin. Aleluja.

Fjalët e urta

1 Fjalët e urta të Salomonit, birit të Davidit, mbret i Izraelit, 2 për të njohur diturinë dhe për të mësuar gjykimet e mënçura; 3 për të ditur si të veprosh me urti, me drejtësi, me gjykimi dhe ndershëmëri, 4 për t'u dhënë shkathësi njerëzve të thjeshtë, njohje dhe reflektim të riut. 5 I urti do të dëgjojë dhe do të rritë diturinë e tij; njjeriu i zgjuar do të përfitojë këshilla të urta, 6 për të kuptuar një sentencë dhe një enigmë, fjalët e të urtëve dhe thëniet e tyre të errëta. 7 Frika e Zotit është fillimi i njohjes; por njerëzit e pamend përcmojnë diturinë dhe arsimin. 8 Dëgjo, o biri im, mësimet e atit tênd dhe mos i lër pas dore mësimet e nënes sate, 9 sepse janë një nur që zbuluron kokën tênde dhe një stoli në qafën tênde. 10 Biri im, në qoftë se mëkatarët duan të të mashtrojnë, mos prano, 11 në qoftë se thonë: "Eja me ne; kemi ngritur një pritë për të derdhur gjak; i ngritim gracka të pafajmit pa ndonjë shkak; 12 le t'i kapërdimë të gjallë, ashtu si Sheoli, têresisht si ata që zgresin në gropë; (Sheol h7585) 13 ne do të gjejmë lloj-lloj pasurish të çmueshme, do t'i mbushim shtëpitë tonë me plaçka; 14 ti do ta hedhesh në short pjesën tênde me ne, dhe të gjithë ne do të kemi një qese të vetme"; 15 biri im, mos shko me ta në po atë rrugë, ndale hapin nga shtegu i tyre, 16 sepse këmbët e tyre turren drejt së keqes dhe ata nxitonjë të derdhin gjak. 17 Shtrihet më kot rjeta përpëra çdo lloji zogjish; 18 por këta kurdisin prita kundër gjakut të vet dhe ngrenë kurthe kundër vetë jetës së tyre. 19 Të tilla janë rrugët e çdo njjeriu të etur për pasuri; ajo ia heq jetën atyre që e kanë. 20 Dituria bërtet nëpër rrugë, zëri i saj dëgjohet nëpër shesh; 21 ajo thërret në vendet ku ka turma dhe ligjëron në hyrje të portave të qytetit; 22 "Deri kur, o njerëz të thjeshtë, do t'ju pëlqejë thjeshtësia dhe tallësit do të kënaqen duke u tallur dhe budallenjtë do të urrejnë dijen; 23 Ejani në vete nga qortimi im; ja, unë do të derdh mbi ju Frymën time dhe do t'ju bëj të njohura fjalët e mia. 24 Sepse unë thirra dhe ju nuk keni dashur, shtriva dorën time dhe askush prej jush nuk i kushtoi vëmendje, 25 përkundrazi hodhët poshtë të gjitha këshillat e mia dhe nuk pranuat ndreqjen time, 26 edhe unë do të qesh me fatkeqësinë tuaj, do të tallem kur të vijë ajo që ju druan, 27 kur ajo që druan të vijë si një furtunë, dhe fatkeqësia juaj të vijë si një stuh, kur t'ju mbulojnë fatkeqësia dhe ankthi. 28 Atëherë ata do t'jë më thërrasin mua, por unë nuk do të përgjigjem; do të më kérkojnë me kujdes, por nuk do të më gjejnë. 29 Sepse kanë urredijen dhe nuk kanë zgjedhur frikën e Zotit, 30 nuk kanë dashur të pranojnë këshillën time dhe kanë përbuzur të gjitha qortimet e mia. 31 Prandaj do të hanë frytin e sjelljes së tyre dhe do të ngopen me këshillat e tyre. 32 Sepse përdalja e njerëzve të thjeshtë i vret dhe qetësia e rreme e budallenjve i zhduk; 33 por aq më dégjon do të banojë një vend të sigurt, do të jetë me të vërtetë i qetë, pa frikë nga çfarëdo e keqë".

2 Biri im, në rast se pranon fjalët e mia dhe i quan thesar urdhërimet e mia, 2 duke i vënë veshin diturisë dhe duke e prirur zemrën ndaj arsyes; 3 po, në rast se kérkon me ngulm gjykimin dhe ngre zérin për të siguruar mirëkuptim, 4 në rast se e kérkon si argjendin dhe fillon t'rëmosh si për një thesar të fshehur, 5 atëherë do të ndjesh frikën e Zotit dhe ke për të gjetur kuptimin e Perëndisë. 6 Sepse Zoti jep diturinë; nga goja e tij rrjedhin njohuria dhe arsyesa. 7 Ai mban rezervë për njerëzit e drejtë një ndihmë të fuqishme, një mburojë për ata që ecin

me ndershëmëri 8 për të mbrojtur shtigjet e drejtësise dhe për të ruajtur rrugën e shenjtoreve të tij. 9 Atëherë do të kuptosh drejtësinë, barazinë, ndershëmërinë dhe tërë rrugët e së mirës. 10 Kur dituria të të hyjë në zemër, edhe njohja do të jetë e këndshme për shpirtin tênd, 11 të menduarit do të kujdeset për ty dhe gjykimi do të të mbrojë, 12 për të të ciluar nga rruga e keqe, nga njerëzit që flasin për gjëra të këqija, 13 nga ata që braktisë shtigjet e ndershëmërisë për të ecur në rrugët e territ, 14 që gjëzohen kur bëjnë të keqen dhe ndjekjnë kënaqësi në çoroditjet e njeriut të keq, 15 shtigjet e të cilët janë të shtrembëra dhe rrugët dredhdredha, 16 për të të shpëtuar nga grua ja që ka shkelur kurorën, nga grua ja huaj që përdor fjalë mikluesse, 17 që ka braktisur shokun e rinisë së saj dhe ka harruar marrëveshjen e lidhur me Perëndinë. 18 Sepse shtëpia e saj zbetet drejt vdekjes dhe shtigjet e saj drejt të vdekurve. 19 Asnjë prej atyre që shkognë tek ajo nuk kthehet, asnjë nuk i arrin shtigjet e jetës. 20 Kështu do të mund të ecësh në rrugën e të mirëve dhe do të mbetesh në shtigjet e të drejtëve. 21 Sepse njerëzit e drejtë do të banojnë tokën dhe ata të ndershëm do të qëndrojnë aty; 22 por të pabesët do të shfarosen nga toka dhe shkelësit do të hiqen prej saj.

3 Biri im, mos harro mësimet e mia dhe zemra jote le të ruajt urdhërimet e mia, 2 sepse do të të shtohen ditë të gjata, vite jete dhe paqeje. 3 Mirësia dhe e vërteta mos t'ë lëncin kurrë; lidhi rrëth qafës, shkrulli mbi tabelën e zemrës sate; 4 do të gjesh kështu hir dhe arsyë në sytë e Perëndisë dhe të njerëzve. 5 Ki besim tek Zoti me gjithë zemër dhe mos u mbështet në gjykimin tênd; 6 pranoje në të gjitha rrugët e tua, dhe ai do të drejtojë shtigjet e tua. 7 Mos e mbaj veten të ditur në sytë e tu, ki frikë nga Zoti dhe hiq dorë nga e keqja; 8 kjo do të jetë shërim për nervat e tua dhe freskim për kockat e tua. 9 Ndero Zotin me pasurinë tênde dhe me prodhimet e para të çdo të ardhure që ke; 10 hambarët e tu të grurit do të janë plot e përplot dhe vozat e tua do të gufojnë me musht. 11 Biri im, mos e përcmo ndëshkimin e Zotit dhe mos urre qortimin e tij, 12 sepse Zoti qorton atë që do, si një baba djalin që atij i pëlqen. 13 Lum ai njeri që ka gjetur diturinë dhe njeriu që ka përfshir arsyen. 14 Sepse fitimi i tij është më i mirë se fitimi i argjendit dhe fryti i tij vlen më tepër se ari i kulluar. 15 Ajo është më e çmuar se perlat dhe mbarë gjërat më të këndshme nuk mund të barazohen me të. 16 Gjatësia e jetës është në të djathtë të saj, pasuria dhe lavdia në të majtë të saj. 17 Rrugët e saj janë rrugë të kënaqshme dhe në të tërë shtigjet e saj mbretëron paqja. 18 Ajo është një dru i jetës për aja që e kapin dhe lum atë që mbahen fort atje. 19 Me diturinë Zoti krijoi tokën dhe me zgjuarësinë i bëri të qëndrueshmë qiejtë. 20 Me diturinë e tij u hapën humnerat dhe retë japid vesë. 21 Biri im, këto gjëra mos u largofshin kurrë nga sytë e tu. Mbaje diturinë dhe të menduarit. 22 Ato do të janë jetë për shpirtin tênd dhe një zbulurim në qafën tênde. 23 Atëherë do të ecësh i sigurt në rrugën tênde dhe këmba jote nuk do të pengohet. 24 Kur do të biesh për të fjetur, nuk do të kesh frikë; po, do të biesh dhe gjumi yt do të jetë i ëmbël. 25 Nuk do të druash llahtarën e papritur, as shkatërrimin e të pabesëve kur do të ndodhë, 26 sepse Zoti do të jetë pranë teje dhe do të pengojë që këmba jote të kapet në ndonjë lak. 27 Mos i refuzo të mirën atij që i takon, kur e ke në dorë ta bësh. 28 Mos i thuaj të afërmitt tênd: "Shko dhe kthehu; do të t'jap nesë", kur e ke me vete gjinë e nevojshme. 29 Mos kurdis asnjë të keqë kundër të afërmitt tênd, ndërsa ai banon me besim bashkë me ty. 30 Mos bëj padi kundër

askujt pa shkak; po tē jetē se nuk tē ka bërë asnjë tē keqe. 31 Mos ki zili njeriu e dhunshëm dhe mos zgjih asnjë nga rrugët e tij, 32 sepse Zoti e neverit njeriu e çorodit, por këshilla e tij eshtë pér njerëzit e ndershëm. 33 Mallkimi i Zotit eshtë në shtëpinë e tē pabesit, por ai bekon banesën e tē drejtëse. 34 Me siguri ai tallet me tallësit, por i fal tē përvuajturit. 35 Njerëzit e urtë do tē trashëgojnë lavdinë, por poshtërsia do tē jetë trashëgimia e atyre që nuk kanë mend.

4 Dëgjoni, o bij, mësimet e një ati dhe tregoni kujdes që tē mësoni të gjykonit, 2 sepse ju jep një doktrinë tē mirë; mos braktisni ligjin tim. 3 Kur isha ende fëmijë pranë atit tim, njomëzak dhe i dashur në sytë e nënës sime, 4 ai më mësonte dhe më thoshte: "Zemra jote tē kujtojë fjalët e mia; ruaji urdhërimet e mia dhe do tē jetosh. 5 Fito dituri, fito gjykim; mos i harro fjalët e gojës sime dhe mos u largu prej tyre; 6 mos e braktis diturinë dhe ajo do tē mbrojë; duaje, sepse ajo do tē ndihmojë. 7 Dituria eshtë gjëja më e rëndësishme; prandaj fito diturinë. Edhe sikur tē humbasësh ato që ke, fito diturinë. 8 Përlevdoje dhe ajo do tē lartësoj, ajo do tē japë lavdi, po qe se ti e përvëhtëson. 9 Ajo do tē vërë mbi kokën tēnde një stoli prej nuri, do tē tē rrethojë me një kurorë lavdie". 10 Dëgio, biri im, pranoj fjalët e mia dhe vitet e jetës sate do tē shumohen. 11 Të kam mësuar në rrugën e diturisë, të kam udhëhequr nëpër shtigjet e ndershmërisë. 12 Kur do tē ecësh, hapat e tua nuk do tē pengohen; kur do tē vraposh, nuk do tē pengohesh. 13 Rroke miрë këtë mësim, mos e lër që tē shkojë koton; ruaje, sepse ai eshtëjeta jote. 14 Mos hyr në shtegun e tē pabesëve dhe mos ec në rrugën e njerëzve tē këqij; 15 evitoje atë, mos kalo nëpër tē; largoju prej saj dhe shko tutje. 16 Sepse ata nuk mund tē flenë, po tē mos kenë bërë tē keqen; gjumi i tyre zhdukjet po tē jetë se nuk kanë rrëzuar dikë; 17 ata hanë bukën e paudhësisë dhe pinë verën e dhunës. 18 Por shtegu i tē drejtëve eshtë si drita e agimit, që shkëlqen gjithnjë e më miрë deri sa tē bëhet ditë e plotë. 19 Rruja e tē pabesëve eshtë si terri; ata nuk shohin atë që do t'i rrëzojë. 20 Biri im, trego kujdes pér fjalët e mia, dëgjo thëniet e mia; 21 mos u largofshin kurrë nga sytë e tu, ruajti në qendër tē zemrës sate; 22 sepse janë jetë pér ata që i gjejnë, shërim pér tē gjithë trupin e tyre. 23 Ruaje zemrën tēnde me shumë kujdes, sepse nga ajo dalin burimet jetës. 24 Hiq dorë nga e folura me hile dhe largo prej teje buzët e çoroditura. 25 Sytë e tu le tē shohin drejt dhe qepallat e tua tē synojnë drejt para teje. 26 Sheshoje shtegun e këmbëve tē tua, dhe tē gjithë rrugët e tua qofshin tē caktuara miрë. 27 Mos u shmang as në tē djathët as në tē majtë; tërhiqe këmbën tēnde nga e koja.

5 Biri im, ki kujdes pér diturinë time, vëri veshin arsyetimit tim, 2 me qëllim që ti tē ruash gjykimin dhe buzët e tua tē fiksojnë diturinë. 3 Sepse buzët e gruas që shkel kurorën nxjerrin mijaltë dhe goja e saj eshtë më e butë se vaj; 4 por në fund ajo eshtë e hidhur si pelini, e mprehtë si një shpatë me dy presa. 5 Këmbët e saj zgresin drejt vdekjes, hapat e saj cojnë drejtpërdrejt në Sheol. (*Sheol h7585*) 6 Ajo nuk ecën në shtegun e jetës, por ti nuk i jep rëndësi kësaj gjëje; rrugët e saj janë tē gabuara, por ti nuk e kupton. 7 Prandaj tanj, bij tē mi, më dëgjoni dhe mos u largoni nga fjalët e gojës sime. 8 Mbaje larg prej saj rrugën tēnde dhe mos iu afro portës së shtëpisë së saj, 9 pér tē mos ua dhënë tē tjerëve fuqinë tēnde dhe vitet e tua dikujt që nuk ka mëshirë. 10 Me qëllim që tē huajt tē mos ngopen me pasurinë tēnde, dhe mundi yt tē mos shkojë në shtëpinë e një tē huaji, 11 dhe tē mos

rënkosh kur do tē tē vijë fundi, kur mishi dhe trupi yt do tē jenë tē konsumuar, 12 dhe tē thaush: "Vallë si ureva mësimin, dhe si e ka përcmuar qortimin zemra ime? 13 Nuk dëgjova zërin e atyre që më mësonin dhe nuk ua vura veshin atyre që më udhëzonin. 14 U ndodha pothuajse në një tē keqe tē plotë në mes tē turmës dhe tē kuvenit". 15 Pi ujin e sternës sate dhe ujin e rrjedhshëm tē pusit tēnd. 16 A duhet burimet e tua tē derdhen jashtë, si rrëke uji nëpér rrugë? 17 Qofshin vetëm pér ty dhe jo pér tē huajtë bashkë me ty. 18 Qoftë i bekuar burimi yt dhe gézohu me nusen e rinisë sate. 19 Drenushë e dashur dhe gazelë hirplotë, sisët e saj le tē tē kënaqin kurdoherë, dhe qofsh vazhdimisht i dhënë pas dashurisë që ke pér tē. 20 Pse vallë, biri im, tē biesh në dashuri me një grua që ka shkelur kurorën dhe tē rrokësh gjirin e një tē huaje? 21 Sepse rrugët e njeriut janë gjithnjë përparrasye tē Zotit, dhe ai vëzhgontë gjithja shtigjet e tij. 22 I pabesi zihet nga vetë paudhësitet e tij dhe mbahet nga litarët e mëkatit tē tij. 23 Ai ka pér tē vdekur sepse nuk korrigjohet dhe do tē zhduket pér shkak tē marrëzisë së tij.

6 Biri im, në qoftë se je bërë garant pér tē aférmin tēnd, në rast se ke dhënë dorën si garanci pér një tē huaj, 2 je zënë në lakun e fjalëve tē gojës sate, je zënë nga fjalët e gojës sate. 3 Bëj këtë, pra, biri im, dhe shpengohu, sepse ke rënë në duart e tē aférmit tēnd. Shko, hidhu në këmbët e tij dhe ngul këmbët me tē madhe te i afërmij yt. 4 Mos u jep gjumë syve tē tu as clodhje qepallave tē tua; 5 çirohu si gazela nga dora e gjahtarit, si zogu nga dora e atij që kap zojtit. 6 Shko te milingona, o përtac, vër re zakonet e saj dhe bëhu i urtë. 7 Ajo nuk ka as kryetar, as mbikëqyrës, as zot; 8 e gjen ushqimin në verë dhe mbledh zahirenë e saj gjatë korres. 9 Deri kur, o përtac, do tē rish duke fjetur? Kur do tē shkundesh nga gjumi yt? 10 Të flesh pak, tē dremitësh pak, tē rrish me duar në ije pér t'u clodhur, 11 kështu varfëria jote do tē vijë si një vjedhës, dhe skamja jote si një njeri i armatosur. 12 Njeriu pa vlerë, njeriu i keq, ecën me një gojë tē çorodit; 13 luan syrin, flet me këmbët, bën shenja me qishta; 14 ka ligësi në zemër, kurdis vazhdimisht tē keqen dhe mbjell grindej. 15 Prandaj shkatërrimi i tij do tē vijë papritur, në një cast tē shkatërrrohet pa rrugëdalje tjetër. 16 Zoti i urren këto gjashtë gjëra, madje shtatë janë tē neveritshme pér tē: 17 sytë krenare, gjuhja gjenështare, duart që derdhin gjak tē pafajshém, 18 zemra që kurdilis plane tē këqija, këmbët që turren shpejt drejt së keqes, 19 dëshmitari i rremë që thotë gjenështra dhe ai që shtie grindej midis vëlezërve. 20 Biri im, ruaje urdhërimin e atit tēnd dhe mos harro mësimet e nënës sate. 21 Mbaj qazhdimisht tē lidhura në zemrën tēnde dhe fiksoj i rrëth qafës sate. 22 Kur do tē ecësh, do tē tē udhëheqin; kur tē pushosh, do tē tē ruajnë; kur tē zgjohesh, do tē flasin me ty. 23 Sepse urdhërimi eshtë një llambë, mësimi një drithë, dhe ndrecjet e mësimit janë rruja e jetës, 24 pér tē tē mbrojtur nga gruaja e keqe, nga lajkat e gjuhës tē gruas së huaj. 25 Mos dëshiro në zemrën tēnde bukurinë e saj dhe mos u rrëmbe nga qepallat e saj. 26 Sepse pér një prostitutë burri katandiset pér një copë bukë, dhe gruaja e një tjetri gjuan shpirtin e vyer tē një burri. 27 A mund tē mbajë burri një zjarr në gjë tē tij pa djegur rrrobat e trupit? 28 A mund tē ecë burri mbi qymyr tē ndezur pa djegur këmbët e tij? 29 Në këtë gjendje eshtë ai që shkon tek gruaja e një tjetri; kush e prek nuk do tē mbetet pa u ndëshkuar. 30 Nuk përcmohet hajduti që vjedh pér tē shuar urinë kur eshtë i uritur; 31 por në rast se kapet në faj, duhet tē kthejë shtatëfishin, dhe tē japë tërë pasurinë e shtëpisë së tij. 32 Por ai

që kryen një shkelje kurore me një grua eshtë një njeri pa mend; ai që bën një gjë të tillë shkatërron jetën e tij. 33 Do të gjejë plagë dhe përqim, dhe turpi i tij nuk do t'i hiqet kurri. 34 sepse xhelozia e tërbon bashkëshortin, që do të jetë i pamëshirshëm ditën e hakmarjes. 35 Ai nuk do të pranojë asnjë shpërblim dhe nuk do të kënaqet, edhe sikur t'i bëjnë shumë dhurata.

7 Biri im, ruaji fjalët e mia dhe urdhërimet e mia në veten tënde,

2 Ruaji urdhërimet e mia dhe ke pér të jetuar; ruaji mësimet e mia si bebja e syve të tu. 3 Lidhi ndër gishta, shkruajti mbi tabelën e zemrës sate. 4 Thuaji diturisë: "Ti je motra ime" dhe quaje "shok" gjykimin, 5 me qëllim që të tēruajnë nga gruaja e tjetrit nga gruaja e huaj që përdor fjalë lajkatare. 6 Nga dritarja e shtëpisë sime shikoja nëpër parmakët prej hekuri 7 dhe pasqë midis budallenje; dallova midis të rinjve një djalë t'ri që s'kishte gjykim, 8 që kalonte nëpër rrugë pranë qoshes të gruas së huaj dhe drejtuhej nga shtëpia e saj, 9 në muzg, kur po ngryste dita, ndërsa zbriste nata e zezë dhe e errët. 10 I loli para një grua e veshur si prostitutë dhe dinake; 11 ajo eshtë turbullues dhe provokuese, dhe nuk di t'i mbajë këmbët në shtëpinë e saj; 12 herë mbi rrugë, herë në sheshet qëndron në pritë në çdo qoshe. 13 Kështu e zuri dhe e puthi, pastaj me paturpësi tha: 14 "Duhet tē bëja flimet e falenderimit; pikërisht sot i plotësova zotimet e mia; 15 prandaj tē dola para që tē tē kërkoi dhe t'gjeta. 16 E zbukurova shtratin tim me një mbulesë si sixhade, me li të ngjyrosur nga Egjipti; 17 e perfumova shtratin tim me mirrë, me aloe dhe me kanellë. 18 Eja, tē dehemë me dashuri deri në mëngjes, tē kënaqemi në qejfë dashurie, 19 sepse burri im nuk eshtë në shtëpi, por ka shkuan në një udhëtim të gjatë; 20 ka marrë me vete një thes të vogël me pare dhe do tē kthehet në shtëpi vetëm kur tē jetë hëna e plotë". 21 Ajo e mashtroi me fjalë bindëse, e tërroqi me émbëlsinë e buzëve të saj. 22 Ai e ndoqi pa mëdyshje, si një ka që shkon në thertore, si një i lidhur në dënimin e budallait, 23 deri sa një shigjetë nuk i shpon mëlçinë; ai nxiton si një zog, pa ditur që një lak eshtë ngritur kundër jetës së tij. 24 Prandaj, bij t'mi, më dëgjoni, kushtojuni kujdes fjalëve të gojës sime. 25 Zemra jote tē mos shkojë pas rrugëve të saj, mos devijo nëpër shtigjet e saj, 26 sepse ka rrëzuar shumë të plagosat pér vdekje, dhe tèrë atë që ajo ka vrarë ishin burra të fortë. 27 Shtëpia e saj eshtë rruga e Sheolit që zbetet në thellësinë e vdekjes. (*Sheol h7585*)

8 A nuk bërtet vallë dituria dhe maturia a nuk e bén zérin e saj tē dëgjohet? 2 Ajo qëndron në këmbë mbi majën e lartësive, gjatë rrugës, në kryqëzimet e rrugëve; 3 bërtet pranë portave, në hyrje tē qyteteve, në prag tē dyerive; 4 "Ju drejtuhem juve, o njerëz dhe zéri im u drejtuhet bijve tē njeriut. 5 Kuptoni, o njerëz tē thjeshtë, maturinë, dhe ju, njerëz pa mend, kini një zemër tē urtë. 6 Më dëgjoni, sepse do tē flas pér gjëra tē rëndësishme dhe buzët e mia do tē hapen pér tē thënë gjëra tē drejta. 7 Sepse goja ime do tē shpallë tē vërtetë; pabesia eshtë e neveritishme pér buzët e mia. 8 Të gjitha fjalët e gojës sime janë tē drejta, në to nuk ka asgjë tē shtrembër dhe tē çorodit. 9 Janë tē gjitha tē drejta pér atë që ka mend dhe pér ata që kanë gjetur dijen. 10 Pranoni mësimin tim dhe jo argjendin, dijen në vend tē arit tē zgjedhur, 11 sepse dituria vlen më tepër se margaritarët, tē gjitha gjérat që dikush mund dikush tē dëshiroje nuk barazohen me të. 12 Unë, dituria, rri me maturinë dhe e gjej dijen në meditim. 13 Frika e Zotit eshtë tē urresh tē keqen; unë e urrej kryelartësinë,

arrogancë, rrugën e keqe dhe gojën e çorodit. 14 Mua më takon mendimi dhe dituria e vërtetë; unë jam zgjuarsia, mua më përket forca. 15 Nëpërmjet meje mbretërojnë mbretërit dhe princat vendosin drejtësinë. 16 Nëpërmjet meje qeverisin kerët, fisnikët, tèrë gjykatësit e tokës. 17 Unë i dua atë që më duan, dhe ata që më kërkojnë me kujdes më gjajnë. 18 Me mua janë pasuria dhe lavdia, pasuria që zgjat dhe drejtësia. 19 Fryti im eshtë më i mirë se ari, po, se ari i kulluar, dhe prodhimi im më tepër se argjendi i zgjedhur. 20 Unë eci në rrugën e drejtësisë, në mes të shtigjeve të drejtësisë, 21 pér t'i bérë atë që më duan të trashëgojnë pasurinë e vërtetë dhe pér tē mbushur thesaret e tyre. 22 Zoti më zotëroi në fillim tē rrugës së tij, përparrë veprave të tij më tē lashta. 23 U vendosa nga amshimi, që në krye, para se toka tē ekzistonte. 24 Më prodhuan kur nuk kishte ende humnera, kur nuk kishte burime me ujë tē bollshém. 25 Më prodhuan para se themelet e maleve tē ishin përforuar, para kodrinave, 26 kur nuk kishte sajtar ende as tokën, as fushat dhe as plisat e para tē dheut. 27 Kur ai fiksonte qiejtë, unë isha aty; kur bënte një rrëth mbi sipërfaqen e humnerës, 28 kur i bënte tē qëndrueshém qiejtë e epërm, kur përforconte burimet e humnerës, 29 kur i caktonte detit caqet e tij në ményrë që ujërat tē mos kalonin përtet urdhërit tē tij, kur vendoste themelet e dheut, 30 unë isha pranë tij si një arkitekt, isha çdo ditë kënaqësia e tij, duke u gëzuar çdo çast para tij; 31 kënaqësha në pjesën e banueshme tē botës dhe gjëja ëndjen time me bijtë e njerëzve. 32 Tani, pra, më dëgjoni, o bij; lum atë që ndjekin rrugët e mia! 33 Dëgjoni këto mësimë, tregohuni tē urtë dhe mos i hidhni poshtë! 34 Lum ai njeri që më dëgjon, duke u gdhirë çdo ditë të portat e mia dhe duke ruajtur shalkat e portave të mia. 35 Sepse ai që më gjen, gjen jetën, dhe siguron përkrahjen e Zotit. 36 Por ai që mëkaton kundër meje, i bën tē keqe vvetves; tē gjithë atë që më urrejnë duan vdekjen".

9 Dituria ka ndërtuar shtëpinë e saj, ka gdhendur shtatë shtyllat e saj. 2 Ka vrarë kafshët e saj, ka pérzier verén e saj dhe shtruar tryezën e saj. 3 Ka dërguar jashtë shërbëtoret e saj; nga vendet më tē larta tē qytetit ajo thérret: 4 "Ai që eshtë budalla tē vijë kétu!". Atij që i mungon gjykimin i thotë: 5 "Ejani, hanë nga buka ime dhe pini verén që kam pérzier. 6 Lëreni budallallëkun dhe do tē jetoni, ecni në rrugën e arsyse". 7 Ai që korrigjon tallësin têrheq mbi vete të shara, dhe ai që qorton tē pabesin merr tē shara. 8 Mos qorto tallësin sepse ai do tē urtë; qorto tē urtin dhe ai do tē dojë. 9 Mësoje tē urtin dhe ai do tē bëhet edhe më i urtë. Mësoje tē drejtin dhe ai do tē rritë diturinë e tij. 10 Frika e Zotit eshtë parimi i diturisë, dhe njohja e tē Shenjtit eshtë zgjuarsia. 11 Sepse nëpërmjet meje do tē shumohen ditët e tua dhe do tē tē shtohen vite jete. 12 Në rast se je i urtë, je i urtë pér veten tënde; në rast se je tallës, pasojat do t'i kesh vetëm ti. 13 Gruaja budallaque eshtë zhurmëmadhe, aspak e zojuar dhe nuk di asgjë. 14 Rri ulur te porta e shtëpisë së saj, mbi një fron në vendet e larta tē qytetit, 15 pér tē ftuar atë që kalojnë nëpër rrugë, që shkojnë drejt në rrugën e tyre: 16 "Ai që eshtë budalla tē vijë kétu!". Dhe atij që i mungon arsyjeja i thotë: 17 "Ujërat e vjedhura janë tē émbla; buka që hahet fshehurazi eshtë e shijshme". 18 Por ai nuk e di që atje janë tē vdekurit, që tē ftuarit e saj janë në thellësinë e Sheolit. (*Sheol h7585*)

10 Fjalët e urta tē Salomonit. Një fëmijë e urtë e gjëzon tē atin, por një fëmijë budalla i shkakton vuajtje nënës së vet. 2 Thesaret e padrejtësisë nuk japid dobi, por drejtësia tē çliron nga vdekja. 3 Zoti nuk do tē lejojë që i drejti tē vuajë nga uria, por

hedh poshtë dëshirën e të pabesëve. 4 Kush punon me dorë përtace varfërohet, por dora e njerëzve të zellshëm të bën të pasurohesh. 5 Ai që mbledh gjatë verës éshtë një bir i matur, por ai që flë ne kohën e korrijeve éshtë një që të mbulon me turp. 6 Ka bekime mbi kokën e të drejtit, por dhuna e mbulon gojën e të pabesëve. 7 Kujtimi i të drejtit éshtë në bekim, por emri i të pabesit do të kalbet. 8 Zemërurti i pranon urdhërimet, por fjalamani budalla do të rrëzohet. 9 Ai që ecën në ndershëmëri ecën i sigurt, por ai që ndjek rrugët dredharake ka pér t'u zbular. 10 Kush e shkel syrin shkaktion vuajtje, por fjalamani budalla do të rrëzohet. 11 Goja e të drejtit éshtë një burim jete, por dhuna e mbulon gojën e të pabesëve. 12 Urrejtja shkaktion grindje, por dashuria mbulon të gjitha fajet. 13 Dituria gjendet mbi buzët e atyre që kanë mendje, por shkopi éshtë pér kurrisin e atyre që nuk kanë mend. 14 Të urtët grumbullojnë njohuri, por goja e budallait éshtë një shkatërrim i shpejtë. 15 Begatia e të pasurit éshtë qyteti i tij i fortë; shkatërrimi i të varfërit éshtë varfëria e tyre. 16 Puna e të drejtit i shërben jetës, fitimi i të pabesit mëkatit. 17 Kush ruan mësimet éshtë në rrugën e jetës; por kush nuk pranon kritikën humb. 18 Kush e maskon urrejtjen ka buzë gënjeshqare dhe ai që përhap shpifje éshtë budalla. 19 Né fjälët e shumta faji nuk mungon, por ai që i frenon buzët e tij éshtë i urtë. 20 Gjuha e të drejtit éshtë argjend i zgjedhur, por zemra e të pabesëve vlen pak. 21 Buzët e të drejtit ushqejnë mjaf njerez, por budallenjtë vdesin sepsë nuk kanë mend. 22 Bekimi i Zotit pasuron dhe ai nuk shton asnjë vuajtje. 23 Kryerja e një kobi pér budallanë éshtë si një zbatitje; kështu éshtë dituria pér njeriun që ka mend. 24 Të pabesit i ndodhi ajo nga e cila trembet, por njerezë të drejtë u jepet ajo që dëshirojnë. 25 Kur kalon furtuna, i pabesi nuk éshtë më, por i drejti ka një themel të përjetshëm. 26 Ashtu si uthulla pér dhëmbët dhe tymi pér sylt, kështu éshtë dembeli pér ata që e dërgojnë. 27 Frika e Zotit i zgjat ditët, por vitet e të pabesit do të shkurtohen. 28 Shpresa e të drejtëve éshtë gëzimi, por pritja e të pabesëve do të zhduket. 29 Ruga e Zotit éshtë një kala pér njeriun e ndershëm, por éshtë shkatërrim pér ata që kryejnë padrejtësi. 30 I drejti nuk do të lëvizet kurrë, por të pabesët nuk do të banojnë në tokë. 31 Goja e të drejtit prodhon dituri, por gjuha e çoroditudo do të pritet. 32 Buzët e të drejtit njohin atë që éshtë e pranueshme; por goja e të pabesëve njeh vetëm gjëra të çoroditura.

11 Peshorja e pasaktë éshtë e neveritshme pér Zotin, por peshimi i saktë i pëlqen. 2 Kur vjen kryelartësia, vjen edhe turpi; por dituria éshtë me njerëzit e thjeshtë. 3 Njerëzit e drejtë udhëhigjen nga ndershëmëria, por ligësia e të pabesëve do t'i shkatërrojë këta. 4 Pasuritë nuk sjellin dobi ditën e zemërimit, por drejtësia të shpëton nga vdekja. 5 Drejtësia e njeriut të ndershëm i hap rrugën, por i pabesi bie pér shkak të paudhësisë së tij. 6 Drejtësia e njerëzve të drejtë i çliron këta, por njerëzit e pabesë do të kapen nga vetë ligësia e tyre. 7 Kur vdes një i pabesë, shpresa e tij humb dhe shpresa e njerëzve të padrejtë davaritet. 8 I drejti çlirohet nga fatkeqësia, por i pabesi i zë vendin. 9 Me gojën e tij hipokriti shkatërron të afërmin e tij, por të drejtët çlironen pér shkak të dijes së tyre. 10 Kur të drejtët begatohen, qyteti gjëzohet; por kur vdesin të pabesët, dëgjohen britma gëzimi. 11 Nga bekimi i njerëzve të drejtë qyteti ngritet, por goja e të pafeve eçon në shkatërrim. 12 Kush e përbuz të afërmin e tij nuk ka mend, por njeriu i matur hesht. 13 Kush shkon rreth e qark duke përfolur, nxjerr sekretet, por ai që ka një shprt besnik i fsheh ato. 14 Pa

një udhëheqje të urtë populli bie, por ojen shpëtim në numrin e madh të këshilltarëve. 15 Kush bëhet garant pér një të huaj do të pësojë dëmet e këtij veprimi, por ai që refuzon të japë dorën si garant éshtë i sigurt. 16 Gruaja e buktur fiton lavdinë dhe njerëzit e dhunshëm grumbullojnë pasuri. 17 Njeriu i mëshirshëm i bën të mirë vetes, kurse njeriu mizor mundon mishin e tij. 18 I pabesi realizon një fitim të rrëmë, por ai që mbjell drejtësi do të ketë një shpërbilim të sigurt. 19 Ashtu si drejtësia të çon në jetë, kështu ai që shkon pas të keqes ojen vdekjen. 20 Të çoroditrit nga zemra janë të neveritur pér Zotin, por ata që janë të ndershëm në sjelljen e tyre pëlqehen nga ai. 21 Edhe kur i shtrëngon dorën një tjetri pér një besëlidhje, njeriu i keq nuk do të mbetet i pandëshkuar, por pasardhësit e të drejtëve do të shpëtojnë. 22 Si një unazë ari në feçkën e një derri, kështu éshtë një grua e buktur që nuk ka mend. 23 Dëshira e të drejtëve éshtë vetëm e mira, por shpresa e të pabesëve éshtë zemërimi. 24 Ka nga ata që shkopërderdhini bujari dhe bëhen më të pasur, dhe ka nga ata që kursejnë më tepër se duhet dhe bëhen gjithnjë e më të varfër. 25 Njeriu bujar do të pasurohet dhe ai që vadit do të vaditet gjithashtu. 26 Populli mallkon atë që nuk pranon të japë grurin, por bekimi bie mbi kokën e atij që e shet. 27 Kush kërkon me zell të mirén fiton dashamirësinë, por ai që kërkon të keqen, kjo do t'i bjerë mbi të. 28 Kush ka besim në pasuritë e tij do të rrëzohet, por të drejtët do të çelin si gjithe. 29 Ai që bën rrëmuje në shtëpinë e vet do të trashëgojë erën, dhe budallai do të jetë shërbëtori i atij që éshtë i urtë nga zemra. 30 Fryti i të drejtit éshtë një dru i jetës, dhe ai që shtie në dorë shpirtërat éshtë i urtë. 31 Ja, i drejti merr shpërbilimin mbi tokë, e aq më tepër i pabesi dhe mëkatari!

12 Kush e do korrigjimin do diturinë, por ai që e urren kritikën éshtë budalla. 2 Njeriu i mirë gjëzon përkrahjen e Zotit, por ky do të dënojë njeriun që sajon plane të këqija. 3 Njeriu nuk bëhet i qëndrueshëm me pabesinë, por rrënja e të drejtëve nuk do të lëvizet kurrë. 4 Gruaja e virtytshme éshtë kurora e burrit të saj, por ajo që e turpëron éshtë si një krimb në kockat e tij. 5 Mendimet e të drejtëve janë drejtësia, por synimet e të pabesëve janë mashtrimi. 6 Fjalët e të pabesëve rrinë në pritë pér të derdhur gjak, por goja e njerëzve të drejtë do t'i çlirojë. 7 Të pabesët janë përmbysur dhe nuk janë më, por shtëpia e të drejtëve do të mbetet më këmbë. 8 Një njeri lëvdohet pér gjykimin e tij, por ai që ka një zemër të çorodit do të përcmohet. 9 Éshtë më mirë të të çmognë pak dhe të kesh një shërbëtor, se sa të të nderojnë dhe të mos kesh bukë. 10 I drejti kujdeset pér jetën e bagëtisë së tij, por të përbrendshmet e të pabesëve janë mizore. 11 Kush punon tokën e tij do të ngopet me bukë, por ai që shkon pas kotësive éshtë pa mend. 12 I pabesi dëshiron gjahun e njerëzve të këqij, por rrënja e të drejtëve sjell fryt. 13 Njeriu i keq kapet në kurthin e mëkatit të buzëve të tij, por i drejti do t'i shpëtojë fatkeqësisë. 14 Njeriu do të ngopet me të mira pér frytin e gojës së tij, dhe secili do të marrë shpërbilimin simbas veprës së duarve të tij. 15 Ruga e budallait éshtë e drejtë para syve të tij, por ai që dégjon këshillat éshtë i urtë. 16 Budallai e tregon menjëherë pezmatimin e tij, por njeriu i matur e fsheh turpin. 17 Ai që thotë të vërtetën shpall atë që éshtë e drejtë, por dëshmitari i rrëmë thotë mashtime. 18 Kush flet pa mend éshtë si ai që shpon me shpatë, por gjuha e të urtëve sjell shërim. 19 Buza që thotë të vërtetën, do të bëhet e qëndrueshme përijetë, por gjuha që gjenën zgjat vetëm një çast. 20 Mashtrimi éshtë në zemrën e atyre që kurdisin të keqen, por pér ata që këshillojnë

paqen ka gjem. **21** Asnjë e keqe nuk do t'i ndodhë të drejtit, por të pabesët do të kenë plot telashe. **22** Buzët gjenjeshtare janë të neveritshme për Zotin, por ata që veprojnë me çiltërisë i pëlqejnë atij. **23** Njeriu i matur e fsheh diturinë e tij, por zemra e budallenjve shpall budallallékun e tyre. **24** Dora e njeriut të kujdeshëm do të sundojë, por dora e përtacëve do t'i nënshtronet punës së detyrueshme. **25** Shqetësimi në zemrën e njeriut e rrëzon atë, por një fjalë e mirë e gjeson atë. **26** I drejti e zgjedh me kujdes shokun e tij, por rruga e të pabesëve i bën që të humbasin. **27** Përtaci nuk e pjek gjahun e tij, por kujdesi për njeriu është një pasuri e çmueshme. **28** Mbi shtegun e drejtësisë ka jetë, dhe mbi këtë shteg nuk ka vdekje.

13 Një bir i urtë dégjon mësimet e atit të vet, por tallësi nuk e dégjon qortimin. **2** Nga fryti i gojës së tij njeriu do të hajë atë që është e mirë, por shpirti i të pabesëve do të ushqehet me dhunë. **3** Kush kontrollon gojën e tij mbron jetën e vet, por ai që i hap shumë buzët e tij shkon drejt shkatërrimit. **4** Shpirti i përtacit dëshiron dhe nuk ka asgjë, por shpirti i atyre që janë të kujdeshëm do të kënaqet plotësisht. **5** I drejti e urren gjenjeshrën, por i pabesi është i neveritshëm dhe do të turpërohet. **6** Drejtësia ruan atë që ndjek një rrugë të ndershëm, por pabesia e rrëzon mëkatarin. **7** Ka nga ata që sillen si një i pasur, por nuk kanë asgjë; përkundrazi ka nga ata që sillen si një i varfér, por kanë shumë pasuri. **8** Pasuritë e një njeriu shërbejnë për të shpërblyer jetën e tij, por i varféri nuk ndjen asnjë kërcënimi. **9** Drita e të drejtëve shkëlqen bukur, por llamba e të pabesëve do të shuhet. **10** Nga krenaria rrjetdhin vetëm grindjet, por dituria është me ata që u kushtojnë kujdes këshillave. **11** Pasuria e përfuar në ményrë jo të ndershme do të katandiset në pak gjëra, por atij që e grumbullon me mund do t'i shtohet ajo. **12** Pritja e zgjatur e ligështon zemrën, por dëshira e plotësuar është një dru i jetës. **13** Ai që përcëmon fjalën do të shkatërritet, por ai që respekton urdhërimin do të shpërblyhet. **14** Mësimet e të urtit janë burim jete për t'i evituar dikujt leqet e vdekjes. **15** Gjykimi i mirë siguron favor, por veprimi i të pabesëve është i dëmshëm. **16** Çdo njeri i matur vepron me dituri, por budallai kapardiset me marrëzinë e tij. **17** Lajmëtarë i keq bie në telashe, por lajmëtarë besnik sjell shërim. **18** Mjerimi dhe turpi do të vijnë mbi atë që nuk pranon korrigjinim, por ai që dégjon qortimin do të nderohet. **19** Dëshira e realizuar është e ëmbël për shpirtin, por për budallenjëtë është një gjë e neveritshme largimi nga e keqja. **20** Kush shkon me të urtë bëhet i urtë, por shoku i budallenjve do të bëhet i keq. **21** E keqja përndjek mëkatarët, por i drejti do të shpërblyhet me të mirën. **22** Njeriu i mirë i lë një trashëgim bijve të bijve të tij, por pasuria e mëkatarit vihet mënjanë për të drejtin. **23** Ara e punuar e të varférve jep ushqim me shumicë, por ka nga ata që vdesin për mungesë drejtësies. **24** Kush e kurson shufrén urren birin e vet, por ai që e do e korrigjon me kohë. **25** I drejti ha sa të ngopet, por barku i të pabesëve vuani nga uria.

14 Gruaja e urtë ndërton shtëpinë e saj, por budallaqja e shkatërron me duart e veta. **2** Kush ecën në drejtësinë e tij ka frikë nga Zoti, por ai që coroditet në rrugët e tij e përcëmon atë. **3** Në gojën e budallait gjejmë farën e kryelartësisë, por t'ë urtë e ruajnë gojën e tyre. **4** Aty ku nuk ka qe grazhdhi është bosh, por bollëku i korries qëndron në forcën e kaut. **5** Dëshmitari i ndershëm nuk gjenjën, por dëshmitari i remë thotë gjenjeshtra. **6** Tallësi kérkon diturinë dhe nuk e gjen, por dija është një gjë e lehtë për atë që ka mend. **7** Largohu nga njeriu budalla sepsë

nuk do të gjesh dituri mbi buzët e tij. **8** Dituria e njeriut të matur qëndron në të dalluarit e rrugës së tij, por marrëzia e budallenjve është mashtrim. **9** Budallenjëtë qeshin me mëkatin, por midis njerëzve të drejtë është falja. **10** Zemra njeh trishtimin e vet, por një i huaj nuk mund të marrë pjesë në gjemini e saj. **11** Shtëpia e të pabesëve do të shkatërritet, por çadra e njerëzve të drejtë do të lulëzoj. **12** Është një rrugë që njeriut i duket e drejtë, por në fund ajo të nxjerr në rrugët e vdekjes. **13** Edhe kur qesh, zemra mund të jetë e pikëlluar, dhe vetë gjemini mund të përfundojë në vuajtje. **14** Zemerpërdali do të ngopet me rrugët e tij, dhe njeriu i mirë do të ngopet me frysjet e tij. **15** Budallai i beson çdo fjalë, por njeriu i matur tregon kujdes të veçantë për hapat e tij. **16** Njeriu i urtë i trëmbet së keqes dhe largohet prej saj, por budallai zemërhet dhe është fodull. **17** Ai që zemërhet me lehtësi kryen marrëzi dhe njeriu që ka qëllime të këqija është i urryer. **18** Teveqelit e trashëgojnë budallallékun, por njerëzit e matur kurorëzohen me dije. **19** Njerëzit e këqij do të përkulen përparrë njerëzve të mirë dhe të pabesët në portat e të drejtëve. **20** Të varférin e urren vetë miku i tij, por i pasuri ka shumë miklues. **21** Kush përcëmon të afërmin e vet, mëkaton, por ai që ka mëshirë për të varférin është i lumtur. **22** A nuk devijojnë, vallë nga rruga e drejtë ata që kurdisin të keqen? Por ata që mendojnë të mirën kanë për të gjetur miresti dhe të vërtetën. **23** Në çdo mundim ka një fitim, por fjalët e kota çojnë vetëm në varfëri. **24** Kurora e njerëzve të urtë është pasuria e tyre, por marrëzia e budallenjve është marrëzi. **25** Një dëshmitar që thotë të vërtetën shpëton jetën e njerëzve, por një dëshmitar i rremë thotë gjenjeshtra. **26** Në frikën e Zotit gjendet një siguri e madhe, dhe bijtë e tij do të kenë një vend strehimi. **27** Frika e Zotit është një burim jete, që i shmang leqet e vdekjes. **28** Lavdia e mbretit qëndron në turnëm e popullit, por shkatërrimi i prindit qëndron në mungesën e njerëzve. **29** Kush është i ngadalshëm në zemrëm është shumë i matur, por ai që rrëmbehet me lehtësi vë në dukje marrëzinë e tij. **30** Një zemër e shëndoshë është jetë për trupin, por laktia është krimbi brejtës i kockave. **31** Kush shtyp të varférin fyeni rëndë atë që e ka bërë, por ai që ka mëshirë për nevojtarin e nderon atë. **32** I pabesi përmbyset nga vetë ligësia e tij, por i drejti ka shpresë në vetë vdekjen e tij. **33** Dituria prehet në zemrën e atij që ka mend, por ajo që është në zemrën e budallenjve merret vesh. **34** Drejtësia e larton një komb, por mëkatë është turpi i popujve. **35** Dashamirësia e mbretit është për shërbëtorin që vepron me urtësi, por zemrëmi i tij është kundër atij që sillet me paturpësi.

15 Përgjigja e ëmbël e fashit zemrëmin, por fjalë therëse e nxit zemrëmin. **2** Gjuha e të urtëve përdor dijen ndershëmërisht, por goja e budallenjve nxjerr marrëzira. **3** Sytë e Zotit janë kudo për të shikuar të këqijtë dhe të mirët. **4** Një gjuhë e shëndoshë është një dru i jetës, por gjuha e coroditur e sfilit shpirtin. **5** Budallai e përcëmon korrigjinim e atit të tij, por ai që e çmon kritikën vepron me zgjuarsi. **6** Në shtëpinë e të drejtët ka bollëkë të madh, por në të ardhurat e të pabesit ka telashe. **7** Buzët e të urtëve përhapin dijen, por nuk vepron kështu zemra e budallenjve. **8** Sakrifica e të pabesëve është një neveri për Zotin, por lutja e njerëzve të drejtë i pëlgjen atij. **9** Rruga e të pabesit është një neveri për Zotin, por ai do atë që ndjek drejtësinë. **10** Një qortim i rëndë pret atë që braktis rrugën e drejtë, ai që urren kritikën ka për të vdekur. **11** Sheoli dhe Abadoni janë para Zotit; ca më tepër janë zemrat e bijve të njerëzve! (*Sheol h7585*) **12** Tallësi nuk e do atë që e kritikon; ai nuk shkon tek të urtë. **13** Një

zemër e gëzuar e bën të lumtur ftyrën, por nga pikëllimi i zemrës fryma dërrmohet. **14** Zemra e njeriut me mend kërkon dijen, por goja e budallenjeve ushqehet me marrëzi. **15** Të gjitha ditët e të varférin janë të këqija, por për një zemër të kënaqur ka festë pérherë. **16** Më mirë pak me frikën e Zotit, se sa një thesar i madh me shqetësimë. **17** Më mirë një pjatë me perime në të cilën ka dashuri se sa një ka i majmuri në të cilin ka urrejtje. **18** Njeriu gjaknxehtë nxit grindje, por ai që nuk zemërohet shpejt i qetëson grindjet. **19** Rruga e përtacit éshëtë si një gardh fershash, por shtegu i njerëzve të drejtë éshëtë i sheshët. **20** Biri i urtë gëzon të atin, por njeriu budalla përcmon të émën. **21** Marrëzia éshëtë gëzim për atë që nuk ka mend, por njeriu që ka mend ecën drejt. **22** Planet dështojnë ku nuk ka arsy, por realizohen atje ku ka një mori këshilltarësh. **23** Një njeri ndjen gëzim kur mund të jap një përgjigje dhe sa e mirë éshëtë fjala që thuhet në kohën e duhur! **24** Njeriu e matur rruga e jetës e çon lart në mënyrë që të evitojë Sheolin poshtë. (**Sheol h7585**) **25** Zoti do të shkatërrojë shtëpinë e krenarëve, por do t'i bëjë të qëndrueshëm kufijtë e gruas së ve. **26** Mendimet e këqija janë të neveritshmë për Zotin, por fjalët e émbla janë të pastra. **27** Kush lakmon fitime vë në rrezik shtëpinë e vet, por ai që i urren dhuratat ka për të jetuar. **28** Zemra e të drejt mendon thellë se si duhet të përgjigjet, por goja e të pabesit vjell gjëra të këqija. **29** Zoti u rri larg të pabesëve, por dëgjon lutjet e të drejtëve. **30** Drita e syve gëzon zemrën, një lajm i mirë i fortëson kockat. **31** Veshi që e dëgjon kritikën e jetës ka për të qëndruar bashkë me të urtë. **32** Kush nuk pranon qortimin e përcmon vetë shpirtin e tij, por ai që dëgjon qortimin bëhet më i urtë. **33** Frika e Zotit éshëtë një mësim diturie, dhe përparrë lavdisë vjen përlësia.

16 Prirjet e zemrës i përkasin njeriut, por përgjigja e gjuhës vjen nga Zoti. **2** Të gjitha rrugët e njeriut janë të pastra në sytë e tij, por Zoti i peshon frymët. **3** Besoja Zotit veprimet e tua dhe planet e tua do të realizohen. **4** Zoti ka bërë çdo gjë për vete të tij, edhe të pabesin për ditën e fatkeqësisë. **5** Ai që éshëtë zemërkrenar éshëtë i neveritshmë për Zotin; edhe sikur t'i shtrëngojë dorën një tjetri për besëlidhje, nuk ka për të mbetur pa u ndëshkuar. **6** Me mirësinë dhe me të vërtetén padrejtësia shlyhet, dhe me frikën e Zotit njeriu largohet nga e keqja. **7** Kur Zoti i pëlqejnë rrugët e një njeriu, ai bën që edhe armiqëtë e tij të bëjnë paqe me të. **8** Më mirë të kesh pak me drejtësi, se sa të ardhura të mëdha pa drejtësi. **9** Zemra e njeriut programon rrugën e tij, por Zoti drejton hapat e tij. **10** Mbi buzët e mbretit éshëtë një vendim hyjnor; gjatë gjykimit goja e tij nuk duhet të gabojë. **11** Kandari dhe peshoret e sakta janë të Zotit, të gjitha gurët e peshës janë vepër e tij. **12** Éshëtë një gjë e neveritshmë për mbretërit të bëjnë të keqen, sepse froni bëhet i qëndrueshëm me drejtësinë. **13** Buzët e drejta u pëlqejnë mbretërvë; ata e duan atë që flet drejt. **14** Zemëri i mbretit éshëtë si lajmetari i vdekjes, por njeriu i urtë do ta qëtësojë atë. **15** Në dritën e ftyrës së mbretit ka jetë, dhe favori i tij éshëtë si reja e shiut të fundit. **16** Éshëtë më mirë të fitosh dituri se sa ar, dhe të fitosh mënçuri se sa argjend. **17** Rruga kryesore e njerëzve të drejtë éshëtë të evitojnë të keqen; ai që do ta ruajë shpirtin e tij mbikqyr rrugën e tij. **18** Përparrë shkatërrimit vjen kryelartësia dhe përparrë rrëzimit fryma krenare. **19** Më mirë të kesh frymë të përulur me të mjerët se sa të ndash prenë me krenarët. **20** Kush i kushton kujdes Fjalës do të gjejë të mirën, dhe kush i beson Zotit éshëtë i lumtur. **21** I urti nga zemra do të quhet i matur, dhe émbëlsia e buzëve e shton

diturinë. **22** Mendja éshëtë një burim jete për atë që e zoteron, por budallallëku éshëtë dënimë i budallenjeve. **23** Zemra e të urtit e bën të mençur gojën e tij dhe e shton diturinë e buzëve të tij. **24** Fjalët e émbla janë si një huall mjalti, émbëlsia për shpirtin dhe ilaç për kockat. **25** Ka një rrugë që njeriut i duket e drejtë, por në fund ajo të nxjerr në udhët e vdekjes. **26** Personi që lodhet, lodhet për veten e tij, sepse goja e tij e nxit. **27** Njeriu i keq kurdisë të keqen dhe mbi buzët e tij ka si një zjarr të ndezur. **28** Njeriu i coroditut mbjell grindje dhe ai që shpif përcan miqtë më të mirë. **29** Njeriu i dhunës e josh shokun e vet dhe e çon nérpët një rrugë jo të mirë. **30** Kush mbyll sytë për të kurdisur gjëra të këqija, kafshon buzët ku shkaktan të keqen. **31** Flokët e bardha janë një kurorë lavdie; atë e gjejmë në rrugën e drejtësisë. **32** Kush nuk zemërohet shpejt vlen më tepër se një luftëtar i fortë, dhe ai që e urdhëron frymën e tij vlen më tepër se ai që mposht një qytet. **33** Shorti hidhet që në barkun e nënës, por çdo veprim varet nga Zoti.

17 Éshëtë më mirë një copë bukë thatë me paqe se sa një shtëpi plot me kafshë të vrara me grindje. **2** Shérbertori që vepron me urtësi ka për të sunduar mbi të birin që e turpérion dhe do të marrë një pjesë të trashëgimisë bashkë me véllezérít. **3** Poçi éshëtë për argjendin dhe furra për arin, por ai që provon zemrat éshëtë Zoti. **4** Njeriu i keq dëgjon buzët e liga, gënjeshtari dëgjon gjuhën e coroditut. **5** Ai që përqeshet të varférin fyen Atë që e ka krijuar; ai që kënaqet me fatkeqësinë e tjetrit nuk do të mbetet pa u ndëshkuar. **6** Blijtë e bijve janë kurora e pleqve, dhe lavdia e bijve janë etërit e tyre. **7** Budallait nuk i shkon një e folur e bukur, aq më pak princi nuk i shkojnë buzë gënjeshtare, **8** Një dhuratë éshëtë një gur i qmuar në sytë e atij që e ka; ngado që kthehet, ai ia del. **9** Kush mbulon një faj fiton dashuri, por kush i rikthehet përsëri ndan miqtë më të mirë. **10** Një qortim depërtón më thellë te njeriu me mend se sa njëqind goditje te budallai. **11** Njeriu i keq nuk kérkon gjë tjetër veç të ngrerë krye, prandaj do të dërgohet kundër tij një lajmëtar mizor. **12** Éshëtë më mirë të takosh një harushë se cilës i kanë vjedhur këlyshët e vet se sa një budalla në marrëzinë e tij. **13** E keqia nuk do të largohet nga shtëpia e atij që së mirës i përgjigjet me të keqen. **14** Të filosh një grindje éshëtë sikur t'u çelësh rrugë ujërave; prandaj ndëprite grindjen përparrë se të acarohet. **15** Ai që nxjerr të pafajshëm fajtorin dhe ai që dënon të drejtin janë që të dy të neveritshmë për Zoti. **16** Ç'duhet paraaja në duart e budallai? Mos vallë për të blerë dituri, kur ai nuk ka mend fare? **17** Miku të do në çdo kohë, por vëllai lind për ditë të vështira. **18** Njeriu që nuk ka mend jep dorën si garanci dhe merr zotime për të aférmin e tij. **19** Ai që do mëkinti i do grindjet, dhe ai që ngre portën e tij kérkon rënim. **20** Njeriu zemërshtur nuk gjen asnjë të mirë, dhe ai që ka gjuhën e coroditut bie në telashe. **21** Atij që i lind një budalla do t'i vijnë hidhërimë dhe ati i një budallai nuk mund të ketë gëzim. **22** Një zemër e gëzuar éshëtë një ilaç i mirë, por një frymë e dérrmuar i than kockat. **23** I pabesi pranon dhurata fshehurazi për të prishur rrugët e drejtësisë. **24** Dituria qëndron para atij që ka mend, por sytë e budallait enden deri në cepat më të largëta të dheut. **25** Biri budalla éshëtë një burim vuajtjesh për atin e tij dhe hidhërim për atë që e ka lindur. **26** Nuk éshëtë mirë të dënhos të drejtin, as tē godasësh pricant për ndershmérinë e tyre. **27** Kush i mat fjalët e veta ka dije, dhe kush ka një shpiftë qëtë éshëtë njeri i matur. **28** Budallai, edhe kur hesht, konsiderohet i urtë dhe, kur i mban të mybillyura buzët e tij, konsiderohet i zgjuar.

18 Kush veçohet kérkon kënaqësinë e tij dhe zemërohet kundër gjithë diturisë së vërtetë. **2** Budallai nuk gjen kënaqësi te maturia, por vetëm në të vënët në dukje të zemrës së tij. **3** Kur vjen i pabesi vjen edhe përcëmimi dhe bashkë me humbjen e nderit vjen turpi. **4** Fjalët e gojës së një njeriu janë ujëra të thella; burimi i diturisë është si një rrjedhë uji që shkon duke gurgulluar. **5** Nuk është mirë të preferosh të pabesin, apo të shkaktosh humbjen e të drejtit në gjyq. **6** Buzët e budallait të çojnë në grindje, dhe goja e tij kérkon goditje. **7** Goja e budallait është shkatërrimi i tij dhe buzët e tij janë një lak pér jetën e tij. **8** Fjalët e shpfësit janë si një gjellë shumë e shijshme që zbrethet thelli në zorrë. **9** Edhe ai që është përtac në punën e tij është vëlla i planprishësit. **10** Emri i Zotit është një kala e fortë, tek ai turret i drejtë dhe gjen siguri. **11** Pasuria e kamësit është qyteti i tij i fortë dhe simbas mendimit të tij ajo është si një mur i lartë. **12** Përpara shkatërrimit, zemra e njeriut ngrihet, por para lavdisë vjen përlësia. **13** Kush jep përgjigje për një çështje para se ta ketë dëgjuar, tregon marrëzinë e tij për turp të vet. **14** Fryma e njeriut i jep krahë në sëmundjen e tij, por kush mund ta ngrerë një frymë të demoralizuar? **15** Zemra e njeriut të matur fiton dituri, edhe veshi i tē urtëve kérkon diturinë. **16** Dhurata e njeriut i hap rrugën dhe e çon në prani të të mëdhenjve. **17** I pari që mbrojnë çështjen e vet duket sikur ka të drejtë; por pastaj vjen tetri dhe e shqyron. **18** Fati u jep fund grindjeve dhe i ndan të fuqishmit. **19** Një vëlla i fyer është si një qytet i fortë; dhe grindjet janë si shulat e një kalaje. **20** Njeriu e ngop barkun me frytin e gojës së tij, ai ngopet me prodhimin e buzëve të tij. **21** Vdekja dhejeta janë nën pushtetin e gjuhës; ata që e duan do të hanë frytet e saj. **22** Kush ka gjetur grua ka gjetur një gjë të mirë dhe ka siguruar një favor nga Zoti. **23** I varférri flet duke i lutur, kurse i pasuri përgjigjet me ashpërsi. **24** Njeriu që ka shumë miq duhet gjithashtu të tregohet mik, por është një mik që është më i lidhur se një vëlla.

19 Është më i mirë një i varfér që ecën në ndershëmërinë e tij se sa ndonjë që është i çorodit nga buzët dhe që është budalla. **2** Përveç kësaj nuk është mirë që një shpirt tjetë pës dije; kush ecën me hapa të shpejta gabon rrugë. **3** Budallallëku i njeriut e bën rrugën e tij të rrëshqitshme dhe zemra e tij pezmatohet kundër Zotit. **4** Pasuritë sigurojnë një numër të madh miqsh, por i varférri ndahet nga vet miku i tij. **5** Dëshmitari i rremë nuk do të mbetet pa u ndëshkuar dhe ai që thotë gjenjeshtra nuk do të ketë shpëtim. **6** Të shumtë janë ata që kérkojnë favorin e princit dhe të gjithë janë miq të atij që bën dhurata. **7** Të gjithë vëllezërit e të varférit e urrejnë atë, aq më tepër largohen prej tij miqtë e vet. Ai mund t'u shkojë pas me fjalë, por ata nuk gjenden më. **8** Kush fiton mënçuri do vetë jetën e tij dhe ai që mbetet i matur do të gjejë të mirën. **9** Dëshmitari i rremë nuk do të mbetet pa u ndëshkuar, dhe ai që thotë gjenjeshtra do të humbasë. **10** Të jetuarit në kënaqësi nuk i shkon budallait, dhe aq më pak një shërbëtori të sundojë mbi princat. **11** Mënçuria e bën njeriun të mos rrëmbehet shpejt nga zemërimi dhe është në lavdinë e tij i kapërcejë fyerjet. **12** Zemërimi i mbretit është si ulërima e një luani, por favori i tij është si vesa mbi bar. **13** Një bi budalla është një fatkeqësi pér të atin, dhe grindjet e vazhdueshme të bashkëshortes së tij janë si një e pikuar e vazhdueshme. **14** Shtëpia dhe pasuritë janë trashëgimi nga etërit, por një bashkëshorte e mënçur vjen nga Zoti. **15** Përtacia të bën të biesh në një gjumi të thellë dhe njeriu i plogët do të vuajë nga uria. **16** Kush respekton urdhërimin ruan

jetën e tij, por ai që lë pas dore sjelljen e tij ka pér të vdekur. **17** Ai që ka mëshirë pér të varférin i jep hua Zotit, i cili do t'ia kthejë ato që i ka dhënë. **18** Ndëshko birin tênd sa ka shpresë, por mos u shty deri sa të shkaktosh vdekjen e tij. **19** Njeriu shumë gjaknxehë duhet të ndëshkohet si pasojë e kësaj, sepse po nuk u ndëshkua, ai do të bëhet edhe më tepér gjaknxehë. **20** Dëgio këshillen dhe prano mësimet, që ti të bëhenç i urtë pér kusurin e ditëve të tua. **21** Ka shumë plane në zemrën e njeriut, por vetëm plani i Zotit do të mbetet i pandryshuar. **22** Ajo që dëshiron njeriu është mirësia dhe një i varfér vlen më tepér se një gjenjeshtar. **23** Frika e Zotit të çon në jetë; kush e ka do të mbetet i ngopur dhe nuk do të preket nga asnjë e keqe. **24** Përtaci e zhyst dorën e tij në pjetë, por nuk arrin as ta çojë në gojë. **25** Godite tallësin dhe njeriu i thjeshtë do të bëhet mëndjhollë; qorto atë që ka mend dhe ai do të fitojë dituri. **26** Kush përdor dhunë me të atin dhe dëbon nënën e tij, është një faqenxirë dhe me turp. **27** Biri im, mos dëgjo më mësimet, dhe do të largohesh nga fjalët e diturisë. **28** Dëshmitari i lig tallet me drejtësinë dhe goja e të pabesëve gjëllt padrejtësinë. **29** Ndëshkimet janë përgatitur pér tallësit dhe goditjet pér kurrizin e budallenje.

20 Vera është tallëse, pija dehëse është e turbullt dhe kush jepet pas tyre nuk është i urtë. **2** Frika e mbretit është si ulërima e luanit; kush ia nxit zemërimin mëkaton kundër vetë jetës së vet. **3** Është një lavdi pér njeriun t'u shmanget grindeve, por çdo budalla përzihet në to. **4** Përtaci nuk lëron pér shkak të tfohtit; pér pasojë do të typë në kohën e vjeljeve, por nuk do të ketë asgjë. **5** Këshilla në zemrën e njeriut është si uji i thelli, por njeriu me mend do të dijë të mbushë nga ai ujë. **6** Shumë njerëz shpallin mirësinë e tyre; por kush mund të gjiejë një njeri besnik? **7** I drejti ecën në ndershëmërinë e tij; bijtë e tij do të bekohen pas atij. **8** Një mbret që ulet mbi froni e gjyqit davarit me vështrimin e tij çdo të keqe. **9** Kush mund të thotë: "Pastrova zemrën time, jam i pastruar nga mëkati im"? **10** Peshimi i dyfishtë dhe matja e dyfishtë janë që të dyja gjëra të neveritshme pér Zotin. **11** Edhe fëmija me veprimet e tij tregon në se ajo që bën është e pastër dhe e ndershme. **12** Veshin që dëgjon dhe syrin që sheh i ka bérë që të dy Zoti. **13** Mos e duaj gjumin që të mos varféröhesh; mbajti sytë hapur dhe do të kesh bukë sa të ngopesh. **14** "Është i keq, është i keq", thotë blerësi; por mbasi ai ka ikur, lavdërohet pér blerjen. **15** Ka flori dhe margaritarë të shumtë, por buzët e pasura me dije janë një xhevahir i çmuar. **16** Merr rraben e atij që është bérë garant pér një të huaj, dhe mbaje si peng pér gruan e huaj. **17** Buka e nxjerrë me hile është e ëmbël pér njeriun, por pastaj goja e tij do të mbushet me zaje. **18** Planet bëhen të qëndrueshme nga këshilla; prandaj bëjë luftën me këshilla të urta. **19** Ai që shkon poshtë e lart duke përfolur tregon sekretet; prandaj mos u shoqero me atë që flet tepér. **20** Atij që mallkon të atin dhe të émén, llamba do t'i shuhet në terrin më të madh. **21** Trashëgimia e fituar me nxitim në fillim, nuk do të bekohet në fund. **22** Mos thua: "Do t'i përgjigjem së keqes me të keqen"; ki shpresë te Zoti dhe ai do të të shpëtojë. **23** Peshimi i dyfishtë është i neveritshëm pér Zotin dhe peshorja e pasaktë nuk është një gjë e mirë. **24** Hapat e njeriut vijnë nga Zoti; si mund ta njohë, pra, njeriu rrugën e vet? **25** Është një kurth pér njeriun të marrë një zotim pa e matur mirë dhe, mbasi ta ketë marrë, të mendohet. **26** Një mbret i urtë i shpartallon njerëzit e këqij dhe kalon mbi ta rrotën. **27** Shpirti i njeriut është llamba e Zotit, që vëzhgon téré skutat më të fshehta të zemrës. **28** Mirësia dhe besnikëria ruajnë

mbretin; ai e bën tē qëndrueshëm froni e tij me anë tē mirësës. **29** Lavdia e tē rinje eshtë forca e tyre, nderi i pleqve janë thinjat e tyre. **30** Të rrahuat që lënë plagë tē thella e heqin tē keqen, ashtu si goditjet që vijnë në pjesën më të brendshme tē zorrëve.

21 Zemra e mbretit në duart e Zotit eshtë si rrjedhat e ujut; atë e drejtton ngado që do ai. **2** Çdo rrugë e njeriut eshtë e drejtë në sytë e tij, por Zoti i peshon zemrat. **3** Të zbatosh drejtësinë dhe paanësinë eshtë një gjë që i pëlqen Zotit më shumë se flimi. **4** Sytë krenarët dhe një zemër kryelartë, që janë llamba e tē pabesëve, janë mëkat. **5** Synimet e njeriut tē kujdeshëm çojnë me siguri në bollek, por ai që ngutet do tē bjerë me siguri në varfëri. **6** Të përfthos thesare me një gjuhë gjenjeshtare eshtë një kotësi kalimtare e atij që kërkon vdekjen. **7** Dhuna e tē pabesëve merr tutje, sepse ata nuk pranojnë tē zbatojnë drejtësinë. **8** Rruja e njeriut tē fajshëm eshtë dredhadredha, por njeriu i drejtë vepron ndershëmrisht. **9** Eshtë më mirë tē banosh mbi qoshen e një çatiqe se sa në një shtëpi bashkë me një grua grindavece. **10** Shpirti i tē pabesit dëshiron tē keqen; as shoku i tij nuk gjennë mësirë në sytë e tij. **11** Kur tallësi ndëshkohet, i thjeshtë bëhet i urtë; por kur i urti mësohet ai fiton dije. **12** I drejti vëren me kujdes shtëpinë e tē pabesit dhe përbys tē pabesët, sepse janë tē këqij. **13** Kush mbyll veshin ndaj britmës së tē varfërit, do tē bërtasë edhe ai, por nuk do tē ketë përgjigje. **14** Një dhuratë që bëhet fsheetas e fashtit zemërimin dhe një dhuratë që jepet nën dorë qetëson zemërimin e fortë. **15** Të bësh atë që eshtë e drejtë eshtë një gjëzim për tē drejtin, por eshtë një rrënim për ata që kryejnë paudhësi. **16** Njeriu që largohet nga rruja e maturisë ka për tē banuar në kuvendin e tē vdekurve. **17** Ai që i do qejfet do tē jetë në varfëri, ai që e do verën dhe vajin nuk do tē pasurohet. **18** I pabesi do t'i shërbejë si shpërbirim tē drejtit; dhe i padhi në vend tē njerëzve tē drejtë. **19** Eshtë më mirë tē banosh në një shkretëtirë se sa me një grua grindavece dhe ngacmuese. **20** Në shtëpinë e tē urtit ka një thesar tē çmuar dhe vaj, por njeriu budalla i bën tē gjitha rrush e kumbulla. **21** Kush ndjek drejtësinë dhe dhembshurinë ka për tē gjetur jetën, drejtësinë dhe lavdinë. **22** I urti njigjet në qytetin e njerëzve tē fortë dhe rrëzon forcën në tē cilën kishte besim. **23** Kush ruan gojën dhe gjuhën e tij imbron jetën e tij nga fatkeqësitet. **24** Emri i krenarit pa cipë eshtë: "tallës"; ai çdo gjë e bën me një mburje tē tepruar. **25** Dëshirat e përtacit e vrasisin atë, sepse duart e tij nuk pranojnë tē punojnë. **26** Ai dëshiron me zjarr tërë ditën, por i drejti dhuron duke mos refuzuar kurrë. **27** Fljimi i tē pabesit eshtë gjë e neveritshëm, aq më tepër në rast se e ofron me qëllim tē keq. **28** Dëshmitari i rremë do tē vdesë, por njeriu që e dégjon do tē mund tē flasë gjithnjë. **29** I pabesi e fortëson ftyrën e tij, por njeriu i drejtë e bën tē qëndrueshme rrugën e tij. **30** Nuk ka as dituri, as zgjuarsi dhe as këshillë kundër Zotit. **31** Kali eshtë gati për ditën e betejës, por fitorja i përkët Zotit.

22 Një nam i mirë eshtë më i pëlqyeshëm se pasuritë e mëdha, dhe hiri eshtë më i pëlqyeshëm se argjendi dhe ari. **2** I pasuri dhe i varfëri kanë këtë tē përbashkët: të dy i ka bërë Zoti. **3** Njeriu i matur e shikon tē keqen dhe fshihet; por njerëzit naivë shkojnë tutje dhe dënohen. **4** Çmimi i përvujtërisë eshtë frika e Zotit, pasuria, lavdia dhejeta. **5** Ferrët dhe leqe gjenden në udhën e tē çoroditrit; kush kujdeset për jetën e vet rrli larg tyre. **6** Mësojti fëmijës rrugën që duhet tē ndjekë, dhe ai nuk do tē largohet prej saj edhe kur tē plaket. **7** I pasuri sundon mbi tē varfërit, dhe huamarrësi eshtë skllav i huadhënësit. **8** Kush mbjell

padrejtësi ka për tē korru telashe dhe shufra e zemërimit tē tij do tē asgjesohet. **9** Njeriu me sy dashamirës do tē bekohet, sepse i jep bukë tē varfërit. **10** Përzëre tallësin dhe grindjet do tē ikin bashkë me tē; po, grindjet dhe fyerjet do tē pushojnë. **11** Kush e do pastërtinë e zemrës dhe ka hir mbi buzët do ta ketë shok mbretin. **12** Sytë e Zotit ruajnë dijen, por ai i bën tē kota fjalët e tē pabesit. **13** Përtaci thotë: "Jashtë ka një luan; do tē vritem rrugës". **14** Goja e gruas që shkel kurorën eshtë një gropë e thelli; ai që ka zemëruar Zotin do tē bjerë në tē. **15** Marrëzia lidhet me zemrën e fëmijës, por shufra e korrigjimit do ta largojë prej saj. **16** Ai që shtyp tē varfërin për t'u pasuruar dhe ai që i jep tē pasurit, me siguri do tē varfërohet. **17** Vëru veshin dhe dégio fjalët e tē urtëve, dhe jepja zemrën dijes sime. **18** Sepse për ty do tē jetë e këndshme t'i ruash në intimitetin tенд dhe t'i kesh tē gjitha gati mbi buzët e tua. **19** Me qëllim që besimin tенд ta kesh te Zoti, sot tē kam mësuar, po, pikërisht ty. **20** A nuk tē kam shkruar në tē kaluarën aforizma që kanë tē bëjnë me këshillimin dhe diturinë, **21** në mënyrë që tē njohësh sigurinë e fjalëve tē së vërtetës, me qëllim që t'u përgjigjesh me fjalë tē vërteta atyre që tē dërgojnë? **22** Mos e vidx tē varfërin, sepse eshtë i varfëri, dhe mos e shtyp tē mjerin te porta, **23** sepse Zoti do tē mbrojë çështjen e tyre dhe do t'u heqë jetën atyre që i kanë zhveshur. **24** Mos lidh miqësi me njeriun zemërak dhe mos u shoqëro me njeriun idhmak, **25** që tē mos mësosh rrugët e tij dhe tē mos gjesh një kurth për shpirtin tенд. **26** Mos u bëj si ata që japin dorën si garanci, që bëhen garant për borxhet e tē tjerëve. **27** Në qoftë se nuk ke asgjë me se tē paguash, pse duhet tē heqë shtratin poshtë vetes? **28** Mos e luaj kufirin e vjetër, tē vendosur nga etërit e tu. **29** A ke parë një njeri tē papërtueshëm në punën e tij? Ai do tē paraqitet në prani tē mbretit dhe nuk do tē qëndrojë para njerëzve tē humbur.

23 Kur ulesht tē hash me një mbret, shiko me kujdes atë që ke përparrë; **2** dhe vër një thikë në grykë, po tē jetë se ke oreks tē madh. **3** Mos dëshiro gjellët e tij tē mrekullueshme, sepse janë një ushqim mashtrues. **4** Mos u lodh për t'u pasuruar, hiq dorë nga qëllimi yt. **5** A do t'i fiksosh shtë e tu mbi atë që po zhduket? Sepse pasuria me siguri do tē vërë fletë si një shqiponjë që fluturon drejt qelliit. **6** Mos ha bukën e atij që ka syrin e keq dhe mos dëshiro ushqimet e tij tē shijshme; **7** sepse, ashtu si mendon në zemër tē tij, ashtu eshtë ai; "Ha dhe pi!", do tē thotë, por zemra e tij nuk eshtë me ty. **8** Do tē vjellësh kafshatën që ke ngrënë dhe do tē harxhosht kof fjalët e tua tē embla. **9** Mos i drejto fjalën budallait, sepse ai do tē përcmojë mençurinë e ligjératës sate. **10** Mos e luaj kufirin e vjetër dhe mos hyr në arat e jetimëve, **11** sepse Hakmarrësi i tyre eshtë i fuqishëm; ai do tē mbrojë çështjen e tyre kundër teje. **12** Kushtoja zemrën têndë mësimëve dhe veshët e tu fjalëve tē diturisë. **13** Mos ia kurse korrigjimin fëmijës; edhe sikur ta rrahësh me thupër, ai nuk do tē vdesë; **14** do ta rrahësh me thupër, por do tē shpëtosh shpirtin e tij nga Sheoli. (**Sheol h7585**) **15** Biri im, në se zemra jote eshtë e urtë, edhe zemra ime do tē ngazellojë; **16** zemra ime do tē ngazellojë, kur buzët e tua do tē thonë gjera tē drejta. **17** Zemra jote mos i pastë zili mëkatarët, por vazhdoftë gjithnjë në frikën e Zotit; **18** sepse ka një tē ardhme, dhe shpresë jote nuk do tē shkatërrohet. **19** Dëgio, biri im, j i urtë, dhe drejtoje zemrën në rrugën e drejtë. **20** Mos ri me ata që pijnë verë as me grykësit dhe mishngrënësit; **21** sepse pjaneci dhe grykësi do tē varfërohen dhe gjumashi do tē vishet me lecka. **22** Dëgio atin tênd që tē ka pjellë dhe mos e

përçmo nënën tënde kur të jetë plakë. 23 Bli të vërtetën dhe mos e shit, fito dituri, njohuri dhe gjykim. 24 Babai i të drejtit do të gjëzohet shumë; kush ka lindur një të urtë do t'a ndjejë gjëzimin. 25 Le të gjëzohet ati yt dhe nëna jote dhe le të gjëzohet ajo që të ka lindur. 26 Biri im, më jep zemrën tënde, dhe sytë e tu qjetshin gjëzin në rrugët e mia. 27 Sepse prostituta éshët një gropë e thellë dhe gruaja e tjeterkujt një pus i ngushtë. 28 Edhe ajo rri në pritë si një vjedhës dhe rrit midis njerzëve numrin e atyre që janë jo besnikë. 29 Për cilin janë "ah-ët", pér cilin "obobo-të"? Pér cilin grindjet, pér cilin vajtimet? Pér cilin plagët pa shkak? Pér cilin sytë e skuqur? 30 Pér ata që ndalen gjatë pranë verës, pér ata që kërkojnë verë të droguar. 31 Mos e shiko verën kur kuqëlon, kur rrëzellen në kupë dhe shkon poshtë aq lehtë! 32 Në fund ajo kafshon si një gjarpër dhe shpon si një kuçedër. 33 Sytë e tu kanë pér të parë gjëra të çuditshme dhe zemra jote do të thotë gjëra të çoroditura. 34 Do të jesh si ai që gjendet në mes të detit, si ai që bie të flerë në majë të direkut të anijes. 35 Do të thuash: "Më kanë rrahuar, por nuk më kanë bërë keq; më kanë goditur, por nuk e kam vénë re. Kur të zgjohem, do të kthehem t'i kërkoi përsëri!".

24 Mos i kili zili njerëzit e këqij dhe mos déshiro të rrish me ta, 2 sepse zemra e tyre mendon pér grabitje dhe buzët e tyre thonë se do të bëjnë të keqen. 3 Shtëpia ndërtohet me dituri dhe bëhet e qëndrueshme me maturi. 4 Me dijen mbushen dhomat me lloj-lloj të mirash të çmueshme dhe të pëlqyeshme. 5 Njeriu i urtë éshët plot forcë, dhe njeriu që ka dituri e rrit fuqinë e tij. 6 Sepse me këshilla të urta do të mund të bësh luftën tënde, dhe në numrin e madh të këshilltarëve éshët fitorja. 7 Dituria éshët shumë e lartë pér budallanë; ai nuk e hap kurrë gojën te porta e qytetit. 8 Kush mendon të bëjë keq do të quhet mjeshtër intrigash. 9 Synimi i pamend éshët mëkat dhe tallësi éshët një neveri pér njerëzit. 10 Po të mos kesh guxim ditën e fatkeqësisë, forca jote éshët shumë e pakët. 11 Çliro ata që i tjerheqin drejt vdekjes dhe mbajti ata që po i çojnë në thertore. 12 Po të thuash: "Ja, ne nuk e dinim", ai që peshon zemrat a nuk e shikon? Ai që ruan shpirtin tënd nuk e di vallë? Ai do t'i japë secilit simbas veprave të tij. 13 Biri im, ha mjaltin sepse éshët i mirë; një huall mjalti do të jetë i ëmbël pér shijen tënde. 14 Kështu do të jetë njohja e diturisë pér shpirtin tënd. Në rast se e gjen, do të ketë një të ardhme dhe shpresë jote nuk do të shkatërrrohet. 15 O i pabesë, mos ngre kurthe kundër banesës së njeriut të drejtë, mos shkatërrro vendin ku ai pushon, 16 sepse i drejtë bie shtatë herë dhe ngritet, kurse të pabesët përmbyset në fatkeqësi. 17 Kur armiku yt bie, mos u gjëzo; kur éshët shtrirë pér tokë, zemra jote të mos gjëzohet, 18 me qëllim që Zoti të mos shikojë dhe të mos i vijë keq, dhe të mos largojë prej tij zemërimin e vet. 19 Mos u zemëro pér shkak të atyre që bëjnë të keqen dhe mos i k smirë të pabesët, 20 sepse nuk do të ketë të ardhme pér të keqin; llambë e t pabesëve do të fitet. 21 Biri im, kë frikë nga Zoti dhe nga mbreti; mos u bashko me ata që duan të ndryshojnë; 22 mjerimi i tyre do të vijë papritmas, dhe shkatërimin e të dy palëve kush e njeh? 23 Edhe këto gjëra janë pér të urtit. Nuk éshët mirë të kesh preferencia personale në gjykim. 24 Ai që i thotë të pabesit: "Ti je i drejtë", do të mallkohet nga popujt dhe kombet do ta nëmin. 25 Por ata që e qortojnë të pabesin do të gjejnë kënaqësi dhe mbi ta do të zgresin bekimet më të mira. 26 Ai që jep një përgjigje të drejtë jep një të putur mbi buzët. 27 Vërtë në vijë punët e tua të jashtme, vërtë në rregull arat e tua dhe pastaj ndërto shtëpinë tënde. 28 Mos déshmo pa arsyen kundër të afërmit tënd dhe mos gjenje me buzët

e tua. 29 Mos thuaj: "Ashtu si ma bëri mua, kështu do t'ia bëj edhe unë; do t'ia kthej simbas sjelljes së ti". 30 Kalova pranë arës së përtacit dhe pranë vreshtit të njeriut që s'ka mend; 31 dhe ja, kudo rritheshin ferrat, ferrishtet e zinin tokën dhe muri prej gurësh ishte shembur. 32 Duke parë këtë, u mendova me kujdes; nga sa pashtë nxora një mësim: 33 të flesh pak, të dremitësh pak, të rrish pak me duar në jep pë pushuar; 34 kështu varfëria jote do të vijë si një vjedhës dhe skamja jote si një njeri i armatosur.

25 Edhe këto janë fjalë të urta të Salomonit, të transkriptuara nga njerëzit e Ezekias, mbretit të Judës. 2 Éshët lavdi e Perëndisë të fshëhësh një gjë, por éshët lavdi e mbretërvë ta hetosh atë. 3 Qiejtë pér lartësinë e tyre, toka pér thellësinë e saj dhe zemra e mbretërvë janë të panjohshëm. 4 Hiq zgjyrën nga argjendi dhe ka pér të dalë një enë pér argjendarin. 5 Largo të pabesin nga prania e mbretit dhe froni i tij do të bëhet i qëndrueshëm në drejtësi. 6 Mos u përlëvdo në prani të mbretit dhe mos zër vendin e njerëzve të mëdhenj, 7 sepse éshët më mirë të thuhet: "Ngjitu këtu lart", se sa të të ulin përparrë princit, që sytë e tu kanë parë. 8 Mos bëj padi me tepëri nxitim, sepse në fund nuk do të dish çfarë të bësh, kur i afërmëti yt do të të ketë bërë me turp. 9 Diskutoje padinë tënde kundër të afërmit tënd, por mos e zhulo sekretin e një tjetri, 10 me qëllim që ai që të dëgjon të mos të të diskreditojë dhe nami yt të njolloset pér gjithnjë. 11 Një fjalë e thënë në kohën e duhur éshët si molla të arta mbi një enë argjendi. 12 Pér një vesh të bindur, një i urtë që qorton éshët si një vath i artë, një zbulurim prej ari të kulluar. 13 Një lajmëtar besnik éshët, pér ata që e dérgojnë, si freskia e borës në kohën e korries, sepse ai e freskon shpirtin e zotit të tij. 14 Ai që mburret duke gënjer se ka bërë një dhuratë éshët si retë dhe era pa shi. 15 Me durimin i mbushet mendja një princi dhe gjuha e ëmbël thyen kockat. 16 Në rast se gjen mjaltë, ha aq sa të mjafton, me qëllim që të mos dendesh dhe pastaj të vjellësh. 17 Shko rrallë në shtëpinë e të afërmit tënd, që ai të mos mërzitet me ty sa të të urrej. 18 Njeriu që deponon gérnjeshtra kundër të afërmit të tij éshët si një topuz, një shpatë dhe një shigjetë e mprente. 19 Besimi te një njeri i pabesë ditën e fatkeqësisë éshët si një dhëmb i thyer dhe një këmbë e ndrydhur. 20 Kush i këndon këngë një zemre të pikëlluar éshët si ai që heq rrobat e tij në një ditë të ftohtë dhe si uthulla mbi sodën. 21 Në qoftë se armiku yt ka ur, jepi bukë pér të ngrënë, dhe në se ka etje, jepi ujë pér të pirë, 22 sepse kështu do të grumbullosh thëngjë mbi kokën e tij, dhe Zoti do të t shpérblej. 23 Era e veriut sjell shiuin, dhe gjuha që shpif tinëz e bën ftyrën të indinjuar. 24 Éshët më mirë të banosh në cep të një çatiqe se sa në një shtëpi bashkë me një grua grindavece. 25 Një lajm i mirë nga një vend i largët éshët si ujë i freskët pér një njeri të lodhur dhe të etur. 26 I drejt që dridhet përparrë të pabesit éshët si një burim i turbullt dhe një pus i ndotur. 27 Të hash shumë mjaltë nuk éshët mirë, dhe të kërkosh lavdinë tënde nuk éshët lavdi. 28 Njeriu që nuk di të frenojë zemërimin e tij éshët si një qytet i shkrehur pa mure.

26 Ashtu si bora nuk i shkon verës as shiu të korrave, kështu nuk i shkon lavdia budallait. 2 Ashtu si harabeli fluturon andej e këtej dhe dallëndyshja fluturon, kështu mallkimi pa arsyen nuk ka efekt. 3 Kamxhiku pér kalin, kapistra pér gomarin dhe shkopi pér kurrizin e budallenje. 4 Mos u përgjegj budallait simbas budallallëkut të tij, që të mos bëhesh edhe ti si ai. 5 Përgjigjiju budallait simbas budallallëkut të tij, që ai të mos mendojë se éshët i urtë. 6 Kush dérgon një mesazh me anë të

një budallai pret këmbët e tij dhe pi dhunë. 7 Ashtu si këmbët e çalamanit janë pak të qëndrueshme, kështu është një fjalë e urtë në gojën e budallenjeve. 8 Kush i jep lavdi një budallai është si ai që lidh një gur te hobeja. 9 Një fjalë e urtë në gojën e budallenje është si një gjemb që hyn në dorën e një të dehuri. 10 Perëndia i madh që ka krijuar të gjitha gjérat është ai që i jep shpërblimin budallait dhe shkelësve. 11 Ashtu si një qen kthetet në të vjellat e tij, kështu budallai e përsërët budallallékun e tij. 12 A ke parë një njeri që e pandeh veten të urtë? Ka më tepër shpresë për një budalla se sa përt. 13 Përtaci thotë: "Ka një luan në rrugë, ka një luan nëpër rrugë!". 14 Ashtu si lëviz porta në menteshat e saj, kështu sillet përtaci në shtrat të tij. 15 Përtaci e fut dorën në pjatën e tij, por lodhet edhe ta cojë te goja. 16 Përtaci pandeh se është më i urtë se shtatë persona që japid përgjigje me mend. 17 Kalimtar që përzihet në një grindje që nuk i përket, është si ai që kap nga veshët një qen. 18 Ashtu si një i marrë që gjuan me ura zjarri, me shigjeta dhe me vdekje, 19 kështu është ai që mashtron të afërmind dhe thotë: "E bëra për shakal!". 20 Kur mungojnë drutë, zjarri shuhet; dhe kur nuk ka një gojë të keqe, grindja merr fund. 21 Ashtu si qymri i jep shpuzën dhe drutë zjarrin, kështu njeriu grindavec i nxit grindjet. 22 Fjalët e gojëkëqit janë si ushqime shumë të shijshme dhe depërtojnë deri në thellësi të zorrëve. 23 Buzët e zjarrta dhe zemra e keqe janë si zgjyra të argjendit të vendosura mbi një enë balte. 24 Ai që urren shtitet me buzët e tij, por në zemër të vet përgatit mashtrimin. 25 Kur ai flet në mënyrë të sjellshme mos i ki besim, sepse ka shtatë gjëra të neveritshme në zemër. 26 Edhe sikur urrejtja e tij të jetë fsheher me tinëzi; ligësia e tij do të dalë hapur në kuwend. 27 Kush hap një gropë do të bjerë brenda dhe kush rrokullis një gur do të bjerë përsëri mbi të. 28 Gjuha gjenështare urren ata që ka plagosur, dhe goja lajkatare sjell shkatërrimin.

27 Mos u mburr me ditën e nesërmë, sepse nuk di atë që mund të sjellë një ditë. 2 Le të lëvdoj një tjetër dhe jo goja jote, një i huaj dhe jo buzët e tua. 3 Guri peshon dhe rëra është e rëndë, por zemërimi i budallait peshon më tepër se të dyja bashkë. 4 Tërbimi është mizor dhe zemërimi është i furishëm, por kush mund t'i bejë ballë xhelozisë? 5 Më mirë një qortim i hapur se një dashuri e fsheher. 6 Besniku janë plagët e një shoku, dhe të rreme të puthurat e një armiku. 7 Kush është i ngopur përcmon huallin e mijlat; por për atë që ka ur qdo gjë e hidhur është e ëmbël. 8 Si zogu që endet larg folësë së tij, kështu është njeriu që endet larg shtëpisë së tij. 9 Vaji dhe parfumi gjëzojnë zemrën, kështu bën ëmbëlsia e një shoku me këshillat e tij të përzërmërtë. 10 Mos e braktis mikun tënd as mikun e atit tënd dhe mos shko në shtëpinë e vëllait tënd ditën e fatkeqësisë sate; është më mirë një që banon afër se sa një vëlla larg. 11 Biri im, ji i urtë dhe gëzo zemrën time, kështu do të mund t'i përgjigjem atij që përflet kundër meje. 12 Njeriu mendjemprethë e shikon të keqen dhe fshihet, por naivët shkojnë tutje dhe ndëshkohen. 13 Merr rroben e atij që është bërë garant për një të huaj dhe mbaje si peng për gruan e huaj. 14 Ai që bekon të afërmind e tij me zë të lartë në mëngjes herët, do t'ia zënë si mallkim. 15 Pikkelli i vazhdueshém n një ditë shiu të madh dhe një grua grindavece i ngjasin njera tjetrës. 16 Kush arrin ta përmbarjë, mban erën dhe zë vajin me dorën e tij të djathjtë. 17 Hekuri mpresh hekurin, kështu njeriu mpresh ftyrën e shokut të tij. 18 Kush kujdeset përfikun do të hajë ftyrin e tij, dhe ai që i shërbën zotit të tij do të nderohet. 19 Ashtu si në ujë ftyra pasqyron ftyrën, kështu zemra e njeriut e

tregon njeriun. 20 Sheoli dhe Abadoni janë të pangopur, dhe të pangopur janë gjithashtu sytë e njerëzve. (Sheol h758) 21 Poçja është për argjendin dhe fura për arin, kështu njeriu provohet nga lëvdata që merr. 22 Edhe sikur ta shtype budallanë në një havan bashkë me grurë me dygeçin e tij, budallallékuk nuk do të largohej prej tij. 23 Përpiku të njohësh mirë gjendjen e deleve të tua dhe ki kujdes për kopetë e tua, 24 sepse pasurisë nuk zgjatin përherë, dhe as një kurorë nuk vazhdon brez pas brezi. 25 Kur merret bari i thatë dhe del bari i njomë dhe mblidhet forazhi i maleve, 26 qengjat do të furnizojnë rrobat e tua, cjeptë çmimin e një are 27 dhe dhitë mjaft qumësht për ushqimin tënd, për ushqimin e shtëpisë sate dhe për të mbajtur shërbëtoret e tua.

28 I pabesi ikën me vrap edhe në se askush nuk e ndjek, por i drejti është i sigurt si një luan. 2 Për shkak të mëkatit të një vendi, shume janë të parët e tij, por me një njeri me mend që ka dituri qëndrueshmëria e tij vazhdon gjatë. 3 Një i varfér që shtyp të mjerët është si një shi me shtamba që nuk jep bukë. 4 Ata që braktisin ligjin lëvdojnë të pabesët; por ata që zbatojnë ligjin i luftojnë ata. 5 Njerëzit e këqij nuk e kuptojnë drejtësinë, por ata që e kérkojn Zotin kuptojnë çdo gjë. 6 Më i mirë është i varféri që ecën në ndershëmëri nga njeriu i paqëndrueshëm që ndjek rrugën dredha-dredha, edhe kur është i pasur. 7 Kush zbaton ligjin është një bir me mend, por shoku i grykësve turpérion atin e tij. 8 Kush i shton pasuritë e tij me fajde dhe me fitime të padrejta, i mbledh për atë që i vjen keq për të varférin. 9 Në rast se dikush e kthen veshin gjetiu për të mos dëgjuar ligjin, vetë lutja e tij do të jetë një gjë e neveritshme. 10 Kush i fut njerëzit e drejtë në një rrugë të keqe, do të bjerë vetë në gropën e tij; por njerëzit e ndershëm do të trashëgojnë të mirën. 11 I pasuri mendon se është i matur, por i varféri që është i zgjuar e kqyr fund e krye. 12 Kur të drejtët triumfojnë, ka lavdi të madhe, por kur mbizotërojnë të pabesët njerëzit fshihen. 13 Kush i fsheh shkeljet e tij nuk do të ketë mbarësi; por ai që i rrëfen dhe i braktis ato, ka për të fituar mësirën. 14 Lum ai njeri që ka frikë vazhdimisht nga Zoti, por ai që e fortëson zemrën e tij do të bjerë në fatkeqësi. 15 Një i pabesë që sundon mbi një popull të varfér është si një luan që ulërin dhe një ari i uritur. 16 Një princ pa mend zhvat shumë, por ai që urren fitimin e pandershëm ka për t'i zgjatur ditët e tij. 17 Njeriu mbi të cilin rëndon një vrasje do të turret deri në varr; asnjë të mos e ndihmoj! 18 Ai që ecën me ndershëmëri do të shpëtohet, por njeriu i paqëndrueshëm që ndjek rrugë dredha-dredha do të rrëzohet befas. 19 Kush punon tokën e tij do të ketë bukë me bollëk, por kush jepet pas kotonës do të ketë varféri të madhe. 20 Njeriu besnik do të mbushet me bekime, por ai që nxiton të pasurohet nuk do të jetë pa faj. 21 Nuk është mirë të kesh preferencia vetiakë; njeriu kryen mëkat për një copë bukë. 22 Njeriu me sy të keq dëshiron të pasurohet shpejt, por nuk e kupton se do ta plakosë varfëria. 23 Kush qorton diqë ka për të gjetur pastaj favor më të madh se ai që i bën lajka me fjalë. 24 Kush vjedh atin e tij dhe nënën e tij dhe thotë: "Nuk është mëkat", është shok i atij që shkatërron. 25 Kush e ka zemrën të fryrë nga krenaria nxit grindje, por ai që ka besim te Zoti do të ketë mbarësi. 26 Kush i beson zemrës së tij është budalla, por ai që ecën me urtësi do të shpëtojë. 27 Ai që i jep të varférin nuk do të ketë kurrë nevojë, por ai që i mylli sytë e vet do të ketë shumë mallkime. 28 Kur të pabesët lartohen, njerëzit fshihen; por kur vdesin, të drejtët shumohen.

29

Njeriu që fortëson qafën kur qortohet, do të thyhet papritmas pa tjetër. 2 Kur të drejtët shumohen, populli gjëzohet, por, kur sundon i pabesi, populli rënkon. 3 Njeriu që e do diturinë gjzon të atin; por ai që shkon me prostitut shkapaderdh pasurinë e vet. 4 Mbreti e bën të qëndrueshëm vendin me anë të drejtësisë, por ai që merr dhurata e çon në shkatërrim. 5 Njeriu që i bën lajka të afërmit të tij shtrin një rrjetë mbi hapat e tij. 6 Në mëkatin e një njeriut të keq ka një lak, por i drejtë këndon dhe gjëzohet. 7 I drejtë interesohet pér çështjen e të varférve, por i pabesi nuk e kupton këtë interesim. 8 Tallësit kurdisin trazira në qytet, por njerëzit e urtë e qetësojnë zemërimin. 9 Në rast se një njeri i urtë hyn në grindje me një budalla, dhe budallai zemërohet dhe qesh, nuk ka paqe. 10 Njerëzit gjakatarë urrejnë të ndershmin, por njerëzit e drejtë kërkojnë të mbrojnë jetën e tij. 11 Budallai e shfryni gjithë zemërimin e tij, por i urti e frenon dhe e ul. 12 Në rast se një mbret dëgjon fjalët gjenjeshtare, tërë ministrat e tij bëhen të pabesë. 13 I varféri dhe shtypësi kanë këtë të pérbashkët: Zoti ndriçon sytë e të dy palëve. 14 Mbreti që u siguron drejtësi të varférve në të vërtetë do ta ketë froni të vendosur pér gjithnjë. 15 Shufra dhe qortimi japidituri; por fëmija pér të cilén nuk kujdeset kurkush e turpérion nénen e vet. 16 Kur shtohen të pabesët shtohen edhe shkeljet, por të drejtët do të shohin shkatërrimin e tyre. 17 Korrijo birin tênd, ai do të japë rehatinë dhe do t'i sigurojë kënaçësi shpirtit tênd. 18 Kur nuk ka një vizion profetik, populli bëhet i shfrenuar, por lum ai që respektion ligjin. 19 Një shërbëtor nuk ndreget vetëm me fjalë; edhe kur i kupton, nuk bindet. 20 A ke parë një njeri që ngusat në të folur? Ka më tepër shpresë se një budalla se sa te ai. 21 Në se dikush rrit me përkujdesje qysh në fëmijëri shërbëtorin e vet, në fund ai do të dojë të bëhet trashëgimtar i tij. 22 Njeriu zemërak kurdis grindje dhe njeriu idhnak kryen shumë mëkatë. 23 Kryelartësia e njeriut e çon poshtë atë, por ai që ka një shpirt të përvuajtur do të ketë lavdi. 24 Kush bëhet ortak me një vjedhës urren jetën e vet. Ai dëgjon betimin, por nuk padit asgjë. 25 Frika e njeriut përbën një lak, por ai që ka besim te Zoti èshtë i siguruar. 26 Të shumtë janë ata që kërkojnë favorin e princit, por drejtësia pér qdo njeri vjen nga Zoti. 27 Njeriu jo i drejtë èshtë një neveri pér të drejtët, dhe ai që ecën me ndershëmëri èshtë një neveri pér të pabesët.

30

Fjalët e Agurit, birit të Jahehut; mesazhi profetik që ky njeri shpalli në Ithiel, në Ithiel dhe në Ukal. 2 Po, unë jam më budalla se gjithë të tjerët dhe nuk kam mendje njeriu. 3 Nuk kam mësuar diturinë dhe nuk kam dijen e Shenjtorit. 4 Kush u ngjitet në qill dhe zbriti prej tij? Kush e ka mbledhu erën në duart e tij? Kush i ka myllur ujërat në roben e tij? Kush i ka vendosur të gjithë kufijtë e tokës? Cili èshtë emri i tij dhe emri i të birit, po qe se ti e di? 5 Çdo fjalë e Peréndisë èshtë rafinuar me zjarr. Ai èshtë një mburojë pér atë që gjen strehë tek ai. 6 Mos u shto asgjë fjalëve të tij që të mos të të qortojë dhe të dalësh gjenjeshtar. 7 Unë të kërkova dy gjëra; mos m'i moho para se të vdes: 8 largo nga unë falsitetin dhe gjenjeshtën; mos më jep as varféri as pasuri, më ushqë me bukën e nevojshtme, 9 me qëllim që, pasi të jem ngopur, të mos të të mohoj dhe të them: "Kush èshtë Zoti?", ose, pasi të jem bërë i varfér, të mos vjedh dhe të përdhos emrin e Peréndisë tim. 10 Mos shpif kundër shërbëtorit para të zotit, me qëllim që ai të mos të të mallkojë dhe ti të gjendesh fajtor. 11 Ka një kategori njerëzish që mallkojnë atin e tyre dhe nuk bekojnë nénen e tyre. 12 Ka një kategori njerëzish që e mbajnë veten

pér të pastër, por nuk janë të larë nga papastërtia e vet. 13 Ka një kategori njerëzish që i ka sytë shumë kryelartë dhe qepallat krenare. 14 Ka një kategori njerëzish dhëmbët e të cilëve janë si shpata dhe dhëmballët e tyre janë si thika, pér të gjellitur të varfér mbi faqen e dheut dhe nevojtarët në mes të njerëzve. 15 Shushunja ka dy bija, që thonë: "Më jep, më jep!". Ka tri gjëra që nuk ngopnen kurrë, madje katër nuk thonë kurrë: "Mjaft!". 16 Sheoli, barku shterp, toka që nuk ngopet me ujë dhe zjarri që nuk thotë kurrë: "Mjaft!". (Sheoli h7585) 17 Syrin që tallet me babanë dhe nuk pranon me pérbusje t'i bindet nénës, do ta nxjerrin korbat e pérroit, do ta hanë të vegjëlit e shqiponjës. 18 Ka tri gjëra teprë të mrekullueshme pér mua, madje katér, që unë nuk i marr vesh: 19 gjurma e shqiponjës në ajër, gjurma e gjarpërit mbi shkëmb, gjurma e anijes në mes të detit dhe gjurma e burrit me një vajzë. 20 Kjo èshtë sjellja e gruas që ka shkelur kurorën: ha, fshin gojën dhe thotë: "Nuk kam bërë asnjë të keqe!". 21 Tri gjëra e turbullojnë tokën, madje katér janë gjérat që ajo nuk mund të durojë: 22 një shërbëtor kur bëhet mbret, një budalla që ka bukë me bollék, 23 një grua të uryer që gjen burrë dhe një shërbëtore që i zë vendin zonjës. 24 Ka katér kafshë të vogla mbi tokë, por janë jashtëzakonisht të urta: 25 mizat e dheut, që janë një popull pa forcë, por që e mbledhin ushqimin e tyre në verë; 26 lepujt, që janë një popull i dobët, por që e vendosin banesën e tyre në shkëmbinjë; 27 karkalecat, që nuk kanë mbret, por që shkojnë mbarë në grupe; 28 hardhuca që mund ta zësh me duart, por që gjendet në pallatet e mbretërëve. 29 Tri qénie kanë një paraqitje të burkur, madje katér kanë një ecje madhështore; 30 luanı, kafsha më e fortë, që nuk zmrapset para askut, 31 kali i lufës që ecën i ngrefosur, cjapi dhe mbreti kur èshtë me ushtrinë e tij. 32 Në rast se ke vepruar si budalla duke lartësuar veten tênde ose të ka shkuar mendja, vëre dorën mbi gojë, 33 sepse, duke rrahuar qumështin prodhohet gjalpi, duke përdredhur hundën del gjak prej saj dhe duke shtrydhur mérinë prej saj del grindja.

31

Fjalë të mbretit Lemuel, mesazhi profetik me të cilin e mësoi e éma. 2 Çfarë të të them, biri im? Çfarë të të them, biri i barkut tim? Çfarë të të them, bir i zotimeve të mia? 3 Mos ua jep forcën tênde grave as jetën tênde asaj që shkatëron mbretërit. 4 Nuk u shkon mbretërvë, o Lemuel, nuk u shkon mbretërvë të pinë verë as princave të dëshirojnë pije dehëse, 5 sepse duke pirë të mos harrojnë ligjin dhe të mos shtrimbërojnë të drejtën e të pikëlluarve. 6 Jepini pije dehëse atij që èshtë duke vdekur dhe verë atij që e ka zemrën të hidhëruar. 7 Le të pijë pér të harruar varférinë e tij dhe pér të mos kujtar më hallet e tij. 8 Hape gojën tênde në favor të memecit, në mbrojtje të gjithë atyre që janë lënë pas dore. 9 Hape gojën tênde, gjyko me drejtësi dhe mbrojtjen e tê mjerit dhe të nevojtarit. 10 Kush do të gjejë një grua të fortë dhe të virtytshme? Vlera e saj èshtë shumë më e madhe nga ajo e margitarëve. 11 Zemra e burrit të saj ka besim tek ajo, dhe do të ketë gjithnjë fitime. 12 Ajo i bën të mira dhe jo të keqe tërë ditët e jetës së saj. 13 Gjen lesh dhe li dhe punon me gjësim me duart e veta. 14 Ajo u përgjigjan anijeve të fregëtarëve: e sjell ushqimin e saj nga larg. 15 Çohet që me natë pér t'i ndarë ushqimin familjes së saj dhe pér t'u dhënë urchërat e nevojshtme shërbëtoreve të saj. 16 Ajo shikon një arë dhe e ble; me duart e saj mbjell një vreshë. 17 Ngjesh me forcë ijët dhe i bën më të fortë krahët e saj. 18 E kupton që tregëtia e saj po shkon mbarë dhe llamba e saj e natës nuk i shuhet. 19 Shtrin dorën mbi furkën, pëllëmbat e saj zënë boshtin. 20 I shtrin dorën të varfér dhe i jep

dorën nevojtarit. **21** Nuk i trembet borës për familjen e saj, sepse tërë ata të shtëpisë së vet kanë një veshje të dyfishjtë. **22** Bën për vete mbulesa si sixhade dhe rrrobat e saj janë prej liri shumë të hollë dhe të purpura. **23** Burri i saj nderohet te porta, kur ulet bashkë me pleqtë e vendit. **24** Përgatit rroba prej liri dhe i shet, i furnizon me breza tregtarët. **25** Forca dhe nderi janë rrrobat e saj dhe qesh për ditët që do të vijnë. **26** Hap gojën e saj me dituri dhe mbi gjuhën e saj éshëtë ligji i mirësisë. **27** Ajo mbikqyr si shkon shtëpia e vet dhe nuk ha bukën e përtacisë. **28** Bijtë e saj ngrihen dhe e shpallin fatlume; edhe burri i saj e lëvdon duke thënë: **29** "Shumë bija kanë bërë gjëra të mëdha, por ti i kalon të gjitha ato". **30** Hiri éshëtë i rremë dhe bukuria éshëtë e kotë, por gruaja që ka frikë nga Zoti éshëtë ajo që do të lëvdohet. **31** I jepni frytin e duarve të saj, dhe vet veprat e saj le ta lëvdojnë te portat.

Predikuesi

1 Fjalët e Predikuesit, e birit të Davidit, mbretit të Jeruzalemit. **2** "Kotësi e kotësive", thotë Predikuesi; **3** "Kotësi e kotësive; gjithçka eshtë kotësi". Çfarë përfitimi ka njeriu nga gjithë mundi i tij, kur mundohet nën rrezet e diellit? **4** Një brez shkon, një brez vjen, por toka mbetet pérjetë. **5** Edhe dielli lind e pastaj perëndon, dhe shpejtotohet në drejtëm të vendit nga del përsëri. **6** Era fryn në drejtëm të jugut, pastaj kthehet nga veriu; kthehet dhe rikthehet vazhdimisht dhe bën po ato rrotullime. **7** Gjithë lumenjtë derdhen në det, por deti nuk mbushtet kurrë; nga vendi prej të cilët lumenjtë vijnë, aty kthehen, përsëri. **8** Tërë gjérat kérkoinjë mund, më tepër nga sa mund të thotë njeriu; syri nuk ngopet kurrë duke parë, po kështu veshi nuk ngopet kurrë duke dégjuar. **9** Ajo që ka qenë eshtë ajo që do të jetë; ajo që eshtë bërë eshtë ajo që do të bëhet; nuk ka asnjë të re nën diell. **10** A ka diçka për të cilën mund të thuhet: "Shiko, kjo eshtë e re!". Kjo gjë ekzistonte që në shekujt që na kanë pararendur. **11** Nuk mbetet asnjë kujtim nga gjérat e kaluara, dhe kështu nuk do të mbetet asnjë kujtim nga gjérat që do të ndodhin midis atyre që do të vijnë më pas. **12** Unë, Predikuesi, kam qenë mbret i Izraelit në Jeruzalem, **13** dhe kam kérkuar me zemrë të zbuloj dhe të hetoj me dituri çdo gjë që ndodh nën qjell; kjo eshtë një punë e rëndë që Perëndia u ka dhënë bijve të njerëzve që ata të lodhen. **14** Unë i kam parë tërë gjérat që bëhen nën diell; dhe ja, të gjitha janë gjëra të kota dhe një kérkim për të kapur erën. **15** Ajo që eshtë e shtrëmbër nuk mund të drejtotohet dhe ajo që mungon nuk mund të numërohet. **16** Unë kam folur me zemrën time, duke thënë: "Ja, kam fituar madhështi dhe dituri më të madhe se të gjithë ata që kanë mbretëruar para meje në Jeruzalem dhe zemra ime ka parë shumë dituri dhe njohuri". **17** Dhe ia kushtova zemrën time për të njojtur diturinë si dhe njohjes së marrëzisë dhe budallallëkut; dhe kuptova që edhe kjo eshtë një kérkim për të kapur erën. **18** Sepse aty ku ka shumë dituri ka edhe shumë shqetësim dhe kush shton diturinë shton dhembjen.

2 Unë thashë në zemrën time: "Eja tani, dua të të vë në provë me gëzimin, dhe ti do të gëzoshëndjen". Por ja, edhe kjo eshtë kotësi. **2** Për të qeshurit kam thënë: "Eshtë një marrëzi, dhe për gëzimin: "Kuji i shérben?". **3** Kérkova në zemrën time si ta kënaq trupin tim me verë, duke e nxitur njëkohësisht zemrën time drejt diturisë dhe t'i qepet marrëzisë, deri sa të shoh cila eshtë e mira që bijtë e njerëzve do të duhej të bénin nën qjell tërë ditët e jetës së tyre. **4** Kështu kreva punime të mëdha përvete; ndërtova shtëpi, mbolla vreshta, **5** bëra kopshëtë dhe parqe, duke mbjellë drurë frutorë të çdo lloji; **6** ndërtova pellgje për ujin me të cilat të mund të vadis pyllin që të rriten drurët. **7** Bleva shërbëtore dhe shërbëtore dhe u bëra me shërbëtore që lindën në shtëpi; pata pasuri të mëdha në kope me bagëti të trashë dhe të imët më tepër se ata që kishin qenë para meje në Jeruzalem. **8** Grumbullova përvete edhe argjend, ar dhe pasuritë e mbretërvë dhe të krahinave; gjeta këngëtarë dhe këngëtare, kënaqësítë e bijve të njerëzve, dhe vegla muzikore të çdo lloji. **9** Kështu u bëra i madh dhe u begatova më tepër se ata që kishin qenë para meje në Jeruzalem; edhe dituria më mbeti mua. **10** Tërë ato që sytë e mi dëshironin, nuk ua mohova atyre; nuk i refuzova zemrës sime asnjë qejf, sepse zemra ime kënaqet me çdo punë timen; dhe ky ka qenë shpërblimi për çdo punë të bërë nga unë.

11 Pastaj u ktheva të shkoj tërë veprat që kishin bërë duart e mia dhe mundin tim për t'i kryer; dhe ja, të gjitha ishin kotësi dhe një kérkim për të kapur erën; nuk kishte asnjë përfitim nën diell. **12** Atëherë u ktheva të rrah me mend diturinë, marrëzinë dhe budallallëkun. "Çfarë do të bëjë njeriu që do të zérë vendin e mbretit, në mos atë që eshtë bërë?". **13** Pastaj kuptova që dituria ka një epërsi mbi budallallëkun, ashtu si drita ka një epërsi mbi errësirén. **14** I urti i ka sytë në kokë, kurse budallai ecën në errësirë; por kuptova gjithashtu që të dyre u eshtë rezervuar i njëjtë fat. **15** Kështu thashë në zemrën time: "Po ai fat që i takon budallait më takon edhe mua". C'përfitum ke se ke qenë më i urtë? Prandaj thashë në zemrën time: "Edhe kjo eshtë kotësi". **16** Nuk mbetet në fakt asnjë kujtim jetëgjatë si i njeriut të urtë ashtu edhe i njeriut budalla, sepse në ditët e ardhme gjithçka do të harrohet. Dhe ashtu si vdes budallai, në të njëjtën ményrë vdes i urti. **17** Prandaj fillova të urej jetën, sepse të gjitha ato që bëhen nën diell më janë bërë të neveritshme, sepse të gjitha janë kotësi dhe një përpjekje për të kapur erën. **18** Kështu kam urryer çdo mundim që kam kryer nën diell, sepse duhet t'i lë të gjitha atij që do të vijë pas meje. **19** Dhe kush e di në se do të jetë i urtë ose budalla? Sidoqoftë ai do të jetë zot i gjithë punës që kam kryer me mund dhe për të cilën kam përdorur diturinë nën diell. Edhe kjo eshtë kotësi. **20** Kështu arrita të dëshpërohem në zemrën time për gjithë mundin që kam bërë nën diell. **21** Sepse këtu ka një njeri që ka punuar me dituri, me zgjuarësi dhe me sukses, por që duhet t'ia lërë trashëgiminë e tij një tjetri, që nuk eshtë munduar fare! Edhe kjo eshtë një kotësi dhe një e keqe e madhe. **22** Çfarë i mbetet në të vërtetë njeriut për tërë mundin e tij dhe për shqetësimin e zemrës së tij, me të cilën eshtë munduar nën diell? **23** Tërë ditët e tij nuk janë veçse dhembje dhe puna e tij eshtë e rëndë. Zemra e tij nuk pushon as natën. Edhe kjo eshtë kotësi. **24** Për njeriun nuk ka gjë më të mirë se sa të hajë e të pijë dhe të gézohet në mundin e tij; por kam vënë re se edhe kjo vjen nga dora e Perëndisë. **25** Kush mund të hajë ose të gézohet më shumë se unë? **26** Sepse Perëndia i jep njeriut që i pëlgën dituri, njohje dhe gjëzim; por mëkatarit i ngarkon detyrën të mbledhë dhe të grumbulloj, për t'ia lënë pastaj të gjitha atij që pëlgohet nga sytë e Perëndisë. Edhe kjo eshtë kotësi dhe përpjekje për të kapur erën.

3 Çdo gjë ka stinën e vet, çdo situatë ka një kohë nën qjell; **2** një kohë për të lindur dhe një kohë për të vdekur, një kohë për të mbjellë dhe një kohë për të shkullur atë që eshtë mbjellë, **3** një kohë për të vrarë dhe një kohë për të shëruar, një kohë për të shembur dhe një kohë për të ndërtuar, **4** një kohë për të qarë dhe një kohë për të qeshur, një kohë për të mbajtur zi dhe një kohë për të hedhur valle, **5** një kohë për të flakur gurët dhe një kohë për të mbledhur gurët, një kohë për të përqafuar dhe një kohë për të mos përqafuar, **6** një kohë për të kérkuar dhe një kohë për të humbur, një kohë për të ruajtur dhe një kohë për të hedhur tutje, **7** një kohë për të grisur dhe një kohë për të qepur, një kohë për të heshtur dhe një kohë për të folur, **8** një kohë për të dashuruar dhe një kohë për të urryer, një kohë për luftën dhe një kohë për pagën. **9** Çfarë përfitimi ka ai që punon nga të gjitha gjérat për të cilat mundohet? **10** Pashë punën që Perëndia u jep bijve të njerëzve, me qëllim që të mundohen. **11** Ai e ka bërë të buruk çdo gjë në kohën vet; ka vënë madje përfjetësinë në zemrat e tyre, pa i dhënë mundësinë asnjë njeriu të zbulojë veprën që Perëndia ka bërë nga fillimi deri në fund. **12** Kështu kuptova që nuk ka gjë më

të mirë se sa të gëzohesh dhe të bësh të mirë sa je gjallë; **13** dhe që çdo njeri që ha, pi dhe gëzon mireqënie në gjithë mundin e tij, kjo është një dhuratë e Perëndisë. **14** E kuptova që tërë ato që bën Perëndia janë përfjetë; nuk mund t'u shtosh dhe t'u heqësh asgjë; dhe Perëndia vepron kështu me qëllim që njerëzit të kenë frikë prej tij. **15** Ajo që është, ka qenë më parë; dhe ajo që do të vijë ka qenë më parë, dhe Perëndia heton atë që ka kaluar. **16** Kam parë gjithashut nén diell që në vend të arsyes kishte paudhësi, që në vend të drejtësisë kishte paudhësi. **17** Kështu thashë në zemrën time: "Perëndia do të gjykojë të drejtin dhe të pabesin, sepse ka një kohë të caktuar për çdo gjë dhe për çdo vepër". **18** Thashë në zemrën time: "Përsa u përket kushteve në të cilat ndodhen bijtë e njerëzve, Perëndia i vë në provë, që ata vetë të kuptojnë që janë si kafshë". **19** Në fakt të gjitha ato që u ndodhin bijve të njerëzve u ndodhin kafshëve; të dy palëve u ndodh e njëjtë gjë. Ashtu si vdes njeri, kështu vdes tjetri. Po, të gjithë kanë po atë frymë; dhe njeriu nuk ka asnjë epërsi mbi kafshën, sepse gjithçka është kotësi. **20** Të gjithë shkojnë në po atë vend; të gjithë vijnë nga pluhuri dhe kthehen në pluhur. **21** Kush e di në se fryma e bijve të njerëzve ngjitet lart dhe në se fryma e kafshës zbret poshtë në tokë? **22** Kështu e kuptova që nuk ka gjë më të mirë për njeriun se sa të gëzohet në punën e tij, sepse kjo është pjesa e tij. Kush do ta çojë në fakt të shohë atë që ka për të ndodhur pas tij?

4 Kështu u ktheva dhe mendova për gjithë shtypjen që ndodhin nén diell; dhe ja, lotët e të shtypurve, të cilët nuk kanë njeri që t'i ngushëllojë; nga ana e shtypësve të tyre ishte forca, por as ata nuk kanë njeri që t'i ngushëllojë. **2** Prandaj i konsiderova të vdekurit, ata që tashmë kanë vdekur, më të lumtur se të gjallët që jetojnë akoma; **3** por edhe më i lumtur se njera dhe tetra palë është ai që nuk ka ekzistuar kurrë dhe ende nuk ka parë veprimet e këqiaj që kryhen nén diell. **4** Pashë gjithashu që çdo mund dhe çdo sukses në punë ngjallin smirën njerit kundër tjetrit. Edhe kjo është kotësi dhe një përpjekje për të kapur erën. **5** Budallai rri me duar të kryqezuara dhe ha mishin e vet. **6** Vlen më tepër një grusht me pushim se sa dy grushte, me mundim, duke u përpjekur të kapësh erën. **7** Kam parë edhe një kotësi tjetër nén diell; **8** dikush është krejt vetém dhe nuk ka as bir as vëlla, megjithatë mundi i tij nuk ka të sosur dhe sytë e tij nuk janë ngopur me pasuri. Por nuk e pyet veten: "Për kë po lodhem dhe e lë veten pa asnjë të mirë?". Edhe kjo është kotësi dhe një mundim i rëndë. **9** Dy vlejnë më mirë se një i vetëm, sepse kanë një shpërblim të mirë për mundin e tyre. **10** Në fakt në se rrëzohen, njeri ngrë tjetrin; por njeri ai që është vetém dhe rrëzohet, sepse nuk ka njeri që ta ngrerë! **11** Kështu gjithashu në se dy veta flenë bashkë, ata kanë mundësi të ngrohen; por ai që është vetém si do t'ia bëjë të ngrrohet? **12** Në rast se dikush mund të mposhtë atë që është vetém, dy veta mund t'i rezistojnë; një litar tresh nuk këputet aq shpejt. **13** Është më mirë një i ri i varfër dhe i urtë se sa një mbret plak dhe budalla, që nuk di më të pranojë qortime. **14** Sepse i riu ka dalë nga burgu për të mbretëruar, megjithëse kishte lindur i varfër në mbretërinë e tij. **15** I pashë tërë të gjallët që ecnin nén diell për t'u bashkuar me të riun, që shkon të zërë vendin e tjetrit. **16** Ishte i panumërt gjithë populli, gjithë atë që kishin qenë para tyre. Megjithatë ata që do të vijnë më pas nuk do të janë të kënaqur prej tij! Edhe kjo është kotësi dhe një përpjekje për të kapur erën.

5 Ki kujdes hapat e tua kur shkon te shtëpia e Perëndisë; afrohu për të dëgjuar në vend që të ofrosh fliljin e budallenje, të cilët as nuk dinë që veprojnë keq. **2** Mos u nxito me gojën tënde, dhe zemra jote të mos shpejtohet të thotë asnjë fjalë përrapa Perëndisë, sepse Perëndia është në qell dhe t'i mbi tokë; prandaj fjalët e tua të janë të pakta. **3** Sepse nga punët e shumta vijnë ëndrrat, dhe nga fjalët e shumta zëri i budallait. **4** Kur i ke bérë një zotim Perëndisë mos humb kohë ta plotësosh, sepse ai nuk kënaqet me budallenjtë; plotëso zotimin që ke marrë. **5** Më mirë të mos marrësh zotime se sa t'i bësh dhe të mos i plotësosh. **6** Mos lejo që goja jote ta çojë trupin tënd të mëkatojë dhe mos thuaj para lajmëtarit të Perëndisë: "Ka qenë gabim". Pse Perëndia duhet të zemërohej me fjalët e tua dhe të shkatërronte veprën e duarve të tua? **7** Sepse në ëndrrat e shumta dhe në fjalët e shumta ka kotësi; por ti ke frikë nga Perëndia. **8** Në rast se në provincë sheh shtypjen e të varfërit dhe shkeljen me dhunë të së drejtës dhe të drejtësisë, mos u habit nga kjo gjë; sepse mbi një pushtet të lartë ndodhet një më i lartë dhe mbi ta disa pushtete akoma më të larta. **9** Toka ofron përfitimi më të mëdha se çdo gjë tjetër, dhe vetë mbreti shërbehet nga fusha. **10** Kush është i dhënë pas parasë, nuk ngopet kurrë me para, dhe kush déshiron pasuritë nxjerr përfitimi prej tyre. Edhe kjo është kotësi. **11** Kur rititet pasuria, shtohen edhe ata që e përpjijnë; dhe çfarë përfitimi kanë prej saj pronarët, veç asaj që e shohin me sytë e tyre? **12** I ëmbël është gjumi i punonjësit, qoftë edhe kur ha pak ose shumë; por velitja e të pasurit nuk e lë atë të flerë. **13** Është një e keqe tjetër e vajtueshme që kam parë nén diell: pasuritë e ruajtura për pronarin e tyre në dëm të tij. **14** Këto pasuri humbasin për shkak të një pune të keqe, dhe kështu në duart e birit që ka lindur nuk mbetet më asgjë. **15** Ashtu si ka dalë nga barku i nënës, kështu lakuriq do të kthehet për të shkuan si pati ardhur, pa marrë gjë nga mundi i tij që mund ta marrë me vete. **16** Edhe kjo është një e keqe e vajtueshme që duhet të shkojë pikërisht ashtu si ka ardhur; dhe çfarë përfitimi ka se është munduar për erën? **17** Përvëc kësaj ai ha çdo ditë të jetës së tij në errësirë, dhe ka shumë hidhërimë, sëmundje dhe telashe. **18** Ja çfarë kuptova: është mirë dhe e përshtatshme për njeriun të hajë, të pijë dhe të gjëzojë të mirën e gjithë mundit të tij nén diell, tërë ditët e jetës që Perëndia i jep, sepse kjo është pjesa e tij. **19** Çdo njeriu të cilit Perëndia i jep pasuri dhe të mira dhe të cilit i jep gjithashu mundësinë t'i gjëzojë ato, të marrë pjesën e vet dhe të gjëzojë mundin e tij, kjo është një dhuratë e Perëndisë. **20** Në fakt ai nuk do të kujtojë shumë ditët e jetës së tij, sepse Perëndia i përgjigjet me gëzimin e zemrës së tij.

6 Është një e keqe tjetër që kam parë nén diell dhe që është e përhapur midis njerëzve: **2** dikujt Perëndia i ka dhënë pasuri, të mira dhe lavdi, dhe nuk i mungon asgjë nga gjithë ato që mund të dëshirojë, por Perëndia nuk i jep mundësinë t'i gjëzojë, por i gjzon një i huaj. Kjo është kotësi dhe një e keqe e madhe. **3** Në qoftë se dikujt i lindin njëqind bij dhe jeton shumë vite dhe të shumta janë ditët e viteve të tij, por shpirti i tij nuk ngopet me të mira dhe nuk ka as varr unë them se një dështim është më i lumtur se ai; **4** sepse ka ardhuar më kot dhe po ikën në terr, dhe emri i tij është mbuluar nga terri. **5** Edhe sikur të mos e ketë parë as njohur dieillin, megjithatë ka më shumë pushim se tjetri. **6** Po, edhe sikur të duhej të jetonte dy herë një mijë vjet, por pa mundur të gjëzojë të mirat e tij. A nuk mbarojnë të gjitha në po atë vend? **7** Tërë mundi i njeriut është për gojën e tij, megjithatë oreksi i tij

nuk ngopet kurrë. 8 Ç'përfitim ka i urti mbi budallanë? Ç'përfitim ka i varfëri në rast se di të ecë përpëra njerëzve të gjallë? 9 Éshtë më mirë të shikosh me sy se sa të endesh me dëshirën. Edhe kjo éshtë kotësi dhe një përpjekje pér të kapur erën. 10 Ajo që éshtë, prej kohe éshtë quajtur me emrin e vet dhe dihet se ç'është njeriu, dhe që nuk mund të hahet me atë që éshtë më i fortë se ai. 11 Duke qenë se ka shumë gjëra që e shojnë kotësinë, çfarë përfitimi ka prej tyre njeriu? 12 Kush e di në fakt ç'është e mirë pér njeriun në këtë jetë, gjatë téré ditëve të jetës së tij të kotë që ai i kalon si një hije? Kush mund t'i thotë njeriut çfarë ka pér të ndodhur pas tij nén diell?

7 Një emër i mirë pëlqehet më tepér se një vaj i parfumuar, dhe dita e vdekjes éshtë më e mirë se dita e lindjes. 2 Éshtë më mirë të shkosh në një shtëpi ku mbahet zi se sa të shkosh në një shtëpi ku ka festë, sepse ky éshtë fundi i çdo njeriu, dhe kush rron ka pér të vënë mend. 3 Trishtimi éshtë më i mirë nga gazi, sepse përpëra një fytyrë të trishtuar zemra bëhet më e mirë. 4 Zemra e të urtit éshtë në shtëpinë ku mbahet zi, por zemra e budallenjve éshtë në një shtëpi të gëzuar. 5 Éshtë më mirë pér dikë të dégjojë qortimin e të urtit se sa të dégjojë këngën e budallenje, 6 sepse ashtu siç éshtë kercitja e shkurreve nén një tenxhere, kështu éshtë e qeshura e budallait. Edhe kjo éshtë kotësi. 7 Me siguri shtypja e bën të pamend njeriun e urtë, dhe dhurata bën që të humbasë arsyen. 8 Më mirë fundi i një gjëje se fillimi i saj, dhe më mirë ai që ka frymë të durueshém se ai që ka frymë krenar. 9 Mos u nxito në frymën tенд të zemërohesh, sepse zemërimi gjen strehë në gjë të budallenjve. 10 Mos thua: "Si éshtë e mundur që ditët e kaluara ishin më të mira nga këto?", sepse nuk éshtë urtësi të bësh një pyjetë të tillë. 11 Dituria éshtë e mirë bashkë me një pasuri dhe u sjell përfitime atyre që shohin diellin. 12 Sepse dituria éshtë një mbrojtje ashtu si éshtë paraja; por epërsia e diturisë qëndron në këtë; dituria i bën të jetojnë ata që e zotërojnë. 13 Konsideroje veprën e Peréndisë: kush mund të drejtojë atë që ai ka bërë të shtrëmbër? 14 Në ditën e bollëkut jì i gëzuar, por në ditën e fatkëqësisë mendohu thellë. Peréndia ka bërë si njerén ashtu dhe tjetrën, me qëllim që njeriu të mos zbulojë asnjë nga ato që do t'ë ndodhur pas tij. 15 Pashë gjithçka në ditët e kotësë sime. Ndodh që i drejtë të vdesë në drejtësinë e vet dhe që i pabesi të jetojë gjatë në ligësinë e tij. 16 Mos ji tepér i drejtë as i urtë jaشتë mase. Pse kërkon të shkatërohesh? 17 Mos ji tepér i keq dhe mos u trego budalla. Pse kërkon të vdeshës para kohës sate? 18 Éshtë mirë që ti të kapesh pas kësaj gjëje dhe të mos heqësh dorë prej saj, sepse ai që ka frikë Peréndinë do t'u shmanget téré këtyre gjërave. 19 Dituria e bën të urtin më të fortë se dhjetë të fuqishém në një qytet. 20 Nuk ka në fakt asnjë njeri të drejtë mbi tokë që bën të mirën dhe të mos mëkatojë. 21 Përveç kësaj mos u vër veshin téré fjalëve që thuhen, që të mos mallkohesh nga sherbëtori yt, 22 sepse zemra jote gjithashtu e di që tì vet i ke mallkuar shumë herë të tjerët. 23 Unë i hetova të gjitha këto gjëra me dituri. Thashë: "Do të bëhem i urtë", por dituria éshtë mjaft larg nga unë. 24 Një gjë që éshtë kaq larg dhe kaq e thellë, kush mund ta gjejë? 25 Atëherë e vura zemrën time të njohë, të hetojë dhe të kërkojë diturinë dhe shkakun e gjërave dhe të njohë ligësinë e marrëzisë dhe budallallëkun e marrëzisë; 26 dhe gjeta një gjë më të hidhur se vdekja; gruan zemra e së cilës éshtë kurth dëgjekë dhe duart e së cilës janë pranga. Kush i pëlqen Peréndisë i shpëton asaj; por mëkatar do të kapet nga ajo. 27 Ja ajo që

gjeta", thotë Predikuesi, "duke i shqyrtuar një pér një gjérat, pér të gjetur shkakun e tyre. 28 Atë që unë po kërkoj ende, por nuk e kam gjetur; një burrë ndër një mijë e gjeta, por një grua në mes gjithë atyre nuk e gjeta. 29 Ja, vetëm këtë gjeta: Peréndia e ka bërë njeriun të drejtë, por njerizit kanë kërkuar shumë marifete.

8 Kush éshtë si i urti? Kush e njeh interpretimin e sendeve?

Ditura e njeriut bën që të shkëlqejë fytyra e tij dhe e ndryshon asnjë të keqe; zemra e njeriut të urtë do të fakt të dallojë kohën dhe gjykimin, 6 sepse pér çdo gjë ka një kohë dhe një gjykim, dhe ligësia e njeriut rëndon shumë mbi të. 7 Sepse ai nuk e di çfarë ka pér të ndodhur; kush në fakt do t'i tregojë si do të venë gjérat? 8 Nuk ka njeri që të ketë pushtet mbi frymën pér ta përbajtj, apo të ketë pushtet mbi ditën e vdekjes. Nuk ka leje në betejë, dhe padrejtësia nuk mund të shpëtojë atë që e kryen. 9 E pashë téré këtë gjë dhe vura mend pér të gjitha gjérat që bëhen nén diell; ka një kohë kur një njeri sundon mbi një tjetër pér ta dëmtuar. 10 Pastaj pashë të pabesët që u varrosën, të cilët kishin hyrë dhe kishin dalë nga vendi i shenjtë; edhe ata ishin harruar në qytetin ku kishin bërë këto gjëra. Edhe kjo éshtë kotësi. 11 Sepse vendimi kundër një veprimi të keq nuk zbatohet menjëherë, zemra e bijve të njerëzve éshtë e mbushur nga dëshira pér të bërë të keqen. 12 Edhe në qoftë se mëkatarë bën njëqind herë të keqen dhe i zgjat ditët e tij, megjithatë, unë e di që do të kenë të mirën ata që kanë frikë nga Peréndia, që kanë frikë para tij. 13 Por nuk ka të mirë pér të pabesin, dhe nuk ka pér t'i zgjatur ditët e tij si hija sepse nuk ka frikë përpëra Peréndisë. 14 Éshtë një kotësi që ndodh mbi tokë; ka njerëz të drejtë që trajtohen ashtu sikur i përket veprës të të pabesëve, dhe ka të pabesë që trajtohen sikur i përket veprës të të drejtëve. Kam thënë që edhe kjo éshtë kotësi. 15 Kështu lëvdova harenë, sepse nuk ka gjë më të mirë pér njeriun nén diell se të hajë, të pije dhe të jetë i gëzuar, sepse kjo i mbetet në mundin e tij gjatë ditëve të jetës që Peréndia ka i dhënë nén diell. 16 Kur unë e vura zemrën time të njohë diturinë dhe të mendojë përpjekjet që bëhen mbi tokë (edhe kur dikush nuk i lë të pushojnë sytë e tij as ditën as natën), 17 atëherë pashë gjithë veprën e Peréndisë, që njeriu nuk mund të arrrijë të zbulojë të gjitha ato që bëhen nén diell sepse, edhe sikur njeriu të mundohet duke kërkuar, nuk arrin t'i zbulojë; edhe sikur i urti të thotë që e di, nuk éshtë në gjendje t'i zbulojë.

9 Kështu unë e mendova gjithë këtë në zemrën time pér të kërkuar ta qartësoj; që të drejtët dhe të urtët dhe veprat e tyre janë në duart e Peréndisë. Njeriu nuk njoh as dashurinë as urrejten; gjithçka éshtë para tij. 2 Çdo gjë u ndodh në mënyrë të njëllotë të gjithëve: i njëjtë fat pret të drejtin dhe të pabesin, të mirin, të pastrin dhe të papastrin, atë që ofron flimje dhe atë që nuk i ofron. Si i miri éshtë edhe mëkatarë, dhe ai që betohet si ai që ka frikë të betohet. 3 Kjo éshtë një e keqe që bëhet nén diell; të gjithë kanë të njëjtin fat, dhe përveç kësaj zemra e bijve të njerëzve éshtë plot ligësi dhe marrëzia qëndron në zemrën e tyre pér deri sa jetojnë; pastaj shkojnë të vdekurit. 4 Për deri sa njeriu éshtë i bashkuar me gjithë të gjallët e tjerë ka shpresë, sepse një qen i gjallë vlen më tepër se një luan i

ngordhur. **5** Të gjallët në fakt e dinë se kanë për të vdekur, por të vdekur nuk dinë asgjë; për ta nuk ka më asnjë shpërblim, sepse kujtimi i tyre harrohet. **6** Edhe dashuria e tyre, urrejtja e tyre dhe smira e tyre janë zhdukur tashmë, dhe ata nuk do të kenë asnjë pjesë në të gjitha ato që bëhet nën diell. **7** Shko, ha bukën tênde me gëzim dhe pi verën tênde me zemër tê gëzur, sepse Perëndia i ka pëlqyer veprat e tua. **8** Rrobat e tua qofshin tê bardha në çdo kohë dhe vaji mos mungoftë kurrë mbi kokën tênde. **9** Gëzoje jetën me gruan që do për të gjitha ditët e jetës tênde të kotësisë, që ai të ka dhënë nën diell për të gjitha ditët e kotësisë, sepse kjo eshtë pjesa që të takon në jetë dhe në mundin që kryen nën diell. **10** Tërë ato që dora jote gjen për të bërrë, bëji me gjithë forcën tênde, sepse në Sheol ku po shkon nuk ka më as punë, as mendim, as njohuri dhe as dituri. (**Sheol h7585**) **11** Gjithashut pashë nën diell që vrapiimi nuk fitohet nga ai që eshtë i shpejtë as beteja nga të fortët; as buka nuk u shkon tê urtëve, as pasuritë njerëzve të zgjuar, as favori atyre që janë të shkathët. **12** Sepse njeriu nuk e njeh orën e tij; ashtu si peshqit që kapen në një rjetë mizore dhe si zogjtë që kapen në një kurth, kështu bijtë e njerëzve kapen në kurth në kohën e fatkeqësisë, kur ajo bie papritur mbi ta. **13** E pashë edhe këtë shembull tê diturisë nën diell dhe m'u duk i madh. **14** Ishte një qytet i vogël me pak njerëz brenda; një mbret i madh doli kundra, e rrëthoi dhe ndërtoi bastionë tê mëdha. **15** Por gjendej në të një njeri i varfër dhei i urtë, i cili me diturinë e tij e shpëtoi qytetin. Megjithatë asnjeli nuk u kujtua për këtë njeri të varfër. **16** Atëherë unë thashë: "Dituria vlen më shumë se forca; por dituria e të varfër përbuzet dhe fjalët e tij nuk dëgjohen". **17** Fjalët e tij urtëve që thuhën shtruar dëgjohen më mirë se brimat e atij që sundon mbi budallenjtë. **18** Dituria vlen më tepër se armët e luftës, por një mëkatar i vetëm shkatërron një të mirë tê madhe.

10 Mizat e ngordhura e qelbin vajin e parfumierit; kështu pak marrëzi prish vlerën e diturisë dhe tê lavdisë. **2** Zemra e të urtit eshtë në të djathët tê tij, por zemra e budallai eshtë në të majtë tê tij. **3** Edhe kur budallai ecën rrugës, arsyeva i mungon dhe u tregon tê gjithëve se eshtë budalla. **4** Në qoftë se zemërimi i një mbreti ndizet kundër teje, mos e lër vendin tênd, sepse gjaktohtësia i fashit fyjet edhe kur janë tê rënda; **5** Eshtë një e keqe që kam parë nën diell, një gabim që vjen nga ai që geveris; **6** marrëza eshtë vënë në detyra tê larta, ndërsa tê pasurit ulen në vënde tê ulëta. **7** Kam parë shërbëtorë mbi kuaj dhe princat tê ecin më këmbë si shërbëtorë. **8** Kush çel një gropë mund tê bjerë brënda dhe kush rrëzon një mur mund tê kafshohet nga një gjarpër. **9** Kush zhvendos gurë mund tê plagoset dhe kush çan drutë vihet në rrezik. **10** Në qoftë se sépata topitet dhe nuk mprehet, duhet tê përdoret me më tepër forcë; por dituria ka epërsinë t'ia dalë gjithnjë mbarë. **11** Në qoftë se gjarpëri kafshon sepse nuk eshtë magjepsur, magjistarë bëhet i kotë. **12** Fjalët e gojës tê tê urtit janë plot hir, por buzët e budallait e shkatërrojnë. **13** Fillimi i ligjërâtës së tij eshtë budallallëk dhe fundi eshtë marrëzi e démshme. **14** Edhe sikur budallai i t'i shumojë fjalët e tij, njeriu nuk di se çfarë do tê ndodhë; kush mund t'i thotë çfarë do tê ndodhë pas tij? **15** Lodhja e budallait e rraskapit, sepse ai nuk di as si tê shkojë në qytet. **16** Mjerë t'i, o vend, mbreti i tê cilët eshtë një fémijë dhe princat e tij ia shtronjnë që në mëngjes! **17** Lum ti, o vend, që ke mbret nga një soj fisnik, dhe princat që hanë në kohën e duhur për tê vënë në vend forcat e tyre dhe jo për t'u dehur! **18** Për shkak tê përtacisë trarët e shtëpisë rrëzohen dhe gjerbon

për shkak tê plogështisë së duarve. **19** Një banket shtrohet për t'u défryer dhe vera i jep gaz jetës, por paraja i përgjigjet çdo nevojtar. **20** Mos mallko mbretin as me mend dhe mos mallko tê pasurin në dhomën tênde të jetjes, sepse një zog i qjellit mund ta çojë larg zërin tênd, dhe një zog që fluturon mund ta bëjë tê ditur këtë gjë.

11 Hidh bukën tênde mbi ujërat, sepse pas shumë kohe do ta gjesh përsëri. **2** Jepu pjesë shtatë, madje edhe tetë vetave, sepse ti nuk e di se çfarë fatkeqësie mund tê të ndodhë mbi tokë. **3** Në rast se retë janë plot me shi, e derdhin mbi tokë; dhe në rast se një dru bie në jug apo në veri, ai mbetet aty ku bie. **4** Kush e ka mendjen te era nuk ka për të mbjellë dhe kush rri e shikon retë nuk ka për tê korru. **5** Ashtu si t'i nuk njeh rrugën e erës dhe mënyrën si formohen kockat në barkun e gruas me barrë, kështu ti nuk e njeh veprën e Perëndisë që bën gjithçka. **6** Mbille farën tênde në mëngjes dhe në mbrëmje mos lër dorën tênde të pushojë, sepse ti nuk e di se cili nga tê dy do tê dalë më mirë; ky apo ai, apo do tê janë tê mirë që tê dy. **7** Drita eshtë e ëmbël dhe eshtë diçka e këndshme për sytë që shohin dielin. **8** Edhe kur një njeri tê jetojë shumë vjet, le t'i gjëzojë tê gjitha, por le të mendojë edhe për ditët e territ që do tê janë tê shumta; tê gjitha ato që do tê ndodhin janë kotësi. **9** Gëzohu, pra, o i ri, në rininë tênde, le tê gjëzohet zemra jote në ditët e rinisë sate; ndiq edhe rrugët e zemrës sate dhe pamjen e syve të tu, por dije që për tê gjitha këto gjëra Perëndia do tê tê thërrasë në gjyq. **10** Elimino nga zemra jote trishtimin, dhe largo nga trupi yt dhembjen, sepse rinia dhe mituria janë kotësi.

12 Por kuko Krijuesin tênd në ditët e rinisë sate, para se tê vijnë ditët e këqija dhe tê arrinë vitet për tê cilat ke për tê thënë: "Nuk gjiej asnjë kënaqësi në to", **2** para se tê errësobet dielli, drita, hëna dhe yjet, dhe tê kthehen retë pas shiut; **3** në moshën gjatë së cilës rojtarët e shtëpisë dridhen, njerëzit e fortë përkulen, ato që bluajnë nuk punojnë më se kanë mbetur pak, ata që shikojnë nga dritaret errësohen **4** dhe portat mbi rrugë myllen; kur pakësot zhurma e mokrës, dikush çohet me këngën e një zogu, dhe gjithë bijat e këngës dobësohen; **5** kur dikush ka frikë nga lartësitet dhe nga tmerret e rrugës; kur bajamja lulëzon, karkaleci eshtë një peshë, dhe dëshira pakësobet, sepse njeriu shkon në banesën e tij tê përfjetshme dhe qaramanët enden rrugëve. **6** Kuko Krijuesin tênd përpara se tê këpup kordoni prej argjendi, tê thyhet vazoja prej ari, tê thyhet shtambia te burimi dhe tê bëhet copë-copë çikriku në pus, **7** dhe pluhuri t'i kthethet tokës siç ishte më parë dhe fryma t'i kthethet Perëndisë që e ka dhënë. **8** "Kotësi e kotësive", thotë Predikuesi, "gjithçka eshtë kotësi". **9** Predikuesi, përvëç se ka qenë një i urtë, i ka mësuar gjithashut popullit dijen dhe ka peshuar, ka kërkuar dhe ka renditur një numër tê madh fjalësh të urta. **10** Predikuesi eshtë përpjekur tê gjejë fjalë tê këndshme; dhe gjérat e shkruara janë tê drejta dhe tê vërteta. **11** Fjalët e tê urtëve janë si hostenë dhe ato që mbledhin njerëzit e ditur janë si gozhdë tê ngulura mirë; ato jepen nga një Bari i vetëm. **12** Biri im, ruhu nga çdo gjë që del jaشتë kësaj. Shkruhen shumë libra, por nuk mbarohet kurrë kjo punë, dhe studimi i tepërt e lodhi trupin. **13** Të dëgjojmë, pra, përfundimin e gjithë ligjërâtës: "Ki frikë nga Perëndia dhe respektoko urdhërimet e tij, sepse kjo eshtë têrësia e njeriut". **14** Sepse Perëndia do tê vërtë tê gjykohet çdo vepër, edhe çdo gjë që eshtë fshehur, qoftë e mirë apo e keqe.

Kantiku i Kantikëve

1 Kantiku i kantikëve që është i Salomonit. **2** Më puth me të puthurat e gojës së vet! Sepse dashuria jote është më e mirë se vera. **3** Nga aroma e vajrave të tua të këndshme emri yt është një vaj i parfumuar i derdhur; prandaj të duan vajzat. **4** Tërhiqmë te ti! Ne do të rendim pas teje! Mbreti më çoi në dhomat e tij. Ne do të kënaqemi dhe do të gëzo hemi te ti; ne do ta kujtojmë dashurinë tënde më shumë se verën. Kanë të drejtë që të duan. **5** Unë jam e zezë por e bukur, o bija të Jeruzalemit, si çadrat e Kedarit, si perdet e Salomonit. **6** Mos shikoni se jam e zezë, sepse dielli më ka nxirë. Bjtë e nënës sime janë zemëruar me mua; më kanë caktuar të ruaj vreshtat, por vreshtin tim nuk e kam ruajtur. **7** Thuamë, o ti që të dashuron zemra ime, ku e kullot kopenë dhe ku e lë të pushojë në mesditë. Pse vallë duhet të jem si një grua e mbuluar me vel pranë kopeve të shokëve të tu? **8** Në rast se ti nuk e di, o më e bukura e grave, ndiq gjurmët e kopesë dhe kullot kacak e tua pranë çadrave të barinjve. **9** Mikesha ime, ti më ngjan si pela ime midis qerreve të Faraonit. **10** Faqet e tua janë të bukura me ornamente, dhe qafa jote me gjerdane margaritaresh. **11** Ne do të bëjmë pér ty gjerdane të arta me tokëza prej argjendi. **12** Ndërsa mbreti është ulur në tryezë, livanda ime përhap aromën e saj. **13** Kënaqësia ime është një qeskë e vogël mirre; ajo do të pushojë tërë natën midis gjive të mia. **14** Kënaqësia ime është pér mua një tutfë lulesh alkane në vreshtat e En-gedit. **15** Ti je e bukur, mikja ime, ja, je e bukur! Sytë e tua janë si ato të pëllumbeshave. **16** Sa i bukur je, i dashuri im, madje dhe i dashurueshmë! Për më tepër shtrati ynë është blerosh. **17** Trarët e shtëpive tona janë prej kedri dhe tavonet tona prej qiparisë.

2 Unë jam trëndafili i Sharonit, zambaku i luginave. **2** Si një zambak midis gjembave, ashtu është mikesha ime midis vajzave. **3** Si një mollë midis pemëve të pyllit kështu është i dashuri im midis të rinjve. Kam dëshëruar shumë të rri në hijen e tij dhe aty jam ulur, fryti i tij ishte i embël në gojnë time. **4** Më çoi në shtëpinë e banketit dhe flamuri i tij mbi mua është dashuria. **5** Më mban me pite rrushi, më përtëriti me mollë, sepse unë vuaj nga dashuria. **6** Dora e tij e majtë është poshtë kokës sime, dora e tij e djathtë më përqafon. **7** Ju përgjërohem, o bija të Jeruzalemit, pér gazelat dhe sutat fushave, mos e ngacmoni dhe mos e zgjoni dashurinë time, deri sa kështu t'i pëlqejë. **8** Ja zëri i të dashurit tim! Ja, ai vjen duke kërcyer mbi malet, duke u hedhur mbi kodrat. **9** I dashuri im i përmgjan një gazele apo një dreri të ri. Ja ku është prapa murit tonë, shikon nga dritaret, hedh vështrime nëpërmjet hekurave të tyre. **10** I dashuri im më ka folur dhe më ka thënë: "Cohu, mikja ime, e bukura ime, dhe eja! **11** Sepse, ja, dimri ka kaluar, shiu pushoi, iku. **12** Lulet duken mbi tokë, koha e të kënduarit erdhë, dhe në vendin tonë dëgjohet zëri i tutulleshës. **13** Fiku nxjerr fiqtë e tij të papjekur, vreshtat në lulëzim përhapin një aromë të këndshme. Cohu, mikja ime, e bukura ime, dhe eja. **14** O pëllumbesa ime, që rri në të çarat e shkëmbinjve, në strukat e rrëmoreve, ma trego fytyrën tënde, më bëj ta dëgjoj zërin tënd, sepse zëri yt është i këndshém dhe fytyra jote është e hijshme". **15** I zini dhelprat, dhelprat e vogla që démotnjë vreshtat, sepse vreshtat tona janë në lulëzim. **16** I dashuri im është imi, dhe unë jam e tij; ai e kullot kopenë midis zambakëve. **17** Para se të fryjë

filadi i ditës dhe hijet të ikin, kthehu, i dashuri im, dhe sillu si një gazelë o një drenushë mbi malet që na ndajnë.

3 Mbi shtratin tim gjatë natës kërkova atë që dashuron zemra ime, e kërkova, por nuk e gjeta. **2** Tani do të ngrihem dhe do të shkoj rrotull nëpër qytet, nëpër rrugët dhe nëpër sheshet do të kërkoj atë që do zemra ime. E kërkova, por nuk e gjeta. **3** Rojet që sillen nëpër qytet më takuan. I pyeta ata: "A e patë atë që do zemra ime?". **4** Sapo i kalova, gjeta atë që do zemra ime. E shtrëngova fort dhe nuk kam ndërmend ta braktis deri sa ta çoj në shtëpinë e nënës sime dhe në dhomën e asaj që më ka njigjur. **5** Ju përgjërohem, o bija të Jeruzalemit, pér gazelat dhe sutat e fushave, mos e ngacmoni dhe mos e zgjoni dashurin time deri sa kështu t'i pëlqejë. **6** Kush është ajo që vjen nga shkretëtira, si kollona tymi, e parfumuar me mirrë dhe temjan dhe me lloj-lloj pluhurash aromatikë të tregëtarëve? **7** Ja shtrati i Salomonit, rrëth të cilët qëndrojnë gjashtëdhjetë njerëz guximtarë, trima të Izraelit. **8** Të gjithë përdorin shpatën, janë të rrahu në çështjen e luftës; secili mban shpatën në ijjë pér tmerret e natës. **9** Mbreti Salomon i ka bërrë vetes një lektizë me dru Libani. **10** I ka bërrë kolonat e saj prej argjendi, shpinzën e saj prej ari, ndenjësen prej purpuri; pjesa e brendëshme e saj është qendisur me dashuri nga bijat e Jeruzalemit. **11** Dilni, bija të Sionit, soditni mbretin Salomon me kurorën me të cilën e ka kurorëzuar e éma, ditën e dasmës së tij, ditën e gjëzimit të zemrës së tij.

4 Sa e bukur je, o mikja ime, sa e bukur jet! Sytë e tu prapa velit tënd janë si ato të pëllumbeshave; flokët e tua janë si një kope dhish, që kullozin në malin Galaad. **2** Dhëmbët e tua janë si një kope delesh të qethura, që kthehen nga vendi i larjes; të gjitha kanë binjakët e tyre dhe asnjë prej tyre nuk është shterpë. **3** Buzët e tua janë si një fije e kuqe flakë, dhe goja jote është e këndshme; tëmthet e tu prapa velit tënd janë si një thëlë shege. **4** Qafa jote është si kulla e Davidit, e ndërtuar pér një armëri; mbi të cilën janë varur një mijë mburoja, të gjitha mburojat të njerëzve trima. **5** Të dy sisët e tua janë si dy kaproj të vegjël, binjake të gazelave, që kullozin midis zambakëve. **6** Përparrë se filadi i ditës të ndihet dhe hijet të ikin, do të shkoj në malin e mirrës dhe në kodrën e temjanit. **7** Ti je e téra e bukur, mikja ime, dhe nuk ka në ty asnjë të metë. **8** Eja me mua nga Libani, o nusja ime, eja me mua nga Libani! Shiko nga maja e Amanas, nga maja e Senirit dhe e Hermonit, nga strofkat e luanëve dhe nga malet e leopardëve. **9** Ti më ke rrëmbyer zemrën, o motra ime, nusja ime; ti më ke rrëmbyer zemrën me një shikim të vetëm të syve të tu, me një gushore të vetme të qafës sate. **10** Sa e kënaqshme është dashuria jote, o motra ime, nusja ime! Sa më e mirrë se vera është dashuria jote dhe aroma e vajrave të tua të parfumuara është më e këndshme se gjithë aromat! **11** Nusja ime, buzët e tua pikojnë si një huall mjaltë, mjaltë dhe qumësht ka nén gjuhën tënde, dhe aroma e rrobave të tua është si aroma e Libanit. **12** Motra ime, nusja ime, është një kopshët i mybyllur, një burim i mybyllur, gurre e vulosur. **13** Filizat e tua janë një kopësht shegësh me fryte të zgjedhura me bimë të alkanës me nardo, **14** me nardo dhe kroko, kanelë dhe çinamom, me të gjitha llojet e drurëve të temjanit, të mirrës dhe të aloes, me të gjitha aromat më të mira. **15** Ti je një burim lulishtesh, një pus ujërash të freskëta, rrëkesh që dalin nga Libani. **16** Zgjohu, o veri dhe eja, o jugë; fryj mbi kopshtin tim, dhe aromat e tij të përhapen! Le të hyjë i dashuri im në kopshtin e tij dhe të hajë frytet e zgjedhura!

5 Hyra në kopshtin tim, o motra ime, nusja ime, mblodha mirrën time me balsamin tim, hëngra huallin tim me mjaltin tim, piva verën time me qumështin tim. Shokë, hani, pini; po, dehuni, o të dashur! **2** Unë fija, por zemra ime përgjonte. Dëgjoj zërin e të dashurit tim, që troket dhe thotë: "Hapma, motra ime, mikja ime, pëllumbesha ime, e përkryera ime, sepse koka ime éshët gjithë vesë dhe kaçurrelat e mia gjithë cirkë të natës. **3** E hoq a rrobën time, si mund ta vesh përsëri? I lava këmbët, si mund t'i fëlliq përsëri? **4** I dashuri im e vuri dorën te vrime e derës, dhe të përbërëndshmet e mia u ngashërryen nga ai. **5** U ngrita pér t'i hapur derën të dashurit tim, dhe nga duart e mia pikoi mirra, nga gishtërinjtë e mi mirra e lëngët, që rridhite mbi dorezën e bravës. **6** La hapa të dashurit tim, por i dashuri im ishte têrhequr dhe kishte ikur; zemra ime ligshtohej kur ai fliste. E kërkova, por nuk e gjeta; e thirra, por ai nuk m'u përgjigji. **7** Rojet që sillen nëpër qytet më gjetën, më rrahën, më plagosën; rojet e mureve më çorën velin. **8** Unë ju lutem shumë, o bija të Jeruzalemit, në rast se e gjeni të dashurin tim, çfarë do t'i thoni? I thoni se jam e sëmurë nga dashuria. **9** Çfarë ka më tepër i dashuri yt se një i dashur jetët, o më e bukura midis grave? Çfarë ka i dashuri yt më tepër se një i dashur jetët, përsë përgjérëhesh kështu? **10** I dashuri im éshët i bardhë dhe i kuq, ai dallon ndër dhjetë mijë veta. **11** Koka e tij éshët ar i kulluar, kaçurelat e flokëve të tij janë rica-rica, të zeza korb. **12** Sytë e tij janë si ato të pëllumbit pranë rrëkeve të ujët, të lara në qumësht, të ngallmuara si një gur i çmuar në një unazë. **13** Faqet e tij janë si një lehe balsami, si lehe barëdash aromatike; buzët e tij janë zambakë, që nxjerrin mirra të lëngët. **14** Duart e tij janë unaža ari, të stolisura me gurë të çmuar; barku i tij éshët i fildisht që shndrit, i mbuluar me safire. **15** Këmbët e tij janë kollona mermeri të mbështeturat në themele ari të kulluar. Pamja e tij éshët si Libani, madhështore si kedadrit. **16** Goja e tij éshët vetë émbësia; po, ai éshët têrheqës në çdo pikpamje. Ky éshët i dashuri im, ky éshët miku im, o bija të Jeruzalemit.

6 Ku shkoi i dashuri yt, o më e bukura midis grave? Ku shkoi i dashuri yt, që të mund ta kërkojmë bashkë me ty? **2** I dashuri im zbriti në kopshtin e tij, në lehet e balsamit pér të kullotur kopenë në kopshtet dhe pér të mbledhur zambakë. **3** Unë jam e tē dashurit tim dhe i dashuri im éshët imi; ai e kullot kopenë midis zambakëve. **4** Mikja ime, ti je e bukur si Tirtsahu, i hijshëm si Jeruzalemi, e tmerrshme si një ushtri me flamuj të shpalosur. **5** Largo nga unë sytë e tu, sepse më turbullojnë. Flokët e tu janë si një kope dhish, që kulosin mbi malin e Galaadit. **6** Dhëmbët e tua janë si një kope dhensh, që kthehen nga vendi ku lahen; të gjitha kanë binjakë dhe asnjëra prej tyre nuk éshët shterpe. **7** Tëmthath e tu prapa veltit janë si një riskë shege. **8** Aty ka gjashtëdhjetë mbretëresha dhe tetëdhjetë konkubina, si dhe vajza pa numërim. **9** Por pëllumbesha ime, e përkryera ime, éshët e vetme; nëna e ka të vetime, e përzgjedhura e saj që e ka pjellë. Vajzat e kanë parë dhe e kanë shpalur të lume, po, edhe mbretëreshat dhe konkubinat, e kanë lavdëruar. **10** Kush éshët ajo që shfaqet si agimi, e bukur si hëna, e pastër si dielli, e tmerrshme si një ushtri me flamuj të shpalosur? **11** Unë zbrita në kopshtin e arrave pér tē parë bimët e blerta të luginës, pér tē parë në se hardhitë ishin në lulëzim dhe shegët kishin bulëzuar. **12** Nuk e di si, por déshira ime më vuri mbi qerret e popullit tim fisnik. **13** Kthehu, kthehu, o Shulamite, kthehu, kthehu, që të mund të të adrimojmë. Çfarë shikoni te Shulamitja? Si një valle me dy grupe?

7 Sa të bukura janë këmbët e tua në këpucë, o bija e princit! Pjesët e rrumbullakta tē ijëve tē tua janë si stolira, vepër e dorës së një artisti. **2** Kërtiza jote éshët një kupë e rrumbullakët, ku nuk mungon kurrë vera aromatike. Barku yt éshët një tog gruri, i rrëthuar nga zambakë. **3** Dy sisët e tua janë si dy kaproj të vegjel, binjake tē gazelave. **4** Qafa jote éshët si një kullë fildishi, sytë e tua janë si ato tē pellgjeve tē Heshbonit pranë portës së Bath-Rabimit. Hunda jote éshët si kulla e Libanit, që shikon në drejtim të Damaskut. **5** Koka jote lartohet mbi ty si Karmeli dhe flokët e kokës sate janë purpur; një mbret u zu rob i gërshtavet tē tua. **6** Sa e bukur je dhe sa e hijshme je, o e dashura ime, me tē gjitha éndjet që siguron! **7** Shtati yt éshët i njëllotjët me atë tē palmës dhe sisët e tua janë si vile. **8** Kam thënë: "Do tē njigitem mbi palmë dhe do tē kap degët e saj". Qofshin sisët e tua si vilet e rrushit, aroma e frymës sate si ajo e mollëve, **9** dhe tē puturat e gojës sate si një verë e zgjedhur, që zbret émbël pér tē kënaqur déshirën time, duke çikur shumë lehtë buzët e atij që fle. **10** Unë jam e tē dashurit tim dhe ai më déshiron. **11** Eja, i dashuri im, le tē dalim nëpër fusha, ta kalojmë natën nëpër fshatra! **12** Të çohemi shpejt në mëngjes pér tē shkuan në vreshtat dhe pér tē parë në qoftë se vreshti ka lëshuar llastarë, në se kanë çelur lulet e tij dhe në se shegët kanë lulëzuar. Aty do tē jap dashurinë time. **13** Madërgonat përhapin aromën e tyre dhe mbi portat tonë ka fryte tē zgjedhura tē çdo illoj, tē freskëta dhe tē thata, që i kam raujtur pér ty, i dashuri im.

8 Ah, sikur tē ishe tē si një vëllai im, që mënd në gjitë e nënës sime! Duke tē gjetur jashtë do tē tē puthja, dhe askush nuk do tē më përqmonte. **2** Do tē tē çoja dhe do tē fusja në shtëpinë e nënës sime; ti do tē më mësoje dhe unë do tē tē jepja pér tē pirë verë aromatike, lëng nga shega ime. **3** Dora e tij e majtë qoftë nën kokën time dhe e djathta e tij më përqafoftë! **4** O bija tē Jerzalemit, ju lutem shumë, mos e shqetësoni dhe mos e zgjoni dashurinë time, deri sa kështu t'i pëlqejë. **5** Kush éshët ajo që del nga shkretëtira duke u mbështetur tek i dashuri i saj? Të kam zgjuar nën mollën, ku nëna jote tē ka lindur, ku ajo që tē ka lindur tē ka nxjerë në drithë. **6** Më vër si një vulë mbi zemrën tênde, si një vulë mbi krahun tênd; sepse dashuria éshët e fortë si vdekja, xhelozia éshët e ashpër si Sheoli. Flakët e saj janë flakë zjarri, një flakë që përvëlon. (*Sheol h7585*) **7** Ujërat e mëdha nuk do tē mund ta shuanjë dashurinë, as lumenjtë ta përmbytin. Në rast se dikush do tē jepet têrë pasurisë e shtëpisë së tij në këmbim tē dashurisë, do tē përbujez me siguri. **8** Ne kemi një motër tē vogël që ende nuk ka sisët; çfarë do tē bëjmë pér motrën tonë ditën që do tē flitet pér tē? **9** Në qoftë se éshët një mur, do tē ndërtojmë mbi tē një pallat prej argjendi; në qoftë se éshët një portë, do tē forcojmë më dérrasa kedi. **10** Unë jam një mur, dhe sisët e mia janë si kulla; prandaj në sytë e tij jam bërë si ajo që ka gjetur pagën. **11** Salomoni kishte një vresht në Baal-Hamon; ai ua besoi disa rojtarëve, secili prej tyre duhet t'i conte si fryt tē tij një mijë sikla argjendi. **12** Vreshti im, që éshët imi, ndodhet para meje. Ti, Salomon, mbajti një mijë siklat dhe rojtarët e frytit tē tij marrshin dyqind. **13** Ti që banon në kopshte, shokët po dëgjojnë zérin tênd; bëj ta dëgjoj edhe unë. **14** Eja shpejt, i dashuri im, dhe ngjaji një gazele apo një sute në malet e aromave!

Isaia

1 Vegimi i Isaia, birit të Amotsit, që ai pa për Judën dhe Jeruzalemin në ditët e Uziahut, të Jothamit, të Ashazit dhe të Ezekias; mbretër të Judës; 2 Dëgjoni; o qiej; dhe dëgjo, o tokë, sepse Zoti ka folur: "Kam edukuar fëmijë dhe i rrita, ata u rebeluan kundër meje. 3 Kau e njeh të zotin e tij dhe gomari grazhdin e zotërisë së tij, por Izraeli nuk ka dije dhe populli im nuk ka mend". 4 Mjerë, komb mëkatar, popull i ngarkuar me paudhësi, racë keqberësish, bij që veprojnë në mënyrë të çorodit! Kanë braktisur Zotin, kanë përcëmuar të Shenjtin e Izraelit, kanë devjuar dhe janë kthyer prapa. 5 Pse doni që të goditeni edhe më? Do të ngrinit krye edhe më tepër. Gjithë koka është e sémurë, gjithë zemra lëngon. 6 Nga tabani i këmbës deri te koka nuk ka asgjë të shëndoshë; vetëm plagë, vurrata dhe plagë të hapura, që nuk janë as pastruar, as lidhur as qetësuar me vaj. 7 Vendi juaj është shkretur, qytetet tua ja janë digjur nga zjari, tokën tuaj e përpjijnë të huajtë para syve tuaj; është si një shkretim sikur ta kishin shkatërruar të huajtë. 8 Këshitu bija e Sionit ka mbetur si një karakollë në një vresht, si një kasolle në një arë me shalqi, si një qytet i ngujuar. 9 Në qoftë se Zoti i ushtrive nuk do të na kishte lënë një mbetje të vogël, do të ishim si Sodoma, do t'i ngjisnim Gomorrës. 10 Dëgjoni fjalën e Zotit, o kreër të Sodomës, verini veshin ligjit të Perëndisë tonë, o popull i Gomorrës! 11 "Ç'më duhet shumica e fljimeve tua ja, thotë Zoti. Jam ngopur nga olokaustet e deshve dhe nga dhjami i kafshëve të majme; gjakun e demave, të qengjave dhe të cjepte nuk e pëlqej. 12 Kur vini të paraqiteni përparrë meje, kush ua ka kërkuar këtë, që të shkelni oborret e mia? 13 Mos sillni më blatime të kota; temjani është neveri për mua; nuk mund t'i duroj hënët e reja dhe të shtunat, thirrjen e asambleve dhe paudhësinë bashkë me mbledhjet e shenjtë. 14 Unë i urrej hënët e reja tua ja dhe festat tua ja solemne; janë një barrë për mua, jam lodhur duke i duruar. 15 Kur i shtrini duart tua ja, unë i fsheh sytë e mi nga ju; edhe kur i shumoni lutjet tua ja, unë nuk dëgjoj; duart tua ja janë tërë gjak. 16 Luhuni, pastrohuni, largoni nga prania ime ligësinë e veprimeve tua ja, mos bëni më keq. 17 Mësoni të bëni të mirën, kérkon drejtësinë, ndihmoni të shtypurin, sigurojini drejtësi jetimit, mbroni çështjen e gruas së ve. 18 Ejani, pra, dhe të diskutojmë bashkë, thotë Zoti, edhe sikur mëkataj tua ja të ishin të kuqe flakë, do të bëhen të bardha si bora, edhe sikur të ishin të kuqe të purpur, do të bëhen si leshi. 19 Në rast se jeni të gatshëm të bindeni, do të hani gjérat më të mira të vendit; 20 por në rast se refuzoni dhe rebeloheni, do t'ju përpjijë shpata", sepse goja e Zotit ka folur. 21 Si bëhet që qyteti besnik është shndërruar në një prostitutë? Ishte plot ndershmëri, drejtësia qëndronte në të, por tanë aty banojnë vrasësit. 22 Argjendi yt është bërë zgjyrë, vera jote është holluar me ujë. 23 Princat e tu janë rebelë dhe shokë me hajdutët; të gjithëve u pëlqejnë dhuratat dhe turren pas shpërblimeve. Nuk i sigurojnë drejtësi jetimit dhe çështja e gruas së ve nuk arrin para tyre. 24 Prandaj Perëndia, Zoti i ushtrive, i Fujishimi i Izraelit thotë: "Po, do të hakmerrem me kundërshtarët e mi, do të marr hak me armiqët e mi. 25 Do ta vë përsëri dorën time mbi ty, do të të pastroj nga zgjyrat e tua si me sodën dhe do të heq tërë plumbin tënd. 26 Do të rivendos gjyqtarët e tu siç ishin në krye dhe këshilltarët e tu siç ishin në fillim. Mbas kësaj do të quhesh "qyteti i drejtësisë", "qyteti besnik". 27 Sioni do të çlrohet me anë të drejtës dhe ata që do të pendohen me anë të drejtësisë. 28

Por rebelët dhe mëkatarët do të shkatërrohen së bashku, dhe ata që braktisin Zotin do të shfarosen. 29 Atëherë do t'ju vijë turp pér lisat që keni dashur dhe do të skukeni pér kopshtet që keni zgjedhur. 30 Sepse do të jeni si një lis me gjethje të fishkura dhe si një kopësht pa ujë. 31 Njeriu i fortë do të jetë si kallamishtet dhe vepra e tij si një shkëndijë; do të digjen të dy bashkë dhe askush nuk do t'i shuaqëj".

2 Fjalë që Isaia, bir i Amotsit, pati si vegim lidhur me Judën dhe Jeruzalemin. 2 Në ditët e fundit do të vij që mali ku ndodhet shtëpia e Zotit do të vendoset në majën e maleve dhe do të ngritet mbi disa kodra, dhe këtu do të vershojnë tërë kombet. 3 Shumë popuj do të vijnë duke thënë: "Ejani, të ngjitemi në malin e Zottit, në shtëpinë e Perëndisë të Jakobit; ai do të na mësojë rrugët e tij dhe ne do të ecim në shtigjet e tij". Sepse nga Sioni do të dalë ligj dhe nga Jeruzalemi fjalë e Zotit. 4 Ai do të sigurojë drejtësi midis kombeve dhe do të qortojë shumë popuj. Do t'i farkëtojnë shpatat e tyre duke i kthyer në plujje dhe heshtat e tyre në drapinj; një komb nuk ka pér t'ngritur shpatet kundër një kombi tjeter dhe nuk do të mësojnë më luftën. 5 O shtëpi e Jakobit, ejani dhe të ecim në dritën e Zotit! 6 Sepse ti, o Zot, ke braktisur popullin tënd, shtëpinë e Jakobit, sepse janë plot me praktika lindore, ushtronjë magjinë si Filistejtë, lidihi aleanca me bijtë e të huajve. 7 Vendi i tyre është plot me argjend dhe me ar dhe thesaret e tyre nuk kanë fund; vendi i tyre është plot me kuaj dhe qerret e tyre s'kanë të sosur. 8 Vendi i tyre është plot me idhuj; bien përmbyt përparrë veprës së vetë duarve të tyre, përparrë atyre gjérave që kanë bërë qishtat e tyre. 9 Prandaj njeriu i zakonshëm përulet dhe njeriu i shquar ulla, por ti nuk i fal. 10 Hyr në shkëmb dhe fshihu në pluhurin përparrë tmerrit të Zotit dhe përparrë shkëlgjimit të madhërisë së tij. 11 Vështrimi krenar i njeriut do të ulla dhe krenaria e vdekatarëve do të përulet; vetëm Zoti do të lartësitet atë ditë. 12 Sepse dita e Zotit të ushtrive do të vijë kundër çdo gjyje krenare dhe kryelartë dhe kundër çdo gjyje që ngritet, pér ta ulur, 13 kundër gjithë kdravës të Libanit, të lartë dhe të ngritur, dhe kundër të gjitha lisave të Bashanit, 14 kundër të gjitha maleve të larta dhe kodrave të larta; 15 kundër çdo kulle shumë të lartë dhe kundër çdo muri të fortifikuar, 16 kundër gjithë anijeve të Tarshishit dhe kundër të gjitha gjérave të këndshme. 17 Kryelartësia e njeriut do të ulla dhe krenaria e njerëzve të shquar do të përulet; vetëm Zoti do të lartësitet atë ditë. 18 Idhujt do të hiqen plotësish. 19 Njerëzit do të hyjnë në shpellat e shkëmbinjve dhe në guvat e tokës përparrë tmerrit të Zotit dhe shkëlgjimit të madhërisë së tij, kur do të ngritet pér ta bërrë tokën të dridhet. 20 Në këtë ditë njerëzit do t'u hedhin minjve dhe lakuriqve të natës idhujt e tyre prej argjendi dhe idhujt e tyre prej ari, që i kanë prodhuar pér t'i adhuruar, 21 pér t'u futur në të çarat e shkëmbinjve dhe në greminat e krepave para tmerrit të Zotit dhe shkëlgjimit të madhërisë së tij, kur do të ngritet pér ta bërrë tokën të dridhet. 22 Mos kini më besim te njeri, në flegrat e të cilët nuk ka veç se një frymë; si mund të mbështetesh te ai?

3 Ja, Perëndia, Zoti i ushtrive, është duke i hequr Jeruzalemit dhe Judës çdo mbështetje dhe përkrahje, çdo mbështetje me bukë dhe çdo mbështetje me ujë; 2 trimin dhe luftëtarin, gjyqtarin dhe profetin, falltarin dhe plakun, 3 komandantin e një pesëdhjetësheje dhe parinë, këshilltarin, ekspertin në art magjike dhe yshësini e shkathët. 4 Do t'u jep atyre dijem si princë dhe fëmijë do t'i sundojnë. 5 Populli do të jetë si shtypur, njeri nga tetri, dhe secili nga i afërimi i tij; fëmija do të jetë i pasjellshëm me

plakun, njeriu i keq me njeriun e nderuar. 6 Dikush do tē kapë vëllanë e vet në shtëpinë e atit tē tij dhe do t'i thotë: "Ti ke një mantel, bëhu i parë ynë dhe kujdesu për këtë shkatërrim". 7 Por atë ditë ai do tē deklarojë solemnisht duke thënë: "Unë nuk do t'i lidh plagët tuaja, sepse në shtëpinë time nuk ka as bukë as mantel; mos më vini të parë tē popullit". 8 Në fakt Jeruzalemë dridhet dështoje Juda po bie, sepse gjihu e tyre dhe veprat e tyre janë kundër Zotit, për tē provokuar zemërimin e vështrimit e madhërisë së tij. 9 Arësia e tyre me personat déshmon kundër tyre, ata vënë në dukje mëkatin e tyre si Sodoma dhe nuk e fshehin. Mjerë ata, sepse i bëjnë keq vetes së tyre. 10 I thoni tē drejtit se do t'i dalë mirë, sepse do tē hajë frytin e veprave tē tij. 11 Mjerë i pabesi! Do t'i bjerë mbi kokë fatkeqësia, sepse do t'i jepet ajo që duart e tij kanë përgatitur. 12 Shtypësít e popullit tim janë fëmijë, dhe gratë sundojnë mbi tē. O populli im, ata që tē udhëheqin tē çojnë jashtë rruge dhe shkatërrojnë shtegun që ti përshtkon. 13 Zoti paraqitet për tē paditur dhe zë vend për tē gjykuar popujt. 14 Zoti hyn në gjyq me pleqtë e popullit tē tij dhe me pricat e tij: "Jeni ju që e keni përpjirë vreshtin; trupat pa jetë tē tē varférve ndodhen në shtëpitë tuaja. 15 Çfarë tē drejte keni tē merrni nëpër këmbë popullin tim dhe tē shtypni fytyrën e té varférve?", thotë Perëndia, Zoti i ushtrive. 16 Zoti thotë akoma: "Me qenë se vajzat e Sionit janë fodulle dhe ecin qafëpërpjetë dhe me vështrime provokuese, duke ecur me hapa tē vogla dhe duke bërë tē tringëllojnë unazat që mbajnë te këmbët e tyre, 17 Zoti do tē godasë me zgjebë majën e kokës së vajzave tē Sionit dhe Zoti do tē nxjerrë në shesh turpet e tyre". 18 Atë ditë Zoti do tē heqë stolinë e unazave tē kyçeve tē këmbës, diejët e vegjël dhe hënëzat, 19 vathët, byzylykët dhe velot, 20 çallmat, zinxhirët e vegjël te këmbët, rrypat e brezit, enët e parfumeve dhe hajmalitë, 21 unazat, xhevahiret për hundë, 22 rrobat përfestë, mantelet e vogla, shallët dhe çantat e vogla, 23 pasqyrat, këmishëzat, kapuçet dhe robëdëshambrët. 24 Dhe do tē ndodhë që në vend tē parfumit tē ketë kalbësira, në vend tē brezit një litar, në vend tē kaçurelave shogësi, në vend tē një veshjeje tē kushtueshme një thes i ngushtë, një damkë zjarri në vend tē bukurisë. 25 Njerëzit e tu do tē bien nga shpata, dhe trimat e tu në betejë. 26 Portat e saj do tē vajtojnë dhe do tē mbajnë zi; e déshpëruar ajo do tē ulet për tokë.

4 Po atë ditë shtatë gra do tē kapin një burrë dhe do t'i thonë: "Ne do tē hamë bukén tonë dhe do tē vishemi me rrobat tonë; vetëm na lër tē mbajmë emrin tênd, për tē hequr turpin tonë". 2 Po atë ditë filizi i Zotit do tē jetë gjithë shkëlqim dhe lavdi, dhe fryti i tokës do tē jetë krenaria dhe zbulurimi i tē shpëtuarve të Izraelit. 3 Dhe ka për tē ndodhur që ata që do tē kenë mbetur në Sion dhe ai që do tē mbijetojë në Jeruzalem do tē quhet i shenjtë, domethënë kushdo që në Jeruzalem figuron i shkruar ndër tē gjallët. 4 Kur Zoti tē ketë larë shëmtirat e bijave tē Sionit dhe tē ketë zhdukur gjakun nga mesi i Jeruzalemit me frymën e drejtësisë dhe me frymën e shfarosjes, 5 atëherë Zoti do tē krijoi mbi çdo banesë tē malit Sion dhe në kuvendet e tij një re tymi gjatë ditës dhe një shkëlqim zjarri flakërues gjatë natës, sepse mbi têrë lavdinë do tē ketë një mbrojtje. 6 Dhe do tē ketë një çadër që do tē shërbejë për tē bërë hije kundër tē nxehtit tē ditës, si dhe për tē shërbyer si strehë dhe mbrojtje kundër furtunës dhe shiut.

5 Dua tē këndoja për tē dashurin tim një kantik tē mikut tim lidhur me vreshtin e tij. I dashuri im kishte një vresht mbi një kodrinë

shumë pjellore. 2 E rrëthoi me një gardh, hoqi gurët, mbollë hardhi tē cilësisë më tē mirë, ndërttoi në mes një kullë dhe bëri një trokull. Ai priste që tē prodhonte rrush tē mirë, kurse prodhoi rrush tē egër. 3 Kështu, pra, o banorë tē Jeruzalemit dhe njerëz të Judës, gjykonë midis meje dhe vreshtin tim. 4 Çfarë mund t'i kisha bërë vreshtit tim që nuk ia kam bërë? Pse, ndërsa unë prisja tē më jepte rrush tē mirë, ajo më dha rrush tē egër? 5 Por tani do t'ju njoftoj atë që gatitem tē bëj me vreshtin tim: do ta heq gardhin dhe do ta përpiphet krejt, do tē shemb murin e tij dhe atë do ta shkelin. 6 Do ta katandis në një shkretëtirë: as nuk do ta krasit as nuk do ta punoj me shatë, por do tē mbijnë ferra dhe gjemba; dhe do tē urdhëroj retë që tē mos bjerë shi, fare. 7 Vreshti i Zotit tē ushtrive është shtëpia e Izraelit, dhe njerëzit e Judës janë mbëltesa e kënaqësisë së tij. Ai priste ndershmëri, dhe ja, gjakderdhje, priste drejtësi dhe ja, britma ankhë. 8 Mjerë ata që i shtronjë shtëpisë një shtëpi tjetër, që bashkojnë një arë me një arë tjetër, deri sa tē mos ketë më vend, dhe kështu tē mbeten tē vettuar për tē banuar në mes tē vendit. 9 Në veshët e mi Zoti i ushtrive është betuar: "Në tē vërtetë shumë shtëpi do tē shkretohen, shtëpi tē bukura dhe tē mëdha do tē mbeten pa banorë". 10 Sepse dhjetë jugerë vresht do tē prodhojnë vëtëm një bato dhe një homer fare do tē prodhojë vëtëm një efa. 11 Mjerë ata që ngrihen herët në mëngjes për t'u turur pas pijeve dehëse dhe vonohen deri në mbërëjme sa tē flakëronë nga vera! 12 Në banketet e tyre ka qeste, harpa, dajre, fyell dhe verë, por ata nuk i kushtojnë kujdes veprës së Zotit dhe nuk marrin parasysh atë që ai ka bërë me duart e tij. 13 Prandaj populli im shkon në robëri përmungesë njohurie, fisnikeria e tij vdes nga uria dhe turma e tij do tē digjet nga etja. 14 Prandaj Sheoli ka zmadhuar gojën e tij dhe e ka hapur gojën e tij jashtë mase, dhe në tē do tē zbrzesin lavdia e tij, turma e tij, zhurma e tij dhe ai që feston në tē. (Sheol h7585) 15 Njeriu i zakonshëm do tē përulet, njeriu i rëndësishëm do tē ulet dhe sytë e krenarëve do tē përulen. 16 Por Zoti i ushtrive do tē jetë lartësuar në gjyq, dhe Perëndia i shenjtë do tē tregohet i shenjtë në drejtësi. 17 Atëherë qengjat do tē kullozin si në kullotat e tyre dhe tē huajtë do tē përpjijnë arat e shkretuara tē pasurve. 18 Mjerë ata që têrheqin padrejtësinë me litarët e falsitetit dhe mëkatin si me litarët e qerres, 19 dhe thonë: "Le ta bëjë shpejt, le ta kryejë veprën e tij, që tē mund ta shohim. Le tē afrohet dhe tē kryhet plani i tē Shenjit të Izraelit që tē mund ta shohim". 20 Mjerë ata që e quajnë tē mirë tē keqen dhe tē keqe tē mirën, që ndërrojnë terrin në dritë dhe dritën në terr, që ndërrojnë hidhësirën në ëmbëlsi dhe ëmbëlsinë në hidhësi! 21 Mjerë ata që janë tē urtë në sytë e tyre dhe tē zgjuar para vvetves! 22 Mjerë kampionë në pirjen e verës dhe tē shkathëtëve në përzierjen e pijeve dehëse, 23 që e nxjerrin tē pafajshëm njeriu e keq për një dhuratë dhe ia mohojnë tē drejtët përdrejtë e tij! 24 Prandaj, ashtu si një gjuhë zjarri përpjim kallamishtet dhe flaka konsumon kashtën, kështu rrënja e tyre do tē hiqet si një kalbësirë dhe lulja e tyre do tē hiqet si tē ishte pluhur, sepse kanë hedhur poshtë ligjin e Zotit tē ushtrive dë kanë përcëmuar fjalën e tē Shenjit të Izraelit. 25 Për këtë zemërimi i Zotit është ndezur kundër popullit tē tij; ai ka shtrirë dorën e vet kundër tij dhe e ka goditur, kështu malet u drodhën dhe kufomat e tyre rinë si mbeturina në mes tē rrugëve; megjithëkëtë zemërimi i tij nuk është qetësuar dhe dora e tij rri e shtrirë. 26 Ai do tē ngrerë një flamur për komet bëhet largëta dhe do t'u fershëllëjë nga skajet e tokës; dhe ja, ato do tē vijnë shpejt dhe menjëherë. 27 Asnjë prej tyre nuk do tē jetë i lodhur ose do tē lëkundet, asnjë nuk ka për tē dremitur ose për tē

fjetur; brezi i ijëve të tyre nuk do të zgjidhet, nuk do të këputet gjalma e këpucëve të tyre. **28** Shigjetat e tyre janë me majë dhe tërë harqet e tyre janë të nderura; thundrat e kuajve të tyre do të duken si gurë dhe rrotat e qerreve të tyre si një shakullimë. **29** Vrumbulloima e tyre do të jetë si ajo e një luani: do të vrumbullojnë, do ta zënë gjahun dhe do ta cojnë në një vend të sigurt dhe askush nuk do t'ua heqë. **30** Atë ditë do të ulërijnë kundër Judës ashtu si ulërin deti; po të shikosh vendin, ja errësira dhe ankthi, dhe drita do të errësoshet nga retë.

6 Në vitin e vdekjes së mbretit Uziah, unë pashë Zotin të ulur mbi një fron të ngritur dhe të lartë, dhe cepat e mantelit të tij mbushni tempullin. **2** Mbi të ishin serafinët; secili prej tyre kishte gjashtë krahë: me dy mbulonte fytyrën, me dy të tjerë këmbët dhe me dy fluturonte. **3** Njeri i bërtiste tjetrit dhe i thoshte: "I Shenjtë, i shenjtë, i shenjtë është Zoti i ushtrive. Tërë tokë është plot me lavdinë e tij". **4** Shtalkat e portës u tronditën nga zëri i atij që bërtiste, ndërsa tempulli po mbushej me tym. **5** Atëherë unë thashë: "I mjeri unë! Unë jam i humbur, sepse jam një njeri me buzë të papastra dhe banoj në mes të një populli me buzë të papastra; megjithatë sytë e mi kanë parë Mbretin, Zotin e ushtrive". **6** Atëherë një nga serafinët fluturoi drejt meje, duke mbajtur në dorë një urë zjari, që kishte marrë me mashë nga altari. **7** Me të ai preku gojnë time dhe tha: "Ja, kjo preku buzët e tua, paudhësia jote hiqet dhe mëkati yt shlyhet". **8** Pastaj dégjova zérin e Zotit që thoshte: "Kë të dérgoj dhe kush do të shkojë për ne?". Unë u përgjigja: "Ja ku jam, dérgomë mua!". **9** Atëherë ai tha: "Shko dhe i thuaj këtij populli: Dëgjoni, pra, por pa kuptuar, shikoni, pra, por pa dalluar. **10** Bëje të pandleshme zemrën e këtij populli, ngurtëso veshët e tij dhe myll sytë e tij që të mos shikojë me sytë e tij, të mos dégjojë me veshët e tij dhe të mos kuptojë me zemrën e tij, dhe kështudo të kthethet dhe të jet shëruar". **11** Unë thashë: "Deri kur, o Zot?". Ai u përgjigji: "Deri sa qytetet të shkatërrohen dhe tëjenë pa banorë, shtëpitë të mos kenë njeri dhe vendi të jetë i shkretuar dhe i pikelluar, **12** dhe deri sa Zoti të ketë larguar njerëzinë dhe të jetë një braktisje e madhe në mes të vendit. **13** Do të mbetet akoma një e dhjeta e populsisë, por edhe kjo do të shkatërrohet; por ashtu si bafrës dhe lisit, kur priten u mbetet cungu, kështu një brez i shenjtë do të jetë trungu i tij".

7 Ndodhi në ditët e Ashazit, birit të Jothamit, birit të Uziahut, mbret i Judës, që Retsini, mbret i Sirisë dhe Pekahu, bir i Remaliahut, mbret i Izraelit, dolën përf lufth kundër Jeruzalemit, por nuk arritën ta shiten në dorë. **2** Prandaj ia referuan shtëpisë së Davidit duke thënë: "Sirët kanë ngritur kampin e tyre në Efraim". Kështu zemra e Ashazit dhe zemra e popullit të tij u drodhën, ashtu si dridhen drurët e pyllit nga era. **3** Atëherë Zoti i tha Isaia: "Dil përparr Ashazit, ti dhe biri yt Shear-Jashubi, në skajin e kanalit të hauzit të sipërm në rrugën e arës së larësit, **4** dhe thuaq: Shiko të rrish i qetë, mos ki frikë dhe zemra jote të mos ligëshohet përf shkak të këtyre dy mbeturinave të urës së zjarrit që nxjerr tym, përf zemërimin e zjarrit të Retsinit dhe të Sirisë, dhe të birit të Remaliahut. **5** Sepse Siria, Efraimi dhe i biri i Remaliahut kanë menduar të këqija kundër teje, duke thënë: **6** "Të dalim kundër Judës, ta temerrojmë, të hapim një të çarë në muret e saj dhe të vendosim si mbret në mesin e saj të birin e Tabebillit". **7** Kështu thotë Zoti, Zoti: "Kjo nuk ka përf të ardhur, nuk ka përf të ndodhur, **8** sepse kryeqyetti i Sirisë është Damasku dhe

i pari i Damaskut është Retsini. Brënda gjashtëdhjetë e pesë vjetve Efraimi do të bëhet copë-copë dhe nuk do të jetë më popull. **9** Kryeqyetti i Efraimit është Samaria dhe i pari i Samarësë është i biri i Remaliahut. Po të mos besoni, me siguri nuk do të bëhemë të qëndrueshmë". **10** Zoti i foli përsëri Ashazit dhe i tha: **11** "Kërkoi një shenjë përf vete Zotit, Perëndisë tênd; kërkova ose në thellësitet ose në lartësitet". **12** Por Ashazi u përgjigji: "Unë nuk do të kerkoi asgjë, nuk dua të tundoj Zotin". **13** Atëherë Isaia tha: "Dëgjoni tanë, o shtëpi e Davidit! Mos është, vallë, një gjë e vogël përf ju të lodhësh njerëzit, që doni të lodhni edhe Perëndinë tim? **14** Prandaj vet Zoti do t'ju japë një shenjë: Ja, e virgjéra do të mbetet me barrë dhe do të lindë një fëmijë të cilin do ta quajë Emanuel. **15** Ai do të hajë ajkë dhe mijaltë deri sa të mësojë të hedhë poshtë të keqen dhe të zgjedhë të mirën. **16** Por para se fëmija të mësojë të hedhë poshtë të keqen dhe të zgjedhë të mirën, vendi të cilin ti e druan përf shkak të dy mbretërvë të tij do të braktiset. **17** Zoti do të sjellë mbretin e Asirisë mbi ty, mbi popullin tênd dhe mbi shtëpinë e atit tênd ditë që nuk kanë ardhur që kur Efraimi u nda nga Juda. **18** Atë ditë do të ndodhë që Zoti do t'u fërshëllejë mizave që ndodhen në skajet e lumenjve të Egjiptit dhe bletëvë që ndodhen në vendin e Asirisë. **19** Ato do të vijnë dhe të vendosen në luginat e shkretuara, në të çarat e krepare, mbi të gjitha gëmushët me gjemba dhe mbi të gjitha kullotat. **20** Atë ditë Zoti me një brisk të marre huà përftej Lumit, domethënë me mbretin e Asirisë, do të rruaej kokën dhe qimet e këmbëve, si edhe mjekrën. **21** Atë ditë do të ndodhë që dikush do të mbajë një lopë të re dëre dy dele, **22** dhe përf shkak të bollëkut të qumëshit që do t'i janin, ai do të hajë ajkë, sepse ajkë dhe mijaltë kanë përf tegrënë të gjithë ata që kanë mbijetuar dhe janë lënë në mes të vendit. **23** Atë ditë çdo vend ku mund të kishte një mijë hardhi me një vlerë prej një mijë siklësh argjendi do të bëhet pre e ferrave dhe e gjembave. **24** Do të hyhet në to me shigjetë dhe me hark, sepse tërë vendi do të jetë i mbuluar nga ferra dhe gjemba. **25** Dhe mbi të gjitha kodrat që u çelen me shatë nuk do të kalohet më nga frika e ferrave dhe gjembave; do të janë një vend ku do të dërgohen qetë dhe që do të shkelet nga dhentë".

8 Zoti më tha: "Merr një rrasë të madhe dhe shkruraj mbi të me shkronja të zakonshme: "Maher-Shalal-Hash-Baz". **2** Atëherë mora me vete përf të dëshmuar si dëshmitarë të besuar, priftin Uria dhe Zakarian, birin e Jaberekiahut. **3** U bashkova gjithashtu me profeteshën dhe kjo mbeti shtatzénë dhe lindi një djali. Atëherë Zoti më tha: "Quaje Maher-Shalal-Hash-Baz; **4** sepse para se fëmija të dijë të thotë: "Ati im", o "Nëna im", pasuritë e Damaskut dhe plaçka e Samarias do të çohen para mbretit të Asirisë". **5** Zoti më foli akoma dhe më tha: **6** "Me qenë se ky popull ka përcëmuar ujërat e Siloeut që rrjedhin èmbël dhe kënaqet përf shkak të Retsinit dhe të birit të Remaliahut, **7** prandaj ja, Zoti do të bëjë që mbi ta të vërshojnë ujërat e Lumit, të fuqishme dhe të bollshme, domethënë mbreti i Asirisë dhe tërë lavdia e tij; do të ngrihet mbi të gjitha kanalet e tij dhe do të vërshojë nga të gjitha brigjet e tij. **8** Do të kalojë nëpërmes Judës, do të vërshojë dhe do të kalojë përtet deri sa të arrijë te qafa dhe krahët e tij të shpalosur do të mbulojnë tërë hapësirën e vendit tênd, o Emanuel. **9** Bashkohuni, pra, madje me vrull, o popuj, por do të bëheni copë-copë, dégjoni, o ju mbarë vënde të largëta. Ngjeshuni, pra, por do të bëheni copë-copë; ngjeshuni, pra, por do të bëheni copë-copë. **10** Bëni, pra, plane, por do të dalin bosh. Thoni një fjali, por ajo nuk do të realizohet, sepse Perëndia është me ne". **11** Sepse kështu më ka

folur Zoti me dorë të fuqishme dhe më ka lajmëruar të mos eci nëpër rrugën e këtij populli, duke thënë: **12** "Mos quani përbetim të gjitha ato që ky popull i quan përbetim, mos kini frikë nga ajo që ai druan dhe mos u trembni. **13** Zotin e ushtrive, atë duhet të shenjtëroni. Ai t'jetë frika juaj, tmerri juaj". **14** Ai do të jetë një shenjtërore, por edhe një gur pengese, një shkëmb pengimi pér të dy shëpitë e Izraelit, një lak dhe një kurth pér banorët e Jeruzalemit. **15** Midis tyre shumë persona do të pengohen, do të bien, do të bëhen copë, do të mbeten në lak dhe do të kapen. **16** "Mballe kétë déshmi, vulose kétë ligj midis dishepujve të mi". **17** Unë pres Zotin, që fsheh ftyrrën e tij në shtëpinë e Jakobit, dhe kam shpresë tek ai. **18** Ja, unë dhe bijtë që Zoti më ka dhënë jemi shenja dhe një parashikues në Izrael nga ana e Zotit të ushtrive, që banon në malin Sion. **19** Në rast se ju thuhet: "Këshillohuni me mediumet dhe me magjistarët, që murmurit dhe pérshpëritin, përgjigjuni: "A nuk duhet një popull të konsultojë Perëndinë e tij? A duhet, vallë, t'u drejtohet të vdekurve pér illogari të të gjallëve?". **20** Përbahuni ligjt dhe déshmisë! Në rast se një popull nuk flet në kétë ményrë, kjo do të thotë se ai nuk ka dritë. **21** Ai do të sillet nëpër vendin e tij i raskapitur dhe i uritur; dhe kur të jetë i uritur do të pezmatohet dhe do të mallkojë mbretin e tij dhe Perëndinë e tij. Do ta kthejë shikimin lart, **22** pastaj do ta kthejë drejt tokës, dhe ja fatkeqësi, errësirë, terr plot me ankth, dhe do të shthyhet në terrin më të dëndur.

9 aaa see Por errësira nuk do të zgjasë gjithnjë mbi atë që tanë eshtë në ankth. Ashtu si në të kaluarën ai mbuloi me turp vendin e Zabulonit dhe vendin e Neftalit, kështu në të ardhmen do ta mbulojë. **2** aaa see Populli që ecte në terr pa një dritë të madhe; mbi ata që banonin në vendin e hijes së vdekjes dolë një dritë. **3** aaa see Ti e ke rritur kombin, ke shtuar gjëzimin e tyre; ata gjëzohen para teje ashtu si gjëzohet dikush në korrje dhe ashtu si gjëzohet kur ndahet plaçka e luftës. **4** aaa see Sepse ti ke thyer zgjedhën që rëndonte mbi të, shkopin mbi kurrisin e tij dhe shufrën e atij që e shtypte, si në ditën e Madianit. **5** aaa see Sepse çdo këpucë luftëtarë në përlleshje dhe çdo mantel i rrëkillyer në gjak, do të caktohet të digjet dhe do të jetë eshkë zjarri. **6** aaa see Sepse na ka lindur një fémijë, një djalë na eshtë dhënë. Mbi supet e tij do të mbështetet perandoria dhe do të quhet Këshilltar i admirueshëm, Perëndi i fuqishëm, Atë i përjetshëm, Princ i paqes. **7** aaa see Nuk do të ketë të sosur rritja e perandorisë së tij dhe paqja mbi froni e Davidit dhe në mbretërinë e tij, pér ta vendosur pa u tundur dhe pér ta përfocuar me anë të mënçurisë dhe të drejtësisë, tanë dhe përjetë. Kétë ka pér të bëré zelli i Zotit të ushtrive. **8** aaa see Zoti ka dërguar një fjalë kundër Jakobit dhe ajo ka rënë mbi Izraelin. **9** aaa see Tërë populli do ta njohë, Efraimi dhe banorët e Samarias, që në kryelartësinë e tyre dhe arrogancën e zemrës së tyre thonë: **10** aaa see "Tullat kanë rënë, por do ta rindërtojmë me gurë të latuar; fiqtë e Egjiptit janë prerë, por ne do t'i zëvendësojmë me keda". **11** aaa see Për kétë Zoti do të nxisë kundër tij kundërshtarët e Retsinit dhe do të nxisë armiqtë e tij: **12** aaa see Sirët nga lindja, Filistejtë nga perëndimi, që do ta hanë Izraelin gojëhapur. Megjithëkëtë zemërimi i tij nuk qetësitet dhe dora e tij mbetet e shtrirë. **13** aaa see Megjithatë populli nuk kthehet tek ai që e godet dhe nuk kërkon Zoti e ushtrive. **14** aaa see Prandaj Zoti do t'i presë Izraelit kokë dhe bisht, degë palme dhe xunkth brenda një dite të vetme. **15** aaa see Plaku dhe njeriu nga parësia janë koka; dhe profeti që u mëson t'jera e gënjeshtra eshtë bishti.

16 aaa see Ata që udhëheqin këtë popull e bëjnë të shkojë në rrugë t'gabuar, dhe ata që udhëhiqen prej tyre i përpjijnë. **17** aaa see Prandaj Zoti nuk do të kënaqet me të rinjtë e tij dhe as do t'i vijë keq pér jetimët e tij dhe gratë e veja të tij, sepse të gjithë janë hipokritë dhe të çorodit, dhe çdo gojë thotë marrëzira. Megjithë téré këto gjëra zemërimi i tij nuk qetësitet dhe dora e tij mbetet e shtrirë. **18** aaa see Sepse ligësia djeq si një zjarr, që përpin ferra dhe gjemba dhe flakérion në pjesën e dendur të pyllit, që ngrihet lart si një shtyllë tymi. **19** aaa see Pér shkak të zemërimit të Zotit të ushtrive vendi digjet dhe populli eshtë si eshkë pér zjarrin; askujt nuk i vjen keq pér vëllanë e vet. **20** aaa see Képutet nga e djathta, por uria vazhdon; gjelltit nga e majta, por pa u ngopur; secili përpin mishin e krahut t'vët. **21** aaa see Manasi përpin Efraimin, dhe Efraimi Manasin; dhe tok janë kundër Judës. Megjithëkëtë zemërimi i tij nuk qetësitet dhe dora e tij mbetet e shtrirë.

10 Mjerë ata që nxjerrin dekrete të padrejta dhe ata që vazhdojnë t'hoartojnë vendime të padrejta, **2** pér t'u mohuar drejtësinë të mjerëve, pér t'u mohuar t'hoartet t'varférve të popullit tim, dhe pér t'i bëré gratë e veja pre t' tyre dhe jetimët plaçkë t' tyre. **3** Çfarë do të bëni ditën e ndëshkimit dhe të shkatërrimit që do t'vijë nga larg? Te kush do të ikni pér t'kérkuar ndihmë dhe kujt do t'ia lini pasurinë tuaj? **4** Atyre nuk do t'u mbetet tjetër veç se t'pérkulen midis robërvë ose t' bien midis t'vrarëve. Megjithëkëtë zemërimi i tij nuk qetësitet dhe dora e tij mbetet e shtrirë. **5** Mjerë Asiria, shufra e zemërimit tim, në duart e së cilës ndodhet shkopi i indinjatës sime! **6** Unë do ta dërgoj kundër një kombi t'pabesë dhe kundër popullit të zemërimit tim. Do ta urdhëroj që ta plaçkitë, ta zhveshë dhe ta shkelë si baltën e rrugëve. **7** Por ajo mendon ndryshe dhe në zemër t'vët vet ka plane t' tjetra, por déshiron t' shkatërrojë dhe t' shfarosë një numër t' madh kombesh. **8** Në fakt thotë: "Princ e mi nuk janë t' gjithë mbretër? **9** A nuk eshtë Kalno si Karkemishi? A nuk eshtë Hamathi si Arpadi? A nuk eshtë Samaria si Damasku? **10** Ashtu siç ka arritur dora ime mbretëritë e idhujve, shëmbëltýrat e ghendura t' t'cilevë ishin më t' shumta se ato t' Jeruzalemit dhe t' Samarias, **11** ashtu si béra me Samarian dhe me idhujt e saj, a nuk do t' veproj edhe në Jeruzalem dhe me idhujt e tij?". **12** Por do t' ndodhë që, kuri Zoti t'këtë mbaruar téré vepren e tij në malin Sion dhe në Jeruzalem, ai do t' thotë: "Unë do t' dënoj frytin e mëndjemadhesisë së zemrës së mbretit të Asirisë dhe lavdinë e syve t' tij krenarë". **13** Në fakt ai thotë: "E bëra me forcën e dorës sime dhe me diturinë time, sepse jam i zgjuar; lëviza kufijtë e popujve, plaçkitë thesaret e tyre dhe si një njeri i fuqishëm shfuqizova ata që rrinin mbi froni. **14** Dora ime ka gjetur si një folë pasuritë e popujve; ashtu si dikush mbledh vezët e braktisura, kështu unë grumbullova téré dheun dhe nuk pati asnjeri që t' lëvizë krahët, apo t' hapë sqepin dhe t' pingjerojë". **15** Mos vallë sépata lëvdohet me atë që pret me t'ose mburret sharra me atë që e përdor? Ashtu si shufra t' duhej t' drejtonte atë që e ngre, apo shkopi t' mund t' ngrihet a thua se nuk eshtë prej druri! **16** Prandaj Perëndia, Zoti i ushtrive, do t' dërgojë ligështimin midis radhëve t' tyre më t' fuqishme, dhe në vend t' lavdisë së tij ai do t' ndezë një zjarr, si flakët e një zjarr. **17** Kështu drita e Izraelit do t' bëhet një zjarr dhe i Shenjtë i tij një flakë, që do t' flakërojë dhe do t' përpjijë ferrat dhe gjemba brenda një dite t' vetme. **18** Ai do t' konsumojë lavdinë e pyllit t' tij dhe t' fushës pjellorre t' tij nga shpirti deri te

trupi; do tē jetë si një i sëmurrë që ligështohet. **19** Pjesa tjeter e drurëve të pyllit të tij do tē katandiset në një numër aq tē vogël që edhe një fëmijë mund t'i numërojë. **20** Atë ditë do tē ndodhë që pjesa që mbetet e Izraelit dhe ata që kanë shpëtuar nga shtëpia e Jakobit nuk do tē mbështeten më mbi atë që i godiste, do tē mbështeten në tē vërtëtë mbi Zotin, të Shenjtin e Izraelit. **21** Një mbjetje, mbetja e Jakobit, do t'i kthehet Zotit të fuqishëm. **22** Sepse, edhe sikur populli yt, o Izrael, të ishte si rëra e detit, vetëm një mbetje e tij do tē kthehet; shfarosja e dekretuar do ta bëjë drejtësinë tē vërshojë. **23** Në fakt Zoti, Zoti i ushtrive, do tē kryejë shfarosjen e dekretuar në mes të gjithë dheut. **24** Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti i ushtrive: "O populli im, që banon në Sion, mos ki frikë nga Asiri, që tē rreh me shufër dhe ngre kundër teje shkopin e tij, ashtu si bëri Egjipti. **25** Sepse edhe pak kohë dhe indinjata do tē marrë fund, ndërsa zemërimi im do tē drejtohet për shkatërrimin e tyre. **26** Zoti i ushtrive do tē ngrëjë kundër tij kamxhikun, ashtu siç e goditi Madianin te shkëmbi i Horebit; dhe ashtu si shtriu shkopin e tij mbi det, kështu do ta ngrerë akoma ashtu si bëri në Egjipt. **27** Atë ditë do tē ndodhë që barra e tij do tē hiqet nga kurrizi dhe zgjedha e tij nga qafa jote; zgjedha do tē shkatërrohet nga vajosi e vajti". **28** Ai arrin në Ajath, e kapérçen Migronin dhe i lë ngarkesën e tij në Mikmash. **29** Kapérçejnë vendkalimin, fushojnë në Geba; Ramahu dridhet, Gibeahu i Saulit ka ikur. **30** Ço zërin tënd, o bija e Galimit! Kij kujdes, o Laish! E mjera Anathoth! **31** Madmenahu ka ikur, banorët e Gebimit kërkjnë një strehë. **32** Megjithatë do tē qëndrojë sot në Nob, duke tundur grushtin kundër malit të bijës së Sionit, kodrës së Jeruzalemit. **33** Ja, Zoti, Zoti i ushtrive, do t'i këpusë degët me dhunë tē tmerrshme; më tē lartat do tē priten; më krenarët do tē ulen. **34** Ai do tē rrëzojë me sépatë pjesën më tē dendur tē pyllit dhe Libani do tē bjerë nën goditjet e të Fuqishmit.

11 Pastaj një degëz do tē dalë nga trungu i Isaiaj dhe një filiz do tē mbijë nga rrënjet e tij. **2** Fryma e Zotit do tē pushojë mbi të; fryma e diturisë dhe e zgjuarësisë, fryma e këshillës dhe e fuqisë, fryma e njohurisë dhe e frikës të Zotit. **3** I dashuri i tij do tē qëndrojë në frikën nga Zoti, nuk do tē gjykojë nga pamja, nuk do tē japë vendime sipas fjalëve që thuhen, **4** por do t'i gjykojë të varférít me drejtësi dhe do tē marrë vendime të drejta për njerëzit e përlur të vendit. Do ta godasë vendin me shufrën e gojës së tij dhe me frymën e buzëve të tij do tā bëjë tē vdesë tē pabesin. **5** Drejtësia do tē jetë brezi i ijëve të tij dhe besnikëria brezi i anëve tē tij. **6** Ujku do tē banojë bashkë me qengjin dhe leopardi do tē rrrijë me kecin; viçi, luani i vogël dhe bagëtia e majmuri do tē rrinë bashkë dhe do tē udhëhiqen nga një fëmijë. **7** Lopa do tē kullosë bashkë me arushen, të vegjilit e tyre do tē rrinë bashkë, dhe luani do tē ushqehet me kashtë si kau. **8** Foshnjë e gjirrit do tē lozë mbi vrimën e gjarpërít dhe fëmija e zvjerdhur do tē vërvë dorën e tij në çerdhen e nëpërkës. **9** Nuk do tē bëhet asnjë e keqe, asnjë shkatërrim mbi tërë malin tim të shenjtë, sepse vendi do tē mbushet me njohurinë e Zotit, ashtu si ujërat mbulojnë detin. **10** Atë ditë do tē ndodhë që rrënja e Isaiaj do tē ngritet si një flamur për popujt; kombet do ta kërkjnë dhe vendi i prehjes së tij do tē jetë i lavdishëm. **11** Po atë ditë do tē ndodhë që Zoti do tē shtrijë dorën e tij për herë tē dytë për të shpenguar mbetjen e popullit të tij që shpëtoi nga Asiria dhe nga Egjipti, nga Pathrosi dhe Etiopia, nga Elami, nga Shinari, nga Hamathi dhe nga ishujt e detit. **12** Ai do tē ngrerë flamurin për kombet, do tē mbledhë tē dëbuarit e Izraelit dhe do tē grumbullojë ata që u shpërndanë nga

Juda në tē katër anët e dheut. **13** Smira e Efraimit do tē zhduket dhe kundërshtarët e Judës do tē asgjesohen; Efraimi nuk do tē ketë më zili Judën dhe Juda nuk do tē ketë më armiqësi me Efraimin. **14** Ata do t'u sulen me tur Filisteive nga pas, në drejtim të perëndimit, bashkë do tē plaçkitin bijtë e lindjes; do tē vënë dorën e tyre mbi Edomin dhe mbi Moabin, dhe bijtë e Amonit do tējenë nënshtetas tē tyre. **15** Zoti do tē shkatërrjo plotësish gjuhën e detit të Egjiptit dhe me fuqinë e frysës së tij do tē lëvizë dorën e tij mbi lumin dhe do tē godasë duke e ndarë në shtatë kanale, kështu që tē ketë mundësi tē kapérçehet me sandale. **16** Do tē ketë një rrugë për mbetjen e popullit të tij që ka mbetur në Asiri, ashtu si pati një rrugë për Izraelin ditën që doli nga vendi i Egjiptit.

12 Atë ditë do tē thuash: "Unë tē kremitoj, o Zot. Edhe pse ishe i zemëruar me mua, zemërimi yt me mua u qetësua dhe më ka ngushëlluar. **2** Ja, Perëndia eshtë shpëtimi im; unë do tē kem besim dhe nuk do tē kem frikë, sepse Zoti, po, Zoti eshtë forca ime dhe kantiku im, dhe ka qenë shpëtimi im". **3** Ju do tē merrni me gjëzim ujin nga burimet e shpëtimit. **4** Atë ditë do tē thoni: "Kremtoni Zotin, thërrisni emrin e tij, i bëni tē njohura veprat e tij midis popujve, shpalni që emri i tij eshtë i lartësuar. **5** Këndojni lavde Zotit, sepse ka bërrë gjëra të madhërishme; kjo tē dihet mbi gjithë tokën. **6** Bërtit dhe ngazëllolu nga gjëzimi, o banore e Sionit, sepse i madh eshtë i Shenjti i Izraelit në mes tuaj".

13 Profecia mbi Babiloninë, që ju paraqit në vegim Isaiaj, birit të Amotsit. **2** "Ngrini një flamur mbi një mal tē lartë, ngrini zérin ndaj tyre, lëvizni dorën që tē hyjnë në portat e princave. **3** Unë do dhashë urdhër atyre që më janë shenjtëruar mua, thirra trimat e mi për tē zbatuar zemërimin tim, ata që ngazëllohen në madhërinë time. **4** Dëgjohet zhurma e një turme tē madhe ndër malet, e njashme me atë tē një populli tē pamasë; zhurma plot rrëmet e mbretërvive, e kombeve tē mbledhura. Zoti i ushtrive kalon në revistë ushtrinë gati për betejë. **5** Vijnë nga një vend i largët, nga skaji i qejve, Zoti dhe mjetet e zemërimit tē tij, për tē shkatërruar mbarë dheun. **6** Bërtisni, sepse dita e Zotit eshtë e afërt; ajo po vjen si një shkatërrim nga ana e të Plotfuqishmit. **7** Prandaj tē gjithë duart e njerëzve do tē jenë tē dobëta dhe qđo zemër e tyre do tē ligështohet. **8** Do t'i zërë tmerri, do tē kenë spazma dhe dhembje, do tē përpëliten si një grua që po lind, do tē shikojnë njëri tjetrin në fytyrë si tē huutar, fytyrat e tyre do tē janë fytyra tē zjarrta. **9** Ja, dita e Zotit po vjen: një ditë mizore, indinjate dhe zemërimi tē fortë, për ta bërrë tokën shkretëtirë dhe për tē shfarosur mëkatarët prej saj. **10** Sepse yjet e qillit dhe yllësitë nuk do tē shkëlqejnë më me dritën e tyre; dielli do tē errësohet në lindjen e tij dhe héna nuk do tē përhapë më dritën e saj. **11** Unë do tē dënjo botën për ligësinë e saj dhe tē pabesët për paudhësinë e tyre; do t'i jap fund krenarisë së kryelartëve dhe do tē hedh poshtë arrogancën e tiranëve. **12** Do ta bëjë njeriun e vdekshëm më tē rrallë se ari i kulluar, njerëzinë më tē rrallë se arin e Ofirit. **13** Prandaj do tē bëj që tē dridhen qiejtë, dhe toka do tē tundet nga veta i saj për shkak të indinjatës së Zotit tē ushtrive ditën e zemërimit tē zjarrë tē tij. **14** Atëherë si një gazelë e ndjekur apo si një kope që askush nuk e mbledh, gjithkush do tē kthehet drejt popullit të tij, gjithkush do tē ikë në vend tē vet. **15** Kushdo që do tē gjendet do tē shphonet dhe kushdo që do tē kapet do tē vritet me shpatë. **16** Fëmijët e tyre do tē bëhen copë-copë para syve tē tyre, shtëpitë e tyre do tē

plaçkiten dhe gratë e tyre do të dhunohen. **17** Ja, unë po nxis kundër tyre Medët që nuk do ta kenë mendjen te argjendi dhe nuk gjiejnë kënaqësi te ari. **18** Haret e tyre do t'i rrëzojnë për tokë të rinjtë; nuk do të kenë mëshirë për foshnjat në bark të nënës; syri i tyre nuk do t'i kursejë fëmijët. **19** Kështu Babilonia, shkëlqimi i mbretërive, lavdia e krenarës së Kaldeavës, do të jetë si Sodoma dhe Gomora kur Perëndia i përbëysi. **20** Ajo nuk do të banohet më as nuk do të popullohet brez pas brezi; Arabi nuk do të ngrerë më aty çadrën e tij, as barinjtë nuk do t'i ndalin aty kopetë e tyre. **21** Por aty do të pushojnë bishat e shkretëtirës, shtëpitë e tyre do të mbushen me huta, do të banojnë aty strucat, do të hedhin valle satirët. **22** Hienat do të ulërrinë në shtëpitë e tij të shkretuara, çakajtë në pallatet e tij luksoze. Koha e tij po afrohet, ditët e tij nuk do të zgjaten më”.

14 Me qenë se Zotit do t'i vijë keq për Jakobin, ai do të zgjedhë përsëri Izraelin dhe do t'i rivendosë në tokën e tyre; të huajtë do të bashkohen me ta dhe do t'i lidhen me shtëpinë e Jakobit. **2** Popujt do t'i marrin dhe do t'i cojnë përsëri në vendin e tyre dhe shtëpia e Izraelit do t'i zotërojë në vendin e Zotit si robër dhe robinja; do të zënë robër ata që i kishin zënë robër dhe do të mbretërojnë mbi shtypësit e tyre. **3** Kështu që ditën në të cilën Zoti do t'i japë prehje lodhjes sate, shqetësimt tënd nga skllavëria e rëndë së cilës i ishe nënshtruar, **4** ti do të shqiptosh këtë sentencë mbi mbretin e Babilonisë dhe do të thauash: “Ashtu si mbaroi shtypësi, tagrambledhja e arit ka mbaruar. **5** Zoti e ka thyer shkopin e të pabesëve, skeptrin e tiranëve. **6** Ai që në tërbim e sipër godiste popujt me goditje të pandërrprera, ai që sundonte me zemërim mbi kombet tanë përndiqet pa mëshirë. **7** Mbarë dheu pushon i qetë, njerëzit shpërthejnë në britma gëzimi. **8** Madje edhe selvitë e kedadat e Libanit gëzohen për ty dhe thonë: “Që kur ke rënë, asnjë druar s'ka dalë kundër nesh”. **9** Sheoli poshtë éshëtë në lëvijë për ty, me qëllim që të të dalë përpëra kur të vish; ai zgjon frymet e të vdekurve, tërë princat e dheut; ka ngritur nga fronet e tyre gjithë mbretërit e kombeve. (**Sheol h7585**) **10** Të gjithë e marrin fjalën për të të thënë: “Edhe ti je bërë i dobët si ne dhe je bërë i njashëm me ne. **11** Salitaneti yt ka rënë në Sheol tok me tinguit e harpave të tua; poshtë teje shtrihet një shtrat me krimba dhe krimbat janë mbulesa jote”. (**Sheol h7585**) **12** Vallë, si ke rënë nga qjelli, o Lucifer, bir i agimit? Vallë si të hodhën për tokë ty që i hidhje poshtë kombat? **13** Ti thoshnjë në zemërën tênde: “Unë do të ngjitem në quell, do të ngre froni tim përmbi yjet e Perëndisë; do të ulem mbi malin e asamblësë në pjesën skajore të veriut; **14** do të ngjitem mbi pjesët më të larta të reve, do të jem i njashëm me Shumë të Lartin”. **15** Po përkundrazi do të hidhesh në Sheol, në thellësitet e gropës. (**Sheol h7585**) **16** Ata që të shikojnë të ngulin sytë, të vërejnë me kujdes dhe thonë: “Ky éshëtë njeriu që e bënte tokën të dridhej, që i trondiste mbretërit, **17** që e katandisi botën në shkatërrit, që shkatërron qytetet e saj dhe nuk i la kurrë të shkojnë të lirë robërit e tij?”. **18** Të gjithë mbretërit e kombeve, tërë ata prehen në lavdi, secili në varrin e tij; **19** ty përkundrazi të hodhën larg varrit tênd si një farë e neveritshme, si një rrobe të të vrarëve nga shpatia, që i zgresin mbi gurët e gropës, si një kufomë e shkelur. **20** Ti nuk do të bashkohesh me ta në varr, sepse ke shkatërruar vendin tênd dhe ke vrarë popullin tênd; pasardhësit e keqbërsëve nuk do të përmenden më. **21** Përgatitin masakrën e bijve të tij për shkak të paudhësës së etërvë të tyre, që të mos ngrinen më për të zotëruar tokën dhe për të mbushur faqen e dheut me qytete. **22**

“Unë do të ngrihem kundër tyre”, thotë Zoti i ushtrive, “dhe do të shfaros nga Babilonia emrin dhe ata që kishin shpëtar, fëmijët dhe pasardhësit”, thotë Zoti. **23** “Do të bëj që atje të sundojë iriqi dhe moçali; do ta fshij me fshesën e shkatërrimit”, thotë Zoti i ushtrive”. **24** Zoti i ushtrive éshëtë betuar duke thënë: “Në të vërtetë ashu siç e kam menduar ashu do të jetë, dhe ashu si kam vendosur, kështu ka për të ndodhur. **25** Do ta dérrmoj Asirin në vendin tim, do ta shkel në malet e mia; atëherë zgjedha e tij do t'u hiqet atyre dhe barra tij do të hiqet nga kurri i tyre. **26** Ky éshëtë plani i vendosur kundër të gjithë dheut dhe kjo éshëtë dora e shtrirë kundër të gjithë kombeve. **27** Me qenë se Zoti i ushtrive e ka vendosur këtë, kush mund t'ia anullojë? Dora e tij éshëtë shtrirë dhe kush mund ta detyrojë ta térheqë?”. **28** Në vitin e vdekjes së mbretit Ashaz u shqiptua kjo profeci: **29** “Mos u gjëzo, o Filisti e tërë, sepse shufra që të godiste éshëtë thyer! Sepse nga rrënja e gjarpërít ka për të dalë një nérpërkë, dhe fryti i saj do të jetë një gjarpër i zjarrtë dhe fluturues. **30** Të parëlidurit e të varférve do të kenë c'të hanë dhe nevojtarët do të pushojnë të sigurt; por do të bëj që të vdesin urie rrënjet e tua dhe kjo do të shkatërrojë mbetjen tênde. **31** Bërtit, o portë, thirr, o qytet! Shkruhi, o Filisti e tërë, sepse nga veriu vjen një tym, dhe askush nuk lë vendin e tij në radhët e veta”. **32** Çfarë përgjigje do t'u jepet lajmëtarëve të këtij kombi? “Që Zoti ka themeluar Sionin dhe që në të gjunjë strehë të mjerët e popullit të tij”.

15 Profecia mbi Moabin. Ar-Moabi éshëtë shkretuar natën dhe éshëtë shkatërruar. Po, Kir-Moabi éshëtë shkretuar natën dhe éshëtë shkatërruar. **2** Éshëtë ngjitur në tempull dhe në Didon, në vendet e larta, për të qarë; Moabi ngre një vajtim për Nebin dhe Medebën; të gjitha kokat janë rruar, të gjitha mjekrat janë prerë. **3** Në rrugët e tij ata vishen me thasë, mbi çatitë dhe në sheshet gjithkush ankohet dhe qan me të madhe. **4** Heshboni dhe Elealehu këlthasin, klithma e tyre dëgjohet deri në Jahats; prandaj luftëtarët e Moabit nxjerrin klithma dhembjeje; shpirti i tij drithërohet. **5** Zemra ime vajton për Moabin, të ikurit e të cilit arrijnë deri në Tsoar, si një mëshqerrë trevjeçare. Po, ata e marrin duke qarë përpjeterët e Luhithit dhe nxjerrin britma shkatërrimi në rrugën e Horonait; **6** sepse ujërat e Nimrimit janë një shkretim, bari éshëtë tharë, bari i njomë éshëtë zhdukur; nuk gjelbëron më asgjë. **7** Prandaj pasuritë që i kanë grumbulluar dhe gjérat që kanë mbledhur i çojnë matanë përoit të shelgjeve. **8** Britmat jehojnë nëpër gjithë territorin e Moabit, klithma e tij arrin deri në Eglaim, klithma e tij arrin deri në Beer-Elim. **9** Ujërat e Dimonit janë plot me gjak, sepse do t'i shkaktoj Dimonit të këqija të tjerë: një luan për ata që shpëtuant nga Moabi dhe për ata që kanë mbetur në vend.

16 “Dërgojini një qengj sunduesit të vendit, nga Sela në drejtim të shkretëtirës, në malin e bijës së Sionit. **2** Sepse do të ndodhë që në vaun e Arnonit vajzat e Moabit do të jenë si një zog i dëbuar nga foleja. **3** Na jep një këshillë, bëj drejtësi! Bëje hijen tênde si nata, në mes të ditës; fshih ata që janë shpërndarë, mos i tradhëto ikanakët. **4** O Moab, lejo që të banojnë pranë teje njerëzit e mi që janë shpërndarë, jí përt a një strehë përballë shkatërruesit. Sepse tirani nuk éshëtë më, shkatërrimi ka marrë fund, shtypësit janë zhdukur nga vendi. **5** Atëherë një frond tê jetë i qëndrueshëm në dhembshuri dhe mbi tê do të ulet në besnikëri, në çadrën e Davidit, një që do të gjykojë, do ta ushtrojë gjykimin dhe do të jetë i gatshëm të sigurojë drejtësinë”. **6** “Kemi dëgjuar tê flitet për krenarinë e Moabit, jashtëzakonisht krenar,

për fodullékun e tij, për kryelartësinë e tij, për arrogancën e tij, për mburjen e tij pa baza". 7 Për këtë Moabi do të bëjë një vajtim për Moabin, të gjithë do të vajtojnë. Ju do të qani të dëshpëruar për pitet me rrush të Kir-Haresethit. 8 Sepse fushat e Heshbonit po meken, po kështu edhe vreshtat e Sibmahut; sunduesit e kombeve kanë shkatërruar bimët e saj më të mira që arrin deri në Jazer dhe endeshin nëpër shkretëtirë; degët e saj shtriheshin dhe tejkalonin detin. 9 Prandaj me qarjen e Jazerit do të qaj vreshtat e Sibmahut; do të vadis me lotët e mi, o Heshbon, o Elealeh, sepse mbi frytet e tua të verës dhe mbi të korrat e tua ka rënë një britmë lufte. 10 Gëzimi dhe hareja janë zhdukur nga fusha pjellore; ndër vreshta nuk ka më as këngë, as britma gëzimi; shtrydhësi i rrushit nuk shtrydh më verën ndër voza; unë nuk nxjerr më britma gëzimi. 11 Prandaj të përbrendshmet e mia dridhen për Moabin si një harpë; dhe zemra ime për Kir-Heresin. 12 Dhe do të ndodhë që kur të paraqitet Moabi, dhe të lodhet në vendin e lartë; ai do të hyjë në shenjtëoren e tij për t'u lutur, por nuk do të fitojë asgjë. 13 Kjo është fjala që Zoti i drejtoi dikur Moabit. 14 Por tani Zoti ka folur, duke thënë: "Brenda tre vjetëve, si vitet e një argati me mëditje, lavdia e Moabit do të bjerë e do të përcëmohet bashkë me téré atë turmë të madhe; dhe do të mbeten vetëm një numër shumë i vogël dhe i pafuqishëm".

17 Profecia kundër Damaskut. "Ja, Damasku do të pushojë së qëni një qytet dhe do të bëhet një grumbull gjermadhash. 2 Qytetet e Aroerit do të braktisen; do të bëhen kullota për kopetë që do të pushojnë aty pa i trembur askush. 3 Efraimit do t'i hiqet fortesa, Damaskut mbretëria; dhe pjesa tjeter e Sirisë do të jetë si lavdia e bijve të Izraelit", thotë Zoti i ushtrive. 4 "Atë ditë do të ndodhë që lavdia e Jakobit do të zhduket dhe shëndoshja e tepërt e trupit e tij do të konsumohet. 5 Do të ndodhë ashu si kur korrësi mbledh grurin dhe me krahun e tij pret kallinjtë; do të ndodhë ashu si kur mblidhen kallinjtë në luginë e Refaimit; 6 Do të mbeten disa vite për të mbledhur, ashu si kur shkunden ullinjtë; dy apo tre ullinj në majë të degëve më të larta, katër ose pesë mbi degët më të ngarkuara", thotë Zoti, Perëndia i Izraelit. 7 Atë ditë njeriu do ta kthejë shikimin e tij në drejtim të Krijuesit të tij dhe sytë e tij do të shikojnë të Shenjtin e Izraelit. 8 Nuk do të drejtohet më te altarët, vepër e duarve të tij dhe nuk do të shikoj më atë që kanë bërë gishtërinjë e tij as te Asherimët dhe te altarët përmes. 9 Atë ditë qytetet e fortifikuar të tij do të jenë si një vend i braktisur në pyll ose si një degë e braktisur përparrë bijve të Izraelit, dhe kjo do të jetë një shkretim. 10 Sepse ke harruar Perëndinë e shpëtimit tênd dhe nuk është kujtuar për Shkëmbin e forcës sate, prandaj mbolle plantacione dhe i ke shartuar me shartesa të huaja. 11 Ditën që i mbolle i rrëthove me një gardh; në mëngjes mbijënë farat e tua, por vjelja do të jetë një tog rrënojash ditën e sëmundjes dhe të dhembjes së pashëreshume. 12 Ah, zhurma e një numri të madh popujsh, që zhurmojnë si gjëmimi i detit dhe si buçima e kombeve, zhurmojnë si buçima e ujërave të fuqishme! 13 Kombet zhurmojnë si buçima e shumë ujërave, por Perëndia i kërcënons, dhe ata ikin larg, të shtyrë si byku i maleve përparrë erës, si një dredhë pluhuri përparrë shakullimës. 14 Në mbrëmje, ja tmerri, dhe para mëngjesit nuk ka më asgjë. Kjo është pjesa e atyre që na plackitin, që na bëjnë pre.

18 Mjerë ai vend me krahë të zhurmshëm që ndodhet matanë lumenjve të Etiopisë, 2 që dërgon lajmëtarë me anë të detit në anijeza prej papirusi mbi ujërat, duke thënë: "Shkoni, o lajmëtarë të shpejtë, në drejtim të një kombi shtatlartë dhe

lëkurëndritur, në drejtim të një populli të cilin e kanë frikë që nga fillimi i tij e më pas, komb i fuqishëm që shkel çdo gjë, vendi i të cilit ndahet nga lumenjtë". 3 Ju të gjithë, banorë të botës dhe ata që banojnë mbi tokë shikoni flamurin kur ky do të ngrihet mbi malet dhe dëgjoni borinë kur ajo do të bjerë! 4 Sepse kështu më ka thënë Zoti: "Do të rri i qetë dhe do të shikoj nga banesa ime si një nxehësi e kthellet dhe e ndritshme në drithën e dielli, si një re vesë në vapën e korries". 5 Sepse para korries, kur lulëzimi ka marrë fund dhe lulja është bërë një vile në fazën e pjekurisë, ai do t'i presë degëzat me kmesë dhe do të shkulë e do t'i presë shermendët. 6 Ata të gjithë tok do të mbeten të braktisur shpendëve grabitqarë të maleve dhe kafshëve të tokës; zogjë grabitqarë do të kalojnë mbi ta gjatë verës dhe kafshët e tokës do të kalojnë mbi ta gjatë dimrit. 7 Në këtë kohë do t'i sjellë oferta Zotit të ushtrive një komb shtatlartë dhe lëkurëndritur, një popull që e kanë frikë që nga fillimet e tij e më pas, një komb i fuqishëm që shkel çdo gjë, vendi i të cilit përshkohet nga lumenj; do të çohen në vendin ku ndodhet emri i Zotit të ushtrive, në malin Sion.

19 Profecia mbi Egjiptin. Ja Zoti që kaleron mbi një re të lehtë dhe hyn në Egjipt. Idhujt e Egjiptit lëkundi para tij, dhe zemra e Egjiptasve po mpaket brenda tyre. 2 "Do t'i nxis Egjiptasit njëri kundër tjetrit, secili do të luftojë kundër vëllait të vet, dhe secili kundër të aférmit të tij, qyteti kundër qytetit, mbretëria kundër mbretërisë. 3 Fryma e Egjiptit do të ligështohet në mes të tij dhe unë do të shkatërroj planet e tij; kështu ata do të konsultojnë idhujt dhe yshtësit, mediumet dhe magjistarët. 4 Do ta dorëzoj Egjiptin në duart e një padroni të ashpër dhe një mbret mizor do të sundojë mbi të, thotë Zoti, Zoti i ushtrive. 5 Ujërat e detit do të thahen, lumi do të shterojë dhe do të thahet. 6 Lumenjtë do të bëhen të neveritshëm, kanalet e Egjiptit do të zbrazen dhe do të thahen, po kështu do të thahen edhe kallamishtet e xunkthat. 7 Luadhët pranë Nilit, në grykëderdhjen e tij dhe të gjithja arat e mbjella gjatë lumit do të thahen, do të fshihen dhe do të zhduken. 8 Peshkatarët do të rënkojnë, tërë ata që hedhin grepin në Nil do të ankohen dhe ata që hedhin rrjetat e tyre në ujë do të ligështohen. 9 Ata që punojnë lirin e kreher dhe endësít e pambukut do të çoroditen. 10 Themelat e tyre do të prishen dhe gjithë punëtorët me mëditje do të trishtohen. 11 Me siguri princat e Tsoanit janë budallen; këshillatarët më të urtë të Faraonit japin këshilla të paarsyeshme. Si mund t'i thoni Faraonit: "Unë jam bir i njerëzve të urtë, bir i mbretërvë të lashtë"? 12 Ku janë tani njerëzit e tu të urtë? Le të ta deklarojnë tani dhe të pranojnë atë që Zoti i ushtrive ka vendosur kundër Egjiptit. 13 Princat e Tsoanit janë bërë budallenj, princat e Nofit gabohen; ata që janë guri i qoshes në fiset e tij që e kanë bërë Egjiptin të marrë rrugë të gabuar. 14 Zoti ka përzier në mes të tij një frymë degjenerimi, dhe ata e kanë futur Egjiptin në rrugë të gabuar për çdo gjë, ashtu si dridhet i dehuri kur vjell. 15 Dhe asgjë nuk do të mund të bëjë Egjiptin; koka ose bishtë, palma ose xunkhi. 16 Atë ditë Egjipti do të jetë si gratë, dhe do të dridhet dhe do të trembet përballë dorës që Zoti i ushtrive do të lëvizë kundër tij. 17 Vendi i Judës do të jetë tmerri i Egjiptit; sa herë që do të përmendet, ka për të genë një tmerr i vërtetë për shkak të vendimit të marrë nga Zoti i ushtrive kundër tij. 18 Atë ditë do të ketë në vendin e Egjiptit pesë qytete që do të flasin gjuhën e Kanaanit dhe do të betohen për Zotin e ushtrive; njeri nga këto do të quhet "qyteti i shkatërrimit". 19 Atë ditë do të ketë në mes të vendit të Egjiptit një altar kushtuar

Zotit, dhe një shtyllë të ngritur për Zotin pranë kufirit të tij. 20 Do të jetë një shenjë dhe një dëshmi për Zotin e ushtrive në vendin e Egjiptit; kur ata do ti këlthasin Zotit për shkak të shtypësve të tyre, ai do tu dërgojë atyre një shpëtimtar dhe një të fuqishém që do ti çirojë. 21 Zoti do ti shfaqet Egjiptit dhe Egjiptasit do ta njohin Zotin atë ditë; do ti ofrojnë flijime dhe blatime ushqimore, do të bëjnë premtimë solemne para Zotit dhe do ti mbajnë ato. 22 Zoti do ti godasë Egjiptasit, do ti godasë dhe do ti shërrojë; ata do ti kthehen Zotit që do ti dëgjojë lutjet e tyre dhe do ti shërrojë. 23 Atë ditë do të ketë një rrugë nga Egjipti në Asiri; Asirët do të shkojnë në Egjipt, dhe Egjiptasit në Asiri, dhe Egjiptasit do të shërbejnë bashkë me Asirët. 24 Atë ditë Izraeli, i treti me Egjiptin dhe me Asirinë, do të jetë një bekim në mes të rruzullit. 25 Zoti i ushtrive do ti bekojë, duke thënë: "I bekuar qoftë Egjipti populli im, Asiria vepër e duarve të mia dhe Izraeli trashëgimia ime!".

20 Në vitin që Tartani erdhë në Ashdod, i dërguar nga Sargoni, mbret i Asirisë, ai luftoi kundër Ashdodit dhe e pushtoi. 2 Në atë kohë Zoti foli me anë të Isaia, birit të Amotsit, dhe i tha: "Shko dhe hiqe thesin nga ijët e tua dhe hiji këpuçët nga këmbët e tua". Ai veproi kështu, duke shkuar lakuriq dhe zbatur. 3 Pastaj Zoti tha: "Ashtu si shérbëtori im Isaia shkoi lakuriq dhe zbatur gjatë tre vjetve si Shenjë dhe paralajmërim kundër Egjiptit dhe Etiopisë, 4 kështu mbreti i Asirisë do ti cjojë robërit e Egjiptit dhe të internuarit e Etiopisë, të rinx dhe pleq, lakuriq dhe zbatur, vithezhveshur për turp të Egjiptit. 5 Atëherë ata do të tremben dhe do të shushaten për shkak të Etiopisë, shpresës së tyre, dhe për shkak të Egjiptit, lavdisë së tyre. 6 Atë ditë banorët e kësaj krahine bregdetare do të thonë: "Ja, çfarë u ndodhi atyre te të cilët kishim mbështetur shpresën tonë dhe pranë të cilëve ishim strehuar për të kërkuar ndihmë, për tu' çliruar nga mbreti i Asirisë. Si do të shpëtojmë ne?".

21 Profecia kundër shkretëtirës së detit. Ashtu si shakullimat kalojnë me të shpejtë nëpër Negev, kështu një pushtues vjen nga shkretëtira, nga një vend i tmerrshém. 2 Një vegim i tmerrshém m'u shfaq: i pabesi vepron me pabesi dhe shkatërruesi shkatërron. Dil, o Elam. Rrethoje, o Medi! Béra që të pushojë çdo rënkim të tij. 3 Për këtë arsyë ijët e mia më dhëmbin shumë, më zunë dhembjet si të prerat e një gruaje që lind; jam i trondituri nga sa dégiova, jam i tmerruar nga sa pashë. 4 Zemra ime e ka humbur, tmerri më ka zënë; nata që aq shumë e déshiroja éshët bérë llahtarë pér mua. 5 Ndërsa po shtrohet tryeza, bëhet rojë mbi kullén vëzhgimit hahet dhe pihet. "Cohuni, o kërë, dhe vajosni mburojat". 6 Sepse kështu më ka thënë Zoti: "Shko, vër një roje që të njoftojë atë që shikon". 7 Ajo pa qerre dhe çifte kalorësish, disa prej të cilëve kishin hipur mbi gomarë dhe të tjerë mbi deve, dhe i vëzhgoi me kujdes, me shumë kujdes. 8 Pastaj bërtiti si një luan: "O Zot, ditën unë rri gjithnjë mbi kullén e vëzhgimit, dhe çdo natë rri më këmbë te vendroja ime. 9 Dhe ja po vijnë disa qerre dhe çifte kalorësish". Atëherë ajo nisi të flasë përsëri: "Ra, ra Babilonia! Të gjitha shëmbëlltyrat e gdhendura të perëndive të saj janë pér tokë të copëtuara. 10 O populli im, atë që kam shirë dhe shkelur në lëmin tim, atë që kam dégjuar nga Zoti i ushtrive, Peréndia i Izraelit, unë ta kam njoftoj!". 11 Profecia kundër Dumahut. Më bërtasin nga Seiri: "Roje, në ç'pikë ka arritur nata? Roje, në c'pikë ka arritur nata?". 12 Roja përgjigjet: "Vjen mëngjesi, pastaj edhe nata. Në rast se doni të pyesni, pyesni, pra; kthehuni, ejani". 13 Profecia kundër Arabisë.

Do ta kaloni natën në pyjet e Arabisë, o karvanë të Dedamitëve. 14 I dilni para të eturit duke i sjellë ujë, o banorë të vendit të Temas; i kanë dalë përpëra ikanakut me bukën e tyre. 15 Sepse ata ikin para shpatave, para shpatës së zhveshur, para harkut të nderur, para tèrbimit të betejës. 16 Sepse kështu më ka thënë Zoti: "Për një vit, ashtu si viti i një argati me mëditje, tèrë lavdia e Kedarit do të zhduket; 17 dhe ajo që do të mbetet nga numri i harkëtarëve, njerëzit trima të bijve të Kedarit, do të jetë një gjë e vogël, sepse ka folur Zoti, Peréndia i Izraelit".

22 Profecia kundër Luginës së Vegimit. Çfarë ke ti tani që ke hipur e tèrë mbi çatiitë, 2 ti që je plot me britma, qytet zhurmëmadh, qytet défrimesh? Të vrarët e tu nuk janë vrarë nga shpatë as kanë vdekur në betejë. 3 Tèrë krerët e tu kanë iku bashkë, janë zënë robër pa hark; tèrë ata që u gjetën te ti u zunë robër, megjithëse kishin iku larg. 4 Prandaj them: "Largoni shikimin nga unë; unë do të qaj me hidhërim. Mos kérkonit të më ngushëlloni pér déshpërimin e bijës së popullit tim". 5 Sepse éshët një ditë lemerie, shkatërrimi dhe ngurimi nga ana e ZOTIT, të Zotit të ushtrive; në Luginën e Vegimeve muret janë shembur dhe brítma pér ndihmë arrin deri në mal. 6 Elami ka marrë kukurën me qerre njerëzish dhe kalorësish. Kiri ka zbuluar mburojën. 7 Do të ndodhë që luginat e tua më të mira do të jenë plot me qerre dhe kalorësit do të zënë pozicion para portave të tua. 8 Pastaj ai hoqi mbrojtjen e Judës dhe po atë ditë ti e hodhe shikimin mbi arsenalin e pallatit të Pyllit. 9 Keni parë gjithashtu sa të shumta ishin të çarat në muret e qytetit të Davidit, dhe keni mbledhur ujërat e hauzit të poshtëm. 10 Keni numëruar shtëpitë e Jeruzalemit dhe keni shembur shtëpi pér të fortifikuar muret. 11 Përveç kësaj keni ndërtuar një rezervuar midis dy mureve për ujërat e hauzit të vjetër, por nuk keni parë se kush e ka bérë kétë, as nuk keni marrë parasysh kush e ka menduar kétë prej një kohë të gjatë. 12 Atë ditë Zoti, Zoti i ushtrive, ju thirri që të qani, të mbanii zi, të rruani kokën dhe të mbështilleni me thasë. 13 Po përkundrazi ja, gjëzim dhe hare, priten qe dhe theren dele, hahet mish dhe pihet verë. "Të hamë dhe të pimë, se nesër do të vdesim!". 14 Por Zoti i ushtrive u ka thënë veshëve të mi: "Ky mëkati juaj nuk do të shlyhet deri sa ju t'vdisni", thotë Zoti, Zoti i ushtrive. 15 Kështu thotë Zoti, Zoti i ushtrive: "Shko pra te ky administrator, te Shebna, kryekujdestar, dhe i thuaj: 16 "Çfarë zoteron ti këtu dhe cilin kë këtu, që ke bérë të të gërmojnë këtu një varr, ashtu si ai që gërmón pér vete një vendvarim lart dhe pret në shkëmb një varr?". 17 Ja, Zoti po të flak me dhunë, o njeri i fuqishém, dhe do të këpë mirë. 18 Do të rrukullisë mirë e mirë dhe do të këpë mirë si një top në një vend të gjerë. Aty do të vdesësh dhe do të mbarojnë qerret e tua krenare, o turp i shtëpisë së zotit tënd. 19 Do të të dëbojë nga zyra jote dhe do të tèrhiqesh poshtë nga posti yt!. 20 Atë ditë do të ndodhë që të thëras shérbëtorin tim Eliakim, birin e Hilkiahut; 21 do ta vesh me tunikën tênde, do ti vë brezin tênd dhe do ta kaloj pushtetin tênd në duart e tij, dhe ai do të jetë një atë pér banorët e Jeruzalemit dhe pér shtëpinë e Judës. 22 Do të vë mbi supin e tij çelësin e shtëpisë së Davidit; kështu ai do të hapë dhe askush nuk do të mund ta mbyllë, do ta mbyllë dhe askush nuk do ta mund ta hapë. 23 Do ta ngul si një gozhëdë në një vend të sigurt, dhe ai do të bëhet një fron lavdie pér shtëpinë e atit të tij. 24 Nga ai do të varet tèrë lavdia e shtëpisë së atit të tij, trashëgimtarët dhe degët anësorë, të gjitha enët edhe ato më të vogla, që nga kupat e deri te shtambët e çdo lloji. 25 "Atë ditë, thotë Zoti i

ushtive, gozhsda e ngulur n̄ vend t̄ sigurt do t̄ hiqet, do t̄ shkulet poshtë dhe do t̄ bjerë; dhe gjithë pesha q̄ë mbante do t̄ shkatërohet, sepse Zoti ka folur".

23 Profecia kundër Tiros. Rénkonî, o anije t̄ Tarshishit, sepse

Tiro éshëtë shkatërruar, dhe nuk kanë mbetur as shtëpitë as porti. Ky lajmu i erdhë nga vendi i Kitimit. 2 Mos hapni gojën, o banorë t̄ bregut t̄ detit, o tregtarë t̄ Sidonit; ata q̄ë çajnë detet ju kanë mbushur me pasuri. 3 Népërmjet ujërave t̄ mëdha gruri i Shihorit, prodhimi i lumi, ishte e ardhura e tij; dhe ai ishte tregu i kombeve. 4 Ki turp, o Sidon, sepse ka folur deti, kalaja e detit, duke thënë: "Unë nuk kam pasur dhembje, as kam lindur fémijë; nuk kam ushqyer t̄ rinx as kam rritur virgjëresha". 5 Kur lajmi do t̄ arrijë n̄ Egjipt, do t̄ hidhërohen pér lajmin e Tiros. 6 Kaloni n̄ Tarshish, vajtoni o banorë t̄ bregut t̄ detit! 7 Ky qenja qyteti juaj i qejfave, prejardhja e t̄ cilët éshëtë e lashtë? Këmbët e tij e çonin t̄ banonte n̄ toka t̄ largëta. 8 Kush, pra, e ka vendosur këtë kundër Tiros, dhurues kurorash, tregtarët e t̄ cilët ishin princa dhe dyqanxhinitë e t̄ cilët ishin njerëzit e nderuar t̄ dheut? 9 E ka vendosur Zoti i ushtive, pér t̄ errur krenarinë nga çfarëdo shkëlqimi, pér t̄ ulur gjithë njerëzit e nderuar t̄ dheut. 10 Kalo n̄pér vendin tênd si Nil, o bijë e Tarshishit, nuk ka më forcë. 11 Zoti ka shtrirë dorën e tij mbi detin, i ka bëré mbretëritë t̄ dridhen, pér Kanaanin ka urdhëruar t̄ shkatërohen kalatë e tij. 12 Ai ka thënë: "Ti nuk do t̄ vezhdosh t̄ gëzohesh, o bijë e Sidonit, virgjëreshë që ke humbur nderin". Çohu, kalo n̄ vendin e Kitimit; as aty nuk do t̄ gjesh prehje. 13 Ja vendi i Kaldeave: ky popull nuk ekzistonte fare; Asiri e themeloi pér kafshët e shkretëtirës. Ata kanë ngritur kalatë e tyre, kanë rrënuar pallatet e Tiros dhe e kanë katandisur n̄ një grumbull gërmadhash. 14 Rénkonî, o anije t̄ Tarshishit, sepse kalaja juaj éshëtë shkatërruar. 15 Atë ditë do t̄ ndodhë që Tiro t̄ harrohet pér shtatëdhjetë vjet, aq sa janë vitet e një mbreti. Pas shtatëdhjetë vjetve do t̄ ndodhë n̄ Tiro ashtu siç thotë kënga e prostitutës: 16 "Merr qesten, sillu n̄pér qytet, o prostitutë e harruar; bjeri me zotësi veglës, shumo këngët që t̄ mund t̄ t̄ kujtojnë". 17 Pas shtatëdhjetë vjetve do t̄ ndodhë që Zoti do t̄ vizitojë Tiron, që do t̄ kthetet n̄ pagën e vet dhe do t̄ kurvërohet me t̄ gjitha mbretëritë e botës mbi faqen e dheut. 18 Por fitimi nga tregtia e tij dhe paga e tij do t̄ i shenjtërohen Zotit; nuk do t̄ mblidhet as nuk do t̄ vishet mënjanë, sepse fitimi nga tregtia e tij do t̄ u shkojë atyre që banojnë përparrë Zotit, me qëllim që t̄ hanë sa t̄ ngopen dhe t̄ vishen n̄ mënrytë t̄ shkëlqyeshme.

24 Ja, Zoti zbras tokën dhe e bën t̄ shkretë, prish faqen e saj dhe shpërndan banorët e saj. 2 Do t̄ i ndodhë e njëjtë gjë popullit ashtu si priftit, shërbëtorit ashtu si padronit t̄ tij, shërbëtore ashtu si padrones së saj, blerësit ashtu si shëtit, ai që jep borxh ashtu si ai që merr borxh, huadhënësit ashtu si huamarësit. 3 Toka do t̄ zbraset plotësisht dhe do t̄ plaçkitet plotësisht, sepse Zoti ka thënë këtë fjalë. 4 Toka éshëtë n̄ zi dhe vuan, bota po ligështohet dhe po meket, njerëzit me poste nga populli i dheut ligështohen. 5 Toka éshëtë përdhosur nga banorët e saj, sepse këta kanë shkelur ligjet, kanë ndryshuar statutin, kanë marrë nérp këmbë besëlidhjen e përjetshme. 6 Prandaj një mallkim e ka përpirë tokën dhe banorët e saj janë t̄ dëshpëruar; prandaj banorët e tokës po digjen dhe t̄ pakët janë burrat që kanë mbetur. 7 Mushti éshëtë n̄ zi, vreshti po prishet dhe gjithë zemërgëzuarit pshëretijnë. 8 Gëzimi i dajreve ka marrë fund, zhurma e dëfrimtarëve ka mbaruar, gëzimi i harps-

pushoi. 9 Nuk pihet më verë me këngë, pija dehëse éshëtë e hidhur pér ata që e pijnë. 10 Qyteti i rrëmujës éshëtë shkatërruar; çdo shtëpi éshëtë e mbyllur që t̄ mos hyjë njeri n̄ t̄. 11 Népërrrugë ka ankime, sepse nuk ka verë; çdo gëzim éshëtë zhdukur, hareja éshëtë zhdukur nga toka. 12 Në qytet nuk mbetet gjë tjetër veç dëshpërimit, dhe porta éshëtë bërrë copë-copë dhe éshëtë shkatërruar. 13 Sepse n̄ mes t̄ dheut, midis popujve, do t̄ ndodhë ashtu si kur shkunden ullinjtë, ashtu si kur mblidhen vilet e pavjela pas vjeljes. 14 Ata do t̄ ngrenë zérin, do t̄ lëshojnë kithma gëzimi, pér madhështinë e Zotit do t̄ brohorasin nga deti: 15 "Lévdoni, pra, Zoti n̄ krahinat e agimit, emrin e Zotit, Perëndinë e Izraelit n̄ ishujt e detit!". 16 Nga skaji i tokës dëgjojmë këngë: "Lavdi t̄ drejtit!". Por unë them: "Mjerë unë! Mjerë unë! Vaj medet! Të pabesët veprojnë me pabesi, po, t̄ pabesët veprojnë me pabesi t̄ madhe. 17 Tmerri, gropë dhe laku t̄ kërcënoinjë, o banor i dheut. 18 Dhe ka pér t̄ ndodhur që ai që do t̄ ikë përballë britmës së tmerrit do t̄ bjerë n̄ gropë, dhe kush do t̄ dalë nga gropë do t̄ kapet nga laku. Sepse nga lart do t̄ hapen ujëvara dhe themelet e dheut do t̄ tronditen. 19 Toka do t̄ çahet e téra; toka do t̄ kriset térësisht, toka do t̄ dridhet me forcë. 20 Toka do t̄ lëkundet si një i dehur, do t̄ tronditet si një kasolle. Mëkat i saj rëndon mbi t̄, do t̄ rrëzohet dhe nuk do t̄ ngrihet më. 21 Atë ditë do t̄ ndodhë që Zoti do t̄ dënojë ushtirinë që éshëtë atje lart, dhe poshi të mbi tokë mbretërit e dheut; 22 do t̄ mblidhen bashkë si t̄ burgosur n̄ një burg t̄ nëndheshëm; do t̄ mbyllen n̄ një burg dhe pas shumë ditësh do t̄ ndëshkohen. 23 Hënën do t̄ mbulojë rrëmuja dhe diellin turpi, sepse Zoti i ushtive do t̄ mbretërojë mbi malin e Sionit dhe n̄ Jeruzalem, dhe lavdia e tij përparrë pleqeve.

25 O Zot, ti je Perëndia im, unë do t̄ t̄ përlëvdjo dhe do t̄ kremitoj emrin tênd, sepse ke bëre gjëra t̄ mrekullueshme, projekte t̄ konceptuara shumë kohë më parë, dhe t̄ realizuara me besnikéri dhe vërtetësi. 2 Sepse e ke katandisur qytetin n̄ një grumbull gurësh, qytetin e fortifikuar n̄ një grumbull gërmadhash; kështjella e t̄ huajve nuk éshëtë më një qytet, nuk do t̄ rindërohet kurrë më. 3 Prandaj populli i fuqishém t̄ lëvdon, qyteti i kombeve t̄ fuqishém ka frikë nga ti, 4 sepse ti ke qenë një kështjellë pér t̄ varférin, një kështjellë pér t̄ mjerin n̄ fatkeqësinë e tij, një strehë kundër stuhisë, një hije kundër t̄ nxehtit, sepse fryma e tiranëve éshëtë si një furtunë kundër murit. 5 Ti do t̄ pakësosh zhurmën e t̄ huajve si t̄ nxehtit n̄ një vend t̄ t̄hatë; ashtu si t̄ nxehtit n̄n hijen e një reje, kështu kënga e tiranëve dë t̄ dytoreth t̄ heshtë. 6 Zoti i ushtive do t̄ u përgatës tërë popujve mbi këtë mal një banket me gjellë t̄ shijshme, me verëra t̄ vjetra, me gjellë t̄ shijshme me shumë palcë dhe me verëra t̄ vjetra dhe t̄ zgjedhur. 7 Do t̄ shkatërrojë mbi këtë mal mbulesën që mbulonte tërë popujt, po kështu edhe mbulesën e shtrirë mbi t̄ gjitha kombet. 8 Do t̄ shkatërrojë përgjithnjë vdekjen; Zoti, Zoti, do t̄ i thajë lotët nga çdo ftyrë, do t̄ heqët nga t̄rë dheu turpin e popullit t̄ tij, sepse Zoti ka folur. 9 Atë ditë do t̄ tuhet: "Ja, ky éshëtë Perëndia ynë: tek ai kemi shpresuar dhe ai do t̄ na shpëtojë. Ky éshëtë Zoti tek i cili kemi shpresuar; t̄ ngazëllojmë dhe t̄ gëzohemi n̄ shpëtimin e tij!". 10 Me qenë se dora e Zotit do t̄ shtrihet mbi këtë mal, ndërsa Moabi do t̄ shkelet nén t̄ ashtu si shkelet kashta mbi plehun. 11 Ai do t̄ zgjasë duart e tij n̄ mes teje, ashtu si i shtrin notari pér t̄ notuar, dhe do t̄ ulë krenarinë e tij bashkë me trillimet e kurdisura nga duart e tij.

12 Fortesën e mureve të tua të larta, ai do ta shkatërrojë, do ta shembë, do ta hedhë për tokë deri poshtë në pluhur.

26 Atë ditë do të këndohet kjo këngë në vendin e Judës: "Në kemi një qytet të fortë; Perëndia ka vënë shpëtimin përmurë dhe përbastionë. 2 Hapni portat dhe le të hyjë kombi i drejtë, që ruan besnikërinë". 3 Mëndjes që pushon te ti, ti i ruan një paqe të përsosur, sepse kjo ka besim te ti. 4 Kini besim te Zoti përfjetë, sepse Zoti, po, Zoti është shkëmbi i përfjetshëm. 5 Ai ka përulur ata që rrinin lart, ka ulur qytetin e lartë, e ka ulur deri në tokë, e ka hedhur në pluhur; 6 këmbët e shkelin, pikërisht këmbët e të varfërit dhe hapat e mjeranëve. 7 Rruja e të drejtit është e drejtë; o Perëndi i drejtë, ti sheshon shtegun e të drejtit. 8 Po, në rrugën e gjykimeve të tua, o Zot, ne të kemi pritur. Dëshira e shpirtit tonë i drejtoshet emrit tênd dhe kujtimit tênd. 9 Me shpirtin tim të dëshiroj natën, po, me frymën që është brenda meje të kërkoi në mëngjes herët; sepse kur shfaqen gjykimet e tua mbi tokë, banorët e botës mësojnë drejtësinë. 10 Në rast se falet i pabesi, ai nuk do ta mësojë drejtësinë; ai do të veprojë në mënyrë të çoroditur në vendin e ndershëmrisë dhe nuk do të mund të shkojë madhështinë e Zotit. 11 O Zot, dora jote është ngritur, por ata nuk e shohin. Por ata do ta shohin zellin tênd përmillat e mbeten të hutuar; po, zjarri i armiqës tui do t'i përpjijë. 12 O Zot, ti do të vendosësh paqen për në, sepse ti kryen për ne qëdo vepër tonën. 13 O Zot, Perëndia ynë, zotër të tjerë, veç teje, na kanë sunduar; por vetëm për ty të mbajmë mend emrin. 14 Të vdekurit nuk do të rjetojnë më, ata që shkuat nuk do të vijnë më; prandaj ti i ke ndëshkuar, ke shkatërruar dhe ke zhdukur çdo kujtim të tyre. 15 Ti e ke rritur kombin, o Zot, e ke rritur kombin, je përlëvduar; i ke zgjeruar tërë kufijtë e vendit. 16 O Zot, në çastet e fatkeqësisë të kanë kujtuar, kanë bërë një lutje kur ndëshkimi yt po i godiste. 17 Ashtu si një grua me barrë që është gati për të lindur dhe përpilitet dhe ulërin nga të prerat që ka, kështu kemi qenë ne para teje, o Zot. 18 Jemi ngjizur, kemi ndjerë dhembjet, ashtu sikur të kishim për të lindur, por ishte vetëm erë; nuk i kemi dhënë asnjë shpëtim vendit dhe banorët e botës nuk kanë rënë. 19 Të vdekurit e tu do të rjetojnë, bashkë me kuromë time, do të ringjallen. Zgjohuni dhe gézohuni, o ju që banoni në pluhur! Sepse vesa jote është si vesa e një drite që shkëlqen dhe toka do të nxjerrë në dritë të vdekurit. 20 Shko, o populli im, hyr në dhomat e tua, mbylli portat e tua prapa teje; fshihu për një çast, deri sa të kalojë zemërimi. 21 Sepse ja, Zoti del nga banesa e tij për të ndëshkuar paudhësinë e banorëve të tokës; toka do të nxjerrë në shesh gjakun e derdhur dhe nuk do t'i fshehë më të vratët e saj.

27 Atë ditë Zoti do të ndëshkojë me shpatën e tij të ashpër, të madhe dhe të fortë Leviathanin, gjarpërin e shkathët, gjarpërin Leviathanit dredha-dredha, dhe do të vrassë përbindëshin që është në det. 2 Atë ditë do të thuhet: "Vreshti që jep verë të kuqërrëmtë, këndoni për të. 3 Unë, Zoti, e ruaj, e vadis çdo çast, e ruaj natën e ditën me qëllim që askush të mos e démotojë. 4 Nuk ka zemërim tek unë. Kush do t'i vinte në luftë kundër meje ferrat dhe gjembat? Unë do të shkoja kundër tyre dhe do t'i digjija të gjitha tok. 5 Do të ishte më mirë që dikush të mbështetej te forca ime për të bërë paqe me mua, po, për të bërë paqe me mua". 6 Në ditët që do të vijnë Jakobi do të lëshojë rrënijë, Izraeli do të lulëzojë dhe do të lëshojë lastarë dhe do të mbushë faqen e dneut me frite. 7 A ka goditur Perëndia Izraelin ashtu si ka goditur ata

që e qëllonin atë? A e ka vrarë atë ashtu si ka vrarë ata që e vrisnin atë? 8 Ti je grindur me të me masë, duke e përzënë dhe duke e çuar larg. Ai e coi në një vend të largët me frymën e tij të furishme, një ditë me erë lindore. 9 Në këtë mënyrë do të shpagohet padrejtësia e Jakobit, dhe ky do të jetë gjithë friti i heqjes së mëkati të tij, kur do t'i kthejë tërë gurët e altarët si gurë gëlgereje të thërmuar; kështu Asherimët dhe altarët e temjanit nuk do të ngrihen më. 10 Qyteti i fortifikuar do të jetë i shkretuar, një vend i banuar dhe i braktisur si një shkretëtirë; aty do të kullosojë viçi, i cili do të shtrihet dhe do të hajë degët. 11 Kur degët e tij do të thahen, do të thyhen dhe do të vijnë gra për t'i djegur. Me qenë se është një popull pa zjuaësi, prandaj Ai që e ka bërë nuk do t'i vijë keq për të, Ai që e ka formuar nuk do t'i japë hir. 12 Po atë ditë do të ndodhë që Zoti do të shijë grurin nga rrjedha e lumit deri te pérroi i Egjiptit, dhe ju do të mblidheni një nga një, o bij të Izraelit. 13 Atë ditë do të ndodhë që të bjerë buria e madhe, dhe ata që kanë humbur në vendin e Asirisë dhe ata që janë shpërndarë në vendin e Egjiptit do të vijnë dhe do të adhurojnë Zotin mbi malin e shenjtë, në Jeruzalem.

28 Mjerë kurorës së kryelartësisë të të dehurve, të Efraimit dhe lules së fishkur të bukurisë së tij të lavdishme që ri mbi krye të luginës pjellore të atyre që i ka mposhtur vera! 2 Ja, Zoti ka një njeri të fortë dhe të fuqishëm, si një stuhri breshëri, si një tufan shkatërrues; si një aluvion ujërash të fuqishëm përmbytëse; ai do t'i hedhë për tokë me dorën e tij. 3 Kurora e kryelartësisë të të dehurve të Efraimit do të shkëlet; 4 dhe lulja e fishkur e bukurisë së tij të lavdishme që ri mbi krye të luginës pjellore do të jetë si një fik i hershëm para verës që dikush e shikon; ai e gëllitit sapo e ka në dorë. 5 Atë ditë Zoti i ushtrive do të jetë një kurorë lavdie, një diadem i shkëlqyer për pjesën tjeter të popullit të tij, 6 një frymë drejtësies për atë që ulet për të gjykuar dhe forca e atyre që në betejë e sprapsin armikun deri te portat e tij. 7 Por edhe këta shkojnë sa djathtas aq edhe majtas për shkak të verës dhe u merren këmbët nga pijet dehëse; prifti dhe profeti lëkunden për shkak të pijeve dehëse, lëkunden sikur të kishin vegime, ngurrojnë në dhëni e vendimeve. 8 Tërë tryezat janë plot me të vjellura dhe me ndyrësira, nuk ka më një vend të pastër. 9 "Kujt déshiron t'i mësojë diturinë? Kujt déshiron t'ia bëjë të kuptueshëm mesazhin? Atyre që apo janë zvjerdhur, atyre që apo janë shkëputur nga sisë? 10 Sepse ka një urdhëri mbi urdhëri, urdhëri mbi urdhëri, regull mbi regull, regull mbi regull, pak këtu dhe pak atje". 11 Në fakt do të ndodhë që me buzë që bëlbezojnë dhe me një gjuhë tjeter Zoti do t'i flasë këtij populli. 12 Ai u kishte thënë: "Ja pushimi: vëreni të lodhurin të pushojë; këtu është fresk!". Por ata nuk deshën ta dégojnë. 13 Kështu fjala e Zotit u bë për ta urdhëri mbi urdhëri, urdhëri mbi urdhëri, rregull mbi rregull, rregull mbi rregull, pak këtu, pak atje, me qëllim që ata t'i binin mbrapsh, të bëheshin copë-copë, t'i zinte laku dhe të kapeshin. 14 Prandaj dëgjoni fjalën e Zotit, o tallës, që sundoni mbi këtë popull, që ri në Jeruzalem! 15 Ju thoni: "Kemi përfunduar një besëlidhje me vdekjen, kemi bërë një aleancë me Sheolin; kur rebeshi përmbytës do të kalojë, nuk do të arrrijë deri te ne, sepse gjëneshtëri e kemi bërë strehën tonë dhe jemi fsheher prapa falsitetit". (Sheol h7585) 16 Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: "Ja, unë vendos si themel në Sion një gur, një gur të provuar, një kokë qosheje të çmuar, një themel të sigurt; ai që i beson atij nuk do të ngusat. 17 Unë do të vendos të drejtësinë si masë dhe drejtësinë si plumbçë; breshëri do të pastrojë strehën e

gënjeshtërs dhe ujërat do të përmbytin strehën tuaj. **18** Besëlidhja juaj me vdekjen do të anulohet dhe aleanca juaj me Sheolin nuk do të qëndrojë; kur rebeshi përmbytës do të kalojë, ju do të shkeleni prej tij. (**Sheol h7585**) **19** Sa herë që do të kalojë, do t'ju kapë, sepse do të kalojë çdo mëngjes, ditën dhe natën, do të jetë një tmerr i vërtetë të dëgjosh vetëm të ta rrëfejnë. **20** Në fakt shtrati do të jetë i shkurtër pér t'u shtrirë dhe mbulesa tepër e ngushtë pér t'u mbuluar me të. **21** Sepse Zoti do të ngrihet si në malin e Peratsimit, do të zemërohet si në luginën e Gabaonit, pér të plotësuar veprën e tij, veprën e tij të padégjuar, pér të plotësuar punën e tij, punën e tij të pazakontë. **22** Mos u bëni, pra, tallës që lidhet tuaja të mos përforcohen. Sepse unë kam dëgjuar nga ana e Zotit, e Zotit të ushtrive, se është vendosur shfarosja e plotë e gjithë vendit. **23** Vini vesh dhe dëgjoni zërin tim, tregohuni të kujdeshëm dhe dëgjoni fjalën time! **24** A nuk lëron tërë ditën bujku pér të mbjellë? A vazhdon vallë, ta çajë dhe ta prashitet tokën e tij? **25** Mbas ka sheshuar sipërfaqen e saj, a nuk mbjell koprën dhe nuk përhap barin e gjumit, nuk vë grurin në brazda, elbin në vendin e caktuar dhe grurin e fortë gjatë kufijve? **26** Perëndia i tij i tregon rregullin që duhet të ndjekë dhe e mëson. **27** Kopra nuk shihet me shirësen dhe nuk kalohet rrota e qerres mbi barin e gjumit; por koprën e rrabin me shkop dhe barin e gjumit me shufër. **28** Gruri pér bukë duhet të shtypet; prandaj nuk shtypet pér gjithnjë, por kalohen mbi të rrota të qerres dhe kuajt, por pa e shtypur. **29** Edhe kjo vjen nga Zoti i ushtrive, që është i mrekullueshëm në këshillat e tij dhe i madh pér nga dituria".

29 Mjerë Arieli, Arieli, qytet ku fushoi Davidi! I shtoni vit vitit, festat le të plotësojnë ciklin e tyre. **2** Pastaj do ta hedh Arielin në ankth; do të ketë ankim dhe rënime dhe pér mua do të jetë si një Ariel. **3** Unë do të fushoj kundër teje rreth e qark, do të tē rrretho me një ledh dhe do të ngre bastione kundër teje. **4** Do të ulesh, do të flasësh nga toka dhe fjala jote do të dalë e mbetur nga pluhuri; zëri yt do të ngjitet nga toka si ai i një mediumi dhe fjala jote do të pëshpëritë nga pluhuri. **5** Turma e armiqe të tu do të jetë si pluhur i hollë dhe turma e të fuqishmëve si byk i shpërndarë; dhe kjo ka pér të ndodhur paprîmas, në një çast. **6** Ti do të vizitohesh nga Zoti i ushtrive me gjëmimë, tërmëte dhe zhurma të mëdha, me shakullima dhe flakë zjarri përvëlues. **7** Moria e të gjitha kombeve që luftojnë kundër Arielit, e të gjitha atyre që e luftojnë atë dhe fortesën e tij dhe e shtrëngojnë rreth e qark do të jetë si një èndërr, si një vegim nate. **8** Ka pér të ndodhur ashtu si kur një i uritur që èndërron të hajë, por kur zgjohet ka stomakun bosh, apo si kur një i etur èndërron të pijë, por kur zgjohet èshtë i lodhur dhe e ka grykën të tharë; kështu ka pér të ndodhur me morinë e të gjitha kombeve që luftojnë kundër malit të Sionit. **9** Ndaluni dhe habituni. Braktisuni qëjfeve dhe pastaj shikoni rreth e rotull të trembur. Këta janë të dehur, por jo nga vera; u merren këmbët, por jo pér pasojë të pijeve dehëse. **10** Në fakt Zoti ka shpërndarë mbi ju një frymë topitjeje; ka mbyllur sytë tuaja, profetët, ka mbuluar me vel krerët tuaj, shikuesit. **11** Çdo vegim profetik èshtë bërë pér ju si fjälët e një libri të vulosur që i jepet dikujt që di të lexojë; duke i thënë: "Të lutem, lexoje, kétë!", por ai përgjigjet: "Nuk mundem, sepse èshtë i vulosur!". **12** Ose si një libër që i jepet dikujt që nuk di të lexojë, duke i thënë: "Të lutem, lexoje kétë!", por ai përgjigjet: "Nuk di të lexoj". **13** Prandaj Zoti thotë: "Me qenë se ky popull më afrohet mua vetëm me gojën dhe më nderon me buzët e tij, ndërsa zemra e tij më rri larg dhe frika e tij ndaj meje èshtë vetëm

një urdhërim i mësuar nga njerëzit, **14** prandaj, ja, unë do të vazhdoj të bëj mrekulli në mes të këtij populli, po, mrekulli dhe çudi: dituria e njerëzve të tij të urtë do të shuhet dhe zgjuarësia e të mënçurve të tij do të zhdukët". **15** Mjerë ata që shkojnë në vendë të thella pér t'a fshehur Zotit planet e tyre, që i bëjnë veprat e tyre në terr dhe thonë: "Kush na sheh? Kush na njeh?" **16** I keni përbysur plotësisht gjérat. A mund të konsiderohet poçari i barabartë me argjilën? A mundet veprat t'i thotë atij që e ka bërë: "Nuk më ka bërë ai?", ose gjëja e formuar t'i thotë atij që e ka formuar: "Nuk ka zgjuarësi"? **17** Brenda një kohe shumë të shkurtër dhe Libani do të shndërrohet në një pemishte, dhe pemishtja do të konsiderohet si një pyll. **18** Të shurdhët do të kuptojnë atë ditë fjalët e librit dhe, të çliruar nga errësira dhe terri, sytë e të verbërve kanë pér të parë. **19** Të përulurit do të mund të gézojnë akoma te Zoti dhe të varfërit e njerëzimit do të ngazëllenoh tek i Shenjtë i Izraelit. **20** Sepse tirani do të jetë zhdukur, tallësi do të jetë shkatërruar, dhe do tëjenë shfarosur tërë ata që kurdisin paudhësi, **21** që dënojnë një njeri pér një fjal, që i kurdisin kurthe atij që gjykon te porta, që prishin të drejtën e të drejtit pér asgjë. **22** Prandaj kështu i thotë shtëpisë së Jakobit Zoti që shpengoi Abrahamin: "Tani e tutje Jakobi nuk do të turpërohet më dhe fytyra e tij nuk do të zverdhet më; **23** por kur do të shohë bijtë e tij, veprën e duarve të mia në mes të tij, ata do të shenjtërojnë emrin tim, do të shenjtërojnë të Shenjtin e Jakobit dhe do të kenë frikë nga Perëndia i Izraelit. **24** Ata që kanë frymë të përdalë do të arrijnë të kenë gjykim dhe murmuruesit do të mësojnë doktrinën e shëndoshë".

30 "Mjerë bijtë rebelë, thotë Zoti, që bëjnë projekte që nuk vijnë nga unë, që lidhin aleanca, por pa Frymën time, pér të grumbulluar mëkate mbi mëkate; **2** që shkojnë poshtë në Egjipt pa konsultuar më parë gojën time, pér t'u përforcuar në forcën e Faraonit dhe pér të kérkuar strehë në hijen e Egjiptit! **3** Por forca e Faraonit do të jetë turpi juaj dhe streha në hje të Egjiptit fatkeqësia juaj. **4** Sepse pricnat e tij kanë shkuar në Tsoan dhe ambasadorët e tij kanë arritur në Hanes. **5** Por do të turpërohen të gjithë nga një popull që nuk do t'u hyjë fare në punë, që nuk do t'iuj japë asnjë ndihmë o përfitim, por vetëm turp dhe poshtërim. **6** Një profeci kundër kafshëve të Neghevit: nëpërmjet një vendi të mjeruar dhe plot ankthe, prej të cilët vijnë luanesa dhe luani, nepërkë dhe gjarpëri i zjarrët që fluturon, ata mbartin pasuritë e tyre mbi kurrizin e gomarëve dhe thesaret e tyre mbi kurrizin e deveve një populli prej të cilët nuk kanë pér të përfituar asgjë. **7** Sepse ndihma e Egjiptit èshtë e kotë dhe e padobishme, prandaj unë e quaj: "Rahab-Hem-Shebeth". **8** Tani eja, shkruaje këtë mbi një rasë të vogël dhe shkruaje në një libër, që të mbetet pér ditët e ardhshme, pér gjithnjë, përfjetë. **9** Sepse ky èshtë një popull rebel, janë bij gënjeshtarë, bij që nuk duan të dëgjojnë ligjin e Zotit, **10** që u thonë shikuesve: "Mos kini vegime", dhe profetëve: "Mos na profetizoni gjëra të vërteta, na tregoni gjëra të këndshme, na profetizoni gjëra mashtuese. **11** Dilni janë të rruge, braktisni shtegun e drejtë, largoni nga sytë tona të Shenjtin e Izraelit!". **12** Prandaj kështu thotë i Shenjtë i Izraelit: "Me qenë se ju e përcmoni këtë fjalë dhe keni besim te shtpja dhe te ligësia, dhe mbështeteni mbi to, **13** kjo paudhësi do të jetë pér ju si e çarë që rrezikon të rrëzohet, një dalje te një mur i lartë, rrëzimi i të cilët ndodh paprîmas, në një çast, **14** dhe thyhet si një enë prej balte të pjejur, që dikush copëton pa mëshirë duke mos mundur të gjejë në copat e tij qoftë edhe një copë pér të marrë zjarr në

vatrë ose pér tē marrë ujë nga sterna". **15** Sepse kështu thotë Zoti, Zoti, i Shenjti i Izraelit: "Duke u kthyer tek unë dhe duke pushuar tek unë, do tē shpëtoni; forca juaj qëndron në qetësinë dhe në besimin tuaj. Por ju nuk keni dashur, **16** madje keni thënë: "Jo, ne do tē ikim me kuajt tanë!". Prandaj ju do tē ikni. Dhe: "Do tē shkojmë me kuaj tē shpejtë!". Prandaj ata që do t'ju ndjekin do tē jenë edhe më tē shpejtë. **17** Një mijë prej jush do tē ikin nën kërcënimin e një të vërtmi; nën kërcënimin e pesë vetave do tē iki me vrap, deri sa tē rrini si një hu mbi majën e një mali, si një flamur mbi një kodër". **18** Prandaj Zoti do tē presë pér t'ju dhënë hir, pastaj ai do tē lartësohen, sepse i erdhë keq pér ju, sepse Zoti është një Perëndi i drejtësisë. Lum tē gjithë atë që kanë shpresë tek ai! **19** O popull i Sionit që banon në Jeruzalem, ti nuk do tē qash më. Ai do tē bëj nder me siguri; duke dégjuar zérin e britmës sate; sapo tē dégjojë, do tē përgjigjet. **20** Edhe sikur Zoti t'ju japë bukën e ankthit dhe ujin e shtypjes, megjithatë ata që tē mësojnë nuk do tē duhet tē fshihen, dhe sytë e ty do tē shohin mësuesit e tu. **21** Kur do tē shkoni djathtas ose kur do tē shkoni majtas, veshët e tu do tē dégjojnë prapa teje një fjalë që do tē thotë: "Kjo është rruga, ecni në të!". **22** Konsiderojini si tē papastrë shëmbëlltyrat tuaja tē gdhendura tē veshura me argjend dhe shëmbëlltyrat tuaja prej metali tē derdhur tē veshura me ar; do t'i flakni tutje si një gjë e papastër, "Jashtë!", do t'u thoni atyre. **23** Atëherë ai do t'i japë shiuin pér farën tênde që do tē kesh mbjellë në tokë; dhe buka që toka do tē prodhojë do tē jetë e shijshme dhe e bollshme; atë ditë bagëtia jote do tē kullosë në kullota tē gjera. **24** Qetë dhe gomarët që punojnë tokën do tē hanë forazhin me kripë, tē ajrosur me lopatën e drithrit. **25** Mbi çdo mal tē lartë dhe mbi çdo kodër tē lartë do tē ketë rrëke dhe rrjedha uji ditën e masakrës së madhe, kur do tē rrëzohen kullat. **26** Drita e hënës do tē jetë si drita e diellit, dhe drita e diellit do tē jetë shtatë herë më e fortë, si drita e shtatë ditëve, ditën kur Zoti do tē lidhë plagën e popullit tē tij dhe do tē shërjojë plagën e shkaktuar nga goditjet e tij. **27** Ja, emri i Zotit vjen nga larg; zemërimi i tij është i zjارتë dhe barra e tij e rëndë; buzët e tij janë plot indinjatë dhe gjuhë e tij si një zjarr që tē përpin; **28** fryma e tij është si një përrua që vërshon dhe që arrin deri në qafë pér tē shoshiturn kombet me shoshën e shkatërrimit dhe pér tē vënë në nofullat e popujve një frë që t'i bëjë tē përdalin. **29** Atëherë do t'ia merrni një këngë si natën kur kremoni një festë; dhe do tē keni gézim në zemër, ashtu si ai që shkon me zérin e fyellit në malin e Zotit, në kështjellén e Izraelit. **30** Pastaj Zoti do tē bëjë tē dégjohet zëri i tij madhështor dhe do tē tregojë si godet me krahun e tij kur tèrbohet zemërimi i tij, në flakën e një zjarri gllabërues, në mes shpërthimesh tē furishme, uraganësh dhe breshëri gurësh. **31** Me qenë se Asiria do tē goditet nga frika e zérit tē Zotit, që do ta rrahë me shufër; **32** dhe çdo goditje që do tē jepet me shkopin tē cilin Zoti do tē bëjë t'i bjerë mbi tē, do tē shoqërohet nga tingujt e dajreve dhe tē qesteve. Ai do tē luftojë kundër asaj duke tundur dorën në ménrytë kërcënuese. **33** Tofeti është përgatitur prej shumë kohe, ai është gati edhe pér mbretin, ky e ka bërë tē thellë dhe tē gjerë; mbi turrën e druve pér ta djegur ka zjarr dhe dru me shumicë; fryma e Zotit, si një rrymë squfuri, do ta ndezë.

është i urtë dhe do të sjellë gjëmën; ai nuk do t'i tërheqë fjalët e tij, por do të ngrihet kundër shtëpisë së njerëzve të këqij dhe kundër ndihmës së atyre që bëjnë paudhësi. 3 Por Egjiptasit janë njerëz dhe jo Perëndi, kuajt e tyre janë mish dhe jo frymë. Kur Zoti do të shtrijë dorën e vet, mbrojtësito t'i merren këmbët dhe i mbrojturi do të rrëzohet, do të vdesin të gjithë bashkë. 4 Sepse kështu më ka thënë Zoti: "Ashtu si luani apo luaneshë vrumbullin mbi prenë e vet (kur kundër tij është mbledhur një numër i madh barinjsh dhe ai nuk ka frikë nga britmat e tyre dhe as trëmbet nga zhurma e tyre), kështu do të zgresë Zoti i ushtrive pér të luftuar në malin e Sionit dhe në kodrën e tij. 5 Ashtu si zogjëtë fluturojnë mbi të vegjëlët e tyre, kështu Zoti i ushtrive do të mbrojë Jeruzalem, do ta mbrojë dhe do ta çlirojë, do ta kursejë dhe do ta shpëtojë". 6 Kthehuni tek ai nga i cili jeni larguar shumë, o bij të Izraelit! 7 Atë ditë secili do të flakë idhujt e tij prej argjendi dhe idhujt e tij prej ari, që duart tuaja kanë bërë duke mëkatuar pér ju. 8 "Atëherë Asiria do të bjerë nga një shpatë jo prej njeriu, dhe një shpatë jo prej njeriu do ta përpjijë; do t'ia mbathë para shpatës dhe të rinjtë e tij do t'i nënshtronen punës së detyruar. 9 Nga frika do të kalojë përtëj kështjellës dhe pricat e saj do të tmerrohen për shkak të flamurit", thotë Zoti, që ka zjarrin e tij në Sion dhe furrën e tij në Jeruzalem.

32 Ja, një mbret do të mbretërojë me drejtësi dhe princat do të qeverisin me paanësi. **2** Secili prej tyre do të jetë si një mbrojtje nga era dhe një strehë kundër uraganit, si rrëke uji në një vend të thatë, si hija e një shkëmbi të madh në një tokë të zhuritur. **3** Sytë e atyre që shohin nuk do t'u erren më dhe veshët e atyre që dëgjojnë do të janë të vëmendshëm. **4** Zemra e njerëzve të pamend do të fitojë njohuri dhe gjuha e atyre që belbëzojnë do të flasë shpejt dhe qartë. **5** Njeriu i përcëmuar nuk do të thirret më fisnik, as i pandershmi nuk do të thirret i pavlerë. **6** Sepse njeriu i përcëmuar thotë gjëra të neveritshmë dhe zemra e tij jepet pas paudhësisë, për të kryer pabesi dhe për të thënë gjëra pa respekt kundër Zotit, për ta lënë bosh stomakun e të uriturit dhe për ta lënë thatë atë që vuan nga etja. **7** Armët e të pandershmit janë të poshtra; ai kurdis plane të këqija për të shkatërruar të mjerin me fjalë gjenështare, edhe kuri mjeri pohon të drejtën. **8** Por njeriu fisnik mendon plane fisnike dhe i vë vetes qëllime fisnike. **9** Çohuni, o gra që jetoni në bollék, dhe dégjoni zérin tim; o bija pa mend, ia vini veshin fjalës sime! **10** Brenda një viti dhe disa ditëve ju do të dridheni, o gra pa mend, sepse vjelja e rrushit do të shkojë keq dhe korrije nuk do të ketë. **11** Fërgëlloni, o gra që jetoni në bollék, dridhuni o ju gra pa mend. Hiqni veshjet tuaja, zhvishuni dhe vini një grethore në ijët, **12** duke i rënë gjoksit nëpër arat e mira dhe nëpër vreshtat prodhimtare. **13** Mbi tokën e popullit tim do të rriten gjemba dhe ferra; po, mbi të gjitha shtëpitë e gëzimit të qytetit të qejfeve. **14** Sepse pallati do të braktiset, qyteti i zhurmshëm do të shkretetohet, Ofeli dhe kulla do të bëhen për gjithnjë shpella gjëzimi për gomarët e egër dhe kullotë për kopetë. **15** deri sa mbi ne të përhapet Fryma nga lart, shkretëtira të bëhet pemishte dhe pemishtja të konsiderohet si një pyll. **16** Atëherë i drejt do të banojë në shkretëtirë dhe drejtësia do të banojë në pemishte. **17** Pasojë e drejtësisë do të jetë paqja, rezultat i drejtësisë qetësia dhe siguria përfjetë. **18** Populli im do të banojë në një vend paqeje, në banesa të sigurta dhe në vende të qeta pushimi, **19** edhe sikur të binte breshër mbi pyllin dhe qyteti të ulej shumë. **20** Lum ju që mbillni në breg të të gjithë ujërave dhe që linë të shkojë e lirë këmbla e kaut dhe e gomarit.

31 Mjérë ata që zbresin në Egjipt në kërkim të ndihmës dhe u besojnë kuajve, kanë besim te qerret, sepse janë të shumta dhe te kalorësit, sepse janë shumë të fuqishëm, por nuk shikojnë të Shenitit e Izraelit dhe nuk kërkojnë Zotin. 2 Meqijithatë edhe ai

33 Mjerë ti që shkretion edhe sikur të mos kesh qenë i shkretuar, që vepron me pabesi edhe sikur të mos jetë vepruar me pabesi kundër teje! Kur të kesh mbaruar së shkatëruari do të shkatërohesh edhe 2 O Zot, ki mëshirë për ne, që kemi shpresë te ti. Bëhu krahu ynë çdo mëngjes dhe shpëtimi ynë në kohë fatkeqësie. 3 Nga zhurma e një turme, popujt ikin, kur ti çohesh kombet shpërndahen. 4 Plaçka juaj e luftës do të mblidhet ashtu siç mblidhen vjenjet; ashtu si turren karkalecat kështu do të turren mbi të. 5 Zoti është lartësuar sepse banon lart; ai e mbush Sionin me barazi dhe drejtësi. 6 Dhe do të jetë siguria e ditëve të tua, forca e shpëtimit, dituria dhe njohja; frika e Zotit do të jetë thesari i tij. 7 Ja, heronjtë e tyre bërtasin nga jashtë, lajmëtarët e paqes qajnë me hidhërim. 8 Rrugët janë të shkreta, nuk ka as edhe një kalimtar nëpër to. Ai e ka prishur besëlidhjen me ta, i përbuz qytetet, nuk kujdeset për njeri. 9 Vendit është në zì dhe vuan; Libani është plot me turp dhe i dobësuar; Sharoni është si një shkretëtirë, Bashani dhe Karmeli tronditen me të madhe. 10 "Tani do të çohem", thotë Zoti, "tani do të lartësohem, tani do të ngrihem. 11 Ju keni mbarsur bykun, por do të pillni kashtë; fryma juaj do të jetë një zjarr që do t'ju gllabërojë. 12 Popujt do të jenë si fura të gëlqeres, ata do të digjen në zjarr si ferrishte të prera. 13 O ju që jeni larg, dëgjoni atë që kam bërë; dhe ju që jeni afër, njihni fuqinë time". 14 Në Sion mëkatarët i ka kapur frika, një drithërimë ka pushtuar të pabesët: "Kush prej nesh do të mund të banojë me zjarrin gllabërrues? Kush prej nesh do të mund të banojë me flakët e përpjethshe?". 15 Ai që ecën me drejtësi dhe flet drejt, ai që i përcmon fitimet e shtrëmbëra, që lëviz duart për të mos pranuar dhurata, që i mbyll veshët për të mos dëgjuar të flitet për gjak dhe sytë për të mos parë të keqen, 16 ai do të banojë në vënde të larta, shkëmbenjtë e fortifikuar do të jenë streha e tij, buka e tij do t'i jepet, uji i tij do t'i sigurohet. 17 Sytë e tu do të sodisin bukurinë e mbretit tênd, do të shohin një vend që ndodhet shumë larg. 18 Zemra jote do të bjerë në mendime të thella mbi tmerret e kaluara: "Ku është shkruesi? Ku është ai që peshon? Ku është ai që numeron kullat?". 19 Ti nuk do ta shikosh më atë popull mizor, atë popull me një të folur të errët dhe të pakuptueshme, që belbëzon një gjuhë që askush nuk e kuption. 20 Sodit Sionin, qytetin e madhështive tonë! Sytë e tu do të shohin Jeruzalemin, vendbanim i qetë, çadër që nuk do të lëvizet më nga vendi, hunjtë e së cilës nuk do të shkulen dhe asnjë nga litarët e saj nuk do të hiqet. 21 Por aty Zoti në madhështinë e tij do të jetë për ne një vend lumenjsh dhe rrjedhash të gjera uji, ku nuk arrin asnjë anije me lopata dhe nuk kalon asnjë anije e fuqishme. 22 Me qenë se Zoti është gjykatesi ynë, Zoti është ligjvënesi ynë, Zoti është mbreti ynë; ai do të na shpëtojë. 23 Litarët e tu janë liruar, nuk e mbajnë mirë dyrekun dhe nuk vënë në veprim velat. Atëherë do të ndahet preja e një plaçke të pasur; edhe çalamanët do të marrin pjesë në plaçkitje. 24 Asnjë banor i qytetit nuk do të thotë: "Unë jam i sëmurë". Populli që banon aty do të përfitojë faljen për paudhësinë e tij.

34 Afrohuni, o kombe, për të dëgjuar; o popuj, kini kujdes. Le të dëgjojë toka dhe gjithçka që është në të, bota dhe gjithçka që ajo prodhon. 2 Sepse Zoti është zemëruar me të gjitha kombet, është indinjuar me të gjitha ushtritë e tyre; ai ka vendosur shkatërimin e tyre, i braktis në masakër. 3 Të vrarët e tyre do të hidhen tutje, kuformat e tyre do të qelben dhe malet do të shkrihen me gjakun e tyre. 4 Tërë ushtria e qelliit do të zhduket, qiejtë do të mblidhen rrotull si një libër, por tërë ushtria e tyre do të bjerë, ashtu si bie gjethi nga hardhia, si bie një fryt

i fishkur nga fiku. 5 Me qenë se shpata ime është dehur në qjell, ja ajo po gatitet të bjerë mbi Edomin, mbi popullin që kam vendosur të shfaroset, për të vënë në vend drejtësinë. 6 Shpata e Zotit është plot me gjak, është ngopur me dhjamë, me gjakun e gjavjave dhe të cjepte, me dhjamin e veshkave të deshve; sepse Zoti bën një flijim në Botrsrah dhe një kërdi të madhe në vendin e Edomit. 7 Bashkë me ta bien buaj, mëzetë tok me dema; toka e tyre është vaditur me gjak, pluhuri i tyre është ngopur me dhjamë. 8 Sepse është dita e hakmarrjes të Zotit, viti i shpërbimit për çështjen e Sionit. 9 Përrenjtë do të kthehen në katran, pluhuri i vet në squfur, toka e vet do të bëhet rrëshirë e zjarri. 10 Nuk do të shuhet as ditën as natën, tymi i tij do të ngjitet përfjetë; do të mbetet e shkretë brez pas brezi, askush nuk do të kalojë mbi të. 11 Zotër të tij do të bëhen pelikanë dhe iriqi dhe do të banojnë aty kukuvajkë dhe korbi. Zoti do të shtrijë mbi të litarin e dëshpërimit, plumbçen e boshillëkut. 12 Do t'i thërrasin fisnikët në mbretëri, por nuk do ketë asnjë prej tyre, dhe tërë prindët janë katandisur në hiç. 13 Në pallatet e tij do të rriten gjemba, në fortesat e tij hithra dhe carangha; do të bëhet banesë për çakejtë, një vend i rrëthuar për strucat. 14 Kafshët e shkretëtirës do të takohen me kafshët që ulërijnë, cjeptë do të thërrasin njeri tjetrin; do të vendosen aty edhe kukuvajkët dhe do të gjejnë një vend pushimi. 15 Do të bëjë folenë e vet gjarpëri-shigjetë, do të lëshojë aty vezët, do t'i celë dhe do t'i mbledhë në hijen e tij të vegjilit e vet, aty do të mblidhen edhe hutat, secili me shokun e vet. 16 Kërkoni në librin e Zotit dhe lexoni: asnjë prej tyre nuk do të mungojë, askujt nuk do t'i mungojë shoku i vet, sepse e ka urdhëruar goja e tij dhe e ka mbledhur Fryma e tij. 17 Ai vetë e ka hedhur shortin për ta, dhe dora e tij e ka ndarë midis tyre me vijën e matjes; do ta zoterojnë për gjithnjë; do të banojnë aty brez pas brezi.

35 Shkretëtira dhe toka e thatë do të gëzohen, vetmia do të gëzohet dhe do të lulëzojë si trëndafili; 2 do të lulëzojë shumë dhe do të ngazellojë me hare dhe britma gëzimi. Do t'u jepet lavdia e Libanit, madhështia e Karmelit dhe e Sharonit. Ata do të shohin lavdinë e Zotit, madhështinë e Perëndisë tonë. 3 Forconi duart e dobësuara, bëjini të qëndrueshëm gjunjët e pasigurt! 4 U thoni atyre që e kanë humbur zemrën: "Bëhuni të fortë, mos kini frikë!". Ja, Perëndia juaj do të vijë me hakmarrin dhe me shpërblimin e Perëndisë; do të vijë ai vetë për t'ju shpëtuar. 5 Atëherë do të hapen sytë e të verbërë dhe veshët e të shurdhëve; 6 atëherë çalamani do të kércejë si një dre dhe gjuha e memecit do të bërtasë nga gëzimi, sepse do të dalin ujëra në shkretëtirë dhe përrrenj në vendin e vetmuar. 7 Vend i thatë do të bëhet pellg dhe toka e etur për ujë burim ujërash; në vendet ku shtriheshin çakejtë do të ketë bar me kallamishtë dhe xunkth. 8 Aty do të jetë rruga kryesore, një rrugë që do të quhet "rruga e shenjtë"; asnjë i papastër nuk do të kalojë nëpër të; ajo do të jetë vetëm për ata që e ndjekin; edhe mendjeshkurtërit nuk do të mund të humbasin. 9 Luani nuk do të jetë më, as edhe ndonjë bishë e egër nuk do të dalë aty ose nuk do të duket, por do të ecin të çliruarit. 10 Të shpëtuarit nga Zoti do të kthehen, do të vijnë në Sion me britma gëzimi dhe një hare e përpjethshe do të kurorëzojë kokën e tyre; do të kenë gëzim dhe lumturi, dhe dhembja e rënkimë do të ikin.

36 Në vitin e katërmëdhjetë të mbretit Ezekia ndodhi që Senakeribi, mbret i Asirisë, doli kundër qyteteve të fortifikuara të Judës dhe i pushtoi. 2 Mbreti i Asirisë dërgoi Rabshakehun nga Lakishi në Jeruzalem, te mbreti Ezekia, me një

ushtri tē madhe; ai u ndal pranë ujësjellësit tē hauzit tē sipërm, nē rrugën e arsë së larësit. **3** Atëherë Eliakimi, bir i Hilkiyahut, prefekt i pallatit, Shebna, sekretari, dhe Joahu, bir i Asafit, arkivist, shkuan tek ai. **4** Rabshakehu u tha atyre: "I thoni Ezekias: Kështu thotë mbreti i madh, mbreti i Asirisë: ku mbështet besimi që ke? **5** Unë them se këshillë dhe forcë pér tē bërë luftën nuk janë vetëm fjalë goje; tani që je rebeluar kundër meje te kush ke besim ti? **6** Ja, ti ke besim nē përkrahjen e këtij kallami tē thyer, që eshtë Egjipti, që pret dorën e atij që mbështetet mbi tē dhe e shpon. I tillë eshtë pikërisht Faraoni, mbreti i Egjiptit, pér téré atë që kanë besim tek ai. **7** Në rast se pastaj më thuaj: "Ne kemi besim tek Zoti, Perëndia yne", a nuk eshtë vallë po ai që Ezekia ka hequr nga vendet e larta dhe nga altarët, duke u thënë Judës dhe Jeruzalemit: "Ju do tē adhuroni vetëm para këtij altari"? **8** Tani, pra, vër një bast me zotin tim, mbretin e Asirisë; unë do tē tē jap dy mijë kuaj, nē qoftë se ti je nē gjendje tē sigurosh kalorësit që i hipin. **9** Si do tē mundje tē sprapsësh një kapiten tē vetëm midis shërbëtorëve më tē vegjël tē zotit tim? Por ti ke besim se Egjipti do tē tē japë qerre dhe kalorës. **10** Dhe tani a kam ardhur vallë kundër këtij vendi pa vullnetin e Zotit pér ta shkatërruar? Zoti më ka thënë: "Dil kundër këtij vendi dhe shkatërrojet". **11** Atëherë Eliakimi, Shebna dhe Joahu i thanë Rabshakehut: "Foli, pra, shërbëtorëve tē tu nē gjuhën aramaike, sepse ne e kuptojmë, por mos na fol nē gjuhën hebraike, nē mënyrë që ta dégjojë populli që eshtë mbi muret". **12** Por Rabshakehu u përgjigji: "Zoti im, vallë, më ka dënguar t'i them këto fjalë zotit tênd dhe ty, dhe jo pikërisht njerëzve që ndodhen mbi muret, të katandisur të hanë jashtëqitjet e tyre dhe tē pinë urinën e tyre bashkë me ju?". **13** Atëherë Rabshakehu u ngrit më këmbë dhe bërtiti me zë tē lartë nē gjuhën hebraike, duke thënë: "Dëgjoni fjalët e mbretit tē madh, tē mbretit tē Asirisë! **14** Kështu thotë mbreti: "Të mos ju mashtrojë Ezekia, sepse ai nuk mund t'ju clirojë nga duart e mia; **15** as tij bëjë Ezekia që tē vendosni besimin tuaj te Zoti, duke thënë: "Me siguri Zoti do tē na clirojë; ky qytet nuk do tē jeplet nē duart e mbretit tē Asirisë". **16** Mos dëgjoni Ezekian, sepse kështu thotë mbreti i Asirisë: bëni paqe me mua dhe dorëzohuni, dhe secili prej jush do tē mund tē hajë frytet e vreshtit tē tij dhe tē fikut tē tij, dhe secili do tē mund tē pijë ujin e sternës së tij, **17** deri sa tē vijë unë pér t'ju çuar nē një vend tē ngjashëm me tuajin, nē një vend gruri dhe mushti, nē një vend buke dhe vreshtash. **18** Të mos ju mashtroj Ezekia duke thënë: "Zoti do tē na clirojë". A ka mundur ndonjë prej perëndive tē kombeve tē clirojë vendin e tij nga duart e mbretit tē Asirisë? **19** Ku janë perënditë e Hamathit dhe tē Arpadit? Ku janë perënditë e Sefarvaimit? A e kanë çiruar vallë Samarinë nga duart e mia? **20** Kush prej téré perëndive tē këtyre vendeve ka çiruar vendin e vet nga duart e mia, që Zoti të mund tē clirojë Jeruzalem nga duart e mia?". **21** Por ata heshtën dhe nuk u përgjigjën me asnjë fjalë, sepse urdhëri i mbretit ishte: "Mos iu përgjigjin". **22** Atëherë Eliakimi, bir i Hilkiyahut, prefekt i pallatit, Shebna sekretari, dhe Joahu, bir i Asafit, arkivist, erdhën tek Ezekia me rroba tē grisura dhe i njoftuan fjalët e Rabshakehut.

37 Kur mbreti Ezekia dëgjoi këtë, grisi irrobat, u mbulua me një thes dhe hyri nē shtëpinë e Zottit. **2** Pastaj dërgoi Eliakimin, prefektin e pallatit, Shebnaun, sekretarin, dhe priftërinjtë më tē vjetër tē mbuluar me thasë te profeti Isaia, bir i Amotsit, **3** tē cilët i thanë: "Kështu thotë Ezekia: Kjo ditë eshtë një ditë ankthi, ndëshkimi dhe turpi, sepse fëmijët janë duke lindur, por nuk ka forcë pér t'i pjellë. **4** Ndofta Zoti, Perëndia yt, ka dëgjuar fjalët e

Rabshakehut, që mbreti i Asirisë, zoti i tij, ka dënguar pér tē fyer Perëndinë e gjallë, dhe do ta ndëshkojë pér shkak tē fjalëve që Zoti, Perëndia yt, ka dëgjuar. Larto, pra, një lutje pér kusurin që mbetet akoma". **5** Kështu shërbëtorët e mbretit Ezekia shkuan te Isaia. **6** Dhe Isaia u tha atyre: "Këtë do t'i thoni zotit tuaj: Kështu thotë Zoti: Mos ki frikë pér shkak tē fjalëve që dégjove, me tē cilat shërbëtorët e mbretit tē Asirisë më kanë fyer. **7** Ja, unë do tē dërgoj përmbi tē një frymë dhe, sa tē dégjojët një lajm, do tē kthehet nē vendin e tij dhe nē vendin e tij do ta rrëzoj me shpatë". **8** Kështu Rabshakehu u kthye dhe e gjeti mbretin e Asirisë që po rrëntonte Libnahun, sepse kishte mësuar që mbreti ishte nisur nga Lakishi. **9** Atëherë mbreti i Asirisë dëgjoi tē thuhet pér Tirhakahun, mbretin e Etiopisë: "Ka dëla pér tē luftuar kundër teje". Sa dëgjoi këtë, ai i dërgoi lajmëtarët Ezekias, duke i thënë: **10** "Do t'i thoni kështu Ezekias, mbretit tē Judës: Mos lër që Perëndia yt tē cilët i beson tē tē mashtrojë duke tē thënë: "Jeruzalemi nuk do jeplet nē duart e mbretit tē Asirisë". **11** Ja, ti dégjove ato që mbreti i Asirisë u ka bërë gjithë vendeve tē tjera, duke vendosur shkatërrimin e tyre. A do tē mund tē shpëtoje vetëm ti? **12** A kanë çiruar vallë mbretërit e kombeve ato që etërit e mi kanë shkatërruar: Gozanin, Haranin, Retsefin dhe bijtë e Edenit që ishin nē Telasar? **13** Ku janë mbreti i Hamathit, mbreti i Arpadit dhe mbreti i qytetit tē Sefarvaimit, tē Henas dhe tē Ivahut?". **14** Ezekia e mori letrën nga duart e lajmëtarëve dhe e lexoi, pastaj u ngjitet nē shtëpinë e Zotit dhe e shpalosi para Zotit. **15** Pastaj Ezekia i lu t' Zotit, duke thënë: **16** "O Zot i ushtrive, Perëndi i Izraelit që uestë midis kerubinëve, ti je Perëndia, ti vetëm, i tē gjitha mbretëritë tē tokës; ti kë bërë qejtë dhe tokën. **17** Vër veshin, o Zot, dhe dégjo; hap sytë, o Zot, dhe shiko. Dégjo téré fjalët që Senakeribi ka dërguar tē thotë pér tē fyer Perëndinë e gjallë. **18** Në tē vërtetë, o Zot, mbretërit e Asirisë kanë shkatërruar tē gjitha kombet dhe vendet e tyre, **19** dhe kanë hedhur nē zjarr perënditë e tyre, sepse këto nuk ishin perëndi, por vepër e duarve tē njeriu, dru e gur; pér këtë arsy e kanë shkatërruar. **20** Por tani, o Zot, Perëndia yne, na cliro nga duart e tij, me qëllim që tē gjitha mbretëritë e tokës tē njohin që ti vetëm je Zoti". **21** Atëherë Isaia, bir i Amotsit, i coi fjalë Ezekias: "Kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit: Me qenë se ti më je lutur përsa i përket Senakeribit, mbretit tē Asirisë, **22** kjo eshtë fjalë që Zoti ka shqiptuar kundër tij: Virgjëresha, bijë e Sionit, tē përcmon dhe tallet me ty; e bija e Jeruzalemit tund kokën prapa teje. **23** Ciliin ke poshtëruar dhe fyer? Kundër kujt ke ngritur zérin dhe nē mënyrë arrogante sytë e tu? Kundër tē Shenjtit tē Izraelit. **24** Me anë tē shërbëtorëve tē tu ke poshtëruar Zotin dhe ke thënë: "Me morinë e qerreve tē mia u ngjita nē majë tē maleve, nē skajet e Libanit. Do tē rrëzoj kedrat e tij më tē lartë dhe qiparisat e tij më tē buruk; do tē arrji lartësinë e tij më tē largët, pyllin e tij më tē harlisur. **25** Kam gërmuar dhe kam pirë ujë; me tabanin e këmbëve tē mia kam tharë tē gjitha lumenjët e Egjiptit". **26** A nuk ka dëgjuar vallë se prej shumë kohe e kam përgatitur këtë gjë, planin e kam përgatitur qysh nga kohët e vjetra? Tani kam bërë që tē ndodhë kjo: që ti t'i kthesh nē një grumbull gërmadhash qytetet e fortifikuara. **27** Prandaj banorët e tyre, tē cilët s'kanë forca, ishin tē trembur dhe tē hutuar; ishin si bari i fushave, si bari i vogël jeshil, si bari i çative, i cilë digjet para se tē rritet. **28** Por unë e njoh banesën tênde, hyrjen dhe daljen tênde, madje edhe zemërimin tênd tē madh kundër meje. **29** Duke qenë se je zemëruar shumë kundër meje dhe paturpësia jote ka arritur te veshët e mi, do tē vë unazën time nē flegrat e hundëve, frerin tim nē gojë dhe do tē tē kthej nē rrugën nga ke ardhur. **30** Dhe kjo do

të jetë shenja për ty; sivjet do të hani atë që rritet vetveti, vitin e dytë atë që rritet po nga ky burim; por vitin e tretë do të mbillni dhe do të korni, do të mbillni vreshta dhe do të hani frytin e tyre. **31** Dhe pjesa që mbetet e shtëpisë së Judës që do të shpëtojë do të vazhdojë të vërë rrënjen poshtë dhe të bëjë fryte lart. **32** Sepse nga Jeruzalemi do të dalë mbetet dhe nga mali i Sionit ata që kanë shpëtuar. Zelli i Zotit të ushtrive do ta bëjë këtë". **33** Prandaj kështu thotë Zoti kundër mbretit të Asirisë: "Ai nuk do të hyjë në këtë qytet as ka për të hedhur ndonjë shigjet, nuk do t'i dalë përparrë me mburoja as ka për të ndërtuar ndonjë ledh kundër tij. **34** Ai do të kthehet nëpër atë rrugë nga ka ardhur dhe nuk do të hyjë në këtë qytet", thotë Zoti. **35** "Sepse unë do ta mbroj këtë qytet për ta shpëtar, për hirin tim dhe për hir të Davidit, shërbëtorit tim". **36** Pastaj engjelli i Zotit doli dhe goditi në kampin e Asirëve njëqind e tetëdhjetë e pesë mijë njerëz; dhe kur njerëzit u quan në mëngjes, ja, të gjithë ishin kufoma. **37** Atëherë Senakeribi, mbret i Asirisë, ngriti çadrat, u nis dhe u kthye në shtëpi dhe mbeti në Niniv. **38** Dhe ndodhi që, ndërsa ai po adhuronte në tempullin e perëndisë së tij Nisrok, bijtë e tij Adramalek dhe Sharetser e vrancë me shpatë; pastaj u strehuan në vendin e Araratit. Në vend të tij mbretëroi i biri, Esarhadoni.

38 Në atë kohë Ezekia u sëmur nga një sëmundje vdekjeprurëse. Profeti Isaia, bir i Amotsit, shkoi tek ai dhe i tha: "Kështu flet Zoti. Rregullo shtëpinë tênde, sepse ke për të vdekur dhe jo për t'u shëruar". **2** Atëherë Ezekia e ktheu ftyrën nga muri dhe iu lut Zoti: **3** "Të lutem shumë, o Zot, kujto si kam ecur para teje me besnikëri, me zemër të pastër, dhe kam bërë atë që éshtë mirë në sytë e tu". Pastaj Ezekia qau me të madhe. **4** Atëherë fjala e Zoti iu drejtua Isaias, duke thënë: **5** "Shko dhe i thuaj Ezekias: Kështu thotë Zoti, Perëndia i Davidit, ati yt: E dëgjoja lutjen tênde, i pashë lotët e tua; ja, do t'u shtoj pesëmbdhjetë vjet ditëve të tua; **6** do të të çlroj ty dhe këtë qytet nga duart e mbretit të Asirisë dhe do ta mbroj këtë qytet. **7** Kjo éshtë për ty shenja nga ana e Zotit, Zoti do ta çojë në vend fjalën që ka thënë: **8** ja, unë do të bëj që të spraspet dhjetë shkallare hija që përfekt të diellit éshtë zgjatur mbi shkallaret e Ashazit. Dhe dielli u sprasht dhjetë shkallare prej shkallareve nga kishte zbritur". **9** I shkruar nga Ezekia, mbret i Judës, kur ra i sëmurrë dhe u shërua nga sëmundja e tij. **10** Unë thoha: "Në kulumin e ditëve të mia do të shkoj në portat e Sheolit; jam privuar nga mabetja e viteve të mia". (**Sheol h7585**) **11** Thoja: "Nuk do ta shoh më Zotin, po, Zotin, mbi dheun e të gjallë, midis banorëve të botës të të vdekurve nuk do të shoh më asnjë njeri. **12** Banesa ime tokësore éshtë shkular dhe u qua larg meje, si një çadër barinjsh. E kam mbështjellur jetën time si një endës. Ai më këputi nga vegja; nga dita në natë do t'i japësh fund jetës sime. **13** E qetësova veten deri në mëngjes; si një luan, ai i thyen tërë kockat e mia; me kalimin nga dita në natë do t'i japësh fund jetës sime. **14** Krakëllija si një lejlek apo një dallëndyshe, rënkoja si një pëllumbeshë; sytë e mi ishin të lodhur, duke shikuar lart. O Zot, jam i shtypur, bëhu ti garanti im. **15** Çfarë të them? Ai më ka folur dhe ai vetë e ka bërë këtë gjë. Unë do të eci ngadalë gjatë tërë viteve të mia, në hidhërimin e shpirtit tim. **16** O Zot, me këto gjëra ne jetojmë, dhe në të gjitha këto gjëra qëndron jeta e frymës sime; prandaj më shëro dhe më kthe jetën! **17** Ja, éshtë për paqen time që kam provuar hidhërim të madh; por në dashurinë tênde ke çiruar shpirtin tim nga gropë e korruptimit, sepse i ke hedhur prapa krahëve të tua të tëra mëkatet e mia. **18**

Sepse Sheoli nuk mund të të lëvdojë, vdekja nuk mund të kremitojë; ata që zgresin në gropë nuk mund të shpresojnë më në besnikërinë tênde. (**Sheol h7585**) **19** I gjallë, i gjallë éshtë ai që të lëvdon, siç po bëj unë sot; ati do t'u njoftojë bijve besnikërinë tênde. **20** Zoti do të më shpëtojë; dhe ne do të këndojmë kantikët e mi me vegla me tala tërë ditët e jetës sonë në shtëpinë e Zotit". **21** Por Isaia kishte thënë: "Merrni një jakë prej fiqsh, vendoseni mbi ulçer dhe i sémuri do të shërohet". **22** Ezekia kishte thënë: "Cila éshtë shenja me të cilën do të ngjitet në shtëpinë e Zotit"?

39 Në atë kohë Merodak-Baladanit, bir i Baladanit, mbre ti Babilonisë, i dërgoi letra dhe një dhuratë Ezekias, sepse kishte dëgjuar që ai kishte qenë i sémurë dështë shëruar. **2** Ezekia u gëzua dhe u tregoi të dërguarve shtëpinë e thesaret të tij, argjendin, arin, aromat, melhemin e çmuar, tërë arsenalin e tij dhe të gjitha ato që ndodheshin në thesaret e tij; nuk mbeti asgjë nga pallati i tij dhe nga e gjithë mbretëria që Ezekia nuk ua tregoi atyre. **3** Atëherë profeti Isaia erdhë te mbreti Ezekia dhe i tha: "Çfarë thanë ata njerëz dhe nga kanë ardhur te ti?". Ezekia u përgjigji: "Kanë ardhur tek unë nga një vend i largët, nga Babilonia". **4** Isaia pyeti akoma: "Çfarë panë në pallatin tênd?". Ezekia u përgjigji: "Panë gjithçka që ndodhet në pallatin tim; nuk mbeti asgjë nga thesaret e mia që nuk ua tregova atyre. **5** Atëherë Isaia i tha Ezekias: "Dëgjo fjalën e Zotit të ushtrive: **6** Ja, do të vijnë ditët në të cilat gjithçka që ndodhet në pallatin tênd dhe ato që etërit e tu kanë grumbulluar deri më sot do të mbarten në Babiloni; nuk do të mabet asgjë, thotë Zoti. **7** Do të marrin gjithashtu bijtë që kanë dalë prej teje dhe që janë lindur nga ti, do t'i bëjnë eunukë në pallatin e mbretit të Babilonisë". **8** Ezekia i tha pastaj Isaia: "Fjala e Zoti që ti shqiptove éshtë e mirë". Pastaj shtoi: "Do të ketë të paktën paqe dhe siguri gjatë jetës sime".

40 "Ngushëlloni, ngushëlloni popullin tim, thotë Perëndia juaj. **2** I flisni zemrës së Jeruzalemit dhe i shpallini që koha e tij e luftës ka mbaruar, që paudhësia e tij éshtë shlyer, sepse ka marrë nga duart e Zoti dyfishin për të gjitha mëkatet e tij". **3** Zëri i dikujt që bërtet në shkretëtirë: "Shtronit udhën e Zotit, hapni në shkretëtirë një rrugë për Perëndinë tonë. **4** Çdo luginë të jetë e mbushur, çdo mal dhe kodër të janë sheshuar; vendet dredhdredha të drejtuar dhe vëndet e vështira të sheshuar. **5** Atëherë lavdia e Zotit do të zbulohet dhe çdo genie do ta shohë, sepse goja e Zotit ka folur". **6** Një zë thotë: "Bërtit!", dhe përgjigja që merr éshtë: "Çfarë të bërtas?". "Bërtit që çdo genie éshtë si bari, dhe që tërë hiri i tij éshtë si lulja e fushës. **7** Bari thahet, lulja fishket, kur Fryma e Zotit frys mbi të; me siguri populli nuk éshtë veçse bar. **8** Bari thahet, lulja fishket, por fjala e Perëndisë tonë mabetet përfjetë". **9** O Sion, ti që sjell lajmin e mirë, njitu mbi një mal të lartë! O Jeruzalem, ti që sjell lajmin e mirë, nrjige zérin me forcë! Nrjige zérin, mos ki frikë! Thujuaj qyteteve të Judës: "Ky éshtë Perëndia juaj!". **10** Ja, Perëndia, Zoti, vjen i fuqishëm dhe krahu i tij sundon për të. Ja, e ka shpërblimin me vete, dhe shpërblimi i tij e pararend. **11** Ai do të kulloset kopenë e tij si një bari, do t'i mbledhë qengjat me krahun e tij dhe do t'i mbajtë në gjithë tij, dhe do të udhëheqë me émbëlsisë dhe kujdes delet që kanë të vegjilit e tyre. **12** Kush i ka matur ujëat me gropën e dorës, kush ka marrë përmasat e qellit me pëllëmbë, kush ka mbledhur pluhurin e tokës në një masë apo ka peshuar malet me një peshore dhe kodrat e tyre me një kandar? **13** Kush i ka marrë përmasat e Frymës së Zotit, ose si këshilltari i tij i ka dhënë mësimë? **14** Me kë éshtë konsultuar, që t'i jepte mend,

t'i mësonte shtegun e drejtësisë, t'i jepte dituri dhe t'i tregonte rrugën e arsyes? 15 Ja, kombet janë si një pikë ujë në një kovë, konsiderohen si pluhuri i një peshoreje; ja, ai i ngre ishujt si të ishin një send shumë i vogël. 16 Libani nuk do të mjaftonte pér të siguruar lëndën djegëse që i duhet zjarrit, as kafshet e tij nuk do të mjaftonin pér olokaustin. 17 Të gjitha kombet janë si një hiç para tij dhe konsiderohen prej tij si një hiç dhe një kotësi. 18 Kujt dëshironi t'i përngrajë Perëndia dhe çfarë figure do t'i vinit përballë? 19 Një artist shkrin një shëmbëlltyrë të gdhendur dhe argjendari e vesh me ar dhe shkrin zinxhirë të vegjel prej argjendi. 20 Ai që është tepër i varfëri pér një ofertë të tillë zgjedh një dru që nuk kalbet dhe gjen një artizan të shkathët, që i përgatit një shëmbëlltyrë të gdhendur që nuk lëviz. 21 Por nuk e dini, nuk e keni dëgjuar? A nuk ju është njoftuar që në fillim? Nuk e keni kuptuar nga themeleet e tokës? 22 Ai është ai që rri ulur mbi rruzullin e tokës, banorët e së cilës janë si karkaleca; ai i shpalos qiejtë si një velo dhe i hap si një çadër ku mund të banosh. 23 Ai i katandis pricnat në një hiç dhe i bën të panevojshém gjykatësit e tokës. 24 Sapo janë mbjellë, sapo janë hedhur në tokë sapo kërcelli i tyre ka lëshuar rrënjet, ai frys mbi ta dhe ata thahen; uragani i merr me vete si kashtë. 25 "Me kë kérkon, pra, të më njëjasoni, që të jem baras me të?", thotë i Shenjtë. 26 Ngrini sytë tuaja përpjjetë dhe shikoni: Kush i krijoj këto gjëra? Ai që e nxjerr ushtrinë e tyre me shumicë dhe thirët gjithqëka me emër; pér madhështinë e fuqisë së tij dhe forcën e tij, asnjë nuk mungon. 27 Pse thua, o Jakob, dhe ti, Izrael, shpall: "Rruga ime i është fsheher Zotit dhe pér të drejtën time nuk kujdeset Perëndia im? 28 Nuk e di ti, vallë, nuk e ke dëgjuar? Perëndia i përfjetësisë, Zoti, krijuesi i kufijve të tokës, nuk mundohet dhe nuk lodhet, zgjuarësia e tij është e panjohshme. 29 Ai i jep forcë të lodurit dhe rrit fuqinë e të këputurit. 30 Të rinjtë mundohen dhe lodhen, të rinjtë e zgjedhur me siguri pengohen dhe rrëzohen, 31 por ata që shpresojnë te Zoti fitojnë forca të reja, ngrihen me krahë si shqiponja, vrapijnë pa u lodhur dhe ecin pa u lodhur.

41 Ishuj, mbanii heshtje! Le të marrin forca të reja popujt; le të afrohen dhe pastaj të flasin. Të mblidhemi bashkë pér të gjykuar! 2 "Kush e ka nxitur një nga lindja, duke e thirrur në këmbët e tij në drejtësi? Kush i dorëzoi kombet dhe i nënshtroi mbretërit? Ai ia jep si pluhur shpatës së tij dhe si kashtë e shpërndarë harkut të tij. 3 Ai i përmjek dhe ecën i sigurtë nëpër një rrugë mbi të cilën këmbët e tij nuk kanë shkelur kurrë. 4 Kush ka vepruar dhe ka kryer këtë, duke thirrur brezat që nga fillimi? Unë Zoti, jam i pari dhe, me ata të fundit, do të jem po ai". 5 Ishujt e shohin dhe i ka zënë frika, skajet e tokës dridhen; po afrohen, po arrijnë. 6 Seçili ndihmon shokun e tij dhe i thotë vëllait të tij: "Kurajo". 7 Farkëtari i jep zemër argjendarit dhe ai që i jep dorën e fundit punës me çekiqë i jep zemër atij që i bie kudhrës dhe thotë pér saldaturën: "Mirë është" dhe e përforcon me gozhda që të mos lëvizë. 8 "Por ti, Izrael, shërbëtori im, Jakob që kam zgjedhur, pasardhës i Abrahamit, mikut tim, 9 ty që të mora nga skajet e tokës, që kam thirrur nga cepat më të largëta të saj dhe të kam thënë: "Ti je shërbëtori im, të kam zgjedhur dhe nuk të kam hedhur poshtë". 10 Mos u frikë, sepse unë jam me ty, mos e humb, sepse unë jam Perëndia yt. Unë të forcoj dhe njëkohësisht të ndihmoj dhe të mbaj me dorën e djathtë të drejtësisë sime. 11 Ja, tërë ata që janë zemëruar kundër teje do të turpërohen dhe do të shushaten; ata që luftojnë kundër teje do të katandisen në hiç dhe do të zhduken. 12 Ti do t'i kërkosh, por nuk do t'i

gjesh më ata që të kundërshtonin; ata që të bënin luftë do të janë asgjë, si një gjë që nuk ekziston më. 13 Sepse unë, Zoti, Perëndia yt, të zë nga dora e djathtë dhe të them: "Mos u frikës, unë të ndihmoj". 14 "Mos u frikës, o krimbi i Jakobit, o njerëz të Izraelit! Unë të ndihmoj", thotë Zoti; "Shpëtimtari yt është i Shenjtë i Izraelit. 15 Ja, unë të bëj një shirëse të re me dhëmbë të mprehura; ti do të shish malet dhe do t'i katandisësh në pluhur, dhe do t'i bësh kodrat si byk. 16 Ti do t'i frysh, era do t'i çojë larg dhe shakullima do t'i shpërndajë; por ti do të gézohesh Zoti dhe do të përlëvdoresh tek i Shenjtë i Izraelit. 17 Të mjerët dhe të varfërit kërkojnë ujë, por mungan; gjuha e tyre u është tharë nga etja; unë, Zoti do t'uua plotësoj dëshirën; unë, Perëndia i Izraelit, nuk do t'i braktis. 18 Do të bëj që të dalin lumenj mbi kodrat e zhveshura dhe burime në mes të luginave; do ta bëjë shkretëtirën një liqen uji dhe tokën e thatë burim ujërash. 19 Do t' mbjell në shkretëtirë kedrin, akacien, mërsinën dhe ullirin, do të mbjell në Arabah qiparisin, vidhin dhe bredhin, 20 me qëllim që ta shohin, ta dinë, ta konsiderojnë dhe ta kuptojnë të gjithë tok se dora e Zotit e ka bërë këtë gjë dhe i Shenjtë i Izraelit e ka krijuar. 21 Paraqitni çështjen tuaj, thotë Zoti, parashtroni arsyetimet tuaja, thotë Mbreti i Jakobit. 22 Le t'i parashtrojnë dhe të na njoftojnë ç'ka pér të ndodhur. Le të deklarojnë cilit ishin gjérat e kaluara, në mënyrë që të mund t'i shqyrtojmë dhe të njohim kryerjen e tyre; ose na njoftoni ç'ka pér të ndodhur. 23 Na njoftoni ç'ka pér të ndodhur në të ardhmen, dhe kështu do të mësojmë se jeni perëndi; po, na bënë të mirë apo të keqe në mënyrë që të mbetemi të habitur duke i parë bashkë. 24 Ja, ju jeni një hiç dhe vepra juaj nuk vlen asgjë; ai që ju zgjedh kryen një gjë të neverishme. 25 Unë thirra dikë nga veriu, dhe ai ka pér të ardhur, nga lindja ai do të përmëndë emrin tim; do t'i shkelë pricnat sikur të ishin prej argjile, ashtu siç vepron poçari që e ngjesh baltën. 26 Kush e shpalli këtë që në krye me qëllim që ta dinim, shumë më parë që të mund të thonim: "A është e drejtë"? Por nuk ka njeri që ta ketë njoftuar këtë gjë, njeri që ta ketë shpalur, njeri që të ketë dëgjuar fjalët tuaja. 27 E shpalla i pari në Sion: "Shikoni, ja ku janë!", dhe në Jeruzalem dérgova një lajmëtar me lajme të mira. 28 Shikova, por nuk kishte asnjë, vërtetë asnjë midis tyre që të dinte të jepte një këshillë, apo, i pyetur, mund të më jepte një përgjigje. 29 Ja, të gjithë këta janë kot; veprat e tyre janë një hiç dhe shtatoret e tyre janë erë dhe gjëra pa kurrrafë vlere".

42 "Ja shërbëtori im, që unë pérkrah, i zgjedhuri im që më kënaq shpirtin. Kam vënë Frymën time mbi të; ai do t'ju sjellë drejtësinë kombeve. 2 Nuk do të bërtasë, nuk do ta ngrerë zérin, nuk do të bëjë të dégjojet zéri i tij nérp rrugë. 3 Nuk do ta copëtojë kallamin e thyer dhe nuk do ta shuajë kandilin që bën tym; do ta paraqësé drejtësinë sipas së vërtetës. 4 Ai nuk do të ligështohet dhe nuk do të dekurajohet; deri sa të vendosë drejtësinë mbi tokë; dhe ishujt do të presin ligjin e tij". 5 Kështu thotë Perëndia, Zoti, që ka krijuar qiejtë dhe i ka shpalosur, që ka shtruar tokën dhe gjérat që ajo prodhon, që i jep frymëmarrje popullit dhe jetë atyre që ecin në të: 6 "Unë, Zoti, të kam thirrur sipas drejtësisë dhe do të të zë pér dore, do të të ruaj dhe do të bëj aleancën e popullit dhe dritën e kombeve, 7 pér t'u hapur sytë të verbërve, pér t' e nxjerrë nga burgu të burgosurit dhe ata që dergjen në terr. 8 Unë jam Zoti, ky është emri im; nuk do t'i jap lavdinë time asnjë tjetëri, as lavdërimet e mia shëmbëlltyrave të gdhendura. 9 Ja, gjérat e mëparshme kanë ndodhur, dhe tanë po ju njoftoj gjëra të reja; unë jua bëj të njohura para se të mbijne".

10 I këndoni Zotit një kantik të ri, lëvdimin e tij nga skajet e tokës, o ju që zbrisni në det, dhe atë që ai përmban, ishujt dhe banorët e tyre. **11** Shkretëtira dhe qytetet e tij të lartojnë zërin e tyre, bashkë me fshatrat në të cilat banojnë ata të Kedarit. Le të ngazëllojnë banorët e Selas, le të lëshojnë britma nga maja e maleve. **12** Le t'i japid lavdi Zotit, le ta shpallin lëvdimin e tij në ishuj. **13** Zoti do të shkojë përpëra si një hero, do të nxisë dëshirën e tij të zjarrtë si një luftëtar, do të lëshojë një klithmë, po një klithmë therëse; do të triumfojë mbi armiqtë e tij. **14** "Për një kohë të gjatë kam qëndruar në heshtje, nuk kam folur, e kam përbajtjur veten; por tanë do të bërtas si një grua që heq të prerat e lindjes, do të marr frymë me vështirësi dhe njëkohësisht do të shfry. **15** Do të shkretëtira malet dhe kodrat dhe do të t'i thajtë rëmimët e blerta; do t'i katandis lumenjtë në ishuj dhe do të thajtë pellgjet. **16** Do t'i bëj të verbërit të ecin nëpër një rrugë që ata nuk e njihnin dhe do t'i çoj nëpër shtigje të panjohura; do të ndryshoj para tyre terrin në dritë dhe vendet dredha-dredha në fushë. Këto gjëra do të bëj përt a dhe nuk do t'i braktis. **17** Do të kthejnë kurrizin plot me turp ata që kanë besim në shëmbëlltyrat e gdhendua dhe u thonë shëmbëlltyrave të derdhura: "Jujeni perënditë tonai". **18** O të shurdhë, dégjoni; o të verbë, shikon dhe keni pér të parë! **19** Kush éshëtë i verbë, në mos shërbëtori im, o i shurdhëri si lajmëtarë im që po dérgoj? Kush éshëtë i verbë si ai që éshëtë në paqe me mua, i verbë si shërbëtori i Zotit? **20** Ke parë shumë gjëra, por pa u kushtuar kujdesin e duhur; veshët e tu ishin të hapur, por nuk dëgjove asgjë". **21** Zoti u gëzua pér hir të drejtësise së tij; do ta bëjë ligjin e tij të madh dhe të mrekullueshmë. **22** Por ky éshëtë një popull që e kanë vjedhur dhe zhveshur; janë zënë të gjithë nga leqe në burgjet e nëndheshme dhe janë mybillyr në burgje. Janë bërë objekt plaçkitjeje, por askush nuk i ka çliruar; të zhveshur, por askush nuk ka thënë: "Kthej!". **23** Kush prej jush do t'i kushtojë vemendje kësaj gjëje? Kush prej jush do t'i kushtojë vemendje dhe do të dégjojë në të ardhmen? **24** Kush e ka braktisur Jakobin në duart e plaçkitësve dhe Izraelin në ato të grabitësve? A nuk ka qenë vallë Zoti kundër të cilit kemi mëkatuar? Ata në fakt nuk kanë dashur të ecin në rrugët e tij dhe nuk i janë bindur ligjit të tij. **25** Prandaj ai hodhi mbi të afshin e zemërimtë tij dhe dhunën e luftës, që e mbështolli rrëth e qark nё flakë pa e vënë re ai; e shkruat atë, por ai nuk pati gjajle.

43 Por tanë kështu thotë Zoti, që të ka krijuar, o Jakob, që të ka formuar, o Izrael: "Mos ki frikë, sepse unë të kam çliruar, të kam thrirr me emër; ti më pérket mua. **2** Kur do të kalosh përmes ujërave unë do të jem me ty, ose do të të kalosh lumenjtë, nuk do të t'eb mybyn; kur do të ecësh nëpër zjarr, nuk do të digjesh dhe flaka nuk do të konsumojë. **3** Sepse unë jam Zoti, Perëndia yt, i Shenjiti i Izraelit, Shpëtimtar yt. Kam dhënë Egjiptin si çmim pér shpengimin tênd, Etiopinë dhe Seban pér ty. **4** Sepse ti je i çmuar në sytë e mi dhe i nderuar, dhe unë të dua, unë jep njerëz pér ty dhe popuj në këmbim të jetës sate. **5** Mos ki frikë, sepse unë jam me ty; do të t'i sjell pasardhësit e tu nga lindja dhe do të grumbulloj nga perëndimi. **6** Do t'i them veriut: "Kthej!", dhe jugut: "Mos i mbaj. Bëj që të vijnë bijtë e mi nga larg dhe bijat e mia nga skajet e tokës, **7** tërë ata që quhen me emrin tim, që kam krijuar pér lavdinë time, që kam formuar dhe bërë gjithashtu". **8** Nxirr popullin e verbë që megjithatë ka sy, dhe të shurdhër që megjithatë kanë vesh. **9** Le të mblidhen bashkë tërë kombet, të grumbullohen popuj! Kush prej tyre mund të njoftojë këtë gjë dhe të na bëjë të dégjojmë gjérat e kaluara?

Le të paraqesin dëshmitarët e tyre pér t'u justifikuar; ose le të dëgjojnë dhe të thonë: "Éshtë e vërtetë!". **10** Dëshmitarët e mi jeni ju, thotë Zoti, bashkë me shërbëtorin që kam zgjedhur, me qëllim që ju të më njihni dhe të keni besim tek unë, si dhe të merrni vesh që unë jam. Para meje asnjë Perëndi nuk u formua dhe pas meje nuk do të ketë asnjë tjetër. **11** Unë, unë jam Zoti dhe përvëç meje nuk ka Shpëtimtar tjetër. **12** Unë kam shpallur, kam shpëtar dhe kam njoftuar; dhe nuk kishte asnjë perëndi të huaj midis jush; prandaj ju jeni dëshmitarët e mi, thotë Zoti, dhe unë jam Perëndi. **13** Para fillimit të kohës unë jam gjithnjë po ai dhe askush nuk mund të çlirojë njeri nga dora ime; kur unë veproj, kush mund të më pengojë?". **14** Kështu thotë Zoti, Çliruesi juaj, i Shenjiti i Izraelit: "Për hirin tuaj unë po dërgoj dikë kundër Babilonisë, dhe do të bëj që të ikin të gjithë; kështu Kaldeasit do të ikin me anije duke bërtitur nga dhembja. **15** Unë jam Zoti, i Shenjiti juaj, krijuesi i Izraelit, mbreti juaj". **16** Kështu thotë Zoti që hapi një rrugë në det dhe një shteg midis ujërave të fuqishme, **17** që nxorri qerre, kuaj dhe një ushtri të fuqishme; ata dergjen të gjithë së bashku dhe nuk do të ngrihen më; janë asgjësuar dhe janë shuar si një kandil. **18** "Mos kujtoni më gjérat e kaluara, mos shqyrtuni më gjérat e lashta. **19** Ja, unë po bëj një gjë të re; ajo do të lëshojë degë; nuk do ta njihni ju? Po, do të hap një rrugë nëpër shkretëtirë, do të bëj që lumenjtë të rrjedhni në vendet e vëtmuara. **20** Kafshët e fushave, çakajtë dhe strucat do të më përlëvdojnë, sepse do t'i jap ujë shkretëtirës dhe lumenj vendit të vëtmuar pér t'i dhënë të pijë popullit tim, të zgjedhurit tim. **21** Populli që kam formuar pér vetë do të shpallë lëvdimet e mia. **22** Por ti nuk më ke kërkuar, o Jakob, përkundrazi je lodhur me mua, o Izrael! **23** Nuk më ke sjellë qengjin e olokausteve të tua dhe nuk më ke nderuar me flijimet e tua; nuk të kam detyruar të më shërbesh me oferta ushqimesh, as nuk të kam lodhur duke kërkuar temjan. **24** Nuk më keblerë me para kanellën dhe nuk më ke ngopur me dhjamin e flijimeve të tua. Përkundrazi më ke rënduar me mëkatet e tua, më ke lodhur me paudhësitë e tua. **25** Unë, pikërisht unë, jam ai që pér hir të vjetuetes fshij shkeljet e tua dhe nuk do t'i mbaj mend mëkatet e tua. **26** Bëj që të kujtohem, ta diskutojmë bashkë këtë rast, folë, ti vëtë pér t'u justifikuar. **27** Ati yt i parë ka mëkatuar dhe mësuesit e tu kanë ngritur krye kundër meje. **28** Prandaj kam ndotur krerët e shenjtërores, kam vendosur shfarosjen e Jakobit dhe turpërimin Izraelit".

44 "Tani dégjo, o Jakob, shërbëtori im, o Izrael, që unë kam zgjedhur! **2** Kështu thotë Zoti që të ka bërë dhe të ka formuar që në barkun e nënës, ai që të ndihmon: Mos ki frikë, o Jakob, shërbëtori im, o Jeshurun që unë kam zgjedhur! **3** Sepse unë do të derdh ujë mbi atë që ka etje dhe rrëke mbi tokën e thatë; do të derdh Frymën time mbi pasardhësit e tu dhe bekimin tim mbi trashëgimtarët e tu. **4** Ata do të rriten në mes të barit, si shelgje gjatë rrjedhave ujore. **5** Njeri do të thotë: "Unë jam i Zotit"; tjetri do të quhet me emrin e Jakobit, dhe një tjetër do të shkruejë mbi dorën e tij: "I Zoti", dhe do ta ketë pér nder të mbajë emrin e Izraelit". **6** Kështu thotë Zoti, mbreti i Izraelit dhe Çliruesi i tij, Zoti i ushtrive: "Unë jam i pari dhe jam i fundit, dhe përvëç meje nuk ka Perëndi. **7** Kush éshëtë si unë? Le ta shpallë, pra, ta deklarojë dhe të japo provë para meje që kur kam vendosur këtë popull të lashtë. Le t'u njoftojnë gjérat që do të ndodhin dhe ngjarjet që do të kryhen. **8** Mos u tremboi, mos kini frikë! A nuk ta kam shpallur, vallë, dhe nuk ta kam deklaruar prej kohe? Ju jeni dëshmitarë të mi. A ka vallë një Perëndi përvëç meje? Nuk ka Shkëmb

tjetër, nuk njoh tjetër të tillë. **9** Ata që prodhojnë shëmbëlltyra të gdhendura janë krejt kotësi; gjërat e tyre më të çmuara nuk hyjnë fare në punë; dëshmitarët e tyre nuk shohin dhe as nuk kuptojnë gjë, prandaj do të mbulohen me turp. **10** Kush prodhon një zot apo shkrin një shëmbëlltyrë të gdhendur pa patur fare dobi? **11** Ja, të gjithë shokët e këtij personi do të shushaten; vetë artizanët nuk janë veçse njerz. Le të mblidhen të gjithë dhe le të paraqiten. Do të tremben dhe do të turpërohen njëkohësisht. **12** Kovaçi me darë punon hekurin mbi prush, i jep formë me çekiqi dhe e përpunon me krahun e tij të fuqishëm; vuan nga uria dhe forca e tij pakësitet; nuk pi ujë dhe lodhet. **13** Zdrukthëtarët shtrin vizorin, vizatón idhullin me laps, e punon me sëepar, e mat me kompas dhe e bën një fytyrë njerëzore, një formë të buruk njeriu, në mënyrë që të mbetet në një shtëpi. **14** Ai pret për vete disa kedra, merr një selvi apo një lis që i lë të rriten të fuqishëm midis drurëve të pyllit; ai mbjell një frashër që shiu e bën të rritet. **15** Ky i shërben njeriut për të djegur; ai merr një pjesë të tij për t'u ngrohur dhe ndez zjarrin për të pjekur bukën; bën gjithashtu një perëndi dhe e adhuron, bën një shëmbëlltyrë të gdhendur para së cilës bie përbys. **16** Djeg gjysmën e tij në zjarr, me gjysmën tjetër përgatit mishin, pjek mishin dhe ngopet. Ngrohet gjithashtu dhe thotë: "Ah, po ngrohem, kënaqem me zjarrin". **17** Me atë që mbetet prej tij sajon një perëndi, shëmbëlltyrë e saj të gdhendur, bie përbys përpëra saj, e adhuron, e lut dhe i thotë: "Shpëtomë, sepse ti je perëndia im". **18** Nuk dinë dhe nuk kuptojnë asgjë, sepse i kanë zënë sytë e tyre që të mos shohin dhe zemrat e tyre që të mos kuptojnë. **19** Askush nuk vjen në vete dhe as ka dituri dhe mend për t' thënë: "Dogja një pjesë në zjarr, po, mbi prushin e tij poqa bukën, poqa mishin dhe e hëngra. Me atë që mbetet do të bëj një gjë të neveritshme dhe do të bie përbys përpëra një cope druri?". **20** Një person i tillë ushqehet me hi, zemra e tij e mashtruar eçon në rruge të keqe. Ai nuk mund të cilirojë shpirtin e tij dhe i thotë: "A nuk është vallë një gënjeshtrë ajo që mbaj në dorën time të djathtë?". **21** "Mbaji mend këto gjëra, o Jakob, o Izrael, sepse ti je shërbëtori im; unë të kam formuar, ti je shërbëtori im; o Izrael, nuk do të të harroj. **22** I fshiva shkeljet e tua si një re e dendur, dhe mëkatet e tua si një mijegullinë; kthehu tek unë, sepse unë të kam çliruar". **23** Ngazëlloni, o qiej, sepse Zoti ka vepruar. Gëzohuni, o thellësi të tokës. Shpërtheni në britma gëzimi, o male, o pyje, me gjithë drurë tuaj! Sepse Zoti ka çliruar Jakobin dhe ka shfaqur lavdinë e tij në Izrael. **24** Kështu thotë Zoti, Çliruesi yt, ai që të ka formuar që në bark të nënës: "Unë jam Zoti që kam bérë tërë gjérat, që i vetëm, kam shpalosur qiejtë dhe kam shtrirë tokën; kush ishte me mua? **25** Unë i bëj të kota parashikimet e gënjeshtarëve dhe i bëj shortarët pa mend; unë bëj që të spraspen njerëzit e urtë dhe e kthej dijen e tyre në marrëzi. **26** Vërtetoi fjälën e shërbëtorit tim dhe i jap sukses këshillës së lajmëtarëve të mi; unë i them Jeruzalemit: "Do të kesh banorë", dhe qyeteve të Judës: "Do t'ju rindërtojnë", dhe unë do të rindërtoj gërmadhat e tyre. **27** Unë i them humnerës: "Thahu!", dhe unë do të thaj lumenjtë e tu. **28** Them për Kirin: "Ai është bariu im!" dhe do të çojë në vend tërë dëshirat e mia, duke i thënë Jeruzalemit: "Do të rindërtohesh!", dhe tempullit: "Do të jesh i qëndrueshëm!".

45 "Kështu i thotë Zoti të vajosurit të tij, Kirit, që unë e mora me dorën e djathtë, që të hedh poshtë para tij kombet: Po, unë do të zgjidh brezat që mbretërit mbajnë në ijin, për të hapur para tij **2** Unë do të ec para teje dhe do të sheshoj vendet e

ngritura, do të bëj copë-copë portat prej bronzi dhe do të thyej shufrat prej hekuri. **3** Do të të jap thesaret e territ dhe pasuritë e fshehura në vende të fshehta, me qëllim që ti të njohësh që unë jam Zoti, Perëndia i Izraelit, që të thërret me emër. **4** Për hir të Jakobit, shërbëtorit im, dhe për hir të Izraelit, të zgjedhurit tim, unë të thirra me emër dhe të dhashë një titull nderi megjithëse ti nuk më njihje. **5** Unë jam Zoti dhe nuk ka asnjë tjetër; jaشتë meje nuk ka Perëndi. Të kam rrëthuar, ndonëse ti nuk më njihje, **6** me qëllim që nga lindja në perëndim të pranohet që nuk ka asnjë Perëndi përvëc meje. Unë jam Zoti dhe nuk ka asnjë tjetër. **7** Unë formoj dritën dhe krijoj terrin, sjell mirëqënen dhe krijoj fatkëgësinë. Unë, Zoti, i bëj të gjitha këto gjëra". **8** Pikeloni, o qiej, nga lart dhe retë le të bëjnë të bjerë si shi drejtësia. Le të hapet toka, të prodhojë shpëtimin dhe të bëjë të mbijë njëkohësisht drejtësia. Unë, Zoti, e kam krijuar këtë. **9** Mjerë ai që i kundërvihet atij që e ka formuar, një fragment enësh balte me fragmente të tjera të enëve prej balte. A do t'i thotë argjila atij që i jep formë: "Ç'po bën?", a do të thotë vepra jote: "Nuk ka duar?". **10** Mjerë ai që i thotë të atit: "Çfarë po lind?". dhe nënës së tij: "Çfarë po pjell?". **11** Kështu thotë Zoti, i Shenjtë i Izraelit dhe ai që e ka formuar: "Përsë u përket gjërave të së ardhmes më bëni pyetje rrëth bijve të më dhe më jepni urdhëra rrëth veprës së duarve të mia? **12** Por unë kam bérë tokën dhe kam krijuar njeriun mbi të; me duart e mia kam shpalosur qiejtë dhe komandoj tërë ushtrinë e tyre. **13** Unë e ngjalla atë në drejtësinë time dhe do të sheshoj tërë rrugët e tij; ai do të rindërtojë qyjetin tim dhe do t'i kthejë të lirë të mërguarit e mi pa paguar shpëngj dhe pa bérë dhurata", thotë Zoti i ushtrive. **14** Kështu thotë Zoti: "Fryti i mundimeve të Egjiptit dhe mallrat e Etiopisë dhe të Sabeje, njerz me shtatë të lartë, do të të kalojnë ty dhe do të përkasin ty; ata do të ecin pas teje, të lidhur me zinxhirë; do të bien përbys para teje dhe do të luten fort, duke thënë: "Me siguri Perëndia është te ti dhe nuk ka asnjë tjetër; nuk ka Perëndi tjetër"". **15** Në të vërtetë ti je një Perëndi që fshihesh, o Perëndi i Izraelit, o Shpëtimtar. **16** Do të mbeten të gjithë të turpëruar dhe të hutuar, po, do të ikin të gjithë bashkë, të mbuluar me turp, sajuesit e idhujve. **17** Por Izraeli do të shpëtohet nga Zoti me një shpëtim të përfjetshëm; ju nuk do të turpëroheni ose të hutoheni kurrrë më përfjetë. **18** Sepse kështu thotë Zoti që ka krijuar qiejtë, ai, Perëndia që ka formuar tokën dhe e ka bérë; ai e ka vendosur, nuk e ka krijuar pa trajtë, por e ka formuar që të banohej: "Unë jam Zoti dhe nuk ka asnjë tjetër. **19** Unë nuk kam folur fshehas në një cep të errët të dheut; nuk u kam thënë pasardhësve të Jakobit: "Më kërkoni kot". Unë, Zoti, them atë që është e drejtë dhe deklaroi gjérat që janë të vërteta. **20** Mblidhuni dhe ejani, afrohuni bashkë, ju që keni shpëtuar nga kombet! Nuk kanë mend ata që mbajnë një shëmbëlltyrë prej drurit të gdhendur prej tyre dhe i luten një perëndi që nuk mund të shpëtojë. **21** Shpalleni dhe paraqitni arsyetimet tuaja, po, le të këshilohen edhe bashkë. Kush e ka shpallur këtë që në kohët e lashta dhe e ka parashikuar prej një kohë të gjatë! Vallë, nuk jam unë, Zoti? Nuk ka Perëndi tjetër veç meje, një Perëndi i drejtë, një Shpëtimtar; nuk ka asnjë veç meje. **22** Kthehuni nga unë dhe do të shpëtoni, ju mbarë skaje të tokës. Sepse unë jam Perëndia dhe nuk ka asnjë tjetër. **23** Jam betuar në veten time, nga goja ime ka dalë një fjalë drejtësie dhe nuk do ta tërheq; çdo gju i do të përkulet para meje dhe çdo gjuhë do të betohet për mua. **24** Do të thuhet për mua: "Vetëm tek Zoti kam drejtësia dhe forcë". Tek ai do të vijnë tërë ata që ishin të ndezur

me zemërim kundër tij dhe do të turpërohen. 25 Në Zoti do të shfajesohen dhe do të përlëvdohen gjithë pasardhësit e Izraelit.

46 Beli ka rënë, Nebo është rrëzuar; idhujt e tyre i kanë çuar tutje me kafshë barre dhe me pela; gjérat që ju transportonit janë ngarkuar si pesha të rënda për kafshët e lodhura. 2 Janë shembur, kanë rënë bashkë; nuk kanë mundur të shpëtojnë ngarkesën, por ata vetë kanë shkuan në robëri. 3 "Dëgjomëni, o shtëpi e Jakobit, dhe tërë mbetja e shtëpisë së Izraelit, që ju kam përkrahur që kur keni lindur, që jeni mbajtur nga unë qysh në bark të nënës; 4 "Deri në pleqérinë tuaj unë do të mbetem po ai, unë do t'ju mbaj deri sa të thinjeni. Unë ju kam bërë dhe unë do t'ju përkrah; po, do t'ju mbaj dhe do t'ju shpëtoj". 5 Me cilin doni të më barazoni, me cilin doni të më krahasoni që mund të jemi të njëllotjë? 6 Këta harxhojnë arin e çantës dhe peshojnë argjendin me peshore, paguajnë një argjendar që me to të sajobjnjë perëndi; pastaj bien përbmbys para tij dhe e adhurojnë. 7 E ngarkojnë mbi kurrisht dhe e mbartin, e vënë në vendin e tij dhe mbetet atje; nga vendi i tij nuk lëvizet më. Edhe sikur dikush t'i thërrasë atij, ai nuk i përgjigjet as e shpëton nga fatkeqësia e tij. 8 Kujtoni këtë dhe tregohuni burra! Silleni atë ndërmend, o shkelës. 9 Kujtoni gjérat e kaluara të kohëve shumë të vjetra, sepse unë jam Perëndia dhe nuk ka asnjë tjetër; jam Perëndia dhe askush nuk më njitet mua, 10 që shpall fundin që n'fillim, dhe shumë kohë më parë gjérat që ende nuk janë bërë, duke thënë: "Plani im do të realizohet dhe do të bëj gjithçka më pëlqen", 11 duke thirrur nga lindja një zog grabitqar dhe nga një tokë e largët njeriu që do të zbatojë planin tim. Po, kam folur dhe do të bëj që të ndodhë; kam bërë planin dhe do ta realizo. 12 Dëgjomëni, e zemërkryeneç, që i jeni larguar drejtësisë. 13 Po e afroj drejtësinë time, ajo nuk është larg; shpëtimi im nuk do të vonojë. Do ta vë shpëtimin te Sioni dhe do t'i tregoj lavdinë time Izraelit".

47 "Zbrit dhe ulu në pluhur, o e virgjër bijë e Babilonisë. Ulu në tokë, pa froni, o bijë e Kaldeasve, sepse nuk do të quajnë më të brishtë dhe të njomë. 2 Vër dorën mbi mokrën dhe bluaj miellin; lëvize velin tënd, ngrije bishtin e fustanit, zbulo këmbën dhe kalo lumenjtë. 3 Lakuqësia jote do të zbulohet dhe do të shihet gjithashtu turpi yt; do të hakmerren dhe asnjieri nuk do të ndërhyje". 4 Shpëtimtarit ynë, emri i të cilit është Zoti i ushtrive, është i Shenjtë i Izraelit. 5 "Ulu në heshtje dhe shko në terr, o bijë e Kaldeasve, sepse nuk do të quajnë më zonjë të mbretërive. 6 Jam zemëruar me popullin tim, kam përdhosur trashëgiminë time dhe i kam dhënë në pushtetin tënd, por ti nuk ke perdonur përtakurfarë mëshire; zgjedhën tënde e ushtrove sidomos mbi të moshuarit, 7 dhe the: "Unë do të jem zonjë përfjetë", dhe kështu nuk i vure këto gjëra në zemër dhe nuk more parasysh fundin e gjithë kësaj ngjarjeje. 8 Por tani dëgjo, o epshndjellëse, që banon në një vend të sigurt dhe thua në zemrën tënde: "Unë, dhe asnjë tjetër! Nuk do të mbetem kurrë e ve dhe s'kam përtë njohur humbjen e fëmijëve". 9 Por këto dy gjëra do të të ndodhin në një çast, në po atë ditë: humbja e fëmijëve dhe vejëria; do të të bien plotësisht mbi kurrit, për shkak të numrit të madh të magjive të tua dhe përmorinë e yshqeve të tua. 10 Ti kishe besim në djallëzinë tënde dhe thoje: "Askush nuk më sheh". Dituria jote dhe njohuritë e tua të kanë mashtruar, dhe ti thoje në zemrën tënde: 11 "Unë dhe askush tjetër". Prandaj do të të vijë një fatkeqësi dhe nuk do të dish se nga të vjen; do të bjerë një fatkeqësi, që nuk do të jesh në gjendje ta shmangësh me asnjë lloj shlyerje; do të

bjerë paprimitas në trup një shkatërrim, që nuk e ke parashikuar. 12 Rri tani me yshqjet e tua dhe me morinë e magjive të tua me të cilat je lodhur që në rininë tënde. Ndofta do të nxjerrësh prej tyre ndonjë përfitim, ndofta do të arrish të ndjellësh frikë. 13 Je lodhur me turmën e këshilltarëve të tu; le të ngrihen, pra, astrologët, ata që studiojnë yjet dhe bëjnë parashikime çdo muaj dhe le të të shpëtojnë nga gjérat që do të bien në kurriz. 14 Ja, ato do të jenë si kashta; zjarri do t'i harrxojë. Nuk do të shpëtojnë veten e tyre nga fuqia e flakës; nuk do të ketë prush përtu ngrohur, as zjarr para të cilil t' ulesh. 15 Kështu do të jenë ata me të cilët je munduar dhe ke dhënë e ke marrë që në rininë tënde. Secili do të rravgojë përllogari t' ulesh, dhe askush nuk do të të shpëtojë".

48 Dëgjoni këtë, o shtëpi e Jakobit, ju që ju thërrasin me emrin e Izraelit dhe që keni dalë nga burimet e Judës, ju që betoheni përmirë emrin e Zotit dhe që përmendni Perëndinë e Izraelit, por jo me të vërtetë dhe me drejtësi. 2 Duke qenë se quhen me emrin e qytetit të shenjtë dhe mbështeten mbi Perëndinë e Izraelit, emri i të cilit është Zoti i ushtrive; 3 "Unë i shpalla gjérat e kaluara që n'fillim; kishin dalë nga goja ime dhe kisha bërë që t'i dëgjonin; pastaj veprova paprimitas dhe ato ndodhën. 4 Sepse e dija që ishe kokëfortë, që qafa jote ishte një brezi i hekurt dhe balli yt prej bronzi, 5 t'i kam njoftuar që n'fillim, bëra që t'i dëgjosh para se të ndodhnin, që t'ë mos kishe përtë thënë: "I ka bërë idhulli im, i ka urdhëruar shëmbëlltyra ime e gdhendur dhe shëmbëlltyra ime e shkrirë". 6 Ti e kë dëgjuar dhe e ke parë tërë këtë gjë. A nuk do ta shpallli? Që tani bëj që të dëgjosh gjëra të reja, gjëra të fshehta që ti nuk i njihje. 7 Ato janë krijuar tashti dhe jo që n'fillim; para ditës së sotme nuk i kishe dëgjuar dhe kështu nuk mund të thuash: "Ja, unë i dija". 8 Jo, ti as nuk i ke dëgjuar as nuk i ke ditur, as veshi yt nuk ishte i hapur atëherë, sepse e dija që ti do të veproje me pabesi dhe që do të quheshe "rebel" që n'fillim; paraqitës së sotme nuk i kishe dëgjuar dhe kështu nuk mund të thuash: "Ja, unë i dija". 9 Për hir t' emrit tim do ta shtyj përmë vonë zemërimin tim, dhe përhir t' emrit tim do ta frenoj që t'ë mos t'ë shfatos. 10 Ja, unë t'ë kam rafinuar, por jo si argjendi; t'ë kam provuar në poçen e pikëllimit. 11 Për hir t' vëvetes, përhir t'ë vëvetes e bëj këtë; si mund t'ë lë, pra, që t'ë përdhoset emri im? Nuk do t'ia jap lavdinë time asnjë tjetri". 12 "Dëgjomë, o Jakob, dhe Izrael, që unë kam thirrur. Unë jam ai që është; unë jam i pari dhe jam i fundit gjithashtu. 13 Dora imë ka themeluar tokën dhe dora ime e djathtë ka shpalosur qiejtë; kur unë i thërras, paraqiten bashkë. 14 Mblidhuni, ju t'ë gjithë, dhe dëgjoni! Kush prej tyre ka shpallur këto gjëra? Ai që Zoti dashuron do të kryejë vullnetin e tij kundër Babilonia së dhe do të ngrerë krahun e tij kundër Kaldeasve. 15 Unë, unë i fola, po, unë e thirra, e bëra t'ë vijë dhe do të bëj që veprimi i tij të shkojë mbarë. 16 Afrohuni tek unë, dëgjoni këtë: "Qysh n'fillim nuk fola n'fshehtës; kur këto faktë ndodhnin, unë isha atje. Dhe tani Zoti, Zoti, dhe Fryma e tij më kanë dërguar"". 17 Kështu thotë Zoti, Çliruesi yt, i Shenjtë i Izraelit: "Unë jam Zoti, Perëndia yt, që t'ë mëson përtë mirën tënde, që t'ë udhëheq nëpër rrugën që duhet t'ë ndjekësh. 18 Ah, sikur t'u kishe kushtuar kujdes urchërimëve të mia! Paqja jote do të ishte si një lumë dhe drejtësia jote si valët e detit. 19 Trashëgimia jote do të ishte si rëra dhe ata që kanë lindur nga të përbërëndëshmet e tua do të ishin t'ë pallogaritshëm si korkritat e saj; emri i tij nuk do të fshihet as do t'ë shkatërrohej para meje". 20 Dilni nga Babilonia, ikni nga Kaldeasit! Me një zë të gëzuar kumtojeni, shpalleni këtë gjë, përhapjeni deri në skajet e tokës. Thoni: "Zoti ka çliruar shërbëtorin e tij Jakob". 21 Ata nuk

patën etje kur i çoi næpér shkretëtirë. Ai bëri që tē burojë pér ta ujë nga shkëmbi; e çau shkëmbin dhe dolën ujërat. 22 "Nuk ka paqë pér tē pabesët", thotë Zoti.

49 Ishuj, dëgjomëni, dhe kushtojini kujdes, o popuj tē largët. Zoti më ka thirru që kur isha në bark tē nënës, ka përmendur emrin tim që kur isha në tē pérbrëndëshmet e nënës sime. 2 Ma bëri gojën si një shpatë tē mpreatë, më ka fshehur në hijen e dorës së tij, më ka dhënë një shigjetë me majë, më ka futur në kukurën e tij. 3 Më ka thënë: "Ti je shërbëtori im, Izrael, në tē cilin do tē pérlevdohem". 4 Por unë thoja: "Më kot jam lodhur; pér hiç gjë dhe pa dobi kam harxhuar forcën time; por me siguri e drejtë ime éshtë pranë Zotit dhe shpërblimi im pranë Perëndisë tim". 5 Dhe tanë thotë Zoti që më ka formuar që në bark tē nënës që tē jem shërbëtori i tij, që t'i sjell atij përsëri Jakobin dhe që tē mbledh rreth tij Izraelin (unë jam i nderuar në sytë e Zotit dhe Perëndia im éshtë forca ime). 6 Ai thotë: "Éshtë tepër pak që ti tē jesh shërbëtori im pér tē lartuar përsëri fiset e Jakobit dhe pér tē kthyer ata që kanë shpëtar nga Izraeli. Tē kam vendosur si dritën e kombeve, me qëllim që tē jesh Shpëtimi im deri në skajet e tokës". 7 Kështu i thotë Zoti, Çliruesi i Izraelit, i Shenjti i tij, atij që përbuzet nga njerëzit, që urrehet nga kombi, shërbëtorit të sundimtarëve: "Mbretërit do tē shohin dhe do tē ngrihen, pricat do tē. 8 Kështu thotë Zoti: "Në kohën e hirit unë ta kam plotësuar dëshirén dhe në ditën e shpëtimit të kam ndihmuar; do tē tē ruaj dhe do tē bëj aleancën e popullit, pér ta ringjallur vendin, pér tē tē shtënë në dorë trashëgimitë e shkatërruara, 9 pér t'u thënë robërvë: "Dilni", dhe atyre që janë në terr: "Shfaquni". Ata do tē kullozin gjatë rrugëve dhe në tē gjitha lartësítë e braktisura do tē kenë kullotat e tyre. 10 Nuk do tē kenë as uri as etje, nuk do tē goditen më as nga vapa as nga dielli, sepse ai që ka mëshirë pér ta do t'i udhëheqë dhe do t'i çojë te burimet e ujtit. 11 Do t'i ndryshoj tërë malet e mia në rrugë, dhe rrugët e mia kryesore do tē ngrihen. 12 Ja, këta vijnë nga larg; ja, ata nga veriu dhe nga lindja, dhe ata nga vendi i Sinitit". 13 Ngazëlloni, o qiej, gjézohu, o tokë, dhe lëshoni britma gjëzimi, o male, sepse Zoti ngushëllon popullin e tij dhe i vjen keq pér tē pikëlluarit e tij. 14 Por Sioni ka thënë: "Zoti më ka braktisur, Zoti më ka haruar". 15 "A mundet një grua tē harrojë foshnjën e gjirit dhe tē mos i vijë keq pér fëmijën e barkut të saj? Edhe sikur ato tē tē harrojnë, unë nuk do tē harroj. 16 Ja, unë tē kam ghendhur mbi pëllëmbët e duarve tē mia; muret e tua më rrinë gjithnjë para sive. 17 Bajtë e tu do tē shpejtojnë, shkatërruesit e tu dhe rrënuesit e tu do tē largohen prej teje. 18 Ngrej sytë e tu rreth e qark dhe shiko. Të tërë ata po mblidhen dhe po tē vijnë. Ashtu siq éshtë e vërtetë që unë jetoj, thotë Zoti, do tē vishesh me téré ato si me një ornament dhe do t'i lidhësh mbi veten téné, ashtu si bën nusja. 19 Prandaj vendet e tua tē shkreta dhe tē pikëlluara dhe vendi yt i goditur një herë nga shkatërrimi do tē jenë tanë tepër tē ngushtë pér banorët, ndërsa ata që tē gllabëron do tē jenë mjat larg. 20 Fëmijët që do tē kesh pas atyre që ke humbur, do tē tē thonë në vesh: "Ky vend éshtë tepër i ngushtë pér mua; bëmë më tepër vend që tē mund tē vendosem". 21 Atëherë ti do tē thuash në zemrën téné: "Kush i ka pjellë këta? Unë në fakt isha i privuar nga fëmijët e mi, isha shterpë e mërguar dhe e dëbuar sa këtej dhe andej. Këta kush i rriti? Ja, unë kisha mbetur vetëm, dhe këta ku ishin?". 22 Kështu thotë Zoti, Zoti: "Ja, unë do tē ngre dorën time mbi kombet, do tē ngre flamurin tim mbi popujt; atëherë do t'i sjellin bijtë e tu në krahë dhe vajzat e tua do

t'i sjellin mbi supe. 23 Mbretërit do tē jenë baballarët tuaj birësues dhe mbretëreshat e tyre do tē jenë tajat tuaja; ata do tē bien përbys para teje me fytyrën përtokë dhe do tē lëpjinë pluhurin e këmbëve tē tua; kështu do tē mësosh që unë jam Zoti dhe ata që shpresojnë tek unë nuk do tē turpërohen. 24 A do tē mund t'i shkëputët vallë preja tē fuqishmit apo tē çlirohet i burgosuri që éshët i drejtë?". 25 Po, kështu thotë Zoti: "Edhe i burgosuri do tē çohet tutje dhe preja e tiranit do tē shpëtohet. Unë vetë do tē luftoj me atë që lufton me ty dhe do tē shpëtoj bjtë e tu. 26 Do tē bëj që shtypësit e tu tē hanë mishin e vet, dhe do tē dehen me gjakun e vet si tē ishte musht. Atëherë çdo mish do tē pranojë që unë, Zoti, jam Shpëtimtari yt, Çliruesi yt, i Fuqishmi i Jakobit".

50 Kështu thotë Zoti: "Ku éshët letra e shkurorëzimit e nënës tuaj me tē cilën unë e ndava? Ose te cili nga huadhënësит e mi ju shita? Ja, ju jeni shitura pér shkak tē paudhësive tuaja dëshirët e tē nënë tuaj éshët ndarë pér shkak tē shkeljeve tuaja. 2 Kur erdha, pse s'kishte njeri? Pse, kur thirra, askush nuk u përgjigji? Éshtë me tē vërtetë dora ime tepër e shkurtër pér tē shpëtuar apo nuk paskam forcën pér tē çliruar? Ja, me kërcënimin tim po thaj detin dhe i kthej lumenjët në shkretëtirë; peshku i tyre po qelbet pér mungetë uji dhe po ngordh nga etja. 3 Unë i vesh qiejë me tē zeza dhe u jap atyre një grathore pér mbulesë". 4 Zoti, Zoti, më ka dhënë gjuhën e dishepujve që tē mund ta mbaj me fjalë tē lodhurin; ai më zgjon çdo mëngjes; zgjon veshin tim, që unë tē dëgjoj si veprojnë dishepujt. 5 Zoti, Zoti, më ka hapur veshin dhe unë nuk kam qenë rebel, as jam têrhequr prapa. 6 I paraqita kurrizin tim atij që më rrihë dhe faqet e mia atij që më shkulte mijekrën; nuk ia fsheha fytyrën time poshtërimt dhe tē pështyrate. 7 Por Zoti, Zoti, më ka ndihmuar, prandaj nuk qeshë hutuar; pér këtë arsy e bëra fytyrën time si një strall dhe e di që nuk do tē turpërohem. 8 Éshtë afër ai që më justifikon; kush do tē më kundërshtojë mua? Le tē paraqitemi bashkë. Kush éshët kundërshtari im? Le tē më afrohet mua. 9 Ja, Zoti, Zoti, do tē më ndihmojë; kush éshët ai që do tē më dénojë? Ja, tē gjithë ato do tē konsumohen si një palë rroba, tenja do t'i brejë!. 10 Kush prej jush ka frikë nga Zoti dhe dëgjón zërin e shërbëtorit të tij? Kush ecën në terr pa asnjë drithë, le tē ketë besim në emrin e Zotit dhe tē mbështetet te Perëndia i tij! 11 Ja, ju tē gjithë që ndizni një zjarr, që rrethoheni me ura zjarri, shkonë në flakët e zjarrit tuaj dhe midis urave që keni ndezur! Nga dora ime do tē keni këtë: ju do tē lëngoni në vaujtje.

51 Dëgjomëni, ju që ndiqni drejtësinë dhe kërkoni Zotin! Shikoni shkëmbin nga i cili jeni prerë dhe zgafellën e minierës prej së cilës keni dalë. 2 Shikoni Abrahamin, atin tuaj, dhe Sarën që ju ka lindur, sepse e thirra kur ishte vetëm. E bekova dhe e shumova. 3 Në fakt Zoti do tē ngushëllojë Sionin, do ta ngushëllojë pér tē gjitha shkatërrimet e tij, do ta bëjë shkretëtirën e tij si Edenin dhe vetminë e tij si kopshtin e Zotit. Do tē gjegjnë në tē gjëzim dhe hare, falenderim dhe tinguj këngësh. 4 Kushtomë kujdes, o populli im, dëgjomë, o kombi im, sepse nga unë do tē vijë ligj dhe unë do tē vendos tē drejtën time si dritë e popujve. 5 Drejtësia ime éshët e afërt, shpëtimi im do tē shfaqet dhe krahët e mi do tē gjykojnë popujt; ishujt do tē kënë shpresë tek unë dhe do tē kënë besim në krahun tim. 6 Çoni sytë tuaj drejt qilljet dhe shikoni tokën që ndodhet poshtë, sepse qiejëtë do tē davariten si tim, toka do tē konsumohet si një rrobe dhe po kështu banorët e saj do tē vdesin; por shpëtimi im do tē vazhdojë pérjetë dhe drejtësia ime nuk do tē mungojë kurrë. 7 Dëgjomëni, o ju që e

njihni drejtësinë, o popull, që ka në zemër ligjin tim. Mos kini frikë turpërimin nga njerëzit, as mos u trembni nga fyerjet e tyre të rënda. **8** Sepse tenja do t'i hajë si një robe dhe mola do t'i brejë si leshin, por drejtësia ime do të jetë përjetë dhe shpëtimi im brez pas brezi. **9** Zgjohu, zgjohu, vishu me forcë, o krah i Zotit, zgjohu si në ditët e lashta, ashtu si në brezat që shkuani! A nuk je ti ai që e ke bërë copë-copë Rahabin, që ke prerë kuçedrën? **10** A nuk je ti ai që ke tharë detin, ujërat e humnerës së madhe, që i ke bërë rrugë thellësitë e detit, me qëllim që të ciruarit të kalonin? **11** Kështu të shpenguarit nga Zoti do të kthehet, do të vijnë në Sion me klithma gjëzimi dhe një hare e përjetshme do të kurorëzojë kokën e tyre; do të marrin gjëzim dhe hare, e dhembja dhe rënkim i do të zhduken. **12** Unë, unë vetë, jam ai që ju ngushëllon; kush je ti që i trembesh njeriut që po vdes dhe birit të njeriut të caktuar të jetë si bari? **13** Ti ke harruar Zotin që të ka bërë, që ka shpalosur qjejt dhe ka hedhur themellet e tokës. Ti kishe gjithnjë frikë, tërë ditën përpëra tèrbimit të shtypësit; kur ai përgatitej të të shkatërronte. Por ku është tanë tèrbimi i shtypësit? **14** I mërguari në robëri do të çirohet së shpejtë, nuk do të vdesë në gropë as nuk do t'i mungojë buka. **15** Sepse unë jam Zoti, Perëndia yt, që tund detin dhe bën të gjëmojnë valët; emri i tij është Zoti i ushtrive. **16** Unë i vura fjalët e mia në gojën tënde dhe të mbulova me hijen e dorës sime për të vendosur qjejtë dhe për të hedhur themellet e tokës, dhe për t'i thënë Sionit: "Ti je populli im". **17** Rizgjohu, rizgjohu, çohu, o Jeruzalem, që ke pirë nga dora e Zotit kupën e zemërimit të tij, që ke pirë llumin e kupës së hutimit deri sa e kullove krejt. **18** Midis gjithë bijve që ka pjellë nuk ka asnjë që ta udhëheqë; midis gjithë bijve që ka ritur nuk ka asnjë që ta marrë prej dore. **19** Këto dy gjëra të kanë ndodhur, kujt do t'i vijë keq për ty? Pikkëlim dhe shkatërrim, urë dhe shpatë, kush do të ngushëllojë? **20** Djemtë e tu ligështoheshin, qëndronin në krye të gjitha rrugëve si një antilopë e zënë në rrjetë, plot me zemërimin e Zotit, me kërcënimin e Perëndisë tënd. **21** Prandaj tanë dégio këtë, o e pikëlluar dhe e dehur, por jo nga vera. **22** Kështu thotë Zoti yt, Zoti, Perëndia yt, që mbron çështjen e popullit të tij: "Ja, unë po të heq nga dora kupën e hutimit, llumin e kupës së zemërimit tim; ti nuk do ta pish më. **23** Do ta vë përkundrazi në duart e atyre që të hidhëronin dhe të thonin: "Shtrihu për tokë, që të kalojmë mbi ty", dhe ti e bëje kurrizin tënd një vend, një rrugë për kalimtarët".

52 Rizgjohu, rizgjohu, rivishu me forcën tënde, o Sion; vish rrrobat e tua të mrekullueshme, o Jeruzalem, qytet i shenjtë! Sepse nuk do të hyjnë më të t'i parrethpreri dhe i papastri. **2** Shkunde pluhurin që ke në kuriz, çohu dhe ulu ndenjur, o Jeruzalem; zgjidi zinxhirët që ke në qafë, o bijë e Sionit, që je në robëri! **3** Sepse kështu thotë Zoti: "Ju kanë shitur për asgjë dhe do të shpengoheni pa para". **4** Sepse kështu thotë Zoti, Zoti: "Populli im zbriti së lashti në Egjipt për të banuar; pastaj Asiri e shtypi pa shkak. **5** Dhe tanë çfarë po bëj unë këtu?", thotë Zoti, "ndërsa popullin tim e kanë hequr larg për asgjë? Ata që e sundojnë, bëjnë që ai të rënkojë", thotë Zoti, "dhe emri im shahet vazhdimisht tërë ditën. **6** Prandaj populli im do të njohë emrin tim, prandaj do të kuptojë atë ditë që jam unë që kam folur: "Ja ku jam!". **7** Sa të bukura janë mbi malet këmbët e lajmëtarit që sjell lajme të mira që njofton paqen, që sjell lajme të bukura mbi gjëra të mira, që shpal shpëtimin, që i thotë Sionit: "Perëndia yt mbretëron!". **8** Dëgjo! Rojet e tua ngrenë zërin dhe lëshojnë bashkë britma gjëzimi, sepse shohin me sytë e tyre Zotin që

kthehet në Sion. **9** Shpëtheni bashkë në britma gjëzimi, o rrënoja të Jeruzalemit, sepse Zoti ngushëllon popullin e tij dhe çliron Jeruzalemin. **10** Zoti ka zhveshur krahun e tij të shenjtë para syve të të gjitha kombeve; të gjitha skajet e tokës do të shohin shpëtimin e Perëndisë tonë. **11** Ikni, ikni, dilni andej, mos prekni asgjë të papastë! Dilni nga ambienti i saj, pastrohuni, ju që mbani vazot e Zotit! **12** Sepse ju nuk do të niseni me nxitim dne nuk do të shkoni me turr, sepse Zoti do të ecë para jush, Perëndia i Izraelit do të jetë praparoja juaj. **13** Ja, shërbëtori im do të begatohet, do të ngritet dhe do të lartësohet shumë. **14** Duke qenë se shumë veta u çuditën me ty, sepse pamja e tij ishte e shfytuar më tepër se e çdo njeriu tjetër dhe fytyra e tij ishte ndryshe nga ajo e bijve të njeriut, **15** kështu ai do të spërkasë shumë kombe; mbretërit do të mybyllin gojën para tij, sepse do të shohin çfarë nuk u ishte treguar kurrë atyre dhe do të kuptojnë ato që nuk kishin dëgjuar.

53 Kush i ka besuar predikimit tonë dhe kujt iu shfaq krahu i Zotit? **2** Ai erdhë lart para tij si një degëz, si një rrënje nga një tokë e thatë. Nuk kishte figurë as bukuri për të têrhequr shikimin tonë, as paraqitje që ne ta dëshironim. **3** I përcmuar dhe i hedhur poshtë nga njerëzit, njeri i dhembjeve, njohës i vuajtjes, i ngjashëm me dikë para të cilët fshihet faqja, ishte përcmuar, dhe nuk e çmuat aspak. **4** Megjithatë ai mbante sémundjet tona dhe kishte marrë përsipër dhembjet tona; por ne e konsideronim të goditur, të rrahuar nga Perëndia dhe të përulur. **5** Por ai u tejshpua për shkak të shkeljeve tona, u shtyp për paudhësitë tona; ndëshkimi për të cilin kemi paqen është mbi të, dhe për shkak të vurratave të tij ne jemi shëruar. **6** Ne të gjithë endeshim si dele; secili prej nesh ndiqte rrugën e vet, dhe Zoti bëri që të bjerë mbi të paudhësia e ne të gjithëve. **7** I keqtrajtuar dhe i përulur, nuk e hapi gojën. Si një qengj që e çojnë në thertore, si një dele e heshtur përpëra atyre që i qethin nuk e hapi gojën. **8** U çua larg nga shtypja dhe nga gjykimi; dhe nga brezi i tij kush mendoi se ai ishte larguar nga toka e të gjallëve dhe ishte goditur për shkak të shkeljeve të popullit tim? **9** Kishin caktuar ta varroasin bashkë me të pabesët, po kur vdiq e vunë me të pasurin, sepse nuk kishte kryer asnjë dhunë dhe nuk kishte pasur asnjë mashtrim në gojën e tij. **10** Por i pëlqeu Zotit ta rrithë dhe ta bënte të vuante. Duke ofruar jetën e tij si flijim përmëkatin, ai do të shikojë pasardhës, do të zgjasë ditët e tij, dhe vullneti i Zotit do të ketë mbarësi në duart e tij. **11** Ai do të shikojë frytin e mundimit të shpirtit të tij dhe do të jetë i kënaqur; me anë të diturisë së tij, i drejti, shërbëtori im, do të bëjë të drejtë shumë veta, sepse do të marrë përsipër paudhësitë e tyre. **12** Prandaj do t'i jap pjesën e tij midis të mëdhenjve, dhe ai do ta ndajë plaçkën me të fuqishmit, sepse e ka përkushtuar jetën e tij deri në vdekje dhe u përfshi midis keqberësve; ai ka mbajtur mëkatin e shumë vetave dhe ka ndërrhyrë në favor të shkellesve.

54 Ngazëollo, o shterpë, që nuk lindje; shpërthe në britma të larta gjëzimi, ti që nuk provoje dhembjet e lindjes! Sepse fëmijët e së shkretës do të jenë më të shumtë se fëmijët e gruas së martuar, thotë Zoti. **2** Zgjero vendin e çadrës sate dhe fletët e banesave të tua le të shtrihen pa kursim; zgjati litarët e tui dërforo kunjat e tui, **3** sepse do të shtrihesh në të djathtë dhe në të majtë; pasardhësit e tu do të zotërojnë kombet dhe do të popullojnë qytetet e shkretuara. **4** Mos u frikëso, sepse nuk do të ngatërrohesh; mos ki turp, sepse nuk do të skuqesh; do të harrosh madje turpin e rinisë sate dhe nuk do ta kujtosh më

çnderimin e vejërisë sate. 5 Sepse krijuesi yt eshtë dhëndri yt; emri i tjë eshtë Zoti i ushtrive; Çliruesi yt eshtë i Shenjtë i Izraelit, i quajtur Perëndi i téré tokës. 6 Sepse Zoti të ka thirrur si një grua të braktisur dhe të pikëlluar në frysëm e saj, si nusja e rinisë që eshtë përzënë, thotë Perëndia yt. 7 Të kam braktisur pér një çast të shkurtër, por me dhembshuri të pamasë do të mbledh. 8 Në një shpëthim zémërimi të kam fshehur pér një çast ftyrën time, por me një dashuri të përjetshme do të kem dhembshuri pér ty, thotë Zoti, Çliruesi yt. 9 Pér mua ky do të jetë një fakt si ujërat e Noeut; ashtu siç u betova që ujërat e Noeut nuk do të mbulonin më tokën, kështu betohem që nuk do të zémërohem më me ty dhe nuk do të të kërcenoj më. 10 Edhe sikur malet të zhvendoseshin dhe kodrat të luanin nga vendi, dashuria ime nuk do të largohet prej teje as besëlidhja e paqes nuk do të hiqet, thotë Zoti, që ka dhëmbshuri pér ty. 11 O e pikëlluar, e rrashur nga stuhia, e pangushëlluar, unë do të ngallmoj gurët e tu të çmuar në antimon dhe do të të themeloi mbi safirët. 12 Do t'i bëjë bedenat e tu prej rubinësh, portat e tua prej xhevairi dhe téré rrithimin tенд prej gurësh të çmuar. 13 Téré bijtë e tu do të mësohen nga Zoti dhe e madhe ka pér të qenë paqja e bijve të tu. 14 Ti do të vendosesh ngultas në drejtësi; do të jesh larg nga shtypja, sepse nuk duhet të trëmbesh më edhe nga tmerri, sepse nuk do të të afrohet më ty. 15 Ja, edhe mund të mbledhin kundër teje, por kjo nuk do të jetë nga ana ime. Cilido që do të mblidhet kundër teje, do të rrëzohet para teje. 16 Ja, unë kam krijuar kovaçin që i frys prushit të zjarrit dhe nxjerr prej tij një vegël pér punën e tij, dhe kam krijuar shkatërruesin pér tó prishur. 17 Asnjë armë e sajuar kundër teje nuk do të ketë sukses, dhe qdo gjuhë që do të ngrihet të gjykojë kundër teje, ti do ta dënoch. Kjo eshtë trashëgimia e shërbëtorëve të Zotit dhe drejtësia e tyre vjen nga unë", thotë Zoti.

55 "O ju të gjithë që keni etje, ejani tek ujërat, dhe ju që nuk keni para ejani, blini dhe han! Ejani, blini pa para dhe pa paguar verë dhe qumësh! 2 Pse shpenzoni para pér atë që nuk eshtë bukë dhe fryt i mundit tuaj, pér atë që nuk të ngop? Dëgjomëni me kujdes dhe do të hani atë që eshtë e mirë, dhe shpirti juaj do të shijojë ushqime të shijshme. 3 Vini veshin dhe ejani tek unë, dëgjoni dhe shpirti juaj do të jetojë; dhe unë do të bëj me ju një besëlidhje të përjetshme, sipas hirit të qëndrueshëm që i premtova Davidit. 4 Ja, unë ia dhashë si déshmitar popujve, si princ dhe komandant të popujve. 5 Ja, ti do të thërrasësh një komb që nuk e njeh, dhe një komb që nuk të njeh do të vrapojë te ti, pér shkak të Zotit, Perëndisë tенд, dhe të Shenjtët të Izraelit, sepse ai të ka përlëvduar". 6 Kérkonit Zotin ndërsa mund të gjendet, e thirri ndërsa eshtë afër. 7 I pabesi le ta lërë rrugën e tij dhe njeriu i padrejtë mendimet e tij, dhe le të kthehet tek Zoti që të ketë dhembshuri pér të, tek Perëndia ynë që fal bajarish. 8 "Duke qenë se mendimet e mia nuk janë mendimet tuaja, dhe as rrugët tuaja nuk janë rrugët e mia", thotë Zoti. 9 "Ashti si qiejte janë më të lartë se toka, kështu edhe rrugët e mia janë më të larta se rrugët tuaja dhe mendimet e mia janë më të larta se mendimet tuaja. 10 Ashti si shiu dhe bora zgresin nga qelli dhe nuk kthehen prapa pa vaditur tokën, pa e bérë pjellore, pa bérë që të mbij në ményrë që ai që do të mbjellëtë marrë farën dhe të sigurojë bukën pér tó ngrënë, 11 Kështu do të jetë fjala ime e dalë nga goja ime; ajo nuk do të më kthehet bosh mua, pa kryer atë që dëshiroj dhe pa realizuar plotësisht atë pér të cilën e dërgova. 12 Sepse ju do të niseni me gjëzim dhe do t'ju kthejnë

në paqe. Malet dhe kodrat do të shpërthejnë në britma gjëzimi përpara jush dhe téré drurët e fushave do të duartroskasin. 13 Në vend të ferrave do të rritet selvia, në vend të hithrave do të rritet mersina; kjo do të jetë pér Zotin një titull lavdie, një shenjë e përjetshme që nuk do të shkatërhohet".

56 Kështu thotë Zoti: "Respektoni të drejtën dhe zbatoni drejtësinë, sepse shpëtimi im eshtë duke ardhur dhe drejtësia ime do të shfaqet. 2 Lum njeriu që vepron kështu dhe biri i njeriut që i përmbahet kësaj, që respektot të shtunën pa e përdhosur dhe që e përmban dorën e tij nga kryeria e çfarëdo veprimi të keq". 3 Të mos thotë biri i të huajt që eshtë bashkuar me Zotin: "Zoti me siguri më ka përfashuar nga populli i tij". Dhe të mos thotë eunuku: "Ja, unë jam një dru i thatë". 4 Sepse kështu thotë Zoti: "Eunukët që respektojnë të shtunat e mia, që zgjedhin atë që më pëlqen mua dhe që i përmbahen me vendosmëri besëlidhjes sime, 5 do t'u jap atyre në shtëpinë time dhe brenda mureve të mia një vend dhe një emër, që do të vlejë më tepër nga ai i bijve dhe i bijave; do t'u jap atyre një emër të përjetshëm që nuk do të fshihet kurrë. 6 Bijtë e të huajve që janë bashkuar me Zotin pér t'i shërbyer, pér të dashur emrin e Zotit dhe pér të qenë shërbëtorë të tij, téré ata që respektojnë të shtunën pa e përdhosur dhe që i përbahen me vendosmëri besëlidhjes sime, 7 do t'i çoj në malin tim të shenjtë dhe do t'i mbush me gjëzinë shtëpinë time të lutjes; olokaustet e tyre dhe fljimet e tyre do të pëlqehen mbi altarin tim, sepse shtëpia ime do të quhet shtëpi lutje pér të gjithë popujt". 8 Zoti, Zoti, që i mbledh të shpërndarit e Izraelit, thotë: "Unë do të mbledh reth tij edhe të tjerë, përvëc atyre që kam mbledhur". 9 O ju mbarë, kafshë të fushave, ejani pér tó ngrënë; ejani, ju mbarë kafshë të pylli! 10 Rojtarët e tyre janë të verbër, janë të gjithë të paditur, janë të gjithë qen memecë, të paaftë të lehin; shohin èndrra, rrinë shtrirë, u pëlqen të dremitin. 11 Janë qen llupës, që nuk ngopen kurrë, janë barin që nuk kuptojnë asgjë; ndjekin të gjithë rrugën e tyre, secili shikon interesin e vet, pér illogari të vet. 12 "Ejani", thonë, "do të marr verë dhe do të dehemë me piqe dehëse; nesër do të jetë si sot, madje shumë më mirë".

57 I drejti vdes, por askush nuk kujdeset pér të; njerëzit e devotshëm çohen tutje, dhe askush nuk mendon që i drejti eshtë çuar larg përpara së keqes. 2 Ai hyn në paqe; ata që kanë ecur në ndershëm pushojnë në shtretërit e tyre. 3 Por afrohuni kétu, ju bij të magjistares, pasardhës të shkelësít të kurorës dhe të prostitutes. 4 Me kë po talleni? Kundër kujt e hapni gojën dhe nxirri jashtë gjuhën? A nuk jeni ju bij të rebelimit, pasardhës të gënjeshtërs, 5 ju, që ndizeni midis lisave poshtë cdo druri të blertë, thermi bijtë në luginat, në të çarat e shkëmbinje? 6 Pjesa jote eshtë midis gurëve të lëmuar tē përoit; ata, pikërisht ata janë pjesa jote; mbi ta ke derdhur libacione dhe ke sjellë blatime ushqimesh. A do të mund të gjeja përdëllim në këto gjera? 7 Ti e ke vënë shtratin tенд mbi një mal të lartë dhe të ngritur, edhe aty ke hipur pér tó ofruar fljimet. 8 I ke vënë simbolet e tu idhujtarë prapa portave dhe pas shtalkave. Larg meje zbuluar dhe je nojtit tek ata; ke zgjuerat shtratin tенд dhe ke bérë një besëlidhje me ta, ke pëlqyer shtratin e tyre, duke synuar pushtetin e tyre. 9 Ke shkuar te mbreti me vaj, duke i shumuar parfumet e tua; i dërgove larg lajmëtarët e tu dhe u le deri në Sheol. (Sheol h7585) 10 Nga shkaku i udhëtimeve të tua të shumta je lodhur, por nuk ke thënë: "Eshtë e kote". Ke gjetur akoma fuqi në dorën tënde, prandaj nuk e ndjen veten të kapitur. 11 Nga kush ke pasur frikë,

nga kush je trembur pér tē gënjer, pér tē mos më kujtuar mua dhe pér tē mos menduar më pér mua? A nuk kam qëndruar në heshtje pér një kohë tē gjatë? Prandaj nuk ke më frikë nga unë. **12** Unë do tē shpall drejtësinë tênde dhe veprat e tua, që nuk do tē hyjnë aspak në punë. **13** Kur do tē bërtasësh, le t'vijë tē tē shpëtojë turma e idhujve tē tu. Era do t'i përlajë tē téré, një frymë do t'i cojë tutje. Por ai që gjen strehë tek unë do tē zotërojë vendin dhe do tē trashëgojë malin tim tē shenjtë. **14** Dhe do tē thuhet: "Sheshoni, sheshoni, shroni rrugën, hiqni pengesat nga rruga e popullit tim!". **15** Sepse kështu thotë i Larti dhe i Madhërishim që banon pérjetësinë dhe emri i tē cilit éshët i "Shenjtë": "Unë banoj në vendin e lartë dhe tē shenjtë dhe bashkë me atë që éshët i penduar dhe i përulur nga fryma, pér tē ngjallur frymën e tē përulurve, pér tē ngjallur frymën e tē penduarve. **16** Sepse unë nuk dua tē kundërshtoj gjithnjë dhe as tē jem i zemëruar pérjetë, pérndryshe para meje do tē ligështoheshin fryma dhe shpirtërat që kam bérë. **17** Pér shkak tē paudhësisë së lakmës së tij u zemërova dhe e godita; u fsheha, u indinjova, por ai u largua duke ndjekur rrugën e zemrës së tij. **18** I pashë rrugët e tij, por unë do ta shëroj, do ta udhëheq dhe do t'i jap përséri ngushëllimet e mia atij dhe t'vijë që janë tē pikelluar. **19** Unë krijoj frytin e buzëve. Paqe, paqe atij që éshët larg dhe atij që éshët afer", thotë Zoti. "Unë do ta shëroj". **20** Por tē pabesët janë si deti i trazuar, që nuk mund tē qetësohet dhe ujërat e tē cilit vjellin Ilucë dhe baltë. **21** "Nuk ka paqe pér tē pabesët", thotë Perëndia im.

58 "Bërtit sa tē mundësh, mos u kurse; ngrije zérin tênd si një bori dhe shpalli popullit tim shkeljet e tij dhe shtëpisë së Jakobit mëkatet e tij. **2** Më kërkojnë çdo ditë dhe dëshirojnë tē njohin rrugët e mia, si një komb që zbaton drejtësinë dhe nuk braktis ligjin e Perëndisë tē tij; më kërkojnë gjykime tē drejta dhe dëshirojnë t'i afrohen Perëndisë. **3** Ata thonë: "Pse kemi agjëruar, dhe ti nuk e ke parë? Pse kemi hidhëruar shpirtërat tonë dhe ti nuk e ke vënë re?". Ja, ditën e agjërimit tuaj ju bëni atë që ju pëlqen dhe i detyroni punëtorët tuaj tē kryejnë një punë tē rëndë. **4** Ja, ju agjëroni pér grindje dhe mosmarrëveshje dhe pér tē goditur pabesësht me grusht. Duke agjëruar ashtu si bëni sot, nuk bëni që zéri juaj tē dégjohet lart. **5** A éshët ky agjërimi tē cilin e pëlqej, dita në tē cilën njeriu pikellon shpirtin e tij? Të përkulësh kokën si xunkthi dhe tē shtrihesh mbi një shtrat prej thesi dhe hiri? A e quan këtë vallë agjërim dhe ditë që i pëlqen Zotit? **6** Agjërimi që më pëlqen a nuk éshët vallë ky: tē thyesh zinxhirët e ligësisë, tē zgjidhësh verigat e zgjedhës, t'i lësh tē lirë tē shtypurit, tē dérmosh çdo zgjedhë? **7** A nuk konsiston vallë në ndarjen e bukës sate me atë që ka ur, në sjelljen në shtëpinë tênde tē varfërit pa strehë, në tē veshurit e atij që éshët lakuriq, pa lénë pas dore ata që janë nga gjaku yt? **8** Atëherë drita jote do tē shpërthejë si agimi dhe shërimi yt do tē mbijë menjëherë, drejtësia jote do tē pararendë dhe lavdia e Zotit do tē jetë praparoja jote. **9** Atëherë do tē thërrasësh dhe Zoti do tē tē përgjigjet, do tē bërtasësh dhe ai do tē thotë: "Ja ku jam!". Në rast se ti heq dorë nga zgjedha, tregimi me gisht dhe tē folurit mbrapsht, **10** në rast se plotëson nevojat e tē uriturit dhe ngop shpirtin e pikelluar, atëherë drita jote do tē lindë nga terri dhe terri yt do tē jetë si mesdita. **11** Zoti do tē tē udhëheqë vazhdimisht, do tē ngopë shpirtin tênde në vendet e thata dhe do t'u japë forcë kockave tē tua; ti do tē jesh si një kopsht i vaditur dhe si një burim uji, ujërat e tē cilit nuk shterojnë. **12** Njerëzit e tu do tē rindërtojnë rrënojat e lashta, dhe ti do tē ngresh përsëri themelat

e shumë brezave tē shkuara; kështu do tē quhesh riparuesi i tē çarave, restauruesi i shtigjeve pér tē banuar në vend. **13** Në rast se e përban këmbën që tē mos dhunosh tē shtunën, në rast se e nuk kryen punët e tua gjatë ditës sime të shenjtë, në rast se e quan tē shtunën kënaqësi, ditën e shenjtë tē Zotit, që meriton **14** do tē gjesh kënaqësinë tênde tek Zoti, dhe unë do tē tē bëjë që tē kalërosh mbi lartësitë e tokës dhe do tē tē jap tē hash trashëgiminë e Jakobit, atit tênd, sepse goja e Zotit ka folur".

59 Ja, dora e Zotit nuk éshët tepër e shkurtër pér tē shpëtar, as veshi i tij nuk éshët tepër i rënduar pér tē dégjuar. **2** Por paudhësitet tuaja kanë shkaktuar një ndarje midis jush dhe Perëndisë tuaj, dhe mëkatet tuaja kanë bërë tē fshihet ftyra e tij prej jush, që tē mos ju dégjojë më. **3** Sepse duart tuaja tñëndot me gjak dhe gishtërinjtë tuaj me paudhësi; buzët tuaja thonë gënjeshtra, gjyhu juaj pështëpërit coroditje. **4** Askush nuk çel padi me drejtësi, askush nuk e mbron me të vërtetën; kanë besim te fjälët boshe dhe thonë gënjeshtren, mendojnë tē keqen dhe pjellin paudhësinë. **5** Bëjnë që tē çelin vezët e nepërkës dhe tjerrin rrjetë merimangash; ai që ha nga vezët e tyre vdes, dhe nga veza e shtypur del Jashtë një nepërkë. **6** Rrjetat e tyre nuk do tē bëhen roba, as nuk do tē mbulohen me atë që kanë bérë. Veprat e tyre janë vepra paudhësie dhe në duart e tyre ka veprime dhune. **7** Këmbët e tyre vrapijnë drejt së keqes dhe shpejtënjë tē derdhin gjak tē pafaj; mendimet e tyre janë mendime paudhësies; në shtigjet e tyre ka pikellim dhe shkatërrim. **8** Rrugën e paqes nuk e njohin dhe nuk ka ndershmëri në rruget e tyre; i bëjnë dredharake shtigjet e tyre dësecili që ecën nëpër to nuk njeh paqe. **9** Prandaj ndershmëria éshët larg nesh dhe drejtësia nuk arrin deri te ne; prisnim dritën, por ja që erdi errësira, prisnim shkëlqimin, por ja që ecim në errësirë. **10** Prekim murin si tē verbërit, ecim verbazi sikur tē ishim pa sy; pengohemi në mesditë sikur tē ishte mugëtirë; në vende tē shkretuara jemi si tē vdekur. **11** Ne tē gjithë ulërijmë si arinj dhe vazhdojmë tē rënkojmë si pëllumbesha, presim tē vijë ndershmëria, por ajo nuk vjen; shpëtimin, por ai éshët larg nesh. **12** Sepse shkeljet tonë janë shumuar para teje dhe mëkatet tonë dëshmojnë kundër nesh, sepse shkeljet tonë na rinë përpara dhe fajet tonë i njohim: **13** duke i rebeluar dhe duke mohuar Zotin, duke mos e ndjekur më Perëndinë tonë, duke folur pér shptyje dhe kryengritje, duke i dhënë dhe duke murmuritur në zemër fjalë tē rreme. **14** Ndërshmëria éshët larguar dhe drejtësia ka mbetur larg, sepse e vërteta nuk ndodhet më në shesh dhe paanësia nuk mund tē hyjnë në tē. **15** Kështu e vërteta éshët zhdukur, dëshmi që têrhiqet nga e keqja bëhet një pre e lehtë. Zoti e pa këtë dhe i erdhë keq që nuk ka më ndershmëri. **16** Ai e pa që nuk kishte më asnjë dhe u habit që askush nuk ndërhynë; atëherë i erdhë në ndihmë krahu i tij dhe drejtësia e tij e ka mbajtur, **17** ai u veshi me drejtësinë si me një parzmore dhe vuri mbi kryet e tij përkrenaren e shpëtimit, veshi rrrobat e hakmarrjes dhe u mbulua me xhelozë si me një mantel. **18** Ai do t'i japë scilicit sipas veprave tē tij; têrbimin kundërshtarëve tē tij, shpagimin armiqve tē tij; ishujve do t'u japë shpërblim tē plotë. **19** Kështu do tē kenë frikë nga emri i Zotit ata nga perëndimi prej lavdisë së tij ata nga lindja; kur kundërshtari do tē vijë si një lum i furishëm, Fryma e Zotit do tē lartojë kundër tij një flamur. **20** "Një çirues do tē vijë në Sion dhe pér ata tē kthyerit nga rebelimi i tyre te Jakobi", thotë Zoti. **21** "Sa pér mua, kjo éshët besëlidhja ime me ata", thotë Zoti: "Fryma ime éshët mbi ty dhe fjalët e mia që vura në gojën tênde nuk do tē

largohen kurrë nga goja jote as nga goja e pasardhësve të tu, as nga goja e pasardhësve të pasardhësve të tu", thotë Zoti, "tani e përgjithmonë".

60 "Cohu, shkëlqe, sepse drita jote ka ardhur, dhe lavdia e Zotit u ngrit mbi ty. **2** Sepse ja, terri mbulon tokën dhe një errësirë e dëndur mbulon popujt; por mbi ty ngritet Zoti dhe lavdia e tij duket mbi ty. **3** Kombet do të ecin në dritën tênde dhe mbretërit në shkëlqimin e daljes sate. **4** Ngrej sytë e tu rrëth e qark dhe shiko; mblidhen të gjithë dhe vijnë te ti; bijtë e tu do të vijnë nga larg dhe bijat e tua do t'i sjellin në krahë. **5** Atëherë do të shikosh dhe do të jesh i kënaqur, zemra jote do të rrahë fort dho do të hapet sepse bollëku i detit do të vijë te ti, pasuria e kombeve do të vije tek ti. **6** Një mori devesh do të mbulojë, dromedarë të Madianit dhe të Efahut, ato të Shebas do të vijnë të gjitha, duke sjellë ar dhe temjani dne do të shpalin lëvdimet e Zotit. **7** Të tëra kopetë e Kedart do të mblidhen pranë teje, deshtë e Nebajothit do të janë në shërbimin tênd, dho të ngjiten mbi altarin tim si një ofertë e pëlqyer, dhe unë do ta bëj të lavdishëm tempullin e lavdisë sime. **8** Kush janë këta që fluturojnë si një re dhe si pëllumba në drejtim të foleve të tyre? **9** Po, ishujt do të kenë shpresë tek unë, me anijet e Tarshishit në radhë të parë, përtë sjellë nga larg bijtë e tu me argjendin e tyre dhe arin e tyre, pér emrin e Zotit, Perëndisë tênd, dhe të Shenjit. **10** Bajtë e të huajt do të rindërtojnë muret e tua dhe mbretërit e tyre do të vihen në shërbimin tênd, sepse në zemërimin tim të godita, por në dashamirësinë time kisha dhembshuri pér ty. **11** Portat e tua do të janë gjithnjë të hapura, nuk do të myllen as diten as natën, që të mund të futin te ti pasurinë e kombeve me mbretërit e tyre në krye. **12** Sepse kombi dhe mbretëria që nuk do të të shërbejnë do të zhduken, dhe ato kombe do të shkatërrohen plotësisht. **13** Lavdia e Libanit do të vijë te ti, bashkë me selvinë, larshin dhe bredhin, përtë zbukuruar vendin e shenjtërores sime, dhe unë do të bëj të lavdishëm vendin ku shkelin këmbët e mia. **14** Edhe bijtë e shtypësve të tu do të vijnë duke u përkulur para teje, dhe të gjithë ata që të kanë pérçmuar do të bien përmbyss në këmbët e tua dhe do të thërasin: "qyteti i Zotit", "Sioni i të Shenjit të Izraelit". **15** Në vend që ty të braktisin dhe të të urrejnë, aq sa askush nuk kalonte më nga ti, unë do të bëj një shkëlqim të përjetshëm, gjëzimin e shumë brezave. **16** Di tò thithësh qumështin e kombeve, do të thithësh gjithë e mbretëreve dho do të pranonash që unë, Zoti, jam Shpëtimtari yt dhe Çliruesi yt, i Fuqishimi i Jakobit. **17** Në vend të bronxit do të sjell ar, në vend të hekurit do të sjell argjend, në vend të drurit bronz, në vend të gurëve hekur; do të vendos si gjukatësin tênd paqen dho si kujdestarin tênd drejtësinë. **18** Nuk do të dégjohet të flitet më pér dhunë në vendin tênd, as pér shkatërrime dhe rrënoja brenda kufijve të tu; por do t'i quash muret e tua "Shpëtim" dhe portat e tua "Lavdërim". **19** Dielli nuk do të jetë më drita jote gjatë ditës, as hëna nuk do të ndriçojë më me vezullimin e saj; por Zoti do të jetë drita jote e përjetshme dhe Perëndia yt lavdia jote. **20** Dielli yt nuk do të perëndoje më dhe hëna jote nuk do të têrhiqet më, sepse Zoti do të jetë drita jote e përjetshme dhe ditët e tua të zisë do të marrin fund. **21** Térat e tua do t'i shpejtoj gjërat në kohën e tyre.

61 Fryma e Zotit, Zoti eshtë mbi mua, sepse Zoti më ka vajosur pér t'u dhënë një lajm të mirë të përulurve; më ka dërguar të lidh plagën e atyre që e kanë zemrën të thyer, të shpalit çlirimin e atyre **2** të shpalit vitin e hirit të Zotit dhe ditën e hakmarrjes të Perëndisë tonë, pér të ngushëlluar têrë ata që pikëllohen në Sion, pér t'u dhënë gjëzim atyre që pikëllohen në Sion, pér t'u dhënë atyre një diadëmë në vend të hirit, vajin e gjëzimit në vend të zisë, mantelin e lavdërimit në vend të një fryme të ligështuar, me qëllim që të quhen lisa të drejtësisë mbjellja e Zotit, pér të paraqitur lavdinë e tij. **4** Ata do të rindërtojnë rrënojat e vjetra, do të rimëkëmbin vendet që janë shkretuar në të kaluarën, do të restaurojnë qytetet e shkretuara dhe të shkatërruara prej shumë brezash. **5** Të huajtë do të vijnë të kullosoin kopetë tuaja, bijtë e të huajt do të janë bujq tuaj dhe vreshtarë tuaj. **6** Por ju do të quheni "priftërinj të Zotit" dhe do të quheni "ministra të Perëndisë tonë". Ju do të gjëzoni pasuritë e kombeve, dhe lavdia e tyre do të kalojë te ju. **7** Në vend të turpit tuaj do të keni një nderim të dysfishtë; në vend të hutimit do të ngazëllojnë në trashëgiminë e tyre. Prandaj në vendin e tyre do të zotërojnë dyfishin dhe do të kenë një ngazëllim të përjetshëm. **8** Sepse unë, Zoti, e dua drejtësinë, urrej vjedhjennë olokaust: unë do t'u jap atyre me besnikmëri shpërblimin dhe do të bëj me ta një besëlidhje të përjetshme. **9** Pasardhësit e tyre do të janë të njohur ndër kombet dhe brezi i tyre ndër popuj; tërë ata që do t'i shohin do t'i njohin, sepse ata janë një fis i bekuar nga Zoti. **10** Unë do të gjëzohem shumë tek Zoti, shpirti im do t' kremitojë Perëndinë tim, sepse më ka veshur me rrobat e shpëtimit, më ka mbuluar me mantelin e drejtësisë, ashtu si një dhëndër që vijnë diadëmë, si një nuse që zbukurohet me xhevahiret e saj. **11** Prandaj, ashtu si toka bën që t'i rritet bimësia e saj dhe kopshti bën që t'i mbijë atë që eshtë mbjellë, po kështu Zoti, Zoti, do t'bëj që t'i mbijë drejtësia dhe lëvdimi përrapa têrë kombeve.

62 Pér hir të Sionit unë nuk do të hesht dhe pér hir të Jeruzalemit nuk do të gjej prehje deri sa drejtësia e saj të mos dalë si agimi dhe shpëtimi i saj si një pishtar flakëruar. **2** Atëherë kombet do të shohin drejtësinë tênde dhe tërë mbretërit lavdinë tênde; do t' thirresh me një emër tê ri, që do ta tregojë goja e Zotit. **3** Do t' jesh një kurorë e shkëlqyer në dorën e Zotit, një diadëmë mbretëreore në dorë të Perëndisë tênd. **4** Nuk do të quhesh më "E braktisur", as toka jote nuk do t' quhet më "E shkretë", por do t' quajnë "Kënaqësia ime eshtë tek ajo" dhe toka jote "E Martuar", sepse Zoti gjjen kënaqësi te ti, dhe toka jote do t' ketë një dhëndë. **5** Prandaj, ashtu si një i ri martohenet me një të virgjër, bijtë e tu do t' martohenet me ty; dhe ashtu si i martuarit gjëzohet me nusen, kështu Perëndia do t' gjëzohet pér ty. **6** Mbi muret e tua, o Jeruzalem, kam vënë roje që nuk do t' heshtin kurrë, as diten as natën. Ju që i kujtoni Zotit premtimet e tij, mos rrini në heshtje, **7** dhe mos e lini tê pushojë, deri sa ta ketë rivendosur Jeruzalemin dhe ta bëj atë lëvdimin e të gjithë tokës. **8** Zoti eshtë betuar pér krahun e tij të djathë dhe pér krahun e tij të fuqishëm: "Nuk do t'u jap më grurin tênd si ushqim armiqve të tu dhe bijtë e të huajt nuk do t' pinë më mushtin tênd pér t' cilin je munduar. **9** Por ata që do ta kenë mbledhur grurin do t' hanë dhe do t' lëvdojnë Zotin, dhe ata që do t' kenë vjelur, do t' pinë mushtin në oborret e shenjtërores sime". **10** Kaloni, kaloni nëpër porta! Përgatitni rrugën pér popullin! Shtroni, shtron udhën, hiqni gurët, ngrini një flamur para popujve! **11** Ja, Zoti shpalli deri në skajin e tokës: "I thoni bijës së Sionit: Ja, shpëtimi

yt po vjen; ja, ka me vete shpërblimin e saj dhe shpërblimi i saj e pararend. **12** Do t'i quajnë "Populli i shenjtë", "Të çliruarit e Zotit", dhe ti do të quhesht "E kërkruara", "Qyteti i pabraktisur"”.

63 Kush është ai që vjen nga Edomi, nga Botsrahu, me rrobat e ngjyrosura me bojë të kuqe flakë? Ky, i veshur shkëlqyeshëm, që ecën në madhështinë e forcës së tij? "Jam unë që flas me drejtësi dhe jam i fuqishëm për të shpëtuar". **2** Pse veshja jote është e kuqe dhe rrobat e tua si ata që shtrydhin rrushin në gaviç? **3** "Gaviçin e shtypa vetëm dhe asnjë nga popujt nuk ishte me mua. I shtypa në zemërimin tim dhe i shkela në tèrbimin tim. Gjaku i tyre spërkatë rrobat e mia dhe njollosa tèr veshjet e mia. **4** Sepse dita e hakmarrjes ishte në zemrën time dhe viti i qirimit tim ka ardhur. **5** Shikova, por nuk kishte asnjieri që të më ndihmonte; shtanga që askush nuk po më ndihmonte. Atëherë vetë krahim im më ka shpëtar dhe tèrbimi im më ka ndihmuar. **6** I shkela me këmbë popujt në zemërimin tim, i deha në tèrbimin tim dhe bëra që të derdhet gjaku i tyre mbi tokë". **7** Unë do të kujtoj mirësitë e Zotit, lavdimet e Zotit për gjithëka që na ka dhënë si dhe mirësinë e madhe që i ka siguruar shtëpisë së Izraelit sipas dhembshurive të tij dhe sipas dashamirësitë së tij të madhe. **8** Ai në fakt kishte thënë: "Ata me të vërtëtet janë populli im, bij që nuk do të veaprojnë në ményrë të rreme". Kështu ai u bë Shpëtimtari i tyre. **9** Në çdo hidhërim të tyre ai u hidhërua, dhe Engjelli i pranisë së tij i shpëtoi; me dashurinë dhe dhembshurinë e tij i çlroi, i lartoi dhe u solli tèr ditët e së kaluarës. **10** Por ata u rebeluan dhe e trishtuan Frymën e tij të shenjtë; prandaj ai u bë armiku i tyre dhe luftoi kundër tyre. **11** Atëherë populli i tij kujtoi ditët e lashta të Moisiut. Ku është ai që i nxori nga deti me bariun e kopesë së tij? Ku është ai që vinte në mes tyre Frymën e tij të shenjtë, **12** që i drejtonte nèpërmjet të djathtës së Moisiut me krahun e tij të lavdishëm, që i ndau ujërat para tyre për të bërrë një emër të përfjetshëm, **13** që i coi nèpër humnera, si një kalë në shkretëtirë, që të mos pengoheshin? **14** Ashtu si zbret bagëtia në lugine, Fryma e Zotit i bëri të pushojnë. Kështu t'i e udhëhoqë popullin tënd për të bërrë një emër të lavdishëm. **15** Shiko nga qili i dhe shiko nga banesa jote e shenjtë dhe e lavdishme. Ku është zelli yt dhe fuqia jote? Drithërima e të përbrendëshmeve të tua dhe dhembshuritë e tua të thella ndaj meje mos vallë janë shtypur? **16** Sepse ti je ati ynë, megjithëse Abrahami nuk na njihet dhe Izraeli nuk i di se ekzistojmë. Ti, o Zot, je ati ynë, Çliruesi ynë, emri yt vazhdon ngaherë. **17** O Zot, pse na bën që të endemi larg rrugëve të tua dhe pse fortëson zemrën tonë që të mos ketë frikë nga ti? Për hir të shërbëtorëve të tu, kthethu në fiset e trashëgimisë sate. **18** Brenda një kohe të shkurtër populli yt i shenjtë ka shtënë në dorë vendin; armiqtë tanë kanë shkelur shenjtëronen tënde. **19** Ne u bëmë si ata mbi të cilët nuk ke qeverisur kurrë, mbi të cilët emri yt nuk ishte thirrur kurrë.

64 Oh, sikur t'i shqyeje qejtë dhe të zbrisje! Para teje do të tundeshin malet. **2** Ashtu si zjari djeg degët e thata, ashtu si zjari e bën ujin të valojë, zbrit për t'ua bërrë të njohur emrin tënd kundërshtarëve të tu dhe t'i bësh kombet të dridhen para teje. **3** Kur bëre gjëra të tmerrshme që nuk i prisnim, t'i zbrite dhe malet u tundën në praninë tënde. **4** Nga kohët e lashta askush nuk kishte dégjuar kurrë, asnjë vesh nuk kishte dégjuar dhe asnjë sy nuk kishte parë ndonjë Perëndi tjetër veç teje, që vepron për atë që ka shpresë tek ai. **5** Ti i del para atij që kënaqet në zbatimin e drejtësisë dhe kujtohet për ty në rrujët e tua. Ja, ti je zemëruar sepse ne kemi mëkattuar; në këtë kemi vazhduar

gjatë dhe kemi nevojë të shpëtohem. **6** Jemi të gjithë si një gjë e papastër, dhe të gjitha verprat tonë të drejtësisë janë si një robe e ndotur; po fishkemi të gjithë si një gjethë dhe paudhësitë tonë na cojnë larg si era. **7** Nuk ka më njeri që të thërrasë emrin tënd, që lëviz për t'u kapur pas teje, sepse ti na e ke fshehur fytyrën tënde dhe na lë të tretemi në pushtetin e paudhësive tonë. **8** Megjithatë, o Zot, ti je ati ynë; ne jemi argjila dhe ti je ai që na formon; ne të gjithë jemi veprë e duarve të tua. **9** Mos u zemëro teprë, o Zot, dhe mos e kujto paudhësinë përfjetë. Ja, shiko, të lutemi; ne të gjithë jemi populli yt. **10** Qytetet e tua të shenjta janë bërë një shkretëtirë. Sioni është bërë një shkretëtirë, Jeruzalemi një shkretim. **11** I shenjtë dhe i madherishmi tempulli ynë, ku etërit tanë të kremluan, është bërë pre e zjarrit dhe të gjitha gjërat tonë më të dashura janë shkataérurar. **12** Para këtyre gjërave do ta përbashë venet akoma, o Zot, do të heshtësh dhe do të na pikellosh akoma shumë?

65 Më kanë kërkuar ata që nuk pyesnin për mua, më gjetën ata që nuk më kërkoni. Dhe thashë: "Ja ku jam, ja ku jam" një kombi që nuk thëriste emrin tim. **2** I shriva tèrë ditën duart e mia në drejtim të një populli rebel, që ecën nèpër një rruge jo të mirë, duke ndjekur mendimet e tij; **3** një popull që vazhdimisht provokon zemërimin tim me pafytyrësi, që ofron fljime në kopshtë dhe djeg temjan mbi altarë prej tullash, **4** që rri midis varreve dhe kalon netët në vende sekrete, që ha mish derri dhe ka në enët e tij supa gjërash të neveritshme, **5** që thotë: "Rri për llogari tënde, mos u afro, sepse jam më i shenjtë se ti". Këto gjëra janë për mua një tym në hundë, një zjarr që digjet tèrë ditën. **6** "Ja, e tèrë kjo është shkruar para meje; unë nuk do të hesht, por do të shpaguaj, po, do të shpaguaj në gjë të tyre **7** paudhësitë tuaja dhe paudhësitë e etërvë tuaj të gjitha së bashku", thotë Zoti. "Ata kanë djegur temjan mbi male dhe më kanë fyer mbi kodra; prandaj shpërblimin e sjelljes së tyre të kaluar do ta llogaris në gjë të tyre". **8** Kështu thotë Zoti: "Ashtu si thuhet kur gjendet lëng në vilén e rrushit: "Mos e prishni, sepse në të ka një bekim", kështu do të bëj unë për hir të shërbëtorëve të mi dhe nuk do të shkatérroj çdo gjë. **9** Unë do të nxjerr nga Jakobi pasardhës dhe nga Juda një trashëgimtar të maleve të mia; të zgjedhurit e mi do të zoterojnë vendin dhe shërbëtorët e mi do të banojnë aty. **10** Sharoni do të bëhet një vathë kopenash dhe lugina e Akorit një vend për clodhjen e bagëtisë së trashë, për popullin tim që do të më kërkoj. **11** Por ju që braktisni Zotin, që harroni malin tim të shenjtë, që përgatitni një sofër për Gadin dhe mbushni kùpen e verës së droguar për Menin, **12** ju caktoj shpatës; do të rrëzoheni të gjithë nga masakra, sepse kur ju thirra nuk dhatë përgjigje, kur ju fola nuk dégjuat, por keni bërrë atë që është e keqe në sytë e mi dhe keni zgjedhur atë që nuk më pëlgjen". **13** Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: "Ja, shërbëtorët e mi do të hanë, por ju do të keni ur; ja, shërbëtorët e mi do të pinë, por ju do të keni etje; ja, shërbëtorët e mi do të gézohen, por ju do të jeni të shushatur; **14** ja, shërbëtorët e mi do të këndojnë për gëzimin e zemrës së tyre, por ju do të bërtisni për ankthin e zemrës dhe do të ulërimi për vuajtjen e frymës. **15** Ju do ta lini emrin tuaj si mallkim të zgjedhurve të mi. Zoti, Zoti, do të bëjë që ti të vdesësh, por do t'u japë shërbëtorëve të tij një emër tjetër. **16** Kështu që ai që do të kërkojë për vete një bekim në vend, do ta bëjë për Perëndinë e së vërtetës, dhe ai që do të betohet në vend do të betohet për Perëndinë e së vërtetës, sepse fatkeqësitet e kaluara do të harrohen dhe do t'u fshihen syve të mi". **17** "Sepse ja, unë

krijoj qiej tē rinj dhe një tokë tē re, dhe gjérat e mëparshme nuk do tē kujtohen më dhe nuk do tē vijnë më në mëndje. **18** Por ju gëzohuni dhe ngazëllohuni përijetë pér atë që krijoj; sepse, ja, unë krijoj Jeruzalemim pér kënaqësinë dhe popullin e tij pér gëzimin. **19** Do tē kënaqem me Jeruzalemim dhe do tē gëzohem me popullin tim; në tē nuk do tē dégjohet më asnjë zë vajti ose zë klithme. **20** Nuk do tē ketë më në tē asnjë fëmijë që tē jetojë vetëm pak ditë, as plak që nuk plotëson ditët e tij; sepse i riut do tē vdesë njëqind vjeç dhe mëkatari që nuk arrin tē njëqind vjetët, do tē quhet i mallkuar. **21** Do tē ndërtojnë shtëpi dhe do tē banojnë në to, do tē mbjellin vreshtha dhe do tē hanë frytin. **22** Nuk do tē ndërtojnë më që tē banojë një tjetër, nuk do tē mbjellin më që tē hajë një tjetër; sepse ditët e popullit tim do tē janë si ditët e drurëve; dhe tē zgjedhurit e mi do tē gëzojnë pér një kohë tē gjatë veprën e duarve tē tyre. **23** Nuk do tē lodhen më kot dhe nuk do tē lindin fëmijë pér tē përballuar një shkatërrim tē papritur, sepse do tē janë pasardhësit e tē bekuarve tē Zotit dhe trashëgimarrët e tyre bashkë me ata. **24** Dhe do tē ndodhë që, para se tē më kërkojnë, unë do tē përgjigjem; do tē janë akoma duke folur, dhe unë do t'ua plotësoj. **25** Ujku dhe qengji do tē kullozin bashkë, luani do tē hajë kashtën porsi kau dhe gjarpëri do tē ushqehet me pluhur. Nuk do tē bëjnë më asnjë dëm apo shkatërrim mbi tërë malin tim tē shenjtë”, thotë Zoti.

66 Kështu thotë Zoti: “Qielli éshëtë froni im dhe toka éshëtë mbështetësja e këmbëve tē mia. Ku éshëtë, pra, shtëpia që mund tē më ndërtoni dhe ku éshëtë vendi i çlodhjes sime? **2** Tërë këto gjëra i ka bërë dora ime dhe tē gjitha kanë ardhur në ekzistencë, thotë Zoti. Mbi kë, pra, do tē kthej shikimin tim? Mbi atë që éshëtë i pérullur, ka frymë tē penduar dhe dridhet nga fjalët. **3** Kush flion një ka éshëtë si tē vriste një njeri, kush flion një qengj éshëtë si t'i thyente qafën një geni, kush paraqet një blatin ushqimor éshëtë si tē ofronte gjak derri, kush djeg temjan éshëtë si tē bekonte një idhull. Ashtu si këta kanë zgjedhur rrugët e tyre dhe shpirti i tyre kënaqet në veprimet e tyre tē neveritishme, **4** kështu edhe unë do tē zgjedh fatkeqësinë e tyre dhe do tē bëj që tē bjerë mbi ta ajo tē cilën ata druajnë; sepse, kur thirra, askush nuk u përgjigji, kur fola, ata nuk më dégjuan; përkundrazi bënë atë që éshëtë e keqe në shtëpia e mi dhe parapëlqyen atë që nuk më pëlqen mua. **5** Dëgjoni fjalën e Zotit, ju që dridheni nga fjalët e tij. Vëllezërit tuaj, që ju urrejnë dhe ju dëbojnë pér shkak tē emrit tim, kanë thënë: “Le tē tregojë Zoti lavdinë e tij me qëllim që ne tē mund **6** Një zë, një zhurmë del nga qyteti, një zë vjen nga tempulli; éshëtë zëri i Zotit që u jep hakun armiqve tē tij. **7** Para se tē provojë dhembjet e pjelljes, ajo ka pjellë; para se t'i vinin dhembjet, ajo lindi një mashkull. **8** Kush vallë ka dégjuar një gjë tē tillë, kush vallë ka parë gjëra si këto? A lind vallë një vend brenda një dite tē vetme apo një komb vjen vallë në dritë brenda një çasti? Por Sioni, me tē ndjerë dhembjet, lindi fëmijët e saj. **9** “Do tē çoj vallë në çastin e lindjes pa e bërë tē pjellë”, thotë Zoti. “Unë që bëj tē lindin a do ta mbyllja vallë barkun e nënës?”, thotë Perëndia yt. **10** Gëzohuni me Jeruzalemim dhe ngazëlloni me të, ju tē gjithë që e doni. Gëzohuni me të madhe me të, ju tē gjithë që mbanzi zi pér të, **11** me qëllim që tē pini qumësht dhe tē ngopeni në gjirin e përdëllimeve tē tij, me qëllim që tē pini me bollëk dhe tē kënaqeni me mbushullimin e lavdisë së tij. **12** Sepse kështu thotë Zoti: “Ja, unë do tē bëj që pacja t'i arrji si një lumë dhe pasuria e kombeve si një përrua që vërshon, dhe ju do tē pini qumësht, do t'ju mbajnë në ijët e tij dhe do t'ju përkëdhelin mbi gjunjët e tij.

13 Ashtu si një nënë e gëzon fëmijën e saj, kështu unë do t'ju gëzoj dhe do tē ngushëlloheni në Jeruzalem. **14** Ju do ta shihni këtë, dhe zemra juaj do tē gëzohet, kockat tuaja do tē marrin përséri fuqi si bari i njomë. Dora e Zotit do t'u bëhet e njohur shërbëtorëve tē tij dhe do tē zemërrohet me të madhe kundër armiqve tē tij. **15** Sepse ja, Zoti do tē vijë me zjarrin e tij me tērbim dhe kërcënimin e tij me flakë zjarri. **16** Sepse Zoti do tē ushtrojë drejtësinë me zjarrin dhe shpatén e tij kundër çdo mish; dhe tē vrarët nga Zoti do tē janë tē shumtë. **17** “Ata që shenjtërohen dhe pastrohen pér tē vajtur në kopshtet, prapa një idhulli që gjendet në mes, ata që hanë mish derri, gjëra tē neveritishme dhe minj, do tē konsumohen tē gjithë”, thotë Zoti. **18** Unë i njoh veprat e tyre dhe mendimet e tyre; éshëtë duke ardhur koha në tē cilën do tē mbledh tërë kombet dhe tërë gjuhët; ato do tē vijnë dhe do tē shikojnë lavdinë time. **19** Unë do tē vë në një shenjë në mes tyre dhe do tē dérgoj disa nga ata që mbijetuan prej tyre te kombet; në Tarshish, në Pul dhe në Lud që përdorin harkun, në Tubal dhe në Javan, në ishujt e largët që nuk kanë dégjuar famën time dhe nuk kanë parë lavdinë time; këta do tē shpallin lavdinë time ndër kombet, **20** dhe do t'i kthejnë téré vëllezërit tuaj nga tē gjitha kombet si një ofertë Zoti, mbi kuaj, mbi qerre, mbi bartina, mbi mushkë dhe mbi dromidara te malin im i shenjtë i Jeruzalemit”, thotë Zoti, “ashtu si bijtë e Izraelit çonjnë një ofertë në një enë tē pastër në shtëpinë e Zotit. **21** Do tē marrë gjithashtu disa prej tyre si priftërinj dhe si Levitë”, tha Zoti. **22** “Sepse ashtu si qejtë e rinx dhe toka e re që unë do tē bëj do tē janë tē qëndrueshmë para meje”, thotë Zoti, “kështu do tē janë pasardhësit tuaj dhe emri juaj. **23** Dhe do tē ndodhë që nga një hënë e re në tjetren dhe nga një e shtunë në tjetren çdo mish do tē vijë tē bjerjë në gjunë para meje, thotë Zoti. **24** “Kur ata do tē dalin, do tē shikojnë kufomat e njerëzve që rebeluan kundër meje; sepse krimbi i tyre nuk do tē vdesë dhe zjarri i tyre nuk do tē shuhet, dhe do tē neveriten nga çdo mish”.

Jeremia

1 Fjalët e Jeremias, birit të Hilkiahut, një nga priftërinjtë që ishin në Anathoth, në vendin e Beniaminit. **2** Fjala e Zotit iu drejtua në kohën e Josias, birit të Amonit, mbret i Judës, në vitin e trembehëjtë të mbetërimit të tij; **3** iu drejtua gjithashtu në kohën e Jehoakimit, birit të Josias, mbret i Judës, deri në fund të vitit të njëmbëdhjetë të Sedekias, birit të Josias, mbret i Judës, domethënë deri në robërimin e Jeruzalemit, që ndodhi në muajin e pestë. **4** Fjala e Zotit m'u drejtua, duke më thënë: **5** "Para se unë të t' formoja në barkun e nënës sate, të kam njohur; para se ti të dilje nga barku i saj, të kam shenjtëruar dhe të kam caktuar profet të kombeve". **6** Unë u përgjigja: "Mjerisht, o Zot, Zot, unë nuk di t'i flas, sepse jam një djalosh". **7** Por Zoti më tha: "Mos thuaj: "Jam një djalosh", sepse ti do të shkosh te gjithë ata te të cilët do të t' dërgoj unë dhe do t'u thuash téré ato që do të urdhëroj. **8** Mos ki frikë para tyre, sepse unë jam me ty për të t' çiruar, thotë Zoti". **9** Pastaj Zoti shtriu dorën e tij dhe preku gojën time; mandej Zoti më tha: "Ja, unë i vura fjalët e mia në gojnë tende". **10** Ja, sot unë të caktoj mbi kombet dhe mbi mbretëritë për të çrrënjosur dhe për të rrënuar, për të shembur dhe për të shkatërruar, për t' ndërtuar dhe për t' mbjellë". **11** Pastaj fjala e Zotit m'u drejtua mua, duke thënë: "Jeremia, çfarë shikon?". Unë u përgjigja: "Shikoj një degë bajameje". **12** Zoti më tha: "Ke parë mirë, sepse unë vigjeljoj mbi fjalën time që t' ketë efekt". **13** Fjala e Zotit m'u drejtua për herë të dytë, duke thënë: "Çfarë shikon?". Unë u përgjigja: "Shikoj një vorbë që zien dhe që e ka grykën të kthyer në drejtum të kundërt me veriun". **14** Zoti më tha: "Nga veriu fatkeqësia do të bjerë mbi gjithë banorët e vendit. **15** Sepse, ja, unë po bëhem gati të théras téré popujt e mbretëritë të veriut, thotë Zoti. Ata do të vijnë dhe do të vendosin secili fronin e tij në hyrje të portave të Jeruzalemit, kundër téré mureve të tij, rreth e qark, dhe kundër téré qyteteve të Judës. **16** Atëherë do të shpall mendimet e mia kundër tyre, për shkak të gjithë ligësë së tyre, sepse më kanë braktisur dhe u kanë djegur temjan perëndive të tjera dhe kanë rënë përbysë përparrës së duarve të tyre. **17** Prandaj ngjeshi ijetë e tua, çohu dhe thuaju atyre téré ato që do të t' urdhëroj. Mos u tmerro para tyre, përndryshe do të t' bëj që të tmerroreshesh para tyre. **18** Ja, sot po të bëj një qytet të fortifikuar, një shtyllë të hekurt dhe një mur bronzi kundër gjithë vendit, kundër princave të tij dhe priftërinjve të tij dhe kundër popullit të vendit. **19** Ata do të luftojnë kundër teje por nuk do të mundin sepse unë jam me ty për të t' çiruar, thotë Zoti".

2 Fjala e Zotit m'u drejtua akoma për të thënë: **2** "Shko dhe bërtit në veshët e Jeruzalemit, duke thënë: Kështu thotë Zoti: Unë të kujtoj ty, kujdesin e dhembshur të rinisë sate, dashurinë në kohën e fejesës sate, kur më ndiqje në shkretëtitë në një tokë të pa mbjellë. **3** Izraeli i ishte shenjtëruar Zoti, prodhimi e para të korries së tij; téré ata që i hanin bëheshin fajtorë dhe fatkeqësia biinte mbi ta", thotë Zoti. **4** Dëgjoni fjalën e Zotit, o shtëpi e Jakobit, dhe ju t' gjitha familjet e shtëpisë së Izraelit. **5** Kështu thotë Zoti: "Çfarë kanë gjetur të padrjetë tek unë etërit tuaj për t'u larguar nga unë, për të shkuar pas këtësisë dhe për t'u bërtë atë vetë kotësi? **6** As nuk kanë thënë: "Ku është Zoti që na nxori nga vendi i Egjiptit, që na udhëhoqi nëpër shkretëtitë, nëpër një vend të thatë dhe me greminë, në një vend të zhuritur dhe me hijë të vdekjes, nëpër një vend ku asnjieri nuk kishte kaluar dhe ku asnjieri nuk kishte banuar?". **7** Unë ju kam çuar në një vend pjellor

që të hanit fryshtet e tij dhe të mirat e tij; por kur keni hyrë keni ndotur vendin tim dhe e keni bërtë trashëgiminë time një gjë të neveritshme. **8** Priftërinjtë nuk kanë thënë: "Ku është Zoti?", ata që meren me ligjin nuk më njohën, barinjtë nrgritën krye kundër meje, profetet profetizuan për Baalin dhe shkuan pas gjërave që nuk vlejnë asgjë. **9** Prandaj do t'ju padis akoma në gjyq", thotë Zoti, "dhe do t'u bëj gjyq bijve të bijve tuaj. **10** Shkonë në ishujt e Kitimit dhe shikoni, dërgoni njerëz në Kedar dhe kqyrni mirë nësë ka ndodhur një gjë e tillë. **11** A ka ndryshuar ndonjë komb perënditë e tij, edhe pse ato nuk janë perënditë? Por populli im e ka ndërruar lavdinë e tij për diçka që nuk vlen asgjë. **12** Habituni, o qiej, me këtë; lebetutini dhe dëshpërohuni shumë", thotë Zoti. **13** "Sepse populli im ka kryer dy të këqija: më ka braktisur mua, burimin e ujtit që rrjedh, për të hapur sterna, sterna të prishura, që nuk e mbajnë ujin. **14** Izraeli a është vallë një skllav, o një skllav i lindur në shtëpi? Pse pra, u bë një pre? **15** Luanët e vegjël vrumbullojnë kundër tij, bëjnë që të dëgjohet zëri i tyre dhe e katandisin vendin e tij në një shkatërrim të plotë; qytetet e tij janë djegur dhe askush nuk banon më në to. **16** Madje dhe banorët e Nofit dhe të Tahpanhesit të hanë kurorën që ke mbi kokë. **17** Mos vallë t i bëre shkak që të bjerë kjo mbi krye, sepse ke braktisur Zotin, Perëndinë tênd, ndërsa të udhëhiqte nëpër rrugë? **18** Dhe tanë pse ke marré rrugën që të çon për në Egjipt, për të shkuar t' pish ujërat e Shihorit? Ose pse ke marré rrugën që të çon në Asiri, për të shkuar t' pish ujërat e Lumit? **19** Vetë sjellja jote e keqe dhe shmangjet e tua do t' t' dënojnë. Prano, pra, dhe shiko sa e keqe dhe e hidhur për ty është të braktisësh Zotin, Perëndinë tênd, dë t' mos kesh fare frikë nga unë", thotë Zoti, Zoti i ushtrive. **20** "Sepse prej shumë kohe ke theyr zgjedhën tênd, ke prerë lidhjet e tua dhe ke thënë: "Nuk dua t' shërbej më!". Por mbi çdo kodër t' lartë dë nën çdo pemë t' gjelbëri t' je shtrirë si një prostitutë. **21** Megjithatë t' kisha mbjellë si një vresht fisnik i téré i cilësisë më të lartë; si ke ndryshuar, pra, ndaj meje në degë të degjeneruara vreshti të huaj? **22** Edhe sikur të laheshe me sodë dhe t' përdorje shumë sapun, paudhësia jote do të linte një njollë t' pushlyeshme para meje", thotë Perëndia, Zoti. **23** "Si mund t' thua: "Nuk jam e ndotur, nuk u kam vajtur pas Baalëve"? Shiko rrugën që ke përshtkuar në luginë, prano atë që ke bërtë, deve e shpejtë, që vrapon pa fre në rrugët e saj. **24** Gomaricën e egër, që është mësuar në shkretëtitë, që merr frymë në afshin e dëshirës së saj; kush mund ta përmbarë në stinën e dashurisë? Të gjithë ata që e kërkoi një nuk duhet t' lodhen: do ta gjejnë në muajin e vet. **25** Pengo që këmba jote t' mbetet zbatuar dhe që t' thahet gryka. Por ti ke thënë: "Eshët e kotë. Jo! Unë i dua t' huajt dhe dëshiroj t' shko pas tyre". **26** Ashtu si mbetet i hutuar vjedhësi kur kapet në flagancë, kështu janë të hutuar ata të shtëpisë së Izraelit, ata vetë, mbreti i tyre, princat e tyre, priftërinjtë e tyre dhe profetët e tyre, **27** të cilët i thonë drurit: "Ti je ati im" dhe gurit: "Ti na ka dhënë jetën". Po, ata më kanë kthyer kurrizin dhe jo fytyrën. Por në kohën e fatkeqësisë së tyre thonë: "Çohu dhe na shpëto!". **28** Po ku janë perënditë e tua që t' ke sajtar? Le të ngrihen po qe se mund të t' shpëtojnë në kohën e fatkeqësisë sate. Sepse të shumtë si qytetet e tua janë perënditë e tua, o Judë. **29** Pse grindeni me mua? Ju t' gjithë keni nrgrit krye kundër meje", thotë Zoti. **30** "Më koi i kam goditur bijtë tuaj; nuk e pranuan korrigjimin. Shpata juaj i ka përipërë profetët tuaj si një luan shkatërrimtar. **31** O brezni, ki parasysh fjalën e Zotit! A kam qenë vallë një shkretëtitë për Izraelin ose një vend me errësirë të dendur? Sepse populli im thotë: "Ne endemi lirisht, nuk

do tē kthehemë më te ti"? 32 A mund t'i harrojë një vajzë stolitë e saj ose një nuse brezin e saj? Megjithatë populli im më ka harruar nga një numër shumë i madh ditësh. 33 Sa bukur di t'i përdorësh ményrat e tua pér tē siguruar dashurinë! Kështu ua ke mësuar ményrat e tua madje edhe grave të këqija. 34 Bile edhe në cepat e rrëbës sate gjendet gjaku i t'ë pafajmëve të mjerë, që nuk u kapën duke bërrë vjedhje me thyerje. Por me gjithë këto gjëra, 35 ti thua: "Jam e pafaj; me siguri zemërimi i tij éshëtë têrhequr nga unë". Ja, unë do tê hyj në gjyq me ty sepse ke thënë: "Nuk kam mëkatuar". 36 Pse endesh poshtë e përpjekë, duke ndryshuar rrugën tênde? Do tê mbetesh e zhgënjiyer edhe nga Egjipti, ashtu siç u zhgënjeve nga Asiria. 37 Edhe prej këtij do tê dalësh me duart mbi kokë, sepse Zoti ka hedhur poshtë ata te tê cilët ti ke besim, dhe ti nuk do tê realizosh me anë tê tyre qëllimet e tua.

3 Në rast se një burrë e ndan gruan e tij dhe kjo ikën prej tij dëbhet gruaja e një burri tjetër, a do tê kthehet vallë ai tek ajo? A nuk do tê ishte ai vend shumë i përdhosur? Ti je kurvëuar me 2 "Ço sytë në drejtim tê lartësive dhe shiko: ku nuk ke rënë në shtrat me ta? Ti je ulur pranë rrugëve pér t'i pritur si një Arab në shkretëtirë, dhe ke ndotur vendin me kurvërimet e tua dhe me ligësitë e tua. 3 Prandaj shirat u përbajtënd dhe shiu i fundit nuk ra. Por ti ke patur një ballë prostitute dhe nuk ke pranuar tê kesh turp. 4 A nuk më ke thirrur bash tanë: "Ati im, ti je miku i rinisë sime! 5 A do tê mbetet i zemëruar pér gjithnjë? A do ta ruajë zemërimin deri në fund?". Ja, ti flet kështu, por ndërkohë ti po kryen tê gjitha ligësitë që mundesh". 6 Zoti më tha në kohën e mbretit Josia: "E pe atë që Izraeli rebel ka bërrë? Ka shkuar mbi çdo mal tê lartë dhe nën çdo dru tê gjelbër dhe aty éshëtë kurvëuar. 7 Unë thova: "Mbasit t'i ketë bërrë têrë këto gjëra do tê kthehet tek unë". Por nuk u kthy; dhe motra e vet e pabesë Juda e pa. 8 Dhe megjithëse unë kisha ndarë Izraelin rebel pér shkak tê tê gjitha shkeljeve tê tij dhe i kisha dhënë letrën e ndarjes, pasë që motra e vet e pabesë Juda nuk pati fare frikë, por shkoi edhe ajo tê kurvërohet. 9 Kështu me zhurmën e kurvëimeve të veta e ndoti vendin dhe shkeli kurorën me gurin dhe me drurin. 10 Ndonsë ndodhën têrë këto, motra e vet e pabesë Juda nuk u kthy tek unë me gjithë zemrën e saj, por me simulime", thotë Zoti. 11 Pastaj Zoti më tha: "Izraeli rebel u tregua më i drejtë se e pabesa Judë. 12 Shko dhe shpalli këto fjalë në drejtim të veriut, duke thënë: "Kthehu, o Izrael rebel!", thotë Zoti, "nuk do ta hedh zemërimin tim mbi ju, sepse jam i mëshirishëm", thotë Zoti, "dhe nuk mbeten i zemëruar pér gjithnjë. 13 Vetëm prano paudhësinë tênde, sepse je rebeluar kundër Zotit, Perëndisë tênd; ua ke shkapërderdhur favorët e tua tê huajve poshtë çdo druri tê gjelbëruar dhe nuk ke dëgjuar zérin tim", thotë Zoti. 14 "Kthehu, o bij tê përdalë", thotë Zoti, "sepse unë kam pushtet mbi ju. Do t'ju marr një në çdo qytet dhe dy nga çdo familje dhe do t'ju çoj përsëri në Sion. 15 Do t'ju jap pastaj barinj sipas zemrës sime, që do t'ju kullozin me dije dhe dituri. 16 Dhe ka pér tê ndodhur që kur tê shumoheni dhe do tê jeni pjellorë në vend, në ato ditë", thotë Zoti, "nuk do tê thuhet më: "Arka e besëlidhjes tê Zotit". Nuk do t'ju shkojë më ndër mend, nuk do ta kujtojnë më, nuk do tê shkojnë ta shikojnë më, nuk do tê bëhet një tjetër. 17 Atëherë Jeruzalem do tê quhet "Froni i Zotit"; têrë kombet do tê mblidhen pranë tij në emër të Zotit, në Jeruzalem, dhe nuk do tê ecin më sipas kryeneçesisë së zemrës së tyre tê keqe. 18 Në ato ditë shtëpia e Judës do tê ecë me shtëpinë e Izraelit dhe së bashku do tê vijnë nga vendi i veriut në vendin që u dhashë si trashëgimi

etërve tuaj. 19 Unë thova: "Me çfarë dëshire do tê tê vendosja midis bijve tê mi dhe do tê tê jepja një vend tê mrekullueshëm, një trashëgimi tê shkëltyer midis gjithë kombeve!". Thova: "Ti do tê më quash: Ati im!, dhe nuk do tê largohesh më nga unë". 20 Por ashtu si një grua nuk éshëtë besnikë ndaj burrit tê saj, kështu ju keni qenë jobesnikë ndaj meje, o shtëpia e Izraelit", thotë Zoti. 21 Një zë dégjohet në lartësitë; tê qarat dhe lutjet e bijve tê Izraelit, sepse kanë prishur rrugën e tyre dhe kanë harruar Zotin, Perëndinë e tyre. 22 "Kthehu, o bij tê përdalë, unë do tê shëroj rebelimet tuaja". "Ja, ne po vijmë te ti, sepse ti je Zoti, Perëndia ynë. 23 Me siguri ndihma që pritet nga kodrat e nga numri i madh i maleve éshëtë e kotë; me siguri shpëtimi i Izraelit qëndron te Zoti, Perëndia ynë. 24 Ajo gjë e neveritshme ka përpirë frytin e mundit tê etërve tanë qysh prej rinisë sonë, deleth dhe qetë e tyre, bijtë e tyre dhe bijat e tyre. 25 Le tê biem në shtrat me turpin tonë dhe le tê na mbulojë poshtërsia jonë, sepse kemi mëkatuar kundër Zotit, Perëndisë tonë, në dhe etërit tanë qysh prej rinisë sonë e deri në këtë ditë, dhe nuk kemi dëgjuar zérin e Zotit, Perëndisë tonë".

4 "O Izrael, në rast se kthehesh", thotë Zoti, "duhet tê kthehesh tek unë". Në rast se ti heq nga prania ime gjérat e tua tê neveritshme dhe nuk sillesh më duke u endur 2 dhe betohesh: "Zoti rron", me vërtetësi, me ndershëmëri dhe me drejtësi, atëherë kombet do tê janë tê bekura. 3 Sepse kështu u thotë Zoti atyre tê Judës dhe tê Jeruzalem: "Lëroni arën tuaj tê djerrë dhe mos mbillni midis ferrave. 4 Rrethprituni pér Zotin dhe hiqni lafshën e zemrave tuaja, o njerz tê Judës dhe banorë tê Jeruzalem, me qëllim që zemërimi im tê mos shpërthejë si zjarr dhe tê mos djegë në ményrë që askush tê mos mund ta shuajë pér shkak tê ligësisë së veprimeve tuaja!". 5 "Lajmërojeni në Judë, shpalleni në Jeruzalem dhe thoni: "I bini borisë në vend", bërtisi fort dhe thoni: "Mblidhuni dhe le tê hyjmë në qytetet e fortifikuara". 6 Ngrini flamarin në drejtim tê Sionit, mbathjanë me vrap në kërkim tê një strehe, mos u ndalni, sepse do tê dërgoj nga veriu një mjerim dhe një shkatërrim tê madh. 7 Luani brofi duke dalë nga pjesa e dendur e pyllit tê tij dhe një shkatërrues kombesh éshëtë nisur, ka lënë banesën e tij pér ta katandisur si mos më keq vendin tênd; qytetet e tua do tê shkretohen dhe do tê mbeten pa banorë. 8 Prandaj vishuni me thasë, mbanzi zi, vajtoni, sepse zemërimi i zjarrit tê Zotit nuk éshëtë larguar prej nesh. 9 Atë ditë ka pér tê ndodhur", thotë Zoti, "që zemra e mbretit dhe zemra e princave do tê ligështohen, priftërinjtë do tê mbeten tê shushatur dhe profetët tê shtangur". 10 Atëherë unë thashë: "O Zot, Zot, ti ke mashtruar plotësisht këtë popull dhe Jeruzalem, duke thënë: "Ju do tê keni paqe", ndërsa shpata po futet deri në zemrë". 11 Në atë kohë do t'i thuhet këtij populli dhe Jeruzalem: "Një erë zhuritëse që vjen nga lartësitë e zhveshura në shkretëtirë dhe frys në drejtim tê bijës së popullit tim, jo pér tê shoshitit as pér tê pastruar; 12 një erë edhe më e fortë nga këto do tê vijë nga ana im; tani që unë do tê shqiptoj gjykimin tim kundrejt tyre. 13 Ja, si ngjitet si retë dhe qerret e tij si një shakullinë; kuajt e tij janë më tê shpejtë se shqiponjat. Mjerë ne, sepse po shkretohem!". 14 O Jeruzalem, pastro zemrën tênde nga ligësia, me qëllim që tê shpëtosh. Deri kur do tê mbeten te ty mendimet e mbrapshta? 15 Sepse një zë njofton nga Dani dhe shpall fatkeqësinë nga mali i Efraimit. 16 "Lajmëroni kombet; po, bëjani tê njohur Jeruzalem; rrëthesuit vijnë nga një komb i largët dhe ngrënë zérin e tyre kundër qyteteve tê Judës. 17 Si rojtarë tê një are janë vendosur rrëth e qark tij, sepse ka ngritur krye kundër meje", thotë Zoti.

18 "Sjellja jote dhe veprimet e tua të kanë shkaktuar këto gjëra; kjo do të jetë fatkeqësia jote, dhe do të jetë e hidhur, sepse do të arrrijë zemrën tênde". **19** Zorrët e mia, zorrët e mia! Po shtrembërohem nga dhimbja. Oh, fajet e zemrës sime! Zemra më rreh fort përbrenda. Unë nuk mund të hesht, sepse, o shpirtim, kam dégjuar zérin e borisë, britmën e luftës. **20** Po shpallet rrënim mbi rrënim, sepse tërë vendi éshtë shkretuar. Papritmas çadrat e mia janë shkatërruar, shatorret e mia brenda një çasti. **21** Deri kur do të shoh flamurin dhe do të dégjoj zérin e borisë? **22** "Po, populli im éshtë budalla, nuk më njeh; janë bij pa mend dhe nuk kanë arsyë; janë të zotë të bëjnë të keqen, por nuk dinë të bëjnë të mirën". **23** Shikova tokën, dhe ja, ajo ishte pa formë dhe boshe; qiejt ishin pa dritë. **24** Shikova malet, dhe ja, dridheshin, dhe tërë kodrat lëkundeshin. **25** Shikova, dhe ja, nuk kishte asnjë njeri dhe tërë zogjtë e qjellit kishin ikur. **26** Shikova, dhe ja, toka pjellore ishte një shkretëtirë, dhe të gjitha qytetet e saj ishin shembur përparrë Zotit për shkak të zemërimit të tij të fortë. **27** Sepse kështu thotë Zoti: "Tërë vendi do të shkretet, por nuk do ta shkatërroj plotësisht". **28** Për këtë arsyë tokë do të mbajë zì dhe lart qiejt do të errësohen, sepse unë kam folur, kam vendosur dhe nuk pendohem dhe as do të kthehem prapa. **29** Në zhurmën e kalorësve dhe të harkëtarëve tërë qytetet janë duke ikur me vrap; hyjnë në pjesën e dendur të pyjeve, ngjiten mbi shkëmbinjtë; tërë qytetet janë braktisur dhe nuk ka mbetur në to asnjë njeri. **30** Dhe ti, e shkatërruar, çfarë do të bësh? Edhe sikur ti visheshe me rroba njyrë flakë të kuqe, edhe sikur të vije zbulurime prej ari, edhe sikur t'i zmadhoje sytë me bistër, më kot do të zbuluroheshe. Dashnoret e tu të përcmojnë, duan jetën tênde. **31** Sepse po dégjoj një britmë si të një gruaje kur lind, një ankth si të një gruaje në lindjen e saj të parë: éshtë britma e bijës së Sionit, që mezi merr frysë dhe shtrin duart e veta, duke thënë: "Mjerë unë! Shpirti im po ligështohet për shkak të vrasësive!".

5 Shkoni rrëth e rrotull nëpër rrugët e Jeruzalemit; shikoni dhe binduni, dhe kërkoni në sheshet e tij në rast se gjeni një njeri, një njeri të vetëm që zbaton drejtësinë, që kërkon të vërtetën, dhe unë do ta fal. **2** Edhe kur thonë: "Zoti rrön", me siguri betohen për atë që éshtë e gjenieshtë. **3** O Zot, nuk janë sytë e tu për të vërtetën? Ti i godite, por ata nuk ndjenë asnjë dhembje; i ke konsumuar, por kanë refuzuar të pranojnë korrigjinim. Ata e ngurtësuan ftyrrën e tyre më tepër se shkëmbi dhe nuk pruanut të kthehen. **4** Prandaj thashë: "Ata janë me siguri të varfër, janë pa mend sepse nuk njohin rrugën e Zotit, ligjin e Perëndisë së tyre. **5** Do të shkoj, pra, te të mëdhenjtë dhe do tu flas atyre, sepse ata e njohin rrugën e Zotit, ligjin e Perëndisë së tyre". Por edhe ata bashkë kanë shkallmuar zgjedhën dhe i kanë këputur verigat. **6** Prandaj luani i pyllit i vret, ujku i shkretëtirës i shkatërron, leopardi rri në pritë afër qyteteve të tyre; kushdo që del prej tyre copëtohet, sepse shkeljet e tyre janë të shumta, rebelimet e tyre janë shtuar. **7** "Si do të mund të të falja për këtë? Bajtë e tu më kanë braktisur dhe betohen për ata që nuk janë perëndi. Unë i kam ngopur, por ata kanë shkelur kurorën dhe mbushin shtëpitë e kurvërimit. **8** Janë si hamshorë të ushqyer mirë dhe tërë afsh në mëngjes; secili hingëllin prapa gruas së fqinjt të tij. **9** A nuk do ti dënoj unë për këto gjëra?", thotë Zoti, "dhe nuk do të hakmerrem unë me një komb të tillë? **10** Ngjiteti mbi muret dhe shkatërroni, por mos kryeni një shkatërrim të plotë; krasitni degët e tyre, sepse nuk janë të Zotit. **11** Sepse shtëpia e Izraelit dhe shtëpia e Judës kanë vepruar në mënyrë të pabesë

me mua", thotë Zoti. **12** Kanë mohuar Zotin dhe kanë thënë: "Nuk éshtë ai. Asnjë e keqe nuk do të bjerë mbi ne; nuk do të shohim as shpatën as urinë. **13** Profetët nuk janë veçse ajër dhe tek ata nuk éshtë fjala e Zotit. T'u bëhet atyre ajo që ata thonë për ne!". **14** Prandaj kështu thotë Zoti, Perëndia i ushtrive: "Duke genë se keni folur në këtë mënyrë, unë do ti bëj fjalët e mia si zjarr në gojën tênde, dhe këtë popull si dru, që ai do të përpjijë. **15** Ja, unë do të sjell kundër jush një komb nga larg, o shtëpi e Izraelit", thotë Zoti. "Éshtë një komb trim, një komb i vjetër, një komb të cilin nuk i njeh gjuhën dhe nuk i kupton fjalët. **16** Kukurja e tij éshtë si një varr i hapur; janë të gjithë njerëz trima. **17** Ai do të gjallërojë të korrat e tua dhe bukën tênde, do të gjallësës bijtë e tu dhe bijat e tua, do të gjallësës kopetë e tua dhe bagëtinë tênde të trashë, do të gjallësës vreshtat e tua dhe fiqtë e tu; do të shkatërrojë me shpatë qytetet e tua të fortifikuara te të cilët ke besim. **18** Por edhe në ato ditë", thotë Zoti, "nuk do të të shkatërroj plotësisht. **19** Dhe do të ndodhë që kur të thoni: "Pse Zoti, Perëndia ynë, na ka bërë të gjitha këto gjëra?", ti do t'u përgjigjesh atyre: "Ashtu si ju më keni braktisur mua dhe u keni shërbyer perëndive të huaja në vendin tuaj, kështu do t'u shërbeni të huajve në një vend që nuk éshtë juaji". **20** Lajmëroni për këtë shtëpinë e Jakobit dhe shpalleni në Judë, duke thënë: **21** Dëgjoni tanë këtë, o popull pa mend dhe pa zemër, që ka sy, por nuk shikon, që ka veshë, por nuk dëgjon. **22** Nuk do të keni frikë prej meje?", thotë Zoti, "nuk do të dridheni para meje që kam vënë rërën si kufi të detit, si një statut të përjetshëm që nuk do të kapërcejë kurrë! Valët e tij ngrinen por nuk fitojnë, bëjnë zhurmë, por nuk e kapërcejnë. **23** Por ky popull ka një zemër kryenece dhe rebele; kthehen prapa dhe ikin. **24** Nuk thonë në zemër të tyre: "Kemi frikë nga Zoti, Perëndia ynë, që na jep shiu në kohën e duhur, i pari dhe i fundit shi, që mban për ne javët e caktuara për korrije". **25** Paudhësitë tuaja i kanë përmbysur këto gjëra dhe mëkate tuaja mbajnë larg jush begatinë. **26** Sepse midis popullit tim ka njerëz të këqij që përgjijnë si gjuetarët e zogjive në pritë; ata vënë leqe dhe kapin njerëz. **27** Ashtu si një kafaz éshtë plot me zogj, kështu shtëpitë e tyre janë plot mashtrim; prandaj bëhen të mëdhenj dhe pasurohen. **28** Majmen dhe begatohen; po, kalojnë madje kufijtë e së keqes. Nuk mbrojnë çështjen, çështjen e jetimit, dhe megjithatë; nuk mbrojnë të drejtën e të varfërve. **29** A duhet t'i dënoj për këto gjëra?", thotë Zoti. "Dhe a nuk do të hakmerrem me një komb të tillë? **30** Në vend éshtë kryer një gjë e tmerrshme dhe shumë e shëmtuar: **31** profetët profetizojnë në mënyrë të rreme, priftërinjtë qeverisin duke u mbështetur në forcën e autoritetit të vet dhe popullit tim i pëlqen që gjendja éshtë e tillë. Por çfarë do të bëni kur të vijë fundi?".

6 "O bij të Beniaminit, kërkoni një strehë jashtë Jeruzalemit. I bini borisë në Tekoa dhe ngrini një sinjal zjarri në Beth-kerem, sepse nga veriu po vjen një gjëmë, një shkatërrim i madh. **2** Unë do ta shkatërroj bijën e bukur dhe delikate të Sionit. **3** Në drejtim të saj vijnë barinj me kopetë e tyre; ngrenë çadrat e tyre rrëth e qark kundër saj; secili kullot për veten e tij. **4** Përgatitni luftën kundër saj; çohuni dhe le të dalim në mes të ditës! Mjerë ne, sepse dita po kalon dhe hijet e mbrëmjes po zgjaten! **5** Çohuni dhe të dalim natën, të shkatërrojmë pallatet e tij!". **6** Sepse kështu thotë Zoti i ushtrive: "Prisni drurët e tij dhe ndërtoni një ledh kundër Jeruzalemit; ky éshtë qyteti që duhet ndëshkuar; në mes të tij nuk ka veçse shtypje. **7** Ashtu si një pus nxjerr ujërat e tij, kështu ai nxjerr ligësinë e vet; në të flitet vetëm për dhunë dhe për

shkatërrim; para meje qëndrojnë vazhdimi shembje dhe plagë. **8** Lejo të të korrigojnë, o Jeruzalem, përndryshe shpirti im do të largohet nga ti, përndryshe do të të katandis në një shkretim, në një tokë të parbanuar". **9** Kështu thotë Zoti i ushtrive: "Ata që kanë mbetur nga Izraeli do të mblidhen si vilet e pavjela të një vreshti; kaloje përsëri dorën tênde si vjelësi mbi degëzat e hardhisë. **10** Kujt do t'i flas dhe cilin do të qortoj që të më dégjoj? Ja, veshi i tyre është i parrethprerë dhe ata nuk janë të zotë të tregojnë kujdes; ja, fjalë e Zotit është bërë për ta objekt përcëmimi dhe ata nuk gjijnë tek ajo asnjë kënaqësi. **11** Prandaj jam mbushur me zemërimin e madh të Zotit; jam lodhur duke e përmbytj. Do ta hedh mbi fëmijët në rrugë dhe mbi të rinjtë e mbledhur bashkë, sepse do të kapen si burri ashtu dhe gruaja, si plaku ashtu dhe burri i ngarkuar me vite. **12** Shtëpitë e tyre do t'u kalojnë të tjerëve, së bashku me arat e tyre dhe bashkëshortet e tyre, sepse unë do të shtrij dorën time mbi banorët e vendit", thotë Zoti. **13** "Sepse nga më i vogli deri tek më i madhi të gjithë lakmojnë fitime; nga profeti deri te prifti janë të gjithë gënjeshtarë. **14** Ata e mijekojnë shkel e shko plagën e popullit tim, duke thënë: "Paqe, paqe", kur nuk ka paqe. **15** A ju vinte turp kur krynen gjëra të neveritshmë? Jo! Nuk kishin turp fare dhe as nuk dinin se ç'ishte të skuqeshe. Prandaj do të rrëzohen midis atyre që rrëzohen; kur do t'i vizitoj, do të rrëzohen", thotë Zoti. **16** Kështu thotë Zoti: "Ndaluni nëpër rrugë dhe shikoni, pyesni për shtigjet e vjetra, ku është rruga e mirë, dhe ecni nëpër të; kështu do të gjeni prehje për shpirrat tuaj". Por ata përgjigjen: "Nuk do të ecim nëpër të". **17** "Kam vënë roje mbi ju: Kushtojini kujdes zërit të borisë!". Por ata përgjigjen: "Nuk do t'i kushtojmë kujdes". **18** "Prandaj, dégjoni, o kombe, dhe dije, o kuvend, çfarë do t'u ndodhë atyre. **19** Dégjo, o tokë! Ja, unë do të sjell mbi këtë popull një gjëmë, vetë frytin e mendimeve të tij, sepse nuk u kanë kushtuar kujdes fjalëve të mja dhe as ligjt tim, por e kanë hedhur poshtë. **20** C'më hyn në punë temjani që vjen nga Sheba, kanella erë mirë që vjen nga një vend i largët? Olokaustet tuaja nuk më pëlqejnë dhe sakrifikat tuaja nuk më pëlqejnë". **21** Prandaj kështu thotë Zoti: "Ja, unë do të vendos para këtij populli disa gurë pengese në të cilët do të pengohen bashkë etër dhe bij; fqinji dhe miku do të vdesin". **22** Kështu thotë Zoti: "Ja, një popull vjen nga një vend i veriut dhe një komb i madh do të dalë nga skajet e tokës. **23** Ata rokin harkun dhe ushtën; janë të egër dhe nuk kanë mësirë; zëri i tyre i nqjet zhurmës së detit; ata kanë hipur mbi kuaj dhe janë gati të luftojnë si një njeri i vetëm kundër teje, o bijë e Sionit". **24** "Kemi dégjuar famën e tyre dhe na ranë duart; ankthi na ka mbérthyer, ashtu si dhembjet që zënë një grua që po lind". **25** Mos dilni nëpër ara, mos ecni nëpër rrugë, sepse shpata e armikut dhe tmerri janë kudo. **26** O bijë e popullit tim, vishu me thes dhe rrotullohu në hi; mbaj zi si për një bir të vetëm, me një vajtim shumë të hidhur, sepse shkatërruesi do të sulet mbi ne papritmas. **27** Unë të kisha vënë midis popullit tim si një provues dhe një fortësë, me qëllim që ti të njihje rrugën e tyre dhe ta provoje atë. **28** Ata janë të gjithë rebelë midis rebelëve, shkojnë rreth e qark duke përhapur shpifje; janë bronz dhe hekur, janë të tërë korruptues. **29** Gjyru fryn me forcë, plumbi konsumohet nga zjarri; më kot e rafinon rafinuesi, sepse skorjet nuk shkëputen. **30** Do të quhen "argjend i refuzimit", sepse Zoti i ka hedhur poshtë.

7 Kjo është fjalë që iu drejtua Jeremias nga ana e Zotit, duke thënë: **2** "Ndalu te porta e shtëpisë së Zotit dhe aty shpall këtë fjalë duke thënë: Dégjoni fjalën e Zotit, o ju të gjithë të Judës

që hyni nëpër këto porta për të rënë përbysë përparrë Zotit". **3** Kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: "Ndreqni rrugët dhe veprimet tua, dhe unë do të bëj që të banoni në këtë vend. **4** Mos u besoni fjalëve mashtruese duke thënë: "Ky është tempulli i Zotit, tempulli i Zotit, tempulli i Zotit". **5** Në rast se ndreqni plotësisht rrugët dhe veprimet tua, në rast se e zbatoni me të vërtetë drejtësinë njëri ndaj tjetrit, **6** në rast se nuh shypni të huajin, jetimin dhe gruan e ve, nuk derdhni gjak të pafajshëm në këtë vend dhe nuk adhuroni perëndi të tjera në démin tuaj, **7** atëherë do të bëj që të banoni në këtë vend, në vendin që u dhashë etërve tuaj prej shumë kohe dhe për gjithnjë. **8** Ja, ju u besoni fjalëve mashtruese, nga të cilat s'keni fare dobi. **9** Kështu ju vidhni, vrissni, shkelni kurorën, betoheni për të rremen, i digjini temjan Baalit dhe u shkon pas perëndive të tjerë që më parë nuk i njihnit, **10** dhe pastaj vini të paraqiteni para meje në këtë tempull që mban emrin tim dhe thoni: "Kemi shpëtuar!", pastaj kryeni tërë këto veprime të neveritshmë. **11** Ky tempull, i cili mban emrin tim, mos është bërë vallë në sytë e tuaj një çerdhe hajdutësh? Ja, unë e pashë këtë", thotë Zoti. **12** "Por shkonit tani në vendin tim që ishte në Shiloh, të cilit në fillim i kisha vënë emrin tim dhe shikoni çfarë kam bërë aty për shkak të ligësës së popullit tim Izrael. **13** Dhe tanë meqenëse keni kryer tërë këto gjëra", thotë Zoti, "meqenëse kur ju kam folur me urgjencë dhe insistim nuk më keni dégjuar, dhe kur ju kam thirrur nuk më jeni përgjigjur, **14** unë do të veaproj me këtë tempull, në të cilin përmendet emri im dhe në të cilin keni besim, me këtë vend që ua dhashë juve dhe etërve tuaj, ashtu si bëra në Shiloh; **15** dha do t'ju dëboj nga prania ime, ashtu si dëbova tërë vëllezërit tuaj, tërë pasardhësit e Efraimit. **16** Prandaj mos ndërhy për këtë popull, mos lësho për ata asnjë britmë ose lutje dhe mos ngul këmbë pranë meje se nuk do të kënaq. **17** A nuk shikon çfarë po bëjnë në qytetet e Judës dhe nëpër rrugët e Jeruzalemit? **18** Blijë mbledhini drutë, etërit ndezin zjarrin dhe gratë mbrijnë mjellin për të përgatitur kulaç për mbretëreshën e qillit, dhe pastaj u bëjnë libacione perëndive të tjera për të më zemëruar mua. **19** Por a më ngacmojnë me të vërtetë", thotë Zoti "ose më mirë veten e tyre dhe mbulohen me turp?". **20** Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: "Ja, zemërimi im, tèrbimi im do të bjerë mbi këtë vend, mbi njerëzit dhe kafshët, mbi drurët e fushës dhe mbi frytet e tokës dhe do të djegë pa u shuar". **21** Kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: "Shutojini olokaustet tuaja sakrificave tuaja dhe hani mishin e tyre! **22** Sepse unë nuk u fola etërve tuaj dhe nuk u dhashë atyre asnjë urdhër, kur bëra që të dalin nga vendi i Egjiptit, përsa u përket olokausteve dhe fljimeve; **23** por këtë urdhër u dhashë: "Dégjoni zérin tim, dhe unë do të jem Perëndia juaj, dhe ju do të jeni populli im; ecni në të gjitha rrugët që ju kam urdhëruar, që të jeni të lumtur". **24** Por ata nuk dégjuan as ma vunë veshin, por ecën sipas këshillave dhe kryenecësë së zemrës së tyre të keqë, dhe shkuajn prapa dhe jo përparrë. **25** Nga dita në të cilën etërit tuaj dolën nga vendi i Egjiptit dëri më sot, ju kam dégjuar tërë shërbëtorët e mi, profetët qđo ditë me urgjencë dhe insistim. **26** Por ata nuk më kanë dégjuar as ma vunë veshin, por e fortësan zverkun e tyre dhe u sollën më keq se etërit e tyre. **27** Prandaj ti do t'u thuash atyre tërë këto gjëra, por ata nuk do të dégjojnë; do t'i thërrasësh, por nuk do të përgjigjen. **28** Kështu do t'u thuash atyre: "Ky është kombi që nuk dégjoni zérin e Zotit, Perëndisë së tij, dhe as pranon korrigjim; e vërteta është zhdukur dhe është eliminuar nga goja e tyre". **29** Pri flokët dhe hidhi tutje, nise vajtimin mbi lartësitetë, sepse Zoti ka hedhur poshtë dhe e ka

braktisur brezin e zemërimit të tij. **30** Blijtë e Judës kanë bërë atë që është e keqe për sytë e mi", thotë Zoti. "Kanë vendosur veprimet e tyre të neveritshme në tempullin ku permendet emri im, për ta ndotur. **31** Kanë ndërtuar vende të larta të Tofetit, që është në luginën e birit të Hinomit, për të djegur në gjarr bijtë e tyre dhe bijat e tyre, gjë që nuk e kisha urdhëruar dhe që nuk më kishte shkuan kurrë në mendje. **32** Prandaj ja, vijnë ditët", thotë Zoti, "në të cilat nuk do të quhet më "Tofet" as "Lugina e birit të Hinomit", por "Lugina e masakrës", dhe do të varroson të vdekurit në Tofet, sepse nuk do të ketë vend gjetiu. **33** Kufomat e këtij populli do të bëhen kështu ushqim për shpendët e qjellit dhe për kafshët e tokës, dhe askush nuk do t'i trembë. **34** Do të bëj që të pushojnë në qytetet e Judës dhe në rrugët e Jeruzalemit britmat e ngazëllimit dhe britmat e gjëzimit, zëri i dhëndrit dhe zëri i nuses, sepse vendi do të bëhet shkretim".

8 "Në atë kohë", thotë Zoti, "do të nxirren nga varret eshrat e mbretërve të Judës, eshrat e princërvë, eshrat e profetëve dhe eshrat e banorëve të Jeruzalemit, 2 dhe do të eksposozhen para hënës dhe para tërë ushtrisë së qjellit, që ata kanë dashur, kanë shërbyer, kanë ndjekur, kanë konsultuar dhe para të cilëve kanë rënë përmbyss; nuk do të mblidhen as do të groposen, por do tëjen si pleh mbi faqen e dheut. **3** Atëherë vdekja do të jetë më e mirë se jeta për të gjitha mbeturinat e kësaj race të keqe në tërë vendet ku do t'i kem shpërndarë", thotë Zoti i ushtrive. **4** Ti do t'u thuash atyre: "Kështu thotë Zoti: Në rast se dikush rrëzohet, a nuk ngritet vallë? Në rast se dikush ndërron drejtimin, a nuk kthehet vallë? **5** Pse, pra, ky popull, o Jeruzalem, është shmangur me një rebelin të përijetshëm? Ngulini këmbë në mashtrim dhe nuk pranojnë të kthehen. **6** U kam kushtuar kujdes dhe i kam dëgjuar, por ata nuk flasin drejt; asnjeri nuk pendohet për ligësinë e tij dhe nuk thotë: "Çfarë bëra unë?". Secili merr përsëri vrapiimin e tij, si një kalë që hidhet në betejë. **7** Madje edhe lejleku i qjellit i njeh stinët e tij, turtulli, dallëndyshja dhe krilat shikojnë me kujdes kohën e kthimit të tyre, por populli im nuk e njeh ligjin e Zotit. **8** Si mund të thoni: "Ne jemi të urtë dhe ligji i Zotit është me ne"? Por ja, pena e rreme e shkruesve e ka bërë një falsitet. **9** Njerëzit e ditur do të turpërohen, do të tremben dhe do të kapen. Ja, kanë hedhur poshtë fjalën e Zotit; çfarë diturie mund të kenë? **10** Prandaj bashkëshortet e tyre do t'uaj jep të tjerëve dhe arat e tyre pronareshët t'rijn, sepse nga më i vogli deri te më i madhi lakojnë fitime; nga profeti deri te prifti të gjithë përdorin gjënjeshtrën. **11** Ata mjekojnë shkel e shko plagën e bijës së popullit tim, duke thënë: "Paqe, paqe", kur nuk ekziston paqja. **12** A u vinte turp vallë kur kryenin veprime të neveritshme? Jo! nuk kishin turp aspak dhe nuk dinin ç'është të skuqesh. Prandaj do të rrëzohen midis atyre që rrëzohen; kur do t'i vizitoj do të përmbyssen", thotë Zoti. **13** Do t'i shfarsos me siguri", thotë Zoti. "Nuk do të ketë më rrush te hardhia as fiq te fiku dhe gjethet do të fishken. Edhe gjérat që u kam dhënë do t'u hiqen". **14** "Pse rrimë ulur? Mblidhuni dhe të hyjmë në qytetet e fortifikuara, dhe në to të vdesim. Sepse Zoti, Perëndia ynë, na bën të vdesim dhe na bën të pimë ujë të helmuar, sepse kemi mëkatuar kundër Zotit. **15** Prisnim paqen, por nuk erdhë asnjë e mirë, një kohë shërimi, por ja, terrori". **16** Nga Dani dëgjohet turfullima e kuajve të tij; në zhurmën e hingëllimave të kuajve të tij të luftës dridhet gjithë vendi, sepse vijnë dhe gjallërojnë vendin dhe tërë ato që ai ka, qytetin dhe banorët e tij. **17** "Sepse ja, unë do të dërgoj kundër jush gjarpërinj dhe nepërka, kundër

të cilëve nuk vlen asnjë ystje dhe ata do t'ju kafshojnë", thotë Zoti. **18** Sikur të gjeja ngushëllim për dhembjen time. Zemra po më ligështohet përbrenda. **19** Ja një zë: është britma e bijës së popullit tim nga një tokë e largët: "Mos vallë Zoti është në Sion? A nuk është mbreti i tij në mes të tij?". "Pse kanë ngacmuar zemërimin tim me shëmbëlltyrat e tyre të gdhendura dhe me idhuj të huaj?". **20** Korja ka mbaruar, vera ka marrë fund dhe ne nuk kemi shpëtuar. **21** Për plagën e bijës së popullit tim jam i dëshpëruar, po mbaj zi, jam i tmerruar. **22** A nuk ka vallë ndonjë balsam në Galaad, a nuk ka atje ndonjë mjek? Pse, pra, nuk po i vjen shërimi bijës së popullit tim?

9 Oh, sikur koka ime të ishte një burim uji dhe sytë e mi një burim lotësh, në mënyrë që të mund të qaja ditë e natë të vrarët e bijës së popullit tim! **2** Ah, sikur të kisha në shkretëtirë një strehë për udhëtarët! Do ta braktisja popullin tim dhe do të shkoja larg tij, sepse janë të gjithë shkëlës të kurorës, një turmë tradhtarësh. **3** "Zgjasin gjuhën e tyre sikur të ishte harku i tyre për të lëshuar gjënjeshtra; në vend janë të fortë, por jo për shkak të së vërtetës, sepse shkojnë nga një e keqe në tjetrën dhe nuk më njohin mua", thotë Zoti. **4** "Të ruhet secili nga fqinji i tij dhe mos i keni besim çdo vëllai, sepse çdo vëlla nuk bën gjë tjetër veçse mashtron dhe çdo fqinj përhap shpifje. **5** Secili mashtron fqinjin e tij dhe nuk thotë t'vërtetë; e ushtron gjuhën e tij për të thënë gjënjeshtra dhe mundohet për të bërë të keqen. **6** Banesa jote është në mes të mashtrimit dhe për shkak të mashtrimit nuk duan të më njohin", thotë Zoti. **7** Prandaj kështu thotë Zoti i ushtrive: "Ja, unë do t'i rafinoj dhe do t'i vë në provë. Çfarë tjetër, pra, mund të bëj për bijën e popullit tim? **8** Gjuha e tyre është një shigjetë vrasëse; ajo nuk thotë veçse gjënjeshtra. Me gojën e vet secili i flet për paqe fqinj të tij, por në zemër të vet, ai rri në pritë. **9** A nuk duhet vallë t'i dënoj për këto gjëra?", thotë Zoti. "A nuk duhet të hakmerrem me një komb të tillë?". **10** Nëpër malet do të ngre vaje dhe rënkimë dhe nëpër kullotat e shkretëtirës një vajtim, sepse janë djegur dhe nuk kalon asnjeri nëpër to, nuk dëgjohet më blegrima e kopeve. Zogjtë e qjellit dhe kafshët kanë ikur, janë zhdukur. **11** "Unë do t'a katandis Jeruzalemin në një tog gërmadhash dhe në një strehë çakejsh; do t'i bëj të shkreta, pa banorë, qytetet e Judës". **12** Cili është njeriu i urtë që mund t'i kuptojë këto gjëra dhe ai të cilit goja e Zotit i ka folur që ta shpalë? Pse vallë vendi është shkatërruar dhe shkretuar si një shkretëtirë dhe nuk po kalon më askush nëpër të? **13** Zoti thotë: "Sepse këta kanë braktisur ligjin tim që kisha vënë përparrë, nuk dëgjuan zérin tim dhe nuk kanë ecur në përshtatje me të, **14** por kanë ndjekur kryeneçsinë e zemrave të tyre dhe Baalët, që tërithë e tyre u kishin bërë të njohur". **15** Prandaj kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: "Ja, unë do ta ushqej këtë popull me pelin dhe do ta bëj të piju ujë të helmuar. **16** Do t'i shpërndaj nëpër kombet, që as ata as tërithë e tyre nuk i kanë njohur, dhe do të dërgoj pas tyre shpatën, deri sa t'i kem shkatërruar plotësisht". **17** Kështu thotë Zoti i ushtrive: "Mendoni të thërrisinai vajtorët: le të vijnë! Shkonai e thërrisinai më të zonjat: le të vijnë! **18** Le të nxitojnë dhe ta nisin vajin mbi ne me qëllim që sytë tonë të derdhin lot dhe qepallat tonë të lëshojnë ujë". **19** Sepse një zë vajti dëgjohet nga Sioni: "Sa jemi shkatërruar! Jemi shumë të shushatur, sepse duhet të braktisim vendin, sepse kanë shembur banesat tonë". **20** Prandaj dëgjoni fjalën e Zotit, o gra, dhe veshi juaj ta zérë fjalën e gojës së tij. U mësoni bijave tuaja një vajtim dhe secila t'i mësojë fqinjës së saj një këngë mortore. **21** Sepse vdekja është ngjitur

nëpër dritaret tona, ka hyrë në pallatet tona për t'i zhdukur fëmijët nga rruga dhe të rinjtë nga sheshet. **22** "Fol: Kështu thotë Zoti: "Kufomat e njerëzve do të rrinë si pleh në fushën e hapët, si një demet i lënë pas nga korriși dhe qëaskush nuk e mbledh". **23** Kështu thotë Zoti: "I dituri të mos lavdërohet me diturinë e tij, njeriu i fortë të mos lavdërohet me forcën e tij, i pasuri të mos lavdërohet me pasurinë e tij. **24** Por kush lavdërohet të lavdërohet me këtë: të ketë gjykim dhe të më njohë mua, që jam Zoti, që bëj mirësinë, ushtroj të drejtën dhe drejtësinë mbi tokë; sepse kënaqem me këto gjëra", thotë Zoti. **25** "Ja, po vijnë ditët", thotë Zoti, "në të cilat do të ndëshkoj të gjithë të rrerthprerët që janë të parrethprerë: **26** Egjiptin, Judën, Edomin, bijtë e Amonit, Moabin dhe tërë ata që presin cepat e mjekrës dhe banojnë në shkretëtirë; sepse tërë kombet janë të parrethprerë dhe tërë shtëpia e Izraelitështë me zemër të parrethprerë".

10 Dëgjoni fjalën që Zoti po ju drejtton, o shtëpia e Izraelit. **2** Kështu thotë Zoti: "Mos mësoni të ndiqni rrugën e kombeve dhe mos kini frikë nga shenjat e qiellit, sepse janë kombet që kanë frikë prej tyre. **3** Sepse zakonet e popujve janë kotësi: sepse është si dikush që pret një dru në pyll, puna e duarve të një punëtori me sépatë. **4** E zubukurojnë me argjend dhe me ar, e fiksojnë me gozhda dhe çekiçë që të mos lëvizë nga vendi. **5** Idhujt qëndrojnë drejt si një palmë dhe nuk mund të flasin; duhet t'i mbartësh, sepse nuk mund të ecin. Mos kini frikë prej tyre, sepse nuk mund të bëjnë asnjë të keqe dhe as që kanë mundësinë të bëjnë të mirë". **6** Askush nuk është i ngjashëm me ty, o Zoti; ti je i madh dhe emri i yt është i madh në fuqi. **7** Kush nuk do të kishte frikë prej teje, o mbret i kombeve? Po, kjo të detyrohet, sepse midis gjithë njerëzve të ditur të kombeve, në të gjitha mbretëritë e tyre nuk ka njeri të ngjashëm me ty. **8** Janë të gjithë budallenj dhe pa arsyë; idhulli i tyre prej druri është një doktrinë pa asnjë vlerë. **9** Argjend i petëzuar i sjellë nga Tarshishi dhe ar nga Ufazi, punë zejtari dhe dorë argjendari; rrobia e tyre është e purpurt dhe e kuqe flakë, punime të dala nga duart e njerëzve ekspertë. **10** Por Zoti është Perëndia i vërtetë, ai është Perëndia i gjallë dhe mbreti i përfjetshëm. Para zemërimit të tij toka dridhet dhe kombet nuk mund të qëndrojnë përpëra indinjatës së tij. **11** Kështu do t'u thoni atyre: "Perënditë që nuk kanë bërë qiejt dhe tokën do të zhduken nga toka dhe nën qellin". **12** Ai bëri tokën me fuqinë e tij, ka vendosur botën me diturinë e tij dhe ka shpalosur qiejt me zgjuarsinë e tij. **13** Kur nxjerr zérin e tij ka një zhurmë ujërash në qiell; ai i bën avujt të ngjiten nga skajet e tokës, prodhon vetëtimat pér shiu dhe nxjerr erën nga rezervuaret e tij. **14** Atëherë çdo njeri bëhet pa mend, pa dituri; çdo argjendari i vjen turp pér shëmbëlltyrën e gdhendur të tij sepse shëmbëlltyrë e tij e derdhur është e rreme dhe në të nuk ka frymë. **15** Janë kotësi, punë mashtrimi; në kohën e ndëshkimit të tyre kanë pér t' vdekur. **16** Pjesa e Jakobit nuk është si ata, sepse Ai ka formuar tërë gjérat, dhe Izraeli është fisi i trashëgimisë së tij. Emri i tij është Zoti i ushtrive." **17** "Mblidh sendet e tua nga vendi, ti që je i rrerthuar". **18** Sepse kështu thotë Zoti: "Ja, këtë herë do t'i hedh larg banorët e vendit dhe do t'u sjell një fatkeqësi të madhe, me qëllim që të më gjejnë përsëri". **19** Mjerë unë pér plagën time, plaga ime është e dhembshme. Por unë kam thënë: "Kjo është një sëmundje që unë duhet ta duroj". **20** Çadra ime është shkatërruar dhe të gjithë litarët e mi janë këputur; bijtë e mi kanë shkuar larg meje dhe nuk janë më; nuk ka më asnjë që të vendosë çadrën time apo të ngrerë shatorret e

mia. **21** Sepse barinjtë kanë qenë pa mend dhe nuk kanë kërkuar Zoton; prandaj nuk kanë pasur mbarësi dhe tërë kopeja e tyre është shpërndarë. **22** Ja, po vjen një zhurmë lajmësh dhe një rrëmuje e madhe nga vendi i veriut, pér t'i katandisur qytetet e Judës si shkretëtira, si strehim pér çakejtë. **23** O Zot, unë e di që rruga e njeriut nuk varet nga fuqia e tij dhe njeriu që écën nuk ka fuqi të drejtëj hapat e tij. **24** Më korrigjo, o Zot, por me drejtësi, jo në zemërimin tênd pér të mos më reduktuar në asgjë. **25** Lëshoje zemërimin tênd mbi kombet që nuk të njohin dhe mbi popujt që nuk përmendin emrin tênd, sepse kanë gllabëruar Jakobin; po, e kanë gllabëruar dhe konsumuar dhe kanë shkatërruar banesën e tij.

11 Kjo është fjala që iu drejtua Jeremias nga ana e Zotit, duke thënë: **2** "Dëgjoni fjalët e kësaj besëlidhje dhe foluni njerëzve të Judës dhe banorëve të Jeruzalemit. **3** U thuaj atyre: Kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit: I mallkuar qoftë ai njeri që nuk dëgjon fjalët e kësaj besëlidhjeje, **4** që unë u urdhërova etërve tuaj ditën që i nxora nga Egjipi, nga furra prej hekuri, duke thënë: "Dëgjoni zérin tim dhe i bën këto gjëra në bazë të atyre që ju komandoj; atëherë ju do të jeni populli im dhe unë do të jem Perëndia juaj", **5** me qëllim që unë të mund të plotësoj betimin që u kam bërë etërve tuaj, t'u jap atyre një vend ku të rrjedhë qumësht dhe mijaltë, ashtu si po ndodh sot". Unë u përgjigja dhe thashë: "Kështu qoftë, o Zoti!". **6** Atëherë Zoti më tha: "Shpalli tërë këto fjalët që qytetet e Judës dhe nëpër rrugët e Jeruzalemit, duke thënë: Dëgjoni fjalët e kësaj besëlidhjeje dhe zbatojini në praktikë. **7** Sepse i kam nxitur me insistim etërit tuaj që nga dita që i nxora nga vendi i Egjiptit e deri më sot, i kam nxitur me urgjencë duke thënë: "Dëgjoni zérin tim!". **8** Por ata nuk e dëgjuan as ia vunë veshin, por secili eci sipas kryeneçësisë së zemrës së keqe të tij; prandaj unë do të bëj që të goditen nga të gjitha gjérat e përmendura në këtë besëlidhje, pér të cilat kisha urdhëruar t'i respektion, por që ata nuk i respektuan". **9** Pastaj Zoti më tha: "U zbulua një komplot midis njerëzve të Judës dhe midis banorëve të Jeruzalemit. **10** Janë kthyer në paudhësitë e etërve të tyre të lashtë, të cilët nuk pranuan të dëgjojnë fjalët e mia, dhe u shkuan pas perëndive të tjera, pér t'u shërbyer; shtëpia e Izraelit dhe shtëpia e Judës kanë shkelur besëlidhjen që unë kisha lidhur me etërit e tyre". **11** Prandaj kështu thotë Zoti: "Ja, unë do të sjell mbi ta një gjëmë, nga e cila nuk do të mund të shpëtojnë. Ata do të më klithin, por unë nuk do t'i dëgjoj. **12** Atëherë qytetet e Judës dhe banorët e Jeruzalemit do të shkojnë t'u klithin perëndive të cilave u kanë djegur temjan, por këta nuk do t'i shpëtojnë në kohën e gjëmës së tyre. **13** Sepse o Judë perënditë e tua janë të shumta si qytetet e tua, dhe altarët që keni ngritur pér atë gjë të turpshme, altarët pér t'i djegur temjan Baalit, janë të shumtë si rrugët e Jeruzalemit. **14** Prandaj mos u lut pér këtë popull dhe mos ngri pér të asnjë britmë a lutje, sepse unë nuk do t'i kënaq kur do të më klithin mua pér fatkeqësinë e tyre". **15** Çfarë bën i preferuari im në tempullin tim, kur ka kryer shumë veprime të kobshme? A do të mundin mishrat e shenjtëruara të largojnë prej teje ligësinë tênde, me qëllim që ti të mund të gëzohesh? **16** Zoti të kishte thirrur me emrin Ulli i gjelbëruar i bukur, me fryte të shijshme. Në zhurmën e një rrëmuje të madhe, ai do t'i vërë zjarr dhe degët e tij do të shkatërrohen. **17** Zoti i ushtrive që të kishte mbjellë ka dekretuar fatkeqësinë kundër teje, pér shkak të ligësisë sate në dém të vëtë shtëpisë së Izraelit dhe të shtëpisë së Judës, duke provokuar zemërimin tim dhe duke i

djegur temjan Baalit". **18** Zoti ma bëri tē ditur dhe unë e mësova; atëherë tì më tregove veprimet e tyre. **19** Unë isha si një qengj i butë që e pojnjë në thertore dhe nuk dija që kurdisnin intriga kundër meje, duke thënë: "Të shkatërrojmë druin bashkë me frytin e tij dhe ta zhdukim nga toka e të gjallëve, me qëllim që emri i tij të mos kujtohet më". **20** Por, o Zot i ushtrive, gjykatesh i drejtë, që shqyrtion mendjen dhe zemrën, tregomë hakmarrjen tënde mbi ta, sepse unë të bëra tē njohur çështjen time. **21** Prandaj kështu thotë Zoti përsa i përket njerëzve të Anathothit që kérkojnë jetën tënde, duke thënë: "Mos bëj profecira në emër të Zotit, që tē mos vdesësh nga dora jone". **22** Kështu, pra, thotë Zoti i ushtrive: "Ja, unë do t'i dënoj; tē rintjet do tē vdesin nga shpata, bijtë e tyre dhe bijat e tyre do tē vdesin nga uria. **23** Nuk ka për tē mbetur asnjë prej tyre, sepse unë do tē sjell një gjëmë mbi njerëzit e Anathothit, në vitin e ndëshkimit të tyre".

12 Ti je i drejtë, o Zot, si mund tē diskutoj me ty? Megjithatë do tē flas me ty lidhur me gjykimet e tua. Pse udha e tē pabesëve shkon mbarë? Pse jetojnë tē qetë ata që veprojnë me pabesi? **2** I ke mbjellë dhe kanë lëshuar madje nrënëj; riten dhe mbajnë madje frysje. Ti je afër gojës së tyre, por larg zemrës së tyre. **3** Por ti, o Zot më njeh, më shikon dhe shqyrtion zmrën time në përqasje me ty. Tërhiqi në thertore si dele dhe veçojti për ditën e kërdisë! **4** Deri kur do tē mbajë zì vendi dhe do tē thahet bari i çdo fushe? Nga shkaku i ligësisë së banorëve të tij, kafshët dhe zogjëtë shfarozen, sepse ata thonë: "Ai nuk do ta shikojë fundin tonë". **5** Në rast se ti fugon me këmbësorët dhe ata tē lodhin, si mund tē hysh në garë me kuajt? Në rast se e ndjen veten tē sigurt vetëm në një vend paqësor, çfarë do tē bësh kur Jordani do tē fryhet? **6** Sepse edhe vëllezërit e tu dhe shtëpia e atit tënd kanë vepruar në mënyrë tē pabesë ndaj teje; edhe ata tē bërtasin nga pas me zë tē lartë. Mos ki besim tek ata kur do tē thonë fjalë tē mira. **7** Braktisa shtëpinë time, hodha poshtë trashëgiminë time; dhashë atë që kam më tē shtronjtë në duart e armiqe të tij. **8** Trashëgimia ime është bërë pér mua si një luan në pyll; lëshoi ulërimën e tij kundër meje; pér këtë eurreva. **9** Trashëgimia ime ka qenë pér mua si një shpend grabitqar lara-lara; shpendët grabitqarë hidhen kundër saj nga çdo anë. Shkon, mblidhini tërë kafshët e fushës, sillini këtu që t'i gjëltisn! **10** Shumë barinj kanë shkretuar vreshthin tim, kanë shkelur pjesën time, e kanë katandisur pjesën time të këndshme në një shkretëtirë tē mjeruar. **11** E kanë katandisur në një shkretim; e shkretuar, tē pikëllon para meje; tërë vendi është i shkretuar, por asnjëri nuk mendon pér tē. **12** Mbi të gjitha lartësitë e shkretëtirës kanë arritur shkatërruesit dhë shpata e Zotit e përpj vendin nga një skaj në skajin jetët të tij; asnjë mish nuk ka paqe. **13** Kanë mbjellë grurë, por korrin gjemba; janë lodhur, por pa asnjë përfitim. Do t'u vijë turp nga korria juaj, pér shkak të zemrëmit të fortë tē Zotit! **14** Kështu thotë Zoti pér të gjithë fqnjët e mi tē kékij, që prekin trashëgiminë që i dhashë në zotërim popullit tim Izrael: "Ja, do t'i çrrénjos nga vendi i tyre dhe do tē çrrénjos shtëpinë e Judës në mes tē tyre. **15** Por ka pér tē ndodhur që, pasi t'i kem çrrénjosur, do tē më vijë keq përsëri pér ta dhe do ta coj përsëri secilin në trashëgiminë e tij, secilin në vendin e tij. **16** Dhe ka pér tē ndodhur që, në rast se mësojnë me kujdes rrugët e popullit tim dhe në se betohen me emrin tim, duke thënë: "Zoti rròn", ashu siç e kanë mësuar popullin tim tē betohet pér Baalin, do tē vendosen mirë e buruk në mes tē popullit tim. **17** Por në rast se nuk do tē dégjojnë, unë do ta çrrénjos plotësish atë komb dhe do ta shkatërroj", thotë Zoti.

13 Kështu më ka thënë Zoti: "Shko tē më blesh një brez prej liri dhe vëre mbi ijët e tua, por mos e zhyt në ujë". **2** Kështu unë bleva brezin, sipas fjalëve të Zotit dhe e vura mbi ijët e mia. **3** Pastaj fjalë e Zotit m'u drejtua pér herë tē dytë, duke thënë: "Merr brezin që ke blerë dhe që ke mbi ijët e tua, çohu, shko në drejtim të Eufratit dhe aty fshihi në tē çarën e një shkëmbi". **5** Unë shkova dhe e fsheha pranë Eufratit, ashu si më kishte porositor Zoti. **6** Mbas shumë ditësh ndodhi që Zoti më tha: "Çohu, shko në drejtim të Eufratit dhe merr aty brezin që tē kisha urdhëruar të fshihje". **7** Unë shkova në drejtim të Eufratit, gërmova dhe mora brezin nga vendi ku e kisha fshehur. Por brezi ishte kalbur dhe nuk viente më për asgjë. **8** Atëherë Zoti më drejtoi fjalën, duke thënë: **9** "Kështu thotë Zoti: "Në këtë mënyrë unë do tē shkatërroj kryelartësinë e Judës dhe kryelartësinë e madhe tē Jeruzalemit. **10** Ky popull i keq, që nuk pranon tē dégjojë fjalët e mia, që ecën kryelartë sipas zemrës së tij dhe u shkon pas perëndive tē tjera pér tu shërbyer dhe pér tē rënë përbys para tyre, do tē bëhet si ky brez që nuk vlen më pér asgjë. **11** sepse ashu si brezi pérputhet me ijët e njeriut, kështu unë kisha bërë që tē pérputhet me mua tërë shtëpia e Izraelit dhe tërë shtëpia e Judës", thotë Zoti, me qëllim që tē ishin populli im pér famën, lavdinë dhe zulmin tim, por nuk deshën tē më dégjojnë". **12** "Prandaj ti do t'u thuash atyre këtë fjalë: "Kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit: Çdo poç do tē mbushtet me vëre". Në rast se më vonë do tē thonë: "A nuk e dimë vallë që çdo poç mbushtet me verë?", **13** ti do t'u përgjigjesh atyre: "Kështu thotë Zoti: Ja, unë do t'i deh tërë banorët e këtij vendi: mbretërit që ulen në froni e Davidit, priftërinjët, profetët dhe tërë banorët e Jeruzalemit. **14** Do t'i copëtoj njërin kundër tjetrit, etërit dhe bijtë së bashku", thotë Zoti. "Nuk do t' këm mëshirë, nuk do t'i fal, nuk do t' këm asnjë dhembshuri që tē më pengojë t'i shkatërroj". **15** Dëgjoni dhe vini veshin: Mos t'ju rriet mendja, sepse Zoti foli. **16** I jepni lavdi Zotit, Perëndisë tuaj, para se tē sjellë terrin dhe para se këmbët tuaja tē pengohen në malet e mbështjella në muzg, sepse ndërsa ju prisni drithën, ai e ndërron në hije tē vdekjes dhe e ndryshon në errësirë tē thelli. **17** Por në rast se nuk e dégjoni këtë, shpirti im do tē qajë në fshehti pér shkak tē kryelartësës suaj, sytë e mi do tē qajnë parreshtur dhe do tē derdhin lot, sepse kopeja e Zotit do tē çohet në robëri. **18** Thuaji mbretit dhe mbretëreshës nënë: "Uluni më poshtë, sepse sundimi juaj, kurora e lavdisë suaj, do tē bjerë poshtë". **19** Qytetet e jugut janë tē myllura dhe askush nuk do t'i hapë; tërë Juda është çuar në robëri, është çuar e tëra në robëri. **20** Ngrini sytë tuaj dhe shikoni ata që vijnë nga veriu; ku është kopeja që tē ishte besuar, delet e tua tē bukura? **21** Çfarë do tē thuash kur tē tē ndëshkojë? Por ti vetë u ke mësuar atyre tē janë tē parët dhe sunduesit e tu. A nuk do tē zënë dhembjet si një grua që është duke lindur? **22** Dhe në rast se do tē thuash në zemrën tënde: "Përse më ndodhin këto gjëra?". Për shkak tē përmasës së paudhësisë sate cepat e rrobës sate do tē zbulohen dha thembrat e tua do tē dukem lakuq. **23** A mundet një Etiopias tē ndryshojë lëkurën e tij o një tigër tē këmbejë lëkurën me vijëza? Në tē njëjtën mënyrë ju, që jeni mësuar tē bëni tē keqen, a do tē mund tē bënët tē mirën? **24** "Prandaj do t'i shpërndaj si byku që e merr era e shkretëtirës. **25** Ky është fati yt, pjesa që mata pér ty", thotë Zoti, "sepse më ke harruar dhe i ke besuar gënjeshtës. **26** Prandaj do tē ngre edhe unë cepat e rrobës sime mbi ftyrë, në mënyrë që tē duket turpi yt. **27** Kam parë shkeljet e tua tē kurorës, hingëllimat e tua, shturjen e kurvërisë sate,

gjërat e neveritshme të kryera në kodra dhe në fusha. Mjerë ti, o Jeruzalem! Për sa kohë akoma do të mbetesh i pëgërrë?".

14 Fjala e Zotit që iu drejtua Jeremias me rastin e thatësirës:

2 "Juda është në zi dhe portat e qyteteve të saj lëngojnë; mbajnë zë për vendin dhe britma e Jeruzalemit njigjet deri në qjell. **3** Fisnikët dërgojnë ndër ta të rinjtë e tyre për të kërkuar ujë; këta shkojnë në sternat, por nuk gjejnë ujë dhe kthehen me enët e tyre bosh; janë plot me turp dhe të hutuar, dhe mbulojnë kokën e tyre. **4** Toka është plot me të çara, sepse nuk ka pasur shi në vend; buqit janë plot me turp dhe mbulojnë kokën e tyre. **5** Edhe suta pjell nëpër fusha, por i braktis të vegjilit e saj, sepse nuk ka bar. **6** Gomerët e egjér ndalen në lartësitë dhe e nuhasin ajrin si çakejtë; sytë e tyre janë të shuar, sepse nuk ka bar". **7** Edhe në se paudhësitë tona déshmojnë kundër nesh, o Zot, vepro për hir të emrit tênd, sepse rebelimet tonë janë të shumta; kemi mëkatuar kundër teje. **8** O shpresë e Izraelit, shpëtimtari i tij në kohë fatkeqësie, pse të jesh në vend si një i huaj, si një udhëtar që ndalet vetëm për të kaluar natën? **9** Pse të jesh si një njeri i trondit, si një njeri i fortë që nuk mund të shpëtoj? Megjithatë ti je në mes nesh, o Zot, emri yt përmendet mbi ne. Mos na braktis! **10** Kështu i thotë Zoti këtij populli: "Atyre u pëlqen me të vërtetë të enden, nuk përbmajnë hapat e tyre. Prandaj nuk i pëlqejnë Zotit, tani kujton paudhësinë e tyre dhe dénon mëkatet e tyre". **11** Pastaj Zoti më tha: "Mos u lut për këtë popull, për mirëqenien e tij. **12** Edhe sikur të agjerojnë, nuk kam për ta dégjuar thrirren e tyre; në rast se bëjnë olokauste dhe oferta ushqimesh nuk kam për t'i pëlqyer, por do t'i zhduk me shpatën, me urinë dhe murtajën". **13** Atëherë thashë: "Ah, Zot, Zot! Ja, profetët u thonë atyre: "Ju nuk do të shikoni shpatën dhe nuk do të vuani nga uria, por do t'ju jap një paqe të sigurt në këtë vend"". **14** Zoti më tha: "Profetët profetizojnë gjenjeshtra në emrin tim; unë nuk i kam dërguar, nuk u kam dhënë asnjë urdhër dhe nuk kam folur me ta. Ata ju profetizojnë një pamje të rreme, një parashikim të kotë dhe mashtrimin e zemrës së tyre. **15** Prandaj kështu thotë Zoti për profetët që profetizojnë në emrin tim pa qenë të dérguar nga unë, dhe shpallin: "Nuk do të ketë as shpatë, as urri në këtë vend", këta profetët do të zhduken nga shpata dhe nga uria. **16** Sa për popullin të cilit i kanë profetizuar, do të hidhet në rrugët e Jeruzalemit për shkak të urisë dhe të shpatës, dhe nuk do të ketë asnjë që t'i varroë ata, gratë e tyre, bijtë dhe bijat e tyre. Kështu do të hedh mbi ta ligësinë e tyre". **17** U thuaj atyre pra, këtë fjallë: "Të derdhn lot ditë e natë sytë e mi pa pushim, sepse bija e virgjër e popullit tim u godit nga një fatkeqësi e madhe, nga një plagë e thellë. **18** Në rast se dal nëpër fusha, ja të vdekurit nga shpata; në rast se hyj në qytet, ja ata që vuanjë nga uria. Madje edhe profeti dhe prifti i vijnë rrotull një vendi që nuk njojin". **19** Vallë a e ke hedhur poshtë plotësisht Judën, ose je neveritur nga Sioni? Ke godit dhe nuk ka shërim për ne? Ne prisnim paqen, por nuk ka asnjë të mirë, një kohë shërimi, por ja tmerri. **20** O Zot, ne e pranojmë ligësinë tonë dhe paudhësinë e etërve tanë; po, kemi mëkatuar kundër teje. **21** Mos na hidhi poshtë për hir të emrit tênd, mos turpëro froni e lavdisë sate. Mbaje mend: mos e prish besëlidhjen me ne. **22** Midis idhujve të kotë të njerëzve a ka vallë ndonjë që mund të sjellë shiu? Ose të japoq ielli shira të bollshme? A nuk je ti pra, o Zot, Perëndia ynë? Prandaj ne shpresojmë të ti, sepse ke bërë tërë këto gjëra.

15 Por Zoti më tha: "Edhe sikur Moisiu dhe Samueli të paraqiteshin para meje, zemra ime nuk do të anonte për

këtë popull; dëboje nga prania ime; le të ikë! **2** Në rast se të thonë: "Ku do të shkojmë?", do t'u thuash atyre: Kështu thotë Zoti: Drejt vdekjes të caktuarit për vdekje, drejt shpatës të caktuarit për shpatë, drejt urisë të caktuarit për të qenë të urit, drejt robërisë të caktuarit për robëri. **3** Unë do të vendos mbi ta katër illoje dénimesh", thotë Zoti: "shpatën për të vrarë, qentë për të copëtar, shpendët e qilljet dhe kafshët e tokës për të gjallberuar dhe shkatëruar. **4** Do të bëj që të keqtrajtohen në të gjitha mbretëritë e tokës për shkak të Manasit, birit të Ezekias, mbret i Judës, për atë që ka bërë në Jeruzalem. **5** Kujt në fakt do t'i vinte keq për ty, o Jeruzalem, kush do të mbante zi për ty? Kush do të shqetësohet për të pyetur si je? **6** Ti më ke përzënë", thotë Zoti, "më ke kthyer krahët. Prandaj unë do të shtrij dorën kundër teje dhe do të të shkatërron; jam lodhur nga pendimet. **7** Do t'i shpërndaj me forcë portat e qytetit, do t'u heq fémijët dhe do të bëj që të zhduket populli im, sepse ata nuk largohen nga udhët e tyre. **8** Do t'i bëjë gratë e veja të tij më të shumta se rrëra e detit. Do të sjell kundër tyre, kundër nënës së të rinjve, një shkatërrues në mes të ditës; do të bëj që të bjerë mbi të papritmas ankthi dhe tmerri. **9** Ajo që ka pjellë shtatë bijë lëngon dhe heq frymën; dielli i saj po perëndon ndërsa është ditë akoma; është mbuluar nga turpi dhe e hutuar. Do t'i dorëzoj ata që do të shpëtojnë prej shpatës në mëshirë të armiqve të tyre", thotë Zoti. **10** Mjerë unë, o nëna ime sepse më ke lindur si një njeri grindjesh dhe sherri në të gjithë vendin. Nuk i kam dhënëhua asgjë askut, as të tjerët më kanë dhënëhua; megjithatë të gjithë më mallkojnë. **11** Zoti thotë: "Me siguri do të t'i çliroj për gjithnjë, me siguri do të bëj që armiku të të lutet në kohën e fatkeqësise dhe në kohën e ankthit. **12** A mundet një njeri të thyejë hekurin, hekurin e veriut dhe bronzin? **13** Pasurinë tënde dhe thesaret e tua do t'i braktis që t'i plaçkitin pa asnjë çmim për të gjithë mëkatet e tua dhe në të gjithë kufijtë e tu. **14** Dhe do të bëj të kalosh bashkë me armiqët e tu në një vend që ti nuk e njej, sepse një zjarr është ndezur në zemërimin tim, që do të flakërojë kundër jush". **15** Ti e di, o Zot; më mbaj mend mua dhe më vizito, dhe mermë hak mbi përndjekësit e mi; në ngadalësinë e zemërimit tênd mos më merr me vete; dije që për hirin tênd e mbajta turpin. **16** Me të gjetur fjalët e tua, i përpiva; fjala jote ka qenë për mua gjëzimi dhe gazi i zemrës sime, sepse emri yt kërkohet nga unë o Zot, Perëndia i ushtrive. **17** Unë nuk u ula në kuvendin e tallësve, as nuk u gëzova; por për shkak të dorës sate unë u la veçmas, sepse ti më kishe mbushur me indinjatë. **18** Pse dhembja ime është pa fund dhe plaga ime e pashërueshme nuk pranon të shërohet? A do të jesh për mua si një rrëke që shteron, si ujë që nuk të jep siguri? **19** Prandaj kështu thotë Zoti: "Në rast se ti rikthehes tek unë, unë do të rivendos dhe ti do të jesh para meje. Në rast se ti ndan të çmuarën nga ajo që s'ka vlerë, ti do të jesh si goja ime; ata do të kthehen te ti, por ti nuk duhet të kthehesh tek ata. **20** Unë do të japo për këtë popull një mur të fortë prej bronzi; do të luftojnë kundër teje, por nuk do mund të fitojnë kundër teje, sepse unë do të jem me ty për të të shpëtar dhe për të të çiruar", thotë Zoti. **21** "Do të t'i çliroj nga duart e njerëzve të këqij dhe do të shpengoj nga duart e njerëzve të dhunshëm".

16 Fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: **2** "Mos merr grua dhe mos ki bij e bija në këtë vend". **3** Sepse kështu thotë Zoti për bijtë dhe bijat që kanë lindur në këtë vend dhe për nënët që i kanë pjellë dhe për tërith që i kanë zënë në këtë vend: **4** "Ata do të vdesin nga një vdekje rrëqethëse; nuk do të qahen dhe

nuk do të varrosen, por do t'i lënë si pleh mbi faqen e dheut; do të shfarosen nga shpata dhe nga uria, dhe kufomat e tyre do të shërbijnë si ushqim për shpendët e qillit dhe për kafshët e tokës". 5 Sepse kështu thotë Zoti: "Mos hyni në shtëpinë e zisë dhe mos shkoni për ngushëllime dhe për t'i vajtuar, sepse unë kam hequr nga ky popull paqen time, mirësinë time dhe mëshirën time", thotë Zoti. 6 "Të mëdhenj dhe të vegjël do të vdesin në këtë vend; nuk do të varrosen as do të mbahet zia për ata, nuk do të bëhen prerje as qethje flokësh për ta. 7 Nuk do të thyhet buka për ata që mbajnë zi për t'i ngushëlluar për një të vdekur dhe nuk do t'u jepet për të pirë gota e ngushëllimit për atin e tyre dhe nënën e tyre. 8 Mos hyni as në një shtëpi banketi për t'u ulur bashkë me ta për të ngrënë dhe për të pirë". 9 Sepse kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: "Ja, unë do të bëj që të pushojë në këtë vend, para syve tuaj dhe në ditët tuaja, britma e gjëzimit dhe britma e ngazëllimit, zëri i dhëndrit dhe zëri i nuses. 10 Dhe ka për të ndodhur që kur t'i shpallësh këtij populli tërë këto gjëra, do të të thonë: "Pse Zoti ka shqiptuar kundër nesh tërë këtë mjerim të madh? Cila eshtë paudhësia jonë? Cili eshtë mëkatit që kemi kryer kundër Zotit, Perëndisë tonë?". 11 Atëherë ti do t'u përgjigjesh atyre: Sepse etërit tuaj më kanë braktisur", thotë Zoti, "kanë shkuar pas perëndive të tjera, u kanë shërbyer dhe kanë rënë përmbyss para tyre, më kanë braktisur mua dhe nuk kanë respektuar ligjin tim. 12 Dhe ju keni vepruar më keq se etërit tuaj, sepse ja, secili vepron sipas kryeneçisë së zemrës së tij të keqe dhe nuk pranon të më dégjoj. 13 Prandaj unë do t'ju dëboj nga ky vend në një vend që as ju, as etërit tuaj nuk keni njohur dhe atje do t'u shërbeni perëndive të tjera ditën e natën, sepse unë nuk do t'ju fal". 14 "Prandaj ja, po vijnë ditët", thotë Zoti, "në të cilat nuk do të thuhet më: "Për Zotin e gjallë që nxori bijtë e Izraelit nga vendi i Egjiptit", 15 por: "Për Zotin e gjallë që nxori bijtë e Izraelit nga vendi i veriuar dhe nga tërë vendet ku i kishte shpërndarë". Dhe unë do t'i çoj përsëri në vendin që u kisha dhënë etërvë të tyre. 16 Ja, unë do të dërgoj një numër të madh peshkatarësh për t'i peshkuar", thotë Zoti, "dhe pastaj do të dërgojo një numër të madh gjahtarësh për t'i gjaujtur në çdo mal, në çdo kodër dhe në të çarat e shkëmbinjve. 17 Sepse sytë e mi janë mbi të gjitha rrugët e tyre, që nuk janë të fshehura nga fytyra ime, dhe paudhësitë e tyre nuk mbeten të fshehura para syve të mi. 18 Para së gjithash do t'i shpaguaj dyfish për paudhësinë dhe mëkatin e tyre, sepse kanë përdhosur vendin tim me kufomat e idhujve të tyre të neverishëm dhe e kanë mbushur trashëgiminë time me gjérat e tyre të neveritshme". 19 O Zot, forca ime, kalaja ime dhe streha ime ditën e fatkeqësisë, te ti do të vijnë kombet nga skajet e tokës dhe do të thonë: "Etërit tanë kanë trashëguar vetëm gjëreshtra, kotësi dhe gjëra që nuk vlefjnë asgjë". 20 "A mundet të shpikë njeriu perëndi, që në të vërtetë nuk janë perëndi? 21 Prandaj ja, këtë radhë do t'u bëj të njohur atyre, do t'u tregoj dorën time dhe fuqinë time; dhe ata do të mësojnë që emri im eshtë Zoti".

17 "Mëkatit i Judës eshtë shkruar me një stilo hekuri, eshtë gërvishur me një majë diamanti mbi rasën e zemrës së tyre dhe mbi brirët e altarëve tuaj. 2 Edhe djemptë e tyre mbajnë mend altarët dhe Asherimët e tyre pranë drurëve të gjellër mbi kodrat e larta. 3 O mali im në ara, unë do t'ia braktis plaqkitjes pasuritë e tua, tërë thesaret e tu dhe vendet e tua të larta, për shkak të mëkatit që eshtë i pranishëm në tërë territorin tënd. 4 Kështu përfajin tënd do të humbasësh trashëgiminë që të kisha dhënë dhe do të bëj që t'u shërbesh armiqe të tu në një

vend që ti nuk e njeh, sepse keni ndezur një zjarr në zemërimin tim, që do të flakërojë gjithnjë". 5 Kështu thotë Zoti: "Mallkuar qoftë njeriu që ka besim te njeriu dhe e bën nga mishi krahun e tij, dhe zemra e të cilat largohet nga Zoti! 6 Ai do të jetë si një brukë në shkretëtirë; kur vjen e mira, nuk ka për ta parë. Do të banojë në vende të thata në shkretëtirë, në një tokë të kripur pa banorë. 7 Lum ai njeri që beson te Zoti dhe besimi i të cilat eshtë Zoti! 8 Ai do të jetë si një pemë i mbjellë pranë ujit, që i shtrin rrënjet e tij gjatë lumit. Nuk do ta ndjejë kur vjen vapa dhe gjethet e tij do të mbeten të gjelbra; në vitin e thatësirës nuk do të ketë asnjë shqetësim dhe do të vazhdojë të mbajë fryte. 9 Zemra gjënjehet më tepër se çdo gjë tjetër dhe sëmuret në mënyrë të pashërueshme; kush mund ta njohë atë? 10 Unë, Zoti, hetoj zemrën, vë në provë mendjen për t'i dhënë secilit sipas rrugëve të tij, sipas frytit të veprimeve të tij. 11 Kush fiton pasuri në mënyrë të padrejtë eshtë si thëllëza që ngroh vezë që nuk i ka bërë vetë; në mes të ditëve të tij ka për t'i lënë dhe në fund do të gjendet i shushatur". 12 Froni i lavdisë së shkëlqyer që në fillim eshtë vendi i shenjtërores sonë. 13 O Zot, shpresa e Izraelit, tërë ata që të braktisin do të turpërohen. "Ata që largohen nga unë do të jenë të shkruar në tokë, sepse e kanë braktisur Zotin, burimin e ujit të gjallë". 14 Shëromë, o Zot, dhe do të shërohem, shpëtomë dhe do të shpëtoj, sepse ti je lavdia ime. 15 Ja, ata më thonë: "Ku eshtë fjala e Zotit? Le të realizohet tanil!" 16 Megjithatë unë nuk refuzova të jem bariu i tyre duke të ndjekur ty, as dëshirova ditën e kobshme. Ti e di atë që dol nga goja ime, sepse bëhej në praninë tënde. 17 Mos u bëj për mua një frikë; ti je streha ime ditën e fatkeqësisë. 18 Qofshin të turpëruar përndjekësit e mi, por mos qofsha unë i turpëruar; qofshin të turpëruar ata, por mos qofsha i turpëruar unë; sill mbi ta ditën e fatkeqësisë dhe shkatërroji me një shkatërrim të dyfishtë! 19 Kështu më ka thënë Zoti: "Shko dhe ndalu te porta e bijve të popullit, nëpër të cilën hyjnë dhe dalin mbretërit e Judës dhe pranë të gjitha portave të Jeruzalemit, 20 dhe u thuaq atyre: Dëgjoni fjalën e Zotit, o mbretërit të Judës, dhe tërë Juda dhe ju të gjithë banorë të Jeruzalemit, që hyni nëpër këto porta". 21 Kështu thotë Zoti: "Kujdesuni për veten tuaj dhe mos mbartni asnjë peshë dhe mos e futni nëpër portat e Jeruzalemit ditën e shtunë. 22 Mos mbartni asnjë peshë jashtë shtëpive tuaja dhe mos kryeni asnjë punë ditën e shtunë, por shenjtëroni ditën e shtunë, ashtu siç i kam urdhëruar etërit tuaj. 23 Por ata nuk dëgjuan as i vunë veshin, por ngurtësuan zverkun e tyre për të mos dëgjuuar dhe për të mos pranuar mësimë. 24 Kështu do të ndodhë që, në qoftë se do të dëgjoni me kujdes", thotë Zoti, "në rast se bëni që të mos hyjë asnjë peshë nëpër portat e këtij qyteti ditën e shtunë, por do ta shenjtëroni ditën e shtunë dhe nuk do të bëni asnjë punë gjatë asaj dite, 25 atëherë mbretërit dhe princat që rinë ulur mbi froni e Davidit do të hyjnë nga portat e këtij qyteti të hipur mbi qerre dhe mbi kuaj, ata, princat e tyre, rixerëzit e Judës dhe banorët e Jeruzalemit; dhe ky qytet do të banohet përfjetë. 26 Do të vijnë pastaj nga qytetet e Judës, nga rrëthinat e Jeruzalemit, nga vendi i Beniaminit, nga ultësira, nga malet dhe nga Negevi, duke sjellë olokauste, flijime, blatime ushqimore dhe temjani dhe duke ofruar flijime falënderimi në shtëpinë e Zotit. 27 Por në rast se nuk do të më dëgjoni, duke shenjtëruar ditën e shtunë: duke mos mbartur pesha dhe duke mos i futur nëpër portat e Jeruzalemit ditën e shtunë, unë do të ndez një zjarr në portat e tij; ai do të përpjë pallatet e Jeruzalemit dhe nuk do të shuhet".

18 Fjala iu drejtua Jeremias nga Zoti, duke i thënë: 2 "Çohu dhe zbrit në shtëpinë e poçarit, dhe atje do të dëgjosh fjalët e mia". 3 Atëherë unë zbrita në shtëpinë e poçarit, dhe ja ai po bënte një punë te rota. 4 Por poç që po bënte me argjilën u prish në duart e poçarit. Kështu duke e filluar përsëri punën, ai bëri me të një poq tjetër, që iu duk i mirë atij. 5 Atëherë fjala e Zotit m'u drejtua duke thënë: 6 "O shtëpi e Izraelit, a nuk mund të bëj unë me ju, ashtu siç bëri ky poçar?", thotë Zoti. "Ja, ashtu si éshëtë argjila në duart e poçarit, kështu jeni ju në duart e mia, o shtëpi e Izraelit! 7 Nga një herë për një komb dhe për një mbretëri, unë flas dhe them se duhet qrrënjosur, rrëzuar dhe shkatërruar; 8 por në rast se ai komb kundër të cilit kam folur heq dorë nga ligësia e tij, unë pendohem për të keqen që kisha menduar t'i bëja. 9 Herë tjetër për një komb dhe për një mbretëri, unë flas për ndërtim dhe për të mbjella; 10 por në rast se ai komb ose ajo mbretëri bën atë që éshëtë e keqe në sytë e mi, duke mos e dégjuar zërin tim, unë pendohem për të mirën që i kisha premtuar t'i bëja. 11 Prandaj tani folu njerëzve të Judës dhe banorëve të Jeruzalemit, dhe u thuaj: Kështu thotë Zoti: Ja, unë kam përgatitur kundër jush të keqen dhe një plan kundër jush. Tani le të heqë dorë secili 12 Por ata thanë: "Éshëtë e kotë; ne duam të ecim duke ndjekur mendimet tonë dhe dëshirojmë të veprojmë sipas kryneçësisë së zemrës sonë të keqe. 13 Prandaj kështu thotë Zoti: "Pyesni, pra, midis kombeve kush ka dégjuar gjëra të tillë. Virgjëresha e Izraelit ka bërë një gjë të llahtarshme. 14 A do të zhduket vallë bora e Libanit nga shkëmbinjtë që lartohen përmbi vendin", ose a do të thahen vallë ujrat e rrjedhshëm të ftrohta të një toke të huaj? 15 Megjithatë populli im më ka harruar; u djegin temjan idhujve të kotë, që i kanë bërë të pengohen në rrugët e tyre, në shigtjet e lashta, për të ecur në rrugët dytësore dje jo në rrugën kryesore, 16 duke e bërë vendin e tyre një shkatërrim, një objekt talluje të vashdueshme; kështu që tërë ata që do të kalojnë andej do të mbeten të habitur dhe do të tundin kokën. 17 Unë do t'i shpërndaj përpresa armikut ashtu si vepron era e lindjes. Ditën e mjerimit të tyre do t'u tregoj kurrizin dhe jo ftyrën". 18 Pastaj ata thanë: "Ejani dhe të kurdisim komplotë kundër Jeremias, sepse ligji nuk do t'i mungojë priftit as këshilla të urtit dhe as fjala profetit. Ejani, ta godasim me gjuhën dhe të mos i kushtojmë kujdes asnjërsës prej fjalëve të tij". 19 Kushtomë kujdes, o Zot, dhe dégjo zërin e atyre që grinden me mua. 20 A shpérblehet vallë e mira me të keqen? Sepse ata i kanë hapur një gropë jetës sime. Kujto se jam paraqitur para teje për të folur në favor të tyre dhe për të larguar prej tyre zemërimin tënd. 21 Prandaj braktisi urisë bijtë e tyre dhe jepi në pushtetin e shpatës; gratë e tyre mbeteshin pa fémijë dhe të veja, burrat e tyre u plagossin për vdekje; të rinjtë e tyre u vrafshin nga shpata në betejë. 22 U dëgjoftë një britmë nga shtëpitë e tyre, kur do të lëshosh papritmas mbi ta një aradhë ushtarësh, sepse kanë hapur një gropë për të më kapur dhe kanë ngritur leqe të këmbët e mia. 23 Por ti o Zot, i njeh tërë qëllimet e tyre kundër meje për të shkaktuar vdekjen time; mos ua fal paudhësinë e tyre, mos fshij mëkatin e tyre nga prania jote. U rrëzofshin para teje. Trajtoji ashpër ditën e zemërimit tënd.

19 Kështu ka thënë Zoti: "Shko e bli një poç balte për ujë; pastaj merr disa pleq nga populli dhe disa pleq nga priftërinjtë 2 dhe dil në drejtim të luginës së birit të Hinomit që ndodhet në hyrje të Portës së poçerisë dhe aty shpall fjalët që do të them. 3 Do të thuash kështu: Dëgjoni fjalën e Zotit, o mbret i Judës dhe banorë të Jeruzalemit. Kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i

Izraelit: Ja, unë do të sjell mbi këtë vend një fatkeqësi të tillë që do të bëjë të shungullojnë veshët e cilitdo që do ta dëgjojë, 4 sepse më kanë braktisur, kanë përdhosur këtë vend dhe u kanë djegur temjan perëndive të tjerë, që nuk i njihnin as ata vetë, as etërit e tyre, as mbretërit e Judës, dhe e kanë mbushur këtë vend me gjakun e të pajfajmëve; 5 i kanë ndërtuar vendet e larta Baalit për të djegur bijtë e tyre në zjarr si olokaust Baalit, gjë që nuk kisha urdhëruar dhe për të cilën nuk kisha folur kurrë dhe nuk më kishte shkuar ndër mend. 6 Prandaj ja, ditët po vijnë", thotë Zoti, "kur ky vend nuk do të quhet më "Tofet", as "Lugina e birit të Hinomit", por "Lugina e masakrës". 7 Unë do t'i bëj të kota qëllimet e Judës dhe të Jeruzalemit në këtë vend dhe do të bëj që të rrëzohen nga shpata përpresa armiqve të tyre, dhe nga dora e atyre që kérkojnë jetën e tyre, dhe do t'ua jap kufomat e tyre si ushqim shpendëve të qelliut dhe kafshëve të tokës. 8 Do ta katandis këtë qytet në një shkatërrim dhe në një objekt talluje; kushdo që do t'i kalojë pranë do të mbetet i habitur dhe do të fillojë të fishkëllojë për tërë plagët e tij. 9 Do të bëj të hanë mishin e bijve të tyre dhe mishin e bijave të tyre dhe do të hanë mishin e njëri tjetrit gjatë rrëthimit dhe shtrëngesës në të cilat do t'i ngushtojnë armiqët e tyre dhe ata që kérkojnë jetën e tyre. 10 Pastaj do të thyesh poçin në prani të atyre njerëzve që do të kenë ardhur me ty 11 dhe do t'u thuash atyre: Kështu thotë Zoti i ushtrive: Kështu do të copëtoj këtë popull dhe këtë qytet, ashtu si copëtohet një poç balte, që nuk mund të ndreget më; atëherë do t'i varrosin të vdekurit në Tofet, sepse nuk do të këtë më vend për t'i varrosur. 12 Kështu do të veproj në këtë vend, thotë Zoti, dhe me banorët e tij, duke e bërë këtë qytet si Tofeti. 13 Shtëpitë e Jeruzalemit dhe shtëpitë e mbretërvë të Judës do të janë të papasta ashtu si vendi i Tofetit që janë të gjitha shtëpitë mbi çatitë e të cilave i kanë djegur temjan tërë ushtrisë së qelliut dhe u kanë bërë libacione perëndive të tjerë". 14 Pastaj Jeremia u kthye nga Tofeti, ku Zoti e kishte dérguar të profetizonte, u ndal tek oborri i shtëpisë të Zotit dhe i tha tërë popullit: 15 "Kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: Ja, unë po sjell mbi këtë qytet dhe mbi të gjitha lagjet e tij të jashtme tërë të keqen që shqiptova kundër tij, sepse kanë fortësuar qafën e tyre për të mos dégjuar fjalët e mia".

20 Pashhuri, bir i Imerit, prift dhe shef i kryeintendentëve në shtëpinë e Zotit, dégjoi Jeremian që profetizonte këto gjëra. 2 Atëherë Pashhuri rrahu profetin Jeremian dhe e futi në burgun që ndodhej në portën e sipërme të Beniaminit pranë shtëpisë të Zotit. 3 Të nesëmen Pashhuri e nxori nga burgu Jeremian. Jeremian i tha: "Zoti nuk të quan më Pashhur, por Magor-Misabiq. 4 Sepse kështu thotë Zoti: Ja, unë do të braktis qytetin që do të shokët e tu në dorë të tmerrit; ata do të bieng naga shpata e armiqve të tyre dësyt e tu kanë për ta parë. Do ta jap tërë Judën në duart e mbretit të Babilonisë, që do t'i çojë në robëri të Babilonit dështim që do t'i godasë me shpatë. 5 Përvëç kësaj tërë pasuritë e këtij qyteti, tërë prodhimin e mundit të tij dhe të gjitha sendet e tij të çmuara, po, do t'i jap tërë thesaret e mbretërvë të Judës në dorë të armiqve të tyre që do t'i placës, do t'i marrin dhe do t'i çojnë në Babiloni. 6 Dhe ti, Pashhur, dhe tërë ata që banojnë në shtëpinë tënde, do të shkoni në robëri; do të shkosh në Babiloni, aty ke për të vdekur dhe aty ke për t'u varrosur, ti dhe tërë miqtë e tu të cilëve u ke profetizuar gjenjeshtë". 7 Ti më ke bindur, o Zot, dhe unë e lashë veten të bindem; ti je më i fortë se unë dhe fitove. Jam bërë objekt tallujesh çdo ditë; kushdo tallet me mua. 8 Sepse sa herë që flas, unë bërtas dhe shpall: "Dhunë dhe plaçkitje!". Po,

fjala e Zotit éshtë për mua një shkak turpi dhe talljeje çdo ditë. 9 Atëherë unë thashë: "Nuk do ta përmend më dhe nuk do të flas më në emër të tij". Por fjala e tij ishte në zemrën time si një zjarr flakërues, i mbyllur në kockat e mia; përpinqesa ta përbaja, por nuk mundesha. 10 Dëgjoja shpifjet e shumë vetave: "Tmerr rrëth e qark! Paditeni dhe do ta padisim!". Tërë atë me të cilët jetoja në paqe prisin që unë të pengohesha dhe thonin: "Ndofta do të bindet, kështu ne do të kemi epërsi mbi të dhe do të hakmerremi kundër tij". 11 Por Zoti éshtë me mua si një hero i fuqishëm; prandaj ndjekësít e mi do të pengohen dhe nuk do të kenë epërsi; do të turpërohen me të madhe, sepse nuk do t'ia dalin mbanë; turpi i tyre do të jetë i përjetshëm dhe nuk do të harrohet. 12 Por ti, o Zot i ushtrive, që provon të drejtin dhe heton mendjen dhe zemrën, tregomë hakmarrjen tënde mbi ta, sepse ty të kam besuar çështjen time. 13 Këndojini Zotit, lëvdoni Zotin, sepse ka çiruar jetën e nevojtarit nga dora e keqbërësve. 14 Mallkuar qoftë dita në të cilën linda! Mos qoftë e bekuar dita në të cilën nëna ime më lindi! 15 Mallkuar qoftë njeriu që i shpuri lajmin atit tim, duke thënë: "Të ka lindur një bir mashkull", gjë që e mbushi me gëzim. 16 Qoftë ai njeri si qytetet që Zoti ka shkatërruar pa kurrfarë keqardhje. Dëgjofte klithmén në mëngjes dhe zhurmrat e luftës në mesditë, 17 sepse nuk më kanë bërë të vdes në bark të nënës; kështu nëna ime do të ishte varri im dhe barku i saj i ngarkuar për gjithnjë. 18 Pse kam dalë nga barku i nënës, për të parë vuajtje, dhembje dhe për t'i mbaruar ditët e mia me turp?

21 Fjala që iu drejtua Jeremias nga Zoti, kur mbreti Sedekia i dërgoi Pashhurin, birin e Malkiahut dhe Sofonien, birin e Malklahut, priftit, për t'i thënë: 2 "Konsulto, pra, për ne Zotin, sepse Nebukadnetsari, mbreti i Babilonisë, bën luftë kundër nesh. Ndofta Zoti do të veprojë me ne sipas të gjitha mrekullive të tij, dhe ai do të tërhiqet nga ne". 3 Atëherë Jeremias u tha atyre: "Do t'i thoni kështu Sekedias: 4 Kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit: Ja, unë do të bëj që të tërhiqen armët e luftës që janë në duart tuaja, me të cilat po luftoni kundër mbretit të Babilonisë, kundër Kaldeave që ju rrëthojnë jashtë mureve, dhe do t'i grumbulloj në mes të këtij qyteti. 5 Unë vetë do të luftoj kundër jush me dorën e shtrirë dhe me krahë të fuqishëm, me zemërim, me tërbim dhe me indinjatë të madhe. 6 Do t'i qëlloj banorët e këtij qyteti, si njerëzit ashtu edhe kafshët; ata do të vdesin nga një murtajë e madhe. 7 Mbas kësaj", thotë Zoti, "do të jap Sedekian, mbretin e Judës, dhe shërbëtorët e tij, popullin dhe ata që në këtë qytet do të këshpëtar nga murtaja, nga shpatia nga uria, në dorë të Nebukadnetsarit, mbretit të Babilonisë, në dorë të armiqeve të tyre dhe në dorë të atyre që kërkojnë jetën e tij. Ai do t'i vrasë me shpatë: nuk ka për t'i falur, as nuk do t'i vijë keq dhe as nuk do të ketë mëshirë për ta. 8 Dhe këtij populli do t'i thuash: Kështu thotë Zoti: Ja, unë vë para jush rrugën e jetës dhe rrugën e vdekjes. 9 Ai që mabetet në këtë qytet ka për të vdekur nga shpatia, nga uria dhe nga murtaja; por ai që ka për të dalë dhe do t'u dorëzohet Kaldeave që ju rrëthojnë ka për të jetuar dhe do të ketë si pre jetën e tij. 10 Sepse unë e kam kthyer fytyrën time kundër këtij qyteti përfat të keq dhe jo për të mirë", thotë Zoti. "Ai do t'i jepet në dorë mbretit të Babilonisë dhe ai do ta djegë me zjarr". 11 Në shtëpinë e mbretërvë të Judës do të thuash: "Dëgjoni fjälën e Zotit: 12 O shtëpia e Davidit", kështu thotë Zoti: "Ushtronit drejtësinë që në mëngjes dhe çiroheni atë që e kanë vjedhur nga dora e shtypësít, me qëllim që zemërimi im të mos shpërthejë si zjarr dhe të djegë pa qenë njeri në gjendje ta shuaej,

për të shkak të ligësisë së veprimeve tuaja. 13 Ja ku jam kundër teje, o banuese e luginës, shkëmb i fushës", thotë Zoti. "Ju që thoni: "Kush do të zbrsesë kundër nesh? Kush ka për të hyrë në banesat tonë?", 14 unë do t'ju dënoj sipas frityt të veprimeve tuaja", thotë Zoti, "dhe do t'i vë zjarr pyllit të tij, që do të gllabërojë të gjitha gjérat që ka përrerhë".

22 Kështu thotë Zoti: "Zbrit në shtëpinë e mbretit të Judës dhe aty shqipto këto fjälë, 2 duke thënë: Dëgjo fjälën e Zotit, o mbret i Judës, që rri ulur mbi froni e Davidit, ti, shërbëtorët e tu dhe populli yt, që hyni nëpër këto porta. 3 Kështu thotë Zoti: Veproni me ndershëmëri dhe drejtësi, çlrojeni atë që e kanë vjedhur nga dora e shtypësít, mos i bini më qafë dhe mos ushtronit dhunë kundër të huajt, jetimit dhe gruas së ve dhe mos derdhni gjak të pafajmë në këtë vend. 4 Sepse, po t'u përbahemi térésisht këtyre fjälëve, atëherë mbretërit e ulur mbi froni e Davidit do të hyjnë nëpër portat e kësaj shtëpie, të hipur mbi qerre dhe mbi kuaj, ata vetë, shërbëtorët e tyre dhe populli i tyre. 5 Por në rast se nuk do të dëgjoni këto fjälë, unë betohem për veten time", thotë Zoti, "të kjo shtëpi do të shkretohet". 6 Sepse kështu thotë Zoti për shtëpinë e mbretit të Judës: "Ti ishe për mua si Galaadi, si maja e Libanit. Por unë do të të katandis me siguri në një vend të shkretë, në një qytet pa banorë. 7 Po përgatis kundër teje shkatërrues, secili me armët e tij; ata do të rrëzojnë kedadrit e tu më të mirë dhe do t'i hedhin në zjarr. 8 Shumë kombe do të kalojnë pranë këtij qyteti dhe do t'i thonë njëri tjetrit: "Pse Zoti e ka trajtuar kështu këtë qytet të madh?". 9 Dhe do të përgjigjen: "Sepse e kanë braktisur besëlidhjen me Zotin, Perëndinë e tyre, dhe kanë rënë përmbyss para perëndive të tjera dhe u kanë shërbyer". 10 Mos qani për të vdekurin, mos mbani zi për të, por qani me hidhërim të madh për atë që niset, sepse nuk do të kthehet më dhe nuk e ka për të parë më vendin ku ka lindur. 11 Sepse kështu thotë Zoti për Shalumin, birin e Josias, mbret i Judës, që mbretëron në vend të Josias atit të tij dhe që ka dalë nga ky vend: "Ai nuk do të kthehet më, 12 por do të vdesë në vendin ku e kanë çuar në robëri dhe nuk ka për ta parë më këtë vend". 13 Mjerë ai që e ndërtón shtëpinë e tij pa drejtësi dhe dhomat e saj të sipërme me paanësi, që e vë jetrin të punojë për asgjë dhe nuk ia shpërbilen punën e tij, 14 dhe thotë: "Do të ndërtoj një shtëpi të madhe me dhoma të sipërme të gjéra", dhe hap në të dritare, e vesh me dru kedi dhe e lyen me të kuq. 15 "Mendon vallë se je mbret, sepse je i rrëthuar nga keda? Ati yt nuk hante dhe pinte? Por vepronte me ndershëmëri e drejtësi dhe gjithshka i shkonte mbarë. 16 Ai mbronte çështjen e të varfrit dhe të nevojtarit dhe gjithshka i shkonte mbarë. A nuk do të thotë kjo të më njohësh mua?", thotë Zoti. 17 "Por sytë e tu dhe zemra jote nuk shikojnë veçse fitimin tënd të padrjetë, të derdhin gjak të pafajmë dhe të kryejnë shtypje dhe dhunë". 18 Prandaj kështu thotë Zoti për Jehoakim, birin e Josias, mbreti i Judës: "Nuk do të mbajnë zi për të, duke thënë: "Vaj medet, vëllai im! Vaj medet, motëri!". Nuk do të mbajnë zi për të duke thënë: "Vaj medet, zot! Vaj medet, madhëri e tij!". 19 Do të varroset ashtu si varroset një gomar, që e heqin dhe e hedhin larg portave të Jeruzalemit. 20 Ngjitu në Liban dhe bërit, ngrije zérin në Bashan dhe bërit nga Abarimi, sepse të gjithë dashnorët e tu janë shkatërruar. 21 Të fola në kohën e begatistë sate, por ti më the: "Nuk do të dëgjo". Kjo ka qenë sjellja jote qysh në rininë tênde: nuk e dëgjove kurrë zérin tim. 22 Tërë barinjtë e tu do të gllabërohen nga era dhe dashnorët e tu do të shkojnë në

robëri; atëherë do të jesh e turpëruar dhe e shushatur pér gjithë ligësinë tènde. 23 Ti që banon në Liban, që ke ngritur folenë në mes kedrave, sa do të rënkosht kur do të tè zënë dhembjet, dhembjet si ato të gruas që është gati të pjellë! 24 Ashtu siç është e vërtetë që unë rroj”, thotë Zoti, “edhe sikur Konjahu, biri i Jehojakimt, mbret i Judës, të ishte një unazë vulosjeje në dorën time të djathtë, unë do të tè shkulja që andej. 25 Unë do të tè jap në dorë tè atyre që kërkojnë jetën tènde, në dorë tè atyre prej tè cilëve ke frikë, në dorë tè Nebukadnetsarit, mbretit tè Babilonisë, dhe në dorë tè Kaldeave. 26 Do të tè hedh ty dhe nénén tènde që tè ka lindur në një vend tè huaj, ku nuk keni lindur dhe aty do të vdisni. 27 Por në vendin ku déshirojnë fort tè kthehen, nuk do të kthehen. 28 A është vallë ky njeri, Konjahu, një poç pa vlerë, i thyer, ose një send që nuk prodhon asnjë kënaqësi? Pse, pra, janë përzënë ai dhe pasardhësit e tij dhe janë hedhur në një vend që ata nuk e njohin? 29 O vend, o vend, o vend, dëgjo fjalën e Zotit! 30 Kështu thotë Zoti: “Regjistrojeni këtë njeri si pa fémijë, një njeri që nuk do të begatohet në ditët e tij, sepse asnjë nga pasardhësit e tij nuk do të ketë mbarësi, duke arritur tè ulet mbi froni e Davidit dhe tè mbretërojë akoma në Judë”.

23 “Mjerë barinjtë që prishin dhe shpérndajnë kopenë e kullotës sime”, thotë Zoti. 2 Prandaj kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit, kundër barinjve që kullozin popullin tim: “Ju keni shpérndarë delet e mia, i keni përzënë dhe nuk keni pasur kujdes pér to; ja, unë do t'ju dénoj pér ligësinë e veprimeve tuaja”, thotë Zoti. 3 “Por do tè mbledh kusurin e deleve tè mia nga tè gjitha vendet ku i kam shpérndarë dhe do t'i poj përsëri në kullotat e tyre, ku do tè jenë pjellore dhe do tè shumohen. 4 Do tè caktajo mbi to barinj që do t'i kullozin dhe nuk do tè kenë më ndrojtje as frikë; nuk do tè mungojë asnjë prej tyre”, thotë Zoti. 5 “Ja, ditët po vijnë”, thotë Zoti, “në të cilat do të shkaktoj që tè dalë nga Davidi një filiz i drejtë, që do tè mbretërojë si mbret, do tè ketë mbarësi dhe do tè ushtrøjë gjykimin dhe drejtësinë në vend. 6 Në ditët e tij Juda do tè shpëtohet dhe Izraeli do tè qëndrojë në siguri. Ky do tè jetë emri me tè cilin do tè thirret: “Zoti drejtësia jonë”. 7 Pra, ditët po vijnë”, thotë Zoti, “gjatë të cilave nuk do tè thuhet më: “Për Zotin e gjallë që i nxori bijtë e Izraelit nga vendi i Egjiptit”, 8 por: “Për Zotin e gjallë që nxori dhe çoi përsëri pasardhësit e shtëpisë së Izraelit nga vendi i veriut dhe nga tè téra vendet ku i kisha shpérndarë”, dhe ata do tè qëndrojnë në vendin e tyre”. 9 Zemra ime është thyer brenda meje pér shkak të profetëve, tèrë kockat e mia dridhen. Jam si një i dehur, si një njeri i mposhtur nga vera, pér shkak tè Zotit dhe fjalëve tè tij të shenjta. 10 Sepse vendi është plot me shkelës të kurorës, pér shkak të mallkimit vendi është në zi, kullotat e shkretëtirës janë tharë. Vrapi i tyre është i mbrapshtë dhe forca e tyre nuk është e drejtë. 11 “Si prifti ashtu edhe profeti janë prishur; po, e kam gjetur ligësinë e tyre edhe në vetë shtëpinë time”, thotë Zoti. 12 “Prandaj rruga e tyre do tè jetë pér ta si shtigje ku njeriu shket; do tè shtyhen në errësirë dhe do tè rrëzohen nëpër to, sepse do tè bëj që tè bjerë mbi ta një gjëmë, në vitin e dénimit tè tyre”, thotë Zoti. 13 “Kam vërejtur budallallëqe midis profetëve të Samarias: profetizonin në emër të Baalit dhe e çonin në rrugë tè keqe popullin tim tè Izraelit. 14 Edhe ndërmjet profetëve të Jeruzalemit kam parë gjëra tè ndyra: kryejnë shkelje të kurorës, ecin në ményrë tè rreme, përforcojnë duart e keqbérësve, dhe kështu asnjeri nuk largohet nga rruga e keqe që ka marrë. Pér mua janë që tè gjithë si Sodoma, dhe banorët e tij si Gomora”. 15 Prandaj kështu thotë Zoti i ushtrive

pér profetë: “Ja, unë do t'i ushqeji me pelin dhe do t'i bëj tè pinë ujë tè helmuar, sepse nga profetët e Jeruzalemit pabesia është pérhapur në tërë vendin”. 16 Kështu thotë Zoti i ushtrive: “Mos dëgjoni fjalët e profetëve që ju bëjnë profeci. Ata ju bëjnë tè këqinj; ju parashtrojnë vegimet e zemrave tè tyre dho jat që del nga goja e Zotit. 17 U flasin vazhdimisht atyre që më përbuzin: “Zoti ka thënë: Do tè keni paqe”; dhe gjithë atyre që ecin në kryeneçsinë e zemrës së tyre: “Asnjë e keqe nuk do t'ju vijë”. 18 Por kush ka marrë pjesë në këshillën e Zotit? Kush ka parë, kush ka dëgjuar fjalën e tij? Kush i ka kushtuar kujdes fjalës së tij dhe e ka dëgjuar? 19 Ja furtuna e Zotit po shpérthen me tërbim, një furtunë e tmerrshme do tè shpérthejë mbi kryet e tè pabesëve. 20 Zemërimi i Zotit nuk do tè qetësohen deri sa tè ketë kryer dhe plotësuar synimet e zemrës së tij; ditët e fundit do tè kuptioni fare mirë. 21 Unë nuk i kam dërguar ata profetë; por ata kanë vrapuar; nuk u kam folur atyre, por ata kanë profetizuar. 22 Por, sikur tè kishin marrë pjesë në këshillën time, atëherë do tè bënин që populli im tè dëgjonte fjalët e mia, dhe kështu do tè lagonin nga rruga e tyre e keqe dhe nga ligësia e veprimeve tè tyre. 23 A jam unë vetëm një Perëndi nga afëri”, thotë Zoti, “apo dhe një Perëndi nga larg? 24 A mundet dikush tè fshihet në vende tè fshehta në ményrë që unë tè mos e shoh?”, thotë Zoti. “A nuk e mbush unë qellin dhe tokën?”, thotë Zoti. 25 “Kam dëgjuar atë që thonë profetët që profetizojnë gjenjeshtra në emrin tim, duke thënë: “Pashë një èndërr, pashë një èndërr!”. 26 Deri kur do tè vazhdojë kjo në zemrën e këtyre profetëve që profetizojnë gjenjeshtra dhe profetizojnë mashtrimin e zemrës së tyre? 27 Ata mendojnë që populli im do tò harrojë emrin tim me èndrat e tyre që i tregojnë njëri-tjetrit, ashtu si etëri e tyre harruan emrin tim pér Baalin. 28 Profeti që pa një èndërr le ta tregojë èndrrën, por ai që ka fjalën time le ta kallëzojë atë me besnikëri. C'punë ka kashta me grurin?”, thotë Zoti. 29 “A nuk është fjalë ime si zjarri?”, thotë Zoti, “dhe si një çekiq që thyen gurin? 30 Prandaj ja”, thotë Zoti, “unë jam kundër profetëve që i vjedhin njëri-tjetrit fjalët e mia. 31 Ja”, thotë Zoti, “unë jam kundër profetëve që përdorin gjuhën e tyre dhe thonë: “Ai thotë”. 32 Ja, unë jam kundër atyre që profetizojnë èndrra tè rreme”, thotë Zoti, “dhe ia tregojnë popullit tim dhe e prishin atë me gjenjeshrat dhe me mburrësitë e tyre, megjithëse unë nuk i kam dërguar dhe as nuk u kam dhënë ndonjë urdhë; prandaj nuk do tè jenë aspak tè vlefshëm pér këtë popull”, thotë Zoti. 33 Në qoftë se ndërkaq ky popull ose një profet a një prift do tè të pëses, duke thënë: “Cili është orakulli i Zotit?”, ti do t'u përgjigjesh atyre: Cilin orakull? Unë do t'ju hedh poshtë”, thotë Zoti. 34 “Sa pér profetin, priftin o popullin që do tè thotë: “Orakulli i Zotit”, unë do ta dénoj atë person dhe shtëpinë e tij. 35 Kështu do t'i thoni secili fqinj tè vet secili vëllait tè vet: “Çfarë përgjigje ka dhënë Zoti?” dhe “Çfarë ka thënë Zoti?”. 36 Por orakullin e Zotit nuk do ta përmendni më, sepse fjalë e secilit do tè jetë orakulli i tij, sepse keni shtrembëruar fjalët e Perëndisë tè gjallë, Zoti i ushtrive, Perëndia ynë. 37 Kështu do t'i thuash profetit: “Çfarë përgjigje tè dha Zoti?” dhe “Çfarë ka thënë Zoti?”. 38 Por në rast se thoni akoma: “Orakulli i Zotit”, atëherë kështu thotë Zoti: Me genë se thoni këtë fjalë: “Orakulli i Zotit”, megjithëse unë ju kisha dërguar fjalë: Mos thoni më “Orakulli i Zotit”, 39 ja, unë do t'ju harroj plotësisht dhe do t'ju hedh larg fytyrës sime, ju dhe qytetin që ju kisha dhënë juve dhe etërvë tuaj. 40 dhe do t'ju mbuloj me një turp tè përijetshëm, që nuk do tè harrohet kurrë”.

24

Zoti më tregoi dy kosa me fiq të vendosur përpara tempullit të Zotit, mbas çuarjes në robëri prej Jeruzalemit nga Nebukadnetsari, mbreti i Babilonisë, të Jekoniahut, birit të Jehojakimit, mbret i Një nga koshat përbante fiq shumë të mirë, fiq të dorës së parë, ndërsa koshi tjetër përbante fiq shumë të këqij, aq të këqij sa nuk mund të haheshin. 3 Atëherë Zoti më tha: "Çfarë po shikon, Jeremias?". Unë u përgjigja: "Fiqtë, fiqtë e mirë janë shumë më të mirë, ndërsa ata të këqij janë shumë të këqij, aq të këqij sa nuk mund të hahen. 4 Fjalë Zoti m'u drejtua përsëri, duke thënë: 5 "Kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit. Ashtu si këta fiq janë të mirë, kështu do të kujdesem për ata të Judës që u çuan në robëri, që unë i përzura nga ky vend në vendin e Kaldeave për të mirën e tyre. 6 Unë do t'i hedh me dashamirësi sytë e mi mbi ta dhe do t'i sjell përsëri në këtë vend, do të bëj të begatohen dhe nuk do t'i shkatërroj më, do t'i mbjell dhe nuk do t'i çrrënjos më. 7 Do t'u jap një zemër për të më njojur mua që jam Zoti; ata do të janë populli im dhe unë Perëndia i tyre, sepse do të kthehen tek unë me gjithë zemër. 8 Ashtu si këta fiq të këqij, madje aq të këqij sa nuk mund të hahen", kështu thotë Zoti, "në të njëjtën ményrë do të braktis Sedekian, mbretin e Judës, pricnat e tij dhe kusurin e Jeruzalemit që do të mbetet në këtë vend dhe ata që banojnë në vendin e Egjiptit. 9 Do t'i braktis me qëllim që t'i trajtojnë keq dhe t'i mundojnë në të gjitha mbretëritë e tokës, dhe do të bëhen turpi, gazi, sarkazmi dhe mallkimi në të gjitha vendet ku do t'i shpërndaj. 10 Do të dërgoj kundër tyre shpatën, urinë dhe murtajën, deri sa të shkatërrohen plotësisht në tokën që u kisha dhënë atyre dhe etërve të tyre".

25

Fjalë që iu drejtua Jeremias për tërë popullin e Judës, në vitin e katërt të Jehojakimit, birit të Josias, mbret i Judës (që ishte viti i parë i Nebukadnetsarit, mbret i Babilonisë), 2 dhe që Jeremia shqiptoi përpëra tërë popullit të Judës dhe tërë banorëve të Jeruzalemit, duke thënë: 3 "Nga viti i trembëdhjetë i Josias, birit të Amonit, mbret i Judës, deri në këtë ditë janë njëzet e tre vjet që fjalë e Zotit më është drejtuar, dhe unë ju kam folur me urgjencë dhe këmbëngulje, por ju nuk më keni dëgjuar. 4 Zoti ju ka dërguar gjithashu tërë shërbëtorët e tij, profetët me urgjencë dhe këmbëngulje, por ju nuk e keni dëgjuar as keni vënë veshin për të dëgjuar. 5 Ata thonin: "Të kthehet secili nga rruga e tij e keqe dhe nga veprimet e liga, dhe do të banoni në vendin që Zoti ju ka dhënë juve dhe etërve tuaj ngaherë dhe përgjithnjë. 6 Mos shkonit mbas perëndive të tjera për t'u shërbyer dhe për të rënë përmbyt para tyre, mos provokoni zemërimin tim me veprën e duarve tuaja, dhe unë nuk do t'ju bëj asnjë të keqe". 7 Por ju nuk më keni dëgjuar", thotë Zoti, "dhe keni provokuar zemërimin tim me veprën e duarve tuaja në démin tuaj. 8 Prandaj kështu thotë Zoti i ushtrive: Duke qenë se nuk keni dëgjuar fjalët e mia; 9 ja, unë do të dërgoj të marr tërë kombet e veriut", thotë Zoti, "dhe Nebukadnetsarin, mbretin e Babilonisë, shërbyesin tim, dhe do t'i sjell kundër këtij vendi dhe kundër banorëve të tij, kundër tërë kombeve rrëth e qark dhe do të caktoj shfarosjen e tyre dhe do t'i bëj objekt habie, talljeje dhe pikëllimi të pérhershëm. 10 Do të bëj të heshtin në mes tyre britmat e gëzimit dhe të kënaqësisë, zëri i dhëndrit dhe ai i nuses, zhurma e mokrës dhe drita e llambës. 11 Tërë ky vend do të bëhet një shkreti dhe një objekt habie dhe këta kombe do t'i shërbejnë mbretit të Babilonisë shtatëdhjetë vjet me radhë". 12 "Po kur të mbushen shtatëdhjetë vjet, unë do ta dënoj mbretin e Babilonisë dhe atë komb, vendin e Kaldeave", thotë Zoti, "për shkak të paudhësisë së tyre, dhe do ta katandis në një

shkretim të përjetshëm. 13 Kështu do të sjell në këtë vend tërë gjërat që kam shpallur kundër tij, tërë gjërat që janë shkruar në këtë libër dhe që Jeremias ka profetizuar kundër të gjitha kombeve.

14 Në fakt shumë kombe dhe mbretërit të fuqishëm do t'i kthejnë në robëri vetë Kaldeasit dhe unë do t'i shpërblë sipas veprimeve të tyre dhe sipas veprës së duarve të tyre". 15 Sepse kështu më ka thënë Zoti, Perëndia i Izraelit: "Merr nga dora ime këtë kupë vere të zemërimit tim dhe bëj që të pinë tërë kombet te të cilët do të të dërgoj. 16 Ata do të pinë, do t'u merren këmbët dhe do të çmenden për shkak të shpatës që do të dërgoj në mes të tyre. 17 Atëherë mora kupën nga dora e Zotit dhe bëra që ta pinë tërë kombet pranë të cilëve më kishte dërguar Zoti: 18 Jeruzalemi dhe qytetet e Judës, mbretërit dhe pricnat e tij, për t'i katandisur në një shkatërrim, në një objekt habie, talljeje dhe mallkimi, siç po ndodh sot; 19 Faraoni, mbreti i Egjiptit, shërbëtorët e tij, pricnat dhe tërë populli i tij; 20 tërë popullata e përzier, tërë mbretërit e vendit të Uzit, tërë mbretërit e filistejeve (domethënë Ashkeloni, Gaza, Eknoni dhe ata që mbetën nga Ashdodi); 21 Edomi, Moabi dhe bijtë e Amonit; 22 tërë mbretërit e Tiros, tërë mbretërit e Sidonit dhe mbretërit e Ishuvje që ndodhen matanë detit; 23 Dedani, Tema, Buzi dhe tërë ata që presin cepat e mjekrës; 24 tërë mbretërit e Arabisë, tërë mbretërit e popullatës së përzier që banon në shkretëtirë; 25 tërë mbretërit e Zimirit, tërë mbretërit e Elamit, 26 tërë mbretërit e Medias dhe tërë mbretërit e veriut, që janë afër ose larg, si njëri ashu edhe tjetri, dhe tërë mbretëritë e botës që janë mbi faqen e dheut. Dhe mbreti i Sheshakut do të pije mbas tyre. 27 "Ti, pra, do t'u thuash atyre: Kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: Pini, dehuni dhe villni; rrëzohuni pa u ngritur më nga shpata që do të dërgoj në mes jush. 28 Dhe në qoftë se nuk pranojnë nga dora jote kuponë e pirjes, u thuaj atyre: Kështu thotë Zoti i ushtrive: Ju pa tjetër do të pini. 29 Sepse ja, unë po filloj të dënoj qytetin në të cilin përmendet emri im, dhe ju do të mbeteni plotësisht pa u ndëshkuar? Jo, nuk do të mbeteni të pandëshkuar, sepse unë do të thëres shpatën mbi të gjithë banorët e tokës", thotë Zoti i ushtrive. 30 "Prandaj profetizo kundër tyre tërë këto gjëra dhe u thuaj atyre: Zoti vrumbullon që lart dhe bën që të dëgjohet zëri i tij nga banesa e tij e shenjtë; ai do të vrumbullojë me forcë kundër vathës 31 Zhurma do të arrijë deri në skajet e tokës, sepse Zoti ka një mosmarrëveshje me kombet, do të hyjë në gjyq me çdo mish të gjallë dhe do t'i lërë të pabesët në mëshirë të shpatës, thotë Zoti". 32 Kështu thotë Zoti i ushtrive: "Ja, një mjerim do të kalojë nga një komb te tjetri dhe një shakullinë e madhe do të ngritet nga skajet e tokës. 33 Atë ditë ata që janë vratë nga Zoti do të janë kudo, nga njëri skaj i tokës te tjetri; nuk do të qahen dhe as do të mblidhen dhe do të varrosen, por do të bëhen pleh mbi faqen e dheut. 34 Bërtisni, o barinj, klithni: rrotullohuni në pluhur, o drejtues të kopesë, sepse ditët e therjes suaj janë plotësuar, dhe do të rrëzoheni si një enë e çmuar. 35 Barinjtë nuk do të kenë asnjë mundësi të ikin, dhe rojet e kopesë asnjë rrugë shpëtimi. 36 Do të dëgjohet britma e barinjeve dhe rënkimë i drejtuesve të kopesë, sepse Zoti është duke shkatërruar kullotën e tyre, 37 dhe vathët e qeta janë shkatërruar për shkak të zemërimit të madh të Zotit. 38 Ai e ka lënë si një luan i vogël strehën e tij, sepse vendi i tyre është bërë një shkretëtirë për shkak të tërbimit të shtypësit, për shkak të zemërimit të zjarrtë të Zotit".

26

Në fillim të mbretërimit të Jehojakimit, birit të Josias, mbret i Judës, nga Zoti iu drejtua kjo fjalë duke thënë: 2 "Kështu

thotë Zoti: Paraqituj në oborrin e shtëpisë të Zotit dhe u thuaj tërë qyteteve të Judës që vijnë për të adhuruar në shtëpinë e Zotit, të gjitha fjalët që të kam porositur t'u thuash atyre; mos lër as edhe një fjalë. 3 Ndofta do të dégjojnë dhe secili do të largohet nga rruga e tij e keqe, dhe unë do të pendohem për të keqen që mendoj t'u shkaktok atyre për ligësinë e veprimeve të tyre. 4 Ti do t'u thuash atyre: Kështu thotë Zoti: Në rast se nuk dégjoni duke ecur sipas ligjt tim që kam vénë para jush 5 dhe duke u kushtuar kujdes fjalëve të shérbertorëve të mi, të profetëve, që ju kam dérguar me urgjencë dhe këmbëngulje (por që ju nuk i keni dégjuar), 6 unë do ta bëj këtë tempull si Shilohun dhe do ta kthej këtë qytet në një mallkim për të gjitha kombet e tokës". 7 Kështu priftërinjtë, profetët dhe tërë populli dégjuan Jeremian që shqiptonte këto fjalë në shtëpinë e Zotit. 8 Dhe ndodhi që, sapo Jeremia mbaroi së shqiptuari tërë ato që Zoti i kishte urdhëruar t'i thoshtë gjithë popullit, priftërinjtë, profetët dhe tërë populli e kapën dhe i thanë: "Ti duhet të vdesësh! 9 Pse ke profetizuar në emër të Zotit, duke thënë: "Ky tempull do të jetë si Shilohu dhe ky qytet do të shkatërrohet dhe do të jetë pa banorë?". Tërë populli u mblohdh kundër Jeremias në shtëpinë e Zotit. 10 Kur princat e Judës dégjuan këto gjëra, u ngjiten nga shtëpia e mbretit në shtëpinë e Zotit dhe u ulën në hyrje të portës së re të shtëpisë të Zotit. 11 Pastaj priftërinjtë dhe profetët u folën pricave dhe tërë popullit, duke thënë: "Ky njeri meriton vdekjen, sepse ka profetizuar kundër këtij qyteti, siç e keni dégjuar me veshët tua". 12 Atëherë Jeremja u foli tërë princave dhe të gjithë popullit, duke thënë: "Zoti më ka dérguar të profetizoj kundër kësaj shtëpie dhe kundër këtij qyteti tërë gjérat që keni dégjuar. 13 Prandaj korrigjoni tani rrugët dhe veprimet tuaja dhe dégjonin zérin e Zotit, Peréndisë tua, dhe Zoti do të pendohet për të keqen që ka shqiptuar kundër jush. 14 Sa për mua, unë jam në duart tuaja; veproni me mua ashtu siç ju duket e mirë dhe e drejtë. 15 Por dijeni me siguri që, në qoftë se më bëni të vdes, do të tërhiqni gjak të pafajmë mbi vete, mbi këtë qytet dhe mbi banorët e tij, sepse Zoti më ka dérguar me të vërtetë pranë jush, që t'u deklaroj veshëve tua tërë këto fjalë". 16 Atëherë princat dhe tërë populli u thanë priftërinjve dhe profetëve: "Ky njeri nuk meriton vdekjen, sepse na ka folur në emër të Zotit, Peréndisë tonë". 17 Pastaj u ngritën disa nga pleqtë e vendit dhe i folën tërë kuvendit të popullit, duke thënë: 18 "Mikea, Morashtiti, profetizoi në ditët e Ezekias, mbretit të Judës, dhe i foli tërë popullit të Judës, duke thënë: "Kështu thotë Zoti i ushtrive: Sioni do të lërohet si një fushë, Jeruzalemi do të bëhet një grumbull gërmadhash dhe mal i tempullit një lartësi e pyllëzuar". 19 A e dénuan vallë me vdekje Ezekian, mbretin e Judës, dhe tërë Judën? A nuk pati frikë nga Zoti dhe a nuk iu lut vallë ftyrës së Zotit, dhe kështu Zoti u pendua për të keqen që kishte shqiptuar kundër tyre? Ne jemi duke bërë përkundrazi një të keqe të madhe kundër vetes sonë". 20 Pati edhe një njeri tjetër që profetizoi në emër të Zotit. Uria, biri i Shemajahut, nga Kiriath-Jearimi; ai profetizoi kundër këtij qyteti dhe kundër këtij vendi me fjalë krejt të njashme me ato të Jeremias. 21 Kur mbreti Jehojakim, tërë njerëzit e tij trima dhe tërë princat e tij dégjuan fjalët e tij, mbreti kërkoi ta dénojë me vdekje, por Uria e mori vesh dhe u frikësua; prandaj ua mbathi këmbëvë dhe shkoi në Egjipt. 22 Atëherë mbreti Jehojakim dérgoi njerëz në Egjipt, Elnathanin, biri i Akborit, dhe njerëz të tjerë me të në Egjipt. 23 Këta e nxorën Uriant nga Egjipti dhe e quan te mbreti Jehojakim, që e goditi me shpatë dhe e hodhi kufomën e tij midis varreve të bijve të popullit. 24 Por dora e Ahikamit, birit të

Shafanit, ishte me Jeremian, me qëllim që të mos e dorëzonin në duart e popullit dhe të mos dënohej me vdekje.

27 Në fillim të mbretërimit të Jehojakimit, birit të Josias, mbret i Judës, kjo fjalë iu drejtua Jeremias nga Zoti: 2 "Kështu më ka thënë Zoti: Bëj lidhje dhe krijo zgjedhë dhe vari mbi qafën tënde; 3 pastaj ia dërgo mbretit Edom, mbretit të Moabit, mbretit të bijve të Amonit, mbretit të Tiros dhe mbretit të Sidonit, me anë të ambasadorëve të Sedekias, mbretit të Judës, të ardhur në Jeruzalem; 4 dhe jepu urdhër që t'u thonë kështu zotërive të tyre: "Kështu thotë Zoti i ushtrive, Peréndia i Izraelit: Kështu do t'u thoni zotërive tuaj: 5 Unë kam bërë tokën, njerëzit dhe kafshët që janë mbi faqen e dheut, me fuqinë time të madhe dhe me krahun tim të shrirë, dhe ia jap atij që më duket i mirë në sytë e mi. 6 Dhe tani tërë këto vende ia kam dhënë në dorë Nebukadnetsarit, mbretit të Babilonisë, shérberëtim; atij i kam dhënë gjithashtu kafshët e fshatrave që t'i shérbejnë. 7 Kështu tërë kombet do t'i shérbejnë atij, birit të tij dhe birit të birit të tij, deri sa të vijë koha edhe për vendin e tij; atëherë shumë kombe me mbretëri të fuqishëm do ta katandisin në robëri. 8 Dhe do të ndodhë që kombi ose mbretëria që nuk do të déshirojë t'i shérbejë atij, Nebukadnetsarit, mbretit të Babilonisë, dhe ta vérë qafën e tij nën zgjedhën e mbretit të Babilonisë, atë komb unë do ta dënoj", thotë Zoti, "me shpatën, me urinë dhe me murtajën, deri sa t'i kem shfarosur me dorë të tij. 9 Prandaj mos dégjoni profetët tuaj, as shortarët tuaj, as ata që shikojnë éndrra, as magjistarët tuaj që ju thonë: "Nuk do të robëroheni nga mbreti i Babilonisë!". 10 Po, ata ju profetizojnë gënjeshtra që t'ju largojnë nga vendi juaj, që unë t'ju shpërndaj dhe ju të vdisni. 11 Por kombin që do ta vérë qafën e tij nën zgjedhën e mbretit të Babilonisë dhe do t'i shérbejë atij, unë do ta lë në vendin e tij", thotë Zoti, "dhe ai do ta punojë dhe do të qëndrojë aty". 12 Unë i foli, pra, Sedekias, mbretit të Judës, në përputhje me tërë këto fjalë dhe i hashë: "Përkulni qafën tuaj nën zgjedhën e mbretit të Babilonisë, i shérbeni atij dhe popullit të tij dhe do të jetoni. 13 Pse ti dhe populli yt déshironi të vdisni nga shpata, nga uria dhe nga murtaja, ashtu si ka folur Zoti kundër kombit që nuk déshiron t'i shérbejë mbretit të Babilonisë? 14 Prandaj mos dégjoni fjalët e profetëve që ju thonë: "Nuk do t'i shérbeni mbretit të Babilonisë", sepse ju profetizojnë gënjeshtren". 15 "Sepse unë nuk i kam dérguar", thotë Zoti, "por ata profetizojnë gënjeshtren në emrin tim, me qëllim që unë t'ju shpërndaj dhe ju të vdisni, ju dhe profetet që ju profetizojnë". 16 U folia gjithashtu priftërinjve dhe tërë këtij populli, duke thënë: "Kështu thotë Zoti: Mos dégjoni fjalët e profetëve tuaj që ju profetizojnë duke thënë: "Ja, tani orënditë e shtëpisë të Zotit do të kthehen shpejt nga Babilonia", sepse ju profetizojnë gënjeshtren". 17 Mos i dégjoni atal! I shérbeni mbretit të Babilonisë dhe keni për të jetuar. Pse ky qytet duhet të katandiset në një shkrinë? 18 Në rast se janë profetët dhe fjalë e Zotit éshët me ta, le të ndërhyjnë tani pranë Zotit të ushtrive në mënyrë që orënditë që kanë mbetur në shtëpinë e Zotit, në shtëpinë e mbretit të Judës dhe në Jeruzalem, të mos shkojnë në Babiloni". 19 Kështu thotë Zoti i ushtrive për shtyllat, detin, qerret dhe pjesën tjetër të orëndive që kanë mbetur në këtë qytet, 20 të cilat Nebukadnetsari, mbreti i Babilonisë, nuk i mori, kur internoi Jekoniahun, biri e Jehojakimit, mbretit të Judës, nga Jeruzalemi në Babiloni së bashku me tërë fisnikët e Judës dhe të Jeruzalemit; 21 po, kështu thotë Zoti i ushtrive, Peréndia i Izraelit, për orënditë që kanë mbetur në shtëpinë e Zotit, në shtëpinë e

mbretit të Judës dhe në Jeruzalem: 22 "Do të çohen në Babiloni dhe aty do të mbeten, deri sa t'i kërkoj unë", thotë Zoti, "dhe do të bëj të dalin përsëri dhe të kthehen në këtë vend".

28 Po atë vit, në fillim të mbretërimit të Sedekias, mbret i Judës, në vitin e katërt, në muajin e pestë, ndodhi që Hananiahu, bir i Azurit, profetit, që ishte nga Gabaoni, më foli në shtëpinë e Zotit, 2 "Kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: Unë theyz zgjedhën e mbretit të Babilonisë. 3 Brenda dy vjetëve unë do të bëj që të kthehen në këtë vend të gjitha orënditë e shtëpisë së Zotit, që Nebukadnetsari, mbreti i Babilonisë, mori nga ky vend dhe i çoi në Babiloni. 4 Do të kthej gjithashtu në këtë vend", thotë Zoti, "Jekoniahun, birin e Jehoakimit, mbret i Judës, me gjithë të internuarit e Judës që kanë shkuar në robëri në Babiloni, sepse do të theyz zgjedhën e mbretit të Babilonisë". 5 Atëherë profeti Jeremia iu përgjigj profetit Hananiah në prani të priftërinjve dhe në prani të gjithë popullit që gjendej në shtëpinë e Zotit. 6 Profeti Jeremja tha: "Amen! Kështu le të bëjë Zoti! Zoti realizoftë atë që ke profetizuar, duke bërë që të kthehen nga Babilonia në këtë vend orënditë e shtëpisë së Zotit dhe të gjithë ata që janë çuar në robëri! 7 Megjithatë dëgjo tanë këtë fjalë që do të them para veshëve të tu dhe para veshëve të gjithë popullit. 8 Profetët që kanë ardhur para meje dha para teje, që nga kohët e lashta kanë profetizuar kundër shumë vendeve dhe kundër mbretërive të mëdha, luftën, urinë dhe murtajën. 9 Profeti që profetizon paqen, kur fjalë e tij do të realizohet, do të njihet si një profet i vërtetë i dërguar nga Zoti". 10 Atëherë profeti Hananiah mori zgjedhën nga qafa e profetit Jeremja dhe e copëtoi. 11 Pastaj Hananiahu foli në prani të gjithë popullit, duke thënë: "Kështu thotë Zoti: Në këtë mënyrë unë do të theyz zgjedhën e Nebukadnetsarit, mbretit të Babilonisë, brenda dy vjetëve, nga qafa e të gjitha kombeve. Profeti Jeremja iku nëpër rrugën e tij. 12 Mbas profeti Hananiah theu zgjedhën nga qafa e profetit Jeremja, fjalë e Zotit iu drejtua Jeremias, duke thënë: 13 "Shko dhe i thuaj Hananiahat: Kështu thotë Zoti: Ti ke thyer disa zgjedha prej druri, por në vendin e tyre ke krijuar zgjedha prej hekuri. 14 Kështu në fakt thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: Unë vë një zgjedhë prej hekuri mbi qafën e terë këtyre kombeve që t'i shërbijnë Nebukadnetsarit, mbretit të Babilonisë, dhe ata do t'i shërbijnë. Atij i kam dhënë gjithashtu kafshët e fushës". 15 Pastaj profeti Jeremja i tha profetit Hananiah: "Dëgjo, Hananiah, Zoti nuk të ka dërguar, dhe t'i ke shtyrë këtë popull t'i besojë gjenjeshtës. 16 Prandaj kështu thotë Zoti: "Ja, unë do të t' përzë nga faqja e dheut. Sivjet ke për të vdekur, sepse ke folur për rebelim kundër Zotit". 17 Profeti Hananiah vdiq po atë vit, në muajin e shtatë.

29 Këto janë fjalët e letrës që profeti Jeremja i dërgoi nga Jeruzalemi pleqve që kishin mbetur në robëri, priftërinjve, profetëve dhe tërë popullit që Nebukadnetsari kishte çuar në robëri nga Jeruzalemi në Babiloni. 2 (Kjo ndodhi mbas dolën nga Jeruzalemi mbreti Jekoniah, mbretëresha, eunukët, princat e Judës dhe të Jeruzalemit, zejtari të kovaçët). 3 Letra u dërgua me anë të Elasahut, birit të Shafanit, dhe me anë të Gemariahit, birit të Hilkiahut, që Sedekia, mbret i Judës, kishte dërguar në Babiloni te Nebukadnetsari, mbret i Babilonisë. Ajo thoshte: 4 "Kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit, tërë të internuarve që unë kam çuar në robëri nga Jeruzalemi në Babiloni: 5 Ndërtoni shtëpi dhe banoni në to, mbillni kopshte dhe hanë frytet e tyre. 6 Merrni gra dhe bëni bij dhe bija, merrni gra për bijtë tuaj

martojini vajzat tuaja që të lindin bij dhe bija, me qëllim që atje të shumoheni dhe të mos pakësoheni. 7 Kërkoni të mirën e qytetit ku ju kam çuar në robëri dhe lutjuni Zotit për të, sepse mirëqenia juaj varet nga mirëqenia e tij. 8 Kështu thotë në të vërtët Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: Të mos ju mashtrojnë profetët dhe shortarët tuaj që janë midis jush, mos merni parashysh éndrrat që shikoni. 9 Sepse ju profetizojnë në mënyrë të rreme në emrin tim; unë nuk i kam dërguar", thotë Zoti. 10 "Kështu thotë Zoti: Kur të mbushen shtatëdhjetë vjet pér Babiloninë, unë do t'ju vizitoj dhe do ta realizoj fjalën time të mirë, duke bërë të riktheheni në këtë vend. 11 Sepse unë i njoh mendimet që kam për ju", thotë Zoti, "mendime pageje dhe jo të sé keqes, pér t'ju dhënë një të ardhme dhe një shpresë. 12 Do të më kërkoni dhe do të vini të më luteni, dhe unë do t'ju kënaq. 13 Do të më kërkoni dhe do të më gjeni, sepse do të më kërkoni me gjithë zemrën tuaj. 14 Unë do të bëj që ju t' më gjeni", thotë Zoti, "dhe do t'ju kthej nga robëria juaj; do t'ju mbledh nga të gjitha kombet dhe nga të gjitha vendet ku ju kam shpërndarë", thotë Zoti; "dhe do t'ju çoj përsëri në vendin prej të cilit ju çova në robëri. 15 Sepse thoni: "Zoti na ka njallur profetë në Babiloni", 16 kështu thotë Zoti pér mbretin që rrí mbi froni e Davidit, pér këtë popullin që banon në këtë qytet, pér vëllezërit tuaj që nuk kanë shkuar bashkë me ju në robëri"; 17 po, kështu thotë Zoti i ushtrive: "Ja, unë do të dërgoj kundër tyre shpatën, urinë dhe murtajën, dhe do t'i bëj si fiq të neveritshën që nuk mund të hahen sepse janë shumë të këqij. 18 Do t'i ndjek me shpatën, me urinë dhe me murtajën; do të bëj që të trajtohen ked në të gjitha mbretëritë e tokës dhe të janë një mallkim, një objekt habie, një talje dhe një turp midis kombeve ku i kam shpërndarë, 19 sepse nuk i kanë dëgjuar fjalët e mia", thotë Zoti, "që unë u dërgova atyre me anë të shërbëtorëve të mi, profetëve, me urgjencë dë këmbëngulje; por ju nuk më keni dëgjuar", thotë Zoti. 20 Dëgjoni, pra, fjalën e Zotit, o ju të gjithë, që unë dërgova në robëri nga Jeruzalemi në Babiloni! 21 Kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit, pér Ashabin, birin e Kolajahut, dhe pér Sedekian, birin e Maasejahut, që ju profetizojnë gjenjeshtra në emrin tim: Ja, unë do t'i lë në dorë të Nebukadnetsarit, mbretit të Babilonisë, dhe ai do t'i vrasë para syve tuaj. 22 Prej tyre do të nxirret një formulë mallkimi që do të përdoret nga të gjithë ata që janë në robëri në Babiloni, dhe do të thuhet: "Zoti të trajtoftë si Sedekian dhe Ashabin, që mbreti i Babilonisë ka pjejur në zjarr!". 23 Sepse ata kanë kryer gjëra të turpshme në Izrael, kanë shkelur kurorën me gratë e të afërmve të tyre, kanë shqiptuar në emrin tim fjalë të rreme, që nuk u kisha urdhëruar atyre. Unë vetë e di dhe jam dëshmitar i tyre, thotë Zoti. 24 Do të flasësh gjithashtu me Shemajahun, Nehelamitin, duke thënë: 25 Kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: Ti ke dërguar në emrin tênd letra têrë popullit që éshtë në Jeruzalem, priftit Sofonia, birit të Maasejahut, dhe të gjithë priftërinjve, duke thënë: 26 "Zoti të ka caktuar prift në vend të priftit Jehojada, me qëllim që të ketë kryeintendentë në shtëpinë e Zotit për të mbikqyrur çdo njeri të marrë që bën profetin, me qëllim që ti ta futësh në burg dhe ta mbash në pranga". 27 Dhe tanë pse nuk e ke qortuar Jeremian nga Anathothi që bën profetin midis jush? 28 Në fakt ai na ka dërguar fjalë në Babiloni: "Robëria do të jetë e gjatë, ndërtoni shtëpi dhe banoni në to, mbillni kopshte dhe hanë frytet e tyre"". 29 Prifti Sofonia e lexoi këtë letër në prani të profetit Jeremja. 30 Atëherë fjalë e Zotit iu drejtua Jeremias, duke thënë: 31 "Dërgo t'u thuash têrë atyre që janë në robëri: Kështu flet Zoti për Shemajahun, Nehelamitin: Duke qenë se Shemajahu

ju ka profetizuar, megjithëse unë nuk e kam dërguar, dhe ka bërë të keni besim te gjënjeshtra, 32 kështu thotë Zoti: Ja, unë do të dënoj Shemajahun, Nehelamitin, dhe pasardhësit e tij; nuk do të ketë asnjërin prej pasardhësve të tij që të banojë në mes të këtij populli, dhe nuk ka për të parë të mirën që unë do t'i bëj popullit tim, thotë Zoti, sepse ka folur për rebelim kundër Zotit".

30 Fjalë që iu drejtua Jeremias nga ana e Zotit, duke thënë: 2 "Kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit: Shkruaj në një libër tërë fjalët që të kam thënë. 3 Sepse ja, ditët po vijnë, thotë Zoti, gjatë të cilave do të kthej nga robëria popullin tim të Izraelit dhe të Judës, dhe do t'i kthej në vendin që u dhashë etërve të tyre, dhe ata do ta zoterojnë". 4 Këto janë fjalët që Zoti shqiptoi për Izraelin dhe Judën: 5 "Kështu thotë Zoti: Ne kemi dëgjuar një britmë tmerri, frike dhe jo paqeje. 6 Informohuni dhe shikoni në se një mashkull mund të lindë. Pse, pra, i shoh të gjithë meshkujt me duart mbi ijet e tyre ashtu si një grua që éshtë duke lindur? Pse tërë fytyrat janë bërë të zbehta? 7 Medet, sepse ajo ditë éshtë e madhe; nuk pati kurrë ndonjë të njashme me të; do të jetë një kohë ankthi për Jakobin, por ai do të shpëtojë prej tij. 8 Atë ditë do të ndodhë", thotë Zoti i ushtrive, "që unë do të theyj zgjedhën e tij nga qafa jote dhe do t'i këpus verigat e tua; të huaj nuk do të të bëjnë më skllav të tyre. 9 Por ata të Izraelit do t'i shërbejnë Zotit, Perëndisë së tyre, dhe Davidit, mbrejtë të tyre, që unë do të njall për ta. 10 Ti, pra, o shërbëtori im Jakob, mos ki frikë", thotë Zoti; "mos u tremb, o Izrael, sepse, ja, unë do të shpëtoj nga vendi i largët dhe pasardhësit e tu nga vendi i robërisë së tyre. Jakobi do 11 Sepse unë jam me ty", thotë Zoti, "që të shpëtoj. Unë do të shfaros tërë kombet në mes të të cilëve të kam shpërndarë, por megjithatë nuk do të shfaros ty, por do të të ndëshkoj me drejtësi dhe nuk do të të lë krejt të pandëshkuar". 12 Kështu thotë Zoti: "E keqja jote éshtë e pashërueshme, plaga jote éshtë e rendë. 13 Askush nuk e mbron çështjen tënde; kështu nuk ka asnjë mjekim për plagën tënde dhe asnjë shërim për ty. 14 Tërë dashnorët e tu të kanë harruar dhe nuk kujdesen më për ty, sepse të kam qëlluar me një goditje prej armiku, me një ndëshkim të një njeriu mizor, përmadhesinë e paudhësisë sate, përmorinë e mëkateve të tua. 15 Pse bërtet për shkak të së keqes sate? Dhembja jote éshtë e pashërueshme. Unë të bëra këto gjëra përmadhesinë e paudhësisë sate, përmorinë e mëkateve të tua. 16 Por tërë ata që të gillabërojnë do t'i gillabërojnë, tërë armiqët e tu, të gjithë, do të shkojnë në robëri; ata që të plaçkitin do të plaçkiten dhe grabitësit e tu do t'i lë të grabiten nga të tjerë. 17 Po, unë do të të jap përsëri shëndet dhe do të shëroj plagët e tua", thotë Zoti, "Sepse të quajnë "e débuara", duke thënë: "Ky éshtë Sioni për të cilin askush nuk kujdeset"". 18 Kështu thotë Zoti: "Ja, unë do të kthej nga robëria çadrat e Jakobit dhe do të më vijë keq përbanesat e tij; qyteti do të rindërtohet mbi gërmadhat e tij dhe pallati do të rivendoset në vendin e tij të saktë. 19 Prej andej do të dalin këngë falënderimi dhe zëra njerëzish që festojnë; unë do t'i shumoj dho jo t'i pakësoj; do t'i bëj të nderuar dhe nuk do të poshtërohem më. 20 Bajtë e tij do të jetë si më parë dhe kuvendi i tij do të bëhet i qëndrueshëm para meje, por do të ndëshkoj gjithë shtypësit e tyre. 21 Princi i tij do të jetë një prej tyre, dhe sunduesi i tij do të dalë nga mesi i tyre; unë do të bëj që ai të afrohet dhe ai do të vijë afër meje. Kush, pra, do të porosiste zemrën e tij që të më afrohet?", thotë Zoti. 22 "Ju do të jeni populli im, dhe unë do të jem Perëndia juaj". 23 Ja, po shpërthen stuhi a Zotit, një stuhi e shfrenuar do të bjerë me forcë mbi kokat e të pafeve. 24

Zemërimi i zjarrit i Zotit nuk do të fashitet, deri sa të mos ketë plotësuar, deri sa të mos ketë realizuar synimet e zemrës së tij. Në ditët e fundit ju do ta kuptoni.

31 "Në atë kohë", thotë Zoti, "unë do të jem Perëndia i të gjitha familjeve të Izraelit, dhe ato do të janë populli im". 2 Kështu thotë Zoti: "Populli që shpëtoi nga shpata ka gjetur hir në shkretëtirë, unë do t'i jap prehje Izraelit". 3 Shumë kohë më parë Zoti m'u shfaq duke thënë: "Po, të kam dashur me një dashuri të përjetshme; prandaj të kam tërhequr me dashamirësi. 4 Unë do të të rindërtoj dhe ti do të rindërtohesh, o virgjëreshë e Izraelit. Do të zbukurohesh përsëri me dajret e tua dhe do të dalësh në mes të valleve të atyre që bëjnë festë. 5 Do të mbjellësh përsëri vreshta mbi malet e Samarias; mbjellësit do të mbjellin dhe do të vjelin frytin e tyre. 6 Do të vijë dita kur rojet do të bërtasin në malin Efraim: "Cohuni, të njigjeti në Sion, tek Zoti, Perëndia ynë"". 7 Sepse kështu thotë Zoti: "Ngrini këngë gëzimi për Jakobin dhe lëshoni britma për të parin e kombeve; shpallni, këndoni lëvduta dhe thoni: O Zot, shpëto popullin tênd, atë që mbeti nga Izraeli. 8 Ja, unë po i kthej nga vendi i veriut dhe po i grumbulloj nga skajet e tokës. Midis tyre éshtë i verbër dhe çalamani, gruaja me barrë dhe bashkë me të ajo që ka për të pjellë: një turmë e madhe do të kthehet këtu. 9 Do të vinë duke qarë, do t'i coj duke u lutur. Do t'i bëj të ecin gjatë rjedhave ujore, nëpër një rrugë të drejtë në të cilën nuk do të pengohen, sepse jam një atë për Izraelin, dhe Efraimi éshtë i parëlinduri im. 10 O kombe, dëgjoni fjalën e Zotit, shpalleni në ishujt e largët dhe thoni: Ai që e ka shpërndarë Izraelin e mbledh dhe e ruan ashtu si vepron bariu me kopenë e tij. 11 Sepse Zoti ka shpenguar Jakobin, e ka çiruar nga dora e një njeriu më të fortë se ai. 12 Ata do të vijnë dhe do të këndojnë me gëzim në lartësitet e Sionit, do të vërshojnë drejt të mirave të Zotit, drejt grurit, verës dhe vajit, dhe drejt atyre që kanë lindur në kope dhe në grigjë; jeta e tyre do të jetë si një kopsht i vadit dhe nuk do të vuajnë më. 13 Atëherë virgjëresha do të gëzohet në valle dhe të rinjtë bashkë me pleqtë, sepse do ta shndërroj zinë e tyre në gëzim, do t'i ngushëlloj dhe do t'i gjëzoj mbas dhembjes së tyre. 14 Do të ngop shpirtin e priftërinjve me të madhe dhe populli im do të mbushet me të mirat e mia", thotë Zoti. 15 Kështu thotë Zoti: "U dëgjuaj një zë në Ramah, një vajtim dhë një e qarë e hidhur: Rakela vajton bijtë e saj dhe nuk pranon të ngushëllohet për ta, sepse ata nuk janë më". 16 Kështu thotë Zoti: "Mbaje zërin tênd nga e qara, sityë e tui nga të derdhurit lot, sepse veprat jote do të shpërblehet", thotë Zoti, "ata do të kthehen nga vendi i armikut. 17 Ka shpresë përmësuar e tui", thotë Zoti; "bijtë e tu do të kthehen brenda kufijë të tyre. 18 Kam dëgjuar vazhdimisht Efraimin të ankohet: "Ti më ke dënuar dhe unë jam dënuar si një dem i ri i panënshtuar; më bëj të kthehem dhe unë do të kthehem, sepse ti je Zoti, Perëndia im. 19 Mbasi mora rrugë të keqe, u pendova; mbasi e pranova gjendjen time, kam rrahur ijën time. Më erdhë turp dhe ndjeva hutim, sepse mbaj turpin e rinisë sime". 20 A éshtë, pra, Efraimi një bir i dashur përmua, një bir i kënaqësive të mia? Në fakt, megjithëse kam folur kundër tij, e kujtoj akoma fort. Prandaj të përbrendshmet e mia mallëngjehen për të dhe me siguri do të kem mëshirë për të", thotë Zoti. 21 "Ngreh përvete disa trungje, bëj disa shtylla treguese, ki shumë kujdes përrrugën, përdhën që ke ndjekur. Kthehu, o virgjëreshë e Izraelit, kthehu në këto qytete të tua. 22 Deri kur do të shkosh duke u endur, o bijë rebele? Sepse Zoti krijon një gjë të re mbi tokë: gruan që kérkon ta bëjë përvete

burrin". **23** Kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: "Do të thuhet ende kjo fjalë në vendin e Judës dhe në qytetet e veta, kur ti kem kthyer ata nga robëria: "Zoti të bekoftë, o seli e drejtësisë, o mal i shenjtërisë!". **24** Aty do të banojnë Juda dhe të gjitha qytetet e tij bashkë, buqit dha atë që drejtojnë kopetë. **25** Sepse unë do të ngjy shpirtin e lodhur dhe do të plotësoj çdo shpirt që vuani". **26** Pas kësaj unë u zgjova dhe vështronja, dhe gjumi im qe i ëmbël. **27** "Ja, do të vijnë ditët", thotë Zoti, "në të cilat do të mbjell shtëpinë e Izraelit dhe shtëpinë e Judës me farë njerëzish dhe me farë kafshesh. **28** Dhe do të ndodhë që ashtu si jam kujdesur përtë ta përtë të çrrënjosur, përtë shembur dhe përtë rrëzuar, përtë shkatëruar dhe përtë bërë të keqen, po ashtu do të kujdesem përtë ta përtë ndërtuar dhe përtë mbjellë", thotë Zoti. **29** "Në ato ditë nuk do të thuhet më: "Etërit kanë ngrënë rrush të papjekur dhe dhëmbët e bijve mbetën të mpirë". **30** Por secili do të vdesë përtë paudhësinë e tij; kushdo që ha rrush të papjekur do t'i mphihen majat e dhëmbëve. **31** Ja do të vijnë ditët", thotë Zoti, "në të cilat do të vendos një besëlidhje të re me shtëpinë e Izraelit dhe me shtëpinë e Judës; **32** jo si besëlidhja që kam vendosur me etërit e tyre ditën kur i zura përtë dore përtë t'i nxjerrë nga vendi i Egjiptit, sepse ata e shkelén besëlidhjen time, ndonëse unë isha Perëndia i tyre", thotë Zoti. **33** "Por kjo është besëlidhja që do të vendos me shtëpinë e Izraelit mbas atyre ditëve", thotë Zoti: "Do ta shtie ligjin tim në mendjen e tyre dhe do ta shkruaj mbi zemrën e tyre, dhe unë do të jem Zoti i tyre dhe ata do të jenë populli im. **34** Ata nuk do të mësojnë secili të afërmin e tij dhe secili vëllanë e tij, duke thënë: "Njihni Zotini!", sepse të gjithë do të më njohin, nga më i vogli e deri te më i madhi", thotë Zoti. "Sepse unë do ta fal paudhësinë e tyre dhe nuk do ta kujtojmë mëkatin e tyre". **35** Kështu thotë Zoti, që ka dhënë diellin përdritën e ditës dhe i ka dhënë ligje hënës dhe yjeve përdritën e natës, që e larton detin dhe i bën dallgët të uturjnë, emri i të cilët është Zoti, i ushtrive. **36** "Në qoftë se këto ligje do të binin përpara meje", thotë Zoti, "atëherë edhe pasardhësit e Izraelit do të pushonin së qeni një komb përpara meje përfjetë". **37** Kështu thotë Zoti: "Në qoftë se do të mund të mateshin qiejt lart; ose të humullohet themellet tokës poshtë, atëherë edhe unë do t'i hidhja poshtë të gjithë pasardhësit e Izraelit përtë gjitha ato që kanë bërë, thotë Zoti. **38** Ja, do të vijnë ditët, thotë Zoti, në të cilat ky qytet do të rindërtohet përtë Zotin nga kulla e Hananeelit te porta e Qoshes. **39** Që andej litari përmatje do të shtrihet akoma drejt deri te kodra e Garebit, duke u kthyer pastaj drejt Goahut; **40** Gjithë lugina e kufomave dhe e hirit dhe të gjitha arat deri te përrroi i Kidronit, deri te qoshja e portës së Kuajve në drejtim të lindjes, do t'i shenjtërohen Zotit. Nuk do të shkatërhohet më kurrë dhe as nuk do të shembet përfjetë".

32 Fjala që iu drejtua Jeremias nga ana e Zotit në vitin e dhjetë të Sedekias, mbretit të Judës, që ishte viti i tetëmbëdhjetë i Nebukadnetsarit. **2** Ushtria e mbretit të Babilonisë rrethonte atëherë Jeruzalemin dhe profeti Jeremia ishte i myllur në oborrin e burgut që ndodhej në shtëpinë e mbretit të Judës. **3** Aty e kishte myllur Sedekia, mbreti i Judës, duke thënë: "Përsë profetizon, duke thënë: "Kështu thotë Zoti: Ja, unë do ta jep këtij qytet në duart e mbretit të Babilonisë dhe ai do ta pushtojë. **4** Sedekia, mbreti i Judës, nuk do të shpëtojë nga duart e Kaldeasve, por me siguri do të bjerë në duart e mbretit të Babilonisë dhe do të flasë ballë përtë ballë me të dhe do ta shohë me vetë sytë e tij. **5** Pastaj ai do ta çojë Sedekian në Babiloni, ku ai do të qëndrojë deri sa ta

vizitoj unë, thotë Zoti. Në qoftë se do të luftoni kundër Kaldeasve nuk do të nxirni asgjë në krye!". **6** Atëherë Jeremia tha: "Fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: **7** Ja, Hanameeli, biri i Shalumit, ungjitet tênd, po vjen te ti që tê thotë: "Bli arën time që ndodhet në Anathoth, sepse ti ke tê drejtën ta shpengosh duke e blerë!". **8** Prandaj Hanameeli, biri i ungjitet tim, erdhë tek unë në oborrin e burgut, sipas fjalës të Zotit, dhe më tha: "Të lutem, bli arën time që ndodhet në Anathoth, në territorin e Beniaminit, sepse ti ke tê drejtën e trashëgimisë dhe të drejtën e shpengimit. Bli!". Atëherë e kuptova që kjo ishte fjala e Zotit. **9** Kështu, pra, bleva nga Hanameeli, nga biri i ungjitet tim, arën që ndodhej në Anathoth dhe ia peshova paratë; shtatëmbëdhjetë sikla argjendi. **10** E nënshkrova aktin, e vulosa, thirra dëshmitarët dhe peshova paratë me peshore. **11** Pastaj e mora aktin e blerjes, atë të vulosur sipas ligjit dhe statuteve dhe atë të hapur, **12** dhe ia dorëzova aktin e blerjes Barukut, birit të Neriatit, bir i Mahsehiahut, në prani të Hananeelit, kushérirat tim, në prani të dëshmitarëve që kishin nënshkruar aktin e blerjes dhe në prani të të gjithë Judeje që rinrin ulur në oborrin e burgut. **13** Pastaj përparrja tyre i dhashë këtë urdhër Barukut: **14** "Kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: Merr këto akte, aktin e blerjes, qoftë atë të vulosur ashtu edhe atë të hapur, dhe futi në një poç prej balte, që të ruhen për shumë ditë. **15** Sepse kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: Në këtë vend do të blihen akoma shtëpi, ara dhe vreshta". **16** Pasi ia dorëzova aktin e blerjes Barukut, birit të Neriatut, iu luta Zotit, duke thënë: **17** "Ah, Zot, Zot! Ja, ti e sajove qjellin dhe tokën me fuqinë tênde të madhe dhe me krahun tênd të shtrirë. Nuk ka asgjë tepër të vështirë përtë ty. **18** Ti e tregon mirësinë tênde ndaj një mijë vetave dhe e shpaguan paudhësinë e etërve në gjë tê bijve të tyre që vijnë pas atyre, o Perëndi i madh e i fuqishëm, emri i të cilit është Zoti i ushtrive. **19** Ti je i madh përkëshilla dhe i fuqishëm përvrapë dhe i ke sytë çelë mbi të gjitha rrugët e bijve të njerëzve, përtë t'i dhënë secilit sipas veprave të veta dhe sipas frytit të veprimeve të veta. **20** Ti ke bërë deri në ditën e sotme shenja dhe mrekulli në vendin e Egjiptit, në Izrael dhe në mes njerëzve të tjerë dhe ke fituar një emër si ai i këtyre ditëve. **21** Ti e nxore popullin tênd nga vendi i Egjiptit me shenja dhe mrekulli, me dorë të fuqishme dhe me krah të shtrirë dhe me tmerr të madh. **22** Ti u dhe atyre këtë vend që ishe betuar t'ua jepje etërve të tyre, një vend ku rrjedh qumësht e mjaltë. **23** Ata hynë dhe e futën në dorë, nuk i janë bindur zërit tênd dhe nuk ecën në rrugën e ligjit tênd, nuk kanë bërë të gjitha ato që u kishe urdhëruar të bënë; prandaj ti solle mbi ta tërë këtë fatkeqësi. **24** Ja, ledhet arrinjë deri në qytet përtë ta shtënët në dorë; dhe qyteti lihet në dorë të Kaldeasve që luftojnë kundër tij me shpatë, me urinë dhe murtajën. Ndodhi ajo që ti ke thënë: ja, ti e shikon. **25** Megjithatë o Zot, o Zot, ti më ke thënë: "Bli me para fushën dhe thirr dëshmitarët, ndërsa qyteti është dhënë në dorë të Kaldeasve!". **26** Atëherë fjala e Zotit iu drejtua Jeremias duke thënë: **27** "Ja, unë jam Zoti, Perëndia i çdo mishit; a ka vallë ndonjë gjë tëpër të vështirë përtë mua?". **28** Prandaj kështu thotë Zoti: "Ja, unë do ta jep këtij qytet në duart e Kaldeasve, në dorë të Nebukadnetsarit, mbretit të Babilonisë, i cili do ta marrë. **29** Kaldeasit që luftojnë kundër këtij qyteti do të hyjnë në të, do t'i vënë zjarrin këtij qyteti dhe do ta djegin bashkë me shtëpitë mbi çatitë e të cilave i kanë djegur temjan Baalit dhe u kanë bërë libacione perëndive të tjerë përtë provokuar zemërimin tim. **30** Sepse bijtë e Izraelit dhe bijtë e Judës kanë bërë vetëm atë që është e keqe në sytë e mi qysh në fëmijërinë e tyre. Në fakt bijtë

e Izraelit nuk kanë bërë gjë tjeter veçse të provokonin zemërimin tim me veprën e duarve të tyre, thotë Zoti. **31** Sepse ky qytet, që nga dita që u ndërtua deri më sot, ka qënë përmua një provokim i zemërimit dhe i tèrbimit tim; prandaj do ta zhduk nga prania ime, **32** për shkak të gjithë së keqes që bijtë e Izraelit dhe bijtë e Judës kanë bërë përmë provokuar zemërimin tim, ata, mbretërit e tyre, princat e tyre, priftërinjtë e tyre dhe profetët e tyre, njerëzit e Judës dhe banorët e Jeruzalemit. **33** Më kanë kthyer jo ftyrrën, por kurizin; dhe megjithëse i kam mësuar me urgjencë dhe me këmbëngulje, ata nuk më kanë dégjuar përmë të marrë korrigjime. **34** Por kanë vënë gjérat e tyre të neveritshme në shtëpinë në të cilën përmendet emri im përmë ta ndotur. **35** Kanë ndërtuar gjithashtu vendet e larta të Baalit, që janë në luginën e bijve të Hinomit, në mënyrë që të kalojnë përmes zjarrit bijtë dhe bijat e tyre përmë të Molekut, gjë që unë nuk u kisha urdhëruar dhe nuk më kishte shkuar kurrë ndër mend se do të kryenin një gjë të tillë të neveritshme, duke e bërë Judën të mëkatojë". **36** Prandaj kështu thotë tanë Zoti, Perëndia i Izraelit, lidhur me këtë qytet, përmë të cilin ju thoni: "Ai do t'i jepet në dorë mbretit të Babilonisë, me anë të shpatës, të urisë dhe të murtajës". **37** "Ja, do t'i mbledh nga të gjitha vendet ku i kam shpërndarë gjatë zemërimit tim, tèrbimit tim, indijatës sime të madhe; do të bëj të kthehen në këtë vend dhe të banojnë të sigurt. **38** Ata do të janë përmua populli im dhe unë do të jem përmë ta Perëndia i tyre. **39** Do t'u jap një zemër të vetme, një rrugë të vetme, me qëllim që të kenë frikë nga unë përfjetë përmë të mirën e tyre dhe të bijve të tyre. **40** Do të bëj me ta një besëlidhje të përfjetshme; nuk do të largohem më prej tyre dhe do t'u bëj të mira dhe do t'u shqipte zemrën e tyre frikën, me qëllim që të mos më braktisin. **41** Do të ndej gjëzim duke u bërë të mirë dhe do t'i vendos në mënyrë të qëndrueshme në këtë vend me gjithë zemrën time dhe me gjithë shpirtin tim". **42** Sepse kështu thotë Zoti: "Ashtu si solla mbi këtë popull gjithë këtë fatkeqësi të madhe, kështu do të sjell mbi të téré të mirat që u kam premtuar. **43** Do të blihen akoma ara në këtë vend, përmë të cilin ju thoni: "Është një vend i shkretë ku s'ka më njerëz a kafshë; është dhënë në duart e Kaldeasve". **44** Do të blihen ara me para, do të nënshkruhen aktet, do të vulosen, do të thirren dëshmitarë në vendin e Beniaminit dhe në rrethinat e Jeruzalemit, në qytetin e Judës, në qytetet e krahinës malore, në qytetet e fushës, në qytetet e Negevit, sepse unë do të bëj të kthehen ata që janë në robëri", thotë Zoti.

33 Fjala e Zotit iu drejtua përmë të dytën hërë Jeremias, ndërsa qëndronte akoma i myllur në oborrin e burgut, duke thënë: **2** "Kështu thotë Zoti që bën këtë, Zoti që e formon përmë ta vendosur, emri i të cilit është Zoti: **3** M'u drejto dhe unë do të përgjigjem dhe do t'u njoftoj gjëra të mëdha dhe të padepertueshme që ti nuk i di. **4** Sepse kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit, përshtëpitë e këtij qyteti dhe përshtëpitë e mbretërvë të Judës që do të shemben përballë ledheve dhe shpatës. **5** Ata do të vijnë të luftojnë kundër Kaldeasve, por vetëm përmë t'i mbushur me kufoma njerëzish, që unë do të godas në zemërimin tim dhe në tèrbimin tim, sepse do ta fsheh ftyrrën time nga ky qytet përmë shkak të gjithë ligjësë së tyre. **6** Ja, unë do t'i sjell atij mërëqenje dhe shërim; do t'i shërroj dhe do t'u zbuloj atyre bollëkun e pages dhe të së vërtetës. **7** Do t'u bëj që të kthehen të mërguarit e Judës dhe të mërguarit e Izraelit dhe do t'i vendos përsëri si më parë. **8** Do t'i pastroj nga çdo paudhësi e tyre me të cilën kanë mëkatuar kundër meje dhe do t'u fal të gjitha paudhësitë e tyre me të cilat

kanë mëkatuar dhe me të cilat kanë ngritur krye kundër meje. **9** Dhe ky qytet do të ketë përmë mua një titull gjëzimi, lëvdimi dhe lavdie përparrë gjithë kombeve të dhetur, kur ato të mësojnë gjithë të mirën që unë u bëj atyre; dhe do të kenë frikë e do të dridhen përmë shkak të gjithë mërisës së dhetë gjithë pages që unë do t'i sjell atij". **10** Kështu thotë Zoti: "Në këtë vend përmë të cilin ju thoni: "Është një shkreti, që nuk ka më as njerëz as kafshë", në qytetet e Judës dhe nëpër rrugjet e Jeruzalemit që janë të shkreta, që nuk ka më as njerëz as kafshë, do të dégjohen akoma. **11** Britma gjëzimi dhe britma hareje, zëri i dhëndrit dhe zëri i nuses, zëri i atyre që thonë: "Kremtoni Zotin e ushtrive, sepse Zoti është i mirë, sepse mirësia e tij zgjat përfjetë", dhe të atyre që sjellin ofertë falënderimi në shtëpinë e Zotit. Sepse unë do të bëj që të kthehen të mërguarit në vend dhe do t'i vendos përsëri si më parë", thotë Zoti. **12** Kështu thotë Zoti i ushtrive: "Në këtë vend që është një shkreti, ku s'ka më njeri a kafshë, dhe në të gjitha qytetet e tij do të këtë akoma banesa të barinjve ku do të pushojnë kopetë e tyre. **13** Në qytetet e krahinës malore, në qytetet e fushës, në qytetet e Negevit, në vendin e Benianimit, në rrethinat e Jeruzalemit dhe në qytetet e Judës, dhentë do të kalojnë akoma nga dora e atij që i numëron", thotë Zoti. **14** "Ja, do të vijnë ditët", thotë Zoti, "gjatë të cilave unë do të realizoj fjalën e mirë që kam shqiptuar përmë shtëpinë e Izraelit dhe përshtëpinë e Judës. **15** Në ato ditë dhe në atë kohë do të bëj që t'i mbijë përmë Davidin një filiz drejtësie, që do të ushtroj gjykimin dhe drejtësinë në vend. **16** Ato ditë Juda do t'u shpëtohet dhe Jeruzalemi do të banojë i sigurt. Ky do t'i jetë emri me të cilin do të thirret: "Zoti, drejtësia jonë". **17** Në fakt kështu thotë Zoti: "Nuk do t'u mungojë kurrë Davidit dikush që t'u ullet mbi froni e shtëpisë së Izraelit, **18** dhe priftërinjtë Levitë nuk do t'u mungojë kurrë para meje dikush që ofron olokauste, që tymos ofertat ushqimore dhe që kryen fljime çdo ditë". **19** Fjala e Zotit iu drejtua Jeremias, duke thënë: **20** "Kështu thotë Zoti: Në qoftë se ju mund të anuloni besëlidhjen time me ditën dhe besëlidhjen time me natën, në mënyrë që mos ketë më ditë a natë në kohën e tyre, **21** atëherë do të mund të anulohet edhe besëlidhja ime me Davidin, shërbëtorin tim, në mënyrë që t'u mos ketë një bir që t'u mbretërojë mbi froni e tij, dhe me priftërinjtë Levitë, priftërinj të mi. **22** Ashtu si nuk mund të njehsot ushtria e qelliit as t'u matet rëra e detit, ashtu unë do t'i shumoj pasardhësit e Davidit, shërbëtorit tim, dhe Levitët që më shërbijnë". **23** Fjala e Zotit iu drejtua akoma Jeremias, duke thënë: **24** "Nuk i ke kushtuar kujdes asaj që ka pohuar ky popull, duke thënë: "Dy familjet që Zoti kishte zgjedhur, i ka hedhur poshtë? Kështu përcëmojnë popullin tim, që në shtë e tyre nuk është një komb". **25** Kështu thotë Zoti: "Në qoftë se unë nuk e kam lidhur besëlidhjen time me ditën dhe me natën dhe nuk kam përcaktu ligjet e qelliit dhe t'u tokës, **26** atëherë do t'u hedh poshtë edhe pasardhësit e Jakobit, dhe të Davidit, shërbëtorit tim, dhe nuk do t'u marr më nga pasardhësit e tij drejtuesit e fisit të Abrahamit, të Isakut dhe të Jakobit. Por unë do t'u bëj që t'u kthehen mërgimtarët e tyre dhe do t'u kem mëshirë përmë ta".

34 Fjala që i drejtua nga Zoti Jeremias, kur Nebukadnetsari, mbreti i Babilonisë, me gjithë ushtrinë e tij dhe téré mbretëritë e tokave mbi të cilat ai sundonte dhe gjithë popujt luftonin kundër Jeruzalemit **2** "Kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit: Shko dhe foli Sedekias, mbretit të Judës dhe i thuaj: Kështu thotë Zoti: Ja, unë ia jep këtë qytet në dorë mbretit të Babilonisë, i cili do t'i vëré flakën. **3** Ti nuk do t'u shpëtosh nga

dora e tij, por do tē kapesh me siguri dhe do tē biesh nē pushtetin e tij; sytē e tu do tē shohin sytē e mbretit tē Babilonisë, ai do tē tē flasë ballë pér ballë dhe ti do tē shkosh nē Babiloni". 4 Megjithatë dëgjo fjalën e Zotit, o Sedekia, mbreti i Judës: "Kështu thotë Zoti pér ty: Nuk ke pér tē vdekur nga shpata. 5 Por do tē vdesësh nē paqe; dhe ashtu si dogjën aroma pér etërít e tu, mbretërit e lashtë që ishin para teje, kështu do tē djegin aroma pér ty dhe do tē mbajnë zi duke thënë: "Vaj medet, Zoti!". Po, unë e shqiptova këtë fjalë", thotë Zoti. 6 Profeti Jeremias ia tha téré këto fjalë Sedekias, mbretit tē Judës, nē Jeruzalem, 7 ndërsa ushtria e mbretit tē Babilonisë luftonte kundër Jeruzalemit dhe kundër tē gjitha qyteteve tē Judës që akoma ekzistonin, domethënë kundër Lakishit dhe Azekahut, që ishin tē vetmet qytete tē fortifikuara që mbetën nga qytetet e Judës. 8 Kjo éshëtë fjalë që iu drejtua Jeremias nga Zoti, mbas përfundimit tē një besëlidhjeje nga mbreti Sedekia me téré popullin që ishte nē Jeruzalem pér tu shpallur atyre lirinë: 9 domethënë që secili t'i linte tē lirë skllavërit e tij hebrej, meshkuj ose femra, burra ose gra, me qëllim që askush tē mos mbante më si skllav ndonjë vëlla tē tij jude. 10 Téré pricat dhe téré populli që kishin pranuar besëlidhjen, pranuan t'i lëshojnë tē lirë skllavë ose skllaven e vet dhe tē mos i mbajnë më në skllavëri, dhe kështu i liruan. 11 Por më vonë ndryshuan mendim dhe bënen që tē rikthehen skllavërit dhe skllavet që i kishin lëshuar tē lirë dhe i nënshtruan përsëri si skllavër dhe skllave tē tyre. 12 Fjala e Zotit iu drejtua pastaj Jeremias nga Zoti, duke thënë: 13 "Kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit: Unë lidha një besëlidhje me etërít tuaj ditën që i nxora nga Egjipti, nga shtëpia e robërisë, duke thënë: 14 Në krye të shtatë vjetëve secili tē lëshojë tē lirë vëllanë e tij hebre që i éshëtë shitur atij; ai do tē tē shérbejë gjashëtë vjet, pastaj do ta lësh tē lirë. Por etërít tuaj nuk mu binden dhe nuk ma vunë veshin. 15 Ju sot nisët tē bëni atë që éshëtë e drejtë nē sytë e mi, duke shpallur secili lirinë e vëllait tē vet, dhe keni lidhur një besëlidhje para meje, nē tempull, ku përmendet emri im. 16 Por më vonë keni ndryshuar mendim dhe keni përdhosur emrin tim, sepse secili ka bëre tē kthehet skllavi i tij apo skllavia e tij, dhe i keni nënshtruar nē mënyrë që tē janë skllavër apo skllave tuaja". 17 Prandaj kështu thotë Zoti: "Ju nuk më jeni bindur duke shpallur secili lirinë e vëllait tē tij dhe tē tē afërmit tē tij. Tani ja, unë ju shpall lirinë", thotë Zoti, "pér shpatën, pér murtajën dhe pér urinë dhe do t'ju braktis që t'ju keqtrajtonjë nē tē gjitha mbretëritë e dheut. 18 Dhe do ti jap njerëzit që kanë shkelur besëlidhjen time dhe nuk kanë zbatuar fjalët e besëlidhjes që kishin lidhur para meje, duke kaluar në mes pjesëve tē viçit që e kishin ndarë më dysh: 19 pricat e Judës dhe pricat e Jeruzalemit, eunukët, priftërinjtë dhe téré populli i vendit që kaluan në mes tē pjesëve tē viçit, 20 do t'i jap në dorë tē armiqëve tē tyre dhe në dorë tē atyre që kërkijnë jetën e tyre; dhe kufomat e tyre do tē shérbejnë si ushqim pér shpendët e qellit dhe pér kafshët e tokës. 21 Do t'i jap Sedekian, mbretin e Judës, dhe pricët e tij në dorë tē armiqëve tē tyre, në dorë tē atyre që kërkijnë jetën e tyre dhe në dorë tē ushtrisë së mbretit tē Babilonisë, që éshëtë larguar nga ju. 22 Ja, unë do t'i jap urdhrit", thotë Zoti, "dhe do t'i bëj që tē kthehen kundër këtij qyteti, do t'i luftojnë kundër tij, do ta shtien në dorë, do t'i vënë flakën; dhe do t'i bëj qytetet e Judës një shkreti pa banorë".

35 Fjala që iu drejtua Jeremias nga Zoti në kohën e Jehojakimit, birit tē Josias, mbreti i Judës, duke thënë: 2 "Shko në shtëpinë e Rekabitëve dhe folu, sillë pastaj në shtëpinë e Zotit,

në një nga dhomat, dhe gostiti me verë". 3 Atëherë unë mora Jaazaniahun, birin e Jeremias, bir i Habaziniahut, vëllezërit e tij, téré bijtë e tij, si dhe téré shtëpinë e Rekabitëve, 4 dhe i çova në shtëpinë e Zotit, në dhomën e bijve tē Hananit, birit tē Igdaliahut, njeri i Perëndisë, e cila ndodhet pranë dhomës së princave mbi dhomën e Maasejahut, birit tē Shalumit, rojtar i portës. 5 Vendosa pastaj përpura bijve tē shtëpisë së Rekabitëve enë plot me verë dhe kupa dhe u thashë: "Pini verë". 6 Po ata u përgjigjën: "Ne nuk pimë verë, sepse Jehonadabi, biri i Rekabit, atit tonë, na ka urdhëruar duke thënë: "Nuk do tē pini verë pérjetë, as ju as bijtë tuaj. 7 Nuk do tē ndërtoni shtëpi, nuk do tē mbillni asnjë farë, nuk do tē bëni asnjë vresht dhe nuk do tē zotëroni asnjë prej tyre, por do tē banoni në çadra téré ditët e jetës suaj, në mënyrë që tē jetoni gjatë në vendin ku banonii". 8 Kështu ne i jemi bindur zërit tē Jehonadabit, birit tē Rekabit, atit tonë, në çdo gjë që na ka urdhëruar: tē mos pimë verë gjatë gjithë jetës sonë, si ne ashtu edhe gratë tona, bijtë tanë dhe bijat tona; 9 tē mos ndërtojmë shtëpi pér tē banuar dhe tē mos kemi as vreshta, as ara dhe as farë. 10 Por ne banojmë në çadra dhe jemi bindur dhe kemi bërë téré ato që Jehonadabi, ati ynë, na ka urdhëruar. 11 Por ndodhi, që kur Nebukadnetsari, mbreti i Babilonisë, doli kundër vendit, kemi thënë: "Ejani tē shkojmë nē Jeruzalem, nga frika e ushtrisë së Kaldeave dhe ushtrisë së Sirisë". Dhe kështu u vendosëm nē Jeruzalem". 12 Atëherë fjala e Zotit iu drejtua Jeremias, duke thënë: 13 "Kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: Shko dhe u thauj njerëzë tē Judës dhe banorëve tē Jeruzalemit: Nuk doni, pra, tē mësoni, duke dëgjuar fjalët e mia?", thotë Zoti. 14 "Fjalët e Jehonadabit, birit tē Rekabit, që i porositi bijtë e tij tē mos pinë verë, janë vënë në jetë; kështu ata nuk kanë pirë verë deri në këtë ditë, sepse i janë bindur porosisë së atit tē tyre. Por megjithëse unë ju fola me urgjencë dhe me këmbëngulje, ju nuk më keni dëgjuar. 15 Ju kam dërguar gjithashu me urgjencë dhe me këmbëngulje shërbëtorët e mi, profetët, duke ju thënë: "Le tē têrhiqet pra, secili nga rruga e tij e keqe, përmirësoni veprimet tuaja dhe mos u shkoni pas perëndive tē tjera që t'u shérbeni; atëherë do tē banoni në vendin që ju dhashë juve dhe etërve tuaj". Por ju nuk më keni dëgjuar, as më jeni bindur. 16 Po, bijtë e Jehonadabit, birit tē Rekabit, kanë zbatuar në praktikë porosinë e dhënë nga ati i tyre, por ky popull nuk më éshëtë bindur". 17 Prandaj kështu thotë Zoti, Perëndia i ushtrive, Perëndia i Izraelit: "Ja, unë po bëj që tē vijë mbi Judë dhe mbi gjithë banorët e Jeruzalemit, gjithë atë tē keqe që kam shqiptuar kundër tyre, sepse u kam folur, por nuk më kanë dëgjuar, i kam thirrur, por nuk më janë përgjigjur". 18 Dhe shtëpisë së Rekabitëve Jeremias i tha: "Kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: Me qënë se i jeni bindur porosisë së atit tuaj, Jehonadabit, keni zbatuar téré urdhrat e tij dhe keni kryer tē gjitha ato që ju kishte porositur, 19 kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: Jehonodabit, birit tē Rekabit, nuk do t'i mungojë kurrë një njeri që tē jetë gjithnjë para meje".

36 Ndodhi në vitin e katërtë tē Jehojakimit, birit tē Josias, mbreti i Judës, që kjo fjalë ju drejtua nga Zoti duke thënë: 2 "Merr një rrotull shkrimi dhe shkrull mbi tē fjalë që tē kam thënë kundër Izraelit, kundër Judës dhe kundër tē gjitha kombeve, nga dita që tē kam folur, nga ditët e Josias e deri më sot. 3 Ndofta shtëpia e Judës dëgjojë gjithë tē keqen që unë mendoj t'u bëj atyre, dhe secili do tē têrhiqet nga rruga e tij e keqe, dhe kështu unë do tē fal paudhësinë e tyre dhe mëkatin e tyre". 4 Atëherë Jeremias thirri Barukun, birin e Neriahut, dhe Baruku

shkroi mbi një rrotull shkrimi, nën diktimin e Jeremias, tërë fjalët që Zoti i kishte thënë. **5** Pastaj Jeremia i dha këtë urdhër Barukut: "Unë jam i penguar dhe nuk mund të hyj në shtëpinë e Zotit. **6** Prandaj do të shkosh ti të lexosh, nga rrotulla që ke shkruar nën diktimin tim fjalët e Zotit në veshët e popullit në shtëpinë e Zotit, ditën e agjërimit, do t'i lexosh dhe në veshët e tërë atyre të Judës që vijnë nga qytetet e tyre. **7** Ndofta do t'i parasesin lutjet e tyre përfalje Zotit dhe secili do të tërhiqet nga rruga e tij e keqe, sepse i madhështë zemërimi dhe tèrbimi që Zoti ka shqiptuar kundër këtij populli". **8** Baruku, biri i Neriahut, bëri, pra, tërë ato që i kishte urdhëruar profeti Jeremias dhe leksi nga libri fjalët e Zotit. **9** Në vitin e pestë të Jehojakimit, birit të Josias, mbret i Judës, në muajin e nëntë u shpall një agjërim para Zotit përfshirë popullin e Jeruzalemit dhe përfshirë popullin e ardھur nga qytetet e Judës në Jeruzalem. **10** Atëherë Baruku leksi nga libri fjalët e Jeremias në veshët e tërë popullit, në shtëpinë e Zotit, në dhomën e Gemariahut, birit të Shafanit, shkruesit, në oborrin e sipërm, në hyrjen e Portës së Re të shtëpisë së Zotit. **11** Mikajahu, biri i Gemariahut, që ishte bir i Shafanit, dëgjoi tërë fjalët e Zotit që u lexuan nga libri. **12** Zbriti pastaj në shtëpinë e mbretit, në dhomën e shkruesit, dhe ja, aty rrinë ulur tërë prindërit: Elishama shkruesi, Delahaju, biri i Shemajahut, Elnathani biri i Akborit, Gemariahu biri i Shafanit, Sedekia biri i Hananiahut, dhe tërë prindërit e tjerë. **13** Mikajahu u tregoi tërë fjalët që kishte dëgjuar, ndërsa Baruku lexonte librin në veshët e popullit. **14** Atëherë tërë prindërit i dërguan Barukut Jehudin, birev i Nethaniahut, biri i Shelemiahut, biri i Kushit, përfi i thënë: "Merr në dorë rrotullën që lexove në veshët e popullit dhe eja". Kështu Baruku, biri i Neriahut, mori në dorë rrotullën dhe erdhë tek ata. **15** Ata i thanë: "Ulu dhe lexoje para nesh". Dhe Baruku e leksi në veshët e tyre. **16** Kur dëgjuan tërë ato fjalë, patën frikë dhe duke shkuar njëri tjetrin i thanë Barukut: "Duhet t'iia tregojmë pa tjetër mbretit tërë këto fjalë". **17** Pastaj pyetën Barukun duke i thënë: "Na thuaj tanë si i shkrove tërë këto fjalë: nën diktimin e tij?". **18** Baruku u përgjigji: "Ai më tha tërë këto fjalë me gojën e tij, dhe unë i kam shkruar me bojë në libër". **19** Atëherë prindërit i thanë Barukut: "Shko dhe fshihu bashkë me Jeremian, dhe askush të mos dijë se ku jeni". **20** Pastaj shkuan te mbreti, në oborr, mbasi e kishin lënë rrotullën në dhomën e shkruesit Elishama, dhe ia njoftuan mbretit tërë ato fjalë. **21** Atëherë mbreti dërgoi Jehudin të marrë rrotullën; dhe ky e mori në dhomën e shkruesit Elishama. Pastaj Jehudi e leksi në veshët e mbretit dhe të gjithë prindërit që ishin pranë mbretit. **22** Mbreti rrinte ulur në pallatin e tij të dimrit, (ishte muaji i nëntë), me një mangall para tij që digjë mirë. **23** Kur Jehudi leksi tri o katër shylla, mbreti e preu rrotullën me thikën e shkruesit dhe e hodhi në zjarrin që ishte në mangall, deri sa ajo u dogj krejt nga zjarr që ishte në mangall. **24** As mbreti dhe askush nga shërbëtorët e tij që i dëgjuan tërë këto fjalë nuk u trembën ose t'i grisin robat e tyre. **25** Dhe meqjithëse Elnathani, Delajahu dhe Gemariahu e lutën shumë mbretin që të mos e digjte rrotullën, ai nuk deshi t'i dëgjonte. **26** Madje mbreti urdhëroi Jerahmeelin, birev e mbretit, Serajahun, birev e Azrieliq dhe Shelemiahun, birev e Abdelit, të kapnin shkruesin Baruk dhe profetin Jeremias. Por Zoti i fshehu. **27** Mbasit mbreti dogji rrotullën dhe fjalët që Baruku kishte shkruar nën diktimin e Jeremias, fjalë e Zotit iu drejtua Jeremias, duke i thënë: **28** "Merr përsëri një rrotull tjetër dhe shkruej mbi të tërë fjalët e mëparshme, që ishin në rrotullën e parë të dëgjur nga Jehojakimi, mbreti i Judës. **29** Dhe Jehojakimit, mbretit të Judës, do t'i thuash: Kështu thotë Zoti: Ti ke dëgjur këtë rrotull, duke

thënë: "Pse ke shkruar në të që mbreti i Babilonisë do të vijë me siguri dhe do ta shkatërrojë këtë vend, duke bërë të zhduken prej tij njerëz dhe kafshë?". **30** Prandaj kështu thotë Zoti përfshirë Jehojakimin, mbretin e Judës: Ai nuk do të ketë njeri që të ulet mbi froni e Davidit dhe kufoma e tij do të hidhet jashtë dhe do të eksposohet në vapën e ditës dhe në ngricën e natës. **31** Unë do ta dënoj atë, pasardhësit e tij dhe shërbëtorët e tij përfshirët e tyre dhe do të sjell mbi ta, mbi banorët e Jeruzalemit dhe mbi njerëzit e Judës téré të keqen që kam shqiptuar kundër tyre, sepse nuk më dëgjuan". **32** Jeremias pra mori një rrotull tjetër dhe ia dha Barukut, birit të Neriahut, shkruesit, i cili shkroi mbi të, nën diktimin e Jeremias, të gjitha fjalët e librit që Jehojakimi, mbreti i Judës, kishte dëgjur në zjarr; u shuan gjithashtu shumë fjalë të tjera të ngjashme me to.

37 Mbreti Sedekia, birev i Josias, që Nebukadnetsari, mbret i Babilonisë, e kishte bërë mbret në vendin e Judës, mbretëroi në vend të Koniahut, birit të Jehojakimit. **2** Por as ai, as shërbëtorët e tij, as populli i vendit nuk i dëgjuan fjalët që Zoti kishte shqiptuar me anë të profetit Jeremias. **3** Mbreti Sedekia dërgoi Jehukalin, birev i Shelemiahut, dhe priftin Sofoni, birev i Maasejahut, te profetit Jeremias përfshirë t'i thënë: "Oh, lutju përfshirë Zotit, Perëndisë tonë". **4** Jeremias shkonte e vinte në popull, sepse akoma nuk e kishin shtënë në burg. **5** Ndërkohë ushtria e Faraonit kishte dalë nga Egjipti; sapo Kaldeasit që rrëthonin Jeruzalemin e mësuan këtë lajm, u larguan nga Jeruzalemi. **6** Atëherë fjalë e Zotit iu drejtua profetit Jeremias, duke i thënë: **7** "Kështu thotë Zoti, Perëndi i Izraelit: Do t'i thoni kështu mbretit të Judës që ju ka dërguar përfshirë t'u konsultuar me mua: Ja, ushtria e Faraonit, që kishte dalë përfshirë t'ju ndihmuar, do të kthehet në vendin e vet, në Egjipt. **8** Kaldeasit do të kthehet dhe do të luftojnë kundër këtij qyteti, do ta shtien në dorë dhe do t'i vénë flakën". **9** Kështu thotë Zoti: "Mos gënjeni veten duke i thënë: "Kaldeasit do të ikin me siguri nga ne", sepse nuk do të ikin. **10** Edhe sikur të arrini ta mundni tërë ushtrinë e Kaldeave që luftojnë kundër jush dhe të mbeteshin vetëm disa të plagosur, këtë do të ngriheshin secili në çadrën e vet dho e t'i virin flakën këtij qyteti". **11** Ndonjë që, kur ushtria e Kaldeave ushtrua nga Jeruzalemi përfshirë shkak të ushtrisë së Faraonit, **12** Jeremias doli nga Jeruzalemi përfshirë shkak të ushtrisë së Benjaminit përfshirë t'marrë pjesën e tij të trashëgimisë në mes të popullit. **13** Por, kur arriti te porta e Benjaminit, ku ishte një kapiten roje që quhej Irijah, birev i Shelemiahut, birev i Hananiahut, ky e arrestoi profetin Jeremias, duke i thënë: "Ti je bërë me Kaldeasit". **14** Jeremias u përgjigji: "Nuk është e vërtetë, unë nuk po bëhem me Kaldeasit", por ai nuk ia vuri sheshin. Kështu Irijahu e arrestoi Jeremias dhe e çoi te prindërit. **15** Prindërit u zemëruan me Jeremias, e rrähën dhe e futën në burg në shtëpinë e shkruesit Jonathan të cilën e kishin kthyer në burg. **16** Kur Jeremias hyri në shtëpinë e burgut të nëndheshëm, në qeli, mbeti aty shumë ditë. **17** Pastaj mbreti Sedekia dërgoi ta marrin, e pyeti fshehurazi në shtëpinë e tij dhe i tha: "A ka ndonjë fjalë nga ana e Zotit?". Jeremias u përgjigji: "Po, ka". Dhe shtoi: "Ti do të jepesh në dorë të mbretit të Babilonisë". **18** Përveç kësaj Jeremias i tha mbreti Sedekia: "Çfarë fajti kam kryer kundër teje, kundër shërbëtorëve të tu ose kundër këtij populli, që më fute në burg? **19** Ku janë tanë profetët tuaj që ju profetizonin duke i thënë: "Mbreti i Babilonisë nuk do të vijë kundër jush as kundër këtij vendi"? **20** Tani dëgjo, të lutem, o mbret imzot, lutja ime të jetë e pëlqyer para teje dhe mos më kthe në shtëpinë e shkruesit Jonathan,

që tē mos vdes atje". 21 Atéherë mbreti Sedekia urdhëroi që Jeremia tē ruhej nē oborrin e burgut dhe t'i jepet çdo ditë një copë bukë nga rruga e furrarëve, deri sa tē mbarohej gjithë buka e qytetit. Kështu Jeremia mbeti nē oborrin e burgut.

38 Shefatihu bir i Metanit, Gedaliahu bir i Pashhurit, Jukali bir i Pashhurit, Jukali, bir i Shelemiahut, dhe Pashhuri bir i Malkiahut, dëgjuan fjalët që Jeremia i drejtonte téré popullit, duke thënë: 2 "Kështu thotë Zoti: Kush do tē mbetet nē këtë qytet ka pér tē vdekur nga shpata, nga uria ose nga murtaja, por ai që do t'u dorëzohet Kaldeasve do tē jetojë; do tē ketë si pre e tij jetën e tij, por do tē jetojë". 3 Kështu thotë Zoti: "Ky qytet do tē jepet me siguri nē dorë tē ushtrisë së mbretit të Babilonisë, që do ta pushtojë atë". 4 Atéherë pricat i thanë mbretit: "Ah, le t' vritet ky njeri, sepse ligështon duart e njerëzve të luftës që kanë mbetur nē këtë qytet, dhe duart e téré popullit, duke u thënë fjalë tē tillë. Ky njeri nuk kërkon mirëqenien e këtij populli, por t' keqen e tij". 5 Atéherë mbreti Sedekia tha: "Ja ku e keni nê duart tuaja, sepse mbreti nuk mund tê bëjë asgjë kundër jush". 6 Atéherë e morën Jeremian dhe e hodhën nê sternën e Malkiahut, birit tê mbretit, që ishte nē oborrin e burgut; dhe e zbritën nê tē Jeremian me litarë. Nê sternë nuk kishte ujë, por vetëm baltë, dhe Jeremia u fundos nē baltë. 7 Por Ebed-meleku, Etiopiasi, një eunuk që rrinte nē shtëpinë e mbretit, dëgjoi që Jeremian e kishin vënë nē sternë. Ndërsa mbreti rrinte ulur te porta e Beniaminit, 8 Ebed-meleku doli nga shtëpia e mbretit dhe i foli mbretit, duke i thënë: 9 "O mbret, imzot, këta njerëz kanë vepruar keq nē téré ato që i kanë bëré profetit Jeremia, duke e hedhur nê sternë; aty brenda ai do tē vdesë nga uria, sepse nuk ka më bukë nē qytet". 10 Atéherë mbreti i dha këtë urdhër Etiopiasit Ebed-melek: "Merr me vete nga këtu tridhjetë burra dhe nxirre Jashtë profetin Jeremia nga sterna para se tē vdesë". 11 Kështu Ebed-meleku mori me vete burrat, hyri nē shtëpinë e mbretit duke kaluar poshtë vendit tē thesarit, mori andej rroba dhe lecka tē konsumuara dhe ia zbriti me litarë Jeremias nê sternë. 12 Pastaj Ebed-meleku Etiopiasi i tha Jeremias: "Oh, vëri këto rroba dhe lecka tē konsumuara poshtë sqetullave, poshtë litarëve". Jeremia veproi ashtu. 13 Kështu e térhoqën lart Jeremian me anë tē litarëve dhe e bënë tē dalë nga sterna. Pastaj Jeremia mbeti nê kopshtin e burgut. 14 Atéherë mbreti Sedekia dërgoi tê marrin profetin Jeremian dhe e bëri tē vijë nê hyrjen e tretë tē shtëpisë tē Zotit. Mbreti i tha Jeremias: "Të kérkoj një gjë; mos më fshih asgjë". 15 Jeremia iu përgjigj Sedekias: "Po tē ta them, me siguri nuk do tē bësh që tē vdes? Dhe nê qoftë se pastaj tē jep një këshillë, nuk do tē ma dëgjosh". 16 Kështu mbreti Sedekia iu betua fshehurazi Jeremias, duke thënë: "Ashtu siç éshtë e vërtetë që Zoti iron, që na ka dhënë këtë jetë, nuk do tē bëj tē vdesësh dhe nuk do tē dorëzoj nê dorën e këtyre njerëzve që kérkojnë jetën tênde". 17 Atéherë Jeremia i tha Sedekias: "Kështu thotë Zoti, Perëndia i ushtrive, Perëndia i Izraelit: Nê rast se u dorëzohesh princave tē mbretit të Babilonisë, do tē shpëtosh jetën tênde; ky qytet nuk do tē digjet dhe ti do tē jetosh me shtëpinë tênde; 18 por nê rast se nuk do t'u dorëzohesh princave tē mbretit të Babilonisë, ky qytet do t'u lihet nê dorë Kaldeasve që do t'i vënë flakën, dhe ti nuk do tē shpëtosh nga duart e tyre". 19 Mbreti Sedekia i tha Jeremias: "Kam frikë nga Judejtë që kaluan nga ana e Kaldeasve, kam frikë se mos më jepin nê duart e tyre dhe tē më keqtrajtojnë". 20 Por Jeremia iu përgjigj: "Nuk do tē dorëzojnë nê duart e tyre. Oh, dëgjo zërin e Zotit nê atë që tē them; kështu do tē ecë

mbarë dhe do tē jetosh. 21 Por nê rast se ti refuzon tē dalësh, kjo éshtë ajo që Zoti më ka treguar: 22 Ja, të gjitha gratë që kanë mbetur nē shtëpinë e mbretit të Judës do tē cohen te pricat e mbretit të Babilonisë dhe do tē thonë: "Miqtë e tu tē ngushtë tē kanë bëré pér veta dhe kanë sundur mbi ty; këmbët e tua janë fundosur nē baltë dhe ata tē kanë kthyer kurrizin". 23 Të gjitha bashkëshortet e tua dhe bijtë e tu do tē cohen te Kaldeasit dhe ti nuk do tē shpëtosh nga duart e tyre, por do tē tē zënë dhe do tē dorëzojnë nê duart e mbretit të Babilonisë dhe këtij qyteti do t'i vihet zjarri". 24 Sedekia i tha Jeremias: Askush té mos i dijë këto fjalë dhe ti nuk ke pér tē vdekur. 25 Por nê rast se pricat do tē mësojnë që kam folur me ty dhe do tē vijnë te ti pér tē thënë: "Na njofto çfarë i ke thënë mbretit dhe atë që mbreti tê ka thënë ty, mos na fshih asgjë dhe nuk do tē tê bëjmë tē vdesësh", 26 do t'u përgjigjesh atyre: "I paraqita kërkësën time mbretit, që tē mos më kthente nē shtëpinë e Jonathanit pér tē vdekur"". 27 Téré pricat erdhën te Jeremia dhe e morën nê pyetje, por ai u përgjigj duke iu përbajtj téré fjalëve që mbreti kishte urdhëruar; prandaj e lanë tē qytë, nuk mësuan asgjë nga biseda. 28 Kështu Jeremias mbeti nē oborrin e burgut deri ditën që u pushtua Jeruzalemi. Dhe ai ishte atje kur u shti nê dorë Jeruzalemi.

39 Në vitin e nëntë tē Sedekias, mbretit të Judës, nê muajin e dhjetë, Nebukadnetsari, mbreti i Babilonisë, erdhë me gjithë ushtrinë e tij kundër Jeruzalemit dhe e rrëthoi. 2 Në vitin e njëmbëdhjetë tē Sedekias, nê muajin e katërt, ditën e nëntë tē muajit u hap një e çarë nê qytet; 3 téré pricat e mbretit të Babilonië hyjnë dhe u vendosën te Porta e Mesit: Nergalsharetseri, Samgar-nebo, Sarsekimi, kreu i eunukëve, Nergalsharetseri, Rabmagu dhe téré pricat e tjerë tē mbretit të Babilonisë. 4 Me t'i parë, Sedekia, mbreti i Judës, dhe njerëzit e luftës ua mbathën, duke dalë natën nga qyteti nêpër rrugën e kopshëtit mbretëror, nêpërmjet portës ndërmjet dy mureve, dhe morën rrugën e Arabahut. 5 Por ushtria e Kaldeasve i ndoqi dhe arriti Sedekian nê fushat e Jerikos. Kështu e kapën dhe e quan te Nebukadnetsari, mbreti i Babilonisë, në Riblah, nê vendin e Hamathit, ku shqiptoi gjykimin e tij mbi të. 6 Pastaj mbreti i Babilonisë bëri që t' vriten bijtë e Sedekias para syte tē tij në Riblah; mbreti i Babilonisë bëri që tē vriten edhe téré fisnikët e Judës; 7 urdhëroj gjithashtu t'i nxjerrin sytë Sedekias dhe e lidhi me një zinxhir tē dyfishtë prej bronzi pér ta çuar nê Babiloni. 8 Kaldeasit i vunë flakën shtëpisë së mbretit dhe shtëpisë tē popullit, dhe shkatërruan muret e Jeruzalemit. 9 Pastaj Nebuzaradani, komandanti i rojeve, e çoi nê robëri pjesën e popullit që kishte mbetur nê qytet dhe ata që kishin dezertuar nga ana e tij së bashku me pjesën e popullit që kishte mbetur. 10 Por Nebuzaradani, komandanti i rojeve, la nê vendin e Judës më tē varfërit e popullit që nuk kishin asgjë, duke u dhënë nê atë kohë vreshta dhe ara. 11 Por pér sa i përket Jeremias, Nebukadnetsari, mbreti i Babilonisë, i kishte dhënë këtë urdhër Nebuzaradanit, komandantit tē rojeve, duke i thënë: 12 "Kape, mbaj sytë mbi tē dhe mos i bëj asgjë tē keqe, por sillu me tē siç do tē tē thotë ai". 13 Kështu Nebuzaradani, komandanti i rojeve, Nebushazbani, kreu i eunukëve, Nergalsharetseri, Rabmagu dhe gjithë oficerët e tjerë tē mbretit të Babilonisë, 14 dërguan tē marrin Jeremian nga oborri i burgut dhe ta dorëzuan Gedjaljahut, birit tê Ahikamat, bir i Shafanit, me qëllim që ta conte nê shtëpi. Kështu ai banoi nê mes tē popullit. 15 Fjala e Zotit iu drejta Jeremias, kur ende ishte i mybillyur nê oborrin e burgut,

duke thënë: **16** "Shko dhe foli Etiopiasit Ebed-melek, duke i thënë: Kështu thatë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: Ja, unë po i realizoj mbi këtë qytet fjalët e mia për shkatërimin e tij dhe jo për të mirën e tij, dhe atë ditë ato do të vërtetohen para teje. **17** Po atë ditë unë do të t'çiroj, thatë Zoti, dhe nuk do të biesh në duart e atyre prej të cilëve ke frikë. **18** Po, unë do të t'çiroj patjetër, dhe nuk do të biesh nga shpatë, por jeta jote do të jetë për ty si preja jote, sepse ke vénë besimin tênd tek unë, thatë Zoti".

40 Fjala që iu drejtua nga Zoti Jeremias mbasi Nebuzaradani, komandanti i rojeve, e kishte lénë të lirë nga Ramahu, duke e kapur ndërsa ishte i lidhur me zinxhirë në mes të gjithë të interuarve të **2** Komandanti i rojeve zuri Jeremian dhe i tha: "Zoti, Perëndia yt, e ka shqiptuar këtë të keqe kundër këtij vendi. **3** Tani Zoti e realizoi atë dhe bëri ashtu si kishte thënë, sepse ju keni mëkatuar kundër Zotit dhe nuk keni dégjuar zërin e tij. Prandaj ju ndodhi një gjë e tillë. **4** Ja sot po të zjgjidh nga prangat që ke në duar; në rast se të pëlqen të vish me mua në Babiloni, eja, dhe unë do të kujdesem për ty; por në rast se nuk të pëlqen të vish me mua në Babiloni, qëndro. Ja, tèrë vëndi éshë para teje; shko atje ku të pëlqen më tepër dhe ku ke më tepër rehati". **5** Duke qénë se Jeremia nuk vendoste të kthehej, Nebuzaradani tha: "Kthehu te Gedaliahu, bir i Ahikamit, bir i Shafanit, që mbreti i Babilonisë ka vendosur mbi qytetet e Judës; bano me të në mes të popullit ose shko atje ku e ndjen veten më rehat". Pastaj komandanti i rojeve i dha ushqime si dhe një dhuratë dhe e la të ikte. **6** Atëherë Jeremia shkoi te Gedaliahu, bir i Ahikamit, në Mitspah, dhe banoi aty në mes të popullit që kishte mbetur në vend. **7** Kur tèrë kërët e forcave që ishin në krahinë mësuan nga njerëzit e tyre që mbreti i Babilonisë e kishte vendosur Gedaliahu, birin e Ahikamit, si qeveritar të vendit dhe i kishte besuar atij burrat, **8** shkuan te Gedaliahu në Mitspah: Ishmaeli, bir i Nethaniahut, Johanani dhe Jonathani, bijtë e Kareahut, Serajahu, bir i Tanhumethit, bijtë e Efait nga Netofa dhe Jezaniahu, bir i Maakathitit së bashku me njerëzit e tyre. **9** Gedaliahu, bir i Ahikamit, bir i Shafanit, iu betua atyre dhe njerëzve të tyre, duke thënë: "Mos kini frikë t'u shërbeni Kaldeasve, qëndroni në vend dhe i shërbeni mbretit të Babilonisë, dhe çdo gjë do t'ju shkojë mbarë. **10** Sa për mua, ja, unë do të qëndroj në Mitspah për të qënë në dispozicion të Kaldeasve, që do të vijnë te ne; por ju grumbulloni verën, frutat verore dhe vajin, vendosini në enët tuaja dhe qëndroni në qytetet tuaja që keni zënë". **11** Edhe tèrë Judejtë që ishin në Moab, midis Amonitëve, në Edom dhe në të gjitha vendet, kur mësuan që mbreti i Babilonisë kishte lénë një pjesë të popullsisë në Judë dhe që kishte vendosur mbi ta Gedaliahu, birin e Ahikamit, bir i Shafanit, **12** po, tèrë Judejtë u kthyen nga të gjitha vendet ku ishin shpërndarë dhe erdhën në vendin e Judës te Gedaliahu në Mitspah dhe mblohdhën verë dhe fruta verore me bollëk të madh. **13** Johanani, bir i Kareahut, dhe tèrë kërët e forcave që ishin në krahinë erdhën te Gedaliahu në Mitspah, **14** dhe i thanë: "A e di ti që Baalis, mbreti i Amonitëve, ka dérguar Ishmaelin, birin e Nethaniahut, që të t'vrasë?". Por Gedaliahu, bir i Ahikamit, nuk u besoi atyre. **15** Atëherë Johanani, bir i Kareahut, i tha në mënyrë të fshehtë Gedaliahu në Mitspah: "Oh, më lér të shkoj ta vras Ishmaelin, birin e Nethaniahut; askush nuk do ta mësojë. Pse duhet të të marr jetën, dhe kështu tèrë Judejtë që janë mbledhur rrëth teje të shpërndaheshin dhe pjesa që mbetet e Judës të vdesë?". **16** Por Gedaliahu, bir i Ahikamit, i tha Johanani, birit të

Kareahut: "Mos bëj një gjë të tillë, sepse ajo që thua për Ishmaelin éshëtë e rreme".

41 Në muajin e shtatë ndodhi që Ishmaeli, biri i Nethaniahut, bir i Elishamas, nga fisi mbretëror dhe një ndër funksionarët e mbretit, erdh me dhjetë njerëz te Gedaliahu, bir i Ahikamit, në Mitspah dhe hëngren bashkë. **2** Pastaj Ishamel, bir i Nethaniahut, u ngrit me dhjetë burra që ishin me të dhe goditën me shpatë Gedaliahun, birin e Ahikamit, bir i Shafanit. Kështu ata vranë atë që ishte caktuar nga mbreti i Babilonisë si qeveritar i vendit. **3** Ishmaeli vrau gjithashtu tèrë Judejtë që ishin me Gedaliahun në Mitspah dhe Kaldeasit, luftëtarë që ndodheshin atje. **4** Të nesërmen e ditës që kishte vrarë Gedaliahun, kur akoma askush nuk e dinte këtë gjë, **5** ndodhi që erdhën disa nga Sikemi, nga Shilohu dhe nga Samaria, tetëdhjetë burra me mjekër të rruar, me rroba të grisura dhe me prerje në trup; ata mbanin në duart e tyre ofertat dhe temjanin që do të paraqitnin në shtëpinë e Zotit. **6** Ishmaeli, bir i Nethaniahut u doli përballë në Mitspah duke vajtuar ndërsa po ecte. Kur i takoi u tha: "Ejani te Gedaliahu, bir i Ahikamit". **7** Por kur arritin në mes të qytetit, Ishmaeli, bir i Nethaniahut, tok me njerëzit që kishte me vete, i vrau dhe i hodhi në mes të një sterne. **8** Por ndër ta kishte dhjetë burra që i thanë Ishmaelit: "Mos na vrit, sepse në fushat kemi rezerva të fshehura gruri, elbi, vajt dhe mjaliti". Atëherë ai u përmbyt dhe nuk i vrau me vëllezërit e tyre. **9** Cisterna në të cilën Ishmaeli hodhi tèrë kufomat e njerëzve që kishte vrarë bashkë me Gedaliahun éshëtë ajo që mbreti Asa kishte ndërtuar nga frika e Baashas, mbretit të Izraelit. Ishmaeli, bir i Nethaniahut, e mbushi me të vrarë. **10** Pastaj Ishmaeli i çoi si robër tèrë ata që kishin mbetur nga populli që gjendej në Mitspah: vajzat e mbretit dhe tèrë popullin që kishte mbetur në Mitspah dhe mbi të cilin Nebuzaradani, komandanti i rojeve, kishte vendosur Gedaliahu, birin e Ahikamit. Ishmaeli, bir i Nethaniahut, i çoi si robër dhe u nis për të shkuar tek Amonitët. **11** Por kur Johanani, bir i Kareahut, dhe tèrë kërët e forcave që ishin me të mësuan tèrë të keqen që kishte bërë Ishmaeli, bir i Nethaniahut, **12** morën gjithë njerëzit e tyre dhe shkuan të luftojnë kundër Ishmaelit, birit të Nethaniahut, dhe e gjetën pranë hauzit të madh që éshëtë në Gabaon. **13** Kur tèrë populli që ishte me Ishmaelin pa Johaninanin, birin e Kareahut, dhe tèrë kërët e forcave që ishin me të u gëzua. **14** Kështu tèrë populli që Ishmaeli e kishte sjellë si rob nga Mitspahu u kthyne dha shkoi e u bashkua me Johaninanin, birin e Kareahut. **15** Por Ishmaeli, biri i Nethaniahut, mundi t'i shpëtojë Johaninanit bashkë me tetë burra dhe shkoi tek Amonitët. **16** Atëherë Johanani, biri i Kareahut, dhe gjithë komandantët e forcave që ishin me të, morën nga Mitspahu tèrë pjesën e popullit, që ishte rimarrë nga Ishmaeli, biri i Nethaniahut, mbas vrasjes nga ana e tij të Gedaliahut, birit të Ahikamit: luftëtarë trima, gra, fémijë dhe eunukë që ai kishte sjellë nga Gabaoni. **17** Ata u nisën dhe u ndalën në Geruth-Kimhan, që ndodhet në afersitë e Betlemit, për të vazhduar më pas udhën dhe për të shkuar në Egjipt, **18** për shkak të Kaldeasve, sepse ata kishin frikë prej tyre, me qënë se Ishmaeli, bir i Nethaniahut, kishte vrarë Gedaliahu, birin e Ahikamit, që mbreti i Babilonisë kishte emëruar si qeveritar të vendit.

42 Tèrë kërët e forcave, Johanani, bir i Kareahut, Jezaniahu, bir i Hoshajahut, dhe tèrë populli, nga më i vogli deri te më i madhi, u afroan **2** dhe i thanë profetit Jeremias: "Oh, arritë lutja jonë para teje dhe lutju Zotit, Perëndisë tênd, për ne, për

tërë këtë mbeturinë (sepse nga shumë që ishim kemi mbetur pak, si po e vë re me sytë e tu), 3 me qëllim që Zoti, Perëndia yt, të na tregojë udhën nëpër të cilën duhet të ecim dhe atë që duhet të bëjmë". 4 Profeti Jeremja u tha atyre: "E mora vesh! Ja, do t'i lutem Zotit, Perëndisë tuaj, sipas fjalëve tuaja dhe do t'ju bëj të ditur tërë ato që Zoti do t'ju thotë; nuk do t'ju fsheh asgjë". 5 Atëherë ata i thanë Jeremias: "Zoti le të jetë dëshmiat i vërtetë dhe besnik kundër nesh, po qe se ne nuk do të veprojmë sipas çdo fjalë që Zoti, Perëndia yt, do të dérgojë të na thotë népërmjet teje. 6 Qoftë përgjigjja e tij e pëlqyer ose e papëlqyer, ne do t'i bindemi zërit të Zotit, Perëndisë tonë, tek i cili po të dérgojmë me qëllim që të na vinë të mira duke iu bindur zërit të Zotit, Perëndisë tonë". 7 Pas dhjetë ditësh ndodhi që fjala e Zotit iu drejtua Jeremias. 8 Atëherë ai thirri Johananin, birin e Kariahut, tërë krerët e forcave që ishin bashkë me të dëshmiat e popullin, nga më i vogli deri te më i madhi, 9 dhe u tha atyre: "Kështu thotë Zoti, Perëndia i Izraelit, tek i cili më dërguat me qëllim që t'i paraqitja lutjen tuaj: 10 "Në rast se vazhdoni të rinji në këtë vend, unë do t'ju vendos dhe nuk do t'ju shkatërrjo, do t'ju mbjell dhe nuk do t'ju çrrënjos, sepse po pendohem për mjerimin që kam sjellë mbi ju. 11 Mos kini frikë nga mbreti i Babilonisë, prej tij cilët trembeni; mos kini frikë prej tij", thotë Zoti, "sepse unë jam me ju, për t'ju shpëtuar dhe për t'ju çliruar nga dora e tij. 12 Unë do të jem i mëshirshëm me ju me qëllim që edhe ai të jetë i mëshirshëm me ju dhe t'ju bëjë të ktheheni në vendin tuaj". 13 Por në qoftë se, duke mos iu bindur zërit të Zotit, Perëndisë tuaj, ju thoni: "Nuk duam të qëndrojmë në këtë vend", 14 dhe toni: "Jo, duam të shkojmë në vendin e Egjiptit, ku nuk do të shikojmë luftë as nuk do të dérgojmë zërin e burisë dhe as nuk do të vuajmë më nga uria për bukë, dhe aty do të banojmë", 15 e mirë, pra, dégjoje atëherë fjalën e Zotit, o mbetje e Judës! Kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: "Në rast se me të vërtetë keni vendosur të shkoni në Egjipt dhe shkoni aty për t'u ngulitur, 16 shpata nga e cila keni frikë dëshmiat e tij arrijë aty, në vendin e Egjiptit, dhe uria prej së cilës kishit kaq frikë dëshmiat e tij ngjitet në trup atje në Egjipt dhe aty do të vdisni. 17 Do të ndodhë, pra, që tërë atë që kanë vendosur të shkojnë në Egjipt për të banuar atje, do të vdesin nga shpata, nga uria apo nga murtaja. Asnjë prej tyre nuk do të mbetet gjallë dhe nuk do t'i shpëtojë kësaj fatkeqësie që unë do të sjell mbi ta". 18 Sepse kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: "Ashtu si zemërimi im dëshmiat e tij arrijë aty, në vendin e Egjiptit, dhe uria prej së cilës kishit kaq frikë dëshmiat e tij ngjitet në trup atje në Egjipt dhe aty do të vdisni. 19 Do të ndodhë, pra, që tërë atë që ka për të thënë Zoti, Perëndia ynë, na i trego me besnikëri, dhe ne do t'i bëjmë". 21 Unë ua bëra të ditur sot; por ju nuk i bindeni zërit të Zotit, Perëndisë tuaj, dëshmiat që ka dërguar t'ju thotë népërmjet meje. 22 Por dijeni mirë, pra, që ju do t'ju vdisni nga shpata, nga uria dhe nga murtaja në vendin ku dëshironi të shkoni për të banuar".

43 Ndodhi që kur Jeremja mbaroi së njoftuari tërë popullit të gjitha fjalët e Zotit, Perëndisë të tyre, tërë fjalët që Zoti, Perëndia i tyre, u kishte dërguar atyre, 2 Azaria, bir i Hoshajahut dhe Johanani, bir i Kariahut, dhe tërë njerëzit krenarë i thanë

Jeremias: "Ti flet të pavërteta; Zoti, Perëndia ynë, nuk të ka dërguar të thuash: "Mos shkoni në Egjipt për të banuar atje", 3 por Baruku, bir i Neriahut, të nxít kundër nesh që të na japë në dorë të Kaldeave, që ne të vdesim ose të na çojnë në robëri në Babiloni". 4 Kështu Johananin, bir i Kariahut, tërë krerët e forcave dhe tërë populli nuk iu bindën urdhrit të Zotit që të qëndronin në vendin e Judës. 5 Por Johanani, bir i Kariahut, dhe të gjithë krerët e forcave morën tërë të mbeturit e Judës që ishin kthyer nga të gjitha komet kuh i ishin shpërndarë, për të banuar në vendin e Judës: 6 burrat, gratë, fëmijët, vajzat e mbretit dhe të gjithë personat që Nebuzaradani, komandanti i rojeve, kishte lënë bashkë me Gedaliahun, birin e Ahikamat, bir i Shafanit, bashkë me profetin Jeremja dhe me Barukun, birin e Neriahut, 7 dhe shkuan në vendin e Egjiptit, sepse nuk iu bindën zërit të Zotit, dhe arritën deri në Tahpanhes. 8 Atëherë fjala e Zotit iu drejtua Jeremias në Tahpanhes, duke thënë: 9 "Merr në duart e tua gurë të mëdhenj dhe fshihë në argjilën e furrës së tullave që ndodhet në hyrje të shtëpisë së Faraonit në Tahpanhes, në sytë të njerëzve të Judës. 10 Pastaj do t'u thuash atyre: Kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: Ja, unë do të dérgoj të marr Nebukadnetsarin, mbretin e Babilonisë, shérbëtorin tim, dhe do të vendos froni e tij mbi këta gurë që kam fshehur, dhe ai do të shtrijë shatorren e tij mbretërore mbi to. 11 Ai do të vijë dhe do të godasë vendin e Egjiptit, dhe do të çojë në vdekje atë që janë caktuar të vdesin, në robëri atë që janë caktuar të janë robëri dhe në shpatë atë që janë caktuar për shpatë. 12 Unë do t'u vë zjarrin tempujve të perëndive të Egjiptit; ai do t'i djegë dhe do t'i çojë në robëri dhe do të mbështillet me vendin e Egjiptit ashtu siç mbështillet bariu në veshjen e tij; pastaj do të niset që andej në paqe. 13 Do të copëtojë gjithashtu shyllat e shenjta të tempullit të diellit, që ndodhen në vendin e Egjiptit, dhe do t'u vërë flakën tempujve të perëndive të Egjiptit".

44 Fjala që iu drejtua Jeremias lidhur me gjithë Judejtë që banonin në vendin e Egjiptit, që banonin në Migdol, në Tahpanhes, në Nof dhe në vendin e Pathrosit, duke thënë: 2 "Kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: Ju keni parë gjithë të keqen që i solla Jeruzalemit dhe tërë qyteteve të Judës; ja, sot janë një shkreti dhe askush nuk banon në to, 3 për shkak të ligësisë që kanë kryer duke provokuar zemërimin tim, duke shkuar të degjin temjan dhe t'u shërbejnë perëndive të tjerë, që as ata as etërit tuaj nuk kishin njohur kurrë. 4 Megjithatë unë ju kam dërguar tërë shérbëtorët e mi, profetët, me urgjencë e këmbëngulje për t'ju thënë: "Oh, mos e bëni këtë gjë të neveritishme që unë e urrej". 5 Por ata nuk dégjuan as i vunë veshin që të tertiqen nga ligësia e tyre, dhe të heqin dorë nga djegia e temjanit perëndive të tjerë. 6 Prandaj tërbimi im, zemërimi im u derdhën dhe u përhapën në qytetet e Judës dhe në rrugët e Jeruzalemit, që janë bërë të shkretë dhe të braktisura, ashtu siç janë edhe sot". 7 Por tani kështu thotë Zoti, Perëndia i ushtrive, Perëndia i Izraelit: "Pse kryeni këtë të keqë të madhe kundër vetes suaj, duke shkaktuar shfarosjen tuaj në mes të Judës, burra dhe gra, fëmijë dhe foshnjë, kështu që të mos ngelet prej jush asnjë mbetje? 8 Pse provokoni zemërimin tim me veprën e duarve tuaja, duke u djegur temjan perëndive të tjerë në vendin e Egjiptit ku keni ardhur të banoni? Kështu do të shfaroseni dhe do të bëheni një mallkim dhe një turp për të gjitha komet e dheut. 9 A keni harruar vallë ligësitë e etërve tuaj, ligësitë e mbretërvë të Judës, ligësitë e bashkëshorteve të tyre, ligësitë tuaja dhe ligësitë e

kryera nga bashkëshortet tuaja në vendin e Judës dhe nëpër rrugët e Jeruzalemit? **10** Deri më sot nuk janë penduar, as kanë patur frikë, as kanë ecur sipas ligjit tim dhe statuteve të mia, që unë kam vënë para jush dhe etërë tuaj". **11** Prandaj kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: "Ja, unë e kthej fityrën time kundër jush pér të keqen tuaj dhe pér të shkatërruar téré Judén. **12** Do të marr pjesën që ka mbetur nga Juda që ngulli këmbë të vinte në vendin e Egjiptit pér të banuar atje; ata do të konsumohen të gjithë dhe do të bien në vendin e Egjiptit. Do të konsumohen nga shpata dhe nga uria, nga më i vogli deri tek më i madhi; do të vdesin nga shpata dhe nga uria dhe do të bëhen objekt nëmë, habije, mallkimi dhe turpi. **13** Do të dënoj ata që banojnë në vendin e Egjiptit, ashtu si dënova Jeruzalemin me shpatën, me urinë dhe me murtajën. **14** Nuk do të shpëtojë as do të shmanget nga reziku askush nga mbetje e Judës, që ka ardhur pér të banuar në vendin e Egjiptit, pér t'u kthyer pastaj në vendin e Judës, ku ata dëshirojnë fort të kthehen pér të banuar, por ata nuk do të kthehen me pérjashtim të disa të shpëtuarve". **15** Atëherë téré burrat që dinin se bashkëshortet e tyre u digjin temjan perëndive të tjera dhe téré gratë e pranishme, një turmë e madhe, dhe téré populli që banonte në vendin e Egjiptit, në Pathros, iu përgjigjën Jeremias, duke thënë: **16** "Sa pér fjalén që na ke thënë në emër të Zotit, nuk do të dégjojmë, **17** por kemi ndërmend të bëjmë ato që kanë dalë nga goja Jonë, duke i djegur temjan Mbretëreshës së qillit dhe duke derdhur libacione siç kemi bërë ne dhe etërit tanë, mbretërit tanë dhe princat tanë në qytetet e Judës dhe nëpër rrugët e Jeruzalemit, sepse atëherë kishim bukë me shumicë, ishim mirë dhe nuk shikonim asnjë fatkeqësi. **18** Por që kur nuk djegim më temjan pér Mbretëreshën e qillit nuk derdhim më libacione pér të, na mungon çdo gjë dhe jemi konsumuar nga shpata dhe uria". **19** Gratë shtuan: "Kur djegim temjan pér Mbretëreshën e qillit dhe i derdhim libacione, vallë éshtë pa pélqimin e burrave që i përgatimisë embëlsira me fityrën e saj dhe i derdhim libacione?". **20** Atëherë Jeremias i foli téré popullit, burrave, grave dhe gjithë njerëzve që i ishin përgjigjur në atë ményrë dhe tha: **21** "A nuk u kujtua vallë Zoti dhe nuk i erdhë ndër mend temjani që keni djegur në qytetet e Judës dhe nëpër rrugët e Jeruzalemit ju, etërit tuaj, mbretërit tuaj, princat tuaj dhe populli i vendit? **22** Zoti nuk mundi ta durojë më pér shkak të ligësisë së veprimeve tuaja dhe të gjërave të neveritshmë që keni kryer. Prandaj vendi juaj éshtë shkretuar, éshtë bérë një objekt habie, një mallkim dhe s'ka asnjë banor, siç éshtë akoma sot. **23** Sepse ju keni djegur temjan dhe sepse keni mëkatuar kundër Zotit dhe nuk keni dégjuar zérin e Zotit dhe nuk keni ecur sipas ligjit të tij, statuteve të tij dhe porosive të tij, prandaj ju ra kjo fatkeqësi, siç shihet sot". **24** Pastaj Jeremias i tha téré popullit dhe téré grave: "Dëgjoni fjalén e Zotit, o ju të gjithë nga Juda, që ndodheni në vendin e Egjiptit. **25** Kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: Ju dhe bashkëshortet tuaja e keni thënë me gojën tuaj dhe e keni kryer me duart tuaja, duke thënë: "Ne duam të mbajmë betimet që kemi bérë, duke djegur temjan pér Mbretëreshën e qillit dhe duke i derdhur libacione". Po, ju me siguri do të mbani betimet tuaja dhe do ti përbashshi betimet tuaja. **26** Prandaj dëgjoni fjalén e Zotit, o ju të gjithë nga Juda që banoni në vendin e Egjiptit: Ja, unë jam betuar pér emrin tim të madh, thotë Zoti, që né të gjithë vendin e Egjiptit emri im nuk do të përmendet nga goja e asnjë personi nga Juda që të thotë: "Zoti, Zoti rròn!". **27** Ja, unë i kam kujdes ata pér të keqen e tyre dhe jo pér të mirën e tyre; dhe téré njerëzit e Judës që ndodhen

në vendin e Egjiptit do të vdesin nga shpata dhe nga uria, deri në shkatërrimin e plotë të tyre. **28** Megjithatë një numër i vogël të shpëtarish nga shpata do të kthehet nga vendi i Egjiptit në vendin e Judës. Kështu gjithë ata që kanë mbetur nga Juda, që kanë ardhur në vendin e Egjiptit pér të banuar, do të mësojnë cila fjalë do të plotësohet, imja apo ajo e tyre. **29** Dhe kjo do të jetë pér ju shenja, thotë Zoti, që unë do t'ju ndëshkoj në këtë vend në ményrë që të dini që fjalët e mia kundër jush do të plotësohen me të vërtetë pér fatin tuaj të keq". Kështu thotë Zoti: **30** "Ja, unë do ta jap Faraonin Hofra, mbretin e Egjiptit, në dorë të armiqe të tij, në dorë të atyre që kërkojnë jetën e tij, ashtu siç e dhashë Sedekian, mbretin e Judës, në dorë të Nebukadnetsarit, mbretit të Babilonisë, që kërkonte jetën e tij".

45 Fjala që profeti Jeremias i drejttoi Barukut, birit të Neriahut, kur ky shkroi këto fjalë në një libër nën diktimin e Jeremias, në vitin e katërt të Jehoakimit, birit të Josias, mbreti i Judës, duke i thënë: **2** "Kështu të thotë ty Zoti, Perëndia i Izraelit, o Baruk: **3** Ti thuaj: "Mjerë unë, sepse Zoti i shton hidhërimin dhembjes sime; unë jam lodhur së rënkuari dhe nuk gjiej prehje". **4** Kështu do t'i thuash atij: Kështu thotë Zoti: Ja unë do ta shëmb atë që kam ndërtuar dhe do ta shkul atë që kam mbjellë, dhe këtë në téré vendin. **5** Dhe ti kërkon gjëra të mëdha pér vete? Mos i kërkoi sepse, ja, unë do të sjell fatkeqësi mbi çdo mish" thotë Zoti, "por ty do të tij se është jetën ténë si pre në téré vendet ku do të shkosh".

46 Fjala e Zotit që iu drejtua profetit Jeremias kundër kombeve. **2** Kundër Egjiptit: përsë i përkët ushtrisë së Faraonit Neko, mbretit të Egjiptit, që ishte pranë lumenit Eufrat në Karkemish dhe që Nebukadnetsari, mbret i Babilonisë, e mundi vitin e katërt të Jehoakimit, birit të Josias, mbret i Judës. **3** "Përgatitni mburojën e vogël dhe të madhe dhe afrojuni betejës. **4** Shaloni kuajt dhe ju kalorës, u hipni atyre; paraqituni me përkrenare, i shndritni shtizat tuaja, vishni parzmore! **5** Çfarë po shoh? Ata e kanë humbur dhe po kthehen prapa; burrat e tyre trima janë mundur dhe ikin me nxitim pa kthyer as kokën prapa; rrëth e qark sundon tmerri", thotë Zoti. **6** "Mos lejo që i shpejti të ikë dhe që trimi të shpëtojë. Në veri, pranë lumenit Eufrat, ata po lëkunden dhe po rrëzohen. **7** Kush éshtë ai që ngjitet si Nili, dhe ujrat e të cilin fryhen si ato të lumenjve? **8** Éshtë Egjipti që ngjitet si Nili, dhe ujrat e të cilin po fryhen si ato të lumenjve. Ai thotë: "Do të dal, do të mbuloj tokën dhe do të shkatërroj qytetin dhe banorët e tij". **9** Ngarkohuni, o kuaj, dhe përparoni me rrëmbim, o qerre, le të dalin përpëra burrat trima, ata të Etiopisë dhe të Putit që mbajnë mburojën dhe ata të Ludit që përdorin dhe shtrijnë harkun. **10** Kjo ditë pér Zotin, pér Zotin e ushtrive, éshtë ditë hakmarrje, pér t'u hakmarrë me armiqëtë e tij. Shpata do të shfarosë, do të ngopet dhe do të dehet me gjakun e tyre, sepse Zoti, Zoti i ushtrive, bën një flimj në vendin e veriut, pranë lumenit Eufrat. **11** Ngjitu në Galaad dhe merr ca balsam, o e virgjér, o bijë e Egjiptit. Më kot ti përdor barëra të shumta, nuk ka shërim pér ty. **12** Kombet kanë marrë vesh poshtësinë ténë dhe britma jote e dhembjes ka mbushur dheun, sepse trimi éshtë penguar me një trim dhe që të dy kanë rënë bashkë". **13** Fjala që Zoti i drejttoi profetit Jeremias pér ardhijen e Nebukadnetsarit, mbretit të Babilonisë, pér të goditur vendin e Egjiptit. **14** Shpalleni në Egjipt, bëjeni të ditur në Migdol, bëjeni të ditur në Nof dhe në Tahpanhes. Thoni: "Çohu dhe përgatit, sepse shpata përpin çdo gjë që të rrethon". **15** Pse burrat e tu trima janë rrëzuar? Nuk mund të rezistojnë sepse Zoti i rrëzon. **16** Ai bën që të lëkunden shumë prej tyre, bien njëri mbi tjetrin dhe

thonë: "Ja, të kthehem i te populli ynë dhe në vendlindje, larg shpatës vrastare". 17 Atje ata bërtasin: "Faraoni, mbreti i Egjiptit, nuk është veçse një zhurmë e madhe, që ka lënë të kalojë koha e caktuar". 18 "Siç është e vërtetë që unë rroj", thotë Mbreti emri i të cilin është Zoti i ushtrive, "ai do të vijë si Tabori midis maleve, si Karmeli pranë detit. 19 Përgatit gjérat e nevojshtme për robërinë, o bijë që banon në Egjipt, sepse Nof i do të bëhet një shkretëtirë dhe do të digjet, nuk do të banojë më askush në të. 20 Egjipti është si një mëshqerrë shumë e burkur, por i vjen shkatërrimi, i vjen nga veriu. 21 Edhe mercenarët e tij që janë në mes të tij janë si viçë përmajmëri; edhe ata e kanë kthyer kurrizin, ikin bashkë, nuk rezistojnë, sepse ka zbritur mbi ta dita e fatkeqësisë së tyre, koha e ndëshkimit të tyre. 22 Zëri i tij lëviz si një gjarpër, sepse ata përpalojnë me një ushtri dhe dalin kundër saj me sépata si shumë druvarë. 23 Ata do të rrëzojnë pyllin e saj", thotë Zoti, "megjithëse është i padpërtueshëm, sepse janë më të shumtë se karkalecat, nuk numërohen dot. 24 Bija e Egjiptit do të mbulohet me turp, do të jepet në dorë të popullit të veriut". 25 Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit, thotë: "Ja, unë do të dënoj Amonin e Nosë, Faraonin dhe Egjiptin, perënditë e tij dhe mbretërit e tij, Faraonin dhe ata që kanë besim tek ai; 26 do t'i jap në dorë të atyre që kërkojnë jetën e tyre, në dorë të Nebukadnetsarit, mbretit të Babilonisë, dhe në dorë të shërbëtorëve të tij; por mbas kësaj do të banohet si në të kaluarën", thotë Zoti. 27 "Por ti mos u tremb, o shërbëtori im Jakob, mos u trondit, o Izrael, sepse ja, unë do të të shpëtoj ty prej së largu dhe pasardhësit e tu nga toka e robërisë se tyre. Jakobi do të kthehet, nuk do t'i bien në qafë më dhe do të jetë i qetë dhe askush nuk do ta trembë më. 28 Mos u tremb, o Jakob, shërbëtori im", thotë Zoti, "sepse unë jam me ty, do të asgjësoj tërë kombet midis të cilëve të kam shpërndarë, por nuk do të të zhduk ty; do të nëdëshkoj me një masë të drejtë dhe nuk do të t'ë lë fare pa dënuar".

47 Fjalë e Zotit që iu drejtua profetit Jeremja kundër Filistejeve, para se Faraoni të sulmone Gazën. 2 Kështu thotë Zoti: "Ja ujrat po ngrihen nga veriu, bëhen një përrua që del nga shtrati dhe përmbytin vendin dhe gjithçka përbman, qytetin dhe ata që banojnë në të; atëherë njerëzit do të bërtasin dhe tërë banorët e vendit, do të ulërijnë. 3 Në zhurmën e trokut të kuajve të fuqishëm, në rrapëllimën e qerreve të tyre, në poteren e rrotave të tyre, etërit nuk do të kthehen nga bijtë e tyre për shkak të dobësisë së duarve të tyre, 4 për shkak të ditës që vjen për të shkatërruar tërë Filistejt, duke elemiunuar nga Tiro dhe Sidoni çdo mbeturin që mund të japë ndihmë, sepse Zoti do të shkatërrojë Filistejt, mbeturinat e ishullit të Kaftorit. 5 Gaza u bë e shogët, Ashkeloni u shkatërrua. O banorë të luginës së tyre që mbetët gjallë, deri kur do të vazhdoni të bëni prerje? 6 O shpatë e Zotit, kur do të kesh prehje? Hyrë në myllin tënd, ndalu dhe rri e qetë! 7 Si mund të pushojë kur Zoti i ka dhënë uredhra kundër Ashkelonit dhe kundër bregut të detit?; ai e ka thirrur atje".

48 Kundër Moabit. Kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: "Mjerë Nebi, sepse u shkatërrua; Kiriatthaimi është mbuluar nga turpi, është pushtuar; kështjella është mbuluar nga turpi dhe është e tronditur. 2 Lavdia e Moabit nuk është më; në Heshbon kurdisin të keqen kundër tij, duke thënë: "Ejani dhe ta shkatërrojmë, në mënyrë që të mos jetë më një komb". Edhe ti, o Madmen, do të shkatërrrohesh, shpata do të të ndjekë. 3 Një zë që kërkon ndihmë do të dalë nga Horonaimi: shkatërrim dhe rrënim i thellë! 4 Maobi është copëtar, të vegjilit e tij bëjnë që të

dëgjohet zëri i tyre. 5 Mbi të përpjetën e Luhithit po njiten duke qarë në hidhërim, ndërsa në tatëpjetën e Horonaimit dëgjohet zëri plot ankh i disfatës. 6 Iknii, shpëtoni jetën tuaj dhe bëhuni si një marinë në shkretëtirë! 7 Duke qënë se ka pasë besim në veprat e tua dhe në thesaret e tua, edhe ti do të kapesh; dhe Kemoshi do të shkojë në robëri bashkë me priftërinjtë dhe prinçat e tij. 8 Shkatërruesi do të vijë kundër të gjitha qyteteve, dhe asnjë qytet nuk do të shpëtojë; lugina do të zhduket dhe fusha do të shkatërohet, ashtu si ka thënë Zoti. 9 I jepni krahë Moabit, që të mund të fluturojë tutje; qytetet e tij do të bëhen të shkreta dhe askush nuk do të banojë në to. 10 I mallkuar goftë ai që kryen veprën e Zotit shkel e shko, i mallkuar goftë ai që e pengon shpatën e tij të derdhë gjak! 11 Moabi ka qënë i qetë qysh në moshë të re, duke pushuar mbi llumin e tij, dhe nuk ka kaluar nga një enë në enën tjetër dha që ka shkuan në robëri; prandaj i ka mbetur shija e tij dhe parfumi i tij nuk ka pësuar ndryshime. 12 Prandaj ja, do vijnë ditët", thotë Zoti, "në të cilat do ti dërgoj disa njerëz që do t'i tocitin enët; do t'i zbrazin enët e tij dhe do t'i theyjnë anforat e tij. 13 Atëherë Moabit do t'i vijë turp nga Kemoshi, ashtu si shtëpia e Izraelit u turpërua nga Betheli, tek i cili kishte pasur besim. 14 Si mund të thoni: "Ne jemi burra të fortë dhe trima për betejën"? 15 Moabi është shkatërruar; qytetet e tij po nxjerrin tym dhe të rinjtë e tyre më të mirë zbrresin në kasaphanë", thotë Mbreti emri i të cilit është Zoti i ushtrive. 16 Gjëma e Moabit është tashmë e afërt dhe kobi po i vjen me hapa të shpejtë. 17 Mbani zi për të, të gjithë ju që e rrëthoni dhe të gjithë ju, që njihni emrin e tij, thoni: "Si u thye ai skeptër i fortë, ai bastun i mrekullushëm?". 18 O bijë që banon në Dibon, zbrtit nga lavdia jote dhe ulu në tokën e zhuritur, sepse shkatërruesi i Moabit ka dalë kundër teje, ka shkatërruar kështjellat e tua. 19 O t'i që banon në Aroer, ndalu gjatë rrugës dhe shiko; merr në pyetje ikanakun dhe atë që po ikën dhe pyet: "Cfarë ka ndodhur?". 20 Maobi është mbuluar me turp, sepse është i thyer; rënkonit dhe bërtisni, njoftoni mbi Arnonin që Maobi është shkatërruar! 21 Një ndëshkim erdhë mbi krahinën e fushës, mbi Holon, mbi Jahatsin dhe mbi Mefaathin, 22 mbi Dibonin, Nebon dhe mbi Beth-Diblahaimin, 23 mbi Kiriathaimin, Beth-Gamulin dhe Beth-Meon, 24 mbi Keriothin, Botsrahun dhe mbi tërë qytetet e vendit të Moabit, të largëta dhe të afërta. 25 Briri i Moabit është prerë dhe krahu i tij është copëtar", thotë Zoti. 26 "Deheni, sepse është ngritur kundër Zotit. Moabi do të vëritet në të vjellat e tij dhe do të bëhet edhe ai objekt talljeje. 27 Izraeli vallë nuk ka qënë për ty një objekt talljeje? Mos u gjet vallë midis hajdutëve, sepse sa herë që ti flet për të ti po tund kokën? 28 Braktisni qytetet dhe shkonit të banoni në shkëmb, o banorë të Moabit, dhe bëhuni si pëllumbesha që bën folenë e saj në fajet e një gremime. 29 Kemi dëgjuar krenarinë e Moabit, jashtëzakonisht krenar, fodullëkun e tij, kryeneçsinë e tij, arrogancën e tij dhe mendjemadhësinë e zemrës së tij. 30 Unë e njoh tërbimin e tij", thotë Zoti, "që nuk ka përbajtje, të mburrurit e tij që nuk ka përfunduar në asgjë. 31 Prandaj unë po ngre një vajtim mbi Moabin dhe do të lëshoj britma nérpër të gjithë Moabin; do të vajtohet për burrat e Kirschës. 32 O vreshët e Sibmahut, unë qaj për ty ashtu si qahet për Jazerin; shermendet e tua kanë arritur matanë detit, arrinin deri në detin e Jazerit. Shkatërruesi i tij është sulur mbi frytet e tua verore dhe mbi rrushin që do viley. 33 Gëzimi dhe hareja janë zhdukur nga fusha pjellore dhe nga vendi i Moabit; bëra që të zhdukut vera nga butet, askush nuk e shtrydh më rrushin me britma gëzimi, britmat e tyre nuk janë më britma gëzimi. 34 Për

shkak tē britmës së Heshbonit zëri i tyre u dëgjua deri në Elealeh dhe në Jehats, nga Tsoari deri në Horonaim, ashtu si një lopë trevjeçare; ujurat e Nimrit madje janë bërë një shkreti. 35 Unë do tē fik në Moab", thotë Zoti, "atë që ofron flujime mbi vendet e larta dhe atë që u djeg temjan perëndive të tij. 36 Prandaj zemra ime pér Moabin do tē qajë si fyjet, zemra ime do tē qajë si fyejt pér burrat e Kir-Heresit, sepse pasurja që kanë fituar ka humbur. 37 Sepse çdo kokë do tē rruhet, çdo mjekër do tē pritet, mbi të gjitha duart do tē ketë të prera dhe mbi ijët do tē jetë thesi. 38 Mbi të gjitha çatitë e Moabit dhe në sheshet e tij s'ka veçse vajtim, sepse unë e kam bërë copë-copë Moabin, si një enë që nuk ka më vlerë", thotë Zoti. 39 "Do tē vajtojnë duke thënë: "Si u thye! Si ka kthyer Moabi paturpësish kurrizin! Si eshtë bërë Moabi tallja dhe frika e atyre që i rinë rrotull!". 40 Sepse kështu thotë Zoti: "Ja, ai do tē nisë fluturimin si një shqiponjë dhe do t'i hapë krahët e tij në drejtim të Moabit. 41 Keriothi u pushtua, fortesar janë zënë dhe zemra e trimave të Moabit në atë ditë do tē jetë si zemra e një gruaje në dhembjet e lindjes. 42 Moabi do tē shkatërrohet, nuk do tē jetë më popull, sepse éshtë ngritur kundër Zotit. 43 Frika, gropë, laku të kërcënoinjë, o banor i Moabit" thotë Zoti. 44 "Kush ikën përparrë frikës do tē bjerë në gropë dhe kush del nga gropë do tē kapet në lak, sepse unë do tē sjell mbi të, mbi Moabin vitin e ndëshkimit të tij" thotë Zoti. 45 "Në hijen e Heshbonit ndalen, të kapitir, ikanakët, por një zjarr del nga Heshboni dhe një flakë nga mesi i Sihonit, që përpin anët e Moabit dhe pjesën e sipërme të kokës së njerëzve kryengritës. 46 Mjerë ti, O Moab! Populli i Kemoshit éshtë i humbur sepse bijtë e tu janë quar në robëri dhe bijat e tua në mërgim. 47 Por unë do tē kthej Moabin nga robëria gjatë ditëve të fundit, thotë Zoti". Deri këtu gjykim mbi Moabin.

49 Kundër bijve të Amonit. Kështu thotë Zoti: "Izraeli vallë nuk ka bij, nuk ka asnjë trashëgimtar? Pse, pra, Malkami bëhet zot i Gadit dhe populli i tij éshtë vendosur në qytetet e tij? 2 Prandaj ja, ditët po vijnë, thotë Zoti, në të cilat unë do tē bëj që tē dégjohet thirrja e luftës e bijve të Amonit kundër Rabahut; ai do tē bëhet një grumbull gërmadhash dhe qytetet e tij do tē konsumohen nga zjarri. Atëherë Izraeli do tē shtjerë në dorë trashëgiminë e tij", thotë Zoti. 3 "Vajto o Heshbon, sepse Ai éshtë shkatërruar; bërtisni, o ju qytet e Rabahut, njëshun me hasë, vini kujën, vraponi sa anej e këtë brenda vathës sepse Malkami po shkon në robëri bashkë me priftërinjë e tij dhe me princat e tij. 4 Pse mburresti nëpër lugina? Lugina jote éshtë zbrazur, o bijë rebele, që kisha besim nën thesaret e tua dhe thoje: "Kush do tē dalë kundër meje?". 5 Ja, unë do tē bëj që tē zërrë tmerri, thotë Zoti, Zoti i ushtrive, nga të gjithë ata që tē rrethojnë, dhe ju do tē déboheni, secili drejt para tij, dhe nuk do tē ketë njeri që t'i mbledhë ikanakët. 6 Por, mbas kësaj, unë do t'i kthej nga robëria djemtë e Amonit", thotë Zoti. 7 Kundër Edomit. Kështu thotë Zoti i ushtrive: "Nuk ka më dituri në Teman? Vallë u ka manguar gjykim i tij zgjuarve! Éshtë tretur dituria e tyre? 8 Iknë me vrap, kthehuni prapa, shkoni të banoni në thellësitetë e tokës, o banorë të Dedanit, sepse unë do tē sjell fatkeqësinë e Ezaut mbi të në kohën e ndëshkimit të tij. 9 Po të vinin disa vjelës rrushi te ti nuk do tē linin ndonjë vilëz pér të mbledhur? Po tē vinin disa vjedhës te ti natën do tē shkatërroni vetëm sa u mjafton. 10 Por unë do ta zbuloj Ezaun dhe do tē gjej vendet e fshehta të tij, dhe ai nuk do tē mund tē fshihet më. Pasardhësit të tij, vëllezërit e tij dhe fqinjët e tij do tē shkatërrohen, dhe ai nuk do tē jetë më. 11 Lëri jetimët e tu, unë do t'i ruaj të gjallë në jetë dhe gratë e

tua tē veja le tē kenë besim tek unë". 12 Sepse kështu thotë Zoti: "Ja, ata që nuk ishin destinuar ta pinin kupën, do ta pinë me siguri; dhe ti do tē jesh krejt i pandëshkuar? Nuk do tē jesh krejt i pandëshkuar, por do ta pish me siguri. 13 Meqenëse unë jam betuar në veten time", thotë Zoti, "Botsrahu do tē bëhet një objekt habie dhe talljeje, një shkreti dhe një mallkum, dhe tërë qytetet e tij do tē janë tē shkreta pérjetë. 14 Dëgjova një mesazh nga Zoti, dhe një lajmëtar iu dërgua kombeve: "Mbëlidhuni dhe nisuni kundër tij; çohuni pér betejën". 15 Por ja unë do tē bëj tē vogël midis kombeve dhe tē pérburuz midis njerëzve. 16 Tmerri që kallje dhe kryelartësia e zemrës sate të kanë joshur, o ti që banon në të çarat e shkëmbinje, që pushton majat e kodrave; edhe sikur tē bëje folënë tënde lart si shqiponja, unë do tē bëj që ti biesh poshtë nga atje lart", thotë Zoti. 17 Edomi do tē bëhet objekt habie; kushdo që do t'i kalojë afër do tē mbetet i habitur dhe do tē férshëlljej pér tē gjitha plagët e tij. 18 Ashtu si në shkatërrimin e Sodomës dhe të Gomorrës, si dhe tē qyteteve afër tyre", thotë Zoti, "askush nuk do tē banojë më në to dhe asnjë bir njeriu nuk do tē gjejë strehë. 19 Ja, ai do tē dalë si një luan nga fryrja e Jordanit kundër banesës së fortë; unë do tē bëj që ai paprimitas tē ikë që andej dhe do tē vendos mbi të atë që kam zgjedhur. Kush éshtë në fakt si unë? Kush do tē më nxjerrë në gjyq? Kush éshtë, pra, bariu që mund tē më bëjë ballë? 20 Prandaj dégjoni planin që Zoti ka menduar kundër Edomit dhe vendimet që ka marrë kundër banorëve të Temanit. Me siguri do tē tërhiqen edhe më tē vegjil e kopesë, me siguri banesa e tyre do tē shkrotohet. 21 Në zhurmën e rënies së tyre toka do tē dridhet; zhurma e britmës së tyre do tē dégjohet deri në Detin e Kuq. 22 Ja, armiku po del, po nis fluturimin si shqiponja dhe po hap krahët e tij drejt Botsrahut, dhe zemra e trimave të Edomit atë ditë do tē jetë si zemra e një gruaje në dhembjet e lindjes. 23 Kundër Damaskut. Hamathia dhe Arpadi janë mbuluar me turp, sepse kanë dégjuar një lajm tē keq; po ligështohen; ka një stuhë tē madhe mbi det, që nuk mund tē qetësohet. 24 Damasku éshtë bërë i flashkët, kthehet pér tē ikur, e ka kapur një drithmë; ankthi dhe dhimbjet e sulmognë si një grua që éshtë duke lindur. 25 "Vallë si nuk éshtë braktisur qyteti i lavdërimit, qyteti i gjëzimit tim? 26 Prandaj tē rinjtë e tij do tē rrëzohen në sheshet e tij dhe tërë luftëtarët do tē vdesin atë ditë", thotë Zoti i ushtrive. 27 "Unë do tē ndez zjarrin në muret e Damaskut dhe ai do tē gllabërojë pallatet e Ben-Hadadit". 28 Kundër Kedarit dhe mbretëritë të Hatsorit, që Nebukadnetsari, mbreti i Babilonisë, ka mundur. Kështu thotë Zoti: "Çohuni, dilni kundër Kedarit dhe shkatërroni bijtë e lindjes. 29 Çadrat e tyre dhe kopetë e tyre do tē merren; shatorret e tyre, tërë veglat e tyre dhe devetë e tyre do tē çohen tutje; do t'u bërtasin atyre: "Tmerr nga tē gjitha anët". 30 Iknë, shkoni larg tē banoni në thellësitetë e tokës, o banorë të Hatsorit", thotë Zoti, "sepse Nebukadnetsari, mbreti i Babilonisë, ka hartuar një projekt kundër jush, ka menduar një plan kundër jush. 31 Çohuni, dilni kundër një kombi tē qetë që banon në siguri", thotë Zoti, "që nuk ka as dyer as shula dhe banon i vëtmuar. 32 Devetë e tyre do t'i cojnë tutje si plackë lutje dhe shumica e bagëtisë së tyre si pre. Unë do t'i shpërndaj në tē gjitha drejtimet ata që presin cepat e mjekrës dhe do tē bëj që t'u vijë fatkeqësia nga tē gjitha anët", thotë Zoti. 33 "Hatsori do tē bëhet një vend ku do tē banojnë çakejtë, një shkreti pér gjithmonë; askush nuk do tē banojë më aty dhe asnjë bir njeriu nuk do tē qëndrojë aty". 34 Fjala e Zotit që iu drejtua profetit Jeremia kundër Elamat, në fillim tē mbretërimit të Sedekias, mbret i Judës, duke thënë: 35 "Kështu thotë Zoti i

ushtive: Ja, unë do të copëtoj harkun e Elamit, bazën e forcës së tij. **36** Unë do të sjell kundër Elamat katër erërat nga katër skajet e qelliit; do ta shpërndaj në drejtim të të gjitha erërave dhe nuk do të ketë komb ku t'u mos arrinjë ikanakët e Elamat. **37** Do t'i bëj Elamiteti të tremben përparrë armiqë të tyre dhe para atyre që kërkojnë jetën e tyre; do t' sjell mbi ta gjémén, zemërimin tim të zjarrit", thotë Zoti. "Do t'u dërgoj pas shpatën deri sa t'i kemi konsumuar. **38** Do ta vendos pastaj fronin tim në Elam dhe do të bëj që të zhduken mbretërit dhe pricat", thotë Zoti. **39** "Por ditët e fundit do të ndodhë që unë do ta kthej Elamin nga robëria", thotë Zoti.

50 Fjala që Zoti shqiptoi kundër Babilonisë dhe kundër vendit të Kaldeasve me anë të profetit Jeremia: **2** "Shpalleni midis kombeve, shpalleni dhe ngrini një flamur; shpalleni dhe mos e fshihni. Thoni: "Babilonia, u pushtua, Beli éshëtë mbuluar me turp, Meradoku éshëtë thyer, shëmbelltyrat e tij janë mbuluar me turp, idhujt e tij janë copëtuar". **3** Sepse nga veriu kundër tij po ngrihet një komb që do ta katandisë vendin në një shkretëtirë dhe askush nuk do të banojë në të; njëzet dite kafshët do t'ia mbathin, do të ikin. **4** Në ato ditë dëshirat që ato kohë", thotë Zoti, "bijtë e Izraelit dhe bijtë e Judës do të vijnë bashkë; do të ecin duke qarë dëhe do të kërkojnë Zotin, Perëndinë e tyre. **5** Do të pyesin pér rrugën e Sionit, drejt të cilit do të kthejnë fytyrat e tyre, duke thënë: "Ejani, të bashkohemi me Zotin, me një besëlidhje të përfjetshme, që të mos harrohet më". **6** Populli im ka qënët një kope dhënhsh të humbura; barinjtë e tyre i kishin bérë të marrin kot, të humbin nëpër male. Kanë shkuar nga malii në kodër dhe kanë harruar vendin ku ata pushojnë. **7** Të gjithë ata që i gjenin, i hanin, dhe armiqët e tyre thonin: "Nuk jemi fajtorë, sepse kanë mëkatuar kundër Zotit, seli e drejtësisë, Zoti, shpresa e etërvë të tyre". **8** Iknë nga mesi i Babilonisë, dilni nga vendi i Kaldeasve dhe bëhuni si cjeptë në ballë të kopesë. **9** Sepse ja, unë i nxit dhe bëj që të dalin kundër Babilonisë një shumicë e madhe kombesh nga vendet e veriut, dhe do të radhiten kundër saj; kështu ajo do të pushtohet. Shigjetat e tyre janë si ato **10** Kaldea do t'i lihet plaçkitjes; téré plaçkitësit e saj do të ngopen", thotë Zoti. **11** "Gézohuni dhe kënaquni, o plaçkitës të trashëgimisë sime, sepse jeni majmuri si një mëshqerrë që shin grurin dhe hingëlloni si kuajt e fuqishëm të lufte. **12** Nëna juaj do të turpërohet me të madhe, ajo që ju ka lindur do të skuqet. Ja, ajo do të jetë kombi i fundit, një shkreti, një tokë shterpë, një vetmi. **13** Pér shkak tē zemërimit të Zotit nuk do të banohet më aty, do të jetë një shkreti e plotë; kushdo që do të kalojë pranë Babilonisë do të mbetet i habitur dhe do të fershëllejë pér të gjitha plagët e saj. **14** Radhituni rrëth Babilonisë, o ju të gjithë harkëtarët. Gjuani kundër saj, mos kursemi asnjë shigjetë, sepse ka mëkatuar kundër Zotit. **15** Lëshoni klithme lufte kundër saj rrëth e përqark; ajo éshëtë dorëzuar, themelet e saj kanë rënë, muret e saj janë shembur, sepse kjo éshëtë hakmarrja e Zotit. Hakmerruni me të. Bëjini asaj atë që ajo u ka bérë të tjerëve. **16** Shfaroosi nga Babilonia atë që mbjell dhe zë draprin në kohën e korries. Nga frika e shpatës së shtypësít secili do të kthehet te populli i tij, secili do të turret në vendin e tij. **17** Izraeli éshëtë një dele e humbur, të cilën e ndoqën luanët; i pari që e gjallabëroi ishte mbreti i Asirisë, pastaj ky i fundit, Nebukadnetsari, mbreti i Babilonisë, që ia ka thyer kockat". **18** Prandaj kështu thotë Zoti i ushtive, Perëndia i Izraleit: "Ja, unë do dënoj mbretin e Babilonisë dhe vendin e tij, ashtu si dënova mbretin e Asirisë. **19** Por do ta çoj përsëri Izraelin në kullotën e tij,

do të kullotë në Karmel dhe në Bashan dhe shpirti i i tij do të ngopet në kodrinat e Efraimit dhe në Galaad. **20** Në ato ditë, në atë kohë", thotë Zoti, "do të kërkohet paudhësia e Izraelit, por nuk do të ketë fare, dhe mëkatet e Judës nuk do të gjenden; sepse unë do t'i fal ata që do të lë të gjallë. **21** Dil kundër vendit të Merathaimit dhe kundër banorëve të Pekodit. Shkatërrro dhe vendos shfarojen e tyre", thotë Zoti, "dhe bëj pikërisht ashtu si të kam urdhëruar! **22** Në vend ka zhurmë luftë dhe shkatërrimi éshëtë i madh. **23** Pse éshëtë bérë copë dhe éshëtë shkatërruar çekiçi i téré tokës? Pse Babilonia éshëtë bérë një shkreti midis kombeve? **24** Të kam ngritur një lak dhe ti je zënë prej tij, o Babiloni, pa e kuptuar fare. U gjete dhe u pushtove, sepse ke bérë luftë kundër Zotit. **25** Zoti hapi arsenalin e tij dhe nxori jashtë armët e indinjatës së tij, sepse kjo éshëtë një veprë që Zoti, Zoti i ushtive, duhet ta kryejë në vendin e Kaldeasve. **26** Ejani kundër saj nga skajet më të largëta, hapni hambarët e saj, bëjini një grumbull gërmadhash dhe vendosni shfarojen e saj, që të mos mbetet asgjë. **27** Vritni të gjithë demat e saj, le të zbresin në kasaphanë. Mjérë ata, sepse erdhë dita e tyre, dita e ndëshkimit të tyre. **28** Dëgjohet zëri i atyre që ikin dhe shpëtojnë nga vendi i Babilonisë pér të lajmëruar në Sion hakmarrjen e Zotit, Perëndisë tonë, hakmarrjen e tempullit të tij. **29** Mblidhni kundër Babilonisë téré harkëtarët, téré ata që nderin harkun. Fushoni rrëth e qark kundër saj, asnjë të mos ju shpëtoj. Shpërbleheni sipas veprave të saj, i bëni asaj pikërisht atë që ajo u bérë të tjerëve, sepse ka qënë arrogante kundër Zotit, kundër të Shenjtit të Izraelit. **30** Prandaj të rinjtë e saj do të bien në sheshet e saj dhe téré luftëtarët e saj do të vdesin atë ditë", thotë Zoti. **31** "Ja ku jam kundër teje, o arrogante", thotë Zoti i ushtive, "sepse erdhë dita jote, koha në të cilën unë do të t'ndëshkoj. **32** Arrogantia do të tronditet dhe do të rrëzohet, dhe askush nuk do ta ngrerë. Unë do t'u vë zjarrin qyteteve të saj dhe ai do të përpjijë gjithqka që e rethron". **33** Kështu thotë Zoti i ushtive: "Bijtë e Izraelit ishin të shtypur bashkë me bijtë e Judës. Téré ata që i kanë çuar në robëri i kanë mbajtur me forcë dhe nuk kanë pranuar t'i lënë të ikin. **34** Shpëtimtari i tyre éshëtë i fortë; emri i tij éshëtë Zoti i ushtive. Ai me siguri do të mbrojë çështjen e tyre, pér t'i dhënë prehje dheut dhe pér t'i bérë tē drithërohen banorët e Babilonisë. **35** Një shpatë kërcënón Kaldeasit", thotë Zoti, "banorët e Babilonisë, princat e tij, të diturit e saj. **36** Një shpatë kërcënón gënjeshtarët mburravéc, që do të rezultojnë pa mend; një shpatë kërcënón trimat e saj, që do të tmerrohen. **37** Një shpatë kërcënón kuajt e saj, qerret e saj dhe mbi lëmshin e njerëzve që éshëtë në mes të saj, e cila do të bëhet si shumë gra; një shpatë kërcënón thesaret e saj, që do të plaçkiten. **38** Thatësira kërcënón ujërat e saj, që do të thahen, sepse éshëtë nje vend figurash të gdhindura dhe ata luajnë mendsh pér idhujt e tyre. **39** Prandaj do të banojnë aty kafshët e shkretëtirës me çakejtë dhe do të vendosen aty strucat. Nuk do të banohet kurrrë më, as do të popullohet brez pas brezi. **40** Ashtu si Perëndia shkatëroi Sodomën, Gomorrën dhe qytetet afér tyre", thotë Zoti, "kështu nuk do të banojnë më aty askush dhe nuk do të qëndrojnë më aty asnjë bir njeriu. **41** Ja, një popull vjen nga veriu; një komb i madh dhe shumë mbretër kanë dalë nga skajet e tokës. **42** Ata mbajnë në dorë harkun dhe shtizën; janë të egër dhe nuk kanë fare mëshirë; zëri i tyre do të gjëmojë si deti. U hipin kuajve, janë gati të luftojnë si një njeri i vetëm kundër teje, o bijë e Babilonisë. **43** Mbreti i Babilonisë ka dégjuar të flitet pér ta dhe duart e tij dobësohen; e ka zënë ankthi, dhembjet si një grua që po lind. **44** Ja, po del si një luan nga vërshimi i Jordanit

kundér banesës së fortë. Por unë do të bëj që të ikin befas prej saj dhe do të vendos mbi të atë që kam zgjedhur. Kush éshëtë, pra, si unë dhe kush mund të më paditë në gjyq? Kush éshëtë, pra, ai bari që mund të më bëj ballë? **45** Prandaj dëgjoni planin që Zoti ka menduar kundér Babilonisë dhe vendimet që ka marrë kundér vendit të Kaldeasve. Me siguri do të tërhiqen edhe më të vegjlit e kopesë, me siguri banesa e tyre do të shkatërohet. **46** Në zhurmën e pushtimit të Babilonisë toka do të dridhet dhe ulërima e tyre do të dégjohet midis kombeve".

51 Kështu thotë Zoti: "Ja, unë do të ngre një erë shkatërruese kundér Babilonisë dhe kundér banorëve të Leb Kamait. **2** Do të dérgoj kundér Babilonisë disa të huaj që do ta kontrollojnë dhe do ta zbrazin vendin e saj, sepse në ditën e fatkeqësisë do të sulen mbi të nga të gjitha anët. **3** Mos lini që ai, i cili nder harkun ta shtrijë atë apo të ngrihet në parzmoren e tij. Mos kursemi të rinjtë e saj, vendosni shfarosjen e tërë ushtrisë së saj. **4** Kështu ata do të bien të vrarë në vendin e Kaldeasve dhe të shpuar nëpër rrugët e Babilonisë. **5** Sepse Izraeli dhe Juda nuk kanë qënë braktisur nga Perëndia i tyre, nga Zoti i ushtrive, megjithëse vendi i tyre ishte plot me faje kundér të Shenjtit të Izraelit". **6** Iknë nga mesi i Babilonisë dhe të shpëtojë secili jetën e tij, shikonit të mos të shkatërroheni në paudhësinë e saj. Sepse kjo éshëtë koha e hakmarjes së Zotit; ai do të jepë shpërbimin e drejtë. **7** Babilonia ishte në duart e Zotit një kupë ari që deheta tërë tokën; kombet kanë pirë nga vera e saj, prandaj kombet kanë rënë në kllapi. **8** Papritmas Babilonia ra, u shkatërrua. Vajtoni për të, merrni balsam për dhembjen e saj; ndofta mund të shërohet. **9** Ne dëshironim ta shérionim Babiloninë, por ajo nuk éshët shëruar. Braktiseni dhe të shkojmë secili në vendin e vet, sepse gjykimi i saj arrin deri në qjell dhe ngrihet deri te retë. **10** Zoti ka bërë të triumfojë çështja jonë e drejtë. Ejani, të tregojmë në Sion veprën e Zotit, Perëndisë tonë. **11** Mprehni shigjetat, rrrojni mburojat. Zoti ka zgjuar frymën e mbretërve të Medasve, sepse qëllimi i tij kundér Babilonisë éshëtë shkatërrimi i saj, sepse kjo éshëtë hakmarria e Zotit, hakmarria e tempullit të tij. **12** Ngrini flamarin mbi muret e Babilonisë. Përforconi rojet, vendosni shigjetarë, përgatitin kurthe. Sepse Zoti ka menduar dhe ka zbatuar atë që ka thënë kundér banorëve të Babilonisë. **13** O t'i që banon pranë ujërave të mëdha, të pasura në thesarë, fundi yt erdhë, fundi i fitimeve të tua të padrejtë. **14** Zoti i ushtrive i éshët betuar në veten e tij: "Unë do të mbush me njerëz si miza që do të ngrenë kundér teje britma lufte". **15** Ai ka bërë tokën me fuqinë e tij, ka vendosur botën me diturinë e tij dhe ka shpalosur qiejt me zgjuarësinë e tij. **16** Kur nxjerr zérin e tij, ka një zhurmë ujërash në qjell; ai bën që të ngjiten avujt nga skajet e tokës, prodhon rrufetë për shiu dhe e nxjerr erën nga depozitat e tij. **17** Çdo njeri atëherë bëhet budalla, pa njohuri, çdo argjendar ka turp për shémbëlltyrën e tij të gdhendur, sepse shémbëlltyra e tij e derdhur éshët një gjenjeshtër, dhe nuk ka frymë jetësore në to. **18** Janë kotësi, vepra mashtimi; në kohën e ndëshkimit të tyre do të zhduken. **19** Trashëgimia e Jakobit nuk éshët si atë, sepse ai ka sajuar tërë gjérat, dhe Izraeli éshët fisi i trashëgimisë së tij. Emri i tij éshët Zoti i ushtrive. **20** "Ti je pér mua një çekic, një mijet lufte; me ty do të shtyp kombet, me ty do të shkatëroj mbretërit; **21** me ty do të copëtoj kalë dhe kalorës, me ty do të copëtoj qerre dhe karrocier; **22** me ty do të copëtoj burrë dhe grua, me ty do të copëtoj plak dhe fëmijë, me ty do të copëtoj të riun dhe virgjëreshën; **23** me ty do të copëtoj bariun dhe kopenë e tij, me

ty do të copëtoj katundarin dhe pendën e tij të qeve, me ty do të copëtoj qeveritarët dhe gjykatësit. **24** Por unë do t'i shpërblej Babiloninë dhe tërë banorët e Kaldeasë për tërë të keqen që i kanë bërë Sionit para syve tuaj", thotë Zoti. **25** "Ja ku jam kundér teje, o mal i shkatërrimit", thotë Zoti, "ti që shkatërron tërë tokën. Unë do të shtrij dorën time kundër teje, do të t'rokullis poshtë nga shkëmbinjtë dhe do të bëj një mal të djegur. **26** Nga ti nuk do të merren më as gurë të qoshes, as gurë themeli, por ti do të bëhesh një shkreti përfjetë, thotë Zoti. **27** Ngrini një flamur në vend, bjerini borisë midis kombeve; përgatitin kombet kundér saj, thirrni të mblidhen kundér saj mbretëritë e Araratit, Minit dhe Ashkenazit. Emëroni kundér saj një komandant. Bëni që të përparojnë kuajt si karkaleca të kreshtë. **28** Përgatitni kundér saj kombet, me mbretëritë e Medisë, me qeveritarët e tij, me të gjithë gjykatësit dhe tërë vendet e zotërimeve të tij. **29** Toka do të dridhet dhe do të mbajë zi, sepse planet e Zotit kundér Babilonisë do të realizohen, për ta katandisur vendin e Babilonisë në një shkreti, pa banorë. **30** Trimat e Babilonisë kanë hequr dorë nga lufta; kanë mbetur në fortesat e tyre; forca e tyre éshët ligështuar, janë bërë si gra. U kanë vënë zjarrin banesave të saj, shulet e portave të tyre janë thyer. **31** Korrieri vrapon përballë korrierit dhe lajmëtarë përballë lajmëtarit për t'i njoftuar mbretit të Babilonisë që qyteti i tij éshët marrë nga çdo anë; **32** vaht që mund të kalohen më këmbë janë zënë, kënetat janë në flakë dhe luftearët janë të tmerruar. **33** Sepse kështu thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit: "Bija e Babilonisë éshët si një lëmë në kohën që shkelet; edhe pak dhe do të vijë për të koha e korrijes". **34** "Nebukadnetsari, mbreti i Babilonisë, na ka gëlltitur, na ka shtypur, na ka katandisur si një enë bosh; na ka gëlltitur si një dragua, ka mbushur barkun e tij me ushqimet tona të shijshme, na ka përzënë. **35** Dhuna e ushtruar kundér meje dhe mishit tim rëntë mbi Babiloninë", do të thotë banori i Sionit. "Gjaku im rëntë mbi banorët e Kaldeasë", do të thotë Jeruzalemi. **36** Prandaj kështu thotë Zoti: "Ja, unë do të mbroj çështjen tênde dhe do ta kryej hakmarjen tênde. Do të bëj që të thahet deti i saj dhe të shterojë burimi i saj. **37** Babilonia do të bëhet një grumbull gërmadhash, një strehë për çakejtë, një objekt habie e talljeje, pa banorë. **38** Ata do të vrumbullinjë bashkë si luanë, do të skërmintin dhëmbët si këlyshët e luanit. **39** Kur të kenë vapë, do t'u jap të pijnë, do t'i deh që të kënaqen dhe të flenë një gjumë të përvjetshëm, pa u zgjuar më", thotë Zoti. **40** Unë do t'i bëj të zgresin në kasaphanë si qengja, si desh bashkë me cjeptë. **41** Vallë si u pushtua Sheshaku dhe u fitua lavdia e tërë dheut? Vallë si u bë Babilonia një shkreti midis kombeve? **42** Deti ka dalë përmbi Babiloninë; ajo éshët mybytur nga zhurma e valëve të tij. **43** Qytetet e saj janë bërë një mjerim, një tokë e zhuritur, një shkreti, një vend ku nuk banon askush dhe nëpër të cilin nuk kalon asnjë bir njeriu. **44** Unë do të ndëshkoj Belin në Babiloni dhe do t' nxjerr nga goja e tij atë që ka gllabëruar dhe kombet nuk do të bashkohen më me të. Madje edhe muret e Babilonisë do të rrëzohen. **45** Dil nga mesi i saj, o populli im, dhe secili të shpëtojë jetën e tij përpëra zemëritit të zjarrët të Zotit. **46** Zemra juaj mos i ligështoftë dhes mos u tremben që do të dëgjohen në vend, sepse një vit do të vijë një lajm dhe vitin tjetër një lajm tjetër. Do të ketë dhunë në vend, sundues kundër sunduesit. **47** Prandaj ja, do të vijnë ditët në të cilat unë do të ndëshkoj figurat e gdhendura të Babilonisë; tërë vendi do të mbulohet me turp dhe tërë të plagosurit për vdekje do të rrëzohen në mes të saj. **48** Atëherë qiejt, toka dhe çdo gjë që éshët në to do të ngazellejnë mbi Babiloninë, sepse shkatërruesit do të vijnë

kundër saj nga veriu", thotë Zoti. **49** Ashtu si Babilonia bëri që të rrëzohen të plagosurit pér vdekje të Izraelit, kështu në Babiloni do të rrëzohen të plagosurit pér vdekje të të gjithë vendit. **50** Ju, që keni shpëtar nga shpatia, nisuni, mos u ndalni; mbani mend që nga larg Zotin, dhe Jeruzalemi t'ju kthehet në zemër. **51** Na vjen turp të dëgjojmë sharjan, turpi ka mbuluar ftyrrën tonë, sepse disa të huaj kanë hyrë në shenjoren e shpëtisë të Zotit. **52** "Prandaj ja, do të vijnë ditët", thotë Zoti, "në të cilat unë do të dënoj figurat e tij të ghdendura dhe në tërë vendin e tij do të rënkojnë të plagosurit pér vdekje. **53** Edhe sikur Babilonia të ngjitej deri në qill, edhe sikur ta bënte të pakapshme forcën e saj të lartë, nga ana ime do të vijnë kundër saj disa shkatërrimtarë", thotë Zoti. **54** Zhurma e një britme po vjen nga Babilonia, e një shkatërrimi të madh nga vendi i Kaldasve. **55** Sepse Zoti po shkatërron Babiloninë dhe bën që të pushojë zhurma e saj e madhe; valët e tyre gumëzhijnë, zhurma e zërit të tyre po ngritet. **56** Shkatërrimtarët në fakt erdhi kundër saj, kundër Babilonisë; trimat e saj janë kapur, harqet e tyre janë copëtuar, sepse Zoti është Perëndia i shpërblimeve; ai do t'i shpërbilejë me siguri. **57** Unë do t'i deh princat e saj, njerëzit e urtë të saj, qeveritarët e saj, népunësit e saj, dhe trimat e saj dhe kështu do të bëjnë një gjumë të pérjetshëm dhe nuk do të zgjohen më", thotë Mbreti, emri i të cilit është Zoti i ushtrive. **58** Kështu thotë Zoti i ushtrive: "Muret e gjëra të Babilonisë do të prishen krejtësisht, portat e saj të larta do të digjen me zjarr; kështu popujt do të kenë punuar pér asnjë dhe kombet do të janë munduar vetëm pér zjarrin". **59** Urdhri që profeti Jeremia i dha Serajahut, birit të Neriahut, bir i Mahsejahut, kur shkoi në Babiloni me Sedekian, mbretin e Judës, në vitin e katërt të mbretërimit të tij. Serajahut ishte shefi i Çambelanëve. **60** Kështu Jeremia shkroi në një libër tërë të këqiat që do të pésonte Babilonia, tërë këto fjalë që janë shkruar kundër Babilonisë. **61** Dhe Jeremia i tha Serajahut: "Kur të arrish në Babiloni, kí kujdes t'i lexosh tërë këto fjalë, **62** dhe do të thuash: "O Zot, ti ke thënë pér këtë vend se do ta shkatërrorre, dhe se nuk do të mbetet në të më asnjëri, qoftë njeri apo kafshë, por do të bëhej një shkreti e pérjetshme". **63** Pastaj, kur të kesh mbaruar së lexuari këtë libër, do të lidhësh mbi të një gur dhe do ta hedhësh në mes të Eufratit, **64** dhe do të thuash: "Kështu do të mybjet Babilonia dhe nuk do të ngrihet më nga fatkeqësia që unë do të sjell mbi të; dhe ata do të jenë të rraskapurit". Deri këtu fjalët e Jeremias.

52 Sedekia ishte njëzetenjë vjeç kur fillo i të mbretëroj, dhe mbretëroi në Jeruzalem njëmbëdhjetë vjet. E éma quhej Hamutal, e bija e Jeremias nga Libnahu. **2** Ai bëri atë që është e keqe në sytë e Zotit, në të gjitha gjérat ashtu si kishte bérë Jehojakimi. **3** Kjo ndodhi në Jeruzalem dhe në Judë pér shkak të zemërimit të Zotit, që më në fund i déboi nga prania e tij. Pastaj Sedekia ngriti krye kundër mbretit të Babilonisë. **4** Në vitin e nëntë të mbretërimit të tij, në muajin e dhjetë, më dhjetë të muajit, Nebukadnetsari, mbreti i Babilonisë, erdh me gjithë ushtrinë e tij kundër Jeruzalemit, fushoi kundër tij dhe ndërtoi rrith e rrottull ledhat. **5** Kështu qyteti mbeti i rrethuar deri në vitin e njëmbëdhjetë të mbretit Sedekia. **6** Në muajin e katërt, më nëntë të muajit, uria ishte aq e rëndë në qytet, sa që nuk kishte më bukë pér popullin e vendit. **7** Atëherë u hap një e çarë në muret dhe të gjithë luftëtarët ikën, duke dalë natën nga qyteti nëpër portën midis dy mureve, e cila ndodhej pranë kopshtit të mbretit, megjithëse Kaldeasit ishin rrith qytetit. Kështu ata morën rrugën e Arabahut. **8** Por ushtria e Kaldeave ndoqi mbretin, e

arriți Sedekian në fushën e Jerikos, ndërsa tërë ushtria e tij po shpërndahej larg tij. **9** Kështu ata zunë mbretin dhe e çuan në Riblah, në vendin e Hamathit te mbreti i Babilonisë, që shqiptoi vendimin kundër tij. **10** Mbreti i Babilonisë vras pastaj bijtë e Sedekias para syve të tij dhe vras gjithashtu tërë princat e Judës në Riblah; **11** pastaj i nxori sytë Sedekias. Mbreti i Babilonisë e lidhi me pranga prej bronzi, e çoi në Babiloni dhe e futi në burg deri ditën e vdekjes së tij. **12** Muajin e pestë, më dhjetë të muajit (që ishte viti i nëntëmbëdhjetë i Nebukadnetsarit, mbretit të Babilonisë), Nebuzaradani, komandanti i rojeve personale në shërbim të mbretit të Babilonisë, arriți në Jeruzalem. **13** Ai dogji shtëpinë e Zotit dhe shtëpinë e mbretit dhe u vuri flakën tërë shtëpive të Jeruzalemit dhe tërë shtëpive të fisnikëve. **14** Tërë ushtria e Kaldeave që ishte me komandantin e rojeve rrëzoit të gjitha muret rrith e qark Jeruzalemit. **15** Pastaj Nebuzaradani, komandanti i rojeve, internoi pjesën më të varfër të popullit; pjesën e popullit që kishte mbetur në qytet, dezertorët që kishin kaluar në shërbim të mbretit të Babilonisë dhe kusurin e popullsisë. **16** Por Nebuzaradani, komandanti i rojeve, la disa nga më të varfrit e vendit të punojnë vreshtat dhe arat. **17** Kaldeasit i copëtuan shtyllat prej bronzi që ishin në shtëpinë e Zotit, qerret dhe detin prej bronzi që ishin në shtëpinë e Zotit dhe e çuan bronzin në Babiloni. **18** Ata morën edhe tiganët, kunjat, thikat, legenët, kupat dhe të gjitha veglat prej bronzi, që përdoreshin në shërbimin e tempullit. **19** Komandanti i rojes mori gjithashtu kupat, mangallët, legenët, shandanet, tasat dhe kupat, arin e sendet që ishin prej ari të kulluar dhe argjendin e kulluar. **20** Sa pér dy kolonat, pér detin dhe pér të dymbëdhjetë qetë prej bronzi që ishin poshtë tij dhe pér qerret që Salomoni kishte bérë pér shtëpinë e Zotit, bronzi i tërë këtyre sendeve kishte një peshë që nuk mund të llogaritej. **21** Pér sa u pérket shtyllave, lartësia e një shtylle ishte tetëmbëdhjetë kubitë; dhe duhej një fill prej dymbëdhjetë kubitësh pér të matur rrithin e tyre; trashësia e saj ishte katër gishtërinj; nga brenda ishte bosh. **22** Mbi të ngrihet një kapitel prej bronzi, lartësia e një kapiteli ishte pesë kubitë; rrith e qark kapitelit kishte një rrjetëz dhe disa shegë, të gjitha prej bronzi. Shtylla tjetër me shegë, ishte e njëllotje me të. **23** Rrith e qark kishte nëntëdhjetë e gjashtë shegë dhe tërë shegët rrottull rrjetëzës arrinin në njëqind. **24** Komandanti i rojes mori Serajahun, kryepriftin, Sofonian, priftin e dytë, dhe tre rojtarë të portës. **25** Nga qyteti ai mori edhe një eunuk që komandonte luftëtarët, shtatë burra ndër këshilltarët personalë të mbretit që u gjetën në qytet, sekretarin e komandantit të ushtrisë që rekrutonte popullin e vendit dhe gjashtëdhjetë burra nga populli i vendit që u gjetën në qytet. **26** Kështu Nebuzaradani, komandanti i rojeve, i mori dhe i çoi te mbreti i Babilonisë në Riblah, **27** dhe mbreti i Babilonisë i vras në Riblah, në vendin e Hamathit. **28** Kështu Juda u qua në robëri larg vendit të tij. Ky është populli që Nebukadnetsari internoi vitin e shtatë: tremijë e njëzet e tre Judej. **29** Në vitin e tetëmbëdhjetë të Nebukadnetsarit u shpërgulën nga Jeruzalemi tetëqind e tridhjet e dy veta. **30** Në vitin e njëzetë e tretë të Nebukadnetsarit, Nebuzaradani, komandanti i rojes, internoi shtatëqind e dyzet e pesë Judej: gjithsej katërmijë e gjashtëqind veta. **31** Në vitin e tridhjetë e shtatë të robërisë së Jehojakimit, mbretit të Judës, në muajin e dymbëdhjetë, më pesë të muajit, Evil-Merodaku, mbret i Babilonisë, vitin e parë të mbretërisë së tij e fali **32** I foli me dashamirësi dhe vendosi ndenjësen e tij mbi atë të mbretërvë që ishin me të në Babiloni. **33** Kështu Jehojakimi i ndërrroi rrrobat e robërisë së tij dhe hëngri gjithnjë bukën në prani të mbretit

tërë ditët e jetës së tij. 34 Për ushqimin e tij i jepej rregullisht një racion ushqimi nga ana e mbretit të Babilonisë, një racion çdo ditë, deri ditën e vdekjes së tij, tërë ditët e jetës së tij.

Vajtimet

1 Si qëndron vallë i vetmuar qyjeti që ishte plot e përplot me popull? E madhja midis kombeve është bërë si një e ve; princesha midis provincave i është nënshtruar haraqit. **2** Ajo qan me hidhërim natën, lotët vijëzojnë faqet e saj; midis gjithë atyre që e donin nuk ka njeri që ta ngushëllojë; tërë miqtë e saj e kanë tradhëtar, janë bërë armiq të saj. **3** Juda ka shkuan në robëri, mbi të rëndojnë pikëllimi dhe një skllavëri e rëndë; ai banon midis kombeve, nuk gjen prehje; tërë përndjekësít e tij e kanë arritur midis fatkeqësive. **4** Rrugët e Sionit mbajnë zi, sepse askush nuk vjen më në festat solemne; tërë portat e tij janë të shkreta, priftërinjtë e tij psherëtinjë, virgjëreshat e tij hidhërohen dhe ai është në trishtim. **5** Kundërshtarët e tij janë bërë sundimtarë, armiqtë e tij begatohen, sepse Zoti e ka mjeruar pér shkak të morisë së shkeljeve të tij; fémijet e tij kanë shkuan në robëri përparrë armikut. **6** Vajza e Sionit ka humbur tërë madhështinë e saj; krerët e tij janë bërë si drerë që nuk gjejnë kullotë; ecin pa forca përparrë atyre që i ndjekin. **7** Në ditët e trishtimit të tij dhe të endjes Jeruzalemi kujton tërë të mirat e çmuara që zotëronte qysh nga ditët e lashta. Kur populli i tij binte në dorë të armikut dhe askush nuk i vinte në ndihmë, kundërshtarët e tij e shikoni dhe qeshnin me shkatërimin e tij. **8** Jeruzalemi ka mëkatuar rëndë, prandaj është bërë një gjë e fëlliur; tërë ata që e nderonin e përcëmojnë, sepse e kanë parë lakuriq, po, ai psherëtin dhe kthehet prapa. **9** Fëlliçësia e tij ishte në cepat e rrobave të tij, nuk mendonte pér fundin e tij; prandaj ra në mënyrë të habitshme, pa pasur njeri që ta ngushëllojë: "Shiko, o Zot, dëshpërimin tim sepse armiku po nrighet". **10** Kundërshtari ka shtrirë dorën mbi të gjitha thesaret e tua, sepse pa kombet të hyjnë në shenjtëoren ténë; pikërisht ata që ti u kishe urdhëruar të mos hynin në kuvendin tенд. **11** Tërë populli i tij psherëtin duke kërkuar bukë; japid gjérat e tyre më të çmuara pér ushqim me qëllim që të rifitojnë jetën. "Shiko, o Zot, dhe kqyr sa jam bërë i neveritshëm!". pranimi i mëkateve të tij dhe pasojat e tyre **12** "Asgjë e tillë mos t'ju ndodhë, o ju që kaloni afér. Soditni dhe shikoni, në se ka një dhimbje të ngjashme me dhembjen time, ajo që më brengos dhe që Zoti më ka dhënë ditën e zemërimit të tij të zjarrtë. **13** Nga lart ka dërguar një zjarr në kockat e mia, i kaplon ato; ka shtrirë një rrjetë në këmbët e mia, më ka kthyer prapa, më ka shkretuar në kapitjen e ditëve të mia. **14** Nga dora e tij është lidhur zgjedha e shkeljeve të mia, që lidhen bashkë dhe rëndojnë mbi qafën time; më ka pakësuar forcën time; Zoti më ka lënë në duart e atyre të cilëve nuk mund t'u bëj ballë. **15** Zoti ka rrëzuar në mesin tim tërë trimat e mi; ka thirrur kundër meje një kuvend pér të shtypur të rinjtë e mi; Zoti ka shtypyri si në një butinë bijën e virgjér të Judës. **16** Prandaj unë qaj; sytë e mi, vetë sytë e mi shkruhen ndër lot, sepse ngushëlluesi që do të mund të më jepet përséri jetën është larg meje. Blijtë e mi janë të dëshpëuar, sepse armiku doli fitimtar". **17** Sioni zgjat duart e tij, por nuk ka njeri që ta ngushëllojë. Përsa i përkert Jakobit, Zoti ka urdhëruar që ata që janë rreth tij të bëhen armiq të tij. Jeruzalemi është bërë në mes tyre si një gjë e papastër. **18** Zoti është i drejtë, sepse jam rebeluar kundër fjalës së tij. Dëgjoni, pra, o popuj mbarë, dhe shikoni dhimbjen time! Virgjëreshat e mia dhe të rinjtë e mi kanë shkuan në robëri. **19** Thirra dashnorët e mi, por ata më kanë mashtruar; priftërinjt e mi dhe pleqtë e mi nxorën frymën e fundit në qyjet, ndërsa kérkonin ushqim pér të shpëtuar

jetën e tyre. **20** Shiko, o Zot, unë jam në ankth. Zorrët e mia dridhen, zemra ime është e tronditit brenda meje, sepse kam qënë rebete e madhe. Jashtë shpatë më la pa bij, në shëtpi është si të jetë vdekje. **21** Më dëgjojnë që psherëti, askush nuk më ngushëllon. Tërë armiqtë e mi e kanë mësuar fatkeqësinë time dhe janë të kënaqur që ti ke bërë këtë gjë. Ti do të sjellësh ditën që ke lajmëruar, dhe atëherë do të janë si unë. **22** Le të vijë para teje tërë ligësia e tyre, dhe trajtoi ashtu si më ke trajtuar mua pér shkak të të gjitha shkeljeve të mia. Sepse të shumta janë psherëtimat e mia dhe zemra ime lëngon.

2 Si bëhet që në zemërimin e tij Zoti ka mbuluar me një re bijën e Sionit? Ai ka hedhur nga qielli në tokë lavdinë e Izraelit dhe nuk u kujtuat pér ndenjësen e këmbëve të tij ditën e zemërimit të tij. **2** Zoti i ka shkatërruar pa mëshirë të gjitha banesat e Jakobit; në zemërimin e tij ka shembur fortesar e bijës së Judës, i ka hedhur pér tokë duke përdhosur mbretërinë dhe krerët e saj. **3** Me një zemërimin të zjarrtë ka thyer tërë fuqinë e Izraelit, ka tërhequr të djathën e tij përparrë armikut, ka djejgur në mes të Jakobit si një zjarr flakërues që gllabëron gjithçka rreth e qark. **4** Ka nderur harkun e tij si një armik, ka ngritur dorën e djathë si një kundërshtar, ka shkatërruar të gjitha ato që ishin të këndshme pér sytë në çadërni e bijës së Sionit, e ka derdhur zemërimin e tij si një zjarr. **5** Zoti u bë si një armik; përipiu Izraelin, përipiu tërë pallatet e tij, shkatërrroi fortesar e tij, shumëfishoi të qarat dhe vajtimet tek e bija e Judës. **6** Shkatërrroi tabernakullin e tij si një kopësht, prishi vendin ku mblidhet kuvendi; Zoti bëri të harrohen në Sion festat solemne dhe të shtuat dhe gjatë tërbimit e të zemërimit të tij hodhi poshtë mbretërit dhe priftërinj. **7** Zoti braktisi altarin e tij, hodhi poshtë shenjtëoren e tij, dorëzoit në dorë të armikut muret e fortësave të tij; ata lartuan britma në shtëpinë e Zotit si në një ditë festë solemne. **8** Zoti vendosi të shkatërrojë muret e bijës së Sionit; vuri litarin, nuk ka hequr dorë nga shkatërrimi; ka bërë të vajtojnë fortesa dhe mure; që të dyja lëngojnë. **9** Portat e tij janë fundosur në dhe; ai ka prishur dhe ka copëtuar shufrat e tyre; mbreti i tij dhe krerët e tij ndodhen midis kombeve; nuk ka më ligj, dhe profetët e tij nuk marrin asnjë vegim nga Zoti. **10** Pleqtë e bijës së Sionit ulen pér tokë në heshtje; kanë hedhur pluhur mbi kokën e tyre, kanë ngjeshur trupin me thes; virgjëreshat e Jeruzalemit ulin deri në tokë kokën e tyre. **11** Sytë e mi konsumohen nga të qarat, zorrët e mia drithërohen, mëlcia ime përhapet pér tokë pér shkak të shkatërrimit të bijës së popullit tim, pér ligështimin e fémijëve dhe të foshnjave në gjë në sheshet e qytetit. **12** Ata u kérkonin nënave të tyre: "Ku është gruri dha vera?", ndërsa po ligështoheshin si të plagosur pér vdekje në sheshet e qytetit dhe jepnin shpirt në prehrin e nënave të tyre. **13** Si mund të të zap zemër? Në çfarë do të të ngjas, o bijë e Jeruzalemit? Çfarë gjë do të krahasoj me ty që të të ngushëlloj, o bijë e virgjér e Jeruzalemit? Sepse shkatërrimi yt është i madh si deti; kush mund të të shëroj? **14** Profetët e tu kanë pasur pér ty vegime të rreme dhe të paarsyeshme; nuk kanë zbuluar lakuriq paudhësinë ténë që të largojnë robërinë prej teje; ata kanë shqiptuar pér ty profeci të rreme dhe mashtruese. **15** Tërë kalimtarët i rrahi duart kundër teje; fërshëllejnë dhe tundin kokën kundër bijës së Jeruzalemit: "Ky qënka qyjeti që e quanin "bukuri e përsosur", "gëzimi i tërë tokës"?". **16** Tërë armiqtë e tu hapin gojën kundër teje; fërshëllejnë dhe kërcëllinjë dhëmbët, dhe thonë: "E kemi gjelltitur! Po, kjo është dita që prisnim; arriëm ta shohim". **17** Zoti ka realizuar atë që kishte menduar; ka mbajtur

fjalën që kishte dekretuar në ditët e lashta. Ka shkatërruar pa asnjë mëshirë, ka vepruar në mënyrë që armiku të gjëzohet me ty, ka ladvëruar fuqinë e kundërshtarëve të tu. **18** Zemra e tyre i bërtet Zotit: "O mure të bijës së Sionit, bënë që të derdhen lotët si një përrua ditën e natën. Mos i jepni getësi vetes, mos paçin çlodhje bebet e syve tuaj. **19** Çohuni, bërtisi natën, në fillim të çdo vigjilje. Derdhni si ujë zemrën tuaj përpëra ftyrës së Zotit. Ngrini duart në drejtum të tij për jetën e fëmijëve tuaj, që mpaken uria në hyrje të të gjitha rrugëve". **20** "Shiko, o Zot, dhe shqyrt. Cilin ke trajtuar në këtë mënyrë? A duhet të hanin gratë frytin e barkut të tyre, fëmijët që përkëdhelin? A duhet të vriteshin prifti dhe profeti në shenjtëoren e tij? **21** Të vegjilët dhe pleqtë dergjen për tokë nëpër rrugë; virgjëreshat e mia dhe të rinjtë e mi kanë rënë nga shpata; ti i ke vrarë ditën e zëmërimit tënd, i ke masakruar pa mëshirë. **22** Ti ke mbledhur si pér një ditë festë tmerret që më rrethojnë nga çdo anë. Në ditën e zëmërimit të Zotit nuk pati as ikanak as të mbetur. Ata që kisha ushqyer me gji dhe që kisha rritur, i shfarosi armiku im".

3 **Unë** jam njeriu që pa hidhërimin nën thuprën e tërbimit të tij. **2** Ai më ka udhëhequr dhe më ka bërë të eci nëpër terr dhe jo në dritë. **3** Po, kundër meje ai ka kthyer disa herë dorën e tij tërë ditën. **4** Ai ka konsumuar mishin tim dhe lëkurën time, ka coptuar kockat e mia. **5** Ka ndërtuar fortesa kundër meje, më ka rrëthuar me hidhërim dhe me ankth. **6** Ka bërë që unë të banoj në vendë plot errësirë, ashtu si të vdekurit prej shumë kohe. **7** Më ka ndërtuar një mur rrëth e qark, me qëllim që unë të mos dal; e ka bërë të rëndë zinxhirin tim. **8** Edhe kur bërtas dhe kërkoi ndihmë me zë të lartë, ai nuk pranon të dëgjojë lutjen time. **9** Ai i ka mbyllur rrugët e mia me gurë të prerë, i ka bërë shqigjet e mia plot me prita. **10** Ai ka qenë pér mua si një arri në pritë, si një luan në vendë të fshehta. **11** Ka devijuar rrugët e mia, më ka coptuar dhe më ka dëshpëruar. **12** Ka nderur harkun e tij dhe më ka bërë objekt të shqigjetave të tij. **13** Ka bërë të depërtojnë në zemrën time shqigjetat e kukurës së tij. **14** Jam bërë tallja e tërë popullit tim, kënga e tij e tërë ditës. **15** Më ka ngopur me hidhërim, më ka bërë të pëj pelin. **16** Më ka coptuar dhëmbët me zall, më ka mbuluar me hi. **17** Ke larguar shpirtin tim nga paqja, kam harruar mirëqenien. **18** Kam thënë: "Éshtë zhdukur besimi im dhe shpresa ime tek Zot". **19** Kujtohu pér pikëllimin dhe përendjen time, pér pelinin dhe hidhërimin. **20** Shpirti im kujtohet gjithnjë pér këtë dhe éshtë i rrëzuar brenda meje. **21** Këtë dua ta sjell në mëndje dhe prandaj dua të shpresoj. **22** Éshtë një hir i Zotit që nuk jemi shkatërruar plotësisht, sepse mëshirat e tij nuk janë mbaruar plotësisht. **23** Përtëriten çdo mëngjes; e madhe éshtë besnikeria jote. **24** "Zoti éshtë pjesa ime", thotë shpirti im, "prandaj do të kem shpresë tek ai. **25** Zoti éshtë i mire me ata që kanë shpresë tek ai, me shpirtin që e kërkon. **26** Gjë e mirë éshtë të presësh në heshtje shpëtimin e Zotit. **27** Gjë e mirë éshtë pér njeriun të mbajë zgjedhën në rrininë e tij. **28** Le të ulet i vëtmuar dhe të qëndrojë në heshtje kur Perëndia ia imponon. **29** Le ta vërë gojën e tij në pluhur, ndofta ka ende shpresë. **30** Le ti japë faqen atij që e godet, të ngopet me fyerje. **31** Sepse Zoti nuk hedh poshtë pér gjithnjë; **32** por, në rast se të hidhëron, do ti vijë keq sipas shumicës së zëmërimësive të tij, **33** sepse nuk e bën me kënaqësi poshtërimin dhe hidhërimin e bijve të njerëzve. **34** Kur dikush shtyp nën këmbët e tij tërë robërit e dheut, **35** kur dikush shtërmberon të drejtë e një njeriu në prani të Më të Lartit, **36** kur dikujt i bëhet një padrejtësi në

çështjen e tij, a nuk e shikon Zoti? **37** Vallë kush thotë diçka që më pas realizohet, në rast se Zoti nuk e ka urdhëruar? **38** E keqja dhe e mira a nuk vijnë vallë nga goja e Më të Lartit? **39** Pse vallë ankohet një njeri i gjallë, një njeri për ndëshkimin e mëkateve të tij? **40** Le të shqyrtojmë rrugët tona, t'i hetojmë dhe të kthehem i Zotit. **41** Le të ngremë lart zemrat tona dhe duart tona në drejtum të Perëndisë të qiejve. **42** Ne kemi kryer mëkë, kemi qënë rebelë dhe ti nuk na ke falur. **43** Je mbështjellë në zëmërimin tënd dhe na ke ndjekur, na ke vrarë pa mëshirë. **44** Ti je mbështjellë në një re, në mënyrë që asnjë lutje të mos kalonte dot. **45** Na ke bërë plehra dhe mbeturina në mes të popujve. **46** Tërë armiqtë tanë kanë hapur gojën kundër nesh. **47** Na ka rënë mbi trup tmerri, laku, dëshpërimi i thellë dhe shkatërrimi. **48** Rërke uji rrjedhin nga sytë e mi për shkatërrimin e bijës së popullit tim. **49** Syri im derdh lot pa pushim, pa ndërprerje, **50** deri sa Zoti të mos vështrojë nga qelli dhe të mos shikojë. **51** Syri im i sjell dhembje shpirtit tim pér të gjitha bijat e qytetit tim. **52** Ata që më urrejnë pa shkak më kanë gjaujtur si të isha zog. **53** Kanë shkatërruar jetën time në gropë, më kanë hedhur gurë. **54** Ujrat rrjedhin mbi kokën time, unë thoja: "Ka marrë fund pér mua". **55** Përmenda emrin tënd, o Zot, nga thellësia e gropës. **56** Ti e dëgjove zérin tim; mos ia fshih veshin tënd psherëtimës sime, thirrjes time pér ndihmë. **57** Kur të kam thirrur ti je afruar; ke thënë: "Mos ki frikë!" **58** O Zot ti ke mbrojtur çështjen e shpirtit tim, ti ke cliruar jetën time. **59** O Zot, ti ke parë démin që kam pësuar, prandaj mbro çështjen time! **60** Ti ke parë tërë frymën e tyre të hakmarrjes, intrigat e tyre kundër meje. **61** Ti ke dëgjuar fyerjet e tyre, o Zot, tërë intrigat e tyre kundër meje, **62** fjalimet e tyre që ngrihen kundër meje, atë që mendojnë kundër meje tërë ditën. **63** Vërre kur ulen dhe kur ngrihen, unë jam këngë e tyre. **64** Shpërbleji, o Zot, sipas veprës së duarve të tyre. **65** Bëji zemërgur, mallkimi yt qoftë mbi ta. **66** Ndiqi në zëmërimin tënd dhe shkatërrori poshtë qiejve të Zotit.

4 Si u nxi ari, si u prish ari më i mire! Gurët e shenjtërores u shpërndanë në hyrje të të gjitha rrugëve. **2** Bajtë e çmuar të Sionit që çmoheshin si ar i kulluar, vallë si u konsideruan si enë prej balte, si punë e kryer nga duart e poçarit? **3** Edhe çakejtë japin gjirin pér të ushqyer të vegjilët e tyre, por bija e popullit tim éshtë bërë mizore si strucët e shkretëtirës. **4** Gjuha e foshnjës në gjigjitet, në qielzën e tij nga etja; fëmijët kërkojnë bukë, por nuk ka njeri që t'uapë atyre. **5** Ata që hanin ushqime të shijshme lëngojnë nëpër rrugë; ata që ishin rritur në purpur përqafojnë plehërishten. **6** Ndëshkimi i paudhësishë të vajzës së popullit tim éshtë më i madh se ndëshkimi i mëkatit të Sodomës, që u shkatërrua në një cast, pa ndërhyrjen e dorës së njeriut kundër saj. **7** Princat e saj ishin më të shkëlqyeshmë se bora, më të bardhë se qumështi; e kishin trupin më të kuq se koralet, ftyra e tyre ishte si një safir. **8** Tani pamja e tyre éshtë më e zezë se terri; nuk njihen dot më nëpër rrugë; lëkura e tyre bashkohet me kockat e tyre, éshtë tharë, éshtë bërë si dru. **9** Të vratët nga shpata janë më mire se ata që vdesin nga uria, sepse këta të fundit mbarojnë të rraskapitür nga mungesa e prodhimeve të fushës. **10** Duart e grave të mëshirëshme kanë pjekur vetë fëmijët e tyre, të cilët u kanë shërbyer si ushqim, në shkatërrimin e bijës së popullit tim. **11** Zoti i dha fund tërbimit të tij, ka derdhur zëmërimin e tij të zjarritë, ka ndezur në Sion një zjarr, që ka gllabëruar themelit e tij. **12** Mbretërit e dheut dhe tërë banorët e botës nuk do të kishin besuar kurrë që kundërshtari dhe armiku

dō tē hynin nē portat e Jeruzalemit. **13** Por kjo ndodhi pēr shkak tē mëkateve tē profetëve tē tij dhe pēr shkak tē paudhësive tē priftërinjje tē tij, që kanë derdhur nē mes tē saj gjakun e njerëzve tē drejtë. **14** Ata endeshin si tē verbër nēpēr rrugë, tē ndotur me gjak, nē mënyré që askush nuk mund tē prekte veshjet e tyre. **15** Sapo dukeshin njerëzit bërtisnin: "Largoħuni, një i papastēr! Largoħuni, largoħuni mos e preknii". Kur iknin dhe shkonin duke u endur midis kombeve thonin: "Nuk do tē mund tē rrijnē mē kētu". **16** Fityra e Zotit i ka shpérndaré, nuk do tē kthejé mbi ta shikimin e tij; nuk kané pasur respekt pēr priftërinjte dhe as kanë treguar dhembshuri pēr pleqté. **17** Pērveç kësaj sytē tona konsumoheshin nē pritiġen e një ndihme tē kotē. Nga vendi ynē i vëzhgimit prisnim mē kot një komb që nuk mund tē na shpētonte. **18** Na gjuanin nē čdo hap, duke na penguar tē ecnīm nēpēr sheshet tona. Fundi ynē ēshté i afert, ditēt tona janē plotēsuar, fundi ynē ka mberritur. **19** Pērndjekésit tanē kanē qenē mē tē shpejtē se shqiponjat e qjellit, na kanē ndjekur nē malet, na kanē ngritur prita nē shkretētiré. **20** Fryma e fleggrave tona, i vajosuri i Zotit ēshté marrē nē gropat e tyre, ai pēr tē cilin thoshim: "Nē hijen e tij do tē jemi midis kombeve". **21** Gézohu dhe kēnaqu, o bije e Edomit, qé banon nē vendin e Utsit. Edhe ty do tē tē vijé kupa; do tē dehesh dhe do tē zbulosh lakuriqēsinē tēnde. **22** Ndëshkimi i paudhësisē sate u krye, o bije e Sionit. Ai nuk do tē tē çoje mē nē robieri; por do tē ndëshkojë paudhësinē tēnde, o bije e Edomit, do tē nxjerrē nē shesh mëkatet e tua.

5 Kujto, o Zot, atē që nā ka ndodhur, shiko dhe vēr re turpin tonē. **2** Trashëgimia jonē u ka kaluar tē huajve, shtëpitē tona njerëzve që nuk janē tanēt. **3** Ne u bermē jetimē, pa etér, nēnat tona janē si tē veja. **4** Duhet tē paguajmē pēr ujét që pimē, drutē tona i kemi vetēm me pagesē. **5** Na ndjekin me një zgjedhë mbi qafé, jemi tē rraskapitür dhe nuk kemi fare pushim. **6** I kemi shtriré dorën Egjiptit dhe Asirisē pēr t'u ngopur me bukē. **7** Etērit tanē kanē mëkatuar dhe nuk janē mē, dhe ne mbajmē ndëshkimin pēr paudhësitē e tyre. **8** Skllevérit sundojnē mbi ne, askush nuk mund tē na clirojē nga duart e tyre. **9** E nxjerrim bukēn duke rrezikuar jetēn tonē, pērpara shpatēs sē shkretētirés. **10** Lékura jonē ēshté ngrohur si nē një furré pēr shkak tē valēs sē urisē. **11** Kanē dħunuar gratē nē Sion, virgjereshat nē qytetet e Judēs. **12** Krerēt janē varur nga duart e tyre, personi i pleqve nuk ēshté respektuar. **13** Tē rinjité i vunē tē bluajnej, tē vegjelit u rrēzuan nēn barrēn e druve. **14** Pleqtē nuk mbidheri mē te porta, tē rinjité nuk u bien mē veglave tē tyre. **15** Gézimi i zemrave tona ēshté pakēsuar, vallja jonē ēshté shndëruar nē zi. **16** Kurora ka rēnē nga koka jonē; mjerē ne, sepsē kemi mëkatuar! **17** Prandaj u sēmur zemra jonē, pēr kēto gjéra na janē errēsuar sytē: **18** pēr malin e Sionit që ēshté i shkretuar dhe nē tē cilin sillen dħelprat. **19** Por ti, o Zot, mbetesh pēr jetē, dhe froni yt brez pas brezi. **20** Pse do tē na harroje pēr jetē dhe do tē na braktiże pēr një kohē tē giatē? **21** Na bēj që tē rikthehem i te ti, o Zot, dhe ne do tē kthehem; rivendos ditēt tona si nē tē kaluarēn. **22** Mos vallē na hodhe poshtē fare apo je zemēuar me tē madhe kundēr nesh?

Ezekiel

1 Në vitin e tridhjetë, më pesë të muajit të katërt, ndodhi që ndërsa isha midis të internuarve pranë lumiit Kebar, qiejtë u hapën dhe pata vegime nga ana e Perëndisë. **2** Më pesë të muajit (ishte viti i pestë i robërisë së mbretit Jehojakin), **3** fjalë e Zotit iu drejtua shprehimisht priftit Ezekiel, birit të Buzit, në vendin e Kaldeasve, pranë lumiit Kebar; dhe atje lart dora e Zotit që mbi të. **4** Ndërsa po shkoja, ja ku erdhë nga veriu një erë furtune, një re e madhe me një zjarr që mbështilje rreth vetes së tij; rreth tij dhe nga mesi i tij dilte një shkëlqim i madh si njyra e bronzit ikandeshent që ndodhet në mes të zjarrit. **5** Nga mesi i tij dukej njashmëria e katër qënieve të gjallë; dhe kjo ishte pamja e tyre: kishin njashmërinë e njeriut. **6** Secili prej tyre kishte katër fytyra dhe secili katër krahë. **7** Këmbët e tyre ishin të drejta dhe tabani i këmbës së tyre ishte si ai i tabanit të këmbës së një viçi, dhe shkëlqenin si bronzi me lustër. **8** Në të katër anët, poshtë krahevë, kishin duar njerëzish; dhe që të katër kishin fytyrat e tyre dhe krahat e tyre. **9** Krahat e tyre preknin njeri tjetërin; duke ecur përrpara, nuk ktheheshin prapa, por secili shkonte drejt përrpara tij. **10** Sa për pamjen e fytyrave të tyre, të gjithë kishin fytyrë njeriut, që të katër fytyrë luani në të djathtë, që të katër fytyrë kau në të majtë, dhe që të katër fytyrë shqiponje. **11** Kështu ishin fytyrat e tyre. Krahat e tyre ishin shtrirë lart; secili kishte dy krahat që preknin njëra tjetrën dhe dy që mbulonin trupin e tyre. **12** Secili shkonte drejt përrpara tij; shkonin atje ku fryma donte të shkonte dhe, duke shkuar, nuk silleshin. **13** Sa për pamjen e qënieve të gjallë, këto dukeleshin si qymyre të ndezur, si pishtarë. Zjarri lëvizte në mes të qënieve të gjallë; zjarri ishte i ndritshëm dhe prej tij dilnin shkrepëtimë. **14** Qëni e gjalla vraponin përrpara dhe prapa, dukeleshin si një rrufe. **15** Ndërsa shikoja qëni e gjalla, ja një rrotë për tokë pranë qënieve të gjallë me katër fytyrat e tyre. **16** Pamja e rrotave dhe punimi i tyre ishte si pamja e ngjyrës së krizolitit; që të katra i njësirin njera tjetërs. Pamja e tyre dhe punimi i tyre si ato të një rote në mes të një rrote tjeter. **17** Kur lëviznin, shkonin në drejtim të njerit prej katër drejtimeve dhe, duke shkuar nuk silleshin prapa. **18** Sa përrathet e tyre ishin të lartë dhe të madhërishëm; dhe rrathët e gjithë të katërve ishin plot me sy rreth e qark. **19** Kur lëviznin qëni e gjalla, edhe rrotat lëviznin pranë tyre dhe, kur qëni e gjalla ngriheshin nga toka, ngriheshin edhe rrotat. **20** Kudo që fryma donte të shkonte, shkonin edhe ata, sepse aty shkonte fryma; rrotat ngriheshin bashkë me ta, sepse fryma qënieve të gjallë ishte në rota. **21** Kur ata lëviznin, edhe rrotat lëviznin; kur këto ndaleshin, edhe ato ndaleshin, dhe kur ngrihesin nga toka, edhe rrotat ngrihesin bashkë me ta, sepse fryma i qënieve të gjallë ishte në rota. **22** Mbi kokat e qënieve të gjallë ishte njashmëria e një kupe qjellore, që i përngjiste ngjyrës së një kristali të madhërishëm të shtrirë mbi kokat e tyre. **23** Poshtë kupaës qjellore shtriheshin drejt krahat e tyre, njëra ndaj tjetërs; secili kishte ngë dy mbulonin një anë dhe dy të tjera që mbulonin anën tjeter të trupit. **24** Kur ata lëviznin, unë dëgjoja zhurmë e krahatë të tyre, si zhurmë e ujraje të mëdha, si zëri i të Plotfujqishmit, si zhurma e një rrëmuje të madhe, si oshtima e një ushtrie; kur ndaleshin, ulnini krahat e tyre. **25** Dhe dëgjojej një zhurmë nga kupa qjellore lart që ishte mbi kokat e tyre; kur ndaleshin, ulnini krahat e tyre. **26** Mbi kupyën qjellore që ishte mbi kokat e tyre, ndodhej një gjë që i ngjante një froni aë dukej si një qur safiri, dhe mbi këtë lloji froni, në pjesën e

sipërme të tij, ishte një figurë që i përgjigjiste një njeriu. **27** Nga sa tregonin ijët e tij lart, unë pashtë gjithashtu diçka si njyra e bronxit inkandeshent që dukej si zjarr brenda tij rrëth e qark; dhe nga sa tregonin ijët e tij poshtë pashtë diçka që i përgjigjante zjarrit dhe që lëshonte rrëth e qark një shkëlqim të madh. **28** Ashtu siç është pamja e një ylberi në re në një ditë shiu, kështu ishte pamja e atij shkëlqimi që e rrethonte. Ajo ishte një shfajcje e shëmbëlltyrës së lavdisë të Zotit. Kur e pashtë, u rrëzova me fytyrë dhe dégjova zërin e dikujt që fliste.

2 Dhe më tha: "O bir njeriu, çohu më këmbë dhe unë do të të flas". **2** Ndërsa ai më fliste, Fryma hyri tek unë dhe më bëri të çohem më këmbë, dhe unë dëgjova atë që më fliste. **3** Ai më tha: "O bir njeriu, unë të dërgoj te bijtë e Izraelit, në mes të kombeve rebelë që janë rebeluar kundër meje; ata dhe etërit e tyre kanë ngritur krye kundër meje deri më këtë ditë. **4** Ata te të cilët po të dërgoj janë bij me ftyrë të ashpër dhe me zemër krynece, dhe ti do t'u thuash atyre: "Këshfu thotë Zoti, Zoti". **5** Edhe sikur të dëgjojnë ose të mos pranojnë të dëgjojnë, sepse janë një shtëpi rebele, do të mësojnë se megjithatë ka një profet në mes tyre. **6** Dhe ti, bir njeriu, mos ki frikë prej tyre dhe mos ki frikë nga fjalët e tyre, edhe se po qe se do gjendesh i rrethuar nga hithra dhe nga gjemba dhe po qe se banon në mes të akrepave; mos ki frikë **7** Por ti do t'u njoftosh fjalët e mia, edhe sikur të të dëgjojnë ose të refuzojnë të dëgjojnë, sepse janë rebelë. **8** Dhe ti, bir njeriu, dëgio atë që të them; mos u bëj rebel si kjo shtëpi rebele; hap gojën dhe ha atë që po të jep". **9** Unë shikova, dhe ja një dorë e shtrirë drejt meje; dhe ja, në të ishte rrötulla e një libri. **10** Ai e shpalosi para meje; ishte shkruar nga brenda dhe nga jaشتë dhe në të ishin shkruar vaje, rënkimë dhe halle.

3 Pastaj më tha: "O bir njeriu, ha atë që gjen, ha këtë rrotull,
pastaj shko dhe foli shtëpisë së Izraelit". **2** Kështu unë hapa
gojën dhe ai më vuri që të ha atë rrotull. **3** Pastaj më tha: "O bir
njeriu, ushqjeje barkun tënd dhe mbushi zorrët e tua me këtë
rrotull që po të jap". Kështu unë e hëngra dhe u bë në gojën
time i ëmbël si mjaltë. **4** Më tha akoma: "O bir njeriu, nisu, shko
në shtëpinë e Izraelit, u trego atyre fjalët e mia, **5** sepse nuk
je dërguar te një popull me një të folur të errët dhe një gjuhë
të vështirë, por në shtëpinë e Izraelit, **6** jo te shumë popuj me
një të folur të errët dhe një gjuhë të vështirë, fjalët e të cilëve
ti nuk i kupton. Me siguri, po të të kisha dërguar tek ata, do të
të kishin dëgjuar. **7** Por shtëpia e Izraelit nuk do të dojë të të
dëgjojë, sepse nuk duan të më dëgjojnë mua. Në fakt tërë shtëpia
e Izraelit e ka ballin të fortë dhe zemrën kryene. **8** Ja, unë e
bëra fytyrën tënde të fortë kundër fytyrës së tyre dhe e bëra ballin
tënd të fortë kundër ballit të tyre. **9** Unë e bëra ballin tënd si një
diamant, më të fortë se strall; mos ki frikë prej tyre, mos u tremb
nga ata, sepse janë një shtëpi rebele". **10** Pastaj më tha: "Bir
njeriu, prano në zemrën tënde tërë fjalët që do të të them dhe
dëgjoji me veshët e tua. **11** Dhe nisu, shko te ata që janë në
robëri, te bijtë e popullit tënd, folu dhe u thuaj: "Kështu thotë Zoti,
Zoti", edhe sikur të dëgjojnë ose të refuzojnë të të dëgjojnë".
12 Pastaj Fryma më ngriti dhe dëgjova prapa meje zhurmën e
një potereje të madhe që thoshte: "E bekuar qoftë lavdia e Zotit
nga banesa e tij". **13** Dëgjoja gjithashtu zhurmën e krahëve të
qenieve të gjalla që përplaseshin njëra kundrejt tjetërs, zhurmën
e rrotave pranë tyre dhe zhurmën e një potereje të madhe. **14**
Kështu Fryma më ngriti dhe më mori me vete; dhe unë shkova
plot trishtim me indiniatën e frymës time; por dora e Zotit ishte e

fortë mbi mua. **15** Kështu arrita te ata që ishin në robëri në Tel-abib pranë lumit Kebar dhe u ndala atje ku ata banonin, qëndrova i hutuar shtatë ditë në mes tyre. **16** Në mbarim të shtatë ditëve ndodhi që fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: "Bir njeriu, të kam caktuar si roje për shtëpinë e Izraelit; kur të dëgjosh ndonjë fjalë nga goja ime, do t'i lajmërosh nga ana ime. **18** Në rast se unë i them të pabesit: "Me siguri ke për të vdekur", dhe ti nuk e njofton dhe nuk flet për ta lajmëruar të pabesin që të braktisë rrugën e tij të keqe për të shpëtuar jetën e tij, ai i pabesë do të vdesë në paudhësinë e tij, por unë do të kérkoj llogari prej teje për gjakun e tij. **19** Por në qoftë se ti e lajmëron të pabesin dhe ai nuk heq dorë nga pabesia e tij dhe nga jeta e tij e keqe, ai do të vdesë në paudhësinë e tij, por ti do ta kesh shpëtuar shpirtin tênd. **20** Por në qoftë se më pas një njeri i drejtë heq dorë nga ndershméria e tij dhe kryen paudhësi, unë do ti vë një pengesë përpëra dhe ai do të vdesë; sepse ti nuk e ke lajmëruar dhe ai do të vdesë në mëkatin e tij, dhe gjërat e drejta që ai ka bërë, nuk do të kujtohen më, por unë do t'i kérkoj llogari dorës sate për gjakun e tij. **21** Por në rast se ti njofton të drejtin që të mos mëkatojë dhe ai nuk mëkaton, ai me siguri do të jetojë sepse u paralajmërua, dhe ti do të kesh shpëtuar shpirtin tênd". **22** Atje, pra, ishte dora e Zotit mbi mua dhe më tha: "Ngrihu, dil në fushë dhe atje unë do të flas". **23** Kështu u çova dhe dola në fushë, dhe atje ishte lavdia e Zotit, ashtu si lavdia që kisha parë pranë lumit Kebar, dhe unë rashë mbi fytyrë. **24** Por Fryma hyri te unë, më bëri të çohem më këmbë dhe më foli duke thënë: "Shko, mbylli në shtëpinë tênde. **25** Dhe ja, o bir njeriu, ty do të vihet litarë, me ato do të lidhin dhe kështu nuk do të kesh mundësi të dalësh në mes tyre. **26** Unë do të bëj që gjuha jote të ngjitet në qielzën tênde dhe do të mbetesh memec, kështu nuk do të jesh më për ta dikush që i qorton, sepse janë një shtëpi rebele. **27** Por kur do të të flas, do të hapë gojën dhe ti do t'u thuash atyre: "Kështu thotë Zoti, Zoti". Ai që do të dëgjojë le të dëgjojë; dhe ai që refuzon të dëgjojë, le të refuzojë, sepse janë një shtëpi rebele".

4 "Ti bir njeriu, merr një pllakë të vogël argjile, vëre para teje dhe vizato mbi të një qytet, Jeruzalemin: **2** rrethoje, ndërto kundër tij një kullë, lartëso kundër asaj disa ledhe, vendos kundër saj fushime dhe disa desh rrithë qark. **3** Pastaj merr një pllakë hekuri dhe vendose si një mur hekuri midis teje dhe qytetit; kthe fytyrën tênde përballeë tij dhe ai do të jetë i rrethuar dhe ti do ta rrethosh. Kjo do të jetë një shenjë për shtëpinë e Izraelit. **4** Shtrihu pastaj mbi krahun e majtë dhe vendos mbi të paudhësinë e shtëpisë së Izraelit. Për numrin e ditëve gjatë të cilave do të rrish shtrirë mbi të, do të mbash paudhësinë e tyre. **5** Në fakt unë kam vënë mbi ty vitet e paudhësisë së tyre në bazë të numrit të ditëve gjatë të cilave ti do të rrish shtrirë, treqind e nëntëdhjetë ditë. Kështu ti do të mbash paudhësinë e shtëpisë së Izraelit. **6** Me ti mbaruar këto, do të shtrihesh përsëri në krahun tênd të djathë dhe do ta mbash paudhësinë e shtëpisë së Judës për dyzet ditë. Kam vënë mbi ty një ditë për çdo vit. **7** Ti do ta kthesht fytyrën tênde dhe krahun tênd të zhveshur në drejtëm të rrithimit të Jeruzalemit dhe do të profetizohesh kundër tij. **8** Dhe ja, po të vë litarë mbi trup në mënyrë që ti të mos kthehesht nga një krah në tjetrin, deri sa të kesh plotësuar ditët e rrithimit tênd. **9** Merr edhe grurë, elb, bathë, thjerëza, mel dhe grurë të fortë, vëri në një enë dhe u bëj bukë; të cilën do ta hash gjatë têrë ditëve që do të rrish shtrirë mbi krahun tênd, domethënë për treqind e nëntëdhjetë ditë. **10** Ushqimi që do të hash do të ketë një peshë

prej njëzet siklash në ditë; do ta hash në çaste të caktuara, çdo ditë. **11** Edhe ujin do ta pish të racionuar: një të gjashtën e një hini; do ta pish në çaste të caktuara çdo ditë. **12** Do ta hash këtë bukë në formë kuleçësh prej elbi që do ti pjekësh me jashtëqitje njerëzish përpëra syve të tyre". **13** Pastaj Zoti tha: "Kështu bijtë e Izraelit do të hanë bukën e tyre të ndotur në mes të kombeve ndër të cilët do ti shpërndaj". **14** Atëherë unë thashë: "O, Zot, Zot, unë nuk jam ndotur kurrr; qysh në fëmijëri e deri më sot nuk kam ngrënë kurrr mish kafshe të ngordhur në mënyrë natyrale ose të shqyer dhe nuk më ka hyrë në gojë asnjë mish i papastër. **15** Atëherë ai më tha: "Ja unë po të jap bajga lopësh në vend të jashtëqitje të njeriut; mbi to do të pjekësh bukën tênde". **16** Pastaj më tha: "Bir njeriu, unë do të bëj të mungojë baza e bukës në Jeruzalem; ata do ta hanë bukën me peshë dhe në hidhërim dhe do të pijnë ujin e racionuar në tmerr, **17** sepse do t'u mungojë buka dhe uji dhe do të shikojnë njeri tjetrin të tmerruar, duke u shkrirë në paudhësinë e tyre".

5 "Ti, bir njeriu, merr një brisk të mprehur dhe përdore si një brisk berberi, duke bërë të kalojë mbi kokën tênde dhe mbi mjekrën tênde; pastaj do të marrësh një peshore dhe do ti ndash qimet në tri pjesë. **2** Do të dëgjësh një të tretën e tyre në zjarr në mes të qytetit të mbarim të ditëve të rrithimit. Pastaj do të marrësh një të tretë të tyre dhe do ta godasësh rrithë qark me shpatë; edhe një të tretë të tyre do ta shpërnda sipas erës; prapa tyre unë do të zhvesh shpatën. **3** Do të marrësh gjithashu një numër të vogël qimesh dhe do t'i lidhësh në cepat e rrobave tê tua. **4** Nga këto do të marrësh akoma disa dhe do t'i hedhësh në mes të zjarrit, dhe do t'i dëgjësh në zjarr; andej do të dalë një zjarr kundër têrë shtëpisë së Izraelit. **5** Kështu thotë Zoti, Zoti: "Ky éshët Jeruzalemi. Unë e kisha vendosur në mes të kombeve dhe të vendeve të tjera që kishte përreth. **6** Ai u rebelua kundër ligjeve të mia për të kryer paudhësi më tepër se komet që e rrithojnë dhe kundër statuteve të mia më tepër se vendet që e rrithojnë. Po, ata i kanë përmuari ligjet e mia dhe nuk kanë ecur sipas statuteve të mia". **7** Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: "Duke qenë se ju keni qenë më të pabindur se komet që ju rrithojnë, nuk keni ecur sipas statuteve të mia dhe nuk keni zbatuar ligjet e mia dhe as nuk keni vepruar sipas ligjeve të kombeve që ju rrithojnë". **8** Kështu thotë Zoti, Zoti: "Ja, unë, unë vetë, jam kundër teje, dhe do t'i zbatoj në mes teje vendimet e mia para kombeve; **9** dhe do t'i bëj në mes teje atë që nuk kam bërë kurrë dhe që nuk do ta bëj kurrë më, për shkak të gjitha neverive tê tua. **10** Prandaj në mes teje etërit do të hanë bijtë e tyre dë bijtë do të hanë etërit e tyre; do t'zbatoj gjykimet e mia mbi ty dhe do t' shpërndaj në të gjitha erërat gjithçka që do të mbetet prej teje. **11** Prandaj ashtu siç éshët e vërtetë që unë rroj", thotë Zoti, Zoti, "sepse ti ke ndotur shenjtëroren time me të gjitha ndyrësirat e tua dhe neveritë e tua, do të të heq favorin tim, syri im nuk do të ketë asnjë mëshirë dhe nuk do të kem asnjë dhembshuri. **12** Një e treta prej teje do të vdesë nga murtaja dhe do të konsumohet nga uria që mbretëron në mes tênd; një e tretë do të bjerë nga shpatë rrith teje dhe unë do ta shpërndaj në të gjitha erërat pjesën e tretë, dhe do t' zhvesh shpatën kundër tyre. **13** Kështu unë do t' shfryj zemërimin tim dhe do t' kënaq mbi ta tèrbimin tim dhe do t' jem i qetë. Atëherë ata do t' mësojnë që unë, Zoti fola në xhelozinë time, kur do t' shfryj mbi ta tèrbimin tim. **14** Përveç kësaj do t' bëj që ti të bëhesh nje shkreti dhe një turp midis kombeve që të rrithojnë, para syve të të gjithë kalimtarëve. **15**

Dhe kjo do tē jetë një turp, një objekt talljeje, një mësim dhe një objekt habije pér kombet që tē rrethojnë, kur do tē zbatojë mbi ty gjykimet e mia me zemërim, me tērbim dhe me ndëshkime me indinjatë. Unë Zoti, kam folur. **16** Kur do tē hedh kundër tyre shigjetat e tmerrshme të urisë, që sjellin shkatërrim dhe që unë do tē dërgoj pér t'ju shkatërruar, do ta bëj edhe më tē rëndë urinë tuaj dhe do t'ju heg bazën e bukës. **17** Kështu do tē dërgoj kundër jush urinë dhe kafshë tē këqija që do tē tē lënë pa fëmijë. Murtaja dhe masakra do tē kalojnë në mes teje dhe do tē bëj që shpata tē vijë mbi ty. Unë, Zoti, kam folur”.

6 Fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: 2 “Bir njeriu, kthe fytyrën tênde nga malet e Izraelit dhe profetizo kundër tyre, 3 dhe thuaj: “O male tē Izraelit dëgjoni fjälën e Zotit, Zotit. Kështu thotë Zoti, Zoti, maleve dhe kodrave, përoskave dhe luginave: Ja, unë do tē sjell mbi ju shpatën dhe do tē shkatërrroj vendet tuaja tē larta. 4 Altarët tuaj do tē shkretohen dhe altarët pér temjan do tē thyhen, dhe do tē bëj që tē vdekurit tuaj tē bien përparrë idhujve tuaj. 5 Do t'i shtrij kufomat e bijve tē Izraelit përparrë idhujve tē tyre dhe do t'i shpërndaj kockat tuaja rrëth altarëve tuaj. 6 Në têrë vendet tuaja tē banuara qytetet do tē shkatërrohen, po kështu edhe vendet e larta, me qëllim që altarët tuaj tē shkatërrohen dhe tē shkretohen, idhuj tuaj tē prishen dhe tē zhduken, altarët tuaj tē shkatërrohen dhe veprat tuaja tē fshihen. 7 Të vdekurit do tē bien në mes jush dhe ju do tē pranoni që unë jam Zoti. 8 Megjithatë do t'ju lë një mbeturinë, sepse disa që do t'i shpëtojnë shpatës do t'i keni midis kombeve, kur do tē shpërdaheni në vënde tē ndryshme. 9 Të shpëtuarit tuaj do tē më kujtojnë midis kombeve ku do tē cöhën në robëri, sepse jam kapitur pér zemrën e tyre tē prishur që éshtë larguar nga unë dhe pér sytë e tyre që kurvërohen pas idhujve tē tyre. Ata do tē ndiejnë neveri pér veten e tyre pér ligësitë që kanë kryer në tē gjitha veprimet e tyre tē neveritshme. 10 Atëherë do tē pranojnë që unë jam Zoti dhe që jo më kot kam folur se do t'ju bëj këtë tē keq”. 11 Kështu thotë Zoti, Zoti: “Pérplas duart, rrih këmbët dhe thuaj: “Vaj medet, pér tē gjitha veprimet e këqija tē neveritshme tē shtëpisë së Izraelit, sepse do tē bien nga shpata, nga uria dhe nga murtaja. 12 Kush éshtë larg do tē vdesë nga murtaja, kush éshtë afér do tē rrëzohet nga shpata dhe kush ka mbetur dhe éshtë i rrethuar do tē vdesë nga uria; kështu do tē shfry tērbimin tim mbi ta. 13 Atëherë do tē pranoni që unë jam Zoti, kur tē vrarët e tyre do tē bien në mes tē idhujve tē tyre, rrëth altarëve tē tyre, mbi çdo kodër tē lartë, mbi çdo majë malë, poshtë çdo druri që gjelbëron, poshtë çdo lisi degëshumë, kudo që u ofronin parfume erëmira tērë idhujve tē tyre. 14 Kështu do tē shtrij mbi ta dorën time dhe do ta bëj vendin tē shkretë, po, më tē shkretë se shkretëtira e Diblahut, në tē gjitha vendet e tyre tē banuara; atëherë do tē pranojnë që unë jam Zoti”.

7 Fjala e Zotit m'u drejtua përsëri, duke thënë: 2 “Dhe ti, bir njeriu, kështu i thotë Zoti, Zoti, vendit tē Izraelit: Fundi! Erdhi fundi në tē katër skajet e vendit. 3 Tani tē kërcënë fundi dhe unë do tē dërgoj kundër teje zemërimin tim, do tē tē gjykoj sipas rrugëve tē tua dhe do tē hedh mbi ty tērë veprimet e tua tē neveritshme. 4 Syri im nuk do tē tē kursejë dhe nuk do tē kem mëshirë pér ty, por do tē hedh mbi ty rrugët e tua dhe veprimet e tua tē neveritshme do tē jetë në mes teje; atëherë do tē pranoni që unë jam Zoti”. 5 Kështu thotë Zoti, Zoti: “Një gjémë, një gjémë e paparë, ja ku erdhi. 6 Fundi erdhi, fundi erdhi. U zgjua pér ty;

ja, erdhi. 7 Erdhi mbi ty shkatërrimi, o banor i vendit. Koha erdhi; éshtë e afërt dita e hallevë dhe jo ajo e britmave tē gjëzimit ndër male. 8 Tani, pas pak, do tē derdh mbi ty tērbimin tim dhe do ta shfry mbi ty zemërimin tim, do tē tē gjykoj sipas rrugëve tē tua dhe do tē ngarkoj tē gjitha veprimet e tua tē neveritshme. 9 Syri im nuk do tē kursejë dhe nuk do tē kem mëshirë, por do tē bëj që tē bien mbi ty rrugët e tua dhe veprimet e tua tē neveritshme do tē jetë në mes teje; atëherë do tē pranoni që unë jam Zoti që godet. 10 Ja dita, ja ku arriti. Erdhi shkatërrimi. Thupra lulëzoi, kryelartësia buloi. 11 Dhuna éshtë shtuar si një thupër pabesie. Nuk do tē mbetet asnjë prej tyre, asnjë nga moria e tyre, asnjë prej tyre; nuk do tē ketë asnjë vajtim pér ta. 12 Koha erdhi, dita po afrohet. Kush blen tē mos gëzohet, kush shet tē mos hidhërohet, sepse një zëmërim i zjarrtë kërcënën gjithë morinë e tyre. 13 Sepse ai që shet nuk do tē zotërojë atë që ka shitura, edhe sikur tē mbetet i gjallë, sepse vegimi përfshin tērë morinë e tyre dhe nuk do tē hiqet, dhe askush nuk do tē mund tē ruajë jetën e vet, duke jetuar në paudhësi. 14 I kanë rënë borisë, dhe tē gjithë janë gati, por asnjë nuk shkon në betejë, sepse afshi i zemërimit tim éshtë kundër tērë morisë së tyre. 15 Nga jashtë shpata, nga brenda murtaja dhe uria. Kush éshtë ndër ara do tē vdesë nga shpata, kush éshtë në qytet do tē gllabërohet nga murtaja dhe nga uria. 16 Por ikanakët që do tē arrijnë tē shpëtojnë do tē rrinë ndër male si pëllumbat e luginës, tē gjithë duke rënkuar pér shkak tē paudhësisë së vet. 17 Të gjitha duart do tē bëhen tē dobëta dhe tērë gjunjët do tē bëhen tē dobët si uji. 18 Do tē vishen me thasë dhe frika do t'i mbulojë, turpi do tē jetë mbi tē gjitha fytyrat dhe shogësia mbi tērë kokat e tyre. 19 Do tē hedhin argjendin e tyre nëpër rrugë dhe ari i tyre do tē bëhet një ndyrësi. Argjendi i tyre dhe ari i tyre nuk do tē mund tē shpëtojnë ditën e zemërimit tē Zotit; nuk do tē mund tē ngopin shpirtin e tyre as tē mbushin barkun e tyre, sepse paudhësia e tyre éshtë bërë shkak pengese. 20 Kanë nxjerré nga bukuria e stolive tē tyre shkas kryelartësies; kanë përfthuar figura nga neveritë e tyre dhe nga idhujt e tyre tē urrejtshëm. Prandaj do t'i bëj ata një ndyrësi, 21 dhe do t'i lë pra në duart e tē huajve dhe plaçkë pér tē pabesët e dheut që do t'i përdhosin. 22 Do tē largoj prej tyre fytyrën time dhe ata do tē përdhosin vendin tim sekret; do tē hyjnë njerëz që përdorin dhunën dhe do ta përdhosin. 23 Përgatit një zinxhir, sepse vendi éshtë plot me krime gjaku dhe qyteti éshtë plot dhunë. 24 Do tē sjell kombe tē këqija që do tē shiten në dorë shtëpitë e tyre; do ta ul kryelartësinë e tē fuqishmëve dhe vendet e tyre tē shenjta do tē përdhosin. 25 Shkatërrimi po vjen. Ata do tē kërkojnë paqe, por nuk do tē ketë. 26 Do tē ketë fatkeqësi tē njëpasnjëshme, lajmë tē këqija pas lajmesin tē këqija. Atëherë do t'i kërkojnë një vegim një profeti, por ligj do t'i mungojë priftit dhe këshillit tē pleqve. 27 Mbreti do tē jetë në zi, princi do tē vishet me rroba dëshpërimi dhe duart e popullit tē vendit do t'i pushtoje frika. Unë do t'i trajtoj sipas sjelljes së tyre dhe do t'i gjykoj sipas gjykimeve tē tyre; atëherë do tē pranojnë që unë jam Zoti”.

8 Në vitin e shtatë, në muajin e gjashët, më pesë tē muajit, ndodhi që, ndërsa isha ulur në shtëpinë time dhe pleqtë e Judës ishin ulur përballë meje, dora e Zotit, Zotit, ra në atë vend mbi mua. 2 Unë shikova, dhe ja, një figurë njeriu me pamje zjarri; nga sa i përmgjanin ijët e tij nga poshtë dukeshin prej zjarri, dhe nga sa i përmgjanin ijët e tij lart dukeshin tē shkëlqyera si njyra e bronxit inkandeshent. 3 Ai shtriu një formë dore dhe më kapi nga një tufë e flokëve tē mi, dhe Fryma më ngriti midis tokës dhe qellit dhe më coi në vegime tē Perëndisë në Jeruzalem, në hyrje

të portës së brendëshme që shikon nga veriu, ku ndodhej idhulli i xhelozisë, që shkakton xhelozinë. 4 Dhe ja, atje ndodhej lavdia e Perëndisë të Izraelit, e njashme me vegimin që kisha parë në fushë. 5 Pastaj ai më tha: "Bir njeriu, ço tani sytë e tu në drejtëm të veriut". Kështu i ngrita sytë drejt veriut dhe ja, në veri të portës së altarit, pikërisht në hyrje, ishte idhulli i xhelozisë. 6 Dhe ai më tha: "Bir njeriu, shikon atë që bëjnë këta, veprimet e rënدا të neveritshmë që kryen këtu shtëpia e Izraelit dhe që më bëjnë të largohem nga shenjtërorja ime? Por ti do të shikosh veprime edhe më të rënda të neveritshmë". 7 Kështu ai më çoi në hyrjen e oborrit. Unë shikova dhe ja, një vrimë në mur. 8 Atëherë ai më tha: "Bir njeriu, bëj një vrimë në mur". Kështu bëra një vrimë në mur, dhe ja, një hapje. 9 Ai më tha: "Hyr dhe shiko gjérat e neveritshmë që këta po kryejnë këtu". 10 Kështu hyra për të parë, dhe ja, lloj lloj rrëshqanorë dhe kafshë të neveritshmë si dhe tërë idhujt e shtëpisë së Izraelit të riprodhuara rrëth e rrotull mbi mur. 11 Dhe para tyre rrinin shtatëdhjetë burra nga pleqtë e shtëpisë së Izraelit, dhe në mes tyre ishte Jaazaniahu, biri i Shafanit, secili me temjanicën e vet prej së cilës dilte një re e dendur temjani. 12 Pastaj më tha: "Bir njeriu, a ke parë atë që bëjnë pleqtë e shtëpisë së Izraelit në errësirë, secili në dhomën e figurave të tjy? Në fakt thonë: "Zoti nuk na shikon, Zoti e ka braktisur vendin"". 13 Pastaj më tha: "Ti do të shikosh gjëra edhe më të neveritshmë që ata po kryejnë". 14 Atëherë më çoi në hyrjen e portës së shtëpisë të Zotit, që éshët nga veriu; dhe ja, atje ishin ulur gra që qanin Tamuzin. 15 Pastaj më tha: "A e pe, bir njeriu? Ti do të shikosh gjëra edhe më të neveritshmë nga këto". 16 Atëherë më çoi në oborrin e brendshëm të shtëpisë të Zotit; dhe ja, në hyrje të tempullit të Zotit, midis portikut dhe altarit, ishin rrëth njëzetepesë burra, me kuriz të kthyer nga tempulli i Zotit dhe fityrë të kthyer nga lindja, që adhuroni diellin nga lindja. 17 Pastaj më tha: "A e pe, bir njeriu? A éshët vallë një gjë e vogël për shtëpinë e Judës të kryejë gjérat e neveritshmë që ajo bën këtu? Në fakt ata e kanë mbushur vendin me dhunë dhe kanë provokuar disa herë zemërimin tim. Dhe ja, e çojnë degën te hunda. 18 Prandaj edhe unë do të veproj me tèrbim; syri im nuk do të ketë asnjë dhembshuri dhe nuk do të kem mëshirë fare. Edhe sikur të çojnë britma të larta veshëve të mi, unë nuk do t'i dégjoj".

9 Pastaj bërtiti me zë të lartë në veshët e mi, duke thënë: "Të afrohen ata që do të ndëshkojnë qytetin, secili me armën e tij të shkatërrimit në dorë". 2 Dhe ja ku erdhën nga drejtumi i portës së sipërme që shikon nga veriu gjashtë burra, secili me armën e tij të shfarosjes në dorë. Në mes tyre ishte një burrë me rroba prej liri, që kishte një kallamar shkruesi prej briri në krah. Me të arritur, ata u ndalën pranë altarit prej bronzi. 3 Atëherë lavdia e Perëndisë të Izraelit u ngrit nga kerubini mbi të cilin rrinte, dhe u drejtua nga pragu i tempullit. Ajo thirri njeriun e veshur me rroba liri, që kishte kallamarin prej briri të shkruesit në krah, 4 dhe Zoti tha: "Kalo në mes të qytetit, në mes të Jeruzalemit, dhe bëj një shenjë mbi ballin e njerëzve që psherëtijnë dhe vajtojnë për të gjitha gjérat që kryhen në mes tij". 5 Dhe të tjerëve u tha, në mënyrë që unë ta dégjoja: "Kaloni nëpër qytet pas tij dhe goditni; syrit tuaj të mos i vijë keq dhe mos kini mëshirë aspak. 6 Vritni deri në shfarosje pleq, të rinj, virgjiresha, fëmijë dhe gra, por mos u afroni asnjerit mbi të cilin éshët shenja; filloni nga shenjtërorja ime". Kështu ata filluan me pleqtë që ishin para tempullit. 7 Pastaj u tha atyre: "Ndotni tempullin dhe mbushni oborret me të vrarë. Dilni!". Atëherë ata dolën dhe bënë kërdinë

në qytet. 8 Ndërsa ata po bënин kërdi dhe unë kisha mbetur vetëm, rashë me fytyrë dhe bërtita, duke thënë: "Oh, Zot, Zot, a do ta shkatërrosh ti tërë mbetjen e Izraelit, duke e zbrasur tèrbimin tënd mbi Jeruzalem". 9 Ai m'u përgjigji: "Paudhësia e shtëpisë së Izraelit dhe asaj të Judës éshët jashtëzakonisht e madhe; vendi éshët plot gjak dhe qyteti plot me korruption. Në fakt thonë: "Zoti e ka braktisur vendin, Zoti nuk shikon". 10 Prandaj edhe syrit tim nuk do t'i vijë keq dhe nuk do të kemb askap mëshirë, por do të bëj që t'u bjerë mbi kokë sjellja e tyre". 11 Dhe ja, njeriu i veshur me rroba liri, që kishte një kallamar prej briri si shkrues në krah, bëri raportimin e tij, duke thënë: "Veprova ashtu si më urdhërove".

10 Unë po shikoja dhe ja, mbi kupën qellore që ishte mbi kryet e kerubinëve, dukej mbi ta një si gur safiri që i përngjante nga forma një froni. 2 Zoti i foli pastaj njeriut të veshur me rroba liri dhe i tha: "Shko midis rrotave poshtë kerubinit, mbushi duart me qymyr të ndezur që éshët midis kerubinëve dhe përhapi mbi qytitin". Dhe ai shkoi, ndërsa unë shikoja. 3 Kur hyri ai njeri, kerubinët rrinin në të djathtë të tempullit dhe reja mbusht oborrin e brendshëm. 4 Pastaj lavdia e Zotit u ngrit mbi kerubinin duke lëvizur drejt pragut të tempullit; atëherë tempulli u mbush me renë dhe oborri u mbush me shkëlqimin e lavdisë të Zotit. 5 Zhursuma e krahëve të kerubinëve u dégjuja deri në oborrin e jashtëm, ashtu si zëri i Perëndisë të plotfuqishëm kur flet. 6 Kur Zoti e urdhëroi njeriun e veshur me rroba liri, duke thënë: "Merr zjarrin midis rrotave që ndodhen ndër kerubinë", ai shkoi të ndalet pranë një rrote. 7 Atëherë një kerubin shtriu dorën midis kerubinëve drejt zjarrit që ishte mes tyre, e mori dhe e vuri në duart e njeriut të veshur me rroba liri, që e pranoi dhe doli. 8 Kerubinët dukeshin sikur kishin formën e dorës së njeriut poshtë krahëve. 9 Shikova akoma dhe ja, në krah të kerubinëve kishte katër rrota, një rrotë përbri çdo kerubini dhe një rrotë tjetër për çdo kerubin tjetër; rrotat kishin pamjen e një guri të topazit. 10 Dukej sikur që të katër kishin po atë formë, sikur një rrotë të ishte në mes të tjetrës. 11 Kur lëvizin, shkonin nga një prej katër drejtimeve të tyre dhe, duke shkuar, nuk silleshin, por ndiqnin drejtimin që kishte marrë koka e tyre dhe, duke shkuar, nuk silleshin. 12 Tërë trupi i tyre, kurrizi i tyre, duart e tyre, krahët e tyre ishin plot me sy rrëth e qark, po, edhe vetë rrotat që kishin të katër. 13 Unë dégjoja që rrotat quhezin "Turbina". 14 Çdo kerubin kishte katër fytyra; e parë ishte fytyra e kerubinit, fytyra e dytë ishte fytyra e njeriut, fytyra e tretë fytyra e luanit dhe fytyra e katërt ajo e shqiponjës. 15 Pastaj kerubinët u ngritën. Ata ishin po ato qenie të gjallë që kisha parë pranë lumiit Kebar. 16 Kur kerubinët lëvizin, edhe rrotat lëvizin nga ana e tyre; dhe kur kerubinët hapnin fletët për t'u ngritur nga toka, rrotat nuk largoheshin nga krahë i tyre. 17 Kur ata ndaleshin, ndaleshin edhe ato; kur ata ngriheshin, ngriheshin edhe ato bashkë me ta, sepsë fryma e qënieve të gjallë ishte ndër ta. 18 Lavdia e Zotit u largua pastaj nga pragu i tempullit dhe u ndal te kerubinët. 19 Pastaj kerubinët i hapën krahët e tyre dhe u ngritën nga toka para syve të mi; ndërsa po largoheshin edhe rrotat ishin pranë tyre. U ndalën pastaj te hyrja e portës që shikonte nga lindja e shtëpisë të Zotit, ndërsa lavdia e Perëndisë të Izraelit qëndronte lart mbi ta. 20 Ishin po ato qenie të gjallë që kisha parë nën Perëndinë e Izraelit pranë lumiit Kebar dhe njoha që ishin kerubinë. 21 Secili prej tyre kishte katër fytyra, secili katër krahë dhe poshtë krahëve të tyre dilte forma e dorës së njeriut. 22 Sa për pamjen e fytyrave të tyre,

ishin po ato ftyra që kisha parë pranë lumit Kebar; ishin po ato shëmbëlltyra dhe po ata kerubinë. Secili shkonte drejt para tij.

11 Pastaj Fryma më ngriti dhe më çoi në portën lindore të shtëpisë të Zotit që shikon nga lindja; dhe ja, në hyrje të portës kishte njëzet e pesë burra, ndër të cilët pashë Jaazaniahun, birin e Azurit, **2** Ai më tha: "Bir njeriu, këta janë ata njerëz që kurdisin të keqen dhe jepin këshilla të këqija në këtë qyet. **3** Ata thonë: "Koha nuk është e afërt. Të ndërtojmë shtëpi! Ky qyet është kusia dhe ne jemi mishi". **4** Prandaj profetizo kundër tyre, profetizo, bir njeriu". **5** Pastaj Fryma e Zotit ra mbi mua dhe më tha: "Thuaj: Kështu thotë Zoti: Ju thoni kështu, o shtëpi e Izraelit, dhe unë i njoh gjérat që ju shkojnë në mend. **6** Ju i keni shumuar ata që keni goditur përvdekje në këtë qyet dhe keni mbushur me të vdekur rrugët e tij". **7** Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: "Ata që keni vrarë dhe që i keni bërë tog në mes të saj janë mishi dhe ky qyet është kusia, por unë do t'ju nxjerr nga mesi i tij. **8** Ju keni frikë nga shpata dhe unë do të sjell mbi ju shpatën", thotë Zoti, Zoti. **9** "Unë do t'ju nxjerr nga mesi i tij, do t'ju jap në dorë të tē huajve dhe do të zbatoj mbi ju vendimet e mia. **10** Ju do të bini nga shpata, do t'ju gjykoj në kufijtë e Izraelit; atëherë do të pranoni që unë jam Zoti. **11** Ky qyet nuk do të jetë më për ju një kusi dhe ju nuk do të jeni për të mishi; unë do t'ju gjykoj në kufijtë e Izraelit. **12** Atëherë do të pranoni që unë jam Zoti, sepse nuk keni ecur sipas statuteve të mia dhe as keni zbatuar ligjet e mia, por keni vepruar sipas ligjeve të kombeve që ju rrrejhojnë". **13** Ndodhi që, ndërsa unë profetizoja, Pelatihu, bir i Benayahut, vdiq. Atëherë rashë me ftyrë për tokë dhe bërtita me të madhe, duke thënë: "Ah, Zot, Zot, dëshiron ta shkatërrosh krejt mbetjen e Izraelit!". **14** Atëherë fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: **15** "Bir njeriu, vëllezërit e tu, vetë të afërmitt e tu, ata që janë cliruar bashkë me ty dhe tërë shtëpia e Izraelit janë ata të cilëve banorët e Jeuzalemit u kanë thënë: "Largohuni, pra, nga Zoti; ky vend na është dhënë si trashëgimi". **16** Prandaj thuaj: Kështu thotë Zoti, Zoti: Megjithatë unë i kam larguar midis kombeve dhe i kam shpërndarë në vende të huaja, unë do të jem për ta përkohë një shenjtërore në vendet ku kanë shkuan. **17** Prandaj u thuaj: Kështu thotë Zoti, Zoti: Do t'ju mbledh ndër popuj, do t'ju grumbulloj nga vendet ku jeni shpërndarë dhe do t'ju jap tokën e Izraelit. **18** Ata do të kthehen dhe do të heqin tërë gjérat e tij të urrejtshme dhe tërë gjérat e neveritshme të tij. **19** Dhe unë do t'ju jap atyre një zemër tjetër dhe do t'u shtie përbërenda një frysë të re, do të heq nga mishi i tyre zemrën prej guri dhe do t'u jap një zemër prej mishi. **20** Po qëllim që të ecin sipas statuteve të mia dhe të respektojnë ligjet e mia dhe t'i vënë në praktikë; atëherë ata do të janë populli im dhe unë do të jem Perëndia i tyre. **21** Po për ata të cilët kanë zemër që vë në zbatim gjérat e tyre të urrejtshme dhe të neveritshme, do të bëj që mbi kokën e tyre të bjerë sjellja e tyre", thotë Zoti, Zoti. **22** Pastaj kerubinëti i hapën krahët e tyre dhe rrotat lëvizën pranë tyre dhe lavdia e Perëndisë të Izraelit rrinte lart mbi ta. **23** Lavdia e Zotit u ngrit nga mesi i qytetit dhe u ndal mbi malin, që ishte në lindje të qytetit. **24** Pastaj Fryma më ngriti dhe më çoi në Kalde midis atyre që ishin në robëri, në një vegim përfrymën e Perëndisë dhe vegimi që kisha parë u zhduk para meje duke u ngritur lart; **25** dhe unë u tregova atyre që ishin në robëri të gjitha gjérat që Zoti më kishte bërë të shoh.

12 Fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: **2** "Bir njeriu, ti banon në mes të një shtëpie rebole, që kanë sy për të parë, por

nuk shohin, vesh për të dëgjuar, por nuk dëgjojnë, sepse janë një shtëpi rebole. **3** Prandaj, bir njeriu, përgatit plaqat për mërgim dhe shko në mërgim ditën para syve të tyre. Ti do të nisesh përmërgim nga vendi ku je në një vend tjetër para syve të tyre; ndofta do ta kuptojnë se janë një shtëpi rebole. **4** Do të çosh, pra, plaqat e tua ditën para syve të tyre, bagazhin tënd si bagazh i dikujt që shkon në mërgim; pastaj në mbëmje do të dalësh para syve të tyre, si ata që shkojnë në mërgim. **5** Bëj një vrimë në mur para syve të tyre dhe nëpërmjet kësaj nxirri bagazhin tënd. **6** Do ta mbash mbi kurriz para syve të tyre, do ta çosh jashtë në terr; do të mbulosh ftyrë për të mos shikuar tokën, sepse të kam bërë ty një shenjë për shtëpinë e Izraelit". **7** Unë bëra pikërisht ashtu si më kishte urdhëruar; ditën nxora jashtë bagazhin tim, si bagazhi i dikujt që shkon në mërgim dhe në mbrëmje, me duar, hapa një vrimë në mur; kur u err e çova jashtë bagazhin tim dhe e vura mbi kurriz para syve të tyre. **8** Në mëngjes fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: **9** "Bir njeriu, nuk të ka kërkuar shtëpia e Izraelit, kjo shtëpi rebole: "Çfarë po bën?". **10** U thuaj atyre: Kështu thotë Zoti, Zoti: "Ky orakull ka të bëjë me princin që është në Jeruzalem dhe me tërë shtëpinë e Izraelit që banon aty". **11** Thuaj: Unë jam një shenjë për ju; ashtu si bëra unë, kështu do t'u bëhet atyre: ata do të shkojnë në mërgim, në robëri. **12** Princi që është në mes tyre do të mbajë bagazhin e tij mbi kurriz në terr dhe do të dalë; do të bëjnë një vrimë në mur që ai të dalë nëpërmjet saj; ai do të mbulojë ftyrë për të mos parë tokën me sytë e tij. **13** Por unë do të shtrijr rjetën time mbi të dhe ai do të kapet në lakun tim; do ta coj pastaj në Babiloni, në vendin e Kaldeave; por ai nuk ka për ta parë dhe do të vdesë atje. **14** Do të shpërndaj në të gjitha erërat ata që i rrjnë rrëth e qark për ta ndihmuar dhe tërë trupat e tij, dhe do ta zhvesh shpatën prapa tyre. **15** Atëherë do të pranojnë që unë jam Zoti kur do ti kem shpërndarë midis kombeve dhe vendeve të ndryshme. **16** Por do të fal një numër të vogël nga shpata, nga uria dhe murata, me qëllim që të tregojnë të gjitha veprimet e tyre të neveritshme midis kombeve ku do të shkojnë; atëherë do të pranojnë që unë jam Zoti". **17** Fjala e Zotit m'u drejtua akoma, duke thënë: **18** "Bir njeriu, ha bukën tënde me drithimë dhe pije ujin tënd me shqetësim dhe me ankth. **19** Do t'i thuash pastaj popullit të vendit: Kështu u thotë Zoti, Zoti, banorëve të Jeuzalemit në tokën e Izraelit: Do të hanë bukën e tyre në pikëllim dhe do ta pinë ujin e tyre në tmerr, sepse vendi i tyre do të zhvishet nga gjithë ato që ka për shkak të ligësisë të mbarë njerzëve që banojnë aty. **20** Qytetet e banuara do të shkatërrohen dhe vendi do të shkretohet; kështu do të pranojnë unë jam Zoti". **21** Fjala e Zotit mu drejtua përsëri duke, duke thënë: **22** "Bir njeriu: Çfarë është ajo e thënë përvendin e Izraelit e cila pohon se: "Ditët po zgjaten dhe çdo vegim pakësitet"? **23** Prandaj u thuaj atyre: Kështu thotë Zoti, Zoti: Unë do të bëj të pushojë kjo e thënë dhe të mos e përmendin më në Izrael. Bile u thuaj atyre: Po afrohen ditët dhe realizimi i fjälës së çdo vegimi, **24** sepse nuk do të ketë më asnjë vegim të rrëmë as shortari të gjenjeshëtërt në mes të shtëpisë së Izraelit. **25** Sepse unë, Zoti, do të flas, dhe fjala që do shqiptoj do të kryhet pa asnjë mëdyshje. Po, në ditët tuaja, o shtëpi rebole, unë do të shqiptoj një fjallë dhe do ta realizoj", thotë Zoti, Zoti. **26** Fjala e Zotit m'u drejtua akoma, duke thënë: **27** "Bir njeriu, ja, shtëpia e Izraelit thotë: "Vegimi që ai shikon ka të bëjë me shumë ditë të sé ardhmes, dhe ai profetizon përkohra të largëta". **28** Prandaj u thuaj atyre: Kështu thotë Zoti, Zoti; asnjë nga fjälët e mia nuk do të shtyhet më, por fjala që unë do të shqiptoj do të realizohet", thotë Zoti, Zoti.

13

13 Fjalë e Zotit m' i dërlëua duke thënë: "Z' Bii njjeri, proiçtu kundër profetëve të Izraelit që profetizojnë dhe u thuaj atyre që profetizojnë sipas zemrës së tyre: Dëgjoni fjalën e Zotit. **3** Kështu thotë Zoti, Zoti: Mjerë profetët e pamend që ndjekin frymën e tyre duke mos parë asqjë. **4** O Izrael, profetët e tu kanë qenë si dhelpra në shkretëti. **5** Ju nuk jeni njigjitur mbi të çara dhas nuk keni ndërtuar ndonjë mur reth shtëpisë së Izraelit për të rezistuar në betejën në ditën e Zotit. **6** Kanë pasur vegime të rreme dhe shortari të gjenjeshtëra dhe thonë: "Zoti ka thënë", ndërsa Zoti nuk i ka dërguar. Megjithatë ata shpresojnë që fjalë e tyre të plotësohet. **7** A nuk keni pasur vallë vegime të rreme dhas a nuk keni shqiptuar shortari të gjenjeshtëra? Ju thoni: "Zoti ka thënë", kurse unë nuk kam folur". **8** Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: "Me qenë se keni thënë gjenjeshtëra dhas keni pasur vegime të gjenjeshtërtë, ja ku jam kundër *jush*", thotë Zoti, Zoti. **9** "Dora imë do të jetë kundër profetëve që kanë vegime të rreme dhas shqiptojnë shortari të gjenjeshtëra. Ata nuk do të marrin pjesë në këshillën e popullit tim, nuk do të janë të shkruar në rregjistrin e shtëpisë së Izraelit dhas nuk do të hyjnë në vendin e Izraelit; atëherë do të pranoni që unë jam Zoti, Zoti. **10** Sepse, po, sepse kanë bërë popullin tim të devijojë, duke i thënë: 'Paqe', kur nuk ka paqe, dhas kur një njeri ndërton një mur, ata e suvatonjë me një llaç që nuk mban, **11** u thuaj atyre që e suvatonjë me llaç që nuk mban, se ai ka për t' rënë. Do të vijë një shi i rrëmbyer dhas ju, o gurë breshëri, do të rrëzoheni; do të shpërthej një erë e stuhishme, **12** dhe ja, kur do të rrëzohet muri, nuk do t'ju thuhet vallë: "Ku është llaçi me të cilin e keni suvatuar?". **13** Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: "Në tërbimin tim do të bëj që të shpërthej një erë e stuhishme, në zemërmin tim do të bëj që të bjerj një shi i rrëmbyer dhas në tërbimin tim disa gurë breshëri për një shfarosje të plotë. **14** Kështu do të shemb murin që keni suvatuar me llaç që nuk mban, do të hedh për tokë dhas themelet e tij do të zbulohen; ai do të rrëzohet dhas ju do të shkatërroheni bashkë me të; atëherë do të pranoni që unë jam Zoti. **15** Kështu do të shfryj tërbimin tim mbi murin dhas mbi ata që kanë suvatuar me llaç që nuk mban; dhas do t'ju them: "Muri nuk është më dhas as ata që e suvatonin, **16** domethënë, profetët e Izraelit që profetizonin mbi Jeruzalemin dhas kishin për të vegime paqeje, ndërsa nuk kishte paqe", thotë Zoti, Zoti. **17** "Por tani ti, bir njjeriu, kthe ftyrrën nga vajzat e popullit tênd që profetizojnë sipas zemrës së tyre dhas profetizo kundër tyre, **18** dhas thuaj: Kështu thotë Zoti, Zoti: Mjerë gratë që qepin rripa në të gjitha kyçet e dorës dhas bëjnë velia për kokat e çdo lartësie për të gjaujtar shpirtërat. A besoni ju të gjuani shpirtërat e popullit tim dhas të shpëtoni jetën tuaj? **19** Ju më përdhosni në mes të popullit tim për disa grushtë elbi dhas për disa copa buke, duke bërë të vdesin shpirtëra që nuk duhet të vdisnin dhas duke bërë të jetojnë shpirtëra që nuk duhet të jetonin, duke e gjenjyer popullin tim që u vë veshin gjenjeshtëtrave". **20** Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: "Ja, unë jam kundër rripare tuaja me të cilat ju gjuan shpirtërat sikur të ishin zogj; do t'i shkëpus ngrahët tuaja dhas do t'i çlirjo shpirtërat, ato shpirtëra që ju i gjuan si zogj. **21** Gjithashtu do t' heq velat tuaja dhas do të çlirjo popullin tim nga duart tuaja, dhas ai nuk do të jetë më një pre në duart tuaja; atëherë do të pranoni që unë jam Zoti. **22** Në fakt e keni brengosur zemrën e të drejtit me gjenjeshtëra, kur unë nuk e brengosja, dhas keni fortësuar duart e të pabesit, që të mos shmanget nga rruga e tij e keqe për të mbetur në jetë. **23** Prandaj nuk do të keni më vegime të rreme dhas nuk do të

praktikoni më shortarinë, dhe unë do ta çliroj popullin tim nga duart tuaja; atëherë do të pranonit që unë jam Zoti".

14

meje. 2 Atéheré fjala e Zotit m'u drejtua, duke thénë: 3 "Bir njeriu, këta njerëz kanë ngritur idhujt e tyre në zemrën e tyre dhe kanë vënë para tyre pengesën që i bën të bien në paudhësi. A do ta lë veten të konsultohem prej tyre? 4 Prandaj folu dhe u thuaj atyre: Kështu thotë Zoti, Zoti: Cilido qoftë nga shtëpia e Izraelit që i ngre idhujt e tij në zemrën e tij, dhe vë para vetes pengesën që e bën të bjerë në paudhësi dhe pastaj vjen te profeti, do t'i përgjigjen unë, Zoti, lidhur me këtë, sipas morisë së idhujve të tij, 5 për të ndikuar në zemrën e atyre të shtëpisë së Izraelit që janë larguar prej meje për shkak të të gjithë idhujve të tyre. 6 Prandaj i thuaj shtëpisë së Izraelit: Kështu thotë Zoti, Zoti: Konvertohuni, largohuni nga idhujtë tuaj dhe hiqni fytyrën nga të gjitha gjérat tuaja të neverishme. 7 Sepse, në qoftë se një njeri çfarðo i shtëpisë së Izraelit apo disa të huaj që banojnë në Izrael largohen nga unë, ngre idhujt e tij në zemrën e tij dhe vë para tij pengesën që e bën të bjerë në paudhësi dhe pastaj vjen te profeti, që të konsultohet me mua nëpërmjet atij, unë, do t'i përgjigjim unë, Zoti, nga vetja ime. 8 Do të kthej fytyrën time kundër këtij njeriu, da ta bëj një shënjë dhe një proverb dhe do ta shfaros në mes të popullit tim; atëherë do pranoni që unë jam Zoti. 9 Por në rast se profeti lë të mashtrohet dhe thotë ndonjë fjalë, unë, Zoti e kam bërë për vete këtë profet; do të shtrij dorën pastaj kundër tij dhe do ta shkatërroj në mes të popullit tim të Izraelit. 10 Që të dy do të vuajnë dënimin e paudhësisë së tyre; dënim i profetit do të jetë i barabartë me dënimini e atij që e konsulton, 11 me qëllim që ata të shtëpisë së Izraelit të mos shkojnë duke u endur larg meje, të mos ndoten më nga të gjitha shkeljet e tyre, por të jenë populli im dhe unë të jem Perëndia i tyre", thotë Zoti, Zoti. 12 Fjala e Zotit mu drejtua aksoma, duke thënë: 13 "Bir njeriu, në qoftë se një vend mëkaton kundër meje duke qenë vazhdimisht i pabesë, unë do të shtrij dorën time kundër tij, do t'i ndërpres përkrahjen e bukës, do t'i dërgoj kundra urinë dhe do të shfaros njerëzit dhe kafshët. 14 Edhe sikur në mes tyre të ishin këta tre burra, Noeu, Danieli dhe Jobi, për shkak të drejtësisë së tyre do të shpëtonin vetëm veten e tyre", thotë Zoti, Zoti. 15 "Por në rast se do të bëja që nëpër këtë vend të kalonin kafshë të egra që ta shpopullonin dhe ai të bëhej një shkreti ku askush nuk do të kalonte për shkak të këtyre kafshëve, 16 edhe sikur në mes tyre të ishin ata tre burra, ashtu siç është e vërtetë që unë rroj", thotë Zoti, Zoti, "ata nuk do të shpëtonin as bijtë as bijat; do të shpëtonin vetëm veten e tyre, por vendi do të ishte një shkreti. 17 Ose sikur të sillja shpatën kundër këtij vendi dhe të thoja: "Le të kalojë shpata nëpër vend", dhe të shfaroste njerëz dhe kafshë, 18 edhe sikur në mes tyre të ishin ata tre burra, ashtu siç është e vërtetë që unë rroj", thotë Zoti, Zoti, "ata nuk do të shpëtonin as bijtë, as bijat e tyre, por vetëm veten e tyre. 19 Ose sikur të dërgoja kundër atij vendi murtajën dhe të derdhja mbi të zemrimin tim duke bërë kërdinë dhe duke shfarosur njerëz dhe kafshë, 20 edhe sikur në mes tyre të ishin Noeu, Danieli dhe Jobi, ashtu siç është e vërtetë që unë rroj", thotë Zoti, Zoti "ata nuk do të shpëtonin as bijtë as bijat, për drejtësinë e tyre do të shpëtonin vetëm veten e tyre". 21 Sepse kështu thotë Zoti, Zoti: "E njëta gjë do të ndodhë kur të dërgoj kundër Jeruzalemit katër gjykatësit e mi të tmerrshëm, shpatën, urinë, kafshët e egra dhe murtagjë për të shfarosur njerëz dhe kafshë. 22 Por ja, do të lihet një mbeturinë që do të cohët jashtë,

bij dhe bija; ata do tē vijnë tek ju dhe ju do tē shikoni sjelljen e tyre dhe veprimet e tyre. Atéherë do tē ngushëlloheni nga e keqja që solla mbi Jeruzalem, pér tē gjitha ato që solla mbi tē. **23** Ata do t'ju ngushëllojnë kur do tē shikoni sjelljen e tyre dhe veprimet e tyre. Kështu do tē pranoni që jo pa tē drejtë bëra atë që bëra në mes tē tij", thotë Zoti, Zoti.

15 Fjala e Zotit m'u drejtua përsëri, duke thënë: **2** "Bir njeriu, çështë vallë druri i hardhisë në krahasim me gjithë drurët e tjerë ose me çfarëdo dege që ndodhet në drurët e pyllit? **3** A mund ta marrësh drurin pér tē bërë ndonjë punë? A mund tē përfthos prej tij një kunj pér tē varur ndonjë send? **4** Ja, e hedh në zjarr pér t'u djegur; zjarri djeg dy anët e tij dhe pjesa e tij qendrore karbonizohet. A mund tē jetë vallë i dobishëm pér ndonjë punë? **5** Ja, në se edhe kur ishte i plotët nuk viente pér asnjë punë, aq më pak do tē mund tē vlefjet pér ndonjë punë kur zjarri e ka djegur dhe karbonizuar. **6** Prandaj, kështu thotë Zoti, Zoti: Ashtu sikur, ndër drutë e pyllit, kam caktuar që druri i hardhisë të digjet në zjarr, kështu do tē veproj edhe me banorët e Jeruzalemit. **7** Do tē kthej kundër tyre ftyrën time. Kanë dalë nga një zjarr, por një zjarr tjeter do t'i gllabërojë. Atéherë do tē pranoni që unë jam Zoti, kur tē kthej kundër tyre ftyrën time. **8** Kështu do ta bëj vendin tē shkretë sepsë kanë genë vazhdimisht jobesnikë", thotë Zoti, Zoti.

16 Fjala e Zotit m'u drejtua përsëri, duke thënë: **2** "Bir njeriu, bëja tē njobura Jeruzalemit veprimet e tij tē neveritshmë, **3** dhe i thuaj: Kështu i thotë Zoti, Zoti, Jeruzalem: Prejardhja jote dhe lindja jote janë nga vendi i Kanaanit; ati yt ishte një Amoreas dhe nëna jote një Hitease. **4** Kur linde ti, ditën që dole në këtë botë, nuk t'u pre kérthiza, nuk tē lanë me ujë pér t'u pastruar, nuk tē férkuani me kripë as tē mbështollën në pelena. **5** Asnjë sy nuk u kujdes pér ty që tē bënte qoftë edhe një nga këto gjëra, duke i ardhur keq pér ty; përkundrazi ditën që linde tē hodhen në fushë tē hapur, pér shkak të neverisë që kishin pér ty. **6** Unë tē kalova afër, pashë që po përpëlitesh në gjak dhe tē thashë, ndërsa ndodheshe në gjakun tênd: "Jeto!". Po, ndërsa ndodheshe në gjakun tênd tē thashë: "Jeto!". **7** Të bëra të rritesh si mori si filizat e arave; dhe ti u rrite, ubëre e madhe dhe u bëre shumë e bukur. Gjiri t'u formua, flokët t'u rritën shumë, por ti ishe lakuriqe dhe nevojtare. **8** Unë tē kalova afër dhe tē shikova, dhe ja, koha jote ishte koha e dashurisë. Kështu shtrira cepin e rrobave tē mia mbi ty dhe mbulova lakuriqësinë tênde; tē bëra një betim, lidha një besëlidhje me ty dhe ti u bëre imja", thotë Zoti, Zoti. **9** "Të lava me ujë, tē pastrova krejt nga gjaku dhe tē leva me vaj. **10** Pastaj tē vura tē veshësh rroba tē qëndisura, tē vura sandale prej lëkure baldoseje, tē rrethova kokën me li tē hollë dhe tē mbulova me mëndafsh. **11** Të zbkurova me stoli, tē vura byzylykë në kyçet e dorës dhe një gjerdan në qafë. **12** Të vura një unazë në hundë, vathë te veshët dhe një kurorë tē mrekullueshme mbi krye. **13** Kështu u zbkurove me ar dhe argjend dhe u veshe me li tē hollë, me mëndafsh dhe me qëndisje. Ti hëngre majë mielli, mjaltë dhe vaj; u bëre shumë, shumë e bukur dhe arrite tē mbretërosh. **14** Nami yt u përhap midis kombeve pér bukurinë tênde që ishte e përsosur, pér shkak të shkëlgjimit tim tē madh që kisha vendosur mbi ty", thotë Zoti, Zoti. **15** Por ti vure besim në bukurinë tênde dhe u kurvërove pér shkak të namit tênd dhe ia falje kurvërimet e tua çdo kalimtar, që i pranonte. **16** Ti more disa nga rrobat e tua, bëre vende tē larta me njyra tē ndryshme në tē cilat u kurvërove, gjëra që nuk duhet tē kishin ndodhur dhe

as që tē ishin. **17** More gjithashtu xhevahiret e tua tē bukura tē bëra me arin dhe argjendin tim, që unë tē kisha dhënë, bëre prej tyre figura njeriu dhe u kurvërove me to; **18** pastaj more rrobat e tua tē qëndisura, i mbulove dhe ofrove para tyre vajin dhe temjanin tim. **19** Edhe bukën time që tē kisha dhënë, majën e miellit, vajin dhe mjaltin me tē cilin tē ushqjeja, i vure para tyre si një parfum me erë shumë tē këndshme; kështu ndodhi", thotë Zoti, Zoti. **20** "Përveç kësaj more bijtë e tu e bijat e tua që më kiske lindur dhe i sakrifikove ata, që tē gjelliten. Mos vallë ishin pak gjë kurvërimet e tua, **21** që tē therje bijtë e mi dhe t'uva ofroje atyre duke i kaluar nëpër zjarr? **22** Me gjithë veprimet e tua tē neveritshmë dhe kurvërimet e tua, nuk i kujtovë ditët e rinisë sate, kur ishe lakuriq dhe nevojtare dhe përpëliteshë në gjak. **23** Tani mbas gjithë ligësës sate, "mjerë, mjerë ti!", thotë Zoti, Zoti; **24** "në çdo shesh ke ndërtuar një kamare dhe ke bërë një vend tē lartë; **25** në krye tē çdo rruge ke ndertuar një vend te lartë, e ke bërë tē neveritshmë bukurinë tênde, dhe i ke hapur këmbët e tua çdo kalimatari, duke i shumuar kurvërimet e tua. **26** Ti gjithashtu je kurvëruar me Egjiptasit, fqinjët e tu trupmëdhenj, dhe i ke shumuar kurvërimet e tua pér tē provokuar zemërimin tim. **27** Prandaj, ja, unë kam shtrirë dorën kundër teje, kam pakësuar racionin tênd tē caktuar, tē kam lënë në dorë tē atyre që tēurrejnë, bijave tē Filisteje, që u vjen turp nga qëndrimi yt i poshtë. **28** Ende e pa kënaqr, je kurvëruar me Asirianët; po, je kurvëruar me ata, por pa qenë e kënaqr. **29** Kështu i ke shtuar kurvërimet e tua me vendin e Kanaanit deri në Kalde, por as me këtë nuk je kënaqr. **30** Sa e shthurur eshtë zemra jote", thotë Zoti, Zoti, "kur bëhen têrë këto gjëra tē një prostitute pa cipë! **31** Ti ndërtoje kamaren në krye tē çdo rruge dhe bënje vendet e larta në çdo shesh por nuk ishe si një prostitute, sepse përbuzje pagën, **32** por si një grua që shkel kurorën, që në vend tē bashkëshortit tē saj pret tē huajt. **33** Të gjitha prostitutatave u bëhen dhurata, por ti u ke bërë dhurata gjithë dashnorëtë e tua dhe me dhurata i ke bërë tē vijnë nga çdo anë te ti pér kurvërimet e tua. **34** Në kurvërimet e tua je sjellë krejt ndryshe nga gratë e tjetra; askush nuk tē ndiqte nga pas pér t'u kurvëruar, sepse ti jepje pagesën në vend që ta merrie atë; kështu je sjellë krejt ndryshe nga tē tjerat". **35** Prandaj, o prostitutë, dëgjo fjalen e Zotit. **36** Kështu thotë Zoti, Zoti: "Duke qenë se paratë e tua janë shkopërderdhur dhe lakuriqësia jote eshtë zbuluar në kurvërimet e tua me dashnorët e tu dhe me têrë idhuit e tu tē neveritshëm dhe pér shkak tē gjakut tē bijve tē tu që u ke ofruar atyre, **37** ja, unë do tē mbledh têrë dashnorët e tu me tē cilët ke bërë qejf, tē gjithë ata që ke dashuurash bashkë me ata që ke urryer; do t'i mbledh nga çdo anë kundër teje dhe do tē zbuloj para tyre lakuriqësinë tênde, me qëllim që ata tē shohin gjithë lakuriqësinë tênde. **38** Do tē tê gjykoj si gjykojen gratë që shkelin kurorën dhe që derdhin gjakun dhe do tē sjell mbi ty gjakun e têrbimit dhe tē xhelozisë. **39** Do tē tê jep pastaj në duart e tyre dhe ata do tē shembin kamaren tênde dhe do tē hedhin poshtë tē gjitha vendet e tua tē larta do tē tê zhveshin gjithashtu nga rrobat e tua, do tē marrin xhevahiret e tua tē mrekullueshme dhe do tē tê lënë lakuriq dhe nevojtare. **40** Pastaj do tē bëjnë tē dalë kundër teje një turmë e madhe dhe do tē tê vrasin me gurë dhe do tē tê shpojnë me shpatat e tyre. **41** Do t'u vénë flakén shtëpive tē tua dhe do tē zbatojnë vendime kundër teje para syve tē shumë grave; do tē tê bëj tē heqësh dorë nga kurvërimi dhe nuk do tē jepësh më asnjë pagë. **42** Kështu do ta fashit zemërimin tim mbi ty dhe xhelozia ime do tē largohet nga ti; do tē qetësohem dhe

nuk do tē zemërohem më. 43 Sepse ti nuk i ke kujtuar ditët e riniç sate dhe më ke bërë tē tērbohem me tē gjitha këto gjëra, ja, edhe unë do tē tē bëj që tē bien mbi kokën tēndë veprimet e tua", thotë Zoti, Zoti, "Kështu ti nuk do tē kryesh poshtërsi tē tjera përvëç veprimeve tē tua tē neveritshme. 44 Kushdo që do tē thotë proverba, do tē thotë këtë proverb kundër teje: "Si nëna éshtë edhe e bija". 45 Ti je më tē vërtëtë bija e nënës sate që ka mohuar bashkëshortin e saj dhe bijt e vet, dhe je motër e motrave tē tua që kanë mohuar burrat dhe bijtë e tyre. Nëna juaj ishte një Hitease dhe ati juaj një Amoreas. 46 Motra jote më e madhe éshtë Samaria, që banon me gjithë bijat e saj në tē majtën tēndë; motra jote më e vogël éshtë Sodoma, që banon me gjithë bijat e saj në tē djathtën tēndë. 47 Ti jo vetëm ke ecur në rrugët e tyre dhe ke kryer veprimet e tyre tē neveritshme, por, sikur kjo tē ishte fare pak, në tē gjitha rrugët e tua je korruptuar më shumë se ato. 48 Siç éshtë e vërtëtë që unë rroj", thotë Zoti, Zoti, "motra jote Sodoma dhe bijat e saj nuk kanë bërë atë që ke bërë ti bashkë me bijat e tua. 49 Ja, kjo qe paudhësia e motrës sate Sodoma: ajo dhe bijat e saj jetonin në kryelartësi, në bollëkun e bukës dhe në një plogështi tē theksuar, por nuk përkrahnin dorën e tē përvuajturit dhe tē tē varférít. 50 Iшин fodulle dhe kryenin veprime tē neveritshme para meje; prandaj i hoq nga mesi, kur e pashë këtë. 51 Samaria nuk ka kryer as gjysmën e mëkateve tē tua; ti i ke shumuar veprimet e tua tē neveritshme më shumë se ato dhe ke justifikuar motrat e tua me tē gjitha veprimet e neveritshme që ke kryer. 52 Ti, që ke gjykuar motrat e tua, mbaje turpin tēnd, sepse me mëkatet që ke kryer je bërë më e neveritshme se ato; ato janë më tē drejta se ti. Po, kи turp, dhe mbaje për vete turpin, sepse ke justifikuar motrat e tua. 53 Kur do t'i kthej robërit e tyre, robërit e Sodomës dhe bijat e saj, robërit e Samarias dhe vajzat e saj, atëherë do t'i kthej edhe robërit nga robërimi yt që janë në mes tyre, 54 me qëllim që tē mbash turpin tēnd dhe tē turpëreshesh për tērë ato që ke bërë, kur i ke dhënë zemër. 55 Kur motrat e tua, Sodoma dhe bijat e saj, do tē kthehen në gjendjen e tyre tē mëparshme, dhe Samaria dhe bijat e saj do tē kthehen në gjendjen e tyre tē mëparshme, edhe ti dhe bijat e tua do tē ktheheni në gjendjen tuaj tē mëparshme. 56 Motra jote Sodoma nuk ishte përmendur fare nga goja jote në ditët e kryelartësisë sate, 57 para se ligësia jote tē zbulohet lakuriq, si ndodhi kur tē fyen bijat e Sirisë dhe tē gjitha ato që ishin rrëthi tyre, bijat e Filisteive, që tē përcmonin nga tē gjitha anët. 58 Ti mban dénimin e poshtërisë sate dhe tē veprimeve tē tua tē neveritshme", thotë i Amshueshmi. 59 Sepse kështu thotë Zoti, Zoti: "Unë do tē veproj me ty ashtu si ke vepruar ti me mua, se ke përcmuar betimin, duke shkelur besëlidhjen". 60 "Megjithatë do tē kujtoj besëlidhjen që lidha me ty në ditët e riniç sate dhe do tē lidh me ty një besëlidhje tē përfjetëshme. 61 Atëherë do tē kujtohesh për sjelljen tēnd dhe do tē tē vijë turp, kur do tē presësh motrat e tua, ato që janë më tē mëdha dhe ato që janë më tē vogla nga ti; dhe unë do t'i jay ti si bija, por jo për hir tē besëlidhjes sate. 62 Unë do tē lidh besëlidhjen time me ty dhe ti do tē pranosh që unë jam Zoti, 63 me qëllim që tē mbash mend, tē tē vijë turp dhe tē mos hapësh gojën për shkak të konfuzionit tēnd, kur tē kembët shlyerjen e fajt për gjitha ato që ke bërë", thotë Zoti, Zoti.

17 Fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: 2 "Bir njeriu, propozo një enigmë dhe i tregoi një shëmbëlltyrë shtëpisë së Izraelit, dhe thua: 3 Kështu thotë Zoti, Zoti: Një shqiponjë e madhe me fletë tē mëdha dhe me pendë tē gjata, e mbuluar me pupla tē

ngjyrave tē ndryshme, shkoi në Liban dhe këputi majën e një kedri; 4 këputi degëzën e tij më tē lartë, e coi në një vend tregtë dhe e vendosi në një qytet tregtarësh. 5 Pastaj mori pak farë tē vendit dhe e mbolli në një arë pjellore; e vendosi këtë pranë ujrade tē bollshme dhe e mbolli si një shelg. 6 Ajo u rrit dhe u bë një hardhi e madhe, por e ulët, degët e së cilës ishin kthyer nga shqiponja, kurse rrënjet ishin poshtë saj. Kështu u bë një hardhi që lëshoi degë dhe gjethje. 7 Por na ishte një shqiponjë tjetër e madhe, me ali tē mëdha dhe me shumë pendë; dhe ja, kjo hardhi i ktheu rrënjet e saj drejt asaj dhe i shtriu degët e saj drejt asaj me qëllim që tē vaditj nga brazda ku ishte mbjellë. 8 Ajo ishte mbjellë në një tokë tē mirë, pranë ujrade tē bollshme, me qëllim që tē lëshonte degë, tē jepte fryte dhe tē bëhej një hardhi e mrekullueshme. 9 Thua: Kështu thotë Zoti, Zoti: A do tē mund tē shkojë mbarë? A nuk do t'i shrrenjës shqiponja rrënjet e saj dhe nuk do t'i presë frytet e saj që ta lërë tē thahet? Kështu tērë gjethet që ka do tē thahen. Nuk do tē duhet shumë forcë as shumë njerëz për ta shkulur me rrënjet. 10 Ja, ajo éshtë e mbjellë. A mund tē shkojë mbarë? Mos vallë do tē thahet krejt kur do tē preket nga era e lindjes? Do tē thahet në bratzdën ku ishte ritrit!". 11 Fjala e Zotit m'u drejtua përséri, duke thënë: 12 "I thuaj, pra, kësaj shtëpie rebele: Nuk e merrni vesh çfarë kuptimi kanë këto gjëra? U thuaj atyre: Ja mbreti i Babilonisë erdhë në Jeruzalem, zuri mbretin dhe krerët dhe i coi me vete në Babiloni. 13 Pastaj mori një prej gjaku mbretëror, lidhi një besëlidhje me tē dhe e vuri tē betohet. Ai mori me vete edhe burrat e fuqishëm tē vendit, 14 me qëllim që mbretëria tē binte dhe tē dñe dhi që tē ngrëhej, por, duke respektuar besëlidhjen e tij, tē mund tē ishte i qëndrueshëm. 15 Por ky u rebelua kundër tij duke dërguar ambasadoret e tij në Egjipt, me qëllim që t'i jepnin kuaj dhe shumë njerëz. A mund t'i shkojë mbarë, a mund tē shpëtojë ai që ka bërë gjëra tē tillë? A mund tē shkelë besëlidhjen dhe megjithatë tē shpëtojë? 16 Ashtu siç éshtë e vërtëtë që unë rroj", thotë Zoti, Zoti, "ai do tē vdesë në vendin ku rri mbreti që e ka bërë mbret dhe betimin e tē cilit ai ka përcmuar duke shkelur edhe besëlidhjen, afër tij, në mes tē Babilonisë. 17 Faraoni nuk do t'i japë ndihmë me ushtrinë e tij të fuqishme dhe me aq njerëz në luftë, kur do tē ngrenë ledhe dhe do tē ndërtojnë kulla për tē shfarosur shumë jetë njerëzore. 18 Ai ka përcmuar betimin duke shkelur besëlidhjen; megjithatë, ja, mbasi dha dorën, ka bërë tērë këto gjëra. Ai nuk do tē shpëtojë". 19 Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: "Ashtu siç éshtë e vërtëtë që unë rroj, betimin tim që ai ka përcmuar dhe besëlidhjen time që ai ka shkelur, do tē bëj që tē bien mbi kokën e tij. 20 Do tē shtrij mbi tē rjetën time dhe do tē kapet në lakuun tim. Do ta coj në Babiloni dhe aty do tē ekzekutoj mbi tē vendimin për tradhëtinë e kryer kundër meje. 21 Tërë ikanakët bashkë me formacionet e tij do tē bien nga shpatë, ndërsa ata që do tē shpëtojnë do tē shpërndahnë në drejtim tē tē gjitha erërave. Kështu do tē pranoni që unë, Zoti, kam folur". 22 Kështu thotë Zoti, Zoti: "Do tē marr një degë nga maja e kredit më tē lartë dhe do tē mbjell; nga maja e degëve tē tij të reja do tē këpus një degëz tē njomë dhe do tē mbjell mbi një mal tē lartë dhe tē ngritur. 23 Do tē mbjell mbi malin e lartë tē Izraelit; do tē lëshoi degë, do tē bëj fryte dhe do tē bëhet një kedër i mrekullueshëm. Nën tē do tē banojnë zogj tē çdo lloji; ata do tē banojnë nën hijen e degëve tē tij. 24 Kështu tērë drurët e fushës do tē mësojnë se unë, Zoti, kam ulur drurin e lartë dhe kam ngritur drurin e ulët, kam bërë tē thahet druri i gjelbër dhe tē mbijë druri i thatë. Unë Zoti, kam folur dhe do tē bëj".

18

Fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: 2 "Çfarë keni ndër mend kur përdorni këtë proverb lidhur me vendin e Izraelit duke thënë: "Etërit kanë ngrënë rrushin e papjekur dhe dhëmbët e bijve të tyre janë mpirë"? 3 Ashtu si éshtë e vërtetë që unë rroj", thotë Zoti, Zoti, "nuk do ta përdorni më këtë proverb në Izrael. 4 Ja, të gjithë shpirtërat janë të mitë; si shpirti i atit ashtu dhe shpirti i birit janë të mitë. Shpirti që mëkaton ka pér të vdekur. 5 Në qoftë se dikush éshtë i drejtë dhe zbaton ndershmérinë dhe drejtësinë, 6 në se nuk ha në male dhe nuk ngre sytë tek idhujt e shtëpisë së Izraelit, në rast se nuk prek gruan dhe fqinjët të tij dhe nuk i afrohet një gruajte kur ajo éshtë e papastër, 7 në rast se nuk shtyp kërkënd, në qoftë se i kthen huamarrësit pengun e tij, në qoftë se nuk kryen asnjë grabitje, në rast se i jep bukën e tij të uriturit dhe mbulon me rroba atë që éshtë lakuriq, 8 në rast se nuk jep hua me kamatë dhe nuk jep me fajde, në rast se heq dorë nga paudhësia, dhe gjykon me paanësi midis burrit dhe burrit, 9 në rast se ecën sipas statuteve të mia duke vepruar me besnikëri, ai éshtë i drejtë dhe me siguri ka pér të jetuar", thotë Zoti, Zoti. 10 Por në qoftë se i ka lindur një bir që përdor dhunë, që derdh gjak dhe i bën të vëllait ndonjë nga këto gjëra, 11 (ndërsa i ati nuk ka kryer asnjë nga këto gjëra), dhe ha në male dhe prek bashkëshorten e fqinjët të tij, 12 shtyp të varférin dhe nevojtarin, kryen grabitje, nuk e kthen pengun, ngre sytë ndaj idhujve, kryen veprime të neveritshme, 13 jep me kamatë dhe me fajde, a do të jetojë vallë ai? Ai nuk do të jetojë. Duke qenë se ka kryer tërë këto veprime të neveritshme ai ka pér të vdekur me siguri; gjaku i tij do të bjerë mbi të. 14 Por në rast se atij i lind një fëmijë që, duke parë tërë mëkaten e kryera nga i ati, i kupton, por nuk i kryen, 15 nuk ha në male, nuk i ngre sytë nga idhujt e shtëpisë së Izraelit, nuk prek gruan e fqinjët, 16 nuk shtyp njeri, nuk merr pengje, nuk kryen grabitje, por i jep bukën e tij të uriturit, vesh me rroba atë që éshtë lakuriq, 17 e përmban dorën që të mos shtypë të varférin, nuk merr as kamatë as fajde, respektion dekreteret e mia dhe ecën në statutet e mia, ai nuk ka pér të vdekur pér shkak të paudhësisë së atit të tij; ai me siguri ka pér të jetuar. 18 I ati, përkundrazi, duke qenë se ka shtypur dhe ka kryer grabitje në dëm të vëllait të tij dhe ka bërë atë që nuk éshtë e mirë në mes të popullit të tij, ja, ai do të vdesë pér shkak të paudhësisë së tij. 19 Megjithatë ju thoni: "Pse biri nuk mbart paudhësinë e atit?". Duke qenë se djali zbaton barazinë dhe drejtësinë, respektion të gjitha statutet e mia dhe i vë në praktikë, ai me siguri ka pér të jetuar. 20 Shpirti që mëkaton do të vdesë, i biri nuk do të mbartë paudhësinë e atit dhe ati nuk do të mbartë paudhësinë e birit; drejtësia e të drejtit do të jetë mbi të, pabesia e të pabesit do të bien mbi të. 21 Në rast se i pabesi largohet nga të gjitha mëkaten që kryente, në rast se respektion të gjitha statutet e mijë dhe zbaton barazinë dhe drejtësinë, ai me siguri ka pér të jetuar; nuk ka pér të vdekur. 22 Asnjë nga shkelje që ka kryer nuk do t'i kujtohet atij, a do të jetojë pér shkak të drejtësisë që zbaton. 23 A ndjej vallë gëzim nga vdekja e të pabesit?", thotë Zoti, Zoti, "apo përkundrazi që ai të kthehet nga rrugët e tij dhe të jetojë? 24 Por në rast se i drejtë largohet nga drejtësia e tij dhe kryen paudhësinë dhe imiton tërë gjérat e neveritshme që kryen i pabesi, a do të jetojë vallë ai? Në rast se tërë drejtësia që ka bërë nuk do të kujtohet më; pér shkeljen që ka kryer dhe mëkatin që ka bërë, ai ka pér të vdekur, pér shkak të tyre. 25 Megjithatë ju thoni: "Rruja e Zotit nuk éshtë e drejtë". Dëgjoni tani, o shtëpi e Izraelit: éshtë pikërisht rruga ime që nuk éshtë e drejtë ose janë më tepër rrugët tuaja që nuk janë

të drejta? 26 Në rast se i drejti largohet nga drejtësia e tij dhe kryen paudhësi dhe pér këtë shkak vdes, ai vdes nga paudhësia që ka kryer. 27 Përkundrazi, në se i pabesi largohet nga pabesia që ndiqte dhe zbaton barazinë dhe drejtësinë, ai do ta shpëtojë shpirtin e tij. 28 Duke qenë se ka marrë parasysh të largohet nga të gjitha shkeljet që kryente, ai ka pér të jetuar me siguri; nuk ka pér të vdekur. 29 Megjithatë shtëpia e Izraelit thotë: "Rruja e Zotit nuk éshtë e drejtë". A janë pikërisht rrugët e mia që nuk janë të drejta, o shtëpi e Izraelit, janë më tepër rrugët tuaja që nuk janë të drejta? 30 Prandaj do ta gjykoj secilin prej jush sipas rrugëve të tij, o shtëpi e Izraelit", thotë Zoti, Zoti. "Pendohuni dhe braktisni tërë shkeljet tuaja, kështu paudhësia nuk do të jetë më pér ju shkak shkatërrimi. 31 Flakni larg jush tërë shkeljet tuaja që keni kryer dhe bëjini vetes një zemër të re dhe një shpirt të ri. Pse vallë doni të vdsni, o shtëpi e Izraelit? 32 Unë në fakt nuk ndej asnjë kënaqësi me vdekjen e atij që vdes" thotë Zoti, Zoti. "Ndërroni rrugë, pra, dhe do të jetoni".

19 Ti larto një vajtim mbi pricat e Izraelit dhe thuaj: 2 "Ç'ishte nëna jote? Një luaneшë: rrinte shrirë midis luanëve, rriste të vegjilit e saj në mes të luanëve të vegjilit. 3 Riti një nga të vegjilit e saj që u bë një luan i vogël; mësoi të shqyejë prenë dhe përlau njerëz. 4 Edhe kombet dégjuant të flitet pér të; ai u kap në gropën e tyre dhe e çuan të lidhur në vendin e Egjiptit. 5 Kur ajo pa që prija po zgjatej dhe shpresa e saj ishte e humbur, mori një tjeter nga të vegjilit e saj dhe e rriti sa u bë një luan i vogël. 6 Ai shkonte dhe vinte midis luanëve; u bë një luan i vogël, mësoi të shqyejë prenë dhe përlau njerëz. 7 Mësoi vendet e tyre të shkretuara dhe shkatërrroi qytetet e tyre; vendi e gjithçka që kishte u shkretua nga zhurma e vrumbullimit të tij. 8 Por kundër tij erdhën kombet e të gjitha krahinave fqinje, vendosën kundër tij rrjetën e tyre dhe ai u kap në gropën e tyre. 9 E vunë të lidhur në një kafaz dhe e çuan te mbreti i Babilonisë; e çuan në një fortesë, me qëllim që zëri i tij të mos dégjohej më mbi malet e Izraelit. 10 Nëna jote ishte si një hardhi e mbjellë pranë ujrove; ishte e harlisur dhe kishte shumë degë nga uji i bollshëm. 11 Kiske degë të fortë të përshtatshme pér skepta mbretërorë, ishte njëjtit lar midis degëve gjetheshumë dhe shquhej në shtatin e saj pér degët e shumta të saj. 12 Por u çrrënjos me térbim dhe u hodh pér tokë; era e lindjes ia thar fyrin; degët e saj të fortë a shkëputën dhe u thanë, zjari i përipiu. 13 Tani éshtë mbjellë në shkretëtirë në një tokë të thatë dë të etur pér ujë; 14 Një zjarr ka dalë nga një shermend i degëve të saj dha kë përpire fyrin e saj; në të nuk ka më asnjë degë të fortë të përshtatshme pér skepta mbretërorë". Ky éshtë një vajtim dhe do të jetë një vajtim.

20 Ja, ndodhi në vitin e shtatë, më dhjetë të muajit të pestë, që disa nga pleqtë e Izraelit erdhën të konsultohem me Zotin dhe u ulën para meje. 2 Pastaj fjala e Zotit m'u drejtua, duke më thënë: 3 "Bir njeriu, folu pleqe të Izraelit dhe u thuaj: Kështu thotë Zoti, Zoti: A keni ardhur të më konsultoni? Ashtu siç éshtë e vërtetë që unë rroj, nuk do të lejoj të konsultohem prej jush", thotë Zoti, Zoti. 4 "A do t'i gjykos, a do t'i gjykos, bir njeriu? Bëj të njohni veprimet e neveritshme të etërve të tyre, 5 dhe u thuaj atyre: Kështu thotë Zoti, Zoti: Ditën kur zgjodha Izraelin dhe ngrita dorën pér betim pasardhësve të shtëpisë së Jakobit dhe e bëra veten të njohur në vendin e Egjiptit, ngrita dorën pér 6 Atë ditë ngrita dorën duke ju betuar atyre se do t'i nxirja nga vendi i Egjiptit dhe do t'i çoja në një vend që kisha vëzhguar pér ta ku rrjedh qumësht dhe mjaltë, lavdia e të gjitha vendeve.

7 Pastaj u thashë atyre: Secili tê flakë gjérat e neveritshme që janë para syve të tij dhe mos u ndotni me idhujt e Egjiptit. Unë jam Zoti, Perëndia juaj. **8** Por ata u rebeluan kundër meje dhe nuk deshën tê më dégjojnë; asnjë prej tyre nuk flaku gjérat e neveritshme që ishin para syve të tyre dhe nuk braktisi idhujt e Egjiptit. Atëherë vendosa tê derdh mbi ta tèrbimin tim dhe tê shfryj mbi ta zemërimin tim në mes tê vendit tê Egjiptit. **9** Megjithatë veprova pér hir tê emrit tim, me qëllim që ai tê mos përdhosej para kombeve në mes tê cilëve ata ndodheshin, në sytë e tê cilëve më kishin njohur, pér t'i nxjerr nga vendi i Egjiptit. **10** Kështu i nxora nga vendi i Egjiptit dhe i çova në shkretëtirë. **11** U dhashë atyre statutet e mia dhe u bëra tê njohura dekreteret e mia, duke respektuar tê cilat, njeriu do tê jetojë pér ato. **12** Gjithashtu u dhashë atyre tê shtunat e mia, me qëllim që tê ishin një shënjë midis meje dhe atyre, dhe që tê njihin që unë jam Zoti që i shenjtëroj. **13** Por shtëpia e Izraelit u rebelua kundër meje në shkretëtirë; nuk eci sipas statuteve tê mia dhe hodhi poshtë dekreteret e mia, duke respektuar tê cilat njeriu do tê jetojë pér ato, dhe përdhosën me tê madhe tê shtunat e mia. Kështu unë vendosa tê hedh mbi ta zemërimin tim pér ti zhdukur në shkretëtirë. **14** Megjithatë unë veprova pér hir tê emrit tim, me qëllim që tê mos përdhosej përparrë kombeve, në sytë e tê cilëve unë i kisha bërë tê dalin nga Egjipti. **15** Ngrita madje dorën në shkretëtirë, duke u betuar se nuk do t'i bëja tê hyhin në vendin që u kisha dhënë atyre, ku rrjedh qumësht dhe mjaltë, lavdia e tê gjitha vendeve, **16** sepse kishin hedhur poshtë dekreteret e mia, nuk kishin ecur sipas statuteve tê mia dhe kishin përdhosur tê shtunat e mia, sepse zemra e tyre shkonte pas idhujve tê tyre. **17** Megjithatë syri im i fali nga shkatërrimi dhe nuk i shfarosa krejt në shkretëtirë. **18** Pastaj u thashë bijve tê tyre në shkretëtirë: "Mos ecni sipas statuteve tê etërve tuaj, mos respektoni dekreteret e tyre dhe mos u ndotni me idhujt e tyre. **19** Unë jam Zoti, Perëndia juaj; ecni sipas statuteve tê mia, respektoni dekreteret e mia dhe i vini në praktikë, **20** shenjtëroni tê shtunat e mia dhe ato le tê janë një shenjë midis meje dhe jush, në mënyrë që ju tê pranoni që unë jam Zoti, Perëndia juaj". **21** Por bijtë u rebeluan kundër meje; nuk ecën sipas statuteve tê mia, nuk respektuan dekreteret e mia pér t'i vënë në jetë, duke i respektuar tê cilat njeriu do tê jetojë pér to; përdhosën tê shtunat e mia, dhe kështu vendosa tê derdh mbi ta tèrbimin tim dhe tê shfryj mbi ta zemërimin tim në shkretëtirë. **22** Megjithatë unë e têrhoqa dorën dhe veprova pér hir tê emrit tim, me qëllim që ai tê mos përdhosej përparrë kombeve, në sytë e tê cilëve i kisha nxjerr nga Egjipti. **23** Porngrita dorën në shkretëtirë, duke u betuar që do t'i shpërndaja midis kombeve dhe do t'i hallakatja nëpër tê vendet, **24** Sepse nuk vinin në jetë dekreteret e mia, por i hidhni poshtë statutet e mia, përdhosnin tê shtunat e mia dhe sytë e tyre ishin drejtuar te idhujt e etërve tê tyre. **25** Prandaj u dhashë statute jo tê mira dhe dekrete me tê cilat nuk mund tê jetonin; **26** dhe i molepsa me vetë dhuratat e tyre, me qenë se ata kalonin nëpër zjarr çdo tê parëlindur tê tyre, pér t'i katandisur në shkretim tê plotë me qëllim që tê pranonin që unë jam Zoti. **27** Prandaj bir njeriu, foli shtëpisë së Izraelit dhe i thuaj: Kështu thotë Zoti, Zoti. Etërit tuaj më kanë fyer edhe në këtë rast, duke u sjellë pabesit me mua: **28** mbasi i futa në vendin pér tê cilin kisha ngritur dorën dhe isha betuar, ata i kthyen sytë në çdo kodër tê lartë dhe në çdo dru gjetheshumë dhe atje ofruan fljimet e tyre dhe paraqitën ofertat e tyre provokuese; atje vunë parfumet e tyre me erë tê këndshme dhe atje derdhënlacionet e tyre. **29** Atëherë u thashë atyre: Çështë vendi i lartë

në tê cilin shkon? Kështu vazhdojnë ta quajnë "vendi i lartë" deri ditën e sotme. **30** Prandaj i thuaj shtëpisë së Izraelit: Kështu thotë Zoti, Zoti: A doni tê ndoteni duke ndjekur rrugën e etëre tuaj dhe tê kurvëroheni me idhujt e tyre tê urrejtshëm? **31** Në fakt kur ofroni dhuratat tuaja dhe kaloni nëpér zjarr bijt tuaj, ju e ndotni veten deri ditën e sotme me tê gjithë idhujt tuaj. Prandaj nuk do tê lejoj tê konsultohem nga ju, o shtëpi e Izraelit. Ashtu siç është e vërtetë që unë rroj", thotë Zoti, Zoti, "unë nuk do tê lejoj tê konsultohem nga ju. **32** Dhe nuk do tê ndodhë aspak ajo që ju shkon ndër mend, kur thoni: "Ne jemi si kombet, si familjet e vendeve tê tjera, që i ngrenë kult drurit dhe gurit". **33** "Siç është e vërtetë që unë rroj", thotë Zoti, Zoti, "unë do tê mbretëroj mbi ju me dorë tê fortë, me krahun e shtrirë dhe me një tèrbim tê shfrenuar. **34** Do t'ju nxjerr nga mesi i popujve dhe do t'ju mbledh nga vendet në tê cilët jeni shpërndarë me dorë tê fortë, me krahë tê shtrirë dhe me tèrbim tê shfrenuar, **35** dhe do t'ju çoj në shkretëtirën e popujve, dhe atje do tê zbatoj gjykimin tim mbi ju, ballë pér ballë. **36** Ashtu siç e zbatova gjykimin tim mbi etërit tuaj në shkretëtirën e vendit tê Egjiptit, kështu do ta zbatoj gjykimin tim mbi ju", thotë Zoti, Zoti. **37** "Do tê bëj që tê kaloni nén shufér dhe do t'ju kthej në detyrimet e besëlidhjes. **38** Do tê ndaj nga ju rebelët dhe ata që janë tê pabesë ndaj meje; do t'i nxjerr nga vendi ku banojnë, por nuk do tê hyjnë në vendin e Izraelit; atëherë do tê pranoni që unë jam Zoti. **39** Ju, pra, shtëpia e Izraelit", kështu flet Zoti, Zoti: "Shkon, u shérbeni secili idhujve tuaj; por pastaj do tê më dégjon dhe nuk do tê përdhosni më emrin tim tê shenjët me dhuratat tuaja dhe me idhujt tuaj. **40** Sepse mbi malin tim tê shenjët, mbi malin e lartë të Izraelit", thotë Zoti, Zoti, "atje téré shtëpia e Izraelit, tê gjithë ata që do tê janë në vend, do tê më shérbejnë; atje do tê kënaqem me ta, do tê kérkoj ofertat tuaja dhe dhuratat tuaja prodhimet e hershme së bashku më tê gjitha sendet tuaja tê shenjëruara. **41** Unë do tê kënaqem me ju si me një parfum me erë shumë tê këndshme, kur do t'ju nxjerr nga mesi i popujve dhe t'ju mbledh nga vendet ku keni qenë shpërndarë; dhe do tê shenjtërohem tek ju para syve tê kombeve. **42** Ju do tê pranoni që unë jam Zoti, kur do t'ju çoj në tokën e Izraelit, në vendin pér tê cilin kisha ngritur dorën dhe isha betuar t'ia jepja etërve tuaj. **43** Atje do tê kujtoni sjelljen tuaj dhe tê gjitha veprimet me tê cilat jeni ndotur dhe do tê ndjeni neveri pér veten tuaj pér tê gjitha ligësitet që keni kryer. **44** Kështu do tê pranoni që unë jam Zoti, kur do tê veproj me ju pér hir tê emrit tim dhe jo sipas sjelljes suaj tê keqe dhe as sipas veprimeve tuaja tê korruptuara, o shtëpi e Izraelit", thotë Zoti, Zoti". **45** aaa see Fjala e Zotit m'u drejtua duke thënë: **46** aaa see "Bir njeriu, kthe fytyrën nga jugu, fol hapur kundër jugut dhe profetizo kundër pyllit të fushës, Negevit, **47** aaa see dhe i thuaj pyllit të Negevit: Dëgio fjalën e Zotit. Kështu thotë Zoti, Zoti: unë po ndez te t'i një zjarr që do tê gllabërojë çdo dru tê blertë dhe çdo dru tê thatë; flaka e zjartë nuk do tê shuhet dhe çdo fytyrë nga veriu në jug do tê digjet. **48** aaa see Çdo mish do ta shohë që unë, Zoti, e kam ndezur; nuk do tê shuhet". **49** aaa see Atëherë thashë: "Ah, Zoti, Zoti, ata thonë pér mua: "A nuk flet ky me shémbëlltyra?"

21 aaa see Fjala e tê Amshueshmit m'u drejtua akoma, duke thënë: **2** aaa see "Bir njeriu, kthe fytyrën nga Jeruzalemi, fol hapur kundër vendeve tê shenjta dhe profetizo kundër vendit të Izraelit; **3** aaa see dhe i thuaj vendit tê Izraelit: Kështu thotë Zoti: Ja unë jam kundër teje, do tê nxjerr shpatën time nga milli i saj dhe do tê këpus nga ti tê drejtët dhe tê këqinjët. **4** aaa see

Duke qenë se dua tē këpus nga ty tē drejtët dhe tē këqinjte, shpata ime do tē dalë nga milli i saj kundër çdo mish i jugu në veri. 5 aaa see Kështu çdo mish do tē pranojë që unë, Zoti, kam nxjerré shpatën nga milli i saj dhe nuk do tē hyjë më nē tē. 6 aaa see Prandaj ti, bir njeriu, vajto me ijët e thyer dhe vajto me dhembje para syve tē tyre. 7 aaa see Do tē ndodhë që kur tē tē pyesin: "Pse vajton?", do tē përgjigjesh: "Pér lajmin që po vjen, çdo zemër do tē tretet, tē gjitha duart do tē dobësohen, tē gjithë shpirtërat do tē ligështohen dhe tē gjithë gjunjët do tē shkrihen si uji". Ja, gjëja po vjen dhe do tē kryhet", thotë Zoti, Zoti. 8 aaa see Fjala e Zoti m'u drejtua përséri, duke thënë: 9 aaa see "Bir njeriu, profetizo dhe thuaj: Kështu thotë Zoti. Thuaj: Një shpatë, një shpatë eshtë mprehur e madje shndrit, 10 aaa see eshtë mprehur pér tē bérë një masakër tē madhe dhe eshtë e mprehur që tē vetëtijë. A mund tē gëzohemi vallë? Ju përcmoni skeptrin e birit tim sikur tē ishte një dru çfarëdo. 11 aaa see Zoti e ka dhënë ta lustrojnë pér ta rrokur nē dorë; shpata eshtë mprehur dhe lustruar pér ta dhënë nē dorë tē atij që vret. 12 aaa see Klith dhe bëritit, bir njeriu, sepse do tē përdoret kundër popullit tim, kundër tērë princave tē Izraelit; ata do tē dorëzohen nē pushtetin e shpatës bashkë me popullin tim. Prandaj rrjhe kofshn tēnde, 13 aaa see sepse kjo eshtë një provë. Çfarë do tē ndodhte sikur tē mos ishte më as skeptri përbuzës?", thotë Zoti, Zoti. 14 aaa see "Prandaj ti, bir njeriu, profetizo dhe rrjh duart; lërë që shpata tē dyfishojë dhe tē trefishojë goditjet e saj: eshtë shpata e masakrés së madhe, që i rrethon nga çdo anë. 15 aaa see Kam kthyer majën e shpatës kundër tē gjitha portave tē tyre, me qëllim që zemra e tyre tē tretet dhe shumë tē bien. Ah, eshtë bérë pér tē shkëlpjat, eshtë mprehur pér masakrén. 16 aaa see Shpatë, jí e pamëshirshme; kthehu më tē djathtë, kthehu nē tē majtë, kudo ku drejtohet tehy ut. 17 aaa see Edhe unë do tē rräh duart dhe do tē shfryj tērbimin tim. Unë, Zoti, kam folur". 18 aaa see Fjala e Zotit m'u drejtua përséri, duke thënë: 19 aaa see "Ti, bir njeriu, shéno dy rrugë nëpér tē cilat tē kalojë shpata e mbretit tē Babilonisë; do tē nisen që tē dyja nga i njëjtë vend. Vér një tregues rrugor, vëre nē krye tē rrugës që tēçon nē qytet. 20 aaa see Shéno një rrugë nëpér tē cilën shpata tē shkojë nē Rabah, qytet i bijve tē Amonit, dhe një tjetër pér nē Judë, kundër Jeruzalemit, qytet i fortifikuar. 21 aaa see Në fakt mbreti i Babilonisë qëndron nē kryqëzimin e rrugës, në krye tē dy rrugëve, pér tē bérë shortari: ai tund shigjetat, konsulton idhujt shtëpiakë, shqyrton mëlçinë. 22 aaa see Në tē djathtë tē përgjigja e shortarisë tregon Jeruzalemin pér tē vendosur deshtë, pér tē hapur gojën dhe pér tē urdhëruar masakrén, pér tē ngritur zérin me klithma lufte, pér t'i vendosur deshtë kundër portave, pér tē ngritur ledhe dhe pér tē ndërtuar kulla. 23 aaa see Por pér ta kjo do tē jetë si një shortari e rremë nē sytë e atyre që i janë betuar. Por ai do tē kujtohet pér paudhësia e tyre, me qëllim që t'i kapin". 24 aaa see Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: "Duke qenë se keni bérë tē kujtohet paudhësia juaj, duke qenë se shkeljet tuaja dolën sheshit dhe mëkatet tuaja u zbuluan nē tē gjitha veprimet tuaja; duke qenë se ju kanë kujtuar, do tē kapeni nga dora e armikut. 25 aaa see Dhe ti, o princ i korruptuar dhe i keq i Izraelit, dita e tē cilit erdhë nē kohén e ndëshkimit përfundimtar", 26 aaa see kështu thotë Zoti, Zoti: "Hiqe çallmén, hiqe kurorën; gjérat nuk do tē janë po ato: ajo që eshtë poshtë do tē ngritet dhe ajo që eshtë lart do tē ulet. 27 aaa see Shkretim, shkretim, shkretim, unë do ta kryej. Dhe ajo nuk do tē restaurohet më, deri sa tē vijë ai tē cilit i përket gjykimi dhe tē cilit do t'ja jap. 28 aaa

see Dhe ti, bir njeriu, profetizo dhe thuaj: Kështu thotë Zoti, Zoti, lidhur me bijtë e Amonit dhe lidhur me turpin e tyre dhe thuaj: Shpata, shpata eshtë zhveshur, eshtë lustruar pér masakrén, që tē hajë, që tē vetëtijë, 29 aaa see ndërsa kanë pér ty vegime tē rreme dhe tē bejnë tē shortari tē rreme, që tē tē vénë mbi qafën e njerëzve tē këqinj tē vrarë, dita e tē cilëve ka arritur kohën e ndëshkimit përfundimtar. 30 aaa see Vëre përséri në millin e saj. Unë do tē tē gjykoj po në atë vend ku tē krijuan, nē vendin e prejardhjes sate. 31 aaa see Do tē derdh mbi ty indinjatë time, do tē fryj kundër teje nē zjarrin e zemérimit tim dhe do tē dorëzoj nē duart e njerëzve brutalë, që shkaktojnë shkatërrime. 32 aaa see Do tē bëhesh pre e zjarrit, gjaku yt do tē derdhet nē mes tē vendit; nuk do tē tē kujtojnë më, sepsë unë Zoti, fola".

22 Fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: 2 "Tani, bir njeriu, nuk do tē gjykosh ti, nuk do ta gjykosh qytetin gjakatar? Bëji, pra, tē njohura tē gjitha veprimet e tij tē neveritshme. 3 Pastaj thuaj: Kështu thotë Zoti, Zoti: Qyteti derdh gjak nē mes tē tij pér tē sjellë kohën e tij; përvëc kësaj bën idhuj kundër vvetepes pér t'u ndotur. 4 Pér gjakun që ke derdhur je bérë fajtor dhe je ndotur pér idhujt që ke sajuar. Ke afruar ditët e tua dhe ke arritur nē fund tē viteve tē tua; prandaj do tē tē bëj turpin e kombeve dhe objekt talljeje pér tē gjitha vendet. 5 Ata që janë afér dhe ata që janë larg teje do tē tallen me ty o i molepsur pér lavdi dhe plot grregullim. 6 Ja pricat e Izraelit: secili ka përdorur pushtetin e tij pér tē derdhur gjak te ti. 7 Te ti përcmohet ati dhe nëna, nē mes teje shtypet i huaji, te ti keqtrajtohet jetimi dhe e veja. 8 Te ti përcmar gjérat e mia tē shtrënja dhe ke përdhour tē shtunat e mia. 9 Te ti ka njerëz që shpifin pér tē derdhur gjak, te ti ka njerëz që hanë mbi male, nē mes teje ka njerëz që kryejnë kobe. 10 Te ti zbulohet lakuriqësia e atit, te ti poshtërohet grua ja gjatë papastërtisë së saj. 11 Dikush kryen një veprim tē neveritshém me gruan e tē aférmit tē tij, dikush tjetër ndot me incest nusen e tē birit, një tjetër akoma poshtëron motrén e tij, bijen e atit tē tij. 12 Te ti pranohen dhurata pér tē derdhur gjak; ti kérkon kamatë tē lartë, ti ke realizuar fitime nga i afërti dhe më ke harruar mua", thotë Zoti, Zoti. 13 "Por ja, unë rräh duart pér fitimin e pandershëm që ka nxjerrë dhe pér gjakun e derdhur që eshtë nē mes teje. 14 A do tē mund tē qéndrojë zemra jote ose a do tē mund tē qéndrojnë tē forta duart e tua nē ditët kur unë do tē veproj kundër teje? Unë, Zoti, foli dho do ta kryej. 15 Unë do tē tē shpërndaj midis kombeve, do tē tē shkapërdaj midis vendeve dho do tē eleminoj papastërtinë tēnde prej teje. 16 Ti do tē përdhosësh vveteten nē sytë e kombeve dho do tē pranosh që unë jam Zoti". 17 Fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: 18 "Bir njeriu, shtëpia e Izraelit eshtë bérë pér mua tērë skorje: janë tē gjithë bronz, kallaç, hekur dhe plumb nē mes tē një furë; janë bérë skorje argjendi". 19 Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: "Duke qenë se tē gjithë ju jeni bérë skorje tē shumta, ja, unë do t'ju mbledh nē mes tē Jeruzalemit. 20 Ashtu si mblidhet argjendi, bronzi, hekuri, plumbi dhe kallaçi nē mes tē furrës dhe mbi ta i frynjë zjarrit pér t'i shkrirë, kështu nē zemérimit tim dhe nē tērbimin tim do t'ju mbledh, do t'ju fus atje dhe do t'ju shkrij. 21 Do t'ju mbledh dhe do tē fryj mbi ju me zjarrin e zemérimit tim dhe ju do tē shkriheni nē mes tē tij. 22 Ashtu si shkrihet argjendi nē mes tē furrës, kështu dhe ju do tē shkriheni nē mes tē qytetit; dhe do tē pranoni që unë, Zoti, kam derdhur mbi ju tērbimin tim". 23 Fjala e Zotit m'u drejtua përséri, duke thënë: 24 "Bir njeriu, i thuaj Jeruzalemit: Ti je një tokë që nuk eshtë pastruar ose lagur nga shiu nē një

ditë indinjate. 25 Komploti i profetëve të tij në mes të tij eshtë si një luan që ulërin dhe shqyen gjahun, ata i gllaberojnë njerëzit, përvetësojnë thesaret dhe gjérat e qmueshme, shtojnë të vejet në mes të tij. 26 Priftërinjtë e tij shkelin ligjin tim dhe përdhosin gjérat e mia të Shenjta, nuk bëjnë dallim midis asaj që eshtë e Shenjtë dhe jo e Shenjtë, nuk e bëjnë të njohur ndryshimin ndërmjet të papastastrës dhe të pastrës dhe i largojnë sytë nga të shtunat e mia, prandaj jam përdhosur në mes tyre. 27 Kërët e tij në mes të tij janë si ujqër që shqyejnë gjahun për të derdhur gjak, për të shkatërruar shpirtëra, për të realizuar një fitim jo të drejtë. 28 Profetët e tij suvatojnë për ata me llac që nuk mban, duke pasur vegime të rreme dhe duke shqiptuar shortari të gjenieshtërtë përtë, dhe thonë: "Kështu thotë Zoti, Zoti", ndërsa Zoti nuk ka folur. 29 Populli i vendit ushtron shtypjen, kryen grabitje, keqtrajton të varférin dhe nevojtarin, shtyp të huajn duke marrë nëpër këmbë drejtësinë. 30 Unë Kërkova midis tyre një burrë që të ndëronte një mur dhe t'i dilte për zot vendit, që unë të mos e shkatërroj, por nuk e gjeta. 31 Prandaj do të derdh mbi ta indinjatën time, do t'i konsumoj me zjarrin e zemërimit tim dhe do të bëj që të bjerë mbi kryet e tyre sjellja e tyre", thotë Zoti, Zoti.

23 Fjalë e Zotit m'u drejtua, duke më thënë: 2 "Bir njeriu, na ishin dy gra, bija të së njëjtës nënë, 3 që u kurvëruan në Egjipt. U kurvëruan në riniqë e tyre; aty u shtërguan gjithë e tyre dë atje u shtërguajnë gjiri i tyre virgjëror. 4 Emrat e tyre janë: Oholahu më e madhja dhe Oholibahu e motra. Ato ishin të miat dhe lindën bij dhe bija. Emrat e tyre janë: Oholahu eshtë Samaria, Oholibahu eshtë Jeruzalemi. 5 Ndonsë ishte imja, Oholahu u kurvërua dhe mori zjarr për dashnorët e saj, Asirët që ishin fqinj të saj, 6 të veshur me purpur, qeveritarë dhe princa, të gjithë të rinj tërheqës, kalorës të hipur mbi kuaj. 7 Ajo u kurvërua me ta, me gjithë njerëzit më të mirë të Asirisë, dhe u ndot me të gjithë atë për të cilët ndez, bashkë me gjithë idhujt e tyre. 8 Nuk braktisi kurvërimet e Egjiptit, kur kish rënë me të gjatë rinisë së saj, kishin shtërguajnë gjirin e saj të virgjër dhe kishin derdhur mbi të kurvërimet e tyre. 9 Prandaj e braktisa në dorë të dashnorëve të saj, në dorë të bijve të Asirisë, për të cilët kishte marrë zjarr. 10 Ata zbuluan lakuriqësinë e saj, morën bijtë e saj dhe bijat e saj dhe i vranë me shpatë. Asaj i dol i nami midis grave dhe zbatuan kundër saj ndëshkimin. 11 Motra e saj Oholibahu e pa këtë, por në dashurinë e saj u bë edhe më e korruptuar nga ajo dhe kurvërimet e saj qenë më të këqija nga ato të së motrës. 12 U ndez përbijtë e Asirisë, fqinj të saj, qeveritarë dhe princa të veshur në mënyrë të shkëlqyer, kalorës të hipur mbi kuaj, të téré të rinj tërheqës. 13 Unë pasqë që ishte molepsur, që të dyja ndiqnin po atë rrugë. 14 Por ajo i shtoi kurvërimet e saj; pa burra të piktuar mbi mur, figura të Kaldeasve të piktuarua në të kuq, 15 me breza rreth ijëve, me qallma të mëdha në kokë, të gjithë me pamje kërësh, të ngjashëm me bijtë e Babilonisë në Kalde, tokë e tyre e lindjes. 16 Sa i pa, ajo u ndez përtë ta dhe u dérgoi lajmëtarë në Kalde. 17 Atëherë bijtë e Babilonisë erdhën tek ajo në shratin e dashurive dhe e molepsën me kurvërimet e tyre. Ajo u moleps me ta, por pastaj u largua prej tyre. 18 Ajo i nxori sheshit kurvërimet e saj dhe nxori sheshit turpin e saj; prandaj unë u largova nga ajo, ashtu siç isha larguar nga e motra. 19 Megjithatë ajo i shumoi kurvërimet e saj, duke kujtuar ditët e rinisë së saj, kur ishte kurvëruar në vendin e Egjiptit. 20 Mori zjarr për dashnorët e saj, mishi i të cilëve eshtë si mishi i gomarëve dhe rrjedhja e të cilëve eshtë si rrjedhja e kuajve. 21 Kështu ti kujtovë shthurjen e

rinisë sate, kur Egjiptasit shtrëngonin gjirin tënd për shkak të gjive rre tu ronorë. 22 Prandaj, Oholibahu, kështu thotë Zoti, Zoti: Ja, unë do të nxis kundër teje dashnorët e tu, prej të cilëve je larguar dhe do t'i sjell kundër teje nga të gjitha anët: 23 bijtë e Babilonisë dhe gjithë Kaldeasit, ata të Pekodit, Shoas dhe Koas, tërë bijtë e Asirisë bashkë me ta, tërë të rinjtë tërheqës, qeveritarët dhe princat, kapitenët dhe njerëzit e famshëm, të gjithë të hipur mbi kuaj. 24 Ata do të vijnë kundër teje me armë, qerre dhe rrota si dhe me një shumicë popujsh; do të vendosin rreth e qark teje mburoja të vogla dhe të mëdha dhe përkrenare. Do t'u jap atyre gjykimin e tyre dhe ata do të gjykojnë sipas ligjeve të tyre. 25 Do të drejtë xhelozinë time kundër teje, dhe ata do të të trajtojnë me tërbim; do të të heqin hundën dhe veshët, dhe mbeturinat e tua do të bien nga shpatia; do të marrin bijtë e tu dhe bijat e tua dhe mbeturinat e tua do të gllabërohen nga zjarri. 26 Do të zhveshin nga rrobat e tua dhe do të marrin xhevahiret e tu të bukur. 27 Kështu do të marrin fund shthurja jote dhe kurvërimi yt që nisën në vendin e Egjiptit; nuk do t'i ngresh më sytë drejt tyre dhe nuk do ta kujtosh më Egjiptin". 28 Sepse kështu thotë Zoti, Zoti: "Ja, unë po të jap në duart e atyre që ti urren, në duart e atyre prej të cilëve je larguar. 29 Do të të trajtojnë me urretje, do të marrin téré frytin e punës sate dhe do të lénë lakurinë dhe nevojtarë. Do të dalë në shesh poshtësia e kurvërimeve të tua, po, shthurja e kurvërimeve të tua. 30 Këto gjëra do t'i bëjnë sepse je kurvëruar duke u shkuar pas kombeve, sepse je ndotur me idhujt e tyre. 31 Ti ke ecur në rrugën e motrës sate, prandaj do të vë në dorë po atë kuptë". 32 Kështu thotë Zoti, Zoti: "Ti do të pish kuptën e motrës sate, të thelli dhe të gjérë; do të përqeshin dhe të tallin, sepse kupa nxë shumë. 33 Do të jesh plot me dehje dhe me dhembje, do të jetë, kupa e déshpërimit dhe shkretimit, kupa e motrës sate Samaria. 34 Do ta pish, ti do ta shkullosht, do ta bësh copë e çikë dhe do të cash gjirin tënd; sepse unë fola", thotë Zoti, Zoti. 35 Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: "Duke qenë se më ke harruar dhe më ke hedhur prapa krahëve, do të vuash edhe ti dënimin për shthurjen tënde dhe për kurvërimet e tua". 36 Pastaj Zoti më tha: "Bir njeriu, nuk do t'i gjykosht ti Oholahun dhe Oholibahun? Shpallju, pra, veprimet e tyre të neveritshme. 37 Në fakt kanë kryer shkelje kurore, kanë gjak mbi duart e tyre, kanë kryer shkelje kurore me idhujt e tyre, madje i kanë kaluar nëpër zjarr që të gllabërohen, bijtë e tyre që më kishin lindur. 38 Edhe këtë më kanë bërë: po atë ditë kanë ndotur shenjtëron time dhe kanë përdhosur të shtunat e mia. 39 Mbasia ua fljujan bijtë e vet idhujve të tyre, po atë ditë erdhën në shenjtëron time përtë ta përdhosur; ja çfarë kanë bërë në mes të tempullit tim. 40 Përveç kësaj dërguan të thérasin njerëz nga vende të largëta, të cilëve u dërguan lajmëtarë; dhe ja, ata erdhën. Për ta u lave, i ngjëve sytë dhe u veshe me rroba të zburyuara me stoli të shkëlqyera. 41 U shtrive mbi një shtrat madhështor para të cilët ishte shtruar një tryezë dhe mbi këtë vure tejmanin tim dhe vajin tim. 42 Rreth saj ishte zhurma e një morie njerëzish të shkujdesur; së bashku me turmën suallën edhe të dehur nga shkretëtira, që vunë byzylykë në kyçet e dorës dhe kurora të mrekullueshme mbi kokat e tyre. 43 Pastaj thashë për atë që kishte një përvojë të madhe në shkeljet e kurores: "A do të kryejnë tashti kurvërimë me të, dhe ajo me ata?". 44 Pastaj ata hyjnë tek ajo siç i hyhet një prostitute; kështu hyjnë tek Oholahu dhe Oholibahu, gra të shthurura. 45 Por njerëz të drejtë do t'i gjykojnë ashtu si gjykojen shkelëset e kurorës, ashtu si gjykojen gratë që derdhin gjak, sepse janë shkelëse të kurorës dhe kanë

gjak mbi duart e tyre". **46** Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: "Bëj që të dalë kundër tyre një turmë dhe lëri në mëshirë të tmerrit dhe të plaçkitjes. **47** Ajo turmë do t'i qëllojë me gurë për vdekje, do t'i bëjë copë-copë me shpatén e saj; do të vrasë bijtë dhe bijat e tyre dhe do t'u vëré flakën shtëpive të tyre. **48** Do t'i japë fund shthurjes morale në vend, dhe të gjitha gratë do të mësosin të mos kryejnë më shthurjet tuaja morale. **49** Do të bëjnë që të bjerë mbi ju shthurja juaj morale dhe do ta vuani kështu dënimin e mëkateve me gjithë idhujt tuaj. Atëherë do të pranoni që unë jam Zoti, Zoti".

24 Fjalë e Zotit m'u drjetua vitin e nëntë, muajin e dhjetë, ditën e dhjetë të muajit: **2** "Bir njeriu, shkruale datën e sotme, pikërisht të kësaj dite. Mbreti i Babilonisë ka vendosur të rrethojë Jeruzalemin pikërisht sot. **3** Propozoji një shëmbëlltyrë kësaj shtëpie rebele dhe u thuaj atyre: Kështu thotë Zoti, Zoti: Nxirre tenxheren, vëre mbi të dhe mbushe me ujë. **4** Fut në të copat e mishit, gjithë copat e mira, kofshën dhe shpatullën; mbushe me kocka të zgjedhura. **5** Merr më të mirën e kopesë, pastaj grumbullo nën të dru; vëre të ziej fort, me qëllim që në të të ziejnë edhe kockat". **6** Prandaj, kështu thotë Zoti, Zoti: "Mjerë qyteti gjakatar, tenxheres ku ka papastërti, papastërti që nuk hiqet. Zbraze pjesë pjesë pa hedhur short mbi të. **7** Sepse gjaku i tij eshtë në mes të tij; e ka vënë në majë të një shkëmbi, nuk e ka shkapërderdhur për tokë për ta mbuluar me pluhur. **8** Për të nxitur tèrbimin, për t'u hakmarrë, ka vënë gjakun e tij në majë në një shkëmbi, që të mos mbulohet". **9** Prandaj, kështu thotë Zoti, Zoti: "Mjerë qyteti gjakatar! Edhe unë do të ndez një zjarr të madh. **10** Mblidh drutë, ndiz zjarrin, piqe mirë mishin, pérzjeq beharnat dhe lëri kockat të digjen. **11** Pastaj vëre tenxheren bosh mbi qymyr, që të ngrohet dhe bronzi i saj të skuqet me qëllim që papastërtia e saj të hiqet nga mesi i saj dhe pisllékü i saj të konsumohet. **12** Ai më ka lodhur me gënjesħtrat e tij; pisllékü i madh i tij nuk po hiqet; pisllékü i tij do të marrë fund mbi zjarrin. **13** Ka shthurje në papastërtinë tënde. Unë, pra, kërkova të të pastroj, por ti nuk je i pastër; nuk do të pastrohesh më nga papastërtia jote, deri sa të mos kem shfryrë mbi ty tèrbimin tim. **14** Unë, Zoti, fola; kjo gjë do të ndodhë, unë do ta kryej; nuk do të prapsem, nuk do të kem mëshirë, nuk do të pendohem. Ti do të gjykohesh sipas sjelljes tënde dhe sipas veprimeve e tua, thotë Zoti, Zoti". **15** Fjalë e Zotit m'u drjetua, duke thënë: **16** "Bir njeriu, ja, unë do të të heq me një goditje të vetme kënaqësinë e syve të tu; por ti mos u trisho, mos vajto dhe mos derdh asnjë lot. **17** Vajto në heshtje, mos mbaj zì për të vdekjurit, lidhe kokën me çallmë, mbath sandalet, mos e mbulo mjekrén dhe mos ha bukën e njerëzve që mbajnë zì". **18** Në mëngjes i fola popullit dhe në mbrëmje më vdiq gruaja; të nesërmën në mëngjes veprova ashtu si më kishin urdhëruar. **19** Populli atëherë më pyeti: "A do të na shpjegosh ç'kuptim ka për ne ajo që ti bën?". **20** Unë u përgjigja: "Fjalë e Zotit m'u drjetua, duke thënë: **21** I thuaj shtëpisë së Izraelit: Kështu thotë Zoti, Zoti: Ja, unë do të pérhos shenjtëronen time, krenarinë e forcës suaj, kënaqësinë e syve tua, kënaqësinë e shpirtit tua; dhe bijtë tua dhe bijat tua që keni lénë do të rrëzohen nga shpata. **22** Dhe ju do të bëni ashtu si bëra unë: nuk do ta mbuloni mjekrén dhe nuk do të hani bukën e njerëzve që mbajnë zì. **23** Do të keni mbi kokë çallmat tua, sandalet tua ja të këmbët; nuk do të trishtoheni dhe nuk do të qani, por do ta hani veten për paudhësitet tua dhe do të vajtoni njeri me tjetrin. **24** Kështu Ezekiel do të jetë për ju një shenjë; ju do të vepronit për çdo gjë ashtu si veproi ai. Kur do të

ndodhin këto gjëra, do të pranoni se unë jam Zoti, Zoti. **25** Dhe ti, bir njeriu, ditën që atyre do t'u marr fortessën e tyre, gëzimin e lavdisë së tyre, kënaqësinë e syve të tyre, lakminë e shpirtit të tyre, bijtë e tyre dhe bijat e tyre, **26** atë ditë një ikanak do të vijë te ti që të sjellë lajmin. **27** Atë ditë ti do të hapësh gojën me ikanakun; atëherë ti do të flasësh dhe nuk do të jesh më memec, dhe do të jesh një shenjë për ta. Atëherë do të pranojnë se unë jam Zoti".

25 Fjalë e Zotit m'u drejtua, duke thënë: **2** "Bir njeriu, kthe fytyrën drejt bijve të Amonit dhe profetizo kundër tyre. **3** U thuajt bijve të Amonit: Dëgjoni fjälén e Zotit, të Zotit: Kështu thotë Zoti, Zoti: Duke qenë se ti the: "Ah, Ah", kundër shenjtërores sime kur ajo u përdhos, kundër vendit të Izraelit kur ai u shkretua dhe kundër shtëpisë së Judës kur ajo shkoi në robëri, **4** prandaj ja, unë po të jep në dorë të bijve të lindjes, dhe ata do të ngrejnë fushimet e tyre në mesin tênd dhe në mesin tênd do të ngrenë vendbanimet e tyre; ata do tê hanë frytet e tua dhe do të pijnë qumështin tênd. **5** Unë do ta bëj Rabahun një vathë për devetë dhe vendin e bijve të Amonit një vathë për dhëntë; atëherë ti do të pranosh se unë jam Zoti". **6** Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: "Duke qenë se ti ke rrahuur duart, ke rrahuur këmbët dhe je gëzuar në zemër me gjithë pérçmimin tênd për vendin e Izraelit; **7** prandaj ja, unë po shtrij dorën time kundër teje dhe do të të jep si plaçkë të kombeve, do të të shfaros nga popujt dhe do të të bëj të zhdukesh nga rendi i vendeve; do të të shkatërroj, kështu do të pranosh që unë jam Zoti". **8** Kështu thotë Zoti, Zoti: "Duke qenë se Moabi dhe Seiri thonë: "Ja, shtëpia e Judës eshtë si të gjitha kombet e tjera", **9** prandaj ja, unë do të hap krahun e Moabit nga ana e qyteteve, nga ana e qyteteve që janë në kufijtë e tij, lulja e vendit, Beth-Jeshimothi, Baalmeoni dhe Kiriaħaimi. **10** Do ta jep pastaj në zotërim të bijve të lindjes, bashkë me bijtë e Amonit, me qëllim që bijtë e Amonit të mos kujtohen më midis kombeve. **11** Kështu do të zbatoj gjykimet e mia mbi Moabin, dhe ata do të pranojnë që unë jam Zoti". **12** Kështu thotë Zoti, Zoti: "Për atë që ka bërë Edomi duke marrë hak kundër shtëpisë së Judës, dhe sepse u bë shumë fajtor duke u hakmarrë kundër saj", **13** kështu thotë Zoti, Zoti: "Unë do të shtrij dorën time kundër Edomit, do të shfaros njerëz dhe kafshë dhe do ta shkretoj; nga Themani deri në Dedan dhe do të bien nga shpata. **14** Do ta kryej hakmarrjen time kundër Edomit me anën e popullit tim të Izraelit, që do të trajtojë Edomin sipas zemërimit tim dhe sipas tèrbimit tim; kështu ata do të njohin hakmarrjen time", thotë Zoti, Zoti. **15** Kështu thotë Zoti, Zoti: "Duke qenë se Filistejtë kanë qenë hakmarrës dhe kanë kryer hakmarrje me zemër plot pérçmim për të shkatërruar, të shtyrë nga një armiqësi e vjetër", **16** prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: "Ja, unë do ta shtrij dorën time kundër Filistejeve, do të shfaros Kerethejtë dhe do të shkatërroj kusurin e bregut të detit. **17** Do të kryej kundër tyre një hakmarrje të madhe me ndëshkime të rënda; dhe do të pranojnë që unë jam Zoti, kur do të kryej kundër tyre hakmarrjen time".

26 Ndodhi në vitin e njëmbëdhjetë, ditën e parë të muajit, që fjalë e Zotit m'u drjetua duke thënë: **2** "Bir njeriu, duke qenë se Tiro ka folur kundër Jeruzalem: "Ah, Ah! Porta e popujve eshtë theyr, ajo eshtë drejtuar nga unë; unë do të mbushem tani që ajo eshtë prishur". **3** Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: Ja, unë jam kundër teje, o Tiro. Do të bëj të ngrinen kundër teje shumë kombe, ashtu si deti bën të ngrinen valët e tij. **4** Ata do të shkatërrojnë muret e Tiros dhe do të shembin kullat e tij; do të

fshij prej tij edhe pluhurin e tij dhe do ta bëj si një shkëmb të zhveshur. 5 Ai do të jetë një vend pér të hedhur rrjetat në mes të detit, sepse unë folë", thotë Zoti, Zoti: "do të plaçkitet nga kombet; 6 edhe bijat e tij që janë në fshat do të vriten nga shpata; atëherë do të pranojnë që unë jam Zoti". 7 Sepse kështu thotë Zoti, Zoti: "Ja, unë sjell nga veriu kundër Tiros Nebukadnetsarin, mbretin e Babilonisë, mbretin e mbretërvë, me kuaj, me qerre, me kalorës dhe një shumicë të madhe njerëzish. 8 Ai do të vrasë me shpatë bijat e tua që janë në fshat, do të ngrejë kundër teje kulla, do të ndërtojë kundër teje një ledh dhe do të ngrejë kundër teje një çati mburojash. 9 Do të drejtøjë kundër mureve të tua deshtë e tij dhe do të rrëzojë kullat e tua me kazmat e tij. 10 Për shkak të morisë së kuajve të tij do të mbulohesh nga pluhuri i tyre; muret e tua do të dridhen nga zhurma e kalorësve, të rrotave dhe të qerreve, kur të hyjë nëpër portat e tua, ashtu siç hyhet në një qytet nëpër të cilin është hapur një e çarë. 11 Me këmbët e kuajve të tij do të shkelë tërë rrugët e tua, do të vrasë popullin tënd me shpatë dhe shtyllat e tua të fuqishme do të rrëzohen. 12 Do të grabitin pasuritë e tua, do të plaçkitin mallrat e tua, do të rrëzojnë muret e tua, do të shkatërrojnë shtëpitë e tua të bukura, do të hedhin në mes të ujtit gurët e tua, drurin tênd dhe tokën tênde. 13 Do të bëj të pushojë zhurma e këngëve të tua dhe zëri i harpave të tua nuk do të dëgjohet më. 14 Do të bëj si një shkëmb të zhveshur; do të jesh një vend pér të nderur rrjetat; nuk do të rindërtohesi më, sepse unë, Zoti, fola, thotë Zoti, Zoti". 15 Kështu i thotë Zoti, Zoti, Tiros: "Në zhurmën e rënies sate, në rënkinin e të plagosurve pér vdekje, në kërdinë që do të bëhet në mes teje, a nuk do të dridhen vallë ishuj? 16 Atëherë princat e detit do të zbresin nga fronet e tyre, do të heqin mantelet e tyre dhe do të heqin rrobat e tyre të qëndisura; do të vishen me drithërim, do të ulen pér tokë, do të dridhen në çdo çast dhe do tëjenë të tronditit hellë pér ty. 17 Do të ngrenë një vajtim pér ty dhe do të thonë: "Si je zhdukur, ti që ishe banuar nga princat e detit, qytet i famshém, që ishe aq i fuqishém në det? Ti dhe banorët e tu u kallje tmerrin gjithë atyre që banonin atje. 18 Tani ishujt do të dridhen ditën e rënies sate, ishujt e detit do të tmerrohen nga fundi yt"". 19 Sepse kështu thotë Zoti, Zoti: "Kut të të bëj një qytet të shkretë si qytetet që nuk kanë banorë dhe kur të bëj të ngjitet humnera mbi ty dhe ujërat e mëdha të të mbulojnë, 20 atëherë do të zbresësh me ata që zbresin në gropë, midis popullit të dikurshëm, do të të bëj të rrish në thellësítet e tokës, në vende të shkretuara qysh prej lashtësës, me ata që zbresin në gropë me qëllim që ti të mos banohesh më, por do të jap shkëlqim mbi tokën e të gjallëve. 21 Do të bëj një tmerr dhe nuk do të jesh më; do të kërkojnë, por nuk do të të gjejnë kurrë më", thotë Zoti, Zoti.

27 Fjalë e Zotit m'u drejtua, duke thënë: 2 "Ti, bir njeriu, ngrë pér Tiron një vajtim, 3 dhe i thuaj Tiros: O ti që je vendosur në hyrje të detit, ti që bën tregti me popujt në shumë ishuj, kështu thotë Zoti, Zoti: O Tiro, ti ke thënë: "Unë jam i një bukurie të përsosur". 4 Kufijtë e tu janë në zemër të deteve; ndërtuesit e tu të kanë dhënë një bukuritë përsosur. 5 E kanë bërë tërë lëndën e anijeve të tua me qipariSET e Senirit, kanë marrë Kedra të Libanit pér të bërë direkun tënd kryesor; 6 dhe i kanë bërë lopatat e tua me lis të Bashanit, e kanë bërë urën tënde me dru pylli të inkrustruar me fillish të sjellë nga ishujtë e Kitimit. 7 Ishte prej liri të hollë të Egjiptit, e punuar me qëndisje, vela që ke shpalosur, që të të shërbente si flamur; ajo që të mbulonte ishute prej hiacinti dhe prej purpë dhe vinte nga ishujt e Elishahut. 8 Banorët e

Sidonit dhe të Arvadit ishin vozitësit e tu; të urtët e tu, o Tiro, ishin te ti; ata ishin pilotët e tu. 9 Te ti ishin pleqtë e Gebalit dhe specialistët e tij pér të riparuar tërë të çarat e tua; te ti ishin tërë anijet e detit dhe detarët e tyre pér të shkëmbyer mallrat e tua. 10 Ata të Persisë, të Ludit dësht e Putit ishin në ushtrinë tênde, si luftëtarë; ata varnin te ti mburojën dhe përkrenaren dhe të jepnin shkëlqim. 11 Brijtë e Arvadit dhe ushtria jote ishin përreth mureve të tua dhe njerëz trima qëndronin mbi kullat e tua; ata i varnin mburojat e tyre përreth mureve të tua; ata e bënin kështu të përsosur bukurinë tênde. 12 Tarshishi tregtonte me ty pér shkak të bollëkut të pasurive të tua; në këmbim të mallrave të tua të jepete argjend, hekur, kallaj dhe plumb. 13 Edhe Javani, Tubali dhe Mesheku bënin tregti me ty; në këmbim të mallrave të tua të jepnin njerëzore dhe vegla prej bronzi. 14 Ata të shtëpisë së Togarmahut të jepnin në këmbim të mallrave të tua kuaj qëniqet pér têrheqje, kuaj vrapimi dhe mushka. 15 Brijtë e Dedanit bënin tregti me ty; tregtia e shumë ishujve kalonte nga duart e tua; si shpërbirim të jepnin dhëmbë fildishi dhe abanoz. 16 Siria bënte tregti me ty pér shkak të bollëkut të prodhimeve të tua; në këmbim të mallrave të tua të jepnin gurë të çmuar, purpur, stofa të qëndisur, pélhura hiri të hollë, koral dhe rubin. 17 Juda dhe vendi i Izraelit tregon tonin me ty; në këmbim të mallrave të tua të jepnin grurë të Minithit, parfume, mjaltë, vaj dhe balsam. 18 Damasku bënte tregti me ty pér shkak të numrit të madh të prodhimeve të tua dhe pér bollëkun e pasurive të tua me verë të Helbonit dhe me lesh të bardhë. 19 Vedani dhe Javani sillnin nga Uzahu prodhime në këmbim të mallrave të tua; hekuri i punuar, kasia dhe kallami aromatik ishin ndër mallrat e tua të këmbimit. 20 Dedanit tregon me ty veshje pér të kalëruar. 21 Arabia dhe tërë princat e Kedarit bënin tregti me ty, duke bërë me ty shkëmbime në qengja, deshë dhe cjepl. 22 Tregtarët e Shebas dhe të Ramahut bënin tregti me ty; në këmbim të mallrave të tua ata të jepnin të gjitha aromat më të mira, Iloj Iloj gurësh të çmuar dhe ar. 23 Herani, Kanehu, Edeni, tregtarët e Shebas, të Asirisë dhe të Kilmadit bënin tregti me ty. 24 Në këmbim të mallrave të tua shkëmbenin me ty sende luksi, mantele të purpura, stofa të qëndisura, arka rrobash të ndryshme, të lidhura me litarë. 25 Anijet e Tarshishit transportonin mallrat e tua. Kështu u mbushe dhe u pasurove me të madhe në zemër të deteve. 26 Vozitësit e tu të kanë çuar mbi shumë ujra, por era e lindjes të ka shkatërruar në zemër të deteve. 27 Pasuritë e tua, mallrat e tua, prodhimet e tua, detarët e tu, pilotët e tu, ata që ndreqnin të çarat, trafikantët e mallrave të tua, tërë luftëtarët që janë te ti dhe gjithë ajo mori që është mes teje do të bien në zemër të deteve ditën e shkatërrimit tênd. 28 Nga zhurma e britmës së pilotëve të tu fushat e hapura do të dridhen; 29 tërë ata që përdorin lopatën, detarët dhe tërë pilotët e detit do të zbresin nga anijet e tyre dhe do të mbeten në breg. 30 Do të bëjnë që të dëgjohet zëri i tyre mbi ty; do të klithin me trishtim, do të hedhin pluhur mbi kokën e tyre, do të rrokkullisen në pluhur. 31 Pér shkakun tênd do të rruajnë kokën, do të vishen me thaçë dhe do të qajnjë pér ty me trishtim të shpirtit, me një dhembje të thellë. 32 Në ankthin e tyre do të ngrenë pér ty një vajtim dështë vajtojnë pér ty: "Kush është si Tiro, e shkatërruar në mes të detit?". 33 Kur mallrat e tua dilin nga detet, ngopje shumë popuj; me bollëkun e pasurive dhe të mallrave të tua pasuroje mbretërit e tokës. 34 Por kur u theve nga detet në thellësinë e ujравe, mallrat e tua dhe tërë moria e njerëzve në mes teje kanë rënë. 35 Të gjithë banorët e ishujve janë habitur prej teje; mbretërit e tyre i ka zënë një frikë e madhe, pamja e tyre është e tronditur. 36

Tregtarët midis popujve fishkëllejnë mbi ty; je bërë një llahtarë dhe nuk do të ekzistosh më".

28 Fjala e Zotit mu drejtua, duke thënë: **2** "Bir njeriu, i thuaj princit të Tiro: Kështu thotë Zoti, Zoti: Duke qenë se zemra jote është ngritur dhe ke thënë: "Unë jam një perëndi; unë ulem mbi një fron perëndish në zemrën e deteve", ndërsa je një njeri dhe jo një perëndi, ndonëse e ke bërë zemrën tênde si zemrën e Perëndisë. **3** Ja, ti je më i urtë se Danieli, asnjë sekret nuk mbetet i fshehur për ty. **4** Me diturinë tênde dhe zgjuarësinë tênde ke grumbulluar pasuri dhe ke mbledhur ar dhe argjend në thesaret e tua; **5** me diturinë tênde të madhe, me tregtinë tênde ke rritur pasuritë e tua, dhe për shkak të pasurive të tua zemra jote është ngritur". **6** Për këtë arsy e kështu thotë Zoti, Zoti: "Me qenë se e ke bërë zemrën tênde si zemrën e Perëndisë. **7** prandaj ja, unë do të sjell kundër teje kombet më të tmerrshme; këta do të zhveshin shpatat e tyre kundër shkëlqimit të diturisë sate dhe do të ndotin bukurinë tênde. **8** Do të të zgresin në gropë dhe ti do të vdesësh nga vdekja e atyre që janë shpuar në zemër të deteve. **9** A do të vazhdosh të thuash: "Unë jam një perëndi", përparrë atij që do të të vrasë? Por do të jesh një njeri dhe jo një zot në duart e atij që do të të shpojë. **10** Ti do të vdesësh nga vdekja e të parrethprerëve, nga dora e huaj, sepse unë folia", thotë Zoti, Zoti. **11** Fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: **12** "Bir njeriu ngrë një vajtim përmbrëtin e Tiro dhe i thuaj: Kështu thotë Zoti, Zoti: Ti ishe vula e përsomërisë, téritë dituri dhe i përsosur nga bukuria. **13** Ishe në Eden, në kopshtin e Perëndisë; ishte mbuluar me lloj lloj gurësh të qmuar: rubina, topaze, diamante, krizolit oniks, diaspre, safire, karbonke, smeralde dhe ar; punimi i dajreve të tua dhe i flauteve të tua u përgatit për ty ditën që ti u krijoje. **14** Ti ishe një kerubin i vajosur, një mbrojtës. Unë të kisha vénë në malin e shenjtë të Perëndisë dhe ti ecje në mes gurësh zjarri. **15** Ti ishe i përsosur në rrugët e tua qysh nga dita që u krijoje, deri sa nuk u zbulua te ti çoroditja. **16** Nga shkaku i bollëkut të tregtisë sate, u mbushe me dhunë dhe mëkatove; prandaj të kam përzënë si një profan nga mali i Perëndisë dhe të kam shkatërruar, o kerubin mbrojtës në mes gurësh zjarri. **17** Zemra jote ishte ngritur përmbrëtore e tua. Prandaj nxora nga mesi yt një zjarr që të ka gjallëruar, dhe të kam katandisur në hi mbi tokë përparrë syve të atyre që të shikon. **18** Tërë ata që të njihni ndër popujt mbeten të habitur prej teje; je bërë objekt tmerri dhe nuk do të ekzistosh kurrë më". **20** Fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: **21** "Bir njeriu, kthe fytyrën drejt Sidonit dhe profetizo kundër tij, **22** dhe thuaj: Kështu thotë Zoti, Zoti: Ja, unë jam kundër teje, o Sidon, dhe do të përvëlohem në mes teje. Do të pranojnë që unë jam Zoti, kur do të zbatoj në mes të tij gjykimet e mia dhe do të shenjtërohem tek ai. **23** Do të dërgoj mbi të murtajën dhe gjak në rrugët e tij; në mes të tij do të bien të vrarët nga shpata, dërguar nga çdo anë kundër saj. Atëherë do të pranojnë që unë jam Zoti. **24** Dhe nuk do të ketë më për shtëpinë e Izraelit asnjë gjemb apo ferrë që midis gjithë fqinjve të tij që e përcëmojnë. Atëherë do të pranojnë që unë jam Zoti, Zoti". **25** Kështu thotë Zoti, Zoti: "Kur të kem grumbulluar ata të shtëpisë së Izraelit nga mesi i popujve ndër të cilët janë shpërndarë dhe të shenjtërohem tek ata në sytë e kombeve, ata do të banojnë në vendin e tyre, që i dhashë

shërbëtorit Jakob. **26** Do të banojnë të sigurt, do të ndërtojnë shtëpi dhe do të mbjellin vresha; po, do të banojnë të sigurt, kur do të zbatoj gjykimet e mia mbi të gjithë ata që i përcëmojnë. Atëherë do të pranojnë që unë jam Zoti, Perëndia i tyre".

29 Vitin e dhjetë, në muajin e dhjetë, ditën e dymbëdhjetë të muajit, fjala e Zotit m'u drejtua duke thënë: **2** "Bir njeriu, kthe fytyrën tênde kundër Faraonit, mbretit të Egjiptit, dhe profetizo kundër tij dhe kundër tërë Egjiptit. **3** Fol dhe thuaj: Kështu thotë Zoti, Zoti: Ja, unë jam kundër teje, o Faraon, mbret i Egjiptit, dragua i madh, që rri në mes të lumenjve të tu dhe që ke thënë: "Lumi im është imi dhe e kam bërë unë vetë". **4** Do të vendos gremça në nofullat e tua dhe do të bëj që peshqit e lumenjve të tu të ngjiten në luspat e tua; pastaj do të bëj të dalësh në mes të lumenjve të tu dhe gjithë peshqit e lumenjve të tua do të ngjiten me luspat e tu. **5** Do të hedh në shkretëtrë, ty dhe tërë peshqit e lumenjve të tu, dhe do të biesh në fushë të hapur, nuk do të të varrosin as nuk do të mbledhën; do të tap si ushqim kafshëve të tokës dhe shpendëve të qillit. **6** Atëherë tërë banorët e Egjiptit do të pranojnë që unë jam Zoti, sepse kanë qenë për shtëpinë e Izraelit si një mbështetje prej kallami. **7** Kur të kanë kapur për dore, je thyer dhe u ke copëtuar atyre gjithë shpatullën; kur u mbështetën te ti, u theve dhe ke bërë të tronditen tërë ijët e tyre". **8** Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: "Ja, unë do të sjell mbi ty shpatën dhe do të shkatërroj mes teje njerëz dhe kafshë; **9** kështu vendi i Egjiptit do të bëhet një mjerim dhe një shkreti, dhe do të pranojnë që unë jam Zoti, sepse ai ka thënë: "Lumi është imi dhe e kam bërë unë vetë". **10** Prandaj ja, unë jam kundër teje dhe lumit tênd; do ta katandis vendin e Egjiptit në një mjerim të plotë dhe në shkreti nga Migdoli deri në Sienë, deri në kufijtë me Etiopinë. **11** Nuk do të kalojë asnjë këmbë njeriu, as do të kalojë ndonjë këmbë kafshe, dhe nuk do të banohet përdyzet vjetë me radhë. **12** Do të bëj vendin e Egjiptit një shkreti midis vendeve të shkretuara, dhe qytetet e tij do të janë një shkreti përdyzet vjet, në mes të qyteteve të shkatërruara; do t'i shpërndaj Egjiptasit midis kombeve dhe do t'i hedh nëpër vendë të ndryshme". **13** Mëgjithatë kështu thotë Zoti, Zoti: "Në fundin e dyzet vjetëve unë do t'i bashkoj Egjiptasit ndër popujt nëpër të cilët ishin shpërndarë. **14** Do t'i riçoj Egjiptasit në shtëpi nga robëria dhe do t'i bëj që të kthehen në vendin e Pathrosit, në vendlindjen e tyre, dhe atje do të janë një mbretëri e përulur. **15** Do të jetë më e përulura midis mbretërive dhe nuk do të ngrihet më mbi kombet; do të pakësoj numrin e tyre, me qëllim që të mos sundojë më mbi kombet. **16** Ai nuk do të jetë më burim besimi për shtëpinë e Izraelit, por do t'u kujtojë fajin kur u drejtoheshin përdihmë. Atëherë do të pranojnë që unë jam Zoti, Zoti". **17** Në vitin e njëzetështatë, në muajin e parë, ditën e parë të muajit, ndodhi që fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: **18** "Bir njeriu, Nebukadnetsari, mbreti i Babilonisë, e vuri ushtrinë e tij në një shërbim të rëndë kundër Tiro; çdo kokë është bërë e shogët dhe çdo shpatull e rrjepur; por as ai, as ushtria e tij nuk kanë nxjerrë nga Tiro ndonjë shpërblim përmundin që kanë bërë kundër tij". **19** Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: "Ja, unë i jep Nebukadnetsarin, mbretit të Babilonisë, vendin e Egjiptit; ai do të marrë pasuritë e tij; ai do të marrë me vete robër dhe do ta plaçkitë; dhe ky do të jetë shpërbimi për ushtrinë e tij. **20** Përmundin që ke bërë kundër tij unë i jep vendin e Egjiptit, sepse kanë punuar përmua", thotë Zoti, Zoti. **21** "Atë ditë unë do ta

rilind fuqinë e shtëpisë së Izraelit dhe do të hap gojën tënë në mes të tyre. Atëherë ata do të pranojnë që unë jam Zoti".

30 Fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: **2** "Bir njeriu, profetizo dhe thuaj: Kështu thotë Zoti, Zoti: Vajtoni: "Medet, dital!". **3** Sepse dita është afër, është e afërt dita e Zotit; do të jetë një ditë me re, koha e kombeve. **4** Shpata do të bjerë mbi Egjipt dhe do të krijojë ankth në Etiopi kur në Egjipt të bien të plagosurit për vdekje, do të shpien larg pasuritë e tij dhe themellet e tij do të përbysen. **5** Etiopia, Puti, Ludi, tërë përzierja e popujve të ndryshëm, Kubi dhe bijtë e vendeve aleate do të rrëzohen bashkë me ta nga shpata". **6** Kështu thotë Zoti: "Ata që përkrahin Egjiptin do të rrëzohen, krenaria e pushtetit të tij do të bjerë; nga Migdoli deri në Sienë do të bien aty nga shpata", thotë Zoti, Zoti. **7** "Do të shkrohen në mes të tokave të shkretuara dhe qytetet e tyre do të jenë në mes të qyteteve të shkatërruara. **8** Do të pranojnë që unë jam Zoti, kur do t'i vë zjarrin Egjiptit dhe të gjithë përkrahësit e tij do të shtypen. **9** Atë ditë do të nisen në praninë time lajmëtarë mbi anije, që do të trembin Etiopinë e shkujdesur; dhe një ankth i madh do t'i pushtojet ata si në ditën e Egjiptit. Po, ja gjëja është duke ndodhur". **10** Kështu thotë Zoti, Zoti: "Do ti jap fund zhurmës së Egjiptit, me anë të Nebukadnetsarit, mbretit të Babilonisë. **11** Ai dhe populli i tij bashkë me të, më të tmerrshmit midis kombeve, do t'i vijnë pér t' shkatërruar vendin; do t'i zhveshin shpatat e tyre kundër Egjiptit dhe do t'i mbushin vendin me të vratë. **12** Do t'i thaj lumenjtë dhe do t'i a shes vendin njerëzve të këqij; dhe nëpërmjet të t' huajve do ta bëj t' shkretuar vendin dhe gjithçka ai përban. Unë, Zoti, fola". **13** Kështu thotë Zoti, Zoti: "Do të shkatërroj idhujt dhe do t'i zhduk perënditë e rreme nga Nofi; nuk do t' ketë më princ nga vendi i Egjiptit dhe do t'i kall frikën në vendin e Egjiptit. **14** Do t'i bëj t' shkretuar Pathrosin, do t'i vë zjarrin Tsoanit, do t'i zbatoj gjykimet e mia mbi Nonë, **15** do ta derdh tèrbimin tim mbi Sin, mbi kalanë e Egjiptit dhe do t'i shfaros turmat e Nosë. **16** Do t'i vë zjarrin Egjiptit: Sini do të shtrëmbërohet nga dhimbja, Noja do të shqyhet, Nofi do të jetë në ankth qđo ditë. **17** Të rinjtë e Avenir dhe t' Pibesethit do të bien nga shpata dhe këto dy qytete do të shkojnë në robëri. **18** Në Tahpanhes dita do të erret, kur aty unë do të coptoj zgjedhat e imponuara nga Egjipti; dhe tek ajo do të mpaket krenaria e forcës së saj. Sa pér atë, një re do ta mbulojë dhe bijat e saj do t' shkojnë në robëri. **19** Kështu do t'i zbatoj gjykimet e mia mbi Egjiptin. Atëherë do t'i pranojnë që unë jam Zoti". **20** Vitin e njëmbëdhjetë, muajin e parë, ditën e shtatë të muajit, ndodhi që fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: **21** "Bir njeriu, unë theva krahun e Faraonit, mbretit të Egjiptit; dhe ja, nuk u lidh duke vënë ilaçe as u mbështoll me rrypa që ta bënин mjaft të fortë pér t' përdorur shpatën". **22** Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: "Ja, unë jam kundër Faraonit, mbretit të Egjiptit, pér t'i coptuar krahët, si atë t' fortin ashtu edhe krahun tashmë t' thyer, dhe do ta bëj që t'i bjerë shpata nga dora. **23** Do t'i shpérndaj pastaj Egjiptasit midis kombeve dhe do t'i përhap në vendë të ndryshme. **24** Do t'i forcoj krahët e mbretit të Babilonisë dhe do t'i vë në dorë shpatën time, por do t'i coptoj krahët e Faraonit që do t'i rënkojë para tij, si rënkon një njeri i plagosur për vdekje. **25** Kështu do t'i forcoj krahët e mbretit të Babilonisë, por krahët e Faraonit do t'i rrëzohen; do t'i pranojnë që unë jam Zoti, kur t'i vë në dorë mbretit të Babilonisë shpatën time, dhe ky do ta shtrijë kundër vendit të Egjiptit. **26** Do t'i shpérndaj Egjiptasit midis kombeve

dhe do t'i përhap në vendë të ndryshme. Atëherë do t'i pranojnë që unë jam Zoti".

31 Vitin e njëmbëdhjetë, muajin e tretë, ditën e parë të muajit, ndodhi që fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: **2** "Bir njeriu, i thuaj Faraonit, mbretit të Egjiptit dhe turmës së tij: Kujt i ngjet ti në madhështinë tënë? **3** Ja, Asiria jote ishte një kedër Libani, me degë t' bukura, me hijen e një pylli, me trung të gjatë dhe me majë që ngrivej midis degëve të dëndura. **4** Ujurat e bënин t' rrjitej, uji i nëndheshëm e kishte bërë t' lartë, me lumenjtë e tij që rridhni rreth e qark vendit ku ishte mbjellë, ndërsa u dërgonte rrëketë e tij tërë drurëve të fushës. **5** Prandaj lartësia e saj ishte ngritur mbi të gjithë drurët e fushës, degët e tij ishin shumuar, ato ishin zgjatur nga bollëku i ujrate gjatë rritjes së tij. **6** Tërë zogjtë e qilljet bënин folënë midis degëve të tij, tërë kafshët e fushës pilin nën degët e tij, dhe të gjithë kombet e mëdhenj rrinë në hijen e tij. **7** Ishte i bukur në madhështinë e tij pér gjatësinë e degëve të tij, sepse rrënja e tij ndodhej pranë ujrate të bollshme. **8** Kedrat nuk ia kalon në kopshtin e Peréndisë, selvitë nuk arrinin të barazonin degët e tij dhe gëshitenjat nuk ishin as si degët e tij me gjethje; asnjë dru në kopshtin e Peréndisë nuk ishte i barabartë me t'ga bukuria. **9** E kisha bërë t' bukur në bollëkun e degëve të tij, prandaj e kishin zili të gjithë drurët e Edenit, që ndodheshin në kopshtin e Peréndisë". **10** Prandaj, kështu thotë Zoti, Zoti: "Me qenë se është ngritur në lartësi dhe ka vënë majën e tij ndër degë t' dendura dhe zemra e tij u bë krenare pér shkak t' lartësia së tij. **11** Do ta jap në dorë t' kombit më t' fuqishëm, me qëllim që t' bëjë me t' çfarë i pëlqen; unë e përzura pér shkak t' ligësisë së tij. **12** Të huajt, më t' tmerrshmit e kombeve, e prenë dhe e braktisën; degët e tij kanë rënë në male dhe në t' gjithë luginat, degët e tij ndodhen t' thyera pranë t' gjithë rrjedhave ujore t' vendit; tërë popujt e dheut kanë zbritur duke u larguar nga hija e tij dhe e kanë braktisur. **13** Mbi rrënojat e tij vijnë e qëndrojnë tërë zogjtë e qilljet dhe mbi degët e tij janë t' gjithë kafshët e fushës, **14** kështu që asnjë dru i mbjellë pranë ujrate të mos krenohet pér lartësia së tij, t' mos e nxjerrë më majën e tij midis degëve të dëndura dhe që asnjë dru që pi ujë t' ngritet me forcën e tij mbi lartësia së tij, sepse t' gjithë i janë caktuar vdekjes, thellësive të tokës, midis bijve të njerëzve, midis atyre që zgresin në gropë". **15** Kështu thotë Zoti, Zoti: "Ditën që zbriti në Sheol e bëra ditë zie; pér t' e mbulova humerën, ndala lumenjtë e tij dhe ujrat e mëdha u ndalën; pér t' mbajti zi Libani dhe pér t' u thanë gjithë drurët e fushës. (Sheol h7585) **16** Me zhurmën e rënies së tij i bëra t' dridhen kombet, kur e bëra t' zgresë në Sheol bashkë me ata që zgresin në gropë; dhe në thellësitetë e tokës u përdëlluan t' gjithë drurët e Edenit, më t' zgjedhur dite më t' bukurit e Libanit, t' gjithë ata që pinin ujrat. (Sheol h7585) **17** Edhe ata zbritën bashkë me t' në Sheol në mes t' atyre që u vranë nga shpata, po, ata që ishin krahu i tij dhe qëndronin në hijen e tij në mes t' kombeve. (Sheol h7585) **18** Kujt i ngjan t'i, pra, pér nga lavdia dhe madhështia midis drurëve të Edenit? Megjithatë u plandose bashkë me drurët e Edenit në thellësitetë e tokës; do t'i qëndrosh në mes t' t' parrethprerëve, bashkë me ata që janë vratë nga shpata. Ja q'do t'i ndodhë Faraonit dhe gjithë turmës së tij", thotë Zoti, Zoti.

32 Në vitin e dymbëdhjetë, në muajin e dymbëdhjetë, ditën e parë t' muajit, ndodhi që fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: **2** "Bir njeriu, nis një vajtim pér Faraonin, mbretin e Egjiptit, dhe i thuaj: Ti i njajson një luani t' vogël midis kombeve; ishe si

një dragua në dete dhe hidheshe në lumenjtë e tu, duke i trazuar ujurat me këmbët e tua dhe duke i turbulluar lumenjtë". 3 Kështu thatë Zoti, Zoti: "Do të shtrij mbi ty rjetën time me një kuwend të shumë popujve që do të ngrenë lart me rrjetën time. 4 Pastaj do të braktis mbi tokë dhe do të hedh në fushë të hapur, do të bëj që të ulen mbi ty të gjitha shpendët qëllit dhe do t'i ngop me ty kafshët e gjithë dheut. 5 Do ta hedh mishin tênd mbi male dhe do t'i mbush luginat me togun e skeletit tênd. 6 Do t'i jap gjithashtu tokës të pijë nga rrjedha e gjakut tênd, deri te malet, dhe shtretërët e lumenje do të mbushen me ty. 7 Kur të të shuai, do t'i mbuloj qiejt dhe do t'i errësjo yjet, do ta zë diellin me një re dhe hëna nuk do t'japë më drithën e saj. 8 Mbi ty do të errësjo të gjithë ndriquesit e shkëlqyer në qill dhe do të dërgoj terrin në vendin tênd", thotë Zoti, Zoti. 9 "Do të pikëlloj zemrën e shumë popujve, kur të bëj që të vijë shkatërrimi yt midis kombeve, në vendë që ti nuk i njeh. 10 Do të bëj që shumë popuj të çuditën me ty dhe mbretërit e tyre do t'i pushtojë një tmerr i madh pér shkakun tênd, kur të vringëlli shpatën time para tyre; secilí prej tyre do të dridhet në çdo çast pér jetën e tij, ditën e rënieve sate". 11 Sepse kështu thatë Zoti, Zoti: "Shpata e mbretit të Babilonisë do të bjerë mbi ty. 12 Do të bëj që turma jote të rrëzohet nga shpata e burave të fuqishëm, që janë më të tmerrshmit ndër komet; ata do të shkatërrojnë krenarinë e Egjiptit dhe gjithë turmat e tij do të asgjësohen. 13 Do të bëj që të ngordnë krejt gjëja e gjallë e tij mbi brigjet e ujrave të mëdha, që nuk do të turbullohen më nga këmba e njeriut, as thundra e kafshëve nuk do t'i turbulloj. 14 Atëherë do t'i lë të qetësohen ujurat e tyre dhe do të bëj që lumenjtë e tyre të rrjedhin si vaj", thotë Zoti, Zoti. 15 "Kur do ta kem bërë të shkretë vendin e Egjiptit dhe vendi të jetë zhveshur nga çdo gjë që kishte, kur do t'kem goditur gjithë banorët e tij, atëherë do të pranojnë se unë jam Zoti. 16 Ky është një vajtim që do të ngrenë pér të, do ta ngrenë pér bijat e kombeve; do ta ngrenë pér Egjiptin dhe gjithë turmat e tij", thotë Zoti, Zoti. 17 Vitin e dyembëdhjetë, ditën e pesëmbëdhjetë të muajit, ndodhi që fjalë e Zotit mu drejtua, duke thënë: 18 "Bir njeriu, merrja një vajtimi pér turmën e Egjiptit dhe zbrite në thellësinë e tokës, atë dhe bijat e kombeve të famshëm, që bashkë me ata zbresin në gropë. 19 Vallë kujt ia kalon nga bukuria? Zbrit dhe zér vend midis atyre që nuk janë rrëthprerë. 20 Ata do të bien në mes të atyre që janë vrarë nga shpata. Ai i është dorëzuar shpatës; e tërheqin me gjithë turmat e tij. 21 Trimtë më të fortë, bashkë me ata që e ndihmonin, do t'i flasin në mes të Sheolit: "Kanë zbritur dhe kanë zënë vend bashkë me ata që nuk janë rrëthprerë, bashkë me ata që i ka shpuar shpata?". (Sheol h7585) 22 Atje është Asiria me gjithë turmën e saj, me varret e saj përeth; janë të gjithë të vrarë, të rënë nga shpata. 23 Varret e tyre janë vendosur në thellësinë e gropës dhe turma e saj është rrëth varrit të tij; të gjithë janë të vrarë nga shpata, ata që përhapin tmerrin mbi dheun e të gjallëve. 24 Atje është Elami me gjithë turmën e tij rrëth varrit të tij; janë të gjithë të vrarë, të rrëzuar nga shpata, që kanë zbritur pa u rrëthprerë në thellësi të tokës, ata që përhapnin tmerr mbi dheun e të gjallëve; tanë ata mbajnë turpin e tyre me ata që zbresin në gropë. 25 Kanë vënë shtratin e tij në mes të vrarëve me gjithë turmën e tij, me varret e tyre rrëth tij; të gjithë nuk janë rrëthprerë, janë shpuar nga shpata, sepse kishin përhapur tmerrin mbi dheun e të gjallëve; por tanë e mbajnë turpin e tyre me ata që zbresin në gropë; janë vendosur në mes të vrarëve. 26 Atje është Mesheku, Tubali, dhe tërë turma e tyre, me varret e tyre rrëth tij; të gjithë nuk janë rrëthprerë, janë shpuar nga shpata,

sepse përhapin tmerrin mbi dheun e të gjallëve. 27 Nuk rrjnë me heronjtë e rënë të atyre që nuk janë rrëthprerë, që kanë zbritur në Sheol me armët e tyre të luftës dhe që shpatat e tyre janë vënë nën kokat e tyre; por ndëshkimi i paudhësive të tyre do t'u ngjitjet kockave të tyre, megjithëse tmerr i këtyre trimave ishte i madh mbi dheun e të gjallëve. (Sheol h7585) 28 Po, ti do të copëtohesh në mes të atyre që nuk janë rrëthprerë dhe do të qëndrosh bashkë me ata që janë shpuar nga shpata. 29 Atje është Edomi, me të gjithë mbretërit e tij dhe me të téré princat e tij, të cilët, megjithë trimërinë e tyre, janë vendosur bashkë me ata që janë shpuar nga shpata. Edhe këta rinë bashkë me ata që nuk janë rrëthprerë dhe me ata që zbresin në gropë. 30 Atje janë téré princat e veriut dhe téré Sidonasit që kanë zbritur bashkë me ata që janë shpuar të hutuar pér shkak të tmerrit që u kallnin me fuqitë e tyre. Qëndrojnë të parrethprerë bashkë me ata që janë shpuar nga shpata dhe mbajnë turpin e tyre bashkë me ata që zbresin në gropë. 31 Faraoni do t'i shohë dhe do të ngushëllohet pér të gjithë turmën e tij; Faraoni dhe téré ushtria e tij do të shpohen nga shpata", thotë Zoti, Zoti. 32 "Ndonëse e lashë të pérhapë tmerrin e tij mbi dheun e të gjallëve, Faraoni me gjithë turmën e tij, do të vihet të qëndrojë në mes të atyre që nuk janë rrëthprerë, me ata që janë shpuar nga shpata", thotë Zoti, Zoti.

33 Fjalë e Zotit m'u drejtua, duke thënë: 2 "Bir njeriu, folu bijve të popullit tênd dhe u thuaq atyre: Kur të sjell shpatën kundër një vendi dhe populli i atij vendi merr një burrë nga kufijtë e tij dhe e vë si sojetar, 3 në rast se e sheh shpatën që vjen kundër vendit, dhe i bie borisë dhe lajmëron popullin, 4 kushdo që dëgjon borinë, por nuk i vë veshin paralajmërim, në rast se shpata vjen dhe e merr me vete, gjaku i tij do t'ë bjerë mbi kokën e vet. 5 Ai ka dëgjuar zërin e borisë, por nuk i ka vënë veshin paralajmërim, gjakun e tij do ta ketë mbi vete. Por ai që ka marrë parasysh paralajmërim, do t'ë shpëtøjë jetën e tij. 6 Por në rast se sojetari sheh shpatën që po vjen dhe nuk i bie borisë pér të paralajmëruar popullin, dhe shpata vjen dhe merr me vete ndonjë prej tyre, ky do t'ë çohet tutje pér shkak të paudhësise së tij, por pér gjakun e tij do t'i kërkoj llogari sojetarit. 7 Kështu, o bir njeriu, të kam vendosur si roje pér shtëpinë e Izraelit; prandaj dëgjo fjalen e gojës sime dhe i lajmëro nga ana ime. 8 Kur i them tē pabesit: "I pabesë, ti do t'ë vdesësh me siguri", dhe ti nuk flet pér të paralajmëruar tē pabesin që të largohet nga rruga e tij, ai i pabesë do t'ë vdesë pér shkak të paudhësise së tij, por pér gjakun e tij do t'i kërkojë llogari dorës sate. 9 Por në rast se t'i paralajmëron tē pabesin që të largohet nga rruga e tij dhe ai nuk largohet prej saj, ai do t'ë vdesë pér shkak të paudhësise së tij, por ti do ta shpëtosh shpirtin tênd. 10 Tani, bir njeriu, i thuaq shtëpisë së Izraelit: Ju thoni kështu: "Në rast se shkeljet tonë dhe mëkatet tonë janë mbi ne dhe pér shkak të tyre vuajmë, si do t'ë mund t'ë jetojmë?". 11 U thuaq atyre: Ashtu siç është e vërtetë që unë rroj", thotë Zoti, Zoti, "unë nuk kënaqem me vdekjen e tē pabesit, por që i pabesi tē ndryshojë rrugën e tij dhe t'ë jetojë; konvertohuni, konvertohuni nga rrugët tuaja të këqija. Pse vallë duhet tē vdisni, o shtëpi e Izraelit? 12 Prandaj ti, bir njeriu, u thuaq bijve të popullit tênd: Drejtësia e tē drejtit nuk do ta shpëtøjë atë ditën e mëkatit të tij; po kështu pabesia e tē pabesit nuk do ta rrëzojë ditën kur ai t'ë largohet nga pabesia e tij, dhe i drejt nuk do t'ë mund t'ë jetojë pér shkak të drejtësisë së tij ditën që do t'ë kryejë mëkatë. 13 Kur i them tē drejtit që ke pér t'ë jetuar me siguri, në rast se ka besim në drejtësinë e vet dhe kryen paudhësinë, tërë

veprimet e tij të drejta nuk do të kujtohen më, por ai do të vdesë pér shkak të paudhësë që ka kryer. 14 Përkundrazi, kur i them të pabesit: "Ti me siguri do të vdesësh", në rast se ai largohet nga mëkatit i tij dhe kryen atë që është e ndershme dhe e drejtë, 15 në rast se i pabesi kthen pengun, kthen atë që ka vjedhur dhe ecën sipas statuteve të jetës, pa kryer paudhësi, ai me siguri ka pér të jetuar, nuk ka pér të vdekur. 16 Asnjë nga mëkatet e kryera prej tij nuk do të kujtohet kundër tij; ai ka bérë atë që është e ndershme dhe e drejtë dhe me siguri ka pér të jetuar. 17 Por bijt e popullit tênd thonë: "Rruga e Zotit nuk është e drejtë". ndërsa është rruga e tyre që nuk është e drejtë. 18 Kur i drejtë largohet nga drejtësia e tij dhe kryen paudhësi, pér këtë ai do të vdesë. 19 Përkundrazi kur i pabesi largohet nga pabesia e tij dhe kryen atë që është e ndershme dhe e drejtë, ai do të jetojë. 20 Megjithatë ju thoni: "Rruga e Zotit nuk është e drejtë". Unë do ta gjykoj secilin prej jush sipas rrugëve që ndjek, o shtëpi e Izraelit". 21 Vitin e dymbëdhjetë të robërisë sonë, muajin e dhjetë, ditën e pestë të muajit, ndodhi që arriti tek unë një i ikur nga Jeruzalemi dhe më tha: "Qyteti është pushtuar". 22 Një mbërëmje para se të vinte ikanaku, dora e Zotit u vu mbi mua dhe më kishte hapur gojën kështu, kur në mëngjes ai arriti tek unë, goja ime mbeti e hapur dhe nuk qeshë më memec. 23 Fjala e Zotit m'u drejtua pastaj, duke thënë: 24 "Bir njeriu, banorët e këtyre rrënojave në vendin e Izraelit thonë: "Abrahami ishte vetëm dhe pati zotërimin e vendit, por ne jemi shumë dhe zotërimi i vendit na jepet neve". 25 Prandaj u thuaj atyre: Kështu thotë Zoti, Zoti: Ju hani mishin me gjakun, ngrini sytë nga idhujt tuaj, derdhni gjak dhe déshironi të zotëroni vendin. 26 Ju mbështeteni te shpata juaj, kreni gjëra të neveritshmë, secili ndot gruan e fqinjtit të tij dhe déshironi të zotëroni vendin. 27 U thuaj kështu atyre: Kështu thotë Zoti, Zoti: Ashtu siç është e vërtetë që unë rroj, ata që banojnë midis atyre rrënojave do të vriten nga shpata, ata që janë në fushë të hapur do t'ua jap pér të ngrënë kafshëve dhe ata që janë në fortesa dhe në shpella do të vdesin nga murtaja. 28 Do ta katandis vendin në një mjerim dhe në shkreti, kryelartësia e forcës së tij do të ligështohet dhe kështu malet e Izraelit do tëjen aq të shkretuar sa që askush nuk do të kalojë më andej. 29 Do të pranojnë që unë jam Zoti, kur ta kem katandisur vendin në mjerim dhe në shkreti pér shkak të gjitha gjërave të neveritshmë që kanë kryer. 30 Sa pér ty, bir njeriu, bijtë e popullit tênd flasin pér ty pranë mureve dhe te pragu i shtëpive të tyre, i flasin njeri tjetrit, duke i thënë secili vëllait të tij: "Eja të dëgjosh cila është fjala që vjen nga Zoti". 31 Kështu vijnë te ti ashtu si bën njerëzia, ulen para teje ashtu si bën populli im dhe dégiojnë fjalët e tua, por nuk i vënë në praktikë; me gojën e tyre, pra, tregojnë dashuri të madhe, por zemra e tyre shkon pas fitimit të tyre të padrejtë. 32 Ja, ti je pér ta si një këngë dashurie e dikujt që ka një zë të bukur dhe di t'i bjerë mirë një vegle; ata dégiojnë fjalët e tua, por nuk i vënë në praktikë. 33 Dhe ja kur të ndodhë ajo gjë (dhe ja që po ndodh) do të pranojnë që në mes tyre ka pasur një profet".

34 Fjala e Zotit m'u drejtua përsëri, duke thënë: 2 "Bir njeriu, profetizo kundër barinjve të Izraelit; profetizo dhe u thuaj atyre barive: Kështu thotë Zoti, Zoti: Mjerë barinjtë e Izraelit që kullotin veten e tyre! A nuk duhet përkundrazi të kullosin kopenë? 3 Ju hani yndyrën, visheni me leshin, vritni delet e majme, por nuk e kullotin kopenë. 4 Nuk i keni forcuar delet e dobëta, nuk jeni kujdesur pér të sëmurën, nuk keni fashuar atë të plagosurën, nuk e keni rikthyer në shtëpi të hutuarën dhe nuk e keni kërkuar të humburën, por keni sunduar mbi to me forcë dhe ashpërsi. 5

Kështu ato, pér mungesë bariu, janë shpërndarë, janë bérë pre e të gjitha bishave të fushës dhe kanë humbur. 6 Delet e mia po enden nëpër tërë malet dhe mbi çdo kodrinë të lartë; po, delet e miajanë përhapur mbi gjithë faqen e vendit dhe askush nuk ka shkuar t'i kérkojë ato as nuk tregoi kujdes". 7 Prandaj, o barinj, dëgjoni fjälën e Zotit: 8 Ashtu siç është e vërtetë që unë rroj", thotë Zoti, Zoti, "duke qenë se delet e miajanë bérë një pre, delet e mia i hanë të gjitha bishat e fushave pér mungesë të një bariu dhe sepse barinjtë e mi nuk kanë vajtur t'i kérkojnë delet e mia, por barinjtë kanë kullotur pér veten e tyre dhe nuk kanë kullotur delet e mia". 9 Prandaj, o barinj, dëgjoni fjälën e Zotit: 10 Kështu thotë Zoti, Zoti: "Ja, unë jam kundër barinjive; do t'u kérkoj illogari pér delet e mia dhe nuk do t'i lë t'i kullotin delet. Barinjtë nuk do të kullotin më veten e tyre, sepse do t'u heq nga goja e tyre delet e mia dhe nuk do të janë më ushqimi i tyre. 11 Sepse kështu thotë Zoti, Zoti: "Ja, unë vetë do të shkoj t'i kérkoj delet e mia dhe do të kujdesem. 12 Ashtu si bariu kujdeset pér kopenë e tij kur ndodhet në mes të deleve të tij, të shpërndara, kështu unë do të kujdesem pér delet e mia dhe do t'i heq nga të gjitha vendet ku janë shpërndarë në një ditë me re dhe errësirë të dendur. 13 Do t'i nxjerr nga popujt dhe do t'i mbledh nga vende të ndryshme; do t'i çoj përsëri në tokën e tyre dhe do t'i kullot në malet e Izraelit, gjatë rrjedhave ujore dhe në tërë vendet e banuara të vendit. 14 Do t'i kullot në kullota të mira dhe vathë e tyre do të jetë në malet e larta të Izraelit; atje do të pushojnë në një vathë dhe do t'i kullotin në kullota të pasura në malet e Izraelit. 15 "Unë vetë do t'i kullot delet e mia dhe do t'i bëj të pushojnë", thotë Zoti, Zoti. 16 "Unë do t'i kérkoj të humburën, do ta kthej të hutuarën, do t'i lidh plagën, do ta forcoj të sémurën, por do t'i shkatërrjo të majmen dhe të fortën; do t'i kullot me drejtësi. 17 Sa pér ju, o delet e mia", kështu thotë Zoti, Zoti, "ja, unë do t'i gjykoj midis dele e dele, midis deshëve dhe cjeurve. 18 Ju duket gjë e vogël të kullotësh në një kullotë të mirë dhe pastaj të shkelësh me këmbë atë që mbetet nga kullota juaj, ose t'i pish ujra të pastra dhe pastaj të turbullosh me këmbë atë që mbetet? 19 Kështu delet e mia duhet të hanë atë që kanë shkelur këmbët tuaja dhe duhet të pijnë atë që kanë turbulluar këmbët tuaja". 20 Prandaj kështu u thotë atyre Zoti, Zoti: "Ja, unë vetë do t'i gjykoj midis deles së dhjamur dhe deles së dobët. 21 Duke qenë se ju keni shtyrë me ijë dhe me shpatull dhe u keni rënë me brirë të gjitha deleve të dobëta deri sa i shpërndatë rreth e rotull, 22 unë do t'i shpëtoj delet e mia dhe nuk do të bëhen më pre, dhe do t'i gjykoj midis dele e dele. 23 Do t'i vendos mbi to një bari të vetëm që do t'i kulloso, shérbertorin tim David. Ai do t'i kulloso dhe ka pér të qenë bariu i tyre. 24 Dhe unë, Zoti, do t'i jem Peréndia i tyre dhe shérbertori im Davidi do t'i jetë princ në mes tyre. Unë, Zoti, fola. 25 Do t'i vendos me to një besëlidhje paqeje dhe do t'i zhduk nga vendi kafshët e liga, kështu ato do të mund të rrinë të sigurta në shkretëti të dhe t'i flenë nëpër pyje. 26 Dhe do t'ua bëj të bekura vendet rreth kodrës sime; do t'i bëj të bjerë shiu në kohën e duhur, dhe do t'i janë shira bekimi. 27 Druri i fushës do t'i japë frytin e tij dhe toka do t'i japë prodhimet e saj. Ato do t'i janë të sigurta në tokën e tyre dhe do t'i pranojnë që unë jam Zoti, kur do t'i këpus shufrat e zgjedhës së tyre dhe do t'i çlroj nga dora e atyre që i mbanin në skallavëri. 28 Dhe nuk do t'i janë më pre e kombeve as do t'i hanë më bishat e fushës, por do t'i qëndrojnë të sigurta dhe askush nuk ka pér t'i trembur. 29 Do ta bëj që t'i mbijë pér ta një kopësht me famë të madhe; nuk do t'i konsumohen më nga uria në vend dhe nuk do t'i mbajnë më

turpin e kombeve. 30 Kështu ata do të pranognjë që unë, Zoti, Perëndia i tyre, jam me ta, dhe që ata, shtëpia e Izraelit, janë populli im", thotë Zoti, Zoti. 31 "Ju jeni delet e mia, delet e kullotës sime; jeni njerëz dhe unë jam Perëndia juaj", thotë Zoti.

35 Fjala e Zotit m'u drejtua përsëri, duke thënë: 2 "Bir njeriu, kthe fytyrën tênde nga mali Seir dhe profetizo kundër tij, 3 dhe i thuaj: Kështu thotë Zoti, Zoti: Ja, unë jam kundër teje, o mal i Seirit. Do ta shtrij dorën time kundër teje dhe do të t'kthej në një mjerim dhe në një shkreti. 4 Do t'i kthej qytetet e tua në gjërmadha dhe ti do të bëhesh një shkreti. Atëherë do të pranosh që unë jam Zoti. 5 Sepse ti ke patur një armiqësi të vjetër dhe i ke dorëzuar bijtë e Izraelit në mëshirë të shpatës në kohën e fatkeqësisë së tyre, kur paudhësia e tyre kishte arritur kulmin. 6 Ashtu siç është e vërtetë që unë rroj", thotë Zoti, Zoti, "të ruaj për gjak dhe gjaku do të ndjekë; duke qenë se nuk e ke urryer gjakun, gjaku do të t'ndjekë. 7 Kështu do ta katandis malin Seir në një mjerim dhe në një shkreti dhe do të shfaros ata që shkojnë dhe që vijnë. 8 Do t'i mbush malet e tij me të vrarët e tij; në të gjitha kodrat e tua, në luginat e tua dhe në të gjitha përroskat e tua do të bien të vrarët nga shpata. 9 Do të të katandis në një shkreti përfjetë dhe qytetet e tua nuk do të banohen më; atëherë do të pranoni që unë jam Zoti. 10 Sepse ke thënë: "Këta dy kombe dhe këto dy vende do të janë të mitë; ne do t'i zotërojmë", megjithëse aty ishte Zoti, 11 ashtu siç është e vërtetë që unë rroj", thotë Zoti, Zoti, "unë do të veproj me po atë zemërimin tênd dhe me xhelozinë që ke treguar në urrejtjen tênde kundër tyre dhe do të bëhem i njohur në mes tyre kur të të gjykoj. 12 Ti atëherë do të pranosh që unë, Zoti, kam dégjuar të gjitha fyerjet që ke shqiptuar kundër maleve të Izraelit, duke thënë: "Janë të shkretuar; na janë dhënë neve për ti gllabëruar". 13 Me gojën tuaj jeni mburrur kundër meje dhe i keni shumuar fjälët tua ja kundër meje, kam dégjuar çdo gjë". 14 Kështu thotë Zoti, Zoti: "Kur gjithë toka do të gézohet, unë do të katandis në shkreti. 15 Me qenë se u gëzove që trashëgimia e shtëpisë së Izraelit ishte katandisur në shkreti, unë do të veproj kështu me ty: do të bëhesh i shkretë, o mal i Seirit, madje edhe têrë Edomi. Atëherë do të pranognjë që unë jam Zoti".

36 "Tir njeriu, profetizo u maleve të Izraelit dhe u thuaj: O male të Izraelit, dëgjoni fjälët e Zotit. 2 Kështu thotë Zoti, Zoti: Duke qenë se armiku ka thënë për ju: "Ah, ah! Kodrat e përfjetshme janë bërë prona jonë", profetizo dhe thuaj: 3 Kështu thotë Zoti, Zoti: Po, duke qenë se kanë dashur t'ju shkretojnë dhe t'ju gllabërojnë nga çdo anë që të bëheni një zotërim i mbetjes së kombeve dhe duke qenë se keni qenë objekt i bisedave të gjuhëve të këqia dhe i shpifive të njerëzisë", 4 prandaj, o male të Izraelit, dëgjoni fjälën e Zotit, të Zotit. Kështu thotë Zoti, Zoti, maleve dhe qafave, përroskave dhe luginave, vendeve të shkatërruara dhe të shkretuara dhe qyteteve të braktisura që janë bërë pre dhe objekt përcëmimi nga kombet që ndodhen rrëth e qark. 5 Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: "Po, në zjarrin e xhelozisë sime unë flas kundër kusurit të kombeve dhe kundër têrë Edomit që e kanë shtënë në dorë vendim tim me gjithë gëzimin e zemrës dhe përcëmimin e shpirtit, për ta përzënë si një pre. 6 Prandaj profetizo tokës së Izraelit, u thuaj maleve dhe kodrave, përroskave dhe luginave: Kështu thotë Zoti, Zoti: Ja, unë folja në xhelozinë time dhe në têrbinë tim, sepse ju keni sjellë turpin e kombeve". 7 Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: "Unë ngrita dorën për betim; kombet që më rrethojnë do të sjellin edhe ata turpin e tyre. 8 Por ju, o male

të Izraelit, do të keni degët tuaja dhe do të mbani frytet tuaja për popullin tim të Izraelit; po, ai është duke u kthyer. 9 Sepse ja, unë jam për ju, do të kthehem nga ju dhe ju do të punoheni dhe do të mbilleni. 10 Do t'i shumoj mbi ju njerëzit, tërë shtëpinë e Izraelit; qytetet do të banohen dhe gjërmadhat do të rindërtohen. 11 Do të shumoj mbi ju njerëzit dhe kafshët; do të shumohen dhe do të jenë pjellorë. Do të bëj që të banoheni si në kohrat e kaluara, dhe do t'ju bëj më tepër të mira se sa në fillimet tuaja; atëherë do të pranoni që unë jam Zoti. 12 Po, do të bëj të ecin mbi ju njerëz, popullin tim të Izraelit; ata do t'ju zotërojnë dhe ju do të jeni trashëgimia e tyre dhe nuk do t'u hiqni më bijtë e tyre". 13 Kështu thotë Zoti, Zoti: "Duke qenë se ju thonë: "Je një vend që ka gjelltur njerëz dhe që ke privuar kombin tênd nga bijtë", 14 prandaj nuk do të gjellit tësh më njerëz dhe nuk do ta privosh kombin tênd nga bijtë", thotë Zoti, Zoti. 15 "Do ta bëj që të mos dégjosh më talljet e kombeve dhe ti nuk do të mbash më turpin e popujve dhe nuk do ta bësh kombin tênd të rrëzohet", thotë Zoti, Zoti. 16 Fjala e Zotit m'u drejtua përsëri, duke thënë: 17 "Bir njeriu, kur ata të shtëpisë së Izraelit banonin në vendin e tyre, e ndotnin me sjelljen e tyre dhe me veprimet e tyre; sjellja e tyre para meje ishte si papastëria e gruas gjatë ciklit të saj muajor. 18 Prandaj hodha mbi ta zemërimin tim për gjakun që kishin derdhur mbi vendin dhe për idhujt me të cilët e kishin ndotur. 19 Kështu i shpërndava ndër komet dhe shkuat në të gjitha drejtëtimet nëpër têrë vendet; i gjykova sipas sjelljes së tyre dhe veprimet e tyre. 20 Me të aritur te komet ku kishin shkuar, e përdhosën emrin tim të shënjtë, sepse për ata thuaje: "Këta janë populli i Zotit, por megjithatë e është dashur të dalin nga vendi i tij". 21 Kështu pata kujdes për emrin tim të shenjtë që shtëpia e Izraelit kishte përdhosur midis kombeve ku kishte shkuar. 22 Prandaj i thuaj shtëpisë së Izraelit: Kështu thotë Zoti, Zoti: Unë veproj kështu jo për shkakun tua, o shtëpi e Izraelit, por për hir të emrit tim të shenjtë që ju keni përdhosur midis kombeve ku keni shkuar. 23 Unë do ta shenjtëroj emrin tim të madh, të përdhosur midis kombeve, që ju e keni përdhosur në mes të tyre. Kombet do të pranognjë që unë jam Zoti", thotë Zoti, Zoti, "kur të shenjtërohem tek ju, para syve të tyre. 24 Do t'ju marr nga kombet, do t'ju grumbulloj nga têrë vendet dhe do t'ju çoj përsëri në vendin tua. 25 Do të lëshoj pastaj ujë të pastër mbi ju dhe do të jeni të pastër; do t'ju pastroj nga të gjitha ndyrësirat tua ja dhe nga të gjithë idhujt tua. 26 Do t'ju jap një zemër të re dhe do të shtie brenda jush një shpirt të ri; do të heq nga mishi juaj zemrën prej guri dhe do t'ju jap zemër prej mishi. 27 Do të vë brenda jush Shpirtin tim dhe do të bëj që ju të ecni sipas statuteve të mia, dhe ju do të respektoni dhe do të zbatoni në praktikë dekretet e mia. 28 Do të banoni në vendin që u dhashë etërvë tua; ju do të jeni populli im dhe unë do të jem Perëndia juaj. 29 Do t'ju çliroj nga të gjitha ndyrësirat tua ja; do të thérës grurin, do të bëj që të ketë me bollëk dhe nuk do dërgoj më urinë kundër jush. 30 Do të shumoj frytin e drurëve dhe prodhimin e arave, me qëllim që të mos pésioni më turpin e urisë midis kombeve. 31 Atëherë do të kujtoni rrugët tua ja të këqia dhe veprimet tua ja që nuk ishin të mira dhe do të bëheni të neveritshëm për vetë sytë tua, për paudhësitë tua ja dhe për veprimet tua ja të neveritshme. 32 Nuk është për hatrin tuaq që unë veproj", thotë Zoti, Zoti, "dijeni mirë këtë. Turp të keni dhe qofshi të hutuat për shkak të rrugëve tua ja, o shtëpi e Izraelit". 33 Kështu thotë Zoti Zoti: "Ditën kur unë do t'ju pastroj nga të gjitha paudhësitë tua ja, do t'ju bëj të banoni në qytete, dhe gjërmadhat do të rindërtohen. 34 Toka e shkretuar do të punohet, në vend

që të jetë një shkreti në sytë e të gjithë kalimtarëve. 35 Dhe do të thonë: "Kjo tokë që ishte e shkretuarështë bërë si kopshti i Edenit, dhe qytetet e shkatërruara, të shkretuara dhe të rrënruara tanë janë të fortifikuara dhe të banuara". 36 Atëherë komet që do të kenë mbetur rreth e qark jush do të pranojnë që unë, Zoti, kam rindërtuar vendet e shkatërruara dhe kam mbjellë tokën që ishte shkretuar. Unë, Zoti fola dhe do ta kryej". 37 Kështu thotë Zoti, Zoti: "Do të jem sërisht i lutar nga shtëpia e Izraelit ta kryej këtë pér ta: Unë do t'i shumoj njerëzit e tyre si një kope. 38 Si një kope dhënhsh të shenjtëruara, si kopeja e Jeruzalemit në festat e tij soleinne, kështu qytetet e shkatërruara do të mbushen me kope njerëzish. Atëherë do të pranojnë që unë jam Zoti".

37 Dora e Zotit u ndodh mbi mua, më coi jashtë në Frymën e Zotit, dhe më lëshoi në mes të një lugine që ishte plot me kocka. 2 Pastaj më bëri të kaloj afër tyre, rreth e qark; dhe ja, ishin në sasi të madhe mbi sipërfaqen e luginës; dhe ja, ishin shumë të thata. 3 Më tha: "Bir njeriu, a mund të rjetojnë këto kocka?". Unë u përgjigja: "O Zot, o Zot, ti e di". 4 Më tha akoma: "Profetizo këtyre kockave dhe u thuaj atyre: Kocka të thata, dëgjoni fjalën e Zotit. 5 Kështu ju thotë Zoti, Zoti, këtyre kockave: Ja, unë po fus te ju frymën dhe ju do të rjetoni. 6 Do të vë mbi ju mishin, do t'ju mbuloj me lëkurë dhe do të shtie te ju frymën, dhe do të jetoni; atëherë do të pranonit që unë jam Zoti". 7 Profetizova ashtu si më ishte urdhëruar; ndërsa profetizoja, pati një zhurmë; dhe ja një tronditje; pastaj kockat iu afroan njëra tjetrës. 8 Ndërsa po shikoja, ja ku u rritën mbi ta dejet dhe mish, që lëkura i mbuloi; por fryma nuk ishte tek ato. 9 Atëherë ai më tha: "Profetizoju frymës, profetizo bir njeriu dhe i thuaj frymës: Kështu thotë Zoti, Zoti: Frymë, eja nga të katër erërat dhe fryj mbi këta të vrarë, që të jetojnë". 10 Kështu profetizova, si më kishte urdhëruar dhe shpirti hyri në to, dhe u kthyen në jetë dhe u ngriten më këmbë; ishte një ushtri e madhe, shumë e madhe. 11 Pastaj më tha: "Bir njeriu, këto kocka janë gjithë shtëpia e Izraelit. Ja, ato thonë: "Kockat tonë janë të thata, shpresë janë éshtë zhdukur dhe ne jemi të humbur". 12 Prandaj profetizo dhe u thuaj atyre: Kështu thotë Zoti, Zoti: Ja, unë do të hap varret tuaja, do t'ju bëj të dilni nga varret tuaja, o populli im, do t'ju poj përsëri në vendin e Izraelit. 13 Do të pranonit që unë jam Zoti, kur të hap varret tuaja dhe t'ju bëj të dilni nga varret tuaja, o populli im. 14 Do të shtie te ju Frymën tim dhe ju do të jetoni, dhe do t'ju poj në tokën tuaj; atëherë do të pranonit që unë, Zoti, fola dhe e kam kryer këtë gjë", thotë Zoti. 15 Fjala e Zotit m'u drejtua përsëri, duke thënë: 16 "Ti, bir njeriu, merr një copë dru dhe mbi të shkruraj: "Për Judën dhe përbijtë e Izraelit, shokë të tij". Pastaj merr një copë tjetër dru dhe shkruraj mbi të: "Për Jozefin, bastun i Efraimit dhe i tërë shtëpisë së Izraelit, shokë të tij". 17 Afroi pastaj njeri te tjetri në një dru të vetëm, me qëllim që të bëhen një gjë e vetme në dorën tēnde. 18 Kur bijtë e popullit tēnd do të të flasin, duke thënë: "A do të na shpjegosh ç'kuptim kanë këto gjëra për ty?", 19 ti do t'u thuash atyre: Kështu thotë Zoti, Zoti: Ja, unë do të marr drurin e Jozefit, që éshtë në dorë të Efraimit, dhe fiset e Izraelit që janë shokë të tij, dhe do t'i bashkoj me këtë, domethënë me drurin e Judës, për ta bërrë një dru të vetëm; kështu ata do të bëhen një gjë e vetme në dorën time. 20 Mbaj në dorën tēnde para syve të tyre drurët mbi të cilët ke shkruar, 21 dhe u thuaj atyre: Kështu thotë Zoti, Zoti: Ja, unë do të marr bijtë e Izraelit nga komet ndër të cilët kanë vajtuar, do t'i mbledh nga çdo anë dhe do t'i poj përsëri në vendin e tyre, 22 dhe do të bëj

një komb të vetëm prej tyre në vend, në malet e Izraelit; një mbret i vetëm do të mbretërojë mbi të gjithë ata; nuk do të jenë më dy kombe, as do të ndahen më në mbretëri. 23 Nuk do të ndoten më me idhujt e tyre, me veprimet e tyre të neveritishme dhe me gjithë shkeljet e tyre; do t'i çlroj nga të gjitha vendet ku kanë banuar dhe ku kanë kryer mëkate, dhe do t'i pastroj; kështu do të jenë populli im dhe unë do të jem Perëndia i tyre. 24 Shërbëtori im David do të jetë mbret mbi ta dhe do të ketë një bari të vetëm pér të gjithë; ata do të ecin sipas dekreteve të mia, do të respektojnë statutet e mia dhe do t'i zbatojnë në praktikë. 25 Dhe do të banojnë në vendin që i dhashë shërbëtorit tim Jakob, atje ku banuan etërit tuaj. Do të banojnë aty ata, bijtë e tyre dhe bijtë e bijve të tyre pér jetë dhe shërbëtori im David do të jetë princi i tyre përfjetë. 26 Do të lidh me ta një besëlidhje paqeje; do të jetë një besëlidhje e përfjetshme me ta; do t'i bëj të qëndrueshëm, do t'i shumoj dhe do të vë shenjtëron time në mes tyre përfjetë. 27 Banesa ime do të jetë pranë tyre; po, po unë do të jem Perëndia i tyre dhe ata do të jenë populli im. 28 Edhe komet do të pranojnë që unë, Zoti, e shenjtëroj Izraelin, kur shenjtërorja ime të jetë në mes tyre përfjetë".

38 Fjala e Zotit m'u drejtua, duke thënë: 2 "Bir njeriu, kthe ftyrën tēnde drejt Gogut të vendit të Magogut, princ i Roshit, i Meshekut dhe i Tubalit, dhe profetizo kundër tij, 3 dhe thuaj: Kështu thotë Zoti, Zoti: Ja, unë jam kundër teje, o Gog, princ i Roshit, i Meshekut dhe i Tubalit. 4 Unë do të kthej prapa, do të vë çengela në nofullat e tua dhe do të nxjerr me gjithë ushtrinë tēnde, me kuaj dhe kalorës, të gjithë të veshur shkëlqyeshëm, një turmë e madhe me mburoja të mëdha dhe të vogla, me shpatë në dorë, 5 dhe me ta Persia, Etiopia dhe Puti, të gjithë me mburoja dhe përkrenare. 6 Gomeri dhe tērë ushtarët e tij, shtëpia e Togarmahut, pjesët skajore të veriut dhe të gjithë ushtarët e tij, shumë popuj janë me ty. 7 Përgatit dhe ji gati, ti dhe gjithë turmat e tua të mbledhura rreth teje, dhe ji roje pér ta. 8 Mbas shumë ditësh ti do të ndëshkohesh. Në vitet e fundit do të sulesh kundër vendit që nuk iu shmang shpatës, banorët e tē cilit janë mbledhur nga shumë popuj, në malet e Izraelit, që kanë qenë pér shumë kohë një shkreti; tanë ata, të nxjerrë nga popujt, do të banojnë të gjithë të sigurt. 9 Ti do të ngjitesh, do të vish si një tufan, do të jesh si një re që mbulon vendin, ti me gjithë trupat e tua dhe shumë popuj bashkë me ty". 10 Kështu thotë Zoti, Zoti: "Atë ditë do të ndodhë që do të vijnë në mendje projekte dhe do të hartosh një plan të keq. 11 Do të thuash: "Unë do të dal kundër këtij vendi fshatash pa mure, do të nisem kundër njerëzve të qetë që banojnë të sigurt, që qëndrojnë të gjithë në vendë pa mure dhe nuk kanë as shula as porta", 12 pér të plaçkitur dhe pér të bërrë pre, pér të shtrirë dorën tēnde kundër vendeve të shkretuara, por tanë të ripopulluara dhe kundër një populli të mbledhur midis kombeve, që i ka siguruar vetes kafshë, pasuri dhe banesë në lartësitë e vendit. 13 Sheba, Dedani, tregtarët e Tershishit dhe tērë luanët e vegjel do të pyesin: "Ke ardhar pér të plaçkitur? Ke mbledhur turmën tēnde pér të bërrë plaçkë, pér të marrë argjendin dhe arin, pér të marrë kafshët dhe pasuritë, pér të bërrë një plaçkë të madhe?". 14 Prandaj, bir njeriu, profetizo dhe i thuaj Gogut: Kështu thotë Zoti, Zoti: Atë ditë, kur populli im i Izraelit do të jetë i sigurtë, a nuk do ta dish ti? 15 Do të vish nga banesa jote, nga skajet e veriut, ti dhe shumë popuj me ty, të gjithë të hipur mbi kuaj, një turmë e madhe dhe një ushtri e fuqishme. 16 Do të dalësh kundër popullit tim të Izraelit, si një re

që mbulon vendin. Kjo ka për të ndodhur ditët e fundit: do të të çoj kundër vendit tim me qëllim që kombet të më njohin, kur të Shenjtërohem te ti përparrë syve të tyre, o Gog". 17 Kështu thotë Zoti, Zoti: "A nuk je ti ai për të cilin folë në kohët e lashta me anë të shërbëtorëve të mi, profetët e Izraelit, të cilët për vite me radhë profetizuan ato ditë që do të kisha sjellë kundër tyre? 18 Por do të ndodhë që po atë ditë, ditën kur Gogu do të vijë kundër tokës së Izraelit", thotë Zoti, Zoti, "që tèrbimi im do të më hipë në vrimat e hundës. 19 Në xhelozinë time dhe në zjarrin e zemërimit tim, unë deklaroj se atë ditë do të ketë një tronditje të madhe në vendin e Izraelit: 20 përparrë meje do të dridhen peshqit e detit, shpendët e qillit, kafshët e fushës, të gjithë rreshqanorët që zvarriten mbi tokë dhe të gjithë njerëzit që janë mbi faqen e dheut; malet do të shemben, vendet e rrëpita do të rrëzohen dhe të gjitha muret do të bien pér tokë. 21 Unë do të thërras kundër tij shpatën mbi të gjitha malet e mia", thotë Zoti, Zoti; shpata e seclit do të drejtohet kundër vëllait të vet. 22 Do të ekzekutoj vendimin tim mbi të me murtajë dhe me gjak do të bëj të reshë mbi të, mbi ushtrinë e tij dhe mbi shumë popuj që janë bashkë me të, një shi që zhurin, gurë prej akulli, zjarr dhe squfur. 23 Kështu do të lartësohem dhe do të shenjtërohem dhe do të bëhem i njobur në sytë e shumë kombeve, dhe do të pranojnë se unë jam Zoti".

39 "Ti, bir njeriu, profetizo kundër Gogut dhe thuaj: Kështu thotë Zoti, Zoti: Ja, unë jam kundër teje, o princ i Roshit, i Meshekut dhe i Tubalit. 2 Unë do të bëj të kthehesh prapa, do të të josh, do të bëj të ngjitesh në pjesët e skajshme të veriut dhe do të të çoj në malet e Izraelit. 3 Do ta shkund harkun nga dora jote e majtë dhe do të bëj që të bien shigjetat nga dora e djathtë. 4 Do të rrëzohesh mbi malet e Izraelit, ti me gjithë ushtrinë tënde dhe me popuj që janë me ty; do të bëj që të të hanë shpendët grabitqarë, shpendët e çfarðo Iloji dhe kafshët e fushës. 5 Do të rrëzohesh në fushë të hapur, sepse unë folë", thotë Zoti, Zoti. 6 "Dhe do të dérgoj zjarr mbi Magogun dhe mbi ata që jetojnë të sigurt në ishuj, dhe do të pranojnë që unë jam Zoti. 7 Kështu do ta bëj të njobur emrin tim të shenjtë në mes të popullit tim të Izraelit dhe nuk do të lejoj më të përdhoshet emri im i shenjtë, dhe kombet do të pranojnë që unë jam Zoti, i Shenjtë në Izrael. 8 Ja, kjo do të ndodhë dhe do të kryhet", thotë Zoti, Zoti; "kjo është dita pér të cilën kam folur. 9 Atëherë banorët e qyteteve të Izraelit do të dalin, do t'i vénë zjarrin dhe do të djegin armët, mburojat e mëdha dhe të vogla, topuzet dhe ushtat dhe me do të bëjnë zjarr shtatë vjet. 10 Nuk do t'u duhet të marrin dru në fushë dhe as të presin në pyll, sepse do të bëjnë zjarr me ato armë; kështu do të zhveshin ata që i zhvishnin dhe do të plaçkitin ata që i plaçkitin", thotë Zoti, Zoti. 11 "Atë ditë do të ndodhë që do ti jep Gogut, atje në Izrael një vend pér varrim, luginën e Abarimit, në lindje të detit; ai do t'u zërë kalimin shtegtarëve, sepse aty do të varroset Gogu me gjithë turmën e tij, dhe ai vend do të quhet Lugina e Hamon-Gogut. 12 Shtëpia e Izraelit, pér të pastruar vendin, do të përdorë shtatë muaj të plota pér t'i varrosur. 13 Do t'i varrosë gjithë populli i vendit, dhe ata do të fitojnë nam ditën në të cilën unë do të përlëvdohem", thotë Zoti, Zoti. 14 "Do të zgjedhin disa burra që do të përshkojnë pa pushim vendin pér të varrosur, me ndihmën e shtegtarëve, trupat e atyre që kanë mbetur mbi faqen e dheut, pér ta pastruar; kur të kalojnë shtatë muajt do të bëjnë këtë kérkim. 15 Kushdo që do të përshkojë vendin, kur të shohë një kockë njeriu, do t'i vërë afër një shenjë treguese deri sa varrmihësit nuk do ta varrosin në

Luginën e Hamon-Gogut. 16 Hamonahu do të jetë gjithashu emri i një qyteti. Kështu do ta pastrojnë vendin. 17 Sa për ty, bir njeriu", kështu thotë Zoti, Zoti: "U thuaj zogjive të çdo Iloji dhe të gjitha kafshëve të fushave: Mblidhuni dhe ejani. Grumbullohuni nga çdo anë në vendin e masakrës që unë do të kryej pér ju, një masakër të madhe në malet e Izraelit, që të hani mish dhe të pini gjak. 18 Do të hani mish njerëzish të fuqishëm dhe do t' pini gjak princash të dheut: sikur të ishin të gjithë desh, qengja, cjepl dëma të majmuri në Bashan. 19 Do të hani dhjamë sa të ngopeni dhe do të pini gjak sa të deheni, nga fljimi që kam fljuar pér ju. 20 Në tryezën time ju do të ngopeni me kuaj dhe kalorës, me njerëz të fuqishëm dhe me luftëtarë të çdo Iloji", thotë Zoti, Zoti. 21 "Do të shfaq lavdinë time midis kombeve dhe tërë kombet do të shohin gjykimin tim që kam zbatuar dhe dorën time që kam vënë mbi ta. 22 Kështu që nga ajo ditë e tutje shtëpia e Izraelit do të pranojë që unë jam Zoti, Perëndia i tij; 23 dhe kombet do të pranojnë që pér shkak të paudhësisë së tij shtëpia e Izraelit shkon në robëri, sepse ishte treguar e pabesë me mua; prandaj u'a fsheha atyre fytyrën time, i dhashë në dorë të armiqe të tyre dhe ata ranë të gjithë nga shpata. 24 I trajtova sipas papastërtisë së tyre dhe sipas shkeljeve të tyre dhe ua fsheha atyre fytyrën time". 25 Prandaj kështu thotë Zoti, Zoti: "Tani do ta kthej Jakobin nga robëria, do të më vijë keq pér tërë shtëpinë e Izraelit dhe do të jem xhelozi pér emrin tim të shenjtë, 26 mbasi atë kanë bartur turpin e tyre dhe ndëshkimi pér të gjitha pabesitë që kanë kryer kundër malet, ndërsa banonin të sigurtë në vendin e tyre dhe askush nuk i trembe. 27 Kur t'i çoj përsëri nga popuj dhe kur t'i mblehdh nga vendet e armiqe të tyre dhe të shenjtërohem te ata në sytë e shumë kombeve, 28 ata do të pranojnë që unë jam Zoti, Perëndia i tyre, që i çoi në robëri midis kombeve, por që i ka mbledhur gjithashu në vendin e tyre, duke mos lënë jashtë asnjë prej tyre. 29 Nuk do t'uа fsheh më fytyrën time, sepse do ta përhap Frymën time mbi shtëpinë e Izraelit", thotë Zoti, Zoti.

40 Në vitin e njëzet e pesë të robërisë sonë, në fillim të vitit, ditën e dhjetë të muajit, në vitin e katërmëdhjetë që nga pushtimi i qytetit, po atë ditë dora e Zotit që mbi mua dhe më çoi atje. 2 Në vegime të Perëndisë më çoi në vendin e Izraelit dhe më la në një mal shumë të lartë, në anën jugore të të cilët ishte një ndërtim që i ngjante një qyteti. 3 Ai më çoi atje, dhe ja një burrë, që dukej si prej bronzi, me në dorë një kordhëlë prej liri dhe një kallam pér të matur; ai rrinte më këmbët te porta. 4 Ky burrë më tha: "Bir njeriu, shiko me sytë e tu, dëgjo me veshët e tu dhe kushtoi kujdes të gjitha gjërat që do të tregoj, sepse ty të kanë sjellë këtu që unë t'i tregoj. Njoftoi shtëpisë së Izraelit të gjitha ato që ke pér të parë". 5 Dhe ja, kishte një mur në pjesën e jashtme të tempullit, rethë e qark. Kallami pér matje në dorën e atij burri ishte i gjatë gjashët kubitë, secili ishte i gjatë një kubit dhe një pélimbë. Ai mati 6 Pastaj erdhni te porta që shikonte nga lindja, i ngjiti shkallaret e saj dhe mati pragun e portës: ishte një kallam i gjérë; dhe pragu i portës tjetër ishte i gjérë një kallam. 7 Çdo dhomë ishte një kallam e gjatë dhe një kallam e gjérë. Midis dhomave kishte një hapësirë prej pesë kubitësh. Pragu i portës në afersë të atriumit të portës së brendshme ishte një kallam. 8 Ai mati dhe atriumin e portës së brendshme: ishte një kallam. 9 Pastaj mati atriumin e portës: ishte tetë kubitë, ndërsa shtyllat e tij ishin dy kubitë. Atriumi i portës ishte në pjesën e brendshme. 10 Dhomat e portës nga lindja ishin tri nga një anë dhe tri nga ana tjetër; që të tria kishin po atë madhësi; të njëjtën madhësi

kishin gjithashtu shtyllat nga njëra anë dhe nga ana tjetër. **11** Mati gjérësinë e hyrjes së portës: ishte dhjetë kubitë; gjatësia e portës ishte trembëdhjetë kubitë. **12** Hapësira përparrë dhomave ishte një kubit në një anë dhe një kubit nga ana tjetër; çdo qark me ishte gjashtë kubitësh nga një anë dhe gjashtë kubitësh nga ana tjetër. **13** Pastaj mati portën nga çatia e njërsës prej dhomave deri te çatia e tjetrës; gjérësia nga një portë te tjetra ishte njëzet e pesë kubitë. **14** Mati shtyllat: ishin gjashtëdhjetë kubitë të lartë; nga shtyllat shtrihet oborri rrëth portave. **15** Në pjesën e përparme të portës së hyrjes deri në pjesën e përparme të atriumit të portës së brendshme kishte pesëdhjetë kubitë. **16** Dritaret dhe mbajtëset e tyre përbrenda portave kishin kanate rrëth e qark; e njëjtë gjë ndodhet për harqet. Kiske gjithashtu dritare rrëth e qark në pjesën e brendshme dhe mbi mbajtëset ishin përfytyruar disa palma. **17** Pastaj më çoi në oborrin e jashtëm dhe ja, aty kiske dhoma dhe një kalldrëm rrëth e qark oborrit; tridhjetë dhoma shikonin nga kalldrëmi. **18** Gjatësia e kalldrëmit i përgjigjej gjatësiesë së portave; ishte kalldrëmi i poshtëm. **19** Pastaj mati gjérësinë e portës që nga pjesa e përparme e portës më të poshtme deri te pjesa e përparme e portës së jashtme të oborrit të brendshëm: ishin njëqind kubitë në lindje dhe në veri. **20** Mati gjithashtu gjatësiesë dhe gjérësinë e portës që shikon nga veriu në oborrin e jashtëm. **21** Dhomat e saj ishin tri nga njëra anë dhe tri nga ana tjetër; shtyllat e tyre dhe harqet e tyre kishin po atë madhësi të portës së parë: pesëdhjetë kubitë gjatësi dhe njëzet e pesë kubitë gjérësi. **22** Dritaret e saj, harqet e saj, palmat e saj kishin po atë gjérësi të portës që shikonte nga lindja; njëqiteshe aty nëpër shtatë shkallore, përparrë të cilave ishin harqet e saj. **23** Oborri i brendshëm kiske një portë që ishte përballë portës veriore, pikërisht ashtu si ishte për portën lindore; bëri matjen nga një portë te tjetra: njëqind kubitë. **24** Pastaj më çoi nga jugu, dhe ja, një portë që shikonte nga jugu; mati shtyllat dhe harqet e saj që kishin po ato madhësi të të mëparshmëve. **25** Në të dhe në harqet e tyre kiske rrëth e rrotull dritare, ashtu si dritaret e tjerë: pesëdhjetë kubitë të gjata dhe njëzet e pesë të gjëra. **26** Ngjiteshe aty nëpër shtatë shkallore, përparrë të cilave ishin harqet; ajo kiske palma, një nga një anë dhe tjetra nga ana tjetër mbi shtyllat e veta. **27** Oborri i brendshëm kiske një portë nga jugu; mati largësinë midis portave në drejtim të jugut: njëqind kubitë. **28** Pastaj më çoi në oborrin e brendshëm nëpër portën e jugut dhe mati portën e jugut që kiske po ato madhësi. **29** Edhe dhomat e saj, shtyllat e saj dhe harqet e saj kishin po atë madhësi. Ajo kiske dritare dhe harge rrëth e qark me një gjatësi prej pesëdhjetë kubitësh dhe një gjérësi prej njëzet e pesë. **30** Rrëth e qark kiske harqe të gjatë njëzetepesë kubitë dhe të gjëre pesë kubitë. **31** Harqet e saj shikonin në oborrin e jashtëm; kiske palma mbi shtyllat e saj dhe njëqiteshe në to nëpërmjet tetë shkallareve. **32** Pastaj më çoi në oborrin e brendshëm që shikon nga jugu dhe mati portën: kiske po ato përmasa. **33** Edhe dhomat e tij, shtyllat e tij dhe harqet e tij kishin po ato përmasa. Ajo kiske dritare dhe harqe rrëth e qark dhe kiske një gjatësi prej pesëdhjetë kubitësh dhe një gjérësi prej njëzet e pesë kubitësh. **34** Harqet e tij dlinin mbi oborrin e jashtëm; kiske palma mbi shtyllat e tij nga njera dhe nga tjetra anë, dhe njëqiteshe në to nëpërmjet tetë shkallareve. **35** Pastaj më çoi te porta e veriut dhe e mati: ajo kiske po ato përmasa, **36** ashtu si dhomat e tij, shtyllat e tij dhe harqet e tij; kiske dritare rrëth e qark; ajo ishte pesëdhjetë kubitësh e gjatë dhe njëzet e pesë kubitë e gjërr. **37** Shtyllat e tij jepnin mbi oborrin e jashtëm; kiske disa palma mbi

shtyllat e tij nga njëra dhe nga tjetra anë dhe ngjiteshe në to nëpërmjet tetë shkallarve. **38** Kishte gjithashtu një dhomë me hyrjen pranë shtyllave të portave; aty laheshin olokaustet. **39** Në atriumin e portës kiske dy tryeza nga një anë dhe dy tryeza nga ana tjetër, mbi të cilat thereshin olokaustet, fljimet përmëkatin dhe shkeljen. **40** Në anën e jashtme të atriumit, sapo dikush ngjitet në hyrjen e portës së veriut, kiske dy tryeza, bashkë me dy tryeza nga ana tjetër e atriumit të portës. **41** Kështu në anët e portës kiske katër tryeza nga një anë dhe katër tryeza nga ana tjetër: tetë tryeza gjithsej mbi të cilat thereshin fljimet. **42** Për olokaustet kiske edhe katër tryeza prej guri të latuar, të gjata një kubitë e gjysmë, të gjëra një kubitë e gjysmë dhe të larta një kubitë; mbi to viheshin mjetet me të cilat thereshin olokaustet dhe fljimet e tjera. **43** Në pjesën e brendshme, rrëth e qark dhomës, ishin varur çengela një pëllëmbë të gjata; mbi tryezat vihej mishi i ofertave. **44** Jashtë portës së brendshme kiske dy dhoma përmëkatërat në oborrin e brendshëm; njëra ishte pranë portës së veriut dhe shikonte nga jugu, tjetra ishte pranë portës së jugut dhe shikonte nga veriu. **45** Ai më tha: "Kjo dhomë që shikon nga jugu është përfitërinjtë që kryejnë shërbime në tempull; **46** dhoma që shikon nga veriu është përfitërinjtë që kryejnë shërbim në altar; këta janë bijtë e Tsadokut, ndër bijtë e Levit, që i afrohen Zotit për t' shërbyer". **47** Ai mati oborrin: ishte katror me një gjatësi prej njëqind kubitësh; altari ishte përballë tempullit. **48** Pastaj më çoi në atriumin e tempullit dhe mati shtyllat e atriumit: ishin pesë kubitë nga një anë dhe pesë kubitë nga ana tjetër; gjérësia e portës ishte tre kubitë nga një anë dhe tre kubitë nga ana tjetër. **49** Gjatësia e hajatit ishte njëzet kubitë dhe gjérësia njëmbëdhjetë kubitë; njëqiteshe në të nëpërmjet shkalloreve; pranë mbajtësve kiske shtylla, njëra nga një anë dhe tjetra nga ana tjetër.

41 Pastaj më çoi në shenjtërore dhe mati shtyllat; gjashtë kubitë gjérësia nga një anë dhe gjashtë kubitë gjérësia nga ana tjetër, ashtu siç ishte gjérësia e tabernakullit. **2** Gjérësia e hyrjes ishte dhjetë kubitë dhe muret anësore të hyrjes pesë kubitë nga një anë dhe pesë kubitë nga ana tjetër. Mati gjatësinë e shenjtërores: dyzet kubitë, dhe gjérësinë e tij njëzet kubitë. **3** Pastaj hyri brenda dhe mati mbajtëset e portës: dy kubitë; porta ishte gjashtë kubitë dhe gjérësia e saj shtatë kubitë. **4** Mati gjatësinë e saj: njëzet kubitë, dhe gjérësinë e saj përparrë shenjtërores, njëzet kubitë; pastaj më tha: "Ky është vend shumë i shenjtë". **5** Pastaj mati murin e tempullit: gjashtë kubitë; ndërsa gjérësia e çdo dhoma anësore rrëth e rrotull tempullit ishte katër kubitë. **6** Dhomat anësore ishin me tre kate, njëra mbi tjetrën, tridhjetë dhoma për kat; ato mbështeteshin mbi disa dalje të murit të tempullit, të bëra rrëth e qark për dhomat anësore; kështu ishin ngjitur por nuk mbështeteshin mbi murin e tempullit. **7** Madhësia e dhomave anësore rrëtjë dora dorës që kalohet nga një kat në tjetrin, sepse daljet e strukturës së murit të tempullit vinin si shkallare rrëth e qark tempullit; prandaj madhësia e strukturës së tempullit rrëtjë dora dorës që ngjiteshe nga kat i poshtëm në të lartin dhe duke kaluar nëpër atë të mesit. **8** Pashë gjithashtu rrëth tempullit një lartësim; themelët e dhomave anësore ishin sa një kallam i tërë prej gjashtë kubitësh. **9** Gjérësia e murit të jashtëm të dhomave anësore ishte pesë kubitë; hapësira e lénë e lirë ndërmjet dhomave anësore që i përkisnin tempullit. **10** dhe dhomat e jashtme ishte njëzet kubitë rrëth e qark tempullit. **11** Portat e dhomave anësore shikonin nga hapësira e lirë: një portë nga veriu

dhe tjetra nga jugu; gjerësia e hapësirës së lirë ishte pesë kubitë rrith e qark. **12** Ndërtimi që ndodhej përballë hapësirës boshe nga ana e perëndimit kishte një gjerësi prej gjashtëdhjetë kubitësh; muri i ndërtimit ishte i trashë pesë kubitë rrith e qark dhe i gjatë nëntëdhjetë kubitë. **13** Pastaj mati tempullin, që kishte një gjatësi prej njëqind kubitësh. Hapësira boshe, konstruksioni dhe muret e tij kishte gjithashtu njëqind kubitë gjatësi. **14** Gjerësia e fasadës së tempullit dhe hapësira boshe nga ana lindore ishin njëqind kubitë. **15** Mati gjatësinë e ndërtimit përparrë hapësirës boshe të konstruksionit, në pjesën e pasme të tij, me gjithë galeritë nga një anë dhe nga ana tjetër: njëqind kubitë. Kështu mati pjesën e brendëshme të shenjtërores dhe atriumet e oborrit. **16** Pragjet, dritaret me kanata dhe galeritë rrith e rrotull tri kateve përballë pragiave ishin mbuluar me dru rrith e qark, nga dyshemeja deri te dritaret (dritaret ishin të mbuluar), **17** deri mbi portën, në pjesën e brendëshme dhe të jashtme të tij të tempullit përqark, brenda dhe jashtë, me përmasa të përpikta. **18** Iшин riprodhuar kerubinë dhe palma, një palmë midis kerubinit dhe kerubinit; çdo kerubin kishte dy ftyra: **19** ftyra e njeriut ishte e kthyer drejt një palme nga një anë, dhe ftyra e luanit ishte e kthyer drejt palmës tjetër nga ana tjetër. Iшин riprodhuar rrith e qark tempullit. **20** Nga dyshemeja deri përbimi portën dhe mbi murin e shenjtërores ishin riprodhuar kerubinë dhe palma. **21** Shtalkët e shenjtërores ishin katrorë, po kështu fasada e vendit të shenjtë; pamja e njerëz ishte si pamja e tjetrës. **22** Altari ishte prej druri, i lartë tre kubitë dhe i gjatë dy kubitë; qoshet e tij, gjatësia dhe faqet e tij ishin prej druri. Burri më tha: "Kjo éshtë tryeza që rri para Zotit". **23** Shenjtërorja dhe vendi i shenjtë kishte dhorta. **24** Çdo portë kishte dy kanate, dy kanate që mblidheshin dysh: dy kanate pér një portë dhe dy kanate pér tjetrën. **25** Mbi to, mbi portat e shenjtërores, ishin gdhendur kerubinë dhe palma, si ata që ishin gdhendur mbi mure. Mbi fasadën e atriumit, nga jashtë, kishte një strehore prej druri. **26** Kiske dritare me grilje dhe palma nga të dy anët, mbi muret anësorë të atriumit dhe mbi dhomat anësore të tempullit dhe mbi strehoret.

42 Pastaj më nxori në oborrin e jashtëm nga ana e veriut dhe më coi në dhomat që ndodheshin përballë hapësirës boshe dhe përballë ndërtimit në drejtim të veriut. **2** Konstruksioni i fasadës drejt veriut kishte një gjatësi prej njëqind kubitësh dhe një gjerësi prej pesëdhjetë kubitësh. **3** Përballë oborrit të brendshëm prej njëzet kubitësh dhe përballë kaldrëmit të oborrit të jashtëm kishte një galeri mbi tjetrën me tre kate. **4** Përparrë dhomat kishte një kalin të brendshëm, që ishte i gjérë dhjetë kubitë dhe i gjatë njëqind kubitë; portat e tyre shikonin nga veriu. **5** Dhomat e sipërme ishin më të ngushta, sepse galeritë zinin më tepër hapësirë se galeritë e poshtme dhe të ndërmjetme të ndërtimit. **6** Duke qenë se ishin me tre kate dhe nuk kishte shtylla si shtyllat e oborreve prandaj nga toka dhomat e sipërme ishin më të ngushta se ato të poshtme dhe të ndërmjetme. **7** Muri i jashtëm, paralel me dhomat nga ana e oborrit të jashtëm, ballë dhomat, kishte një gjatësi prej pesëdhjetë kubitësh; **8** në fakt gjatësia e dhomat e ana e oborrit të jashtëm ishte pesëdhjetë kubitë, ndërsa nga ana e faqes së shenjtërores ishte njëqind kubitë. **9** Poshtë këtyre dhomat kishte një hyrje nga ana e lindjes, pér atë që hynte në to nga oborri i jashtëm. **10** Në murin e gjérë të oborrit në drejtim të lindjes, përballë hapësirës boshe dhe përballë ndërtimit, kishte dhoma. **11** Përparrë tyre kishte një kalin të njashëm me atë të dhomat që ishin nga ana e veriut;

ato kishte po atë gjatësi e gjerësi, me të gjitha daljet dhe portat që ndiqnin të njëjtat kriteri. **12** Në përpunje me portat e dhomat që ishin nga jugu, kishte një portë në krye të kallimt pikërisht përparrë murit në drejtim të lindjes. **13** Ai më tha: "Dhomat nga veriu dhe dhomat nga jugu që ndodhet përballë hapësirës boshe janë dhoma të shenjta, ku priftërinjtë që i afrohen Zotit do të hanë gjérat shumë të shenjta; atje do të depozitojnë gjérat shumë të shenjta, domethënë blatimet e ushqimit dhe blatimet pér mëkatin dhe pér shkeljen, sepse ai vend éshtë i shenjtë. **14** Kur priftërinjtë të kenë hyrë, nuk do të dalin më nga vendi i shenjtë në oborrin e jashtëm, por do të vendojnë aty rrobat e tyre me të cilat kryejnë shërbimin, sepse janë të shenjta; do të veshin rroba të tjera dhe kështu do të mund t'i afrohen asaj që i përket popullit". **15** Mbasi mbaroi së maturi pjesën e brendshme të tempullit, më nxori nga porta që shikonte nga lindja dhe mati pjesën e rrëthuar rrith e qark. **16** Mati anën lindore me kallamin matës: pesëqind kubitë me kallamin matës rrith e qark. **17** Mati anën veriore: pesëqind kubitë me kallamin pér matës rrith e qark, **18** Mati anën jugore me kallamin matës: pesëqind kubitë. **19** U kthye nga ana perëndore dhe mati: pesëqind kubitë me kallamin matës. **20** Mati sipërfaqen nga të katër anët: kishte rrith e qark një mur që ishte i gjatë pesëqind kubitë dhe i gjérë pesëqind kubitë, pér të ndarë vendin e shenjtë nga ai profan.

43 Pastaj më coi te porta, te porta që shikon nga lindja. **2** Dhe ja, lavdia e Perëndisë të Izraelit vinte nga lindja. Zéri i tij ishte si zhurma e shumë ujërave dhe toka shkëlqente nga lavdia e tij. **3** Vegimi që pashë në dukje ishte i njashëm me vegimin që pata kur shkova pér të shkatërruar qytetin, vegimi ishte i njashëm me vegimet që pata pranë lumit Kebar; unë rashë me ftyrë. **4** Dhe lavdia e Zotit hyri në tempull nga porta që shikon nga lindja. **5** Pastaj Fryma më ngriti lart dhe më coi në oborrin e brendshëm; dhe ja, lavdia e Zotit mbushtë tempullin. **6** Atëherë dégjova dikë që më fliste nga tempulli, ndërsa një burrë rrinte më këmbë pranë meje; **7** dhe ai më tha: "Bir njeriu, ky éshtë vendi i frontit tim dhe vendi ku vë këmbët e mia, ku do të banjo në mes të bijve të Izraelit përfjetë. Dhe shtëpia e Izraelit nuk do ta ndotë më emrin tim të shenjtë, **8** duke vénë pragun e tyre afér pragut tim dhe shifikat e tyre afér shifikave të mia duke pasur vetëm një ndarëse midis meje dhe atyre, duke e ndotur kështu emrin tim të shenjtë me veprimet e neveritshmë që kryein; prandaj në zemërimin tim i shkatërrova. **9** Tani do të largojnë nga unë kurvërimet e tyre dhe kufomat e mbretërvë të tyre, dhe unë do të banjo në mes të tyre përfjetë. **10** Ti, bir njeriu, përshtakuaja tempullin shtëpisë së Izraelit, që të kenë turp pér paudhësinë e tyre. Le të masin përmasat e tij, **11** dhe, në se kanë turp pér të gjitha ato që kanë bërë, ti u bëj të njohur atyre modelin e tempullit dhe vendosjen e tij, daljet e tij dhe hyrjet e tij, gjithë modelin e tij dhe të gjithë statutet e tij, gjithë format e tij dhe të gjitha ligjet e tij; vëri të shkrura para syve të tyre me qëllim që të shkojnë tërë modelin e tij, tërë statutet e tij dhe t'i zbatojnë në praktikë. **12** Ky éshtë ligji i tempullit. Gjithë territori që éshtë rrith majës së malit do të jetë shumë i shenjtë. Ja, ky éshtë ligji i tempullit. **13** Këto janë përmasat e altarit në kubitë (kubiti éshtë një kubit plus një pellëmbë): baza ka një kubit lartësi dhe një kubit largësi, me një buzë prej një pellëmbë në gjithë gjatësinë. Kjo éshtë lartësia e altarit; **14** nga baza në tokë deri në platformën e poshtme ka dy kubitë; platforma éshtë një kubit e gjérë; nga plafonja më e vogël deri në platformën më të madhe ka katër kubitë; platforma

është një kubit e gjërë. **15** Vatra e altarit është katër kubitë e lartë, dhe nga vatra e altarit ngrisen katër brirë. **16** Vatra e altarit është e gjatë dymbëdhjetë kubitë dhe e gjërë dymbëdhjetë kubitë, domethënë një katror i përsosur. **17** Platforma e sipërme në të katër anët e saj është e gjatë katërbëdhjetë kubitë dhe po aq e gjërë, me një buzë rreth e qark prej gjysmë kubiti; shkallaret e veta shikojnë nga lindja". **18** Pastaj më tha: "Bir njeriu, kështu thotë Zoti, Zoti: Këto janë statutet pér altarin kur të ndërtohet pér të ofruar olokaustet dhe pér ta spërkatur sipër me gjak. **19** Priftërinjtë levitik që vijnë nga fisi i Tsadokut, të cilët më afrohen pér të më shérbyer", thotë Zoti, Zoti, "ti do t'u japësh një dem të ri pér flijimin e mëkatit. **20** Do të marrësh pak gjak prej tij dhe do ta vësh mbi katër brirë e altarit, mbi katër qoshet e platformës dhe rreth e qark buzës; kështu do ta pastrosh dhe do të kryesh shlyerjen pér të. **21** Pastaj do të marrësh demin e ri të flijimit të mëkatit dhe do ta djegësh në një vend të caktuar të tempullit, jashtë shenjtërores. **22** Ditën e dytë do të ofrosh si flijim pér mëkatin një çjap pa të meta dhe me të do të pastrohet altari siç u pastrua me demin e ri. **23** Me të përfunduar pastrimin e tij, do të ofrosh një dem të ri pa të meta dhe një dash të kopesë pa të meta. **24** Do t'i paraqesësh pérpara Zotit, dhe priftërinjtë do të hedhin mbi ta kripë dhe do t'a ofrojnë si olokaust Zotit. **25** Shtatë ditë do të ofrosh një çjap si flijim pér mëkatin; do të ofrosh gjithashu një dem të ri dhe një dash të kopesë, të dy pa të meta. **26** Shtatë ditë do të bëhet shlyerja pér altarin, do të pastrohet dhe do të shenjtërohet. **27** Me të mbaruar këto ditë, nga dita e tetë e tutje priftërinjtë do të ofrojnë mbi altar olokaustet tuaja dhe flijimet tuaja të falenderimit, dhe unë do t'ju pëlqej", thotë Zoti, Zoti.

44 Pastaj ai më çoi drejt portës së jashtme të shenjtërores që shikonte nga lindja, por ajo ishte e myllur. **2** Zoti më tha: "Kjo portë do të mbetet e myllur, nuk do të hapet dhe askush nuk do të hyjë nëpër të, sepse nëpër të ka hyrë Zoti, Peréndia i Izraelit; prandaj do të mbetet e myllur. **3** Por princi duke qenë se është princ, do të mund të ulet pér të ngrënë bukën pérpara Zotit; ai do të hyjë nga hajati i derës dhe do të dalë po nga ajo rrugë". **4** Pastaj, nëpër portën në veri, më çoi pérpara tempullit. Shikova, dhe ja, lavdia e Zotit mbushte shtëpinë e Zotit; dhe unë rashë me fytyrë. **5** Zoti më tha: "Bir njeriu, ki kujdes, shiko me sytë e tu dhe dégio me veshët e tu të gjitha ato që do të të them pér statutet e shtëpisë të Zotit dhe tërë ligjeve të tij; ki kujdes në hyrjen e tempullit dhe në të gjitha daljet e shenjtërores. **6** Do t'u thuash këtyre berlëve, shtëpisë së Izraelit: Kështu thotë Zoti, Zoti: O shtëpi e Izraelit, mjافت më me veprimet tuaja të neveritshme! **7** Keni bërë që të futen të huaj, të parrethprerë nga zemra dhe nga mishi, me qëllim që të rrinin në shenjtëroren time, pér ta përdhosur tempullin tim, ndërsa ofronit bukën time, dhjamicin dhe gjakun, duke shkelur kështu besëlidhjen time me ju, me të gjitha veprimet tuaja të neveritshme. **8** Ju nuk jeni kujdesur pér gjérat e mia të shenjta, por keni vënë të huaj në vendin tuaj që të kujdesen pér shenjtëroren time. **9** Kështu thotë Zoti, Zoti: "Asnjë i huaj, i parrethprerë nga zemra dhe parrethprerë nga mishi, nuk ka pér të hyrë në shenjtëroren time, as edhe ndonjë i huaj që ndodhet në mes të bijve të Izraelit. **10** Por Levitët, që u larguan nga unë kur Izraeli doli nga rruga e drejtë, dhe u shmangën nga unë pér të shkuan pas idhujve të tyre, do të ndëshkohen pér paudhësinë e tyre. **11** Megjithatë ata do të sherbëjnë si roje të portave të tempullit dhe do të kryejnë sherbime në tempull; do të therin olokaustet dhe flijimet pér popullin dhe do të rrinë para tij

pér t'i shérbyer. **12** Duke qenë se i kanë shérbyer pérpara idhujve të tij dhe kanë bërë që shtëpia e Izraelit të bjerë në mëkat, unë ngrita dorën time kundër tyre", thotë Zoti, Zoti, "duke u betuar se do të ndëshkohen pér mëkatin e tyre. **13** Dhe nuk do të më afrohen më pér të më shérbyer si priftërinj as do t'u afrohen asnjërs prej gjérave të mia të shenjta, gjéravë që janë shumë të shenjta; por do të mbajnë turpin e tyre dhe ndëshkimin pér veprimet e neveritshme që kanë kryer. **14** Megjithatë unë do t'u besoj atyre rruajtin e tempullit pér çdo shérbinë të tij dhe pér çdo gjë që do të bëhet në të. **15** Por priftërinjtë Levitë, bij të Tsadokut, që kanë treguar kujdes pér shenjtëoren time kur bijtë e Izraelit u shmangën nga unë, do të më afrohen pér të më shérbyer dhe do të qëndrojnë para meje pér të më ofruar dhjamicin dhe gjakun", thotë Zoti, Zoti. **16** "Ata do të hyjnë në shenjtëroren time, do t'i afrohen tryezës sime që të më shérbejnë dhe do të kryejnë gjithë sherbimin tim. **17** Kur të hyjnë nëpër portat e oborrit të brendshëm, do të veshin roba prej liri; nuk do të kenë në trup asnjë veshje prej lesi, kur të kryejnë sherbime në portat e oborrit të brendshëm dhe në tempull. **18** Do të kenë në krye çallma prej liri dhe pantallona prej liri mbi ijët; nuk do të ngjishen me atë që të bën të dërsitesh. **19** Por, kur do të dalin në oborrin e jashtëm, në oborrin e jashtëm në drejtum me popullin, do të heqin rrobat me të cilat kanë kryer sherbimin, do t'i depozitojnë në dhomat e shenjtërores dhe do të veshin rroba të tjera pér të mos shenjtëruar popullin me veshjet e tyre. **20** Nuk do t'a rruajnë kokën dhe as nuk kanë pér të lënë t'u rriten flokët, por do t'i presin rregullisht flokët. **21** Asnjë prift nuk do të pijë verë, kur të hyjë në oborrin e brendshëm. **22** Nuk do të martohen me një të venë, as me grua të ndarë nga burri, por do të marrin virgjëresha nga pasardhësit e shtëpisë së Izraelit, ose një të ve që të jetë e veja e një prifti. **23** Do t'i mësojnë popullit tim të dallojë atë që është e shenjtë nga ajo që është profane dhe do t'i bëjnë të njohur ndryshimin midis asaj që është e papastër dhe asaj që është e pastër. **24** Në mosmarrëveshje ata do të veprojnë si gjyqtarë; do të gjykojnë sipas dekreteve të mia, do të zbatojnë ligjet e mia dhe statutet e mia në të gjitha festat e mia dhe do të shenjtërojnë të shtunat e mia. **25** Nuk do t'i afrohen një të vdekuri pér të mos u ndotur; ata do të mund të ndoten vetëm pér atin ose nënën, pér birin ose bijën, pér vëllanë ose pér motrën e pamartuar. **26** Mbas pastrimit të tij pér të do të numërohen shtatë ditë. **27** Ditën që do të hyjnë në vendin e shenjtë, në oborrin e brendshëm, pér të kryer sherbimin në vendin e shenjtë, do të ofrojnë flijimin pér mëkatin", thotë Zoti, Zoti. **28** "Sa pér trashëgiminë e tyre, do të jem unë trashëgimia e tyre; nuk do t'u jepni atyre asnjë zotërim në Izrael, sepse janë unë zotërimi i tyre. **29** Ata do të ushqehen me blatimet e ushqimit, me flijimet pér mëkatin dhe me flijimet pér shkeljen; çdo gjë e destinuar Peréndisë në Izrael do të jetë e tyre. **30** Pjesa më e mirë e të gjitha prodhimeve të hershme dë të gjitha ofertat e larta të qdo Iloji midis ofertave tuaja të larta do t'u përkasin priftërinjve; do t'i jepni priftit edhe prodhimin e parë të brumit në mënyrë që bekimi të mbetet në shtëpinë tuaj. **31** Priftërinjtë nuk do të hanë mishin e asnjë zogu ose kafshe të ngordhur në mënyrë të natyrshme ose të shqyer".

45 "Kur ta ndani me short vendin në trashëgimi, ju do të vini mënjanë, si ofertë pér Zotin, një pjesë të shenjtë të vendit, të gjatë njëzet e pesëmijë kubitë dhe të gjérë dhjetëmijë; do të jetë e shenjtë në të gjithë shtrirjen e saj. **2** Nga ajo do të merrni pér shenjtëroren një katror me përmasa pesëqind herë pesëqind

kubitë, me një hapësirë të lirë rreth e qark prej pesëdhjetë kubitësh. 3 Në këtë shtrirje do të matësh një siperfaqe me një gjatësi prej njëzet e pesëmijë kubitë dhe një gjëresi prej dhjetëmijë kubitë; brenda asaj do të jetë shenjtërorja, vendi shumë i shenjtë. 4 Do të jetë pjesa e shenjtë e vendit e caktuar pér priftërinjtë, ministrat e shenjtërore, që i afrohen Zotit pér t'i shërbyer; do të jetë një vend pér shtëpitë e tyre dhe një vend i shenjtë pér shenjtëoren. 5 Një siperfaqe e gjatë njëzet e pesëmijë kubitë dhe e gjëresi dhjetëmijë kubitë do t'u përkasë Levitëve që kryejnë shërbime në tempull; ata do të kenë pronësinë e njëzet dhomave. 6 Si pronë të qytetit do të caktioni një siperfaqe prej pesëmijë kubitësh të gjërezet dhe pesëmijë kubitësh të gjatë përbri pjesës së caktuar pér shenjtëoren; ajo do t'i përkasë tërë shtëpisë së Izraelit". 7 Princit përkundrazi do t'i jepet një siperfaqe këtej dhe matanë pjesës së shenjtë dhe pronës së qytetit, përballë pjesës së shenjtë të ofruar dhe përballë pronës së qytetit, që shtrihet nga ana e perëndimit drejt perëndimit dhe nga ana lindore drejt lindjes, me një gjatësi të barabartë me njerën pjesë që u është dhënë fiseve, nga kufiri perëndimor në kufirin lindor. 8 Kjo pjesë e vendit do të jetë pronë e tij në Izrael; princat e mi nuk do ta shtypin më popullin tim, por do t'i japid kusurin e vendit shtëpisë së Izraelit sipas fiseve të tij". 9 Kështu thotë Zoti, Zoti: "Mjaft më, o princit të Izraelit! Lini mënjanë dhunën dhe grabitet, zbatoni ndershëmërinë dhe drejtësinë, hiqni dorë nga të zhveshurit e popullit tim", thotë Zoti, Zoti. 10 "Kini kandare të sakta, efa të saktë dhe bato të saktë. 11 Efa dhe batoja do të kenë po atë kapacitet, dhe kështu batoja do të ketë të dhjetë pjesë të një homeri dhe efa të dhjetë pjesë të një homeri; kapaciteti i tyre do të rregullohet nga homeri. 12 Sikli do të jetë njëzet geresh; njëzet sikel, njëzetepesë sikel dhe pesëmbëdhjetë sikel do të jetë mina juaj. 13 Kjo është oferta që do të merrni: një të gjashtë e një efe nga një homer gruri, dhe një të gjashtë e një efe nga një homer elbi. 14 Kjo është norma e vajit (domethënë bato e vajit), dhe një e dhjeta e batos nga çdo kor; një kor është një homer ose dhjetë bate, sepse dhjetë bate bëjnë një homer. 15 Nga kopeja do të merret një dele pér çdo dyqind krerë nga kullotat e të pasura të Izraelit, dhe kjo do të shërbejë pér blatime të ushqimit, pér olokaustet dhe pér flijimet e falenderimit pér të bërrë shlyerjen pér ato", thotë Zoti, Zoti. 16 "Tërë populli i vendit do të jetë i detyruar ta bëjë këtë ofertë pér princin e Izraelit. 17 Përkundrazi do të jetë detyré e princit të sigurojë olokaustet, blatimet e ushqimit dhe libacionet pér festat, pér hénat e reja, pér të shtunat dhe pér të gjitha solemnitetet e shtëpisë së Izraelit; ai do të sigurojë flijimin pér mëkatin, blatimin e ushqimit, olokaustin dhe flijimet e falenderimit pér të bërrë shlyerjen pér shtëpinë e Izraelit". 18 Kështu thotë Zoti, Zoti: "Muajin e parë, ditën e parë të muajit, do të marrësh një dem të ri pa të meta dhe do të pastrosh shenjtëoren. 19 Prifti do të marrë pak gjak nga flijimi pér mëkatin dhe do ta vëré mbi shtalkat e portës së shtëpisë, mbi katër qoshet e platformave të altarit dhe mbi shtalkat e portës së oborrit të brendshëm. 20 Do të veprosh në të njëjtën mënyrë ditën e shtatë të muajit pér atë që ka mëkatuar pér nga mosdija dhe pér naivin; kështu do të kryeni shlyerjen pér tempullin. 21 Muajin e parë, ditën e katërmëbëdhjetë të muajit pér ju do të jetë Pashkë, një festë shtatë ditëshe; do të hahet bukë pa maja. 22 Atë ditë princit do të ofrojë, pér vete dhe pér tërë popullin e vendit, një dem si flijim pér mëkatin. 23 Në shtatë ditët e festës do t'i ofrojë si olokaust Zotit shtatë dema dhe shtatë deshë pa të meta, çdo ditë pér shtatë ditë me radhë, dhe një kec në ditë si flijim pér mëkatin.

24 Do të ofrojë gjithashtu një efa blatim ushqimor pér çdo dem dhe një efa çdo dash, bashkë me një hin vaj pér çdo efa. 25 Në muajin e shtatë, ditën e pesëmbëdhjetë të muajit, në festë, ai do të ofrojë po ato gjëra pér flijimin pér mëkatin, pér olokaustin pér blatimin e ushqimit dhe pér vajin".

46 Kështu thotë Zoti, Zoti: "Porta e oborrit të brendshëm që shikon nga lindja do të rrijë e mbyllur gjatë gjashtë ditëve të punës; por do të hapet ditën e shtunë dhe do të hapet gjithashtu ditën kur del hëna e re. 2 Princi do të hyjë nga hajati i portës nga jashtë dhe do të ndalet pranë shtalkës së portës; priftërinjtë do të ofrojnë olokaustin e tij dhe flijimet e tij të falenderimit. Ai do të adhurojë te pragu i portës pastaj do të dalë, por porta nuk do të mbyllët deri në mbrëmje. 3 Edhe populli i vendit do të adhurojë përparrë Zotit te hyrja e asaj porte, në ditët e shtuna dhe kur del hëna e re. 4 Olokausti që princit do t'i ofrojë Zotit ditën e shtunë do të jetë prej gjashtë qengjash pa të meta dhe një dash pa të meta, 5 blatimi ushqimor pér dashin do të jetë një efa, ndërsa blatimi ushqimor pér qengjat do t'i lihet dëshirës së tij, bashkë me një hin vaj pér efan. 6 Ditën e hënës së re do të ofrojë një dem të ri pa të meta, gjashtë qengja dhe një dash, që do të jenë pa të meta; 7 si blatimi ushqimor do të ofrojë gjithashtu një efa pér demin, një efa pér dashin dhe pér qengjat sa mund të disponojë, bashkë me një hin vaj pér efan. 8 Princi, kur të hyjë, do të kalojë nga hajati i portës dhe do të dalë duke ndjekur po atë rrugë. 9 Por kur populli i vendit do të vijë përparrë Zotit në festat solemne, ai që do të hyjë nga porta veriore pér të adhuruar, do të dalë nga porta e jugut; përkundrazi ai që do të hyjë nga porta jugore do të dalë nga porta e veriut; askush nuk do të kthehet prapa nga porta prej së cilës ka hyrë, por do të dalë nga porta e kundërt. 10 Princi do të jetë atëherë në mes tyre; do të hyjë kur ata hyjnë, do të dalë kur ata dalin. 11 Në festat dhe në rastet solemne blatimi ushqimor do të jetë një efa pér demin dhe një efa pér dashin; pér qengjat do të lihet sipas dëshirës së tij, bashkë me një hin vaj pér efan. 12 Kur princi do të bëjë një ofertë vullnetare, qoftë olokaust ose flijim falenderimi, si ofertë vullnetare pér Zotin, atëherë do t'i hapet porta që shikon nga lindja, dhe do të ofrojë olokaustin e tij dhe flijimin e tij të falenderimit siç bën ditën e shtunë; pastaj do të dalë dhe, sapo të dalë, porta do të mbyllët. 13 Çdo ditë do t'i ofrosh si olokaust Zotit një qengj motak, pa të meta; do ta ofrosh çdo mëngjes. 14 Çdo mëngjes do të ofrosh bashkë me të, si blatimi i ushqimit, një të gjashten e një efe dhe një të tretën e një hini vaj pér të lagështuar majën e miellit; është një blatim ushqimor pér Zotin që duhet bërrë rregullisht çdo ditë përfjetë. 15 Çdo mëngjes do t'i ofrojnë kështu qengjin, blatimin e ushqimit dhe vajin si olokaust të përditshëm". 16 Kështu thotë Zoti, Zoti: "Në qoftë se princi i bën njërit prej bijve të tij një dhuratë që është marrë nga trashëgimia e tij, ajo do t'u përkasë bijve të tij; do të jetë zotërimi i tyre në trashëgimi. 17 Por në qoftë se ai i bën njërit prej shërbëtorëve të tij një dhuratë që është marrë nga trashëgimia e tij, kjo do t'i përkasë atij deri vitin e lirisë; pastaj do t'i kthehet princi; trashëgimia e tij do t'u përkasë vetëm bijve të tij, vetëm atyre. 18 Përveç kësaj princi nuk do të marrë asgjë nga trashëgimia e populit, duke e zhveshur nga pronësitë e tij; ai do t'u sigurojë një trashëgimi bijve të tij me atë që zotëron, me qëllim që asnjeri i popullit tim të mos débohet nga prona e tij". 19 Pastaj ai më coi, nëpër hyrjen që ishte pranë portës, në dhomat e shenjtë të caktuara pér priftërinjtë, të cilat shikojnë nga veriu; dhe ja, në pjesën më të largët në drejtim të perëndimit

kiskeste një vend. 20 Ai më tha: "Ky éshtë vendi ku priftërinjtë do të pjetkin mishin e flijimeve për shkeljen dhe për mëkatin dhe do të gatuanjë blatimet ushqimore, për të mos i nxjerre në oborrin e jashtëm dhe kështu të shenjtërojnë popullin". 21 Pastaj më çoi në oborrin e jashtëm dhe më kaloi pranë katër qosheve të oborrit; dhe ja, në çdo qoshe të oborrit kiskeste një oborr tjetër. 22 Në të katër qoshet e oborrit kiskeste disa oborre të myllura të gjata dyzet kubitët dhe të gjera tridhjetë. Që të katra në qoshet e tyre kishin po atë madhësi. 23 Reth e qark tyre kiskeste një mur dhe poshtë murit, rreth e rrötull tij, ishin vendosur vatra për të pjetkur. 24 Ai më tha: "Këto janë kuzhinat ku ata që shërbijnë në tempull do të pjetkin flijimet e popullit".

47 Ai më çoi përsëri në hyrje të tempullit, dhe ja disa ujëra dilin nga poshtë pragut të tempullit në drejtëm të lindjes, sepse fasada e tempullit shikonte nga lindja; ujërat zbrisnin poshtë anës së djathtë të tempullit, në jug të altarit. 2 Pastaj më çoi jashtë nëpërmjet portës veriore dhe më bëri të sillem jashtë deri në portën e jashtme, që shikon nga lindja; dhe ja, ujërat buronin nga ana e djathtë. 3 Burri eci deri drejt lindjes me një litar të hollë në dorë dhe mati njëmijë kubitë; pastaj më bëri të kapércej ujërat, të cilat më arrinin deri te kyçet e këmbëvë. 4 Mati katërmijë kubitë të tjerë, pastaj më bëri të kapércej ujërat; më arrinin te kyçet e këmbëvë. Mati katërmijë kubitë të tjerë, pastaj më bëri të kaloj ujërat; më arrinin deri te ijët. 5 Mati njëmijë kubitë të tjerë: ishte një lumë që nuk mund ta kapérceja, sepse ujërat e tij ishin shtuar; ishin ujëra në të cilat duhet të notoja; një lumë që nuk mund të kapércehej. 6 Ai më tha: "E pe, bir njeriu?". Pastaj më ktheu përsëri në bregun e lumi. 7 Pas kthimit tim, ja mbi bregun e lumi shumë drurë nga një anë dhe nga ana tjetër. 8 Pastaj më tha: "Këto ujëra drejtohen për në krahinën lindore, zgresin në Arabah dhe do të derdhen në det; me të hyrë në det, ujërat e tij do të shëndoshen. 9 Dhe do të ndodhë që çdo qenie e gjallë që lëviz do të jetojë, kudo që arrin lumi; do të ketë bollëk të madh peshqish, sepse vijnë këto ujëra dhe shëndoshin ujërat e tjera; kudo që arrin lumi gjithçka ka për t'u gjallëruar. 10 Dhe do të ndodhë që në brigjet e tij do të ketë peshkatarë; nga En-gedi deri në Englegaim do të jetë një vend ku do të shtrihen rrjetat; peshku i tij do të jetë i po atij Illoji dhe në sasi të madhe, si peshku i Detit të Madh. 11 Por kënetat tij dhe moçalet e tij nuk do të shëndoshen; do të lihen për të nxjerre kripë. 12 Gjatë lumi, mbi të dyja brigjet e tij, do të rritet çdo lloj druri që jep fryte, fletët e tyre nuk do të fishken dhe frytet e tij nuk do të mungojnë kurrë. Do të mbajnë fryte çdo muaj, sepse ujërat e tyre dalin nga shenjtërorja, fryti i tyre do të shërbejë për ushqim dhe fletët e tyre përmjekim". 13 Kështu thotë Zoti, Zoti: "Këta janë kufijtë në bazë të cilëve ju do ta ndani vendin në trashëgimi midis dymbëdhjetë fiseve të Izraelit. Jozefit do t'i takojnë dy pjesë. 14 Secili prej jush do të trashëgojë një pjesë të barabartë me atë të vëllait të tij, sepse unë e ngrita dorën si betim për t'ua dhënë etërve tuaj. Ky vend do t'ju përkasë si trashëgimi. 15 Këta do të janë kufijtë e vendit nga ana e veriut: nga Deti i Madh në drejtëm të Hethlonit deri sa të arrijnë në Tsedad, 16 Hamathi, Berothahi, Sibraimi (që éshtë midis kufirit të Damaskut dhe kufirit të Hamathit), Hatserhatikoni (që éshtë në kufi me Hauranin). 17 Kështu kufiri do të jetë nga deti deri në Hatsarenon, në kufijtë e Damaskut, me kufirin e Hamathit në veri. Kjo éshtë ana veriore. 18 Nga ana lindore do të shtriheni midis Hauranit dhe Damaskut, midis Galadit dhe vendit të Izraelit, gjatë Jordanit dhe gjatë brengut lindor të detit. Kjo éshtë

ana lindore. 19 Ana jugore, në drejtëm të jugut, do të shtrihet nga Tamari deri në ujërat e Meribothit të Kadeshit, pastaj gjatë përroit të Egjiptit deri në Detin e Madh. Kjo éshtë ana jugore, në jug. 20 Ana perëndimore do të jetë Deti i Madh, nga kufiri i jugut deri përparrë hyrjes së Hamathit. Kjo éshtë ana perëndimore. 21 Do ta ndani kështu këtë vend midis jush, në bazë të fiseve të Izraelit. 22 Do ta ndani me short në trashëgimi midis jush dhe të huajve që banojnë midis jush dhe që u kanë lindur bij në mes tuaj. Këta do të janë për ju si ata që kanë lindur në vend midis bijve të Izraelit; do të kenë edhe ata me short një trashëgimi në mes të fiseve të Izraelit. 23 Në fisin ku i huaji banon, atje do t'i jepni pjesën e tij", thotë Zoti, Zoti.

48 Këto janë emrat e fiseve: nga kufiri verior, gjatë rrugës së Hethlonit, në hyrje të Hamathit deri në Hatsar-Enon, në kufi me Damaskun në veri drejt Hamathit, nga krahë lindor deri në krahun perëndimor: një pjesë për Danin. 2 Në kufirin e Danit, nga kufiri lindor në kufirin perëndimor: një pjesë për Asherin; 3 Në kufirin e Asherit, nga kufiri lindor në kufirin perëndimor: një pjesë për Neftalin. 4 Në kufirin e Asherit, nga kufiri lindor në kufirin perëndimor: një pjesë për Manasin. 5 Në kufirin e Manasit, nga kufiri lindor në kufirin perëndimor: një pjesë për Efraimin. 6 Në kufirin e Efraimit, nga kufiri lindor në kufirin perëndimor: një pjesë pë Rubenin. 7 Në kufirin e Rubenit, nga kufiri lindor në kufirin perëndimor: një pjesë për Judën. 8 Në kufirin e Judës, nga kufiri lindor deri në kufirin perëndimor, do të jetë pjesa e vendit që do ta ofroni si dhuratë, e gjerë njëzet e pesëmijë kubitë dhe e gjatë sa pjesët e tjera, nga kufiri lindor deri në kufirin perëndimor; në mes të saj do të jetë shenjtërorja. 9 Pjesa që do t'i ofroni si dhuratë Zotit do të ketë një gjatësi prej njëzet e pesëmijë kubitë dhe një gjerësi prej dhjetëmijë kubitë. 10 Kjo pjesë e shenjtë do t'u përkasë priftërinjve; njëzet e pesëmijë kubitë gjatësi në veri, dhjetëmijë gjerësi në perëndim, dhjetëmijë gjerësi në lindje dhe njëzet e pesëmijë gjatësi në jug; në mes të saj do të jetë shenjtërorja e Zotit. 11 Ajo do t'u përkasë priftërinjve të shenjtëruar, ndër bijtë e Tsadokut, që më kanë shërbyer dhe që nuk devijuan kur devijuan bijtë e Izraelit, dhe ashtu si devijuan përkundrazi Levitët. 12 Pjesa që do t'u ofrohet atyre do të merret nga pjesa e ofruar dhuratë e vendit, një gjë shumë e shenjtë, pranë territorit të Levitëve. 13 Përballë territorit të priftërinjve, Levitët do të kenë një sipërfaqe prej njëzet e pesëmijë kubitë gjatësi dhe dhjetëmijë gjerësi; tërë gjatësia do të jetë njëzet e pesëmijë kubitë dhe gjerësia dhjetëmijë. 14 Ata nuk do të mund as ta shesin as ta këmbjënë; nuk do të mund ta shkëputin pjesën më të mirë të vendit, sepse éshtë e shenjtë për Zotin. 15 Pesëmijë kubitët e gjerësisë që do të mbeten përballë njëzet e pesë mijëve, do të caktohen për përdorim profan për qytetin, përbanesa dhe për toka për kullotë; qyteti do të jetë në mes. 16 Përmasat e tij do të janë këto: ana veriore do të jetë katërmijë e pesëqind kubitë, ana jugore katërmijë e pesëqind, ana lindore katërmijë e pesëqind, ana perëndimore katërmijë e pesëqind. 17 Tokat për kullotë të qytetit do të janë: dyqind e pesëdhjetë kubitë në veri, dyqind e pesëdhjetë në jug, dyqind e pesëdhjetë në lindje dhe dyqind e pesëdhjetë në perëndim. 18 Kusuri i gjatësisë, gjatë pjesës së shenjtë të ofruar si dhuratë, do të jetë dhjetëmijë kubitë në lindje dhe dhjetëmijë në perëndim; ajo do të jetë pranë pjesës së shenjtë të ofruar si dhuratë, dhe prodhimet e saj do të shërbijnë si ushqim për punonjësit e qytetit. 19 Punonjësit e qytetit, që do ta punojnë, do të vijnë nga të gjitha fiset e Izraelit.

20 Gjithë pjesa e ofruar si dhuratë do të jetë njëzet e pesëmijë kubitë për njëzet e pesëmijë, një katror i përsosur. Ju do të ofroni, si zotërim të qytetit, pjesën e shenjtë të ofruar si dhuratë. **21** Kusuri do të jetë i princit; nga njëra anë dhe nga ana tjetër e pjesës së shenjtë të ofruar si dhuratë dhe të zotërimit të qytetit, ballë njëzet e pesëmijë kubitëve të pjesës së ofruar si dhuratë deri në kufirin lindor, dhe në perëndim ballë njëzet e pesëmijë kubitëve në drejtim të kufirit perëndimor përbri pjesëve të fiseve; kjo do të jetë e princit; pjesa e shenjtë e ofruar si dhuratë dhe shenjtërorja do të jenë në mes. **22** Kështu, duke përashtuar zotërimin e Levitëve dhe zotërimin e qytetit që gjenden në mes të asaj që i përket princit, sipërfaqja midis kufirit të Judës dhe kufirit të Beniaminit do t'i përkasë princit. **23** Për kusurin e fiseve, nga kufiri lindor në kufirin perëndimor: një pjesë për Beniaminin. **24** Në kufirin e Beniaminit, nga kufiri lindor në kufirin perëndimor: një pjesë për Simeonin. **25** Në kufirin e Simeonit, nga kufiri lindor në kufirin perëndimor: një pjesë për Isakarin. **26** Në kufirin e Isakarit, nga kufiri lindor në kufirin perëndimor: një pjesë për Zabulonin. **27** Në kufirin e Zabulonit, nga kufiri lindor në kufirin perëndimor: një pjesë për Gadin. **28** Në kufirin e Gadit, nga ana jugore në drejtim të jugut, kufiri do të shkojë nga Tamari në ujërat e Meribahut afér Kadeshit, dhe pastaj gjatë Detit të Madh. **29** Ky éshtë vendi që do t'u ndani me short në trashëgimi fiseve të Izraelit, dhe këto janë pjesët”, thotë Zoti, Zoti. **30** “Këto janë daljet e qytetit: nga ana veriore do të maten katërmijë e pesëqind kubitë. **31** Portat e qytetit do të mbajnë emrat e fiseve të Izraelit; në veri do të ketë tri porta: një portë për Rubenin, një portë për Judën dhe një portë për Levin. **32** Nga ana lindore, katërmijë e pesëqind kubitë dhe tri porta: një portë për Jozefin, një portë për Beniaminin dhe një portë për Danin. **33** Nga ana jugore, katërmijë e pesëqind kubitë dhe tri porta: një portë për Simeonin, një portë për Isakarin dhe një portë për Zabulonin. **34** Nga ana perëndimore, katërmijë e pesëqind kubitë dhe tri porta: një portë për Gadin, një portë për Asherin dhe një portë për Neftalin. **35** Gjithë perimetri do të jetë tetëmbëdhjetëmijë kubitë. Prej kësaj ditë emri i qytetit do të jetë: “Zoti éshtë atje”.

Danieli

1 Në vitin e tretë të mbretërimit të Jehojakimit; mbretit të Judës, Nebukadnetsari, mbreti i Babilonisë, u nis kundër Jeruzalemit dhe e rethoi. **2** Zoti atëherë dha në duart e tij Jehojakimin, mbretin e Judës, bashkë me një pjesë të orëndive të shtëpisë së Perëndisë, që ai i transportoi në vendin e Shinarit, në shtëpinë e perëndisë së tij dhe i vendosi orënditë në shtëpinë e thesarit të perëndisë së tij. **3** Pastaj mbreti i tha Ashpenazit, kreut të eunukëve të tij, t'i sjellë disa nga djemtë e Izraelit, qofshin prej fisi mbretëror apo prej familjesh fisnike, **4** të rinj që të mos kishin asnjë të metë, por të hijshëm, të pajisur me urti, që të kishin njohuri dhe të mësonin shpejt, që të ishin të aftë të shërbenin në pallatin e mbretit dhe të cilëve të mund t'u mësohej letërsia dhe gjuha e Kaldeasve. **5** Mbreti u cakttoi atyre një racion të përditshëm ushqimesh të shijshme nga ato të mbretit dhe verë nga ajo që ai vetë pinte; ata duhet të edukoheshin në tre vjet, në mbarim të të cilëve do të kalonin në shërbim të mbretit. **6** Midis tyre ishin bijtë e Judës: Danieli, Hananiahu, Mishaeli dhe Azaria. **7** Kreu i eunukëve u vuri atyre emra të tjerë: Danielit i vuri emrin Belthatsar, Hananiahut Shadrak, Mishaelit Meshak dhe Azarias Abed-nego. **8** Por Danieli vendosi në zemër të tij të mos e ndotë veten me ushqimet e shijshme të mbretit dhe me verën që pinte ai vetë; dhe i kërkoi kreut të eunukëve ta lejonte që të mos ndotej. **9** Perëndia bëri që Danieli të gjejë hir dhe dhemshur te kreu i eunukëve. **10** Kreu i eunukëve i tha pastaj Danielit: "Unë kam frikë nga mbreti, zoti im, që ka caktuar ushqimin tuaj dhe pijen tuaj. Pse ai duhet të shikojë fytyrat tuaja më të trishtuara nga ato të të rinxje të moshës suaj? Kështu do të vinit në rezik kokën time te mbreti". **11** Atëherë Danieli i tha Meltsarit, që kreu i eunukëve kishte caktuar si të parë mbi Danielin, Hananiahun, Mishaelin dhe Azarian; **12** "Të lutem, véri në provë shërbëtorët e tu pér dhjetë ditë, dhe të na jepen perime pér të ngrënë dhe ujë pér të pirë. **13** Pastaj të ekzaminohet në praninë tënde pamja jonë dhe pamja e të rinjve që hanë ushqimet e shijshme të mbretit; do të veprosh pastaj me shërbëtorët e tu në bazë të asaj që do të shikosh". **14** Ai e pranoi këtë propozim të tyre dhe i vuri në provë dhjetë ditë. **15** Në mbarim të dhjetë ditëve pamja e tyre dukej më e bukur dhe e kishin mishin më të plotë se të gjithë djemtë që kishin ngrënë gjellët e shijshme të mbretit. **16** Kështu Meltsari u hoqi atyre gjellët e shijshme dhe verën që duhet të pinin dhe u dha perime. **17** Katër të rinjve Perëndia u dha njohuri dhe mend në gjithë letërsinë dhe diturinë; dhe Danieli fitoi njohuri pér çdo lloj vegimi dhe ëndre. **18** Në mbarim të kohës së caktuar nga mbreti që t'ia konin këta të rinj, kreu i eunukëve i shpuri përparrë Nebukadnetsarit. **19** Mbreti foli me ta, por midis tyre nuk u gjet asnjë si Danieli, Hananiahu, Mishaeli dhe Azaria, prandaj këta u pranuan në shërbim të mbretit. **20** Dhe mbi çdo çështje që kërkonte dituri dhe gjykim dhe pér të cilat mund t'i pyeste mbreti, i gjeti dhjetë herë më lart se tërë magjistarët dhe astrologët që ishin në tërë mbretërinë e tij. **21** Kështu Danieli vazhdoi deri në vitin e parë të mbretit Kir.

2 Në vitin e dytë të mbretërimit të Nebukadnetsarit, ai pa disa ëndra; fryma e tij u turbullua dhe iku gjumi. **2** Atëherë mbreti dha urdhër të thërrisin magjistarët, astrologët, shtriganët dhe Kaldeasit, që t'i tregonin mbretit ëndrat e tij. **3** Mbreti u tha atyre: "Pashë një ëndrë dhe fryma ime éshtë turbulluar, deri sa t'ia dal të shpjegoj ëndrrën time". **4** Atëherë Kaldeasit iu përgjigjën

mbretit në gjuhën aramaise: "O mbret, jetofsh përfjetë. Trego ëndrrën tënde shërbëtorëve të tu dhe ne do ta interpretojmë". **5** Mbreti u përgjigji dhe u tha Kaldeasë: "Vendimin tim e kam marrë: po të mos ma bëni të njohur përbajjen e ëndrrës sime dhe interpretimin e saj, do të priten copa-copa dhe shtëpitë tuaja do të katandisen në plehërishte. **6** Por në rast se do të më tregoni ëndrrën dhe interpretimin e saj, do të merrni nga unë dhurata, shpërblime dhe nderime të mëdha; më tregoni, pra, ëndrrën dhe interpretimin e saj". **7** Ata u përgjigjën pér së dyti dhe thanë: "Le t'u tregojë mbreti ëndrrën shërbëtorëve të vet dhe ne do t'i japim interpretimin". **8** Atëherë mbreti u përgjigji dhe tha: "E kuptoj fare mirë që ju doni të fitoni kohë, sepse e shihni që vendimi im éshtë marrë; **9** po të mos ma bëni të njohur ëndrrën, ka vetëm një vendim pér ju; jeni marrë vesh midis jush pér të thënë para meje fjalë të rrreme dhe të çoroditura, me shpresë që kohërat të ndryshojnë. Prandaj ma tregoni ëndrrën dhe unë do të di në se jeni në gjendje të më jepni edhe interpretimin". **10** Kaldeasit u përgjigjën para mbretit dhe thanë: "Nuk ka njeri mbi tokë që mund të dëjë atë që mbreti kërkon. Në fakt asnjë mbret, sundimtar o sovran nuk i ka kërkuar një gjë të tillë ndonjë magjistar, astrologu ose Kaldeasi. **11** Gjëja që pyet mbreti éshtë tepër e vështirë dhe nuk ka njeri që mund t'ia bëjë të ditur mbretit, përvëç perëndive, banesa e të cilëve nuk éshtë ndër të gjallët". **12** Me këtë mbreti u zemërua, i hipit inati dhe urdhëroi që të shfaroseshin terë të diturit e Babilonisë. **13** Kështu u shpall dekreti në bazë të të cilit duhet të vriteshin të diturit, dhe kërkonin Danielin dhe shokët e tij pér t'i vrarë edhe atë. **14** Atëherë Danieli u drejtua me fjalë të urta dhe të matura Ariokut, komandanti i rojeve të mbretit, i cili kishte dalë pér t'i vrarë të diturit e Babilonisë. **15** Mori fjalën dhe i tha Ariokut, komandantit të mbretit: "Pse vallë një dekret kaq i ashpër nga ana e mbretit?" Atëherë Arioku e vuri në dijeni Danielin. **16** Kështu Danieli hyri te mbreti dhe i kërkoi t'i jepete kohë pér t'i bëre të njohur mbretit interpretimin e ëndrrës. **17** Atëherë Danieli shkoi në shtëpinë e vet dhe ua bëri të ditur këtë gjë shokëve të tij Hananiah, Mishael dhe Azaria, **18** me qëllim që t'i kërkonin mësirë Perëndisë të qiellit lidhur me këtë sekret, me qëllim që Danieli dhe shokët e tij të mos vriteshin bashkë me kusurin e njerëzve të ditur të Babilonisë. **19** Atëherë sekreti iu zbulua Danielit në një vegim nate. Kështu Danieli bekoi Perëndinë e qiellit. **20** Danieli filloj t'i thotë: "Qoftë i bekuar emri i Perëndisë pérjetë, sepse atij i përkasin dituria dhe forca. **21** Ai ndryshon kohërat dhe stinët, i ul mbretërit dhe i larton, u jep dituri të urtëve dhe dije atyre që kanë mend. **22** Ai tregon gjërat e thella dhe të fshehta, njeh atë që éshtë në terr dhe drita qëndron me të. **23** O Perëndi i etërve të mi, të falënderoj dhe të lëvdoj, sepse më ke dhënë dituri dhe forcë dhe më ke bëre të njoh atë që të kemi kërkuar, duke na bëre të njohim gjinë e kërkuar nga mbreti". **24** Prandaj Danieli shkoi te Arioku, të cilët mbreti i kishte besuar detyrën të vriste njerëzit e ditur të Babilonisë; shkoi dhe i tha kështu: "Mos i vrit njerëzit e ditur të Babilonisë! Më ço përparrë. **25** Atëherë Arioku e çoi me nxitim Danielin përparrë mbretit dhe i foli kështu: "Gjetja midis Judejeve robëri një njeri që do t'i njohë mbretit interpretimin". **26** Mbreti filloj t'i thotë Danielit, që quhej Belthatsar: "A je i zoti të më bësh të njohur ëndrrën që pasqë dhe interpretimin e saj?". **27** Danieli u përgjigj në prani të mbretit dhe tha: "Sekreti pér të cilin mbreti kërkoi interpretimin tim, nuk mund t'i shpوجهet mbretit as nga njerëzit e urtë, as nga astrologët, as nga magjistarët, as nga shortarët. **28** Por ka një Perëndi në qill që zbulon sekretet, dhe ai i ka bëre të njohur

mbretit Nebukadnetsarit atë që do të ndodhë ditët e fundit. Kjo ka qenë èndrra jote dhe vegimet e mendjes sate në shtratin tènd. 29 O mbret, mendimet që të kanë ardhur në shtratin tènd kanë të bejnë me atë që ka pér të ndodhur tanë e tutje; dhe ai që zbulon sekretet tè ka bérë tè njohur atë që ka pér të ndodhur. 30 Sa pér mua, ky sekret m'u zbulua jo sepse kam më tepër dituri nga tèrë tè gjallët e tjerë, por me qëllim që interpretimi im i njoftohet mbretit, dhe ti tè njihesh me mendimet e zemrës sate. 31 Ti ishe duke shikuar, o mbret, dhe ja një figurë e madhe; kjo figurë e stërmadhe, me një shkëlqim tè jashtëzakonshém, ngrivej para teje me një pamje tè tmerrshme. 32 Koka e kësaj figure ishte prej ari tè kulluar, gjoksi i saj dhe krahët e saj ishin prej argjendi, barku i saj dhe kofshët e saj prej bronzi, 33 këmbët e saj prej hekuri, këmbët e saj pjesërisht prej hekuri dhe pjesërisht prej argjile. 34 Ndërsa po shikoje, një gur u shkëput, por jo nga dora e njeriut, dhe goditi figurën në këmbët e saj prej hekuri dhe argjile dhe i copëtoi. 35 Atéherë hekuri, argjila, bronzi, argjendi dhe ari u copëtuan bashkë dhe u bënë si kope byku në lémë gjatë verës; era i mori me vete dhe nuk u gjet më asnë gjurmë e tyre. Por guri që kishte goditur figurën u bë një mal i madh, që mbushi tèrë tokën. 36 Kjo ésstë èndrra; tanë do tè japid interpretimin përparrë mbretit. 37 Ti, o mbret, je mbreti i mbretërvë, sepse Perëndia i qillit tè ka dhënë mbretërinë, pushtetin, forcën dhe lavdinë. 38 Ngado që tè banojnë bijtë e rjerëzve, kafshët e fushës dhe shpendët i qillit, ai i ka lénë në duart e tua dhe tè ka bérë tè sundosh mbi gjithë ata. Ti je koka e artë. 39 Mbës teje do tè dalë një mbretëri tjetër, më e vogël, më e ulët nga jofta; pastaj një mbretëri tjetër prej bronzi, që do tè sundoje mbi gjithë dheun. 40 Mbretëria e katërt do tè jetë e fortë si hekuri, sepse hekuri copëton dhe thërrmon çdo gjë; ashtu si hekuri që copëton, kjo mbretëri do t'i copëtojë dhe do t'i thërrmojë tèrë këto mbretëri. 41 Siç e pe, këmbët dhe gishtërinjtë ishin pjesërisht prej argjile poçari dhe pjesërisht prej hekuri, kështu kjo mbretëri do tè ndahet; megjithatë, ajo do tè ketë fortësinë e hekurit, sepse ti ke parë hekurin tè përzier me argjilë tè butë. 42 Dhe ashtu si gishtërinjtë e këmbëve ishin pjesërisht prej hekuri dhe pjesërisht prej argjile, kështu ajo mbretëri do tè jetë pjesërisht e fortë dhe pjesërisht e brishtë. 43 Siç e pe hekurin tè përzier me argjilën e butë, ata do tè përzihen nga fara njerëzore, por nuk do tè bashkohen njeri me tjetrin, pikërisht ashtu si hekuri nuk amalgamohet me argjilën. 44 Në kohën e këtyre mbretërvë, Perëndia i qillit do tè nxjerrë një mbretëri, që nuk do tè shkatërrohet kurrë; kjo mbretëri nuk do t'i lihet një populli tjetër, por do tè copëtojë dhe do tè asgjësojë tèrë këto mbretëri, dhe do tè ekzistojë pérjetë. 45 Pikërisht ashtu siç e pe gurin tè shkëputet nga mali, jo nga dora e njeriut, pér tè copëtar hekuri, bronzin, argjilën, argjendin dhe arin. Perëndia i madh i ka bérë tè njohur mbretit atë që ka pér tè ndodhur tanë e tutje. Èndrra ésstë e vërtetë dhe interpretimi i saj ésstë i siguri". 46 Atéherë mbreti Nebukadnetsar ra me fytyrë dhe ra permbyss para Danielit; pastaj urdhëroi që t'i paraqitnin një ofertë dhe temjan. 47 Mbreti i foli Danielit dhe tha: "Në tè vërtetë Perëndia juaj ésstë Perëndia i perëndive, Zoti i mbretërvë dhe zbuluesi i sekreteve, sepse ti ke mundur tè zbulosh këtë sekret". 48 Atéherë mbreti e bëri Danielin tè madh, i dha dhurata tè shumta dhe tè médha, e bëri qeveritar tè gjithë krahinës së Babilonisë dhe kreun më tè lartë tè gjithë tè diturve tè Babilonisë. 49 Pérveç kësaj, me kërkësë tè Danielit, mbreti vuri në krye tè administratës së krahinës së Babilonisë Shadrakun, Meshakun dhe Abed-negon. Danieli përkundrazi mbeti në oborrin e mbretit.

3 Mbreti Nebukadnetsar urdhëroi tè ndërtohet një figurë prej ari, e lartë gjashtëdhjetë kubitë dhe e gjerë gjashtë kubitë, dhe e ngriti në fushën e Duras, në krahinën e Babilonisë. 2 Pastaj mbreti Nebukadnetsar dérgoi njerëz tè mbledhin satrapët, prefektët, qeveritarët, gjykatisët, nëpunësit e thesarat, këshilltarët e shtetit, eksperët e ligjt dhe tèrë autoritetet e krahinave, me qëllim që tè vinin në pérurimin e figurës që mbreti Nebukadnetsar kishte ngritur. 3 Atéherë satrapët, prefektët dhe qeveritarët, gjykatisët, nëpunësit e thesarat, këshilltarët e shtetit, eksperët e ligjt dhe tèrë autoritetet e krahinave u mblodhën bashkë pér pérurimin e figurës që kishte ngritur mbreti Nebukadnetsar, dhe qëndruan në këmbë përparrë figurës që Nebukadnetsari kishte ngritur. 4 Pastaj kasneci thirri me zë tè lartë: "Juve, popuj, kombe dhe gjuhë, ju jepet urdhëri që, 5 sapo tè dëgjoni zérin e bririt, tè flautit, tè qestes, tè lirës, tè salterit, tè gajdes dhe tè çdo lloji vegle, tè bini përbys pér tè adhuruar figurën prej ari që ka ngritur mbreti Nebukadnetsar; 6 kushdo që nuk do tè bjerë përbys pér tè adhuruar, do tè hidhet menjëherë në mes tè një furre zjarri përvëlues". 7 Kështu, me tè dëgjuar tèrë popujt zérin e bririt, tè flautit, tè qestes, tè lirës, tè salterit dhe tè çdo lloji vegle, tèrë popujt, kombet dhe gjuhët ranë përbys dhe adhuruan figurën e artë, që mbreti Nebukadnetsar kishte ngritur. 8 Pér këtë arësye në atë çast, disa Kaldeas dolën dhe paditën Judejtë; 9 duke marrë fjalën, i thanë mbretit Nebukadnetsar: "O mbret, jetofsh pér jetë! 10 Ti, o mbret, ke nxjerrë një dekret, në bazë tè të cilit kushdo që ka dëgjuar zérin e bririt, tè flautit, tè qestes, tè lirës, tè salterit, tè gajdes dhe tè çdo lloji vegle duhet tè bjerë përbys pér tè adhuruar figurën e artë; 11 dhe ai që nuk bie përbys dhe nuk adhuron, duhet tè hidhet në mes tè një furre me zjarr përvëlues. 12 Por ka disa Judej që i ke vénë në krye tè administrimt tè punëve tè krahinës së Babilonisë, Shadraku, Meshaku dhe Abed-nego, që nuk kanë asnë konsideratë pér ty; nuk u shérbejnë perëndive tè tua dhe nuk adhurojnë figurën e artë që ti ke ngritur". 13 Atéherë Nebukadnetsari, i zemëruar dhe i tèrbuar, urdhëroi që tè sillnni Shadrakun, Meshakun dhe Abed-negon; kështu këta njerëz u çuan para mbretit. 14 Nebukadnetsari u drejtoi atyre fjalën, duke thënë: "Shadrak, Meshak dhe Abed-nego, a ésstë e vërtetë që nuk u shérbeni perëndive tè mia dhe nuk adhuroni figurën e artë që unë kam ngritur? 15 Tani, posa tè dëgjoni zérin e bririt, tè flautit, tè qestes, tè lirës, tè salterit, tè gajdes dhe tè çdo lloji vegle, në rast se jeni gati tè bini përbys pér tè adhuruar figurën që unë kam bérë, mirë; por në rast se nuk do ta adhuroni, do t'ju hedhin menjëherë në mes tè një furre tè ndezur; dhe cila éshtë ajo perëndi që do tè mund t'ju çlirojë nga duart e mia? 16 Shadraku, Meshaku dhe Abed-nego iu përgjigjën mbretit, duke thënë: "O Nebukadnetsar, ne nuk kemi nevojë tè tè japid përgjigje lidhur me këtë. 17 Ja, Perëndia ynë, tè cilit i shérbejmë, ésstë në gjendje të na çlirojë nga furra e ndezur, dhe do tè na çlirojë nga dora jote, o mbret. 18 Por edhe sikur tè mos e bënte, dije, o mbret, që ne nuk do t'u shérbejmë perëndive tè tua dhe nuk do tè adhurojmë figurën e artë që ti ke ngritur". 19 Atéherë Nebukadnetsari u mbush me inat dhe shprehja e fytyrës së tij ndryshoi ndaj Shadrakut, Meshakut dhe Abed-negos. Duke marrë përsëri fjalën, urdhëroi që furra tè ngrivej shtatë herë më shumë se zakonisht. 20 Pastaj urdhëroi disa njerëz tè fortë dhe trima tè ushtrisë së tij tè lidhni Shadrakun, Meshakun dhe Abed-negon dhe t'i hidhnin në furren e zjarrit përvëlues. 21 Atéherë këta tre burra i lidhën dhe, me pantallonat e tyre, me tunikën e tyre dhe me gjitha mbulesën e tyre tè kokës dhe i hodhën në

mes tē furrës me zjarr përvëlues. **22** Por me qenë se urdhëri i mbretit ishte i repte dhe furra ishte jashtëzakonisht e mbingrohur, flaka e zjarrit vrua njerezit që kishin hedhur nē tē Shadrakun, Meshakun dhe Abed-nego. **23** Dhe këta tre burra, Shadraku, Meshaku dhe Abed-nego, ranë tē lidhur nē mes tē furrës me zjarr përvëlues. **24** Atëherë mbreti Nebukadnetsar, i habitur, u ngrit me nxitim dhe fillo i tu thotë këshilltarëve të tij: "Nuk i kemi hedhur tre burrat tē lidhur nē mes tē zjarrit?". Ata u përgjigjën dhe i thanë mbretit: "Sigurisht, o mbret!". **25** Afi përsëri: "Ja, unë po shoh katër burra tē palidhur, që ecin nē mes tē zjarrit, pa pësuar asnjë dëm; dhe pamja e tē katërtit i përngrjan asaj tē një biri tē Perëndisë". **26** Pastaj Nebukadnetsari i afrau grykës së furrës me zjarr përvëlues dhe fillo i thotë: "Shadrak, Meshak dhe Abed-nego, shërbëtorë tē Perëndisë Më tē Lartë, dilni dhe ejani këtu". Atëherë Shadraku, Meshaku dhe Abed-nego dolën nga mesi i zjarrit. **27** Pastaj satrapët, prefektët, qeveritarët dhe këshilltarët e mbretit u mblohdën pér tē vërejtur këta burra: zjarri nuk kishte patur asnjë fuqi mbi trupin e tyre, flokët e kokës së tyre nuk ishin djegur, mantelet e tyre nuk ishin démtuar dhe as era e zjarrit nuk ishte shtruar mbi ta. **28** Nebukadnetsari fillo i thotë: "Qoftë i bekuar Perëndia i Shadrakut, i Meshakut dhe i Abed-negos, që ka dërguar engjëllin e tij dhe ka çliruar shërbëtorët e tij, që kanë pasur besim tek ai; ata **29** Prandaj unë dekretoj që kushdo, cilidh populli, kombi o gjuhe që t'i përkasë, që do tē flasë keq pér Perëndinë e Shadrakut, tē Meshakut dhe tē Abed-negos, tē pritet copë-copë dhe shtëpia e tij tē katandiset nē një vend plehrash, sepse nuk ka asnjë perëndi që mund tē tē shpëtojë nē këtë ményrë". **30** Atëherë mbreti bëri që Shadraku, Meshaku dhe Abed-nego tē kenë mbarësi nē krahinën e Babilonisë.

4 "Mbreti Nebukadnetsar tërë popujve, tërë kombeve dhe gjuhëve, që banojnë mbi gjithë dheun: Pacja juaj qoftë e madhe. **2** M'u duk mirë t'i bëj tē njohura shenjat dhe mrekullitë që Perëndia Më i Lartë ka kryer pér mua. **3** Sa tē mëdha janë shenjat e tij dhe sa tē fuqishme mrekullitë e tij! Mbretëria e tij eshtë një mbretëri e përfjetshme dhe sundimi i tij vazhdon brez pas brezi. **4** Unë, Nebukadnetsari, isha i qetë nē shtëpinë time dhe i gëzuar nē pallatin tim. **5** Pashë një éndrr që më tmerroi; mendimet që pata nē shtratin tim dhe vegimet e mendjes sime më tmerruan. **6** Kështu dhashë urdhër që tē sillnin para meje gjithë tē dituri e Babilonisë, që tē më bënin tē njohur interpretimin e éndrrës. **7** Atëherë erdhën magistarët, astrologët, Kaldeasit dhe shortarët, tē cilëve u tregova éndrrën, por ata nuk mundën tē më bënin tē njohur interpretimin e saj. **8** Më nē fund erdhë para meje Danieli, i quajtur Beltshatsar nga emri i perëndisë tim dhe tek i cili eshtë fryma e perëndive tē shenjta, dhe unë ia tregova éndrrën: **9** Beltshatsar, kreu i magistarëve, sepse unë e di që fryma e perëndive tē shenjta eshtë te tij dhe që asnjë sekret nuk tē shqetëson, tregomë vegimet e éndrrës që kam parë dhe interpretimin e saj. **10** Vegimet e mendjes sime kur isha nē shtratin tim janë këto: Unë shikoja, dhe ja një dru nē mes tē dheut, lartësia e tē cilët ishte madhe. **11** Druri u rrit dhe u bë i fortë; maja e tij arrinte nē qjell dhe ai mund tē shihej nga skajet e gjithë dheut. **12** Gjethnaja e tij ishte e burkur, fryti i tij i bollshëm dhe ai kishte ushqim pér tē gjithë; poshtë tij gjenin hije kafshët e fushave, shpendët e qjellit rrinin midis degëve tē tij dhe nga ai merrete ushqim qđo qenie e gjallë. **13** Ndërsa nē shtratin tim vëreja vegimet e mendjes sime, ja një roje, një i shenjëtë, zbriti nga qjelli, **14** bërtiti fort dhe tha kështu: "Prisni drurin dhe këputni degët e

tij, shkundni fletët e tij dhe shpërndani fryshtet e tij; le tē largohen kafshët që rrijnë poshtë tij dhe shpendët nga degët e tij. **15** Lëreni ndërkq që tokë cungun e rrënëjëve tē tij, tē lidhur me zinxhirë hekuri dhe bronzi midis barit tē fushave. Le tē laget nga vesa e qjellit dhe le tē ketë bashkë me kafshët pjesën e barit që i takon. **16** Zemra e tij le tē ndryshojë, dhe nē vend tē një zemre njeriu t'i jetep një zemër kafshë dhe le tē kalojnë mbi tē shtatë kohë. **17** Kjo eshtë dekretuar nga rojet dhe vendimi vjen nga fjala e tē shenjëve nē ményrë që tē gjallët tē dinjë që Shumë i Larti sundon mbi mbretërinë e njerëzve; ai ja iep atij që déshiron dhe larton mbi tē tē keqin e tē këqijve". **18** Kjo eshtë éndra që kam parë unë, mbreti Nebukadnetsar. Tani ti, Beltshatsar, jepi interpretimin, sepse asnjë nga tē diturit e mbretërisë sime nuk eshtë nē gjendje tē më bëjë tē njohur interpretimin e saj; por ti mundesh, sepse fryma e perëndive tē shenjta eshtë te tij". **19** Atëherë Danieli, emri i tē cilët eshtë Beltshatsar, mbeti pér një çast i tmerruar dhe mendimet e tij e shqetësonin. Mbreti fillo i thotë: "Beltshatsar, mos u turbullo as nga éndrra as nga interpretimi **20** Druri që t'i ke parë, që ishtë bérë i madh dhe i fortë, maja e tē cilët arrinte deri nē qjell dhe që dukej nga tē gjitha skajet e dheut, **21** gjethnaja e tē cilët ishte e burkur, fryti i bollshëm, dhe ku gjenin strehë kafshët e fushave dhe mbi degët e së cilës bënин folenë zogjtë e qjellit, **22** je ti, o mbret, që u bëre i madh dhe i fortë; madhështia jote eshtë ritrit dhe ka arritur deri nē qjell dhe sundimi yt deri nē skajet e dheut. **23** Sa pér rojen, një i shenjë, që mbreti e ka parë tē zbrësë nga qjelli dhe tē thotë: "Priteni drurin dhe shkatërojeni, por lini nē tokë cungun me rrënëjë, tē lidhur me zinxhirë hekuri dhe bronzi midis barit tē fushave. Le ta lagë vesa e qjellit dhe le tē ketë pjesën e tij bashkë me kafshët e fushave deri sa tē kalojnë mbi tē shtatë kohë". **24** Ky eshtë interpretimi, o mbret; ky eshtë dekreti i Shumë tē Lartit, që eshtë lëshuar pér mbretin, zotin tim; **25** ti do tē dëboshët nga njerëzia dhe banesa jote do tē jetë bashkë me kafshët e fushave; do tē tē jepi fund mëkateve tē tua duke praktikuar drejtësinë dhe paudhësive tē tua duke treguar mëshirë ndaj tē varfëve; ndofta begatia jote do tē zgjasë". **28** E tërë kjo i ndodhi mbretit Nebukadnetsar. **29** Dymbëdhjetë muaj më vonë, ndërsa shëtiste nē pallatin mbretëror tē Babilonisë, **30** mbreti fillo i thotë: "Nuk eshtë kjo Babilonia e madhe, që unë ndërtova si seli mbretëore me forcën e pushtetit tim dhe pér lavdinë e madhërisë sime?". **31** Këto fjalë ishin akoma nē gojë tē mbretit, kur një zë zbriti nga qjelli: "Ty, o mbret Nebukadnetsar, tē shpall: mbretëria jote tē eshtë hequr; **32** ti do tē dëboshët nga njerëzia dhe banesa jote do tē jetë me kafshët e fushave; do tē tē jepi tē hash bar si qetë dhe do tē kalojnë mbi tē shtatë kohë, deri sa tē pranosh që Shumë i Larti sundon mbi mbretërinë e njerëzve dhe ia iep atij që ai déshiron. **33** Në po atë çast fjala lidhur me Nebukadnetsarin u realizua. Ai u débua nga njerëzia, hëngri bar si qetë dhe tripli i tij u lag nga vesa e qjellit, deri sa flokët e tij u rritën si pendët e shqiponjave dhe thonjtë e tij si kthetrat e shpendëve. **34** "Në fund tē kësaj kohë, unë Nebukadnetsari ngrita sytë nga qjelli dhe arsyeva m'u kthy, e bekova Shumë tē Lartin dhe lëvdova dhe përlëvdova atë që rron përfjetë, sundimi i tē cilët eshtë një sundim **35** Tërë banorët e dheut përpara tij

konsiderohen si asgjë; ai vepron si të dojë me ushtrinë e qillit dhe me banorët e dheut. Askush nuk mund t'ia ndalë dorën ose ti thotë: "Çfarë po bën?". **36** Në po atë kohë m'u kthye arsyjeja, dhe për lavdinë e mbretërës sime m'u kthyen madhëria ime dhe shkëltimi im. Këshilltarët e mi dhe të mëdhenjtë e mi më kërukan, dhe unë rivednosa në mbretërinë time dhe madhështia ime u rrit jashtëzakonisht. **37** Tani, unë Nebukadnetsari lëvdoj, lartësoj dhe përlëvdoj Mbretin e qillit, sepse të gjitha veprat e tij janë të vërteta dhe rrugët e tij janë drejtësi; ai ka pushtet të poshtërojë ata që ecin me kryelartësi.

5 Mbreti Belshatsar dha një banket të madh për njëmijë nga të mëdhenjtë e tij dhe në prani të të njëmijëve piu verë. **2** Ndërsa shijonte verën, Belshatsari dha urdhër të sillnin vazot prej ari dhe prej argjendi që i ati Nebukadnetsari kishte marrë nga tempulli që ishte në Jeruzalem, me qëllim që me to të pinin mbreti dhe të mëdhenjtë që ishin me të, bashkëshortet e tij dhe konkubinat e tij. **3** Kështu prunë vazot prej ari që i kishin marrë nga shenjtëroja e tempullit të Perëndisë, që ishte në Jeruzalem, dhe me to pinë mbreti dhe të mëdhenjtë e tij, bashkëshortet e tij dhe konkubinat e tij. **4** Pinë verë dhe lëvduan perënditë prej ari, argjendi, bronzi, hekuri, druri e guri. **5** Në atë çast u dukën gishtërinjtë e dorës së një njeriu, që filluan të shkruanjë përballë shandanit mbi suvanë e murit të pallatit mbretëror; dhe mbreti pa pjesën e asaj dore që shkrante. **6** Atëherë pamja e mbretit ndryshoi dhe mendimet e tij e shqetësuan; nyjet e eshrave iu liruan dhe gjunjët e tij filluan të përpiken midis tyre. **7** Mbreti bërtiti me forcë që të hynin astrologët, Kaldeasit dhe shortarët; pastaj mbreti filloj t'u thotë njerëzve të ditur të Babilonisë: "Kushdo që do ta lexojë këtë shkrim dhe do të më japë interpretimin e tij do të vishet me rroba të purpura, do të ketë një gjerdan ari në qafë dhe do të jetë i treti në qeverisjen e mbretërisë". **8** Atëherë hynë tërë të diturit e mbretit, por nuk mundën të lexojnë shkrimin as t'i bëjnë të njohur mbretit interpretimin e tij. **9** Atëherë mbreti Belshatsar u turbullua shumë, pamja e tij ndryshoi dhe të mëdhenjtë e tij e humbën fare. **10** Mbretëresha, për shkak të fjalëve të mbretit dhe të mëdhenjëve të tij, hyri në sallën e banketit. Mbretëresha filloj të thotë: "O mbret, jetofsh përfjetë! Mendimet e tua të mos të shqetësojnë dhe pamja jotë të mos ndryshojë. **11** Éshtë një njeri në mbretërinë tênde, tek i cili éshtë fryma e perëndive të shenjtë, dhe në kohën e atit tênd u gjet tek ai drítë, mendje dhe dituri të ngjashme me diturinë e perëndive; mbreti Nebukadnetsar, ati yt, ati yt mbreti, e cakttoi në krye të magjistarëve, të astrologëve, të Kaldeave dhe të shortarëve, **12** sepse te ky Daniel, të cilët mbreti i kishte vënë emrin Belshatsar, u gjetë një frymë e jashtëzakonshme, njohuri, zgjuarsi, zotësi për të interpretuar èndrrat, për të shpjeguar enigmat dhe për të zgjidhur çështje të ngatërruara. Të thirret, pra, Danieli dhe ai do të japë interpretimin". **13** Atëherë Danielin e sollën në prani të mbretit; mbreti i foli Danielit dhe i tha: "A je ti Danieli, një nga të mërguarit e Judës, që mbreti, ati im, solli nga Juda? **14** Kam dégjuar të thonë për ty që fryma e perëndive éshtë te ti, dhe se te ti gjenden drítë, mënguri dhe një dituri e jashtëzakonshme. **15** Tani kanë sjellë pranë meje njerëz të ditur dhe astrologë me qëllim që të lexojnë këtë shkrim dhe të më bëjnë të njohur interpretimin e tij; por ata nuk kanë qenë të zotë të më jepnin interpretimin e çështjes. **16** Kam dégjuar ndërkaq të thuhet se ti je në gjendje të japësh interpretimin dhe të zgjidhësh çështje të ndërlikuara. Tani në rast se se i zoti të lexosh këtë shkrim dhe të më bësh të njohur

interpretimin e tij, ti do të vishesh me rroba të purpura, do të mbash një gjerdan ari në qafë dhe do të jesh i treti në qeverisjen e mbretërisë". **17** Atëherë Danieli u përgjigj dhe tha para mbretit: "Mbaji, pra, dhuratat e tua dhe jepi një tjeter shpërbilimet e tua; megjithatë unë do t'ia lexoj shkrimin mbretit dhe do t'i bëj të njohur interpretimin. **18** O mbret, Perëndia Shumë i Lartë i kishte dhënë Nebukadnetsarit, atit tênd, mbretëri, madhëshi, lavdi dhe madhëri. **19** Për madhështinë që i kishte dhënë, tërë popujt, tërë kombet dhe gjuhët dridhesin dhe kishin frikë para atij; ai vriste kë të donte dhe linte të gjallë kë të donte, ngrinte kë të donte dhe ulte kë të donte. **20** Po, kur zemra e tij u ngrit dhe fryma e tij u ngurtësua deri në arrogancë, ai u rrëzua nga froni mbretëror dhe iu hoq lavdia e tij. **21** Pastaj u dëbua nga bijtë e njerëzve, zemra e tij u bë e njashme me atë të kafshëve të tij dhe banesa e tij me atë të gomarëve të egër; i dhanë bar pér të ngrënë si qetë dhe trupi i tij u lag nga vesa e qillit, deri sa pranoi që Perëndia Shumë i Lartë sundon mbi mbretërinë e njerëzve dhe mbi të vendos atë që do. **22** Por ti Belshatsar, biri i tij, megjithëse e dije gjithë këtë, nuk e ke përlur zemrën tênde; **23** përkundrazi je ngritur kundër Zotit të qillit, urdhërëve të të sjellin përpara vazot e tempullit të tij, dhe me to keni pire verë tи dhe të mëdhenjtë e tu, bashkëshortet e tua dhe konkubinat e tua. Përveç kësaj ke lëvduar perënditë prej argjendi, prej ari, prej bronzi, prej druri e guri, që nuk shohin, nuk dëgjojnë dhe nuk kuptojnë, dhe nuk ke përlëvduar Perëndinë, në dorën e të cilës éshtë fryma jote jetësore dhe të cilës i përkasin tërë rrugët e tua. **24** Prandaj nga prania e tij u dërgua pjesa e asaj dore, që ka shkruar shkrimin. **25** Ky éshtë shkrimi që u vizuat: MENE, MENE, TEKEL UFARSIN. **26** Ky éshtë interpretimi i çdo fiale: MENE: Zoti ka bërë illogarinë e mbretërisë sate dhe i ka dhënë fund. **27** TEKEL: ti u peshove në peshoret dhe u gjet që të mungonte diçka. **28** PERES: mbretëria jote u nda dhe iu dha Medasve dhe Persianëve". **29** Atëherë, me urdhër të Belshatsarit, Danieli u vesh me të purpura, i vunë në qafë një gjerdan ari dhe shpallën që ai do të ishte i treti në qeverimin e mbretërisë. **30** Po atë natë Belshatsari, mbreti i Kaldeave, u vra; **31** dhe Dari, Medasi, mori mbretërinë në moshën gjashtëdhjetë e dy vjeç.

6 I pëlqeu Darit të vendosë mbi mbretërinë njëqindenjëzet satrapë, të cilët, të ishin në krye të gjithë mbretërisë. **2** dhe mbi ta kishte tre prefektë, nga të cilët njëri ishte Danieli, të cilëve satrapë duhet t'u jepnin llogari, më qëllim që mbreti të mos pésonte asnjë dëm. **3** Danieli shkëltqente mbi prefektët dhe satrapët e tjerë, sepse ai kishte një frymë më të lartë, dhe mbreti mendonte ta vendoste mbi têrë mbretërinë. **4** Atëherë prefektët dhe satrapët kërkuan të gjenin një pretekst kundër Danielit lidhur me administrimin e mbretërisë, por nuk mundën të gjejnë asnjë pretekst apo korruptim, sepse ai ishte besnik dhe nuk mundën të gjejnë tek ai asnjë gabim apo korruptim. **5** Atëherë këta njerëz thanë: "Nuk do të gjejmë kurrë ndonjë pretekst kundër Danielit, veç se po ta gjejmë kundër tij në vet ligjin e Perëndisë të tij." **6** Atëherë ata prefektë dhe satrapë u mblodhën me zhurmë para mbretit dhe i thanë: "O mbreti Dar, jetofsh për jetë! **7** Tërë prefektët e mbretërisë, qeveritarët dhe satrapët, këshilltarët dhe komandantët u konsultuan bashkë për të nxjerrë një vendim mbretëror dhe për të bérë një dekret të prerë, në bazë të të cilëve kushdo që gjatë tridhjetë ditëve do t'i drejtovë një kërkesë cilësdo perëndie a njeriu përveç teje, o mbret, të hidhet në gropën e luanëve. **8** Tani, o mbret, nxirri dekretin dhe firmos dokumentin, në mënyrë që të mos ndryshohet dot në pajtim me ligjin e Medasve

dhe të Persianëve, që është i parevokueshëm". 9 Pastaj mbreti Dari nënshkroi dokumentin dhe dekretin. 10 Kur Danieli mësoi që dokumenti ishte nënshkruar, hyri në shtëpinë e vet. Pastaj në dhomën e tij të sipërme, me dritaret e saj të hapura në drejtum të Jeruzalemit, tri herë në ditë gjunjëzohej, lutej dhe falenderonte Perëndinë e tij, siç e bënte zakonisht më parë. 11 Atëherë ata njerëz erdhën duke bërë zhurmë dhe e gjetën Danielin që po i lutej dhe i përlutej Perëndisë të tij. 12 Kështu iu afroan mbretit dhe folën para tij pér dekretin mbretëror: "A nuk ke nënshkruar një dekret në bazë të të cilët gjatë tridhjetë ditëve kushdo që do të bëjë një kërkesë drejtuar çfarëdo pérëndie ose njeriu me përsashtimin tênd, o mbret, do të hidhet në gropën e luanëve?". Mbreti u përgjigj dhe tha: "Kjo gjë është vendosur në pajtim me ligjin e Mediasve dhe të Persianëve, që nuk mund të ndryshohet". 13 Atëherë ata nisën përsëri të flasin përparrë mbretit: "Danieli, që është një ndër të mënguarit e Judës, nuk tregon asnjë konsideratë pér ty, o mbret, ose pér dekretin që ke nënshkruar, por i drejtton lutje tri herë në ditë Perëndisë të tij". 14 Me të dëgjuar këtë, mbreti u hidhërua me të madhe dhe duke dashur në zemër të vet ta çlrojë Danielin, u përhoq deri sa pérëndoi dielli ta shkëputë nga duart e tyre. 15 Por ata njerëz erdhën te mbreti duke bërë zhurmë dhe i thanë: "Dije, o mbret, që është ligj i Mediasve dhe i Persianëve që asnjë dekret ose edikt i shpallur nga mbreti nuk mund të ndryshohet". 16 Atëherë mbreti dha urdhër dhe Danieli u çua tutje dhe u hodh në gropën e luanëve. Por mbreti i foli Danielit dhe i tha: "Perëndia jote, së cilës ti i shërben vazhdimisht, do të vijë vetë të të shpëtojë". 17 Pastaj sollën një gur, dhe e vunë në grykën e gropës; mbreti e vulosi me unazën e tij, me unazën e të mëdhenjve të tij, në ményrë që vendimi i tij lidhur me Danielin tē mos ndryshohej. 18 Atëherë mbreti u tërhoq në pallatin e tij dhe kaloi natën duke agjëruar; nuk sollën para tij asnjë muzikant, madje edhe gjumi e braktisi. 19 Të nesërmen në mëngjes mbreti u zgjua shumë herët dhe shkoi me nxitim në gropën e luanëve. 20 Me tē arritur pranë gropës, thirri Danielin me zë zemërthyer; mbreti filloj t'i thotë Danielit: "Daniel, shërbëtor i Perëndisë të gjallë, Perëndia yt, a ka mundur të të shpëtojë nga luanët?". 21 Atëherë Danieli i tha mbretit: "O mbret, jetofsh pérjetë! 22 Perëndia im dérgoi engjellin e tij që ka mybillyr gojën e luanëve, dhe ata nuk më kanë bërë asnjë të keqe, sepse kam dalë i pafaj përparrë atij; por edhe përparrë teje, o mbret, nuk kam bërë asnjë të keqe". 23 Atëherë mbreti u gëzua shumë dhe urdhëroi që Danieli tē nxirrej nga gropa. Kështu Danielin e nxorën nga gropa dhe nuk u gjet mbi të asnjë lëndim sepse kishte pasur besim te Perëndia i tij. 24 Pastaj mbreti urdhëroi që të silleshin ata njerëz që kishin paditur Danielin dhe i hodhën në gropën e luanëve, ata, bijtë e tyre dhe gratë e tyre. Dhe para se tē arrin në fund të gropës, luanët u hodhën mbi ta dhe copëtuan tërë kockat e tyre. 25 Atëherë mbreti Dar u shkroi tërë popujve, kombeve dhe gjuhëve që banonin në gjithë dheun: "Pacja juaj qoftë e madhe! 26 Unë dekretoj që në të gjithë sundimin e mbretërisë sime të dridhen dhe të kenë frikë para Perëndisë të Danielit, sepse ai është Perëndia i gjallë që ekziston pérjetë. Mbretëria e tij nuk do të shkatërrohet kurrë dhe sundimi i tij nuk do të ketë fund kurrë. 27 Ai çliron, shpëton dhe kryen Shenja dhe mrekulli në qill dhe në tokë; është ai që e çlroi Danielin nga fuqia e luanëve". 28 Kështu Danieli pati mbarësi gjatë mbretërimit të Darit dhe gjatë mbretërimit të Kirit, Persianit.

7 Në vitin e parë të Belshatsarit, mbretit të Babilonisë, Danieli, kur ishte në shtrat, pa një èndërr dhe pati vegime në mendjen e tij. Pastaj shkroi èndërrën dhe tregoi thelbin e ngjarjes. 2 Danieli, pra, filloj t'i thotë: "Unë shikoj në vegimin tim, natën, dhe ja, katër erërat e qillit tronditnin Detin e Madh, 3 dhe katër kafshë të mëdha po dilnin nga deti, njera ndryshe nga tetra. 4 E i njigate një luani dhe kishte krahë shqiponje. Unë shikoja deri sa ia shkulën krahët, pastaj e ngritën nga toka e vunë të qëndrojë drejt mbi dy këmbët e veta si një njeri dhe iu dha një zemër njeriu. 5 Dhe ja një kafshë tjetër, e dyta, që i njigate një ariu; ngrihej mbi një krah dhe kishte tri brinjë në gojë, midis dhëmbëve, dhe i thanë: "Cohu, ha shumë mish". 6 Mbas kësaj unë shikoja, dhe ja një tjetër që i njigate një leopardi, dhe që kishte katër fletë shpendi mbi kurrizin e vet; kafsha kishte katër koka dhe iu dha sundimi. 7 Mbas kësaj, unë shikoja në vegime nate, dhe ja një kafshë e katërt e llahtarshme, e tmerrshme, jashtëzakonish e fuqishme; kishte dhëmbë të mëdha prej hekuri; hante, thërrmonte dhe shtypte kusurin me këmbë; ishte ndryshe nga tē gjitha kafshët e mëparshme dhe kishte dhjetë brirë. 8 Isha duke vërejtur brirët, kur ja, midis tyre filloj t'i dalë një bri tjetër i vogël, para tē cilët tre nga brirët e parë u shkulën; dhe ja, në atë bri ishin disa sy që i përmjanin syve të njeriut dhe një gojë që thoshte gjëra të mëdha. 9 Unë vazhova të shikoj deri sa u vendosën frontet dhe i Lashti i ditëve u ul. Veshja e tij ishte e bardhë si bora, flokët e kokës së tij ishin si lesi i pastër; froni i tij ishte si flokët e zjarrit dhe rrotat e tij si zjarr përvëlues. 10 Një lumë zjarri rridhëte, duke dalë nga prania e tij; mijëra e mijëra njerëz i shërbenin dhe mori dhe mori qëndronin përparrë tij. Gjykimi u bë dherat librat u hapën. 11 Atëherë unë shikova pér shkak të fjälëve të mëdha që briri thoshte; shikova deri sa u vra kafsha, dhe trupi i saj u shkatërrua dhe u hodh në zjarr pér tu djegur. 12 Sa pér kafshët e tjera, u hq sundimi i tyre po iu lejua atyre një zgjatje e jetës pér një periudhë të caktuar kohe. 13 Unë shikoja disa vegime nate, dhe ja mbi retë e qillit po vinte dikush që i njigate një Biri njeriu; ai arriti deri te i Lashti i ditëve dhe iu afroa atij. 14 Atij u dha sundimi, lavdia dhe mbretëria, me qëllim që gjithë popujt, kombet dhe gjuhjet t'i shërbenin; sundimi i tij është një sundim i pérjetshëm që nuk do të kalojë, dhe mbretëria e tij është një mbretëri që nuk do shkatërrohet kurrë". 15 "Sa pér mua, Danielin, fryma ime mbeti e brengosur në mbështjellën e trupit dhe vegimet e mendjes sime më turbulluan. 16 Lu afrova njërit nga ata që ishin aty afér dhe e pyeta mbi tē vërtetën që lidhej me térë këtë punë; dhe ai më foli dhe më béri tē njohur interpretimin e atyre gjërvave: 17 "Këto kafshë të mëdha, që janë katër, përfaqësojnë katër mbretër të do tē dalin nga toka; 18 pastaj shenjtorët e Shumë të Lartit do tē marrin mbretërinë dhe do ta zotërojnë pérjetë, në pérjetësi". 19 Atëherë dëshirova të mësoj tē vërtetën lidhur me kafshën e katërt, që ishte ndryshe nga tē gjitha të tjerat dhe jashtëzakonish e tmerrshme, me dhëmbë prej hekuri dhe me thonj prej bronzi, që hante, thërrmonte dhe shkelte me këmbë kusurin, 20 dhe lidhur me dhjetë brirë që kishte mbi kokë, dhe lidhur me bririn tjetër që i dilit dështë para tē cilët kishin rënë tre brirë, domethënë briri që kishte sy dhe gojë pér tē thënë gjëra të mëdha dhe që dukej më i madh se brirët e tjerë. 21 Unë shikoja dhe po ky bri bënte luftë kundër shenjtorëve dhe i mundte, 22 deri sa arriti i Lashti i ditëve dhe iu dha e drejta shenjtorëve të Shumë të Lartit, dhe erdhë koha në tē cilën shenjtorët zotëruan mbretërinë. 23 Dhe ai më foli kështu: "Kafsha e katërt do tē jetë një mbretëri e katërt mbi tokë, që do tē jetë ndryshe nga tē gjitha

mbretëritë e tiera, dhe do të hajë tërë tokën, do ta shkelë dhe do ta thërrmojë. **24** Dhjetë brirët janë dhjetë mbretër që do të dalin nga kjo mbretëri; mbas tyre do të dalë një tjetër, që do të jetë ndryshe nga të mëparshmit dhe do të rrëzojë tre mbretërit. **25** Ai do të shqiptojë fjalë kundër Shumë të Lartit, do të përndjekë shenjtörat e Shumë të Lartit me qëllim që t'i shfarsosë dhe do të mendojë të ndryshojë kohërat dhe ligjin; shenjtörat dë të bien në duart e tij për një farë kohe, disa kohë dhe për gjysmën e një kohe. **26** Pastaj do të bëhet gjyqi dhe do t'i hiqet sundimi, i cili do të asgjësohet dhe do të shkatërohet pérjetë. **27** Pastaj mbretëria, sundimi dhe madhështia e mbretërive nën të gjithë qiejt do t'i jepen popullit të shenjtörave të Më të Lartit; mbretëria e tij është një mbretëri e përfjetshme, dhe të gjitha zotërimet do t'i shërbijnë dhe do t'i binden atij". **28** Këtu mbaruan fjalët që më ishin drejtuar. Sa për mua, Danielin, mendimet e mia më turbulluan shumë dhe ndryshova pamje por i ruajta fjalët në zemrën time".

8 Në vitin e tretë të mbretërimit të mbretit Belshatsar, unë, Danieli, pata një vegim, pas atij që pata në fillim të mbretërimit. **2** Pashë në vegim dhe, ndërsa po shikoja, më ndodhi të gjëndesha në qytezën e Suzas, që është në krahinën e Elamit; nga vegimi e kuptova që isha pranë lumit Ulai. **3** Ngrita sytë dhe shikova, dhe ja, pranë lumiut pashë më këmbë një dash me dy brirë; të dy brirët ishin të lartë, por njëri ishte më i lartë se tjetri, megjithëse më i larti kishte dalë i fundit. **4** Pashë dashin që godiste kundrejt perëndimit, drejt veriut dhe drejt jugut; asnjë kafshë nuk mund t'i rezistonte, askush nuk mund të çlrohej nga pushteti i tij; kështu ai bëri atë që desh dhe u bë i madh. **5** Ndërsa kisha parasysh këtë, ja, ku po vinte nga perëndimi një cjak, që përskonte tërë sipërfaqen e dheut pa e prekur tokën; cjadi kishte një bri të madh midis syte të vet. **6** Arriti deri te dashi me dy brirë që kisha parë më këmbë përparrë lumiut, dhe iu hodh kundër me furinë e forcës së tij. **7** E pashë të afrohet dhe të zemërohet kundër tij; pastaj i rama bri dashit dhe copëtoi dy brirët e tij, ndërsa dashi nuk kishte fuqi për t'i rezistuar; kështu e hodhi për tokë dhe askush nuk mundi ta çlrojë dashin nga pushteti i këtij. **8** Cjadi u bë shumë i madh; por, ku u bë i fuqishëm, briri i tij i madh u thye; në vend të tij dolën katër brirë të mëdhenj, që drejtosheshin drejt katër erërave të qelliut. **9** Nga një prej tyre doli një bri i vogël, që u bë shumë i madh në drejtim të jugut, të lindjes dhe të vendit të lavdishëm. **10** U rrit deri sa arriti ushtrinë e qelliut, bëri të bjeri për tokë një pjesë e ushtrisë dhe e yjeve dhe i shkeli. **11** U ngrit madje deri te komandanti i ushtrisë, i hoqi flujimin e vazhdueshëm dhe vendi i shenjtërosë së tij u shemb. **12** Ushtria iu la në dorë bashkë me flujimin e vazhdueshëm, për shkak të shkeljes; ai hodhi për tokë të vërtetën; bëri tërë këto gjëra dhe i shkoi mbarë. **13** Pastaj dëgjova një të shenjtë që fliste, dhe një i shenjtë tjetër i tha atij që fliste: "Deri kur do të vazhdojë ky vegim: ndalimi i flujimit të përditshëm, shkretimi për shkak të paudhësisë, shenjtëroja dhe ushtria të shkelur?" **14** Ai më tha: "Deri dymjë e treqind dite; pastaj shenjtëroja do të pastrohet". **15** Tani, ndërsa unë, Danieli, e kisha parasysh vegimin dhe përpinqesh ta kuptoja, ja ku po rri para meje dikush që ka pamje burri. **16** Dëgjova pastaj në mes të lumit Ulai zérin e një burri, që bërtiste dhe thoshte: "Gabriel, shpjegoja këtij vegimin". **17** Ai iu afroa vendit ku ndodhesha unë dhe, kur arriti, unë pata frikë dhe rashë me fytyrë. Por ai më tha: "Kuptoje mirë, o bir njeriu, sepse ky vegim ka të bëjë me kohën e fundit". **18** Ndërsa ai fliste me mua, unë rashë në një gjumë të rëndë me fytyrë për tokë, por ai më preku dhe më bëri të ngrihem

më këmbë në vendin ku ndodhesha. **19** Dhe tha: "Ja, unë do të tregoj atë që ka për të ndodhur në kohën e fundit të indinjatës, sepse ka të bëjë me kohën e caktuar të fundit. **20** Dashi me dy brirë, që ti ke parë, përfaqëson mbretërit e Medisë dhe të Persisë. **21** Cjapi leshtor është mbreti i Janavit; dhe bri i madh që ishte në mes të syve të tij është mbreti i parë. **22** Briri i thyer dhe katër brirët që dolën në vend të tij janë katër mbretëri që do të dalin nga ky komb, por jo me të njëjtën fuqi të tij. **23** Në fund të mbretërisë së tyre, kur rebelët do ta kenë mbushur kupén, do të dalë një mbret me pamje të egër dhe i rrahuar në dredhëtë luftarake. **24** Fuqia e tij do të rritet, por jo për shkak të forcës së tij; do të bëjë shkatërrime të habitshme, do të ketë sukses në ndërmarrjet e tij dhe do të shkatërrojë të fuqishmit dhe popullin e shenjtörave. **25** Për shkak të dinakërisë së tij do shtohet mashtrimi në duart e tij; do të krenohet në zemër të vet dhe do të shkatërrojë shumë njerëz që janë në siguri; do të ngritet kundër princit të princave, por do të thyhet jo nga dorë njeriu. **26** Vegimi i mbërëmjeve dhe i mëngjeseve, për të cilin është folur, është i vërtetë. Ti e mban sekret vegimin, sepse ka të bëjë me gjëra që do të ndodhin mbas shumë kohe". **27** Dhe unë, Danieli, e ndjeva veten të sfilitur dhe qeshë i sëmurë disa ditë; pastaj u ngrita dhe u interesova për punët e mbretit. Unë isha i tronditur nga vegimi, por askush nuk e vuri re.

9 Në vitin e parë të Darit, birit të Asueros, nga fisi i Mediasve, i cili u bë mbret i Kaldeasve, **2** në vitin e parë të mbretërimit të tij, unë, Danieli, kuptova nga librat numrin e viteve në të cilët, sipas fjalës të Zotit që i ishte drejtuar Jeremias duhet të kryheshin shkretimet e Jeruzalemit, domethënë shtatëdhjetë vjet. **3** E ktheva, pra, fytyrën time drejt Zotit Perëndi, duke e kërkuar me lutje e stërlutje, me agjërim, me thesin dhe me hirin. **4** Kështu bëra lutjen time dhe rrëfimin tim Zotit, Perëndisë tim, duke thënë: "O Zot, Perëndi i madh dhe i tmerrshëm, që e ruan besëlidhjen tênde dhe dhembshurinë tênde me ata që të duan dhe respektojnë urdhërimet e tua, **5** ne kemi mëkatuar dhe kemi vepruar në mënyrë të çorodit, kemi qenë të këqij dhe u rebeluan, duke u larguar nga urdhërimet e tua dha nga dekreteret e tua. **6** Nuk kemi dëgjuar profetët, shërbëtorët e tu, që u kanë folur në emrin tênd mbretërvë tanë, kërçevë tanë, etërvë tanë dhe têrë popullit të vendit. **7** O Zot, ty të përket drejtësia, por neve turpi i fytyrés ashtu si po ndodh pikërisht sot me burrat e Judës, me banorët e Jeruzalemit dhe me gjithë Izraelin, me ata që janë afër dhe me ata që janë larg, në të téra vendet ku i ke shpërndarë, për shkak të pabesisë që kanë kryer kundër teje. **8** O Zot, turpi i fytyrés është për ne, për mbretërit tanë, për kërçet tanë dhe për etërit tanë, sepse kemi mëkatuar kundër teje. **9** Zotit, Perëndisë tonë, i përkasin mëshira dhe ndjesa, sepse jemi rebeluar kundër tij, **10** dhe nuk kemi dëgjuar zërin e Zotit, Perëndisë tonë, për të ecur sipas ligjeve të tij, që na kishte vënë përparrë me anë të shërbëtorëve të tij, profetëve. **11** Po, tërë Izraeli ka shkelur ligjin tênd, ka marrë rrugë të keqe për të mos iu bindur zërit tênd; prandaj ra mbi ne mallkimi dhe nëma e shkruar në ligjin e Moisiut, shërbëtorit të Perëndisë, sepse kemi mëkatuar kundër tij. **12** Kështu ai i bëri realitet fjalët e tij që kishte shqiptuar kundër nesh dhe kundër gjyqtarëve tanë që na kanë qeverisur, duke prurë mbi ne një mjerim të madh, sepse nën tërë qelliun nuk është bërë kurrrë diçka që të ngjajë me atë që ka ndodhur në Jeruzalem. **13** Siç është shkruar në ligjin e Moisiut, tërë kjo fatkeqësi na ra mbi kurriz; megjithatë nuk i jemi drejtuar Zotit, Perëndisë tonë, të

na kthejë nga paudhësia jonë dhe të kujdesemi për të vërtetën tende. **14** Prandaj Zoti ka ruajtur rezervë këtë fatkeqësi dhe bëri që të bjerë mbi ne, sepse Zoti, Perëndia ynë, është i drejtë në të gjitha gjërat që bën, ndërsa ne nuk i jemi bindur zërith të tij. **15** Dhe tani, o Zoti, Perëndia ynë, që nxore popullin tênd nga vendi i Egjiptit me dorë të fuqishme dhe i bëre vetes një emr siç është sot, ne kemi mëkatuar, kemi kryer vepra të liga. **16** O Zot, sipas têrë drejtësisë sate, bëj, të lutem, që zemërimi yt dhe tërbimi yt të largohen nga Jeruzalemi, nga qyteti yt, nga malit i shenjtë, përmëkatet tonë dhe përmëkatet tonë i paudhësitet e etërve tanë. Jeruzalemi dhe populli yt janë bërë objekt qortimi përmët têrë ata që na rrrethojnë. **17** Prandaj dëgjo, o Perëndia ynë, lutjen e shërbëtorit tênd dhe përgjërimet e tij dhe bëj që të shkëlqej, përmë hir të Zotit, ftyra jote mbi shenjtëroren tende që është e shkretuar. **18** O Perëndia im, vërvesh dhe dëgjo; hap sytë e tu dhe shiko shkretimet tonë dhe qytetin ku thirret emri yt, sepse ne nuk paraqesim para teje lutjet tonë përmë veprat tonë tê drejta, por përmë dhembshuritë e tua tê mëdha. **19** O Zot, dëgjo; Zot, fal; Zot, kushtoju kujdes dhe vepro. Mos mëno, përmë hir tê vëvetves, o Perëndia im, sepse emri yt thirret mbi qytetin tênd dhe mbi popullin tênd". **20** Ndërsa unë po flisja akoma, duke u lutur dhe duke rrëfyer mëkatin tim dhe mëkatin e popullit tim tê Izraelit dhe po paraqisja lutjen time para Zotit, Perëndisë tim, përmë malin e shenjtë tê Perëndisë tim, **21** po, ndërsa unë po flisja akoma në lutje, ai njeri, Gabrieli, që e kisha parë në vegim në fillim, i dërguar me fluturim tê shpejtë, më arriti në orën e blatimit tê mbrëmjes. **22** Ai më mësoi, më foli dhe më tha: "Unë kam ardhur tani, o Daniel, që të t'vë në gjendje të kuptosh. **23** Në fillim tê lutjeve tê tua doli një fjalë dhe unë erdhë tê ta bëj tê njohur, sepse ty tê duan shumë. Trego kujdes, pra, përmë fjalën dhe kupto vegimin: **24** Shtatëdhjetë javë janë caktuar përmë popullin tênd dhe përmë qytetin tênd tê shenjtë, përmë t'i dhënë fund shkeljes, përmë t'i dhënë fund mëkatit, përmë shlyer paudhësinë, përmë të sjellë një drejtësi tê përfjetshme, përmë të vulosur vegimin dhe profecinë, përmë të vajosur vendin shumë tê shenjtë. **25** Prandaj dije dhe kuptoje se, që kur ka dalë urdhri tê restaurohet dhe tê rindërtohet Jeruzalemi deri te Mesia, princi, do tê duhen shtatë javë dhe gjashtëdhjetë e dy javë tê tjera; ai do tê ndërtohet përsëri me sheshe dhe me ledhe, por në kohëra plot ankth. **26** Mbas gjashtëdhjetë e dy javëve Mesia do tê vritet dhe askush nuk do tê jetë me tê. Dhe populli i një princi që do tê vijë ka përmë shkatërruar qytetin dhe shenjtëroren; fundi i tij do tê vijë me një përmbytje, dhe deri në mbarim tê luftës janë dekretuar shkatërrime. **27** Ai do tê lidhë gjithashtu një besëlidhje me shumë njerz përmë një javë, por në mes tê javës do t'i japë fund flijimit dhe blatimit; dhe mbi krahët e vepprimeve tê neveritshme do tê vijë një shkatërrues, deri sa shkatërrimi i plotë, që është dekretuar, do tê bjerë mbi shkatërruesin".

10 Në vitin e tretë tê Kirit, mbretit tê Persisë, një fjalë iu njofua Daniëlit, që quhej Belthatsar. Kjo fjalë është e vërtetë dhe konflikti i gjatë. Ai e kuptoi fjalën dhe e mori vesh vegimin. **2** Në atë kohë, unë, Daniëli, mbajta zi përmë tri javë tê plota. **3** Nuk hëngra ushqime tê zgjedhura, nuk futa në gojnë time as mish as verë dhe nuk u vajosa aspak, deri sa kaluan tri javë tê plota. **4** Ditën e njëzetkatërt tê muajit tê parë, ndërsa isha në bregun e lumit tê madh, që është Tigri, **5** ngrita sytë dhe shikova, dhe ja, një njeri i veshur me roba liri, me një brez tê artë tê Ufazit. **6** Trupi i tij ishte i ngjashëm me topazin, ftyra e tij kishte pamjen e rrufesë, sytë e tij ishin si pishtarë flakërues, krahët e tij dhe

këmbët e tij dukeshin si prej bronzi tê ilustruar dhe tingulli i fjallëve të tij ishte si zhurma e një turme. **7** Vetëm unë, Daniëli, pasë vegimin, kurse njerëzit që ishin me mua nuk e panë vegimin, por një tmerr i madh ra mbi ta dhe ata ia mbathën që tê fshihen. **8** Kështu mbeta vetëm tê vërej këtë vegim tê madh. Nuk më mbeti kurrfarë force; çehria e bukur ndryshoi në tê zbehtë dhe forcat e mia u ligështuan. **9** Megjithatë dëgjova zérin e fjallëve të tij; por, duke dëgjuar zérin e fjallëve të tij, rashë në një gjumë tê thellë me fytyrë përmë tokë. **10** Por ja, një dorë më preku dhe bëri që unë tê rri duke u dridhur i téri mbi gjunjët dhe mbi pëllëmbët e duarve. **11** Pastaj më tha: "Daniel, njeri shumë i dashur, kupto fjalët që po tê them dhe çohu më këmbë, sepse tanë më kanë dërguar te ti". Kur më tha këtë fjalë, unë u çova më këmbë duke u dridhur i téri. **12** Atëherë ai më tha: "Mos ki frikë, Daniel, sepse që ditën e parë që vendose në zemrën tende tê kuptoje dhe tê përuleshë para Perëndisë tênd, fjalët e tua u dëgjuan dhe unë erdhë si përgjigje e fjallëve të tua. **13** Por princi i mbretërisë së Persisë më kundërshtoi njëzetënë dëtitë; por ja, Mikaeli, një nga pricat e parë, më erdhë në ndihmë, sepse kisha mbetur atje me mbretin e Persisë. **14** Dhe tani kam ardhur tê bëj tê kuptosh atë që do t'i ndodhë popullit tênd në mbarim tê ditéve; sepse vegimi ka tê bëjë me një kohë tê ardhme". **15** Ndërsa më fliste në këtë mënyrë, ula ftyrën përmë tokë dhe mbylla gojën. **16** Dhe ja, dikush që i njigate një biri njeriu më preku buzët. Atëherë hapë gojën, fola dhe i thashë atij që më rrint përparrë: "Imzot, përmë këtë vegim më kanë zënë spazmat dhe fuqitë m'u ligështuan. **17** Dhe si mund tê fliste një shërbëtor i tillë i zotit tim me një imzot tê tillë, sepse tanë fuqitë më kanë braktisur dhe më mungon madje edhe frymëmarja?". **18** Atëherë ai që i njigate një biri njeriu më preku përsëri dhe më dha fuqi, **19** dhe tha: "O njeri që tê duan shumë, mos ki frikë, paqja është me ty; mblidh forcat e tua, po, mblidh forcat e tua". Mbasi më foli, unë fitova forcë dhe i thashë: "Le të flasë zotim iu, sepse ti më ke dhënë forcë". **20** Pastaj më tha: "A e di përsë kam ardhur këtu pranë teje? Tani do tê kthethem tê luftoj kundër pricint tê Persisë; dhe kur tê dal, ja, do tê vijë princi i Javanit. **21** Por unë do tê tê bëj tê njohur atë që është shkruar në librin e së vërtetës; dhe nuk ka njeri që tê sillet trimërisht me mua kundër tyre përveç Mikaelit, pricint tuaj".

11 Gjatë vitit tê parë tê Darit, Medasit, unë vetë qëndrova pranë tij përmë ta përkrahur dhe përmë ta mbrojtur. **2** "Dhe tani do tê bëj tê njohur tê vërtetën. Ja, në Persi do tê dalin akoma tê mbretë, por i katërти do tê bëhet shumë më i pasur se gjithë tê tjerë; kur tê jetë bërë i fortë përmë shkak tê pasurive tê tij, do t'i ngrerë tê tê kundër mbretërisë së Javanit. **3** Atëherë do tê dalë një mbret i fuqishëm që do tê sundojë mbi një perandori tê madhe dhe do tê bëjë çfarë tê dojë. **4** Por kur tê jetë formuar mbretëria e tij do tê copëtohet dhe do tê ndahet në drejtim tê katër erërave tê qillit, por jo midis trashëgimtarëve tê tij dhe as me po atë forcë me tê cilën ai mbretëronte, sepse mbretëria e tij do tê çrrénjaset dhe do t'u kalojë tê tjerëve, dhe jo trashëgimtarëve. **5** Kështu mbreti i jugut do tê bëhet i fortë, por një ndër pricat e tij do tê bëhet më i fortë nga ai dhe do tê sundojë; sundimi i tij do tê jetë një sundim i madh. **6** Mbas disa vjetëve do tê lidhun aleancë; pastaj bija e mbretit tê jugut do tê vijë tê mbreti i veriut përmë tê bërë një marrëveshje, por nuk do ruajë më as forcën e fuqisë së saj, dhe nuk do tê mund tê zgjasë as ai as pushteti i tij; në ato kohëra ajo do t'i dorëzohet vdekjes bashkë me ata që e kanë çuar, që e kanë lindur dhe që e kanë mbështetur. **7** Por një nga pasardhësit

rrënjë e saj do të dalë dhe do të zërë vendin e saj; ai do të vijë kundër ushtrisë, do të hyjë në fortesa e mbretit të veriut, do të veprojë kundër tyre dhe do të dalë fitimtar. **8** Do të shpjerë gjithashtu si plaçkë në Egjipjt perënditë e tyre me figurat e tyre të derdhura dhe me sendet e tyre të çmuara prej argjendi dhe prej ari, dhe pér disa vjet do të rrrijë larg mbretit të veriut. **9** Ky do të dalë kundër mbretit të jugut, por pastaj do të kthehet në vendin e tij. **10** Bijtë e tij do të përgatiten pastaj pér luftë dhe do të mbledhin turma forcash të mëdha, dhe një prej tyre do të dalë me siguri përpara, do të vërshojet si një përmbytje dhe do të kalojë tutje pér ta çuar luftën deri në fortesa e tij. **11** Atëherë mbreti i jugut, i tërbuar, do të dalë të luftojë kundër këtij, kundër mbretit të veriut, i cili do të mobilizojë një turmë të madhe, por turma do të bjerë në dorë të armikut. **12** Kur turmën do ta kenë çuar tutje, zemra e tij do të mbushet me krenari; do të imposhtë me mijëra, por nuk do të jetë më i fortë. **13** Në fakt mbreti i veriut do të mobilizojë përsëri një turmë edhe më të madhe se e mëparshmjë, dhe pas një kohe të shkurtër do të përparojë me siguri me një ushtri të madhe dhe me pajime të shumta. **14** Në atë kohë shumë njerëz do të ngrinen kundër mbretit të jugut; edhe disa burra të dhunshëm të popullit tënd do të ngrihen pér të realizuar vegimin, por do të rrëzohen. **15** Atëherë do të vijë mbreti i veriut, do të ngrerë një ledh dhe do të shtjerë në dorë një qytet të fortifikuar. Forcat e jugut nuk do të mundin t'i rezistojnë; as trupat e zgjedhura nuk do të kenë forcën pér t'i rezistuar. **16** Ai që i ka ardhur kundra do të bëjë çfarë të dojë, dhe askush nuk do të mund t'i rezistojë; ai do të ndalet në vendin e lavdishëm duke pasur pushtet të shkatërrjoë çdo gjë. **17** Pastaj do të vendosë të vijë me forcat e gjithë mbretërisë së tij, duke ofruar kushte të ndershme paqeje, dhe këshu ka pér të bërrë. Do t'i japë të bijën pér grua pér ta korruptuar, por ajo nuk do të mbajë anën e tij dhe nuk do ta favorizojë atë. **18** Pastaj do t'u drejtohet ishujve dhe do të shtjerë në dorë shumë prej tyre, por një komandan do të bëjë që të marri fund arroganca e tij, duke bërë që ajo të bjerë mbi të. **19** Pastaj do të kthehet drejt fortësave të vendit të vet, por do të pengohet, do të rrëzohet dhe nuk do të gjendet më. **20** Në vend të tij do të dalë dikush që do të dérgojë një tagrambledhës pér lavdinë e mbretërisë; por brenda pak ditëve ai do të zhdukjet, por jo në zemërim a në betejë. **21** Në vend të tij do të dalë një njeri i neveritshëm, që nuk do të ketë dinjitet mbretëror; ai do të vijë paqësish, por do ta shtjerë në dorë mbretërinë me intrigë. **22** Para tij forcat e mëdha do të thyhen dhe do të shkatërrohen, po ashtu edhe kreu i një aleance. **23** Menjëherë pasi të ketë lidhur një aleancë me të, ai do të veprojë me pabesi dhe do të arrijë në pushtet me pak njerëz. **24** Ai do të hyjë në mënyrë paqësore edhe në pjesët më të pasura të krahinës dhe do të bëjë atë që nuk kishin bërë kurrë as etërit e tij as etërit etërvë të tij; do të shpërndajë midis tyre plaçkë, plaçkën e luftës dhe pasuritë dhe do të hartojë plane kundër fortësave, por vetëm pér një kohë. **25** Me një ushtri të madhe do t'i nxitë forcat e tij dhe zemrën e tij kundër mbretit të jugut. Mbreti i jugut do të futet në luftë me një ushtri të madhe dhe shumë të fuqishme, por nuk do të mund të rezistojë, sepse do të kurdisen komplot kundër tij. **26** Vetë ata që hanë bashkë me të do ta shkatërrojnë; ushtria e tij do të thyhet dhe shumë do të bien të vrar. **27** Zemra e këtyre dy mbretërvë do të drejtohet pér të bërë keq; ata do të flasin gjenjeshtra të ulur në të njëjtën tryezë, por gjëjë nuk do të ketë sukses, sepse fundi do t'u vijë në kohën e caktuar. **28** Duke u kthyer në vendin e tij me pasuri të mëdha, zemra e tij do të vihet kundër besëlidhjies së shenjtë:

këshu ai do të kryej qëllimet e tij dhe pastaj do të kthehet në vendin e tij. 29 Në kohën e caktuar ai do të dalë përsëri kundër jugut, por këtë herë të fundit puna nuk do t'i vejë mbarë si herën e parë, 30 sepse anjet e Kitimit do të vijnë kundër tij; prandaj ai do të trembet, do të zemërohet përsëri kundër besëlidhjes së shenjtë dhe do të zbatojë planet e tij; këshu përsëri do të merret vesh me ata që kanë braktisur besëlidhjen e shenjtë. 31 Forca të dërguara prej tij do të ngrinen pér të përdhosur shenjtëronen fortesë, do të ndalojnë flujimin e përditshëm dhe do të bëjnë veprime të neveritshme që shkaktojnë shkretim. 32 Me lajka ai do të korruptojë ata që veprojnë pabesish kundër besëlidhjes; por populli i atyre që njohin Perëndinë e tyre do të tregojë qëndrësë dhe do të veprojë. 33 Ata që kanë dituri midis popullit do të udhëzojnë shumë të tjerë, por pér një kohë të shkurtër do të bien nga shpata, nga zjarri, nga mërgimi dhe nga plaçkitja. 34 Kur do të rrëzohen, do t'u jepet pak ndihmë, por shumë njerëz do të bashkohen me ta pa genë të sinqertë. 35 Disa nga ata që kanë dituri do të bien, me qëllim që të përsosen, të pastrohen dhe të zbardhen deri në kohën e mbarimit, sepse kjo do të ndodhë në kohën e caktuar. 36 Pastaj mbreti do të veprojë si të dojë, do të lartohet, do të hyjnizohet përmbi çdo perëndi dhe do të thotë gjëra të habitshme kundër Perëndisë të perëndive; do të ketë sukses deri sa të mbushet kupa e indinjatës, sepse ajo që është dekretruar do të bëhet. 37 Ai nuk do të tregojë respekt pér Perëndinë e etërve të tij dhe pér dëshirën e grave; nuk do të ketë respekt pér asnjë perëndi, sepse do të hyjnizojë veten përmbi të gjithë. 38 Por në vend të tyre ai do të nderojë perëndinë e fortessave dhe do të nderojë me ar, me argjend, me gurë të çmuar dhe me gjëra të këndshme, një perëndi, që etërit e tij nuk e njohën. 39 Ai do të veprojë kundër fortessave më të fortifikuara me ndihmën e një perëndie të huaj; do të mbushë me të mira ata që do ta njohin, do të bëjë që të sundojnë mbi shumë njerëz dhe do t'u japë toka si shpërbirim. 40 Në kohën e fundit mbreti i jugut do të ndeshet me të, mbreti i veriut do të dalë kundër tij si një shakullimë, me qerre dhe kalorës dhe me shumë anije; do të depërtojë në vendet, do t'i përmbytë dhe do të kalojë tutje. 41 Do të hyjë edhe në vendin e lavdishëm dhe shumë njerëz do të vriten; por këta do të shpëtojnë nga duart e tij: Edomi, Moabi dhe pjesa më e madhe e bijve të Amonit. 42 Ai do të shtrijë dorën edhe mbi vende të ndryshme dhe as vendi i Egjiptit nuk do të shpëtojë. 43 Do të shqitër në dorë thesaret prej ari dhe argjendi dhe të gjitha gjërat e çmuara të Egjiptit; Libianët dhe Etiopasit do t'i shkojnë pas. 44 Por lajmet e ardhura nga lindja dhe nga veriu do ta turbullojnë; prandaj ai do të niset me zemërim të madh pér të shkatërruar dhe vendosur shfarosjen e shumë njerëzve. 45 Do t'i ngrerë çadrat e pallatit të tij midis deteve dha malit të shenjtë të lavdishëm; pastaj do t'i viu fundi dhe askush nuk do ta ndihmoi”

12 "Në atë kohë do të dalë Mikaeli, princi i madh, mbrojtësi i bijve të popullit tènd; dhe do të jetë një kohë me ankthe, ashtu si nuk ka pasur kurrë që kur se ekzistojnë kombet e deri në atë kohë. **2** Shumë nga ata që flenë në pluhurin e tokës do të zgjohen, disa në një jetë të pérjetshme, të tjerë në turpin dhe në poshtërsi të pérjetshme. **3** Ata që kanë dituri do të shkëlqejnë si shkëlqimi i kupës qjellorre dhe ata që do të kenë çuar shumë në drejtësi, do të shkëlqejnë si yjet pérjetë. **4** Por ti, Daniel, mbaji të fshehura këto fjalë dhe vulose librin deri në kohën e mbarimit; shumë njerëz do ta shfletojnë dhe dituria do të shtohet". **5** Pastaj

breg të lumit, dhe tjetri mbi bregun tjetër të lumit. **6** Një nga ata i tha burrit të veshur me rroba liri, që qëndronte mbi ujërat e lumit: "Kur do kryhen këto mrekulli?". **7** Unë dëgjoja atëherë burrin e veshur me rroba liri që qëndronte mbi ujërat e lumit, i cili, ngriti dorën e djathtë dhe dorën e majtë drejt qiellit, u betua për atë që jeton përfitë se kjo do të jetë për një kohë, për disa kohëra dhe për gjysmën e një kohë; kur forca e popullit të shenjtë do të thyhet plotësisht, tërë këto gjëra do të kryhen. **8** Unë dëgjova, por nuk kuptova, prandaj pyeta: "Imzot, cili do të jetë fundi i këtyre gjérave?". **9** Ai u përgjigj: "Shko, Daniel, sepse këto fjalë janë të fshehura dhe të vulosura deri kohën e mbarimit. **10** Shumë njerëz do të pastrohen, do të zbardhen dhe do të përsosen; por të pabesët do të veprojnë me pabesi dhe asnjë nga të pabesët nuk do të kuptojë, por do të kuptojnë njerëzit e ditur. **11** Nga koha që do të ndalohet flimi i përditshëm dhe do të ngrihet neveria që shkakton shkretimin do të kalojnë njëmijë e dyqind e nëntëdhjetë ditë. **12** Lum ai që pret dhe arrin në njëmijë e treqind e tridhjetë e pesë ditë. **13** Por ti shko drejt mbarimit tënd; do të prehesh dhe pastaj do të ngrihesh përsëri për të marrë pjesën tënde të trashëgimisë në mbarim të ditëve".

Osea

1 Fjala e Zotit që iu drejtua Oseas, birit të Beerit, në ditët e Uziahut, të Jothamit, të Ashazit dhe të Ezekias, mbretit të Judës, në ditët e Jeroboamit, birit të Joasit, mbret i Izraelit. **2** Kur Zoti filloj t'i flasë Oseas, Zoti i tha atij: "Shko, merr për grua një prostitutë dhe kи fëmijë të kurvërisë, sepse vendi po kurvërohet duke u larguar nga Zoti". **3** Kështu ai shkoi dhe mori për grua Gomeren, bijën e Diblaimit, e cila u mbars dhe i lindi një djalë. **4** Atëherë Zoti i tha: "Vëri emrin Jezreel, sepse brenda një kohe të shkurtër unë do të marr hak për gjakun e derdhur në Jezreel mbi shtëpinë e Jehut dhe do t'i jap fund mbretërimit të shtëpisë së Izraelit. **5** Po atë ditë do të ndodhë që unë do të theyj harkun e Izraelit në luginën e Jezreelit". **6** Ajo u mbars përsëri dhe lindi një vajzë. Atëherë Zoti i tha Oseas: "Vëri emrin Lo-ruhamah, sepse nuk do të kem më mëshirë për shtëpinë e Izraelit, por do t'i heq të gjithë. **7** Përkundrazi do të kem dhembshuri për shtëpinë e Judës dhe do t'i shpëtoj me anë të Zotit, Perëndisë së tyre; nuk do t'i shpëtoj me harkun as me shpatën apo me betejën, as me kuajt ose me kalorësit". **8** Kur zvordhi Lo-ruhamahen, ajo u mbars dhe lindi një djalë. **9** Atëherë Zoti i tha Oseas: "Vëri emrin Lo-ami, sepse ju nuk jeni populli im dhe unë nuk jam Perëndia juaj. **10** Megjithatë numri i bijve të Izraelit do të jetë si rrëra e detit, që nuk mund të matet as të illogaritet. Dhe do të ndodhë që në vend që t'u thuhet atyre: "Ju nuk jeni populli im", do t'u thuhet atyre: "Jeni bijtë e Perëndisë së gjallë". **11** Pastaj bijtë e Judës dhe bijtë e Izraelit do të bashkohen tok, do të zgjedhin përveten e tyre një prijës të vetëm dhe do të dalin jashtë vendit të tyre, sepse e madhe do të jetë dita e Jezreelit".

2 "U thoni vëllezërve tuaj: "Ami", dhe motrave tuaja "Ruhamah". **2** Protestoni kundër nënës suaj, protestoni, sepse ajo nuk është gruaja ime dhe unë nuk jam burri i saj. Le të heqë nga ftyra e saj shenjat e prostitucioneve të saj dhe shenjat e shkeljeve të kurorës nga sisët e saj; **3** përndryshe do ta zhvesh lakuriq dhe do ta bëj si në ditën e lindjes së saj; do ta katandis në një shkreti, do ta bëj si një tokë të zhuritur dhe do ta bëj të vdesë nga etja. **4** Nuk do të kem mëshirë për bijtë e saj, sepse janë biji i prostitucionit. **5** Nëna e tyre u kurvërua në fakt, ajo që është ngjizur është sjellë në mënyrë të turpshme, sepse ka thënë: "Do t'u shkoj pas dashnorëve të mi, që më japid bukën time dhe ujin tim, leshin tim dhe lirin tim, vajin tim dhe pijen time". **6** Prandaj ja, do të të zë rruqen me ferra, do ta mbyll me një mur dhe kështu nuk do të gjejë më shtigjet e saj. **7** Do të rendë pas dashnorëve të saj, por nuk do t'i arrijë; do t'i kërkojë, por nuk do t'i gjejë. Atëherë do të thotë: "Do të kthehem te burri im i parë, sepse përmua ishte më mirë atëherë se tanë". **8** Ajo nuk kuptoi që unë i jepja grurë, musth dhe vaj dhe shtoja argjendin dhe arin e saj, që ata i ofronin Baalit. **9** Prandaj unë do të marr përsëri grurin tim në kohën e vet dhe mushthin tim në stinën e vet; do t'i heq leshin tim dhe lirin tim, që shërbën përmbluar lakurisësinë e saj. **10** Atëherë do të zbuloj turpet e saj në sytë e dashnorëve të saj dhe askush nuk do ta shpëtojë nga dora ime. **11** Gjithashtu do t'u jap fund gjëzimeve të saj, festave të saj, hënave të reja të saj, të shtunave të saj dhe gjithë solemnitetevë të saj. **12** Do të shkatërroj pastaj vreshtat e saj dhe fiqtë e saj përmbluat cilët ajo thoshte: "Këto janë dhuratat që më kanë dhënë dashnorët e mi". Kështu do t'i katandis në një shkurnrajë dhe kafshët e fushave do t'i hanë. **13** Do ta dënoj pastaj përditët e Baalit, kur u digite

atyre temjan, kur zbkurohej me vathë dhe me xhevahire dhe u shkonte pas dashnorëve të saj, por më harronte mua", thotë Zoti. **14** "Prandaj ja, unë do ta tërheq pas meje, do ta çoj në shkretëtirë dhe do t'i flas zemrës së saj. **15** Atëherë do t'i jap vreshtat e saj dhe luginën e Akorit si portë e shpresës; atje ajo do të këndojoj si në ditët e rinisë së saj, ashtu si veproi kur dolin nga vendi i Egjiptit. **16** Atë ditë do të ndodhë, thotë Zoti, që ti do të më quash: "Burri im", dhe nuk do të më quash më: "Baali im". **17** Do të heq nga goja e saj emrat e Baalëve dhe nuk do t'i kujtojnë më emrat e tyre. **18** Atë ditë do të bëj përtë ta një besëlidhje me kafshët e fushave, me shpendët e qillit dhe me rrëshqanorët e tokës. Do të theyj harkun, shpatën dhe luftën duke i eliminuar nga toka dhe do të bëj të prehen të qetë. **19** Do të fejohesh me mua përfjetë; do të fejohesh me mua në drejtësi, në paanshmëri, në mirësi dhe në dhembshuri. **20** Do të fejohesh me mua në besnikëri, dhe ti do të njojësht Zotin. **21** Atë ditë do të ndodhë që unë do të përgjigjem", thotë Zoti. "Do t'i përgjigjem qillit dhe ky do t'i përgjigjet tokës; **22** dhe toka do të përgjigjet me grurin, mushtin dhe vajin, dhe këta do t'i përgjigjen Jezreelit. **23** Unë do të mbjell përvete mbi tokë dhe do të më vijë keq për Lo-ruhamahun; dhe do t'i them Lo-amit: "Ti je populli im", dhe ai do më përgjigjet: "Ti je Perëndia im".

3 Zoti më tha akoma: "Shko dhe dashuro një grua të dashuruar nga një dashnor dhe që është shkelëse e kurorës, ashtu si Zoti i do bijtë e Izraelit, megjithëse ata u drejtohen perëndive të tjera dhe pëlqejnë reçelin e rrushit". **2** Kështu unë e bleva për pesëmbëdhjetë sikla argjendi dhe përmjet një homer e gjysmë elbi, **3** dhe i thashë: "Ti do të rrish shumë ditë me mua; nuk do të kurvërohes dhe nuk do të jesh e asnjeriut; po kështu do të veproj unë me ty". **4** Sepse bijtë e Izraelit do të rrini shumë ditë pa mbret, pa krytar, pa flimj dhe pa shtyllë të shenjtë, pa efod dhe pa idhuj të shtëpisë. **5** Pastaj bijtë e Izraelit do të kthehen dhe do të kërkojnë Zotin, Perëndinë e tyre, dhe Davidin, mbretin e tyre, dhe do të kthehen duke u dridhur tek Zoti dhe te mirësia e tij në mbarim të ditëve.

4 Dëgjoni fjalen e Zotit, o bij të Izraelit, sepse Zoti ka një konflikt me banorët e vendit: "Nuk ka në fakt as singjeritet, as mëshirë dhe as njohje të Perëndisë në vend. **2** Nuk bëhet tjetër përveç shpërbetimeve, gjenjeshtrave, vrasjeve, vjedhjeve, shkeljeve të kurorës, shkeljeve të çdo kufizimi dhe derdhet gjak mbi gjak. **3** Përkëtë shkak vendi do të jetë në zi dhe tërë banorët e tij do të vuajnë, bashkë me kafshët e fushës dhe me shpendët e qillit; madje edhe peshqit e detit do të eliminohen. **4** Megjithatë askush të mos kundërshtoj, askush të mos qortojë tjetrin, sepse populli është si ai që grindet me priftin. **5** Prandaj ti do të pengohesh ditën dhe profeti gjithashtu do të pengohet natën bashkë me ty; dhe unë do të shkatërroj nënën tênde. **6** Populli im vdes përmungesë njohurish. Duke qenë se ti ke refuzuar njohjen, edhe unë do të të refuzoj si prifti im; duke qenë se ti ke harruar ligjin e Perëndisë tênd, edhe unë do të harroj bijtë e tu. **7** Sa më tepër janë shumuar, aq më tepër kanë mëkatuar kundër meje; do ta kthej lavdinë e tyre në turp. **8** Ata ushqehen me mëkatian e popullit tím dhe e lidhin zemrën e tyre me paudhësinë e tij. **9** Si për popullin ashtu do të jetë edhe për priftin: unë do t'i dënoj atë përmjet njësive të saj dhe gjithë shtojtë e saj dhe fiqtë e saj përmbluat cilët ajo thoshte: "Këto janë dhuratat që më kanë dhënë dashnorët e mi". **10** Do të hanë, por nuk do t'i ngopën; do të kurvërohen, por nuk do t'i shtohen; sepse kanë hequr dorë nga dégjimi i Zotit. **11** Prostitucioni, vera dhe mushti të lénë pa mend. **12** Populli im konsulton idhujt e tij prej druri dhe shkopi i tij i jep udhëzime, sepse fryma e

prostitution i devijon, dhe ata kurvërohen, duke u shmangur nga Perëndia e tyre. **13** Ata bëjnë flijime mbi majat e maleve, djegin temjan ndër kodra, nën lisin, plepin dhe bafrén, sepse hija e tyre është e këndshme. Prandaj bijat tuaja kurvërohen dhe nuset e bijve tuaj shkelin kurorën. **14** Nuk do t'i dënoj bijat tuaja në se kurvërohen, as nuset e bijve tuaj në se shkelin kurorën, sepse ata vëtë veçohen me prostitutat dhe ofrojnë flijime bashkë me prostitutat e tempujve; prandaj njerëzia që nuk ka mend do të vdesë. **15** Në qoftë se ti, Izrael, kurvërohesh, Juda nuk ka faj. Mos shkonit në Gilgal, mos u ngjitet në Beth-aven dhe mos u betoni duke thënë: "Ashtu si Zoti rrон". **16** Sepse Izraeli është kokëfortë si një mëshqerrë kryenece, tani Zoti do ta kullotë si një qengj në një vend të hapur. **17** Efraimi u bashkua me idhujt, lëre të veprojë. **18** Edhe ku qejfet e tyre kanë mbaruar, kryejnë vazhdimish kurvërim; kërët e tyre e duan shumë turpin. **19** Era i ka lidhur në krahët e vet dhe atyre do t'u vijë turp përflijimet e tyre".

5 "Dëgjoni këtë, o priftërinj, kushtojini kujdes ju të shtëpisë së Izraelit, vini veshin, o shtëpi e mbretit; sepse ky gjykim është kundër jush. Në fakt ju keni qenë një lak në Mitspah dhe një rrjetë e shtrirë mbi Tabor. **2** Ata që devijojnë kanë rënë thellë në masakér, por unë do t'i dënoj të gjithë. **3** Unë e njoh Efraimin, dhe për mua Izraeli nuk është aspak i panjohur; tani, o Efraim, ti je kurvëruar; Izraeli është ndotur. **4** Vepritem e tyre nuk u lejojnë atyre të kthehen te Perëndia i tyre, sepse fryma e kurvërimit është në mes të tyre dhe nuk njohin Zotin. **5** Por kryelartësia e Izraelit dëshmon kundër tij; prandaj Izraeli dhe Efraimi do të bien për shkak të paudhësisë së tyre, dhe bashkë me ta do të bjerë edhe Juda. **6** Me kopetë e tyre dhe me tufat e tyre do të shkojnë në kërkim të Zotit, por nuk do ta gjejnë; ai është têrhequr prej tyre. **7** Kanë vepruar me mashtirim kundër Zotit, sepse kanë bërë fëmijë me shkelje të kurorës; tani një muaj i vetëm do t'i hajë ata dhe vendin e tyre. **8** I bini bririt në Gibeah, i bini borisë në Ramah, jepni alarmin në Beth-aven; armikun e ke prapa krahëve të tua, o Beniamin. **9** Efraimi do të shkrohet ditën e ndëshkimit; midis fisive të Izraelit unë të bëj të ditur një gjë të sigurt. **10** Kërët e Judës janë si ata që zhvendosin kufijtë; unë do ta derdh zemërimin tim mbi ta si uji. **11** Efraimi është një shtypës dhe një shkelës i drejtësisë, sepse ka ndjekur me vendosmëri urdhrat njerëzore. **12** Prandaj unë do të jem për Efraimin si një tenjë dhe përshtëpinë e Judës si një karies. **13** Kur Efraimi pa sémundjen e tij dhe Juda plagën e tij, Efraimi shkoi në Asiri dhe i dërgoi lajmëtarë mbretit Jareb; megjithatë ai nuk mund t'ju shërójë as t'ju mjekojë plagën. **14** Sepse unë do të jem për Efraimin si një luan dhe përshtëpinë e Judës si një luan i vogël; unë, unë vetë do ta shqej dhe do të largohem; do të marr me vete prenë dhe askush nuk do të ma heqë. **15** Do të kthehem në vendin tim deri sa të njohim që janë fajtorë dhe do të kërkojnë me siguri fytyrën time; në mjerimin e tyre do të më kërkojnë me zell".

6 Ejani, të kthehem tek Zoti, sepse ai na ka copëtuar, por do të na shërójë; na ka goditur, por do të na mbështjellë. **2** Mbas dy ditësh do të na japë përsëri jetë, ditën e tretë do të na ringjallë dhe ne do të jetojmë në prani të tij. **3** E njohim Zotin, të përpinqemi ta njohim më mirë; ardhja e tij është e sigurt si agimi. Ai do të na vijë si shiu, si shiu i fundit dhe i parë mbi tokë. **4** "Çfarë duhet të bëj me ty, o Efraim? Çfarë duhet të bëj me ty, o Judë? Dashuria juaj është si një re e mëngjesit, si vesa që në mëngjes zhduket shpejt. **5** Prandaj i kam prerë me anë të profetëve, i kam vrarë

me fjalët e gojës sime dhe gjykimet e mia për ju janë si drita që lind. **6** Sepse unë dëshiroj mëshirë dhe jo flijimet, dhe njohjen e Perëndisë më shumë se olokaustet. **7** Por, si Adami, ata kanë shkelur besëlidhjen, kanë vepruar me mashtrim ndaj meje. **8** Galaadi është një qytet keqbërësish dhe i përljer me gjak. **9** Ashtu si bandat e cubave rrinë në pritë për një njeri, kështu një turmë priftërinjsh masakron në rruqën e Sikimet, kryen gjëra të kobshme. **10** Në shtëpinë e Izraelit pasqë diçka të neveritishme: atje kurvërohet Efraimi, atje ndotet Izraeli. **11** Edhe për ty, o Judë, është rezervuar një korrije, kur do ta kthej popullin tim nga robëria".

7 "Kur dëshiroja të shëroja Izraelin, atëherë u zbulua paudhësia e Efraimit dhe ligësia e Samarisë, sepse veprojnë me falsitet: vjedhesi hyn, një bandë vjedhesish bën sulme jashtë. **2** Atyre nuk u shkon në mend që unë nuk e harroj gjithë ligësinë e tyre. Tani veprimet e tyre i rrëtrojnë nga çdo anë; ato qëndrojnë para fytyrës sime. **3** Me ligësitet e tyre gjëzojnë mbretin dhe me gjëneshtrat e tyre kërët e tyre. **4** Janë të gjithë shkelës të kurorës, si një furre e ngrohur nga furtari, që nuk e nxit më zjarrin mbasi ka brumosur miellin deri sa të vijë brumi. **5** Në ditën e mbretit tonë, kërët e kanë bërë të sémuret aflat e verës; mbreti u ka shtrirë dorën tallësve. **6** Ndërsa rrinë në pritë, ata e përgatitin zemrën e tyre si një furre; furtari i tyre fle téré natën, dhe në mëngjes fura e tyre të djeg me një zjarr flakëru. **7** Të gjithë janë të zjarrti si një furre dhe i hanë gjykatesit e tyre; gjithë mbretërit e tyre kanë rënë, por asnjë prej tyre nuk më kërkon. **8** Efraimi përzihet me popujt, Efraimi është një kulaç i pakthyer. **9** Të huajt gllabërojnë forcën e tij, por ai nuk e vë re; po flokët e kokës kanë ngjyrë të përhime, por ai nuk i vë re. **10** Kryelartësia e Izraelit dëshmon kundër tij, sepse ata nuk kthehen tek Zoti, Perëndia i tyre, nuk e kërkojnë megjithëatë. **11** Efraimi është një pellumbashë budallaçkë, pa mend; ata thérresin Egjipitin, shkojnë në Asiri. **12** Ndërsa shkojnë, do të shtrij mbi ta rrjetën time dhe do t'i bëj që të rrëzohen si zojitet e qjellit; do t'i ndëshkoj, siç u paralajmërua në asamblenë e tyre. **13** Mjerë ata, sepse janë larguar prej meje! Shkatërrim përtat, sepse janë rebeluar kundër meje! Urë do të doja t'i shpengoja, por ata thonë gjëneshtra kundër meje. **14** Ata nuk më thérresin me zemrën e tyre, por ankohen në shtratin e tyre. Mblidhen bashkë për grurin dhe verën dhe rebelohen kundër meje. **15** Megjithëse i kam dënuar dhe kam përforuar krahët e tyre, ata thurin të keqen kundër meje. **16** Ata kthehen, por jo te Shumë i Larti; janë si një hark që gabon; kërët e tyre do të bien nga shpatë për shkak të têrbimit të gjuhës së tyre; kjo do t'i bëjë qesharakë në vendin e Egjipitit".

8 "Bjeri borisë! Armiku do të vërsulet mbi shtëpinë e Zotit si një shqiponjë, sepse kanë shkelur besëlidhjen time dhe kanë marrë nëpër këmbë ligjin tim. **2** Izraeli do të më bërtasë: "O Perëndia im, ne të njohim!". **3** Izraeli ka hedhur poshtë të mirën, armiku do ta ndjekë. **4** Kanë bërë mbretër disa, por jo sipas dëshirës sime; kanë caktuar kërë, por pa dijeninë time; me argjendin e tyre dhe me arin e tyre kanë bërë idhuj, me qëllim që të shkatërrohen. **5** Ai ka hedhur poshtë viçin tênd, o Samari. Zemërimi im u ndez kundër tyre. Deri kur do të janë të paaftë përpastëri? **6** Edhe ky viç vjen nga Izraeli; e ka bërë një artizan dhe nuk është një perëndi; prandaj viçi i Samarisë do të bëhet copëcopë. **7** Meqenëse mbjellin erë, do të korrin furtunë. Kërcelli i grurit nuk do të bëjë kalli dhe nuk do të prodhojë grurë; edhe në

se do tē prodhøjë, do ta hanë tē huajt. 8 Izraelin po e gllabërojnë; ata janë bërë midis kombeve si një vazo e përqmuar. 9 Sepse janë ngjitur në Asiri, si një gomar i egër që jeton i vëtmuar. Efraimi gjeti dashnorë me anë dhurataš. 10 Megjithëse ka gjetur dashnorë midis kombeve, tani unë do t'i mbledh dhe do tē fillojnë tē pakësionin nën barrën e mbretit të princave. 11 Sepse Efraimi ka shumuar altarët pér tē mëkatuar, ata janë bërë pér tē altare mëkatë. 12 Kam shkruar pér tē gjérat e mëdha të ligjit tim, por ato u konsideruan si një gjë e çudishme. 13 Sa pér flijimet që më ofrojnë, ata bëjnë fli mish dhe e hanë; por Zoti nuk i pëlqen. Tani ai do tē kujtojë paudhësinë e tyre dhe do tē ndëshkojë mëkatet e tyre: ata do tē kthehen në Egjipt. 14 Izraeli ka harruar atë që e ka bërë dhe ka ndërtuar pallate; Juda ka shumuar qytetet e fortifikuara; por unë do tē dërgoj zjarrin mbi qytetet e tij, i cili do t'i gllabërojë kështjellat e tij".

9 Mos u gjëzo, o Izrael, pér tē ngazëlluar si popujt e tjerë, sepse je kurvëuar duke u larguar nga Perëndia yt; ke dashur pagesën e prostitutës në tē gjithë lëmenjtë e grurit. 2 Lëmi dhe trokulli nuk do t'i ushqejnë dhe musti do t'i lërë tē zhgënjyer. 3 Ata nuk do tē banojnë në vendin e Zotit, por Efraimi do tē kthehet në Egjipt dhe në Asiri do tē hanë ushqime të papastra. 4 Nuk do t'i bëjnë më libacione vere Zotit dhe flijimet e tyre nuk do tē pëlgohen prej tij. Do tē janë për ta si një ushqim zie; kushdo që do ta hajë do tē ndotet, sepse buka e tyre do tē vlejë pér t'i mbajtur në jetë, nuk do t'i hyjë në shtëpinë e Zotit. 5 Çfarë do tē bëni në ditët solemne dhe në ditët e kremitimit të Zotit? 6 Sepse ja, ndonëse i kanë shpëtuar shkatërrimit, Egjipti do t'i mbledhë bashkë, Mofi do t'i varrosë; gjérat e tyre tē çmuara prej argjendi do t'i pushtojnë hithrat, dhe në çadrat e tyre do tē rriten ferrat. 7 Kanë ardhur ditët e ndëshkimit, kanë ardhur ditët e shpagimit; Izraeli do ta mësojë. Profeti éshët një i pamend, njeriu i frymës flet përcart, pér shkak tē madhësisë së paudhësisë sate dhe tē madhësisë së armiqësisë sate. 8 Roja e Efraimit éshët me Perëndinë tim, por profeti yt éshët një lak i gjuetarit tē zogjive në tē gjitha rrugët e tij; ka armiqësi në shtëpinë e Perëndisë së tij. 9 Ata u korruptuan thellë si në ditët e Gibeahut; por ai do ta mbajë mend paudhësinë e tyre, do tē ndëshkojë mëkatet e tyre. 10 "Unë gjeta Izraelin si rrushi në shkretëtirë, pashë etërit tuaj si fiqtë e parë mbi një fik tē ri. Por, mësuar arritën në Baal-peor, u dhanë pas poshtërisës dhe u bënë tē neveritshëm si ajo që ata donin. 11 Lavdia e Efraimit do tē fluturojë si zog; nuk do tē ketë më lindje, as barrë, as mbarsje. 12 Edhe sikur tē rritin bijtë e tyre, unë do t'i lë pa ata, deri sa tē mos mbetet më asnjë njeri; po, mjerë ata kur tē largohem prej tyre! 13 Efraimi, duke shikuar nga Tiro, éshët vendosur në një vend tē këndshëm; por Efraimi duhet t'ia çojë bijtë e tij atij që do t'i vrasë". 14 Jepu atyre, o Zot... Çfarë do t'u japësh atyre? Jepu atyre një bark që dështron dhe gjë tē shterura. 15 Gjithë ligësia e tyre éshët në Gilgal; atje fillova t'i urrej. Pér shkak tē ligësisë së veprimeve tē tyre do t'i déboj nga shtëpia ime, nuk do t'i dua më; téré krerët e tyre janë rebelë. 16 Efraimi éshët goditur, rrënja e tij éshët tharë; ata nuk do tē japid më frys. Po, edhe sikur tē kenë fémijë, unë do tē bëj që frysitet e dashur tē vdesin që në bark. 17 Perëndia im do t'i hedhë poshtë, sepse nuk e kanë dëgjuar. Dhe ata do tē shkojnë duke u endur midis kombeve.

10 Izraeli ishte një vresht i harlisur, që jepte frys pér veten e tij; sa më tepër rritej frysiti tij, aq më tepër i shumonte altarët e tij; sa më i pasur ishte vendi tij, aq më tē bukura i bënte

shtyllat e tij tē shenjta. 2 Zemra e tyre éshët gjenjeshtare; tani do tē marrin ndëshkimin pér tē. Ai do tē rrëzojë altarët e tyre, do tē shkatërrojë shtyllat e tyre tē shenjta. 3 Po, tani do tē thonë: "Nuk kemi më mbret, sepse nuk kemi pasur frikë nga Zoti; por edhe mbreti çfarë do tē mund tē bënte pér ne?". 4 Thonë fjallë, betohen me tē rreme kur lidhin besëlidhjen; prandaj ndëshkimi lulëzon si kukuta në bratzat e arave. 5 Banorët e Samarinë do tē drithërohen pér viçin e Beth-avenit, sepse populli i tij do tē mbajë zër tē dhe priftërinjtë e tij që gëzoheshin me tē do tē dridhen, mësuar lavigda u largua prej tij. 6 Vetë idhullin do ta cojnë në Asiri si një dhuratë pér mbretin mbrojtës. Efraimi do tē turpërohet dhe Izraeli do tē koretit pér planet e tij. 7 Sa pér Samarinë, mbreti i saj do tē zhduket si shkuma mbi ujë. 8 Edhe vendet e larta tē Avenirit, mëkatë i Izraelit, do tē asgjësohen; ferra dhe gjemba do tē rriten mbi altarët e tyre. Atëherë do t'u thonë maleve: "Na mbuloni!", dhe kodrave: "Na bini përsipër!". 9 "Që nga ditët e Gibeahut ti ke mëkatuar, o Izrael. Atje u ndalën; në Gibeah beteja kundër tē bijve tē paudhësisë nuk i arriti. 10 Kur tē më pëlqejë, do t'i ndëshkoj; popujt do tē mblidhen kundër tyre, kur t'i lidh pér tē dy paudhësitë e tyre. 11 Efraimi éshët si një mëshqerrë e stërvitur mirë, së cilës i pëlqen tē shijë grurin, por unë do tē vë zgjedhën mbi qafën e saj tē bukur; do ta lidh Efraimin me parmendën, Juda do tē lërojë, Jakobi do tē thërmojë plisat". 12 Mbillini pér vete sipas drejtësisë, korni sipas dhëmshurisë, lëroni arën tuaj tē lënë djerrë, sepse éshët koha pér tē kërkuar Zotin, derisa ai tē vijë dhe përhapë mbi ju drejtësinë. 13 Ju keni lëruar ligësinë, keni korruar paudhësinë, keni ngrënë frysit e gjenjeshtës. Duke genë se ti u ke besuar rrugëve tē tua, në turnën e trimave tē tu, 14 një trazirë do tē lindë në mes tē popullit tênd dhe tē gjitha fortesat e tua do tē shkatërron ashtu si Shalmani shkatërrroi Beth-arbelin, ditën e betejës, kur nëna u bë copë-copë mbi bijtë. 15 Kështu do tē ndodhë me ty, o Bethel, pér shkak tē ligësisë suaj tē pamashë. Në mëngjes mbreti i Izraelit do tē shkatërrohet krejt.

11 "Kur Izraeli ishte fémijë, unë e desha dhe nga Egjipti thirra birin tim. 2 Sa më shumë i thërrisin profetët, aq më tepër janë larguar prej tyre, u kanë bërë flijime Baalëve dhe u kanë djegur temjan figurave tē gdhendura. 3 Unë vetë i mësova Efraimit tē ecë, duke e mbajtur nga krahët; por ata nuk e kuptuan që unë po i shëroja. 4 Unë i tërhoqja me litarë tē dashamirësise njerëzore, me lidhje dashurie; isha për ta si ai që e ngre zgjedhën nga qafa e tyre, dhe përulesha pér t'u dhënë tē hanë. 5 Izraeli nuk do tē kthehet në vendin e Egjipti; por Asiri do tē jetë mbreti i tij, sepse nuk kanë pranuar të konvertohen. 6 Shpata do tē bjerë mbi qytetet e tij, do tē shkatërrojë shufrat e tyre dhe do t'i hajë pér shkak tē planeve tē tyre tē këqija. 7 Populli im synon tē largohet nga unë; meqjithatë e thërrisin Shumë tē Lartin, asnjë prej tyre nuk e përlëvdon. 8 Si mund tē të braktis, o Efraim, ose tē tē lë në dorë tē tē tjerëve, o Izrael? Si mund tē tē bëj si Admahu, ose tē tē katandis si Tseboimi? Zemra ime ngashërohet brenda meje, dhëmshuria ime ndizet e téra. 9 Nuk do ta shfryj zemërimin tim tē zjarritë, nuk do tē shkatërrojë përsëri Efraimin, sepse jam një Perëndi dhe jo një njeri, i Shenjti midis teje dhe nuk do tē vij me zemërim. 10 Ata do tē ndjekin Zotin, që do tē vrumbullojë si një luan; kur do tē vrumbullojë, bijtë e tij do tē rendin drejt tij nga perëndimi duke u dridhur. 11 Do tē rendin duke u dridhur si zogjëtë nga Egjipti dhe si pëllumbesha nga vendi i Asirisë; unë do t'i bëj tē banojnë në shtëpitë e tyre", thotë Zoti. 12 Efraimi më qarkon me

gënjeshtra dhe shtëpia e Izraelit me mashtrin. Edhe Juda është akoma i pabindur ndaj Perëndisë dhe të Shenjtit që është besnik.

12 Efraimi ngopet me erë dhe shkon pas erës së jugut; çdo ditë shumon gënjeshtrat dhe dhuënë; bën aleancë me Asirinë dhe çon vaj në Egjipt. **2** Zoti është gjithashtu në grindje me Judën dhe do ta ndëshkojë Jakobin për sjelljen e tij; do ta shpërblejë sipas veprave të tij. **3** Në gjirin e nënës mori vëllain e vet nga thembra dhe me forcën e tij luftoi me Perëndinë. **4** Po, luftoi me Engjëlin dhe fitoi; qau dhe iu lut shumë. E gjeti në Bethel, dhe atje ai foli me ne, **5** domethënë Zoti, Perëndia i ushtrive, emri i të cilit është Zoti. **6** Prandaj ti kthehu te Perëndia yt, vepro me dhembshuri dhe ndershëmëri dhe ki gjithnjë shpresë te Perëndia yt. **7** Efraimi është një tregtar që mban në dorë kandarë jo të saktë dhe i pëlqen të mashtrojë. **8** Efraimi thotë: "Edhe jam begatuar, kam grumbulluar pasuri; në të gjitha mundimet e mia, nuk do të gjejnë tek unë asnjë paudhësi që të jetë mëkat". **9** "Por unë jam Zoti, Perëndia yt, qysh nga vendi i Egjiptit. Do të të bëj që të banosh akoma në çadra si në ditët soleinne. **10** U fola profetëve, kam shtuar vegimt dhe me anë të profetëve kam përdorur krahasime". **11** Në qoftë se Galaadi jepet pas idhujtarisë, me siguri do të katandiset në asnjë. Sepse në Gilgal fllojnë dema, altarët e tyre do të janë me siguri si grumbuj gurësh gjatë brazdave të arave. **12** Jakobi iku në fushën e Sirisë dhe Izraeli shërbue për një grua, për një grua u bë rojtar dhensh. **13** Me anë të një profeti, Zoti e nxori Izraelin nga Egjipti, dhe Izraeli u ruajt nga një profet. **14** Efraimi provokoi hidhët zemërimin e tij, prandaj Zoti i tij do të bëjë që mbi të bjerë gjaku i derdhur dhe do të bëjë që mbi të kthehet turpi i tij.

13 Kur Efraimi fliste me të dridhura, e lartonte vetveten në Izrael, por kur u bë faktor me Baalin, ai vdiq. **2** Tani vazhdojnë të mëkatojnë, dhe me argjendin e tyre kanë bërë një mori figurash të derdhura, idhuj sipas kuptimit të tyre, të gjitha vepra artizanësh. Për ta thuhet: "Njerëzit që ofrojnë flijime le të puthin viçat". **3** Prandaj do të janë si një re mëngjesore, si vesa që në mëngjes zhduket shpejt, si byku që e merr era nga lëmi, si tymi që del nga oxhaku. **4** "Megjithatë unë jam Zoti, Perëndia yt, që nga vendi i Egjiptit; ti nuk duhet të pranosh tjetër Perëndi veç meje dhe nuk ka tjetër Shpëtimtar jashitë meje. **5** Unë të njoha në shkretëtirë, në tokën e thatësirës së madhe. **6** Kur kishin kullotë, ngopeshin; kur ngopeshin, zemra e tyre krenohej; prandaj më kanë harruar. **7** Kështu unë do të jem për ta si një luan, do të rri në pritë mbi rrugë si leopard; **8** do t'i sulmoj si një arushë që ia kanë marrë këlyshët dhe t'u çaj kafazin e kraharorit; do t'i ha si një luaneshë, bishat e fushave do t'i shqyejnë. **9** Ti je shkatërruar, o Izrael, sepse je kundër meje, kundër ndihmës sate. **10** Ku është tani mbreti yt, që të mund të të shpëtojë në të gjitha qytetet e tua? Ku janë gjykatësit e tu pér të cilët thoshje: "Nëm një mbret dhe disa krerë"? **11** Të kam dhënë një mbret në zemërimin tim dhe ta mora përséri në tèrbimin tim. **12** Paudhësia e Efraimit është myllur në vend të të sigurt, mëkat i tij mbahet i fshehur. **13** Dhembje grash që lindin do të vinë mbi të. Është një bir pa mend, sepse nuk duhet të qëndrojë gjatë në vendin ku dalin fëmijët. **14** Unë do t'i shpengoj nga pushteti i Sheolit, do t'i shpëtoj nga vdekja. O vdekje, unë do të jem murtaja jote. O Sheol, unë do të jem shkatërrimi yt. Pendimi është fshehur nga sytë e mi. (**Sheol h7585**) **15** Edhe në rast se është frytdhënës midis vëllezërove të tij, do të vijë nga shkretëtira era e lindjes, do të ngrihet nga shkretëtira era e Zotit, atëherë burimi i tij do të thahet, gurra e tij

do të shterojë. Ai do të plaçkitë thesarin e çdo ene të qmuar. **16** Samaria do të shkretohet, sepse ka ngritur krye kundër Perëndisë të saj. Do të bien nga shpatë; fëmijët e tyre do të bëhen copëcopë dhe grave të tyre me barrë do t'u çajnë barkun".

14 O Izrael, kthehu tek Zoti, Perëndia yt, sepse ke rënë poshtë për shkak të paudhësë sate. **2** Merrni me vete disa fjalë dhe kthehuni tek Zoti. I thoni: "Largo çfarëdo paudhësi dhe prano atë që është e mirë, dhe ne do të ofrojmë flijimet e buzëve tonë. **3** Asiria nuk do të na shpëtojë, nuk do të hipim më mbi kuaj dhe nuk do t'i themi më veprës së duarve tona: "Të je perëndia ynë", sepse pranë teje jetimi gjen dhemshuri". **4** "Unë do të shëroj shtburghen e tyre, do t'i dua shumë, sepse zemërimi im u têrhoq prej tyre. **5** Do të jemi si vesa për Izraelin; dhe ai do të lulëzojë si zambaku dhe do t'i zgjatë rrënjet e tij në thellësi si kedrat e Libanit. **6** Degët e tij do t'i zgjaten, bukuria e tij do të jetë si ajo e ullirit, aroma e tij do të jetë si ajo e Libanit. **7** Ata që jetojnë në hijen e tij do të kthehen dhe do të rigjallërohen si gruri, do të lulëzojnë si hardhia dhe do të janë të famshëm si vera e Libanit. **8** Efraimi do të thotë: "Çfarë më lidh më me idhuj?". Unë do ta kënaq dhe do të kujdesem për të. Unë jam si një selvi përhërë e blertë; fryti yt vjen te unë". **9** Kush është i urtë, t'u kushtojoë kujdes këtyre gjëra. Kush ka mend le t'i kuptoje ato. Sepse rrugët e Zotit janë të drejta; të drejtët do të ecin nëpër to, por shkelësit do të rrëzohen.

Joeli

1 Fjala e Zotit që iu drejtua Joelit, birit të Pethuelit. **2** Dëgjoni këtë, o pleq, dëgjoni, ju të gjithë banorë të vendit. A ka ndodhur vallë një gjë e tillë në ditët tuaja apo në ditët e etërve tuaj? **3** Tregouani bijve tuaj, dhe bijtë tuaj bijve të tyre, dhe bijtë e tyre brezit tjetër. **4** Atë që la krimbi e hëngri karkaleci, atë që la karkaleci e hëngri larva e karkalecit, atë që la larva e hëngri bulkthi. **5** Zgjohuni, o të dehur, dhe qani; vajtoni ju të gjithë, që pini verë, pér mushtin që ju hoqën nga goja. **6** Sepse një komb i fortë dhe i panumërt ka dalë kundër vendit tim. Dhëmbët e tij janë dhëmbë luani, dhe ka stërdhëmbë luaneshe. **7** Ka shkatëruar hardhi në time, e ka bërë copë-copë fikun tim, ia ka hequr lëvoren krejt dhe e ka hedhur tutje; degët e tij kanë mbetur të bardha. **8** Vajto si një virgjëreshë e veshur me thes pér dhëndrën e rinisë së saj. **9** Nga shtëpia e Zotit janë zhdukur ofertat e ushqimit dhe libacionit; priftërinjtë, ministrat e Zotit, pikëllohen. **10** Fusha éshëtë shkretuar, vendi éshëtë në zi, sepse gruri u prish, mushti u tha dhe vaji humbi. **11** Pikëllohuni, o bujq, vajtoni, o vreshtarë, pér grurin dhe pér elbin, sepse të korrat e arave humbën. **12** Hardhia u tha, fiku u tha, shega, hurma, molla dhe téré drurët e fushës u thanë; nuk ka gëzim midis bijve të njerëzve. **13** Ngjeshuni me thes dhe mbanzi, o priftërinj, vajtoni, ministra të altarit. Ejan, rrini téré natën të veshur me thasë, o ministra të Peréndisë tim, sepse oferta e ushqimit dhe libacioni u zhduk nga shtëpia e Peréndisë tuaj. **14** Shpallini agjërim, thërrisni një kuvent solemn. Mblidhni pleqtë dhe téré banorët e vendit në shtëpinë e Zotit, Peréndisë tuaj, dhe i klithni Zotit. **15** Mjerë ajo ditë! Sepse dita e Zotit éshëtë e afërt; po, do të vijë si një shkatërim nga i Plotufiqishmi. **16** A nuk u hoq vallë ushqimi para syve tona, dhe gëzimi dhe hareja nga shtëpia e Peréndisë tonë? **17** Farërat po thahen nën plisa, depot janë katandisur të shkreta, hambaret e grurit po rrënohen, sepse gruri u tha. **18** Sa vuajnë kafshët! Kopetë e gjedhëve sillen më kot, sepse nuk ka kullotë pér ta; lëngojnë edhe kopetë e deleve. **19** Te ty, o Zot, unë këlthas, sepse një zjarr ka gllabëruar të gjitha tokat pér kullotë dhe një flakë ka djegur të gjithë drurët e fushës. **20** Edhe kafshët e fushave i ngrënë sytë drejt teje, sepse rrjedhjat e ujtit janë tharë dhe zjarri ka gllabëruar tokat pér kullotë.

2 I bini borisë në Sion dhe jepni kushtimin në malin tim të shenjtë! Le të dridhen të gjithë banorët e vendit, sepse dita e Zotit po vjen, éshëtë e afërt, **2** po vjen dita e territ dhe e errësirës së dendur, ditë resh dhe mijegulle. Ashtu si pérhapet agimi mbi malet, po vjen një popull i shumtë dhe i fuqishëm, të cilit kurkush nuk i ka ngjarë më parë dhe as nuk do të ketë më kurrë pér shumë breza që do të vijnë. **3** Para tij një zjarr po gllabëron dhe pas tij një flakë po djeg. Përparrë tij vendi éshëtë si kopshti i Edenit; dhe pas tij éshëtë si një shkretëtirë e mjeruar; po, asgjë nuk i shpëton atij. **4** Pamja e tyre éshëtë si pamja e kuajve, dhe rendin si kuaj të shpejtë. **5** Ata hidhen mbi majat e maleve me zhurmë qerresh, si brambullima e flakës së zjarrit që djeg kallamishtet, si një popull i fortë që éshëtë rreshtuar pér betejë. **6** Përparrë tyre popujt përpëliten nga dhembja, qdo ftyrë zbehet. **7** Rendin si njerëz trima, njigeni mbi muret si luftëtarë; secili ndjek rrugën e vet pa devijuar prej saj. **8** Askush nuk e shtyn fqinjin e tij, secili ndjek shtegun e vet; sulen në mes të shqijetave, por nuk plagosen. **9** I bien qytetit kryq e tërthor, rendin mbi muret, njigeni në shtëpi, hyjnë në to nga dritaret si vjedhës. **10** Para tyre dridhet toka, dridhen qjejt, dielli dhe hëna erren dhe yjet humbin

shkëlqimin e tyre. **11** Zoti bën që t'i dëgjohet zëri para ushtrisë së tij, sepse fusha e tij éshëtë shumë madhe dhe zbatuesi i fjälës së tij éshëtë i fuqishëm. Po, dita e Zotit éshëtë e madhe dhe fort e tmerrshme; kush mund ta durojë? **12** "Prandaj tan!", thotë Zoti, "kthehuni tek unë me gjithë zemrën tuaj, me agjërim, me lot dhe me vajtime". **13** Grisni zemrën tuaj dhe jo rrobat tuaja dhe kthehuni tek Zoti, Peréndia juaj, sepse ai éshëtë i mëshirshëm dhe plot dhemshur, i ngadalshëm në zemrëm dhe me shumë dashamirësi, dhe pendohet pér të keqen që ka dérguar. **14** Kush e di, ndoshta kthehet dhe pendohet, dhe lë pas tij një bekim, një ofertë ushqimesh dhe një libacion pér Zotin, Peréndinë tuaj? **15** I bini borisë në Sion, shpallini një agjërim, thërrisni një kuvent solemn. **16** Mblidhni popullin, shenjtëroni kuventin, mblidhni pleqtë, mblidhni fémijët dhe foshnjat e gjirit. Të dalë dhëndri nga dhoma e tij dhe nusja nga dhoma e saj e nusërisë. **17** Midis portikut dhe altarit le të qajnë priftërinjtë, ministrat e Zotit, dhe le të thonë: "Fale, o Zot, popullin tënd dhe mos ia lër trashëgiminë tënde turpit apo nénshtrimt nga ana e kombeve. Sepse do të thonë midis popujve: "Ku éshëtë Peréndia i tyre?". **18** Atëherë Zoti u bë xheloz pér vendin e tij dhe i erdhë keq pér popullin e tij. **19** Zoti do të përgjigjet dhe do t'i thotë popullit të tij: "Ja, unë do t'ju dérgoj grurë, musht dhe vaj, do t'i keni me bollék dhe nuk do të jeni më turpi i kombeve. **20** Do të largoj nga ju ushtrinë e veriut dhe do ta çoj në një tokë të zhuritur dhe të shkretë; pararojën e saj drejt detit lindor dhe paraparojën e saj drejt detit perëndimor; era e keqe e saj do të pérhapet, duhma e saj do të pérhapet, sepse ka bérë gjëra të mëdha. **21** Mos kij frikë, o tokë, gëzohu, ngazëllahu, sepse Zoti ka bérë gjëra të mëdha. **22** Mos kini frikë, o kafshë të fushave, sepse tokat pér kullotë do të gjelbërojnë, drurët mbajnë frytin e tyre, fiku dhe hardhia japid téré bollëkun e tyre. **23** Prandaj gëzohuni, o bij të Sionit, dhe kënaquni, ngazëllohuni tek Zoti, Peréndia juaj, sepse ju ka dhënë shiun e parë me drejtësi, dhe do të bëjë të bjerë pér ju shiun, shiun e parë dhe shiun e fundit në muajin e parë. **24** Lëmenjtë do të janë plot me grurë dhe në butet do të grafullojë mushti dhe vaj; **25** kështu do t'ju kompensoj pér të korrat që kanë ngrënë karkaleci, larva e karkalecit, bulkthi dhe krimbi, ushtria ime e madhe që kisha dérguar kundër jush. **26** Dhe ju do të hani me bollék dhe do të ngopeni, dhe do të lëvdoni emrin e Zotit, Peréndisë tuaj, që pér ju ka bérë mrekulli, dhe popullin tim nuk do ta mbulojë më turpi. **27** Atëherë ju do të pranoni që unë jam në mes të Izraelit dhe që jam Zoti, Peréndia juaj, dhe nuk ka asnjë tjetër; popullin tim nuk do ta mbulojë më turpi". **28** "Mbas kësaj do të ndodhë që unë do të pérhap Frymën tim mbi çdo mish; bijtë tuaj dhe bijat tuaja do të profetizojnë, pleqtë tuaj do të shohin èndrra, të rinxjtë tuaj dëgjue vegime. **29** Në ato ditë do të pérhap Frymën time edhe mbi shërbëtorët dhe shërbëtoret. **30** Do të bëj mrekulli në qjejt dhe mbi tokë: gjak, zjarr dhe shtëllunga tymi. **31** Dielli do të shndërrrohet në terr dhe hëna në gjak, para se të vijë dita e madhe dhe e tmerrshme e Zotit. **32** Dhe do të ndodhë që kushdo që do t'i drejtohet emrit të Zotit do të shpëtojë, sepse në malin Sion dhe në Jeruzalem do të ketë shpëtim, siç e ka thënë Zoti, edhe pér ata që kanë mbetur gjallë dhe që Zoti do t'i thërrasë".

3 "Sepse ja, në ato ditë dhe në atë kohë, kur do të bëj që të kthehen nga robëria ata të Judës dhe të Jeruzalemit, **2** do të mbledh téré kombet dhe do t'i bëj të zbrresin në luginë e Jozafatit, dhe atje do të zbatoj gjykimin tim mbi ta, pér Izraelin, popullin tim dhe trashëgiminë time, që e kanë shpérndarë midis

kombeve, duke e ndarë kështu vendin tim. **3** Kanë hedhur shortin mbi popullin tim, kanë dhënë një djale në këmbim të një prostitute dhe kanë shitur një vajzë në këmbim të verës, që të mund të pinin. **4** Përveç kësaj çfarë jeni ju për mua, Tiro dhe Sidoni, dhe ju, gjithë krahinat e Filistisë? Mos doni vallë të hakmerreni me mua për ndonjë gjë që kam bërë? Por në rast se hakmerreni, do të bëj që të bjerë shpejt dhe pa ngurrim mbi kokën tuaj ligësia që keni bërë. **5** Sepse ju keni marrë argjendin dhe arin tim dhe keni çuar në tempujt tuaj pjesëm më të mirë të sendeve të mia të çmuara, **6** dhe ua keni shitur bijtë e Judës dhe të Jeruzalemit bijve të Javanitëve, për t'i larguar nga vendi i tyre. **7** Ja, unë do t'i bëj të zqjohen nga vendi ku i keni shitur dhe do të bëj që të bjerë mbi kokën tuaj ajo që keni bërë. **8** Do t'i shes bijtë tuaj dhe bijat tuaja në duart e bijve të Judës, që do t'ua shesin Sabejve, një komb i largët, sepse Zoti ka folur". **9** Shpallni këtë midis kombeve: "Pregatitni luftën, zgjoni njerëzit trima, le të afrohen, le të dalin gjithë luftëtarët! **10** Farkëtoni shpata me ploret tuaj dhe ushta me drapërinjtë tuaj. I dobëti le të thotë: "Jam i Fortë!". **11** Nxitonit dhe ejani, kombre rrëth e rrotull, dhe mblidhuni! O Zot, bëj që të zbresin atje njerëzit e tu trima! **12** "Le të ngrihen dhe të dalin kombet në luginën e Jozafatit, sepse atje unë do të ulem pér të gjykuar të gjitha kombet që janë përreth. **13** Merrni në dorë drapërinjtë, sepse të korrat janë gati. Ejani, zbrisni, sepse trokulli është plot, butef grafullojnë, sepse e madhe është ligësia e tyre". **14** Turma pas turmash në Luginën e vendimit. Sepse dita e Zotit është e afërt, në Luginën e vendimit". **15** Dielli dhe hëna po erren dhe yjet po humbin shkëlqimin e tyre. **16** Zoti do të vrumbullojë nga Sioni dhe do të bëj që t'i dëgjojet zëri nga Jeruzalemi, aq sa qiejt dhe toka do të dridhen. Por Zoti do të jetë një strehë pér popullin e tij dhe një fortesë pér bijtë e Izraelit. **17** "Atëherë ju do të pranon që unë jam Zoti, Perëndia juaj, që banon në Sion, malin im i shenjtë. Kështu Jeruzalemi do të jetë i shenjtë dhe të huajt nuk do të kalojnë më andej". **18** Atë ditë do të ndodhë që malet të pikojnë musht, qumështi do të rrjedhë nga kodrat dhe uji do të rrjedhë në të gjitha rrëketë e Judës. Nga shtëpia e Zotit do të dalë një burim, që do të ujitet luginën e Sitimit. **19** "Egjipti do të bëhet shkreti dhe Edomi një shkretëtirë e mjeruar pér shkak të dhunës kundër bijve të Judës, sepse kanë derdhur gjak të pafajshëm në vendin e tyre. **20** Por Juda do të mbetet përfjetë, edhe Jeruzalemi brez pas brezi. **21** Do t'i pastroj nga gjaku i tyre i derdhur, nga i cili nuk i kisha pastruar, dhe Zoti do të banojë në Sion".

Amosi

1 Fjalë të Amosit, një nga barinjtë e Tekoas, që pati vegime pér Izraelin, në kohën e Uziahut, mbretit të Judës, dhe në kohën e Jeroboamit, birit të Joasit, mbret i Izraelit, dy vjet para tërmetit. **2** Ai tha: "Zoti bërtet nga Sioni dhe bën që të dëgjohet zëri i tij në Jeruzalem; kullotat e barinje janë të shkreta dhe maja e Karmelit u tha". **3** Kështu flet Zoti: "Për tre kime të Damaskut, madje pér katër, unë nuk do ta revokoj ndëshkimin e tij, sepse e kanë shirë Galaadin me shirëse prej hekuri. **4** Prandaj do të dërgo gjarr në shtëpinë e Hazaelit, që do të gllabërojë pallatet e Ben-hadadit. **5** Do të copëtoj edhe shufrat e Damaskut, do të shfaros banorin e Bikath-avenit dhe atë që mban skeptrin e Beth-edenit, dhe populli i Sirisë do të shkojë në robëri në Kir", thotë Zoti. **6** Kështu thotë Zoti: "Për tre kime të Gazës, madje pér katër, unë nuk do ta revokoj ndëshkimin e saj, sepse kanë shpërçnugur një populatë të téré pér t'ia dorëzuar Edomit. **7** Prandaj do të dërgo gjarr brenda mureve të Gazës, që do të gllabërojë pallatet e saj. **8** Do të shfaros banorin prej Ashdodit dhe atë që mban skeptrin prej Ashkelonit; do ta kthej dorën time kundër Ekroneit, dhe kusur i Filisteive do të vdesë", thotë Zoti, Zoti. **9** Kështu thotë Zoti: "Për tre kime të Tiros, madje pér katër, unë nuk do ta revokoj ndëshkimin e tij, sepse i kanë dorëzuar si robëri Edomit një populatë të téré, pa kujtuar besëlidhjen vëllazërone. **10** Prandaj do të dërgo gjarr brenda mureve të Tiros, që do të gllabërojë pallatet e tij". **11** Kështu thotë Zoti: "Për tre kime të Edomit, madje pér katër, unë nuk do ta revokoj ndëshkimin e tij, sepse ka ndjekur me shpatë vëllanë e tij, duke mbytur çdo mëshirë; zemërimi i tij vepron vazhdimisht dhe indinjata e tij pérjetë. **12** Prandaj do të dërgo gjarr kundër Temanit, që do të gllabërojë pallatet e Botsrahut". **13** Kështu thotë Zoti: "Për tre kime të bijve te Amonit, madje pér katër, unë nuk do ta revokoj ndëshkimin e tij, sepse u kanë çarë barkun grave me barrë të Galaadit pér të zgjeruar kufijtë e tyre. **14** Prandaj do të ndez një gjarr brenda mureve të Rabahut, që do të gllabërojë pallatet e tij midis zhurmës së një dite beteje, midis shakullinës së një dite stuhie. **15** Mbreti i tyre do të shkojë në robëri, ai bashkë me kërret e tij", thotë Zoti.

2 Kështu thotë Zoti: "Për tre kime të Moabit, madje pér katër, unë nuk do ta revokoj ndëshkimin e tij, sepse ka djegur kockat e mbretit të Edomit, duke i katandisur në gëlqere. **2** Prandaj do të dërgo gjarr në Moab, që do të gllabërojë pallatet e Keriothit, dhe Moabi do të vdesë në mes të rrëmujës, të britmës së luftës dhe të tingullit të borive. **3** Do të shfaros nga mesi i tij gjykatësin dhe do të vras téré kërët e tij bashkë me t'ë", thotë Zoti. **4** Kështu thotë Zoti: "Për tre kime të Judës, madje pér katër, unë nuk do ta revokoj ndëshkimin e tij, sepse kanë përcmuar ligjin e Zotit dhe nuk kanë respektuar statutet e tij. Kështu idhujt, pas të cilëve shkuan etërit e tyre, i kanë bërë të devijojnë. **5** Prandaj do të dërgo gjarr në Judë, që do të gllabërojë pallatet e Jeruzalemit". **6** Kështu thotë Zoti: "Për tre kime të Izraelit, madje pér katër, unë nuk do ta revokoj ndëshkimin e tij, sepse e shesin me pare të drejtin dhe të varfrin pér një palë sandale, **7** ata që dëshirojnë fort të shohin pluhurin e tokës mbi kryet e të varfërve dhe shkelin të drejtën e të pérururve. Një njeri dhe ati i tij shkojnë bashkë te po ajo vajzë, pér të përdhosur emrin tim të shenjtë. **8** Shtrihen rreth çdo altari me rroba që kanë marrëhua dhe në shtëpinë e perëndive të tyre pinë verën e atyre që janë dénuar me gjobë. **9**

Unë, pra, e shkatërrova para tyre Amoreon, që ishte i gjatë sa është i gjatë kedi dhe ishte fortë si lisi; unë shkatërrova frytin e tij lart dhe rrënjet e tij poshtë. **10** Unë ju nxora gjithashtu nga vendi i Egjiptit dhe ju çova pér dyzet vjet në shkretëtirë, pér t'ju dhënë në trashëgimi vendin e Amoret. **11** Nxora disa profetë midis bijve tuij dhe Nazirej midis të rinjve tuaj. Vallë, nuk është kështu, o bij të Izraelit?", thotë Zoti. **12** "Por i keni detyruan Nazirejtë të pinë verë dhe i keni urdhëruar profetët duke thënë: "Mos profetizoni". **13** Unë jam i shtypur poshtë jush, ashtu siç është e shtypur qerrja e mbushur me duaj. **14** Prandaj i shpejtë nuk do të ketë mundësi të ikë, i forti nuk do të konsolidojë forcën e tij dhe njeriu trim nuk do ta shpëtoj jetën e tij. **15** Kush përdor harkun nuk do të mund të rezistojë, kush ka këmbë të shpejtë nuk do t'ia dalë të ikë, as ka pér të shpëtuar jetën e vet kalorësi mbi kalë. **16** Atë ditë më trimi ndër trimat do të ikë lakurig", thotë Zoti.

3 Dëgjoni këtë fjalë që Zoti ka shqiptuar kundër jush, o bij të Izraelit, kundër téré familjes që nxora nga vendi i Egjiptit: **2** "Vetëm ju kam njohur midis téré familjeve të dheut; prandaj unë do t'ju ndëshkoj pér të gjitha paudhësitë tuaja". **3** A mund të ecin bashkë dy veta, në rast se nuk janë marrë vesh më parë? **4** A vrumbullon luani në pyll në rast se nuk ka një gjah përpëra? A do ta ngrerë zérin luani i vogël nga strofka e i tij në rast se nuk ka kapur diçka? **5** A bie vallë zogu në një kurth në tokë, po të mos i jetë vënë një lak? A shkrehet kurthi nga toka, në rast se nuk ka zënë diçka? **6** Në rast se në qytet i bien borisë, a nuk do të trembet vallë populli? Në rast se në një qytet ndodh një fatkeqësi, a nuk e ka shkaktuar vallë Zoti? **7** Sepse Zoti, Zoti, nuk bën asnjë, pa ua treguar sekretin e tij shërbëtorëve të tij, profetëve. **8** Luani vrumbulloji, kush nuk do të ketë frikë? Zoti, Zoti, foli, kush nuk do të profetizoj? **9** "Bëjeni të dëgjohet në pallatet e Ashdodit dhe në pallatet e vendit të Egjiptit dhe thoni: Mblidhuni në malet e Samarisë dhe shikoni sa parregullsi ka në mes të saj dhe shtypje brenda saj. **10** Ata nuk dinë të bëjnë atë që është e drejtë, thotë Zoti, në pallatet e tyre grumbullojnë dhunë dhe grabitje". **11** Prandaj, kështu thotë Zoti, Zoti: "Armiku do të rrethojë nga çdo anë vendin, do të shembë fuqinë tënde dhe pallatet e tua do të plaçkiten". **12** Kështu thotë Zoti: "Ashtu si një bari shkëput nga goja e luanit dy këmbë ose një copë veshi, kështu do të shkëputen bijtë e Izraelit që në Samari rrinë në cepin e një shtrati ose mbi damaskun e një divani. **13** Dëgjoni dhe dëshmojeni në shtëpinë e Jakobit", thotë Zoti, Zoti, Perëndia i ushtrive, **14** "ditën në të cilën unë do të ndëshkoj Izraelin pér shkeljet e tij, do të ndëshkoj edhe altarët e Bethelit; brirët e altarit do të copëtohen dhe do të bien pér tokë. **15** Do të godas shtëpitë e dimrit bashkë me shtëpitë e verës; shtëpitë prej fildishi do të shkatërrohen dhe shtëpitë e mëdha do të zhduken", thotë Zoti.

4 Dëgjoni këtë fjalë, lopë të Bashanit, që ndodheni mbi malin e Samarisë, ju, që shypni të mjerët, që keqtraftoni të varfrit, që u thoni zotërinjve tuaj: "Sillni verë dhe ta pímë". **2** Zoti, Zoti, është betuar pér shenjtërinë e tij: "Ja, do të vinë pér ju ditë në të cilat do t'ju zënë me çengela dhe ata që kanë mbetur me grepa peshkimi. **3** Do të dilni nëpër të çara, secili drejt përpëra, dhe do t'ju hedhin në Harmon", thotë Zoti. **4** "Shkoni në Bethel dhe kryeni mëkate; në Gilgal kryeni edhe më shumë mëkate. Sillni çdo mëngjes flujmet tuaja dhe çdo ditë të dhjetat tuaja. **5** Ofroni një flujim falënderimi me maja. Shpallni ofertat me dëshirë dhe i propagandoni, sepse kështu ju pëlqen të veproni, o bij të Izraelit", thotë Zoti, Zoti. **6** "Ju kam lënë gojë thatë në të gjitha qytetet

tuaja dhe pa bukë në të gjitha banesat tuaja, por nuk jeni kthyer tek unë", thotë Zoti. 7 "Kam ndalur shiu gjithashtu prej jush tre muaj para korrijes. Kam bërë të bjerë shi mbi një qytet, ndërsa nuk ka rënë shi mbi një qytet tjeter. Mbi një pjesë të arës ka rënë shi, por pjesa ku nuk ka rënë shi është tharë. 8 Kështu dy ose tre qytete endeshin drejt një qyteti tjeter pér të pirë ujë, por pa shuar dot etjen; por ju nuk u kthyet tek unë", thotë Zoti. 9 "Ju godita me blozën dhe me ndryshkun. Krimbi ka ngrënë kopshet tuaja të shumta, vreshtat tuaja, fiqtë tuaj, ullinjtë tuaj, por ju nuk u kthyet tek unë", thotë Zoti. 10 "Dërgova midis jush murtajën, ashtu si kisha bërë në Egjipt; vrava të rinjtë tuaj me shpatë bashkë me kuajt e zënë; bëra që duhma e kampeve tuaj të ngjitet deri te flegrat tuaja, por ju nuk u kthyet tek unë", thotë Zoti. 11 "Ju përlava, si Sodoma dhe Gomora, ju ishit si një urë zjarri, dhe nuk u kthyet tek unë", thotë Zoti. 12 "Prandaj kështu do të sillem me ty, o Izrael; dhe duke qenë se unë do të bëj këtë kundër teje, përgatituj, o Izrael, të takosh Perëndinë tênd". 13 Sepse ja, ai që formon malet dhe krijon erën, që i bën të njohur njeriut cili është mendimi i tij, që e kthen agimin në terr dhe ecën mbi vendet e larta të tokës: Zoti, Perëndia i ushtrive, është emri i tij.

5 Dëgjoni këtë fjälë, këtë vajtim që unë ngrë mbi ju, o shtëpi e Izraelit. 2 Virgjëresha e Izraelit ra dhe nuk do të ngrihet më; ajo rri shtrirë në tokën e vet dhe askush nuk e ngrë. 3 Sepse kështu thotë Zoti, Zoti: "Qyteti që dilte me njëmijë njerëz do të mbetet me njëqind, ndërsa ai që dilte me njëqind do të mbetet me dhjetë pér shtëpinë e Izraelit". 4 Sepse kështu thotë Zoti shtëpisë së Izraelit: "Më kërkoni dhe do të rroni, 5 por mos kërkoni Bethelin, mos shkoni në Gilgal, mos vazhdoni deri në Beer-Sheba, sepse Gilgali do të shkojë me siguri në robëri dhe Betheli do të katandiset në asgjë. 6 Kërkoni Zotin dhe do të rroni, që të mos shpérthej si zjarr në shtëpinë e Jozefit dhe ta gllabërojë pa qenë në gjendje ta shuaqë askush në Bethel. 7 Ai braktis ata që e ndërronjë ndershëmërindë dhe drejtësinë në helm mbi tokë". 8 Ai ka bërë Plejadat dhe Orionin, e kthen hijen e vdekjes në agim dhe e bën ditën të errët si nata; thërrët ujërat e detit dhe i derdh mbi faqen e dheut: emri i tij është Zoti. 9 Ata sjellin papritmas shkatërimin mbi të fuqishmit, dhe kështu rrënimini u sulet fortesa. 10 Ata e urejnë atë që i qorton te porta dhe kanë neveri pér ata që flasin me ndershëmëri. 11 Pastaj, duke qenë se keni shtypur të varfrin dhe kërkoni prej tij taksa në grurë, megjithëse keni ndërtuar shtëpi prej guri të palatuar, nuk do të banoni në to; keni mbjellë vreshta të mrekullueshme, por nuk do ta pini verën e tyre. 12 Unë, pra, njoh sa të shumta janë shkeljet tuaja dhe sa të rënda janë mëkatet tuaja; ju shtypni të drejtin, pranon dihurata dhe u bëni padrejtësi të varfërve në gjyq. 13 Prandaj njeriu i matur në këtë kohë do të heshtë, sepse koha është e keqe. 14 Kërkoni të mirën dhe jo të keqen, që të rroni, dhe kështu Zoti, Perëndia i ushtrive, do të jetë me ju, ashtu si thoni ju. 15 Urreni të keqen, dashuroni të mirën dhe vendosni mirë drejtësinë në gjyq. Ndofta Zoti, Perëndia i ushtrive, do të tregojë dhemshurin pér ata që kanë mbetur nga Jozefi. 16 Prandaj kështu thotë Zoti, Perëndia i ushtrive, Zoti: "Në të gjitha sheshet do të ketë vajtime dhe në të gjitha rrugët do të thonë: "Vaj medet, vaj medet!". Atëherë do të thërrasin bujkun të mbajë 17 Në të gjitha vreshtat do të ketë vajtim, sepse unë do të kaloj në mes teje", thotë Zoti. 18 Mjerë ju që déshironi ditën e Zotit! Çfarë do të jetë vallë pér ju dita e Zotit? Do të jetë një ditë terri dhe jo drite. 19 Do të jetë ashtu si dikush që fugon para një luani dhe

ndesh një ujk; ose hyn në shtëpi, e mbështet dorën mbi mur dhe një gjarpër e kafshon. 20 Dita e Zotit a nuk është vallë terr dhe jo drithë, errësirë e madhe dhe pa asnjë shkëlqim? 21 Unë i urej, i pérçmoj festat tuaja, nuk ndiej asnjë gëzim në mbledhjet tuaja solemne. 22 Edhe sikur të më ofroni olokaustet tuaja dhe blatimet tuaja ushqimore, unë nuk do t'i pëlqej as do të shikoj me favor flijimet e falendërimit të kafshëve të majme. 23 Largo nga unë zhurmén e këngëve të tua, sepse nuk dua të dégoj muzikën e harpave të tua. 24 Por le të rrijedhë e drejtë si uji dhe drejtësia si një burim i pérhershëm uji. 25 O shtëpi e Izraelit, më keni ofruar vallë flijime dhe blatime ushqimore në shkretëtrë pér dyzet vjet me radhë? 26 Ju keni mbartur gjithashtu Sikuthin, mbretin tuaj, dhe Kiunin, figurat tuaja, yllin e perëndive tuaja, që i keni bërë vetë. 27 Prandaj unë do të bëj që të shkoni në robëri matanë Damaskut", thotë Zoti, emri i të cilit është Perëndia i ushtrive.

6 Mjerë ata që jetojnë në bollëk në Sion dhe që e ndjejnë veten të sigurt në malin e Samarias, njerëz të parisë të ballit të kombeve, ku po shkon shtëpia e Izraelit. 2 Kaloni në Kalneh dhe shikoni, që andej shkoni në Hamathin e madh, pastaj zbrisni në Gathin e Filisteje. A janë vallë ato më të mira nga këto mbretëri ose territori i tyre është më i madh nga ai juaji? 3 Ju doni të largoni ditën e keqe, por e afroni selinë e dhunës. 4 Mjerë ata që rinë shtrirë mbi shtretër prej fillishi, që shtrihen mbi divanet e tyre dhe hanë qengjat e kopesë dhe viçat që merren nga stalla. 5 Këndojnë me tingullin e harpës dhe ashtu si Davidi shpikin pér vete vegla muzikore; 6 pinë verë në kupa të gjéra dhe lyhen me vajrat më të mira, por nuk trishtohen pér shkatërimin e Jozefit. 7 Prandaj do të shkojnë në robëri në krye të të internuarve dhe ata që shtrihen mbi divanet në banketet do të hiqen. 8 Zoti, Zoti, është betuar pér veten e tij, thotë Zoti, Perëndia i ushtrive: "Unë nuk e shoh dot me sy madhështinë e Jakobit dhe i urej pallatet e tij; prandaj do t'ia jap armikut në dorë qytetin me térér ato që përmban". 9 Dhe do të ndodhë që, po të lénë dhjetë burra në një shtëpi, do të vdesin edhe ata. 10 Kur një i afërt do të vijë me atë që djeg kufomat pér t'i marrë trupat dhe pér t'i nxjerrë jashtë shtëpisë, do t'i thotë atij që ndodhet brenda në shtëpi: "A ka të tjerë me ty?". Tjetri do të përgjigjet: "Jo". Dhe i pari do të thotë: "Hesht, sepse nuk duhet pér mendet emri i Zotit". 11 Sepse ja, Zoti urdhëron dhe e katandis shtëpinë e madhe në bajgë dhe të voglén në copeza. 12 Vallë, a rendin kuajt mbi shkëmbinjtë ose a lërohen ata me qe? Por ju e ktheni të drejtën në helm dhe frytin e drejtësisë në hidhërim, 13 ju, që gëzoheni pér Lo-debarin, ju që thoni: "A nuk e kemi marrë pér vete Karnaimin me forcën tonë?". 14 "Sepse ja, o shtëpia e Izraelit", thotë Zoti, Perëndia i ushtrive, "unë do të ngrë kundër jush një komb, që do t'ju shtypë nga hyrja e Hamathit deri të përrroi i Arabahut".

7 Ja ç'më bëri të shoh Zoti, Zoti: ai formonte karkaleca kur fillonte të rritej bari i dytë; dhe ja, bari i dytë vinte mbas korrijes së mbretit. 2 Kur ato mbaruan së ngrënë barin e tokës, unë thashë: "Zot, Zot, oh, na fal, pra. Si mund të rezistojë Jakobi, duke qenë se është i vogël?". 3 Zoti u pendua pér këtë: "Kjo nuk ka pér të ndodhur", tha Zoti. 4 Ja ç'më bëri të shoh Zoti, Zoti, Zoti shpalli se do mbronte cështjen e tij me zjarr; dhe zjarrri gllabëroi humnerën e madhe dhe gllabëroi një pjesë të vendit. 5 Atëherë unë i thashë: "Zot, Zot, oh, jepi fund, pra. Si mund të rezistojë Jakobi, duke qenë se është i vogël?". 6 Zoti u pendua pér këtë: "As kjo nuk ka pér të ndodhur", tha Zoti, Zoti. 7 Ja ç'më bëri të shoh: Zoti rrinte drejt mbi një mur të ndërtuar me plumbçë dhe me

një plumbçë në dorë. 8 Zoti më tha: "Amos, çfarë shikon?". Unë iu përgjigja: "Një plumbçë". Atëherë Zoti tha: "Ja, unë po vendos një plumbçë në mes të popullit tim të Izraelit; nuk do ta fal më gjatë. 9 Vendet e larta të Isakut do të prishen dhe shenjtëroret e Izraelit do të shkatërrohen; unë do të ngrihem me shpatë kundër shtëpisë së Jeroboamit". 10 Atëherë Amatsiahu, prifti i Bethelit, i coi fjalë Jeroboamit, mbretit të Izraelit: "Amosi komploton kundër teje në mes të shtëpisë së Izraelit; vendi nuk është në gjendje të durojë tërë fjalët e tij. 11 Në fakt Amosi ka thënë kështu: "Jeroboami do të vdesë nga shpata dhe Izraeli do të internohet me siguri larg vendit të tij"". 12 Amatsiahu i tha Amosit: "Shikues, shko, ik në vendin e Judës; atje ke për të ngrënë bukë dhe atje do të profetizosh; 13 por mos profetizo më në Bethel, sepse është shenjtëroja e mbretit dhe selia mbretërore". 14 Atëherë Amosi u përgjigj dhe i tha Amatsiahut: "Unë nuk isha profet as bir profeti, por isha bari dhe rrisia fiq egjipti. 15 Zoti më mori pas kopesë dhe Zoti më tha: "Shko, profetizoi popullit tim të Izraelit". 16 Prandaj tani dëgjo fjalën e Zotit: Ti po thua: "Mos profetizo kundër Izraelit dhe mos fol më kundër shtëpisë së Isakut". 17 Prandaj kështu flet Zoti: "Gruaja jote do të kurvërohet në qytet, bijtë dhe bijat e tu do të vriten nga shpata dhe vendi yt do të ndahet me litar; ti do të vdesësh në tokë të papastër dhe Izraeli patjetër do të internohet larg vendit të tij"".

8 Ja ç'më bëri të shoh Zoti, Zoti: ishte një shportë me fruta vere.

2 Ai më tha: "Amos, çfarë po shikon?". Unë u përgjigja: "Një shportë me fruta vere". Zoti më tha: "Erdhi fundi për popullin tim të Izraelit; nuk do ta fal më gjatë. 3 Atë ditë këngët e tempullit do të bëhen vajtime", thotë Zoti, Zoti. "Do të ketë kudo shumë kufoma; do t'i hedhin jaشتë në heshtje". 4 Dëgjoni këtë, o ju që gllabëroni nevojtarin dhe shfarosni të varférir e vendit, 5 dhe thoni: "Kur do të kalojë hëna e re që të mund të shesim grurin, dhe e shtuna që të fillojmë shijten e grurit, duke e zgjeluar efan dhe duke rritur siklin, duke falsifikuar peshoret për të mashtuar, 6 duke i blerë të varfrit me para, nevojtarin për një palë sandale dhe duke shitur edhe skarcitetet e grurit?". 7 Zoti është betuar për krenarinë e Jakobit: "Nuk do të harroj asnjë nga veprat e tyre. 8 A nuk do të dridhet vallë vendi për këtë dñe nuk do të jenë në zi tërë banorët e tij? Do të ngrihet i téri si Nili, do të trazohet dhe do të ulet si lumi i Egjiptit. 9 Atë ditë do të ndodhë", thotë Zoti, Zoti, "që unë do ta bëj dieillin të perëndojojë në medishtë dhe do ta errësoj tokën ditén. 10 Do t'i shndërroj festat tuaja në zi dhe të gjitha këngët tuaja në vajtime; do të bëj që secili të vishet me thes dhe do ta bëj të shogët çdo kokë. Do ta bëj si një zi për një bir të vetëm dhe fundi i tij do të jetë një ditë trishtimi. 11 Ja, do të vijnë ditët", thotë Zoti, Zoti, "gjatë të cilave unë do të dërgoj urinë në vend, jo uri për bukë dhe etje për ujë, por më tepër për të dëgjuar fjalët e Zotit. 12 Ata do të shkojnë duke u endur nga një det në tjetrin, nga veriu në lindje, do të rendin sa andej dhe këtej në kërkim të fjalës të Zotit, por nuk do ta gjejnë. 13 Atë ditë vajzat e bukura dhe djemtë e zgjedhur do të ligështohen nga etja. 14 Ata që betohen për mëkatin e Samarisë dhe thonë: "Ashtu si Perëndia yt rron, o Dan", dhe: "Si rron Beer-Sheba", do të rrëzohen dhe nuk do të çohen më".

9 Unë pashë Zotin që rrinte më këmbë pranë altarit dhe tha:

"Goditi kapitelet, u shkundshin portat, dhe copëtoj mbi kokat e tyre. Unë do t'i vras pastaj ata që kanë mbetur me shpatë. Asnjë nga ata 2 Edhe sikur të depërtojnë në Sheol, dora ime do t'i shkëpusë që andej; edhe sikur të ngjiten në quell, unë do t'i

tërheq poshtë që andej. (**Sheol h7585**) 3 Edhe sikur të fshiheshin në majë të Karmelit, unë do t'i gjej dhe do t'i marr; edhe sikur t'i fshiheshin shikimit tim në fund të detit, atje do të urdhëroj gjarpërin t'i kafshojë; 4 edhe sikur të shkonin në robëri para armiqve të tyre, atje do të urdhëroj shpatën t'i vrasë. Unë do të ngul sytë e mi mbi ta për të keqen dhe jo për të mirën. 5 Zoti, Zoti i ushtrive, është ai që prek tokën dhe ajo shkribet, dhe tërë banorët e saj mbajnë zi; ajo ngrihet e téra si Nili dhe ulet si lumi i Egjiptit. 6 Është ai që ndërton në qiejt dhomat e tij të sipërme dhe ka vénë mbi tokë themeleet e kupës së tij qellore; ai thérret ujërat e detit dhe i derdh mbi faqen e dheut; emri i tij është Zoti. 7 A nuk jeni për mua si bijtë e Etiopasve, o bij të Izraelit?", thotë Zoti. "A nuk e nxora unë Izraelin nga vendi i Egjiptit, Filistejtë nga Kaftori dhe Sirët nga Kiri? 8 Ja sytë e Zotit, Zoti, janë mbi mbretërinë mëkatare; unë do ta shfaros nga faqja e dheut, por nuk do ta shfaros krejt shtëpinë e Jakobit", thotë Zoti. 9 "Sepse ja, unë do të jap urdhrin dhe do ta shosh shtëpinë e Izraelit midis gjithë kombeve, ashtu si bëhet me shoshën, por në tokë nuk do të bjerë as kokrra më e vogël e grurit. 10 Tërë mëkatarët e popullit tim do të vdesin nga shpata, ata që thonë: "Gjëma nuk do të afrohet as ka për të arritur deri te ne"". 11 "Atë ditë do të ngre përsëri tabernakullin e Davidit që ka rënë, do të ndreq të çarat e tij dhe do të ngre rrënojat e tij, dhe do ta rindërtoj si në ditët e lashta, 12 më qëllim që të zotërojnë kusurin e Edomit dhe tërë kombet ku i bëjnë thirrje emrit tim", thotë Zoti që do ta bëj këtë. 13 "Ja, ditët po vijnë", thotë Zoti, "kur ai që leron do t'i afrohet atij që korr dhe ai që shtrydh rrushin atij që hedh farën; atëherë malet do të kullojnë mush, që do të rrjedhë poshtë nëpër kodra. 14 Do ta kthej nga robëria popullin tim të Izraelit, dhe ata do të rindërtojnë qytetet e shkretuara dhe do të banojnë në to, do të mbjellin vreshtë dhe do të pijnë verën e tyre, do të punojnë kopshtet dhe do të hanë frytet e tyre. 15 Unë do t'i mbjell në tokën e tyre dhe nuk do të çrrënjos kenë kurrë më nga toka që u kam dhënë atyre, thotë Zoti, Perëndia yt".

Abdia

1 Vegimi i Abdias. Kështu thotë Zoti, Zoti, për Edomin: "Ne kemi dëgjuar një mesazh nga Zoti dhe një ambasadorështë dërguar midis kombeve për të thënë: "Lëvizni dhe të ngrihem kundër tij për të luftuar". **2** Ja, unë do të të bëj të vogël midis kombeve; ti do të jesh shumë i përbuzur. **3** Krenaria e zemrës sate të ka mashtruar, o ti që banon në të çarat e shkëmbinje, ku ke bërë banesën tënde të lartë, që thua në zemrën tënde: "Kush do të më zbresë për tokë?" **4** Edhe sikur ti të ngrihesh lart si një shqiponjë dhe ta vije folënë tënde midis yjeve, unë do të të zgres nga atje lart", thotë Zoti. **5** "Po të të vinin natën cuba ose kusarë, si do të shkatérroheshe! A nuk do të virdhnin aq sa u mjafton? Po të të vinin vjelësit e rrushit, a nuk do të linin disa vile për të mbledhur? **6** Oh, sa do ta zhbirojnë Esaun, si do t'i rrëmonjë skutat e tij! **7** Tërë aleatët e tu do të të shtrëngojnë në kufi, ata që ishin në paqe me ty do të të mashtrojnë dhe do të kenë epërsi mbi ty; ata që hanë bukën tënde do të kurdisin gracka; por ai nuk e kupton këtë. **8** Atë ditë", thotë Zoti, "unë do të zhduk nga Edomi njerëzit e ditur dhe nga mali i Esaut mënçurinë. **9** Atëherë trimat e tu do t'i zërë tmerri, o Teman, derisa çdo njeri të shfaroset nga mali i Esaut në masakër. **10** Për shkak të dhunës kundër vëllait tënd Jakob, turpi do të të mbulojë dhe do të shfarosesh përfjetë. **11** Sepse ti ishe i pranishém ditën që ti rrije ménjanë, ditën që të huajt e çonin në robëri ushtrinë e tij dhe të huajt hynin nga portat e tij dhe hidhni në short fatet e Jeruzalemit, edhe ti ishe si një prej tyre. **12** Por ti nuk duhet të shikoje me gëzim ditën e vëllait tënd, ditën e fatkeqësisë së tij, as duhet të gjëzoheshe për bijtë e Judës ditën e shkatërrimit të tyre dhe as të flisje me arrogancë ditën e fatkeqësisë së tyre. **13** Nuk duhet të hyje nga porta e popullit tim, ditën e fatkeqësisë së tij, as të sodisje edhe ti me kënaqësi mjerimin e tij, ditën e fatkeqësisë së tij dhe as të shtrije duart mbi pasuritë e tij ditën e fatkeqësisë së tij. **14** Nuk duhet të viheshe në udhëkryqet për të masakruar ikanakët e tij dhe as t'i jepje në dorë të armikut ata që kishin mbijetuar ditën e fatkeqësisë. **15** Sepse dita e Zotit është e afërt për tërë kombet; atë që u bëre të tjerëve do të ta bëjnë ty, shpërblimi i veprimeve të tua do të bjerë mbi kokën tënde. **16** Sepse ashtu si keni piqë mbi malin tim të shenjtë, kështu do të pinë tërë kombet vazhdimisht; po, do të pinë, do të rrëkëllejë dhe do të jenë si të mos kenë qenë kurrë". **17** "Por mbi malin e Sionit do të jenë ata që mbijetuan dhe do të jetë një vend i shenjtë; dhe shtëpia e Jakobit do të shtjerë në dorë pronat e veta. **18** Shtëpia e Jakobit do të jetë një zjarr, shtëpia e Jozefit një flakë, por shtëpia e Esaut do të jetë si kallamishte: ata do ta djegin dhe do ta gllabërojnë, dhe shtëpisë së Esaut nuk do t'i mbetet asnjë trashëgimtar", sepse ka folur Zoti. **19** Ata të Negevit do të zotërojnë malin e Esaut dhe fushën e vendit të Filistejve; do të zotërojnë edhe fushat e Efraimit dhe fushat e Samarisë dhe Beniamini do të zotërojë Galaadin. **20** Mërgimtarët e kësaj ushtrie të bijve të Izraelit që ndodhen midis Kananeasve, do të zotërojnë vendin deri në Sarepta, mërgimtarët e Jeruzalemit që ndodhen në Sefarad do të zotërojnë qytetet e Negevit. **21** Atëherë disa çlirimtarë do të ngjiten në malin e Sionit për të gjykuar malin e Esaut, dhe mbretëria do të jetë e Zotit.

Jona

1 Dhe fjala e Zotit iu drejtua Jonas për herë të dytë, duke thënë: **2** "Çohu, shko në Ninive, qyteti i madh, dhe shpalli atij mesazhin që po të urdhëroj". **3** Kështu Jona u ngrit dhe shkoi në Ninive, sipas fjalës të Zotit. Ninive ishte një qytet shumë i madh përparrë Perëndisë, që donte tri ditë rrugë për ta pëershkuar. **4** Jona nisi të futet në qytet në një ditë rrugë dhe duke predikuar tha: "Edhe dyzet ditë dhe Ninive do të shkatërhohet". **5** Atëherë Ninive është i besuan Perëndisë, shpallén një agjërim dhe u veshën me thes, nga më i madhi deri te më i vogli nga ata. **6** Kur lajmi i vajti mbretit të Ninivët, ai u ngrit nga froni, hoqi mantelin e tij, u mbulua me thes dhe u ul mbi hi. **7** Me dekret të mbretit dhe të të mëdhenjve të tij, shpalli dhe përhapi pastaj në Ninive një urdhër që thoshte: "Njerëzit dhe kafshët, kopetë dhe tuftat tē mos kërkojnë asgjë, të mos hanë ushqim dhe tē mos pijnë ujë; **8** por njerëzit dhe kafshët të mbulohen me thes dhe t'i thérresin me forcë Perëndisë; secili tē kthehet nga rruga e tij e keqe dhe nga dhuna që është në duart e tij. **9** Ku ta dish në ktheftë Perëndia, në u pendofte dhe lëntë mënjanë zemërimin e tij të zjarritë, dështu ne nuk vdesim". **10** Kur Perëndia pa atë që bënин, domethënë që po kthehesin nga rruga e tyre e keqe, Perëndia u pendua për të keqen që kishte thënë se do t'u bënte dhe nuk e bëri.

2 Atëherë Jona iu lut Zotit, Perëndisë tē tij, nga barku i peshkut dhe tha: **2** "Në fatkeqësinë time i thirra Zotit dhe ai m'u përgjigji; nga gjiri i Sheolit i thirra dhe t'i dëgjove zërin tim. (Sheol h7585) **3** Më hodhe në një vend tē thellë, në zemër të deteve, rryma më mori dhe gjithë dallgët e tua dhe valët e tua më kaluan sipër. **4** Atëherë thashë: U dëbova nga prania jote. Megjithatë do tē shikoj akoma në drejtim të tempullit tênd tê shenjtë. **5** Ujërat më kanë rrëthuar deri në shpir, humnera më ka mbështjellë, algap u mblohdhën rrëth kokës sime. **6** Zbrita deri në themelat e maleve, toka mbylli shufrat e saj pas meje për gjithnjë, por ti e ngrite jetën time nga gropë, o Zot, Perëndia im. **7** Kur shpirti im po ligështohej brenda meje, kujtova Zotin, dhe lutja ime arriti deri te ti, në tempullin tênd tê shenjtë. **8** Ata që jepen pas kotësive të rreme braktisin vetë burimin e hirit tē tyre. **9** Por unë me zëra lëvdimi do tē ofroj flujme dhe do tē plotësoj betimet që kam bërë. Shpëtimi i përkët Zotit". **10** Atëherë Zoti i foli peshkut dhe peshku e volli Jonan në breg.

3 Fjala e Zotit iu drejtua Jonas për herë tē dytë, duke thënë: **2** "Çohu, shko në Ninive, qyteti i madh, dhe shpalli atij mesazhin që po të urdhëroj". **3** Kështu Jona u ngrit dhe shkoi në Ninive, sipas fjalës të Zotit. Ninive ishte një qytet shumë i madh përparrë Perëndisë, që donte tri ditë rrugë për ta pëershkuar. **4** Jona nisi të futet në qytet në një ditë rrugë dhe duke predikuar tha: "Edhe dyzet ditë dhe Ninive do të shkatërhohet". **5** Atëherë Ninive është i besuan Perëndisë, shpallén një agjërim dhe u veshën me thes, nga më i madhi deri te më i vogli nga ata. **6** Kur lajmi i vajti mbretit të Ninivët, ai u ngrit nga froni, hoqi mantelin e tij, u mbulua me thes dhe u ul mbi hi. **7** Me dekret të mbretit dhe të të mëdhenjve të tij, shpalli dhe përhapi pastaj në Ninive një urdhër që thoshte: "Njerëzit dhe kafshët, kopetë dhe tuftat tē mos kërkojnë asgjë, të mos hanë ushqim dhe tē mos pijnë ujë; **8** por njerëzit dhe kafshët të mbulohen me thes dhe t'i thérresin me forcë Perëndisë; secili tē kthehet nga rruga e tij e keqe dhe nga dhuna që është në duart e tij. **9** Ku ta dish në ktheftë Perëndia, në u pendofte dhe lëntë mënjanë zemërimin e tij të zjarritë, dështu ne nuk vdesim". **10** Kur Perëndia pa atë që bënин, domethënë që po kthehesin nga rruga e tyre e keqe, Perëndia u pendua për të keqen që kishte thënë se do t'u bënte dhe nuk e bëri.

4 Por kjo nuk i pëlqeu aspak Jonas, i cili u zemërua. **2** Kështu ai iu lut Zotit, duke thënë: "Ah, o Zot, a nuk ishte vallë kjo që unë thoja kur isha akoma në vendin tim? Prandaj ika në fillim në Tarshish, sepse e dija që je një Perëndi i mëshirshëm dhe plot dhembshuri, i ngadalshëm në zemërim dhe me shumë dashamirësi, dhe që pendohesh për të keqen e hakërruar. **3** Tani, pra, o Zot, tē lutem, ma hiq jetën, sepse për mua është më mirë tē vdes se sa tē rroj". **4** Por Zoti i tha: "A tē duket e drejtë tē zemërohesh kështu?". **5** Atëherë Jona doli nga qyteti dhe u ul në lindje të qytetit; atje bëri një kasolle dhe u ul nën tē, në hije, që tē mund tē shikonte çfarë do t'i ndodhë qytetit. **6** Atëherë Zoti Perëndia përgatiti një bimë që u rrit përmbi Jonan, për t'i bërë hije kokës së tij dhe për ta çiruar nga e keqja e tij; dhe Jona ndjeu një gëzim të madh nga kjo bimë. **7** Të nesërmen në tē gdhire Perëndia dérgoi një krimb që i ra bimës, dhe kjo u tha. **8** Kur u ngrit dielli Perëndia solli një erë mbytëse nga lindja, dhe dielli i ra në kokë Jonas, që e ndjeu veten tē ligështuar dështu kërkoi tē vdesë, duke thënë: "Për mua është më mirë tē vdes se sa tē rroj". **9** Perëndia i tha Jonas: "A tē duket e drejtë tē zemërohesh kështu për bimën?". Ai u përgjigji: "Po, është e drejtë për mua tē zemërohem deri në vdekje". **10** Por Zoti tha: "Ty tē erdhi keq për bimën për tē cilën nuk je munduar dhe nuk e ke ritur, dhe që një natë u rrit dhe në një natë mbaroi. **11** Dhe mua nuk duhet tē më vijë keq për Niniven, qytetin e madh, në tē cilin ka njëqind e njëzetmijë veta që nuk dijnë tē dallojnë tē djathënë e tyre nga e majta e tyre, dhe një sasi tē madhe kafshësh?".

Mikea

1 Fjalë e Zotit që iu drejtua Mikeas, Morashtitit, në ditët e Jothamit, të Açazit dhe të Ezekias, mbretër të Judës, dhe i cili pati vegim rreth Samarias dhe Jeruzalemit. **2** Dëgjoni, o mbarë populli! Kushtoju kujdes, o tokë, me tërë atë që ti përmbar! Zoti, Zoti, qoftë dëshmitar kundër jush, Zoti, nga tempulli i tij i shenjtë. **3** Sepse ja, Zoti del nga banesa e tij, zurret dhe ecën mbi lartësitë e tokës; **4** malet shkrihen poshtë tij, dhe luginat treten si dylli para zjarrit, si ujërat që rrjedhin në një brinjë. **5** E tërë kjo për shkak të shkeljes së Jakobit dhe për mëkatet e shtëpisë së Izraelit. Cila është shkelja e Jakobit? Mos vallë Samaria? Cilat janë vendet e larta të Judës? A mos vallë Jeruzalem? **6** Prandaj do ta katandis Samarian në një grumbull rrënimesh në fushë, në një vend për të mbjellë hardhi. Do t'i rrrokkullis gurët e saj në luginë dhe do të nxjerri në shesh themelet e saj. **7** Të gjitha figurat e saj të gdhendura do të copëtohen, tërë fitimet e saj të prostitucionit do të digjen në zjarr dhe tërë idhujt e saj do t'i katandis në shkreti, sepse janë mbledhur me fitimet e prostitucionit, ato do të kthehen në fitime të prostitucionit. **8** Për këtë arsyen unë do të nxjerr vajtime dhe rënkime, do t'eshkoj i zhveshur dhe lakuriq; do të nxjerr ankime angullima si çakalli, klithma të kobshime si të strucit. **9** Plagët e tij në fakt janë të pashërueshme, sepse kanë arritur deri në Judë, kanë arritur deri te porta popullit tim, në vetë Jeruzalemin. **10** Mos e shpallni në Gath, mos qani aspak në Beth-le-Afrah, rrotullohuni në pluhur. **11** Kalo tutje me lakuriqësi të turpshme, o banore e Shafirit; banorja e Tsaananit nuk del më; zija e Beth-Haetselit do t'ju heqë vendin mbi të cilin rri. **12** Banorja e Marothit me të drejtë hidhërohet, sepse një fatkeqësi ka zbritur nga ana e Zotit deri te porta e Jeruzalemit. **13** Lidhi kuajt te qerjja, o banore e Lakishit! Ajo ka qënë fillimi i mëkatit për bijën e Sionit, sepse te ti janë gjetur shkeljet e Izraelit. **14** Prandaj ti do t'i japësh një dhuratë lamtumire Moresheth-Gathit; shtëpitë e Akzibit do tëjen një zhgënjim për mbretërit e Izraelit. **15** Do të të sjell një trashëgimtar të ri, o banore e Mareshahut; lavdia e Izraelit do të arrijë deri në Adullam. **16** Pri flokët dhe rruaj kokën për shkak të bijve të kënaqësive të tua. Zgjero shogët tënde si huta, sepse ata do të shkojnë në robëri larg teje.

2 Mjerë ata që bluanjnë në mendje paudhësi dhe projektojnë të keqen mbi shtretërit e tyre; në dritën e mëngjesit e kryejnë, sepse pushteti është në duart e tyre. **2** Dëshirojnë me të madhe arat dhe i marrin me dhunë, shtëpitë dhe i marrin; kështu shtypin me hile njeriun dhe shtëpinë e tij, individin dhe pronën e tij. **3** Prandaj kështu thotë Zoti: "Ja, unë po kurdis kundër këtij fisi një fatkeqësi, prej së cilës nuk mund të largoni qafën tuaj, as do të ecni me kokën lart, sepse do të jetë një kohë fatkeqësie. **4** Atë ditë do të dalë një proverb rrëth jush, do të ngrenë një vajtin të zemërënduar dhe do të thonë: "Jemi plotësish të shkatërruar". Ai ka ndryshuar trashëgiminë e popullit tim. Ah, si ma mori! Arat tonia ua shpërndau të pabesëve". **5** Prandaj nuk do të ketë më njeri që ta heqë litarin për ty, për të hedhur shortin në kuvendin e Zotit. **6** "Mos profetizoni", u thonë profetëve të tyre. Kështu ata nuk do të profetizojnë për këto gjëra, por nuk do ta largojnë turpin e tyre. **7** Është thënë, o shtëpi e Jakobit: "A është i kufizuar Fryma e Zotit, apo këto janë veprat e tij? A nuk e bëjnë vallë rezatues faljet e mia atë që ec me ndershëmëri? **8** Por kohët e fundit populli im ngriti krye si një armik; ju u merrni mantelin dhe rröben kalimtarëve që e ndjejnë veten të sigurt, atyre që

kthehen nga lufta. **9** Ju i dëboni gratë e popullit tim nga shtëpitë tyre të mrekullueshme dhe u rrëmbeni për gjithnjë lavdinë time fëmijëve të tyre. **10** Çohuni dhe ikni, sepse ky nuk është një vend prehjeje; duke qenë i ndotur do t'ju shkatërron me një shkatërrim të llarthashëm. **11** Edhe sikur një njeri të ekte me një frysë falsiteti dhe të përhapte gjenjeshtur, duke thënë: "Unë do të paramher për ty verë dhe pije dehëse", ai do të ishte një profet për këtë popull". **12** "Do të mbledh me siguri gjithçka, o Jakob, do të mbledh me siguri mbeturinë e Izraelit; do t'i vë bashkë si delet në një vathë, si një kope në mes të kullotës së vet; do të bëjnë një zhurmë të madhe për shkak të morisë së njerëzve. **13** Kush do të hapë të çarën, do të ngjitet para tyre; ata do të depërtojnë, do të kalojnë nga porta dhe prej saj kanë për të dalë; mbreti i tyre do të ecë para tyre dhe Zoti do të jetë në krye të tyre".

3 Unë thashë: "Ah, dëgjoni, o krerë të Jakobit, dhe ju qeveritarë të shtëpisë së Izraelit: a nuk ju takon vallë juve të njihni drejtësinë? **2** Ju që urreni të mirën dhe doni të keqen, që ju hiqni lëkurën nga trupi dhe mishin nga kockat e tyre. **3** Ata hanë mishin e popullit tim, i heqin lëkurën nga trupi, i theyjnë kockat dhe e presin në copa sikur do të shkonte në tenxhere, si mish që vihet në kazan. **4** Atëherë do t'i këlthasin Zotit, por ai nuk do t'u përgjigjet; në atë kohë ai do t'uaf fshehë fytyrën e tij, sepse kanë genë të këcij që veprimet e tyre. **5** Kështu thotë Zoti për profetët që e bëjnë popullin tim të largohet nga rruga e tij, që bërtasin: "Paqe", po të kenë diçka për të kafshuar nëpër dhëmbë, por i shpallin luftë atij që nuk u vë gjë në gojë. **6** Prandaj do të keni net pa vegime, dhe do të keni terr pa shortari; dielli do të perëndoje mbi këta profetë dhe dita do të erret mbi ta. **7** Shikuesit do të mbulohen me turp dhe shortarët do të skuqen; do të mbulojnë të gjithë mjekrën e tyre, sepse nuk do të ketë asnjë përgjigje nga Perëndia". **8** Unë përkundrazi jam plot me forca të Frymës së Zotit, me drejtësi dhe forcë, për t'i bëré të njohur Jakobit shkeljen e tij dhe Izraelit mëkanin e tij. **9** Tani dëgjoni këtë, o krerë të shtëpisë së Jakobit dhe qeveritarë të shtëpisë së Izraelit, që urreni drejtësinë dhe shtrëmbëroni çdo gjë që është e ndershme, **10** që ndërtoni Sionin me gjak dhe Jeruzalemin me paudhësi. **11** Krerët e tij gjykojnë për një dhuratë, priftërinjët e tij japosin mësim për një pagesë, profetët e tij kryejnë shortari për para; megjithatë mbështeten tek Zoti dhe thonë: "A nuk është vallë Zoti midis nesh? Nuk do të na bjerë në krye asnjë fatkeqësi". **12** Prandaj, për shkakun tuaj, Sioni do të lërohet si një arë, Jeruzalemi do të bëhet një grumbull rrënimesh, dhe mal i tempullit një lartësi e pyllëzuar.

4 Por në kohët e fundit do të ndodhë që mal i shtëpisë së Zotit do të vendoset në majën e maleve dhe do ngrijet përmbi kodrat, dhe aty do të vijnë popujt. **2** Do të vijnë shumë kombe dhe do të thonë: "Ejani, të njigjeti në malin e Zotit dhe në shtëpinë e Perëndisë të Jakobit; ai do të na mësosjë rrugët e tij dhe ne do të ecim në shtigjet e tij". Sepse nga Sioni do të dalë ligji dhe nga Jeruzalemi fjala e Zotit. **3** Ai do të jetë gjyqtari midis shumë popujve dhe do të jetë arbitri midis kombeve të fuqishme dë të largëta. Me shpatat e tyre do të farkëtojnë plore dhe me ushtat e tyre drapërinj; një komb nuk do ta ngrerë më shpatën kundër tjetrit dhe nuk do të stërviten përf Luftë. **4** Do të ulet secili nën hardhinë e vet dhe nën fikun e vet, dhe askush nuk do t'i trembë më, sepse goja e Zotit të ushtrive foli. **5** Ndërsa tërë popujt ecin secili në emër të zotit të vet, ne do të ecim në emër të Zotit, Perëndisë tonë, përfjetë. **6** "Atë ditë", thotë Zoti, "unë do të

mbledh çalamanët, do të mbledh të dëbuarit dhe ata që kisha dëshpëruar. 7 Nga çalamanët do të bëj një mbetje dhe nga të dëbuarit një komb të fuqishëm. Kështu Zoti do të mbretërojë mbi ta në malin e Sionit, qysht atëherë e përgjithnjë. 8 Dhe ti, kullë e kopesë, kala e bijës së Sionit, ty do të vijë, pikërisht ty do të vijë sundimi i lashtë, mbretëria e bijës së Jeruzalemit". 9 Tani, pse bërtë kaq fort? A nuk ka asnjë mbret brenda teje? Vallë ka vdekur këshilltarit, që të kanë zënë dhembjet si një grua që po lind. 10 Perpëlti dhe nxirre në drithë, o bijë e Sionit, si një grua që po lind, sepse tani do të dalësh nga qyteti, do të banosh në fushë dhe do të shkosh deri në Babiloni. Atje do të çlirohesh, atje Zoti do të të shpengoje nga dora e armiqe të tu. 11 Tani janë mbledhur shumë kombe kundër teje që thonë: "Le të përdhoset dhe sytë tonë le të kënaqen duke shikuar Sionin". 12 Por ata nuk i dinë mendimet e Zotit, nuk e kuptojnë qëllimin e tij, sepse ai do t'i mbledhë si duaj në lëmë. 13 Çohu dhe shij, o bijë e Sionit, sepse do ta bëj bririn tënd prej hekuri dhe thonjtë e tu prej bronzi; ti do të dërmosh shumë popuj dhe unë do t'ia caktoj fitimet e tyre Zotit dhe pasuritë e tyre Zotit të të gjithë dheut.

5 Tani, bashkohu tok, o bijë e trupave. Na kanë rrethuar; me shufër godasin mbi faqe gjyqtarin e Izraelit. 2 "Por ti, o Betlem Efrat, megjithëse je i vogël midis mijëra të Judës, nga ti do të dalë për mua ai që do të jetë sundues në Izrael, origjinat e të cilët janë nga kohërat e lashta, nga ditët e përfjetësise". 3 Prandaj ai do t'i braktisë deri në kohën në të cilën ajo që duhet të pjellë ka pér të pjellur; atëherë kusuri i vëllezërvë të saj do t'u kthehet bijve të Izraelit. 4 Ai do të mbetet pér të kullotur kopenë e tij me pushtetin e Zotit, në madhërinë e emrit të Zotit, Perëndisë së tij. Dhe ata do të banojnë të sigurt, sepse atëherë ai do të jetë i madh deri në skajet e tokës. 5 Dhe ai vetë do të jetë paqja. Kur Asiri do të vijë në vendin tonë dhe do të shkelë në pallatet tona, ne do të nxjerrim kundër tij shtatë barinj dhe tetë princa nga njerëzit e zakonshëm. 6 Ata do të shkatërrojnë vendin e Asirisë me shpatë dhe tokën e Nimrodit në portat e saj; kështu ai do të na çlirojë nga Asiri në rast se do të vijë në vendin tonë dhe do të shkel kufijtë tanë. 7 Kusuri i Jakobit, në mes të shumë popujve, ka pér qenë si një vesë e dërguar nga Zoti, si një shi i dendur mbi barin, që nuk pret njeriu dhe nuk shpreson asgjë nga bijtë e njerëzve. 8 Kusuri i Jakobit do të jetë midis kombeve, në mes të shumë popujve, si një luan midis kafshëve të pyllit, si një luan i vogël midis kopeve të dheneve, i cili, po të jetë se kalon në mes, shkel dhe shqyen pa i dhënë mundësi askujt t'i shpëtojë. 9 Dora jote do të ngrihet kundër kundërshtarëve të tu dhe tërë armiqtë e tu do të shfarosen. 10 "Atë ditë do të ndodhë", thotë Zoti, "që unë do t'i zhduk kuajt e tu në mes teje dhe do të shkatërroj qerret e tua; 11 do të zhduk qytetet e vendit tênd dhe do të rrëzoj tërë fortesat e tua; 12 do të zhduk nga dora jote artet magjike dhe ti nuk do të kesh më shortarë; 13 do të zhduk në mes teje figurat e tua të gdhëndura dhe shtyllat e tua të shenjta, dhe ti nuk do të biesh më përbëmbyz përpëra veprës së duarve të tua. 14 Do të çrrënjos në mes teje Asherahët e tu dhe do të shkatërroj qytetet e tua. 15 Do të hakmerrem me zemërim dhe me tèrbim me kombet që nuk kanë dashur të dëgjojnë".

6 Ah, dëgjoni atë që thotë Zoti: "Çohu, mbro kauzën tênde përpëra maleve dhe kodrat le të dëgjojnë zérin tênd". 2 Dëgjoni, o male, kundërshtimin e Zotit, dhe ju themeli të fortë tokës, sepse Zoti ka një kundërshtim me popullin e tij dhe

dëshiron të diskutojë me Izraelin. 3 "Populli im, çfarë të kam bërë dhe me çfarë të kam lodhur? Dëshmo kundër meje. 4 Sepse unë të nxora nga vendi i Egjiptit, të çlirova nga shtëpia e sklavërisë dhe kam dërguar para teje Moisi, Aaronin dhe Miriamin. 5 O populli im, mbaj mend atë që Balaku, mbreti i Moabit, kurdiste dhi si u përgjigj Balaami, biri i Beorit, nga Shitimini deri në Gilgal me qëllim që ti të pranosh drejtësinë e Zotit". 6 Me se do të vij përpëra Zotit dhe do të përkulen përpëra Perëndisë së lartë? Do të vij para tij me olokauste, me viçë motakë? 7 Do të pëlqej Zoti mijëra desh ose mori rrëkesh vaj? Do të jap të parëlindurin tim pér shkeljen time, frytin e barkut tim pér mëkatin e shpirtit tim? 8 O njeri, ai të ka bërë të njohur atë që është e mirë; dhe çfarë jetët kërkon Zoti nga ti, përvëc se të zbatosh drejtësinë, të duash mëshirën dhe të ecësh përlësish me Perëndinë tênd? 9 Zëri i Zotit i thërrët qytetit, dhe kush ka dituri do të njohë emrin tênd: "Kini kujdes pér thurprën dhe pér atë që e ka caktuar. 10 A ka akoma në shtëpinë e të pabesit thesare nga paudhësia, dhe efa të mangëta, që janë një gjë e neveritshme? 11 Mund ta shpall të pastër njeriun me peshore të pasakta dhe me qeskën me pesha të rrreme? 12 Pasanikët e tij në fakt janë plot me dhunë, banorët e tij thonë gjenjeshtra dhe gjuha e tyre nuk është veçse mashtrim në gojjen e tyre. 13 Prandaj edhe unë do të bëj të vuash, duke të goditur dhe duke bërë që të jesh i shkretë pér shkak të mëkateve të tua. 14 Ti do të hash, por nuk do të ngopesh dhe uria do të mbetet brenda teje; do të vësh mënjanë por nuk do të shpëtosh asgjë, dhe atë që do të shpëtosh do t'ia dorëzoj shpatës. 15 Ti do të mbjellësh, por nuk do të korrësh; do t'i shtpësh ullinjë, por nuk do të lyhesh me vaj; do të bësh musth, por nuk do të pish verë. 16 Ju ndiqni statutet e Omrit dhe tërë praktikat e shtëpisë së Ashabit, dhe ju ecni sipas këshillave të tyre, që unë t'ju katandis në një shkreti, dhe banorët e tu në një objekt talljeje. Kështu ju do të mbani turpin e popullit tim!".

7 Mjerë unë! Sepse jam si ata që vjelin frutat e verës, si ata që mbledhin rrushin e vitit: nuk ka asnjë vilë pér të ngrënë, shpirti im dëshëron një filk të parë. 2 Njeriu i përshpirtshëm është zhdukur nga dheu, midis njerëzve nuk ka më njerëz të ndershëm; të térë rrinë në pritë pér të derdhur gjak, secili gjuan vellanë e vet me rjetë. 3 Të dy duart e tyre janë të shtrira pér të bërë të keq me zotësi; princi pretendon, gjyqtari kërkon shpërblime, i madhi shfaq lakminë e tij; kështu bashkarisht e prishin drejtësinë. 4 Më i miri i tyre është si një ferrishte, më i ndershmi është më i keq se një gardh ferrash. Dita e dënimt tênd po vjen; tani do të jetë pështjellimi i tyre. 5 Mos e besoni shokun, mos i zini besë mikut të ngushtë; ruaji portat e gojës sate përpëra asaj që prehet mbi gjirin tênd. 6 Sepse biri turpëron të atin, bija ngre krye kundër nënës, e reja kundër vjehrrës, armiqtë e seclilit janë ata të shtëpisë së tij. 7 Por unë do të shikoj te Zoti, do të shpresoj te Perëndia i shpëtimit tim; Perëndia im do të më dëgjojë. 8 Mos u gëzo me mua, o armikja ime! Në rast se kam rënë, do të ngrihem përsëri; në rast se ulem në terr, Zoti do të jetë drita ime. 9 Unë do të duroj indinjatën e Zotit, sepse kam kryer mëkate kundër tij, deri sa ai do të mbrojë kauzën time, dhe do vendosë drejtësi pér mua; ai do të më nxjerrë në drithë dhe unë do të sodit drejtësinë e tij. 10 Atëherë armikja ime do ta shohë dhe do të mbulohet me turp, ajo që më thoshte: "Ku është Zoti, Perëndia yt?". Sytë e mi do ta shikojnë me ëndje, ndërsa do ta shkelin si baltën e rrugëve. 11 Kur do të rindërtohen muret e tua, atë ditë kufiri yt do të zgjerohet shumë. 12 Atë ditë do të vinë te ti, nga Asiria

dhe nga qytetet e tua të fortifikuara, nga qyteti i fortifikuar deri te Lumi, nga deti në det dhe nga mali në mal. **13** Por vendi do të katandiset në një shkreti për shkak të banorëve të tu, për shkak të frytit të veprimeve të tyre. **14** Kullot popullin tënd me shkopin tënd, kopenë e trashëgimisë sate, që rri i vëtmuar në pyllin në mes të Karmelit. Le të kullozin në Bashan dhe në Galaad si në kohërat e lashta. **15** "Si në ditët që dole nga vendi i Egjiptit, unë do t'u tregoj atyre gjëra të mrekullueshme". **16** Kombet do të shohin dhe do t'u vijë turp për tërë fuqinë e tyre; do të vénë dorën te goja, veshët e tyre do të mbeten të shurdhër. **17** Do të lëpijnë pluhurin si gjarpëri, si rrëshqanorët e tokës, do të dalin duke u dridhur nga vendet ku janë fshehur; do të kenë frikë nga Zoti, Perëndia ynë, dhe do të kenë frikë nga ti. **18** Cili Perëndi është si ti, që fal paudhësinë dhe e kapërcen shkeljen e mbetjes së trashëgimisë së tij? Ai nuk e mban përgjithnjë zemërimin e tij, sepse i pëlqen të jetë i mëshirshëm. **19** Atij do t'i vijë përsëri keq për ne, do të shkelë paudhësitë tonë, Ti do të hedhësh në fund të detit tërë mëkatet tonë. **20** Ti do t'ia tregosh besnikérinë tënde Jakobit dhe dhemshurinë tënde Abrahamit, siç iu betove etërvë tanë qysh në kohërat e lashta.

Nahumi

1 Profecia mbi Niniven. Libri i vegimit të Nahumit nga Elkoshi.
2 Zoti është një Perëndi xheloz dhe hakmarrës; Zoti është hakmarrës dhe plot tèrbim. Zoti hakmerret me kundërshtarët e tij dhe e ruan zemërimin për armiqët e tij. **3** Zoti është i ngadalshëm në zemërim dhe pushtetmadh, por nuk e lë pa e ndëshkuar aspak të ligun. Zoti vazhdon rrugën e tij në shakullimë dhe në furtunë dhe retë janë pluhuri i këmbëve të tij. **4** Ai e qorton rëndë detin dhe e than, i bën të thahan të gjithë lumenjtë. Bashani dhe Karmeli thahan dhe lulja e Libanit fishket. **5** Malet dridhen para tij, kodrat treten; në prani të tij toka nrishet, po, bota dhe tèrë banorët e saj. **6** Kush mund t'i rezistojë indinjatës së tij dhe kush mund të durojë zjarrin e zemërimit të tij? Tèrbimi i tij derdhet si zjarr dhe shkëmbinjtë janë prej tij të thërmuara. **7** Zoti është i mirë, është një fortesë në ditën e fatkeqësisë; ai i njeh ata që kërkijnë strehë tek ai. **8** Por me një përbrytje të madhe ai do të kryejë një shkatërrim të plotë të vendit të tij dhe armiqët e tij do të përndiqen nga teri. **9** Çfarë projektoni kundër Zotit? Ai do të kryejë një shkatërrim të plotë: fatkeqësia nuk do të ndodhë dy herë. **10** Edhe sikur tè ishin si ferrat e dendura edhe tè dehur nga vera që kanë pirë, ata do të gllabërohen si kashta fare e thatë. **11** Prej teje doli ai që ka kurdisur të keqen kundër Zotit, ai që ka konceptuar ligësinë. **12** Këshutoth Zoti: "Edhe sikur tè ishin plot forcë dhe tè shumtë, do të kositen dhe do tè zhduken. Ndonëse tè kam pikëlluar, nuk do tè pikëlloj më. **13** Tani do tè thyej zgjedhën e saj nga trupi yt dhe do t'i shkul lidhjet e tua". **14** Por lidhur me ty Zoti ka dhënë këtë urdhër: "Emri yt nuk do tè përfjetësohet më. Nga tempulli i perëndive të tua do tè zhduk figurat e gdhendura dhe ato tè derdhura. Do tè të përgatis varrin se je i neveritshëm". **15** Ja mbi male këmbët e atij që njofton lajme të mira dhe që shpall paqen! Kremit festat e tua solemne, o Judë, plotëso betimet e tua, sepse i ligu nuk do tè kalojë më në mes teje; ai do tè shfaroset krejt.

2 Ka dalë kundër teje një shkatërrues. Ruaje mirë fortesën, mbikyrr rruqën, forco ijët e tua, mblidhi tèrë forcat e tua. **3** Sepse Zoti do tè rivendosë lavdinë e Jakobit dhe lavdinë e Izraelit, sepse cubat i kanë plaçkitur dhe kanë shkatërruar shermendet e tyre. **4** Mburoja e trimave të tij është njyrosur me të kuq, trimat e tij janë veshur me rroba të kuqe; ditën që ai përgatit hekuri i qerreve do tè nxjerrë shkëndi si zjarri dhe do tè vrингollojnë ushatat e qiparisit. **5** Qerret do tè lëshohen me tèrbim nëpër rruqë do t'u bien kryq e tèrthor shesheve; do tè duken si pishtarë, do tè vetëtjinë si rrufe. **6** Ai do tè kujtojë burrat e tij të fuqishëm, por ata do tè pengohen në marshimin e tyre, do tè sulen drejt mureve dhe mbrojtja do tè përgatitet. **7** Portat e lumenjve do tè hapen dhe pallati do tè shembet. **8** Atë që rrinte palëvizur do ta zhveshin dhe do ta marrin; shërbëtoret e saj do tè vajtojnë me zë si tè pëllumbeshës, duke i rënë gjoksit. **9** Ndonëse Ninive i kohëve të kaluara ishte si një rezervuar uji, tanë atë ikin. "Ndaluni, ndaluni!", bërtasin, por askush nuk kthehet. **10** Plaçkitni argjendin, plaçkitni arin! Ka thesare pa fund, pasuri të çfarëdo sendi të çmuar. **11** Ai është i shkretuar, bosh dhe i rrënuar; zemra ligështohet, gjunjët dridhen, ka një dhembje të madhe në të gjitha ijët dhe tèrë fytyrat e tyre zverden. **12** Ku është strofka e luanëve, vendi ku ushqesheshin luanët e vegjël, ku silleshin luani, luaneshë dhe tè vegjilët e saj dhe askush nuk i trembe? **13** Luani shqyente për tè vegjilët e tij, mbyste për luaneshat e tij dhe mbushte strofkat e

tij me gjah dhe strofullat me gjënë e grabitur. **14** "Ja, unë jam kundër teje", thotë Zoti i ushtrive, "unë do t'i djeg dhe do t'i bëj tym qerret e tua dhe shpatë do të gllabërojë luanët e tu të vegjël; unë do të zhduk grabitjen tënde nga dheu dhe zëri i lajmëtarëve të tu nuk do të dëgjojet më".

15 Mjerë qyteti gjakatar, që është plot me hile dhe me dhunë dhe që nuk po heq dorë nga grabitjet! **16** Kërcet kamxhiku, zhurmë shurdhuese rotash, kuajsh që vrapijnë dhe qerresh që hovin, **17** 3 kalorës në sulm shpatë flakëruesse, ushta që shndritin, një shumicë e madhe të vrarësh, të vdekur të shumtë, kufoma pa fund; pengohesh te kufomat. **18** Të gjitha këto për shkak të kurvërimeve të shumta të prostitutes joshëse, mjeshtre në artet magjike që i shiste komet te kurvërimet e saj dhe popujt me artet e saj magjike. **19** "Ja, unë jam kundër teje", thotë Zoti i ushtrive, "unë do të ngre cepat e rrobës sate deri në fytyrë dhe do t'u tregoj kombeve lakuriqësinë tënde dhe mbretërite turpin tënd. **20** Do të t' hedh përsipér ndyrësi, do të t' bëj të neveritshme dhe do të t' nxjerr te shtylla e turpit. **21** Do të ndodhë që të gjithë ata që do të t' shkojnë do të largohen prej teje dhe do t' thonë: "Ninive është shkretuar! Kujt do t'i vijë keq pér t'?" Ku t'i kërkoj ngushëllonjësit e saj?". **22** A je më e bukur se No-Amoni, që ndodhet midis kanaleve të Nilit, i rrethuar nga ujërat dhe që e kishte detin si ledh dhe detin si mur? **23** Etiopia dhe Egjipti ishin forca e tij dhe nuk kishin kufi; Puti dhe Libianët ishin aleatët e tij. **24** Megjithatë edhe ai u internua, shkoi në robëri; edhe fëmijët e tij u bënë copë-copë në hyrje të cdo rruge; kanë hedhur shortin mbi fisnikët e tij dhe tèrë të mëdhenjët e tij u lidhën me zinxhirë. **25** Ti gjithashtu do të jesh e dehur dhe do tè fshihesh; ti gjithashtu do tè kërkosh një vend të fortifikuar përpëra armikut. **26** Tèrë fortetas e tua do tè janë si druri i fikut me fiq të parë; po t'i shkundësh, bien në gojë të atij që i ha. **27** Ja, trupat e tua në mes teje janë si gra; portat e vendit tënd janë të hapura përpëra armiqëve të tu; zjarri ka gllabëruar hekurat e portave të tua. **28** Mblidh përvete ujin e nevojshëm për rrethimin, përforco fortifikimet e tua, ngjeshe argjilën, punoje llaçin, ndreqe furrën pér tulla. **29** Atje zjarri do të gllabërojë, shpatë do të t' shkatërrojë, do të t' hajë si një larvë karkaleci; shumohu si larvat e karkalecave, shumohu si karkalecat. **30** I ke shumuar tregjet e tua më tepër se yjet e qiellit; larvat e karkalecave zhveshin çdo gjë dhe pastaj fluturojnë tutje. **31** Princat e tu janë si karkalecat, oficerët e tu si mizëri karkalecash që ndalen midis gjerdheve në ditët e fofta; po, kur del dielli, fluturojnë tutje, por nuk dihet se ku kanë shkuar. **32** O mbret i Asirisë, barinjtë e tu po flenë, fisnikët e tu pushojnë; populli ut y shpërndë ndër male dhe kurrkush nuk po i mbledh. **33** Nuk ka ilaç për plagë tënde, plaga jote është vdekjeprurëse; të gjithë ata që do të dëgjojnë të filjet për ty, do të përplasin duart për fatin tënd. Sepse mbi kë nuk është ushtruar vazhdimisht ligësia jote?

Habakuku

1 Profecia që pati në vegim profeti Habakuk. **2** Deri kur, o Zot, do të bërtas dhe ti nuk do të më dëgjosh? Unë këlthas: "Dhunë!", por ti nuk jep shpëtim. **3** Përse më bën të shikoj paudhësinë dhe më bën të shoh çoroditjen? Përpara meje qëndron grabitja dhe dhuna, ka grindje dhe përcarja po shtohet. **4** Prandaj ligji nuk ka forcë dhe drejtësia nuk ia del të fitojë, sepse i pabesi e mashtron të drejtin dhe drejtësia shtërbërohet. **5** "Shikoni midis kombeve dhe këqyri, do të mbeteni të habitur dhe të shastisur, sepse unë do të kryej në ditët tuaja një vepër, që ju nuk do ta besonit edhe sikur t'jua tregonin. **6** Sepse ja, unë do t'i nxis Kaldeasit, komb mizor dhe i furishëm, që përshkon dheun në gjérësinë e tij përfshi shtëpenë dorë banesa jo të vetat. **7** Është i tmerrshëm, i llahtarshëm; gjykimi i tij dha dinjiteti i tij dalin nga ai vetë. **8** Kuajt e tij janë më të shpejtë se leopardët, më të egër se ujqëritë e mbërëmjes. Kalorësit e tyre përhapen kudo, kalorësit e tyre vijnë nga larg, fluturojnë si shqiponja që sulet mbi gjahun përfshi gjallëruar. **9** Vijnë të gjithë përfshi bërr dhunë, fytyrat e tyre shtyen përpara dhe grumbullojnë robër si rëra. **10** Ai tallet me mbretërit dhe princat janë përfshi objekti talljeje; përqesh çfarëdo fortëse, sepse mbledh pak dhe, e pushton. **11** Pastaj përparron shpejt si era, kalon tutje dhe e bën veten fajtor, duke i atribuar këtë forcë të tij perëndisë së vet". **12** A nuk je që nga fillimet, o Zot, Perëndia im, i shenjtë im? Ne nuk do të vdesim, o Zot, sepse ti e ke caktuar përfshi bërr drejtësia dhe e ke caktuar, o Shkëmb, përfshi ndëshkuar. **13** Ti i ke sytë tepër përfshi pastër përfshi parë përfshi keqen dhe nuk e shikon dot paudhësinë. Pse rri dhe shikon ata që veprojnë me hile, dhe hesht kur i ligu gjallëron atë që është më i drejtë se ai? **14** Pse i bën njerëzit si peshqit e ditet dhe si rrëshqanorët, që nuk kanë zot? **15** Ai i zë të gjithë me grep, i zë me rrjetën e tij dhe i mbledh me rrjetën e tij të peshkimit; pastaj kënaqet dhe ngazëllon. **16** Prandaj i bën flimje rrjetës së tij dhe djeg temjan përfshi rrjetën e tij, sepse me to pjesa e tij është e madhe dhe ushqimi i tij i bollshëm. **17** A do të vazhdojë ai, pra, të brazë rrjetën e tij dhe të masakrojë kombet pa mëshirë?

2 Unë do të rri në vendrojën time, do të zë vend mbi kullë dhe do t'i hap sytë përfshi parë atë që do të më thotë dhe çfarë do të duhet t'i përgjigjme lidhur me ankesën e bërrë. **2** Pastaj Zoti m'u përgjigj dhe tha: "Shkruaje vegimin tënd dhe gdhende mbi rrasa, që mund të lexohet shpejtë. **3** Sepse vegimi është përfshi një kohë të caktuar, por në fund ai do të flasë dhe nuk do të gënjejë; në se vonon, prite, sepse me siguri do të vijë dhe nuk do të vonojë. **4** Ja, shpirti i është krenuar, nuk është i drejtë, por i drejtë do të rrojë përfshi këtë besimit të tij. **5** Përveç kësaj vera e tradhëton njeriun krenar dhe kështu ai nuk rri në shtëpi. Ai, pra, e shton lakminë e tij si Sheoli dhe është si vdekja, sepse kurrë nuk është i kënaqur, por mbledh rreth vetes tërë kombet dhe tërë popujt. (*Sheol h7585*) **6** Tërë këta a nuk do të fillojnë vallë të përdorin një proverb kundër tij dhe një gjëzë tallëse kundër tij? Ata do të thonë: "Mjerë ai që grumbullon gjëra që nuk janë të tijat (por deri kur?) dhe kush ngarkohet me pengjet!". **7** A nuk do të ngrihen vallë papritur kreditorët e tu dhe nuk do të zgjohen torturuesit e tu? Dhe ti do të bëhesht preja e tyre. **8** Duke qenë se ti ke plaçkitur shumë kombe, tërë kusuri i popujve do të të plaçkitë përfshi shkak të gjakut njerëzor të derdhur dhe të dhunës që i është bërr vendit, qyteteve dhe tërë banorëve të tij. **9** Mjerë ai që është i pangopur përfshi fitime të mbapshta përfshi shtëpinë e tij,

përfshi vendosur folenë e tij lart dhe përfshi shpëtar fuqisë së fatkeqësisë. **10** Ti ke programuar turpin e shtëpisë sate, duke shfarosur shumë popuj, dhe ke mëkatuar kundër vvetes. **11** Sepse guri do të këlthasë nga muri dhe trari do të përgjigjet nga dyshemeja. **12** Mjerë ai që ndërton një qytet me gjak dhe themelon një qytet me paudhësi! **13** Ja, a nuk vjen vallë nga Zoti i ushtrive që popujt të lodhen përfshi zjarrin dhe komet këtë lodhen përfshi asgjë! **14** Sepse dhei do të mbushet me diturinë e lavdisë të Zotit, ashtu si ujërat mbushin detin. **15** Mjerë ai që i jep t'i përfshi afërmit të tij, duke i dhënë shishen e vet, dhe e deh përfshi parë lakuriqësinë e tij! **16** Ti do të ngopesh me turp dhe jo me lavdi; pi edhe ti dha mosrrethprerja jote le të zbulohet lakuriq. Kupa në të djathët të Zotit do të drejtohet nga ti dha poshtërsia do të mbulojë lavdinë tënde. **17** Sepse dhuna e ushtruar në Liban do të mbulojë, dhe shkatërrimi i kafshëve do të mbushë me tmerr, përfshi shkak të gjakut njerëzor të derdhur dhe të dhunës së ushtruar mbi vendin, qytetet dhe tërë banorët e tij. **18** Çfarë dobë sjell figura e ghendur, kur ghendësi që e ka bërrë, apo një figurë e shkrirë që të mëson gënjeshtërin, që punuesi i saj të ketë besim te puna e tij, duke fabrikuar idhuj të heshtur? **19** Mjerë ai që i thotë drurit: "Zgjohu!", apo gurit të heshtur: "Çohu!". A mund t'ju mësojë ai diçka? Ja, është i mbuluar me ar dhe me argjend, por në të nuk ka asnjë frysë jete. **20** Por Zoti është në tempullin e tij të shenjtë; tërë dhei le të heshtë përparrë tij.

3 Lutja e profetit Habakuk mbi Shigionothin. **2** "O Zot, unë dëgjoja të folurin tênde dhe kam frikë; o Zot, bëj që të ringjalljet vepra jote gjatë viteve, bëjë t'johur gjatë viteve. Në zemërimi e sipër, kutoje mëshirën. **3** Perëndia vinte nga Temani, i Shenjtë nga mali Paran. Lavdia e tij mbulonte qiejt dhe toka ishte plot me lëvdimin e tij. **4** Shkëlqimi i tij ishte si drita, rreze si shkëndi diljin nga dora e tij dhe aty fsihue fuqia e tij. **5** Para tij e cte murtaja dhe murtaja e ethshme ndiqte hapat e tij. **6** Ai ndalej dhe maste tokën, shikonte dhe i bënte komet të dridheshin; malet e përjetshëm zhdukeshin, kodrat e lashta uleshin; rrugët e tij janë të përjetshme. **7** Unë i shikoja në dëshpërim çadrat e Kushanit, pavijonet e vendit të Madianit dridheshin. **8** O Zot, a merre zjarr vallë zemërimi yt kundër lumenjve? A ishte zemërimi yt kundër lumenjve ose tèrbimi yt kundër detit, kur shkoje hipur mbi kuajt e tu, mbi qerret e tua të fitores? **9** Ti e ke zbuluar plotësisht harkun tênd, sipas betimeve që ke bërrë mbi shigjetat e tua. Ti e ke ndarë tokën me lumenjtë. **10** Malet t'panë dhe u drodhën; uragani i ujti kaloi, humnera ka bërrë të dëgjohet zëri i saj dhe ka ngritur duart lart. **11** Dielli dhe hëna kanë mbetur në banesën e tyre; në drithën e shigjetave të tua lëviziën me të shpejtë, në vetëtimin e ushtës sate flakëruese. **12** Ti e ke përkshuar dheun i indinjuar, i ke shkelur komet i zemëruar. **13** Ke dalë përfshi shpëtar popullin tênd, përfshi shpëtar të vajosurin tênd; ti ke goditur kokën e shtëpisë së të pabesit, duke e nxjerrë lakuriq nga themele et deri lart. **14** Ti ke shpuar me shigjetat e tua kokën e fsatravet e tij; ata kishin ardhur si një uragan përfshi përbendarë, duke lëshuar britma gjëzimi, sikur po gjallëronin të mjerin në fshehtësi. **15** Me kuajt e tu ke ecur përmes detit, nëpërmjet një mase të madhe ujërash. **16** Kam dëgjuar dhe të përbrendshmet e mia u drodhën dhe buzët e mia u drodhën në atë zë; një krimbi hyri në kockat e mia dhe një frikë e madhe më pushtoi përbrenda. Megjithatë do të rri i qetë ditën. **17** Ndonsë fiku nuk do të lulëzojë dhe nuk do të ketë asnjë frysë hardhitë, ndonsë punimi i ullirit do të jetë zhgënijes dhe arat nuk do të jepin më ushqim, ndonsë

kopetë do të zhduken nga vathat dhe nuk do të ketë më qe në stalla, **18** unë do të ngazëllohem tek Zoti dhe do të gëzohem te Perëndia i shpëtimit tim. **19** Zoti, Zoti, është forca ime; ai do t'i bëjë këmbët e mia si ato të durëve dhe do të më bëjë të ecë mbi lartësitë e mia". Mjeshtrit të korit. Për veglat me tela.

Sofonia

1 Fjala e Zotit që iu drejtua Sofonias, birit të Kushit, bir i Gedaliahut, bir i Amariahut, bir i Ezekias, në ditët e Josias, birit të Amonit, mbret i Judës. **2** "Unë do të zhduk krejt qđo gjë nga faqja e dheut", thotë Zoti. **3** "Do të zhduk njerzë dhe kafshë, do të zhduk zogjtë e qillit dhe peshqit e detit, shkaqet e mëkatit së bashku me të pabesët dhe do të shfaros njeriu nga faqja e dheut", thotë Zoti. **4** "Do të shtrij dorën time kundër Judës dhe kundër të gjithë banorëve të Jeruzalemit dhe do të shfaros nga ky vend mbeturinat e Baalit, emrin e priftërinjve idhujtarë, bashkë me priftërinjtë, **5** ata të cilët bien përmbyt mbi tarraca përparrë ushtrisë së qillit, ata që bien përmbyt duke iu betuar Zotit, por duke iu betuar edhe Malkamit, **6** ata që largohen nga Zoti dhe ata që nuk e kërkojnë Zotin dhe nuk e konsultojnë. **7** Rri në heshjtë para Zotit, Zotit, sepse dita e Zotit është e afërt, sepse Zoti ka përgatitur një flijim, ka shenjtëruar të ftuarit e tij. **8** Ditën e flijimit të Zotit do të ndodhë që unë do të ndëshkoj princat, bijtë e mbretit dhe tèrë ata që mbajnjë veshje të huajsh. **9** Po atë ditë do të ndëshkoj tèrë ata që hidhen mbi prag, që mbushin me dhunë dhe mashtrim shtëpitë e zotërve të tyre. **10** Atë ditë", thotë Zoti, "do të ngrihet një britmë nga porta e peshqive, një klithmë nga lagja e dytë dhe një zhurmë e madhe nga kodrat. **11** Ulërinë, o banorë të Makteshit, sepse tèrë populli i tregtarëve është asgjësuar, tèrë ata të ngarkuar me para janë shfarosur. **12** Në atë kohë do të ndodhë që unë do të kontrolloj Jeruzalemin me llampa dhe do të ndëshkoj njerëzit që, duke qëndruar në llumin e tyre, thonë në zemër të tyre: "Zoti nuk bën as të mirë as të keq". **13** Prandaj pasuritë e tyre do të bëhen plaçkë lufte dhe shtëpitë e tyre do të shkrotohen. Do të ndërtojnë shtëpi, do të mbjellin vreshta, por nuk do pinë verën e tyre". **14** Dita e Zotit është e afërt, është e afërt dhe po vjen me shpejtësi të madhe. Zhurma e ditës së Zotit është e hidhur; atëherë njeriu trim do të këlthasë fort. **15** Ajo ditë është një ditë zemërimi, një ditë mjerimi dhe ankthi, një ditë shkatërrimi dhe shkretie, një ditë terri dhe mjegulle, një ditë resh dhe errësire të thelli, **16** një ditë zhurmimi të borisë dhe alarmi kundër qyteteve të fortifikura dhe kullave të larta. **17** Unë do të sjell fatkeqësinë mbi njerëzit dhe ata do të ecin si të verbër, sepse kanë mëkatuar kundër Zotit; gjaku i tyre do të shpërndahet si pluhur dhe mishi i tyre si jashtëqitje. **18** As argjendi i tyre as ari i tyre nuk do të mund t'i çlironjë ditën e zemërimit të Zotit; përkundrazi tèrë vendi do të gllabërohet nga zjarri i xhelozisë së tij, sepse ai do të kryejë me siguri një shkatërrim të plotë të të gjithë banorëve të vendit.

2 Mblidhuni, mblidhuni bashkë, o komb i pacipë, **2** para se dekreti të ketë efekt, para se dita të kalojë si byku, para se të bjerë mbi ju zemërimi i zjarrtë i Zotit, para se të vijë mbi ju dita e zemërimit të Zotit. **3** Kërkoni Zotin ju të gjithë, të përulurit e dheut, që zbatoni ligjin e tij. Kërkoni drejtësinë, kërkoni përlësini. Ndofta do të jeni të mbrojtur në ditën e zemërimit të Zotit. **4** Sepse Gaza do të braktiset dhe Ashkeloni do të bëhet një shkreti; do të débojnë Ashdodin me dhunë në mes të ditës, dhe Ekonri do të çrrénjosen. **5** Mjerë banorët e bregut të detit, mjerë kombi i Kerethjeve! Fjala e Zotit është kundër teje, o Kanaan, vend i Filisteive: "Unë do të shkatërroj dhe nuk do të mbetet më asnjë i gjallë". **6** Kështu bregu i detit do të jetë i téri kullotë me banesa për barinjtë dhe vathë për kopetë. **7** Bregdeti do t'i përkasë mbeturinat së shtëpisë së Judës; në këto vende do të kullotin kopotë; në mbërëmje do të pushojnë në shtëpitë e Ashkelonit,

sepse Zoti, Perëndia i tyre, do t'i vizitojë dhe do t'i kthejë nga robëria. **8** "Kam dëgjuar përbuzjen e Moabit dhe fyterjet e rënda të bijve të Amonit, me të cilat kanë fyer popullin tim dhe janë zmadhuar në dëm të territorit të tyre. **9** Prandaj, ashtu siç është e vërtetë që unë rroj", thotë Zoti i ushtrive, Perëndia i Izraelit, "me siguri Moabi do të jetë si Sodoma, dhe bijtë e Amonit si Gomorra, një vend i zënë nga hithrat dhe kripërat, një shkreti përfjetë. Kusuri i popullit tim do t'i plakitë dhe mbeturina e popullit tim do t'i zotërojë. **10** Kjo do t'u ndodhë për shkak të kryelartësisë së tyre, sepse kanë fyer dhe trajtuar me arrogancë popullin e Zotit të ushtrive. **11** Zoti do të jetë i tmerrshëm kundër tyre, sepse do t'i përkulë tèrë perënditë e tokës; dhe secili do ta adhurojë nga vendi i tij, po, tèrë ishujt e kombeve. **12** Edhe ju, Etiopas, do të vriteni nga shpata ime". **13** Ai do të shtrijë dorën kundër veriut, do të shkatërrojë Asirinë dhe do ta bëjë Niniven shkreti, një vend të thatë si shkretëtira. **14** Në mes të tij do të strukën kopetë, tèrë kafshët e kombeve; si pelikani ashtu dhe çafka do të kalojnë natën mbi kapitelet e shtyllave të tij; zëri i tyre do të dëgjohet në dritare; shkretimi do të jetë mbi pragje, sepse do të shkatërrojë veshjen me panela kedri. **15** Ky është qyteti i qejfave që rinte i sigurt dhe thoshte në zemër të vet: "Unë, dhe askush tjetër veç meje". Vallë si u bë një shkreti, një vend ku strukën kafshët? Kushdo që do t'i kalojë afër do të fërhëllëjë dhe do të tundë dorën.

3 Mjerë ai që është rebel dhe i ndotur, mjerë qyteti i shtypjes! **2** Ai nuk ka dëgjuar zérin e tij, nuk ka pranuar të ndreget, nuk ka patur besim tek Zoti, nuk i është afruar Perëndisë të vet. **3** Kërët e tij në mes të tij janë luanë që vrumbullojnë; gjyqtarët e tij janë ujqër të mbërëmjes, që nuk lënë asnjë kockë për ta brejtur për mëngjes. **4** Profetët e tij janë mburravëcë, të pabesë; priftërinjtë e tij kanë përdhosur vendin e shenjtë, kanë dhunuar ligjin. **5** Zoti është i drejtë në mes të tij, ai nuk kryen paudhësi. Çdo mëngjes ai sjell në dritë drejtësinë pa munguar asnjë herë, por i çorodituri nuk njeh turp. **6** "Kam shfarosur kombet; kalatë e tyre janë shembur; i kam shkretuar rrugët e tyre dhe askush nuk kalon nëpër to; qytetet e tyre janë shkatërruar dhe askush nuk banon në to. **7** Unë thoja: "Me siguri do të kesh frikë nga unë, do të pranosh të ndreqesh", dhe kështu banesa e tij nuk do të shkatërohej me gjithë ndëshkimet që i kam dhënë. Por ata u nxituan të prishen në të gjitha veprimet e tyre. **8** Prandaj më prit", thotë Zoti, "kur të ngrihem për të bërë plaçkë, sepse unë kam vendosur të mbledh kombet, të bashkoj mbretërit, për të hedhur mbi ta indinjatën time, gjithë zjarrin e zemërimit tim; **9** Sepse atëherë do t'u jap popujve një të folur të pastër, me qëllim që të gjithë të përmendin emrin e Zotit, për t'i shërbyer me një marrëveshje të përbashkët. **10** Që përtej lumenjve të Etiopisë, adhuruesit e mi, bija e të humburve të mi, do të më sjellin ofertat e tyre. **11** Në atë ditë ti nuk do të kesh më turp për të gjitha veprimet e tua me të cilat ngrite krye kundër meje, sepse atëherë unë do të largoj nga mesi yt ata që gézohen në madhështinë tënde, dhe ti nuk do të krenohesh në malin tim të shenjtë". **12** "Do të bëj të mbetet midis teje një popull i përulur dhe i varfër, që do të ketë besim te emri i Zotit. **13** Mbeturina e Izraelit nuk do të kryejë paudhësi dhe nuk do të thotë më gënjeshtëra, as do të gjendet në gojën e tyre një gjuhë gënjeshtare; sepse ata do ta kullotin kopenë e tyre, do të bien të flenë dhe askush nuk do t'i trembë". **14** Lësho britma gëzimi, o bijë e Sionit, lësho britma hareje, o Izrael! Gëzohu dhe ngazëlllo me gjithë zemër, o bijë e

Jeruzalem! **15** Zoti i ka revokuar gjykit e tij kundër teje, ka dëbuar armikun tënd. Mbreti i Izraelit, Zoti, ndodhet midis teje, nuk do të kesh më frikë nga asgjë. **16** Atë ditë do të thonë në Jeruzalem: "Mos ki frikë, o Sion, duart e tua mos u dobësofshin! **17** Zoti, Perëndia yt, në mes teje është i fuqishmi që shpëton. Ai do të mbushet me gëzim për ty, në dashurinë e tij do qëndrojë në heshtje, do të gëzohet për ty me britma gëzimi. **18** Unë do të mbledh ata që janë të pikëlluar për kuvendet solemne, që janë në mes tuaj për të cilët pesha për atë ishte bërë objekt përcmimi. **19** Ja, në atë kohë unë do të veproj kundër atyre që të shtypin; do të shpëtoj çalamanin dhe do të mbledh ata që janë dëbuar, dhe do t'i bëj të lavdishëm dhe të dëgjuar në të gjitha vendet ku kanë qenë me turp. **20** Në atë kohë unë do t'ju kthej, po, në atë kohë do t'ju mbledh; sepse do t'ju bëj të famshëm dhe të lavdishëm midis térë popujve të tokës, kur, para syve tuaj, do t'i bëj të kthehen ata që janë në robëri", thotë Zoti.

Hagai

1 Në vitin e dytë të mbretit Dar, në muajin e gjashtë, ditën e parë të muajit, fjalë e Zotit iu drejtua me anë të profetit Hagai, Zorobabelit, birit të Shealtielit, qeveritar i Judës, dhe Jozueut, birit të Jehotsadakut, kryeprift, duke thënë: **2** "Kështu thotë Zoti i ushtrive: Ky popull thotë: "Nuk ka ardhur ende koha, koha kur duhet të rindërtohet shtëpia e Zotit"". **3** Atëherë fjalë e Zotit iu drejtua atyre me anë të profetit Hagai, duke thënë: **4** "A është vallë për ju koha për të banuar në shtëpitë tuaja të mbuluara mirë, ndërsa ky tempull është ende i rrënuar?". **5** Prandaj Zoti i ushtrive thotë tani: "Mendohuni mirë për sjelljen tuaj! **6** Ju keni mbyllë shumë, por keni korru pak; ju hani por jo aq sa të ngopeni; ju pini, por jo aq sa të shuanit etjen tuaj; ju visheni, por askush nuk rrin ngrohtë; ai që fiton një mëditje, e fiton për ta shtënë në një qese të shpuar". **7** Kështu thotë Zoti i ushtrive: "Mendohuni mirë për sjelljen tuaj! **8** Ngjiteti ndër male, sillni lëndën dhe ndërtoni tempullin, që të mund të gjëzohem për të dhe kështu të jem i përlëvduar", thotë Zoti. **9** Ju prisnit shumë, por në realitet keni pasur pak; pastaj, kur e keni çuar në shtëpi, unë e shpërndava. Përse?", thotë Zoti i ushtrive, "për shkak të tempullit tim që është i rrënuar, ndërsa secili prej jush rend në shtëpinë e vet. **10** Për këtë arsy se qelli e ka ndalur vesën sipër jush dhe toka e ka mbajtur prodhimin e vet. **11** Dhe unë e thirra thatësirën mbi vendin, mbi malet, mbi grurin, mbi mushtin, mbi vajin dhe mbi gjithshka që prodhon toka, mbi njerëzit, mbi bagëtinë dhe mbi gjithë punën e duarve tuaja". **12** Zorobabeli, biri i Shealtielit, dhe Jozueu, biri i Jehotsadakut, kryeprift, dhe gjithë pjesa tjeter e popullit e dëgjuan zërin e Zotit, Perëndisë së tyre, dhe fjalët e profetit Hagai, sepse Zoti, **13** Atëherë Hagai, lajmëtarë i Zotit, i shpalli popullit mesazhin e Zotit, duke thënë: "Unë jam me ju, thotë Zoti". **14** Kështu Zoti e zgjoi frymën e Zorobabelit, birit të Shealtielit, qeveritar i Judës dhe frymën e Jozueut, birit të Jehotsadakut, kryeprift dhe frymën e gjithë pjesës tjeter të popullit; atëherë ata erdhën dhe filluan punën pér shtëpinë e Zotit të ushtrive, Perëndisë së tyre, **15** në ditën e njëzetekatërt të muajit të gjashtë, në vitin e dytë të mbretit Dar.

2 Në muajin e shtatë, në ditën e njëzenjetë të muajit, fjalë e Zotit iu drejtua me anë të profetit Hagai, duke thënë: **2** "Foli tani Zorobabelit, birit të Shealtielit, qeveritar i Judës, dhe Jozueut, birit të Jehotsadakut, kryeprift, dhe pjesës tjeter të popullit, duke thënë: **3** "Cili prej jush ka mbetur nga ata që e kanë parë këtë tempull në lavdinë e tij të mëparshme? Dhe si po e shikoni tani? Në krasim me atë, a nuk është kjo asnjë para syve tuaj? **4** Dhe tani ji i fortë, Zorobabel", thotë Zoti, "ji i fortë, Jozue, bir i Jehotsadakut, kryeprift; ji i fortë, o mbarë popull i vendit", thotë Zoti, "dhe i hyri punës, sepse unë jam me ju", thotë Zoti i ushtrive, **5** "sipas fjalës së besëlidhjes që lidha me ju kur dolët nga Egjipti, kështu Fryma ime qëndron midis jush. Mos kini frikë". **6** Sepse kështu thotë Zoti i ushtrive: "Edhe një herë, pas pak, unë do t'i bëj të dridhen qiejtë dhe dheun, detin dhe sterenë; **7** do t'i bëj të dridhen gjithë kombet; dëshira e gjithë kombeve do të vijë dhe unë do ta mbush këtë tempull me lavdi", thotë Zoti i ushtrive. **8** "Argjendi është imi, ari është imi", thotë Zoti i ushtrive. **9** "Lavdia e këtij tempulli të fundit do të jetë më e madhe nga ajo e të mëparshmit", thotë Zoti i ushtrive; "dhe në këtë vend unë do të sjell paqen", thotë Zoti i ushtrive. **10** Në ditën e njëzet e katërt të muajit të nëntë, në vitin e dytë të Darit, fjalë e Zotit iu drejtua me

anë të profetit Hagai, duke thënë: **11** "Kështu thotë Zoti i ushtrive: Yeti priftërinjtë pér ligjin, duke thënë: **12** "Në qoftë se dikush mban në cepin e rrobës së tij mish të shenjtëruar dhe me cepin prek bukë ose ushqim të gatuar, verë ose vaj, ose çfarëdo ushqim tjetër, a do të bëhet i shenjtëruar ky?". Priftërinjtë u përgjigjen dhe thanë: "Jo!". **13** Atëherë Hagai i tha atyre: "Në qoftë se dikush, që është i papastër pér shkak të kontaktit me një kufomë, prek ndonjë nga këto gjëra, a do të bëhet kjo e papastër?". Priftërinjtë u përgjigjën dhe thanë: "Po, ajo do të bëhet e papastër". **14** Atëherë Hagai i përgjigj dhe tha: "Kështu është ky popull, kështu është ky komb përparrave meje", thotë Zoti, "dhe kështu është çdo punë e duarve të tyre, dhe ajo që më ofrojnë atje është e papastër. **15** Tani mendohuni mirë që sot e tutje, para se të vendoset guri mbi gur në tempullin e Zotit. **16** Më parë kur dikush shkonte para një kapice që mendohej se kishte njëzet masa, kishte vetëm dhjetë; kur dikush shkonte te buti pér të nxjerrë nga buti pesëdhjetë bate, kishte vetëm njëzet. **17** Unë ju godita me plasjen, me ndryshkun dhe me breshrë në çdo punë të duarve tuaja, por ju nuk u kthyti tek unë", thotë Zoti. **18** "Mendohuni mirë që sot e tutje, nga dita e njëzetekatërt e muajit të nëntë, nga dita kur u hodhën themellet e tempullit të Zotit. Mendoni këtë: **19** a ka akoma grurë në hambar? Hardhia, fiku, shega dhe ulliri nuk kanë dhënë akoma fryt. Por që nga kjo ditë e tutje, unë do t'ju bekoj". **20** Fjalë e Zotit iu drejtua pér herë të dytë Agait, ditën e njëzet e katërt të muajit, duke thënë: **21** "Foli Zorobabelit, qeveritarit të Judës, dhe i thuaj: "Unë do t'i bëj qiejt dhe dheun të dridhen, **22** do të përbëmys froni e mbretërive dhe do të shkatërrroj fuqinë e mbretërive të kombeve; do të përbëmys qerret dhe ata që u hipin atyre; do të rrëzohen kuajt dhe kalorësit e tyre, secili do të vritet nga shpatja e vëllait të vet. **23** Atë ditë", thotë Zoti i ushtrive, "unë do të të marr, o Zorobabel, bir i Shealtielit, shërbëtori im", thotë Zoti dhe do të të vë një si vulë, sepse të kam zgjedhur", thotë Zoti i ushtrive.

Zakaria

1 Në muajin e tetë të vitit të dytë të Darit, fjalë e Zotit iu drejtua Zakarias, birit të Berekiahut, bir i Idos, profet, duke thënë: **2** "Zoti ishte zemëruar shumë me etërit tuaj. **3** Prandaj u thua: Kështu thotë Zoti i ushtrive: Ktheheni tek unë, thotë Zoti i ushtrive, dhe unë do të kthehem te ju", thotë Zoti i ushtrive. **4** "Mos u bëni si etërit tuaj, të cilëve profetët e së kualuarës u kanë shpallur, duke thënë: "Kështu thotë Zoti i ushtrive: Konvertohuni nga rrugët tuaja të këqija dhe nga veprat tuaja të këqija". Por ata nuk dëgjuan dhe nuk më kushtuan vemendje", thotë Zoti. **5** "Etërit tuaj ku janë? Po profetët a rrojnë vallë pérjetë? **6** Vallë fjalët e mia dhe statutet e mia që ua kisha besuar shërbejtorevë të mi, profetëve, nuk arritën te etërit tuaj? Kështu ata u konvertuan dhe thanë: "Ashtu si kishte vendosur të vepronte me ne Zoti i ushtrive, në bazë të rrugëve tonë dhe të veprave tonë, kështu veproi me ne"". **7** Më njëzet e katër të muajit të njëmbëdhjetë, që është muaji i Shebatit, në vitin e dytë të Darit, fjalë e Zotit iu drejtua Zakarias, birit të Berekiahut, bir i Idos, profet, duke thënë: **8** Natën pata një vegim; dhe ja, një burrë, që i kishte hipur një kati të kuq, rrinte midis shkurreve të mërsinave në një gropë të thellë dhe prapa tij kishte kuaj të kuq, të kuqërrëm dhe të bardhë. **9** Unë pyeta: "Imzot, çfarë kuptimi kanë këto gjëra?". Engjelli që fliste me mua m'u përgjigji: "Unë do të të bëj të shohesh çfarë kuptimi kanë ato". **10** Atëherë burri që rrinte midis shkurreve të mërsinave nisi të thotë: "Këta janë ata që i ka dërguar Zoti pér të pëershkuar dheun". **11** Kështu iu përgjigjën ata engjelli të Zotit i cili rrinte midis shkurreve të mërsinave: "Kemi pëershkuar dheun dhe ja, gjithë dheu është në pushim dhe i qetë". **12** Atëherë engjelli i Zotit nisi të thotë: "O Zoti i ushtrive, deri kur do të vazhdosh të mos kesh mëshirë pér Jeruzalemin dhe pér qytetet e Judës kundër të cilave ke qënë i zemëruar gjatë këtyre shtatëdhjetë vjetëve?". **13** Pastaj Zoti i tha disa fjalë të mira, fjalë inkurajimi, engjelli që fliste me mua. **14** Kështu engjelli që fliste me mua më tha: "Bërtit dhe thuaj: Kështu thotë Zoti i ushtrive: "Unë jam shumë xheloz pér Jeruzalemin dhe pér Sionin; **15** por jam zemëruar shumë me kombet që jetojnë në mirëqenie, sepse, kur isha zemëruar pak, ata luajtën rol pér ta shtuar të keqen". **16** Prandaj kështu thotë Zoti: "Unë po i drejtohem përsëri Jeruzalemit me mëshirë; tempulli im do të rindërtohet aty, thotë Zoti i ushtrive, dhe litar do të nderet mbi Jeruzalem". **17** Bërtit akoma dhe thuaj: "Kështu thotë Zoti i ushtrive: Qytetet e mia do të jenë plot e përplot me pasuri; Zoti do të ngushëllojë akoma Sionin dhe do të zgjedhë akoma Jeruzalemin". **18** Pastaj i çova sytë, shikova dhe ja, katër brirë. **19** Unë e pyeta engjelli që fliste me mua: "Çfarë janë këta?". Ai m'u përgjigji: "Këta janë brirët që kanë shpërndarë Judën, Izraelin dhe Jeruzalemin". **20** Pastaj Zoti më bëri të shoh katër kovaçë. **21** Unë pyeta: "Pse kanë ardhur këta, çfarë do të bëjnë?". Ai u përgjigj dhe tha: "Këta janë brirët që kanë shpërndarë Judën, kështu që askush nuk mund të konte kokën lart, por këta kovaçë vijnë pér t'i trembur, pér të rrëzuar brirët e kombeve që e kanë ngritur bririn e tyre kundër vendit të Judës pér ta shpërndarë".

2 I ngrita mandej sytë dhe shikova dhe ja, një burrë që mbante në dorë një litar pér matje. **2** E pyeta: "Ku po shkon?". Ai m'u përgjigji: "Po shkoj të mas Jeruzalemin, pér të parë sa është gjërisia e tij dhe sa është gjatësia e tij". **3** Dhe ja, engjelli që fliste me mua dol i përparrë dhe një engjell tjetër i doli pérballë, **4** dhe i tha: "Rend, foli atij të riu dhe i thuaj: Jeruzalemi do të jetë i banuar

si një qytet pa mure, pér shkak të morisë së njerëzve dhe të kafshëve që do të janë në të. **5** Sepse unë", thotë Zoti, "do të jem pér të një mur zjarri rreth e qark dhe do të jem lavdia e tij në mes tij". **6** Oh, oh! "Ikni nga vendi i veriu", thotë Zoti, "sepse ju kam shpërndarë si katër erërat e qjellit", thotë Zoti. **7** Oh, Sion, siguro shpëtimin, që tanon bashkë me bijën e Babilonisë! **8** Sepse kështu thotë Zoti i ushtrive: "Lavdia e tij më ka dërguar te kombat që ju kanë plaçkitur, sepse ai që ju prek prek beben e syrit të tij. **9** Ja, unë do ta tund dorën time kundër tyre dhe ata do të bëhen pre e atyre që u ishin nënshtuar atyre; atëherë do të pranoni që më ka dërguar Zoti i ushtrive. **10** Lësho klithma gjëzimi, gjëzohu, o bijë e Sionit, sepse ja, unë do të vij, të banoj midis teje", thotë Zoti. **11** "Atë ditë shumë kombe do të bashkohen me Zotin dhe do të bëhen populli im, dhe unë do të banoj midis teje; atëherë do të pranosh që Zoti i ushtrive më ka dërguar te ti. **12** Dhe Zoti do të marrë në zotërim Judën si trashëgimi të tij në tokën e shenjtë dhe do të zgjedhë akoma Jeruzalemin. **13** Çdo mish le të heshtë përparrë Zotit, sepse ai është zgjuar nga sellia e tij e shenjtë".

3 Pastaj më bëri të shoh kryepriftin Jozue, që gjëndronte drejt përparrë engjellit të Zotit, dhe Satanai që rrinte në të djathën e tij pér ta akuzuar. **2** Zoti i tha Satanait: "Të qortoftë ashpër Zoti, o Satana! Po, Zoti që ka zgjedhur Jeruzalemin, të qortoftë ashpër! A nuk është vallë ky një urë zjarri e shkëputur nga zjarri?". **3** Jozue ishte veshur me rroba të papastrë dhe gjëndronte drejt përparrë engjellit, **4** i cili nisi t'u thotë atyre që ishin përparrë tij: "Ia hiqni nga trupi ato rroba të papastrë!". Pastaj i tha atij: "Shiko, kam zhdukur prej teje paudhësinë tênde dhe do të të bëj të veshësh rroba të shkëlqyera". **5** Unë, pra, thashë: "Le të vënë mbi kokën e tij një çallmë të pastër". Kështu ata i vunë mbi kokë një çallmë të pastër dhe e vunë të veshë rroba, ndërsa Engjelli i Zotit ishte i pranishém aty. **6** Dhe Engjelli i Zotit e paralajmëroi solemnisti Jozueun duke thënë: **7** Kështu thotë Zoti i ushtrive: Në qoftë se do të ecësh në rrugët e mia dhe do të respektosh ligjin tim, edhe ti do të kesh drejtimin e shtëpisë sime dhe do të ruash oborret e mia, dhe unë do të të lejoj të hysh lirisht midis këtyre që rrjnë këtu. **8** Dëgio, pra, o Jozue, kryeprift, ti dhe shokët e tu që ulen përparrë teje, sepse ata janë njerëz që japid paralajmërimë. Ja, unë po të sjell këtu shërbejtoren tim, Filizin. **9** Ja guri që kam vënë përparrë Jozueut: mbi këtë gur të vetëm ka shtatë sy; ja, unë do të gdhend mbishkrimin e tij", thotë Zoti i ushtrive, "dhe do ta heq paudhësinë e këtij vendi në një ditë të vetme. **10** Në atë ditë", thotë Zoti i ushtrive, "secili nga ju do të ftojë fqinjin e vet nén hardhinë e tij dhe nén fikun e tij".

4 Pastaj engjelli që fliste me mua u kthye dhe më zgjoi ashtu si zgjognë dikë nga gjumi. **2** Dhe më pyeti: "Çfarë po shikon?". U përgjigja: "Ja, po shikoj një shandan krejt prej ari dhe që ka në majë një enë, mbi të cilën janë shtatë llampa me shtatë tuba pér shtatë llampat që janë në majë. **3** Afër tyre janë dy ullinj, një në të djathën e enës dhe tjetri në të majtën e saj". **4** Kështu nisa t'i them engjelli që fliste me mua: "Imzot, ç'kuptim kanë këto gjëra?". **5** Engjelli që fliste me mua u përgjigj dhe më tha: "Nuk e kupton se ç'duan të thonë këto gjëra?". Unë i thashë: "Jo, imzot". **6** Atëherë ai, duke u përgjigjur, më tha: "Kjo është fjalë e Zotit drejtuar Zorobabelit: Jo pér fuqinë dhe as pér forcën, por pér Frymën time", thotë Zoti i ushtrive. **7** "Kush je ti, o mal i madh? Përparrë Zorobabelit ti do të bëhesh fushë. Dhe ai do ta bëjë gurin e majës së malit të shkojë përparrë midis britmave: "Mëshirë, mëshirë pér të!". **8** Fjalë e Zotit m'u drejtua përsëri,

duke thënë: 9 "Duart e Zorobabelit kanë hedhur themelet e këtij tempulli dhe duart e tij do ta përfundojnë; atëherë do të pranosh që Zoti i ushtrive më ka dërguar te ju. 10 Kush ka mundur të përcimojë ditën e gjëra të vogla? Por ata të shtatë gëzohen kur shohin plumbçen në duart e Zorobabelit. Ata të shtatë janë sytë e Zotit që e përshkojnë gjithë dheun". 11 Unë u përgjigja dhe i thashë: "Këta dy ullinj në të djathtën dhe në të majtën e shandant çfarë janë?". 12 Për herë të dytë nisa t'i them: "Çfarë janë këto dy degë ullirë që janë përbri pyruesë prej ari nga rrjedh vajti i pruar?". 13 Ai m'u përgjigji dhe tha: "Nuk e kupton çfarë janë këto?". Unë u përgjigja: "Jo, imzot". 14 Atëherë ai më tha: "Këta janë dy të vajosurit që rrjinë afër Zotit të gjithë dheun".

5 Pastaj i çova përsëri sytë dhe pashë, dhe ja një rrotull që fluturonte. 2 Engjelli më tha: "Çfarë po shikon?". Unë u përgjigja: "Shoh një rrotull që fluturon; gjatësia e saj është njëzet kubitë dhe gjëresia e saj dhjetë kubitë". 3 Atëherë ai më tha: "Ky është mallkimi që po përhapet mbi gjithë vendin; sepse tanë e tutje, kushdo që vjedh do të dëbohet prej tij dhe kushdo që tanë e tutje betohet me të rremë, do të dëbohet prej tij. 4 Unë do ta bëj të dale", thotë Zoti i ushtrive, "dhe ai do të hyjë në shtëpinë e vjedhësit dhe në shtëpinë e atij që bën betim të rremë në emrin tim; do të mbetet në atë shtëpi dhe do ta konsumojë bashkë me lëndën e saj dhe me gurët e saj". 5 Pastaj Engjelli që fliste me mua doli dhe më tha: "Ço sytë dhe shiko çfarë është ajo që po del". 6 Unë thashë: "Çfarë është?". Ai tha: "Është efa që po del". Pastaj shtoi: "Kjo është pamja e tyre në gjithë vendin". 7 Pastaj, ja, u ngrit një kapak plumbi, dhe kështu në mes të efas rrinte ulur një grua. 8 Atëherë ai tha: "Kjo është ligësia". Dhe e hodhi në mes të efas, pastaj hodhi kapakun prej plumbi mbi hapjen e saj. 9 Pastaj i çova sytë dhe shikova, dhe ja që po vinin dy gra me erën në krahët e tyre, sepse ato kishin krahë si krahët e lejlekut, dhe e ngritën efan midis tokës dhe qellit. 10 Kështu unë e pyeta engjëllin që fliste me mua: "Ku e cjojnë efan këto?". 11 Ai m'u përgjigji: "Në vendin e Shinarit për t'i ndërtuar një shtëpi; kur të jetë gati efa do të vihet mbi piedestalin e vet".

6 I çova përsëri sytë dhe shikova, dhe ja, katër qerre që dilnin në mes të dy maleve; dhe malet ishin male prej bronzi. 2 Në qerren e parë kishte kuaj të kuq, në qerren e dytë kuaj të zinxj, 3 në qerren e tretë kuaj të bardhë dhe në të katërtën kuaj shumë laramanë. 4 Atëherë nisa t'i them engjelli që fliste me mua: "Imzot, po këta?". 5 Engjelli u përgjigji dhe tha: "Këta janë katër frymat e qillit që dalin pasi kanë qenë në prani të Zotit të mbarë dheut. 6 Qerrja me kuaj të zinxj shkon drejt vendit të veriut; kuajt e bardhë e ndjekin, kuajt laramanë shkojnë drejt vendit të jugut; 7 pastaj përparojnë kuajt me ngjyrë të kuqe të ndezur dhe kërkojnë të shkojnë për të pëershkuar dheun". Ai u tha atyre: "Shkon, pëershkon dheun!". Kështu ata e pëershkuar dheun. 8 Pastaj ai më thirri dhe më foli, duke thënë: "Ja, ata që po shkojnë drejt vendit në veri e kanë qetësuar Frymën time mbi vendin e veriut. 9 Pastaj fjalë e Zotit m'u drejtua duke thënë: 10 "Prano dhurata nga mërgimtarët, domethënë nga Heldai, nga Tobiahu dhe nga Jedaiahu që kanë ardhur nga Babilonia, dhe që po sot kanë shkuar në shtëpinë e Josias, birit të Sofonias. 11 Merr argjendin dhe arin, bëj një kurorë me to dhe vëre mbi kryet e Jozueut, birit të Jehotsadakut, kryepërfit. 12 Pastaj foli atij, duke thënë: Kështu thotë Zoti i ushtrive: Ja, burri emri i të cilët është Filizë, dë t'filizoj në vendin e tij dhe do t'ndërtojë tempullin e Zotit. 13 Po, ai do t'ndërtojë tempullin e Zotit, do t'mbulohet

me lavdi dhe do t'let e do t' mbretërojë mbi froni n e tij, do t' jetë prift mbi froni n e tij, dhe midis t' dyve do t' jetë një këshillë paqeje. 14 Kurora do t' jetë një kujtim në tempullin e Zotit për Helemin, për Tobiahun, për Jedaiahun dhe për Henin, birin e Sofonias. 15 Edhe ata që janë larg do t' vijnë për t' ndihmuar për ndërtimin e tempullit të Zotit; atëherë do t' pranon i që Zoti i ushtrive më ka dërguar te ju. Kjo do t' ndodhë në qoftë se do t'i bindeni me zell zërit të Zotit, Peréndisë tuaj".

7 Në vitin e katërt të mbretit Dar, ditën e katërt të muajit të nentë, që është Kislevi, ndodhi që fjalë e Zotit iu drejtua Zakarias. 2 Kishin dërguar Sharetserin, bashkë me Regemelekun dhe njerëzit e tij, në Bethel për t' kërkuar me lutje favorin e Zotit, 3 dhe për t' folur me priftërinjë që ishin në shtëpinë e Zotit të ushtrive dhe me profetët, duke thënë: "A duhet t' qaj në muajin e pestë dhe t' agjeroj si kam bërë gjatë shumë viteve?". 4 Atëherë fjalë e Zotit m'u drejtua, duke thënë: 5 "Folu gjithë popullit të vendit dhe priftërinjve dhe thuaj: "Kur keni agjéruar dhe jeni pikëlluar në muajin e pestë dhe në të shtatin gjatë këtyre shtatëdhjetë viteve, a keni agjéruar në të vërtetë përmua, pikërisht përmua? 6 Po më pas, kur keni ngrënë dhe pirë, mos vallë keni ngrënë dhe pirë për veten tuaj? 7 A nuk janë këto fjalë që Zoti i ushtrive ka shpalur me anë të profetëve të së kaluarës, kur Jeruzalemis ishte i banuar dhe i qetë bashkë me qytetet e tij të afërtë dhe gjithashtu Negevi dhe fusha ishin të banuara?"". 8 Fjalë e Zotit iu drejtua Zakarias, duke thënë: 9 "Kështu thotë Zoti i ushtrive: Zbatoni me përpikë drejtësinë dhe tregoni se cilë mirësi dhe mëshirë për vëllezërit tuaj. 10 Mos e shtypni të venë dhe jetimin, të huajin dhe t' varférin; dhe askush të mos kurdisë në zemër të vet t' keqen kundër vëllait të vet. 11 Por ata nuk deshën t' dëgjonjë, kthyen krahët me kryneçësi dhe i zunë veshët që t' mos dëgjonin. 12 E bënë zemrën e tyre si diamanti, për t' mos dëgjuar ligjin dhe fjalë që Zoti i ushtrive u dërgonte atyre me anë t' Frymës së tij, me anë t' profetëve të së kaluarës. Kështu u krijua një indinjatë e madhe te Zoti i ushtrive. 13 Dhe ndodhi që, mbasi ai thërriste dhe ata nuk ia vinin veshin, ata thirrën dhe unë nuk ua vura veshin", thotë Zoti i ushtrive, 14 "por i shpërndava me shakullimë midis gjithë kombeve që ata nuk i njihnin. Kështu vendi mbeti i shkretë pas tyre, dhe askush nuk kalonte andej ose nuk u kthye. Nga një vend kënaqësia ata e kthyen në shkretë".

8 Fjalë e Zotit të ushtrive m'u drejtua përsëri, duke thënë: 2 Kështu thotë Zoti i ushtrive: Unë jam shumë xheloz për Sionin, po, unë digjem nga xhelozia për t'. 3 Kështu thotë Zoti: "Unë do t' kthehem në Sion dhe do t' banoj në mes t' Jeruzalem. Jeruzalem do ta quajnë Qytet t' besnikërisë dhe malin e Zotit të ushtrive, mal t' shenjtërisë". 4 Kështu thotë Zoti i ushtrive: "Nëpër sheshet e Jeruzalem do t' ulen akoma pleq e plaka, secilë me shkopin e vet në dorë për shkak të moshës së shtyrë. 5 Sheshet e qytetit do t' janë plot e përplot me djem dhe vajza që do t' lozin në sheshet e tij". 6 Kështu thotë Zoti i ushtrive: "Në se kjo duket shumë e vështirë në sytë e atyre që kanë mbetur nga ky popull ndër këto ditë, a do t' jetë gjithashtu tepër e vështirë për sytë e mi?", thotë Zoti i ushtrive. 7 Kështu thotë Zoti i ushtrive: "Ja, unë do ta shpëtoj popullin tim nga vendi i lindjes nga vendi i perëndimit. 8 Unë do t' bëj t' vijnë dhe ata do t' banojnë në Jeruzalem; ata do t' janë populli im dhe unë do t' jem Peréndia i tyre me besnikëri dhe drejtësi". 9 Kështu thotë Zoti i ushtrive: "Duart tuaja le të janë t' fuqishme, ju që dëgjoni në këto ditë këto fjalë nga goja e profetëve që ishin në kohën

kur po hidheshin themelet e shtëpisë të Zotit, me qëllim që të mund të rindërtohej tempulli. **10** Përparrë asaj kohe nuk kishte pagesë pér njeriun dhe pagesë pér kafshët; nuk kishte fare siguri pér këdo që shkonte ose vinte pér shkak të armikut; unë vet, pra, i vija gjithë njerëzit kundër njeri tjetrit. **11** Por tanë nuk do të jem më me ata të mbeturit nga ky popull siç kam qenë në kohërat e shkuara", thotë Zoti i ushtrive. **12** "Sepse do të ketë një farë paqeje: hardhia do të japë frytin e vet, toka do të japë prodhimet e veta dhe qiejt do t'u japid vesën e tyre. Do t'i bëj ata të mbeturit nga ky popull të kenë zotërimin e të gjitha këtyre gjërave. **13** Dhe do të ndodhë që, ashtu si ishit një mallkim midis kombeve, o shtëpi e Judës dhe shtëpi e Izraelit, kështu, kur t'ju shpëtoj, do të jeni një bekim. Mos u trembi, duart tuaja le të jenë të fuqishme!". **14** Sepse kështu thotë Zoti i ushtrive: "Ashtu si vendosa t'ju bëj keq kur etërit tuaj më provokuan zemrëmin", thotë Zoti i ushtrive, "dhe nuk u pendova, **15** kështu, këto ditë kam vendosur rishtas t'i bëj mirë Jeruzalemit dhe shtëpisë së Judës. Mos u trembi! **16** Këto janë gjërat që duhet të bëni: i flisi me vërtetësi secili të afërmit të tij, në portat tuaja jepni gjykime me vërtetësi, drejtësi dhe paqe. **17** Askush të mos kurdisë në zemër të vet ndonjë të keqe kundër të afërmit të vet dhe mos pëlqeni betimin e rremë, sepse të gjitha këto gjëra unë i urrej, thotë Zoti". **18** Fjala e Zotit të ushtrive m'u drejtua përsëri, duke thënë: **19** "Kështu thotë Zoti i ushtrive: Agjërimi i muajit të katërt, agjërimi i të pestit, agjërimi i të shtatit dhe agjërimi i të dhjetit do të bëhen pér shtëpinë e Judës një periudhë gëzimi, hareje dhe festash të gëzuara; prandaj duajeni të vërtetën dhe paqen". **20** Kështu thotë Zoti i ushtrive: "Do të vijnë akoma popuj dhe banorë të shumë qyteteve; **21** banorët e një qyteti do të shkojnë tek ata të tjetrit, duke thënë: "Le të shkojmë menjëherë t'i përgjërohem i fytyrës së Zotit dhe t'i kërkojmë Zotin e ushtrive. Edhe unë do të shkoj". **22** Po, shumë popuj dhe kombe të fuqishëm do të vijnë të kërkojnë Zotin e ushtrive në Jeruzalem dhe t'i përgjërohen fytyrës së Zotit". **23** Kështu thotë Zoti i ushtrive. "Në ato ditë dhjetë burra nga të gjitha gjuhët e kombeve do të zënë një Jude nga cepi i robëris dhe do të thonë: "Ne duam të vijnë me ju se pse kemi dëgjuar se Perëndia është me ju"".

9 Orakulli i fjälës së Zotit kundër vendit të Hadrakut dhe Damasku vendpushimi i tij (sepse sytë e njerëzve të të gjitha fiseve të Izraelit i drejtohen Zotit), 2 dhe kundër Hamathit, që është në kufi me të, dhe kundër Tirosh dhe Sidonit, ndonëse ata janë shumë të urtë. 3 Tiro ka ndërtuar një fortesë dhe ka grumbulluar argjend si pluhur dhe ar si balta e rrugëve. 4 Ja, Zoti do ta rrëzojë nga fuqia dhe do të shkatërrojë pushtetin e tij në det, dhe ai do të konsumohet nga zjarri. 5 Ashkeloni do ta shohë dhe do të ketë frikë, edhe Gaza do të përpilitet nga dhëmbja e madhe dhe po kështu Ekroni, sepse shpresë e tij do të pësojë zhgënijim. Mbreti do të zdhuket nga Gaza dhe Ashkeloni nuk do të banohet më. 6 Një popull bastard do të banojë në Ashdod, dhe unë do të asnjësjoj krenarinë e Filistejeve. 7 Do të heq gjak nga goja e tij dhe gjérat e neveritshme nga dhëmbët e tij, dhe ai gjithashtu do të jetë një i mbetur për Perëndinë tonë dhe do të jetë si një kryetar në Judë, dhe Ekroni si Jebuzeu. 8 Do të fushoj rreth shtëpisë sime për ta mbrojtur nga çfarëdo ushtrie, nga kush shkon dhe kush vjen; asnjë shtypës nuk do të kalojë më nga ata, sepse tani pasqë vetë me shty e mi. 9 Ngazëlllo me të madhe, o bijë e Sionit, lësho britma gëzimi, o bijë e Jeruzalemit! Ja, mbreti yt po të vien; ai është i drejtë dhe siell shpëtimin, i përlur dhe i

hipur mbi një gomar, mbi një gomar të ri. **10** Unë do t'i zhduk qerret nga Efraimi dhe kuajt nga Jeruzalemi; harqet e lufjtës do të asgjësohen. Ai do t'u flasë pér paqe kombeve; sundimi i tij do të shtrihet nga deti në det, dhe nga Lumi deri në skaj të dheut. **11** Sa pér ty, pér shkak të gjakut të besëlidhjes sime me ty, i çlirova robërët e tu nga gropë pa ujë. **12** Kthehuni në fortesë, o ju robër të shpresës! Pikërisht sot unë deklaroj se do të të jap dyfishin. **13** Do ta përkul Jûdën pér mua si harkun tim dhe me Efraimin do ta mbush me shigjetë, dhe do t'i ngre në këmbë bijtë e tu, o Sion, kundër bijve të tu, o Javan, dhe do të bëj si shpata e një njeriu të fuqishëm. **14** Atëherë mbi ta do të duket Zoti dhe shigjetë e tij do të niset si një rrufe. Zoti, Zoti, do t'i bjerë borisë dhe do të përpjorë bashkë me shakullimat e jugut. **15** Zoti i ushtrive do t'i mbrojë; këshuta ata do të gjallabërojnë dhe do të shkelin gurët e hobeve të armiqve të tyre, do të pijnë dhe do të bëjnë zhurmë si të nxitur nga vera dhe do të jenë plot me gjak si legenat e vegjël që përdoren pér fljime, si briërët e altarit. **16** Zoti, Perëndia i tyre, do t'i shpëtojë atë ditë, si kopeja e popullit të tij, sepse do të jenë si gurët e çmuar të një kurore, që do të nrighen lart si një flamur mbi tokën e tij. **17** Sa e madhe do të jetë mirësia e tij dhe sa e madhe bukuria e tij! Gruri do t'i rritë të rinjtë, dhe mushti vajzat.

10 I kërkoni Zotit shiu në kohën e shiut të fundit! Zoti do të lëshojë rrufe që do të pasohen nga bubullima dhe shi, do t'u japë atyre shira të bollshme, dhe seclit bar në arën e vet. **2** Sepse idhujt familjarë rrëfejnë gjëra të kota, shortarët ndjekin veprime të rreme dhe tregojnë ëndrra të rreme, japid ngushëllime të kota; pér këtë arsyet ata po enden si dhentë, janë të pikëlluar, sepse janë pa bari. **3** "Zemërimi im merr zjarr kundër barinje dhe unë do të ndëshkoj cjeptë, sepse Zoti i ushtrive do të vizitojë kopenë e tij, shtëpinë e Judës dhe do ta bëjë atë si kalin e tij madhështor në luftë. **4** Prej tij do të dalë guri i qoshes, prej tij do të dalë kunji, prej tij harku i betejës, prej tij do të dalë çdo sundues, të gjithë së bashku. **5** Dhe do të janë si trimat që do të shkelin armiqëtë e tyre në baltën e rrujëve në betejë. Do të luftojnë, sepse Zoti është me ta, ata që u hipin kuajve do të mbeten të shushaturo. **6** Unë do ta fortifikoj shtëpinë e Judës dhe do ta shpëtoj shtëpinë e Jozefit dhe do t'i sjell përsëri sepse më vjen keq pér ta; do të janë si të mos i kem débuar kurrrë, sepse unë jam Zoti, Perëndia i tyre, dhe do t'i kënaq. **7** Ata të Efraimit do të janë si një trim dhe zemra e tyre do të ngazëllojë si e dehur nga vera. Po, bijtë e tyre do ta shohin dhe do të gjëzohen, zemra e tyre do të ngazëllojë në Zotin. **8** Do t'i fishkëlloj pér t'i mbledhur, sepse unë do t'i shpengoj; dhe ata do të shumohen siç janë shumuar më parë. **9** Do t'i shpërndaj midis popujve dhe në vendë të largëta do të më kujtojnë; do të jetojnë bashkë me bijtë e tyre dhe do të kthehen. **10** Do t'i bëj të kthehen nga vendi i Egjiptit dhe do t'i mbledh nga Asiria, pér t'i kthyer në vendin e Galaadit dhe në Liban, por nuk do të ketë vend të mjafueshém pér ta. **11** Ai do të kalojë nëpër detin e vështrësisë, por do t'i godasë valët e detit dhe të gjitha thellësítë e lumenjve do të thahen. Krenaria e Asirisë do të shembet dhe skeptri i Egjiptit do të hiqet. **12** Do t'i bëj të fugishëm në Zotin dhe ata do të ecin në emrin e tij", thotë Zoti.

11 Hapi dyert e tua, Liban, me qëllim që zjarri të djegë kdrat e tu. **2** Vajto, selvi, sepse kdrri ka rënë, sepse drurët madhështorë janë shkatërruar. Këlthisni, lisa të Bashanit, sepse pylli i padepertueshëm është rrëzuar. **3** Dëgjohet vajtimi i barinjve, sepse shkëlqimi i tyre u shkretua; dëgjohet vrumbullima e luanëve të vogjë, sepse madhështia e Jordani u shkrotua. **4** Kështu thotë

Zoti, Perëndia im: "Kulloti delet që janë caktuar për thertore, 5 blerësit e të cilave vrasin dhe nuk konsiderohen fajtorë dhe shësít e të cilave thonë: "Qoftë bekuar Zoti, sepse unë po pasurohem" dhe barinjtë e të cilave nuk kanë kurrrarë mëshire. 6 Nuk do të kem më mëshirë për banorët e vendit", thotë Zoti, "madje do të bëj që secili prej tyre të bjerë në dorë të afërmit të vet dhe në dorë të mbretit të vet. Ata do ta shkretojnë vendin dhe nuk do të çlirjoj asnjë nga duart e tyre". 7 Atëherë nisa t'i kullos delet që ishin caktuar për thertore, pikërisht më të mjerat e kopesë. Mora pastaj pér vete dy shkopinj: njërin e quajta "Hir" dhe tjetrin "Bashkim", dhe nisa ta kullos kopenë. 8 Brenda një muaj eliminova tre barinj. Unë isha i paduruar me ta, edhe ata gjithashtu më urrenin. 9 Atëherë thashë: "Nuk do t'i ulllos më; kush është duke vdekur, le të vdesë dhe kush është për të humbur, le të humbasë; pastaj ato që do të mbeten le të hanë njëra tjetrrën". 10 Mora pastaj shkopin tim "Hir" dhe e theva, pér të shfuqizuar besëlidhjen që kisha lidhur me gjithë popujt. 11 Po atë ditë ai u shfuqizua. Kështu delet më të mjerat e kopesë që po më shikonin, e kuptuan se ajo ishte fjala e Zotit. 12 Atëherë u thashë atyre: "Po t'ju duket e drejtë, më jepni pagën time; në se jo, lëreni". Kështu ata e peshuan pagën time: tridhjetë siklat prej argjendi dhe i hodha në shtëpinë e Zotit për poçarin. 14 Pastaj theva shkopin tjetër "Bashkim", pér të thyer vëllazënirë ndërmjet Judës dhe Izraelit. 15 Atëherë Zoti më tha: "Merri edhe veglat e një bariu të pamend. 16 Sepse ja, unë do të nxjerr në vend një bari që nuk do të kujdeset për delet që humbasin, nuk do t'i kërkoj ato që janë të reja, nuk do të shërojë të plagosurat, nuk do t'i ushqejë ato që rrjnë në këmbë, por do të hajë mishin e të majmeve dhe do t'u shkulë edhe thonjtë". 17 Mjerë bariu i pavlerë që e braktis kopenë! Një shpatë do jetë kundër krahut të tij dhe kundër syrit të tij të djathët. Krahu i tij do të thahet krejt dhe syri i tij do të verbohet fare.

12 Orakulli i fjalës të Zotit lidhur me Izraelin. Kështu thotë Zoti që i ka shpalosur qiejt, që ka hedhur themelat e dheut dhe ka formuar frymën e njeriut përbrenda tij: 2 "Ja, unë do ta bëj Jeruzalemin një kupë hutimi për gjithë popujt përreth; ata do të dalin gjithashtu kundër Judës, kur t'rrethojnë Jeruzalemin. 3 Atë ditë do të ndodhë që unë do ta bëj Jeruzalemin një gur të rëndë për gjithë popujt; të gjithë ata që do të ngarkohen me të do të bëhen krejtësisht copë-copë, edhe sikur të mblidheshin të gjitha kombet e dheut kundër tij. 4 Atë ditë", thotë Zoti, "unë do t'i qëlloj me hutim të gjithë kuajt dhe me marrëzi kalorësit e tyre; do t'i hap sytë e mi mbi shtëpinë e Judës, por do të godas me verbitë të gjithë kuajt e popujve. 5 Krerët e Judës do të thonë në zemër të tyre: "Banorët e Jeruzalemit janë fuqia ime në Zotin e ushtrive, Perëndinë e tyre". 6 Atë ditë unë do t'i bëj krerët e Judës si një mangall që digjet në mes të një turre drush, si një pishtar të ndezur midis demeteve. Ata do të gillabërojnë djathtas e majtas gjithë popujt përreth; por Jeruzalemi do të mbetet akoma i banuar, në vendin e vet, në Jeruzalem. 7 Zoti do të shpëtojë më parë çadrat e Judës, me qëllim që lavdia e shtëpisë së Davidit dhe lavdia e banorëve të Jeruzalemit të mos rritet më shumë se ajo e Judës. 8 Atë ditë Zoti do t'i mbrojë banorët e Jeruzalemit; atë ditë më i dobëti ndërsa do të jetë si Davidi, dhe shtëpia e Davidit do të jetë si Perëndia, si Engjelli i Zotit përpëra tyre. 9 Atë ditë do të ndodhë që unë do të veproj për të shkatërruar të gjitha kombet që do të dalin kundër Jeruzalemit". 10 "Do të

derdh mbi shtëpinë e Davidit dhe mbi banorët e Jeruzalemit Frymën e hirit dhe të përgjërimit; dhe ata do të vështrojnë drejt meje, drejt atij që kanë therur; do të pikëlohen pér të, ashtu si pikëlolesh pér një bir të vetëm, dhe do të hidhërohen shumë pér të, ashtu si hidhërohesh fort pér një të parëlindur. 11 Atë ditë në Jeruzalem do të ketë pikëllim të madh, i njëshëm me pikëllimin Hadad-rimonit në luginën Megido. 12 Edhe vendi do të pikëlohet, çdo familje pér vete: familja e shtëpisë së Davidit pér vete, bashkëshortet e tyre pér vete; familja e shtëpisë së Natanit pér vete; dhe bashkëshortet e tyre pér vete; 13 familja e shtëpisë së Levit pér vete dhe bashkëshortet e tyre pér vete; familja e Shimejt pér vete dhe bashkëshortet e tyre pér vete; 14 të gjitha familjet e mbeturë se cila pér vete, dhe bashkëshortet e tyre pér vete".

13 "Atë ditë do të hapet një burim pér shtëpinë e Davidit dhe pér banorët e Jeruzalemit, pér mëkatin dhe pér papastërtin. 2 Atë ditë do të ndodhë", thotë Zoti i ushtrive, "që unë do të shfaros nga vendi emrat e idhujve, që nuk do të kujtohen më; do të zhduk gjithashtu profetët nga vendi dhe fryshtë e papastërt. 3 Dhe do të ndodhë që, në se dikush do të profetizojë akoma, i ati dhe e éma që e kanë lindur do t'i thonë: "Ti s'ke pér të jetuar, sepse shqipton gjenjeshtra në emër të Zotit". Kështu i ati dhe e éma që e kanë lindur do ta therin, sepse ai profetizon. 4 Atë ditë do të ndodhë që secili profet do të ndiejë turp pér vegimin e vet, kur të profetizojë dhe nuk do të veshë më qyrkun pér të mashtruar. 5 Po secili do të thotë: "Unë nuk jam profet, jam bujk; dikush më ka mësuar të tris bagëtinë që në rininë time". 6 Pastaj në qoftë se dikush do t'i thotë: "Çfarë janë këto plagë që ke në duart e tua?", ai do të përgjigjet: "Janë ato me të cilat jam plagosur në shtëpinë e miqve të mì". 7 "Zgjohu, o shpatë, kundër bariut tim dhe kundër njeriut që është shoku im", thotë Zoti i ushtrive. "Godite bariun dhe delet le të shpërndahen; pastaj do ta drejtoj dorën time kundër të vegjëlve. 8 Dhe në gjithë vendin do të ndodhë", thotë Zoti, "që dy të tretat do të shfarosin dhe do të vdesin, por një e treta do të mbetet. 9 Këtë të tretë do ta bëj të kalojë nëpër zjarr, do ta rafinoj ashtu si rafinohet argjendi dhe do ta vë në provë ashtu si provohet ari. Ata do të thërresin emrin tim dhe unë do t'i kënaq. Unë do të them: Ky është populli im, dhe ai do të thotë: Zoti është Perëndia im".

14 Ja, po vjen dita e Zotit; plaçka jote e luftës do të ndahet në mes teje. 2 Unë do t'i mbledh të gjitha kombet pér të luftuar kundër Jeruzalemit; qyteti do të pushtohet, shtëpitë do të plaçkiten dhe gratë do të dhunohen. Gjysma e qytetit do të shkojë në robëri, por ata që do të mbeten nga populli nuk do të shfarosen nga qyteti. 3 Pastaj Zoti do të dalë pér të luftuar kundër atyre kombeve, ashtu si ka luftuar herë të tjera në ditën e betejës. 4 Atë ditë këmbët e tij do të ndalen sipër malit të Ullinjve që ndodhet përbalje Jeruzalemit, në lindje, dhe malit i Ullinjve do të çahet në mes, nga lindja në perëndim, duke krijuar kështu një luginë të madhe; gjysma e malit do të têrhiqet drejt veriut dhe gjysma tjetër drejt jugut. 5 Atëherë ju do të ikni nëpër luginën e maleve të mi, sepse lugina e maleve do të shtrihet deri në Atsal; po, do të ikni ashtu si keni ikur përpëra têrmetit gjatë ditëve të Uziahut, mbretit të Judës; kështu Zoti, Perëndia im do të vijë, dhe gjithë të shenjtit e tij do të jenë me ty. 6 Atë ditë do të ndodhë që nuk do të ketë më driti; yjet e ndritshëm do të errën. 7 Do të jetë një ditë unikale, që njihet nga Zoti; nuk do të jetë as ditë as natë, por aty nga mbrëmja do të ketë driti. 8 Atë ditë do të ndodhë që

nga Jeruzalemi do të burojnë ujëra të freskëta: gjysma e tyre do të shkojë drejt detit lindor dhe gjysma drejt detit perëndimor; kështu do të jetë si në verë ashtu edhe në dimër. **9** Zoti do të jetë mbret mbi gjithë dheun; atë ditë do të jetë vetëm Zoti dhe vetëm emri i tij. **10** Gjithë vendi do të shndërrohet në fushë, nga Geba në Rimon, në jug të Jeruzalemit; dhe Jeruzalemi do të lartohet dhe do të banohet në vendin e vet, nga porta e Beniaminit, në vend të portës së parë, deri te porta e Qoshes, dhe nga kulla e Hananeelit deri te torkujt e mbretit. **11** Njerëzit do të banojnë dhe asgjé më nuk do të jetë caktuar për t'u shfarosur, por Jeruzalemi do të qëndrojë i sigurt. **12** Kjo do të jetë plaga me të cilën Zoti do të godasë të gjithë popujt që kanë luftuar kundër Jeruzalemit: ai do të bëjë që mish i tyre të konsumohet ndërsa ata qëndrojnë në këmbë, sytë e tyre do të konsumohen në zgavrat e tyre dhe gjuha e tyre do të konsumohen në gojën e tyre. **13** Atë ditë do të ndodhë që për shkak të veprimit të Zotit, midis tyre do të jetë një çoroditje e madhe; secili prej tyre do të zérë dorën e fqinjitet vet dhe do ta ngrerë dorën kundër dorës së fqinjitet vet. **14** Vetë Juda do të luftojë kundër Jeruzalemit, dhe pasuria e të gjitha kombeve përreth do të mblidhet tok: ar, argjend dhe rroba në sasi të madhe. **15** Plagë e njashme me tjetrën do të jetë plaga që do të godasë kuajt, mushkat, devetë, gomerët dhe të gjitha kafshët që do të ndodhen në ato fushime. **16** Dhe do të ndodhë që secili nga të mbijeturat nga të gjitha kombet që kanë dalë kundër Jeruzalemit do të dalë vit për vit të adhuruar Mbretin, Zotin e ushtrive, dhe për të kremluar festën e Kasolleve. **17** Dhe do të ndodhë që, në qoftë se ndonjë familje e dheut nuk do të shkojë në Jeruzalem për të adhuruar Mbretin, Zotin e ushtrive, kurfarrë shiu nuk do të bjerë mbi to. **18** Në qoftë se familja e Egjiptit nuk do të dalë dhe nuk do të vijë, as mbi të nuk do të bjerë shi, por do të bjerë e njëjtë plagë me të cilën Zoti do të godasë kombet që nuk do të dalin të kremltojnë festën e Kasolleve. **19** Ky do të jetë ndëshkimi i Egjiptit, dhe ndëshkimi i të gjitha kombeve që nuk do të dalin të kremltojnë festën e Kasolleve. **20** Atë ditë mbi zilkat e kuajve do të skalitet: "SHENJTÉRIM ZOTIT". Tenxheret në shtëpinë e Zotit do të jenë si legenët e vegjël përpëra altarit. **21** Po, qđo tenxhere në Jeruzalem dhe në Judë do t'i shenjtërohet Zotit të ushtrive; të gjithë ata që do të ofrojnë flíjime do të vijnë t'i marrin për të gatuar mishrat. Atë ditë në shtëpinë e Zotit nuk do të ketë më asnjë tregtar.

Malakia

1 Orakulli i fjalës të Zotit iu drejtua Izraelit me anë të Malakias. **2** "Unë ju kam dashur", thotë Zoti. Por ju thoni: "Si na ke dashur?". "Vallë Ezau nuk ishte vëllai i Jakobit?", thotë Zoti. "Megjithëtë unë e kam dashur Jakobin **3** dhe e kam urryer Ezraun; malet e tij i kam kthyer në shkreti dhe trashëgiminë e tij ua kam dhënë çakejeve të shkretëtirës. **4** Edhe sikur Edomi të thotë: "Ne u shkatërruam, por do të rifillojmë ndërtimin e vendeve të shkretuara", kështu thotë Zoti i ushtrive, "ata do të rindërtojnë, por unë do të shemb; dhe do të emrëtohen Territori i paudhësisë dhe populli kundër të cilët Zoti do të jetë përfjetë i indinjuar. **5** Sytë tuaj do të shikojnë dhe ju do të thoni: "Zoti u përlëvdua përtetje kuifje të Izraelit"". **6** "Një bin nderon të atin dhe një shërbëtor zotin e tij. Në se unë, pra, jam ati, ku eshtë nderi im? Dhe në se jam zot, ku ma kanë frikën?", iu thotë Zoti i ushtrive juve, priftërinjve, "që përbuzni **7** Ju ofroni mbi altarin tim ushqime të ndotura, dhe megjithatë thoni: "Në c'mënyrë të kemi ndotur?". Kur thoni: "Tryeza e Zotit eshtë e përbuzshme". **8** Kur ofroni për flijim një kafshë të verbër, nuk eshtë keq? Kur ofroni një kafshë të çalë ose të sémurë, nuk eshtë keq? Paraqite, pra, te qeveritar yt. A do të jetë i kënaqur prej teje? Do të t'pranojë me kënaqësi?", thotë Zoti i ushtrive. **9** Tani, pra, kërkoni favorin e Perëndisë, që ai të ketë mëshirë pér ne. "Duart tuaja e kanë bërë këtë, a do t'ju pranojë vallë me kënaqësi?", thotë Zoti i ushtrive. **10** "Oh, sikur të paktën dikush prej jush t'i mbyllte dyert! Atëherë nuk do ta ndiznit zjarrin kot mbi altarin tim. Unë nuk kam asnjë kënaqësi me ju", thotë Zoti i ushtrive, "dhe as që pëlqej çfarëdo oferte nga duart tuaja. **11** Sepse, që nga lind dielli e deri atje ku perëndon, emri im do të jetë i madh midis kombeve dhe në qdo vend do t'i ofrohet temjan emrit tim dhe një blatim i pastër, sepse emri im do të jetë i madh midis kombeve", thotë Zoti i ushtrive. **12** "Por ju e përdhosni kur thoni: "Tryeza e Zotit eshtë e ndotur dhe fryti i saj, domethënë ushqimi i saj, eshtë i përbuzshëm". **13** Ju thoni gjithashut: "Ah, sa u lodhëm!", dhe e trajtoni me përcëmim", thotë Zoti i ushtrive. "Kështu ju sillni kafshë të vjedhura, të çala ose të sémura; kjo eshtë oferta që sillni. A do të mund ta pranoja nga duart tuaja?", thotë Zoti. **14** Mallkuar qoftë hileqari që ka një mashkull në kopenë e tij dhe bënë një premtim solemn, por flijon pér Zotin një kafshë me të meta. Sepse unë jam një Mbret i madh", thotë Zoti i ushtrive, "dhe emri im eshtë i tmerrshëm midis kombeve".

2 "Dhe tani ky urdhërim eshtë pér ju, o priftërinj. **2** Në qoftë se nuk dégjoni, po të mos keni në zemër t'i jepni lavdi emrit tim", thotë Zoti i ushtrive, "do të dërgoj mbi ju mallkimin dhe do të mallkoj bekimet tuaja; po, tashmë i kam mallkuar, sepse nuk e keni futur këtë gjë në zemër. **3** Ja, unë do ta shaj farën tuaj, do të hedh jashtëqitje mbi fytyrat tuaja, jashtëqitjet e festave tuaja soleinne, dhe ju do t'ju marrin bashkë me to. **4** Atëherë do të pranonit që unë ju kam dërguar këtë urdhërim, me qëllim që besëlidhja ime me Levin të mund të vazhdojë", thotë Zoti i ushtrive. **5** "Besëlidhja ime me të ishte një besëlidhje jetë dhe paqeje, që unë ia dhashë që të ketë frikë prej meje; dhe ai më pati frikë dhe u tmerrua para emrit tim. **6** Ligji i së vërtetës ishte në gojnë e tij dhe asnjë coroditje nuk gjindej mbi buzët e tij, ai ecet bashkë me mua në paqe e në ndershëmëri dhe shpëtoi shumë njerëz nga paudhësia. **7** Sepse buzët e priftit duhet të ruajnë diturinë dhe nga goja e tij secili duhet të kërkojë ligjin,

sepse ai eshtë lajmëtar i Zotit të ushtrive. **8** Përkundrazi ju jeni larguar nga rruga, keni bërë që shumë njerëz të pengohen te ligji, keni dhunuar besëlidhjen e Levit", thotë Zoti i ushtrive. **9** "Për këtë arsyre ju kam bërë të përbuzshëm dhe të neveritshëm përparrja gjithë popullit, sepse nuk keni respektuar rrugët e mia dhe keni qenë të njëanshëm në zbatimin e ligjit". **10** A nuk kemi të gjithë të njëjtin Atë? A nuk na ka krijuar i njëjtë Perëndi? Pse, pra, veprojmë me pabesi me njeri tjetërin, duke përdhosur besëlidhjen e etërve tanë? **11** Juda ka vepruar me pabesi dhe një veprim i neveritshëm eshtë kryer në Izrael dhe në Jeruzalem, sepse Juda ka përdhosur vendin e shenjtë të Zotit, që ai e do dhe eshtë martuar me bijën e një perëndie të huaj. **12** Zoti do të shfarosë nga çadrat e Jakobit atë që vepron në këtë mënyrë, atë që përgjon, atë që përgjigjet dhe atë që i ofron një blatim Zotit të ushtrive. **13** Ju po bëni edhe këtë veprim tjetër: e mbuloni altarin e Zotit me lot, me të qara dhe vajtime, sepse nuk e shikon më me favor ofertën tuaj dhe nuk e pranon më me kënaqësi nga duart tuaja. **14** Megjithatë ju thoni: "Përse?" Sepse Zoti eshtë dëshmitar midis teje dhe bashkëshortes së rinisë sate, ndaj së cilës je sjellë me pabesi, ndonëse ajo eshtë shoqja jote dhe bashkëshorte e besëlidhjes sate. **15** Por a nuk i bëri Perëndia një qenie të vetme dhe megjithatë fryma qëndroi në të? Po pse vallë një qenie të vetme? Sepse ai kërkonte një prejardhje nga Perëndia. Tregoni, pra, kujdes pér frymën tuaj dhe askush të mos sillet me pabesi me bashkëshorten e rinisë së vet. **16** Sepse Zoti, Perëndia i Izraelit, thotë se ai e urren divorcin dhe atë që e mbulon me dhunë roben e vet", thotë Zoti i ushtrive. Tregoni, pra, kujdes pér frymën tuaj dhe mos u sillni me pabesi. **17** Ju e lodhni Zotin me fjalët tuaja, dhe megjithatë thoni: "Si e kemi lodhur?". Sepse ju thoni: "Kushdo që vepron keq pëlqehet nga Zoti, i cili kënaqet me të", ose: "Ku eshtë Perëndia i drejtësisë?".

3 "Ja, unë po dërgoj lajmëtarin tim pér të përgatitur rrugën para meje. Dhe menjëherë Zoti, që ju kërkoni, do të hyjë në tempullin e vet, engjelli i besëlidhjes që ju kërkoni me endje, ja, do të vijë", thotë Zoti i ushtrive. **2** "Po kush do të mund të durojë ditën e ardhjes së tij? Kush do të mund të qëndrojë më këmbë ditën kur ai do të shfaqet? Ai eshtë si zjarri i shkrirësit, si soda e larësve. **3** Ai do të ulet si ai që shkrin dhe pastron argjendin; do t'i pastrojë bijtë e Levit dhe do t'i rafinojë si arin e argjendin, me qëllim që ata të mund t'i ofrojnë Zotit një blatim me drejtësi. **4** Atëherë oferta e Judës dhe e Jeruzalemit do të pëlqehet nga Zoti, si në kohët e shkuara, si në vitet e mëparshme. **5** Kështu unë do t'ju afrohem pér gjykim dhe do të jem një dëshmitar i gatshëm kundër magjistarëve, kundër shkelësve të kurorës, kundër atyre që bëjnë betime të rrreme, kundër atyre që vjedhin méditjen e punëtorit, që shtypin të venë dhe jetimin, që dëbojnë të huajin dhe nuk më kanë frikë", thotë Zoti i ushtrive. **6** "Unë jam Zoti, nuk ndrysho; prandaj ju, o bij të Jakobit, nuk jeni konsumuar. **7** Që në ditët e etërve tuaj ju jeni larguar nga statutet e mia dhe nuk i keni respektuar. Kthehuni tek unë dhe unë do të kthehem tek ju", thotë Zoti i ushtrive. "Por ju thoni: "Si duhet të kthehem?". **8** Një njeri do të vjedhë Perëndinë? Megjithatë ju më vdhni dhe pastaj thoni: "Çfarë të kemi vjedhur?". Të dhjetën dhe ofertat. **9** Mallkimi ju ka qëlluar, sepse më vdhni, po, mbarë kombi. **10** Sillni gjithë të dhjetat në shtëpinë e thesarit, që të ketë ushqim në shtëpinë time dhe pastaj më vini në provë pér këtë gjë", thotë Zoti i ushtrive, "në se unë nuk do t'i hap pragjet e qiellit dhe nuk do t'i derdh mbi ju aq shumë bekim, sa nuk do t'i keni vend të

mjaftueshëm ku ta shtini. **11** Përveç kësaj do të qortoj shumë pér ju gllabëresin, me qëllim që ai të mos shkatërrojë më frytin e tokës suaj, dhe vreshtri juaj nuk do të rreshtë të sjellë pér ju fryt në fushë", thotë Zoti i ushtrive. **12** "Të gjitha kombet do t'ju shpallin të lumtur, sepse ju do të jeni një vend kënaqësish", thotë Zoti i ushtrive. **13** "Keni përdorur fjalë të ashpra kundër meje", thotë Zoti. "Megjithatë thoni: "Çfarë kemi thënë kundër teje?" **14** Keni thënë: "Është e kotë t'i shërbesh Perëndisë; c'përfitim kemi nga respektimi i urdhërimeve të tij dhe nga vajtja para Zotit të ushtrive të veshur me rroba zie? **15** Prandaj ne i shpallim të lumtur krenarët. Ata që kryejnë paudhësi jo vetëm përfitojnë, por ndonëse e provokojnë Perëndinë, mbeten të pandëshkuar". **16** Atëherë ata që kishin frikë nga Zoti i folën njëri tjetrit. Zoti i dëgjoi me vemannëdje dhe një libër kujtimi u shkrua përpëra tij pér ata që kanë frikë nga Zoti dhe që e nderojnë emrin e tij. **17** "Ata do të janë të mitë", thotë Zoti i ushtrive, "ditën kur unë përgatis thesarin tim të veçantë, dhe unë do t'i fal, ashtu si e fal njeriu birin që i shërben atij. **18** Atëherë do të shikoni përsëri ndryshimin ndërmjet të drejtit dhe të pabesit, ndërmjet atij që i shërben Perëndisë dhe atij që nuk i shërben atij".

4 "Sepse ja, dita po vjen, e zjarrtë si një furre; dhe të gjithë ata që veprojnë me pabesi do të janë si kallamishtet; dita që po vjen do t'i djegë", thotë Zoti i ushtrive, "në mënyrë të tillë që të mos u mbetet as rrënja as dega. **2** Por pér ju që keni frikë nga emri im, do të lindë dielli i drejtësisë me shërimin në krahët e tij, dhe ju do të dilni dhe do të hidheni si viçat që dalin nga stalla. **3** Do t'i shkelni me këmbë të pabesët, sepse do të janë hi nën tabanin e këmbëve tuaja gjatë ditës që unë po përgatis", thotë Zoti i ushtrive. **4** "Mban mend ligjin e Moisiut, shërbëtorit tim, të cilin në Horeb i urdhërova statutet dhe dekretet pér mbarë Izraelin. **5** Ja, unë do t'ju dërgoj Elian, profetin, para se të vijë dita e madhe dhe e llahtarshme e Zotit. **6** Ai do të bëjë që zemra e etërve t'u kthehet bijve dhe zemra e bijve etërve, me qëllim që vendi të mos goditet nga një shfarosje e plotë?

Dhjata e Re

G. DORÉ

H. PISAN.

Dhe Jezusi tha: "O Atë, fali ata sepse nuk dinë ç'bëjnë".

Pastaj, pasi i ndanë rrobat e tij, hodhën short.

Luka 23:34

Mateu

1 Libri i gjenealogjisë së Jezu Krishtit, birit të Davidit, birit të Abrahamit. **2** Abrahamit i lindi Isaku; Isakut i lindi Jakobi; Jakobit i lindi Juda dhe vëllezër e tij. **3** Judës i lindi nga Tamara Faresi dhe Zara; Faresit i lindi Esromi; Esromit i lindi Arami; **4** Aramit i lindi Aminadabi; Aminadabit i lindi Naasoni; Naasonit i lindi Salmoni. **5** Salmonit i lindi Boozi nga Rahabi; Boozit i lindi Obedi nga Ruthi; Obedit i lindi Jeseu. **6** Jeseut i lindi Davidi mbret; mbretit David i lindi Salomonit nga ajo që kishte qenë bashkëshortja e Urias. **7** Salomonit i lindi Roboami; Roboamit i lindi Abia; Abias i lindi Asai. **8** Asait i lindi Jozafati; Jozafatit i lindi Joramit; Joramit i lindi Ozia. **9** Ozias i lindi Joatami; Joatamit i lindi Akazi; Akazit i lindi Ezekia. **10** Ezekias i lindi Manaseu; Manaseut i lindi Amoni; Amonit i lindi Josia. **11** Josias i lindi Jekonia dhe vëllezër e tij në kohën e internimit në Babiloni. **12** Pas internimit në Babiloni Jekonias i lindi Salatieli; Salatielit i lindi Zorobabeli. **13** Zorobabelit i lindi Abiudi; Abiudit i lindi Eliakimi; Eliakimit i lindi Azori. **14** Azorit i lindi Sadoku; Sadokut i lindi Akimi; Akimit i lindi Eliudi. **15** Eliudit i lindi Eleazarit; Eleazarit i lindi Matthani; Matthanit i lindi Jakobi. **16** Jakobit i lindi Jozefi, bashkëshorti i Marisë, nga e cila i lindi Jezus, që quhet Krisht. **17** Kështu të gjithë brezat nga Abrahami deri te Davidi bëhen katërbëdhjetë breza; dhe, nga Davidi deri te internimi në Babiloni, katërbëdhjetë breza; dhe, nga internimi në Babiloni deri te Krishti, katërbëdhjetë breza. **18** Tani lindja e Jezu Krishtit ndodhi në këtë mënyrë: Maria, nëna e tij, i ishte premtuar Jozefit, por para se të fillonin të rrinin bashkë, mbiati shtatzënë nga Frymën e Shenjtë. **19** Atëherë Jozefi, i fejuari i saj, i cili ishte njeri i drejtë dhe nuk donte ta poshtëronte botërisht, vendosi ta linte fshehtas. **20** Por, ndërsa bluanu me vete këto çështje, ja që iu shfaq në èndërr një engjell i Zotit dhe i tha: "Jozef, bir i Davidit, mos keni frikë ta marrësh me vete Marinë si gruan tënde, sepse çështë ngjizur në të është vepër e Frymës së Shenjtë. **21** Dhe ajo do të lindë një djalë dhe ti do t'i vësh emrin Jezus, sepse ai do të shpëtójë popullin e tij nga mëkatet e tyre". **22** E gjithë kjo ndodhi që të përmbushej fjala e Zotit, e thënë me anë të profetit që thotë: **23** "Ja, virgjëresha do të mbetet shtatzënë dhe do të lindë një djalë, të cilët do t'i venë emrin Emanuel, që do të thotë: "Zoti me ne"". **24** Dhe Jozefi, si u zgjua nga gjumi, veproi ashtu siç e kishte urdhëruar engjelli i Zotit dhe e mori pranë vetës gruan e tij; **25** por ai nuk e njohu, derisa ajo i lindi djalin e saj të parëlindur, të cilët ia vuri emrin Jezus.

2 Pasi Jezusi lindi në Bethlehem të Judesë në kohën e mbretit Herod, ja që disa dijetarë nga lindja arritën në Jeruzalem, **2** duke thënë: "Ku është mbreti i Judenjve, që ka lindur? Sepse pamë yllin e tij në Lindje dhe erdhëm për ta adhuruar". **3** Mbreti Herod, kur dëgjoi këto fjalë, u shqetësua, dhe bashkë me të mbarë Jeruzalemi. **4** Dhe, mbasi i mbledhi të gjithë kërret e priftërinxh dhe skribët e popullit, i pyeti ku duhet të lindte Krishti. **5** Dhe ata i thanë: "Në Bethlehem të Judesë, sepse kështu është shkruar nëpërmjet profetit: **6** "Dhe ti, Bethlehem, tokë në Jude, nuk je aspak më e parentësishmja ndër pricat e Judesë, sepse nga ti do të dalë një udhëheqës, që do të kulloë popullin tim, Izraelin"".

7 Atëherë Herodi i thirri fshehuarë dijetarët, dhe i pyeti me hollësi se kur e kishin parë yllin për herë të parë. **8** Dhe i dërgoi në Bethlehem dhe tha: "Shkon dhe pyesni me kujdes për fëmijën; dhe, kur ta gjeni, më njoftoni që të vij edhe unë ta adhuroj". **9** Dhe ata, pasi e dëgjuan mbretin, u nisën; dhe ja,

ylli që kishin parë në lindje u shkonte përpara atyre derisa u ndal përbimi vendin ku ndodhej fëmija. **10** Ata, kur e panë yllin, u gëzuan me gjëzim shumë të madh. **11** Dhe, mbasi hyjnë në shtëpi, panë fëmijën me Marien, nënën e tij, dhe ranë përbymës dhe e adhuruan. Pastaj hapën thesaret e tyre dhe dhuruan: ar, temjan dhe mirrë. **12** Pasi Perëndia i udhëzoj në èndërr që të mos kthehesin te Herodi, ata u kthyen në vendin e tyre nga një rrugë tjetër. **13** Tani pasi u nisën Dijetarët, ja një engjell i Zotit iu shfaq që në èndërr Jozefit dhe i tha: "Çohu, merr fëmijën dhe nënën e tij dhe ik në Egjipt, dhe rrri aty deri sa të të lajmëroj, sepse Herodi do ta kérkoj fëmijën për ta vrarë". **14** Jozefi, pra, u zgjua, mori fëmijën dhe nënën e tij natën dhe iku në Egjipt. **15** Dhe qëndroi aty deri sa vdiq Herodi, që të përmbushet c'ishte thënë nga Zoti me anë të profetit: "E thirra birin tim nga Egjipti". **16** Atëherë Herodi, duke parë se dijetarët e kishin mashtruar, u zemërua fort dhe urdhëroi të vriten të gjithë fëmijët meshkuj që ishin në Bethlehem dhe në tërë rrethinën e tij, nga dy vjeç e poshtë, **17** Atëherë u përmbush ajo që ishte thënë nëpërmjet profetit Jeremi që thotë: **18** "Në Ramë u dëgjua një klithmë, një vaje një qarje dhe gjëmë e madhe; Rakela vajton bijtë e saj dhe nuk pranon të ngushëllohet, sepse ata nuk janë më". **19** Pasi vdiq Herodi, ja një engjell i Zotit i shfaqet në èndërr Jozefit në Egjipt, **20** dhe i thotë: "Çohu, merr fëmijën dhe nënën e tij dhe shko në vendin e Izraelit, sepse ata që donin ta vrissin fëmijën kanë vdekur". **21** Dhe ai u çua, mori fëmijën dhe nënën e tij dhe shkoi në vendin e Izraelit; **22** por, kur dëgjoi se Arkelau mbretëronte në Judë në vend të Herodit, atë të tij, pati frikë të shkojë atje. Dhe, mbasi u udhëzua nga Perëndia në èndërr, iku në krahinën e Galilësë, **23** dhe, mbasi arriti atje, zuri vend në një qytet që quhej Nazaret, që të përmbushej ajo që ishte thënë nga profetët: "Ai do të quhet Nazareas".

3 Tani në ato ditë erdhi Gjon Pagézori, që predikonte në shkretëtirën e Judesë, **2** dhe thoshte: "Pendohuni, sepse mbretëria e qejve është afër!". **3** Dhe në fakt për Gjonin kishte folur profeti Isaia kur tha: "Një zë i atij që bërtet në shkretëtirë: "Përgatit udhën e Zotit, drejtoni shtigjet e tij"".

4 Tani Gjoni vet kishte veshur një rrobë prej leshi të devesë dhe një brez prej lëkure në bel; ai ushqeqhej me karkaleca dhe mjaltë të egër. **5** Në atë kohë njerëzit e Jeruzalemit, nga gjithë Judeja dhe nga krahina e Jordanit rendnin tek ai, **6** dhe pagézoheshin nga ai, në Jordan duke rrëfyer mëkatet e tyre. **7** Por ai, kur pa se shumë farisenj dhe saducenj po vinin për t'u pagëzuar tek ai, u tha atyre: "Pjellë nepërkash, kush ju ka mësuar t'i arratiseni zemrimit që po vjen? **8** Jepni pra fryte të denja të pendesës! **9** Dhe mos t'ju shkojë mendja të thoni me vete: "Ne kemi Abrahamin për atë"; sepse unë po ju them se Perëndia mund të nxjerrë bij të Abrahamit edhe prej këtyre gurëve. **10** Dhe tashmë sëpata është në rrënjen e drurëve; çdo dru, pra, që nuk jep fryt të mirë, do të pritet dhe do të hidhet në zjarr. **11** Unë po ju pagëzoj me ujë, për pendim; por ai që vjen pas meje është më i fortë se unë, dhe unë nuk jam i denjë as të mbaj sandalet e tij; ai do t'ju pagëzoj me Frymën e Shenjtë dhe me zjarrin. **12** Ai mban në dorë terploten dhe do ta pastrojë plotësish lëmin e tij; grurin e tij do ta mbledhë në hambar, por bykun do ta djegë me zjarr të pashueshëm". **13** Atëherë erdhi Jezusi nga Galileja në Jordan te Gjoni për t'u pagëzuar prej tij. **14** Por Gjoni e kundërshtoi fort duke i thënë: "Mua më duhet të pagëzohem prej teje dhe ti po vjen tek unë?". **15** Dhe Jezusi, duke iu përgjigjur, u tha: "Lejo të bëhet për tani,

sepse në këtë mënyrë përbushim çdo drejtësi". Atëherë ai e lejoi. 16 Dhe Jezusi, sapo u pagëzua, doli nga uji; dhe ja, qiejt iu hapën, dhe ai pa Frymën e Perëndisë duke zbirut si një pëllumb e duke ardhur mbi të; 17 dhe ja një zë nga qielli që tha: "Ky éshëtë Biri im i dashur, në të cilin jam kënaqur".

4 Atëherë Fryma e coi Jezusin në shkretëtirë, që djalli ta tundonte. 2 Dhe, mbasi agjeroi dyzet ditë e dyzet net, në fund e mori uria. 3 Atëherë tunduesi, pasi iu afroa, i tha: "Nëqoftë se je Biri i Perëndisë, thauq këtë kurë të bëhen bukë". 4 Por ai, duke iu përgjigjur, tha: "Éshëtë shkruar: "Njeriu nuk rron vetëm me bukë, por me çdo fjallë që del nga goja e Perëndisë"". 5 Atëherë djalli e coi në qytetin e Shenjtë dhe e vendosi në majë të tempullit 6 dhe i tha: "Nëse je Biri i Perëndisë, hidhu poshtë, sepse éshëtë shkruar: "Ai do t'u japë urdhër engjëve të tij për ty, edhe ata do të mbajnë mbi duart e tyre që të mos ndeshsh me këmbën tënde ndonjë gur"". 7 Jezusi i tha: "Éshëtë shkruar gjithashtu: "Mos e tundo Zotin, Perëndinë tênd"". 8 Djalli e coi sérish mbi një mal shumë të lartë dhe i tregoi të gjitha mbretëritë e botës dhe lavdinë e tyre, 9 dhe i tha: "Unë do të t'i jap të gjitha këto, nëse ti bie përbys para meje dhe më adhuron". 10 Atëherë Jezusi i tha: "Shporru, Satan, sepse éshëtë shkruar: "Adhuro Zotin, Perëndinë tênd, dhe shërbeji vetëm atij""". 11 Atëherë djalli e la; dhe ja, u afroan engjëjt dhe i shërbenin. 12 Jezusi, mbasi dëgjoi se Gjonin e kishin futur në burg, u tërroq në Galile. 13 Pastaj la Nazaretin dhe shkoi të banojë në Kapernaum, qytet bregdetar, në kufijtë të Zabulonit dhe të Neftalit, 14 që të përbmbushej c'ishte thënë nëpërmjet profetit Isaia kur tha: 15 "Toka e Zabulonit, toka e Neftalit, mbi bregun e detit, krahina përtetj Jordanit, Galileja e paganëve, 16 populli që dergjej në errësirë ka parë një dritë të madhe, dhe përbimi ata që dergjeshin në krahinë dhe në hijen e vdekjes, doli drita". 17 Që nga ajo kohë Jezusi filloj të predikojë dhe të thotë: "Pendohuni, sepse mbretëria e qejve éshëtë afer!". 18 Duke ecur gjatë bregut të detit të Galilesë, Jezusi pa dy vëllezër: Simonin, të quajtur Pjetër, dhe Andrean, të vëllanë, të cilët po hidhni rrjetën në det, sepse ishin peshkatarë; 19 dhe u tha atyre: "Ndiqmëni dhe unë do t'ju bëj peshkatarë njerëzish". 20 Dhe ata i lanë menjëherë rrjetat dhe e ndoqën. 21 Dhe, duke vazhduar rrugën, pa dy vëllezër të tjerë: Jakobin, birin e Zebedeut dhe Gjonin, vëllanë e tij, në barkë bashkë me Zebedeun, atin e tyre, duke ndrekur rrjetat; dhe i thirri. 22 Dhe ata lanë menjëherë kdhënë atin e tyre dhe i shkuat pas. 23 Jezusi shkonte kudo nëpër Galile, duke mësuar në sinagogat e tyre, duke predikuar ungjillin e mbretërisë dhe duke shëruar çdo sëmundje dhe çdo lëngatë në popul. 24 Dhe fama e tij u përhap në gjithë Sirinë; dhe i sillnin të gjithë të sëmurët që vuaniq nga lëngata dhe dhimbje të ndryshme, të demonizuar, epileptikë dhe paralitikë; dhe ai i shëronte. 25 Dhe një mori e madhe njerëzish i shkonte pas, nga Galileja, nga Dekapoli, nga Jeruzalemi, nga Judeja dhe nga përtetj Jordanit.

5 Dhe ai, kur pa turmat, u ngjit në mal dhe, pasi u ul, iu afroan dishepujt e tij. 2 Atëherë ai hapi gojën dhe i mësoi duke u thënë: 3 "Lum skamësit në fymë, sepse e tyre éshëtë mbretëria e qejve. 4 Lum ata që vajtonjë, sepse ata do të ngushëllohen. 5 Lum ata që janë zemërbutë, sepse ata do ta trashëgojnë tokën. 6 Lum ata që janë të uritur dhe të etur për drejtësi, sepse ata do të ngopen. 7 Lum ata që janë të mëshirshém, sepse ata do të gjejnë mëshirë. 8 Lum ata që janë të pastër në zemër, sepse ata do ta shohin Perëndinë. 9 Lum ata që përpinqen për paqen, sepse ata do të quhen bij të Perëndisë. 10 Lum ata që janë përndjekur

për hir të drejtësisë, sepse e tyre éshëtë mbretëria e qejve. 11 Lum ju kur do t'ju shajnë dhe do t'ju përdjekin dhe, duke gënijer, do të thonë të gjitha të zezat kundër jush, për shkakun tim. 12 Gëzohuni dhe ngazëllohuni, sepse shpërblimi juaj éshëtë i madh në qiej, sepse kështu i kanë përndjekur profetët që genë para jush". 13 "Jujeni kripa e tokës; por në qoftë se kripa bëhet e amësht, me se mund ta rifitojë shijen? Nuk vlen për asnjë, veçse për t'u hedhur dhe ta shkelin njerëzit. 14 Jujeni drita e botës; një qytet i ngritur në majë të malit nuk mund të fshihet. 15 Po ashtu nuk ndizet një qiri për ta vénë nén babunë, por për ta vénë mbi shandan, dhe t'u bëjë dritë të gjithë atyre që janë në shtëpi. 16 Ashtu le të shndritë drita juaj para njerëzve, që të shohin veprat tuaja të mira dhe ta lëvdojnë Atin tuaj që éshëtë në qej". 17 "Mos mendoni se unë erdha për të shfuzuar ligjin ose profetët; unë nuk erdha për t'i shfuzuar, po për t'i plotësuar. 18 Sepse në të vërtetë ju them: Deri sa qilli dhe toka, të kalojnë asnjë jetë a asnjë pikë e ligjit nuk do të kalojnë, para se të plotësoshet gjithçka. 19 Ai, pra, që do të shkelë një nga këto urdhërimë më të vogla, dhe do t'u ketë mësuar kështu njerëzve, do të quhet më i vogli në mbretërinë e qejve; kurse ai që do t'i vërë në praktikë dhe do t'uas mësujë të tjerëve, do të quhet i madh në mbretërinë e qejve. 20 Prandaj unë po ju them: në qoftë se drejtësia juaj nuk éshëtë më e lartë nga ajo e skribëve dhe e farisenjve ju nuk do të hyni fare në mbretërinë e qejve. 21 Ju keni dëgjuar se u që thënë të lashtëve: "Mos vrissni"; dhe: "Kushdo që vret do t'i nënshtrohet gjyqit"; 22 por unë po ju them: "Kushdo që zemërohet pa shkak kundër vëllait të tij, do t'i nënshtrohet gjyqit; dhe kush i thotë vëllait të vet: "Rraka", do t'i nënshtrohet sinedrit; dhe kush do t'i thotë: "Budalla", do t'i nënshtrohet zjarrit të Gehenës. (Geenna g1067) 23 Nëse ti, pra, po paraqet ofertën tênde te altari, dhe atje kujtohesh se yt vëlla ka diçka kundër teje, 24 lërë atje ofertën tênde para altarat dhe shko pajtohu më parë me vëllanë tênd; pastaj kthehu dhe paraqite ofertën tênde. 25 Bëj një marrëveshje miqësore me kundërshtarët tênd, sa je në një rrugë me të, që kundërshtari yt të mos të dorëzojë te gjykatësi dhe gjykatësi të të dorëzojë te rojtarë dhe ti të futesh në burg. 26 Në të vërtetë të them se nuk do të dali shprej andej pa e paguar edhe qindarkën e fundit. 27 Ju keni dëgjuar se të lashtëve u që thënë: "Mos shkel kurorën". 28 Por unë po ju them se kushdo që shikon një grua për ta dëshiruar, ka shkelur kurorën me të në zemrën e vet. 29 Në qoftë se syri yt i dhathtë tëçon në mëkat, hiqe dhe flake larg teje, sepse éshëtë më mirë për ty që të humbësh një nga gjymtyrët e tua se sa të hidhet në Gehenë gjithë trupi yt; (Geenna g1067) 30 dhe në qoftë se dora jote i dhathtë tëçon në mëkat, preje dhe hidhë larg teje, sepse éshëtë më mirë që të humbësh një nga gjymtyrët e tua se sa të hidhet në Gehena gjithë trupi yt. (Geenna g1067) 31 Qe thënë gjithashtu: "Kush e lë gruan e tij, le t'i japë letren e ndarjes". 32 Por unë po ju them: Kushdo që e përzë gruan e tij, me përjashtim të rastit të kurvërisë, e bën atë të shkelë kurorën; dhe kushdo që martohet me një grua të ndarë, shkel kurorën. 33 Keni dëgjuar gjithashtu se të lashtëve u që thënë: "Mos bëj betim të tremë; por plotëso premtimet për të cilat je betuar para Zotit". 34 Por unë po ju them: "Mos u betoni fare, as për qillin, sepse éshëtë froni i Perëndisë, 35 as për tokën, sepse éshëtë stol i këmbëve të tij, as për Jeruzalem, sepse éshëtë qyteti i Mbretit të madh. 36 Mos u beto as për kokën tênde, sepse nuk ke fuqi të zbardhësh ose të nxish qoftë edhe një fije floku; 37 Por fjalë jote të jetë: Po, po; jo, jo; gjithçka më tepër vjen nga i ligu. 38 Ju keni dëgjuar se qe thënë: "Sy për sy dhe dhëmb për dhëmb". 39 Por unë po ju them:

Mos i rezisto tē ligut; madje, nē qoftë se dikush tē qëllon mbi faqen e djathëtë, ktheja dhe tjetrën, **40** dhe nē qoftë se dikush do tē tē nxjerë nē gjyq pér tē marrë tunikën, jepi edhe mantelin. **41** Dhe nē qoftë se dikush tē detyron tē ecësh një milje, ti bejti dy me tē. **42** Jepi atij që tē kérkon, dhe mos refuzo t'i japësh atij që tē kérkon hua. **43** Ju keni dëgjuar se qe thënë: "Duaje tē afërmin tēnd dhe urreje armikun tēnd". **44** Por unë po ju them: "Duanı armiqtë tuaj, bekoni ata që ju mallkojnë, u bëni tē mirë atyre që ju urrejnë, dhe lutuni pér ata që ju keqtajtojnë dhe ju pérndjekin, **45** pér tē qenë bij tē Atit tuaj, që eshtë nē qiej. sepse ai bén tē lindë diellin e tij mbi tē mirët dhe mbi tē kékijtë, dhe bén tē bjerë shi mbi tē drejtët dhe tē padrejtët. **46** Sepse, po tē doni vetëm ata që ju duan, çfarë shpérblimi do tē kenit? A nuk bëjnë kështu edhe tagrambledhésit? **47** Dhe nëse përhendetni vetëm vëllezërit tuaj, çfarë bénit tē veçantë? A nuk bëjnë kështu edhe tagrambledhésit? **48** Jini, pra, tē përkryer, ashtu siç eshtë i përsosur Ati juaj, që eshtë nē qiej".

6 "Mos e jepni lëmoshën tuaj para njerëzve, me qëllim që ata t'ju admirojnë; përndryshe nuk do tē shpérbleheni te Ati juaj, që eshtë nē qiej. **2** Kur do tē japësh lëmoshë, pra, mos i bjer borisë para teje, ashtu siç bëjnë hipokritët nē sinagoga dhe nē rrugët, pér tē qenë tē nderuar nga njerëzit; nē tē vërtetët ju them, se ata tashmë e kanë marrë shpérblimin e tyre. **3** Madje kur jep lëmoshë, e majta jote tē mos dijë ç'bën e djathë, **4** që lëmosha jote tē jepet fshehurazi; dhe Ati yt, që shikon nē fshehtësi, do tē ta shpérblejë haptas. **5** Dhe kur t'i lutesh, mos u bëj si hipokritët, sepse atyre u pëlqen tē luten nē këmbë nē sinagoga dhe nē sheshet e rrugëve, nē mënyrë që njerëzit t'i shohin; nē tē vërtetët ju them se ata tashmë e kanë marrë shpérblimin e tyre. **6** Por t'i, kur lutesh, futu nē dhomëzën tēnde, mbyller derën dhe lutju Atit tēnd nē fshehtësi; dhe Ati yt, që shikon nē fshehtësi, do tē ta shpérblejë publikisht. **7** Por kur ju luteni, mos përdorni përsëritje tē kota siç bëjnë paganët, sepse ata mendojnë se do t'u plotësohen lutja se kanë përdorur shumë fjalë. **8** Mos u bëni, pra, si ata, sepse Ati juaj i di gjërat pér tē cilat keni nevojë, para se ju t'i kérkon. **9** Ju, pra, lutuni kështu: "Ati ynë që je nē qiej, u shenjtëroftë emri yt. **10** Ardhtë mbretëria jote. U bëftë vullneti yt nē tokë si nē quell. **11** Bukën tonë tē përditishme na e jep sot. **12** Dhe na i fal fajet tonë, ashtu siç ua falim në fajtorëve tanë. **13** Dhe mos lejo tē biem nē tundim, por na qilro nga i ligu, sepse jojta eshtë mbretëria dhe fuqia dhe lavdia pérjetë. Amen". **14** Sepse nē qoftë se ju ua falni njerëzve gabimet e tyre, Ati juaj qellor do t'ju falë edhe juve; **15** por nē qoftë se ju nuk ua falni njerëzve gabimet e tyre, as Ati juaj nuk do t'ua falë juve gabimet tuaja. **16** Dhe kur tē agjéróni, mos u tregoni tē pikëlluar si hipokritët; sepse ata shfyturohen pér t'u treguar njerëzve se agjérönët; nē tē vërtetët ju them se ata tashmë e kanë marrë shpérblimin e tyre. **17** Kurse t'i, kur tē agjérosh, vajose kokën dhe laje ftyrën, **18** me qëllim që tē mos u tregosh njerëzve se ti agjérón, por Atit tēnd nē fshehtësi; dhe Ati yt, i cili shikon nē fshehtësi, do ta japë shpérblimin publikisht. **19** Mos mblidhni pér vete thesare mbi tokë, ku i brejnë tenja dhe ndryshku, dhe ku vjedhësit shpérthejnë dhe vjedhin, **20** përkundrazi mblidhni pér vete thesare nē quell, ku as tenja as ndryshku nuk prishin dhe ku vjedhësit nuk shpérthejnë dhe nuk vjedhin. **21** Sepse ku eshtë thesari juaj do tē jetë edhe zemra juaj. **22** Drita e trupit eshtë syri; nē qoftë se syri yt eshtë i pastër, gjithë trupi yt do tē jetë i ndriçuar, **23** por nē qoftë se syri yt eshtë i lig, gjithë trupi yt do tē jetë nē errësirë; nē qoftë se drita,

pra, që eshtë nē ty eshtë errësirë, sa e madhe do tē jetë errësira! **24** Askush nuk mund t'u shérbejë do zotërinjve, sepse ose do tē urejë njérin dhe do ta dojë tjetrin; ose do t'i qëndrojë besnik njérin dhe do tē pérçmojë tjetrin; ju nuk mund t'i shérbeni Peréndisë dhe mamonit. **25** Prandaj po ju them: mos u shqetësoni pér jetën tuaj, pér atë që do tē hani ose do tē pini, as pér trupin tuaj, pér atë që do tē vishni. A nuk eshtë vallë jeta më me vlerë se ushqimi dhe trupi më me vlerë se veshja? **26** Vini re zogjëtë e qillit: ata nuk mbjellin, nuk korrin dhe nuk mbledhin nē hammare; megjithatë Ati juaj qellor i ushqen. A nuk vleni ju shumë më tepër se sa ata? **27** Dhe cili nga ju, me gjithë kujdesin e tij, mund t'i shtojë shtatit tē tij qoftë edhe një kubit tē vetëm? **28** Pse shqetësoheni pér veshjen tuaj? Vini re si rriten zambakët e fushës: ata nuk lodhen dhe nuk tjerrin; **29** dhe unë, pra, po ju them se Salomoni vetë, me gjithë lavdinë e tij, nuk ishte veshur si ndonjë nga ata. **30** Tani nëse Peréndia e vesh kështu barin e fushës, që sot eshtë dhe nesër hidhet nē furrë, vallë nuk do t'ju veshë shumë më tepër ju, njerëz besimpakë? **31** Mos u shqetësoni, pra duke thënë: "Çfarë do tē hamë ose çfarë do tē pimë, ose me çfarë do tē vishemi?". **32** Sepse janë paganët ata që kérkojnë tē gjitha këto gjëra; Ati juaj qellor, pra, e di miët se ju keni nevojë pér tē gjitha këto gjëra. **33** Por para së gjithash kérkonin mbretërinë e Peréndisë dhe drejtësinë e tij dhe tē gjitha këto gjëra do t'ju shtohen. **34** Mos u brengosni, pra, pér tē nesërmën, sepse e nesërmja do tē kujdeset vetë pér vete. Secilës ditë i mjaftron pikëllimi i vet".

7 "Mos gjykoni, që tē mos gjykoheni. **2** Sepse ju do tē gjykoheni sipas gjykimit me tē cilin ju gjykoni; dhe me masën me tē cilën ju masni, do t'ju masin tē tjerit. **3** Pse shikon lëmishten që eshtë nē syrin e vëllait tēnd dhe nuk shikon trarin që eshtë nē syrin tēnd? **4** Ose, si mund t'i thuash vëllait tēnd: "Dale tē tē heq lëmishten nga syri", kur ke një tra nē syrin tēnd? **5** O hipokrit, hiqe më parë trarin nga syri yt dhe pastaj shiko qartë pér tē nxjerrë lëmishten nga syri i vëllait tēnd. **6** Mos u jepni qenve ç'eshtë e shenjtë dhe mos i hidhni margaritarët tuaj para derrave, që tē mos i shkelin me këmbë dhe tē kthehen kundër jush dhe t'ju shqyejnë. **7** Lypni dhe do t'ju jepet; kérkon dhe do tē gjeni; trokiti dhe do t'ju çelët. **8** Sepse kush lyp merr, kush kérkon gjen dhe do t'i çelët atij që troket. **9** A ka midis jush ndonjë njeri që, po t'i kérkojë i biri bukë, t'i japë një gur? **10** Ose po t'i kérkojë një peshk, t'i japë një gjarpë? **11** Në qoftë se ju, që jeni tē kékija, dini t'u jepni dhurata tē mira bije tuaj, aq më tepër Ati juaj, që eshtë nē qiej, do t'u japë gjëra tē mira atyre që ia kérkojnë. **12** Gjithçka, pra, që ju déshironi t'ju bëjnë njerëzit, ua bëni edhe ju atyre, sepse ky eshtë ligji dhe profetët. **13** Hyni nga dera e ngushtë, sepse e gjërë eshtë dera dhe e hapur eshtë udha që tēçon nē shkatërrim, dhe shumë janë ata që hyjnë nérp tē. **14** Përkundrazi sa e ngushtë eshtë dera dhe sa e vështirë eshtë udha që tēçon nē jetë! Dhe pak janë ata që e gjejnë! **15** Ruhuni nga profetët e rremë, tē cilët vijnë te ju duke u shtënë si dele, por përbrenda janë ujqér grabitqarë. **16** Ju do t'i njihni nga frytet e tyre. A vilet vallë rrush nga ferrat ose fiq nga murrizat? **17** Kështu çdo dru i mirë jep fryte tē mira; por druri i keq prodhon fryte tē kékija. **18** Një dru i mirë nuk mund tē japë fryte tē kékija, as një dru i keq tē japë fryte tē mira. **19** Çdo dru që nuk jep fryt tē mirë pritet dhe hidhet nē zjarr. **20** Ju, pra, do t'i njihni profetët nga frytet e tyre. **21** Jo çdo njeri që më thotë: "Zot, Zot" do tē hyjë nē mbretërinë e qieve; por do tē hyjë ai që kryen vullnetin e Atit tim që eshtë nē qiej. **22** Shumë dë tē më thonë atë ditë: "O Zot, o Zot, a nuk profetizuan ne nē emrin tēnd,

a nuk i dëbuam demonët në emrin tënd, a nuk kemi bërë shumë veprat tē fuqishme në emrin tënd?". 23 Dhe atëherë unë do t'u sqaroj atyre: "Unë s'ju kam njohur kurri; largohuni nga unë, ju tē gjithë, që keni bërë paudhësi". 24 Prandaj, ai që i dëgjon këto fjalë tē mia dhe i vë në praktikë, mund tē kahasohet prej meje me një njeri tē zgjuar, që e ka ndërtuar shtëpinë e tij mbi shkëmb. 25 Ra shiu, erdhí përmbytja, frynë erërat dhe u përplasën mbi atë shtëpi; por ajo nuk u shemb, sepse ishte themeluar mbi shkëmb. 26 Përkundrazi ai që i dëgjon këto fjalë dhe nuk i vë në praktikë, do tē kahasohet me një njeri budalla, që e ka ndërtuar shtëpinë e tij mbi rërë. 27 Më pas ra shiu, erdhí përmbytja, frynë erërat dhe u përplasën mbi atë shtëpi; ajo u shemb dhe rrënimi i saj që i madh". 28 Tani kur Jezusi i mbaroi këto fjalë, turmat mbetën tē habitura nga doktrina e tij, 29 sepse ai i mësonte, si një që ka autoritet dhe jo si skribët.

8 Tani kur Jezusi zbriti nga mali, turma tē mëdha e ndiqnin. 2 Dhe ja, një lebroz erdhí dhe e adhuroi, duke thënë: "O Zot, po tē duash, ti mund tē më shërosh". 3 Jezusi e shtriu dorën, e preku dhe i tha: "Po, unë dua, shërohu". Dhe në atë çast u shërua nga lebra e tij. 4 Atëherë Jezusi i tha: "Ruhu se ia tregon kujt; por shko, paraqitju te prifti, bëj fljimin që ka urdhëruar Moisiu, me qëllim që kjo të jetë dëshmi për ta". 5 Kur Jezusi hyri në Kapernaum i erdhí një centurion duke lutur, 6 dhe duke thënë: "O Zot, shërbëtori im rri shtrirë në shtëpi i paralizuar dhe po vuan shumë". 7 Dhe Jezusi i tha: "Do tē vij dhe do ta shëroj". 8 Centurioni duke u përgjigjur i tha: "Zot, unë nuk jam i denjë që t'i tē hysh nén strehën time; por thuaj vetëm një fjalë dhe shërbëtori im do tē shërohet. 9 Sepse unë jam një njeri nén urdhërin e tē tjerëve, dhe i kam ushtarët nén vete; dhe, po t'i them dikujt: "Shko", ai shkon; dhe po t'i them një tjetri: "Eja", ai vjen; dhe po t'i them shërbëtorit tim: "Bejë këtë", ai e bën". 10 Dhe Jezusi, kur i dëgjoi këto gjëra, u mrekullua dhe u tha atyre që e ndiqnin: "Në tē vërtetë po ju them, se askund në Izrael nuk e gjeta një besim aq tē madh. 11 Unë po ju them se shumë do tē vijnë nga lindja dhe nga perëndimi dhe do tē ulen në tryezë me Abrahamin, me Isaakun dhe me Jakobin, në mbretërinë e qiejve, 12 por bijtë e mbretërisë do tē flaken në errësirat e jashtme. Atje do tē jetë e qara dhe kërcëllimi dhëmbëve". 13 Dhe Jezusi i tha centurionit: "Shko dhe u bëftë ashtu si besovë!". Dhe shërbëtori i tij u shërua që në atë çast. 14 Pastaj Jezusi hyri në shtëpinë e Pjetrit dhe pa që e vjehrra ishte në shtrat me ethë. 15 Dhe ai ia preku dorën dhe sotën e lanë; dhe ajo u ngrit dhe nisi t'u shërbejë. 16 Dhe kur u ngrys, i sollën shumë tē pushtuar nga demonë; dhe ai, me fjalë, i dëboi fymërat dhe i shëroi tē gjithë tō sëmurët, 17 që kështu tē përmbushej fjalë e profetit Isaia kur tha: "Ai i mori lëngatata tonë dhe i mbarri sëmundjet tonë". 18 Tani Jezusi, duke parë rreth tij turma tē mëdha, urdhëroi që tē kalonin në bregun tjetër. 19 Atëherë një skrib iu afrua dhe i tha: "Mësues, unë do tē ndjek kudo që tē shkosh". 20 Dhe Jezusi i tha: "Dhelprat i kanë strofkat, dhe zojtitë e qellit i kanë çerdhet, por Biri i njeriut nuk ka as ku tē mbështetë kokën". 21 Pastaj një tjetër nga dishepujt e tij i tha: "O Zot, më jep më parë leje tē shkoj tē varros atin tim". 22 Por Jezusi i tha: Më ndiq, dhe léri tē vdekurit tē varrosin tē vdekurit e vet". 23 Dhe mbasi ai hipë në barkë, dishepujt e tij e ndiqnin. 24 Dhe ja, që u ngrit në det një stuhi aq e madhe, sa valët po e mbulonin barkën, por ai flinte. 25 Dhe dishepujt e tij iu afroan dhe e zgjuan duke i thënë: "O Zot, na shpëto, ne po mbarojmë!" 26 Por ai u tha atyre: "Pse keni frikë, o njerëz besimpakë?". Dhe, pasi u ngrit,

qortoi erërat dhe detin, dhe u bë bunacë e madhe. 27 Atëherë njërezit u mrekulluan dhe thoshnin: "Kush është ky, tē cilat po i binden deti dhe erërat?". 28 Dhe kur arriti në bregun tjetër, në krahinën e Gergesenasë, i dolën para dy tē demonizuar, që kishin dalë nga varret, dhe ishin aq tē tèrbuar sa që askush nuk mund tē kalonte në atë udhë. 29 Dhe ja, ata filluan tē bërtasin duke thënë: "Q'është mes nesh dhe ty, Jezus, Biri i Perëndisë? Mos ke ardhur këtu tē na mundosh para kohe?". 30 Jo larg tyre një tufë e madhe derrash po kulloste. 31 Dhe demonët iu lutën duke i thënë: "Në qoftë se na débon, na lejo tē shkojmë në atë tufë derrash". 32 Dhe ai u tha atyre: "Shkon!". Kështu ata, pasi dolën, hynë në atë tufë derrash; dhe ja, gjithë ajo tufë u hodh nga gremina në det, dhe u mbyt në ujë. 33 Dhe ata që i kullotnin ikën dhe, kur shkuan në qytet, i treguan tē gjitha këto gjëra, duke përfshirë ngjarjen e tē demonizuarve. 34 Dhe ja, gjithë qyteti i dol para Jezusit; dhe, kur e panë, iu lutën që tē largohej prej vendit tē tyre.

9 Dhe ai, pasi hipë në barkë, kaloj në bregun tjetër dhe erdhí në qytetin e vet. 2 Dhe ja, iu paraqit një paralitik i shtrirë në vig; dhe Jezusi, kur pa besim që kishin ata, i tha paralitikut: "Merr zemër, o bir, mëkatet e tua tē janë falur!". 3 Atëherë disa skribë thanë me vete: "Ky po blasfemon!". 4 Por Jezusi, duke njohur mendimet e tyre, tha: "Pse mendoni gjëra tē mbrapështa në zemrat tuaja? 5 Në fakt, çështë më e lehtë, tē thuash: "Mëkatet e tua tē janë falur", apo: "Çohu dhe ec?". 6 Tani, që ta dini se Biri i njeriut ka autoritet në tokë tē falë mëkatet: Çohu (i tha paralitikut), merr vigun tënd dhe shko në shtëpinë tënde". 7 Dhe ai u çua dhe shkoi në shtëpinë e vet. 8 Turmat, kur e panë këtë, u çuditën dhe lëvdonin Perëndinë, që u kishte dhënë pushtet tē tillë njerëzve. 9 Pastaj Jezusi, duke shkuar tutje, pa një burrë që rrinte në doganë, i quajtur Mate, dhe i tha: "Ndiqmë!". Dhe ai u çua dhe e ndoqi. 10 Dhe ndodhi që, kur Jezusi u ul nё tryezë në shtëpi, erdhë shumë tagrambledhës dhe mëkatarë dhe u ulën në tryezë bashkë me tē dhe me dishepujt e tij. 11 Farisenjtë, kur e panë këtë, u thanë dishepujve tē tij: "Pse Mësuesi juaj ha bukë me tagrambledhësit dhe me mëkatarët?". 12 Jezusi, mbasi i dëgjoi, u tha atyre: "Nuk janë tē shëndoshët ata që kanë nevojë pér mjekun, por tē sëmurët. 13 Tani shkoni dhe mësoni q'do tē thotë: "Unë dua mëshirë dho jo fljime". Sepse unë nuk erdhë pér tē thirrur në pendim tē drejtët, por mëkatarët?". 14 Atëherë iu afroan dishepujt e Gjonit dhe i thanë: "Pse ne dhe farisenjtë agjerojmë shpesh, ndërsa dishepujt e tu nuk agjerojnë?". 15 Dhe Jezusi u tha atyre: "A mund tē mbajnjë zì dasmorët, ndërsa dhëndëri është midis tyre? Por do tē vijë koha kur do t'u marrin dhëndërin dhe atëherë ata do tē agjerojnë. 16 Askush nuk vë një copë prej stofë tē ri mbi një petk tē vjetër, sepse kështu arna bie dhe grisja bëhet më e madhe. 17 Dhe as nuk shtihet vera e re në kacekë tē vjetër; përndryshe kacekët shpohen, vera derdhet dhe kacekët humbin; por shtihet vera e re në kacekë tē rinx, kështu që ruhen tē dy". 18 Ndërsa Jezusi u thoshte këto, iu afroa një nga kërët e sinagogës, ra përmbyt para tij, dhe i tha: "Sapo më vdiq vajza, por eja, vëre dorën mbi tē dhe ajo do tē jetojë". 19 Dhe Jezusi u ngrit dhe e ndoqi bashkë me dishepujt e tij. 20 Dhe ja një grua, e cila vuante prej dymbëdhjetë vjetësh nga një flukë gjaku, iu afroa nga mbrapa dhe i preku cepin e rrobes së tij. 21 Sepse thoshte me vete: "Po tē prek vetëm rroben e tij, do tē shërohem". 22 Jezusi u kthye, e pa dhe tha: "Merr zemër, o bijë; besimi yt tē ka shëruar". Dhe që në atë çast gruaja u shërua.

23 Kur Jezusi arriti në shtëpinë e kryetarit të sinagogës dhe pa fyelltarët dhe turmën që zhurmonte, **24** u tha atyre: "Largohuni, sepse vajza nuk ka vdekur, por fle". Dhe ata e përqeshnin. **25** Pastaj, kur turmën e nxorën jashtë, ai hyri, e zuri për dore vajzën dhe ajo u ngrit. **26** Fama e kësaj u përhap në mbarë atë vend. **27** Dhe ndërsa Jezusi po largohej prej andej, dy të verbërë e ndiqnin duke bërtitur dhe duke thënë: "Ku mëshirë pér ne, Bir i Davidit!". **28** Kur arriti në shtëpi, të verbërit iu afroan dhe Jezusi u tha atyre: "A besoni ju se unë mund ta bëj këtë gjë?". Ata iu përgjigjën: "Po, o Zoti". **29** Atëherë ai ua preku sytë, duke thënë: "U bëftë sipas besimit tua". **30** Dhe atyre iu hapën sytë. Pastaj Jezusi i urdhëroi rreptësish duke thënë: "Ruhuni se mos e merr vesh njeri". **31** Por ata, sapo dolën, e përhapën famën e tij në mbarë atë vend. **32** Dhe, kur ata po dilnin, i paraqitën një burrë memec dhe të demonizuar. **33** Dhe, mbasi e dëboi demonin, memeci foli dhe turmat u çuditën dhe thanë: "Nuk është parë kurrë një gjë e tillë në Izrael". **34** Por farisenjtë thonin: "Ai i dëbon demonët me ndihmën e princit të demonëve!". **35** Dhe Jezusi kalonte nëpër të gjitha qytetet dhe fshatrat, duke i mësuar në sinagogat e tyre, duke predikuar ungjillin e mbretërisë dhe duke shëruar çdo sémundje e çdo lëngatë në popull. **36** Duke parë turmat, kishte dhembshuri pér to, sepse ishin të lodhur dhe të shpërndarë si delet pa bari. **37** Atëherë ai u tha dishepujve të vet: "E korra është me të vërtetë e madhe, por punëtorët janë pak. **38** Lutjuni, pra, Zotit të të korrave, të dërgojë punëtorë në të korrat e tij".

10 Pastaj Jezusi i thirri të dymbëdhjetë dishepujte e tij rrëth vetes dhe u dha autoritet t'i dëbojnë frymërat e ndyra, dhe të shërojnë çdo sémundje e çdo lëngatë. **2** Dhe emrat e dymbëdhjetë apostujve janë këta: i pari Simoni, i quajtur Pjetër dhe Andrea, vëllai i tij; Jakobi i Zebedeut dhe Gjoni, vëllai i tij; **3** Filipi dhe Bartolomeu; Thomai dhe Mateu tagrambledhësi, Jakobi i Alfeut dhe Lebeu, i mbiquajtur Tade; **4** Simon Kananeasi dhe Judë Iskarioti, ai që më pas e tradhtoi. **5** Këta janë të dymbëdhjetët që Jezusi i dërgoi mbasi u dha këto urdhëra: "Mos shkoni ndër paganë dhe mos hyni në asnjë qytet të Samaritanëve, **6** por shkoni më mirë te delet e humbura të shtëpisë së Izraelit. **7** Shkoni dhe predikoni duke thënë: "Mbbretëria e qiejve u afrua". **8** Shëroni të sémurët, pastroni lebrozët, njallni të vdekurit, dëboni demonët; falas morët, falas jepni. **9** Mos grumbulloni ar, as argjend as bakëri në qesan tuaj, **10** as trasta pér uhdhë, as dy palë tunika, as sandale, as shkop, sepse punëtorë është i denjë pér ushqimin e vet. **11** Në çfarëdo qytet ose fshat që të hyni, pyetni në se ka aty ndonjë njeri të denjë dhe banoni tek ai deri sa ta niseni. **12** Dhe kur hyni në shtëpi, e përshtëndreti. **13** Dhe në se ajo shtëpi është e denjë, le të vijë paqja juaj mbi të; por, në se nuk është e denjë, paqja juaj le të kthehet përsëri tek ju. **14** Dhe në se dikush nuk ju pret dhe nuk i dégjon fjalët tuaja, duke dalë nga ajo shtëpi ose nga ai qytet, shkundni pluhurin nga këmbët tuaja. **15** Dhe në të vërtetë po ju them se ditën e gjiqit, vendi i Sodomës dhe i Gomorës do të trajtohet me më shumë tolerancë se ai qytet. **16** Ja, unë po ju dërgoj si dele në mes të ujqërve; jini, pra, të mënçur si gjarpérinjtë dhe të pastër si pëllumbat. **17** Por ruhuni nga njerëzit, sepse do të j'u zvarrisin përparrë sinedrave të tyre dhe do të j'u fshikullojnë në sinagogat e tyre. **18** Dhe do të jojnë përparrë guvernatorëve dhe përparrë mbretërvë pér shkakun tim, pér të dëshmuar para tyre dhe para johebrejnje. **19** Dhe, kur t'ju dorëzojnë në duart e tyre, mos u shqetësoni se çfarë dhe si do të flisni; sepse në atë çast do të j'u jeplet se çfarë duhet të thoni;

20 sepse nuk do tëjeni ju që do të flisni, por Fryma e Atit tuaj që do të flasë në ju. **21** Tani vëllai do të dorëzojë vëllanë në vdekje dhe ati të birin; dhe bijtë do të çohen kundër prindërvë dhe do ti vrasin. **22** Dhe të gjithë do t'juurrejnë pér shkak të emrit tim; por ai që do të qëndrojë deri në fund, do të shpëtojë. **23** Por kur do t'ju përndjekin në një qytet, ikni në një tjetër, sepse në të vërtetë ju them se nuk do të përfundoni së pëershkuari qytetet e Izraelit, para se të vijë Biri i njeriut. **24** Dishepulli nuk del mbi mësuesin, as shërbëtori mbi zotin e tij. **25** I mjaxfon dishepullit të bëhet si mësuesi i tij dhe shërbëtorit të bëhet si zotëria e tij. Në se të zotin e shtëpisë e quajtën Beelzebub, aq më tepër do t'i quajnë ashtu ata të shtëpisë së tij! **26** Mos ia kini frikën pra, sepse nuk ka gjë të fshehtë që të mos zbulohet dhe asnjë sekret që nuk do të nijhet. **27** Atë që unë ju them në terr, e thoni në dritë; dhe atë që dégjoni të thënë në vesh, predikojeni mbi çatitë. **28** Dhe mos kini frikë nga ata që vrasin trupin, por nuk mund të vrasin shpirtin; kini frikë më tepër nga ai që mund t'ua humbë shpirtin dhe trupin në Gehena. (**Geenna g1067**) **29** A nuk shiten vallë dy harabela pér një aspër? Dhe, megjithatë asnjë prej tyre nuk bie pér tokë pa dashjen e Atit tuaj. **30** Sa pér ju, madje edhe të gjitha fijet e flokëve të kokës suaj janë të numëruara. **31** Mos kini frikë, pra; ju vleni më tepër se shumë harabela. **32** Prandaj kushdo që do të më rrëfenjë përparrë njerëzve, dhe unë do ta rrëfëjë përparrë Atit tim që është në qiej. **33** Por kushdo që do të më mohojë përparrë njerëzve, edhe unë do ta mohoj përparrë Atit tim që është në qiej". **34** "Mos mendoni se unë erdha të sjell paqen mbi tokë; nuk erdha të sjell paqen, por shpatën. **35** Sepse unë erdha ta ndaj birin nga ati, bijën nga nëna, nusen nga vjehrra, **36** dhe armiqët e njeriut do të janë ata të shtëpisë së vet. **37** Ai që e do të atin ose nënën më shumë se unë, nuk është i denjë pér mua; dhe ai që e do birin ose bijën më shumë se unë, nuk është i denjë pér mua. **38** Dhe ai që nuk e merr kryqin e vet dhe nuk vjen pas meje, nuk është i denjë pér mua. **39** Kush do të gjejë jetën e vet, do ta humbasë; por ai që do të humbasë jetën e vet pér hirin tim, do ta gjejë përséri. **40** Ai që ju pranon, më pranon mua; dhe ai që më pranon mua, pranon atë që më ka dërguar. **41** Ai që pranon një profet në emër të një profeti, do të marrë shpërblimin që i takon profetit; dhe ai që pranon të drejtin në emër të të drejtit, do të marrë shpërblimin që i takon të drejtit. **42** Dhe kushdo që i jep pér të pirë qoftë edhe vetëm një gotë uji të freskët ndonjërit prej këtyre të vegjelë në emër të një dishepulli, në të vërtetë ju them, që ai nuk do të humbë aspak shpërblimin e tij".

11 Mësuesi përfundoi dhënien e porosive të tij dymbëdhjetë dishepujve të vet, u largua nga ai vend, pér të mësuar dhe pér të predikuar në qytetet e tyre. **2** Por Gjoni, që kishte dégjuar në burg të flitej pér veprat e Krishtit, dërgoi dy nga dishepujt e vet pér t'i thënë: **3** "A je ti ai që duhet të vijë, apo duhet të presim një tjetër?". **4** Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, u tha atyre: "Shkoni dhe i tregoni Gjonit gjérat që dégjoni dhe shkoni: **5** Të verbërit po shohin, të çalët po ecin, lebrozët janë pastruar dhe të shurdhërin po dégjojnë; të vdekurit po njalleni dhe ungjilli po u predikohet të varfërve. **6** Lum ai që nuk do të skandalizohet nga unë!". **7** Dhe kur ata po largoheshin, Jezusi nisi t'u thotë turmave pér Gjonin: "Çfarë keni dalë të shkoni në shkretëtirë? Kallamin që e tund era? **8** Por çfarë keni dalë të shkoni? Njeriu e mbështjellur me rroba të buta? Ja, ata që veshin rroba të buta banojnë në pallatet mbretërore. **9** Atëherë, pra, ç'dolët të shkoni? Një profet? Po, ju them: ai është më shumë se një profet. **10**

Sepse ky éshtë ai pér tē cilin éshtë shkruar: "Ja, unë po dërgoj lajmëtarin tim para ftyrës sate; ai do ta bëjë gati rrugën tēnde para teje". **11** Në tē vërtetë po ju them: ndër ata që janë lindur prej grus nuk ka dalë kurrë ndonjë më i madh se Gjon Pagëzori; por më i vogli në mbretërinë e qiejve éshtë më i madh se ai. **12** Dhe qysh nga ditët e Gjon Pagëzorit e deri tash mbretëria e qiejve po pésom dhunë dhe tē dhunshmit e grabitën. **13** Sepse tē gjithë profetët dhe ligji kanë profetizuar deri te Gjoni. **14** Dhe, në daçti ta pranoni, ai éshtë Elia, që duhej tē vijë. **15** Kush ka veshë pér tē dégjuar, le tē dégjojë! **16** Por me kë tā krasaoj këtë brez? Ai u ngjan fémijëve që rinë në sheshe dhe u drejtohen shokëve tē tyre **17** duke thënë: "Ne i kemi rënë fyellit pér ju dhe ju nuk kërcyet; nisëm vajin dhe ju nuk u brengosët". **18** Pra, erdhë Gjoni që as hante, as pinte, dhe ata thonë: "Ai ka një demon". **19** Erdhi Biri i njeriut, që ha dhe pi dhe ata thonë: "Ja një grykës dhe një pijanec, miku i tagrambledhësve dhe i mëkatarëve". Por dituria éshtë justifikuar nga bijtë e vet". **20** Atëherë ai nisi t'i qortojë ato qytete, ku ishte kryer pjesa më e madhe e veprave tē fuqishme tē tij, sepse ato nuk ishin penduar duke thënë: **21** "Mjerë tā, Korazin! Mjerë tā Betsaida! Sepse, nē se nē Tiro dhe nē Sidon do tē ishin kryer veprat e fuqishme që u bënë ndër ju, prej kohësh do tē ishin penduar me thes dhe hi. **22** Prandaj unë po ju them se ditën e gjyqit, Tiro dhe Sidoni do tē trajtohen me më shumë tolerancë se ju. **23** Dhe ti, o Kapernaum, që u ngrite deri në qjell, do tē fundosesh deri në ferr, sepse nē se do tē ishin kryer nē Sodomë veprat tē fuqishme që janë kryer në tij, ajo do tē ishte edhe sot e kësaj dite. (*Hadës g86*) **24** Prandaj unë po ju them se ditën e gjyqit fati i vendit të Sodomsë do tē jetë më i lehtë se yi". **25** Në atë kohë Jezusi nisi tē thotë: "Unë tē lavdëroj, o Atë, Zoti qjellit dhe i dheut, sepse ua fsuhe këto gjëra tē urtit dhe tē mençurit, dhe ua zbulove fémijëve tē vegjël. **26** Po, o Atë, sepse kështu tē pëlqeu ty. **27** Çdo gjë më éshtë dhënë nē dorë nga Ati im, dhe asnjëri nuk e njeh Birin, përvëç Atit; dhe asnjëri nuk e njeh Atin, përvëç Birit dhe atij tē cilit Biri don t'ia zbulojë. **28** Ejani tek unë, o ju tē gjithë tē munduar dhe tē rënduar, dhe unë do t'ju jap clodhje. **29** Mermi mbi vete zgjedhën time dhe mësoni nga unë, sepse unë jam zemërbutë dhe i përulur nga zemra; dhe ju do tē gjeni prehje pér shpirrat tuaj. **30** Sepse zgjedha ime éshtë e ëmbël dhe barra ime éshtë e lehtë!".

12 Në atë kohë Jezusi po ecte një tē shtunë nëpër arat me grurë; dhe dishepujt e vet, tē uritur, filluan tē këpusin kallinj dhe t'i hanë. **2** Por farisenjtë, kur panë këtë, i thanë: "Ja, dishepujt e tu po bëjnë atë që nuk éshtë e lejueshme tē bëhet tē shtunën". **3** Dhe ai u tha atyre: "A nuk keni lexuar vallë se ç'bëri Davidi kur pati uri, ai dha ata që qenë me tē? **4** Si ai hyri nē shtëpinë e Peréndisë dhe hëngri bukët e paraqites, tē cilat nuk lejohet t'i hante as ai e as ata që ishin me tē, por vetëm priftërinjtë? **5** Apo nuk keni lexuar nē ligj që nē tempull, tē shtunave, priftërinjtë e shkelin tē shtunën dhe megjithatë nuk mëkatojnë? **6** Dhe unë po ju them se këtu éshtë një më i madh se tempulli. **7** Dhe, po tē dinit se çfarë do tē thotë: "Unë dua mëshirë dhe jo fljime", nuk do tē kishit dënuar tē pafajshmit. **8** Sepse Biri i njeriut éshtë zot edhe i së shtunës". **9** Pastaj, mbasi u largua që andej, hyri nē sinagogën e tyre; **10** dhe ja, aty ishte një burrë tē cilit i qe tharë dora. Ata e pyetën Jezusin, me qëllim që ta padisin më pas: "A éshtë e lejueshme që dikush tē shërojë ditën e shtunë?". **11** Dhe ai u tha atyre: "A ka ndonjë prej jush që ka një dele, dhe ajo bie nē një gropë ditën e shtunë, dhe e ai nuk shkon ta nxjerré

jashtë? **12** E, pra, sa më i vlefshëm éshtë njeriu se delja! A éshtë, pra, e lejueshme tē bësh tē mirën tē shtunën?". **13** Atëherë ai i tha atij burri: "Shtrije dorën tēnde!". Dhe ai e shtriu dhe ajo iu shëndosh si tjetra. **14** Por farisenjtë, mbasi dolën jashtë, bënин këshill kundur tij si ta vrasin. **15** Por kur Jezusi e mori vesh u largua prej andej dhe turma tē mëdha e ndiqnin dhe ai i shëroi tē gjithë, **16** dhe i urdhëroi ata rrëptësisht tē mos tonin kush ishte ai, **17** me qëllim që tē përmbushej ç'shite thënë nëpërmjet profetit Isaia që thotë: **18** "Ja shërbëtori im, që unë e zgjodha; i dashuri im, nē tē cilin shpirti im éshtë i kënaqr. Unë do ta vë Frymén tim mbi tē dhe ai do t'u shpall drejtësinë popujve. **19** Ai nuk do tē zihet dhe as nuk do tē bërtasë dhe askush nuk do t'ia dégjojë zérin e tij nëpër sheshe. **20** Ai nuk do ta thërmojë kallamin e thyer dhe nuk do ta shuajë kandilin që bën tym, deri sa tē mos e ketë bërë tē triumfojë drejtësinë. **21** Dhe njerëzit do tē shpresojnë nē emrin e tij". **22** Atëherë i paraqitën një tē idemonizuar, që ishte i verbër dhe memec; dhe ai e shëroi, kështu që i verbëri e memeci fliste dhe shikonte. **23** Dhe mbarë turmat çuditeshin dhe thonin: "A mos éshtë ky i Biri i Davidit?". **24** Por farisenjtë, kur e dégjuan këtë, thanë: "Ky i débon demonét vetëm me fuqinë e Beelzebubit, princit të demonëve". **25** Dhe Jezusi, duke njohur mendimet e tyre, u tha: "Çdo mbretëri, që përcahet nē vetvete, shkon drejt shkatërrimit; dhe çdo qytet ose shtëpi, që përcahet nē vetvete, nuk shkon gjatë. **26** Atëherë, nē qoftë se Satani débon Satanë, ai éshtë përcarë nē vetvete, dhe si mund tē qëndrojë mbretëria e tij? **27** Dhe nē qoftë se unë i déboj dajtë me ndihmën e Beelzebubit, me ndihmën e kujt i débojnë bijtë tuaj? Prandaj ata do tē jenë gjykatesit tuaj. **28** Por, nē qoftë se unë i déboj dajtë me ndihmën e Frymës së Peréndisë, atëherë mbretëria e Peréndisë ka ardhur nē mes tuaj. **29** Ose, si mund tē hyjë dikush nē shtëpinë e tē fuqishmit dhe t'i grabisë pasurinë, po tē mos e ketë lidhur më parë tē fuqishmin? Vetëm atëherë ai do tē mund t'ia plaqkisë shtëpinë. **30** Kush nuk éshtë me mua, éshtë kundër meje dhe kush nuk mbledh me mua, shkapérderdh. **31** Prandaj unë po ju them: Çdo mëkat dhe blasfemi do t'u falet njerëzve; por blasfemia kundër Frymës nuk do t'u falet atyre. **32** Dhe kushdo që flet kundër Birit tē njeriut do tē falet; por ai që flet kundër Frymës së Shenjtë nuk do tē falet as nē këtë botë as nē atë tē ardhme". (*aiōn g165*) **33** "Ose bëjeni tē mirë pemën dhe fryti i saj do tē jetë i mirë, ose bëjeni tē keqe pemën dhe fryti i saj do tē jetë i keq; sepse pema njihet nga fryti. **34** O pjellë nepérkash! Si mund tē flisni mirë, kur jeni tē keq? Sepse ç'ka zemra qet goja. **35** Njeriu i mirë nga thesari i mirë i zemrës nxjerr gjëra tē mira; por njeriu i keq nxjerr gjëra tē këqija nga thesari i tij i keq. **36** Por unë po ju them se ditën e gjyqit njerëzit do tē japid illogari pér çdo fjalë tē kotë që kanë thënë. **37** Sepse nē bazë tē fjalëve tē tua do tē justifikohesh, dhe nē bazë tē fjalëve tē tua do tē dénohesht". **38** Atëherë disa skribët dhe farisenj e pyetën duke thënë: "Mësues, ne duam tē shohim ndonjë shenjë prej teje". **39** Por ai duke iu përgjigjur u tha atyre: "Ky brez i mbrapshtë dhe kurorëshkelës kërkon një shenjë, por asnjë shenjë nuk do t'i jepet, përvëç shenjës së profetit Jona. **40** Në fakt ashtu si Jona qëndroi tri ditë e tri net nē barkun e peshkut tē madhi, kështu Biri i njeriut do tē qëndrojë tri ditë e tri net nē zemër tē tokës. **41** Banorët e Ninivit do tē ringjallen nē gjyq bashkë me këtë brez dhe do tā dénojnë, sepse ata u penduan me predikimin e Jonas; dhe ja, këtu éshtë një më i madh se Jona. **42** Mbretëresha e jugut do tē ringjallet nē gjyq bashkë me këtë brez dhe do tā dénojë, sepse ajo erdhë nga skaj më i largët i tokës pér tē dégjuar diturinë e Salomonit; dhe ja, këtu éshtë një

më i madh se Salomoni. 43 Tani kur fryma e ndyrë ka dalë nga një njeri, edet nëpër vende të thata, duke kërkuar qetësi, por nuk e gjen. 44 Atëherë thotë: "Do të kthehem në shtëpinë time, nga kam dalë"; po kur arrin e gjen të zbrazët, të pastruar dhe të zbukuruar; 45 atëherë shkon e merr me vete shtatë frysmera të tjera më të liga se ai, të cilët hyjnë dhe banojnë aty; kështu gjindja e fundit e këtij njeriut bëhet më e keqë nga e mëparshmja. Kështu do t'i ndodhë edhe këtij brezi të mbrapshët". 46 Ndërsa ai vazhdonte t'u fliste turmave, ja nëna e tij dhe vëllezërit e tij po rrinin jashtë dhe kërkonin të flisni me të. 47 Dhe dikush i tha: "Ja, nëna jote dhe vëllezërit e tu janë atje jashtë dhe duan të flasin me ty". 48 Por ai duke iu përgjigjur, i tha atij që e kishte lajmëruar: "Kush është nëna ime dhe kush janë vëllezërit e mi?". 49 E shtriu dorën e vet drejt dishepujve të vet dhe tha: "Ja nëna ime dhe vëllezërit e mi. 50 Sepse kushdo që kryen vullnetin e Atit tim që është në qiej, më është vëlla, motër dhe nënë".

13 Tani po atë ditë, Jezusi doli nga shtëpia dhe u ul në breg të detit. 2 Turma të mëdha u mblodhën rreth tij kështu që ai hipi mbi një barkë dhe u ul; dhe gjithë populli rrinte në këmbë në breg. 3 Dhe ai u paraqiti shumë gjëra në shëmbëlltyrë, duke thënë: "Ja, një mbjellës dol pér të mbjellë. 4 Ndërsa po mbillte, një pjesë e farës rë përgjatë rrugës; dhe zojtitë erdhën dhe e hëngrën. 5 Një pjesë tjetër ra në gurishte, nuk kishte shumë tokë, dhe mbiu shpejt sepse terreni nuk ishte i thellë; 6 por kur doli dielli u fishk dhe u tha sepse s'kishte rrënji. 7 Një pjesë tjetër ra midis ferrave dhe ferrat u rritën dhe ia zunë frymën. 8 Një tjetër ra në tokë të mirë dhe dha fryt duke dhënë njëra njëqindfish, tjetra gjashtëdhjetëfish dhe tjetra tridhjetëfish. 9 Kush ka vesh pér të dëgjuar, le të dëgjoj!". 10 Atëherë dishepujti iu afroan dhe i thanë: "Pse po u flet atyre me shëmbëlltyrë?". 11 Dhe ai duke u përgjigjur u tha atyre: "Sepse juve ju është dhënë mundësia të njihni të fshehat e mbretërisë së qiejve, ndërsa atyre nuk u është dhënë. 12 Sepse atij që ka, do t'i jeplet dhe do të ketë bollëk; ndërsa atij që nuk ka, do t'i merret edhe ajo që ka. 13 Prandaj unë u flas atyre me shëmbëll-tyrë, sepse duke parë nuk shohin, dhe duke dëgjuar nuk dëgjojnë as nuk kuptojnë. 14 Kështu ndërta përbushet profecia e Isaias, që thotë: "Ju do të dëgjoni, por nuk do të kuptioni, do të vështronit, por nuk do të shikoni. 15 Sepse zemra e këtij populli është bërë e pandjeshme, ata janë bërë të rëndë nga veshët dhe kanë mbyllur sytë, që nuk shohin me sy dhe nuk dëgjojnë me vesh, dhe nuk gjykojnë me zemër dhe nuk kthehen, dhe unë t'i shëroj. 16 Por lum sytë tuaj që shohin dhe veshët tuaj që dëgjojnë. 17 Sepse në të vërtetë ju them se shumë profetë dhe të drejtë deshën t'i shohin gjérat që ju po shihni dhe nuk i panë, dhe t'i dëgjojnë gjérat që ju dëgjoni dhe nuk i dëgjuan! 18 Juve pra kuptioni shëmbëlltyrën e mbjellësit. 19 Kur dikush dëgjon fjalën e mbretërisë dhe nuk e kuption, vjen i ligu dhe i merr atë që ishte mbjellë në zemrën e tij. Ky është ai njeri që ka marrë farë përgjatë rrugës. 20 Dhe ai që ka marrë farën nëpër gurishte, është ai që dëgjon fjalën dhe e pranon menjëherë me gjëzim; 21 por, nuk ka rrënji në vete, dhe është pér pak kohë; dhe kur vijnë mundimi ose përndjekja pér shkak të fjalës, skandalizohet menjëherë. 22 Dhe ai që ka marrë farën midis ferrave është ai që e dëgjon fjalën, por shqetësimet e kësaj bote dhe mashtimet e pasurisë ia mbysin fjalën; dhe ajo bëhet e pafrtashme. (aiōn g165) 23 Por ai që merr farën në tokë të mirë, është ai që e dëgjon fjalën, e kuption dhe jep fryt; dhe prodhon njëri njëqindfish, tjetri gjashtëdhjetëfish dhe tjetri tridhjetëfish. 24

Ai u propozoi atyre një shëmbëlltyrë tjetër: "Mbretëria e qiejve i ngjan një njeriu që mbolli farë të mirë në arën e vet. 25 Por, ndërsa njerizit po flinin, erdhë armiku i tij dhe mbolli egjér nëpër grurë dhe iku. 26 Kur më pas gruri u rrít dhe jepte fryt u duk edhe egjra. 27 Dhe shërbëtorët e padronit të shtëpisë iu afroan atij dhe i thanë: "Zot, a nuk ke mbjellë farë të mirë në arën tênde? Vallë nga doli egjira? 28 Dhe ai u tha atyre: "Këtë e ka bërë armiku". Atëherë shërbëtorët i thanë: "A do ti të shkojmë e ta shkulim?". 29 Por ai tha: "Jo, kam frikë se, duke shkulur egjén, bashkë me të, do të shkulni edhe grurin. 30 I lini të rriten bashkë deri në të korra. Në kohën e korries unë do t'u them korresve: Mblidhni më parë egjén, lidheni në duaj pér ta djejgur; por grurin futeni në hambarin tim"". 31 Ai u proposoi atyre një shëmbëlltyrë tjetër duke thënë: "Mbretëria e qiejve i ngjan një kokrre sinapi, të cilën e merr një njeri dhe e mbjell në arën e vet. 32 Ajo, pa dyshim, është më e vogla nga të gjitha barishtet, dhe bëhet një pemë, aq sa zogjtë e qilliqt vijnë dhe gjejnë strehë në degët e saj". 33 Ai u tha atyre një shëmbëlltyrë tjetër: "Mbretëria e qiejve i ngjan majasë që e merr një grua dhe zë brumë me tri masa miell deri sa brumi të mbruhet plotësisht". 34 Jezusi ua tha turmave të gjitha këto gjëra në shëmbëlltyra; dhe u fliste atyre vetëm në shëmbëlltyra, 35 që të përbushej çështë e thënë nëpërmet jetonit profetit: "Unë do të hap gojën time në shëmbëlltyra dhe do të zbuloj gjëra të fshehura që nga themelimi i botës". 36 Atëherë Jezusi, mbasi i lejoi turmat, u kthye në shtëpi dhe dishepujti e tij u afroan e i thanë: "Na e shpjego shëmbëlltyrën e egjirs në arë". 37 Dhe ai duke u përgjigjur u tha atyre: "Ai që mbjell farën e mirë është Biri i njeriut. 38 Ara është bota, fara e mirë janë bijtë e mbretërisë dhe egjra janë bijtë e të ligut, 39 dhe armiku që e ka mbjellë është djalli, ndërsa korja është fundi i botës dhe korresit janë engjëjt. (aiōn g165) 40 Ashtu si mblidhet egjra dhe digjet në zjarr, kështu, do të ndodhë në mbarimin e botës. (aiōn g165) 41 Biri i njeriut do të dërgojë engjëjt e vet dhe ata do të mblehdhin nga mbretëria e tij gjithë skandalet dhe ata që bëjnë paudhësi, 42 dhe do t'i hedhin në furrën e zjarrit. Atje do të ketë qarje dhe kërcëllim dhëmbësh. 43 Atëherë të drejtit do të shkëlqejnë si dielli në mbretërinë e Atit të tyre. Kush ka vesh pér të dëgjuar, të dëgjoj!". 44 "Përsëri, mbretëria e qiejve i ngjan një thesari të fshehur në një arë, që një njeri që e ka gjetur e fsheh; dhe, nga gjëzimi që ka, shkon, shet gjithçka që ka dhe e blen atë arë. 45 Akoma mbretëria e qiejve i ngjan një tregtar që shkon të kërkojë margaritarë të bukur. 46 Dhe, kur gjen një margaritar me vlerë të madhe, shkon dhe shet gjithçka që ka dhe e blen. 47 Mbretëria e qiejve i ngjan gjithashu një rrjete të hedhur në det, që mblehdh gjithfarë Iloje gjérash. 48 Kur ajo është mbushur, peshkatarët e nxjerrin atë në breg, ulen dhe mblehdhin në kosha çështë e mirë, por i hedhin atë që nuk janë të mirë. 49 Kështu do t'i ndodhë në mbarimin e botës; do të vijnë engjëjt dhe do t'i ndajnë të mbrapshitit nga të drejtët; (aiōn g165) 50 dhe do t'i hedhin në furrën e zjarrit. Atje do të ketë qarje dhe kërcëllim dhëmbësh". 51 Jezusi u tha atyre: "A i kuptuat të gjitha këto?". Ata i thanë: "Po, Zot". 52 Dhe ai u tha atyre: "Prandaj çdo skrib, që është mësuar pér mbretërinë e qiejve i ngjan një padroni shtëpie që nxjerr jashtë nga thesari i vet gjérat e reja dhe të vjetra". 53 Tani kur Jezusi i kishte mbaruar këto shëmbëlltyra, u largua që andej. 54 Dhe, pasi erdhë në vendlindjen e tij, i mësonte ata në sinagogën e tyre, kështu që ata, habiteshin dhe thonin: "Nga i erdhën këtij kjo dituri dhe këto veprë të pushtetshme? 55 A nuk është ky i biri i marangozit? Nuk

quhet nëna e tij Mari, dhe vëllezërit e tij Jakob, lose, Simon dhe Juda? 56 Dhe motrat e tij nuk janë të gjitha ndër ne? Atëherë nga i erdhën këtij të gjitha këto?". 57 Dhe skandalizoheshin me të. Por Jezusi u tha atyre: "Asnjë profet nuk përcmohet, veçse në vendlindjen e vet dhe në shtëpinë e vet". 58 Dhe, për shkak të mosbesimit të tyre, ai nuk bëri aty shumë veprat të pushtetshme.

14 Në atë kohë Herodi, tetrarku, mori vesh famën e Jezusit, 2 dhe u tha shërbëtorëve të vet: "Ky është Gjon Pagëzori; ai u njall së vdekuri dhe prandaj fuqitë e mbinatyrshtme veprojnë në të". 3 Herodi, në fakt, e kishte arrestuar Gjonin, i kishte hedhur prangat dhe e kishte futur në burg, për shkak të Herodiadës, gruas së Filipit, vëllait të vet. 4 Sepse Gjoni i thoshtë: "Nuk është e lejueshme të bashkëjetosh me të!". 5 Dhe, ndonëse donte ta vriste, Herodi kishte frikë nga populli që e konsideronte Gjonin profet. 6 Kur po festohej ditelindja e Herodit, e bija e Herodiadës vallëzoi përparrë tij dhe i pëlqeu Herodit 7 aq shumë, sa ai i premtoi asaj me betim se do t'i jepë çfarëdo që t'i kërkonte. 8 Dhe ajo, e shtyrë nga e éma, tha: "Ma jep këtu, mbi një pjatë, kokën e Gjon Pagëzorit". 9 Mbretit i erdhë keq, po për shkak të betimit dhe të ftuarë që ishin me të në tryze, urdhëroi që t'a japin. 10 Kështu dërgoi dikë për t'i prerë kokën Gjon Pagëzorit në burg; 11 dhe kokën e tij e prunë mbi një pjatë dhe ia dhanë vajzës; ajo ia çoi s'émës. 12 Pastaj erdhën dishepujt e tij, e morën trupin dhe e varrosën, mandje ata shkuan dha ia treguan ngjarjen Jezusit. 13 Kur Jezusi i dëgjoi këto, u nis që andej me një barkë dhe u tërroq në vetmi, në një vend të shkretë. Dhe turmat, kur e morën vesh, e ndiqnin në këmbë nga qytetet. 14 Dhe Jezusi, kur doli nga barka, pa një turmë të madhe, pati dhembshuri për të dhe shëroi ata që ishin të sëmurë. 15 Pastaj në mbrëmje dishepujt e tij iu afrohet dhe i thanë: "Ky vend është i shkretë dhe u bë vonë; lejo turmat të shkojnë nëpër fshatra për të blerë ushqime". 16 Por Jezusi u tha atyre: "Nuk është nevoja të shkojnë; u jepni juve të hanë". 17 Dhe ata i thanë: "Ne këtu nuk kemi tjetër përvëç pesë bukë dhe dy peshq". 18 Dhe ai u tha: "M'i sillni këtu". 19 Atëherë i urdhëroi që turmat të ulen mbi bar; pastaj i mori pesë bukët dhe dy peshqit dhe, pasi i çoi sytë drejt qjellit, i bekoi; i ndau bukët dhe ua dha dishepujve, dhe dishepujt turmave. 20 Dhe të gjithë hëngren dhe u ngopën; pastaj dishepujt mblohdhën tepricat në dymbëdhjetë kosha plot. 21 Dhe ata që hëngren ishin rrëth pesë mijë burra, pa i numëruar gratë dhe fëmijët. 22 Fill pas kësaj Jezusi i detyroi dishepujt e vet të hyjnë në barkë dhe t'i prijnë në bregun tjetër, deri sa i t'i lëshojë turmat. 23 Mbasi i nisi ato, u ngjitet vetëm mbi mal për t'u lutur. Dhe kur u ngrys ai gjëndjet aty, i vetëm fare. 24 Ndërkëq barka ndodhet në mes të detit; dhe përpilasj nga valët sepse era i ishte e kundërt. 25 Në rojën e katërt të natës, Jezusi shkoi drejt tyre, duke ecur mbi det. 26 Dishepujt duke parë atë që po ecte mbi det, u trembën dhe thanë: "Është një fantazm!". Dhe filluan të bërtasin nga frika; 27 por menjëherë Jezusi u foli atyre duke thënë: "Qetësohuni; jam unë, mos kini frikë!". 28 Dhe Pjetri, duke u përgjigjur tha: "Zot, nëse je ti, më urdhëro të vij të t'i mbi ujëra". 29 Ai tha: "Ejal". Dhe Pjetri zbriti nga barka dhe eci mbi ujëra, për të shkuan te Jezusi. 30 Por, duke parë erën e fortë, kishte frikë, dhe duke filluar të fundosej, bërtiti duke thënë: "O Zot, shpëtom!". 31 Dhe Jezusi ia zgjati menjëherë dorën, e zuri dhe i tha: "O njeri besimpak, pse dyshoive?". 32 Pastaj, kur hynë në barkë, era pushoi. 33 Atëherë ata që ishin në barkë erdhën dhe e adhuruan, duke thënë: "Me të vërtetë ti je Biri i Perëndisë!". 34 Pastaj, mbasi dolën në bregun tjetër, erdhën në krahinën

e Gjenezaretit. 35 Dhe njerëzit e atij vendi, sapo e njohën, e përhapën fjalen në gjithë krahinën përreth; dhe i sollën të gjithë të sëmurët; 36 dhe iu lutën që të mund t'i preknin të paktën cepin e robes së tij; dhe të gjithë ata që e prekën u shëruan plotësisht.

15 Atëherë skribët dhe farisenjtë e Jeruzalemit erdhën te Jezusi dhe i thanë: 2 "Përse dishepujt e tu shkelin traditën e pleqeve? Sepse nuk i lajnë duart para se të hanë". 3 Por ai u përgjigj dhe u tha atyre: "Dhe ju përsë shkelni urdhërimin e Perëndisë për shkak të traditës suaj? 4 Perëndia, në fakt, ka urdhëruar kështu: "Ndero atin dhe nënën"; dhe: "Ai që e mallkon të atin ose të emën të dënöhët me vdejke". 5 Kurse ju thoni: "Kushdo që i thotë atit ose nënës: "Gjithçka me të cilën mund të të mbaja i është ofruar Perëndisë", 6 ai nuk është më i detyruar të nderojë atin e vet dhe nënën e vet. Kështu ju keni prapësuar urdhërimin e Perëndisë për shkak të traditës suaj. 7 Hipokritë, mirë profetizoi Isaia për ju kur tha: 8 "Ky popull po më afrohet me gojë dhe më nderon me buzët; por zemra e tyre rri larg meje. 9 Dhe më kot më nderojnë, duke i mësuar doktrina që janë urdhërimë nga njerëzit". 10 Pastaj e thirri turmën pranë tij dhe u tha atyre: "Dëgjoni dhe kuptoni: 11 Njeriun nuk e ndot çfarë i hyn në gojë, por ajo që del nga goja e tij e ndot njeriun". 12 Atëherë dishepujt e tij iu afrohet dhe i thanë: "A e di se farisenjtë, kur i dëgjuan këto fjalë u skandalizuan?". 13 Por ai duke u përgjigjur u tha: "Çdo bimë që Ati im qjellor nuk e ka mbjellë, do të shkulet me rrënjen. 14 Hiqni dorë prej tyre; ata janë të verbër, prijës të verbërish; dhe në qoftë se një i verbër i prin një të verbëri tjetër, të dy do të bien në gropë". 15 Atëherë Pjetri iu përgjigj dhe i tha: "Na e shpejgo këtë shëmbëlltyrë". 16 Dhe Jezusi tha: "As juve s'keni kuptuar akoma? 17 A nuk e kuptoni se çdo gjë që hyn në gojë kalon në bark dhe jashtëqitet në gjiriz? 18 Por gjérat që dalin nga goja, dalin nga zemra; dhe ato ndotin njeriun. 19 Sepse nga zemra dalin mendimet e mbapshtë, vrasjet, shkeljet e kurorës; kurvëria, vjedhjet, déshmitë e rrëme, blasfemitë. 20 Këto janë gjérat që e ndotin njeriun, kurse të hash pa i larë duart nuk e ndot njeriun". 21 Pastaj Jezusi, pasi u largua që andej, u nis drejt rrëthinave të Tiros dhe të Sidonit. 22 Dhe ja, një grua kananease, që kishte ardhur nga ato anë, fillo i të bërtasë duke thënë: "Ki mëshirë për mua, o Zot, o Bir i Davidit! Vajza ime është tmerrësishet e pushtuar nga një demon!". 23 Por ai nuk iu përgjigji fare. Dhe dishepujt e tij iu afrohet dha iu lutën duke thënë: "Lëshoje atë, sepse po bërtet pas nesh". 24 Por ai u përgjigj dha: "Unë nuk jam dérguar gjetju, përvëç te delet e humbura të shtëpisë së Izraelit". 25 Por ajo erdhë dhe e adhuroi, duke thënë: "O Zot, ndihmomë!". 26 Ai u përgjigj, duke thënë: "Nuk është gjë e mirë të marrësh bukën e fëmijëve dhe t'ua hedhësh këlyshëve të qenve". 27 Por ajo tha: "Është e vërtetë, Zot, sepse edhe këlyshët e qenve hanë thërrimet që bien nga tryze e zotërinjve të tyre". 28 Atëherë Jezusi iu përgjigji duke thënë: "O grua, i madh është besimi yt! T'u bëftë ashtu si déshiron". Dhe që në atë çast e bija u shërua. 29 Pastaj, mbasi u nis që andej, Jezusi erdhë pranë detit të Galilesë, u ngjitet në mal dhe u ul atje. 30 Dhe iu afrohet turma të mëdha që sillni me vete të çalë, të verbër, memecë, sakatë dhe shumë të tjerë; i ulën përparrë këmbëve të Jezusit dhe ai i shëroi. 31 Turmat mrekulloheshin kur shikonin se memecët flisnin, sakatët shëroheshin, të çalët ecmin dhe të verbërit shihnin; dhe lëvdonit Perëndinë e Izraelit. 32 Dhe Jezusi i thirri dishepujt e vet pranë vetes dhe u tha: "Unë kam mëshirë për turmën, sepse u bënë tri ditë që rri me mua dhe nuk ka asgjë për të ngrënë; nuk

dua t'i nis të pangrënë, se mos ligështohen gjatë rrugës". 33 Dhe dishepujt e tij i thanë: "Po ku mund të gjejmë në këtë vend të shkretë aq bukë sa të ngopim një turmë kaq të madhe?". 34 Dhe Jezusi u tha atyre: "Sa bukë keni?". Ata thanë: "Shtatë dhe pak peshq të vegjël". 35 Atëherë ai u dha urdhër turmave që të uteshin pér tokë. 36 Pastaj i mori shtatë bukët dhe peshqit, falënderoi, i theu dhe ua dha dishepujve të tij, dhe dishepujt turmës. 37 Dhe të gjithë hëngërni dhe u ngopën; dhe ngritën tepricën e copave, shtatë kosha plot. 38 Dhe ata që hëngërni ishin katër mijë burra, pa i numëruar gratë dhe fëmijët. 39 Pastaj, mbasi e lejoj turmën, hipi në barkë dhe u drejtua pér në krahinën e Magdalas.

16 Pastaj iu afruan farisenjtë dhe saducenjtë dhe, pér ta tunduar, i kérkuant që t'u tregojë një shenjë nga qjelli. 2 Por ai iu përgjigj atyre dhe tha: "Në mbrëmje ju thoni: "Do të jetë mot i mirë, sepse qjelli eshtë i kuq". 3 Dhe në mëngjes thoni: "Sot do të jetë stuh, sepse qjelli eshtë i kuq dhe i vranët". Hipokritë, pra, ju dini të dalloni dukuritë e qellit, por nuk arrini të kuptoni shenjat e kohës? 4 Një brez i mbrapshtë dhe kurorëshkelës kérkon një shenjë, por nuk do t'i jepet asnjë shenjë, përvëç shenjës së profetit Jona". Dhe i la ata dhe shkoi. 5 Kur dishepujt e vet arritën në bregun tjetër, ja që kishin harruar të marrin bukë me vete. 6 Dhe Jezusi u tha atyre: "Kini kujdes dhe ruhani nga majaja e farisenjve dhe e saducenjve!". 7 Dhe ata arsyetuan ndërmjet tyre duke thënë: "Se nuk kemi marrë bukë". 8 Por Jezusi i vuri re e iu tha atyre: "O njerëz besimpakë, përsë diskutoni ndërmjet jush që nuk keni marrë bukë? 9 Nuk e keni kuptuar akoma dhe nuk kujtoni të pesë bukët pér pesë mijë burrat dhe sa kosha keni mbledhur? 10 Dhe të shtatë bukët pér katër mijë bu-rra dhe sa kosha keni mbushur? 11 Si nuk kuptoni që nuk e kisha fjalën pér bukën kur ju thashë të ruheni nga majaja e farisenjve dhe saducenjve?". 12 Atëherë ata e kuptuan se ai nuk u kishte thënë të ruheshin nga majaja e bukës, por nga doktrina e farisenjve dhe të saducenjve. 13 Pastaj Jezusi, mbasi arriti në krahinën e Cezaresë së Filipit, i pyeti dishepujt e vet: "Kush thonë njerëzit se jam unë, i Biri i njeriut?". 14 Dhe ata thanë: "Disa Gjon Pagëzori, të tjerë Elia, të tjerë Jeremia, ose një nga profetët". 15 Ai u tha atyre: "Po ju, kush thoni se jam unë?". 16 Dhe Simon Pjetri duke u përgjigjur tha: "T'i je Krishti, Biri i Perëndisë të gjalle". 17 Dhe Jezusi duke përgjigjur u tha: "I lumenj je ti, o Simon, bir i Jonas, sepse këtë nuk ta zbuloi as mishi as gjaku, por Ati im që eshtë në qiej. 18 Dhe unë po të them gjithashtu se ti je Pjetri, dhe mbi këtë shkëmb unë do të ndërtoj kishën time dhe dyert e ferrit nuk do ta mundin atë. (Hadës g86) 19 Dhe unë do të t'jep celësat e mbretërisë së qiejve; gjithçka që të kesh lidhur mbi tokë, do të jetë lidhur në qiej, dhe gjithçka që të kesh zgjidhur mbi tokë, do të jetë zgjidhur në qiej". 20 Atëherë i urdhërroi dishepujt e vet që të mos i thonin askujt se ai ishte Jezusi, Krishti. 21 Që nga ai çast Jezusi filloj t'u sqarojë dishepujve të vet se i duhej të shkonte në Jeruzalem, të vuante shumë pér shkak të pleqve, të krerëve të priftërinjve dhe të skribëve, se do të vritez dhe do të ringjallej të tretën ditë. 22 Atëherë Pjetri e mori mënjanë dhe nisi ta qortoje duke thënë: "O Zot, të shpëtoftë Perëndia; kjo nuk do të t'ë ndodhë kurrë". 23 Por ai u kthyte dhe i tha Pjetrit: "Shporru prej meje, o Satan! Ti je një skandal pér mua, sepse s'ke ndër mënd punët e Perëndisë, por punët e njerëzve". 24 Atëherë Jezusi u tha dishepujve të vet: "Në qoftë se dikush don të vijë pas meje, ta mohojë vetveten, ta marrë kryqin e vet dhe të më ndjekë. 25 Sepse ai që do të dojë ta shpëtojë jetën e vet, do ta humbasë;

por ai që do ta humbasë jetën e vet pér hirin tim, do ta gjejë atë. 26 Ç'përfitim ka njeriu nëse fiton gjithë botën dhe pastaj e humb shpirtin e vet? Ose çfarë do t'jep njeriu si shkëmbim të shpirtit të vet? 27 Sepse Biri i njeriut do të vijë në lavdinë e Atit të vet bashkë me engjëjt e tij; dhe atëherë ai do t'ë shpérblejë secilin sipas veprës së tij. 28 Në të vërtetë ju them se disa nga ata që janë të pranishëm këtu nuk do t'ë vdesin pa e shikuar më parë Birin e njeriut duke ardhur në mbretërinë e vet".

17 Mbas gjashtë ditësh Jezusi mori me vete Pjetrin, Jakobin dhe Gjonin, vëllanë e tij, dhe i çoi mbi një mal të lartë, në vetmi; 2 dhe u shpërfytyrua përparrë tyre: fytyra e tij shkëlqeua si dielli dhe rrobat e tij u bënë të bardha si drita. 3 Dhe ja, iu shfaqën atyre Moisiu dhe Elia, të cilët bisedonin me të. 4 Atëherë Pjetri, duke marrë fjalën, i tha Jezusit: "Zot, eshtë mirë që nje jemi këtu; po t'ë duash, do t'ë ngremë këtu tri qadra: një pér ty, një pér Moisiu dhe një pér Elian". 5 Ndërsa ai fliste akoma, ja një re plot dritë i mbuloi; dhe nga reja u dëgjuva një zë që thoshtë: "Ky eshtë Biri im i dashur, në t'ë jam kënaqur: dégjojeni!". 6 Dhe dishepujt, sapo e dëgjuan këtë, ranë me fytyrë pér tokë dhe i zuri një frikë e madhe. 7 Por Jezusi u afrua, i preku dhe tha: "Çohuni dhe mos kini frikë!". 8 Dhe ata, kur i quan sytë, nuk panë njeri, përvëç Jezusit vetëm. 9 Pastaj, kur po zbrisnin nga mali, Jezusi u dha atyre këtë urdhër duke thënë: "Mos i flisni askujt pér këtë vegjim, derisa i Biri i njeriut të jetë ringjallur prej së vdékuri". 10 Atëherë dishepujt e tij e pyetën duke thënë: "Vallë pse skribët thonë se duhet të vijë më parë Elia?". 11 Dhe Jezusi u përgjigji: "Vërtetë Elia duhet të vijë më parë dhe të rivendosë çdo gjë. 12 Por unë ju them se Elia ka ardhur dhe ata nuk e kanë njohur, madje u sollën me të si deshën; kështu edhe Birit të njeriut do t'i duhet të vuajë prej tyre". 13 Atëherë dishepujt e kuptuan se u kishte folur pér Gjon Pagëzorin. 14 Kur arritën afër turmës, një burrë iu afrua dhe, duke u gjunjëzuar para tij, 15 tha: "Zot, ki mësirë pér birin tim, sepse eshtë epileptik dhe vuan shumë; shpesh ai bie në zjarr dhe shpesh në ujë. 16 Tani unë e solla të dishepujt e tu, por ata nuk mundën ta shërojnë". 17 Dhe Jezusi duke u përgjigjur tha: "O brez që nuk beson dhei i çorodituri! Deri kur do t'ë qëndroj midis jush? Deri kur do t'ju duroj? E sillni këtu tek unë". 18 Atëherë Jezusi e qortoi demonin dhe ky dol noga djali; dhe që nga ai çast djali u shërua. 19 Atëherë dishepujt iu afruan Jezusit mënjanë dhei i thanë: "Përse ne nuk ishim në gjendje ta dëbonim?". 20 Dhe Jezusi u tha atyre: "Prej mosbesimit tuaj; sepse në t'ë vërtetë, unë po ju them, se po të keni besim sa një kockërr sinapi, do t'i thoni këtij mali: "Zhvendos nga këtu atë", dhe ai do t'ë zhvendoset; dhe asgjë nuk do t'ë jetë e pamundshme pér ju. 21 Por ky iloji demoni nuk del veçse me anë t'ë lutjes dhe t'ë agjërimi". 22 Por, ndërsa ata qëndronin në Galile, Jezusi u tha atyre: "Biri i njeriut do t'u dorëzohet në duart e njerëzve, 23 dhe ata do ta vrasin; por ditën e tretë ai do t'ë ringjallet". Dhe ata u pikëlluan shumë. 24 Kur arritën në Kapernaum, vjelësít e të drahmeve iu afruan Pjetrit dhe thanë: "Mësuesi juaj a e paguan taksën e tempullit?". 25 Ai tha: "Po". Kur hyri në shtëpi, Jezusi e priti përparrë duke thënë: "Ç'mendon ti, Simon? Prej kujt i marrin haraçet ose taksat mbretërit e dheut? Prej bijve t'ë vet apo prej t'ë huajve?". 26 Pjetri i tha: "Prej t'ë huajve". Jezusi tha: "Bijtë, pra, përashtohen. 27 Megjithatë, pér t'ë mos i skandalizuar ata, shko në det, hidhe grepin dhe merr peshkun e parë që do vijë lart, hapja gojën dhe do t'ë gjesh një staterë; merre dhe jepjau atyre pér ty dhe pér mua".

18 Në atë orë dishepujt iu afroan Jezusit dhe e pyetën: "Kush éshëtë, pra, më i madhi në mbretérinë e qiejve?". **2** Dhe Jezusi, pasi thirri një fémijë të vogël pranë vetes, e vuri në mes tyre **3** dhe tha: "Në të vërtetë po ju them: në qoftë se nuk ktheheni dhe nuk bëheni si fémijët e vegjë, ju nuk do të hyni fare në mbretérinë e qiejve. **4** Kush, pra, do të përul si ky fémijë i vogël, do të jetë më i madhi në mbretérinë e qiejve. **5** Dhe kushdo që e pranon një fémijë të vogël si ky në emrin tim, më pranon mua. **6** Por ai që do të skandalizojë një prej këtyre të vegjëve që besojnë tek unë, do të jetë më mirë për atë t'i varet në qafë një gur mulliri (që e sjell rrotull gomari) dhe të zhytet në thellësi të detit. **7** Mjerë bota për skandalet! Sepse éshëtë nevojshëm të vijnë skandalët, por mjerë ai njeri përfaj të cilit do të vijë skandal! **8** Tani në qoftë se dora jote ose këmba jote të skandalizohet përmëkat, preje dhe flake nga vetja; éshëtë më mirë përfytyrë hysh në jetë dorëcung ose i çalë, se sa të kesh dy duar dhe dy këmbë dhe të hidhesh në zjarr të përfjetshëm. (*aiōnios g166*) **9** Po ashtu, në qoftë se syri yt të skandalizohet përmëkat, nxirre dhe hidhe larg teje; éshëtë më mirë përfytyrë hysh në jetë vetëm me një sy se sa t'i kesh të dhytë dëshira e lëndit. (*Geenna g1067*) **10** Ruhuni se përbuzni ndonjë nga këta të vegjël, sepse unë po ju them se engjëjt e tyre në qiej shohin vazhdimisht ftyrrën e Atit tim, që éshëtë në qiej. **11** Sepse Biri i njeriut erdhi përfytyrët shpëtar atë që që humbur. **12** Si mendoni? Në qoftë se një njeri ka njëqind dele dhe njera prej tyre humb rrugën, a nuk do t'i lërë ai të nëntëdhjetë e nëntat mbi male përfytyrët kërkuar atë që humbi rrugën? **13** Dhe në se i ndodh ta gjejë, unë ju them në të vërtetë se ai do të gëzohet më shumë përfytyrët, se sa përfytyrët kërkuar atë që që humbur. **14** Kështu éshëtë dëshira e Atit tuaj që éshëtë në qiej, që asnjë nga këta të vegjël të mos humbasë". **15** "Por në qoftë se vëllai yt ka mëkatur kundër teje, shko dhe qortoje vetëm përfytyrët; në qoftë se të dégjon, t'i e fitove vëllanë tënd; **16** por në qoftë se nuk të dégjon, merr me vete edhe një ose dy vetyrë, që çdo fjalë të vërtetohet nga goja e dy ose tre dëshmitarëve. **17** Në se pastaj refuzon t'i dégjojë, thuaja kishës; dhe në qoftë se refuzon edhe ta dégjojë kishën, le të jetë përfytyrët si pagan ose tagrambledhës. **18** Në të vërtetë ju them se gjitha gjërat që do të keni lidhur mbi tokë do të janë lidhur edhe në qelli; dhe gjitha gjërat që keni zgjidhur mbi tokë do të janë zgjidhur edhe në qelli. **19** Po ju them gjithashtu se, në qoftë se dy prej jush bien në ujdi mbi tokë të kérkojnë çfarëdo gjëje, kjo do t'u jepet atyre nga Ati im që éshëtë në qiej. **20** Sepse, kudo që dy a tre janë bashkuar në emrin tim, unë jam në mes të tyre". **21** Atëherë Pjetri iu afroa dhe tha: "Zot, në se vëllai im mëkaton kundër meje, sa herë duhet ta fal? Deri shtatë herë?". **22** Jezusi i tha: "Unë nuk të them deri shtatë herë, por deri shtatëdhjetë herë shtatë. **23** Prandaj mbretëria e qiejve i ngjan një mbreti që deshi të bënte llogaritë me shërbëtorët e vet. **24** Mbasi filloj t'i bëjë llogaritë, i sollijan një që i detyrohej dhjetë mijë talenta. **25** Dhe, duke qenë se ky nuk kishte të paguante, zotëria e tij urdhëroi që të shitej ai me gruan e tij, bijtë e tij dhe gjithë ç'kishte, dhe të shlyejë detyrimin. **26** Atëherë ai shërbëtori i ra ndër këmbë e i lutej duke thënë: "Zot, ki durim me mua dhe unë do t'i paguaj të gjitha". **27** I shtyrë nga dhembshuria, zotëria e atij shërbëtori e la të lirë atë dhe ia fali detyrimin. **28** Por ai shërbëtori, si dol, takoi një nga shërbëtorët e tjerë, që i detyrohej njëqind denarë; dhe, mbasi e zuri përfyt, po e mbyste duke thënë: "Më paguaj detyrimin që më ke". **29** Atëherë shërbëtori shok i tij, i ra ndër këmbë dhe iu lut duke thënë: "Ki durim me mua, dhe do t'i paguaj

të gjitha". **30** Por ai nuk deshi, madje shkoi dhe e futi në burg deri sa ai ta shlyente detyrimin. **31** Por shërbëtorët e tjerë, kur e panë ngjarjen, u pikelluan shumë dhe shkuan e i thanë zotërisë së tyre gjithçka që kishte ndodhur. **32** Atëherë zotëria e tij e thirri dhe i tha: "Shërbëtor i lig, unë ta fala gjithë këtë detyrim, sepse m'u lute. **33** A nuk duhej të kiske mëshirë edhe ti përfshokun tënd, ashtu si pata mëshirë unë përfytyrë". **34** Dhe zotëria i tij, i zemëruar, ua dorëzoi torturuesve deri sa të paguante gjithë detyrimin. **35** Kështu do të veprojë me ju edhe Ati im qjellor, në qoftë se secili prej jush nuk e fal me gjithë zemër vëllanë e vet përfshokun tënd. **19** Mbasi Jezusi i mbaroi këto ligjëratë, u nis nga Galilea dhe erdhi në krahinën e Judesë, përtëj Jordanit. **2** Turma të mëdha e ndiqnin dhe ai i shëroi atje. **3** Atëherë iu afroan disa farisenj përfytyrët ta provokuar dhe i thanë: "A éshëtë e lejueshme që burri ta ndajë gruan përfytyrë hysh në shkak çfarëdo?". **4** Dhe ai, duke u përgjigjur u tha atyre: "A nuk keni lexuar ju, se ai që i krijoj që në fillim, i krijoj mashkull dhe femër? **5** Dhe tha: "Përfytyrë arsyeriu do ta lërr babanë dhe nënën e vet dhe do të bashkohet me gruan e vet; dhe të dy do të janë një mish i vetëm". **6** Dhe kështu ata nuk janë më dy, por një mish i vetëm; prandaj atë që Perëndia ka bashkuar, njeriu të mos e ndajë". **7** Ata i thanë: "Atëherë përsë Moisiu urdhëroi të jepet letërndarja dhe të lëshohet?". **8** Ai u tha atyre: "Moisiu ju lejoi t'i ndani gratë tuaja përfshakat të ngurtësisë së zemrave tuaja, por në fillim nuk ka qenë kështu. **9** Por unë ju them se kushdo që e lëshon gruan e vet, përvëç rastit të kurvërisë, dhe martohet me një tjetër, shkel kurorën; edhe ai që martohet me gruan e ndarë, shkel kurorën". **10** Dishepujt e vet i thanë: "Në qoftë se kushtet e burrit ndaj gruas janë tilla, më mirë të mos martohet". **11** Por ai u tha atyre: "Jo të gjithë i kuptojnë këto fjalë, por atyre që iu éshëtë dhënë. **12** Sepse ka eunukë që kanë lindur të tillë nga barku i nënës; ka eunukë që janë bërë eunukë nga njerëzit, dhe ka eunukë që janë bërë vet eunukë përfytyrët e qiejve. Ai që mund ta kuptojë, le ta kuptojë". **13** Atëherë i sollijan fémijë të vegjël që të vinte duart mbi ata dhe të lutej, por dishepujt i qortuan. **14** Por Jezusi tha: "I lini fémijët e vegjël të vijnë tek unë, sepse atyre u përket mbretëria e qiejve". **15** Dhe, mbasi vuri duart mbi ata, u nis që andej. **16** Dhe ja, iu afroa dikush dhe i tha: "Mësues i mërë, çfarë të mire duhet të bëj që të kem jetë të përfjetshme?". (*aiōnios g166*) **17** Dhe ai tha: "Pse më quan të mire? Askush nuk éshëtë i mërë, përvëç një të vetmi: Perëndia. Tani në qoftë se ti don të hysh në jetë, zbato urdhërimet". **18** Ai i tha: "Cilat?". Atëherë Jezusi i tha: "Mos vraj, mos shkel kurorën, mos vidh, mos bëj dëshmi të rreme, **19** ndero atin tënd dhe nënën tëndë dhe duaje të afërmën tënd si veten tënde". **20** I ri i tha: "Të gjitha këto gjëra unë i kam zbatuar që në rini; çfarë më mungon tjetër?". **21** Jezusi i tha: "Në qoftë se do të jesh i përsosur, shko, shit që të kesh, jepua të varfërve dhe ti do të kesh një thesar në qelli; pastaj eja dhe më ndiq mua". **22** Por i ri, kur i dégjojë këto fjalë, iku i trishtuar, sepse kishte pasuri të madhe. **23** Atëherë Jezusi u tha dishepujtë vet: "Në të vërtetë ju them se një i pasur me vështirësi do të hyjë në mbretërinë e qiejve. **24** Dhe po juva përsërisë: Éshëtë më lehtë të kalojë deveja nga vrima e gjilpërës, se sa i pasuri të hyjë në mbretërinë e Perëndisë". **25** Kur i dégjuan këto fjalë, dishepujtë vet e vet u habitën shumë dhe thanë: "Atëherë, kush do të shpëtojë vallë?". **26** Dhe Jezusi duke përqëndruar shikimin mbi ata tha: "Përfytyrët kjo éshëtë e pamundur, por përfytyrët kjo gjë éshëtë e mundur". **27** Atëherë Pjetri iu përgjigj duke thënë: "Ja, ne i lamë të gjitha dhe

të ndoqëm; çfarë do të fitojmë, pra?". **28** Jezusi u tha atyre: "Në të vërtetë po ju them, në krijimin e ri, kur Biri i njeriut të ulet në fronin e lavdisë së vet, edhe ju që më keni ndjekur do të uleni mbi dymbëdhjetë frone për të gjykuar të dymbëdhjetë fiset e Izraelit. **29** Dhe kushdo që ka lënë, për hir të emrit tim, shtëpi, vëllezër, motra, atë, nënë, grua, bij ose ara, do të marrë njëqindfish dhe do të trashëgojë jetë të përfjetshme. (*aiōnios g16*) **30** Por shumë të parë do të jenë të fundit, dhe shumë të fundit do të jenë të parët".

20 "Mbretëria e qiejeve i ngjan, pra, një zot shtëpie, që doli herët në mëngjes për të pajtuar me mëditje punëtorë përvreshstin e vet. **21** Mbasia rana në ujdi me punëtorët për një denar në ditë, i dërgoi në vreshstin e vet. **22** Pastaj doli rrëth orës së tretë dhe pa të tjerë që rrinin në shesh, të papunë. **23** Dhe u tha atyre: "Shkon edhe ju në vresh dhe unë do t'ju sapë sa është e drejtë". Dhe ata shkuan. **24** Doli përsëri rrëth orës së gjashtë dhe orës së nëntë dhe bëri po ashtu. **25** Kur doli përsëri rrëth orës njëmbëdhjetë, gjeti disa të tjerë, të papunë, dhe u tha: "Përse rini gjithë ditën këtu pa bërë asgjë?". **26** Ata i thanë: "Sepse askush nuk na ka marrë me mëditje". Ai u tha atyre: "Shkon edhe ju në vresh dhe do të merrni aq sa është e drejtë". **27** Kur erdhë mbrëmja, i zoti i vreshtit i tha kujdestarit të vet: "Thirri punëtorët dhe jepu mëditjen e tyre, duke filluar nga ata të fundit e deri te të parët". **28** Dhe kur erdhën ata të orës njëmbëdhjetë, morën nga një denar secili. **29** Kur erdhën të parët, menduan se do të merrnin më shumë, por edhe ata morën nga një denar secili. **30** Duke e marrë, murmurisnin kundër zotit të shtëpisë, **31** duke thënë: "Këta të fundit punuan vetëm një orë, dhe ti i trajtove si ne që hoqëm barrën dhe vapën e ditës". **32** Por ai duke u përgjigjur i tha njerit prej tyre: "Mik, unë nuk po të ha hakun; a nuk re në ujdi me mua për një denar? **33** Merr atë që të takon ty dhe shko; por unë dua t'i jap këtij të fundit aq sa ty. **34** A nuk më lejohet të bëj me timen ç'të dua? Apo bëhesh sylig, sepse unë jam i mirë?". **35** Kështu të fundit do të jenë të parët dhe të parët të fundit, sepse shumë janë të thirrur, por pak janë të zgjedhur". **36** Pastaj, kur Jezusi po njigjet në Jeruzalem, i mori mënjanë të dymbëdhjetë dishepujt gjatë rrugës dhe u tha atyre: **37** "Ja, ne njigjeti në Jeruzalem dhe Biri i njeriut do t'u dorëzohet kërëvë të priftërinjve dhe skribëve, dhe ata do ta dënojnë me vdekje. **38** Do t'ua dorëzojnë pastaj në duart e paganëve që ta tallin, ta fshikullojnë dhe ta kryeqozjnë; por ai ditën e tretë do të ringjallët". **39** Atëherë nëna e bijve të Zebeduet iu afroa bashkë me bijtë e vet, ra përbysë para tij dhe i kérkoi diçka. **40** Dhe ai i tha: "Çfarë do?". Ajo u përgjigji: "Urdhëro që këta dy bijtë e mi të ulen njeri në të djathtën dhe jetri në të majtën në mbretërinë të ndënde". **41** Dhe Jezusi, duke u përgjigjur tha: "Ju nuk dini çfarë kérkon; a mund ta pini ju këpün që unë do të pi dhe të pagëzoheni me pagëzimin me të cilin unë do të pagëzohem? Ata i thanë: "Po, mundemi". **42** Atëherë ai u tha atyre: "Ju me të vërtetë do ta pini këpün time dhe do të pagëzoheni me pagëzimin me të cilin unë do të pagëzohem; por nuk është në dorën time që të uleni në të djathtën time ose në të majtën time, por u është rezervuar atyre, të cilëve u është përgatitur nga Ati im". **43** Kur i dëgjuan këto fjalë, të dhjetët të tjerët u indinjuan kundër të dy vëllezërve. **44** Dhe Jezusi i thirri ata pranë vetes dhe u tha: "Ju e dini se të parët e kombeve i sundojnë ato dhe të mëdenhenjtë përkorin pushtet mbi ato, **45** por midis jush kështu nuk do të ndodhë; madje secili prej jush që do të dojë të bëhet i madh, qoftë sherbëtori juaj; **46** dhe kushdo prej jush që do të dojë të jetë i pari, qoftë skllavi juaj. **47** Sepse edhe

Biri i njeriut nuk erdhë që t'i shërbijnë, por për të shërbyer dhe për të dhënë jetën e tij si çmim për shpengimin e shumë vetëve. **48** Kur po dilnin nga Jeriko, një turmë e madhe e ndoqi. **49** Dhe ja, dy të verbër që uleshin gjatë rrugës, kur dégjuan se po kalonte Jezusi, filluan të bërtasin duke thënë: "Ki mëshirë për ne, Zot, Biri i Davidit". **50** Por turma i qortoi që të heshtnin; por ata bërtisnin edhe më fort duke thënë: "Ki mëshirë për ne, Zot, Biri i Davidit". **51** Atëherë Jezusi ndaloj, i thirri dhe tha: "Çfarë doni të bëj për ju?". **52** Ata i thanë: "Zot, të na hapen sytë!". **53** Dhe Jezusi pati mëshirë për ta dhe ua preku sytë e tyre; dhe në atë çast u erdhë drita e syve dhe ata e ndiqnë.

54 Kur iu afroan Jeruzalem dhe arritën në Betfage, afër malit të Ullinje, Jezusi dérgoi dy dishepujt, **55** duke u thënë atyre: "Shkon i në fshatin që ndodhet përballë jush; aty do të gjeni menjëherë një gomare të lidhur dhe një pulishtë me të; zgjdhini dhe m'i sillni! **56** Dhe nëse dikush ju thotë gjë, i thoni se Zoti ka nevojë për to, por do t'i kthejë shpejt". **57** Tani kjo ndodhi për të përbushur ç'ishtë thënë nga profeti, që thotë: **58** "I toni bijës së Sionit: Ja po të vjen mbreti yt, zemërbutë, hipur mbi një gomare, madje një pulishtë, pjellë e një kafshe barrë". **59** Dishepujt shkuan dhe vepruan ashtu si i kishte urdhëruar Jezus. **60** Tullën gomaren dhe pulishtin, shtruan mbi to mantelet e tyre, dhe ai u hip. **61** Dhe një turmë shumë e madhe shtronte mantelet e veta gjatë rrugës, ndërsa të tjerë thuyen degë nga pemët dhe i shtronin mbi rrugë. **62** Tumrat që vinin përparrë dhe ato që e ndiqnë brohoritnë, duke thënë: "Hosana Birit të Davidit! Bekuar qoftë ai që vjen në emër të Zotit! Hosana në vendet shumë të larta!". **63** Dhe kur hyri Jezusi në Jeruzalem, gjithë qyteti u ngrit në këmbë dhe tha: "Kush është ky?". **64** Dhe thumrat thonin: "Ky është Jezusi, profeti nga Nazareti i Galileës. **65** Pastaj Jezusi hyri në tempullin e Peréndisë, i dëboi të gjithë ata që shisnin dhe blinin në tempull dhe përbysbi tryezat e këmbyesve të parave dhe ndenjëset e shitësve të pëllumbave. **66** Dhe u tha atyre: "Është shkruar: "Shtëpia ime do të quhet shtëpi lutje", por ju e keni kthyer në një shpellë kusarësh". **67** Atëherë iu paraqitën të verbër dhe të çalë, dhe ai i shëroi. **68** Por krerët e priftërinjve dhe skribët, kur panë mrekullitë që ai kishte bërë dhe fémijët që brohoritnë në tempull duke thënë: "Hosana Birit të Davidit!", u zemëruan, **69** dhe i thanë: "A po dëgjon ti çfarë thonë këta?". Jezusi u tha atyre: "Po! A nuk keni lexuar kurrë: "Nga goja e të vegjelëve dhe të foshnjave në gjit te përgatitur lavdi"?". **70** Dhe, mbasia i la atë, doli nga qyteti për në Betani, dhe atje kaloi natën. **71** Në mëngjes, kur po kthehej në qytet e mori uria. **72** Dhe gjatë rrugës pa një fik dhe iu afroa, por nuk gjeti asgjë përvç gjethive; dhe i tha: "Mos u lidhëtë më kurë fryt prej teje përfjetë!". Dhe fiku i tha menjëherë. (*aiōn g16*) **73** Kur e panë këtë, dishepujt u çuditën dhe thanë: "Qysh u tha fiku në çast?". **74** Dhe Jezusi duke u përgjigjur u tha atyre: "Në të vërtetë ju them që, po të keni besim dhe të mos dyshoni, do të bëni jo vetëm atë që unë i bëra fikut, por, edhe sikur t'i thoni këtij mali: "Hiqu andej dhe hidhu në det", kjo do të ndodhë. **75** Dhe gjithçka të kérkon i në lutje, duke patur besim, do të merrni". **76** Kur hyri në tempull, krerët e priftërinjve dhe pleqtë e popullit iu afroan, ndërsa i mësonte, dhe i thanë: "Me ç'pushtet i bën ti këto gjëra? Dhe kush ta ka dhënë këtë pushtet?". **77** Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, u tha atyre: "Edhe unë do t'ju bëj një pyetje, dhe në qoftë se ju do të më përgjigjeshit, unë gjithashtu do t'ju them me ç'pushtet i kryej këto gjëra. **78** Pagëzimi i Gjonit nga erdhë? Nga qelli apo nga njerëzit?". Dhe ata arsyetonin midis tyre duke

thënë: "Po t'i themi nga qelli, do të na thotë: "Përse atëhërë nuk i besuat?". 26 Në qoftë se i themi nga njerëzit, kemi frikë nga turma, sepse të gjithë e konsiderojnë Gjonin profet". 27 Dhe iu përgjigjën Jezus duke thënë: "Nuk e dimë". Atëhërë ai u tha atyre: "As unë nuk do t'ju them me ç'pushtet i bëj këto gjëra". 28 "Ç'mendoni? Një njeri kishte dy bij dhe duke iu drejtuar të parë tha: "Bir, shko sot të punosh në vreshtin tim"; 29 por ai u përgjigj dhe tha: "Nuk dua"; por më vonë, i penduar, shkoi. 30 Pastaj iu kthyte të dytë dhe i tha të njëjtën gjë. Dhe ai u përgjigj dhe tha: "Po, imzot, do ta bëj", por nuk shkoi. 31 Cili nga të dy e kreu vullnetin e të atit?". Ata i thanë: "I pari". Jezusi u tha atyre: "Në të vërtetë ju them se tagrambledhësit dhe prostitutat hyjnë para jush në mbretërinë e qiejve. 32 Sepse Gjoni erdh tek ju në rrugën e drejtësisë, dhe iu nuk i besuat, ndërsa tagrambledhësit dhe prostitutat i besuan; as mbasi i keni parë këto gjëra, nuk u penduat për t'i besuar". 33 "Dëgjoni një shëmbelltyrë tjetër: Ishte një pronar shtëpie, i cili mbollë një vresh, e rrëthoi me gardh, gërmoi një vend ku të shtrydhte rrushin, ndërtoi një kullë dhe, mbasi ua besoi disa vreshtarëve, u nis në një vend të huaj. 34 Dhe kur erdhë koha e të vjelave, ai dërgoi shërbëtorët e vet te vreshtarët, për të marrë frutat e tij, 35 por vreshtarët i kapën shërbëtorët e tij, njérin e rrahën, një tjetër e vranë dhe një tjetër e vranë me gurë. 36 Përsëri, ai dërgoi shërbëtorët të tjerë, më shumë se të parët, dhe këta vreshtarët i trajtuan në të njëjtën mënyrë. 37 Më në fund ai i dërgoi atyre birin e vet duke thënë: "Për djalin tim do të kenë respekt!". 38 Por vreshtarët, kur e panë të birin, i thanë njeri tjetrit: "Ky është trashëgimtar; ejani, ta vrasim dhe marrim si pronë trashëgiminë e tij". 39 Dhe e kapën, e nxorën jaشتë nga vreshti dhe e vranë. 40 Tani, kur të vijë i zoti i vreshtit, çfarë do t'u bëjë këtyre vreshtarëve?". 41 Ata i thanë: "Ai do t'i vrasë keqas ata faqezinj dhe do t'uua besojë vreshtin vreshtarëve të tjerë, të cilët do t'i japin prodhimet në kohën e vet". 42 Jezusi u tha atyre: "A nuk keni lexuar kurrë në Shkrimet: "Guri, që ndërtuesi e nxorën të papërdorshëm, u bë guri i qoshes. Kjo është veprë e Zotit, dhe është e mrekullueshme në sytë tonë"? 43 Prandaj unë po ju them se juve do t'ju hiqet mbretëria e Perëndisë dhe do t'i jepet një kombi që do ta bëjë të jepë fryt. 44 Dhe ai që do të bjerë mbi këtë gur do të bëhet copécopë; dhe ai mbi të cilin do të bjerë ai do të jetë i thërrmuar". 45 Dhe kerët e priftërinje dhe farisenjtë, kur i dëgjuan shëmbelltyrat e tij, e kuptuan se po fliste për ta. 46 Dhe kërkonin ta kapnin, por kishin frikë nga turmat, sepse ato e konsideronin profet.

22 Dhe Jezusi, nisi përsëri t'u flasë atyre me shëmbelltyra, duke thënë: 2 "Mbretëria e qiejve i ngjan një mbreti, i cili përgatiti dasmën e të birit. 3 Dhe dërgoi shërbëtorët e vet për të thirrur të ftuarit në dasmë, por ata nuk deshën të vijnë. 4 Dërgoi përsëri shërbëtorët të tjerë duke thënë: "U thoni të ftuarve: Ja unë e kam shtruar drejtë time, viçat e mi dhe bagëtia ime e majmur janë therur dhe gjithçka është gati; ejani në dasmë". 5 Por ata, pa e përfillur, shkuan: dikush në arën e vet e dikush në punët e veta. 6 Dhe të tjerët, mbasi kapën shërbëtorët e tij, i shanë dhe i vranë. 7 Mbreti atëhërë, kur dëgjoi këtë, u zemërua dhe dërgoi ushtritë e veta për të shfarosur ata gjakosorë dhe dogji qytetin e tyre. 8 Atëhërë u tha shërbëtorëve të vet: "Dasma është gati, por të ftuarit nuk ishin të denjë. 9 Shkoni, pra, në udhëkryqe dhe ftoni në dasmë këdo që të gjeni." 10 Dhe ata shërbëtorët dolën nëpër rrugë, mblohdhën të gjithë ata që gjetën, të këqij dhe të mirë, dhe vendi i dasmës u mbush me të

ftuar. 11 Atëhërë mbreti hyri për të parë të ftuarit dhe gjeti aty një njeri që nuk kishte veshur rrobë dasme; 12 dhe i tha: "Mik, si hyre këtu pa pasur rrobë dasme?". Dhe ai mbylli gojën. 13 Atëhërë mbreti u tha shërbëtorëve: "Lidheni duar dhe këmbë, kapeni dhe hidheni në errësirat e Jashtme. Atje do të jetë e qara dhe kërcëlim dhëmbësh". 14 Sepse shumë janë të thirrur, por pak janë të zgjedhur". 15 Atëhërë farisenjtë u veçuan dhe bënin këshill se si zinin gabim në fjalë. 16 Dhe i dërguan dishepujt e tyre bashkë me herodianët, për t'i thënë: "Mësues, ne e dimë se ti je i vërtetë dhe që mëson udhën e Perëndisë në të vërtetë, pa marrë parasysht njeri, sepse ti nuk shikon pamjen e Jashtme të njerëzve. 17 Na thuaj, pra: Si e mendon? A është e ligjshme t'i paguhet taksa Cezarit apo jo?". 18 Por Jezusi, duke e njohur ligësinë e tyre, tha: "Pse më tundoni, o hipokritë? 19 Më tregoni monedhën e taksës". Atëhërë ata i treguan një denar. 20 Dhe ai u tha atyre: "E kujt është kjo fytyrë dhe ky mbishkrim?". 21 Ata i thanë: "E Cezarit". Atëhërë ai u tha atyre: "Jepni, pra, Cezarit atë që i përket Cezarit dhe Perëndisë atë që i përket Perëndisë". 22 Dhe ata, kur e dëgjuan këtë, u mrekulluan, e lanë, dhe ikën. 23 Po atë ditë erdhën tek ai saducenjtë, të cilët thonë se nuk ka ringjallje, dhe e pyetën 24 duke thënë: "Mësues, Moisiu ka thënë: "Në se dikush vdes pa lënë fëmijë, i vëllai le të martohet me gruan e tij, për t'i lindur trashëgimtarë vëllait të tij. 25 Tani ndër ne ishin shtatë vëllezër; i pari u martua dhe vdiq dhe duke mos pasë trashëgimtarë, ia la gruan vëllait të vet. 26 Kështu edhe i dyti dhe i treti, deri tek i shtati. 27 Në fund vdiq edhe gruaja. 28 Në ringjallje, pra, e kujt nga këta të shtatë do të jetë grua? Sepse të gjithë e patën gruaja". 29 Por Jezusi, duke u përgjigjur u tha atyre: "Ju bëni gabim, sepse nuk e kuptioni as Shkrimin as pushtetin e Perëndisë. 30 Në ringjallje, pra, as martoherin as martojnë, por ata do të jenë në qjell si engjëjt e Perëndisë. 31 Pastaj sa për ringjalljen e të vdekurve, a nuk e keni lexuar c'ju ishte thënë nga Perëndia kur thotë: 32 "Unë jam Perëndia i Abrahamit, Perëndia i Isakut dhe i Jakobit"? Perëndia nuk është Perëndia i të vdekurve, por i të gjallëve". 33 Dhe turmat, kur i dëgjuan këto gjëra, habiteshin nga doktrina e tij. 34 Atëhërë farisenjtë, kur dëgjuan se ai ua kishte zënë gojën saducenje, u mblohdhën tok. 35 Dhe një nga ata, mësues i ligjit, e pyeti për të vënë në provë, duke thënë: 36 "Mësues, cili është urdhërimi i madh i ligjit?". 37 Dhe Jezusi i tha: ""Duaje Zotin, Perëndinë tënde me gjithë zemrën tënde, me gjithë shpirtin tënd dhe me gjithë mendjen tënde". 38 Ky është urdhërimi i parë dhe i madhi. 39 Dhe i dyti, i ngjashëm me këtë, është: "Duaje të afërmën tënd porsi vetveten". 40 Nga këto dy urdhërimë varet i tërë ligj i dhe profetët". 41 Tani, kur u mblohdhën farisenjtë, Jezusi i pyeti: 42 "Ç'u duket juve për Krishtin? Biri i kujt është?". Ata i thanë: "I Davidit". 43 Ai u tha atyre: "Si pra Davidi, në Frymë, e quan Zot, duke thënë: 44 "Zoti i ka thënë Zotit tim: Ulu në të djathën time, deri sa unë t'i vë armiqët e tu si stol të këmbëvë të tua?". 45 Në qoftë se Davidi e quan Zot, si mund të jetë biri i tij?". 46 Por asnjë nuk ishte në gjendje t'i përgjigjej; dhe, që nga ajo ditë, askush nuk guxoi ta pyesë më.

23 Atëhërë Jezusi u foli turmave dhe dishepujve të vet. 2 duke thënë: "Skribët dhe farisenjtë ulen mbi katedrën e Moisiut. 3 Zbatoni, pra, dhe bëni gjithçka t'ju thonë të zbatoni; por mos bëni si bëjnë ata, sepse thonë, por nuk e bëjnë. 4 Por lidhin barrë të rëndë që barten me vështirësi, dhe ua vënë mbi kurrizin e njerëzve; Por ata nuk duan të luajnë vetë as me gisht. 5 Por të

gjitha veprat e tyre i bëjnë për t'u duktur nga njerëzit; i zgjerojnë fililateritë e tyre dhe i zgjatin thekët e rrobave të tyre. 6 Duan kryet e vendit në gostira dhe vendet e para në sinagogë, 7 si edhe përshtëdetjet në sheshes dhe të quhen rabbi, rabbi nga njerëzit. 8 Por ju mos lejoni që t'ju quajnë rabbi, sepse vetëm një eshtë mësuesi juaj: Krishti, dhe ju t'gjithë jeni véllezér. 9 Dhe përmbi tokë mos thirri askënd atë tuaj, sepse vetëm një eshtë Ati juaj, ai që eshtë në qiej. 10 As mos lejoni që t'ju quajnë udhëheqës, sepse vetëm një eshtë udhëheqësi juaj: Krishti. 11 Dhe më i madhi prej jush le të jetë shërbëtori juaj. 12 Sepse kush do të lartësojë veten, do të poshtërohet; dhe kush do të përlulë veten, do të lartësohet. 13 Por mjerë ju, o skribë dhe farisenj hipokritë! Sepse mbyllni mbretërinë e qiejeve para njerëzve; sepse as ju nuk hyni, as nuk i lini të hyjnë ata që janë për të hyrë. 14 Mjerë ju, o skribë dhe farisenj hipokritë! Sepse gillabëroni shtëpitë e të vejave dhe për sy e faqe bëni lutje të gjata; për këtë arsyje ju do të pësoni një dënim më të reprejtë. 15 Mjerë ju, o skribë dhe farisenj hipokritë! Sepse përshkoni detin dhe dheun për të bërë prozelitë, dhe kur ndokush bëhet i tillë, e bëni bir të Gehenas dhe dy herë më të keq se ju! (Geenna g1067) 16 Mjerë ju, udhëheqës të verbër, që thoni: "Në qoftë se dikush betohet për tempullin, kjo s'është gjë; por në qoftë se betohet për arin e tempullit, eshtë i detyruar". 17 Të marrë dhe të verbër! Sepse cili eshtë më i madh: ari apo tempulli që e shenjtëron arin? 18 Dhe në qoftë se dikush betohet për altarin, s'është gjë; por ne qoftë se betohet përfotë që eshtë mbi të, eshtë i detyruar". 19 Të marrë dhe të verbër! Sepse cila eshtë më e madhe, oferta apo altari që e shenjtëron ofertën? 20 Ai, pra, që betohet për altarin, betohet për të dhe për çdo gjë që eshtë përbimi tè! 21 Ai që betohet për tempullin, betohet përtë dhe për atë që banon atje. 22 Dhe ai që betohet për qellin, betohet përfrojnë e Perëndisë dhe përtë që eshtë ulur mbi të. 23 Mjerë ju, skribë dhe farisenj hipokritë! Sepse ju llogaritni të dhjetën e mëndrën, të koprës dhe të barit të gjumit, dhe lini pas dore gjërat më të rëndësishme të ligjit: gjyqin, mëshirën dhe besimin; këto gjëra duhet t'i praktikoni pa i lënë pas dore të tjerat. 24 Udhëheqës të verbër, që sitni mushkonjën dhe kapërdini devenë! 25 Mjerë ju, skribë dhe farisenj hipokritë! Sepse pastroni anën e jashtme të kupës dhe të pjatës, ndërsa përbrenda janë plot me grabitje dhe teprime. 26 Farise i verbër! Pastro më parë përbrenda kupën dhe pjatën, që edhe përashta të jetë e pastër. 27 Mjerë ju, o skribë dhe farisenj hipokritë! Sepse u ngjani varreve të zbardhuara (me gëllqere), që nga jashtë duken të bukur, por brenda janë plot eshtra të vdekurish dhe gjithfarë papastërtish. 28 Kështu edhe ju nga jashtë u paraqiteni njerëzve si të drejtë; por përbrenda jeni plot hipokrizi dhe paudhësi. 29 Mjerë ju, o skribë dhe farisenj hipokritë! Sepse ndërtoni varrezat e profetëve dhe zbuluoni monumentet e të drejtëve, 30 dhe thoni: "Po të kishim jetuar në kohën e etërve tanë, nuk do të kishim bashkëpunuar me ta në vrasjen e profetëve". 31 Duke folur kështu, ju dëshmoni kundur vetes suaj, se jeni bijtë e atyre që vranë profetët. 32 Ju e kaloni masën e etërve tuaj! 33 O gjarpërinj, o pjellë nëpërkash! Si do t'i shpëtoni gjykimit të Gehenas? (Geenna g1067) 34 Prandaj, ja unë po ju dërgoj profetë, dijetarë dhe skribë; ju disa prej tyre do t'i vrithi dhe do t'i kryqëzoni, disa të tjerë do t'i fshikulloni në sinagogat tuaja dhe do t'i persekutoni nga një qytet në tjetrin, 35 që të bjerë mbi ju gjithë gjaku i drejtë i derdhur mbi dhe, nga gjaku i të drejtë Abel, deri te gjaku i Zaharias, birit të Barakias, që ju e vratë ndërmjet tempullit dhe altarit. 36 Në të vërtetë po ju them se të gjitha këto gjëra do të bien mbi këtë brez. 37

Jeruzalem, Jeruzalem, që i vret profetët dhe i vret me gurë ata që të janë dërguar! Sa herë kam dashur t'i mbledh bijtë e tu ashtu si i mbledh kloçka zgjatë e vet nën krahë, por ju nuk deshët! 38 Ja, shtëpia juaj po ju lihet e shkretë. 39 Sepse unë po ju them, se tash e tutje nuk do të më shihni më deri sa të thoni: "I bekuar qoftë ai që vjen në emër të Zotit!".

24 Tani kur Jezusi dol nga tempulli dhe po largohej, dishepujt e tij iu afroan për t'i treguar ndërtesat e tempullit. 2 Por Jezusi u tha atyre: "A nuk i shikon iu të gjitha këto? Në të vërtetë po ju them se këtu nuk do të mbetet asnjë gur mbi gur që nuk do të rrënohet". 3 Pastaj, kur ai u ul të rintë në malin e Ullinje, dishepujt e vet iu afroan mënjanë dhe i thanë: "Na thuaj, kur do të ndodhin këto gjëra? Dhe cila do të jetë shenja e ardhjes sate dhe e mbarimit të botës?". (aiōn g165) 4 Dhe Jezusi duke u përgjigjur u tha atyre: "Ruhuni se mos ju mashtron ndokush! 5 Sepse shumë do të vijnë në emrin tim, duke thënë: "Unë jam Krishti" dhe do të mashtrojnë shumë njérëz. 6 Atëherë do të dëgjoni të flitet për lufta dhe për ushtima luftash; ruhani të mos shqetësoheni, sepse të gjitha këto duhet të ndodhin, por ende mbarimi nuk do të ketë ardhur. 7 Do të ngrihet, pra, populli kundër populli dhe mbretëri kundër mbretërie; do të ketë zi buke, murtajë dhe tërmëte në vendë të ndryshme. 8 Por të gjitha këto gjëra do të janë vetëm fillimi i dhembjeve të lindjes. 9 Atëherë do t'ju dorëzojnë në mundime dhe do t'ju vrasin; dhe të gjithë komet do t'ju urrejnë për shkak të emrit tim. 10 Atëherë shumë do të skandalizohen, do ta tradhëtojnë njeri tjetrin dhe do të urrejnë njeri tjetrin. 11 Dhe do të dalin shumë profetë të rremë, dhe do të mashtrojnë shumë njérëz. 12 Dhe, duke qenë se paudhësia do të shumohet, shumëkujt do t'i ftohet dashuria; 13 por ai që do të ngulmojë deri në fund do të shpëtohet. 14 Dhe ky ungjill i mbretërisë do të predikohet në gjithë botën si një dëshmi përgjithë kombet, dhe atëherë do të vijë mbarimi". 15 "Kur të shihni, pra, neverinë e shkretimit, që eshtë parathënë nga profeti Daniel, që ka zënë vend në vendin e shenjtë (kush lexon le ta kuptojë), 16 atëherë ata që janë në Jude, le të ikin ndër male. 17 Kush ndodhet mbi taracën e shtëpisë, të mos zgresë për të marrë diçka në shtëpinë e vet; 18 dhe kush eshtë ndër ara, të mos kthehet për të marrë mantelin e tij. 19 Por mjerë gratë shtatzëna dhe ato që do t'u jasin gjë fëmijëve në ato ditë! 20 Dhe lutuni që ikja juaj të mos ndodhë në dimër, as të shtunën, 21 sepse atëherë do të ketë një mundim aq të madh, sa nuk ka ndodhur kurrë që nga krijimi i botës e deri më sot, dhe as nuk do të ketë më kurrë! 22 Dhe, po të mos shkurotoshin ato ditë, asnjë mish nuk do të shpëtonte; por për shkak të të zgjedhurve, ato ditë do të shkurotien. 23 Atëherë, në qoftë se dikush do t'ju thotë: "Ja, Krishti eshtë këtu", ose "Eshtë atje", mos i besoni. 24 Sepse do të dalin krishtër të rremë dhe profetë të rremë, dhe do të bëjnë shenja të mëdha dhe mrekulli të tillë aq sa t'i mashtrojnë, po të ishte e mundur, edhe të zgjedhurit. 25 Ja, unë ju paralajmërova. 26 Pra, në qoftë se ju thonë: "Ja, eshtë në shkretëtirë", mos shkoni atje: "Ja, eshtë në dhomat e fshehta", mos u besoni. 27 Sepse, si vetëtima që del nga lindja dhe flakëron deri në perëndim, kështu do të jetë ardhja e Birit të njeriut. 28 Sepse ku të ketë kërrma, aty do të mblidhen shqiponjat". 29 "Tani, fill pas pikëllimit të atyre ditëve, dielli do të erret dhe hëna nuk do të japë drithën e vet, yjet do të bien nga qilli dhe fuqitë e qiejeve do të tronditen. 30 Dhe atëherë do të duket në qjell shenja e Birit të njeriut; dhe të gjitha komet e dheut do të mbajnjë zì dhe do ta shohin Birin e njeriut duke ardhur

mbi retë e qjellit me fuqi dhe lavdi të madhe. **31** Ai do t'i dërgojë engjëjt e vet me tinguj të fuqishëm borie; dhe ata do t'i mbledhin të zgjedhurit e tij nga të katër erërat, nga një skaj i qjellit tejetri. **32** Tani mësoni nga fiku këtë shëmbëlltyrë: kur tashmë degët e tij njomësohen dhe nxjerni gjethet, ta dini se vera është afër. **33** Kështu edhe ju, kur t'i shihni të gjitha këto gjëra, ta dini se ai është afër, madje te dera. **34** Në të vërtetë po ju them se ky brez nuk do të kalojë, pa u realizuar të gjitha këto. **35** Qielli dhe toka do të kalojnë, por fjalët e mia nuk do të kalojnë. **36** Tani sa për atë ditë dhe për atë orë, askush s'e di, as engjëjt e qieve, por vetëm Ati im. **37** Por, ashtu si qe në ditët e Noeut, kështu do të jetë edhe në ardhjen e Birit të njeriut. **38** Sepse, ashtu si në ditët përparrë përmbytjes, njerëzit hanin dhe pinin, martoheshin dhe marthonin, derisa Noeu hyri në arkë; **39** dhe nuk kuptuan asgjë, deri sa erdhë përmbytja dhe i fshiu të gjithë; kështu do të ndodhë në ardhjen e Birit të njeriut. **40** Atëherë dy do të janë në arë, një do të merret dhe tjetri do të lihet. **41** dy gra do të blaujnë në nulli, një do të merret dhe tjetra do të lihet. **42** Rrini zgjuar, pra, sepse nuk e dini në cilën orë do të vijë Zoti juaj. **43** Por dijeni këtë, se ta dinte i zotit i shtëpisë në çfarë orë të natës do të vijë vjedhësi, do të rrinte zgjuar dhe nuk do të lejonte t'i shpërthehej shtëpia. **44** Prandaj edhe ju jini gati, sepse Biri i njeriut do të vijë në atë orë kur ju nuk mendoni". **45** "Cili është, pra, ai shërbëtor besnik dhe i mençur, që zotëria e tij e caktoi përmbi shtëpiarët e vet, për t'u dhënë atyre ushqimin në kohën e duhur? **46** Lum ai shërbëtor që, kur të kthehet zotëria e tij, e gjen duke bërë kështu. **47** Në të vërtetë po ju them se ai do t'ia besojë administrimin e gjithë pasurisë së vet. **48** Por, në qoftë se ky shërbëtor i mbрапشتë, thotë në zemër të vet: "Zotëria ime vonon të vijë", **49** dhe fillon t'i rrahë shokët e vet dhe të hajë e të pijë me piganecët; **50** zotëria e këtij shërbëtori do të vijë në atë ditë kur ai nuk e pret dhe në atë orë kur ai nuk e di; **51** do ta ndëshkojë rëndë dhe do t'i rezervojë fatin e hipokritëve. Atje do të jetë e qara dhe kërcëllim dhëmbësh".

25 "Atëherë mbretëria e qiejeve do t'u ngajajë dhjetë virgjëreshave, të cilat i morën llampat e tyre, dhe i dolën para dhëndrit. **2** Tani pesë nga ato ishin të mençura dhe pesë budallaçka. **3** Budallaçkat, kur morën llampat e tyre, nuk morën me vet vajin; **4** kurse të mençurat, bashkë me llampat, morën edhe vajin në enët e tyre. **5** Tani, duke qenë se dhëndri po vononte, dremiten të gjitha dhe i zuri gjumi. **6** Aty nga mesnata u dëgjua një britmë: "Ja, po vjen dhëndri, i dilni para!". **7** Atëherë të gjitha ato virgjëreshat u zgjuan dhe përgatitën llampat e tyre. **8** Dhe budallaçkat u thanë të mençurave: "Na jepni nga vajt juaj, sepse llampat tonë po na fiken". **9** Por të mençurat duke u përgjigjur thanë: "Jo, sepse nuk do të mjaftonte as pér ne e as pér ju; më mirë shkoni te tregtarët dhe e blini". **10** Tani kur ato shkuant ta blejnë, erdhë dhëndri; virgjëreshat që ishin gati, hynë bashkë me të në dasmë; dhe dera u mbyll. **11** Më pas erdhën edhe virgjëreshat e tjera, duke thënë: "Zot, zot, hnapna". **12** Por ai, duke u përgjigjur, tha: "Në të vërtetë po ju them se nuk ju njoh". **13** Prandaj rrini zgjuar, sepse nuk e dini as ditën as orën në të cilët do të vijë Biri i njeriut". **14** "Mbretëria e qiejeve i ngjan gjithashtu një njeriu, që, kur po nisej për një udhëtim, i thirri shërbëtorët e tij dhe u besoi pasuritë e veta. **15** Njërit i dha pesë talenta, tjetrit dy dhe një tjetri një; secilit sipas zotësisë së tij; dhe u nis fill. **16** Tani ai që kishte marrë të pesë talentat shkoi, dhe bëri tregti me to dhe fitoi pesë të tjerë. **17** Po ashtu edhe ai që kishte marrë dy talenta fitoi edhe dy të tjerë. **18** Por kurse ai që kishte marrë një, shkoi,

hapi një gropë në dhe dhe e fshehu denarin e zotit të vet. **19** Tani mbas një kohe të gjatë, u kthye zoti i atyre shërbëtorëve dhe i bëri llogaritë me ta. **20** Dhe ai që kishte marrë të pesë talentat doli përparrë dhe i paraqiti pesë të tjerë, duke thënë: "Zot, ti më besove pesë talenta; ja, me ato unë fitova pesë talenta të tjerë". **21** Dhe i zoti i tha: "Të lumtë, shërbëtor i mirë dhe besnik; ti u tregove besnik në gjëra të vogla, unë do të të vë mbi shumë gjëra; hyr në gëzimin e zotit tênd". **22** Pastaj erdhë edhe ai që kishte marrë të dëgjimin e zotit tê tjerë". **23** Dhe zoti i tij i tha: "Të lumtë, shërbëtor i mirë dhe besnik; ti u tregove besnik në gjëra të vogla; unë do të vë mbi shumë gjëra; hyr në gëzimin e zotit tênd". **24** Në fund erdhë edhe ai që kishte marrë vetëm një talent dhe tha: "Zot, unë e dija se je njeri i ashpër, që korr atje ku nuk ke mbjellë dhe vjel ku nuk ke shpërndarë, **25** prandaj pata frikë dhe shkova dhe e fsheha talentin tênd nén tokë; ja, unë po ta kthej". **26** Dhe i zoti duke i përgjigjur i tha: "Shërbëtor i mbрапshtë dhe përtac, ti e dije se unë korr atje ku nuk kam mbjellë dhe vjel aty ku nuk kam shpërndarë; **27** Ti duhet t'a kiske besuar denarin tim bankierëve dhe kështu, në kthimin tim, do ta kisha marrë me interes. **28** Prandaj ia hiqni këtij talentin dhe ia jepni atij që ka dhjetë talenta. **29** Sepse atij që ka do t'i jepet edhe më e do të ketë me bollëk të madh, por atij që nuk ka, do t'i merret edhe ajo që ka. **30** Dhe flakeni në errësirën e Jashtme këtë shërbëtor të pavlefshëm. Atje do të jetë e qara dhe kërcëllim dhëmbësh". **31** "Dhe kur të vijë Biri i njeriut në lavdinë e tij, bashkë me të gjithë engjëjt e shenjtë, atëherë do të ulet mbi froniin e lavdisë së vet. **32** Dhe të gjithë komet do t'ebë mblidhen para tij; dhe ai do ta ndajë njérin nga tjetri ashtu si i ndan bariu deleth nga cjeptë. **33** Dhe deleth do t'i vërë në të djathët e tij dhe cjeptë në të majtën. **34** Atëherë Mbreti do t'u thotë atyre që do të janë në të djathët e tij: "Ejani, të bekuar të Atit tim; merrni në trashëgim mbretërinë që u bë gati për ju që nga krijimi i botës. **35** Sepse pata urë dhe më dhatë për të ngrënë, pata etje dhe më dhatë për të pirë; isha i huaj dhe më pritet, **36** isha i zhveshur dhe më veshët, isha i sémurë dhe ju më vizitonit, isha në burg dhe erdhët tek unë". **37** Atëherë të drejtët do t'i përgjigjen duke thënë: "Zot, kur të pamë të uritur dhe të dhamë për të ngrënë; ose të etur dhe të dhamë për të pirë? **38** Dhe kur të pamë të huaj dhe të pritet ose të zhveshur dhe të veshëm? **39** Dhe kur të pamë të lënguar ose në burg dhe erdhëm te tij?". **40** Dhe Mbreti duke iu përgjigjur do t'u thotë: "Në të vërtë etë po ju them: sa herë ia keni bërë këtë ndonjërit prej këtyre vëllezërve të mi më të vegjël, këtë ma bëtë mua. **41** Pastaj ai do t'u thotë edhe atyre që do të janë në të majtë: "Largohuni nga unë, të mallkuar, në zjarr të përfjetshëm, të përgatitur për djallin dhe engjëjt e tij. (aiōnios g166) **42** Sepse pata urë dhe nuk më dhatë për të ngrënë, pata etje dhe nuk më dhatë për të pirë, **43** isha i huaj dhe nuk më pritet, i zhveshur dhe nuk më veshët, i sémurë dhe në burg dhe nuk erdhët të më shihni". **44** Atëherë edhe ata do t'i përgjigjen duke thënë: "Zot, kur të pamë të uritur ose të etur, ose të huaj, ose të zhveshur, ose të lëngatë ose në burg dhe nuk të shërbymen?". **45** Atëherë ai do t'u përgjigjet atyre duke thënë: "Në të vërtetë ju them: sa herë nuk ia keni bërë këtë ndonjërit prej këtyre më të vegjëlve, këtë nuk ma bëtë as edhe mua". **46** Dhe ata do të shkojnë në mundim të përfjetshëm, dhe të drejtët në jetën e përfjetshme". (aiōnios g166)

26 Dhe ndodhi që, mbasi Jezusi i mbaroi të gjitha këto fjalime, u tha dishepujve të vet: **2** "Ju e dini se pas dy ditësh janë

Pashkët dhe Biri i njeriut do të dorëzohet për t'u kryqëzuar". 3 Atëherë kerët e priftërinjve, skribët dhe pleqtë e popullit u mbledhën në pallatin e kryepriftit që quhej Kajafa. 4 Edhe bënин këshillë për ta zënë Jezusin me dredhi dhe t'u vrasin; 5 por thonin: "Jo gjatë festës, që të mos bëhet ndonjë trazirë në popull". 6 Tani, kur Jezusi ishte në Betani, në shtëpinë e lebrozit Simon, 7 iu afroa një grua me një alabastër me vaj të parfumuar shumë të kushtueshëm, dhe ia derdhë mbi kokën e tij, kur ai po rrinte në tryezë. 8 Kur e panë këtë gjë, dishepujt e tij u zemëruan dhe thanë: "Përse gjithë ky shpenzim i kottë? 9 Ky vaj, në fakt, mund të shitej shumë shtronjtë dhe paratë t'u jepeshin të varfërve". 10 Por Jezusi e mori vesh dhe u tha atyre: "Psë e shqetësoni këtë grua? Ajo kreu në fakt një vepër të mirë ndaj meje. 11 Sepse të varfërit do t'i keni përherë me ju, por mua nuk do të më keni përherë. 12 Sepse, duke derdhur këtë vaj të parfumuar mbi trupin tim, ajo e bëri për ta përgatitur trupin tim për varrim. 13 Në të vërtetë unë po ju them se kudo që do të predikohet ky ungjill, në gjithë botën, do të tregohet edhe çfarë bëri kjo grua, në përkujtim të saj". 14 Atëherë një nga të dymbëdhjetët, me emër Judë Iskarioti, shkoi te kerët e priftërinjëve, 15 dhe u tha atyre: "Sa do të më jepni që unë t'ju dorëzoj?". Dhe ata i numëruan tridhjetë sikla argjendi. 16 Dhe qysh atëherë ai kërkonte rastin e përshtatshëm për ta tradhtuar. 17 Tani ditën e parë të ndormëve, dishepujt iu afroa Jezusit dhe i thanë: "Ku don të shtrojmë për t'gjënë Pashkën?". 18 Dhe ai u përgjigji: "Shkoni në qytet te filani dhe i thoni: "Mësuesi thotë: Koha ime është afër; do të bëj Pashkën në shtëpinë tênde bashkë me dishepujt e mi""". 19 Atëherë dishepujt bënë ashtu si i kishte urdhëruar Jezusi dhe përgatitin Pashkën. 20 Dhe, kur u ngrys, ai u ul në tryezë bashkë me të dymbëdhjetët; 21 dhe, ndërsa po hanin, tha: "Në të vërtetë unë po ju them se një nga ju do të më tradhtoje". 22 Ata u pikelluan shumë dhe secili prej tyrefilloi të thotë: "Mos jam unë; Zot?". 23 Dhe ai duke u përgjigjur, tha: "Ai që ka ngjyer bashkë me mua dorën në çanak, ai do të më tradhtojë. 24 Sikurse është shkruar për të, Biri i njeriut pa tjetër shkon; por mjerë ai njeri me anë të të cilit Biri i njeriut tradhtohet! Për të do të ishte më mirë të mos kishte lindur kurrë". 25 Dhe Juda, ai që do ta tradhontë, e pyeti dhe tha: "Rabbi, mos jam unë ai?". Ai i tha: "Ti po thua!". 26 Dhe ndërsa po hanin, Jezusi mori bukën, e bekoi, e theu, dhe ua dha dishepujve dhe tha: "Merrni, hani; ky është trupi im". 27 Pastaj mori kupën, dhe falenderoi, dhe ua dha atyre duke thënë: "Pini prej tij të gjithë, 28 sepse ky është gjaku im, gjaku i besëlidhjes së re, i cili është derdhur për shumë përfaljen e mëkatarëve. 29 Dhe unë po ju them, se që tani e tutje unë nuk do të pi më nga ky fryt i hardhisë, deri në atë ditë kur, bashkë me ju, do ta pi të re në mbretërinë e Atit tim". 30 Dhe, mbasi kënduan himnin, dolën jashtë te mali i Ullinjeve. 31 Atëherë Jezusi u tha atyre: "Këtë natë të gjithë ju do të skandalizoheni për shkakun tim, sepse është shkruar: "Do të godas barium dhe deleat e kopesë do të shpërndahen". 32 Por, mbasi të jem njallur, do të shkoj përparrë jush në Galile". 33 Atëherë Pjetri duke u përgjigjur i tha: "Edhe sikur të gjithë të skandalizohen për shkakun tênd, unë nuk do të skandalizohem kurrë!". 34 Jezusi i tha: "Në të vërtetë po të them se pikërisht këtë natë, para se të këndojë gjeli, ti do të më mohosh tri herë". 35 Pjetri i tha: "Edhe sikur të duhej të vdisja bashkë me ty, nuk do të mohoj kurssesi". Po atë thanë edhe të gjithë dishepujt. 36 Atëherë Jezusi shkoi bashkë me ta në një vend, që quhej Gjetsemani, dhe u tha dishepujve: "Uluni këtu, ndërsa unë po shkoi aty të lutem". 37 Dhe mori me vete Pjetrin dhe të dy djemtë e Zebedeut, dhe filloj të ndjeje trishtim

dhe ankth të madh. 38 Atëherë ai u tha atyre: "Shpirti im është thëllësisht i trishtuar, deri në vdekje; qëndroni këtu dhe rrini zgjuar bashkë me tua". 39 Dhe, si shkoi pak përparrë, ra me fytyrë për tokë dhe lutej duke thënë: "Ati im, në qoftë se është e mundur, largoje prej meje këtë kupë; megjithatë, jo si dua unë, por si do ti". 40 Pastaj u kthyte te dishepujt dhe i gjeti që flin, dhe i tha Pjetrit: "Po si, nuk mundët të vijgjeloni me mua të paktën për një orë? 41 Rrini zgjuar dhe lutuni, që të mos bini në tundim; sepse fryma është gati, por mishni është i dobët". 42 U largua përsëri për herë të dytë dhe u lut duke thënë: "Ati im, në qoftë se nuk është e mundur që kjo kupë të largohet prej meje pa u pire prej meje, u bëftë vullneti yt!". 43 Pastaj u kthyte dhe i gjeti përsëri që flin, sepse sytë u ishin rënduar. 44 Dhe, mbasi i la ata, u largua përsëri dhe u lut për të tretën herë, duke thënë të njëjtat fjalë. 45 Pastaj u kthyte te dishepujt e vet dhe u tha atyre: "Tani vazhdoni të flini dhe pushoni; ja erdhë ora, dhe Biri i njeriut do të bjerë në duart e mëkatarëve. 46 Çohuni, të shkojmë; ja, ai që po më tradhëton është afër". 47 Dhe ndërsa ai ende po fliste, ja Juda, një nga të dymbëdhjetët, erdhë, dhe bashkë me të një turmë e madhe me shpatë dhe me shkopinj, e dërguar nga kerët e priftërinjve dhe nga pleqtë e popullit. 48 Tani ai që e tradhtonte u kishte dhënë atyre një shenjë, duke thënë: "Atë që unë do të puth, ai është; kapeni". 49 Dhe menjëherë iu afroa Jezusit dhe i tha: "Tungjatëta, Mësues!". Dhe e putni përzemërsisht. 50 Dhe Jezusi i tha: "Mik, çfarë ke ardhur të bësh?". Atëherë ata iu afroan, vunë duart mbi Jezusin dhe e zunë. 51 Dhe ja, një nga ata që ishte me Jezusin, zgjati dorën, nxori shpatën e vet, iu hodh sherbëtorit të kryepriftit dhe ia preu veshin. 52 Atëherë Jezusi i tha: "Ktheje shpatën në vendin e vet, sepse të gjithë ata që rrokin shpatën, prej shpatë do të vdesin. 53 A kujton ti, vallë, se unë nuk mund t'i lutem Atit tim, që të më dërgojë më shumë se dymbëdhjetë legjione engjësjh? 54 Po atëherë si do të përbusheshin Shkrimet, sipas të cilave duhet të ndodhë kështu?". 55 Në atë moment Jezusi u tha turmave: "Ju dolët të më zini mua me shpatë dhe me shkopinj, si kundër një kusar; e pra, çdo ditë isha ulur midis jush duke mësuar në tempull, dhe ju nuk më kapët. 56 Por të gjitha këto ndodhën që të përbushen Shkrimet e profetëve". Atëherë të gjithë dishepujt e lanë dhe ikën. 57 Dhe ata që e kishin arrestuar Jezusin e çuan te Kajafa, kryeprifti, ku tashmë ishin mbledhur skribët dhe pleqtë. 58 Dhe Pjetri e ndoqi nga larg deri në pallatin e kryepriftit, dhe, mbasi hyri aty, u ul bashkë me rojet për të parë fundin. 59 Tani kerët e priftërinjve, pleqtë dhe gjithë sinedri kérkonin ndonjë dëshmi të rreme kundër Jezusit, për ta vrarë, 60 por nuk gjetën asnjë; ndonëse u paraqiten shumë déshmitarë të rremë, nuk e gjetën. Por në fund u paraqiten dy déshmitarë të rremë, 61 të cilët thanë: "Ky ka thënë: "Unë mund ta shkatërroj tempullin e Perëndisë dhe ta rindërtoj për tri ditë"". 62 Atëherë kryeprifti u çua dhe i tha: "Nuk po përgjigjesh fare për çka po déshmojnë këta kundër teje?". 63 Por Jezusi rrinte në heshtje. Dhe kryeprifti vazhdoi duke thënë: "Unë po të përbej për Perëndinë e gjallë të na thuash në se ti je Krishti, Biri i Perëndisë". 64 Jezusi i tha: "Ti po thua! Madje unë po ju them se në të ardhmen ju do ta shihni Birin e njeriut duke ndénjur në të djathtën e Pushtetit, dhe duke ardhur mbi retë e qilliit". 65 Atëherë kryeprifti ia shqeu robat e veta, duke thënë: "Ai blasfemoi; ç'na duhen më déshmitarë? Ja, tani e dëgjuat blasfemini e tij. 66 Si ju duket juve?". Dhe ata, duke u përgjigjur, thanë: "Ai është fajtor për vdekje!". 67 Atëherë e pështynë në fytyrë, e goditën me shuplaka; dhe disa të tjerë i ranë me grushta,

68 duke thënë: "O Krisht, profetizo! Kush të ra?". 69 Tani Pjetri ndënji përashta, në oborr dhe një shërbëtore iu afroa duke thënë: "Edhe ti ishte me Jezusin, Galileasin". 70 Por ai e mohoi përparrë të gjithëve, duke thënë: "Nuk di ç'po thua!". 71 Dhe kur ai po dilte në hajat, e pa atë një shërbëtore tjeter dhe u tha të pranishmëve: "Edhe ky ishte me Jezusin, Nazareasin!". 72 Por ai përsëri e mohoi me be, duke thënë: "Unë nuk e njoh atë njeri". 73 Mbasi pak edhe të pranishmit iu afroan dhe i thanë Pjetrit: "Sigurisht, edhe ti je një nga ata, sepse e folura jote të tradhton!". 74 Atëherë ai nisi të mallkojë dhe të bëjë be, duke thënë: "Unë nuk e njoh atë njeri". Dhe në atë çast këndoi gjeli. 75 Atëherë Pjetri kujtoi atë që i kishte thënë Jezusi: "Para se të këndojej gjeli, do të më mohosh tri here". Dhe ai doli përashta dhe qau me hidhërim.

27 Kur erdhì mëngjesi, të gjithë krerët e priftërinjve dhe pleqtë e popullit bënин këshill kundër Jezusit për ta vrarë. 2 Dhe, mbasi e lidhën, e çuan dhe e dorëzuan në duart e Ponc Pilatit, guvernatorit. 3 Atëherë Juda, që e kishte tradhtuar, kur pa se e dënuan Jezusin, u pendua dhe ua ktheu krerëve të priftërinjve dhe pleqve të tridhjetë sifikat prej argjendi, 4 duke thënë: "Mëkatova duke tradhtuar gjakun e pafaj". Por ata thanë: "Po ne q'na duhet? Punë pér ty!". 5 Dhe ai, mbasi i hodhi sifikat prej argjendi në tempull, u largua dhe shkoi e u var në litar. 6 Por krerët e priftërinjve i mblohdhën këta denarë dhe thanë: "Nuk është e ligjshme t'i vëmë në thesarin e tempullit, sepse është çmim gjaku". 7 Dhe, mbasi bënин këshill, me këtë denar blenë arën e poçarit pér varreza të të huajve. 8 Prandaj këtë arë e quajtën deri ditën e sotme: "Ara e gjakut". 9 Atëherë u përbush çishte thënë nga profeti Jeremia që thotë: "Dhe i morën të tridhjetë monedhat prej argjendi, çmimin e atij që e çmuani, siç kishin çmuar bijtë e Izraelit; 10 dhe i shpenzuan pér arën e poçarit, ashtu si më urdhëroi Zoti". 11 Dhe Jezusi qëndroi para guvernatorit; dhe qeveritari e pyeti duke thënë: "A je ti mbreti i Judenjve?". Dhe Jezusi i tha: "Ti po thual". 12 Pastaj krerët e priftërinjve dhe pleqtë e akuzuan, por ai nuk u përgjigjefare. 13 Atëherë Pilati i tha: "A nuk po dëgjon sa gjëra po dëshmojnë kundër teje?". 14 Por ai nuk iu përgjigji në asnjë fjalë, kështu që guvernatori u çudit shumë. 15 Tani me rastin e festave guvernatorit e kishte zakon t'i lironë popullit një të burgosur, atë që populli kërkonte. 16 Kishin në ato kohë një të burgosur me nam, me emër Baraba. 17 Kur u mblohdhën njerëzit, Pilati i pyeti ata: "Kë doni t'ju liroj, Barabën apo Jezusin, që quhet Krisht?". 18 Sepse ai e dinte mirë se atë ia kishin dorëzuar nga smira. 19 Dhe ndërsa ai po rrinte në gjykatë, gruaja e tij i çoi fjalë: "Mos u përzjek aspak me çështjen e atij të drejtë, sepse sot kam vuajtur shumë në ndërr pér shkak të tij". 20 Por krerët e priftërinjve dhe pleqtë ia mbushën mendjan turmës që të kërkonte Barabën, dhe Jezusi të vritej. 21 Dhe guvernatori duke vazhduar u tha atyre: "Cilin nga të dy doni që t'ju liroj?". Ata thanë: "Barabën!". 22 Pilati u tha atyre: "C'të bëj, pra, me Jezusin, që quhet Krisht?". Të gjithë i thanë: "Të kryqëzohet". 23 Por guvernatori tha: "Po ç'të keqe ka bërë?". Mirépo ata po bërtisin edhe më fort: "Të kryqëzohet". 24 Atëherë Pilati, duke parë se nuk po arrinte gjë, madje se trazimi po shtohej gjithnjë e më shumë, mori ujë dhe i lau duart para turmës, duke thënë: "Unë jam i pafaj pér gjakun e këtij të drejtë; mendojeni ju". 25 Dhe gjithë populli duke u përgjigjur tha: "Le të jetë gjaku i tij mbi ne dhe mbi fëmijët tanë!". 26 Atëherë ai ua liroi atyre Barabën; dhe mbasi e fshikulloi Jezusin, ua dorëzoi, që të kryqëzohet. 27 Atëherë ushtarët e guvernatorit, mbasi e çuan

Jezusin në pretoriumin e guvernatorit, mblohdhën rreth tij gjithë kohortën. 28 Dhe, pasi e zhveshën, i hodhën mbi trup një mantel të kuq. 29 Dhe i thurën një kurorë me ferrë, ia vunë mbi krye dhe i dhanë një kallam në dorën e djathtë; dhe, duke u gjunjëzuar përpresa tij, e përqeshnin duke thënë: "Tungjatjeta, o mbret i Judenjvel!". 30 Pastaj e pështynë, ia morën kallamin dhe me të i binin në kokë. 31 Dhe, mbasi e përqeshën, ia hoqën mantelin dhe e veshën me rrobat e tij; dhe e çuan pér ta kryqëzuar. 32 Dhe duke dalë, takuan një njeri nga Kirena, që quhej Simon, të cilin e detyruan ta mbartë kryqin e Jezusit. 33 Dhe, kur arritet në vendin që quhej Golgota, domethënë "Vendi i kafkës", 34 i dhanë të piyë uthull të përzier me vrer; por ai, mbasi e provoi, nuk deshi ta pinte. 35 Mbasi e kryqëzuan, i ndanë me short rrobat e tij, që të përmbushej çishte thënë nga profeti: "I ndanë ndërmjet tyre rrobat e mia dhe hodhën short mbi tuniken time". 36 Pastaj u ulën dhe e ruanin. 37 Përmbi krye të tij, i vunë gjithashu motivacionin e shkruar të dënimit të tij: "KY ÉSHTÉ JEZUSI, MBRETI I JUDENJVE". 38 Atëhere u kryqëzuan bashkë me të dy cuba, njeri në të djathtën dhe tjetri në të majtën. 39 Dhe ata që kalonin andej e fyenin duke tundur kokën, 40 dhe duke thënë: "Ti që e shkatërron tempullin dhe e rinderton pér tri ditë, shpëto vetveten; në qoftë se je Biri i Perëndisë, zbrit nga kryqi!". 41 Po ashtu, edhe krerët e priftërinjve, bashkë me skribët dhe me pleqtë, duke e tallur, i thonin: 42 "Ai i shpëtoi të tjerët dhe nuk mund të shpëtojë vetveten; në qoftë se është mbreti i Izraelit, le të zgresë tani nga kryqi dhe ne do të besojmë në të; 43 ai ka besuar në Perëndinë; le ta lirojë tani në qoftë se e do me të vërtetë, sepse ka thënë: "Unë jam Biri i Perëndisë"". 44 Po ashtu e fyenin edhe cubat që ishin kryqëzuar me të. 45 Që nga ora gjashtë deri në orën nëntë errësira e mbuloi gjithë vendin. 46 Rreth orës nëntë, Jezusi briti me zë të lartë duke thënë: "Eli, Eli, lama sabaktani?". Domethënë: "Perëndia im, Perëndia im, përsë më ke braktisur?". 47 Dhe disa nga të pranishmit, kur e dëgjuan, thanë: "Ky po thërrët Elian". 48 Dhe në atë çast një nga ata vrapi, mori një sfunjë, e zhyti në uthull dhe, mbasi e vuri në majë të një kallami, ia dha pér ta pirë. 49 Por të tjerët thonin: "Lëre, të shohim në se do të vijë Elia pér ta shpëtar". 50 Dhe Jezusi bërtiti edhe një herë me zë të lartë dhe dha frymë. 51 Dhe ja, veli i tempullit u shqye në dy pjesë, nga maja e deri në fund; toka u drodh dhe shkëmbinjtë u çanë; 52 varret u hapën dhe shumë trupa të të shenjtëve që flinin u ringjallën; 53 dhe, të dalë nga varret mbas ringjalljes së Jezusit, hynë në qytetin e shenjtë dhe iu shfaqën shumëkujt. 54 Tani centurioni dhe ata që bashkë me të ruanin Jezusin, kur panë tërmetin dhe ngjarjet e tjerë, u trembën shumë dhe thanë: "Me të vërtetë ky ishte Biri i Perëndisë!". 55 Ishin aty edhe shumë gra që vërenin nga larg; ato e kishin ndjekur Jezusin që nga Galilea pér t'i shërbyer; 56 midis tyre ishte Maria Magdalena, Maria, nëna e Jakobit dhe e loseut; dhe nëna e bijve të Zebedeut. 57 Edhe si u ngrys, erdhë një njeri i pasur nga Arimatea, me emër Jozef, i cili ishte edhe vet dishepull i Jezusit. 58 Ai shkoi te Pilati dhe i kërkoi trupin e Jezusit. Atëherë Pilati dha urdhër që t'ia dorëzonin trupin. 59 Dhe Jozefi, mbasi e mori trupin, e mbështollti me një pëlhurë të pastër, 60 dhe e vendosi në varrin e vet të ri, që ai kishte hapur në shkëmb; pastaj rrrokullisi një gur të madh në hyrje të varrit dhe u largua. 61 Dhe Maria Magdalena dhe Maria tjetër rinrin aty, ulur përballë varrit. 62 Dhe të nesërmen, që ishte mbas ditës së Përgatitjes, krerët e priftërinjve dhe farisenjtë u mblohdhën te Pilati, 63 duke thënë: "Zot, na ra në mend se ai mashtruesi, sa ishte gjallë, tha: "Pas tri

ditësh unë do të ringjallëm". **64** Prandaj urdhëro që varri të ruhet mirë deri në ditën e tretë, se mos vijnë dishepujt e tij natën e ta vjedhin trupin dhe pastaj t'i thonë popullit: "U ringjall së vdekuri"; kështu mashtrimi i fundit do të ishte më i keq se i pari". **65** Por Pilati u tha atyre: "Rojen e keni; shkoni dhe e siguroni varrin, si t'ju duket më mirë". **66** Dhe ata, pra, shkuan dhe e siguruan varrin dhe, përveç rojës, vulosën gurin.

28 Tani në fund të së shtunave, kur po zbardhët dita e parë e javës, Maria Magdalena dhe Maria tjetër shkuan për të parë varrin. **2** Dhe ja, ra një tërmet i madh, sepse një engjëll i Zotit zbriti nga qelli, erdhi dhe e rrokullisi gurin nga hyrja e varrit dhe u ul mbi të. **3** Pamja e tij ishte si vetëtima dhe veshja e tij e bardhë si bora. **4** Dhe nga frika e tij, rojet u drodhën dhe mbetën si të vdekur; **5** por engjëlli, duke iu drejtuar grave, u tha atyre: "Mos kini frikë, sepse unë e di se ju kërkoni Jezusin, që u kryqëzua. **6** Ai nuk është këtu, sepse u ringjall, sikurse kishte thënë; ejani, shikoni vendin ku qe vënë Zoti. **7** Shkoni shpejt t'u thoni dishepujve të tij se ai u ringjall së vdekuri; dhe ja, po shkon përparrë jush në Galile; atje do ta shihni; ja, jua thashë". **8** Ato, pra, u larguan me të shpejtë nga varri me frikë dhe me gjëzim të madh; dhe rendën ta cojnë lajmin te dishepujt e tij. **9** Dhe, ndërsa po shkonin për t'u thënë dishepujve, ja Jezusi u doli përparrë dhe tha: "Tungjatjeta!". Atëherë ato u afruan, i rrokën këmbët dhe e adhuruan. **10** Atëherë Jezusi u tha atyre: "Mos kini frikë, shkoni të lajmëroni vëllezëritë e mi që të shkojnë në Galile dhe atje do të më shohin". **11** Ndërsa ato po shkonin, ja që disa nga rojtarët arritën në qytet dhe u raportuan kërëvë të priftërinjve të gjitha ato që kishin ndodhur. **12** Atëherë këta bënë këshill me pleqtë dhe vendosën t'u japid ushtarëve një shumë të madhe denarësh, **13** duke u thënë atyre: "Thoni: Dishepujt e tij erdhën natën dhe e vodhën, ndërsa ne po flinim. **14** Dhe në qoftë se kjo i shkon në vesh guvernorit, ne do ta bindim dhe do të bëjmë në mënyrë që ju të mos kini merak". **15** Dhe ata i morën denarët dhe bënë ashtu si i kishin mësuar, dhe kjo e thënë u përhap ndër Judenjtë deri ditën e sotme. **16** Pastaj të njëmbëdhjetë dishepujt shkuan në Galile, në atë mal që u kishte caktuar Jezusi **17** dhe, kur e panë, e adhuruan; por disa dyshuan. **18** Pastaj Jezusi u afrua dhe u foli atyre duke thënë: "Mua më është dhënë çdo pushtet në quell e në tokë. **19** Shkoni, pra, dhe bëni dishepuj nga të gjithë popujt duke i pagëzuar në emër të Aitit e të Birrit e të Frymës së Shenjtë, **20** dhe duke i mësuar të zbatojnë të gjitha gjërat që unë ju kam urdhëruar. Dhe ja, unë jam me ju gjithë ditët, deri në mbarim të botës. Amen". (aiôn g165)

Marku

1 Fillimi i Ungjillit të Jezu Krishtit, Birit të Perëndisë. **2** Ashtu si është shkruar tek profetët: "Ja, unë po dërgoj lajmëtarin tim para ftyrës tênde, i cili do të përgatit udhën tênde përparrë teje. **3** Ka një zë që bërtet në shkretëtirë: "Përgatitni udhën e Zotit, drejtioni shtigjet e tij". **4** Gjoni erdhë në shkretëtirë duke pagëzuar dhe duke predikuar një pagëzim pendese përfaljen e mëkateve. **5** Dhe gjithë vendi i Judës dhe ata nga Jeruzalemi shkonin tek ai, dhe pagëzoheshin të gjithë nga ai në lumen Jordan, duke rrëfyer mëkatet e tyre. **6** Por Gjoni ishte i veshur me lesh deveje, mbanët një brez lëkure përrreth ijëve dhe ushqehje me karkaleca dhe me mjaltë të egër. **7** Ai predikonte duke thënë: "Pas meje po vjen një që është më i fortë se unë. Unë nuk jam i denjë as të ulem para tij përfi i zgjidhur lidhësat e sandaleve të tij. **8** Unë ju pagëzojë me ujë, ndërsa ai do t'ju pagëzojë me Frymën e Shenjtë". **9** Dhe ndodhi në ato ditë që Jezusi erdhë nga Nazareti i Galileës dhe u pagëzua nga Gjoni në Jordan. **10** Dhe menjëherë, kur po dilte nga uji, pa se qiejtë po hapeshin dhe Fryma po zbriste mbi të si një pëllumb. **11** Dhe një zë erdhë nga quelli: "Ti je Biri im i dashur në të cilin jam kënaqur. **12** Fill pas kësaj, Fryma e Shenjtë e çoi në shkretëtirë; **13** dhe qëndroi në shkretëtirë dyzet ditë, i tunduar nga Satanai. Ishte bashkë me bishat dhe engjëjt i shërbenin. **14** Dhe mbasi e burgosën Gjonin, Jezusi erdhë në Galile duke predikuar ungjillin e mbretërisë së Perëndisë, **15** dhe duke thënë: "U mbush koha dhe mbretëria e Perëndisë është afër. Pendohuni dhe besoni ungjillin". **16** Ndërsa po kalonte gjatë bregut të detit të Galileës, ai pa Simonin dhe Andream, vëllanë e tij, të cilët po hidhnin rrjeten në det sepse ishin peshkatare. **17** Dhe Jezusi u tha atyre: "Ndiqmëni dhe unë do t'ju bëj peshkatare njerëzish". **18** Dhe ata i lanë menjëherë rrjetat dhe edhe ndoqën. **19** Mbasi eci edhe pak, pa Jakobin, bir in e Zebedeut dhe Gjonin, vëllanë e tij, të cilët ndreqnin rrjetat e tyre në barkë. **20** Dhe i thirri menjëherë; dhe ata e lanë atin e tyre Zebedeun në barkë me mëditesit dhe edhe ndoqën. **21** Pastaj hynë në Kapernaum dhe menjëherë, ditën e shtunë, ai hyri në sinagogë dhe i mësonte njerëzit. **22** Dhe njerëzit habiteshin nga doktrina e tij, sepse ai i mësonte si një që ka pushtet dhe jo si skribët. **23** Atëherë në sinagogë e tyre ishte një njeri i pushtuar nga një frymë e ndyrë, i cili filloj të bërtasë, **24** duke thënë: "C'ka midis nesh dhe teje, o Jezus Nazareas? A erdhe të na shkatë-rrosh? Unë e di kush je: I Shenjtë i Perëndisë". **25** Por Jezusi e qortoi duke thënë: "Hesht dhe dil prej tij!". **26** Dhe fryma e ndyrë, mbasi e sfiliti, dhe duke lëshuar një britmë të madhe doli prej tij. **27** Dhe të gjithë u mahnitën aq shumë sa pyesnin njeri tjetrin duke thënë: "Vallë çështë kjo? Cfarë doktrinë e re qënka kjo? Ky i urdhëroka me autoritet edhe frymërat e ndyra, dhe ata i binden". **28** Dhe fama e tij u përhap menjëherë në mbarë krahinën përrreth Galileës. **29** Sapo dolën nga sinagoga, erdhën në shëtipinë e Simonit dhe të Andreas, me Jakobin dhe Gjonin. **30** Vjehrra e Simonit ishte në shtrat me ethe dhe ata menjëherë i folën përf të. **31** Atëherë ai u afrau, e kapi për dore dhe e ngriti. Menjëherë ethet e lanë dhe ajo nisi t'u shërbej. **32** Në mbërmejje, pas perëndimit të diellit, i prunë të gjithë të sémurit dhe të idemonizuarit. **33** Dhe gjithë qyteti ishte mbledhur përparrë derës. **34** Ai shëroi shumë, që lëngonin nga sëmundje të ndryshme, dhe dëboi shumë demonë; dhe nuk i lejoi demonët të flasin, sepse ata e njihin. **35** Pastaj, të nesërmët në mëngjes, kur ende ishte shumë errët, Jezusi u ngriti, doli dhe shkoj

në një vend të vetmuar dhe atje u lut. 36 Dhe Simoni dhe ata që ishin me të e kérkonin. 37 Dhe, kur e gjetën, i thanë: "Të gjithë po të kerkojnë!". 38 Dhe ai u tha atyre: "Lë të shkojmë në fshatrat e afërm që të predikoj edhe atje, sepse pér këtë kam ardhur". 39 Dhe ai e përshtoi gjithë Galilénë duke predikuar nëpër sinagogat e tyre dhe duke débuar demonët. 40 Dhe erdhi tek ai një lebroz i cili, duke iu lutar, ra në gjunj dhe i tha: "Po të duash, ti mund të më pastrosh". 41 Dhe Jezusi, duke e mëshiruar, shtriu dorën, e preku dhe i tha: "Po, e dua, qofshi pastruar!". 42 Dhe, posa tha këto, menjherë lebra e la dhe u shérua. 43 Pastaj, mbasi e paralajmëroi rreptësisht, menjherë e largoi, 44 duke i thënë: "Ruhu se i tregon gjë ndokujt, por shko, paraqitu te prifti dhe ofro pér pastrimin tënd sa ka urdhëruar Moisiu, si dëshmi pér ta". 45 Por ai, apo doli, filloj ta shpallë dhe ta përhapë fort faktin, sa që Jezusi nuk mund të hynte më publikisht në qytet, por qëndronte përishtësia nëpër vendet e vetmuara; dhe nga çdo anë vinin tek ai.

2 Pas disa ditësh, ai erdhì pérséri në Kapernaum dhe u muar vesh se ai gjendej në shtëpi; 2 dhe menjéherë u mblohdhën aq shumë njerëz, sa nuk gjeje më vend as përparrë derës; dhe ai u predikonte Fjalën. 3 Atëherë i erdhën disa që i paraqitën një të paralizuar, që po e bartnin katër vetë. 4 Por, duke qenë se nuk mund t'i afrosheshin për shkak të turmës, zbuluan çatinë në vendin ku ndodhej Jezusi dhe, mbasi hapën një vrimë, e lëshuan vigun mbi të cilin rrinte shtrirë i paralizuari. 5 Jezusi, kur pa besimin e tyre, i tha të paralizuarit: "O bir, mëkatet e tua të janë falur!". 6 Por aty po rrinën ulur disa shkrbibë, të cilët, në zemër të vet, po mendonin: 7 "Pse vallë ky po flet blasfemi. Kush mund të falë mëkatet, veç Perëndisë vetë?". 8 Por Jezusi, i cili menjéherë kuptoi në frymën e vet se ata po i mendonin këto gjëra në veten e tyre, u tha atyre: "Pse i mendoni këto gjëra në zemrat tuaja? 9 Çfarë është më lehtë: t'i thuash të paralizuarit: "Mëkatet e tua të janë falur", apo t'i thuash: "Çohu, merre vigun tënd dhe ec"? 10 Dhe tanj, që ta dini se Birri i njeriut ka pushitet të falë mëkatët mbi dhen, 11 unë po të them (i tha të paralizuarit): Çohu, merre vigun tënd dhe shko në shtëpinë têndel!". 12 Dhe ai u ngrit menjéherë, mori vigun e vet dhe doli përashta në praninë e të gjithëve dhe kështu të gjithë u habitën dhe lëvduan Perëndinë duke thënë: "Një gjë të tillë s'e kemi parë kurrë!". 13 Jezusi doli përséri gjatë bregut të detit dhe gjithë turma erdhë tek ai dhe ai e mésonte. 14 Duke kaluar, pa Levin, birin e Alfeut, i cili qe ulur në vendin e tatimeve, dhe i tha: "Ndiqmë!". Ai u ngrit dhe e ndoqi. 15 Dhe ndodhi që, kur Jezusi ishte në tryezë në shtëpinë e Levit, shumë tagrambledhës dhe mëkatarë u ulën në tryezë me Jezusin dhe me dishepujtë e tij; në fakt ishin shumë ata që e ndiqnin. 16 Atëherë skribët dhe farisenjtë, duke e parë se po hante me tagrambledhës dhe me mëkatarë, u thanë dishepujve të tij: "Qysh ha dhe pi ai bashkë me tagrambledhës e me mëkatarë?". 17 Dhe Jezusi, kur e dëgjoi, u tha atyre: "Nuk janë të shëndoshet që kanë nevojë përmekjunk, por të sémurët; unë nuk erdha për të thirrur të drejtët, por mëkatarët përm pendim. 18 Atëherë dishepujt e Gjonit dhe ata të farisenje po agjérionin. Ata erdhën te Jezusi dhe i thanë: "Përse dishepujt e Gjonit dhe ata të farisenje agjérionjë, kurse dishepujt e tu nuk agjérionë?". 19 Dhe Jezusi u përgjigj atyre: "Vallë a mund të agjérionjë dasmorët, ndërsa dhëndri është me ta? Për sa kohë kanë më vete dhëndrin, nuk mund të agjérionjë! 20 Por do të vijnë ditët kur do t'u merret dhëndri dhe atëherë, në ato ditë, ata do të agjérionjë. 21 Askush nuk qep një copë stof të ri mbi një rrëbo të vjetër, pörndryshe copë e rroj qëthë arrosçon

dhe shqyerja bëhet më keq. 22 Po ashtu askush nuk shtie verë të re në kacekë të vjetër, përndryshe vera e re i prish kacekët, vera derdhet dhe kacekët shkojnë dëm; porse vera e re duhet shtënë në kacekë të rinx". 23 Por ndodhi që një ditë të shtunë ai po kalonte nëpër ari dhe dishepujt e tij, duke kaluar, filluan të këpusin kallinj. 24 Dhe farisenjtë i thanë: "Shih, përsë po bëjnë atë që nuk është e ligjshme ditën e shtunë?". 25 Por ai u tha atyre: "A nuk keni lexuar vallë ç'béri Davidi, kur pati nevojë dhe kishteuri, ai dhe ç'qenë me të?". 26 Se si hyri ai në shtëpinë e Perëndisë në kohën e kryepritit Abiathar, dhe hëngri bukët e paraqitjes, të cilat nuk lejohet t'i hajë askush, përvëç priftërinjeve, dhe u dha edhe atyre që qenë me të?". 27 Pastaj u tha atyre: "E shtuna është bërë për njeriun dhe jo njeriu për të shtunën. 28 Prandaj Biri i njeriut është zot edhe i së shtunës".

3 Pastaj ai hyri përsëri në sinagogë dhe aty ishte një njeri që kishte një dorë të tharë. 2 Dhe ata po e ruanin në se do ta shëronte në ditën e së shtunës, që pastaj ta paditnin. 3 Dhe ai i tha njeriut që e kishte dorën të tharë: "Çohu në mes të të gjithëve!". 4 Dhe u tha atyre: "A është e lejueshme ditën e së shtunës të bësh të mirë apo të keqe, të shpëtosh një jetë apo ta vrasësh?". Por ata heshtnin. 5 Atëherë ai, si i shkoi rrëth e qark me zemërim, i hidhëruar për ngurtësinë e zemrës së tyre, i tha atij njeriu: "Shtrije dorën tënde!". Ai e shtriu, dhe dora e tij u shëndosh përsëri si tjetra. 6 Dhe farisenjtë dolën jashtë e menjëherë bënin këshill bashkë me herodianët kundër tij, se si ta vrasin. 7 Por Jezusi me dishepujt e vet u tërroq drejt detit; dhe një turmë e madhe nga Galilea i ndoqi; edhe nga Judea; 8 dhe nga Jeruzalemi, nga Idumea, nga përtjej Jordanit; gjithashtu një turmë e madhe nga rrëthinat Etiros dhe të Sidonit, kur dégjoi gjérat e medha që ai bënte, erdhë tek ai. 9 Atëherë ai u tha dishepujtë tij të kenë gjithnjë gati një barkë, që populli mos e shtynte. 10 Sepse ai kishte shëruar shumë veta, të gjithë që kishin sémundje dyndeshin rrëth tij që ta preknin. 11 Dhe frymerat e ndyrë, kur e shihnin, binin përmbyss para tij dhe bërtitin, duke thënë: "Ti je Biri i Perëndisë!". 12 Por ai i qortoi rreptësish që të mos tonin se kush ishtë ai. 13 Pastaj ai u ngjitet në mal dhe thirri pranë vetes atë që deshi. Dhe ata erdhën tek ai. 14 Dhe ai i cakttoi dymbëdhjetë që të rrinë me të dhe që mund t'i dérgonte të predikojnë, 15 dhe të kishin pushtet të shëronin sémundjet dhe të débonin demonët. 16 Ata ishin: Simoni, të cilët ia vuri emrin Pjetër; 17 Jakobi, bir i Zebedeut, dhe Gjoni, vëllai i Jakobit, të cilave ua vuri emrin Boanerges, që do të thotë: "Bij të bubullimës"; 18 Andrea, Filipi, Bartolomeu, Mateu, Thomai, Jakobi i Alfeut, Tadeu, Simon Kananeasi, 19 dhe Juda Iskarioti, i cili më pas e tradhëtoi. 20 Pastaj hynë në një shtëpi. Dhe u mblohdh përsëri një turmë aq e madhe, sa që as bukë s'mund të hanin. 21 Dhe kur të afërmit e tij e morën vesh, shkuan ta marrin atë, sepse flitej: "Nuk është në vete". 22 Kurse skribët, që kishin zbritur nga Jeruzalemi, thoshtin: "Ai e ka Beelzebubin dhe i débon demonët me princin e demonëve". 23 Por ai i thirri pranë vetes dhe u foli me anë të shëmbëlltyrave: "Si mund Satanai të débojë Satanancë? 24 Në qoftë se një mbretëri është përcarë kundër vvetves, ajo mbretëri nuk mund të qëndrojë. 25 Dhe në qoftë se një shtëpi përcahet kundër vvetves, ajo shtëpi nuk mund të qëndrojë. 26 Kështu, në se Satanai ngrihet kundër vvetves dhe është përcarë, nuk mbahet dot, por i erdhë fundi! 27 Askush nuk mund të hyjë në shtëpinë e njeriut të fortë dhe t'ia grabitë pasuritë e tij, pa e lidhur më parë njeriun e fortë; vetëm atëherë mund t'ia plaçkëtë

shtëpinë. 28 Në të vërtetë po ju them se bijve të njerëzve do t'u falet çfarëdo mëkat dhe çdo blasfemi që do të thonë; 29 po për atë që do të blasfemojë kundër Frymës së Shenjtë nuk do të ketë falje përfjetë; ai është fajtor për dënim të përfjetshëm". (aiōn g165, aiōnios g166) 30 Sepse ata thoshtin: "Ai ka një frymë të ndyrë!". 31 Ndërkaj erdhën vëllezërit e tij dhe e éma dhe, si ndaluan përjasht, dërguan ta thërrasin. 32 Turma ishte ulur përrëth tij; dhe i thanë: "Ja, nëna jote dhe vëllezërit e tu janë përjashta dhe po të kérkojnë". 33 Por ai u përgjigj atyre duke thënë: "Kush është nëna ime, ose vëllezërit e mi?". 34 Pastaj duke vështruar rrëth e qark mbi ata që ishin ulur rrëth tij, tha: "Ja nëna ime dhe vëllezërit e mi! 35 Sepse kushdo që bën vullnetin e Perëndisë, ai është vëllai im, motra ime dhe nëna!".

4 Pastaj nisi përsëri të mësojë në breg të detit; dhe rrëth tij u mblohd një turmë aq e madhe, sa që ai hyri në barkë dhe rrinte ulur në det, ndërsa gjithë turma ishte në tokë pranë detit. 2 Dhe ai u mësonte atyre shumë gjëra në shëmbëlltyra, dhe u thoshtë atyre në mësimin e tij: 3 "Dëgjoni! Ja, doli mbjellësi të mbjellë. 4 Dhe ndodhi që kur hidhët farën, një pjesë e farës ra gjatë rrugës dhe zojtitë e qellit erdhën dhe e hëngrën. 5 Një pjesë tjetër ra në gurishtë, ku nuk kishte shumë dhe dhe mbiu menjëherë, sepse s'kishte një tokë të thelli. 6 Por, kur doli dielli, u dogj; dhe me që nuk kishte rrënje, u tha. 7 Një pjesë tjetër ra midis ferrave; ferrat u ritën, e mbyten dhe nuk dha fryt. 8 Një pjesë tjetër ra në tokë të mirë, dhe solli frut që rritej, dhe u zhvillua pér të dhënë njëra tridhjetë, tjetra gjashtëdhjetë dhe tjetra njëqind". 9 Pastaj ai u tha atyre: "Kush ka veshë pér të dégjuar, le të dégjojë!". 10 Tani kur ishte vetëm, ata që i rrinë përreth bashkë me të dymbëdhjetët e pyetën pér shëmbëlltyrën. 11 Dhe ai u tha atyre: "Juve u është dhënë të njihni misterin e mbretërisë së Perëndisë; kurse atyre që janë përjashta të gjitha këto jepen me shëmbëlltyra, 12 që: "Duke parë, të shohin, por të mos vén re; edhe duke dégjuar, të dégjojnë, por të mos kuptojnë, se mos pendohen dhe mëkatet u falen"". 13 Pastaj u tha atyre: "Nuk e kuptioni këtë shëmbëlltyrë? Po atëherë si do t'i kuptioni të gjitha shëmbëlltyrat e tjerë? 14 Mbjellësi mbjell fjalën. 15 Ata gjatë rrugës janë ata në të cilët mbillet fjalë; por pasi e kanë dégjuar atë, vjen menjëherë Satanai dhe ua hed fjalën e mbjellë në zemrat e tyre. 16 Po ashtu ata që e marrin farën mbi një gurishtë janë ata që, kur e kanë dégjuar fjalën, e pranojnë menjëherë me gjëzin; 17 por nuk kanë rrënje në vetvete, dhe janë të përkohshëm; dhe kur vjen mundimi ose përdnjekja pér shkak të fjalës, skandalizohen menjëherë. 18 Ata përkundrazi të cilët e marrin farën midis ferrave, janë ata që e dégjojnë fjalën, 19 por shqetësimet e kësaj bote, mashtrimet e pasurisë dhe lakmitë pér gjëra të tjera që hynë, e mbyten fjalën dhe ajo bëhet e pafrytshme. (aiōn g165) 20 Kurse ata që e morën farën në tokë të mirë, janë ata që e dégjojnë fjalën, e pranojnë dhe japin fryt: një tridhjetë, tjetri gjashtëdhjetë dhe tjetri njëqind". 21 Pastaj u tha atyre: "A merret vallë llamba pér ta vénë nën babunë ose nën shtrat? A nuk vihet mbi drithëmbajtësen? 22 Sepse nuk ka asgjë të fshehtë që të mos zbulohet, as kurrgjë sekrete që të mos dalin në drithë. 23 Kush ka veshë pér të dégjuar, le të dégjojë!" 24 Dhe u tha atyre: "Vini re atë që dégjoni. Me atë masë që ju matni, do t'iua matet juve; edhe juve që dégjoni do t'iua jepet edhe më. 25 Sepse atij që ka, do t'i jepet, por atij që s'ka, do t'i merret edhe ajo që ka. 26 Tha akoma: "Mbretëria e Perëndisë është si një njeri që hedh farën në dhe. 27 Dhe natën dhe ditën, ndërsa ai fle dhe çohet, fara mbin dhe rititet, pa e ditur ai se si. 28

Sepse dheu prodhon vetvetiu më parë kërcellin, pastaj kallirin, dhe më në fund kallirin plot me kokrra. **29** Dhe kur fryti piqet, menjëherë korresi i vë drapërin, sepse erdhë koha e korries. **30** Edhe tha: Me se ta kahasojmë mbretërini e Perëndisë? Ose me çfarë shëmbëlltyra ta paraqesim? **31** Ajo i ngjan farës së sinapit, që, kur éshëtë mbjellë në dhe, éshëtë më e vogla nga të gjitha farërat që janë mbi dhe; **32** por, pasi mbillet, rritet dhe bëhet më e madhe se të gjitha barishtet; dhe lëshon degë aq të mëdha, sa zogjtë e qjellit mund të gjejnë strehë nén hijen e saj". **33** Dhe me shumë shëmbëlltyra të tillë, u shpalte atyre fjalën, ashtu si ata ishin në gjendje ta kuptojnë. **34** Dhe nuk u fliste atyre pa shëmbëlltyra, ndërsa dishepujve të tij, veçmas, u shpjegonte çdo gjë. **35** Tani po atë ditë, si u ngrys, u tha atyre: "Kalojmë te bregu matanë! **36** Dhe dishepuj, si e nisën popullin, e morrën me vete Jezusin, ashtu si ishte, në barkë. Me të ishin edhe disa barka të tjera të vogla. **37** Ndërkaq shpértheu një furtunë e madhe dhe valët përplaseshin mbi barkë aq shumë sa ajo po mbushej. **38** Ai ndërkaq po flinte në kiq mbi një jastëk. Ata e zgjuan dhe i thanë: "Mësues, a nuk merakosesh që ne po marrim fund?". **39** Dhe ai si u zgjua, e qortoi erën dhe i foli detit: "Pusho dhe fashit!". Dhe era pushoi dhe u bë qëtësi e madhe. **40** Atëherë u tha atyre: "Pse jeni ju aq frikacakë? Vallë, si nuk keni besim?". **41** Dhe ata i zuri një frikë e madhe dhe i thoshnin njëritjetrit: "Vallë, kush éshëtë ky, që po i binden edhe era edhe deti?".

5 Kështu arritën në bregun tjetër të detit, në krahinën e Gadarenasve. **2** Dhe, sapo Jezusi zbriti nga barka, menjëherë i doli përpëra nga varrezat një njeri i pushtuar nga një frymë e ndyrë, **3** i cili banonte në varreza dhe kurkush s'kishte mundur ta lidhë, goftë edhe me zinxhirë. **4** Shpesh herë, pra, e kishin lidhur me pranga e zinxhirë; por ai gjithnjë i thyente zinxhirët dhe i këpuste prangat; dhe kurkush nuk e kishte bërë dot zap. **5** Vazhdimisht, natën dhe ditën, nëpër varre e mbi male, shkonte duke bërtitur dhe duke e rrahu ruten me gurë. **6** Tani kur e pa Jezusin prej së largu, ai u tur dhe ra përmbyt përpëra tij, **7** dhe me një britmë të madhe tha: "Ç'ka ndërmjet mes nesh dhe teje, o Jezus, Bir i Perëndisë të shumë të lartit? Unë të përgjërohem në emrin e Perëndisë, mos më mundo!". **8** Sepse ai i kishte thanë: "Frymë e ndyrë, dil prej këtij njeriu!". **9** Atëherë Jezusi e pyeti: "Cili éshëtë emri yt?". Dhe ai u përgjigj duke thanë: "Unë quhëm Legion, sepse jemi shumë". **10** Dhe i lutej me të madhe që ai të mos i përzint nga ajo krahinë. **11** Tani aty ishte, në brinjë të malit, një tufë e madhe derrash që kulloste. **12** Atëherë gjithë demonët e lutën duke thanë: "Na dërgo në derrat, që të hymë në ta". **13** Dhe Jezusi menjëherë u lejoj atyre; atëherë frymërat e ndyra mbasi dolën, hynë në derrat dherë tufa u hodh poshtë nga gremina në det; ishin afërsisht dymjë kërë, dhe u mbytën në det. **14** Atëherë ata që i kulloën derrat ikiën dhe e përhapën lajmin në qytet e nëpër fshatra; dhe njerëzit erdhën për të parë çfarë kishte ndodhur. **15** Kur erdhën të Jezusi, panë të idemonizuarin ulur, të veshur dhe me mendje në rregull, atë që ishte idemonizuar nga Legioni, dhe kishin frikë. **16** Dhe ata që e kishin parë ngjarjen u treguan atyre se çfarë i kishte ngjarë të idemonizuarit dhe çështjen e derrave. **17** Atëherë ata filluan t'i luten Jezusit që të largohej nga krahina e tyre. **18** Kur ai po hynte në barkë, ai që kishte qenë i idemonizuar i lutej që të mund të rrinte me të; **19** por Jezusi nuk e lejoj, madje i tha: "Shko në shtëpinë tënde, te të tut dhe u trezo atyre çfarë gjërash të medha bëri Zoti dhe si pati mëshirë për ty". **20** Dhe ai shkoi dhe nisi të predikojë nëpër

Dekapolis për të gjitha ato që i kishte bërë Jezusi; të gjithë u mrrekulluan. **21** Dhe kur Jezusi kaloj përsëri në bregun tjetër me barkë, një turmë e madhe u mblohdh rrëth tij; dhe ai qëndroi në breg të detit. **22** Atëherë erdhë një nga krerët e sinagogës, me emër Jair, që, kur e pa, i ra ndër këmbë, **23** dhe ju lut me të madhe duke thanë: "Ime bijë éshëtë duke dhënë shpirt; eja, vëri duart mbi të që të shërohet dhe të jetojë!". **24** Dhe ai shkoi me të. Një turmë e madhe e ndiqte dhe shtyhej rrëth tij. **25** Tani një grua që kishte një fluks gjaku që prej dymbëdhjetë vjetësh **26** dhe kishte vuajtur shumë nga ana e mjekëve të ndryshëm duke shpenzuar gjithë pasurinë e vet pa kurirfarë dobie, madje duke u bërë më keq, **27** kur dëgjoi të flitej për Jezusin, u fut në turmë dhe pas shpinës preku rröben e Jezusit, **28** sepse thoshte: "Nëse vetëm ia prek rröben e tij, do të shërohem". **29** Dhe menjëherë rrjedha e gjakut iu ndal dhe ajo ndjeu në trupin e vet se u shërua nga ajo sëmundje. **30** Por menjëherë Jezusi, duke e ndjerë në vete që një fuqi kishte dalë prej tij, u kthyte midis turmës, tha: "Kush m'i preku rröbat? **31** Dhe dishepuj e vet i thanë: "A nuk po e sheh që turma po të shtyhet nga të gjitha anët dhe ti tha: "Kush më preku?". **32** Por ai vështronë rrëth e qark për të parë atë që bëri këtë. **33** Atëherë grua, plot frikë e duke u dridhur, duke ditur se ç'i kishte ndodhur, erdhë dhe i ra ndër këmbë dhe i tha gjithë të vërtetë. **34** Dhe ai i tha: "Bijë, besimi yt të shëroi; shko në paqe dhe jë e shëruar nga sëmundja jote!". **35** Ndërsa Jezusi ende po fliste, erdhën disa nga shtëpia e kryetarit të sinagogës duke thanë: "Jote bijë ka vdekur; pse e bezdak akoma Mësuesin?". **36** Por Jezusi, sapo dëgjoi ç'u tha, i tha kryetarit të sinagogës: "Mos kifrikë, vetëm ki besim!". **37** Dhe nuk lejoj që ta ndiqte kurkush tjetër, përvëç Pjetrit, Jakobit, dhe Gjonit, vëllait të Jakobit. **38** Dhe mbasi arriti në shtëpinë e kryetarit të sinagogës, pa një rrëmujë të madhe dhe njerëz që qanin dhe ulërimin me të madhe. **39** Hyri dhe u tha atyre: "Pse bërtitni e qani? Vajza nuk ka vdekur, por flë". **40** Dhe ata e përqeshën, por ai, mbasi i nxori jashëtë gjithë, mori me vete atin dhe nënën e vajzës dhe ata që qenë me atë, dhe hyri atje ku dergjey vajza. **41** E mori, pra, për dore vajzën dhe i tha: "Talitha kum", që e përkthyer do të thotë: "Vajzë, ty po të them: Çohu!". **42** Dhe menjëherë vajza u ngrit dhe filloj të ecë. Ajo ishte në fakt dymbëdhjetë vjeçe. Dhe ata u habitën me habi të madhe. **43** Por ai urdhëroi irreptësisht që askush të mos e marrë vesh; pastaj urdhëroi që t'i japid vajzës të hajë.

6 Pastaj doli prej andej dhe erdhë në vendlindjen e tij, dhe dishepuj e vet e ndiqnin. **2** Dhe kur erdhë e shtuna, filloi t'i mësojë në sinagogë. Dhe shumë, kur e dégjonin, habiteshin dhe thoshnin: "Nga i vijnë këtij këto? Vallë ç'dituri éshëtë kjo që i éshëtë dhënë? Dhe si kryhen këto vepra të mëdha nëpërmjet dorës së tij? **3** A s'éshëtë ky zdrukthëtar i biri Marisë, vëllai i Jakobit, i Joses, i Judës dhe i Simonit? Dhe nuk janë këtu midis nesh motrat e tij?". Dhe skandalizoheshin për shkak të tij. **4** Por Jezusi u tha atyre: "Asnjë profet s'éshëtë i përbuzur përvëç në vendlindjen e tij, në farefisin e vet dhe në shtëpinë e vet!". **5** Dhe nuk mundi të kryejë aty asnjë vepër të pushtetshme, përvëçse shëroi disa të lëngatë, duke vënë mbi ta duart. **6** Dhe çuditet për mosbesimin e tyre; dhe dilte nëpër fshatra përreth e i mësonte. **7** Pastaj ai i thirri te vetja të dymbëdhjetët dhe filloi t'i dërgojë dy nga dy; dhe u dha pushtet mbi frymët e ndyra. **8** Dhe i urdhëroi të mos marrin asjë tjetër udhës, përvëç një shkop vetëm: as trasta, as bukë, as denar në brez; **9** dhe të mbathin vetëm sandalet e të mos veshin dy palë tunika. **10** U tha akoma: "Kudo që të hyni në një shtëpi,

rrini aty derisa tē largohereni nga ai vend. **11** Në qoftë se disa nuk ju presin dhe nuk ju dëgjojnë, kur tē largohereni që andej, shkundni pluhurin nga këmbët tua ja si dëshmi kundër tyre. Në tē vërtetë ju them se ditën e gjyqit Sodoma dhe Gomorra do tē trajtohen me më shumë tolerancë se sa ai qytet". **12** Kështu ata shkuan dhe u predikonin njerëzve që tē pendoheshin; **13** dhe dëbonit shumë demonë dhe vajosnin me vaj shumë tē lëngatë dhe i shëronin. **14** Tani mbreti Herod dëgjoi tē flitej pér Jezusin, sepse emri i tij ishte bërë i njohur, dhe ai tha: "Ky Gjoni që pagëzonte u njall së vdekuri; prandaj në tē po veprojnë pushtete çudibërëse". **15** Disa tē tjerë thonin: "Éshtë Elia"; dhe disa tē tjerë: "Éshtë një profet, ose si një nga profetët". **16** Por kur i dëgjoi Herodi tē gjithja këto, tha: "Ky Gjoni, të cilit ia pata prerë kokën, u njall së vdekuri!". **17** Në fakt Herodi vet kishte dhënë urdhër tē arrestohej Gjoni dhe tē mbahej i lidhur në burg pér shkak tē Herodiadës, gruas së Filipit, vëllait tē tij, sepse e kishte marrë pér grua. **18** Gjoni, pra, i thoshte Herodit: "Nuk éshëtë e lejueshme tē kesh gruan e vëllait tēnd!" **19** Dhe Herodiada e urrente dhe dëshironte ta vriste, por nuk mundte. **20** Herodi, pra, i druhej Gjonit, të cilin e dinte si njeri tē drejtë dhe tē shenjtë, dhe e mbronte; dhe, mbasi e dëgjonte, kryente shumë gjëra dhe e dëgjonte me déshirë. **21** Por erdhi dita e volitshme dhe Herodi, pér ditëlindjen e vet, shtroi një gasti pér tē mëdhenjtë e tij, pér komandanët dhe pér parinë e Gallesë. **22** Hyri vëtë e bija e Herodiadës, kérceu dhe i pëlqeu Herodit e atyre që ishin bashkë me tē në tryezë, atëherë mbreti i tha vajzës: "Më kérko q'të duash dhe unë do tē ta jap". **23** Dhe iu betua: "Gjithçka që tē më kérkosh, do tē ta jap, deri gjysmën e mbretërisë simë!". **24** Ajo dol i tha s'ëmës: "Çfarë duhet t'i kérkoj?" Ajo u përgjigji: "Kokën e Gjon Pagëzorit!". **25** Ajo u kthye menjëherë tē mbreti dhe i kérkoi me nxitim: "Unë dëshiroj që tē më japhës menjëherë, mbi një pjatë, kokën e Gjon Pagëzorit". **26** Dhe mbreti, me gjithëse u trishulta shumë nga kjo, nuk deshi tē refuzojë pér shkak tē betimit dhe pér respekt tē tē fuarve. **27** Kështu mbreti dërgoi menjëherë një roje me urdhër që tē sillnin kokën e Gjonit. **28** Dhe ky shkoi, ia preu kokën në burg, dhe e solli kokën e tij mbi një pjatë, ia dha vajzës dhe vajza ia dha s'ëmës. **29** Kur dishepujt e Gjonit i dëgjuan këto, erdhën, morën trupin e tij dhe e vunë në varr. **30** Tani apostujt u mblohdhën tek Jezusi dhe i treguan tē gjitha ato që kishin bërë dhe i kishin mësuar. **31** Dhe ai u tha atyre: "Ejani veçmas në një vend tē vetmuar dhe pushoni pak". Sepse njerëzit që vinin dhe shkonin ishin aq shumë, sa s'u dilte koha as pér tē ngrënë. **32** U nisën, pra, me një barkë drejt një vend tē vetmuar e tē mënjanuar. **33** Porsa turma i pa që u nisën, dhe shumë veta e njohën; dhe nga tē gjitha qytetet erdhën aty me këmbët dhe mbërriiten përparrë tyre; dhe u mblohdhën rreth tij. **34** Kur Jezusi doli nga barka, pa një turnë tē madhe dhe iu dhimbs, sepse ishin si deletpa bari; dhe nisi t'u mësojë shumë gjëra. **35** Duke qenë se u bë vonë, dishepujt e tij u afruan dhe i thanë: "Ky vend éshëtë i shkretë, dhe tashmë éshëtë vonë". **36** Lejoi këta njerëz që tē shkojnë në fushat rreth e qark që tē blejnë bukë, se s'kanë gjë pér tē ngrënë". **37** Por ai, duke iu përgjigjur, u tha atyre: "U jepni ju tē hanë!" Ata i thanë: "A duhet tē shkojmë në tē blejmë pér dyqind denarë bukë dhe t'u japijm tē hanë?". **38** Dhe ai u tha atyre: "Sa bukë keni? Shkon e shikoni". Ata, mbasi shikuani, thanë: "Pesë bukë e dy peshq". **39** Atëherë ai i urdhëroi ata që t'i rregullojnë tē gjithë, ulur në grupe, mbi barin e njomë. **40** Kështu ata u ulën në grupe nga njëqind e nga pesëdhjetë. **41** Pastaj ai mori pesë bukët dhe dy peshqit, i ngriti sytë nga qielli, i bekoi; i theu bukët dhe ua dha dishepujve tē

vet, që t'u shpërndanin atyre; ua ndau gjithashtu dy peshqit tē gjithëve. **42** Të gjithë hëngren sa u ngopën. **43** Dhe mblohdhën dymbëdhjetë shporta me copa buke dhe me mbetje peshku. **44** Ata që hëngren nga ato bukë ishin pesë mijë burra. **45** Menjëherë Jezusi i detyroi dishepujt e vet tē hyjnë në barkë dhe t'i prijnë në bregun tjetër drejt Betsaidas, derisa ai ta lejonte turmën. **46** Sapo e lejoi, ai iu njnjë malit pér t'u lutur. **47** U ngrys, barka ishte në mes tē detit dhe ai ishte i vetëm fare në tokë. **48** Dhe kur i pa dishepujt që po mundoheshin duke vozit, sepse era ishte kundër tyre, aty nga roja e katërt e natës, ai u nis drejt tyre duke ecur përmbi det dhe donte t'i kalonte. **49** Por ata, kur e panë që po ecte mbi det, menduan se ishte një fantazmë dhe filluan tē bërtasin, **50** sepse e kishin parë tē gjithë dhe ishin trembur; por ai menjëherë fillo tē flasë me ta dhe tha: "Merrni zemër, jam unë, mos kini frikë!". **51** Pastaj hipi në barkë me ta dhe era pushoi; dhe ata mbetën jashtëzakonisht tē habitur në veten e tyre dhe u mrekulluan, **52** sepse nuk e kishin kuptuar ndodhinë e bukëve, sepse zemra e tyre ishte ngurtësuar. **53** Mbası kaluan, arritën në krahinë e Gjenasaretit dhe aty e lidhën barkën. **54** Dhe kur dolën nga barka, njerëzit e njohën menjëherë **55** dhe, duke përshkuar me vrapi mbarë krahinén pérreth, filluan tē sjellin tē sémurë në vigje, kudo që dëgjonin se gjendej; **56** dhe kudo ku ai vinte, në fshatra, në qytete a në lagje, njerëzit i vendosnin tē lënguarit në sheshe dhe e lutnin që tē pakitën tē mund tē preknin cepin e robes së tij; dhe tē gjithë ata që e preknin, shëroheshin.

7 Atëherë rreth tij u mblohdhën farisenjtë dhe disa skribë që kishin ardhur nga Jeruzalemi. **2** Ata vunë re se disa nga dishepujt e tij po hanin bukë me duar tē papastram, domethënë tē palara, dhe i paditën. **3** Në fakt farisenjtë dhe tē gjithë Judenjtë nuk hanë pa i larë më parë me shumë kujdes duart, duke iu përbajtj traditës së pleqve; **4** dhe, kur kthehen nga tregu, nuk hanë pa u pastruar më parë. Ka shumë gjëra tē tjera që ata duhet tē respektojnë pér shkak tē traditës: larjen e kupave, tē brokave, tē enëve prej bakri dhe tē shtrëtërve. **5** Pastaj farisenjtë dhe skribët e pyetën: "Përse dishepujt e tu nuk sillen sipas traditës së pleqve, por hanë bukë pa i larë duart?". **6** Por ai duke u përgjigjur u tha atyre: "Mirë profetizoi Isai a pér ju, hipokritë, siç éshëtë shkruar: "Ky popull me buzë më nderon, por zemra e tyre rri larg meje. **7** Por kot më bëjnë një kult, duke mësuar doktrina, tē cilat janë poros nga njerëzit". **8** Duke lënë pas dore, pra, urdhërimin e Peréndisë, ju i përbaheni traditës së njerëzve: larje brokash dhe kupash; dhe bëni shumë gjëra tē tjera tē njashme". **9** U tha atyre akoma: "Ju tē shkathët pér tē anuluar urdhërimin e Peréndisë, pér tē zbatuar traditën tuaj. **10** E nifikat Moisiu tha: "Ndero atin tênd dhe nënën tênde", dhe: "Ai që mallkon atin ose nënën, tē dënohet me vdekje". **11** Por ju thoni: "Në qoftë se dikush i thotë atit tē vet ose nënës së vet: Gjithçka që mund tē bëjë pér ty éshëtë kurban, domethënë një ofertë Peréndisë", **12** nuk e lejoni atit tē bëjë asgjë pér atin e vet ose pér nënën e vet, **13** duke e anuluar kështu fjalën e Peréndisë me traditën tuaj, që ju e keni trashëguar. Dhe ju po bëni shumë gjëra tē tjera tē njashme". **14** Pastaj thirri gjithë turmën rreth vetes dhe i tha: "Më dëgjoni tē gjithë dhe kuptoni: **15** Nuk ka asgjë jashtë njeriut që, duke hyrë në tē, mund ta ndotë atë; përkundrazi janë ato gjëra që dalin prej tij që e ndotin. **16** Kush ka veshë pér tē dëgjuar, le tē dëgjojë! **17** Më pas, kur ai u kthye në shtëpi, larg turmës, dishepujt e vet e pyetën pér kuptimin e shëmbëlltyrës. **18** Dhe ai u tha atyre: "Edhe ju qëndeni kaq tē pamend? A nuk e kuptioni se çdo gjë që nga jashtë hyn te njeriu

nuk mund ta ndotë, **19** sepse nuk i hyt në zemër, por në bark, dhe pastaj jashtëqitet në gjiriz?". Duke folur kështu, ai i deklaroi të pastra të gjitha ushqimet. **20** Tha akoma: "Ajo që del nga njeriu, e bën atë të ndotur. **21** Sepse nga brenda, domethënë nga zemra e njeriut, dalin mendimet e mbrapshta, shkeljet e kurorës, kurvërimi, vrasjet, **22** vjedhjet, lakinjtë, ligësítë, mashtrimet, pafytrësia, smira, blasfemia, kryerësia, budallallëku. **23** Të gjitha këto të mbrapshta dalin nga brenda dhe e ndotin njeriut". **24** Pastaj u nis që andej dhe shkoi në krahinën e Tiros dhe të Sidonit; hyri në një shtëpi dhe donte që askush të mos e dinte, por nuk mundi të qëndrojë i fshehur. **25** Në fakt një grua, vajza e së cilës kishte një frymë e ndyrë, duke dëgjuar pér Jezusin, erdhë dhe u hodh para këmbëve të tij. **26** Tani ajo grua ishte greke, me prejardhje sirofenikase; dhe iu lut që ta dëbonte demonin nga e bija; **27** por Jezusi i tha: "Léri më parë fémijët të ngopen, sepse nuk është mirë të merret buka e fémijëve e t'u hidhet këlyshëve të venue". **28** Por ajo u përgjigji dhe i tha: "Mirë po flet, o Zot, por edhe këlyshët nén tryezë hanë thërimet e fémijëve!" **29** Atéherë ai i tha: "Pér këtë fjalën tënde, shko; demoni doli nga vajza jote!". **30** Dhe ajo, kur u kthyte në shtëpinë e vet, e gjeti të bijën në shtrat, dhe demoni i kishte dalë. **31** Mbasi u nis përsëri nga krahina e Tiros dhe e Sidonit, Jezusi arriti te deti i Galileosë, në mes të krahinës së Dekapolit. **32** Dhe i paraqitën një të shurdhët që mezi fliste, dhe iu lutën t'i vëre duart mbi të. **33** Si e mori vëçmas, larg turmës, ia shthu gishtrinjtë në vesh dhe mbasi e pështyu ia preku gjuhën. **34** Pastaj i drejtoi sytë nga qelli, pshërëtiu dhe i tha: "Effatha", që do të thotë: "Hapu!". **35** Dhe menjëherë iu hapën veshët, iu zgjih nyja e gjuhës dhe foli rrjedhshëm. **36** Dhe Jezusi i urdhëroi ata që të mos i tregojnë askujt; por sa më tepër ua ndalonte, aq më tepër ata e përhapnin. **37** Dhe, të habitur shumë, thonin: "Ai çdo gjë e ka bërë mirë: ai i bën që të shurdhët të dégjojnë dhe memecët të flasin!".

8 Në ato ditë, duke qenë se u mblohd një turmë shumë e madhe dhe s'kishin ç'të hanin, Jezusi i thirri dishepujt e vet dhe u tha atyre: **2** "Kam mëshirë pér këtë turmë, sepse u bënë tri ditë që po rri me mua, dhe nuk ka ç'të hajë. **3** Dhe po t'i nis të pa ngrënë në shtëpitë e tyre, do të mbeten udhës; disa prej tyre kanë ardhur që nga larg". **4** Dhe dishepujt e tij iu përgjigjën: "Si do të mund t'i nqopte me bukë këta dikush, këtu në shkretëtirë?". **5** Dhe ai i pyeti: "Sa bukë keni?". Ata i thanë: "Shtatë". **6** Atéherë ai e urdhëroi turmën të ulet pér tokë; dhe mori të shtatë bukët, falënderoi, i theu dhe ua dha dishepujve të vet që t'i shpërndajnë turmës; dhe ata ia shpërndanë. **7** Kishin edhe disa peshq të vegjël; mbasi i bekoi, urdhëroi që edhe ata t'i shpërndahen turmës. **8** Kështu ata hëngrenë dhe u ngopën; dhe dishepujt çuan shtatë kosha me copat që tepruan. **9** Ata që hëngrenë ishin rrëth katër mijë veta; pastaj i lejoi. **10** Dhe menjëherë hipy në barkë me dishepujt e vet dhe shkoi në rrëthinën e Dalmanutës. **11** Atéherë erdhën farisenjtë dhe nisen të diskutojnë me të, duke i kérkuar një shenjë nga qelli pér ta vënë në provë. **12** Por ai, duke pshërëtirë në frymë, tha: "Pérse ky brez kérkon një shenjë? Në të vërtetë po ju them se këtij brezi nuk do t'i jepet asnjë shenjë". **13** Atéherë i la, hipi përsëri në barkë dhe kaloi në bregun tjetër. **14** Tani dishepujt kishin harruar të marrin bukë me vete, dhe në barkë s'kishin asnjë përvëc një buke. **15** Dhe Jezusi i qortoi duke thënë: "Kini kujdes, ruhuni nga majaja e farisenje dhe nga majaja e Herodit!". **16** Por ata diskutonin midis tyre duke thënë: "Nuk kemi bukë". **17** Jezusi e vuri re dhe u tha: "Pérse dis-kutoni që s'keni bukë? Ende nuk

po e kuptioni e nuk e merni vesh? Ende e keni zemrën të ngurtë? **18** Keni sy dhe nuk shihni, keni veshë dhe nuk dëgjoni? Dhe nuk po mbani mend? **19** Kur ndava të pesë bukët pér të pesë mijtë, sa koshë plot me copa mblohdhët?". Ata thanë: "Dymbëdhjetë". **20** "Po kur theva të shtatë bukët pér të katër mijtë, sa shporta plot me bukë mblohdhët?". Dhe ata thanë: "Shtatë". **21** Dhe ai u tha atyre: "Po si, ende nuk po kuptioni?". **22** Pastaj arriti në Betsaida; dhe i prunë një të verbër e i lutën ta prekte. **23** Atéherë e mori pér dore të verbërin, e nxori jashtë fshat dhe, pasi i pështyu në sy dhe vuri duart mbi të, e pyeti nësë shihte gjë. **24** Dhe ai, duke hapur sytë, tha: "Po shoh njerëz si pemë që ecin". **25** Atéherë Jezusi i vuri përsëri duart mbi sytë dhe e bëri të shikojë lart; dhe atij u kthyte të parit dhe shikonte qartë gjithçka. **26** Dhe Jezusi e nisi të shkoi në shtëpinë e tij duke i thënë: "Mos hyr në fshat dhe mos ia trego askujt në fshat". **27** Pastaj Jezusi shkoi bashkë me dishepujt e vet ndër fshatrat e Cesaresë së Filipit; dhe gjatë rrugës i pyeti dishepujt e vet duke u thënë atyre: "Kush thonë njerëzit se jam unë?". **28** Ata u përgjigjën: "Disa Gjon Pagëzori, të tjerë Elia, dhe të tjerë një nga profetët". **29** Dhe ai u tha atyre: "Po ju, kush thoni se jam?". Dhe Pjetri, duke iu përgjigjur i tha: "Ti je Krishti". **30** Atéherë ai i urdhëroi reptësish që të mos i tregojnë askujt pér të. **31** Pastaj nisi t'u mësojë atyre se Birit të njeriut i duhet të vuajë shumë gjëra, do të hidhet poshtë nga pleqtë, nga krerët e priftërinjve dhe nga skribët; se do të vritet dhe pas tri ditësh do të ringjallet. **32** Dhe ai i tha këto gjëra haptas. Atéherë Pjetri e mori mënjanë dhe fillo i qortoj. **33** Por ai u kthyte, shkoi dishepujt e vet dhe e qortoi Pjetrin, duke thënë: "Largoju nga unë, Satana, se ti nuk ke shqipson pér gjérat e Perëndisë, por pér gjérat e njerëzve!". **34** Pastaj e thirri pranë vetes turmën me dishepujt e vet dhe iu tha: "Kushdo që don të vijë pas meje, të mohojë vveten, të marrë kryqin e vet dhe të më ndjekë, **35** sepse ai që don të shpëtøjë jetën e vet, do ta humbasë; por ai që do të humbasë jetën e vet pér hirin tim e pér ungjillin, do të shpëtøjë. **36** Ç'dobi do të ketë njeriu të fitojë gjithë botën, nëse më pas do të humbë shpirtin e vet? **37** Ose çfarë mund të japë njeriu në shkëmbim të shpirtit të vet? **38** Sepse kujtido që do t'i vijë turp pér mua dhe pér fjalët e mia në mes të këtij brezi kurorëshkelës dhe mëkatari, pér atë do t'i vijë turp edhe Birit të njeriut, kur të arrijë në lavdinë e Atit të vet, me engjëjt e shenjtë".

9 Pastaj u tha atyre: "Në të vërtetë ju them se midis jush që jeni këtu ka disa që nuk do ta shijojnë vdekjen para se të shohin të vijë me fuqi mbretëria e Perëndisë". **2** Mbas gjashtë ditësh Jezusi mori me vete Pjetrin, Jakobin e Gjonin dhe i çoi në vetmi, vetëm ata, mbi një mal të lartë; dhe u shpërfytyrua përrpara tyre. **3** Dhe rrobat e tij u bënë të shndritshme dhe krejt të bardha, si bora, më të bardha nga sa nuk mund t'i zbardhojë asnjë rrobalarës mbi tokë. **4** Dhe atyre iu shfaqën Elia me Moisiun, që po bisedonin me Jezusin. **5** Atéherë Pjetri e mori fjalën dhe i tha Jezusit: "Mësues, pér ne është mirë të jemi këtu; bëjmë, pra, tri çadra: një pér ty, një pér Moisiun dhe një pér Elian!". **6** Në fakt ai nuk dinte çfarë thoshte, sepse ata ishin të trembur. **7** Pastaj erdhë një re dhe i mbuloi me hijen e vet; dhe nga reja doli një zë që tha: "Ky është Biri im i dashur; dégjojeni!". **8** Dhe menjëherë ata shikuan rrëth e qark, por nuk panë më asnjëri, përvëce Jezusi fill i vetëm me ta. **9** Tani kur po zbrisnin nga mali, Jezusi i urdhëroi të mos i tregojnë askujt gjérat që kishin parë, derisa i Biri i njeriut të ringjaljej prej së vdekuri. **10** Ata e mbajtën porosinë dhe diskutonin mes tyre se ç'do të thoshte të ringjallej prej së vdekuri. **11** Pastaj e pyetën

duke thënë: "Përse skribët thonë se më parë duhet të vijë Elia?". **12** Dhe ai, duke u përgjigjur, u tha atyre: "Elia me të vërtetë duhet të vijë më parë dhe të rivendosë çdo gjë; por, ashtu siç është shkruar për Birin e njeriut, ai duhet të vuajë shumë gjëra dhe të përcmohet. **13** Por unë po ju them se Elia erdhë me të bënë q'deshën, ashtu siç është shkruar pér të". **14** Mbasi u kthye te dishepujt, pa një turmë të madhe rreth tyre dëshira skribë që po grindeshin me ta. **15** Dhe menjëherë e gjithë turma, kur e pa, u habit dëshira me vrap pér ta pérshëndetur. **16** Atëherë ai i pyeti skribët: "Për çfarë po diskutoni me ta?". **17** Dhe dikush nga turma, duke u përgjigjur, tha: "Mësues, të prura djalin tim që ka një frysë memece, **18** dhe e kap kudo, e përplas dhei a shkumon, kërcëllon dhëmbët dhe i ngrijnë gjymtyrët. Dhe u thashë dishepujve të tu ta dëbojnë, por ata s'ë bënë dot. **19** Dhe ai duke u përgjigjur tha: "O brez që s'beson, deri kur do të jem me ju? Deri kur do t'ju duroj? Ma sillni këtu!". **20** Dhe ata ia prunë. Por, sapo e pa, frysma e përplasi me forcë dëshira fëmija, që kishte rënë përtokë, rrokullisej duke shkumuar. **21** Dhe Jezusi i pyeti babanë e atij: "Sa kohë ka që i ndodh kështu?". Dhe ai tha: "Që në fëmijëri. **22** Shpesh e ka hedhur në gjarr dëshira që përdhënë përsëri dëshira, por, nëse mund të bësh diçka, ki mëshirë pér ne dëshira". **23** Dhe Jezusi i tha: "Nëse ti mund të besosh, çdo gjë është e mundshme pér atë që beson". **24** Menjëherë babai i fëmijës, duke bërtur me lot, tha: "Uhë besoj, o Zot, ndihmo mosbesimin tim". **25** Atëherë Jezusi, duke parë se po vinte turma me vrap, e qortoi frysë meme e ndyrë duke thënë: "O frysë memece dëshira shurdhët, unë po të urdhërjoj, dil prej tij dëshira mos hyr më kurrë tek aii!". **26** Dhe demoni, duke bërtur dëshira duke e sfilitor fort, doli prej tij. Dëshira mbeti si i vdekur, saqë shumë njerëz thoshin: "Ka vdekur". **27** Por Jezusi e zuri pér dore, e ngriti dëshira ai u çua në këmbë. **28** Kur Jezusi hyri në shtëpi, dishepujt e vet e pyetën veçmas: "Përse ne nuk mundum të dëbojmë?". **29** dhe ai u tha atyre: "Ky lloj frysëmash nuk mund të dëbohet ndryshe, përvëç, se me lutje dëshira agjërim". **30** Mbasi u nisën prej andej, kaluan nëpër Galile; dëshira ai nuk donte që ta merrte vesh njeri. **31** Ai, në fakt, i mësonte dishepujt e vet dëshira u thoshte atyre: "Së shpejti Biri i njeriut do të dorëzohet në duart e njerëzve dëshira ata do ta vrasin; dëshira, pasi të jetë vrarë, ai do të ringjallet ditën e tretë". **32** Por ata nuk i kuptionin këto fjalë dëshira kishin frikë ta pyesnin. **33** Dhe arritën në Kapernaum; dëshira kur hyri në shtëpi, i pyeti: "Për çfarë diskutoni ndërmjet jush rrugës?". **34** Dhe ata heshtën, sepse rrugës kishin diskutuar se cili ndër ta ishte më i madhi. **35** Atëherë ai u ul, i thirri të dymbëdhjetët dëshira u tha atyre: "Nëse dikush don të jetë i pari, le të bëhet i fundit i të gjithëve dëshira shërbëtori i të gjithëve". **36** Dhe mori një fëmijë të vogël dëshira e vuri në mes të tyre; pastaj e mori në krahë dëshira u tha atyre: **37** "Cili dëshira që pranon një nga këta fëmijë në emrin tim, më pranon mua; dëshira kushdo që më pranon mua, nuk më pranon mua, por atë që më ka dërguar". **38** Atëherë Gjoni mori fjalën dëshira i tha: "Mësues, ne pamë një njeri që nuk na ndjek, që i dëbonte demonët në emrin tênd dëshira ia ndaluan sepse ai nuk na ndjek". **39** Por Jezusi tha: "Mos ia ndalon, sepse s'ka njeri që mund të bëjë një vepër të fuqishme në emrin tim, dëshira fill pas kësaj të flasë keq pér mua. **40** Sepse kush nuk është kundëresh, është me ne. **41** Në fakt, kushdo që do t'ju japse të pini një gotë ujë në emrin tim, sepsejeni të Krishtit, në të vërtetëtë po ju them se me siguri nuk do ta humbasë shpërblimin e vet". **42** "Dhe kush do të skandalizojë një nga këta të vegjel që besojnë në mua, do të ishte më mirë pér të t'i varet në qafë një gur mulliri dëshira hidhet në det. **43** Tani nëse dora jote të skandalizon pér mëkat,

preje; është më mirë pér ty të hysh dorëcung në jetë, sesa të kesh dy duar dëshira shkosh në Gehena, në zjarrin e pushueshëm, (**Geenna g1067**) **44** atje ku krimbi i tyre nuk vdes dëshira zja-ri nuk fitet. **45** Dhe nëse këmbla jote të skandalizon pér mëkat, preje; është më mirë pér ty të hysh i çalë në jetë, se sa të kesh dy këmbla dëshira të të hedhin në Gehena, në zjarrin e pushueshëm, (**Geenna g1067**) **46** atje ku krimbi i tyre nuk vdes dëshira zjarr nuk fitet. **47** Dhe nëse syri yt të skandalizon pér mëkat, nxirre; është më mirë pér ty të hysh me një sy në jetë sesa të kesh dy dëshira të të hedhin në Gehena e zjarrit, (**Geenna g1067**) **48** atje ku krimbi i tyre nuk vdes dëshira zjarr nuk fitet. **49** Sepse gjithkush duhet të kripet me zjarr, dëshira qđo fli duhet të kripet me kripë. **50** Kripa është e mirë, por nëse kripa bëhet e amësht, me se do t'i jepni shijen? Kini kripë në vetvete dëshira jetoni në paqe njëri me tjetrin!".

10 Mbasi u nis prej andej, Jezusi shkoi në krahinë e Judesë gjatë Jordanit dëshira përsëri u mblodhën rreth tij turma; ai përsëri fillo i t'i mësojë, siç e kishte zakon. **2** Dhe farisenjtë, përtë vénë në provë, e pyetën: "A është e ligjshme që burri ta lë gruan?". **3** Dhe ai, duke u përgjigjur, u tha atyre: "Çfarë ju ka urdhëruar Moisiu?". **4** Ata thanë: "Moisiu ka lejuar të shkruhet letra e shkurorëzimit dëshira ta lësh gruan". **5** Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, u tha atyre: "Për shkak të ngurtësisë së zemrës suaj ai e shkroi atë rregull; **6** por në fillim të krijimit, Perëndia i bëri mashkull e femer. **7** Për këtë arsyen njeriu do ta braktisë babanë e tij dëshira nënën e tij dëshira do të bashkohet me gruan e tij; **8** dëshira do të jenë një mish i vetëm; kështu nuk janë më dy, por një mish i vetëm. **9** Prandaj njeriu të mos ndajë atë që Perëndia e ka bashkuari". **10** Dhe në shtëpi dishepujt e vet e pyetën përsëri pér këtë çështje. **11** Atëherë ai u tha atyre: "Ai që lë gruan e vet dëshira martohet me një tjetër, shkel kurorën me të. **12** Po ashtu, nëse gruaja lë burrin e vet dëshira martohet me një tjetër, shkel kurorën. **13** Atëherë i prunë disa fëmijë të vegjel që ai t'i prekte atë; por dishepujt i qortonin ata që i prunë. **14** Kur Jezusi e pa këtë, i indinjuar, u tha atyre: "I lini fëmijët e vegjel të vijnë tek unë dëshira mos i pengoni, sepse e tyre është mbretëria e Perëndisë". **15** Në të vërtetëtë po ju them se kushdo që nuk e pranon mbretërinë e Perëndisë si një fëmijë i vogël, nuk do të hyjë në të". **16** Dhe, si i mori në krahë, i bekoi duke vénë duart mbi ta. **17** Tani kur po bëhej gati pér rrugë, i dol përpëra dikush me vrap; u gjunjëzua para tij dëshira e pyeti: "Mësues i mirë, çfarë duhet të bëj që të trashëgoj jetën e pérjetshme?". (**aionios g166**) **18** Dhe Jezusi i tha: "Përse më quan i mirë? Askush nuk është i mirë, përvëç një të vetmi, domethënë Perëndisë. **19** Ti i njeh urdhërimet: "Mos shkel kurorën. Mos vrit. Mos vridh. Mos bëj dëshmi të rreme. Mos mashtro. Ndero atin tënd dëshira nënën tênde"". **20** Dhe ai, duke iu përgjigjur, i tha: "Mësues, të gjitha këto i kam zbatuar që në fëmijërinë time". **21** Atëherë Jezusi e vështroi në fytyrë, ndjeu dashuri pér të dëshira i tha: "Një gjë të mungon; shko, shit të gjitha ato që ke dëshira jepua të varfërvë dëshira do të kesh një thesar në qjell; pastaj eja, merre kryqin tênd dëshira më ndiq". **22** Por ai u trishtua pér këto fjalë dëshira largua me keqardhje, sepse kishte shumë pasuri. **23** Atëherë Jezusi, mbasi e hodhi vështrimin pérreth, u tha dishepujt e vet: "Sa vështirë është pér atë që kanë pasuri të hyjnë në mbretërinë e Perëndisë!". **24** Dishepujt i habitën shumë nga këto fjalë të tij. Por Jezusi foli përsëri dëshira u tha atyre: "O bij, sa e vështirë është që të hyjnë në mbretërinë e Perëndisë atë që mbështeten te pasuria. **25** Është më e lehtë që një deve të kalojë nëpër vrimën e një gjilpëre, se sa të hyjë

një i pasur në mbretërën e Perëndisë". 26 Dhe ata u quditën edhe më tepër dhe i thoshin njëri-tjetrit: "Atëherë kush vallë mund të shpëtohet?". 27 Por Jezusi, duke i nglur sytë mbi ta, u tha: "Kjo pér njerézit është e pamundur, por jo pér Perëndinë, sepse gjithçka është e mundur pér Perëndinë". 28 Atëherë Pjetri e mori fjalën dhe tha: "Ja, ne lamë çdo gjë dhe t'kemi ndjekur". 29 Jezusi, duke u përgjigjor, tha: "Në të vërtetë po ju them që nuk ka asnjeri që t'ketë lënë shtëpinë, a vëllezërit a motrat, a atin, a nënën, a fëmijët ose arat pér hirin tim dhe pér ungjillin, 30 që t'ë mos marrë tanë, në këtë kohë, njëqindfish shtëpi, vëllezëri, motra, nëna, fëmijë e ari, së bashku me përmendje, dhe në botën e ardhshme, jeta e përjetshme. (aiōn g165, aiōnios g166) 31 Por shumë të parë do t'ë jenë t'ë fundit dhe shumë t'ë fundit do t'ë jenë t'ë parët". 32 Ata ishin në udhëtim pér t'u ngjitur në Jeruzalem, dhe Jezusi i paraprinte. Dhe ata ishin t'ë tronditut dhe e ndiqnin me ndrojtje. Dhe ai i mblodhi përsëri t'ë dymbëdhjetët mënjanë dhe nisi t'u thotë çfarë do t'i ndodhete: 33 "Ja, ne po ngjitemi në Jeruzalem dhe Biri i njeriut do t'u dorëzohet kërëve t'ë priftirinje dhe skribëve; dhe ata do ta dënojnë me vdekje dhe do ta dorëzojnë në duar t'ë paganëve, 34 t'ë cilët do ta tallin, do ta fshikulojnë, do ta pështyjnë dhe do ta vrasin, por ai, ditën e tretë, do t'ë ringjallet". 35 Atëherë Jakobi dhe Gjoni, bij t'ë Zebedut, iu afroan dhe i thanë: "Mësues, ne dëshirojmë që ti t'ë bësh pér ne atë që do t'ë kërkonjmë". 36 Dhe ai u tha atyre: "Çfarë doni t'ë bëj pér ju?" 37 Ata i thanë: "Na lejo që t'ë ulemi njëri në t'ë djathtën t'ende dhe tjetri në t'ë majtën t'ende në lavdinë t'ende". 38 Dhe Jezusi u tha atyre: "Ju nuk dini çfarë kërkoni. A mund t'ë pini ju kupën që unë do t'ë p'ne pagëzoheni me atë pagëzim me t'ë cilin unë jam pagëzuar?". Ata i thanë: "Po, mundemi". 39 Dhe Jezusi u tha atyre: "Vërtetë ju do t'ë pini kupën që unë po pij dhe do t'ë pagëzoheni me atë pagëzim me t'ë cilin jam pagëzuar, 40 por nuk më takon mua t'ë vikë t'ë ulet në t'ë djathtën time ose në t'ë majtën time, por është pér ata pér t'ë cilët është përgatitur". 41 Kur i dégjuan këto, t'ë dhjetë t'ë tjerët filluan t'ë indinjohen kundër Jakobit dhe Gjonit. 42 Por Jezusi i thirri pranë vetes dhe tha: "Ju e dini që ata që konsiderohen sundues t'ë kombeve i sundjorjnë ato dhe t'ë mëdhenjtë e tyre ushtrojnë mbi to pushtetin e tyre; 43 por kjo s'duhet t'ë ndodhë midis jush; madje ai nga ju që do t'ë dojë t'ë bëhet i madh, do t'ë jetë shërbëtori juaj; 44 dhe kushdo nga ju që do t'ë dojë t'ë jetë i pari, do t'ë jetë skllavi i t'ë gjithëve. 45 Sepse edhe Biri i njeriut nuk erdi që t'ë shërbijnë, por pér t'ë shërbyer dhe pér t'ë dhënë jetën e tij si qëm pér shpengimin e shumë vetave". 46 Kështu arriti në Jeriko. Kur ai po dilte nga Jeriko me dishepujt e tij dhe me një turmë t'ë madhe, biri i Timoteut, Bartimeu i verbër, ishte ulur gjatë rrugës dhe lypte. 47 Kur dégjoi se ai që po kalonte ishte Jezusi Nazareas, filloi t'ë bërtasë dhe t'ë thotë: "Jezus, Bir i Davidit, ki mëshirë pér mua!". 48 Shumë e qorton që t'ë heshtë, por ai bërtëse edhe më fort: "Bir i Davidit, ki mëshirë pér mua!". 49 Dhe Jezusi qëndroi dhe urdhëroi që ta thërrasin. Ata e thirrén, pra, të verbërën duke i thënë: "Merr zemër, çohu, ai po të thérret!". 50 Atëherë ai hodhi tej robbën e tij, u ngrit dhe erди te Jezusi. 51 Dhe Jezusi mori fjalën dhe i tha: "Çfarë do që unë t'ë bëj?". I verbëri i tha: "Rabboni, që t'ë më kthehet t'ë pariti!". 52 Dhe Jezusi i tha: "Shko, besimi yt t'ë shëroi". Dhe në çast atij iu kthye t'ë parit dhe nisi t'ë ndjekë Jezusin në udhë.

11 Tani kur iu afroan Jeruzalem, drejt Betfage dhe Betania, afer malit të Ullinjve, Jezusi dërgoi dy nga dishepujt e vet, 2 duke u thënë: "Shkoni në fshatin përballë dhe, posa t'ë hyni

at, do t'ë gjeni një kërriq t'ë lidhur, mbi t'ë cilin akoma nuk ka hipur askush; zgjidheni dhe ma sillni. 3 Dhe në se ndokush iu thotë: "Pse po veproni kështu?", përgjigjuni: "I duhet Zotit. Ai do ta kthejë menjëherë këtu". 4 Ata shkuant dhe e gjetën kërriqin t'ë lidhur afer një dere, në rrugë, dhe e zgjidhën. 5 Disa nga t'ë pranishmit u thanë atyre: "Ç'po bëni? Pse po e zgjidhni kërriqin?". 6 Këta iu përgjigjën ashtu si u kishte thënë Jezusi dhe ata i lanë të shkojnë. 7 Atëherë ia çuan Jezusit kërriqin, vunë mbi t'ë mantelet e tyre dhe ai u ul mbi t'ë. 8 Shumë njeréz i shtronin rrobat e tyre rrugës dhe t'ë tjerë pritnin degë nga pemët dhe i hidhni rrugës. 9 Dhe si ata që pararendnën, edhe ata që ndiqnin Jezusin, thërisht dhe thonin: "Hosana! Bekuar është ai që vjen në emër t'ë Zotit! 10 E bekuar është mbretëria e Davidit, atit tonë, që vjen në emër t'ë Zotit. Hosana në vendet shumë t'ë larta!". 11 Kështu hyri Jezusi në Jeruzalem dhe në tempull; dhe, mbasi shikoi mirë çdo gjë, duke qenë se ishte vonë, doli bashkë me t'ë dymbëdhjetët në drejtim t'ë Betanias. 12 Të nesërmen, kur dolën nga Betania, ai kishte ura. 13 Dhe, duke parë nga larg një fik që kishte gjethë, shkoi pér t'ë parë në se mund t'ë gjente diçka atje; por, kur iu afroa, s'gjeti asgjë përvëç gjetheve, sepse nuk ishte koha e fiqve. 14 Atëherë Jezusi, duke iu drejtuar fikut, tha: "Askush mos ngrntë kurrë fryt prej teje përfjetë". Dhe dishepujt e tij i dëgjuan. (aiōn g165) 15 Kështu arriti në Jeruzalem. Dhe Jezusi, mbasi hyri në tempull, filloj t'ë dëbojë atë që shisnin dhe blinjin brenda tempullit dhe përmbysi tavolinat e këmbyesve t'ë parave dhe ndenjëset e shitésve t'ë pëllumbave. 16 Dhe nuk lejoj asnjë që t'ë mbartte sende nëpër tempull. 17 Dhe i mësonë duke ju thënë atyre: "Vallë nuk është shkruar: "Shtëpia ime do t'ë quhet shtëpi e lutjes pér t'ë gjithë komber"? Ju, përkundrazi, e keni bërë shpellë kusarësh!". 18 Tani skribët dhe kërët e priftirinje kur i dëgjuan këto fjalë kërkoni mënyrën se si ta vrissin, por kishin frikë prej tij, sepse gjithë turma ishte e mahnitur nga doktrina e tij. 19 Dhe kur u bë darkë, Jezusi doli jashtë qytetit. 20 Të nesërmen në mengjes, duke kaluar, panë se fiku ishte tharë me gjithë rrënje. 21 Dhe Pjetri, duke u kujtuar, i tha: "Mësues, ja, fiku që ti mallkove qenka tharë". 22 Atëherë Jezusi, duke u përgjigjur, u tha atyre: "Kini besimin e Perëndisë! 23 Sepse ju them në t'ë vërtetë se nëse dikush do t'i thotë këtij mali: "Luaj vendit dhe hidhu në det", dhe nuk do t'ë ketë dyshime në zemër t'ë vet, por do t'ë besojë se ajo që po thotë do t'ë ndodhë, çdo gjë që t'ë thotë do t'i bëhet. 24 Prandaj po ju them: Të gjitha ato që ju kërkoni duke lutur, besoni se do t'i merrni dhe ju do t'i merrni. 25 Dhe kur nisni t'ë luteni, nëse keni diçka kundër ndokujt, faleni, që edhe Ati juaj që është në qiejt, t'ju falë mëkatet tuaja. 26 Por në se ju nuk falni, as Ati juaj, që është në qiejt, nuk do t'ju falë mëkatet tuaja". 27 Pastaj ata erdhën përsëri në Jeruzalem; dhe ndërsa ai po ece nëpër tempull, kërët e priftirinje, skribët dhe pleqtë iu afroan, 28 dhe i thanë: "Me c'pushtet i bën t'i këto gjëra? Kush ta dha këtë pushtet pér t'i kryer këto gjëra?". 29 Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, u tha atyre: "Edhe unë do t'ju pyes diçka; më jepni përgjigje, pra, dhe unë do t'ju them me c'pushtet i bëj këto gjëra. 30 Pagëzimi i Gjonit a ishte nga qili i apo nga njerézit? Më jepni përgjigje. 31 Ata filluan t'ë arsyetonin midis tyre: "Po t'ë themi "nga qilli", ai do t'ë thotë: "Atëherë pse ju nuk i besuat?". 32 Por po t'i themi "nga njerézit", kemi frikë nga populli, sepse t'ë gjithë e konsideronin Gjonin se ishte me t'ë vërtetë një profet". 33 Prandaj, duke iu përgjigjur, i thanë Jezusit: "Nuk e dimë". Dhe Jezusi duke u përgjigjur, u tha atyre: "As unë nuk po ju them se me çfarë pushteti i bëj këto gjëra".

12

Pastaj ai filloj t'u flasë me shëmbelltyra: "Një njeri mbollë një vresht, e thuri me gardh, gërmoi një vend për të shtrydhur rrushin, ndërttoi një kullë dhe ua besoi disa vreshtarëve dhe pastaj shkoi larg. 2 Në kohën e të vjelave dërgoi shërbëtorin te vreshtarët për të marrë prej tyre pjesën e vet të frutave të vreshtit. 3 Por ata e kapën, e rrahën dhe e kthyen duarborsh. 4 Ai u nisi përsëri një shërbëtor tjeter, por ata, mbasi e gjuajtën me gurë, e plagosën në kokë dhe e kthyen të turpëruar. 5 Përsëri dërgoi edhe një tjeter, por ata e vranë. Më pas dërgoi shumë të tjerë dhe nga këta disa i rrähën, të tjerët i vranë. 6 I ngeli edhe një për të dërguar: birin e tij të dashur. Më së fundi ua dërgoi edhe atë duke thënë: "Për djalin tim do të kenë respekt". 7 Por ata vreshtarë i thanë njeri tjetrit: "Ky është trashëgimtari, ejani ta vrasim dhe do të na mbesë trashëgimia". 8 Dhe e kapën, e vranë dhe e hodhën jashtë vreshtit. 9 Çfarë do të bëjë, pra, i zoti i vreshtit? Ai do të vijë dhe do t'i shfarojë vreshtarët dhe vreshtin do t'ua japë të tjerëve. 10 Po a nuk e keni lexuar këtë shkrim: "Guri, që ndërtuesit e hodhën poshtë, u bë guri i qoshes. 11 Kjo është bérë nga Zoti dhe është një gjë e mrekullueshme në sytë tanë?". 12 Atëherë ata kërkuan ta kapin, sepse kuptuan se ai e kishte thënë atë shëmbëlltyrë kundër tyre; por kishin frikë nga turma; dhe e lanë e ikën. 13 Pastaj i dërguan disa farisenj dhe herodianë për ta zënë në gabim në fjalë. 14 Këta erdhën dhe i thanë: "Mësues, ne e dimë se ti jë i vërtetë pa pyetur për njeri, sepse nuk merr parasysh dukjen e njerëzve, por u mëson udhën e Perëndisë sipas së vërtetës. A është e ligjëshme t'i paguhet taksa Cezarit apo jo? Duhet t'ia paguajmë apo jo? 15 Por ai, duke njohur hipokrizinë e tyre, u tha atyre: "Përse më tundoni? Më sillni një denar që ta shoh!". 16 Ata ia prunë. Dhe ai u tha atyre: "E kujt është kjo fytyrë dhe ky mbishkrim?". Ata i thanë: "E Cezarit". 17 Atëherë Jezusi u përgjigj dhe u tha atyre: "I jepni Cezarit atë që është e Cezarit, dhe Perëndisë atë që është e Perëndisë". Dhe ata u çuditën nga ai. 18 Pastaj iu paraqitën disa saducenj, të cilët thonë se nuk ka ringjallje, dhe e pyetën duke thënë: 19 "Mësues, Moisiu na la të shkruar që, nësë vdes vëllai i dikujt dhe e lë gruan pa fëmijë, vëllai i tij duhet të martohet me të venë për t'i lindur pasardhës vëllait të tij. 20 Tani ishin shtatë vëllezër; i pari u martua dhe vdiq pa lënë fëmijë. 21 E mori, pra, i dyti, por edhe ky vdiq pa lënë fëmijë; po kështu i treti. 22 Që të shtatë e morën për grua dhe vdiqën pa lënë fëmijë. E fundit, pas të gjithëve, vdiq edhe grua. 23 Në ringjallje, pra, kur të ringjallen, gruaja e kujt do të jetë ajo? Sepse që të shtatë e patën grua". 24 Jezusi, duke u përgjigjur, tha atyre: "A nuk është pikërisht për këtë që jeni në gabim, sepse nuk i njihni as shkrimet as pushetin e Perëndisë? 25 Sepse kur njerëzit do të ringjallen së vdekuri, as do të martohen as do të martojnë, por do të janë si engjëjt në qjell. 26 Sa për ringjalljen e të vdekurve, a nuk keni lexuar në librin e Moisiut se si foli Perëndia nga ferrishtia duke thënë: "Unë jam Perëndia i Abrahamicit, Perëndia i Isakut dhe Perëndia i Jakobit"? 27 Ai nuk është Perëndia i të vdekurve, por Perëndia i të gjallëve. Ju, pra, po gaboni shumë". 28 Atëherë një nga skribët që e kishte dëgjuar diskutimin e tyre, duke kuptuar se ai u ishte përgjigjur mirë, iu afrua dhe e pyeti: "Cili është i pari i të gjithë urdhërimeve?". 29 Dhe Jezusi u përgjigji: "Urdhërimi i parë i të gjithëve është: "Dëgio, o Izrael: Zoti, Perëndia ynë, është i vetmi Zot", 30 dhe: "Duaje Zotin, Perëndinë tênd, me gjithë zemrën tênde, me gjithë shpirtin tênd, me gjithë mendjen tênde e me gjithë forcën tênde!". Ky është i pari urdhërim. 31 Dhe i dyti i ngjan këtij: "Duaje të afërmin tênd porsi vvetet". Nuk ka

urdhërim tjeter më të madh se këta". 32 Atëherë skribi i tha: "Mirë, Mësues. The, sipas së vërtetës, se ka vetëm një Perëndi dhe s'ka asnjë tjeter përvëc tij, 33 dhe ta duash me gjithë zemër, me gjithë mendje, me gjithë shpirt dhe me gjithë forcë, dhe ta duash të afërmin porsi vvetetja vlen më tepër se sa gjithë olokaustet dhe flimi". 34 Dhe Jezusi, duke parë se ai ishte përgjigjur me mend, i tha: "Ti nuk je larg nga mbretëria e Perëndisë". Dhe kurkush nuk guxoi më ta pyesë. 35 Dhe Jezusi, duke i mësuar në tempull, tha: "Vallë, si mund të thonë skribët se Krishti është Bir i Davidit? 36 Sepse vetë Davidi, nëpërmjet Frymës së Shenjtë, tha: "Zoti i ka thënë Zotit tim: Ulu në të djathtën time, derisa t'i bëj armiqët e tu stol të këmbëvë të tua". 37 Vetë Davidi, pra, e quan Zot; si mund të jetë vallë bir i tij?". Dhe pjesa më e madhe e dëgjonje me ëndje. 38 Dhe ai u thoshte atyre në doktrinën e vet: "Ruhuni nga skribët, të cilëve u pëlqen të shëtisnin me rroba të gjata dhe t'i përshtëndetin në sheshe, 39 dhe të kenë vendet e para në sinagoga dhe vendet e para në gasti, 40 që i gjallërojnë shtëpitë e të vejave dhe, për t'u dukur, luten gjatë; ata do të marrin një gjykim më të rrëptë!". 41 Dhe Jezusi u ul përballë arkës së thesarit dhe vërente se njerëzit hidhnin aty denar; shumë të pasur hidhnin shumë. 42 Erdhi një e ve e varfér dhe hodhi dy monedha të vogla, domethënë një kuadrand. 43 Dhe Jezusi i thirri dishepujt e vet pranë vetes dhe u tha atyre: "Ju them në të vërtetë se kjo e ve e varfér ka hedhur në thesar më shumë se të gjithë të tjerët. 44 Sepse të gjithë hodhën aty nga teprica e tyre, kurse ajo, me skamjen e vet, hodhi gjithë sa kishte për të jetuar".

13

Ndërsa ai po dilte nga tempulli, një nga dishepujt e vet i tha: "Mësues, shih ç'gurë e c'ndërtesa!". 2 Dhe Jezusi duke iu përgjigjur i tha: "A po i shikon këto ndërtesa të mëdha? Nuk do të mbetet gur mbi gur pa u rrënuar". 3 Dhe pasi ai ishte ulur mbi malin e Ullinje përballë tempullit, Pjetri, Jakobi, Gjoni dhe Andrea e pyetën veçmas: 4 "Na thuaj, kur do të ndodhin këto gjëra dhe cila do të jetë shenja e kohës në të cilën të gjitha këto gjëra do të duhet të mbarohen?". 5 Dhe Jezusi duke u përgjigjur atyre nisi të flasë: "Kini kujdes që të mos ju mashtrojë njeri. 6 Sepse do të vijnë shumë në emrin tim duke thënë: "Unë jam!", dhe do të mashtrohen shumë veta. 7 Por, kur të dëgjoni të fitlet për luftëra dhe për ushtime luftëresh, mos u shqetësoni; sepse këto gjëra duhet të ndodhin; por nuk do të jetë ende mbarimi. 8 Në fakt do të ngritet kombi kundër kombit dhe mbretëria kundër mbretërisë; do të ndodhin tërmète në vendë të ndryshme, zi buke dhe turbullira. Këto gjëra nuk do të janë tjetër veçse fillimi i dhembjeve të lindjes. 9 Kujdesuni për veten! Sepse do t'ju dorëzojnë gjyqeve dhe do t'ju rrahin ndër sinagogë; do t'ju nxjerrin përparrë guvernatorëve dhe mbretërvë, për shkakun tim, që të déshmoni përparrë tyre. 10 Por më parë duhet që t'u përhapet ungjilli gjithë popujve. 11 Tani, kur t'ju pojnjë për t'ju dorëzuar në duart e tyre, mos u shqetësoni që më parë për atë që do të duhet të thoni dhe mos e paramondoni; por thoni çfarë t'ju jepet në atë çast, sepse nuk jeni ju që flisni, por Fryma e Shenjtë. 12 Tani vëllai do të dorëzojë vellanë në vdekje dhe ati birin; dhe bijtë do të çohen kundër prindërve dhe do t'i bëjnë të vdesin. 13 Dhe ju do të jeni të urryer nga të gjithë për shkak të emrit tim; por ai që do të ngulmojë deri në fund, do të shpëtohet". 14 Dhe kur të shihni neverinë e shkatërrimit, të parathënë nga profeti Daniel, e cila qëndron atje ku nuk duhet të ishte (ai që lexon le ta kuptojë), atëherë ata që do të janë në Jude, le të ikin maleve. 15 Dhe ai që ndodhet mbi çatinë e shtëpisë, të mos zbrësë, dhe as të hyjë në

shtipi për të marrë ndonjë gjë nga shtëpia e vet. 16 Dhe ai që do të jetë në arë, të mos kthehet prapa për të marrë rroben e vet. 17 Tani mjerë gratë shtatzëna dhe ato me fëmijë në gjë në ato ditë! 18 Dhe lutuni që ikja juaj të mos ndodhë në dimër. 19 Sepse në atë ditë do të jetë një mundim i madh, më i madhi që ka ndodhur që nga zanafilla e krijimit që kreu Perëndia deri më sot, dhe të tillë nuk do të ketë më kurrr. 20 Dhe, nëse Zoti nuk do t'i kishte shkurtuar ato ditë, asnjë i gjallë nuk do të shpëtonte; por Zoti i shkurttoi ato ditë për shkak të të zgjedhurve, që ai i zgjodhi. 21 Atëherë, nëse dikush do t'ju thotë: "Ja, Krishti éshëtë këtu"; ose "Éshëtë atje", mos e besoni. 22 Sepse do të dalin krishtët të rremë dhe profetë të rremë dhe do të bëjnë shenja e çudi për të gënjer, po të jetë e mundur, edhe të zgjedhur. 23 Por ju kini kujdes; ja, unë ju paralajmërova çdo gjë". 24 "Por në ato ditë, pas atij mundimi, dielli do të erret dhe hëna nuk do të japo shkëlqimin e vet; 25 yjet e qjellit do të bien dhe fuqitë që janë në qiej do të lëkunden. 26 Atëherë do ta shohin Birin e njeriut duke ardhur në re, me pushtet të madh e me lavdi. 27 Atëherë ai do të dërgojë engjëjt e vet dhe do t'i mbledhë të zgjedhur e vet nga të katër erërat, nga skaji i tokës deri në skaj të qjellit. 28 Tani mësoni nga shëmbëlltyra e fikut: kur degët e tij njomësohen dhe nxjerrin gjethje, ju e dini se vera éshëtë afër. 29 Kështu edhe ju, kur do të shihni se po ndodhin këto gjëra, ta dini se ai éshëtë afër, madje te dera. 30 Në të vërtetë po ju them se ky brez nuk do të kalojë, derisa e gjithë kjo të ketë ndodhur. 31 Qielli dhe toka do të kalojnë, por fjalët e mia nuk do të kalojnë". 32 "Sa për atë ditë dhe atë orë, askush nuk e di, as engjëjt në qjell, as Biri, por vetëm Ati. 33 Tregoni kujdes, rrini zgjuar dhe lutuni, sepse nuk e dini kur do të jetë ai moment. 34 Éshëtë sikurse një njeriu i cili, duke u nisur për rrugë, lë shtëpinë e vet duke u dhënë autoritet shërbëtorëve të tij, secilit në detyrën e tij, dhe portierin e urdhërion të rrije zgjuar. 35 Rrini zgjuar, pra, sepse nuk e dini kur do të vijë i zotit i shtëpisë: në mbërëmje a në mesnatë, kur këndon gjeli a në mëngjes; 36 që ai, duke u kthyer papritmas, të mos ju gjejë në gjumë. 37 Tani, këtë që po ju them juve, ua them të gjithëve: Rrini zgjuar!".

14 Tani dy ditë më vonë ishte Pashka dhe festa e të Ndormëve; dhe kërët e priftërinjve dhe skribët kérkonin mënyrën se si ta kapnin Jezusin me mashtrim dhe ta vrisin. 2 Por thonin: "Jo gjatë festës, që të mos ndodhë ndonjë trazirë nga populli". 3 Tani ai ishte në Betania, në shtëpinë e Simonit lebroz, dhe ndërsa ishte në tryezë, hyri një grua me një enë alabastri me vaj të perfumuar me nard të vërtetë, shumë të kushtueshmë; ajo e theu enën prej alabastri dhe ia derdhë vajin mbi krye. 4 Disa u indinjan midis tyre dhe thanë: "Përse bëhet gjithë ky shpenzim i kotë i vajit? 5 Sepse ky vaj mund të shitej për më shumë se treqind denarë dhe këto t'u jepeshin të varfërve". Dhe ishin të indinjuar ndaj asaj. 6 Por Jezusi tha: "Lëreni të qetë; pse e shqetësoni? Ajo kreu një veprë të mirë ndaj meje. 7 Sepse të varfërit do t'i keni gjithmonë me ju; dhe, kur të doni, mund t'u bëni mire; por mua nuk do të më keni gjithmonë. 8 Ajo bëri atë që mundi; vajosi para kohe trupin tim për varrim. 9 Por po ju them në të vërtetë se në gjithë botën, kudo që do të predikohet ky ungjill, do të tregojnë edhe atë që ajo bëri, në përkujtim të saj". 10 Atëherë Juda Iskarioti, një nga të dymbëdhjetët, shkoi te kërët e priftërinjve, që t'u dorëzonte Jezusin. 11 Dhe ata, kur e dégjuan, u gëzuan dhe i premtuin se do t'i jepnin para. Kështu ai kérkonte rastin e përshtatshëm për ta tradhtuar. 12 Tani në ditën e parë të festës së të Ndormëve, kur flajohej Pashka, dishepujt e

vet i thanë: "Ku don të shkojmë dhe të përgatisim për ta ngrënë Pashkën?". 13 Atëherë ai dërgoi dy nga dishepujt e vet duke u thënë: "Shkoni në qytet dhe atje do të takoni një njeri, që bart një kanë plot me ujë; ndiqeni atë. 14 Dhe atje ku ai do të hyjë, i thoni të totit të shtëpisë: "Mësuesi pyet: Ku éshëtë dhoma ku mund të ka Pashkën me dishepujt e mi?". 15 Atëherë ai do t'ju tregojë lart një sallë të madhe të mobiluar dhe gati, përgatitni për ne". 16 Dishepujt e tij shkuan, arritën në qytet dhe gjetën ashtu siç ai u kishte thënë: dhe përgatitën Pashkën. 17 Kur u bë darkë, ai erdhi me të dymbëdhjetët. 18 Dhe kur po rrinin në tryezë dhe po hanin, Jezusi tha: "Ju them në të vërtetë se njëri prej jush, që po ha me mua, do të më tradhetoj". 19 Atëherë ata filluan të trishthen dhe t'i thoshin njëri pas tjetrit: "Mos jam unë?". Dhe një tjetër tha: "Mos jam unë?". 20 Dhe ai, duke u përgjigjur, u tha atyre: "Éshëtë një nga të dymbëdhjetët që po ngijen me mua në çanak. 21 Po, Biri i njeriut po shkon ashtu siç éshëtë shkruar për të; por mjerë ai njeri me anë të cilët tradhthohet Biri i njeriut. Do të ishte më mirë për të, që ai njeri të mos kishte lindur kurrë!". 22 Dhe, ndërsa ata po hanin, Jezusi mori buk, e bekoi, e theu dhe ua dha atyre duke thënë: "Merrni, hani; ky éshëtë trupi im". 23 Pastaj mori kupén, e falënderoi, ua dha atyre dhe të gjithë pinë prej saj. 24 Atëherë u tha: "Ky éshëtë gjaku im, gjaku i besëlidhjes së re, që derdhet për shumë veta. 25 Në të vërtetë unë po ju them se nuk do të pi më prej frytit të hardhisë deri në atë ditë kur do ta pi të ri në mbretërinë e Perëndisë". 26 Dhe, mbasi kënduan një himn, dolën dhe u drejtuan nga mali i Ullinje. 27 Dhe Jezusi u tha atyre: Ju të gjithë do të skandalizoheni me mua sonte, sepse éshëtë shkruar: "Do ta godas Bariani dhe delet do të shpérndahen". 28 Por, mbasi të ringjallem, unë do t'ju pararend në Galile". 29 Dhe Pjetri i tha: "Edhe sikur të gjithë të tjerët të skandalizohen me ty, unë nuk do të skandalizohem". 30 Dhe Jezusi i tha: "Unë po të them në të vërtetë se sot, pikërisht në këtë natë, para se gjeli të këndojej dy herë, ti do të më mohosh tri herë". 31 Por ai, duke ngulur këmbë më tepër, thoshte: "Edhe sikur të më duhet të vdes me ty, nuk do të të mohoj kurrë". Të njëjtën gjë thoshnin edhe gjithë të tjerët. 32 Pastaj ata arritën në një vend që quhej Gjetsemani; dhe ai u tha dishepujve të vet: "Uluni këtu, deri sa unë të jem lutur". 33 Mori, pra, me vete Pjetrin, Jakobin, dhe Gjonin, dhe filloj ta zërë frika dhe ankthi; 34 dhe u tha atyre: "Shpirti im éshëtë thellësisht i trishtuar, deri në vdekje; qëndroni këtu dhe rrini zgjuar". 35 Dhe, si shkoi pak përpara, ra përmbyss përtokë dhe lutej që, po të ishte e mundur, të largohej prej tij ajo orë. 36 Dhe tha: "Abba, Atë, çdo gjë për ty éshëtë e mundur; largoje prej meje këtë kupë! Por jo atë që dua unë, por atë që do ti!". 37 Pastaj u kthyë mbrapa, i gjeti dishepujt duke fjetur dhe i tha Pjetrit: "Simon, po fle? S'ke qenë i zoti të rrish zgjuar një orë të vëtme? 38 Rrini zgjuar dhe lutuni që të mos hyni në tundim; sigurisht fryma éshëtë e gatshme, por mish i éshëtë i dobët". 39 U largua përsëri dhe u lut duke thënë të njëjtat fjalë. 40 Kur u kthyë, i gjeti përsëri në gjumë dishepujt, sepse sytë e tyre ishin rënduar dhe ata nuk dinin çfarë t'i përgjigjeshin. 41 Së fundi, kthehet për të tretën herë dhe u thotë atyre: "Ende po flini dhe pushoni! Mjat! Erdhi ora. Ja, Biri i njeriut po dorëzohet në duart e mëkatarëve. 42 Çohuni, të shkojmë; ja, ai që po më tradhton éshëtë afër!". 43 Dhe në atë çast, ndërsa ai ende po fliste, erdhë Juda, një nga të dymbëdhjetët, dhe me të një turmë e madhe me shpatë e shkopinj, e dërguar nga kërët e priftërinjve, nga skribët dhe nga pleqtë. 44 Dhe ai që po e tradhontë u kishte dhënë atyre një shenjë: "Kë do të puth, ai éshëtë. Kapeni dhe çojeni me shoqërim të sigurt". 45 Dhe si arriti, u afrua menjëherë

tek ai dhe tha: "Rabbi, Rabbi!"; dhe e puthi përzemërsisht! 46 Atëherë ata vunë dorë mbi të dhe e arrestuan. 47 Dhe një nga të pranishmit nxori shpatën, i ra shërbëtorit të kryepriftit dhe ia preu veshin. 48 Atëherë Jezusi, duke iu përgjigjur, i tha: "Paskeni ardhur me shpatë me shkopinj që të më kapni sikurse të isha një cub?". 49 E pra, përditë isha midis jush në tempull duke i mësuar njerëzit dhe ju nuk më kapët; por kjo po ndodh që të përbushen Shkrimet!. 50 Atëherë dishepujt e lanë dhe ikën të gjithë. 51 Dhe një farë djaloshi, që ishte i mbëshqellur me një çarçaf mbi trupin e zhveshur, po e ndiqte, por ata e kapën. 52 Por ai e lëshoi çarçafin dhe iku lakuriq nga duart e tyre. 53 Atëherë ata e çuan Jezusin te kryeprifti, ku u mblohdhën të gjithë krerët e priftërinje, pleqtë dhe skribët. 54 Dhe Pjetri e ndoqi nga larg deri brenda në pallatin e kryepriftit dhe u ul atje bashkë me rojat dhe ngrohej afër zjarrit. 55 Dhe krerët e priftërinje dhe gjithë sinedrit kërkonin dëshmi kundër Jezusit për ta vrarë, por nuk po gjenin. 56 Shumë veta në fakt jepnin dëshmi të rreme kundër tij; por dëshmitë e tyre nuk përkonin. 57 Atëherë disa u ngritën dhe dëshmuant rrejhëm kundër tij duke thënë: 58 "Ne e kemi dëgjuar se ka thënë: "Unë do ta shkatërrroj këtë tempull të bërë me duar, dhe brenda tri ditësh do të ndërtoj një tjetër që nuk eshtë bërë me duar"". 59 Por as mbi këtë dëshmia e tyre nuk përkonte. 60 Atëherë kryeprifti u ngrit në mes të kuvendit dhe e pyeti Jezusin duke thënë: "Nuk përgjigjesh fare? Çfarë po dëshmojnë këta kundër teje?". 61 Por ai heshti dhe nuk u përgjegj fare. Përsëri kryeprifti e pyeti dhe i tha: "A je ti Krishti, Biri i të Bekuar?". 62 Dhe Jezusi tha: "Unë jam. Dhe ju do ta shihni Birin e njeriut të ulur në të djathën e Pushtetit dhe duke ardhur me retë e qellit". 63 Atëherë kryeprifti, duke i shqyer rrobat, tha: "C'nevojë kemi më për dëshmitarë? 64 Ju e dëgjuat blasfeminë, c'ju duket?". Dhe të gjithë gjykuan se meritonte vdekjen. 65 Atëherë disa filluan ta pëshytë, t'ia zënë fytyrën, ta qëllojnë me shuplaka dhe t'i thonë: "Profetizo!". Dhe rojat e godisnin. 66 Ndërsa Pjetri ishte poshtë në pallat, erdhë një shërbëtore e kryepriftit. 67 Dhe kur pa Pjetrin që po ngrohej, e vështroi me kujdes dhe tha: "Edhe ti ishe me Jezusin Nazareas". 68 Por ai e mohoi duke thënë: "Nuk e njoh, nuk kuptoj çfarë thua". Pastaj doli jashtë në hajat dhe gjeli këndoi. 69 Dhe shërbëtora, duke e parë përsëri, filloj t'u flasë të pranishmëve: "Ky eshtë një nga ata". 70 Por ai përsëri e mohoi. Dhe pak më vonë të pranishmit i thanë përsëri Pjetrit: "Me të vërtetë ti je një nga ata; se ti je Galileas dhe e folura jote e zbulon". 71 Por ai nisi të mallkojë dhe të betohet: "Unë nuk e njoh atë njeri pér të cilin po flisni". 72 Dhe gjeli këndoi pér të dytën herë; atëherë Pjetrit iu kujtua fjalë që Jezusi i kishte thënë: "Përparrë se gjeli të këndojë dy herë, ti do të më mohosh tri herë". Dhe, duke e menduar këtë, qau.

15 Dhe herët në mëngjes krerët e priftërinje me pleqtë, skribët dhe gjithë sinedrit bënini këshill, e lidhën Jezusin e çuan jashtë e ia dorëzuan Pilatit. 2 Dhe Pilati e pyeti: "A je ti mbreti i Judenive?". Dhe ai, duke u përgjigjur, i tha: "Ti e thua!". 3 Dhe krerët e priftërinje e akuzonin pér shumë gjëra; por ai nuk përgjigjek aspak. 4 Pilati e pyeti përsëri, duke thënë: "Nuk po përgjigjesh fare? Shih pér sa gjëra të akuzojnë!". 5 Por Jezusi nuk u përgjigji më asgjë, aq sa Pilati mbeti i çuditur. 6 Dhe në çdo festë ishte zakon t'u lëshohej atyre një i burgosur, këdo që ata do kërkonin. 7 Por ishte në burg një njeri që quhej Baraba, bashkë me shokë të tjerë rebelë, të cilët kishte bërë një vrasje gjatë një kryengritjeje. 8 Dhe turma, duke bërtitur, filloj të kërkojë që të

bënte ashtu siç kishte vepruar gjithnjë për ta. 9 Atëherë Pilati u përgjigj atyre duke thënë: "A doni t'ju liroj mbretin e Judenive?". 10 Sepse e dinte që krerët e priftërinje e nxitën turmën që të kërkojë që t'u lironë atyre Barabanë. 12 Dhe Pilati e mori përsëri që dëgjohet dhe u tha atyre: "Çfarë doni, pra, të bëj me atë që ju e quani mbret të Judenive?". 13 Dhe ata bërtiti përsëri: "Kryqëzoje!". 14 Dhe Pilati u tha atyre: "Po ç'të keqe ka bérë?". Atëherë ata bërtiten edhe më fort: "Kryqëzoje!". 15 Prandaj Pilati, duke dashur ta kënaqë turmën, ua lëshoi Barabanë. Dhe, mbasi e fshikulluan Jezusin, ua dorëzoj atyre që të kryqëzohej. 16 Atëherë ushtarët e çuan Jezusin në oborrin e brendshëm domëthënë në pretorium, dhe mblohdhën gjithë kohortën. 17 E veshën në purpur dhe, si thurën një kurorë me ferra, ia vunë mbi krye. 18 Pastaj nisën ta përhëndesin duke i thënë: "Tungjatjeta, o mbret i Judenive!". 19 Dhe e goditnin në krye me një kallam, e pështynin dhe, duke u gjunjëzuar përparrë tij, e adhuronin. 20 Pasi e tallën, ia hoqen purpurën, e veshën me rrobat e tij dhe e nxorën jashtë për ta kryqëzuar. 21 Ata e detyruan një kalimtar, një farë Simoni nga Kirena që kthehej nga ara, babai i Aleksandrit dhe i Rufit, që ta mbante kryqin e tij. 22 Pastaj e çuan Jezusin në vendin të quajtur Golgota, që do të thotë: "Vendi i Kafkës". 23 I dhanë të pijë verë të përzier me mirrë, por ai nuk e mori. 24 Dhe, pasi e kryqëzuan, i ndanë rrobat e tij duke hedhur short, për të ditur çfarë do t'i binte secilit. 25 Ishte ora e tretë kur e kryqëzuan. 26 Dhe mbishkrimi që tregonte shkakun e dënimit, i cili ishte vënë përbimi të, thoshte: "Mbreti i Judenive". 27 Bashkë me të kryqëzuan edhe dy vjedhës, njërin në të djathën e tij dhe tjetrin në të majtën e tij. 28 Kështu u përbush Shkrimi që thotë: "Ai u përfshi ndër keqbërësit". 29 Dhe ata që kalonin aty afër e fyenin, duke tundur kokën, dhe duke thënë: "Hej, ti që e shkatërron tempullin dhe e rindërton në tre ditë, 30 shpëto veten tênde dhe zbrit nga kryqi!". 31 Po ashtu edhe krerët e priftërinje me skribët, duke e tallur, i thoshnin njeri tjetrit: "Të tjerët i shpëtoi, por veten s'mund ta shpëtojë. 32 Krishti, mbreti i Izraelit, le të zbesë tanë nga kryqi që ta shohim dhe ta besojmë". Edhe ata që ishin kryqëzuar bashkë me të, e fyenin atë. 33 Pastaj, kur erdhë e gjashta orë, errësira e mbuloi gjithë vendin deri në të nëntën orë. 34 Dhe në të nëntën orë Jezusi bërtiti me zë të lartë: "Eloi, Eloi; lama sabaktani?", që e përkthyer do të thotë: "Perëndia im, Perëndia im, përsë më ke braktisur?". 35 Dhe disa nga të pranishmit, kur e dëgjuan, thoshnin: "Ja, ai po thérret Elian!". 36 Atëherë një prej tyre erdhë mi vrap, e zhyti një sfungjer në uthull dhe, mbasi e vuri në një kallam, ia dha të pijë, duke thënë: "Léreni; té shohim nëse vjen Elia që ta zbesë poshtë". 37 Por Jezusi, si lëshoi një britmë të madhe, dha frymén. 38 Atëherë veli i tempullit u çà më dysh nga maja deri në fund. 39 Dhe centurioni që qëndronte përballe Jezusit, kur pa se, pasi Jezusi bërtiti ashtu, kishte dhënë shpirt, tha: "Me të vërtetë kjo njeri ishte Biri i Perëndisë!". 40 Aty ishin gjithashtu edhe gra që shikonin nga larg; midis tyre ishin Maria Magdalena dhe Maria, nëna e Jakobit të vogël të Joses dhe Salomeja, 41 të cilat e kishte ndjekur dhe i kishte shërbyer kur ishte në Galile; dhe kishte edhe shumë të tjera që ishin ngjitur bashkë me të në Jeruzalem. 42 Pastaj, u afrau tashmë mbrëmja, sepse ishte Përgatitja, domethënë vigjilja e së shunës, 43 Jozefi nga Arimatea, një këshilltar i respektuar, i cili priste edhe ai mbretërinë e Perëndisë, me guxim hyri te Pilati dhe kërkoi trupin e Jezusit. 44 Dhe Pilati u çudit që tashmë kishte vdekur. Dhe thirri centurionin dhe e pyeti nëse kishte vdekur prej shumë kohe. 45 Dhe si u siguria nga centurioni, ia la trupin

Jozefit. 46 Ky, mbasi bleu një çarçaf, e zbriti Jezusin nga kryqi, e mbështollti në çarçaf dhe e vuri në një varr që ishte hapur në shkëmb; pastaj rrokullisi një gur para hyrjes së varrit. 47 Dhe Maria Magdalena dhe Maria, nëna e Joses, vërenin ku e vunë.

16 Si kaloi e shtuna, Maria Magdalena dhe Maria, nëna e Jakobit, dhe Salomeja blenë aroma për të shkuar të vajosin Jezusin. 2 Në mëngjesin e ditës së parë të javës, shumë herët, ato erdhën te varri, kur po lindte dielli. 3 Dhe thonin në mes tyre: "Kush do të na rrokullisë gurin nga hyrja e varrit?". 4 Por, kur ngritën sytë, panë se guri ishte rrokulluar me gjithëse ishte shumë i madh. 5 Hynë, pra, në varr dhe panë një djalosh që ishte ulur në të djathtë, të veshur me të bardha, dhe mbetën të trembura. 6 Dhe ai u tha atyre: "Mos u trembni! Ju kërkoni Jezusin Nazareas që ka qenë kryqëzuar; ai u ringjall, nuk është këtu; ja vendi ku e kishin vënë. 7 Por shkonit dhe u thoni dishepujve të tij dhe Pjetrit se ai po ju pararend në Galile; atje do ta shihni, ashtu siç ju pati thënë". 8 Dhe ato dolën shpejt dhe ikën nga va-ri, sepse i zuri tmerri dhe habia; dhe nuk i thanë asgjë kurkujt, sepse kishin frikë. 9 (note: The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.) Tani Jezusi, pasi ishte ringjallur në mëngjesin e ditës së parë të javës, iu shfaq së pari Marisë Magdalénë, nga e cila pati dëbuar shtatë demonë. 10 Dhe ajo shkoi dhe ua tregoi atyre që kishin qenë bashkë me të, të cilët ishin të pikelluar dhe e qanin. 11 Por këta, kur dëgjuan se ishte gjallë dhe se u pa nga ajo, nuk i besuan. 12 Mbas këtyre gjërrave, iu shfaq në trajtë tjetër dyve prej tyre, që po shkonin në fshat. 13 Edhe ata shkuan dhe ua treguan të tjerëve; por as këtyre nuk u besuan. 14 Në fund iu shfaq të njëmbëdhjetëve kur ishin në tryezë dhe i qortoi për mosbesimin e tyre dhe për ngurtësinë e zemrës, sepse nuk u kishin besuar atyre që e kishin parë të ringjallur. 15 Pastaj u tha atyre: "Dilni në mbarë botën dhe i predikoni unggillin çdo krijese; 16 ai që beson dhe është pagëzuar, do të jetë i shpëtuar; por ai që nuk ka besuar, do të jetë i dënuar. 17 Dhe këto janë shenjat që do t'i përcjellin ata që do të besojnë: në emrin tim ata do t'i débojnë demonët, do të flasin gjuhë të reja; 18 do t'i kapin me dorë gjarpërinjtë, edhe nëse do të pijnë diçka që shkakton vdekjen, nuk do t'u bëjë asnjë të keqe; do t'i vénë duart mbi të sëmurët dhe këta do të shërohen". 19 Zoti Jezus, pra, mbasi u foli, u ngrit në qjell dhe u ul në të djathtë të Perëndisë. 20 Pastaj ata dolën dhe predikuan kudo, ndërsa Zoti bashkëvepronë me ta dhe e vërtetonte fjalën me shenjat që e shoqëronin. Amen.

Luka

1 Mbasi shumë vetë ndërmonën të renditin tregimin e ngjarjeve që ndodhën në mesin tonë, **2** ashtu si na i përcollën ata që ishin bërë nga fillimi dëshmitarë okularë dhe shërbyes të fjalës, **3** m'u duk e mirë edhe mua, pasi i hetova të gjitha gjérat me kujdes që nga fillimi, të t'i shkruraj sipas radhës, fort i nderuar Teofil, **4** që ti të njohësh vërtetësinë e gjérave që të kanë mësuar. **5** Në ditën e Herodit, mbretit të Judesë, ishte një prift me emër Zakaria, nga rendi i Abias; gruaja e tij ishte pasardhëse e Aaronit dhe quhej Elizabetë. **6** Që të dy ishin të drejtë në sytë e Perëndisë, duke ecur pa të metë në të gjitha urdhërimet dhe ligjet e Zotit. **7** Por nuk kishin fëmijë, sepse Elizabeta ishte shterpe, dhe të dy ishin të kaluar në moshë. **8** Ndonhi që, kur Zakaria po ushtronë detyrën e tij priftërore para Perëndisë sipas rregullit të rendit të vet, **9** sipas zakonit të shërbesës priftërore, i ra shorti të hyjë në tempullin e Zotit për të djegur temjanin. **10** Ndërkaq mbarë turma e popullit rrinte jashtë e lutej, në orën e temjanit. **11** Atëherë një engjëlli i Zotit iu shfaq duke qëndruar në këmbë në të dijathën e altarit të temjanit. **12** Zakaria, kur e pa, tu trondit dhe e zuri frika. **13** Por engjëlli i tha: "Mos u tremb, Zakaria, sepse lutja jote u plotësua dhe gruaja jote Elizabeta do të lindë një djalë, të cilat do t'ia vësh emrin Gjon. **14** Dhe ai do të jetë për ty shkak gjëzimi dhe hareje, dhe shumë vetë do të gëzohen përlindjen e tij. **15** Sepse ai do të jetë i madh përrpara Zotit; nuk do të piçej as verë as pije dehëse dhe do të jetë i përplotë me Frymën e Shenjtë që në barkun e s'ëmës. **16** Dhe do t'i kthejë shumë prej bijve të Izraelit te Zoti, Perëndia i tyre. **17** Dhe do të shkojë përrpara tij në frymë dhe pushtet të Elias, për t'i kthyer zemrat e prindërvë te fëmijët dhe rebelët në urtinë e të drejtëve, për t'ia bërë gati Zotit një popull të përgatitur mirë". **18** Dhe Zakaria i tha engjëllit: "Nga se do ta njoh këtë? Sepse unë jam plak dhe gruaja ime është e kaluar në moshë". **19** Dhe engjëlli, duke iu përgjigjur, i tha: "Unë jam Gabrieli që rri në prani të Perëndisë, dhe më kanë dërguar që të flas me ty dhe të njoftoj këto lajmë të mira. **20** Dhe ja, ti do të jesh i pagojë dhe nuk do të mund të flasësh deri në atë ditë kur do të ndodhin këto gjëra, sepse nuk u ke besuar fjalëve të mia, të cilat do të përbushen në kohën e tyre". **21** Ndërkaq populli po priste Zakarian dhe çuditej që ai po vonohej aq shumë brenda tempullit. **22** Por, kur doli, nuk mundi t'u flasë atyre; atëherë ata e kuptuan se ai kishte pasur një vegim në tempull; ai u bënte shenja atyre, por mbeti i pagojë. **23** Dhe ndonhi që, kur u plotësuan ditët e shërbesës së tij, ai u kthye në shtëpinë e vet. **24** Dhe, pas atyre ditëte Elizabeta, gruaja e tij, u ngjiz; dhe u fsheh pesë muaj dhe thoshte: **25** "Ja c'më bëri Zoti, në ato ditë kur e ktheu vështrimin e tij mbi mua pér të më hequr turpin përrpara njerëzve". **26** Në muajin e gjashtë, engjëlli Gabriel u dërgua nga Perëndia në një qytet të Gallesë, që quhej Nazaret, **27** te një e virgjër, që ishte e fejuar me një njeri që quhej Jozef, nga shtëpia e Davidit; dhe emri i virgjëreshës ishte Maria. **28** Dhe engjëlli hyri te ajo dhe tha: "Tungjatjeta, o hirplode, Zoti është me ty; ti je e bekuar ndër gratë". **29** Por kur e pa atë, ajo mbeti e shqetësuar nga fjalët e tij, dhe pyeste vetveten çfarë kuptimi mund të kishte një përshtetje e tillë. **30** Dhe engjëlli i tha: "Mos ki frikë, Mari, sepse ke gjetur hir para Perëndisë. **31** Dhe ja, ti do të mbetesh shtatzënë dhe do të lindësh një djalë, dhe do t'ia vesh emrin Jezus. **32** Ai do të jetë i madh dhe do të quhet Biri i Shumë të Lartit; dhe Zoti Perëndi do t'i japë froni e Davidit, atit

të tij; **33** dhe do të mbretërojë mbi shtëpinë e Jakobit përfjetë, dhe mbretëria e tij nuk do të ketë kurrë të sosur". (aiōn g165) **34** Dhe Maria i tha engjëllit: "Si do të ndodhë kjo, përdlerisa unë nuk njoh burrë?". **35** Dhe engjëlli duke u përgjigjur, i tha: "Fryma e Shenjtë do të vijë mbi ty dhe pushteti i Shumë të Lartit do të mbulojë me hijen e vet; prandaj i shenjtë që do të lindë prej teje do të quhet Biri i Perëndisë. **36** Dhe ja, Elizabeta, e afërmja jote, edhe ajo, në pleqërinë e saj, mbeti shtatzënë me një djalë; dhe ky është muaj i gjashtë pér të, që e quanin shterpë, **37** sepse me Perëndinë asgjë s'është e pamundshme". **38** Atëherë Maria tha: "Ja shërbëtoria e Zotit; le të më ndodhë sipas fjalës sate". Dhe engjëlli u largua prej saj. **39** Dhe në ato ditë Maria u ngrit dhe shkoi me nxitim në krahinën malore, në një qytet të Judesë, **40** dhe hyri në shtëpinë e Zakarias e përshëndeti Elizabetën. **41** Dhe ndonhi që, sapo Elizabeta dégjoi përshëndetjen e Maries, fëmija i kérceu në bark, dhe Elizabeta u mbush me Frymën e Shenjtë, **42** dhe thërriti me zë të lartë, duke thënë: "Ti je e bekuar ndër gratë dhe i bekuar është fryti i barkut tênd. **43** Dhe përsë po më ndodh kjo, që nëna e Zotit tim të vijë tek unë? **44** Sepse, ja, sapo arriti në veshët e mi zëri i përshëndetjes sate, fëmija nga gjëzimi kérceu në barkun tim. **45** Tani, e lumenj është ajo që besoi, sepse gjérat që i janë thënë nga ana e Zotit do të realizohen!". **46** Dhe Maria tha: "Shpirti im e madhëron Zotin, **47** dhe fryma im ngazëllon në Perëndinë, Shpëtimtarin tim, **48** sepse ai e shkoi me pëlqim ultësinë e shërbëtoreos së tij; sepse ja, tani e tutje të gjitha brezat do të më shpallin të lume, **49** sepse i Pushtetshmi më bëri gjëra të mëdha, dhe i Shenjtë është emri i tij! **50** Dhe mëshira e tij shtrihet nga brezi në brez pér ata që e druajnë. **51** Ai veproi pushtetshém me krahun e vet; i shpérndau krenarët me mendimet e zemrave të tyre; **52** i përbysë pushtetarët nga frontat e tyre dëri i ngriti të përulurit; **53** i mbush mi të mëshira e tij uritur dëri i ktheu duarbosht të pasurit. **54** Ai e ndihmoi Izraelin, shërbëtorin e vet, duke i kujtuar pér mëshirén e tij, **55** ashtu si ua pati dekluaruar etërvë tanë, Abrahamat dëri pasardhësve të tij, pér gjithmonë". (aiōn g165) **56** Dhe Maria ndenji me Elizabetën gati tre muaj, pastaj u kthye në shtëpinë e vet. **57** Dhe Elizabetës i erdhia koha që të lindë dhe të nxjerrë në drithë një djalë. **58** Fqinjët e saj dhe të afërmit, kur dégjuan se Zoti kishte treguar mëshirë të madhe ndaj saj, u gëzuan me të. **59** Dhe ndonhi që të tetën ditë erdhën pér ta rrëthprerë djalin, dhe donin t'ia quanin Zakaria, me emrin e atit të tij; **60** por e éma ndérhyri dëri tha: "Jo, por përkundrazi do të quhet Gjon". **61** Dhe ata i thanë: "S'ka njeri në fisin tênd që të quhet me këtë emër". **62** Kështu me shenja e pyetën të atin, si donte që t'i quhej. **63** Ai atëherë kérkoi një tabelë shkrimi dëshmi mbi të: "Emri i tij është Gjon". Dhe të gjithë u mrekulluan. **64** Në atë qast goja e tij u hap dhe gjuhja e tij u zgjidh, dhe fliste duke bekuar Perëndinë. **65** Dhe të gjithë fqinjëve të tyre u hyri druajtja, dhe të gjitha këto gjëra u përhapën nëpër krejt krahinën malore të Judesë. **66** Të gjitha ata që i dégjuan, i vunë në zemrën e tyre duke thënë: "Vallë kush do të jetë ky fëmijë?". Dhe dora e Zotit ishte me të. **67** Dhe Zakaria, ati i tij, u mbush me Frymën e Shenjtë dhe profetizoi, duke thënë: **68** Bekuar qoftë Zoti, Perëndia i Izraelit, sepse e ka vizituar dhe e kreua çlirimin e popullit të vet; **69** dhe na ngriti një shpëtim të pushtetshém në shtëpinë e Davidit, shërbëtorit të vet, **70** ashtu si ai e kishte dekluaruar nëpërmjet gojës së profetëve të tij të shenjtë që nga kohët e lashta, që ne të shpëtojmë (aiōn g165). **71** prej armiqë tanë dëri tek etërit tanë e pér t'u kujtuar pér besëlidhjen

e tij tē shenjtē, 73 betimin qē i béri Abrahamit, atit tonë, 74 pér tē na lejuar qē, pasi tē çirohemti nga duart e armiqe tanë, tē mund t'i shërbimjë pa frikë, 75 nē shenjtēri e nē drejtësi pérpara atij, tē gjitha ditët e jetës sonë. 76 Dhe ti, o fémijë i vogël, do tē quhesh profet nga Shumë i Larti, sepse ti do tē shkosh pérpara ftyrés së Zotit pér tē përgatitur udhët e tij, 77 pér t'i dhënë popullit tē tij njohjen e shpëtimit, nē faljen e mëkateve tē tyre; 78 pér hir tē thellësisë së mëshirës së Perëndisë sonë, pér tē cilën agimi nga lart na ka vizituar, 79 pér tē ndriçuar ata qē dergjeshin nē errësirët dhe nē hijen e vdekjes, pér tē udhëhequr hapat tonë nē udhën e paqes". 80 Ndërkaq fémija rritet dhe forcohej nē frymë: dhe qëndroi nē shkretëtirë deri nē atë ditë, kur ai duhej t'i zbulohet Izraelit.

2 Tani, nē atë ditë u shpall një dekret nga ana e Cezar Augustit, pér tē kryer regjistrimin e populisës tē gjithë perandorisë. 2 Ky regjistrim qe i pari qē u krye kur Kuirini ishte guvernatori i Sirisë. 3 Dhe tē gjithë shkonin tē regjistroheshin, secili nē qytetin e vet. 4 Tani edhe Jozefi doli nga qyteti i Nazaretit tē Galileasë, pér tē shkuar nē Jude, nē qytetin e Davidit, qē quhet Bethlehem, sepse ai ishte i shtëpisë dhe i familjes së Davidit, 5 pér t'u regjistruar bashkë me Marinë, gruan e vet, me tē cilën ishte martuar dhe qē ishte shtatzënë. 6 Kështu, ndërsa ishin atje, asaj i erdhia koha tē lindë. 7 Dhe ajo lindi djalin e saj tē parëlindur, e mbështollit me pelena dhe e vendosi nē një grazhd, sepse nē han nuk kishte vend pér ta. 8 Tani nē po atë krahinë ishin disa barinj qē rrinjin jashtë, nē fusha, dhe natën ruanin kopenë e tyre. 9 Dhe ja, njetë engjëlli i Zotit iu paraqit atyre dhe lavdia e Zotit shkëlqeua rrëth tyre e ata i zuri një frikë e madhe. 10 Por engjëlli u tha atyre: "Mos druani, sepse unë po ju lajmëroj një gëzim tē madh pér tē gjithë popullin; 11 sepse sot nē qytetin e Davidit lindi pér ju një Shpëtimtar, qē eshtë Krishti, Zoti. 12 Dhe kjo do t'ju vlejë si shenjtë: ju do tē gjeni një fémijë tē mbështjellur me pelena, tē shtrirë nē një grazhd". 13 Dhe menjëherë engjëllit iu bashkua një shumicë e ushtrisë qellore, qē lëvdonte Perëndinë, duke thënë: 14 "Lavdi Perëndisë nê vendet më tē larta, dhe paqe mbi tokë njerëzve mbi tē cilët qëndron mirëdashja e tij". 15 Dhe ndodhi qē, kur engjëjt i larguan prej tyre pér t'u kthyer në qelli, barinjtë i thanë njeri tjetrit: "Le tē shkojmë deri nē Bethlehem pér tē parë ç'ka ndodhur dhe ç'na bëri tē ditur Zoti". 16 Shkuan, pra, me nxitim dhe gjitet Marinë, Jozefin dhe fémijën qē ndodhëj nē një grazhd. 17 Mbasi e panë, përhapën ato qē u ishte thënë pér atë fémijë. 18 Dhe tē gjithë ata qē i dëgjuan, u mrekulluan nga gjérat qē u treguan barinjtë. 19 Maria i ruante tē gjitha këto fjalë, duke i medituar nē zemrën e saj. 20 Dhe barinjtë u kthyen, duke përlëvduar dhe lavdëruar Perëndinë pér tē gjitha gjérat qē kishin dëgjuar dhe parë, ashtu si u ishte thënë atyre. 21 Dhe kur kaluan tē tetë ditët, pas tē cilave ai duhej rrëthprerë, ia vunë emrin Jezus, emër tē dhënë nga engjëlli para se ai tē ngjizjet nē bark. 22 Kur pastaj ishin plotësuar ditët e pastrimit tē saj sipas ligjit të Moisiut, e quan fémijën nē Jeruzalem pér t'a paraqitur Zotit, 23 ashtu siç eshtë shkruar nē ligjin e Zotit: "Çdo mashkull i parëlindur do tē jetë thirrur shenjtë pér Zotin", 24 dhe pér tē ofruar fljim, siç eshtë thënë nē ligjin e Zotit, një çift tutujsh ose dy pëllumbash tē rinj. 25 Dhe ja, nē Jeruzalem ishte një njeri qē quhet Simeon; Ky njeri ishte i drejtë dhe i përshtiprshëm dhe priste ngushëlimin e Izraelit; dhe Fryma e Shenjtë ishte mbi të. 26 Dhe nē mënyrë hyjnore atij i që zbuluar nga Fryma e Shenjtë se nuk do tē vdiste para se tē kishte parë Krishtin e Zotit. 27 Ai pra, i shtyrë nga Fryma, erdhia

në tempull; dhe, si prindërit i prunë fémijën Jezus pér tē bërë me tē ato qē pëershruan ligji, 28 ai e mori nē krah e bekoi Perëndinë duke thënë: 29 "Tani, o Zot, lejo qē shërbëtori yt tē vdesë nē paqe, sipas fjalës sate, 30 sepse sytë e mi e panë shpëtimin tенд 31 qē ti e përgatite pérpara gjithë popujve: 32 dritën pér tē ndriçuar kombet dhe lavdinë e popullit tенд, Izraelit". 33 Dhe Jozefi e néné a fémijës mrekulloheshin pér gjérat qē thuheshin pér tē. 34 Pastaj Simeoni i bekoi dhe i tha Marisë, nénës së tij: "Ja, ky eshtë vénë pér rënien dhe pér ngritjen e shumë vetave nē Izrael dhe pér tē qenë shenjtë kundërshtimesh, 35 edhe ty vetë një shpatë do tē ta tejshpojë shpirtin, qē tē zbulohen mendimet e shumë zemrave". 36 Aty ishte edhe Ana, një profetesë, bija e Fanuelit, nga fisit i Aserit, e cila ishte shumë e kaluar nē moshë, qē kishte jetuar mbas virgjërisë së saj shtatë vjet me burrin. 37 Ajo ishte e ve dhe, megjithë ishte tetëdhjetë e katër vjeçe, nuk largohej kurrë nga tempulli duke i shérbyer Perëndisë natë e ditë me agjërimë dhe lutje. 38 Edhe ajo erdhia nē atë moment, lavdëroi Zotin dhe u fliste pér këtë fémijë tē gjithë atyre qē prisin cilirimin nē Jeruzalem. 39 Dhe mbasi i kryen tē gjitha ato qē i takonin sipas ligjit tē Zotit, u kthyen nē Galile, nē qytetin e tyre, Nazaret. 40 Ndërkaq fémija rritet dhe forcohej nē frymë, duke qenë plot dituri; dhe hiri i Perëndisë ishte mbi tē. 41 Tani prindërit e tij shkonin çdo vit nē Jeruzalem pér festën e Pashkës. 42 Dhe, kur ai i mbushi dymbëdhjetë vjeç, ata u njigjet nē Jeruzalem, sipas zakonit të festës. 43 Dhe si u përbushën ato ditë, kur ata u kthyen, fémija Jezus ndënji nē Jeruzalem; por Jozefi dhe e éma tij nuk e dinin. 44 Duke menduar se ai ishte në shoqëri, ata bënë një ditë rrugë, pastaj filluan ta kérkojnë midis farefisit dhe tē njojhurve; 45 dhe, duke qenë se nuk e gjetën, u kthyen nē Jeruzalem pér ta kérkuar. 46 Dhe ndodhi qē, pas tri ditësh, e gjetën nē tempull, tē ulur nē mes tē dijetarëve, duke i dëgjuar dhe duke u bërë atyre pyetje. 47 Dhe tē gjithë ata qē e dëgjonin, habiteshin nga zgjaraësia e tij dhe nga përgjigjet e tij. 48 Dhe, kur ata e panë, mbetën tē habitur, dhe e éma i tha: "Bir, pse na e bëre këtë? Ja, yt atë dhe unë, nē ankth, po tē kérkonim!". 49 Por ai u tha atyre: "Përsë më kérkonit? A nuk e dinit se më duhet tē merrem me punët e Atit tim?". 50 Por ata nuk i kuptuan fjalët qē ai u tha atyre. 51 Dhe ai zbriti bashkë me ta, u kthyen nē Nazaret dhe i bindej atyre. E éma i ruante tē gjitha këto fjalë nē zemrën e saj. 52 Dhe Jezusi rritet nē dituri, nē shtat dhe nē hir pérpara Perëndisë dhe njerëzve.

3 Tani nē vitin e pesëmbëdhjetë tē mbretërimit tē Tiberit Cezar, kur Ponc Pilati ishte qeveritar i Judesë, Herodi tetrarku i Galileasë, i vëllai, Filipi, tetrarku i Itureas dhe i krahinës së Trakonitidës dhe Lizania tetrarku i Abilenës, 2 nén kryepfritërinjtë Ana dhe Kafja, fjala e Perëndisë i drejtua Gjonit, birit tē Zakarias, nē shkretëtirë. 3 Atëherë ai e përshkoi gjithë krahinën përrëth Jordanit, duke predikuar një pagëzim pendimi pér faljen e mëkateve, 4 ashtu siç eshtë shkruar nē librin e fjalëve tē profetit Isaia, qē thotë: "Ja zëri i njërit qē bërtet nē shkretirë: Përgatitni udhën e Zotit, drejtoni shtigjet e tij! 5 Çdo luginë tē jetë e mbushur dhe çdo mal e kodër tē jetë sheshuar; vendet dredha-dredha tē drejtohen dhe rrugët e vështira tē sheshohen 6 dhe çdo mish do tē shohë shpëtimin e Perëndisë". 7 Ai, pra, u thoshtë turmave qē shkonin tē pagëzoheshin prej tij: "Pjellë nepërkash, kush ju ka mesuar t'i arratiseni zemërimit qē po vjen? 8 Bëni, pra, fryte tē denja pendimi dhe mos filloni tē thoni brenda jush: "Ne kemi Abrahamin pér Atë", sepse unë po ju them se Perëndia mund t'i nxjerrë fémijë Abrahamit edhe nga këta gurë. 9 Tashmë sëpata u

vu në rrënje të pemëve; qdo pemë që nuk jep fryt të mirë do të pritet dhe do të hidhet në zjarr". **10** Dhe turmat e pyesnin, duke thënë: "Dhe ne, pra, ç'të bëjmë?". **11** Atëherë ai, duke përgjigjur, u tha atyre: "Ai që ka dy tunika le t'i ndajë me atë që s'ka, dhe ai që ka t' hajë le t' veprojë po kështu". **12** Tani erdhën edhe disa tagrambledhës që të pagëzohen dhe e pyetën: "Mësues, ç'duhet t' bëjmë?". **13** Dhe ai u tha atyre: "Mos vilni asgjë më tepër nga sa ju éshët urdhëruar". **14** Edhe ushtarët e pyetën duke thënë: "Dhe ne, ç'duhet t' bëjmë?". Dhe ai u tha atyre: "Mos i bëni shantazh asnjeriu, mos i bëni akuza të rreme kurkujt dhe jini të kënaqur me pagën tuaj!". **15** Dhe populli ishte në prite dhe të gjithë pyesnin në zemrat e veta nëse Gjoni ishte Krishti vetë. **16** Gjoni u përgjigj duke u thënë të gjithëve: "Unë ju pagëzoj me ujë; por vjen ai që éshët më i fortë nga unë, të cilit unë nuk jam i denjë as t'ia zgjidh lïdhëset e sandaleve; ai do t'ju pagëzojë me Frymén e Shenjtë dhe me zjarr. **17** Ai mban në dorë lopatën e vet, pér ta pastruar krejt lëmin e vet dhe pér t' mbledhur grurin në hambarin e tij, por bykun do ta djegë me zjarr që nuk shuhet". **18** Kështu ai e ungjillizonte popullin duke e këshilluar me shumë mënyra të tjera. **19** Por Herodi, tetraku, mbasi u qortua prej tij pér shkak të Herodiadës, gruas sé vëllait të tij Filipit, dhe pér t' gjitha mbrapshëtit që ai kishte kryer, **20** U shtoi të gjitha të tjerave edhe këtë, domethënë e futi Gjonin në burg. **21** Tani, si u pagëzua gjithë populli, edhe Jezusi u pagëzuat; dne ndërsa po lutej, qelli u hap **22** dhe Fryma e Shenjtë zbriti mbi të, në trajtën trupore si të pëllumbit, dhe nga qelli erdhí një zë, që thoshte: "Ti je Biri im i dashur, në ty unë jam kënaqur!". **23** Dhe Jezusi ishte rreth tridhjetë vjeç; dhe e pandehnin se ishte bir i Jozefit, bir i Eliit; **24** bir i Mathatit, bir i Levit, bir i Melkit, bir i Janas, bir i Jozefit; **25** bir i Matathias, bir i Amosit, bir i Naumit, bir i Eslit, bir i Nagait; **26** bir i Maathit, bir i Matathias, bir i Semeit, bir i Jozefit, bir i Judës; **27** bir i Joannas, bir i Resas, bir i Zorobabelit, bir i Salatielit, bir i Nerit; **28** bir i Melkit, bir i Adit, bir i Kosamit, bir i Elmodamatit, bir i Erit; **29** bir i Joseut, bir i Eliezerit, bir i Iorimit, bir i Mathatit, bir i Levit; **30** bir i Simeonit, bir i Judës, bir i Jozefit, bir i Jonanit, bir i Eliakimit; **31** bir i Meleas, bir i Menas, bir i Matathas, bir i Natanit, bir i Davidit; **32** bir i Jeseut, bir i Obedit, bir i Boozit, bir i Salmonit, bir i Naasonit; **33** bir i Aminadabit, bir i Aramat, bir i Esromit, bir i Faresit, bir i Judës; **34** bir i Jakobit, bir i Isakut, bir i Abrahamit, bir i Tares, bir i Nakorit; **35** bir i Serukut, bir i Ragaut, bir i Pelekut, bir i Eberit, bir i Selës; **36** bir i Kainanit, bir i Arfaksadit, bir i Semit, bir i Noeut, bir i Lamekut; **37** bir i Mathusalës, bir i Enokut, bir i Jaredit, bir i Mahalaleelit, bir i Kainanit; **38** bir i Enosit, bir i Setit, bir i Adamit, i Peréndisë.

4 Dhe Jezusi, plot me Frymén e Shenjtë, u kthye nga Jordani dhe Fryma e çoi në shkretëtirë, **2** ku pér dyzet ditë e tundoj dijali; gjatë atyre ditëve ai nuk hëngri asgjë, por kur ato kaluan, e mori uria. **3** Dhe djalli i tha: "Nëse je Biri i Peréndisë, i thuaj këtij guri të bëhet bukë". **4** Por Jezusi u përgjigj duke thënë: "Éshët shkruar: "Njeriu nuk do të rrojë vetëm me bukë, por me çdo fjalë të Peréndisë". **5** Pastaj djalli e çoi në një mal të lartë dhe, pér një çast, i tregoi të gjitha mbretëritë e botës. **6** Dhe djalli i tha: "Unë do të t'jap gjithë pushtetin e këtyre mbretërive dhe lavdinë e tyre, sepse m'u dha mua në dorë dhe unë ia jep kujt të dua. **7** Në qoftë se ti, pra, duke rënë përbys, më adhuron, do të jetë krejt jotja". **8** Por Jezusi, duke u përgjigjur, i tha: "Largohu prej meje, Satana. Éshët shkruar: "Adhuro Zotin, Péréndinë tênd dhe shërbejti vetëm atij"". **9** Pastaj e çoi në Jeruzalem, e vuri në majë të tempullit, në

cep, dhe i tha: "Nëse je Biri i Peréndisë, hidhu poshtë që këtej; **10** sepse éshëtë shkruar: "Ai do t'u urdhërojë engjëjve të vet rreth teje të t'ruajnë. **11** Dhe ata do t' mbajnë mbi duart e tyre që këmba jote të mos ndeshë me asnjë guj""". **12** Dhe Jezusi u përgjigj dhe i tha: "Éshët thënë: "Mos e tundo Zotin, Peréndinë tênd""". **13** Dhe kur djalli i mbaroi të gjitha tundimet, u largua prej tij, pér një farë kohe. **14** Dhe Jezusi, në fuqinë e Frymës, u kthye në Galile dhe fama e tij u përhap në mbarë krahinën pérreth. **15** Dhe ai mësonte në sinagogat e tyre, i nderuar nga të gjithë. **16** Pastaj erdhí në Nazaret, ku ishte rritur, dhe si e kishte zakon ditën e shtunë, hyri në sinagogë dhe u ngrit pér t' lexuar. **17** I dhanë në dorë librin e profetit Isaia; e hapi dhe gjeti vendin ku ishte shkruar: **18** "Fryma e Zotit éshët mbi mua, sepse ai më vajosi pér t' ungjilluar të varfërit; ai më dërgoi pér t' shëruar ata që e kanë zemrën të thyer, pér t' shpallur çlirimin e të burgosurve dhe kthimin e të parit të verbërvë, pér t' ciruar përséri të shtypurit, **19** dhe pér t' predikuar vitin e pranueshmë të Zotit". **20** Pastaj, si e mbylli librin dhe ia dha shërbyesit, u ul; dhe sytë e të gjithëve në sinagogë u drejtuan mbi të. **21** Atëherë ai nisi t' thotë: "Sot ky Shkrim u pérmbush në veshët tuaja". **22** Dhe të gjithë jepnjin déshmi dhe mrekulloheshin pér fjalët e hirit që dilin nga goja e tij, dhe thoshnin: "Po ky, a nuk éshët biri i Jozefit?". **23** Dhe ai u tha atyre: "Me siguri ju do t' më përmendni fjalën e urtë: "Mjek, shëro veten tênde"; të gjitha ato që dëgjuam se u bëne në Kapernaum, bëji edhe këtu në atdheun tênd". **24** Por ai tha: "Në t' vërtetë po ju them se asnjë profet nuk mirëpritet në atdheun e vet. **25** Në t' vërtetë po ju them se në kohën e Elias, kur qelli u mbylli pér tre vjet e gjashtë muaj dhe u bë një ur i madhe në gjithë vendin, ishin shumë të veja në Izrael; **26** e megjithatë tek asnjëra nga ato nuk u dërgua Elia, përvëç se te një grua e ve në Sareptë të Sidonit. **27** Dhe në kohën e profetit Elize kishte shumë lebrozë në Izrael; megjithatë asnjë prej tyre nuk u pastrua, përvëç Naamanit Sirian". **28** Kur i dëgjuan këto fjalë, të gjithë ata që ishin në sinagogë u zemëruan shumë. **29** Dhe u ngritën, e dëbuat nga qyteti dhe e çuan deri në buzë të majës së malit, mbi të cilin ishte ndërtuar qyteti i tyre, pér ta hedhur poshtë. **30** Por ai, duke kaluar përmes tyre, u largua. **31** Pastaj zbriti në Kapernaum, qytet i Galilës, dhe i mësonte njerëzit ditët e shtuna. **32** Dhe ata habiteshin nga mësimi i tij, sepse fjala e tij ishte me autoritet. **33** Në sinagogë ishte një njeri që ishte pushtuar me frymën e një demoni të ndyrë. Ai bërtiti me zë t' lartë duke thënë: **34** "Ah, ç'ka mes nesh dhe teje, o Jezus Nazareas? A erdhë t' na shkatërrosh? Unë e di se kush je ti: i Shenjiti i Peréndisë!". **35** Por Jezusi e qortoi duke thënë: "Hesht dhe dil prej tij!". Dhe demoni, pasi e përplasi përpëra tyre, doli prej tij pa i bërë asgjë të keqe. **36** Atëherë të gjithë i pushtoi habia dhe i thoshin njëri-tjetrit: "Ç'fjalë éshëtë kjo, vallë? Ai urdhëron me autoritet dëshushtet frymërat e ndyrë dhe ata dalin!". **37** Dhe fama e tij përhapej në çdo vend të krahinës pérreth. **38** Mbası doli nga sinagoga, Jezusi hyri në shtëpinë e Simonit. Vjehrén e Simonit e kishin zënë ethe të forta; dhe ata e lutën pér t. **39** Ai u përkul mbi të, qortoi ethet dhe ato e lëshuan; dhe ajo u ngrit menjëherë dhe filloj t' shërbejë. **40** Kur perëndoi dielli, të gjithë ata që kishin të sémurë me sémundje të ndryshme i prunë tek ai; dhe ai i shëroi duke vénë duart mbi secilin prej tyre. **41** Prej shumë vetëve dilin demonë që bërtitn dhe thoshnin: "Ti je Krishti, Biri i Peréndisë". Por ai i qortonte dhe nuk i lejonte të flisin, sepse ata e dinin se ai ishte Krishti. **42** Kur zbardhi drita ai doli dhe shkoi në një vend t' pabanuar. Por turmat e kërkonin dhe e arritën; dhe e mbanin që t' mos largohej prej

tyre. 43 Por ai u tha atyre: "Më duhet ta shpall lajmin e mirë të mbretërisë së Perëndisë edhe në qytete të tjera, sepse për këtë jam dërguar". 44 Dhe ai predikonte nëpër sinagoga të Galilës.

5 Dhe ndodhi që Jezusi, kur po ndodhej në bregun e lisenit të Gjenezaretit e ndërsa turma po shtyhej rrëth tij për të dëgjuar fjalën e Perëndisë, 2 pa dy barka të lidhura në breg të lisenit, nga të cilat kishin dalë peshkatarët dhe po lanin rrjetat. 3 Atëherë hyri në një nga ato barka, në atë që ishte e Simonit, dhe iu lut që të largohej pak nga bregu. U ul dhe mësonët turmat nga barka. 4 Dhe kur mbaroi së foluri i tha Simonit: "Shko në të thella, dhe hidhni rrjetat tuaja për të zënë peshk". 5 Dhe Simon, duke u përgjigjur, i tha: "Mësues, u munduam gjithë natën dhe nuk zumë asgjë; por, për fjalën tênde, do ta hedh rrjetën. 6 Dhe, si bënë kështu, zunë një sasi aq të madhe peshku, sa po shqyhej rrjeta. 7 Atëherë u bënë shenjë shokëve të tyre që ishin në barkën jetët, që të vinin e t'i ndihmonin. Dhe ata erdhën dhe i mbushën të dy barkat aq sa gati po fundoseshin. 8 Simon Pjetri, kur pa këtë, i ra ndër këmbë Jezusit dhe i tha: "Zot, largohu prej meje, sepse jam njeri mëkatar". 9 Në të vërtetë Pjetri dhe të gjithë ata që ishin me të, habiteshin për shkak të sasisë së peshkut që kishin zënë. 10 E njëjtë gjë u ngjau edhe Jakobit dhe Gjonit, bijve të Zebeduet, që ishin shokë të Simonit. Atëherë Jezusi i tha Simonit: "Mos ki frikë; tash e tutje ti do të jesh peshkatar njerëzish të gjallë". 11 Pastaj ata, si i nxorën në breg barkat, lanë çdo gjë dhe ndiqnin. 12 Ndodhi që, ndërsa Jezusi ndodhej në një nga ato qytete, erdhí një njeri i mbushur plot me lebër, i cili, kur e pa Jezusin, ra me fytyrë për dhe dhe iu lut duke thënë: "Zot, po të duash, ti mund të më pastrosh". 13 Atëherë ai e zgjati dorën, e preku duke thënë: "Po, e dua, qofshi i pastruar". Dhe menjëherë lebra iu zhduk. 14 Dhe Jezusi e urdhëroi: "Mos ia trego kurkujt; por shko, paraqitu te prifti dhe bëj një ofertë për pastrimin tênd, sikurse e ka pëershkruar Moisiu, që kjo t'u shërbejë si dëshmi". 15 Dhe fama e tij po përhapej gjithnjë e më shumë; dhe turma të mëdha mblidheshin për ta dëgjuar dhe për t'u shëruar prej tij nga sëmundjet e veta. 16 Por ai tërhiqë në vendë të vetmuara dhe lutej. 17 Një ditë ndodhi që, ndërsa Jezusi po mësonë, ishin të pranishëm, ulur, disa farisenj dhe mësues të ligjit, që kishin ardhur nga të gjitha fshatrat e Galileës, të Judesë dhe nga Jeruzalemi; dhe fuqia e Zotit ishte me të, që të kryente shërimë. 18 Dhe ja, disa njerëz po sillnin mbi një vig një njeri të paralizuar dhe kërkoni ta fusnin brenda dhe ta vinin përrparat. 19 Por, duke mos gjetur se si ta fusnin brenda për shkak të turmës, hipën mbi çatinë e shtëpisë dhe e lëshuan përmjet tjegullave me gjithë vig midis njerëzve, përrpara Jezusit. 20 Dhe ai, duke parë besimin e tyre, i tha atij: "Njeri, mëkatet e tua të janë falur". 21 Atëherë skribët dhe farisenjtë filluan të arsyetojnë duke thënë: "Kush është ky që thotë blasfemi? Kush mund t'i falë mëkatet, përvëç vetëm Perëndi?". 22 Por Jezusi, duke i njohur mendimet e tyre, e mori fjalën dhe tha: "Ç'po arsyeton në zemrat tuaja? 23 Çfarë është më e lehtë, të thuhet: "Mëkatet e tua të janë falur", apo të thuhet: "Çohu dhe ec"? 24 Tani, pra, me qëllim që ju ta dini se Biri i njeriut ka pushtet mbi tokë të falë mëkatet, unë të them (i tha të paralizuarit), çohu, merre vigun tênd dhe shko në shtëpinë tênde!". 25 Dhe menjëherë ai njeri u ngrit përrpara tyre, mori vigun mbi të cilin që shtrirë dhe shkoj në shtëpinë e vet, duke përlëvduar Perëndinë. 26 Dhe të gjithë u habitën dhe përlëvdonin Perëndinë, dhe, plot frikë, thosnën: "Sot pamë qjera të mahnitshme". 27 Dhe, mbas këtyre qjërave, ai doli

dhe pa një tagrambledhës, që quhej Levi, dhe rrinte në vendin e tatimeve, dhe i tha: "Ndiqmë". 28 Dhe ai i la të gjitha, u ngrit dhe e ndoqi. 29 Pastaj Levi i përgatiti në shtëpinë e tij një gosti të madhe, dhe një numër i madh tagrambledhësish e të tjérë rrinin në tryezë bashkë me ta. 30 Por skribët dhe farisenjtë e atij vendi murmurisnin kundër dishepujve të Jezusit duke thënë: "Përse hani dhe pini bashkë me tagrambledhës dhe mëkatarë?". 31 Dhe Jezusi, duke u përgjegj, u tha: "Nuk janë të shëndoshët ata që kanë nevojë përmjek, por të sémurët. 32 Unë nuk erdha t'i thirrës të pendohen të drejtit, por mëkatarët". 33 Atëherë ata i thanë: "Përse dishepujt e Gjonit si dhe ata të farisenje agjerojnë shpesh dhe luten, kurse të tutë hanë dhe pinë?". 34 Ai u përgjigji atyre: "A mund t'i bëni dasmorët të agjerojnë, derisa dhëndri është me ta? 35 Por do të vijnë ditët kur do t'uha heqin dhëndrin dhe atëherë, në ato ditë, ata do të agjerojnë". 36 Përveç kësaj ai u tregoi një shëmbellëtyrë: "Askush nuk qep një copë të një rrobë të re mbi një robe të vjetër; përndryshe gjendet me robën e re të shqyer, dhe pjesa që u hoq nga rroba e re nuk i përshtatet së vjetrës. 37 Dhe askush nuk shtie verë të re në kacekë të vjetër; përndryshe vera e re i pëlcet kacekët, dhe ajo derdhet e kacekët shkojnë dém. 38 Por duhet shtënë vera e re në kacekë të rinj dhe kështu që të dyja ruhen. 39 Askush që ka pirë verë të vjetër, nuk do menjëherë verë të re, sepse ai thotë: "E vjetra është më e mirë"".

6 Ndonhi që një të shtunë, pas së shtunës së madhe, ai po ekte nëpër arat me grurë, dhe dishepujt e vet këputnin kalljin, i shkoqnin me dorë dhe i hanin. **2** Dhe disa nga farisenjtë u thanë atyre: "Përse bëni atë që nuk është e lejueshme të bëhet të shtunën?". **3** Por Jezusi, duke u përgjigjur, u tha atyre: "A nuk keni lexuar çfarë bëri Davidi dhe ata që ishin bashkë me të kur i mori uria? **4** Si hyri në shtëpinë e Perëndisë, ai mori bukët e paraqitjes, hëngri vetë dhe u dha të hanë edhe atyre që ishin bashkë me të, ndonëse nuk ishte e lejueshme për asnjërin t'i hante, përvèc priftërinjve?". **5** Pastaj u tha atyre: "Biri i njeriut është zot edhe i së shtunës". **6** Një të shtunë tjetër ndodhi që ai hyri në sinagogë dhe po mësononte; atje ishte një njeri që e kishte dorën e djathtë të tharë. **7** Dhe farisenjtë dhe skribët rrinin dhe e ruanin nëse ai do ta shéronte të shtunën, që pastaj ta paditnën. **8** Por ai ua njihet mendimet e tyre dhe i tha njeriut me dorë të tharë: "Çohu dhe dil këtu në mes". Dhe ai u ngrit në këmbë. **9** Pastaj Jezusi u tha atyre: "Unë po ju pyes: A është e lejueshme, të shtunave, të bësh mirë apo keq, të shpëtosh një njeri apo ta vrasësh?". **10** Dhe si i vështroi të gjithë rreth e rrullt, i tha atij njeriu: "Shtrije dorën tênde!". Dhe ai veproi këshut dhe dora e tij iu shëndosh si tjetra. **11** Ata u térbuan dhe diskutonin me njëri-tjetrin se ç'mund t'i bënin Jezusit. **12** Në ato ditë ndodhi që ai shkoi në mal për t'u lutar, dhe e kaloi natën duke iu lutar Perëndisë. **13** Dhe kur zbardhi dita, thirri pranë vetes dishepujt e vet dhe zgjodhi prej tyre dymbëdhjetë, të cilëve u dha edhe emrin apostuj: **14** Simonin, të cilit i vuri emrin Pjetër, dhe Andrean, vëllanë e tij, Jakobin e Gjonin, Filipin dhe Bartolomeun, **15** Mateun dhe Thomain, Jakobin e Alfeut dhe Simonin, që e quanin Zelota, **16** Judën, vëllanë e Jakobit dhe Judën Iskariot, i cili u bë tradhtar. **17** Pastaj, pasi zbriti bashkë me ta, ndaloj në një vend të sheshtë, me turmën e dishepujve të vet dhe me një numër të madh njerëzish nga gjithë Judea, nga Jeruzalemi dhe nga bregdeti i Tiros dhe i Sidonit, të cilët kishin ardhur për ta dënuar atë që njerëzit e shëruan nga sëmundjet e veta: **18** Por

edhe ata që i mundonin fryshtat e ndyrë shëroheshin. **19** E gjithë turma kërkonte ta prekte, sepse prej tij dilte një fuqi që i shëronte të gjithë. **20** Ai, si i drejtoi sytë nga dishepujt e vet, thoshte: "Lum ju, të varfër, sepse juaja éshëtë mbretëria e Peréndisë". **21** Lum ju, që tanë keni urë, sepse do të ngopeni. Lum ju, që tanë qani, sepse do të qeshni. **22** Lum ju, kur njerëzit do t'ju urrejnë, do t'ju mallkojnë dhe do t'ju fyejnë, do ta shpallin emrin tuaj si të keq, pér shkak të Birit të njeriut. **23** Gézohuni atë ditë dhe hidhuni nga gézimi, sepse ja, shpérblimi juaj éshëtë i madh në qjell; në të njëjtën ményrë, pra, etërit e tyre i trajtonin profetët. **24** Por mjerë ju, o të pasur, sepse e keni ngushëllimin tuaj! **25** Mjerë ju, që jeni të ngopur, sepse do të keni urë. Mjerë ju, që tanë qeshni, sepse do të hidhëroheni e do të qani! **26** Mjerë ju, kur të gjithë njerëzit do të flasin mirë pér ju, sepse në të njëjtën ményrë vepruan etërit e tyre me profetët e rremë. **27** Por unë po ju them juve që më dégjoni: "T'i doni armiqët tuaj; u bëni të mirë atyre që ju urrejnë. **28** Bekoni ata që ju mallkojnë dhe lutuni pér ata që ju keqtrajoinë. **29** Nëse dikush të bie në njérën faqe, ktheja edhe tjetrën; dhe atij që të merr mantelin, mos e pengo të të marrë edhe tunikën. **30** Jepi kujtido që kérkon prej teje; dhe në se dikush merr gjénë ténë, mos kérko të kthejë. **31** Por, ashtu siç déshironi që t'ju bëjnë juve njerëzit, po ashtu bëni me ta. **32** Por po t'i doni ata që ju duan, c'meritë do të keni nga kjo? Sepse edhe mëkatarët i duan ata që i duan. **33** Dhe në se u bëni të mirë atyre që ju bëjnë të mirë, çfarë merite do të keni nga kjo? Të njëjtën gjë bëjnë edhe mëkatarët. **34** Dhe nëse u jepni hua atyre që shpresoni t'ju kthejnë, çfarë merite do të keni nga kjo? Edhe mëkatarët u japid hua mëkatarëvë, që t'u kthehet aq sa dhanë. **35** Por ju t'i doni armiqët tuaj, bëni të mirë dhe jepni hua pa pasur shpresë pér asgjë, dhe shpérblimi juaj do të jetë i madh dhe ju do të jeni bijtë e Shumë të Lartit, sepse ai éshëtë mirëdashës me mos-mirënjohësit dhe të mbapshtët. **36** Jini të mëshirshém, pra, sikurse edhe Ati juaj éshëtë i mëshirshém. **37** Mos gjykoni dhe nuk do të gjykoheni; mos dënoni dhe nuk do të dënoheni; falni dhe do të jeni të falur. **38** Jepni dhe do t'ju jepet: një masë e mirë, e njëshur, e tundur, gufuese do t'ju derdhet në gjii, sepse me atë masë që do të matni, do t'ju matet edhe juve gjithashtu". **39** Pastaj ai u tha një shémbëlltyrë: "Një i verbër a mund t'i prijë një të verbri tjeter? Vallë nuk do të bien të dy në gropë? **40** Dishepulli nuk ia kalon mësuesit të vet, madje çdo dishepull që ka mësuar do të jetë si mësuesi i vet. **41** Po pse ti e shikon lëmishtën në shtëpi, dëgjoni që vëllait tênd dëgjoni që vëllait tênd? **42** Ose, si mund t'i thuash vëllait tênd: "Vëlla, më lër të të heq lëmishtën që ke né syrin tênd", kur ti vetë nuk e sheh traun né syrin tênd? O hipokrit, nxirre më parë traun nga syri yt dhe atëherë do të mund t'i shohësh mirë pér t'ju nxjerrë lëmishtën nga syri i vëllait tênd. **43** Sepse nuk ka pemë të mirë që të japo fryt të keq, as pemë të keq që të japo fryt të mirë. **44** Çdo pemë, pra, njihet nga fryti i vet, sepse nuk mblidhen fiq nga gjembarat dhe nuk vilet rrush nga ferra. **45** Njeriu i mirë e nxjerrë të mirën nga thesari i mirë i zemrës së vet; dhe njeriu i mbapshtë e nxjerr tê mbapshtë nga thesari i keq i zemrës së vet, sepse goja e njërit flet nga mbushullia e zemrës. **46** Përsë më thirrni, "Zot, Zot" dhe nuk bëni atë që ju them? **47** Çdo njëri që vjen tek unë dhe dégjon fjalët e mia dhe t'i vë né praktikë, unë do t'ju tregoj kujt i ngjan. **48** Ai i ngjan njeriut që, kur ndërtoi shtëpinë e vet, gërmoi shumë thellë dhe e vendosi themelin mbi shkëmb. Erdhi një vërvshim, pérroi u sul mbi atë shtëpi, por s'e tundi dot, sepse e kishte themelin mbi shkëmb. **49** Përkundrazi, ai që e dégjoi dhe nuk i vuri në praktikë, i ngjan

njeriut që e ndërtoi shtëpinë mbi tokë, por pa themel; kur iu sul pérroi, ajo u shemb menjëherë dhe rrënimi i saj që i madh".

7 Si e përfundoi gjithë këtë ligjërati drejtuar popullit që e dégjoi, hyri në Kapernaum. **2** Tani një centurion kishte një shërbëtor që e dante shumë; e kishte të sëmurrë keq pér vdekje. **3** Dhe centurioni, kur dégjoi pér Jezusin, i dërgoi disa pleq Judenj që ta lusnin të vinte e të shëronte shërbëtorin e tij. **4** Si arritin të Jezusi, ata e lutën me ngulm duke i thënë: "Ai e meriton që ti ta pranosh këtë gjë, **5** sepse ai e do popullin tonë dhe ai na e ndërtoi sinagogën". **6** Atëherë Jezusi shkoi me ta. E kur ishte jo shumë larg shtëpisë, centurioni dërgoi disa miq të tij pér t'i thënë: "Zot, mos u shqetëso, sepse unë nuk jam i denjë që ti të hysh nën pullazin tim. **7** Pér këtë shkak nuk e çmova veten të denjë të vij tek ti; por ti fol një fjalë dhe shërbëtori im do të shërohet. **8** Sepse edhe unë jam një njeri nën autoritetin e tjeterkujt dhe kam nën urdhër ushtarë; dhe i them njerit: "Shko", dhe ai shkon; dhe një tjetri: "Eja", dhe ai vjen; dhe shërbëtorit tim: "Bëjë këtë", dhe ai e bën". **9** Kur i dégjoi këto fjalë, Jezusi u mrekullua prej tij, dhe, duke iu drejtuar turmës që i vinte pas, tha: "Unë po ju them se as në Izrael nuk kam gjetur një besim kaq të madh". **10** Dhe, kur të dërguar u kthyen në shtëpi, shërbëtorin, që kishte qenë i sémurë, e gjetën të shëruar. **11** Dhe të nesërmen ai shkoi në një qytet që quhej Nain, dhe bashkë me të shkonin shumë nga dishepujt e vet dhe një turmë e madhe. **12** Dhe, kur iu afroa portës së qytetit, ja që po çonin pér ta varrosur një t' pëdekur, djalin e vetëm të nénës së tij, që ishte e ve; dhe një turmë e madhe nga qyteti ishte me të. **13** Posa e pa, Zoti pati dhemshuri pér të dhe i tha: "Mos qaj!" **14** U afroa, preku arkivolin, dhe ata që e bartnin u ndalën; atëherë ai tha: "Djalosh, unë të them, çohu!". **15** Dhe i vdekuri u çua ndenjur dhe filloj të flasë. Dhe Jezusi ia dha së émës. **16** Atëherë të gjithë u mrekulluan dhe lëvdonin Peréndinë duke thënë: "Midis nesh doli një profet i madh" dhe: "Peréndia e vizitoi popullin e vet". **17** Dhe kjo e thënë pér të u përhap nëpér gjithë Judenë dhe anembanë krahinës përreth. **18** Gjoni u informua prej dishepujve të vet pér të gjitha këto gjëra. **19** Dhe Gjoni thirri pranë tij dëgjoni dhe nga dishepujt e vet, i dërgoi te Jezusi pér t'i thënë: "A je ti ai që duhet të vijë, apo duhet të presim një tjeter?". **20** Këta njerëz, pra, shkuuan te ari dhe i thanë: "Gjon Pagëzori na dërgoi te pér të të thënë: "A je ti ai që duhet të vijë, apo duhet të presim një tjeter?". **21** Dhe në atë orë Jezusi shëroi shumë veta nga sémundjet, nga fatkeqësítë dhe nga fryshtat e lig, dhe shumë të verbërve ua dhuroi të parit. **22** Dhe Jezusi duke u përgjegjur u tha atyre: "Shkon i dhei i thoni Gjonit q'keni parë e dégjigjat: të verbërit fitojnë përsëri të parit, të çalët ecin, lebrozët po pastrohen, të shurdhërit po dégojnë, të vdekurit po ringjallen, dhe ungjilli u shpallet të varfërve. **23** I lumi ai që nuk do të skandalizohet prej meje!". **24** Kur lajmëtarët e Gjonit u larguan, ai filloj t'u thothet turmave pér Gjonin: "Ç'dolët të shihni né shkreti? Një kallam që e tund era? **25** Po, ç'dolët të shihni? Një njeri të veshur me rroba të buta? Ja, ata që veshin rroba të shkëlqyera dhe jetojnë në bollëk banojnë né pallatet e mbretërvë. **26** Por, ç'dolët të shihni? Një profet? Po, unë po ju them: akoma më shumë se një profet. **27** Ai éshëtë ai pér të cilin u shkrua: "Ja, unë po dérgoj përparrë fytyrës tênde lajmëtarin tim, që do ta përgatitë rrugën sate para teje". **28** Sepse unë po ju them që nga të lindurit prej gruaje nuk ka asnjë profet më të madh se Gjon Pagëzori; por më i vogli në mbretërinë e Peréndisë éshëtë më i madh se ai". **29** Dhe gjithë populli që e dégjoi dhe tagrambledhësít e pranuan drejtësinë e Peréndisë

dhe u pagëzuan me pagëzimin e Gjonit. 30 Por farisenjtë dhe mësuesit e ligjit e refuzuan planin e Perëndisë për ta dhe nuk u pagëzuan. 31 Atëherë Zoti tha: "Me çfarë t'i krasoj, pra, njerëzit e këtij brezi? Dhe kujt i ngajnjë? 32 U ngajnjë fëmijëve që ulen ndër sheshe dhe i bërtasin njëri-tjetrit duke thënë: "Ne i kemi rënë fyellit pér ju dhu jtu nuk keni kërcyer; ne kemi kënduar vajtime pér ju dhu jtu nuk keni qarë". 33 Erdhi, pra, Gjon Pagëzori, që nuk ha bukë dhe as pi verë dhu jtu: "Ai ka një demon". 34 Erdhi Biri i njeriut që ha dhu pi, dhe jtu: "Ja grykësi dhe pjaneci, miku i tagrambledhësve dhe i mëkatarëve". 35 Por urtisë i japid të drejtë gjithë bijtë e saj". 36 Një nga farisenjtë e ftoi atë të hajë bashkë me të; dhe ai hyri në shtëpinë e fariseut dhe u ul në tryezë. 37 Dhe ja, një grua nga ai qytet, që ishte një mëkatare, kur mori vesh se ai ishte në tryezën e shtëpisë së një fariseu, solli një enë alabastri plot me vaj erékëndshëm. 38 Dhe, duke qëndruar prapa te këmbët e tij dhu duke qarë, fillo t'ia lajë me lot këmbët dhu t'ia fshijë me flokët e kokës së saj; dhe t'ia puthte e t'ia vajoste me vaj erékëndshëm. 39 Kur e pa këtë gjë, fariseu që e kishte ftuar, tha me vete: "Nëse ky do të ishte një profet, do ta dinte çfarë lloj njeriu eshtë gruaja që po e prek, sepse ajo eshtë një mëkatare. 40 Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, i tha: "Simon, kam diçka pér të të thënë". Dhe ai tha: "Fol, Mësues". 41 Dhe Jezusi i tha: "Një huadhënës kishte dy huamarrës; njëri i kishte borxh pesëqind denarë dhe tetri pesëdhjetë. 42 Meqë atë nuk kishin të paguanin, ai ua falı borxhin të dyve. Sipas teje, cili nga ata do ta dojë më shumë?". 43 Dhe Simoni, duke u përgjigjur, tha: "Ma do mendja, ai, të cilët i fali më shumë". Dhe Jezusi i tha: "Gjykoive drejt". 44 Pastaj, si u suall nga gruaja, i tha Simonit: "A e shët këtë grua? Unë hyra në shtëpinë tënde dhe ti nuk më dhe ujë pér të larë këmbët; ajo, përkundrazi, m'i lau këmbët me lot dhu m'i fshiu me flokët e kresë. 45 Ti nuk më dha as edhe një puthje; por ajo, qysh se hyra, nuk pushoi së puthuri këmbët e mia. 46 Ti nuk ma vajose kokën me vaj; kurse ajo m'i vajos këmbët me vaj erékëndshëm. 47 Prandaj unë po të them se mëkatet e saj të shumta i janë falur, sepse ka dashur shumë; por kujt i falen pak, do pak". 48 Pastaj i tha asaj: "Mëkatet e tua të janë falur". 49 Atëherë atë që ishin në tryezë bashkë me të filluan të thonin me vete: "Po kush qenka ky që po falika edhe mëkatet?". 50 Por Jezusi i tha asaj gruaje: "Besimi yt të shpëtoi; shko në paqe!".

8 Dhe pas kësaj ndodhi që ai shkonte nëpër qytete dhe nëpër fshatra, duke predikuar dhe duke shpallur lajmin e mirë të mbretërisë së Perëndisë; me të ishin të dymbëdhjetë, 2 dhe disa gra, të cilat i kishte shëruar nga shpirtërat e këqij dhe nga sëmundjet: Maria, e quajtur Magdalénë, prej së cilët pati débarshatë demonë, 3 Joana, gruaja e Kuzës, administratorit të Herodit, Suzana dhe shumë të tjera të cilat e ndihmonin atë me pasuritë e tyre. 4 Si u mblohdh një turmë e madhe dhe i erdhën njerëz nga çdo qytet, Jezusi tha në shëmbëlltyrë: 5 "Një mbjellës doli të mbjellë farën e vet; dhe, ndërsa po mbillte, një pjesë ra gjatë rrugës, u shkel dhe zojtë e qillët e hëngrenë. 6 Një pjesë tjetër ra në gurishte dhe, sapo mbiu, u tha pér mungesë vlage. 7 Një pjesë tjetër ra ndër ferra; ferrat u rritën bashkë me të dhe ia zunë frymën. 8 Kurse një pjesë ra në tokë të mirë, mbiu dhe dha fryt njëqindfish". Si i tha këto gjëra, thirri: "Kush ka veshë pér të dëgjuar, le të dëgjojë!". 9 Atëherë dishepujt e vet e pyetën çfarë kuptimi kishte ajo shëmbëlltyrë. 10 Dhe ai tha: "Juve ju eshtë dhënë të njihni misteret e mbretërisë së Perëndisë; por të tjerëve me anë të shëmbëlltyrave, që atë, duke shikuar të mos

shohin dhe, duke dëgjuar të mos kuptojnë. 11 Ky eshtë kuptimi i shëmbëlltyrës: fara eshtë fjala e Perëndisë. 12 Ata përgjatë rrugës janë atë që e dëgjojnë fjalën; por pastaj vjen djalli dhe ua merr fjalën nga zemra e tyre, që atë mos besojnë dhe të mos shpëtojnë. 13 Ata mbi gurishte janë atë që, kur dëgjojnë, e presin fjalën me gjëzim; por atë nuk kanë rrënëjë, besojnë pér njëfare kohe, por në momentin e sprovës tërhqen. 14 Pjesa që ka rënë ndër ferra janë atë që e dëgjuan fjalën; por, gjatë rrugës, ua zënë frymën shqetësimet, pasuritë dhe kënaqësitet e kësaj jete, dhe nuk arrijnë të piqen. 15 Por pjesa që ra në tokë të mirë janë atë që, pasi e dëgjuan fjalën, e ruajnë në zemër të ndershme dhe të mirë dhe japid fryt me qëndrueshmëri". 16 "Askush, pasi të ketë ndezur llambën, nuk e mbulon me një enë ose e fut nën shrat, por e vë mbi mbajtësen e vet me qëllim që atë që hyjnë të shohin dritë. 17 Sepse nuk ka asgjë të fshehtë që nuk do të zbulohet, as sekret që të mos njihet dhe të dalë në dritë. 18 Prandaj tregoni kujdes se si dëgjoni, sepse atij që ka, do t'i jetep, kurse atij që nuk ka, do t'i hiqet edhe ajo që ai kujton se ka". 19 Nëna e tij dhe vëllezërët e tij erdhën tek ai, por nuk mund t'i afrohesin pér shkak të turmës. 20 Dhe nga disa i ishte thënë: "Nëna jote dhe vëllezërët e tu janë atje jashtë dhe duan të shohin". 21 Por ai, duke u përgjigjur, u tha atyre: "Nëna ime dhe vëllezërët mi janë atë që e dëgjojnë fjalën e Perëndisë dhe e vënë në praktikë". 22 Në një prej atyre ditëve ndodhi që Jezusi hipi në një barkë bashkë me dishepujt e vet dhe u tha: "Të kalojmë në bregun tjetër të likenit". Dhe ata u larguan nga bregu. 23 Ndërsa po lundronin, atë e zuri gjumi; dhe një furtunë ra mbi ligen, aq sa barka po mbushej, dhe ishin në rrezik. 24 Atëherë atë u afrau, e zgjuan dhe i thanë: "Mësues, Mësues, po mbyetimi!". Dhe ai u zgjua, i bërtiti erës dhe tërbimit të ujtit; dhe këto u qetësuan dhe u bë bunacë. 25 Dhe Jezusi u tha dishepujve të vet: "Ku eshtë besimi juaj?". Dhe ata, të frikësuar, mrekullohesin dhe i thoshnin njeri tjetrit: "Vallë, kush eshtë ky, që urcherion edhe erën dhe ujin, dhe ata i binden?". 26 Pastaj lundruan drejt krahinës së Gadareasve, që ndodhet përballë Galilës; 27 dhe, porsa Jezusi zbriti në tokë, i dolë përparrë një njeri nga ai qytet, i cili prej shumë kohe ishte pushtuar nga demonët, nuk vishtë rroba, nuk banonte në shtëpi, por ndër varreza. 28 Kur e pa Jezusin, lëshoi një britmë, iu hodh ndër këmbë dhe tha me zë të lartë. "Ç'ka mes meje dhe ty, Jezus, Biri i Perëndisë Shumë të Lartë? Të lutem, mos më mundo!". 29 Sepse Jezusi po i jepte urcherion frymës së ndyrë të dilte nga ai njeri, sepse shumë herë e kishte pushtuar dhe ndonëse e kishin lidhur me zinxhirë e me pranga dhe e ruanin, ai i këpuste prangat dhe shtyhej prej demonit nëpër shkretëtirat. 30 Dhe Jezusi e pyeti duke thënë: "Si e ke emrin?". Dhe ai u përgjigji: "Legjioni". Sepse shumë demonë i kishin hyrë në të. 31 Dhe ata e lutnin të mos i urcheronte të shkonin në humerë. (*Abyssos g12*) 32 Dhe aty ishte një tufë e madhe derrash që kullotnin në mal, dhe këta demonë iu lutën t'i lejonte të hyrin në ta. Ai ua lejoi atyre. 33 Atëherë demonët, si dolën nga ai njeri, hynë te derrat, dhe ajo tufë u turr nga gremina në ligen dhe u mbyst. 34 Kur panë c'ndodhi, atë që i ruanin derrat ikën dhe e cuan lajmin në qytet e njëpër fshatra. 35 Atëherë njerëzit dolën pér të parë c'kishte ndodhur dhe erdhën te Jezusi, dhe gjetën atë njeri, nga i cili kishin dalë demonët, të ulur te këmbët e Jezusit, të veshur dhe me mendje në rregull, dhe patën frikë. 36 Ata që e kishin parë ngjarjen, u treguan atyre si ishte shëruar i idemonizuar. 37 Atëherë gjithë popullsia e krahinës së Gadareasve, i kërkoi Jezusit të lagohej prej tyre, sepse i kishte zënë një frikë e madhe. Dhe Jezusi hyr

në barkë dhe u kthye mbrapa. 38 Ndërkqaj njeriu prej të cilit dolën demonët, i lutej të rrinte me të; por Jezusi e përcoll duke i thënë: 39 "Kthehu në shtëpinë tënde dhe trego çfarë gjëra shëndha ka bërë Perëndia për ty". Dhe ai shkoi anembanë qytetin duke treguar gjërat e mëdha që Jezusi bëri për të. 40 Ndodhi që, kur Jezusi u kthye, turma e mirëpriti sepse të gjithë e prisnin. 41 Dhe ja, erdhë një njeri me emër Jair, që ishte kryetari i sinagogës; ai i ra ndër këmbë Jezusit dhe iu lut të shkonte në shtëpinë e tij. 42 Sepse ai kishte një vajzë të vetme rreth dymbëdhjetë vjeçë, që ishte përvdekje. Ndërsa Jezusi po shkonte atje, turma po shtyhej përreth tij. 43 Dhe një grua që kishte një fluksi gjaku prej dymbëdhjetë vjetësh dhe kishte shpenzuar ndër mijekë gjithë pasurinë e saj, pa mundur që të shërohej nga njeri, 44 iu afroa nga pas dhe i preku cepin e rrobës së tij dhe në atë çast iu pre fluksi i gjakut. 45 Dhe Jezusi tha: "Kush më preku?". Mbasi të gjithë e mohuan, Pjetri dhe ata që ishin me të, thanë: "Mësues, turmat po shtyhen dhe po të ndeshin dhe ti tha: "Kush më preku?"". 46 Por Jezusi tha: "Dikush më preku, sepse e ndjeva që një fuqi doli prej meje". 47 Atëherë gruaja, duke parë se nuk mbeti e padiktuar, erdhë, duke u dridhur e téra, dhe i ra ndër këmbë dhe i deklaroi në prani të gjithë popullit, pérse e kishte prekur dhe si ishte shëruar në çast. 48 Dhe ai i tha: "Merr zemër, bijë; besimi yt të shëroi; shko në paqe!". 49 Ndërsa Jezusi vazhdonte të fliste, erdhë një nga shtëpija e kryetarit të sinagogës dhe i tha: "Vajza jote vdiq, mos e shqetëso Mësuesin". 50 Por Jezusi, mbasi i dëgjoi këto, i tha: "Mos druat; ti vetëm beso dhe ajo do të shpëtojë". 51 Si arriti në shtëpi, nuk la asnjeri të hyjë, përvëç Pjetrit, Gjonit dhe Jakobit, dhe atin e nënët e vajzës. 52 Të gjithë qanin dhe mbajtin zë. Por ai tha: "Mos qani; ajo nuk ka vdekur, por po fle". 53 Dhe ata e përqeshnin; duke e ditur se kishte vdekur. 54 Por ai, mbasi i nxori jashtë të gjithë, e kapi përmore dore dhe thirri duke thënë: "Vajzë, cohу!". 55 Asaj iu kthye fryma e saj dhe menjëherë u çua; pastaj Jezusi urdhëroi që t'i jepnin të hante. 56 Dhe prindërit e saj mbetën të habitur. Por Jezusi i porositi të mos i thonin kurkujt që kishte ndodhur.

9 Pastaj, mbasi i thirri bashkë të dymbëdhjetë dishepujt e vet, u dha atyre pushtet dhe autoritet mbi të gjithë demonët dhe të shërojnë sémundjet. 2 Dhe i nisi të predikojnë mbretërinë e Perëndisë dhe të shërojnë të sémurët. 3 Dhe u tha atyre: "Mos merrni asnjë përrrugë: as shkop, as trastë, as bukë, as para dhe asnjë prej jush të mos ketë dy tunika me vete. 4 Në atë shtëpi ku të hyni, aty rrini deri sa të largohen. 5 Nëse disa nuk ju pranojnë, duke dalë prej atij qyteti, shkundni edhe pluhurin nga këmbët tuaja, si dëshmi kundër tyre". 6 Atëherë ata u nisën dhe përshtuan fshatrat duke përhapur ungjillin dhe duke shëruar kudo. 7 Herodi, tetraek, kishte dëgjuar përmes gjithë gjërat që kishte kryer Jezusi dhe ishte në mëdyshje, sepse disa thoshin se Gjoni ishte ringjallur së vdekur, 8 të tjerë se ishte shfaqur Elia, e disa të tjerë se ishte ringjallur një nga profetët e lashtë. 9 Por Herodi tha: "Gjonit unë ia kam prerë kokën; kush do të jetë ky, përmes cilin po dëgjoj të thuhen të tilla gjëra?". Dhe kërkonte ta shihte. 10 Kur u kthyen apostujt, i treguan Jezusit të gjitha gjërat që kishin bërë. Atëherë ai i mori me vete dhe u tërroq mënjanë, në një vend të shkretë të një qyteti, që quhej Betsaida. 11 Po, kur turmat e morën vesh, i ndiqnin; dhe ai i mirëpriti dhe u fliste përmes mbretërinë e Perëndisë, dhe shëronte ata që kishin nevojë përmes shërim. 12 Tani kur dita filloj të mbarojë, të dymbëdhjetët iu afroan dhe i thanë: "Nise turmën, që të shkojë nëpër fshatra e nëpër fushat përreth, që të gjejë strehë dhe ushqim, sepse

këtu jemi në një vend të shkretë". 13 Por ai u tha atyre: "U jepni ju të hanë". Ata u përgjigjen: "Ne nuk kemi tjetër veç se pesë bukë e dy peshq; vetëm nëse shkojmë vetë të blejmë ushqim përgjithë këta njerëz". 14 Ishin, pra, rrëth pesë mijë burra. Por ai u tha dishepujve të vet: "I vini të ulen në grupe nga pesëdhjetë". 15 Ata vepruan në këtë ményrë dhe i ulën të gjithë. 16 Atëherë ai i mori të pesë bukët dhe të dy peshqit dhe, pasi i ngriti sytë drejt qillit, i bekoi, i ndau dhe ua dha dishepujve të vet që t'ia shpërndajnë turmës. 17 Dhe të gjithë hëngrenë e u ngopën; nga copat që tepruan mbledhën dymbëdhjetë shporta. 18 Dhe ndodhi që, ndërsa Jezusi po lutej në vetmi, dishepujt ishin bashkë me të. Dhe ai i pyeti duke thënë: "Kush thonë turmat se jam unë?". 19 Ata duke u përgjigjur thanë: "Disa thonë "Gjon Pagëzori", të tjerë "Elia" dhe të tjerë një nga profetët e lashtë që është ringjallur". 20 Dhe ai u tha atyre: "Po ju, kush thoni se jam unë?". Atëherë Pjetri duke u përgjigjur tha: "Krishti i Perëndisë". 21 Atëherë ai i porositi rrëptë dhe i urdhëroi të mos i tregojnë kurkujt, 22 duke thënë: "Birit të njeriut i duhet të vuajë shumë gjëra, ta përbuzin pleqtë, kërët e priftërinjve dhe skribët, ta vrasin dhe të tretën ditë të ringjallet". 23 Pastaj u tha të gjithëve: "Nëse dikush do të vijë pas meje, le ta mohojë vvetveten, ta marrë çdo ditë kryqin e vet dhe të më ndjekë. 24 Sepse kush do ta shpëtöj jetën e vet, do ta humbasë; por kush do ta humbasë jetën e vet për shkakun tim, do ta shpëtöj. 25 E pra, ç'dobi ka njeriu po të fitojë tërë botën, dhe pastaj të shkatërrojë veten dhe të shkojë në humbjë? 26 Sepse, nëse dikujt i vjen turp pér mua dhe pér fjalët e mia, edhe Birit të njeriut do t'i vijë turp pér të, kur të vijë në lavdinë e vet dhe të Atit e të engjëjve të shenjtë. 27 Në të vërtetë po ju them se këtu janë të pranishëm disa që nuk do ta shjojnë vdekjen, para se ta shohin mbretërinë e Perëndisë". 28 Dhe ndodhi që afersisht tetë ditë pas këtyre thënieve, Ai mori me vete Pjetrin, Gjonin Jakobin dhe u njigjt në mal pér t'u lutar. 29 Dhe ndërsa po lutej, pamja e fytrës së tij ndryshoi dhe veshja e tij u bë e bardhë dhe e ndritshme. 30 Dhe ja, dy burra po bisedonin me të; ata ishin Moisiu dhe Elia, 31 të cilët, të shfaqur në lavdi, i flisnin përkujtësuar e tij nga kjo jetë që do të kryhej së shpejtë në Jeruzalem. 32 Pjetri dhe shokët e tij ishin të këputur nga gjumi; po kur u zgjuan plotësisht, panë lavdinë e tij dhe ata dy burra që ishin bashkë me të. 33 Dhe, ndërsa këta po ndaheshin prej tij, Pjetri i tha Jezusit: "Mësues, pér ne është mirë të rrijmë këtu; le të bëjmë, pra, tri qadra: një pér ty, një pér Moisiu dhe një pér Elian"; por ai nuk dinte ç'thoshte. 34 Dhe ndërsa ai po fliste kështu, erdhë një re që i mbuloi në hijen e vet; dhe dishepujt i zuri frika, kur hynë në re. 35 Dhe një zë dilte nga reja duke thënë: "Ky është Biri im i dashur; dëgjojen". 36 Dhe ndërsa fliste ky zë, Jezusi u gjet krejt vëtëm. Ata heshtën dhe në ato ditë nuk i treguan kurkujt asnjë nga ç'kishin parë. 37 Të nesërmen, kur ata zbritën nga mali, ndodhi që një turmë e madhe i doli përpëra Jezusit. 38 Dhe ja, një burrë nga turma filloj të bërtasë, duke thënë: "Mësues, të lutem, ktheje vështrimin mbi djalin tim, sepse është i vetmi që kam. 39 Dhe ja, një frymë e kap dhe menjëherë ai bërtet; pastaj e përpëlit dhe e bën të nxjerrë shkumë dhe mezi largohet, pasi e ka filitur. 40 U jam lutur dishepujve të tu ta dëbujnë, por ata nuk kanë mundur". 41 Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, tha: "O brez mosbesues dhe i çorodit, deri kur do të jem me ju dhe deri kur do t'ju duroj? Sille këtu djalin tênd". 42 Dhe, ndërsa fëmija po afrohej, demoni e përpëliti atë dhe e sfiliti. Por Jezusi e qortoi frymën e ndyrë, e shëroi djalin dhe ia dorëzoit atit të vet. 43 Të gjithë mbetën të mahnitur nga madhëria e Perëndisë. Dhe,

ndërsa të gjithë po mrekulloheshin për gjithçka bënte Jezusi, ai u tha dishepujve të vet: **44** "I shtiny mirë në vesh këto fjalë, sepse Biri i njeriut do të bjerë në duart e njerëzve". **45** Por ata nuk i kuptuan këto fjalë; ato ishin të fshehët dhe për këtë shkak ato nuk i kuptionin dot, dhe druanin ta pyesnin për ato që kishte thënë. **46** Pastaj midis tyre filloj një grindje: cili prej tyre do të ishte më i madhi. **47** Atëherë Jezusi, duke ditur c'mendime kishin në zemrat e tyre, mori një fémijë të vogël dhe e afroj pranë vetes, **48** dhe u tha atyre: "Ai që e pranon këtë fémijë të vogël në emrin tim, më pranon mua; dhe ai që më pranon mua, pranon atë që më dérgoi mua, sepse ai që éshët më i vogli nga ju të gjithë, ai do të jetë i madh". **49** Atëherë Gjoni e mori fjalën dhe tha: "Mësues, ne pamë një që i dëbonte demonët në emrin tênd dhe ia ndaluam, sepse ai nuk të ndjek bashkë me ne". **50** Por Jezusi i tha: "Mos ia ndalon, sepse kush nuk éshët kundër nesh éshët me ne". **51** Ndodhi që kur po plotësohej koha që Jezusi duhet të ngríhej në qill, ai vendosi prerazi të shkojë në Jeruzalem, **52** dhe dérgoi përpara lajmëtarët. Këta, si u nisën, hynë në një fshat të Samaritanëve, për t'i përgatitur ardhjen. **53** Por ata të fshatit nuk deshën ta pranonin, sepse ai ecte me fytyrë të drejtuar nga Jeruzalemi. **54** Kur e panë këtë gjë, dishepujti e vet Jakobi dhe Gjoni thanë: "Zot, a do ti që të themi të zbrsesë zjarr nga qillit dhe t'i përvlojë, ashtu si bëri edhe Elia?". **55** Por ai u kthye nga ata dhe i qortoi duke thënë: "Ju nuk e dini nga cil frysni jeni; **56** sepse Biri i njeriut nuk erdhi për të shkatërruar shpirtërat e njerëzve, po për t'i shpëtuar". Pastaj shkuan në një fshat tjetër. **57** Ndodhi që, ndërsa po ecinin rrugës, dikush i tha: "Zot, unë do të t'ndjek kudo të shkosh". **58** Por Jezusi i tha: "Dhelprat kanë strofka dhe zoqjtë e qillitit fole; kurse Biri i njeriut nuk ka ku ta mbështesë kokën". **59** Pastaj i tha një tjetri: "Ndiqmë!". Por ai përgjigjej: "Zot, më lejo më parë të shkoj e të varros atin tim". **60** Jezusi i tha: "Léri të vdekurit t'i varrosin të vdekurit e vet; por ti shko dhe prediko mbretërinë e Perëndisë". **61** Akoma një tjetër i tha: "Zot, unë do të t'ndjek ty, por më lejo më parë të ndahem me ata të familjes sime". **62** Jezusi i tha: "Asnjëri që ka vënë dorë në parmandë dhe kthehet e shikon prapa, nuk éshët i përshtatshëm për mbretërinë e Perëndisë".

10 Pastaj Zoti caktoi shtatëdhjetë të tjerë dhe i nisi dy nga dy përpëra tij, një çdo qytet dhe vend, ku ai do të shkonte. **2** Dhe u thoshte atyre: "E korra éshët e madhe, kurse punëtorë janë pak; lutni Zotin e të korrës që të çojë punëtorë në të korrën e vet. **3** Shkoni; ja, unë ju dérgoj si qengja në mes të ujqërve. **4** Mos merrni me vete as qanta, as trasta, as sandale dhe mos përshtëndetni asnjëri rrugës. **5** Dhe në cilëndo shtëpi ku të hyni, më përpëra thoni: "Paqe në këtë shtëpi". **6** Dhe nëse éshët aty një bir i paqes, paqja juaj do të zbrsë mbi të; nëse jo, do të kthehet tek ju. **7** Rrini, pra, në të njëjtën shtëpi, hani dhe pini atë që do t'ju japid, sepse punëtori meriton shpërbilimën e vet. Mos kaloni nga një shtëpi në një tjetër. **8** Dhe në çdo qytet ku të hyni, nëse ju pranojnë, hani çfarë t'ju vénë përpëra. **9** Dhe shëroni të sémurit që do të jenë në të dhe u thoni atyre: "Mbretëria e Perëndisë ju éshët afruar". **10** Por në çdo qytet ku të hyni, nëse nuk ju pranojnë, dilini në rrugët e tij dhe thoni: **11** "Ne po shkundim kundëri jush edhe pluhurin e qytetit tuaj që na u ngjitet; veç ta dini se mbretëria e Perëndisë ju éshët afruar". **12** Unë ju them se atë ditë Sodoma do ta ketë më të lehtë sesa ai qytet. **13** Mjerë ti, Korazin! Mjerë ti, Betsaida! Sepse, po të ishin bërit në Tiro dhe në Sidon mrekullitë që u bënë te ju, ata prej kohësh do të kishin

bërë pendesë duke u veshur me hasë dhe duke u ulur në hi. **14** Prandaj ditën e gjyqit Tiro dhe Sidoni do ta kenë më lehtë se ju. **15** Dhe ti, Kapernaum, që të kanë ngritur deri në qill, do të poshtërohesh deri në ferr. (**Hades g86**) **16** Kush ju dëgjon, më dëgjon mua; kush ju përbuz, më përbuz mua; dhe kush më përbuz, përbuz atë që më ka dérguar". **17** Dhe të shtatëdhjetët u kthyen me gjëzim dhe thanë: "Zot, edhe demonët na nënshtronen në emrin tênd". **18** Dhe ai u tha atyre: "Unë e shikoja Satanin që po binte nga qilli si një rrufe. **19** Ja, ju dhashë pushtet të shkelni përmbi gjarpérinj dhe akrepa, dhe mbi çdo pushtet të armikut; dhe asgjë nuk do të mund t'ju démtojë. **20** Megjithatë mos u gëzoni përfaktin se po ju nënshtronen frymërat, por gjëzohuni më shumë se emrat tuaj janë shkruar në qiej". **21** Në të njëjtën orë Jezusi ngazëllroi në frysma dëgjimi, por nuk i dëgjuan". **22** Në të njëjtën orë Jezusi i tokës, sepse ua fsuhehe këto të urtëve dhe të zgjuarve dhe ua zbulove fémijevë të vegjël. Po, o Atë, sepse kështu ty të pëlqeu. **23** Gjithçka më éshët dhënë në dorë nga Ati im; dhe askush nuk e di kush éshët Biri, përvëc Atit, dhe kush éshët Ati, përvëc Birit, dhe atij që Biri do t'ia zbulojë". **23** Pastaj, si u kthye nga dishepujt, u tha atyre veçmas: "Lum sytë që shohin ato që shihni ju, **24** sepse ju them se shumë profetë dëshiruan të shohin ato që ju shihni, por nuk i panë, dhe të dëgjojnë ato që ju po dëgjoni, por nuk i dëgjuan". **25** Atëherë ja, një doktor i ligjit u ngrit që ta vinte në provë dhei i tha: "Mësues, çfarë duhet të bëj që të trashëgoj jetën e përjetshme?". (**aiōnios g166**) **26** Dhe ai tha: "Çfarë éshët shkruar në ligu? Si e lexon?". **27** Ai duke u përgjigjur tha: "Duaje Zotin, Peréndinë tênd, me gjithë zemrën tênd, me gjithë shpirtin tênd, me gjithë forcën tênd dhe me gjithë mendjen tênd, edhe të afërmën tênd porsi vetveten". **28** Jezusi i tha: "U përgjigje drejti; vepro kështu dhe do të rrosh". **29** Por ai, duke dashur të justifikonte veten, i tha Jezusit: "Po kush éshët i afërimi im?". **30** Atëherë Jezusi u përgjigj dhei tha: "Një burr zbriste nga Jeruzalemi për nënë Jerikò dhe ra në duart e kusarëve, të cilët, mbasi e zhveshën dhe e bënë gjithë plagë, u larguan dhe e lanë gati të vdekur. **31** Rastësisht një prift po zbriste nëpër të njëjtën rrugë dhe, mbasi e pa atë burrë, vazhdoi tutje, në anën tjetër. **32** Po ashu edhe një levit, kur arriti aty, erdhë dhe e pa dhe vazhdoi tutje, në anën tjetër. **33** Por një Samaritan, që po udhëtonë, i kaloi afër, e pa dhe kishte dhembshuri. **34** Dhe mbasi iu afrua, ia lidhi plagët duke ia larë me vaj dhe me verë; pastaj e vuri mbi kafshën e vet, e çoi në një han dhe u kujdesua për të. **35** Dhe të nešërmen, para se të niset, nxori dy denarë dhe ia dha hanxiut duke i thënë: "Kujdesu për të dhe ç'të shpenzosh më shumë, do të t'jap kur të kthehem". **36** Cili nga këta të tre, pra, të duket se që i afërimi i atij që ra në duart e kusarëve?". **37** Dhe ai tha: "Ai që u tregua i mëshirshëm ndaj tij". Atëherë Jezusi i tha: "Shko dhe bëj kështu edhe tij". **38** Ndodhi që, ndërsa ata po udhëtonin, Jezus hyri në një fshat; dhe një grua, që e kishte emrin Marta, e priti në shtëpinë e vet. **39** Ajo kishte një motër që çuqej Mari, e cila u tilët e këmbët e Jezusit dhe dëgjonte fjalën e tij. **40** Por Marta, që ishte krejt e zënë nga punët e shumta, iu afrua dhei i tha: "Zot, a nuk të intereson që ime motër më la vetëm të shërbej? I thuaj, pra, të më ndihmojë". **41** Por Jezusi, duke u përgjigjur, i tha: "Martë, Martë, ti po shqetësohesh dhe kujdesesh për shumë gjëra; **42** por vetëm një gjë éshët e nevojshme, dhe Maria zgjodhi pjesën më të mirë, që asaj nuk do t'i hiqet".

11 Dhe ndodhi që ai ndodhej në një vend dhe lutej dhe, si mbaroi, një nga dishepujt e tij i tha: "Zot, na mëso të lutemi,

ashtu siç i mësoi Gjoni dishepujt e vet". 2 Dhe ai u tha: "Kur të luteni, thoni: "Ati ynë që je në qiej, u shenjtëroftë emri yt, ardhtë mbretëria jote, u bëftë vullneti yt si në qjell edhe në tokë. 3 Na jep çdo ditë bukën tonë të nevojshme. 4 Dhe na i fal mëkatet tona, sepse edhe ne i falim fajtorët tanë; dhe mos lejo të biem në tundim, por na shpëto nga i ligu"". 5 Pastaj u tha atyre: "A ka midis jush njeri që ka një mik dhe i shkon në mesatë e i thotë: "Mik, më jep hua tri bukë, 6 sepse më erdhë nga udha një miku im dhe unë s'kam çfarë t'i vë përparrë"; 7 dhe ai, nga brenda, duke u përgjigjur, i tha: "Mos më bezdis, dera eshtë tashmë e mybllur dhe fëmijët e mi ranë në shtrat me mua; nuk mund të çohem e të t'i jap"? 8 Unë po ju them se, edhe nëse nuk çohet t'ia japë sepse e ka mik, do të çohet gjithsesi pér shkak të insistimit të tij dhe do t'i japë të gjitha bukët që i nevojiten. 9 Prandaj po ju them: Lypni dhe do t'ju jepet; kérkonai dhe do të gjeni; trokitni dhe do t'ju hapet. 10 Sepse kushdo që lyp, merr, kush kérkon, gjen dhe do t'i hapet atij që troket. 11 Dhe cili nga ju eshtë baba i tillë që, po t'i kérkojë bukë djali, i jep një gur? Ose po t'i kérkojë një peshk, në vend të peshkut i jep një gjarpër? 12 Ose, po t'i kérkojë një vezë, i jep një akrep? 13 Nése ju, pra, që jeni t'kéqij, dini t'u jepni dhurata të mira bije tuaj, aq më tepër Ati juaj qjellor do t'u dhurojë Frymén e Shenjtë atyre që ia kérkojnë". 14 Dhe Jezusi po débonë një demon që ishte memec; dhe ndodhi që, kur demoni doli, memeci foli dhe turmat u mrekulluan. 15 Por disa nga ata thanë: "Ai i débon demonët nérpmjet Beelzebubit, pricint të demonëve". 16 Kurse disa nga ata, pér ta vënë në provë, kérkonin prej tij një shenjë nga qjelli. 17 Por ai, duke i njohur mendimet e tyre, u tha atyre: "Çdo mbretëri, e pérçarë në vetvete shkatërhohet, dhe çdo shtëpi e pérçarë në vetvete rrëzohet. 18 Po të jetë, pra, edhe Satanai i pérçarë në vetvete, si do të mund të qëndrojë mbretëria e tij? Sepse ju thoni se unë i déboj demonët nérpmjet Beelzebubit. 19 Por, nése unë i débokam demonët nérpmjet Beelzebubit, nérpmjet kujt i débojnë ata bijtë tuaj? Prandaj ata do të jenë gjykatësit tuaj. 20 Por në se unë i déboj demonët me gishtin e Peréndisë, mbretëria e Peréndisë, pra ka arritur deri te ju. 21 Kur burri i fortë, i armatosur mirë, e ruan shtëpinë e vet, pasuria e tij eshtë në paqe. 22 Por në qoftë se vjen një më i fortë se ai dhe e mund atë, ia merr armët në të cilat kishte shpresë dhe i ndan plaçkat e tij. 23 Kush nuk eshtë me mua, eshtë kundër meje dhe kush nuk mbledh me mua, shpérndan. 24 Kur fryma e ndyrë del nga një njeri, endet në vende të shkreta, duke kérkuar pushim, dhe duke mos e gjetur dot, thotë: "Do të kthehem në shtëpinë time nga dola". 25 Dhe, kur kthehet, e gjen të fshirë e të zburuar, 26 atëherë shkon e merr me vete shtatë frymëra të tjerë më të kékij se ai, dha ata hyjnë aty dhe banojnë aty; dhe gjendja e fundit e atij njeriu bëhet më e keqe se e para". 27 Ndodhi që, ndërsa ai po thoshtë këto gjëra, një grua nga turma e çoi zérin e saj dhe i tha: "Lum barku që t'ebasti dhe gjinjtë që të mëndën". 28 Por ai u tha: "Me tepër lum ata që e dégjojnë fjalën e Peréndisë dhe e zbatojnë". 29 Duke qenë se turmat po i shtyeshin përreth, ai filloj të thotë: "Ky brez eshtë i lig; ai kérkon nje shenjë, por asnjë shenjë nuk do t'i jepet, përvëç shenjës së profetit Jona. 30 Sepse, ashtu si Jona që një shenjë pér Ninivatis, kështu edhe Biri i njeriut do të jetë një shenjë pér këtë brez. 31 Mbretëresha e Mesdítës do të ngrihet ditën e gjyqit me njerëzit e këtij brezi dhe do t'i dénojë, sepse ajo po vjen nga skaji i dheut pér të dégjuar urtësinë e Salomonit; dhe ja, këtu eshtë dikush më i madh se Salomoni. 32 Ninivatis, ditën e gjyqit, do të ringjallen me këtë brez dhe do ta dénojnë, sepse ata u

penduan pér predikimin e Jonas; dhe ja, këtu eshtë dikush më i madh se Jona". 33 Asnjëri, kur ndez një llambë, nuk e vë në një vend të fshehtë ose nën babunë, po përmbi dritëmbajtësen, që të shohin dritë atë që hyjnë. 34 Llamba e trupit eshtë syri; në se syri yt eshtë i shëndoshë, gjithë trupi yt do të jetë i ndriçuar; por në se syri yt eshtë i sémurën, edhe gjithë trupi yt do të jetë plot me errësirë. 35 Prandaj tregoj kujdes që drita që eshtë në ty të mos jetë terr. 36 Në se gjithë trupi yt eshtë i ndriçuar, pa asnjë pjesë të errët, gjithçka do të jetë edhe ndriçuar, sikurse ndodh kur llamba të ndriçon me shkëlqimi e saj". 37 Por ndërsa Jezusi po fliste, një farise e ftoi pér drekë në shtëpinë e vet. Dhe ai hyri dhe u vendos në tryezë. 38 Fariseu e vuri re këtë dhe u mrekullua që Jezusit nuk lau para buke. 39 Dhe Zoti i tha: "Tani ju farisenjtë pastroni të jashtmen e kupës dhe të pjatës, ndërsa brendinë tuaj e keni plot me grabitje dhe ligësi. 40 Të pamend! Ai që bëri anën e jashtme, vallë nuk bëri edhe të brendshmen? 41 Por jepni si lëmoshë atë që eshtë përbrenda, dhe çdo gjë do të jetë e pastër pér ju. 42 Por mjerë ju, o farisenj! Sepse ju paguani të dhjetën e ryzës, të mendrës dhe të çdo barishteje, dhe pastaj lini pas dore drejtësinë dhe dashurinë e Peréndisë. Këto gjëra duhet t'i bënët, pa i lënë pas dore të tjerat. 43 Mjerë ju, o farisenj! Sepse ju e doni vendin e parë ndër sinagoga dhe përshtëndetjet nérpët sheshe. 44 Mjerë ju, skribë dhe farisenj hipokritë! Sepse jeni si varret që nuk shihen dhe njëritëzit ecin siper tyre, pa e ditur". 45 Atëherë, duke u përgjigjur, një nga mësuesit e ligjit, i tha: "Mësues, duke folur kështu, ti po na fyen edhe ne". 46 Dhe ai thoshtë: "Mjerë edhe ju, o mësues të ligjit! Sepse i ngarkoni njerëzit me barrë që me vështirësi baren, dhe ju nuk i prekni atë barrë as edhe me një gisht. 47 Mjerë ju! Sepse ju ndërtuat varret e profetëve dhe etërit tuaj i patën vrarë atë. 48 Duke vepruar në këtë mënyrë, ju déshmoni se i miratoni veprat e etërvë tuaj; në fakt ata vranë profetët dhe ju ndértoni varret e tyre. 49 Pér këtë arsyse edhe urtësia e Peréndisë tha: "Unë do t'u dérgoj profetë dhe apostuj, dhe ata do të vrasin disa prej tyre kurse të tjerët do t'i pérndjekin", 50 me qëllim që këtij brezi t'i kérkohet llogari pér gjakun e të gjithë profetëve, i cili u derdh që nga krijimi i botës: 51 nga gjaku i Abelit deri te gjaku i Zakarias, që u vra ndërmjet altarit dhe tempullit; po, unë po ju them, se këtij brezi do t'i kérkohet llogari. 52 Mjerë ju, o mësues të ligjit! Sepse ju e morët çelësin e dijes; ju vetë nuk hytë dhe penguat hyrjen e atyre që po hyhin". 53 Po ndërsa ai u fliste atyre këto gjëra, skribët dhe farisenjtë filluan të zemërohen shumë kundër tij dhe ta sulmojnë atë me shumë pyjetë, 54 pér t'i ngritur kurthe, pér ta zënë në gabim e pér të mundur ta akuzojnë pér ndonjë fjalë të tij.

12 Ndërkaq u mblohdh një turmë me mijëra, saqé shkelinë njeri tjetrin. Jezusi filloi t'u thotë dishepujive të vet: "Para së gjithash ruhani nga majaja e farisenje, që eshtë hipokrizia. 2 Nuk ka asgjë të mbuluar që nuk do të zbulohet, as të fshehtë që nuk do të njihet. 3 Prandaj të gjitha ato që thatë në terr, do të dégjojhen në dritë; dhe ato që pëshpëritët në vesh ndër dhomat e brendshme, do të shpallen nga çatitë e shtëpive". 4 Po ju them juve, o miq t'ebasti, t'ebasti frikë nga ata që vrasin trupin, por pas kësaj nuk mund të bëjnë asgjë tjetër. 5 Unë do t'ju tregoj prej kujt duhet të keni frikë: druani nga ai që, pasi ka vrarë, ka pushtet të të hedhë në Gehena; po, po ju them, nga ai të keni frikë. (Geenna g1067) 6 A nuk shiten vallë pesë harabela pér dy pare? E megjithëatë as edhe një prej tyre nuk harrohet pérpara Peréndisë. 7 Madje, edhe flokët e kokës janë të gjitha të

numëruara; prandaj mos kini frikë, ju vleni më tepër se shumë harabela. 8 Dhe unë po ju them: Kushdo që do të rrëfeje pér muapérpara njerëzve, edhe Biri i njériut do ta rrëfejë pérpara engjëeve të Perëndisë. 9 Por ai që do të më mohojë pérpara njerëzve, do të mohohet pérpara engjëeve të Perëndisë. 10 Dhe kushdo që do të flasë kundër Birit të njériut do të jetë i falur, por ai që do të blasfemojë kundër Frymës së Shenjtë, nuk do të jetë i falur. 11 Pastaj, kur do t'ju cojnë pérpara sinagovave, gjykatësve dhe autoriteteve, mos u shqetësoni se si ose se çfarë do të thoni pér t'u mbrojtur, ose pér çfarë do t'ju duhet të thoni, 12 sepse Fryma e Shenjtë në po atë moment do t'ju mësojë se ç'duhet të thoni". 13 Atëherë dikush nga turma i tha: "Mësues, i thuaj vëllait tim ta ndajë me mua trashëgiminë". 14 Por ai u përgjigji: "O njeri, kush më vuri mua gjykatës ose ndarës pérmbi ju?". 15 Pastaj u tha atyre: "Kini kujdes dhe ruhuni nga kopracia, sepse jeta e njériut nuk qëndron në mbushullinë e gjërave që zoteron". 16 Dhe ai u tha atyre një shëmbëlltyrë: "Tokat e një pasaniku dhanë të korra të bollshme; 17 dhe ai arsyeton me vete duke thënë: "Ç'të bëj, sepse nuk kam vend ku t'i shtie të korrat e mia?". 18 Dhe tha: "Këtë do të bëj: do të shemb hambarët e mia dhe do t'i bëj më të mëdhenj, ku do të shtie të gjitha të korrat dhe pasuritë e tjera, 19 dhe pastaj do t'i them shpirtit tim: Shpirt, ti ke pasur të shumta të shtëna pér shumë vjet; pusho, ha, pi dhe gjëzo". 20 Por Perëndia i tha: "O i pamend, po atë natë shpirtin tенд do të ta kërkojnë dhe ato që përgatitë kujt do tëjenë?". 21 Kështu i ndodh atij që grumbullon thesare pér vete dhe nuk është i pasur ndaj Perëndisë". 22 Pastaj u tha dishepujve të vet: "Prandaj po ju them: mos u shqetësoni pér jetën tuaj se çfarë do të hani, as pér trupin tuaj se çfarë do të vishni. 23 Jeta vlen më shumë se ushqimi dhe trupi më shumë se veshja. 24 Vini re korbat! Ata nuk mbjellin e nuk korrin, nuk kanë qilar as hambar, e megjithatë Perëndia i ushqen; mirë, pra, ju vleni shumë më tepër se zogjtë. 25 Dhe cili nga ju me shqetësimin e tij mund ta zgjatë shtatin e vet qoftë edhe një kubit? 26 Atëherë, kur nuk jeni në gjendje të bëni as atë që është më e pakta, përsë shqetësoheni pér të tjerat? 27 Vini re si rritten zambakët: ata nuk punojnë dhe nuk tjerrin; megjithatë unë po ju them se as Salomoni, në gjithë lavdinë e vet, nuk qe i veshur si një nga ata. 28 Atëherë, nëse Perëndia vesh në këtë mënyrë barin që sot është në fushë dhe nesër hidhet në furre, aq më tepër do t'ju veshë, o njerëz besimpakë? 29 Përvec kësaj mos kërkoni çfarë do të hani ose do të pini, dhe mos jini në merak, 30 sepse njerëzit e botës i kërkojnë të gjitha këto, por Ati juaj e di që ju keni nevojë pér to. 31 Kërkoni më parë mbretërinë e Perëndisë dhe të gjitha këto do t'ju jepen si shtesë. 32 Mos ki frikë, o tuftë e vogël, sepse Atit tuaj i pëlqeu t'ju japë mbretërinë. 33 Shitni pasurinë tuaj dhe jepni lëmoshë! Bëni pér vete trasta që nuk vjetrohen, një thesar të pashtershëm në qiej, ku vjedhesi nuk arrin dhe trena nuk bren. 34 Sepse atje ku është thesari juaj, atje do të jetë edhe zemra juaj". 35 Le të janë njështur ijet tuaja, dhe llambat ndezur. 36 Ngajjini atyre që presin zotërinë e tyre, kur kthehet nga dasma, pér t'ia hapur derën sapo të vijë dhe të trokasë. 37 Lum ata shërbëtorë, që zotëria, kur të kthehet, do t'i gjejë zgjuar! Në të vërtetë po ju them se ai vetë do të njështet dhe do t'i vendosë ata në tryezë, dhe ai vetë do t'u shërbejë. 38 Dhe, në se do të vijë në të dytën a në të tretën rojë të natës dhe t'i gjejë kështu, lum ata shërbëtorë. 39 Por ta dini këtë: se po ta dinte i zoti i shtëpisë në cilën orë i vjen vjedhesi, do të rintë zgjuar dhe nuk do të linte t'i shpërthenin shtëpinë. 40 Edhe ju pra, jini gati, sepse Biri i njériut do të vijë në atë orë që nuk

e mendoni". 41 Dhe Pjetri i tha: "Zot, këtë shëmbëlltyrë po e thua vetëm pér ne apo pér të gjithë?". 42 Dhe Zoti tha: "Kush është, pra, ai administruesh besnik dhe i mençur, që do ta verë zotëria pérmbi shërbëtorët e vet pér t'u dhënë atyre racionin e ushqimeve në kohën e duhur? 43 Lum ai shërbëtor të cilin zotëria e tij, kur kthehet, e gjen se vepron kështu. 44 Në të vërtetë po ju them se ai do ta vërvë mbi gjithë pasurinë e vet. 45 Por, nëse ai shërbëtor mendon në zemrën të vet: "Zotëria im vonon të kthehet" dhe fillon t'i rrahë shërbëtorët dhe shërbëtoret, të hajë, të pijë dhe të dehet, 46 zotëria e atij shërbëtori do të vijë ditën kur nuk e pret, dhe në orën që ai nuk e di; do ta ndëshkojë rëndë dhe do t'i caktokjë fatin me të pabesët. 47 Shërbëtori që e dinte vuillnetin e zotërisë së tij dhe nuk u bë gati e nuk e kreua vullnetin e tij, do të rrihet shumë. 48 Por ai që nuk e dinte, po të bëjë gjëra që meritojnë të rrahura, do të rrihet më pak. Kujt iu dha shumë, do t'i kërkohet shumë; dhe kujt iu besua shumë, do t'i kërkohet më shumë". 49 "Unë erdhë të hedh zjarr mbi tokë dhe sa dëshiroj që ai të ishte tashmë i ndezur. 50 Tani unë kam një pagëzim me të cilën duhet të pagëzohem dhe jam në ankth deri sa të kryhet. 51 A kujtoni se erdhë të sjell paqen mbi tokë? Jo, po ju them, por më shumë pérçarjen; 52 sepse, tash e tutje, pesë veta në një shtëpi do të janë të ndarë: tre kundër dyve dhe dy kundër treve. 53 Babai do të ndahet kundër të birit, dhe i biri kundër babait; nëna kundër së bijës dhe e bija kundër nënës; vjehrra kundër nuses së saj dhe nusja kundër vjehrrës së vet". 54 Atëherë ai u tha akoma turmave: "Kur ju shihni një re që ngrihet nga perëndimi menjëherë thoni: "Do të vijë shiu", dhe ashtu ndodh; 55 përkundrazi, kur frys juga, ju thoni: "Do të bëjë vapë", dhe ashtu ndodh. 56 Hipokritë! Ju dini të dalloni dukurinë e qellit dhe të tokës, por vallë si nuk dini ta dalloni këtë kohë? 57 Dhe përsë nuk gjykonin nga vete ju q'është e drejtë? 58 Kur ti shkon bashkë me kundërshtarin tенд te gjykatësi, bëj q'është e mundur gjatë rrugës që të merresh vesh me të, që ai mos t'ë nxjerrë pérpara gjykatësit dhe gjykatësi të dorëzojë te roja dhe roja të të futë në burg. 59 Unë po të them se ti nuk do të dalësh prej andej, derisa të mos kesh paguar deri në qindarkën e fundit".

13 Pikërisht në atë kohë ishin aty disa që i treguan pér ata Galileasve, gjakun e të cilëve Pilati e kishte pérzier me fliljimet e tyre. 2 Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, tha: "A mendoni ju se ata Galileas ishin më shumë mëkatarë nga gjithë Galileit e tjerë, sepse vuajtin t'ë tila gjëra? 3 Unë po ju them: Jo! Por nëse ju nuk pendoheni, do të vdisni të gjithë me të njëjtën mënyrë. 4 Ose, a mendoni ju që ata të tetëmbëdhjetë, mbi të cilët ra kulla në Siloe dhe i vran, ishin më shumë fajtorë se gjithë banorët e Jeruzalemit? 5 Unë po ju them: Jo! Por nëse ju nuk pendoheni, do të vdisni të gjithë me të njëjtën mënyrë". 6 Atëherë ai tha këtë shëmbëlltyrë: "Një njeri kishte një fik të mbjellë në vreshtin e tij; ai erdhë i kërkoi fryte, por nuk gjeti. 7 Atëherë i tha vreshtarit: "Ja, u bëni tre vjet tashmë që unë vij e kërkoi frytin e këtij fiku dhe s'po gjej; preje; pse të zérë kot tokën?". 8 Por ai u përgjigj dhe tha: "Zot, lëre edhe këtë vit, që ta punoj pérreth dhe t'i hedh pleh 9 dhe, po dha fryt, mirë; pérndryshe, pastaj do ta presësh""". Shërimi i një gruaje të paralizuar 10 Një të shtunë Jezusi po mésonte në një sinagogë. 11 Dhe ja, ishte një grua, e cila prej tetëmbëdhjetë vjetësh kishte një frymë lëngate, dhe ajo ishte krejt e kërrusur dhe në asnjë mënyrë nuk drejtohej dot. 12 Dhe kur Jezusi e pa, e thirri pranë vetes dhe i tha: "O grua, ti je e liruar nga lëngata jote". 13 Dhe i vuri duart mbi të dhe

ajo u drejtua menjëherë, dhe përlëvdonte Perëndinë. **14** Por kryetari i sinagogës, i indinuar sepse Jezusi kishte shëruar ditën e shtunë, iu drejtua turmës dhe i tha: "Gjashtë janë ditët kur duhet tē punohet; ejani, pra, të shëroheni në ato ditë dhe jo ditën e shtunë". **15** Atëherë Zoti u përgjigj dhe tha: "Hipokritë! A nuk e zgjidh nënë nga ju të shtunave nga grazhdia kaun e vet, ose gomarin e ta çojë pér tē pirë? **16** A nuk duhej, pra, të zgjidhej nga këto pranga, ditën e shtunë, kjo që éshtë bijë e Abrahamit dhe që Satani e mbajti lidhur prej tetëmbëdhjetë vjetësh?". **17** Dhe, kur ai thoshte këto gjëra, të gjithë kundërshtarët e tij mbeten tē turpëruar, ndërsa mbarë turma gëzohej pér tē gjitha veprat madhëشتore që ai kishte kryer. **18** Atëherë ai tha: "Kujt i përngjan mbretëria e Perëndisë, me se ta krahasoj? **19** I ngjan kokrrës së sinapit, që një njeri e mori dhe e hodhi në kopshtin e vet; pastaj u rrit dhe u bë një pemë e madhe, dhe zogjtë e qelliit erdhën e kërkuan strehë në degët e saj". **20** Pastaj tha përséri: "Me se ta krahasoj mbretërinë e Perëndisë? **21** Ajo i ngjan majasë që e merr një grua dhe e përzien me tri masa mielli deri sa të mbruhet i gjithë". **22** Dhe ai kalonte nëpër qytete dhe fshatra duke mësuar, e kështu po i afrohej Jeruzalem. **23** Dhe një njeri e pyeti: "Zot, a janë pak ata që do të shpëtohen?". Ai u tha atyre: **24** "Përpquni tē hyni nëpër derë tē ngushtë, sepse unë po ju them se shumë do të kërkojnë tē hyjnë dhe nuk do të munden. **25** Kur i zoti i shtëpisë éshti çuar dhe ka myllur derën, ju atëherë, që keni mbetur jashtë, do të filloni tē trokitni në derë duke thënë: "Zot, Zot, na e hap!". Por ai, duke u përgjigjur, do të thotë: "Nuk e di nga vini". **26** Atëherë do të filloni të thoni: "Po no hëngrrëm dhe pimë me ty dhe ti mësove ndër rugjt tonë". **27** Por ai do thotë: "Unë po ju them se nuk di nga vini; largohuni nga unë, të gjithë ju që bëni paudhësi". **28** Atje do të jetë qarje dhe kërcëllim dhëmbësh, kur tē shihni Abrahamin, Isakun, Jakobin dhe gjithë profetët në mbretërinë e Perëndisë, ndërsa ju do të déboheni përashta. **29** Dhe do të vijnë nga lindja e nga perëndimi, nga veriu dhe nga jugu, dhe do të ulen në tryezë në mbretërinë e Perëndisë. **30** Dhe ja, disa ndër tē fundit do të jenë tē parët, dhe disa nga tē parët do të jenë tē fundit". **31** Po në atë ditë disa farisenj erdhën dhe i thanë: "Nisu dhe largohu prej këtej, sepse Herodi do të tē vrasë". **32** Dhe ai u përgjigj atyre: "Shkoni e i thoni asaj dhelpre: "Ja, sot dhe nesër po déboj demonë dhe krey shërimë, dhe tē tretë ditë po i jap fund punës sime". **33** Por sot, nesër e pasnesër më duhet tē ec, sepse nuk mundet që një profet tē vdesë jashtë Jeruzalem. **34** Jeruzalem, Jeruzalem, që i vret profetet dhe i vret me gurë ata që tē janë dérguar! Sa herë desha t'i mbledh bijtë e tu sikurse kloçka i mbledh nën krahë zogjtë e vet, por ju nuk deshët! **35** Ja, shtëpia juaj ju lihet e shkretë. Dhe unë po ju them se nuk do të më shihni më deri sa tē vijë koha tē thoni: "Bekuar qoftë ai që vjen në emër të Zotit".

14 Dhe ndodhi që një ditë tē shtunë, kur ai hyri në shtëpinë e një kryetari tē farisenje pér tē ngrénë bukë, ata po e përgjonin; **2** dhe ja, para tij ishte një njeri hidropik. **3** Dhe Jezusi, duke iu përgjigjur mësuesve tē ligjt dhe farisenje, tha: "A éshtë e lejueshme tē shërosh ditën e shtunë?". **4** Por ata heshtën. Atëherë ai e mori pér dore atë, e shëroi dhe e nisi tē shkojë. **5** Pastaj, duke iu përgjigjur atyre, tha: "Cili nga ju, po t'i bjerë gomari i vet ose kau në një pus, nuk e nxjerr menjëherë jashtë ditën e shtunë?". **6** Por ata nuk mund tē përgjigjeshin asgje pér këto gjëra. **7** Dhe, duke vénë re se ata zgjidhnin vendet e para në tryezë, Jezusi u thoshte atyre këtë shëmbëlltyrë duke thënë: **8**

"Kur je ftuar në dasmë, mos u ul në krye tē vendit, sepse ai njeri mund tē ketë ftuar një tjetër që éshtë më i rëndësishëm se ti, **9** dhe ai që tē ftoi ty dhe atë tē mos vijë e tē thotë: "Lëshoja vendin këtij". Dhe atëherë ti, plot turp, do tē shkosh tē zësh vendin e fundit. **10** Por, kur je ftuar, shko e rri në vendin e fundit që, kur tē vijë ai që tē ka ftuar, tē thotë: "O mik, ngjitu më lart". Atëherë do tē jesh i nderuar përparrat atyre që janë në tryezë bashkë me ty. **11** Sepse kushdo që e larton veten do tē poshterohet, dhe kush e poshteron veten do tē lartohet". **12** Ai i tha edhe atij që e kishte ftuar: "Kur shtron drekë a darkë, mos i thirr miqtë e tu, as véllezërit e tu, as farefisnin tēnd, as fqinjët e pasur, se mos ata një herë tē tē ftojnë ty, dhe kështu ta kthejnë shpérblimin. **13** Por, kur tē bësh një gasti, thirr lypësit, sakatët, tē calët, tē verbërit; **14** dhe do tē jesh i lum, sepse ata nuk kanë se si tē ta kthejnë shpérblimin; por shpérblimi do tē tē jepet në ringallje tē drejtëve". **15** Dhe një nga tē ftuarit, si i dëgjoi këto gjëra, i tha: "Lum kush do tē hajë bukë në mbretërinë e Perëndisë". **16** Atëherë Jezusi i tha: "Një njeri përgatiti një darkë tē madhe dhe ftoi shumë veta; **17** dhe, në kohë tē darkës, dërgoi shërbëtorin e vet t'u thotë tē ftuarve: "Ejani, sepse gjithçka tashmë éshtë gati". **18** Por tē gjithë, pa përashtim, filluan tē kërkijnë ndjesë. I pari i tha: "Bleva një arë dhe më duhet tē shkoj ta shoh; tē lutem, tē më falësh". **19** Dhe një tjetër tha: "Bleva pesë pendë që dhe po shkoj t'i provo; tē lutem, tē më falësh". **20** Dhe një tjetër akoma tha: "Mora grua e prandaj nuk mund tē vij". **21** Kështu shërbëtori u kthye dhe ia dëftoi tē gjithë zotit tē vet. Atëherë i zoti i shtëpisë, plot zemërim, i tha shërbëtorit tē vet: "Shpejt, shko nëpër sheshet dhe nëpër rrugët qytetit e sill këtu lypës, sakatë, tē calë dhe tē verbë". **22** Pastaj shërbëtori i tha: "Zot, u bë ashu siç urdhërove ti, por ka vend edhe më". **23** Atëherë zoti i tha shërbëtorit: "Dil nëpër udhë dhe përgjatë gardheve dhe detyroji tē hyjnë që tē mbushet shtëpia ime. **24** Sepse unë po ju them se asnjë nga ata njerz që i shih tē ftuar, nuk do ta shijojë darkën time". **25** Dhe turma tē mëdha shkonin me tē. Ai u kthye nga ata dhe tha: **26** "Nëse ndokush vjen tek unë dhe nuk urren babanë e vet dhe nënën e vet, gruan dhe fëmijët, véllezërit dhe motrat, madje edhe jetën e vet, nuk mund tē jetë dishepulli im. **27** Dhe kush nuk e mbart kryqin e vet dhe nuk më ndjek, nuk mund tē jetë dishepulli im. **28** Kush nga ju, pra, kur do tē ndërtojë një kullë, nuk ulet më parë tē illogaritë shpenzimet, pér tē parë nëse ka mjaftueshëm pér ta mbaruar? **29** Që atëherë, kur t'i ketë hedhur themelët e tē mos mundë tē përfundojë, tē gjithë ata që e shohin, tē mos fillojnë e tē tallen, **30** duke thënë: "Ky njeri filloj tē ndërtojë e nuk mund ta përfundojë". **31** Ose cili mbret, kur niset tē luftojë kundër një mbreti tjetër, nuk ulet më parë tē gjykojë në se mund ta përballojë me dhjetë mijë atë që po i vjen kundër me njëzet mijë? **32** Në mos, ndërsa ai éshtë ende larg, i dërgon një delegacion pér tē biseduar pér paqe. **33** Kështu, pra, secilë nga ju që nuk heq dorë nga tē gjithë ato që ka, nuk mund tē jetë dishepulli im. **34** Kripa éshtë e mirë, por nëse kripa bëhet e amësht, me se do tē mund t'i kthehet shija? **35** Ajo nuk vlen as pér tokë, as pér pleh, por hidhet tutje. Kush ka veshë pér tē dégjuar, le tē dégjojë".

15 Pastaj tē gjithë tagrambledhësit dhe mëkatarët i afroheshin pér ta dégjuar. **2** Dhe farisenjtë dhe skribët murmuritnë duke thënë: "Ky i pranon mëkatarët dhe ha bashkë me ta". **3** Atëherë ai u tha këtë shëmbëlltyrë: **4** "Cili njeri prej jush, që ka njëqind dele dhe një prej tyre t'i humbasë, nuk i lë tē nëntëdhjetë e nëntat në shkretirë dhe nuk shkon pas asaj që humbi deri

sa ta gjejë? 5 Dhe, kur e gjen, e merr mbi supe gjithë gaz; 6 dhe, kur arrin në shtëpi, i thërret miqtë dhe fqinjët dhe u thotë: "Gëzohuni bashkë me mua, sepse e gjeta delen time që më kishte humbur. 7 Dhe unë po ju them se po kështu në qjell do të ketë më shumë gjësim për një mëkatar të vetëm që pendohet, sesa për nëntëdhjetë e nëntë të drejtët, që nuk kanë nevojë të pendohen. 8 Ose, cila qra që ka dhjetë dhrahmi dhe humbet një nga ato, nuk ndez llambën, nuk e fshin shtëpinë dhe nuk kërkon me kujdes derisa ta gjejë? 9 Dhe, kur e gjen, fton tok shoqet dhe fqinjët, duke thënë: "Gëzohuni bashkë me mua, sepse e gjeta dhrahaninë që kisha humbur". 10 Po kështu po ju them: do të ketë gjësim në mes të engjëjëve të Perëndisë për një mëkatar të vetëm që pendohet". 11 Tha akoma: "Një njeri kishte dy bij. 12 Më i riu i tyre i tha babait: "Atë, më jep pjesën e pasurisë që më takon". Dhe i ati ua ndau mes tyre pasurinë. 13 Mbas pak ditësh biri më i ri mblohdhi çdo gjë, shkoi në një vend të largët dhe atje e prishi gjithë pasurinë, duke bërë një jetë të shthurur. 14 Por, si i shpenzoi të gjitha, në atë vend ra një zi e madhe buke, dhe ai filloj të jetë në hall. 15 Atëherë shkoi e iu ngjit pas një banori të atij vendi, i cili e çoi në arat e tij që të ruajë derrat. 16 Dhe ai déshironte të mbushte barkun me lendet që hanin derrat, por askush nuk ia jepete. 17 Atëherë erdhi në vete dhe tha: "Sa punëtorëve mëditi të atit tim u tepron buka, kurse unë po vdes nga uria! 18 Do të çohem dne do të shkoj tek im atë dne do t'i them: Atë, mëkatova kundër qjellit dhe para teje; 19 nuk jam më i denjë të quhem yt bir; trajtome si një nga mëditi të tu". 20 U çua, pra, dhe shkoi tek i ati. Por kur ishte ende larg, i ati e pa dhe dhembshëri; u lëshua vrap, ra mbi qafën e tij dhe e puthi. 21 Dhe i biri i tha: "O atë, mëkatova kundër qjellit dhe para teje dhe nuk jam më i denjë të quhem biri yt". 22 Por i ati u tha shérbevêrëve të vet: "Sillni këtu rrobën më të bukur dhe visheni, i vini një unazë në gisht dhe sandale në këmbë. 23 Nxirri jashtë viçin e majmur dhe thereni; të hamë dhe të gézohemi, 24 sepse ky biri im kishte vdekur dhe u kthyte në jetë, kishte humbur dhe u gjet përsëri". Dhe filluan të bënin një festë të madhe. 25 Djali i tij i madh ishte në ara; dhe kur u kthyte dhe iu afrova shtëpisë, dëgjoi këngë e valle. 26 Atëherë thirri një shérbevêr dhe e pyeti ç'ishte e gjitha kjo. 27 Dhe ai i tha: "U kthyte yt vëlla dhe yt atë theri viçin e majmur, sepse iu kthyte djali shëndoshë e mirë". 28 Kur i dëgjoi këto, ai u zemërua dhe nuk deshi të hynte; atëherë i ati doli dhe iu lut të hynte. 29 Por ai iu përgjigj të atit dhe tha: "Ja, u bënë kaq vite që unë t' shérbej dhe kurrrë s'kam shkelur asnjë nga urdhërat e tu, e megjithëat kurrë s'më dhe një kec për të bërë një festë me miqtë e mi. 30 Por, kur u kthyte ky djali yt, që prishi pasurinë t'ende me prostituta, ti there për të viçin e majmur". 31 Atëherë i ati i tha: "O bir, ti je gjithmonë me mua, dhe çdo gjë që kam éshëtë jetja. 32 Por duhet të festojmë dhe të gézohemi, sepse ky vellai yt kishte vdekur dhe u kthyte në jetë, kishte humbur dhe u gjet përsëri!".

16 Tani ai u foli akoma dishepujve të vet: "Ishte një njeri i pasur që kishte një administrator; këtë e paditën se po ia shkaperderdhë pasurinë e tij. 2 Atëherë ai e thirri dhe i tha: "C'është kjo që po dëgjoi për ty? Më jep llogari për ato që ke administrator, sepse ti nuk mund të jesh më administratori im". 3 Dhe administratori tha me vete: "Ç'do të bëj unë tani, që zotëria im po ma heq administrimin? Të gërmoj, s'e bëj dot, dhe të lyp, më vjen turp. 4 E di q'do të bëj që njerëzit të më pranojnë në shtëpitë e tyre kur të hiqem nga administrimi". 5 I thirri atëherë një nga një ata që i detyroheshin zotërisë së tij dhe i tha të parit:

"Sa i detyrohesh zotërisë tim?". 6 Ai u përgjigj: "Njëqind bato vaj". Atëherë ai i tha: "Merre dëftesën t'ende, ulu dhe shkruraj shpejt pesëdhjetë". 7 Pastaj i tha një tjetri: "Po ti sa i detyrohesh?". Ai u përgjigj: "Njëqind kora grurë". Atëherë ai i tha: "Merre dëftesën t'ende dhe shkruraj tetëdhjetë". 8 Zotëria e lavdëroi administratorin e pandershëm, se kishte vepruar me mençuri, sepse bijtë e kësaj bote, në brezin e tyre, janë më të mençur se bijtë e drithës. (a)gnos 9 Unë, pra, po ju them: Bëjini miqtë me pasuri të padrejta sepse, kur këto do t'ju mungojnë, t'ju pranojnë në banesat e përijetshme. (a)gnos 10 Kush éshëtë besnik në të vogla, éshëtë besnik edhe në të mëdhatë; dhe kush éshëtë i padrejtë në të vogla, éshëtë i padrejtë edhe në të mëdhatë. 11 Pra, në qoftë se ju nuk keni qenë besnik në pasuritë e padrejta, kush do t'ju besojë pasuritë e vërteta? 12 Dhe, në qoftë se nuk keni qenë besnik në pasurinë e tjetrit, kush do t'ju japë tuajën? 13 Asnjë shérbevêr nuk mund t'u shérbejë dëzotërinje; sepse ose do ta urejë njerin e tjetrin do ta dojë, ose do të lidhet me njerin dëzotërinje do ta përbuzë; ju nuk mund t'i shérbeni Perëndisë dëzotërinje". 14 Dhe farisenjtë, të cilët ishin shumë të dhënë pas parasë, i dëgjonin të gjitha këto dhe e tallnin. 15 Dhe ai u tha atyre: "Ju jeni ata që e justifikoni veten përpara njerëzve, por Perëndia i njeh zemrat tuaja; sepse ajo që vlerësohet shumë ndër njerëzit éshëtë gjë e neveritshme para Perëndisë. 16 Ligji dë profesorët arrinë deri në kohën e Gjonit; që atëherë shpallet mbretëria e Perëndisë dhe gjithkush përpipet t'hyjë aty. 17 Por éshëtë më lehtë që të mbarojnë qjellit dhe toka, se sa të bjerë poshtë qoftë edhe një pikë nga ligji. 18 Ai që lëshon gruan e vet dhe merr një jetët, shkel kurorën; edhe ai që martohet me një grua të lëshuar nga i burri, shkel kurorën". 19 Por atje ishte një njeri i pasur, që vishej me të purpura dhe me roba të çmueshme prej liri dhe përditë e kalonte shkëlqyeshëm. 20 Atje ishte edhe një lypës, i quajtur Llazar, që rrinte para derës së tij, dhe trupin e kishte plot me plaqë të pezmatuara, 21 dhe déshironte të ngejpet me thërrimet që binin nga tryze e pasanikut; madje edhe qentë vinin e ia lëpinin plaqët. 22 Por ndodhi që lypësi vdiq dhe engjëjt e çuan në gjitë Abrahamit; vdiq edhe pasaniku dhe e varrosën. 23 Dhe, duke pasur mundime në ferr, i çoi sytë dhe pa nga larg Abrahamin dëzotërinje. 24 Atëherë ai bërtiti dhe tha: "O atë Abraham, kë mësirë për mua, dhe dërgoje Llazarin të lagë majën e gishtit t'ende me një që t' më freskojë gjuhën, sepse po vuaj tmerrësish në këtë flakë. 25 Por Abrahami thoshte: "O bir, kujto se ti i ke marrë t' mirat e tua gjatë jetës sate, kurse Llazari të këqijat; tashti, përkundrazi, ai po përdëllëhet dhe ti vuan. 26 Dhe, veç t' gjithave, midis nesh dhe jush éshëtë një humrë e madhe, kështu që ata që do të donin t'ë kalonin që këtë tek ju nuk mundën; po ashtu askush nuk mund t'ë kalojë që andej te ne". 27 Por ai i tha: "Atëherë, o atë, t'ë lutem ta dërgosh atë te shtëpia e tim eti, 28 sepse unë kam pesë vëllezër e le t'i paralajmëroj rreptësish që t'ë mos vijnë edhe ata në këtë vend mundimesh". 29 Abrahami u përgjigj: "Kanë Moisiun dë profesorët, le t'i dëgjojnë ata". 30 Ai tha: "Jo, o atë Abraham, por nëse dikush nga t'ë vdekurit do t'ë shkojë tek ata, do t'ë pendohen". 31 Atëherë ai i tha: "Nëse ata nuk e dëgjojnë Moisiun dë profesorët, nuk do t'ë binden edhe në se dikush ringjallet prej t'ë vdekurish"".

17 Atëherë Jezusi u tha dishepujve të vet: "Éshëtë e pamundur që t'ë mos ndodhin skandale; por mjerë ai për faj t'ë cilët vijnë! 2 Për t'ë do t'ë ishte më mirë t'i varnin në qafë një gur mulliri dhe ta hidhni në det, se sa t'ë skandalizojë një t'ë vetëm nga

këta të vegjël. 3 Kini kujdes veten tuaj! Në se yt vëlla mëkaton kundër teje, qortoje; dhe në se pendohet, fale. 4 Edhe sikur të mëkatontë shtatë herë në ditë kundër teje, dhe shtatë herë në ditë do të kthehet te ti duke thënë: "Pendohem", fale". 5 Atëherë apostujt i thanë Zotit: "Na e shto besimin". 6 Dhe Zoti tha: "Po të kishit besim sa një kokërr sinapi, do të mund t'i thonit këtij mani: "Shkulu me gjithë rrënë dhe mbillu në det", dhe ai do t'ju bindej. 7 Tani cili nga ju, po të ketë një shërbëtor që i lëron tokën ose i kullot kopenë, do t'i thotë kur ai kthehet nga fusha në shtëpi: "Eja menjëherë në tryezë"? 8 A nuk do t'i thotë përkundrazi: "Ma bëj gati darkën, përvishu e më shërbe që unë të ha e t'pi e pastaj të hash dhe të pish edhe ti"? 9 Do ta falënderojë ndoshta atë shërbëtor sepse i zbatoi ato që i ishin urdhëruar? Mendoj se jo. 10 Kështu edhe ju, kur të keni bërë të gjitha ato që ju urdhërohen, thoni: "Jemi shërbëtorë të padobishém. Bëmë atë që kishim detyrë të bënim"". 11 Dhe ndodhi që duke udhëtuar për në Jeruzalem, ai kaloi nëpër Samari dhe Galile. 12 Dhe, kur po hynte në një fshat, i dolën para dhjetë lebrozë, të cilët ndaluan larg, 13 dhe duke ngritur zërin, thanë: "Mjeshtér, Jezus, ki mëshirë për ne". 14 Dhe ai, si i pa, u tha atyre: "Shkoni e paraqituni te priftërinjtë". Dhe ndodhi që, ndërsa ata po shkonin, u pastruan. 15 Dhe një nga ata, si e pa se u shërua, u kthye mbrapa dhe përlëvdonte Perëndinë me zë të lartë. 16 Dhe ra përmbyss me fytyrë përtokë te këmbët e Jezusit, duke e falënderuar. Ky ishte Samaritan. 17 Jezusi atëherë filloj të thotë: "A nuk u shëruan që të dhjetë? Ku janë nëntë të tjerët? 18 A nuk gjet asnjë që të kthehet për të dhënë lavdi Perëndisë, përvëc këtij të huaj". 19 Dhe i tha atij: "Çohu dhe shko; besimi yt të shëro". 20 Tani kur u pyet nga farisenjtë se kur do të vinte mbretëria e Perëndisë, ai u përgjigji atyre dhe tha: "Mbretëria e Perëndisë nuk vjen në mënyrë të dukshme; 21 dhe as nuk do të mund të thuhet: "Ja, këtu", ose: "Ja, atje"; sepse ja, mbretëria e Perëndisë është përbrenda jush". 22 Pastaj u tha dishepujve të vet: "Do të vijnë ditë kur ju do të dëshironi të shihni një nga ditët e Birit të njeriut, por nuk do ta shihni. 23 Dhe do t'ju thonë: "Ja, është këtu" ose: "Ja, është atje", por ju mos shkoni dhe mos i ndiqni. 24 Sepse ashtu si rrufeja, që vetëtin nga njëri skaj i qjellit te tetri e ndriçon, kështu do të jetë edhe Biri i njeriut në ditën e tij. 25 Por më parë i duhet të vuajë shumë dhe të hidhet poshtë nga ky brez. 26 Dhe, ashtu siç ndodhi në kohën e Noes, ashtu do të ndodhë edhe në ditët e Birit të njeriut. 27 Njerëzit hanin, pinin, martonin dhe martoheshin, deri ditën kur Noeu hyri në arkë; dhe erdhë përmbytja dhe i zhduku të gjithë. 28 Po kështu ndodhi në kohën e Lotit: njerëzit hanin, pinin, blinin, shitnin, mbillin dhe ndëtonin; 29 por ditën kur Loti doli nga Sodoma, ra shi zjarri e sqafuri nga qelli dhe i zhduku të gjithë. 30 Kështu do të jetë edhe atë ditë kur Biri i njeriut do të shfaqet. 31 Në atë ditë, ai që ndodhet mbi çatinë e shtëpisë të mos zgresë në shtëpi për të marrë gjérat e tij; e po kështu ai që ndodhet në ara, të mos kthehet prapa. 32 Kujtoni gruan e Lotit. 33 Ai që do të kërkoi të shpëtojë jetën e vet, do ta humbasë; por ai që do ta humbasë, dëta ta shpëtojë. 34 Unë po ju them: atë natë që veta do të jenë në një shrat; njëri do të merret dhe tjetri do të lihet. 35 Dy gra do të blaujnë bashkë; njëra do të merret e tjetra do të lihet. 36 Dy burra do të jenë në ara: njëri do të merret e tjetri do të lihet". 37 Atëherë dishepujti përgjigjën dhe thanë: "Ku, o Zot?" Dhe ai u tha atyre: "Ku të jetë trupi, atje do të mblidhen shqiponjat".

18 Pastaj u tha atyre edhe një shërbëlltyrë, për të treguar se duhet të lutemi vazdimisht pa u lodhur, 2 duke thënë:

"Në një qytet ishte një gjykatës që nuk kishte frikë nga Perëndia dhe nuk kishte respekt për njeri. 3 Tani po në atë qytet ishte një grua e ve që shkonte tek ai duke thënë: "Ma jep të drejtën para kundërshtarit tim". 4 Për një farë kohe ai nuk deshi ta bënte, por pastaj tha me vete: "Megjithse nuk kam frikë nga Perëndia dhe s'kam respekt për asnjeri, 5 duke qenë se kjo grua e ve po vazhdon të më mërzitë, do t'ia jap të drejtën, sepse, duke më ardhur vazhdimisht, do të më rraskapitë". 6 Dhe Zoti tha: "Dëgjoni ç'thotë gjykatësi i padrejtë. 7 Vallë Perëndia nuk do të marrë hak për të zgjedhurit e tij që i këlhasin atij ditë e natë? A do të vonojë, vallë, të ndërhyjë në favor të tyre? 8 Po, unë ju them se ai do t'ua marrë hakun së shpejtë. Po kur të vijë Biri i njeriut, a do të gjejë besim mbi tokë?". 9 Ai tha edhe këtë shërbëlltyre për disa që pretendorin se ishin të drejtë dhe i përbuznin të tjerët. 10 "Dy njerëz u ngjiten në tempull për t'u lutur; njëri ishte farise dhe tjetri tagrambledhës. 11 Fariseu rrinte në këmbë dhe lutej në vetvete kështu: "O Perëndi, të falënderoj që nuk jam si njerëzit e tjerë, grabitqarë, të padrejtë, kurorëshkelës, dhe as si ai tagrambledhës. 12 Unë agjeroj dy herë në javë dhe paguaj të dhjetën e gjithçkaje që kam". 13 Kurse tagrambledhësi rrinte larg dhe as që guxonë t'i çonte sytë drejt qjellit; por rrihte kraharorin e vet duke thënë: "O Perëndi, jî i mëshirshëm ndaj mua mëkatarit". 14 Dhe unë po ju them se ky, dhe jo tjetri, u kthye në shtëpinë e vet i shfajësuar; sepse kushdo që lartohet do të ulet, dhe kush ulet, do të lartohet". 15 I prunë edhe disa fëmijë të vegjël që t'i prekte; por dishepujti, kur panë këtë, i qortuan. 16 Atëherë Jezusi i thirri fëmijët pranë vetes dhe tha: "I lini fëmijët e vegjël të vijnë tek unë dëmos i pengoni, sepse e tyre është mbretëria e Perëndisë. 17 Në të vërtetë po ju them se ai që nuk e pranon mbretërinë e Perëndisë si një fëmijë i vogël, nuk do të hyjë atje". 18 Një nga kërët e pyeti duke thënë: "Mësues i mirë, ç'duhet të bëj për të trashëguar jetën e përjetshme?". (aiōnios g166) 19 Dhe Jezusi i tha: "Përse më quan të mirë? Askush nuk është i mirë, përvëc një të vetmi, domethënë Perëndisë. 20 Ti i njeh urdhërimet: "Mos shkel kurorën, mos vrit, mos vidh, mos thuaj dëshmi të rrem, ndero atin tênd dhe nënën tênde"". 21 Dhe ai tha: "Të gjitha këto i kam zbatuar që nga rinia". 22 Si e dëgjoi, Jezusi i tha: "Të mungon akoma një gjë: shit gjithçka që ke dhe jepua të varfërve dhe do të kesh një thesar në qjell; pastaj eja e më ndiq". 23 Por ai, kur i dëgjoi këto gjëra, u trishtua shumë, sepse ishte shumë i pasur. 24 Atëherë Jezusi, kur pa se ai ishte trishtuar shumë, tha: "Sa është e vështirë për ata që kanë pasuri të hyjnë në mbretërinë e Perëndisë! 25 Sepse është më lehtë që një deve të kalojë nëpër vrimën e gjilpërës, sesa i pasuri të hyjnë në mbretërinë e Perëndisë". 26 Dhe ata që e dëgjonin thanë: "Po kush, pra, mund t'ë shpëtohet?". 27 Por ai tha: "Gjëra të pamundshme për njerëzit janë të mundshme për Perëndinë". 28 Pastaj Petri tha: "Ja, ne kemi lënë cdo gjë dhe të kemi ndjekur". 29 Dhe ai u tha atyre: "Në të vërtetë po ju them se nuk ka asnjë që të ketë lënë shtëpinë ose prindërit, ose vëllezërit, ose gruan ose fëmijët, për mbretërinë e Perëndisë, 30 që të mos marrë shumefish në këtë kohë, dhe në kohën e ardhshme jetën e përjetshme". (aiōn g165, aiōnios g166) 31 Pastaj i mori me vete të dymbëdhjetët dhe u tha atyre: "Ja, ne po njigjeti në Jeruzalem dëta të gjitha ato që shkraken profetët për Birin e njeriut do të përmbyshen. 32 Ai, pra, do t'u dorëzohet paganëve, do të fyhet e do të poshtërohet dhe do ta pështyjnë. 33 Dhe, pasi ta fshikullojnë, do ta vrasin, por ai do të ringjallet të tretën ditë". 34 Por ata nuk morën vesh asgjë nga të gjitha këto: këto fjalë për

ta ishin fshehtesi dhe ata nuk kuptonin ato që u ishin thënë. **35** Tani ndërsa ai po i afrohej Jerikos, një i verbër ishte ulur përgjatë rrugës dhe po lypët; **36** dhe kur dëgjoi se po kalonte Jezusi nga Nazareti. **38** Atëherë ai bërtiti duke thënë: "O Jezus, Bir i Davidit, ki mëshirë pér mua". **39** Ata që ecnin përparrë i bërtiten të heshtte, por ai bërtiste edhe më fort: "O Bir i Davidit: ki mëshirë pér mua". **40** Atëherë Jezusi ndaloi dhe urdheroi t'ia sillnin dhe, kur ai u afrau, e pyeti **41** duke thënë: "Çfarë déshiron të bëj pér ty?". Dhe ai tha: "Zot, të rimarr drithën e syve". **42** Dhe Jezusi i tha: "Rimerr drithën e syve, Besimi yt të shëroi". **43** Në çast rimori drithën e syve dhe e ndiqte duke përlëvduar Perëndinë; dhe gjithë populli, kur pa këtë, i dha lavdi Perëndisë.

19 Pastaj Jezusi hyri në Jeriko dhe po kalonte nëpër qytet; **2** dhe ja, një njeri i quajtur Zake, i cili ishte kryetari i tagrambledhësve dhe ishte i pasur. **3** Ai kërkonte të shihë kush ishte Jezusi, por nuk mundte pér shkak të turmës, sepse ishte i shkurtër nga shtati. **4** Atëherë rendi përparrë dhe u ngjitet në një fik pér ta parë, sepse ai duhet të kalonte andej. **5** Dhe kur Jezusi arriti në atë vend, i çoi sytë, e pa dhe i tha: "Zake, zbrit shpejt poshtë, sepse sot duhet të rri në shtëpinë tênde". **6** Dhe ai zbriti me nxitim dhe e priti me gjëzim. **7** Kur panë këtë, të gjithë murmuritën, duke thënë: "Ai shkoi të rrijet në shtëpinë e një njeriu mëkatar". **8** Por Zakeu u çua dhe i tha Zotit: "Zot, unë po u jap të varfërve gjysmën e pasurisë sime dhe, po të kem marrë ndonjë gjë nga ndonjëri me mashtrim, do t'ia kthej katërfish". **9** Dhe Jezusi i tha: "Sot në këtë shtëpi ka hyrë shpëtimi, sepse edhe ky është bir i Abrahamic. **10** Sepse Biri i njeriut erdhë të kërkojë dhe të shpëtojë atë që kishte humbur". **11** Dhe, ndërsa ata po i dëgjonin këto, Jezusi vazhdoi të tregojë një shëmbëlltyrë, sepse ai ishte afër Jeruzalemit dhe ata mendonin se mbretëria e Perëndisë do të shfaqej menjëherë. **12** Tha, pra: "Një njeri fisnik shkoi në një vend të largët pér të marrë në dorëzim një mbretëri e pastaj të kthehej. **13** Dhe, si i thirri dhjetë shërbëtorët e vet, u dha dhjetë mina dhe u tha atyre: "Tregtoni deri sa të kthehem". **14** Por qytetarët e vet e urrenin dhe i dërguan pas një përfaqësi duke thënë: "Nuk duam që ky të mbretërojë përmbi ne". **15** Dhe kur ai u kthye, pasi e mori në dorëzim mbretërinë, urdhëroi t'i thérresin ata shërbëtorët, të cilëve u kishte dhënë paratë pér të marrë vesh sa kishte fituar secili duke tregtar. **16** Atëherë dol i pari dhe tha: "Zot, mina jote dha dhjetë mina të tjera"; **17** dhe ai tha: "Mirë, o shërbëtor i mirë, sepse ke qenë besnik në gjëra të vogëla, merr sundimin mbi dhjetë qytete". **18** Pastaj erdhë i dyti duke thënë: "Zot, mina jote dha edhe pesë mina"; **19** dhe ai i tha edhe këtij: "Edhe ti j'ji sundimtar mbi pesë qytete". **20** Atëherë erdhë një tjetër i cili tha: "Zot, ja mina jote që e ruajta në një shami, **21** sepse kisha frikë nga ti, që je njeri i reprejtë; ti merr atë që nuk ke vënë dhe korri atë që nuk ke mbjellë". **22** Dhe zoti i tij i tha: "Do të të gjykoj nga vetë fjälët e tua, o shërbëtor i keq; ti e dije se jam njeri i reprejtë, që marr atë që nuk kam vënë dhe korri atë që nuk kam mbjellë; **23** përsë nuk e vure paranë time në bankë që, kur të kthehem, ta marr bashkë me përqindje". **24** Pastaj u tha të pranishmëve: "Merrjanë minén dhe ia jepni atij që ka dhjetë mina". **25** Dhe ata i thanë: "Zot, po ai ka dhjetë mina". **26** Unë po ju them se atij që ka, do t'i jetet; por atij që s'ka do t'i hiqet edhe ajo që ka. **27** Veç kësaj, i sillni këtu armiqëtë e mi, të cilët nuk donin që unë të mbretëroja mbi ta dhe i vritni përparrë meje!"". **28** Mbasi tha këto gjëra, ai shkoi përparrë duke u ngjitur në Jeruzalem. **29**

Dhe, si u afrau Bettagës dhe Betanias, afër malit që quhet i Ullinjve, dërgoi dy nga dishepujt e vet, **30** duke u thënë: "Shkonë në fshatin përballë dhe, kur të hyni, do të gjeni aty një kërriq të lidhur, mbi të cilin nuk ka hipur kurrë njeri; zgjidheni atë dhe ma sillni. **31** Dhe nëse ndokush ju pyet: "Përse po e zgjidhni?", u thoni atyre kështu: "Zoti ka nevojë!". **32** Dhe ata që ishin dërguar shkuan dhe e gjetën ashtu siç u kishte thënë. **33** Dhe, ndërsa ata po e zgjidhni kërricin, të zotët e tij u thanë atyre: "Përse po e zgjidhni kërricin?". **34** Dhe ata thanë: "Zoti ka nevojë". **35** Dhe e prunë, pra, te Jezusi dhe, mbasi i hidhni rrrobat e veta mbi kërricin, e hipën Jezusin mbi të. **36** Dhe, ndërsa ai ekte këshu përparrë, ata shtronin rrrobat e tyre në rrugë. **37** Dhe kur ai u afrau teposhtës së malit të Ullinjve, gjithë turma e dishepujve filloj me gjemiz të lavdërojë Perëndinë me zë të lartë pér të gjitha veprat e pushtetshme që kishin parë, **38** duke thënë: "Bekuar qoftë Mbreti që po vjen në emër të Zotit; paqë në qill dhe lavdi në vendet shumë të larta". **39** Dhe disa farisenj që ishin midis turmës i thanë: "Mësues, qorto dishepujt e tul!". **40** Dhe ai, duke u përgjigjur, u tha atyre: "Unë po ju them se në se këta do të heshtnin, gurët do të bërtisnin". **41** Dhe kur ai po afrohej, e pa qytetin dhe qau mbi të, **42** duke thënë: "Oh, sikur ti, pikërisht ti, të njihje të paktën në ditën tênde ato që janë të nevojshme pér paqen tênde! Por tashti ato janë të fshehura pér sytë e tu. **43** Sepse përmbi ty do të vijnë ditë kur armiqët e tu do të t' qarkojnë me ledh, do të t' rrëthojnë dhe do të zënë nga të gjitha anët. **44** Dhe do të t' rrëzojnë përtokë ty dhe bijtë e tu në ty; dhe s'do të lënë në ty gur mbi gur, sepse ti nuk e ke njohur kohën kur je vizituar". **45** Pastaj, mbasi hyri në tempull, filloj i t'i débojë jashtë ata që shistin e blinin, **46** duke u thënë atyre: "Është shkruar: "Shtëpia ime është shtëpi e lutjes, por ju e bëtë shpellë kusarësh"". **47** Çdo ditë ai mësonët në tempull. Dhe kërret e priftërinjve, skribët dhe kërret e popullit kérkonin ta vrissin. **48** Dhe nuk arrin dot të vendosin qfarë të bënин; sepse gjithë populli e dëgjonte me vemendje tê madhe.

20 Dhe në një nga ato ditë ndodhi që, ndërsa ai po mësonët popullin në tempull dhe predikonte ungjillin, erdhën kërret e priftërinjve dhe skribët bashkë me pleqtë, **2** dhe i thanë: "Na trego me c'autoritet i bén këto gjëra; ose kush është ai që ta dha ty këtë pushtet?". **3** Dhe ai duke u përgjigjur, u tha atyre: "Edhe unë do t'ju pyes një gjë dhe ju m'u përgjigni: **4** Pagëzimi i Gjonit vinte nga qilli apo nga njerëzit?". **5** Dhe ata arsyetonin në mes tyre duke thënë: "Po të themi prej qillit, ai do të na thotë: "Atëherë përsë nuk i besuat?". **6** Kurse po t'i themi prej njerëzve, gjithë populli do t' na vrashë me gurë, sepse ai është i bindur se Gjoni ishte një profet". **7** Prandaj u përgjigjen se nuk dinin nga vinte. **8** Atëherë Jezusi u tha atyre: "As unë nuk po ju them me c'pushtet i bëj këto gjëra". **9** Pastaj filloj i t'i tregojë popullit këtë shëmbëlltyrë: "Një njeri mbolli një vreshët, ua besoi disa vreshtarëve dhe iku larg pér një kohë të gjatë. **10** Në kohën e të javlave, dërgoi një shërbëtor tek ata vreshtarët që t'i jepnë pjesën e vet nga prodhimi i vreshtit; por vreshtarët e rrähën atë dhe e ktheyen duarbosh. **11** Ai dërgoi përsëri një shërbëtor tjetër; por ata, pasi e rrähën dhe e shanë edhe atë, e ktheyen duarbosh. **12** Ai dërgoi edhe një të tretë, por ata e plagosën edhe atë dhe e përzunë. **13** Atëherë i zoti i vreshtit tha: "Çfarë duhet të bëj? Do të dërgoj djalin tim të dashur. Ndoshta, duke e parë atë, do ta respektojnj". **14** Por vreshtarët, kur e panë, thanë midis tyre: "Ky është trashëgimtar; ejani e ta vrasim që trashëgimia të na mbetet neve". **15** Kështu e nxorën jashtë vreshtit dhe e vranë. Ç'do t'u bëjë, pra, këtyre, i

zoti i vreshtit? **16** Ai do tē vijë, do t'i vrasë ata vreshtarë dhe do t'ua japë vreshtin të tjerëve". Por ata, kur e dëgjuan këtë, thanë: "Këshu mos qoftë". **17** Atëherë Jezusi, duke i shikuar në ftyrë, tha: "C'është, pra, ajo që është shkruar: "Guri që ndërtuesit e kanë hedhur poshtë u bë guri i qoshes"? **18** Kushdo që do të bjerë mbi këtë gur do të bëhet copë-copë, dhe ai mbi të cilin do të bjerë guri, do të dërrmohet". **19** Në këtë moment, kërët e priftërinjë dëshirë skribët kërkuan të vënë dorë në të, sepse e morën vesh se ai e kishte treguar atë shëmbëlltyrë për ata, por kishin frikë nga populli. **20** Ata e përgjonin me kujdes dërguan disa spuinë të cilët, duke u paraqitur si njerëz të drejtë, ta zinin në gabim në ndonjë ligjëratë dëshirë pastaj t'ia dorëzonin pushtetit dhe autoritetit të guvernatit. **21** Këta e pyetën duke thënë: "Mësues ne e dimë se ti flet dëshirë mëson drejt dhe që nuk je aspak i anshëm, por mëson rrugën e Perëndisë në të vërtetë. **22** A është e lejueshme për ne t'i paguajmë taksë Cezarit apo jo?". **23** Por ai, duke e kuptuar ligësinë e tyre, u tha atyre: "Përse më provokoni? **24** Më tregoni një denar: e kujt është ftyra dhe mbishkrimi që ka?". Dhe ata, duke përgjigjur, thanë: "E Cezari". **25** Atëherë ai u tha atyre: "I jepni, pra, Cezarit atë që i përket Cezarit, dhe Perëndisë atë që është e Perëndisë". **26** Dhe nuk mundën ta zënë në gabim në ligjëratën e tij përparrë popullit dhe, të habitur nga përgjigjja e tij, heshtën. **27** Pastaj iu afroan disa saducej, të cilët mohojnë se ka ringjallje, dhe e pyetën, **28** duke thënë: "Mësues, Moisiu na të shkruar që, nëse vëllai i dikujt vdes kishte grua dhe vdiq pa lénë fémijë, i vëllai ta marrë gruan e tij dhe t'i njallë pasardhës vëllait të vet. **29** Tashti, ishin shtatë vëllezër, i pari u martua dhe vdiq pa lénë fémijë. **30** I dyti e mori për grua dhe vdiq edhe ai pa lénë fémijë. **31** E mori pastaj i treti; dhe kështu që të shtatë vdiqën pa lénë fémijë. **32** Dhe pas tyre vdiq edhe gruaja. **33** Atëherë, në ringjallje, e kujt do të jetë grua? Sepse që të shtatë e patën grua". **34** Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, tha atyre: "Bijtë e kësaj bote martohen dhe martojnë; (**aion 165**) **35** por ata që do të gjenden të denjë të kenë pjesë në botën tjetër dhe në ringjalljen e të vdekurve, nuk martohen dhe nuk martojnë; (**aion 165**) **36** ata as nuk mund të vdesin më, sepse janë si engjëjt dhe janë bij të Perëndisë, duke qenë bij të ringjalljes. **37** Dhe se të vdekurit do të ringjallen, e ka dekluaruar vetë Moisiu në pjesën e ferrishtes, kur e quan Zot, Perëndinë e Abrahamit, Perëndinë e Isakut dhe Perëndinë e Jakobit. **38** Ai nuk është perëndi i të vdekurve, por i të gjallëve, sepse të gjithë jetojnë për të". **39** Atëherë disa skribët morën fjalën dhe thanë: "Mësues, mirë folë". **40** Dhe nuk guxuan më t'i bëjnë asnjë pyetje. **41** Dhe ai i tha atyre: "Vallë, si thonë se Krishti është Bir i Davidit? **42** Vetë Davidi, në librin e Psalmeve, thotë: "Zoti i tha Zotit tim: Ulu në të djathën time, **43** derisa unë t'i vë armiqëtë e tu si stol të këmbëvë të tua". **44** Davidi, pra, e quan Zot; si mund të jetë bir i tij?". **45** Dhe, ndërsa gjithë populli po dëgjonte, ai u tha dishepujve të vet: **46** "Ruhuni nga skribët, të cilët shëtisin me kënaqësi me rroba të gjata, duan t'i përshtënesin nëpër sheshe, të janë në vendet e para në sinagoga dhe në kryet e vendit nëpër gasti; **47** ata gllabërojnë shtëpitë e te vejave dhe, për t'u dukur, bëjnë lutje të gjata. Ata do të marrin një dënim më të rënde".

21 Pastaj Jezusi i coi sytë dhe pa pasanikët që qitnin dhuratat e tyre në arkën e thesarit, **2** dhe pa edhe një të ve të varfér që qiti dy pare të vogla. **3** dhe tha: "Në të vërtetë po ju them se kjo e ve e varfér ka qitun më shumë se gjithë të tjerët. **4** Sepse të gjithë këta dhanë nga tepricat e pasurisë së tyre për shtëpinë e

Perëndisë, kurse ajo, në varférin e vet, dha gjithçka që kishte për të jetuar". **5** Pastaj, kur disa po flisnin për tempullin dhe vinin në pah se ishte i stolisur me gurë të bukur dhe me ofertë, ai tha: **6** "Nga të gjitha këto gjëra që ju admironi, do të vijnë ditët kur nuk do të mabetur gur mbi gur pa u rrënuar". **7** Atëherë ata e pyetën duke thënë: "Mësues, kur do të ndodhin këto dhe cila do të jetë shenja se këto janë duke u kryer?". **8** Dhe ai tha: "Ruhuni se mos ju mashtrojnë, sepse shumë veta do të vijnë në emrin tim duke thënë: "Unë jam", dhe: "Erdhi koha". Mos shkoni, pra, pas tyre. **9** Dhe kur të dëgjoni të fitet përluftëra e përtazira, mos u trembi, sepse të gjitha këto duhet të ndodhin më parë, por mbarimi nuk do të vijë menjëherë". **10** Atëherë u tha atyre: "Do të ngrihet kombi kundër kombit; dhe mbretëria kundër mbretërisë; **11** do të ngajnjë tërmëtë të mëdha, zi buke dhe murtaja në vende të ndryshme; do të ndodhin edhe dukuri të llahtarshme dëshira të mëdha nga qilli. **12** Por, para të gjitha këtyre gjëravëve, do të vënë dorë mbi ju dhe do t'ju përndjekin dhe do t'ju dorëzojnë në sinagoga e do t'ju futin në burg; dhe do t'ju nxjerrin përparrë mbretërvë dëshirëve guvernatorëve për shkak të emrit tim, **13** por kjo do t'ju japë rastin që të dëshmoni. **14** Ta vini, pra, në zemrën tuaj që të mos mendoni më parë se si do përgjigjeni për t'u mbrojtur, **15** sepse unë do t'ju jap një gojë e një dituri të tillë të cilën të gjithë kundërshtarët tuaj nuk do të janë në gjendje ta kundërshtojnë ose t'i rezistojnë. **16** Dhe ju madje do t'ju tradhtojnë edhe prindërit, dhe vëllezërit, dhe farefisi dhe miqtë; dhe disa prej jush do t'i vrasin. **17** Dhe të gjithë do t'ju urrejnë për shkak të emrit tim. **18** Por as edhe një fije floku e kokës suaj nuk do t'ju humbasë. **19** Me durimin tuaj ju do t'i fitoni shpirtrat tuaj". **20** "Dhe kur do të shikoni Jeruzalemint të rrethuar nga ushtritë, ta dini se shkretimi i saj është afër. **21** Atëherë ata që janë në Jude, të ikin në male; dha atë që janë në qytet të largohen; dhe ata që janë në fushë të mos hyjnë në të. **22** Sepse ato janë ditë të hakmarrijes, që të përmbushen të gjitha ato gjëra që janë shkruar. **23** Mjërë gratë shtatzëna dhe ato që mëndin në ato ditë, sepse do të ketë mjerim të madh në vend dhe mëri mbi këtë popull. **24** Dhe ata do të bien nga tehu i shpatës, do t'i çojnë robëri ndër të gjitha kombet, dhe Jeruzalemint do ta shkelin paganët, derisa të plotësohen kohët e paganëve". **25** "Dhe do të ketë shenja në diell, në hënë dhe në yje, dhe mbi tokë ankth popujsh, në përhumbjen prej gjëmës së detit dhe të valëve të tij; **26** njerëzit do të mpaken nga frika dhe nga pritja se çfare do ta plakosë botën, sepse fuqitë qjellore do të lëkunden. **27** Atëherë do të shohin Birin e njeriut duke ardhur mbi një re, me fuqi dhe lavdi të madhe. **28** Dhe kur këto të fillojnë të ndodhin, shikoni lart dhe ngrini kokat tuaja, sepse qirrimi juaj është afër". **29** Pastaj u tha atyre një shëmbëlltyrë: "Vini re fikun dhe të gjitha pemët. **30** Kur ata nisin e mugullojnë, duke i parë, ju vete e kuptioni se vera është afër; **31** kështu edhe ju, kur do të shikoni se po ndodhin këto, ta dini se mbretëria e Perëndisë është afër. **32** Në të vërtetë unë po ju them se nuk do të kalojë ky brez, derisa të gjitha këto gjëra të kenë ndodhur. **33** Qelli dhe toka do të kalojnë, por fjalët e mia nuk do të kalojnë". **34** "Tani kini kujdes që zemrati tuaja të mos rrëndohen nga të llupurit, nga të dehurit dhe nga preokupimet e kësaj jete; që ajo ditë të mos ju zérë në befasi. **35** Sepse do të vijë si një lak mbi të gjithë atë që banojnë mbi faqen e mbarë dheut. **36** Prandaj, rini zgjuar dhe lutuni kurdoherë që të çmoheni të denjë të shpëtoni nga të gjitha ato që do të ngjasin dhe të dilni para Birit të njeriut". **37** Gjatë ditës ai mësonte në tempull, dhe natën dilte dhe e kalonte jashtë,

në malin e Ullinjve. 38 Dhe gjithë populli, herët në mëngjes, erdhë tek ai në tempull për ta dëgjuar.

22 Ndërkaq po afrohej festa e të Ndormëve, që quhet Pashkë. 2 Dhe kërët e priftërinjve e skribët kérkonin mënyrën se si ta vrisin, sepse kishin frikë nga populli. 3 Atëherë Satani hyri në Judën, i mbiquajtur Iskariot, që ishte një nga të dymbëdhjetët. 4 Kështu ai shkoi të merret vesh me kërët e priftërinjve e dhe me kërët e rojës për mënyrën se si do ta tradhtonte. 5 Ata u gëzuan dhe i premtuan t'i jepin para. 6 Dhe ai pranoi dhe kërkonte rastin e volitshëm për t'u dorëzuar pa qenë e pranishme turma. 7 Tani erdhë dita e të Ndormëve, kur duhet therur flajimi i Pashkës. 8 Dhe Jezusi dérgoi Petrin dhe Gjonin duke u thënë: "Shkoni e na bëni gati Pashkën, që ne ta hamë". 9 Dhe ata e thanë: "Ku dëshiron ta përgatisim?". 10 Atëherë ai tha atyre: "Ja, kur të hyni në qytet, do t'ju dalë përparrë një njeri që mban një brokë uji; ndiqeni në shtëpinë ku ai do të hyjë. 11 I thoni të zotit të shtëpisë: "Mësuesi të çon fjalë: Ku éshtë salla, në të cilën mund të ha Pashkën bashkë me dishepujt e mi?". 12 Atëherë ai do t'ju trajtojë një sallë të madhe të shtruar; aty do të bëni përgatitjet". 13 Ata shkuante, pra, dhe gjetën ashtu siç u tha dhe përgatitën Pashkën. 14 Dhe, kur erdhë ora, ai u ul në tryezë dhe bashkémétë dymbëdhjetë apostujt. 15 Atëherë ai u tha atyre: "Kam pasur dëshirë të madhe ta ka këtë Pashkë bashkë me ju, para se të vuaj, 16 sepse po ju them se nuk do të ha më të tillë derisa ajo të plotësohet në mbretërinë e Perëndisë". 17 Pastaj mori kupën, falenderoi, dhe tha: "Merrnje këtë dhe ndanje midis jush, 18 sepse unë po ju them se nuk do të pi më nga fryti i hardhisë derisa të vijë mbretëria e Perëndisë". 19 Pastaj mori bukën, falenderoi, e theu dhe ua dha atyre duke thënë: "Ky éshtë trupi im, që éshtë dhënë për ju; bëni këtë në përkujtimin tim". 20 Po kështu, pas darkës, mori kupën duke thënë: "Kjo kupë éshtë besëlidhja e re në gjakun tim, që éshtë derdhur për ju. 21 Por ja, dora e atij që më tradhton éshtë me mua mbi tryezë. 22 Sigurisht Biri i njeriut shkon, siç éshtë caktuar, por mjerë ai njeri me anë të cilit éshtë tradhëtuari!". 23 Atëherë ata filluan ta pyesin njëri-tjetrin se kush nga ata do ta bënte këtë gjë. 24 Dhe midis tyre lindi edhe një grindje se cili nga ata duhej të konsiderohej më i madhi. 25 Por Jezusi u tha atyre: "Mbretërit e kombeve i sundojnë ato, dhe ata që ushtrojnë pushtet mbi to quhen bamirës. 26 Por me ju mos goftë kështu; madje më i madhi ndër ju le të jetë si më i vogli dhe ai që drejtton si ai që shërben. 27 Në fakt kush éshtë më i madh: ai që éshtë në tryezë apo ai që shërben? Vallë, a s'éshët ai që rri në tryezë? E pra, unë jam midis jush porsi ai që shërben. 28 Ju jeni at që qëndruat me mua në sprovat e mia. 29 Dhe unë ju caktok mbretërinë ashtu si ma ka caktuar mua Ati im, 30 që ju të hani e të pini në tryezën time, në mbretërinë time, dhe të uleni mbi frone për të gjykuar të dymbëdhjetë fiset e Izraelit. 31 Edhe Zoti tha: "Simon, Simon, ja, Satani ka kérkuan t'ju shoshë ashtu siç shoshet gruri. 32 Por unë jam lutar për ty, që besimi yt të mos mpaket; dhe ti, kur të jesh kthyer, forco vëllezërit e tu". 33 Por ai tha: "Zot, unë jam gati të shkoj bashkë me ty edhe në burg edhe në vdekje". 34 Por Jezusi tha: "Pjetër, unë të them se sot gjeli nuk do të këndoje, para se ti të kesh mohuar tri herë se më njej". 35 Pastaj u tha atyre: "Kur ju dërgova pa trasta, pa thes dhe pa sandale, vallë a ju mungoi gjë?". Dhe ata thanë: "Asgjë". 36 U tha, pra, atyre: "Po tani, kush ka një trastë le ta marrë me vete, dhe po kështu thesin; dhe kush nuk ka shpatë, le të shesë rrobën e vet e ta blejë një. 37 Sepse unë po ju them se çfarë éshtë

shkruar duhet të plotësohet ende në mua: "Dhe ai është radhitur ndër keqbëresit". Sepse ato gjëra që janë shkruar për mua do të kenë kryerjen e tyre". 38 Atëherë ata thanë: "Zot, ja këtu dy shpata". Por ai u tha atyre "Mjaft!". 39 Pastaj Jezusi doli dhe shkoi si zakonisht në malin e Ullinjve, dhe edhe dishepujt e tij e ndiqnin. 40 Kur arriti në vend, u tha atyre: "Lutuni që të mos hyni në tundim". 41 Dhe u largua prej tyre, aq sa mund të hidhet një gur, dhe ra në gjunjë dhe lutej, 42 duke thënë: "O Atë, po të duash, largoje këtë kupë nga unë! Megjithatë mos u bëtë vullneti im, por yti". 43 Atëherë iu shfaq një engjell nga qje-lli për t'i dhënë forcë. 44 Dhe ai, duke qenë në agoni, lutej edhe më fort; dhe dwersa e tij po i bëhej si gjak i mpiksur që bie për tokë. 45 Si u çua pastaj nga lutja, erdhë te dishepujt e vet dhe i gjeti që flinin nga trishtimi, 46 dhe u tha atyre: "Pse po flini? Çohuni dhe lutuni që të mos hyni në tundim". 47 Ndërsa ai ende po fliste, ja një turmë; dhe ai që quhej Judë, një nga të dymbëdhjetët, i printe dhe u afroa Jezusit për ta putur. 48 Dhe Jezusi i tha: "Judë, ti po e tradhton Birin e njeriut me një puthje?". 49 Atëherë ata që ishin përreth tij, duke parë çfarë do të ndodhët, i thanë: "Zot, a t'u biem me shpatë?". 50 Dhe një nga ata i ra shërbëtorit të kryepriftit dhe ia preu veshin e djathë. 51 Por Jezusi, duke u përgjigjur, tha: "Lëreni, mjaf kështu". Dhe si e preku veshin e atij njeriu, e shëroi. 52 Pastaj Jezusi u tha kërëvë të priftërinjve, kërëvë të rojeve të tempullit dhe pleqe që kishin ardhur kundër tij: "Keni dalë kundër meje me shpata dhe me shkopinj si kundër një kusari? 53 Kur unë çdo ditë isha me ju në tempull, ju nuk vutë dorë kurrë mbi mua; por kjo éshtë ora juaj dhe pushteti i errësirës". 54 Mbasë i kapën, e quan dhe e shtinë në shtëpinë e kryepriftit. Dhe Pjetri e ndiqte nga larg. 55 Kur ata ndezën një zjarr në mes të oborrit dhe u ulën rreth tij, Pjetri u ul midis tyre. 56 Një shërbëtore e pa ulur pranë zjarrit, e shikoi me vëmendje dhe tha: "Edhe ky ishte me të". 57 Por ai e mohoi duke thënë: "O grua, nuk e njoh". 58 Pak më vonë e pa një tjetër dhe tha: "Edhe ti je nga ata". Por Pjetri tha: "O njeri, nuk jam". 59 Mbasë kaloi rreth një orë, një tjetër pohoi me këmbëngulje duke thënë: "Në të vërtetë edhe ky ishte bashkë me tē, sepse éshtë Galileas". 60 Por Pjetri tha: "O njeri, s'di ç'po thua". Dhe menjëherë, ndërsa ai ende po fliste, këndoi gjeli. 61 Dhe Zoti u kthy, dhe e shikoi Pjetrin. Dhe Pjetrit iu kujtua fjala që i kishte thënë Zoti: "Para se të këndoje gjeli, ti do të më mohosh tri herë". 62 Atëherë Pjetri doli përashta dhe qau me hidhërim. 63 Ndërkaq njerizët që e mbanin Jezusin e përqeshnin dhe e rrin hin. 64 Dhe, mbasë ia mbuluan sytë, i binin në fytyrë dhe e pyetnin duke thënë: "Profetizo, kush éshtë ai që t'ra?". 65 Dhe duke blasfemuar thoshin shumë gjëra të tjera kundër tij. 66 Dhe, kur u bë ditë, u mblohdhën pleqtë e popullit, kërket e priftërinjve dhe skribët dhe e quan në sinëdrin e tyre, duke thënë: 67 "Në se ti je Krishti, na e thuaj". Por ai u tha atyre: "Edhe sikur t'ju tha, nuk do ta besonit. 68 Edhe sikur t'ju pyesja, ju nuk do të më përgjigjeshit dhe as nuk do të më linit të shkoja. 69 Por tash e tutje Biri i njeriut do të ulet në të djathtën e fuqisë së Perëndisë". 70 Atëherë të gjithë thanë: "Je ti, pra, Biri i Perëndisë?". Dhe ai u tha atyre: "Ju thoni se unë jam". 71 Atëherë ata thanë: "Ç'nevojë kemi akome për dëshmi? Ne vetë e dégjuam nga goja e tij".

23 Atëherë u ngrit gjithë asambleja dhe e quan te Pilati. 2 Dhe filluan ta paditit duke thënë: "Këtë ne e gjetëm që përbyste kombin tonë dhe ndalonte t'i jepeshin taksa Cezarit, duke u vetëquajtur një mbret, Krishti". 3 Atëherë Pilati e pyeti duke thënë: "A je ti mbreti i Judenje?". Dhe Jezusi u përgjigj dhe

tha: "Ti po thua". 4 Pilati u tha atéherë krerëve të priftërënive dhe popullit: "Unë nuk po gjej asnjë faj te ky njeri". 5 Por ata ngulnin këmbë, duke thënë: "Ai po ngre popullin në kryengritje duke mësuar në mbarë Judenë, që nga Galilea e deri këtu". 6 Atéherë Pilati, kur dëgjoi se u fol pér Galilénë, pyeti në se ai njeri ishte Galileas. 7 Dhe kur mori vesh se ai i takonte juridiksionit të Herodit, e dërgoi te Herodi, i cili, ndër ato ditë, n哆dhej edhe ai në Jeruzalem. 8 Kur Herodi pa Jezusin, u gëzua shumë; prej shumë kohësh ai donte ta shihte, sepse kishte dégjuar shumë pér të dhe shpresonte të shihte ndonjë mrekulli të kryer prej tij. 9 Ai i drejtoi shumë pyetje, por Jezusi nuk u përgjigji fare. 10 Ndërkq kërët e priftërënive dhe skribët rrinat aty dhe e paditni me furi. 11 Atéherë Herodi, me ushtarët e vet, mbasi e fyu dhe e talli, e veshi me një robe të shkëlqyeshme dhe ia riktheu Pilatit. 12 Atë ditë Herodi dhe Pilati u bënë miq me njëri-tjetrin, ndërsa më parë ishin armiq. 13 Atéherë Pilati, mblohdhi kërët e priftërënive, krytarët dhe popullin, 14 dhe u tha atyre: "Ju më prutë këtë njeri si çoroditës të popullit; dhe ja, unë, pasi e hetova para jush, nuk kam gjetur tek ai asnjë nga fajet pér të cilat ju e paditni, 15 dhe as Herodi, sepse na e ktheu përsëri te ne; në fakt ai s'ka bërë asnjë që të meritojë vdekjen". 16 Prandaj, pasi ta fshikullojnë, do ta lëshoj". 17 Tani me rastin e festës së Pashkës qeveritarit duhet të lironë dikë. 18 Por ata, të gjithë njëzëri, bërtiten duke thënë: "Vraje këtë dhe na liro Barabëri". 19 Ky ishte hedhur në burg pér një trazirë të bërë në qytet dhe pér vrasje. 20 Prandaj Pilati, duke dashur të lëshojë Jezusin, u foli përsëri. 21 Por ata bërtitin duke thënë: "Kryqëzoje!". 22 Për të tretën herë ai u tha atyre: "Po ç'të keqe bëri ky? Unë nuk gjeta në të asnjë faj që të meritojë vdekjen. Prandaj, pasi ta fshikullojnë, do ta lëshoj". 23 Por ata ngulnin këmbë me britma të mëdha duke kërkuar që ta kryqëzonin; dhe britmat e tyre dhe të kërëve të priftërënive u bënë mbisundues. 24 Atéherë Pilat vendosi që të bëhej çka ata kërkoni. 25 Dhe ua lëshoi atë që qe burgosur pér trazirë dhe vrasje dhe që ata e kishin kërkuar; dhe Jezusin ia dorëzoj vullnetit të tyre. 26 Ndërsa po e çonin, kapën njëfarë Simoni nga Kirena, që po kthej nga fusha, e ngarkuan me kryqin që ta mbarte pas Jezusit. 27 Dhe e ndiqte një turmë e madhe populli dhe disa gra që hidhëroheshin dhe vajtonin pér të. 28 Por Jezusi u kthyte nga ato dhe u tha: "O bija të Jeruzalemit, mos qani pér mua, por qani pér veten tuaj dhe pér fëmijët tuaj. 29 Sepse ja, do të vijnë ditët kur do të thuhet: "Lum gratë shterpe dhe lum barqet që nuk kanë piellë dhe gjinjtë që nuk kanë mëndur!". 30 Atéherë do të fillojnë t'u thonë maleve: "Bini përmbi ne!", dhe kodrave: "Na mbuloni!". 31 Sepse, në se bëhet kështu me drurin e njomë, ç'do të bëhet me të thatin?". 32 Dhe dy të tjerë, që ishin keqberës, i prunë bashkë me të, pér t'i vrarë. 33 Dhe kur arritën në vendin që quhet "Kafka", aty e kryqëzuan atë dhe keqberësit, njërin në të djathtë dhe tjetri në të majtë. 34 Dhe Jezusi tha: "O Atë, falitata sepse nuk dinë ç'bëjnë". Pastaj, pasi i ndanë robat e tij, hodhën short. 35 Dhe populli rrinte aty pér të parë; dhe krytarët me popullin e përqeshnin, duke thënë: "Ai i shpëtoi të tjerët, te të shpëtojë veten, po që se me të vërtetë éshtë Krishti, i zgjedhuri i Perëndisë". 36 Edhe ushtarët e tallin, duke i afruar dhe duke i ofruar uthull, 37 dhe duke thënë: "Nëse ti je mbreti i Judenjve, shpëto veten". 38 Përveç kësaj përmbi kryet e tij ishte një mbishkrim me shkrondja greke, latine dhe hebreake: "KY ÉSHTÉ MBRETI I JUDENJVE". 39 Tani një nga keqberësit e kryqëzuar e shau duke thënë: "Nëse ti je Krishti, shpëto vetveten dhe neve". 40 Por ai tjetri duke e përgjigjur e ortoï duke i thënë: "A s'ke frikë nga Perëndia, që je nën të njëjtin

dënim? 41 Në realitet, ne me të drejtë jemi dënuar, sepse po marrim ndëshkimin e merituar pér ato që kemi kryer, ndërsa ky nuk ka bërë asnjë të keqe". 42 Pastaj i tha Jezusit: "Zot, kujtohu pér mua kur t'ë vish në mbretërinë tënde". 43 Atéherë Jezusi i tha: "Në të vërtetë po të them: dot do të jesh me mua në parajse". 44 Ishte afërsisht ora e gjashtë dhe errësira e mbuloi gjithë vendin deri në orën e nëntë. 45 Dielli u err dhe perdja e tempullit u nda në mes. 46 Dhe Jezusi bërtiti me zë të lartë dhe tha: "O Atë, në duart e tua po e dorëzoj frymën tim!". Dhe, si tha këto, dha fryma. 47 Atéherë centurioni, kur pa ç'ndodhi, përlëvdoi Perëndinë duke thënë: "Me të vërtetë ky njeri ishte i drejtë!". 48 Dhe gjithë turma, që ishte mbledhur pér të parë ç'po ndodhete, kur e pa këtë, u kthyte duke rrahur kraharorin. 49 Të gjithë të njohurit e tij dhe gratë që e kishin ndjekur që nga Galilea qendronin larg, duke parë këto gjëra. 50 Tani ishte një burrë me emër Jozef, që ishte anëtar i sinedrit, njeri i drejtë dhe i mirë: 51 ai nuk kishte miratuar vendimin dhe veprimin e të tjerëve. Ai ishte nga Arimatea, qytet i Judesë dhe priste edhe ai mbretërinë e Perëndisë. 52 Ai iu paraqit Pilatit dhe kërkoi trupin e Jezusit. 53 Dhe, pasi e zbriti poshtë nga kryqi, e mbështollti në një çarçaf dhe e vuri në një varr të gërmuar në shkëmb, ku ende nuk ishte varrosur asnjeri. 54 Ishte dita e Përgatitjes dhe e shtuna po fillonte. 55 Gratë që kishin ardhur me Jezusin nga Galilea duke e ndjekur nga afër, e panë varrin dhe mënyrën se si ishte vënë trupi i Jezusit; 56 pastaj ato u kthyen dhe përgatitën erëra të mira dhe vajra; dhe gjatë së shtunës pushuan, sipas urdhërimit.

24 Tani ditën e parë të javës, shumë herët në mëngjes, ato me gra të tjera shkuante varri, duke sjellë erërat e mira që kishin përgatitur. 2 Dhe gjetën që guri ishte rrokuillur nga varri. 3 Por, kur hynë, nuk e gjetën trupin e Zotit Jezus. 4 Dhe, ndërsa ishin shumë të hutuara nga kjo, ja, iu paraqitën atyre dy burra të veshur me rroba të ndritshme. 5 Dhe, mbasi ato, të tmerruara, e mbanin ftyrrën të përkulur pér dhe, ata u thanë: "Pse e kërkoni të gjallin midis të vdekurve? 6 Ai nuk éshtë këtu, por éshtë ringjallur; kujtuhuni si ju foli, kur ishte ende në Galile, 7 duke thënë se Biri i rjeruit duhej të dorëzohet në duar të njerëzve mëkatarë, duhej kryqëzuar dhe do të ringjallej ditën e tretë". 8 Dhe ato kujtonin fjalët e tij. 9 kur u kthyte nga varri, ato ua treguan të gjitha këto gjëra të njëmbëdhjetëve dhe gjithë të tjerëve. 10 Ato që u treguan apostujve këto gjëra ishin Maria Magdalena, Joana, Maria, néné e Jakobit dhe gratë e tjera që ishin me to. 11 Por këto fjalë atyre riu dukën si dokrra; dhe ata nuk u besuan atyre. 12 Megjithatë Pjetri u çua, vrapi te varri, u përkul dhe nuk pa tjetër përvëce çarçafëve që dergjeshin vetëm; pastaj u largua, i mrekulluar me veten e tij pér sa kishte ndodhur. 13 Po ate ditë, dy nga ata po shkonin drejt një fshati, me emër Emaus, gjashtëdhjetë stade larg Jeruzalemit. 14 Dhe ata po bisedonin midis tyre pér të gjitha ato që kishin ndodhur. 15 Dhe ndodhi që, ndërsa po flisnin dhe bisedonin bashkë, vetë Jezusi u afrua dhe nisi të ecë me ta. 16 Por sytë e tyre ishin të penguar kështu që t'ë mos e njihnin. 17 Dhe ai u tha atyre: "C'janë këto biseda që bënë me njëri-tjetrin udhës? Dhe pse jeni të trishtruar?". 18 Dhe një nga ata, i me emër Kleopa, duke u përgjigjur tha: "Je i vetmi i huaj në Jeruzalem, që nuk i di gjérat që kanë ndodhur këtu në këto ditë?". 19 Dhe ai u tha atyre: "Cilat?". Ata i thanë: "Çështjen e Jezusit nga Nazareti, që ishte një profet i fuqishém në vepra dhe në fjalë përparrë Perëndisë dhe përparrë gjithë popullit. 20 Dhe se si kërët e priftërënive dhe krytarët tanë e kanë dorëzuar pér ta dënuar me vdekje dhe e

kanë kryqëzuar. **21** Por ne kishim shpresë se ai do të ishte ky që do ta cilronte Izraelin; por, megjithkëtë, sot është e treta ditë që kur ndodhën këto gjëra. **22** Por edhe disa gra në mes nesh na kanë çuditur, sepse, kur shkuan herët në mëngjes te varri, **23** dhe nuk e gjetën trupin e tij, u ktheyen duke thënë se kishin parë nië vegim engjëjsh, të cilët thonë se ai jeton. **24** Dhe disa nga tanët shkuan te varri dhe e gjetën ashtu si kishin treguar gratë, por atë nuk e panë". **25** Atëherë ai u tha atyre: "O budallenj dhe zemërgathët pér të besuar gjithçka që kanë thënë profetët! **26** Por a nuk duhej që Krishti të vuajë gjëra të tillë që të hyjë kështu në lavdinë e tij?". **27** Dhe, duke zënë fill nga Moisiu dhe nga gjithë profetët, ai u shpjegoi atyre në të gjitha Shkrimet gjérat që i takonin atij. **28** Kur iu afroan fshatit pér ku ishin drejtuar, ai bëri sikur do të vazhdonte më tutje. **29** Por ata e detyruan duke thënë: "Rri me ne, sepse po ngryset dhe dita po mbaron". Edhe ai hyri që të rrijë me ta. **30** Dhe, siç ishte në tryezë me ta, mori bukën, e bekoi dhe, si e theu, ua ndau atyre. **31** Atëherë atyre iu çelën sytë dhe e njohën, por ai u zhduk prej syve të tyre. **32** Dhe ata i thanë njieri tjetrit: "Po a nuk na digjjej zemra përbrenda, kur ai na fliste udhës dhe na hapte Shkrimet?". **33** Në po atë çast u ngritën dhe u ktheyen në Jeruzalem, ku e gjetën të njëmbëdhjetët dhe ata që ishin mbledhur bashkë me ta. **34** Ata thosnini: "Zoti u ringjall me të vërtetë dhe iu shfaq Simonit". **35** Ata atëherë treguan ç'u kishte ndodhur rrugës dhe si e kishin rjohur në ndarjen e bukës. **36** Dhe, ndërsa ata po bisedonin pér këto gjëra, vetë Jezusi u shfaq në mes tyre dhe u tha atyre: "Paoja me ju!". **37** Por ata, të tmerruar dhe gjithë frikë, mendonin se po shihnin një frymë. **38** Atëherë ai u tha atyre: "Pse jeni shqetësuar Dhe pse në zemrat tuaja po lindin dyshime? **39** Shikoni duart e mia dhe këmbët e mia, sepse unë jam. Më preknit dhe shikoni, sepse një frymë nuk ka mish e eshtë, si po shihni se unë kam!". **40** Dhe, si i tha këtë, u tregoj atyre duart dhe këmbët. **41** Por, duke qenë se ende nuk besonin prej gëzimit dhe ishin të çuditur, ai u tha atyre: "A keni këtu diçka për të ngrënë?". **42** Dhe ata i dhanë një pjesë peshku të pjekur dhe një huall mijalti. **43** Dhe ai i mori dhe hëngri para tyre. **44** Pastaj u tha atyre: "Këto janë fjalët që unë ju thoja kur isha ende me ju: se duhet të përbushen të gjitha gjérat që janë shkruar lidhur me mua në ligjin e Moisiut, në profetët dhe në psalmet". **45** Atëherë ua hapi mendjen, që të kuptonin Shkrimet, **46** dhe u tha atyre: "Kështu është shkruar dhe kështu ishte e nevojshme që Krishti të vuante dhe të ngjallej së vdekuri ditën e tretë, **47** dhe që në emër të tij të predikohet pendimi dhe falja e mëkateve ndër të gjithë popujt, duke filluar nga Jeruzalemi. **48** Dhe ju jeni déshmitarët e këtyre gjërvave. **49** Dhe ja, unë po dërgo mbi ju premtimin e Atit tim, por ju qëndroni në qytetin e Jeruzalemit deri sa të visheni me pushtet nga lart". **50** Pastaj iu priu jashtë deri në Betani dhe, si i ngriti lart duart, i bekoi. **51** Dhe ndodhi që, ndërsa ai po i bekonte, u nda prej tyre dhe e morën lart në qill. **52** Dhe ata, pasi e adhuruan, u ktheyen në Jeruzalem me gëzim të madh. **53** Dhe rrinin vazhdimisht në tempull duke lavdëruar dhe bekuar Perëndinë. Amen!

Gjoni

1 Në fillim ishte Fjala dhe Fjala ishte pranë Perëndisë, dhe Fjala ishte Perëndi. **2** Ai (fjala) ishte në fillim me Perëndinë. **3** Të gjitha gjérat u bënë me anë të tij (fjala), dhe pa atë nuk u bë asnjë nga ato që u bënë. **4** Në atë ishtejeta, dhe jetat ishte drita e njerëzve. **5** Dhe drita shkëllqen në errësirë dhe errësira nuk e kuptoi. **6** Qe një njeri i dërguar nga Perëndia; emri i tij ishte Gjon. **7** Ai erdh si dëshmitar, për të dëshmuar përdritën, që të gjithë të besonin nëpërmjet tij; **8** ai nuk ishte drita, por u dërgua për të dëshmuar përdritën. **9** Ai (fjala) ishte drita e vërtetë, që ndriçon çdo njeri që vjen në botë. **10** Ai (fjala) ishte në botë, dhe bota u krijua me anë të tij, por bota nuk e njohu. **11** Ai erdh në shtëpinë e vet dhe të vetët nuk e pruan, **12** por të gjithë atyre që e pruan, ai u dha pushtetin të bëhen bij të Perëndisë, atyre që besojnë në emrin e tij, **13** të cilët nuk janë lindur nga gjaku, as nga vullneti i mishit, as nga vullneti i burrit, por janë lindur nga Perëndia. **14** Dhe Fjala u bë mish dhe banoi ndër ne; dhe ne soditimë lavdinë e tij, si lavdia e të vetëmildurit prej Atit, plot hir e të vërtetë. **15** Gjoni dëshmoi për të dhe thirri duke thënë: "Ky është ai, për të cilin thashë: "Ai që vjen pas meje më ka paraprirë, sepse ishte përparrë meje!". **16** Dhe ne të gjithë morëm, prej mbushullisë së tij, hir mbi hir. **17** Sepse Ligji u dha nëpërmjet Moisiut, por hiri dhe e vërteta erdhën nëpërmjet Jezu Krishtit. **18** Askush s'ë pa Perëndinë kurrë; i vetëmilduri Bir, që është në gjirin e t'Et, është ai që e ka bërë të njohur. **19** Dhe kjo është dëshmia e Gjonit, kur Judenjtë i dërguan nga Jeruzalemi priftërinj dhe levitë për ta pyetur: "Kush je ti?". **20** Ai edhe e rrëfeu, edhe nuk e mohoi, dhe rrëfeu: "Unë nuk jam Krishti". **21** Atëherë ata e pyetën: "Kush je, pra? A je Elia?". Ai tha: "Nuk jam!". "Je ti profeti?". Dhe ai përgjigjej: "Jo!". **22** Atëherë ata i thanë: "Kush je ti, që t'u japim përgjigje atyre që na dërguan? Ç'thuas përveten tënde?". **23** Ai u përgjigj: "Unë jam zëri i atij që bërtet në shkretëtirë: drejtioni udhën e Zotit, sikurse tha profeti Isaia". **24** Dhe ata që qenë dërguar, ishin nga farisenjtë; **25** ata e pyetën dhe i thanë: "Atëherë pse ti pagëzon, kur nuk je as Krishti, as Elia, as profeti?". **26** Gjoni iu përgjigj atyre, duke thënë: "Unë pagëzoj me ujë, por midis jush është një që ju nuk e njihni. **27** Ai është ai që vjen pas meje e më paraprin, të cilin unë nuk jam i denjë t'ia zgjidh lidhësën e sandaleve". **28** Këto gjëra ndodhën në Betabara, përftej Jordanit, ku Gjoni po pagëzonte. **29** Të nesërmën, Gjoni e pa Jezusin që po vinte drejt tij dhe tha: "Ja, Qengji i Perëndisë, që heq mëkatin e botës! **30** Ky është ai për të cilin unë thashë: "Mbas meje vjen një burrë që më ka paraprirë, sepse ishte përparrë meje!". **31** Unë nuk e njihja, prandaj erda të pagëzoj me ujë, që ky t'i zbulohet Izraelit". **32** Dhe Gjoni dëshmoi duke thënë: "E pashë Frymën duke zbritur nga qellit si një pëllumb dhe ndenji mbi të. **33** Unë nuk e njihja, por ai që më dërgoi të pagëzoj në ujë, më tha: "Ai, mbi të cilin do të shikosh se zret Fryma dhe qëndron mbi të, është ai që pagëzon me Frymën e Shenjtë". **34** Dhe unë pashë e dëshmova se ai është Bir i Perëndisë. **35** Të nesërmën Gjoni rrinte përsëri atje me dy nga dishepujt e vet. **36** Dhe, duke i ngulur sytë mbi Jezusin që po kalonte, tha: "Ja Qengji i Perëndisë!". **37** Dhe të dy dishepujt dëgjuan atë duke folur, dhe e ndoqën Jezusin. **38** Por Jezusi u kthyte dhe, kur pa se po e ndiqnin, u tha atyre: "Ç'kérkon?". Ata i thanë: "Rabbi (që e përkthyer do të thotë "mësues"), ku banon?". **39** Ai iu përgjigj atyre: "Ejani e shikoni". Ata shkuan dhe e panë ku

banonte ai, dhe ndenjën atë ditë bashkë me të. Ishte rreth orës dhjetë. **40** Andrea, vëllai i Simon Pjetrit, ishte një nga ata të dy që e kishin dëgjuar këtë nga Gjoni dhe kishin ndjekur Jezusin. **41** Ky gjeti më të parin vëllanë e vet, Simonin, dhe i tha: "E gjetëm Mesian që përkthyer do të thotë: "Krishti""; **42** dhe e çoi te Jezusi. Atëherë Jezusi e shikoi dhe tha: "Ti je Simoni, bir i Jonas. Ti do të quhesh Kefi, që do të thotë: "gur"". **43** Të nesërmën, Jezusi donte të dilit në Galile; gjeti Filipin dhe i tha: "Ndiqmë!". **44** Dhe Filipi ishte nga Betsaida, nga i njëjt qytet i Andreas dhe i Pjetrit. **45** Filipi gjeti Natanaelin dhe i tha: "E gjetëm atë, për të cilin shkroi Moisiu në ligj dhe profetët: Jezusin nga Nazaret, të birin e Jozefit!". **46** Dhe Natanaeli i tha: "A mund të dalë diçka e mirë nga Nazaret?". Filipi i tha: "Eja e shih!". **47** Jezusi pa se Natanaeli po vinte drejt tij dhe tha përt të: "Ja një Izraelit i vërtetë, tek i cili s'ka mashtrim". **48** Natanaeli i tha: "Nga më njeh?". Jezusi u përgjigj dhe i tha: "Të pashë kur ishe nën fik, para se të të therriste Filipi". **49** Natanaeli duke iu përgjigjur tha: "Mësues, ti je Biri i Perëndisë, ti je mbreti i Izraelit!". **50** Jezusi u përgjigj dhe i tha: "Sepse të thashë se të pashë nën fik, ti beson; do të shohësh gjera më të mëdha se këto!". **51** Pastaj i tha: "Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them se tash e tutje ju do të shihni qellin e hapur dhe engjëjt e Perëndisë duke u ngjitur dhe duke zbritur mbi Birin e njjerit".

2 Tri ditë më vonë po bëhej një dasmë në Kanë të Galilesë, **2** dhe nëna e Jezusit ishte atje. **2** Edhe Jezusi me dishepujt e vet ishte ftuar në dasmë. **3** Duke qenë se mbaroi vera, nëna e Jezusit i tha: "Nuk kanë më verë!". **4** Jezusi i tha: "Ç'ke me mua, o grua? Ora ime s'ka ardhur akoma!". **5** Nëna e tij u tha shërbëtorëve: "Bëni gjithçka që ai t'ju thotë!". **6** Aty ishin gjashtë enë prej guri, që pëndoreshin për pastrimin e Judenje, dhe secila nxentë dy ose tri masa. **7** Jezusi u tha: "Mbushni enët me ujë!". Dhe ata i mbushën deri në grykë. **8** Pastaj u tha: "Nxirreni tanë dhe çojani të parit të festës". Dhe ata ia çuan. **9** Dhe, mbasi i pari i festës e provoi ujin e shndërruar në verë (ai nuk e dinte nga vinte kjo verë, por e dinin mirë shërbëtorët që e kishin nxjerrë ujin), i pari i festës e thirri dhëndrin, **10** dhe i tha: "Çdo njeri nxjerr në fillim verën më të mirë dhe, kur të ftuarit kanë pire shumë, verën e keqe; ti, përkundrazi, e ke raujtur verën e mirë deri tani!". **11** Jezusi bëri këtë fillim të shenjave në Kanë të Galilesë dhe e shfaqi lavdinë e tij, dhe dishepujt e tij besuan në të. **12** Pas kësaj, ai zbriti në Kapernaum me nënën e tij, vëllezërit e tij dhe me dishepujt e tij; dhe ata qëndruan aty pak ditë. **13** Pra, Pashka e Judenje ishte afër dhe Jezusi u ngjit në Jeruzalem. **14** Dhe në tempull gjeti ata që shisnin qe, dele e pëllumbave dhe këmbyses monedhash duke ndenjur; **15** dhe si bëri një kamxhik me litarë, i dëboi të gjithë nga tempulli bashkë me qetë dhe delet, dhe ua hallakati paratë këmbysesve të monedhave dhe ua përblysi tavolinat, **16** dhe shitesës të pëllumbave u tha: "Hiqni këto gjëra që këtej; mos e bëni shtëpinë e Atit tim shtëpi tregtë!". **17** Kështu dishepujve të tij i kujtohej se ishte shkruar: "Zelli i shtëpisë sate më ka përpirë!". **18** Atëherë Judenjtë u përgjigjën dhe i thanë: "Ç'shenjë na tregon se i bën këto gjëra?". **19** Jezusi u përgjigj dhe u tha atyre: "Shkatëroni këtë tempull dhe unë për tri ditë do ta ngre përsëri!". **20** Atëherë Judenjtë thanë: "U deshën dyzet e gjashtë vjet që të ndërtohet ky tempull, dhe ti do ta ngresh pëtri ditë?". **21** Por ai fliste për tempullin e trupit të vet. **22** Kur, më pas, ai ishte ringjallur prej së vdekuri, dishepujt e vet u kujtuan se ai këtë ua kishtë thanë dhe u besuan Shkrimin dhe fjallëve që kishte thanë Jezusi. **23** Dhe kur qe në Jeruzalem përfestën e Pashkës,

shumë vetë besuan në emrin e tij duke parë shenjat që bënte, **24** por Jezusit nuk u zinte besë atyre, sepse i njihetë të gjithë, **25** dhe sepse nuk kishte nevojë që ndokush të jepë dëshmi për njeriun, sepse ai e dinte ç'kishte përbrenda njeriut.

3 Midis farisenje ishte një njeri me emrin Nikodem, një krer i Judenje. **2** Ky erdhë natën te Jezusi dhe i tha: "Mësues, ne e dimë se ti je një mësues i ardhur nga Perëndia, sepse askush nuk mund të bëjë shenjat që bën ti, në qoftë se Perëndia nuk është me tē". **3** Jezusi iu përgjigj dhe tha: "Në tē vërtetë, në tē vërtetë po tē them që nëse një nuk ka rilindur, nuk mund ta shohë mbretërinë e Perëndisë". **4** Nikodem i tha: "Po si mund tē lindë njeriu kur është plak? A mund tē hyjë ai pér së dyti në barkun e nënës së vet dhe tē lindë?". **5** Jezusi u përgjigj: "Në tē vërtetë, në tē vërtetë po tē them se kush nuk ka lindur nga uji dhe nga Fryma, nuk mund tē hyjë në mbretërinë e Perëndisë". **6** Ç'ka lindur nga mishi është mish; por ç'ka lindur nga Fryma është frymë. **7** Mos u mrrekullo që tē thashë: "Duhet tē lindni përsëri". **8** Era fryn ku të dojë dhe ti ia dëgjon zérin, por ti nuk e di nga vjen as ku po shkon; kështu është edhe qdo njëri që ka lindur nga Fryma". **9** Nikodem, duke u përgjigjur, i tha: "Si mund tē ndodhin këto gjëra?". **10** Jezusi u përgjigj dhe i tha: "Ti je mësuesi i Izraelit dhe nuk i ditke këto gjëra? **11** Në tē vërtetë, në tē vërtetë po tē them se ne flasim atë që dimë dhe dëshmojmë atë që pamë, por ju nuk e pranoni dëshminë tonë". **12** Në qoftë se ju fola pér gjérat tokësore dhe ju nuk besoni, si do tē më besoni nëse ju flas pér gjérat qellore? **13** Askush nuk u ngjit në qjell, përvëç atij që zbriti nga qjelli, pra, Birit të njeriut që është në qjell. **14** Dhe ashtu si Moisiu e ngriti lart gjarprin në shkretëtirë, kështu duhet tē ngrihet lart Biri i njeriut, **15** që kushdo që beson në tē tē mos humbasë, por tē ketë jetë tē përfjetshme. (aiōnios g166) **16** Sepse Perëndia e deshi aq botën, sa dha Birin e tij tē vetëmlindurin, që, kushdo që beson në tē, tē mos humbasë, por tē ketë jetë tē përfjetshme. (aiōnios g166) **17** Sepse Perëndia nuk e dérgoi Birin e vet në botë që ta dënojë botën, por që bota tē shpëtohet prej tij. **18** Ai që beson në tē nuk dënohet, por ai që nuk beson tashmë është dénuar, sepse nuk ka besuar në emrin e Birit tē vetëmlindur tē Perëndisë. **19** Tani gjykimë është ky: Drita erdhë në botë dhe njerézit deshën errësirën më tepër se dirën, sepse veprat e tyre ishin tē mbрапshta. **20** Sepse kushdo që bën gjëra tē mbрапshta e urren drithë dhe nuk vjen te drita, që tē mos zbulohen veprat e tij; **21** por kush bën tē vërtetët vjen te drita, që veprat e tij tē zbulohen, sepse u bënë në Perëndinë". **22** Pas këtyre gjëratëve, Jezusi erdhë me dishepujt e vet në tokën e Judesës dhe qëndroi aty bashkë me ta dhe pagëzonte. **23** Por edhe Gjoni pagëzonte në Enon, afér Salimit, sepse aty kishte shumë ujë; dhe njerézit vinin dhe pagëzoheshin, **24** sepse Gjoni s'ishte hedhur akoma në burg. **25** Atëherë lindi një diskutim ndërmjet dishepujve të Gjonit me Judenjtë rrëth pastrimit. **26** Kështu erdhën te Gjoni dhe i thanë: "Mësues, ai që ishte me ty përtej Jordanit, pér tē cilin ti bëre dëshmi, ja, ai pagëzon dhe tē gjithë shkojnë tek ai". **27** Gjoni u përgjigj dhe tha: "Njeriu nuk mund tē marrë asgjë, nëse nuk i është dhënë nga qjelli. **28** Ju vetë mëjeni dëshmitarë se thashë: "Unë nuk jam Krishti, por jam dérguar përrpara tij". **29** Ai që e ka nusen është dhëndri, por miku i dhëndrit, që është i pranishém dhe e dëgjon, gjëzohet shumë pér zérin e dhëndrit; prandaj ky gjëzimi im është i plotësuar! **30** Ai duhet tē rritet dhe unë tē zgjogjohem. **31** Ai që vjen nga lart është përmbi tē gjithë; ai që vjen nga dheu është nga dheu dhe flet pér dheun; ai që vjen

nga qjelli është përmbi tē gjithë. **32** Dhe ai dëshmon qfarë ka parë dhe dëgjuar, por askush nuk e pranon dëshminë e tij. **33** Ai që e pranoi dëshminë e tij e vulosi se Perëndia është i vërtetë. **34** Sepse ai që Perëndia ka dérguar flet fjalët e Perëndisë, sepse Perëndia nuk e jep Frymën e tij me masë. **35** Ati e do Birin dhe i ka dhënë në dorë çdo gjë. **36** Kush beson në Birin ka jetë tē përfjetshme, kurse kush nuk i bindet Birit nuk do tē shohë jetë, por zemërimi i Perëndisë qëndron mbi tē". (aiōnios g166)

4 Pra, kur Zoti mori vesh se farisenjtë kishin dëgjuar se Jezusi po bënte më shumë dishepujt dhe po pagëzonte më shumë se Gjoni **2** (ndonëse nuk pagëzonte Jezusi vetë, por dishepujt e tij), **3** e la Judenë dhe shkoi përsëri në Galile. **4** Por duhej tē kalonte nëpër Samari. **5** Arriti, pra, në një qytet tē Samarisë që quhej Sihar, afér tokës që Jakobi i kishte dhënë Jozefit, birit tē vet. **6** Por ati ishte pus i Jakobit. Dhe Jezusi, i lodhur nga udhëtimi, u ul pranë pusit; ishte rrëth orës së gjashtë. **7** Një grua nga Samaria erdhë tē nxjerrë ujë. Dhe Jezusi i tha: "Më jep tē pi", **8** sepse dishepujt e vet kishin shkuar në qytet pér tēblerë ushqime. **9** Por gruaja samaritane i tha: "Po qysh, ti që je Jude kérkon tē pish prej meje, që jam një grua samaritane?" (Sepse Judenjtë nuk shoqérohen me Samaritanët). **10** Jezusi u përgjigj dhe i tha: "Po ta njihje ti dhuratën e Perëndisë dhe kush është ai që tē thotë: "Më jep tē pi!", ti vetë do tē kérkoje nga ai dhe ai do tē tē jepet ujë tē gjallë". **11** Gruaja i tha: "Zot, ti nuk ke as kovë pér tē nxjerrë dhe pusì është i thellë; nga e ke, pra, atë ujë tē gjallë? **12** Vallë je më i madhi se Jakobi, ati ynë, qe na dha këtë pus dhe piu prej tij ai vetë, bijtë e tij dhe bagëtítë e tij?". **13** Jezusi u përgjigj dhe i tha: "Kushdo që pi nga ky ujë, do tē ketë përsëri etje, **14** por kush pi nga uji që do t'i jap unë nuk do tē ketë më kurrë etje përfjetë; por uji që unë do t'i jap do tē bëhet në tē një burim uji që gufon në jetë tē përfjetshme". (aiōn g165, aiōnios g166) **15** Gruaja i tha: "Zot, më jep këtë ujë, që unë tē mos kem më etje dhe tē mos vij këtu tē nxjerr ujë!". **16** Jezusi i tha: "Shko thirre burrin tēnd dhe eja këtu". **17** Gruaja u përgjigj dhe i tha: "Unë nuk kam burré". Jezusi i tha: "Mirë the: "Nuk kam burré", **18** sepse ti kiske pesë burra dhe ky që ke tani nuk është burri yt; pér këtë ke thënë tē vërtetën!". **19** Gruaja i tha: "Zot, po shoh se ti je një profet. **20** Etërit tanë adhuroni mbi këtë mal, dhe ju thoni se në Jeruzalem është vendi ku duhet tē adhurojmë". **21** Jezusi i tha: "O grua, më beso: vjen ora që as mbi këtë mal as në Jeruzalem nuk do tē adhuroni Atin. **22** Ju adhuroni atë që s'e njihni; ne adhurojmë atë që njohim; sepse shpëtimi vjen nga Judenjtë. **23** Por vjen ora, madje ajo ka ardhur, që adhuruesit e vërtetët ta adhurojnë Atin në frymë dhe në tē vërtetën, sepse tē tillë janë adhuruesit që kérkon Ati. **24** Perëndia është Frymë, dhe ata që e adhurojnë duhet t'a adhurojnë në frymë dhe në tē vërtetën". **25** Gruaja i tha: "Unë e di se do tē vijë Mesia, që e quajnë Krisht; kur tē ketë ardhur, ai do tē na kumtøjë cdo gjë". **26** Jezusi i tha: "Unë jam, ai që po tē flet!". **27** Në këtë moment erdhën dishepujt e tij dhe u mrekulluan që po fliste me një grua; por asnjë nuk i tha: "Çfarë do?" ose: "Pse po flet me tē?". **28** Atëherë gruaja e la kovën e saj dhe u kthyë në qytet dhe u tha njerézve: **29** "Ejani tē shikoni një njeri që më ka thënë gjithçka kam bërë; vallë mos është ky Krishti?". **30** Dolën, pra, nga qyteti dhe erdhën tek ai. **31** Ndërkqaj dishepujt e vet po i luteshin duke thënë: "Mësues, ha". **32** Por ai u tha atyre: "Unë kam një ushqim pér tē ngrënë tē cilin ju s'e njihni". **33** Prandaj dishepujt i thonin njëri-tjetrit: "Mos i solli vallë dikush pér tē ngrënë?". **34** Jezusi u tha atyre:

"Ushqimi imështë të bëj vullnetin e atij që më dërgoi dhe të kryej veprën e tij. **35** A nuk thoni ju se ka edhe katër muaj dhe vjen korria? Ja, unë po ju them: Ngrini sytë tuaj dhe shikoni fushat që tashmë zbardhohjnë për korrijen. **36** Korresi i merr shpérblimin dhe mbledh frytin për jetën e përjetshme, që mbjellësi dhe korresi të gëzohen sëbashku. (**aiōnios g166**) **37** Sepse në këtë vërtetohet e thëna: "Një mbjell e tjetri korr". **38** Unë ju dërgova të korni atë për të cilin ju nuk u munduat; të tjerët u munduan dhe ju hytë në mundimin e tyre". **39** Dhe shumë Samaritanë nga ai qytet besuan në të, për shkak të fjalës së gruas që dëshmoi: "Ai më tregoi gjithçka kam bërë". **40** Por kur Samaritanët erdhën tek ai, e lutën të qëndrojë me ta; dhe ai ndenji aty dy ditë. **41** Dhe shumë më tepër njerëz besuan për shkak të fjalës së tij. **42** Dhe ata i thoshnin gruas: "S'është më vetëm për shkak të fjalëve të tua që besojmë, por sepse ne vetë e kemi dëgjuar dhe dimë se ai është me të vërtetë Krishti, Shpëtimtari i botës". **43** Pra, si kaluan ato dy ditë, ai u nis prej andej dhe shkoi në Galile, **44** sepse vetë Jezusi dëshmoi se një profet nuk nderohet në vendlindjen e vet. **45** Pra, kur arriti në Galile, Galileasit e priten, sepse kishin parë të gjitha ato që kishte bërë në Jeruzalem gjatë festës, sepse edhe ata kishin shkuar përfestë. **46** Jezusi erdhë, pra, përsëri në Kanë të Galilesë, ku e kishte bërë ujin verë. Dhe aty ishte një nëpunësi i mbretit, djali i të cilit ishte i sëmurë në Kapernaum. **47** Ky, kur dëgjoi se Jezusi kishte ardhur nga Judeja në Galile, shkoi tek ai dhe iu lut që të zbriste e ta shëronte birin e tij, që ishte gati për vdekje. **48** Atëherë Jezusi i tha: "Po të mos shikoni shenja dhe mrekulli, ju nuk besoni". **49** Nëpunësi i mbretit i tha: "Zot, zbrít para se djali im të vdesë". **50** Jezusi i tha: "Shko, djali yt jeton!". Dhe ai njeri i besoi fjalës që i tha Jezusi dhe shkoi. **51** Pikërisht kur ai po zbriste, i dolën përpëra shërbëtorët e vet dhe e informuan duke thënë: "Djali yt jeton!". **52** Dhe ai i pyeti ata në cilën orë u bë më mirë; ata i thanë: "Dje në orën e shtatë e lanë ethet". **53** Atëherë i ati e kuptoi se ishte pikërisht në atë orë në të cilën Jezusi i kishte thënë: "Djali yt jeton"; dhe besoi ai dhe gjithë shtëpia e tij. **54** Jezusi bëri edhe këtë shenjë të dytë, kur u kthye nga Judeja në Galile.

5 Pas këtyre ngjarjeve ishte një festë e Judenjve dhe Jezusi u ngjit në Jeruzalem. **2** Në Jeruzalem, afër portës së dheneve, është një pellg që në hebraisht quhet Betesda, dhe ka pesë portikë. **3** Nën to dergjeshin një numër i madh të lënguarish: të verbër, të çalë dhe të paralizuar, të cilët prisnin lëvizjen e ujtit. **4** Sepse një engjëll, kohë pas kohe, zbriste në pellg dhe e lëvizte ujin; dhe i pari që hynte, mbasi uji ishte lëvizur, shërohej nga çfarëdo sëmundje që të kishte. **5** Aty ishte një njeri i lënguar prej tridhjetë e tetë vjetësh. **6** Jezusi, duke e parë shtrirë dhe duke ditur se prej shumë kohe ishte në atë gjendje, i tha: "A dëshiron të shërohesh?". **7** I lënguari u përgjigji: "Zot, unë s'kam njeri që, kur lëviz uji, të më fusë në pellg; dhe, ndërsa unë po shkoj, një jetët zbrët para meje". **8** Jezusi i tha: "Çohu, merr vigun tënd dhe ec!". **9** Njeriu u shërua në çast, mori vigun e tij dhe eci. Atë ditë ishte e shtunë. **10** Prandaj Judenjtë i thanë atij që u shërua: "Është e shtunë; nuk është e ligjshme përftyrë e tij, **11** Ai u përgjigj atyre: "Ai që më shëroi më tha: "Merre vigun tënd dhe ec!"". **12** Atëherë ata e pytën: "Kush është ai njeri që të tha: "Merre vigun tënd dhe ec?"". **13** Por ai që ishte shëruar nuk e dinte kush ishte, sepse Jezusi ishte larguar për shkak të turmës që ishte në atë vend. **14** Më vonë Jezusi e gjjeti në tempull dhe i tha: "Ja, ti u shërove; mos mëkato më që të mos

të të bëhet një gjë më e keqe". **15** Ai njeri shkoi dhe u tregoi Judenjve se Jezus ishte ai që e shëroi. **16** Për këtë Judenjtë e përndiqnin Jezusin dhe kërkonin ta vrissin, sepse bënte këto gjëra të shtunave. **17** Por Jezusi u përgjigj atyre: "Im Atë vepron deri më tash, e edhe unë veproj". **18** Për këtë Judenjtë kërkonin edhe më tepër ta vrissin, sepse jo vetëm se shkelte të shtunën, por edhe se thoshte se Perëndia ishte ati i vet, duke e barazuar veten me Perëndinë. **19** Atëherë Jezusi u përgjigj dhe u tha atyre: "Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them se Biri nuk mund të bëjë asgjë prej vetvetes, përvëç asaj që shëh se bën Ati; gjérat në fakt që bën Ati, i bën po ashtu dhe Biri. **20** Sepse Ati e do Birin dhe i défton gjithçka që bën vetë; dhe do t'i déftojë vepra më të mëdha se këto, që të mrekulloheni. **21** Në fakt ashtu si ati ringjall të vdekurit dhe u jep atyre jetën, po kështu edhe Biri i jep jetën kujtdo që do. **22** Sepse Ati nuk gjykon asnjë, por gjithë gjyqin ia dha Birit, **23** që të gjithë ta nderojnë Birin ashtu siç nderojnë Atin; kush nuk e nderon Birin, nuk nderon Atin që e ka dërguar. **24** Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them: Ai që e dëgjon fjalën time dhe beson në atë që më ka dërguar, ka jetë të përjetshme, dhe ai nuk vjen në gjyq, por ka kaluar nga vdekja në jetë. (**aiōnios g166**) **25** Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them: Po vjen ora, madje ka ardhur, kur të vdekurit do të dëgjojnë zërin e Birit të Perëndisë, dhe ata që e kanë dëgjuar do të jetojnë. **26** Sepse, sikurse Ati ka jetë në vërvete, kështu ia ka dhënë dhe Birit të ketë jetë në vërvete; **27** dhe i ka dhënë gjithashtu autoritet që gjykojë, sepse është Bir i njeriut. **28** Mos u mrrekulloni për këtë, sepse po vjen ora kur të gjithë atë që janë varre do ta dëgjojnë zërin e tij **29** dhe do të dalin prej tyre; ata që kanë bërë të mira, në ringjallje të jetës, dhe ata që kanë bërë të liga, në ringjalljen e dënimt. **30** Unë s'mund të bëj asgjë nga vetja ime; gjykoj sipas asaj që dëgjoj dhe gjyqi im është i drejtë, sepse nuk kërkoi vullnetin tim, por vullnetin e Atit që më ka dërguar. **31** Nëse unë dëshmoj përfytyrë e vërvetë, dëshmia ime nuk është e vërvetë. **32** Është një jetët që dëshmon përfytyrë; **33** Ju keni dërguar te Gjoni dhe ai i ka dhënë dëshmi të vërvetës. **34** Tani unë nuk e marr dëshminë nga asnjë njeri, por i them këto gjëra që ju të shpëtoheni. **35** Ai ishte një kandil që digjet e ndriçon; dhe ju deshët të gëzoheni përfytyrë e pak kohë në dritën e tij. **36** Por dëshmia që kam unë është më e madhe nga ajo e Gjonit; sepse veprat që Ati më ka dhënë të kryej, ato vepra që bëj unë, dëshmojnë përfytyrë e vërvetë, dhe ato janë këto që dëshmojnë përfytyrë. (**aiōnios g166**) **40** Por ju nuk doni të vini tek unë që të keni jetën. **41** Unë nuk marr lavdi nga njerëzit. **42** Por unë ju njoh, që nuk keni dashurinë e Perëndisë në ju. **43** Unë kam ardhur në emër të Atit tim dhe ju nuk më pranon; po të vinte ndonjë jetët në emër të vet, ju do ta pranonit. **44** Si mund të besoni ju, ju që ia merrni lavdinë njëri-tjetrit dhe nuk kërkoni lavdinë që vjen vetëm nga Perëndia? **45** Mos mendoni se unë ju padis tek Ati; ka kush t'ju padisë: Moisiu, në të cilin ju kishit varur shpresën tuaj; **46** sepse nëqoftëse ju do t'u kishit besuar Moisiut, do të më besonit edhe mua, sepse ai ka shkruar përfytyrë e vërvetës. **47** Por nëqoftëse ju nuk u besoni shkrimeve të tij, si do t'u besoni fjalëve të mia?".

6 Pas këtyre gjërave, Jezusi kaloi përtjej detit të Galileosë, domethënë të Tiberiadës. **2** Dhe një turmë e madhe e ndiqte, sepse shikonte shenjat që ai bënte mbi të lënguarit. **3** Por Jezusi u ngjit mbi malin dhe atje u ul me dishepujt e tij. **4** Dhe Pashka, festa e Judenye ishte afër. **5** Jezusi, pra, i ngriti sytë dhe, duke parë se një turmë e madhe po vinte tek ai, i tha Filipit: "Ku do të blejmë bukë që këta të mund të hanë?". **6** Por ai e thoshte këtë për ta vënë në provë, sepse ai e dinte ç'do të bënte. **7** Filipi iu përgjigji: "Dyqind denarë bukë nuk do të mjaftojnë për ata, që secili prej tyre mund të ketë një copë". **8** Andrea, i vëllai i Simon Pjetrit, një nga dishepujt e tij, i tha: **9** "Këtu éshëtë një djalosh që ka pesë bukë elbi dhe dy peshq të vegjël; por ç'janë këto për aq njerëz?". **10** Dhe Jezusi tha: "Bëjini njerëzit të ulen!". Por në atë vend kishte shumë bar. Njerëzit, pra, u ulën dhe ishin në numër rreth pesë mijë. **11** Pastaj Jezusi mori bukët dhe, pasi falenderoi, ua ndau dishepujve dhe dishepujt njerëzve të ulur; të njëjtën gjë bënë edhe me peshqit, aq sa deshën. **12** Dhe mbasi ata u ngopën, Jezusi u tha dishepujve të vet: "Mblidhni copat që tepruan, që të mos shkojë dëm asgjë". **13** I mblohdhën, pra, dhe mbushën dymbëdhjetë shporta me copa nga ato pesë bukë prej elbi që u tepruan atyre që kishin ngrënë. **14** Atëherë njerëzit, kur panë shenjën që bëri Jezusi, thanë: Me të vërtetë ky éshëtë profeti, që duhet të vijë në botë". **15** Por Jezusi, duke ditur se po vinin ta kapnin për ta bëre mbret, u tërhoq përsëri mbi malin, fill i vetëm. **16** Kur u ngrys, dishepujt e tij zbritën drejt detit. **17** Hipën në barkë dhe shkuan përtjej detit, drejt Kapernaumit; tashmë ishte errët dhe Jezusi ende nuk kishte ardhur tek ata. **18** Deti ishte i trazuar, sepse frynte një erë e fortë. **19** Dhe pasi kishin vozitur rreth njëzet e pesë ose tridhjetë stade, panë Jezusin që po ecte mbi det dhe po i afrohe barkës dhe patën frikë. **20** Por ai u tha atyre: "Jam unë, mos druan!". **21** Ata, pra, deshnhin ta merrnin në barkë, dhe menjëherë barka u bregëzua në atë vend ku ishin drejtuar. **22** Të nesërmënen turma, që kishte mbetur në bregun tjetër të detit, pa se atje nuk kishte tjetër përvëç një barke të vogël, në të cilën kishin hipur dishepujt e Jezusit, dhe që ai nuk kishte hipur me ta, dhe që dishepujt e tij ishin nisur vetëm; **23** ndërkaq kishin ardhur barka të tjera nga Tiberiada, afër vendit ku kishin ngrënë bukë, pasi Zoti kishte falënderuar. **24** Turma, kur pa se Jezusi nuk ishte më atje dhe as dishepujt e tij, hipi edhe ajo nëpër barka dhe erdhë në Kapernaum, duke kërkuar Jezusin. **25** Kur e gjetën përtjej detit i thanë: "Mësues, kur erdhe këtu?". **26** Jezusi u përgjigj dhe tha: "Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them se ju më kérkon jo pse patë shenja, por sepse keni ngrënë nga bukët dhe keni qenë të ngopur. **27** Mos punoni për ushqimin që prishet, por për ushqimin që mbetet për jetë të përjetshme, të cilin do t'jua japë Biri i njërit, sepse mbi të Ati, domethënë Perëndia, vuri vulën e tij." (aiōnios g166) **28** Atëherë e pyetën: "Çfarë duhet të bëjmë për të kryer veprat e Perëndisë?". **29** Jezusi u përgjigj dhe u tha atyre: "Kjo éshëtë veprat e Perëndisë: të besoni në atë që ai ka dërguar." **30** Atëherë ata i thanë: "Çfarë shenjë bën ti, pra, që ne ta shohim e ta besoj-më? Ç'vepër po kryen? **31** Etërit tanë hëngren manën në shkretëtirë, siç éshëtë shkruar: "Ai u dha të hanë bukë nga qelli!". **32** Atëherë Jezusi u tha atyre: "Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them se jo Moisiu jua ka dhënë bukët nga qelli, por Ati im ju jep bukën e vërtetë nga qelli. **33** Sepse buka e Perëndisë éshëtë ai që zbret nga qelli dhe i jep jetë botës". **34** Atëhere ata i thanë: "Zot, na jep gjithmonë atë bukë". **35** Dhe Jezusi u tha atyre: "Unë jam buka e jetës; kush vjen tek unë nuk do të ketë më kurrë urë dhe kush beson në mua, nuk do të ketë më kurrë etje. **36** Por unë ju thashë: ju më keni parë, por nuk besoni. **37** Gjithçka që më jep Ati do të vijë tek unë; dhe atë që vjen tek unë, unë nuk do ta nxjerr jaشتë kurrë, **38** sepse unë kam zbritur nga qelli jo për të bërë vullnetin tim, por vullnetin e atij që më ka dërguar. **39** Ky éshëtë vullneti i Atit që më ka dërguar: që unë të mos humbas asgjë nga të gjitha ato që ai më ka dhënë, por t'i ringjall në ditën e fundit. **40** Ky, pra, éshëtë vullneti i atij që më ka dërguar: që kushdo që sheh Birin dhe beson në të, të ketë jetë të përjetshme, dhe unë do ta ringjall atë në ditën e fundit". (aiōnios g166) **41** Judenjtë, pra, murmurisni për të, sepse kishte thënë: "Unë jam buka që zbriti nga qelli", **42** dhe thoshnin: "Vallë, a nuk éshëtë ky Jezusi, biri i Jozefit, të cilit ia njohim babanë dhe nënën? Si thotë, pra, ky: "Unë zbrita nga qelli?". **43** Atëherë Jezusi u përgjigj dhe u tha atyre: "Mos murmurisni midis jush. **44** Askush nuk mund të vijë tek unë, po qe se Ati që më ka dërguar nuk e tërheq dhe unë do ta ringjall atë në ditën e fundit. **45** Në profetët éshëtë shkruar: "Të gjithë do të janë të mësuar nga Perëndia". Çdo njeri, pra, që ka dëgjuar dhe mësuar nga Ati, vjen tek unë. **46** Jo s'e ka parë ndonjë Atin, përvëc atij që éshëtë nga Perëndia; ky e ka parë Atin. **47** Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them: Kush beson në mua ka jetë të përjetshme. (aiōnios g166) **48** Unë jam buka e jetës. **49** Etërit tuaj hëngren manën në shkretëtirë dhe vdiqën. **50** Kjo éshëtë buka që zbret nga qelli, që një mund të hajë e të mos vdesë. **51** Unë jam buka e gjallë që zbriti nga qelli; nëse një ha nga kjo bukë do të jetojë përfjetë; buka qën unë do të jep éshëtë mishim, që unë do ta jep për jetën e botës". (aiōn g165) **52** Atëherë Judenjtë filluan të diskutojnë njeri me jetrin duke thënë: "Si mundet ky të na japo të hamë mishin e tij?". **53** Prandaj Jezusi u tha atyre: "Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them se, po të mos han mishin e Birit të njeriut dhe të mos pini gjakun e tij, nuk keni jetën në veten tuaj. **54** Kush ha mishin tim dhe pi gjakun tim, ka jetë të përjetshme, dhe unë do ta ringjall atë në ditën e fundit. (aiōnios g166) **55** Sepse mishim im éshëtë me të vërtetë ushqim dhe gjaku im éshëtë me të vërtetë pije. **56** Kush ha mishin tim dhe pi gjakun tim, mbetet në mua dhe unë në të. **57** Sikurse Ati i gjallë më ka dërguar dhe unë jetoj për shkak të Atit, ashtu edhe ai që më ha mua do të jetojë edhe ai për shkakun tim. **58** Kjo éshëtë buka që zbriti nga qelli; nuk éshëtë si mana që hëngren etërit tuaj dhe vdiqën; kush ha këtë bukë do të jetojë përfjetë". (aiōn g165) **59** Këto gjëra tha Jezusi në sinagogë, duke mësuar në Kapernaum. **60** Kur i dëgjuan këto, shumë nga dishepujt e tij thanë: "Kjo e folur éshëtë e rëndë, kush mund ta kuptojë?". **61** Por Jezusi, duke e ditur në vetvete se dishepujt e vet po murmurisni për këtë, u tha atyre: "Kjo ju skandalizon? **62** Ç'do të ishte po ta shihnit, pra, Birin e njeriut duke u ngjitur atje ku ishte më parë? **63** Éshëtë Fryrna që jep jetë; mishi nuk vlen asgjë; fjalët që po ju them janë frymë dhe jetë. **64** Por janë disa midis jush që nuk besojnë"; në fakt Jezusi e dinte që në fillim kush ishin ata që nuk besonin, dhe kush ishte ai që do ta tradhtonte; **65** dhe thoshte: "Për këtë arsyse ju thashë se askush nuk mund të vijë tek unë, nëse nuk i éshëtë dhënë nga Ati im". **66** Që nga ai moment shumë nga dishepujt e vet u tërheqon dhe nuk shkuan më të. **67** Atëherë Jezusi u tha të dymbëdhjetëve: "A doni edhe ju të largoheni?". **68** Dhe Simon Pjetri u përgjigji: "Zot, te kush të shkojmë? Ti ke fjalë jete të përjetshme. (aiōnios g166) **69** Ne kemi besuar dhe kemi njohur se ti je Krishti, Biri i Perëndisë të gjallë". **70** Jezusi u përgjigj atyre: "A nuk ju kam zgjedhur unë ju të dymbëdhjetët? E një prej jush éshëtë një djall". **71** Por ai

fliste pér Judë Iskariotin, birin e Simonit, sepse ky kishte pér ta tradhtuar, ndonëse ishte një nga tē dymbëdhjetë.

7 Pas këtyre gjërave, Jezusi përkoi Galilénë, sepse nuk donte tē endej nëpër Jude, nga që Judenjtë kérkonin ta vrisin. **2** Por festa e Judenjve, ajo e Tabernakujve ishte afér. **3** Prandaj véllezërit e tij i thanë: "Nisu prej këndej dhe shko në Jude, që edhe dishepujt e tu t'i shohin veprat që ti bën. **4** Askush në fakt nuk bén asgjë në fshehtësi kur kérkon tē nijhet botërisht; kur ti do tē bësh gjëra tē tilla, tregohu botës!". **5** Në fakt as véllezërit e tij nuk besonin në tē. **6** Atëherë Jezusi u tha atyre: "Koha ime nuk ka ardhur ende; por koha juaj éshëtë gjithmonë gati. **7** Bota nuk mund t'ju urrejë juve, por më urren mua sepse unë déshmoj pér tē se veprat e saj janë tē mbrrapshta. **8** Ngjituni ju në këtë festë; unë nuk po njigjet ende në këtë festë, sepse koha ime ende nuk éshëtë plotësuar". **9** Dhe si u tha atyre këto gjëra, mbi në Galile. **10** Mbasj véllezërit e tij u ngjitet në festë, atëherë edhe ai u ngjitet atje, jo haptas, por si fshehurazi. **11** Judenjtë, pra, e kérkonin gjatë festës dhe thoshnin: "Ku éshëtë ai?". **12** Në turmë pëshpërtëj shumë pér tē; disa thoshnin: "Ai éshëtë i mirë!". Të tjerë thoshnin: "Jo, madje ai e mashton popullin". **13** Por askush nuk fliste haptas pér tē, nga druajtja e Judenjve. **14** Por, aty nga mesi i festës, Jezusi u ngjitet në tempull dhe mésonte. **15** Dhe Judenjtë mrekulloheshin duke thënë: "Si i ditka ky shkrornat, pa pasur studiuar?". **16** Jezusi atëherë iu përgjigj atyre dhe tha: "Doktrina ime nuk éshëtë imja, por e atij që më ka dérguar. **17** Në qoftë se dikush don tē bëjë vullnetin e tij, do ta njohë nëse kjo doktrinë vjen nga Peréndia apo që unë flas nga vetja ime. **18** Kush flet nga vetja e tij kérkon lavdinë e vet, kurse ai që kérkon lavdinë e atij që e ka dérguar éshëtë i vërtetë, dhe në tē nuk ka padrejtësi. **19** A nuk ju ka dhënë Moisiu ligjin? E pra, asnjë nga ju nuk e vë në praktikë ligjin. Pse kérkon tē më vritni?". **20** Turma u përgjigj dhe tha: "Tí ke një demon; kush kérkon tē vrasë?". **21** Jezusi u përgjigj dhe u tha: "Unë bëra një vepër dhe ju tē gjithë jeni tē mrekulluar. **22** Prandaj Moisiu iu dha rrëthprerjen (ajo nuk éshëtë prej Moisiut, por prej etërve); dhe ju e rrëthpritni një njeri tē shtunën. **23** Në qoftë se një njeri merr rrëthprerjen tē shtunën, që tē mos shkelet ligji i Moisiut, ju zemëroheni kundër meje sepse shërova térishtë një njeri tē shtunën? **24** Mos gjykoni sipas pamjes së jashtme, por gjykoni sipas drejtësisë! **25** Atëherë disa nga Jeruzalemi thanë: "A nuk éshëtë ky ai që kérkonjë ta vrasin? **26** E megjithatë ja, ai po flet lirisht dhe nuk i thorë asgjë; mos kanë njohur kërmet me tē vërtetë se ai éshëtë Krishti? **27** Por ne e dimë se nga éshëtë ai; ndërsa kur tē vijë Krishti, askush nuk do ta dijë se nga éshëtë". **28** Atëherë Jezusi, duke mësuar në tempull, thirri dhe tha: "Ju më njihni dhe e dini se nga jam, megjithatë unë s'kam ardhur nga vetja, por ai që më ka dérguar éshëtë i vërtetë dhe ju nuk e njihni. **29** Por unë atë e njoh, sepse jam nga ai dhe ai më dérgoi". **30** Prandaj ata kérkonin ta kapnin, por askush nuk vuri dorë mbi tē, sepse ora e tij s'kishte ardhur akoma. **31** Por shumë veta nga turma besuan në tē dhe thoshnin: "Kur tē vijë Krishti, a do tē bëjë më shumë shenja se këto që ka bërë ky?". **32** Farisenjtë dégjuan turmën duke pëshpëritur këto gjëra pér tē; prandaj farisenjtë dhe kërretë e priftërinjve dérguan roje pér ta kapur. **33** Atëherë Jezusi u tha atyre: "Unë jam edhe pér pak kohë me ju, pastaj do tē shkoj tek ai që më ka dérguar. **34** Do tē më kérkonin e nuk do tē më gjeni; dhe atje ku do tē jem unë, ju nuk do tē mund tē vini". **35** Prandaj Judenjtë thanon në mes tyre: "Ku do tē shkojë ky që ne nuk do ta gjemë? Mos do tē shkojë tek

ata që janë shpërndarë midis Grekëve, dhe tē mësojë Grekët? **36** Çfarë deshi tē thoshte kur tha: "Ju do tē më kérkonin dhe nuk do tē më gjeni"; dhe: "Atje ku do tē jem unë, ju nuk mund tē vini?".

37 Ditën e fundit, në ditën e madhe tē festës, Jezusi u çua në këmbë dhe thirri duke thënë: "Nëse dikush ka etje, le tē vijë tek unë e tē pijej. **38** Ai që beson në mua, siç ka thënë Shkrimi, nga brendësia e tij do tē burojnë lumenj uji tē gjallë". **39** Por këtë ai e tha pér Frymén, që do tē merrnin ata që do tē besonin në tē; sepse Fryma e Shenjtë në fakt nuk ishte dhënë ende, sepse Jezusi ende nuk ishte përlëvduar. **40** Shumë veta nga turma, kur i dégjuan këto fjalë, thoshnin: "Ky éshëtë me tē vërtetë Profeti!". **41** Të tjerë thoshnin: "Ky éshëtë Krishti". Kurse të tjerë thoshnin: "Vallë nga Galilea vjen Krishti? **42** A nuk thotë Shkrimi se Krishti vjen nga pasardhja e Davidit dhe nga Bethlehemi, fshati ku jetonte Davidi?". **43** Kështu pati përcarje në turmë pér shkak tē tij. **44** Dhe disa prej tyre donin ta kapnin, por askush nuk vuri dorë mbi tē. **45** Atëherë rojet u kthyen te kërretë e priftërinjve dhe te farisenjtë, dhe këta u thanë atyre: "Pse nuk e sollët?". **46** Rojet u përgjigjen: "Asnjeri nuk ka folur kurrë si ai njeri". **47** Prandaj farisenjtë u përgjigjën atyre: "Mos u gjenjyet edhe ju? **48** Mos vallë ndonjë nga kërretë ose nga farisenjtë besoi në tē? **49** Por kjo turmë, që nuk e njeh ligjin, éshëtë e mallkuar". **50** Nikodemi, një prej tyre, i cili natën kishte shkuar te Jezusi, u tha atyre: **51** "Ligji ynë dénon vallë një njeri para se ta ketë dégjuar dhe ta dijë çka bërë ai?". **52** Ata u përgjigjën dhe i thanë: "Mos je edhe ti nga Galilea? Hulumto Shkrimet dhe do tē shohësh se nga Galilea s'ka dalë kurrë profet". **53** Dhe secili u kthyte në shtëpinë e vet.

8 Dhe Jezusi shkoi në malin e Ullinjve. **2** Por, si zbardi dita, u kthyte përséri në tempull dhe gjithë populli erdhë tek ai; dhe ai u ul dhe i mésonte. **3** Atëherë farisenjtë dhe skribët i prunë një grua që ishte kapur duke shkelur kurorën dhe, mbasj e vunë në mes, **4** i thanë Jezusit: "Mësues, kjo grua éshëtë kapur në flagancë, duke shkelur kurorën. **5** Por në ligj Moisiu na ka urdhëruar të vriten me gurëgra tē tilla, por ti c'thua?". **6** Flismin kështu pér ta vënë në provë dhe pér tē pasur diçka pér ta paditur. Por Jezusi, duke u shtuën se nuk dégjoi, u përkul dhe shkruanë me gjith në dhe. **7** Dhe, kur ata vazhdonin ta pyesnin, ai u drejtua dhe u tha atyre: "Kush nga ju éshëtë pa mëkat, le ta hedhë i pari gurin kundër saj!". **8** Pastaj u përkul përséri dhe shkruanë në dhe. **9** Atëherë atë, e dégjuan këtë dhe tē bindur nga ndërgjegjja, u larguan një nga një, duke filluar nga më tē vjetrit e deri te tē fundit; kështu Jezusi mbi tëvetëm me atë grua, që qëndronte atje në mes. **10** Jezusi atëherë u ngrit dhe, duke mos parë tjetër pérveç gruas, i tha: "O grua, ku janë ata që tē paditnin? Askush nuk tē dénoi?". **11** Dhe ajo u përgjigj: "Askush, Zot". Atëherë Jezusi i tha: "As unë nuk tē dénoj; shko dhe mos mëkato më". **12** Dhe Jezusi u foli atyre përséri duke thënë: "Unë jam drita e botës; kush më ndjek nuk do tē ecë në errësirë, por do tē ketë dritën e jetës". **13** Atëherë farisenjtë i thanë: "Ti déshmon pér vërveten; déshmimi yt nuk éshëtë i vërtetë". **14** Jezusi u përgjigj dhe u tha atyre: "Edhe pse déshmoj pér vërveten, déshmimi im éshëtë i vërtetë, sepse unë e di nga kam ardhur e ku po shkoj; ju, përkundrazi, nuk e dini as nga vij dhe as ku po shkoj. **15** Ju gjykoni sipas mishit, unë nuk gjykoj asnjeri. **16** Por, edhe kur gjykoj, gjykim i im éshëtë i vërtetë, sepse unë nuk jam vetëm, por jam unë dhe Ati që më dérgoi. **17** Edhe në ligjin tuaj éshëtë shkruar se déshmimi i dy njerëzve éshëtë i vërtetë. **18** Unë jam ai që déshmoj pér vërvete dhe Ati që më ka dérguar déshmon pér mua". **19** Atëherë i thanë: "Ku

është Ati yt?". Jezusi u përgjigji: "Ju nuk më njihni as mua, as Atin tim; po tē më njihnit mua, do tē njihnit edhe Atin tim". 20 Jezusi i shprehu këto fjalë në vendin e thesarit, duke mësuar në tempull dhe askush nuk e kapi, sepse nuk i kishte ardhur akoma ora. 21 Jezusi, pra, u tha atyre përsëri: "Unë po shkoj dhe ju do tē më kërkoni, dhe do tē vdisni në mëkatin tuaj. Atje ku shkoj unë, ju nuk mund tē vini". 22 Prandaj Judenjtë thoshnin: "Mos don tē vrasë venet, sepse thotë: "Ku shkoj unë, ju nuk mund tē vini?". 23 Dhe ai u tha atyre: "Ju jeni nga këtu poshtë, kurse unë jam nga atje lart; ju jeni prej kësaj bote, unë nuk jam prej kësaj bote. 24 Prandaj ju thashë se ju do tē vdisni në mëkaten tuaja, sepse po tē mos besoni se unë jam, ju do tē vdisni në mëkaten tuaja". 25 Atëherë ata i thanë: "Kush je ti?". Dhe Jezusi u tha atyre: "Pikërisht atë që ju thashë. 26 Shumë gjëra kam pér tē thënë e pér tē gjykuar lidhur me ju; por ai që më ka dërguar është i vërtetë dhe gjérat që kam dëgjuar nga ai, ia them botës". 27 Ata nuk e kuptuan se ai po u fliste atyre pér Atin. 28 Atëherë Jezusi u tha atyre: "Kur ta keni lartuar Birin e njeriut, atëherë do tē njihni se unë jam, dhe se nuk bëj asgjë prej vetvetes, por i them këto gjëra ashtu si Ati më ka mësuar. 29 Dhe ai që më ka dërguar është me mua; Ati s'më ka lénë vetém, sepse bëj vazhdimisht gjérat që i pëlqejnë". 30 Ndërsa ai thoshte këto gjëra, shumë veta besuan në të. 31 Atëherë Jezusi u tha Judenjve që besuan në të: "Nëse do tē qëndroni në fjalën time, jeni me tē vërtetë dishepujt e mi; 32 do ta njihni tē vërtetët dhe e vërteta do tju bëj tē lirë". 33 Ata iu përgjigjën: "Ne jemi pasardhës të Abrahamit dhe s'kemi qenë kurrë sk-llevrë tē askujt; si mund tē thuash ti: "Do tē bëheni tē lirë?". 34 Jezusi i përgjigj atyre: Në tē vërtetë, në tē vërtetë po ju them: Kush bën mëkatin është skllav i mëkatit. 35 Por skllavi nuk rri përgjithmonë në shtëpi; ndërsa biri rri përgjithmonë. (aiōn g165) 36 Pa, nëse Biri do t'ju bëjë tē lirë, do tē jeni me tē vërtetë tē lirë". 37 "Unë e di se jeni pasardhësit e Abrahamit, por ju kërkoni tē më vrissni, sepse fjala ime nuk gjen vend në ju. 38 Unë flas pér ç'kam parë tek Ati im, dhe ju bëni gjérat që keni parë tek ati juaj". 39 Ata, duke u përgjigjur, i thanë: "Ati ynë është Abrahami". Jezusi u tha atyre: "Po tē ishit bij tē Abrahamit, do tē bënit veprat e Abrahamit; 40 por ju tani kërkoni tē më vrissni mua, që ju kam folur tē vërtetët që kam dëgjuar nga Perëndia; Abrahami këtë nuk e bëri. 41 Ju bëni veprat e atit tuaj". Prandaj ata i thanë: "Ne nuk lindëm nga kurvërimi; ne kemi një Atë tē vetém: Perëndinë". 42 Atëherë Jezusi u tha atyre: "Po tē ishte Perëndia Ati juaj, ju do tē më donit, sepse kam dalë dhe kam ardhur nga Perëndia; nuk kam ardhur, pra, nga vetja ime, por ai më ka dërguar. 43 Përse nuk e kuptoni thënien time? Sepse nuk mund tē dëgjoni fjalën time. 44 Ju jeni nga djalli, që është ati juaj, dhe doni tē bëni dëshirat e atit tuaj; ai ishte vrasës që nga fillimi dhe nuk qëndroi në tē vërtetët, sepse në tē nuk ka tē vërtetë. Kur thotë tē rrema, flet nga vëvetja, sepse është gjenjeshtat dhe ati i rrenës. 45 Kurse mua, duke qenë se ju them tē vërtetët, nuk më besoni. 46 Cili nga ju më bind pér mëkat? Nëse flas tē vërtetët, pérse nuk më besoni? 47 Kush është prej Perëndisë, i dëgjon fjalët e Perëndisë; prandaj ju nuk dëgjoni, se nuk jeni prej Perëndisë". 48 Atëherë Judenjtë iu përgjigjë dhe i thanë: "A nuk themi me tē drejtë se ti je Samaritan dhe se ke një demon?". 49 Jezusi i përgjigji: "Unë s'kam një demon, por nderoj Atin tim; ju përkundrazi më çnderoni. 50 Tani unë nuk kérkoj lavdinë time, ka kush e kérkon dhe gjykon. 51 Në tē vërtetë, në tē vërtetë po ju them se ai që zbaton fjalën time, nuk do ta shohë kurrë vdekjen, pérjetë". (aiōn g165) 52 Pra Judenjtë i thanë: "Tani njohim

se ti ke një demon. Abrahami dhe profetët kanë vdekur, kurse ti thua: "Kur njëri zbaton fjalën time, nuk do ta shijojë kurrë vdekjen, pérjetë". (aiōn g165) 53 Ti qenke më i madh se ati ynë Abraham, i cili ka vdekur? Edhe profetët kanë vdekur, kush pretendon se je?". 54 Jezusi u përgjigji: "Në qoftë se unë e përlëvdoj veten, lavdia ime s'është asgjë. Është Ati im ai që më përlëvdon, pér tē cilin ju thoni se është Perëndia juaj. 55 Por ju ende s'e keni njohur, kurse unë e njoh dhe, po tē thoja se nuk e njoh, do tē isha një gënjeshtar si ju; por unë e njoh dhe e zbatoj fjalën e tij. 56 Abrahami, ati juaj, ngazëlløhej në shpresën që tē shihte ditën time; e pa dhe u gëzua". 57 Judenjtë, pra, i thanë: "Ti ende nuk je pesëdhjetë vjeç dhe e paske parë Abrahamin?". 58 Jezusi u tha atyre: "Në tē vërtetë, në tē vërtetë unë po ju them: para se tē kishte lindur Abrahami, unë jam". 59 Atëherë ata morën gurë, që t'i hidhnin kundër tij; por Jezusi u fsheh dhe doli nga tempulli, duke kaluar midis tyre; dhe kështu u largua.

9 Kur po kalonte, pa një njeri që ishite i verbër që nga lindja.

2 Dhe dishepujt e tij e pyetën duke thënë: "Mësues, kush ka mëkatuar, ai apo prindërët e tij, që ai ka lindur i verbër?". 3 Jezusi u përgjigji: "As ai, as prindërët e tij s'kanë mëkatuar, por kjo ndodhi që tek ai tē dëtohen veprat e Perëndisë. 4 Unë duhet t'i kryej veprat e atij që më ka dërguar sa është ditë; vjen nata kur askush nuk mund tē veprojë. 5 Derisa jam në botë, unë janë drita e botës". 6 Pasi kishte thënë këto gjëra, péshtyu pérdrhe, bëri baltë me péshtymë dhe leu sytë e tē verbit me tē. 7 Pastaj i tha: "Shko, lahu në pellgun e Siloamit" (që do tē thotë: dërguar); dhe ai shkoj atje, u la dhe u kthyje duke parë. 8 Atëherë fqinjtë dhe ata që më parë e kishin parë tē verbër, thanë: "A s'është ky ai që rrinte ulur dhe lypte?". 9 Disa thoshnin: "Ai është". Të tjerë: "I përngrjan atij". Dhe ai thoshte: "Unë jam". 10 I thanë pra: "Si tē janë hapur sytë?". 11 Ai u përgjigj dhe tha: "Një njeri, që quhet Jezus, ka bëri baltë, m'i leu sytë dhe më tha: "Shko te pellgu i Siloamit dhe lahu". Dhe unë shkova atje, u lava dhe m'u kthyje drita e syve". 12 Dhe ata i thanë: "Ku është ai?". Ai u përgjigji: "Nuk e di". 13 Atëherë ata e çuan te farisenjtë atë që më parë kishte qenë i verbër. 14 Dhe ishte e shtunë kur Jezusi bëri baltën dhe ia hapi sytë. 15 Edhe farisenjtë, pra, e pyesnë përsëri si e fitoi dritën e syve. Dhe ai u tha atyre: "Më vuri baltë mbi sy, u lava dhe shoh". 16 Atëherë disa farisenjtë thanë: "Ky njeri nuk është nga Perëndia, sepse nuk e respektikon tē shtunën!". Të tjerë thoshnin: "Si mund tē kryejë shenja tē tillë një njeri mëkatar?". Dhe kishte pérçarje midis tyre. 17 E pyetën, pra, përsëri tē verbin: "Po ti, ç'thua pér atë pér faktin që t'i ka hapur sytë?". Ai tha: "Është një profet". 18 Por Judenjtë nuk besuan se ai kishte qenë i verbër dhe se kishte fituar dritën e syve, derisa thirrën prindërët e atij që kishte fituar dritën e syve. 19 Dhe i pyetën ata: "A është ky djali juaj, pér tē cilin ju thoni se ka lindur i verbër? Vallë si sheh tan?". 20 Prindërët e tij, duke u përgjigjur atyre, thanë: "E dimë se ky është djali ynë dhe se ka lindur i verbër, 21 por ne nuk dimë se si sheh tanë ose se kush ia ka hapur sytë; pyeteni atë; ai moshë ka, do t'ju flasë pér veten e vet". 22 Këto thanë prindërët e tij, sepse kishin frikë nga Judenjtë; sepse Judenjtë kishin vendosur që, nëse dikush do ta rrëfente Jezusin si Krishti, do tē përjashtohej nga sinagoga. 23 Prandaj prindërët e tij thanë: "Moshë ka, pyeteni atë". 24 Atëherë ata e thirrën përsëri njeriun që kishte qenë i verbër dhe i thanë: "Jepi lavdi Perëndisë; ne e dimë se ai njeri është mëkatar". 25 Atëherë u përgjigj dhe tha: "Në është mëkatar, nuk e di, por di një gjë, që isha i verbër dhe tani shoh". 26 E pyetën përsëri: "Ç'të

bëri? Si t'i ka hapur sytë?". 27 Ai u përgjigj atyre: "Unë tashmë ua kam thënë dhe ju nuk keni dëgjuar; pse doni ta dëgjoni përsëri? Doni ndoshta të bëheni edhe ju dishepuj të tij?". 28 Por ata e fyen dhe thanë: "Ti je dishepull i tij, por ne jemi dishepuj të Moisiut! 29 Ne e dimë se Perëndia i foli Moisiut; sa për atë, nuk e dimë se nga eshtë". 30 Ai njeri u përgjigj dhe u tha atyre: "E pra, eshtë e çuditshme që ju të mos dini nga eshtë ai; meqithatë ai m'i hapi sytë! 31 Dhe ne e dimë se Perëndia nuk i dëgjon mëkatarët, por nëse dikush eshtë i drajtishëm ndaj Perëndisë dhe bën vullnetin e tij, ai atë e dégjon! 32 Që prej fillimit të botës nuk eshtë dëgjuar që dikush t'ia ketë hapur sytë një të linduri të verbër. (aiōn g165) 33 Po të mos ishte ky nga Perëndia, nuk do të mund të bënte asgjë". 34 Ata u përgjigjën dhe i thanë: "Ti ke lindur i téri në mëkate e don të na mësosh?". Dhe e nxorën jashtë. 35 Jezusi e mori vesh se e nxorën jashtë dhe, kur e gjeti, i tha: "A beson ti në Birin e Perëndisë?". 36 Ai u përgjigj dhe tha: "Kush eshtë, Zot, që unë të besoj në të?". 37 Dhe Jezusi i tha: "Ti e ke parë; eshtë pikërisht ai që po të fet". 38 Atëherë ai tha: "Unë besoj, o Zot"; dhe e adhuroi. 39 Pastaj Jezusi tha: "Unë kam ardhur në këtë botë për të bérë një gjyq, që ata që nuk shohin të shohin dhe ata që shohin të verbohen". 40 Disa nga farisenjtë që ishin me të i dégjuan këto gjëra dhe i thanë: "Jemi të verbër edhe ne?". 41 Jezusi u përgjigj atyre: "Po të ishit të verbër, nuk do të kishit asnjë mëkat; por tanë thoni: "Ne shohim", prandaj mëkat iuaj mbetet".

10 "Në të vërtetë, në të vërtetë unë po ju them: Ai që nuk hyjnëpër derë të vathës së deleve, por ngjitet nga një anë jetër, ai eshtë vjedhës dhe kusar; 2 kurse kush hyjnëpër derë eshtë bariu i deleve. 3 Ati ia hap portieri; delet e dëgjojnë zërin e tij, dhe ai i thërret delet e tij me emër dhe i prin jashtë. 4 Dhe, pasi i ka nxjerë delet e tij, shkon para tyre; dhe delet e ndjekin, sepse njohin zërin e tij. 5 Por nuk ndjekin asnjë të huaj, por do të ikin larg tij, sepse nuk e njohin zërin e të huajve". 6 Jezusi u tha atyre këtë shëmbëlltyrë, por ata nuk morën vesh përfçarë po u fliste. 7 Prandaj Jezusi u tha atyre përsëri: "Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them: unë jam dera e deleve. 8 Të gjithë ata që erdhën para meje janë vjedhës e kusarë; por delet nuk i kanë dëgjuar. 9 Unë jam dera; nëse dikush hyn nëpërmjet meje, do të shpëtohet; do të hyjë, do të dalë dhe do të gjejë kullotë. 10 Vjedhesi nuk vjen veçse për të vjedhur, për të vrarë e për të shkatërruar; por unë kam ardhur që të kenë jetë e të kenë me bollëk. 11 Unë jam bariu i mirë; bariu i mirë jep jetën e vet për delet. 12 Kurse rrogëtarë, që nuk eshtë bari, dhe delet nuk janë të vetat, sheh ujkun që po vjen, i braktis delet dhe ikën; dhe ujku i rrëmbejn dhe i shpërndan delet. 13 Rrogëtarët, sepse eshtë rrogëtar dhe nuk do t'ia dijë për delet. 14 Unë jam bariu i mirë, dhe i njoh delet e mia dhe ato më njohin mua, 15 ashtu siç më njeh Ati mua dha unë e njoh Atin dhe lë jetën time për delet. 16 Unë kam edhe dele të tjera që nuk janë të kësaj vathë; duhet t'i mbledh edhe ato, dhe ato do ta dëgjojnë zërin tim, dhe do të jetë një tutë e vetme dhe një Bari i vetëm. 17 Prandaj Ati më do, sepse unë e lë jetën time që t'a marr përsëri. 18 Askush nuk mund të ma heqë, por e lë nga vetja; unë kam pushtet ta lë e pushtet ta mart përsëri; ky eshtë urdhri që kam marrë nga Ati im". 19 Atëherë lindi përsëri një përcarje midis Judenjve për shkak të këtyre fjalëve. 20 Dhe shumë nga ata thoshnin: "Ai ka një demon dhe nuk eshtë në vete; përsë e dégjon?". 21 Të tjerë thoshnin: "Këto nuk janë fjalë të një të demonizuar; a mundet një demon t'ua hap sytë të verbërvë?". 22 U kremlua festa e Kushtimit në Jeruzalem, dhe

ishte dimër. 23 Dhe Jezusi po ekte në tempull, nën portikun e Salomon. 24 E rrethuan, pra, Judenjtë dhe i thanë: "Deri kur do të na mbash pezull? Nëse je Krishti, na e thuaj haptas". 25 Jezusi u përgjigj atyre: "Unë jua kam thënë, por ju nuk besoni; veprat që bëj në emër të Atit tim, janë ato që dëshmojnë për mua. 26 Por ju nuk besoni, sepse nuk jeni nga deleat e mia, siç jua kam thënë. 27 Delet e mia e dëgjojnë zërin tim, unë i njoh dhe ato më ndjekin; 28 dhe unë u jap atyre jetën e përfjetshme dhe nuk do të humbasin kurrë, e askush nuk do t'i rrëmbejë nga dora ime. (aiōn g165, aiōnios g166) 29 Ati im, që m'i dha, eshtë më i madh se të gjithë; dhe askush nuk mund t'i rrëmbejë nga dora e Atit tim. 30 Unë dhe Ati jemi një". 31 Prandaj Judenjtë morën përsëri gurë për ta vrarë me gurë. 32 Jezusi u përgjigj atyre: "Ju tregova shumë veprat të mira nga Ati im; për cilën nga këto më vrisni me gurë?". 33 Judenjtë u përgjigjën duke thënë: "Ne nuk të vrasim me gurë për asnjë veprat të mirë, po për blasfemi, dhe sepse ti, duke qenë njeri, e bën veten Perëndi". 34 Jezusi u përgjigj atyre: "A nuk eshtë shkruar në ligjin tuaj: "Unë thashë: Ju jeni perëndi"? 35 Nëse ai i quan perëndi ata, të cilëve u qe drejtuar fjalë e Perëndisë (dhe Shkrimi nuk mund të bjerë poshtë), 36 ju thoni se ai, që Ati e ka shenjtëruar dhe e ka dérguar në botë, blasfemon, sepse ka thënë: "Unë jam Biri i Perëndisë"? 37 Nëse unë nuk bëj veprat e Atit tim, mos më besoni, 38 por nëse i bëj, edhe po të mos më besoni mua, u besoni të paktën veprave, që të njihni e të besoni se Ati eshtë në mua dhe unë në atë". 39 Për këtë arsy se atë kërkonin përsëri ta kapnin, por ai ikte nga duart e tyre. 40 Dhe shkoi përsëri përtëj Jordanit, në vendin ku më parë Gjoni pagëzuese; dhe ndaloi aty. 41 Dhe shumë veta erdhën tek ari dhe thoshnin: "Gjoni vërtet nuk bëri asnjë shenjë, por gjithçka që Gjoni tha për këtë ishte e vërtetë". 42 Dhe atje shumë veta besuan në të.

11 Ishte atëherë i sémurë një farë Llazari nga Betania, fshati i Marisë dhe i Martës, motrës së saj. 2 Maria ishte ajo që e vajos me vaj erékëndëshém Zotin dhe ia fshiu këmbët me flokët e saj; dhe vellai i saj, Llazari, ishte i sémurë. 3 Prandaj motrat i dérguan fjalë Jezusit: "Zot, ja, ai që t'i e do shumë eshtë i sémurë". 4 Dhe Jezusi si dëgjoi këto tha: "Kjo sémundje nuk eshtë përvdekje, po për lavdinë e Perëndisë, që nëpërmjet saj të përlëvdohet Biri i Perëndisë". 5 Por Jezusi e donte Martën, motrën e saj dhe Llazarin. 6 Kur dëgjoi se Llazari ishte i sémurë, qëndroi edhe dy ditë në vendin ku ishte. 7 Pastaj u tha dishepujve: "Të kthekemi përsëri në Jude". 8 Dishepujt i thanë: "Mësues, pak më parë Judenjtë kërkonin të vrisnin me gurë dhe t'i po shkon përsëri atje?". 9 Jezusi u përgjigji: "Nuk janë vallë dymbëdhjetë, orët e ditës? Kur dikush ecën ditën, nuk pengohet, sepse sheh dritën e kësaj bote, 10 por nëse dikush ecën natën, pengohet, sepse drita nuk eshtë në të". 11 Mbasi i tha këto gjëra, shtoi: "Mikun tonë, Llazarin e ka zënë gjumi, por unë po shkoj ta zgjoj". 12 Atëherë dishepujt e tij thanë: "Zot, po të flejë, do të shpëtojë". 13 Por Jezusi u kishte folur përvdekjen e tij, kurse ata pandehnin se kishte folur përfjetjen e gjumit. 14 Atëherë Jezusi u tha atyre haptas: "Llazari ka vdekur. 15 Edhe unë gëzohem për ju që nuk isha atje, që të besoni; por le të shkojmë tek ai". 16 Atëherë Thomai, i quajtur Binjaku, u tha bashkëdishepujve: "Të shkojmë edhe ne, që të vdesim me të". 17 Kur arriti Jezusi, pra, gjeti që Llazari ishte që prej katër ditësh në varr. 18 Por Betania ishte rrëth pesëmbëdhjetë stade larg Jeruzalemit. 19 Dhe shumë Judenj kishin ardhur te Marta dhe te Maria për t'i ngushëlluar për

vëllanë e tyre. **20** Marta, pra, si e mori vesh se po vinte Jezusi, i dol përparrë; kurse Maria ishte ulur në shtëpi. **21** Marta i tha Jezusit: "Zot, po tè ishe këtu, im vëlla nuk do të kishte vdekur, **22** por edhe tani e di se të gjitha ato që ti i kërkon Perëndisë, Perëndia do të t'i japo". **23** Jezusi i tha: "Yt vëlla do të ringjallë". **24** Marta i tha: "E di se do të ringjallet, në ringjallje, ditën e fundit". **25** Jezusi i tha: "Unë jam ringjallja dhe jeta; ai që beson në mua, edhe sikur të duhej të vdesë do të jetojë. **26** Dhe a i që jeton e beson në mua, nuk do të vdesë kurrë përfjetë. A e beson këtë?". (**aiōn g165**) **27** Ajo i tha: "Po, Zot, unë besoj se ti je Krishti, Biri i Perëndisë, që duhet të vinte në bote". **28** Dhe, si tha kështu, shkoi të thërrasë fshehtas Marinë, motrën e saj, duke thënë: "Mësuesi është këtu dhe po të thérret". **29** Posa e dëgjoi, ajo u çua me nxitim dhe erdhë tek ai. **30** Por Jezusi ende nuk kishte arritur në fshat, por ndodhej në vendin ku Marta e kishte takuar. **31** Prandaj Judenjtë që ishin me të në shtëpi për ta ngushëlluar, kur panë se Maria u çua me nxitim dhe doli, e ndoqën, duke thënë: "Ajo po shkon te varri pér të qarë aty". **32** Sapo Maria arriti te vendi ku ndodhej Jezusi dhe e pa atë, i ra ndér këmbë duke i thënë: "Zot, po tè ishe ti këtu, im vëlla nuk do të kishte vdekur". **33** Atëherë Jezusi, kur pa se ajo dhe Judenjtë që kishin ardhur me të po qanin, u psherëtui në frymë dhe u trondit, **34** dha tha: "Ku e keni vënë?". Ata i thanë: "Zot, eja e shih!". **35** Jezusi quau. **36** Atëherë Judenjtë thanë: "Shih, sa e donte!". **37** Por disa nga ata thanë: "Ky, që i hapi sytë të verbërit, s'mund të bënte që ky të mos vdiste?". **38** Prandaj Jezusi, përsëri i tronditur përbrenda, erdhë te varri; por ky ishte një guvë dë kishte përparrë një gur. **39** Jezusi tha: "Hiqni gurin!". Marta, motra e të vdekurit, i tha: "Zot, ai tashmë qelbet, sepse ka vdekur prej katër ditësh". **40** Jezusi i tha: "A nuk të thashë se po të besosh, do të shohësh lavdinë e Perëndisë!". **41** Atëherë ata e hoqën gurin prej vendit ku ishte shtrirë i vdekur. Dhe Jezusi i ngriti sytë lart dhe tha: "O Atë, të falënderoi që më ke dégjuar. **42** Unë e dija mirë se ti gjithnjë më dégjon, por i kam thënë këto pér turmën që është përeth, që të besojnë se ti më ke dërguar". **43** Dhe, mbasi tha këto, thirri me zë të lartë: "Lazar, eja jashtë!". **44** Atëherë i vdekuari doli, me duart e këmbët të lidhura me rrippa pëlhure dhe me fytyrën të mbështjellët në një rizë. Jezusi u tha atyre: "Zgjidheni dhe lëreni të shkoj". **45** Atëherë shumë nga Judenjtë, që kishin ardhur te Maria dhe kishin parë gjithçka kishte bërë Jezusi, besuan në të. **46** Por disa nga ata shkuan te farisenjtë dhe u treguan atyre ç'kishte bërë Jezusi. **47** Atëherë kërët e priftërinje dhe farisenjtë mblohdhën sinedrin dhe thanë: "Ç'të bëjmë? Ky njeri po bën shumë shenja. **48** Po ta lémë të vazhdojë kështu, të gjithë do të besojnë në të, do të vijnë Romakët dhe do të shkatteredojnë vendin dhe kombintonë". **49** Por një nga ata, Kajafa, që ishte kryeprifti i atij viti, u tha atyre: "Ju nuk kuptoni asnjë; **50** dhe as nuk e konceptoni se është e leverdishme për ne që të vdesë vetëm një njeri për popullin, dë të mos humbasë gjithë kombi". **51** Por këtë ai nuk e tha nga vetja; por, duke genë kryeprifti i atij viti, profetizo se Jezusi duhej të vdiste për kombin, **52** dhe jo vetëm për kombin, por edhe për t'i mbledhur në një, bijtë e Perëndisë që ishin të shpërndarë. **53** Që nga ajo ditë, pra, ata vendosën ta vrasin. **54** Për këtë arsyё Jezusi nuk ekte më haptasi midis Judenjve, por u têrhoq në një krahinë afér shkretëtirës, në një qytet që quhej Efraim dhe aty rrinte me dishepujt e tij. **55** Dhe Pashka e Judenje ishte afér dhe shumë veta nga ajo krahinë u njitën në Jeruzalem përparrë Pashkës pér t'u pastruar. **56** E kërkonin, pra, Jezusin dhe, duke qëndruar në tempull, thoshnin në mes tyre: "Si ju duket juve? A

do të vijë ai pér festë?". **57** Krerët e priftërinje dhe farisenjtë kishin dhënë urdhër që, po ta dinte ndokush se ku ishte ai, të sinjalizonte që ta kapnii.

12 Jezusi, pra, gjashtë ditë përparrë Pashkës, erdhii në Betani, ku banonte Llazari, ai që kishte vdekur dhe Jezusi e kishte ringjallur prej së vdekurish. **2** Dhe aty i shtruani një darkë: Marta shërbente dhe Llazari ishte një nga ata që rrinin në tryezë me të. **3** Atëherë Maria mori një liber vaj erékëndshém prej nardi të pastër shumë të kushtueshém, vajosi me të këmbët e Jezusit dhe i fshiu këmbët e tij me flokët e saj; dhe shtëpia u mbush me erën e këtij vaji. **4** Atëherë një nga dishepujt e tij, Juda Iskarioti, bir i Simonit, ai që do ta tradhontë, tha: **5** "Pse nuk u shit ky vaj pér treqind denarë dhe t'u jepej fitimi të varfërve?". **6** Por ai e tha këtë, jo se kujdesej pér të varfrit, por sepse ishte vjedhës dhe, duke qenë se ai e mbante qesen, mbante ç'shtinë atje brenda. **7** Jezusi, pra, tha: "Lére! Ajo e ka ruajtur pér ditën e varrimit tim. **8** Të varfrit në fakt, i keni gjithmonë me ju, por mua nuk më keni gjithmonë". **9** Ndërkat një turmë e madhe Judenjsh mori vesh se ai ishte atje dhe erdhë jo vetëm pér shkak të Jezusit, por edhe pér të parë Llazarin, te cilin ai e kishte ngjallur prej së vdekurish. **10** Atëherë kërët e priftërinje vendosën ta vrasin edhe Llazarin, **11** sepse pér shkak të tij, shumë veta braktisin Judenjtë dhe besonin në Jezusin. **12** Të nesërmen, një turmë e madhe që kishte ardhur në festë, kur dégjoi se Jezusi po vinte në Jeruzalem, **13** mori degë palmash dhe i doli para, duke thirrur: "Hosana! Bekuar ai që vjen në emër të Zotit, mbreti i Izraelit!". **14** Dhe Jezusi gjeti një kérriç dhe hipi në të, siç është shkruar: **15** "Mos druaj, o bijë e Sionit; ja, mbreti yt po vjen duke kalëruar mbi një kérriç gomarej!". **16** Dishepujt e tij nuk i kuptuan pér momentin këto gjëra, po, kur Jezusi ishte përlëvduar, atëherë u kujtuan se këto gjëra ishin shkruar pér të, dhe që i kishin bërë këto gjëra pér të. **17** Kështu turma, që ishte me të kur ai e kishte thirrur Jashtë Llazarin nga varri dhe e kishte ringjallur prej së vdekurit, jepte dëshmi pér të. **18** Prandaj turma i doli përparrë, sepse kishte dégjuar se ai kishte bërë këtë shenjë. **19** Atëherë farisenjtë thanë midis tyre: "A e shihni se s'po bëni asnjë; ja, bota shkon pas tij". **20** Dhe midis atyre që ishin njituri pér të adhuruar gjatë festës ishin edhe disa Grekë. **21** Ata, pra, iu afroan Filipit, që ishte nga Betsaida e Galileasë, dhe iu lutën duke thënë: "Zot, duam të shohim Jezusin". **22** Filipi shkoi e ia tha Andreas; dhe përsëri Andrea dhe Filipi ia thanë Jezusit. **23** Por Jezusi u përgjigji atyre duke thënë: "Ora ka ardhur, në të cilën Biri i njeriut duhet të përlëvdohet, **24** Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them: Nëse kokrra e grurit e rënë në dhe nuk vdes, ajo mbetet e vetme; por, po të vdesë, jep shumë fryt! **25** Kush e do jetën e vet do ta humbasë; dhe kush e urren jetën e vet në këtë botë, dë t'a ruajë pér jetën e përfjetshme. (**aiōnios g166**) **26** Në qoftë se dikush më shërben, të më ndjekë; dhe ku jam unë, atje do të jetë dhe shërbejtori im; në qoftë se dikush më shërben, Ati im do t'a nderojë. **27** Tani shpirti im është i trondit dhe çfarë të them: O Atë, më shpëto nga kjo orë? Por pér këtë unë kam ardhur në këtë orë. **28** O Atë, përlëvdë emrin tênd!" Atëherë një zë erdhë nga qilli: "E kam përlëvduar dhe do ta përlëvdjo akoma!". **29** Turma, pra, që ishte e pranishme dhe e dégjoi zérin, thoshte se qe një bubullimë. Të tjerë thoshnin: "Një engjëll i ka folur!". **30** Dhe Jezusi u përgjigji dhe tha: "Ky zë nuk ka ardhur pér mua, por pér ju. **31** Tani është gjykimi i kësaj bote; tani do të hidhet jashtë princi i kësaj bote! **32** Dhe unë, kur të jem ngritur lart nga toka,

do t'i têrheq tê gjithë tek unë". 33 Por ai i thoshte këto për tê treguar nga c'illoj vdekje duhet tê vdiste. 34 Turma iu përgjigji: "Ne kemi dëgjuar nga ligji se Krishti mbetet përijetë; tani si mund tê thuash ti se Biri i njeriu duhet tê ngrihet lart? Kush eshtë ky Bir i njeriu?". (aiōn g165) 35 Atëherë Jezusi u tha atyre: "Drita eshtë me ju edhe pér pak kohë; ecni gjersa keni dritë, që tê mos ju zërë errësira; kush ecën në errësirë nuk di se ku shkon". 36 "Gjersa keni dritë, besoni në dritë, që tê bëheni bij tê dritës". Këto gjëra tha Jezusi; pastaj u largua dhe u fsheh prej tyre. 37 Ndonëse kishte bërë shumë shenja para tyre, ata nuk besonin në tê, 38 që tê përbushej fjalë e profetit Isaia që tha: "Zot, kush i ka besuar predikimit tonë? Dhe kujt iu shfaq krahun i Zotit?". 39 Prandaj ata nuk mund tê besonin, sepse Isaia gjithashtu tha: 40 "Ai i ka verbuar sytë e tyre dhe i ka ngurtësuar zemrat e tyre, që tê mos shohin me sy dhe tê mos kuptojnë me zemër, tê mos kthehen dhe unë tê mos i shëroj". 41 Këto gjëra tha Isaia, kur e pa lavdinë e tij dhe foli pér tê. 42 Megjithatë, edhe midis kërëve, shumë besuan në tê; por, pér shkak tê farisenjve, nuk e rrëfenin, pér tê mos qenë tê përashtuar nga sinagoga, 43 sepse donin lavdinë e njerëzve më tepér, se lavdinë e Perëndisë. 44 Pastaj Jezusi thirri dhe tha: "Kush beson në mua, nuk beson në mua, por në atë që më ka dëgjuar. 45 Dhe kush më sheh mua, sheh atë që më ka dëgjuar. 46 Unë kam ardhur si drita pér botën, që kushdo që beson në mua tê mos mbetet në errësirë. 47 Dhe nëse ndokush i dëgjon fjalët e mia dhe nuk beson, unë nuk e gjykoj; sepse unë nuk kam ardhur ta gjykoj botën, por ta shpëtoj botën. 48 Kush më hedh poshtë dhe nuk i pranon fjalët e mia, ka kush e gjykon; fjalë që kam shpallur do tê jetë ajo që do ta gjykojë në ditën e fundit. 49 Sepse unë nuk kam folur nga vetja ime, por Ati vetë më ka dëgjuar dhe më ka urdhëruar c'duhet të them e tê shpall. 50 Dhe unë e di se urdhërimi i tij eshtë jetë e përfjetshme; gjërat, pra, që them unë, i them ashtu siç m'i ka thënë Ati". (aiōnios g166)

13 Por përpara festës së Pashkës, Jezusi, duke e ditur se kishte ardhur ora e tij tê kalojë nga kjo botë tek Ati, duke i dashur tê vetët që ishin në botë, i deshi deri në fund. 2 Dhe, kur mbaroi darka, mbasi gjallë i kishte shtënë në zemër Judë Iskariotit, birit tê Simonit, ta tradhtonte, 3 Jezusi, duke ditur se Ati i kishte dhënë gjithë në duar, dhe se ai kishte dalë nga Perëndia dhe te Perëndia po kthej, 4 u ngrit nga darka dhe hoqi rrabat e tij, mori një peshqir dhe u ngjesh. 5 Mbasi hodhi ujë në një legen, filloj tê lante këmbët e dishepujve dhe t'ua fshijtë me peshqirin, me tê cilin ishte ngjeshur. 6 Erdhi, pra, te Simon Pjetri. Dhe ai i tha: "Zot, ti tê m'i lash këmbët mua?". 7 Jezusi iu përgjigj dhe i tha: "Atë që po bëj unë, t'i tani nuk e kupton, por do ta kuptosh mbas kësaj". 8 Pjetri i tha: "Ti kurri nuk do tê m'i lash këmbët". Jezusi iu përgjigji: "Po nuk tê lava, ti nuk do tê kesh pjesë me mua". (aiōn g165) 9 Simon Pjetri i tha: "Zot, jo vetëm këmbët, por edhe duart dhe kokën". 10 Jezusi i tha: "Ai që eshtë i larë, s'ka nevojë veçse tê lajë këmbët dhe eshtë krejt i pastër; edhe ju jeni tê pastër, por jo tê gjithë". 11 Sepse ai e dinte se kush do ta tradhtonte, prandaj tha: "Nuk jeni tê gjithë tê pastër". 12 Kështu, mbasi ua lau këmbët, mori përsëri rrabat e tij, zuri vend rishtas në tryezë dhe u tha atyre: "A e kuptoni këtë që ju kam bërë? 13 Ju më quani Mësues dë Zot, dhe mirë thoni, sepse jam. 14 Në qoftë se unë, Zoti dhe Mësuesi, ju kam larë këmbët, edhe ju duhet t'i lani këmbët njëri-tjetrit. 15 Unë, në fakt, ju kam dhënë shëmbullin që ashtu siç kam bërë unë, bëni edhe ju. 16 Në tê vërtetë, në tê vërtetë po ju them: Shërbëtori nuk eshtë më

i madh se padroni i tij, as i dërguari më i madh se ai që e ka dëgjuar. 17 Po t'i dini këto gjëra, tê lumeni jeni ju nëse do t'i bëni. 18 Nuk po flas pér ju tê gjithë; unë i njoh ata që kam zgjedhur, por duhet tê përbushet kë Shkrim: "Ai që ha bukën me mua, ka ngritur thembrën kundër meje". 19 Po ju them që tani, para se tê ndodhë, që, kur të ketë ndodhur, tê besoni se unë jam Krishti. 20 Në tê vërtetë, në tê vërtetë po ju them: Kush pranon atë që dërgoj unë, më pranon mua; dhe kush më pranon mua, pranon atë që më ka dëgjuar". 21 Mbasi i tha këto fjalë, Jezusi, u trondit në frymë, dhe dëshmoi e tha: "Në tê vërtetë, në tê vërtetë po ju them se një nga ju do tê më tradhetoj". 22 Atëherë dishepujti u panë njëri me tjetrin, por nuk arrinin tê kuptonin pér kë po fliste. 23 Por një nga dishepujti e tij, tê cilin Jezusi e donte, ishte mbështetur te kraharoni i Jezusit. 24 Atëherë Simon Pjetri i bëri shenjë tê pyeste kush ishte ai pér tê cilin foli. 25 Dhe ai dishepull, duke u përkulur mbi kraharonin e Jezusit, e pyeti: "Zot, kush eshtë?". 26 Jezusi u përgjigji: "Eshtë ai të cilit do t'i jap kafshatën, pasi ta kem ngjyer". Dhe e ngjue kafshatën e ia dha Judë Iskariotit, birit tê Simonit. 27 Dhe pas kafshatës, Satani hyri në tê. Atëherë Jezusi i tha: "Ç'ke pér tê bërë, bëje shpejt!". 28 Por asnjë nga ata që ishin në tryezë nuk e mori vesh pse ai e tha këtë. 29 Disa në fakt mendonin se, duke qenë se Juda e mbante qesen, Jezusi i kishte thënë: "Bli gjérat që na duhen pér festën"; ose që t'u jepte dicëtë varfëre. 30 Ai, pra, mori kafshatën dhe dolli menjëherë. Ishte natë. 31 Kur dolli ai, Jezusi tha: "Tani Biri i njeriu eshtë përlëvduar dhe Perëndia eshtë përlëvduar në tê. 32 Në qoftë se Perëndia eshtë përlëvduar në tê, Perëndia do ta përlëvdojë edhe në vëtvete dhe do ta përlëvdojë menjëherë. 33 Djema, edhe pér pak kohë jam me ju; ju do tê më kërkoni, por ashtu siç u kam thënë Judenjen: "Atje ku po shkoj unë ju nuk mund tê vini". Kështu tani po ju them edhe juve. 34 Po ju napjë urdhërim tê ri: ta doni njëri-tjetrin; sikurse unë ju kam dashur, ashtu edhe ju ta doni njëri-tjetrin. 35 Prej kësaj do t'ju njohin tê gjithë që jeni dishepujti e mi, nëse keni dashuri pér njëri-tjetrin". 36 Simon Pjetri i tha: "Zot, ku po shkon?". Jezusi iu përgjigji: "Atje ku po shkoj unë, ti nuk mund tê më ndjekësh tani; por më vonë do tê më ndjekësh". 37 Pjetri i tha: "Zot, pse nuk tê ndiqkam dot tani? Unë do tê jap jetën time pér ty!". 38 Jezusi iu përgjigji: "Ti do ta japësh jetën tênde pér mua? Në tê vërtetë, në tê vërtetë po tê them: gjeli nuk do tê këndojej, para se ti tê më kesh mohuar tri herë!".

14 "Zemra juaj mos u trondittë; besoni në Perëndi dhe besoni edhe në mua! 2 Në shtëpinë e Atit tim ka shumë banesa; përndryshe do t'ju thoja. Unë po shkoj t'ju përgatis një vend. 3 Dhe kur të shkoj e t'ju përgatis vendin, do tê kthehem dhe do t'ju marr pranë meje, që aty ku jam unë, tê jeni edhe ju. 4 Ju e dini se ku po shkoj dhe e njihni edhe udhën". 5 Thomai i tha: "Zot, ne nuk e dimë se ku po shkon; pra, si mund ta njojhim udhën?" 6 Jezusi i tha: "Unë jam udha, e vërteta dhe jeta; askush nuk vjen tek Ati përvçe nëpërmjet meje. 7 Po tê më kishit njojur, do tê kishit njojur edhe Atin tim; qysh tani e njihni dhe e keni parë". 8 Filipi i tha: "Zot, na e trego Atin, dhe na mjafton". 9 Jezusi i tha: "Ka kaq kohë që unë jam me ju dhe ti nuk më ke njojur akoma, o Filip? Kush më ka parë mua, ka parë Atin; Si vallë po thua: "Na e trego Atin?". 10 A nuk beson se unë jam në Atin dhe se Ati eshtë në mua? Fjalë që po ju them, nuk i them nga vetja. Ati që qëndron në mua, eshtë ai që i bën veprat. 11 Më besoni se unë jam në Atin dhe se Ati eshtë në mua; në mos, më besoni pér shkak tê vet veprave. 12 Në tê vërtetë, në tê vërtetë

po ju them: kush beson nē mua do tē bējē edhe ai veprat qē bēj unē; madje do tē bējē edhe mē tē mēdha se kēto, sepse unē po shkoj tek Ati. **13** Dhe çfarëdo tē kérkoni nē emrin tim, do ta bēj, qē Ati tē pérlevdohet nē Birin. **14** Nē qoftë se do tē kérkoni diçka nē emrin tim, unē do ta bēj". **15** "Nése mē doni, zbatoni urdhërimet e mia. **16** Dhe unē do tē lutem Atit dhe ai do t'ju japë një Ngushëllues tjetër, qđ do tē qéndrojë pérçjithmonë me ju, (aiōn g165) **17** Frymën e së Vërtetës, qē bota nuk mund ta marrë, sepse nuk e shesh dhe nuk e njeh; por ju e njihni, sepse qéndron me ju dhe do tē jetë nē ju. **18** Nuk do t'ju lë bonjakë, do tē kthehem te ju. **19** Edhe pak kohë dhe bota nuk do tē mē shohë mē, por ju do tē mē shihni; sepse unë jeto, edhe ju do tē jetoni. **20** Atë ditë do tē mësoni se unë jan nē Atin tim, dhe se ju jeni nē mua dhe unë nē ju. **21** Kush ka urdhërimet e mia dhe i zbaton, eshtë ai qē mē do; dhe kush mē do mua, Ati im do ta dojë; dhe unë do ta dua dhe do t'i dëftehem ati". **22** Juda, jo Iskarioti, i tha: "Zot, si vallë do tē na dëftehesh neve dhe jo botës?". **23** Jezusi u përgjigj dhe i tha: "Nése ndokush mē do, do ta zbatojë fjalën time; edhe Ati im do ta dojë dhe ne do tē vijmë tek ai dhe do tē bëjmë banesën tek ai. **24** Kush nuk mē do, nuk i zbaton fjalët e mia; dhe fjalë qđ po dëgjoni nuk eshtë imja, por e Atit qē mē ka dërguar. **25** Ju kam thënë këto gjëra, ndërkëq jam me ju; **26** por Ngushëlluesi, Fryma e Shenjtë, qē Ati do ta dërgojë nē emrin tim, do t'ju mësojë çdo gjë dhe do t'ju kujtojë të gjitha këto qē ju thashë. **27** Unë po ju lë paqen, po ju tapaqen time: unë po jua tap, po jo si e jep bota; zemra juaj mos u tronditë dhe mos u frikësoftë. **28** Ju keni dëgjuar qđ ju thashë: "Unë po shkoj dhe do tē kthehem te ju". Po tē më donit, do tē gëzohesh sepsë unë thashë: "Po shkoj tek Ati"; sepse Ati eshtë mē i madh se unë. **29** Dhe juva kam thënë tanë, para se tē ndodhë, qē, kur tē ndodhë, tē besoni. **30** Nuk do tē flas mē gjatë me ju, sepse po vjen princi i kësaj bote dhe ai nuk ka asgjë nē mua; **31** por kjo ndodh qđ bota ta njohë se unë e dua Atin dhe se bëj ashtu siç Ati mē ka urdhëruar. Çohuni, ikim prej këndeji!".

15 "Unë jam hardhia e vërtetë dhe Ati im eshtë vreshtri. **2** Çdo shermend qđ nuk jep fryt nē mua, ai e heq; kurse çdo shermend qđ jep fryt, ai e krasit qđ tē jepë edhe mē shumë fryt. **3** Ju tashmë jeni tē pastër, për shkak tē fjalës qđ ju kumtova. **4** Qëndroni nē mua dhe unë do tē qéndroj nē ju; sikurse shermendi nuk mund tē jepë fryt nga vetja, po qe se nuk qéndron nē hardhi, ashtu as ju, nëse nuk qëndroni nē mua. **5** Unë jam hardhia, ju jeni shermendet; kush qëndron nē mua dhe unë nē tē, jep shumë fryt, sepse pa mua nuk mund tē bëni asgjë. **6** Në qoftë se ndokush nuk qëndron nē mua, hidhet jaشتë si shermendi dhe thahet; pastaj i mbledhin, i hedhin nē zjarr dhe digjen. **7** Në qoftë se qëndroni nē mua dhe fjalët e mia qéndrojnë nē ju, kérkoni çfarë tē doni dhe do t'ju bëhet. **8** Në këtë eshtë pérlevduar Ati im, qđ tē jepni shumë fryt, dhe kështu do tē jeni dishepujt e mi. **9** Sikurse Ati mē ka dashur mua, ashtu edhe unë ju kam dashur juve; qëndroni nē dashurinë time. **10** Po tē zbatoni urdhërimet e mia, do tē qëndroni nē dashurinë time, sikurse unë i zbatova urdhërimet e Atit tim dhe qéndroj nē dashurinë e tij. **11** Këto gjëra juva kam thënë qđ gëzimi im tē qéndroj nē ju dhe gëzimi juaj tē jetë i plotë. **12** Ky eshtë urdhërimi im: ta doni njëri-tjetrin, ashtu si unë ju kam dashur juve. **13** Askush s'ka dashuri mē tē madhe nga kjo: tē jepë jetën e vet për miqtë e tij. **14** Ju jeni miqtë e mi, nëse bëni gjërat qđ unë ju urdhëroj. **15** Unë nuk ju quaj më shërbëtorë, sepse shërbëtori nuk e di ç'bén i zoti; por unë ju kam

quajtur miq, sepse ju bëra tē njihni tē gjitha gjëra qđ kam dëgjuar nga Ati im. **16** Nuk më keni zgjedhur ju mua, por unë ju kam zgjedhur juve; dhe ju caktova tē shkoni dhe tē jepni fryt, dhe fryti juaj tē jetë i qëndrueshëm, qđ, çfarëdo gjë qđ t'i kérkoni Atit nē emrin tim, ai t'ju japë. **17** Këtë ju urdhëroj: ta doni njëri-tjetrin. **18** Nése bota ju unren, ta dini se më ka urryer mua para jush. **19** Po tē ishit nga bota, bota do tē donte tē vetët; por sepse nuk jeni nga bota, por unë ju kam zgjedhur nga bota, prandaj bota ju unren. **20** Kujtoni fjalën qđ ju thashë: "Shërbëtori nuk eshtë më i madh se i zoti". Nése më kanë pérndjekur mua, do t'ju pérndjekin edhe ju; nëse kanë zbatuar fjalën time, do tē zbatojnë edhe tuajën. **21** Të gjitha këto gjëra do t'ju bëjnë për shkak tē emrit tim, sepse nuk e njohin atë qđ më ka dërguar. **22** Po tē mos kisha ardhur dhe tē mos u kisha folur atyre, nuk do tē kishin faj; por tani ata nuk kanë asnjë shfajësim për mëkatin e tyre. **23** Kush më unren mua, unren edhe Atin tim. **24** Po tē mos kisha bërë nē mes tyre vepra qđ askush tjetër nuk ka bërë, nuk do tē kishin faj; por tani, pérkundrazi, e kanë parë, dhe më kanë uryyer mua dhe Atin tim. **25** Por kjo ndodhi qđ tē përbushet fjalë e shkruar nē ligjin e tyre: "Më kanë uryyer pa shkak". **26** Por kur tē vijë Ngushëlluesi, qđ do t'ju dëgoj prej Atit, Fryma e së vërtetës, qđ del nga Ati im, ai do tē dëshmojë për mua. **27** Edhe ju, gjithashtu, do tē dëshmoni, sepse ishit me mua qđ nga fillimi".

16 "Jua kam thënë këto gjëra, qđ tē mos skandalizoheni. **2** Do t'ju përsashtojnë nga sinagogat; madje po vjen ora kur, kushdo qđ t'ju vrasë, do tē mendojë se i ka kryer një shërbim Perëndisë. **3** Dhe do t'ju bëjnë këto gjëra, sepse nuk kanë njohur as Atin, as mua. **4** Por unë juva kam thënë këto gjëra qđ, kur tē vijë momenti, tē kujthemi se unë juva kisha thënë; por nga fillimi këto fjalë nuk juva pata thënë, sepse isha me ju. **5** Por tani unë po shkoj tek ai qđ më ka dërguar, dhe askush nga ju s'po më pyet: "Ku po shkon?". **6** Madje, për shkak se ju thashë këto gjëra, trishtimi e ka mbushur zemrën tuaj. **7** Megjithatë unë ju them tē vërtetën: eshtë mirë për ju qđ unë tē shkoj, sepse, po nuk shkova, nuk do tē vijë te ju Ngushëlluesi; por, po shkova, unë do t'ju dërgoj. **8** Dhe kur tē ketë ardhur, ai do ta bindë botën për mëkat, për drejtësi dhe për gjykim. **9** Për mëkat, sepse nuk besojnë nē mua; **10** për drejtësi, sepse unë po shkoj tek Ati dhe nuk do tē më shihni më; **11** për gjykim, sepse princi i kësaj bote eshtë gjykuar. **12** Kam edhe shumë gjëra të tjerë për t'ju thënë, por ato ende ju nuk mund t'i mban. **13** Por, kur tē vijë ai, Fryma e së vërtetës, ai do t'ju prijë nē çdo tē vërtetë, sepse ai nuk do tē flasë nga vetja, por do tē thotë gjitha ato gjëra qđ ka dëgjuar dhe do t'ju kumtøjë gjërat qđ do vijnë. **14** Ai do tē më pérlevdjojë, sepse do tē marrë prej meje dhe do t'ju kumtøjë. **15** Të gjitha gjërat qđ ka Ati janë tē miat; për këtë ju thashë se ai do tē marrë prej simes dhe do t'ju kumtøjë. **16** Pas pak nuk do tē më shihni më; e përsëri një kohë e shkurtër e do tē më shihni, sepse unë po shkoj tek Ati". **17** Atëherë disa nga dishepujt e tij thoshnin midis tyre: "Ç'eshtë kjo qđ po na thotë: "Pas pak nuk do tē më shihni më", dhe: "E përsëri një kohë e shkurtër e do tē më shihni" dhe: "Sepse unë po shkoj te Ati?". **18** Thoshnin pra: "Ç'eshtë kjo "Pas pak", për tē cilën fitet? Ne s'dimë ç'don tē thotë". **19** Jezusi, pra, e kuptoi se ata donin ta pyesni dhe u tha atyre: "Ju po pyesni njeri tjetrin pse thashë: "Pas pak nuk do tē më shihni më", dhe: "E përsëri një kohë e shkurtër e do tē më shihni"? **20** Në tē vërtetë, në tē vërtetë po ju them: ju do tē qani dhe do tē mbanzi zi dhe bota do tē gëzohet. Ju do tē pikëlloheni, por pikëllimi juaj do tē

kthehet në gëzim. **21** Gruaja, kur lind, ka dhembje, sepse i erdhia ora; por, apo e ka lindur fëmijën, nuk kujton më ankthin prej gëzimit që lindi një qenje njerëzore në botë. **22** Kështu edhe ju tani jeni në dhembje, por unë do t'ju shoh përsëri dhe zemra juaj do të gëzohet, dhe askush nuk do t'u heqë gëzimin tuaj. **23** Atë ditë ju nuk do të më bëni më asnjë pyetje. Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them se çdo gjë që ti kërkoni Atit në emrin tim, ai do t'ju japë. **24** Deri tani ju s'keni kërkuar asgjë në emrin tim; kërkoni dhe do të merrni, që gëzimi juaj të jetë i plotë. **25** Jua kam thënë këto gjëra në shëmbëlltyra, por po vjen ora kur nuk do t'ju flas më me shëmbëlltyra, por do t'ju flas haptas për Atin. **26** Në atë ditë ju do të kërkoni në emrin tim; dhe nuk po them se unë do t'i lutem Atit pér ju; **27** Ati vëtë në fakt ju do, sepse ju më deshët mua dhe keni besuar se unë dola nga Perëndia. **28** Unë dola nga Ati dhe erdha në botë; përsëri po e lë botën dhe kthehem tek Ati". **29** Dishepujt e tij i thanë: "Ja, ti tani po flet haptas dhe s'po përdor asnjë shëmbëlltyrë. **30** Tani ne njohim se ti di gjithçka dhe s'ke nevojë që ndokush të të pyesë; prandaj ne besojmë se ke dalë nga Perëndia". **31** Jezusi u përgjigji atyre: "A besoni tani? **32** Ja, po vjen ora, madje tashmë ka ardhur, në të cilën ju do të shpërndaheni, secili pér punë të vet, dhe do të më lini vetëm; por unë nuk jam vetëm, sepse Ati është mua. **33** Jua kam thënë këto gjëra, që ta keni paqen në mua; në botë do të keni mundime, por merrni zémër, unë e munda botën!".

17 Jezusi tha këto gjëra, pastaj i ngriti sytë drejt qillit dhe tha: "O Atë, ora ka ardhur, përlëvdo Birin tênd, që edhe Birin yt tê përlëvdojë. **2** sepse ti i ke dhënë pushtet mbi çdo mish, që t'u japë jetë të përjetshme të gjithë atyre që ti ia ke dhënë. (aiōnios g166) **3** Dhe kjo ështëjeta e përjetshme, të t' njobin ty, të vetmin Perëndi të vërtetë, dhe Jezu Krishtin që ti ke dërguar. (aiōnios g166) **4** Unë të kam përlëvduar mbi tokë; unë e kam kryer veprën që më ke dhënë të bëj. **5** Tani, pra, më përlëvdo, o Atë, pranë teje, me lavdinë që unë e kisha pranë teje para se të bëhej bota. **6** Unë ia kam dëftuar emrin tênd njerëzve që ti m'i ke dhënë nga bota; ishin të tutë dhe ti m'i ke dhënë; dhe ata e kanë zbatuar fjalen tênde. **7** Tani ata kanë njobur se të gjitha gjérat që ti më ke dhënë vijnë prej teje, **8** sepse ua kam dhënë atyre fjelët që ti më ke dhënë mua; dhe ata i kanë pranuar dhe kanë njobur se me të vërtetë unë dola nga ti, dhe kanë besuar se ti më ke dërguar. **9** Unë lutem pér ta, nuk lutem pér botën, po pér ata që më ke dhënë, sepse janë të tutë. **10** Dhe t' gjitha gjérat e mia janë të tuat, dhe gjérat e tua janë të miat; dhe unë jam përlëvduar në to. **11** Tani unë nuk jam më në botë, por ata janë në botë, dhe unë po vij te ti. O Atë i shenjtë, i ruaj ata në emrin tênd, ata që më ke dhënë, që t'jenë një sikurse ne! **12** Kur isha me atë në botë, unë i kam ruajtur në emrin tênd; unë i kam ruajtur atë që t' më ke dhënë dhe askush nga ata nuk ka humbur, përvëç birit të humbjes, që t' përbushej Shkrimi. **13** Por tani unë po vij te ti dhei i them këto gjëra në botë, që gëzimi im t' bëhet i plotë në ta. **14** Unë u kam dhënë atyre fjalen tênde dhe bota i ka uryrer, sepse nuk janë prej botës, ashtu si edhe unë nuk jam prej botës. **15** Unë nuk kërkoj që ti t'i heqësh nga bota, por që ti t'i mbrosh nga i ligu. **16** Ata nuk janë nga bota, sikurse unë nuk jam nga bota. **17** Shenjtëroji në të vërtetën tênde; fjala jote është e vërteta. **18** Sikurse ti më ke dërguar mua në botë, po ashtu unë i kam dërguar ata në botë. **19** Dhe unë pér ta po shenjtëroj vetveten, që edhe ata t'jenë të shenjtëruar në të vërtetë. **20** Tani unë nuk lutem vetëm pér ta, por edhe pér ata që do t' besojnë në mua

me anë të fjälës së tyre, **21** që t' gjithë t'jenë një, ashtu si ti, o Atë, je në mua dhe unë në ty; edhe ata t'jenë në në, që bota t' besojë se ti më ke dërguar. **22** Dhe unë u kam dhënë lavdinë që më ke dhënë, që ata t'jenë një, ashtu si ne jemi një. **23** Unë jam në ta dhe ti në mua, që t'jenë t' përsosur në unitet dhe që bota t' njobë që t' më ke dërguar dhe që i ke dashur, ashtu si më ke dashur mua. **24** O Atë, unë dua që atje ku jam unë, t'jenë me mua edhe ata që më ke dhënë, që ta shohin lavdinë time që t' më ke dhënë, sepse ti më ke dashur para themelimit të botës. **25** O atë i drejtë, bota nuk t' ka njobur, por unë t' kam njobur; dhe këta e kanë njobur se ti më ke dërguar. **26** Dhe unë i kam bërrë t' njohin emrin tênd dhe do t' bëj ta njohin akoma, që dashuria, me të cilën ti më ke dashur mua, t'jetë në ta dhe unë në ta".

18 Mbasi i tha këto gjëra, Jezusi doli me dishepujt e vet dhe shkoi përtëj përroit të Kedronit, ku ishte një kopsht, në të cilin hyri ai me dishepujt e tij. **2** Dhe Juda, i cili po e tradhtonte, e njihte edhe ai atë vend, sepse shpesh herë Jezusi tërhiqej atje me dishepujt e tij. **3** Atëherë Juda mori një grup ushtarësh dhe rojat e dërguara nga kërret e priftërinjve dhe nga farisenjtë, erdhia atje me fenerë, pishtarë dhe me armë. **4** Atëherë Jezusi, duke ditur gjithçka që do t'i ndodhë, doli dhe i pyeti: "Kë kërkoni?". **5** Ata i përgjigjien: "Jezusin Nazareas". Jezusi u tha atyre: "Unë jam!". Por Juda, që po e tradhtonte, ishte edhe ai me ta. **6** Sapo ai u tha atyre: "Unë jam", ata u zmrapsën dhe ranë pér dhe. **7** Atëherë Jezusi i pyeti përsëri: "Kë kërkoni?". Ata thanë: "Jezusin Nazareas". **8** Jezusi u përgjigj: "Ju kam thënë se unë jam; prandaj nëse më kërkoni mua, i lini këta t' shkojnë"; **9** që t' përbushej fjala që kishte thënë: "Nuk kam humbur asnjë nga ata që më ke dhënë". **10** Atëherë Simon Pjetri, që kishte një shpatë, e nxori, i ra shërbëtorit të kryepriftit dhe ia preu veshin e djathtë; dhe ai shërbëtor quhej Malk. **11** Por Jezusi i tha Pjetrit: "Fute shpatën tênde në mill; a nuk do ta pi unë kupén që më ka dhënë Ati?". **12** Atëherë grupi i ushtarëve, kapiteni dhe rojet e Judenjve e kapën Jezusin dhe e lidhën. **13** E çuan më parë te Ana, sepse ishte vjeħħi i Kajafës, që ishte kryeprifti i atij viti. **14** Kajafa ishte ai që i kishte keshilluar Judenjtë se ishte e leverdishme që një njeri t' vdiste pér popullin. **15** Por Simon Pjetri dñe një dishepull tjetër ndiqnin Jezusit. Dhe ky dishepull ishte i njobur i kryepriftit; dhe hyri me Jezusin nē oborrin e kryepriftit. **16** Por Pjetri mbeti përashta te dera. Atëherë dishepulli tjetër, që ishte i njobur i kryepriftit, doli dhe i foli portierës dhe bëri t' hyjë Pjetri. **17** Dhe shërbëtorja portiere i tha Pjetrit: "Mos je edhe ti nga dishepujt e atij njeriu?". Ai u përgjigj: "Nuk jam". **18** Ndërkaj shërbëtorët dhe rojat ndezén një zjarr me qymyr dhe qëndronin në këmbë e ngrøhesin, sepse bënte ftohtë; edhe Pjetri qëndronte nē këmbë me ta dhe ngrøhej. **19** Por kryeprifti e pyeti Jezusin pér dishepujt e tij dhe pér doktrinën e tij. **20** Jezusi iu përgjigj: "Unë i kam folur haptas botës; gjithmonë kam mësuar nē sinagogë e nē tempull, ku mblidhen t' gjithë Judenjtë, dhe s'kam thënë asgjë nē fshehtësi. **21** Pérse më pyet mua? Pyet ata që kanë dëgjuar c'u kam thënë atyre; ja, ata i dinë gjérat që kam thënë". **22** Posa i tha këto fjalë, një nga rojat që i rrin afér, i ra Jezusit me shuplakë, duke thënë: "Kështu i përgjigjesh kryepriftit?". **23** Jezusi i tha: "Po t' kem folur keq, trego ku është e keqja; por, po t' kem folur mirë, pérse po më bie?". **24** Atëherë Ana e dérgoi t' lidhur te Kajafa, kryeprifti. **25** Ndërkaj Simon Pjetri qëndronte aty e ngrøhej. I thanë, pra: "Mos je dhe ti nga dishepujt e tij?". Ai e mohoi dhe tha: "Nuk jam". **26** Por një nga shërbëtorët e kryepriftit, farefisi i atij, të

cilit Pjetri ia kishte prerë veshin, tha: "A s'të pashë në kopsht me të?". 27 Dhe Pjetri e mohoi sërisht, dhe menjëherë këndoi gjeli. 28 Pastaj nga Kajafa e çuan Jezusin në pretorium; ishte mëngjes herët. Por ata nuk hynë në pretorium, që të mos bëheshin të papastër, por të mund të hanin Pashkën. 29 Dhe kështu Pilati dolti ja shqit drejt tyre dhe tha: "Ç'padi sillni kundër këtij njeriu?". 30 Ata u përgjigjeshi dhe i thanë: "Nëse ai të mos ishte keqburës, nuk do ta kishim dorëzuar". 31 Atëherë Pilati u tha atyre: "Merreni ju dhe gjykojeni sipas ligjit tuaj" Por Judenjtë i thanë: "Neve nuk na lejohet të vrasim njeri". 32 Kjo ndodhi që të përmbushej fjalë që kishte thënë Jezusi, kur kishte thënë se me c'vdekje duhej të vdiste. 33 Atëherë Pilati hyri përsëri në pretorium, e thirri Jezusin dhe i tha: "A je ti mbreti i Judenje?". 34 Jezusi u përgjigji: "E thua ti nga vetja, apo ta kanë thënë të tjerë për mua?". 35 Pilati u përgjigji: "Jam unë vallë Jude? Kombi yt dhe kërret e priftërinje të dorëzuan tek unë; çfarë ke bërë?". 36 Jezusi u përgjigji: "Mbretëria ime nuk është e kësaj bote; po të ishte mbretëria ime e kësaj bote, shërbëtorët e mi do të luftonin që të mos u dorëzohesha Judenje; porse tani mbretëria ime nuk është prej këtej". 37 Atëherë Pilati i tha: "Ti, pra, qenke mbret?". Jezusi u përgjigji: "Ti thua se unë jam mbret; pér këtë unë kam lindur dhe pér këtë kam ardhur në botë; që të dëshmoj pér të vërtetët; kush është pér të vërtetët, e dégjon zérin tim". 38 Pilati e pyeti: "Ç'është e vërtetë?". Dhe, si foli këtë, doli përsëri para Judenje dhe u tha atyre: "Unë nuk po gjej në të asnjë faj! 39 Por ndër ju është zakon që unë t'ju liroj dikë pér Pashkë; a doni, pra, që t'ju liroj mbretin e Judenje?". 40 Atëherë të gjithë bërtitën përsëri, duke thënë: "Jo këtë, por Barabanë!". Por Baraba ishte një kusar.

19 Atëherë Pilati mori Jezusin dhe dha urdhër ta fshikulloni. 2 Dhe ushtarët thurrën një kurorë me gjemba, ia vunë mbi krye dhe i veshën siper një mantel të purpurt, 3 dhe thoshnini: "Tungjatjeta, o mbret i Judenje"; dhe i binin me shuplaka. 4 Pastaj Pilati doli përsëri dhe u tha atyre: "Ja, po jua nxjerr jashtë, që ta dini se nuk gjej në të asnjë faj". 5 Jezusi, pra, doli, duke mbajtur kurorën prej gjembash dhe mantelin e purpurit. Dhe Pilati u tha atyre: "Ja njeriu!". 6 Kur e panë kërret e priftërinje dhe rojet, filluan të bërtasin, duke thënë: "Kryqëzoje, kryqëzoje!". Pilati u tha atyre: "Merreni ju dhe kryqëzoheni, sepse unë nuk gjej në të asnjë faj". 7 Judenjtë iu përgjigjën: "Ne kemi një ligj dhe sipas ligjit tonë ai duhet të vdesë, sepse e bëri veten Bir të Perëndisë". 8 Kur Pilati i dëgjoi këto fjalë, kishte akoma më shumë frikë; 9 dhe, si u kthye në pretorium, i tha Jezusit: "Nga je ti?". Por Jezusi nuk i dha kurfarë përgjigje. 10 Pér këtë arsyë Pilati i tha: "S'po më flet? ti s'e di që unë kam pushtet të të kryqëzoj dhe pushtet të të liroj?". 11 Jezusi u përgjigji: "Ti nuk do të kiske asnjë pushtet përmbi mua, po të mos të që dhënë prej së lart; prandaj ai që më dorëzoi tek ti ka faj më të madh". 12 Që nga ai moment Pilati kërkoi ta lironë; por Judenjtë bërtisin, duke thënë: "Po e lirove këtë, nuk je mik i Cezarit; kush e bën veten mbret, i kundërvihet Cezarit". 13 Pilati, pra, kur i dëgjoi këto fjalë, e coi jashtë Jezusin dhe u ul në selinë e gjykates, në vendin e quajtur "Kalldrëm", e në hebraistik "Gabatha"; 14 tani ishte dita e përgatitjes së Pashkës, dhe ishte afërsisht ora e gjashtë; dhe u tha Judenje: "Ja mbreti juaj". 15 Por ata bërtitën: "Largoje! Largoje! Kryqëzoje!". Pilati u tha atyre: "Ta kryqëzoj mbretin tuaj?". Kërret e priftërinje u përgjigjën: "Ne s'kemi mbret tjetër përvëç Cezarit!". 16 Atëherë ai ua dorëzoi që të kryqëzohej. Dhe ata e morën Jezusin dhe e çuan tutje. 17 Dhe ai, duke mbartur kryqin e tij, u nis drejt

vendit që quhej "Kafka", që në hebraistik quhet "Golgota", 18 ku e kryqëzuan, dhe me të dy të tjerë, njërin në një anë e tjetrin në anën tjeter, dhe Jezusi në mes. 19 Dhe Pilati shkroi edhe një mbishkrim dhe e vuri në kryq; dhe atje ishte shkruar: "JEZUSI NAZAREAS, MBRETI I JUDENJVE". 20 Kështu këtë mbishkrim e lexuan shumë nga Judenjtë, sepse vendi ku i kryqëzua Jezusi ishte afër qytetit; dhe mbishkrimi ishte shkruar hebraistik, greqisht dhe latinist. 21 Prandaj kërret e priftërinje të Judenje i thanë Pilatit: "Mos shkruaj: 'Mbreti i Judenje'", por se ai ka thënë: "Unë jam mbreti i Judenje!". 22 Pilati u përgjigji: "Atë që kam shkruar, e kam shkruar!". 23 Dhe ushtarët, mbasi e kishin kryqëzuar Jezusin, morën rrobat e tij dhe bënë katër pjesë, një pjesë për çdo ushtar, dhe tunikën. Por tunika ishte pa tegel, e endur një copë nga maja e deri në fund. 24 Prandaj ata i thanë njëri-tjetrit: "Nuk e grisim, por hedhim short kujt t'i bjerë", që të përmbushej Shkrimi, që thotë: "I ndanë midis tyre rrobat e mia, dhe hodhën short pér tunikën time". Ushtarët, pra, i bënë këto gjëra. 25 Por afër kryqit të Jezusit, qendronin nëna e tij dhe motra e nënës së tij, Maria e Kleopas dhe Maria Magdalënë. 26 Atëherë Jezusi, kur pa nënën e tij dhe pranë saj dishepullin që donte, i tha nënës së tij: "O grua, ja biri yt!". 27 Pastaj i tha dishepullit: "Ja néna jotel!". Dhe që në atë moment ai e mori në shtëpinë e vet. 28 Pas kësaj, Jezusi, duke ditur që tashmë çdo gjë ishte kryer, që të përmbushej Shkrimi, tha: "Kam etje!". 29 Por aty ishte një enë plot me uthull. Pasi shtinë një sfungjer në uthull dhe e vunë në majë të një dege hisopi, ia afroan te goja. 30 Kur Jezusi e mori uthullën, tha: "U krye!". Dhe duke ulur kryet, dha frymën. 31 Duke qenë se ishte dita e Përgatitjes, me qëllim që trupat të mos qëndronin në kryq të shtunën, sepse ajo e shtunë ishte një ditë me rëndësi të veçantë, Judenjtë i kérkuani Pilatit që atyre t'u thyeshin kérçinjtë dhe të hiqeshin që andej. 32 Ushtarët, pra, erdhën dëhe ia theyn kérçinjtë të parit dëhe pastaj edhe tjetrit që ishte kryqëzuar me të; 33 por, kur erdhën te Jezusi, dhe si panë se ai tashmë kishte vdekur, nuk ia theyn kérçinjtë, 34 por njëri nga ushtarët ia tejshpoi brinjën me një heshtë, dhe menjëherë i doli gjak e ujë. 35 Dhe ai që ka parë, ka dëshmuar pér këtë, dhe dëshmia e tij është e vërtetë; dhe ai e di se thotë të vërtetët, që ju të besoni. 36 Këto gjëra në fakt ndodhën që të përmbushet Shkrimi: "Nuk do t'i thyhet asnjë eshtë". 37 Dhe akoma një Shkrim tjetër thotë: "Do t' vështrojnë atë që e kanë tejshpuar". 38 Pas këtyre gjëratave, Jozefi nga Arimatea, që ishte dishepull i Jezusit, por fshehtas nga druajtja e Judenje, i kérkoi Pilatit që mund ta merrete trupin e Jezusit; dhe Pilati i dha leje. Atëherë ai erdhë dhe e mori trupin e Jezusit. 39 Por erdhë dhe Nikodemi, i cili më përparrë kishte vajturi te Jezusi natën, duke sjellë një pérzierje prej mirre dhe aloë, prej rrëth njëqind librash. 40 Ata, pra, e morën trupin e Jezusit dhe e mbështollën në pëlhura liri me erëra të këndëshme, sipas zakonit të varrimit që ndiqnin Judenjtë. 41 Por në atë vend ku ai u kryqëzua ishte një kopsht, dhe në kopsht një varr i ri, në të cilën ende nuk ishte vënë askush. 42 Aty, pra, pér shkak të Përgatitjes së Judenje, e vunë Jezusin, sepse varri ishte afër.

20 Por ditën e parë pas së shtunës, në mëngjes, kur ishte ende errët, Maria Magdalena shkoi te varri dhe pa se guri ishte hequr nga varri. 2 Atëherë rendi te Simon Pjetri dhe te dishepulli tjetër, të cilin Jezusi e donte, dhe u tha atyre: "E kanë hequr Zotin nga varri dhe nuk e dimë ku e vunë". 3 Atëherë Pjetri dhe dishepulli tjetër dolën jashtë dhe u nisën pér te varri. 4 Rendnin të dy bashkë, por dishepulli tjetër rendi përpara, më

shpejt se Pjetri dhe arriti i pari te varri. 5 Dhe, si u përkul, pa pëlhurat prej liri që ishin në varr, por nuk hyri aty. 6 Arriti edhe Simon Pjetri që po e ndiqte, hyri në varr dhe pa pëlhurat prej liri që ishin përtokë, 7 dhe rizën, që që vénë mbi kokën e Jezusit; ajo nuk ishte bashkë me pëlhurat, por ishte e palosur në një vend, veç. 8 Atëherë hyri edhe ai dishepull tjetër që kishte arritur i pari te varri, pa dhe besoi. 9 Ata në fakt, nuk e kishin kuptuar ende Shkrimin, sipas të cilit ai duhet të ringjallej së vdekurish. 10 Pastaj dishepujt u kthyen përsëri në shtëpi. 11 Por Maria kishte mbetur jashtë varrit, dhe po qante. Dhe, duke qarë, u përkul brenda varrit, 12 dhe pa dy engjëj, të veshur me të bardha, ndenjur njëri te kryet dhe tjetri te këmbët e vendit, ku qe trupi i Jezusit. 13 Ata i thanë: "O grua, pse po qan?". Ajo u përgjigj atyre: "Sepse e kanë hequr Zotin tim, dhe nuk e di ku e kanë vënë". 14 Si tha këtë, ajo u suall prapa dhe pa Jezusin, që qëndronte në këmbë; por ajo nuk e dinte se ishte Jezusi. 15 Jezusi i tha: "O grua, pse po qan? Kë kërkon?". Ajo, duke menduar se ishte kopshtari, i tha: "Zot, po e pate hequr ti, më trego ku e vure dhe unë do ta marr". 16 Jezusi i tha: "Mari!". Dhe ajo atëherë u kthyte dhe i tha: "Rabboni!", që do të thotë: Mësues. 17 Jezusi i tha: "Mos më prek, sepse ende nuk u ngjita te Ati im; por shko te vëllezërit e mi dhe u thuaj atyre se unë po njitem tek Ati im dhe Ati juaj, te Perëndia im dhe Perëndia juaj". 18 Atëherë Maria Magdalena shkoi t'jua njoftojë dishepujve se kishte parë Zotin dhe se ai i kishte thënë këto gjëra. 19 Pastaj në mbrëmje të po asaj dite, dita e parë e javës, ndërsa dyert e vendit ku qenë mbledhur dishepujt ishin të myllura nga frika e Judenive, erdhë Jezusi dhe u prezantua në mes tyre dhe u atyre: "Paqja me ju!". 20 Dhe, si i tha këto, u tregoi atyre duart e veta dhe brinjën. Dishepujt pra, kur e panë Zotin, u gëzuan. 21 Pastaj Jezusi u tha atyre përsëri: "Paqja me ju! Sikurse më ka dërguar mua Ati, ashtu unë po ju dërgoj ju". 22 Dhe, si tha këto fjalë, hukati mbi ta dhe tha: "Merri Frymén e Shenjtë! 23 Kujt do t'ia falni mëkatet, do t'i jenë falur, kujt do t'ia mban, do t'i jenë mbajtur". 24 Por Thomai, i quajtur Binjaku, një nga të dymbëdhjetët, nuk ishte me ta kur erdhë Jezusi. 25 Dishepujt e tjerë, pra, i thanë: "Kemi parë Zotin". Por ai u tha atyre: "Po nuk e pashë në duart e tij shenjën e gozhdave, dhe po nuk e vura gishtin tim te shenja e gozhdëve dhe dorën time në brinjën e tij, unë nuk do të beso". 26 Dhe tetë ditë më vonë, dishepujt ishin përsëri në shtëpi dhe Thomai ishte me ta. Jezusi erdhë, ndonëse dyert ishin të myb-llura, dhe u prezantua midis tyre dhe tha: "Paqja me ju!". 27 Pastaj i tha Thomait: "Vëre gishtin këtu dhe shiko duart e mia; shtrije edhe dorën dhe vëre në brinjën time; dhe mos ji mosbesues, por besues!". 28 Atëherë Thomai u përgjigj dhe i tha: "Zoti im dhe Perëndia im!". 29 Jezusi i tha: "Sepse më ke parë, Thoma, ti ke besuar; lum ata që nuk kanë parë dhe kanë besuar!". 30 Jezusi bëri edhe shumë shenja të tjera në prezencën e dishepujve të tij, të cilat nuk janë shkruar në këtë libër. 31 Por këto gjëra janë shkruar që ju të besoni se Jezusi është Krishti, Biri i Perëndisë dhe që, duke besuar, ta keni jetën në emër të tij.

21 Pas këtyre gjërave, Jezusi iu shfaq përsëri dishepujve pranë Detit të Tiberiadës; dhe u shfaq në këtë mënyrë: 2 Simon Pjetri, Thomai i quajtur Binjaku, Natanaeli nga Kana e Galilës, të bijtë e Zebedeut dhe dy të tjerë nga dishepujt e tij ishin bashkë. 3 Simon Pjetri u tha atyre: "Po shkoj të peshkoj". Ata i thanë: "Po vjmë edhe ne me ty". Dolën dhe hipën menjëherë në barkë; por atë natë nuk zunë asgjë. 4 Në mëngjes herët,

Jezusi ndenji te bregu; megjithatë dishepujt nuk e kuptuan se ishte Jezusi. 5 Dhe Jezusi u tha atyre: "O djema, a keni ndonjë gjë për të ngrënë?". Ata i përgjigj: "Jo!". 6 Dhe ai u tha atyre: "Hidhni rrjetën në anën e djathtë të barkës dhe do të gjeni". E hodhën, pra, dhe s'mundën më ta tërhiqnin nga shumica e peshqve. 7 Atëherë dishepulli, të cilin Jezusi e donte, i tha Pjetrit: "Është Zoti". Simon Pjetri, kur dégjoi se ishte Zoti, u mbështoll me rrobë (sepse ishte i zhveshur) dhe u hodh në det. 8 Dishepujt e tjerë përkundrazi shkuan me barkë (sepse nuk ishin shumë larg nga toka, vetëm dyqind kubitë), duke têrhequr rrjetën plot me peshq. 9 Mbas dolën në tokë, panë një zjarr me prush dhe mbi të peshk dhe bukë. 10 Jezusi u tha atyre: "Sillni këtu disa nga peshqit që zutë tanil". 11 Simon Pjetri hipë përsëri në barkë dhe nxori në tokë rrjetën, plot me peshq të mëdhenj, njëqind e pesëdhjetë e tre; dhe, meqithse ishin aq shumë, rrjeta nuk u shqye. 12 Jezusi u tha atyre: "Ejani të hani mëngjes". Por asnjë nga dishepujt nuk guxonte ta pyeste: "Kush je?", duke ditur se ishte Zoti. 13 Atëherë Jezusi erdhë, mori bukë dhe ua dha atyre; po kështu edhe peshkun. 14 Kjo ishte e treta herë që Jezusi iu shfaq dishepujve të vet, mbas ishte ringjallur së vdekuri. 15 Mbas kishin ngrënë, Jezusi i tha Simon Pjetrit: "Simon nga Jona, a më do ti mua më shumë se këta?". Iu përgjigj: "Po, Zot, ti e di se unë të dua". Jezusi i tha: "Kulloti qengjat e mil!". 16 Përsëri e pyeti për të dytin herë: "Simon nga Jona, a më do ti mua?". Iu përgjigj: "Po, Zot, ti e di se unë të dua". Jezusi i tha: "Ki kujdes pér delet e mia". 17 E pyeti për të tretin herë: "Simon nga Jona, a më do ti mua?". Pjetri u trishtua pse e pyeti për të tretin herë: "A më do ti mua?", dhe iu përgjigj: "Zot, ti është që do të dojë". 18 I tha këto fjalë për të bérëtë ditur se me q'dekje ai do ta përlëvdonte Perëndinë. Dhe, si i tha këto, i tha: "Ndiqmë". 19 Dhe Pjetri u kthyte dhe pa se po e ndiqte dishepulli, të cilin Jezusi e donte, ai që gjatë darkës ishte mbështetur mbi kraharorin e Jezusit dhe kishte pyetur: "Zot, kush është ai që po të tradhton?". 20 Kur Pjetri e pa, i tha Jezusit: "Zot, dhe me të ç'do të bëhet?". 22 Jezusi iu përgjigj: "Nëse dua që ai të mbetet derisa të vij unë, ç'të duhet? Ti ndiqmë!". 23 Atëherë u hap zëri midis vëllezërvore se ai dishepull nuk do të vdiste; por Jezusi nuk i kishte thënë Pjetrit se ai nuk do të vdiste, por: "Nëse unë dua që ky të mbetet derisa të vij unë, ç'të duhet?". 24 Ky është dishepulli që dëshmon për këto gjëra dhe që ka shkruar këto gjëra; dhe ne dimë se dëshmia e tij është e vërtetë. 25 Janë edhe shumë gjëra të tjera që i bëri Jezusi, të cilat, po të shkruheshin një nga një, unë mendoj se nuk do të mjaftonte mbarë bota që t'i nxinte librat që do të mund të shkruheshin. Amen.

Veprat e Apostujve

1 Tregimin e parë e bëra, o Teofil, mbi të gjitha gjérat që Jezusi nisi tè bëjë dhe tè mësojë, **2** deri në ditën në të cilën u muarr në qill, pasi u kishte dhënë urdhërimë nëpërmjet Frymës së Shenjtë apostujve që ai kishte zgjedhur. **3** Atyre, pasi pati vuajtur, iu paraqit i njallur me shumë prova bindëse, duke u parë prej tyre për dyzet ditët dhe duke folur për gjérat e mbretërisë së Perëndisë. **4** Dhe, duke u gjendur bashkë me ta, i urdhëroi ata që tè mos largoheshin nga Jeruzalem, por tè prisin premtimin e Atit: "Që, tha ai, e keni dëgjuar nga unë, **5** sepse Gjoni pagëzoi me ujë, por ju do të pagëzoheni me Frymën e Shenjtë, mbas jo shumë ditësh". **6** Kështu ata që ishin mbledhur bashkë e pyetën, duke thënë: "Zot, a do ta rivendosësh në këtë kohë mbretërinë e Izraelit?". **7** Por ai u tha atyre: "Nuk ju takon juve tè dini kohët dhe momentet e përshtatshme, që ka përcaktuar Ati me autoritetin e vet. **8** Ju do të merrni fuqi kur Fryma e Shenjtë do të vijë mbi ju dhe do tè bëheni dëshmitarët e mi në Jeruzalem dhe në gjithë Judenë, në Samari dhe deri në skajin e dhet". **9** Mbasi i tha këto gjëra, ndërsa ata po e vështronin, u ngrit lart; dhe një re e përfshiu dhe ua hoqi prej syve tè tyre. **10** Dhe, si ata po i mbanin sytë e ngulitur në qill, ndërsa ai po largohej, ja dy burra në rroba tè bardha iu paraqitën atyre, **11** dhe thanë: "Burra Galileas, pse qëndroni e shikoni drejt qillit? Ky Jezus, që u është marrë në qill nga mesi juaj, do tè kthehet në tè njëjtën ményrë, me tè cilën e keni parë tè shkojë në qill". **12** Atëherë ata u kthyen në Jeruzalem, nga mali që quhet i Ullinje, që është atër Jeruzalemit sa një ecje e së shtunës. **13** Dhe, si u kthyen në qytet, u ngjiten në sallën e sipërme, ku rrinë Pjetri dhe Jakobi, Gjoni dhe Andrea, Filipi dhe Thomai, Bartolomeu dhe Mateu, Jakobi i Alfeut dhe Simon Zellshmi, dhe Juda i Jakobit. **14** Të gjithë këta ngulmonin me një mendje tè vëtme në lutje dhe përgjërim së bashku me gratë, me Marinë, nënën e Jezusit, dhe me vëllezërit e tij. **15** Në ato ditë Pjetri u çua në mes tè dishepujve (dhe numri i emrave tè mbledhur ishte rreth njëqind e njëzet) dhe tha: **16** "Vëllezër, ishte e nevojshme që tè përbushej ky Shkrim, të cilin Fryma e Shenjtë e parafoli me anë tè gojës së Davidit në lidhje me Judën, i cili u bë prijës i atyre që e kapën Jezusin. **17** Sepse ai ishte i numëruar bashkë me ne dhe kishte pjesë në këtë shërbesë. **18** Ai, pra, fitoi një arë, me shpërbilim e paudhësi, dhe duke rënë kokëposhtë, plasi në mes dhe tè gjitha tè brendshmet e tij iu derdhën. **19** Kjo iu bë e njohur tè gjithë banorëve të Jeruzalemit, sa që ajo arë në dialektin e tyre është quajtur Akeldama, që do tè thotë: "Ara e gjakut". **20** Në fakt, në librin e Psalmeve, është shkruar: "Shtëpia e tij u bëftë e shkretë dhe askush mos banofte në tè!", dhe: "Tjetërkush e zëntë detyrën e tij!". **21** Duhet, pra, që ndër burrat që kanë qenë në shoqërinë tonë gjithë kohën në tè cilën Zoti Jezus ka hyrë dhe ka dalë midis nesh, **22** duke filluar që nga pagëzimi i Gjonit e deri në atë ditë kur u muarr në qill nga mesi ynë, një prej tyre tè bëhet dëshmitar me ne, i ringjalljes së tij". **23** Dhe u paraqitën dy: Jozefi, i quajtur Barsaba, që ishte i mbiquajtur Just, dhe Matia. **24** Dhe, duke u lutur, thanë: "Ti, o Zot, që i njeh zemrat e tè gjithëve, trego cilin nga këta të dy ke zgjedhur, **25** për tè marrë shortin e kësaj shërbese dhe apostullimin, nga i cili Juda u largua për tè shkuan në vendin e tij". **26** Atëherë hodhën short, dhe shorti ra mbi Matian; dhe ai iu shtua tè njëmbëdhjetë apostujve.

2 Kur erdhë dita e Rrëshajëve, ata ishin tè gjithë bashkë, në një mendje tè vetme, në tè njëjtin vend. **2** Dhe befas nga qilli erdhë një ushtimë, si ajo e një ere që fyrn furishëm, dhe e mbushi gjithë shtëpinë ku ata po rrinin. **3** Dhe atyre u dukën gjuhë, si prej zjarri, tè cilat ndaheshin dhe zinin vend mbi secilin prej tyre. **4** Kështu tè gjithë u mbushën me Frymën e Shenjtë dhe filluan tè flasin në gjuhë tè tjera, ashtu si Fryma e Shenjtë ua jepet tè shpreheshin. **5** Por në Jeruzalem banonin disa Juden, njerëz tè perëndishëm, nga tè gjitha kombet nën qill. **6** Kur u dëgjua ajo ushtimë, turma u mblohdh dhe u hutua, sepse secili nga ata i dëgjonte tè flasin në gjuhën e vet. **7** Dhe tè gjithë habiteshin dhe mrekulloheshin dhe i thoshnin njëri-tjetrit: "Ja, a nuk janë tè gjithë Galileas këta që flasin? **8** Si vallë secili nga ne i dëgjon tè flasin në gjuhën e vet amtare? **9** Ne Partët, Medët, Elamitët dhe banorët e Mesopotamisë, tè Judesë dhe tè Kapadokisë, tè Pontit dhe tè Azisë, **10** tè Frigjisë e tè Pamfilisë, tè Egjipt dhe tè pjesëve të Libisë përballë Kirenës, dhe ne tè ardhur nga Roma, Judenj dhe prozelitë, **11** Kretas dhe Arabë, i dëgjojmë tè flasin për gjérat e mëdha tè Perëndisë në gjuhëtona!". **12** Dhe tè gjithë habiteshin dhe ishin lutuar dhe i thonin njëri-tjetrit: "Ç'do tè thotë kjo?". **13** Kurse tè tjerë i përqeshnin dhe thonin: "Janë plot me verë tè ëmbël!". **14** Por Pjetri u çua në këmbë bashkë me tè njëmbëdhjetët dhe u foli atyre me zë tè lartë: "Judenj dhe ju tè gjithë që banoni në Jeruzalem, merni njoftimi për këtë dhe dëgjoni me vëmendje fjalët e mia. **15** Këta nuk janë tè dehur, siç po mendoni ju, sepse është vetëm ora e tretë e ditës. **16** Por kjo është ajo që ishte thënë nëpërmjet profetit Joel: **17** "Dhe në ditët e fundit do tè ndodhë, thotë Perëndia, që unë do tè përap ngar Fryma ime mbi çdo mish; dhe bijtë tuaj e bijat tuaja do tè profetizojnë, tè rinjtë tuaj do tè shohin vegime dhe tè moshuarit tuaj do tè shohin éndrra. **18** Në ato ditë do tè përap ngar Fryma im mbi shërbëtorët e mi dhe mbi shërbëtoret e mia, dhe do tè profetizojnë. **19** Dhe do tè bëj mrekulli lart në qill dhe shenja poshtë mbi tokë: gjak, zjarr e avull tyni. **20** Dielli do tè kthehet në errësirë dhe hëna në gjak, para se tè vijë dita e madhe dhe e lavdishme e Zotit. **21** Dhe do tè ndodhë që kush ta ketë thirrur emrin e Zotit, do tè shpëtohet". **22** Burra tè Izraelit, dëgjoni këto fjalë: Jezusi Nazareas, njeriu i dëftuar nga Perëndia ndër ju me veprat tè fuqishme, me mrekulli dhe shenja që Perëndia bëri ndër ju me anë tè tij, siç edhe vet e dini, **23** ai, pra, sipas këshillit tè caktuar dhe tè paranjohur tè Perëndisë, ju dorëzua juve dhe ju e zutë dhe, me duart e tè padrejtëve, e gozhduat në kryq dhe e vratë. **24** Por Perëndia e ka ringjallur, pasi e zgjidhi nga anketet e vdekjes, sepse nuk ishte e mundur që vdekja ta mbante atë. **25** Në fakt Davidi thotë përt: "E pata vazhdimi i Zotit para meje, sepse ai është në tè djathën time, që unë tè mos hiqem. **26** Për këtë u gëzua zemra ime dhe ngazëllói gjisha ime, dhe edhe mishi im do tè qëndrojë në shpresë. **27** Sepse ti nuk do tè lësh shpirtin tim në Hades dhe nuk do tè lejosh që i Shenjtë yt tè shohë kalbjen. (**Hadës g86**) **28** Ti më ke bërrë tè njoh udhët e jetës, ti do tè më mbushësh me gëzim në praninë tênde". **29** Vëllezër, mund tè thuhet haptas për Davidin patriarch që ai vdiq dhe u varros; dhe varri i tij është ndër ne deri ditën e sotme. **30** Ai, pra, duke genë profet, e dinte se Perëndia i kishte premtuar me betim se nga fryti i belit tè tij, sipas mishit, do tè ngjalljet Krishti për t'u ulur mbi froni e tij; **31** dhe, duke parashikuar këtë, foli për ringjalljen e Krishtit, duke thënë se shpirti i tij nuk do tè lihej në Hades dhe se mishi i tij nuk do tè shihte kalbjen. (**Hadës g86**) **32** Këtë Jezus, Perëndia e ka ringjallur; dhe për këtë tè gjithë ne jemi dëshmitarë! **33** Ai, pra,

duke qenë i ngritur në të djathtë të Perëndisë dhe duke marrë nga Ati premtimin e Frymës së Shenjtë, ka përhapur atë që ju tanë shihni dhe dëgjoni. **34** Sepse Davidi nuk është ngritur në qell, madje ai vetë thotë: "Zoti i ka thënë Zotit tim: Ulu në të djathtën time, **35** derisa unë t'i vë armiqtë e tu si stol të këmbëve të tua!". **36** Ta dijë, pra, me siguri, gjithë shtëpia e Izraelit se atë Jezus që ju e keni kryqëzuar, Perëndia e ka bërë Zot e Krisht". **37** Kur ata i dëgjuan këto gjëra, u pikëlluan në zemër dhe pyetën Pjetrin dhe apostujt: "Vëllezër, ç'duhet të bëjmë?". **38** Atëherë Pietri u tha atyre: "Pendohuni dhe secili nga ju le të pagëzohet në emër të Jezu Krishtit përfaljen e mëkateve, dhe ju do të merrni dhuratën e Frymës së Shenjtë". **39** Sepse premtimi është përi ju dhe përi bijtë tuaj dhe përi gjithë ata që janë larg, përi ata që Zoti, Perëndia ynë, do t'i thërrasë". **40** Dhe me shumë fjalë të tjera u përbetohej dhe i nxiste, duke thënë: "Shpëtoni veten nga ky brez i çorodituri!". **41** Dhe ata që e pranuan fjalën e tij me gëzim, u pagëzuan; atë ditë u shtuan rreth tre mijë veta. **42** Ata ishin ngulmues në zbatimin e mësimit të apostujve, në bashkësi, në thyerjen e bukës dhe në lutje. **43** Dhe të gjithëve u kishte hyrë druajtja; dhe shumë shenja e mrekulli bëheneshin nga dora e apostujve. **44** Por gjithë ata që besonin rrinë bashkë dhe çdo gjë e kishin të përbashkët. **45** Dhe i shisnin pronat e pasuritë dhe ua ndanin të gjithëve, sipas nevojës së çdonjërit. **46** Dhe ngulmonin me një mendje të vetme çdo ditë në tempull dhe, duke e thyer bukën nga shtëpia në shtëpi, merrnin ushqimin me gëzim dhe me thjeshtësi zemre, **47** duke lavdëruar Perëndinë dhe duke gëzuar simpatinë e gjithë popullit. Dhe Zoti i shtonte kishës çdo ditë ata që ishin shpëtar.

3 Por Pjetri dhe Gjoni po njiteshin bashkë për në tempull, rreth orës së nëntë, në orën e lutjes. **2** Dhe aty ishte një njeri i qalë që prej lindjes, të cilin e sillnin çdo ditë dhe e linin afër derës së tempullit, e t'u quajtur "E bukura", përtu kërkuar lëmoshë atyre që hynin në tempull. **3** Ai, kur pa se Pjetri dhe Gjoni po hynin në tempull, u kërkoi lëmoshë. **4** Atëherë Pjetri, me Gjonin, duke i ngulur sytë mbi të, i tha: "Na shiko". **5** Dhe ai po i shikonte me kujdes, duke shpresuar se do të merrete ndonjë gjë prej tyre. **6** Por Pjetri tha: "Unë nuk kam as arqej, as ar, por atë që kam po ta jap: në emër të Jezu Krishtit Nazarenas, çohu dhe eci!". **7** Dhe, si e kapi nga dora e djathtë, e ngriti në këmbë; dhe në atë çast iu forcuan këmbët dhe nyjet. **8** Dhe me një të hovur u ngrit në këmbë dhe filloi të ecë; dhe hyri me ta në tempull, duke ecur, duke u hedhur dhe duke lavdëruar Perëndinë. **9** Dhe gjithë populli e pa duke ecur dhe duke lavdëruar Perëndinë, **10** dhe e njohën se ishte ai që rrinte ulur para derës së Bukur të tempullit përtë kërkuar lëmoshë; dhe u mbushën me habi dhe çudi përtatë që i kishte ndodhur atij. **11** Atëherë, ndërsa i cali që ishte shëruar rrinte ngritur pas Pjetrit dhe Gjonit, gjithë populli, i cuditur, rendi drejt tyre te portiku të quajtur i Salomonit. **12** Dhe Pjetri, duke parë këtë gjë, i foli popullit duke thënë: "Burra të Izraelit, pse po mrrekulloheni përtë këtë? Ose pse po na i ngulni sytë sikur ne me fuqinë tonë të vetme ose me perëndishmëri të kishim bërë që ky njeri të ecë? **13** Perëndia e Abrahamit, e Isakut dhe e Jakobit, Perëndia e etërvë tanë e ka përlëvduar Birin e tij Jezusin, të cilin ju ia dorëzuat Pilatit dhe e mohuat përparrë tij, megjithëse ai kishte vendosur ta lironë. **14** Por ju e mohuat të Shenjtin, të Drejtin, dhe kërkua që t'ju jepej një vrasës, **15** dhe vratë princin e jetës, që Perëndia e ka ringjallur prej së vdekuri dhe përtë cilin ne jemi dëshmitarë! **16** Dhe përt besimin në emër të Jezusit, ky njeri, të cilin ju po e shihni dhe e njihni, u fortuesua nga emri i tij; dhe

besimi, që është nëpërmjet tij, i ka dhënë shërimin e plotë të gjymtyrëve, në praninë e të gjithëve ju. **17** Por tani, o vëllezër, unë e di që e keni bërë nga padija, ashtu siç kanë bërë edhe kërët tuaj. **18** Por kështu Perëndia i ka përmbushur ato që kishte parathënë me gojën e të gjithë profetëve të vet, se Krishti i tij do të vuante. **19** Pendohuni, pra, dhe kthehuni, që të shlyhen mëkatet tuaja, dha që të vijnë kohët e flidit nga prania e Zotit, **20** dhe ai të dérgojë Jezu Krishtin që ju ishte predikuar më parë juve, **21** të cilin qjelli duhet ta mbajë deri në kohën e ripërtëritjes të të gjitha gjërvave, përtë cilën Perëndia ka folur nëpërmjet gojës së gjithë profetëve të tij të shenjtë, që nga fillimi i botës. (*aiōn g165*) **22** Vetë Moisiu, në fakt, u tha etërvë: "Zoti, Perëndia juaj do të njyllë përi ju një profet si unë nga mesi i vëllezërvës tua; dëgjojeni në të gjitha gjërat që ai do t'ju thotë! **23** Dhe do të ndodhë që kushdo që nuk do ta dëgjojë atë profet, do të shkatërohet në mes të popullit". **24** Gjithashtu të gjithë profetët, të gjithë atë që kanë folur qysh nga Samueli e këtej, i kanë shpallur këto ditë. **25** Ju jeni bij të profetëve dhe të besëlidhjes që bëri Perëndia me etërit tanë, duke i thënë Abrahamit: "Dhe në pasardhësit e tu do të bekohen të gjitha kombet e dheut". **26** Perëndia më së pari, mbasi e ringjalli Birin e tij Jezusin, ju ka dërguar juve që t'ju bekojë, duke larguar secilin nga ju nga paudhësitet e tij".

4 Ndërsa ata po i flisin popullit, priftërinjtë, komandanti i tempullit dhe saducenjtë u turren mbi ta, **2** të zemëruar sepse e mësonin popullin dhe shpallnin në Jezusin ringjalljen e të vdekurve. **3** Dhe i shtinë në dorë dhe i futën në burg deri të nesëmen, sepse ishte ngrysur. **4** Por shumë nga ata që ua kishin dëgjuar fjalën besuan; dhe numri i burrave u bë rreth pesë mijë. **5** Të nesëmen kërët, pleqtë dhe skribët u mblohdhën në Jeruzalem, **6** bashkë me kryepriftin Anan dhe me Kajafën, Gjonin, Aleksandrin dhe të gjithë atë që i përkisnin farefisit të kryepriftërinje. **7** Dhe, si i nxorën aty në mes, i pyetën: "Me ç'pushtet ose në emër të kujt e keni bërë këtë?". **8** Atëherë Pjetri, i mbushur me Frymën e Shenjtë, u tha atyre: "Krerë të popullit dhe pleq të Izraelit! **9** Nëse ne sot gjykojemi përtë që iu bë një njeriu të sëmurë, përtë ditur si u shërua ai, **10** le ta njihni të gjithë ju dhe mbarë populli i Izraelit se kjo u bë në emër të Jezu Krishtit Nazareas, që ju e kryqëzuar dhe që Perëndia e ringjalli prej së vdekuri; me anë të tij ky njeri del para jush i shëruar plotësisht. **11** Ky është guri që ju, ndërtuesit, e hodhët poshtë dhe që u bë guri i qoshes. **12** Dhe në asnjë tjetër nuk ka shpëtim, sepse nuk ka asnjë emër tjetër nën qjell që u është dhënë njerëzve dhe me anë të cilit duhet të shpëtohem". **13** Ata, kur e panë çiltërsinë e Pjetrit dhe të Gjonit dhe duke kuptuar se ishin njerëz të pamësuar dhe pa arsim, u mrekulluan dhe i njihin se kishin qenë me Jezusin. **14** Duke parë pastaj në këmbë pranë tyre, njeriu që u shërua, nuk mund të thoshnin asgjë kundër. **15** Dhe, mbasi i urdhëruan të dalin jashtë sinedrit, u konsultuan me njëri tjetrin, **16** duke thënë: "Ç'tu bëjmë këtyre njerëzve? Sepse u është njohur të gjithë banorëve të Jeruzalemit se është bërë një mrekulli e dukshme prej tyre, dhe ne nuk mund ta mohojmë; **17** por, që kjo të mos përhapet më shumë në popull, t'i shrëngojmë me kërcënime të repta të mos i flasin më asnjieri në këtë emr". **18** Dhe, si i thirrën, u dhanë urdhër atyre të mos flasin fare dhe as të mësojnë në emër të Jezusit. **19** Por Pjetri dhe Gjoni, duke i përgjigjur atyre, thanë: "Gjykoni ju, nëse është e drejtë para Perëndisë t'ju bindemi më shumë juve sesa Perëndisë. **20** Sepse nuk mund të mos flasim përt ato që kemi parë dhe dëgjuar". **21**

Ata pasi i kërcënuan përsëri, i lanë të shkojnë duke mos gjetur mënyrë se si t'i ndëshkojnë për shkak të popullit, sepse të gjithë përlëvdonin Perëndinë për atë që kishte ndodhur. **22** Sepse njeriu në të cilin kishte ndodhur ajo mrekulli e shérimit ishte më shumë se dyzet vjeç. **23** Kur u liruan, ata u kthyen tek të vetët dhe u treguan gjithqëka që kërret e priftërinjve dhe pleqtë u kishin thënë. **24** Kur i dëgjuan këto, ata unanimish e ngritën zérin te Perëndia dhe thanë: "O Zot, ti je Perëndia që ke bërë qielin, tokën, detin dhe gjithqëka që éshtë në ta, **25** dhe që me anë të Frymës së Shenjtë ke thënë, nérpermjet gojës së Davidit, shërbëtorit tênd: "Përse u zemëruan kombet, dhe popujt kurdisin gjëra të kota? **26** Mbretërit e dheut ngritën krye dhe princat u mblohdhën bashkë kundër Zotit dhe kundër Krishtit të tij". **27** Sepse pikërisht kundër Birit têd tê shenjtë, që ti e vajose, u mblohdhën Herodi dhe Ponc Pilati me johebrenjtë dhe me popullin e Izraelit, **28** për të bërë të gjitha ato që dora jote dhe këshilli yt kishin paracaktuar se do të ndodhnin. **29** Dhe tani, Zot, shqyrto kërcënimet e tyre dhe lejo që shërbëtorët e tu tê kumtøjnë fjalën tênde me plot çiftërsi, **30** duke e shrirë dorën tênde për tê shëruar dhe që të kryhen shenja dhe mrekulli në emër të Birit tê shenjtë Jezusit". **31** Dhe, mbasi qenë lutur, vendi ku ishin mbledhur u drodh; dhe të gjithë u mbushën me Frymën e Shenjtë, dhe e shpallnin fjalën e Perëndisë me çiftërsi. **32** Dhe numri i madh i atyre që besuan ishte me një zemër tê vetme dhe me një shpirë tê vetëm; askush nuk thoshte se ç'kishte ishte e vet, por të gjitha gjérat i kishin tê përbashkëta. **33** Dhe apostujt me fuqi të madhe jepnin déshmi tê ringjalljes së Zotit Jezus; dhe hir i madh ishte mbi të gjithë ata. **34** Sepse midis vite nyuk kishte asnjë nevojtar, sepse të gjithë ato që zotëronin ara ose shtëpi i shisnin dhe sillnin fitimin nga gjérat e shitura, **35** dhe i vinin te këmbët e apostujve; pastaj secilit i jepej, sipas nevojës së tij. **36** Kështu lose, i mbiquajtur nga apostujt Barnaba (që do tê thotë "biri i ngushëllimit"), Levit, me prejardhje nga Qipro, **37** kishte një arë, e shiti dhe solli fitimin dhe i vuri te këmbët e apostujve.

5 Kurse një farë burri, me emër Anania, me gruan e vet Safira, shiti një arë, **2** por mbafti përvete një pjesë tê parave, me miratimin e gruas, dhe e çoi mbetjen te këmbët e apostujve. **3** Por Pjetri i tha: "Anania, pse Satani ta mbushi zemrin që të gjenjesh Frymën e Shenjtë dhe të mbash një pjesë të çmimit tê arës? **4** Po të mbetej e pashitur, a nuk do tê ngelte e jojtë? Dhe ato që more nga shitja e nuk ishin vallë në dispozicionin tênd? Pse e shtive në zemër këtë gjë? Ti nuk ke gjenjyer njerëzit, por Perëndin!". **5** Kur i dëgjoi këto fjalë, Anania ra përtokë dhe dha shpirt. Dhe një frikë e madhe i zuri të gjithë atë që i dëgjuan këto gjëra. **6** Atëherë u ngritën disa tê rinx, e mbështollën, e mbartën jashtë dhe e varrosën. **7** Dhe afërsisht tre orë më vonë hyri dhe grua ja e tij, e cila nuk dinte ç'kishte ndodhur. **8** Dhe Pjetri i drejtói fjalën, duke thënë: "Më thuaj, a e shítët arën për kaq?". Dhe ajo u përgjigji: "Po, për aq". **9** Atëherë Pjetri i tha: "Pse u morët vesh që ta tundoni Frymën e Zotit? Ja, këmbët e atyre që e varrosën burrin tênd janë në prag tê derës dhe do të të mbartin jashtë edhe tyl". **10** Në moment ajo ra te këmbët e tij dhe dha shpirt. Dhe të rinjtë, si hynë, e gjetën tê vdekur, e mbartën jashtë dhe e varrosën pranë burrit tê saj. **11** Kështu një frikë e madhe e zuri gjithë kishën dhe gjithë atë që i dëgjonin këto gjëra. **12** Dhe shumë shenja dhe mrekulli bëheshin në mes të popullit nérpermjet duarve tê apostujve. Të gjithë me një mendje tê vetme mblidheshin nën portikun e Salomonit. **13** Dhe asnjeri nga tê tjerët nuk guxonte tê

bashkohej me ta; por populli i lartësonë. **14** Kështu Zotit i shtohej një numër gjithnjë e më i madh besimtarësh, turma burrash dhe grash, **15** aq sa i binin tê sémurët në sheshe, i virin në shtrëter e në shtroja, që kur kalonte Pjetri, të paktën hija e tij të mbulonte ndonjë nga ata. **16** Edhe një turmë nga qytetet përreth turrej në Jeruzalem, duke sjellë tê sémurët dhe ata që mundoheshin nga frysëra të ndyra dhe të gjithë shëroheshin. **17** Atëherë u ngritën kryeprifti dhe të gjithë atë që ishin me të, domethënë sekti i saducenjve, plot smirë, **18** dhe vunë dorë mbi apostujt dhe i futën në burgun publik. **19** Por një engjëlli i Zotit, natën, i hapi dyert e burght dhe, si i nxori jashtë, tha: **20** "Shikoni, paraqituni në tempull dhe i shpallni popullit tê gjithë fjalët e kësaj jete". **21** Dhe ata, si i dëgjuan këto, hynë në tempull kur zbardhët dita dhe mësonin. Por kryeprifti dhe ata që ishin me të, erdhën dhe thirrën bashkë sinedrin dhe të gjithë pleqtë e bijve të Izraelit; pastaj dërguan rojet në burg për t'i sjellë apostujt. **22** Por rojet, kur arritën në burg, nuk i gjetën; dhe kur u kthyen bënë raportimin e tyre, **23** duke thënë: "Ne e gjetëm burgun të myllur me kujdes dhe rojet në këmbë përparrë dyerve; por kur i hapëm, nuk gjetëm asnjeri brenda". **24** Por kryeprifti, komandanti i rojeve tê tempullit dhe kërët e priftërinjve, kur i dëgjuan këto gjëra, mbetën tê habitur lidhur me këtë, sepse nuk dinin ç'donte tê thoshte gjithë kjo punë. **25** Por erdi dikush që u raportoi atyre duke thënë: "Ja, këta njerëz që ju i futët në burg janë në tempulli dhe po mësojnë popullin". **26** Atëherë komandanti shkoi me rojet dhe i solli, pa dhunë, nga frika se mos populli i vriste me murë. **27** Kështu, pra, i sollën dhe i paraqitën përparrë sinedrit; dhe kryeprifti i pyeti, **28** duke thënë: "Po a nuk ju kemi ndaluar reptyësish të mësoni në atë emër? Dhe ja, ju e keni mbushur Jeruzalemin me doktrinën tuaj dhe doni që të bjerë mbi ne gjaku i atij njeriu". **29** Por Pjetri dhe apostujt, duke u përgjigjur, thanë: "Duhet t'i bindemi Perëndisë më shumë sesa njerëzve. **30** Perëndia e etërve tanë e ka ringjallur Jezusin, që ju e vratë, duke e varur në dru. **31** Perëndia e lartësoi me tê djathën e vet dhe e bëri princ dhe shpëtimtar për t'i dhënë Izraelit pendimin dhe faljen e mëkateve. **32** Dhe për këto gjëra ne jemi dëshmitarë tê tij, si edhe Fryma e Shenjtë, që Perëndia ua ka dhënë atyre që i binden atij". **33** Kur i dëgjuan këto gjëra, ata u tërbuau dhe vendosën t'i vrasin. **34** Por një farise, me emër Gamaliel, mësues i ligjit dhe i nderuar nga gjithë populli, u ngrit në këmbë në sinedrët dhe urdhëroi tê nxirren jashtë apostujt për një moment. **35** Pastaj u tha atyre tê sinedrit: "Burra të Izraelit, mendohuni mirë për atë që do t'u bëni këtyre njerëzve. **36** Sepse pak kohë më parë u ngrit Teuda që thoshte se ishte dikush; rrëth tij u mblohdhën afro katërqind burra; por ai u vra dhe të gjithë atë që e kishin ndjekur u shpërndanë. **38** Tani unë po ju them t'u rrini larg këtyre njerëzve dhe t'i lironi, sepse në qoftë se ky plan ose kjo vepër éshtë prej njerëzve, ajo do të prishet, **39** por nëse éshtë përfundim i kështu, ju nuk mund ta prishni, sepse do të gjendeshit në luftë kundër vetë Perëndisë!". **40** Dhe ata ia vunë veshin. Dhe, mbasi i thirrën apostujt, i rrähën dhe u dhanë urdhër të mos flasin në emër të Jezusit; pastaj i lanë tê shkojnë. **41** Kështu ata u larguan nga sinedri, duke u gëzuar sepse qenë çmuar tê denjë të fyhen për emrin e Jezusit. **42** Dhe çdo ditë, në tempull e nérperm shtëpi, nuk pushonin duke mësuar dhe duke shpallur lajmin e mirë: që Jezusi éshtë Krishti.

6 Por në ato ditë, duke u shumuar numri i dishepujve, lindi një murmuritje nga ana e Helenistëve kundër Hebrejnje, sepse vejushat e tyre po liheshin pas dore në shërbimin e përditshëm. **2** Atëherë të dymbëdhjetët, pasi mblohdhën numrin e madh të dishepujve, thanë: "Nuk është mirë që ne të lëmë fjalën e Perëndisë pér të shérbyer nëpër tryzea. **3** Prandaj, vëllezër, kërkoni midis jush shtatë burra, me dëshmi të mirë, të mbushur me Frymë e Shenjtë dhe me urtësi, të cilëve do t'ua besojmë këtë detyrë. **4** Kurse ne do të vazhdojmë t'i kushtohemi lutjes dhe shërbesës së fjalës". **5** Ky propozim u pëlqeu gjithë dishepujve. Dhe zgjodhën Stefanin, njeri plot besim dhe Frymë të Shenjtë, Filipin, Prohorin, Nikanorin, Timonin, Parmenin dhe Nikollën, një prozelit nga Antioikia. **6** I paraqitën pastaj përparrë apostujve, të cilët, mbasi u lutën, vunë duart mbi ta. **7** Ndërkaq fjala e Perëndisë po përhapej, dhe numri i dishepujve po shumohet fort në Jeruzalem, edhe një numër i madh priftërinjsh i bindet besimit. **8** Dhe Stefani, plot besim dhe fuqi, bënte mrekulli dhe shenja të mëdha nëpër popull. **9** Dhe disa nga sinagoga, që quhej e Libertinëve, të Kirenarëve, të Aleksandrinëve dhe të atyre të Kilikisë dhe të Azisë u ngritën që të grindeshin me Stefanin; **10** por nuk mund t'i bënin ballë urtësisë dhe frymës me anë të së cilës ai fliste. **11** Atëherë nxitën disa njerez të thoshnin: "Ne e kemi dégjuar duke folur fjalë blasfemie kundër Moisiut dhe kundër Perëndisë". **12** Edhe e ngacmuan popullin, pleqtë dhe skribët; dhe, iu sulën, e kapën dhe e cuan te sinedri. **13** Pastaj paraqitën dëshmitarë të rremë që thoshnin: "Ky njieri nuk pushon së foluri fjalë blasfemie kundër këtij vendi të shenjtë dhe kundër ligjit. **14** E kemi dégjuar, në fakt, duke thënë se ky Jezusi, Nazareasi, do ta rrënjojë këtë vend dhe do të ndryshojë ritet që na ka dhënë Moisiu". **15** Dhe të gjithë ata që rrinin në sinedër i ngulën sytë në të, dhe panë ftyvrën e tij posa ftyvre a njië enqjelli.

7 Atéherë kryeprifti i tha: "A janë këto gjëra pikërisht kështu?". 2 Ai tha: "Vëllezër dhe etër, dégjoni. Perëndia i lavdisë iu shfaq Abrahamit, atit tonë, kur ai ishte në Mesopotami, përpara se të banonte në Haran, 3 dhe i tha: "Dil prej vendit tênd e prej farefisit tênd dhe shko në vendin që unë do të të tregoj". 4 Atéherë ai doli nga vendi i Kaldeasve dhe banoi në Haran; prej andej, mbasi i vdiq i ati, Perëndia e bëri të vijë në këtë vend, ku banoni ju tanë. 5 Ai nuk i dha kurrrfarë trashëgimie, as edhe vend pér të vënë një këmbë. Por i premtoi t'ia japë pér pronë atij dhe pasardhësve të tij, pas tij, kur ai ende s'kishte asnjë fémijë. 6 Dhe Perëndia foli kështu: "Pasardhësit e tij do të banonin si të huaj në një vend të huaj, dhe atje do të mbaheshin në skllavëri dhe do të të keqtrajtjoheshin pér katërqind vjet. 7 Por Perëndia shtoi: "Unë do ta gjykoj atë komb tê cilit ata do t'i shërbejnë; dhe pas kësaj ata do të dalin dhe do të më shërbejnë në këtë vend". 8 Pastaj i dha atij besëlidhjen e rrerhprerjes. Dhe kështu Abrahamit i lindi Isaku dhe e rrerhpreu të tetën ditë; Isakut i lindi Jakobi, dhe Jakobit dymbëdhjetë patriarchë. 9 Patriarkët, duke pasur smirë Jozefin, e shiten në Egjipt, por Perëndia ishte me të; 10 dhe e shpëtoi nga të gjitha mundimet e tij dhe i dha hir e urtësi para Faraonit, mbretit të Egjiptit, i cili e caktoi guvernator të Egjiptit dhe tê mbarë shtëpisë së tij. 11 Por ra një zi buke dhe u bë një shtrëngesë në gjithë vendin e Egjiptit dhe tê Kanaanit, dhe etërit tanë nuک gjenin ushqime. 12 Por Jakobi dégjoi se në Egjipt kishte grurë, dhe dérgoi atje herën e parë etërit tanë. 13 Herën e dytë Jozefi u tregoi që ta njihnin vëllezërit e tij dhe Faraonit iu njoftua farefisnia e Jozefit. 14 Atéherë Jozefi dérgoi ta thërrresin atin e vet

Jakobin dhe gjithë farefisir e vet, gjithsej shtatëdhjetë e pesë veta. **15** Jakobi zbriti në Egjipt, ku vdiq ai dhe etërit tanë. **16** Ata pastaj i mbartën në Sikem dhe i varrosën në varrin që Abrahami pati blerë me argjend nga bijtë e Emorit, ati i Sikemit. **17** Por, ndërsa po afrohej koha e premtimit që Perëndia i ishte betuar Abrahamin, populli u shtua dhe u shumua në Egjipt, **18** derisa doli në Egjipt një mbret tjetër që nuk e kishte njojur Jozefin. **19** Ky, duke vepruar me ligësi kundër skotës sonë, i keqtrajtoi etërit tanë deri sa t'i ekspozojnë foshnjat e tyre, që të mos mbeteshin gjallë. **20** Në atë kohë lindi Moisiu, dhe ishte i burkut në sytë e Perëndisë; ai u ushqye për tre muaj në shëtpinë e të atit. **21** Dhe kur u ekspozua, e mori e bija e faraonit dhe e rriti si birin e vet. **22** Këshfu Moisiu u arsimua me gjithë diturinë e Egjiptasve dhe ishte i pushtetshëm në fjalë e në vepra. **23** Po kur arriti në moshën dyzet vjeçare, i erdhni në zemër të shkojë e t'vizitoj vëllazërit e tij: bijtë e Izraelit. **24** Kur pa se dikujt po i bëhej një padrejtësi, e mbrojtë dhe ia mori hakun të shtypurit, duke vrarë Egjiptasin. **25** Dhe ai mendonte se vëllezërit e tij do ta kuptonin se Perëndia do t'u jepet çirimin me anë të tij, por ata nuk e kuptuan. **26** Të nesërmen ai u duk në mes tyre, ndërsa po ziheshin dhe i këshilloi për paqe, duke thënë: "O burra, ju jeni vëllezër, pse ia bëni me të padrejtë njëri-tjetrit?". **27** Por ai që ia bënte me të padrejtë fqinjët të vete shtyu, duke thënë: "Kush të ka vënëty të parë dhe gjykatës mbi ne? **28** Don të më vrasësh mua, ashtu si vrare dje Egjiptasin?". **29** Për shkak të këtyre fjalëve Moisiu iku dhe banoi si i huaj në vendin e Madianit, ku i lindën dy bij. **30** Si kaluan dyzet vjet, engjelli i Zotit iu shfaq në shkretëtirën e malit Sinai, në flakën e zjarrit të një ferrishteje. **31** Kur e pa, Moisiu mbeti i habitur nga sa shihte; dhe, kur po afrohej për të vërejtur, dégjoi zërin e Zotit, **32** që thoshtë: "Unë jam Perëndia e etërvë të tu, Perëndia e Abrahamin, Perëndia e Isakut dhe Perëndia e Jakobit". Por Moisiu, që dridhej i téri, nuk guxonte të shikonte. **33** Atëherë Perëndia i tha: "Hiqi sandalet nga këmbët e tua, sepse vendi ku ti po qëndronë është tokë e shenjtë. **34** Unë e kam parë qartë pikëllimin e popullit tim në Egjipt dhe i dégjova pshëritëmat e tyre, dhe kam zbritur për t'i cliruar; tani, pra, eja, unë do të të dérgo në Egjipt!". **35** Atë Moisini që e kishin refuzuar, duke thënë: "Kush të vuri ty të parë dhe gjykatës?", po atë u dérgoi Perëndia si kryetar dhe clirues me anë të engjellit që i ishte shfaqur në ferrishte. **36** Ai i nxori jashtë, duke kryer shenja e mrekulli në vendin e Egjiptit, në Detin e Kuq dhe në shkretëtirë për dyzet vjet. **37** Ky është ai Moisi që u tha bijve të Izraelit: "Zoti, Perëndia juaj do të nxjerrë për ju, nga mesi i vëllezërvë tuaj, një profet si mua. Dëgjojen!". **38** Ky është ai që në kuwend, në shkretëtirë, ishte me engjellin që i fliste mbi malin Sinai dhe me etërit tanë; dhe mori fjalët e jetës për të na e përcuar neve. **39** Etërit tanë nuk deshën t'i binden atij; madje e hodhën poshtë dhe me zemrat e tyre u kthyen nga Egjipti, **40** duke i thënë Aaronit: "Na bëj disa perëndi që të na prijnë, sepse nuk dimë ç'i ka ndodhur këtij Moisiu që na nxori nga vendi i Egjiptit". **41** Dhe në ato ditë ata bënë një viç, i ofruan flimj idhullit dhe u gëzuan me vepërni e duarve të tyre. **42** Atëherë Perëndia u tërroq dhe i la t'i shërbejnë ushtrisë së qellit, ashtu siç është shkruar në librin e profetëve: "O shtëpi e Izraelit, a më keni kushtuar flimjë dhe olokauste për dyzet vjet në shkretëtirë? **43** Apo më shumë mbartët çadrën e Molokut dhe yllin e perëndisë suaj Remfan, imaxhe që i bëte vetë për t'i adhruar; për këtë arsyë unë do t'ju shpërndal përtëj Babilonisë". **44** Etërit tuaj në shkretëtirë kishin tabernakullin e déshmisë, ashtu siç kishte urdhëruar ai më i natë thënë Moisit ta hëjë sinas modelit që kishte

parë. 45 Dhe etërit tanë, pasi e morën, e mbartën me Jozueun në vendin që e kishin pushtuar johebrenjët, të cilët Perëndia i dëboi para etërvë tanë; dhe aty qëndroi deri në ditët e Davidit. 46 I cili gjeti hir përpara Perëndisë dhe kérkoi të mund të gjente një banesë për Perëndinë e Jakobit. 47 Por që Salomonai që ia ndërttoi një shtëpi. 48 Por Shumë i Larti nuk banon në tempuj të ndërtuar nga dora e njeriut, sikurse thotë profeti: 49 "Qelli éshëtë froni im dhe toka stoli këmbevë të mia; çfarë shtëpi do të më ndërtonit ju, thotë Zoti, ose cili do të që vendi i pushimit tim? 50 A nuk i bëri të gjitha këto gjëra dora ime?". 51 O njerëz qafëfortë dhe me zemër e veshë të parrethprerë, tu gjithnjë e kundërshton Frymën e Shenjtë; ashtu siç bënin etërit tuaj, ashtu bëni edhe ju. 52 Cilin nga profetët nuk e përndoqën etërit tuaj? Ata vranë edhe ata që paralajmeronin ardhjen e të Drejtit, për të cilin tani ju jeni bërë tradhtarë dhe vrasës; 53 ju, që e morët ligjin të shpallur nga engjëjt dhe nuk e keni respektuar!". 54 Kur i dëgjuan këto fjalë, ata thereshin në zemër të tyre dhe kërcëllonin dhëmbët kundër tij. 55 Por ai, mbushur me Frymë të Shenjtë, i nguli sytë nga qielli, pa lavdinë e Perëndisë dhe Jezusin që rrinte në këmbë në të djathtën e Perëndisë, 56 dhe tha: "Ja, unë po shoh qiejt e hapur dhe Birin e njeriut që rri në këmbë në të djathtën e Perëndisë". 57 Por ata, duke lëshuar britma të forta, i zunë veshët dhe të gjithë tok u sulën mbi të; 58 dhe, si e nxorën Jashtë qytetit, e vranë me gurë. Dëshmitarët i vunë irobat e tyre të këmbët e një djaloshi, të quajtur Saul. 59 Këshutu e vranë me gurë Stefanin, që i thërriste Jezusit dhe thoshte: "O Zoti Jezus, pranoje frymën time!". 60 Atëherë ra në gjunjë dhe bërtiti me zë të lartë: "O Zot, mos ua ngarko atyre këtë mëkat!". Dhe, si tha këtë, fjeti.

8 Por Sauli e kishte miratuar vrasjen e tij. Në atë kohë u bë një përndekje e madhe kundër kishës që ishte në Jeruzalem; dhe të gjithë u shpërndanë nëpër krahinat e Judesë dhe të Samarisë, me përjashtim të apostujve. 2 Disa njerëz të përshpirtshëm e varrosën Stefanin dhe bënë gjëmë të madhe për të. 3 Por Sauli po shkatërronte kishën: hynte shtëpi më shtëpi, merrte me vete burra dhe gra dhe i fuste në burg. 4 Ata, pra, që ishin shpërndarë shkonin rrëth e përqark, duke shpallur fjalën. 5 Dhe Filipi zbriti në qytetin e Samarisë dhe u predikoi atyre Krishtin. 6 Dhe turmat, me një mendje të vetme, dégjonin me vëmendje gjérat që thoshte Filipi, duke dëgjuar dhe duke parë mrekullitë që ai bënte. 7 Frymëra të ndyra, pra, dëlin nga shumë të idemonizuar, duke bërtitur me zë të lartë; dhe shumë të paralizuar e të çalë shëroheshin. 8 Dhe në atë qytet u bë gjëzim i madh. 9 Prej kohësh në atë qytet ishte një njeri që uqeh Simon, i cili merrej me magji dhe i bënte të çuditeshin njerëzit e Samarisë, gjaja sikur ishte njeri i madh. 10 Dhe të gjithë, nga më i madhi te më i vogli, ia vinin veshin, duke thënë: "Ky éshëtë fuqja e madhe e Perëndisë". 11 Dhe e dégjonin, sepse prej një kohe të gjatë ai i kishte mahnitur me mjeshtrinë e tij prej magjistarë. 12 Por, kur i besuan Filipit, që shpalli lajmin e mirë të gjérave të mbretërisë së Perëndisë dhe emrin e Jezu Krishtit, burra dhe gra u pagëzuan. 13 Besoi edhe Simoni dhe, mbasi u pagëzua, rrinte vazhdimisht me Filipin; dhe, duke parë veprat e fugjishme dhe shenjat që ishin bërë, mbeti i çuditur. 14 Por kur apostujt dëgjuan në Jeruzalem se Samaria kishte pranuar fjalën e Perëndisë, i dërguan atyre Pjetrin dhe Gjonin. 15 Kur këta arritën, u lutën për ta, që të merrnin Frymën e Shenjtë, 16 sepse ende nuk kishte zbritur mbi asnjë prej tyre, por ata vetëm ishin pagëzuar në emër të Zotit Jezus. 17 Atëherë vunë duart mbi ta dhe ata morën Frymën e Shenjtë. 18

Dhe Simoni, kur pa se me vënien e duarve të apostujve jepej Fryma e Shenjtë, u ofroi atyre para, 19 duke thënë: "Ma jepni edhe mua këtë pushtet, që ai të cilin do t'i vë duart, të marrë Frymën e Shenjtë". 20 Por Pjetri i tha: "Le të humbasë paraja jote dhe ti bashkë me të, sepse ti mendove se mund ta blesh me para dhuratën e Perëndisë. 21 Ti nuk ke as pjesë as short në këtë gjë, sepse zemra jote nuk éshëtë e drejtë përpara Perëndisë. 22 Pendhu, pra, për këtë ligësi që ke dhe lutju Perëndisë që, po të jetë e mundur, të të falet mendimi i zemrës sate. 23 Sepse unë të shoh se je në vlerin e hidhësisë dhe në prangat e paudhësisë". 24 Dhe Simoni, duke u përgjigjur, tha: "Lutjuni ju Zotit për mua, që të mos më ndodhë asnjë nga ato që thatë". 25 Ata, pra, pasi dhanë dëshmi dhe predikuani fjalën e Zotit, u kthyen në Jeruzalem, mbasi ungjillzuan shumë fshatra të Samaritanëve. 26 Dhe një engjëlli i Zotit i foli Filipit, duke i thënë: "Çohu dhe shko drejt jugut, në rrugën që nga Jeruzalemi zurret në Gaza; ajo éshëtë e shkretë". 27 Ai u ngrit dhe u nis; dhe ja, një njeri Etiopas, eunuk, një zyrtar i lartë i Kandaces, mbretëreshës së Etiopisë, përgjegjës i të gjitha thesareve të saj, i cili kishte ardhur në Jeruzalem për të adhuruar. 28 Tani ai po kthehej dhe, i ulur në karrocën e vet, lexonte profetin Isaia. 29 Dhe Fryma i tha Filipit: "Afrohu dhe arrije atë karrocë!". 30 Filipi u turr afér dhe, duke dëgjuar se po lexonte profetin Isaia, i tha: "A e kupton atë që lexon?". 31 Ai tha: "E si do të mundja, po s'pata një që të më udhëzojë?". Pastaj i lut Filipit të hipë dhe të ulet pranë tij. 32 Por pjesa e Shkrimit që ai po lexonte ishte kjo: "Atë e çuan si delja në thortore; dhe ashtu si qengji éshëtë memec përparrat qethtarit, kështu ai nuk e hapi gojën e vet. 33 Në përlujrë e tij i muhua çfarëdolloj drejtësia; po kush do të mund ta përshkruajë brezin e tij? Sepse jeta e tij u hoq nga toka". 34 Dhe eunuku i kthyte Filipit dha tha: "Të lutem, për kë e thotë profeti këtë? Për veten e vet apo për ndonjë tjeter?". 35 Atëherë e mori fjalën Filipi dhe, duke filluar nga ky Shkrim, i shpalli Jezusin. 36 Dhe, ndërsa po vazhdonin rrugën, arritën në një vend me ujë. Dhe eunuku tha: "Ja uji! Çfarë më pengon të pagëzohem?". 37 Dhe Filipi tha: "Nëse ti beson me gjithë zemër, mund ta bësh". Dhe ai u përgjigj duke thënë: "Unë besoj se Jezu Krishti éshëtë Biri i Perëndisë". 38 Urdhëroi atëherë të ndalet karroca, dhe të dy, Filipi dhe eunuku, zbritën në ujë dhe ai e pagëzoi. 39 Kur dolën nga uji, Fryma e Zotit e rrëmbeu Filipin dhe eunuku nuk e pa më; por e vazhdoi rrugën e tij me plot gëzim. 40 Por Filipi u gjet në Azot; dhe, duke vazhduar, ungjillëzoi të gjitha qytetet, derisa arriti në Cezare.

9 Ndërkas Sauli, duke shfryrë akoma kërcënimë dhe kërdi kundër dishepujve të Zotit, shkoi te kryepirifi, 2 dhe kérkoi nga ai letra për sinagogat e Damaskut, me qëllim që, po të gjente ndonjë ithtar të Udhës, burra o gra, të mund t'i sillte të lidhur në Jeruzalem. 3 Por ndodhi që, ndërsa po udhëtonë dhe po i afrohej Damaskut, befas rrëth tij vetëtëu një drithë nga qilli. 4 Dhe, si u rrëzua përtokë, dégjoi një zë që i thoshte: "Saul, Saul, përsë më përndejk?". 5 Dhe ai tha: "Kush je, Zot?". Dhe Zoti tha: "Unë jam Jezusi, që ti e përndej; éshëtë e rendë për ty të godasësh me shkelnë kundër gjembave". 6 Atëherë ai, duke u dridhur i téri dhe i trembur, tha: "Zot, ç'don ti të bëj unë?". Dhe Zoti: "Çohu dhe hyr në qytet, dhe do të të thuhet ç'duhet të bësh". 7 Dhe njerëzit që udhëtonin me të ndaluan të habitur, sepse dégjonin tingullin e zërit, por nuk shikonin njeri. 8 Pastaj Sauli u çua nga toka, por, kur i çeli sytë, nuk shihte asnjeri; atëherë e morën për dore dhe e çuan në Damask. 9 Dhe mbeti tri ditë pa të parit, as hëngri

as piu. 10 Në Damask ishte një dishepull me emër Anania, të cilit Zoti i tha në vegim: "Anania!". Dhe ai u përgjigji: "Ja ku jam, Zoti!". 11 Dhe Zoti i tha: "Çohu dhe shko në rrugën e quajtur E drejtë, dhe kérko në shtëpinë e Judës një njeri nga Tarsi me emër Saul, i cili po lutet; 12 ai ka parë në vegim një njeri, me emër Anania, duke hyrë dhe duke i vénë duart për t'ia kthyer drithën e syve". 13 Atëherë Anania u përgjigji: "O Zot, nga shumë veta kam dëgjuar për këtë njeri se sa të këqija u ka bërë shenjtorëve të tu në Jeruzalem. 14 Dhe ai ka këtu një autorizim nga kërët e priftërinjve për të burgosur të gjithë ata që thërrasin emrin tênd". 15 Por Zoti i tha: "Shko, sepse ai është vegla që unë kam zgjedhur për ta sjellë emrin tim përparrës horebrenjve, mbretërvë dhe bijve të Izraelit. 16 Sepse unë do t'i tregoj atij sa shumë i duhet të vuajë për emrin tim". 17 Atëherë Anania shkoi dhe hyri në atë shtëpi; dhe, duke i vénë duart, tha: "Vëlla Saul, Zoti Jezus, që të është shfaqur në rrugën nëpër të cilën ti po vije, më ka dërguar që të kesh përsëri drithën e syve dhe të mbushesh me Frymën e Shenjtë". 18 Në këtë çast i ranë nga sytë disa si luspa, dhe ai fitoi përsëri të parit; pastaj u ngrit dhe u pagëzua. 19 Dhe, mbasi mori ushqim, ai u ripërtëri në forcë. Pastaj Sauli qëndroi disa ditë me dishepujt që ishin në Damask. 20 Dhe filloj menjëherë të predikojë Krishtin në sinagoga se ai është Biri i Perëndisë. 21 Dhe të gjithë ata që e dëgjonin çuditeshin dhe thosnin: "Po a nuk është ky ai që në Jeruzalem përndiqte të gjithë ata që e thërrisin këtë emër, dhe ka ardhur këtu me synim që t'i cojë si robër te kërët e priftërinjve?". 22 Por Sauli bëhej gjithnjë e më i fortë dhe i hutonte Judenjtë që banonin në Damask, duke ua vërtetuar se Jezusi është Krishti. 23 Pas shumë ditësh, Judenjtë u konsultuan bashkë që ta vrasin. 24 Por komploti i tyre u mor vesh nga Sauli. Dhe ditë e natë ata i ruarin portat e qytetit që të mund ta vrisin; 25 atëherë dishepujt e morën natën dhe e zbritën poshtë nga muri, në një shportë. 26 Si arriti në Jeruzalem, Sauli u përhoq të bashkohej me dishepujt, por të gjithë kishin frikë nga ai, sepse nuk mund të besonin se ai ishte dishepull. 27 Atëherë Barnaba e mori dhe e çoi tek apostujt, dhe u tregoi se si ai, gjatë udhëtimit, e kishte parë Zotin që i kishte folur, dhe si kishte folur në Damask lirshém në emër të Jezusit. 28 Kështu ai qëndroi me ta në Jeruzalem, dhe shkonte e vinte, dhe fliste lirshém në emër të Zotit Jezus. 29 Ai u fliste dhe diskutonte me helenistët, por ata kérkonin ta vrisin. 30 Por vëlezërit, kur e morën vesh, e çuan në Cezare dhe që andej e nisën për në Tars. 31 Kështu në mbarë Judenë, në Galile dhe në Samari kishat kishin paqe dhe ndërtohen. Dhe duke ecur në druatjën e Zotit dhe në ngushëllimin e Frymës së Shenjtë, shumoheshin. 32 Por ndodhi që, ndërsa Pjetri po e përshkonte gjithë vendin, erdhë edhe te shenjtorët që banonin në Lida. 33 Aty ai gjeti një njeri me emër Enea, i cili tashmë prej tetë vjetësh dergjët në shtrat, sepse ishte i paralizuar. 34 Pjetri i tha: "Enea, Jezusi, Krishti, të shérón; çohu dhe ndreqe shtratin". Dhe ai u ngrit menjëherë. 35 Dhe të gjithë banorët e Lidës dhe të Saronit e panë dhe u kthyen te Zoti. 36 Por në Jopë ishte një dishepull me emër Tabitha, që do të thothë Gazelë; ajo bënte shumë veprat t'a mire dëgjatë. 37 Por në ato ditë ndodhi që ajo u sëmur dhe vdiq. Pasi e lanë, e vunë në një dhomë në katin e sipërm. 38 Dhe, duke genë se Lida është afër Jopës, dishepujt, kur morën vesh se Pjetri ndodhej atje, i dërguan dy burra që ta lutnin të vijë tek ata pa vonesë. 39 Atëherë Pjetri u ngrit dhe u nis bashkë me ta. Sapo arriti, e çuan në dhomën lart; të gjitha gratë e veja i dolën atij duke qarë dhe i treguan tunikat dhe veshjet që kishte punuar Gazela, sa ishte

bashkë me to. **40** Atéherë Pjetri, mbasi i nxori jashtë të gjithë, u ngunjëzua dhe u lut. Pastaj iu kthyesh trupit dhe tha: "Tabitha, çohu!". Dhe ajo i hapi sytë dhe, si pa Pjetrin, u ngrit ndenjur. **41** Ai i dha dorën dhe e ndihmoi të ngrihet; dhe, si thirri shenjtorët dhe gratë e veja, ua tregoi të gjallë. **42** Kjo u muar vesh në mbarë Jopën, dhe shumë veta besuan në Zotin. **43** Dhe Pjetri qëndroi disa ditë në Jopë, në shtëpinë e njëfarë Simoni, regjës lëkurësh.

10 Por në Cezare ishte njëfarë njeriu me emër Kornel, centurion i kohortës, që quhej Italik; **2** ai ishte njeri i perëndishëm dhe që e druante Perëndinë me gjithë shtëpinë e tij; i jepte shumë lëmoshë popullit dhe vazhdimisht i lutej Perëndisë. **3** Ai pa qartë në një vegim, aty nga ora e nëntë e ditës, një engjëll të Perëndisë që hyri tek ai dhe i tha: "Kornel!". **4** Dhe ai, duke ia ngulur sytë dhe shumë i trembur, i tha: "Ç'është, Zot?". Atéherë engjelli i tha: "Lutjet e tua dhe lëmoshat e tua, janë ngjitur para Perëndisë, si një kujtesë; **5** tani, pra, dërgo disa njerëz në Jopë dhe thirre Simonin, që e thërrasin Pjetër. **6** Ai gjendet pranë njëfarë Simoni, regjës lëkurësh, që e ka shtëpinë afër detit; ai do të thotë çfarë duhet të bësh". **7** Sapo u largua engjelli që i foli, Korneli thirri dy nga shërbëtorët e tij dhe një ushtar besnik, nga ata që ishin në shërbimin e tij personal, **8** u tregoi çdo gjë dhe i nisi për në Jope. **9** Të nesërmen, ndërsa ata po udhëtonin dhe po i afroheshin qytetit, Pjetri u ngjit në tarracë, rreth orës së gjashtë për t'u lutur. **10** E mori uria dhe donte të hante; dhe, ndërsa ata të shtëpisë po i përgatitin ushqimin, u rrëmbye në ekstazë: **11** dhe pa qellin e hapur dhe një send që i përngrante një çarçafë të madh që po zbriste drejt tij; ishte lidhur në të katër cepat dhe kishte zbritur në tokë, **12** dhe brenda tij ishin të gjitha llojet e katërkëmbësheve, bisha, zvarranikë të tokës dhe shpendë qjelli. **13** Dhe një zë i tha: "Pjetër, çohu, ther dhe ha!". **14** Por Pjetri u përgjigji: "Kurresi, o Zot, sepse unë nuk kam ngrënë kurrë asnjë të papastër ose të ndotur!". **15** Dhe zëri i tha për të dytën herë: "Gjërat që Perëndia i ka pastruar, ti mos i bëj të papasta". **16** Kjo ndodhi tri herë; pastaj ai send u ngrit sërisht në qjell. **17** Dhe ndërsa Pjetri po mendohej me mëdyshje ç'kuptim mund të kishte vegimi që kishte parë, ja që njerëzit e dérguar nga Korneli, mbasi pyetën për shtëpinë e Simonit, u paraqitën te dera. **18** Dhe thirrën e pyetën nëse Simon, i mbiquajtur Pjetër, ndodhej aty. **19** Ndërsa Pjetri po mendohej lidhur me vegimin, Fryma i tha: "Ja, po të kérkojnë tre burra. **20** Çohu, pra, zbrit e shko me ta pa asnjë ngurrim, sepse unë jam ai që t'i kam dérguar". **21** Atéherë Pjetri zbriti te njerëzit që i ishin dérguar nga Korneli dhe u tha atyre: "Ja, unë jam ai që kérkon; cila është arsyja për të cilën jeni këtu?". **22** Dhe ata i thanë: "Centurioni Kornel, njeri i drejtë dhe që e druan Perëndinë, për të cilin gjithë kombi i Judenjeve dëshmon, është lajmëruar në mënyrë hyjnore nga një engjëll i shenjtë të të thërasë ty në shtëpinë e tij për të dégjuar fjalët që ke për t'i thënë". **23** Atéherë Pjetri i ftoi të hyjnë dhe i përbujti; pastaj, të nesërmen, shkoi me ta; dhe disa nga vëllezërit e Jopes e shoqëruan. **24** Një ditë më pas hynë në Cezare. Por Korneli po i priste dhe kishte mbledhur farefisin e tij dhe miqtë e tij të ngushtë. **25** Kur hyri Pjetri, Korneli i doli para, i ra ndër këmbë dhe e adhuroi. **26** Por Pjetri e ngriti duke thënë: "Çohu, edhe unë jam një njeri!". **27** Dhe, duke biseduar me të, hyri dhe gjeti mbledhur shumë njerëz. **28** Dhe ai u tha atyre: "Ju e dini se nuk është e ligjshme që një Jude të shoqërohet me një të huaj ose të hyjë në shtëpinë e tij; por Perëndia më dëftoi që të mos e quaj asnjë njeri të papastër a të ndotur. **29** Prandaj, sapo më ftuat të vij, erdha pa kundërshtuar.

Tani po ju pyes: pér c'arsye më keni dërguar ftesë?". 30 Dhe Korneli u përgjigji: "Para katër ditësh kisha agjëruar deri në këtë orë, dhe në orën e nëntë po lutesha në shtëpinë time, kur ja, një njeri me rroba të shndritshme qëndroi para meje, 31 dhe tha: "Kornel, lutja jote t'u plotusesh dhe lëmoshat e tua u kujtuan para Peréndisë. 32 Dërgo, pra, ndonjë njeri në Jope dhe thirre Simonin, të mbiquajtur Pjetër; ai ndodhet në shtëpinë e Simonit, regjës lëkurësh, pranë detit; dhe, kur t'vijë, ai do t' t'flasë". 33 Kështu dërgova menjëherë t' të thërrasin, dhe ti bëre mirë që erdhë; tani ne këtu jemi t' gjithë në prani të Peréndisë pér t' dëgjuar gjithçka që Peréndia t' ka urdhëruar". 34 Atëherë Pjetri hapi gojnë dhe tha: "Në t' vërtetë unë po e marr vesh se Peréndia nuk tregohet i anshëm; 35 por, në çfarëdo kombi, ai që ka frikë prej tij dhe që vepron drejtësisht, është i pranuar nga ai, 36 sipas fjalës që ai u ka dhënë bijve të Izraelit, duke u shpallur paqen me anë t' Jezu Krishtit, që është Zoti i t' gjithëve. 37 Ju e dini se ç'ka ndodhur në mbarë Judenë, duke filluar nga Galilea, pas pagëzimit që predikoi Gjoni: 38 se si Peréndia vajosi me Frymén e Shenjtë dhe me fuqi Jezusin prej Nazareti, i cili e pëershkoi vendin duke bërë mirë dhe duke shëruar t' gjithë ata që ishin t' pushtuar nga djalli, sepse Peréndia ishte me t'. 39 Dhe ne jemi dëshmitarë pér t' gjithë ato që ai bëri në vendin e Judesë dhe në Jeruzalem; dhe se si ata e vranë, duke e varur në një dru. 40 Por Peréndia e ringjallë t' tretën ditë dhe e bëri që ai t' dëftohet, 41 jo mbarë popullit, por dëshmitarëve të paracaktaur nga Peréndia, neve, që hëngrrëm dhe pimë me t', mbasi ai u ngjall së vdekuri. 42 Tani ai na urdhëroi t'i predikojmë popullit dhe t' dëshmojmë se ai është ai që Peréndia e ka caktuar si gjykatesh t' t' gja-lëve dhe t' t' vejkurve. 43 Pér t' bëjnë dëshmi t' gjithë profetët, që kushdo që beson në t' merr faljen e mëkateve me anë t' emrit t' tij". 44 Ndërsa Pjetri ende po i thoshtë këtë fjalë, Fryma e Shenjtë zbriti mbi t' gjithë ata që po e dëgjonin fjalën. 45 Dhe t' gjithë besimtarët që ishin t' rrëthprerë, t' cilët kishin ardhur me Pjetrin, u mrekulluan që dhurata e Frymës se Shenjtë u shpërndë edhe mbi johebrenjtë, 46 sepse i dëgjonin duke folur gjuhë t' tjera dhe duke madhëruar Peréndinë. Atëherë Pjetri filloi t' thotë: 47 "A mund ta ndalojë dikush ujin, që t' mos pagëzohen këta që kanë marrë Frymén e Shenjtë pikërisht si ne?". 48 Kështu ai urdhëroi që ata t' pagëzoheshin në emr të Zotit Jezus. Ata pastaj iu lutën t' qëndronte disa ditë me ta.

11 Ndërkqap apostujt dhe vëllezërit që ishin në Jude morën vesh se edhe johebrenjtë kishin pranuar fjalën e Peréndisë. 2 Dhe, kur Pjetri u ngjit në Jeruzalem, ata që ishin rrëthprerë haheshin me t', 3 duke thënë: "Ti hyre në shtëpi t' njerëzëve t' parrethprerë dhe hëngre me tal". 4 Por Pjetri, duke nisur nga fillimi, u shpjegoi atyre me radhë ngjarjet duke thënë: 5 "Unë po lutesha në qytetin e Jopes, kur u rrëmbeva në ekstazë dhe pashë një vegim: një send, që i ngjante një çarçafë t' madh t' kapur në t' katër cepat, po zbriste si t' ulëj poshtë prej qelliut dhe arriti deri tek unë. 6 Duke shikuar me vëmendje brenda, dallova dhe pashë katërkëmbësha, bisha, zvarranikë t' tokës dhe shpendë t' qelliut. 7 Dhe dëgjova një zë që më thoshtë: "Pjetër, çohu, ther dhe ha!". 8 Por unë thashë: "Kurrsesi, o Zot, sepse nuk më ka hyrë kurrë në gojë asgjë e papastër ose e ndotur". 9 Por zëri m'u përgjigji pér t' dytë herë nga qilli: "Gjérat që Peréndia i ka pastruar, ti mos i bëj t' papastra!". 10 Dhe kjo ndodhi tri herë; pastaj gjithçka u têrhoq përsëri në qell. 11 Në po atë moment tre njerëz, që i pata dërguar në Cezare, u paraqitën në shtëpinë ku

ndodhesha unë. 12 Dhe Fryma më tha të shkoj me ta, pa pasë kurfarë ngurrimi. Me mua erdhën edhe këta gjashtë vëllezëz, dhe kështu hymë në shtëpinë e atij njeriu. 13 Ai na tregoi se si kishte parë një engjëll që u paraqit në shtëpinë e tij dhe i tha: "Dërgo njerz në Jope dhe thirre Simonin, të mbiquajtur Pjetër. 14 Ai do t' t' thotë fjalët, me anë t' t' cilave do t' shpëtoshesh t' dëgjithë shtëpia jote". 15 Sapo kisha filluar t' flas, kur Fryma e Shenjtë zbriti mbi ta, sikurse kishte zbritur në fillim mbi ne. 16 Atëherë m'u kujtua fjala e Zotit që thoshtë: "Gjoni pagëzoi me ujë, por ju do t' pagëzoheni me Frymén e Shenjtë". 17 Në qoftë se Peréndia, pra, u dha atyre t' njëjtën dhuratë që kemi marrë ne, që besuam në Zotin Jezu Krisht, kush isha unë që t' mund t'i kundërvihesa Peréndisë?". 18 Si i dëgjuan këto fjalë, ata u qëtesuan dhe përlëvdonin Peréndinë, duke thënë: "Peréndia, pra, edhe johebrenjve u dha pendesën pér t'u dhënë jetën!". 19 Ndërkqap ata që ishin shpërndarë pér shkak t' përndjekjes që nisi me Stefanin, arritin deri në Feniki, në Qipro dhe në Antioki, duke mos ia shpallur fjalën asnjë tjetri, përvëç Judenje. 20 Por disa prej tyre me origjinë nga Qipro dhe nga Kirenea, kur arritin në Antioki, filluan t'u flasin Grekëve, duke shpallur Zotin Jezus. 21 Dhe dora e Zotit ishte me ta; dhe një numër i madh besoi dhe u kthye te Zoti. 22 Lajmi i kësaj arriti në vesh të kishës që ishte në Jeruzalem; dhe ata dërguan Barnabën, që t' shkonte deri në Antioki. 23 Kur ai arriti, shikoi hirin e Peréndisë, u gëzua dhe i nxiti t' gjithë t' qëndrojnë besnikë Zotit, me dëshirën e zemrës, 24 sepse ai ishte njeri i mirë, plot me Frymë t' Shenjtë dhe besim. Dhe një numër i madh personash iu shtuot Zotit. 25 Pastaj Barnabë u nis pér në Tars pér t' kërkuar Saulin dhe, si e gjeti, e çoi në Antioki. 26 Dhe plot një vit ata u bashkuan me atë kishë dhe mësuan një numër t' madh njerëzish; dhe, pér t' parën herë në Antioki, dishepuit u quajtën t' Krishterë. 27 Në ato ditë disa profetë zbrितën nga Jeruzalemi në Antioki. 28 Dhe një nga ata, me emr Agab, u ngrit dhe nëpërmjet Frymës parathoshte se do t' ndodhët në mbarë botën një zi e madhe buke; dhe kjo ndodhi më vonë në kohën nën Klaud Cezarit. 29 Atëherë dishepuit, secili sipas mundësive t' tij, vendosën t'u çojnë një ndihmë vëllezërvë që banonin në Jude. 30 Dhe këtë ata e bënë, duke ua dërguar pleqve me anë t' Barnabës dhe t' Saulit.

12 Dhe në atë kohë mbreti Herod filloi t' përndjekë disa nga kisha. 2 Dhe e vratë me shpatë Jakobin, vëllain e Gjonit. 3 Dhe, duke parë se kjo u pëlgjente Judenje, urdhëroi t' arrestohet edhe Pjetri (ishin ditët e të Ndormëve). 4 Mbasi e arrestoi, e futi në burg dhe ua besoi ruajtjen e tij katër skuadrave, me nga katër ushtarë secila, duke menduar ta nxjerrë para popullit mbas Pashkës. 5 Por, ndërsa Pjetrin e ruanin në burg, nga ana e kishës bënin lutje t' vazhdueshme te Peréndia pér t'. 6 Dhe natën, para se ta nxirre Herodi përpara popullit, Pjetri po flinte në mes dy ushtarëve, i lidhur me dy zinxhirë; dhe rojet para portës ruanin burgun. 7 Dhe ja, një engjëll i Zotit u duk dhe një dritë e ndriçoi qelinë; dhe ai i ra Pjetrit në ijë, e zgjoi duke thënë: "Çohu shpejt!". Dhe zinxhirët i ranë nga duart. 8 Pastaj engjëlli i tha: "Ngjishu dhe lidhi sandalet!". Dhe ai bëri kështu. Pastaj i tha: "Mbështillu me mantelin dhe ndiqmë!". 9 Dhe Pjetri, mbasi doli, e ndiqte pa e kuptuar se ç'po i ndodhët me anë t' engjëllit ishte e vërtetë; sepse ai pandehte se kishte një vegim. 10 Dhe, si kaluan vendrojën e parë dhe t' dytë, arritin te dera e hekurt që t' conte në qytet, dhe ajo u hap përpara tyre vvetveti; dhe, mbasi dolën, përshtuan një rrugë dhe papritmas engjëlli e la atë.

11 Kur Pjetri erdhi në vete, tha: "Tani me të vërtetë po e di se Zoti ka dërguar engjëllin e vet dhe më liroi nga duart e Herodit duke e bërë të kotë gjithë atë që priste populli i Judenje". **12** Kur e kuptoi situatën, ai u nis për në shtëpinë e Marisë, nënës së Gjonit, të mbiquajtur Mark, ku shumë vëllezër ishin mbledhur dhe po luteshin. **13** Sapo Pjetri i ra derës së hyrjes, një shërbëtore që quhej Rode u afrau me kujdes për të dëgjuar. **14** Dhe, kur njoju zérin e Pjetrit, nga gëzimi nuk e hapi derën, por rendi brenda dhe njoftoi se Pjetri ndodhej para derës. **15** Por ata i thanë: "Ti flet përcart". Por ajo pohonte se ashtu ishte. Dhe ata thosnin: "Eshtë engjëlli i tij!". **16** Ndërkaq Pjetri vazhdonte të trokiste. Ata, kur e hapën, e panë atë dhe u mahnitën. **17** Por ai u bëri shenjë me dorë të heshtnin dhe u tregoi se si Zoti e kishte nxjerë nga burgu. Pastaj tha: "Ua tregoni këto Jakobit dhe vëllezërvël". Pastaj doli dhe shkoi në një vend tjetër. **18** Kur zbardhi dita, u bë një pështjellim i madh në mes të ushtarëve, sepse nuk dinin ç'kishte ndodhur me Pjetrin. **19** Dhe Herodi nisi ta kërkojë, por nuk e gjeti, dhe, mbasi i mori në pyjetë rojet, urdhëroi që të vriten. Pastaj zbriti nga Judeja në Cezare dhe atje qëndroi për pak kohë. **20** Por Herodi ishte i zemëruar kundër tirasve dhe sidonasve; por ata, si u morën vesh midis tyre, u paraqitën para tij dhe, mbasi ia mbushën mendjen Blastit, kamarerit të mbretit, kërkuan paqe, sepse **21** Ditet e caktuar Herodi, i veshur me mantelin mbretëror dhe i ular mbi fron, u mbajti një fjalim. **22** Populli e brohoriste, duke thënë: "Zë e Perëndisë dho jo e njeriu!". **23** Në atë qast një engjëll i Zotit e goditi, sepse nuk i kishte dhënë lavdi Perëndisë; dhe, i brejtur nga krimbat, vdiq. **24** Ndërkaq fjalë e Perëndisë ritej dhe përhapej. **25** Dhe Barnaba dhe Sauli, mbasi e përfunduan misionin e tyre, u kthyen nga Jeruzalemë në Antioki duke e marrë me vete Gjonin, të mbiquajtur Mark.

13 Por në kishën e Antioikisë ishin profetë dhe mësues: Barnaba, Simeoni, i quajtur Niger, Luci nga Kireneas, Manaeni, që ishte rritur bashkë me Herodin tetrark, dhe Sauli. **2** Dhe, ndërsa po kryenin shërbesën e Zotit dhe po agjeronin, Fryma e Shenjtë tha: "M'i ndani veç Barnabën dhe Saulin për veprën për të cilën i kam thirr". **3** Atëherë, pasi agjëruan dhe u lutën, vunë duart mbi ta dhe i nisën. **4** Ata, pra, të dërguar nga Fryma e Shenjtë, zbritën në Seleuki dhe që andej lundruan për në Qipro. **5** Kur arritin në Salaminë, shpallën fjalën e Perëndisë në sinagogat e Judenje; dhe ata kishin me vete edhe Gjonin si ndihmës. **6** Pastaj, mbasi e përshtuan ishullin deri në Pafo, gjetën aty një magjistar, një profet të tremë jude, me emër Bar-Jezus, **7** i cili ishte me prokonsullin Sergj Pal, njeri i zgjuar. Ky thiri pranë vetes Barnabën dhe Saulin dhe kërkoi të dëgjonte fjalën e Perëndisë, **8** por Elimas, magjistari (ky në fakt eshtë kuptimi i emrit të tij) u kundërshtoi atyre, duke kërkuar ta largojë prokonsullin nga besimi. **9** Atëherë Sauli, i quajtur edhe Pal, i mbushur me Frymën e Shenjtë, i nguli sytë mbi të dhe tha: **10** "O njeri plot me çdo mashtrim dhe çdo farë ligjësie, bir i djallit, armik i çdo drejtësie, a nuk do të heqësh dorë nga shtrembërimi i rrugëve të drejta të Zotit? **11** Tani, pra, ja, dora e Zotit eshtë mbi ty, dhe do të verbohesh dhe nuk do ta shohësh më diellin për një farë kohe". Menjëherë mbi të rra mjequll dhe terr: dhe ai shkonte rreth e qark duke kërkuar ndonjë që ta mbante për dore. **12** Atëherë prokonsulli, kur pa çfarë kishte ndodhur, besoi, i mrekulluar nga doktrina e Zotit. **13** Dhe Pali dhe shokët e vet hipën në anije nga Pafo dhe arritën nëpër det në Pergë të Panfilisë; por Gjoni u nda prej tyre dhe u kthyte në Jeruzalem. **14** Por ata, duke vazhduar

rrugën nga Perga, arritin në Antioki të Pisidisë; dhe, mbasi hyjnë në sinagogë ditën e shtunë, u ulën. **15** Mbas leximit të ligjit dhe të profetëve, kërët e sinagogës dërguan atyre për t'u thënë: "Vëllezër, në qoftë se keni ndonjë fjalë këshilluese për popullin, ia toni". **16** Atëherë Pali u ngrit dhe, mbasi bëri shenjë me dorë, tha: "Israelit dhe ju që druani Perëndinë, dëgjoni! **17** Perëndia e këtij populli të Izraelit i zgjodhi etërit tanë, dhe e bëri të madh popullin gjatë qëndrimit në vendin e Egjiptit; pastaj, me krahë të fuqishëm, e nxori që andej. **18** Dhe për afro dyzet vjet i duroi në shkretëtirë. **19** Pastaj shkatërrroi shtatë kombe në vendin e Kanaanit dhe ua shpërndau atyre në trashëgimi vendin e tyre. **20** Dhe pastaj, për afro katërqind e pesëdhjetë vjet, u dha Gjyqtarë deri te profeti Samuel. **21** Më pas ata kërkuan një mbret; dhe Perëndia u dha atyre Saulin, birin e Kisis, një burrë nga fisi i Beniaminit, për dyzet vjet. **22** Pastaj Perëndia e hoqi dhe u ngjalli atyre si mbret Davidin, për të cilin dha dëshmi duke thënë: "Kam gjetur Davidin, birin e Jeseut, njeri sipas zemrës sime, i cili do të zbatojë të gjitha vullhetet e mia". **23** Prej farës së këtij Perëndia, sipas premitimit të vet, i ka njallur Izraelit Shpëtimtarin Jezus. **24** Para ardhjes së tij, Gjoni predikoi një pagëzim pendimi për gjithë popullin e Izraelit. **25** Dhe, kur Gjoni po e përfundonte misionin e tij, tha: "Cili pandehni se jam unë? Unë nuk jam Krishti; por ja, pas meje vjen një, të cilil unë nuk jam i denjë t'i zgjidh sandalet e këmbëve". **26** Vëllezër, bij të pasardhësve të Abrahamit, dhe ata prej jush që druajnë Perëndinë, juve ju eshtë dërguar fjalë e këtij shpëtimi. **27** Sepse banorët e Jeruzalemit dhe kërret e tyre, duke mos e njohur Këtëjezus, duke e dënuar, kanë përmbrushur fjalët e profetëve që lexohen çdo të shtunë. **28** Dhe, ndonjëse nuk i gjeten asnjë faj që të meritonte vdekjen, i kërkuan Pilatit që ai të vritet. **29** Dhe mbasi u kryen të gjitha gjérat që janë shkruar për të, atë e zbritën nga druri dhe e vunë në varr. **30** Por Perëndia e ringjalli prej të vdekurve; **31** dhe ai u pa për shumë ditë nga ata që ishin ngjitur me të nga Galilea në Jeruzalem, të cilët tani janë dëshmitarë të tij para popullit. **32** Dhe ne po ju shpallim lajmin e mirë të premitimit që u që bërë etërve, **33** duke ju thënë se Perëndia e ka përmbrushur për ne, bij të tyre, duke ringjallur Jezusin, ashtu si dhe eshtë shkruar në psalmi e dytë: "Ti je Biri im, sot më linde". **34** Dhe mbasi e ka ringjallur prej të vdekurve për të mos e kthyer në kalbjë, ai ka thënë kështu: "Unë do t'ju jap premitimet e sigurta të bëra Davidit". **35** Për këtë ai thotë edhe në një psalm tjetër: "Ti nuk do të lejosh që i Shenjtë yt të shohë kalbjë". **36** Sepse Davidi, mbasi zbatoi këshillën e Perëndisë në brezin e tij, vdiq dhe u bashkua me etërit e vet dhe pa kalbjë, **37** por ai, që e ka ringjallur Perëndia, nuk ka parë kalbjë. **38** Le ta dini, pra, o vëllezër, se nëpërmjet tij ju eshtë shpalur falja e mëkateve, **39** dhe se, me anë të tij, ai që beson eshtë shfajësuar nga të gjitha gjérat, që nuk mund të shfajsohej me anë të ligjit të Moisiut. **40** Kini kujdes, pra, që të mos ju ndodhë ajo që eshtë thënë në profetët: **41** "Shikoni, o përbuzës, mrekullohuni dhe do të treteni, sepse unë po kryej një vepër në ditët tuaja, një vepër, të cilën ju nuk do ta besonit, po t'ju tregonte dikush". **42** Dhe kur Judenjtë dolën nga sinagoga, johebrenjtë u lutën që të shtunën e ardhshme t'u flisnin përsëri për këto gjëra. **43** Dhe, mbasi u shpërndë mbledhja, shumë nga Judenjtë dhe nga prozelitët e perëndishëm i ndiqnin Palin dhe Barnabën, të cilët, duke u folur atyre, i bindën të ngulmojnë në hir të Perëndisë. **44** Të shtunën tjetër gati gjithë qyteti u mblodh për të dëgjuar fjalën e Perëndisë. **45** Por Judenjtë, duke parë turmën, u mbushën me smirë dhe u kundërviheshin thënieve të Palit, duke kundërshtuar dhe duke

blasfemuar. **46** Atéherë Pali dhe Barnaba, duke folur lirisht, thanë: "Ishte e nevojshme që fjala e Peréndisë t'ju shpaljej tu më së pari; por, ngaqë ju e hidhni poshtë dhe nuk e çmoni veten të denjë për jetën e pérjetshme, ja, ne po u drejtoheni johebrejnive. (**aiōnios g166**) **47** Sepse kështu na ka urdhëruar Zoti: "Unë të vura si dritë të johebrejnive, që ti ta çosh shpëtimin deri në skajin e dheut". **48** Johebrejnë, kur dëgjuan, u gëzuan dhe lëvdonin fjalën e Zotit; dhe të gjithë sa ishin të paracaktuar për jetën e pasosur besuan. (**aiōnios g166**) **49** Dhe fjala e Zotit përhajej në mbarrë atë vend. **50** Por Judenjtë i nxitën disa gra të peréndishme të shtresës së lartë, si dhe parinë e qytetit, dhe njallën një përndekje kundër Palit dhe Barnabës dhe i débuan jashtë kufijve të tyre. **51** Atéherë ata, mbasi shkundën pluhurin e këmbëve të tyre kundër tyre, shkuan në Ikon. **52** Dhe dishepujt ishin mbushur me gëzim dhe me Frymén e Shenjtë.

14 Ndodhi që edhe në Antioki ata hynë në sinagogën Ejudenjve dhe folën në mënyrë të tillë, sa një turmë e madhe Judenjsh dhe Grekësh besuan, **2** Porjudenjtë që nuk besuan i nxitën dhe i acaruan shpirtrat e johebrejnive kundër vëllezërvë. **3** Ata, pra, qëndruan shumë kohë atje, duke folur lirisht në Zotin, i cili jepte dëshmi fjalës së hirit të tij, duke lejuar që me anë të duarve të tyre të bësheshin shenja dhe mrekulli. **4** Por popullsia e qytetit u nda: disa mbanin anën e Judenjve dhe të tjerë atë të apostujt. **5** Por kur u bë një orvatiq nga ana e johebrejnive dhe e Judenjve me kërët e tyre për t'i keqtrajtuar apostujt dhe për t'i vrarë me gurë, **6** ata e morën vesh dhe ikën në qytetet e Likaonisë: në Listra, në Derbë dhe në krahinën përeth, **7** dhe atje vazhduan të ungjillëzonin. **8** Dhe në Listra ishte një njeri me këmbë të paralizuara, që rrinte gjithnjë ndenjur dhe nuk kishte ecur kurrë, sepse ishte sakat që nga barku i së ëmës. **9** Ky e dëgjoi duke folur Palin, i cili nguli sytë mbi të dhe pa se ai kishte besim për t'u shëruar, **10** dhe tha me zë të lartë: "Cohu në këmbë!". Dhe ai hovi lart dhe nisi të ecë. **11** Turma, kur pa ç'kishte bërrë Pali, e ngriti zërin duke thënë në gjuhën likaonike: "Perénditë zbritën ndër ne, në trajtë njeriu". **12** Dhe e quanin Barnabën Jupiter, Palin Mërkur, sepse ai fliste më shumë. **13** Atéherë prifti i Jupiterit, që e kishte tempullin në hyrje të qytetit të tyre, solli dema me kurora pranë portave dhe donte të ofronte një flujim bashkë me turmën. **14** Por apostujt Barnaba dhe Pal, kur dëgjuan këtë, i grisën rrobat e tyre dhe u turren në mes të turmës, duke thirrur e duke thënë: **15** "O burra, pse bëni këto gjëra? Edhe ne jemi njerëz me të njëjtën natyrë si ju, dhe po ju shpallimi lajmin e mirë, që ju nga këto gjëra të kota të ktheheni te Peréndia e gjallë që ka bërrë qellin, dheun, detin dhe të gjitha gjérat që janë në ta. **16** Në brezat që shkuan ai la që të gjitha kometet të ndjekin rugët e tyre; **17** por nuk e la veten e vet pa dëshmi, duke bërrë mirë, duke na dhënë shira prej qielit dhe stinë të frytshme dhe duke i mbushur zemrat tonë me ushqim dhe gjëzim". **18** Duke thënë këto gjëra, mundën t'i ndalin me vështirësi turmat që të mos u bëjnë flujim. **19** Por në atë kohë erdhën disa Judenj nga Antioikia dhe nga Ikonë; ata, mbasi ia mbushën mendjen turmës, e gjuajtën me gurë Palin dhe, duke menduar se kishte vdekur, e tërhoqën zvarrë jashtë qytetit. **20** Por, kur dishepujt u mblodhën rreth tij, ai u ngrit dhe hyri në qytet; dhe të nesërmen u nis me Barnabën për në Derbë. **21** Dhe, mbasi ungjillëzuan atë qytet dhe bënë shumë dishepujt, u kthyen në Listra, në Ikon dhe në Antioki, **22** duke fuqizuar shpirterat e dishepujve dhe duke i këshilluar që të ngulmojnë në besim, dhe duke thënë se me shumë pikëllime duhet të hyjmë në mbretërinë

e Peréndisë. **23** Dhe mbasi caktuan për ta pleqtë në çdo kishë, u lutën dhe agjëruan, i lanë në dorën e Zotit, në të cilin kishin besuar. **24** Dhe, mbasi e përshkuan Pisidinë, ardhën në Panfil. **25** Dhe, mbasi e shpallën fjalën në Pergë, zbritën në Atal. **26** Pastaj që andej lundruan për në Antioki, prej nga ishin rekomanduar në hir të Peréndisë për veprën që posa kishin kryer. **27** Si arritin atje, mblodhën kishën dhe treguan ç'gjëra të mëdha kiske kryer Peréndia me anë të tyre dhe si u kishte hapur johebrejnive derën e besimit. **28** Dhe qëndruan atje me dishepujt mjaft kohë.

15 Dhe disa, që zbritën nga Judeja, mësonin vëllezërit: "Nëse nuk jeni rrëthprerë sipas ritit të Moisiut, nuk mund të shpëtoheni". **2** Duke qenë se u bë një grindje jo e vogël dhe një diskutim nga ana e Palit dhe e Barnabës me ata, u dha urdhër që Pali, Barnaba dhe disa të tjerë nga ata të njijten në Jeruzalem tek apostujt dhe te pleqtë për këtë çështje. **3** Ata, pra, si u përcollën nga kisha, kaluan nëpër Feniki dhe Samari, duke treguar kthimin e johebrejnive dhe duke u sjellë gëzim të madh mbarë vëllezërvë. **4** Kur arritin në Jeruzalem, u priten nga kisha, nga apostujt dhe nga pleqtë dhe treguan për gjërat e mëdha që Peréndia kiske bërë me anën e tyre. **5** Por u ngritet disa nga sekti i farisenjve, që kishin besuar dhe thanë: "Duhen rrëthprerë johebrejnëtë dëshmi të dëgjojnë fjalën e ungjillit dhe të besojnë. **6** Atéherë apostujt dhe pleqtë u mblodhën për ta shqyrtuar këtë problem. **7** Dhe duke qenë se lindi një diskutim i madh, Pjetri u qua në këmbë dhe u tha atyre: "Vëllezëri, ju e dini se që në kohët e para Peréndia midis nesh më zgjodhi mua, që me anë të gojës sime johebrejnëtë dëgjojnë fjalën e ungjillit dhe të besojnë. **8** Peréndia, që i njeh zemrat, u ka dhënë atyre dëshmi, duke u dhënë Frymén e Shenjtë, sikurse edhe neve; **9** dhe ai nuk bëri asnjë dallim midis nesh dhe atyre, duke i pastruar zemrat e tyre me anë të besimit. **10** Tani, pra, pse e tundoni Peréndinë, duke u vénë mbi qafën e dishepujve një zgjedhë që as etërit tanë e as ne nuk mund ta mbajmë? **11** Po besojmë se do të shpëtohem me anë të hirit të Zotit Jezu Krishtit, dhe në të njëjtën mënyrë edhe ata". **12** Atéherë e gjithë turma heshti, dhe rrinte e dëgjonte Barnabën dhe Palin, që tragonin ç'sherja e mrekulli kiske bërë Peréndia me anë të tyre ndër johebrejn. **13** Dhe si heshtën ata, Jakobi e mori fjalën dhe tha: "Vëllezëri, më dëgjon! **14** Simoni ka treguar si i ka vizituar për herë të parë Peréndia johebrejnët, që të zgjedhë nga ata një popull për emrin e tij. **15** Me këtë gjë paitojn fjalët e profetëve, sikundër eshtë shkruar: **16** "Pas këtyre gjerave, unë do të kthehem dhe do ta rindërtoj tabernakullin e Davitit që eshtë rrëzuar, do t'i restauroj gërmadhat e tij dhe do ta ngre përsëri më këmbë. **17** që mbetja e njerëzve dhe të gjitha johebrejnëtë mbi të cilat thirret emri im, të kërkojnë Zotin, thotë Zoti që i bën të gjitha këto". **18** Prej kohësh janë të njohura te Peréndia të gjitha veprat e tij. (**aiōn g165**) **19** Prandaj unë gjykoj që të mos i bezdisim ata nga johebrejnët që kthehen te Peréndia, **20** por t'u shkruhet atyre që të heqin dorë nga ndotjet e idhujve, nga kurvëria, nga gjërat e mbytura dhe nga gjaku. **21** Sepse Moisiu që nga kohët e lashta ka njerz të cilët në çdo qytet e predikojnë atë, duke qënë i lexuar çdo të shtunë në sinagoga". **22** Atéherë iu duk e mirë apostuje dhe pleqve me gjithë kishën të dërgojnë në Antioki, me Palin dhe Barnabën, disa njerz të zgjedhur nga ata: Judën, mbiquajtur Barsaba, dhe Silén, njerz me autoritet ndër vëllezërit, **23** me një letër të shkruar nga dora e tyre që thoshte: "Apostujt, pleqtë dhe vëllezërit, vëllezërvë nga johebrejnët që janë në Antioki, Siri dhe Kiliki, përshtendetje. **24** Duke qenë se morëm vesh se disa

që erdhën prej nesh, por të cilëve ne nuk u kishim dhënë asnjë porosi, ju kanë shqetësuar me fjalë duke trazuar shpirrat tuaj, duke thënë se ju duhet të rrethpriteni dhe të zbatoni ligjin, 25 na u duk e mirë neve, të mbledhur tok me një zemër, të zgjedhim disa njerzë dhe t'i dërgojmë bashkë me të dashurit tanë Barnaba dhe Pal, 26 njerz që kanë përkushtuar jetën e tyre pér emrin e Zotit tonë Jezu Krishtit. 27 Kemi dërguar, pra, Judën dhe Silën; edhe ata do t'ju tregojnë me gojë të njëjtat gjëra. 28 Në fakt na u duk mirë Frymës së Shenjtë dhe neve që të mos ju ngarkojmë asnjë barrë tjetër përvëç këtyre gjërave të nevojshme: 29 që ju të hiqni dorë nga gjërat e flijuara idhujve, nga gjaku, nga gjërat e mbytura dhe nga kurvëria; do të bëni mirë të ruheni nga këto. Qofshi mirë". 30 Ata, pra, mbasi u ndanë, zbritën në Antioquia dhe, si mblohdhën kuvendin, e dorëzuan letrën. 31 Dhe ata, mbasi e lexuan, u gëzuan pér ngushëllimin. 32 Dhe Juda e Sila, që ishin edhe ata profetë, me shumë fjalë i nxitën vëllezërit dhe i forcuan. 33 Mbasi ndenjën atje ca kohë, u dërguan prapë me paqtim nga vëllezërit tek apostujt. 34 Por Silës iu duk mirë të mbetej aty. 35 Edhe Pali e Barnaba qëndruan në Antioiki, duke mësuar dhe duke shpallur me shumë të tjerë fjalën e Zotit. 36 Pas disa ditësh Pali i tha Barnabës: "Le të kthehem i shohim vëllezërit tanë në çdo qytet, ku kemi shpallur fjalën e Perëndisë, pér të parë si janë". 37 Dhe Barnaba donte të merrte me vete Gjonin, të quajtur Mark. 38 Por Pali mendonte se nuk duhej marrë me vete atë që ishte ndarë prej tyre në Pamfili, dhe nuk kishte shkuar me ata në punë. 39 Atëherë lindi një grinde saqë ata u ndanë njëri nga tjetri; pastaj Barnaba, mbasi mori Markun, lundroi pér në Qipro. 40 Por Pali zgjodhi Silën dhe u nis, pasi vëllezërit e lanë në hir të Perëndisë. 41 Dhe pëershkoi Sirinë dhe Kilikinë, duke i forcuar kishat.

16 Dhe ai arriti në Derbë dhe në Listra; këtu ishte një dishepull me emër Timote, biri i një gruaje judease besimtarë, por me baba grek, 2 pér të cilin jepnin dëshmi të mirë vëllezërit e Listrës dhe të Ikonit. 3 Pali deshi që të dilte me të; kështu e mori, e rrethpreu pér shkak të Judenje që ishin në ato vende, sepse të gjithë e dinin se babai i tij ishte grek. 4 Dhe, duke kaluar nëpër qytete, i urdhëronin ata të zbatojnë vendimet që ishin marrë nga apostujt dhe nga pleqtë në Jeruzalem. 5 Kishat, pra, po forcoheshin në besim dhe rritheshin në numër përditë. 6 Kur ata po kalonin nëpër Frigji dhe në krahinën e Galatisë, u penguan nga Fryma e Shenjtë që të shpallin fjalën në Azi. 7 Si arriti në kufijtë e Misisë, ata kërkuan të shkojnë në Bitini, por Fryma nuk i lejoj. 8 Kështu, pasi e përshkuan Misinë, zbritën në Troas. 9 Gjatë natës Palit iu shfaq një vegim. I rrinte para një burrë Maqedonas, që i lutej dhe i thoshte: "Kalo në Maqedoni dhe na ndihmo". 10 Mbasi e pa vegimin, kërkuan menjëherë të shkojmë në Maqedoni, të bindur se Zoti na kishte thirrur që t'u ua shpallim atyre unggillin. 11 Prandaj, duke lundruar nga Troasi, u drejtuam pér në Samotrakë, dhe të nesërmen në Neapolis, 12 dhe prej anej në Filipi, që éshtë qyteti i parë i asaj ane të Maqedonisë dhe koloni romake; dhe qëndruam disa ditë në atë qytet. 13 Ditën e së shtunës dolën jashtë qytetit anës lumit, ku ishte vendi i zakonshëm pér lutje; dhe, si u ulëm, u flisnim grave që ishin mbledhur atje. 14 Dhe një grua, me emër Lidia, që ishte tregtare të purpurtash, nga qyteti i Tiatirës dhe që e adhuronte Perëndinë, po dëgjonte. Dhe Zoti ia hapi zemrën pér të dëgjuar gjërat që thoshte Pali. 15 Pasi ajo u pagëzua me familjen e saj, na u lut duke thënë: "Në qoftë se më keni gjykuar se jam besnikë ndaj Zotit, hyni në shtëpinë time dhe rrini". Dhe na detyroi të pranojmë. 16 Dhe, kur po shkonim pér

lutje, na doli para një skllave e re që kishte një frymë falli, e cila, duke u treguar fatin njerëzve, u sillte shumë fitime zotérinje të saj. 17 Ajo u vu të ndjekë Palin dhe ne, dhe bërtiste duke thënë: "Këta njerëz janë shërbëtorë të Perëndisë Shumë të Lartë dhe ju shpallën udhën e shpëtimit". 18 Dhe ajo e bëri këtë shumë ditë me radhë, por Pali, i mërzitur, u kthye i tha frymës: "Unë të urdhërë në emr të Jezu Krishtit të dalësh prej saj". Dhe fryma doli që në atë çast. 19 Por zotérinjtë e saj, kur panë se u humbi shpresa e fitimit të tyre, i kapën Palin dhe Silën dhe i têrhoqën te sheshi i tregut përrpara arkondëve; 20 dhe si ua paraqitën pretorët, thanë: "Këta njerëz, që janë Juden, e turbullojnë qytetin tonë, 21 dhe predikojnë zakone që pér ne, që jemi Romakë, nuk éshtë e ligjshme t'i pranojmë dhe t'i zbatojmë". 22 Atëherë turma u lëshua e gjitha bashkë kundër tyre: dhe pretorëve, ua grisën atyre rrobat dhe urdhëruan t'i rrahin me kamxhik. 23 Dhe si i rrahen me shumë goditje, i futën në burg duke urdhëruar rojtarin e burgut t'i ruajë me kujdes. 24 Ky, si mori një urdhër të tillë, i futi në pjesën më të brendshme të burgut dhe ua shtrëngoi këmbët në dru. 25 Aty nga mesnata Pali dhe Sila po luteshin dhe i këndonin himne Perëndisë; dhe të burgosurit i dégjonin. 26 Befas u bë një témert i madh, saqë u tundëni themelet e burgut; dhe në atë çast u hapën të gjitha dyert dhe të gjithëve iu zgjidhën prangat. 27 Rojtarë i burgut, kur u zgjua dhe pa dyert e burgut të hapura, nxori shpatën dhe donte të vrissë veten, duke menduar se të burgosurit kishin ikur. 28 Por Pali thirri me zë të lartë: "Mos i bëj ndonjë të keqe vetes, sepse ne të gjithë jemi këtu". 29 Atëherë ai kërkoi një drithë, u turr brenda dhe duke u dridhur i téri u ra ndër këmbët Palit dhe Silës; 30 pastaj i nxori jashtë dhe tha: "Zotërinj, ç'duhet të bëj unë që të shpëtohem?". 31 Dhe ata i thanë: "Beso në Zotin Jezu Krisht dhe do të shpëtohesh ti dëshëpia jote". 32 Pastaj ata i shpallën fjalën e Zotit atij dhe gjithë atyre që ishin në shtëpinë e tij. 33 Dhe ai i mori që në atë orë të natës dhe ua lau plagët. Dhe ai dhe të gjithë të tijtë u pagëzuan menjëherë. 34 Mbasi i çoi në shtëpinë e vet, ua shtroi tryezën dhe u gëzua me gjithë familjen e tij që kishte besuar në Perëndinë. 35 Kur u gdhisi, pretorët dërguan liktorët t'i thonë rojtarit të burgut: "Léri të lirë ata njerzë". 36 Dhe rojtarë i burgut i tregoi Palit këto fjalë: "Pretorët kanë dërguar fjalë që të liroheni; dilni, pra, dhe shkoni në paqe". 37 Por Pali u tha atyre: "Mbasi na kanë rrahuar botërisht pa qenë të dënuar në gjyq, ne që jemi qytetarë romakë, na futën në burg dhe tanë na nxjerrin fshehtas? Jo, kurrsesi! Le të vijnë vetë ata të na nxjerrin jashtë". 38 Liktorët ua tregon këto fjalë pretorëve; dhe ata, kur dëgjuan se ishin qytetarë romakë, u frikësuan. 39 Atëherë erdhën dhe iu lutën atyre, dhe si i nxorën, iu lutën që të largohen nga qyteti. 40 Atëherë ata, si dolën nga burgu, hynë në shtëpinë e Lidias dhe, kur panë vëllezërit, i ngushëlluan; dhe ikën.

17 Dhe mbasi kishin kaluar nëpër Amfipoli dhe nëpër Apoloni, arritin në Thesaloniki, ku ishte sinagoga e Judenje. 2 Dhe Pali, sipas zakonit të vet, hyri tek ata dhe tri të shtuna me radhë u paraqiti argumente nga Shkrimet, 3 duke dekluar dhe duke treguar atyre se Krishti duhej të vuante dhe të ringjallej prej sé vdekurish dhe duke thënë: "Ky Jezusi që unë ju shpalli éshtë Krishti". 4 Disa nga ata besuan dhe u bashkuan me Palin dhe Silën, si dhe një numër i madh Grekësh të përshpirtshëm dhe jo pak gra të rëndësishme. 5 Por Judenjtë, të cilët nuk kishin besuar, patën smirë dhe morën me vete disa njerëz të këqij nga ata të rrugëve të tregut dhe, si mblohdhën një turmë, e bënë rrëmujë qytetin; edhe sulmuan shtëpinë e Jasonit dhe kérkonin ata pér t'i

nxjerrë përpara popullit. 6 Por, mbasi nuk i gjetën, e hoqën zvarrë Jasonin dhe disa vëllezër përpara kërëve të qytetit, duke thirrur: "Ata që e kanë bërë rrëmujë botën, kanë ardhur edhe këtu, 7 dhe Jasoni këta i priti; të gjithë këta veprojnë kundër statutave të Cezarit, duke thënë se është një mbret tjetër, Jezusi". 8 Edhe nxjtën popullin dhe kërët e qytetit, që i dëgjonin këto gjëra. 9 Por ata, mbasi morën një dorëzani nga Jasoni dhe nga të tjerët, i lejuan të shkojnë. 10 Atëherë vëllezërit menjëherë natën i nisën Palin dhe Silën pér në Berea dhe ata, sapo arritën atje, hyjnë në sinagogën e Judenjve. 11 Por këta ishin më fisnikë nga ndjenjat se ata të Thesalonikit dhe e pranuan fjalën me gatishmëri të madhe, duke i shqyrta çdo ditë Shkrimet pér të parë nëse këto gjëra ishin ashtu. 12 Shumë nga ata, pra, besuan bashkë me një numër jo të vogël grash fisnike greke dhe burrash. 13 Por, kur Judenjtë e Thesalonikit morën vesh se fjala e Perëndisë ishte shpallur nga Pali edhe në Berea, shkuan edhe atje dhe e turbulluan turmën. 14 Atëherë vëllezërit e nisën menjëherë Palin në drejtim të detit, por Sila dhe Timoteu qëndruan atje. 15 Ata që i prinin Palit e çuan deri në Athinë; pastaj, mbasi morën porosi pér Silën dhe Timoteun që të arrijnë sa më parë tek ai, u kthyen prapa. 16 Ndërsa Pali po i priste në Athinë, po i ziente fryma përbredha, kur pa qytetin plot me idhuj. 17 Ai, pra, po diskutonte në sinagogë me Judenjtë dhe me njerëz të përshtiprtshëm dhe çdo ditë në sheshin e tregut me ata që takonte. 18 Diskutonin me të edhe disa filozofë epikurianë dhe stoikë. Disa thoshrin: "Vallë ç'do të thotë ky llafazan". Dhe të tjerë thoshrin: "Ai duket se është një kasnic i perëndivë të huaja", sepse u shpal atyre Jezusin dhe ringjalljen. 19 Dhe e zunë dhe e çuan në Areopag, duke thënë: "A mund ta marrim vesh c'është kjo doktrinë e re pér të cilën ti flet? 20 Sepse ti sjell disa gjëra të huaja në veshët tanë, prandaj duam të dimë c'kuptim kanë ato. 21 Atëherë gjithë Athinasit dhe të huajt që banon atje nuk e kalonin kohën më mirë sesa duke folur ose duke dégjuar ndonjë fjalë të re. 22 Atëherë Pali, duke qëndruar në këmbë në mes të Areopagut, tha: "O burra athinas, unë shoh se në të gjitha gjerjat ju jeni shumë fetarë". 23 Sepse, duke ecur e duke vënë re objektet e kultit tuaj, gjeta edhe një altar mbi të cilin është shkruar: "PERÉNDISÉ SÉ PANJOHUR". Atë, pra, që ju e adhuroni pa e njohur, unë po jua shpall. 24 Perëndia që bëri botën dhe të gjitha gjerjat që janë në të, duke qenë Zot i qjellit dhe i tokës, nuk banon në tempuj të bërë nga duart e njeriut, 25 dhe as shërbhet nga duart e njerëzve, sikur të kishte nevojë pér ndonjë gjë, sepse ai u jep të gjithëve jetë, hukatje dhe çdo gjë; 26 dhe ai ka bërë nga një gjak i vetëm të gjitha racat e njerëzve, që të banojnë në mbarë faqen e dheut, dhe caktoi kohërat me radhë dhe caqet e banimit të tyre, 27 që të kërkojnë Zotin, mbas mund ta gjejnë duke prekur, ndonjëse ai nuk është larg nga secili prej nesh. 28 Sepse në të ne jetojmë, lëvizim dhe jemi, sikurse kanë thënë edhe disa nga poetët tuaj: "Sepse jemi edhe ne pasardhës të tij". 29 Duke qenë, pra, se ne jemi pasardhës të Perëndisë, nuk duhet të mendojmë që natyra e perëndishme është e ngjashme me arin ose me argjindin, ose me gurin ose me një vepër arti të latuar dhe të shpikur nga njeriu. 30 Perëndia, pra, duke kaluar përmbi kohërat e padjies, i urdhëron të gjithë njerëzit dhe kudo që të pendohen. 31 Sepse ai ka caktuar një ditë në të cilën do të gjykojë me drejtësi botën me anë të atij njeriu të cilin ai e ka caktuar; dhe pér këtë u ka dhënë të gjithëve një provë të sigurt, duke e ringjallur prej të vdekurit". 32 Kur dégjuan të flitej pér ringjalljen e të vdekurve, disa e përqeshën dhe të tjerë thoshrin: "Do të të dégjojmë përsëri pér këtë gjë". 33 Kështu Pali doli nga

mesi i tyre. 34 Por disa u bashkuan me të dhe besuan, ndër këta edhe Dionis areopagit, një grua që quhej Damaris dhe ca të tjerë me ta.

18 Pas këtyre gjërave Pali u nis nga Athina dhe erdhi në Korint. 2 Dhe si gjeti një farë Judeu, me emër Akuila, lindur në Pont, i ardhur rishtas nga Italia bashkë me gruan e tij Priskilën (sepse Klaudi kishte urdhëruar që të gjithë Judenjtë të largohen nga Roma), shkoi tek ata. 3 Dhe duke qenë se kishin të njëjtën mjeshtëri, shkoi të banojë me ta dhe punonte; se mjeshtëria e tyre ishte të bénin çadra. 4 Çdo të shtunë mësonte në sinagogë dhe bindte Judenj dhe Grekë. 5 Kur Sila dhe Timoteu zbritën nga Maqedonia, Pali shtyhej nga Fryma pér t'u déshmuar Judenjve se Jezusi ishte Krishti. 6 Por duke qenë se ata kundërshton dhe blasfemonin, ai i shkundi rrobat e tij dhe u tha atyre: "Gjaku juaj qoftë mbi kokën tuaj, unë jam i pastër, që tashti e tutje do të shkoj te johebrenjtë". 7 Dhe, mbasi u largua prej andej, hyri në shtëpinë e një farë njeriu me emër Just, i cili i shërbente Perëndisë dhe e kishte shtëpinë njjtur me sinagogën. 8 Dhe Krispi, kreu i sinagogës, besoi te Zoti me gjithë shtëpinë e tij; edhe shumë Korintas, duke dégjuar Palin, besuan dhe u pagëzuan. 9 Një natë Zoti i tha Palit në vegim: "Mos druaj, por fol dhe mos pusho, 10 sepse unë jam me ty dhe askush nuk do të vërë dorë mbi ty që të bëjë ked, sepse unë kam një popull të madh në këtë qytet". 11 Kështu ai qëndroi atje një vit e gjashët muaj, duke mësuar ndër ta fjalën e Perëndisë. 12 Por, kur Galioni ishte prokonsull i Akasë, Judenjtë u ngriten me një mendje kundër Palit dhe e çuan në gjykatë, 13 duke thënë: "Ky ua mbush mendjen njerëzve t'i shërbijnë Perëndisë, në kundërshtim me ligjin". 14 Dhe kur Pali donte të hapte gojën, Galioni u tha Judenjve: "Po të qe puna pér ndonjë padrejtësi ose keqbërje, o Judenj, do t'ju dégoja me durim, sipas arsyes; 15 por nëse janë çështje pér fjalë, pér emra dhe ligjin tuaj, shikojeni ju vetë, sepse unë nuk dua të jem gjykatës i këtyre gjërave". 16 Dhe i përzuri ata nga gjykata. 17 Atëherë të gjithë Grekët zunjë Sostenin, kreun e sinagogës, dhe e rrahën para gjykatës. Por Galioni nuk donte t'ia dinte fare pér këtë gjëra. 18 Dhe Pali, mbasi qëndroi atje edhe shumë ditë, u nda nga vëllezërit dhe lundroi pér në Siri me Priskilën dhe Akuilën, pasi e qethi kokën në Kenkrea, sepse kishte bërë një premtim solemn. 19 Dhe, kur arriti në Efes, i la aty, po vetë hyri në sinagogë dhe filloj të diskutojë me Judenjtë. 20 Ata iu lutën të rrinte me ta më gjatë, por ai nuk pranoi; 21 por u nda prej tyre duke thënë: "Më duhet gjithsesi ta kaloj festën e ardhshme në Jeruzalem, por, në dashtë Perëndia, do të kthehem përsëri te ju". Dhe u nis nga Efesi nëpër det. 22 Si zbarroi në Cezari, u ngjit në Jeruzalem, dhe si u përhëndet me kishën, zbriti në Antioki. 23 Dhe, mbasi qëndroi atje pak kohë, u nis dhe përshkoi me radhë rrëthinat e Galatisë dhe të Frigjisë, duke forcuar gjithë dishepujt. 24 Por një Jude, me emër Apollo, lindur në Aleksandri, njeri orator dhe njohës i Shkrimit, arriti në Efes. 25 Ai ishte i mësuar në udhën e Zotit dhe, i zjarrtë në frymë, fliste dhe mësonte me zell gjérat e Zotit, por njihet vetëm pagëzimin e Gjonit. 26 Ai filloj të flasë lirisht në sinagogë. Dhe, kur Akuila dhe Priskila dëgjuan, e morën me vete dhe ia shtjelluan më thellë udhën e Perëndisë. 27 Pastaj, mbasi ai donte të shkonte në Akai, vëllezërit i dhanë zemër dhe u shkruan dishepujve që ta prisnin. Mbasi arriti atje, ai i ndihmoi shumë ata që kishin besuar me anë të hirit. 28 Ai në fakt, i kundërshtonte botërisht me forcë të madhe Judenjtë, duke treguar me anë të Shkrimeve se Jezusi është Krishti.

19

Dhe ndërsa Apollo ishte ende në Korint, Pali, mbasi shkoi
 në vendet më të larta, arriti në Efes dhe, si gjeti disa
 dishepuj, u tha atyre: **2** "A e keni marrë Frymën e Shenjtë, kur
 besuat?". Ata iu përgjigjën: "Ne as që kemi dégjuar se paska
 Frymë të Shenjtë". **3** Dhe ai u tha atyre: "Me se, pra, u pagëzuat?".
 Ata u përgjigjën: "Me pagëzimin e Gjonit". **4** Atëherë Pali tha:
 "Gjoni pagëzoj me pagëzimin e pendimit, duke i thënë popullit
 se duhet t'i besonte atij që do të vinte pas tij, domethënë Jezu
 Krishtit. **5** Dhe ata, si dégjuan, u pagëzuan në emër të Zotit
 Jezus. **6** Dhe, kur Pali vuri duart mbi ta, Fryma e Shenjtë zbriti
 mbi ta dhe ata folën në gjuhë të tjera dhe profetizuan. **7** Dhe
 gjithsej ishin rreth dymbëdhjetë burra. **8** Pastaj ai hyri në sinagogë
 dhe u foli lirisht njerëzve tre muaj me radhë, duke diskutuar dhe
 duke i bindur për gjérat e mbretërisë së Perëndisë. **9** Por, duke
 qenë se disa ngurtësoshezin dhe nuk besonin dhe flisnin keq për
 Udhën përpara turmës, ai u shkëput prej tyre, i ndau dishepujti
 dhe vazhdoi të diskutojë çdo ditë në shkollën e njëfarë Tirani. **10**
 Dhe kjo vazhdoi dy vjet me radhë, kështu që të gjithë banorët e
 Azisë, Judenj dhe Grekë, e dégjuan fjalën e Zotit Jezus. **11** Dhe
 Perëndia bënte mrekulli të jashtëzakonshme me anë të duarve të
 Palit, **12** aq sa mbi të sémurët sillnin peshqirë dhe përparëse që
 kishin qenë mbi trupin e tij, dhe sémundjet largoheshin prej tyre
 dhe frymërat e liga dilnin prej tyre. **13** Dhe disa yshtës shëtitës
 Judenj u orvatën të thërrasin emrin e Zotit Jezus mbi ata që kishin
 frymërat e liga, duke thënë: "Ju përbetohemi për Jezusin, që Pali
 predikoni!". **14** Ata që bënin këtë ishin shtatë bijtë e njëfarë Skevi,
 kryeprift jude. **15** Por fryma e ligë u përgjigj dhe tha: "Unë e njoh
 Jezusin dhe e di kush është Pali, po ju cilëtjeni?". **16** Atëherë
 ai njeri që kishte frymën e ligë u hodh mbi ta dhe si i mundi,
 ushtroi një dhunë aq të madhe sa ata ikën nga ajo shtëpi, lakuriq
 e të plagosur. **17** Kjo u muar vesh nga të gjithë Judenjtë dhe
 Grekët që banonin në Efes, dhe të gjithë i zuri frika, dhe emri i
 Zotit Jezus ishte madhëruar. **18** Dhe shumë nga ata që kishin
 besuar vinin të rrëfehen dhe të tregonin gjérat që kishin bërë.
19 Shumë nga ata që ishin marrë me magji i sollën librat dhe i
 dogjën përpara të gjithëve; dhe, mbasi e llogaritën çmimin e tyre,
 gjetën se ishin pesëdhjetë mijë pjesë argjendi. **20** Kështu fjalë e
 Perëndisë shtohej dhe forcohej. **21** Mbas këtyre ngjarjeve, Pali
 kishte vendosur në mendje të shkojë në Jeruzalem, duke kaluar
 nëpër Maqedoni dhe nëpër Akai, dhe thoshte: "Mbasi të kem
 qenë atje, më duhet të shoh edhe Romën". **22** Atëherë dérgoi në
 Maqedoni dy nga ata që i shërbenin, Timoteun dhe Erastin, dhe
 vetë ndenji edhe ca kohë në Azi. **23** Dhe në atë kohë u bë një
 trazirë e madhe lidhur me Udhën, **24** sepse një farë njeriu, me
 emër Dhimitër, argjendar, i cili bënte tempuj të Dianës në argjend,
 u sillte artizanëve jo pak fitim. **25** Ai i mbledhi këta bashkë me
 punëtorët që kishin një aktivitet të përafërt, dhe tha: "O burra,
 ju e dini se fitimi ynë vjen nga kjo veprimitari. **26** Dhe ju shihni
 dhe dégjoni se ky Pali ua ka mbushur mendjen dhe ktheu një
 numër të madh njerëzish jo vetëm në Efes, por gati në mbarë
 Azinë, duke thënë se nuk janë perëndi ata që janë bërë me duar.
27 Dhe jo vetëm që është reziku për ne që kjo mjeshtria jonë
 të diskreditohet, por që edhe tempulli i perëndeshës së madhe
 Diana të mos vlerësohet më aspak dhe që t'i hiqet madhështia
 asaj, që gjithë Azia, madje gjithë bota, e nderon". **28** Ata, kur i
 dégjuan këto gjëra, u mbushën me inat dhe bërtisin, duke thënë:
 "E madhe është Diana e Efesianëve!". **29** Dhe gjithë qyteti u
 mbush me rrëmujë; dhe si i morën me forcë Gain dhe Aristarkun,
 Maqedonas, bashkudhëtarë të Palit, rendën të gjithë, me një

mendje, në teatër. **30** Dhe Pali donte t'i dilte popullit, por dishepujti
 nuk e lejonin. **31** Edhe disa Aziarkë, që ishin miq të tij, i quan
 për ta lutar të mos dilte në teatër. **32** Ndërkëq disa bërtisin një
 gjë, të tjerrë një tjetër, saqë mbledhja ishte trazuar dhe më të
 shumtët nuk dinin përsë ishin mbledhur. **33** Atëherë nga turma
 nxorën Aleksandrin, të cilin e shqyti Judenjtë. Dhe Aleksandri,
 mbasi bëri shenjë me dorë, donte të paraqiste një apologji para
 popullit. **34** Por, kur e morën vesh se ishte Jude, të gjithë me
 një zë filluan të bërtasin për gati dy orë: "E madhe është Diana
 e Efesianëve!". **35** Kancelari i qytetit, mbasi e qetësoi turmën,
 tha: "O Efesianë, cili është vallë ai njeri që nuk e di se qyteti i
 Efesianës është mbrojtësi i tempullit të perëndeshës së madhe
 Diana dhe i imazhit të saj që ra nga Zeusi? **36** Duke qenë, pra, se
 këto janë të pakundërshtueshme, ju duhet të rrini urtë dhe të mos
 bëni asgjë të nxituar. **37** Sepse i prutë këta njerëz që nuk janë as
 sacrileghi as blasfemues të perëndeshës suaj. **38** Pra, në qoftë
 se Dhimitri dhe mjeshtrit që janë me të kanë diçka kundër dikujt,
 gjykatat janë hapur dhe prokonsuji ka; le të padisin njëri-tjetrin. **39**
 Dhe nëse keni ndonjë kërkësë tjetër për të bërë, të zgjidhet në
 kuvendin sipas ligjit. **40** Ne në fakt jemi në rrezik të akuzohemi
 si kryengritës për ngjarjen e sotme, sepse nuk ka asnjë arsy
 me të cilën të përligjet ky grumbullim". **41** Dhe, si i tha këto, e
 shpërndau mbledhjen.

20

Si pushoi trazira, Pali i thirri dishepujti pranë vetes, i përqafoi
 dhe u nis për të vajturi në Maqedoni. **2** Dhe si i përkshoi ato
 krahina dhe u dha shumë këshilla, shkoi në Greqi. **3** Dhe mbasi
 kaloi atje tre muaj, duke qenë se Judenjtë kishin kurdisur një
 komplot kundër tij kur përgatitej të lundronte për në Siri, vendosi
 të kthehet nga ana e Maqedonisë. **4** Dhe deri në Azi e përcollën
 Sopatri nga Berea, Aristarku dhe Sekundi nga Thesaloniki, Gai
 nga Derba dhe Timoteu, dhe Tikiku e Trofimi nga Azia. **5** Këtë
 ishin nisur para nesh dhe na prisnin në Troas. **6** Kurse ne u
 nisëm nga Filipi, pas ditëve të të Ndormëve, dhe për pesë ditë i
 arritëm në Troas, ku qëndruam shtatë ditë. **7** Ditën e parë të
 javës, kur ishin mbledhur dishepujti për të thyer bukën, Pali, i
 cili duhet t'ë nisej të nesërmen, bisedonte me ta dhe e zgjati
 fjalën deri në mesnatë. **8** Dhe në sallën ku ishim mbledhur kishte
 shumë llambë. **9** Një djalosh me emër Eutik, që ishte ulur në
 parvazin e dritarës, e zuri një gjumë i rëndë; dhe, ndërsa Pali
 e cdoi fjalën gjatë, e zuri gjumi, ra nga katë i tretë poshtë dhe e
 ngritën të vdekur. **10** Por Pali, si zbriti, ra mbi të, e përqafoi dhe
 tha: "Mos u shqetësoni, se shpirti i tij është në të". **11** Atëherë u
 ngjiti përsëri lart, e theu bukën dhe hëngri; dhe, pasi foli gjatë deri
 në të gdhirë, u nis. **12** Ndërkëq e prunë djalin të gjallë, dhe u
 ngushëlluan jo pak. **13** Kurse ne, që kishim hipur tashmë në
 anije, lundruam për në Asos, ku kishim ndër mend të merrnim
 Palin, sepse kështu kishte caktuar, mbasi donte vetë të shkonte
 më këmbë. **14** Kur na arriti në Asos, e morën dhe arritëm në
 Mitilinë. **15** Lundruam prej andej dhe të nesërmen arritëm përballë
 Hiosit; një ditë më pas arritëm në Samo dhe, pas një ndalese
 në Trogilë, arritëm të nesërmen në Milet. **16** Sepse Pali kishte
 vendosur të lundronte pa u ndalur në Efes, që të mos humbiste
 kohë në Azi; sepse nxitonë që të ndodhej, po të ishte e mundur,
 në Jeruzalem ditën e Rrëshajëve. **17** Nga Milet i dérgoi në Efes
 për të thirrur pleqtë e kishës. **18** Kur ata erdhën tek ai, ai u tha
 atyre: "Ju e dini dita e parë që hyra në Azi si kam jetuar midis
 jush për të gjithë këtë kohë, **19** duke i shërbyer Zotit me gjithë
 përlësi e me shumë lot e me prova që m'u bënë nga tinëzitë e

Judenje; 20 dhe si unë nuk fsheha asnjë nga ato gjëra që ishin të dobishme pér ju, por ju shpalla juve dhe juva mësova botërisht dhe nëpër shtëpi, 21 duke u deklaruar solemnisht Judenje dhe Grekëve mbi pendimin te Perëndi dhe pér besimin në Zotin tonë Jezu Krisht. 22 Dhe ja, tani, i shtrë nga Fryma, po shkoj në Jeruzalem pa ditur se c'do të më ndodhë atje, 23 përvëçse Fryma e Shenjtë déshmon pér mua në çdo qytet, duke thënë se më presin pranga dhe mundime. 24 Por unë nuk dua t'ia di fare pér jetën time që nuk e çmoj aq, sa ta kryej me gëzim vrapimin tim dhe shërbesën që mora nga Zoti Jezus, të déshmoj plotësisht ungjillin e hirit të Perëndisë. 25 Dhe ja, tani e di se të gjithë ju, në mes të tih cilëve kam vajtur dhe ardhur duke predikuar mbretërinë e Perëndisë, nuk do të shihni më fytyrën time. 26 Prandaj sot po ju deklaroj se unë jam i pastër nga gjaku i të gjithëve; 27 sepse nuk u tërhoqa prapa pér të mos ju treguar gjithë këshillën e Perëndisë. 28 Tregoni kujdes, pra, pér veten tuaj dhe pér gjithë tufën, në mes të së cilës Fryma e Shenjtë ju ka vënë ju kujdestarë që të kullotni kishën e Perëndisë, të cilën ai e ka fituar me gjakun e tij. 29 Në fakt unë e di se, pas largimit tim, do të hyjnë midis jush uqjër grabitqarë, që nuk do ta kursejnë tufën, 30 edhe vetë midis jush do të dalin njerëz që do të flasin gjëra të çoroditura që të têrheqin pas vetes dishepujt. 31 Prandaj rini zgjuar, dhe mbani mend se pér tre vjet me radhë, ditë e natë, nuk pushova kurrë të paralajmëroj secilin me lot. 32 Dhe tani, o vëllezër, unë po ju lë te Perëndia dhe te fjala e hirit të tij, që është në gjendje t'ju ndërtojë dhe t'ju japë trashëgimin në mes të gjithë të shenjtëruarve. 33 Unë nuk kam dashur as argjend, as ar, as rrobat e ndonjërit. 34 Dhe ju vetë e dini se këto duar kanë punuar pér nevojat e mia dhe pér ata që ishin bashkë me mua. 35 Dhe në çdo gjë ju kam treguar se, duke u munduar në këtë mënyrë, duhet të ndihmohen të lëngatët dhe të kujtohen fjalët e Zotit Jezus, i cili tha: "Ka më shumë lumturi të japësh sesa të marrësh!". 36 Dhe, si kishte thënë këto gjëra, u ul mbi gjunjë dhe u lut me ata të gjithë. 37 Atëherë të gjithë qanë me të madhe, e rroknin në qafë Palin dhe e puthnin, 38 të hidhëruar sidomos pér fjalën që kishte thënë, se nuk do ta shihnin më fytyrën e tij. Pastaj e përcollën në anije.

21 Mbasi u ndamë nga ta, lundruam dhe, duke shkuar drejt, arritëm në Koos, ditën tjetër në Rodos dhe që andej në Patara. 2 Edhe, si gjetëm një anije që shkonte pér Feniki, hipëm dhe lundruam. 3 Pamë nga larg Qipron dhe e lamë në të majtë, vazhduam lundrimin pér në Siri dhe dolëm në Tiro, sepse atje anija kishte pér të shkarkuar. 4 Dhe, si i gjetëm dishepujt, qëndruam atje shtatë ditë; të shtrë nga Fryma, ata i thoshin Palin të mos ngjitej në Jeruzalem. 5 Kur i plotësuam ato ditë, u nisëm dhe shkuam; dhe na përcollën të gjithë, me gra e me fëmijë, deri jashtë qytetit; dhe si u ulëm në gjunjë në breg, u lutëm. 6 Dhe, mbasi u përshtëndetëm, hipëm në anije, kurse ata u kthyen në shtëpitë e veta. 7 Kur mbaruan lundrimin, nga Tiro erdhëm në Ptolemaidë dhe, si përshtëndetëm vëllezërit, kaluan një ditë me ta. 8 Të nesërmen u nisëm (ne që ishim shokë me Palin), arritëm në Cezare dhe hymë në shtëpinë e Filip ungjilltarit, që ishte një nga të shtatët, dhe ndenjëm tek ai. 9 Por ai kishte katër bija virgjëresha, që profetizonin. 10 Dhe, pasi qëndruam ne atje shumë ditë, zbriti nga Judeja një farë profeti me emër Agabo. 11 Si erdhi te ne, ai mori brezin e Palin, lidhi duart dhe këmbët e veta dhe tha: "Këtë thotë Fryma e Shenjtë: Kështu do ta lidhin Judenjtë në Jeruzalem burrin, të cilët i përket ky brez dhe do t'a dorëzojnë johebrenjve". 12 Kur i dëgjuam këto gjëra, ne dhe

vendësit iu lutëm që të mos ngjitej në Jeruzalem. 13 Por Pali u përgjigji: "Ç'po bëni ju, duke qarë e duke ma copëtuar zemrën? Sepse unë jam gati jo vetëm pér të qenë i lidhur, por edhe pér të vdekur në Jeruzalem pér emrin e Zotit Jezus". 14 Dhe, mbasi nuk i mbushtë mendja, ne pushuan duke thënë: "U bëftë vullneti i Zotit!". 15 Dhe pas atyre ditëve, bëmë gati gjérat tona, dhe u ngjitém në Jeruzalem. 16 Me ne erdhën edhe disa dishepujt nga Cezareja dhe prunë me ta njëfarë Mnasoni, lindur në Qipro, një dishepuli i vjetër, tek i cili do të bujtnim. 17 Kur arritëm në Jeruzalem, vëllezërit na pritën me gëzim. 18 Të nesërmen Pali u tërhoq me ne te Jakobi, dhe erdhën të gjithë pleqtë. 19 Mbasi i përshtëndet, Pali u tregoi atyre, një pér një, të gjitha sa kishte bërë Zoti ndër johebrenjtë me anë të shërbesës së tij. 20 Dhe ata, kur dëgjuan këtë, përlëvduan Perëndinë dhe i thanë Palin: "Vëlla, ti po sheh sa mijëra Judenj ka që kanë besuar; dhe të gjithë i përbahen me zell ligjit. 21 Tani ata morën vesh pér ty se ti i mëson të gjithë Judenjtës që jetojnë midis johebrenjve të shkëputen nga Moisiu, duke thënë që të mos i rrethpresin djemtë dhe të mos ndjekin më zakonet. 22 Po atëherë, ç'duhet të bëhet? Duhet patjetër që të mblidhet populli, sepse do ta marrin vesh se ke ardhur. 23 Bëje, pra, atë që të themi: ne kemi katër burra, që kanë bërë një premtim solemn; 24 merri dhe pastrohu me ta, dhe paguaj pér ta që të rruajnë kokën; kështu të gjithë do ta mësojnë se sjanë gjë ato që kanë dëgjuar pér ty, por se edhe ti ecën duke respektuar ligjin. 25 Dhe sa pér johebrenjtë që kanë besuar, ne u kemi shkruar atyre, mbasi vendosëm që ata nuk kanë c'të respektojnë lidhur me këtë, por se të ruhen nga gjérat që u flijohen idhujve, nga gjaku, nga gjérat e mybytura dhe nga kurvëria". 26 Atëherë Pali i mori me vete ata burra dhe, të nesërmen, pasi u pastrua bashkë me ta, hyri në tempull dhe deklaroj plotësimin e ditëve të pastrimit, dhe kur do të paraqitej oferta pér secilin nga ata. 27 Por, kur po mbusheshin shtatë ditët, Judenjtë e Azisë, duke e parë në tempull, e nxitën turmën dhe vunë duart mbi të, 28 duke bërtitur: "O burra të Izraelit, na ndihmoni! Ky është ai njeri që u mëson të gjithëve dhe kudo kundër popullit, kundër ligjit dhe kundër këtij vendi; përvëç kësaj ai i ka sjellë Grekët në tempull dhe e ka ndotur këtë vend të shenjtë". 29 Sepse ata kishin parë më përpara Trofimin nga Efesi bashkë me Palin në qytet, dhe mendonin se ai e kishte sjellë në tempull. 30 Dhe gjithë qyteti ziente, dhe u mblohdhën njerëzit; dhe, si e kapën Palin, e nxorrën jashtë tempullit dhe dyert u myillën menjëherë. 31 Dhe, ndërsa kërkonin ta vrissin, tribunit të kohortës i shkoi lajmë se gjithë Jeruzalemi ishte turbulluar. 32 Ai mori menjëherë ushtarë dhe centurionë dhe u sul kundër tyre. Dhe këta, kur panë tribunin dhe ushtarët, pushuan së rrähuri Palin. 33 Atëherë tribuni u afrau, e zuri dhe urdhëroi që ta lidhni me dy zinxhirë, pastaj pyeti cili ishte dhe që kishte bërë. 34 Në turmë disa bërtisnin një gjë, të tjerë një tjetër; dhe, mbasi nuk mori vesh dot të vërtetën pér trazirën, urdhëroi që ta sillnin në fortesë. 35 Dhe kur arriti te shkallaret, ndodhi që, pér shkak të dhunës së turmës, duhej të bartej nga ushtarët, 36 sepse masa e popullit vinte pas duke bërtitur: "Vdekje!". 37 Kur Palin do të hynte në fortesë, i tha tribunit: "A më lejohet të them diçka?". Ai u përgjigji: "A di greqisht? 38 Mos je vallë ai Egjiptasi që disa ditë më parë ngriti krye dhe nxori në shkretëtirë katër mijë gjakësorë?". 39 Dhe Palin tha: "Unë jam një Jude nga Tarsi, qytetar i një qyteti të Kilikisë që sështë i padëgjuar; dhe të lutem më lejo t'i flas popullit". 40 Dhe, mbasi e lejoi, Palin, duke qëndruar në këmbë

mbi shkallarët, i bëri shenjë me dorë popullit. Dhe, si u bë heshtje e madhe, i foli në gjuhën hebraike, duke thënë:

22 "Vëllezër dhe etër, dëgjoni çfarë ju them tanë për mbrojtjen time". **2** Kur dëgjuan se u fliste atyre në gjuhën hebraike, heshtën edhe më shumë. Pastaj ai tha: **3** "Në të vërtetë unë jam një Jude, lindur në Tars të Kilikisë dhe rritur në këtë qytet te këmbët e Gamalielit, edukuar me përpikérinë e ligjit të etërve tanë, plot me zell për Perëndinë, sikurse jeni ju të gjithë sot; **4** unë kam përndjekur këtë Udhë deri në vdekje, duke lidhur dhe duke futur në burg burra dhe gra, **5** sikurse jep déshmi për mua kryepriti dhe gjithë sinedri i pleqve, prej të cilëve mora edhe letra për vëllezërit dhe shkova në Damask për të sjellë të lidhur në Jeruzalem ata që ishin atje, që të ndëshkoheshin. **6** Dhe më ndodhi që, kur isha duke udhëtar dhe po i afrohesha Damaskut, aty nga mesi i ditës, papritmas një dritë e madhe nga qjelli vetëtlu rrëth meje. **7** Dhe unë rashë përdhe dhe dëgjoja një zë që po më thoshte: "Saul, Saul, përsë më përndjek?". **8** Dhe unë u përgjigja: "Kush je ti, o Zot?" Edhe ai më tha: "Unë jam Jezus Nazareasi, të cilin ti e përndjek". **9** Edhe ata që ishin me mua e panë dritën dhe u trembën, por nuk dëgjuan zérin e atij që më fliste. **10** Unë thashë: "O Zot, ç'duhet të bëj?". Zoti më tha: "Çohu dhe shko në Damask! Atje do të thuhet çfarë të është urdhëruar të bësh". **11** Dhe, mbasi unë nuk shihja asnjë për shkak të shkëlqimit të asaj drite, më morën për dore ata që ishin me mua; dhe hyra në Damask. **12** Dhe njëfarë Anania, njeri i perëndishëm sipas ligjit, për të cilin jepnin déshmi të gjithë Judenjtë që banonin aty, **13** erdhë tek unë, dhe duke qëndruar pranë meje, tha: "O vëlla Saul, shiko përsëri!". Dhe në atë çast unë fitova përsëri dritën e syve dhe e shikova. **14** Pastaj vazhdoi: "Perëndia i etërve tanë të ka paracakuar të njohësh vullnetin e tij, ta shohësh të Drejtin dhe të dëgjosh një zë nga goja e tij. **15** Sepse ti duhet të déshmosh përtë tek të gjithë njerizit për ato që ke parë dhe ke dëgjuar. **16** Dhe tanë ç'pret? Çohu dhe ji i pagëzuar dhe i larë nga mëkatet e tua, duke thirrrur emrin e Zotit". **17** Dhe ndodhi që, kur u ktheva në Jeruzalem dhe isha duke u lutar në tempull, u rrëmbeva në ekstazë, **18** dhe pasqë Zotin që më thoshte: "Nxito dhe dil shpejt nga Jeruzalemi, sepse ata nuk do ta pranojnë déshminë tênde për mua". **19** Atëherë unë thashë: "O Zot, ata e dinë vetë se unë burgosja dhe rrija nga një sinagogë të tetra ata që besonin në ty; **20** kur u derdi gjaku i Stefanit, déshmorit tênd, edhe unë isha i pranishëm, e miratoja vdekjen e tij dhe ruaja rrobat e atyre që e vrisin. **21** Por ai më tha: "Shko, sepse unë do të të dërgoj larg midis johebrenje". **22** Ata e dëgjuan deri në këtë pikë; pastaj ngritën zérin duke thënë: "Hiqe nga bota një njeri të tillë, sepse nuk është i denjë të rrojë!". **23** Duke qenë se ata bërtisin, duke i flakur rrobat e duke ngritur pluhurin në erë, **24** kryemijësi urdhëroi ta çonin Palin në fortësë, duke urdhëruar që ta marrin në pyetje duke e rrahur me kamxhik, që të merrej vesh përfçarë arsyse ata bërtisin kështu kundër tij. **25** Por, kur e shtrinë, të lidhur me rrippa, Palin i tha centurionit që ishte aty: "A është e ligjshme për ju të rrihni me kamxhik një qytetar romak, ende të pagiqyuar?". **26** Kur e dëgjoi, centurioni shkoi i tregoi kryemijësit duke thënë: "Çfarë do të bësh? Ky njeri është një qytetar romak!". **27** Atëherë kryemijësi shkoi te Palin dhe e pyeti: "Më thuaj, a je një qytetar romak?". Ai tha: "Po, jam!". **28** Kryemijësi u përgjigji: "Unë e kam fituar këtë qytetëri me një shumë të madhe". Palin tha: "Kurse unë e kam qysh prej lindjes!". **29** Menjëherë ata që duhet ta merrnin në pyetje u larguan prej tij; dhe vetë kryemijësi, kur mori vesh

se ai ishte qytetar romak, pati frikë që e kishte lidhur. **30** Të nesërmen, duke dashur të marrë vesh me saktësi përsë ishte akuzuar nga Judenjtë, e zgjidi nga prangat dhe urdhëroi kërët e priftërinjve dhe gjithë sinedrin të vinin. Pastaj, si e sollën poshtë Palin, e nxori përpëra tyre.

23 Pali, duke shikuar nga sinedri, tha: "Vëllezër, deri në këtë unë jam sjellë përpëra Perëndisë me ndërgjegje krejt të mirë". **2** Kryepriti Anania u dha urdhër atëherë atyre që ishin pranë tij ta godisnin në gojë. **3** Atëherë Pali i tha: "Perëndia do të të godasë ty, o mur i zbardhur. Ti je ulur të më gjykosh sipas ligjit dhe, duke e nëpërkëmbur atë, jep urdhër të më godasin". **4** Dhe ata që ishin të pranishëm thanë: "E fyti ti kryepritin e Perëndisë?". **5** Pali u përgjigji: "Nuk e dija, o vëllezër, se është kryeprit, sepse është shkruar: "Ti nuk do të flasësh keq për princin e populit tênd"". **6** Pali, pra, duke ditur se një pjesë ishte nga saducenj dhe tjetra nga farisenj, i thirri sinedrit: "Vëllezër, unë jam farise, bir farisenjsh; për shkak të shpresës dhe të ringjalljes të sé vdekurve unë po gjykojem". **7** Sapo tha këtë, lindi një grindje ndërmjet farisenjve dhe saducenjve, dhe kuvendi u përça; **8** sepse saducenjtë thonë se nuk ka ringjallje, as engjell, as frymë, ndërsa farisenjtë pohojnë edhe njérën dhe tjetrën. **9** Atëherë u bë një zhurmë e madhe. Skribët e palës së farisenjve u quan në këmbë dhe proteston duke thënë: "Ne nuk gjejmë asnjë të keqe te ky njeri; dhe nëse i ka folur një frymë ose një engjell të mos luftojmë kundër Perëndisë". **10** Dhe duke qenë se grindja po shtohej, tribuni, nga draujtja se mos Pali bëhej copa-copa prej tyre, u dha urdhër ushtarëve të zbresin dhe ta heqin nga mesi i tyre, dhe ta cojnë përsëri në fortesë. **11** Një natë më pas, Zoti iu shfaqat atij dhe tha: "Pal, kurajo, sepse sikurse ke dhënë déshmi për mua në Jeruzalem, ashtu duhet të déshmosh edhe në Romë". **12** Kur zbardhi dita, disa Juden kurdisën një komplot duke u lidhur me betim që të mos hanë dhe të mos pinë derisa të kenë vrarë Palin. **13** Ata që kishin bërë këtë komplot ishin më tepër se dyzet. **14** Ata u paraqitën para kërëvë të priftërinjve dhe para pleqve dhe thanë: "Ne jemi lidhur me betim të mos vëmë gjë në gojë, derisa të vrasim Palin". **15** Ju, pra, me sinedrin, i bëni një kërkësë tribunit që t'jua sjellë nesër, gjoja se doni ta hetoni më thellë çështjen e tij; dhe ne, para se të afrohet, do të jemi gati ta vrasim". **16** Por djali i motrës së Palit, si e mori vesh kurthin, rendi në fortesë dhe, mbasi hyri, i tregoi Palin. **17** Atëherë Palin thirri një nga centurionët pranë vetes dhe i tha: "Çoje këtë djalë tek kryemijëshi, sepse ka diçka për t'i thënë". **18** Atëherë ai e mori dhe e çoi tek kryemijëshi dhe tha: "Pali, i burgosuri, më thirri dhe m'u lut të të sjell këtë djalë, sepse ka diçka për të thënë". **19** Atëherë kryemijësi e kapi për dore, e mori mënjanë dhe e pyeti: "Çfarë ke për të më thënë?". **20** Ai tha: "Judenjtë janë marrë vesh që të të kërkojnë që nesër ta nxjerrësh Palin poshtë, në sinedr, se gjoja dashkan ta hetojnë më thellë çështjen e tij. **21** Prandaj ti mos ua vër veshin, sepse më shumë se dyzët burra nga ata kanë ngritur kurth kundër tij, sepse janë zotuar duke u lidhur me betim, të mos hanë e të mos pinë, derisa ta kenë vrarë; dhe tanë janë gati dhe presin që ti t'u lejosh atyre". **22** Tribuni, pra, e la të shkojë djalin, duke e urdhëruar që të mos i tregojë kurrkujt se e kishte vénë në dijeni për këto gjëra. **23** Pastaj thirri dëgjueshëm dhe u tha: "Bëni gati që nga ora tre e natës dyqind ushtarë, shtatëdhjetë kalorës dhe dyqind shtizëmbajtës, për të shkuar deri në Cezare". **24** Dhe u tha të bëjnë gati kuajt që ta hipte Palin dhe ta çonin shëndoshë e mirë te qeveritarit Feliks. **25** Ai shkroi një letër me këtë përbajtje: **26**

"Klaud Lisia, qeveritarit shumë të shkëlqyshëm Feliks, shëndet. 27 Ky njeri ishte kapur nga Judenjtë që ishin gati ta vrisnin, kur ia mbëritura unë me ushtarët dhe e lirova, sepse mora vesh se ishte qytetar romak. 28 Dhe, duke dashur të di fajn për të cilin e akuzonin, e nxora para sinedrit të tyre. 29 Përfundova se e kishin akuzuar për çështje që lidheshin me ligjin e tyre dhe që ai nuk kishte asnjë faj që të meritonte vdekjen e as burgimin. 30 Dhe, kur më njoftuan për kurthin që Judenjtë i ngritën këtij njeriu, ta nisa menjëherë, duke u dhënë urdhër paditësë të parashtrojnë para teje ankimet që kanë kundër tij. Qofsh me shëndet!". 31 Ushtarët, pra, sipas urdhrit të dhënë, morën në dorëzim Palin dhe e çuan natën në Antipatridë. 32 Të nesërmen, pasi ua lanë si detyrë kalorësve të shkojnë me të, u kthyen në fortësë. 33 Ata, pasi arritin në Cezare dhe ia dorëzuan letrën qeveritarit, i paraqitën edhe Palin. 34 Mbasë e lexoi letrën, qeveritar e pyeti Palin nga ç'krahnë ishte; dhe, kur mori vesh se ishte nga Kilkia, 35 i tha: "Unë do të të dëgjoj kur të mbrijnë edhe paditësit e tu". Dhe urdhëroi që ta ruanin në pretoriumin e Herodit.

24 Por pas pesë ditësh erdhë kryeprifti Anania bashkë me pleqtë dhe me një gojtar, një farë Tertuli; ata dolën përpara qeveritarit për të akuzuar Palin. 2 Kur u thirr Pali, Tertuli filloj ta akuzojë duke thënë: 3 "Fort i shkëlqyeri Feliks, ne e pranojmë në gjithçka e për gjithçka dhe me mirënjojhe të thellë se paqja të cilën gjëzjmë dhe reformat dobipurëse që janë zbatuar për këtë komb janë vepër e masave të tua largpamëse. 4 Por, për të mos të shqetësuar më gjatë, të lutem me mirësinë tênde, të na dëgjosh shkurtimi. 5 Ne kemi gjetur se ky njeri është një murtajë dhe shkakton trazira midis gjithë Judenje që janë në botë dhe është kryetari i sektit të Nazarenasve. 6 Ai, madje, u përpoq të përdhosë tempullin; dhe ne e zumë dhe deshëm ta gjykonim sipas ligjit tonë. 7 Por erdhë tribuni Lisia dhe e mori me forcë nga duart tona, 8 duke i urdhëruar paditësit e tij të vijnë tek ti; duke e hetuar atë, do të mundësh ti vetë të marrësh vesh prej tij të vërtetët e të gjitha gjérave, për të cilat ne e akuzojmë". 9 Edhe Judenjtë u bushkuan, duke pohuar se kështu qëndronin gjérat. 10 Atëherë Pali, mbasë qeveritarit i bëri shenjë të flasë, u përgjigji: "Duke ditur se prej shumë vjetësh ti je gjykatësi i këtij kombi, flas edhe më me guxim nën mbrojtje të vetes. 11 Jo më shumë se dymbëdhjetë ditë më parë, siç mund ta verifikosh, unë u ngjita në Jeruzalem për të adhuruar. 12 Dhe këta nuk më gjetën në tempull duke u grindur me ndonjë, ose duke nxitur turmën as në sinagogat as edhe nëpër qytet; 13 dhe as mund të provojnë gjérat për të cilat tani më akuzojnë. 14 Por unë po të rrëfej këtë: sipas Udhës që ata e quajnë sekt, unë i shërbej kështu Perëndisë së etërvë, duke u besuar të gjitha gjérave që janë shkruar në ligjin dhe në profetët, 15 duke pasur shpresë në Perëndinë, të cilën edhe këta e kanë, se do të ketë një ringjallje të të vdekurve, qoftë të të drejtëve, qoftë të të padrejtëve. 16 Prandaj unë përpinqem të kem vazhdimisht një ndërgjegje të paqortueshme përpara Perëndisë dhe përpara njerëzve. 17 Tani, pas shumë vjetësh, unë erdha të sjell lëmosha dhe oferta kombit tim. 18 Por, tek po bëja këtë, ata më gjetën të pastruar në tempull, pa asnjë tubim ose trazirë. 19 Por ishin disa Judenj të Azisë, që duhej të dilnin para teje për të më akuzuar, se kishin diçka kundër meje. 20 Ose vetë këta le të thonë nësë kanë gjetur ndonjë padrejtësi tek unë, kur rrjaja përpara sinedrit, 21 veç mos qoftë vetëm për atë fjalë që unë thirra duke qëndruar në këmbë para tyre: "Për shkak të ringjalljes së të vdekurve sot unë gjykohem prej jush!"". 22 Kur i

dëgjoi këto gjëra, Feliksi, që ishte i mirinformuar për Udhën, e shtyu gjyqin, duke thënë: "Kur të vijë tribuni Lisia, do të marr në shqyrtim çështjen tua". 23 Dhe i dha urdhër centurionit që Palin ta ruanin, por të kishte njëfarë lirie, pa penguar asnjë nga të vetët i kryejn shërbime ose të vijnin ta takojnин. 24 Pas disa ditësh Feliksi, që kishte ardhur me gruan e vet Druzila, që ishte jude, dërgoi ta thérresin Palin dhe e dëgjoi lidhur me besimin në Jezu Krishtin. 25 Dhe, duke qenë se Pali fliste për drejtësi, përvetëkontroll dhe për gjyqin e ardhshém, Feliksi, shumë i trembur, u përgjigji: "Për tanë shko, dhe kur të këm rast, do të dërgoj të të thërasin". 26 Njëkohësisht ai shpresonte se Pali do të jepete para që ta lironë; dhe prandaj e thërriste shpesh dhe bisedonte me të. 27 Por pas dy vjetësh, Feliksit ia zuri vendin Porc Festi; dhe Feliksi, duke dashur t'ua bëj qejfin Judenje, e la Palin në burg.

25 Kur Festi arriti në krahinë, mbas tri ditësh u ngjitet nga Cezarea në Jeruzalem. 2 Kryeprifti dhe kërët e Judenje i paraqitën akuzat kundër Palit dhe i luteshin, 3 duke kërkuar t'u bënte favorin që Palin ta binin në Jeruzalem; kështu ata do ta vrisnin në një pritë rrugës. 4 Por Festi u përgjigj që Pali ruhej në Cezare dhe që ai vetë do të shkonte aty shtepjt. 5 "Prandaj njerëzit me influencë midis jush", tha ai, "le të zbresin me mua; dhe, në qoftë se ka ndonjë faj te ky njeri, le ta akuzojnë". 6 Si qëndroi midis tyre jo më shumë se tetë a dhjetë ditë, Festi zbriti në Cezare; të nesërmen zuri vend në gjykatë dhe urdhëroi që të sillnin Palin. 7 Kur erdhë ai, Judenjtë që kishin zbritur nga Jeruzalemi e rrëthuan, dhe drejtuan kundër Palit shumë akuza të rënda, të cilat nuk mund t'i vërtetonin. 8 Në mbrojtje të vet Pali thoshte: "Unë nuk kam mëkatuar as kundër ligjit të Judenje, as kundër tempullit, as kundër Cezarit". 9 Por Festi, duke dashur t'u bëj qejfin Judenje, iu përgjigj Palit e tha: "A déshiron të ngjitesh në Jeruzalem për t'u gjykuar para meje për këto gjëra?". 10 Atëherë Pali tha: "Unë jam para gjykatës së Cezarit, ku duhet të gjykojem; unë nuk u kam bërë asnjë të padrejtë Judenje, sikurse ti e di fare mirë. 11 Në qoftë se kam vepruar keq ose kam kryer diçka që meriton vdekjen, nuk refuzoj që të vdes; por nëse S'ka asgjë të vërtetët në gjérat për të cilat këta më akuzojnë, askush nuk mund të më dorëzojë në duart e tyre. Unë i apelohem Cezarit". 12 Atëherë Festi, pasi e bisedoii me këshillin, u përgjigji: "Ti i je apeluar Cezarit; te Cezari do të shkosh". 13 Pas disa ditësh mbreti Agripa dhe Berenike erdhën në Cezare për të përshtëdetur Festin. 14 Dhe, mbasë ata ndenjën disa ditë, Festi ia parashtroi çështjen e Palit mbretit, duke thënë: "Feliksi ka lënë të burgosur njëfarë njeriu, 15 kundër të cilit, kur isha në Jeruzalem, kërët e priftërinjve dhe pleqtë e Judenje, kishin paraqiturakuza, duke kërkuar dënimin e tij. 16 Unë u dhashë përgjigje se nuk është zakon i Romakëve të dorëzojnë dikë për vdekje para se i akuzuar të ballafaqohet me paditësitet e tij, dhe t'i jetë dhënë mundësia që të mbrohet ngaakuza. 17 Prandaj, kur ata u mblohdhën këtu, pa e shtyrë punën, u ulë të nesërmen në gjykatë dhe urdhërova të ma sjellin këtë njeri. 18 Kur u ngritën paditësitet e tij, nuk paraqitën kundër tij asnjë akuzë për gjérat që unë dyshoja. 19 Por kishin vetëm disa pika mospajtimi përfenë e tyre dhe për njëfarë Jezusi, që ka vdekur, dhe për të cilin Pali thoshte se është i gjallë. 20 Dhe duke qenë se unë mbeta ndërdyshas përpara një konflikt i të këtij Iloji, e pyeta nëse ai donte të shkonte në Jeruzalem dhe të gjykohej atje lidhur me këto gjëra. 21 Por, mbasë Pali u apelua tek Augusti për të marrë gjykimin e tij, dhashë urdhër që ta ruanin derisa të mundem ta

dërgoj te Cezari". 22 Agripa i tha Festit: "Do tē doja edhe unë ta dëgjoja këtë njeri". Dhe ai u përgjigj: "Do ta dëgjosh nesër". 23 Këshu tē nesërmen Agripa dhe Berenike erdhën me shumë madhësht dhe, mbasi hynë në auditor me tribunët dhe me parinë e qytetit, me urdhër tē Festit, e sollën Palin aty. 24 Atëherë Festi tha: "O mbret Agripa, dhe ju tē gjithë që jeni tē pranishëm këtu me ne, ju po shihni atë kundër tē cilit gjithë turma e Judenje m'u drejtua mua në Jeruzalem dhe këtu, duke thirrur se nuk është më i denjë tē jetojë. 25 Por unë, duke parë se s'ka bërë asnjë gjë që tē meritojë vdekjen, dhe duke qenë se ai vetë i është apeluar Augustit, vendosa ta dërgoj. 26 Dhe duke qenë se s'kam asgjë konkrete që t'i shkruar perandorit pér tē, e sella këtu para jush, dhe kryesisht para teje, o mbret Agripa, që pas kësaj seance tē kem diçka pér tē shkruar. 27 Sepse më duket e paarsyeshme tē dërgosh një tē burgosur pa treguar akuzat kundër tij".

26 Atëherë Agripa i tha Palit: "Ke leje tē flasësh pér tē mbrojtur veten!". Dhe Pali, si e shtriu dorën, nisi tē bëjë mbrojtjen e tij: 2 "O mbret Agripa, e quaj veten tē lumbur që kam mundësi sot tē shfajësohen para teje nga tē gjitha ato që më kanë akuzuar Judenjtë, 3 veçanërisht sepse ti i njeh tē gjitha zakonet dhe çështjet që janë midis Judenje; prandaj tē lutem tē më dëgjosh me durim. 4 Se cila ka qenë mënyra ime e tē jetuarit që nga rinia, tē cilën e kalova tërësisht në Jeruzalem në mes tē popullit, tē gjithë Judenjtë e dinë. 5 Ata më njohin qysh atëherë dhe mund tē déshmojnë, po deshën, se kam jetuar si farise, sipas sektit më tē drejtë tē fesë sonë. 6 Dhe tani ndodhem para qyqit pér shpresën e premitimit që u ka bërë Perëndia etërvë tanë, 7 premtim tē cilin dyndëdhjetë fiset tonë, që i shërbijnë me zell ditë e natë Perëndisë, shpresojnë ta fitojnë; pér këtë shpresë, o mbret Agripa, unë jam akuzuar nga Judenjtë. 8 Përse vallë mendoni se është e pabesueshme që Perëndia t'i ringjallë tē vdekurit? 9 Unë vetë mendova se ishte detyra ime tē bëj shumë gjëra kundër emrit të Jezusit Nazarenas. 10 Dhe këtë kam bërë në Jeruzalem; mbasi kam marrë pushtet nga krerët e priftërinjve, futa në burg shumë shenjtör dhe, kur i vrissin, jepja miratimin tim. 11 Dhe shpesh, duke shkuar nga një sinagogë te tetra, i kam detyruar tē blasphemojnë dhe, me zemërim tē madh kundër tyre, i kam përndjekur deri në qytetet e huaja. 12 Në kohën kur unë po merresha me këtë punë dhe po shkoja në Damask me autorizim dhe me fuqi tē plota nga krerët e priftërinjve, 13 në mesditë, o mbret, në rrugë unë pashë një drithë nga qilli që shkëlqente më shumë se dielli, e cila vetëtju rreth meje dhe rreth atyre që udhëtonin me mua. 14 Mbasi tē gjithë ne ramë përtokë, dëgjova një zë që po më fliste dhe më tha në gjuhën hebraike: "Saul, Saul, pse më përndjek! Është e rëndë pér ty tē godasësh me shkëlm kundër gjembave". 15 Unë thashë: "Kush je ti, Zot?". Ai tha: "Unë jam Jezusi, tē cilin ti e përndjek. 16 Por çohu dhe rri në këmbë, sepse prandaj tē jam shfaqur: që tē tē shërbyes dhe dëshmues pér gjérat që ke parë dhe pér ato pér tē cilat unë do tē shfaqem, 17 duke tē zgjedhur ty nga populli dhe nga johebrenjtë, tek tē cilët po tē dërgoj tani. 18 që t'u çelësh sytë atyre dhe t'i kthesht nga errësira në drithë dhe nga pushteti i Satanit te Perëndia, që tē marrin me anë tē besimit në mua faljen e mëkateve dhe një trashëgim midis tē shenjtëruarve". 19 Prandaj, o mbret Agripa, unë nuk kam qenë i pabindur ndaj vegimit qjellor. 20 Por në fillim atyre në Damask, pastaj në Jeruzalem, në mbarë krahinën e Judësë dhe johebrenjve, u kam shpallur tē pendohen dhe tē kthehen te Perëndia, duke bërë vepra tē denja pendimi. 21 Për

këto gjëra Judenjtë, mbasi më kapën në tempull, u orvatën tē më vrasin. 22 Por, pér shkak tē ndihmës që pata nga Perëndia deri në këtë ditë, vazhdova t'u dëshmoj tē vegjelë dhe tē mëdhenjive, duke mos thënë tjetër përveç atyre që profetët dhe Moisiu thanë se duhet tē ndodhnin, 23 domethënë: që Krishti duhej tē vuante dhe që, duke qenë i pari i ringjallur prej së vdekuris, duhej t'i shpalta drithën popullit dhe johebrenjive". 24 Dhe, ndërsa Pali i thoshte këto gjëra në mbrojtje tē tij, Festi tha me zë tē lartë: "Pal, ti je tērbuar; studimet e shumta tē bënë tē shkallosh". 25 Por ai tha: "Unë nuk jam tērbuar, shumë i shkëlqyeri Fest, por them fjalë tē së vërtetës dhe tē mendjes së shëndoshë. 26 Sepse mbreti, tē cilët unë po i flas lirisht, është i mirinformuar pér këto gjëra, sepse unë jam i bindur se asnjë nga këto gjëra nuk është e panjohur pér tē, sepse e gjithë kjo nuk është bërë në fshehtësi. 27 O mbret Agripa, a u beson profetëve? Unë e di se ti beson". 28 Atëherë Agripa i tha Palit: "Pér pak dhe po ma mbush mendjen tē bëhem i krishterë". 29 Pali i tha: "Dhëntë Perëndia që në pak ose në shumë kohë jo vetëm tij, por edhe tē gjithë ata që sot po më dëgjojnë, tē bëhen tē tillë, sikurse jam unë, përveç këtyre zinxhirëve". 30 Mbasi tha këto gjëra, mbreti u ngrit dhe me tē qeveritari, Berenike dhe ata që ishin ulur me ta. 31 Mbasi u hoqën mënjanë, folën me njëri-tjetrin dhe thanë: "Ky njeri nuk ka bërë asgjë që tē meritojë vdekjen ose burgun". 32 Atëherë Agripa i tha Festit: "Ky njeri mund tē ishte liruar, po tē mos i ishte apeluar Cezarit".

27 Kur u vendos që ne tē lundrojmë pér në Itali, Pali dhe disa tē burgosur tē tjerë iu dorëzuan një centurioni me emër Jul, i kohortës Augusta. 2 Hipëm në një anije tē Adramit, që duhej tē kalonte nga portet e brigjeve tē Azisë, dhe lundronim duke pasur me vete Aristarkun, një maqedonas nga Thesaloniki. 3 Të nesërmen arritëm në Sidon; dhe Juli, duke u treguar njerëzor me Palin, i dha leje tē shkojë te miqtë e vet dhe që tē kujdesen pér tē. 4 Pastaj, si u nisëm prej andej, lundruar tē mbrojtur nga Qipro, sepse erërat ishin tē kundërtë. 5 Si e kaptuam detin e Kilitikës dhe tē Panfilisë, arritëm në Mirë tē Likisë. 6 Centurioni gjeti atje një anije tē Aleksandrisë, që do tē shkonte pér në Itali, dhe na futi në tē. 7 Duke lundruar ngadalë pér shumë ditë, arritëm me vështirësi deri përballë Knidit, sepse nuk na linte era; pastaj filluan tē lundrojmë tē mbrojtur nga Kreta nga ana e Salmonit. 8 Dhe duke lundruar me shumë vështirësi përbri brigjeve të saj, arritëm në një vend që quhet Limanet e Buktur, pranë tē cilët ishte qyteti Lasea. 9 Dhe, duke qenë se kishte kaluar mjaft kohë dhe lundrimi ishte bërë i rrezikshëm, sepse edhe agjërimi tashmë kishte kaluar, Pali i këshilloi ata tē anijes, 10 duke thënë: "O burra, unë po shoh se lundrimi do tē bëhet me rrezik dhe me dëm tē madh jo vetëm pér ngarkesën dhe pér anijen, por edhe pér ne vetë. 11 Por centurioni kishte më shumë besim te timonieri dhe te kapiteni i anijes sesa në ato që thoshtë Pali. 12 Dhe duke qenë se ai liman nuk ishte i përshtatshëm pér tē dimëruar, shumica qe e mendimit tē lundronim prej andej pér t'u përpjekur tē arrinjim në njëfarë mënyre në Fenike, një liman i Kretës, që 13 Dhe kur filloj tē fryjë lehtë juga, duke menduar se mund tē realizohej qëllimi i tyre, i ngritet spirancat dhe filluan tē lundrojnë afér brigjeve tē Kretës. 14 Por, pak më vonë, shpértheu mbi ishull një erë e vrullshme, që e quajnë euroklidon. 15 Duke qenë se anija po ikte pa qenë në gjendje t'i qëndronte erës, e lamë në mëshirë tē fatit dhe këshu filluan tē shkojmë sa andej-këtej. 16 Si kaluan me tē shpejtë pranë një ishulli tē vogël, që quhet Klauda, arritëm me

veshtirësi ta vëmë nën kontroll sandallin. **17** Dhe, mbasi e ngritën në bordin, detarët përdorën të gjitha mënyrat për ta ngjeshur nga poshtë anijen dhe, nga frika se mos ngeçnin në cekëtinat ranore të Sirtës, i ulën velat dhe kështu shkonin andej-këtej. **18** Por mbasi furtuna na vuri përpëra me forcë, të nesërmen filluan ta hedhim në det ngarkesën. **19** Ditën e tretë, hodhën me duart e tyre, pajisjet e anijes në det. **20** Dhe, duke qenë se prej shumë ditësh nuk dukeshin as dielli as yjet, dhe furtuna po tërbohej, humbi tashmë çdo shpresë shpëtimi. **21** Edhe, mbasi kishin mbetur shumë kohë pa ushqim, Pali u qua në mes të tyre dhe tha: "O burra, po të më kishit dégjuar dhe të mos ishit nisur nga Kreta, do t'i ishim shmangur këtij rrreziku dhe kësaj humbeje. **22** Dhe tanj ju këshilloj të mos e humbni torruan sepse asnjë shpirt nga ne nuk do të humbasë, përvëç anijes. **23** Sepse këtë natë m'u shfaq një engjell i Perëndisë, të cilit unë i përkas dhe të cilit unë i shërbej, **24** duke thënë: "Pal, mos druaj, ti duhet të dalësh para Cezarit; dhe ja, Perëndia ty t'i ka dhënë të gjithë ata që lundrojnë me ty". **25** Prandaj, o burra, kini zemër të gëzuar, sepse unë besoj në Perëndinë se do të ndodhë pikërisht ashtu siç m'u tha. **26** Edhe duhet të ngecim në një ishull". **27** Kur erdhë nata e katërbëdhjetë që po kalonim andej e këndej në detin Adriatik, aty nga mesnata detarët patën përshtypjen se po i afroheshin një toke. **28** Dhe, si hodhën matësin e thellësisë, gjetën njëzet pashë thellësi; pastaj, pak më tutje e hodhën përsëri matësin e thellësisë dhe gjetën pesëmbëdhjetë pashë. **29** Atëherë, nga frika se mos përplaseshin kundër shkëmbinjve, hodhën nga kici katër spiranca, duke pritur me ankh që të bëhej ditë. **30** Por, duke qenë se detarët kërkoni të iknën prej anijes dhe po e ulnin sandallen në det gjoja për të hedhur spirancat nga bashi, **31** Pali u tha centurionit dhe ushtarëve: "Po nuk qëndruan këta në anije, ju nuk do të mund të shpëtoni". **32** Atëherë ushtarët i prenë litarët e sandallit dhe e lanë të bjerjë jashtë. **33** Dhe në pritej që të bëhej ditë, Pali i nxiti të gjithë të hanin diçka, duke thënë: "Sot është e katërbëdhjeta ditë që, duke pritur, jeni të uritur, pa ngrënë asnjë". **34** Prandaj tu këshilloj të hani diçka, sepse kjo është për shpëtimin tuaj; sepse as edhe një fije floku nga kokat tonë nuk do të bjerë". **35** Si tha këto, mori bukë, i falënderua Perëndisë përpëra të gjithëve, pastaj e theu dhe filloj të hajë. **36** Atëherë të gjithë, si morën zemër, morën edhe atë nga ushqimi. **37** Dhe në anijen ne ishim gjithsej dyqind e shtatëdhjetë e gjashtë veta. **38** Dhe mbasi hëngrën sa u ngopën, e lehtësuan anijen duke hedhur grurin në det. **39** Dhe kur u gdhi, nuk e njihni dot vendin, por vunë re një gjë me një breg dhe vendosën ta shtyjnë anijen aty, po të mundnin. **40** I zgjidhën spirancat dhe i lanë të fundosën në det, duke zgjidhur në të njëjtën kohë të lidhurat e timonit; pastaj, si e ngritën velën kryesore nga era, u drejtuan për te bregu. **41** Por, mbasi ranë në një cekëtinë që kishte deti nga të dy anët, anija ngeci dhe mbeti me bashin të zënë e të palëvizshëm, ndërsa kici po shkallmohej nga furia e valëve. **42** Ushtarët ishin të mendimit t'i vritnin robërit, që asnjë të mos ikte me not. **43** Por centurioni, duke dashur të shpëtojë Palin, ua largoi mendimin për këtë propozim dhe u dha urdhër atyre që dinin të notonin të hidheshin të parët në det dhe të dilnin në tokë; **44** pastaj të tjerët, kush mbi dërrasa, kush mbi pjesë të anijes; dhe kështu ndodhi në të gjithë mundën të shpëtojnë në tokë.

se pinte binte shi dhe bënte ftohtë. 3 Dhe, ndërsa Pali mblidhet ca shkarpa dhe i vinte mbi zjarr, nga të nxehtit doli një nepërË dhe iu ngjitet te dora. 4 Barbarët, kur panë gjarprin që i varej nga dora, i thanë njëri-tjetrit: "Me siguri ky njeri është një vrasës, sepse, edhe pse shpëtoi nga deti, drejtësia hyjnore nuk e lë të rrojë". 5 Por Pali, si e shkundi gjarprin në zjarr, nuk pësoi ndonjë të keqe. 6 Dhe ata po prisnin që ai të fryhej ose të binte i vdekur në çast; por, mbasi pritën gjatë dhe panë se nuk po i ndodhët asnjë e pazakontë, ndryshuan mendim dhe thanë se ishte një perëndi. 7 Edhe rreth atij vendi i kishte arat i pari i ishullit me emër Publius; ai na priti dhe na mbajti në shtëpi tri ditë miqësish. 8 Dhe ndodhi që i ati i Publit dergjey në shtrat, i sémurë me ethe dhe me dizenteri; Pali i shkoi dhe, mbasi ishte lutur, vuri duart mbi tê dhe e shëroi. 9 Mbas kësaj edhe banorë të tjerë të ishullit që kishin sëmundje vinin tek ai dhe u shëruan; 10 dhe këta na nderuan me shumë ndere dhe, kur u nisëm përti të lundruar, na furnizuan gjérat e nevojsime. 11 Pas tre muajsh u nisëm me një anije të Aleksandrisë, që kishte dimëruar në ishull dhe që kishte si shenjë Dioksurët. 12 Dhe, si arritëm në Sirakuzë, qëndrum atje tri ditë. 13 Dhe, prej andej, duke lundruar afër bregut, arritëm në Rexho. Të nesërmen fryu juga dhe përti dy ditë arritëm në Pocuoli. 14 Kur gjetëm atje vëllezër, na lutën të rrimë tek ata shtatë ditë. Dhe kështu mbërritëm në Romë. 15 Dhe vëllezërit e atjeshmë, kur dëgjuan përt ne, na dolën para deri te Fori Apian dhe te Tri Tavernat; dhe Pali, kur i pa, e falënderoi Perëndinë dhe mori zemër. 16 Kur arritëm në Romë, centurioni ia dorëzoi robërit komandanit të kampit; por Palit iu dha leja të rrijë më vete me një ushtar si roje. 17 Pas tri ditësh, Pali thirri krerët e Judenjve. Kur ata u mblohdhën, u tha atyre: "Vëllezër, ndonëse nuk bëra asnjë kundër populit dhe kundër zakoneve të etërve, jam arrestuar në Jeruzalem dhe më kanë dorëzuar në duart e Romakëve. 18 Ata, si më pyetën, donin të më lëshonin, sepse tek unë nuk kishte asnjë faj që të meritonte vdekjen. 19 Por, duke qenë se Judenjtë kundërshtonin, u dyturova t'i apelohem Cezarit, jo se kam ndonjë akuzë kundër kombit tim. 20 Përt këtë arsy, pra, ju kam thirrur, ë t'ju shoh dhe t'ju flas, sepse përt shpresën e Izraelit jam lidhur me këta heku". 21 Edhe ata i thanë: "Ne nuk kemi marrë asnjë letër përt ty nga Judeja, as nuk erdhë ndonjë nga vëllezërit të na tregojë ose të thotë ndonjë të keqe përt ty. 22 Por ne dëshirojmë të dëgjojmë prej teje c'mendon, sepse përt këtë sekt ne dimë se kudo flitet kundra". 23 Dhe, mbasi i caktuan një ditë, erdhën shumë veta tek ai në banesën e tij; dhe ai stjellonte dhe u dëshmunte atyre përt mbretërinë e Perëndisë dhe, me anë të ligjit të Moisiut dhe të profetëve kërkonte 24 Disa bindeshin nga ato që u thoshte, por të tjerë nuk besonin. 25 Dhe, duke qenë në mospatjtim njëri me tjetrin, u larguan, pasi Pali u tha pikërisht këto fjale: "Mirë u foli Fryma e Shenjtë me anë të profetit Isaia etërve tanë, 26 duke thënë: "Shko tek ai popull dhe i thuaq: "Do të dëgjoni, por nuk do të merrni vesh, do të vështronit, por nuk do të shikoni; 27 në fakt zemra e këtij populli u bë e ngurtë, dhe i janë rënduar veshët dhe kanë mbyllur sytë, që të mos shohin me sy dhe të mos dëgjojnë me veshë dhe të mos kuptojnë me zemër dhe të mos kthehen dhe unë të mos i shëroj. 28 Ta dini, pra, se ky shpëtim i Perëndisë iu dërgua johebrenjve, dhe ata do ta dëgjojnë!". 29 Dhe si i tha këto fjale, Judenjtë ikën duke u ngrënë me shumë fjale njëri me tjetrin. 30 Dhe Pali ndenji plot dy vjet në shtëpinë që kishte marrë me qira dhe priste të gjithë ata që vinin tek ai, 31 duke predikuar mbretërinë e Perëndisë dhe duke mësuar qjërat e Zotit Jezu Krisht me shumë liri dhe pa ndalim.

28 Dhe si shpëtuan, morën vesh atëherë se ishulli quhej Maltë.

Romakëve

1 Pali, shërbëtor i Jezu Krishtit, i thirrur për të qenë apostull, i veçuar për ungjillin e Perëndisë, 2 siç i kishte premtuar ai me anë të profetëve të tij në Shkrimet e shenjtë, 3 lidhur me Birin e tij, të lindur nga fara e Davidit sipas mishit, 4 i deklaruar Biri i Perëndisë në fuqi, sipas Frymës së shenjtërisë nëpërmjet ringjalljes prej së vdekurit: Jezu Krishti Zoti ynë, 5 me anë të të cilit ne kemi marrë hir dhe apostullim, për bindje në besim midis të gjithë kombeve për hir të emrit të tij, 6 ndër të cilët edhe ju jeni të thirrur nga Jezu Krishti; 7 për ju të gjithë që jeni në Romë, të dashur nga Perëndia, të thirrur shenjtorë: hir dhe paqe nga Perëndia, Ati ynë, e nga Zoti Jezu Krishti. 8 Para së gjithash, falënderoj Perëndinë tim me anë të Jezu Krishtit për të gjithë ju, sepse për besimin tuaj është folur në gjithë botën. 9 Sepse Perëndia, të cilët unë i shërbej me fryshtë time nëpërmjet ungjillit të Birit të tij, është dëshmitari im që unë nuk pushoh kurri t'ju kujtoj, 10 duke kërkuar vazhdimit në lutjet e mia që të më lejohet më në fund nga vullneti i Perëndisë mundësia për të ardhur tek ju, 11 sepse unë dëshiroj fort t'ju shoh për t'ju komunikuar ndonjë dhunëti fryshtë, që të fortësoheni. 12 Dhe kjo është që unë të ngushëllohem bashkë me ju me anë të besimit që e kemi të përbashkët, tuajin dhe timin. 13 Tani, vëllezër, unë nuk dua që të mos e dinë se shumë herë kisha vendosur të vija tek ju që të mund të kem ndonjë fryt midis jush sîc kam pasur midis johebrejve të tjerë, por deri tash kam qenë i penguar. 14 Unë u jam borkxhi Grekëve dhe barbarëve, të diturve dhe të paditurve. 15 Kështu, aq sa varet nga unë, jam gati t'ju predikoj ungjillin edhe juve që jeni në Romë. 16 Në fakt unë nuk kam turp për ungjillin e Krishtit, sepse ai është fuqia e Perëndisë për shpëtimin e cilidit që beson, më parë Judeun e pastaj Grekun. 17 Sepse drejtësia e Perëndisë është zbuluar në të nga besimi në besim sîc është shkruar: "I drejti do të jetojë me anë të besimit". 18 Sepse zemërimi i Perëndisë zbulohet nga qelli për çdo pabesi e padrejtësi të njerëzve, që mbysin të vërtetën në padrejtësi, 19 meqenëse ajo që mund të njihet prej Perëndisë është bërë e duksme në ta, sepse Perëndia ua ka shfaqur atyre. 20 Në fakt cilësitet e tij të padukshme, fuqia e tij e përfjetshme dhe hyjnia e tij, duke qenë të dukshme nëpërmjet veprave të tij që nga krijimi i botës, shihen qartë, me qëllim që ata të jenë të pafalshëm. (aiōnios g126) 21 Sepse, megjithëse e njohëm Perëndinë, nuk e përlëvduan as e falënderuan si Perëndi, përkundrazi u bënë të pamend në arsyimet e tyre dhe zemra e tyre pa gjykim e errësua. 22 Duke e deklaruar veten të urtë, u bënë të marrë, 23 dhe e shndërruan lavdinë e Perëndisë së pakalbshëm në një shëmbëllim të ngjashëm me atë të një njeriu të kalbshëm, të shpendëve, të kafshëve katérkëmbëshe dhe të rrëshqanorëve. 24 Prandaj Perëndia ia dorëzoj papastërtës në epshet e zemrave të tyre, për të çnderuar trupat e tyre në mes vetë atyre, 25 që e ndryshuan të vërtetën e Perëndisë në gjenieshtër dhe adhuruan dhe i shërbyen kriesës në vend të Krijuesit, që është i bekuar përfjetë. Amen. (aiōnios g165) 26 Prandaj Perëndia i dorëzoj ata në pasioneve të ulëta, sepse edhe gratë e tyre i shndërruan marrëdhëniet natyrore në atë që është kundër natyrës. 27 Në të njejtën mënyrë burrat, duke lënë marrëdhëniet e natyrshme me gruan, u ndezën në epshin e tyre për njëri-tjetrin, duke kryer akte të pandershme burra me burra, duke marrë në vetvete shpagimin e duhur për gabimin e tyre. 28 Dhe meqenëse nuk e quajtën me

vend të njihnin Perëndinë, Perëndia i dorëzo në një mendje të çorodit, për të bërë gjëra të pahijshme, 29 duke qenë të mbushur plot me çdo padrejtësi, kurvërim, mbapshtësi, lakmi, ligësi; plot smirë, vrasje, grindje, mashtrim, poshtësi, 30 mashtrees, shifës, armiq të Perëndisë, fyes, krenarë, mburravecë, trillues ligësish, të pabindur ndaj prindërvë, 31 të paarsyeshëm, të pabesë, pa dashuri të natyrshme, të papajtueshëm, të pamëshirshëm. 32 Por ata, ndonëse e kanë njohur dekretin e Perëndisë sipas të cilit ata që bëjnë gjëra të tillë meritojnë vdekjen, jo vetëm i bëjnë, por miratojnë edhe ata që i kryejnë.

2 Prandaj, o njeri, cilido të jesh ti që e gjykon, je i pafalshëm sepse në këtë që gjykon tjetrin, dënon vetveten, sepse ti që gjykon bën të njëtat gjëra. 2 Por ne e dimë se gjyki i Perëndisë është sipas së vërtetës mbi ata që bëjnë gjëra të tillë. 3 Dhe mendon, vallë, o njeri që gjykon ata që bëjnë të tillë gjëra që edhe ti i bën, t'i shpëtosh gjykimit të Perëndisë? 4 Apo i përmmon pasuritë e mirësisë së tij, të durimit dhe zemërgjerësisë së tij, duke mos njuhur që mirësia e Perëndisë të prin në pendim? 5 Por ti, për shkak të ashپرسیسë sate dhe të zemrës së papenduar, po mbledh për veten tënde zemërim për ditën e zemërimit dhe të zbulesës së gjykimit të drejtë të Perëndisë, 6 që do ta shpaguajë secilin sipas veprave të tij: 7 jetë të përfjetshme atyre që kërkojnë lavdi, nder e pavdekësi, duke ngulmuar në veprat e mira; (aiōnios g166) 8 ndërsa atyre që kundërshtojnë e nuk i binden së vërtetës, por i binden padrejtësish, indinjatë dhe zemërim. 9 Mundim dhe ankh mbi çdo shpirt njeriu që bën të ligën, Judeut më parë e pastaj Grekut; 10 por lavdi, nder e paqe cilidit që bën të mirën, Judeut më parë e pastaj Grekut. 11 Sepse te Perëndia nuk ka anësi. 12 Në fakt të gjithë ata që kanë mëkatuar pa ligjin, do të humbasin gjithashtu pa ligji; dhe të gjithë ata që kanë mëkatuar nën ligjin do të gjykojnë sipas ligjit, 13 sepse jo ata që dëgjojnë ligjin janë të drejtë para Perëndisë, por ata që e zbatojnë ligjin do të shfajësohen. 14 Në fakt kur johebrejët, që s'kanë ligjin, nga natyra bëjnë punët e ligjit, ata, megjithëse s'kanë ligjin, janë ligj për vetveten; 15 këta tregojnë veprën e ligjit të shkruar në zemrat e tyre për dëshminë që jep ndërgjegjëja e tyre, dhe sepse mendimet e tyre shfajësojnë ose edhe akuzojnë njëri-tjetrin, 16 ditën në të cilën Perëndia do të gjykojë të fshehtat e njerëzve me anë të Jezu Krishtit, sipas ungjillit tim. 17 Ja, ti quhesh Jude, bazohesh mbi ligjin dhe lëvdohesh në Perëndinë, 18 njëh vuillnetin e tij dhe dallon gjérat e rëndësishme, duke qenë i mësuar prej ligjit, 19 dhe je i bindur se je prijesi i të verbërve, drita e atyre që janë në errësirë, 20 udhëzues i të marrëve, mësues i të miturve, sepse ke formën e njohurisë dhe të së vërtetës në ligji. 21 Ti, pra, që mëson të tjerët, nuk mëson veten? Ti që predikon se nuk duhet vjedhur, vjedh? 22 Ti që thua se nuk duhet shkelur kurora, shkel kurorën? Ti që ke neveri për idhujit, pse i plaçkit tempujt? 23 Ti që lëvdohesh me ligjin, e çnderon Perëndinë duke e shkelur ligjin? 24 Në fakt, siç është shkruar: "Për shkakun tuaj, emri i Perëndisë blasphemohet ndër johebrejn". 25 Sepse rrëthprerja është e dobishme në qoftë se ti respektion ligjin, por në qoftë se je shkelës i ligjit, rrëthprerja jote bëhet mosrrëthprerje. 26 Prandaj në qoftë se një i parrethprerë respekton statutet e ligjit, a nuk do të çmohet parrethprerja e tij si rrëthprerje? 27 Dhe, në qoftë se ai që prej natyrës është i parrethprerë e plotëson ligjin, a nuk do të gjykojë ai ty që me shkronjën dhe me rrëthprerjen je shkelës i ligjit? 28 Në fakt Jude nuk është ai që duket i tillë nga jashtë, dhe rrëthprerja nuk është ajo që duket në mish; 29 por Jude është ai

që éshëtë i tillë përbrenda, dhe rrerhprerja éshëtë ajo e zemrës, në frysë dhe jo në shkronjë; dhe për një Jude të tillë lavdërimi nuk buron nga njerezit, por nga Perëndia.

3 Cila éshëtë, pra, përparsëja e Judeut, ose cila éshëtë dobia e rrerhprerjes? **2** E madhe në çdo ményrë; para së gjithash sepse orakujt e Perëndisë iu besuan atyre. **3** Ç'të thuash atëherë? Në qoftë se disa nuk besuan, mosbesimi i tyre do ta anulojë, vallë, besnikérinë e Perëndisë? **4** Kurrë mos qoftë; përkundrazi, qoftë Perëndia i vërtetë dhe çdo njeri gjenjeshtar, siç éshëtë shkruar: "Që ti të shfajësoshev në fjalët e tua dhe të ngadhënjes kur të gjykhesh". **5** Po në qoftë se padrejtësia jonë e vë në pah drejtësinë e Perëndisë, ç'do të themi? Perëndia qënka i padrejtë kur shfren zemërmin e tij? (Unë flas si njeri). **6** Kurrë mos qoftë! Sepse atëherë, si do ta gjykonte Zoti botën? **7** Prandaj në qoftë se me anë të gjenjeshtës sime e vërteta e Perëndisë e lartëson lavdinë e tij, përsë unë gjykhem akoma si mëkatat? **8** E përsë të mos themi si disa që, duke shpifur, pohojnë se ne themi: "Të bëjmë të keqen që të vijë e mira"? Dëniimi i këtyre éshëtë i drejtë. **9** E çfarë pra? A kemi ne ndonjë epërsi? Aspak! E kemi treguar në fakt që më përpara se si Judenjtë ashtu edhe Grekët janë të gjithë nën mëkat, **10** siç éshëtë shkruar: "Nuk ka asnjeri të drejtë, as edhe një". **11** Nuk ka asnjeri që të kuptojë, nuk ka asnjeri që të kérkojë Perëndinë. **12** Të gjithë kanë dalë nga udha e tij, që të gjithë janë bërë të padobishëm, nuk ka asnje që të bëjë të mirën, as edhe një. **13** Gryka e tyre éshëtë një varr i hapur, me gjuhët e tyre kanë thurur mashtrome, ka helm gjarpërinjsh nien buzët e tyre; **14** goja e tyre éshëtë plot mallkim dhe hidhësi; **15** këmbët e tyre janë të shpejta për të derdhur gjak; **16** në udhët e tyre ka rrënim dhe gjëmë, **17** dhe nuk e kanë njohur udhën e paqes; **18** nuk ka druajtja e Perëndisë para syve të tyre". **19** Por ne e dimë se gjithçka që thotë ligji, e thotë për ata që janë nën ligj, me qëllim që çdo gojë të heshtë dhe gjithë bota t'i jetë nënshruar gjykimit të Perëndisë, **20** sepse asnje mish nuk do të shfajësohen para tij për veprat e ligjit; me anë të ligjit në fakt arrihet njohja e mëkatit. **21** Por tani, pavarësisht nga ligji, éshëtë manifestuar drejtësia e Perëndisë, për të cilën déshmojnë ligji dhe profetët, **22** madje drejtësia e Perëndisë nëpërmjet besimit në Jezu Krishtin për të gjithë e mbi të gjithë atë që besojnë, sepse nuk ka dallim; **23** sepse të gjithë mëkatuan dhe u privuan nga lavdia e Perëndisë, **24** por janë shfajësuar falas me anë të hirrit të tij, nëpërmjet shpengimit që éshëtë në Krishtin Jezus. **25** Atë ka paracaktaur Perëndia për të bërë shlyerë nëpërmjet besimit në gjakun e tij, për të treguar kështu drejtësinë e tij për faljen e mëkateve, që janë kryer më parë gjatë kohës së durimit të Perëndisë, **26** për të treguar drejtësinë e tij në kohën e tanishme, me qëllim që ai të jetë i drejtë dhe shfajësues i atij që ka besimin e Jezusit. **27** Ku éshëtë, pra, mburrija? Éshëtë përrjashtuar. Nga cili ligj? Ai i veprave? Jo, por nga ligji i besimit. **28** Ne, pra, konkludojmë se njeriu éshëtë i shfajësuar nëpërmjet besimit pa veprat e ligjit. **29** A éshëtë vallë Perëndia vetëm Perëndia i Judenjve? A nuk éshëtë edhe i johebrenjve? Sigurisht, éshëtë edhe Perëndia i johebrenjve. **30** Sepse ka vetëm një Perëndi, që do të shfajësojë të rrerhprerin nëpërmjet besimit, dhe të parrethprerin me anë të besimit. **31** Anulojmë ne, pra, ligjin nëpërmjet besimit? Kështu mos qoftë; përkundrazi e forcojmë ligjin.

4 Çfarë do të themi, pra, në lidhje me atë që ati ynë Abrahami, ka përfituar sipas mishit? **2** Sepse nëse Abrahami ishte shfajësuar nëpërmjet veprave, ai ka përsë të lëvdohet; ndërsa

përpara Perëndisë ai nuk ka asgjë për t'u lëvduar. **3** Në fakt, çfarë thotë Shkrimi? "Por Abrahami i besoi Perëndisë dhe kjo iu numërua për drejtësi". **4** Edhe atij që vepron, shpërblimi nuk i konsiderohet si hir por si borxh; **5** ndërsa atij që nuk vepron, por beson në atë që shfajëson të paudhin, besimi i tij i numërohet për drejtësi. **6** Sikurse Davidi shpall lumturinë e njeriut të cilët Perëndia numëron drejtësi pa vepra, duke thënë: **7** "Lum atë të cilëve u janë falur paudhësitë dhe të cilëve mëkatet u janë mbuluar. **8** Lum njeriu të cilët Zoti nuk do t'ia numërojë mëkatin". **9** Por kjo lumturi a vlen vetëm për të rrerhprerët, apo edhe për të parrethprerët? Sepse ne themi se besimi iu numërua Abrahamat si drejtësi. **10** Në ç'ményrë, pra, iu numërua? Kur ai ishte i rrerhprerë apo i parrethprerë? Jo ndërsa ishte i rrerhprerë, por kur ishte i parrethprerë. **11** Pastaj mori shenjën e rrerhprerjes, si vulë të drejtësise për besimin që kishte patur kur ishte akoma i parrethprerë, me qëllim që të ishte ati i gjithë atyre që besojnë edhe se janë të parrethprerë, me qëllim që edhe atyre t'u numërohet drejtësia. **12** dhe të ishte atë i të rrerhprerëve të vërtetë, pra i atyre që jo vetëm janë të rrerhprerë, por që ndjekin edhe gjurmët e besimit të atit tonë Abrahamat, që ai pati ndërsa ishte i parrethprerë. **13** Në fakt premtimi për të qenë trashëgimtar i botës nuk iu bë Abrahamat dhe pasardhësve të tij nëpërmjet ligjit, por nëpërmjet drejtësise së besimit. **14** Sepse nëse janë trashëgimtarë atë që janë të ligjit, besimi bëhet i kotë dë premtimi anulohet, **15** sepse ligji prodhon zemërmin; në fakt atje ku nuk ka ligj, nuk ka as shkelje. **16** Prandaj trashëgimia éshëtë nëpërmjet besimit; në këtë ményrë ajo éshëtë nëpërmjet hirit, me qëllim që premtimi të jetë i siguruar për të gjithë pasardhësit, jo vetëm për atë që éshëtë nga ligji, por edhe për atë që vjen nga besimi i Abrahamat, i cili **17** (siç éshëtë shkruar: "Unë të kam caktuar atin e shumë kombeve"), éshëtë ati i të gjithë neve para Perëndisë që ai besoi, i cili i jep jetë të vdekurve dhe thérret gjérat që nuk janë sikur të ishin. **18** Ai, duke shpresuar kundër çdo shprese, besoi për t'u bërë ati i shumë kombeve sipas asaj që i ishte thënë: "Kështu do të jetë pasardhja jotë". **19** Dhe, duke mos genë aspak i dobët në besim, nuk i kushtoi kujdes trupit të tij, i bërë tashmë si i vdekur (ishte pothuaj njëqind vjeç) as barkut të vdekur të Sarës. **20** Madje as nuk dyshoi nga mosbesimi në lidhje me premtimin e Perëndisë, por u përforcua në besim duke i dhënë lavdi Perëndisë, **21** plotësisht i bindur se atë që ai kishte premtuar ishte edhe i fuqishém ta bënte. **22** Prandaj edhe kjo iu numërua atij për drejtësi. **23** E po nuk u shkrua vetëm për të, që kjo i ishte numëruar, **24** por edhe për ne, të cilëve do të na numërohet, neve që besojnë në atë që ka ringjallur prej të vdekurve Jezusin, Zotin tonë, **25** i cili u dha për shkak të fyterjeve tona dhe u ringjall për justifikimin tonë.

5 Të shfajësuar, pra, me anë të besimit, kemi paqe me Perëndinë nëpërmjet Jezu Krishtit, Zotin tonë, **2** me anë të cilët edhe patëm, nëpërmjet besimit, hyrjen në këtë hir në të cilin qëndrojmë të patundur dhe mburremi në shpresën e lavdisë së Perëndisë. **3** Dhe jo vetëm kaq, por mburremi edhe në shtrëngimet, duke ditur që shtrëngimi prodhon këmbënguljen, **4** këmbëngulja përvojën dhe përvoja shpresën. **5** Por shpresa nuk turpëron, sepse dashuria e Perëndisë éshëtë derdhur në zemrat tona me anë të Frymës së Shenjtë që na éshëtë dhënë. **6** Sepse, ndërsa ishin akoma pa forcë, Krishti vdiq në kohën e tij për të paudhët. **7** Vështirë në fakt se vdes dikush për një të drejtë; mbasse ndonjë do të guxonte të vdiste për një njeri të mirë. **8** Por Perëndia e tregon

dashurinë e tij ndaj nesh në atë që, kur ende ishim mëkatarë, Krishti vdiq për ne. 9 Shumë më tepër, pra, duke qenë tani të shfajësuar në gjakun e tij, do të shpëtjmë nga zemërimi me anë të tij. 10 Në fakt, ndërsa ishim armiq, u pajtuan me Perëndinë nëpërmjet vdekjes së Birit të tij, akoma më shumë tani, që jemi pajtuar, do të shpëtohemë nëpërmjet jetës së tij. 11 E jo vetëm kaq, por edhe mburremi në Perëndinë, nëpërmjet Zotit tonë Jezu Krisht, me anë të tij cilit tani kemi marrë pajtimin. 12 Prandaj, ashtu si me anë të një njeriu të vetëm mëkatit hyri në botë dhe me anë të mëkatit vdekja, po ashtu vdekja u shtrit tek të gjithë njerëzit, sepse të gjithë mëkatuan; 13 sepse, derisa u shpal ligji, mëkatit ekzistonte në botë; por mëkatit nuk numërohet nëse nuk ka ligji; 14 por vdekja mbretëroi nga Adami deri te Moisiu edhe mbi ata që nuk kishin mëkatuar me një shkelje të ngjashme nga ajo e Adamit, që është figura e atij që duhej të vinte. 15 Mirëpo hiri nuk është si shkelja; nëse në fakt për shkak të shkeljes së një njeriu të vetëm vdiqën shumë, shumë më tepër hiri i Perëndisë dhe dhurata me anë të hirit e një njeriu, Jezu Krishtit, i teproj për shumë të tjerë. 16 Sa për dhuninë, nuk ndodhi si për atë një që mëkatoi, sepse gjykimi prodhoi dënimin nga një shkelje e vetme, por hiri prodhoi shfajësimin nga shumë shkelje. 17 Në fakt, në qoftë se prej shkeljes së këtij njërit vetëm vdekja mbretëroi për shkak të atij njërit, akoma më shumë ata që marrin bollëkun e hirit dhe të dhuratës se drejtësisë do të mbretërojnë në jetë me anë të atij njërit, që është Jezu Krishtit. 18 Prandaj, ashtu si për një shkelje të vetme dënimti u shtri mbi të gjithë njerëzit, ashtu edhe me një akt të vetëm drejtësie, hiri u shtri mbi gjithë njerëzit për shfajësimin e jetës. 19 Në fakt, ashtu si nga mosbindja e një njeriu të vetëm të shumtët u bënë mëkatarë, ashtu edhe nga bindja e një të vetmi të shumtët do të bëhen të drejtë. 20 Por ligji i ndërryti me qëllim që shkelja të teuprohej; por aty ku mëkatit është i tepruar, hiri është akoma më i tepër, 21 me qëllim që ashtu si mëkatit ka mbretëruar te vdekja, ashtu edhe hiri të mbretërojë me anë të drejtësisë në jetën e përjetshme nëpërmjet Jezu Krishtit, Zotit tonë. (aiōnios g166)

6 Çfarë të themi, pra? A të mbetemi në mëkat, që të teuprojë hiri? 2 Aspak! Ne që jemi të vdekur për mëkatin, si do të jetojmë akoma në të? 3 Po a nuk e dini se ne të gjithë që u pagëzuam në Jezu Krishtin, u pagëzuam në vdekjen e tij? 4 Ne, pra, u varrosëm me të me anë të pagëzimit në vdekje, që, ashtu si Krishti u ringjall prej së vdekurish me anë të lavdisë së Atit, kështu edhe ne gjithashtu të ecim në risinë e jetës. 5 Sepse, nëse u bashkuam me Krishtin në një vdekje të ngjashme me të tijën, do të jemi edhe e ringjalljes së tij, 6 duke ditur këtë: se njeriu ynë i vjetër u kryqëzua me të, që trupi i mëkatit mund të jetë anuluar dhe që ne të mos i shërbejmë më mëkatit. 7 Në fakt, ai që ka vdekur është shfajësuar nga mëkatit. 8 Tani nëse vdiqëm me Krishtin, ne besojmë gjithashtu që do të jetojmë me të, 9 duke ditur se Krishti, që u ringjall prej së vdekurish, nuk vdes më; vdekja s'ka më pushtet mbi të. 10 Sepse në atë që vdiq, vdiq për mëkatin një herë e për gjithmonë; por në atë që rron, rron për Perëndinë. 11 Kështu edhe ju, konsideroheni veten të vdekur për mëkatin, por të gjallë për Perëndinë, në Jezu Krishtin, Zotin tonë. 12 Le të mos mbretërojë, pra, mëkatit në trupin tuaj të vdekshëm, që t'i bindeni atij një epshet e veta. 13 As mos i jepni gjymtyrët tuaja në shërbim të mëkatit si mjete paudhësie, por tregoni veten tuaj te Perëndia, si të gjallë prej së vdekurish, dhe gjymtyrët tuaja si mjete drejtësie për Perëndinë. 14 Në fakt mëkatit nuk do të

ketë më pushtet mbi ju, sepse nuk jeni nën ligj, por nën hir. 15 Atëherë, çfarë? Të mëkatojmë sepse nuk jemi nën ligj, por nën hir? Kështu mos qoftë! 16 A nuk e dini ju se nëse e tregoni veten shërbëtorë të atij që i bindeni, jeni shërbëtorë të atij që i bindeni, qoftë mëkatit për vdekje, qoftë dégjesës për drejtësi? 17 Por qoftë falenderuar Perëndia, sepse ishit shërbëtorë të mëkatit, por iu bindët me zemër atij mësimi që u është transmetuar. 18 Dhe, mbasi u liruat nga mëkatit, u bëtë shërbëtorë të drejtësisë. 19 Unë po flas njerëzish për shkak të dobësisë së mishit tuaj. Sepse ashtu si një kohë i kishit përkushtuar gjymtyrët tuaja për të genë shërbëtorë të papastërtisë dhe të paudhësisë për të bërë paudhësinë, kështu tani përkushton gjymtyrët tuaj për të qenë shërbëtorë të drejtësisë për shenjtërim. 20 Sepse, kur ishit shërbëtorë të mëkatit, ishit të lirë në lidhje me drejtësinë. 21 Dhe çfarë fryt kishit, pra, atëherë, nga ato gjëra, për të cilat tani keni turp? Sepse fundi i tyre është vdekja. 22 Por tani, pasi u liruat nga mëkatit dhe u bëtë shërbëtorë të Perëndisë keni përfrytin tuaj shenjtërimin dhe përfund jeta e përjetshme. (aiōnios g166) 23 Sepse paga e mëkatit është vdekja, por dhuntia e Perëndisë është jeta e përjetshme në Jezu Krishtin, Zotin tonë. (aiōnios g166)

7 Apo nuk e dini o vëllezër, (sepse unë po u flas njerëzve që e njohin ligjin), se ligji ka pushtet mbi njeron për sa kohë ai rron? 2 Sepse gruaja e martuar është e lidhur nga ligji me burrin deri sa ai rron, por, po i vdiq burri, lirohet nga ligji i burrit. 3 Prandaj, nëse, kur i rron burri, ajo bashkohet me një burrë tjetër, do të quhet shkelëse e kurorës; por kur i vdes burri ajo është e liruar nga ligji, që të mos jetë shkelëse e kurorës, po u bë gruaja e një burrë tjetër. 4 Kështu, pra, vëllezër të mi, edhe ju jeni të vdekur për ligjin me anë të trupit të Jezu Krishtit që të bashkoheni me një tjetër, që u ringjall prej të vdekurit, që t'i japim fryte Perëndisë. 5 Sepse, kur ishim në mish, pasionet mëkatare që ishin me anë të ligjit, vepronin në gjymtyrëtona, duke sjellë fryte vdekjeje, 6 por tani jemi zgjidhur nga ligji duke qënë të vdekur nga ç'ka na mbante të lidhur, prandaj shërbejmë në risinë e frymës dhe jo në vjetërsinë e shkronjës. 7 Çfarë të themi, pra? Se ligji është mëkat? Ashtu mos qoftë! Mëkatin unë nuk do ta kisha njohur, veç se me anë të ligjit; sepse unë nuk do ta kisha njohur lakminë, po të mos thoshte ligji: "Mos lakmo!". 8 Por mëkatit, duke marrë shkas nga ky urdhërim, njallë në mua çdo lakmi, 9 sepse, pa ligj, mëkatit është i vdekur. Dikur unë jetoja pa ligj, por, kur erdhë urdhërimi, mëkatit u njall dhe unë vdiq, 10 dhe urdhërimi që u dha për jetë, më solli vdekjen. 11 Sepse mëkatit, duke gjetur rastin me anë të urdhërit, më mashtrojë dhe me anë të tij më vran. 12 Kështu ligji është i shenjtë, dhe urdhërimi i shenjtë, i drejtë dhe i mirë. 13 Ajo gjë, pra, që është e mirë u bë vdekje për mua? Ashtu mos qoftë; por mëkatit, që të duket mëkat, me anë të së mirës më pruri vdekjen, që mëkatit të bëhet edhe më tepër mëkat nëpërmjet urdhërimit. 14 Sepse ne e dimë se ligji është frymëror, por unë jam i mishë, i shtitur mëkatit si skllav. 15 Sepse unë nuk kuptoj atë që bëj, sepse nuk bëj atë që dua, por bëj atë që urej. 16 Edhe, nëse bëj atë që nuk dua, unë pranoj që ligji është i mirë. 17 Por tani nuk jam më unë që veproj, por mëkatit që banon në mua. 18 Në fakt unë e di se në mua domëthënë në mishin tim nuk banon asgjë e mirë, sepse, ndonëse e kam dëshirën për të bërë të mirën, nuk ia gjej mënyrën. 19 Në fakt të mirën që unë e dua nuk e bëj; por të keqen që s'dua, atë bëj. 20 Edhe, në qoftë se bëj atë që nuk dua, s'jam më vetë ai që e bëj, por është mëkatit që banon në mua. 21 Unë, pra, po zbuloj këtë ligj: duke

dashur tē bēj tē mirēn, e keqja gjindet nē muā. 22 Nē fakt unē gjej kēnaqesi nē ligjin e Perēndisē sipas njeriut tē brendshēm, 23 por shoh njē ligj tjetēr nē gjymtryt e mia, qē lufton kundér ligjt tē mendjes sime dhe qē mē bēn skllav tē ligjt tē mēkatit qē eshtē nē gjymtryt e mia. 24 Oh, njeri i mjerē qē jam! Kush do tē mē çlirojē nga ky trup i vdekjes? 25 I falem niderit Perēndisē me anē tē Jezu Krishtit, Zotit tonē. Unē vetē, pra, me mendjen, i shérbej ligjt tē Perēndisē, por, me mishin ligjt tē mēkatit.

8 Tani, pra, nuk ka asnjē dēnim pēr ata qē janē nē Krishtin Jezu, qē nuk ecin sipas mishit, por sipas Frymēs, 2 sepsē ligji i Frymēs i jetēs nē Jezu Krishtin mē çliroi nga ligji i mēkatit dhe i vdekjes. 3 Sepse atē qē ishte e pamundur pēr ligjin, sepsē ishte pa forcē pēr shkak tē mishit, Perēndia, duke dērguar birin e vet nē shēmbellim mishi mēkatar, edhe pēr mēkate, e dēnoi mēkatit nē mish, 4 qē tē pērmbushet drejtēsia e ligjt nē ne, qē nuk ecim sipas mishit, por sipas Frymēs. 5 Sepse ata qē rojnē sipas mishit e çojnē mendjen nē gjérat e mishit, por ata qē rojnē sipas Frymēs nē gjérat e Frymēs. 6 Nē fakt mendja e kontrolluar nga mishi prodhon vdekje, por mendja e kontro-lluar nga Fryma prodhon jetē dhe paqe. 7 Nē fakt mendja e kontrolluar nga mishi eshtē armiqesi kundér Perēndisē, sepsē nuk i nēnshtrohet ligjt tē Perēndisē dhe as nuk mundet. 8 Prandaj ata qē janē nē mish nuk mund t'i pēlqejnē Perēndisē. 9 Nēse Fryma e Perēndisē banon nē ju, ju nuk jeni mē nē mish, por nē Frymē. Por nē qoftē se ndokush nuk ka Frymēn e Krishtit, ai nuk i pērket atij. 10 Nēse Krishti eshtē nē ju, trupi pa tjetēr eshtē i vdekur pēr shkak tē mēkatit, por Fryma eshtē jetē pēr shkak tē drejtēsia. 11 Dhe nē qoftē se Fryma i atij qē ringjalli Krishtin prej sē vdekurish banon nē ju, ai qē e ringjalli Krishtin prej sē vdekurish do t'u japē jetē edhe trupave tuaj vdekatarē me anē tē Frymēs sē tij qē banon nē ju. 12 Prandaj, véllezér, ne jemi debitorē jo tē mishit, qē tē rrojmē sipas mishit, 13 sepsē, po tē rroni sipas mishit, ju do tē vdismi; por, nēse me anē tē Frymēs i bénī tē vdesin veprat e trupit, ju do tē rroni. 14 Sepse tē gjithē ata qē udhēhiqen nga Fryma e Perēndisē janē bij tē Perēndisē. 15 Sepse ju nuk keni marrē njē frymē robërie, qē tē keni pērsēri frikē, po keni marrē frymēn e birërisē, me anē tē sē cilēs ne thërrasim: "Aba, o Atē!". 16 Vetē Fryma i dëshmon frymēs sonē se ne jemi bij tē Perēndisē. 17 Dhe nēse jemi bij, jemi dhe trashégimtarë, trashégimtarë tē Perēndisē dhe bashkétrashégimtarë tē Krishtit, nēse vuajmē mē tē dhe lavdohemi me tē. 18 Unē mendjo nē fakt, se vuajtjet e kohés sē tanishme nuk vlejné aspask tē krahasohen me lavdinē qē do tē shfaqet nē ne. 19 Sepse déshira e flaktē e krieses pret me padurim shfaqjen e bijte tē Perēndisē, 20 sepsē kriesa iu nēnshtra kotësisē, jo me vullnetin e vet, po pēr shkak tē atij qē e nēnshtroi, 21 me shpresē qē vetē kriesa tē çlirohet nga skllavéria e prishjes pēr tē hyrē nē lirinē e lavdisē sē bijve tē Perēndisē. 22 Sepse e dimē se deri tani mbarë bota e krijuar rēnkōn dhe eshtē nē mundim. 23 Dhe jo vetēm kaq, por edhe ne vetē qē kemi frytet e para tē Frymēs, vajtojmē nē veten tonē, duke pritur flakët birërimin, shpengimin e trupit tonē. 24 Sepse me shpresē ne shpétuan; por shpresa qē duket nuk eshtē shpresē, sepsē atē qē dikush e sheh si mundet edhe ta shpresa? 25 Por nē qoftē se ne shpresa? atē qē s'e shohim, atē gjē e presim me durim. 26 Kështu, pra, edhe Fryma na ndihmon nē dobësitē tona, sepsē ne nuk dimē çfarē tē kérkojmē nē lutjet tona, sikurse duhet; por vetē Fryma ndérhyn pēr ne me psherëtimë tē patregueshme. 27 Dhe ai qē heton zemrat e di cila eshtē mendja e Frymēs, sepsē ai

ndérhyn pēr shenjtorët, sipas Perēndisē. 28 Dhe ne e dimē se tē gjitha gjéra bashkëveprojnē pēr tē mirë pēr ata qē e duan Perēndinē, pēr ata qē janē tē thirrur sipas qëllimit tē tij. 29 Sepse ata qē ai i ka njohur qē mē paré, edhe i ka paracaktuar qē tē janē tē ngjashëm me shëmbelltyrën e Birit tē tij, kështu qē ai tē jetē i parëlinđuri nē mes tē shumë véllezërve. 30 Dhe ata qē ai i paracaktoi edhe i thirri; dhe ata qē i thirri edhe i shfajësoi; dhe ata qē i shfajësoi, ata edhe i pérlevdoi. 31 Çfarë tē themi, pra, pēr këto gjéra? Nē qoftē se Perēndia eshtē mē ne, kush mund tē jetē kundér nesh? 32 Sepse ai qē nuk e kurseu Birin e vet, por e dha pēr tē gjithë ne, qysħ nuk do tē na dhurojē tē gjitha gjéra bashkë me tē? 33 Kush do t'i padisē tē zgjedhurit e Perēndisē? Perēndia eshtē ai qē i shfajëson. 34 Kush eshtē ai qē do t'i dēnojē? Krishti eshtē ai qē vdiq, po pēr mē tepēr ai u ringjall; ai eshtē nē tē djatħtē tē Perēndisē dhe ai ndērmjetēson pēr ne. 35 Kush do tē na ndajē nga dashuria e Krishtit? Pikellimi, a ngushtica, a pérndjekja, a uria, a tē zhveshurit, a rreziku, a shpata? 36 Siç eshtē shkruar: "Pēr ty po vritemi gjithë ditēn; u numruam si dele pēr therje". 37 Por nē tē gjitha këto gjéra ne jemi mē shumë se fitimtarē pēr hir tē atij qē na deshi. 38 Sepse unē jam i bindur se as vdekja, as jeta, as engjēt, as pushtet, as fuqia dhe as gjérat e tashme as gjérat e ardhshme, 39 as lartésitē, as thellésitē, as ndonjē tjetēr kriesē, nuk do tē mund tē na ndajē nga dashuria e Perēndisē qē eshtē nē Jezu Krishtin, Zotin tonē.

9 Unē them tē vërtetēn nē Krishtin, nuk gënjej dhe jep dëshmi me muā ndérgiegja ime me anē tē Frymēs sē Shenjtē; 2 kam njē trishtim tē madh dhe njē dhembje tē vazhdueshme nē zemrēn time. 3 Sepse do tē doja tē isha vetē i ma-llkuar, i ndarē nga Krishti, pēr véllezérít e mi, pēr farefisin tim sipas mishit, 4 tē cilēt janē Izraelitē dhe atyre u pērket birëria, lavdia, besélidhjet, shpallja e ligjt, sherbimi hyjnor dhe premtimet; 5 tē tyre janē edhe etérít, prej tē cilēv rrjedh sipas mishit Krishti, i cili eshtē pērmbi čdo gjē Perēndi, i bukar pērjetē. Amen. (aiōn g165) 6 Por kjo nuk do tē thotē se fjala e Perēndisē ra poshtē, sepsē jo tē gjithë qē janē nga Izraeli janē Israel. 7 As sepsē janē pasardhēs e Abrahamit janē tē gjithē bij; por: "Nē Isakun do tē quhet pasardhja jote". 8 Do tē thotē: nuk janē bijtē e Perēndisē ata qē lindin prej mishit, por vetēm bijtē e premtimit numérohen si pasardhēs. 9 Sepse kjo eshtē fjala e premtimit: "Nē kétē kohē dē tē vij dhe Sara do tē ketē njē bir". 10 Dhe jo vetēm kaq, por edhe Rebeka mbeti shtatzēnē nga njē njeri i vetēm, Isakun, atin tonē, 11 (sepsē para se t'i lindni fémijet dhe para se tē bénin ndonjē tē mirē a tē keqe, qē tē mbetej i patundur propozimi i Perēndisē pēr tē zgjedhur jo sipas veprave, po prej atij qē thérret), 12 iu tha asaj: "Mē i madhi do t'i shérbej mē tē voglit", 13 siç eshtē shkruar: "E desha Jakobin dhe e urevva Ezaun". 14 Çfarë tē themi, pra? Mos ka padrejtēsi te Perēndia? Aspak! 15 Ai i thotē nē fakt Moisiut: "Do tē kem mëshirē pēr atē qē tē kem mëshirē, dhe do tē kem dhembshuri pēr atē qē do tē kem dhembshuri". 16 Kështu, pra, kjo nuk varet as prej atij qē do, as prej atij qē vrapon, por nga Perēndia qē shfaq mëshirē. 17 Sepse Shkrimi i thotē Faraonit: "Pikërisht pēr kétē gjē tē ngrita, qē tē tregoj te ti fuqinē time dhe qē tē shpallet emri im mbi mbarë dheun". 18 Kështu ai ka mëshirē pēr atē qē do dhe e ngurtëson atē qē do. 19 Ti do tē mē thuash, pra: "Pse vazhdon tē ankohet? Kush mund, nē fakt, t'i rezistojë vullnetit tē tij?". 20 Po kush je ti, o njeri, qē i kundérpërgjigjesh Perēndisē? A mund t'i thotē ena mjeshtrit: "Përsé mē bérë kështu?". 21 A nuk ka vallē fuqi poçari mbi

argjiten pér tē bëre nga po ai brumë një enë pér nderim, edhe një tjetër pér çnderim? 22 Dhe çfarë tē thuash nëse Perëndia, duke dashur tē tregojë zemërimin e tij dhe tē bëjë tē njohur pushtetin e tij duroi me shumë zemërgjëresi enët e zemërimit që qenë bëre pér prishje? 23 Dhe që tē bëjë tē njohur pasuritë e lavdisë së tij ndaj enëve të mëshirës, tē cilat i përgatiti pér lavdi, 24 mbi ne, që edhe na thiri, jo vetëm nga Judenjtë, por edhe nga johebrenjtë? 25 Ashtu si thotë ai te Osea: "Unë do ta quaj popullin tim atë që s'ka qenë populli im dhe tē dashur atë tē mosdashurin. 26 Dhe do tē ndodhë që atje ku u éshët thënë atyre: "Ju nuk jeni populli im", atje do tē quheni bij tē Perëndisë së gjallë". 27 Por Isaia thérret pér Izraelin: "Edhe sikur tē ishte numri i bijve tē Izraelit si rëra e detit, vetëm mbetja e tij do tē shpëtohet". 28 Në fakt ai do ta realizojë vendimin e tij me drejtësi, sepse Zoti do ta realizojë dhe do ta përshtypet e vendimin e tij mbi tokë. 29 Dhe ashtu si profetizoi Isaia: "Në qoftë se Perëndia i ushtrive nuk do tē na kishte lénë farë, do tē ishim bëri si Sodoma dhe do t'i kishim ngjarë Gomorës". 30 Çfarë tē themi, pra? Se johebrenjtë, që nuk kërkuan drejtësinë, e fituan drejtësinë, por atë drejtësi që vjen nga besimi, 31 ndërsa Izraeli, që kërkonte ligjin e drejtësisë, nuk arriti në ligjin e drejtësisë. 32 Pérse? Sepse e kërkonte jo me anë tē besimit, por me anë tē veprave tē ligjit; sepse ata u penguan në gurin e pengesës, 33 ashtu siç éshët shkruar: "Ja, unë po vë në Sion një gur pengese dhe një shkëmb skandal, dhe kushdo që i beson atij nuk do tē turpërohet".

10 Véllezë, dëshira e zemrës sime dhe lutja që i drejtoj Perëndisë pér Izraelin éshët pér shpëtim tē tij. 2 Sepse unë dëshmoj pér ta se kanë zell pér Perëndinë, por jo sipas njohurisë. 3 Sepse duke mos njohur drejtësinë e Perëndisë dhe duke kërkuar tē vendosin drejtësinë e vet, nuk iu nënshtruan drejtësisë së Perëndisë, 4 sepse përfundimi i ligjit éshët Krishti, pér shfajësimin e kujtido që beson. 5 Sepse Moisiu kështu e përshtypet drejtësinë që vjen nga ligji: "Njeriu që bën këto gjëra, do tē rrojë me anë tē tyre". 6 Por drejtësia që vjen nga besimi thotë kështu: "Mos thuaj në zemrën tênde: "Kush do tē njigjet në qelli?". Kjo do tē thotë që tē zbrsesë Krishti. 7 Ose: "Kush do tē zbrsesë në hummerë?". Kjo do tē thotë që tē sjellë lart Krishtin prej së vdekurish. (*Abyssos g12*) 8 Po q'thotë, pra? "Fjala éshët pranë teje, në gojën tênde dhe në zemrën tênde". Kjo éshët fjala e besimit, që ne predikojnë; 9 sepse, po tē rrëfesh me gojën tênde Zotin Jezus, dhe po tē besosh në zemrën tênde se Perëndia e ngjalli prej së vdekurish, do tē shpëtohes. 10 Sepse me zemër, njeriu beson në drejtësi dhe me gojë bëhet rrëfim pér shpëtim, 11 sepse Shkrimi thotë: "Kushdo që beson në të, nuk do tē turpërohet". 12 Sepse nuk ka dallim në mes Judeut dhe Grekut, sepse një i vetëm éshët Perëndia i tē gjithëve, i pasur ndaj tē gjithë atyre që e thërrasin. 13 Në fakt: "Kushdo që do ta thërrasë emrin e Zotit do tē shpëtohet". 14 Si do ta thërrasin, pra, atë, tē cilin nuk i besuan? Dhe si do tē besojnë tek ai pér tē cilin nuk kanë dëgjuar? Dhe si do tē dëgjojnë, kur s'ka kush predikon? 15 Dhe si do tē predikojnë pa qenë dërguar? Siç éshët shkruar: "Sa tē bukura janë këmbët e atyre që shpallin paqen, që shpallin lajme tē mira!". 16 Por jo tē gjithë iu bindën ungjillit, sepse Isaia thotë: "O Perëndi, kush i besoi predikimit tonë?". 17 Besimi, pra, vjen nga dëgjimi, dhe dëgjimi vjen nga fjala e Perëndisë. 18 Por unë them: Mos nuk dëgjuan? Madje, "Zëri i tyre mori mbarë dheun dhe fjalët e tyre shkuan deri në skajet më të largëta tē tokës". 19 Por unë them: "Mos nuk e kuptoi Izraeli?

Moisiu tha i pari: "Unë do t'ju shtie në xhelozë me një komb që s'është fare komb; do t'ju bëj tē zemëroheni me anë tē një kombi të marrë". 20 Dhe Isaia me guxim thotë: "Unë u gjeta nga ata që nuk më kërkoni, unë u shfaqa atyre që nuk pyesnin pér mua". 21 Por lidhur me Izraelin ai thotë: "Gjithë ditën i shtriva duart e mia drejt një populli tē pabindur dhe kundërhënës".

11 Unë, pra, them: A thua Perëndia e hodhi poshtë popullin e vet? Aspak, sepse edhe unë jam Izraelit, nga pasardhje e Abrahamit, nga fisi i Beniaminit. 2 Perëndia nuk e hodhi poshtë popullin e vet, tē cilin e njohu që përpëra. A nuk e dini ju q'thotë Shkrimi pér Elian? Si i drejtohet ai Perëndisë kundër Izraelit, duke thënë: 3 "O Zot, profetët e tu i vranë dhe altarët e tu i prishën, dhe unë mbeta i vetëm, dhe ata kërkojnë jetën time". 4 Por, çfarë i tha zëri hyjnor? "Kam lënë pér veten time shtatë mijë burra, që nuk kanë rënë në gjunjë përpëra Baalit". 5 Kështu, pra, edhe në kohën e tanishme ka mbetur një mbetje pas zgjedhjes së hirit. 6 Dhe, po tē jetë prej hirit, nuk éshët më prej veprash, përndryshe hiri nuk do tē ishte më hir, përndryshe veprash nuk do tē ishte më veprë. 7 E çfarë, atëherë? Izraeli nuk e mori atë që kërkonte, kurse tē zgjedhurit e morën, dhe tē tjerët u verbuan, 8 siç éshët shkruar: "Perëndia u dha atyre frymë hutimi, sy që tē mos shohin dhe veshë që tē mos dëgjojnë deri në ditën e sotme". 9 Dhe Davidi thotë: "Tryeza e tyre iu bëftë lak, një kurth, një pengesë dhe një shpagim. 10 Sytë e tyre u errësoshin që tē mos shohin, dhe kurrizin e tyre kërruse përgjithnjë". 11 Unë them, pra: "Mos u penguan, që tē rrëzohen? Aspak; por me anë tē rrëzimit tē tyre u erdhë shpëtimi johebrenjve, që t'i shterjë ata në xhelozë. 12 Edhe nëse rrëzimi i tyre éshët fitim pér botën dhe pakësimi i tyre éshët fitim pér johebrenjtë, sa më tepër do tē jetë mbushullia e tyre? 13 Sepse unë po ju flas juve, johebrenjve, duke qenë se jam apostulli i johebrenjve; dhe unë e nderoj shërbesën time, 14 pér tē provuar se në ndonjë mënyrë mund t'i provokoj se mos i shtie në zili atë që janë mishi im edhe shpëtoj disa prej tyre. 15 Sepse, në qoftë se refuzimi i tyre éshët pajtim pér botën, c'do tē jetë ripranimi i tyre, përvëç se kalimi prej vdekjes në jetë? 16 Edhe po tē janë pemët e para tē shenjta, edhe e téra éshët e shenjtë; dhe po tē jetë rrënja e shenjtë, edhe degët janë tē shenjta. 17 Edhe sikur tē këputen disa degë, ti që ishe ullastér u shartove në vend tē tyre dhe u bëre pjestar i rrënjes dhe i majmërisë së drurit tē ullirit, 18 mos u mburr kundër degëve; por nëse mburresh kundër tyre, mos harro se nuk e mban ti rrënjen, po rrënja tē mban ty. 19 Do tē thuash, pra: "Degët u prenë që tē shartohem unë". 20 Mirë, ato u prenë pér mosbesimin, por ti qëndron pér shkak tē besimit; mos u kreno, por druaj. 21 Sepse nëse Perëndia nuk i kursoe degët natyrore, shiko se mos nuk tē kursen edhe ty. 22 Shih, pra, mirësinë dhe reprentinë e Perëndisë: reprentinë mbi atë që u rrëzuan, dhe mirësinë ndaj teje, në qoftë se ti do tē ngulmosh në mirësi, përndryshe edhe tē tē këputesh. 23 Kështu edhe ata, nëse nuk do tē qëndrojnë në mosbesim, do tē shartohen; sepse Perëndia éshëti i fuqishëm t'i shartojë përséri. 24 Sepse, në qoftë se ti u këpunte nga ulliri i egër prej natyre dhe u shartove kundër natyrës në ulli tē butë, aq më tepër këto, që janë degë prej natyre, do tē shartohen në ullirin e vet. 25 Sepse nuk dua, o véllezë, që ju tē jeni tē paditur këtë tē fshehtë që tē mos mbaheni me tē madh në veten tuaj se i ka ndodhur një ngurtësim nji pjesë tē Izraelit deri sa tē ketë hyrë têrësia e johebrenjve, 26 dhe kështu mbarë Izraeli do tē shpëtohet, sikurse éshët shkruar: "Nga Sioni do tē vijë Çlirimtari, dhe do tē largojë pabesinë nga

Jakobi. 27 Dhe kjo do të jetë besëlidhja ime me ta, kur unë t'ju heq mëkatet e tyre". 28 Për sa i përket ungjillit ata janë armiq për hirin tuaj, por për sa i përket zgjedhjes, janë të dashur për hir të etërve, 29 sepse dhuntitë dhe thirrja e Perëndisë janë të pakthyeshme. 30 Sepse, sikundër dhu ju dikur ishit të pabindur ndaj Perëndisë, por tanit fituat mëshirën për shkak të pabindjes së tyre, 31 kështu edhe këta tani u bënë të padëgjueshëm, që, me anë të mëshirës që u tregua për ju, të fitojnë edhe ata mëshirë. 32 Sepse Perëndia i myllri të gjithë në padëgjesë, që të ketë mëshirë për të gjithë. 33 O thellësi pasurie, urtësie dhe diturie të Perëndisë! Sa të pahulumtueshme janë gjykimet e tij dhe të pashtershme janë udhët e tij! 34 "Sepse kush e njohu mendjen e Zotit? Ose kush u bë këshilltar i tij? 35 Ose kush i dha atij më parë, që të ketë për të marrë shpagim?". 36 Sepse prej tij, me anë të tij dhe për të janë të gjitha gjëra. Lavdi atij pérjetë! Amen! (aiōn g165)

12 O vëllezër, po ju bëj thirrje, nëpërmjet dhembshurisë së Perëndisë, ta paraqisni trupin tuaj si fli të gjallë, të shenjtëruar, të pëlqyer te Perëndia, që është shërbesa juaj e mënçur. 2 Dhe mos u konformoni me këtë botë, por transformohuni me anë të ripërtëritjes së mendjes suaj, që të provoni cili është i miri, i pëlqyeri dhe i përsosuri vulnieri Perëndisë. (aiōn g165) 3 Sepse, për hirin që më është dhënë, unë i them secilit prej jush të mos e vlerësojë veten më shumë se sa duhet ta çmojë, por të ketë një vlerësim të përkorë, sipas masës së besimit që Perëndia i ndau secilit. 4 Sepse, sikurse në një trup kemi shumë gjymtyrë dhe të gjitha gjymtyrët nuk kanë të njëjtën funksion, 5 kështu edhe ne, megjithë jemi shumë, jemi një trup në Krishtin dhe secili jemi gjymtyrë të njeri tjeterit. 6 Dhe tani, duke pasur dhunti të ndryshme sipas hirit që na u dha, nëse kemi profecinë, të profetizojmë sipas masës së besimit; 7 nëse kemi shërbim, le t'i kushtohemi shërbimit; po kështu mësuesi të jetep pas mësimit; 8 dhe ai që nxit, le t'i kushtohet nxitjes; ai që ndan, le ta bëjë me thjeshtësi; ai që kryeson le të kryesojë me zell; ai që bën vepra mëshirë, le t'i bëjë me gëzim. 9 Dashuria le të mos jetë me hipokrizi; urreni të keqen dhe ngjiteti pas së mirës. 10 Duani njeri tjeterin me dashuri vëllazërore; në ndërim tregoni kujdes njeri me tjeterin. 11 Mos u tregoni të përtuar në zell; jini të zjarrtë në frymë, shërbeni Perëndisë, 12 të gëzuar në shpresë, të qëndrueshëm në shtrëngimë, këmbëngulës në lutje; 13 ndihmoni për nevojat e shenjtorevë, jini mikpritës. 14 Bekoni ata që ju përndjekin, bekoni dhe mos mallkon. 15 Gëzohuni me ata që gëzohen, dhe qani me ata që qajnjë. 16 Kini të njëjtat mendmije njeri me tjeterin; mos lakmoni për lart, por rri ni me të përunjurit; mos e mbani veten për të mënçur. 17 Mos ia ktheni kurkujt të keqen me të keqe, kérkonit të bëni të mirën përparrë gjithë njerézve. 18 Po të jetë e mundur dhe aq sa varet prej jush, jetoni në paqe me gjithë njerëzit. 19 Mos u hakmerrni për veten tuaj, o të dashur, por i jepni vend zemëriminë të Perëndisë, sepse është shkruar: "Mua më përket hakmarria, unë kam për të shpaguar, thotë Zoti". 20 "Në qoftë se armiku yt, pra, ka uri, jepi të hajë; në pastë etje, jepi të pijë; sepse, duke bërë këtë, do të grumbullosh mbi krye të tij thëngjij të ndezur". 21 Mos u mund nga e kecja, por mundë të keqen me të mirën.

13 Çdo njeri le t'i nënshtrohet pushteteve të sipërm, sepse nuk ka pushtet veçse prej Perëndisë; dhe pushtetet që janë, janë caktuar nga Perëndia. 2 Prandaj ai që i kundërvihet pushtetit, i kundërvihet urdhërit të Perëndisë; dhe ata që i kundërvihën do

të marrin mbi vete dënimin. 3 Sepse eprorët s'ke pse t'i kesh frikë për vepra të mira, por për të këqijat; a do, pra, të mos i kesh frikë pushtetit? Bëj të mirën, dhe do të kesh lavdërim nga ai, 4 sepse eprori është shërbëtor i Perëndisë për ty për të mirë; por, po të bësh të këqija, druaj, sepse nuk e mban kot shpatën; sepse ai është shërbëtor i Perëndisë, hakmarrës plot zemërim kundër atij që bën të keq. 5 Prandaj është e nevojshme t'i nënshtroneni, jo vetëm nga druajtje e zemërimit, por edhe për arsyen të ndërgjegjes. 6 Sepse për këtë paguani edhe tatimet, sepse ata janë shërbëtorë të Perëndisë, që i kushtoheν vazhdëmisht këtij shërbimi. 7 I jepni, pra, secilit atë që i takon: tatimin atij që i përket, druajtje atij që është për t'u drauajtur, nderimin atij që është për nderim. 8 Mos i kini asnjë detyrim askujt, përvèç se ta doni njëri-tjetrin, sepse ai që e do tjetrin e tij e ka përmbrushur ligjin. 9 Sepse urdhërimet: "Mos shkel kurorë, mos vraj, mos vidh, mos thua dëshmi të rreme, mos lakmo", dhe në pastë ndonjë urdhërim tjetër, përmblidhen në këtë fjalë: "Duaje të afërmin tënd porsi vetveten!". 10 Dashuria nuk i bën keq të afërmit; dashuria, pra, është përmbrushja e ligjit. 11 Dhe këtë aq më shumë duhet të bëjmë, duke ditur kohën, sepse tanimë erdhia ora të zgjohemi nga gjumi, sepse shpëtimi ynë është më afër, se kur besuam. 12 Nata u thye dha dita u afrua; le të flakim, pra, veprat e errësirës dhe të veshim armët e drithës. 13 Le të ecim me ndershëmëri, si ditën, jo në orgji dhe në dehje, jo në imoralitet dhe sensualizëm, jo në grindje e në smirë. 14 Por vishuni me Zotin Jezu Krisht dhe mos tregoni kujdes përmishin, që t'ia kënaqni lakmitë.

14 Pranojeni atë që është i dobët në besim, pa e qortuar përmindimet. 2 Dikush mendon se mund të hajë nga çdo gjë, ndërsa ai që është i dobët ha vetëm barishte. 3 Ai që ha të mos e përbuzë atë që nuk ha, dhe ai që nuk ha të mos gjykojë atë që ha, sepse Perëndia e ka pranuar. 4 Kush je ti që gjykon shërbyesin e tjeterit? A qëndron mbi këmbë ose rrëzohet, është punë e zotit të tij, por ai do të qëndrojë, sepse Perëndia është i zoti ta bëjë atë të qëndrojë në këmbë. 5 Sepse dikush e çmon një ditë më shumë se një tjeter, dhe tjeter i çmon të gjitha ditët njëllë; gjithasecili të jetë plotësish i bindur në mendjen e tij. 6 Ai që e çmon ditën, për Zotin e çmon; ai që nuk e çmon ditën, për Zotin nuk e ruan; kush ha, për Zotin ha dhe i falet nderit Perëndisë; dhe kush nuk ha, për Zotin nuk ha dhe i falet nderit Perëndisë. 7 Sepse asnjë nga ne nuk jeton për veten e tij dhe askush nuk vdes për veten e tij, 8 sepse, edhe nëse rrojmë, rrojmë për Zotin; edhe nëse vdesim, vdesim për Zotin; pra, edhe po të rrojmë ose të vdesim, të Zotit jemi. 9 Sepse për këtë edhe vdiq Krishti dhe u njali u i kthy në jetë: që të zotërojë edhe mbi të vdekurit, edhe mbi të gjallët. 10 Por ti, pse e gjykon vëllanë tënd? Ose përsë e përbuz vëllanë tënd? Të gjithë, pra, do të dalim përparrë gjykates së Krishtit. 11 Sepse është shkruar: "Rroj unë, thotë Perëndia, se çdo gjë do të ulet para meje, dhe çdo gjuhë do ta lavdërojë Perëndinë". 12 Kështu, pra, secili nga ne do t'i japë illogari Perëndisë për veten e vet. 13 Prandaj të mos e gjykojmë më njeri tjeterin, por më tepër gjykonit këtë: mos i vini gur pengese ose skandal vëllait. 14 Unë e di dhe jam plotësish i bindur në Zotin Jezus, se asnjë gjë nuk është e ndyrë në vetvete, por për atë që çmon se diçka është e ndyrë, për atë është e ndyrë. 15 Por nëse vëllai yt trishtohet për shkak të një ushqimi, ti nuk ecën më sipas dashurisë; mos e bëj atë të humbasë me ushqimin tênd atë për të cilin Krishti vdiq. 16 Prandaj le të mos shahet e mira juaj, 17 sepse mbretëria e Perëndisë nuk është të ngrënët dhe të

pirët, por drejtësia, paqja dhe gjëzimi në Frymën e Shenjtë. **18** Sepse ai që i shërben Krishtit në këto gjëra, është i pëlqyer nga Perëndia dhe i miratuar nga njérëzit. **19** Le të ndjekim, pra, ato që ndihmojnë pér paqe dhe pér ndërtimin e njëri-tjetrit. **20** Mos e prish veprën e Perëndisë pér ushqimin; vërtet, të gjitha gjëra janë të pastra, por bën keq kur dikush ha diçka që i është përgesë. **21** Është mirë të mos hajë mish njeriu, as të mos pijë verë, as të mos bëjë gjë që mund ta çojë vëllanë tënd të pengohet, ose të skandalizohet ose të dobeson. **22** A ke besim ti? Mbaje besimin pér veten tênde pérpara Perëndisë; lum ai që nuk dénon veten e tij në atë që miraton. **23** Por ai që është me dy mendje, edhe sikur të hajë, është dënuar, sepse nuk ha me besim; dhe çdo gjë që nuk bëhet me besim, është mëkat.

15 Edhe ne, që jemi të fortë, duhet të mbajmë dobësitë e atyre që janë të dobët dhe jo t'i pëlqejmë vetes. **2** Secili nga ne le t'i pëlqejtë të afërmit pér të mirë, pér ndërtim, **3** sepse edhe Krishti nuk i pëlqeu vetes së tij, por sikurse është shkruar: "Sharjet e atyre që të shanin ty, ranë mbi mua". **4** Sepse të gjitha gjérat që u shkruan në të kaluarën u shkruan pér mësimin tonë, që me anë të këmbënguljes dhe të ngushëllimit të Shkrimeve, të kemi shpresë. **5** Dhe Perëndia i durimit dhe i ngushëllimit ju dhëntë juve të keni po ato mendime njeri me tjetrin, sipas Jezu Krishtit, **6** që me një mendje të vetme dhe një gojë të vetme ta përlëvdoni Perëndinë, Atin e Perëndisë tonë Jezu Krisht. **7** Prandaj pranoi njëri-tjetrin, sikurse edhe Krishti na pranoi pér lavdinë e Perëndisë. **8** Tani unë po ju them se Jezu Krishti u bë shërbëtor i të rrëthprerëve pér të vërtetët e Perëndisë, pér të vërtetuar premtimet e dhëna etërve, **9** dhe i pranoi johebrenjët pér mëshirë të vet, që ta lëvdojnë Perëndinë sikurse është shkruar: "Për këtë do të të përlëvdoj ndër kombe, dhe do t'i këndoj lavdërimë emrit tënd!". **10** Dhe përsëri ai thotë: "Gézohuni, o njérëz, me popullin e tij". **11** Dhe përsëri: "Lavdëroni Zotin, të gjithë njérëzit; dhe le ta lëvdojnë të gjithë popujt". **12** Dhe përsëri Isaia thotë: "Do të mbijë një filiz nga rrënja e Jesuit dhe ai që ngrihet pér të sunduar njérëzit; kombet do të shpresojnë në tël". **13** Dhe Perëndia i shpresës le tju mbushtë me çfarëdo gjëzimi dhe paqe me anë të besimit, që të keni mbushulli në shpresë, me anë të fuqisë së Frymës së Shenjtë! **14** Dhe, sa pér ju, o vëllezër, më është mbushur mendja pér ju, se edhe ju jeni plot mirësi, plot me çdo njohuri, të zotë të këshilloni njëri-tjetrin. **15** Por unë ju shkrova në një farë shkalle më me guxim që t'ju kujtoj pér hirin që m'u dha prej Perëndisë, **16** që të jem shërbëtor i Jezu Krishtit pranë johebrenjve, duke punuar në shërbësin e shenjtëruar të ungjillit të Perëndisë, që oferta e johebrenjve të jetë pëlqyer, dhe e shenjtëruar nga Fryma e Shenjtë. **17** Kam, pra, me se të mburrem në Jezu Krishtin pér punët që kanë të bëjnë me Perëndinë. **18** Sepse nuk do të guxoja të flas pér ndonjë nga ato gjëra të cilat Krishti nuk i bëri nëpërmjet meje, pér t'i sjell në dëgjes johebrenjët me fjalë dhe me vepër, **19** me fuqi shenjash dhe çudirash, me fuqi të Frymës së Perëndisë; kështu, prej Jeruzalemit e përqark dhe gjer në Iliri, kam kryer shërbimin e ungjillit të Krishtit, **20** duke u përpjekur të ungjillëzoj atje ku nuk ishte i njohur emri i Krishtit, që të mos ndërtoj mbi themelin e tjeterit. **21** Por, sikurse është shkruar: "Ata, ndër të cilët nuk u që shpallur, do të shohin, dhe ata që nuk kishin dégjuar pér të, do të kuptojnë". **22** Edhe pér këtë arsyen e pengova shumë herë të vij tek ju. **23** Por tani, duke mos pasur më fushë veprimi pér të ungjillizuar në këto vise, dhe duke pasur prej shumë vjetësh mall të vij tek ju, **24** kur të shkoj

në Spanjë, do të vij ndër ju; sepse shpresoj, pra, t'ju shoh dhe të më përcillini deri atje, pasi të kënaqem, sado pak, me ju. **25** Por tani unë po shkoj në Jeruzalem, pér t'u shërbeyer shenjtorëve, **26** sepse atyre nga Maqedonia dhe Akaia u pëlqeu të japid një ndihmesë pér të varférat që janë ndër shenjtorët e Jeruzalemit. **27** Kjo i pëlqeu atyre me të vërtëtet, sepse u janë debitorë; sepse, në qoftë se johebrenjët, pra, janë bëri pjestarë bashkë me ta pér të mirat frysërore, kanë detyrë t'u shërbejnë atyre edhe me të mira materiale. **28** Si ta kem kryer këtë punë dhe t'ua kem dorëzuar këtë fryt, do të shkoj në Spanjë, duke kaluar nga ju. **29** Dhe unë e di se, duke ardhur tek ju, do të vij në têrësinë e bekimeve të ungjillit të Krishtit. **30** Dhe ju bëj thirrje, o vëllezër, pér Zotin tonë Jezu Krisht dhe pér dashurinë e Frymës, të luftoni bashkë me mua në lutje te Perëndia pér mua, **31** që unë të shpëtoj nga të pabesët në Jude, dhe që shërbesa ime që po bëj pér Jeruzalemin t'u pëlqejë shenjtorëve, **32** që unë të vij tek ju, në dashtë Perëndia, dhe të freskohem bashkë me ju. **33** Edhe Perëndia e pages qoftë me ju të gjithë. Amen.

16 Dhe unë po jua rekomoandoj Febën, motrën tonë, që është dhjake e kishës që ndodhet në Kenkreë, **2** që ta pranonit në Zotin, sikurse u ka hije shenjtorëve, dhe ta ndihmoni në çdo gjë që të ketë nevojë nga ju, sepse edhe ajo ka ndihmuar shumë veta, edhe mua vetë. **3** U bëni të fala Prishilës dhe Akulës, bashkëpunëtorët të mi në Krishtin Jezus, **4** të cilët pér jetën time vunë kokën në rrezik; ata i falendëroj jo vetëm unë, por të gjitha kishat e johebrenjve. **5** I bëni të fala edhe kishës që është në shtëpinë e tyre, të fala edhe Epenetit tim të dashur, i cili është fryti i parë i Akaisë në Krishtin. **6** Të fala Marisë, e cila u mundua shumë pér ne. **7** Të fala Andronikut dhe Juniës, kushërinj të mi dhe shokë burgu, të cilët janë dalluar midis apostujve dhe kanë qenë në Krishtin përrapa meje. **8** Të fala Ampliut, të dashurit tim në Zotin. **9** Të fala Urbanit, bashkëpunëtorit tonë në Krishtin dhe Stakit tim të dashur. **10** Të fala Apelit, të provuarit në Krishtin. Të fala atyre të shtëpisë së Aristobulit. **11** Të fala Herodionit, kushëritit tim. Të fala atyre të shtëpisë së Narkisit që janë në Zotin. **12** U bëni të fala Trifënës dhe Trifozës, të cilat mundohen në Zotin. Të fala Persidës së dashur, e cila është munduar shumë në Zotin. **13** Të fala Rufit, të zgjedhurit në Zotin, dhe nënës së tij që është edhe imja. **14** Të fala Asinkritit, Flegontit, Ermës, Patrobës, Ermit dhe vëllezërvore që janë me ta. **15** Të fala Filologut, Julisë, Nereut dhe motrës së tij Olimpës, dhe gjithë shenjtorëve që janë me ta. **16** Përsëndetni njeri tjetrin me një të putur të shenjtë; kishat e Krishtit ju përsëndesin. **17** Tani unë ju bëj thirrje, o vëllezër, të ruheni nga ata që shkaktojnë përcarje dhe skandale kundër doktrinës që keni mësuar dhe të largoheni nga ata; **18** sepse ata nuk i shërbejnë Zotit tonë Jezu Krisht, por barkut të tyre, dhe me fjalë të émbla dhe të bukurë gjenjejnë zemrat e të thjeshtit? **19** Sepse të bindurit tuaj arriti kudo; prandaj unë gëzohem pér ju; dhe dëshiroj që tëjen të mëncur pér të mirën dhe të thjesht pér të keqen. **20** Tani Perëndia e pages do ta dërmojë së shpejti Satanancë nën këmbët tuaja. Hiri i Zotit tonë Jezu Krisht qoftë me ju. **21** Timoteu, bashkëpunëtori im, Luci, Jasoni dhe Sosipatri, kushërinj të mi, ju përsëndesin. **22** Unë, Terci, që shkrova këtë letër ju përsëndes në Zotin. **23** Gai, mikpritësi im dhe i mbarë kishës, ju bën të fala. Erasti, arkëtar i qytetit, dhe vëllai Kuarti, ju dërgojnë të fala. **24** Hiri i Zotit tonë Jezu Krisht qoftë me ju të gjithë. Amen. **25** Dhe atij që mund t'ju forcojë juve sipas ungjillit tim dhe predikimit të Jezu Krishtit, sipas

zbulësës së misterit, të mbajtur fshehur prej kohësh të pasosur,
(aiōnios g166) 26 por tanë u shfaq e u zbulua me anë të Shkrimeve
të profetëve, sipas urdhërimit të Perëndisë të përjetshme dhe u
njoh ndër të gjitha kombet, për t'i sjellë në dégjesën e besimit,
(aiōnios g166) 27 Perëndisë, të vetmin të ditshëm, i qoftë lavdi në
përjetësi me anë të Jezu Krishtit. Amen. (aiōn g165)

1 e Korintasve

1 Pali, i thirrur apostull i Jezu Krishtit, me anë të vullnetit të Perëndisë, dhe vëllai Sosten, **2** kishës së Perëndisë që është në Korint, të shenjtëruarve në Krishtin Jezus, të thirrur shenjtorë, bashkë me të gjithë ata që në çdo vend e thërrasin emrin e Jezu Krishtit, Zotit të tyre dhe tonit: **3** hir dhe paqe për ju nga Perëndia, Ati ynë, dhe nga Zoti Jezu Krisht. **4** Përherë i falem nderit Perëndisë tim për ju, për hirin e Perëndisë, i cili ju është dhënë me anë të Jezu Krishtit, **5** sepse në atë ju u bëtë të pasur në të gjitha, në çdo fjalë dhe në çdo njohuri, **6** sikurse dëshmimi i Krishtit që u vërtetua ndër ju, **7** kaq sa nuk ju mungon asnje dhunti, ndërsa prisni zbuluesën e Zotit tonë Jezu Krishtit, **8** i cili edhe do t'ju vërtetojë deri në fund, që të jeni të paqortueshëm në ditën e Zotit tonë Jezu Krishtit. **9** Besnik është Perëndia, nga i cili jeni thirru në bashkësinë e Birit të tij Jezu Krishtit, Zotit tonë. **10** Tani vëllezër, ju bëj thirrje në emër të Zotit tonë Jezu Krishtit të flisni që të gjithë të njëjtën gjë dhe të mos keni ndasi midis jush, por të jeni plotësisht të bashkuar, duke pasur një mendje dhe një vullhet. **11** Sepse më është treguar për ju, o vë-llezër, nga ata të shtëpisë së Kloes, se në mes jush ka grindje. **12** Dhe dua të them këtë, që secili nga ju thotë: "Unë jam i Palit", "unë i Apolit", "unë i Kefës" dhe "unë i Krishtit". **13** Vallë i ndarë qenka Krishti? Mos Pali u kryqëzua për ju? Apo ju u pagëzuat në emër të Palit? **14** E falënderoj Perëndinë që nuk kam pagëzuar asnje nga ju, me përjashtim të Krispit dhe të Gait, **15** që askush të mos thotë se e pagëzova në emrin tim. **16** Unë pagëzova edhe familjen e Stefanës; përvëc tyre nuk di të kem pagëzuar ndonjë tjetër. **17** Sepse Krishti nuk më dërgoi të pagëzoj, por të predikoj ungjillin, jo me dituri fjale, që kryqi i Krishtit të mos dalë i kotë. **18** Sepse mesazhi i kryqit është marrëzi për ata që humbin, por për ne që shpëtohemë është fuqia e Perëndisë. **19** Sepse është shkruar: "Do të bëj të humbasë dituria e të diturve, dhe do ta asgjësoj zgjuarësinë e të zgjuarve". **20** Ku është i dituri? Ku është skribi? Ku është debatuesi i kësaj epoke? A nuk e bëri të marrë Perëndia diturinë e kësaj bote? (**aiōn g165**) **21** Sepse, duke qenë se nëpërmjet diturisë së Perëndisë bota nuk e njohu Perëndinë me urtinë e vet, Perëndisë i pëlqeu të shpëtojë ata që besojnë nëpërmjet marrëzisë së predikimit, **22** sepse Judenjtë kërkojnë një shenjë dhe Grektë kërkojnë dituri, **23** por ne predikojmë Krishtin të kryqëzuar, skandal për Judenjtë dhe marrëzi për Grektë, **24** kurse për ata që janë të thirrur, qofshin Judenj ose Grekë, predikojmë Krishtin, fuqia e Perëndisë dhe diturinë e Perëndisë; **25** sepse marrëzia e Perëndisë është më e ditur se njerëzit dhe dobësia e Perëndisë më e fortë se njerëzit. **26** Shikoni në fakt thirrjen tuaj, vëllezër, sepse ndër ju ka jo shumë të ditur sipas mishit, jo shumë të fuqishëm, jo shumë fisnikë, **27** por Perëndia ka zgjedhur gjérat e marra të botës për të turpëruar të urtët; dhe Perëndia ka zgjedhur gjérat e dobëta të botës për të turpëruar të fortët; **28** dhe Perëndia ka zgjedhur gjérat jo fisnikë të botës dhe gjérat e përcmuara, edhe gjérat që nuk janë, për të asgjësuar ato që janë, **29** që asnje mish të mos mburret përparrat. **30** Por prej tij ju jeni në Krishtin Jezus, i cili nga Perëndia u bë për ne dituri, drejtësi, shenjtërim dhe shpëngim, **31** që, sikurse është shkruar: "Ai që mburret, le të mburret në Zotin".

2 Edhe unë, o vëllezër, kur erdha te ju, nuk erdha me shkëlqim fjalësh a diturie, që t'ju shpall dëshminë e Perëndisë, **2** sepse e vendosa që të mos di tjetër gjë ndër ju, veç Jezu Krishtit edhe

atë të kryqëzuar. **3** Edhe unë kam qenë te ju me dobësi, me frikë dhe drithërimë të madhe. **4** Dhe fjala ime dhe predikimi im nuk u bënë me fjalë mbushamendëse nga dituria njerëzore, por në dëftim të Frymës dhe të fuqisë, **5** që besimi juaj të mos qëndrojë mbi diturinë e njerëzve, po mbi fuqinë e Perëndisë. **6** Dhe ne flasim dituri në mes njerëzish të pjekur, por jo diturinë e kësaj kohe dhe as të pushtetarëve të kësaj kohe, që nuk arrin asgjë, (**aiōn g165**) **7** por flasim diturinë e Perëndisë të fshehur në mister, që Perëndia e kishte paracaktuar përparrë kohërash për lavdinë tonë, (**aiōn g165**) **8** të cilën asnje nga pushtetarët e kësaj kohe nuk e ka njohur; sepse, po ta kishin njohur, nuk do të kishin kryqëzuar Zotin e lavdisë. (**aiōn g165**) **9** Por, sikurse është shkruar: "Ato gjëra që syri nuk i ka parë dhe veshi nuk i ka dëgjuar dhe nuk kanë hyrë në zemër të njeriut, janë ato që Perëndia ka përgatitur për ata që e duan atë". **10** Po Perëndia na i ka zbuluar me anë të Frymës së tij, sepse Fryma heton çdo gjë, edhe të thellat e Perëndisë. **11** Sepse cili nga njerëzit, pra, njeh gjérat e njeriut, përvëc se fryma e njeriut që është në të? Po kështu asnji s'i njeh gjérat e Perëndisë, përvëc Fryma e Perëndisë. **12** Dhe ne nuk kemi marrë frymën e botës, por Frymën që vjen nga Perëndia, që të njohim gjérat që na janë dhuruar falas nga Perëndia. **13** Për këto edhe flasim, por jo me fjalë të mësuara nga dituria njerëzore, por të mësuara nga Fryma e Shenjtë, duke i krahasuar gjëra frymërore me fjalë frymërore. **14** Dhe njeriu natyror nuk i rrok gjérat që janë të Frymës së Shenjtë; sepse për të janë marrëzi dhe nuk mund t'i njohë; sepse ato gjykojn frymërisht. **15** Por njeriu që është frymëror gjykon çdo gjë dhe vetë nuk është i gjykuar nga asnieri. **16** Sepse kush e ka njohur mendjen e Zotit që mund të mësojë atë? Por ne kemi mendjen e Krishtit.

3 Dhe unë, o vëllezër, nuk munda t'ju flas si njerëz frymëror, por ju foli si njerëz të mishit, si foshnja në Krisht. **2** Ju dhashë qumësht për të pirë dhe nuk ju dhashë ushqim të fortë, sepse nuk ishit në gjendje ta asimilonit, madje edhe tani jo, sepse jeni akoma të mishit; **3** në fakt sepse midis jush ka smirë, grindje e përçarje a nuk jeni të mishit dhe a nuk ecni sipas mënyrës së njerëzve? **4** Sepse, kur dikush thotë: "Unë jam i Palit", dhe një tjetër: "Unë jam i Apolit", a nuk jeni ju të mishit? **5** Kush është, pra, Pali dhe kush është Apoli, veçse shërbëtor me anë të të cilëve ju besuat, edhe ashtu si Zoti i dha gjithsecilit? **6** Unë mbolla, Apoli ujiti, po Perëndia i bëri të rriten. **7** Kështu, pra, as i që mbjell, as ai që ujiti, nuk është gjë, por Perëndia që rrit. **8** Por ai që mbjell dhe ai që ujiti janë një, dhe secili të të marrë shpërblimin e vet sipas mundit të tij. **9** Ne, pra, jemi bashkëpunëtorë të Perëndisë; ju jeni ari e Perëndisë, ndërtesa e Perëndisë. **10** Sipas hirit të Perëndisë që më është dhënë, si arkitekt i ditur, unë kam hedhur themelin dhe një tjetër ndërtón mbi të; por secili të ketë kujdes se si ndërtón mbi të, **11** sepse askush nuk mund të hedhi themelit tjetër përvëc atij që është hedhur, i cili është Jezu Krishti. **12** Dhe, në qoftë se dikush ndërtón mbi këtë themel ar, argjend, gurë të çmuar, dru, sanë, kashtë, **13** vepra e secilit do të shfaqet, sepse dita do ta tregojë; sepse do të zbulohet me anë të zjarrit, dhe zjarri do të provojë veprën e secilit e ç'lloji është. **14** Në qoftë se vepra që dikush ka ndërtuar mbi themelin qëndron, ai do të marrë një shpërblim, **15** në qoftë se vepra e tij digjet, ai do të pësojë humbje, por ai vetë dë shpëtohet, si përmes zjarrit. **16** A nuk e dini ju se jeni tempulli i Perëndisë dhe se Fryma e Perëndisë banon në ju? **17** Në qoftë se dikush e prish tempullin e Perëndisë, Perëndia do ta prishë atë, sepse tempulli i Perëndisë, i cili jeni ju,

është i shenjtë. **18** Askush të mos mashtrojë vetveten; në qoftë se ndonjë nga ju mendon se është i urtë në këtë kohë, le të bëhet i marrë, që të mund të bëhet i urtë. (**aion g165**) **19** Sepse dituria e kësaj bote është marrëzi pranë Perëndisë, sepse është shkruar: "Ai i zë të urtët në dinakérinë e tyre"; **20** dhe përsëri: "Zoti i njeh mendimet e të urtëve se janë të kota". **21** Prandaj asnjë të mos mburret në njerëzit, sepse të gjitha gjérat janë tuajat; **22** Pali, Apoli, Kefa, bota, jeta, vdekja, gjérat e tanishme dhe gjérat e ardhshme, të gjitha gjérat janë tuajat. **23** Dhe jujeni të Krishtit dha Krishti është i Perëndisë.

4 Kështu njeriu, pra, le të na mbajë për shërbëtorë të Krishtit dhe si administratorë të mistereve të Perëndisë. **2** E tetra që kërkohet nga administratorët, është që secili të gjendët besnik. **3** Sa për mua, më intereson fort pak që të gjykojë prej jush ose prej një gjykate njerëzore; madje as vetveten nuk e gjykoj. **4** Sepse nuk jam i vetëdijshém për asnjë faj, por për këtë nuk jam justifikuar, por ai që më gjykon është Zoti. **5** Prandaj mos gjykon asnjë para kohe derisa të vijë Zoti, që do të nxjerrë në dritë gjérat e fshehta të errësirës dhe do të shfaqë këshillat e zemrave; dhe atëherë secili do të ketë lavdërimin e vet nga Perëndia. **6** Dhe tani, o vëllezër, për të mirën tuaj, ia kalova këto gjëra vetes sime dhe Apolit, që nérpërmjet nesh të mësoni që të mos mendoni përtje asaj që është shkruar, që të mos krekoset ndonjë prej jush, njeri kundër tjetrit. **7** Sepse çfarë të bën të ndryshëm? Çfarë ke ti që nuk e ke marrë? Dhe, nëse e ke marrë, pse krenohesh sikur nuk e ke marrë? **8** Tashmë jeni të ngopur, tashmë jeni të pasur, tashmë u bëtë mbretër pa ne; dhe makar të ishit bërë mbretër, që edhe ne të mbretëronim me ju. **9** Sepse unë mendoj se Perëndia na ka paraqitur ne apostujt si të fundit, si njerëz të dënuar për vdekje; sepse u bëmë lojë për botën, për engjëjt dhe për njerëzit. **10** Ne jemi të marrë për Krishtin, por ju të urtë në Krishtin; ne jemi të dobët, por ju të fortë; ju jeni të nderuar, por ne të përbuzur. **11** Deri tani vuajmë nga uria, etja, e jemi të zhveshur; jemi të qëlluar me shuplaka dhe endemi pa shtëpi, **12** dhe mundohemi, duke punuar me duart tonë; duke qenë të fyter, bekjmë; duke qenë të përndjekur, durojmë; **13** duke qenë të sharë, lutemi; jemi bërë si pislliku i botës, porsi plehrat e të gjithëve deri më sot. **14** Këto gjëra nuk po i shkruaj që t'ju turpérroi, por që t'ju paralajmëroj si fëmijët e mi të dashur. **15** Sepse, edhe sikur të kishit dhjetë mijë mësues në Krishtin, nuk do të kishit shumë etër, sepse unë ju kam dhënë jetë në Krishtin Jezus, me anë të ungjillit. **16** Prandaj ju bëj thirrje të bëheni imitusët e mi. **17** Për këtë arsyë ju kam dërguar Timoteun, që është biri im i dashur dhe besnik në Zotin. Ky do t'ju kujtojë udhët e mia në Krishtin ashtu siç mësoj kudo në çdo kishë. **18** Dhe disa u krekosën, sikur nuk do të vija më të ju; **19** por shpejt kam për të ardhur te ju, në dashtë Zoti, dhe kam për të njohur jo fjalen, po fuqinë e atyre që janë krekosur, **20** sepse mbretëria e Perëndisë nuk qëndron në fjäl, por në fuqi. **21** Çfarë doni? Që të vij te ju me thupër apo me dashuri dhe me zemërbutësi?

5 Kudo po dëgjohet se ndër ju ka kurvëri, madje një kurvëri të tillë që as nuk zihet në gojë ndër paganë, saqë një shkon me gruan e babait të vet. **2** Dhe ju u krekosët e madje nuk vajtuat, që të hiqet nga mesi juaj ai që ka kryer një punë të tillë. **3** Dhe unë, megjithëse nuk jam aty me trup, me frysmyt aty jam, dhe, sikur të isha i pranishëm, kam gjykuar tanimë atë që bëri këtë. **4** Në emër të Zotit tonë Jezu Krisht, mbasi të mblidheni ju bashkë me frysmyn time, me fuqinë e Zotit tonë Jezu Krisht, **5** vendosa që ti

dorëzohet ky njeri në dorë të Satanit për prishjen e mishit, që t'i shpëtohet fryma në ditën e Zotit Jezus. **6** Mburja juaj nuk është e mirë. A nuk e dini se pak maja e mbrun gjithë brumin? **7** Hiqni, pra, majanë e vjetër, që të jeni një brumë i ri, siç jeni pa maja; sepse pashka jonë, që është Krishti, u flijua për ne. **8** Prandaj le të kretnojmë festën jo me maja të vjetër, as me maja ligjësie dhe keqjësie, por me bukë pa maja të sinceritet dhe të së vërtëtës. **9** Ju kam shkruar në letër, të mos përziheni me kurvarë, **10** dhe aspak me kurvarët e kësaj bote, ose me lkmuesit ose me cubat, ose me idhujtarët, sepse atëherë duhet të dilni nga bota. **11** Por tani ju shkrova të mos përziheni me atë, të ashtuqajturin vëlla, që është kurvar, ose lkmues ose idhujtar, o shpi-fës, o pjanec ose cub; me një të tillë bile as të mos hani bashkë. **12** Sepse a më takon mua të gjykoj edhe ata që janë jashtë? A nuk i gjykon ju të brendshmit? **13** Por ata të Jashtmit Perëndia i gjykon. Prandaj nxirreni të ligun nga vetja juaj.

6 A guxon ndonjë nga ju, kur ka ndonjë çështje kundër një tjeter, të gjykohet përparrë të padrejtëve dhe jo përparrë shenjtoreve? **2** A nuk e dini ju se shenjtori ët do të gjykojnë botën? Dhe nëse bota do të gjykohet nga ju, a thua nuk jeni të zotë të gjykon gjérat më të vogla? **3** A nuk e dini ju se ne do të gjykojmë engjëj? Dhe aq më tepër mund të gjykojmë gjérat e kësaj jetë! **4** Pra, në qoftë se keni për të gjykuar çështje të kësaj jete, vini gjykatzës atë që çmohen më pak në kishë. **5** Këtë e them për turpin tuaj. Kështu midis jush nuk paska asnjë të urtë, i cili të jetë i zoti të gjykojë në mes të vëllezërve të tij? **6** Por një vëlla hyn në gjyq me të vë-llanë, dhe kjo përparrë të pabesëve. **7** Gjithsesi është një e keqë që të keni gjyqe njëri me tjetrin. Pse nuk lejoni më mirë që t'ju bëhet padrejtësi? Pse nuk lejoni më mirë që të mashtroheni? **8** Po, përkundrazi, ju bëni padrejtësi dhe mashtroni, dhe këto ua bëni vëllezërve. **9** A nuk e dini ju se të padrejtët nuk do të trashëgojnë mbretërinë e Perëndisë? Mos u gënjeni: as kurvarët, as idhujtarët, as shkelësit e kurorës, as të zhburrëruarit, as homoseksualët, **10** as vjedhësit, as lkmuesit, as pjanecët, as përqeshësit, as grabitësit nuk do të trashëgojnë mbretërinë e Perëndisë. **11** Dhe të tillë ishit disa nga ju; por u latë, por u shenjtëruat, por u shfajësuat në emër të Zotit Jezus dhe me anë të Frymës së Perëndisë tonë. **12** Çdo gjë më lejohet, por jo gjithçka është e dobishme; çdo gjë më lejohet, por unë nuk do të nënshtrohem asnjëjës. **13** Gjellët janë për barkun dhe barku për gjellët; por Perëndia do të shkatërrojë edhe këtë edhe atë; por trupi nuk është për kurvëri, po për Zotin, dhe Zoti për trupin. **14** Tani Perëndia siç e ringjallë Zotin kështu do të na ringjallë edhe ne me fuqinë e tij. **15** A nuk e dini ju se trupat tuaj janë gjymtyrë të Krishtit? Të marr, pra, unë gjymtyrët e Krishtit dhe t'i bëj gjymtyrë të një kurve? mos qoftë ashtu! **16** A nuk e dini ju se ai që bashkohet me një kurvë bëhet një trup me të? Sepse thuhet: "Do të jenë të dy, thotë Zoti, një mish i vetëm". **17** Por ai që bashkohet me Zotin është një frymë me të. **18** Largohuni nga kurvëria! Çdo mëkat që kryen njeriu është jashtë trupit, po ai që kurvëron mëkaton kundër trupit të vet. **19** A nuk e dini se trupi juaj është tempulli i Frymës së Shenjtë që është në ju, të cilin e keni nga Perëndia, dhe se nuk i përkinti vetvetes? **20** Sepse u blejtë me një çmim! Përlëvdoni Perëndinë, pra, në trupin tuaj dhe në frymën tuaj, që i përkasin Perëndisë.

7 Tani lidhur me ato që më shkruat, mirë është për njeriun të mos prekë grua. **2** Por, për shkak të kurvërimit, le të ketë secili gruan e vet dhe secila grua burrin e vet. **3** Burri le të kryej

detyrën martesore ndaj gruas, po ashtu edhe gruaja ndaj burrit. **4** Gruaja nuk ka pushtet mbi trupin e vet, por burri; gjithashtu burri nuk ka pushtet mbi trupin e vet, por gruaja. **5** Mos ia privoni njëtjetrit, rveç në qoftë se jeni marrë vesh, pér një farë kohe, që t'i kushtoheni agjërimit dhe lutjes, dhe përsëri ejani bashkë që t'ë mos ju tundojë Satani pér shkak të mungesës së vetkontrollit tuaj. **6** Dhe këtë unë e them si leje, jo si urdhërim, 7 sepse do t'ë doja që t'ë gjithë njerëzit t'ë ishin si unë; por secili ka dhundi t'ë veçantë nga Perëndia, njeri kështu dhe tjetri ashtu. **8** Por t'ë pamartuarve dhe grave t'ë veja po u them se pér ta eshtë mirë nëse qëndrojnë si unë, **9** por në qoftë se s'kanë vetkontroll, le t'ë martohen, sepse eshtë më mirë t'ë martohesh se t'ë digjesh. **10** Kurse t'ë martuarve u urdhëroj, jo unë, por Zoti, që gruaja t'ë mos ndahet nga burri, **11** dhe në qoftë se ndahet, t'ë mbetet e pamartuar, ose t'ë pajtohet me burrin e saj. Dhe burri t'ë mos e lërë gruan. **12** Dhe t'ë tjerëve u them unë, jo Zoti: në qoftë se një vëlla ka një grua jobesimtare dhe ajo pranon t'ë jetojë bashkë me t'ë, t'ë mos e lërë atë. **13** Edhe gruaja, që ka një burrë jobesimtar, në qoftë se ai pranon t'ë jetojë bashkë me t'ë, t'ë mos e lërë atë, **14** sepse burri jobesimtar eshtë shenjtëruar me anë t'ë gruas, dhe gruaja jobesimtare eshtë shenjtëruar me anë t'ë burrit, sepse përndryshe fémijet do t'ë ishin t'ë papastër; kurse kështu janë t'ë shenjtë. **15** Nëse jobesimtar ndahet, le t'ë ndahet; në këto raste vëllai ose motra nuk janë më t'ë lidhur, por Perëndia na ka thirrur në pagë. **16** Sepse çfarë di t'i, o grua, nëse ke pér ta shpëtuar burrin? Ose ç'di t'i, o burrë, nëse ke pér ta shpëtuar gruan? **17** Gjithsesi secili t'ë vazhdojë t'ë jetojë ashtu si ia ka dhënë Perëndia dhe ashtu sikurse e thirri Zoti; dhe këshfu urdhëroj në t'ë gjitha kishat. **18** A u thirr ndokush kur ishte i rrerhprer? Le t'ë mos bëhet i parrethprerë. Dikush u thirr kur ishte i parrethprerë? Le t'ë mos rrerhprit. **19** Rrethprerja nuk eshtë asgjë dhe parrethprerja nuk eshtë asgjë, vetëm zbatimi i urdhërimeve t'ë Perëndisë ka rëndësi. **20** Gjithsecili le t'ë mbetet në atë gjendje në t'ë cilën ishte thirrur. **21** A je thirrur kur ishe skllav? Mos u pikëllo; por nëse mund t'ë bëhesh i lirë, më mirë ta bësh këtë. **22** Sepse ai që eshtë thirrur në Zotin kur ishte skllav, eshtë i liruari i Zotit; po ashtu ai që eshtë thirrur kur ishte i liruar, eshtë skllav i Krishtit. **23** Ju jeni blerë me një çmim, mos u bëni sklllevër t'ë njerëzve. **24** Vëllezër, secili le t'ë mbetet te Perëndia në gjendjen në t'ë cilën eshtë thirrur. **25** Por pér sa u takon virgjëreshave, s'kam urdhër nga Zoti, por po jep një mendim si njeri që kam fituar mëshirën e Zotit pér t'ë qenë i besueshmë. **26** Mendoj se eshtë mirë pér njeriun t'ë jetë kështu siç eshtë, pér shkak t'ë ngushticës së tanishme. **27** Je i lidhur me një grua? Mos kërkoi t'ë zgjidhesh. Je i zgjidhur nga gruaja? Mos kërkoi grua. **28** Por, edhe në qoftë se martohesh, ti nuk mëkaton; edhe nëse një virgjëreshë martohet, nuk mëkaton; por këta do t'ë kenë shtrëngim në mish; dhe unë dëshiroj t'ju kursej juve. **29** Dhe po ju them këtë, o vëllezër, se koha tanimë eshtë shkurtuar; kështu tash e tutje edhe ata që kanë gra t'ë jenë si ata që nuk kanë; **30** dhe ata që qajnë, sikurse t'ë mos qanin; dhe ata që gëzohen, sikurse t'ë mos gëzoheshin; dhe ata që blejnë, sikur t'ë mos kishin gjë në zotërim; **31** dhe ata që përdorin nga kjo botë, sikur t'ë mos e përdornin, sepse forma e kësaj bote po kalon. **32** Dhe unë dëshiroj që ju t'ë jeni pa merak. I pamartuari merakoset pér gjérat e Zotit, si mund t'i pëlqejë Zotit; **33** por i martuari merakoset pér gjérat e botës, si mund t'i pëlqejë gruas së tij. **34** Ka dallim gruaja nga virgjëresha; e pamartuara kujdeset pér gjérat e Zotit që t'ë jetë e shenjtë në trup e në frysë, kurse e martuara kujdeset pér gjérat e botës, si mund t'i pëlqejë burrit. **35** Edhe këtë unë e

them pér dobinë tuaj, jo që t'ju vë një lak, po që t'ë jeni t'ë hijshëm dhe t'i kushtoheni Zotit pa u shkëputur. **36** Por nëqoftëse dikush mendon t'ë sillet në mënyrë t'ë pahijshme ndaj virgjëreshës së tij, kur asaj i kalon lulja e kohës, edhe duhet t'ë bëhet kështu, le t'ë bëjë çfarë t'ë dojë; le t'ë martohen. **37** Por ai që eshtë i qëndrueshëm në zemër t'ë vet dëshirë nevojës, por eshtë zot i vullnetit t'ë vet dëshirë ne vendosur në zemër t'ë vet t'ë ruajë virgjëreshën e tij, bën mirë. **38** Prandaj ai që marton bën mirë, ai që nuk e marton bën edhe më mirë. **39** Gruaja eshtë e lidhur pér sa kohë rron burri i saj; por, në qoftë se i vdes burri, ajo eshtë e lirë t'ë martohen me cilin t'ë dojë, veçse kjo punë t'ë bëhet në Zotin. **40** Por, sipas gjykimit tim, ajo eshtë më e lumtur, po mbeti ashtu; dhe mendoj se edhe unë kam Frymën e Perëndisë.

8 Për sa u përket flijimeve pér idhujt, ne e dime se t'ë gjithë kemi njohuri; njohuria krekos, kurse dashuria ndërtion. **2** Në qoftë se dikush mendon se di diçka, ai nuk di ende asgjë sikundër duhet t'ë dijë. **3** Por në qoftë se dikush e do Perëndinë, ai eshtë i njohur prej tij. **4** Pra, pér sa i përket t'ë ngrënët flive që u bënë idhujve, ne e dimë se idhulli nuk eshtë asgjë në botë dhe se nuk ka Perëndi tjetër, veç një. **5** Sepse, ndonëse ka t'ë ashtuquaqtura perëndi në qill a në tokë (sikurse ka shumë perëndi dhe shumë zotë), **6** pér ne s'ka veçse një Perëndi, Ati nga i cili janë t'ë gjitha gjérat dhe ne në t'ë; dhe një Zot, Jezu Krishti, me anë t'ë cilil janë t'ë gjitha gjérat, dhe ne jetojmë me anë t'ë tij. **7** Por njohuria nuk eshtë në t'ë gjithë; madje disa, t'ë ndërgjegjshëm pér idhullin, hanë gjëra posa t'ë flijuara idhujve; dhe ndërgjegjja e tyre, duke genë e dobët, përlhyhet. **8** Por t'ë ngrënët nuk na çon te Perëndia; po t'ë hamë, nuk fitojmë asgjë më tepër dhe, po t'ë mos hamë, s'kemi gjë më pak. **9** Por kini mendjen se mos kjo liri që keni t'ë bëhet pengesë pér t'ë dobëtit. **10** Sepse, në qoftë se dikush t'ë sheh ty, që ke njohuri, t'ë ulur në tryezë në një tempull idhujsh, ndërgjegjja e tij, që eshtë e dobët, a nuk do t'ë marrë guxim që ai t'ë hajë gjérat e flijuara pér idhujt? **11** Edhe kështu, pér shkak t'ë njohurisë sate, do t'ë humbasë vëllai yt i dobët, pér t'ë cilin vdiq Krishti. **12** Dhe, kur mëkatoni kështu kundër vëllezërve, duke plagosur ndërgjegjen e tyre t'ë dobët, ju mëkatoni kundër Krishtit. **13** Prandaj, në qoftë se një ushqim skandalizon vëllanë tim, unë nuk do t'ë ha më kurrë mish, që t'ë mos e skandalizoj vëllanë tim. (aiōn g165)

9 A s'jam unë apostull? A s'jam unë i lirë? Po a nuk e pashë Jezu Krishtin, Zotin tonë? A nuk jeni ju vepra ime në Zotin? **2** Në qoftë se pér t'ë tjerët nuk jam apostull, së paku pér ju unë jam; sepse ju jeni vula e apostullimit tim në Zotin. **3** Kjo eshtë mbrojtja ime ndaj atyre që më hetojnë. **4** A nuk kemi edhe ne t'ë drejtë t'ë hamë e t'ë pimë? **5** A nuk kemi edhe ne t'ë drejtë t'ë marrim me vete një bashkëshorte, që t'ë jetë motër në besim, sikurse edhe apostujt e tjerë, dhe vëllezërët e Zotit, edhe Kefa? **6** Apo vetëm unë dhe Barnaba nuk kemi t'ë drejtë t'ë mos punojmë? **7** Kush, vallë, shkon në luftë me shpenzimet e veta? Kush mbjell vresht dhe nuk ha nga fryti i tij? Kush kullot një tufë dhe nuk ha nga qumështi i tufës? **8** A i them këto si njeri? A nuk i thotë këto edhe ligji? **9** Sepse në ligjin e Moisiut eshtë shkruar: "Mos ia lidh gojën kaut që shin". A u merrka Perëndia me qetë, vallë? **10** Apo e thotë këtë pér ne? Vërtetë pér ne janë shkruar, sepse kush lëron duhet t'ë lërojë me shpresë, dhe kush shin, duhet t'ë shijë me shpresë që t'ë marrë atë që shpreson. **11** Në qoftë se ne kemi mbjellë midis jush gjérat frysë, a eshtë gjë e madhe nëse korrim t'ë mirat tuaja materiale? **12** Në qoftë se t'ë tjerë kanë pjesë

të kësaj të drejte mbi ju, a nuk do ta kishim ne shumë më tepër? Po ne nuk e përdornim këtë të drejtë; po durojmë çdo gjë, për të mos i vënë asnjë pengesë ungjillit të Krishtit. **13** Nuk e dini ju se ata që kryejnë shérbesën e shenjtë hanë nga gjérat e tempullit, dhe ata që i shérbejnë altarit marrin pjesë nga të mirat e altarit? **14** Këshuat edhe Zoti urdhëroi që ata që shpallin ungjillin, nga ungjilli të trojnë. **15** Por unë nuk përdora asnjë nga gjëra as nuk i shkrova, që kështu të më bëhet, sepse për mua éshtë më mirë të vdes se sa dikush ta bëjë të kotë të mburrurit tim. **16** Sepse, në qoftë se unë predikoj ungjillin, s'ka asgjë që unë të mburrem, sepse kjo éshtë një nevojë që më éshtë ngarkuar; edhe mjerë unë, po nuk predikova ungjillin! **17** Sepse, po e bëra këtë vullnetarisht, do të kem një pagë; por po ta bëj kundër dëshirës, mbetet gjithnjë një detyrë që më éshtë besuar. **18** Cila, pra, éshtë paga ime? Që, duke predikuar ungjillin ta bëj ungjillin të ofruar falas, pa e përdorur për keq pushtetin tim në ungjillin. **19** Sepse, ndonëse jam i liruar nga të gjithë, e bëra vetën time shérbëtor të të gjithëve që të fitoja më shumë njerëz. **20** Këshuat e kam bërë vetën time Jude me Judenjtë për t'i fituar Judenjtë; e kam bërë veten time si një që éshtë nén ligj me ata që janë nén ligj për t'i fituar ata që janë nén ligj; **21** me ata që janë pa ligj e kam bërë veten time si pa ligj (ndonëse nuk isha pa ligjin e Zotit, por nën ligjin e Krishtit), për të fituar ata që janë pa ligj. **22** E kam bërë veten time të dobët me të dobëtit, për të fituar të dobëtit; e kam bërë veten time gjithçka për të gjithë, që të mund të shpëtoj me çdo mënyrë disa njerëz. **23** Dhe këtë e bëj për hir të ungjillin, që të bëhem edhe unë pjestar i tij. **24** A nuk e dini se ata që vrapijnë në pistë, vërtetë vrapijnë të gjithë, por vetëm një e fiton çminin? Vraponi në mënyrë që ta merrni. **25** Dhe kushdo që merr pjesë në garë kontrollon veten në të gjitha; dhe ata e bënë këtë për të marrë një kurorë që prishet, kurse ne për një kurorë që nuk prishet. **26** Unë, pra, vrapij, por jo sikur jam i pasigurt; këshut luftoj, por jo sikur rrah erën; **27** madje e mundoj trupin tim dhe e nënshtroj, se mos, pasi t'u kem predikuar të tjerëve, të bëhem për t'u përshtuar.

10 Sepse, o vëllezër, unë nuk dua që ju të mos edini se gjithë etërit tanë ishin nën renë, dhe të gjithë shkuan nëpër det, **2** dhe të gjithë u pagëzuan për Moisinë në re dhe në det, **3** të gjithë héngrenë të njëjtën ushqim frysmer, **4** dhe të gjithë pinë të njëjtën pije frysmerore, sepse pinin prej shkëmbi frysmer që i ndiqte; edhe ky shkëmb ishte Krishti. **5** Por Perëndia nuk pëlqeu shumicën prej tyre; sepse ranë të vdekur në shkretëtirë. **6** Dhe këto u bënë si shembuj për ne, që ne të mos dëshirojmë gjëra të liga, ashtu si dëshiruan ata, **7** dhe që të mos bëheni idhujtarë si disa nga ata, sikurse éshtë shkruar: "Populli u ul që të hajë dhe të pijë, dhe u ngrit për të luajtur". **8** Dhe të mos kurvërojmë, ashtu si kurvëruan disa nga ata edhe ranë të vdekur në një ditë njëzet e tre mijë. **9** Dhe të mos e tundojmë Krishtin, ashtu si e tunduan disa nga ata dhe u vranë nga gjarpërinxhi. **10** Dhe mos u ankon, ashtu si u ankuani disa nga ata, dhe u vranë nga shkatërruesi. **11** Dhe të gjitha këto gjëra u ndodhën atyre si shëmbull, dhe janë shkruar për paralajmërimin tonë, për ne që jemi në mbarim të epokët. (aiōn g165) **12** Prandaj ai që mendon se qëndron më këmbë, le të shohë se mos bjerë. **13** Asnjë tundim nuk ju ka gjetur juve, përvëç se tundimi njerëzor; por Perëndia éshtë besnik dhe nuk do të lejojë që t'ju tundojnë përtet fuqive tuaja, por me tundimin do t'ju japë dhe rrugë dalje, që ju të mund ta përballoni. **14** Prandaj, të dashurit e mi, largohuni nga idhujtaria. **15** Po ju flas

si të mënçur, gjykojeni ju atë që them: **16** kupa e bekimit, që ne bekojmë, a nuk éshtë vallë pjesëmarrje në gjakun e Krishtit? Buka që ne thyejmë, a nuk éshtë vallë pjesëmarrje në trupin e Krishtit? **17** Sepse ne të shumtë, jemi një bukë, një trup, sepse të gjithë marri pjesë në të vetmen bukë. **18** Shikoni Izraelin sipas mishit: ata që hanë flimet e nuk janë pjesëmarrës të altarit? **19** Çfarë them, pra? Se idhulli éshtë diçka? Apo se ajo që u éshtë fljuar idhujve éshtë diçka? **20** Jo, por them se gjérat që fllojnë johebrenjtë, ua fllojnë demonëve dhe jo Perëndisë; tanë unë nuk dua që ju të keni pjesë me demonët. **21** Ju nuk mund të pini kupën e Zotit dhe kupën e demonëve; ju nuk mund të merrni pjesë në tryezën e Zotit dhe në tryezën e demonëve. **22** A duam ne të provokojmë Zotin deri në xhelozin? A jemi ne më të fortë se ai? **23** Gjithçka më lejohet, por jo gjithçka éshtë dobishme; gjithçka më lejohet, por jo çdo gjë ndërton. **24** Askush të mos kérkojë interesin e vet, por atë të tjetrit. **25** Hani çdo gjë që shitet te kasapi, pa bërë pyetje për shkak të ndërgjegjes, **26** sepse "toka éshtë e Zotit dhe gjithçka që ajo përmban". **27** Dhe në qoftë se ndonjë jobesimtar ju fton dhe ju doni të shkoni, hani çdo gjë që t'u vihet përpëra, pa bërë pyetje për shkak të ndërgjegjes. **28** Por në qoftë se dikush ju thotë: "Kjo éshtë nga flimi idhujsh", mos hani, për atë që ju paralajmëroi dhe për shkak të ndërgjegjes, sepse "toka éshtë e Zotit dhe gjithçka që ajo përmban". **29** Dhe them ndërgjegje, por jo tëden, por të tjetrit. Sepse përsë të gjykohet liria ime nga ndërgjegja e një tjetri? **30** Në qoftë se unë marr pjesë me falenderim, pse të shahem për atë gjë, për të cilin falenderoj? **31** Pra, nëse hani, nëse pini, nëse bënë ndonjë gjë tjeter, të gjitha t'i bënë për lavdinë e Perëndisë. **32** Mos u bënë shkak skandal as për Judenj, as për Grekë, as për kishën e Perëndisë; **33** sikurse edhe unë vetë përpinqem t'u pëlqej të gjithëve në çdo gjë, nuk kérkoj përfitimin tim, por të të shumtëve, që të shpëtohen.

11 Më imiton mua, ashtu si unë jam imitues i Krishtit. **2** Dhe unë po ju lavdëroj, vëllezër, që më kujtoni në të gjitha gjérat dhe i zbatoni porositet ashtu siç ua kam transmetuar. **3** Por dua që të dini se kreu i çdo njeriu éshtë Krishti, edhe kreu i gruas éshtë burri; edhe kreu i Krishtit éshtë Perëndia. **4** Çdo burrë, kur lutet ose profetizon kokëmbuluar, turpëron kryet e tij. **5** Edhe çdo grua, që lutet ose profetizon kokëzbuluar, turpëron kryet e saj, sepse éshtë njëlloj sikur të ishste e rruar. **6** Sepse në qoftë se gruaja nuk mbulohet, le t'ia presin flokët; por në qoftë se për gruan éshtë turp t'qethet a të ruhet, le të mbulojë kryet. **7** Sepse burri nuk duhet të mbulojë kryet, sepse éshtë shëmbëllimi dhe lavdia e Perëndisë, kurse gruaja éshtë lavdia e burrit, **8** sepse burri nuk éshtë nga gruaja, por gruaja nga burri, **9** edhe sepse burri nuk u krijua për gruan, por gruaja për burrin. **10** Prandaj gruaja, për shkak të engjëeve, duhet të ketë një shenjë pushteti mbi kryet. **11** Gjithsesi në Zotin as burri s'éshët pa gruan, as gruaja pa burrin, **12** sepse sikurse gruaja vjen nga burri, ashtu edhe burri lind nëpërmjet gruas, dhe çdo gjë vjen nga Perëndia. **13** Gjyconi ndër veten tuaj. A i ka hije gruas t'i lutet Perëndisë pa u mbuluar? **14** Po vetë natyra, a nuk ju mëson se, në qoftë se një burri i mban flokët të gjata, kjo éshtë lavdi për të, sepse flokët i janë dhënë asaj për mbulesë. **16** Por në qoftë se ndokush mendon të kundërshtojë, ne s'kemi zakon të tillë, as kishat e Perëndisë. **17** Por, duke porositur këtë, unë nuk ju lavdëroj, se ju mblidheni, jo për më të mirën, po për më të keqen. **18** Para së gjithash, sepse dëgjoj se kur bashkoheni në asamble ka midis

jush përcarje, dhe pjesërisht e besoj. **19** Sepse duhet të ketë midis jush edhe grupime, që të njihen në mes tuaj ata që janë të sprovuar. **20** Kur mblidheni bashkë, pra, në një vend, kjo që bëni nuk është për të ngrënë darkën e Zotit, **21** sepse, në të ngrënët, gjithësecili merr darkën e vet më përparrë; dhe njëri ka ura dhe tjetri është i dehur. **22** A nuk keni, pra, shtëpi për të ngrënë e për të pirë? Apo përbuzni kishën e Perëndisë dhe turpëroni ata që s'kanë asgjë? Çfarë t'ju them juve? T'ju lavdëroj? Për këtë nuk ju lëvdoj. **23** Sepse unë mora nga Zoti atë që ju transmetova edhe juve; se Zoti Jezus, në atë natë që po tradhtohej, mori bukën **24** dhe, si falënderoi, e theu dhe tha: "Merrni, hani; ky është trupi i më që është thyer për ju; bëni këtë në përkujtimin tim". **25** Gjithashtu, pas darkës, mori edhe kupën, duke thënë: "Kjo kupë është besëlidhja e re në gjakun tim; bëni këtë sa herë që të pini, në përkujtimin tim". **26** Sepse sa herë të hani nga kjo bukë ose të pini nga kjo kupë, ju shpallini vdekjen e Zotit, derisa ai të vijë. **27** Prandaj ai që ha nga kjo bukë ose pi nga kjo kupë e Zotit padenjësish, do të jetë faktor i trupit dhe i gjakut të Zotit. **28** Por secili të shqyrtojë vetveten dhe kështu të hajë nga buka e të pijë nga kupa, **29** sepse ai që ha dhe pi padenjësish, ha dhe pi një dënim pér veten e tij, sepse nuk e dallon trupin e Zotit. **30** Për këtë arsyre ka në mes jush shumë të dobët e të sëmurë, dhe shumë vdesin. **31** Sepse, po të shayrtionim veten tonë, nuk do të gjykoreshim. **32** Por kur gjykoheri, ndreqemi nga Zoti, që të mos dënohem i bashkë me botën. **33** Prandaj, o vëllezërit e mi, kur mblidheni pér të ngrënë, pritni njeri tjetrin. **34** Dhe në qoftë se dikush ka ura, le të hajë në shtëpi, që të mos mblidheni pér dënim. Dhe gjérat e tjera, kur t'vji, do t'i rregulloj.

12 Edhe pér sa u përket dhuntive frysëmërore, o vëllezër, nuk dua të jeni të paditur. **2** Ju e dini se, kur ishit paganë, tërhiqeshit pas idhujve të pagojë, nën shtytje të çastit. **3** Prandaj ju bëj të ditur se askush që flet në Frymën e Shenjtë nuk thotë: "Mallkuar qoftë Jezusi!", edhe asnjë nuk mund të thotë: "Jezusi është Zot", veç se në Frymën e Shenjtë. **4** Ka larmi dhuntish, por i njëjti Frymë. **5** Ka edhe larmi shërbimësh, por i njëjti Zot. **6** Dhe ka larmi veprimitarish por është i njëjti Perëndi i cili i bën të gjitha gjérat në të gjithë. **7** Dhe secilit i jepet shfaqja e Frymës pér dobinë e përbashkët. **8** Dikujt, pra, i jepet, me anë të Frymës, fjalë diturie; një tjetri, sipas të po atij Frymë, fjalë njohurie; **9** një tjetri besim, nga po ai Frymë; një tjetri dhuntitë e shërimeve, nëpërmjet po atij Frymë; një tjetri pushtet për të kryer veprime të fuqishme; një tjetri profeci; një tjetri të dallojë frymërat; **10** një tjetri larmi gjuhësh; një tjetri interpretimi i gjuhëve. **11** Dhe të gjitha këto i bën i njëjti dhe i vetmi Frymë, duke i ndarë gjithësecilit dhundi veç e veç ashtu si do vetë. **12** Sepse ashtu si trupi është një, por ka shumë gjymtyrë, dhe të gjitha gjymtyrët e të njëjtir trup, me gjithë janë shumë, formojnë një trup të vetëm, kështu është edhe Krishti. **13** Sepse të gjithë ne jemi pagëzuar në një Frym të vetëm në të njëjtin trup, qofshin Hebrejnjtë apo Grekët, qofshin skllevërit a të liruarit, dhe të gjithë e kemi jemi uitur në të njëjtin Frymë. **14** Sepse edhe trupi nuk është një gjymtyrë e vetme, por shumë. **15** Sikur të thoshte këmba: "Mbasi nuk jam dorë, unë nuk jam pjesë e trupit", mos pér këtë nuk është pjesë e trupit? **16** Dhe sikur veshi të thoshte: "Mbasi nuk jam sy, unë nuk jam pjesë e trupit", mos pér këtë nuk është pjesë e trupit? **17** Po të ishte gjithë trupi sy, ku do të ishte dëgjimi? Po të ishte gjithë dëgjim, ku do të ishte të nuhaturit? **18** Por Perëndia ka vënë çdo gjymtyrë të trupit si ka dashur. **19** Po të ishin të gjitha gjymtyrët

një gjymtyrë e vetme, ku do të ishte trupi? **20** Kështu, pra, janë shumë gjymtyrë, por një trup i vetëm. **21** Dhe syri nuk mund t'i thotë dorës: "Unë nuk kam nevojë për ty"; dhe po ashu koka nuk mund t'u thotë këmbëve: "Unë nuk kam nevojë për ju". **22** Madje, gjymtyrët e trupit që duken se janë më të dobëta, janë shumë më të nevojshme se të tjerat; **23** dhe ato që ne i konsiderojmë më pak të nderuara, pikërisht ata rrethojmë me më shumë nderim; dhe të pahijshmet tona kanë më tepër hijë. **24** Por gjymtyrët tona të hijshme nuk kanë nevojë. Por Perëndia e ndërtói trupin duke i dhënë më tepër nder asaj pjese që e kishte mangut, **25** që të mos kishte përgarje në trup, por të gjitha gjymtyrët të kenë të njëjtin kujdes pér njera-tjetrën. **26** Dhe nëse vuani një gjymtyrë, të gjitha gjymtyrët vuajnë; kurse po të nderohet një gjymtyrë, të gjitha gjymtyrët gëzohen bashkë me të. **27** Dhe ju jeni trupi i Krishti dhe gjymtyrët e tij, veç e veç. **28** Dhe Perëndia i vuri disa në kishë, së pari apostuj, së dyti profetë, së treti mësues; pastaj vepra të fuqishme; pastaj dhunitë e shërimi, të ndihmës e të qeverisjes dhe të larmive të gjuhëve. **29** A janë vallë të gjithë apostuj? Janë të gjithë profetë? Janë të gjithë mësues? **30** A kanë të gjithë dhunitinë e veprave të fuqishme? A kanë të gjithë dhunitë e shërimeve? A flasin të gjithë gjuhë të ndryshme? A interpretojnë të gjithë? **31** Por kërkoni me zemër të zjarrët dhunitë më të mira; dhe unë do t'ju tregoj një udhë shumë më të lartë.

13 Po të flisja gjuhët e njerëzve dhe të engjëjve, dhe të mos kisha dashuri, do të bëhesha si një bronz që kumbon ose si cimbali që tingellon. **2** Edhe sikur të kisha dhunitinë e profecisë, edhe të dija të gjitha misteret dhe mbarë shkencën dhe të kisha gjithë besimin sa të luaja nga vendi malet, por të mos kisha dashuri, nuk jam asgjë. **3** Edhe sikur të ndajt gjithë pasuritë e mia pér të ushqyer të varférit dhe ta jepja trupin tim që të digjë, e të mos kisha dashuri, nuk do të më vliente asgjë! **4** Dashuria është e durueshme; plot mirësi; dashuria nuk ka smirë, nuk vë në dukje, nuk krekoset, **5** nuk sillet në mënyrë të pahijshme, nuk kërkon të sajat, nuk pezmatohet, nuk dyshon pér keq; **6** nuk gëzohet pér padrejtësinë, por gëzohet me të vërtetën, **7** i duron të gjitha, i beson të gjitha, i shpreson të gjitha, i mban çdo gjë. **8** Dashuria nuk ligshthohet kurrë; por profecitë shfuqizohen, gjuhët pushojnë dhe njohuria do të shfuqizohet, **9** sepse ne njohim pjesërisht dhe profetizojmë pjesërisht. **10** Por, kur të vijë përsosmëria, atëherë ajo që është e pjesëshme do të shfuqizohet. **11** Kur isha fémijë, flisja si fémijë, mendoja si fémijë, arsyetoja si fémijë; kur u béra burrë, i flaka gjérat fémimore. **12** Tani në fakt, ne shohim si në pasqyrë, në mënyrë të errët, por atëherë do të shohim faqe pér faqe; tashti njoh pjesërisht, kurse atëherë do të njoh thellë ashtu sikurse njihem. **13** Tani, pra, këto tri gjëra mbeten: besimi, shpresa dhe dashuria; por më e madhja nga këto është dashuria.

14 Kërkoni dashurinë dhe lypni me zemër të zjarrët dhunitë frysëmërore, por sidomos që të mund të profetizoni, **2** sepse ai që flet një gjuhë tjetër nuk u flet njerëzve, por Perëndisë; sepse askush nuk e kuption, por ai në frymë flet mistere. **3** Kurse ai që profetizon, u flet njerëzve pér ndërtim, pér nxite e përdëllim. **4** Ai që flet një gjuhë tjetër ndërtón veten e tij, por ai që profetizon, ndërtón kishën. **5** Unë duar që të gjithë ju të flisnit gjuhëra, por më tepër të profetizonit, sepse ai që profetizon është më i madh nga ai që flet gjuhëra, veçse në interpretotë, që të marrë ndërtim kisha. **6** Dhe tani, o vëllezërit, po t'vija e t'ju flisja në gjuhë, ç'dobi do të kishit, po të mos ju flisja me anë të zbulesës, a me njohuri, a me profeci, a me mësim? **7** Edhe gjérat që nuk kanë shpirt dhe

nxjerrin zë, fyelli ose qestja, po tē mos japin zë tē dallueshëm, si do tē njihet tē rënët e fyellit ose e qestes? 8 Sepse, po tē japë buria një tingull tē panjohur, kush do tē përgatitet pér betejë? 9 Kështu edhe ju, në qoftë se me gjuhën tuaj nuk flisni fjalë tē kuptueshime, si do tē kuptohet çfarë u tha? Sepse do tē flisnit në erë. 10 Ka nuk e di se sa lloje zërash në botë, dhe asnjë prej tyre nuk është pa kuptim. 11 Pra, në qoftë se unë nuk e mars vesh kuptimin e zérat, do tē jem si një i huaj pér atë që flet, dhe ai që flet do tē jetë një i huaj pér mua. 12 Kështu edhe ju, mbasi doni fort tē keni dhundi frymërore, kérkon që t'i keni tē bollshme pér ndërtimin e kishës. 13 Prandaj ai që flet një gjuhë tjeter, le tē lutet që tē mund ta interpretojë. 14 Sepse, në qoftë se unë lutem në një gjuhë tjeter, fryma im lutet, por mendja ime është e pafrytshme. 15 Po atëherë? Do tē lutem me frymën, por do ta bëj edhe me mendjen; do tē këndoj me frymën, por do tē këndoj edhe me mendjen. 16 Me fjalë tē tjera, në qoftë se ti e lavdëron Perëndinë me frymën, ai që zë vendin e profanët, si do tē thotë "amen" pér falënderimin tënd, kur nuk merr vesh ç'po thua? 17 Sepse ti edhe mund tē falënderosh mirë, por tjetri nuk ndërtohet. 18 Unë e falënderoj Perëndinë time, sepse flas më shumë në gjuhë se ju tē gjithë. 19 Por në asamble parapëlqej tē them pesë fjalë me mënçurinë time pér mësimin e tē tjerëve se dhjetë mijë fjalë në gjuhë tjeter. 20 Vëllezër, mos u bëni kalamaj nga mendja, por bëhuni foshnjë pér tē ligjnë, dhe burra tē pjekur nga mendja. 21 Në ligj është shkruar: "Unë do t'i flas këtij populli në gjuhë të huaja dhe me buzë të tjera, por as kështu nuk do tē më dëgjojnë", thotë Zoti. 22 Prandaj gjuhët janë një shenjë jo pér ata që besojnë, por pér jobesimtarë, kurse profecia nuk është pér jobesimtarë, po pér besimtarë. 23 Pra, në qoftë se, kur gjithë kisha është mbledhur në një vend, tē gjithë flasin gjuhëra dhe hyjnë profanë ose jobesimtarë, a nuk do tē thonë se ju kanë dalë mendtë? 24 Por, në qoftë se profetizojnë tē gjithë dhe hyn një jobesimtar ose një profan, ai bindet nga tē gjithë dhe gjykohet nga tē gjithë. 25 Dhe kështu tē fshehat e zemrës së tij zbulohen; edhe kështu, duke rënë me faqe përbys, do tē adhurojë Perëndinë, duke dekluar se Perëndia është me tē vërtetë midis jush. 26 Ç'duhet bërë, pra, o vëllezër? Kur tē mblidheni, secili nga ju ka një psalm, një mësim, fjalim në gjuhë tjeter, zbulesë, interpretim, çdo gjë le tē bëhet pér ndërtim. 27 Nëse ndonjë flet në gjuhë tjeter, le tē bëhet kjo nga dy a më tē shumtën tre vetë dhe njeri pas tjetrit, dhe një le tē interpretojë. 28 Por nëse nuk ka iterpreta, le tē heshtë në kishë dhe le tē flasë me veten e tij dhe me Perëndinë. 29 Le tē flasin dy a tre profetë, dhe tē tjerët tē gjykojnë. 30 Por nëse ka një zbulesë ndonjë tjetër që rrë ulur, le tē heshtë i pari. 31 Sepse tē gjithë, njeri pas tjetrit, mund tē profetizojnë, që tē mësojnë tē gjithë dhe tē inkurajohen tē gjithë. 32 Frymërat e profetëve u nënshtronët profetëve, 33 sepse Perëndia nuk është Perëndi trazimi, por paqtimi si në tē gjitha kishat e shenjtoreve. 34 Gratë tuaja tē heshtin në kishë, sepse nuk u lejohet tē flasin, por duhet tē nënshtronët, sikurse thotë edhe ligji. 35 Dhe në qoftë se duan tē mësojnë ndonjë gjë, le tē pyesin burrat e tyre në shtëpi, sepse është e turpshme pér gratë tē flasin në kishë. 36 Prej jush doli fjalë e Perëndisë? Apo vetëm te ju arriti? 37 Në qoftë se dikush mendon se është profet ose frymëror, le tē njohë se ato që po ju shkruaj janë urdhërimë tē Zotit. 38 Dhe nëse dikush është i paditur, le tē jetë i paditur. 39 Prandaj, o vëllezër tē mi, kérkon me zemrë tē zjarrët tē profetizoni dhe mos ndalonit tē flasin në gjuhëra. 40 Por tē gjithë tē bëhen sikur ka hije dhe me rregullsi.

15 Tani, o vëllezër, po ju deklaroj ungjillin që ju kam shpallur dhe që ju e keni marrë dhe mbi tē cilin ju qëndroni, 2 dhe me anë tē tē cilin ju jeni shpëtuar, nëse do ta mbani fjalën që ju kanë predikuar, veç nëse besuat kot. 3 Sepse unë ju kam transmetuar para së gjithash ato që edhe unë vetë i kam marrë, se Krishti vdiq pér mëkatet tonë sipas Shkrimeve, 4 se u varros dhe u ringjall tē tretën ditë, sipas Shkrimeve, 5 edhe se iu shfqaq Kefës dhe pastaj tē dymbëdhjetëve. 6 Pastaj iu shfaq një herë tē vetme më shumë se pesëqind vëllezërvë, prej tē cilëve më tē shumtët rrojnë edhe sot, kurse disa kanë rënët në gjumë. 7 Më pas iu shfaq Jakobit dhe pastaj tē gjithë apostujve. 8 Më së fundi m'u shfaq edhe mua, si në dështimit. 9 Sepse unë jam më i vogli i apostujve dhe as nuk jam i denjë tē quhem apostull, sepse e kam përndjekur kishën e Perëndisë. 10 Por me hirin e Perëndisë jam ai që jam; dhe hiri i tij ndaj meje nuk qe i kotë, madje jam munduar më shumë se gjithë tē tjerët, jo unë, por hiri i Perëndisë që është me mua. 11 Pra, si unë, ashu edhe ata kështu predikojmë dhe ju kështu besuat. 12 Por, në qoftë se predikohet se Krishti u ringjall prej së vdekurish, si atëherë disa nga ju thonë se nuk ka ringjallje tē tē vdekurve? 13 Në qoftë se nuk ka ringjallje tē tē vdekurve, as Krishti nuk u ringjall. 14 Por në qoftë se Krishti nuk është ringjallur, predikimi ynë është i kotë dhe i kotë është edhe besimi juaj. 15 Atëherë edhe ne do tē ishim dëshmitarë tē rremë tē Perëndisë, sepse dëshmuam pér Perëndinë, se ai ringjalli Krishtin, tē cilin ai nuk e paska ringjallur, po tē jetë se me tē vërtetë tē vdekurit nuk ringjallen. 16 Në qoftë se tē vdekurit nuk ringjallen, as Krishti nuk është ringjallur; 17 por në qoftë se Krishti nuk është ringjallur, i kotë është besimi juaj; ju jeni ende në mëkatet tuaja, 18 edhe ata që fjetën në Krishtin janë tē humbur. 19 Në qoftë se shpresojmë në Krishtin vetëm në këtë jetë, ne jemi më tē mjerët e tē gjithë njerëzve. 20 Por tashti Krishti u ringjall prej së vdekurish, dhe është fryti i pari i atyre që kanë fjetur. 21 Sepse, ashu si erdhì vdekja me anë tē një njeriu, kështu erdhì dhe ringjallja e tē vdekurve me anë tē një njeriu. 22 Sepse, ashu sikur tē gjithë vdesin në Adamin, kështu tē gjithë do tē njallën në Krishtin, 23 por secili sipas radhës së vet: Krishti, fryti i pari, pastaj ata që janë tē Krishtit, në ardhjen e tij 24 Pastaj do tē vijë fundi, kur ai t'ia dorëzojë mbretërinë Perëndisë Atë, pasi tē ketë asgjësuar çfarëdo sundimi, çdo pushtet e fuqi. 25 Sepse duhet që ai tē mbretërojë, derisa t'i vërë tē gjithë armiqtë e tij nën këmbët e veta. 26 Armiku i fundit që do tē shkatërrohet është vdekja. 27 Sepse Perëndia i vuri tē gjitha nën këmbët e tij. Por, kur thotë se çdo gjë i është nënshtruar, është e qartë se përashtohet ai që ia ka nënshtruar çdo gjë. 28 Dhe kur t'i ketë nënshtruar tē gjitha, atëherë Biri vetë do t'i nënshtrohet Atij që i nënshroi tē gjitha, që Perëndia tē jetë gjithçka në tē gjithë. 29 Përndryshe çfarë do tē bëjnë ata që pagëzohen pér tē vdekurit? Në qoftë se me tē vërtetë tē vdekurit nuk ringjallen, përsë ata edhe pagëzohen pér tē vdekurit? 30 Përsë jemi edhe ne në rezik në çdo orë? 31 Përditë unë po vdes pér shkak tē mburries pér ju, që kam në Krishtin Jezu, Zotin tonë. 32 Nëse u ndesha në Efes si njeri kundër bishave, ç'dobi kam? Në qoftë se tē vdekurit nuk ringjallen, le tē hamë e tē pimë, sepse nesër do tē vdesim. 33 Mos u gënjeni; shoqëritë e këqija prishin zakonet e mira. 34 Zgjohuni pér drejtësinë dhe mos mëkatoni, sepse disa nga ju nuk e njohin Perëndinë; pér turpin tuaj po ua them. 35 Por do tē thotë ndonjë: "Si ringjallen tē vdekurit, edhe me q'trup do tē vijnë?" 36 O i pamend! Atë që tì mbjell, nuk ngjallet, nëse nuk vdes përpara. 37 Dhe atë që mbjell, ti nuk mbjell trupin që do tē bëhet, por një

kokërr tē zhveshur, ndoshta nga grurë ose ndonjë farë tjetër. 38 Po Peréndia i jep trup si tē dojë, secilës farë trupin e vet. 39 Jo çdo mish éshët i njëjtë mish; por tjetër éshët mish i njerezëve, tjetër mish i bagëtive, tjetër i peshqve dhe tjetër i shpendëve. 40 Dhe ka trupa qellorë dhe trupa tokësorë; por tjetër éshët lavdia e trupave qellorë e tjetër e atyreve tē tokës. 41 Tjetër éshët lavdia e diellit dhe tjetër lavdia e hënës dhe tjetër lavdia e yjeve; sepse ndryshon në lavdi ylli nga ylli. 42 Kështu do tē jetë edhe ringjallja e tē vdekurve; trupi mbillet në prishje dhe ringjallet në paprishi. 43 Mbillet nё cnderim dhe ringjallet në lavdi; mbillet i dobët dhe ringjallet në fuqi. 44 Mbillet trup natyror dhe ringjallet trup frymëror. Ka trup natyror, ka edhe trup frymëror. 45 Kështu edhe éshët shkruar: "Njeriu i parë, Adami, u bë shpirt i gjallë; por Adami i fundit éshët Frymë që jep jetë. 46 Por frymërori nuk éshët më parë, por pérpara éshët natyrori, pastaj frymërori. 47 Njeriu i parë i bërë prej dheu, éshët tokësor; njeriu i dytë éshët Zoti nga qielli. 48 Siç éshët tokësori ashtu janë dhe tokësorët; dhe siç éshët qellori, tē tillë do tē janë edhe qellorët. 49 Dhe sikurse mbartëm shëmbëllimin e tokësorit, do tē mbartim edhe shëmbëllimin e qellorit. 50 Edhe këtë po ju them, o véllezër, se mish i gjaku nuk mund tē trashëgojnë mbretërinë e Peréndisë, as prishja nuk mund tē trashëgojë paprishi. 51 Ja, unë po ju them një tē fshehtë: tē gjithë nuk do tē vdesim, por tē gjithë do tē shndërrohemi në një moment. 52 Så hap e mbyll sytë, nё tingullin e burisë së fundit; sepse do tē bjerë buria, tē vdekurit do tē ringjallen tē paprisshëm dhe ne do tē shndërrohemi, 53 sepse ky trup që prishet duhet tē veshë mosprishjen dhe ky ivdekshëm tē veshë pavdekësinë. 54 Edhe ky trup që prishet, kur tē veshë mosprishjen, edhe ky i vdekshëm kur tē veshë pavdekësinë, atëherë do tē realizohet fjala që éshët shkruar: "Vdekja u përpri nё fitore". 55 O vdekje, ku éshët gjëmba jote? O ferr, ku éshët fitorja jote? (Hadës g86) 56 Edhe gjëmba e vdekjes éshët mëkatit; dhe fuqia e mëkatit éshët ligji. 57 Por ta falénderojmë Peréndinë që na jep fitoren me anë tē Zotit tonë Jezu Krisht. 58 Prandaj, o véllezërit e mi tē dashur, qëndroni tē fortë e tē patundur, duke tepruar pérherë nё veprën e Zotit, duke e ditur se mundi juaj nuk éshët i kotë nё Zotin.

16 Sa pér tē mbledhurit e ndihmave pér shenjtorët, bëni edhe ju ashtu si i urdhërova kishat e Galatisë. 2 Të parën ditë tē çdo jave, secili nga ju le tē vëré mënjanë aq sa mundet sipas tē ardhurave tē tij, që, kur tē vij, tē mos bëhen atëherë mbledhje ndihmash. 3 Edhe, kur tē vij, ata që ju do tē miratoni, unë do t'i dërgoj me letra, që tē cojnë nё Jeruzalem dhuratën tuaj bujare. 4 Dhe po tē jetë e udhës që tē shkoj vetë, ata do tē shkon me mua. 5 Edhe unë do tē vij te ju, pasi tē kem kaluar nëpër Maqedoni. 6 Dhe ndoshta do tē rri te ju, ose edhe tē dimëroj, që ju tē më përcillni kudo që tē shkoj. 7 Sepse kësaj here nuk dua t'ju shoh vetëm kalmithi, por shpresoj tē rri pak kohë pranë jush, nё dashtë Zoti. 8 Dhe unë do tē rri nё Efes deri pér Rrëshajët, 9 sepse m'u hap një derë e madhe dhe e efektshme, dhe kundërshtarë ka shumë. 10 Tani, nëse vjen Timoteu, kujdesuni që tē rrijë me ju pa druarjtie, sepse ai punon pér veprën e Zotit ashtu si unë. 11 Pra, asnjë tē mos e pérçmojë, por përcilleni nё paqe që tē vijë tek unë, sepse e pres bashkë me véllezërit. 12 Sa pér vëllanë Apol, iu luta shumë që tē vijë tek ju bashkë me véllezërit, por ai s'deshi kurrsesi tē vinte tani; por do tē vijë kur ta ketë volinë. 13 Rrini zgjuar, qëndroni tē palëkundshëm nё besim, silluni si burrat, jini tē fortë. 14 Dhe çdo gjë që bëni, ta bëni me dashuri! 15 Tani,

o véllezër (ju e njihni familjen e Stefanas që éshët fryti i parë i Akaisë dhe që i janë kushtuar shërbësës së shenjtorëve), 16 ju bëj thirre që t'u nënshtroheni edhe ju atyreve dhe kujtido që punon dhe mundohet nё punën tonë tē pérbashkët. 17 Edhe gézohem pér ardhen e Stefanas, tē Fortunat dhe tē Akaikut, sepse ata e plotësuan mungesën tua, 18 sepse e freskuan frymën tim dhe tuajin; prandaj nderoni njerëz tē tillë. 19 Kishat e Azisë ju pérshëndesin; Akuila dhe Prishila, bashkë me kishën që éshët nё shtëpi tē tyre, ju pérshëndesin shumë nё Zotin. 20 Të gjithë véllezërit ju pérshëndesin; pérshëndetni njëri-tjetrin me një puthje tē shenjtë. 21 Të fala me shëndet me dorën time, tē Palit. 22 Nëse ndokush nuk e do Zotin Jezu Krisht, qoftë mallkuar! Maranatha a. 23 Hiri i Zotit Jezu Krisht qoftë me ju. 24 Dashuria ime qoftë me ju tē gjithë nё Krishtin Jezu. Amen.

2 e Korintasve

1 Pali, apostull i Jezu Krishtit něpérmet vullnetin e Peréndisë, dhe vällai Timote, kishës së Peréndisë që éshëtë në Korint, bashkë me gjithë shenjtörët që janë në gjithë Akainë: 2 Paçi hir dhe paqe nga Peréndia, Ati ynë, dhe nga Zoti Jezu Krisht. 3 Bekuar qoftë Peréndia dhe Ati i Zotit tonë Jezu Krisht, Ati i të mëshirëve dhe Peréndia e cdo ngushëllimi, 4 i cili na ngushëllon në çdo shtrëngim tonin, që, něpérmet ngushëllimit me të cilin ne jemi ngushëlluar nga Peréndia, të mund të ngushëllojmë ata që janë në çfarëdo shtrëngimi. 5 Sepse, ashtu si ndër ne teprojnë vuajtjet e Krishtit, po ashtu, něpérmet Jezu Krishtit, tepron edhe ngushëllimi ynë. 6 Dhe, nëse jemi të pikelluar, kjo ndodh pér ngushëllimin dhe shpëtimin tuaj; nëse jemi të ngushëlluar, kjo ndodh pér ngushëllimin dhe shpëtimin tuaj, që veprojnë në mënyrë të efektshme që të duroni të njëjtat vuajtje që heqim edhe neve. 7 Edhe shpresa jonë pér ju éshëtë e patundur, duke ditur se ashtu siç jeni pjesëmarrës në mundime, kështu do të jeni pjesëmarrës edhe në ngushëllim. 8 Sepse nuk duam, o vëllezër, që të mos dini pér vështirësinë që na ngjau në Azi, që u rëndua përtë fuqive tona, aq sa u dëshpëruam edhe pér jetën vetë. 9 Pér më teprer ne e kishim në veten tonë vendimin e vdekjes, që të mos besonim në veten tonë, por në Peréndinë që ringjall të vdekurit, 10 i cili na ka çiruar dhe na çiron nga një vdekje kaq e madhe, dhe tek i cili ne shpresojmë se do të na çlrojë edhe më, 11 me ndihmën tuaj me anë të lutjeve pér ne, që shumë njerëz të falënderojnë pér dhuntinë e hirit që do të na jepet me anë të lutjeve të shumë njerëzve. 12 Mburra jonë, në fakt, éshëtë kjo: dëshmimi i ndërgjegjes sonë se ne jemi sjellë me thjeshtësinë dhe sinqueritetin e Perén-disë në botë dhe sidomos pérpara jush, jo me dituri mishi, por me hirin e Peréndisë. 13 Sepse ne nuk ju shkrumjë të tjera gjëra, përvëc atyre që ju mund të lexoni dhe të kuptoni; dhe unë shpresoj se do t'i kuptioni deri në fund; 14 sikurse i keni kuptuar tanimë deri diku, se ne jemi mburja juaj, sikurse edhe ju do të jeni mburja jonë, në ditën e Jezu Krishtit. 15 Dhe me këtë siguri unë doja të vija te ju më pérpara që të kishit një vepër të mirë të dytë, 16 dhe, nga ju të shkoja në Maqedoni, dhe përsëri nga Maqedonia të vija te ju dhe ju të më përcillnit në Jude. 17 Kur mora këtë vendim, vallë mos kam vepruar me mendjelehtësi? Apo ato që unë vendos, i vendos sipas mishit, që të jetë tek unë po, po dhe jo, jo? 18 Por Peréndia éshëtë besnik; fjalë jonë ndaj jush nuk ka qenë po dhe jo. 19 Sepse Biri i Peréndisë, Jezu Krisht, që u predikua ndër ju nga ne, pra, nga unë, nga Silvani dhe nga Timoteu, nuk ka qenë "po" dhe "jo", por ka qenë "po" në atë. 20 Sepse të gjitha premtimet e Peréndisë janë në atë "po" dhe në atë "amen", pér lavdi të Peréndisë něpérmet nesh. 21 Edhe ai që na themelon neve bashkë me ju në Krishtin dhe na vajosi éshëtë Peréndia, 22 i cili edhe na vulosi dhe na dha kaparin e Frymës në zemrat tona. 23 Dhe unë e thérres Peréndinë pér dëshmitar mbi jetën time që, pér t'ju kursyer, nuk kam ardhur ende në Korint. 24 Jo se kemi pushtet mbi besimin tuaj, por jemi bashkëpunëtorët e gëzimit tuaj, sepse pér shkak të besimit ju qëndroni të patundur.

2 Por unë kisha vendosur në veten time të mos vij përsëri te ju me hidhërim. 2 Sepse, në qoftë se unë ju hidhëroj, kush do të më gëzojë mua, në mos ai vetë që u hidhërua prej meje? 3 Dhe ju shkrova në këtë mënyrë që, kur të vij, të mos kem trishtim nga

ata që duhet të më gëzonin, duke pasur besim në ju të gjithë, se gëzimi im éshëtë i të gjithë juve. 4 Ju shkrova, në fakt, me shumë lot dhe me pikellim të madh dhe ankh në zemër, jo që të hidhëroheni, por që të njihni dashurinë shumë të madhe që kam pér ju. 5 Edhe në qoftë se dikush ka shkaktuar trishtim, s'më ka hidhëruar vetëm mua, por deri diku, pa e tepruar, ju të gjithë. 6 Mjftë éshëtë pér atë njeri ndëshkimi që iu bë nga shumë, 7 por tani, përkundrazi, ju duhet më teprer ta falni atë dhe ta ngushlloni, që a i njeri të mos gëllitet nga trishtimi i tepert. 8 Prandaj ju lutem t'i shfaqni dashuri, 9 sepse ju shkrova edhe pér këtë, që të njoh provën tuaj, nëse jeni të dégjueshëm në çdo gjë. 10 Por atij që ju do t'i falni diçka, e fal edhe unë, sepse edhe unë, nëse kam falur gjë, kujtdo që t'ia kem falur, e bëra pér ju përpara Krishtit, 11 që të mos na mposhtë Satanai, sepse ne i dimë qëllimet e tij. 12 Dhe, kur arrita në Troas pér ungjillin e Krishtit edhe m'u hap një derë në Zotin, 13 nuk gjeta prehje në frymën time, sepse nuk gjeta aty Titin, vëllanë tim; prandaj, si u përhëndeta me ta, shkova në Maqedoni. 14 Por, falem nderit Peréndisë, që na bën të ngadhnjejmë gjithnjë në Krishtin dhe shfaq kudo něpérmet nesh erën e këndshme të njohurisë së vet. 15 Sepse ne jemi pér Peréndinë era e këndshme e Krishtit ndër ata që shpëtohen dhe ndër ata që humbasin; 16 pér këta një erë vdekjeje në vdekje, po pér ata erë jete në jetë. Dhe kush éshëtë i zoti pér këto? 17 Ne në fakt nuk falsifikojmë fjälën e Peréndisë, si shumë të tjerë, por flasim me sinqueritet si nga ana e Peréndisë, përpara Peréndisë në Krishtin.

3 A illojmö përsëri të rekomandojmë veten tonë? Apo mos kemi nevojë, si disa, pér letra rekondimë pér ju ose pér rekondime nga ana juaj? 2 Ju jeni letra jonë, e shkruar në zemrat tona, e njohur dhe e lexuar nga të gjithë njerëzit, 3 duke genë manifestuar se jeni një letër e Krishtit, e hartuar me anë të shërbesës sonë, dhe e shkruar jo me bojë, por me Frymën e Peréndisë së gjallë, dhe jo mbi rrasha gurë, por mbi rrasha të një zemre mishi. 4 Dhe këtë besim ne e kemi në Peréndinë me anë të Krishtit; 5 jo se jemi të aftë prej vetiut të kuptojmë ndonjë gjë sikur vjen nga vjetja jonë, por aftësia jonë vjen nga Peréndia, 6 i cili na bëri të aftë të jemi shërbëtorë të besëlidhjës së re, jo të shkronjës, por të Frymës, sepse shkronja vret, por Fryma jep jetë. 7 Dhe, në qoftë se shërbimi i vdekjes, që ishte gdhendur me shkronja mbi gurë, që i lavdishëm aq sa bijtë e Izraelit nuk mund të vështronin me sy ftynjë Moisiut, pér shkak të lavdisë së pamjes së tij, që duhet të anullohej, 8 sa më i lavdishëm do të jetë shërbimi i Frymës? 9 Sepse, nëse shërbimi i dënimt që rrëthuar me lavdi, shumë më tepër do të teprojë në lavdi shërbimi i drejtësisë. 10 Sepse ç'ka éshëtë lavdëruar nuk éshëtë lavdëruar nga kjo pikëpamje, pér shkak të asaj lavdie që e kapërcën çdo masë. 11 Sepse, në qoftë se ajo që duhet të anullohej u rrëthua me lavdi, ajo që mbetet do të jetë shumë më e lavdishme. 12 Duke pasur, pra, një shpresë të tillë, flasim me shumë guxim, 13 dhe jo si Moisiu, i cili vinte një vel mbi ftyrën e vet, që bijtë e Izraelit të mos vështronin me sy fundin e asaj që duhej të anullohej. 14 Por mendjet e tyre u errën; sepse, në leximin e besëlidhjes së vjetër, po ky vel mbetet pa u hequr, sepse veli anullohet në Krishtin. 15 Por deri më sot, kur lexohet Moisiu, një vel mbetet mbi zemrat e tyre. 16 Por kur Izraeli të kthehet te Zoti, veli do të hiqet. 17 Sepse Zoti éshëtë Fryma, dhe atje ku éshëtë Fryma e Zotit, atje éshëtë liria. 18 Dhe ne të gjithë, duke soditur

fytyrëzbuluar lavdinë e Zotit si në pasqyrë, transformohemi në të njëjtën shëmbëllim nga lavdia në lavdi, posí prej Frymës së Zotit.

4 Prandaj, duke pasur këtë shërbim pér mëshirën që na éshëtë bërë, ne nuk na lëshon zemra. **2** Ne kemi hequr dorë plotësisht nga gjérat e turpshme që bëhen në fshehtësi, duke mos ecur me dinakëri, duke mos falsifikuar aspak fjalén e Peréndisë, por duke shfaqur të vërtetëtë, ne ia rekomojné veten tonë ndërgjegjes së çdo njeriu përparrë Peréndisë. **3** Dhe, në qoftë se ungjilli ynë éshëtë ende i mbuluar me vel, ai éshëtë i mbuluar përi ata që humbin, **4** të cilëve perëndia i këtij shekulli ua verboi mendjet e atyre që nuk besojnë, që drita e ungjillit të lavdisë së Krishtit, që éshëtë shëmbellimi i Peréndisë, të mos ndriçojë tek ata. (*aion g165*)

5 Sepse ne nuk predikojmë, pra, veten tonë, por Jezu Krishtin, Zotin, dhe jemi shërbëtorët tuaj pér hir të Jezu Krishtit, **6** sepse Perëndia që tha: "Le të ndriçojë drita në errësirë", éshëtë i njëjt që shkëlqeu në zemrat tona pér t'na ndriçuar në njojurinë e lavdisë së Peréndisë, në fytyrën e Jezu Krishtit. **7** Dhe ne e kemi këtë thesar në enë prej balte që épërsia pashoqe e kësaj fuqie të jetë nga Perëndia dhe jo nga ne. **8** Ne jemi të shtrënguar në çdo mënyrë, por nuk jemi të ngushtuaderi në fund; jemi ndërdyshas por jo të dëshpëruar; **9** jemi të përndjekur por jo të braktisur; të rrëzuar, por jo të shkatëruar; **10** kurdo ne e mbajmë në trupin tonë vdekjen e Zotit Jezus, që edhejeta e Jezusit të shfaqet në trupin tonë. **11** Ne që jetojmë, jemi vazhdimish të dorëzuar në vdekje pér Jezusin, që edhejeta e Jezusit të shfaqet në mishin tonë të vdekshëm. **12** Dhe kështu tek ne vepron vdekja, ndërsa në jujeta. **13** Por, duke pasur të njëjtën frymë besimi, sikurse éshëtë shkruar: "Unë besova, prandaj fola", edhe ne besojmë, prandaj edhe flasim, **14** duke ditur se ai që ringjalli Zotin Jezus, do të na ringjallë edhe ne nëpërmjet Jezusit dhe do të na paraqesë bashkë me ju. **15** Sepse të gjitha këto gjëra janë pér ju, që hiri, duke arritur me arri të shumë personave, të prodhojë falenderim me teprin pér lavdi të Zotit. **16** Prandaj nuk na lëshon zemra; por, edhe pse njeriu ynë i jashtëm shkon në shkatërrim, ai i brendshëm përtërit nga dita në ditë. **17** Sepse trishtrimi ynë i lehtë që éshëtë vetëm pér një moment, prodhon pér ne, një peshë të pamasë e të pashoqe të amshueshme lavdie; (*aionios g166*) **18** ndërsa ne nuk i drejtojmë sytë ndaj gjërave që duken, por ndaj gjërave që nuk shihen, sepse gjérat që duken janë pér një kohë, kurse ato që nuk shihen janë të përijetshme. (*aionios g166*)

5 Ne e dimë në fakt se, në qoftë se kjo çadër, vendbanimi ynë tokësor, prishet, ne kemi një godinë nga Perëndia, një banesë të përjetshme, në qiej, që nuk është bërë nga dorë njeriu. (**aiōnios g166**) **2** Sepse në këtë çadër ne psherëtjmë duke dëshëruar fort të vishemi me banesën tonë qjellore, **3** nëse do të gjindemi të veshur jo të zhveshur. **4** Sepse ne që jemi në këtë çadër psherëtjmë duke qenë të rënduar, dhe për këtë arsyё nuk duam, pra, të na zhveshin, por të na veshin, që ç'është e vdekshme të përpiphet ngajeta. **5** Dhe ai që na ka formuar pikërisht për këtë është Perëndia, i cili na dha edhe kaparin e Frymës. **6** Ne, pra, kemi gjithnjë siguri besimi dhe e dimë se gjersa banojmë në trup, jemi larg Zotit, **7** sepse ecim nëpërmjet besimit dhe jo nëpërmjet vizioni. **8** Por jemi të sigurt dhe na parapqelen më tepër ta lémë trupin dhe të shkojmë e të banojmë bashkë me Zotin. **9** Prandaj edhe përpiqemi t'i pëlqejmë atij, qoftë duke banuar në trup, qoftë duke e lénë atë. **10** Sepse ne të gjithë duhet të dalim para gjyqit të Krishtit, që secili merr shpagimin e gjërave që ka bërë me anë

të trupit, në bazë të asaj që ka bërë, qoftë në të mirën apo në të keqen. **11** Duke e njohur frikën e Zotit, ne bindim njerëzit dhe jemi njohur nga Perëndia; dhe unë shpresoj se edhe në ndërgjegjet tuaja të jemi njohur. **12** Sepse ne nuk e rekomandojmë përsëri veten ndaj jush, por ju japid rastin të krenoheni pér ne, që të keni çfarë t'u përgjigjeni atyre që krenohen me dukjen dhe jo me zemër. **13** Sepse, nëse nuk jemi në vete, jemi pér Perëndinë, dhe në qoftë se jemi me mend në kokë, jemi pér ju. **14** Sepse dashuria e Krishtit na shtrëngon, sepse kemi arritur në konkluzionin se, në qoftë se një ka vdekur pér të gjithë, të gjithë, pra, kanë vdekur; **15** dhe se ai ka vdekur pér të gjithë, me qëllim që ata të cilët jetojnë, të mos jetojnë që sot e tutje pér veten e tyre, po pér atë që vdiq dhe u ringjall pér ta. **16** Prandaj tash e tutje ne nuk njohim më askënd sipas mishit; po, edhe sikur ta kemi njohur Krishtin sipas mishit, nuk e njohim më ashtu. **17** Prandaj nëse dikush është në Krishtin, ai është një kriesë e re; gjërat e vjetra kanë shkuar; ja, të gjitha gjërat u bënë të reja. **18** Edhe të gjitha gjërat janë nga Perëndia që na pajtoi me veten përmes Jezu Krishtit dhe na dha shërbimin i pajtimit, **19** sepse Perëndia e ka pajtuar botën me veten në Krishtin, duke mos ua numëruar njerëzve fajet e tyre dhe vuri ndër ne fjalën e paqtimit. **20** Ne, pra, bëhem lajmëtarë pér Krishtin, sikurse Perëndia të këshillonte nëpërmjet nesh; dhe ne ju këshillojmë juve pér hir të Krishtit: Paqtuhoni me Perëndinë! **21** Sepse ai bëri të jetë mëkat pér ne ai që nuk njihte mëkat, që ne të bëhem drejtësia e Perëndisë në të.

6 Dhe, duke qenë bashkëpunëtorë të tij, ju këshillojmë të mos e pranoni më kot hirin e Perëndisë, 2 sepse ai thotë: "Në kohë të pëlqyer unë të dëgjova dhe në ditë shpëtimi të ndihmova". Ja, pra, koha e pëlqyer, ja, pra, dita e shpëtimit. **3** Ne nuk japid asnjë shkas pér skandal në asnjë gjë, që të mos shahet shërbesa jonë; **4** por në çdo gjë e rekomandojmë veten tonë si shërbëtorë të Perëndisë në shumë vuajtje, në shtrëngime, në nevoja, në ngushtica, **5** në rrahje, në burgosje, në kryengritje, në mundime, në të pafteturat, në agjërimë, **6** me pastërëti, me njohuri, me durim, me mirësi, me Frymën e Shenjtë, me dashuri jo të shtirur, **7** me fjalën e së vërtetës, me fuqinë e Perëndisë, me armët e drejtësisë në të djathtë dhe në të majtë, **8** në lavdi dhe në çnderim, me emër të mirë dhe me emër të keq; **9** si gjenështarë, por të vërtetë; si të panjohur, por të njohur; si njerëz që vdesin, por ja, jetojmë; si të ndëshkuar, por jo t'vraë; **10** si të brengosur, por gjithmonë të gëzuar; si të varfër, por shumë veta i bëjmë të pasur; si njerëz që s'kanë kurrgjë, por kanë gjithçka. **11** Goja jonë u hap pér ju, o Korintas, zemra jonë u bë e gjërë. **12** Ju nuk jeni ngushtë në ne, por ju jeni të ngushtë në zemrat tuaj. **13** Por në shkëmbim po ju flas si fémijve, bëhuni të gjérë edhe ju. **14** Mos hyini në një zgjedhë bashkë me të pabesët, sepse c'lidhje ka drejtësia me paudhësinë? Dhe çfarë afrije ka drita me terrin? **15** Dhe c'harmoni ka Krishti me Belialin? Ose c'pjessë ka besimtar me jobesimtarin? **16** Dhe çfarë marrëveshje ka tempulli i Perëndisë me idhujt? Sepse ju jeni tempulli i Perëndisë sé gjallë, sikurse tha Perëndia: "Unë do të banoj në mes tyre, dhe do të ec ndër ta; do të jem Perëndia i tyre dhe ata do të jenë populli im". **17** Prandaj "dilni nga mesi i tyre dhe ndahuni prej tyre, thotë Zoti, dhe mos prekni asgjë të ndyrë, dhe unë do t'ju pranoj, **18** dhe do të jem si një Atë pér ju, dhe ju do të jeni pér mua si bijtë e bijat, thotë Zoti i Plotfu i ricħäm".

7 Duke i pasur këto pretime, o të dashur, le ta pastrojmë veten nga cdo ndotie e mishit dhe e frysës dhe ta përfundojmë

shenjtërimin tonë në druajtjen e Perëndisë. 2 Na pranoni; ne nuk i kemi bërë padrejtësi askujt, nuk kemi korruptuar askënd, nuk ia hodhëm askujt. 3 Këtë nuk e them për dënim, sepse që më parë iu thashë se jeni në zemrat tona për të vdekur bashkë dhe për të jetuar bashkë. 4 Jam shumë i hapur me ju dhe kam me se të mburrem për ju; jam plot me ngushullim dhe jam jashtë mase i gjëzuar në gjithë shtrëngimin tonë. 5 Sepse, kur erdhën në Maqedoni, mishni ynjë nuk pati fare prehje, por u shtrënguan në të gjitha mënyrat: jashtë betejë, përbrenda frikë. 6 Por Perëndia, që ngushëllon të pikë-lluarit, na ngushëlloi me ardhjen e Titit, 7 dhe jo vetëm me ardhjen e tij, por edhe me ngushëllimin që ai pati prej jush; ai na tregoi dëshirën tuaj të madhe, lotët tuaja, zellin tuaj për mua, kaq sa u gjëzova më tepër, 8 sepse, ndonëse edhe ju kam trishtuar me letrën time, nuk më vjen keq, ndonëse më pati ardhur keq, sepse shoh se ajo letër, edhe pse për pak kohë, ju trishtoi. 9 Tani po gjëzohem, jo sepse u trishtuat, por sepse u trishtuat për pendim, sepse u trishtuat sipas Perëndisë, që të mos ju bëhet juve ndonjë dëm nga ne. 10 Trishtimi sipas Perëndisë në fakt, sjell pendim për shpëtim, për të cilin njeriu nuk i vjen keq, por trishtimi i botës shkakton vdekje. 11 Në fakt, ja sa kujdes shkakttoi te ju pikëllimi sipas Perëndisë, madje sa fjalë për të kërkuar ndjesë, sa zemrëratë, sa druajtje, sa dëshirë të zjarritë, sa zell, sa kënaqësi! Me çdo mënyrë ju e treguat se jeni të pastër në këtë çështje. 12 Edhe pse ju shkrova, nuk e bëra as për atë që e bëri padrejtësinë, as për atë që e pësoi, por që të shfaqet në mes tuaj kujdesi ynjë që kemi për ju përparrë Perëndisë. 13 Prandaj ne u ngushëlluan për shkak të ngushëllimit tuaj dhe u gjëzuan aq më tepër për gjëzinim e Titit, sepse fryma e tij u shlodh nga ju të gjithë. 14 Prandaj, në qoftë se u mburra për ndonjë gjë tek ai për ju, nuk u turpërova por, ashtu si ju kemi treguar të gjitha gjërat me vërtetësi, kështu edhe mburja Jonë të Titi doli e vërtetë. 15 Dhe ai ka një dashuri të madhe për ju, kur kujton bindjen e ju të gjithëve dhe si e pritet atë me frikë dhe me të dridhura. 16 Gjëzohem, pra, që në çdo gjë mund të besoj në ju.

8 Tani, o vëllezër, ju bëjmë të ditur hirin e Perëndisë, që u éshët dhënë kishave të Maqedonisë, 2 se, në mes të shumë sprovenë pikëllimi, mbushullia e gjëzimit të tyre dhe varfëria e tyre e thellë e treguan në pasuritë e dorëgjëresinë e tyre. 3 Sepse unë dëshmoj se ata kanë dhënë me dëshirë dhe sipas mundësisë së tyre, madje edhe përftej mundësisë së tyre, 4 dhe na u lutën, pa na u ndarë, ta pranojmë dhuratën dhe pjesëmarjen në ofertën për shenjtorët. 5 Dhe jo vetëm vepruan ashtu si shpresonim, po dhanë veten më përparrë te Perëndia dhe pastaj te sipas vullnetit të Perëndisë. 6 Kështu ne e këshilluan Titin që, ashtu si e nisi këtë vepër të hirit midis jush, ashtu ta përfundoj. 7 Por sikurse ju jeni të pasur në çdo gjë, në besim, në fjalë e në dituri, në çdo kujdes dhe në dashurinë tuaj ndaj nesh, përpinquni të pasuroni edhe në këtë vepër të hirit. 8 Këtë nuk e them si urdhër, por që me anë të kujdesit të të tjerëve të vë në sprovenë singjeritetin e dashurisë suaj. 9 Sepse ju e njihni hirin e Zotit tonë Jezu Krisht, i cili, duke qenë i pasur, u bë i varfër për ju, që ju të bëheni të pasur me anë të varfërisë së tij. 10 Lidhur me këtë po ju jap një këshillë, sepse kjo éshët e dobishme për ju, që vjeti filluat jo vetëm ta bëni, por edhe ta dëshironi. 11 Tani përfundojeni edhe bëren që, ashtu si që dëshira për të dëshiruar, kështu të jetë edhe për ta përfunduar sipas mundësive që keni. 12 Sepse, në qoftë se ekziston gatishmëria për të dhënë, ai éshët i mirëpritur sipas asaj që ka dhe jo sipas asaj që nuk ka. 13 Por jo që ju të

shtrëngoheni që të lehtësoheni të tjerët, 14 por të ndiqet vetëm një kriter barazimi; që tani mbushullia juaj të plotësojë nevojat e tyre, kështu që edhe mbushullia e tyre të plotësojë nevojat tuaja, që të ketë barazi, 15 sikurse éshët shkruar: "Ai që mblodhi shumë, nuk mori më shumë dhe ai që mblodhi pak, nuk mori më pak". 16 Le ta falënderojmë Perëndinë, që i shtiu në zemër Titit po atë kujdes për ju, 17 sepse ai jo vetëm që e pranoi këshillën tonë, por u nis për të ardhur te ju, me dëshirën e tij dhe me shumë zell. 18 Edhe bashkë me të dérguam edhe vë-llanë, lëvdimi i të cilit për predikimin e ungjillit u përhap në të gjitha kishat, 19 dhe jo vetëm kaq, por ai u zgjodh nga kishat që të jetë shoku ynë në udhëtim me këtë dhuratë që ne administrojmë për lavdinë e Zotit vetë, për të treguar gatishmërinë e zemrës suaj, 20 duke shmangur qortimin e ndonjërit në këtë dhuratë bujare që administrohet prej nesh, 21 sepse kujdesemi të veprojmë mirë jo vetëm përparrë Zotit, por edhe përparrë njerëzve. 22 Edhe ne dérguam bashkë me ta vëllanë tonë, të cilin e kemi vënë në sprovë shumë herë në shumë gjëra dhe doli i zellshëm, por tani éshët edhe më i zellshëm për shkak të besimit të madh që ka ndaj jush. 23 Sa për Titin, ai éshët bashkëpunëtori im dhe shok i veprës midis jush; sa për vëllezërit, ata janë apostuj të kishave, lavdi e Krishtit. 24 U tregoni atyre provën e dashurisë suaj dhe pse mburremi me ju edhe përparrë kishave.

9 Sa për shërbesën në dobi të shenjtorëve, éshët e tepërt t'ju shkruaj, 2 sepse e njoh gatishmërinë e zemrave tuaja, për të cilën unë mburrem për ju te Maqedonasit, se Akaia éshët gati që vjet; dhe zelli juaj nxiti shumë të tjerë. 3 Unë i dérgova këta vëllezërit, që mburja Jonë për ju të mos dalë e kotë për këtë gjë dhe me qëllim, sikurse thoja, të jeni gati, 4 sepse, po të vinin me mua disa Maqedonas dhe të mos ju gjenien gati, ne (të mos them ju), do të dilnim të turpëruar për besimin dhe mburjen tonë. 5 Prandaj m'u duk e nevojshme t'i këshilloj vellezërit të vijnë te ju më përparrë, që të bëjnë gati më parë oferten që kishit premtuar më parë, kështu që ajo të jetë gati si dhuratë bujarie dhe jo kopracie. 6 Dhe ju them këtë: Ai që mbjell me kursim, do të korrë po me kursim; dhe ai që mbjell dorëhapur edhe do të korrë dorëhapur. 7 Secili le të veprojë ashtu si ka vendosur në zemrën, as me keqardhje as nga shtrëngimi, sepse Perëndia do një dhurues të gjëzuar. 8 Dhe Perëndia mund të bëj që gjithë hiri të tuprojë për ju, aq sa mbasi të keni gjithnjë mjafë në çdo gjë, t'ju teprojë për çfarëdo pune të mirë, 9 sikurse éshët shkruar: "Ai ndau, u ka dhënë të varfërvë, drejtësia e tij mbetet në përfjetësi". (aiòn g165) 10 Edhe ai që i jep farën mbjellësit dhe bukë për të ngrënë, ju dhëntë dhe e shumofte farën tuaj, dhe i bëftë të rriten frytet e drejtësies suaj; 11 dhe atëherë do të pasuroheni për të genë dorëdhënë, duke i sjellë nëpërmjet nesh falënderim Perëndisë. 12 Sepse kryerja e kësaj shërbese të shenjtë jo vetëm përmbush nevojat e shenjtorëve, por sjell edhe një mbushulli falëndërimesh ndaj Perëndisë, 13 sepse për shkak të përvojës nga kjo shërbesë, ata e përlëvdojnë Perëndinë për bindjen ndaj ungjillit të Krishtit që ju rrëfeni dhe për bujarinë me të cilën merrni pjesë me ta dhe me të gjithë. 14 Dhe me lutjet e tyre për ju shfaqin një dashuri të veçantë për hirin e shkëlqyer të Perëndisë përmbi ju. 15 Le të falënderojmë Perëndinë për dhuratën e tij të patregueshme.

10 Personalisht unë, Pali, po ju këshi-loj me anë të zemërbutësise dhe të mirësise së Krishtit; unë, që kur ndodhem vetë midis jush jam i përunjur, ndërsa kur jam larg jush

tregohem i guximshëm ndaj jush. 2 Ju lутем, që, kur të vij te ju, të mos jem i detyruar të veproj me guxim me atë siguri, me të cilin mendoj të guxoj kundër disave, që na konsiderojnë sikur ecm sipas mishit. 3 Sepse, edhe pse ecm në mish, nuk luftojmë sipas mishit, 4 sepse armët e luftës sonë nuk janë prej mishi, por të fuqishme në Perëndinë pér të shkatërruar fortesar, 5 që të hedhim poshtë mendimet dhe qdo lartësi që ngritet kundër njohjes së Perëndisë dhe t'ia nénshtrojmë qdo mendim dégjesës së Krishtit, 6 dhe jemi gati të ndéshkojmë qdo mosbindje, kur të bëhet e pérkryer bindja juaj. 7 A i shihni gjérat sipas pamjes së jashtme? Në qoftë se dikush éshëtë i bindur në veten e tij se éshëtë i Krishtit, le ta mendojë këtë pérseri nga vetja e tij: sikurse ai éshëtë i Krishtit, ashtu edhe ne jemi të Krishtit. 8 Edhe, nëse unë do ta mburraja veten më tepér pér autoritetin tonë, që Zoti na dha pér ndërtimin tuaj dhe jo pér shkatërrimin tuaj, nuk do të turpérohesha. 9 Nuk dua të dukem se po kërkoi t'ju tremb me letrat e mia. 10 Sepse dikush thotë: "Letrat e tij janë të ashpra dhe të fuqishme, kurse paraqitja e tij trupore éshëtë e dobët, dhe fjalë e tij ka pak peshë". 11 Le ta dijë, pra, ai njeri, se ashtu si jemi në fjalë, me anë të letrave kur jemi larg, të tillë do të jemi edhe me vepra, kur të jemi të pranishëm. 12 Sepse nuk guxojmë të renditemi ose të krahasohermi me ata që e rekomanajojnë veten e vet; por ata, duke matur veten e tyre dhe duke u krahasuar me veten e tyre, nuk kanë mend. 13 Por ne nuk do të mburremi jashtë masës, po sipas masës së rregullës që caqet i caktoi Perëndia, sa të arrijnë deri te ju, 14 Sepse ne nuk po shtrihemi përtëj caqeve, sikurse nuk arritëm deri te ju, sepse ne arritëm më të vërtëtetë deri te ju me anë të predikimit të ungjillit të Krishtit. 15 Dhe ne nuk mburremi përtëj masës pér punët e tjetrit, por kemi shpresë se, duke u rritur besimi juaj, ne do të kemi një konsideratë më të madhe ndër ju, sipas cakut tonë, 16 sa që përhapim ungjillin edhe përtëje vendeve tuaj, pa u mburrur me ato që janë bërët në këtë lémë nga të tjerë. 17 Ai që lëvdohet, le të lëvdohet në Zotit, 18 sepse nuk miratohet ai që e rekandon veten e tij, po ai të cilin e rekandon Zotit.

11 Oh, sa do të dëshiroja që ju të duronit pak marrëzi me muat! Po në fakt, ju më duroni. 2 Jam xheloz pér ju me xhelozinë e Perëndisë, sepse ju fejova me një burrë, që t'ju nxjerr para Krishtit si virgjëreshë të dlirë. 3 Por druaj se, ashtu si gjarpëri e gënjenj Evën me dinakérinë e tij, kështu edhe mendja juaj të mos prishet duke u shmanjur nga thjeshtësia ndaj Krishtit. 4 Sepse, po të vinte dikush dhe t'ju predikonte një Jezus tjetër, që ne nuk e kemi predikuar, ose, po të merrnit një frymë tjetër që nuk e keni marrë, ose një ungjill tjetër që nuk e keni pranuar, da t' duuron fort miрë. 5 Unë mendjo se nuk kam qenë aspak më poshtë nga apostujt më të shquar. 6 Dhe, megjithëse jam i thjeshtë në të folur, nuk jam i tillë në dituri; madje me të gjitha ményrat dhe në të gjitha gjérat juai kemi treguar. 7 Mos vallë béra mëkët duke e ulur veten time që të lartoheni ju, sepse ju kam predikuar falas ungjillin e Perëndisë? 8 Unë shfyrtesova kishat e tjera, duke marrë një rrogë që t'ju shërbej juve. 9 Dhe, kur isha midis jush dhe isha nevojtar, nuk iu bëra barrë askujt; sepse nevojat e mia i plotësuan vëllezërit që erdhën nga Maqedonia; dhe në qdo gjë u ruajta që të mos ju bëhem barrë ju, edhe pér të ardhmen do të ruhem. 10 Duke qenë se e vërteta e Krishtit éshëtë në mua, kjo mburje, përsa më përket mua, nuk do të më ndalohet në vendet e Akasë. 11 Pse? Ndoshata sepse nuk ju dua? Perëndia e di. 12 Por atë që bëj, do ta bëj pérseri, që t'u pres qdo shkas atyre që duan shkas, që ata të gjenden si edhe ne, në atë gjë, pér të cilën

mburren. 13 Të tillë apostuj të rremë, janë punëtorë hileqarë, që shndërrrohen në apostuj të Krishtit. 14 Dhe nuk éshëtë pér t'u quditur, sepse Satanai vet shndërrrohet në engjëll drite. 15 Nuk éshëtë, pra, gjë e madhe, nëse edhe punëtorët e tij shndërrrohen në punëtorë (marrin trajtën e punëtorëve) të drejtësisë, fundi i të cilëve do të jetë sipas veprave të tyre. 16 Po e them pérseri: Askush të mos mendojë se jam i marrë; në mos, më pranoni edhe si të marrë, që edhe unë të mburrem pakëz. 17 Atë që po them në mburjen e guximit tim, nuk po e them sipas Zotit, por në marrëzi. 18 Duke qenë se shumë vetë mburren sipas mishit, edhe unë do të mburrem. 19 Sepse ju që jeni të ditur, i duroni lehtë të marrët. 20 Sepse tashmë ju duroni, nëse dikush ju robëron, nëse dikush ju gllabëron, nëse dikush ju grabit, nëse dikush krenohet, nëse dikush ju godet në fytyrë. 21 Flas pér turpin tim, sikurse ne të ishim të dobët; megjithatë në qdo gjë që dikush guxon, po flas si i marrë, marr guxim edhe unë. 22 Janë ata Hebrenj? Jam edhe unë! Janë ata Izraelitë? Jam edhe unë! janë ata pasardhës të Abrahamit? Jam edhe unë. 23 Janë ata shérbëtorë të Krishtit? Po flas si i pamend, unë jam edhe më tepér si këta; në mundime më tepér, në goditje më tepér, në burgje më tepér dhe shpesh në rrezik pér vdekje. 24 Nga Judenjtë mora pesë herë nga dyzetë kamxhike pa një. 25 Tri herë më rrahën me shkopinj, një herë më qëlluan me gurë, tri herë m'u mybt anija në det, kalova një ditë e një natë në humnerë. 26 Në udhëtime të shpeshta në rreziqe lumenjsh, në rreziqe kusarësh, në rrezik nga ana e bashkëtdhetarëve, rreziqe nga ana johebrejnje, rreziqe në qytet, rreziqe në shkretëtirë, rreziqe në det, rreziqe midis vëllezërvë të tremë, 27 në lodhje e në mundim, në netët pa gjumë, në urë e në etje, shpesh herë në agjërimë, në të ftotë dhe në të zhveshur. 28 Përveç këtyre gjëra e të jashtme, ajo që më mundon çdo ditë éshëtë kujdesja pér të gjitha kishat. 29 Kush éshëtë i dobët, që të mos jem edhe unë? Kush éshëtë skandalizuar dhe unë të mos përvëlohem? 30 Në qoftë se duhet të mburrem, unë do të mburrem me ato që kanë të bëjnë me dobësinë time. 31 Perëndia dhe Ati i Zotit tonë Jezu Krisht, që éshëtë i bekuar përfjetë, e di se unë nuk gënjej. (aiōn g165) 32 Në Damask, qeveritar i mbretit Areta e ruante qytetin e Damaskusve pér të më zënë, 33 por nga një dritare më ulën përgjatë murit me një shportë, dhe shpëtova nga duart e tij.

12 Sigurisht nuk kam dobi nga të mburrurit; prandaj do t'ia filloj me vegimet dhe zbuluesat e Zotit. 2 Unë njoh një njeri në Krishtin, i cili, para katërmëbëdhjetë vjetësh (a ishte në trup, a ishte jashtë trupit, nuk e di; Perëndia e di), u rrëmbye gjer në të tretin qjell. 3 Dhe e di se ai njeri (a me trupin ose pa trupin, nuk e di, Perëndia e di), 4 u rrëmbye në parajsë dhe dégjoi fjalë të patregueshme, që nuk éshëtë e lejuar të thuhen nga njeri. 5 Pér atë njeri unë do të krenohem, por nuk do të krenohem pér veten time, veç se pér dobësitetë e mia. 6 Edhe sikur të doja të krenohesha, nuk do të isha i marrë, sepse do të flisja të vërtetë; por nuk e bëj këtë, se mos ndonjë më çmon më tepér nga ajo që më shesh, a më tepér nga ajo që dégjon nga unë. 7 Dhe, që të mos më rritet mendja pér shkak të jashtëzakonshmërisë së zbuluesave, m'u dha një gjëmbë në mish, një engjëll i Satanit, pér të më rënë me grushta, që të mos mbahem me të madh. 8 Lidhur me këtë iu luta tri herë Zotit që ta largonte nga unë. 9 Por ai më tha: "Hiri im të mjafton, sepse fuqia ime përsoset në dobësi". Prandaj me kënaqësi të madhe do të krenohem më tepér pér dobësitetë e mia, që fuqia e Krishtit të rrijë tek unë. 10 Prandaj

unë kënaqem në dobësi, në fyerje, në nevoja, në përndjekje, në ngushtica për shkak të Krishtit, sepse, kur jam i dobët, atëherë jam i fortë. **11** U bëra i marrë duke u mburrur; ju më shtrënguat, sepse u desh që ju të më rekomandoni, sepse nuk qeshë aspak më poshtë se apostujt e lartë, edhe pse unë nuk jam asgjë. **12** Shenjat e apostullit u vërtetuan ndër ju me durim të madh, me shenja e mrekulli dhe çudira. **13** Vallë nëse ju mbetët prapa, pra, nga kishat e tjera, rveç se në faktin se unë nuk u bëra barrë për ju? Falmani këtë gabim. **14** Ja, kjo është e treta herë që jam gati të vij te ju, dhe nuk dua t'ju bëhem barrë, sepse s'kérkoj pasuritë tuaja, por juve; sepse bijtë nuk e kanë për detyrë të mbledhin për prindërit, por prindërit për bijtë. **15** Sa për veten time, unë do të shpenzoj me gjëzim dhe do të shpenzohem për shpirrat tuaja, megjithëse ju dua më fort dhe më doni më pak. **16** Ashtu qoftë! Unë nuk u bëra barrë për ju; megjithatë, duke qenë dinak ju zura me dredhi. **17** Mos përfitova vallë ndonjë gjë nga ju me anë të ndonjë që dérgova te ju? **18** Unë iu luta Titit dhe me të dérgova edhe këtë vëlla. Mos përfitoi gjë Titi nga ju? A nuk kemi ecur me të njëjtin frymë dhe në të njëjtat gjurmë? **19** A mendoni përséri se ne kérkojmë të justifikohemi para jush? Ne flasim përpara Peréndisë, në Krishtin, dhe të gjitha këto, o fort të dashur, janë për ndërtimin tuaj. **20** Sepse kam frikë se mos kur të vij nuk ju gjej sikundër kam dashur dhe se mos ju më gjeni sikundër nuk keni dashur juve se mos ka grindje, xhelazi, zemërimë, shpërthime, përgojime, insinuata, kryelartësi, ose trazira midis jush; **21** se mos kur të vijë sërisht, Peréndia im do të më përulë në mes tuaj dhe unë do të vajtoj për shumë nga ata që kanë mëkatuar më parë dhe nuk u penduan për fëlliqësinë, kurvërinë dhe shtthurjen që praktikuan.

13 Ja, kjo është e treta herë që po vij te ju. “Çdo gjë do të qëndrojë me gojén e dy a tre dëshmitarëve”. **2** E thashë edhe më parë, kur isha i pranishëm te ju për të dytën herë, dhe po e them tanë që jam larg jush. Po u shkruaj atyre që kanë mëkatuar më përpara dhe të gjithë të tjerëve se, po të vij përséri, nuk do të kursej njeri. **3** Sepse ju kërkoni provën e Krishtit që flet në mua; dhe ai s'është i dobët ndaj jush, por është i fuqishëm në ju. **4** Sepse, megjithëse ai u kryqëzua në dobësinë e tij, ai po rron nëpërmjet fuqisë së Peréndisë, sepse edhe ne jemi të dobët në të, por do të rrojme me të nëpërmjet fuqisë së Peréndisë ndaj nesh. **5** Analizoni veten tuaj a jeni në besim; provoni veten tuaj! A thua nuk e njihni vetveten se Jezu Krishti është në ju? Veç në qofshi të përjashtuar. **6** Por unë shpresoj se ju do ta njihni se ne nuk jemi të përjashtuar. **7** Edhe i lutem Peréndisë që të mos bëni ndonjë të keqe, jo që të dukemi të miratuar, por që ju të bëni atë që është e mirë edhe sikur ne të ishim të përjashtuar. **8** Ne në fakt nuk kemi asnjë forcë kundër së vërtetës, por vetëm pro së vërtetës. **9** Sepse ne gjëzohemi kur jemi të dobët dhe ju jeni të fortë; dhe ne lutemi edhe për këtë: për përsosjen tuaj. **10** Prandaj i shkruaj këto gjëra, kur jam larg jush, që, kur të jem i pranishëm, të mos sillem me ashpërsi, sipas autoritetit që më ka dhënë Zoti për të ndërtuar e jo për të prishur. **11** Më në fund, o vëllezër, gjëzohuni, përsosuni, ngushëllohuni, jini të një mendje, jetoni në paqe; dhe Peréndia i dashurisë dhe i pages do të jetë me ju. **12** Përhëndetni njeri tjetrin me një puthje të shenjtë, **13** të gjithë shenjtorët ju përhëndesin. **14** Hiri i Zotit Jezu Krisht, dashuria e Peréndisë dhe bashkësia e Frymës së Shenjtë qofshin me ju të gjithë. Amen.

Galatasve

1 Pali, apostull (jo nga njerëzit, as me anë të njeriut, por nëpërmjet Jezu Krishtit dhe Perëndisë Atit, që e ringjalli prej së vdekurish), 2 dhe gjithë vëllezërit që janë me mua, kishave të Galatisë: 3 Paçi hir e paqe nga Perëndia Ati dhe nga Zoti ynë Jezu Krishti, 4 që e dha veten e tij përmëkatet tonë, për të na shpëtuar nga kjo kohë e mbrapshtë, sipas vullnetit të Perëndisë, Atit tonë, (aiōn g165) 5 i cili pastë lavdi në shekuj të shekujve. Amen. (aiōn g165) 6 Çuditëm që kaluat kaq shpejt nga ai që ju thirri ju me anë të hirit të Krishtit, në një ungjill tjetër, 7 i cili nuk është tjetër; por ka disa njerëz që ju turbullojnë dhe që duan ta shtrëmbërojnë ungjillin e Krishtit. 8 Por, edhe sikur ne ose një engjell i qjellit t'ju predikonte një ungjill të ndryshëm nga ai që ju kemi predikuar, qoftë i mallkuar. 9 Ashtu si e thamë më përpara, po e them përsëri. Në qoftë se dikush ju predikon një ungjill tjetër nga ai që keni marrë, qoftë i mallkuar. 10 Sepse unë tani vallë kërkoi të fitoj miratimin e njerëzve apo të Perëndisë? Apo kërkoi t'u pëlqej njerëzve? Sepse, po të kërkova t'u pëlqej njerëzve, nuk do të isha shërbeitori i Krishtit. 11 Tani, o vëllezër, po ju vë në dijeni se ungjilli që është shpallur nga unë, nuk është sipas njeriut, 12 sepse unë nuk i kam marrë as e kam mësuar nga ndonjë njeri, por e kam marrë nëpërmjet një zbulese nga Jezu Krishti. 13 Sepse ju keni dëgjuar për sjelljen time të atëhershme në judaizëm, si e përndiqja me egërsi të madhe kishën e Perëndisë dhe e shkatërrroja. 14 Dhe si përparoja në judaizëm më tepër se shumë bashkëkohës të kombit tim, duke qenë jashtëzakonisht i zellshëm për traditat e etërve të mi. 15 Po, kur i pëlqeu Perëndisë, që më kishte ndarë që nga barku i nënës dhe më thirri me anë të hirit të tij, 16 që t'zbuloj në mua Birin e tij, që unë t'uashpall midis joçifutëve, unë nuk mora menjëherë këshill nga mish dhe gjak, 17 as nuk u ngjita në Jeruzalem tek ata që ishin apostuj përpara meje, por shkova në Arabi dhe u ktheva përsëri në Damask. 18 Pastaj, pas tre vjetësh, u ngjita në Jeruzalem për të takuar Pjetrin dhe ndenja me të pesëmbëdhjetë ditë. 19 Dhe nuk pashtë asnjë nga apostujt e tjerë, përvèç Jakobit, vëllait të Zotit. 20 Dhe në këto që po ju shkruaj, ja, përpara Perëndisë, nuk gënjej. 21 Pastaj shkova në krahinat e Sirisë dhe të Kilikisë. 22 Por unë personalisht isha i panjohur nga kishat e Judesë, që janë në Krisht, 23 po ato kishin dëgjuuar vetëm: "Ai që na persekonte më përpara, tani po shpall atë besim që ai shkatërronte", 24 dhe përlëvdonin Perëndinë për shkakun tim.

2 Pastaj, pas katërbëdhjetë vjetësh, u ngjita përsëri në Jeruzalem me Barnabën; dhe mora me vete edhe Titin. 2 Dhe u ngjita sipas një zbulese dhe u shtjellova atyre ungjillin që unë po predikoj ndër johebrenjtë, por në mënyrë të veçantë, atyre që kishin më shumë emër, që të mos bridhja ose vrapoja më kot. 3 Por as Titit që ishte me mua, ndonëse ishte Grek, nuk që shtrënguar që të rrëthpritej; 4 edhe kjo për shkak të vëllezërvë të rremë, që kishin hyrë tinëz, që kishin depërtuar për të përgjuar lirinë tonë që kemi në Krishtin Jezu, që të na robërojnë. 5 Këtyre ne nuk iu nënshtruan as edhe për një moment, që e vërteta e ungjillit të mbatej e pacënuar te ju. 6 Por nga ana e atyre që gjëzonin një farë kredie (nuk ka rëndësi se kush ishin, Perëndia nuk shikon dukjen e njeriut), pra, ata që gjëzonin kredinë më të madhe nuk shtuat gjë tek unë. 7 Madje, duke parë se mua m'u besua ungjilli për të parrethprerët, sikurse Pjetrit ai për të rrëthprerët, 8 (sepse ai që kishte vepruar në mënyrë të fuqishme

në Pjetrin për apostullim tek të rrëthprerëve, kishte vepruar në mënyrë të fuqishme edhe në mua për johebrenjtë), 9 duke njohur hirin që m'u dha, Jakobi, Kefa dhe Gjoni, të cilët i konsideron shtyla, më dhanë mua dhe Barnabës të djathtat e tyre si shenjë shoqërie, që të shkonim ne ndër johebrenjtë dhe atë ndër të rrëthprerë. 10 Vetëm na porositen që të kujtoheshim për të varfrit, pikërisht atë që edhe unë e kisha ndërmend ta bëja. 11 Por kur erdhi Pjetri në Antioki, unë e kundërshtova në sy, sepse ishte për tu qortuar. 12 Në fakt, para se të vinin disa njerëz nga ana e Jakobit, ai hante me johebrenjtë; po, kur erdhën ata, ai u tërroq dhe u nda, duke druarjat ata të rrëthprerjes. 13 Edhe Judenj të tjerë shtireshin bashkë me të, aq sa edhe Barnaba u tërroq nga hipokrizia e tyre. 14 Po kur unë pashtë se ata nuk ecnin drejt sipas së vërtetës së ungjillit, i thashë Pjetrit përparrë të gjithëve: "Në qoftë se ti, që je Jude, rron porsi johebrenjtë dhe jo si Judenjtë, pse i detyron johebrenjtë të rrojnë si Judenj?". 15 Ne, që jemi Judenj nga lindja dhe jo mëkatarë në mes johebrenjsh, 16 duke ditur se njeriu nuk shfajësohet me anë të veprave të ligjit, por me anë të besimit në Jezu Krishtin, besuam edhe ne në Jezu Krishtin, që të shfajësoshim me anë të besimit në Krishtin dhe jo me anë të veprave të ligjit, sepse asnjë mish nuk do të shfajësohet me anë të veprave të ligjit. 17 Dhe, në qoftë se duke kërkuar të shfajësohemi në Krishtin, u gjetëm edhe ne mëkatarë, mos vallë Krisht qëndra shërbenjës i mëkatit Kurresi jo! 18 Sepse, në qoftë se unë ndërtoj përsëri ato gjérat që prisha, unë bëhem vetë shkelës, 19 sepse përmes ligjit, vdiqa për ligjin, që unë të rroj për Perëndinë. 20 Unë u kryqëzova bashkë me Krishtin dhe nuk rroj më unë, po Krishti rron në mua; dhe ajo jetë që tani jetoj në mish, e jetoj në besimin e Birit të Perëndisë, që më deshi dhe dha veten për mua. 21 Unë nuk e hedh poshtë hirin e Perëndisë sepse, në qoftë se drejtësia vjen me anë të ligjit, atëherë Krishti ka vdekur më kot.

3 O Galatas të marrë! Kush ju ka yshtrur që të mos i bindeni së vërtetës, ju, që para syve tuaj Jezu Krishti është përshkruar i kryqëzuar midis jush? 2 Vetëm këtë dua të di nga ju: a e morët Frymën me anë të veprave të ligjit apo nëpërmjet dëgjimit të besimit? 3 A jeni kaq të marrë sa që, mbasi nisët në Frymë, të përfundoni në mish? 4 A thaua hoqët kaq shumë gjëra më kot, nëse kanë qenë vërtetë më kot? 5 Ai që juj epijuve Frymën, dhe kryen midis jush veprat e fuqishme, i bën me anë të veprave të ligjit apo me anë të predikimit të besimit? 6 Kështu Abrahami "e besoi Perëndinë, dhe kjo iu numërua për drejtësi"; 7 Ta dini, pra, se ata që janë nga besimi janë bij të Abrahamin. 8 Dhe Shkrimi, duke parashikuar se Perëndia do t'i shfajëson kombet me anë të besimit, ia dha më përpara Abrahamin lajmin e mirë: "Të gjitha kombet do të bekohen në ty". 9 Prandaj atë që themelohen mbi besimin bekohen bashkë me të besueshmin Abrahamin. 10 Dhe të gjithë ata që themelohen mbi veprat e ligjit janë nën mallkim, sepse është shkruar: "I mallkuar është kushdo që nuk qëndron në të gjitha ato që shkruhen në librin e ligjit për t'i praktikuar". 11 Sepse me anë të ligjit askush nuk shfajësohet përparrë Perëndisë, sepse: "I drejti do të rrojë me anë të besimit". 12 Dhe ligji nuk është nga besimi, por "njeriu që do t'i bëj ato, do të rrojë me anë të tyre". 13 Krishti na shpengoi nga mallkimi i ligjit, sepse u bë mallkimi për ne (duke qenë se është shkruar: "I mallkuar është kushdo që varet në dru"), 14 që bekimi i Abrahamin t'u vijë johebrenjve me anë të Jezu Krishtit, që ne të marrim premtimin e Frymës me anë të besimit. 15 O vëllezër, po ju flas në mënyrën e

njerëzve: në qoftë se një besëlidhje është aprovuar, edhe pse është besëlidhje njeriu, askush nuk e zhvleftëson as nuk i shton gjë. **16** Dhe premtimet iu bënë Abrahamit dhe pasardhjes së tij. Shkrimi nuk thotë: "Edhe pasardhësve" si të ishin shumë, por të një të vetme: "Dhe pasardhjes sate", pra Krishti. **17** Dhe unë them këtë: ligji, që erdh katërqind e tridhjetë vjet më pas, nuk e zhvleftëson besëlidhjen e aprovuar më parë nga ana e Perëndisë në Krishtin, në mënyrë që të prishë premtimin. **18** Sepse, në qoftë se trashëgimi është nga ligji, nuk është më nga premtimi. Por Perëndia ia fali atët Abrahamit me anë të premtimit. **19** Atëherë, pse u dha ligji? Ai u shhta për shkak të shkeljeve, deri sa të vinte pasardhja së cilës i qe bërë premtimi; dhe ky ligj u shpall nëpërmjet engjëve, me anë të një ndërmjetësi. **20** Dhe ndërmjetësi nuk është ndërmjetës i një anë të vetme, kurse Perëndia është një. **21** A thua atëherë ligji është kundër premtimeve të Perëndisë? Kurrsesi jo! Sepse po të ishte dhënë një ligj që mund të jepte jetë, drejtësia do të ishte me të vërtetë prej ligjit. **22** Por Shkrimi i mbylli të gjitha gjërat nën mëkatin, që t'u jepej besimtarëve premtimi nëpërmjet besimit të Jezu Krishtit. **23** Dhe, para se të vinte besimi, ne ruheshim nën ligjin, si të mbyllur, duke pritur besimin që duhej të zbulohet. **24** Kështu ligji që mësuesi ynë për Krishti, që ne të shfajësohami me anë të besimit. **25** Por, mbasi besimi erdhë, ne nuk jemi më nën ndonjë mësues, **26** sepse të gjithë ju jeni bij të Perëndisë me anë të besimit te Jezu Krishti. **27** Sepse të gjithë ju që jeni pagëzuar në Krishtin, Krishtin keni veshur. **28** Nuk ka as Jude, as Grek, nuk ka as skllav as të lirë, nuk ka as mashkull as femër, sepse të gjithë jeni një në Jezu Krishtin. **29** Dhe, në qoftë se jeni të Krishtit, jeni pra pasardhja e Abrahamit dhe trashëgimtarë sipas premtimit.

4 Edhe them se për sa kohë trashëgimtari është i mitur, nuk dallohet fare nga skllavi, megjithëse është zot i të gjithave, **2** por ai është nën kujdestarë dhe administratorë deri në kohën e caktuar nga i ati. **3** Kështu edhe ne, sa ishim të mitur, ishim të robëruar nën elementet e botës, **4** por, kur u mbush koha, Perëndia dérgoi Birin e tij, të lindur prej gruaje, të nënshtuar ligjit, **5** që të shpengonte ata që ishin nën ligj, që ne të fitojmë birérinë. **6** Dhe, duke qenë se jeni bij, Perëndia dérgoi Frymén e Birit të tij në zemrat tuaja që thërrer: "Abba, Atë!". **7** Prandaj ti nuk je më sherbëtor, por bir; dhe në qoftë se je bir, je edhe trashëgimtar i Perëndisë me anë të Krishtit. **8** Por atëherë, duke mos njojur Perëndinë, u shërbyet atyre që prej natyre nuk janë perëndi; **9** kurse tani, mbasi njohët Perëndinë, më mirë të them se u njohët prej Perëndisë, vallë si ktheheni përsëri te elementet e dobët dhe të varfër, tek të cilët doni përsëri t'u nënshstroheni? **10** Sepse ju i kremoni me kujdes disa ditë, muaj, stinë dhe vite. **11** Kam frikë se mos jam munduar më kot për ju. **12** O vëllezër, kushuni si unë, sepse edhe unë jam si ju; ju lutem, o vëllezër, ju s'më keni bërë asnjë të keqë. **13** Dhe ju e dini se në të kaluarën unë ju predikova ungjillin me dobësi të mishit; **14** dhe ju nuk më përbuzët aspak dhe s'patët neveri për provën që ishte në mishin tim, por më pranuat si engjëll Perëndie, si Jezu Krishtin vet. **15** Cili ishte, pra, gjëzimi juaj? Sepse unë dëshmoj për ju se, po të qe e mundur, ju do të nxirrit edhe sytë tuaj dhe do të m'i jepnit mua. **16** A thua u bëra armiku juaj, duke ju thënë të vërtetë? **17** Ata tregohen të zellshëm ndaj jush, por jo për qëllime të ndershme; madje ata duan t'ju shkëputin që të jeni të zellshëm ndaj tyre. **18** Mirë është të jesh gjithnjë i zellshëm për të mirë, dhe jo vetëm kur ndodhem midis jush. **19** Djemtë e mi, që unë i lind përsëri, derisa

të formohet Krishti në ju! **20** Do të doja tashti të isha midis jush dhe ta ndryshoja tingullin e zërit tim, sepse jam ndërdyshas ndaj jush. **21** Po më thoni, ju që doni të jeni nën ligj, a nuk e dëgjoni ligjin? **22** Sepse është shkruar se Abrahami pati dy bij: një nga sherbëtorja dhe tjetri nga e lira. **23** Dhe ai që lindi nga sherbëtorja lindi sipas mishit, por ai që lindi nga e lira lindi për hir të premtimit. **24** Këto gjëra kanë një kuptim alegorik, sepse këto dy gra janë dy besëlidhje: një nga malin Sinai, që ngjiz për skllavëri, dhe është Agari. **25** Dhe Agari është malin Sinai në Arabi dhe i përgjigjet Jeruzalemit të kohës së sotme; dhe ajo është skllave me bijtë e saj. **26** Ndërsa Jeruzalemi nga lart është i lirë dhe është nëna e ne të gjithëve. **27** Sepse është shkruar: "Gëzohu ti, o shterpë, që nuk lind! Shpërthe dhe kthi, ti që nuk i provon dhembjet e lindjes, sepse bijtë e së braktisurës do të janë më të shumtë se të asaj që e kishte burrin". **28** Kurse ne, o vëllezër, jemi bij të premtimit, sikundër ishte Isaku. **29** Po, sikurse atëherë ai që lindi sipas mishit përndiqte atë që kishte lindur sipas Frymës, kështu është edhe tani. **30** Po çfarë thotë shkrimi? "Dëboje skllaven dhe djalin e saj, sepse i biri i skllaves nuk mund të jetë tërheqimtar bashkë me djalin e së lirës". **31** Kështu, pra, vëllezër, ne nuk jemi bij të skllaves, por të së lirës.

5 Qëndroni, pra, të patundur në lirinë, me të cilën Krishti na liroi, dhe mos hyni përsëri nën zgjedhën e skllavërisë. **2** Ja, unë, Pali, po ju them se, në qoftë se rrethpriteni, Krishti nuk do t'ju bëjë dobi aspak. **3** Edhe i dëshmoj përsëri çdo njeriu që rrëthpritet, se ai është i detyruar të zbatojë mbarë ligjin. **4** Ju që kërkoni të shfajësoheni me anë të ligjit, jeni ndarë nga Krishti; ratë poshtë nga hiri. **5** Ne në fakt në Frymë, nëpërmjet besimit presim shpresën e drejtësisë, **6** sepse në Jezu Krishtin, as rrëthprerja, as parrethprerja s'kanë ndonjë vlerë, por besimi që vepron me anë dashurie. **7** Ju vraponit bukur; kush ju ka penguar që të mos i bindeni së vërtetës? **8** Kjo bindje nuk vjen nga ai që ju thërrret. **9** Pak maja e bën të vijë gjithë brumin. **10** Kam besim te Perëndia për ju, se nuk do të mendoni ndrysue; por ai që ju turbullon juve, kushdo qoftë, do të marrë dënimin. **11** Sa për mua, o vëllezër, në qoftë se unë vazhdoj të predikoj rrëthprerjen, përsë përndjekin akoma? Atëherë skandal i kryqit ra poshtë. **12** Oh, siku ata që ju turbullojnë, të gjymtoheshin vetë! **13** Sepse ju, o vëllezër, u thirrët në liri; por mos e përdorni këtë liri si një rast për mishin, por, me dashuri t'i shërbeni njëri-tjetrit. **14** Sepse gjithë ligji përmblidhet në këtë fjalë, të vetme: "Duaje të afërmin tënd porsi vetveten!". **15** Sepse nëse ju kafshoni dhe hani njëri-tjetrin, ruhuhi mos prisheni njëri nga tjetri. **16** Dhe unë them: Ecnipas Frymës dhe nuk do ta përbushni dëshirat e mishit, **17** sepse mishit ka dëshira kundër Frymës, dhe Fryma ka dëshira kundër mishit; dhe këto janë të kundërtë me njëra-tjetërën, që ju të mos bëni ato që dëshironi. **18** Por në qoftë se udhëhiqeni nga Fryma, ju nuk jeni nën ligj. **19** Dhe veprat e mishit janë të zbuluar dhe janë: kurorëshkelja, kurvëria, ndyrësia, shthurja, **20** idhujtaria, magjia, armiqësimi, grindjet, xhelozitë, mëritë, zënkat, përcarjet, tarafet, **21** smira, vrasjet, të dehurit, grykësia dhe gjëra të ngjashme me këto, për të cilat po ju paralajmëroj, si kurse ju thashë edhe më parë, se ata që i bëjnë këto gjëra nuk do të trashëgojnë mbretërinë e Perëndisë. **22** Por fryti i Frymës është: dashuria, gëzimi, paqja, durimi, mirëdashja, mirësia, besimi, zemërbutësia, vetëkontrolli. **23** Kundër këtyre gjërvave nuk ka ligj. **24** Edhe ata që janë të Krishtit e kanë kryqëzuar mishin bashkë me pasionet dhe lakmitë të tij. **25** Në qoftë se rrojmë në Frymë,

në Frymë edhe duhet të ecim. **26** Le të mos jemi mburravecë, duke provokuar dhe duke pasur smirë njëri-tjetrin.

6 Vëllezër, në qoftë se dikush bie në ndonjë faj, ju që jeni frysëror, lartësojeni me frymë butësie. Por kë kujdes veten tënde, se mos tundohesh edhe ti. **2** Mbani barrët e njëri-tjetrit dhe kështu do të përbushni ligjin e Krishtit. **3** Sepse në qoftë se dikush mendon se është diçka, pa qenë asgjë, ai gënjen veten e vet. **4** Dhe secili të analizojë veprën e tij dhe atëherë do të ketë arsyë të mburret vetëm për veten e tij dhe jo lidhur me tjetrin. **5** Sepse secili do të mbajë barrën e vet. **6** Ai që merr mësim në fjalën, le ta bëjë pjestar të të gjitha të mirave të tij atë që e mëson. **7** Mos u gënjeni: Perëndia nuk vihet dot në lojë, sepse ç'të mbjellë njeriu, atë edhe do të korrrë. **8** Sepse ai që mbjell përmish të tij, do të korrrë nga mish i tij prishje, por ai që mbjell përmish, do të korrrë nga Fryma jetë të përjetshme. (*aiōnios g166*) **9** Le të mos lodhemi duke bërë të mirën; sepse, po të mos lodhem, do të korrim në kohën e vet. **10** Prandaj, sa të kemi rast, le t'u bëjmë të mirën të gjithëve, por në radhë të parë atyre që janë në familjen e besimit. **11** Shikoni me çfarë shkronjash të mëdha ju kam shkruar me dorën time! **12** Të gjithë ata që duan të duken të mirë në mish, ju shtrëngojnë që të rrëthpriteni vetëm që të mos përndiqeni përmirësuar kryqin e Krishtit. **13** Sepse as vetë ata që rrëthpriteni nuk e zbatojnë ligjin, por duan që ju të rrëthpriteni, që ata të mburren në mishin tuaj. **14** Sa përmua, mos ndodhtë kurrë që unë të mburrem me tjetër gjë, veç përmirësuar Zotit tonë Jezu Krisht, përmirësuar cilin bota është kryqëzuar tek unë edhe unë te bota. **15** Sepse në Jezu Krishtin as rrëthprerja, as parrethprerja s'kanë ndonjë vlerë, por krijesa e re. **16** Dhe të gjithë ata që do të ecin sipas kësaj rregulle paçin paqe dhe mëshirë, e ashtu qoftë edhe përmirësuar Izraelin e Perëndisë. **17** Tash e tutje askush të mos më trazojë, sepse unë mbaj në trupin tim shenjat e Zotit Jezus. **18** Vëllezër, hiri i Zotit tonë Jezu Krisht qoftë me frymën tuaj. Amen.

Efesianëve

1 Pali, apostulli i Jezu Krishtit me anë të vullnetit të Perëndisë, shenjtorëve që janë në Efes dhe besimtarëve në Jezu Krishtin: **2** Hir dhe paqe qoftë mbi ju prej Perëndisë, Ati ynë, dhe nga Zoti Jezu Krisht. **3** I bekuar qoftë Perëndia, Ati i Zotit tonë Jezu Krisht, që na bekoi me çdo bekim frysëmëror në vendet qellore në Krishtin, **4** sikurse na zgjodhi në të përpara se të themelohej bota, që të jemi të shenjtë dhe të papërlyer përpara tij në dashuri, **5** duke na paracaktuar që të birësohemët në veten e tij me anë të Jezu Krishtit, sipas pëlqimit të vullnetit të vet, **6** për lëvdim të lavdisë së hirit të tij, me të cilin na bëri të pëlqyer në të dashurin Birin e tij, **7** në të cilin kemi shpengimin me anë të gjakut të tij, faljen e mëkateve sipas pasurivë së hirit të tij, **8** të cilin e bëri të teprojë ndaj nesh me gjithë urtësinë dhe mençurinë, **9** duke bërë të njohur tek ne misterin e vullnetit të tij sipas pëlqimit të tij, që ai e kish përcaktuar me veten e tij, **10** që, kur të plotësosheshin kohërat, t'i sillte në një krye të vetëm, në Krishtin, të gjitha gjérat, ato që janë në qjejt dhe ato që janë mbi dhe. **11** Në të edhe kemi qenë zgjedhur për një trashëgimi, duke qenë të paracaktuar sipas vendimit të atij që vepron të gjitha sipas këshillës së vullnetit të tij, **12** që ne të jemi për lëvdim të lavdisë së tij, ne që shpresuam qysh më parë në Krishtin. **13** Në të edhe ju, pasi e dégjuat fjalën e së vërtetës, ungjillin e shpëtimit tuaj, dhe pasi besuat, u vulosët me Frymën e Shenjtë të premtimit, **14** i cili eshtë kapari i trashëgimisë tonë, për shpengimin e plotë të zotërimit të blerë, për lëvdim të lavdisë së tij. **15** Prandaj edhe unë, që kur dëgjoja për besimin tuaj në Jezu Krishtin dhe për dashurinë që keni ndaj gjithë shenjtorëve, **16** nuk pushoj së falënderuarit për ju dhe duke ju kujtuar në lutjet e mia, **17** që Perëndia i Zotit tonë Jezu Krisht, Ati i lavdisë, t'ju japë juve Frymën e diturisë dhe të zbuluesës, në njohurinë e tij, **18** dhe t'u ndriçojë sytë e mendjes suaj, që të dini cila eshtë shpresa e thirrjes së tij dhe cilat janë pasuritë e lavdisë së trashëgimisë së tij në shenjtorët, **19** dhe cila eshtë madhëشتia e jashtëzakonshme e fuqisë së tij ndaj nesh, që besojmë sipas veprimit të forcës së fuqisë së tij, **20** të cilën e vuri në veprim në Krishtin, duke e ringjallur prej së vdekurish dhe duke e vënë të ulej nëtë djathtën e tij në vendet qellore, **21** përmbi çdo principatë, pushtet, fuqi, zotërim dhe çdo emër që përmendet jo vetëm në këtë epokë, por edhe në atë të ardhme, (aiòn g165) **22** dhe vuri çdo gjë nën këmbët e tij, edhe ia dha për krye përmbi çdo gjë kishës, **23** e cila eshtë trupi i tij, plotësia i atij që mbush çdo gjë në të gjithë.

2 Ai ju dha jetë edhe juve, që ishit të vdekur në faje dhe në mëkate, **2** në të cilat keni ecur dikur, sipas ecjés së kësaj bote, sipas prijësit të pushtitet të erës, sipas frymës që vepron tanë në bijtë e mosbindjes, (aiòn g165) **3** ndërmjet të cilëve edhe ne dikur jetuan në lakmitë e mishit tonë duke i plotësuar dëshirat e mishit dhe të mendjes, dhe ishim prej natyre bij të zemërimit, ashtu si edhe të tjerët. **4** Por Perëndia, që eshtë i pasur në mëshirë, për shkak të dashurisë së tij të madhe me të cilën na deshi, **5** edhe atëherë kur ishim të vdekur në faje, na dha jetë me Krishtin (ju jeni të shpëtuar me anë të hirit), **6** edhe na ringjalli me të, dhe me të na vuri të rrimë në vendet qellore në Krishtin Jezus, **7** për të treguar ndë epokat që do të vijnë pasurinë e pamasë të hirit të tij, me anë të mirësisë ndaj nesh në Krishtin Jezus. (aiòn g165) **8** Ju në fakt, jeni të shpëtar me anë të hirit, ndërmjet besimit, dhe kjo nuk vjen nga ju, po eshtë dhurata e Perëndisë, **9**

jo nga vepra, që të mos mburret askush. **10** Ne në fakt jemi vepra e tij, e krijuar në Krishtin Jezus për veprat e mira që Perëndia përgatiti që më parë, që ne të ecim në to. **11** Prandaj kujtuhuni se dikur ju johebrejnë mish, të quajtur të parrethprerë nga ata që e quajnë veten të rrethprerë, sepse të tillë u bënë në mish, nga dora e njeriut, **12** ishit në atë kohë pa Krishtin, të huaj në qytetërinë e Izraelit dhe të huaj për besëlidhjen e premtimit, pa pasur shpreshë dhe duke qénë pa Perëndi në botë. **13** Por tani, në Krishtin Jezus, ju që dikur ishit larg, u afurat me anë të gjakut të Krishtit. **14** Ai në fakt, eshtë pacja jonë, ai që ka bërë nga të dy popujt një dhe ka shembur murin e ndarjes, **15** duke e prishur armiqësinë në mishin e tij, ligjin e urdhërimeve të përfshuar nga porosi, për të krijuar në vetvete nga dy një njeri të ri, duke bërë paqen, **16** dhe për t'i pajtuar të dy me Perëndinë në një trup të vetëm me anë të kryqit, mbasi vrou armiqësinë në vetvete. **17** Dhe ai erdhë për t'ju shpallur paqen, juve që ishit larg dhe atyre që ishin afër, **18** sepse përmes tij që të dy kemi hyrje tek Ati nëpër një Frymë të vetme. **19** Ju, pra, nuk jeni më të huaj, as bujtës, por bashkëqytetarë të shenjtorëve dhe pjestarë të familjes së Perëndisë, **20** të ndërtuar mbi themelin e apostujve dhe të profetëve, duke qénë Jezu Krishti vetë guri i qoshes, **21** mbi të cilin gjithë ndërtesa, e lidhur mirë, rritet për të qenë një tempull i shenjtë në Zotin, **22** në të cilin edhe ju jeni bashkëndërtuar për të qenë një banesë e Perëndisë në Frymë.

3 Për këtë arsy unë, Pali, jam i burgosuri i Jezu Krishtit për ju johebrenjtë, **2** dhe nësë keni dégjuar për dhënien e hirit të Perëndisë, që më eshtë besuar për ju; **3** se si, me zbuluesë, ai ma bëri të njohur misterin, sikurse ju shkrova më përpëra me pak fjalë. **4** Duke i lexuar këto, ju mund të kuptioni cila eshtë inteligjenca ime në misterin e Krishtit, **5** që nuk iu bë i njohur në epokat e tjera bijve të njerëzve, ashtu si iu zbulua tani apostujve të shenjtë dhe profetëve të tij me anë të Frymës, **6** që johebrenjtë të janë bashkëtrashëgimtarë të të njëjtët trup dhe bashkëpjesëtarë të premtimit të tij në Krishtin ndërmjet ungjillit, **7** shërbenjës i të cilit u bëra, sipas dhunëtisë së hirit të Perëndisë që m'u dha në sajë të fuqisë së tij. **8** Mua, më të voglit nga të gjithë shenjtorët, m'u dha ky hir për të shpallur midis johebrenjve pasuritë e papërshtkrueshme të Krishtit, **9** dhe për t'u manifestuar të gjithëve pjesëmarrjen e misterit, i cili nga epokat më të lashta që fshehu në Perëndinë, i cili krijoj të gjitha gjérat ndërmjet Jezu Krishtit; (aiòn g165) **10** që ndërmjet kishës, në kohën e tashme u manifestohej principatave dhe pushtetëve, në vendet qellore, dituria e shumëllojshme e Perëndisë, **11** sipas qëllimit të përijetshëm që ai kreu në Krishtin Jezus, Zotin tonë, (aiòn g165) **12** në të cilin kemi lirinë dhe hyrjen te Perëndia në mirëbesimin ndërmjet besimit në të. **13** Për këtë arsy ju lutem që të mos dekurajoheni për shkak të mundimeve të mia që vuaj për ju, e cila eshtë lavdia juaj. **14** Për këtë arsy unë po i ul gjunjët e mi përpëra. Atit të Zotit tonë Jezu Krisht, **15** nga i cili merr emër çdo familje në qjejt dhe mbi tokë, **16** që t'ju japë, sipas pasurisë së lavdisë së vet, të forcoheni me fuqi ndërmjet Frymës të tij në njeriun e përbrendshëm, **17** që Krishti të banojë në zemrat tuaaja me anë të besimit, **18** që, të rrënjosur dhe të themeluar në dashuri, të mund të kuptioni me të gjithë shenjtorët cilë eshtë gjérësia, gjatësia, thellësia dhe lartësia, **19** dhe ta nijini dashurinë e Krishtit që tejkalon çdo njohuri, që të mbusheni me tërë plotësinë e Perëndisë. **20** Tani atij që, sipas fuqisë që vepron në ne, mund të bëjë jashtë mase më tepër nga sa kërkjmë ose

mendojmë, 21 atij i qoftë lavdia në kishën në Krishtin Jezus për të gjitha brezat, në jetë të jetëve. Amen. (aiōn g165)

4 Unë, pra, i burgosuri për Zotin, ju bëj thirr që të ecni denjësisht sipas thirrjes për të cilën u thirrët, 2 me çdo përulësi e zemërbutësi, me durim, duke e duruar njëri-tjetrin në dashuri, 3 duke u përpjekur të ruani unitetin e Frymës në lidhjen e pages. 4 Është një trup i vetëm dhe një Frym i vetëm, sikurse ju u thirrët në shpresën e vetme të thirrjes suaj. 5 Është një Zot i vetëm, një besim i vetëm, një pagëzim i vetëm, 6 një Perëndi i vetëm dhe Atë i të gjithëve, që është përmbi të gjithë, në mes të të gjithëve dhe në ju të gjithë. 7 Po secilit nga ne iu dha hiri sipas masës së dhunisë së Krishtit. 8 Për ç'ka Shkrimi thotë: "Kur ai u ngjit lart, ai e burgosi burgosjen dhe u dha dhurata njerëzve". 9 Tani kjo: "Ai u ngjit", ç'do të thotë tjetër përvç se ai më parë edhe kishte zbritur në pjesët më të ulta të dhet? 10 Ai që zbriti është po ai që edhe u ngjit përmbi të gjithë qiejt, për të përbushur të gjitha gjérat. 11 Dhe ai vetë i dha disa si apostuj, të tjerë si profetë, të tjerë si ungjilltarë dhe të tjerë si barinj e mësues, 12 për përsosjen e shenjtorëve, për veprën e shërbimit dhe për ndërtimin e trupit të Krishtit, 13 derisa të arrimë të gjithë te uniteti i besimit dhe të njojhes së Birit të Perëndisë, te një njeri i përsosur, në masën e shtatit të plotësisë së Krishtit, 14 që të mos jemi më foshnjë, të lëkundur dhe të transportuar nga çdo erë doktrineje, nga mashtrimi i njerëzve, nga dinakëria e tyre nëpërmet gjënjeshtrave të gabimit, 15 por, duke thënë të vërtetën me dashuri, të rritemi në çdo gjë drejt atij që është kreu, Krishti. 16 Prej të cilit gjithë trupi, i lidhur mirë dhe i bashkuar, me anë të kontributit që jep çdo gjymtyrë dhe sipas forcës së çdo pjese të veçantë, shkakton rritjen e trupit, për ndërtimin e vetes së tij në dashuri. 17 Këtë, pra, po déshmoj në Zotin: të mos ecni më si po ecin ende johebrenjtë e tjerë, në kotësinë e mendjes së tyre, 18 të errësuar në mendje, të shkëputur nga jeta e Perëndisë, për shkak të padiges që është në ta dhe ngurtësimit të zemrës së tyre. 19 Ata, duke u bërë të pandjeshëm, e dhanë veten në shthurje, duke kryer çdo papastërti me lakmi të pangopur. 20 Por ju nuk e keni njohur kështu Krishtin, 21 në qoftë se e keni dégjuar atë dhe keni qéné të mësuar në të sipas së vërtetës që është në Jezusin, 22 që të zhvisheni, për sa i takon sjelljes së mëparshme, nga njeriu i vjetër që korruptohet me anë të lakkive të gjënjeshtrës, 23 dhe të përtëiteni në frymën e mendjes suaj 24 dhe të visheni me njeriun e ri, të krijuar sipas Perëndisë në drejtësinë dhe shenjtërinë e së vërtetës. 25 Prandaj, duke e lënë mënjanë gjënjeshtrën, secili t'i thotë të vërtetën të afërmit të vet, sepse jemi gjymtyrë, njeri me tjetrin. 26 Zemërohuni dhe mos mëkatoni; dielli të mos perëndoje mbi inatin tuaj; 27 dhe mos i jepni vend djallit. 28 Ai që vidhete, le të mos vjedhë më, por më tepër të mundohet duke bërë ndonjë punë të mirë me duart e veta, që të ketë t'i japë diçka atij që ka nevojë. 29 Asnjë fjalë e keqë le të mos dalë nga goja juaj, por ajo që është e mirë për ndërtimin, sipas nevojës, që t'u japë hir atyre që dëgjojnë. 30 Dhe mos e trishton Frymës e Shenjtë të Perëndisë, me të cilin u vulosët për ditën e shpengimit. 31 Le të flaket larg jush çdo hidhërim, zemërëm, inat, trazirë dhe shpifje me çdo ligësi. 32 Por jini të mirë dhe të mëshirshëm njeri me tjetrin, duke e falur njëritjetrin, sikurse edhe Perëndia ju ka falur në Krishtin.

5 Bëhuni pra imitures të Perëndisë, si bij shumë të dashur, 2 edhe ecni në dashuri, sikurse edhe Krishti na deshi dhe e dha veten e tij për ne, si ofertë e flijim Perëndisë, si një parfum

erëmirë. 3 Por, ashu si u ka hije shenjtorëve, as kurvëria, as ndonjë papastërti, as kurnacëri të mos zihet në gojë midis jush; 4 as pandershmëri, as të folur pa mend e të përqeshur, të cilat nuk kanë hije, por më tepër të ketë falenderime. 5 Të dini në fakt këtë: asnjë kurvar, ose i ndyrë ose kurnac, i cili është idhujtar, nuk ka ndonjë trashëgim në mbretërinë e Krishtit dhe të Perëndisë. 6 Askush të mos ju gjenjëj me fjalë të kota, sepse, për shkak të këtyre gjërave, vjen zemërimi i Perëndisë mbi bijtë e mosbindjes. 7 Mos jini, pra, shokë me ta. 8 Sepse dikur ishit errësirë, por tani jeni drithë në Zotin; ecni, pra, si bij të drithës, 9 sepse fryti i Frymës konsiston në gjithçka që është mirësi, drejtësi dhe të vërtetë, 10 duke provuar çfarë është e pranueshme për Perëndinë. 11 Dhe mos merrni pjesë në punët e pafrytshme të errësirës, por më tepër t'i qortoni, 12 sepse ato që bëjnë ata në fshehtësi, është turp edhe të thuhen. 13 Kurse të gjitha gjërat, kur dalin në drithë, bëhen të dukshme, sepse çdo gjë që shfaqet është drithë. 14 Prandaj Shkrimi thotë: "Zgjohu, ti që fle, dhe ringjallu prej së vdekurish, dhe Krishti do të shndrisë mbi ty". 15 Kujdesuni, pra, që të ecni me kujdes dhe jo si të marrët, por si të mençurit, 16 duke e shfytësuar kohën, sepse ditët janë të mbaprashtha. 17 Prandaj mos u bëni të pakujdeshëm, por kuptioni cili është vullneti i Zotit. 18 Dhe mos u dehni me verë, në të cilën ka shthurje, por mbushuni me Frymë, 19 duke i folur njeri tjetrit me psalme, himne dhe këngë frymërore, duke kënduar dhe duke lavdëruar Zotin me zemrën tuaj, 20 duke e falënderuar vazhdimisht për çdo gjë Perëndinë dhe Atin, në emër të Zotit tonë Jezu Krisht; 21 nënshtrohuni njëritjetrit në druajtjen e Krishtit! 22 Ju, gratë, nënshtrohuni burrave tuaj porsi Zotit, 23 sepse burri është kreu i gruas, sikurse edhe Krishti është kreu i kishës, dhe ai vetë është Shpëtimtari i trupit. 24 Ashtu si kisha i është nënshtruar Krishtit, kështu gratë duhet t'i nënshtrohuni burrave të tyre në çdo gjë. 25 Ju, burra, t'i doni gratë tuaja, sikurse edhe Krishti ka dashur kishën dhe e ka dhënë veten e vet për të, 26 që ta shenjtëroj, pasi e pastroi me larjen e ujtit me anë të fjalës, 27 që ta nxjerrë atë përpëra vetes të lavdishme, pa njolla a rruðha a ndonjë gjë të ti-lë, por që të jetë e shenjtë dhe e paqortueshme. 28 Kështu burrat duhet t'i duan gratë e veta porsi trupat e tyre; kush do gruan e vet do vvetven. 29 Sepse askush nuk urreu mishin e vet, por e ushqen dhe kujdeset me butësi për të, sikurse edhe Zoti bën me kishën, 30 sepse ne jemi gjymtyrë të trupit të tij, të mishit të tij dhe të kockave të tij. 31 "Prandaj njeriu do të lërë babanë e vet dhe nënën e vet dhe do të bashkohet me gruan e vet, dhe të dy do të bëhen një mish i vetëm". 32 Ky mister është i madh; tani unë e them në lidhjen me Krishtin dhe me kishën. 33 Por secili nga ju kështu ta dojë gruan e vet sikurse e do veten e vet; dhe po kështu gruaja ta respektojë burrin.

6 Fémijë, binduni prindërvë tuaj në Zotin, sepse kjo është e drejtë. 2 "Ndero babanë tënd dhe nënën tênde", ky është urdhërimi i parë me premtim, 3 "që t'i të jesh mirë dhe të jetosh gjatë mbi dhe". 4 Dhe ju, etër, mos provokoni për zemërim fémijëtë tuaj, por i edukoni në disciplinë dhe në këshillë të Zotit. 5 Ju, shërbëtorë, bindjuni zotërinjve tuaj sipas mishit me druajtje dhe dridhje, në thjeshtësinë e zemrës suaj, porsi Krishtit, 6 duke mos shërbyer për sy e faqe, si ata që duan t'u pëlqejnë njerëzve, por si shërbëtorë të Krishtit, duke bërë vullnetin e Perëndisë me zemër, 7 duke shërbyer me dashuri si për Krishtin dhe jo si për njerëzit, 8 duke ditur se gjithsecili, qoftë skllav apo i lirë, po të bëjë të mirën, do të marrë shpërblimin nga Zoti. 9 Dhe ju, zotërinj, bëni po kështu ndaj tyre, duke i lënë kërcënimet, duke ditur që i tyre

dhe juaj Zot është në quell dhe se tek ai nuk ka asnjë anësi. **10**
Për çfarë mbetet, vëllezërit e mi, forcohuni në Zotin dhe në forcën
e fuqisë së tij. **11** Vishni gjithë armatimin e Perëndisë që të mund
të qëndroni kundër kurtheve të djallit, **12** sepse beteja jonë nuk
është kundër gjakut dhe mishit, por kundër principatave, kundër
pushtetive, kundër sunduesve të botës së errësirës të kësaj
epoke, kundër fryshtave të mbrapshata në vendet qjellore. (**aiōn**
g165) **13** Prandaj merreni të gjithë armatimin e Perëndisë, që të
mund të rezistoni në ditën e mbrapshëtë dhe të mbeteni më këmbë
pasi t'i keni kryer çdo gjë. **14** Qëndroni, pra, të fortë, duke patur
në ijë brezin e së vërtetës, të veshur me parzmoren e drejtësisë,
15 dhe duke mbathur këmbët me gatishmërinë e ungjillit të paqes,
16 mbi të gjitha, duke marrë mburojen e besimit, me të cilën mund
të shuanit të gjitha shigjetat e zjarra të të ligut. **17** Merrni edhe
përkrenaren e shpëtimit dhe shpatën e Frymës, që është fjala e
Perëndisë, **18** duke u lutur në çdo kohë dhe me çdo lloj lutjeje
dhe përgjërimi në Frymën, duke ndenjur zgjuar pér këtë qëllim
me çdo ngulmim dhe lutje pér të gjithë shenjtorët, **19** dhe edhe
pér mua, që kur të hap gojën time, të më jepet të flas lirësish pér
ta bérë të njohur misterin e ungjillit, **20** pér të cilin jam i dërguari
në pranga, që të mund të shpall lirësish, siç e kam pér detyrë. **21**
Por, që të dini edhe ju si jam dhe çfarë bëj, Tikiku, vëllai i dashur
dhe shërbenjësi besnik në Zotin, do t'ju informojë pér të gjitha; **22**
të cilin pikërisht pér këtë qëllim po ju kam dërguar, që të jeni në
dijeni të gjendjes sonë dhe të ngushëllojë zemrat tuaja. **23** Paqe
vëllezëreve dhe dashuri me besim nga Perëndia Ati dhe nga Zoti
Jezu Krisht. **24** Hiri qoftë me të gjithë ata që duan Zotin tonë Jezu
Krisht me sinqeritet.

Filipianëve

1 Pali dhe Timoteu, shërbëtorë të Jezu Krishtit, gjithë shenjtorëve në Jezu Krishtin që janë në Filipi, bashkë me peshkopët dhe dhjakët: 2 paçi hir e paqe nga Perëndia, Ati ynë, dhe nga Zoti Jezu Krisht. 3 E falënderoj Perëndinë tim, sa herë që ju kujtoj, 4 duke iu lutar gjithmonë me gëzim pér ju të gjithë në çdo lutje që bëj, 5 pér pjesëmarrjen tuaj në ungjillin që nga dita e parë e deri tani, 6 duke qënë i bindur pér këtë, se ai që nisi një punë të mirë në ju, do ta përfundojë deri në ditën e Jezu Krishtit. 7 Dhe është e drejtë që unë të ndjej këto pér ju të gjithë, sepse ju kam në zemër, sepse ju si në vargonjtë e mi ashtu edhe në mbrojtjen dhe në vërtetimin e ungjillit jeni të gjithë pjestarë me mua të hirit. 8 Sepse Perëndia, është dëshmitari im, si ju dua të gjithë me dashuri të zjarrtë në Jezu Krisht. 9 Dhe pér këtë lutem që dashuria juaj të tuprojë gjithnjë e më shumë në rjohuri dhe në çdo dallim, 10 që të dalloni gjérat më të mira dhe të mund të jeni të pastër dhe panjollë pér ditën e Krishtit, 11 të mbushur me fryte drejtësie që arrinen me anë të Jezu Krishtit, pér lavdi e pér lëvdim të Perëndisë. 12 Tani, vëllezër duat dini, se gjérat që më kanë ndodhur ndihmuani më shumë pér përhapjen e ungjillit, 13 aq sa gjithë pretoriumi dhe të tjerët mbarë e dinë se unë jam në vargjon pér Krishtin; 14 dhe pjesa më e madhe e vëllezërve në Zotin, të inkurajuar nga vargonjtë e mia, kanë marrë me shumë guxim në shpaljen e fjalës së Perëndisë pa frikë. 15 Disa me të vërtetë predikojnë Krishtin edhe pér smirë dhe pér grinde, por disa të tjerë me vullnet të mirë. 16 Këta e predikojnë Krishtin pér grinde, me qëllime jo të pastra, duke menduar që t'u shtojnë pikëllimin vargonje të mia. 17 kurse ata e bëjnë nga dashuria, duke ditur se unë jam vënë pér mbrojtjen e ungjillit. 18 Ç'rëndësi ka? Sido që të jetë, me shtirje o singerish, Krishti shpallet; dhe pér këtë unë gézohem, dhe do të gézohem. 19 E di në fakt, se kjo do të dalë pér shpëtimin tim, me anë të lutjes suaj dhe me ndihmën e Frymës së Jezu Krishtit, 20 sipas të priturit tim me padurim dhe me shpresë, se unë nuk do të turpërohem në asnjë gjë, por me çdo guxim, tani si gjithmonë, Krishti do të madhërohet në trupin tim, ose me jetën ose me vdekjen. 21 Sepse pér mua të jetuarit është Krishti dhe të vdekurit fitim. 22 Por nuk e di se jeta në mish të jetë pér mua një punë e frytshme, as mund të them çfarë duhej të zgjedh, 23 sepse unë jam i shtrenguar nga dy anë, sepse kam dëshirë të iki nga kjo qëdhar dëhe të jem bashkë me Krishtin, gjëja më e mirë, 24 por të qëndruar në mish është më i nevojshëm pér ju. 25 Këtë e di me siguri, që do të rri dhe qëndroj me ju të gjithë pér përparimin tuaj dhe pér gëzimin e besimit tuaj. 26 që mburja tuaj pér mua të tuprojë në Jezu Krishtin, pér praninë time sëriish midis jush. 27 Ju veç, silluni në mënyrë të denjë në ungjillin e Krishtit, që, kur të vij e t'ju shoh, ose nga larg kur s'jam aty, të dégjoj pér ju se qëndroni fort në një frymë të përbashkët, duke luftuar bashkë me një shpirt pér besimin e ungjillit. 28 duke mos u lënë të trembeni në asnjë gjë nga kundërshtarët; kjo është pér ta një provë humbjeje, kurse pér ju shpëtimi, edhe kjo nga ana e Perëndisë. 29 Sepse juve ju është dhënë hiri pér hir të Krishtit, jo vetëm që të besoni në të, por edhe të vuani pér të, 30 duke patur të njejtën beteje që e patë në mua, dhe tani po dégjoni që është në mua.

2 Pra, në qoftë se ka ndonjë ngushëllim në Krisht, ndonjë ngushëllim dashurie, ndonjë pjesëmarrje të Frymës, ndonjë mallëngjim e dhembshuri, 2 atëherë e bëni të plotë gëzimin tim,

duke pasur të njejtin mendim, të njejtën dashuri, një unanimitet dhe një mendje të vetme. 3 Mos bëni asgjë pér rivalitet as pér mendjemadħesi, por me pérulësi, secili ta ćmoj tjetrin më shumë se vetveten. 4 Mos mendojë secili pér interesin e vet, por edhe atë të tjetërve. 5 Kini në ju po atë ndjenjë që ishte në Jezu Krishtin, 6 i cili, edhe pse ishte në trajtë Perëndie, nuk e ćmoi si një gjë ku t'ombahej fort pér të genë barabar me Perëndinë, 7 por e zbrazi veten e tij, duke marrë trajtë shërbëtori, e u bë i ngashjem me njerizit; 8 dhe duke u gjetur nga pamja e jashtme posa njeri, e pérulëvetvet duke u bëri i bindur deri në vdekje, deri në vdekje të kryqit. 9 Prandaj edhe Perëndia e lartësoi madhërisht dhe i dha një emër që është përmbi çdo emër, 10 që në emër të Jezusit të përkulet çdo gju i kriesave (ose gjërave) qiellore, tokësore dhe nëntokësore, 11 dhe çdo gjuhë të rrëfejë se Jezu Krishti është Zot, pér lavdi të Perëndisë Atë. 12 Prandaj, të dashurit e mi, ashtu sikur keni genë gjithnjë të bindur jo vetëm kur isha i pranishém, por edhe më shumë tanë që jam larg, punoni pér shpëtimin tuaj me frikë e me dridhje, 13 sepse Perëndia është ai që vepron në ju vullnetin dhe veprimtarinë, sipas pëloqimit të tij. 14 Bëni çdo gjë pa u ankuar dhe pa kundërshtime, 15 që të jeni të paqortueshém dhe të pastër, bij të Perëndisë pa të meta në mes të një brezi të padrejtë dhe të çorodit, në mes të të cilit ju ndriçoni si pishtarë në botë, duke e mbajtur lart fjalën e jetës, 16 që unë të kem me se të krenohem në ditën e Krishtit, se nuk vravova kot dhe as nuk u mundova kot. 17 Por, edhe sikur unë të jem derdhur si flimj dhe shërbësë të besimit tuaj, gézohem dhe ngazëlloj me ju të gjithë. 18 Po ashtu edhe ju gézohuni dhe ngazëllohuuni me mua. 19 Por shpresoj, në Zotin Jezus, t'ju dérgoi së shpejtë Timoteun, që edhe unë duke rjohur kushtet tuaja të inkurajohem, 20 sepse nuk kam asnjë në një mendje me mua, që të kujdeset singerish pér gjérat tuaja. 21 Sepse në fakt të gjithë kërkojnë interesin e vet dhe jo gjérat e Jezu Krishtit. 22 Por ju e njihni provën e tij se si shërbue bashkë me mua pér ungjillin, si një bër i shërben të atit. 23 Shpresoj, pra, t'jua dérgo atë, posa të kem sistemuar kompletisht gjérat e mia. 24 Dhe kam besim te Zoti që edhe unë vetë do të vij së shpejti. 25 Por m'u duk e nevojshme t'ju dérgoj Epafroditin, vëllanë tim dhe bashkëpunëtorin e bashkëluftëtarin tim, që ma patët dérguar si shërbenjës në nevojat e mia, 26 sepse kishte shumë mall pér ju të gjithë dëhe ishte shumë i vrarë sepse kisht dégjuar se ishte i sémurë. 27 Edhe vërtetë ai qe i sémurë, gati pér vdekje, por Perëndia pati mëshirë pér të dhe jo vetëm pér të, por edhe pér mua, që të mos kisha trishtim mbi trishtim. 28 Pér këtë arsyje jua dérgova me aq më shumë ngut, që ju, kur ta shihni përsëri, të gézoheni dhe unë të kem më pak trishtim. 29 Priteni, pra, me gëzim të madh në Zotin dhe nderoni të tillë njeriz si ai, 30 sepse pér veprën e Krishtit ai qe shumë afër vdekjes, duke e vënë në rrezik jetën e vet, pér të përbushur brazëtitë e shërbësës tuaj ndaj meje.

3 Së fundi, o vëllezërit e mi, gézohuni në Zotin; pér mua nuk është e rëndë t'ju shkruraj të njejtat gjëra, po pér ju është siguri. 2 Ruhuni nga qentë, ruhuni nga punëtorët e këqij, ruhuni nga të prerët. 3 Sepse rrëthprerja e vërtetë jemi ne, që i shërbejmë Perëndisë në Frymë dhe që mburremi në Krishtin Jezus pa besuar në mish, 4 megjithëse unë kam përsë të besoj edhe në mishin; nëse ndonjë mendon se ka përsë të besojë, unë kam akoma më shumë: 5 u rrëthpreva të tetën ditë, jam nga kombi i Izraelit, nga fisi i Beniaminit, Hebre nga Hebrej, dhe sipas ligjit farise, 6 sa pér zellin, pérndjekës i kishës; pér sa i pérket

drejtësisi, që është në ligj, i pa qortueshmë. 7 Por gjërat që më ishin fitim, i konsiderova, për shkak të Krishtit, humbje. 8 Dhe me të vërtetë i konsideroj të gjitha këto një humbje në krasasim me vlerën e lartë të njojshes së Jezu Krishtit, Zotit tim, për shkak të të cilat i humba të gjitha këto dhe i konsideroj si pleh, që unë të fitoj Krishtin, 9 dhe që të gjendem në të, duke pasur jo drejtësinë time që është nga ligji, por atë që është nga besimi në Krishtin: drejtësia që është nga Perëndia, me anë të besimit, 10 që të njoj atë dhe fuqinë e ringjalljes së tij dhe pjesëmarrjen në mundimet e tij, duke u bërë vetë i njashëm me të në vdekjen e tij, 11 që në ndonjë mënyrë të mund t'ia arrij ringjalljes prej së vdekurish. 12 Jo se unë tashmë e fitova çmimin ose jam bërë i përsosur, por po vazhdoj të rend për ta zënë, sepse edhe unë u zura nga Jezu Krishti. 13 Vëllezër, sa për vete, nuk mendoj se e kam zënë, por bëj këtë: duke harruar ato që kam lënë pas dhe duke u prirur drejt atyre që kam përpara, 14 po rend drejt synimit, drejt qmimit të thirrjes së lartme të Perëndisë në Krishtin Jezus. 15 Pra, të gjithë ne që jemi të përsosur, le të kemi këto mendime; dhe në qoftë se ju mendoni ndryshe pér ndonjë gjë, Perëndia do t'ju zbulojë edhe këtë. 16 Por në pikën ku kemi arritur, le të ecim sipas së njëjtës rregull me të njejtën mendje. 17 Bëhuni imituset e mi, vëllezër, dhe vëreni ata që ecin kështu, sipas shëmbullin që keni në ne. 18 Sepse shumë nga ata, për të cilët ju kam folur shpesh, edhe tani po jua them duke qarë, ecin si armiq të kryqit të Krishtit, 19 dhe fundi i tyre është humbje, perëndia i tyre është barku dhe lavdia e tyre është në turp të tyre; ata mendojnë vetëm për gjërat tokësorë. 20 Sepse qytetëria janë është në qiejt, prej nga edhe presim Shpëtimtarin, Zotin Jezu Krisht, 21 i cili do ta transformojë trupin tonë të përunjur, që të bëhet i njashëm me trupin e tij të lavdishëm, sipas fuqisë së tij që t'i nënshtrojë ndaj vetes të gjitha gjërat.

4 Prandaj, o vëllezër të dashur dhe fort të déshiruar, gëzimi dhe kurora ime, qëndroni kështu në Zotin, o shumë të dashur. 2 Bëj thirrje Evodisë, bëj thirrje gjithashu Sintikës, të janë të një mendje në Zotin. 3 Të lutem edhe ty, shok i vërtetë, ndihmoj ato, që kanë luftuar me mua në ungjill, edhe me Klementin dhe me bashkëpunëtorët e mi të tjerë, emrat e të cilëve janë në librin e jetës. 4 Gëzohuni gjithnjë në Zotin; po jua them përsëri: Gëzohuni! 5 Zemërbutësia juaj le të nijhet nga të gjithë njerëzit; Zoti është afër. 6 Mos u shqetësoni për asgjë, por, në çdo gjë, ia parashtroni kërkosat tuaja Perëndisë me anë lutjesh dhe përgjërimesh, me falënderim. 7 Dhe paqja e Perëndisë, që ia tejkalon çdo zgjuarësie, do të ruajë zemrat tuaja dhe mendjet tuaja në Krishtin Jezus. 8 Së fundi, vëllezër, të gjitha gjërat që janë të vërteta, të gjitha gjërat që janë të ndershme, të gjitha gjërat që janë të drejta, të gjitha gjërat që janë të pastra, të gjitha gjërat që janë të dashura, të gjitha gjërat që janë me famë të mirë, nëse ka ndonjë virtut dhe nëse ka ndonjë lëvdim, këto mendoni. 9 Ato gjëra që keni mësuar, marrë dhe dëgjuar nga mua dhe patë në mua, i bëni, dhe Perëndia i paqes do të jetë me ju. 10 Dhe u gëzova shumë në Zotin, sepse më në fund kujdesi juaj për mua u rigjallërua; në realitet ju edhe e kishit në mendje, por nuk kishit rast. 11 Nuk e them këtë se jam në nevojë, sepse unë jam mësuar të kënaqem në gjëndjen që jam. 12 Unë di të jem i përunjur dhe di të jetoj edhe në bollëk; në çdo vend dhe pér çdo gjë jam mësuar të ngjinjem dhe të kem ura, të kem me tepri dhe të vuaj në ngushticë. 13 Unë mund të bëj gjithçka me anë të Krishtit që më forcon. 14 Po ju bëtë mirë që morët pjesë

në pikëllimin tim. 15 Edhe ju, o Filipianë, e dini se, në fillim të predikimit të ungjillit, kur u nisa nga Maqedonia, asnjë kishë nuk ndau me mua gjë për të dhënë a për të marrë, veç jush, 16 sepse edhe në Thesaloniki më dërguat jo vetëm një herë por dy, përkujdesje kur isha në nevojë. 17 Jo se unë po kérkoj dhurata, por kérkoj fryt që tepron për dobinë tuaq. 18 Tani i kam të gjitha dhe më teprojnë; jam përplot, mbasi mora nga Epafroditit atë që më ishte dërguar nga ju, një parfum erëmirë, një fli i pranueshëm, i pëlqyeshëm nga Perëndia. 19 Dhe Perëndia im do të plotësojë të gjitha nevojat tuaja sipas pasurisë së tij në lavdi, në Jezu Krisht. 20 Perëndisë tonë e Atit tonë lavdi në shekuj të shekuje, Amen. (aiōn g165) 21 Përshtëndetni të gjithë shenjorët në Jezu Krishtin. 22 Vëllezërit që janë me mua ju përshëndesin; të gjithë shenjorët ju përshëndesin, sidomos ata të shtëpisë së Cezarit. 23 Hiri i Zotit tonë Jezu Krisht qoftë me ju të gjithë. Amen.

Kolosianëve

1 Pali, apostulli i Jezu Krishtit me anë të vullnetit të Perëndisë, dhe vëllai Timote, 2 shenjtorëve dhe vëllezërve besimtarë në Krishtin, që janë në Kolos: *hir dhe paqe mbi ju nga Perëndia, Ati ynë, dhe nga Zoti Jezu Krisht.* 3 E falenderojmë Perëndinë dhe Atin e Zotit tonë Jezu Krisht, duke u lutar vazhdimit për ju, 4 sepse morëm vesh për besimin tuaj në Jezu Krishtin dhe për dashurinë tuaj ndaj gjithë shenjtorëve, 5 për shkak të shpresës që ruhet për ju në qiejt, për të cilën keni dégjuar në fjalët e së vërtetës së ungjillit, 6 që arriti te ju, sikurse edhe në gjithë botën, dhe po jep fryt e rritet, sikurse edhe ndër ju, nga dita që dégjuat dhe njohët hirin e Perëndisë në të vërtetë, 7 sikurse edhe e mësuar nga Epafrai, shoku ynë i dashur në shërbesë, i cili éshtë një shërbëtor besnik i Krishtit për ju, 8 dhe që na ka treguar dashurinë tuaj të madhe në Frymën. 9 Prandaj edhe ne, nga dita që e dégujam këtë, nuk pushojmë të lutemi për ju dhe të kërkojmë që të mbushuni me njohjen e vullnetit të tij me çdo urtësi dhe mëncuri frymërore, 10 që të ecni në mënyrë të denjë për Zotin, që t'i pëlqeni atij në çdo gjë, duke sjellë fryt në çdo vepër të mirë dhe duke u rritur në njohjen e Perëndisë, 11 duke u forcuar me çdo fuqi, pas pushtetit të lavdisë së tij, për çdo ngulum e durim, me gëzim, 12 duke e falënderuar Perëndinë At, që na bëri të denjë të kemi pjesë trashëgimin e shenjtorëve në dritë. 13 Ai na nxori nga pushteti i errësirës dhe na coi në mbretërinë e Birit të tij të dashur, 14 në të cilën ne kemi shpengimin me anë të gjakut të tij dhe faljen e mëkateve. 15 Ai éshtë shëmbëllesa e Perëndisë së padukshëm, i parëliduri i çdo krije, 16 sepse në të u krijuan të gjitha gjérat, ato që janë në qiejt dhe ato mbi dhe, gjérat që duken dhe ato që nuk duken: frone, zotërim, principata dhe pushtet; të gjitha gjérat janë krijuar me anë të tij dhe në lidhje me të. 17 Ai éshtë përparrë çdo gjëje dhe të gjitha gjérat qëndrojnë në të. 18 Ai vetë éshtë kreu i trupit, pra i kishës; ai éshtë fillimi, i parëliduri nga të vdekurit, përderisa të ketë parësinë në çdo gjë, 19 sepse Atit i pëlqeu që në të banojë e gjithë plotësia, 20 dhe, duke bërré paqen me anë të gjakut të kryqtit të tij, duke fituar pas, me anë të tij, të gjitha gjérat, si ato që janë mbi dhe si dhe ato që janë në qiejt. 21 Dhe ju vetë, që dikur ishit të huaj dhe armiq në mendje me veprat tuaja të këqija, 22 tani ju paqtoi në trupin e mishit të tij, me anë të vdekjes, që t'ju nxjerri juve përparravetës së tij shenjtorë, faqebardhë dhe të pafajshëm, 23 në qoftë se qëndroni në besim me themel dhe të patundur, dhe të mos luani nga shpresa e ungjillit që ju keni dégjuar dhe që i éshtë predikuar çdo krije që éshtë nén qjell, të cilat unë, Pali, iu bëra shërbenjës. 24 Dhe tani gézohem përvujtjet e mia të cilat po i heq për shkakun tuaj dhe po e plotësoj në mishin tim atë që u mungon mundimeve të Krishtit për trupin e vet, që éshtë kisha, 25 shërbenjës i së cilës u bëra unë, sipas misionit që më ngarkoi Perëndia për ju, që t'ua paraqes të plotë fjalën e Perëndisë, 26 misterin që u mbajti i fshehtë gjatë shekuje dhe brezave, por që tani iu shfaq shenjtorëve të tij, (aiōn g165) 27 të cilëve Perëndia deshi t'ua bëjë të njohur cilat ishin pasuritë e lavdisë së këtij misteri ndër johebrenjë, që éshtë Krishti në ju, shpresë lavdie, 28 që ne e kumtuam, duke e qortuar dhe duke e mësuar çdo njeri me çdo urtësi, që ta paraqesim çdo njeri të përsosur në Jezu Krishtin; 29 për këtë mundohem duke u përpjekur me fuqinë e tij, e cila vepron tek unë me pushtet

2 Sepse dua që të dini q'luftëtë ashpër më duhet të bëj për ju, për ata që janë në Laodice dhe për të gjithë ata të cilët nuk e kanë parë fytyrën time personalisht, 2 që zemrat e tyre të ngushëlohen, duke u bashkuan në dashuri, dhe të kenë të gjitha pasuritë e sigurisë së plotë të zgjuarësish për të njohur misterin e Perëndisë, e Atit dhe të Krishtit, 3 ku janë fshehur të gjitha thesaret e diturisë dhe të njohjes. 4 Dhe po ju them këtë, që askush të mos ju gjenjëj me fjalë joshëse, 5 sepse, edhe pse me trup jam larg jush, me fryshtë jam bashkë me ju dhe gëzohem duke parë rregullin dhe qëndrueshmërinë e besimit tuaj në Krishtin. 6 Ashtu si e keni marrë Krishtin Jezus, Zotin, ashtu, pra, ecni në të, 7 duke pasur rrënëj dhe duke u ndërtuar në të, dhe duke u forcuar në besim ashtu sikurse ju mësuan, duke mbushulluar në të me falenderim. 8 Tregoni kujdes se mos ndokush ju bën prenë e tij me anë të filozofisë dhe me mashtime të kota, sipas traditës së njëzve, sipas elementeve të botës dhe jo sipas Krishtit, 9 sepse tek ai banon trupërisht gjithë plotësia e Hyjnisi. 10 Dhe ju keni marrë plotësinë në të, sepse ai éshtë krye e çdo principate e pushteti, 11 në të cilin ju edhe u ringjallët bashkë në të, me anë të besimit në fuqinë e Perëndisë që e ka ringjallur prej së vdekurish. 12 Dhe bashkë me të Perëndia ju dha jetë ju, që kishit vdekur në mëkate dhe në parrethprerjen e mishit, duke jua falur të gjitha mëkaten. 13 Ai e zhvlerësoi dokumentin e urdhërimeve, që ishte kundër nesh dhe ishte kundërshtar, dhe e hoqi nga mesi duke e mbërryher në kryq; 15 dhe mbasi i zhveshi pushtetet dhe principat, ua tregoi sheshit njëzve, duke ngadhnijer mbi atë në të. 16 Prandaj askush të mos ju gjykojë për ushqime ose pije, përfesta o hënë të re, o të shtuna; 17 këto gjëra janë hija e atyre që kanë për të ardhur; por trupi éshtë i Krishtit. 18 Askush të mos përvetësojë prej jush çmimin me pretekst përlusësie dhe kulti të engjëjve, duke u përzier në gjëra që nuk i ka parë, i fryrë nga një krenari e kotë për shkak të mendjes së tij mishore, 19 dhe nuk mbahet te kryet, prej të cilët gjithë trupi, i ushqyer mirë dhe i lidhur i téri me anë të nyjeve dhe të gjymtyrëve rritet me rritjen e Perëndisë. 20 Pra, në qoftë se vdiqet me Krishtin nga elementet e botës, përsë u nënshtroneni disa rregullave, a thua se jetoni ende në botë, si: 21 "Mos prek, mos shijo, mos merr", 22 të gjitha gjérat që prishen nga përdorimi, sipas urdhërimeve dhe mësimive të njëzve? 23 Këto gjëra kanë ndonjë dukje diturie në devotshmërinë e zgjedhur vullnetarisht, në përunjësinë e rreme dhe në trajtimin e ashpër të trupit, por nuk kanë asnjë vlerë kundër kënaqësisë së mishit.

3 Në qoftë se ju jeni ringjallur me Krishtin, kërkoni ato që janë lart, ku Krishti éshtë ulur në të djathëtë Perëndisë. 2 Kini në mend gjérat që janë atje lart, jo ato që janë mbi tokë, 3 sepse ju keni vdekur dhejeta juaj éshtë fshehur bashkë me Krishtin në Perëndinë. 4 Kur të shfaqet Krishti, jeta jonë, atëherë edhe ju do të shfaqeni në lavdi bashkë me të. 5 Bëni, pra, të vdesin gjymtyrët tuaja që janë mbi tokë: kurvérinë, ndyrësinë, pasionet, dëshirat e këqija dhe lakminë, që éshtë idhujtari; 6 për këto gjëra zemërimi i Perëndisë vjen përmbi bijtë e mosbindjes, 7 midis të cilëve dikur ecët edhe ju, kur rronit në to. 8 Por tani hiqni edhe ju të gjitha këto gjëra: zemërim, zemëratë, ligjësi, e mos të dalë sharje e asnjë e folur e pandershme nga goja juaj. 9 Mos gjenjeni njeri tjetrin, sepse ju e zhveshët njeriun e vjetër me

veprat e tij, **10** edhe veshët njeriu e ri, që përtërihet në njohurinë sipas shëmbullit të atij që e krijoi. **11** Këtu nuk ka më Grek e Jud, rrethprerje dhe parrethprerje, Barbar e Skithas, shërbëtor e i lirë, por Krishti éshëtë gjithçka dhe në të gjithë. **12** Vishuni, pra, si të zgjedhur të Perëndisë, shenjtore dhe të dashur, me dhembshuri të brendshme, mirësinë, përlësini, zemërbutësinë dhe me durimin, **13** duke duruar njeri tjetrin dhe duke falur njeri tjetrin, nëqoftëse dikush ankohet kundër një tjetri; dhe sikundër Krishti ju ka falur, ashtu bëni edhe ju. **14** Dhe, përmbi të gjitha këto gjëra, vishni dashurinë, që éshëtë lidhja e përsosmërisë. **15** Dhe paqja e Perëndisë, për të cilin ju u thirrët në një trup të vetëm, të mbretërojë në zemrat tuaja; dhe jini mirënjoës! **16** Fjala e Krishtit banoftë në ju me begatinë e vet; në çdo dituri, mësoni dhe këshilloni njeri tjetrin me psalme, himne dhe këngë frysëmore, duke kënduar Zotit me hir në zemrat tuaja! **17** Dhe çdo gjë që të bëni, me fjalë a me vepër, t'i bëni në emër të Zotit Jezus, duke e falënderuar Perëndinë Atë nëpërmjet tij. **18** Ju bashkëshorte, jini të nënshtuara bashkëshortëve tuaj, ashtu si ka hije në Zotin. **19** Ju bashkëshortë, duaini bashkëshortet tuaja dhe mos u bëni të ashpër ndaj tyre. **20** Ju bij, binduni prindërve në çdo gjë, sepse kjo éshëtë e pranueshme pér Zotin. **21** Ju etër, mos provokoni pér zemrim bijtë tuaj, që të mos i lëshojet zemra. **22** Ju shërbëtorë, binduni në çdo gjë zotërinjve tuaj sipas mishit, duke u shërbyer jo vetëm kur ju shohin, sikurse të doni t'u pëlgjeni njerëzve, por me thjeshtësinë e zemrës, duke druajtur Perëndinë. **23** Dhe çdo gjë që të bëni, ta bëni me dëshirë të mirë, si për Zotin dhe jo për njerëzit, **24** duke ditur se nga Zoti do të mermi shpërblimi e trashëgimisë, sepse ju i shërbeni Krishtit, Zotit. **25** Por ai që punon padrjetësisht do të marrë shpagimin pér gjëra të padrejta që ka bërë, dhe nuk do të ketë anësi pér asnjë.

4 Zotërinj, bëni ç'ëshëtë e drejtë dhe arsyeshme ndaj shërbëtorëve, duke ditur se edhe ju keni një Zotëri në qiejt. **2** Ngulmoni në të lutur, duke ndenjur zgjuar në të me falendërim. **3** Dhe duke u lutur në të njëtin kohë edhe pér ne, që Perëndia të hapë edhe pér ne derën e fjalës, pér të shpallur misterin e Krishtit, pér shkakun e të cili jam edhe i burgosur, **4** në mënyrë që ta bëj të njohur, duke e folur siç duhet. **5** Ecmi me urti ndaj të jashtmëve duke shfrytëzuar kohën. **6** Të folurit tuaj të jetë gjithnjë me hir, i ndrecurr me kripë, që të dini si duhet t'i përgjigjeni gjithsecilit. **7** Tikiku, vëllai i dashur, dhe shërbënjes besnik, dhe shoku im i shërbimit në Zotin, do t'ju tregojë gjithçka lidhur me mua; **8** unë e dërgova te ju pikërisht pér këtë arsy, që të njoh situatën tuaj dhe të ngushëllojë zemrat tuaja, **9** bashkë me Onesimin, vëlla besnik dhe i dashur, që éshëtë nga tuajt; ata do t'ju tregojnë juve të gjitha gjérat e këtushme. **10** Aristarku, i burgosur me mua, ju përsëndet bashkë me Markun, kushëririn e Barnabës (pér të cilin keni marrë mësimin, po të vijë te ju, ta mirëprisni), **11** dhe Jezusi, i quajtur Just, të cilët vijnë nga rrethprerja; këta janë të vetmit bashkëpunëtore në veprën e mbretërisë së Perëndisë, të cilët qenë pér mua ngushullim. **12** Epafrasi, që éshëtë nga tuajt dhe shërbëtor i Krishtit, ju përsëndet; ai lufton gjithnjë pér ju në lutje, që ju të qëndroni të përsosur dhe të përkryer në gjithë vullnetin e Perëndisë. **13** Në fakt unë dëshmoj pér të se ai ka zell të madh pér ju, pér ata që janë në Laodice dhe pér ata që janë në Hierapolis. **14** I dashur Lluka, mjeku, dhe Dema ju përsëndesin. **15** U bëni të fala vëllezërvë që janë në Laodice, Ninfës dhe kishës që éshëtë në shtëpinë e tij. **16** Dhe, mbasi të jetë lexuar kjo letër ndër ju, bëni që të lexohet edhe në kishën e Laodikasve; dhe ju

gjithashtu lexoni atë të Laodices. **17** Dhe i thoni Arkipit: "Ki kujdes shërbesën që more në Zotin, që ta plotësosh". **18** Përhëndetja éshëtë shkruar me dorën time, nga unë, Pali. Kujtoni prangat e mia. Hiri qoftë me ju. Amen.

1 Thesalonikasve

1 Pali, Silvani dhe Timoteu, kishës së Thesalonikasve në Perëndinë Atë dhe në Zotin Jezu Krisht: paçi hir dhe paqe prej Perëndisë, Atit tonë, dhe prej Zotit Jezu Krisht. **2** Ne pérherë e falënderojmë Perëndinë pér ju të gjithë, duke ju kujtuar në lutjet tona, **3** duke kujtuar vazhdimisht veprën tuaj të besimit, mundimin e dashurisë suaj dhe qëndrueshmérinë e shpresës në Zotin tonë Jezu Krisht pérpara Perëndisë, Atit tonë, **4** duke ditur, véllezër të dashur prej Perëndisë, të zgjedhurit tuaj, **5** sepse ungjilli ynë nuk erdhi deri te ju vetëm me fjalë, por edhe me fuqi dhe me Frymë të Shenjtë, dhe me shumë bindje; ju e dini se si jemi sjellë në mes tuaj pér hirin tuaj. **6** Dhe ju u bëtë imituesit tanë dhe të Zotit, duke e pranuar fjalën në mes të një pikëllimi të madh, me gëzimin e Frymës së Shenjtë, **7** pér t'u bérë kështu shëmbull pér të gjithë besimtarët e Maqedonisë dhe të Akaisë. **8** Në fakt prej jush jehoi fjalë e Perëndisë jo vetëm në Maqedoni dhe në Akai, por edhe në çdo vend u pérhap besimi juaj tek Perëndia, sa që ne s'kemi nevojë të themi ndonjë gjë, **9** sepse vetë ata tregojnë pér ne, si qe ardhja jonë ndër ju si u kthyet nga idhujt te Perëndia, pér t'i shërbyer Perëndisë së gjallë e të vërtetë, **10** dhe pér të pritur prej qiejeve Birin e tij, të cilin ai e ngjallë prej së vdekurish, Jezusin, që na çiron nga zemërim që po vjen.

2 Sepse ju vetë, véllezër, e dini se ardhja jonë ndër ju nuk qe e këtë. **2** Por, mbasi hoqëm më parë dhe mbasi na shanë në Filipi, sikurse e dini, ne morëm guxim në Perëndinë tonë të shpallim ndër ju ungjillin e Perëndisë midis kaq përpjekjesh. **3** Sepse nxitja jonë nuk vjen nga mashtrimi, as nga qëllime të parështimë, as nga dredhia; **4** por, duke qenë se u miratuan prej Perëndisë që të na besohet ungjilli, kështu ne flasim jo që t'u pëlqejmë njerëzve, por Perëndisë, që provon zemrat tona. **5** Ne, pra, nuk kemi përdorur kurrë, sikurse e dini mirë, fjalë lajkatuese, dhe as nuk jemi nisur nga motive lakkimë; Perëndia është déshmitar. **6** Dhe nuk kemi kérkuar lavdi prej njerëzve, as prej jush, as prej të tjerësh, megjithëse mund t'ju bëhenish barrë si apostuj të Krishtit. **7** Përkundrazi qemë zemërbutë midis jush, ashtu si mëndehsha që rrit me dashuri fémijët e saj. **8** Kështu, duke pasur një dashuri të madhe ndaj jush, ishim të kënaqur duke ju komunikuar jo vetëm ungjillin e Perëndisë, por edhe vetë jetën tonë, sepse na u bëtë të dashur. **9** Sepse ju, o véllezër, e mban mend lodi dhen dhe mundimin tonë: si kemi punuar ditë e natë që të mos i bëhem barrë asnjërit prej jush, dhe predikuam ungjillin e Perëndisë ndër ju. **10** Ju jeni déshmitarë, dhe Perëndia gjithashtu, si jemi sjellë me shenjtëri, me drejtësi, pa të meta, me ju që besoni. **11** Ju e dini gjithashtu se ne këshilluan, ngushëlluan dhe i jemi pérbetuar secilit prej jush, si bën një baba me bijtë e vet. **12** që të ecni denjësisht pér Perëndinë, që ju thërrët në mbretërinë e dheti lavdinë e tij. **13** Prandaj edhe ne e falenderojmë pa pushim Perëndinë, se kur ju keni marrë nga ne fjalën e Perëndisë, e pritet atë jo si fjalë njerëzish, por, sikurse është me të vërtetë, si fjalë Perëndie, që vepron ndër ju që besoni. **14** Sepse ju, o véllezër, u bëtë imituesit e kishave të Perëndisë që janë në Jude në Jezu Krishtin, sepse edhe ju keni vuajtur nga ana e bashkëkombasve tuaj të njëjtat gjëra, sikurse edhe ata kanë vuajtur nga Judenjtë, **15** të cilët e vrani Zotin Jezus dhe profetët e tyre, dhe na pérndoqën edhe ne. Ata nuk i pëlqen Perëndia, dhe janë armiq me të gjithë njerëzit, **16** duke na penguar që t'u flasim johebrejnje që ata të shpëtohen, pér ta mbushur vazhdimisht masën e mëkateve të

tyre; por zemërimi arriti mbi ta më në fund. **17** Dhe ne, o véllezër, mbasi mbetëm pa ju pér një kohë të shkurtër, trupërisht por jo me zemër, u përpogëm edhe më shumë, nga malli i madh, të shohim përsëri fytyrën tuaj. **18** Prandaj deshëm, të paktën unë Pali, të vijnë te ju jo një, por dy herë, por Satani na pengoi. **19** Cila në fakt është shpresa jonë, a gëzimi, a kurora e lavdisë? A nuk jeni pikërisht ju, pérpara Zotit tonë Jezu Krisht në ardhjen e tij? **20** Ju jeni në fakt lavdia dhe gëzimi jonë.

3 Prandaj, mbasi nuk mundëm më të rezistonim, na u duk e pëlqyeshme të të qëndrojmë, të vetëm, në Athinë, **2** dhe dërguam Timoteun, vëllanë tonë dhe shërbenjës të Perëndisë, dhe bashkëpunëtorin tonë në predikimin e ungjillit të Krishtit, që t'ju fuqizojë dhe t'ju japë zemër në besimin tuaj, **3** që të mos lëkundet askush në këto pikëllime, sepse ju e dini vetë se pér këtë jemi caktuar. **4** Sepse, edhe kur ishim midis jush, ju parashikuam se do të heqim vështirësi, pikërisht sikurse ndodhi, dhe ju këtë e dini. **5** Për këtë arsy e edhe unë, mbasi nuk restoja më, dërgova të marr vesh pér besimin tuaj, se mos ju kishte tunduar tunduesi, dhe mundimi ynë të kishte shkuar kat. **6** Por tani që u kthye Timoteu prej jush dhe na solli lajme të mirë pér besimin dhe dashurinë tuaj, dhe se ju ruani gjithnjë një kujtim të mirë pér ne dhe kemi mall të madh që të na shihni, sikurse edhe ne t'ju shohim juve, **7** prandaj, o véllezër, ne u ngushëlluan pér ju, me gjithë pikëllimin dhe vuajtjet tona, pér hir të besimin tuaj, **8** sepse tani rrojmë me të vërtetë, në qoftë se ju qëndroni të patundur në Zotin. **9** Sepse çfarë falënderimi mund t'i drejojmë Perëndisë pér ju, pér gjithë gëzimin që ndiejmë pér shkakun tuaj pérpara Perëndisë sonë, **10** duke u lutar shumë, natë e ditë, që të shohim fytyrën tuaj dhe të plotësojmë gjërat që ende i mungojnë besimin tuaj? **11** Po vetë Perëndia, Atit ynë, dhe Zoti ynë Jezu Krishti e sheshoftë rrugën tonë pér te ju. **12** Dhe Zoti shftotë dhe teproftë në dashurinë pér njeri tjetrin dhe pér të gjithë, ashtu si edhe ne ndaj jush, **13** pér të bérë të pa tundura zemrat tuaja, pa të meta në shenjtëri pérpara Perëndisë dhe Atit tonë, në ardhjen e Perëndisë sonë Jezu Krisht bashkë me gjithë shenjtörët e tij. Amen.

4 Sa pér të tjerat, pra, véllezër, ju lutemi dhe ju bëjmë thirrje në Zotin Jezus që, sikundër morët prej nesh se si duhet të ecni pér t'i pëlqyer Perëndisë, kështu të teproni edhe më shumë. **2** Sepse ju e dini se ç'urdhërimë ju lamë nga ana e Zotit Jezus. **3** Sepse ky është vullneti i Perëndisë: shenjtërimi juaj; të hiqni dorë nga kurvëria; **4** që secili prej jush të dijë ta mbajë enën e vet në shenjtëri dhe me nder, **5** jo më pasione epshi, si johebre që nuk e rjohin Perëndinë, **6** dhe që askush të mos mashtrojë ose t'a hedhë në punë vëllait të vet, sepse Perëndia është hakmarrësi pér të gjitha këto gjëra, sikurse edhe ju thamë më parë dhe e déshmuam. **7** Sepse Perëndia nuk na thirri në ndyrësi, por në shenjtërim. **8** Prandaj ai që i përbuz këto gjëra, nuk përbuz një njeri, por Perëndinë që ju dha edhe Frymën e tij të Shenjtë. **9** Sa pér dashurinë vëllazërore, nuk keni nevojë që t'ju shkruej, sepse ju vetë jeni të mësuar nga Perëndia që të doni njeri tjetrin. **10** Sepse ju e bëni këtë ndaj gjithë véllezërve që janë në gjithë Maqedoninë; por ne ju bëjmë thirrje, véllezër, që në këtë shtoheri edhe më shumë. **11** dhe të përpigjeni me kujdes të jetoni në paqe, të merreni me gjërat tuaja dhe të punoni me duart tuaja, ashtu si ju kemi urdhëruar, **12** që të silleni me nder ndaj atyre që janë jashtë dhe të mos keni nevojë pér asgjë. **13** Tashmë, véllezër, nuk duam që të jeni në mosdije përsa u përkert atyre që flenë, që të mos trishtoheni si të tjerët që nuk kanë shpresë.

14 Sepse, po të besojmë se Jezusi vdiq dhe u ringjall, besojmë gjithashut që Perëndia do të sjellë me të, me anë të Jezusit, ata që kanë fjetur. **15** Dhe këtë po jua themi me fjalën e Zotit: ne të gjallët, që do të mbetemi deri në ardhjen e Zotit, nuk do të jemi përparrë atyre që kanë fjetur, **16** sepse Zoti vetë, me një urdhër, me zë kryeengjelli dhe me borinë e Perëndisë, do të zgresë nga qilli dhe ata që vdiqën në Krishtin do të ringjallen të parët; **17** pastaj ne të gjallët, që do të kemi mbetur, do të rrëmbehemë bashkë me ata mbi retë, për të dalë përparrë Zotit në ajër; dhe kështu do të jemi pérherë bashkë me Zotin. **18** Ngushëlloni, pra, njëri-tjetrin me këto fjalë.

5 Sa pér kohët dhe pér stinët, vëllezër, nuk keni nevojë që t'ju shkruaj, **2** sepse ju vetë e dini shumë mirë se dita e Zotit do të vijë, si një vjedhës natën. **3** Sepse, kur thonë: "Paqe dhe siguri", atëherë një shkatërrim i papritur do të bjerë mbi ta, ashtu si dhembjet e lindjes të gruas shtatzënë dhe nuk do të shpëtojnë. **4** Por ju, vëllezër, nuk jeni në errësirë, që ajo ditë t'ju zëre në befasi si një vjedhës. **5** Të gjithë ju jeni bij të drítës dhe bij të ditës; ne nuk jemi të natës, as të territ. **6** Le të mos flemë, pra, si të tjerët, por të rrimë zgjuar dhe të jemi të esëll. **7** Sepse ata që flejnë, flejnë natën, dhe ata që dehen, dehen natën. **8** Kurse ne, mbasi jemi të ditës, jemi të esëll, duke veshur parzmoren e besimit dhe të dashurisë, dhe pér përkrenare shpresën e shpëtimit. **9** Sepse Perëndia nuk na ka caktuar pér zemërim, por pér të marrë shpëtimin me anë të Zotit tonë Jezu Krisht, **10** i cili vdiq pér ne kështu që, qofshim zgjuar qofshim fjetur, jetojmë bashkë me të. **11** Prandaj ngushëlloni njeri tjetrin dhe ndërtoni njeri tjetrin ashtu sikur edhe bëni. **12** Tashmë, vëllezër, ju lutemi të keni respekt pér ata që mundohen midis jush, që janë në krye ndër ju në Zotin dhe që ju qortojnë, **13** edhe t'i vlerësoni shumë në dashuri pér veprën e tyre. Jetoni në paqe midis jush. **14** Tani, vëllezër, ju bëjmë thirrje t'i qortoni të parregulltit, të ngushëlloni zemërlëshuarit, të ndihmoni të dobët dhe të jeni të duruar me të gjithë. **15** Vështronit se mos dikush t'ia kthejë dikujt të keqen me të keqen; po kérkonit gjithmonë të mirën edhe te njeri tjetri edhe te të gjithë. **16** Jini gjithmonë të gëzuar. **17** Lutuni pa pushim. **18** Pér çdo gjë falënderoni sepse i tillë éshtë vullneti i Perëndisë në Krishtin Jezus pér ju. **19** Mos e shuanit Frymën. **20** Mos i përbuzni profecitë. **21** Provonit të gjitha, mbanit të mirën. **22** Hiqni dorë nga çdo dukje e ligë. **23** Dhe Perëndia i paqes ju shenjtëroftë ai vetë têrësisht; dhe gjithë fryma juaj, shpirt e trup, të ruhet pa të metë pér ardhjen e Zotit tonë Jezu Krisht. **24** Besnik éshtë ai që ju thërrret, i cili edhe do ta bëjë. **25** Vëllezër, lutuni pér ne. **26** Përshtëndetni të gjithë vëllezërit me puthje të shenjtë. **27** Ju përbetoj pér Zotin që kjo letër t'u lexohet gjithë vëllezërvë të shenjtë. **28** Hiri i Zotit tonë Jezu Krisht qoftë me ju. Amen.

2 Thesalonikasve

1 Pali, Silvani dhe Timoteu, kishës së Thesalonikasve, që është në Perëndinë, Atin tonë, dhe në Zotin Jezu Krisht: **2** paq i hir dhe page nga Perëndia, Ati ynë, dhe nga Zoti Jezu Krisht. **3** Ne e kemi pér detyrë ta falënderojmë gjithnjë Perëndinë pér ju, o vëllezër, sikurse është fort e drejtë, sepse besimi juaj po rritet shumë dhe dashuria e secilit prej jush pér njëri-tjetrin po tepron, **4** aq sa ne vetë po krenohemi me ju në kishat e Perëndisë, pér qëndresën tuaj dhe pér besimin në të gjitha pérndekjet dhe vështirësitet që po hiqni. **5** Ky është një dëftim i gjyqit të drejtë të Përendisë, që ju të çmoheni të denjë pér mbretërinë e Perëndisë pér të cilën edhe vuani, **6** sepse është e drejtë, nga ana e Perëndisë, t'u jepet mundim atyre që po ju mundojnë, **7** kurse juve, të munduarve, të preheni bashkë me ne, kur Zoti Jezu Krisht të shfaqet nga qilli me engjëjt e pushtetit të vet, **8** në një zjarr flakërues, pér t'u hakmarrë kundër atyre që nuk njojin Perëndi, dhe të atyre që nuk i binden ungjillit të Zotit tonë Jezu Krisht. **9** Ata do të ndëshkohen me shkatërrim të përjetshëm, larg nga fytyra e Zotit dhe nga lavdia e fuqisë së tij, (aiōnios g166) **10** kur ai t'ë vijë, atë ditë, pér t'ë genë i lavdëruar në shenjtorët e vet, pér t'ë qenë i admiruar në mes të atyre që kenë besuar, sepse dëshmia jonë tek ju u besua. **11** Edhe pér këtë ne vazhdimisht po lutemi pér ju, që Perëndia ynë t'ju bëjë të denjë pér këtë thirrje dhe të përbushë me fuqinë qđo qëllim të mirë dhe veprën e besimit, **12** që të lëvdohet emri i Zotit tonë Jezu Krisht në ju dhe ju në të, sipas hirit të Perëndisë sonë dhe të Zotit Jezu Krisht.

2 Ju lutemi, o vëllezër, lidhur me ardhjen e Zotit tonë Jezu Krisht dhe me tubimin tonë me të, **2** të mos lejoni që menjëherë t'ju prishet mendja ose të trazoheni as prej fryme, as prej fjalë, as prej ndonjë letre gjoja të shkruar prej nesh, thua se ja, erdh i dita e Krishtit. **3** Askush të mos ju gjenjëj kursesi, sepse ajo ditë nuk do t'ë vijë, pa ardhur më parë rënia dhe pa u shfaqur njeriu i mëkatit, i biri i humbjes, **4** kundërshtari, ai që lartëson veten mbi qđo gjë që quhet perëndi ose objekt adhurimi, aq sa të shkojë e të rrijë në tempullin e Perëndisë si Perëndi, duke e paraqitur veten se është Perëndi. **5** A nuk ju bie ndër mend se, kur isha akoma ndër ju, juva thova këto gjëra? **6** Tani e dini atë që e ndalon atë që të shfaqet vetëm në kohën e vet. **7** MISTERI I PAUDHËSISË NË FAKT ËSHTË TASHMË NË VEPRIM, DUKE PRITUR VETËM QË TË HIQET NGA MESI AI QË E NDALON TASHTI. **8** ATËHERË DO TË SHFAQET KY I PAUDHË, TË CILIN ZOTI DO TA SHKATËRROJË ME HUKATJEN E GOJËS SË TIJ DHE DO TA ASGJËSOJË ME TË DUKURIT E ARDHJES SË TIJ. **9** ARDHJA E ATIJ TË PAUDHI DO TË BËHET ME ANË TË VEPRIMIT TË SATANIT, BASHKË ME ÇUDIRA, SHENJA DHE MRREKULLISH TË RREME, **10** DHE NGA QĐO MASHTRIM LIGËSIE PËR ATA QË HUMBIN, SEPSE NUK PRANUAN TA DUAN TË VËRTETËN PËR TË QENË TË SHPËTUAR. **11** E PRANDAJ PERËNDIA DO T'U DËRGJË ATYRE NJË GËNJIM QË DO T'I BËJË TË GABOJNË, QË T'I BESOJNË GËNJESENTRËS, **12** QË TË DËNOHEN TË GJITHË ATA QË NUK I BESUAN SË VËRTETËS, POR PËRQAUFAN LIGËSINË! **13** POR NE DUHET TA FALËNDEROJMË VAZHDIMISHT PERËNDINË PËR JU, O VËLLEZËR TË DASHUR NGÀ ZOTI, SEPSE PERËNDIA JU ZGJODHI QË NË FILIM PËR T'JU SHPËTUAR, ME ANË TË SHENJTERIMIT TË FRYMËS DHE TË BESIMT NË TË VËRTETËN; **14** TEK E CILA JU THIRRI ME ANË TË UNGJILLIT TONË, QË TË ARRINI TË MERRMI LAVDINË E ZOTIT TONË JEZU KRISHT. **15** PRANDAJ, VËLLEZËR, QËNDRONI DHE MBANI POROSITË QË MËSUAT, ME ANË TË FJALËS OSE ME ANË TË LETRËS SONË. **16** DHE VETË ZOTI JONË JEZU KRISHT DHE PERËNDIA ATI YNË, QË NA DESHI DHE NA DHA ME ANË TË HIRIT NJË NGUSHËLLIM TË PËRJETSHËM DHE NJË SHPRESË

të mirë, (aiōnios g166) **17** NGUSHËLLOFTË ZEMRAT TUAJA DHE JU FORCOFTË NË QĐO FJALË E PUNË TË MIRË.

3 MË NË FUND, O VËLLEZËR, LUTUNI PËR NE, QË FJALA E ZOTIT TË PËRHAPET ME TË SHPEJTË DHE TË LËVDOHET, PORSI NDËR JU, **2** DHE DERISA TË SHPETOJMË NGA NJERËZIT E ÇORODITUR DHE TË KËQJ, SEPSE JO TË GJITHË KANË BESIM. **3** POR ZOTI ËSHTË BESNIK, DHE AI DO T'JU FORCOJË DHE DO T'JU RUAJË NGÀ I LIGU. **4** DHE NE KEMI BESIM PËR JU TË ZOTI, SE GJERAT QË JU POROSITËM PO I BËNI DHE DO T'I BËNI. **5** EDHE ZOTI I DREJOFTË ZEMRAT TUAJA TE DASHURIA E PERËNDISË DHE TE QËNDRUESHMËRIA E KRISHTIT. **6** DHE JU POROSITUM, O VËLLEZËR, NË EMËR TË ZOTIT TONË JEZU KRISHT, QË TË LARGOHENI NGA QĐO VËLLA QË ECËN I ÇRREGULLT DHE JO SIPAS POROSISË QË KENI MARRË PREJ NESH. **7** SEPSE JU E DINI VETË SE SI DUHET TË NA SHËMBËLLENI, SEPSE NE NUK U SOLLËM NË MËNYRË TË ÇRREGULLT MIDIS JUSH, **8** DHE NUK KEMI NGRËNË FALAS BUKËN E NDONJËRIT, POR PUNUAM MË MUNDIM DHE CFILITË DITË E NATË, QË TË MOS I BËHESHIM BARRË ASNJËRIT PREJ JUSH. **9** JO SE NE NUK E KEMI KËTË TË DREJTË, PO PËR T'JU DHËNË NË VETË NJË SHËMBULL QË JU TË NA IMITONIT. **10** NË FAKT, EDHE KUR ISHIM NË MES TUAJ, JU POROSISIM KËTË: SE PO QE SE NDONJË NUK DO TË PUNOJË, AS TË MOS HAJË. **11** NË FAKT DËGJOJMË SE DISA PREJ JUSH QË ECIN NË MËNYRË TË ÇRREGULLT, NUK BËJNË ASGJË DHE MERREN ME GJERA TË KOTA. **12** KËTA I POROSISIM DHE I BËJMË THIRRJE NË ZOTIN TONË JEZU KRISHT, QË TË HANË BUKËN E TYRE DUKE PUNUAR SHTRUAR. **13** DHE SA PËR JU, O VËLLEZËR, MOS U LODHNI SË BËRI TË MIRËN. **14** DHE NËQOFTËSE DIKUSH NUK I BINDET FJALËS SONË NË KËTË LETËR, SHËNOJENI ATË DHE MOS U SHQËRONI ME TË, QË AI TË TURPËROHET. **15** POR MOS E MBANI ATË SI NJË ARMIK, PO KËSHILLOJENI SI VËLLA. **16** DHE VETË ZOTI I PAGES JU DHËNTË VAZHDIMISHT PAGE NË QĐO MËNYRË. ZOTI QOFTË ME JU TË GJITHË. **17** TË FALAT ME SHËNDET JANË NGA DORA IME, NGA MUA, PALI; DHE KJO ËSHTË NJË SHENJË NË QĐO LETËR PREJ MEJE; UNË SHKRUAJ KËSHTU. **18** HIRI I ZOTIT TONË JEZU KRISHT QOFTË ME JU TË GJITHË. AMEN.

1 Timoteut

1 Pali, apostulli i Jezu Krishtit, me urdhër të Perëndisë, Shpëtimtarit tonë, dhe të Zotit Jezu Krisht, shpresës sonë, **2** Timoteut, birit të vërtetë në besim: hir, mëshirë dhe paqe prej Perëndisë Atit tonë dhe prej Krishtit Jezus, Zotit tonë. **3** Ashtu si të nxita kur u nisa pér në Maqedoni, qëndro në Efes pér t'u urdhëruar disave të mos mësojnë doktrina të tjera, **4** dhe të mos merren me përralla dhe me gjenealogji që s'kanë të sosur, të cilat shkaktojnë përçarje më tepër sesa vepra e Perëndisë, që mbështetet në besim. **5** Qëllimi i këtij urdhërimi është dashuria, prej një zemre të pastër, prej një ndërgjegjeje të pastër dhe prej një besimi jo të shtritur. **6** Disa, duke u shmangur nga këto gjëra, u kthyen në biseda të kota dhe, **7** duke dashur të jenë mësues të ligjit, nuk kuptojnë as ato që thonë, as ato që pohojnë. **8** Dhe ne e dimë se ligji është i mirë, në qoftë se njeriu e përdori si duhet; **9** duke ditur këtë, që ligji nuk është vënë pér të drejtin, po pér të pabesët dhe të rebelët, pér të ligët dhe mëkatarët, pér të pamëshirshmit dhe të ndyrët, pér ata që vrasin babë e néné, pér vrasesit, **10** pér kurvarët, pér homoseksualët, pér grabitësit, pér rremët, pér ata që shkelin betimin, pér çdo gjë tjeter që bie në kundërshtim me doktrinën e shëndoshë, **11** sipas ungjillit të lavdisë të të lumi Perëndi, që më është besuar. **12** Dhe e falënderoj Krishtin Zotin tonë, që më bën të fortë, sepse më çmoi të denjë pér t'u besuar, duke më vënë në shërbimin e tij, **13** që më parë isha blasfemues, pérndjekës dhe i dhunshëm; por m'u dha mëshira, sepse i bëra nga padija, në mosbesimin tim; **14** kështu hiri i Zotit tonë teproi pa masë me besimin dhe dashurinë, që është në Jezu Krishtin. **15** Kjo fjalë është e sigurt e denjë pér t'u pranuar plotësisht, që Krishti Jezus erdhi në botë pér të shpëtuar mëkatarët, ndër të cilët unë jam i pari. **16** Por prandaj u mëshirova, që Jezu Krishti të tregojë më përpara në mua gjithë zemërgjérësinë, pér të qenë shembull pér ata që do të besojnë në të pér jetë të pérjetshme. (aiōnios g166) **17** Dhe Mbretit të amshuar, të pavdekshmit, të padukshmit, të vetmit Perëndi të ditur, i qoftë ndër e lavdi në shekuj të shekujve. Amen. (aiōn g165) **18** Po ta besoj këtë detyrë, o Timote bir, sipas profecive që u bënë më parë pér ty, që sipas tyre të bësh luftimin e mirë, **19** duke pasur besim dhe ndërgjegje të mirë, sepse disa, duke e hedhur poshtë, u bënë lundërthyerje në besim. **20** Ndër këta janë Imeneu dhe Aleksandri, të cilët unë i dorëzova në duart e Satanit që të mësojnë të mos blasfemojnë.

2 Të bëj thirrje, pra, para së gjithash, që të bëhen përgjërimë, lutje, ndërhyrje dhe falënderime pér të gjithë njerëzit, **2** pér mbretërit e pér të gjithë ata që janë në pushtet, që të mund të shkojmë një jetë të qetë dhe të paqtë me çdo perëndishmëri dhe ndër. **3** Sepse kjo është e mirë dhe e pëlqyer përparrë Perëndisë, Shpëtimtarit tonë, **4** i cili dëshiron që gjithë njerëzit të shpëtohen dhe t'ia arrinjë njohjes të së vërtetës. **5** Në fakt një është Perëndia, dhe një i vetëm është ndërmjetësi midis Perëndisë dhe njerëzve: Krishti Jezus njeri, **6** i cili e dha veten si çmim pér të gjithë, pér dëshrimin në kohën e caktuar, **7** pér të cilin unë u vura predikues dhe apostull (them të vërtetën në Krisht, nuk gënjej), mësues i johebrejnje në besim dhe në të vërtetë. **8** Dua, pra, që burrat të luten në çdo vend, duke ngritur duar të pastra, pa mëri dhe pa grindje. **9** Në mënyrë të njëjtë dua që edhe gratë, të vishen hijshëm, me cipë dhe modesti dhe jo me gërshteta a me ar, a me margitarë, a me rroba të shtrenjta, **10** po me vepra

të mira, si u ka hije grave që i kushtohen perëndishmëri. **11** Gruaja le të mësojë në heshtje dhe me çdo nënshtrim. **12** Nuk e lejoj gruan që të mësojë, as të përdori pushtet mbi burrin, por të rrijë në heshtje. **13** Në fakt së pari u formua Adami dhe më pas Eva. **14** Dhe nuk e gënjevi Adami, por gruaja e gënjeve dhe rana në skelje. **15** Megjithatë ajo do të shpëtohet duke lindur fémijë, në qoftë se do të qëndrojnë në besim, në dashuri dhe në shenjtërim me modesti.

3 Kjo fjalë është e sigurt: Në qoftë se dikush dëshiron të bëhet peshkop, dëshiron një punë të mirë.” **2** Duhet, pra, që peshkopit të jetë i patëmetë, burrë i një gruaje të vetme, të jetë i përbajturi, i arsyeshëm, i matur, mikpritës, i zoti të mësojë të tjerët, **3** të mos jetep pas verës, të mos jetë i dhunshëm, të mos jetë koprac, por i butë, jo grindavec, të mos lakmojë paranë; **4** njeri që e qeverisë familjen e vet dhe i ka fémijët të bindur me çdo lloj mirësijelle; **5** (sepse në qoftë se dikush nuk di të qeverisë familjen e vet, si do të kujdeset për kishën e Perëndisë?). **6** Të mos jetë i posakthyer në besim, që të mos i rritet mendja dhe të bjerë në gabimet e dallit. **7** Madje duhet që ai të ketë dëshnim të mirë edhe ndër të ja shqitmit, që të mos shahet dhe të bjerë në lakuun e djallit. **8** Gjithashtu dhjakët duhet të jenë dinjitozë, jo me dy faqe në fjalë, të mos jepen pas verës së përpërt, të mos lakmojnë fitime të paligjshme, **9** dhe ta ruajnë misterin e besimit me ndërgjegje të pastër. **10** Edhe këta le të vihen më parë në provë, pastaj ta kryejnë shërbesën e tyre po të janë të patëmetë. **11** Edhe bashkëshortet e tyre të kenë dinjitet, jo shpifarakë, por të përbajtura dhe besnikë në gjithçka. **12** Dhjakët të janë bashkëshortë të një gruaje të vetme, t'i drejtøjnë mirë fémijët dhe familjet e veta. **13** Sepse ata që e kanë kryer mirë shërbesën, fitojnë reputacion të mirë dhe siguri të madhe në besimin në Jezu Krishtin. **14** Po i' shkruaj këto gjëra duke shpresuar që të vij së shpejtë te ti, **15** por, po u vonova, të dish se si duhet të sillesh në shtëpinë e Perëndisë, që është kisha e Perëndisë së gjallë, shtylla dhe mbështetja e së vërtetës. **16** Dhe s'ka asnjë dyshim se misteri i mëshirës është i madh: Perëndia u shfaq në mish, u shfajësua në Frymë, u duk ndër engjëj, u predikua ndër johebrejn, u besua në botë, u ngrit në lavdi.

4 Dhe Fryma e thotë shkoqur se në kohët e fundit disa do ta mohojnë besimin, duke u vënë veshin frymëve gjenjeshtare dhe doktrinave të demonëve, **2** që flasin gjenjeshtra me hipokrizi, të damkosur në ndërgjegjen e tyre, **3** të cilët do të ndalojnë martesën dhe do të urdhërojnë të mos hani ushqimet që Perëndia i krijoj, të merren me falënderim nga ata që besojnë dhe e njohin të vërtetën. **4** Sepse çdo kriesë e Perëndisë është e mirë dhe asjgjë s'është pér t'u hedhur, nëse merret me falënderim, **5** sepse është shenjtëruar nga fjalë e Perëndisë dhe nga lutja. **6** Duke ua propozuar këto gjëra vëllezërve, ti do të jesh një shërbyesi i mirë i Jezu Krishtit, i ushqyer me fjalët e besimit dhe të mësimit të mirë, që ke kuptuar plotësisht. **7** Shmangu pra nga përrallat profane dhe të vjetërve, edhe ushtrohu në perëndishmëri, **8** sepse ushtrimi i trupit është i dobishëm pér pak gjë, kurse perëndishmëria është e dobishme pér çdo gjë, sepse përban premtimin e jetës së tashme dhe të asaj që do të vijë. **9** Kjo fjalë është e sigurt dhe e denjë pér t'u pranuar në çdo mënyrë. **10** Për këtë, në fakt, ne po mundohemi dhe na shajnë, sepse kemi shpresuar në Perëndinë e gjallë, që është Shpëtimtar i gjithë njerëzve dhe sidomos i besimtarëve. **11** Urdhëro këto gjëra dhe mëso këto gjëra. **12** Askush të mos e shpërfillë moshën

tënde të re, por bëhu shembull për besimtarët në fjalë, në sjellje, në dashuri, në Frymë, në besim dhe në dëlirësi. **13** Kushtoju leximit, këshillimit dhe mësimit derisa të vij unë. **14** Mos e lër pas dore dhuntin që është në ty, e cila të është dhënë me anë profecie, me vënien e duarve nga ana e pleqësisë. **15** Kujdesu për këto gjëra dhe kushtoju atyre tërësish, që përparimi yt të jetë i dukshëm për të gjithë. **16** Ruaje veten tënde dhe mësimin, qëndro në këto gjëra, sepse, duke vepruar kështu, do të shpëtosh veten dhe ata që të dégjojnë.

5 Mos e qorto ashpër një plak, por këshilloje si atë, dhe më të rinxjë si vëllezër, **2** plakat si nëna, të rejat si motra, me plot dëlirësi. **3** Ndero vejushat që janë me të vërtetë të veja. **4** Por në qoftë se një e ve ka djem a nipa, këta le të mësojnë më parë të trogojnë perëndishmëri ndaj atyre të familjes së vet dhe t'uva shpërblejnë prindërve të tyre, sepse kjo është e mirë dhe e pëlqyer përpara Perëndisë. **5** Dhe ajo që është me të vërtetë e ve, dhe ka mbetur e vetme, e ka shpresën në Perëndinë dhe qëndron në lutje dhe në të falura natë e ditë. **6** Ndërsa ajo që jeton e shtthur, ndonëséron, është e vdekur. **7** Porosit edhe këto gjëra, që të janë të patëmeta. **8** Por në qoftë se dikush nuk kujdeset për të vetët, dhe më tepër për ata të shtëpisë, ai e ka mohuar besimin dhe është më i keq se një jobesimtar. **9** Një e ve të regjistrohet në listën e vejushave, po të jetë jo më e re se gjashtëdhjetë vjeçë, të ketë qenë bashkëshorte e një burri të vetëm, **10** dhe të ketë dëshminë për vepra të mira: që i ka rritur fëmijët e saj, ka pritur të huajt, ua ka larë këmbët shenjtorevë, ka ndihmuar nevojtarët, i është kushtuar vazhdimisht çdo vepre të mirë. **11** Po mos i prano vejushat më të reja, sepse, duke u dhënë pas dëshirave të tyre, ngrihen kundër Krishtit, duan të martohen, **12** duke tërhequr mbi vete një dënim, sepse kanë shkelur besimin e parë. **13** Madje ato mësojnë të janë përtace duke shkuar shtëpi më shtëpi, edhe jo vetëm përtace, por edhe llafazane dhe kureshtare duke folur për gjëra të kota. **14** Dua, pra, që vejushat e reja të martohen, të kenë fëmijë, të bëhen zonja shtëpie dhe të mos i japid kundërshtarit asnjë shkak për të përfolur; **15** sepse disa tashmë devijuan për të ndjekur Satanin. **16** Në qoftë se ndonjë besimtar ose besimtarë ka vejusha, le t'i ndihmojë e të mos bëhen barrë kishës, e cila mund të ndihmojë ato që janë me të vërtetë të veja. **17** Pleqtë që e drejtojnë mirë parësinë në kishë, le të nderojen dyfish, sidomos ata që mundohen me fjalë e me mësim. **18** Sepse Shkrimi thotë: "Mos ia lidh gojën kaut që shin në lémë", dhe: "Punëtori e ka hak mëditjen e tij". **19** Mos prano asnjë padi kundër një plaku, veçse kur ka dy ose tre dëshmitarë. **20** Ata që mëkatojnë qortojt përpëra të gjithëve, që edhe të tjerët të kenë frikë. **21** Unë të vë në të përpëra Perëndisë, dhe Zotit Jezu Krisht dhe engjëjëve të zgjedhur, që t'i zbatosh këto gjëra pa paragjykime, dhe mos bëj asgjë me anësi. **22** Mos i vër duart askujt me ngut dhe mos u bëj pjestar në mëkatet e të tjerëve; ruaje veten të pastër. **23** Mos pi më ujë, por përdor pak verë për stomakun tënd dhe për sëmundjet e tua të shpeshta. **24** Disa njerëzve mëkatet u duken sheshit edhe përpëra gjyqit, ndërsa të tjerëve u duken më pas. **25** Gjithashut edhe veprat e mira duken; por edhe ato që janë ndryshe nuk mund të mbeten të fshehura.

6 Të gjithë sklllevërit që janë nën zgjedhë le t'i çmojnë zotërinjtë e tyre të denjë për çdo nderim, që të mos shuhën emri i Perëndisë dhe doktrina. **2** Edhe ata që i kanë zotërinjtë besimtarë, të mos i përbuzin sepse janë vëllezër, por t'u shërbejnë edhe më mirë, sepse ata që kanë dobi nga shërbimi i tyre janë besimtarë

dhe të dashur. Mëso këto gjëra dhe i këshillo. **3** Në qoftë se dikush mëson një doktrinë tjetër dhe nuk ndjek fjalët e shëndosha të Zotit tonë Jezu Krisht dhe doktrinën sipas perëndishmërisë, **4** ai mbahet më të madh dhe nuk di asgjë, por vuan nga sëmundja e grindjes dhe e të zënët me fjalë, prej nga lindin smira, grindja, të sharat, dyshimet e këqija, **5** debatet e kota të njerëzve me mendje të prishur dhe të shterur nga e vërteta, sepse mendojnë se perëndishmëria është burim fitimi; largohu prej këtyre. **6** Perëndishmëria është një mjet që sjell dobi të madhe, kur njeriu kënaqet me aq sa ka. **7** Sepse ne nuk kemi asgjë me vete në këtë botë, dhe është e qartë se prej saj nuk mund të marrim gjë me vete; **8** por, kur kemi çfarë të hamë dhe të veshim, të jemi të kënaqur me kaq. **9** Por ata që dëshirojnë të pasurohen, bien në tundim, në lak dhe në shumë pasione të paarsyeshme dhe të dëmshme, që i plandosin njerëzit në rrënim dhe shkatërrim. **10** Sepse lakmia për para është rrënja e gjithë të këqijave dhe, duke e lakkuar atë fort, disa u larguan nga besimi dhe e depërtuan veten e tyre në shumë dhimbje. **11** Por ti, o njeriu i Perëndisë, hiq dorë nga këto dhe ndiq drejtësinë, perëndishmërinë, besimin, dashurinë, zemërgjëresinë dhe zemërbutesinë. **12** Lufto luftën e drejtë të besimit, rrok jetën e përjetshme, në të cilën u thirre dhe pér të cilën ke bëre rrëfimin e mirë të besimit përpëra shumë dëshmitarëve. (aiōnios g166) **13** Po të përgjërohem përpëra Perëndisë që u jep jetë të gjitha gjithave dhe të Krishtit Jezus, i cili, duke dëshmuar përpëra Ponc Pilatit, dhe një dëshmi të mirë besimi, **14** ta ruash këtë urdhërim pa njolla e te meta, derisa të shfaqet Zoti ynë Jezu Krisht, **15** që, në kohë e caktuar, do ta tregojë i lumi e i vetmi sundimtar, Mbreti i mbretërvë dhe Zoti i zotërvë, **16** ai që i vetmi e ka pavdekësinë dhe rri në drithë të paafrueshme, të cilën asnjë njeri nuk e ka parë kurrë dëhas mund ta shohë; atij i qoftë nderi dhe pushitet i përjetshëm. Amen. (aiōnios g166) **17** Porositi të pasurit e kësaj bote të mos janë krenarë, dhe të mos i mbajnë shpresat në pasurinë që është e pasigurt, por në Perëndinë e gjallë, i cili na jep gjithçka bujarisht për ta gëzuar, (aiōn g165) **18** të bëjnë të mira, të bëhen të pasur në vepra të mira, të janë bujarë dhe të gatshëm për të dhënë, **19** duke mbledhur si thesar një themel të mirë për të ardhmen, për të arritur jetën e përjetshme. (aiōnios g166) **20** O Timote, ruaj atë që të është besuar, duke u shmangur nga fjalët e kota dhe profane dhe nga kundërshtimet e asaj që quhet në mënyrë të rreme shkencë, **21** të cilën e përqafuan disa dhe dolën nga besimi. Hiri qoftë me ty! Amen!

2 Timoteut

1 Pali, apostulli i Jezu Krishtit nëpërmjet vullnetit të Perëndisë, sipas premtimit të jetës që është në Krishtin Jezus, 2 Timoteut, birit të dashur: hir, mëshirë dhe paqe prej Perëndisë Atit, dhe prej Krishtit Jezus, Zotit tonë. 3 E falënderoj Perëndinë, të cilit i shërbej sikurse edhe të parët e mi me ndërgjegje të pastër, se pa pushim të kujtoj në lutjet e mia, ditë e natë; 4 dhe, kur kujtoj lotët e tu, kam shumë mall të të shoh që të mbushem me gjëzim, 5 sepse kujtoj besimin e singqertë që është në ty, i cili më parë ishte te gjyshja jote Loide dhe te nëna jote Eunike, dhe jam i bindur se është edhe te ti. 6 Për këtë arsy po të kujtoj ta zgjosh dhuntinë e Perëndisë që është në ty me anë të vënies së duarve të mia. 7 Sepse Perëndia nuk na ka dhënë frymë frike, por force, dashurie dhe urtësie. 8 Mos ki turp, pra, të dëshmosh Zotin tonë, as mua, të burgosurin e tij, por hiq keq bashkë me mua për ungjillin, sipas fuqisë së Perëndisë, 9 që na shpëtoi dhe na thirri me një thirrje të shenjtë, jo sipas veprave tona, por sipas qëllimit të tij dhe sipas hirit, që na u dha në Krishtin Jezus përparrat fillimit të kohëve (aiōnios g166) 10 dhe tanë u shfaq me anë të dukjes së Shpëtimtarit tonë Jezu Krishtit, që e prishi vdekjen dhe nxori në dritë jetën dhe pavdekësinë me anë të ungjillit, 11 për të cilin unë u caktova predikues, apostull dhesësues i johebrejnje. 12 Për këtë arsy unë po vuaj edhe nga këto gjëra, po nuk kam turp, sepse e di kujt i kam besuar dhe jam i bindur se ai është i zoti ta rruajë visarin tim deri në atë ditë. 13 Ruaje modelin e fjalëve të shëndosha që dëgjove prej meje me besim dhe dashuri, që janë në Krishtin Jezus. 14 Ruaje visarin e mirë me anë të Frymës së Shenjtë që rri te ne. 15 Ti e di se të gjithë ata që janë në Azi më kthyen krahët, dhe midis tyre Figeli dhe Hermogeni. 16 Zoti i dhëntë mëshirë familjes së Onesiforit, sepse shpeshherë më dha zemër dhe nuk pati turp nga prangat e mia; 17 madje, kur erdhni në Romë, më kërkoi me shumë zell dhe më gjeti. 18 Zoti i dhëntë të gjejë mëshirë nga ana e Zotit në atë ditë. Ti e di më mirë se askush sa shërbime më bëri në Efes.

2 Ti, pra, biri im, forcohu në hirin që është në Krishtin Jezus; 2 dhe ato që dëgjove nga unë përparrat shumë dëshmitarëve, jepua njerëzve besnikë, që do të janë të aftë të mësojnë edhe të tjerë. 3 Ti, pra, duro pjesën tënde të vuajtjeve, si një ushtar i mirë i Jezu Krishtit. 4 Sepse asnjë nga ata që shkojnë ushtarë nuk ngatërohet me punërat e jetës, që t'i pëlqejë atij që e mori ushtar. 5 Po ashtu, nëse dikush merr pjesë në garë, nuk kurorëzohet po të mos ketë luftuar sipas rregullave. 6 Bujku që mundohet duhet ta marrë i pari pjesën e fryteve. 7 Mendo për ato që të them, sepse Zoti do të të japë mend për të gjitha. 8 Kujto që Jezu Krishti, nga fisi i Davidit, u ngjall së vdekuri sipas ungjillit tim, 9 për të cilin unë po vuaj deri edhe në pranga posa keqbërsë; por fjalë e Perëndisë nuk lidhet në pranga. 10 Prandaj unë i duroj të gjitha për shkak të të zgjedhurve, që ata të kenë shpëtimin që është në Krishtin Jezus, bashkë me lavdi të përfjetshme. (aiōnios g166) 11 Kjo fjalë është e vërtetë, sepse, nëse ne vidiqëm me të, me të edhe do të rrojmë; 12 në qoftë se vuajmë, do të mbretërojmë bashkë me të; po ta mohojmë, edhe ai do të na mohojë. 13 Nëse jemi të pabesë, ai mbetet besnik, sepse ai nuk mund të mohojë vetven. 14 Ua kujto atyre këto gjëra, duke u përbetuar përparrë Zotit të mos hahen kot me fjalë pa asnjë dobë, në dëm të atyre që dëgjojnë. 15 Mundohu të dalësh përparrë

Perëndisë si i sprovuar, si punëtor që nuk ka pse të turpërohet, që thotë drejt fjalën e së vërtetës. 16 Shmangu nga fjalët e kota dhe profane, sepse do të çojnë në pabesi, 17 dhe fjalë e tyre do të brejë si një gangrenë; ndër këta janë Himeneu dhe Fileti, 18 të cilët dolën jashtë rugës së të vërtetës, duke thënë se ringjallja ka ngjarë dhe përbysin besimin e disave. 19 Megjithatë themeli i fortë i Perëndisë qëndron i patundur, dhe ka këtë vulë. "Zoti i një të vëtët", dhe: "Le t'i largohet paudhësisë kushdo që përmend emrin e Krishtit". 20 Në një shtëpi të madhe nuk ka vetëm enë prej ari dhe argjendi, por edhe prej druri dhe balte; disa pér të nderuar; të tjerat pér të mos nderuar. 21 Pra, në qoftë se dikush pastrohet nga këto gjëra, do të jetë një enë nderi, e shenjtëruar dhe e dobishme pér të zotin, e përgatitur pér çdo vepër të mirë. 22 Largohu nga pasionet rimore dhe bjeru pas drejtësisë, besimit, dashurisë dhe paqes bashkë me ata që e thërrresin në ndihmë Zotin me zemër të pastër. 23 Shmang gjithashtu diskutimet e marra dhe pa mend, duke ditur se shkaktojnë grindje. 24 Sepse shërbëtori i Zotit nuk duhet të zihet, por të jetë i butë me të gjithë, i aftë pér të mësuar njerëzit dhe i durueshëm, 25 duke i mësuar me butësi kundërshtarët, me shpresë se Perëndia ua jep atyre të pendohen, që arrjnë në njojhin të vërtetët, 26 dhe të vijnë në vete, duke shpëtar nga laku i djallit, që i ka zënë robër të vullnetit të tij.

3 Dhe dije këtë: në ditët e fundit do të vijnë kohë të vështira, 2 sepse njerëzit do të janë egoistë, lakmues parash, mburavacë, krenarë, blasfemues, të pabindur ndaj prindërve, mosmirënjos, të paudhë, 3 të padhembshur, të papajtueshëm, shpifës, të papërbajtjur, mizorë, që s'ë duan të mirën, 4 tradhtarë, kokëshkretë, fodullë, défrimdashës më fort se perëndidashës, 5 të perëndishëm në dukje, por mohues të fuqisë së saj; edhe nga këta largohu. 6 Sepse prej këtyre janë ata që futen nëpër shtëpi dhe i bëjnë pér vete femrat e ngarkuara me mëkate, të sunduara nga pasione të ndryshme, 7 të cilat mësojnë gjithnjë dhe kurren mund të arrjnë në njojhen e plotë të së vërtetës. 8 Dhe sikure Janesi dhe Jambresi i kundërshtuan Moisiut, po kështu edhe këta i kundërvënia së vërtetës; janë njerëz mendjeprishur, të neveritshëm në çështjen e besimit. 9 Por këta nuk do të shkojnë shumë përparrë, sepse marrëzia e tyre do të dalë në shesh pér të gjithë, ashtu sikure u ngjau edhe atyre. 10 Dhe ti ndoqë nga afër mësimin tim, sjelljen, këshillat, besimin, durimin, dashurinë, ngulmin, 11 përndrekjet, vuajtjet që më ndodhën në Antioki, në Ikonio, dhe në Listra; ti e di çfarë përndrekjesh hoqa, por Perëndia më shpëtoi nga të gjitha. 12 Të gjithë ata që duan të rrojnë me perëndishmëri në Krishtin Jezus do të përndiqen, 13 por njerëzit e këqij dhe mashtrees do të shkojnë keq e më keq, duke gënqyer dhe duke u gënqyer vetë. 14 Por ti qëndro në ato që mësove dhe u binde plotësish, duke e ditur prej kujt i mësove, 15 dhe se që nga fëmijëria i njeh Shkrimet e shenjta, të cilat mund të të bëjnë të ditur pér shpëtimin me anë të besimit që është në Krishtin Jezus. 16 I gjithë Shkrimi është i frymëzuar nga Perëndia dhe i dobishëm pér mësim, bindje, ndreje që pér edukim me drejtësi, 17 që njeriu i Perëndisë të jetë i përkryer, têrësisht i pajisur pér çdo vepër të mirë.

4 Po të përbelj, pra, përparrë Perëndisë dhe Zotit Jezu Krisht, që ka pér të gjykuar të gjallë e të vdekur, në dukjen e tij dhe në mbretërinë e tij: 2 prediko fjalën, ngul këmbë me kohë e pa kohë, kritiko dhe qorto, këshillo me çdo durim e doktrinë. 3 Sepse do të vijë koha kur njerëzit nuk do ta durojnë doktrinën e shëndoshë,

por, sipas ëndjeve të veta, do të mbledhin grumbull mësues për të gudulisur veshët 4 dhe do t'i largojnë veshët nga e vërteta e do t'i sjellin drejt përrallave. 5 Por ti rri syçelë në çdo gjë, duro vuajtjet, kryeje punën e ungjilltarit, përmbushe plotësisht shërbesën tënde. 6 Sa për mua, po derdhem si ofertë pije, dhe koha e nisjes sime arriti. 7 Luftën e mirë e luftova, e përfundova vrapimin, e ruajta besimin. 8 Pas kësaj më pret gati kurora e drejtësisë që Perëndia, gjykatësi i drejtë, do të ma japë atë ditë, dhe jo vetëm mua, por edhe gjithë atyre që presin me dashuri të shfaqurit e tij. 9 Përpiku të vish shpejt tek unë, 10 sepse Dema më la, sepse deshi këtë botë, dhe iku në Thesaloniki; Kreshenci në Galati, Titi në Dalmaci. (aiōn g165) 11 Me mua është vetëm Lluka; merre Markun dhe sille me vete, sepse e kam shumë të dobishëm për shërbesë. 12 Tikikun e dërgova në Efes. 13 Kur të vish, sill mantelin që lashë në Troadë, pranë Karpit, dhe librat, sidomos pergamenat. 14 Aleksandri, remtari, më bëri shumë të këqipa; Zoti ia shpagoftë sipas veprave të tij. 15 Ruaju edhe ti prej tij, sepse ka qenë kundërshtar i madh i fjalëve tona. 16 Në mbrojtjen time të parë në gjyq askush nuk qe me mua, por të gjithë më lanë; kjo të mos u numërohet pér faj. 17 Por Zoti më ndenji pranë dhe më dha fuqi, që me anën time predikimi i ungjillit të kryej plotësisht dhe ta dégjonin të gjithë johebrejtë; dhe unë shpëtova nga goja e luanit. 18 Edhe Zoti do të më shpëtojë nga çdo veprë e keqë dhe do të më ruajë për mbretërinë e tij qellore. Lavdi atij në shekuj të shekujve. Amen. (aiōn g165) 19 Të fala Prishilës dhe Akuilës dhe shtëpisë së Onesiforit. 20 Erasti mbeti në Korint, por Trofimin e lashë të sëmurë në Milet. 21 Përpiku të vish përpara dimrit. Të përshtëndetin Eubuli, Pudenti, Lini, Klaudja dhe të gjithë vëllezërit. 22 Zoti Jezu Krisht qoftë me frymën tënde! Hiri qoftë me ju! Amen.

1 Pali, shërbëtor i Perëndisë dhe apostull i Jezu Krishtit, sipas besimit të të zgjedhurve të Perëndisë dhe njohjes të së vërtetës që është sipas perëndishmërisë, **2** në shpresën e jetës së përjetshme, të cilën Perëndia, që nuk gjenjen, e premtoi para të gjitha kohërave, (aiōnios g166) **3** dhe që në kohë të caktuara e shfaqi fjalën e tij me anë të predikimit që m'u besua me urdhër të Perëndisë, Shpëtimtarit tonë, **4** Tilit, birit të vërtetë në besimin e përbashkët: *hir, mëshirë dhe paqe prej Perëndisë*. Atit, dhe prej Zotit Jezu Krisht, Shpëtimtarit tonë. **5** Për këtë arsyë të lashë në Kretë, që ti të ndreqësh mirë çështjet që janë për t'u bérë dhe që, në çdo qytet, të caktosh pleq, ashtu siç të porosita; **6** secili prej tyre të jetë i paqortueshëm, bashkëshort i një gruaje të vetme, të ketë fëmijë besimtarë, që të mos përfiten për jetë të shtthurur dhe për pandëgjesë. **7** Sepse peshkopji, si administruies i shtëpisë së Perëndisë duhet të jetë i paqortueshëm, jo arrogant, jo zemërak, jo i dhënë pas verës, jo i dhunshëm, jo njeri që lakanon fitim të turpshëm, **8** por milkritës, mirlëdashës, i urtë, i drejtë, i shenjtë, i përmbajtur, **9** që mban fort fjalën besnikë siç i është mësuar, që të jetë në gjëndje me doktrinën e shëndoshë të këshillojë dhe bindë ata që kundërshtojnë. **10** Sepse ka, veçanërisht ndërmjet atyre që janë nga rethprerja, shumë të pabindur, llafazanë dhe mashtrees, të cilëve u duhet myllur goja; **11** këta ngatërrojnë familje të téra, duke mësuar ato që s'duhet, për fitim të ndyrë. **12** Një prej tyre, pikërisht një profet i tyre, tha: "Kretasit janë gjithnjë gjenështarë, egërsira të këqija, barkpërtacë!" **13** Kjo dëshmi është e vërtetë; prandaj qortoji me ashpërsi, që të shëndoshen në besim, **14** pa u vënë vesh përrallave të Judenje dhe urdhërimeve të njerëzve që largohen nga e vërteta. **15** Gjithçka është e pastër për ata që janë të pastër, por asgjë nuk është e pastër për të ndoturit dhe për ata që nuk besojnë; madje edhe mendja, edhe ndërgjegjëja e tyre janë të ndotura. **16** Ata pohojnë se njohin Perëndinë, po me vepra e mohojnë, sepse janë të neveritshëm, të pabindur dhe të pazotë përfarëdo veprë të mirë.

2 Por ti shpall ato që përkonjnë me doktrinën e shëndoshë: **2** pleqtë të janë të përmbajtur, dinjitozë, të urtë, të shëndoshë në besim, në dashuri, në durim. **3** Gjithashu edhe gratë e moshuara të kenë sjellje ashtu si u ka hije shenjoreve, jo shpifëse, jo robinja ndaj verës së shumtë, por mësuese të së mirës, **4** që t'i mësojnë të rejt të duan burrat e tyre, të duan bijtë e tyre, **5** të janë fjalëpakkë, të dlira, t'i kukshtohen punëve të shtëpisë, të mira, të bindura ndaj burrave të tyre, që fjala e Perëndisë të mos blasfemohet. **6** Nxiti gjithashu të rinxjtë që të janë të matur, **7** duke e nxjerrë në çdo gjë veten tënde si shembull veprash të mira, duke treguar në mësim pastërti, dinjitet, paprishshmëri, **8** një e folur e shëndoshë e të paqortueshme, që kundërshtari të turpërohet e të mos ketë të flasë asgjë të keqe për ju. **9** Shërbëtorët t'u binden zotërinje të tyre, të mundohen t'i kënaqin në të gjitha gjërat, të mos i kundërshtojnë me fjalë, **10** të mos përvetësojnë gjënë e huaj, por të tregojnë një besnikëri të plotë, që në çdo gjë të nderojnë mësimin e Perëndisë, Shpëtimtarit tonë. **11** Sepse hiri shpëtues i Perëndisë iu shfaq gjithë njerëzve, **12** dhe na mëson të mohojmë pabesinë dhe lakmitë e botës, sepse ne rrojmë me urtësi, me drejtësi dhe me perëndishmëri në këtë jetë, (aiōn g165) **13** duke pritur shpresën e lume dhe të shfaqurit e lavdisë të të madhit Perëndi dhe të Shpëtimtarit tonë

Jeu Krisht, **14** i cili e dha veten për ne, për të na shpenguar nga çdo paudhësi dhe për të pastruar për vete një popull të veçantë, të zellshëm në vepra të mira. **15** Mësouj këto gjëra, këshillo dhe qorto me çdo pushtet! Askush mos të përcmoftë.

3 U kuko atyre që t'u nënshtrohen pushtetarëve dhe autoriteteve, të janë të bindur, gati për çdo vepër të mirë, **2** të mos flasin keq për asnjieri, të janë paqësorë dhe të butë, duke treguar mirësjellje të madhe kundrejt të gjithë njerëzve. **3** Sepse edhe ne dikur ishim të pamendë, rebelë, endacakë, robër të lkmive të ndryshme dhe të qejfeve, duke jetuar në ligësi dhe në smirë, të uryer dhe duke e uryer njeri tjetrin. **4** Po kur u shfaq mirësia e Perëndisë, Shpëtimtarit tonë, dëshuria e tij për njerëzit, **5** ai na shpëtoi jo me anë të veprave të drejtë që në bëmë, por sipas mëshirës së tij, me anë të larjes së rilindjes dhe të ripërtëritjes së Frymës së Shenjtë, **6** të cilën e derdhi me mbushëlli mbi ne, me anë të Jezu Krishtit, shpëtimtarit tonë, **7** që ne, të shfajësuar me anë të hirit të tij, të bëhemë trashëgimtarë të jetës së përjetshme, sipas shpresës që kemi. (aiōnios g166) **8** Kjo fjalë është e sigurt, dhe dua që ti të pohosh me forcë këto gjëra, që ata që kanë besuar në Perëndinë të kujdesen për të kryer vepra të mira. Këto gjëra janë të mira dhe të dobishme për njerëzit. **9** Por ti shmangu nga diskutimet e ma-rra, nga gjenealogjitet, nga grindjet dhe debatet rrëth ligjit, sepse janë të padobishme dhe të kota. **10** Shmangu nga njeriu sektar, mbasi ta kesh qortuar një herë e dy herë, **11** duke ditur se një i tillë është çoroditur dhe mëkaton, duke dënuar vveten. **12** Kur të dérgoj Arteman ose Tikikun, bëj çmos për të ardhur tek unë në Nikopoli, sepse vendosa ta kaloj dimrin aty. **13** Përcilli me kujdes për udhëtim Zenën, juristin e ligjit, dhe Apolonin, që të mos u mungojë gjë. **14** Edhe le të mësojnë edhe tanët t'u kushtohen veprave të mira për nevojat e ngutshme, që të mos janë të pafrytshëm. **15** Të gjithë ata që janë me mua të bejnë të fala. Përshëndeti ata që na duan në besim. Hiri qoftë me ju të gjithë. Amen.

Filemonit

1 Pali, i burgosuri i Jezu Krishtit, dhe vëlla Timoteu, Filemonit tē dashur dhe bashkëpunëtorit tonë, **2** motrës Apfi, bashkëliftëtarit tonë Arkipit, dhe kishës që mblidhet në shtëpinë tēnde: **3** hir dhe page mbi ju prej Perëndisë sonë, Atit, dhe Zotit Jezu Krisht. **4** E falënderoj Perëndinë tim, duke tē kujtuar gjithnjë në lutjet e mia, **5** sepse po dëgjoj pér dashurinë tēnde dhe pér besimin që ke ndaj Zotit Jezu Krisht dhe ndaj gjithë shenjtorëve, **6** që bashkësia e besimit tēnd tē bëhet e frytshme nëpërmjet njohjes së çdo tē mire që është nē ju pér shkak tē Jezu Krishtit. **7** Sepse ne patëm gëzim tē madh dhe përdëllim nga dashuria jote, sepse me anën tēnde, o vëlla, zemrat e shenjtorëve u përtérinë. **8** Prandaj, edhe pse kam liri tē plotë nē Krishtin tē urdhëroj atë që duhet tē bësh, **9** më shumë më pëlqen tē tē lutem pér dashurinë, kështu siç jam unë, Pali, plak dhe tashti edhe i burgosur i Jezu Krishtit; **10** tē lutem pér birin tim Onesim, që më lindi nē prangat e mia, **11** i cili dikur s'kishte fare vlerë pér ty, por që tani është shumë i vlefshëm pér ty e pér mua, **12** tē cilin ta dërgova përsëri; dhe ti prite atë, zemrën time. **13** Do tē desha ta mbaja pranë vetes që tē më shërbente nē vendin tēnd nē prangat pér shkak tē ungjillit; **14** por nuk desha tē bëja asgjë pa mendjen tēnde që e mira tē cilën do tē bësh tē mos jetë nga detyrimi, por me dashje. **15** Sepse ndoshta pér kétë arsy qe ndarë prej teje pér pak kohë, që ta kesh atë përgjithmonë, (alëni g166) **16** por jo më si skillav, por shumë më tepër se skillav, vëlla tē dashur, sidomos pér mua, por aq më tepër pér ty si sipas mishit, ashtu dhe nē Zotin. **17** Në qoftë se ti, pra, më konsideron shok, prite si tē isha vetë! **18** Dhe në qoftë se tē ka bërë ndonjë padrejtësi ose tē ka ndonjë detyrim, m'i ngarko mua. **19** Unë, Pali, i shkrova me dorën time. Unë vetë do tē paguaj; që tē mos them se ti më detyrohesh edhe veten tēnde! **20** Po, vëlla, ma bëj kétë nder nē Perëndinë! Ma përtëri zemrën nē Perëndinë! **21** Të shkrova me plotbesim se do tē më dëgjosh, sepse e di se ti do tē bësh edhe më shumë nga sa po tē them. **22** Më përgatit njëkohësht një vend pér tē ndenjur, sepse shpresoj se, pér hir tē lutjeve tuaja, do t'ju dhurohem përsëri. **23** Epafra, i burgosur bashkë me mua nē Jezu Krishtin, **24** Marku, Aristarku, Dema dhe Lluka, bashkëpunëtorët e mi, tē bëjnë tē fala. **25** Hiri i Zotit tonë Jezu Krisht qoftë me frymën tuaj. Amen.

Hebrenjve

1 Perëndia, mbasi u foli së lashti shumë herë dhe në shumë mënyra etërve me anë të profetëve, **2** së fundi, këto ditë na ka folur me anë të Birit, të cilin e bëri trashëgimtar të gjitha gjérave, me anë të të cilat e krijoj dhe gjithësinë. (aiōn g165) **3** Ai, duke qenë shkëlqimi i lavdisë së tij dhe vula e qenies së tij dhe duke i mbajtur të gjitha me fjalën e fuqisë së tij, mbasi e bëri vetë pastrimin nga mëkatet tonë, u ul në të djathtën e Madhërisë në vendet e larta, **4** edhe u bë aq më i lartë nga engjëjt, sa më të madhërueshém se ata eshtë emri që ai e trashëgoi. **5** Sepse cilit nga engjëjt i tha ndonjë herë: "Ti je Biri im, sot më je lindur"? Edhe përsëri: "Unë do t'i jem Atë, dhe ai do të më jetë Bir"? **6** Dhe akoma, kur ta shtjerë të Parëlindurin në botë, thotë: "Le ta adhurojnë të gjithë engjëjt e Perëndisë". **7** Kurse për engjëjt thotë: "Engjëjt e vet ai i bën erëra, dhe shërbenjësit e tij flakë zjarri"; **8** ndërsa për të Birin thotë: "Froni yt, o Perëndi eshtë në shekuj të shekuive; skeptri i mbretërisë sate eshtë skeptër drejtësie. (aiōn g165) **9** E ke dashur drejtësinë dhe e ke urryer paudhësinë; prandaj Perëndia, Perëndia yt, të vajosi me vaj gjëzimi përbimi shokët e tu". **10** Edhe: "Ti, o Perëndi, në krye themelove tokën dhe qejt janë vepër e duarve të tu. **11** Ata do të prishen, por ti mbetesh; edhe të gjithë do të vjetrohen si rrrobë, **12** dhe ti do t'i mbështjellësh si një mantel edhe do të ndërrohen; por ti je po ai, dhe vitet e tua nuk do të shteren kurrrë". **13** Dhe cilit nga engjëjt i tha ndonjë herë: "Rri në të djathtën time, gjersa t'i vë armiqëtë e tu shtroje të këmbëvë të tua"? **14** A nuk janë ata të gjithë frymëra shërbenjës, që dërgohen për të shërbyer për të mirën e atyre që kanë për të trashëguar shpëtimin?

2 Prandaj ne duhet t'u përbahemi më shumë atyre që dëgjuam, se mos shkasim ndonjë herë nga ruga. **2** Sepse, në qoftë se fjalë që u fol nga engjëjt eshtë e patundur dhe qdo shkelje e mosbindje mori një shpagim të drejtë, **3** si do të shpëtjmë ne, nëqoftëse e lëmë pas dore një shpëtim kaq të madh? Ky shpëtim, si u shpalë në fillim prej Perëndisë, u vërtetua ndër ne nga ata që e dégjuan, **4** ndërsa Perëndia déshmone për të me anë shenjash e mrekullish, me vepra të ndryshme të fuqishme dhe me dhurata të Shpirtit të Shenjtë, sipas vullnetit të tij. **5** Sepse Perëndia nuk e vuri nën pushtet të engjëjeve botën që ka për të ardhur, për të cilin po flasim, **6** por dikush déshmoi diku duke thënë: "C'është njeriu, që të bie ndërmend për të? Ose i biri i njeriut që të kujdesesh për të? **7** Ti e bëre për pak kohë më të vogël nga engjëjt, ti e kurorëzove me lavdi dhe me ndër dhe e vure përbimi veprat e duarve të tua; **8** Ti i vure të gjitha nën këmbët e tij". Sepse, mbasi i vuri të gjitha nën pushtetin e tij, nuk la asgjë pa iu nënshtruar. Por tani nuk shohim ende që të gjitha janë nën pushtetin e tij, **9** por shohim Jezusin të kurorëzuar me lavdi dhe me ndër përvdekjen që pësoi; ai u bë për pak kohë më i vogël se engjëjt, që me hirin e Perëndisë të provonte vdekjen për të gjithë njerëzit. **10** Sepse i duhej atij, për të cilin dhe nëpërmjet të cilat janë të gjitha, duke çuar shumë bij në lavdi, ta bënte të përsosur me anë të vijaqjeve realizuesin e shpëtimit të tyre. **11** Sepse ai që shenjtëron dha ata që shenjtërohen janë të gjithë prej një; prandaj as nuk turpërohet t'i quajë vëllezër, **12** duke thënë: "Vëllezër të mi do t'u shpalë emrin tënd, do të të lavdëroj në mes të kishës". **13** Edhe më: "Do të shpreso në të". Dhe përsëri: "Ja unë, dhe fëmijët që m'i dha Perëndia". **14** Sepse, duke qenë se bijtë kanë marrë pjesë prej mishi dhe gjaku, po ashtu edhe ai u

bë pjestar në po ato gjëra, që të shkatërronte, me anë të vdekjes, atë që ka pushtetin e vdekjes, domethënë djallin, **15** edhe të qëjronte të gjithë ata që nga frika e vdekjes i ishin nënshtruar robërisë për tërë jetën. **16** Sepse ai nuk kujdeset për engjëjt, por ndihmon pasardhjen e Abrahamin. **17** Prandaj ai duhej t'u ngjantë në çdo gjë vëllezërvë, që të mund të ishte i mëshirshëm e kryeprift besnik në ato që i përkasin Perëndisë, për përu t'u bërë pajtim për mëkatet e popullit. **18** sepse, duke qenë se ai vetë hoqi kur u tundua, mund t'u vijë në ndihmë atyre që tundohen.

3 Prandaj, o vëllezër të Shenjtë, pjestarë të thirrjes qellore, vështronit apostullin dhe kryepriftin e rrëfimtët të besimit tonë, Jezu Krishtin, **2** i cili eshtë besnik ndaj atij që e bëri, ashtu si që edhe Moisiu në tërë shtëpinë e tij. **3** Sepse Jesu eshtë i denjë për më shumë lavdi se Moisiu, meqenëse ai që ndërton shtëpinë ka më shumë ndër se shtëpi. **4** sepse çdo shtëpi ndërtohet pre dikujt, por ai që ka ndërtuar gjithçka eshtë Perëndia. **5** Dhe Moisiu që me të vërtetë besnik në shtëpinë e Perëndisë si shërbëtor, për të déshmuan për të gjitha gjérat që duheshin thënë, **6** por Krishti, si bir, eshtë mbi shtëpinë e tij dhe shtëpia e vet jemi ne, në qoftë se e mbajmë deri në fund guximin dhe mburrjen e shpresës. **7** Prandaj, sikurse thotë Fryma e Shenjtë: "Sot, në qoftë se e dégjoni zërin e tij, **8** mos i ngurtësoni zemrat tuaja si në provokim, në ditën e tundimit në shkretëtirë, **9** ku etërit tuaj më tunduan duke më vënë në sprovë, ndonëse i kishin parë veprat e mia dyzet vjet. **10** Prandaj u indinjova me atë brez dhe thashë: Gabojnë gjithnjë me zemër dhe nuk i njohën udhët e mia; **11** kështu u betova në mërinë time: Nuk do të hyjnë në prehjen time". **12** Kini kujdes, vëllezër, se mos ndonjë nga ju ka zemrë të ligë, mosbesimi, që të largohet nga Perëndia i gjallë, **13** por nxitni njeri tjetrin çdo ditë, derisa thuhet: "Sot", që të mos ngurtësohet ndonjë nga ju prej mashtrimit të mëkatit. **14** Sepse ne jemi bëre pjestarë të Krishtit, në qoftë se do ta ruajmë të palekundur deri në fund fillimin e besimit, **15** kur thuhet: "Sot, në qoftë se e dégjoni zërin e tij, mos jini zemërgur si në ditën e kryengritjes". **16** Kush janë ata që, mbasi e dégjuan, e provokuan? A thua jo të gjithë ata që dolën nga Egjipti me anë të Moisiut? **17** Dhe kush genë ata me të cilët u zemërua për dyzet vjet? A s'qenë vallë atë që mëkatuan, kufomat e të cilëve ranë nëpër shkretëtirë? **18** Dhe për cilët bëri se nuk do të hyjin në prehjen e tij, veç se për ata që qenë të pabindur? **19** Ne shohim se ata nuk mundën të hyjnë për shkak të mosbesimit.

4 Prandaj, përderisa mbetet akoma një premtim për të hyrë në prehjen e tij, le të kemi frikë se mos ndonjë nga ju të mbetet jaشتë. **2** Në fakt neve si edhe atyre u ishte shpalur lajmi i mirë, por fjalë e predikimit nuk u dha dobi fare, sepse nuk qe e bashkuar me besimin tek ata që e dégjuan. **3** Sepse ne që besuam hyjmë në prehje, siç tha ai: "Kështu u përbetova në mërinë time: nuk do të hyjnë në prehjen time", ndonëse veprat e tij u mbaruan që kur se u krijua bota. **4** Sepse diku ai ka thënë kështu për të shtatën ditë: "Dhe Perëndia u preh të shtatën ditë nga të gjitha veprat e tij"; **5** dhe po aty: "Nuk do të hyjnë në prehjen time". **6** Mbas, pra, mbetet që disa të hyjnë në të, ndërsa ata që u ungjillzuan më përpëra nuk hyjnë për shkak të mosbesimit të tyre, **7** ai cakton përsëri një ditë: "Sot", duke thënë, mbas kaq kohe, me gojën e Davidit: "Sot, në qoftë se e dégjoni zërin e tij, mos u bëni zemërgur". **8** Sepse, në qoftë se Jozueu do t'u kishte dhënë prehje, Perëndia nuk do të kishte folur për një ditë tjetër. **9** Mbetet, pra, një pushim i së shtunës për

popullin e Perëndisë. **10** Sepse kush ka hyrë në prehjen e tij, ka bërë pushim edhe ai nga veprat e veta, ashtu si Perëndia nga të tijat. **11** Le të përpíqemi, pra, të hyjmë në atë prehje, që askush të mos bjerë në atë shëmbull të mosbindjes. **12** Sepse fjalë e Perëndisë është e gjallë dhe vepruese, më e mprehtë se çdo shpatë me tehe dhe depërtón deri në ndarjen e shpirtit dhe të frymës, të njyjeve dhe të palcave, dhe është në gjendje të gjykoijë mendimet dhe déshirat e zemrës. **13** Dhe nuk ka asnë krijes që të jetë e fshehur para tij, por të gjitha janë lakuriqë dhe të zbuluar para syve të Atij, të cilët ne do t'i jatipim llogari. **14** Duke pasur, pra, një kryeprift të madh që ka pérshkuan qejt, Jezusin, Birin e Perëndisë, le të mbajmë fort rrëfimin tonë të besimit. **15** Sepse ne nuk kemi kryeprift që nuk mund t'i vijë keq për dobësitetona, po një që u tundua në të gjitha ashtu si ne, por pa mëkatuar. **16** Le t'i afrohemë, pra, me guxim fronit të hirit, që të marrim mëshirë e të gjejmë hir, për të pasur ndihmë në kohë nevoje.

5 Sepse çdo kryeprift, që merret prej njerëzve, vihet kryeprift mbi njerëzit për gjérat që kanë të bëjnë me Perëndinë, për të ofruar dhurata dhe flijime përmëkatet; **2** Kështu ai mund të ketë dhembshuri për ata që janë të paditur dhe të gënjer, sepse edhe ai është i veshur me dobësi, **3** dhe përkëtë arsyë është i detyruar të ofrojë flijime përfajet, si për popullin ashtu edhe përveten e tij. **4** Dhe askush nuk e merr këtë under prej vetes së tij, po ai që thirret nga Perëndia, sikurse Aaroni. **5** Kështu edhe Krishti nuk e përvetësoi ai vetë lavdinë që të bëhet kryeprift, por ia dha Ai që i tha: "Ti je im Bir, sot ti më linde", **6** dhe ashtu si thuhet diku gjetiu: "Ti je prift përfjetë, sipas rendit të Melkisedekut". (aiōn g165) **7** I cili, në ditët e mishit të tij, me klithma të larta dhe me lot, i ofroi lutje dhe urata atij që mund ta shpëtonte nga vdekja, dhe u dëgjua për shkak të frikës së tij nga Perëndia. **8** Edhe pse ishte Bir, mësoi të jetë i bindur nga ato që pësoi, **9** dhe, si u bë i pérkryer, u bë vepronjësi i shpëtimit të amshuar për të gjithë ata që që i binden, (aiōnios g166) **10** duke qenë i shpallur kryeprift nga Perëndiaa sipas rendit të Melkisedekut, **11** për të cilin kemi shumë gjëra përtë thënë, por të vështira përtu shpjeguar, sepse ju jeni rënduar nga veshët përtë dégjuar. **12** Sepse, ndonëse tashmë duhet të ishit mësues, keni përsëri nevojë që t'ju mësojnë njohuritë e para të orakuje të Perëndisë, dhe keni nevojë për qumësht, dhe jo për ushqime të fortë. **13** Sepse kushdo që ushqehet me qumësht nuk ka përvojën e fjalës së drejtësisë, sepse është foshnjë; **14** kurse ushqimi i fortë është përtë rriturit, të cilët, nga përvoja, i kanë të zhvilluara vetitë përtë dalluar të mirën dhe të keqen.

6 Prandaj, duke e lënë fjalën e fillimit të Krishtit, le të synojmë përkryerjen, pa hedhur përsëri themel pendimi nga vepra të vdekura dhe nga besimi te Perëndia, **2** nga doktrina përgagëzimet, të vënies së duarve, të ringjalljes të të vdekurve dhe të gjyqit të përfjetshëm; (aiōnios g166) **3** dhe këtë do ta bëjmë, në e lejofitë Perëndia. **4** Sepse ata që janë ndriçuar një herë, e shjuan dhuninë qellore dhe u bënë pjestarë të Frymës së Shenjtë, **5** dhe shjuan fjalën e mirë të Perëndisë dhe rrrekullitë e jetës së ardhshme, (aiōn g165) **6** dhe po u rrëzuan, është e pamundur t'i sjellësh përsëri në pendim, sepse ata, përvete të tyre, e kryqëzojnë përsëri Birin e Perëndisë dhe e poshtërojnë. **7** Sepse toka, që pi shuin, i cili bie shpesh mbi të dhe prodhon barëra të dobishme përt aq që e punojnë, merr bekim nga Perëndia; **8** kurse, po të prodhojë ferrë e murizë, shahet edhe afër mallkimit dhe fundi i vet është përtu djegur. **9** Dhe ndonëse flasim kështu, ne, o të dashur, lidhur me ju jemi të bindur përgjëra më të

mira dhe që i takojnë shpëtimit; **10** sepse Perëndia nuk është i padrejtë, që të harrojë veprën dhe mundimin tuaj të dashurisë që treguat përmirë emrin e tij me shërbesën që u bëtë dhe po u bëni shenjtorëve. **11** Dhe déshirojmë që secili nga ju të tregojë deri në fund të njëjtin zell për të arritur në sigurimin e plotë të shpresës, **12** që të mos bëheni përtacë, por t'u përrojnani atyre që nëpërmjet besim dhe durim trashëgojnë premtimet. **13** Sepse kur Perëndia i dha premtimin Abrahamit, duke qenë se s'kishte ndonjë më të madh që të përbetohej, bëri me veften e tij **14** duke thënë: "Sigurisht do të bëkoj dhe do të shumoj fort". **15** Dhe kështu Abrahami, duke pritur me durim, fitoi premtimin. **16** Sepse njerëzit bëjnë be përdikë që është më i madh, dhe në këtë mënyrë betimi përtë shërbimtarëve të premtimit më mënyrë më të qartë palëkundshmërinë e vendimit të tij vuri ndërmjetës betimin, **18** që me anë të dy gjërat e pandryshueshme, në të cilat është e pamundur të Perëndia të gjenjëj, të kemi trimërim të madh ne, që kemi kérkuar strehë duke u kapur nga shpresa që na u vu përrpara. **19** Kjo shpresë që ne kemi është si një spirancë e sigurt dhe e patundur, dhe që hyn deri në brendësinë e velit, **20** ku ka hyrë Krishti, si pararendës për ne, pasi u bë kryeprift në amshim sipas rendit të Melkisedekut. (aiōn g165)

7 Sepse ky Melkisedeku, mbret i Salemit dhe prift i Shumë të Lartit Perëndi, i doli përrpara Abrahamit, kur po kthehej nga disfata e mbretërve dhe e bekoi; **2** dhe Abrahami i dha atij edhe të dhjetën e të gjithave. Emri i tij do të thotë më së pari "mbreti i drejtësisë", dhe pastaj edhe "mbreti i Salemit", domethënë "mbreti i paqes". **3** Pa atë, pa nënë, pa gjenealogji, pa pasur as fillim ditësh as fund jete, por i përrojnashém me Birin e Perëndisë, ai mbetet prift në amshim. **4** Merrni me mend, pra, sa i madh ishte ky, të cilët Abrahami i dha të dhjetën e plaqës. **5** Edhe atë nga bjtë e Levit që marrin priftërinë kanë porosi sipas ligjit të marrin të dhjetën nga populli, pra, nga vëllezërit e tyre, megjithëse edhe ata kanë dalë ngå mesi i Abrahamit; **6** ndërsa ky, Melkisedeku, ndonëse nuk e kishte gjenealogjinë prej atyre, mori të dhjetën nga Abrahami dhe bekoi atë që kishte premtimet. **7** Dhe s'ka kundërshtim se më i vogli bekohet nga më i madhi. **8** Veç kësaj ata që i marrin të dhjetat janë njerëzit që vdesin, kurse atje i merr ai përtë cilin të dhëshmohet se rron. **9** Dhe, që të them kështu, vetë Levi, që merr të dhjetat, dha të dhjeta te Abrahami, **10** sepse ishte ende në mesin e t'jet, kur Melkisedeku i doli përrpara. **11** Sepse, po të ishte përkryerja me anë të priftërisë levitike (sepse populli e mori ligji nën atë), c'nevojë kishte të dilte një prift tjetër sipas rendit të Melkisedekut dhe të mos caktohet sipas rendit të Aaronit? **12** Sepse, po të ndërrrohet priftëria, domosdø ndërrrohet edhe ligji. **13** Sepse ai përtë cilin bëhet fjalë i përket një fisi tjetër, prej të cilët askush nuk i ka shërbyer ndonjëherë altarit; **14** sepse dihet se Perëndia ynë lindi nga fisi i Judës, përtë cilin Moisiu nuk tha asgjë lidhur me priftërinë. **15** Dhe këtë bëhet edhe më e quartë, në qoftë se del një prift tjetër pas shëmbëllimit të Melkisedekut, **16** që nuk u bë i tillë në bazë të ligjit të porosisë së mishit, po në bazë të fuqisë të jetës së pashkatërrueshme. **17** Sepse Shkrimi dëshmon: "Ti je prift përtjetë të jetës, sipas rendit të Melkisedekut". (aiōn g165) **18** Në këtë mënyrë bie poshtë urdhërimi i mëparshëm, për shkak të dobësise dhe të padobisë së tij, **19** sepse ligji nuk mbaroi asnjë lloj pune, po futi një shpresë më të mirë, me anë të së cilës i afrohemë Perëndisë. **20** Dhe kjo

nuk u bë pa betim. Sepse ata bëheshin priftérinj pa bërë betim, 21 (ndërsa ky në bazë të betimit nga ana e atij që i tha: "Perëndia u betua dhe nuk do të pendohet: Ti je prift përijetë, sipas rendit të Melkisedekut"). (aiōn g165) 22 Kështu Jezusi u bë garant i një besëlidhje shumë më të mirë. 23 Për më tepër ata qenë bërë priftérinj në numr të madh, sepse vdekja nuk i linte të qëndronin për gjithnjë, 24 kurse ai, mbasi qëndron për jetë të jetës, ka priftéri të patjetësueshme, (aiōn g165) 25 prandaj edhe mund të shpëtojë plotësisht ata që me anë të tij i afrohen Perëndisë, sepse gjithmonë rron që të ndërmjetësoj për ta. 26 Sepse ne një kryeprift i tillë na duhej, i shenjtë, i pafaj, i papërlyer, i ndarë nga mëkatarët dhe i ngritur përbmbi qiej, 27 i cili nuk ka nevojë çdo ditë, si ata kryepriftërinjtë, të ofrojë flijime më parë për mëkatet e veta e pastaj për ato të popullit; sepse këtë bëri një herë e mirë, kur e kushtoi vetveten. 28 Sepse ligji vë kryepriftërinj njerëz që kanë dobësi, por fjala e betimit, që vjen pas ligjit, vë Birin që është i përkryer në jetë të jetës. (aiōn g165)

8 Dhe pikë kryesore e atyre gjërave që po themi është kjo: ne kemi një kryeprift të tillë, i cili qëndron në të djathtën e frontit të Madhërisë në qiejt, 2 shërbenjës i shenjtërores dhe të tabernakullit të vërtetë, të cilin e ngriti Perëndia e jo njeriu. 3 Sepse çdo kryeprift vihet për të ofruar dhurata dhe flijime, prandaj është e nevojshme që edhe ky të ketë diçka që të kushtojë. 4 Po të ishte Ai mbi dhe, nuk do të ishte as prift, sepse ka priftërinj të cilët ofrojnë dhuratat sipas ligjit, 5 që shërbejnë sipas shëmbullit dhe hijes së gjërave qjellore, ashtu si i qe folur Moisiut, kur po gatitej të ndërtonte tabernakullin: "Shiko", tha Ai, "ti bësh të gjitha sipas modelit që të qe treguar në mal". 6 Po tani Krishti mori një shërbesë edhe më të shqar, sepse është ndërmjetësi i një besëlidhje më të mirë, që bazohet mbi premtimin më të mira, 7 sepse, në qoftë se Besëlidhja e parë do të qe e patëmetë, nuk do të qe nevoja të kërkohet vend për një jetët. 8 Sepse Perëndia, duke i qortuar, thotë: "Ja po vijnë ditët kur do të bëj një Besëlidhje të re me shtëpinë e Izraelit dhe me shtëpinë e Judës, 9 jo si besëlidhja që bëra me etërit e tyre, ditën që i mora për dore për t'i nxjerë jashtë nga toka e Egjiptit, sepse ata nuk qëndruan besnikë në Besëlidhjen time, dhe unë i braktisa, thotë Zoti. 10 Dhe kjo është besëlidhja që unë do të bëj me shtëpinë e Izraelit pas atyre ditëve, thotë Zoti: unë do t'i shtie ligjet e mia në mendjet e tyre dhe do t'i shkruaj në zemrat e tyre, dhe do të jem Perëndia e tyre dhe ata do të janë populli im. 11 Duke askush nuk do të mësojë më të afërmën e tij, askush vëllanë e vet, duke thënë: "Njih Perëndinë!". Sepse të gjithë do të më njohin, nga më i vogli e deri tek më i madhi prej tyre, 12 sepse unë do të jem i mëshirishm për paudhësitë e tyre dhe nuk do të kujtoj më mëkatet e tyre dhe keqbëjët e tyre". 13 Duke thënë "një besëlidhje e re", ai e vjetërroi të parën; edhe ajo që vjetrohet dhe plaket është afër prishjes.

9 Sigurisht edhe e para Besëlidhje kishte disa rregulla për shërbesën hyjnore dhe për shenjtëroren tokësore. 2 Sepse u ndërtua një tabernakkull i parë, në të cilin ishte shandani, tryzeza dhe bukët e paraqitjes; ai quhet: "Vendi i shenjtë". 3 Pas velit të dytë ishte tabernakkulli, i quajtur "Vendi shumë i shenjtë" (Shenjtërorja e Shenjtërorëve), 4 që përbante një tymtore prej ari edhe arkën e Besëlidhjes, të mbuluar nga të gjitha anët me ar, në të cilin ishte një enë e artë me manë, shkopi i Aaronit që kishte buluar dhe rrasat e Besëlidhjes. 5 Edhe sipër asaj ishin kerubinët e lavdisë që i bënин hipe pajtuesit; për këto ne nuk do të flasim me hollësi tanë. 6 Duke qenë të vendosura kështu këto

gjëra, priftërinjtë hyjin vazhdimishit në tabernakkulli i parë për të kryer shërbesën hyjnore; 7 por në të dytin hyntë vetëm kryeprifti një herë në vit, jo pa gjak, të cilin e ofronte për veten e tij dhe përmëkatet e popu-llit të kryera në padje. 8 Në këtë mënyrë Fryma e Shenjtë donte të tregonte se udha e shenjtërores ende nuk ishte shfaqur, mbasi ende po qëndronte tabernakkulli i parë, 9 i cili është një shëmbëllëyrë për kohën e tanishme; dhe donte të tregonte se dhuratat dhe flijmet që jepeshin nuk mund ta bënин të përsosur në ndërgjegje atë që e kryente shërbesën hyjnore, 10 sepse kishte të bënte vetëm me ushqime, pije, larje të ndryshme, urdhërimë mish, të imponuara deri në kohën e ndryshimit. 11 Por Krishti, që erdi si kryeprift i të mirave që do të vijnë në të ardhmen, duke kaluar nëpër një tabernakkull më të madh e më të përkryer, që s'është bërë me dorë, pra, që nuk është e kësaj krije, 12 hyri një herë e përgjithmonë në shenjtërore, jo me gjakun e cypve dhe të viçave, por me gjakun e vet, dhe fitoi një shpëtim të amshuar. (aiōnios g166) 13 Sepse, në qoftë se gjaku i demave dhe i cypve dhe hiri i një mëshquerre i spërkatur mbi të ndoturit, i shenjtëron, duke i pastruar në mish, 14 aq më shumë gjaku i Krishtit, i cili me anë të Frymës së Shenjtë e dha veten e tij të papërlyer nga asnjë faj ndaj Perëndisë, do ta pastrojë ndërgjegjen tuaj nga veprat e vdekura për t'i shërbeyer Perëndisë së gjallë! (aiōnios g166) 15 Për këtë arsyë ai është ndërmjetësi i Besëlidhjes së re që, me anë të vdekjes që u bë për shpërblimin e shkeljeve që u kryen gjatë Besëlidhjes së parë, të thirrur të marrin premtimin e trashëgimisë së amshuar. (aiōnios g166) 16 Sepse atje ku ka një testament do të ketë me doemos edhe vdekjen e trashëgimlënësit. 17 Sepse testamenti është i vlefshëm vetëm pas vdekjes, sepse nuk ka kurrrafë fuqie deri sa trashëgimlënësi ende rron. 18 Prandaj edhe Besëlidhja e parë nuk u vërtetua pa gjak. 19 Sepse kur iu shpallën të gjitha urdhërimet sipas ligjt gjithë popullit nga Moisiu, ky mori gjakun e viçave, të cypve, bashkë me ujë, lesh të kuq dhe hisop, e spërkati librin dhe gjithë popullin, 20 duke thënë: "Ky është gjaku i Besëlidhjes që Perëndia urdhëroi për ju". 21 Gjithashtu ai me atë gjak spërkati edhe tabernakkullin dhe të gjitha orënditë e shërbesës hyjnore. 22 Dhe sipas ligjt, gati të gjitha gjërat pastrohen me anë të gjakut; dhe pa derdhur gjak nuk ka ndjesë. 23 Ishte, pra, e nevojshme që format e gjërave qjellore të pastroheshin me këto gjëra; por vetë gjërat qjellore me flijime më të mira se këto. 24 Sepse Krishti nuk hyri në një shenjtërore të bërë me dorë, që është vetëm shëmbëllësë e asaj të vërtetë, por në vetë qjellin për të dalë tani përparrë Perëndisë për ne, 25 dhe jo për ta kushtuar si fli veten e vet shumë herë, sikurse kryeprifti që hyn vit për vit në shenjtërore me gjak që s'është i veti, 26 sepse përndryshe ai duhet të pésonte shumë herë që kur se u krijuat bota; por tani, vetëm një herë, në fund të shkejuje Krishti u shfaq për të prishur mëkatin me anë të flijimit të vetvetes. (aiōn g165) 27 Dhe, duke qenë se është caktuar që njerëzit të vdesin vetëm një herë, dhe më pas vjen gjyqi, 28 kështu edhe Krishti, pasi u dha vetëm njëherë për të marrë mbi vete mëkatët e shumëve, do të duket për së dytë pa mëkat për ata që e presin për shpëtim.

10 Sepse ligji, duke pasur hijen e të mirave që kishin për të ardhur dhe jo figurën vetë të gjërave, nuk mundet kurrë që t'i bëjë të përkryer ata që i afrohen Perëndisë me anë të të njëjtave flijime që ofrohen vazhdimishit vit për vit. 2 Sepse përndryshe do të kishin pushuar t'i ofronin, sepse ata që e ushtrojnë kultin, si të pastroheshin një herë, a nuk do të kishin më asnjë vetëdije për mëkatet? 3 Por në këto flijime përtërihet çdo vit kujtimi i

mëkateve, 4 septe është e pamundur që gjaku i demave dhe i cjepte të heqë mëkatët. 5 Prandaj, duke hyrë në botë, ai thotë: "Tí nuk deshe as flijim as mblatë, po bëre gati pér mua një trup; 6 ti nuk pélqeve as olokauste as flijimet pér mëkatin. 7 Atéherë unë thashë: "Ja, unë po vij; në rotullin e librit është shkrimit pér mua; pér të bérë, o Perendi, vullnetin tênd"". 8 Mbasi tha: "Tí nuk deshe as flijim as mblatë, as olokauste as flijime pér mëkatin, që të blatothen sipas ligjit", 9 ai shtoi: "Ja, unë vij pér të bérë, o Perendi, vullnetin tênd". Ai heq të parën, që të véré të dytën. 10 Prej këtij vullneti, ne jemi shenjtëruar me anë të kushtimit të trupit të Jezu Krishtit, që u bë një herë pér të gjithë. 11 Dhe ndërsa çdo prift rri përdita në këmbë duke shërbyer dhe duke mbaltauar shpesh herë të njëjtat flijime, që nuk mund të heqin kurrë mëkatet, 12 ai, përkundrazi, pasi dha pér gjithnjë një flijim të vetëm pér mëkatet, u vu të rrije në të djathën e Perëndisë, 13 duke pritur paskëtaj vetëm që armiqtë e tij t'i vihen si ndjenjëse pér këmbët e tij. 14 Sepse, me një ofertë të vetme, ai i bëri të përsosur pér gjithnjë ata që shenjtërohen. 15 Por edhe Fryma e Shenjtë na e dëshmon; sepse, mbasi pat thënë më parë: 16 "Kjo është Besëlidhja që unë do të bëj me ata pas atyre ditëve, thotë Perëndia, unë do t'i shtie ligjet e mia në zemrat e tyre dhe do t'i shkruan në mendjet e tyre", 17 shton: "Dhe nuk do t'i kujtoj më mëkatet e tyre dhe paudhësitë e tyre". 18 Edhe atje ku ka ndjesë të këtyre gjéravet, nuk ka më ofertë pér mëkatin. 19 Duke pasur, pra, o vëllezëri, liri të plotë pér të hyrë në shenjtërore me anë të gjakut të Jezusit, 20 me anë të një udhe të re dhe të gjallë që ai përuroi pér ne me anë të velit, domethënë të mishit tij, 21 edhe duke pasur një kryeprift mbi shtëpinë e Perëndisë, 22 le t'i afrohemë me zemër të vërtetë, me siguri të plotë besimi, duke i pasur zemrat tonë të lara prej ndërgjegjës së ligë dhe trupin të larë me ujë të kulluar. 23 Le të mbajmë të patundur rrëfimin e shpresës sonë, sepse besnik është ai që premtoi. 24 Dhe le të kujdesemi pér njeri tjetrin, pér t'u nxitor pér dashuri dhe vepra të mira, 25 pa hequr dorë nga të mbledhur bashkë tonin, sikurse kanë zakon disa, por të nxismi njeri tjetrin, aq më tepër se e shihni ditën që po afrohet. 26 Sepse, në qoftë se ne mëkatojmë me dashje mbasi kemi marrë dijeni të së vëretës, nuk mbetet më asnjë flijim pér mëkatet, 27 por vetëm një priti gjyqi e tmerrshme dhe një e ndezur zjarri që do të përpjek kundërshtarët. 28 Kushdo që shkel ligjin e Moisiut vritet pa mëshirë me deponimet e dy ose tre dëshmitarëve. 29 Ç'dënim më të keq meriton, sipas mendimit tuaj, ai që ka shkelur me këmbë Birin e Perëndisë dhe e ka konsideruar profan gjakun e Besëlidhjes me të cilin u shenjtërua, dhe ka fyer Frymën e hirit? 30 Sepse ne e dimë atë që ka thënë: "Hakmarria më takon mua, unë do ta jap shpagimin", thotë Perëndia. Dhe përsëri: "Perëndia do të gjykojë popullin e vet". 31 Gjë e tmerrshme është të bjerë njeriu në duart e Perëndisë së gjallë. 32 Dhe tani sillni ndërmend ditët e mëparshme, në të cilat, pasi u ndriçuat, keni duruar një lufth të madhe vuajtjesh, 33 herë duke u bërë objekt fyerjesh dhe mundimesh, herë duke u solidarizuar me ata që trajtoheshin në këtë mënyrë. 34 Sepse treguat dhembje pér mua në prangat e mia dhe keni pranuar me gjëzim t'ju zhveshin nga pasuria juaj, duke ditur se keni pér veten tuaj një pasuri më të mirë e të qëndrueshme në qiej. 35 Mos e hidhni tej guximin tuaj, që do të ketë një shpërbirim të madh. 36 Sepse ju keni nevojë pér ngulm që mbasi, të bënë vullnetin e Perëndisë, të merrni gjérat e premtuara. 37 "Edhe fort pak kohë, edhe ai që duhet të vijë do të vijë dhe nuk do të vonojë. 38 Dhe i drejti do të jetojë prej besimit; por ne qoftë se ndokush tërhiqet prapa, shpirti im nuk do të gjejë

pëlqim në të". 39 Por ne nuk jemi nga ata që tërhiqen prapa pér humbje, por nga ata që besojnë në shpëtimin e shpirtit.

11 Dhe besimi është siguria e gjérave që shpresohen, tregim i gjérave që nuk shihen; 2 septe me anë të saj të moçmit morën dëshmimin. 3 Me anë të besimit ne kuptojmë se bota është ndërtuar me fjalën e Perëndisë, sa që ato që shihen nuk u bënë prej gjérave që shihen. (aiōn g165) 4 Me anë të besimit Abeli i ofroi Perëndisë flijim më të mirë nga ai i Kainit; me anë të tij ai mori dëshmimin se ishte i drejtë, sepse Perëndia dha dëshmin se i pranoi ofertat e tij; dhe me anë të tij, ndonëse vdiq, ai po flet ende. 5 Me anë të besimit Enoku u zhvendos që të mos shikonte vdekje dhe nuk u gjet më, sepse Perëndia e kishte zhvendosur; sepse para se të merrej, ai pati dëshmimin se i kishte pëlqyer Perëndisë. 6 Edhe pa besim është e pamundur t'i pélqesh Atij, sepse ai që i afrohet Perëndisë duhet të besojë se Perëndia është, dhe se është shpërbënjeni i atyre që e kërkojnë atë. 7 Me anë të besimit Noeu, i lajmëruar hyjnishët pér ato që ende nuk shiheshin, u frikësua dhe ndërtoi një arkë pér shpëtimin e shtëpisë së tij, me anë të së cilës e dënoi botën dhe u bë trashëgimtar i drejtësisë që është me anë të besimit. 8 Me anë të besimit Abrahami, kur u thirr, u bind të shkojë në atë vend që do të merre pér trashëgim; dhe u nis pa ditur se ku po shkonte. 9 Me anë të besimit Abrahami banoi në tokën e premtuar, si në një dhe të huaj, dhe ndjenji në çadra bashkë me Isakun dhe Jakobin, bashkëtrashëgimtarë të të njëjtë premtim, 10 sepse priste qytetin që ka themelat, mjeshtëri dhe ndërtues i të cilit është Perëndia. 11 Me anë të besimit edhe vetë Sara, ndonëse e kishte kaluar moshën, mori fuqi të bëhet me barrë dhe të lindë, sepse e konsideroi besnik atë që i kishte bëri premtimin. 12 Prandaj edhe prej një të vetmi, edhe ky gati pér të vdekur, lindën pasardhës të shumtë sa yjet e qellit dhe si réra që është në breg të detit dhe që nuk numërohet dot. 13 Të gjithë këta vdiqën në besim, pa marrë premtimet e bëra, por i panë ato pér se largu dhe u bindën dhe i përshëndetën ato me gjëzim duke rrëfyer se janë të huaj dhe shtegtarë mbi dhe. 14 Sepse ata që flasin të tilla, tregonjë se kërkojnë atdhe. 15 Dhe, po ta kishin pasur në mend atë nga e cila kishin dalë, do të kishin gjetur kohë të kthehesin atje. 16 Por ata tani dëshirojnë një atdhe më të mirë, domethënë qjellor; prandaj Perëndisë nuk i vjen turp të quhet Perëndi i tyre, sepse u bëri gati atyre një qytet. 17 Me anë të besimit Abrahami, pasi u vu në provë, ofroi Isakun dhe ai që kishte pritur premtimet ofroi birin e tij të vetëm, 18 ndonëse Perëndia i pati thënë: "Te Isaku do të quhet pasardhja jote (që do të mbajë emrin tênd)", 19 sepse Abrahami mendonte se Perëndia ishte i fuqishëm sa ta ringjallte edhe prej së vdekurish; prej të cilëve edhe e mori atë përsëri si një lloj figure. 20 Me anë të besimit Isaku bekoi Jakobin dhe Esaun, pér gjérat që do të ndodhnin. 21 Me anë të besimit Jakobi, duke vdekur, bekoi secilin nga bijtë e Jozefit dhe adhuroi duke u mbështetur mbi majën e shkopit të tij. 22 Me anë të besimit Jozefi, duke vdekur, përmendi eksodin e bijve të Izraelit dhe dha porosi pér eshtrat e tij. 23 Më anë të besimit Moisiu, si lindi, u fsheh nga prindërit e tij tre muaj, sepse ata panë se fëmija ishte i buruk dhe nuk u frikësuan nga urdhëri i mbretit. 24 Me anë të besimit Moisiu, si u bë i madh, nuk pranoi të thuhet i biri i së bijës së Faraonit, 25 duke parapëlqyer të keqtrajtohet bashkë me popullin e Perëndisë se sa të gëzonë pér një farë kohe défrimet e mëkatit, 26 duke e çmuar dhunën e Krishtit si pasuri më të madhe nga thesaret e Egjiptit, sepse i drejtonte sytë nga shpërblimi. 27 Me

anë tē besimit e la Egijptin pa pasur frikë mërinë e mbretit, sepse qëndroi i patundur sikur tē shihi tē padukshmin. **28** Me anë tē besimit kremit Pashkën dhe bëri spërkatjen e gjakut, me qëllim që ai i cili i vriste tē parëlindurit tē mos ngjoste ata tē Izraelit. **29** Me anë tē besimit kaluan nëpër Detin e Kuq si tē ishte tokë e thatë, ndërsa kur Egijptasit u përpoqen tē bëjnë, u mbrytën. **30** Me anë tē besimit ranë muret e Jerihs, pasi u suallën rreth tyre shhtatë ditë. **31** Me anë tē besimit Rahabi, një prostitutë, nuk humbi bashkë me ata që nuk besuan, sepse kishte pritur paqësish zbuluesit. **32** Dhe ç'të them më? Sepse nuk do tē më mjafonte koha, po tē doja tē tregojë për Jedeonin, Barakun, Sansonin, Jeftin, Davidin, Samuelin dhe për profetët, **33** tē cilët, me anë tē fesë nënshtruan mbretërima, realizuan drejtësinë, arritën ato që u premtuan, ua zunë grykën luanëve, **34** fikën fuqinë e zjarrit, shpëtuan nga tehu i shpatës, nga tē dobët u bënë tē fuqishëm, u bënë tē fortë në betejë, thyen ushtritë e huaja. **35** Gratë morën tē vdekurit e tyre me anë tē ringjalljes; e tē tjerët u torturuan, sepse nuk pranuan qërimin, për tē fituar një ringjallje më tē mirë. **36** Dhe tē tjerë hoqën përgeshje dhe goditje, madje edhe pranga dhe burgime. **37** U vranë me gurë, me sharrë, u prenë, u vranë nga shpata, u endën tē mbuluar me lëkurë dhënhës e dhish, nevojtarë, tē pikë-luar, tē keqtrajtuar **38** (bota nuk ishte e denjë për ta), u sollën nëpër shkretëtira e nëpër male, nëpër shpellë dhe nëpër guva tē dhet. **39** E pra, tē gjithë këta, ndonëse morën dëshmi tē mirë me anë tē besimit, nuk morën atë që u ishte premtuar, **40** sepse Perëndia kishte paraparë diçka më tē mirë për ne, që ata tē mos arrinë në përsosje pa ne.

12 Prandaj edhe ne, duke qenë tē rrethuar nga një re kaq e madhe dëshmimtarësh, duke hedhur tej çdo barrë dhe mëkatin që na qarkon vazhdimi shëndet duke na joshur, le tē rendim me durim në udhën që eshtë përparrë nesh, **2** duke i drejtuar sytë te Jezusi, kreu dhe plotësonjësi i besimit, i cili, për gjëzimin që ishte përparrë tij, duroi kryqin duke e përcmuar fyerjen dhe u ul në tē djathtën e frontit tē Perëndisë. **3** Kujtoni, pra, atë që duroi një kundërshtim tē tillë nga ana e mëkatarëve kundër tij, që tē mos lodheni dhe tē ligështoheni në shpirtin tuaj. **4** Ju akoma nuk keni qëndruar deri në gjak, duke luftuar kundër mëkatit, **5** dhe keni harruar këshillën që ju drejtohet juve porsi bije: "Biri im, mos e përcmo qortimin e Perëndisë dhe mos e humb zemrën kur ai tē qorton, **6** sepse Perëndia ndreq atë që do dhe fshikullon çdo bir që i pëlqen". **7** Në qoftë se ju do ta duroni qortimin, Perëndia do t'ju trajtojë si bij; sepse cilin bir nuk e korigjon i ati? **8** Por, po tē mbeteni tē pandrequr, ku tē gjithë u bënë pjestarë, atëherë keni kopila dhe jo bij. **9** Pastaj etërit tanë sipas mishit i patëm për tē na ndrequr dhe i nderonim ata; a nuk do t'i nënshtrohem i edhe më tepër Atit tē shpirtrave, për tē jetuar? **10** Sepse ata na ndreqën për pak ditë, ashtu siç u dukej më mirë, kurse ai na ndreq për tē mirën tonë që tē bëhemë pjestarë tē shenjtërisë së tij. **11** Çdo ndrecje, pra, aty për aty, nuk duket se sjell gjëzin, po hidhërim; por më pas u jep një fryt drejtësie atyre që janë ushtruar me anë tē tij. **12** Prandaj forconi duart e kapitura dhe gjunjët e këputur, **13** dhe bëni shtigje tē drejta për këmbët tuaja, që ajo e cila çalon tē mos ndrydhet, por më tepër tē shërohet. **14** Kërkoni paqe me tē gjithë dhe shenjtërim, pa tē cilin askush nuk ka për tē parë Perëndinë, **15** duke u kujdesur fort që askush tē mos mbetet pa hirin e Perëndisë dhe se mos mbijë ndonjë rrënje e hidhur dhe t'ju turbullojë dhe me anë tē saj tē ndotën shumë njerëz; **16** se mos ndodhet ndonjë kurvar ose profan, si

Esau, i cili për një gjellë shiti tē drejtët e tij tē parëbërnisë. **17** Sepse e dini se, më pas, kur ai deshi tē trashëgojë bekimin, iu refuzua, ndonëse e kërkoi me lot, sepse nuk gjeti vend pendimi. **18** Sepse ju nuk iu afroat malit që mund tē kapet me dorë dhe që digjet me zjarr, as errësirës, as territ, as stuhisë, **19** as zërit tē borisë, as zërit tē fjalëve, tē cilin ata që e dëgjuan u lutën që atyre tē mos u drejtohej më asnjë fjalë, **20** sepse nuk mund tē duronin urdhërin: "Në se edhe një shtazë e prek malin, tē vritet me gurë ose me shigjetat"; **21** dha aq e llahtarshme ishte pamja, sa Moisiu tha: "Unë jam i frikësuar dhe po dridhem i téri". **22** Por ju iu afroat malit Sion dhe qytetit tē Perëndisë së gjallë, që eshtë Jeruzalemi qjellor, edhe morisë së engjëje, **23** kuwendit universal dhe kishës tē tē parëlindurve që janë shkruar në qiej, Perëndisë, gjykatësit tē gjithëve, shpirtërave tē tē drejtëve që u bënë tē përsosur, **24** dhe Jezusit, Ndërmjetësit tē Besëlidhjes së re, dhe gjakut tē spërkatjes, që flet më mirë se ai i Abelit. **25** Shikoni se mos refuzuan atë që flet, sepse në qoftë se nuk shpëtuan ata që refuzuan tē dëgjojnë atë që fliste si orakull mbi dhe, aq më pak do tē shpëtovjmë ne, po tē mos refuzojmë tē dëgjojmë atë që flet prej qjellit, **26** zëri i tē cilët e drodhë atëherë dheun, por tashti bëri këtë premtim, duke thënë: "Unë edhe një herë do tē tund jo vetëm dheun, por edhe qjellin". **27** Dhe kjo fjalë "edhe një herë" tregon ndryshueshmërinë e gjërave, që tunden, si tē bëra me dorë, që tē mbeten ato që nuk tunden. **28** Prandaj, duke marrë mbretërinë tē patundur, le ta ruajmë këtë hir me anë tē tē cilët i shërbimjë Perëndisë në një mënyrë tē pëlgjeshme, me nderim e me frikë, **29** sepse Perëndia ynë eshtë një zjarr që konsumon.

13 Dashuria vëllazërore le tē mbetet. **2** Mos harroni mikpritjen, sepse disa duke e praktikuar e priten pa ditur engjë! **3** Kujtoni tē burgosurit si tē ishit tē lidhur bashkë me ta, dhe ata që keqtrajtohen, sepse edhe ju vetë jeni në trup. **4** Martesa tē nderohet nga tē gjithë dhe shtrati martesori i papérlyer, sepse Perëndia do tē gjykojë kurvarët dhe kurorëshkelësit. **5** Sjellja juaj tē jetë pa lakmi paraje dhe kënaquni me atë që keni, sepse vetë Perëndia ka thënë: "Nuk do tē tē lë, nuk do tē të braktis". **6** Kështu mund tē themi, me plot besim: "Perëndia eshtë ndihmuesi im dhe unë nuk do tē kemi frikë; ç'do tē më bëjë njeriu?". **7** Kujtoni tē parët tuaj, që ju shpallën fjalën e Perëndisë dhe, duke çmuar rezultatin e sjelljes së tyre, merrni si shembull besimin e tyre. **8** Krishtu eshtë i njëjtë dje, sot e përfjetë. (aiōn g165) **9** Mos e lëshoni veten aty e këtu prej doktrinah tē ndryshme dhe tē huaja, sepse eshtë mirë që zemra juaj tē forcohet me anë tē hirit dje ho prej ushqimit, tē cilat nuk u dhanë asnjë dobi atyre aq sa ecën. **10** Ne kemi një altar prej tē cilët nuk kanë tē drejtë tē hanë ata që i shërbimjë tabernakullit. **11** Sepse trupat e atyre kafshëve, gjaku i tē cilave eshtë sjellë prej kryepritit në shenjtëroren për mëkatin, digjen jashtë fushës. **12** Prandaj edhe Jezusi, për tē shenjtëruar popullin me gjakun e vet, pësoi jashtë derës (së qytetit) **13** Le tē dalim, pra, drejt tij jashtë fushës, duke bartur poshtërimin e tij. **14** Sepse nuk kemi këtu qytet tē përhershëm, por kërkjmë atë që ka për tē ardhur. **15** Me anë tē tij, pra, le t'i ofrojmë vazhdimi shëndet Perëndisë një flim lavdie, domethënë fyrtin e buzëve që rrëfejnë emrin e tij. **16** Dhe mos harroni bamirësinë dhe t'u jepni ndihmë tē tjerëve, sepse Perëndisë i pëlqejnë flitime tē tilla. **17** Dëgjoni tē parët tuaj dhe nënshtrohuni atyre, sepse ata rrjnë zgjuar për shpirtërat tuaj, si ata që duhet tē japid llogari; që tā bëjnë këtë me gjëzin dhe jo më pshëretima, sepse kjo nuk do t'ju sillte dobi. **18** Lutuni për ne, sepse ne besojmë se kemi ndërgjegje tē mirë, duke

dashur të sillemi mirë në çdo gjë. **19** Dhe ju bëj thirrje edhe më shumë ta bëni këtë, që unë të kthehem te ju sa më parë. **20** Dhe Perëndia e paqes, që e ngriti nga të vdekurit, me anë të gjakut të Besëlidhjes së amshuar, Bariun e madh të dhënve, Perëndinë tonë Jezu Krisht, (**aiōnios g166**) **21** ju bëftë të përsosur pér çdo vepër të mirë, që të kryeni vullnetin e tij, duke punuar te ju atë që është e pëlgjer përparrat tij, me anë të Jezu Krishtit, të cilat i qoftë lavdi në shekuj të shekujve. Amen. (**aiōn g165**) **22** Dhe ju lutem, o vëllezér, ta mbani këtë fjalë këshillimi, sepse ju shkrova shkurt. **23** Ta dini se vëllai Timoteu u lirua nga burgu. Nëse mbërrin së shpejti, unë do të vij te ju bashkë me të. **24** Përshëndetni të gjithë të parët tuaj dhe gjithë shenjtorët! Ju përshëndesin ata të Italisë. **25** Hiri qoftë mbi ju të gjithë! Amen.

Jakobit

1 Jakobi, shërbëtor i Perëndisë dhe i Zotit Jezu Krisht, të dymbëdhjetë fiseve të shpërndarë nëpër botë: përshëndetjet! 2 Ta konsideroni një gëzim të madh, o vëllezër të mi, kur ndodheni përballë sprovash nga më të ndryshmet, 3 duke e ditur se sprova e besimit tuaj sjell qëndrueshmëri. 4 Dhe qëndrueshmëria të kryejë në ju një vepër të përsosur, që ju të jeni të përsosur dhe të plotë, pa asnjë të metë. 5 Por në qoftë se ndonjërit nga ju i mungon urtia, le të kërkojë nga Perëndia, që u jep të gjithëve pa kursim, pa qortuar, dhe atij do t'i jepet. 6 Por le ta kërkojë me besim, pa dyshuar, sepse ai që dyshon i ngjan valës së detit, të cilën e ngrë dhe e përplas era. 7 Dhe ky njeri të mos pandehë se do të marrë diçka nga Zoti, 8 sepse është një njeri me dy mendje, i paqëndrueshëm në gjithë rrugët e veta. 9 Dhe vëllai më i poshtmë le të madhështohet në lartësimin e tij, 10 dhe i pasuri në uljen e tij, sepse do të shkojë si lule bari. 11 Në fakt si lindi dielli me të nxehtit e tij dhe e thau barin, dhe lulja e tij ra dhe bukuria e pamjes së vet humbi: kështu do të fishket edhe i pasuri në udhët e tij. 12 Lum njeriu që ngulmon në provë, sepse kur del i aprovar, do të marrë kurorën e jetës, të cilën Zoti ua premtoi atyre që e duan. 13 Askush kur tundohet të mos thotë: "Jam tunduar nga Perëndinë", sepse Perëndia nuk mund të tundohet nga e keqja, dhe ai vet nuk tundon asnjeri. 14 Por secili tundohet i udhëhequr dhe i mashtuar nga lakminë e vet. 15 Pastaj lakmia, pasi mbarset, pjell mëkatin dhe mëkatit, si të kryhet, ngjiz vdekjen. 16 Mos u mashtroni, vëllezërit e mi shumë të dashur; 17 çdo gjë e mirë që na jepet dhe çdo dhuratë e përsosur vjen prej së larti dhe zbret nga Ati i drิตave, pranë së cilit nuk ka ndërrim dhe as hije ndryshimi. 18 Ai na ngjizi me vullnetin e tij me anë të fjalës të së vërtëtës, që në të jemi në një farë menyrë fryti i parë i kriesave të tij. 19 Prandaj, vëllezërit e mi shumë të dashur, çdo njeri të jetë i shpejtë në të dégjuar, i ngadalshëm në të folur dhe i ngadalshëm në zemërim, 20 sepse zemërimi i njeriut nuk kryen drejtësinë e Perëndisë. 21 Prandaj, hiqni çdo ndyrësi dhe mbeturinë ligësie, pranoni me butësi fjalën e mbjellë në ju, e cila mund të shpëtojë shpirrat tuaj. 22 Dhe bëhuni bérës të fjalës dhe jo vetëm dégjues, që gënjejnë vëveten. 23 Sepse nëse dikush është dégjues i fjalës dhe jo bérës, ai i përnjani një njeriu që e shikon fytyrën e tij natyrale në një pasqyrë; 24 ai e shikon veten dhe pastaj ikën, duke harruar menjëherë si ishte. 25 Ndërsa ai që do të shkojë me vemandje ligjin e përsosur, i cili është ligji i lirisë, dhe ngulmon në të, duke mos qenë një dégjues harraq, por një bérës i veprës, ai do të jetë i lumbur në veprimitarë e vet. 26 Në qoftë se ndokush nga ju mendon se është fetar, edhe nuk i vë fre gjuhës së vet, sigurish a i e mashtron zemrën e vet, feja e këtij është e kotë. 27 Feja e pastër dhe pa njollë përpëra Perëndisë dhe Atit është kjo: të vizitosh jetimët dhe të vejat në pikëllimet e tyre dhe ta ruash veten të pastër nga bota.

2 Vëllezër të mi, mos u bëni shumë mësues, duke ditur se do të kemi një gjykim më të ashpër, 2 sepse të gjithë gabojmë në shumë gjëra. Në qoftë se dikush nuk gabon në të folur, është njeri i përsosur, dhe është gjithashtu i aftë t'i vëre fre gjithë trupit. 3 Ja, u vëmë fre në gojë kuajve, që të na binden, dhe ta drejtjmë kështu gjithë trupin e tyre. 4 Ja, edhe anijet, edhe pse janë shumë të mëdha dhe shtyhen nga erëra të forta, drejtohen nga një timon shumë i vogël, atje ku do timonieri. 5 Kështu edhe gjuha është një gjymtyrë e vogël, por mbahet me të madh. Ja, një zjarr i vogël ç'yll të madh djeg! 6 Edhe gjuha është një zjarr, një botë paudhësie; ajo është vendosur midis gjymtyréve tonë, gjuha e fëlliq gjithë trupin, ndez ecjen e natyrës dhe ndizet nga Gehena. (Geenna g1067) 7 Sepse çdo lloj bishash, shpendësh, zvaranikësh e kafshësh të detit mund të zbuten dhe janë zbutur nga natyra njerëzore, 8 kurse gjuhën asnjë nga njerëzit s'mund ta zbusë; është një e keqe e papërmbytshme, plot me helm vdekjeprurës. 9 Me atë ne bekojmë Perëndinë dhe Atin, dhe me të ne mallkojmë njerëzit që janë bërë sipas shëmbëllimit të Perëndisë. 10 Nga e njejtë gojë del bekimi dhe mallkimi. Vëllezër të mi, nuk duhet të ishte kështu. 11 Mos vallë burimi nxjerr nga e njejtë vrimë

të dashur, a nuk i zgjodhi Perëndia të varfërit e botës, që të jenë të pasur në besim dhe trashëgimtarë të mbretërisë që ua premtoi atyre që e duan? 6 Po ju i shnderuat të varfërit! A nuk janë vallë të pasurit ata që ju shtypin, dhe nuk janë këta ata që ju heqin nëpër gjykata? 7 A nuk janë ata që blasfemojnë emrin e lavdishëm që u thirr mbi ju? 8 Në qoftë se ju më të vërtëtë e përmbushni ligjin mbretëror sipas Shkrimit: "Duaje të afërmën tënd si vëveten", bëni mirë; 9 por në qoftë se bëni preferencia personale, ju kryeni mëkat dhe dënoheni nga ligji si shkelës. 10 Sepse kushdo që e zbaton gjithë ligjin, por e shkel në një pikë, është faktor në të gjitha pikat. 11 Sepse ai që ka thënë: "Mos shkel kurorën", ka thënë gjithashtu: "Mos vra". Prandaj nëse ti nuk shkel kurorën, por vret, ti je shkelës i ligjit. 12 Prandaj të flisni e të veproni sikurse të duhej të gjykheshit nga ligji i lirisë, 13 sepse gjyqi do të jetë pa mëshirë për atë që nuk ka treguar mëshirë; dhe mëshira triumfon mbi gjykimin. 14 Ç'dobi ka, vëllezër të mi, nëse dikush thotë se ka besim, por nuk ka vepra? A mund ta shpëtojë atë besimi? 15 Dhe në qoftë se një vëlla ose një motër janë të zhveshur dhe u mungon ushqimi i përditshëm, 16 dhe dikush nga ju u thothë atyre: "Shkonë në paqe! Ngrohuni dhe ngopuni", dhe nuk u jepni atyre gjérat për të cilat kanë nevojë për trupin, ç'dobi ka? 17 Po kështu është edhe besimi; në qoftë se s'ka vepra, është i vdekur në vëvetë. 18 Po dikush do të thotë: "Ti ke besimin, dhe unë kam veprat", më trego besimin tënd pa veprat e tua dhe unë do të të tregoj besimin tim me veprat e mia. 19 Ti beson se ka vetëm një Perëndi. Mirë bën; edhe demonët besojnë dhe dridhen. 20 Po, a dëshiron të kuptosh, o njeri i kotë, se besimi pa vepra është i vdekur? 21 Abrahami, ati ynë, a nuk u shfajësua me anë të veprave, kur e ofroi birin e vet, Isakun, mbi altar? 22 Ti e sheh se besimi vepronte bashkë me veprat e tij, dhe se, nëpërmjet veprave, besimi u përsos. 23 Kështu e përmbush Shkrimi, që thotë: "Edhe Abrahami i besoi Perëndisë, dhe kjo iu numërua për drejtësi"; dhe u quajt miku i Perëndisë. 24 Ju shikon, pra, se njeriu shfajësitet nga veprat dhe jo vetëm nga besimi. 25 Gjithashtu a nuk u shfajësua edhe Rahabi, lavirja, nga veprat, kur i priti të dërguarit dhe i përcollit nga një udhë tjetër? 26 Sepse, sikurse trupi pa frymën është i vdekur, ashtu edhe besimi, pa vepra, është i vdekur.

3 Vëllezër të mi, mos u bëni shumë mësues, duke ditur se do të kemi një gjykim më të ashpër, 2 sepse të gjithë gabojmë në shumë gjëra. Në qoftë se dikush nuk gabon në të folur, është njeri i përsosur, dhe është gjithashtu i aftë t'i vëre fre gjithë trupit. 3 Ja, u vëmë fre në gojë kuajve, që të na binden, dhe ta drejtjmë kështu gjithë trupin e tyre. 4 Ja, edhe anijet, edhe pse janë shumë të mëdha dhe shtyhen nga erëra të forta, drejtohen nga një timon shumë i vogël, atje ku do timonieri. 5 Kështu edhe gjuha është një gjymtyrë e vogël, por mbahet me të madh. Ja, një zjarr i vogël ç'yll të madh djeg! 6 Edhe gjuha është një zjarr, një botë paudhësie; ajo është vendosur midis gjymtyréve tonë, gjuha e fëlliq gjithë trupin, ndez ecjen e natyrës dhe ndizet nga Gehena. (Geenna g1067) 7 Sepse çdo lloj bishash, shpendësh, zvaranikësh e kafshësh të detit mund të zbuten dhe janë zbutur nga natyra njerëzore, 8 kurse gjuhën asnjë nga njerëzit s'mund ta zbusë; është një e keqe e papërmbytshme, plot me helm vdekjeprurës. 9 Me atë ne bekojmë Perëndinë dhe Atin, dhe me të ne mallkojmë njerëzit që janë bërë sipas shëmbëllimit të Perëndisë. 10 Nga e njejtë gojë del bekimi dhe mallkimi. Vëllezër të mi, nuk duhet të ishte kështu. 11 Mos vallë burimi nxjerr nga e njejtë vrimë

ujë tē ëmbël e tē hidhur? 12 A mundet tē prodhojë fiku ullinj, ose hardhia fiq? Kështu asnjë burim nuk mund tē japë ujë tē kripur dhe tē ëmbël. 13 Kush është ndër ju i urtë dhe i ditur? Le tē tregojë me sjellje tē bukur veprat e tij me zemrëtësi tē urtësish. 14 Por në qoftë se ne zemrën tuaj keni smirë tē hidhur dhe grindje, mos u mbani me tē madh dhe mos gjenjeni kundër së vërtëtës. 15 Kjo nuk është dituri që zbret nga lart, por është tokësore, shtazore, djallëzore. 16 Sepse atje ku ka smirë dhe grindje, atje ka trazirë dhe gjithfarë veprash tē këqija, 17 Kurse dituria që vjen nga lart, më së pari është e pastër, pastaj pajtuese, e butë, e bindur, plot mëshirë dhe fryte tē mira, e paanshme dhe jo hipokrite. 18 Dhe fryti i drejtësishë mbillet në paqe për ata që bëjnë paqen.

4 Nga vijnë luftërat dhe grindjet te ju? A nuk vijnë, nga pasionet që luftojnë ndër gjymtyrët tuaja? 2 Ju lakmoni dhe nuk keni, ju vrishni dhei keni smirë dhe nuk fitoni gjë; ju ziheni dhe luftoni, por nuk keni, sepse nuk kërkoni. 3 Ju kërkoni dhe nuk merrni, sepse kërkoni keqas që tē shpenzon për kënaqësitë tuaja. 4 O shkelës dhe shkelësë tē kurorës, a nuk e dini se miqësia me botën është armiqësi me Perëndinë? Ai, pra, që don tē jetë mik i botës bëhet armik i Perëndisë. 5 Apo pandehni se Shkrimi thotë koton: "Fryma që rri në ne a lakmon deri në smirë"? 6 Por ai jep hir edhe më tē madh; prandaj thotë: "Perëndia u kundërvihet mendjmedhenjve dhe u jep hir tē përulurve". 7 Nënshtrojuni, pra, Perëndisë, kundërshtoni djallin dhe ai do tē largohet nga ju! 8 Afrohuni te Perëndia dhe ai do t'ju afrohet juve; pastroni duart tuaja, o mëkatarë; dhe pastroni zemrat o njerëz me dy mendje! 9 Pikëllohuni, mbani zi dhei qani; tē qeshurit tuaj le tē kthehet në zi, dhe gjëzimi në trishtim. 10 Përuluni përrpara Zotit, dhe ai do t'ju lartësoj! 11 Mos flisni keq për njeri tjetrin, vë-llezër; ai që flet kundër vëllait dhe e gjykon vëllanë e vet, flet kundër ligjit dhe gjykon ligjin; dhe, po tē gjykosht ligjin, ti nuk je zbatues i ligjit, por gjykatës. 12 Ka vetém një Ligjdhënës, që mund tē tē shpëtojë ose tē tē çojë në humbje; por ti kush je që gjykon një tjetër? 13 Dhe tani, ju që thoni: "Sot ose nesër do tē shkojmë në atë qytet, dhe do tē rrijmë atje një vit, do tē tregtojmë dhe do tē fitojmë", 14 ndërsa nuk dini për tē nesërmën. Sepse ç'ështëjeta? Është avull që duket pér pak, dhe pastaj humbet. 15 Në vend që tē thoni: "Në dashtë Zoti dhei në paçim jetë, ne do tē bëjmë këtë ose atë gjë". 16 Ju, përkundrazi, mburreni në arrogancën tuaj; çdo mburje e tillë është e keqe. 17 Ai, pra, që di tē bëjë tē mirë edhe nuk e bën, bën mëkat.

5 Dhe tani ju, o pasanikë: qani dhei vajtoni për tē këqijat që do t'ju zënë! 2 Pasuria juaj u kalb dhei rrobat tuaja i brejti tenja. 3 Ari dhei argjendi juaj u ndryshkën, dhei ndryshku i tyre do tē jetë një dëshmi kundër jush dhei do t'ju përpjijë mishërat si zjarr; keni mbledhur thesare në ditët e fundit. 4 Ja, paga që u keni ngrënë puntorëve që ju korrën arat, po këlthet; dhei klithmat e atyre që korrën, arritën në vesh tē Zoti tē ushtrive. 5 Jetuat mbi tokë ndër qejfe dhe shkapérderdhje; i ushqyet zemrat tuaja si për ditë tē të therurit. 6 Dënuat dhei vratë tē drejtin: ai nuk ju kundërshtoi. 7 Tani, pra, vëllezër, jini tē durueshëm deri në ardhiqen e Zotit; shikoni si e pret me durim bujku frytin e qmuar tē tokës, deri sa tē marrë shiun e parë dhei tē fundit. 8 Jini tē durueshëm edhe ju dhei forconi zemrat tuaja, sepse ardhja e Zotit është afér. 9 Mos u ankonit nga njeri tjetri, vëllezër, që tē mos dënoheni; ja, gjykatësi është te dera. 10 O vëllezër tē mi, merrni si shembull vuajtjeje dhei durimi profetët, që folën në emër tē Zotit. 11 Ja, ne shpallim

të lum ata që duruan; ju keni dëgjuar për durimin e Jobit, dhei e keni parë fatin përfundimtar që Zoti i rezervoi, sepse Zoti është plot mëshirë e dhembshuri. 12 Dhe, para së gjithash, vëllezër tē mi, mos bënë be as për qellin as pér dheun, as mos bënë ndonjë be tjetër; por le tē jetë "po"-ja juaj "po" dhei "jo"-ja "jo", që tē mos bini nën dënim. 13 A vuani ndonjë nga ju? Le tē lutet. A është i gjëzuar ndokush? Le tē këndoje psalm! 14 A është i sémurë ndonjë nga ju? Le tē thërrasë pleqtë e kishës dhei ata tē luten përmbi tē, dhei le ta lyejnë me vaj në emër tē Zotit, 15 dhei lutja e besimit do ta shpëtojë tē sémurin dhe Zoti do ta mëkëmbë; dhei nëse ka bërrë mëkate, ato do t'i falen. 16 Rrëfeni fajet njeri tjetrit dhei lutuni për njeri tjetrin, që tē shëroheni; shumë fuqi ka lutja e tē drejtë kur bëhet me gjithë shpirt. 17 Elia ishte një njeri me tē njëtët pasionet tonë, dhei u lut intensivisht që tē mos binte shi, edhe nuk ra shi mbi dhei për tre vjet e gjashtë muaj. 18 Dhe u lut përsëri dhei qelli dha shi edhe dheu dha frytin e vet. 19 Vëllezër, në qoftë se ndonjë nga ju del nga rruga e së vërtëtës dhei dikush e kthen, 20 le ta dijë se ai që e kthen mëkatarin nga tē gabuarit e rrugës së tij, do tē shpëtojë një shpirt nga vdekja dhei do tē mbulojë një shumicë mëkatesh.

1 Pjetrit

1 Pjetri, apostull i Jezu Krishtit, tē zgjedhurve që rrijnë në diasporën e Pontit, tē Galatisë, tē Kapadokisë, tē Azisë dhe tē Bitinisë, 2 tē zgjedhurve sipas paranjohjes së Perëndisë. Atit, me anë të shenjtërimit të Frymës, pér t'u bindur dhe pér t'u spërkatur me gjakun e Jezu Krishtit; hiri dhe paqja u shftotë mbi ju. 3 Qoftë bekuar Perëndia edhe Ati i Zotit tonë Jezu Krisht, i cili me anë të mëshirës së tij tē madhe na rilindi pér një shpresë tē gjallë me anë të ringjalljes së Jezu Krishtit prej së vdekurish, 4 pér një trashëgim tē paprashshém, tē panjollë dhe tē pfashkur, që éshëtë ruajtur në qjejt pér ju, 5 që nga fuqia e Perëndisë me anë të besimit jeni tē ruajtur, pér shpëtimin gati pér t'u zbuluar në kohët e fundit. 6 Pér këtë gézohuni, ndonëse, në qoftë se duhet, pér pak kohë, tanë duhet tē trishtoheni nga prova tē ndryshme, 7 që prova e besimit tuaj, që éshëtë shumë më i çmuar nga ari që prishet, edhe pse provohet me zjarr, tē dalë pér lëvdim, nder e lavdi në zbulësën e Jezu Krishtit, 8 tē cilin, megithëse ju nuk e keni parë, e doni, duke besuar në tē, megithëse tanë nuk e shihni, dhe ngazëllohuni nga një hare e patregueshme dhe e lavdishem, 9 duke arritur përbushjen e besimit tuaj, shpëtimin e shpirtrave. 10 Pér këtë shpëtim kerkuan dhe hetuan profetët që profetizuan nga hirin pér ju, 11 duke kerkuar tē njohin kohën dhe rrethanat që tregonte Fryma e Krishtit që ishte në ta, dhe që déshmonte që më parë pér vuajtjet që do tē vinin mbi Krishtin dhe pér lavditë që do tē pasonin. 12 Dhe atyre iu zbulua se ata i administronin jo pér vete, po pér ne, ato gjëra që po ju rrëfehen tanë nga ata që ju kanë predikuar ungjillin, me anë të Frymës së Shenjtë tē dërguar nga qelli; gjëra tē cilat engjëjt déshirojnë t'i vëzhgojnë. 13 Prandaj, ngjeshni ijët e mendjes suaj, rrini zgjuar dhe mbani shpresë tē plotë në hirin që do vijë mbi ju në zbulësën e Jezu Krishtit. 14 Si bij tē bindur, mos iu përshtatni lkmive tē mëparshme kur ishit në padijen tuaj, 15 por ashtu si éshëtë i shenjtë ai që ju thirri, tē jini edhe ju tē shenjtë në gjithë sjelljen tuaj, 16 sepse éshëtë shkruar: "Jini tē shenjtë, sepse unë jam i shenjtë". 17 Dhe në qoftë se thërrisni si Atë atë që, pa favorizuar njeri, gjykon sipas veprës së gjithsecilit, kalojeni kohën e shtegtitimt tuaj mbi dhe me frikë, 18 duke ditur se jo me anë gjérash që prishet, si argjendi ose ari, jeni shpenguar nga mënyra e kotë e tē jetuarit tē trashëguar nga etërit, 19 por nga gjaku i çmuar i Krishtit, si tē Qengjët tē patëmetet dhe tē panjollë, 20 tē paranjohur përparrë krijuimit tē botës, por tē shfaqur kohët e fundit pér ju, 21 që, nëpërmjet tij, tē besoni në Perëndinë që e ringjalli prej së vdekurish dhe iha lavdi, që besimi juaj dhe shpresë tē jenë në Perëndinë. 22 Mbasi tē pastroni shpirrat tuaj me bindjen ndaj së vërtetës me anë të Frymës, pér tē pasur një dashuri vëllazërore pa hipokrizi, tē doni fort njeri tjetrin me zemër tē pastër, 23 sepse jeni ringjizur jo nga një farë që prishet, por që nuk prishet, me anë tē fjalës së Perëndisë së gjallë dhe që mbetet pérjetë. (aiōn g165) 24 Sepse çdo mish éshëtë si bari dhe çdo lavdi njeriu si lule e barit; bari thahet dhe lulja bie, 25 por fjala e Zotit mbetet pérjetë, dhe kjo éshëtë fjala që ju éshëtë shpallur. (aiōn g165)

2 Hiqni tej, pra, çdo ligësi dhe çdo mashtrim, hipokrizitë, smirat dhe çdo shpifje, 2 posì foshnja tē sapolindura, tē déshironi fort qumëshitin e pastër tē fjalës, që tē rriteni me anë tē tij, 3 nëse e keni shjuar se Zoti éshëtë i mirë. 4 Duke iu afuar atij, si te guri i gjallë, i flakur tej nga njerëzit, por i zgjedhur dhe i çmuar përparrë Perëndisë, 5 edhe ju, si gurë tē gjallë, ndërtoheni pér tē qenë

një shtëpi frymërore, një priftëri e shenjtë, pér tē ofruar flitime frymërore, që i pëlqejnë Perëndisë me anë tē Jezu Krishtit. 6 Sepse në Shkrimet lexohet: "Ja, unë po vë në Sion një gur cipi, tē zgjedhur, dhe ai që beson në tē nuk do tē turpërohet aspak". 7 Sepse pér ju që besoni ai éshëtë i çmuar, po pér ata tē pabindurit: "Guri, që u hoq mënjanë nga ndërtuesit, u bë guri i qoshes, gur pengese dhe shkëmb skandalit që i bën tē rrëzohen". 8 Duke genë tē pabindur, ata pengohen në fjalë, dhe pér këtë ata ishin tē caktuar. 9 Por ju jeni fis i zgjedhur, priftëri mbretëorre, një komb i shenjtë, një popull i fituar, që tē shpallini mrekullitë e atij që ju thirri nga terri në dritën e tij tē mrekullueshme; 10 ju, që dikur nuk ishit një popull, kurse tanë jeni populli i Perëndisë; ju, dikur tē pamëshiruar, por tanë tē mëshiruar. 11 Shumë tē dashur, unë ju këshilloj, si tē huaj dhe shtegtarë, tē hiqni dorë nga lakmitë e mishit, që luftojnë kundër shpiritit. 12 Silluni mirë ndër johebrenjtë, që aty ku do t'ju paditin si keqbérës, tē përlëvdojnë Perëndinë ditën e ardhjes së tij, pér shkak tē veprave tuaja tē mira. 13 Nënshtrohuni, pra, pér hir tē Zotit, çdo pushteti njerëzor, qoftë mbretit, si më tē larit, 14 qoftë qeveritarëve, si tē dërguar prej tij pér tē ndëshkuar keqbérësit dhe pér tē lavdëruar ata që bëjnë tē mirën, 15 sepse ky éshëtë vullneti i Perëndisë, që ju, duke bërë mirë, t'i a mbyllni gojën paditurisë së njerëzve tē pamend. 16 Silluni si njerëz tē lirë, por jo duke pér-dorur lirinë si një pretekst pér tē mbuluar ligësinë, por si shërbëtorë tē Perëndisë. 17 Nderoni tē gjithë, doni vëllazërinë, druani Perëndinë, nderoni mbretin. 18 Ju, shërbëtorë, nënshtrohuni me plot druatje zotërinjve tuaj, jo vetëm tē mirëve dhe tē drejtëve, por edhe tē padrejtëve, 19 sepse éshëtë gjë e ladërueshme, nëse dikush, pér ndërgjegje ndaj Perëndisë, duron shtrengime duke vuajtur padrejtësisht. 20 Sepse çfarë lavdie do tē ishte po tē duronit në qoftë se ju rrabin sepse keni bërë faje? Ndërsa, po tē bënë tē mirë dhe tē duroni vuajtje, kjo éshëtë hir para Perëndisë. 21 Sepse pér këtë ju u thirrët, sepse edhe Krishti e vuajti pér ne, duke ju lénë një shembull, që tē ecni pas gjurmës së tij. 22 "Ai nuk bëri asnjë mëkat dhe nuk u gjet asnjë mashtrim në gojë tē tij". 23 Kur e fyeni, nuk e kthente fyeren, kur vuante, nuk kërcënonë, po dorëzohej tek ai që gjykon drejtësisht. 24 Ai vet i barti mëkatet tonë në trupin e tij mbi drurin e kryqit që ne, tē vdekur pér mëkate, tē rrojmë pér drejtësi; dhe me vururat e tij u shëruat. 25 Sepse ju ishit si dele endacake por tanë ju u kthyet te bariu dhe ruajtësi i shpirtrave tuaj.

3 Gjithashtu dhe ju, gra, nënshtrojuni burrave tuaj, që, edhe nëse disa nuk i binden fjalës, tē fitohen pa fjalë, nga sjellja e grave të tyre, 2 kur tē shohin sjelljen tuaj tē dlrë dhe me frikë. 3 Stolla juaj tē mos jetë e jashtme: gérshëtimi i flokëve, stolisja me ari ose veshja me rroba tē bukura, 4 por njeriu i fshehur i zemrës, me pastërtinë që nuk prishet tē një shpirti tē butë dhe tē qetë, që ka vlerë tē madhe përparrë Perëndisë. 5 Sepse kështu stoliseshin dikur gratë e shenjtë që shpresonin në Perëndinë, duke iu nënshtruar burrave tē tyre, 6 ashtu si Sara, që i bindej Abrahamit duke e quajtur "zot"; bija tē saj ju jeni, në qoftë se bënë mirë dhe nuk trembeni nga ndonjë frikë. 7 Ju burra, gjithashtu, jetoni me gratë tuaja me urtësi, duke e çmuar gruan si një enë më delikate dhe e nderoni sepse janë bashkëtrashëgimtare me ju tē hirit tē jetës, që tē mos pengohen lutjet tuaja. 8 Dhe më në fund jini tē gjithë tē një mendjeje, tē dhembshur, plot dashuri vëllazërore, tē mëshirshém dhe dashamirës, 9 pa e kthyer tē keqen me tē keqë ose fyeren me fyerje, po, përkundrazi, bekoni, duke e ditur se pér këtë u thirrët, që tē trashëgoni bekimin. 10

Sepse "kush don ta dojë jetën dhe të shohë ditë të mira, le ta ruajë gojnë e tij nga e keqja dhe buzët e tij nga të folurit me mashtrim; **11** të largohet nga e keqja dhe të bëjë të mirën, të kërkojë paqen dhe të ndjekë atë, **12** sepse sytë e Zotit janë mbi të drejtë dhe veshët e tij janë në lutjen e tyre; por fytura e Zotit është kundër atyre që bëjnë të keqen". **13** Dhe kush do t'ju bëjë keq, në qoftë se ju ndiqni të mirën? **14** Por, edhe sikur të vuani pér drejtësinë, lum ju! "Pra, mos kini asnijë druatje pretyr dhe mos u shqetësoni", **15** madje shenjëroni Zotin Perëndinë në zemrat tuaja dhe jini gjithnjë gati pér t'u përgjigjur në mbrojtjen tuaj kujtdo që ju kérkon shpajgime pér shpresën që është në ju, por me butësi e me druatje, **16** duke pasur ndërgjegje të mirë, që, kur t'ju padisin si keqbërës, të turpërohen ata që shpinf pér sjelljen tuaj të mirë në Krishtin. **17** Sepse është më mirë, nëse është i tillë vullneti i Perëndisë, të vuani duke bërë mirë, se sa duke bërë keq, **18** sepse edhe Krishti ka vuajtur një herë pér mëkatet, i drejtë pér të padrejtët, pér të na çuar te Perëndia. U vra në mish, por u ngjall nga Fryma, **19** me anë të së cilës ai shkoi t'u predikojë fryshtave që ishin në burg, **20** që dikur ishin rebelë, kur durimi i Perëndisë i priste në ditët e Noeut, ndërsa po ndërtohej arka, në të cilën, pak vetë, gjithsejt tetë, shpëtuan nëpërmjet ujit, **21** i cili është shëmbellesa e pagëzimit (jo heqja e ndyrësisë së mishit, po kërkesa e një ndërgjegjeje të mirë te Perëndia), që tanë na shpëton edhe në me anë të ringjalljes së Jezu Krishtit, **22** i cili shkoi në qill dhe është në të djathtën e Perëndisë ku i janë nënshtuar engjëj, pushtete dhe fuqie.

4 Sepse duke qenë se Krishti ka vuajtur pér ne në mish, armatosuni edhe ju me të njëjtin mendim, sepse ai që ka vuajtur në mish pushoi së mëkatuar, **2** pér të jetuar kohën që mbetet në mish jo më në pasionet e njerëzve, por sipas vullnetit të Perëndisë. **3** Sepse pér ne është e mjaftueshme koha e jetës që shkuam pér të kënaqr gjérat e déshiruara nga johebrenjtë, kur ecnim në shthurje, në pasione, në dehje, në teprime, në të ngrëna e në të pira dhe në idhujtari të neveritshmë. **4** Prandaj u duket çudi që ju nuk rendni ma te në po ato teprime shthurjeje dhe flasin keq pér ju. **5** Ata do të japid illogari para atij që është gati të gjykojë të gjallë e të vdekur. **6** Për këtë në fakt, ungilli u është predikuar edhe të vdekurve, që ata të gjykojen në mish sipas njerëzve, por të jetojnë në fryshtë sipas Perëndisë. **7** Tashmë fundi i të gjithave u afroa; jini, pra, të përkorë dhe rrini zgjuar pér t'iu kushtuar lutjeve. **8** dhe të keni para së gjithash një dashuri të madhe pér njeri tjetrin, sepse "dashuria do të mbulojë një shumicë mëkatesh". **9** Jini mikpritës njëri pér tjetrin, pa murmuritë. **10** Gjithseçili le ta vërë në shërbim të tjetrit dhunintë që ka marrë, si kujdestarë të mirë të hirit të shumëfarshmë të Perëndisë. **11** Nëse dikush flet, le ta bëjë si të shpa-llë orakullit të Perëndisë; kush bën një shërbim, le të bëjë në forcën që i jep Perëndia, që në gjithçka të përlëvdohet Perëndia nëpërmjet Jezu Krishtit, të cilit i takon lavdia dhe pushteti pér shekuj të shekujve. Amen. (aiōn g165) **12** Shumë të dashur, mos ju duket çudi pér provën e zjarrit që u bë ndër ju pér t'ju provuar, se si ju ndodhi diçka e jashtëzakonshme. **13** Por gëzohuni, duke qenë pjestarë të mundimeve të Krishtit, që edhe në zbulesën e lavdisë së tij të mund të gëzoheni dhe të ngazëlloheni. **14** Në qoftë se ju fyejnë pér emrin e Krishtit, lum ju, sepse Fryma e lavdisë dhe Fryma e Perëndisë prehet mbi ju; nga ana e tyre ai blasfemohet, kurse nga ana juaj ai përlëvdohet. **15** Por asnjë nga ju le të mos vuajë si vrasës ose vjedhës ose keqbërës, o sepse përzihet në punët e të tjerëve. **16** por, nëse

dikush vuan si i krishterë, le të mos ketë turp, por le të përlëvdojë Perëndinë pér këtë. **17** Sepse erdhë koha që të fillojë gjyqi nga shtëpia e Perëndisë; dhe nëse fillon më përparrë nga ne, cili do të jetë fundi i atyre që nuk i binden ungjillit të Perëndisë? **18** Dhe "nëse i drejtë mezi shpëton, ku do të duket i pabesi dhe mëkatari? **19** Prandaj edhe ata që vuajnë sipas vullnetit të Perëndisë, le t'i besojnë shpirrat e vet atij, si te Krijuesi besnik, duke bërë të mirën.

5 U bëj thirrje pleqve që janë midis jush, unë që jam plak bashkë me ta dhe déshmitar i vuajtjeve të Krishtit dhe që jam gjithashtu pjesëmarrës i lavdisë që ka pér t'u zbuluar: **2** ruani tufen e Perëndisë që është midis jush, duke e mbikqyrur jo me detyrim, por me déshirë, jo pér përfitum të pandershëm, po me vullnet të mirë, **3** dhe jo si zotëronjës mbi ata që ju janë besuar, por duke u bërë shembull pér tufen. **4** Dhe kur të shfaqet kryebariu, do të merrni kurorën e lavdisë që nuk fishket. **5** Gjithashtu ju, të rinxjët, nënshtrojuni pleqëve. Po, nënshtrojuni të gjithënjëri tjetrit dhe vishuni me përluje, sepse Perëndia i kundërshton krenarët, por u jep hir të përulurve. **6** Përuluni, pra, nën dorën e fuqishme të Perëndisë, që ai t'ju lartësojë ne kohën e duhur, **7** dhe gjithë merakun tuaj hidheni mbi të, sepse ai merakoset pér ju. **8** Jini të përbajtjur, rrini zgjuar; sepse kundërshtari juaj, djalli, sillet rrëth e qark si një luau vrumbullues, duke kërkuar cilin mund të përpjijë. **9** Kundërshtojeni, duke qëndruar të patundur në besim, sepse e dini se të njëjtat vuajtje po i heqin vëllezërit tuaj të shpërndarë nëpër botë. **10** Dhe Perëndia i çdo hiri, që ju thirri në lavdinë e tij të përfjetshme në Krishtin Jezus, mbasi të keni vuajtur pér pak kohë, do t'ju bëjë të përsosur ai vetë, do t'ju bëjë të patundur, do t'ju forcojë dhe do t'ju vërë themel. (aiōnios g166) **11** Atij i qoftë lavdia dhe pushteti pér shekuj të shekujve. Amen. (aiōn g165) **12** Ju shkrova shkurt me anë të Silvanit, që më duket një vëlla besnik, duke ju bërë thirrje dhe duke ju déshmuar se hiri i vërtetë i Perëndisë është ai në të cilin qëndroni. **13** Kisha që është në Babiloni, që është zgjedhur bashkë me ju, ju përshëndet. Edhe Marku, biri im, ju përshëndet. **14** Përshëndetri njeri tjetrin me një të puthur dashurie. Paqja mbi ju të gjithë që jeni në Krishtin Jezus Amen.

2 Pjetrit

1 Simon Pjetri, shërbëtor dhe apostull i Jezu Krishtit, atyre që kanë marrë për pjesë një besim të çmueshëm sikurse edhe ne, me anë të drejtësisë së Perëndisë tonë dhe të Shpëtimtarit Jezu Krisht: 2 hiri dhe paqja u shumoftë për ju në njojhen e Perëndisë dhe të Jezusit, Zotit tonë. 3 Duke genë se fuqia e tij hyjnore na dhuroi të gjitha gjérat që i takojnë jetës dhe perëndishmërisë, me anë të njojhes së atij që na thirri me lavdinë dhe virtytin e vet, 4 me anë të cilave na u dhuruan premtimet e çmueshme dhe shumë të mëdha, që nëpërmjet tyre të bëheni pjestarë të natyrës hyjnore, duke i shpëtuar prishjes që është në botë pér shkak të lakmisë. 5 Edhe ju, pér të njëjtën arsy, duke bërë çdo përpjekje, t'i shtoni besimit tuaj virtytin, dhe virtytit diturinë, 6 diturisë vetkontroll, vetkontrollit qëndresën, qëndresës perëndishmerinë, 7 mëshirës dashurinë vëllazërore dhe dashurisë vëllazërore dashurinë. 8 Sepse nëse këto gjëra gjendën në ju me shumicë, nuk do t'ju lejojnë të bëheni përtacë dhe as të pafryt në njojhen e Zotit tonë Jezu Krisht. 9 Sepse ai që nuk i ka këto gjëra është i verbër dhe drithëskurtër, sepse harroi pastrimin nga mëkatet e tij të vjetër. 10 Prandaj, vëllezër, përpiqui gjithnjë e më shumë ta përforconi thirrjen dhe zgjedhjen tuaj, sepse, duke bërë këto gjëra, nuk do të pengoheni kurrë. 11 Sepse kështu begatisht do t'ju hapet hyrja në mbretërinë e amshuar të Zotit dhe Shpëtimtarit tonë Jezu Krisht. (aiōnios g166) 12 Prandaj nuk do të lë pas dore t'ju kujtoj vazhdimish këto gjëra, ndonëse ju i dini dhe jeni të patundur në këtë të vërtetë. 13 Por unë mendoj se është e drejtë, përdërsa jam në këtë tendë, t'ju mbaj zgjuar duke ua sjellë këto gjëra ndër mend, 14 duke ditur se, së shpejti më duhet ta lë këtë tendën time, sikurse ma tregoi Zoti ynë Jezu Krisht. 15 Por do të kujdesem që, edhe pas largimit tim, ju të mund t'i kujtoni gjithnjë këto gjëra. 16 Sepse nuk jua bëmë të njojur fuqinë dhe ardhjen e Zotit tonë Jezu Krisht, duke shkuar pas përralla të sajvara me mjeshtri, por sepse jemi dëshmitarë okular e madhështisë së tij. 17 Sepse ai mori nder dhe lavdi nga Perëndia Atë, kur i erdhë ky zë nga lavdia e madhërishme: "Ky është Biri im i dashur, në të cilin jam kënaqur". 18 Dhe ne e dëgjuam këtë zë që vinte nga qelli, kur qemë bashkë me itë në malin e shenjtë. 19 Ne e kemi edhe më të vërtetuar fjalën profetike, të cilën bëni mirë t'i kushton kujdes, si një kandil që ndriçon në një vend të errët, derisa të zbardhë dita dhe ylli i drités të lindë në zemrat tuaja, 20 duke ditur së pari këtë: që asnjë profeci e Shkrimit nuk është objekt i interpretimeve të veçantë. 21 Sepse asnjë profeci nuk ka ardhur nga vullneti i njeriut, por njerëzit e shenjtë të Perëndisë kanë folur, të shtyrrë nga Fryma e Shenjtë.

2 Por ka pasur edhe profetë të rremë midis popullit, ashtu si do të ketë midis jush mësues të rremë, të cilët do të fusin fshehuara herezi shkatërruese dhe, duke mohuar Zotërinë që i bleu ata, do të tërheqin mbi vete një shkatërim të shpejtë. 2 Dhe shumë vetë do të ndjekin doktrina shkatërruese të tyre dhe për shkak të tyre udha e së vërtetës do të shahet. 3 Dhe në lakminë e tyre do t'ju shfrytëzojnë me fjalë të shpifura, por ndëshkimi i tyre që moti nuk vonon dhe shkatërimi i tyre nuk po dremi. 4 Sepse, në qoftë se Perëndia nuk i kurseu ëngjëjt që mëkatuan, por i hodhi në tartar të lidhur me pranga terri që të ruhen pér gjyq; (Tartaroō g5020) 5 dhe nuk kurseu botën e lashtë, por shpëtoi bashkë me shtatë të tjerë Noeun, predikues të drejtësisë, kur solli përmbytjen

mbi botën e të pabesëve, 6 edhe dënoi me shkatërim qytetet e Sodomës dhe të Gomorës, duke i bërë hi, dhe i bëri shëmbull përata që në të ardhmen do të jetonin pabesish, 7 dhe e liroi të drejtin Lot, që helmojë nga sjellja imorale e këtyre të çoroditurve 8 (sepse ky i drejtë banonte në mes tyre e mundonte pér ditë shpirtin e tij të drejtë duke shikuar dhe duke dëgjuar veprat e tyre të poshtra), 9 Zoti di t'i shpëtoj nga tundimi të perëndishmit dhe t'i ruajë të padrejtë që të ndëshkohen ditën e gjyqit, 10 sidomos ata që shkojnë pas mishit në lakminë e fëlliqësisë dhe e përbuzin pushtetin. Ata janë të paturshëm, arrogant dhe nuk druajnë të blasfemojnë dinjitetet; 11 ndërsa engjëjt, që janë më të lartë pér nga forca e nga fuqia, nuk sjellin kundër atyre gjykime fyese përpara Zotit. 12 Por këta, si shtazë pa mend, të lindura nga natyra që të kapan dhe të shkatërrohen, flasin keq pér gjérat që nuk i dinë dhe do të asgjësohen në prishjen e tyre, duke marrë kështu shpërblimin e paudhësisë së tyre. 13 Ata e konsiderojnë kënaqësi ta çojnë ditën ndër qejfe; janë njolla dhe fëlliqësi, dhe lëshohen pas mashtimeve të tyre, kur marrin pjesë në gostitë tuaja. 14 Sytë i kanë plot me kurorëshkelje dhe nuk pushojnë së mëkatuari; mashtrojnë shpirrat e paqëndrueshëm, kanë zemër të stërvitur në lakmuimë, dhe janë bij malkimi. 15 Ata, pasi e lanë udhën e drejtë, devijuan duke ndjekur udhën e Balaamit, birit të Beorit, i cili e deshi pagën e paudhësisë, 16 por u qortua pér shkeljen e tij: një kafshë barre pa gojë, duke folur me zë njeriu, e ndaloi marrëzinë e profetit. 17 Këta janë burime pa ujë, re që shtyhen nga furtuna, të cilëve u rezervohet errësira e territ pérjetë. (questioned) 18 Sepse duke mbajtur ligjérata jashtë mase të fryra dhe të kota bëjnë pér vite, me anë të pasioneve të mishit dështë përfunduar, atë që me të vërtetë kishin shpëtuar nga ata që jetojnë në gabim; 19 ndërsa u premtojnë atyre liri, ata vetë janë sklllevr të prishjes, sepse një bëhet skllav i atij që e mundi. 20 Sepse ata që shpëtuant nga ndyrësitë e botës me anë të njojhes së Zotit dhe Shpëtimtarit Jezu Krisht, nësë përsëri ngatërrohen nga këto dhe munden, gjendja e tyre e fundit është më e keqe se e para. 21 Sepse do të që më mirë pér ta të mos e kishin njojur udhën e drejtësisë, se sa, pasi e njojën, t'a kthejnë shpinën urdhërimit të shenjtë që u që dhënë. 22 Por atyre u ndodhi çka thotë një fjalë e urtë e vërtetë: "Qeni u kthyte në të vjellat e veta", dhe "dosa e larë u kthyte të zhgërryhet në llucë".

3 Shumë të dashurit, kjo është e dyta letër që po ju shkruan; në të cilat po e mbaj zgjuar mendjen tuaj të kthjellët duke iu drejtuar kujtesës suaj, 2 që të mbani mend fjalët që u thanë më parë nga profetët e shenjtë dhe nga urdhërimi i vetë Zotit dhe Shpëtimtarit të transmetuar nga ne apostujt. 3 Së pari duhet të dini këtë, se në ditët e fundit do të vijnë disa përqeshës, të cilët do të ecin sipas dëshirave të veta, 4 dhe do të thonë: "Ku është premtimi i ardhjes së tij? Sepse, që kur etërit fjetën, të gjitha gjérat mbetën në po atë gjendje si në fillim të krijimit". 5 Sepse ata me dashje harruan se nëpërmjet fjalës së Perëndisë qejt vinin në eksistencë shumë kohë më parë, dhe se toka doli nga uji dhe u sajua nëpërmjet ujit, 6 pér shkak të të cilët bota e atëhershme u mbulua nga uji dhe humbi, 7 ndërsa qejt dhe dheu i sotshëm janë ruajtur nga e njëjtë fjalë pér zjarrin, të rezervuar pér ditën e gjyqit dhe të humbjes së njerëzve të pabesë. 8 Por, shumë të dashur, mos harroni këtë gjë: se pér Zotin një ditë është si një mijë vjet, dhe një mijë vjet si një ditë. 9 Zoti nuk vonon plotësimin e premtimit të tij, siç disa besojnë që ai bën; por është i durueshëm ndaj nesh, sepse nuk do që ndokush të

humbasë, por që të gjithë të vijnë në pendim. **10** Dhe dita e Zotit do të vijë si një vjedhës natën; atë ditë qiejt do të shkojnë me krismë, elementët do të shkrihen nga të nxehtit dhe veprat dhe toka që janë në të do të digjen krejt. **11** Përderisa të gjitha këto gjëra duhet të shkatérrohen, si të mos duhet të keni një sjellje të shenjtë dhe të perëndishme, **12** duke pritur dhe shpejtuar ardhjen e ditës së Perëndisë, pér shkak të së cilës qiejt marrin flakë do të treten, dhe elementët të konsumuar nga nxehtësia do të shkrihen? **13** Por ne, sipas premtimit të tij, presim qiej të rinx dhe toka të re, në të cilët banon drejtësia. **14** Prandaj, shumë të dashur, duke i pritur këto gjëra, përpinquni të jeni përpara tij të papërlyer dhe të paqortueshëm, në paqe. **15** Dhe kini parasysh se durimi i Zotit tonë është në shërbim të shpëtimit, sikurse ju ka shkruar edhe vëllai ynë i dashur Pal, sipas diturisë që iu dha; **16** Ashtu bën ai në të gjitha letrat e tij, ku flet pér këto gjëra. Në to ka disa gjëra të vështira pér t'u kuptuar, të cilat të paditurit dhe të paqëndrueshmit i shrëmbërojnë, sikurse bëjnë me Shkrimet e tjera, pér përhumbjen e tyre. **17** Ju pra, shumë të dashur, duke i ditur këto gjëra, ruajuni se mos ligështoheni në qëndresën tuaj, të térhequr nga gabimi i të pabesëve. **18** Por rrithuni, në hirin dhe në njojen e Zotit dhe të Shpëtimtarit tonë Jezu Krisht. Atij i qoftë lavdia, tanë dhe përjetë. Amen. (aiōn g165)

1 Gjonit

1 Atë që ishte nga fillimi, atë që dëgjuam, atë që pamë me sytë tanë, atë që vështruam dhe që duart tonë e prekën lidhur me Fjalën e jetës. **2** (dhe jeta u shfaq që ne e pamë e dëshmojmë për të, dhe ju shpallim jetën e përjetshme që ishte pranë Atit dhe që na u shfaq neve), (aiōnios g166) **3** Atë që pamë dhe dëgjuam, ne po juua shpallim, që edhe ju të keni bashkësi me ne; dhe bashkësia jonë është me Atin dhe me Birin e tij, Jezu Krishtin. **4** Dhe po ju shkruajmë këto gjëra që gëzimi juaj të jetë i plotë. **5** Dhe ky është mesazhi që dëgjuam nga ai dhe po juua shpallim juve: Perëndia është dritë dhe në Të nuk ka kurfarë errësirë. **6** Po të themi se kemi bashkësi me Të, dhe ecim në errësirë, ne gënjejmë dhe nuk e vëmë në praktik të vërtetë; **7** por, po të ecim në dritë, sikurse ai është në dritë, kemi bashkësi njeri me tjetrin, dhe gjaku i Jezu Krishtit, Birit të tij, na pastron nga çdo mëkat. **8** Po të themi se jemi pa mëkat, gënjejmë vetveter dhe e vërteta nuk është në ne. **9** Po t'i rrëfejmë mëkatet tonë, ai është besnik dhe i drejtë që të na falë mëkatet dhe të na pastrojë nga çdo paudhësi. **10** Po të themi se s'kemi mëkatuar, e bëjmë atë gënjeshtar dhe fjala e tij nuk është në ne.

2 Djema të mi, ju shkruaj këto gjëra që të mos mëkatoni; dhe në qoftë se ndokush mëkatoi, kemi një avokat te Ati, Jezu Krishtin të drejtin. **2** Ai është shlyesi për mëkatet tonë; dhe jo vetëm për tonat, por edhe për ata të të gjithë botës. **3** Dhe nga kjo e dimë se e kemi njohur atë, në qoftë se i zbatojmë urdhërimet e tij. **4** Ai që thotë: "Unë e kam njohur atë", dhe nuk zbaton urdhërimet e tij, është gënjeshtar dhe e vërteta nuk është në të. **5** Por kush e zbaton fjalën e tij, në të me të vërtetë dashuria e Perëndisë është përsosur. Nga kjo e njohim se jemi në të. **6** Ai që thotë se qëndron në të, duhet të ecë edhe vetë sikurse ka ecur ai. **7** Vëllezër, nuk ju shkruej një urdhërim të ri, por një urdhërim të vjetër, që e kishit nga fillimi: urdhërimi i vjetër është fjala që dëgjuat nga fillimi. **8** E megjithatë po ju shkruej një urdhërim të ri, që është i vërtetë në të dhe në ju, sepse errësira po shkon dhe tashmë po ndrit drita e vërtetë. **9** Ai që thotë se është në dritë dhe urren vëllanë e vet, është ende në errësirë. **10** Ai që e do vëllanë e vet qëndron në dritë dhe nuk ka asgjë në të që e bënë të bjerë. **11** Por ai që urren vëllanë e vet është në errësirë, ecën në errësirë dhe nuk di ku shkon, sepse errësira ia ka verbuar sytë. **12** Djema, ju shkruaj sepse mëkatet ju janë falur nëpërmjet emrit të tij. **13** Etër, ju shkruaj sepse ju e keni njohur atë që është që nga fillimi. Të rinx, ju shkruaj sepse e mundët të ligun. Djema, po ju shkruaj sepse e keni njohur Atin. **14** Etër, ju kam shkruar sepse e keni njohur atë që është nga fillimi. Të rinx, ju kam shkruar sepse jeni të fortë dhe fjala e Perëndisë qëndron në ju dhe sepse e mundët të ligun. **15** Mos e doni botën, as gjërat që janë në botë. Ne qoftë se ndokush do botën, dashuria e Atit nuk është në të, **16** sepse gjithçka që është në botë, lakmia e mishit, lakmia e syve dhe krenaria e jetës, nuk vjen nga Ati, por nga bota. **17** Dhe bota kalon me lakinë e saj; por ai që bën vullnetin e Perëndisë mbetet përfjetë. (aiōn g165) **18** Fëmijë, është ora e fundit. Dhe, sikurse e dëgjuat, antikrishti duhet të vijë, dhe tanë janë shfaqur shumë antikrishtë; prej nga e dimë se është ora e fundit. **19** Mes nesh dolën, por nuk ishin nga tanët, sepse, po të ishin nga tanët, do të kishin qëndruar me ne; por kjo ndodhi që të dalë se nuk janë të gjithë nga tanët. **20** Por ju keni vajosjen nga i Shenjtë

dhe i dini çdo gjë. **21** Nuk ju shkrova juve sepse nuk e njihni të vërtetë, por sepse ju e njihni dhe sepse asnjë gënjeshtër nuk del nga e vërteta. **22** Kush është gënjeshtari, veçse ai që mohon se Jezus është Krishti? Antikrishti është ai, që mohon Atin dhe Birin. **23** Kushdo që mohon Birin, s'ka as Atin; kushdo që njeh Birin, ka edhe Atin. **24** Ajo që ju, pra, dëgjuat nga fillimi le të qëndrojë në ju; në qoftë se ajo që dëgjuat nga fillimi qëndron në ju, edhe ju do të qëndroni në Birin dhe në Atin. **25** Dhe ky është premtim që ai na bëri: jeta e përjetshme. (aiōnios g166) **26** Ju shkrova këto gjëra për ata që kërkojnë t'ju gënjejnë. **27** Dhe, sa përt ju, vajosja që keni marrë prej tij qëndron në ju dhe nuk keni nevojë që ndokush t'ju mësoj; por, duke qenë se vajosja e tij ju mëson çdo gjë dështë e vërtetë e nuk është gënjeshtë, qëndroni në të ashtu sikurse ju mësoi. **28** Edhe tani, djema, qëndroni në të që, kur të shfaqet ai, ne të mund të kemi besim, dhe në ardhjen e tij të mos turpërohemë para Tij. **29** Në qoftë se e dini se ai është i drejtë, ta dini se kushdo që praktikon drejtësinë ka lindur prej tij.

3 Shikoni ç'dashuri të madhe na dha Ati, që të quhemi bij të Perëndisë. Prandaj bota nuk na njeh, sepse nuk e ka njohur atë. **2** Shumë të dashur, tani jemi bij të Perëndisë, por ende nuk është shfaqur ç'do të jemi; por dimë se, kur të shfaqet ai, do të jemi të njashëm me të, sepse do ta shohim se si është ai. **3** Dhe kushdo që e ka këtë shpresë në të, le ta pastrojë veten, siç është i pastër ai. **4** Kush bën mëkat, bën edhe shkelje të ligjit; dhe mëkatë është shkelje e ligjit. **5** Dhe ju e dini se ai u shfaq për të hequr mëkatet tonë; dhe në të nuk ka mëkat. **6** Kush qëndron në të nuk mëkaton; kush mëkaton nuk e ka parë dhe as nuk e ka njohur. **7** Djema, kurkush mos ju mashtroftë: ai që zbaton drejtësinë është i drejtë, ashtu sikur është i drejtë ai. **8** Kush kryen mëkat është nga djalli, sepse djalli mëkaton nga fillimi; prandaj është shfaqur Biri i Perëndisë: për të shkatërruar veprat e djallit. **9** Kush lindi nga Perëndia nuk kryen mëkat, sepse fara e Perëndisë qëndron në të dhe nuk mund të mëkatojë sepse lindi nga Perëndia. **10** Prej kësaj njihen bijtë e Perëndisë dhe bijtë e djallit; kushdo që nuk praktikon drejtësinë nuk është nga Perëndia, dhe i tillë nuk është as ai që nuk do vëllanë e vet. **11** Sepse ky është mesazhi që dëgjuat nga fillimi. Ta duam njeri-tjetrin, **12** jo sikundër Kaini, i cili ishte nga i ligu dhe vrau vëllanë e vet. Dhe për çfarë arësyse e vrau atë? Sepse veprat e tij ishin të liga dhe ato të vëllait ishin të drejta. **13** Mos u çuditni, vëllezër të mi, nëse bota ju urren. **14** Ne e dimë se kemi kaluar nga vdekja në jetë, sepse i duam vëllezërit; kush nuk e do vëllanë e vet, mbetet në vdekje. **15** Kushdo që urren vëllanë e vet është vrasës; dhe ju e dini se asnjë vrasës nuk ka jetë të përjetshme të qëndrueshme në vete. (aiōnios g166) **16** Nga kjo e kemi njohur dashurinë: ai e dha jetën e vet për ne; dhe ne duhet ta japim jetën tonë për vëllezërit. **17** Dhe nëse njëri ka të mirat e kësaj bote dhe sheh të vëllanë që është në nevojë dhe e mylli zemrën e tij, si qëndron në të dashuria e Perëndisë? **18** Djema të rinx, të mos duam me fjälë, as me gjuhë, por me vepra dhe në të vërtetë. **19** Dhe nga kjo ne dimë se jemi në të vërtetë dhe do t'i bindim zemrat tonë para atij; **20** sepse, po të na dënojë zemra jonë, Perëndia është më i madh se zemra jonë dhe njeh çdo gjë. **21** Shumë të dashur, nëse zemra jonë nuk na dénon, kemi siguri para Perëndisë; **22** dhe ç'të kërkojmë, e marrim nga ai, sepse zbatojmë urdhërimet e tij dhe bëjmë gjërat që janë të pëlqyera prej tij. **23** Dhe ky është urdhërimi i tij që besojmë në emrin e Birit të tij Jezu Krisht dhe ta duam njeri-tjetrin si i urdhëroi ai. **24** Ai që zbaton urdhërimet e tij qëndron në

Perëndinë, dhe Ai në të; dhe prej kësaj ne dijmë se ai qëndron në ne: nga Fryma që ai na dha.

4 Shumë të dashur, mos i besoni çdo frysë, por i vini në provë frysërat për të ditur nëse janë nga Perëndia, sepse shumë profetë të rremë kanë dalë në botë. **2** Nga kjo mund të njihni Frymën e Perëndisë: çdo frysë që rrëfen se Jezu Krishti ka ardhur në mish, është nga Perëndia. **3** Dhe çdo frysë që nuk rrëfen se Jezu Krishti ka ardhur në mish, nuk është nga Perëndia; dhe kjo është frysma e antikrishtit që, siç e keni dégjuar se vjen; dhe tashmë është në botë. **4** Ju jeni prej Perëndisë, o djem të rinj, dhe i keni mundur ata, sepse ai që është në ju është më i madh se ai që është në botë. **5** Ata janë nga bota; prandaj flasin për gjérat e botës dhe bota i dégjon. **6** Ne jemi prej Perëndisë; kush njeh Perëndinë në dégjon; kush nuk është prej Perëndisë nuk na dégjon; nga kjo njohim Frymën e së vërtetës dhe frysë e gabimit. **7** Shumë të dashur, le ta duam njeri tjetrin, sepse dashuria është nga Perëndia dhe kushdo që do, ka lindur nga Perëndia dhe e njeh Perëndinë. **8** Ai që nuk ka dashuri nuk e ka njohur Perëndinë, sepse Perëndia është dashuri. **9** Në këtë është shfaqur dashuria e Perëndisë ndaj nesh, se Perëndia dérgoi Birin e tij të vetëm lindurin në botë që ne të rojme nëpërmjet tij. **10** Në këtë është dashuria: jo se ne e kemi dashur Perëndinë, por që ai na ka dashur ne dhe dérgoi Birin e tij për shlyerjen e mëkateve tona. **11** Shumë të dashur, në qoftë se Perëndia na ka dashur në këtë mënyrë; edhe ne duhet ta duam njeri-tjetrin. **12** Askush s'ë ka parë ndonjëherë Perëndinë; po ta duam njeri-tjetrin, Perëndia qëndron në ne dhe dashuria e tij është e përsosur në ne. **13** Nga kjo ne njohim se qëndrojmë në të dhe ai në ne, sepse ai na ka dhënë nga Fryma e tij. **14** Dhe ne pamë dhe dëshmojmë se Ati e dérgoi Birin për të qënë Shpëtimtar i botës. **15** Ai që rrëfen se Jezusi është Biri i Perëndisë, Perëndia qëndron në të dhe ai në Perëndinë. **16** Dhe ne njohëm dhe besuam dashurinë që Perëndia ka për ne. Perëndia është dashuri; dhe ai që qëndron në dashuri qëndron në Perëndinë dhe Perëndia në të. **17** Në këtë dashuria u përsos në ne (që të kemi guxim në ditën e gjiqit): sepse sikurse është ai, po kështu jemi edhe ne në këtë botë. **18** Në dashuri nuk ka frikë, madje dashuria e përsosur e nxjerr jashtë frikë, sepse frika ka të bëjë me ndëshkimin, dhe ai që ka frikë nuk është i përsosur në dashuri. **19** Ne e duam atë, sepse ai na deshi i pari. **20** Po të thotë dikush: "Unë e dua Perëndinë" dhe urren vëllanë e vet, është gënjeshtar; sepse ai që nuk do vëllanë e vet të cilin e sheh, si mund të dojë Perëndinë, që nuk e sheh? **21** Dhe ky është urdhërimi që kemi marrë nga ai: ai që do Perëndinë, të dojë edhe vëllanë e vet.

5 Kushdo që beson se Jezusi është Krishti, ka lindur nga Perëndia; dhe kushdo që do atë që e ka ngjizur, do edhe atë që ka qenë ngjizur nga ai. **2** Nga kjo ne dimë ti duam bijtë e Perëndisë: kur duam Perëndinë dhe zbatojmë urdhërimet e tij. **3** Sepse kjo është dashuria e Perëndisë: që ne të zbatojmë urdhërimet e tij; dhe urdhërimet e tij nuk janë të rënda. **4** Sepse çdo gjë që ka lindur nga Perëndia e mund botën; dhe kjo është fitorja që e mundi botën: besimi ynë. **5** Cili është ai që e mund botën, veç se ai që beson se Jezusi është Biri i Perëndisë? **6** Ky është ai që erdh mi anë të ujit e gjakut, Jezu Krishti; jo vetëm me anë të ujit, por me anë të ujit e me anë të gjakut. Dhe Fryma është ai që dëshmon, sepse Fryma është e vërteta. **7** Sepse tre janë ata që dëshmojnë në qill: Ati, Fjala dhe Fryma e Shenjtë; dhe

këta të tre janë një. **8** Edhe tre janë ata që dëshmojnë mbi dhe: Fryma, uji dhe gjaku; dhe këta të tre janë të një mendimi. **9** Në qoftë se ne pranojmë dëshminë e njerëzve, dëshmia e Perëndisë është më e madhe, sepse kjo është dëshmia e Perëndisë që ai dha për Birin e tij. **10** Ai që beson në Birin e Perëndisë ka këtë dëshmi në vetvete; ai që nuk beson te Perëndia, e ka bërë atë gënjeshtar, sepse nuk i besoi dëshmisë që Perëndia dha për Birin e tij. **11** Dhe dëshmia është kjo: Perëndia na dha jetën e përjetshme dhe kjo jetë është në Birin e tij. (aiōnios g166) **12** Ai që ka Birin, ka jetën; ai që nuk ka Birin e Perëndisë, nuk ka jetën. **13** Jua shkrova këto gjëra juve që besoni në emrin e Birit të Perëndisë, që të dini se keni jetën e përjetshme dhe që të besoni në emrin e Birit të Perëndisë. (aiōnios g166) **14** Kjo është siguria që kemi përparrë tij: nëse kërkojmë diçka sipas vullnetit të tij, ai na e plotëson: **15** Dhe nëse dimë se ai na i plotëson të gjitha ato që i kërkojmë, ne dimë se i kemi ato që i kërkuan atij. **16** Në se dikush sheh vëllanë e vet se kryen një mëkat që nuk çon në vdekje, le t'i lutet Perëndisë, dhe ai do t'i japë jetën, atyre që bëjnë mëkat që nuk çon në vdekje. Ka mëkat që çon në vdekje nuk them që ai të lutet për këtë. **17** Çdo paudhësi është mëkat; por ka mëkat që nuk çon në vdekje. **18** Ne dimë se kushdo që ka lindur nga Perëndia nuk mëkaton; ai që ka lindur nga Perëndia e ruan veten e tij, dhe i ligu nuk e prek atë. **19** Ne dimë se jemi nga Perëndia dhe se gjithë bota dergjet në ligësi. **20** Por ne dimë se Biri i Perëndisë erdh i dha të kuptuarit, që ne të njohim atë që është i Vërteti; dhe ne jemi në të Vërtetin, në Birin e tij Jezu Krisht; ky është i vërteti Perëndi dhe jeta e përjetshme. (aiōnios g166) **21** Djema, ruani veten nga idhujt.

2 Gjonit

1 Plaku; zonjës së zgjedhur dhe bijve të saj që i dua në të vërtetë, dhe jo vetëm unë, por edhe të gjithë ata që e kanë njohur të vërtetën, **2** për shkak të së vërtetës që qëndron në ne dhe do të jetë me ne përjetë: (aiōn g165) **3** hiri, mëshira dhe paqja qofshin me ju nga Perëndia Ati dhe nga Zoti Jezu Krisht, Biri i të Atit, në të vërtetë dhe në dashuri. **4** U gëzova fort që gjeta disa nga bijtë e tu duke ecur në të vërtetën, sipas urdhërimit që morëm nga Ati. **5** Dhe tani të lutem ty, zonjë, jo sikur po të shkruaj një urdhërim të ri, por atë që kishim pasur nga fillimi, që ta duam njëri-tjetrin. **6** Dhe kjo është dashuria, të ecim sipas urdhërimeve të tij. Sikurse e dëgjuat nga fillimi, ky është urdhërimi që morëm, që të ecni në të. **7** Sepse në botë kanë dalë shumë mashtrues, të cilët nuk rrëfejnë se Jezu Krishti ka ardhur në mish; ky është mashtruesi dhe antikrishti. **8** Bëni kujdes se mos humbni fryti i gjërvave të kryera, por bëni në menyrë të merrni një shpërbirim të plotë. **9** Kushdo që shkon tej dhe nuk qëndron në doktrinën e Krishtit, nuk ka Perëndi; kush qëndron në doktrinën e Krishtit, ka Atin dhe Birin. **10** Në qoftë se dikush vjen tek ju dhe nuk sjell këtë doktrinë, mos e pranoni në shtëpi dhe mos e pëershëndetni. **11** sepse ai që e pëershëndet bëhet pjestar në veprat e tij të liga. **12** Megjithëse kisha shumë gjëra për t'ju shkruar, nuk desha ta bëjë me letër dhe bojë, por shpresoj të vij te ju dhe t'ju flas me gojë, që gëzimi juaj të jetë i plotë. **13** Brijtë e motrës sate të zgjedhur të pëershëndesin. Amen.

3 Gjonit

1 Plaku, Gajit shumë të dashur, të cilin unë e dua në të vërtetë.
2 Shumë i dashur, unë dëshiroj të kesh mbarësi në çdo gjë dhe të gëzosh shëndet të mirë, ashtu si ka mbarësi shpirti yt. **3** Sepse u gëzova shumë kur erdhën disa vëllezër dhe dëshmuani pér besnikërinë tènde ndaj së vërtetës, se si ecën ti në të vërtetën. **4** Nuk kam gëzim më të madh nga ky: të dëgjoj se bijtë e mi ecin në të vërtetën. **5** Shumë i dashur, ti vepron me besnikëri në të gjitha ato që bën pér vëllezërit dhe të huajt. **6** Ata dëshmuani pér dashurinë tènde pérpara kishës; dhe ti të bësh mirë të gjudesësh pér udhëtimin e tyre në mënyrë të denjë pér Perëndinë, **7** sepse ata dolën pér emrin e tij, pa marrë asgjë nga johebrenjtë. **8** Ne e kemi pér detyrë, pra, t'i presim këta njerëz, që të jemi bashkëpunëtorë në çështjen e së vërtetës. **9** I shikrova kishës, por Diotrefi, që do të jetë i pari ndër ta, nuk na pret. **10** Prandaj, po të vij, do t'i kujtoj atij veprat që bën, duke folur fjalë të liga kundër nesh; dhe duke mos u mjaftuar me këto, ai vetë nuk i pret vëllezërit dhe i ndalon ata që duan t'i presin e i përijashton nga kisha. **11** Shumë i dashur, mos imito të keqen, por të mirën. Ai që bën të mirën është nga Perëndia, por ai që bën të keqen nuk e ka parë Perëndinë. **12** Pér Demetrin të gjithë dëshmojnë, madje edhe vetë e vërteta; edhe ne dëshmojmë pér të, dhe ti e di se dëshmia jonë është e vërtetë. **13** Kisha shumë pér të të shkruar, por nuk dua të të shkruaj me bojë e penë; **14** por shpresoj të të shoh së shpejtë dhe do të flasim gojarisht. Paqja me ty. Të përrshëndesin miqtë. Përrshëndeti miqtë një pér një.

Juda

1 Juda, shërbëtor i Jezu Krishtit dhe vëllai i Jakobit, të thirrurve që u shenjtëruan në Perëndinë Atë dhe të ruajtur në Jezu Krisht: 2 mëshira, paqja dhe dashuria u shumoftë në ju. 3 Shumë të dashur, ndërsa isha ngulmues që t'ju shkruaja për shpëtimin e përbashkët, ndjeva nevojën t'ju shkruaj juve, dhe t'ju bëj thirrje të luftoni për besimin, që u qe trasmetuar shenjtorëve një herë e përgjithmonë. 4 Sepse depërtuan ndërmjet jush disa njerëz, që qenë shënuar që moti për këtë dënim, të pabesë që e kthejnë hirin e Perëndisë tonë në imoralitet dhe mohojnë të vetmin Zotëri Perëndi, dhe Zotin tonë Jezu Krisht. 5 Dhe dua t'ju kujtoj, ndonëse tashmë i dini gjithë këto, se Zoti, pasi e shpëtoi popullin e tij nga vendi i Egjiptit, pastaj i shkatërrroi ata që nuk besuan. 6 Ai i ruajti me pranga të përjetshme në errësirë për gjyqin e ditës së madhe, edhe engjëjt që nuk e ruajtin gjendjen e tyre të parë, po e lanë banimin e tyre, (aidios g126) 7 posa Sodoma dhe Gomora edhe qytet përreth, që u dhanë pas kurvërimit dhe u dhanë pas çoroditjes seksuale, janë vënë përpëra si shembull, duke pësuar ndëshkimin e një zjarri të përjetshëm; (aiōnios g166) 8 në të njëjtën menyrë ndotin edhe këta ëndërrues mishin, përbuzin pushtetin dhe blasfemojnë kundër dinjiteteve. 9 Por kryeengjëlli Mikael, kur në kundërshtim me djallin debatonte për trupin e Moisiut, nuk guxoi të shqiptojë një gjykim fyes, por tha: "Zoti të qortoftë!". 10 Kurse këta flasin keq për të gjitha gjérat që nuk i dinë, dhe për të gjitha gjérat që njohin në menyrë natyrale, si kafshë pa arësy, në këto gjëra prishin veten, 11 Mjerë ata, sepse kanë marrë rrugën e Kainit dhe u dhanë pas çoroditjes së Balaamit për fitim dhe mbaruan në rebelim e Koreut. 12 Këta janë njolla në agapit tuaja, kur hanë e pinë bashkë me ju pa druatje duke kullotur veten e tyre; ata janë re pa ujë, të shtyrë andej këndej nga erërat, drurë vjeshte pa fruta, dyfish të vdekur, të shkulur me rrënijë, 13 valë deti të egra që shkumbëzojnë paudhësitë e tyre, yje të këputur për të cilët është ruajtur terri i errësirës për gjithmon. (aiōn g165) 14 Dhe për këta profetizoi edhe Enoku, i shtati pas Adamit, duke thënë: "Ja, Zoti erdhni me mijërat e tij të shenjtë, 15 për të bërë gjyqin kundër të gjithëve dhe për të bindur të gjithë të pabesët në mes tyre për të gjitha veprat e paudhësitsë dhe për të gjitha fjalët fyese që mëkatarët e pabesë folën kundër tij". 16 Këta janë murmuritës, që ankohen përfatim e tyre, që ecin sipas pasioneve të tyre; dhe goja e tyre flet fjalë krenarie dhe u bëjnë lajka njerëzve për dobi të vet. 17 Por ju, shumë të dashur, mbani mend fjalët që ju kanë parathënnë apostujt e Zotit tonë Jezu Krisht. 18 Ata ju thoshrin që në kohën e fundit do të ketë tallës që do të ecin sipas pasioneve të tyre të paudhësitsë. 19 Këta janë ata që shkaktojnë përçarjet, njerëz mishor, që s'kanë Frymén. 20 Por ju, shumë të dashur, duke ndërtuar veten tuaj mbi besimin tuaj shumë të shenjtë, duke u lutur në Frymén e Shenjtë, 21 ruhuuni në dashurinë e Perëndisë, duke pritur mëshirën e Zotit tonë Jezu Krisht, për jetën e përjetshme. (aiōnios g166) 22 Dhe kini dhemshuri për njëri duke përdorur dallim, 23 por shpëtojini të tjerët me druatje, duke ia rrëmbyer zjarrit, dhe duke urryer edhe rroben e ndotur nga mishi. 24 Dhe atij që mund t'ju ruajë nga çdo rrëzim dhe t'ju nxjerrë para lavdisë së tij të paqortueshëm dhe me gëzim, 25 të vetmit Perëndi të ditur, Shpëtimtarit tonë, i qoftë lavdi, madhështi, sundim dhe pushtet, tanë dhe përjetë. Amen. (aiōn g165)

Zbulesa

1 Zbulesa e Jezu Krishtit, që Perëndia ia dha pér t'u treguar shërbëtorëve të tij gjérat që duhet të ndodhin pér së shpejtë dhe e bëri të ditur, duke ia dërguar nëpërmjet engjillët të tij, shërbëtorit të vet Gjon, **2** i cili dëshmoi fjalën e Perëndisë dhe dëshminë e Jezu Krishtit, dhe të gjitha gjérat që pa. **3** Lum ai që lexon dhe lum ata që dëgjojnë fjalët e kësaj profecie dhe që ruajnë ato që janë shkruar në të, sepse koha është afër. **4** Gjoni, shtatë kishave që janë në Azi: hir pér ju dhe paqe nga ana e atij që është dhe që ishte dhe që do të vijë; edhe nga të shtatë frysmerat që janë përpëra frontit të tij, **5** dhe nga Jezu Krishti, dëshmitari besnik, i parëlinduri prej së vdekurish dhe Princ i mbretërve të dheut. **6** Atij që na deshi dhe na lau nga mëkatet tonë në gjakun e tij, dhe na bëri mbretër dhe priftër pér Perëndinë dhe Atin e tij, atij i qoftë lavdi dhe pushtet në shekuj të shkujve. Amen. (aiōn g165) **7** Ja, ai vjen me retë dhe çdo sy do ta shoh, edhe ata që e tejsipuan; dhe të gjitha fiset e dheut do të vajtojnë përf të. Po, amen. **8** "Unë jam Alfa dhe Omega, fillimi dhe mbarimi", thotë Zoti "që është dhe që ishte dhe që vjen, i Plotufiqishmi". **9** Unë, Gjoni, që jam edhe vëllai juaj dhe pjestar bashkë me ju në pikëllimin, në mbretërinë dhe në durimin e Jezu Krishtit, ish në ishullin që quhet Patmos, pér fjalën e Perëndisë dhe pér dëshminë e Jezu Krishtit. **10** Isha në Frymë ditën e Zotit dhe dëgjoja pas meje një zë të madh si nga një bori, **11** që thoshte: "Unë jam Alfa dhe Omega, i pari dhe i fundit, dhe çfarë shesh, shkruaj në një libër dhe ua dërgo shtatë kishave që janë në Azi: në Efes, në Smirnë, në Pergam, në Tiatirë, në Sardë, në Filadelfi dhe në Laodice". **12** Dhe u solla të shoh zérin që foli me mua. Dhe, si u solla, pashë shtatë shandanë ari **13** dhe, në mes të shtatë shandanëve, një të ngjashëm me një Bir njeriu, të veshur me një petk të gjatë deri te këmbët dhe njështur me një brez ari në gjoks. **14** Dhe kryet e tij dhe flokët e tij ishin të bardhë si lesh i bardhë, si bora, dhe sytë e tij e ngjanin një flake zjarri. **15** Dhe këmbët e tij ngjanin me bronz të kulluar, si të skuqur në furrë dhe zéri i tij si zë shumë ujërash. **16** Dhe kishte në dorën e tij të djathët shtatë yje dhe nga goja e tij dilte një shpatë e mprehtë, me dy tehe, dhe fytyra e tij si dielli që ndrin me forcën e tij. **17** Dhe kur e pashë, rashi për këmbëvë të tij si i vdekur. Dhe ai vuri dorën e tij të djathët mbi mua, duke më thënë: "Mos u trembi! Unë jam i pari dhe i fundit, **18** dhe i gjalli; isha i vdekur, por ja, jam i gjallë në shekuj të shkujve, amen; dhe unë i kam çelësat e vdekjes e të Hadesit. (aiōn g165, Hadës g86) **19** Shkruaj, pra, gjérat që pe, ato që janë dhe ato që do të ndodhin pas atyre, **20** misterin e të shtatë yjeve që ti pe në të djathët time, dhe të shtatë shandanëve prej ari. Të shtatë yjet janë engjëjt e shtatë kishave, dhe të shtatë shandanët që pe janë shtatë kishat".

2 "Engjillët të kishës në Efes shkruajti: këtë thotë ai që mban të shtatë yjet në të djathët e tij dhe që ecën në mes të shtatë shandanëve prej ari. **2** Unë i njoh veprat e tua, mundin tênd dhe durimin tênd edhe se ti s'mund t'i durosh të këqijët; ti i vure në provë ato që pretendojnë se janë apostoli dhe nuk janë dhe i gjete gjëneshtarë. **3** Ti ke duruar, ke qëndrueshmëri dhe pér hir të emrit tim je munduar pa u lodhur. **4** Por kam diçka kundër teje, sepse dashurinë tênd të parën e le. **5** Kujtohu, pra, se naga ke rënë, pendohu, dhe bëj veprat e para; në mos do t'vi së shpejti te i dhe do ta luaj shandanin tênd nga vendi i vet, nëse nuk pendohesh. **6** Por ti ke këtë, që i urren veprat e Nikolaitëve,

që i urej edhe unë. **7** Kush ka veshë, le të dëgjojë atë që u thotë Fryma kishave: kujt fiton do t'i jap të hajë nga pema e jetës, që është në mes të parajsës së Perëndisë". **8** "Dhe engjillët të kishës në Smirnë, shkruaji: këtë thotë i pari dhe i fundit, që qe i vdekur dhe kthehej në jetë. **9** Unë i njoh veprat e tua, dhe shtrengimin e varférinë (por ti i pasur) dhe blasfeminë e atyre që e quajnë veten Judeni, por nuk janë, por janë një sinagogë e Satanit. **10** Mos ki frikë nga ato pér të cilat do të vuash; ja, djallë do të hedhë disa prej jush në burg, që të provoheni, dhe ju do të keni shtrengim pér dhjetë ditë. Jis besnik deri në vdekje dhe unë do të të jap kurorën e jetës. **11** Kush ka veshë, le të dëgjojë atë që Fryma u thotë kishave: kush fiton nuk do të preket nga vdekja e dytë". **12** "Dhe engjillët të kishës në Pergam, shkruaji: Këto gjëra thotë ai që ka shpatën e mprehtë me dy tehë: **13** Unë i di veprat e tua dhe ku banon, atje ku është froni i Satanit; dhe ti mbahesh fort tek emri im dhe nuk e mohove besimin në mua, edhe në ato ditë kur Antipa, dëshmitari im, besnik, u vra midis jush, atje ku banon Satani. **14** Por kam disa gjëra kundër teje: sepse ke aty disa që mbajnë mësimin e Balaamit, i cili e mësoi Balakun t'u vërë një gurë pengese përrpara bijve të Izraelit që të hanë fljime idhujsh dhe të kurvërojnë. **15** Kështu ti ke edhe disa që mbajnë mësimin e Nikolaitëve, të cilën gjë e urrej. **16** Pendohu, përndryshe do të vij së shpejti te i dhe do të luftoj kundër tyre me shpatën e gojës sime. **17** Kush ka veshë, le të dëgjojë atë që Fryma u thotë kishave: kujt fiton do t'i jap të hajë nga mana që është fsheher; dhe do t'i jap një gur të bardhë, dhe mbi gur është shkruar një emër i ri, të cilin s'e njeh askush, përvëç atij që e merr". **18** "Edhe engjillët të kishës në Tiatirë shkruajti: Këto gjëra thotë Biri i Perëndisë, ai që ka sytë si flakë zjarri dhe këmbët e tij janë të ngjashëm me bronz të shkëlqyeshëm. **19** Unë i njoh veprat e tua, dashurinë tênde, besimin tênd, shërbimin tênd, durimin tênd dhe di që veprat e tua të fundit janë më të shumta se të parat. **20** Por kam disa gjëra kundër teje, sepse ti e lejon gruan Jezabel, që e quan veten profeteshë, të mësojë dhe t'i mashtrojë shërbëtorët e mi të kurvërojnë dhe të hanë gjëra të flijuara idhujve. **21** Dhe i dhashë kohë që të pendohet pér kurvërinë e saj, por ajo nuk u pendua. **22** Ja, unë e flakë atë në një shtrat vuajtjesh, dhe ata që kurvërojnë me të, në shtrëngim të madh, po nuk u penduan pér veprat e tyre; **23** Dhe do t'i godas me vdekje bijtë e saj; dhe të gjitha kishat do të njohin se unë jam ai që heton mendjet dhe zemrat; dhe do t'i jap gjithsecilit nga ju sipas veprave të veta. **24** Por juve dhe të tjerëve që janë në Tiatirë, që nuk kanë këtë doktrinë dhe nuk i kanë njohur thellësirat e Satanit, siç e quajnë ata, unë them: nuk do të vë barrë tjetër mbi ju; **25** por mbajeni fort atë që keni, derisa të vij. **26** Dhe kujt fiton dhe i ruan deri në fund veprat e mia, do t'i jap pushtet mbi kombet; **27** dhe ai do t'i qeverisë atë me një shufër hekuri dhe ata do të thyhen si enë argjile, sikurse mora edhe unë pushtet prej Aitit tim; **28** dhe unë do t'i jap atij yllin e mëngjesit. **29** Kush ka veshë, le të dëgjojë atë që Fryma u thotë kishave".

3 "Dhe engjillët të kishës në Sardë shkruaji: këto gjëra thotë ai që ka të shtatë Frymërat e Perëndisë dhe të shtatë yjet. Unë i di veprat e tua; ti ke emrin se jeton, por je i vdekur. **2** Ji sycelë dhe forco mbetjen e gjërave që gati po vdesin, sepse nuk i gjeta përkryera veprat e tua përrpara Perëndisë tim. **3** Kujto, pra, atë që more dhe dëgjoje, dhe ruaje edhe pendohu. Po të mos rrish zgjuar, unë do të vij te i si vjedhës, dhe nuk do të dish në ç'orë do të vij te ti. **4** Por ke disa veta në Sardë, që nuk e ndotën petkati e tyre; edhe do të ecin me mua të veshur në të bardha, sepse janë

të denjë. 5 Kush fiton do të vishet me rroba të bardha dhe unë nuk do ta fshij emrin e tij nga libri i jetës, por do të rrëfej emrin e tij përparrë. Atit tim dhe para engjëjëve të tij. 6 Kush ka veshë, le të dëgjojë atë që Fryma u thotë kishave". 7 "Dhe engjëllit të kishës së Filadelfisë shkruajti: këtë thotë i Shenjtë, i Vërteti, ai që ka çelësin e Davidit, ai që hap dhe askush nuk mbyll; dhe mbyll dhe askush nuk hap. 8 Unë njoh veprat e tua; ja, të vura përparrë një dere të hapur që asnjëri nuk mund ta mbyllë; sepse ke pak forcë, dhe e ruajte fjalën time edhe nuk mohove emrin tim. 9 Ja, unë do të dorëzoj disa nga sinagoga e Satanit, që e quajnë veten Judenj, dhe nuk janë, por gjenjehë; ja, unë do t'i bëj të vijnë dhe të bien përbys përparrë këmbevë të tua, dhe do të njohin se unë të kam dashur. 10 Sepse e ruajte fjalën e durimit tim, edhe unë do të të ruaj ty nga ora e sprovës që do të vij mbi gjithë botën, pér të provuar ata që banojnë mbi dhe. 11 Ja, unë vij shpejt; mbaje fort atë që ke, që të mos të marrë ndokush kurorë tênde. 12 Kush fiton do ta bëj shtyllë në tempullin e Perëndisë tim, dhe ai nuk do të dalë më përjashta; dhe do të shkruat mbi të emrin e Perëndisë tim, dhe emrin e qytetit të Perëndisë tim, të Jeruzalemit të ri, që zbut nga qelli nga Perëndia im, dhe emrin tim të ri. 13 Kush ka veshë, le të dëgjojë atë që Fryma u thotë kishave". 14 "Dhe engjëllit të kishës në Laodice shkruajti: këtë thotë Ameni, Dëshmitari besnik dhe i vërtetë, Fillimi i krijesës së Perëndisë. 15 Unë njoh veprat e tua, që ti nuk je as i ftotë as i ngrrohtë. Do të doja të ishe i ftotë ose i ngrrohtë! 16 Por, mbasi je kështu i vaktë, dhe as i ftotë e as i ngrrohtë, unë do të të vjell nga goja ime. 17 Sepse ti tha: "Unë jam i pasur, u pasurova dhe s'kam nevojë pér asqjë"; edhe nuk e di se ti je qyqar e mjeran, i varfër, i verbër dhe i zhveshur. 18 Të këshilloj të blesh nga unë ar të kulluar në zjarr që të bëshëk i pasur; edhe petka të bardhë që të vishesh dhe të mos duket turpi i lakuqësisë sate; edhe vajos shtyje e tu me kolir, që të shohësh. 19 Unë të gjithë ata që i dua i qortoj dhe i ndëshkoj; prandaj jì i zellshëm dhe pendohu. 20 Ja, unë qëndroj te dera dhe trokas; nëse dikush dëgjon zérin tim dhe të hapë derën, unë do të hyj tek ai dhe do të ha darkë me të dhe ai me mua. 21 Kujt fiton do t'i jap të ulet me mua mbi froni tim, sikurse edhe unë fitova dhe u ula me Atin tim mbi froni e tij. 22 Kush ka veshë, le të dëgjojë atë që u thotë Fryma kishave".

4 Pas këtyre gjërrave, pashë dhe ja, një derë u hap në qjell dhe zëri i parë që kisha dëgjuar të fliste me mua si bori, tha: "Ngjitu këtu dhe do të të tregoj gjërat që duhet të ndodhin pas këtyre gjërrave". 2 Dhe menjëherë erdha në frymë; dhe ja, një fron ishte në qjell dhe mbi fron rrinte një i ulur. 3 Dhe ai që ishte ulur nra pamja i njigjante një guri diaspri dhe sardi; dhe rreth froni ishte një ylber që i njigjante smeraldit. 4 Dhe rreth e qark froni ishin njëzet e katër frone, dhe mbi frone pashë ndenjur njëzet e katër pleq të veshur me petka të bardha; dhe mbi kryet e tyre kishin kurora: 5 dhe nga froni shpërthenin vetëtimë, bubullima dhe zëra; dhe përparrë froni ishin shtatë llambë të ndezur, që janë të shtatë Frymërat e Perëndisë. 6 Dhe përparrë froni ishte si një det i qelqtë që i njigjante kristallit, dhe në mes të fronit dhe përreth froni katër kafshë, që ishin plot me sy përparrë dhe prapa. 7 Qenia e parë e gjallë ishte e njashme me një luan, edhe qenia e dytë e gjallë e njashme me një vici, edhe qenia e tretë e gjallë kishte fytyrë si të njeriut, edhe e katërtë ishte e njashme me një shqiponjë në fluturim. 8 Edhe të katër qenjet e gjalla kishin secila nga qashtë krahë përqark, edhe përbrenda ishin plot me sy; dhe nuk pushojnë kurrë, as ditë as natë, duke thënë: "I shenjtë, i

shenjtë, i shenjtë eshtë Zoti Perëndi, i Plotfuqishmi, që ishte, që eshtë dhe që do të vijë!". 9 Sa herë që qenjet e gjalla i japin lavdi, ndër e të falenderim atij që rri ulur mbi fron, atij që rron në shekuj të shekuje, (aiòn g165) 10 të njëzet e katër pleq bien përbys përparrë atij që rri mbi fron dhe adhurojnë atë që jeton në shekuj të shekuje dhe i hedhin kurorat e tyre përparrë frontit, duke thënë: (aiòn g165) 11 "Ti je i denjë, o Zot, të marrësh lavdinë, nderimin dhe fuqinë, sepse ti i krijoje të gjitha gjëra, dhe nëpërmjet vullnetit tênd ekzistojnë dhe u krijuan".

5 Pastaj pashë në dorën e djathtë të atij që rrinte ulur mbi fron, një libër të shkruar përbrenda dhe përjashta, të vulosur me shtatë vula. 2 Dhe pashë një engjëll të fuqishëm, që proklamoj me zë të madh: "Kush eshtë i denjë të hapë librin dhe të zgjidhë vlat e tij?". 3 Po kurkush, as në qjell, as mbi dhe, as nën dhe, nuk mund të hapë librin e ta shiho atë. 4 Edhe unë qaja shumë, sepse s'qe gjetur asnjë i denjë të hapë dhe të lexojë librin, dhe as ta shohë. 5 Atëherë një nga pleqtë më tha: "Mos qaj; ja, Luani i fisi të Judës, Rrënja e Davidit, fitoi të hapë librin dhe të zgjidhë të shtatë vlat e tij". 6 Dhe pashë, në mes të frontit dhe të katër gjenieve të gjalla dhe në mes të pleqve, një Qengji si i therur, i cili kishte shtatë brirë dhe shtatë sy, që janë të shtatë Frymërat e Perëndisë, të dërguar në gjithë dheun. 7 Ai erdhë dhe mori librin nga dora e djathtë e atij që rrinte mbi fron. 8 Dhe, mbasi e mori librin, të katër qenjet e gjalla dhe të njëzet e katër pleqtë ranë përbys përparrë Qengjit, duke pasur secili një qeste dhe disa kupa ari plot me erë të këndshme, të cilat janë lutjet e shenjtorëve. 9 Dhe këndonin një këngë të re duke thënë: "Ti je i denjë ta marrësh librin dhe të hapësh vlat e tij, sepse ti u there, dhe me gjakun tênd na bleve te Perëndia nga çdo fis, gjuhë, popull dhe komb, 10 dhe na bëre mbretër dhe priftër pér Perëndinë tonë, dhe do të mbretërojmë mbi dhe". 11 Pastaj pashë, dhe dëgjova zérin e shumë engjëjë përqark frontit, qenieve të gjalla dhe pleqve; dhe numri i tyre ishte dhjetë mijëra dhjetë mijërash dhe mijëra mijërash, 12 që thoshnin me zë të madh: "I denjë eshtë Qengji që u ther, të marrë fuqinë, dhe pasurinë, dhe diturinë, dhe forcën, dhe nderin, dhe lavdinë, dhe bekimin". 13 Edhe dëgjova çdo kriesë që eshtë në qjell, mbi dhe, nën dhe dhe ato që janë në det dhe gjitha gjërat sa janë në to, që thoshnin: "Atij që rri ulur mbi fron dhe Qengjit i qofshin bekimi, nderi, lavdia dhe forca në shekuj të shekuje". (aiòn g165) 14 Dhe të katër qenjet e gjalla thoshnin: "Amen!". Dhe të njëzet e katër pleq ranë përbys dhe adhuruan atë që rron në shekuj të shekuje.

6 Pastaj pashë kur Qengji hapi të parën nga të shtatë vlat, dhe dëgjova një nga të katër qenjet e gjalla që thoshte si me zë bubullime: "Eja e shiko". 2 Dhe unë pashë, dhe ja, një kalë i bardhë. Dhe ai që e kalëronte kishte një hark; dhe atij iu dha një kurorë, dhe ai doli jashtë si fitimtar dhe pér të fituar. 3 Kur ai hapi vulën e dytë, dëgjova qenien e dytë të gjallë që thoshte: "Eja dhe shiko". 4 Atëherë doli jashtë një kalë tjetër i kuq; dhe atij që e kalëronte iu dha të hiqte pagën nga dheu që njerëzit të vrasin njëri-tjetrin, dhe iu dha atij një shpatë e madhe. 5 Dhe kur ai hapi vulën e tretë, dëgjova qenien e tretë e gjallë që thoshte: "Eja dhe shiko". Dhe pashë dhe ja, një kalë i zi; dhe ai që e kalëronte kishte një peshore në dorën e tij. 6 Dhe dëgjova një zë në mes të katër qenieve të gjalla duke thënë: "Një kenik gruri pér një denar, dhe byrë që përfshin këtë denar; dhe mos démo vajin, as verën". 7 Kur ai hapi vulën e katërt, dëgjova zérin e qenies së katërt të gjallë që thoshte: "Eja dhe shiko". 8 Dhe unë pashë,

dhe ja një kalë i zbehtë; dhe ai që e kalëronte emrin e kishte Vdekja, dhe Hadesi vinte pas tij. Dhe iu dha atyre pushtet përmbi një të katërtën e dheut, të vrasin me shpatë dhe me zi buke e me vdekje, dhe nëpërmjet bishave të dheut. (**Hades g86**) 9 Dhe kur hapi vulën e pestë, unë pashë nën altar shpirrat e atyre që ishin therur për shkak të fjalës së Perëndisë dhe për shkak të dëshmiqë që kishin; 10 dhe ata thirën me zë të madh duke thënë: "Deri kur, o Zot, që je i Shenjtë dhe i Vërtetë, nuk gjykon dhe nuk merr hak për gjakun tonë nga ata që banojnë mbi dhe?". 11 Dhe seceilit prej tyre ju dha një petk i bardhë dhe ju thanë që të preheshin edhe për pak kohë, deri sa të plotësohej numri edhe i bashkësherbëtoreve e tyre dhe i vëllezërve të tyre që duhet të vriteshin posa ata. 12 Dhe pashë, kur ai hapi vulën e gjashtë; dhe ja, u bë një tërmet i madh, dhe dielli u bë i zi si një thes prej leshi, dhe hëna u bë si gjak; 13 dhe yjet e qillit ranë mbi dheun, ashtu si fiku hedh fiqët e paarrirë kur e tund një erë e madhe. 14 Pastaj qilli u hoq si një pergamenë që mbështillet, dhe çdo mal dhe ishull luajtëng nga vendi i tyre. 15 Dhe mbretërit e dheut, dhe të mëdhenjtë, dhe të pasurit, dhe komandantët, dhe të fuqishmit, dhe çdo skllav e çdo i lirë, u fshehën nëpër shpella dhe nëpër krepat e maleve, 16 dhe u thoshnin maleve dhe shkëmbinjve: "Bini mbi ne dhe na fshihni nga fytyra e atij që rri mbi fron dhe nga zemërimi i Qengjit, 17 sepse erdhia dita e madhe e zemërimit së tij; dhe kush mund të qëndrojë?".

7 Pas këtyre gjërave, pashë katër engjët të cilët rrinë në këmbë në të katër këndet e dheut dhe mbanin të katër erërat e dheut, që të mos frnyte erë mbi dhe, as mbi det, as mbi ndonjë dru. 2 Pastaj pashë një engjell tjetër që ngjitej nga lind dielli e që kishte vulën e Perëndisë së gjallë; dhe u thirri me zë të madh të katër engjëvë, të cilëve u qe dhënë të dëmtojnë dheun dhe detin, 3 duke thënë: "Mos dëmtoni dheun, as detin, as pemët, deri sa t'i vulosim në ballë shërbëtoret e Perëndisë tonë". 4 Dhe dëgjova numrin e atyre që u vulosën: njëqind e dyzet e katër mijë të vulosur nga të gjitha fiset e bijve të Izraelit. 5 Nga fisi i Judës, dymbëdhjetë mijë të vulosur; nga fisi i Rubenit, dymbëdhjetë mijë të vulosur; nga fisi i Gadit dymbëdhjetë mijë të vulosur; 6 nga fisi i Asherit, dymbëdhjetë mijë të vulosur; nga fisi i Neftalit, dymbëdhjetë mijë të vulosur; nga fisi i Manasit, dymbëdhjetë mijë të vulosur; 7 nga fisi i Simeonit, dymbëdhjetë mijë të vulosur; nga fisi i Levit, dymbëdhjetë mijë të vulosur; nga fisi i Isakarit, dymbëdhjetë mijë të vulosur; 8 nga fisi i Zabulonit, dymbëdhjetë mijë të vulosur; nga fisi i Jozefit, dymbëdhjetë mijë të vulosur; nga fisi i Beniaminit, dymbëdhjetë mijë të vulosur. 9 Pas këtyre gjërave, pashë një turmë të madhe, të cilën askush nuk mund ta numronte, prej të gjitha kombeve, fiseve, popujve dhe gjuhëve; këta qëndronin në këmbë përpëra frontit dhe përpëra Qengjitet, të veshur me roba të bardha dhe me palma në duart e tyre. 10 Dhe thërrisin me zë të madh, duke thënë: "Shpëtimi është i Perëndisë tonë që është ulur mbi fron dhe i Qengjitet". 11 Dhe të gjithë engjëjt rrinë në këmbë përqark frontit, dhe pleqve dhe katër qenieve e gjalla, dhe ranë përbysë mbi fytyrën e tyre përpëra frontit dhe adhuruan Perëndinë, 12 duke thënë: "Amen! Bekimi, dhe lavdia, dhe dituria, dhe falendërimi, dhe nderimi, dhe fuqia dhe forca janë te Perëndia ynë në shekuj të shekuive. Amen!". (**aïon g165**) 13 Pastaj një nga pleqtë m'u drejtua, duke më thënë: "Cilët janë këta që janë veshur me roba të bardha, dhe nga kanë ardhur?". 14 Dhe unë i thashë: "Imzot, ti e di". Atëherë ai më tha: "Këta janë ata që kanë ardhur nga shtrëngimi i madh, dhe i kanë larë rrobat

e tyre dhe i kanë zbardhur në gjakun e Qengjitet. 15 Prandaj edhe janë përpëra frontit të Perëndisë dhe i shërbënati atij ditë e natë në tempullin e tij, dhe ai që rri ulur mbi fron do të banojë në mes tyre. 16 Ata nuk do të kenë më urë, as nuk do të kenë etje, as nuk do t'i godasë më dielli, as kurrrafë vape, 17 sepse Qengji, që është në mes të frontit, do t'i kullosë dhe do t'i çojë te burimet e gjallë të ujërave; dhe Perëndia do të thajë qđo lot nga sytë e tyre".

8 Edhe kur ai hapi vulën e shtatë, në qjell u bë heshtje për rreth gjysmë orë. 2 Dhe unë i pashë të shtatë engjëjt që qëndrojnë përpëra Perëndisë, dhe atyre u dha shtatë borë. 3 Pastaj erdhia një engjell tjetër që kishte një temianicë ari dhe ndaloj pranë altarit; dhe iu dha shumë erë e këndshme që t'ua shtonte lutjeve të të gjithë shenjtoreve mbi altarin prej ari që ishte përpëra frontit. 4 Dhe tymi i erëve të këndshme, të ofruara me lutjet e shenjtoreve, u ngrit përpëra Perëndisë nga dora e engjellit. 5 Pastaj enjelli mori temianicën, e mbushi nga zjarri i altarit dhe e hodhi mbi dhe; dhe u bënë zëra, bubullima, vetima dhe një tërmet. 6 Dhe të shtatë engjëjt që kishin të shtatë boritë u bënë gati t'i bien borisë. 7 Engjelli i parë i ra borisë, dhe u bë breshër e zjarr, i përzier me gjak, dhe u hodhën mbi dhe; dhe e treta e pemëve u dogj tëresisht, dhe çdo bar i njomë u dogj tëresisht. 8 Dhe engjelli i dytë i ra borisë dhe diçka si një mal i madh që digjet nga zjarri u hodh në det, dhe e treta e detit u bë gjak; 9 dhe e treta e kriesave që rrojnë në det ngordhi, dhe e treta e anijeve u shkatërruan. 10 Dhe i treti engjell i ra borisë, dhe ra nga qjelli një yll i madh që digjej si pishtar, dhe ra mbi pjesën e tretë të lumenjve dhe mbi burimet e ujërave. 11 Dhe emri i yllit është "pelin" dhe e treta e ujërave u bë pelin; dhe shumë njerëz vdiqen për shkak të këtyre ujërave, sepse u bënë të hidhura. 12 Dhe i katërti engjell i ra borisë, dhe u godit pjesa e tret e diellit dhe pjesa e tret e hënës dhe pjesa e tret e yjeve, që të errësohej e treta e tyre dhe e treta e ditës e humbi shkëlqimin e saj, kështu edhe nata. 13 Dhe pashë, dhe dëgjova një engjell që fluturonte në mes të qillit dhe thoshte me zë të madh: "Mjerë, mjerë, mjerë atyre që banojnë mbi dhe, për shkak të t'ërenave të tjera të borive që të tre engjëjtë do t'i bien".

9 Dhe i pesti engjell i ra borisë, dhe unë pashë një yll që ra nga qjelli përmbi tokë; dhe atij iu dha çelësi i pusit të humnerës. (**Abyssos g12**) 2 Dhe ai hapi pusin e humnerës dhe nga pus i ngrit një tym si nga një oxhak i madh; dhe dielli dhe ajri u errën nga tymi i pusit. (**Abyssos g12**) 3 Edhe nga ky tym dolën mbi dhe karkaleca, dhe atyre iu dha një pushtet, i ngjashëm me atë të akrepave të tokës. 4 Dhe atyre iu tha të mos dëmtojnë barin e dheut, asnjë gjelbërim e asnjë dru, por vetëm ata njerëzit të cilët nuk kanë vulën e Perëndisë mbi ballë. 5 Dhe atyre iu dha fuqia të mos i vrasin ata, por t'i mundojnë pesë muaj; dhe mundimi i tyre si mundimi i akrepit, kur pickon. 6 Dhe në ato ditë njerëzit do të kërkojnë vdekjen, por nuk do ta gjejnë atë, edhe do të dëshirojnë të vdesin, por vdekja do të largohet prej tyre. 7 Dhe pamja e karkalecave u përgjigjante kuajve të gatitur për luftë; dhe mbi kokat e tyre kishin si kurora prej ari dhe fytyrat e tyre ishin si fytyra njerëzish. 8 Dhe kishin flokë si flokë grash; dhe dhëmbët e tyre ishin si dhëmbë luanësh. 9 Dhe kishin parzmorë si parzmorë hekuri, dhe ushtima e krahëve të tyre ishte si ushtima i shumë rrëvëve dhe kuajve që rendin në luftim. 10 Dhe kishin bishtra që u ngjanin akrepave dhe me thumb në bishtrat e tyre: në të cilat qëndronte fuqia të dëmtoton njerëzit për pesë muaj. 11 Dhe për mbret përmbi ta kishin engjellin e humnerës, emri e tij në

hebraistikështë Abadon dhe në gregjisht emrin e ka Apolion. (*Abyssos g12*) 12 Mjerimi i parë kaloi; ja, po vijnë edhe dy mjerime paskëtaj. 13 Dhe i gjashti engjëll i ra borisë, dhe dégjova një zë nga të katër brirët e altarit të artë që është përparrë Perëndisë. 14 që i thoshtë engjëllit të gjashtë që kishte borinë: "Zgjidh të katër engjëjt që janë të lidhur në Lumin e madh, Eufratin". 15 Atëherë të katër engjëjt, që ishin përgatitur për atë orë, ditë, muaj dhe vit, u zgjidhën që të vrasin të tretën pjesë të njerëzve. 16 Dhe numri i ushtarëve të kalorësishë ishte dyqind milion: dhe unë e dégjova numrin e tyre. 17 Dhe kështu unë pashë në vegim kuajt dhe ata që i kalëronin; ata kishin parzmore ngjyrë zjarri, hiacinti dhe squfuri; dhe kokat e kuajve ishin si koka luanësh dhe nga gojët e tyre dilte zjarr, tym dhe squfur. 18 Nga këto të tri plagë u vra e treta e njerëzve, nga zjarri e nga tymi e nga squfuri, që dilnin nga gojët e tyre. 19 Sepse pushteti i tyre në fakt ishte në gojën e tyre dhe në bishtrat e tyre; sepse bishtrat e tyre ishin të njashëm me gjarpérinj, që kanë koka dhe me anë të tyre dëmtonin. 20 Dhe njerëzit e tjerë, ata që nuk u vranë nga këto plagë, nuk u penduan nga veprat e duarve të tyre që të mos nderojnë demonët dhe idhujt prej ari, argjendi, bronzi, guri dhe druri, që nuk mund të shohin, as të dégjojnë, as të ecin; 21 dhe ata nuk u penduan nga vrasjet e tyre, as nga magjia e tyre, as nga kurvërimi i tyre dhe as noga vjedhjet e tyre.

10 Pastaj pashë një engjëll tjetër të fuqishëm që zbriste nga qelli, i mbështjellë në një re dhe me ylber mbi krye; dhe fytyra e tij ishte si diell dhe këmbët e tij si shtylla zjarri. 2 Ai kishte në dorë një libërtë të hapur dhe vuri këmbën e tij të djathtë mbi det dhe të majtin mbi dhe, 3 dhe thrirri me zë të madh si një luan që vrumbullon; dhe, si bërtiti, të shtatë bubullimat bënë të dégjohej ushtima e tyre. 4 Dhe kur të shtatë bubullimat bënë të dégjohej ushtima e tyre, u gatita të shkruaj, por dégjova një zë nga qelli që më thoshte: "Vulosi gjérat që thonin të shtatë bubullimat dhe mos i shkruai". 5 Atëherë engjëlli që unë pashë që rinte në këmbë mbi det e mbi dhe, ngriti dorën e djathtë drejt qelliut, 6 dhe bëri bë për atë që rron në shekuq të shekuje, që krijoj qelliun dhe gjérat që janë në të, tokën dhe gjérat që janë në të, detin dha gjérat që janë në të, se nuk do të vonohet më. (*aiōn g165*) 7 por në ditët kur engjëlli i shtatë të bëjë të dégjohet zëri i tij, kur ai t'i bjerë borisë do të zbatohet misteri i Perëndisë, ashtu si ai e u shpalli shërbëtorëve të tij, profetëve. 8 Dhe zëri që kisha dégjuar nga qelli më foli përsëri dhe tha: "Shko, merr libërtin e hapur që ndodhet në dorën e engjëllit që rri mbi det e mbi dhe". 9 Dhe shkova tek engjëlli dhe i thashë: "Më jep libërtin". Dhe ai më tha: "Merre dhe gllabëroje atë dhe ai do ta hidhërojë të brëndëshmet e tua, por në gojën tënë do të jetë i ëmbël si mjaltë". 10 Dhe e mora libërtin nga dora e engjëllit, dhe si e gllabërova; dhe ishte në gojën time i ëmbël si mjaltë; dhe, mbasi e gllabërova, barku im u hidhërua. 11 Dhe ai më tha: "Të duhet përsëri të profetizosh mbi shumë popuj, kombe, gjuhë dhe mbretërin".

11 Dhe m'u dha një kallam që i ngjante një shufre. Dhe engjëlli duke qëndruar në këmbë tha: "Çohu dhe mat tempullin e Perëndisë, altarin dhe ata që adhurojnë atje, 2 dhe oborrin që është jashtë tempullit lërë dhe mos e mat, sepse u është dhënë johebrejve; dhe ata do ta shkelin qytetin e shenjtë për dyzet e dy muaj. 3 Dhe unë do t'u jap të dy déshmitarëve të mi për të profetizuar, dhe ata do të profetizojnë një mijë e dyqind e gjashtëdhjetë ditë, të veshur me thaçë. 4 Këta janë të dy drurët e ullirët dhe të dy shandanët që rrjinë përparrë Perëndisë së dheut.

5 Dhe, nëse ndokush dëshiron t'u bëjë keq atyre, nga goja e tyre del zjarr dhe i gllabëron armiqët e tyre; dhe kushdo që dësheron t'u bëjë keq atyre, në këtë mënyrë duhet vrarë. 6 Ata kanë pushtet të mybillyn qellin, që të mos bjerë shi në ditët e profecisë së tyre; ata kanë edhe pushtet mbi ujërat t'i kthejnë në gjak dhe për të goditur dheun me çdo plagë, sa herë të duan. 7 Dhe kur ta kryejnë dëshminë e tyre, bisha që ngjitet nga humnera do të bëjë luftë kundër tyre, edhe do t'i mundë ata, dhe do t'i vrasë. (*Abyssos g12*) 8 Dhe kufomat e tyre do të dergjen në sheshin e qytetit të madh, i cili frymërisht quhet Sodomë dhe Egjipt, ku është kryqëzuar edhe Zoti ynë. 9 Dhe njerëz nga popuj, dhe fise, dhe gjuhë, dhe kombe do të shohin kufomat e tyre për tri ditë e gjysmë, dhe nuk do të lënë që kufomat e tyre të shtihen në varr. 10 Dhe banorët e dheut do të ngazëllojnë për ata dhe do të bëjnë festë; dhe do t'i dërgojnë njeri tjetrit dhurata, sepse këta dy profetë i munduan ata që banojnë mbi dhe". 11 Por mbas tri ditë e gjysmë, fryma e jetës që buron nga Perëndia hyri në ta; edhe qëndruan në këmbët e tyre, dhe një tmerr e madh ra mbi ata që i shikonin. 12 Edhe dégjuan një zë të madh nga qelli duke u thënë atyre: "Ngjitet këtu lar". Dhe u ngjitet në qill në një re; dhe armiqët e tyre i panë. 13 Dhe në atë orë ra një tërmët i madh, dhe e dhjeta pjesë e qytetit u rrëzua, dhe në tërmët u vranë shtatë mijë njerëz; dhe të tjerët u tmerruan dhe i dhanë lavdi Perëndisë së qillit. 14 Mjerimi i dytë kaloi, por ja, mjerimi i tretë do vijë së shpejti. 15 Dhe engjëlli i shtatë i ra borisë dhe u bënë zëra të mëdhenj në qill që thoshnin: "Mbretëritë e botës u bënë mbretëri të Totit tonë dhe të Krishtit të tij, dhe ai do të mbretërojë në shekuq të shekuje". (*aiōn g165*) 16 Atëherë të njëzet e katër pleqtë që rrinin përparrë Perëndisë mbi frontet e tyre, ranë përbëmys mbi fytyrat e veta dhe adhuruan Perëndinë, 17 duke thënë: "Ne të falënderojmë, o Zot, Perëndi i Plotufqishmi, që je, që ishe dhe që do të vish, sepse more në dorë pushtetin tênd të madh, dhe mbretëron. 18 Kombet ishin zemëruar, por erdhì mëria jote, dhe erdhì koha që të gjykojen të vdekurit dhe t'u jepet paga shërbëtorëve të tu, profetëve, dhe shenjtorëve, dhe atyre që druajnë emrin tênd, të vegjëlë dhe të mëdhenjve, dhe të shkatërrrosh ata që shkatërrojnë dheun". 19 Atëherë u hap tempulli i Perëndisë në qill dhe u duk arka e besëlidhjes së tij, dhe ndodhni vetëtima, dhe zëra, dhe bubullima, dhe tërmët, dhe një rebesh i fortë breshëri.

12 Pastaj një shenjë e madhe u duk në qill: një grua e veshur me diellin, dhe me hënën poshtë këmbëve të saj, dhe mbi krye të saj një kurore me dymbëdhjetë yje. 2 Ishte shtatzënë e bërtiste nga dhembjet dhe mundimet e lindjes. 3 Dhe u duk një shenjë tjetër në qill: dhe ja, një dragua i madh i kuq që kishte shtatë kokë dhe dhjetë brirë, dhe mbi kokat e tij kishte shtatë kurora. 4 Dhe bishti i tij tërhiqë pas vetes të tretën pjesë te yjeve të qilliut dhe i hodhi mbi tokë. Dhe dragoi qëndroi përparrë gruas që ishte gati për të lindur, për të gllabëruar birin e saj kur ta kishte lindur. 5 Dhe ajo lindi një bir mashkull, i cili duhet të qeverisë gjithë kombet me skeptër të hekurt; dhe biri i saj u rrëmbye pranë Perëndisë dhe fronit të tij. 6 Dhe gruaja iku në shkretëtirë, ku kishte vend të përgatitur nga Perëndia, që të ushqehet atje një mijë e dyqind e gjashtëdhjetë ditë. 7 Edhe u bë luftë në qill: Mikaeli dhe engjëjt e tij luftuan kundër dragoit; edhe dragoi dhe engjëjt e tij luftuan, 8 por nuk fituan, e nuk u gjet më për ta vend në qill. 9 Kështu dragoi i madh, gjarpëri i lashtë, që është quajtur djall, edhe Satan, që mashton gjithë dheun, u hodh mbi tokë; me

të u hodhën edhe engjëjt e tij. **10** Atëherë dëgjova një zë të madh në qill që thoshte: "Tani arriti shpëtimi, fuqia dhe mbretëria e Perëndisë tonë, dhe pushteti i Krishtit të tij, sepse u hodh poshtë paditësi i vëllezërve tanë, ai që i padiste përparrë Perëndisë tonë ditë e natë. **11** Dhe ata e fituan atë me anë të gjakut të Qengjit, dhe me anë të fjalës së dëshmisë së tyre; dhe nuk e deshën jetën e tyre deri në vdekje. **12** Prandaj gëzohuni, o qiej, dhe ju që rri i në ta. Mjerë ju banorë të tokës e të detit, sepse zbriti djallë drejt jush duke pasur zemërim të madh, duke ditur se ka pak kohë". **13** Dhe, kur dragoi pa se u hodh pér tokë, pérndiqi gruan që lindi birin mashkull. **14** Dhe iu dhanë gruas dy krahët e shqiponjës së madhe, që të fluturojë në shkretëtirë në vendin e saj, ku të ushqehet një kohë, disa kohë dhe gjysmën e një kohe, larg pranisë së gjarprit. **15** Atëherë gjarpri qiti nga goja e tij ujë si një lumë prapa gruas, që atë ta merrte lumi, **16** dhe toka e ndihmoi gruan, dhe toka hapi gojën e vet dhe përpui lumin që dragoi kishte nxjerrë nga goja e vet. **17** Dhe dragoi u zemërua kundër gruas dhe shkoi të bëjë luftë me të tjerët, pasardhjes së saj, të atyre që i ruanjë urdhërimet e Perëndisë dhe që kanë dëshminë e Jezu Krishtit.

13 Dhe u ndala mbi rërën e detit. Dhe pasqë të ngjitej nga deti një bishë, që kishte dhjetë brirë dhe shtatë krerë, dhe mbi brirë dhjetë kurora dhe mbi krerë emra blasfemie. **2** Dhe bisha që pasqë i ngjante një leopardi; këmbët e saj ishin si të ariut dhe goja e saj si ajo e luanit; dhe dragoi i dha asaj fuqinë e vet, froni e vet dhe autoritet të madh. **3** Edhe pasqë një nga krerët e saj si të plagosur pér vdekje; por plaga e saj vdekkjeprurëse u shërua; dhe gjithë dheu i mrekullua pas bishës. **4** Dhe adhuruan dragoin që i dha autoritet bishës dhe adhuruan bishën duke thënë: "Kush i ngjan bishës? Kush mund të luftojë kundër saj?". **5** Dhe iu dha një gojë që flet gjëra të mëdha dhe blasfemi; dhe iu dha pushtet të veprojë pér dyzet e dy muaj. **6** Dhe ajo hapi gojën e vet pér të blasfemuar kundër Perëndisë, pér të blasfemuar emrin e tij, tabernakullin e tij dhe ata që banojnë në qilli. **7** Dhe iu dha t'u bëjë luftë kundër të shenjtorëve dhe t'i mundë; dhe iu dha pushtet mbi çdo fis, gjuhë dhe komb. **8** Dhe do ta adhurojnë të gjithë banorët e dheut, emrat e të cilëve nuk janë shkruar në librin e jetës së Qengjit, që ishte vrarë që nga krijimi i botës. **9** Kush ka veshë, le të dëgjojë. **10** Kush e çon tjetrin në robëri, në robëri do të bjëre; kush vret me shpatë, duhet edhe ai të vritet me shpatë. Këtu është qëndrueshmëria dhe besimi i shenjtorëve. **11** Pastaj pasqë një bishë tjetër, që ngjitej nga dheu, dëshkishtëtë që u ngjanin atyre të qengjit, por fliste si një dragua. **12** Ajo ushtronë gjithë pushtetin e bishës së parë përparrë saj dhe bënte që dheu dhe banorët e tij të adhurojnë bishën e parë, së cilës iu shërua plaga vdekkjeprurëse. **13** Edhe bënte shenja të mëdha, sa që edhe zjarr bënte të zbrës nga qilli mbi dhe në prani të njerëzve, **14** dhe i mashtronte banorët e dheut me anë të shenjave që i ishin dhënë pér të bérë përparrë bishës, duke u thënë banorëve të dheut t'i bëjnë një figurë bishës, që kishte plagët e shpatës dhe u kthye në jetë. **15** Dhe iu dha t'i japë një frymë figurës së bishës, aq sa figura e bishës të flasë, edhe të bëjë që të gjithë ata të cilët nuk e adhuronin figurën e bishës, të vriteshin. **16** Veç kësaj bëri që të gjithëve, të vegjelë e të mëdhenj, dhe të pasur dhe të varfër, dhe të lirë dhe skllevr, t'u vihet një damkë mbi dorën e tyre të djathëtë ose mbi ballin e tyre, **17** dhe që askush të mos mund të blinte ose të shiste, po të mos kishte damkën ose emrin e bishës ose numrin e emrit të saj. **18** Këtu është urtia. Ai që ka mend, le

të bëjë llogari numrin e bishës, sepse është numër njeriu; dhe numri i tij është gjashtëqind e gjashtëdhjetë e gjashtë.

14 Pastaj pasqë Qengjin që rrinte në këmbë në mal të Sionit, dhe bashkë me të ishin njëqind e dyzet e katër mijë njerëz, që e kishin të shkruar mbi ballin e tyre emrin e tij dhe emrin e Atit të tij. **2** Dhe dëgjova pastaj një zë nga qilli si ushtima e shumë ujërave dhe si gjëmimi i një bubullime të madhe; dhe zëri që dëgjova ishte si ai i kitaristëve që u bien qesteve së tyre. **3** Ata këndonin një këngë të ri përparrë fronit, përparrë katër genjeve të gjalla dhe përparrë pleqve; dhe asnjë nuk mund ta mësonë kantikun pérveç të njëqind e dyzet e katër mijëve, që ishin shpenguari nga toka. **4** Këta janë ata që nuk janë ndotur me femra; janë në fakt të virgjër. Këta janë ata që ndjekin Qengjitet, kudo që të shkojë ai; këta u shpenguuan ndër njerezit, që të janë të parat fruta pér Perëndinë dhe Qengjin. **5** Edhe në gojë të tyre nuk u gjet gjëneshtër, sepse janë të paqortueshmë përparrë fronit të Perëndisë. **6** Pastaj pasqë një engjëll tjetër që fluturonë në mes të qilli dhe që kishte ungjillin e përjetshëm, që t'u predikojë banorëve të dheut dhe qdo kombi, dhe fis, dhe gjuhe, dhe populli, (aiōnios g166) **7** dhe thoshte me zë të madh: "Druani Perëndinë dhe i jepni lavdi, sepse ora e gjyqit të tij erdh; adhuroni atë që bëri qjellin, dheun, detin dhe burimet e ujërave". **8** Pastaj një tjetër engjëll shkoi pas tyre, duke thënë: "Ra, rë Babilona, qyteti i madh që u ka dhënë të pinë të gjithë kombeve verën e zemërimit të kurvërimit të saj". **9** Një engjëll i tretë shkoi pas tyre duke thënë me zë të madh: "Nëse ndokush adhuroni bishën dhe figurën e saj dhe merr damkën mbi ballin e vet ose mbi dorën e vet, **10** do të pije edhe ai nga vera e zemërimit të Perëndisë, që është derdhur e papërzier në kupën e zemërimit të tij dhe do të mundohet me zjarr e sqfur përparrë engjëjëve të shenjëtë dhe përparrë Qengjitet. **11** Dhe tymi i mundimit të tyre ngjitet në shekuj të shekuive, dhe nuk do të kenë prehje ditë e natë ata që adhurojnë bishën dhe figurën e saj dhe kushdo që merr damkën e emrit të saj". (aiōn g165) **12** Këtu është qëndrueshmëria e shenjtorëve; këtu janë ata që zbatojnë urdhërimet e Perëndisë dhe besimin e Jezusit. **13** Pastaj dëgjova nga qilli një zë që më thoshte: "Shkrat: Lum të vdekurit që këtej e tutje vdesin në Zotin; po, thotë Fryma, që të prehen nga mundimet e tyre; dhe veprat e tyre t'i ndjekin". **14** Pastaj pasqë një re të bardhë, dhe ja, mbi re po rrinte i ulur një i ngjashëm me një Bir njeriu, i cili kishte mbi krye një kurore të artë dhe në dorë një drapër të mprehtë. **15** Një engjëll tjetër doli nga tempulli, duke i thirrur me zë të madh atij që ulej mbi re: "Vër dorë mbi drapérin tënd dhe korri, sepse ora e të korruit ka ardhur dhe të korrat e dheut janë pjekur". **16** Atëherë ai që ulej mbi re e lëshoi drapérin e tij mbi tokë dhe dheu i korr. **17** Pastaj një engjëll tjetër doli nga tempulli që është në qill, duke mbajtur dhe ai një drapër të mprehtë. **18** Dhe një engjëll tjetër, që kishte pushtet mbi zjarrin, doli nga altari dhe i thirri me zë të madhe atij që kishte drapérin e mprehtë, duke thënë: "Vëre në punë drapérin tënd të mprehtë dhe vil bistakët e vreshtit të dheut, sepse rrushi i tyre është pjekur". **19** Atëherë engjëlli e lëshoi drapérin e tij mbi tokë dhe voli vreshtin e dheut dhe hodhi rrushin në vozën e madhe të zemërimit të Perëndisë. **20** Dhe voza u shtrydh jashtë qytetit dhe nga voza doli gjak deri te frerët e kuajve, pér njëmijë e gjashtëqind stade.

15 Pastaj pasqë në qill një shenjë tjetër të madhe dhe të mrekullishme: shtatë engjëj që kishin shtatë plaqët e fundit, sepse me to u krye zemërimi i Perëndisë. **2** Dhe pasqë një si det të qelqtë, të përzier me zjarr dhe në këmbë mbi detin e qelqtë,

ata që kishin mundur bishën, figurën e saj, dhe damkën e saj edhe numrin e emrit të saj. Ata kishin qestet e Perëndisë, 3 dhe këndonin këngën e Moisiut, shërbëtorit të Perëndisë, dhe këngënn e Qengjit, duke thënë: "Të mëdha dhe të mrekullueshme janë veprat e tua, o Zot, Perëndi i plotufiqishëm; të drejta dhe të vërteta janë udhët e tua, o Mbret i kombeve. 4 Kush nuk do të të drauajë, o Zot, dhe nuk do të lëvdojë emrin tênd? Sepse vetëm ti je i Shenjtë; sepse të gjitha kombet do të vijnë dhe do të adhurojnë përpara teje, sepse gjykimet e tua u shfaqën". 5 Dhe pas këtyre gjërvave unë pashë dhe ja, u hap në qelli tempulli i tabernakullit të dëshmisë. 6 Dhe të shtatë engjëjt, që kishin të shtatë plagët, dolën nga tempulli, të veshur me lin të pastër dhe të shndritshëm, dhe të ngjeshur përreth gjoksit me breza ari. 7 Një nga të katër qeniet e gjalla u dha të shtatë engjëjve shtatë kupa ari, plot me zemërimi i Perëndisë, që rron në shekuj të shekujve. (aion g165) 8 Dhe tempulli u mbush me tym nga lavdia e Perëndisë dhe nga fuqia e tij; dhe askush nuk mund të hynte në tempull, derisa të mbaroheshin të shtatë plagët e të shtatë engjëjve.

16 Pastaj dëgjova një zë të madh nga tempulli që u thoshte të shtatë engjëjve: "Shkonë dhe derdhni mbi dhe kupat e zemërimit të Perëndisë". 2 I pari shkoi dhe e derdhí kupën e vet mbi tokë, dhe një ulçerë e ligë dhe e dhimbshme goditi njerëzit që kishin damkën e bishës dhe ata që adhuronin figurën e saj. 3 Pastaj engjëlli i dytë e derdhí kupën e tij në det; dhe u bë gjak si i një të vdekuri dhe qdo qenie e gjallë në det vdiq. 4 Edhe engjëlli i tretë e derdhí kupën e tij në lumenj dhe në burimet e ujërave; dhe u bë gjak. 5 Dhe dëgjova engjëllin e ujërave duke thënë: "Ti je i drejtë, o Zot, që je që ishe dhe që do të vish, i Shenjtë që gjykoj këto gjëra. 6 Ata kanë derdhur gjakun e shenjtorëve dhe të profetëve, dhe ti u dhe atyre të pijnë gjak, sepse éshtë shpérblimi që ata meritojnë". 7 Dhe dëgjova një tjetër që thoshte nga altari: "Po, o Zot, Perëndi i plotufiqishëm, gjykimet e tua janë të vërteta dhe të drejta". 8 Dhe engjëlli i katërt e derdhí kupën e tij mbi dielli; dhe iu dha atij të djegë njerëzit me zjarr. 9 Dhe njerëzit u dogjen nga një nxehësi e madhe dhe ata blasfemuan emrin e Perëndisë që ka pushtet mbi këto plagë, dhe nuk u penduan që t'i jasin lavdi atij. 10 Dhe engjëlli i pestë e derdhí kupën e tij mbi fronin e bishës; dhe mbretëria e tij u mbulua me terr; dhe njerëzit kafshonin gjuhët e tyre nga dhembja, 11 dhe blasfemuan Perëndinë e qelliit për shkak të dhembjeve të tyre dë ulçerët e tyre, por nuk u penduan për veprat e tyre. 12 Pastaj engjëlli i gjashët e derdhí kupën e tij në lumin e madh Eufrat dhe uji i tij u tha për të bérë gati udhën e mbretërvë që vijnë nga lindja e diellit. 13 Dhe pashë të dilte nga goja e dragoit, nga goja e bishës dhe nga goja e profetit të rremë, tri frymë të ndyrë, që u ngjanin bretkosave. 14 Sepse në fakt janë fryma të demonëve që bëjnë mrekulli, që shkojnë të mbretërit e dheut dhe të gjithë botës, që t'i mbledhin për luftën e dites së madhe të Perëndisë së Plotufiqishëm. 15 "Ja, unë po vij si vjedhës; lum ai që rri zgjuar dhe ruan rrobat e veta që të mos ecë i zhveshur dhe të duket turpi i tij". 16 Dhe i mblohdhën në një vend që hebraisht quhet "Armagedon". 17 Pastaj engjëlli i shtatë e derdhí kupën e tij në erë; dhe doli një zë i madh nga tempulli i qelliit, nga froni, duke thënë: "U bë". 18 Atëherë shkrepén zëra bubullima dhe vetëtimë, dhe u bë një tërmët i madh, që i tillë nuk ishte bérë që kurse u bënë njerëzit mbi tokë, një tërmët kaq fort i madh. 19 Dhe qyteti i madh u nda në tri pjesë dhe qytetet e kombeve ranë, Babilona e madhe u kujtua përpara Perëndisë, që t'i japë kupën e verës së

zemërimit të tij të tërbuar. 20 Dhe çdo ishull iku, edhe malet nuk u gjetën më. 21 Dhe një breshër i madh, me peshë prej një talenti, ra nga qilli mbi njerëzit, edhe njerëzit blasfemuan Perëndinë për plagën e breshërit; sepse plaga e tij ishte me të vërtetë e madhe.

17 Dhe erdhë një nga të shtatë engjëjt që kishin të shtatë kupat, dhe foli me mua dhe më tha: "Eja, do të të trego gjyqin e kurvës së madhe që éshtë ulur në ujëra të shumta, 2 më të cilën u kurvëruan mbretërit e dheut, dhe banorët e dheut u dehën me verën e kurvërisë së saj". 3 Dhe më çoi në Frymë në një shkretëtirë, dhe pashë një grua që rrinte mbi një bishë të kuqe, plot me emra blasfemie dhe që kishte shtatë kërë dhe dhjetë brirë. 4 Edhe gruaja ishte veshur me purpur dhe me të kuq të ndezur, e stolisur me ar, gurë të çmuar dhe me margitarë; kishte dorë një kupë ari plot me neveritë dhe ndyrësitet e kurvërimit të saj. 5 Dhe mbi ballin e saj ishte shkruar një emër: "Misteri, Babilona e madhe, nëna e lavirave dhe e neverive të dheut". 6 Dhe e pashë gruan duke u dehur nga gjaku i shenjtorëve dhe nga gjaku i martirëve të Jezusit. Dhe, kur e pashë, u çuditë me çudi të madhe. 7 Dhe engjëlli më tha: "Përsë qëditesh? Unë do të të tregoj misterin e gruas dhe të bishës që e mban atë, e cila ka shtatë kërë dhe dhjetë brirë. 8 Bisha, që pe, ishte, edhe nuk éshtë, dhe do të ngjitet nga humnra dhe do të vejë në përhumbje; dhe banorët e dheut, emrat e të cilëve nuk janë shkruar në librin e jetës që nga krijimi i botës, do të çuditën kur të shohin bishën që ishte, dhe nuk éshtë, ndonëse éshtë. (Abyssos g12) 9 Këtu éshtë mendja që ka dituri: të shtatë kërët janë shtatë male, ku ulet gruaja, 10 dhe mbretëri janë shtatë; pesë kanë rënë, një éshtë dhe tjetri nuk ka ardhur ende; dhe, kur të vijë, pak kohë do të mabet. 11 Dhe bisha që ishte, dhe nuk éshtë më, éshtë edhe ajo i teti mbret, dhe éshtë nga të shtatët dhe shkon në përhumbje. 12 Të dhjetë brirë, që pe, janë dhjetë mbretëri, të cilët nuk kanë marrë ende mbretërinë, por do të marrin pushtet si mbretëri, një orë, bashkë me bishën. 13 Këta kanë një qëllim, dhe do t'i jasin fuqinë dhe pushtetin e tyre bishës. 14 Ata do të luftojnë kundër Qengjit dhe Qengji do t'i mundë, sepse ai éshtë Zot i zotërve dhe Mbret i mbretërvë; dhe ata që janë me të janë të thirrur, të zgjedhur dhe besnikë". 15 Pastaj më tha: "Ujërat që ke parë, ku ulet lavirja, janë popuj dhe turma, dhe kombe, dhe gjuhë. 16 Dhe të dhjetë brirët që ke parë mbi bishën, këta dë to urenjë laviren, do ta bëjnë të shkretë dë lakuq, dhe dë to hanë mishrat e saj dhe do ta djegin në zjarr. 17 Sepse Perëndia u dha në zemër atyre të kryejnë mendjen e tij, të bëhen në një mendje, edhe t'i jasin bishës mbretërinë e tyre, gjersë të plotësohen fjalët e Perëndisë. 18 Dhe gruaja që pe éshtë qyteti i madh, që mbretëron mbi mbretërit e dheut".

18 Edhe pas këtyre pashë një engjëlli tjetër që zbriste nga qilli, që kishte pushtet të madh; dhe dheu u ndriçua nga lavdia e tij. 2 Ai bëriti me forcë dhe me zë të madh, duke thënë: "Ra, ra Babilona e madhja, dhe u bë vendbanimi i demonëve, dhe streha e çdo fryme të ndyrë, dhe streha e çdo shpendi të ndyrë dhe neveritësitet. 3 Sepse nga vera e mërisë së kurvërimit të saj kanë pirë të gjitha kombet, dhe mbretërit e dheut me të u kurvëruan, dhe tregtarët e dheut u pasuruan për shkak të lukxit të saj të shfrenuar". 4 Pastaj dëgjova një zë tjetër nga qilli, duke thënë: "Dilni prej saj, o populli im, që të mos bëheni pjestarë të mëkateve të saj, dhe të mos merrni nga plagët e saj, 5 sepse mëkatet e saj janë grumbulluar dhe kanë arritur deri në qilli, dhe Perëndia kujtoi paudhësitë e saj. 6 Shpërblejani atë që ajo ju

ka bërë juve, përkundrazi, shpërblejani dyfish sipas veprave të saj; në kupën që ajo derdhi derdhini dyfishin. 7 Në masën që u vetlavdërua ajo dhe shfreu në epsne, në atë masë i jepni asaj mundim dhe brenga, sepse ajo në zemër të vet thotë: "Unë rri pos mbrëtreshë, e ve nuk jam dhe brengë nuk do të shoh". 8 Prandaj në një ditë të vetme do të vijnë plagët e saj: vdekja, vaji dhe zia e bukës; edhe do të digjet krejt në zjarr, sepse i fuqishëm është Zoti Perëndia, ai që e gjykon atë". 9 Dhe do ta qajnë atë dhe do të vajtojnë pér të mbretërit e dheut, ata që u kurvëruan me të dhe u dhanë pas epsheve me të, kur të shohin tymin e zjarrit të saj; 10 ata do të qëndrojnë larg nga frika e mundimit të saj, duke thënë: "Mjerë, mjerë Babilona, qyteti i madh, qyteti i fuqishëm, sepse në një moment erdhì gjyqi yt!". 11 Edhe tregtarët e dheut do të qajnë dhe do të vajtojnë pér të, sepse askush nuk do të blejë më mallrat e tyre: 12 mallra prej ari dhe argjendi, gurë të çmuar dhe margaritarë, pëlhura liri dhe purpri, mendafshi e të kuqeje, dhe gjithfarë drurësh erëmirë, e gjithfarë sendesh fildishi dhe druri shumë të çmuar, bronzi, hekuri dhe mermeri, 13 dhe kanellë, dhe perfume, vajra erëmirë, temian, verë, vaj, majë mielli, grurë, gjë e gjallë, dhen, kuaj, qerre, trupa e shpirtra njerëzish. 14 Dhe fryti i dëshirës së shpirtit tенд ikën prej teje, dhe të gjitha gjérat e pasura dhe të shkëlqyerat ikën prej teje dhe ti nuk do t'i gjesht më kurrë. 15 Tregtarët e këtyre gjérave, që u pasuruan prej saj, do të rrijnë larg pér shakat të frikës së mundimit të saj, dhe do të qajnë dhe do të vajtojnë, 16 duke thënë: "Ah! Ah! Qyteti i madh, që ishte veshur me li të hollë, me të purputa e të kuqe të ndezur, dhe e stolisur me ar, dhe me gurë të çmuar dhe me margaritarë! Sepse në një moment u shkatërrua një pasuri kaq e madhe!". 17 Të gjithë kapitenët, të gjithë pasagjeret dhe detarët, dhe të gjithë ata që tregtojnë nëpërmjet detit do të qëndrojnë nga larg 18 dhe, duke parët ytimin e zjarrit të saj, do të kthith: "Cili qytet i përgjigjante këtij qyteti të madh?". 19 Dhe do të hedhin pluhur mbi kryet, do të bërtasin, duke qarë e duke vajtuar, duke thënë: "Ah! Ah! Qyteti i madh, në të cilën u pasuruan të gjithë ata që kishin anije në det nga mrekullia e saj, sepse pér një moment u shkretua! 20 Gëzohu përbimi të, o qill, dhe ju apostuj të shenjtë dhe profetë, sepse Perëndia duke e gjykuar vuri në vend drejtësinë". 21 Dhe një engjëll i fuqishëm ngriti një gur të madh me përmasat sa një mokër dhe e hodhi në det, duke thënë: "Me të njëjtin vrull do të hidhet Babilona, qyteti i madh, dhe nuk do të gjendet më; 22 dhe zëri i harpistëve, i muzikantëve, i fyeltarëve dhe borizanëve nuk do të dëgjohet më te ti; dhe qdo mjeshtër i çfarëdo eksperti i arteve nuk do të gjendet më te ti, dhe nuk do të dëgjohet më te ti zëri i gurit të mullirit. 23 Dhe dritë llambe nuk do të ndriçojë më në ty; edhe zë dhëndri dhe nusejë nuk do të dëgjohet më te ti; sepse tregtarët e tu ishin të mëdhenjtë e dheut, sepse gjithë komet bish kumat me magjinë tende. 24 Sepse në të u gjet gjak profetësh dhe shenjtoresh, dhe i gjithë atyre që janë vrarë mbi dhe".

19 Dhe pas këtyre dëgjova në qjell zërin e madh të një turme të shumtë, duke thënë: "Aleluja! Shpëtimi, dhe lavdia, dhe nderimi, dhe fuqia i përkasin Zotit, Perëndisë sonë, 2 sepse të vërteta dhe të drejta janë gjykimet e tij! Ai në fakt gjykoj laviren e madhe, që e prishi dheun me kurvërinë e saj, dhe mori hak pér gjakun e shërbëtorëve të vet të derdhur prej dorës së saj". 3 Dhe thanë pér të dytën herë: "Aleluja! Dhe tymi i saj ngjitet në shekuj të shekujve". (aiōn g165) 4 Dhe ranë përbysë të njëzet e katër pleqtë, dhe të katër qeniet e gjalla, dhe adhuruan Perëndinë, që

ule mbi fron, duke thënë: "Amen, Aleluja!". 5 Dhe nga froni erdhì një zë, duke thënë: "Lëvdoni Perëndinë tonë, gjithë ju shërbëtorë të tij dhe ju që e druani, dhe të vegjil dhe të mëdhenjtë". 6 Dhe dëgjova një si zë i një turme të madhe, dhe si zë shumë ujërash dhe si zë bubullimash të fortë, që thoshtë: "Aleluja, sepse filloi të mbretërojë Zoti, Perëndia ynë, i Plotfuqishmi! 7 Le të gjëzohemi dhe të ngazëllohemi dhe le t'i japid atij lavdi, sepse erdhì dasma e Qengjit dë busja e tij është përgatitur! 8 Dhe i është dhënë të vishet me li të hollë, të pastër dhe të shkëlqyeshëm, sepse liri i hollë janë veprat e drejta të shenjtoreve". 9 Dhe më tha: "Shkruaj: Lum ata që janë ftuar në gostoninë e dasmës së Qengjit". Dhe më tha: "Këto janë fjalët e vërteta të Perëndisë". 10 Edhe rashë përpara këmbëve të tij pér ta adhuruar, por ai më tha: "Ruaju se e bën, unë jam bashkëshërbëtori yt si dhe i vëllezërvë të tu që kanë dëshminë e Jezusit. Perëndinë adhuroje! Sepse dëshmia e Jezusit është frysë e profecisë". 11 Dhe pashë qielin e hapur, dhe ja, një kalë i bardhë, dhe ai që e kalëronte quhet Besniku dhe i Vërteti; dhe ai gjykon dhe lufton me drejtësi. 12 Dhe sytë e tij ishin si flakë zjarri dhe mbi kryet e tij ishin shumë kurora; edhe kishte një emër të shkruar, që askush nuk e di përvëç atij; 13 Dhe ishte i veshur me një rroba të ngjyer në gjak; dhe emri i tij quhet: "Fjala e Perëndisë". 14 Dhe ushtritë që janë në qjell e ndiqnin mbi kuaj të bardhë, të veshur me rroba liri të hollë, të bardhë dhe të pastër. 15 Dhe nga goja e tij dilte një shpatë e mprehtë pér të goditur me të kombet; dhe ai do të qeverisë me skeptër prej hekur dhe ai vet do të shkelë vozën e verës së mërisë dhe të zemërimit të Perëndisë së plotfuqishëm. 16 Dhe mbi rroben e vet dhe mbi kofshën ishte shkruar një emër: MBRETI I MBRETËRVE dhe ZOTI I ZOTERVE. 17 Dhe pashë një engjëll që qëndronte në këmbë në diell; dhe bërtiti me zë të madh duke u thënë gjithë shpendëve që fluturojnë në mes të qellit: "Ejani, mblidhuni në gostoninë e madhe të Perëndisë, 18 që të hani mish mbretërish, dhe mish kapitenësh, dhe mish njerëzish të fuqishëm, dhe mish kuajsh dhe kalarësish, dhe mishin e të gjithë njerëzve, të të lirëve dhe të sklevërvë, dhe të të vegjelëve dhe të të mëdhenjve". 19 Dhe pashë bishën, dhe mbretërit e dheut, dhe ushtritë e tyre të mbledhura që të bënин luftë kundër atij që kalëronte kalin dhe kundër ushtrisë së tij. 20 Dhe bisha u kap, dhe bashkë me të profeti i rremë që kishte bërë shenja përpara saj, me të cilat i mashtroi ata që morën damkën e bishës, dhe ata që adhuruan figurën e saj; që të dy i hodhën të gjallë në liqenin e zjarrit që digjet me squfur; (Limnë Pyr g3041 g4442) 21 dhe të tjerët u vranë me shpatë, që dilte nga goja e atij që kalëronte kalin, dhe të gjithë shpendët u ngopën me mishrat e tyre.

20 Dhe pashë një engjëll që zbriste nga qilli, duke pasur çelësin e humnerës, dhe një zinxhir të madh në dorë. (Abyssos g12) 2 Ai e kapi dragoin, gjarpërin e lashtë, që është djalli dhe Satani, dhe e lidhi pér një mijë vjet, 3 dhe e hodhi atë në humnerë, dhe e mylli atë dhe vulosi mbi të, që të mos i mashtrojë më kombet, deri sa të mbushen një mijë vjet; dhe pas këtyre ai duhet zgjidhur pér pak kohë. (Abyssos g12) 4 Dhe pashë frone, dhe ata u ulën mbi to dhe atyre iu dha pushteti që të gjykojnë edhe pashë shpirrat e atyre që u ishin prerë kokat pér dëshminë e Jezusit dhe pér fjalën e Perëndisë, dhe të cilët nuk e kishin adhuruar bishën, dhe as figurën e saj dhe nuk kishin marrë damkë mbi ballin e tyre dhe në duart e tyre. Këta u kthyen në jetë e mbretëruan me Krishtin pér një mijë vjet. 5 Por të vdekurit e tjerë nuk u kthyen në jetë deri sa të mbusheshin një mijë vjet. Kjo

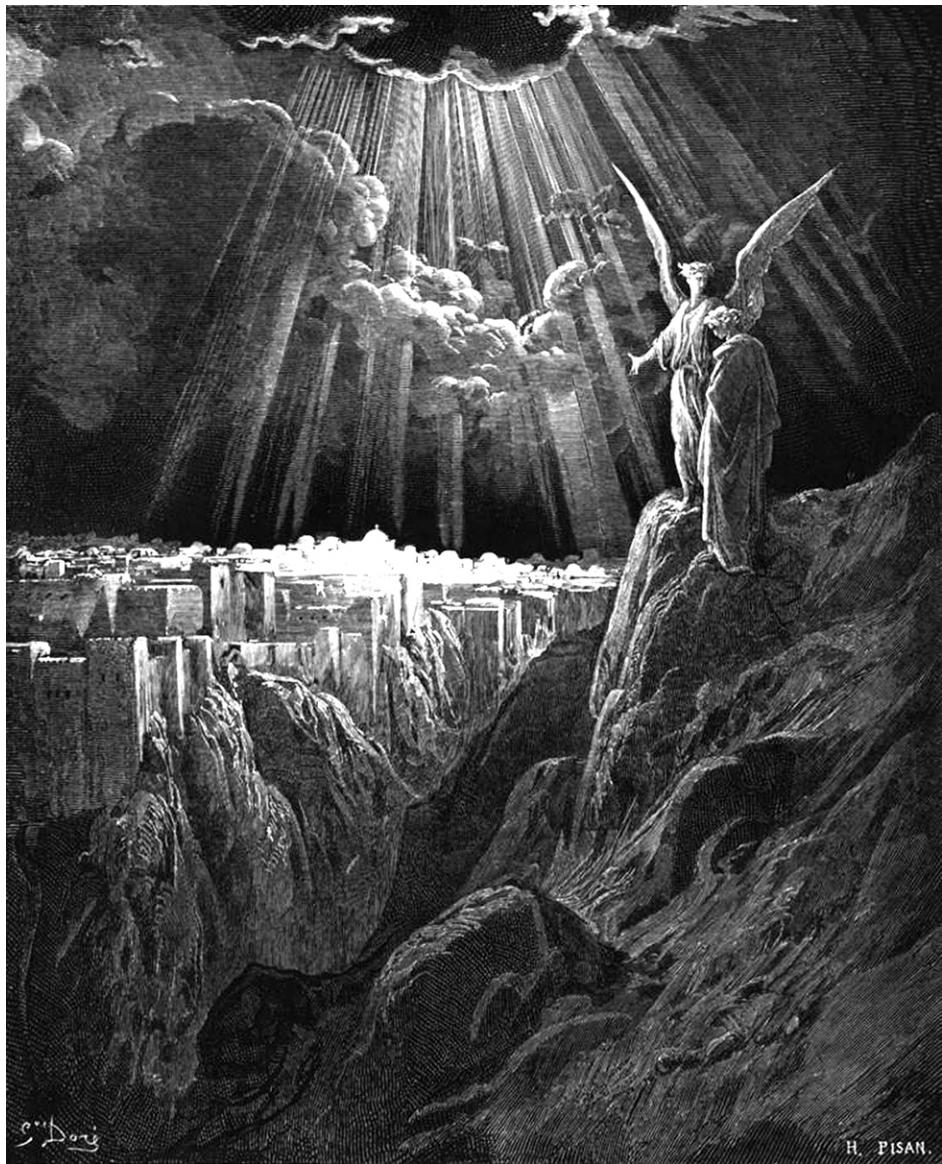
është ringjallja e parë. 6 I lum dhe i shenjtë është ai që ka pjesë në ringjalljen e parë. Mbi ata vdekja e dytë nuk ka pushtet, por ata do të jenë priftërinj të Perëndisë dhe të Krishtit dhe do të mbretërojnë me të një mijë vjet. 7 Dhe kur të kryhen të një mijë vjetët, Satani do të zgjidhet nga burgu i tij, 8 dhe do të dalë të mashtrojë kombet që janë në të katër anët e dheut, Gogun e Magogun, që t'i mbledhë ata për lufut; numri i tyre do të jetë si rëra e detit. 9 Dhe ata do të lëvizin në të gjithë sipërfaqen e dheut dhe do ta rrethojnë fushën e shenjtorevë dhe qytetin e dashur. Por nga qilli do të zbrsesë zjarr, i dérguar nga Perëndia, dhe do t'i përpjijë. 10 Atëherë djallin që i kishte mashtruar, do ta hedhin në ligenin e zjarrit e të sqafrurit, ku janë bisha dhe profeti i rremë; dhe do të mundohen ditë e natë në shekuj të shekuarje. (aiōn g165, Limnë Pyr g3041 g4442) 11 Pastaj pashë një fron të madh të bardhë dhe atë që ulej mbi të, nga prania e të cilat iku dheu dhe qelli, dhe nuk u gjet vend për ata. 12 Dhe pashë të vdekurit, të mëdhenj e të vegjel, që rrinin në këmbë përrpara Perëndisë, edhe librat u hapën; dhe u hap një libër tjetër, që është libri i jetës; dhe të vdekurit u gjykuar në bazë të gjërvave të shkruara në libra, sipas veprave të tyre. 13 Dhe deti i dorëzoi të vdekurit që ishin në të, dhe vdekja dhe Hadesi dorëzuan të vdekurit që ishin në ta; dhe ata u gjykuar secili sipas veprave të veta. (Hadës g86) 14 Pastaj vdekja dhe Hadesi u flakën në ligenin e zjarrit. Kjo është vdekja e dytë. (Hadës g86, Limnë Pyr g3041 g4442) 15 Dhe, nëse ndokush nuk u gjet i shkruar në librin e jetës, u flak në ligenin e zjarrit. (Limnë Pyr g3041 g4442)

21 Dhe pashë një qilli të ri dhe një dhe të ri; sepse qilli i parë dhe dhei i parë kishin shkuar, dhe deti nuk ishte më. 2 Dhe unë, Gjoni, pashë qytetin e shenjtë, Jeruzalemin e ri, që zbriste nga qilli, nga Perëndia, që ishte bërë gati si nuse e stolisur për burrin e vet. 3 Dhe dégjova një zë të madh nga qilli që thoshte: "Ja tabernakulli i Perëndisë me njerëzit! Dhe ai do të banojë me ta; edhe ata do të jenë populli i tij dhe vetë Perëndia do të jetë bashkë me ta, Perëndi e tyre. 4 Dhe Perëndia do të thajë çdo lot nga sytë e tyre; dhe vdekja nuk do të jetë më; as brengë, as klithma, as mundim, sepse gjérat e mëparshme shkuan". 5 Dhe ai që rrinte mbi fron tha: "Ja, unë i bëj të gjitha gjérat të reja". Dhe më tha: "Shkruat, sepse këto fjalë janë të vërteta dbe besnike". 6 Edhe më tha: "U bë! Unë jam Alfa dhe Omega, fillimi dhe mbarimi! Atij që ka etje unë do t'i jep si dhuratë nga burimi i uit të jetës. 7 Kush fiton do t'i trashëgojë të gjitha gjérat; dhe do të jem për të Perëndi dhe ai do të jetë përmua bir. 8 Kurse për frikacakët dhe të pabesët, dhe të neveritshmit dhe vrasësit, dhe kurvurësit, dhe magjistarët, dhe idhujtarët, dhe gjithë gënjeshtarët, pjesa e tyre do të jetë në ligenin që digjet me zjarr dhe sqafr, që është vdekja e dytë". (Limnë Pyr g3041 g4442) 9 Pastaj erdhí drejt meje një nga të shtatë engjëjt që kishin të shtatë kupat plot me shtatë plagët e fundit, dhe foli me mua, duke thënë: "Eja, do të të tregoj nusen, gruan e Qengjit". 10 Dhe më çoi në Frymë mbi një mal të madh dhe të lartë, dhe më tregoi qytetin e madh, Jeruzalemin e shenjtë, që zbriste nga qilli, nga Perëndia, 11 duke pasur lavdinë e Perëndisë. Dhe shkëlqimi i saj i nqjante me një gur shumë të çmuar, si gur diaspri kristalor. 12 Ai kishte një mur të madh dhe të lartë me dymbëdhjetë porta, dhe te portat dymbëdhjetë engjëj, dhe emra të shkruar mbi to, të cilat janë emrat e të dymbëdhjetë fiseve të bijve të Izraelit. 13 Nga lindja ishin tri porta, nga veriu tri porta, nga jugu tri porta dhe nga perëndimi tri porta. 14 Dhe muri i qytetit kishte dymbëdhjetë themele dhe mbi to ishin emrat e

dymbëdhjetë apostuje të Oengjit. 15 Dhe ai që fliste me mua kishte një kallam ari, për të matur qytetin, dyert e tij dhe murin e tij. 16 Dhe qyteti kishte formë katërkëndesh, dhe gjatësia e tij është sa gjerësia; ai e mati qytetin me kallamin deri në dymbëdhjetë mijë stade; gjatësia, gjerësia dhe lartësia e tij janë të barabartë. 17 Mati edhe murin, që ishte njëqind e dyzet e katër kubitë, me matje njeriu, domethënë engjëllit. 18 Muri ishte bërë ishte prej diaspri; dhe qyteti ishte prej ari të kulluar, i njashëm me kristal transparent. 19 Themelet e murit të qytetit ishin stolisur me gjithfarë gurësh të çmuar; themeli i parë ishte prej diaspri, i dyti prej safiri, i treti prej kalcedoni, i katërti prej smeraldi, 20 i pesti prej sardoniku, i qjashti prej sardi, i shpati prej krizoliti, i teti prej berili, i nënti prej topazi, i dhjeti prej krizopazi, i njëmbëdhjeti prej hiacinti, i dymbëdhjeti prej ametisti. 21 Dhe të dymbëdhjetë portat ishin dymbëdhjetë margaritarë, secila portë ishte bërë prej një margaritari të vetëm, edhe sheshi i qytetit ishte prej ari të kulluar, si kristal i transparent. 22 Dhe nuk pashë asnjë tempull në të; sepse Zoti Perëndi i plotfuqishëm dhe Qengji janë tempulli i tij. 23 Dhe qyteti nuk ka nevojë për diell, as për hënë që të ndriçojnë në të, sepse lavdia e Perëndisë e ndriçon atë, dhe llamba e tij është Qengji. 24 Dhe kombet e të sjellin lavdinë dhe nderin e tyre në të. 25 Dhe portat e tij nuk do të mbyllen asnjëherë gjatë ditës, sepse nuk do të ketë asnjëherë natë. 26 Edhe në të do të sjellin lavdinë dhe nderin e kombeve. 27 Edhe nuk do të hyjë asgjë e papastër dhe askush që kryen neveri e gënjeshtër, por vetëm ata që janë të shkruar në librin e jetës të Qengjit.

22 Dhe më tregoi lumin e pastër të ujtit të jetës, te kthjellët si kristali, që dilte nga froni i Perëndisë dhe i Qengjit. 2 Në mes të sheshit të qytetit, këtej e andej lumi, ishte druri i jetës që jep dymbëdhjetë fruta, dhe që nxjerr frutin e saj në çdo muaj; dhe gjethet e drurit janë për shërimin të kombeve. 3 Dhe asnjë mallkim nuk do të ketë më; dhe në të do të jetë froni i Perëndisë dhe i Qengjit, dhe shërbëtorët e tij do t'i shërbijnë; 4 ata do të shohin fytyrën e tij; dhe emri i tij do të jetë mbi ballin e tyre. 5 Dhe atje natë nuk do të ketë; edhe nuk kanë nevojë përlambë, as përditë dielli, sepse Zoti Perëndi i ndriçon; dhe ata do të mbretërojnë në shekuj të shekuarje. (aiōn g165) 6 Dhe më tha: "Këto fjalë janë besnikë dhe të vërteta; dhe Zoti, Perëndi i profetëve të shenjtë, dérgoi engjëllin e tij, për t'u treguar shërbëtorëve të tij gjérat që duhet të ndodhin përsë shpejtë. 7 Ja, unë vij shpejt; lum ai që i ruan fjalët e profecisë së këtij libri". 8 Dhe unë, Gjoni, jam ai që kam parë dhe dégjuar këto gjëra; dhe kur dégjova dhe pashë, rashë përt a adhuruar përrpara këmbëve të engjëllit që m'i tregonte këto gjëra. 9 Dhe ai më tha: "Ruaju se e bën! Sepse unë jam bashkëshërbëtori yt dhe i vëllezërve të tu, profetë, dhe të atyre që i ruajnë fjalët e këtij libri. Adhuro Perëndinë!". 10 Pastaj më tha: "Mos i vulos fjalët e profecisë së këtij libri, sepse koha është afër. 11 Kush është i padrejtë, le të vazhdojë të jetë i padrejtë, kush është i ndyrë le të vazhdojë të jetë i ndyrë, kush është i drejtë le të vazhdojë të praktikojë drejtësinë, dhe kush është i shenjtë le të vazhdojë të shenjtërohet. 12 Dhe ja, unë vij shpejt, dhe shpërblimi im është me mua, për t'i dhënë gjithsecilit sipas veprave që ai ka bërë. 13 Unë jam Alfa dhe Omega, fillimi dhe mbarimi, i pari dhe i fundit". 14 Lum ata që i kryejnë urdhërimet e tij, që të kenë të drejtën për drurin e jetës dhe për të hyrë në portat e qytetit. 15 Jashtë janë qentë, magjistarët, kurvarët, vrasësit, idhujtarët dhe kushdo që do dhe zbaton gënjeshtërin. 16

"Unë, Jezusi, dërgova engjëllin tim për t'ju dëshmuar për këto gjëra nëpër kisha. Unë jam Rrënja dhe pasardhja e Davidit, ylli i ndritshëm i mëngjesit". 17 Dhe Fryma dhe nusja thonë: "Eja!". Dhe ai që dëgjon le të thotë: "Eja!". Dhe ai që ka etje, le të vijë; dhe ai që do, le të marrë si dhuratë ujin e jetës. 18 Unë i deklaroj kujtdo që dëgjon fjalët e profecisë së këtij libri, se nëse ndokush do t'i shfojë këtyre gjërvave, Peréndia do të dërgojë mbi të plagët e përshkruara në këtë libër. 19 Dhe nëse dikush heq nga fjalët e librit të kësaj profecie, Peréndia do t'i heqë pjesën e tij nga libri i jetës nga qyteti i shenjtë, dhe nga gjërat që janë përshkruar në këtë libër. 20 Ai që dëshmon për këto gjëra, thotë: "Po, unë vij shpejt. Amen". Po, eja, Zoti Jezus. 21 Hiri i Zotit Jezu Krisht qoftë me ju të gjithë. Amen.

Dhe unë, Gjoni, pashë qytetin e shenjtë, Jeruzalemin e ri, që zbriste nga qielli, nga Perëndia, që ishte bërë gati si nuse e stolisur për burrin e vet. Dhe dëgjova një zë të madh nga qielli që thoshte: "Ja tabernakulli i Perëndisë me njerëzit! Dhe ai do të banojë me ta; edhe ata do të jenë populli i tij dhe vetë Perëndia do të jetë bashkë me ta, Perëndi e tyre.

Zbulesa 21:2-3

Udhëzuesi i Lexuesit

Shqiptar at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of ten special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, “*As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.*” Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, “*And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.*” So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, “*Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.*” 2 Timothy 2:15. “*God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,*” 2 Peter 1:4-8.

Fjalar

Shqiptar at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates ten special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 63 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Strong's: g12

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios

Language: Koine Greek

Speech: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Strong's: g126

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn

Language: Koine Greek

Speech: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Strong's: g165

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios

Language: Koine Greek

Speech: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Strong's: g166

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

Geenna

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Strongts: g1067

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Strongts: g86

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Strongts: g3041 g4442

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol

Language: Hebrew

Speech: proper noun, place

Usage: 65 times in 17 books, 50 chapters, and 63 verses

Strongts: h7585

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Strongts: g5020

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Fjalar +

AionianBible.org/Bibles/Albanian-Tosk---Albanian-Bible/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 63 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Luka 8:31
Romakëve 10:7
Zbulesa 9:1
Zbulesa 9:2
Zbulesa 9:11
Zbulesa 11:7
Zbulesa 17:8
Zbulesa 20:1
Zbulesa 20:3

Veprat e Apostujve 3:21
Veprat e Apostujve 15:18
Romakëve 1:25
Romakëve 9:5
Romakëve 11:36
Romakëve 12:2
Romakëve 16:27
1 e Korintasve 1:20
1 e Korintasve 2:6
1 e Korintasve 2:7
1 e Korintasve 2:8
1 e Korintasve 3:18
1 e Korintasve 8:13
1 e Korintasve 10:11
2 e Korintasve 4:4
2 e Korintasve 9:9
2 e Korintasve 11:31
Galatasve 1:4
Galatasve 1:5
Efesianëve 1:21
Efesianëve 2:2
Efesianëve 2:7
Efesianëve 3:9
Efesianëve 3:11
Efesianëve 3:21
Efesianëve 6:12
Filipianëve 4:20
Kolosianëve 1:26
1 Timoteut 1:17
1 Timoteut 6:17
2 Timoteut 4:10
2 Timoteut 4:18
Titi 2:12
Hebrënje 1:2
Hebrënje 1:8
Hebrënje 5:6
Hebrënje 6:5
Hebrënje 6:20
Hebrënje 7:17
Hebrënje 7:21
Hebrënje 7:24
Hebrënje 7:28
Hebrënje 9:26
Hebrënje 11:3
Hebrënje 13:8
Hebrënje 13:21
1 Pjetrit 1:23

1 Pjetrit 1:25
1 Pjetrit 4:11
1 Pjetrit 5:11
2 Pjetrit 3:18
1 Gjonit 2:17
2 Gjonit 1:2
Juda 1:13
Juda 1:25
Zbulesa 1:6
Zbulesa 1:18
Zbulesa 4:9
Zbulesa 4:10
Zbulesa 5:13
Zbulesa 7:12
Zbulesa 10:6
Zbulesa 11:15
Zbulesa 14:11
Zbulesa 15:7
Zbulesa 19:3
Zbulesa 20:10
Zbulesa 22:5

aïdios

Romakëve 1:20
Juda 1:6

aiōn

Mateu 12:32
Mateu 13:22
Mateu 13:39
Mateu 13:40
Mateu 13:49
Mateu 21:19
Mateu 24:3
Mateu 28:20
Marku 3:29
Marku 4:19
Marku 10:30
Marku 11:14
Luka 1:33
Luka 1:55
Luka 1:70
Luka 16:8
Luka 18:30
Luka 20:34
Luka 20:35
Gjoni 4:14
Gjoni 6:51
Gjoni 6:58
Gjoni 8:35
Gjoni 8:51
Gjoni 8:52
Gjoni 9:32
Gjoni 10:28
Gjoni 11:26
Gjoni 12:34
Gjoni 13:8
Gjoni 14:16

aiōnios

Mateu 18:8
Mateu 19:16
Mateu 19:29
Mateu 25:41
Mateu 25:46
Marku 3:29
Marku 10:17
Marku 10:30
Luka 10:25
Luka 16:9
Luka 18:18
Luka 18:30
Gjoni 3:15
Gjoni 3:16
Gjoni 3:36
Gjoni 4:14
Gjoni 4:36
Gjoni 5:24
Gjoni 5:39
Gjoni 6:27
Gjoni 6:40
Gjoni 6:47
Gjoni 6:54
Gjoni 6:68

Gjoni 10:28
Gjoni 12:25
Gjoni 12:50
Gjoni 17:2
Gjoni 17:3
Veprat e Apostujve 13:46
Veprat e Apostujve 13:48
Romakëve 2:7
Romakëve 5:21
Romakëve 6:22
Romakëve 6:23
Romakëve 16:25
Romakëve 16:26
2 e Korintasve 4:17
2 e Korintasve 4:18
2 e Korintasve 5:1
Galatasve 6:8
2 Thesalonikasve 1:9
2 Thesalonikasve 2:16
1 Timoteut 1:16
1 Timoteut 6:12
1 Timoteut 6:16
1 Timoteut 6:19
2 Timoteut 1:9
2 Timoteut 2:10
Titi 1:2
Titi 3:7
Filemonit 1:15
Hebrenjve 5:9
Hebrenjve 6:2
Hebrenjve 9:12
Hebrenjve 9:14
Hebrenjve 9:15
Hebrenjve 13:20
1 Pjetrit 5:10
2 Pjetrit 1:11
1 Gjonit 1:2
1 Gjonit 2:25
1 Gjonit 3:15
1 Gjonit 5:11
1 Gjonit 5:13
1 Gjonit 5:20
Juda 1:7
Juda 1:21
Zbulesa 14:6

Geenna
Mateu 5:22
Mateu 5:29
Mateu 5:30
Mateu 10:28
Mateu 18:9
Mateu 23:15
Mateu 23:33
Marku 9:43
Marku 9:45
Marku 9:47

Luka 12:5
Jakobit 3:6
Hadēs
Mateu 11:23
Mateu 16:18
Luka 10:15
Luka 16:23
Veprat e Apostujve 2:27
Veprat e Apostujve 2:31
1 e Korintasve 15:55
Zbulesa 1:18
Zbulesa 6:8
Zbulesa 20:13
Zbulesa 20:14
Limnē Pyr
Zbulesa 19:20
Zbulesa 20:10
Zbulesa 20:14
Zbulesa 20:15
Zbulesa 21:8
Sheol
Zanafilla 37:35
Zanafilla 42:38
Zanafilla 44:29
Zanafilla 44:31
Numrat 16:30
Numrat 16:33
Ligji i Përtërirë 32:22
1 i Samuelit 2:6
2 i Samuelit 22:6
1 i Mbretërve 2:6
1 i Mbretërve 2:9
Jobi 7:9
Jobi 11:8
Jobi 14:13
Jobi 17:13
Jobi 17:16
Jobi 21:13
Jobi 24:19
Jobi 26:6
Psalmet 6:5
Psalmet 9:17
Psalmet 16:10
Psalmet 18:5
Psalmet 30:3
Psalmet 31:17
Psalmet 49:14
Psalmet 49:15
Psalmet 55:15
Psalmet 86:13
Psalmet 88:3
Psalmet 89:48
Psalmet 116:3
Psalmet 139:8

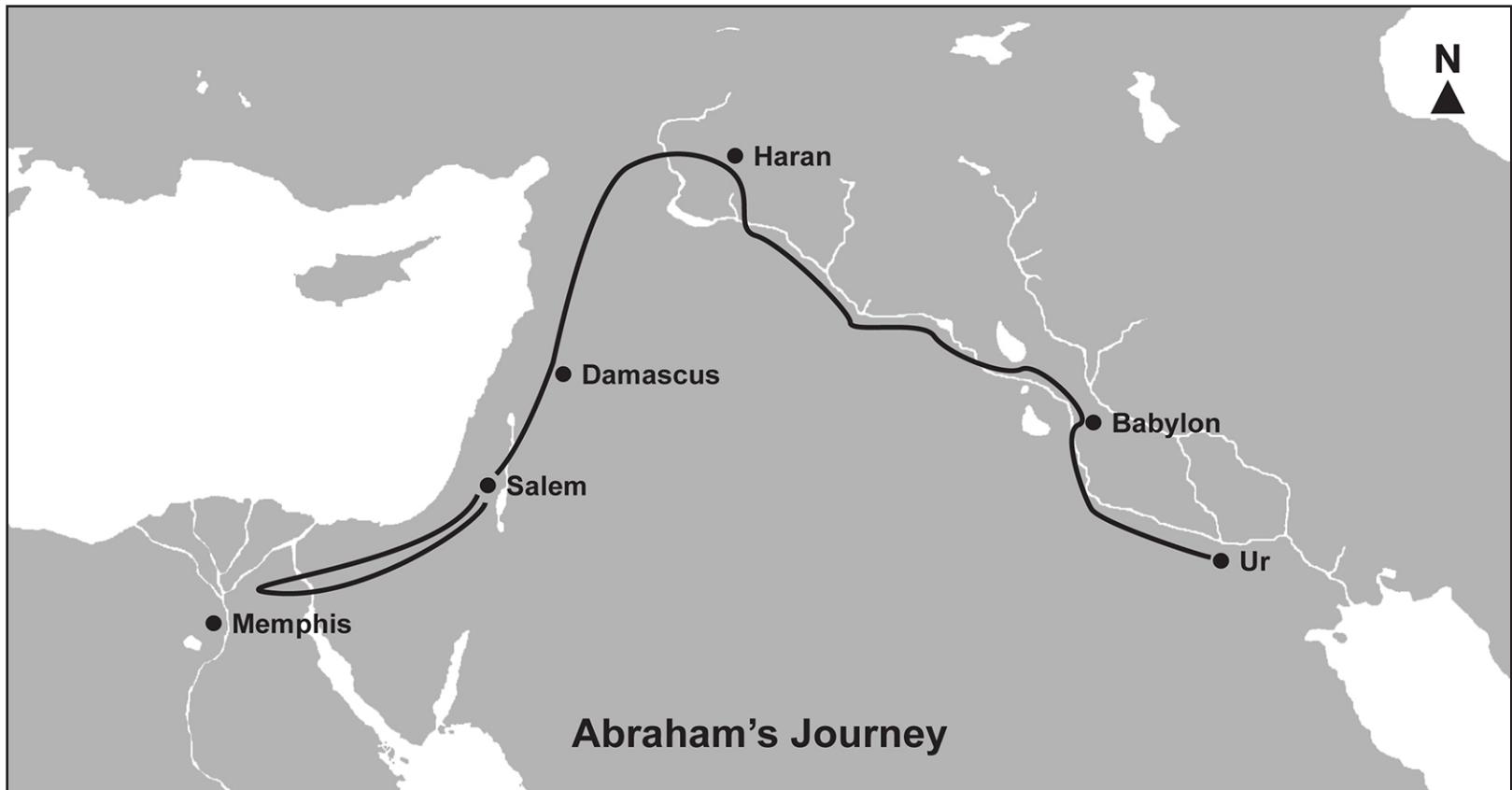
Psalmet 141:7
Fjalët e urta 1:12
Fjalët e urta 5:5
Fjalët e urta 7:27
Fjalët e urta 9:18
Fjalët e urta 15:11
Fjalët e urta 15:24
Fjalët e urta 23:14
Fjalët e urta 27:20
Fjalët e urta 30:16
Predikuesi 9:10
Kantiku i Kantikëve 8:6
Isaia 5:14
Isaia 14:9
Isaia 14:11
Isaia 14:15
Isaia 28:15
Isaia 28:18
Isaia 38:10
Isaia 38:18
Isaia 57:9
Ezekieli 31:15
Ezekieli 31:16
Ezekieli 31:17
Ezekieli 32:21
Ezekieli 32:27
Osea 13:14
Amosi 9:2
Jona 2:2
Habakuku 2:5

Tartaroō

2 Pjetrit 2:4

Questioned

2 Pjetrit 2:17

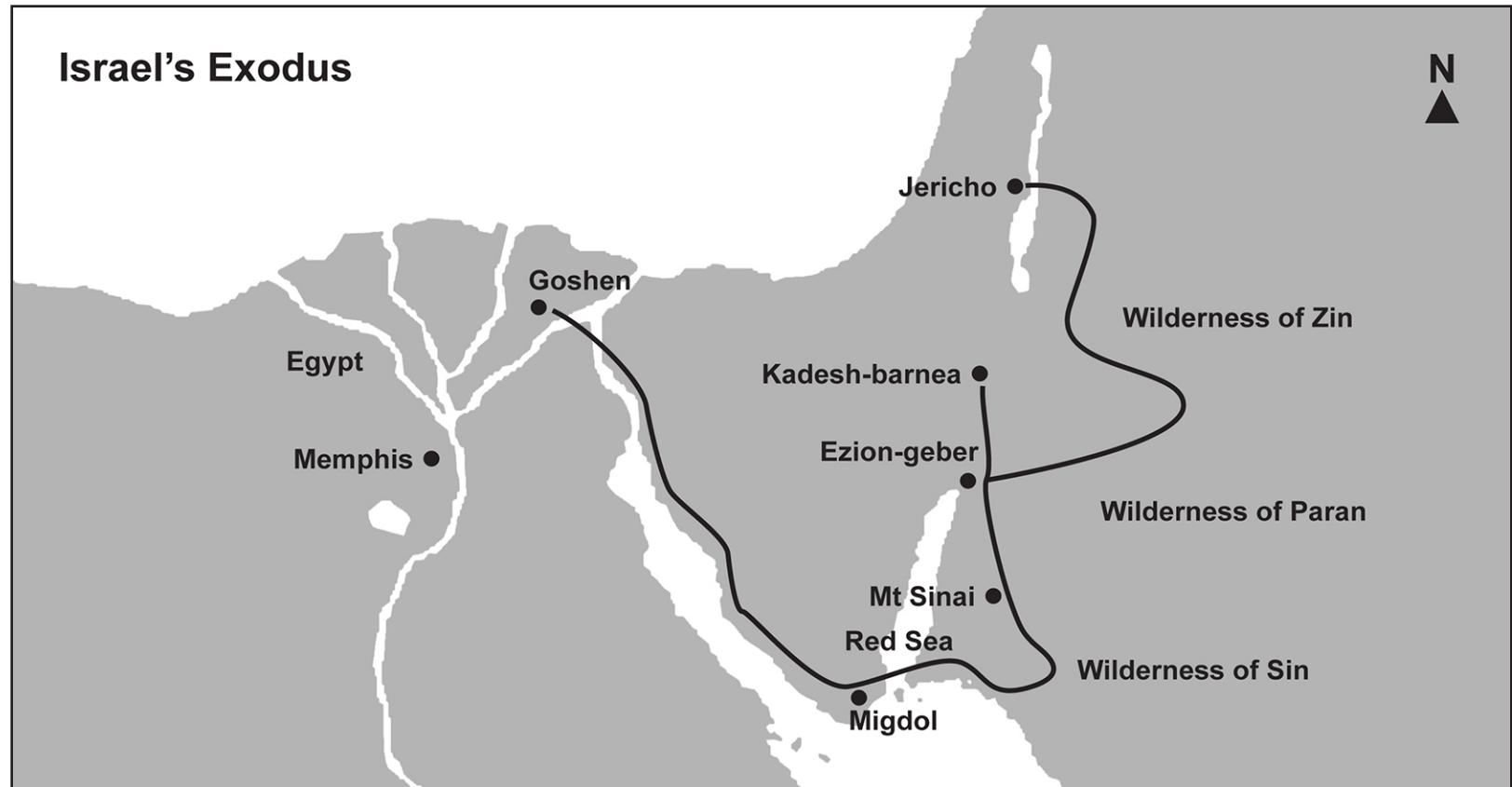

Me anë të besimit Abrahami, kur u thirr, u bind të shkojë në atë vend që do të merrte për trashëgim; dhe u nis pa ditur se ku po shkonte.

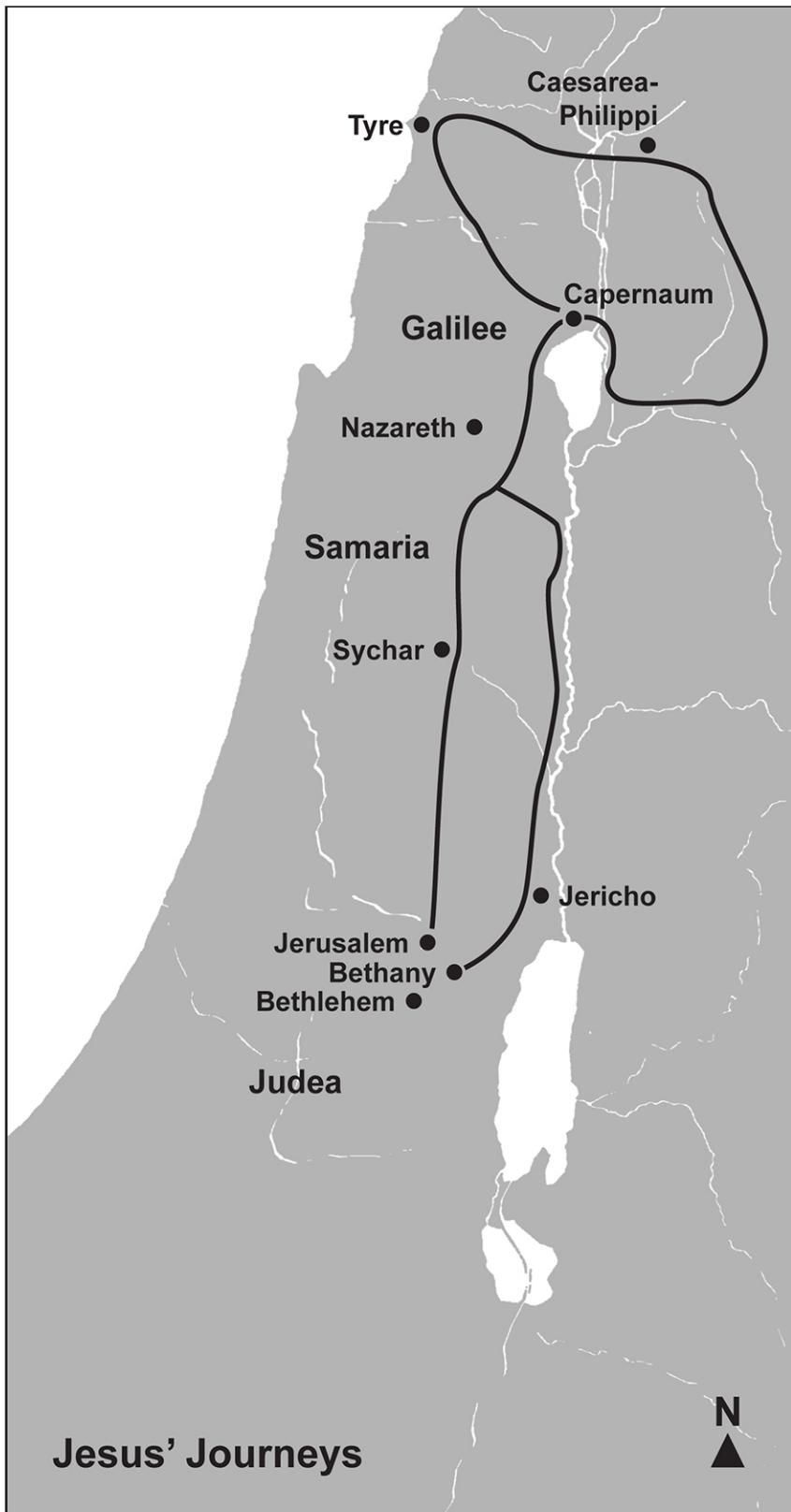
- Hebrenjve 11:8

Israel's Exodus

N

*Kur Faraoni e la popullin tē shkojë, Perëndia nuk e çoi nëpër rrugën e vendit tē Filistejeve, megjithëse kjo ishte më e shkurtëra, sepse Perëndia tha:
"Që tē mos pendohet populli, kur tē shohë luftën, dhe tē mos kthehet në Egjpt". - Eksodi 13:17*

Jesus' Journeys

Sepse edhe Biri i njeriut nuk erdhi që t'i shërbijnë, por për të shërbyer dhe për të dhënë jetën e tij si çmim për shpëngimin e shumë vetave. - Marku 10:45

N
▲

Pali, shërbëtor i Jezu Krishtit, i thirrur për të qenë apostull, i veçuar për ungjillin e Perëndisë, - Romakëve 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

1956	Christ returns for his people
1830	Jim Elliot martyred in Ecuador
1731	John Williams reaches Polynesia
1614	Zinzendorf leads Moravian mission
1572	Japanese kill 40,000 Christians
1517	Jesuits reach Mexico
1455	Martin Luther leads Reformation
1323	Gutenberg prints first Bible
1276	Franciscans reach Sumatra
1100	Ramon Llull trains missionaries
1054	Crusades tarnish the church
997	The Great Schism
864	Adalbert martyred in Prussia
716	Bulgarian Prince Boris converts
635	Boniface reaches Germany
569	Alopen reaches China
432	Longinus reaches Alodia / Sudan
397	Saint Patrick reaches Ireland
341	Carthage ratifies Bible Canon
325	Ulfilas reaches Goth / Romania
250	Niceae proclaims God is Trinity
197	Denis reaches Paris, France
70	Tertullian writes Christian literature
61	Titus destroys the Jewish Temple
52	Paul imprisoned in Rome, Italy
39	Thomas reaches Malabar, India
33	Peter reaches Gentile Cornelius
	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3 Mankind is created in God's image, male and female He created us					
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19 Sin entered the world through Adam and then death through sin					
When are we? ▼								
Where are we?			Innocence		Fallen			Glory
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.	Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age
								New Heavens and Earth
► Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden	1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light			Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
		Son			John 8:58 Pre-incarnate	John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	
		Holy Spirit			Psalm 139:7 Everywhere	John 14:17 Living in believers		
	Mankind	Living	Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth Luke 16:22 Blessed in Paradise Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command	Genesis 1:1 No Creation No people	Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth			Matthew 25:41 Revelation 20:10 Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
		Deceased believing			Luke 16:22 Blessed in Paradise			
		Deceased unbelieving			Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment			
	Angels	Holy			Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command			
		Imprisoned	2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels	2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus	Revelation 20:13 Thalaasa Revelation 19:20 Lake of Fire Revelation 20:2 Abyss		
		Fugitive			1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind			
		First Beast						
		False Prophet						
		Satan						
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7 For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all					

World Nations

Shkoni, pra, dhe bëni dishepuj nga të gjithë popujt duke i pagëzuar në emër të Atit e të Birit e të Frymës së Shenjtë, - Mateu 28:19